Tuyệt
Cảnh
Hắc
Ô
Cổn
Khai
ĐỘC QUYỀN
VIP BOOKS

TUYỆT CẢNH HẮC DẠ

Tác giả: Cổn Khai

Thể loại: Tiên Hiệp, Điềm Đạm, Vô Địch, Huyễn Tưởng, Tu Tiên

Nguồn: truyenyy.vip

—★—

DTV-EBOOK.COM.VN

Chương 001: Quỷ ảnh (1)

“Y Y…”

“Y Y… .”

Một trận nhỏ xíu tiếng kêu, đem trên giường tiểu nữ hài từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại.

Âm u đêm khuya.

Nhỏ hẹp hình vuông trong phòng ngủ, một cái tóc đen dài tiểu nữ hài, đang ngủ trên giường hoàng mộc.

Xám trắng chăn mền đóng đến bả vai nàng chỗ, mơ hồ lộ ra tắm đến trắng bệch váy ngủ củ sen đường viền.

Tiểu nữ hài chỉ có bảy, tám tuổi, khuôn mặt thanh tú, mũi hơi cao, trên cằm bốc lên hai cái hồng đậu đậu. Nhìn qua chính là mới vừa rồi bắt đầu hiểu chuyện niên kỷ.

Nghe được thanh âm, nàng từ từ từ trong lúc ngủ mơ mở mắt, thăng lên thân trên, tả hữu nhìn lại.

Trong phòng một vùng tăm tối, chỉ có ngoài cửa sổ, mơ hồ bắn ra tiến đến một chút ánh trăng, mông lung chiếu sáng cuối giường.

Cuối giường chỗ.

Nơi đó.

Đang đứng một cái bóng người màu đen.

Bóng người nửa người trên một vùng tăm tối, khuôn mặt mơ hồ không rõ.

Nhưng có thể cảm giác được, nàng đang lẳng lặng nhìn chăm chú lên tiểu nữ hài.

“Mụ mụ?”

Tiểu nữ hài cẩn thận từng li từng tí phát ra âm thanh, hỏi.

Nàng hai tay gấp dắt lấy chăn mền, thần sắc khẩn trương, mơ hồ cảm giác không đúng.

Chung quanh tĩnh lặng im ắng, chỉ có thanh âm của nàng đặc biệt chói tai cùng bắt mắt, ở trong phòng có chút quanh quẩn.

"Nhớ kỹ… Y Y, vô luận nghe được cái gì thanh âm, ngươi đều phải trốn ở mật đàn bên trong, đá trắng không có đổi đen trước, đừng đi ra…"

Bóng người nhẹ nói.

"Ngàn vạn… ."

"Đừng đi ra… ."

Nói xong, nàng từ từ xoay người, từng bước một, im ắng hướng phía cửa đi đến.

Cửa gỗ vô thanh vô tức mở ra, bên ngoài là một vùng tăm tối, phảng phất nghênh đón đồng dạng, rất nhanh liền đưa nàng triệt để thôn phệ.

"Mẹ… Mụ mụ! !" Tiểu nữ hài tựa hồ dự cảm được cái gì, bỗng nhiên vén chăn lên, đứng dậy muốn đuổi.

Bành! ! !

Một tiếng vang thật lớn liên đới lấy to lớn chấn động, tại bên tai nàng bỗng nhiên vang lên.

Ti! ! !

Tiểu nữ hài bỗng nhiên mở mắt ra, từ trên giường chắp lên ngực, hít một hơi thật sâu.

Vừa mới lại là một giấc mộng.

Nàng hai mắt hoảng sợ, con ngươi khuếch tán, ý thức từ từ từ hôn mê trong mộng thanh tỉnh.

Bành! !

Lại là một tiếng vang thật lớn.

Cả phòng phảng phất đều đang rung động lay động.

Cửa gỗ của căn phòng run rẩy kịch liệt lấy, truyền ra một cái tiếp một cái tiếng va đập, phảng phất có một đầu cự thú ở bên ngoài điên cuồng va chạm.

Bành! Bành! Bành! !

To lớn va chạm phảng phất muốn đem cửa gỗ triệt để đụng nát.

Từng đạo vết rạn nhỏ xíu, cũng ngay tại cửa gỗ mặt ngoài chậm rãi hiển hiện, lan tràn.

Tiểu nữ hài bỗng nhiên lấy lại tinh thần, hồi tưởng lại vừa mới trong mộng nghe được thanh âm.

“Mụ mụ…” Nàng không biết thế nào, nước mắt lập tức tràn đầy hốc mắt, trong lòng dâng lên một cỗ khó mà hình dung đau đớn.

Nhưng nghe đến tiếng vang, hồi tưởng lại vừa mới lời nói, nàng một chút vén chăn lên, từ trên giường nhảy xuống, mắt nhìn cửa gỗ động tĩnh.

Răng rắc!

Cửa gỗ đột nhiên bị phá ra một khối lỗ hổng, phá toái vụn gỗ trong triều vẩy ra ra, rơi vào trên bùn đất màu nâu.

Tiểu nữ hài toàn thân run rẩy, trái tim nhảy lên kịch liệt lấy, khuôn mặt trắng bệch, cấp tốc xoay người, tiến vào dưới giường.

Nàng dưới giường bò lên mấy lần, tìm tới một cái ẩn tàng bùn đen tấm, bắt lấy móc kéo, hướng lên gian nan kéo ra.

Phiến bùn bên dưới là một cái vừa vặn đủ nàng cuộn mình hình vuông tiểu không gian.

Trong không gian, bốn vách tường khắp nơi khảm nạm lớn nhỏ không đều hòn đá màu trắng.

Những hòn đá này hình dạng khác nhau, nhưng đều có một cái điểm giống nhau, đó chính là, mặt ngoài khắc lấy một loại phức tạp phù hiệu màu đỏ.

Tiểu nữ hài cấp tốc chui vào, đắp kín trên đầu phiến bùn, chung quanh lâm vào trong hắc ám, liền toàn thân run rẩy trốn ở trong tiểu không gian, chăm chú co lại thành một đoàn, nghe động tĩnh bên ngoài.

Kỳ quái là, tại nàng trốn vào đến về sau, phía ngoài tiếng va đập liền hoàn toàn biến mất.

Phảng phất vừa rồi nàng nghe được đều là ảo giác.

An tĩnh.

Không có chút nào âm thanh.

Toàn bộ chung quanh chỉ có chính nàng tiếng hít thở.

Tiểu nữ hài chăm chú che miệng của mình, sợ tiếng hít thở quá vang dội, dẫn đến bị bên ngoài đồ vật phát hiện.

To lớn sợ hãi cùng khẩn trương mang tới mỏi mệt, từ từ xâm nhập nàng thân thể nhỏ nhắn xinh xắn.

Theo thời gian chuyển dời.

Từ từ, nữ hài mê man đi qua.

Không biết đi qua bao lâu.

Một giờ, hoặc là hai giờ.

“Y Y…” Một trận quen thuộc tiếng kêu, đem tiểu nữ hài từ trong lúc ngủ mơ đánh thức.

Nàng giật giật thân thể, tựa hồ muốn chính mình co lại đến thoải mái hơn chút.

“Y Y?”

“Y Y, ngươi ở chỗ nào? Mụ mụ trở về.”

Thanh âm bên ngoài mơ hồ lại một lần truyền đến.

Ôn hòa mà quen thuộc.

Tiểu nữ hài sợ hãi trong lòng tựa hồ cũng bởi vì ngủ một giấc mà giảm bớt rất nhiều.

Nghe được thanh âm, nàng cấp tốc động đậy, liền muốn ra ngoài.

Nhưng bỗng nhiên nàng nhớ ra cái gì đó, mắt nhìn trên tường khảm nạm đá trắng, mượn phiến bùn lỗ thông gió tiến đến ghé sáng ngời, nàng phát hiện bọn chúng không có đổi đen.

Dựa theo mụ mụ nói, chỉ có đá trắng biến thành đen, mới có thể triệt để an toàn.

Nữ hài vốn là muốn đi ra tâm, lập tức đình trệ xuống tới.

“Y Y, bên ngoài trời đã sáng, không sao, ngươi có thể đi ra.”

Thanh âm kia lại vang lên.

“Yên tâm đi, có ánh sáng, những vật kia không dám vào tới. Mụ mụ ở chỗ này, ngươi có thể đi ra.”

Tiểu nữ hài tính toán bên dưới thời gian bình thường lúc này, mụ mụ cũng kém không nhiều nên trở về tới.

Nàng mỗi lần trốn vào tiểu không gian này, ngủ một giấc về sau, đi ra liền có thể nhìn thấy mụ mụ.

Lần này chênh lệch thời gian không nhiều, hẳn là cũng không ngoại lệ.

Về phần trên tường khảm nạm đá trắng, hẳn là chỉ là thời gian trôi qua quá lâu, trong ban ngày đá trắng cũng là trắng.

Tiểu nữ hài suy nghĩ một chút. Lại ngẩng đầu, thuận phiến bùn thông gió lỗ, nhìn ra phía ngoài.

Phát hiện bên ngoài thật sự có rất nhỏ bạch quang.

Ngây thơ sáng lên.

Lần này, nàng rốt cục an tâm lại.

“Đến rồi!”

Nàng ứng tiếng.

“Mụ mụ, ta tới.”

Nàng bắt đầu động đậy thân thể, tay nhỏ hướng lên trên, tới chống đỡ đỉnh đầu phiến bùn.

Rất nhanh, nàng đẩy ra phiến bùn, gian nan đem đầu chui ra tiểu không gian, trở lại gầm giường.

Sau đó để mắt hướng ra phía ngoài nhìn lại.

“! ! ? ?”

Bên ngoài.

Vẫn như cũ một vùng tăm tối.

Không phải… . Không phải trời đã sáng a?

Tiểu nữ hài da đầu một chút tê.

Nàng trong lòng biết không ổn, cắn răng nhanh chóng trầm xuống, ý đồ lùi về tiểu không gian.

Lạch cạch.

Lạch cạch.

Đột nhiên, một đôi mặc mẫu thân giày vải trắng nõn hai chân, đi tới gầm giường trước mặt, dừng lại.

“Y Y… . Ta con gái tốt, ngươi ở đâu?” Nhu hòa mà thanh âm quen thuộc lần nữa truyền đến.

Tiểu nữ hài không dám lên tiếng, chăm chú che miệng, nước mắt lập tức chảy ra, theo gương mặt đi xuống.

Nhưng nàng không dám động đậy, khoảng cách gần như thế, nàng hơi có bất kỳ động tác, cũng sẽ ở yên tĩnh hoàn cảnh phát ra nhẹ vang lên, đều sẽ bị đối phương phát hiện.

Nàng đột nhiên hồi tưởng lại, mẫu thân không phải không biết gầm giường tiểu không gian.

Cho nên mẫu thân căn bản cũng không khả năng hỏi thăm nàng ở đâu.

Lúc này nàng mới phản ứng được, chính mình, khả năng bị lừa… .

Lạch cạch.

Lạch cạch.

Rất nhanh, không có đạt được đáp lại, cũng có lẽ là vừa mới tại trong tiểu không gian nữ hài tiếng đáp lại âm quá nhỏ, đối phương cũng không nghe được.

Hai chân kia từ từ rời đi bên giường, bình tĩnh rời đi, hướng phía địa phương khác đi.

Đối phương đi rất chậm, không có quá lớn tiếng vang phát ra, rất nhanh, liền theo một tiếng nhỏ xíu tiếng đóng cửa, biến mất.

Hết thảy yên tĩnh như cũ.

Tiểu nữ hài một mực chịu đựng, chịu đựng.

Không biết đi qua bao lâu, nàng một mực không nghe thấy động tĩnh, mới chậm rãi thổ khí, trầm tĩnh lại, hướng xuống lùi về.

Lâu dài căng cứng, để nó thân thể như nhũn ra, trong lỗ tai ẩn ẩn có vù vù, hai mắt cũng có chút hoa mắt.

Nàng lúc này không thể kiên trì được nữa, dựa lưng vào trong tiểu không gian vách tường, từng ngụm từng ngụm thở phì

phò.

Phát hiện không có nguy hiểm, tiểu nữ hài lại đợi một hồi, xác định thật một điểm động tĩnh cũng không, lúc này mới gian nan leo ra tiểu không gian, thuận gầm giường, một chút xíu ra bên ngoài leo ra.

Phốc.

Bỗng nhiên.

Bờ vai của nàng một chút đụng phải thứ gì.

Tiểu nữ hài toàn thân cứng đờ, một cỗ cảm giác không ổn xông lên đầu.

Nàng chậm rãi, từ từ ngẩng đầu, hướng hữu thượng phương nhìn lại.

Một người mặc rách rưới váy trắng tóc dài nữ nhân, đang lẳng lặng ngồi tại nàng trên giường gỗ, chân trái vừa vặn rủ xuống, khoác lên trên vai phải của nàng.

Nữ nhân tóc dài che khuất gương mặt, cúi đầu nhìn chăm chú lên nàng. Xuyên thấu qua ánh trăng một chút chiết xạ, có thể thấy được nàng tái nhợt khóe miệng, có hư thối vết tích.

Hô! !

Nữ nhân mặt hư thối trong nháy mắt tới gần, phóng đại.

*

*

*

“Lần này không c·h·ế·t.”

Trong hắc ám, một cái mơ hồ thanh âm truyền đến.

Tựa hồ là nữ nhân.

“Còn sống, ân, chỉ là bị thương, thân thể rất suy yếu, không phải ta nói ngươi, ngươi luôn từ bên ngoài trong rừng cứu người trở về, bọn ta nơi này ăn cũng ít, một mình ngươi còn muốn gánh vác một bệnh nhân ăn uống… .” Nữ nhân nói chuyện.

“Không có… Không có… Quan hệ… . Mẹ… Mẹ… Nói cho… Ta… .” Lúc này, một cái khác cà lăm rất lợi hại tuổi trẻ giọng nữ đi theo vang lên.

“Mụ mụ ngươi sự tình đừng nói nữa, nghe ngươi nói chuyện liền mệt mỏi, tốt, vết thương cho ngươi khâu lại tốt, đằng sau chú ý đừng dính nước, đừng cảm nhiễm, ta đi trước.” Nữ nhân ào ào tựa hồ đang thu dọn đồ đạc.

“Được… . Tốt… . Tạ ơn…” Cà lăm nữ hài phát ra một trận hấp khí đồng dạng cười ngây ngô.

“Đừng cám ơn, thực sự không được, nhớ kỹ đem hắn kéo ra ngoài ném ngoài cửa, một đêm hắn là liền không có.” Nữ nhân bất đắc dĩ nói.

“Tạ ơn… . Chỉ có… Ngươi… Giúp…” Cà lăm nữ hài cảm kích nói.

“Thế đạo này là như thế này, chính mình cũng trải qua vất vả, không ai có tinh lực đi chiếu cố mặt khác. Cũng chính là ngươi, biến thành người khác đoán chừng đã sớm đem hắn ném vào dã ngoại đi.” Nữ nhân nói.

Vu Hoành từ từ góp nhặt khí lực, ở trong hắc ám, cố gắng mở to mắt.

Nhìn thấy một cái toàn thân vô cùng bẩn, một đầu đen loạn phát thấp bé nữ hài, đang cùng một cái trung niên da vàng nữ nhân nói chuyện.

Cái kia da vàng nữ nhân mang theo kính mắt, mặc màu xám trắng tay áo dài áo dài, phía trên dính không ít vết bẩn các loại ấn ký.

Hắn chỉ nhớ rõ, chính mình làm việc mệt mỏi, về đến nhà, nằm xuống liền ngủ, kết quả lúc nửa đêm chợt nghe cái gì

thanh âm huyên náo, ngay sau đó cái trán đau xót, liền cái gì cũng không biết.

“Nơi này… . Là…” Hắn há mồm muốn nói chuyện, nhưng phát hiện yết hầu như là đao cắt, căn bản không phát ra được thanh âm nào, chỉ có trận trận ôi ôi xuất khí âm thanh bay ra.

Đồng thời, hắn cũng có thể cảm giác mình cái trán rất nóng, thân thể phát nhiệt, khóe mắt chật ních khô cứng dử mắt.

Nhiễm trùng, khẳng định là thân thể không biết vị trí nào nhiễm trùng, có thể là cổ họng.

“Thuốc… .” Lúc này nữ hài thanh âm truyền đến.

Một trận rõ ràng tiếng đóng cửa về sau, hết thảy an tĩnh lại.

Cái kia bẩn thỉu nữ hài gian nan chuyển lấy bước, từ phòng ở trong góc, xuất ra một cái đen sì hộp kim loại.

“Uống thuốc… . Có thể tốt.” Nàng cầm thuốc đi đến Vu Hoành bên người.

Răng rắc một chút mở ra cái nắp, hộp kim loại bên trong lấy rất nhiều than đen, than ở giữa, dùng giấy bao lấy ba viên vàng nhạt bao con nhộng.

Chỉ là, ba viên thuốc này mặt ngoài đã mọc ra nhỏ xíu đốm mốc, lam nhạt đốm mốc bên trên có thể nhìn thấy nấm mốc xanh khuẩn lông tơ.

“Thuốc này, không thể ăn đi… .” Vu Hoành sắc mặt cứng đờ, nhìn một chút đối phương. Lúc này tỉnh táo lại, hắn yết hầu tựa hồ cũng khá rất nhiều, nói chuyện cũng thông thuận, chỉ là hay là sẽ đau nhức.

“Mà lại, cái này thuốc gì, thân thể ta thế nào? Bị bệnh gì cũng không biết liền cho ta ăn, không chữa khỏi.”

“Ngươi nói cho ta biết trước, ngươi là ai, ta ở đâu? Hiện tại đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Nữ hài cầm thuốc có chút mộng, nàng há to miệng, y y nha nha, có chút gấp, làm thế nào cũng không phát ra được thanh

âm nào.

Lúc này tới gần, Vu Hoành mới nhìn rõ đối phương hình dạng.

Làn da biến thành màu đen, khắp nơi là từng khối ố vàng vết bẩn. Y phục trên người là mùa hè mùa thu mùa đông rất nhiều mùa đống quần áo cùng một chỗ mặc, cổ áo đen sì bóng mỡ, còn có thể nghe đến một cỗ nồng đậm mồ hôi bẩn.

Đây chính là tên ăn mày.

Có lẽ rất nhiều tên ăn mày đều so với nàng sạch sẽ.

Trước đó nhìn từ xa, như cái di động quần áo màu đen xe đẩy.

Tới gần mới phát hiện, nữ hài thân thể có chút dị dạng, một cái chân què, vai phải hậu trắc dài quá một cái rất lớn nhọt, cách quần áo đều có thể nhìn thấy rõ ràng hình dáng.

Nàng chỉ có một mét năm không đến, thấp thấp, người rất bẩn, hành động rất chậm.

Nhưng này ánh mắt, lại phảng phất thanh tịnh bảo thạch đồng dạng, cực ít tạp chất.

Chương 002: Quỷ ảnh (2)

Chương 002: Quỷ ảnh (2)

Đối mặt Vu Hoành vấn đề, nữ hài hoàn toàn không cách nào phản ứng, nàng không biết nên trả lời trước vấn đề nào.

Nàng ngơ ngác đứng tại chỗ, trong tay hộp thuốc run rẩy, cái kia run run biên độ rất lớn, tựa hồ tùy thời muốn đem thuốc chấn động rớt xuống đi ra.

Răng rắc.

Cửa phòng lại lần nữa bị đẩy ra, từ bên ngoài đẩy ra.

Một cái mặc vô cùng bẩn áo khoác trắng nữ nhân trung niên đi vào cửa, da vàng cùng tóc đen, tăng thêm bộ kia kính đen, chính là mới vừa rồi cái kia hư hư thực thực bác sĩ nữ nhân.

"Ta đến trả lời vấn đề của ngươi. Đừng làm khó dễ Y Y, nàng trước kia từng bị bệnh, nhận qua kinh hãi, nói chuyện cùng đầu óc đều không lưu loát."

Nữ nhân đi đến bên giường, đưa trong tay một cái màu xám nhạt ẩm nước phóng tới đầu gỗ trên tủ đầu giường.

"Chúng ta không biết ngươi là thế nào tới, đêm qua, Y Y ra ngoài tìm củi lửa lúc, ngoài ý muốn tại trong một hố đất phát hiện ngươi, sau đó đem ngươi kéo trở về."

"Chúng ta phát hiện ngươi lúc, ngươi hôn mê b·ất t·ỉnh, trên thân giống như không có gì ngoại thương, chính là hôn mê phát sốt. Y Y cho ngươi cho ăn không ít qua lọc nước chờ một đêm, ngươi mới tỉnh lại."

Nói đến đây, nữ nhân thở hắt ra.

"Sau đó nói nói nơi này, nơi này là Bạch Khâu thôn, chung quanh tất cả đều là thâm sơn, duy nhất cùng bên ngoài liên

thông, chính là phía tây một đầu đường cái cũ.”

Nàng dừng một chút.

“Ta là trong thôn bác sĩ, họ Hứa. Nàng gọi Lâm Y Y, là cô nhi, một người ở nơi này. Mặt khác cũng không có gì tin tức trọng yếu, tốt, nên nói nói xong, tới phiên ngươi. Nói một chút, ngươi là ai, làm sao tới chỗ này, tới này là vì cái gì?”

“Bác sĩ Hứa… Ta có thể gọi như vậy ngươi đi?” Vu Hoành sửa sang tình huống, chịu đựng yết hầu đau đớn, trầm giọng nói.

Nhìn thấy đối phương gật đầu, hắn tiếp tục nói.

“Ta… Gọi Vu Hoành, trước kia chỉ là trong nhà mình đi ngủ, sau đó… .” Hắn đem chính mình trước đó cảm giác nói rõ chi tiết một lần.

“Ta cũng không biết chính mình làm sao tới nơi này. Ta… .” Hắn gian nan giơ tay lên, bưng bít lấy trán mình.

“Lớn bao nhiêu?” Bác sĩ Hứa đột nhiên hỏi.

“Hai mươi… Hai mươi bảy… .” Vu Hoành phản xạ có điều kiện mở miệng.

“Đủ rồi, dù sao ngươi cũng trở về không đi, hiện tại thế đạo này, đừng quản ngươi đến từ đâu, làm sao tới, không có xe, ra ngoài chính là c·ái c·hết. Đoán chừng ngươi đến ở chỗ này đợi một đoạn thời gian rất dài.” Bác sĩ Hứa thản nhiên nói.

“? ? ? Không có xe? Có thể hay không… Tìm người mượn xuống xe đưa ta đi gần nhất nhà ga… Ta có thể đưa tiền!” Vu Hoành có chút mộng.

“Nhà ga?” Lúc này đến phiên bác sĩ Hứa mộng.“Ngươi đang nói cái quỷ gì? Ở đâu ra nhà ga? Đầu năm nay ai cho ngươi mở xe? Bên ngoài tất cả đều là loạn thất bát tao quái vật, một người ra ngoài đây không phải là muốn c·hết?”

“Quái vật? !” Vu Hoành giật mình.

“Quái vật gì? ?” Hắn hoài nghi đối phương đang diễn trò, hoặc là tinh thần có vấn đề.

Nhưng ở nhìn xem bác sĩ Hứa dùng một loại nhìn đồ đần ánh mắt, nhìn chăm chú lên hắn lúc, Vu Hoành ẩn ẩn cảm giác không đúng.

Trong lòng của hắn có chút hốt hoảng.

Hắn chính là cái phổ thông dân đi làm, không ai sẽ cam lòng dùng nhiều tiền xin mời loại cấp bậc này diễn viên lừa gạt mình a? ? ?

“Xong… . Quả nhiên là cái kẻ ngu.” Bác sĩ Hứa ngẩng đầu một cái, lộ ra bất đắc dĩ thần sắc.

“Đồ đần phối đồ đần, hai người các ngươi ngược lại là tuyệt.”

Bên nàng mặt nhìn một chút ngoài cửa sổ.

“Hiện tại còn sớm, một hồi trời tối ngươi sẽ biết, ta đi trước. Y Y ngươi nhìn xem hắn điểm, đừng để hắn ban đêm mở cửa.”

“Được…” Cà lăm liền vội vàng gật đầu.

Nhìn thấy bác sĩ Hứa mở cửa muốn đi, cà lăm vội vàng kêu lên.

“Thuốc… Thuốc! Tỷ tỷ…” Nàng lo lắng kêu.

“… .” Bác sĩ Hứa nghe được thanh âm, quay đầu mắt nhìn Vu Hoành, hiểu được.

Nàng từ trong túi áo lấy ra một cây thủy ngân nhiệt kế, nhét vào Vu Hoành trong miệng.

“Đo cái nhiệt độ cơ thể.”

Chờ trong chốc lát, nàng rút ra nhiệt kế, nhìn một chút.

“38. 5, không c·hết được.”

“Thuốc… . Ta… . Không tốt…” Cà lăm nhanh lên đem trong tay mình hộp thuốc đưa tới, làm cho đối phương nhìn.

Thuốc bên trên đốm mốc cũng làm cho bác sĩ Hứa hơi nhướng mày.

“Y Y, thuốc của ta cũng không nhiều, bưu cục một tháng mới đi một lần trong thành.”

Nghe lời này, cà lăm lập tức gấp, trái xem phải xem, rất nhanh từ nơi hẻo lánh trong ngăn tủ, tìm tới một khối khoai lang một dạng đồ vật, đưa cho đối phương.

“Đổi, cái này, đổi… Thuốc!”

Bác sĩ Hứa lắc đầu, nói không đủ.

Tiếp lấy cà lăm lại đi địa phương khác lục lọi lên.

Hai người cò kè mặc cả, thanh âm không ngừng truyền vào Vu Hoành trong tai.

Nghe được hắn hỗn loạn, tinh thần càng phát ra uể oải, rất nhanh lại dần dần mê man đi qua.

Cổ họng đau nhức, đầu hôn mê, toàn thân vô lực, để hắn căn bản dậy không nổi thân.

Bản năng của thân thể tự lành cơ chế, thúc đẩy hắn lấy giấc ngủ phương thức khôi phục nhanh chóng thể lực.

Thời gian trôi qua nhanh chóng.

Không biết đi qua bao lâu. Có lẽ là một giờ, có lẽ là ba giờ. Thời gian đối với tại hôn mê người mà nói, không có chút nào tiêu chuẩn.

Vu Hoành từ từ từ trong mê ngủ tỉnh táo lại.

Hắn đau nhức toàn thân, thân thể chột dạ, vô lực, cổ họng giống như là bị thứ gì ngăn chặn đồng dạng, có một đống lớn ngăn chặn vật kẹp lại, không cách nào lên tiếng.

Mở mắt ra, hắn từ trên giường gian nan chống đỡ lấy thân thể, dò xét bốn phía.

Trong phòng hoàn toàn yên tĩnh.

Cái này không lớn hình tứ phương phòng ngủ, bốn vách tường cùng trần nhà đều là đầu gỗ làm, hiện lên màu vàng nhạt.

Mặt đất thì là bùn đen, vuông vức mà khô ráo, một chút nơi hẻo lánh thậm chí mọc ra cỏ xanh.

Vu Hoành từ từ nghiêng người, đem chân phóng tới bên giường, sau đó một chút xíu rủ xuống, dẫm lên mặt đất.

Kiên cố cước đạp thực địa cảm giác, để trong lòng hắn không hiểu buông lỏng.

Hắn cúi đầu nhìn xuống chính mình.

Màu xám trắng ngắn tay áo thun, trước ngực văn cái phim hoạt hình đầu hổ, có chút màu vàng đất vết bẩn. Quần là nãi hoàng sắc quần thường, chỉ là lúc này nhìn qua rất nhăn.

Bụi bít tất hai bên ngón tay cái đều phá, hai cây khảm bùn đen ngón chân cái đột ở bên ngoài.

'Đây là cái gì?' hắn mắt nhìn trên mu bàn tay, tay phải trên mu bàn tay chẳng biết lúc nào nhiều một cái ấn ký màu đen.

Ấn ký kia nhìn, tựa như một cái cổ đại ấn tỷ, trên con dấu vuông vức nằm sấp ngây ngất đê mê một dạng sự vật, không có hoa văn, không có chữ viết, chói mắt xem xét tựa như bớt.

Nhưng Vu Hoành rất rõ ràng nhớ kỹ, trên người mình không có lớn như vậy bớt, chớ nói chi là tại dễ thấy tay phải trên mu bàn tay.

Đưa tay chà xát ấn ký, không đau không ngứa.

Hắn thử lau một cái, phát hiện xóa không được, cũng liền tạm thời từ bỏ.

Lại kiểm tra hạ thân bện trên, xác định không có ngoại thương, Vu Hoành sờ lên cái cằm râu ria, nghiêng đầu nhìn về phía cửa sổ.

Cửa sổ tại giường bên phải, hiện lên hình vuông, trong ngoài đều dùng hoành điều tấm ván gỗ đinh trụ, rất kín. Giống như là phòng bị bệnh tâm thần một dạng, lộn xộn bên trong lộ ra một cỗ bất an.

Ngoài cửa sổ là mờ nhạt ánh sáng, chiếu nghiêng tiến đến, tại bên giường lưu lại ảm đạm màu vàng đất lồm đồm.

Vu Hoành hít vào một hơi, cảm giác không khí là lạ, có cỗ khó mà hình dung khét lẹt.

Hắn đi vài bước, đi vào cạnh cửa. Nhìn thấy cửa gỗ bên chân, để đó một chồng thật dày báo chí cũ.

Ngừng tạm, hắn xoay người, gian nan cầm lấy cái này chồng báo chí, nhìn một chút phía trên nhất một tấm.

« cao nhất báo động: Gần đây cả nước các nơi gặp trọng đại hắc tai xâm nhập »

To lớn tiêu đề cơ hồ chiếm cứ toàn bộ báo chí nửa cái trang bìa.

Phía dưới là chi tiết nội dung.

‘… . . Hắc tai không ngừng liên tiếp phát sinh, ứng đối bộ môn mềm yếu vô lực, cho nhân dân quần chúng sinh mệnh dây an toàn tới uy h·iếp lớn, đối mặt tình thế nghiêm trọng, quốc gia phòng tai uỷ ban khẩn cấp thành lập khẩn cấp quản lý bộ, nhằm vào hắc tai tình hình t·ai n·ạn nghiêm trọng địa khu khởi động nhanh chóng hưởng ứng, toàn lực tổ chức công việc cứu viện… .’

Soạt.

Vu Hoành cau mày, lật đến mặt sau.

Một mảnh cứu viện vùng nạn cảnh tượng nhiệt náo tấm hình, hiện ra ở trước mặt hắn.

Đây là một mảnh bụi bẩn nhà lầu phế tích, mặc nặng nề trang phục phòng hộ nhân chứng giơ lên cáng cứu thương, từ trong đó khiêng ra từng bộ cháy đen nhân thể.

“Hắc tai?” Hắn hoàn toàn chưa từng nghe qua cái từ này.

Sau đó lại lật đến phía dưới báo chí.

« trọng đại trùng tai đột kích, chúng ta nên như thế nào ứng đối? »

« đồ ăn khan hiếm, uống nước khó khăn, quốc gia cứu viện tiểu tổ toàn lực ứng phó, giải cứu mấy vạn người khốn cảnh »

« hư hư thực thực sinh hóa dược tề tiết lộ, dễ xem thành khu khẩn cấp phong tỏa xây lên tường xe »

« ứng đối Hắc Tai Huyết Tỳ Trùng, chuyên gia có lời nói »

« tòa thứ nhất Hi Vọng thành chính thức hoàn thành, vạn người vào ở »

Ào ào lật qua lật lại âm thanh bên trong, Vu Hoành càng xem càng là biểu lộ ngưng trọng.

Trừ những này tiêu đề quái dị không bình thường bên ngoài, càng mấu chốt một điểm là… .

Hắn chợt phát hiện… . Những báo chí này, đều không phải là chính mình trước kia học qua bất luận một loại nào văn tự, không phải chữ Hán, không phải tiếng Anh, không phải tiếng Pháp, Tây Ban Nha ngữ, tiếng Nga … vân vân các loại.

Mà là, hoàn toàn xa lạ, một loại khác ngôn ngữ.

“Gặp quỷ!”

Vu Hoành buông xuống báo chí, nhìn xuống ngày.

‘Năm 2020 ngày mùng 3 tháng 1’ .

Chưa thấy qua ngôn ngữ văn tự, chính mình lại có thể nhận biết… .

Loại cảm giác quái dị này, để trong lòng hắn dâng lên từng tia từng tia khó chịu.

Đem báo chí thả lại chỗ cũ, Vu Hoành mắt nhìn trước mặt cửa.

Cửa là màu xám đen, phía trên có một lớn một nhỏ trên dưới hai cái khung vuông hoa văn. Chốt cửa là màu trắng, sơn mất rồi chút, lộ ra phía dưới kim loại đen tính chất.

Hắn đưa tay nắm chặt nắm tay, lạnh buốt khoẻ mạnh xúc cảm để hắn vì đó rung một cái, sau đó nhẹ nhàng uốn éo.

Răng rắc.

Cửa, mở.

Cửa phía ngoài miệng là màu xám thềm đá, có cấp ba.

Lại bên ngoài, là rách rưới đường đá vụn.

Đường đối diện, là một gian mở cửa đen sì nhà trệt nhỏ.

Xám trắng tường, đen ngói nát.

Nhà trệt chỉ có cao hơn ba mét, trên tường ngoài vẽ lấy màu đỏ quảng cáo, mơ hồ không rõ đã không biết là nội dung gì.

Nghiêng mảnh ngói bên trên lưu lại cục đá cùng vàng lá khô, gió thổi liền nhấp nhô phát ra mảnh vang.

Vu Hoành đi ra cửa, mới phát hiện chính mình không xỏ giày, chỉ là rách rưới bụi bít tất liền đi ra.

Chân đạp tại cục đá trên mặt đất cũng cảm giác không thoải mái, cấn chân.

Dứt khoát hắn liền đứng tại chỗ bất động.

Tả hữu nhìn lại.

Ngoài cửa đầu này đường đá vụn, hai bên đều có một tòa tiếp lấy một tòa tường đá mảnh ngói phòng.

Những này mảnh ngói phòng đều rất cũ nát, trên tường tràn đầy đốm mốc cùng vết bẩn, có còn viết màu đỏ quảng cáo, cái gì ‘Hạnh phúc cả đời, mỹ mãn phúc an’ ‘Một người thượng bảo, cả nhà bình an’ ‘Phòng cháy phòng trùng phòng ẩm’ … .
.

Đường đá vụn có chút âm u, ánh nắng bị phòng ở che chắn, chỉ có một chút chiếu nghiêng vào cửa cửa sổ.

Đây là những phòng ốc này đều tương đối thấp nguyên nhân.

Hắn tả hữu nhìn lại.

Từng gian mảnh ngói phòng ốc như là người xếp hàng, cao thấp tương cận, cũ nát không chịu nổi, cửa sổ hở, đen sì cửa gỗ phần lớn đều mở rộng ra, bên trong không có một ai, chỉ có ô ô tiếng gió hô vang.

Hắn ngẩng đầu quay người, hướng phía chính mình sở tại phòng ốc nhìn lại.

Quả nhiên, một mình ở địa phương mặc dù cũng là mảnh ngói phòng, nhưng cùng mặt khác khác biệt.

Cửa sổ bên ngoài đều đinh lấy dày đặc vàng đen cây gỗ, khe hở đều dùng vải dày đút lấy, cửa ra vào bậc cửa cũng so phòng khác cao.

“Nơi này… .” Vu Hoành trong lòng có không hiểu chẳng lành dâng lên.

Két.

Đột nhiên phía bên phải nơi xa, truyền đến một tiếng rất nhỏ nhẹ vang lên.

Tựa hồ là giày giẫm tại đá vụn bên trên.

Hắn vội vàng theo tiếng kêu nhìn lại.

Nhìn thấy bên đường bên phải trong một gian phòng, mở ra trong môn, đang có một đạo mơ hồ không rõ người áo trắng, đứng tại trong bóng đen, hướng hắn nhìn tới.

Xa xa, hắn tựa hồ nhìn thấy đối phương đang cười, đối với hắn mỉm cười.

“Cười cái rắm!” Vu Hoành mày nhăn lại, không để ý đối phương.

Mặc dù hắn rất muốn tìm cá nhân hỏi một chút tình huống, nhưng đối phương dáng vẻ dù sao cũng hơi bệnh tâm thần, không bình thường. Để trong lòng của hắn khó chịu.

Cho nên hắn dự định mặt khác tìm người.

Nghiêng đầu sang chỗ khác, hắn không nhìn nữa bên kia, mà là từng cái liếc nhìn còn lại mảnh ngói phòng ở, ý đồ lại tại trong phòng khác tìm tới người.

Đáng tiếc, quét mắt một vòng, cũng không phát hiện còn có những người còn lại.

Thế là hắn cũng chỉ có thể lại quay đầu, nhìn về phía người áo trắng phương hướng.

Chỉ là vừa xem xét này, để trong lòng hắn trầm xuống.

Người áo trắng kia thế mà không tại vừa mới gian phòng kia.

Mà là xuất hiện tại cách hắn gần rất nhiều trong một gian phòng khác.

Đang đứng tại trong môn trong bóng tối, hướng hắn mỉm cười.

Cái này một trước một sau, mới ngắn ngủi mười mấy giây, liền tới gần tối thiểu mấy chục mét.

Quái dị nhất chính là, rõ ràng khoảng cách tới gần nhiều như vậy, hắn nhưng vẫn là nhìn không thấy đối phương bộ đáng, chỉ có thể miễn cưỡng nhìn thấy đối phương đang cười, làn da rất trắng, là người nam tử.

Không có nghe được đối phương chạy bộ thanh âm, người này là thế nào một chút liền vượt qua khoảng cách xa như vậy?

Vu Hoành trong lòng bắt đầu sợ hãi.

Hắn hít vào một hơi, một chút quay đầu, nhìn về phía những phương hướng khác, sau đó lại bỗng nhiên nhìn về người áo trắng.

Trước sau bất quá một giây.

Nhưng chính là một giây này.

Người áo trắng kia lại không tại vừa mới trong phòng, mà là lại biến mất, xuất hiện tại cách hắn chỉ mười mét không đến chếch đối diện trong phòng.

Đối phương vẫn như cũ là tại trong môn trong bóng tối, vẫn như cũ đứng đấy bất động, hướng hắn mỉm cười.

"Ta… . Thảo! !" Vu Hoành sợ hãi trong lòng, từ từ lui về sau đi.

Càng làm cho hắn quỷ dị chính là, khoảng cách gần như thế, hắn còn không phải cận thị, thế mà còn là thấy không rõ đối phương kỹ càng khuôn mặt!

Hồi tưởng vừa mới tình huống, hắn tuyệt không dám chớp mắt, chỉ là từ từ lui về sau.

Sau đó, thối lui đến trong môn, một bên nhìn chằm chằm đối phương, một bên đem cửa chậm rãi khép lại.

Từ từ.

Cửa chỉ còn cánh tay khe hở.

Vu Hoành vẫn cố nén lấy không nháy mắt, nhưng con mắt càng phát ra chua xót khó chịu, nước mắt cũng bắt đầu từ khóe mắt góp nhặt, càng ngày càng nhiều.

Hắn sắp không chịu đựng nổi nữa.

Chương 003: Nguy hiểm (1) (tạ ơn màu xám mộ bia bạch ngân)

Răng rắc.

Rốt cục, cửa triệt để đóng.

Vu Hoành trùng điệp thở phào một cái.

“Đây rốt cuộc là địa phương quỷ quái gì! ?”

Hắn khóa chặt cửa, đứng thẳng thân, chợt nghĩ đến trước đó cái kia cà lăm.

Nơi này thấy thế nào làm sao quỷ dị, cà lăm kia nhìn qua xem như người tốt, có thể nàng lại là làm sao ở chỗ này sống sót?

Hắn lui ra phía sau hai bước, thở phào một hơi.

Phốc.

Đột nhiên, phía sau lưng tựa hồ đụng phải thứ gì.

Băng lạnh buốt mát, có chút phát cứng rắn… . .

Tựa hồ… . Là cá nhân! !

Vu Hoành cả người cứng đờ.

Hắn cúi đầu xuống, nhìn thấy phía sau mình trên mặt đất, đang có lấy một đôi giày màu trắng, lẳng lặng đứng ở sau lưng mình… .

Gia hỏa này… . . Thế mà tiến đến! ? ?

Lúc nào! ?

Bành! !

Bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn.

Cửa gỗ bị phá tan, một đạo thấp bé bóng người vọt vào, giơ tay chính là một nắm tro màu trắng sự vật ném ra.

“A! !”

Cùng lúc cà lăm thanh âm tựa như đánh vỡ yên tĩnh kèn, một chút kích thích Vu Hoành từ cứng ngắc bên trong tỉnh táo lại.

Hắn cảm giác đến một chùm xám trắng tiểu ảnh tử sát chính mình gương mặt bay qua, đánh vào sau lưng bóng người áo trắng trên thân.

Phốc phốc phốc phốc!

Tinh mịn như là va chạm vải vóc thanh âm vang lên, nhưng cũng nương theo lấy thanh âm này, Vu Hoành toàn thân buông lỏng, hướng phía trước lảo đảo đi ra mấy bước, kém chút té ngã.

Hắn vốn là thân thể suy yếu, toàn thân vô lực, lúc này bị kinh sợ, cảm xúc thay đổi rất nhanh, thể lực tinh thần tiêu hao thì càng nhiều.

Đi vài bước, hắn liền hai chân mềm nhũn, ngã nhào xuống đất.

Ngồi trên mặt đất trở mình, mới nhìn đến, cà lăm xông vào cửa, đang tay cầm một cây cây gỗ thô, hung hăng nện ở người áo trắng kia trên thân.

Mà càng quỷ dị hơn là, người áo trắng tựa như thoát hơi khí cầu, phốc một chút, mềm hoá xuống dưới, rất nhanh bọt biển giống như nổ tung, hóa thành vải rách, tiêu tán trống không.

Vải rách còn chưa rơi xuống đất, liền lại lần nữa vỡ nát, làm nhạt biến mất, cái gì cũng không có lưu lại.

Tựa như vừa mới phát sinh hết thảy đều là ảo giác.

Hồng hộc.

Cà lăm miệng lớn thở phì phò, buông xuống trong tay cánh tay thô cây gỗ, sắc mặt đỏ lên, trên mặt trên tay gân xanh lộ ra. Mồ hôi mịn ở trong tối dưới ánh sáng cũng có thể có thể thấy rõ ràng.

“Người, hư, nguy… Hiểm… Bên ngoài… . Thiếu… . Thiếu… Đi ra ngoài!” Nàng quay đầu lại nhìn xem Vu Hoành, thật sự nói.

Vu Hoành không tự chủ gật gật đầu.

Lúc này hắn mới cảm giác mình phía sau lưng đau rát, liền giống bị cạo một lớp da một dạng.

Ngồi trên mặt đất trở mình, hắn mới chợt phát hiện, chính mình phía sau lưng chạm qua địa phương, thế mà vẩy xuống một chút xíu vết máu.

Thấy thế, cà lăm liền vội vàng tiến lên đỡ dậy hắn.

Hai người cùng một chỗ phát lực, cà lăm lực lượng lập tức nổi bật đi ra.

Nàng thế mà so Vu Hoành một đại nam nhân khí lực còn muốn lớn, hơn nữa còn lớn không ít!

Nàng một thanh kéo lên Vu Hoành, đem hắn xoay người sang chỗ khác, đỡ lấy khung cửa, cởi áo ra.

Chính mình lại không biết từ chỗ nào lật ra một hũ đồ vật, ở tại trên lưng bôi bôi lên bôi.

Rất nhanh, một trận thô ráp đau đớn từ phía sau lưng truyền ra.

Vu Hoành cố nén, biết đối phương là tại cứu hắn, giúp hắn xử lý vết thương.

“Đây là thuốc gì?”

“Ta… Gia… Lưu lại… bột thuốc trị thương…” Cà lăm đứt quãng trả lời.

“Hiệu quả… . Tốt!”

Trầm mặc.

Vu Hoành hồi tưởng lại vừa mới người áo trắng. Trong lòng một đống nghi vấn muốn hỏi thăm.

Sửa sang lại một hồi lâu, hắn mới lên tiếng lần nữa.

“Vừa mới, người áo trắng kia, là cái gì?”

“Quỷ… Ảnh… .” Cà lăm trả lời.

“Quỷ ảnh?”

“Hắn là người a?” Vu Hoành lại hỏi.

“Không… Biết… .”

Vu Hoành chỉ cảm thấy chính mình nhiều năm trước tới nay chủ nghĩa duy vật tín ngưỡng tựa hồ sắp sụp đổ, đặc biệt là đối phương ngay tại trước mắt hắn tiêu tán không còn, một màn kia để hắn có loại không cách nào hình dung hư giả cùng không chân thực.

Hắn suy nghĩ kỹ một hồi, thẳng đến ngoài cửa sổ tia sáng càng ngày càng mờ. Mới mở miệng.

“Cái kia… Người áo trắng kia, là quỷ sao?”

“Không… Là…” Cà lăm trả lời, “Báo chí… Bên trên… . Có… .”

Nàng nói chuyện thực sự quá tốn sức, dứt khoát liền tạm dừng một chút xử lý vết thương, xoay người lại nhặt lên báo chí, ào ào lật ra ở giữa một tấm, đưa cho Vu Hoành.

Vu Hoành tiếp nhận, chỉ gặp phía trên kia tiêu đề viết.

« Quỷ ảnh thí nghiệm tiến triển lấy được trọng đại đột phá »

Phía dưới là chi tiết nội dung.

‘… Theo nhân loại liên hợp cơ cấu nghiên cứu công kỳ, quỷ ảnh bản chất cùng huyết triều có chặt chẽ liên hệ, nhưng ở cẩn thận phân tích về sau, cơ cấu công kỳ thí nghiệm nội dung cho

thấy, quỷ ảnh bản thân không có đủ bất cứ trí nhớ gì, bọn hắn chỉ có khi còn sống nhân loại ngoại hình, nhưng không có chút nào đối ứng ký ức tình cảm, chỉ là bản năng bắt g·i·ế·t bất luận cái gì tới gần cùng chú ý tới bọn hắn vật sống, vật sống loại hình chủ yếu lấy đồng loại làm chủ.

Cũng tức là nói, quỷ ảnh bản chất càng giống là một loại có cực cao ngụy trang tính chất kiểu mới liệp sát giả, bọn chúng không cách nào bị g·i·ế·t c·h·ế·t, chỉ có thể bị khu trục, coi như triệt để đánh tan rất nhanh liền sẽ lại lần nữa xuất hiện, cũng có xuyên thấu tuyệt đại đa số hiện có vật chất năng lực đặc thù.

Tại một ít cơ cấu thí nghiệm bên trong, thậm chí hoài nghi bọn chúng khả năng cũng không tồn tại ở hiện thực, mà tồn tại ở chúng ta thể nội đại não, là cùng loại bản thân ảo giác tín hiệu đặc thù… .’

Cấp tốc xem hết mảnh này báo cáo, Vu Hoành trong lòng lạnh buốt một chút mở rộng đến toàn thân.

Nguy hiểm!

Quá nguy hiểm! !

Cái này mẹ nó nơi quái quỷ gì! ! Làm sao nguy hiểm như vậy! ?

Hắn liền ra cửa mà thôi! Muốn hay không sống! ?

Nắm vuốt báo chí, thở hổn hển tỉnh táo trong chốc lát, hắn đem báo chí lặp đi lặp lại nhìn mấy lần.

Bành.

Vu Hoành một mặt u ám ngồi ở mép giường, nhìn xem cà lăm một lần nữa đem cho hắn xử lý vết thương sự vật thu thập.

Sau đó gia hỏa này lại bắt đầu quản lý một cái chứa loạn thất bát tao bùn nhão rễ cây hàng tre trúc cái gùi.

Trong phòng bởi vì không thông gió, lập tức tỏ khắp lên nồng đậm bùn nhão mùi tanh.

Ngồi một hồi, Vu Hoành chỉ cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, thân thể phát nhiệt.

“Có nước sao?” Hắn chán nản hỏi.

Cà lăm ngừng tạm, đưa tay chỉ chỉ góc tường một cái không đáng chú ý màu đen vạc nhỏ.

Cái kia vạc nhỏ chỉ có to bằng đầu người, bên ngoài hoa văn mơ hồ không rõ chim bay nhánh cây hoa văn.

Vu Hoành đứng dậy, đi qua ngồi xuống, để lộ vạc nhỏ cái nắp.

Bên trong một tầng nhàn nhạt nước vàng mang theo nhàn nhạt mùi thối xuất hiện tại trước mắt hắn.

“… . .” Hắn không phản bác được, chỉ là nhìn xem liền biết nước này khẳng định không có cách nào uống.

Đều xấu…

Bỗng nhiên một cái ấm trà một dạng kim loại đen sự vật, từ mặt bên bị đưa qua.

Là cà lăm.

Nàng lung lay ấm trà.

“Qua… Lọc… .”

Nàng làm cái múc nước từ trên ấm trà phương lỗ hổng đổ vào động tác.

Vu Hoành lúc này mới chú ý tới, trên ấm trà mới có cái cùng loại lưới lọc đồ vật.

Hắn trầm mặc dưới, tiếp nhận ấm trà, tại vạc nước bên cạnh tìm kiếm ra một cái bầu nước, múc nước một chút xíu rót vào.

Thật vất vả, loại bỏ xong một gáo nước nhỏ.

Hắn cầm ấm trà tìm cái cái chén gỗ, đem gáo nước này đổ vào.

Xoẹt.

Một đạo mang theo mùi thối thanh tịnh cột nước khuấy động mà xuống, đổ đầy chén nước một phần ba không gian, liền ngừng lại.

Vu Hoành nhìn xem nước bẩn, cứ việc loại bỏ qua, nhưng vẫn là… .

Hắn muốn không uống, nhưng thân thể nghiêm trọng khát khô thiếu nước, để hắn hiểu được, vốn là sinh bệnh thụ thương chính mình, nếu như lại thiếu nước, nhất định phải xong.

Đang lúc hắn do dự lúc, cà lăm từng thanh từng thanh trong tay hắn chén nước đoạt lấy đi, uống một hơi cạn sạch.

Đùng.

Nàng đem cái chén đặt ở vạc nhỏ biên giới, phát ra đụng vang.

“Uống… . Không có… Sự tình!”

Vu Hoành lúc này mới dừng một chút, tiến lên lại lần nữa múc nước, một lần nữa loại bỏ một chén, sau đó, bưng chén nước, tay treo giữa không trung.

Ân… .

Hắn dừng một chút, cái chén nâng lên, liền muốn uống.

Nhưng ngay lúc đó chậm rãi buông xuống.

Lại nâng lên muốn uống.

Rất nhanh lại chậm rãi buông xuống… .

Một bên cà lăm con mắt theo tay của hắn lúc lên lúc xuống, có chút mộng bức.

Như thế lặp lại mấy lần sau.

Vu Hoành hít sâu một hơi, dùng sức nắm chặt cái chén, sắc mặt càng phát ra trắng bệch.

Thầm nghĩ lấy, nước này liền không thể sạch sẽ một chút?

Hắn lo lắng ai không có bổ sung, người trước xảy ra chuyện. Cà lăm uống chưa sự tình, không có nghĩa là hắn cũng không có việc gì, giữa người và người thể chất chênh lệch, có đôi khi so tưởng tượng còn muốn lớn hơn nhiều.

‘Phải chăng cường hóa chén nước?’

Đột nhiên một cái thanh âm rất nhỏ truyền vào hắn trong tai.

Đùng, cái chén để qua một bên trên bàn gỗ.

Vu Hoành hơi biến sắc mặt, nhìn hai bên một chút, lại phát hiện chỉ có cà lăm đàng hoàng đứng ở một bên, mê mang nhìn xem chính mình.

‘Phải chăng cường hóa chén nước?’

Thanh âm kia lại lần nữa truyền đến.

Vu Hoành bốn phía nhìn khắp nơi, làm thế nào cũng không có phát hiện có ai nói chuyện.

Thế là hắn đem ánh mắt tập trung ở trên bàn chất gỗ trên ly nước.

Rất nhanh, chén nước mặt ngoài hiện ra một cái nhỏ xíu số lượng: 3 ngày.

Trừ cái đó ra, không có.

Vu Hoành sắc mặt một chút thay đổi, cái thứ nhất hoài nghi mình có phải hay không hoa mắt, nhưng không ngừng chớp mắt nhiều lần về sau, hắn phát hiện cái kia số lượng vẫn như cũ vẫn còn ở đó.

Bỗng nhiên, hắn tựa hồ nghĩ tới điều gì, cúi đầu nhìn về phía tay phải mu bàn tay, ấn ký màu đen kia.

Quả nhiên.

Ấn ký kia chừng lớn chừng quả trứng gà, màu đen khu vực chính kích đi lại nước gợn sóng quang trạch.

‘Chính là cái đồ chơi này giở trò quỷ!’ Vu Hoành trong lòng trong nháy mắt minh bạch.

Trong lúc nhất thời hắn ánh mắt phun trào, trong lòng quay cuồng, đứng tại chỗ trong đầu trống rỗng dần hiện ra đại lượng suy nghĩ.

Nhưng rất nhanh, hắn liền nhớ tới cà lăm còn tại bên người.

Vội vàng giơ tay lên, đem mu bàn tay ấn ký đối với cà lăm.

“Có thể nhìn thấy đồ trên tay của ta a?”

“… .” Cà lăm lắc đầu, một mặt mờ mịt.

“Cái gì… Vậy… Không có.”

“…” Vu Hoành thả tay xuống, lại nhìn chén nước, xác định cái kia số lượng vẫn còn, trong lòng ước chừng có chút suy đoán.

Hắn tại cà lăm mê mang nhìn soi mói, quay người đi hướng địa phương khác.

Trong phòng không lớn, bài trí chỉ có mấy thứ.

Tủ quần áo một cái, bàn ăn kiêm nhiệm bàn đọc sách một tấm, tủ đầu giường hai cái, kiểu cũ kính trang điểm một mặt, hai tấm ghế.

Trừ cái đó ra, chính là trong góc một đống tạp vật, vại nước nhỏ chính là đặt ở chỗ này cùng nhau.

Hắn đi dạo một vòng, cuối cùng tại phòng ở cửa gỗ trước, dừng lại.

Vươn tay, hắn đặt tại trên cửa.

Hồi tưởng vừa mới quá trình, trong lòng của hắn lại lần nữa dâng lên suy nghĩ.

‘Môn này liền không thể trở nên càng tốt hơn một chút hơn a?’

Tê.

Đột nhiên, phảng phất một tia dây nhỏ từ mu bàn tay ấn ký bên trong xuyên thẳng qua mà ra, chui vào cửa gỗ.

Rất màn trập bên trên liền hiện ra một cái màu đen số lượng: 16 ngày.

‘Phải chăng cường hóa cửa gỗ?’ thanh âm rất nhỏ kia lại lần nữa vang lên, không phân rõ nam nữ, không tình cảm chút nào, giống như máy móc âm đồng dạng.

Vu Hoành nhìn xem số lượng, trong mắt mơ hồ minh bạch cái gì.

‘Con số này rất có thể chính là cường hóa cần thời gian… . Như vậy cường hóa sau sẽ là bộ dáng gì?’

Hắn thu tay lại, quay đầu nhìn lại chén nước, trên ly nước số lượng đã biến mất.

‘Mà lại, cái này cường hóa, là thông qua phương thức gì tiến hành? Động tĩnh có thể hay không rất lớn? Có phải hay không có thể một mực cường hóa xuống dưới, có hạn chế gì hay không?’

Từng cái nghi vấn đều từ trong lòng của hắn xuất hiện.

“Ngươi tại… Làm… Cái gì? ?” Cà lăm nhịn không được hỏi.

“Ta vừa mới choáng đầu… Trong đầu lên cơn, có chút loạn… .” Vu Hoành thở dài, không có xách số lượng cùng hắc ấn sự tình.

Tại không có biết rõ tình huống cụ thể trước, hắn không có ý định tiết lộ cho bất luận kẻ nào.

Việc cấp bách, là trước muốn tìm thứ gì kiểm tra một chút cái này hắc ấn cường hóa hiệu quả.

Cửa gỗ thời gian quá dài, hơn nữa còn không có khả năng cam đoan động tĩnh.

Vu Hoành lại đổi tới đổi lui, rất nhanh liền khóa chặt một cái không đáng chú ý vật nhỏ —— vừa rồi cà lăm ném ra tới màu trắng tảng đá nhỏ.

Chương 004: Nguy hiểm (2) (tạ ơn màu xám mộ bia bạch ngân)

Chương 004: Nguy hiểm (2) (tạ ơn màu xám mộ bia bạch ngân)

Tảng đá kia có thể thương tổn được cái kia áo trắng quỷ ảnh, rất có thể là đặc thù nào đó vật phẩm, lại thêm cái thể nhỏ, cho dù có chút động tĩnh cũng không dễ dàng bị phát hiện.

Mà lại, nếu thật có thể cường hóa, đá trắng uy lực càng lớn, đối phó lên trước đó quỷ ảnh kia, cũng có thể an toàn rất nhiều.

Nghĩ tới đây, hắn nhặt lên một khối đá trắng, nhìn về phía cà lăm.

“Có thể cho ta một khối a? Vừa mới đa tạ ngươi cứu ta! Ta sẽ báo đáp ngươi.”

Hắn nói nghiêm túc.

Cà lăm lắc đầu.

“Cái này… . Đã. . Không dùng. ..” Nàng giải thích nói.

“Ngươi muốn, thì lấy đi.”

Vu Hoành gật đầu, cầm lấy đá trắng nhìn một chút.

Tảng đá kia chỉ có ngón tay cái to bằng móng tay, mặt ngoài vẽ lên một cái đỏ sậm phức tạp ký hiệu, nhìn qua giống như là cái gì tông giáo phù lục, lúc này tảng đá một phần ba khu vực đã biến thành đen, cũng không biết là nguyên nhân gì.

Tảng đá sờ tới sờ lui cảm nhận băng lạnh buốt mát, tựa như sờ khối băng đồng dạng, có chút thấu xương rét run.

Tê…

Rất nhanh, tảng đá mặt ngoài hiện ra một con số: 3 ngày.

Rất nhanh một ý niệm hiện ra, hắc ấn tựa hồ cảm thấy, cấp tốc truyền ra thanh âm.

‘Phải chăng cường hóa mục tiêu?’

Vu Hoành đem đá trắng nhét vào trong túi quần.

Thử nghiệm ở trong lòng đáp lại: Là.

Ngay tại hắn khẳng định sau khi trả lời trong nháy mắt, trên mu bàn tay hắc ấn có chút như bị phỏng, lập tức bình phục.

Ngay sau đó, đá trắng tại trong túi quần cũng đi theo như bị phỏng, sau đó khôi phục bình thường.

Đối với đá trắng động tĩnh, bên người cà lăm là một chút cũng không có phản ứng.

“Ngươi… . Không có việc gì… Rồi?” Cà lăm tò mò nhìn hắn, hỏi.

“Lập tức… . Trời, sắp tối rồi… Chúng ta, tất, cần chuẩn bị…” Nàng lắp bắp nói.

“Chuẩn bị cái gì?” Vu Hoành hỏi, lúc này trải qua vừa mới kịch liệt cảm xúc cùng thể lực tiêu hao, hắn vốn là thân thể hư nhược lại bắt đầu bởi vì kích thích tố biến mất mà hiện ra trạng thái bình thường.

Hắn vẫn còn nhiễm trùng sinh bệnh trạng thái, vừa mới chỉ là lâm thời cần thể lực cùng tinh thần ứng đối nguy hiểm, lúc này nguy hiểm đi qua, thân thể lại bắt đầu đối kháng virus vi khuẩn.

Hệ thống miễn dịch lại lần nữa bắt đầu đại lượng phân tách tế bào miễn dịch, nhiệt độ cơ thể cũng bắt đầu lại lần nữa lên cao.

“Ban đêm… . Quái vật… Nguy hiểm… .” Cà lăm trả lời.

Nàng nói chuyện, mắt nhìn cửa sổ, bên ngoài khe hở ánh nắng đã càng ngày càng mờ.

Loại kia tối, có chút không bình thường, có chút quá nhanh.

Nhanh đến Vu Hoành mắt thường cũng có thể cảm giác được, tia sáng đang thay đổi đen.

Loại này quái dị hiện tượng, để trong lòng của hắn càng phát ra dâng lên một tia lo nghĩ nguy cơ.

Phốc phốc đùng đùng, đinh đinh thùng thùng.

Cà lăm không biết từ chỗ nào lật ra tới một cái chùy, bắt đầu khắp nơi đánh cửa sổ biên giới cái đinh, tựa hồ đang gia cố kiểm tra chung quanh.

Đại môn bị từ nội bộ phủ lên từng đầu xiềng xích thô to, còn buông xuống ba đạo nằm ngang then cửa.

Mỗi một đạo môn then cài đều có lớn bằng cánh tay. Then cửa cùng cánh cửa ở giữa mặt tiếp xúc đã sớm bị ma sát đến một mảnh bóng loáng, hiển nhiên tình huống như vậy không phải lần đầu tiên.

Ánh sáng, càng ngày càng mờ, càng ngày càng mờ.

Vu Hoành ngơ ngác đứng trong phòng, sửng sốt một hồi, rất nhanh cũng đi theo kịp phản ứng, ý đồ hỗ trợ kiểm tra khe hở vấn đề an toàn.

Nhưng bởi vì hoàn toàn chưa quen thuộc hoàn cảnh, rất nhanh liền bị cà lăm ghét bỏ hắn vướng chân vướng tay, đẩy về trên giường ngồi.

“Ngươi, đừng, thêm phiền.” Cà lăm chân thành nói. Nói xong chính mình lại leo đến gầm giường, ôm một bao lớn túi vải màu đen đi ra.

Cái túi mở ra, bên trong tất cả đều là lít nha lít nhít hòn đá màu trắng, nàng bắt đầu tìm ra một chi bút đỏ, lần lượt cầm lấy từng khối đá trắng, ở phía trên coi chừng viết lên phù hiệu màu đỏ.

‘Nguyên lai những này phù hiệu màu đỏ đều là chính nàng vẽ?’ Vu Hoành nhìn xem một màn này, biểu lộ giật mình.

A ~~~ a ~~~~

Đột nhiên, một tia cực kỳ yếu ớt, lanh lảnh, tựa như hí khang giống như giọng nữ, từ phòng ở ngoại ẩn ước truyền đến.

Thanh âm kia cao thấp chập trùng, uyển chuyển quái dị, giống như là thút thít, lại như là biểu diễn, có loại nửa thật nửa giả cảm giác kỳ diệu.

Lạch cạch.

Một bên cà lăm rõ ràng cũng nghe đến thanh âm, bước chân nhanh chóng nắm lên mấy khối đá trắng, kín đáo đưa cho Vu Hoành, sau đó chính mình cầm lấy góc tạp vật bên trong một cây màu vàng đất ngọn nến, đem nó dùng cùng loại thanh magiê một dạng đồ vật ma sát nhóm lửa, lại giơ ngọn nến, khẩn trương nhìn chằm chằm cửa sổ.

Vu Hoành đứng ở sau lưng nàng, phát hiện cái kia ngọn nến cực kỳ thô to, lại có trứng gà lớn như vậy.

“Tới… .” Cà lăm bỗng nhiên nói.

Lúc này Vu Hoành cũng chú ý tới, ngoài cửa sổ ánh sáng, hoàn toàn biến mất.

Chỉ còn lại có một mảnh tan không ra màu đen, từ bên ngoài xuyên thấu vào.

Là đến buổi tối? Làm sao nhanh như vậy?

Hắn muốn nói chuyện, nhưng trong đầu đột nhiên sinh ra từng đợt mê muội, không ngừng đánh thẳng vào ý thức. Thân thể cũng càng ngày càng nóng, hắn cảm thấy mình khả năng phát sốt, cuống họng cũng càng ngày càng đau.

Hắn đến uống nước, còn có uống thuốc… . Thuốc hạ sốt…

Không phải vậy tình huống khả năng không ổn.

Hắn biết mình tình huống, trước kia chính mình sinh bệnh cảm mạo nóng sốt lúc, nghiêm trọng cũng là cảm giác này.

Mà lại lần trước phát sốt đến ba mươi chín độ cũng không biết tại như thế suy yếu, rất có thể là trước kia bị kinh sợ quá độ.

Ngồi tại bên giường, hắn cố gắng cũng xiết chặt đá trắng, mở to mắt khẩn trương nhìn chằm chằm cửa sổ.

Trong phòng, hai người hoàn toàn yên tĩnh, đều đang đợi lấy.

Trong lúc nhất thời trong không khí chỉ có hô hấp của hai người cùng tiếng tim đập.

Loại trạng thái này không có tiếp tục bao lâu.

Lạch cạch.

Rốt cục, một tia nhỏ xíu động tĩnh, từ ngoài cửa truyền đến.

"Tới…!" Cà lăm lớn tiếng nói.

Thân thể nàng căng cứng, trên cánh tay cơ bắp đường cong rõ ràng lộ ra, tay phải giơ lên cao cao thô ngọn nến, để ánh lửa hình thành một khối tròn, đem toàn bộ phòng ở tận khả năng bao trùm.

Vu Hoành cũng ở sau lưng nàng khẩn trương nhìn xem.

Hắn không rõ ràng sẽ phát sinh cái gì, nhưng từ cà lăm phản ứng, một hồi rất có thể sẽ có bất diệu chuyện phát sinh… .

Dù sao, liền xem như vừa mới cái kia màu trắng quỷ ảnh, cũng không có như thế để nàng khẩn trương qua.

Rất nhanh, bọn hắn chờ đợi rốt cục có kết quả.

Trong hắc ám, cửa sổ bên ngoài bắt đầu xuất hiện tất xột xoạt côn trùng bò sát âm thanh.

Thanh âm kia cực kỳ đột nhiên, cũng cực kỳ dày đặc, tựa như một chút từ yên tĩnh chỗ trống đi vào ồn ào sa mạc.

Hạt cát không ngừng chảy xẹt qua phòng ở cửa sổ, phát ra mảnh vang.

Rất nhanh, Vu Hoành liền mở to mắt, thấy được cửa sổ khe hở, cái kia chỉ có một centimet không đến khe hở chỗ, thế mà bò vào đến từng cái tiểu trùng màu đen.

Lít nha lít nhít tiểu trùng tựa như hạt cát, một chút liền chui vào chí ít mấy trăm con, hàng ngàn con.

Bọn chúng mỗi cái chỉ có con kiến lớn nhỏ, tựa như giáp xác trùng đồng dạng, trên lưng có lấy hình bầu d·ụ·c giáp xác, đầu là dữ tợn như con rết giác hút, không có con mắt, có lít nha lít nhít hơn mười đôi thối túc.

Xem toàn thể đứng lên, tựa như rút ngắn bản màu đen thiên túc trùng.

Dày đặc côn trùng rất nhanh tràn vào phòng ở, theo bò sát phát ra mảnh vang, giữa không trung kia như ẩn như hiện lanh lảnh giọng nữ, cũng theo đó càng ngày càng gần, càng ngày càng rõ ràng.

"Lăn! !" Cà lăm kêu to, nhưng lại quái dị giơ ngọn nến không nhúc nhích, đứng tại ngay giữa phòng, chỉ là gầm thét.

Vu Hoành ngồi tại bên giường, muốn đứng dậy hỗ trợ, nhưng thân thể hư nhược đã không có bao nhiêu thể lực.

Hắn sau lưng đổ mồ hôi, nhưng mồ hôi mới phát ra tới liền rất nhanh bị nhiệt độ cao nhiệt độ cơ thể sấy khô.

Nhìn xem không ngừng từ khe hở tiến vào phòng ở hắc trùng, hắn toàn thân cũng căng thẳng, run rẩy.

Trong đầu không ngừng hiện ra bị côn trùng bò đầy toàn thân, cắn xé huyết nhục cảnh tượng khủng bố.

Đây là nhân loại bản năng sợ hãi, không cách nào ức chế.

Nhưng vào lúc này.

Tê…

Nhanh nhất chui vào một mảnh hắc trùng, tiến nhập ngọn nến chiếu sáng phạm vi.

Mà liền tại giờ khắc này, không tưởng tượng được chuyện phát sinh.

Những này nhìn qua cực kỳ khủng bố hắc trùng, thế mà tại ngọn nến vàng nhạt chiếu sáng dưới, nhanh chóng hòa tan, hóa thành khói đen, bốc hơi tiêu tán.

Từng sợi khói đen dày đặc dâng lên, những này tất cả đều là hắc trùng hòa tan biến thành.

Bọn chúng liền giống bị hỏa diễm hòa tan sáp khối, phảng phất căn bản không biết lui lại, vẫn như cũ điên cuồng hướng phía giơ ngọn nến cà lăm vọt tới.

Rất nhanh, lấy cà lăm làm trung tâm, cửa sổ chui vào hắc trùng hình thành một vòng vòng tròn, không ngừng tới gần, lại không ngừng hòa tan, lại không ngừng bốc hơi.

Hơi khói màu đen dâng lên, rất nhanh tiêu tán giữa không trung, hóa thành một cỗ sặc người khó ngửi mùi.

Vu Hoành nhìn xem một màn này, trên mặt không tự chủ toát ra vẻ chấn động.

Hắn lật khắp trong đầu tất cả tri thức tin tức, cũng nghĩ không ra có dạng gì côn trùng, lại bởi vì bị chiếu sáng chiếu sáng, liền tự động hòa tan hóa thành khói đen.

Cái này trước mắt cảnh tượng kỳ dị, đã triệt để phá vỡ lúc trước hắn dự liệu tất cả phỏng đoán, tất cả tưởng tượng.

Quái vật.

Bỗng nhiên trước đó cái kia trung niên bác sĩ Hứa, nói tới một cái từ, lại lần nữa tràn vào đầu óc hắn.

Đúng vậy, quái vật.

Trước mắt những hắc trùng này, không phải liền là chân chính quái vật a?

Bọn chúng giống như là thuỷ triều, vô cùng vô tận, lại bị ánh sáng vừa chiếu liền hòa tan tiêu tán.

Trong lúc nhất thời, Vu Hoành lâm vào khó mà hình dung ý thức trì trệ trạng thái, hắn cẩn thận quan sát đến hắc trùng, quan sát đến ngọn nến, ý đồ tìm kiếm trong đó hư giả sơ hở.

Ngẫu nhiên còn biết dùng lực bóp bắp đùi của mình, để đau đớn thanh tỉnh đầu óc mình, dùng cái này chứng minh trước mắt nhìn thấy không phải là mộng.

Nhưng một loạt cử động, đều đã chứng minh, đây đều là thật, đều không phải là hư giả, càng không phải là mộng cảnh.

Mà lại, hắn còn chú ý tới một chút.

Theo hắc trùng hòa tan, cà lăm trong tay thô to ngọn nến, vốn nên nên có thể sử dụng thật lâu, lúc này cũng theo hắc trùng tập kích, thật nhanh hướng xuống hòa tan biến mất.

Phảng phất đối kháng những hắc trùng này, cực nhanh tiêu hao ngọn nến nhiệt lượng.

Thời gian cứ như vậy giằng co trôi qua xuống dưới.

Mười phút đồng hồ.

Nửa giờ.

Một giờ.

Hai giờ… .

Hai người một mực duy trì lấy loại trạng thái này bất động.

Cà lăm trong tay ngọn nến cũng rất nhanh từ nhỏ chiều dài cánh tay, rút ngắn thành dài bằng bàn tay.

A!

Đột nhiên Vu Hoành một cái nhảy dựng lên, quay người đưa tay chộp một cái, từ phía sau nắm một cái hắc trùng, rút ra.

Hắc trùng kia bị ánh sáng vừa chiếu liền hóa thành khói đen.

Nhưng hắn đưa thay sờ sờ cái mông.

Bên trái cái mông bị trùng cắn một cái, máu lập tức thẩm thấu quần lót, hiển nhiên v·ết t·hương không nhỏ.

Tựa hồ bị máu hấp dẫn, chung quanh hắc trùng càng thêm xao động, bắt đầu điên cuồng hướng phía Vu Hoành vọt tới.

Nhưng ngọn nến ánh sáng vẫn như cũ kiên định ngăn trở bọn chúng, đưa chúng nó toàn bộ hóa thành khói đen.

Vu Hoành bưng bít lấy cái mông, dứt khoát gian nan nhích tới gần, cùng cà lăm đứng ở cùng một chỗ, cứ như vậy nhìn xem một màn này.

Nhìn xem chung quanh vầng sáng bên ngoài, từng vòng từng vòng hắc trùng không ngừng hòa tan, bốc hơi, hóa thành khói đen.

Cái này kỳ huyễn nguy hiểm một màn, phảng phất thiên thạch đồng dạng, tiếp tục không ngừng đem hắn nguyên bản hoàn chỉnh tam quan, xé nát thành từng khối từng khối.

Không biết đi qua bao lâu.

Rốt cục, trong không khí cái kia như có như không lanh lảnh giọng nữ, dần dần biến mất, đi xa.

Theo thanh âm biến mất, chung quanh chui vào phòng ở hắc trùng cũng bắt đầu trở nên mỏng manh.

Một sợi ánh sáng nhạt, từ cửa sổ khe hở bên ngoài từ từ chiếu vào.

Rốt cục.

Cuối cùng một chút hắc trùng bị chiếu sáng bao trùm, giãy dụa lấy hòa tan, hóa thành khói đen.

Hết thảy cũng triệt để bình tĩnh lại.

Chương 005: Nguy hiểm (3) (tạ ơn bạo chương đi thần tượng bạch ngân)

Trời, sáng lên.

Sáng tỏ ánh nắng liền giống bị nhấn xuống gia tốc tiến nhanh, nhanh chóng từ ảm đạm, biến thành sáng tỏ, thậm chí có chút chói mắt.

Vu Hoành hoảng hốt nhìn trước mắt một màn này, ý thức hỗn loạn, thân thể càng phát ra nóng hổi.

Hắn vốn là suy yếu, còn nấu một đêm không ngủ, thể chất kém hơn.

Lúc này phát hiện an toàn, rốt cục một cái khống chế không nổi, nghiêng thân thể nằm xuống đất.

“Ngươi… . Không có sao chứ?” Cà lăm thổi tắt ngọn nến, chính cẩn thận từng li từng tí đem nó thả lại góc tạp vật, quay đầu lại liền nhìn thấy Vu Hoành ngã trên mặt đất, lập tức giật mình, tranh thủ thời gian xông lại.

Phát hiện Vu Hoành thân thể nóng hổi, nàng lúc này đi múc nước, loại bỏ vội vàng cho hắn từ trong miệng rót.

Cho ăn xong nước, nàng lại đi tìm thuốc, từ bác sĩ Hứa nơi đó nàng lại lấy được một ch·út t·huốc, rất nhanh đều cho Vu Hoành nhét đi vào.

Đối với cà lăm hỗ trợ, Vu Hoành ý thức có thể cảm giác được, nhưng thân thể cũng đã không còn khí lực.

Hắn cảm giác lấy mình bị cà lặm chặn ngang ôm lấy, phóng tới trên giường, sau đó tìm khối đã dùng qua đá trắng, đặt ở hắn cái trán hạ nhiệt độ.

Đá trắng băng lạnh buốt mát, bắt đầu đại lượng hấp thu nhiệt độ cao. Để Vu Hoành cảm giác đã khá nhiều.

Dễ chịu chút về sau, Vu Hoành rốt cục khống chế không nổi, lại một lần nữa hỗn loạn th·iếp đi.

Lần này, hắn ngủ hoàn toàn mất đi ý thức, không biết thời gian.

Mơ mơ hồ hồ bên trong, không biết đi qua bao lâu, hắn mới từ trong hôn mê khôi phục một chút cảm giác.

"Đây là ngày thứ tư, hắn đã bớt nóng, đã không cần ăn thuốc." Đây là cái kia bác sĩ Hứa thanh âm. Nàng tựa hồ đứng tại bên giường, đưa thay sờ sờ Vu Hoành trán của mình.

Nhỏ xíu xúc cảm để hắn có chút ngứa, nhưng thân thể vô lực, để hắn không cách nào đưa tay đi bắt cào, chỉ có thể để nó chính mình biến mất.

"Lại… Ăn… Một lần… !" Cà lăm thanh âm đứt quãng truyền đến.

"Không cần thiết, ngươi có thể đổi đồ vật đều đổi, không có gì tốt sự vật, bưu cục bên kia đã thật lâu không có nhập hàng, thuốc tiêu viêm ta chỗ này cũng không nhiều." Bác sĩ Hứa cự tuyệt.

"Không… . Lại, ăn!" Cà lăm kiên định nói.

"Lúc trước… . Ngươi… . Một dạng!"

Nghe nói như thế, bác sĩ Hứa trầm mặc dưới.

"Cũng thế, nếu không phải ngươi, lúc trước ta cũng sớm đ·ã c·hết ở bên ngoài ven đường, xương cốt sợ là đều bị quái vật gặm xong. Được chưa, ta liền cho ngươi thêm đổi một lần thuốc. Đây là một lần cuối cùng!"

"Tốt! Ta… Cho ngươi… . Đồ ăn!"

Tiếp theo là thanh âm huyên náo.

“Những này không đủ dựa theo trước đó hối đoái tiêu chuẩn…” Bác sĩ Hứa bất đắc dĩ nói.

“Ta… Nơi này… Còn có!”

“Được rồi được rồi, cứ như vậy đi, dù sao là một lần cuối cùng. Thật, ngươi đừng có lại cứu người. Chính chúng ta đều nhanh không chú ý được tới.” Bác sĩ Hứa thở dài.

“Tạ ơn…” Cà lăm cảm kích nói.

“Tốt, ta đi, đi lão Vu bên kia nhìn xem, ngươi đừng tiễn nữa.” Bác sĩ Hứa nói chuyện, nương theo lấy tiếng bước chân từ từ đi xa, sau đó là một tiếng đóng cửa, trong phòng an tĩnh lại.

Vu Hoành hư nhược từ từ mở mắt, vừa hay nhìn thấy cà lăm đen sì bẩn thỉu mặt xấu, ngay tại giường bên phải, trong tay bưng cái chén gỗ, bên trong là một chút đen sì không biết cái gì cháo.

Nàng chính một tay cầm muỗng múc một chút cháo, hướng Vu Hoành trong miệng nhét.

Vu Hoành không có lại kháng cự, hắn mộc nghiêm mặt, sắc mặt phát vàng, nằm tại lót trên gối đầu, uống vào một muôi muôi đút vào tới cháo.

Hai người một người uy, một người uống, bất tri bất giác, một bát cháo đều đã ăn xong.

Vu Hoành liếm môi một cái, không hiểu thế mà cảm thấy cái kia cháo còn rất thơm.

“Còn gì nữa không?” Hắn nhịn không được hỏi.

“Có có!” Cà lăm gặp hắn nói chuyện, lập tức sáng tỏ trong mắt toát ra thuần túy vui vẻ.

Nàng đứng dậy lại đi chung quanh tìm kiếm xuống, rất nhanh có mân mê ra một bát đen sì, ngồi ở mép giường, cho Vu Hoành cho ăn đi vào.

Nhưng này cháo tựa hồ nhiệt lượng quá thấp, cũng có lẽ là Vu Hoành thật lâu không ăn đồ vật, thân thể suy yếu, hắn ăn xong

vẫn có chút đói. Thế là lại hỏi câu.

Cà lăm cũng cao hứng lại cho hắn làm một bát.

Lần này cho ăn xong, Vu Hoành rốt cục xem như lửng dạ. Băng lạnh buốt mát đen sì để trong bụng hắn dễ chịu rất nhiều.

Thân thể cũng sinh ra không ít khí lực.

“Ta… Ngủ bao lâu?” Hắn nhìn xem cà lăm hỏi.

“Bốn… Ngày… .” Cà lăm so với bốn cái ngón tay. Còn cười lộ ra một ngụm răng vàng.

“Tạ ơn.” Vu Hoành nhìn đối phương, chân thành nói tạ ơn.

Hắn biết, nếu không phải đối phương chiếu cố hắn, chỉ sợ sớm tại hôn mê bên trong, hắn liền đã bệnh c·hết đi qua.

Nhìn nhìn lại bên ngoài cái kia quỷ dị nguy hiểm hoàn cảnh, nơi này nếu là không ai trông nom, chỉ dựa vào chính hắn, chỉ sợ sống không quá một ngày.

Phần nhân tình này riêng là ngoài miệng nói lời cảm tạ, quá mức khinh bạc, nhưng không quan hệ, về sau hắn sẽ có cơ hội hồi báo.

Hắn không tin chính mình một cái đầu não kiện toàn nam nhân bình thường, nghiêm túc, sẽ còn không sánh bằng cà lăm một cái tàn tật nữ hài.

“Không, sự tình.” Cà lăm cười nói.

Nàng rất vui vẻ đứng người lên, đi đón nước ý đồ cho Vu Hoành uống, nhưng vạc nhỏ bên trong chà xát nửa ngày, đều không thể kiếm ra một chén nhỏ nước.

“Ta… Ra ngoài, trong giếng, mang nước.” Cà lăm trở lại bên giường, phí sức cho Vu Hoành giải thích.

“Một hồi, liền, về!”

“Ngươi, không cần, mở cửa, cửa sổ! Bất luận kẻ nào, gõ cửa, đều… . Không cần, mở!” Cà lăm hết sức chăm chú cho hắn

căn dặn.

“Tốt! Ta đã biết.” Vu Hoành cũng chăm chú gật đầu.

Đạt được đáp lại, cà lăm gật gật đầu, cầm vạc nước liền liền xông ra ngoài.

Cửa phòng đóng lại, nồng đậm mùi nấm mốc ở trong không khí phiêu tán, đề Vu Hoành có chút khó chịu.

Nhưng hắn nhớ kỹ cà lăm căn dặn, hít một chút nấm mốc dù sao cũng so bị bên ngoài nguy hiểm đồ vật xử lý tốt.

Càng mấu chốt chính là, hắn còn nhớ rõ chính mình trước khi ngủ mê, nhét vào trong túi quần khối kia đá trắng.

Lúc này trong lòng của hắn dâng lên một tia hiếu kỳ, vẻ mong đợi, một tia tâm thần bất định.

Đưa tay tiến trong túi quần sờ lên, rất nhanh liền đem khối kia đá trắng nắm, từ từ rút ra.

Đem tảng đá cầm ở trong tay, đặt ở trong lòng bàn tay, Vu Hoành cẩn thận quan sát.

Lúc này đá trắng đã thay đổi cái dạng.

Nguyên bản đã một bộ phận biến thành đen hòn đá, bây giờ lại một lần nữa biến trở về màu trắng tinh.

Nó nhìn qua, toàn bộ tựa như một khối ngọc.

Mặt ngoài mơ hồ nhiều một tia nhàn nhạt ngọc chất quang trạch.

Liền trúng liền ở giữa cái kia phù hiệu màu đỏ, cũng biến thành càng gia công hơn cả, phức tạp, bút họa hữu lực.

‘Đây là…’ Vu Hoành trong lòng khẽ động, vì chứng thực trong lòng mình ý nghĩ, liền đứng dậy, từ góc tạp vật trong túi, tìm kiếm ra một khối cà lăm chưa bao giờ dùng qua đá trắng.

Hai khối đá trắng đem so sánh, chênh lệch một chút đi ra.

Trong tay hắn từng cường hóa đá trắng, xem xét liền rõ ràng so một khối khác cao cấp rất nhiều.

Vẽ lên đi phù hiệu màu đỏ, cũng phức tạp rất nhiều, hoàn toàn cũng không phải là cùng một cái hoa văn, tựa hồ đang từng cường hóa trình bên trong liên đới lấy cũng đem cái này phù hiệu màu đỏ đi theo cường hóa.

'Loại này cường hóa… . Làm sao có điểm giống là thăng cấp bản?' Vu Hoành trong lòng dâng lên từng cái nghi hoặc.

So với về sau, hắn coi chừng đem sau khi cường hóa đá trắng thăm dò tốt, trở lại bên giường ngồi xuống.

Thân thể nhiệt độ cao là biến mất, nhưng thể lực hay là hư, cứ như vậy hơi động một chút, cũng có chút choáng đầu hoa mắt.

Trên lưng thương cũng c·hết lặng, không biết có phải hay không là chuyển biến xấu hay là khôi phục, không có tấm gương chính mình cũng không nhìn thấy.

Hắn đưa tay trái lại đi sờ, chỉ có thể sờ đến băng bó băng vải.

Hiển nhiên là cà lăm hoặc là bác sĩ Hứa giúp hắn xử lý.

Đông, đông, đông.

Bỗng nhiên cửa phòng bị gõ.

"Ai! ?" Vu Hoành một cái ngẩng đầu, lên tiếng hỏi.

"Là ta, bác sĩ Hứa, Y Y có ở đây không?"

Ngoài cửa truyền đến có chút quen tai trung niên giọng nữ.

"Không có ở." Vu Hoành trả lời câu.

"Ta tới cấp cho nàng tặng thuốc, đồ vật đặt ở cửa ra vào trên mặt đất, ngươi nhớ kỹ cầm, một hồi nàng trở về ngươi nhớ kỹ cho nàng nói." Bác sĩ Hứa nói.

"Được."

Vu Hoành đáp.

Rất nhanh, bên ngoài rất nhỏ tiếng bước chân đi xa, hết thảy quay về bình tĩnh.

Vu Hoành thở dốc một hơi, vịn mép giường đứng người lên, từ từ một chút xíu đi ra cửa.

Thuốc đặt ở cửa ra vào trên mặt đất, vạn nhất bị người lấy đi liền nguy rồi, từ trước đó thu hoạch tình huống đến xem, ở chỗ này dược vật tầm quan trọng viễn siêu hắn tưởng tượng.

Cho nên, nhất định phải tranh thủ thời gian lấy đi vào.

Hắn từ từ, từng bước một chuyển tới cửa, vươn tay, nắm chặt nắm tay.

Răng rắc.

Nắm tay chuyển động một nửa.

Đột nhiên Vu Hoành dừng lại.

Hắn nhớ tới cà lăm trước khi đi nói: Tuyệt đối không cần mở cửa! !

Lập tức, trong lòng của hắn dâng lên một tia cảnh giác, cúi đầu, nhìn về phía khe cửa.

Lúc này là ban ngày, ánh nắng sáng tỏ, chỗ khe cửa cũng có ánh sáng xuyên suốt tiến đến.

Nhưng chính là như thế xem xét, lại làm cho Vu Hoành toàn thân bỗng nhiên tê rần.

Chỉ gặp khe cửa bên ngoài, có một bóng người, đang đứng ở ngoài cửa!

Ánh sáng bị bóng người ngăn cản, phóng xuống nhỏ xíu bóng ma.

Chính là bóng ma này, để Vu Hoành có thể đánh giá ra, đối phương liền đứng ở ngoài cửa, cùng hắn cách xa nhau một cánh cửa tấm.

Cứ như vậy lẳng lặng, lặng yên không tiếng động đứng đấy, đứng ở ngoài cửa.

Nó… .

Tựa hồ liền đang chờ lấy hắn mở cửa! !

‘Có vấn đề!’

Trong lòng run rẩy dưới, Vu Hoành chậm rãi buông ra nắm tay, lui ra phía sau.

Từng bước một, không ngừng lui về sau.

Thẳng đến đứng ở trong phòng, trong tay luồn vào túi quần, nắm chặt viên kia từng cường hóa đá trăng.

Hắn kém một chút liền bị lừa! !

Thanh âm kia, vừa mới thanh âm kia cùng bác sĩ Hứa giống nhau như đúc! !

Cái này mẹ nó! !

Vu Hoành trong lòng tràn đầy kinh hoàng, một cỗ không cách nào hình dung ngăn chặn cảm giác, để hắn yết hầu cơ hồ không phát ra được tiếng vang.

Ngực rất im lìm, rất im lìm.

Hắn kinh hoàng, không riêng gì bị những này không biết thứ quỷ gì bị hù, càng nhiều hay là nghĩ mà sợ.

Đối với mình kém chút bị lừa mở cửa nghĩ mà sợ.

Ánh mắt của hắn gắt gao nhìn chằm chằm khe cửa, không dám chút nào dời đi.

Rất nhanh, có lẽ là phát hiện không thể lừa gạt đến hắn, ngoài cửa bóng người kia cũng im ắng hướng phải di động, rời đi.

Tựa như ban đầu lúc xuất hiện an tĩnh như vậy, bóng người rời đi, cũng cực kỳ tĩnh mịch, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì giẫm đạp âm thanh.

Mà thẳng đến đối phương rời đi hồi lâu, Vu Hoành mới chậm rãi từ cảm xúc bên trong lỏng xuống.

Hắn miệng lớn thở hào hển, vẫn như cũ không dám mở cửa, mà là trước lặng lẽ đi đến cửa sổ.

Xuyên thấu qua đinh lấy từng khối dày tấm ván gỗ khe hở, hướng ra ngoài coi chừng nhìn lại.

Từ cửa sổ nơi này, là có thể nghiêng lấy nhìn thấy ngoài cửa vị trí.

Lần trước hắn từng đi ra ngoài một lần, biết phòng này bên ngoài, là một đầu nằm ngang đường nhỏ đá vụn.

Cái thôn này phòng ở, đều là ở vào đầu này đường đá vụn hai bên.

Hắn chỗ căn phòng này, cũng là một trong số đó.

Lúc này đứng ở cửa sổ, Vu Hoành lặng lẽ thả nhẹ hô hấp, từ một đầu nghiêng lệch tấm ván gỗ khe hở, nhìn ra ngoài.

Nhưng mới xem xét đi.

Khe hở bên ngoài, một tấm bác sĩ Hứa mặt, chính diện không biểu lộ nhìn xem hắn.

Đối phương thế mà cũng tại cửa sổ đứng đấy, nhìn chăm chú lên vụng trộm từ khe hở nhìn ra phía ngoài hắn! !

Chương 006: Nguy hiểm (4) (tạ ơn bạo chương đi thần tượng bạch ngân)

Chương 006: Nguy hiểm (4) (tạ ơn bạo chương đi thần tượng bạch ngân)

Bốn mắt nhìn nhau.

Vu Hoành tim phiền muộn một chút nổ.

Một loại cực kỳ buồn nôn khó chịu cảm giác, từ hắn trong dạ dày tuôn ra.

Phần bụng run rẩy, đau đớn, toàn thân bắt đầu run lên, không bị khống chế cứng ngắc.

Khó mà hình dung cảm giác sợ hãi, từ trong lòng hắn tuôn trào ra, chảy khắp toàn thân.

Cặp mắt của hắn chung quanh, bắt đầu nhô ra như rễ cây phân nhánh giống như mạch máu màu đen.

Mạch máu càng ngày càng thô, càng ngày càng thô, phảng phất muốn một chút nổ tung.

Nhưng vào lúc này, hắn trong túi quần cường hóa đá trắng, một chút chảy ra một cỗ băng lãnh khí tức, xông vào đùi cạnh ngoài.

Cái này một cỗ khí tức, tựa như một cây đinh thép, hung hăng vào toàn thân bắt đầu cứng ngắc Vu Hoành thể nội.

Đem hắn từ cứng ngắc bên trong lôi kéo đi ra.

Bành! !

Hắn hai chân mềm nhũn, cả người vô lực ngã nhào trên đất, hai mắt cũng từ đâu đối phương đang đối mặt tránh ra.

Hô!

Hô!

Hô!

Cúi đầu xuống, Vu Hoành từng ngụm từng ngụm thở hào hển, cảm thụ được thân thể cứng ngắc cấp tốc bị trong túi quần cường hóa đá trắng làm dịu.

Trong lòng của hắn tuôn ra mãnh liệt sống sót sau t·ai n·ạn cảm xúc.

Không còn dám cửa sổ ngắm bên ngoài, hắn cấp tốc móc ra cường hóa đá trắng, phát hiện hòn đá mặt ngoài phù hiệu màu đỏ chính hiện ra cực kỳ yếu ớt màu đỏ huỳnh quang.

Không nhìn kỹ, căn bản là không có cách phát hiện.

‘Bảo bối tốt!’ trong lòng của hắn may mắn, không gì sánh được may mắn chính mình cái thứ nhất cường hóa lựa chọn cái này đá trắng.

Từ ban sơ cà lăm dùng nó đem chính mình giải cứu về sau, hắn liền nhận thức đến, thứ này tuyệt đối phi thường trọng yếu.

Còn tốt, hắn không có phán đoán sai.

Ngồi dưới đất, từ từ lui lại rời xa cửa sổ, Vu Hoành không còn dám nhìn loạn. Ai có thể nghĩ tới, địa phương quỷ quái này liền nhìn một chút đều sẽ gặp được nguy hiểm.

‘Thế nhưng là, vì cái gì… Vì cái gì cà lăm cùng bác sĩ Hứa bọn hắn, ra ngoài không có gặp được nguy hiểm?’

‘Bọn hắn là có cái gì mặt khác phòng bị thủ đoạn?’

Vu Hoành trong lòng dâng lên một tia nghi hoặc.

Nhưng rất nhanh, tiêu hao to lớn để hắn lại lần nữa rã rời mệt rã rời đứng lên.

Quá hư nhược… .

Thân thể này… .

Đem cường hóa đá trắng nắm chặt ở lòng bàn tay, hắn một lần nữa leo về trên giường, liền bốc mùi xám trắng chăn mền, đang đợi một hồi lâu, xác định cửa sổ bên ngoài đồ vật không có cách nào sau khi đi vào, hắn mới có chút buông lỏng, lại lần nữa mê man đi qua.

Không biết đi qua bao lâu.

Có lẽ là mấy tiếng, có lẽ là cả ngày.

Chờ Vu Hoành lại lần nữa tỉnh lại, cà lăm đã ở trong phòng bận bịu cái này bận bịu cái kia.

“Ngươi, tỉnh, rồi?” Nàng phát hiện động tĩnh, vội vàng quay đầu, vui vẻ nhìn xem trên giường Vu Hoành.

“Tới… . Ăn.” Rất nhanh, nàng lại đi mân mê một bát đen sì tới, bắt đầu cho ăn Vu Hoành.

Bất tri bất giác, Vu Hoành đem cuối cùng một muôi cháo nuốt rơi, thân thể dễ chịu rất nhiều.

“Còn gì nữa không?” Hắn hỏi.

Cà lăm đứng dậy, lại đi tìm kiếm trong chốc lát, nhưng lần này, tựa hồ không có.

Nàng tìm một hồi lâu, đều không thể lại bưng tới đen sì.

“Ăn… Xong…” Rất nhanh, nàng trở lại bên giường, có chút uể oải.

Vu Hoành ngồi dậy, từ từ xuống giường, đi đến góc tạp vật, thấy được nàng tìm kiếm một cái thùng gỗ.

Bên trong tựa hồ chính là thả loại kia đen sì nguyên vật liệu.

Đó là một loại tạp sắc bột phấn, đáy thùng còn lưu lại một chút bột phấn.

Hắn vịn bên thùng duyên nhìn một chút, xác thực không có.

Cô ~

Đột nhiên một trận bụng lộc cộc âm thanh từ phía sau truyền đến.

Là cà lăm.

Nàng nháy mắt, sờ lấy chính mình bụng, tại cái kia cười ngây ngô.

Vu Hoành quay đầu lại nhìn xem nàng.

“Ngươi không ăn?”

“Hắc hắc hắc… . Quên….” Cà lăm cười khúc khích trả lời.

Hóa ra gia hỏa này đem toàn bộ còn lại đồ ăn, đều cho hắn.

Vu Hoành có chút bất đắc dĩ, hắn không biết nữ hài này là thế nào tại nguy hiểm như vậy hoàn cảnh sống đến bây giờ.

Hắn chỉ biết là, trong lòng mình có chút băn khoăn.

“Vậy làm sao bây giờ? Ngươi những thức ăn này là từ đâu tới? Thân thể ta tốt chút ít, cũng có thể hỗ trợ đi tìm.” Hắn chân thành nói.

“Không có. . Sự tình. Y Y, khí lực, lớn!” Cà lăm vỗ ngực, lộ ra không quan tâm biểu lộ.

“Ta, giúp, ngươi. Ngươi, giúp ta, tìm, cha ta, cùng gia gia.” Nàng tiếp tục một cái từ một cái từ ra bên ngoài nhảy.

“Ngươi chính là bởi vì cái này cứu ta?” Vu Hoành hiểu rõ. Có yêu cầu liền tốt, có yêu cầu, liền có cơ hội để hắn hồi báo đối phương.

Hắn không thích nợ người nhân tình, chớ nói chi là loại này đại ân cứu mạng.

“Đúng!” Cà lăm dùng sức gật đầu.

“Tốt! Ta có năng lực mà nói, nhất định giúp.” Vu Hoành gật đầu, mặc dù hoàn cảnh này quá mức nguy hiểm ác liệt, nhưng trên mu bàn tay hắc ấn, cũng cho hắn một tia đối với tương lai hi vọng.

Dựa theo hắc ấn năng lực, nếu như vật sở hữu sự tình đều có thể cường hóa, như vậy, hắn có lẽ có thể lợi dụng điểm ấy, chế tạo ra một cái càng thêm an toàn phòng nhỏ, hoặc là cứ điểm!

Đã trải qua tự mình khảo thí, cái nhà này cửa sổ phòng hộ căn bản ngăn không được bên ngoài những cái kia quỷ dị nguy hiểm đồ vật.

Bất luận là trước kia người áo trắng, hay là hắc trùng, hay là vừa mới ngụy trang thành bác sĩ Hứa không biết tên khủng bố.

Cũng đỡ không nổi.

“Đúng rồi, ta muốn hỏi hỏi, vừa mới ngươi không tại lúc… .” Vu Hoành rất nhanh liền đem trước chuyện phát sinh nói cho đối phương biết.

Nghe xong miêu tả, cà lăm sắc mặt ngưng trọng lên.

“Là… Quỷ ảnh!” Nàng trả lời.

“Cái kia cũng là quỷ ảnh? ?” Vu Hoành nhíu mày.

“Vấn đề này, hay là ta đến trả lời đi.” Ngoài cửa lại lần nữa truyền đến bác sĩ Hứa thanh âm.

Cà lăm cấp tốc đi qua, mở cửa, vui vẻ đem người nghênh đón tiến đến.

Bác sĩ Hứa đổi thân cách ăn mặc, toàn thân một bộ leo núi trang, ngụy trang áo bó cùng trên lưng một cái túi đeo lưng lớn, cho thấy nàng rất có thể dự định đi ra ngoài lên núi.

Đi vào cửa, nàng ánh mắt trên người Vu Hoành quét dưới.

“Bọn ta nơi này, hắc tai bên trong thường xuyên sẽ xuất hiện quỷ ảnh có hai loại, một loại chính là trước ngươi gặp phải Bạch Ảnh, loại thứ hai, chính là trước đó ngươi nói Ngụy Trang Giả.”

“Bạch Ảnh mức độ nguy hiểm còn tốt, chỉ cần cẩn thận nhìn chăm chú đối phương, không cần chớp mắt, liền có thể an toàn thoát ly. Đồng thời Huy Thạch cũng có thể khắc chế, đem nó tạm thời đánh tan.

Nhưng Ngụy Trang Giả liền phiền toái, ngươi nhất định phải tùy thời tùy chỗ bảo trì cảnh giác, không có khả năng tin tưởng bất luận cái gì vượt qua ước định bên ngoài tình huống.”

Bác sĩ Hứa chăm chú nhìn chằm chằm Vu Hoành, nói bổ sung.

“Ước định, ở chỗ này vô cùng vô cùng trọng yếu!”

“Ước định?” Vu Hoành tựa hồ có chút nghĩ tới điều gì.

“Đúng vậy, bất luận kẻ nào tại cùng đồng bạn tách ra trước, đều phải làm tốt ước định. Khi các ngươi tụ hợp lúc, ám hiệu là cái gì, nửa đường gặp được tình huống như thế nào mới có thể mở cửa sổ các loại, những này đều phải sớm hẹn xong. Nếu không… Liền sẽ bị Ngụy Trang Giả thừa lúc vắng mà vào, từng cái g·iết c·hết.” Bác sĩ Hứa thở dài nói.

“Đây cũng là vì cái gì, Bạch Khâu thôn cư dân đều là sống một mình nguyên nhân. Liền xem như ban ngày, Ngụy Trang Giả cũng có khả năng ẩn hiện tập kích.”

Ngụy Trang Giả.

Cái này hoàn toàn mới khái niệm, để Vu Hoành trong lòng không cách nào ức chế dâng lên một cái minh ngộ.

Hắn, có lẽ rất khó lại trở về… . Trở lại chính mình ban đầu trong sinh hoạt.

“Có thể hay không… . Mang ta đi ra xem một chút, ta muốn đi bên ngoài nhìn xem, nhìn có thể hay không đi trong thành… .” Vu Hoành trầm mặc dưới, lên tiếng.

“Mang lên Huy Thạch, chính là loại kia tảng đá màu trắng, chỉ cần tại giữa ban ngày đi ra ngoài, liền không có vấn đề, nhưng muốn khống chế trở về thời gian.” Bác sĩ Hứa trả lời, “Mặt khác, Ngụy Trang Giả mặc dù có thể tại ban ngày xuất hiện, nhưng bình thường chỉ có thân thể hư nhược người mới sẽ

nhìn thấy, thân thể khỏe mạnh bình thường, là không có cách nào nhìn thấy bọn chúng.”

Vu Hoành lập tức hiểu rõ.

“Liền không có biện pháp gì cùng thủ đoạn xử lý những quái vật này a! ?” Hắn trầm giọng hỏi.

“Không có, dù sao cho đến tận này chúng ta là không có phát hiện, quốc gia bộ môn cũng không có thí nghiệm ra.” Bác sĩ Hứa lắc đầu, “Tốt, ta cùng Y Y dự định đi ra ngoài một chuyến, ngươi muốn cùng một chỗ cũng nhanh chút. Bạch Khâu thôn không nuôi phế vật, ngươi liên lụy Y Y đã rất lâu rồi.”

Nàng tựa hồ đối với Vu Hoành rất bất mãn, nhìn hắn ánh mắt khá là bất thiện.

“Ân cứu mạng, ta nhớ được.” Vu Hoành chân thành nói.

“Trước có thể dựa vào chính mình sống sót rồi nói sau.” Bác sĩ Hứa xùy cười, lười nhác lại nhìn Vu Hoành, quay đầu cùng cà lăm nói lên cái gì tới.

Rất nhanh cà lăm liền bắt đầu chuẩn bị đi ra ngoài đồ vật, trang bị.

Vu Hoành thân thể khôi phục không ít, cũng cùng theo một lúc thu thập.

Hắn không nói cường hóa đá trắng sự tình, không nói hắn không cách nào giải thích cường hóa đá trắng từ chỗ nào đến, nhưng từ hắc ấn năng lực đến xem, đây tuyệt đối sẽ trở thành hắn về sau chỗ dựa lớn nhất.

Hắn không xác định những người khác còn có hay không năng lực này, thu hoạch tin tức quá ít, cho nên trước tận khả năng thu thập tình báo, mới là trọng yếu nhất.

Nơi này quá nguy hiểm, nhất định phải từng bước cẩn thận.

“Ta sẽ báo đáp.” Nghĩ tới đây, Vu Hoành lại lần nữa lên tiếng, lặp lại một lần.

Bác sĩ Hứa cũng không thèm nhìn hắn, xem như không nghe thấy. Rất hiển nhiên, nàng cảm thấy Vu Hoành có thể không liên lụy cà lăm, coi như tốt.

Rất nhanh, một cái bao vải to bị thu thập đi ra, để dưới đất.

Bác sĩ Hứa đem nó ôm, coi chừng đặt ở cà lăm trên lưng. Trong bao vải tất cả đều là vẽ lên ký hiệu đá trắng.

"Đi trước lão Vu bên kia đổi đồ ăn, sau đó đi mỏ lộ thiên trận đào Huy Thạch, cuối cùng thu thập thuốc màu, tính cả khi trở về ở giữa, chúng ta nhất định phải tại một giờ bên trong đến lão Vu nơi đó, nửa đường có thể tại quặng mỏ lộ thiên bên kia nghỉ ngơi một đêm, ngày mai thu thập hoàn nhan liệu lại về." Bác sĩ Hứa an bài nói.

"Rất xa a?" Vu Hoành nhíu mày, hắn cảm giác chính mình thể năng khả năng có vấn đề, còn không có triệt để khôi phục.

"Ngươi chớ đi, theo không kịp. Ngay tại chung quanh đi dạo liền trở lại." Bác sĩ Hứa lãnh đạm nói.

"Ban đêm điểm tốt ngọn nến, ban ngày nắm chặt Huy Thạch, ai đến cũng mở ra cái khác cửa, đừng ra bên ngoài nhìn loạn, liền hết thảy vấn đề không lớn. Đây cũng là đối với ngươi một lần khảo nghiệm, nếu như không thông qua, liền đại biểu ngươi thích ứng không đến hoàn cảnh này, sống không được bao lâu, c·hết sớm sớm giải thoát."

"… . ." Lời này có phải hay không có chút quá trực tiếp.

Vu Hoành im lặng.

"Y Y cứu được không ít người, ta trước kia cũng là bị nàng cứu, nhưng ngươi biết cứu những người kia… ." Bác sĩ Hứa còn muốn nói tiếp, lại bị cà lăm giật giật góc áo.

Nàng kịp phản ứng, lập tức im ngay. Lần này dứt khoát triệt để không để ý tới Vu Hoành, mang lên đồ vật, liền mở cửa, cùng cà lăm cùng đi ra khỏi đi.

Vu Hoành ở phía sau dừng một chút, mang lên phòng ở chìa khoá, cũng cùng đi theo ra ngoài.

Hắn hay là quyết định, đi bên ngoài nhìn xem.

Bất kể như thế nào, ăn uống nơi phát ra trước được giải quyết, cũng không thể một mực dựa vào một cái tàn tật tiểu nữ hài nuôi.

Mà lại, mấu chốt nhất là, chỉ có trước tiên phải hiểu càng nhiều, mới có thể tìm ra hữu hiệu hơn sinh tồn phương thức, ứng đối phương thức.

Răng rắc một chút, ra cửa, Vu Hoành cuối cùng trở tay đóng lại phòng ở.

Ba người xếp thành một đầu tuyến, thuận cửa ra vào đường đá vụn đi phía trái đi đến.

Bên ngoài nhiệt độ không khí nhu hòa, lãnh đạm, ánh sáng mặt trời chiếu ở trên thân còn có chủng nhàn nhạt ấm áp.

Trong ba người, bác sĩ Hứa đi ở trước nhất, thứ yếu là cà lăm, lần nữa là Vu Hoành.

Thuận đường đá vụn cong cong quấn quấn đi thêm vài phút đồng hồ, bọn hắn đi vào thôn cửa ra vào.

Đường đá vụn cuối cùng liên tiếp lấy một đầu bùn đen đường.

Khô ráo bùn đen lộ diện, có thể thờ hai chiếc xe đặt song song chạy, rất rộng.

Lộ diện đen sì, quanh co khúc khuỷu xuyên qua hai bên hoang phế màu xanh lá dã ruộng, kéo dài đến nơi xa, thẳng đến rậm rạp sâu thẳm dưới núi sơn lâm.

Vu Hoành chú ý tới, bùn đen đường biên giới cỏ dại rất ít, xây dựng hai hàng Hắc Mộc rào chắn.

Rào chắn không ít địa phương đã mục nát bị hư, mọc đầy rêu xanh.

“Nơi này là duy nhất thông tới phía ngoài đường cái cũ.” Bác sĩ Hứa mở miệng.

“Dọc theo nó đi thẳng, đi bộ đại khái ba mươi mấy dặm, liền có thể đến gần nhất thôn trấn, nhưng bên kia nói không chừng so nơi này còn nguy hiểm, càng nhiều người, nguy hiểm càng nhiều, càng hấp dẫn những cái kia nguy hiểm gia hỏa.”

“Đi thôi.” Nàng dẫn đầu đi ra đường đá vụn, giẫm lên bùn đen đường.

Chương 007: Quyết định (1)

Chương 007: Quyết định (1)

Sáng tỏ ánh mặt trời màu vàng vẩy xuống.

Một mảnh bị màu xanh sẫm sơn lâm vây quanh Bạch Khâu thôn, như là một khối màu xanh sẫm bánh ngọt bên trong một khối chocolate đen, đột ngột mà bắt mắt.

Bạch Khâu thôn toàn bộ ở vào một khối lớn xám trắng đồi núi bên trên, chỗ đồi núi đỉnh.

Toàn bộ thôn rải rác có hơn 30 tòa phòng ngói.

Lúc này dựa vào tây thôn vòng ngoài, đang có một sắc mặt trắng bệch nam tử, chậm rãi tản ra bước, thỉnh thoảng hết nhìn đông tới nhìn tây, một bộ dáng vẻ khẩn trương.

Nam tử mặc màu xám áo thun, quần thường vàng, chỉnh thể vô cùng bẩn tràn đầy nhăn nheo, hiển nhiên thật lâu không có tắm. Tóc cũng một sợi một sợi bị mồ hôi dầu ngưng ra mào gà kiểu tóc.

Trên chân một đôi bụi bẩn nhìn không ra nguyên sắc giày thể thao, lúc lên lúc xuống giẫm trên đất bùn, lộ ra rất không thích ứng nơi này con đường.

Toàn bộ Bạch Khâu thôn chung quanh, không có côn trùng kêu vang, không có chim kêu, chỉ có nam tử từ từ tiến lên giẫm qua mặt đất phát ra mảnh vang.

‘Không sai biệt lắm có mười lăm phút.’

Vu Hoành xuất ra trong túi quần điện thoại, mở ra nhìn một chút, nguyên bản bởi vì nhớ tình bạn cũ mà không muốn thay đổi kiểu cũ điện thoại, lại không nghĩ rằng ở chỗ này biến thành mấu chốt công cụ phụ trợ.

Hắn nằm trên giường vài ngày, nếu như là Smartphone đã sớm không có điện. Nhưng cái này kiểu cũ màn hình điện thoại di động nhỏ, pin lớn, chờ thời dài đến hơn một tuần lễ. Còn nhịn nện chịu mài mòn không sợ nước.

Tại loại thời khắc mấu chốt này, cho hắn rất lớn tâm lý an ủi.

Điện thoại trên giới diện, rõ ràng biểu hiện ra thời gian: Năm 2024 ngày mùng 5 tháng 3, 15 giờ 32 phút.

"Ai…" Vu Hoành khẽ thở dài, đây là hắn lại tới đây trước thời gian.

Nhưng bây giờ không có chút ý nghĩa nào.

Nhìn xem điện thoại giới diện góc trên bên phải trống rỗng tín hiệu ngăn chứa, hắn liền minh bạch, chính mình chỉ sợ không tại nguyên bản thế giới… .

Bất luận là trước kia trên báo chí đưa tin, hay là cà lăm cùng bác sĩ Hứa nói tới những cái kia thường thức, cùng hắn gặp phải những này loạn thất bát tao quái dị tình huống, đều cho thấy, nơi này… Không phải thế giới của hắn.

Ngẩng đầu nhìn ánh mặt trời sáng rỡ.

Vu Hoành cúi đầu tại dưới chân trên bùn đất làm cái ký hiệu, dùng mấy khối đống đá thành một cái tiểu tam giác kết cấu.

Đây là vì phòng ngừa lạc đường mà làm tiêu ký.

Khoảng cách bác sĩ Hứa cùng cà lăm rời đi, đã qua mười lăm phút. Cái này mười lăm phút bên trong, hắn vòng quanh cái thôn này chuyển có một hồi.

Nhưng để hắn thất vọng là, nơi này, tựa hồ trừ ba người bọn họ, lại không người sống.

'Cũng có thể là là người sống đều trốn đi không lộ diện, dù sao liền xem như ban ngày, cũng có thể là có đại nguy hiểm.'

Vu Hoành trong lòng thở dài, một tay tùy thời tùy chỗ đều nắm chặt khối kia cường hóa đá trắng.

Trước đó gặp phải, để hắn khắc sâu minh bạch, tại nơi này, đá trắng hiệu quả chính là hắn an toàn duy nhất cam đoan.

Dựa theo bác sĩ Hứa trước khi đi nói, ban ngày có ánh nắng lúc, không có hắc trùng, nhiều lắm là sẽ ngẫu nhiên gặp số rất ít quỷ ảnh.

Mà những này quỷ ảnh chỉ cần mang lên đá trắng, tại ban ngày nguy hiểm không lớn.

Bởi vì, quỷ ảnh tại ban ngày tựa hồ lực lượng rất yếu.

Vu Hoành tin tưởng điểm ấy, nếu không cà lăm cùng bác sĩ Hứa không có khả năng như thế tâm lớn không ngừng ra ngoài.

Trong lòng của hắn nghĩ rơi xuống, quay đầu mắt nhìn chính mình một đường làm tiêu ký, xác định vẫn còn, liền lại tiếp tục đi về phía trước.

An tĩnh.

Tĩnh mịch.

Hoa.

Hoa.

Chung quanh trừ hắn giẫm qua cỏ dại từ phát ra giòn vang, không còn bất luận động tĩnh gì.

Liền ngay cả gió cũng nhỏ khó thể nghe.

Lại qua hơn mười phút.

Vu Hoành rốt cục chậm rãi từng bước đem toàn bộ thôn dạo qua một vòng.

Hắn đứng tại ban sơ đường đá vụn miệng, lau cái trán mồ hôi, ở trong lòng không ngừng ký ức vừa mới phát hiện một chút địa điểm, địa điểm trọng yếu.

Trong đó trọng yếu nhất, chính là giếng nước.

Vừa rồi hắn xa xa nhìn thấy một gia đình trong sân, đào một cái giếng.

Tảng đá dựng thành bên cạnh giếng có không ít lui tới dấu chân, hiển nhiên chính là chỗ này có người sống ít có uống nước nơi phát ra.

Chỉ là xa xa, cách xa nhau hơn mười mét, hắn liền cảm giác được một cỗ thấu xương âm lãnh, không ngừng từ giếng nước bên kia bức xạ tới.

Liền xem như ánh nắng cũng ép không được, hắn cảm giác không đúng, liền không có tới gần, chỉ là nhớ kỹ nó phương vị.

"Rất kỳ quái… . Một cái ở vào trên đồi núi thôn nhỏ, thế mà lại tại chỗ cao đánh giếng… ." Vu Hoành trong lòng nổi lên nghi hoặc bình thường giếng nước đều sẽ đánh vào địa thế thấp địa phương, dù sao nước chảy chỗ trũng.

Nhưng nơi này lại cùng địa phương khác khác biệt…

Đứng tại đường đá vụn bên trên, hắn lại ngẩng đầu nhìn ra xa bốn phía.

Thôn chung quanh, tất cả đều là nhìn không thấy bờ màu xanh sẫm sơn lâm.

Sơn lâm hợp thành một mảng lớn, tựa như biển cây.

Không có chim kêu, không nhìn thấy vật sống, liền ngay cả cái kia màu xanh sẫm cây cối bãi cỏ, đều cho người ta một loại không thoải mái sợ hãi cảm giác.

Vu Hoành sắc mặt đờ đẫn lấy, nhìn chằm chằm duy nhất đầu kia thông hướng ngoại giới đường cái cũ, một hồi lâu, mới quay người trở về thôn.

Một đường bình yên, trở lại cà lăm trong nhà.

Hắn thẳng đến triệt để đóng lại cửa gỗ, mới nhẹ nhàng nhẹ nhàng thở ra.

“Nơi này… . Quá tà môn… .” Vừa nghĩ tới chính mình còn muốn ở chỗ này sinh hoạt không biết bao lâu, cũng không nhìn thấy trở về hi vọng, trong lòng của hắn liền sinh ra nồng đậm ý tuyệt vọng.

“Vừa mới đi dạo lúc đã nhìn qua, không có xe… . Nhưng trên mặt đất có vết bánh xe, cái này cho thấy nơi này đã từng là có xe, nhưng về sau bị người lái đi.”

Vu Hoành tìm khối góc tạp vật bên trong than củi, ở trên tường vẽ lên Bạch Khâu thôn địa đồ.

Địa đồ rất đơn giản, chính là một chút giản dị đường cong, tăng thêm đại biểu phòng ốc khối vuông nhỏ.

Mà giếng nước, rời đi đường cái cũ, còn có chính mình sở tại cà lăm nhà, đều bị hắn tiêu ký đi ra.

Ba cái địa phương vừa vặn hình thành một cái tam giác kết cấu.

‘Hiện tại ta nên làm cái gì?’ Vu Hoành nhìn xem địa đồ, trong lòng cấp tốc đè xuống cỗ kia cảm giác tuyệt vọng, suy tư sau này mình đường.

‘Ta không có khả năng một mực dựa vào cà lăm, trước hết học được chính mình ứng phó những nguy hiểm này, đồng thời còn phải học được chính mình tìm kiếm ẩm thực cùng chỗ ở.’

Ngồi xếp bằng trên mặt đất, cầm trong tay hắn bút than ở trên tường tô tô vẽ vẽ.

Sau đó giơ tay lên, hắn nhìn chăm chú lên trên mu bàn tay hắc ấn.

‘Còn có ấn ký này, nếu như ta không muốn bị người phát giác, nhất định phải lựa chọn sống một mình. Nếu không, tại loại này cực kỳ nguy hiểm hoàn cảnh bên trong, bị người ta biết năng lực của ta… Sẽ phi thường nguy hiểm!’

Mặc dù bây giờ còn không rõ ràng lắm người khác phải chăng cũng có cùng loại năng lực, nhưng Vu Hoành có thể xác định, cà lăm cùng bác sĩ Hứa khẳng định không có.

Điểm ấy từ một chút chỗ rất nhỏ cũng có thể nhìn thấy.

“Trước học tập làm sao tìm được ăn uống, sau đó dọn ra ngoài!” Vu Hoành rất nhanh xác định dự định.

Làm quyết định, hắn đứng dậy, trở lại bên giường, dự định lại nghỉ ngơi một chút chờ cà lăm trở về.

Đông, đông, đông…

Bỗng nhiên.

Cửa phòng lại vang lên.

Một tiếng tiếp theo một tiếng, rất có tiết tấu.

Vu Hoành cổ họng run run xuống, nhìn về phía cửa gỗ. Không có lên tiếng.

Dạng này tiếng đập cửa, không thích hợp.

Nhưng hắn không để ý đến đối phương, nắm chặt cường hóa đá trắng, hít sâu một hơi, lẳng lặng nằm xuống, chuẩn bị nghỉ ngơi.

Đông đông đông…

Tiếng đập cửa kia vẫn tại vang.

Một lần tiếp lấy một lần.

Nhưng Vu Hoành vẫn luôn không lên tiếng, coi như không nghe thấy.

Hắn nằm nghiêng tại giường, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm cửa ra vào, nắm trong tay lấy cường hóa đá trắng, thân thể căng thẳng, tùy thời chuẩn bị làm ra phản ứng.

Cũng may, tiếng đập cửa kéo dài bảy lần, liền không còn vang lên.

Mà thay vào đó, là cửa sổ tựa hồ có người nào đang trộm nhìn.

Tại từ giấy niêm phong khe hở, đi đến đầu nhìn.

Vu Hoành trong lòng run rẩy, quay đầu nhìn chằm chằm cửa sổ, hạ giọng từng ngụm từng ngụm hít hơi.

Cảm giác nguy cơ mãnh liệt không ngừng kích thích hắn adrenalin không ngừng bài tiết, toàn thân huyết dịch phi tốc lưu động, tăng tốc tuần hoàn, bộ mặt một mảnh đỏ lên.

Không biết đi qua bao lâu.

Ngoài cửa sổ bóng người tựa hồ mất kiên trì, lặng yên rời đi.

Cửa sổ cũng không còn bị che khuất sáng ngời, lần nữa khôi phục bình thường.

Vu Hoành gấp dắt lấy cường hóa đá trắng, cảm giác tảng đá cùng trong lòng bàn tay đều tất cả đều là mồ hôi.

Cúi đầu xuống, hắn hít sâu, điều chỉnh trạng thái thân thể. Đứng dậy lại đi nhặt được một khối đá trắng, lần này là chưa bao giờ dùng qua đá trắng.

Sau đó nhìn trên tảng đá cho thấy số lượng: 2 ngày.

‘Chưa bao giờ dùng qua chỉ cần hai ngày liền có thể cường hóa a?’ hắn nhẹ nhàng thở ra.

Nghe vang lên bên tai tiếng hỏi, yên lặng cấp ra xác định cường hóa trả lời chắc chắn.

Rất nhanh, đá trắng mặt ngoài số lượng trong nháy mắt biến mất, toàn bộ phảng phất bị bao phủ tại một tầng trắng nõn nà dầu trơn bên trong, bắt đầu hắc ấn cường hóa.

Vu Hoành nhìn cũng không nhìn, đem nó nhét vào một bên khác túi quần.

Sau đó ngã xuống híp mắt, dùng di động định cái chuông báo, liền hỗn loạn th·iếp đi.

Lần này hắn không ngủ bao lâu, cũng không ngủ an tâm, liền rất nhanh tỉnh lại.

‘Cà lăm đêm nay không trở lại, ý vị này đêm nay cũng chỉ có ta một cái ở chỗ này phòng ở… .’ Vu Hoành nhìn một chút cửa sổ khe hở bên ngoài mờ tối ánh nắng, trong lòng hơi trầm xuống.

Hắn đứng dậy đi góc tạp vật, xuất ra cà lăm trước khi đi cho hắn một cây ngọn nến lớn, còn có cùng loại diêm một dạng đồ vật.

Chuẩn bị kỹ càng, đặt ở bên giường, tùy thời có thể lấy đưa tay đủ đến vị trí.

Sau đó, cứ như vậy, Vu Hoành ngơ ngác nửa nằm trên giường chờ lấy trời tối.

Thời gian một chút xíu trôi qua, không bao lâu, bên ngoài sắc trời càng ngày càng mờ, dần dần lâm vào đen kịt.

Lần này rất an tĩnh, không có lần trước hắc trùng, không có bất kỳ cái gì quỷ ảnh.

Tựa hồ tất cả mọi thứ đều đem hắn quên lãng, một mảnh an bình.

Tại tiều tụy chờ đợi cảnh giới bên trong, một đêm trôi qua rất nhanh.

Thẳng đến hừng đông, Vu Hoành nhìn thấy ngoài cửa sổ xuyên suốt tiến sáng tỏ ánh nắng, mới trong lòng hung hăng nhẹ nhàng thở ra.

Nhưng mặc dù trời đã sáng, một đêm vô sự, có thể thời gian dài cảnh giới khẩn trương cùng dày vò, để tinh thần hắn thể lực đều cực kỳ mỏi mệt.

Điều này cũng làm cho hắn càng phát muốn tìm được một cái chân chính tuyệt đối an toàn điểm nghỉ ngơi.

Hắn không phải cà lăm, một mực tiếp tục như vậy không có khả năng nghỉ ngơi thật tốt, hắn sẽ c·hết.

Đứng dậy trong phòng loại bỏ chút nước uống vào, Vu Hoành bụng lại bắt đầu kêu.

Mặc dù hôm qua đã ăn xong cà lăm toàn bộ tồn lương, nhưng lại đi qua lâu như vậy, bụng hắn đã sớm tiêu hóa sạch sẽ.

Đứng dậy đi ra ngoài, hắn mượn ánh nắng vừa vặn, tại đường đá vụn miệng, lại bốn chỗ đi vòng vo dưới.

Lần này, hắn dọc theo đường cái cũ đi xuống dưới một đoạn, ý đồ tìm kiếm có thể ăn thực vật cùng côn trùng.

Nhưng cũng tiếc, trên đường lớn hắn cái gì cũng không tìm được, côn trùng một cái cũng không nhìn thấy, thực vật hắn căn bản không biết.

Nơi này thực vật, không có một loại là hắn thấy qua. Liền ngay cả thường thấy nhất hoa cúc dại cùng bồ công anh loại hình, đều không nhìn thấy tung tích.

Cũng may, rốt cục, cà lăm hai người trở về.

Phốc.

Trong phòng, cà lăm tốn sức đem trên lưng một túi xách lớn khỏa để dưới đất.

Sau đó mở ra nút thắt bọc.

Bên trong là cất kỹ một bao bao thịt khô, nấm khô, côn trùng khô.

Vu Hoành tiến lên trước hỗ trợ, phát hiện thịt khô chủ yếu là một chút đen sì viên thịt, cũng không biết là động vật gì trên người.

Nấm khô cũng là nát, không phân rõ chủng loại gì.

Mà côn trùng khô… .

“Đây là… . Con gián? ? !” Vu Hoành sắc mặt có chút thay đổi.

“Là… . Một… Miệng hương.” Cà lăm lắc đầu, cải chính. Sau đó tiện tay cầm bốc lên một cái lớn chừng ngón cái gián khô liền đưa vào trong miệng.

“Hương!” Nàng giơ ngón tay cái lên, nhanh chóng nhấm nuốt, phát ra răng rắc giòn vang. Hai con mắt trợn to tròn vo, tràn đầy vui vẻ.

“… . .” Vu Hoành không phản bác được.

Chương 008: Quyết định hai

Chương 008: Quyết định hai

Nhìn xem cà lăm đem hoa quả khô bảo tồn cất kỹ, sau đó nhấc lên vạc nhỏ liền đi ra ngoài.

Vu Hoành đuổi theo sát, hắn phải học lấy đi đâu làm nước.

Hai người đi ra khỏi phòng, vượt quá hắn dự liệu là, cà lăm không có đi cái giếng kia múc nước, mà là đi ra đường đá vụn, dọc theo đường cái cũ đi ra ngoài.

Đi ước chừng hơn mười phút.

Hai người tại ven đường, tìm tới một cái địa thế hơi thấp giếng nát.

Trong giếng rất nhạt, mượn ánh sáng cũng có thể nhìn thấy, dưới đáy chỉ có một vũng màu vàng đậm nước bẩn.

Cà lăm không nói hai lời, đem vạc nước dùng một sợi dây thừng trói tốt, buông xuống đi múc nước.

“Vì cái gì không đi trong thôn cái giếng kia múc nước?” Vu Hoành ở một bên nhịn không được thấp giọng hỏi.

“Cái kia… Không… . Có thể uống!” Cà lăm chăm chú trả lời.

Nàng ngẩng đầu một bên múc nước, một bên nhìn về phía Vu Hoành.

“Về sau, nước, đến, nơi này!” Nàng chỉ vào trước mặt giếng nước.

“… .” Vu Hoành gật đầu. Cúi đầu nhìn xem từ từ đánh ra giếng nước nước bẩn, tâm tình càng phát ra nặng nề.

Giúp đỡ cà lăm đem vạc nước phong tốt, để tránh vẩy ra.

Bọn hắn không có trở về, mà là bắt đầu ở phụ cận trong bụi cỏ tìm kiếm cái gì.

“Nhất định phải, ăn… cỏ!” Cà lăm dạy bảo hắn.

“Không, thì, bệnh! Sẽ, c·hết!” Nàng khoa tay lấy giải thích.

Vu Hoành gật đầu, cũng bắt đầu cẩn thận học tập đối phương đào móc chính là cái nào cỏ.

Đây là phi thường kinh nghiệm quý báu, nếu như ăn sai, rất có thể trúng độc hoặc là t·iêu c·hảy cái gì, tại loại này ác liệt trong hoàn cảnh, sinh bệnh rất có thể liền mang ý nghĩa suy yếu, t·ử v·ong.

Một phen thu thập dưới, hai người riêng phần mình mang theo một bao lớn trở về phòng.

Cà lăm đem cỏ phóng tới phòng ở cửa sổ phơi nắng.

Vu Hoành trạch cẩn thận dùng bút than ghi chép học được kinh nghiệm, hắn chỉ ghi chép yếu điểm, hay là phiên bản đơn giản hóa bản, chỉ cần mình có thể xem hiểu liền tốt.

Ghi chép vật dẫn là trước kia cà lăm cho hắn một tấm báo chí.

“Ăn thịt khô cùng nấm khô, đều chỉ có thể đi chỗ rất xa mua sao?” Vu Hoành nhớ dưới, ngẩng đầu hỏi.

“Nhưng… lấy, chính mình, trồng.” Cà lăm tốn sức trả lời, “Nhưng, không, có lời!”

Vu Hoành gật đầu, ghi chép lại.

Hắn đang muốn tiếp tục hỏi, nhưng bỗng nhiên một bản nhỏ bản bút ký, đưa tới bên tay hắn.

Bản bút ký trang bìa là màu trắng, chính giữa có một cái phim hoạt hình chuột đồ án. Phía trên xiêu xiêu vẹo vẹo viết: Sinh tồn nhất định phải sổ tay —— Lâm Y Y.

Vu Hoành trầm mặc dưới, ngẩng đầu, nhìn thấy cà lăm cầm bản bút ký, nhếch miệng đối với hắn cười, lộ ra miệng đầy

răng vàng khè.

“Đa tạ.” Hắn tiếp nhận bản bút ký, mở ra lật xem.

Phía trên cẩn thận ghi chép, như thế nào lấy nước, như thế nào mua ăn uống, một chút cơ bản rau dại đặc thù cùng tìm kiếm địa điểm.

Nội dung không nhiều, nhưng rất tường tận.

Mà lại, bên trong còn ghi chép Bạch Khâu thôn có thể liên hệ với mấy cái thôn dân, cùng đối ứng phương thức liên lạc.

Trong đó lão Vu chính là người chế tác thịt khô, còn có bác sĩ Hứa phụ trách trị liệu xem bệnh, một cái gọi Jenny phụ trách chế da làm việc tay nghề, còn có chế ngọn nến. Trừ cái đó ra, còn có những thôn dân khác nơi ở tiêu ký đi ra. Nhưng đều không có viết danh tự, hiển nhiên không quen.

Cuối cùng, còn có cái gọi bưu cục địa phương, ở vào Bạch Khâu thôn mặt phía bắc một chỗ trong rừng.

“Bưu cục là làm cái gì?” Vu Hoành hỏi.

“Liên lạc, thành, trấn, tiến, hàng, muối… Đường… Đưa, tin…” Cà lăm nói chuyện rất tốn sức.

Tay nàng múa dậm chân, khoa tay lấy.

“Ngươi… Nhất định phải, nắm giữ… Một môn, tay nghề, cùng, người, đổi, vật tư… .”

“Ta minh bạch. Những này ta đều hiểu, chỉ là, ta cảm thấy, muốn trước giải quyết thứ trọng yếu nhất, là vấn đề an toàn.” Vu Hoành chân thành nói.

“Tại ngươi không tại lúc, đã có hai lần Ngụy Trang Giả tìm đến phiền phức… Dạng này quá nguy hiểm…”

Trong đầu hắn phi tốc chuyển động, như thế nào lợi dụng chính mình đặc hữu hắc ấn, thu hoạch lớn nhất an toàn.

“Không có… Pháp… .” Cà lăm hiển nhiên cũng minh bạch cân nhắc qua điểm ấy, có chút uể oải cúi đầu xuống.

“Quỷ… Ảnh… Không có, đồ vật, cản, được. Trùng, chỉ cần, có, khe hở, liền có thể, chui.”

“Bọn chúng, sẽ xuyên, tường!” Nàng khoa tay lấy.

Xuyên tường? ?

Vu Hoành im lặng, nhìn xem trong phòng bức tường, hắn lâm vào suy tư.

‘Nơi này quá đơn sơ, phòng hộ tính quá kém… Khắp nơi là khe hở lỗ thủng.’ hắn nhớ kỹ trước đó những cái kia hắc trùng là từ khe cửa cửa sổ chui vào, ý vị này, bọn chúng rất có thể không có cách nào xuyên tường.

Hắn hỏi thăm cà lăm, đạt được khẳng định trả lời chắc chắn.

Sau đó, cẩn thận kiểm tra xuống phòng ở về sau, hắn rất nhanh đến mức ra kết luận, cái nhà này phòng hộ tính cực kém.

“Ta dự định một người đi ra ngoài ở. Tìm nơi khác.” Hắn thấp giọng nói. Một người cũng không cần lo lắng Ngụy Trang Giả, tất cả mọi người không mở cửa liền tốt.

Cà lăm sững sờ.

Nàng trước kia cũng cứu được không ít người, nhưng những người này cũng sẽ cùng nàng ở chung một đoạn thời gian, học được rất nhiều thứ kỹ năng về sau, mới một mình rời đi.

Nhưng trước mắt này người… . Cái này gọi Vu Hoành nam nhân, lúc này mới tỉnh táo lại, thân thể hơi tốt đi một chút, thế mà liền muốn tự mình một người ở?

Kỳ quái.

Kỳ quái nam nhân.

Cà lăm nháy mắt.

“Ngươi, không sợ, sao?”

“Sợ, nhưng ngươi cái nhà này an toàn quá kém.” Vu Hoành lúc này đại khái từ trong bản bút ký tin tức, biết chỗ này yếu điểm.

“Có thể tập kích chúng ta, chủ yếu là quái vật côn trùng cùng quỷ ảnh, mặc dù quỷ ảnh có thể xuyên tường, không nhìn ngăn cản, nhưng có thể sử dụng Huy Thạch đánh tan khu trục bọn hắn.

Quái vật côn trùng thì là có thể bị môn tường ngăn trở, chỉ cần thời điểm then chốt ngăn chặn khe hở liền tốt. Nói cách khác, nếu như có thể có đầy đủ nhiều Huy Thạch, lại thêm một gian phong bế tính đủ mạnh phòng ở, liền có thể cam đoan cơ bản an toàn, đúng không?”

Vu Hoành tỉnh táo lại phân tích.

Hắn chăm chú nghiêm nghị biểu lộ, để cà lăm thấy sửng sốt một chút.

“Có muốn thử một chút hay không nhìn? Dùng đồ vật ngăn chặn khe hở, thu nhỏ lỗ thủng, nhìn xem côn trùng có thể hay không tiến đến? Có thể đi vào mà nói, cần bao lớn khe hở, sau đó dùng cái này chế tác miệng thông gió lưới.” Vu Hoành hỏi.

“Mặt khác, Huy Thạch đến cùng là thế nào làm? Có thể dạy dỗ ta a?” Hắn chân thành nói.

Cà lăm nhìn xem hắn, không tự chủ ngơ ngác gật gật đầu.

Giờ khắc này, nàng tựa hồ từ trên người đối phương, thấy được chính mình ký ức chỗ sâu, một cái cực kỳ quen thuộc, cũng cực kỳ hoài niệm thân ảnh.

Thương lượng xong về sau, hai người lúc này bắt đầu chuẩn bị đứng lên.

Cà lăm tìm kiếm xuất công cỗ, chùy, cái cưa, vứt bỏ tấm ván gỗ, lưỡi búa đinh dài cái gì, thượng vàng hạ cám cái gì cũng có.

Vu Hoành bệnh nặng mới khỏi, mới hết sốt xong, thân thể rất hư, liền chỉ huy cà lăm làm việc.

Hắn phát hiện cà lăm khí lực rất lớn, so với hắn trạng thái bình thường còn lớn hơn rất nhiều. Trên thân thể chất cũng rất mạnh, mấy ngày nay giường chiếu bị hắn chiếm, cà lăm ngủ ở trên mặt đất, thế mà cũng không sinh bệnh.

Dựa theo trên bản bút ký ghi chép, côn trùng màu đen, bị phía quan phương mệnh danh là Huyết Triều.

Rõ ràng là hắc trùng, nhưng lại không biết vì cái gì mệnh danh là Huyết Triều, nhưng những này Vu Hoành không xen vào, hắn chỉ muốn tận khả năng hiểu rõ côn trùng cùng quỷ ảnh cụ thể tin tức.

Hai người bận rộn một cái ban ngày, tựa hồ là bởi vì thân thể tốt lên rất nhiều, một mực không có quỷ ảnh quấy rầy.

Đến ban đêm, cũng không có côn trùng Huyết Triều đột kích.

Dựa theo cà lăm thuyết pháp, Huyết Triều đồng dạng ba đến năm ngày tới một lần. Mỗi lần chỉ có đầy đủ chiếu sáng, mới có thể ngăn cản hết thảy côn trùng.

Huyết Triều dựa vào chiếu sáng, quỷ ảnh sợ Huy Thạch.

Đây chính là con người ở chỗ này vì đó dựa vào pháp tắc sinh tồn.

Ngày thứ hai, hai người tiếp tục dựa theo Vu Hoành ý nghĩ, cưa cây gỗ, làm công việc động giấy niêm phong, đem cửa cửa sổ còn thừa khe hở, cũng triệt để phong bế.

Hoạt động giấy niêm phong có thể lúc ban ngày đợi mở ra, ban đêm thời điểm buông xuống.

Giấy niêm phong rất đơn giản, đây chỉ là Vu Hoành một cái nếm thử, càng là từ nhỏ cà lăm trong miệng thăm dò được nơi này nguy hiểm cùng phiền phức, hắn thì càng muốn chế tạo một cái có thể bảo hộ chính mình cơ sở an toàn cứ điểm, hoặc là nói, một cái phòng an toàn.

Mà cà lăm phòng ở, xa xa không đạt được yêu cầu.

Không nói trước quỷ ảnh cùng côn trùng, chính là phòng ở trong góc khắp nơi bám vào đốm mốc, ô trọc phong bế không

khí, liền có thể để trường kỳ sinh hoạt ở nơi này người giảm thọ nhiều năm.

Ngoài ra còn có nguồn nước, cũng là vấn đề lớn… .

Hắn cảm thấy nếu là chính mình một mực uống loại kia nước bẩn, chỉ sợ một dạng sống không được bao lâu…

Lúc ban đêm.

Trong phòng, cà lăm cùng Vu Hoành đứng chung một chỗ, cà lăm tay phải giơ cao lên ngọn nến, ánh nến lay động, đem chung quanh mảng lớn hắc ám xua tan.

Tê tê…

Nhỏ vụn bò sát âm thanh không ngừng tại cửa sổ bên ngoài truyền đến, nhưng trở ngại giấy niêm phong phong bế khe hở, lưu lại thông khí khe hở xa so với trước đó nhỏ rất nhiều.

Những hắc trùng này căn bản chui không lọt tới.

“Hữu dụng!” Vu Hoành sắc mặt vui mừng, không nghĩ tới hắn chỉ là tùy ý thử dưới, thế mà thật có hiệu quả.

Cà lăm cũng ở một bên cười khúc khích vui vẻ.

Bởi vì nàng phát hiện chung quanh không có hắc trùng tiến đến, cho dù có, cũng chỉ là rất ít mấy cái cá lọt lưới, rất nhanh liền bị ánh nến hòa tan.

Cứ như vậy, ngọn nến tiêu hao được cứu chậm, nàng cũng không cần luôn đi ngọn nến cửa hàng mua, không cần luôn ở phương diện này tốn hao rất nhiều.

Dạng này nàng cũng có thể nhẹ nhõm rất nhiều.

Ngay tại hai người cảm giác thành công lúc.

Ken két…

Bỗng nhiên một trận nhỏ xíu gặm ăn âm thanh từ giấy niêm phong tấm ván gỗ truyền ra ngoài tới.

Khe hở chỗ giấy niêm phong tấm ván gỗ cũng tốt, cửa gỗ cửa sổ cũng tốt, cũng bắt đầu phát ra đồng dạng bị gặm ăn tiếng vang.

“Không đúng! Đám côn trùng này vào không được, giống như liền bắt đầu gặm cửa sổ! !” Vu Hoành một chút kịp phản ứng.

Cầm lấy trong tay một cây gậy gỗ, vọt tới cửa gỗ trước, dùng sức một nhóm, đem dưới đáy giấy niêm phong đi lên đẩy ra.

Soạt!

Một chút trầm đục, dò xét hắc trùng tựa như như thủy triều đè ép tiến đến, hướng phía hai người phóng đi.

Tê.

Hắc trùng xông vào trong ánh nến, rất nhanh liền bị hòa tan, bốc hơi, tiêu tán trống không.

Ngọn nến cũng bắt đầu gia tăng tốc độ tiêu hao.

Màu vàng sáng trong ánh nến, Vu Hoành nhìn trước mắt một màn này, trước đó vui mừng từ từ biến mất.

“Vào không được liền sẽ gặm ăn phòng ở tường ngoài a?”

Hắn cuối cùng minh bạch, vì cái gì cà lăm phòng ở biết rõ có hắc trùng, trước kia cha mẹ của nàng cũng không phong bế.

“Thất bại… Sao?” Cà lăm tại sau lưng cẩn thận từng li từng tí hỏi.

“Không tính hoàn toàn thất bại.” Vu Hoành lắc đầu.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Sáng sớm hôm sau.

Vu Hoành liền ra ngoài rời đi thôn, đi vào đồi núi phía dưới cánh rừng.

Quanh hắn lấy trong cánh rừng cây, đổi tới đổi lui, thỉnh thoảng dùng chùy gõ tới gõ lui.

Cà lăm ở một bên nhàn rỗi không chuyện gì, bắt đầu thu thập nàng nhận biết một chút thảo dược cùng làm mực nước dùng thuốc màu thực vật.

Nàng dựa vào sinh tồn trao đổi vật tư, là vẽ lên ký hiệu Huy Thạch.

Cà lăm vẽ ký hiệu sau Huy Thạch, theo nàng nói muốn so phổ Thông Huy thạch hiệu quả càng tốt hơn.

Ánh nắng tốt đẹp, cà lăm một bên thu thập, một bên ngẩng đầu nhìn xem xét làm lấy không hiểu cử động Vu Hoành.

“Ngươi… Tại, làm gì, a?” Nhìn một lúc lâu, nàng nhịn không được phát ra tiếng hỏi.

“Ta đang chọn vật liệu gỗ, tuyển địa điểm, chuẩn bị chính mình làm phòng an toàn.” Vu Hoành trả lời.

“Chính mình, tạo, phòng ở?” Cà lăm không thể nào hiểu được.

Chính mình tạo phòng ở chẳng lẽ có thể so sánh gạch đá phòng ở càng kiên cố?

Chương 009: Hành động (1) (tạ ơn độc dựa Tây Giang Nguyệt minh chủ)

Chương 009: Hành động (1) (tạ ơn độc dựa Tây Giang Nguyệt minh chủ)

“Cũng không hoàn toàn là chính mình tạo, ta định dùng vật liệu gỗ phụ trợ dựng, chủ yếu vật liệu vẫn là dùng tảng đá. Mà cân nhắc đến gạch đá không có cách nào tìm tới, biện pháp duy nhất, chính là tìm tự nhiên hang đá.” Vu Hoành giải thích.

“Nha… .” Cà lăm không hiểu lắm, nhưng cảm giác được Vu Hoành biểu lộ tự tin, thần sắc tự nhiên, hăn là tương đương người lợi hại.

“Ta… Giúp, ngươi!” Nàng vỗ ngực nói.

“Ta, biết… Một cái, đi săn, sơn động!”

“Sơn động?” Vu Hoành nhãn tình sáng lên.

Hắn đã sớm không muốn tại cà lăm nơi này chờ đợi. Không riêng gì an toàn không chiếm được cam đoan, mấu chốt là hắn hắc ấn không có cách nào tùy tiện thí nghiệm, xác định hiệu quả.

Sờ lên trong túi quần khối thứ ba cường hóa đá trắng, cũng tức là cường hóa Huy Thạch, Vu Hoành cấp tốc hạ quyết định.

“Có thể mang ta đi nhìn xem a?”

Hắn hiện tại nhu cầu cấp bách một điểm sống một mình, đến khảo thí hắc ấn cụ thể hiệu quả.

Hắn đang nghĩ, nếu như mình tường giữ cửa đều cường hóa một lần, sẽ phát sinh biến hóa gì?

Huy Thạch có thể cường hóa thành cùng loại ngọc một dạng chất liệu, hiệu quả tựa hồ cũng mạnh lên, cái kia mặt khác đây này?

Lúc này, cà lăm buông xuống trong tay đồ vật, đem nó thả lại phòng ở, sau đó mang theo Vu Hoành một đạo, không đi đường cái cũ, mà là từ tương phản phương hướng tìm ra một đầu đường nhỏ, uốn lượn đi vào sơn lâm.

Vài ngày tu dưỡng, để Vu Hoành thân thể thể lực cũng khôi phục không ít.

Bởi vì thân thể khôi phục, hắn cũng không sao cả gặp lại ban ngày quỷ ảnh, cái này khiến nó đối với cà lăm cùng bác sĩ Hứa nói chuyện, dù sao cũng hơi tin tưởng.

Âm lãnh u tĩnh trong núi rừng.

Hai người một trước một sau, chậm rãi từng bước hướng phía trước, xuyên qua mảng lớn sườn dốc, đi vào đất dốc dưới đáy.

Cà lăm nhìn chung quanh một chút, tại một chỗ hốc cây một bên, tựa hồ tìm được cái gì.

Nàng đi qua, đưa thay sờ sờ hốc cây biên giới một chút vết khắc.

“Ngay tại, cái này, .” Nàng chăm chú lên tiếng.

Lập tức, tại Vu Hoành đang muốn hỏi thăm trước, nàng đưa tay chỉ hướng phía bên phải nơi xa.

Vu Hoành sững sờ, thuận ngón tay hướng, hướng bên kia nhìn lại.

Chỉ gặp một chỗ màu xám vách đá, từ rừng nơi xa mơ hồ hiện ra.

Trong vách đá ở giữa, treo giữa không trung bộ vị, có cái đen sì động quật.

Động quật cửa vào cách mặt đất chí ít có hai ba mét, nhưng bị người đào ra một chút mượn lực lõm, làm bậc thang.

Vu Hoành nhìn một chút cà lăm, phát hiện nàng đã bắt đầu khắp nơi đào đồ ăn, liền chính mình nắm cường hóa Huy Thạch, hướng bên kia đi đến.

Rất nhanh, hắn đi vào bên dưới vách đá phương.

Quan sát tỉ mỉ trước mắt động quật này.

Cửa hang có hai người cao bao nhiêu, một người rộng bao nhiêu, nội bộ không tính sâu, từ bên ngoài mượn ánh nắng liền có thể nhìn thấy đáy động.

Dưới đáy loạn thất bát tao thả ở một chút túi một dạng sự vật, còn có mấy tấm không biết động vật gì da lông.

"Nơi này cũng có động vật a?" Vu Hoành nhịn không được hỏi.

"Có… . Nhưng, thiếu." Cà lăm lúc này cũng theo tới.

"Trước kia, rất nhiều, hắc tai, đến, liền, ít."

Vu Hoành gật gật đầu, thuận vết lõm leo đi lên, đi vào động quật.

Toàn bộ động quật chỉ có hơn năm mét sâu, nội bộ ngược lại là hơi lớn một chút, hơn ba mét rộng, chỉ đủ một người nghỉ ngơi.

Hoàn cảnh mặt đất ngược lại là rất khô ráo, không có gì mùi nấm mốc, hiển nhiên cùng nơi này nham thạch chất liệu có quan hệ.

Động quật chỉnh thể thành hình bầu d·ụ·c, có chút không đúng tiêu chuẩn hình bầu d·ụ·c thể khoang.

Vu Hoành trong lòng tính toán dưới, so với cà lăm phòng ở, bên này rõ ràng muốn dễ chịu rất nhiều, tối thiểu thiếu đi nấm mốc xâm nhập phổi, có thể sống lâu thật lâu.

Chủ yếu nhất là, cái kia Bạch Khâu thôn, bên trong bản thân cũng cảm giác có chút tà môn, hắn luôn cảm thấy, chính mình có thể ban ngày gặp được nhiều như vậy quỷ ảnh, rất có thể cùng Bạch Khâu thôn hoàn cảnh có quan hệ.

Không phải vậy vì cái gì nhiều như vậy thôn dân cũng không nguyện ý tiếp tục ở tại chỗ ấy, phải biết bên kia thế nhưng là có nhiều như vậy có sẵn phòng ở.

“Đúng rồi, Y Y, hiện tại còn liên hệ thôn dân, ngươi biết có bao nhiêu cái a?” Vu Hoành mấy ngày nay bao nhiêu quen thuộc, biết cái đại khái.

Từ sổ cùng cà lăm trong miệng, hắn biết được, Bạch Khâu thôn thôn dân không ít ở tại phụ cận trong rừng, không phải mình dựng phòng ở, chính là đào hầm giấu vào đi.

Số ít người ra ngoài rời đi, đi gần nhất thôn trấn.

Ở trong đó, liền đã bao hàm cà lăm đã cứu không ít người.

Cà lăm lúc này cũng đi theo tiến vào đến, ở trong động trái xem phải xem.

“Chung quanh, còn có, bốn cái.” Nàng nắm chặt lấy đầu ngón tay đếm.

“Trừ, mở, chúng ta.”

“Ừm, biết.” Vu Hoành gật đầu. Hắn xuất ra chuẩn bị xong thước cuộn, đây là cà lăm trong phòng hàng tồn. Sau đó trên dưới đo số lượng cửa động quật số liệu.

Sau đó lại bò xuống đi, quan sát hoàn cảnh chung quanh.

“Ta có thể ở lại nơi này a?” Hắn hỏi cà lăm.

“Nhưng… lấy. Không ai… Quản,.” Cà lăm dùng sức gật đầu.

Vu Hoành trong lòng hài lòng, nơi này quá mức nguy hiểm, kỳ thật chính hắn là muốn cùng cà lăm ở chung, nhưng quỷ ảnh tính nguy hiểm quá mạnh, ngụy trang quá tốt, khó lòng phòng bị.

Lại thêm cà lăm bên kia hoàn cảnh quá kém, quá bẩn, rất dễ dàng đến bệnh mãn tính.

Cùng hắc ấn cường hóa nhất định phải giữ bí mật.

Ba điểm này cộng lại, để hắn bức thiết muốn tìm một cái nơi thích hợp sống một mình.

Mà sơn động này, chính là trong đó tốt nhất một cái.

Chỉ là sinh hoạt vật tư cùng cải tạo phương án, có thể muốn tốn không ít thời gian.

Dù sao đi ra sống một mình, ngay từ đầu khẳng định là chỉ có thể dựa vào ăn góp nhặt đồ ăn.

Động quật cũng thiếu một cái thích hợp cửa lớn, còn có đường khói hỏ lửa loại hình cũng muốn làm.

Xác định tương lai chỗ ở, Vu Hoành bắt đầu mượn cà lăm công cụ, tại trong núi rừng đi dạo chọn tài liệu.

Hắn không biết cửa lớn có thể dùng cái gì vật liệu gỗ làm, nhưng hắn biết nhất định phải đủ cứng đủ rắn chắc.

Sau đó trong vòng vài ngày, Vu Hoành không ngừng thiết kế chính mình động quật kết cấu, cửa lớn, các loại đồ dùng trong nhà sự vật, đồng thời cũng bắt đầu chọn tài liệu liệu.

Rất nhanh, hắn liền tuyển một viên đủ cứng cây khô.

Cây khô đầy đủ khô cạn, có thể trình độ lớn nhất phòng ẩm.

Sau đó liền đốn cây.

Thân thể hư nhược, vô lực hai tay, để Vu Hoành mới chặt một ngày, trở về liền hai tay bủn rủn, ngày thứ hai làm sao cũng không động được.

Thế là… .

Bành.

Bành.

Bành.

Bành.

Răng rắc.

Cà lăm dẫn theo lưỡi búa, nhìn trước mắt lớn bằng bắp đùi cây khô từ từ bẻ gãy, ngã xuống.

“Còn muốn, sao?”

Nàng quay đầu lại, nhìn xem sắc mặt phức tạp Vu Hoành, chăm chú hỏi.

“… …” Vu Hoành biểu lộ có loại không nói ra được đồ vật, hắn lắc đầu.

“Đủ rồi… .”

Đi ra phía trước, hắn bắt đầu cầm khảm đao gọt sạch chạc cây, lựa chọn sử dụng thân cây trực tiếp bộ phận, sau đó dựa theo động quật cửa ra vào số liệu, lấy ra đi ra đại khái chiều dài.

Hắn tới đây trước mặc dù chỉ là phổ thông dân đi làm, nhưng trước kia tại nông thôn cũng đã làm một đoạn thời gian nghề mộc sống.

Mặc dù không thuần thục, có thể cơ bản trình tự quá trình bao nhiêu hiểu chút.

Cà lăm ở một bên nhìn xem, cũng tò mò thỉnh thoảng tới hỗ trợ.

Rất nhanh, trời tối, hai người vứt xuống đồ vật, dẫn theo công cụ trở về phòng ở, nghỉ ngơi đợi ngày mai.

Một đêm vô sự về sau, ăn xong, hai người lại lần nữa lại tới đây, tiếp tục hôm qua không làm xong công việc.

Cà lăm bởi vì đồ ăn ăn quá nhanh, lại nhanh xong, liền hẹn bác sĩ Hứa cùng một chỗ, dự định đi lão Vu nơi đó lại mua điểm.

Nàng giúp đỡ xử lý cây khô, không đầy một lát, liền nhìn thấy bác sĩ Hứa từ đằng xa trong rừng đến gần.

Thế là nàng đứng dậy cao hứng phất phất tay.

“Hứa! Nơi này! Cái này!”

“… .” Bác sĩ Hứa từ từ đến gần, nhìn thấy Vu Hoành thế mà vẫn còn, lập tức nhíu mày đứng lên.

“Không phải mới đổi qua đồ ăn sao? Ta nói tại sao lại không có, nguyên lai còn nhiều thêm cá nhân.” Giọng nói của nàng không thế nào tốt.

“Vu Hoành, rất, lợi hại,!” Cà lăm tranh thủ thời gian khoát tay, “Hắn, tại, làm, càng tốt hơn phòng ở. So ta, phòng ở, an toàn!” Nàng hiển nhiên rất là tán thành Vu Hoành thuyết pháp, lúc này giúp đỡ vì đó biện hộ.

“Được rồi, không nói, đi nhanh lên, đi sớm về sớm.” Bác sĩ Hứa mắt nhìn cách đó không xa Vu Hoành, gặp hắn dự định đứng dậy chào hỏi, liền đến gần mấy bước, nhìn đối phương.

“Ngươi tính thế nào?” Những ngày gần đây, nàng ngẫu nhiên cũng sẽ cùng cà lăm nói chuyện phiếm hỏi thăm, biết kẻ trước mắt này suốt ngày đều chui đầu vào làm đồ vật của mình.

Ăn uống toàn bộ nhờ cà lăm, giúp đỡ tìm hai phần số lượng, cái này khiến cà lăm gánh vác nặng rất nhiều.

Lúc đầu mọi người đồ ăn cũng chỉ có thể duy trì lửng dạ, hiện tại nhiều một nam nhân tuổi trẻ số lượng… .

“Ta dự định tạo một cái phòng an toàn, hiện tại một người ăn uống mặc dù tạm thời dựa vào Y Y giúp đỡ, nhưng tin tưởng ta, rất nhanh liền có thể dọn ra ngoài. Hiện tại Y Y giúp ta, ta đều nhớ kỹ . Chờ ta ổn định tốt, sẽ báo đáp nàng!” Vu Hoành nhìn ra ý đồ của đối phương.

Một đoạn văn nói xong, hắn nhìn thấy đối phương biểu lộ hơi chậm, lại tiếp tục.

“Chờ ta tạo tốt an toàn hơn nơi ở, đến lúc đó còn có thể giúp Y Y tạo một cái an toàn hơn tốt hơn! Nàng phòng ở rất không an toàn chờ vạn nhất gặp được phiền toái càng lớn, khẳng định chịu không được! Đến lúc đó liền biết phòng an toàn tốt.”

“Tùy ngươi vậy, nhưng không phải chuyển sang nơi khác liền có thể an toàn hơn!” Bác sĩ Hứa hiển nhiên không tin.

“Ngươi đừng liên lụy Y Y.”

“Sẽ không!” Vu Hoành chân thành nói.

Bác sĩ Hứa đưa mắt nhìn một hồi hắn, không còn nói cái gì, mang theo Y Y cùng rời đi.

Vu Hoành đứng tại trong cánh rừng, nhìn qua hai người rời đi, thẳng đến không còn bóng dáng, mới thu hồi ánh mắt, ngẩng đầu nhìn sắc trời.

Sáng tỏ ánh nắng để trong lòng của hắn tràn đầy cảm giác an toàn.

Loại khí trời này, liền xem như quỷ ảnh cũng sẽ không tùy tiện xuất hiện.

Làm sơ nghỉ ngơi một hồi, hắn tiếp tục vùi đầu dùng cái cưa cắt chém tấm ván gỗ.

Nhanh chóng thiêu đốt qua từng đoạn thân cây, bị hắn cưa thành từng đầu dày đặc ván gỗ dài.

Thiêu đốt mặt ngoài là vì chống phân huỷ, thiêu c·h·ế·t một chút côn trùng trứng trùng, khu trừ ngoại bộ dư thừa lượng nước.

Cắt chém thành tấm ván gỗ về sau, liền có thể ghép lại đứng lên, lợi dụng góc nối kết cấu, chế tạo rắn chắc kiên cố cửa gỗ.

Góc nối kết cấu Vu Hoành dùng đơn giản nhất lồi lõm loại hình, đơn giản tới nói, chính là tại dày tấm ván gỗ trên mặt cắt, đào cái động.

Sau đó lại đem một khối khác dày tấm ván gỗ gọt ra một cái hoàn toàn phù hợp cái này động nhô ra.

Cuối cùng đem nhô ra khảm vào trong động, chính là một cái hoàn chỉnh góc nối kết cấu.

Loại kết cấu này chỗ tốt lớn nhất chính là không cần cái đinh.

Lợi dụng ghép lại thủ pháp, Vu Hoành gian nan từ từ làm ra từng khối dày đặc cứng rắn ván gỗ dài.

Hắn không có hoàn toàn chế tạo tốt kéo đi qua, mà là từng đoạn như là xếp gỗ, đem tạo tốt cây gỗ đánh gậy dẫn đi, ghép lại đến cửa hang.

Trong thời gian này, hắn cũng đang không ngừng khảo thí hắc ấn tác dụng.

Cường hóa một khối lại một khối Huy Thạch.

Thời gian chuyển dời, ngay tại Vu Hoành cơ bản nhanh thích ứng loại kia kỳ quái thịt khô hương vị lúc, động quật cửa gỗ, rốt cục làm xong.

Lúc sáng sớm.

Vu Hoành liền một mình đi vào cửa sơn động, đem cửa gỗ cuối cùng một cây dày tấm ván gỗ nối liền lại.

Toàn bộ cửa gỗ, triệt để hoàn thành, ở giữa còn làm có thể hoạt động mở ra tự do cánh cửa. Bề ngoài tương đương thô kệch.

Đây là từ trong thôn phòng khác tháo ra linh kiện, kết hợp đầu gỗ lắp ráp.

Trừ cái đó ra, chung quanh kết nối vật liệu gỗ cùng mặt đá địa phương, sở dụng lớn cái đinh, cũng là đến từ những phòng ở kia tài trợ.

Toàn bộ cửa sơn động, lúc này hoàn toàn bị dày đặc xám đen cửa gỗ che chắn.

Vu Hoành một mình đi vào bên trong, đem cường hóa đá trắng thả một khối ở sau cửa lõm lại trong máng.

Đây là hắn nghĩ ra được, ngăn cản quỷ ảnh vào cửa phương pháp.

Nếu Huy Thạch có thể đánh tan quỷ ảnh, như vậy đem Huy Thạch hợp lý đặt ở quỷ ảnh tiến lên trên đường đi, phải chăng cũng có thể ngăn trở nó tiến vào?

Chương 010: Hành động (2) (tạ ơn độc dựa Tây Giang Nguyệt minh chủ)

Chương 010: Hành động (2) (tạ ơn độc dựa Tây Giang Nguyệt minh chủ)

Cất kỹ cường hóa Huy Thạch, Vu Hoành lại đi đến trong động quật, tại đỉnh chóp, hai bên mặt đất, đều tìm đến đối ứng cái hố nhỏ.

Đây đều là hắn vì đó sau cường hóa Huy Thạch chuẩn bị gác lại chỗ, mục đích đúng là vì cam đoan toàn bộ phòng an toàn tuyệt đối an toàn.

Những ngày này, hắn một mực dựa vào cà lăm giúp đỡ ăn uống, cường hóa Huy Thạch cũng có bảy khối nhiều.

Trong tay xem như tương đương dư dả.

Hiện tại ba năm ngày một lần hắc trùng Huyết Triều, đã không thế nào để hắn lo lắng, thỉnh thoảng xuất hiện quỷ ảnh cũng không còn lộ diện.

Dựa theo cà lăm nói, hiện tại là ở vào kỳ an toàn bình thường kỳ an toàn có chừng chừng một tháng, đằng sau liền sẽ bỗng nhiên bộc phát, tiến vào tăng vọt kỳ.

Đến lúc đó, vô luận Huyết Triều hay là quỷ ảnh, đều sẽ cường độ tăng lên trên diện rộng.

‘Nhìn như vậy, khó trách bác sĩ Hứa như thế khó chịu ta. Ta hiện tại tương đương là liên lụy vốn nên bắt đầu tích lũy vật liệu cà lăm tiến độ, dạng này sẽ liên lụy nàng, dẫn đến vật tư không đủ, gặp được nguy hiểm.’

Vu Hoành trong lòng hiểu rõ.

Nhưng, hắn xem thường.

Bởi vì bác sĩ Hứa không biết, hắn chân chính có thể làm được trình độ gì. Không nói những cái khác, chính là cường hóa Huy Thạch hiệu quả, cũng đã đầy đủ cam đoan cà lăm đối mặt quỷ ảnh lúc an toàn.

Tối thiểu so phổ thông Huy Thạch, hiệu quả tốt bên trên rất nhiều rất nhiều.

Phổ thông Huy Thạch chỉ có thể dùng một lần, nhưng cường hóa Huy Thạch lại có thể dùng nhiều lần.

Chỉ là cụ thể không biết có thể sử dụng bao nhiêu lần chờ đến tiếp sau đến tìm cơ hội khảo thí một hai.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành lấy lại tinh thần, đóng lại cửa gỗ, một mình đứng ở trong động.

Đóng cửa, trong động một chút ảm đạm xuống, chỉ có đường vân trạng thông khí miệng, bắn ra tiến đến sáng rỡ chùm sáng màu vàng óng.

Vu Hoành đứng tại cửa mặt sau, vươn tay.

Đặt tại trên cánh cửa.

Bẩn thỉu ống tay áo dưới, cánh tay của hắn so trước kia đen kịt không ít, nhưng vẫn như cũ không cách nào che giấu trên mu bàn tay cái kia rõ ràng ấn ký màu đen.

Rất nhanh.

Trên cửa hiện ra một cái cực đại màu đen số lượng: 12 ngày.

“Phải chăng cường hóa cửa gỗ?”

Một tia rất nhỏ tiếng vang chui vào hắn trong tai.

Vu Hoành sắc mặt ngưng tụ, hắn hít sâu một chút.

‘Là!’

Trong lòng dùng sức đáp lại.

Lập tức, mu bàn tay trên hắc ấn chảy ra một tia hắc tuyến, chui vào cửa gỗ, biến mất không thấy gì nữa.

Ngay sau đó, trên cửa gỗ số lượng cũng bắt đầu biến hóa, từ 12, biến thành 11 ngày 23 giờ 59 phút.

Số lượng phía dưới một chút lóe ra, như ẩn như hiện, cực kỳ thần bí.

"Đếm ngược! ?" Vu Hoành đây là lần thứ nhất phát hiện loại tình huống này.

Lúc trước hắn cường hóa Huy Thạch, cũng là vì tránh đi cà lăm, không có cẩn thận quan sát qua quá trình.

Hiện tại xem ra, hắc ấn này thế mà còn có thể đếm ngược, ngược lại là tương đương thuận tiện.

'Tốt, nơi này chỉ cần chờ đợi liền tốt.'

Vu Hoành thở phào một cái, cho đến tận này, hắc ấn cường hóa không có mang đến cho hắn bất luận cái gì mặt trái cảm giác, nhiều lắm là chính là sử dụng sau tinh thần có chút uể oải, hơi nghỉ ngơi một hai liền tốt.

Mười hai ngày.

Đến lúc đó, liền có thể nhìn ra, cường hóa cửa gỗ hiệu quả như thế nào.

Trong lòng của hắn rất là chờ mong.

Nhìn cửa gỗ một hồi, hắn lại đang trong động tùy tiện nắm lên một khối đá vụn, ý đồ lại kích phát cường hóa hắc ấn.

Nhưng không hề có động tĩnh gì.

Hắn cũng không ngoài ý muốn.

Những thời giờ này, hắn đã sớm thử qua, nhìn có thể hay không đồng thời cường hóa hai cái vật thể.

Nhưng hiện tại xem ra, hoặc là vẫn luôn không có khả năng. Hoặc là, khả năng chính mình còn không có thỏa mãn một

chút đặc thù điều kiện.

Vu Hoành cũng không vội.

Trước tiên đem phòng an toàn tạo tốt, hắn đằng sau có nhiều thời gian nghiên cứu hắc ấn.

Cà lăm đi ra, đêm nay sẽ không trở về, thế là ở trong động nghỉ ngơi một hồi, Vu Hoành liền thu hồi cường hóa Huy Thạch, hướng phía Bạch Khâu thôn trở về.

Rất nhanh xe nhẹ đường quen, trở lại trong phòng.

Đóng cửa thật kỹ, cất kỹ cường hóa Huy Thạch đến các ngõ ngách.

Lại uống mấy hớp loại bỏ nước, làm trơn yết hầu.

Ô trọc bốc mùi loại bỏ nước thế mà không có để hắn t·iêu c·hảy, không thể không nói đây cũng là một cái kỳ tích.

Vu Hoành chuẩn bị sẵn sàng làm việc, lấy một miếng thịt làm, ngồi ở mép giường từ từ gặm.

Thịt khô rất cứng rất cứng, không phải hắn trước kia nếm qua bất luận một loại nào loại thịt, bọn chúng lệch dài nhỏ, toàn thân màu đen.

Nghe cà lăm nói, đây là thịt thằn lằn.

Vu Hoành không quan tâm điểm ấy, tối thiểu so với hai loại khác thịt khô, thịt thằn lằn hắn nhiều ít còn có thể tiếp nhận.

Hai loại khác theo thứ tự là chuột khô, gián khô… .

Chờ đợi nhanh trời tối, Vu Hoành đốt một điếu ngọn nến, đặt ở bên cạnh mình, trên tủ đầu giường, để ánh nến bao phủ cửa sổ chỗ chuyên môn lưu lại lỗ thông gió.

Sau đó nhắm mắt lại, lẳng lặng nghỉ ngơi.

Một đêm vô sự.

Sáng sớm hôm sau, Vu Hoành tiến về cửa thôn đường cái chờ đợi.

Điện thoại sớm đã không có điện, hắn chỉ có thể thông qua ánh mặt trời trên mặt đất bóng dáng, đến đơn giản làm cái khắc độ bàn tính toán thời gian.

Đang đợi ước chừng hơn một giờ sau.

Lộ diện cuối cùng dần dần xuất hiện hai bóng người, cõng túi lớn bóng người.

Theo khoảng cách tới gần, bóng người càng phát ra rõ ràng, chính là trở về cà lăm cùng bác sĩ Hứa.

Vu Hoành vội vàng đi ra phía trước, giúp đỡ đỡ lấy cà lăm cõng bao vải to.

“Vất vả.” Hắn nhẹ giọng đối với cà lăm nói.

“An, toàn phòng, làm sao, dạng?” Cà lăm một mặt chờ mong.

Hôm qua xuất phát trước, nàng liền nhìn tiến độ, cũng nhanh tốt.

“Tốt, cửa triệt để làm xong!” Vu Hoành chăm chú gật gật đầu, cười nói.

Tâm tình của hắn cũng rất tốt.

“Ta, mua, chống nước, sơn!” Cà lăm đứt quãng khoa tay lấy, “Cho ngươi, bôi.”

Sơn chống nước?

Vu Hoành một chút dừng lại, là, hắn quên còn muốn xoát chống nước… Nếu không không được bao lâu, hắn vất vả tạo cửa gỗ liền sẽ bởi vì thủy triều mà mốc meo mục nát.

Dù sao không phải chuyên nghiệp thợ mộc, chỉ là biết chút việc tay nghề, thiếu khuyết mấu chốt trình tự cũng không biết.

Cũng may cà lăm thế mà bổ sung khối này.

“Là, ta thế mà đều không có nhớ tới còn muốn bôi chống nước! ?” Hắn có chút nghĩ mà sợ vỗ xuống tay, “Còn tốt có ngươi nhớ kỹ, không phải vậy cửa gỗ liền làm không công!”

“Liền bình này sơn chống nước, Y Y thiếu đi một phần ba thịt khô.” Một bên bác sĩ Hứa sâu kín nhắc nhở. Nhìn về phía Vu Hoành ánh mắt thật không tốt.

“Nếu tạo tốt, ngươi chừng nào thì dọn ra ngoài?” Nàng hỏi tiếp.

“Nhanh, lập tức liền chuyển!” Vu Hoành gật đầu.

“Bác sĩ Hứa xem ra là đối với ta có chút hiểu lầm chờ lấy đi, không lâu về sau, rất nhanh ta liền có thể giúp Y Y vượt qua tốt hơn sinh hoạt.”

Cà lăm giúp hắn rất nhiều, hắn ghi ở trong lòng, mà hắc ấn bí mật, hắn hiện tại đã cơ bản xác định, cũng chỉ có trên người hắn có.

Tối thiểu cà lăm cùng bác sĩ Hứa trên thân không có, hắn hỏi qua cà lăm, nàng thấy qua những người khác, cũng không nghe nói có loại này năng lực đặc thù.

Cho nên niềm tin của hắn cũng đủ rất nhiều.

‘Lại tới, chỉ biết gia hỏa khoác lác.’

Bác sĩ Hứa lúc này mới chán ghét nhìn hắn một cái, quay người đeo túi xách rời đi.

Nàng trước kia cũng không phải chưa thấy qua bị Y Y cứu người, những người kia đều là tỉnh táo lại, hơi tốt đi một chút liền rời đi.

Không có vượt qua năm ngày.

Có thể cái này Vu Hoành… . Đều đã đã lâu như vậy… . Nhanh hơn hai mươi ngày một tháng còn không đi!

Không đi coi như xong, còn không giúp làm việc! Dẫn đến Y Y mỗi ngày đào rau dại vẽ Huy Thạch thời gian làm việc đề cao mạnh. Ăn lại so trước đó số lượng ít đi không ít.

Lúc đầu đồ ăn liền thiếu đi, hiện tại hai người ăn, liền không thể không giảm lượng tài có thể.

“Ta, tin, ngươi!” Một bên cà lăm Y Y lại gần, đối với Vu Hoành chân thành nói.

“Ừm! Đa tạ!” Vu Hoành gật đầu, đưa mắt nhìn bác sĩ Hứa rời đi.

Hai người lúc này mới trở về, trong phòng kiểm kê mang về đồ vật.

Một bao lớn Huy Thạch, bỏ đi sơn, đổi lại chỉ có nửa cân thịt khô, một cân nấm khô.

Những này hòa với rau dại, bọn hắn đến ăn chí ít ba đến năm ngày.

Trong phòng, hai người cùng một chỗ đem thịt khô phân loại, phối hợp thành từng túi sắp xếp gọn, hướng trong đó để vào than củi hút nước, đóng tốt.

Đây là đơn độc đóng gói tránh cho tấp nập mở ra ẩm lại.

“Đúng rồi, tăng vọt kỳ, quỷ ảnh cùng Huyết Triều cường độ như thế nào? Có thể hay không cẩn thận nói một chút?” Vu Hoành một bên lô hàng, vừa nói.

“Rất, mạnh.” Cà lăm gật đầu, “Tùy thời, cũng có thể, có thể, có, quỷ ảnh. Huyết Triều, sẽ mỗi ngày, xuất hiện, nương theo, quỷ ảnh, cùng một chỗ.”

“Huy Thạch, mười khối, mới, có thể, đối phó… Một cái, quỷ ảnh.” Cà lăm bắt đầu cẩn thận giảng giải, tăng vọt kỳ mức độ nguy hiểm.

Theo đứt quãng giải thích, Vu Hoành cũng dần dần biết bộ phận tăng vọt kỳ nguy hiểm.

Đặc biệt là quỷ ảnh, phổ thông Huy Thạch, đang vẽ ký hiệu về sau, liền có thể đối với quỷ ảnh tạo thành tốt hơn đánh tan hiệu quả.

Cà lăm vẽ Huy Thạch tự nhiên hiệu quả liền so những người khác tốt, cho nên mỗi lần đều có thể bán tốt giá tiền.

Mà tăng vọt kỳ, ngay cả nàng Huy Thạch đều muốn mười khối mới có thể đánh tan một cái quỷ ảnh, chớ nói chi là những người khác.

Vu Hoành lại hỏi thăm ngọn nến tiêu hao.

Lấy được đáp án để trong lòng hắn mát lạnh.

Tăng vọt kỳ một đêm liền muốn tiêu hao một cây ngọn nến lớn, hao tổn rất lớn. Đương nhiên cũng có thể củi đốt lửa, nhưng tùy thời tùy chỗ đều nhất định muốn có sáng rực, mới có thể ngăn ở Huyết Triều.

Đạt được con số cụ thể về sau, Vu Hoành trong lòng tính toán bên dưới tăng vọt kỳ thời gian, nhìn trên bàn cũ nát lịch bàn, còn có mười lăm ngày.

Cửa gỗ mười hai ngày cường hóa kết thúc… . Đến lúc đó nếu như cường hóa hiệu quả chẳng ra sao cả… Có thể sẽ rất phiền phức.

Trong lòng của hắn hơi trầm xuống.

“Ngọn nến kia là ở nơi nào mua?” Hắn lại lên tiếng hỏi.

“Vương thúc…” Cà lăm xuất ra bản đồ đơn giản, ở phía trên chỉ vào một cái khoảng cách khá xa điểm.

“Hắn, là, trước kia, thôn, dân…”

“Tăng vọt kỳ đồng dạng tiếp tục bao lâu?”

“Trước kia, là, một, ngày. Về sau, từ từ, biến, năm ngày.” Cà lăm trả lời.

“Sẽ còn biến lâu?” Vu Hoành nhíu mày.

“Ừm!” Cà lăm dùng sức gật đầu.

“Ta hiểu được.” Vu Hoành biết mình đến mau chóng.

Thời gian kế tiếp bên trong.

Hắn bắt đầu tăng tốc đối với mình phòng an toàn dựng. Mặc dù cửa đánh tốt, nhưng bên trong các loại kết cấu còn không có bố trí tốt.

Đặc biệt là đường khói, hắn muốn ở bên trong nhóm lửa mà nói, nhất định phải sớm làm tốt thông gió cùng sắp xếp khói chuẩn bị.

Cái này kỳ thật ngược lại không khó, bởi vì thôn trong phòng, lúc trước hắn thấy được mang ống khói cái ống hỏa lô.

Chỉ cần dời ra ngoài hủy đi đi liền tốt, dù sao trọng yếu nhất chính là những cái kia da kim loại ống khói cái ống.

Chỉ là… . Những phòng ở kia dựa theo cà lăm nói, tốt nhất đừng xâm nhập.

Ở bên ngoài hủy đi cánh cửa là có thể, nhưng đi vào đến tia sáng quá mờ địa phương, rất có thể sẽ gặp được quỷ ảnh.

Bất quá, có cường hóa Huy Thạch, vấn đề không lớn.

Một khối cường hóa Huy Thạch liền có thể ngăn cản nhiều lần quỷ ảnh. So với phổ thông Huy Thạch hiệu quả tốt nhiều lắm.

Chương 011: Tích lũy (1) (tạ ơn chớ từ chối suốt đêm cầm đuốc soi ngồi minh chủ)

Chương 011: Tích lũy (1) (tạ ơn chớ từ chối suốt đêm cầm đuốc soi ngồi minh chủ)

Thế giới này rất nguy hiểm.

Vô cùng nguy hiểm.

Vu Hoành tại tới chỗ này hơn nửa tháng bên trong, đã đầy đủ nhận thức được điểm ấy.

Làm người bình thường hắn, tại cầu sinh tri thức bên trên kém xa cà lăm các nàng, thể năng cũng kém cách rất lớn.

Liền ngay cả cà lăm cùng bác sĩ Hứa bọn hắn đều trải qua như thế gian nan, nếu như hắn chỉ dựa vào chính mình, khẳng định không được.

Cho nên… . Hắn nhất định phải phát huy ra chính mình cùng người khác khác biệt ưu thế, ưu thế lớn nhất —— hắc ấn.

Ánh nắng tươi sáng, một ngày mới bữa sáng.

Bạch Khâu thôn một gian lạ lẫm phòng ngói trước cửa.

Vu Hoành cùng cà lăm một thân bẩn thỉu quần áo, tóc đầy mỡ ngưng kết thành từng sợi tựa như dreadlocks, đang đứng tại phòng ở trước cửa, hướng phía bên trong nhìn ra xa.

Trong phòng một mảnh u ám, không ngừng phát ra lạnh lẽo khí tức. Thỉnh thoảng còn có nhỏ xíu gió lạnh từ trong tuôn ra,

nương theo lấy trận trận mùi nấm mốc cùng không biết tên mùi thối.

Ánh nắng dừng bước tại phòng ở trước cửa, đem trong ngoài phân chia thành hai thế giới.

“Trong này có ta muốn ống khói.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Làm sao… Cầm?” Cà lăm ở một bên đồng dạng chăm chú trầm giọng nói.

Nàng tựa hồ đang bắt chước Vu Hoành.

“Quỷ ảnh lúc nào cũng có thể xuất hiện, cho nên, ta nhất định phải nhanh.” Vu Hoành nói.

Sơn động phòng an toàn nhất định phải có giữ ấm hỏa lô, mà tại bịt kín trong động nhóm lửa là một kiện vấn đề rất nguy hiểm, cho nên ống khói không có khả năng thiếu thốn!

Cho nên… . Lúc này nhìn xem bên trong âm u phòng ở, trong mắt của hắn lần thứ nhất, dâng lên tên là quyết tâm thần sắc.

“Thật có lỗi… . . Ta thực sự quá sợ hãi… .”

Muốn đạt được an toàn, nhất định phải phía trước đối với nguy hiểm.

Trừ cái đó ra, hắn không có lựa chọn nào khác.

“Đi thôi.”

Nắm chặt trong túi quần cường hóa đá trắng, Vu Hoành nhanh chân đi vào phòng.

Cà lăm tại sau lưng, trong tay cũng dẫn theo một cái túi đá trắng, khẩn trương tả hữu dò xét.

Đùng.

Chân của hai người vừa mới bước vào phòng ở, tiến vào âm u khu vực, liền đột nhiên cảm giác một cỗ âm hàn từ cổ chân đi lên leo lên.

Mà đúng lúc này, cường hóa đá trắng cùng đá trắng đồng thời sinh ra hiệu quả, tràn vào từng tia từng sợi băng lãnh khí tức, triệt tiêu mất cỗ này âm hàn.

“Có vấn đề, nhanh!” Vu Hoành trong nháy mắt minh bạch nơi này có quỷ ảnh, lập tức tăng thêm tốc độ, hướng phía phòng ở chỗ sâu phóng đi.

Hắn khảo sát rất nhiều phòng ở, liền nơi này nhà này ống khói thích hợp nhất, dài nhất, cho nên, lần này, hắn tình thế bắt buộc!

Hai người cấp tốc xuyên qua đất trống, đi vào tận cùng bên trong nhất dựa vào tường vị trí.

Nơi đó chính trưng bày một tấm hình tứ phương kim loại hỏa lô, lò một góc cắm một cây dựng đứng sắt lá ống khói.

Ống khói hướng lên kéo dài hai mét, mới hướng mặt bên rẽ ngang, kéo dài hơn ba mét, duỗi ra phòng ở vách tường một cái lỗ tròn.

“Chính là nó! Đoạt a!” Vu Hoành hai mắt tỏa ánh sáng, xông đi lên liền một phát bắt được ống khói.

Phốc.

Hắn dùng sức một thanh.

Không nhúc nhích.

Hắn cúi đầu xem xét.

Ống khói bị mối hàn tại tứ phương lô một góc, không thể động đậy.

Đang lúc hắn dự định lại dùng lực lúc, bỗng nhiên khóe mắt liếc qua nhìn thấy phòng ở trong góc, một cánh thông hướng phòng ngủ tiểu môn, lặng yên mở ra.

Trong môn, một mảnh u ám bên trong, đang đứng một tên thấy không rõ khuôn mặt bóng người áo xám.

Bóng người không nhúc nhích, cứ như vậy đứng ở trong bóng tối, hướng bên này nhìn tới.

Cùng lúc đó, một cỗ so trước đó càng thêm mãnh liệt khí tức âm hàn, từ phòng ngủ trong cửa nhỏ tuôn trào ra.

"Y Y! !" Dưới tình thế cấp bách, Vu Hoành quát to một tiếng, nắm chặt trong tay cường hóa đá trắng, cơ bắp căng cứng, bắt đầu nhắm chuẩn.

Đồng thời hắn khóe mắt liếc qua lại lần nữa nhìn về phía sau lưng cà lăm Y Y.

Thế nhưng là… .

"! ! ! ?"

Sau lưng không có một ai.

Không chỉ Y Y không thấy, ngay cả hỏa lô mang theo ống khói cùng một chỗ, toàn bộ không thấy.

Vu Hoành lại nhất chuyển ánh mắt, lập tức nhìn thấy cà lăm chính ôm hỏa lô, kéo lấy ống khói con, chạy tới cửa phòng, lập tức liền sắp đi ra ngoài.

Nặng nề hỏa lô tại cà lăm trong tay liền cùng một cái bọt biển thùng giấy đồng dạng, không hề ảnh hưởng.

"Chạy! Vu!" Cà lăm một đầu xông vào dưới ánh mặt trời, mới phát hiện Vu Hoành không có cùng đi ra, nàng vội vàng nghi hoặc quay đầu, nhìn thấy Vu Hoành còn tại vị trí cũ không nhúc nhích, lập tức kêu to lên.

"… . ." Vu Hoành không phản bác được.

Nhưng lúc này hắn đã bị quỷ ảnh để mắt tới.

Lạnh cả người, cứng ngắc loại cảm giác kia lại một lần nữa tuôn ra, ý đồ cố định toàn thân hắn.

Mà cường hóa đá trắng lực lượng thì là liên tục không ngừng tuôn ra, đối kháng loại kia cứng ngắc.

“Ta… .”

“Ta… . ! !”

Vu Hoành toàn thân run rẩy, đứng tại chỗ không cách nào tránh thoát, trong tay nắm chặt cường hóa đá trăng, phảng phất một khung sắp tan ra thành từng mảnh máy móc.

Mồ hôi đại lượng từ hắn cái trán thái dương chảy ra, con ngươi sớm đã khuếch tán, mãnh liệt sợ hãi tựa như thủy triều cơ hồ muốn đem nội tâm của hắn bao phủ.

‘Ta… Rất sợ hãi… .’

“Quá kinh khủng…”

“Nơi này vì cái gì, tại sao phải có loại vật kinh khủng này? !”

‘Vì cái gì… .’

‘Vì cái gì… .’

‘Vì cái gì… .’

‘Vì cái gì… .’

Trong chốc lát, vô số vì cái gì tựa như bò sát, điên cuồng bò đầy Vu Hoành toàn bộ thể xác tinh thần. Đem hắn tất cả tư duy, ý thức, toàn bộ lấp đầy.

Nhưng lúc này hắn chính lâm vào một loại quỷ dị đối kháng bên trong, quỷ ảnh lực lượng cùng cường hóa Huy Thạch lực lượng tại triệt tiêu lẫn nhau, loại này triệt tiêu là lấy thân thể của hắn là chiến trường.

Ngay tại dạng này cứng ngắc bên trong.

Vu Hoành bỗng nhiên cảm giác mình sau lưng, tựa hồ cũng có động tĩnh.

Răng rắc.

Hắn nghe được một tiếng mảnh vang.

Phảng phất là giày giẫm ở trong phòng bùn đất mảnh vang.

Tiếng vang xào xạc, giày đi lại thanh âm, một lần tiếp một lần, tựa hồ đang từ phía sau mình, từ từ tại ở gần.

Một chút.

Một chút.

Tiếng bước chân rất có tiết tấu, không nhanh không chậm, trực tiếp hướng phía Vu Hoành tới gần.

Ngay sau đó, phòng ở cửa gỗ im ắng bắt đầu đóng lại, đem ngoại giới sáng tỏ ánh nắng cùng cà lăm cùng một chỗ, chậm rãi nhốt tại ngoại giới.

Vu Hoành cực sợ, hắn toàn thân run rẩy, đứng tại chỗ, nước mắt mồ hôi hòa với nước mũi không ngừng chảy xuống.

Nhưng lúc này giờ phút này, hắn cái gì cũng không làm được, chỉ có thể trơ mắt nhìn phòng ở cửa, tại bị chậm rãi khép lại.

Bất lực.

Mãnh liệt cảm giác bất lực, liên tục không ngừng từ đáy lòng của hắn tuôn ra.

“Ta… .” Hắn há mồm, muốn nói chuyện.

Đùng.

Bỗng nhiên một bàn tay, từ phía sau cầm thật chặt tay của hắn!

A! ! ! !

Một chút ở giữa, Vu Hoành toàn thân như bị sét đánh, phát ra chói tai thét lên.

Hắn bỗng nhiên bạo khiêu đứng lên, trở tay liền từ ống quần bên cạnh rút ra một cây to bằng cánh tay cây gỗ, về sau giận nện.

Trên cây gỗ đinh đại lượng đinh thép, khảm nạm ba khối cường hóa đá trắng.

Lúc này bị sợ hãi đến cực hạn Vu Hoành vung ra, ở giữa không trung mang ra một tiếng ngột ngạt gào thét.

Ồn ào trong tiếng xé gió, một tiếng vang thật lớn.

Bành! ! !

Cây gỗ hung hăng nện sau lưng Vu Hoành một đạo bóng người màu trắng trên thân, đem nó một phân thành hai, thoát hơi hóa thành mảnh vỡ, tiêu tán bốc hơi.

“A a a a! ! !”

Vu Hoành nhấc lên đinh thép cây gỗ, quay người cũng không dừng lại, liền hướng phòng ngủ tiểu môn một cái khác bóng xám đánh tới.

Rất nhanh.

Bành! ! !

Lại là một tiếng vang thật lớn.

Cây gỗ điên cuồng đập trúng cửa gỗ khung bên trên, ném ra một cái thật sâu lõm.

Mà bóng xám kia cũng tại này kịch liệt phản kích dưới, lúc này vỡ nát, hóa thành một mảnh vải màu xám phiến, rơi lả tả trên đất, bốc hơi biến mất.

Bành!

Bành!

Bành! !

Mà lúc này Vu Hoành hai mắt tràn đầy tơ máu, dẫn theo đinh thép cây gỗ còn tại điên cuồng đối với bóng xám vị trí đập loạn.

Thẳng đến khung cửa mảnh gỗ vụn vẩy ra, bắt đầu buông lỏng lay động, hắn mới thanh tỉnh lại.

Nhìn thấy quỷ ảnh biến mất, hắn dẫn theo cây gỗ cấp tốc xông ra cửa phòng, trở lại ánh nắng phía dưới.

Hô!

Hô!

Hô!

Kịch liệt trong tiếng thở dốc, hắn từ từ xoay người, ngồi chồm hổm trên mặt đất.

Một bên cà lăm ngơ ngác nhìn xem hắn, không biết làm sao an ủi.

Vừa mới nàng lúc đầu chuẩn bị xông đi vào cứu người, nhưng nhìn đến Vu Hoành đột nhiên bộc phát, nàng cũng bị hù dọa, chỉ có thể không biết làm sao đứng tại chỗ chờ lấy kết quả cuối cùng.

Kết quả chính là, Vu Hoành chính mình lao ra ngoài, một trận cuồng bạo đem hai cái quỷ ảnh nện thành mảnh vỡ, sau đó một bộ chính mình sợ sệt đến cực hạn biểu lộ, lao ra cửa ngồi chồm hổm trên mặt đất thở mạnh… .

“Vu… .” Cà lăm đợi một hồi, có chút chần chờ nhẹ giọng hỏi.

“Thật… Thật có lỗi…” Vu Hoành thanh âm có chút phát run, cả người mồ hôi, phảng phất từ trong nước vừa vớt đi ra.

“Ta chỉ là… . Chỉ là quá sợ hãi…”

Hắn lúc này tỉnh táo trong chốc lát, cảm xúc hơi an định lại.

Hắn từ từ đứng người lên, quay tới, nhìn xem cà lăm.

Lúc này nét mặt của hắn rất thống khổ, rất bất lực, đáng thương.

“Bọn chúng… . Bọn chúng… Dọa ta… .”

Trong tay hắn dẫn theo đinh thép cây gỗ không ngừng quơ, phảng phất tại dùng ngôn ngữ tay chân biểu đạt chính mình mãnh liệt cảm xúc.

“Ta quá sợ hãi… .”

Vu Hoành da mặt run rẩy.

“Cho nên, chỉ có thể đem bọn hắn đập c·h·ế·t… . Ta… . Ta biết chính mình, đang làm cái gì… . Thế nhưng là… . Không đem bọn hắn đập nát… . Ta sợ… . Sợ bọn họ đuổi theo ra tới… . !”

“Không có… Không có việc gì… .” Cà lăm nháy mắt, bị vung vẩy đinh thép cây gỗ làm cho lui về sau một bước, cảm giác có chút sợ hãi.

“Hiện tại, không có việc gì,… Thả, lỏng… . Thả, lỏng! !” Cà lăm hai tay lập tức, cố gắng trấn an đối phương.

Vu Hoành lúc này cũng biết chính mình trạng thái không thích hợp, cũng bắt đầu cố gắng hít sâu.

Hấp khí.

Hơi thở.

Liên tục ba mươi lần sau.

Hắn rốt cục cảm giác thân thể an định rất nhiều.

“Còn tốt, may mà ta sớm làm xong hết thảy chuẩn bị.” Hắn buông xuống cây gỗ thô, chỉ cảm thấy thân thể một trận mỏi mệt.

Hắn là cái làm bất cứ chuyện gì trước, đều sẽ tận khả năng làm tốt hết thảy chuẩn bị người.

Tựa như lần này vào phòng đoạt ống khói. Hắn liền sớm đem chính mình chỉ có mấy khối cường hóa đá trắng, phân phối xong cách dùng.

Ba khối khảm nạm tại trên cây gỗ, kỳ thật nói là khảm nạm, căn bản chính là đào cái hố nhỏ, dùng dây thừng trói lao đi lên.

Hiện tại xem ra, phương pháp này lên rất tác dụng lớn chỗ.

“Không có việc gì… Rồi?” Cà lăm cẩn thận từng li từng tí nhìn xem hắn, hỏi.

“Thật có lỗi… .” Vu Hoành bất đắc dĩ lung lay thân thể, “Ta quá kích động… .”

“… . .” Cà lăm lắc đầu, biểu thị chính mình không có bị hù đến.

“Kỳ thật… Trước kia… Ta vậy. Gặp qua… .”

Nàng ôm lấy hỏa lô cùng ống khói, cùng một chỗ cùng Vu Hoành đi trở về.

Một bên cũng nói lên nàng trước kia thấy qua người.

Từ trong miệng nàng, Vu Hoành biết được, trước kia cũng có cùng hắn cùng loại, lâm vào cực độ sợ hãi người.

Bọn hắn cũng có giống như hắn, sẽ điên cuồng bộc phát, phản kháng.

Có thể Vu Hoành cùng bọn hắn khác biệt.

Những người kia phản kháng về sau, sẽ chỉ hao hết khí lực thoát lực, để cho mình lâm vào càng lớn hiểm cảnh.

Nhưng Vu Hoành lại là nện xong quỷ ảnh sau co cẳng liền chạy, thẳng đến khu vực an toàn, mới buông lỏng thoát lực.

Trên thực tế tới nói, tại cực đoan cảm xúc bên dưới lúc bộc phát, người là khả năng không lớn biết lưu lực.

Nhưng Vu Hoành lại làm được.

Hắn không chỉ đập nát quỷ ảnh, còn giữ khí lực xoay người chạy.

Cái này lộ ra rất đặc biệt.

Chương 012: Tích lũy (2) (tạ ơn chớ từ chối suốt đêm cầm đuốc soi ngồi minh chủ)

Chương 012: Tích lũy (2) (tạ ơn chớ từ chối suốt đêm cầm đuốc soi ngồi minh chủ)

Coong, coong, coong.

Một trận tiếng gõ bên trong.

Phòng an toàn trong sơn động, Vu Hoành thở dài khẩu khí, lui ra phía sau hai bước, nhìn xem chính mình chế tạo siêu cấp đơn sơ bản cố định trang bị, đem giành được hỏa lô liên tiếp ống khói cùng một chỗ cố định tại tới gần vách động trung đoạn.

“Trước cứ như vậy.”

Hắn buông xuống chùy, quay đầu mắt nhìn còn tại cường hóa cửa lớn.

Trên cửa biểu hiện ra còn thừa thời gian: 9 ngày 5 giờ 42 phút.

Làm xong những này, hắn đi ra sơn động, nhìn xem bên ngoài tại buộc chặt một bao lớn rau dại cà lăm.

Vừa mới chuyển ống khói sự kiện đi qua, nhưng này lúc cảm xúc, vẫn như cũ còn tại trong lòng của hắn lưu lại thật sâu lạc ấn.

Đến bây giờ hắn hồi tưởng lại vừa rồi, đều lòng còn sợ hãi, sợ hãi không gì sánh được.

Tâm tình như vậy cũng làm cho hắn không gì sánh được bức thiết muốn một cái hoàn toàn an toàn sống một mình phòng nhỏ.

Một cái có thể thanh thản ổn định nghỉ ngơi thật tốt địa phương.

Có nơi này, hắn có thể thăm dò cẩn thận cái này không gì sánh được thế giới nguy hiểm.

Thu hồi suy nghĩ, Vu Hoành từ động bên cạnh nhấc lên vừa mới đã dùng qua đinh thép cây gỗ, phía trên cái đinh có chút đều bị nện cong, cái này còn không phải trọng điểm, trọng điểm là cái kia ba khối cường hóa đá trắng.

Khối thứ nhất cường hóa đá trắng đã triệt để biến thành đen, không có ngọc chất cảm nhận.

'Xem ra là tiêu hao hết…' Vu Hoành đưa tay đem khối này đá trắng cởi xuống, một lần nữa đổi một khối đi lên.

Hắn bây giờ còn có một khối cường hóa Huy Thạch, đầy đủ dùng.

Nhưng bởi vì cường hóa tựa hồ chỉ có thể từng cái đến, tại cửa gỗ không hoàn thành trước, hắn không có cách nào cường hóa món đồ khác.

Cho nên cái này bốn khối cường hóa Huy Thạch nhất định phải tận khả năng tiết kiệm dùng.

'Dựa theo trước đó sử dụng, một khối cường hóa Huy Thạch, có thể chống đỡ đánh tan ba lần quỷ ảnh. Nhìn như vậy, một khối cường hóa Huy Thạch liền có thể chống đỡ phổ thông Huy Thạch ba mươi khối!'

Cứ như vậy, nếu như có thể tuyên truyền ra điểm ấy so sánh, lại dùng cường hóa Huy Thạch đi trao đổi vật tư, ở giữa chênh lệch giá, có lẽ có thể làm cho hắn không cần lo lắng vật tư tiếp tế.

Nghĩ đi nghĩ lại, Vu Hoành bắt đầu cân nhắc đằng sau an bài cùng dự định.

Thời gian cũng qua thật nhanh, không bao lâu, trời liền có chút ảm đạm.

Cà lăm cũng thu thập xong túi, còn đánh đầy mới vạc nước. Hai người mang theo đồ vật trở lại Bạch Khâu thôn phòng ở.

Mới từ sơn động bên kia trở về, nơi đó mới quét dọn xong, sạch sẽ gọn gàng, không khí cũng tốt.

So sánh phòng cũ dơ bẩn u ám, tràn đầy nấm mốc khí tức, Vu Hoành là một khắc cũng không muốn đợi ở chỗ này nữa.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Sau đó trong vòng vài ngày, không có cách nào cường hóa đồ vật, Vu Hoành liền cùng cà lăm cùng một chỗ, khắp nơi sưu tập củi khô, dự trữ vào sơn động.

Bên kia hiện tại có cửa, có thể che gió che mưa, cũng có thể bao nhiêu dự trữ một chút củi lửa.

Sau đó liền chuẩn bị loại bỏ nước đồ vật.

Dựa theo cà lăm nói, phía ngoài nước đều rất không sạch sẽ, trực tiếp uống sẽ xảy ra một loại rất kỳ quái bệnh, nhất định phải loại bỏ.

Mà dư thừa máy lọc chỉ có trên trấn có thể mua.

Cho nên còn phải đi một chuyến trên trấn.

“Đi trên trấn muốn đi hơn ba mươi dặm đường… . Ta không cảm thấy chính mình có thể chịu đựng được.” Vu Hoành đối với mình thể năng rất có tự mình hiểu lấy.

Nếu như nói gượng chống lấy đi, hắn có lẽ có thể vượt qua đi, nhưng tiếp xuống đầu gối thụ thương, quá độ mệt nhọc, khả năng mới tật bệnh, đều sẽ để hắn cực lớn chậm lại đối với nguy hiểm ứng đối phản ứng.

Cửa sơn động trên đất dốc, cà lăm một bên đào đất, một bên gật đầu.

“Còn có… Biện pháp.”

“Biện pháp gì?” Vu Hoành ngồi xuống, ngay tại chỗ tại cửa hang mặt đá bên trên nghỉ ngơi, lau cái trán mồ hôi.

“Bưu, cục…” Cà lăm trả lời, sau đó nàng bắt đầu cẩn thận đứt quãng giải thích.

Bởi vì nói chuyện quá tốn sức, nàng dứt khoát liền dùng bút than tại trên tảng đá viết.

Chỉ là nàng nhận thức chữ không nhiều, chỉ có thể vừa viết bên cạnh khoa tay nói.

“Bưu cục bên kia có thể mua dùm, vậy tại sao ta không có khả năng tìm các ngươi mua dùm đâu?” Vu Hoành hỏi.

“Qua, thiết bị lọc, mua, không đến. Muốn, tư cách.” Cà lăm trả lời.

Tư cách? Cái gì tư cách? Vu Hoành còn muốn hỏi lại, lại là nhìn thấy xa xa, bác sĩ Hứa cõng bao vải hướng nơi này đến gần.

“Y Y, tăng vọt kỳ mau tới, chúng ta phải đi một chuyến trên trấn!”

Sắc mặt nàng có chút khó coi, tay phải trên cánh tay bao hết một chỗ vải trắng, đoán chừng là mấy ngày nay b·ị t·hương.

“Nha!” Cà lăm lớn tiếng đáp lời.

Bác sĩ Hứa mắt nhìn Vu Hoành, không để ý hắn, cùng cà lăm cùng một chỗ, về trước Bạch Khâu thôn điểm muốn bắt đi đổi đồ vật.

Không bao lâu, hai người điểm rõ ràng tất cả Huy Thạch.

“Làm sao mới một nửa cũng chưa tới? !” Bác sĩ Hứa có chút chấn kinh.

Ngày bình thường mỗi lần đi đổi hàng, cà lăm cũng có thể làm ra so nơi này nhiều gấp đôi số lượng, nhưng là bây giờ… .

“Điểm ấy hàng, căn bản không đổi được bao nhiêu ăn uống! Huống chi Y Y ngươi bên này thế nhưng là hai người cùng một chỗ ăn!” Nàng nhịn không được lên tiếng hỏi.

“Quá, bận rộn.” Y Y cười ngây ngô xoa xoa tay, có chút xấu hổ.

“Ngươi đang bận cái gì? Cho cái kia Vu Hoành tạo cái gì cẩu thí phòng an toàn?” Bác sĩ Hứa lập tức phát hỏa.

“Rõ ràng nói cho hắn, tấm ván gỗ dày nữa đều khó có khả năng chống đỡ được quỷ ảnh cùng côn trùng! Các ngươi tạo an toàn gì phòng căn bản chính là uổng phí sức lực!”

“Không có… Sự tình. Ta, tin tưởng, hắn!” Cà lăm vỗ ngực.

“Ngươi sẽ bị hắn hại c·hết!” Bác sĩ Hứa cả giận nói, “Ăn không đủ no liền không có khí lực, còn dễ dàng sinh bệnh, ta hôm qua đi xem bưu cục, người phát thư không biết đi đâu, căn bản không có cách nào mua thuốc, còn có rất nhiều trọng yếu vật tư cũng chỉ có thể dựa vào hắn. Chúng ta nhất định phải tiết kiệm ăn uống gia vị, tránh cho phía sau không có hàng!”

“Không, sẽ!” Cà lăm lắc đầu, nàng được Vu Hoành đưa nàng một khối cường hóa Huy Thạch, mặc dù đáp ứng hắn không có khả năng nói với bất kỳ ai, nhưng nàng trong lòng biết, Vu Hoành cùng những người khác tựa hồ không giống với.

“Ngươi a ngươi! !” Bác sĩ Hứa hận không thể một thanh phóng đi đập c·hết Vu Hoành. Nhưng nhìn cà lăm dáng vẻ, lại đầy bụng tức giận kìm nén ra không được.

Hai người mang theo đồ vật, chỉ có thể từng bước một ra thôn, dọc theo đường cái cũ hướng nơi xa rời đi.

Một bên khác, Vu Hoành một lần nữa bố trí xong sơn động phòng an toàn, kiểm tra tất cả địa phương giấy niêm phong trang bị, xác định không có vấn đề, mới bắt đầu quét sơn.

Chống nước nhất định phải làm tốt, mà lại trong sơn động vách tường cũng phải xoát, nếu không một khi sinh hoạt ở nơi này, tất nhiên sẽ sinh ra độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày, dẫn đến hơi nước ngưng kết mốc meo.

Kiểm tra xong hết thảy, hắn cũng không trở về Bạch Khâu thôn, mà là liền mang tới ngọn nến cùng chăn mền, rút vào sơn động, chuẩn bị thử nghiệm ở chỗ này qua một đêm.

Hô…

Từ từ, trời tối.

Bên ngoài sơn động tiếng gió vù vù gào thét, nhiệt độ không khí cấp tốc hạ xuống, đạt đến để cho người ta hơi lạnh trình độ.

Trong sơn động.

Vu Hoành ngồi xếp bằng tại một khối lớn trên ván gỗ, đốt một điếu ngọn nến, sau đó lẳng lặng tính toán sắp đến tăng vọt kỳ, cần chuẩn bị bao nhiêu vật tư, mới có thể độ an toàn qua.

"Lần gần đây nhất là năm ngày tăng vọt kỳ dựa theo không ngừng tăng cường nguyên tắc, liền xem như sáu ngày đi. Mỗi ngày một cây ngọn nến, vậy liền cần chí ít mười hai cây."

"Sau đó sáu ngày ăn uống cũng phải chuẩn bị, cường hóa đá trắng cũng tạm thời không có thời gian làm, chỉ có thể chờ đợi cửa gỗ sau khi kết thúc."

"Cửa gỗ kết thúc, còn có ba ngày chính là tăng vọt kỳ, cùng cược cửa gỗ sau khi cường hóa tính an toàn, không bằng chính mình mặt khác chuẩn bị sẵn sàng."

Ngọn nến một bên, Vu Hoành một bên tính toán, một bên lẳng lặng nghe bên ngoài tiếng gió.

Rất nhanh, thanh âm huyên náo lại lần nữa vang lên.

Huyết Triều mang tới hắc trùng lại một lần nữa bắt đầu xâm nhập.

Nhưng đại lượng hắc trùng chỉ có thể từ an bài tốt mở miệng tiến đến, tiến vào tốc độ cũng không nhanh, mới vào cửa liền bị ánh nến chiếu rọi, rất nhanh tiêu tán trống không.

Vu Hoành nhìn kỹ một hồi, xác định không có vấn đề, mới yên lòng.

Hắn lại kiểm tra lên ngọn nến tiêu hao tốc độ, cảm thấy đại khái không có việc gì, liền đem đinh thép cây gỗ đặt ở trong tay, ngã xuống trong chăn bên trên, từ từ chợp mắt.

Rất nhanh, hừng đông.

Cà lăm cùng bác sĩ Hứa một đạo trở về, lần này mang tới đồ vật so với lần trước thiếu đi hơn phân nửa.

Cà lăm tính một cái, chỉ đủ bọn hắn ăn năm ngày.

Thế là Vu Hoành suy tư về sau, quyết định để cà lăm mô phỏng vẽ cường hóa Huy Thạch bên trên phức tạp hơn hoa văn.

Sau đó dùng hoa văn này khảo thí về sau, nhìn hiệu quả như thế nào, nếu như có thể, lấy thêm đi bán.

Về phần bây giờ vì khẩn cấp, hắn cũng bắt đầu giúp đỡ cùng cà lăm cùng một chỗ khắp nơi đào rau dại.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua.

Hai người lại bắt đầu dự trữ nước, Vu Hoành thỉnh thoảng đi sơn động xem xét cửa gỗ biến hóa.

Đảo mắt, trên cửa gỗ thời gian rất nhanh liền đến cuối cùng.

Vì cẩn thận quan sát cửa gỗ biến hóa, Vu Hoành chuyên môn tại ngày cuối cùng, thỉnh cầu cà lăm đi bác sĩ Hứa nơi đó mượn điểm lương thực, đây coi như là cố ý đẩy ra nàng.

Chính mình thì đến đến sơn động phòng an toàn chỗ, lẳng lặng chờ đợi đếm ngược kết thúc.

Trong âm thanh ù ù.

Trong sơn động, Vu Hoành ngồi dưới đất, hai mắt nhìn chăm chú lên cùng mười hai ngày trước một chút không thay đổi cửa gỗ.

Hắn chính là muốn nhìn kỹ một chút, hắc ấn này cường hóa là lấy phương thức gì xuất hiện hoàn thành.

Mà lại càng mấu chốt chính là, hắn dự định không có khe hở dính liền, tiếp tục cường hóa những vật khác, để tránh lãng phí hắc ấn cường hóa thời gian.

Lúc này đã bị bôi thành màu vàng đen trên cửa gỗ, nhảy lên chỉ có Vu Hoành có thể nhìn thấy màu đen số lượng.

0 ngày 0 giờ 1 phút.

Cuối cùng một phút đồng hồ, còn kém một điểm cuối cùng, liền triệt để hoàn thành cửa gỗ cường hóa.

Liền cuối cùng này một phút đồng hồ, để Vu Hoành ngay cả con mắt cũng không dám nháy, cẩn thận nhìn chằm chằm sau cùng biến hóa.

Một giây.

Mười giây.

Hai mươi giây.

Ba mươi giây.

Đùng.

Trong lúc đó, Vu Hoành ánh mắt mơ hồ một cái chớp mắt.

Chờ hắn lại lần nữa rõ ràng lúc, cửa gỗ đã biến thành một cánh càng thêm dày hơn nặng, chất liệu nghiêm mật hơn cực đại cửa gỗ.

Mới cửa gỗ mặt ngoài có tinh tế tỉ mỉ như sóng nước giống như hoa văn, thông khí khăn ăn đưa có dày đặc kim loại lưới, tinh mịn mà thông khí.

Chính giữa còn có chuyên môn quan sát cửa sổ, có thể nhìn thấy bên ngoài cảnh sắc.

Cửa gỗ cùng sơn động nguyên bản nghiêng nghiêng ngả ngả cố định kết nối vị, lúc này cũng bị toàn bộ hoàn thiện, biến

thành một vòng lớn dày đặc ốc vít. Vẻn vẹn nhìn liền so trước đó kiên cố rất nhiều.

Vu Hoành đứng người lên, tiến lên, sờ lên cửa gỗ.

Đông đông đông.

Hắn bấm tay gõ gõ, rất thâm hậu, cứng rắn lại có tính bền dẻo.

‘Không phải trước đó loại kia vật liệu gỗ… .’ hắn hoàn toàn không nghĩ tới, cái này cường hóa thế mà trực tiếp để người ta bản thân vật liệu đều cho đổi.

‘Còn nhiều tăng thêm không ít vật liệu.’ Vu Hoành sờ lên phía dưới thông khí lưới, rất dày rất dày. Lại mở ra phía trên quan sát cửa sổ.

Hắn đưa tay vuốt ve biên giới, không có sờ đến nửa điểm gờ ráp.

“Lợi hại… . !”

Nghĩ tới đây, hắn cấp tốc vừa nhìn về phía vách tường chung quanh.

Nguyên bản kế hoạch của hắn là cường hóa sau cửa gỗ, liền cường hóa chung quanh vách đá, nhưng bây giờ bởi vì đồ ăn thiếu, hắn dự định trước thử một chút, cường hóa những vật khác.

“Đầu tiên… Là cái này.”

Vu Hoành thu hồi vuốt ve cửa lớn tay, trở lại hỏa lô một bên, từ cạnh lò cầm lấy một khối thịt thằn lằn làm.

‘Đồ ăn có thể hay không cường hóa?’

Trong lòng hắn lóe lên ý nghĩ này.

Lập tức.

Trong tay thịt thằn lằn làm, mặt ngoài cấp tốc hiện ra một con số: 3 giờ.

‘Ba giờ a?’ Vu Hoành trong lòng tính toán dưới. Lập tức một tay lấy thịt khô lấp trở về, trực tiếp cầm lấy toàn bộ thịt khô cái túi.

‘Hiện tại thế nào?’

Túi bên ngoài, chậm rãi hiện ra mới số lượng: 1 ngày 8 giờ 4 phút.

Số lượng có lẻ có cả, tương đương chính xác dáng vẻ.

‘Nhìn xem hiệu quả.’ Vu Hoành lúc này xác định cường hóa tiếng hỏi.

Một ngày nhiều thời gian, hắn chịu đựng nổi.

Chương 013: Thí nghiệm (1) (tạ ơn ruộng lệ minh chủ)

Chương 013: Thí nghiệm (1) (tạ ơn ruộng lệ minh chủ)

Rất nhanh cà lăm trở về, mang về một bọc nhỏ rau khô, tựa hồ là quyết rêu loại hình thực vật phơi khô cất giữ.

Hai người cùng một chỗ lại đang trong phòng dùng thùng gỗ, loại bỏ một chút nước, xem như tăng vọt kỳ hàng tồn.

Sáng sớm hôm sau, cà lăm liền ra ngoài nhặt củi, nhiệm vụ hôm nay rất nặng, còn có hai ngày chính là tăng vọt kỳ.

Bọn hắn được làm tốt toàn bộ chuẩn bị.

Chờ cà lăm sau khi đi, Vu Hoành lại một mình đi vào sơn động phòng an toàn, kiểm tra xuống các nơi tình huống.

Xác định không có vấn đề về sau, hắn liền cầm lấy trước đó cái kia túi cường hóa bên trong thịt khô.

Thịt khô hắn cùng cà lăm là chia làm rất nhiều gói đồ nhỏ cái túi, muốn ăn lúc đơn độc liền hủy đi một túi, dạng này cũng có thể phòng ngừa bị ẩm.

Mà trong một túi chỉ có mười khối nhỏ.

Ngoài cửa tia sáng lúc này đem trong sơn động chiếu rọi đến một mảnh sáng tỏ.

Tia sáng chủ yếu là từ cửa hang thông gió chỗ để đặt một mặt cái gương nhỏ chiết xạ tiến đến. Nguyên bản sơn động tương đương âm u, coi như bên ngoài mặt trời lớn, bên trong cũng u lãnh ảm đạm.

Nhưng lúc này tấm gương phản xạ, ngược lại để sơn động hoàn cảnh cải thiện rất nhiều.

Vu Hoành đem trong góc hút nước than lấy ra, phóng tới ngoài động bạo chiếu làm, sau đó mới đóng cửa, cầm lấy cái kia túi cường hóa thịt khô.

Thịt khô túi vải xám con bên ngoài, biểu hiện ra một hàng con số: 0 ngày 0 giờ 5 phút.

'Nhanh nhanh… .'

Vu Hoành có chút mong đợi tọa hạ, lẳng lặng chờ lấy.

Một phút đồng hồ.

Hai phút đồng hồ.

Ba phút.

Soạt.

Đột nhiên bên ngoài truyền đến một trận rất nhỏ hỗn tạp vang, giống như là bụi cỏ bị kéo theo gạt mở.

Vu Hoành sắc mặt khẽ nhúc nhích, cấp tốc đứng dậy đi đến cửa hang, từ quan sát cửa sổ vị trí nhìn ra phía ngoài.

Biên giới có gờ ráp quan sát cửa sổ làm được rất thô ráp, chỉ có một đầu dài nhỏ khe hở nhìn thấy bên ngoài.

Nhưng tối thiểu từng cái phương hướng đều có thể nhìn thấy, có thể thỏa mãn nhu cầu cơ bản liền tốt.

Sau khi cường hóa cửa gỗ, lúc này đã so trước đó thật tốt hơn nhiều.

Biên giới chi tiết chỗ nhiều rất nhiều hơn cố địa phương, chất liệu cũng so trước đó nhìn phải cứng rắn rất nhiều.

Cũng chính là cà lăm trí lực có thiếu hụt, không có chú ý cửa biến hóa. Phụ cận lại không có những người khác tại, cửa trước sau biến hóa mới có thể giấu diếm.

Soạt âm thanh lại lần nữa từ ngoại giới truyền đến.

Lần này rất nhỏ, hiển nhiên đối phương cũng phát hiện chính mình động tĩnh quá lớn.

Vu Hoành đứng ở cửa sổ, cẩn thận theo tiếng nhìn lại.

Vừa hay nhìn thấy hai cái mặc đồ rằn ri nam nhân, quần áo rách tung toé tràn đầy vết bẩn.

Hai người xa xa lội qua cỏ dại từ, tại cánh rừng trên đường nhỏ mắt nhìn.

Những ngày gần đây, Vu Hoành cùng cà lăm cùng một chỗ, thường xuyên lui tới nơi này, cũng đem bên này bãi cỏ giẫm ra một đầu tuyến.

Nhìn thấy hai người dừng lại, Vu Hoành trong lòng ngừng một lát, biết đối phương phát hiện vết tích.

Rất nhanh.

Hai người kia bắt đầu hết nhìn đông tới nhìn tây, tìm khắp nơi cái gì.

Bọn hắn dọc theo đường nhỏ, đi vào sơn động phòng an toàn cửa ra vào đất trống.

Đứng tại cửa ra vào hơn mười mét bên ngoài, hai người có chút do dự dừng lại, lẳng lặng chờ lấy.

Vu Hoành cũng bất động, không lên tiếng.

Hắn đang chờ đợi, nhìn đối phương có tính toán gì.

Đứng tại quan sát cửa sổ, phía ngoài một trăm tám mươi độ tầm mắt có thể thấy rõ ràng.

Màu xanh sẫm sườn dốc trên đồng cỏ, hai người ngửa đầu nhìn qua sơn động.

Một người trong đó sắc mặt khô gầy, làn da phát vàng, là cái hư nhược nam tử trưởng thành.

Một người khác lớn tuổi chút, ước chừng ba bốn mươi tuổi, dáng người cường tráng hơn rất nhiều, bên hông treo một thanh bàn tay rộng Khai Sơn Đao.

Hai người tại ngoài động đợi một hồi, xác định không ai không có động tĩnh, cũng có lẽ là phán đoán không có cách nào mở cửa, mới quay người từ từ rời đi.

Thân ảnh của bọn hắn dần dần chui vào cánh rừng, biến mất không thấy gì nữa.

Vu Hoành lúc này mới trong lòng nhẹ nhàng thở ra.

Tại trong loại hoàn cảnh này, khắp nơi là nguy hiểm, vật tư thiếu nghiêm trọng, gặp được mặt khác người xa lạ lúc, hắn cái thứ nhất nghĩ tới không phải xin giúp đỡ vấn an, mà là cảnh giác.

'Lập tức liền là tăng vọt kỳ, hai người này nhìn không có khả năng không biết. Bọn hắn không phải ta, không phải đột nhiên tới chỗ này. Sẽ không rất nhiều thứ không biết.

Cho nên, tại biết tăng vọt kỳ còn có hai ngày liền đến điều kiện trước tiên, còn mang theo v·ũ k·hí khắp nơi lắc lư… . . Hai người này muốn làm gì, đơn giản đều không cần đoán.'

Vu Hoành thối lui, trở lại trong động.

Lúc này hắn mới chú ý tới, vừa mới chờ lấy cường hóa kết thúc thịt khô, đã hoàn thành.

Hắn hai mắt sáng lên, tiến lên đem thịt khô cái túi nhấc lên khỏi mặt đất.

Lúc này túi, thế mà cùng trước đó ngoại hình cũng không lớn giống nhau.

Nguyên bản túi là màu xám trắng, bên ngoài in không trọn vẹn phim hoạt hình con thỏ đồ án.

Con thỏ kia là răng cửa lớn, hai cái lỗ tai dài dựng thẳng rất cao, mặc một thân da đen áo jacket.

Đây là Sơn Tặc Thỏ, là cà lăm thích nhất trong phim hoạt hình nhân vật chính.

Bọn hắn tất cả cái túi đều là loại này Sơn Tặc Thỏ túi hàng, chỉ là dùng lâu, thỏ hình tượng cũng có chút không trọn vẹn, dù sao chỉ là dùng một loại nào đó in ốp-sét đi lên.

Trước đó dùng để lô hàng thịt khô, chính là Sơn Tặc Thỏ cái túi.

Nhưng lúc này, cường hóa đằng sau.

Vu Hoành dẫn theo cái túi, nhìn xem bên ngoài in ấn tinh tế chữ.

‘Cao nhiệt năng thanh protein ‘

Phía dưới là một chút nhỏ bé nói rõ.

‘Một cây nhiệt lượng thỏa mãn một ngày nhu cầu! Bên trong giàu có đại lượng nhân thể cần thiết vi lượng vật chất, có cực nhanh bổ sung thể năng nhu cầu tổ hợp thức thành phần. Carbohydrate, mỡ, protein, chất xơ… .’

Trên thuyết minh thổi đến cực kỳ toàn diện, thành phần biểu, công nghệ chế tác, một năm kỳ bảo đảm chất lượng, toàn bộ đều có.

Trừ không có nhà sản xuất bên ngoài, mặt khác đầy đủ mọi thứ.

Dẫn theo thịt khô túi, Vu Hoành trầm mặc dưới.

‘Cái này cường hóa… . Tựa như là trực tiếp lấy một cái tiêu chuẩn mô bản, tại hoàn thiện nguyên bản vật phẩm.’

Hắn khẽ nhíu mày, liên tưởng tới mới cường hóa cửa gỗ, còn có trước đó Huy Thạch, kết hợp với trước mắt thịt khô túi, trong lòng ẩn ẩn có rất nhỏ ý nghĩ.

Xoẹt.

Hắn dứt khoát một chút mở ra túi hàng.

Cái túi vẫn như cũ là bày, nhưng bên trong còn có một tầng bịt kín giấy, lợi dụng bịt kín đầu kết cấu, bảo trì nội bộ khô ráo.

Đưa tay từ trong túi xuất ra một cây thịt khô.

Vu Hoành cẩn thận quan sát.

Lúc này thịt khô cùng trước đó cũng có chỗ khác biệt.

Trước đó chính là bụi bẩn hiện ra màu hơi đen, lại cắt chém bất quy tắc, vừa nhìn liền biết là thủ công chế phẩm.

Nhưng bây giờ thịt khô, cả một cái hình hộp chữ nhật biên giới nhu hòa, mặt ngoài còn gắn một chút vừng trắng.

Nghe đi lên tràn đầy mùi thịt, còn mang theo một tia ngọt ngào.

Vu Hoành dùng sức vịn lại, vịn đoạn một khối nhỏ nhét vào trong miệng.

Lập tức nét mặt của hắn thay đổi, toàn bộ mặt nhíu chặt đến một khối.

Ngọt!

Quá ngọt! !

Khó trách có thể một cây chống đỡ một ngày số lượng, khó trách kỳ bảo đảm chất lượng dài đến một năm.

‘Nếu là lúc trước ta sẽ ghét bỏ, nhưng bây giờ, loại nồng độ này lượng đường, ngược lại là chuyện tốt.’

Mặc dù khó ăn, nhưng Vu Hoành một chút tâm tình tốt không ít.

Trước đó một túi nhỏ thịt khô, nhiều lắm là đủ hắn cùng cà lăm ăn hai bữa, nhưng bây giờ, một túi này tối thiểu có thể chống đỡ năm ngày.

Thức ăn vấn đề một chút liền giải quyết!

Hắc ấn mang cho hắn rất lớn kinh hỉ.

Mặc dù còn cần khảo thí cụ thể hiệu quả, nhìn có thể hay không thật một khối có thể chống đỡ một ngày.

Nhưng dựa theo cái này độ ngọt, Vu Hoành cảm thấy vấn đề không lớn.

Đem thanh protein toàn bộ nhét vào trong miệng, mấy ngụm nhấm nuốt ăn, hắn lại đi uống một hớp nước lớn, trong bụng rất nhanh liền có chắc bụng cảm giác.

‘Thịt khô cường hóa kết quả có, sau đó là mặt khác… .’ Vu Hoành ánh mắt rất nhanh rơi vào trên ly nước.

Uống nước là hắn lại tới đây nhức đầu nhất vấn đề.

Mùi thối kia thật là để mỗi lần uống nước đều biến thành một loại h·ình p·hạt.

‘Nếu như có thể từng cường hóa trang bị lọc liền tốt… . Đáng tiếc, máy lọc chỉ có một cái… . Cà lăm bên kia chắc chắn sẽ không để cho ta loạn động.’

Hắn dẫn theo cao năng thanh protein, đi đến cửa gỗ trước, suy tư một lát, hắn bỗng nhiên nghĩ đến cái vấn đề.

‘Nơi này tất cả đều là cánh rừng, cây cối tươi tốt, mà cây cối cỏ dại cần có nhất nước, như vậy, nước của bọn nó, đến từ đây?’

Ý nghĩ này mới vừa xuất hiện, liền ở trong đầu hắn gắt gao dừng lại, không ngừng quay cuồng.

Lấy lại tinh thần, hắn quay đầu nhìn xuống trong sơn động tất cả vật phẩm.

Sau đó ánh mắt rơi vào trên ly nước.

Chất gỗ chén nước cạnh ngoài lập tức hiện ra một con số: ‘3 ngày’ .

‘Không còn kịp rồi… . Đổi một cái.’ Vu Hoành ánh mắt liếc nhìn, rất nhanh lại rơi vào trên ngọn nến.

Lập tức sẽ đến tăng vọt kỳ, đối với mỗi cái người sống sót đều là một trận khảo nghiệm, trong đó ngọn nến là quan trọng nhất.

Bởi vì đây quan hệ đến chống cự hắc tai bên trong Huyết Triều côn trùng thời gian.

Căn này to bằng cánh tay ngọn nến là cà lăm phân cho hắn, chất sáp hiện lên màu vàng nâu, tương đương với một chi bút chì dài như vậy, lúc này mới dùng một phần tư.

Lúc này Vu Hoành ánh mắt rơi vào phía trên, lập tức hiện ra mới cường hóa số lượng: 1 giờ 12 phút.

'Thời gian ngắn như vậy? Có thể thử một chút.' Vu Hoành trong lòng khẽ động, đi qua, đem ngọn nến cầm lên nắm trong tay.

'Phải chăng cường hóa dầu cây ngọn nến?' tiếng hỏi lại lần nữa truyền đến.

'Là.' Vu Hoành trong lòng khẳng định.

Lần này chỉ có hơn một giờ, hắn không đợi bao lâu, liền sắp kết thúc.

Ngồi trong sơn động, Vu Hoành cầm ngọn nến kia, con mắt cũng không nháy mắt nhìn chằm chằm nó.

Phía trên thời gian đã chỉ còn lại có cuối cùng một phút đồng hồ.

Hắn cẩn thận quan sát, muốn nhìn cái này cường hóa đến cùng là thế nào xuất hiện cùng phát sinh.

Rất nhanh.

Phốc.

Trong lúc đó, ngọn nến toàn bộ bắt đầu mơ hồ, một cái chớp mắt về sau, lại cấp tốc rõ ràng.

Nguyên bản màu vàng đất ngọn nến, biến thành màu trắng tinh mang theo đồng thau xác ngoài hoàn toàn mới ngọn nến.

‘Còn mang đèn đóm?’ Vu Hoành kinh ngạc.

Hắc ấn cường hóa, cho hắn một loại rất mạnh khái niệm cảm giác.

Đó chính là, loại này cường hóa cũng không phải là tuân theo vật chất không thay đổi nguyên tắc, cường hóa trước cùng sau khi cường hóa vật phẩm, bao hàm nội dung có thể sẽ có rất lớn khác biệt.

Tựa như cường hóa trước ngọn nến, chỉ có chất sáp cùng bấc đèn, nhưng sau khi cường hóa ngọn nến…

Hắn cầm lấy mới ngọn nến, cái đồ chơi này hay là to bằng cánh tay, nhưng bên ngoài bao khỏa một tầng đồng thau chất liệu phòng phong kết cấu. Đỉnh cao nhất còn có một cái tiếp khói dầu chén nhỏ, kết nối lấy đồng thau cái bệ.

Đáng tiếc thể tích không thay đổi.

‘Có ý tứ… . Như vậy sau khi cường hóa đồ vật, có thể hay không lại cường hóa đâu?’

Vu Hoành trong lòng suy tư, nhìn xem đồng thau đèn đóm ngọn nến, lần nữa nếm thử đứng lên.

Nhưng rất đáng tiếc, không có động tĩnh.

Hắn cúi đầu mắt nhìn trên mu bàn tay hắc ấn, y nguyên không có chút ba động nào.

‘Chỉ có thể cường hóa một lần, hay là cần gì điều kiện?’

Đem vấn đề này lưu tại trong lòng, hắn mắt nhìn bên ngoài sắc trời, đã đến giữa trưa.

Tia sáng cũng đến cường liệt nhất lúc.

Ánh mắt của hắn nhất chuyển, rơi vào bẩn thỉu trên chăn bông.

Cường hóa suy nghĩ cùng một chỗ, lập tức trên chăn bông hiện ra một cái cực đại màu đen số lượng: Ngày 1 0 lúc 5 6 điểm.

Suy nghĩ một chút, hắn vừa nhìn về phía bên tường để đó một thanh lưỡi búa, đây là trước đó dùng để đốn cây công cụ.

Trên lưỡi búa hiện ra màu đen số lượng: 3 giờ 12 phút.

‘Xem ra tất cả mọi thứ đều có thể cường hóa, như vậy… .’ Vu Hoành cúi đầu xuống, nhìn mình thân thể.

‘Chính ta đâu? Có thể hay không cường hóa?’

Trong lòng của hắn cuồn cuộn lấy suy nghĩ, nhìn chăm chú vào tự thân.

Mười giây.

Hai mươi giây.

Ba mươi giây.

Chương 014: Thí nghiệm (2) (tạ ơn ruộng lệ minh chủ)

Chương 014: Thí nghiệm (2) (tạ ơn ruộng lệ minh chủ)

Không hề có động tĩnh gì, cũng không có số lượng hiển hiện.

‘Xem ra là không được.’

Hắn thất vọng ngẩng đầu.

Nghỉ ngơi dưới, nghĩ nghĩ, hắn bỗng nhiên hồi tưởng lại vừa mới nhìn thấy hai người kia.

‘Nguy hiểm không nhất định chỉ từ quái vật cùng quỷ ảnh, cũng có thể sẽ đến từ người… . Cho nên, vấn đề an toàn, nhất định phải phóng tới vị thứ nhất.’

‘Thân thể ta tố chất không được, so với cà lăm đều kém không ít, thậm chí còn không hoàn toàn thích ứng cuộc sống ở nơi này. Trong thời gian ngắn, nhanh nhất cam đoan an toàn phương pháp… . Chính là trang bị!’

Có thể trang bị bên tay hắn cũng cái gì đều không có, chẳng lẽ lại cường hóa lưỡi búa cùng người đối với chặt?

Ánh mắt của hắn lại rơi vào lưỡi búa, cái cưa, đinh thép, chùy các loại tất cả công cụ bên trên.

Trong lòng lắc đầu, hắn không thế nào ôm hi vọng.

Nhưng bất kể như thế nào, hắn hay là đến gần đi qua, cầm lấy lưỡi búa, nhìn xem phía trên hiển hiện số lượng, xác định cường hóa bắt đầu.

‘Dù sao thời gian còn có, trước cường hóa thử nhìn một chút.’

Xác định bắt đầu về sau, đem lưỡi búa phóng tới nơi hẻo lánh dùng đồ vật ngăn trở.

Hắn lại đi tới cửa trước, thông qua quan sát cửa sổ nhìn ra phía ngoài.

Bên ngoài không có một ai, hoàn toàn yên tĩnh.

Gió thổi phật lá cây phát ra sàn sạt mảnh vang, liền ngay cả trùng điểu cũng không có.

Răng rắc.

Vu Hoành mở cửa, dẫn theo thanh protein cái túi đi ra ngoài, cảnh giác nhìn một chút.

Kiểm tra xong sau lưng cột đinh thép Huy Thạch cây gỗ, cái đồ chơi này cho hắn lần trước trợ giúp tương đối lớn.

Gặp được quỷ ảnh hiệu quả hết sức rõ ràng.

Mặc dù dựa theo cà lăm nói, quỷ ảnh g·i·ế·t không c·h·ế·t, chẳng mấy chốc sẽ tự động tái hiện.

Nhưng có thể giải cháy mi nguy hiểm là đủ rồi.

Đóng kỹ cửa gỗ, Vu Hoành cau mày.

‘Không có gì che lấp vật… . Vạn nhất bị người phát hiện… Bên trong đồ vật khả năng liền mất ráo… .’

Hắn sờ lên khóa cửa.

Trong lỗ khóa hình cầu mặt là tiêu chuẩn kim loại kết cấu. Lạnh buốt cứng rắn.

Cửa gỗ này trước kia là không khóa, hắn cũng sẽ không chế tác khóa. Nhưng cường hóa về sau, ổ khóa này chính mình liền xuất hiện, còn tự mang mấy cái chìa khoá.

Đây cũng là Vu Hoành đối với hắc ấn cường hóa cơ chế tương đối hiếu kỳ địa phương.

Hắn đứng tại cửa ra vào, từ chung quanh nhặt được rất nhiều cành lá dây leo, sau đó phân tán đặt ở cửa hang trên cửa.

Cứ như vậy, nhìn từ xa liền không thế nào bắt mắt.

Mặc dù vẫn như cũ không an toàn, nhưng so với trước đó tốt hơn nhiều.

Làm tốt che lấp về sau, hắn mới lặng lẽ hướng phía Bạch Khâu thôn phương hướng tiến đến.

Thanh protein xuất hiện, hóa giải hai người đồ ăn thiếu vấn đề, nhưng bây giờ càng mấu chốt hay là ngọn nến.

Ngọn nến không đủ dùng!

Nếu như tăng vọt kỳ thật kéo dài đến sáu ngày, bọn hắn hiện tại ba cây ngọn nến, liền còn thiếu rất nhiều.

Nhất định phải lại đi đổi mấy cây.

Dọc theo quen thuộc đường núi hướng phía trước, hơn mười phút về sau, Bạch Khâu thôn xa xa đang nhìn.

Vu Hoành đang muốn hướng phía trước tới gần, đột nhiên bước chân dừng lại.

Hắn hơi biến sắc mặt, nhìn qua Bạch Khâu thôn phương hướng, thân thể cấp tốc trốn đến một cây khô phía sau.

Từ chỗ hắn ở, đến Bạch Khâu thôn đường cái cũ ở giữa, trên đồng cỏ chính nằm nghiêng một người.

Một cái mặc đồ rằn ri, dáng người gầy còm nam tử tóc đen.

Nam tử không nhúc nhích, dưới thân tràn ra đại lượng huyết thủy, đem bãi cỏ cũng nhuộm đỏ một mảnh.

‘C·h·ế·t rồi?’ Vu Hoành trốn ở thân cây về sau, trong lòng cấp tốc căng cứng.

Hắn đứng tại chỗ, không nhúc nhích, cẩn thận quan sát đến.

Thậm chí ngay cả mình hô hấp cũng không dám quá nặng, sợ quấy nhiễu đến chung quanh cái gì.

Cứ như vậy ẩn núp lấy, một mực qua hơn mười phút.

Người kia hay là không nhúc nhích, Vu Hoành mới suy đoán, đối phương hoặc là c·h·ế·t rồi, hoặc là lâm vào hôn mê.

Hắn tả hữu quan sát hoàn cảnh, xác định xác thực không ai ẩn núp, mới chậm rãi đi ra thân cây, một chút xíu tới gần đối phương.

Đi đến bên người nam tử, hắn ngồi xuống, vỗ vỗ nó bả vai.

"Uy?"

Không có động tĩnh.

Vu Hoành đưa tay, tại nam tử cổ mặt bên vừa sờ.

Lạnh buốt.

Trong lòng hắn nhảy một cái, biết đối phương c·h·ế·t thật.

Một bộ thi thể… .

Một bộ vừa mới thấy qua người biến thành thi thể… .

Vừa nghĩ đến điểm này, Vu Hoành sắc mặt một chút trở nên hơi trắng đứng lên.

Bụng của hắn căng cứng, hô hấp dồn dập, con ngươi mở rộng, ẩn ẩn có loại muốn nôn mửa d·ụ·c vọng. Cảm giác vừa mới sờ qua tay của đối phương cũng không sạch sẽ.

Cố nén buồn nôn.

Hắn đưa tay, dùng sức bắt lấy thi thể bả vai, đem nó lật lên.

Phốc.

Nam tử tóc đen ngửa mặt chỉ lên trời, nằm trên mặt đất.

Ngực trái có một cái rõ ràng đỏ sậm huyết động. Hắn hai mắt trợn lên, miệng há mở, tựa hồ đang gầm thét.

Vu Hoành càng phát ra không dám nhìn nhiều, cấp tốc tìm kiếm lên nam tử túi áo.

Hai cái áo túi áo, túi quần, hầu bao, rất nhanh tất cả địa phương đều tìm.

Không có ăn, không có hữu dụng công cụ, chỉ tìm tới một cái bị ngã hỏng vỡ ra màu đen radio.

Vu Hoành cầm lấy radio co cẳng liền chạy, hắn tuyệt không lại muốn cùng một bộ thi thể đợi cùng một chỗ.

Mặc dù hắn trước đó có nghĩ qua, có thể sẽ nhìn thấy loại này giống như một màn, nhưng khi một bộ thi thể chân chính xuất hiện tại trước mắt hắn lúc, trong bụng hắn quay cuồng, căn bản đè nén không được.

Một đường phi nước đại, không bao lâu, hắn liền vọt tới cà lăm phòng ở trước cửa.

Phanh phanh phanh.

Hắn cấp tốc gõ cửa.

“Cà lăm, mở cửa nhanh!” Ngay sau đó hắn cấp tốc đọc lên một chuỗi loạn thất bát tao số lượng.

Đây là bọn hắn ước định ám hiệu.

Phanh phanh phanh!

Phanh phanh phanh!

Liên tục không ngừng tiếng đập cửa, vào lúc này trong hoàng hôn Bạch Khâu trong thôn, đặc biệt chói tai.

Ngày bình thường, chỉ cần Vu Hoành tới gõ cửa, cà lăm đều sẽ cấp tốc liền mở.

Nhưng lúc này đây, trong phòng nửa ngày cũng không có động tĩnh.

“Cà lăm?” Vu Hoành thanh âm nhịn không được đề cao.

Tiếng đập cửa cùng tiếng kêu gào của hắn, tại thôn đường đá vụn hai bên không ngừng quanh quẩn.

Tiếng vang cũng từ từng gian trống rỗng màu đen phòng ở ở giữa, xuyên thẳng qua lại tập hợp và phân tán.

Trong thôn càng phát ra yên tĩnh.

“Cà lăm! ?” Vu Hoành trong lòng có chút run rẩy, chẳng lẽ người không tại?

Hắn quay đầu nhìn một chút chung quanh, xác định không có quỷ ảnh, liền dừng lại gõ cửa.

Lúc này, tên kia đến cùng đi đâu? Lập tức liền muốn trời tối… Lại không tìm một chỗ trốn đi, liền nguy hiểm quá lớn!

Hắn hô hấp dồn dập, một bàn tay dẫn theo thanh protein cái túi, một bàn tay lặng lẽ nắm chặt treo đinh thép Huy Thạch bổng.

“Đến,!” Đột nhiên, trong phòng truyền đến một trận quen thuộc tiếng đáp lại.

Là cà lăm!

Vu Hoành trong lòng vui mừng, lại lần nữa gõ cửa một cái.

“Trời sắp tối rồi, trước hết để cho ta đi vào.”

“Tốt,… .” Trong môn, cà lăm thanh âm lại lần nữa đáp lại.

“Ta, lập tức, liền, tới.”

Vu Hoành nhẹ nhàng thở ra, không ngừng cảnh giác xem xét tả hữu, sợ lần trước cái kia áo trắng quỷ dị lại lần nữa xuất hiện.

Thôn này rất không bình thường.

Quỷ ảnh so bên ngoài sơn động phải nhiều hơn.

Đây cũng là hắn nóng lòng muốn dọn ra ngoài nguyên nhân một trong.

Chờ tầm mười giây.

“Tới không?” Gặp cửa còn không có mở, Vu Hoành lông mày hơi nhíu lên.

Bên ngoài trời càng ngày càng tối. Lại không đi vào, liền thật nguy hiểm.

“Đến,.”

Cà lăm thanh âm bỗng nhiên tại phía sau cửa vang lên.

Khoảng cách rất gần, rất gần.

Tựa như là kề sát ở trên cửa nói chuyện.

Có thể Vu Hoành vừa mới, căn bản là không có nghe được trong phòng có tiếng bước chân!

Loại này cực độ an tĩnh hoàn cảnh, hắn không có khả năng nghe không được trong phòng tiếng vang.

Nhưng vừa mới cà lăm cái kia mấy lần đáp lại, ở giữa thế mà hoàn toàn không có nửa điểm tiếng bước chân xen lẫn.

Thật giống như… .

Thật giống như, nàng là một chút liền xuất hiện đến phía sau cửa.

Trong chớp nhoáng này, Vu Hoành da đầu lại một lần nữa tê.

Răng rắc.

Cửa chậm rãi mở cái lỗ.

Bành! ! !

Đúng lúc này, hắn bỗng nhiên một cước đá ra, thăm dò tại trên cửa gỗ.

Tiếng vang nổ tung, Vu Hoành nhấc lên đinh thép bổng liền hướng bên trong nện!

“Đi c·h·ế·t đi c·h·ế·t đi c·h·ế·t đi c·h·ế·t! ! !”

Cả người hắn lâm vào mãnh liệt trong sự sợ hãi, khảm nạm cường hóa Huy Thạch đinh thép bổng đổ ập xuống liền hướng trong môn đập tới.

Phốc phốc phốc phốc!

Phía sau cửa, một đạo trắng bệch bóng người còn chưa kịp biểu diễn, liền bị cây gậy mấy lần nện dẹp, vỡ nát thành rất nhiều mảnh vỡ, tiêu tán trống không.

“Cà lăm! !” Vu Hoành gào thét lớn xông vào cửa, sợ hãi khu sử hắn điên cuồng liếc nhìn trong phòng, dẫn theo cây gậy lúc nào cũng có thể một trận đập loạn.

Nhưng bên trong trống rỗng, không có người tại.

Chỉ có trên mặt bàn để đó một trang giấy, phía trên có bút than vết tích.

Vu Hoành thở hổn hển, lúc này mới phát hiện, chính mình lỗ mũi chính hướng xuống nhỏ xuống điểm điểm chất lỏng sềnh sệch.

Hắn lau, đỏ chói, là máu.

‘Lần này lại là cái gì quỷ ảnh… . Thế mà không có đụng phải ta liền để ta đổ máu… .’ hắn cảm giác ngực có chút đâm đau, cúi đầu xem xét, trước ngực quần áo không biết lúc nào bị rạch ra một đầu ngón tay dài lỗ hổng.

Bên trong da thịt bày biện ra đao cắt đồng dạng vết thương, máu chính chậm rãi từ đó chảy ra.

Hiển nhiên là vừa mới quỷ ảnh dùng không biết tên thủ đoạn, thương tổn tới hắn.

Bành.

Đóng lại cửa phòng, đốt nến.

Vu Hoành ngồi trên ghế, từng ngụm từng ngụm hòa hoãn lấy hô hấp.

“Địa phương quỷ quái này! !”

Hắn cúi đầu xuống, mắng câu.

“Cái này mẹ nhà hắn, địa phương quỷ quái! ! !”

Mấy tức về sau, hắn lại đè nén thanh âm mắng câu.

Ngọn nến ánh sáng đem hắn thân ảnh trên mặt đất kéo đến rất dài, không ngừng lay động.

Cầm lấy trên bàn giấy, Vu Hoành ngăn chặn trong lòng chua xót, nhìn một chút.

‘Ta đi đổi cây nến ngày mai về ‘

Không có dấu chấm câu, ngay cả phân đoạn cũng không, chữ cũng viết rất nghiêng lệch, duy nhất may mắn chính là, có thể xem hiểu.

Buông xuống giấy, Vu Hoành một tay nắm lỗ mũi chờ lấy máu mũi ngừng.

“Ta nhất định phải… . Tạo một cái tuyệt đối an toàn! Sẽ không lại sợ sệt bất kỳ nguy hiểm nào phòng an toàn! ! Nhất định! !”

Hắn chịu đủ, địa phương quỷ quái này, khắp nơi là bẫy rập, khắp nơi là ngụy trang!

Nắm chặt ngọn nến, hắn đứng dậy ngồi ở mép giường, ánh mắt rơi vào khe cửa cửa sổ chỗ.

Nơi đó là hắc trùng khả năng chui vào vị trí.

Hắc trùng xâm nhập không có cố định thời gian, ba đến năm ngày khoảng cách một lần.

Dựa theo cà lăm nói, trước kia lúc mới bắt đầu nhất, hắc trùng còn không có nhiều như vậy, như thế dày đặc.

Hiện tại tựa hồ càng ngày càng nhiều, đối với ngọn nến tiêu hao cũng lớn rất rất nhiều.

Chờ trong chốc lát, máu mũi đã ngừng lại, Vu Hoành mới đưa ra một bàn tay, kiểm tra ngực vết thương.

Còn tốt vết thương không có gì ngứa ngáy, bởi vì không sạch sẽ nước, chỉ có thể ngạnh kháng, một khi xuất hiện cảm nhiễm, vấn đề liền lớn.

Xác định không sau đó, hắn nhẹ nhàng thở ra, nghe bên ngoài ô ô gào thét tiếng gió, ngồi một mình ở bên giường, trong lòng không khỏi dâng lên nồng đậm cảm giác cô tịch.

‘Có lẽ, toàn bộ Bạch Khâu thôn, hiện tại cũng chỉ còn lại có ta một người a?’

Thôn dân đều đi ra rời đi, liền cà lăm một cái sống một mình ở chỗ này.

Vu Hoành không biết nàng là thế nào sống sót, nhưng… . Nhất định rất khổ, rất nguy hiểm.

Hắn thở thật dài một cái, lùi ra sau dựa vào.

Đột nhiên bờ mông đè ép đến một cái thô sáp đồ vật.

Hả?

Hắn duỗi tay lần mò, cầm lên xem xét.

Là radio.

‘Chờ một chút, hư radio, có thể hay không cường hóa?’

Vu Hoành đang muốn đem nó để qua một bên, trong đầu chợt lóe lên ý nghĩ này.

Tâm niệm cùng một chỗ, lập tức radio mặt ngoài tức thời hiện ra một con số: 5 giờ 12 phút.

Chương 015: Phiền phức (1) (tạ ơn củ cải hoàn nha minh chủ)

Chương 015: Phiền phức (1) (tạ ơn củ cải hoàn nha minh chủ)

Radio tác dụng là tiếp nhận ngoại giới tín hiệu, nếu như cũng có thể cường hóa, nói không chừng có thể có kiểu khác thu hoạch.

Nhìn xem phía trên số lượng.

‘Năm tiếng, vừa vặn sắp đến hừng đông liền có thể hoàn thành, có thể thử một chút.’

Vu Hoành cho đến bây giờ, cũng không có phát hiện hắc ấn cường hóa sẽ cho chính mình mang đến cái gì phản ứng phụ, nó tiêu hao cũng nhiều lắm là chính là hao tổn tinh thần tinh lực.

Lúc này lưỡi búa đoán chừng cũng cường hóa kết thúc, trong lòng của hắn khẳng định đáp lại bên tai cường hóa tiếng hỏi.

Trong chốc lát, trong tay radio mơ hồ dưới, lại cấp tốc rõ ràng, mặt ngoài hiện ra số lượng: 5 giờ 11 phút.

Gặp bắt đầu đếm ngược, Vu Hoành đem nó để qua một bên, ngồi một mình ở trên giường, nắm ngọn nến, thật dài thổ khí, trong lòng càng cô tịch sợ hãi.

Nỗi sợ hãi này không chỉ nguồn gốc từ khắp chung quanh lúc nào cũng có thể xuất hiện Quỷ Ảnh, quái vật. Còn nguồn gốc từ tại cái kia dã ngoại nằm trên đất lạ lẫm t·hi t·hể.

Hắn cứ như vậy vẫn ngồi như vậy, không nhúc nhích, trong lòng suy nghĩ cuồn cuộn.

Chờ đến bình minh, mới thoáng hòa hoãn chút.

Uống chút nước, Vu Hoành rời đi phòng ở, bên ngoài ánh nắng không lớn, mây đen dầy đặc, hiển nhiên hôm nay muốn mưa.

Không khí ẩm ướt cộc cộc, hắn trên mặt đất rục rịch, cổ chân đều là một cỗ hơi lạnh.

Đi tới đi tới, đột nhiên một cái dừng lại, quay đầu nhìn về phía một gian phòng ốc.

Nơi đó trong hắc ám, mơ hồ có bóng dáng màu trắng như ẩn như hiện.

Hắn thở sâu, mang theo radio cấp tốc tăng tốc bước chân, một đường hướng phía sơn động phòng an toàn đuổi.

Hơn mười phút sau.

Phòng an toàn đến.

Bành.

Cường hóa cửa gỗ bị một chút khép lại, khóa cửa khóa trái.

Vu Hoành lúc này mới hơi buông lỏng điểm, đặt mông ngồi dưới đất chăn mền bên cạnh.

Giơ tay lên bên trong radio, hắn quan sát tỉ mỉ, phát hiện phía trên số lượng đã không có.

Mà toàn bộ máy móc, đã lặng yên không tiếng động trở nên mới tinh một mảnh.

Trước đó hư địa phương, cũng trọng bị bổ sung.

‘Chẳng lẽ lại, ta cái này năng lực cường hóa, trừ ra cường hóa vật phẩm bên ngoài, còn có thể chữa trị hư đồ vật?’

Vu Hoành trong lòng khẽ động.

Cầm radio lật ra cái mặt, mở ra hộp pin, phát hiện bên trong thế mà còn có hai mảnh màu lam vỏ ngoài pin AA.

Hắn đè xuống trong lòng kinh ngạc, lắp đặt pin đóng, mở ra chốt mở.

Đùng.

Radio bên trong một chút truyền ra một thanh âm vang lên động.

Tê tê…

Ngay sau đó, là từng đợt quen thuộc tê tê âm thanh truyền đến.

‘Thật đúng là có thể sử dụng! ?’ Vu Hoành kinh ngạc.

Đem máy móc cầm ở trong tay lặp đi lặp lại lật xem, hắn xác định hoàn toàn không có vấn đề, mới cầm lấy ở bên tai thả thả.

Nghe được thanh âm tương đương rõ ràng, không có hỗn tạp đâm, trong lòng lại càng hài lòng.

‘Điều xuống chỗ này điện đài thử một chút…’

Hắn đi vào Bạch Khâu phía sau thôn, một mực mệt mỏi, suốt ngày bề bộn nhiều việc thích ứng hoàn cảnh, ứng đối nguy hiểm.

Hiện tại thật vất vả sơn động phòng an toàn hơi có hình dáng.

Tối thiểu hắn trốn ở chỗ này, có thể ngăn cách Quỷ Ảnh cùng quái vật côn trùng, lập tức trong lòng cũng buông lỏng rất nhiều.

Tâm tình hơi lỏng, Vu Hoành chuyển động radio chính diện vòng tròn lớn tay cầm, điều tiết băng tần.

Theo tròn tay cầm chậm chạp chuyển động, từng đạo tê tê âm thanh không ngừng chợt cao chợt thấp.

Rất nhanh, bá một chút, một đoạn cực kỳ an tĩnh băng tần chợt lóe lên.

Vu Hoành cấp tốc trở về trước đó vị trí, lập tức, theo điều khiển tinh vi, một trận bi ai tiếng nhạc từ radio bên trong bay ra.

Tiếng nhạc phảng phất là nhạc buồn, chậm chạp mà dài dòng, làn điệu trầm thấp, để cho trong lòng người không tự giác sinh ra nặng nề cảm giác.

Không đợi Vu Hoành suy đoán là tiết mục gì, radio bên trong lại truyền tới tiếng người.

“Nhắc nhở lần nữa mọi người, bởi vì pin khuyết thiếu nguyên nhân, xin mời cố định mỗi ngày tại bản thời gian mở ra radio, điều tiết sóng ngắn, sau khi nghe xong xin mời khu trừ pin, tiết kiệm hao tổn điện.”

Một cái rất có từ tính giọng nam, từ radio bên trong truyền ra.

“Nơi này là Cục quản lý Ứng đối tai hại đặc thù quốc gia, ta đem mỗi ngày cung cấp các nơi cụ thể tình hình t·ai n·ạn, cũng cung cấp hắc tai bên trong các loại nguy hiểm thực tế biến hóa, đồng thời cũng sẽ cho ra Ngân Tháp đối với hắc tai bộ phận dự đoán nghiên cứu. Hi vọng mọi người cần phải coi trọng.”

Nghe đến đó Vu Hoành sắc mặt ngưng tụ, biết mình tìm đúng đài, lúc này đem radio để qua một bên trên mặt đất, lẳng lặng nghe.

Hắn một mực tại Bạch Khâu thôn phụ cận hoạt động, bởi vì thể năng vấn đề, tạm thời không đi được càng xa xôi địa phương lớn.

Mà lại liền xem như địa phương lớn, cũng không có khả năng cầm tới mới nhất quốc gia kết quả nghiên cứu.

Cho nên cái này radio nghe đài đến nội dung, liền đối với hắn đầy đủ trân quý.

Lúc này chỉ nghe radio bên trong tiếp tục nói chuyện.

“Theo an toàn quốc gia bộ thống kê, hiện giai đoạn, nước ta còn tại phát sinh cũng lan tràn hắc tai khu vực, là bảy trăm năm mươi chín chỗ. Mỗi chỗ khu vực đều lấy đại lượng Huyết Tỳ Trùng làm chủ, ngẫu nhiên xen kẽ Quỷ Ảnh.”

“Theo Ngân Tháp nghiên cứu phát hiện, hắc tai chỉnh thể cường độ, ngay tại theo thời gian chuyển dời, dâng lên trên đường cong.

Quỷ Ảnh cường độ, cũng đang thong thả tăng lên, hi vọng các nơi thành khu làm tốt phương án ứng đối.”

“Tăng vọt kỳ sắp đến, tại thời kỳ này bên trong, tất cả hắc tai đều hiện ra xâm hại tăng lên trên diện rộng hiện tượng. Trong đó Huyết Tỳ Trùng kháng quang tính chậm chạp tăng lên. Đặc tính này khiến cho đối với công cụ chiếu sáng nguồn năng lượng tiêu hao yêu cầu lớn rất nhiều.”

Vu Hoành tử tế nghe lấy, xướng ngôn viên giảng nội dung rất nhiều đều là hắn không hiểu rõ.

Đặc biệt là chỉnh thể hắc tai hiện lên cường độ lên cao xu thế, cái này khiến trong lòng hắn lại lần nữa dâng lên cảm giác nguy cơ.

Hắn hiện tại chỉ còn một chút cường hóa Huy Thạch, còn lại hoặc là bị khảm nạm, hoặc là bị để đặt tại sơn động các nơi chỗ tối, trở thành phòng an toàn ẩn tàng bảo hộ.

Mà điểm ấy cường hóa Huy Thạch, nếu như tại tăng vọt bên trong gặp được Quỷ Ảnh, liền xem như mỗi ngày chỉ một hai cái, chính mình cũng gánh không được.

Nghe đến đó, hắn lúc này quyết định lại cường hóa Huy Thạch. Mới cầm lấy một khối chuẩn b·ị b·ắt đầu, liền nghe phía bên ngoài một tiếng ầm vang lôi minh.

Ngay sau đó cuồng phong gào thét, ô ô rung động.

Đầu tiên là rải rác mấy khỏa hạt mưa nện ở cửa gỗ bên ngoài, phát ra tiếng vang. Sau đó hạt mưa càng ngày càng nhiều, càng ngày càng mật.

Trong tiếng rầm rầm.

Rất nhanh, bất quá mười mấy giây, mưa rào xối xả mà tới.

Lít nha lít nhít hạt mưa đánh vào ngoài cửa, phát ra dày đặc giòn vang.

Vu Hoành lập tức kịp phản ứng, từ trong góc tìm ra một cái mới làm thùng gỗ, mở cửa ra ngoài, đem nó phóng tới ngoài cửa biên giới.

Đây là dùng để tiếp nước mưa.

Nước mưa tối thiểu so nước bẩn sạch sẽ nhiều.

Đóng cửa lại, Vu Hoành nghe bên ngoài cuồn cuộn tiếng sấm, mưa to bao trùm.

Nhìn nhìn lại trong sơn động khô ráo an tĩnh, trống rỗng.

Trong lòng lập tức một tia yên tĩnh yên ổn cảm giác.

Trở lại vô cùng bẩn bốc mùi cái chăn một bên, hắn đặt mông ngồi lên, thở dài khẩu khí.

Mặc dù thối, nhưng an toàn a.

Loại tình huống này nước uống đều không đủ, nào dám tắm rửa.

Tắm rửa vậy cần nước liền… .

Đột nhiên Vu Hoành trong lòng khẽ động, có chút nhớ nhung ra ngoài mượn nước mưa tắm rửa, nhưng lại lo lắng sinh bệnh cảm mạo nóng sốt, loại thời điểm này cây mạt dược ăn, vạn nhất được viêm phổi… .

Lúc này hắn dằn xuống suy nghĩ, lẳng lặng ngồi ở trong động, nhìn qua quan sát ngoài cửa sổ u ám sắc trời.

Radio còn tại không ngừng phát ra.

"… . Bởi vì các nơi Quỷ Ảnh số lượng hiện lên giếng phun xu thế, Cục quản lý Ứng đối từ hôm nay, sẽ phân công tuần tra đội, tiến về các nơi thông lệ tuần tra, thu thập Quỷ Ảnh chi tiết cặn kẽ."

Mới nói không có vài câu, đột nhiên xướng ngôn viên thanh âm vừa đứt, hô hấp dồn dập.

“Khẩn cấp truyền bá một đầu tin tức: Võ Lương sơn số 43 Hi Vọng thành phát sinh Quỷ Ảnh ác tính sự kiện, đã tạo thành mấy trăm người t·hương v·ong. Bởi vì loại này Quỷ Ảnh có cực mạnh truyền bá tính, hiện tạm dừng nên Hi Vọng thành hết thảy đối ngoại liên lạc, chặt đứt cùng nên có hết thảy bình thường ra vào vận chuyển.”

“Xin chú ý, phát sinh ác tính Quỷ Ảnh sự kiện địa điểm là, Võ Lương sơn số 43 Hi Vọng thành.”

Xướng ngôn viên nhiều lần lặp lại địa chỉ, thanh âm ngưng trọng mà khẩn trương.

Vu Hoành ở một bên nghe được trong lòng mộng bức.

‘Cái này không có?’ hắn vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, không có cứu viện biện pháp, trực tiếp chính là c·ách l·y? Ngay cả vật tư cũng không để cho đưa?

Nhưng vô luận hắn làm sao chờ đợi, xướng ngôn viên vẫn như cũ không còn nhắc lên vừa mới tin tức, mà là tiếp tục nói phía quan phương mới nhất thăm dò thành quả, một cái gọi Ngân Tháp tổ chức nghiên cứu số liệu báo cáo các loại.

Không nhắc lại lên cái kia lâm vào nguy hiểm Hi Vọng thành.

Một câu cũng không có.

Vu Hoành ngồi xổm ở radio một bên, trọn vẹn nghe hơn mười phút, vẫn không có bất kỳ dấu hiệu gì.

Rốt cục, hắn tựa hồ minh bạch.

Phía quan phương có lẽ đối với Quỷ Ảnh, đối với hắc tai, trừ phong tỏa chờ đợi nó cường độ đi qua, lại không cách khác.

Đứng người lên, hắn thở dài, đi tới cửa, hướng ra ngoài nhìn ra xa.

Soạt một chút kéo ra quan sát cửa sổ mặt bên khu vực, một chút trên cửa liền nhiều hơn một mặt vuông vức rộng rãi cửa sổ.

Cửa sổ đầu kia là một tầng kiên cố pha lê, có thể nhìn thấy bên ngoài không ngừng cọ rửa xuống nước mưa.

Xuyên thấu qua nước mưa, phía ngoài sơn lâm đều phảng phất tại vặn vẹo, mơ hồ.

Ầm ầm.

Lại là một tiếng tiếng sấm truyền đến.

Vu Hoành bỗng nhiên nghĩ đến cà lăm, không biết nàng hiện tại như thế nào.

Hẳn là ở trên nửa đường liền bị mắc mưa.

Hi vọng nàng không có việc gì.

Loại khí trời này, hắn cũng không có khả năng tùy tiện ra ngoài đi tìm người. Huống hồ cà lăm tố chất thân thể mạnh hơn hắn quá nhiều, hắn đến liền tính tìm tới người, cũng chỉ sẽ là liên lụy.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành đặt mông ngồi dưới đất, buông lỏng thân thể.

Thừa dịp lúc này một người an toàn lại an tĩnh, hắn đóng lại radio, cầm lấy Huy Thạch tiếp tục cường hóa.

Hiện tại phiền toái nhất chính là hai điểm, ngọn nến số lượng khả năng không đủ, cùng cường hóa Huy Thạch số lượng không đủ.

Ngày mai còn có ngày cuối cùng, là khoảng cách tăng vọt kỳ đến kỳ hạn chót, bọn hắn còn có thể cùng đi ra một chuyến, đổi lại châm nến.

Huy Thạch mà nói, chỉ có thể một bên cường hóa, một bên để cà lăm đẩy nhanh tốc độ vẽ lên.

‘Nếu quả thật như radio bên trong nói, hắc tai chỉnh thể đang không ngừng tăng cường, cái kia… . Dã ngoại tài nguyên căn cỗi người bình thường, về sau sống sót bằng cách nào?’ Vu Hoành trong lòng bỗng nhiên dâng lên một tia nhàn nhạt sợ hãi.

Hắn là cái rất dễ dàng sợ sệt người, nhát gan, sợ phiền phức, nhưng cũng bởi vậy, kiểu gì cũng sẽ đem vấn đề nghĩ đến cực kỳ phức tạp cùng nguy hiểm.

Đây là một loại cực đoan không bình thường quan niệm.

Bất quá ở trong môi trường này, dạng này đặc chất, tựa hồ phát huy không tệ tác dụng.

‘Nếu như bên ngoài đều không có người, ta một người cho dù có hắc ấn cường hóa, không có ăn uống, cũng sống không nổi.

Cho nên ta phải tự mình ý nghĩ giải quyết vấn đề thức ăn. Tự cấp tự túc.’

An toàn hiện tại cơ bản đạt được một chút bảo hộ, Vu Hoành lại đem ánh mắt đặt ở đồ ăn bên trên.

‘Còn có lọc nước trang bị, cũng phải làm một bộ. Những này đều không phải là ta có thể tự mình chế tác. Được thật tốt tính toán tính toán.’

*

*

*

Ầm ầm.

Trong núi rừng mưa to như trút nước, quá dày đặc nước mưa cơ hồ hình thành sương mù, bao phủ trong rừng, che lấp tầm mắt.

Lúc buổi sáng phân vốn nên là sáng tỏ thời gian, lúc này lại bị mưa to ép tới hoàn toàn u ám.

Rộng lớn sơn lâm như là một mảnh mọc đầy nấm mốc xanh bánh mì.

Khu vực biên giới, đang có hai điểm bóng người, như là hai viên hạt vừng, bước nhanh hướng phía Bạch Khâu thôn phương hướng phóng đi.

Hai người hất lên màu đen áo mưa, tay cầm đăng sơn côn, bộ pháp tương đối quen lạc chạy nhanh.

“Nhanh nhanh nhanh! Trời tối, những thứ quỷ kia lập tức liền muốn đi ra!” Bóng người phía sau không ngừng thở hồn hển thúc giục.

“Biết… Lập tức, đến…” Bóng người phía trước dáng người nhỏ nhắn xinh xắn, lắp bắp trả lời, chính là mới từ bên ngoài trở về cà lăm Y Y.

Rất nhanh, hai người một đường đuổi tới thôn Bạch Khâu phía dưới, bước vào đường đá vụn, một đường cuồng xông.

Bành.

Đi vào vật tư trước cửa, cà lăm móc ra chìa khoá mở cửa, một tay chuẩn bị kỹ càng Huy Thạch, tùy thời có thể lấy vẩy ra.

Cũng may không có gì ngoài ý muốn.

Hai người thuận lợi vào nhà, hữu kinh vô hiểm.

Ngay tại hai người vào nhà trong nháy mắt, bên ngoài đường đá vụn bên trên, đột nhiên điện quang lóe lên, chiếu sáng hoàn toàn trắng bệch.

Tia sáng sáng rõ trong nháy mắt, soi sáng ra đường đá vụn bên trên đứng đấy từng bộ bóng người mơ hồ.

Rất nhanh, điện quang biến mất, bóng người lại tiêu tán theo. Dường như bọt nước.

Chương 016 phiền phức (2) (tạ ơn củ cải hoàn nha minh chủ)

Chương 016 phiền phức (2) (tạ ơn củ cải hoàn nha minh chủ)

“Không, chuyện.” Cà lăm nhẹ nhàng thở ra, gỡ xuống trên đầu áo mưa mũ trùm, sau đó nhìn về phía một bên khác.

Một người khác cũng đi theo gỡ xuống mũ trùm, lộ ra bác sĩ Hứa mệt mỏi gương mặt.

“Chuyến này đường, chỉ riêng vừa đi vừa về gặp phải Quỷ Ảnh, liền so trước kia lại nhiều, Huy Thạch tiêu hao quá lớn. Còn có tối hôm qua quái vật kia… . Phía quan phương thông báo ước định qua, không nên xuất hiện ở phụ cận đây mới đúng… .”

Lần này cà lăm tìm nàng mượn lương, dứt khoát nàng lợi dụng để nó cùng đi chính mình đi ra ngoài làm lý do, làm thù lao, hối đoái cho cà lăm một chút thịt khô nấm khô.

Vốn cho rằng là chính mình hảo tâm tương trợ, không nghĩ tới dọc theo con đường này đi qua, nếu không có có cà lăm kịp thời tương trợ, mấy lần thời điểm then chốt kéo nàng một thanh, nàng hiện tại sợ là… .

Nghĩ tới đây, bác sĩ Hứa trên mặt liền một trận hoảng sợ.

“Lần này không biết… .”

Bành! !

Bỗng nhiên, một tiếng vang thật lớn.

Phòng ở cửa gỗ bỗng chốc bị thứ gì hung hăng đụng vào.

Tiếng vang chấn động cánh cửa, đem chung quanh vỏ tường đều chấn động đến rớt xuống một mảnh.

Khung cửa run rẩy dữ dội lấy, hiển nhiên có chút buông lỏng.

“Thứ gì! ?” Bác sĩ Hứa trong lòng vong hồn đại mạo.

“Là quái vật kia! Nó đuổi tới! ! Vì cái gì! !”

Là các nàng buổi tối hôm qua tại lâm thời chỗ ở gặp phải tên kia.

“Chống đỡ! Ở!” Cà lăm một cái bước xa xông đi lên, dùng bả vai chống đỡ cửa gỗ.

Bành!

Nhưng ngay sau đó một tiếng vang thật lớn, lại lần nữa đưa nàng đâm đến về sau ngã sấp xuống.

Bên ngoài quái vật kia lực lượng quá mạnh, căn bản ngăn không được.

Bành!

Bành!

Bành! !

Cửa gỗ bị một lần tiếp một lần đụng chạm lấy, khung cửa bốn phía cố định cái đinh chính từng khỏa bị chấn lỏng, ra bên ngoài thoát ra.

Bác sĩ Hứa vong hồn đại mạo, nhìn qua một màn này, trong lúc nhất thời thân thể cứng ngắc, đã mất đi năng lực phản ứng.

“Là nó… . Là gia hoả kia… . Thế mà… .”

Con của nàng, lúc trước chính là c·hết tại tình cảnh như vậy dưới.

Khi đó, nàng cùng người nhà trước tiên liền kịp phản ứng, cố gắng xông đi lên chống đỡ cửa phòng, nhưng phía ngoài to lớn v·a c·hạm căn bản không phải bọn hắn có thể đối kháng.

Không đến nửa phút, cửa nát, con trai của nàng vì dẫn dắt rời đi quái vật, thừa dịp xông loạn ra ngoài, chạy xa.

Nàng thì bị trượng phu kéo lấy, cấp tốc thoát đi cửa chính. Trước khi đi, chỉ thấy nhi tử ở phía xa bị quái vật kia cắn một cái vào bóng dáng.

Oanh! ! !

Đúng lúc này, cửa gỗ trong nháy mắt phá toái, mảnh vỡ vọt tới ngây dại bác sĩ Hứa.

Mắt thấy nàng liền bị đụng vào trán.

Đột nhiên một bên cà lăm đưa tay chộp một cái, giữ chặt bác sĩ Hứa liền hướng mặt bên lăn một vòng.

Hô! !

Cửa nát về sau, bên ngoài một đầu to lớn quái vật đen như mực thuận quán tính xông tới.

Thừa dịp nó không có đứng vững, bị quán tính mang theo tiếp tục xông về phía trước thời cơ.

Cà lăm ôm lấy bác sĩ Hứa co cẳng liền chạy.

Nàng lao ra cửa, toàn lực phi nước đại, dọc theo đường đá vụn xông ra ngoài.

“Chúng ta… Đi đâu…” Bác sĩ Hứa lúc này cũng lấy lại tinh thần đến, run rẩy thanh âm hỏi.

Cà lăm trong đầu phi tốc hiện lên từng cái địa phương.

Phòng của nàng cửa gỗ trải qua gia cố, cũng đỡ không nổi quái vật kia, đổi thành phòng khác, cũng cản không được bao lâu.

Làm sao bây giờ?

Làm sao bây giờ?

Làm sao bây giờ! ! ?

Mồ hôi nương theo lấy dồn dập thở dốc, thuận nàng thái dương chảy xuống.

Xông ra thôn, cà lăm bất tri bất giác liền chạy tới ban ngày cùng Vu Hoành làm việc làm nghề mộc cánh rừng.

Phát hiện không đúng, nàng vội vàng chuyển hướng, hướng phía địa phương khác tiến đến, nàng không muốn liên lụy Vu Hoành cũng bị phát hiện.

Chỉ là khiêng một người chạy, hay là tại trong mưa, coi như thể chất nàng lực lượng khác hẳn với thường nhân, lúc này cũng bắt đầu càng phát ra mỏi mệt.

Làm sao bây giờ? ?

Trong nội tâm nàng không ngừng tự hỏi biện pháp, nhưng vô luận nghĩ như thế nào, dưới loại hoàn cảnh này, không có phòng ở che chở, không có Huy Thạch ngăn cản, đừng nói phía sau quái vật, chính là không ngừng xuất hiện Quỷ Ảnh, cũng không phải các nàng có thể chống cự.

“Y Y… Cho ta xuống, c·hết thì c·hết, ta không có khả năng liên lụy ngươi!” Bác sĩ Hứa tại nàng trên vai đứt quãng nói chuyện.

Cà lăm không lên tiếng, vùi đầu hướng phía nơi xa phi nước đại.

Bành! ! !

Bỗng nhiên nàng một cái rẽ trái, biến hướng bắn vọt.

Tại nàng bên người, một cây đại thụ bị sau lưng quái vật màu đen hung hăng đụng vào, phát ra trầm đục.

Đại thụ lắc lư dưới, thân cây bị xô ra thật sâu vết lõm, cơ hồ liền muốn ngã xuống.

*

*

*

Vu Hoành đem radio cất kỹ, gỡ xuống pin, dùng làm lá cây che lại.

Cái này chính là về sau hắn từ ngoại giới thu hoạch được thông tin tin tức mấu chốt.

Cho nên cần phải được thật tốt bảo tồn.

Làm xong những này, ánh mắt của hắn mắt nhìn Huy Thạch, cường hóa bên trong Huy Thạch, mặt ngoài còn hiện lên đếm ngược số lượng, chỉ là rất là không đáng chú ý, không nhìn kỹ, căn bản là không có cách phân biệt.

Hô.

Hắn thở hắt ra, thế mà phát hiện khẩu khí của mình biến thành một đầu nhàn nhạt sương trắng.

“Nhiệt độ không khí thấp như vậy rồi hả?”

Đứng người lên, hắn đi đến hỏa lô một bên, dự định nhóm lửa sưởi ấm. Có tẩu thuốc liên tiếp đến trên cửa miệng thông gió, nhóm lửa liền có an toàn bảo hộ.

Chỉ là nhìn xem trong lò lửa củi lửa, Vu Hoành biết, coi như nhóm lửa cũng đốt không được bao lâu.

“Ai… Không biết cà lăm lúc nào trở về… . Nếu có thể tìm tới than đá cái gì liền tốt…”

Hiện tại sơn động bên này phòng hộ tính, so với cà lăm phòng ở mạnh quá nhiều.

Bên kia cửa sổ, tấm ván gỗ độ dày chỉ có sơn động bên này một nửa, mà lại chất liệu cũng so bên này rã rời, chỉ là dùng nhiều năm phòng cũ đầu gỗ.

Hiện tại duy nhất thiếu hụt, chính là sưởi ấm vấn đề, cùng ẩm thực vấn đề.

Giải quyết, nơi này chính là một cái hợp cách tị nạn phòng an toàn.

Bành! !

Đột nhiên, Vu Hoành tựa hồ nghe đi ra bên ngoài xa xa truyền đến rất nhỏ tiếng va đập.

“Thanh âm gì?” Hắn nhíu mày lại. Loại này ngày mưa còn có thể bên ngoài phát ra âm thanh, nhất định là quái vật hoặc là Quỷ Ảnh.

Đứng người lên, hắn muốn đi xem một chút bên ngoài động tĩnh.

Có thể mới cùng đi, lại lo lắng bị bên ngoài Quỷ Ảnh để mắt tới. Cái kia quan sát ngoài cửa sổ đột nhiên xuất hiện một tấm trắng bệch mặt người, vẫn là tương đối dọa người.

Cho dù có cường hóa Huy Thạch ngăn cản, bị dọa đến suy nhược tinh thần cũng rất bình thường.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành lại ngồi xuống.

Bành!

Bỗng nhiên lại là một thanh âm vang lên âm thanh.

Vu Hoành biến sắc, bỗng nhiên đứng dậy, vọt tới quan sát phía trước cửa sổ, kéo ra tấm che nhìn ra ngoài đi.

Vừa xem xét này, hắn vừa hay nhìn thấy cà lăm cùng bác sĩ Hứa bị cái kia tối đen như mực quái vật truy đuổi cảnh tượng.

“Thảo!”

Nhìn xem con quái vật kia, Vu Hoành sợ hãi trong lòng.

Trong mưa to, ngoài mấy chục thước trong núi rừng, một đầu giống như là cỡ lớn bọ ve quái vật, chừng cao hơn hai mét, dài hơn bốn mét, toàn thân đen kịt.

Đang không ngừng truy đuổi cà lăm hai người.

Trầm mặc.

Dừng lại.

Vu Hoành đứng tại cửa ra vào.

Bành!

Hắn bỗng nhiên mở cửa.

“Bên này! Mau tới bên này! ! !” Hắn hướng về phía cà lăm phương hướng hô to.

Toàn thân hắn căng thẳng, run rẩy, huyết dịch cấp tốc lưu động tuần hoàn, sắc mặt đỏ bừng.

Mãnh liệt khẩn trương cùng sợ hãi thúc giục hắn tranh thủ thời gian đóng cửa, đừng để quái vật kia phát hiện chính mình.

Nhưng cà lăm trước đó cứu được hắn, giúp hắn quá nhiều.

Coi như sợ hãi, Vu Hoành cũng có tự mình làm người ranh giới cuối cùng, làm người chuẩn tắc!

Nắm chặt cạnh cửa đinh thép Huy Thạch bổng, hắn cố gắng khống chế chính mình, không để cho sợ hãi khống chế chính mình đóng cửa lại.

Không để cho sợ hãi bức bách chính mình trốn đi.

“Bên này! ! Y Y! !”

Vu Hoành vừa sải bước ra ngoài cửa, xối tại trong mưa, rống to.

“Hướng bên này chạy! ! !” Hắn gào thét lớn.

Hắn biết, cứ như vậy ở bên ngoài, tại loại này càng ngày càng mờ hoàn cảnh bên dưới chạy trốn, Quỷ Ảnh một khi xuất hiện, kết quả cuối cùng là hắn phải c·hết không nghi ngờ.

Thà rằng như vậy, còn không bằng cùng mình trốn đến cùng một chỗ, cược cái này phiến từng cường hóa cửa gỗ có thể đứng vững quái vật kia công kích.

Chỉ cần có thể chống đỡ một trận, hiện tại là ban ngày, mây đen tán đi về sau, quái vật chẳng mấy chốc sẽ rút đi…

Xa xa cà lăm hai người nghe được thanh âm, quay đầu nhìn tới. Không chỉ là bọn hắn, con quái vật kia côn trùng cũng nghe đến động tĩnh, quay đầu nhìn về nhìn bên này mắt.

Thừa dịp cái này dừng lại, cà lăm cắn răng nhất chuyển, liền muốn hướng địa phương khác chạy.

"Tin tưởng ta! Y Y!" Vu Hoành thanh âm lại lần nữa truyền đến.

Cà lăm thân thể dừng lại, quay đầu nhìn về phía Vu Hoành.

Xa xa, nàng nhìn thấy trên mặt đối phương lộ ra dữ tợn quyết tâm.

"Đến! !" Vu Hoành rống to, hướng nàng đưa tay.

Hô!

Quái vật màu đen lại một lần nữa công kích đứng lên, mang theo khí lưu thổi đến cà lăm tóc tung bay.

Liền xem như nước mưa ướt nhẹp cũng chống cự không nổi khí lưu mạnh xung kích.

Lúc này, bác sĩ Hứa phản ứng đầu tiên, kéo cà lăm liền hướng Vu Hoành phương hướng xông.

Động tác của nàng một chút kích thích quái vật.

Quái vật màu đen kia cũng đi theo hai người phía sau, cùng một chỗ phóng tới sơn động cửa ra vào Vu Hoành.

Đó là một đầu màu đen to lớn bọ ve quái vật, tựa như một đầu mọc ra tám cái chân quái vật màu đen chiến xa, ầm vang phóng tới sơn động.

Cái kia có thể so với tê giác giống như hình thể cuồng bạo bắn vọt đứng lên, cùng Quỷ Ảnh hoàn toàn là hai loại khác biệt sợ hãi.

Vu Hoành lui ra phía sau một bước, đứng tại cạnh cửa mặt bên, nhìn qua cái kia không ngừng tới gần quái vật, hai chân của hắn khe hở rộng run rẩy lên.

Một tháng trước, hắn vẫn chỉ là người bình thường, phổ thông dân đi làm. Một tháng sau, hắn lại muốn đối mặt như thế một cái hoàn toàn không biết quái vật kinh khủng!

Sợ hãi.

Mãnh liệt sợ hãi.

Để hắn toàn thân cứng ngắc, cơ hồ không thể động đậy.

Nắm chốt cửa tay phải, tại kịch liệt run rẩy, muốn nhanh lên đem cửa đóng bế tỏa lên.

Có thể Y Y hai người còn chưa tới!

Cái kia bác sĩ Hứa coi như xong, nhưng cà lăm khác biệt, nàng lúc trước cứu được hắn, cho nên.

Hiện tại hắn cũng muốn cứu nàng.

Bành!

Vu Hoành bỗng nhiên hung hăng một bàn tay đánh vào trên hai chân mình.

“Sợ sệt ngươi m a! ! Thảo!”

“Dừng lại! !”

“Ngươi TM cho ta đứng vững! ! !”

Trong lòng hắn gầm thét, hai mắt tê tê nhìn chằm chằm càng ngày càng gần cà lăm hai người.

20 mét.

Mười lăm mét.

Mười mét.

Năm mét!

Một mét! !

Bạch!

Trong chốc lát, bác sĩ Hứa cùng cà lăm một trước một sau xông vào cửa lớn.

Ngay tại các nàng vào cửa trong nháy mắt, cửa gỗ bịch bỗng chốc bị Vu Hoành triệt để đóng lại, khóa trái.

Bành! ! !

Ngay sau đó không đến một giây, một tiếng vang thật lớn v·a c·hạm trong cửa, mang theo toàn bộ sơn động cũng hơi rung động.

Bành!

Bành!

Bành! !

Quái vật màu đen kia bắt đầu điên cuồng v·a c·hạm cường hóa cửa gỗ.

Nó tựa hồ đang phẫn nộ, phẫn nộ Vu Hoành c·ướp đi nó con mồi.

Nhưng vô luận nó như thế nào v·a c·hạm, cửa lớn cũng chỉ là phát ra rung động, hoàn toàn không có tổn hại lắc lư vết tích.

“Hô, hộ, hô… Cái này, là? ?” Cà lăm ngã sấp trên mặt đất, quay đầu lại, vừa hay nhìn thấy một cánh cùng nàng trước đó trong ấn tượng hoàn toàn khác biệt cửa lớn.

Nàng hai mắt lộ ra nghi hoặc.

Nàng nhớ kỹ, trước đó chính mình cùng Vu Hoành làm, hẳn không phải là cái này mới đúng?

Trước mắt môn này so trước đó cái kia cao hơn ngăn nhiều. Cũng nhìn kiên cố nhiều.

“Ngươi sau khi đi, ta lại lần nữa hoàn thiện cánh cửa này, gia cố xung quanh.” Vu Hoành nhìn ra nghi ngờ của nàng, đặt mông cũng ngồi xuống, thở hồng hộc, giải thích nói.

“… .” Cà lăm ngơ ngác nhìn hắn, trước đó cửa gỗ, đến trước mắt hoàn thiện dày cửa gỗ, cả hai chênh lệch thật có chút… .

“Không nói trước những này, mau tới chống đỡ!” Vu Hoành một cái đứng dậy, xông đi lên bả vai chống đỡ phía sau cửa.

Bác sĩ Hứa cùng cà lăm hai người cũng tranh thủ thời gian đứng dậy, hỗ trợ chống đỡ.

Bành bành âm thanh vẫn như cũ không ngừng, nhưng ba người hợp lực, phía ngoài quái vật đã rõ ràng đụng bất động cánh cửa gỗ này.

Tiếng va đập kéo dài ước chừng hơn mười cái. Phát hiện cửa gỗ không nhúc nhích tí nào sau.

Không bao lâu, gặp không có chút nào tiến triển, quái vật rốt cục quay người rời đi, rất nhanh biến mất tại trong màn mưa.

Chương 017: Phiền phức (3) (tạ ơn khung không chi đốt hiểu minh chủ)

Chương 017: Phiền phức (3) (tạ ơn khung không chi đốt hiểu minh chủ)

Phù phù một chút.

Vu Hoành ba người tách ra ngã trên mặt đất, toàn thân bủn rủn, há mồm thở dốc.

Kịch liệt tiếng hít thở, làm cho cả trong sơn động trong lúc nhất thời liên tiếp, khuấy động lên rất nhỏ luồng khí xoáy.

“Ta đã nói… Tin tưởng ta a?” Vu Hoành sắc mặt trắng bệch, đứt quãng nói.

“Môn này?” Cà lăm hay là không thể lý giải, cửa gỗ này trước đó còn không phải dạng này, làm sao một ngày thời gian không thấy, liền… . .

“Các ngươi đến cùng gặp cái gì, vừa rồi quái vật kia đến cùng… .” Vu Hoành không có trả lời, mà là nhìn về phía bác sĩ Hứa, ý đồ từ nàng nơi đó thu hoạch được tin tức, từ nhỏ cà lăm bên này giao lưu câu thông thực sự quá chậm.

Bác sĩ Hứa sắc mặt trắng bệch, trên bàn chân còn có vết máu từ từ chảy ra. Nghe vậy, nàng quan sát tỉ mỉ lấy sau khi cường hóa cửa gỗ, lại đánh giá trong sơn động địa phương khác.

“Đây chính là các ngươi tự xây an toàn… .”

Ầm ầm! ! !

Nhưng vào lúc này.

Một tiếng vang thật lớn trong nháy mắt đánh gãy nàng đến tiếp sau nói chuyện.

Trong nổ vang, cửa gỗ lần nữa hung hăng chấn động, chung quanh vù vù rơi xuống nhỏ bé mảnh đá.

Tê!

Bên ngoài truyền đến trầm muộn quái dị tiếng tê minh.

Bành! Bành! Bành! Bành! ! !

Tiếp lấy chính là liên tiếp dồn dập điên cuồng va chạm.

Lần này lực lượng, so với mới vừa rồi còn mạnh hơn một mảng lớn.

Cường hóa cửa gỗ tại cự lực bên dưới run run rẩy rẩy, không ngừng phát ra rất nhỏ rung động.

Ba người ở một giây lát, lập tức kịp phản ứng.

“Là quái vật kia! ! Nó không đi! !”

Bác sĩ Hứa thét lên, thanh âm của nàng so với bình thường mà nói bén nhọn quá nhiều, cơ hồ thay đổi hoàn toàn âm điệu.

Vu Hoành cùng cà lăm không nói hai lời, trước một bước xông đi lên, dùng bả vai chống đỡ phía sau cửa.

Bác sĩ Hứa thấy thế, cũng cắn răng đứng dậy, đi theo chống đỡ cửa gỗ.

Bành! Bành! Bành! !

Liên tiếp không ngừng to lớn va chạm, để cường hóa cửa gỗ cũng bắt đầu không ngừng lay động, khung cửa ngoại vi cố định ốc vít cũng bắt đầu càng phát ra buông lỏng.

“Chống đỡ! !” Vu Hoành rống to.

Một lần tiếp một lần.

Ba người liều mạng chống đỡ cửa gỗ, triệt tiêu bị va chạm mang tới buông lỏng.

Bọn họ cũng đều biết, một khi bị đụng nát cửa lớn, hết thảy liền toàn xong.

Cho nên lúc này liều mạng kình toàn xuất ra.

Một phút đồng hồ.

Hai phút đồng hồ.

Năm phút đồng hồ.

Mười phút đồng hồ.

Thẳng đến mười ba phút đồng hồ.

Bên ngoài mưa to từ từ nhỏ lại, mây đen dầy đặc bầu trời tản một chút mây đen.

Đám mây ở giữa, rốt cục có ánh nắng bắn ra mà xuống, tựa như từng đạo trực tiếp quang trụ màu vàng.

Oanh! !

Một lần cuối cùng tiếng vang.

Ba người thân thể bị hung hăng run lên, cửa gỗ bốn phía đã xuất hiện rõ ràng vết rạn, sắp từ cửa hang trên tường đá tróc ra.

Tê! !

Cái kia to lớn bọ ve quái vật, cuối cùng phát ra một tiếng quái dị gào thét, rốt cục không còn va chạm, bắt đầu thối lui.

Tiếng gào thét phi tốc đi xa, sau đó hoàn toàn biến mất.

Ba người còn gắt gao chống đỡ cửa gỗ, không nhúc nhích, sợ đối phương lại đến lần đột nhiên tập kích hồi mã thương.

Trọn vẹn lại đợi hơn mười phút.

Bên ngoài ánh mặt trời màu vàng dần dần từ quan sát cửa sổ khe hở chảy vào, Vu Hoành mới biết được, hẳn là an toàn.

Phù phù.

Hắn một chút ngã ngồi trên mặt đất, gấp rút thở hổn hển.

Quá mệt mỏi, kém chút, kém chút liền bị đột phá phòng thủ, xông nát cửa lớn.

Liền vừa mới bọn hắn ba trạng thái, một khi bị xông phá, kết quả không cần nói cũng biết. Tuyệt đối hẳn phải c·h·ế·t.

Tại chống cự đến sắp thoát ly trạng thái dưới, ba người căn bản không có cách nào lại hướng chạy bao xa.

Còn tốt chính là, hết thảy kết thúc.

Hô, hô, hô.

Ba người tiếng hơi thở tựa như ống bễ, mồ hôi gãy mất tuyến từ cái trán gương mặt trượt xuống, rơi trên mặt đất, ấn ra từng chuỗi điểm đen.

"Hiện tại không sao… Hẳn là, bên ngoài ra mặt trời… ." Vu Hoành đứng người lên, bá một chút kéo ra quan sát cửa sổ, nhìn ra ngoài.

Xuyên thấu qua lưới tơ thép, bên ngoài ánh mặt trời chiếu tiến đến, một cỗ ấm ướt thanh lãnh không khí thổi nhập, đánh vào trên mặt hắn, để nó toàn thân khẽ run lên.

Thông qua cửa sổ tả hữu xem xét, hắn triệt để xác định quái vật kia biến mất, lúc này mới triệt để thư giãn xuống tới.

Quay đầu lại, nhìn về phía đồng dạng ngã xuống đất ngồi hai người.

"Vừa mới vật kia, là cái gì? Các ngươi làm sao chọc?"

"Đó là Huyết Triều bên trong cỡ lớn Huyết Tỳ Trùng, chúng ta đồng dạng gọi nó Đại Bì." Bác sĩ Hứa lau mồ hôi nước, thuận tay xoa tại bẩn thỉu trên áo ngoài, trả lời.

"Nhưng nó không nên lúc này xuất hiện bình thường chỉ có tăng vọt kỳ mới có thể ngẫu nhiên xuất hiện, mà lại cũng không có như thế nóng nảy nguy hiểm!"

Nghĩ tới đây, nàng miễn cưỡng đứng người lên.

“Không được, khẳng định là xảy ra vấn đề, nơi này không thể ở nữa, chúng ta nhất định phải lập tức thu dọn đồ đạc, đi trên trấn lôcốt! Chỉ dựa vào chúng ta ngăn không được Đại Bì!”

Nàng thần sắc nổi lên từng tia từng tia lo nghĩ.

“Vu Hoành, ngăn trở,!” Cà lăm đứng người lên đồng dạng dùng tay áo lau vệt mồ hôi, chỉ vào cường hóa cửa gỗ nói.

Nàng không chỉ còn tốt, một chỉ ngược lại để Vu Hoành cùng bác sĩ Hứa thấy được cạnh cửa tổn hại vết rạn.

“Lần sau đâu? Tăng vọt kỳ tới làm sao bây giờ?” Bác sĩ Hứa trầm giọng nói.

Nàng quay đầu nhìn về phía Vu Hoành.

“Ta không biết ngươi là thế nào chế tạo ra như thế kiên cố cửa lớn, nhưng tăng vọt kỳ lập tức tới ngay, liền một đầu Đại Bì đều kém chút ngăn không được, ngươi cảm thấy ngươi có thể làm? Lưu tại nơi này có thể sống?” Nàng chỉ vào cửa gỗ vết rạn lớn tiếng nói.

“… .” Vu Hoành trầm mặc. Hắn một bàn tay đặt tại trên cửa, nhìn xem phía trên nổi lên chữ viết —— sửa chữa thời gian: 17 phút.

Hư hại còn có thể sửa chữa, đây là hắn không nghĩ tới.

Mặt khác, bây giờ tại người bình thường xem ra, đi trong thành trấn đúng là lựa chọn tốt nhất, nhưng… .

Hắn ánh mắt lấp lóe.

Nếu như đi, chính mình rất nhiều thứ rất dễ dàng xảy ra chỗ sơ suất. Mà lại… . Đây không phải ngăn trở a?

Mặc dù cửa kém chút hỏng, nhưng lần này là chuẩn bị không đủ, đằng sau lại cường hóa mấy đầu gia cố tấm che hoặc là xiềng xích, hắn là liền nhẹ nhõm rất nhiều.

“Ta không muốn đi.” Vu Hoành lên tiếng nói.

“Ta, vậy…” Cà lăm nhìn một chút vết rạn cửa gỗ, cũng đi theo mở miệng.

Nhưng nàng mới lên tiếng liền bị bác sĩ Hứa đánh gãy.

“Các ngươi điên rồi? Môn này đều nhanh hỏng, còn không đi? Vạn nhất tăng vọt kỳ lại đến hai đầu Đại Bì làm sao bây giờ? !” Bác sĩ Hứa không thể nào hiểu được.

Nàng hô hấp vừa vội gấp rút đứng lên, nhìn chằm chằm Vu Hoành.

“Ta rất cảm kích ngươi vừa mới mở cửa cứu chúng ta, nhưng loại thời điểm này không phải hành động theo cảm tính thời điểm, ngươi thật cảm thấy ngươi cái này sắp hư cửa, có thể đỡ nổi tăng vọt kỳ xung kích? ? Ngươi đây là đang muốn c·h·ế·t ngươi biết không?”

“Đi trên trấn, liền sẽ không gặp nguy hiểm rồi? Nhiều người tập hợp một chỗ, Quỷ Ảnh có phải hay không cũng sẽ phiền toái hơn?” Vu Hoành hỏi lại, hắn lúc này cảm xúc ngược lại ổn định lại.

Độ cao sợ hãi cùng khẩn trương về sau, trạng thái ngược lại càng bình tĩnh.

“Vâng, nhưng có uỷ ban tại, bọn hắn có biện pháp ứng đối, tối thiểu so ở chỗ này gặp được Đại Bì an toàn được nhiều!” Bác sĩ Hứa lớn tiếng nói.

Vu Hoành lắc đầu.

“Tạ ơn, nhưng ta không muốn đi.” Hắn hiện tại cảm thấy chỗ nào đều nguy hiểm, bên ngoài đều nguy hiểm, cũng không bằng chính mình chế tạo sơn động phòng nhỏ an toàn.

Tối thiểu hắc ấn hiện tại là thấy được có thể tăng lên an toàn của hắn độ.

Cửa lớn chữa trị về sau, chỉ cần mạnh cỡ nào hóa chút gia cố biện pháp, lần sau lại đối đầu Đại Bì, cũng có thể an toàn rất nhiều.

Nhưng những lời này hắn không thể nói.

Bởi vì hắn không có cách nào giải thích, chính mình là thế nào làm được.

Tại loại này thiếu khuyết vật liệu linh kiện hoàn cảnh bên trong, đột nhiên xuất hiện như thế một cánh chế tác hoàn mỹ lối thoát hiểm… . Vốn là rất không bình thường một sự kiện.

“Điên rồi!” Bác sĩ Hứa khó có thể tin nhìn chằm chằm Vu Hoành, “Ngươi đúng là điên! Ngươi sẽ c·h·ế·t!”

Nàng chỉ vào cửa lớn.

“Ta mặc dù không biết ngươi là thế nào mua được loại này gia công lối thoát hiểm, nhưng môn này ngăn không được Huyết Triều, tăng vọt kỳ cùng bình thường không giống với, vừa mới như thế Đại Bì, một khi xuất hiện, rất có thể tăng vọt kỳ sẽ có mấy đầu một đạo ẩn hiện. Ngươi không ngăn nổi!”

Nàng bắt đầu không ngừng khuyên lơn.

Nhưng vô luận nàng nói cái gì, Vu Hoành cũng chỉ là lắc đầu.

Hắn không tin trên trấn có hắn an toàn biện pháp càng tốt hơn coi như đi trên trấn lôcốt, có thể sẽ thật an toàn hơn.

Nhưng hắn không muốn đem an toàn của mình ký thác vào ngoại giới không cách nào khống chế địa phương, ký thác vào hoàn toàn xa lạ trên thân những người khác.

Cho nên vô luận bác sĩ Hứa nói thế nào, hắn đều lắc đầu.

Cuối cùng, gặp không cách nào thuyết phục Vu Hoành, bác sĩ Hứa vừa nhìn về phía cà lăm.

“Y Y, hắn căn bản nói không thông, chúng ta đi!”

Cà lăm trầm mặc xuống, quay đầu nhìn về phía Vu Hoành.

“Cùng một chỗ, lưu.” Nàng cà lăm mà nói.

Hiển nhiên, vừa mới bác sĩ Hứa một trận nói, không thể thuyết phục Vu Hoành, lại thuyết phục nàng.

Dù sao tổn hại cường hóa cửa gỗ, xác thực đã không chịu nổi gánh nặng, nếu là lại đến một đầu Đại Bì đụng mấy lần, xác định vững chắc xong đời.

Đối với cái này Vu Hoành cho không ra bất kỳ giải thích bất kỳ cái gì chèo chống chính mình quyết định lý do.

Hắn chỉ là trầm mặc.

"Vu Hoành!" Cà lăm nhìn xem hắn, "Cùng một chỗ, đi."

Nàng vỗ vỗ đối phương cánh tay, ánh mắt thanh tịnh.

Nhưng Vu Hoành chỉ là lắc đầu.

"Các ngươi đi thôi, ta không muốn đi."

Hắn rõ ràng, đi trên trấn lôcốt, nhất định có thể đối phó Đại Bì loại quái vật này, nếu không thôn trấn sớm đã bị Huyết Triều vỡ tung. Cũng không có khả năng có thể thu tập Đại Bì tin tức.

Cà lăm hai người qua bên kia xác thực thích hợp hơn.

Nhưng hắn không muốn đi.

Hắn đối với ngoại giới hết thảy, đều không có cảm giác an toàn, chỉ có chính mình sơn động, đầy đủ an toàn!

Mà lại coi như đi bên kia, lấy hắn hiện tại yếu đuối thể trạng, một khi bại lộ hắc ấn năng lực, cái kia nguy hiểm, khả năng so tại sơn động, còn mạnh hơn ra rất nhiều lần.

Dù sao lòng người, nhiều khi càng khó lòng phòng bị.

Quái vật tuy khủng bố, lại là đi thẳng về thẳng, đơn giản thô bạo.

"Y Y ngươi đừng lo lắng ta. Ta một người sửa chữa tốt cửa, không có vấn đề. Chỉ cần không trêu chọc vài đầu Đại Bì. Ta cửa hang rất cao, bất lợi cho quái vật xung kích, chỉ là chống

nổi mấy ngày mà thôi, yên tâm.” Vu Hoành trái lại an ủi cà lăm.

Cà lăm nháy mắt nhìn xem hắn, còn muốn mở miệng lại khuyên, lại bị Vu Hoành giơ tay ngăn trở.

“Đi thôi, không có chuyện gì.” Vu Hoành thả nhẹ thanh âm, “Vừa vặn ngươi cũng giúp ta rất lâu, hiện tại là thời điểm tách ra. Đương nhiên, nếu như về sau ngươi gặp được cái gì khó xử, có thể tới nơi này tìm ta, có thể giúp ta ta nhất định giúp.”

Hắn đưa tay từ trong túi quần cầm ra một khối cường hóa Huy Thạch, kín đáo đưa cho cà lăm trong tay.

“Hắn không đi được rồi! Chính mình muốn c·h·ế·t! Đừng để ý tới hắn!” Bác sĩ Hứa ở một bên lúc thật thuyết phục đến miệng đắng lưỡi khô, gặp Vu Hoành thái độ vô cùng kiên định, cũng từ bỏ.

“Ngoan cố muốn c·h·ế·t! Đi Y Y, chúng ta lập tức xuất phát, hiện tại chạy tới còn có thể tới kịp!” Nàng bắt lấy cà lăm tay, đi tới cửa, từ quan sát cửa sổ nhìn ra phía ngoài, xác định bên ngoài hoàn cảnh.

Cà lăm bị nàng lôi kéo, quay đầu lại đi kéo Vu Hoành.

“Đi, cùng một chỗ.” Trên mặt nàng lộ ra một tia vội vàng.

Nhưng nàng tay bị Vu Hoành đẩy ra.

“Vu, Hoành?” Nàng nghi hoặc không hiểu.

“Ta không có việc gì, đi thôi, ngươi cùng bác sĩ Hứa cùng một chỗ, nhiều cái người có thể chiếu cố lẫn nhau.” Vu Hoành nhìn xem nàng, chân thành nói.

“Bác sĩ Hứa, chiếu cố tốt Y Y, nếu như gặp phải khó khăn, có thể tới ta chỗ này. Ta chỗ này mặc dù so ra kém trên trấn, nhưng sống sót không có vấn đề.”

Chương 018: Phiền phức (4) (tạ ơn khung không chi đốt hiểu minh chủ)

Chương 018: Phiền phức (4) (tạ ơn khung không chi đốt hiểu minh chủ)

“Là cái nam nhân!” Bác sĩ Hứa lúc này vặn ra cửa, quay đầu nhìn về phía hắn.

“Ta thu hồi ngươi là vướng víu mà nói, cũng cảm tạ ngươi đã cứu ta. Nhưng là hiện tại, quyết định này của ngươi, thật rất ngu!”

Nàng không thể nào hiểu được trên thế giới tại sao có thể có Vu Hoành loại người này, hắn đơn giản tựa như là lý tưởng hóa rất ngây thơ loại người này. Nói làm luôn luôn một chút thường nhân không thể nào hiểu được sự tình.

Hiện tại xem ra, Vu Hoành có lẽ có chút bản lãnh, có thể chế tạo ra loại này gia cố cửa gỗ, đúng là cái bản sự.

Nhưng hắn quá tự cho là đúng… . .

“Ngươi sẽ hối hận. Ngươi căn bản không rõ tăng vọt kỳ có bao nhiêu gian nan.” Bác sĩ Hứa nhịn không được giễu cợt nói.

Nàng chính là tính cách này.

“Hiện tại đổi ý cùng chúng ta cùng đi, còn kịp!”

Nàng nhìn chằm chằm Vu Hoành, cuối cùng toát ra một tia giấu rất sâu khuyên bảo.

“Không được.” Vu Hoành lắc đầu, “Ta càng ưa thích một người ở.”

“Ngươi!” Bác sĩ Hứa hơi biến sắc mặt, hừ một tiếng, lôi kéo cà lăm đi ra ngoài.

“Đi mau! Mới có mưa, đất khó đi, nhất định phải nhanh! Đi trước ta trước đó đã cứu một bệnh nhân nơi đó ở tạm!”

Nàng rốt cục không tiếp tục để ý Vu Hoành, kéo mạnh lấy cà lăm bước nhanh đi ra sơn động, nhảy xuống vách đá, hướng nơi xa chạy tới.

Cà lăm vừa chạy vừa quay đầu hướng Vu Hoành nhìn lại.

“Vu, Hoành!” Nàng cố gắng vẫy tay.

“Phòng ở, đồ vật, đều, cho ngươi!”

Nàng cảm thấy mình có thể là một lần cuối cùng nhìn thấy đối phương, trong lòng có chút khổ sở.

“Cám ơn!” Vu Hoành cũng phất phất tay, trên mặt tươi cười.

Nhìn xem hai người tại ướt nhẹp trong cánh rừng, càng chạy càng xa, rất nhanh thu nhỏ, biến thành hai cái điểm nhỏ.

Hắn bỗng nhiên có loại cảm giác.

Có lẽ, bác sĩ Hứa cùng cà lăm, về sau thật lâu cũng sẽ không trở lại…

Đột nhiên xuất hiện cỡ lớn Huyết Tỳ Trùng, tựa hồ tiêu chí lấy hoàn cảnh bên ngoài bắt đầu càng thêm chuyển biến xấu…

Nếu như về sau, Đại Bì ẩn hiện biến thành trạng thái bình thường… .

Vu Hoành không có lại tiếp tục nghĩ tiếp.

Nhìn qua hai người đi xa phương hướng, hắn bỗng nhiên trong lòng dâng lên một cỗ thâm trầm cô đơn.

Đột nhiên, hắn bỗng nhiên đề khí, kêu to.

“Y Y! Ta sẽ ở chỗ này chờ ngươi, một mực tại! !”

Thanh âm rất vang, tại trong núi rừng không ngừng quanh quẩn, một tiếng lại một tiếng hướng nơi xa truyền đi.

Nơi xa hai điểm hơi dừng lại, lại tiếp tục di động đứng lên, thẳng đến triệt để rốt cuộc nhìn không thấy.

Lúc này càng nhiều chùm sáng màu vàng óng từ màu xám tầng mây xuyên thấu mà xuống, chiếu sáng đại địa, chiếu sáng sơn lâm.

Vu Hoành nhìn xem hai người rời đi phương hướng, vừa nhìn về phía Bạch Khâu thôn phương hướng.

“Lần này không ai.” Hắn thở hắt ra.

“Chỉ có ta một cái.”

Kề bên này tất cả ở thôn dân người sống sót, nếu như đều gặp được Đại Bì, khẳng định đều sẽ làm ra cùng bác sĩ Hứa một dạng quyết định.

Bọn hắn đều sẽ đi tìm càng lớn quy mô lôcốt, chỉ dựa vào chính mình số ít mấy người, là không thể nào ngăn trở càng mạnh quái vật.

“Nói không chừng phương viên mấy chục cây số, cũng chỉ có ta một người ở tại dã ngoại… .” Vu Hoành nhìn qua an tĩnh tĩnh mịch Bạch Khâu thôn, cái kia từng tòa vứt bỏ tràn đầy lốm đốm phòng cũ, phảng phất tản ra băng lãnh cùng u sâm tử khí.

Từ cửa sơn động có thể xuyên thấu cánh rừng, miễn cưỡng nhìn thấy một chút thôn hình dáng.

Vu Hoành đứng tại cửa hang không nhúc nhích, đứng hồi lâu.

Đột nhiên hắn đồng tử co rụt lại, bắp thịt cả người có chút căng cứng.

Xa xa, hắn nhìn thấy Bạch Khâu thôn đường đá vụn lối vào. Bỗng nhiên xuất hiện một bóng người.

Đó là cái mặc xám trắng quần áo cũ, dáng người hơi gầy nam nhân trung niên.

Khoảng cách quá xa, thấy không rõ đối phương bộ dáng.

Chỉ có thể nhìn thấy, người kia xa xa, tựa hồ đang mỉm cười, đang hướng bên này phất tay.

Đối phương liền đứng tại cửa thôn, tay phải giơ lên, máy móc thức hướng phía Vu Hoành bên này huy động.

Vu Hoành nháy mắt, nhưng chỉ là chớp mắt một cái chớp mắt, liền phát hiện đối phương không thấy.

"Quỷ Ảnh… . !" Hắn cắn răng, cảm giác quai hàm có chút chua.

Giữa ban ngày xuất hiện Quỷ Ảnh tần suất càng ngày càng cao… . Dựa theo cà lăm nói tới tin tức, trước kia không phải như thế.

Cái này không bình thường.

Lại thêm mới xuất hiện cỡ lớn Huyết Tỳ Trùng Đại Bì… .

"Quả nhiên cùng radio bên trong nói tới một dạng… . Hoàn cảnh tại chuyển biến xấu… . Càng ngày càng phiền phức."

Vu Hoành từ từ lui lại, không có lại nhìn thôn phương hướng. Mà là tìm kiếm trước đó dùng để tiếp nước mưa thùng gỗ.

Rất nhanh, hắn tại khoảng cách cửa hang mười mấy thước trên đồng cỏ, phát hiện thiếu một cái lỗ hổng lớn thùng gỗ.

Trong thùng còn tốt, còn lại gần một nửa nước mưa.

Hắn phí sức nhấc lên, trở lại sơn động.

Sau đó kiểm tra xuống cửa gỗ, đưa tay đặt tại trên cánh cửa.

'Phải chăng chữa trị?' hắc ấn tiếng máy móc lại lần nữa vang lên.

'Là.' Vu Hoành trong lòng trả lời.

Lập tức một tia hắc tuyến từ mu bàn tay hắn bên trên hắc ấn bên trong lưu truyền ra ngoài, trong nháy mắt rời tay, chui vào cửa gỗ.

Tiếp lấy một con số đếm ngược xuất hiện, đây là chỉ có Vu Hoành một người có thể nhìn thấy số lượng.

Nhìn thấy bắt đầu chữa trị, hắn nhẹ nhàng thở ra, mở cửa, để phía ngoài gió thổi tiến đến một chút.

Sau đó bắt đầu kiểm kê trong sơn động cất giữ đồ ăn cùng vật tư.

1 cường hóa đi ra thanh protein một túi, mười cái. Có thể đủ hắn chống đỡ mười ngày, nếu như đóng gói bên trên không có khoác lác nói.

2 cà lăm phân cho hắn nấm khô, rau khô, không sai biệt lắm có một bao lớn, dưới tình huống bình thường, đủ một mình hắn ăn rất lâu, có thể bảo chứng bổ sung nguyên tố vi lượng cùng chất xơ.

3 một giường chăn bông thối.

4 radio một cái.

5 gỗ tròn băng ghế hai cái.

6 hỏa lô một cái.

7 thùng nước thủng một cái.

8 cường hóa Huy Thạch một khối.

9 lưỡi búa cái cưa đốn củi đồ bộ một bộ.

10 cường hóa ngọn nến một cây.

Đây chính là toàn bộ chủ yếu đồ vật, mặt khác đồ dùng hàng ngày đều tại Bạch Khâu thôn trong phòng.

Nhưng…

Vu Hoành đi đến cửa lớn cửa sổ, hướng phương hướng kia nhìn lại.

Dưới ánh mặt trời tòa kia cũ nát thôn cũ, mơ hồ có thể nhìn thấy, từng nhà tất cả cửa sổ chỗ, đều có bóng người mơ hồ đứng thẳng.

Bọn hắn lẳng lặng đứng đấy, không nhúc nhích.

Theo Vu Hoành nhìn chăm chú, bọn hắn phảng phất phát giác cái gì, nhao nhao hướng phía phương hướng này nhìn lại.

'Nhiều như vậy!' Vu Hoành da đầu tê rần, bá đóng lại tấm che, che khuất quan sát cửa sổ tầm mắt.

Bạch Khâu thôn rất hiển nhiên cùng trước đó khác biệt, trở nên nguy hiểm hơn.

Không chỉ là Huyết Tỳ Trùng xuất hiện biến hóa, liền ngay cả Quỷ Ảnh… .

"Trước đó trong ban ngày, ánh nắng lớn như vậy tình huống dưới, Quỷ Ảnh không có khả năng xuất hiện nhiều như vậy… . Làm sao hiện tại… ."

Hắn không thể nào hiểu được.

Trong tay cường hóa Huy Thạch, cũng chỉ thừa một khối, còn lại đều khảm nạm đến vách tường cùng trong cửa lớn.

Đúng, còn có cây gậy!

Vu Hoành bắt lấy đinh thép bổng, lại nhìn quanh một vòng sơn động chung quanh khảm vào cường hóa Huy Thạch, chợt cảm thấy hơi an toàn chút.

Hắn hiện tại có chút lý giải bác sĩ Hứa.

Nàng là đúng.

Nếu như không có hắc ấn tại, đi hướng trên trấn lôcốt là tốt nhất, cũng là duy nhất sinh lộ.

"Đúng rồi, cường hóa Huy Thạch sau khi dùng qua, không biết có thể hay không chữa trị bổ sung… ." Vu Hoành ngồi vào gỗ tròn trên ghế, cầm lấy một khối trước đó dùng hết cường hóa Huy Thạch.

Tảng đá kia là hắn từ đinh thép trên bổng gỡ xuống.

Lớn chừng quả trứng gà trên đá trắng, ngọc chất cảm nhận đã biến mất, biến thành cùng loại vôi một dạng tái nhợt.

Mặt ngoài ký hiệu vẫn còn, nhưng cẩn thận quan sát, lại có thể phát hiện ký hiệu đường cong đường vân, xuất hiện rất nhiều đứt gãy.

Từ liên tục biến thành không ăn khớp.

Cầm cường hóa Huy Thạch, Vu Hoành ngồi yên lặng, nhìn chằm chằm trên cửa chính đếm ngược số lượng.

Hắn không dám đi ra ngoài.

Bên ngoài rõ ràng không bình thường.

Ngày mai sẽ là tăng vọt kỳ, nhưng hôm nay đã bắt đầu cực độ không bình thường.

Bạch Khâu thôn nơi đó, còn có cà lăm nói muốn lưu cho hắn đồ vật, nhưng hắn bây giờ căn bản không dám đi cầm.

Bởi vì vậy quá nguy hiểm… .

Vừa mới liền xa xa liếc mắt một cái, nhìn thấy Quỷ Ảnh cũng không dưới hai mươi, đây là dám ở ban ngày dưới ánh mặt trời xuất hiện Quỷ Ảnh.

Cái này cùng trước đó hoàn toàn chính là hai khái niệm. Một khi những này Quỷ Ảnh tập kích tới, hắn cường hóa Huy Thạch căn bản ngăn không được.

Vu Hoành một bên nhìn chằm chằm số lượng, một bên suy nghĩ.

‘May mà ta trước khi đi lại cho một khối cường hóa Huy Thạch cho Y Y, còn để nàng học được cường hóa Huy Thạch bên trên phức tạp hơn phù văn… . Hắn là đối với nàng hữu dụng… .’

Xùy.

Đúng lúc này, nghĩ đi nghĩ lại, trước mặt cửa gỗ bỗng nhiên một trận mơ hồ.

Trong chớp mắt, nguyên bản hư hao mang vết rạn cường hóa cửa gỗ, một chút lại lần nữa biến hoàn chỉnh không thiếu sót, phảng phất cùng vừa làm ra một dạng.

Tất cả hư hao, vết rạn, bị chấn tùng cố định điểm ốc vít vân vân vân vân, đều bị một lần nữa gia cố, khôi phục nguyên dạng.

Vu Hoành thở phào một cái, đứng người lên cẩn thận kiểm tra.

Xác định thật không có vấn đề, cửa lớn xác thực khôi phục được ban sơ hắn vừa mới cường hóa sau khi hoàn thành trạng thái.

Lập tức trong lòng của hắn hung hăng nhẹ nhàng thở ra.

'Nhưng còn chưa đủ.'

Vừa nghĩ tới trước đó Đại Bì kinh khủng lực va đập, trong mắt của hắn liền bịt kín vẻ lo lắng.

Nghĩ nghĩ, hắn nhấc lên đinh thép Huy Thạch bổng, cẩn thận từng li từng tí mở cửa, đi ra cửa động.

Ngoài động là hoàn toàn yên tĩnh sơn lâm rậm rạp.

Sau cơn mưa khí ẩm bốc hơi mà lên, ngay tại hóa thành sương mỏng, tràn ngập giữa khu rừng, bắt đầu che chắn ánh mắt.

Mơ hồ không rõ sương mù, để Vu Hoành trong lòng dâng lên từng tia từng tia cảnh giác.

Nhưng hắn phải đi trước đó tạo cửa gỗ địa phương, tìm mấy cây ván gỗ dài làm gia cố trang bị.

Dẫn theo đinh thép Huy Thạch bổng, hắn tận khả năng thiếu phát ra động tĩnh, hạ vách đá, đi vào trong rừng một mảnh đất trống nhỏ bên trên.

Đất trống thưa thớt có mấy cái bị chặt đoạn gốc cây, có nhóm lửa sau vết tích màu đen, còn có cưa đầu gỗ rơi xuống bụi gỗ.

Nơi này chính là trước đó chế tác cửa gỗ địa phương.

Vu Hoành nhìn chung quanh một chút, xác định không có nguy hiểm, liền cấp tốc trên mặt đất, nhặt được hai cây lớn bằng cánh tay dày cây gỗ.

Đây là trước đó còn dư lại vật liệu, bởi vì không đủ trực tiếp, cho nên không dùng.

Nhưng bây giờ vừa vặn lấy ra làm then cửa cùng chèo chống dùng trụ cột.

Vu Hoành kéo lấy hai cây hơn một mét cây gỗ, trở về trong động.

Hai cây cây gỗ bởi vì gặp mưa, đều ngâm nước, rất ẩm ướt.

Nhưng hắn căn bản không để ý những này, cũng không quan tâm ẩm ướt không ẩm ướt, trước chống nổi mấy ngày nay tăng vọt kỳ lại nói.

Xuất ra cái cưa, hơi khoa tay xuống, hắn liền bắt đầu dùng sức cắt chém cây gỗ.

Rất nhanh, hai cây dày cây gỗ trải qua hơi điều chỉnh, tại hai đầu làm xử lý, vừa vặn chống đỡ tại cửa gỗ phần lưng, hiện lên nghiêng hình, gia cố cửa lớn độ phòng ngự.

Làm xong những này, Vu Hoành đưa tay đặt tại một cây cây gỗ bên trên.

Thầm nghĩ lấy cường hóa cửa lớn gia cố trang bị.

Đây là hắn một lần khảo thí.

Mặt ngoài chỉ là hai cái dày cây gỗ thô ráp đồ chơi, để cho nó một cái công năng tính danh tự, có phải hay không cũng có thể bị hắc ấn chỉ hướng tính cường hóa?

Nếu như không có khả năng, vậy liền mang ý nghĩa hắc ấn nhất định phải đối với cường hóa mục tiêu có nhỏ xíu yêu cầu.

Nếu như có thể, vậy nhưng thao tác không gian liền lớn hơn…
.

Một tay đặt tại cây gỗ bên trên, Vu Hoành lẳng lặng mặc niệm.

Rất nhanh.

‘Phải chăng cường hóa cửa lớn gia cố trang bị?’

Theo một tiếng nhỏ xíu, chỉ có hắn có thể nghe được thanh âm vang lên.

Vu Hoành nguyên bản chờ đợi ánh mắt, một chút biến thành chờ mong!

Hắn thấy được cây gỗ nổi lên hiện số lượng: 11 phút.

‘Là!’

Hắn ở trong lòng dùng sức đáp lại.

Có thể thực hiện! !

Thật có thể thực hiện! ! !

Cùng lúc, trong lòng của hắn dâng lên từng tia từng tia nhảy cẫng.

Nếu như là dạng này, như vậy chính ta dựng một cái giản dị lọc nước công cụ, cũng hẳn là có thể được cường hóa hoàn thiện!

Còn có đồ dùng trong nhà, các loại công cụ, chỉ cần ta cho thứ nhất cái chỉ định khái niệm công năng danh tự, có lẽ… . .

Chương 019: Lại lần nữa nếm thử (1) (Tạ Lan điệp chi dực minh chủ)

Chương 019: Lại lần nữa nếm thử (1) (Tạ Lan điệp chi dực minh chủ)

11 phút đồng hồ thời gian, rất nhanh liền kết thúc.

Tại Vu Hoành mong đợi nhìn soi mói, chèo chống cửa dày cây gỗ, xùy một chút bắt đầu mơ hồ, không đến 2 giây liền biến thành một cây tối như mực gậy kim loại!

Gậy kim loại liền cùng phóng đại bản thanh chocolate đồng dạng, hai đầu đều có cố định thêm lực ma sát lớn đệm chống trơn, chất liệu tựa hồ là sắt, nhưng lại so với sắt nhan sắc sâu rất nhiều.

Cầm lấy cây gậy, Vu Hoành cẩn thận kiểm tra xuống.

“Mặc dù hay là rất đơn giản kết cấu, có thể chất liệu cường hóa… Rõ ràng so trước đó kiên cố nhiều… . Lợi hại!”

Hắn nhìn mà than thở.

Ngay sau đó, lại lặp lại đem cây thứ hai dày cây gỗ cùng một chỗ cường hóa.

Sau mười mấy phút, cửa lớn mặt sau hai cây kim loại đen trụ cột một trái một phải, đối xứng chống đỡ cửa lớn.

“Cái này so với chúng ta trước đó ba người dùng bả vai chống đỡ mạnh hơn nhiều.”

Vu Hoành hài lòng gật đầu.

“Sau đó, còn có cái cuối cùng phiền phức vấn đề.”

Ngọn nến.

Bạch Khâu thôn hắn có chút không còn dám đi, nhưng ngọn nến cái gì đều ở bên kia, còn có máy lọc nước, cái nồi chén nước cái gì.

“Ta chỗ này ngọn nến chỉ có một cây, khẳng định không đủ… . Trừ phi ta nhóm lửa… Chờ một chút!”

Bỗng nhiên Vu Hoành hai mắt nhíu lại, nhìn về hướng bên vách đá hỏa lô.

Tòa này cà lăm giúp hắn c·ướp về hỏa lô, liên tiếp ống khói, đến bây giờ còn không có bắt đầu chính thức bắt đầu dùng… .

‘Nếu như ta cường hóa cái này đâu?’

Suy nghĩ cùng một chỗ, Vu Hoành trong lòng liền dâng lên nồng đậm chờ mong.

Hắn chợt nhớ tới trước đó cường hóa rìu, liền đi trong góc đem nó tìm kiếm đi ra.

Lưỡi búa cùng trước đó đã khác biệt.

Trước đó chỉ là đơn giản cán cây gỗ lưỡi búa, cũng bởi vì chặt cây dẫn đến lưỡi dao có không ít lỗ hổng.

Hiện tại cường hóa về sau, lưỡi búa biến thành một vòng to kim loại nhược điểm rìu đốn củi.

Màu đen cán dài còn mang theo chống trơn văn, lưỡi búa màu bạc chủ thể so trước đó rõ ràng dày đặc, lưỡi dao càng là hàn quang lấp lóe.

Có thể nói thanh này phổ thông cũ lưỡi búa, một chút biến thành một thanh tinh lương rìu đốn củi.

Buông xuống lưỡi búa, Vu Hoành đi đến hỏa lô bên cạnh.

Lò này hiện lên hình vuông, kim loại chất liệu, mặt ngoài bôi có nước sơn đen, nhìn qua tựa như cái bàn đen thấp.

Vu Hoành vươn tay đè lại lò biên giới.

Lạnh buốt xúc cảm để tinh thần hắn vì đó rung một cái.

‘Cường hóa lửa… . Không, cường hóa chiếu sáng sưởi ấm hệ thống.’

Đột nhiên đầu óc linh quang lóe lên, hắn cấp tốc thay đổi đối với hỏa lô danh xưng.

Xùy.

Trên mu bàn tay hắc ấn lập tức chảy ra một tia hắc tuyến, chui vào hỏa lô mặt ngoài.

Rất nhanh, một con số tại hỏa lô mặt ngoài nổi lên: 12 giờ 07 phút.

‘Phải chăng cường hóa chiếu sáng sưởi ấm hệ thống?’ hắc ấn tiếng hỏi xuất hiện.

‘Là!’ Vu Hoành dùng sức đáp lại.

Nhất thời, hỏa lô mặt ngoài số lượng thay đổi, từ trước đó không biến số chữ, một chút biến thành đếm ngược.

‘Hy vọng có thể thành.’ Vu Hoành trong lòng dâng lên vẻ mong đợi.

Thời gian khoảng cách trời tối, còn có một đoạn khe hở, mà lại hắn có một cây ngọn nến tại, đêm nay nhất định có thể chịu đựng được, đến ngày mai hừng đông không có vấn đề.

Nhưng nếu như ngày mai sau khi cường hóa hỏa lô, vẫn là không cách nào đạt tới kỳ vọng của hắn, hắn cũng chỉ có thể mạo hiểm, tiến vào Bạch Khâu thôn, mang về cà lăm lưu lại ngọn nến cùng vật khác tư.

Nhìn xem hỏa lô thời gian không ngừng giảm bớt, Vu Hoành tìm cái đất khô phương tọa hạ, toàn thân rã rời không chịu nổi.

Hôm nay phát sinh một loạt biến cố, để hắn trở tay không kịp, lại thêm vừa rồi tu chỉnh ra hai cây chèo chống cây gỗ, thể năng tiêu hao quá lớn… .

Trong lúc nhất thời mệt mỏi dâng lên, hắn dứt khoát sớm xuất ra ngọn nến, giữ tại trong tay, cả người dựa vào Cương Đinh Huy Thạch Bổng, từ từ th·iếp đi.

“Lão Vu?”

“Lão Vu? ?”

Một trận thả nhẹ tiếng kêu, đem hắn từ trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh.

Vu Hoành vừa mở mắt, mới phát hiện một tấm quen thuộc gương mặt xinh đẹp treo tại trước mặt, chính cười tủm tỉm nhìn xem chính mình.

Là trong đơn vị nữ đồng sự Trần Tuệ Như.

“Lão Vu tỉnh, làm ta sợ muốn c·hết, còn tưởng rằng làm ra đại sự, còn tốt còn tốt, chỉ là hù dọa.” Trần Tuệ Như quay đầu hướng những phương hướng khác nói ra.

“Ta liền nói lão Vu không có yếu ớt như vậy đi.”

“Lần này trò đùa lớn rồi, đều là một đơn vị, quá mức a.”

“Lão Vu luôn luôn thổi chính mình gan lớn, lần này nhìn hắn dọa thành cẩu dạng này, ta mẹ nhà hắn một năm tài liệu cũng đủ!” Một trận tiếng cười truyền đến.

Rất nhanh, Vu Hoành dụi dụi con mắt, phát hiện chính mình đang ngồi ở đơn vị lầu dưới trên đồng cỏ, xanh biếc một mảnh bên trong, bên cạnh vây quanh một vòng đơn vị đồng sự.

Mỗi người bọn họ đều cười tủm tỉm nhìn xem chính mình, lao nhao nói chuyện.

“Có phải hay không thực quá thật a?”

“Trước đó côn trùng kia thế nhưng là ta từ phụ cận một cái đoàn làm phim mướn mô hình. Ngay cả ngươi ở bên trong đã hù đến bốn người! Ngươi còn tốt, Viên Chu bị dọa đến kém chút tè ra quần, chúng ta thế nhưng là đều thu hình lại!”

“Ngươi còn nói ngươi còn nói! Đều tại ngươi ra chủ ý ngu ngốc gì đó!”

Các đồng nghiệp cười đùa lấy, tại ánh nắng tươi sáng trên đồng cỏ, đem Vu Hoành làm thành một vòng.

Khuôn mặt tươi cười của bọn họ ấm áp lại hài hòa.

Nói nói chuyện, bọn hắn bắt đầu tay cầm tay, vây quanh Vu Hoành chuyển lên một vòng tới.

Một vòng.

Một vòng.

Một vòng.

“Nhìn xem lão Vu còn về thẫn thờ.”

“Buồn cười quá!”

“Đừng tức giận, một hồi Cao ca mời khách, đi ăn cặn bã nồi lẩu!”

“Lưu luyến chụp ảnh, cà tím ~~ ”

Từng đạo thanh âm không ngừng chui vào Vu Hoành trong tai.

Hắn ngơ ngác ngồi, nhìn xem chung quanh xoay tròn lấy các đồng nghiệp, nụ cười của bọn hắn là chân thật như vậy, ấm áp như vậy.

‘Nguyên lai, hết thảy đều là trò đùa quái đản a.’ Vu Hoành há miệng, căng cứng thần kinh rốt cục trầm tĩnh lại.

Hắn đứng người lên, vươn tay ra bắt bên trong một cái nhất quen biết đồng sự.

Xùy.

Hết thảy trong nháy mắt an tĩnh lại.

Thanh âm hoàn toàn biến mất, yên tĩnh, Vu Hoành hai mắt trong nháy mắt hoa một cái.

Hắn bỗng nhiên hít sâu một hơi, chậm rãi mở ra hai mắt.

Tảng đá lạnh như băng mặt đất, cứng rắn mà chân thực, cấn cho hắn đuôi xương cụt đau.

Hắn vẫn như cũ ngồi dưới đất, vẫn như cũ dựa vào chăn bông thối, chính hướng về phía còn tại đếm ngược hỏa lô, không nhúc nhích, hai tay ôm đầu gối.

Trong sơn động hoàn toàn yên tĩnh, ảm đạm tia sáng từ cửa lớn cửa sổ chiếu vào.

"Là mộng a…" Hắn thở dài.

Trời, sắp tối rồi.

Vu Hoành ánh mắt chuyển đến cửa sổ.

"! ! !"

Quan sát ngoài cửa sổ, lại có một tấm mơ hồ mặt người, chính xuyên thấu qua lưới tơ thép, lẳng lặng nhìn xem hắn!

Nhìn xem mới từ trong lúc ngủ mơ tỉnh táo lại chính mình!

"Ai! ?" Vu Hoành bỗng nhiên đứng dậy, tay cầm Cương Đinh Huy Thạch Bổng, muốn đứng dậy.

Nhưng hai chân dài thời gian không có hoạt động, đứng dậy chính là tê rần, kém chút không có đứng vững.

Chờ hắn đỡ lấy hỏa lô đứng vững, lại nhìn đi lúc, quan sát ngoài cửa sổ đã không có mặt người.

"Hô… . Hô… ." Vu Hoành sắc mặt trắng bệch, đoán được khả năng này là Quỷ Ảnh. Bởi vì hắn hoàn toàn không nghe thấy tiếng bước chân. Lại đối phương tốc độ di chuyển một trận một trận, một chút liền vượt qua một khoảng cách, không có tính liên quán, đây cũng là Quỷ Ảnh đặc điểm lớn nhất.

Trước đó hắn vì thông khí, mới mở ra quan sát cửa sổ, để phía ngoài không khí có thể xuyên thấu qua lưới tơ thép lưu động tiến đến.

Thật không nghĩ đến… Nhanh như vậy liền bị Quỷ Ảnh phát hiện… .

“Mới hoàng hôn, còn không có trời tối, Quỷ Ảnh hoạt động liền lại bắt đầu…”

Đứng người lên, hắn cẩn thận thì hơn trước, đưa tay, một tay lấy quan sát cửa sổ tấm che kéo lên.

Bá.

Cửa sổ tia sáng biến mất, trong sơn động âm u khắp chốn.

Vu Hoành đổi thành một bên khác lỗ thông gió lấy hơi, mặc dù chậm một chút, nhưng tối thiểu sẽ không kinh sợ như vậy.

Quỷ mới biết vừa mới cái kia Quỷ Ảnh tại hắn lúc ngủ nhìn hắn bao lâu.

Làm xong những này, mượn lỗ thông gió thẩm thấu tiến một chút ánh sáng, hắn kiểm tra xuống cửa lớn phía sau để đặt khối kia cường hóa Huy Thạch.

Cường hóa Huy Thạch đã có một nửa thể tích, từ ngọc chất biến thành tái nhợt màu đá vôi.

Vu Hoành nhìn thấy cũng là trong lòng một sợ.

‘Còn tốt có cường hóa Huy Thạch tại, nếu không… . Ta một người sợ là ngủ th·iếp đi c·hết như thế nào cũng không biết.’

Thở dài, hắn ngửi được trong động một cỗ nhàn nhạt hơi nước vị, biết lại không hong khô liền muốn mốc meo… .

Hiện tại hy vọng duy nhất, chính là nhìn hỏa lô cường hóa về sau, sẽ là tình huống gì.

Lúc này trên lò lửa, đếm ngược còn có hơn mười phút.

Vu Hoành dứt khoát liền nguyên địa tọa hạ, cầm cái nấm khô, cứ như vậy một chút xíu căn ăn.

Hắn không còn đi gác cửa miệng, con mắt liền nhìn chằm chằm hỏa lô.

Hơn mười phút trôi qua rất nhanh.

Hỏa lô số lượng lập tức liền muốn hoàn tất.

Vu Hoành thần kinh cũng có chút khẩn trương lên, bởi vì lúc này lần này cường hóa, khả năng quan hệ đến hắn đến tiếp sau quy hoạch.

Xùy.

Đúng lúc này, hỏa lô số lượng một chút biến mất, toàn bộ lò tính cả tẩu thuốc, cùng một chỗ trở nên mơ hồ.

Mơ hồ trạng thái tiếp tục một giây về sau, hết thảy lần nữa khôi phục rõ ràng.

Đồng thời, một tòa hoàn toàn mới lò, xuất hiện ở trước mặt Vu Hoành.

"! ! ? Đây là… ." Vu Hoành khi nhìn rõ lò mới trong nháy mắt, hai mắt cũng một chút mở thật lớn.

Bởi vì trước mắt cái đồ chơi này, đã hoàn toàn vượt ra khỏi dự đoán của hắn.

Xuất hiện ở trước mặt hắn, là cái hoàn toàn cùng sơn động vách đá đem kết hợp lò sưởi trong tường.

Lò sưởi trong tường này tựa như là hoàn toàn phù hợp tiến vách đá đồng dạng, tự thân cùng tẩu thuốc đều triệt để vùi sâu vào tảng đá chỗ sâu.

Đồng thời mấu chốt nhất còn không phải điểm ấy. Mà là, lò này xác ngoài vật liệu, tất cả đều là trong suốt! !

Tất cả đều là trong suốt cùng loại pha lê thủy tinh một dạng vật liệu tổng hợp! !

Vu Hoành tiến lên một bước, đưa tay nhẹ nhàng gõ gõ lò rìa ngoài.

Bang bang!

Hai tiếng trầm đục, rất cứng.

‘Thần… . Thật đúng là sưởi ấm chiếu sáng hai không lầm.’ Vu Hoành không phản bác được.

Hỏa lô bản rất có sưởi ấm tác dụng, lại đem nó làm thành trong suốt, chiếu sáng tự nhiên cũng có… .

Cái này cường hóa, đơn giản quỷ tài!

Quanh hắn lấy lô mới quan sát một hồi lâu, thẳng đến bên ngoài tia sáng triệt để tối xuống, mơ hồ có nhỏ xíu tất xột xoạt thanh âm truyền ra.

Hắn mới tranh thủ thời gian lấy trước ra diêm, nhóm lửa ngọn nến.

Sau khi cường hóa ngọn nến có phòng phong tác dụng, còn có thể tự hành thu thập khói dầu, coi như không tệ.

Đem ngọn nến đặt ở trên ghế, Vu Hoành cấp tốc bắt đầu hướng trong lò nhét củi lửa cùng dẫn đốt vật.

Dẫn đốt vật là lúc trước hắn lưu lại mộc hoa, chính là cắt chém đầu gỗ cắt đi siêu mảnh phiến gỗ mỏng, rất quyển rất dễ dàng nhóm lửa.

Lại phối hợp một chút phơi khô thấu cỏ khô lá cây.

Ken két…

Rất nhanh, một đoàn đỏ sậm ngọn lửa, liền tại trong lò sưởi trong tường từ từ sáng lên.

Ngọn lửa theo thời gian từ từ lớn lên, phía trên bay ra xám trắng khói đặc, tràn vào đường khói, bay tới bên ngoài, một chút cũng không tàn lưu vào động bên trong.

Ngọn lửa từ từ càng ngày càng sáng, càng dài càng lớn.

Thời gian dần trôi qua, trong suốt trong lò sưởi trong tường ánh lửa, so ngọn nến càng sáng lên.

Lại qua hơn mười phút, theo lò sưởi trong tường ổn định lại, Vu Hoành tăng thêm càng thô củi khối về sau, liền một ngụm thổi tắt ngọn nến.

‘Rốt cục, xong rồi!’

Hắn đặt mông từ ngồi xổm thức ngồi vào gỗ thô trên ghế, thỏa mãn nhìn xem thiêu đốt lò sưởi trong tường.

Cái kia từng đợt ấm áp sóng nhiệt, từ lò sưởi trong tường trong suốt xác ngoài bên trong thẩm thấu ra.

Tài liệu này thế mà dẫn nhiệt tính cũng rất tốt.

Theo sóng nhiệt gia tăng, sơn động âm hàn dần dần bị đuổi tản ra, thay vào đó, là buông lỏng cùng ấm áp.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ sơn động ấm áp như xuân, sáng tỏ an toàn.

Chương 020: Lại lần nữa nếm thử (2) (Tạ Lan điệp chi dực minh chủ)

Chương 020: Lại lần nữa nếm thử (2) (Tạ Lan điệp chi dực minh chủ)

Vu Hoành đưa tay nướng trong chốc lát, bỗng nhiên cảm giác khát nước khó nhịn, liền đứng dậy đi đến thùng gỗ một bên, chuẩn bị múc nước uống.

Nước trong thùng gỗ tương đương đục ngầu, bày biện ra một loại nhàn nhạt màu xám, nhưng so với nước bẩn tốt hơn nhiều.

Vu Hoành lấy một khối khô ráo dùng than củi, lại dùng lưỡi búa lưỡi dao cắt một đoạn góc áo xuống tới, sau đó đem than củi bao đi vào, phóng tới uống nước chén gỗ miệng, vừa vặn để nó bị kẹt lại, không có cách nào rơi xuống.

Như thế một chút, hắn liền làm ra một cái đơn giản nhất đơn sơ chén lọc than củi.

Cầm lấy thùng gỗ, hắn coi chừng chậm rãi đem nước, từ vải bao lấy than phía trên ngã xuống.

Nước rất chậm rất chậm thấm vào, sau đó lại rất chậm từ bao vải than phía dưới nhỏ xuống, nhỏ vào cái chén.

Vu Hoành quan sát, phát hiện nhỏ xuống tới nước, ngay từ đầu có chút cặn than đen, phía sau liền càng phát ra sạch sẽ, so với trong thùng sạch sẽ hơn rất nhiều.

Mặc dù như trước vẫn là đục ngầu.

'Nước nhất định phải uống, không có khả năng thiếu khuyết, ta thử trước một chút nhìn, nhìn có thể hay không chính mình cường hóa một cái hoàn thiện. Không được lại đi cà lăm trong phòng cầm.'

Vu Hoành trong lòng kế hoạch tốt, đưa tay nắm chặt chén gỗ.

Muốn cường hóa tâm niệm khẽ động.

Lập tức, một cái mới màu đen số lượng, hiện lên ở cái chén mặt bên: 2 lúc 3 4 điểm.

Cùng lúc đó, hắc ấn tiếng máy móc lại lần nữa ở bên tai vang lên.

‘Phải chăng từng cường hóa chén lọc?’

‘Là!’

Vu Hoành trong lòng mang theo chờ mong, dùng sức trả lời.

Bá một chút, cái chén mặt bên số lượng một chút biến thành đếm ngược.

Trong lòng của hắn buông lỏng, ngồi xuống, dựa vào lò sưởi trong tường cảm thụ bên trong tuôn ra ấm áp, trong lòng một chút an định rất nhiều.

Hai giờ thời gian không lâu lắm, ngồi nghỉ ngơi một hồi chờ một chút liền tốt.

Ngồi tại trên ghế gỗ, Vu Hoành chỉ cảm thấy trong lò sưởi trong tường liên tục không ngừng bức xạ ra đại lượng dòng nước ấm, dòng nước ấm kia quét trên người mình, xuyên thấu qua quần áo, để thân thể cũng biến thành càng phát ra lười biếng.

Rõ ràng là sắp đến nguy hiểm đêm tối hoàn cảnh, bên ngoài âm lãnh ẩm ướt, nguy hiểm trùng điệp, nhưng bây giờ loại này ấm áp, để hắn ngược lại có chút đề không nổi kình.

Bất tri bất giác, mí mắt của hắn bắt đầu tiu nghỉu xuống.

‘Không được! Không thể ngủ!’ bỗng nhiên hắn đứng người lên, để cho mình khoảng cách lò sưởi trong tường xa một chút.

Lúc này trong toàn bộ sơn động, đã bắt đầu tỏ khắp ra nhàn nhạt mồ hôi bẩn.

Đó là chăn mền cùng trên người hắn bị nướng đi ra mùi vị khác thường.

Trước đó ẩm ướt lúc còn không thế nào có thể ngửi được, hiện tại nướng biến khô, lập tức mùi kia liền nhanh chóng phát ra.

"Ngô… ." Vu Hoành vuốt vuốt cái mũi, biết hiện tại phải làm nhất, chính là mở cửa thông khí, nhưng cũng tiếc, hiện tại là buổi tối, bên ngoài nguy hiểm nhất thời điểm.

Tê tê… .

Nhỏ xíu côn trùng bò sát âm thanh, đã từ ngoài cửa mơ hồ truyền đến.

Hiển nhiên những Huyết Tỳ Trùng kia đã bắt đầu xuất hiện.

Hắn không biết đám côn trùng này là từ đâu đến, ban ngày nhìn không thấy, vừa đến trong đêm, liền tất cả đều leo ra.

Mà lại bị chiếu sáng vừa chiếu liền bốc hơi biến mất, này làm sao nhìn cũng không bình thường.

Nhưng lúc này hắn đã tới không kịp suy nghĩ nhiều.

Đứng người lên, hắn dán lò sưởi trong tường lẳng lặng chờ đợi.

Trong lò hỏa diễm như màu đỏ vải tơ không ngừng hướng lên chấn động, ánh lửa cũng theo chấn động lay động không thôi, sáng tối chập chờn.

Tê tê… .

Rất nhanh, cửa lớn phía bên phải lỗ thông gió chỗ, bắt đầu như là thấm để lọt tiến cát đen đồng dạng, đi đến tràn vào đại lượng hắc trùng.

Đại lượng hắc trùng mới vừa tiến đến, liền bị lò sưởi trong tường ánh lửa chiếu xạ, trong nháy mắt hóa thành khói đen tiêu tán.

Mà lô hỏa chỉ là hơi ảm đạm một cái chớp mắt, lại cấp tốc khôi phục bình thường.

‘Còn tốt, Huyết Tỳ Trùng đối với lửa tiêu hao không lớn, chỉ cần khống chế tốt tiến đến số lượng… Những củi lửa này chống nổi một đêm cũng không có vấn đề.’

Vu Hoành tính toán trong góc củi khô, trong lòng nhẹ nhàng thở ra.

Đứng tại lò sưởi trong tường một bên, hắn một bên chờ lấy hắc trùng xâm nhập kết thúc, một bên tùy thời chuẩn bị hướng trong lò sưởi trong tường thêm củi.

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Củi lửa cũng chầm chậm trở nên ảm đạm.

Vu Hoành tốc độ tay cực nhanh, một chút đưa trong tay củi khô ném vào.

Rất nhanh củi khô bị nhen lửa, sáng ngời lại khôi phục bình thường.

Cứ như vậy vòng đi vòng lại, hắn cơ hồ mỗi nửa giờ liền muốn thêm một lần củi.

Nếu không ánh lửa liền sẽ cấp tốc ảm đạm.

Điều này cũng làm cho hắn không dám chút nào chuyển di lực chú ý, nhất định phải tùy thời nhìn chằm chằm lò sưởi trong tường.

Bành! ! !

Đúng lúc này, cửa gỗ bỗng chốc bị v·a c·hạm, phát ra tiếng vang.

Bành bành bành bành bành! ! !

Ngay sau đó, liên tiếp dồn dập v·a c·hạm cấp tốc bắt đầu. Cửa lớn tựa như trống to, bị nện đến không ngừng rung động, bốn phía biên giới cũng bắt đầu tấp nập rơi xuống mảnh đá.

Nhưng hai cây mới cường hóa trụ chống có tác dụng rất lớn.

Từng tiếng trong nổ vang.

Cửa lớn run không ngừng lấy, có chút lay động. Phảng phất toàn bộ sơn động đều muốn bị rung sụp. Nhưng tại trụ chống tác dụng dưới, hay là gắt gao ngăn trở, chung quanh cố định ốc vít cũng hết thảy bình thường.

Vu Hoành trong lòng run sợ đứng tại chỗ, cố gắng khống chế chính mình, không nhìn tới cửa lớn, mà là tùy thời nhìn chằm chằm lò sưởi trong tường, phòng ngừa ánh lửa thu nhỏ.

Thời gian cứ như vậy ở trong đau khổ trôi qua.

Không biết đi qua bao lâu, Vu Hoành đã đã mất đi tính thời gian đồ vật, điện thoại từ lâu không có điện, tự động tắt máy.

Hắn chỉ có thể lẳng lặng trông coi lô hỏa chờ đợi bình minh… .

‘Chờ một chút!’ đột nhiên trong lòng hắn run lên, ‘Điện thoại cũng là vật phẩm, không phải cũng có thể cường hóa a! ? ?’

Trong lòng hắn bỗng nhiên kịp phản ứng, bên cạnh mình kỹ thuật hàm lượng cao nhất, tuyệt đối chính là điện thoại di động.

Nếu như dùng nó đến cường hóa, cường hóa thành một cái tính toán xử lý trí năng trung tâm khống chế… .

Nói không chừng, về sau chính mình còn có thể tạo ra một cái tuyệt đối trí năng hóa an toàn nơi ẩn núp căn cứ!

Đứng một bên, Vu Hoành một bên suy nghĩ lung tung.

Kết quả là kiên trì như vậy một lát, cái kia to lớn tiếng va đập rốt cục cũng ngừng lại.

Phía ngoài Đại Bì tựa hồ minh bạch chính mình không có cách nào làm sao cường hóa cửa gỗ, rốt cục từ bỏ, tất xột xoạt bò xa, rất nhanh liền không có động tĩnh.

Ước chừng an tĩnh hơn mười phút.

Bên ngoài trừ phổ thông Huyết Tỳ Trùng cũng chính là hắc trùng, không còn động tĩnh khác.

Hết thảy lại khôi phục lại ban sơ đối hao trạng thái.

Chỉ là cường hóa cửa gỗ bị v·a c·hạm hồi lâu, cánh cửa đã có một chút hướng bên trong nhô ra.

Hô…

Vu Hoành thở phào một cái, cảm giác ban đêm đã qua một nửa, chỉ cần lại kiên trì kiên trì, cũng không có vấn đề.

Oanh! ! !

Đúng lúc này, một tiếng vang thật lớn sét đánh không kịp bưng tai tại trên cửa chính nổ tung.

Cánh cửa phốc bỗng chốc bị xô ra một vết nứt.

Vu Hoành biến sắc, vội vàng xông đi lên kéo lên chăn bông liền chống đỡ cánh cửa.

Bành bành bành bành bành! ! !

Ngay sau đó lại là một vòng mới tiếng va đập nổ tung.

Lần này tiếng vang so trước đó rõ ràng lớn một chút, cường độ cũng mạnh không ít.

‘Hoặc là không phải cùng một con Đại Bì, hoặc là chính là Đại Bì còn có trạng thái cuồng bạo!’

Vu Hoành liều mạng chống đỡ, trong lòng thoáng qua suy đoán.

Từng tiếng tiếng vang bên tai không dứt, chấn động đến hắn màng nhĩ cũng bắt đầu có chút run lên, chống đỡ bả vai càng rõ ràng hơn đau rát, hiển nhiên mài hỏng da.

Mười phút đồng hồ.

20 phút.

Nửa giờ… .

40 phút…

Thẳng đến sắp đến một giờ, v·a c·hạm một chút ngừng.

Thật lâu không tiếp tục vang lên.

Vu Hoành lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, buông ra chăn mền canh cổng tấm.

Kiên cố cánh cửa mặt sau nhiều hơn hơn mười đạo nhô ra, vết rách cũng là từng đầu song song trải rộng.

Đoán chừng lại nhiều đụng cái nửa giờ, liền triệt để phá.

Mà lúc này, lỗ thông gió chỗ mơ hồ xuyên thấu vào một sợi sáng ngời, cũng làm cho Vu Hoành minh bạch, không phải Đại Bì từ bỏ, mà là bên ngoài trời đã sáng… . .

Phốc đặt mông ngồi dưới đất, hắn toàn thân là mồ hôi, vừa đói vừa khát.

Quay đầu nhìn về phía cường hóa lọc chén nước, phía trên kia đếm ngược đã sớm biến mất.

Thay vào đó, là một cái tương đương hoàn thiện kim loại đen cái chén lớn.

Cái chén mang theo một đống lớn máy lọc, như là cái quả cân cùng nắp chén liền cùng một chỗ. Phía dưới thân chén bên trên hình ống tròn, cùng loại bia chén. Dung lượng chí ít tại 500 ml tả hữu.

Cũng chính là bình thường Vu Hoành thường uống nước khoáng nước lọc như vậy một bình.

Cầm lấy từng cường hóa loại bỏ chén, Vu Hoành cấp tốc nâng lên thùng gỗ, đổ một chút nước tiến cái chén.

Nước mưa trải qua loại bỏ, chậm rãi một chút xíu nhỏ xuống tiến đáy chén, sau đó góp gió thành bão, dần dần biến thành một tầng so sánh thanh tịnh nước lạnh.

Vu Hoành chờ đợi trong chốc lát, nghiêng lệch cái chén, đem tầng này nước đổ ra.

‘Cơ bản có thể uống, bất quá còn phải nấu qua.’

Đun nước lọ nồi đều tại Bạch Khâu thôn phòng ở.

Vu Hoành chỉ có thể bưng lên đến tượng trưng mấp máy, làm trơn miệng.

Ngay sau đó, hắn đi tới cửa, kéo ra tấm che, nhìn ra ngoài đi.

Quan sát ngoài cửa sổ, tia sáng đã càng phát ra sáng tỏ, ánh nắng lại lần nữa chiếu xuống.

Vu Hoành kiểm tra xuống chung quanh, xác định không có vấn đề, mới gỡ xuống trụ cột, vặn ra khóa cửa.

Hắn đứng tại cửa ra vào, trong trong ngoài ngoài kiểm tra xuống cửa lớn tổn hại độ.

Kinh dị chính là, còn thiếu một chút, cường hóa cửa gỗ liền có thể về bị đụng xuyên, cũng chính là cuối cùng trời đã sáng, nếu không… .

Vu Hoành trầm mặc vươn tay đặt tại cửa lớn mặt ngoài.

“Phải chăng chữa trị?”

‘Là.’ hắn khẳng định trả lời.

Nhìn xem trên cửa chính hiển hiện đếm ngược, trong lòng của hắn cũng nổi lên một tia vẻ lo lắng.

‘Còn không được, còn phải gia cố cửa lớn mới được, nếu như lại đến một đầu Đại Bì đi theo đụng, môn này khẳng định nhịn không được!’

‘Như vậy, như thế nào gia cố đâu?’

Hắn đứng tại cạnh cửa, một lần nữa đem nó đóng lại, cẩn thận suy tư.

Không bao lâu, hắn cấp tốc nhấc lên lưỡi búa lao ra, theo một trận chém vào đầu gỗ thanh âm, rất nhanh, Vu Hoành liền kéo lấy hai khối dày tấm ván gỗ đi tới.

Đổi thành chùy, một trận đinh đinh đang đang loạn hưởng về sau, rất nhanh hai khối dày tấm ván gỗ bị đính tại cửa lớn mặt sau.

Nhưng dày tấm ván gỗ cũng không phải là đính tại trên cửa, mà là cố định tại hai bên trên vách đá, một khối tại trên đỉnh, một khối tại dưới chân, lẫn nhau song song.

Cứ như vậy, ra ra vào vào lúc mặc dù phiền toái một chút, có thể cửa lớn lại lần nữa bị gia cố.

Lại sau đó, Vu Hoành lại đi sửa một chút tấm ván gỗ, từng đầu dựng thẳng kề sát tại phía sau cửa, thêm dày cánh cửa.

Làm xong những này, hắn mệt mỏi không được, đặt mông ngồi xuống.

Dùng tay áo lau mồ hôi, hắn cầm lấy cà lăm cho hắn công cụ hộp gỗ, bên trong cái đinh chỉ còn hai viên.

'Đinh thép cũng nhanh không có… Nhất định phải bổ sung.'

Góc nối kết cấu là dùng tốt, nhưng là đến ngay từ đầu liền kế hoạch xong, nếu không hậu kỳ biến động cũng chỉ có thể dựa vào đinh thép loại hình vụn vặt.

Ngồi tại nguyên chỗ nghĩ nghĩ, Vu Hoành lại lần nữa loại bỏ một chén nước, ngụm nhỏ ngụm nhỏ uống vào bụng.

Nhấc lên Cương Đinh Huy Thạch Bổng, hắn hít sâu một hơi, liếc nhìn toàn bộ sơn động một lần.

'Đi trước cà lăm phòng ở khuân đồ, xuất phát trước, cường hóa cái gì lại đi… Tiết kiệm thời gian.'

Hắn nghĩ nghĩ, lựa chọn cường hóa mới thêm cố cửa lớn gia cố tấm.

Vươn tay đặt tại phía sau cửa gia cố trên bảng, tâm niệm vừa động.

Rất nhanh, hắc ấn tiếng hỏi vang lên.

‘Phải chăng cường hóa cửa lớn gia cố tấm?’

‘Là!’

Vu Hoành xe nhẹ đường quen trong lòng đáp lại.

Lập tức trên tấm ván hiện ra số lượng, số lượng biến thành đếm ngược: 1 giờ 32 phút.

‘Còn tốt còn tốt… . Không lâu lắm… .’

Hắn thở phào một cái.

Tiếp theo, liền nhấc lên cây gậy, thăm dò tốt chỉ có một khối cường hóa Huy Thạch, mở cửa.

Hắn nghĩa vô phản cố nhảy xuống vách đá bậc thang, dọc theo sơn lâm hướng Bạch Khâu thôn phương hướng đi đến.

Chương 021: Trao đổi (1) (tạ ơn yêu yêu hắn nhà đại khả ái Tư Tư minh chủ)

Chương 021: Trao đổi (1) (tạ ơn yêu yêu hắn nhà đại khả ái Tư Tư minh chủ)

Cũng may lần này lại là không có xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, Vu Hoành rất thuận lợi liền từ trong phòng chuyển ra thịt khô nấm khô những vật tư này, còn lộ ra một chút còn chưa kịp vẽ lên ký hiệu Huy Thạch.

Cuối cùng cầm lên nồi sắt các loại công cụ, mặt khác, trong phòng cũng không có gì hữu dụng sự vật.

Trở lại sơn động lúc, đã là hơn một giờ sau, hắn thở hồng hộc đem đồ vật cất kỹ, phân loại dọn xong.

Cửa lớn gia cố cũng đúng lúc kết thúc.

Một trận mơ hồ lấp lóe về sau, gia cố đánh gậy hoàn mỹ khảm vào phía sau cửa, cả hai hòa làm một thể, không phân khác biệt. Cái này cũng dẫn đến toàn bộ cửa lớn so trước đó dầy hơn tối thiểu một nửa.

Đại môn nặng nề, chốt mở lúc rõ ràng so trước đó phí sức rất nhiều. Nhưng cũng làm cho Vu Hoành trong lòng cảm giác an toàn trở nên càng đậm.

Sau khi làm xong, hắn đóng cửa thật kỹ, ngồi vào trong động trên ghế gỗ, bắt đầu đun nước.

Một bên đun nước, một bên dùng bút than tại trên báo chí tô tô vẽ vẽ.

Bút than rất thô, viết rất tốn sức, nhưng vì mình thân thể, hắn cố nén khó chịu, suy nghĩ một chút, coi chừng cẩn thận trước viết một hàng chữ.

‘Tổng hợp thể năng rèn luyện pháp ‘

Sau đó, tại hàng chữ này phía dưới, dùng số lượng làm tiêu đề.

‘1 —— mỗi ngày chạy chậm mười lăm phút.’

‘2 —— chống đẩy mỗi ngày chí ít ba mươi, mười cái một tổ.’

‘3 —— gập bụng mỗi ngày chí ít ba mươi, mười cái một tổ.’

Liền cái này ba hàng chữ, rất đơn giản nội dung kế hoạch.

Sau đó, Vu Hoành vươn tay đặt tại tấm này viết chữ trên báo chí.

Muốn cường hóa suy nghĩ lóe lên.

Lập tức.

Hắc ấn mặt ngoài một trận dập dờn, chảy ra một đạo hắc tuyến, chui vào báo chí.

‘Độ hoàn hảo không đủ.’

Một đạo máy móc âm đột nhiên truyền vào Vu Hoành trong tai.

“? ?”

Hắn sững sờ, thu tay lại, nhìn chằm chằm báo chí lông mày cau lại.

Đây là hắn làm một cái nếm thử, tùy tiện viết điểm rèn luyện phương pháp, trong lòng dẫn đạo phương hướng, nhìn hắc ấn có thể hay không đem nó cường hóa thành các loại cường đại hiệu suất cao rèn luyện phương pháp.

Nhưng hiện tại xem ra… .

“Độ hoàn hảo không đủ? Có ý tứ gì? Còn thiếu cái gì?”

Hắn cầm tờ báo lên, nhìn kỹ một chút.

“Rèn luyện phương pháp đều có, tần suất cũng có… . Dạng này không phải đã… Chờ một chút! Ta hiểu được.”

Hắn đột nhiên sắc mặt nghiêm lại, cầm lấy bút than, ở phía dưới lại bắt đầu tăng thêm.

‘4 mỗi ngày chú ý bổ sung protein, carbohydrate cùng nguyên tố vi lượng.’

‘5 một tuần luyện tập sáu ngày, nghỉ ngơi một ngày, mỗi ngày cam đoan ít nhất mười giờ giấc ngủ.’

Đùng đùng. Gõ gõ trên báo chí bột than, Vu Hoành lần này gật gật đầu, đem nó buông xuống, tay đè ở phía trên, lại một lần nữa bắt đầu chớp động suy nghĩ.

Rất nhanh.

‘Phải chăng cường hóa tổng hợp thể năng rèn luyện pháp?’ rốt cục, hắc ấn tiếng hỏi xuất hiện.

Đồng thời trên báo chí cũng hiện ra cần thiết cường hóa đếm ngược thời gian: 5 ngày 12 giờ 16 phút.

Vu Hoành trong lòng vui mừng, biết mình khảo thí thành công!

Đè xuống hiển hiện thời gian, trọn vẹn dài đến năm ngày, hắn không có lập tức xác định, mà là buông tay ra, hủy bỏ cường hóa.

Hiện tại là tại tăng vọt kỳ, nếu như bây giờ cường hóa, hắc ấn liền tạm thời không thể dùng chờ tăng vọt kỳ qua đi, thời gian nhiều lại làm.

‘Xác định có thể thực hiện, vậy liền lại đến!’

Lúc này hứng thú tăng nhiều Vu Hoành, lại lần nữa vượt qua báo chí, ở phía trên lại viết một nhóm tiêu đề: Thuật cận chiến.

Sau đó phía dưới thì là hắn trước kia nguyên lành tại đi lên nhìn qua cơ sở kỹ xảo cận chiến, trầm tư suy nghĩ về sau, thật vất vả tiếp cận một bộ, công thủ né tránh cùng đuổi trốn, toàn diện bù đắp độ hoàn hảo sau.

Vu Hoành đầy cõi lòng mong đợi đè lại báo chí.

‘Cường hóa thuật cận chiến, phương hướng là… Huyền huyễn tu tiên loại hình!’

Trong chớp nhoáng này, tiểu thuyết đã thấy nhiều hắn, đầy cõi lòng đối với tương lai khát vọng, khẩn trương chờ đợi hắc ấn trả lời.

Hắc ấn mặt ngoài nổi lên một tia gợn sóng, ngay sau đó, một tia hắc tuyến từ đó chảy ra, tụ hợp vào báo chí.

‘Độ hoàn hảo không đủ.’

Một đạo phản hồi cấp tốc vang lên.

Vu Hoành trên mặt chờ mong một trận, mặc dù hắn đoán được khả năng rất lớn sẽ xuất hiện loại tình huống này, nhưng thật thấy cảnh này lúc, hắn vẫn còn có chút thất vọng.

Sau đó, hắn suy nghĩ một chút, lại đổi cái mặt, tay đè tại tổng hợp thể năng rèn luyện pháp bên trên.

‘Cường hóa tổng hợp thể năng rèn luyện pháp, phương hướng làm sinh mệnh tiến hóa!’

Xùy.

Hắc ấn bên trong lại lần nữa tuôn ra hắc tuyến, chảy vào báo chí.

Rất nhanh phản hồi lại tới.

‘Độ hoàn hảo không đủ.’

Vu Hoành không có thất vọng, ngược lại lại lần nữa đưa tay, lại đè lên.

‘Cường hóa tổng hợp thể năng rèn luyện pháp, phương hướng là, nhân loại cực hạn rèn luyện pháp.’

Xùy.

Hắc tuyến tái hiện, từ hắc ấn xông vào báo chí.

Lần này hắc ấn trầm mặc một hồi lâu.

Rốt cục.

‘Phải chăng cường hóa vì nhân loại cực hạn rèn luyện pháp?’

“Xong rồi! ! !” Vu Hoành bỗng nhiên một cái thấp giọng hô, trên mặt kìm nén không được lộ ra dáng tươi cười.

Sau đó, hắn nhìn về phía trên báo chí hiện ra số lượng.

“… . .”

Nụ cười trên mặt từ từ biến mất.

Thay vào đó, là thất vọng cùng im lặng.

Cái kia số lượng hiện lên ở trên báo chí, ngay tại cái gọi là tổng hợp thể năng rèn luyện pháp ở giữa.

‘678 ngày 12 giờ 06 phút.’

“…” Vu Hoành không phản bác được, đứng người lên đi dạo vài vòng.

Rất nhanh lại ngồi xuống.

‘Hẳn là ta định vị quá cao. Thử lại điều thấp một chút nhìn xem.’

Hắn lại lần nữa tay đè báo chí.

‘Cường hóa tổng hợp thể năng rèn luyện pháp, phương hướng là: Cao cấp thể năng cường hóa.’

Lần này hắn không có lại làm loạn, như là đã biết càng khó đồ vật càng cần thời gian, cho nên hắn không còn mơ tưởng xa vời, mà là thành thành thật thật phóng tới yêu cầu thấp nhất.

Chỉ là trong đầu hơi nghĩ đến trong triều công võ công phương hướng lệch một lệch.

Quả nhiên, lần này, hắc ấn hỏi thăm tái hiện.

‘Phải chăng cường hóa là cao cấp thể năng cường hóa?’

Số lượng cũng tại trên báo chí nổi lên. Đem so với trước, lần này số lượng bình thường nhiều: 9 giờ 16 phút.

‘Là!’

Lần này, Vu Hoành rốt cục cho ra khẳng định trả lời chắc chắn.

Thời gian này, ngủ một giấc liền có thể đạt tới, hắn muốn nhìn một chút, sau khi cường hóa nội dung, cùng đồng dạng rèn luyện pháp đến cùng khác nhau ở chỗ nào.

Đầy cõi lòng mong đợi trong sơn động nấu xong nước, hắn ăn một chút thịt khô, thổi uống một chút nước sôi, còn không có ra ngoài nhặt củi, bên ngoài liền truyền đến một trận tiếng gọi ầm ĩ.

“Vu, Hoành! Vu, Hoành, có ở đây không?”

Một cái có chút quen tai thanh âm xa xa truyền đến.

Theo một trận giẫm nát nhánh cây tạp âm, có người bước nhanh hướng phía sơn động bên này gần lại gần.

Vu Hoành biến sắc, vọt tới cửa ra vào, xuyên thấu qua quan sát cửa sổ nhìn ra ngoài.

Phía ngoài sáng tỏ trong cánh rừng, đang có một cái một thân đồ rằn ri thấp bé bóng người nhanh chóng tiếp cận.

Bóng người kia mang theo mũ sắt, mặc màu nâu giày leo núi, còn có ngụy trang chiến thuật áo gi-lê, kính bảo hộ, hô hấp loại bỏ mặt nạ đen.

Đồ bộ này chuẩn bị tại thân cho dù ai cũng không nhận ra nàng là ai.

Nhưng Vu Hoành nhưng từ thanh âm của nàng đánh giá ra, nàng là cà lăm Lâm Y Y!

“Y Y là ngươi sao?” Hắn vội vàng kêu lên.

“1726495!”

“2, 3, 2!” Cà lăm sững sờ, lập tức trả lời.

“Là ngươi! !” Vu Hoành một thanh mở cửa, coi chừng nhìn một chút chung quanh, đi ra ngoài đón lấy cà lăm.

Hai người rất nhanh tại cánh rừng trên sườn dốc tụ hợp.

“Ngươi, không có việc gì, quá, tốt! !” Cà lăm một phát bắt được Vu Hoành tay, may mắn bên trong mang theo vui vẻ.

“Ta, coi là, ngươi, không,!” Nàng một bên khoa tay, một bên từ áo gi-lê bên ngoài trong túi, lấy ra một phong thư.

“Ta… . Muốn, đi! Tin, ngươi nhìn.”

Trên mặt nàng toát ra rõ ràng vui vẻ cùng bất đắc dĩ.

“Ngươi đi đâu?” Vu Hoành thấy được nàng trên người trang phục, ẩn ẩn có dự cảm không tốt.

“Ta, bị, chiêu nhập, liên hợp, quân, nhất định phải, lập tức, đi theo, đại, bộ đội, đi xa, chỗ!” Cà lăm phí sức trả lời, chỉ chỉ tin.

“Muốn nói, đều, tại, nơi này.” Nàng bất đắc dĩ nói.

“Ngươi, không có việc gì, liền, tốt.”

Trong lúc nhất thời, Vu Hoành không biết nên nói cái gì cho phải.

Dưới loại hoàn cảnh này, bị kéo đi tham quân, tuyệt đối là tính nguy hiểm cực lớn tình huống.

Nhưng bây giờ ván đã đóng thuyền… .

Hắn cấp tốc xuất ra tin, triển khai nhìn.

Phía trên chữ viết so trước đó càng trôi chảy, hiển nhiên hoặc là người khác viết thay, hoặc là cà lăm chính mình luyện tập

quen thuộc.

Trên thư giảng, nàng vừa đi đến trên trấn, vốn nhờ là trong tay cường hóa Huy Thạch, đánh tan liên tục ba cái Quỷ Ảnh, đồng thời tự thân thể trạng cường tráng, lực lượng rất lớn, bởi vậy bị quân phòng giữ nhìn trúng.

Đối với tham quân, cà lăm không có gì mâu thuẫn tâm lý.

Đầu quân tối thiểu có cơm ăn có nước uống, không cần mỗi ngày chính mình đi tìm khắp nơi, đói một trận no bụng một trận.

Còn có thể có sạch sẽ gọn gàng quần áo trang bị trụ sở, so với một người ở trong thôn lúc tốt hơn nhiều.

Tin cuối cùng còn nâng lên, cường hóa Huy Thạch hiệu quả, đã bị trên trấn đội phòng giữ chú ý tới, đội phòng giữ có thể sẽ đến tiếp sau tới cùng hắn trao đổi.

Mặc dù cà lăm không biết cường hóa Huy Thạch từ chỗ nào đến, nhưng nàng nhìn ra những người kia tâm tư.

“Muốn, coi chừng!” Cà lăm chăm chú căn dặn.

“Ừm! Biết!” Vu Hoành gật đầu. Tại đem cường hóa Huy Thạch đưa cho cà lăm mang đến trên trấn trước, hắn liền đối với cái này có chỗ chuẩn bị tâm lý, chỉ bất quá không nghĩ tới sẽ xuất hiện đến nhanh như vậy thôi.

“Ta, đi, thời gian, đến.” Cà lăm cuối cùng nói.

Nàng xoay người, xông nơi xa chạy tới, đang chạy ra hơn mười mét về sau, nàng bỗng nhiên xoay người lại, nhìn về phía Vu Hoành.

“Có thể, viết thư, bưu cục!” Nàng kêu to, chỉ chỉ trước đó người phát thư ở lại sơn lâm phương hướng.

Bạch Khâu thôn đối ngoại phương thức liên lạc, từ khi trật tự sụp đổ về sau, liền vẫn luôn dựa vào bưu cục.

Bưu cục người phát thư, là bảo trì đối ngoại liên hệ duy nhất con đường.

Bọn hắn dẫn quốc gia phát ra tiền lương vật tư, mỗi ngày huấn luyện thể năng, duy nhất làm việc chính là liên hệ các nơi khu, làm trên cấp một đơn vị nắm giữ nó chỗ ở khu rất nhiều tình báo cùng đặc sản.

Tại cà lăm trong thư cũng nâng lên, người phát thư còn gánh vác tạp hoá thương nhiệm vụ, hắn sẽ mang theo chung quanh cư dân đặc sản, đi hướng nơi xa căn cứ, bán đi về sau, mua vào mọi người bắt buộc vật tư, từ đó đổi lấy chênh lệch giá.

Mặt khác chính là viết thư công năng, trên thư nâng lên, người phát thư có thể có thù lao hỗ trợ đưa tin. Nhưng chỉ giới hạn trong chỗ gần cứ điểm, mà lại giá tiền không rẻ.

Trong núi rừng.

Vu Hoành đưa mắt nhìn cà lăm càng chạy càng xa, dần dần biến mất ở trong rừng.

Trong lòng của hắn minh bạch, lần này, còn muốn gặp mặt, là thật khó.

Đứng tại cửa sơn động, tâm tình của hắn thật lâu không có khả năng bình tĩnh.

Cà lăm là từ vừa mới bắt đầu liền vì hắn người chỉ đường, nếu không có nàng, tích cực khả năng bắt đầu liền c·hết tại dã ngoại hoang vu, hoặc là nhiễm bệnh mà c·hết.

‘Chúc ngươi lên đường bình an.’

Trong lòng cuối cùng yên lặng nói câu, Vu Hoành quay người đi vào cửa, đang muốn đóng cửa.

Đột nhiên bên ngoài truyền đến một trận lá cây giẫm đạp âm thanh.

Thanh âm rất lộn xộn, nhưng không gấp gáp, không ẩn nấp, hiển nhiên người tới cũng không có che giấu mình ý tứ.

Hắn quay đầu lại, cấp tốc đóng cửa lại từ quan sát cửa sổ nhìn ra phía ngoài.

Ngoài cửa sổ, trong núi rừng vừa vặn đi ra hai cái đồ rằn ri bóng người.

Hai người thân cao đều tại một mét tám trở lên, thân dài vai rộng, trên tay đều cầm một cây dài nhỏ kim loại thủ trượng, chính đẩy ra trước mặt bụi cỏ, hướng sơn động tới gần.

Chương 22: Trao đổi (2) (tạ ơn yêu yêu hắn nhà đại khả ái Tư Tư minh chủ)

Chương 22: Trao đổi (2) (tạ ơn yêu yêu hắn nhà đại khả ái Tư Tư minh chủ)

Hai người đều mang theo kính bảo hộ cùng mặt nạ đen, cách ăn mặc cùng cà lăm vừa rồi một dạng.

Rất nhanh, bọn hắn đi vào sơn động cửa ra vào, hơi cao trên một người trước, gõ cửa một cái.

“Bạch Khâu thôn Vu Hoành?”

“Là ta. Có việc gì thế?” Vu Hoành trốn ở bên cửa mặt, trả lời.

Hắn không có trốn ở phía sau cửa, mà là tránh đi cửa, tựa ở trên vách đá.

“Nghe nói ngươi có tốt hơn Huy Thạch bán?” Người kia cũng không tự báo thân phận, chỉ là tự mình tra hỏi.

“Cái gì tốt hơn Huy Thạch? Không biết các ngươi đang nói cái gì, còn có… . Các ngươi là ai?” Vu Hoành trầm giọng hỏi.

“Đừng che che lấp lấp, Lâm Y Y trong tay hai khối chúng ta đều nhìn qua, rất lợi hại, ngươi có phần bản sự này, liền không nên tiếp tục lưu lại chỗ này, phải cùng chúng ta đi trong trấn, nơi đó mới có càng nhiều Huy Thạch phát huy đầy đủ ngươi phần này kỹ nghệ, cũng có thể cứu càng nhiều người.” Cái cao người kia trầm giọng thuyết phục.

“Mặt khác, quên tự giới thiệu, ta gọi Triệu Chính Hoành, hắn gọi Từ Dương, đều là trên trấn quân Liên Hiệp.”

“Quân Liên Hiệp…” Vu Hoành trong lòng hơi động, “Thật có lỗi, ta không muốn đi trong trấn, một người lưu tại nơi này cảm giác rất an toàn, bất quá cường hóa Huy Thạch ngược lại

là có thể bán, nhưng bây giờ không có cách nào, hiện tại chính ta cũng không đủ dùng, cũng không có thời gian làm."

Hắn xác thực có nghĩ qua dùng sức mạnh hóa Huy Thạch đến trao đổi vật tư, nhưng bây giờ tạm thời còn không có cách nào sản xuất hàng loạt, một khối liền muốn ba ngày thời gian, đây đối với hắn tới nói, là đối với hắc ấn lãng phí cực đại lớn.

"Hiện tại là tăng vọt kỳ, cần dùng đến Huy Thạch địa phương rất nhiều, ngươi bây giờ cùng chúng ta cùng nhau đi trong trấn, có phần lớn người bảo hộ, nhất định có thể chuyên tâm làm mới Đại Huy Thạch, thế nào cũng so một người trốn ở chỗ này cái gì đều muốn chính mình quan tâm dễ chịu." Triệu Chính Hoành tiếp tục khuyên nhủ.

"Không cần, ta thói quen một người sống một mình, đi trên trấn ngược lại không quen. Tạ ơn các ngươi hảo ý." Vu Hoành lần nữa cự tuyệt.

"Nếu như muốn mua, các ngươi phải đợi tăng vọt kỳ qua đi."

Triệu Chính Hoành sau lưng một người khác nghe vậy, lặng lẽ đưa tay, sờ về phía trên đùi cài lấy s·ú·n·g ngắn.

Nhưng động tác này bị Triệu Chính Hoành đưa tay ngăn lại.

"Vu Hoành tiên sinh dựa theo hai năm trước hắc tai sau khi xuất hiện, quân Liên Hiệp thành lập mới bắt đầu thành lập thời gian c·hiến t·ranh khẩn cấp điều lệ, điều thứ 28 đoạn thứ ba: Tại phát hiện có cực lớn có thể ưu hóa quân lực kỹ năng thuật cùng nhân tài lúc, có thể cưỡng chế tiến hành chiêu mộ, sau đó theo cần bồi thường."

Hắn dừng một chút.

"Trên thực tế, chúng ta là có thể không để ý ý nguyện của ngươi, cưỡng ép chiêu mộ, nhưng bởi vì bọn ta đều là Bạch Thạch trấn người địa phương, ta liền cho ngươi một cơ hội, ngươi không đi cũng được. Nhưng là chế tác Đại Huy Thạch phương pháp kỹ thuật, ngươi đến cống hiến ra tới đi?"

"Hiện tại khó khăn trước mắt, mỗi nhiều một khối Đại Huy Thạch nói không chừng liền có thể c·hết ít một người, huống chi ngươi chia sẻ kỹ thuật về sau, cũng không phải mình

không thể làm. Không chút nào ảnh hưởng một mình ngươi trốn ở chỗ này ẩn cư, còn có thể bởi vậy cho đại gia hỏa làm cống hiến, cũng sẽ ít rất nhiều phiền phức, đúng hay không?"

Triệu Chính Hoành một phen nói đến có lý có cứ, nếu như biến thành người khác, nói không chừng thật có thể bị thuyết phục.

Nhưng rất đáng tiếc…

Vu Hoành cường hóa Huy Thạch, căn bản cũng không phải là dựa vào chính mình nắm giữ kỹ thuật, mà là hắc ấn.

Mà hắc ấn năng lực, không thể lộ ra ngoài ánh sáng.

"Thật có lỗi, ta chỉ tiếp thụ trao đổi, về phần kỹ thuật, các ngươi không có cách nào nắm giữ." Vu Hoành cảm xúc ổn định trả lời.

Có cường hóa cửa gỗ tại, hắn không cảm thấy đối phương có thể đi vào đến, cho nên trong giọng nói cự tuyệt đến tương đương quả quyết.

Ngoài cửa Triệu Chính Hoành ánh mắt lóe lên, cũng không nổi giận, mà là cười dưới.

"Được, nếu dạng này, vậy chúng ta lần sau lại đến bái phỏng, Vu Hoành tiên sinh cũng có thể lại suy nghĩ một chút. Dù sao, một người ở chỗ này chịu khổ, cái nào so ra mà vượt đi lôcốt bên trong hưởng thụ sinh hoạt, không lo ăn uống, còn có thể có nữ hài phân phối sinh hoạt."

Hắn vỗ xuống đồng bạn, hai người quay người hạ cửa động thềm đá, hướng nơi xa rời đi.

Không bao lâu, hai người liền biến mất ở trong núi rừng, không thấy tung tích.

Nhưng ở cửa hang cửa sổ không thấy được góc độ, một cái đồng dạng mặc đồ rằn ri bóng người, chính lặng yên không tiếng động dán vách đá, trốn ở cửa bên phải.

Bóng người này giả dạng cùng Triệu Chính Hoành hai người giống nhau như đúc, hắn một tay nắm chủy thủ, phía sau lưng

dán vách đá, thẳng tắp đứng thẳng, tựa như một cái thạch sùng, đứng im bất động.

Vị trí này, chỉ cần sơn động cửa lớn vừa mở, liền có thể trước tiên nhào vào đi, khống chế lại người ở bên trong.

Lúc này sơn động cửa sổ chỗ, Vu Hoành lặng lẽ đem con mắt từ quan sát cửa sổ khe hở bên cạnh dịch chuyển khỏi, thở hắt ra. Hắn nhìn một hồi, xác định không ai, mới có chút thư giãn xuống tới.

'Ta muốn trao đổi đối tượng, cũng không phải dạng này… . .'

Cường hóa Huy Thạch sẽ dẫn tới ác khách, đây là tất nhiên sự tình. Nhưng vì cà lăm an toàn, hắn vẫn là không có ẩn tàng keo kiệt.

Mặt khác, nếu cường hóa Huy Thạch thanh danh sẽ truyền ra, tất nhiên còn sẽ có người đến tìm hắn trao đổi.

Dù sao trước đó loại kia Huy Thạch quá mức cồng kềnh. Mang theo cực không tiện, tựa như trước đó cà lăm xua tan Quỷ Ảnh lúc, đều là một thanh một thanh đem Huy Thạch ném ra.

Lấy lại tinh thần, Vu Hoành không tiếp tục đi ra ngoài, mà là ngay tại trong sơn động lẳng lặng chờ lấy.

Hiện tại ăn uống đều có, nước tối thiểu còn có thể chống đỡ một ngày, hắn cũng không vội mà ra ngoài.

Vạn nhất hai người kia còn có cái gì hồi mã thương liền phiền toái.

Dựa vào lò sưởi trong tường, cảm thụ được lò sưởi trong tường mặt ngoài ấm áp, Vu Hoành lần đầu cảm giác, có lẽ cứ như vậy một mực an an ổn ổn tại trong phòng an toàn sinh hoạt, cũng là chuyện tốt… .

Cô…

Đột nhiên bụng vang lên trận trận soạt âm thanh.

Vu Hoành biến sắc, vừa mới hảo tâm tình một chút biến mất vô tung vô ảnh.

Hắn cấp tốc vọt tới trong góc, lật ra một cái thùng nhỏ, cởi quần nhắm ngay đi lên.

Soạt.

Vừa mới nhắm ngay, lập tức từng đợt soạt âm thanh phun ra ngoài.

Vu Hoành sắc mặt triệt để thay đổi.

Hắn… . Tiêu chảy! !

Trong bụng từng đợt quặn đau, nói cho hắn biết, lần này t·iêu c·hảy kịch không phải đơn giản bị cảm lạnh, mà có thể là tràng đạo cảm nhiễm!

Rất nhanh, dùng lá cây lau sạch sẽ sau mông, Vu Hoành mới đứng dậy không bao lâu, liền lại cảm thấy bụng quay cuồng một hồi.

Hắn lại lần nữa để lộ phân cái thùng nắp gỗ, lại là một trận soạt phát tiết.

‘Phiền toái!’

Vu Hoành sau khi đứng dậy, cấp tốc đi dọn tới tạp vật bên trong lục lọi lên, rất mau tìm ra một cái màu đen cái hộp nhỏ.

Mở hộp ra, bên trong có hai viên màu xanh đậm bao con nhộng, công dụng không rõ.

Nhưng Vu Hoành nhớ kỹ, thuốc này tựa như là bác sĩ Hứa cho thuốc cảm mạo. Không phải thuốc tiêu viêm.

Trước đó thuốc tiêu viêm, toàn bộ đều bị hắn đã ăn xong. Về sau không đủ, cà lăm còn cần không ít đồ tốt đi cùng bác sĩ Hứa đổi, đáng tiếc vẫn là không đủ, bác sĩ Hứa xem ở nhân tình bên trên, hay là lỗ vốn hối đoái một lần.

Cuối cùng uống thuốc, thân thể của hắn mới chậm rãi tốt.

‘Không được, nhất định phải nghĩ biện pháp!’ Vu Hoành đắp lên phân cái thùng, nhưng lúc này trong sơn động mùi thối đã tản mát ra.

Hắn không thể không kéo ra quan sát cửa sổ, để trong ngoài khí lưu trao đổi.

‘Ta cần thuốc, tràng đạo thuốc tiêu viêm hoặc là ngăn tả thuốc đều được!’ Vu Hoành trong lòng lo lắng, hắn hoài nghi đúng là mình uống chưa đốt qua nước mưa, mới có thể dẫn đến t·iêu c·hảy.

Có thể kỳ quái là, trước đó nước uống tất cả đều là dùng cà lăm cái kia bẩn thỉu ấm lọc loại bỏ, thế mà cũng không có sinh bệnh. Ngược lại là nước mưa…

Nhìn không có mùi thối, uống lại t·iêu c·hảy.

Vu Hoành ôm bụng, quét mắt còn tại cường hóa đếm ngược tổng hợp thể năng rèn luyện pháp báo chí. Thời gian mới đi qua hơn hai giờ. Khoảng cách hoàn thành còn sớm.

Hắn mắt nhìn bên ngoài sắc trời. Cắn răng một cái, bắt hai khối đánh gậy ở lưng tâm cùng ngực bụng nhét vào, sau đó nhấc lên Cương Đinh Huy Thạch Bổng, liền đi tới trước cửa.

Hắn phải đi một chuyến Bạch Khâu thôn những thôn dân khác nơi ở, hỏi một chút nhìn bên kia bưu cục có hay không thuốc.

Bằng không đợi đến ngày mai, t·iêu c·hảy quá nhiều, chính mình khẳng định sẽ hư thoát không còn khí lực, khi đó trạng thái kém hơn.

Còn có, dược vật khối này, cũng nhất định phải nghĩ biện pháp tiếp tế bên trên, trở về có lẽ có thể dùng hắc ấn cường hóa thử nhìn một chút.

Tay nắm chặt chốt cửa, Vu Hoành dùng sức vặn một cái.

Răng rắc.

Khóa cửa chuyển động, phát ra tiếng vang.

Nhưng Vu Hoành vẫn đứng ở nguyên địa không nhúc nhích, mà là lẳng lặng chờ đợi.

Hắn thậm chí còn thả nhẹ hô hấp, lắng nghe phía ngoài hết thảy động tĩnh.

Hô!

Bỗng nhiên hắn ra bên ngoài đẩy cửa.

Sau đó bịch một chút như thiểm điện đóng lại.

Soạt một tiếng vang giòn, ngay tại cửa đóng lại trong nháy mắt, một bóng người từ ngoài cửa chợt lóe lên, trùng điệp rơi xuống thềm đá, nện vào trên đồng cỏ.

“Thảo!”

Người kia hùng hùng hổ hổ đứng dậy, lại dùng không biết nơi nào phương ngôn kêu vài câu.

Phát hiện trong sơn động không hề có động tĩnh gì, người kia nhìn sắc trời một chút, lúc này mới hừ lạnh một tiếng, quay người bước nhanh rời đi.

Phía sau cửa.

Vu Hoành hít vào một hơi, mồ hôi lạnh có chút chảy ra, nhưng sắc mặt lại thư giãn xuống tới, vẫn như cũ đứng ở sau cửa bất động.

Như vậy lại đợi mười mấy phút, hắn lại lặp lại mấy lần vừa rồi thăm dò, xác định bên ngoài không còn động tĩnh, mới chậm rãi mở cửa.

Bên ngoài tia sáng tươi đẹp, chính là vào lúc giữa trưa, ánh nắng tốt nhất thời khắc.

‘Khoảng cách hoàng hôn chí ít còn có năm tiếng, đi bưu cục có chừng hơn một dặm xa, vừa đi vừa về hoàn toàn không có vấn đề, tiện thể còn có thể hỏi một chút lân cận những thôn dân khác, nhìn có cái gì có thể đổi. Nếu như bưu cục không có thuốc, những người khác nơi đó nói không chừng có thể tìm tới.’

Về phần dùng cái gì đổi… . Vu Hoành mang tới chính mình lọc nước dùng cái chén, chén lọc là cường hóa có được, làm công vẫn được, loại bỏ hiệu quả cũng so phổ thông trang bị mạnh rất nhiều, cầm lấy đi hắn là rất được hoan nghênh.

Mà cái đồ chơi này hoàn toàn là chính hắn làm ra, cái chén gỗ ngay cả cái tay cầm đều không có, làm rất đơn giản, một khối đầu gỗ đào cái hố tròn liền tốt.

Về phần loại bỏ sự vật, một tấm vải thêm khối than, chi phí cực thấp, cường hóa thời gian cũng không dài.

Hoàn toàn có thể làm chính mình đặc biệt sản phẩm, lấy ra cùng người giao dịch.

Mang theo chén lọc, dẫn theo cây gậy, tùy thân thăm dò mấy khối thịt khô, một cái đựng nước túi da.

Vu Hoành đi ra ngoài liền dựa theo cà lăm cho phương hướng, một đường hướng bưu cục chạy.

Bởi vì đi số lần rất nhiều, trên mặt đất đã sớm bị chuyến ra một đầu đường nhỏ.

Trên mặt đường cỏ cũng đều bị thanh lý qua, lớn lên so địa phương khác thấp bé.

Lại thêm cà lăm sợ lạc đường, cố ý tại trên cây cối đã làm khắc ấn tiêu ký.

Vu Hoành một đường chạy chậm, ngược lại là không đi xóa.

Ước chừng nửa giờ sau.

Hắn rốt cục đã tới Bạch Khâu thôn cái gọi là bưu cục ——
một tòa vuông vức tảng đá màu trắng phòng ở.

Phía ngoài phòng vây quanh một vòng hàng rào, hàng rào ra vào trên cửa gỗ, treo một tấm bảng hiệu, trên đó viết: Bái phỏng trước lắc chuông.

Vu Hoành mắt nhìn tảng đá phòng ở, đi đến lệnh bài trước mặt, lại phát hiện lắc chuông đã rơi trên mặt đất.

Hắn nhặt lên, là cái lớn chừng quả trứng gà chuông đồng keng, nhẹ nhàng lay động.

Đinh đương!

Tiếng chuông vang lên.

Hắn không ngừng dao động, tiếng chuông không ngừng vang, thanh âm ở trong rừng không ngừng quanh quẩn, từng vòng từng vòng hướng ra ngoài khuếch tán.

Nhưng không có chim, không có trùng, chỉ có soạt từng đợt gió lay động lá cây cành, phảng phất tại đáp lại.

Trọn vẹn rung mấy phút đồng hồ.

Trong nhà đá đều không có động tĩnh, tựa hồ không ai.

“Đừng rung, người phát thư đi trên trấn lôcốt, nơi này không ai.”

Một cái chú ý cẩn thận trung niên giọng nữ, từ phía sau bay tới.

Vu Hoành theo tiếng nhìn lại, gặp một cái vóc người thấp bé, một thân màu xanh sẫm nam sĩ áo jacket nữ nhân tóc vàng, khom lưng từ cau lại trong bụi cỏ đứng người lên.

Chương 023: Trao đổi (3) (tạ ơn Thuần Cửu Liên Bảo Đăng minh chủ)

Chương 023: Trao đổi (3) (tạ ơn Thuần Cửu Liên Bảo Đăng minh chủ)

Nữ nhân mặc dù thấp bé, nhưng dáng người mạnh mẽ, trong tay dẫn theo dài bằng cánh tay Khai Sơn Đao, đang dùng một loại xem kỹ ánh mắt dò xét Vu Hoành.

"Có thức ăn không?" Tầm mắt của nàng trong tay Vu Hoành Cương Đinh Huy Thạch Bổng bên trên chuyển một chút.

"Muốn hay không đổi? Ngươi muốn cái gì?"

Nàng bổ sung một câu.

"… . Có thuốc a?" Vu Hoành nhìn đối phương mạnh mẽ thân thể đường cong, cảm thấy nữ nhân này khí lực nói không chừng so với chính mình còn lớn hơn, trong lòng dâng lên nồng đậm cảnh giác.

Hắn một bên cảnh giác dư quang liếc nhìn chung quanh, một bên dò xét đối phương.

"Ta muốn thuốc ngăn tả, thuốc tiêu viêm."

"Ngươi lấy cái gì đổi? Ta chỉ cần ăn! Lão Vu đã hai ngày không có trở về, chúng ta chung quanh mấy hộ người đều thiếu ăn, nếu như ngươi có, có thể đổi được bất luận cái gì ngươi muốn." Nữ nhân cấp tốc nói.

Giọng nói của nàng thành khẩn, đồng thời tay phải dẫn theo đao tựa hồ vô ý thức đùa nghịch cái đao hoa.

Dài bằng cánh tay Khai Sơn Đao trực tiếp mà sắc bén, khoảng chừng trưởng thành bàn tay rộng như vậy thân đao, đùa nghịch

lên đạo hoa đến, không phải tùy tiện người nào cũng có thể làm đến.

Chiêu này lập tức để Vu Hoành cảnh giác trong lòng nâng lên cao nhất.

Hắn bỗng nhiên cảm giác mình cứ như vậy lỗ mãng chạy đến trao đổi, tựa hồ có chút sai lầm rồi.

Những này có thể một mình ở bên ngoài sống lâu như vậy người, liền xem như người yếu một chút nữ tính, cũng tuyệt đối có cam đoan chính mình an toàn tuyệt chiêu.

Bất quá đối phương cũng đoán không được nội tình của hắn, chỉ cần không động thủ, hết thảy đều là không biết, đều là thăm dò, vậy là tốt rồi nói.

“Ta có ăn.” Vu Hoành cấp tốc trả lời.

“Nhưng trên thân không nhiều, phải trở về lấy. Ngươi có thuốc a?”

“Có một ít, nhưng là ngươi đến biết rõ ràng ngươi đến cùng bị bệnh gì, nếu không chính là lãng phí.” Nữ nhân cấp tốc nói.

“Tiêu chảy, liên tục kéo nhiều lần, ta hoài nghi là uống nước mưa dẫn đến.” Vu Hoành cấp tốc trả lời.

“Nước mưa! ?” Nữ nhân thần sắc giật mình, bỗng nhiên một trận, nhìn chằm chằm Vu Hoành.

“Ngươi là trực tiếp uống, hay là loại bỏ uống? !”

“Loại bỏ qua.” Vu Hoành nhìn đối phương phản ứng, lập tức trong lòng trầm xuống, cảm thấy không lành.

“Còn tốt, vậy còn tốt.” Nữ nhân ngữ khí buông lỏng.

“Nước mưa nhất định phải đun sôi uống, từ khi hai năm trước những thứ quỷ kia bắt đầu sau khi xuất hiện, nước mưa liền dẫn độc tố, một khi trực tiếp uống hết, liền sẽ nghiêm trọng t·iêu c·hảy, chỉ có thể chất rất mạnh người mới có thể gánh vác.”

“Vậy ta bây giờ nên làm gì?” Vu Hoành nhíu mày hỏi, đồng thời từ trong túi sờ soạng sợi thăn lằn khô ném qua đi.

Đối phương một thanh tiếp được, ngửi ngửi, cắn một cái đoạn một nửa, từ từ nhấm nuốt. Lại nhìn về phía Vu Hoành ánh mắt cũng ôn hòa nhiều.

“Còn tốt ngươi uống chính là loại bỏ, liền không có người nói qua cho ngươi nước mưa không thể uống a?” Nàng im lặng nói.

“… . Không, ta có cái đồng bạn, nàng liền tùy tiện uống… .” Vu Hoành hồi tưởng lại cùng cà lăm sinh hoạt thời gian, cà lăm tựa hồ thường xuyên uống nước mưa, nhưng lại chưa bao giờ cho hắn uống qua.

“… . Ngươi có một cái rất cường tráng đồng bạn.” Nữ nhân cũng trầm mặc.

“Ta đoán nàng như đầu trâu rừng, một tay là có thể đem ngươi cầm lên tới.”

“Cái kia không đến mức… . Bất quá ngươi có thể nói một chút giải quyết như thế nào a?” Vu Hoành lại lần nữa ném đi cái thịt khô đi qua.

Nữ tử tiếp được, trên mặt mang theo vẻ tươi cười.

“Rất đơn giản, trên đất trong đất, có một loại màu đen mang một chút tím ngươi đào một đoàn đi ra, ăn trứng gà nhiều như vậy, đổi nước nuốt xuống, rất nhanh liền có thể tốt.”

Nàng đứng thẳng người, nhìn một chút Vu Hoành.

“Mặt khác, ngươi hẳn là lần thứ nhất cùng người trao đổi a? Trực tiếp liền đem lai lịch của mình giao ra, trước kia hẳn là trên trấn lôcốt người?”

“… .” Vu Hoành không nói chuyện, nhưng trên mặt lại lộ ra làm sao ngươi biết thần sắc.

Hắn dĩ nhiên không phải lôcốt người, nhưng cái này không trở ngại hắn dẫn đạo đối phương hướng bên kia phỏng đoán.

“Ngươi là Vu Hoành đi.” Nữ nhân bỗng nhiên một câu nói ra tên của hắn, “Y Y lời nói xác thực rất cường tráng, ta nghe nàng nói qua ngươi. Kề bên này mấy chục dặm bên trong, có rất ít người mới gia nhập, gần nhất thời gian người mới cũng chỉ có ngươi.”

“Tốt a… . Ta là Vu Hoành, ngươi là?” Vu Hoành nghe được tên Y Y, biết đối phương là người quen, trong lòng cũng hơi buông lỏng điểm. Nhưng trong tay hay là nắm cây gậy.

“Ta là Jenny. Chế da, ngươi hẳn là nghe Y Y nói qua đi. Phụ cận bọn ta những người này mặc ta đều có thể sửa bổ.” Nữ nhân ngữ khí ôn hòa xuống tới.

“Y Y đâu? Lần này làm sao đổi thành ngươi đến, nàng làm sao không đến?” Jenny nghi hoặc hỏi.

“Nàng đi trên trấn.” Vu Hoành không nói Y Y rời đi, mà là đơn giản nói láo.

“Được chưa, còn có ăn sao? Uống nước mưa t·iêu c·hảy phương pháp trị liệu ta nói cho ngươi, ngươi phải có cái gì khác có thể đổi, đều có thể cầm đồ ăn đến, thay đi giặt quần áo có muốn không?”

Nàng ánh mắt trên người Vu Hoành bẩn đến không thể nhìn áo thun bên trên đi lòng vòng, cười nói.

Món kia nguyên bản xám trắng ngắn tay áo thun, lúc này đã biến thành màu vàng xám, hoàn toàn bị mồ hôi xử lý hình thành cấu thẩm thấu.

Mặc lại dầu lại lạnh, nặng không ít phân lượng.

“Cái đinh có sao?” Vu Hoành nghĩ nghĩ, hỏi. Hắn làm đồ vật cần cái đinh, cái đồ chơi này so góc nối kết cấu dễ dàng hơn.

“Có không ít, ngươi muốn cái này làm gì?” Jenny sững sờ, rất nhanh nàng trong nháy mắt nghĩ tới điều gì, “Chẳng lẽ lại ngươi sẽ còn tự mình làm đồ vật?”

“Biết một chút.” Vu Hoành gật đầu, lấy ra tự mình làm chén lọc nước, “Đây là ta làm chén lọc nước, các ngươi nếu là muốn, có thể tìm ta đặt trước. Dược vật, quần áo, không có gia

công Huy Thạch, hoặc là giúp ta làm chút công việc, đều có thể đổi."

Jenny nhìn xem trong tay hắn chén lọc nước, càng xem càng là hai mắt tỏa sáng.

Cái này làm công, nếu quả như thật hiệu quả tốt mà nói, vậy phụ cận mọi người liền đều có thể được lợi.

"Bởi vì tối hôm qua Đại Bì, chúng ta bây giờ đại gia hỏa đều gom lại lão Chu lôcốt bên trong chờ tăng vọt kỳ qua lại tới tìm ngươi đổi!" Nàng cấp tốc nói.

"Ngươi cái chén này hiện tại đổi a?" Nàng chỉ vào chén lọc nước hỏi.

"Đổi." Vu Hoành gật đầu.

Hắn sẽ làm việc tay nghề, mà lại làm công không tệ. Đây chính là hắn sớm nghĩ kỹ thân phận của mình nội tình.

Cái này nội tình, có thể giúp hắn tại phụ cận cam đoan nhất định cơ bản an toàn.

Bởi vì chỉ có hắn còn sống, mới nguồn năng lượng nguyên không ngừng làm ra mọi người cần sự vật.

Đây mới là giá trị của hắn.

"Ngươi chờ ta, lập tức quay lại." Jenny cũng không nói đổi bao nhiêu, xoay người chạy, nhanh như chớp liền tiến vào trong rừng, biến mất không thấy gì nữa.

Vu Hoành hướng nàng rời đi phương hướng quan sát, cũng coi chừng tìm cái địa phương trốn, không còn ngu ngốc như vậy đứng ở ngoài sáng.

Hắn hiện tại không gì sánh được khát vọng sắp cường hóa hoàn thành rèn luyện pháp. Hiện tại chính mình thể năng quá kém, sợ là ai cũng đánh không lại.

Nếu như rèn luyện pháp thành công, hắn đằng sau liền có thể cường hóa ra tương tự dã ngoại sinh tồn pháp, ẩn núp ẩn tàng pháp chờ một chút các loại sinh tồn phương pháp.

Nhưng điều kiện tiên quyết là, cường hóa ra phương pháp chính mình có thể sử dụng.

‘Rèn luyện còn cần sung túc ẩm thực cùng nghỉ ngơi… . Nếu như có thể biết rõ ràng thịt thằn lằn khô là thế nào làm ra liền tốt. Còn có cây nấm… .’

Vu Hoành ngồi xổm trốn ở trong bụi cỏ, một bên suy tư, một bên chờ đợi.

Cũng may lúc này chính là ánh nắng mãnh liệt nhất thời điểm, Quỷ Ảnh bình thường sẽ không lại lúc này xuất hiện.

Mà bởi vì không biết nguyên nhân, trong rừng cơ hồ không nhìn thấy bao nhiêu con muỗi, côn trùng cũng rất ít.

Cho nên hắn ngồi xổm ở trong bụi cỏ cũng sẽ không bị cắn.

Sàn sạt tiếng lá cây theo gió lúc lớn lúc nhỏ, ánh nắng mãnh liệt, chiếu lên trên người không ngừng dâng lên trận trận ấm áp.

Có thể trong rừng rậm trừ ra cành lá âm thanh, liền không còn bất luận động tĩnh gì, không có bất kỳ sinh mệnh nào tiếng vang.

Không có chim, không có trùng, hết thảy tĩnh mịch.

Vu Hoành con mắt thỉnh thoảng vẫn ngắm nhìn chung quanh, xác định sẽ không bị Quỷ Ảnh tùy tiện tiếp cận.

Cái này tĩnh mịch rừng rõ ràng dương quang xán lạn, lại cho hắn một loại quái dị khủng bố cảm giác.

Không có hồ điệp, không có ong mật, không có hoa, chỉ có cỏ, nhánh cây, rễ.

Xanh nhạt, xanh biếc, màu xanh sẫm, vàng lục, các loại cấp độ cành lá tầng tầng lớp lớp, xen lẫn thành một mảnh chân thực lại quái dị rừng rậm.

‘Vùng rừng rậm này, tựa như c·hết một dạng. Tươi tốt an tĩnh hư giả.’

Vu Hoành trong lòng lóe lên ý nghĩ này.

Ước chừng mấy phút sau, bưu cục thạch ốc một bên lại lần nữa truyền đến tiếng bước chân.

“Vu Hoành? Có ở đây không? Ta tới.”

Jenny thanh âm vang lên.

Vu Hoành nghe tiếng, cẩn thận xuyên thấu qua bụi cỏ hướng thanh âm phương hướng nhìn lại.

Chỉ gặp Jenny vẫn như cũ là vừa rồi cách ăn mặc, trong tay đề một cái túi nhỏ, đang đứng tại nguyên chỗ trái phải nhìn quanh.

Hắn không có lập tức ra ngoài, mà là tiếp tục quan sát một hồi, xác định đối phương động tác tự nhiên, không cứng ngắc, lúc đi lại cũng là từng bước một.

Rất rõ ràng không phải Quỷ Ảnh.

Đồng thời, chung quanh cũng không có người nào khác đi theo, chỉ có nàng một cái.

Xác định điểm ấy về sau, hắn mới chậm rãi đứng người lên.

“Ta ở chỗ này. Đồ vật mang đến a?”

“Mang đến.” Jenny híp mắt nhìn về phía bên này.

“Trước đứng yên đừng nhúc nhích!”

Nàng đột nhiên lớn tiếng nói.

“Chúng ta ước định trao đổi đồ vật là cái gì?”

“Chén lọc nước cùng cái đinh!” Vu Hoành trả lời ngay.

“Tốt!”

Nhìn đối được, Jenny cũng nhẹ nhàng thở ra, tiến lên tới gần.

“Cho.” Nàng đưa trong tay túi nhỏ đưa qua.

Vu Hoành tiếp nhận, mở ra mắt nhìn, bên trong là một nắm lớn bị gỉ đinh sắt, mỗi cái đều có ngón tay dài như thế.

“Đại khái hơn 30 cây, đủ một trận. Nhưng điểm ấy đổi chén lọc nước còn chưa đủ.”

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía đối phương.

“Tăng thêm cái này.” Jenny từ phía sau lưng buông xuống một cái ba lô, mở ra xuất ra một kiện mang miếng vá tay áo dài áo trùm đầu.

“Ta đoán ngươi cần một kiện thay đi giặt quần áo. Nếu bị nước mưa dính ướt thế nhưng là sẽ phát sốt.”

Nàng cười đối với Vu Hoành trừng mắt nhìn.

“Thành giao!” Vu Hoành gật đầu. Đem chén lọc nước giao cho đối phương, tiếp nhận áo trùm đầu.

Áo trùm đầu là màu xám, dùng một loại nào đó không biết tên cỏ mịn bện, còn tăng thêm một ít động vật da lông, nhìn rất ấm áp.

“Y phục này tăng thêm da lợn rừng, có thể phòng mưa, nhưng thời gian dài gặp mưa không thể được, chính ngươi kiềm chế chút.” Jenny nhắc nhở, “Vốn là giao cho nữ nhi của ta làm, nàng tại trên trấn lôcốt làm việc, mỗi tháng đều sẽ một lần trở về. Nói đến, nàng hẳn là chỉ so với ngươi nhỏ một chút.”

Nói lên nữ nhi, trên mặt nàng không tự chủ được toát ra nhu hòa mỉm cười.

“Ngươi rất yêu ngươi nữ nhi.” Vu Hoành thu hồi quần áo cùng cái đinh.

“Ừm, nàng là của ta kiêu ngạo, kết hợp ta cùng nàng cha ưu điểm, xinh đẹp, tự tin, có năng lực, có thể làm cuộc sống thoải mái bên trong mỗi một sự kiện.” Jenny cười trả lời.

“Đúng rồi, nếu như ta muốn cự ly xa liên lạc với ngươi, có thể có cái gì phương pháp a?” Vu Hoành bỗng nhiên nói sang

chuyện khác.

“Có thể dùng khoảng cách dài máy truyền tin, nhưng nạp điện rất phiền phức, cái đồ chơi này hắc tai trước khi đến hữu dụng, hiện tại không còn tác dụng gì nữa.” Jenny trả lời, “Ngược lại là người phát thư có cái, có thể tùy thời cùng trên trấn lôcốt liên hệ.”

“Nạp điện đâu? Giải quyết như thế nào?” Vu Hoành trong lòng hơi động, cấp tốc hỏi.

“Dùng tay cầm máy phát điện, năng lượng mặt trời phát điện cũng có, bất quá bởi vì thời gian lâu dài công suất hạ xuống, hiện tại chuyển hóa rất kém cỏi, chỉ có thể làm bổ sung.” Jenny trả lời, “Thế nào, ngươi muốn?”

Nàng bén nhạy đoán được Vu Hoành ý đồ.

“Có chút ít đồ điện, nếu như có thể sạc điện liền giúp đại ân chờ người phát thư trở về, có thể hay không giúp ta hỏi một chút, năng lượng mặt trời máy phát điện bán hay không.” Vu Hoành nói.

Chương 024: Trao đổi (4) (tạ ơn Thuần Cửu Liên Bảo Đăng minh chủ)

Chương 024: Trao đổi (4) (tạ ơn Thuần Cửu Liên Bảo Đăng minh chủ)

“Nếu như ngươi còn có chén lọc nước đồ tốt như vậy, hắn khẳng định bán.” Jenny cười nói.

Lọc nước một mực là nàng khổ não vấn đề lớn, trước đó dùng đều là lôcốt bên kia đưa tới ấm lọc nước, đồ chơi kia hiệu quả cũng liền có thể loại bỏ bên dưới cặn thô. Không bao lâu liền phải đổi tâm lọc.

Mà trong tay chén lọc nước này, nàng vừa mới cấp tốc kiểm tra qua, bên trong tâm lọc phân năm tầng, hiệu quả phải rất khá.

“Không để ý ta thử một chút a?” Nàng từ trong túi tiền gỡ xuống một cái chất da túi nước, so đo.

“Đương nhiên.” Vu Hoành lui ra phía sau một chút, để nó đổ nước tiến chén lọc nước.

Rất nhanh, dòng nước thanh tịnh chảy xuôi mà ra, cái kia thủy chất thấy Jenny hai mắt phát sáng. Càng nước sạch thế nhưng là nhu cầu cực lớn, tỉ như xử lý vết thương lúc cọ rửa.

Giao dịch hoàn thành về sau, hai người riêng phần mình lui ra phía sau, cấp tốc tách ra.

Vu Hoành tại trở về trên nửa đường, tìm tới Jenny nói tới bùn đất, đào một đoàn, mang về sơn động.

Hắn chuẩn bị thử một chút cường hóa, nếu như cái này đất thật có ngăn tả hiệu quả, đen như vậy ấn hắn là có thể đem nó cường hóa ra tác dụng phụ càng ít thuốc ngăn tả.

Đây mới là hắn chân chính dựa vào át chủ bài!

Đến lúc đó, nếu như cường hóa thời gian phù hợp, hắn liền lại nhiều một đầu vật tư trao đổi tài lộ.

Một bên khác.

Jenny cấp tốc xuyên qua rừng, tại một bãi cỏ trước dừng lại, xoay người đẩy ra cỏ dại, từ dưới đất móc ra một cái móc kéo.

Bắt lấy móc kéo, đi lên kéo một phát.

Lập tức một khối ngụy trang thành bãi cỏ tấm ván gỗ dựng đứng mà lên.

Dưới ván gỗ mặt là một đầu giản dị nói.

Nàng một chút chui vào, dọc theo âm u địa đạo bò lên hơn mười mét sâu, rất mau tới tới đất cuối đạo.

Nơi cuối cùng là một khối kim loại chế tạo đen xám cửa tròn.

Đông đông đông.

Nàng gõ cửa một cái, sau đó không đợi đáp lại, liền lấy ra chìa khoá cắm vào lỗ đút chìa khóa, vặn ra cửa tròn.

Phía sau cửa là cái vuông vức phòng nhỏ, treo trên tường nguyên tử đèn, xanh nhạt quang mang đem hết thảy đều nhuộm thành một loại sắc thái.

Nơi này là nàng sống một mình lôcốt, bên trong cái bàn ngăn tủ, giường chiếu công cụ, cái gì cần có đều có, còn có rất đa dụng đến chế da công cụ cùng nguyên liệu.

Jenny chui ra thông đạo, trở tay đóng cửa lại, duỗi người ra, đi đến ngăn tủ liền, đem loại bỏ nước từ trong chén đổ vào một cái cái nồi chờ lấy một hồi đun sôi.

Sau đó nàng đi đến giá sách một bên, tọa hạ, lấy ra bút than cùng báo chí, chuẩn bị ghi chép hôm nay gặp phải Vu Hoành.

“Mẹ, ngươi vừa mới đi ra sao?” Bỗng nhiên một cái thanh thúy giọng nữ từ phía sau một phòng khác truyền đến.

Cái này lôcốt có một cái phòng khách nhỏ ba cái gian phòng, tam phòng ở giữa một cái là chế da phòng làm việc, một cái là phòng ngủ, còn có một cái là gian tạp vật.

Thanh âm lúc này bắt đầu từ phòng ngủ truyền đến.

“Là Eve sao? Ngươi chừng nào thì trở về?” Jenny sắc mặt vui mừng, quay đầu nhìn về phía thanh âm phương hướng.

“Vừa trở về không bao lâu.” Trong phòng ngủ đi ra một cái màu vàng đuôi ngựa nữ hài, nữ hài một thân xanh biếc áo trùm đầu, hạ thân là quần jean bó sát người, khuôn mặt đẹp đẽ, tựa hồ còn hóa đồ trang sức trang nhã.

Nàng là Jenny nữ nhi Eve, cũng là mảnh này người sống sót căn cứ xinh đẹp nhất nữ hài.

“Có ăn sao mụ mụ, ta vừa mới lật ra, cái gì cũng không có.” Eve bất mãn nói.

“Còn có một số…” Jenny đứng dậy, cấp tốc từ trong góc lật ra một túi nhỏ thịt khô, nàng mở ra thịt khô cái túi miệng, bắt một nửa, chuẩn bị đưa cho nữ nhi.

Nhưng không ngờ toàn bộ cái túi đều bị Eve một chút đoạt lấy đi.

“Còn có nhiều như vậy a, cảm ơn mụ mụ, ta liền biết mụ mụ lợi hại nhất.” Nàng lập tức vui vẻ tiến lên hôn Jenny một ngụm, sau đó cấp tốc thuận lối ra chui ra ngoài.

Jenny tay treo giữa không trung, ngay cả trong tay thịt khô cũng bị cướp đi.

Nàng cười khổ, lại không ngăn cản.

Nàng chưa kịp nói, những này chính là nàng tăng vọt kỳ hơn phân nửa thức ăn dự trữ,

Toàn cầm đi, còn lại, cũng chỉ đủ nàng mỗi ngày chịu nước dùng chèo chống…

Thở hắt ra, Jenny đột nhiên lộ ra dáng tươi cười.

“Như vậy vội vã muốn ăn, xem ra cũng là đói c·h·ế·t… . Bất kể như thế nào, có thể đến giúp nàng liền tốt… .”

Nàng không đi nghĩ vì cái gì lẫn vào rất tốt nữ nhi lại đột nhiên từ trên trấn chạy về đến, cũng không có suy nghĩ vì cái gì đối phương tuyệt không vì nàng cân nhắc.

Nàng chỉ biết là, từ khi trượng phu sau khi c·h·ế·t, trên thế giới này nàng cũng chỉ thừa Eve một người thân.

‘Phương diện này nàng còn nhỏ, về sau sẽ hiểu chuyện… .’

Trong lòng an ủi bên dưới chính mình, nàng tiếp tục vùi đầu bắt đầu xử lý mới tới một chút quần áo cũ.

Đem quần áo cũ hủy đi chế thành mới vừa người quần áo, đây cũng là nàng trao đổi sinh ý một trong.

*

*

*

Răng rắc.

Sơn động cửa bị kéo ra.

Vu Hoành bước nhanh tiến vào, cảm nhận được một cỗ quen thuộc mùi thối nhào tới trước mặt, chợt cảm thấy an tâm.

Đóng cửa lại, kéo ra cửa sổ thông gió.

Hắn nhặt được rễ thanh protein, nhét vào trong miệng từ từ nhấm nuốt. Đồng thời đem vừa móc ra đất phóng tới ỷ vào trên báo chí.

Cuối cùng, hắn kéo qua gỗ tròn băng ghế, đặt mông ngồi vào lò sưởi trong tường đối diện, lẳng lặng nhìn xem viết tổng hợp thể năng rèn luyện pháp tấm kia báo chí lóe ra đếm ngược.

Lúc này đếm ngược còn có năm tiếng ra mặt.

Vu Hoành dứt khoát cũng không chạy loạn, cứ như vậy lẳng lặng ngồi tại trên ghế chờ lấy thời gian kết thúc.

Một giờ…

Hai giờ… .

Ba giờ… . .

Bên ngoài thiên khai bắt đầu tối.

Trong núi rừng gió cũng thay đổi lớn, phát ra càng vang lên tiếng ô ô.

Vu Hoành đứng người lên, hoạt động hạ eo chân, đưa tay một thanh kéo lên quan sát cửa sổ tấm che.

Đồng thời sẽ tiêu hao một nửa cường hóa Huy Thạch đổi thành chính mình chỉ có khối kia hoàn chỉnh cường hóa Huy Thạch.

Làm xong những này, hắn cầm lấy thả mát cái nồi, đem bên trong nước sôi đổ ra, dùng cái chén nhàn nhạt nhấp miệng, phòng ngừa thiếu nước.

‘Bên ngoài trời mưa về sau, một ngày thời gian không đủ phơi khô, không có gì củi khô, đêm nay chỉ có thể chấp nhận lại chống đỡ chống đỡ…’

Hắn tính toán thừa dư củi lửa số lượng, lại đem ngọn nến lấy ra, đặt ở tiện tay có thể lấy cầm tới vị trí.

Sau đó đặt mông nằm c·h·ế·t dí trên chăn, ánh mắt nhìn chăm chú lên cửa lớn chờ đợi ban đêm đến.

Không bao lâu, ước chừng hơn hai mươi phút sau.

Trời, triệt để đêm đen tới.

Từng đợt quen thuộc tất xột xoạt bò sát âm thanh, lại một lần nữa truyền đến.

Vu Hoành cấp tốc đứng dậy, dùng trong lò sưởi trong tường còn sót lại than lửa, nhóm lửa ngọn nến.

Ánh nến sáng lên, bao trùm toàn bộ sơn động.

Thừa dịp thời gian này, hắn liền bắt đầu dẫn đốt lò sưởi trong tường.

Lúc ban đêm, phía ngoài nhiệt độ đã hạ xuống nhiều lắm là vài lần.

Theo côn trùng màu đen nhanh chóng tràn vào, lò sưởi trong tường từ từ cũng bị Vu Hoành dẫn đốt minh hỏa, bốc cháy lên.

Từng khối củi khô thêm vào, thiêu đốt hỏa diễm chiếu sáng toàn bộ sơn động.

Thời gian cũng tại dạng này buồn tẻ bên trong không ngừng trôi qua.

Nửa đường Vu Hoành lại kéo hai lần bụng, đều là triệt để kéo mất nước triệu chứng. Điều này cũng làm cho sắc mặt của hắn càng ngày càng tái nhợt, bờ môi càng phát ra không có huyết sắc.

Rốt cục.

Tại hắn một mực chú ý xuống, cường hóa bên trong tổng hợp thể năng rèn luyện pháp, cuối cùng kết thúc.

Một trận mơ hồ về sau, trước đó báo chí trong nháy mắt biến thành một bản đơn bạc màu đen sổ tay.

Sổ tay có dài bằng bàn tay ngắn, độ rộng cũng cùng trưởng thành bàn tay không sai biệt lắm. Nó trang bìa tinh tế in: Cao cấp rèn luyện thể năng pháp.

Thấy cảnh này, Vu Hoành hai mắt tỏa sáng, cấp tốc buông xuống trong tay củi khô, đi qua, cầm lấy sách nhỏ.

Trong ánh lửa, hắn không kịp chờ đợi động tác nhanh chóng lật ra sổ tờ thứ nhất.

Lập tức, một bộ tiêu chuẩn chạy bộ động tác sơ đồ, xuất hiện tại trước mắt hắn.

Sơ đồ là một cái toàn thân không mặc quần áo nam tử đầu trọc.

Chỉ là nam tử này không có làn da, có thể thấy rõ ràng nó dưới da tất cả cơ bắp gân bắp thịt cùng xương cốt.

Trong đó phát lực địa phương, dùng màu đỏ bôi sắc, còn tiêu chú phát lực phương hướng, phát lực cường độ.

Vu Hoành mắt nhìn bản vẽ này phía trên văn tự: Cơ sở Luyện Khí Động Công.

"Cái này không phải liền là chạy bộ sao?" Hắn cẩn thận thẩm tra đối chiếu sơ đồ bên trên chi tiết, xác định cái đồ chơi này chính là một bộ cực kỳ tường tận chạy bộ chỉ đạo đồ.

Nhưng hắn nhớ rõ ràng, mình tại cường hóa lúc, là hữu tâm hướng tu tiên võ công, nội công, các loại phương hướng dẫn đạo.

Lúc đó nghĩ là, mặc dù danh tự là cao cấp rèn luyện thể năng pháp, có thể phương hướng hơi lệch ra nghiêng một cái cũng không quan trọng.

Kết quả… . . Liền cái này?

Vu Hoành mày nhăn lại, thở ra một hơi, nhẫn nại tính tình lại tiếp tục hướng xuống lật giấy.

Trang thứ hai nội dung ngược lại để hắn hơi nơi nới lỏng lông mày.

Trang thứ hai là nguyên bộ chạy bộ một bộ hô hấp nội công hình.

Đồng dạng là cái kia không có làn da đầu trọc người, nó thể nội, dùng đỏ lam hai loại đầu mũi tên, tiêu xuất thổ khí cùng lúc hít vào tiết tấu, số lượng, thời gian, lộ tuyến.

Đồng thời một bên có chữ nhỏ nói rõ, đang chạy bước lúc, cần quan tưởng một tấm đặc thù đồ án.

Đồ án gặp trang thứ ba.

Vu Hoành lật đến trang thứ ba.

Chính là bộ kia quan tưởng đồ.

Đây là một bộ tựa như một đám màu đen bùn nhão hỗn tạp màu bạc hạt cát quái dị đồ án.

Nhìn một cái, Vu Hoành chợt cảm thấy có một chút mê muội, hai mắt phảng phất muốn bị hút đi vào đồng dạng.

Hắn không dám nhìn nhiều, bởi vì phía dưới viết chữ nhỏ: Không phải luyện công kỳ trước chớ nhìn.

Lại lần nữa lật giấy.

Cuối cùng là một chút cần phối hợp phục dụng thảo dược vật liệu, Vu Hoành nhìn kỹ lại, ngoài ý muốn phát hiện, những thảo dược này rõ ràng đều là chung quanh trong rừng thường gặp được.

Còn có chú ý hạng mục cùng cảnh cáo.

‘Bản rèn luyện pháp làm gốc theo cá nhân thể chất tinh thần hoàn cảnh các loại cơ sở, lượng thân định chế thiết kế, không phải bản nhân xin chớ sử dụng, nếu như nếm thử, tự gánh lấy hậu quả.’

“Như thế trí năng?” Vu Hoành càng phát ra cảm giác hắc ấn thần kỳ cùng cường đại.

Khép lại một trang cuối cùng, hắn bỗng nhiên mới phản ứng được, cảm tình này cái gọi là cao cấp rèn luyện thể năng pháp, cũng chỉ cho một bộ chạy chậm Luyện Công Đồ?

Tất xột xoạt côn trùng màu đen còn tại cửa ra vào điên cuồng đi đến tràn vào.

Ồn ào tiếng vang cũng đem Vu Hoành từ trong suy tư kéo lại.

Hắn cấp tốc buông xuống sổ, đi nhanh lên đến lò sưởi trong tường bên cạnh thêm củi.

Một bên thêm củi, hắn cũng một bên cẩn thận hồi tưởng vừa mới nhìn qua rèn luyện pháp.

‘Phía trên này không nói nhất định phải ngoài phòng chạy bộ, trong phòng nguyên địa chạy tựa hồ cũng được, ta trước tiên ở trong phòng nếm thử dưới.’

Đáng tiếc, ý nghĩ rất tốt, hắn mới nhấc chân chạy hai phút đồng hồ, liền một trận run chân, không có khí lực.

Bởi vì không ăn đồ vật, chỉ riêng uống nước, còn kéo thoát nước, thân thể đã sớm không có bổ sung, tiến vào không còn chút sức lực nào trạng thái.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành cấp tốc hoàn hồn, lúc này mới nhớ tới thuốc còn không có ăn, bụng tiêu chảy còn chưa tốt.

Hắn lúc này lấp một cây củi lửa, đi đến ban ngày đào cái kia đống đất trước mặt, vươn tay, chạm đến đất.

‘Cường hóa thuốc ngăn tả, phương hướng là: Giảm bớt tác dụng phụ.’ trong lòng của hắn mặc niệm.

Nếu như đống này đất thật sự có tự nhiên ngăn tả tác dụng, đen như vậy ấn cường hóa hắn là có thể thành công.

Nhưng nếu như nó bản thân vô dụng, cái kia hắc ấn có thể sẽ xuất hiện cùng trước đó một dạng độ hoàn hảo không đủ, không cách nào cường hóa.

Cái này cũng liền thành nghiệm chứng nó công hiệu thật giả chi pháp.

Vu Hoành nhìn xem thổ nhưỡng, con mắt cũng không nháy mắt, lẳng lặng chờ đợi.

Tê.

Rất nhanh, trên mu bàn tay hắc ấn một chút chảy ra một tia hắc tuyến, chui vào thổ nhưỡng.

Ngay sau đó, một cái quen thuộc đếm ngược xuất hiện tại thổ nhưỡng mặt ngoài.

Lần này, vốn là màu đen trên thổ nhưỡng, đếm ngược không còn là màu đen, mà là bắt mắt màu đỏ.

‘1 giờ 51 phút’ .

Thật! !

Vu Hoành hai mắt sáng lên, trên mặt toát ra vẻ may mắn.

Mặc dù cảm giác cái kia Jenny không cần thiết lừa gạt mình, nhưng thật nhìn thấy kết quả, hắn trong lòng mới nhẹ nhàng thở ra.

Tại cái này thiếu khuyết dược vật nguy hiểm hoàn cảnh bên trong, nếu như có thể ổn định chế tạo đầy đủ thuốc ngăn tả, chuyện này với hắn, đối với những người khác, đều là một kiện đại hảo sự.

‘Phải chăng cường hóa thuốc ngăn tả?’ hắc ấn băng lãnh tiếng máy móc chậm rãi vang lên.

Vu Hoành liếm liếm môi khô khốc.

‘Là!’

Chương 025: Biến cố (1) (Tạ Lam tảo Thiên Thần hạ phàm minh chủ)

Chương 025: Biến cố (1) (Tạ Lam tảo Thiên Thần hạ phàm minh chủ)

Một giờ 51 phút đồng hồ, cũng chính là hai giờ, đối với Vu Hoành tới nói không hề dài.

Hắn một bên thêm củi, một bên chờ đợi.

Bất tri bất giác, ngoài cửa hắc trùng số lượng biến ít, tia sáng ẩn ẩn từ lỗ thông gió chiếu vào.

Trời đã sáng.

Hắn chậm rãi đi tới cửa phía sau, mở ra quan sát cửa sổ.

Bên ngoài trong núi rừng hoàn toàn mông lung sương mù xám, mơ hồ không rõ. Ánh nắng chiếu sáng sương mù xám, đem hết thảy đều đổi thành xám trắng.

Đột nhiên, Vu Hoành trong lỗ mũi ngửi được một cỗ sặc nhân khí vị, không khỏi lui ra phía sau hai bước, lông mày cau lại.

Hắn quay đầu mắt nhìn cường hóa lấy thuốc, thời gian còn mấy phút nữa.

Ngay sau đó cũng không vội, lẳng lặng tọa hạ chờ.

Không bao lâu, đất đen mặt ngoài số lượng trực tiếp về không.

Cả người nó một chút vặn vẹo mơ hồ, một giây không đến, lại cấp tốc khôi phục rõ ràng.

Rõ ràng về sau, nguyên bản đất, đã biến thành sáu viên nghiêm màu đen bao con nhộng.

Bao con nhộng mặt sau viết chữ: Thuốc ngăn tả, cách dùng: Một lần một viên, một ngày một lần. Tác dụng phụ: Đau bụng, táo bón, dạ dày khó chịu.

Vu Hoành sắc mặt vui mừng, cấp tốc chạy tới gần đi qua, nhặt lên thuốc, móc ra một viên liền nhét vào trong miệng, sau đó bưng lên trước đó loại bỏ đốt tốt nước sôi để nguội, từng thanh mang theo nuốt xuống.

Uống thuốc, hắn trong lòng mới an định không ít.

Hắc ấn năng lực cường hóa, cho tới bây giờ không có đi ra đường rẽ, nó nếu tiêu ký là thuốc ngăn tả, vậy liền nhất định không có vấn đề.

Thuốc vào trong bụng, còn không có có hiệu quả, Vu Hoành nhàn rỗi không chuyện gì, liền bắt đầu cầm lấy công cụ, dùng rảnh rỗi khối gỗ làm mới chén lọc nước.

Dù sao chỉ cần giản dị làm tốt, cường hóa liền có thể hoàn thiện.

Tiện thể lấy, hắn còn cầm một cây thanh protein nhét vào trong miệng.

Thứ này danh xưng một cây có thể chống đỡ một ngày, hắn dự định thử một chút.

Một bên cầm cái cưa lấy ra công, hắn thuận tay mở ra radio.

Điện đài là điều chế tốt, không động tới.

Mở ra liền có âm thanh truyền ra, là hai người thăm hỏi hình thức.

"… . Du Vân thị trọng đại tai hại tại gần hai năm qua cũng không phải là cô lệ, căn cứ tổng đài phóng viên thống kê, từ hắc tai xuất hiện đến nay, cả nước các nơi đặc thù tai hại liền dâng lên trên xu thế. Trong đó Quỷ Ảnh cùng Huyết Triều quái vật đưa đến t·hương v·ong ngược lại không nghiêm trọng lắm. Bọn chúng chỉ là tại hắc tai sơ kỳ tạo thành tổn hại khá nhiều. Nhưng ở đến tiếp sau ổn định hoàn cảnh bên trong, chân chính dẫn đến t·hương v·ong nhân số lên thẳng, là so Quỷ Ảnh nguy hiểm hơn Ác Ảnh."

“Ác Ảnh không e ngại phổ thông Huy Thạch, tốc độ di chuyển cực nhanh, có mạnh truyền nhiễm tính. Mặc dù xuất hiện tần suất cực thấp, ngẫu nhiên mới có thể ẩn hiện một lần, nhưng một khi hiện thân, tạo thành nguy hại viễn siêu phía trước cả hai.

Du vân lần này tai hại, hết thảy tạo thành siêu 600 người t·hương v·ong, đã có thể cùng không lợi thẻ ban sơ án lệ thị trấn Char đánh đồng… .”

“Đúng vậy, như vậy Hàn giáo sư có cái gì có thể cho đến chúng ta đề nghị đâu?” Điện đài người chủ trì hỏi.

“Đề nghị… . Cũng chỉ có một đầu, tận lực đi quy mô càng lớn Hi Vọng thành cứ điểm, nơi đó có tân tiến hơn v·ũ k·hí, cường đại hơn phòng hộ, một người không cách nào tìm tới đối kháng Ác Ảnh phương pháp. Tạ ơn.”

“Được rồi, đúng, ngài trước đó còn nâng lên, Ngân Tháp liên hợp nghiên cứu học viện gần đây sắp đẩy ra Huyết Triều Quỷ Ảnh phòng hộ sinh tồn sổ tay, không biết là thật hay là giả?” Người chủ trì hỏi.

“Ừm, có nghe được tin tức này, thật giả ta cũng không rõ ràng. Bất quá bây giờ, ngoài thành hoàn cảnh càng ngày càng kém, Huyết Triều cùng Quỷ Ảnh Ác Ảnh đều đang thay đổi nhiều, đồng thời đêm tối thời gian cũng đang không ngừng dài ra, đối với chiếu sáng phương diện nhu cầu càng lúc càng lớn. Cá nhân ta cảm thấy, Ngân Tháp là có nghĩa vụ cùng trách nhiệm ra sân khấu như thế một quyển sổ tay.”

“Một vấn đề cuối cùng. Có người nghe hỏi thăm: Nhiều người căn cứ, gặp được nguy hiểm, người phải c·hết cũng nhiều, bị liên lụy khả năng cũng lớn hơn. Tựa như một năm trước Pokoff sự kiện, năm tháng trước hộp nhạc sự kiện, đều đưa đến đại quy mô tử thương. Trừ cái đó ra, còn có càng nhiều không thể nhận được tin tức sự kiện, ở các nơi nơi hẻo lánh phát sinh, ngài đối với dạng này chất vấn thấy thế nào?”

“Ta muốn cảnh cáo chính là những này, những sự kiện này hiện tại điều tra xem ra, đều là Ác Ảnh tạo thành. Nó cao truyền nhiễm tính, có thể thông qua bất luận cái gì tiếp xúc nó

môi giới người cấp tốc truyền bá. Đây cũng là khả năng tạo thành đại lượng t·hương v·ong mấu chốt.

Mà đối với Ác Ảnh, chúng ta bây giờ trừ ra c·ách l·y cùng xua tan nó môi giới xuất hiện chi địa bên ngoài, còn không có hiệu xua tan thủ đoạn."

"Cao nồng độ Huy Thạch tạc đ·ạ·n đâu?"

"Không được, Ác Ảnh so Quỷ Ảnh nguy hiểm hơn địa phương, ở chỗ bọn hắn bị đuổi tản ra sau có thể cực nhanh khôi phục, không tổn thương chút nào. Cho nên một khi gặp phải, cần phải cấp tốc rời đi. Bên ngoài bây giờ càng ngày càng nhiều Ác Ảnh sự kiện, cũng sẽ dẫn đến các đại Hi Vọng thành đối với tiến vào người thẩm tra càng ngày càng nghiêm ngặt, cho nên xin khuyên ở bên ngoài đám người sống sót, mau chóng tiến vào trong thành lôcốt, nếu không chậm thêm có thể sẽ đứng trước không cách nào tiến vào, thiếu khuyết tiếp tế tình huống… ."

Sau đó chính là kết thúc ngữ cùng cảm tạ, vị giáo sư này tại người chủ trì đội ơn bên trong rời đi phát sóng trực tiếp. Tiết mục này cũng theo đó kết thúc, biến thành âm nhạc êm dịu.

Vụ Hoành ngồi tại trên ghế, trong lúc nhất thời nghe đến mê mẩn.

Hắn không nghĩ tới, bên ngoài nhìn như an toàn Hi Vọng thành cứ điểm, thế mà cũng đứng trước lớn như vậy nguy hiểm.

'Cũng đúng, nhiều người, tự nhiên hấp dẫn tới nguy hiểm cũng nhiều… . Nếu như ta là Quỷ Ảnh quái vật, ta cũng sẽ đi trước địa phương nhiều người tìm ăn.'

Lấy lại tinh thần, hắn khe khẽ thở dài.

Đứng dậy, đem một cái thô ráp chén gỗ phóng tới trên mặt đất, sau đó như cũ, dùng bao vải bên trên than, che lại miệng chén.

Cuối cùng đưa tay đè lại, cường hóa.

Đếm ngược số lượng hiển hiện: 3 giờ 02 phút.

“Ừm? Thời gian làm sao dài ra rồi?” Vu Hoành nhớ kỹ lần trước cường hóa chỉ dùng hai giờ rưỡi.

Lần này làm sao… .

Hắn đánh giá chính mình mới làm cái chén, làm qua cực kỳ thô ráp, chính là tùy tiện dùng lưỡi búa đánh cho một cái tứ phương chén gỗ, ở giữa nội bộ dùng cái đục đào cái nát hỏng bét động.

So với lần thứ nhất cẩn thận làm chén gỗ kém nhiều… .

‘Chẳng lẽ lại, là bởi vì làm công, dẫn đến thời gian dài ra?’ trong lòng hắn ẩn ẩn có chỗ suy đoán.

Âm thầm ghi lại điểm ấy.

Nghỉ ngơi một hồi, cảm giác thân thể tốt hơn một chút, bắt đầu cường hóa chén lọc nước về sau, hắn cũng đứng dậy quét dọn vệ sinh, đem rác rưởi cứt đái đỗ lại trình bày, thay đổi mới cầm tới quần áo, ra ngoài nhặt củi, tìm vũng nước lấy nước.

Một loạt chuyện làm xuống tới,

Thời gian đảo mắt liền đi qua ba giờ.

Cái chén cũng cường hóa tốt, cùng cái trước không có gì khác biệt.

Hắn cầm thử một chút, xác thực hiệu quả không tệ.

Một ngày này, hắn đều không có lại đến chỗ chạy loạn, mà là ngay tại sơn động phụ cận, nhặt được một ngày củi lửa.

Củi khô bị dầm mưa ướt, nhưng dùng để làm một ít đồ vật cũng không tệ.

Đảo mắt ba giờ lại lần nữa đi qua, Vu Hoành lại cường hóa ra một cái chén lọc nước.

Tăng thêm trước đó cái kia, hết thảy liền có hai cái.

Hắn tạm dừng xuống tới, không có ý định tiếp tục, mà là cầm lấy một mực tại dùng công cụ đồ bộ.

Đồ bộ này là cà lăm chính mình đụng, trong đó có cái cưa, rìu, cái đục, cái xẻng, cái vặn vít các loại, có thể nói tương đương hoàn thiện.

Vu Hoành dự định hảo hảo cường hóa dưới, thuận tiện chính mình đến tiếp sau sử dụng, bằng không đợi đến hỏng lại cường hóa liền phiền toái. Có thể sẽ biến thành chữa trị.

Trong sơn động, hắn đem tất cả công cụ phóng tới một khối, dùng vải rách ôm, sau đó đưa tay đặt tại trên vải rách.

'Cường hóa công cụ đồ bộ, phương hướng: Kiên cố tăng cường.'

Tê, hắc tuyến lóe lên. Trên vải rách lập tức hiển hiện đếm ngược: 1 lúc 1 2 phút.

Thời gian rất ngắn.

Vu Hoành thu tay lại, như có điều suy nghĩ.

'Xem ra cái này cường hóa cùng yêu cầu của ta có rất lớn quan hệ. Yêu cầu càng khó, khoảng cách càng lớn, thời gian lại càng dài. Đồng thời còn cần một cái độ hoàn hảo, chỉ là không biết độ hoàn hảo thấp nhất nhất định phải bao nhiêu mới được.'

Trong lòng của hắn tính toán, lâm thời tìm cái địa phương tọa hạ nghỉ ngơi.

Thuốc ngăn tả hiệu quả rất tốt, sáu giờ thời gian, hắn một lần đều không có rồi, thân thể cũng không có cảm giác có cái gì không.

Còn lại dược vật có thể giữ lại bảo tồn tốt, chờ lấy về sau sử dụng, đương nhiên thời điểm then chốt cũng có thể xuất ra đi trao đổi.

Cảm giác thân thể tốt hơn một chút, lúc xế chiều, Vu Hoành cuối cùng ra ngoài, ở chung quanh đi lòng vòng, quen thuộc hoàn cảnh sau. Liền trở về phòng an toàn, bắt đầu sớm ngủ một giấc nghỉ ngơi.

Ban đêm không thể ngủ, hắn dự định dựa theo cao cấp rèn luyện thể năng pháp, rèn luyện thân thể.

Mà trước khi ngủ, hắn không có khả năng lãng phí hắc ấn cường hóa thời gian, không thể để cho nó nhàn rỗi xuống tới.

Thế là, hắn đi trước kiểm tra công cụ đồ bộ tình huống.

Đi đến góc tường, Vu Hoành sửng sốt một cái.

Trong góc tường, nguyên bản một mảnh rách rưới các hạng công cụ, lúc này toàn bộ đều bị một cái kim loại đen cố định đỡ cố định trụ.

Phía trên từng thanh từng thanh công cụ, hoàn toàn không có trước đó cũ nát tổn hại, lúc này toàn bộ mới tinh một mảnh.

Đồng thời công cụ chất liệu mặt ngoài tựa hồ tất cả đều phụ lên một lớp bụi màu đen không biết vật chất, độ dày cũng thay đổi lớn, nhìn kiên cố rất nhiều.

“Chậc chậc… . Lợi hại… Hiệu quả này, mới một giờ… .” Vu Hoành chậc chậc than thở, đưa tay gỡ xuống một thanh cái cưa.

Cái cưa răng cưa trước đó còn có địa phương gãy mất, hiện tại nhìn kỹ lại, toàn bộ đứt gãy đều biến mất, mà lại răng cưa độ sắc bén so trước đó mạnh không biết bao nhiêu.

Trong lòng lại lần nữa tán thưởng câu, Vu Hoành bắt đầu tìm kiếm kế tiếp cường hóa mục tiêu.

Bây giờ trong sơn động, đồ ăn, uống nước, công cụ, tạm thời đều có bảo đảm.

Duy chỉ có còn lại chỗ nghỉ ngơi… . Cần tăng cường.

Hắn ánh mắt một chút rơi vào giường kia dày đặc chăn bông thối bên trên.

‘Cái này cường hóa còn tự mang sạch sẽ, cường hóa một lần chăn mền thử nhìn một chút. Nếu như có thể biến thành sẽ không mốc meo, khinh bạc tốt tẩy loại hình thì tốt hơn…’

Nghĩ tới đây, hắn đi đến giường kia cà lăm đưa cho hắn xám trăng chăn mền trước, ngồi xuống, vươn tay.

‘Cường hóa giường chiếu, phương hướng: Phòng nấm mốc, khu trùng, càng khinh bạc dễ dàng cho thanh tẩy.’

Hắn tâm niệm bên trong hiện lên yêu cầu.

Hắc tuyến từ mu bàn tay hắc ấn lóe lên mà ra, chớp mắt liền chui vào chăn mền.

Đếm ngược số lượng hiển hiện: 10 giờ 14 phút.

‘Lâu như vậy? !’ Vu Hoành trong lòng sững sờ. Bất quá nghĩ lại, hắn yêu cầu tựa hồ nhiều một chút, lại thêm giường chiếu thể tích càng lớn, có lẽ là những nguyên nhân này dẫn đến.

Mười giờ, từ hiện tại ban đêm, đến bình minh chờ nổi!

Trong lòng hắn nhất định, cấp tốc xác định hắc ấn tiếng hỏi.

Lập tức trên chăn bông màu đen đếm ngược bắt đầu lưu động.

Ánh lửa dâng lên, trong sơn động, Vu Hoành cũng ở giữa không trung nguyên địa chạy chậm lấy, bắt đầu rèn luyện.

Đồng thời tùy thời chú ý hô hấp, tâm thần quan tưởng, phối hợp cơ bắp phát lực.

Ba cái cùng một chỗ phối hợp hay là rất khó.

Hắn không ngừng nếm thử, lặp lại, ngẫu nhiên dừng lại thêm củi, nương theo lấy thời gian không ngừng trôi qua.

Từ từ, sau nửa đêm thời gian, hắn dần dần bắt đầu tìm được ba cái phối hợp cảm giác.

Theo chạy chậm bên trong, hắn bên tai dần dần nghe được một chút nhỏ xíu tiếng nước chảy.

Thanh âm kia ngay từ đầu rất nhỏ.

Theo thời gian chuyển dời, thanh âm từ từ lớn lên, đồng thời càng lúc càng lớn.

Thậm chí ngay cả ngoài cửa hắc trùng tràn vào, cũng vô pháp ngăn chặn tiếng vang này.

Chương 026: Biến cố (2) (Tạ Lam tảo Thiên Thần hạ phàm minh chủ)

Chương 026: Biến cố (2) (Tạ Lam tảo Thiên Thần hạ phàm minh chủ)

Thời gian dần trôi qua, Vu Hoành bắt đầu cảm giác thân thể phát nhiệt, toàn thân có chút đổ mồ hôi. Hắn cố gắng đong đưa cánh tay, kết hợp toàn thân động.

Trong đầu cũng quan tưởng bộ kia rèn luyện pháp hình.

Bất tri bất giác, thân thể của hắn càng ngày càng mỏi mệt, càng ngày càng mệt mỏi.

Cảm giác như vậy chỉ kéo dài vài phút, lập tức!

Một tia cực kỳ nhỏ bé yếu ớt khí lạnh, xuất hiện tại hắn hai chân bàn chân.

Cái kia khí lạnh phảng phất là do thân thể rất nhiều nhỏ bé hạt tròn, hội tụ mà thành.

Vu Hoành có thể cảm giác được rõ ràng vô số ngứa ngáy điểm nhỏ, từ bàn chân chung quanh hội tụ đến cùng một chỗ, cuối cùng tạo thành cái kia từng tia khí lạnh.

Hắn hai chân không ngừng chạy nhanh, lòng bàn chân lại bắt đầu không ngừng hướng thượng lưu xuất thanh khí lạnh chảy.

Khí lưu kia chậm rãi đi lên, theo hắn chạy động tác, tự nhiên mà vậy chảy vào phần hông, lại đến phần eo, lồng ngực, cuối cùng là đầu.

Hai cỗ khí lạnh l·ên đ·ỉnh đầu hội tụ một đoàn, lại thuận cái ót chảy đi xuống, rất mau trở lại đến hai chân bàn chân, vừa vặn hình thành hai cái vòng tròn.

Kỳ quái là, khi hai cỗ khí lạnh hoàn thành lần thứ nhất vòng tròn lớn lúc, Vu Hoành lập tức toàn thân mát lạnh, trước đó mỏi mệt một chút giảm bớt rất nhiều.

Không bao lâu, hắn dừng lại cho lò sưởi trong tường thêm củi, đồng thời cũng cẩn thận trải nghiệm lấy cao cấp rèn luyện pháp cảm giác.

Một đêm này không có Đại Bì xô cửa, chỉ có rộng lượng hắc trùng không ngừng tràn vào, tựa như vô cùng vô tận.

Bất tri bất giác, sắc trời sáng lên.

Vu Hoành thu hồi động tác, mắt nhìn cường hóa bên trong giường chiếu, bắt đầu quét dọn củi bụi, ăn cái gì uống nước sắp xếp liền chờ các loại.

Đợi thêm một lúc nữa, nghe ngóng radio, cường hóa thời gian liền cuối cùng đã tới.

Đứng tại chăn bông một bên, Vu Hoành lẳng lặng nhìn chăm chú lên, nhìn chăm chú đếm ngược từ từ về không.

Bạch! !

Trong chốc lát vặn vẹo một cái chớp mắt.

Toàn bộ thối chăn mền hoàn toàn mơ hồ, sau đó đảo mắt rõ ràng.

Xuất hiện tại Vu Hoành trước mắt, không còn là đơn thuần chăn mền.

Mà là một giường màu xám trắng mang khóa kéo cái mũ túi ngủ lớn!

Chất liệu từ chăn bông biến thành không biết tên một loại khinh bạc vật liệu, Vu Hoành đưa tay nhéo nhéo.

Mềm mại mà ôn hòa, còn mang theo một cỗ cùng loại thanh hương mùi. Hắn là dùng để khu trùng.

“Còn kém đại lượng nước tắm rửa… .” Vu Hoành đánh giá bây giờ sơn động, so với vừa mới bắt đầu thoải mái hơn.

“Như thế nào mới có thể lấy tới đại lượng nguồn nước?” Đó là cái rất vấn đề phiền toái.

Đơn giản duy sinh nguồn nước là đầy đủ, nhưng đại lượng nước, sợ là chỉ có thể dựa vào giếng cùng dòng suối mới có thể giải quyết.

‘Đúng, nếu cái gì đều có thể cường hóa, như vậy giếng đâu? Giếng có phải hay không cũng có thể cường hóa! ?’ bỗng nhiên trong đầu hắn hiện lên một cái ý niệm trong đầu.

Đem ý nghĩ này nén ở trong lòng, hắn uống chén nước, đứng dậy đi lấy ra một cái túi nhỏ thịt khô, nhàn rỗi không chuyện gì cường hóa thịt khô tỷ lệ hiệu suất cao nhất.

Một cái túi mười khối chỉ cần ngày 1 8 giờ, sau khi cường hóa thanh protein, có thể chống đỡ mười ngày. So với cường hóa trước chỉ có thể chống đỡ hai ba ngày, mạnh rất nhiều.

Đến tiếp sau liên tiếp hai ngày, Vu Hoành đều không có lại rời đi, mà là chuyên tâm ở trong động rèn luyện thân thể.

Thanh protein tăng thêm cây nấm rau dại xen lẫn trong cùng một chỗ ăn, chính là hắn mỗi ngày đồ ăn.

Thêm nước nấu một nồi nước, ngay cả đun nước thời gian cũng bớt đi.

Trong nháy mắt, sáu ngày tăng vọt kỳ rốt cục đi qua.

Ngày cuối cùng lúc, lại tới hai đầu Đại Bì xung kích cửa lớn, nhưng được chữa trị tốt lại lần nữa gia cố cửa lớn cản lại.

Xem như hữu kinh vô hiểm.

Đến tận đây, cái này nho nhỏ phòng an toàn, mới xem như chân chính đạt đến cam đoan an toàn mục đích.

Vượt qua tăng vọt kỳ về sau, Vu Hoành tính toán thừa dưới đồ ăn, toàn bộ thịt khô đều được cường hóa thành thanh protein, hết thảy có 26 cây, sau đó là nấm khô cùng rau dại làm.

Vu Hoành dùng hắc ấn cũng cường hóa thành tương tự dinh dưỡng bổng dựa theo nói rõ, một ngày một cây liền có thể cam đoan toàn bộ nguyên tố vi lượng bổ sung, cùng chất xơ các loại.

Rau dại trong rừng khắp nơi đều là, cũng không thiếu, chủ yếu là thịt khô cùng nước.

Tăng vọt kỳ về sau, Vu Hoành ban ngày ở trong rừng đi dạo, tìm kiếm dòng suối, ban đêm rèn luyện thân thể, tập luyện cao cấp rèn luyện thể năng pháp, sau đó dựa vào lò sưởi trong tường nghỉ ngơi.

Sinh hoạt cũng biến thành đơn giản mà có tiết tấu.

Ngẫu nhiên có Quỷ Ảnh quan sát, đều bị Đại Huy Thạch ngăn cản trở về.

Đối với cường hóa Huy Thạch danh tự, Vu Hoành ngược lại là đối với trên trấn quân Liên Hiệp xưng hô Đại Huy Thạch càng hài lòng, dứt khoát liền đem nó mệnh danh là Đại Huy Thạch.

Cứ như vậy, thời gian bình tĩnh đi qua một ngày lại một ngày.

Trong nháy mắt, hai mươi ngày đi qua.

Trong phòng an toàn đồ ăn cũng không nhiều, thanh protein chỉ còn lại có sáu cái, nhất định phải bổ sung.

Bành.

Vu Hoành đóng cửa lại, trong tay dẫn theo một cây màu đen Kim Chúc Lang Nha Bổng, nhìn ngó nghiêng hai phía xuống chung quanh.

Hơn nửa tháng rèn luyện, để cả người hắn hình thể hơi có điểm thịt. Không giống trước đó như vậy đơn bạc.

Mà trong mắt tinh khí thần, cũng rõ ràng tốt lên rất nhiều, hơi có vẻ sắc bén.

Mấu chốt nhất chính là, những ngày này hắn cũng không có nhàn rỗi, đầu tiên là trong tay Cương Đinh Huy Thạch Bổng, được cường hóa thành chất liệu cứng rắn hơn, trọng lượng

càng nhẹ, mang theo ẩn nấp thức lắp Huy Thạch hốc tối v·ũ k·hí mới.

Cái này Lang Nha bổng còn mang chống trơn trói tay mang, có thể cột vào trên cánh tay, phòng ngừa tróc ra.

Ba khối Đại Huy Thạch thì lặng lẽ giấu ở cây gậy trung đoạn ba khu hốc tối, không mở ra chốt mở không cách nào phát hiện.

Trừ cái đó ra, Vu Hoành mặc trên người màu xanh sẫm áo phòng gai, chính là dùng Jenny bán cho hắn áo trùm đầu, cường hóa đi ra.

Mặc dù tiêu tốn thời gian có chút dài, nhưng vật siêu chỗ giá trị.

Cái này áo phòng gai bởi vì cường hóa trước tăng thêm trước sau hai khối tấm gỗ cứng, cho nên còn mang theo nhất định chức năng chống đ·ạ·n.

Chỉ cần không phải khoảng cách gần xạ kích, đều có thể trên phạm vi lớn giảm thương. Chớ nói chi là đao cụ đâm xuyên.

Thời gian còn lại thì đều cầm lấy đi cường hóa Đại Huy Thạch. Tăng thêm trước đó một khối, hiện tại hắn trong tay tổng cộng có năm khối.

Hô…

Vu Hoành thở hắt ra, nhìn thấy khí tức bay ra, hóa thành một đạo sương trắng, lập tức biết nhiệt độ không khí lại hàng.

Hắn đưa tay kéo lên phòng đâm áo mũ trùm dầu, cái nón này cũng có phòng mưa giữ ấm tác dụng.

“Còn thiếu phòng đâm bao tay, mũ giáp chống đ·ạ·n, đổi thịt khô ngược lại là có thể hỏi một chút. Mặt khác muối nhanh dùng xong… . Không biết người phát thư trở về không, năng lượng mặt trời thiết bị nếu như có thể tới tay… . Như vậy điện cũng không phải là vấn đề…”

Vu Hoành cúi đầu xuống, nhảy xuống thềm đá, hướng phía bưu cục phương hướng đi đến.

Hắn nhất định phải nhanh, bởi vì gần nhất hắn rõ ràng phát hiện, ban ngày càng lúc càng ngắn, đêm tối càng ngày càng dài.

"Có lẽ là thu đông mau tới… ." Vu Hoành như thế tự an ủi mình.

Hắn hai chân mặc cường hóa giày, từng bước một ở trong rừng rậm tiến lên, tinh thần thì tùy thời tùy chỗ cảnh giác chú ý chung quanh.

Hai mươi ngày rèn luyện, để hắn thể năng tốt hơn nhiều.

Cao cấp rèn luyện thể năng pháp sinh ra khí lạnh bình thường cũng sẽ không đối với hắn có cái gì trợ giúp.

Chỉ có tại hắn sắp sức cùng lực kiệt lúc, khí lạnh mới có thể xuất hiện, cho hắn khôi phục thân thể mệt mỏi.

Này bằng với chính là bao tiếp tế.

Trừ cái đó ra, cái này rèn luyện pháp cùng phổ thông chạy chậm không có khác biệt lớn.

Cái này mặc dù để Vu Hoành có chút thất vọng, nhưng hắn cũng không sốt ruột, chỉ cần đến tiếp sau luyện tốt, một lần nữa lấy hiện hữu kinh nghiệm cùng trải nghiệm, biên soạn mới rèn luyện pháp cường hóa.

Nếu như có thể mà nói, hắn thậm chí còn muốn tìm nhân sĩ chuyên nghiệp học tập.

Răng rắc, răng rắc.

Theo tiếng bước chân hỗn tạp giẫm nát cành lá hỗn tạp vang, rất nhanh Vu Hoành liền đến bưu cục thạch ốc cửa ra vào.

Vượt quá hắn dự liệu là, thạch ốc trước cửa đã có không ít người.

Ước chừng bảy tám người bên trong, hắn một chút liền thấy được Jenny.

Cái này cùng mình giao dịch qua nữ nhân trung niên rất dễ thấy, đương nhiên trên thực tế cũng không phải là nàng dễ thấy, mà là bên người nàng một tên nữ hài xinh đẹp, phi thường đáng chú ý.

Mỹ lệ dáng người có lồi có lõm, mặc mài nước trắng quần jean bó sát người đôi chân dài, bộ ngực đầy đặn, cùng hóa đồ trang sức trang nhã tinh xảo khuôn mặt, nhu thuận tóc dài vàng óng rủ xuống tận vai rủ xuống.

Nữ hài này tại trong khu rừng này, ở chung quanh toàn bộ đều là bẩn thỉu trong đám người, lộ ra đặc biệt không giống bình thường.

Nàng sạch sẽ không giống như là dưới hoàn cảnh này người.

Vu Hoành đến, để tất cả mọi người hơi khẩn trương lên.

Từng đạo ánh mắt cấp tốc tụ tập ở trên người hắn.

“Là Vu Hoành?” Jenny cái thứ nhất đứng ra.

“Lần trước chúng ta giao dịch cái gì?”

“Chén lọc nước cùng đinh thép.” Vu Hoành cấp tốc trả lời, đồng thời đi tới đi lui mấy bước, cho thấy chính mình tứ chi linh hoạt, không phải Quỷ Ảnh.

“Là bị Y Y cứu trở về tiểu tử kia!” Có một cái thanh âm quen thuộc từ trong đám người truyền ra.

Một người mặc cổ xưa áo khoác trắng nữ nhân trung niên đi tới, trên mặt mang theo kính đen.

Chính là hồi lâu không thấy bác sĩ Hứa.

“Bác sĩ Hứa cũng quay về rồi?” Vu Hoành kinh ngạc nói.

“Không trở lại làm gì? Liền trên trấn cái kia hoàn cảnh, mỗi ngày b·ị b·ắt lại làm khổ lực, xem bệnh còn không trả tiền. Từng cái binh lính càn quấy, thanh âm lớn sẽ còn b·ị đ·ánh!” Bác sĩ Hứa tức giận nói.

Nàng nói chuyện luôn luôn cay nghiệt không dễ nghe, bất quá vào lúc này ngược lại là để Vu Hoành tâm tình thay đổi tốt hơn điểm.

Tối thiểu, nhìn thấy người quen thuộc không có việc gì, tối thiểu đối phương cũng là đã giúp người của hắn. Mặc dù là dùng Y Y nhân tình.

“An toàn trở về liền tốt.” Vu Hoành gật gật đầu, thanh âm cũng ôn hòa chút.

Nhìn thấy không phải Quỷ Ảnh, mà là người quen biết, những người còn lại cũng không còn quan tâm bên này, mà là tiếp tục hướng phía bưu cục thạch ốc nhìn quanh.

Vu Hoành đến gần đi qua, cùng Jenny gật gật đầu, lại cùng bác sĩ Hứa đứng ở cùng một chỗ.

So với chỉ giao dịch một lần Jenny, tự nhiên là bác sĩ Hứa quen thuộc hơn chút.

Mặc dù gia hỏa này miệng thối, nhưng có ơn tất báo, có tình có nghĩa, trước đó Đại Bì tập kích các nàng lúc, thời khắc mấu chốt nếu không phải nàng lôi kéo cà lăm chạy, cà lăm hiện tại t·hi t·hể đều nên lạnh.

“Ta tới chỗ này sau còn là lần đầu tiên nhìn thấy nhiều người như vậy.” Vu Hoành nhỏ giọng nói.

“Đi trên trấn ngươi liền thấy nhiều, nhiều người chưa chắc là chuyện tốt.” Bác sĩ Hứa lạnh mặt nói.

Tới gần Vu Hoành mới nhìn rõ, nữ nhân này một con kính mắt thấu kính đã nứt ra.

Má trái khóe miệng cũng nhiều một khối máu ứ đọng, hiển nhiên là b·ị đ·ánh.

“Đều tụ ở chỗ này làm cái gì? Người phát thư trở về rồi hả?” Vu Hoành hỏi.

“Hồi, vừa mới đi ra chuyến, mang về cái tin tức, trên trấn chuẩn bị rút lui đám người đi càng lớn Hi Vọng thành, ngày kia liền đi, có muốn cùng cùng nhau, cần có nhất định kỹ

năng, có thể đi trên trấn tiếp nhận khảo hạch. Khảo hạch thông qua liền có thể cùng đi.” Bác sĩ Hứa lãnh đạm giải thích.

“Vậy người bình thường đâu? Nhiều như vậy người bình thường làm sao bây giờ?” Vu Hoành hơi nhướng mày.

Hắn không phải Thánh Mẫu, có thể dạng này chính sách tất nhiên sẽ dẫn đến xuất hiện náo động.

Dù sao người bình thường số lượng xa so với người chuyên nghiệp mới nhiều.

“Không biết, bất quá trước mấy ngày trên trấn phát sinh cùng một chỗ án mạng, c·hết hơn 20 người, không phải Quỷ Ảnh, không phải Huyết Triều côn trùng, tra không ra là nguyên nhân gì, ta hoài nghi là mới xuất hiện Ác Ảnh.” Bác sĩ Hứa đáp.

“Ngươi đây? Ngươi muốn đi theo đi a?” Vu Hoành hỏi.

“Không đi, dù sao cũng sống không được bao lâu, lười nhác giày vò, c·h·ó này thế đạo… . Ta liền lưu chỗ này chờ c·hết được rồi.” Bác sĩ Hứa lạnh lùng nói.

Người nhà cũng bị mất, nàng một người còn sống cũng chỉ là làm một ngày tính một ngày.

Hỏi muốn hay không đi, bác sĩ Hứa đột nhiên nhìn về phía Vu Hoành.

“Ngươi đây? Có đi hay không?”

“Không đi.” Vu Hoành bình tĩnh trả lời.

“Quái nhân.” Bác sĩ Hứa lúc này mới chú ý tới, Vu Hoành trên người trọn vẹn làm công tinh tế trang bị.

“Ngươi thân này… . Lợi hại a… . Ở đâu ra?” Từ lần trước Đại Bì cứu người sự kiện về sau, nàng đối với Vu Hoành nhận biết cũng không giống trước đó như vậy quá khích, thái độ tốt lên rất nhiều.

Chương 027: Biến cố (3) (tạ ơn Thác Bạt Cẩu Đản minh chủ)

“Nhặt xác. Vận khí tốt, ngoài ra ta việc tay nghề kỹ thuật không tệ.” Vu Hoành đơn giản trả lời.

“Đúng rồi, hỏi thăm vấn đề.” Hắn đánh giá chung quanh mấy người.

“Ngươi biết, chúng ta ăn thịt thằn lằn khô loại hình là thế nào tới a? Có thể hay không chính mình cũng đi theo nuôi dưỡng?”

“Cái này ngươi muốn tìm lão Vu, chúng ta ăn cây nấm con gián thằn lằn, đều là từ hắn chỗ ấy mua được.” Bác sĩ Hứa chỉ chỉ cách đó không xa đứng bên ngoài một cái lão đầu hói.

Lão đầu mặc màu nâu ngắn tay, có chút lưng còng, hai mắt vô thần, thỉnh thoảng còn cúi đầu ho khan hai tiếng, tựa hồ có chút thở hổn hển.

“Chúng ta đồng dạng gọi hắn tại Cáp Mô, bởi vì hắn bụng lớn, luôn ưa thích cúi đầu thở mạnh, nhìn liền cùng con cóc không sai biệt lắm. Ngươi muốn hỏi chính mình đi qua đáp lời.” Bác sĩ Hứa thấp giọng nói.

“Mà lại ta khuyên ngươi mau mau, đã có mấy người cùng hắn hỏi qua chuyện này.”

Vu Hoành gật đầu, còn muốn hỏi lại.

Đột nhiên thạch ốc bên kia truyền đến một trận tiếng mở cửa.

Nặng nề cửa gỗ bị đẩy ra, bên trong đi ra một cái bản thốn đầu hán tử trung niên, trên thân nó mặc đồ rằn ri trước ngực in một cái to lớn chữ Bưu, chữ viết màu đỏ bắt mắt mà rõ ràng.

“Muốn cùng đi, tới đăng ký!” Hán tử rống to.

Đám người lập tức nhao nhao hướng phía trước.

Vu Hoành lui ra phía sau một bước chờ lấy đám người đăng ký.

Như hắn đồng dạng cử động còn có mấy người, nhưng đại bộ phận đều hướng trước chen tới.

*

*

*

Sơn động phòng an toàn chỗ.

Hai cái thân mang đồ rằn ri, mang theo mũ giáp mặt nạ cường tráng bóng người, bước nhanh từ cánh rừng ở giữa xuất hiện, tới gần, hướng phía sơn động đi tới.

“Chính là chỗ này.”

Một người trong đó đi đến cửa hang dưới thềm đá, ngẩng đầu nhìn cửa gỗ.

“Vẫn rất rắn chắc. Nhìn ngươi.” Hắn nhìn về phía một người khác.

Một người khác gỡ xuống ba lô, mở ra, từ đó xuất ra mấy cái dài nhỏ kim loại công cụ.

“Khóa ta mở nhiều, loại này chút lòng thành.” Hắn cười cười, “Một hồi trước tiên đem đồ vật chuyển không, sau đó lại chờ một hồi ngồi xổm người.”

“Tốt, mặt khác cũng còn tốt, chủ yếu là Đại Huy Thạch.”

“Lần này gặp phải phiền phức, chỉ có Đại Huy Thạch băng có chút dùng, cấp trên hiện tại cũng sắp điên. Cho nên lần này…”

“Tốt đừng nói nhảm, trước mở cửa.”

Hai người tán gẫu, một bên cảnh giác ngắm lấy chung quanh, leo đến nặng nề cửa gỗ trước mặt.

Cầm công cụ người cúi đầu nhìn xem lỗ khóa.

“Như thế tinh tế khóa cửa? Cũng không biết bao lâu không có hủy đi qua… .” Hắn thở dài.

Từ khi hắc tai bộc phát về sau, hắn loại này nguyên bản trộm vặt móc túi kỹ năng, liền cơ hồ đều gia nhập quân Liên Hiệp.

Không có cách, không gia nhập không có Huy Thạch, không có Huy Thạch vạn nhất gặp được Quỷ Ảnh hắn phải c·hết.

“Bớt nói nhảm, nhanh lên.” Một người khác ở tại hậu phương thúc giục.

“Biết biết, đừng thúc giục.” Mở cửa người xuất ra công cụ, hướng phía lỗ khóa cẩn thận đâm đi vào.

Trong âm thanh ken két.

Mở cửa người tử tế nghe lấy tiếng vang, cảm thụ được công cụ truyền đến phản hồi, tìm tòi khóa cửa cấu tạo.

Một phút đồng hồ đi qua.

Hai phút đồng hồ đi qua…

Mười phút đồng hồ đi qua… .

Mở cửa người mồ hôi trán càng ngày càng nhiều, nắm trong tay lấy công cụ cũng càng phát ra run rẩy.

“Không đúng! Khóa cửa này, cùng trên thị trường tất cả khóa cũng không giống nhau!” Thanh âm hắn có chút phát run.

Triệu đội trưởng mời hắn đến, chính là vì mở cửa mở khóa, nếu như ngay cả nghề cũ cũng làm không được, về sau còn muốn tại trong đội hưởng thụ đặc quyền đãi ngộ… Sợ là… .

“Ngươi đến cùng được hay không a! ?” Một người khác đợi nửa ngày đã sớm không kiên nhẫn được nữa.

“Ta… . Ta…” Mở cửa người chần chờ. Ổ khóa này cùng hắn trước kia mở qua toàn bộ cũng khác nhau, nó cấu tạo tựa hồ ngay cả cơ sở nhất nguyên lý liền không giống với… .

Không hủy đi một cái nghiên cứu một chút, trong thời gian ngắn hắn là đừng nghĩ mở cửa.

“Ổ khóa này, khác biệt!” Mở cửa người co quắp nói. Lấy ra công cụ, còn muốn thử lại lần nữa.

“Được rồi được rồi!” Người phía sau kéo lại hắn, “Ta vừa mới nhìn qua, bên trong không ai, bọn ta ngay tại chung quanh trước ẩn núp một hồi chờ cái kia Vu Hoành về đến trên đường tới, nhất cử xông đi lên bắt người.”

“Cái kia… Còn mở sao?”

“Mở cái rắm a! Đi tìm địa phương tránh!” Một người khác tức giận nói.

*

*

*

Bưu cục thạch ốc trước cửa.

Tất cả đăng ký người đều trở về nhà mình thu dọn đồ đạc, chuẩn bị rời đi.

Vu Hoành cùng bác sĩ Hứa Jenny hàn huyên một hồi về sau, nhìn thấy người phát thư nhàn rỗi, liền chủ động tiến lên.

Hắn lần này đến, là vì mua đồ ăn, đồng thời nếu như có thể từ người phát thư nơi này đổi được đồ tốt, coi như đáng giá.

Đặc biệt là lần trước nghe Jenny đề cập qua máy phát điện năng lượng mặt trời, nếu như có thể cầm tới, lại chính mình cường hóa… .

Vu Hoành trong lòng một trận lửa nóng, một khi có điện, rất nhiều thứ thuận tiện lợi nhiều.

Người phát thư hán tử sắc mặt lãnh đạm, nhìn xem trong tay mới ghi chép tốt danh sách, trong miệng ngậm rễ không biết cái gì ăn uống, đen sì có chút giống chocolate.

Nhìn thấy Vu Hoành tiến lên đây, hắn giương mắt nhìn xuống.

“Muốn đăng ký? Danh tự?”

“Không phải đăng ký, là muốn mua chút đồ vật, ăn có a?” Vu Hoành thẳng vào chủ đề.

“Không phải đăng ký?” Người phát thư hơi kinh ngạc, bất quá rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh, đầu năm nay không muốn chuyển ổ tự cho là đúng không ít người, loại người này đều là chưa thấy qua nguy hiểm trước, đều lòng tự tin bạo rạp. Hắn gặp qua không ít.

Cho nên đang nghe không phải đăng ký về sau, hắn chỉ hơi sửng sốt một chút liền bình tĩnh trở lại.

“Ăn có, không nhiều. Thằn lằn khô, gián khô, nấm khô, muốn cái gì?”

“Ngươi xem trước một chút ta đổi đồ vật.” Vu Hoành đem để dành tốt trao đổi vật lấy ra.

Chén lọc nước, Đại Huy Thạch, đều tại trong một cái túi cùng một chỗ để đó.

“Chén lọc nước là ngươi làm? Còn có Đại Huy Thạch?” Người phát thư xem xét, lập tức biểu lộ cảm thấy hứng thú.

Chén lọc nước còn tốt, chính là làm công tinh tế điểm, chính hắn cũng có phía trên phối phát hàng tốt, không thiếu.

Có thể Đại Huy Thạch lại khác biệt, đặc biệt là gần nhất Ác Ảnh ẩn hiện, nghe nói chỉ có phát hiện mới Đại Huy Thạch mới có thể có hiệu.

Hắn nghe nói qua Đại Huy Thạch, nhưng tận mắt thấy, đây là lần thứ nhất. Phù văn kia so với bình thường Huy Thạch phức tạp rất nhiều.

“Ngươi cái này Đại Huy Thạch, ở đâu ra?” Hắn nhịn không được đưa tay muốn nắm lên cùng nhau xem. Nhưng bị Vu Hoành lui ra phía sau một bước tránh đi.

“Chính ta làm.” Vu Hoành trả lời.

“Có thể đổi a?”

“Chờ ta kiểm tra một hai.” Người phát thư trả lời, cấp tốc từ sau trong túi eo lấy ra một cái lớn chừng quả trứng gà hộp đen.

Trong hộp ở giữa có một cái màu xám màn hình tinh thể lỏng màn hình nhỏ, dưới màn hình có một cái vòng tròn cái nút. Tương đương đơn sơ.

“Đây là dụng cụ đo lường giá trị đỏ, có thể kiểm tra đo lường Huy Thạch chất lượng như thế nào công cụ. Đồng thời còn có thể kiểm tra đo lường cảnh vật chung quanh bên trong lưu động Huyết Triều nồng độ.” Người phát thư giải thích câu.

“Cái này cũng có thể kiểm tra đo lường?” Vu Hoành nghe vậy một kỳ, Huy Thạch thứ này thế mà còn có thể dùng dụng cụ kiểm tra đo lường? Còn có Huyết Triều…

Lúc trước hắn một mực không rõ ràng nơi này phía quan phương đối với hắc tai thành quả nghiên cứu như thế nào, hiện tại xem ra, tựa hồ không kém.

“Ngân Tháp nghiên cứu sản phẩm, dùng cũng không tệ lắm.” Người phát thư cười dưới, đè xuống cái nút.

Lập tức đích đích hai tiếng, màn hình tinh thể lỏng sáng lên hồng quang.

Hắn đem máy móc tới gần Đại Huy Thạch, tại khoảng cách Đại Huy Thạch chỉ có vài centimet vị trí dừng lại.

Đích! !

Nhất thời dụng cụ phát ra dài nhỏ kêu to, trên màn hình dần hiện ra nhanh chóng biến động số lượng.

Vu Hoành cũng có thể bao nhiêu ngắm đến một chút trị số.

Chỉ gặp cái kia số lượng từ 0 một chút biến thành số âm 78, lại từ nó —78, cấp tốc biến hóa mấy lần, cuối cùng ổn định tại —81 bên trên.

“Chậc chậc… . — 81! Lợi hại!” Người phát thư chậc chậc tán thưởng, “Trước đó Huy Thạch nhiều lắm là chính là —20 tả hữu, ngươi cái này Đại Huy Thạch, phẩm chất có thể a!”

“Nói cái giá đi.” Vu Hoành cũng không nói nhảm, nói thẳng.

“Thằn lằn khô hai cân đổi một khối.” Người phát thư suy nghĩ một chút, trả lời.

“Ngươi những này bốn khối ta muốn hết.”

Đồ ăn hắn là không thiếu, nhưng Đại Huy Thạch thứ này, lấy được thế nhưng là có thể tại thời khắc mấu chốt bảo mệnh, ai cũng sẽ không ngại nhiều.

“Ta không toàn bộ đổi thịt khô, nghe nói ngươi chỗ này có cái nhanh báo hỏng máy phát điện năng lượng mặt trời?” Vu Hoành nhỏ giọng hỏi.

“Đồ chơi kia còn có thể phát điện đâu, làm sao nói chuyện? Cái gì gọi là nhanh báo hỏng rồi?” Người phát thư nhíu mày lại, lập tức phản bác.

“Ngươi muốn cái kia mà nói, hai khối Đại Huy Thạch đổi.”

“Năng lượng mặt trời trữ pin sắp không được a? Hai khối quá mắc. Một khối.” Vu Hoành trả giá.

Hai người bắt đầu liền giá cả ngươi tới ta đi.

Thảo luận mấy phút đồng hồ, người phát thư thời gian có hạn, rốt cục nhịn không được nhả ra.

Cuối cùng hai khối Đại Huy Thạch đổi máy phát điện năng lượng mặt trời, thêm một bộ hư máy lọc không khí.

Còn lại Đại Huy Thạch toàn bộ đổi thành thịt khô, thêm một cái đèn nguyên tử nhỏ.

Đèn nguyên tử nhỏ là Vu Hoành cố gắng cò kè mặc cả được đến.

Thứ này là dùng nguyên tố phóng xạ chế thành, thuộc về đèn lãnh quang, không cần bất luận cái gì nguồn năng lượng liền có thể tiếp tục chiếu sáng hơn mười năm.

Đương nhiên, nó ánh sáng cũng sẽ theo thời gian chuyển dời không ngừng biến yếu.

Bất quá làm trong động phụ trợ nguồn sáng hay là rất không tệ.

Rất nhanh giao dịch xong, Vu Hoành tâm tình thật tốt, đem tất cả mọi thứ bao cùng một chỗ, mặt trời kia có thể máy phát điện trên thực tế gấp lại, chỉ có một cái trung đẳng túi xách lớn nhỏ, tăng thêm những vật khác, toàn bộ bao cùng một chỗ cũng mới nặng mười mấy cân.

Vu Hoành ước lượng một chút, cảm giác rèn luyện hơn nửa tháng thân thể, lực lượng so với trước kia mạnh hơn nhiều, cái này mười mấy cân trong tay cũng không cảm giác chìm.

Đổi xong đồ vật, người phát thư đem Đại Huy Thạch giấu kỹ, để mắt dò xét Vu Hoành.

“Anh em, khuyên ngươi một câu, tranh thủ thời gian cùng theo một lúc rút lui đi. Lần này lôcốt là không ngăn được. Ác Ảnh cũng không phải Đại Bì.”

“Nói thế nào lão ca?” Vu Hoành nhíu mày hỏi.

Tựa hồ là một chút lấy được nhiều như vậy Đại Huy Thạch, tâm tình thư sướng, người phát thư nhai nuốt lấy trong miệng thanh chocolate, nhìn chung quanh một chút, xác định không ai, mới hạ giọng nói.

“Ác Ảnh cùng Quỷ Ảnh khác biệt, Quỷ Ảnh đồng dạng cố định tại một khối khu vực hoạt động, chủ yếu lấy ngụy trang đánh lén làm chủ. Nhưng Ác Ảnh… . Không phân vị trí, ai cũng không rõ ràng nó sống thế nào động, một hồi ở chỗ này, một hồi đến chỗ ấy.”

Hắn dừng một chút.

“Ta nghe được nội bộ tin tức, hiện tại cũng không tính là gì nội tình, tất cả mọi người đi mau. Đương nhiên ngươi liền nghe nghe, đừng khắp nơi tuyên truyền…”

“Đa tạ lão ca chỉ điểm! Ta khẳng định không nói lung tung.” Vu Hoành lập tức biết điều thấp giọng gật đầu.

“Ta nói với ngươi… . Lần này trên trấn Ác Ảnh g·iết c·hết người… . Trọn vẹn một con đường… . Người bình thường cùng quân Liên Hiệp cùng một chỗ, toàn bộ không còn một mống! C·hết hết! Người phải c·hết căn bản đếm không hết! Nhiều lắm… .” Người phát thư ngữ khí sâm nhiên, chính mình cũng có một tia không dễ dàng phát giác run rẩy.

“Trên trấn quân Liên Hiệp liền không có hướng lên cầu viện! ?” Vu Hoành trong lòng run lên, cấp tốc hỏi.

“Ngân Tháp là chuyên môn nghiên cứu đối phó Quỷ Ảnh, nhưng cho ra hồi phục là c·ách l·y, từ bỏ.” Người phát thư thở dài.

“Lão đệ, nghe nói Ngân Tháp hồi phục là, mỗi cái Ác Ảnh đều đều có khác biệt, đều có không giống nhau năng lực, cho nên Ngân Tháp cho chúng nó phân biệt lấy khác biệt danh hiệu. Bọn ta trên trấn Ác Ảnh, danh hiệu là Khô Nữ. Cụ thể năng lực không rõ, còn tại thăm dò trong nghiên cứu. Cho nên không có cách nào đối phó, chỉ có thể rút lui.”

“Vậy chúng ta những này chung quanh người sống sót… .” Vu Hoành nhịn không được hỏi.

“Tự sinh tự diệt.” Người phát thư trầm giọng nói, “Cho nên ta mới khuyên ngươi đi nhanh lên chờ trên trấn không ai, Ác Ảnh chạy đến, khẳng định sẽ tìm chung quanh nơi có người đi. Bọn ta chỗ này khoảng cách trên trấn, có chút tới gần…”

Vu Hoành im lặng.

Hắn cũng tại trong đầu cấp tốc suy tư, cân nhắc.

Rất nhanh, hắn lại lên tiếng hỏi cái vấn đề.

“Coi như cùng theo một lúc rút lui, địa phương khác liền sẽ không có Ác Anh rồi?”

Chương 028: Biến cố (4) (tạ ơn Thác Bạt Cẩu Đản minh chủ)

Chương 028: Biến cố (4) (tạ ơn Thác Bạt Cẩu Đản minh chủ)

"… . Không biết… ." Người phát thư lắc đầu, "Bất quá nhiều người ảnh hưởng liền lớn, cấp trên liền sẽ coi trọng, Ngân Tháp cũng sẽ trình độ lớn nhất trợ giúp. Dù sao cũng so lên chính chúng ta những đại lão thô này minh bạch ứng đối như thế nào a? Ngươi sẽ không cảm thấy cấp trên lại bởi vì các ngươi có mấy người liền chạy tới cứu viện a?"

Vu Hoành trầm mặc dưới, lại hỏi.

"Đại Huy Thạch đối với Ác Ảnh hữu dụng?"

"Nghe nói có chút dùng, có người dựa vào Đại Huy Thạch trốn ra được. Hơn nữa còn là so ngươi cái số này thấp không ít Đại Huy Thạch." Người phát thư gật đầu.

Hắn từ tới tay Đại Huy Thạch mặt ngoài vết tích, liền nhìn ra, những hàng này, rất có thể là người trước mắt này tự mình làm. Coi như không phải hắn làm, cũng tuyệt đối là người quen biết, gần đây làm, bởi vì quá mới.

Sở dĩ nói nhiều như vậy, hay là một cái muốn cầm đề cử nhân tài khen thưởng.

Quân Liên Hiệp bên kia một mực có đề cử nhân tài các loại phúc lợi khen thưởng, đây cũng là hắn nguyện ý nói chuyện với Vu Hoành nguyên do.

"Đa tạ lão ca hảo ý. Ta vẫn là quyết định không đi, nói không chừng bọn ta bên này người đi nhiều, cái kia Ác Ảnh liền chướng mắt bên này không tới chứ?" Vu Hoành nói khẽ.

Người phát thư nhíu mày, quan sát tỉ mỉ Vu Hoành sắc mặt, nhìn không ra cái gì, thế là lại thuyết phục vài câu, thấy đối phương vẫn như cũ không lay được, rốt cục từ bỏ.

“Ai… . Bất kể như thế nào, kề bên này là không có cách nào chờ đợi. Nếu lão đệ ngươi không muốn đi, liền chúc ngươi vượt qua nan quan.”

“Tạ lão ca cát ngôn.” Vu Hoành gật đầu, “Cũng chúc lão ca lên đường bình an, mọi việc đại thuận.”

Người phát thư thở dài, đứng dậy hướng thạch ốc đi đến.

Vu Hoành cũng đứng dậy, dẫn theo đồ vật chuẩn bị rời đi.

Nhưng hắn mới đứng dậy, liền nghe được sau lưng có động tĩnh, lập tức quay đầu nhìn lại.

Là bác sĩ Hứa, nàng dẫn theo cái cái túi lưng tựa thân cây, tựa hồ đợi có một hồi.

“Nghe nói chính ngươi biết làm chén lọc nước?” Bác sĩ Hứa nâng đỡ kính mắt hỏi.

“Đổi a?” Nàng hỏi.

Hồi tưởng lại trước đó xem thường Vu Hoành, cho là hắn là Y Y liên lụy thời điểm, lúc này gò má nàng có chút phát sốt.

Nhưng không có cách, một cái tốt chén lọc nước là cam đoan thân thể khỏe mạnh hạn cuối. Thứ này bởi vì có thể thanh tẩy sau lặp lại sử dụng, tỷ lệ hiệu suất cực cao.

“Còn có một cái, đổi.” Vu Hoành ngược lại là đối với nàng không có gì thành kiến, nữ nhân này mặc dù ác miệng, nhưng làm người coi như chân thành. Đối với người thái độ đánh giá toàn viết lên mặt, khó trách đi trên trấn b·ị đ·ánh.

“Ngươi muốn đổi cái gì? Ta chỗ này có bao nhiêu trừ độc cồn đỏ, có muốn không?” Bác sĩ Hứa hỏi.

“Còn có thể sinh sản cồn đỏ a?” Vu Hoành kinh ngạc nói.

“Ừm, thành lớn khu rất sinh sản nhiều nghiệp liên đều là hoàn thiện.” Bác sĩ Hứa gật đầu.

“Một bình cồn đỏ đổi lấy ngươi một cái chén lọc nước, như thế nào?”

“Được.” Vu Hoành gật đầu.

Trừ độc vật dụng cái này không có khả năng thiếu, nhiều khi v·ết t·hương cảm nhiễm là quan hệ sinh tử đại sự. Kịp thời xử lý tốt v·ết t·hương vấn đề, thuốc tiêu viêm đều không cần ăn.

Rất nhanh cùng bác sĩ Hứa đổi đồ vật. Một bình ước chừng 200 ml cồn đỏ, đổi cái chén.

Sau khi kết thúc, Vu Hoành đang chuẩn bị trở về.

Đột nhiên là một tiếng thở nhẹ gọi lại hắn.

Quay đầu lại xem xét, là lần trước giao dịch qua Jenny.

“Tiểu Vu, cái kia… . Đại Huy Thạch, ngươi còn gì nữa không? Đổi sao?”

Jenny mang theo bên người nàng cái kia tóc vàng nữ hài xinh đẹp cùng một chỗ, từ từ đến gần.

“Đều đổi xong, ngươi tới chậm.” Vu Hoành trả lời, ánh mắt tại Jenny bên cạnh nữ hài xinh đẹp trên thân một trận mà thu.

Xinh đẹp sạch sẽ cố nhiên tốt, nhưng cũng phải nhìn cái gì hoàn cảnh. Thời tiết này, lại có thể có người dám cầm lọc qua nước tắm rửa…

Nghe được thanh âm, bác sĩ Hứa lúc này đi được không xa, quay đầu nhìn thấy hai người, cau mày, tại nữ hài xinh đẹp kia trên thân quét mắt, tựa hồ muốn nói điều gì. Nhưng rất nhanh nàng lại nhịn được, nhìn ánh mắt bình tĩnh Vu Hoành một chút, quay người rời đi.

Bác sĩ Hứa sau khi rời đi, hiện trường cũng chỉ thừa Jenny hai người cùng Vu Hoành.

“Không có sao? Đáng tiếc… . Như vậy ta có thể đặt trước đám tiếp theo Đại Huy Thạch a?” Jenny nhíu mày hỏi.

“Bây giờ nói không rõ ràng, ta cũng không xác định có thể hay không cầm tới hàng.” Vu Hoành không muốn chính mình biến thành sinh sản Đại Huy Thạch công cụ, cái này muốn nhìn hắn có thời gian hay không lưu lại hắc ấn cường hóa.

“Tốt a, trước đó ngươi làm chén lọc nước dùng rất tốt, hi vọng lần sau còn có thể cùng một chỗ trao đổi.” Jenny có chút thất vọng nói.

“Không có vấn đề.” Vu Hoành gật đầu.

“Mụ mụ, không giới thiệu sao? Chén lọc nước kia lại là chính hắn làm? Quá lợi hại!” Một bên tóc vàng nữ tử xinh đẹp bỗng nhiên mở miệng nói.

Nói xong, nàng không đợi Jenny lên tiếng, liền hướng phía Vu Hoành đưa tay.

“Ngươi tốt, ta là Eve, ngươi gọi là Vu Hoành, đúng không?”

Vu Hoành mắt nhìn đối phương sạch sẽ bàn tay trắng noãn, vẫn đưa tay cùng nó nắm chặt lại.

Chỉ là không nghĩ tới đối phương thuận tay tại mu bàn tay hắn bên trên không để lại dấu vết gãi gãi.

Vu Hoành chú ý tới cái này gọi Eve nữ hài ẩn nấp hướng chính mình cười cười, không chờ hắn phản ứng là có ý tứ gì, hai người chia tay.

“Đúng, rất hân hạnh được biết ngươi, nếu có cái gì có thể đổi đồ tốt, tùy thời có thể lấy tìm ta, ngọn nến, đồ ăn, mặt khác vật ly kỳ cổ quái, nói không chừng ta đều có thể muốn.” Vu Hoành đơn giản nói.

Dưới loại hoàn cảnh này, hắn không quan tâm đối phương có xinh đẹp hay không, chỉ để ý đối phương có thể hay không lấy tới vật hắn muốn.

Hiện tại phòng an toàn, cách hắn lý tưởng trạng thái còn rất xa.

Tối thiểu nhất, hắn muốn chế tạo ra một cái đồ ăn uống nước nguồn năng lượng đều có thể tự cấp tự túc phòng an toàn.

Một cái có thể không cần ra ngoài giao dịch, liền có thể chèo chống chí ít mấy năm phòng an toàn.

Mà bây giờ, còn kém xa lắm.

“Ngươi dùng Đại Huy Thạch đổi sao? Hay là cùng loại chén lọc nước đồ vật?” Eve hiếu kỳ hỏi.

“Chủ yếu là Đại Huy Thạch.” Vu Hoành trả lời.

“Vậy thì tốt quá, ta chỗ này vừa vặn có chút loạn thất bát tao tạp vật, tạm thời không ở nơi này, lần sau ngươi đến ta đưa cho ngươi nhìn, nhìn có thể đổi mấy cái Đại Huy Thạch.” Eve mỉm cười nói.

Vu Hoành gật đầu.

Hắn luôn cảm thấy cái này Eve, có chút không đứng đắn, cũng có chút không nỡ, bất quá trở ngại Jenny ở một bên, không có gì đáng nói.

Lần này tới, toàn bộ đồ vật đều đổi đi, thu hoạch cũng rất lớn, đặc biệt là máy phát điện năng lượng mặt trời, là thu hoạch lớn nhất, nếu như có thể cường hóa tốt, đằng sau phòng an toàn sinh hoạt liền nhẹ nhõm nhiều.

Còn có đèn nguyên tử cũng thế, không gián đoạn nguồn sáng, mặc dù tương đối ảm đạm, nhưng không cần chính mình luôn luôn đứng lên thêm lửa, nói không chừng về sau có thể ngủ tốt cảm giác.

Rất nhanh, dẫn theo trao đổi đồ vật, Vu Hoành cùng Jenny hai người ước định cẩn thận xuống lần trao đổi thời gian, tức một tháng sau hôm nay, liền quay người trở về.

Trở về lúc, vừa hay nhìn thấy người phát thư tại tập hợp tất cả chuẩn bị rời đi phụ cận cư dân.

Bọn hắn từng cái cõng to lớn ba lô, đứng tại trên một chỗ đất trống, nghe người phát thư lớn tiếng nói cùng đi thời điểm quy

tắc.

Bác sĩ Hứa cùng Jenny mẹ con đều không ở tại bên trong, hiển nhiên là chuẩn bị lưu lại.

Dẫn theo cây gậy cùng túi lớn, Vu Hoành rời đi bưu cục, chậm rãi ổn định hướng phía sơn động đi đến.

Trên đường trở về, hắn vẫn như cũ khá cẩn thận, tùy thời chú ý chung quanh khả năng xuất hiện động tĩnh, sợ Quỷ Ảnh xuất hiện đột nhiên tập kích.

Đồng thời bởi vì sắc trời còn sớm, hắn tiện thể ở trên đường cũng bắt đầu nhặt chút củi khô.

Tại loại hoàn cảnh này, ban ngày an toàn thời gian phi thường quý giá, tuyệt đối không có khả năng lãng phí, bao nhiêu cũng nhất định phải làm chút gì.

Không bao lâu, hắn dẫn theo bao khỏa, cây gậy, dùng cánh tay ôm một chút củi khô, một lần nữa trở lại sơn động phụ cận.

Mà liền tại trước mặt hắn cách đó không xa, sơn động vách đá mặt sau, hai cái đồ rằn ri bóng người chính lặng lẽ dán vách đá, lẳng lặng chờ đợi.

Chỉ cần hắn đi đến cửa hang, muốn lên thềm đá mở cửa, liền nhất định phải từ hai người mai phục chỗ đi ngang qua.

Vu Hoành từ từ đi hướng sơn động, càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Đột nhiên ánh mắt của hắn trì trệ, rơi vào trước sơn động mặt trên thềm đá.

Nơi đó… Có mấy cái mang theo vũng bùn dấu chân, dấu chân mới.

Bành!

Vu Hoành vứt xuống đồ vật co cẳng liền chạy!

Không chút do dự, không chần chờ chút nào.

Hắn quay người liền hướng phía nơi xa trong rừng phóng đi.

Chờ đến mai phục hai người kịp phản ứng, hắn đã chạy ra hơn 30m!

“Thảo! Đuổi a!” Hai người không nói hai lời, đem chân cũng đi theo xông đi lên.

Bọn hắn nhận được là Triệu đội tử nhiệm vụ, bắt không được người trở về, trừng phạt cường độ rất lớn, tất cả phối cấp toàn bộ giảm phân nửa.

Nhưng nếu là bắt được người, về sau tất cả phối cấp toàn bộ gấp bội, này vừa đến vừa đi, chênh lệch rất lớn.

Phốc phốc phốc phốc.

Nhất thời, ba người một trước một sau cấp tốc ở trong rừng phi nước đại.

Vu Hoành nay đã đi một dài giai đoạn, thể lực tiêu hao không nhỏ, lúc này bắt đầu chạy, rất nhanh liền cảm giác bắt đầu mỏi mệt.

Rừng cây ghé vào lỗ tai hắn nhanh chóng xẹt qua, tiếng gió rít gào, không ngừng bước.

Loại này tốc độ cao nhất chạy tính dễ nổ vận động, để thể năng của hắn tại lấy một cái khoa trương phương thức nhanh chóng ngã xuống.

Chỉ chốc lát sau hắn liền thở đến lợi hại, toàn thân mồ hôi rơi như mưa.

Cũng may hai chân trải qua trong khoảng thời gian này rèn luyện, không có như xe bị tuột xích, không có xuất hiện bủn rủn hoặc là rút gân hiện tượng.

“Nhanh! ! Hắn sắp không được!”

Chạy trước chạy trước, Vu Hoành nghe được sau lưng mơ hồ truyền đến tiếng hò hét.

Hắn không biết người đến là ai, để chỉ biết là, mang theo thiện ý người là sẽ không mai phục tại phòng an toàn phụ cận trốn tránh hắn.

Chạy trốn chạy! !

Hắn tốc độ cao nhất kéo theo lấy hai chân, cố gắng từ thân thể nghiền ép ra cuối cùng một tia thể năng.

Đảo mắt lại là hơn một trăm mét đi qua.

Ba người đã hoàn toàn thoát ly sơn động phụ cận địa hình, chạy tới rời xa Bạch Khâu thôn một chỗ lạ lẫm khu vực.

Chung quanh mặt đất càng phát ra không dễ đi, rất nhiều đều là không có bị dẫm đạp lên bụi cỏ sườn dốc.

Một hồi đi lên, một hồi xuống dốc, một chút hoặc sắc bén hoặc mang gai ngược thực vật, trên người Vu Hoành áo phòng gai bên trên mang ra từng đạo vết tích.

Mà ở phía sau trên thân hai người, mang ra cũng không phải là vết tích, mà là v·ết t·hương.

Liên tiếp trong tiếng rên rỉ, hai người thế mà cũng không chút nào từ bỏ, trối c·hết đuổi theo lấy Vu Hoành không thả.

Hai bên khoảng cách nhiều lắm là mười mấy mét, còn tại từ từ rút ngắn.

Vu Hoành phổi nóng bỏng, thở đến lợi hại, hắn cảm giác chính mình bắt đầu khuyết dưỡng, vô luận như thế nào nhanh chóng hô hấp, miệng mũi cùng một chỗ từng ngụm từng ngụm hô hấp, cũng không kịp bổ sung nhanh chóng tiêu hao dưỡng khí.

‘Không được… . .’

‘Ta thể năng còn chưa đủ dùng… . Không chịu nổi… .’

Hắn toàn thân mồ hôi đem bên trong th·iếp thân quần áo ướt nhẹp, hai tay vẫn như cũ không ngừng đẩy ra phía trước cản đường bụi cỏ.

Mắt thấy sau lưng hai người tiếng hơi thở càng ngày càng gần, Vu Hoành rốt cục nhịn không được.

Hắn tâm thần khẽ động, ý thức khống chế nơi bụng một sợi khí lạnh cấp tốc hoạt động.

Khí lạnh ra bụng dưới, tự nhiên mà vậy lần theo lộ tuyến của mình, từ phần bụng đi lên, chảy qua ngực, cái cổ, cái trán, sau đó từ đỉnh đầu huyệt Bách Hội trải qua, xuôi dòng mà xuống, mãi cho đến đuôi xương cụt, lại điều tra đáy chậu, trở lại phần bụng.

Đạo này khí lạnh vừa ra, lập tức thần kỳ chuyện phát sinh.

Vu Hoành vốn hẳn nên sắp kiệt lực thân thể, phảng phất đạt được thời gian dài nghỉ ngơi đồng dạng, cấp tốc khôi phục vuông vức đứng lên.

Mồ hôi một chút không chảy, phổi không thở hổn hển, trong lòng cũng cảm giác không mệt.

Thật giống như vừa mới chạy xa như vậy khoảng cách tất cả đều là ảo giác một dạng.

Hết thảy lại cùng hắn vừa rồi xuất phát đi trao đổi đồ vật trước không sai biệt lắm, trạng thái về tới ban sơ.

Thế là… . Vu Hoành lại đi.

Hắn mang theo sau lưng hai người, vây quanh sơn động phương vị bắt đầu vòng quanh.

Một vòng, hai vòng, ba vòng… .

Tối thiểu một dặm đi ngang qua đi, tốc độ cao nhất chạy dưới, Vu Hoành vừa mệt được nhanh không được.

Nhưng hắn mệt mỏi, phía sau hai người đã là thở hổn hển, hai chân như nhũn ra.

“Vu, Vu Hoành! ! Đừng chạy,…”

“Ta mẹ nhà hắn, không… Không được,! Không có khả năng, để hắn lại chạy!”

Mở cửa một người rốt cục nhịn không được, đưa tay từ sau eo cầm s·ú·n·g lục, rút ra.

Đúng lúc này, vốn hẳn nên thể năng khô kiệt Vu Hoành, tia thứ hai khí lạnh đột nhiên tuôn ra.

Toàn thân hắn thể lực trong nháy mắt khôi phục, quay người chính là bổ nhào về phía trước.

Bành! !

Dưới sự vội vàng không kịp chuẩn bị, rút thương người kia bị chính diện nhào trúng, hung hăng từ trên sườn dốc nhấp nhô xuống dưới.

Nhấp nhô hai người còn đụng phải phía sau một chút ngay tại đi lên một người khác.

A a! !

Hai tiếng dưới tiếng kêu thảm.

Hai người cùng một chỗ bị Vu Hoành đâm đến lăn lông lốc xuống sườn núi.

Sớm đã sức cùng lực kiệt hai người, bị lại lần nữa khôi phục thể năng Vu Hoành cấp tốc đứng dậy, một người một côn.

Coong!

Coong!

Chính giữa trán.

Vốn là mệt mỏi không được bọn hắn, bị đụng rơi thất điên bát đảo, còn không có hòa hoãn lại, liền bị Vu Hoành một người trán một gậy.

Tại chỗ hai người liền hai mắt lật một cái, ngồi dưới đất dậy không nổi thân.

Vu Hoành cấp tốc đưa tay đoạt trên thân hai người s·ú·n·g ngắn, trong lòng một trận hoảng sợ.

“Thế mà còn đeo s·ú·n·g! !” Hắn không dám tưởng tượng chính mình nếu là quyết đoán từ từ một bước, bị s·ú·n·g bắn bên trong, sẽ là cái gì thảm trạng.

Mãnh liệt nghĩ mà sợ cùng sợ hãi, để hắn nhịn không được lại lần nữa nhấc lên cây gậy, đối với hai người trán một người lại bổ một chút.

Đương đương!

Lần này hai người rốt cuộc đỡ không nổi, ngã xuống đất ngất đi, hôn mê b·ất t·ỉnh.

Còn tốt cây gậy là rỗng ruột, không chìm, nếu không cái này hai lần nén giận mà nện, tại chỗ liền muốn c·hết người.

Nhưng chính là dạng này, hai người trên trán cũng đang chậm rãi chảy ra máu, sưng lên lão đại hai cái bao.

Chương 029: Lựa chọn (1) (tạ ơn Thượng Tiên Tề Thiên minh chủ)

Chương 029: Lựa chọn (1) (tạ ơn Thượng Tiên Tề Thiên minh chủ)

Hô, hô, hô! !

Trong rừng, Vu Hoành từng ngụm từng ngụm thở hổn hển, nhìn xem trước mặt ngã xuống đất hai cái đồ rằn ri.

Trên người hai người này trang phục, để hắn nghĩ tới trước đó cà lăm.

'Cái này quần áo… Chẳng lẽ là quân Liên Hiệp người?' hắn không khỏi hồi tưởng lại lần trước đến đây cái kia gọi Triệu Chính Hoành gia hỏa.

Tên kia ngoài miệng nói là mời, trên thực tế phái người lặng lẽ trốn ở cạnh cửa, muốn thừa dịp hắn đi ra ngoài đánh lén.

Loại người này âm hiểm xảo trá, tại Ác Ảnh sau khi xuất hiện, Đại Huy Thạch tầm quan trọng đề cao mạnh tình huống dưới, lại lần nữa phái người đến bắt hắn cũng thuộc về bình thường.

Ngồi xổm người xuống, Vu Hoành cẩn thận kiểm tra trên thân hai người.

Rất nhanh liền lấy ra các loại tạp vật.

Hai thanh quân dụng màu xanh sẫm chủy thủ, hai túi bản cũ Huy Thạch, hai cái túi nước bằng da, nhưng những này cũng không tính là cái gì.

Có cái đồ vật, lại là để Vu Hoành có chút kinh ngạc.

Đó là từ cái kia rút thương gia hỏa trên thân tìm ra tới.

Là một cái màu sắc xám trắng đồng bạc.

Đồng bạc chính diện in một tòa trực tiếp bén nhọn xinh đẹp tháp cao, mặt sau in một cái Huy Thạch bên trên thường thấy nhất đặc thù phù văn.

"Cái này chẳng lẽ lại chính là trên trấn thường dùng tiền tệ?" Vu Hoành cầm cái này đồng bạc như có điều suy nghĩ.

Bất kể có phải hay không là, trước thu lại lại nói. Vơ vét xong đồ vật, hắn gặp hai người hay là không có tỉnh, cũng không thèm quan tâm bọn hắn, đem trên thân hai người đồ vật đều vơ vét sạch sẽ về sau, thẳng hướng phía đường cũ trở về.

Về phần hai người có thể hay không sống sót, muốn nhìn bọn hắn vận khí, nếu có thể ở trước khi trời tối tỉnh lại, có lẽ có thể sống, nếu như không có khả năng… .

Rất nhanh Vu Hoành liền tìm về chính mình vứt xuống đồ vật, còn tiện thể đem rơi lả tả trên đất củi khô thu thập trở về, ôm cùng một chỗ, về tới sơn động chỗ.

Lần này bị tập kích, nếu không phải cao cấp rèn luyện thể năng pháp có hiệu lực, hai đạo khí lạnh để hắn có hai lần khôi phục thể năng cơ hội. Chỉ sợ lần này đã bị người ta tóm lấy, áp giải đi làm công cụ hình người.

Răng rắc, dùng chìa khoá mở cửa, Vu Hoành cấp tốc tiến vào, trở tay đóng lại.

Nghe nặng nề cửa lớn hung hăng khép lại, khóa lại.

Trong lòng của hắn lập tức dâng lên nồng đậm cảm giác an toàn.

Đem đồ vật tạm thời đều buông xuống, tới gần lò sưởi trong tường, để phòng ngừa bị ẩm mốc meo.

Sau đó hắn mới ngồi vào trên ghế, suy tư hôm nay gặp phải vấn đề.

Đầu tiên là vơ vét đến đồ vật, hai thanh s·ú·n·g ngắn, một viên đồng bạc, chủy thủ hai thanh, hai túi bản cũ Huy Thạch, mặt khác đều là tạp vật.

S·ú·n·g ngắn hắn cầm ở trong tay thưởng thức xuống, trước kia không có sờ qua thương, tìm kiếm nghiên cứu nửa ngày, mới đem băng đ·ạ·n tháo xuống.

"… . ." Nhìn xem trong tay băng đ·ạ·n, Vu Hoành ít nhiều có chút im lặng.

Trong băng đ·ạ·n cũng chỉ có một viên đ·ạ·n… . Một khẩu s·ú·n·g một viên…

"Phía quan phương đều nghèo thành dạng này rồi hả?" Vu Hoành không phản bác được.

Cũng không biết s·ú·n·g ngắn cường hóa sau có thể biến thành cái dạng gì, bất quá bây giờ trước được chuẩn bị phương diện khác.

Trên trấn xuất hiện Ác Ảnh chuyện này, nhất định phải sớm chuẩn bị, không có khả năng gửi hi vọng ở vận khí.

'Ác Ảnh, Khô Nữ? Phổ thông Huy Thạch vô dụng… . Thế mà ngay cả Đại Huy Thạch cũng chỉ có thể dùng để chạy trối c·hết…'

Hắn nhìn xem chính mình trong sơn động để đặt Đại Huy Thạch.

Bốn phía mặt đất cửa lớn, ba khu đều có, nhưng dạng này mật độ, chỉ sợ chỉ có thể đề phòng Quỷ Ảnh.

Xuất ra trên thân sau cùng một viên Đại Huy Thạch, đây là dự bị lưu lại.

Vốn cho là đầy đủ, nhưng bây giờ… .

"Nói đến, vì cái gì Huy Thạch có thể đánh tan Quỷ Ảnh? Dựa theo cà lăm nói, coi như không có cái này phù văn, Huy Thạch cũng có thể đánh tan Quỷ Ảnh, chỉ là hiệu quả phải kém không ít. Như vậy… . Vấn đề tới."

Hắn đưa tay vuốt ve Đại Huy Thạch bên trên phù văn.

“Đồ án này, ban sơ là tới từ đây? Hắc tai, ban sơ lại là làm sao xuất hiện?”

Hắn có loại cảm giác, trên Huy Thạch này phù văn, tựa hồ cùng hắc tai xuất hiện, có chỗ liên quan.

‘Vừa vặn hắc ấn cường hóa lại bởi vì công năng không hoàn chỉnh, mà cự tuyệt cường hóa. Nhìn như vậy đến, ta có lẽ có thể sử dụng điểm ấy đến khảo thí, đơn độc dùng cái này phù văn, có thể hay không đưa đến đối kháng Quỷ Ảnh tác dụng…’

Nghĩ tới đây, Vu Hoành lấy ra một tờ báo chí, cùng một chi màu đen bút than.

Bút than này bị hắn từng cường hóa, biến thành phổ thông bút bi lớn nhỏ, nhưng viết ra chữ viết, lại so trước đó cái kia bút than tinh tế rõ ràng nhiều.

Hiển nhiên bút than nguyên vật liệu cũng bị cường hóa thành không biết cái gì than.

Vu Hoành không quan tâm những này, hắn chỉ cần dùng tốt là được.

Đem báo chí bày ra, đặt ở một tấm khác trên ghế gỗ, cẩn thận đem đồng bạc phóng tới dưới báo chí phương.

Sau đó, dùng bút than in đồng bạc bên trên phù văn đồ án, một trận nhẹ nhàng bôi lên.

Rất nhanh, một cái màu đen phù văn đồ án, liền xuất hiện ở trước mặt hắn.

Đồ này màu lót là màu xám đen, đồ án nhan sắc sâu một chút, cho nên có thể thấy rõ ràng.

Vẽ xong hình, Vu Hoành đưa tay đặt tại trên đồ này.

‘Cường hóa xua tan Quỷ Ảnh phù văn, phương hướng là, hiệu quả tăng cường!’

Trong lòng của hắn mặc niệm.

Rất nhanh, hắc ấn chảy ra hắc tuyến, nhưng lập tức lại cấp tốc trở về.

‘Độ hoàn hảo không đủ.’

Thất bại… .

Vu Hoành hơi nhướng mày, buông tay ra.

Từ hắc ấn đến xem, phù văn này cũng không có xua tan Quỷ Ảnh tác dụng. Hoặc là nói đơn độc cũng không có.

“Xem ra trong thời gian ngắn là không có cách nào biết rõ nguyên lý này, như vậy… .”

Hắn lại cầm lấy một khối phổ thông Huy Thạch.

Thứ này hắn từ vừa mới trên thân hai người, còn có cà lăm còn sót lại nơi đó, đều được không ít.

Toàn bộ sưu tập đi ra, để dưới đất khoảng chừng bốn túi nhỏ.

Mỗi cái túi có mười khối, đây là sớm phân phối xong.

‘Là bởi vì mười khối mới có thể triệt để đánh tan Quỷ Ảnh a?’ Vu Hoành suy đoán.

Hắn buông xuống phổ thông Huy Thạch, lại lấy một khối còn chưa kịp vẽ phù văn Huy Thạch.

Cà lăm vẽ Huy Thạch công cụ, cũng đều có.

Hắn so sánh cà lăm vẽ cùng vừa mới tịch thu được, hai loại Huy Thạch mặt ngoài phù văn màu sắc khác nhau, hiển nhiên là dùng khác biệt thuốc màu vẽ.

‘Xem ra thuốc màu đối với phù văn ảnh hưởng không lớn. Như vậy… Ta đi thử một chút.’

Cầm lấy cường hóa bút than, Vu Hoành bắt đầu cẩn thận lại một khối nguyên thủy Huy Thạch mặt ngoài miêu tả.

Hắn vẽ là nguyên thủy phù văn, cũng không phải là sau khi cường hóa phù văn.

Nguyên thủy phù văn rất đơn giản, chính là một cái vòng tròn, bên trong bốn chữ mẹ đồng dạng quái dị ký hiệu, trung tâm vẽ một cái Tiểu Viên, lại viết một cái tựa như hỏa diễm ký hiệu.

Luyện tập mấy lần về sau, rất nhanh, Vu Hoành liền vẽ lên hết thảy năm khối Huy Thạch.

Hắn đem những này Huy Thạch, từ trái đến phải, theo thứ tự để dưới đất.

Trưng bày trình tự cũng không phải là ngẫu nhiên, mà là dựa theo phù văn tinh tế trình độ bày ra.

Từ trái hướng phải, phù văn theo thứ tự càng ngày càng tinh tế, đường cong cũng càng thêm mượt mà rõ ràng.

Làm xong những thứ này.

Vu Hoành thở hắt ra, lại lần nữa vươn tay đặt tại thứ bên trái khối thứ nhất Huy Thạch bên trên.

'Cường hóa thành Đại Huy Thạch, phương hướng: Hiệu quả tăng cường.' trong lòng của hắn động niệm.

Rất nhanh, hắc tuyến bắn ra, phản hồi vang lên.

'Phải chăng cường hóa là Đại Huy Thạch?'

Nhưng Vu Hoành để ý không phải cái này, mà là hiện lên ở Huy Thạch mặt ngoài thời gian số lượng.

'3 ngày 2 giờ 18 phút.'

Hắn thu tay lại, cấp tốc cầm bút ký bên dưới thời gian.

Sau đó lại đưa tay đặt tại khối thứ hai Huy Thạch bên trên, hay là một dạng thao tác.

Nhất thời, khối thứ hai Huy Thạch cũng hiện ra số lượng.

'3 ngày 1 giờ 02 phút.'

Sau đó là khối thứ ba.

‘3 ngày 51 phút.’

Khối thứ bốn.

‘3 ngày 42 phút.’

Khối thứ năm.

‘3 ngày 21 phút.’

Thu tay lại, Vu Hoành nhìn xem hàng này ghi chép lại số lượng, trên mặt rốt cục toát ra vẻ chợt hiểu.

“Quả nhiên… . Cường hóa thời gian dài ngắn, là do được cường hóa vật phẩm hoàn thiện độ ảnh hưởng. Được cường hóa vật phẩm cường hóa trước sau chênh lệch càng nhỏ, cần đếm ngược thời gian càng ít đi.”

“Nhìn như vậy đến, nếu như ta ngay từ đầu liền dùng sức mạnh hóa qua Đại Huy Thạch phù văn, vẽ trên Huy Thạch, như vậy cường hóa thời gian khẳng định sẽ trên phạm vi lớn rút ngắn!”

Vu Hoành suy đoán.

“Bởi vì ta tiết kiệm bộ phận phù văn phương diện cường hóa thời gian!”

“Thử nhìn một chút!”

Lúc này, hắn cầm lấy một khối nguyên thủy Huy Thạch, bắt đầu bắt chước vẽ Đại Huy Thạch bên trên phù văn phức tạp.

Cái này hoa văn phức tạp nhưng so sánh phổ thông Huy Thạch khó nhiều.

Phổ thông Huy Thạch phù văn nếu như phức tạp độ là 1, như vậy Đại Huy Thạch bên trên cao cấp phù văn, độ khó chính là 4.

Không nói những cái khác, liền cao cấp trên phù văn cần viết quái dị ký hiệu, liền có trọn vẹn hơn mười.

Chói mắt xem xét, còn có chút giống Vu Hoành trong trí nhớ thấy qua một ít trò chơi pháp trận.

Thời gian không ngừng trôi qua, hắn đắm chìm tại vẽ cao cấp phù văn bên trong, hoàn toàn quên sắc trời.

Bất tri bất giác, bên ngoài sắc trời ảm đạm xuống.

Vu Hoành thắp sáng lò sưởi trong tường, tiếp tục vẽ.

Lần này nhặt về củi khô đủ để chèo chống một đêm, mà từ lấy được tin tức đến xem, Ác Ảnh uy h·iếp xác thực có khả năng tác động đến bên này.

Nếu như không gặp được coi như xong, nếu là gặp… . Chỉ dựa vào điểm này Đại Huy Thạch… . Khẳng định ngăn không được!

Cho nên hắn muốn suy nghĩ đối sách.

Tìm tới có thể đối kháng Ác Ảnh phương pháp, tự nhiên là vị thứ nhất.

Nhưng bây giờ đang tìm không đến tình huống dưới, trước rút ngắn cường hóa Đại Huy Thạch thời gian, mới là càng quan trọng hơn.

Dù sao Đại Huy Thạch chính mình không cần, cũng có thể cầm lấy đi cùng người khác trao đổi vật phẩm, có thể nói là chân chính đồng tiền mạnh.

Thời gian ngay tại Vu Hoành vùi đầu khổ luyện trong quá trình, phi tốc đi qua.

Đêm nay còn tốt chính là không có Huyết Triều, không có giáp trùng q·uấy n·hiễu, Vu Hoành hoạch định đêm khuya, cảm thấy mệt mỏi, liền cường hóa một chút thịt làm, một miếng thịt làm đại khái ba giờ hoàn thành, xác định rõ đếm ngược thời gian về sau, hắn nằm xuống liền ngủ.

Một giấc đến hừng đông.

Buổi sáng, ăn xong, xử lý sạch vật bài tiết, hắn bắt đầu rèn luyện cao cấp rèn luyện thể năng pháp.

Giữa trưa ra ngoài nhặt củi, cắt rau dại, bổ sung nước.

Buổi chiều trở về tiếp tục luyện tập vẽ cao cấp phù văn, nghỉ ngơi liền cường hóa thịt khô, tuyệt không lãng phí hắc ấn thời gian.

Như vậy mỗi ngày lặp đi lặp lại.

Rốt cục, tại ngày thứ năm buổi chiều, cao cấp phù văn vẽ, cuối cùng thành công!

Trong sơn động, Vu Hoành thở phào một hơi, trên mặt buông lỏng dáng tươi cười, cầm một khối chính mình vừa mới vẽ xong cao cấp phù văn Huy Thạch.

"Không tệ… . Không thể so với cà lăm vẽ đến kém!"

Hắn có chút không kịp chờ đợi đem nó buông xuống, tay đè đi lên.

'Cường hóa thành Đại Huy Thạch, phương hướng: Hiệu quả tăng cường.'

Ý niệm trong lòng lóe lên, lập tức hắc ấn có phản hồi.

Một đạo hắc tuyến từ trên mu bàn tay bay ra, trong nháy mắt chui vào khối này Huy Thạch bên trong.

Sau đó, tiếng máy móc ở bên tai vang lên.

'Phải chăng cường hóa là Đại Huy Thạch?'

Vu Hoành không có đáp lại, mà là buông tay ra, ánh mắt nhìn chằm chằm khối này cao cấp phù văn Huy Thạch.

Phía trên đếm ngược đã xuất hiện.

'2 ngày 19 phút.'

Bành!

Vu Hoành hung hăng một bàn tay đánh vào trên mặt đất.

“Xong rồi! !”

Hắn nhịn không được vui vẻ cười lên.

“Quả nhiên, quả nhiên suy đoán của ta là đúng! ! Rút ngắn cường hóa trước sau ở giữa chênh lệch, có thể rút ngắn cường hóa thời gian!”

Hai ngày một khối Đại Huy Thạch, thời gian so trước đó ba ngày, trọn vẹn rút ngắn một phần ba!

Ý vị này, hắn có thể càng nhanh cường hóa ra càng nhiều Đại Huy Thạch, cam đoan chính mình an toàn! Cũng có thể đổi lấy càng nhiều vật tư!

Hưng phấn đằng sau, Vu Hoành rất nhanh lại sinh ra suy nghĩ mới.

“Đại Huy Thạch thời gian rút ngắn, nhưng liên quan tới Ác Ảnh… Thứ này mạnh đến mức nào, ta hoàn toàn không biết… Vạn nhất Ác Ảnh độ nguy hiểm so ta tưởng tượng còn muốn lớn… .”

Chương 030: Lựa chọn (2) (tạ ơn Thượng Tiên Tề Thiên minh chủ)

Chương 030: Lựa chọn (2) (tạ ơn Thượng Tiên Tề Thiên minh chủ)

Vu Hoành nụ cười trên mặt từ từ thu liễm.

Hắn cần tình báo, đầy đủ đối với Ác Ảnh tình báo. Nếu như có thể tìm tới cái kia trở về từ cõi c·hết người sống sót, cái kia bị Ác Ảnh Khô Nữ tập kích về sau, còn có thể sống sót người, có lẽ liền có thể thu hoạch được trực tiếp tình báo.

Nhưng cũng tiếc, trên trấn trước đó liền di chuyển, hiện tại chỉ sợ người kia sớm đi.

Nghĩ tới đây, hắn không có lựa chọn cường hóa, mà là đứng người lên, ở trong động đi tới đi lui.

Chỉ chốc lát sau, bước chân hắn một trận, đi đến trước đại môn, xuyên thấu qua quan sát cửa sổ nhìn ra phía ngoài.

Lúc hoàng hôn đợi rừng cây hoàn toàn tĩnh mịch.

Nơi xa trong rừng Bạch Khâu thôn chỉ có mơ hồ hình dáng đồng dạng hoàn toàn yên tĩnh.

Nhìn qua bên ngoài cảnh sắc.

Vu Hoành bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, khuôn mặt từ lông mày cau lại, biến thành như có điều suy nghĩ.

Hắn kéo qua tấm che, ánh mắt rơi vào từng cường hóa sau Huy Thạch Lang Nha Bổng bên trên.

Cây gậy này ban sơ chỉ là cực kỳ thô ráp Cương Đinh Huy Thạch Bổng. Nhưng bây giờ liền hoàn thiện nhiều… .

Đương nhiên, thứ này đã từng cường hóa một lần, lần thứ hai vô dụng.

Cho nên hắn nhìn không phải cái này cây gậy, mà là cây gậy nội bộ để đặt Đại Huy Thạch mạch suy nghĩ.

‘Nếu đơn khối Đại Huy Thạch hiệu quả không đủ, tốt như vậy mấy khối cùng một chỗ tạo thành một thể, thậm chí, ta dùng Đại Huy Thạch mài thành bụi phấn, lại điều chế thành mực nước, đến vẽ cao cấp phù văn đâu?’

‘Có thể hay không có thể tăng cường hiệu quả, rút ngắn thời gian?’

*

*

*

Khoảng cách Bạch Khâu thôn hơn mười cây số bên ngoài, Bạch Thạch trấn.

Uốn lượn dài dòng trung tâm trên đường phố, khô cạn màu vàng đất lá rụng bị gió thổi đến trên mặt đất quay cuồng, gẩy ra sàn sạt tiếng ồn.

Bằng phẳng màu xám xi măng khu phố, tất cả đều là mấp mô cùng đạo đạo vết rạn.

Hai bên đường phố, từng nhà bề ngoài cửa hàng sớm đã đóng lại hồi lâu.

Mờ nhạt ánh nắng đem mảnh này khu phố chia sáng tối hai khối.

Bành!

Đột nhiên một nhà cửa hàng cửa lớn, bị từ nội bộ phá tan.

Một cái vóc người cường tráng râu quai nón nam nhân, một thân màu xám đồ thể thao, chật vật không chịu nổi lao ra cửa, hướng phía cuối con đường phi nước đại.

Hắn đầu đầy là mồ hôi, hai mắt vằn vện tia máu, trong một bàn tay còn nắm vuốt một khối Đại Huy Thạch.

Chỉ là cái kia Đại Huy Thạch ngọc chất màu sắc, chính thật nhanh từ trên hướng xuống biến thành tái nhợt.

Điều này đại biểu lấy nó tại bị nhanh chóng tiêu hao.

"Đừng… . Đừng g·i·ế·t ta! ! Đừng tới đây! !"

Nam tử cảm xúc đã ở vào sụp đổ trạng thái.

Hắn gào khóc, thanh âm của một người tại trên đường phố càng lộ vẻ vắng vẻ.

"Van cầu ngươi! Đừng tới đây! !"

Hắn mang theo tiếng khóc nức nở kêu to, lảo đảo chạy về phía trước lấy. Thỉnh thoảng quay đầu nhìn quanh, thần sắc hoảng sợ, phảng phất sau lưng có đồ vật gì đang truy đuổi.

Nhưng rõ ràng phía sau hắn cái gì cũng không có, chỉ có hoàn toàn yên tĩnh trống trải khu phố.

Phù phù.

Bỗng nhiên nam nhân một cái trượt chân, té ngã trên đất.

Mà tại hắn trên lưng, một cái rõ ràng thủ ấn màu đen, chậm rãi nổi lên.

Thủ ấn không lớn, tựa như là tiểu hài tử in vào đồng dạng. Nhưng lúc này thủ ấn này lại có thể lộ ra quần áo, giống như là bôi lên mực nước đồng dạng, ở bên ngoài mặc lên cũng có thể có thể thấy rõ ràng.

Tê.

Trong chốc lát, trong thủ ấn nhanh chóng xâm nhiễm ra đại lượng chất lỏng màu đen.

Chất lỏng đem nam nhân quần áo nhuộm đen liên đới lấy ngay cả cánh tay, bộ mặt, cũng đều đều nhuộm đen.

Theo thân thể bị nhuộm đen, nam nhân hình thể nhanh chóng khô quắt đứng lên, tựa như mất đi lượng nước.

Hắn giãy dụa lấy, trong cổ họng phát ra nghẹn ngào kêu khóc, nhưng rất nhanh bất quá mấy giây, tiếng kêu liền biến mất.

Nam nhân toàn bộ thân thể cũng không động đậy được nữa, triệt để biến thành một bộ cháy đen thây khô.

Một trận gió thổi qua.

Thây khô bỗng nhiên biến mất, chỉ còn một đám quần áo lưu lại tại nguyên chỗ.

*

*

*

Ngày kế tiếp.

Bạch Khâu thôn bưu cục.

Trong rừng, bưu cục phòng đá phía trước.

Jenny, bác sĩ Hứa, Vu Hoành, lão Vu, bốn người đều tụ tại một khối.

Jenny sắc mặt có chút tiều tụy, tựa hồ tối hôm qua không có nghỉ ngơi tốt, ánh mắt cũng có chút phiêu hốt, không biết đang suy nghĩ gì.

Bác sĩ Hứa cầm sýij thịt khô, thỉnh thoảng cắn một cái, híp mắt.

Lão Vu là chuyên môn phụ trách nuôi dưỡng thằn lằn chế tác thịt khô người, lúc này sắc mặt cũng so trước đó khó coi rất nhiều.

“Lão Vu ngươi không phải đi rồi hả? Tại sao lại trở về rồi?” Bác sĩ Hứa lên tiếng nói.

“Nửa đường chạy về tới.” Lão Vu lắc đầu, “Đi đến một nửa đột nhiên nói muốn thu giao nộp một nửa vật tư, tất cả mọi người đến giao nạp, ha ha ha, nếu không phải ta còn nhớ rõ trở về đường, thật sự bị bọn hắn cho cắt rau hẹ!” Lão Vu cười lạnh nói.

Hắn đảo mắt xem xét, ánh mắt rơi trên người Vu Hoành.

“Người trẻ tuổi, Jenny nói ngươi có thể làm đến Đại Huy Thạch? Xác định là trường kỳ ổn định làm đến?”

“Có thể, bất quá có đôi khi phải nghỉ ngơi.” Vu Hoành gật đầu. Lúc đầu hắn đều dự định cùng Jenny bác sĩ Hứa mấy người tiếp thu lão Vu nuôi dưỡng địa động.

Dù sao nhất định phải có cái ổn định đồ ăn bổ sung nơi phát ra, trước khi đi, cái này lão Vu cũng đã sớm nói xong, đem chính mình nuôi dưỡng địa động giao cho người lưu lại dùng.

Không nghĩ tới không có cách bao lâu hắn lại trở về…

Bất quá trở về cũng tốt, vừa vặn chính bọn hắn lục lọi nuôi dưỡng khẳng định không bằng lão Vu chính mình tới.

“Có ngươi câu nói này liền tốt, hiện tại có ngọn nến, có Đại Huy Thạch, chỉ cần cẩn thận chút, an ổn sống sót cơ hội rất lớn. Lần này thừa dịp mọi người tập hợp một chỗ, ta đề nghị, chúng ta ở cùng nhau đến dời đi bưu cục tầng hầm, nơi đó kiên cố nhất, phối trí gian phòng cũng đủ lớn, đủ tất cả, ở cùng nhau cũng tốt có chiếu ứng.” Lão Vu lên tiếng đề nghị.

“Ta không có ý kiến, ngọn nến chế tác công cụ ta đều lấy được, về sau ngọn nến cung ứng liền do ta tới. Dù sao chế tác lên cũng không khó.” Bác sĩ Hứa đáp lại nói.

“Ta coi như xong, một người ở đã quen.” Vu Hoành cự tuyệt.

“Ta đều được.” Jenny gật đầu.

“Thiếu một cá nhân, cũng được, cứ quyết định như vậy đi, Jenny chế áo, tu bổ, cải tiến. Ta phụ trách ăn uống, Vu Hoành phụ trách Đại Huy Thạch, bác sĩ Hứa phụ trách chế sáp cùng lâm thời chữa bệnh và chăm sóc. Về sau nơi này chỉ chúng ta mấy cái, mọi người tốt nhất cùng nhau trông coi, cố gắng

nhiều hơn.” Lão Vu nói, hiển nhiên là có đoán trước Vu Hoành không làm.

“Có trên trấn cái kia Ác Ảnh tin tức sao?” Vu Hoành nhịn không được lên tiếng hỏi.

Không biết rõ ràng cái kia Ác Ảnh cường độ như thế nào, trong lòng của hắn luôn luôn trĩu nặng, luôn cảm giác có thể muốn xảy ra chuyện.

“Có chút, nghe nói cùng hắc thủ ấn có quan hệ, nếu như tại dã ngoại nhìn thấy hắc thủ ấn, tuyệt đối đừng đi sờ. Tránh xa một chút.” Lão Vu cúi đầu ho khan vài tiếng.

“Còn có cái gì a?” Jenny hỏi.

“Còn có chính là, đừng nghĩ lấy đi trên trấn sờ đồ vật, một chút người không đi lưu lại, đi trên trấn, c·h·ế·t không ít.” Lão Vu quái dị cười cười, “Thế đạo này, có thể sống một ngày là một ngày, trân quý điểm.”

Ước định theo sớm định ra thời gian gặp mặt về sau, bốn người riêng phần mình trở về chỗ ở.

Vu Hoành xác định nơi cung cấp thức ăn coi như ổn định, còn có ngọn nến cung ứng cũng không tệ, liền trong lòng yên ổn không ít.

Trở lại sơn động, trong động trên mặt đất khắp nơi đều là hắn khắc hoạ Đại Huy Thạch phù văn đồ án.

Những này tất cả đều là hắn luyện tập lúc vẽ, nhưng không phải dùng bút than, chỉ là đơn giản dùng tảng đá tô tô vẽ vẽ.

Nhìn xem loạn thất bát tao phòng ở, Vu Hoành thở dài, biết mình muốn làm còn có rất nhiều.

Rút ngắn Đại Huy Thạch cường hóa thời gian, hắn hôm qua cũng đã bắt đầu chính thức cường hóa Đại Huy Thạch.

Tại không rõ ràng xua tan Ác Ảnh cần bao nhiêu Đại Huy Thạch trước, hắn chỉ có thể tận khả năng chế tạo ra đủ nhiều Đại Huy Thạch.

Đồng thời, cũng phải lục lọi ra mới càng hoàn thiện chống cự Ác Ảnh phương pháp.

Xuất ra một cây thanh protein, cắn lấy trong miệng, Vu Hoành cởi áo ra, lại bắt đầu rèn luyện cao cấp rèn luyện thể năng pháp.

Luyện sau một tiếng, hắn bắt đầu tìm ra một cái chùy, tại sơn động trong góc, tìm một chỗ ngồi xuống, liền bắt đầu dùng sức mài phấn.

Trước đó hắn đã đập vỡ một khối Tiểu Nguyên bắt đầu Huy Thạch, hiện tại nhiệm vụ chủ yếu là đem nó mài đến đầy đủ tinh tế tỉ mỉ.

'Nếu như xua tan Quỷ Ảnh tác dụng, là do Huy Thạch cùng phù văn cộng đồng cấu thành. Như vậy ta trực tiếp dùng Huy Thạch phấn vẽ phác thảo phù văn, khẳng định cũng có thể có hiệu lực!'

Vu Hoành một bên rèn luyện, một bên trong đầu không ngừng suy nghĩ phải chăng có mặt khác tốt hơn phương pháp.

Ước chừng hơn nửa canh giờ, Huy Thạch phấn rèn luyện hoàn thành,

Hắn gia nhập vào một chút bột than, rót vào chén gỗ bên trong, lại thêm nước, quấy, liền thành một phần tiêu chuẩn Huy Thạch mực nước.

Sau khi thành công, Vu Hoành mắt nhìn ngoài cửa sổ, sắc trời lại bắt đầu đen.

'Làm sao cảm giác trời tối càng lúc càng nhanh… . ?' hắn lông mày cau lại. Đi ra phía trước, đem quan sát cửa sổ tấm che kéo lên.

Từ khi bị Quỷ Ảnh dọa qua một lần về sau, hắn liền rốt cuộc không lúc đang ngủ kéo ra tấm che.

Kéo lên tấm che, lần này hắn không có nhóm lửa lò sưởi trong tường, mà là đốt một điểu ngọn nến, phóng tới trên ghế gỗ.

Sau đó chính mình dùng cây gỗ, thấm Huy Thạch mực, tại lò sưởi trong tường mặt bên trên tường đá, coi chừng vẽ Đại Huy Thạch phù văn.

Trên tường đá cũng không phải là vuông vức, cho nên hắn sớm liền dùng cái đục, chùy, ở trên vách tường khắc một cái to bằng chậu rửa mặt Đại Huy Thạch phù văn.

Bởi vì tại địa phương khác sớm đã rèn luyện, ở trên tường khắc phù văn đối với Vu Hoành tới nói, không có gì độ khó.

Dù sao yêu cầu không cao, thô sơ giản lược phù hợp là được, còn đủ lớn. So với tại Tiểu Huy trên đá vẽ, độ khó thấp nhiều lắm.

Vu Hoành cẩn thận lau trên vách tường mảnh bụi, sau đó đem Huy Thạch mực một chút xíu lấp ở trên tường Đại Huy Thạch phù văn đường cong bên trong.

Đường cong rất nhỏ, không hao phí bao nhiêu Huy Thạch mực.

Ước chừng mười mấy phút, toàn bộ vách tường Phù Văn Thạch Khắc, liền hoàn thành.

Vu Hoành lui ra phía sau một bước, thưởng thức kiệt tác của mình.

Đông đông đông.

Bỗng nhiên đại môn bị có tiết tấu gõ vang.

“Có ai không?” Bên ngoài truyền đến nữ tử xa lạ thanh âm, “Bên ngoài trời sắp tối rồi, có thể hay không để cho ta đi vào tránh một chút… .”

“Ta nghe được thanh âm! Bên trong có người tại a?”

Thanh âm bên ngoài tiếp tục nói.

Vu Hoành mặt không đổi sắc, phảng phất không nghe thấy đồng dạng, quét mắt cửa lớn, nhìn thấy phía sau cửa Đại Huy Thạch, chính chậm chạp mà kiên định từ trên hướng xuống, cải biến nhan sắc.

Hắn thở hắt ra, kéo qua ghế, ngồi vào phía sau cửa, dán tường bên lẳng lặng chờ lấy, nhìn xem.

Đông, đông, đông.

Tiếng đập cửa tiếp tục không ngừng vang lên.

Một lần.

Hai lần.

Ba lần.

Rốt cục, hết thảy lại an tĩnh lại.

Mà phía sau cửa Đại Huy Thạch đã hao tổn một phần ba.

Vu Hoành cấp tốc đưa nó lấy xuống, đổi một khối bổ đầy đi lên.

Thuận tay dùng hắc ấn cho Đại Huy Thạch bắt đầu bổ sung năng lượng, hắn đứng người lên, lại lần nữa trở lại túi ngủ một bên, nằm ngửa nghỉ ngơi.

Đại Huy Thạch tiêu hao bộ phận quyết định khôi phục thời gian dài ngắn.

Gõ cửa lần này Quỷ Ảnh không mạnh, chỉ cần hai giờ liền có thể bổ đầy.

Vu Hoành hai tay đệm ở cái ót chỗ, ngửa đầu ngủ ở ngọn nến bên cạnh.

Ngọn nến so lò sưởi trong tường chỗ tốt lớn nhất, chính là không cần thêm củi.

Mà đèn nguyên tử ánh sáng dựa theo Jenny nói cho hắn biết nói, cũng không thể xua tan Huyết Triều hắc trùng.

Chỉ có minh hỏa có thể.

‘Cũng may ta mua đèn nguyên tử mục đích, đều chỉ là vì thử nhìn một chút sau khi cường hóa bộ dáng. Nếu như có thể trực

tiếp cường hóa ra lò phản ứng năng lượng loại hình… .’ hắn bắt đầu huyễn tưởng.

Theo thời gian từng ngày chuyển dời, hắn sớm thành thói quen tại mảnh này nguy hiểm trong rừng rậm sinh hoạt.

Quen thuộc tại loại này lúc nào cũng có thể gặp được nguy hiểm trạng thái, ngủ.

Đông, đông, đông.

Đêm khuya, ánh nến chập chờn.

Một tràng tiếng gõ cửa giếng Vu Hoành từ trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh.

Hắn mắt nhìn cửa lớn tấm che, tấm che bên ngoài hay là đen kịt một màu. Liền biết lại là Quỷ Ảnh, lau mồ hôi trán, đứng dậy bưng lên nấu nước cái nồi từng ngụm từng ngụm bổ sung lượng nước.

Uống xong nước, hắn đứng dậy không nhìn tiếng đập cửa, đi vào ban ngày vẽ xong Huy Thạch mực phù văn trước.

To bằng chậu rửa mặt Phù Văn Thạch Khắc, lúc này đã sớm hong khô.

Phía dưới trên mặt đất để đó khôi phục Đại Huy Thạch, cũng đã bị hắc ấn bổ sung khôi phục như lúc ban đầu.

Vu Hoành không để ý đến Đại Huy Thạch, mà là vươn tay, nhẹ nhàng đặt tại trên vách tường đại phù văn bên trên.

Đây là hắn một lần nếm thử, nếu như thành công, đối với Huy Thạch tỉ lệ lợi dụng lại so với trước đó cao hơn rất nhiều rất nhiều.

Chương 031: Tăng cường (1) (tạ ơn Trích Tiên đủ Thiên minh chủ)

Chương 031: Tăng cường (1) (tạ ơn Trích Tiên đủ Thiên minh chủ)

Trong sơn động.

Xám đen phù văn đồ án trước mặt.

Vu Hoành bàn tay nhẹ nhàng đặt tại lạnh buốt khô ráo trên vách đá.

Đồng thời trong lòng mặc niệm.

‘Cường hóa Huy Thạch phù văn, phương hướng: Xua tan Quỷ Ảnh hiệu quả tăng cường.’

Tê.

Trong chốc lát trên mu bàn tay hắc ấn bay ra một tia hắc tuyến, chui vào vách đá.

Một giây sau.

Phản hồi vang lên.

‘Phải chăng cường hóa Huy Thạch phù văn?’ băng lãnh máy móc âm vang lên.

Vu Hoành đầu tiên là sững sờ, lập tức khóe miệng từ từ câu lên.

‘Xong rồi! Quả nhiên có thể!’ trong lòng của hắn mừng rỡ.

Cái này đã chứng minh suy đoán của hắn, dạng này kết hợp, xác thực cũng có thể đưa đến xua tan Quỷ Ảnh hiệu quả. Cứ như vậy, một khối Huy Thạch rèn luyện về sau, có thể tại bất

kỳ địa phương nào bất kỳ cái gì mặt ngoài, đều bám vào khắc hoạ ra loại phù văn này.

Mà có hắc ấn bổ sung dưới, những này đại phù văn cũng không còn là duy nhất một lần vật dụng, mà là có thể hoàn mỹ che chở chung quanh bất kỳ địa phương nào!

Lúc này, một cái màu đen số lượng xuất hiện ở trên vách tường Phù Văn Thạch Khắc trung tâm.

‘1 giờ 12 phút.’

“Là bởi vì cường hóa phân lượng biến ít, dẫn đến không cần càng nhiều thời gian a?” Vu Hoành suy đoán.

Dù sao hắn mài nhỏ một khối Huy Thạch điều chế mực nước, đến vẽ xong cái này Phù Văn Thạch Khắc cũng mới bỏ ra một phần ba. Mà cường hóa điểm ấy vật liệu khẳng định không tốn bao nhiêu thời gian.

‘Chỉ cần hơn một giờ… . Có thể cường hóa thử nhìn một chút, nhìn hiệu quả như thế nào.’

Trong lòng của hắn ẩn ẩn có chút chờ mong, lúc này ở trong lòng hồi phục là.

Nhất thời Phù Văn Thạch Khắc bên trên số lượng bắt đầu chậm chạp đếm ngược đứng lên.

Thừa dịp đếm ngược bắt đầu, hắn tìm ghế ngồi vào một bên, trong tay vuốt vuốt một thanh khác hết đ·ạ·n s·ú·n·g ngắn.

Cầm lên nhắm chuẩn, xạ kích, phát ra không hưởng, lại buông xuống.

Như vậy không ngừng luyện tập, luyện tập từ khác nhau góc độ rút s·ú·n·g xạ kích.

Bởi vì không có đ·ạ·n, cho nên luyện tập cũng không có tính nguy hiểm.

Liên tục hai lần quân Liên Hiệp chạy tới bắt hắn, ý đồ coi hắn là lao công, cái này khiến Vu Hoành rất không có cảm giác an toàn.

Mặc dù bây giờ quân Liên Hiệp hắn là đi theo trên trấn người cùng một chỗ di chuyển đi.

Có thể không nắm chắc được bọn hắn lúc nào lại trở về.

Còn có lần trước tập kích chính mình hai người, lúc trước hắn nhặt củi lúc đi xem bên dưới bọn hắn hôn mê địa phương, đã chỉ còn lại có hai bộ nát bấn bấn nội y.

Hiển nhiên ban đêm Huyết Triều hắc trùng đã ngay cả thịt mang xương toàn bộ thôn phệ sạch sẽ.

Cái này khiến Vu Hoành đối với ban đêm tính nguy hiểm có nhận thức sâu hơn.

'Đúng, nếu như ta có thể tự mình luyện tập xạ kích, luyện tập thương pháp, sau đó tổng kết ra chính mình thương pháp xạ kích tâm đắc, lại dùng hắc ấn cường hóa, có được hay không? Có phải hay không có thể được đến hiệu quả tốt hơn thương pháp huấn luyện bắn tỉa sổ tay?'

Suy tư một lát, Vu Hoành rất nhanh đến mức đến đặc biệt hoàn toàn mới cường hóa mạch suy nghĩ.

'Mặt khác, điều tra thủ đoạn cũng phải chuẩn bị đi lên, nếu có bẫy rập linh đang cái gì, để đặt đến chung quanh, có lẽ có thể tạo được nhất định cảnh giới hiệu quả… .'

Hắn vuốt cằm nói.

Sơn động phòng an toàn là hắn thật vất vả vất vả thành lập đi ra, không cho sơ thất, cho nên nhất định phải cam đoan nơi này cơ bản an toàn.

Làm Đại Huy Thạch người chế tác, Ác Ảnh xuất hiện, tất nhiên sẽ trên phạm vi lớn gia tăng Đại Huy Thạch tầm quan trọng. Đến tiếp sau, rất có thể sẽ lại có người tìm đến sự tình… . Hắn nhất định phải phòng ngừa chu đáo.

*

*

*

Bưu cục căn cứ.

Mấy cái địa động đều gần sát cùng một chỗ, hình thành một cái cỡ nhỏ điểm tụ tập.

Trong đó lớn nhất kiên cố nhất, không thể nghi ngờ là bưu cục dưới mặt đất bằng đá tầng hầm.

Cùng nói là tầng hầm, không bằng nói đây là trước kia vì ứng đối c·hiến t·ranh mà tu kiến sự cần thiết chỗ.

Bên trong rất lớn, trọn vẹn tương đương với toàn bộ Bạch Khâu thôn lớn nhỏ. Ở vào dưới mặt đất hơn mười mét chiều sâu.

Từ khi hắc tai bộc phát về sau, loại này c·hiến t·ranh chỗ tránh nạn liền trở thành các nơi đám người tị nạn căn cứ.

Tại gặp được cực kỳ phiền phức hắc tai xâm nhập lúc, sống không nổi người đều sẽ trốn vào nơi này, tìm kiếm nhất thời che chở.

Lúc này, đen sì khẩn cấp chỗ tránh nạn bên trong, từng đầu hành lang u ám mà chật chội.

Hành lang hai bên là từng gian nhỏ hẹp phòng nghỉ.

Trên đỉnh đầu xanh mơn mởn đèn nguyên tử đem hành lang chiếu rọi đến một mảnh ám lục.

Ẩm ướt gió âm lãnh, thuận miệng thông gió trong hành lang xoay tròn khuấy động.

Lão Vu nâng cao bụng, không ngừng trước sau nhìn quanh, cẩn thận từng li từng tí đi đến một gian phòng trước cửa.

Xám đen cạnh cửa sắt duyên tràn đầy vết rỉ, hắn vươn tay, nhẹ nhàng nắm cái đồ vặn cửa.

Răng rắc.

Nắm tay hướng xuống bị vặn động.

Cửa, đi đến bị chậm rãi đẩy ra.

Lão Vu đang muốn vào cửa, trở tay đóng cửa.

Đột nhiên hắn bên trái làn da tê dại một hồi, từ má trái đến chân trái, toàn bộ thân thể một bên làn da, toàn bộ đều tự nhiên mà vậy toát ra nổi da gà.

Một loại lạ lẫm lại quen thuộc kinh dị cảm giác, trong nháy mắt tràn vào trong lòng hắn.

"… . ." Lão Vu cổ họng nhún nhún, hắn cảm giác bên trái có đồ vật.

Khóe mắt của hắn dư quang, ẩn ẩn thấy được, bên trái trong hành lang, trong hắc ám, tựa hồ đứng cá nhân.

Lộc cộc.

Hắn nuốt xuống từng ngụm từng ngụm nước, chậm rãi quay đầu, nhìn về phía bên kia.

Toàn thân hắn đều đang run rẩy, run run tay phải trên cánh tay, ống tay áo trượt xuống, lộ ra thô ráp màu vàng đen làn da.

Trên làn da kia, rõ ràng có một cái màu đen dấu tay nhỏ.

Bạch!

Bỗng nhiên hắn gia tốc quay đầu, một chút nhìn về phía bên trái.

Trong bóng tối cái gì cũng không có. Hành lang trống rỗng, chỉ có một mình hắn tiếng hít thở.

Lúc này toàn bộ chỗ tránh nạn dưới mặt đất cũng chỉ có một mình hắn tại, những người còn lại muốn ngày mai thu thập xong đồ vật mới có thể chuyển vào tới.

Nguyên bản hắn cho là mình có thể chống nổi một ngày này, chỉ là ngắn ngủi một ngày mà thôi.

Có thể… . Hiện tại xem ra.

Mồ hôi thuận cái trán chảy tới hắn chóp mũi, sau đó nhỏ xuống.

Lão Vu khẩn trương nhìn chằm chằm bên trái hành lang, lặp đi lặp lại xác định, không thấy được có người, hắn mới quay đầu lại, nhẹ nhàng đẩy cửa ra, đi vào phòng ngủ mình.

Cấp tốc bắt lấy nơi hẻo lánh một cái túi Huy Thạch, hắn đem nó ôm vào trong ngực, ngồi vào trên giường.

Ngọn nến ánh sáng nhạt được thắp sáng, chiếu sáng chung quanh con mắt.

Quang mang để hắn bao nhiêu trong lòng có cảm giác an toàn.

Hắn ngồi tại trên giường, toàn thân phát run, đầu tựa vào trong chăn, khóc không ra tiếng đứng lên.

Hắn kỳ thật căn bản cũng không phải là chính mình trốn về đến, mà là bị phát hiện có hắc thủ ấn, bị ngạnh sinh sinh đuổi ra ngoài.

Không có cái gì muốn bị thu một nửa vật tư, vẻn vẹn chỉ là bởi vì, hắn l·ây n·hiễm hắc thủ ấn… .

“Vì cái gì… . Tại sao muốn đối với ta như vậy… .” Lão Vu nhìn xem trước mặt ngọn nến, nhịn không được hai tay che kín mặt, nước mắt gãy mất tuyến từ trên mặt không ngừng nhỏ xuống, liên thủ chưởng cũng ướt nhẹp.

“Ta chỉ là lòng tham nhất thời… . Đồ vật ta cũng còn trở về… . Trả lại a! !”

Hắn hai mắt đẫm lệ mông lung, một người ngồi tại đen sì trong phòng ngủ, núp ở trên giường, khẽ động không phải cũng không dám động.

Răng rắc.

Bỗng nhiên.

Cửa phòng ngủ nắm tay, bị người từ bên ngoài vặn động dưới.

Rõ ràng tiếng vang tại hoàn toàn yên tĩnh hoàn cảnh dưới, đặc biệt chói tai.

Lão Vu toàn thân lắc một cái, hoảng sợ ngẩng đầu nhìn chằm chằm cửa.

Môn kia, hắn nhưng là khóa trái đó a! !

Làm sao, làm sao lại bị vặn ra! ! ?

Nhưng sự thật chính là, cửa phòng ngủ, bị khóa trái còn treo kim loại dây xích cửa lớn, được mở ra một đường nhỏ.

Két két.

Cửa từ từ mở ra.

Lộ ra phía ngoài đen kịt một màu.

Lão Vu gắt gao nhìn chằm chằm mảnh kia đen kịt, nhìn chằm chằm khe hở kia, nháy mắt một cái cũng không dám nháy.

Tầng hầm cửa lớn là khóa trái, trên cửa treo một cái túi Huy Thạch, xuống hành lang cũng khắp nơi đều treo Huy Thạch.

Hắn dùng chính mình toàn bộ góp nhặt, đổi đại lượng Huy Thạch, một túi lại một túi, khắp nơi đều treo, thậm chí còn có một ít là vẽ lên Đại Huy Thạch phù văn phổ thông Huy Thạch.

Người, không có khả năng đi vào tới… .

Quỷ Ảnh cũng không có khả năng… . .

Nhưng là bây giờ…

Lão Vu trong con ngươi nổi lên tơ máu, bởi vì thời gian dài không nháy mắt, nước mắt thuận khóe mắt mí mắt hướng xuống trôi.

Nhưng mãnh liệt sợ hãi cùng cảm giác nguy cơ, để hắn một cử động cũng không dám, gắt gao nhìn chằm chằm khe cửa.

Cũng may khe cửa mở ra kia cứ như vậy bất động.

Tựa hồ chỉ là bị gió thổi mở.

Cái này khiến lão Vu trong lòng từ từ dâng lên một tia nghi hoặc.

‘Có lẽ là ta vừa mới quá sợ hãi, vào cửa quên khóa trái… .’

Trong lòng hắn mang theo tia này suy đoán, cầm lấy Huy Thạch mắt nhìn, trong túi Huy Thạch đều tốt, không có bị tiêu hao.

Cái này khiến trong lòng của hắn sợ hãi an định không ít.

Ngẩng đầu, hắn cầm lấy ngọn nến, mượn sáng ngời, đứng người lên, dự định đi một lần nữa đem cửa khóa trái tốt.

Hô!

Đột nhiên ngọn nến bị một hơi thổi tắt.

Không biết người nào, ngay tại phía sau hắn, đột nhiên lại gần, một hơi đem ngọn nến thổi tắt rơi!

Lão Vu toàn thân sợ hãi đến cứng ngắc.

Tại ánh lửa dập tắt một sát na kia.

Hắn hoảng hốt nhìn thấy, bên người mình, có một đạo mơ hồ tóc dài bóng người.

Hắc ám, bao phủ hoàn toàn hết thảy.

*

*

*

Trong sơn động.

Vu Hoành tràn đầy mong đợi nhìn chằm chằm trên vách đá ngay tại đếm ngược đại phù văn.

Lần này khảo thí nếu như thành công, liền mang ý nghĩa hắn có thể tùy thời tùy chỗ cấp tốc tại bất kỳ địa phương nào chế tạo Phản Quỷ Ảnh phù trận.

Đúng vậy, hắn đem cái này cỡ lớn phù văn, xưng là phù trận.

'Nếu như lặp đi lặp lại đem loại này phù trận điệp gia, giao thoa, thậm chí trực tiếp dùng Đại Huy Thạch bày ra thành như vậy phù trận. Uy lực tuyệt đối vượt xa khỏi phổ thông Đại Huy Thạch!'

Vu Hoành trong lòng suy tư.

Đương nhiên, như thế tổ hợp phù trận, cần cường hóa thời gian cũng tuyệt đối thật dài.

Hiện tại hắn chủ yếu suy tính, hay là trước mắt cái này đại phù trận có thể được cường hóa thành cái dạng gì.

Rất nhanh, đếm ngược tiến vào cuối cùng nửa phút.

Hắn yên lặng đang mong đợi, nhìn chăm chú lên trên tường phù trận.

5.

4.

3.

2.

1.

Bạch!

Trong chốc lát, phù trận mơ hồ một cái chớp mắt, sau đó lại độ rõ ràng.

Nguyên bản thô ráp phù trận đường cong, tại rõ ràng về sau, trở nên càng thêm mượt mà hoàn thiện.

Bên trong sử dụng Huy Thạch mực, cũng nhan sắc trở nên càng sâu, tựa hồ nồng độ bị tăng lên.

Mấu chốt nhất là, toàn bộ phù trận ẩn ẩn bày biện ra một tia ngọc chất cảm nhận, hiển nhiên đã hoàn toàn biến thành Đại Huy Thạch chất liệu.

“Xong rồi! !” Vu Hoành tâm tình thật tốt.

Ngắn ngủi hơn một giờ liền thành.

Ý vị này, hắn có thể trên phạm vi lớn rút ngắn Đại Huy Thạch sinh sản chu kỳ.

Điều kiện tiên quyết là trước mắt phù trận này hiệu quả không thể so với Đại Huy Thạch kém.

‘Coi như phù trận so Đại Huy Thạch kém một chút, chỉ cần so phổ thông Huy Thạch mạnh hơn một chút, cũng xem là không tệ!’ Vu Hoành trong lòng tính toán.

Nhìn trước mắt phù trận, hắn tự hỏi, nên đi cái nào tìm Quỷ Ảnh kiểm tra một chút.

Nghĩ tới đây, hắn cấp tốc lại ngồi xổm xuống, bắt đầu ở cửa lớn mặt sau, tìm không trung vẽ phù trận.

Bất quá mười phút đồng hồ, vẽ đến đã sớm thuần thục vô cùng Vu Hoành, cấp tốc tại cửa lớn mặt sau đồng dạng làm cái to bằng chậu rửa mặt Tiểu Phù trận.

Sau đó đưa tay đè lại, chuẩn bị cường hóa.

‘Chờ một chút.’ đột nhiên trong đầu của hắn hiện lên một cái ý niệm trong đầu.

‘Nếu ta có thể dẫn đạo cường hóa phương hướng, vì cái gì không trực tiếp cường hóa càng nhiều, khiến cho hiệu quả mạnh hơn đấy? Có lẽ ta nên thăm dò một chút hắc ấn cường hóa hạn mức cao nhất.’

Nghĩ tới đây, Vu Hoành tâm động đứng lên.

Hắc ấn cường hóa, tất nhiên là có chính mình cường độ hạn mức cao nhất.

Nếu không một khối Huy Thạch vì cái gì sẽ chỉ biến thành Đại Huy Thạch, mà không phải biến thành Cự Huy Thạch?

Cái này ngầm thừa nhận cường hóa biên độ, có thể hay không điều chỉnh, lại là do quyết định gì.

Chương 032: Tăng cường (2) (tạ ơn Trích Tiên đủ Thiên minh chủ)

Chương 032: Tăng cường (2) (tạ ơn Trích Tiên đủ Thiên minh chủ)

Vu Hoành dự định thừa cơ kiểm tra một chút trị số này.

Lúc này, hắn đặt tại phù trận bên trên, trong lòng dâng lên suy nghĩ.

‘Cường hóa phù trận, phương hướng là: Cường hóa công hiệu quả, cho đến hạn mức cao nhất.’

Lập tức hắc tuyến từ hắc ấn bên trong chảy ra, tụ hợp vào phù trận, một cái rõ ràng đếm ngược nổi lên.

‘2 ngày 13 giờ 09 phút.’

Nhiều như vậy! ? ?

Vu Hoành trong lòng giật mình. Liên tưởng đến vừa mới tốn hơn một giờ đếm ngược.

Tại tương đối cái này hơn hai ngày.

Hắn lập tức minh bạch, cái này cường hóa biên độ đúng là có thể điều chỉnh. Nhưng cần chính mình chủ động cải biến.

‘Phải chăng bắt đầu cường hóa?’ hắc ấn băng lãnh máy móc âm lúc này ở vang lên bên tai.

Vu Hoành hít sâu một hơi, dự định thử nhìn một chút.

‘Là!’

Trong lòng của hắn khẳng định hồi phục.

Xùy!

Trong chốc lát, ngay tại hắn hồi phục sau trong nháy mắt.

Trên cửa phù trận hiện lên một tia ngọc chất ánh sáng.

Ngay sau đó, Vu Hoành toàn thân thể lực, tinh thần, cũng bay nhanh bắt đầu hướng chảy tay phải mu bàn tay, hướng chảy cái kia thần bí quỷ dị hắc ấn.

Hắn toàn thân xiết chặt, cảm giác hắc ấn tựa như một cái vòng xoáy, một cái lỗ đen không đáy, đang điên cuồng thôn phệ toàn thân hắn hết thảy.

Thể lực, tinh thần, thậm chí ngay cả huyết nhục, đều rất giống muốn bị nó hấp thu hầu như không còn.

Nương theo lấy loại này kinh khủng hấp thu, hắn cố gắng muốn giãy dụa, muốn ngăn lại, nhưng căn bản vô dụng.

Hắn tất cả khí lực đều bị cùng âm thôn phệ đi vào.

‘Chờ một chút! ! Ta còn có thể khôi phục! !’ đột nhiên, Vu Hoành bỗng nhiên kịp phản ứng, vội vàng điều động nơi bụng luyện ra được hai tia khí lạnh.

Đây là hắn thông qua cao cấp rèn luyện thể năng pháp, rèn luyện ra đặc thù át chủ bài.

Theo tâm niệm điều khiển.

Tia thứ nhất khí lạnh phi tốc động đậy đứng lên, bắt đầu ở toàn thân vừa đi vừa về tuần hoàn, chuyển động, khôi phục sắp tiêu hao hầu như không còn thể lực cùng tinh thần.

Nhưng vẫn như cũ không đủ, Vu Hoành chỉ cảm thấy chính mình mới hồi phục thể lực cùng tinh thần, lại liên tục không ngừng tại bị hắc ấn thôn phệ đi qua.

Rất nhanh, tia thứ nhất khí lạnh tiêu hao hoàn tất, hắn lại tranh thủ thời gian điều động tia thứ hai. Tại tia thứ hai khí lạnh cũng sắp tiêu hao hầu như không còn lúc, hắc ấn phảng phất đoán chắc Vu Hoành cực hạn, vừa vặn ngừng lại.

Hết thảy khôi phục lại bình tĩnh.

Hô!

Hô!

Hô! !

Vu Hoành đặt mông ngồi dưới đất, từng ngụm từng ngụm thở phì phò.

Hắn cảm giác vừa mới chính mình kém chút liền bị thôn phệ hấp thu, hóa thành hắc ấn một bộ phận.

‘Đây chính là hắc ấn cường hóa hạn mức cao nhất a?’

Hắn cuối cùng minh bạch, ngày bình thường hắc ấn rất có thể là tiêu hao hắn một chút thể lực tinh thần, cho nên không có cảm giác gì.

Nhưng lần này là mạnh hơn hóa đến trên nhất hạn, liền dẫn đến nó bắt đầu đại lượng thôn phệ cần thiết năng lượng.

Vu Hoành chưa tỉnh hồn nhìn về phía phía sau cửa phù trận.

Nơi đó đếm ngược cuối cùng bắt đầu nhúc nhích, ý vị này cường hóa chính thức bắt đầu.

‘Tiếp đó, liền trung thực chờ lấy, nhìn cường hóa về sau, là cái dạng gì.’

Mặc dù vừa mới rất mạo hiểm, nhưng Vu Hoành an định lại, ngược lại càng thêm chờ mong phù trận này có thể được cường hóa đến mức nào.

Dù sao vừa mới thế nhưng là đem hắn dọa cho phát sợ.

Hai ngày thời gian, hắc ấn không có cách nào cường hóa, Vu Hoành cũng liền thành thành thật thật mỗi ngày luyện tập rèn luyện pháp.

Cái kia rèn luyện pháp căn bản chính là cái chạy bộ pháp, càng luyện hắn liền càng cảm giác mình hai chân càng mềm dẻo, cơ bắp tựa hồ cũng chầm chậm cường tráng.

Sáng sớm hôm sau.

Ngày mới vừa tảng sáng, Vu Hoành liền dựng lên cái nồi, ném vào cây nấm khô, cỏ dại, thanh protein, thêm nước, bắt đầu nấu chín súp.

Trên lò sưởi trong tường mới có cái nắp kim loại, có thể trực tiếp đem nồi để lên làm nóng, còn không cần lo lắng khói chảy ra.

Vu Hoành đứng tại bên lửa, một tay cầm thìa, một tay thêm củi, không ngừng quấy trong nồi.

Thanh protein rất nhanh liền bị hòa tan, xoắn nát, đem một nồi nước đều nhuộm thành màu trắng sữa.

Một cỗ nồng đậm vị ngọt từ từ nương theo lấy cây nấm vang lên bay ra.

Trắng sữa nước canh bên trong, xám trắng cây nấm cùng mực Lục Dã đồ ăn thỉnh thoảng theo quấy muôi lồi ra mặt nước.

Nhưng Vu Hoành sắc mặt bất động, yên lặng khuấy đều.

Chờ trong chốc lát về sau, hắn liền đem nắp nồi đắp lên.

Súp này nghe đứng lên hương, nhưng uống… . Hương vị một lời khó nói hết. Mà lại mỗi ngày đều uống cái này, liên tục ăn mấy chục bỗng nhiên, cho dù tốt ăn đồ vật cũng sẽ ăn đến muốn ói.

Thừa dịp nước canh tại chịu, Vu Hoành ngồi xuống, tựa ở lò sưởi trong tường một bên, bắt đầu thưởng thức vừa tới tay s·ú·n·g ngắn.

Cầm s·ú·n·g ngắn khoa tay xuống, hắn phát hiện thương này tựa hồ cùng hắn trước kia thấy qua trên TV cũng khác nhau.

Chốt an toàn không ở phía sau mặt, mà là tại mặt bên. Mà lại phía trên còn tự mang một cái giản dị ống nhắm, chính là cái vòng tròn nhỏ thấu kính thêm vẽ chữ thập đỏ tinh.

Mặt bên khắc ấn lấy một nhóm văn tự: Cực Quang Chế Tạo.

‘Chỉ có một phát đ·ạ·n, mang ý nghĩa, rất có thể s·ú·n·g đ·ạ·n sinh sản bị quy mô lớn hạn chế, có thể là dây chuyền sản xuất xảy ra vấn đề, nhưng càng có thể có thể chính là quặng mỏ lộ thiên xảy ra chuyện. Dù sao ngay cả cồn đỏ đều có thể tạo, đ·ạ·n độ khó cũng không như loại này hơi phức tạp hóa chất phẩm.’

Vu Hoành đem một khẩu s·ú·n·g liên tiếp vỏ thương đừng ở chính mình trên lưng, hắn đã đem hai viên đ·ạ·n đều chứa vào một thanh bên trong.

‘Ta chưa bao giờ dùng qua s·ú·n·g, cũng không rõ ràng sức giật như thế nào, tốt nhất cách dùng, chính là lấy ra dọa người. Có thể mở ra cái khác cũng đừng mở, nếu như bị bất đắc dĩ, lân cận khoảng cách sử dụng, cam đoan tỉ lệ chính xác.’

Làm xong những này, hắn bắt đầu hủy đi từ người phát thư nơi đó mua được máy phát điện năng lượng mặt trời.

Thứ này hắn dự định cường hóa lại dùng, về phần cường hóa phương hướng… .

‘Tốt nhất là hướng phía độ bền tăng lên phương hướng cường hóa. Loại máy móc này một khi hỏng, ta cũng sẽ không sửa chữa tương đương với liền báo hỏng rơi. Cho nên tận khả năng kéo dài sử dụng tuổi thọ mới là hạch tâm.’

Rất nhanh, trong cái nồi nước canh bắt đầu sôi trào, bốc lên hơi nước.

Vu Hoành lấy lại tinh thần, đứng dậy đi đắp lên lửa, tiết kiệm củi.

Sau đó đem cái nồi bưng xuống đến, xuất ra nhánh cây đũa, chuẩn b·ị b·ắt đầu ăn.

Bỗng nhiên bên ngoài truyền đến một trận tiếng bước chân dồn dập.

Bước chân giẫm nát nhánh cây lá cây, nhanh chóng tiếp cận, thẳng đến đi vào sơn động trước cửa.

Đông đông đông!

“Vu Hoành! Có ở đây không? Xảy ra chuyện! Lão Vu bên kia xảy ra chuyện! !” Là bác sĩ Hứa, thanh âm rất gấp.

Vu Hoành cấp tốc đứng dậy, kiểm tra xuống phía sau cửa Đại Huy Thạch, xác định không có bất kỳ cái gì tiêu hao, lập tức biết đối phương là người.

“Lần trước ta và ngươi trao đổi cái gì?” Trở ngại an toàn, hắn vẫn là phải đối một chút tin tức.

“Cồn đỏ! Là cồn đỏ!”

Răng rắc.

Vu Hoành mở cửa, nhìn thấy mặt mũi tràn đầy là mồ hôi bác sĩ Hứa, biểu lộ tương đương hoảng sợ.

Nàng thậm chí ngay cả áo khoác cũng không mặc, chỉ là một thân th·iếp thân màu xám nhạt đồ thể thao, liền vội vội vàng chạy tới.

“Đến cùng chuyện gì xảy ra! ?” Vu Hoành trầm giọng hỏi.

“Lão Vu xảy ra chuyện! Hắn chỗ ở khóa lại cửa, làm sao gõ cũng không có động tĩnh, chúng ta hoài nghi hắn gặp được phiền toái! Nghe nói ngươi nơi này từ bưu cục mua một bộ đục đá công cụ… .” Bác sĩ Hứa cấp tốc trả lời.

“Biết, ta lập tức mang lên, cùng đi!” Vu Hoành nhanh chóng một chút đầu, “Ngươi chờ một lát.”

Hắn từng thanh từng thanh người kéo vào cửa, đóng lại, đây là phòng ngừa Quỷ Ảnh.

Sau đó cấp tốc trong sơn động tìm kiếm ra đục đá công cụ đồ bộ, thuận tay nhấc lên hắn yêu nhất Huy Thạch Lang Nha Bổng, lại hướng trong miệng nhét một cây thanh protein, mang lên túi nước, mặc vào áo phòng gai, đeo lên mũ trùm, lại ở bên trong đệm một tầng thật dày báo chí.

Cuối cùng, hắn nghĩ nghĩ, hay là mang lên vừa mới điều chế tốt Huy Thạch Mặc.

Hắn bên này vội vội vàng vàng chuẩn bị. Một bên mới vừa vào cửa bác sĩ Hứa, lại là có chút mộng bức đánh giá cái này kỳ quái phòng an toàn sơn động.

Cùng nàng phòng an toàn hoàn toàn khác biệt.

Nơi này đầy đất đều là Huy Thạch mặt ngoài loại kia thần bí phù văn đường cong, nhìn tựa hồ là dùng tảng đá trên mặt đất mài đi ra bạch ngấn, có không trọn vẹn, có coi như hoàn chỉnh.

Trên vách tường một cái to lớn ngọc chất phù trận, hấp dẫn chú ý của nàng.

Không biết thế nào, phù trận này cho nàng một loại nhu hòa cảm giác an toàn, để nàng rất dễ chịu.

Trừ cái đó ra, nhất làm cho nàng kinh ngạc, kh·iếp sợ, là lò sưởi trong tường kia.

Lò sưởi trong tường này tựa như là dùng thủy tinh pha lê chế tạo đồng dạng, cùng núi đá vách đá hòa làm một thể, bên trong thiêu đốt ánh lửa có thể rõ ràng xuyên suốt đi ra, chiếu sáng sơn động.

Trên lò sưởi trong tường còn có mâm tròn kim loại, có thể dẫn nhiệt đi ra tiến hành nấu nướng.

Cái này làm công, cái này thiết kế… .

Bác sĩ Hứa so sánh từ bản thân trong địa động cái kia đơn sơ đốt đống lửa… . Trong lòng có loại không cách nào nói rõ chua xót.

Nhìn xem người ta, thậm chí có thể trời đang đổ mưa nhóm lửa nấu ăn, uống nước nóng.

Mà chính mình, một khi đóng cửa lại, thông gió không đủ, căn bản cũng không dám ở trong phòng an toàn nhóm lửa nấu đồ vật. Nếu không đồ vật không có đun sôi, chính mình trước hết bị hun c·hết rồi.

Nhìn xem cái này ấm áp trong suốt lò sưởi trong tường, bác sĩ Hứa trong mắt khát vọng, đơn giản tựa như đói bụng mười

ngày nửa tháng c·h·ó hoang, nhìn thấy một khối có thể no bụng thịt muối.

Loại kia hận không thể nhào tới, toàn bộ đem lò sưởi trong tường chuyển về nhà tham lam, coi như một bên Vu Hoành nhìn cũng cảm giác run rẩy.

“Ngươi cái này, lò sưởi trong tường là tự mình làm a?” Bác sĩ Hứa nhịn không được lên tiếng hỏi. Liền xem như lão Vu xảy ra chuyện, cũng ép không được nàng trong lòng khao khát.

“Ừm, toàn thật lâu vật liệu, không có cách nào phục chế. Chủ thể không phải ta có thể làm ra tới, ta chỉ là đem nó nhét vào vách tường.” Vu Hoành cấp tốc trả lời.

“Thật tốt… .” Bác sĩ Hứa tròng mắt đính tại trên lò sưởi trong tường, có trời mới biết nàng đã bao lâu không có dựa vào hỏa lô an tâm đi ngủ.

Màn đêm vừa xuống, đóng cửa lại, nhất định phải triệt để tắt lửa, nếu không tất nhiên sẽ đem trong phòng chính mình hun c·hết.

Mà cái này trời nhiệt độ đã bắt đầu hạ xuống, buổi tối địa động âm lãnh lại ẩm ướt, khắp nơi đều là mùi nấm mốc… .

Mà nơi này, không chỉ một chút mùi nấm mốc cũng không, thậm chí còn ấm áp như xuân… .

“Đi thôi, không phải nói lão Vu xảy ra chuyện sao? Chúng ta nên đi qua.” Vu Hoành ở một bên thúc giục.

Bác sĩ Hứa lúc này mới lưu luyến không rời sờ lên lò sưởi trong tường, quay người đi ra ngoài.

“Ngươi lò sưởi trong tường này, không cần d·ập l·ửa sao?”

“Không cần, củi đốt hết chính mình liền diệt. Vừa vặn còn có thể hong khô phòng ở.” Vu Hoành trả lời.

Hai người khóa trái tốt cửa, nhanh chóng hướng phía bưu cục căn cứ phương hướng tiến đến.

Hơn mười phút sau.

Hai người đến bưu cục lúc, Jenny mẹ con cũng đã đứng tại thạch ốc cửa ra vào, cầm trong tay một vật đang khắp nơi kiểm tra đo lường.

Vật kia màn hình là màu đỏ, lóe lên lóe lên còn hiện ra một cái biến hóa số lượng.

Nhìn thấy Vu Hoành bác sĩ Hứa hai người đến, Jenny sắc mặt ngưng trọng, quay người đến gần tới.

“Xác thực xảy ra chuyện, bên trong hồng trị đã đến chính vào hơn một trăm!”

“Điều này đại biểu cái gì?” Vu Hoành hỏi.

“Đại biểu bưu cục dưới mặt đất chỗ tránh nạn bên trong, tồn tại cùng loại Quỷ Ảnh tồn tại.” Jenny trả lời.

“Nhưng quỷ dị chính là, ta đã kiểm tra, tầng hầm cửa cùng miệng thông gió đều không có bị mở ra qua. Lão Vu cũng không có khả năng không ở sau cửa thả Huy Thạch túi.”

“Cho nên chúng ta đến đập ra cửa nhìn xem! Mặc kệ là đã xảy ra chuyện gì, lão Vu nơi đó còn có không ít thịt khô nấm khô cái gì, đầy đủ chúng ta mấy cái ăn thật lâu, những này nhất định phải cứu giúp đi ra.” Jenny cấp tốc nói.

“Chúng ta còn phải cân nhắc tiếp xuống ăn làm sao làm. Lão Vu nơi đó khẳng định có hoàn thiện nuôi dưỡng bút ký cùng công cụ.” Bác sĩ Hứa bổ sung.

“Chẳng lẽ lại chúng ta muốn đập ra môn hạ trong này đi?” Jenny nữ nhi Eve nhịn không được chen vào nói.

“Bên trong khẳng định nguy hiểm, ta không đi. Các ngươi ai muốn đi ai đi, dù sao ta không đi!”

Sắc mặt nàng khẽ biến, lui ra phía sau một bước, một bộ không có quan hệ gì với ta biểu lộ.

Chương 033: Phiền phức (1) (tạ ơn trích thánh tiên đủ Thiên minh chủ)

Chương 033: Phiền phức (1) (tạ ơn trích thánh tiên đủ Thiên minh chủ)

“Không đi xuống liền không có ăn… . Eve.” Jenny nhỏ giọng nhíu mày khuyên nhủ.

“Ta xuống dưới là được, ngươi ở phía trên tiếp ứng ta, có thể chứ?”

“Tốt a… . Vậy mụ mụ ngươi phải cẩn thận.” Eve thấp giọng nói. Vừa nghe đến chính mình không cần xuống dưới, nàng lập tức không phản đối.

“Tốt, đừng nói nhảm, bắt đầu đi.” Bác sĩ Hứa khó chịu trừng mắt nhìn Eve.

Nàng đưa tay hướng Vu Hoành hé ra.

“Đồ vật cho ta, ta mở ra cửa.”

“Vẫn là ta tới đi.” Vu Hoành lắc đầu, dẫn theo đục đá đồ bộ, đi đến bưu cục thạch ốc trước cửa.

“Trước mở cánh cửa này, sau đó tầng hầm lối vào ở đâu?”

“Trong phòng, cho nên chúng ta muốn mở hai cái cửa.” Bác sĩ Hứa trả lời.

Vu Hoành không nói hai lời, xuất ra chùy cái đục, nhắm ngay khóa cửa chính là một trận nện.

Theo đông đông đông trầm đục không ngừng truyền ra.

Liên tục đập mấy chục cái, rốt cục, thạch ốc khóa cửa bị nện đến nát bét, mảnh gỗ vụn rơi lả tả trên đất, lỗ khóa chỗ bị nện

ra một cái lớn nhỏ cỡ nắm tay lỗ lớn.

Cửa gỗ một chút buông lỏng.

Vu Hoành thu hồi chùy, lui ra phía sau một bước, một cước trước đạp.

Bành.

Cửa gỗ lù lù bất động.

"Chờ một chút!" Một bên bác sĩ Hứa im lặng, đưa tay nắm cái đồ vặn cửa, ra bên ngoài kéo một phát.

Két két một chút, cửa nhẹ nhàng bị kéo ra, lộ ra bên trong u ám hoàn cảnh.

"Tốt a… ." Vu Hoành im lặng, thu hồi công cụ.

Mấy người đứng tại cửa ra vào, lần đầu tiên nhìn thấy, chính là rơi tại cửa ra vào mặt đất một cái túi ô lưới.

Màu đỏ túi ô lưới bên trong, chứa chính là từng khối xám trắng Huy Thạch.

Chỉ là giờ này khắc này, những này Huy Thạch toàn bộ đều biến thành màu tái nhợt. Rõ ràng đã toàn bộ bị tiêu hao hết.

Nhìn thấy bị tiêu hao Huy Thạch túi, mấy người nhìn nhau một cái, đều biểu lộ ngưng trọng lên.

"Huy Thạch đều bị tiêu hao hết… . Hiển nhiên có Quỷ Ảnh đi vào qua, mọi người coi chừng. Loại này âm u hoàn cảnh bên trong, Quỷ Ảnh thích nhất ẩn núp." Jenny cái thứ nhất lên tiếng, trên thực tế, thân thủ của nàng xem như trong mấy người tốt nhất.

"Ta đi vào trước đi." Suy nghĩ một chút, Jenny từ trong túi tiền lấy ra một khối tròn vo Đại Huy Thạch. Cái này Đại Huy Thạch chất liệu cùng Vu Hoành cường hóa đi ra giống nhau như đúc, nhưng này phía trên hoa văn, lại hoàn toàn khác biệt, hay là bản cũ phiên bản đơn giản hóa hoa văn.

"Đây là Huy Thạch Tủy! ?" Một bên bác sĩ Hứa kinh ngạc nói.

“Đây cũng không phải bình thường hàng, một khối có thể làm phổ thông Huy Thạch mười khối, giá cả càng là cực quý, ngươi lại có?”

“Lão công ta trước kia lưu lại.” Jenny lãnh đạm trả lời câu, nếu không phải lần này cảm giác cực kỳ hung hiểm, nàng cũng không nguyện ý lấy ra dùng. Cái này vốn là là dùng đến bảo mệnh áp đáy hòm đồ tốt.

“Rất nhiều năm a? Nghe nói gần nhất phía trên này phù văn có biến hóa mới, đi ra hiệu quả tốt hơn phức tạp phiên bản, ngươi cái này đều quá hạn, tại sao không đi tắm vẽ lại?” Bác sĩ Hứa hiếu kỳ nói.

“Rửa không sạch, mà lại tắm cũng vô dụng, phù văn này là lên dẫn đạo sắp xếp tác dụng, vẽ xong một sát na, tác dụng đã có hiệu lực, đằng sau coi như lau cũng không hề ảnh hưởng.” Jenny giải thích nói.

Nàng một bên nói, một bên đem Đại Huy Thạch đeo trên cổ, một tay rút ra đại thối cạnh ngoài Khai Sơn Đao, một tay cầm dụng cụ đo lường giá trị đỏ, cẩn thận từng li từng tí hướng trong môn đi.

Nàng đi ở trước nhất, bác sĩ Hứa ở giữa, Vu Hoành đoạn hậu . Còn Eve, không nguyện ý xuống dưới, liền lưu tại thạch ốc cửa ra vào canh cổng.

Ba người xếp thành một đầu tuyến, một đường đi đến, rất mau tới đến trong thạch ốc sảnh.

Phòng giữa trên mặt đất có một cánh mở ra tầng hầm cửa lớn, trong môn là đen thẫm tầng hầm cửa vào.

Trận trận hàn phong từ vào trong miệng tuôn ra, khuếch tán đến bốn phía, phảng phất đem toàn bộ thạch ốc đều mang đến âm lãnh không gì sánh được.

Ba người liếc nhau, Jenny xuất ra một thanh đèn nguyên tử đèn pin, nhắm ngay cửa vào, lấy tay ra điện tấm che, lập tức xanh mơn mởn huỳnh quang chiếu xạ đi vào, chiếu sáng một đoạn có chút vết rỉ kim loại màu bạc dựng thẳng bậc thang.

“Ta trước dưới, các ngươi chớ nóng vội tiến đến chờ ta tốt gọi các ngươi.” Nàng hít sâu một hơi, căn dặn hai người.

“Tốt!” Bác sĩ Hứa đáp, Vu Hoành cũng đi theo gật đầu.

Xác định hai người không có vấn đề, Jenny một cái xoay người, nhẹ nhàng leo lên tại kim loại dựng thẳng trên bậc thang, tựa như viên hầu giống như hướng xuống bò đi.

Không bao lâu liền xuống đến hơn mười mét sâu tầng hầm đại sảnh.

Thừa dịp Jenny đi xuống, bác sĩ Hứa tay lấy ra vẽ tay địa đồ, triển khai cho Vu Hoành nhìn.

“Phía dưới này chủ yếu kết cấu là từng đầu hành lang, chúng ta chỗ này đi xuống là tất cả hành lang kết nối tụ hợp địa, lấy nơi này làm trung tâm, chung quanh kết nối ba đầu hành lang, mỗi một đầu đều có không ít gian phòng cùng dự trữ thất. Nơi này dù sao cũng là trước kia dùng để tị nạn tu kiến, ban sơ mục đích là vì phòng bị c·hiến t·ranh quy mô lớn tính sát thương v·ũ k·hí.” Bác sĩ Hứa thở dài, “Chỉ là không nghĩ tới biết dùng vào lúc này.”

“Hành lang rất hẹp a?” Vu Hoành cúi đầu nhìn xem dưới đáy, nhíu mày hỏi.

“Có chút, ta trước kia xuống dưới qua mấy lần, cũng là vì cho người phát thư băng bó. Phía dưới hành lang nhiều lắm là rộng một mét, cũng là vì tiết kiệm vật liệu cùng không gian, độ cao cũng không cao.” Bác sĩ Hứa gật đầu.

Vu Hoành không còn lên tiếng, hắn đứng tại chỗ tầng hầm một bên, tay không tự chủ vuốt ve Huy Thạch Lang Nha Bổng tay cầm, biểu hiện trên mặt cũng so ngày bình thường nghiêm túc.

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Ước chừng sau năm phút, phía dưới truyền đến Jenny thanh âm.

“Có thể, xuống đây đi, bên trong cái gì cũng không có.” Nàng trong thanh âm lộ ra một tia mỏi mệt, kèm theo còn có đèn nguyên tử sâu kín lục quang chiếu xạ qua tới.

Vu Hoành cùng bác sĩ Hứa đồng thời nhìn một chút trên người Huy Thạch, xác định không có tiêu hao vết tích, liền đều thuận kim loại dựng thẳng bậc thang từ từ bò xuống đi.

Hai người dưới đường đi đến dưới đất trong phòng phòng khách nhỏ, chân đạp tại mặt đất, dò xét cảnh vật chung quanh.

Màu xanh lá chiếu sáng dưới, ba đầu hành lang lối vào phân bố tại phòng khách nhỏ chung quanh trên tường, tựa như ba cái đen sì khủng bố động quật, không ngừng ra bên ngoài thổi gió âm lãnh.

"Ta đã tìm tới lão Vu thường ở gian phòng. Đi theo ta… ." Jenny nắm tay điện, ngữ khí có chút trầm thấp.

"Tìm tới hắn rồi?" Bác sĩ Hứa sắc mặt xiết chặt, liền vội hỏi. Không phải nàng quan tâm lão Vu, mà là không có gia hỏa này, mọi người sau này ăn uống khả năng liền muốn phiền phức rất nhiều.

"Không biết." Jenny lắc đầu, quay người dẫn đầu hướng phía trong đó một đầu hành lang đi đến.

Hai người đi theo nàng cùng một chỗ, xuyên qua đen sì hành lang, hướng phía mặt bên bên trong một cái gian phòng đi đến.

"Lão Vu không thiếu vật tư, vì cái gì không đều làm điểm đèn nguyên tử chiếu sáng? Nơi này đen thành dạng này hắn liền liền không sợ a?" Bác sĩ Hứa nhịn không được hỏi.

"Hắn trước kia nói qua, nói đèn nguyên tử bức xạ quá lớn, sợ chính mình mắc bệnh u·ng t·hư. Hiện tại xem ra… ." Jenny không có nói tiếp, ở đây ba người, nàng cùng lão Vu thời gian chung đụng là dài nhất.

Mà bác sĩ Hứa cùng Vu Hoành, kỳ thật đều là về sau bị cà lăm cứu được kẻ ngoại lai.

Cho nên đối với lão Vu hiểu rõ, Jenny là rõ ràng nhất.

"Hắn chính là cái tham sống s·ợ c·hết gia hỏa, lại keo kiệt lại keo kiệt, còn háo sắc… . Trước kia còn truy cầu qua ta… ." Nàng nói nói, lại lần nữa thở dài.

Còn lại hai người đều không còn lời gì để nói mà chống đỡ, Jenny mặc dù lớn tuổi, nhưng nhìn ra được, dáng người rất tốt, mạnh mẽ hữu lực, khuôn mặt cũng không có gì nếp nhăn, làn da càng là được bảo dưỡng khi. Lại thêm trong khoảng thời gian này tất cả mọi người bởi vì thiếu khuyết chiếu sáng mà màu da trắng bệch, thì càng lộ ra nàng có loại Vu Hoành trước kia nhìn qua phương tây Hấp Huyết Quỷ mỹ nữ khí chất.

Cho nên lão Vu trước kia truy cầu qua nàng, thật là có này khả năng.

"Chính là chỗ này, cẩn thận một chút." Jenny một tay nắm Đại Huy Thạch, nhìn xem khép hờ cửa sắt, biểu lộ càng phát ra nghiêm túc.

Nàng dùng Khai Sơn Đao mũi đao, hướng phía trước nhẹ nhàng điểm một cái, mượn nhờ mũi đao phát lực đẩy cửa.

Kẹt kẹt.

Cửa sắt chậm rãi mở rộng, lộ ra bên trong đen sì phòng ngủ.

Trong phòng ngủ một mảnh vắng vẻ, trong góc trên giường đệm chăn lộn xộn, tựa hồ có người từng tại phía trên dạo qua. Mặt khác cái bàn ngăn tủ cái gì đều rất bình thường, không có bất kỳ cái gì quái dị vết tích.

Jenny đang muốn đi vào trong.

Đột nhiên, nàng một cái nhanh chóng thối lui, hô hấp một chút dồn dập lên.

"Coi chừng! !"

Nàng hai tay mở ra, ngăn trở sau lưng hai người.

"Nhìn trên mặt đất!" Nàng cấp tốc nói.

Vu Hoành cùng bác sĩ Hứa đồng thời theo tiếng nhìn lại.

Phòng ngủ trên mặt đất màu đen, chính rải rác rơi xuống một bộ màu xám nam tính đồ lao động.

Đồ lao động là tay áo dài quần dài, bên trong còn có bẩn đến phát vàng áo sơ mi trắng, ống quần phía dưới còn có một đôi ống dài dép cao su, tỏa sáng màu trắng chất keo tại đèn nguyên tử chiếu xuống hiện ra thăm thẳm lục quang.

“Là lão Vu quần áo giày… .” Jenny thấp giọng phức tạp nói.

“Người hắn là không có… .” Bác sĩ Hứa nhìn xem cái này lưu lại quần áo, cảm xúc cũng có chút sa sút. Vốn là người không nhiều căn cứ, lúc này lại c·hết cái, hay là c·hết mấu chốt sản xuất thức ăn người, đây đối với bọn hắn tới nói, ảnh hưởng rất lớn.

Nàng ngồi xổm người xuống, đưa tay đi cầm bốc lên lão Vu quần áo.

Đột nhiên, nàng con ngươi co rụt lại, cấp tốc đứng dậy lui ra phía sau.

“Chờ một chút! ! Mọi người lui ra phía sau! Đừng đụng y phục này! !”

Nghe được nàng, Jenny cùng Vu Hoành không nói hai lời, cấp tốc lui lại.

“Chuyện gì xảy ra! ?” Vu Hoành cũng khẩn trương đứng lên, nắm trong tay gấp cây gậy ngắm nhìn bốn phía.

“Các ngươi nhìn quần áo mặt sau!” Bác sĩ Hứa cắn răng nói. Thanh âm đều có chút phát run.

Vu Hoành cấp tốc mượn đèn nguyên tử chiếu sáng nhìn lại.

Chỉ gặp lão Vu quần áo bị vừa mới bác sĩ Hứa lật ra cái mặt, lưng nó bộ tay áo bên trên, vừa vặn lộ ra một cái rõ ràng màu đen dấu tay nhỏ!

“Hắc thủ ấn! ! ?” Trong lòng hắn trầm xuống. Mới vừa vặn nghe được Ác Ảnh Khô Nữ đặc thù, bây giờ lập tức liền thấy cái này đặc thù hắc thủ ấn.

“Mau bỏ đi! Nơi này không thể ở nữa! !” Jenny quyết định thật nhanh, xoay người rời đi.

Còn lại hai người trong lòng cũng phát lạnh, theo sát phía sau.

Ba người bất kỳ vật gì cũng không dám đụng, cấp tốc trở lại phòng khách nhỏ, dọc theo dựng thẳng bậc thang trèo lên trên, trở lại thạch ốc.

Bành.

Jenny một cước đem tầng hầm lối vào dùng nắp kim loại để lên.

“Nơi này không thể vào!” Nàng chém đinh chặt sắt nói.

“Lão Vu gia hỏa này, khẳng định không phải cái gì chính mình trốn tới! Hiện tại liên tưởng, hắn khẳng định là đã sớm nhiễm lên hắc thủ ấn, cho nên mới bị đuổi ra ngoài, không có cách nào cùng một chỗ bị di chuyển đi!” Bác sĩ Hứa sắc mặt trắng bệch, “Lão gia hỏa này thế mà còn giấu diếm chúng ta! Ta cùng hắn giống như tiếp xúc qua, sẽ không cũng bị lây bệnh a?”

“Mọi người lẫn nhau cẩn thận kiểm tra xuống, ta nghe nói chỉ cần không có trực tiếp tiếp xúc bình thường sẽ không bị truyền nhiễm. Hắc thủ ấn là sẽ lộ ra quần áo.” Jenny tê cả da đầu hấp khí nói, nàng hiện tại cũng rất tức giận. Dù sao lão Vu giấu diếm, rất có thể sẽ cho nơi này tất cả mọi người mang đến tai hoạ ngập đầu.

“Lẫn nhau kiểm tra xuống đi.” Vu Hoành trầm mặc một hồi lâu, lúc này bỗng nhiên lên tiếng.

Nhất thời, ba người đều là yên tĩnh.

Lập tức, ba người từ từ kéo cự ly xa, sau đó lẫn nhau vây quanh xem xét trên thân phải chăng có hắc thủ ấn.

Mấy phút sau, còn tốt chính là, ba người trên thân đều không có bị nhiễm lên, cái này khiến bọn hắn rõ ràng nhẹ nhàng thở ra.

“Nơi này không thể ở nữa, đi ra ngoài trước lại nói.” Jenny trầm giọng nói.

“Ăn làm sao bây giờ?” Vu Hoành hỏi.

“Không có lão Vu, chúng ta phải tự mình làm ăn. Chỉ dựa vào rau dại khẳng định không đủ.”

“Ta chỗ này biết đại khái một chút lão Vu nuôi dưỡng quá trình, mọi người tìm tòi dưới, thực sự không được, lại xuống đi tìm một chút.” Jenny trả lời.

Chương 034: Phiền phức (2) (tạ ơn trích thánh tiên đủ Thiên minh chủ)

Chương 034: Phiền phức (2) (tạ ơn trích thánh tiên đủ Thiên minh chủ)

Lúc này, ba người rời đi thạch ốc. Jenny mang theo cửa ra vào vội vã cuống cuồng Eve một đạo trở về.

Bác sĩ Hứa thì cùng Vu Hoành, dùng ngọn nến đổi điểm Đại Huy Thạch, cũng trở về đi tu chỉnh.

Mang theo đồ vật, Vu Hoành không có đi thẳng về, mà là tới trước đến lão Vu chỗ ở ban đầu —— một cái nhìn qua giống như là nấm mồ đồi núi nhỏ hầm.

Kéo ra hầm cửa, bên trong lập tức một cỗ mùi nấm mốc cùng thịt nhão mùi thối đối diện tuôn ra.

Hắn dẫn theo cây gậy, cố nén buồn nôn, nhẹ nhàng chui vào.

Ước chừng hơn mười phút về sau, hắn từ trong hầm ngầm chui ra ngoài, toàn thân mùi thối, trong tay nắm lấy một bản xác ngoài màu đen bản bút ký, nghênh ngang rời đi.

Trở lại sơn động phòng an toàn.

Vu Hoành lại lần nữa về tới trước đó có quy luật sinh hoạt tiết tấu. Sáng sớm rèn luyện, giữa trưa ra ngoài nhặt củi tìm nước đào đồ ăn, buổi chiều nghiên cứu hắc ấn cường hóa đọc sách.

Đảo mắt chính là hai ngày đi qua.

Răng rắc.

Vào lúc giữa trưa, trong nhà đá, Vu Hoành đem một cây nhánh cây khô bẻ gãy thành hai đoạn, rút ngắn toa thuốc liền bỏ vào

lò sưởi trong tường chiều dài, sau đó vứt qua một bên, tiếp tục dưới một cây.

Đột nhiên, hắn khóe mắt liếc qua rơi vào cửa lớn phía sau đếm ngược bên trên.

Nơi đó số lượng đã chỉ còn lại có cuối cùng vài phút.

‘Nhanh nhanh… Rất nhanh, liền có thể biết lần này cường hóa đến hạn mức cao nhất, sẽ là hiệu quả gì… .’ trong lòng hắn tràn đầy chờ mong.

Cứ việc Ác Ảnh uy h·iếp đã lan đến gần bưu cục căn cứ, nhưng chỉ cần chính mình không có bị truyền nhiễm, có hắc ấn cường hóa phù trận tại, hắn không tin Quỷ Ảnh cùng Ác Ảnh có thể vô thanh vô tức làm b·ị t·hương chính mình.

Chỉ là duy nhất có chút lo lắng, là phù trận đối với Ác Ảnh đến cùng có thể có bao nhiêu hiệu quả. Cái này không có thật thử qua, ai cũng không biết đỡ hay không được.

Vài phút rất nhanh liền đến đầu, đếm ngược số lượng một chút về không.

Xùy!

Một trận mơ hồ đem cửa phía sau phù trận triệt để bao phủ, nhưng qua trong giây lát biến lại lần nữa rõ ràng.

Lại lần nữa xuất hiện phù trận, lúc này đã triệt để đổi cái bộ dáng, nó nguyên bản xám trắng phù trận đường cong, cường hóa về sau, biến thành nhàn nhạt màu bạc.

Phù trận phù văn, cũng từ trước đó Đại Huy Thạch cấp độ, biến thành một cái khác bức hoàn toàn mới đồ án. Lần này đồ án so Đại Huy Thạch còn muốn phức tạp rất nhiều, lại bí mật mang theo rất nhiều sâu cạn phương diện chi tiết.

‘Nhìn hiệu quả rất mạnh bộ dáng… . Cũng không biết chân chính dùng như thế nào.’ Vu Hoành có chút mừng rỡ nhìn xem phù trận này, đưa thay sờ sờ, cảm giác mặt ngoài bóng loáng dị thường, phảng phất cái gì cũng không có điêu đồng dạng.

“Không tệ không tệ… . Tiếp đó, nếu ta đem Đại Huy Thạch mài thành bụi phấn, làm thành Huy Thạch Mặc, có phải hay không hiệu quả sẽ càng mạnh?” Hắn hiện tại đã ước chừng nắm được hắc ấn hạn cuối.

Xác thực mỗi cái vật thể chỉ có thể cường hóa một lần, nhưng nếu là đem từng cường hóa vật thể lại thêm công, gia tăng đại lượng thứ thuộc về chính mình đi vào, vậy liền có thể lại một lần nữa cường hóa.

Khác nhau ngay tại ở, ở trong đó đồ vật của mình tỉ trọng, nhất định phải chiếm đại bộ phận.

‘Vừa vặn Ác Ảnh khả năng đến phụ cận, tăng thêm trước đó tới qua những cái kia đại binh, nhất định phải tùy thời coi chừng.’

Vu Hoành mấy ngày nay cũng ở chung quanh đơn giản bố trí một chút cảnh giới sự vật, tỉ như cây cùng cây ở giữa buộc chặt dây nhỏ, những dây thừng này giấu ở trong bụi cỏ, không cẩn thận chậm rãi nhìn, căn bản không phát hiện được. Mà chỉ cần dây thừng bị tiếp xúc đến, liền sẽ một chút kéo theo một mặt liên tiếp linh đang.

Linh đang là lão Vu nơi đó thạch ốc tìm tới, bây giờ lại bị dùng để làm dây cảnh giới.

Lấy lại tinh thần, Vu Hoành lại lần nữa đi vào một chỗ khác nơi hẻo lánh, cầm một khối Đại Huy Thạch, bắt đầu mài nhỏ, thêm nước, thêm than.

Rất nhanh xe nhẹ đường quen dưới, một phần hoàn toàn mới Đại Huy Thạch mực cũng chỉ làm xong xong rồi.

Lần này, hắn không có tại địa phương khác khắc hoạ, mà là cầm lấy một khối chuẩn bị xong tấm ván gỗ, cẩn thận bắt đầu vẽ Đại Huy Thạch phù trận.

Phù trận màu bạc phù văn quá mức phức tạp, hắn cẩn thận quan sát, ngay cả sâu cạn cũng muốn chú ý, tạm thời học không được.

Cho nên hắn lựa chọn chính mình càng phát ra thuần thục ngọc chất phù văn, cũng chính là ngọc chất Đại Huy Thạch tự

mang cường hóa phù văn.

Rất nhanh, sau mười mấy phút, một khối hoàn toàn mới dùng Đại Huy Thạch mực vẽ tấm ván gỗ phù trận, liền xuất hiện tại dưới tay hắn.

Ngay sau đó, hắn vươn tay theo đi lên, bắt đầu cường hóa.

Mà lại không phải bình thường cường hóa, là đạt tới cao nhất hạn mức cao nhất cường hóa.

Chỉ chốc lát sau, một cái mới đếm ngược xuất hiện tại trên ván gỗ: '2 ngày 1 giờ 04 phút.'

Vu Hoành đồng dạng là một bộ toàn thân bị móc sạch bộ dáng, gian nan xác định bắt đầu cường hóa.

Hắn dự định tận khả năng nhiều chuẩn bị sẵn sàng, nếu như Jenny bọn hắn nuôi dưỡng ăn thịt không thành công, liền phải xác suất lớn tiến lão Vu tầng hầm vận chuyển đồ ăn.

Mà Ác Ảnh cường độ đến cùng như thế nào, hắn cũng không rõ ràng, cho nên chỉ có thể tận khả năng làm tốt chính mình có thể làm.

Nếu như thực sự không được, hắn liền dự định chính mình cầm lão Vu bản bút ký tìm tòi nếm thử.

Nhưng đây là phương pháp cuối cùng, bởi vì bắt đầu từ số không tìm tòi, tất nhiên sẽ thất bại rất nhiều rất nhiều lần. Mà lại gặp được rất nhiều phiền phức vấn đề.

*

*

*

Đảo mắt, lại là năm ngày đi qua.

Bưu cục căn cứ, Jenny địa động.

"Tăng vọt kỳ muốn tới… Chúng ta thịt khô không đủ… Mụ mụ, còn có hay không giấu đi ăn, ta thật đói!" Eve ngồi liệt tại

trên giường, trong tay liếc nhìn một bản tiểu thuyết tình yêu.

“Không phải mới vừa vặn nếm qua sao?” Jenny thanh âm từ phòng làm việc truyền đến.

“Thịt khô đều cho ngươi, trong nhà cũng mất, ngày mai ta đi tìm bác sĩ Hứa, nhìn xem có thể hay không mượn điểm.”

Nàng đã đem tuyệt đại bộ phận ăn uống đều cho nữ nhi, nhưng năm ngày, nàng vẫn không thể nào nếm thử trồng ra có thể ăn cây nấm.

Trồng ra cây nấm là nuôi dưỡng thằn lằn ban đầu trình tự, nhưng bây giờ, nàng liên tục mở bắt đầu làm thế nào cũng không biết. Trước kia nhìn lão Vu rất nhẹ nhàng rất nhanh liền trồng ra cây nấm, còn tưởng rằng rất đơn giản, hiện tại xem ra… . Quá chậm…

“Thế nhưng là mụ mụ, ta thật đói…” Eve phàn nàn nói, “Bác sĩ Hứa nơi đó đều đã mượn qua một lần, khẳng định cũng mất.”

“Nhịn một chút đi, nhanh tốt, chúng ta lấy trước cây nấm cùng rau dại đỉnh đỉnh.” Jenny bất đắc dĩ nói.

Lão Vu m·ất t·ích, để nguyên bản kế hoạch tốt nàng, lâm vào tình trạng quẫn bách. Nàng vốn là dự định chính mình nuôi dưỡng đồ ăn, thật không nghĩ đến nửa đường lão Vu trở về, coi là đồ ăn không cần chính mình làm, liền ngừng.

Không nghĩ tới, sắp đến bổ sung đồ ăn lúc, lão Vu hết rồi!

Cái này khiến Jenny cùng bác sĩ Hứa đều lâm vào thiếu khuyết ăn uống trạng thái đói bụng.

“Lão Vu trong nhà hẳn là có a? Chúng ta vì cái gì không trực tiếp đi lấy?” Eve khó chịu nói.

“Dù sao người khác cũng mất, không phải tương đương với là tùy tiện cầm sao?”

“Không được, vạn nhất có hắc thủ ấn truyền nhiễm làm sao bây giờ?” Jenny giật nảy mình, cấp tốc nghiêm nghị nói.

“Bình thường có cái gì phiền phức, ta đều có thể giúp ngươi xử lý, nhưng lần này ngươi nhất định phải nghe ta! Ngàn vạn, ngàn vạn, tuyệt đối đừng đi lão Vu bên kia, nơi đó rất nguy hiểm! !”

Thấy mình mẫu thân kiên quyết như vậy. Eve cũng chỉ đành gật đầu biểu thị mình tuyệt đối không đi.

Chỉ là nàng con mắt chuyển động, cúi đầu xuống, sờ lấy chính mình đói đến khô quắt bụng, phảng phất toàn thân đều tại phát sốt, muốn ăn thịt, ăn thịt, ăn thịt.

Trong lòng cũng càng phát ra nhớ thương lão Vu nơi đó chất đống rất nhiều ăn uống. Nghe nói lão Vu trong tay còn có từ trên trấn nhập hàng tới bánh kẹo cùng đồ uống cái gì. Nếu như có thể ăn vào, đơn giản không nên quá thoải mái!

‘Người đều c·hết đã lâu như vậy, kia cái gì hắc thủ ấn khẳng định đã xóa đi. Huống hồ, ta chỉ là đi vào lấy chút đồ vật liền đi, lại không động vào cái gì hắc thủ ấn, khẳng định không có vấn đề!’

Trong nội tâm nàng xem thường.

Mắt thấy tăng vọt kỳ sắp đến, trong nhà thịt khô dự trữ thấy đáy, lại không tranh thủ thời gian đồn điểm, đừng côn trùng không có cắn c·hết chính mình, ngược lại là chính mình đem chính mình c·hết đói.

Bây giờ trong nhà lão cha lưu lại vật tư đồ hộp cũng rốt cục đã ăn xong, hết thảy chỉ có thể dựa vào bên ngoài bổ sung. Lại không đi ra ngoài, đến lúc đó đói đến đi ra khí lực cũng mất.

Eve ngoài miệng ứng phó, nhưng ở chờ mẫu thân ra ngoài đi tìm bác sĩ Hứa mượn ăn uống lúc, nàng lặng lẽ chạy ra khỏi địa động.

Không có đi loạn, nàng rất mau tới đến thạch ốc bị nện mở cửa trước, sau đó, mở ra đèn nguyên tử đèn pin, mang trên mặt một chút sợ hãi thần sắc, nhưng bị đói đến không chịu được bụng, buộc nàng do dự một chút, hay là nhất cổ tác khí, nhanh như chớp chui vào.

Không bao lâu, nàng lại rón rén đi tới, leo ra tầng hầm.

Bởi vì sợ mẫu thân phát hiện mắng nàng, nàng chỉ ở cửa ra vào tìm kiếm một bọc nhỏ ăn đi ra. Đây là nàng cho mình giấu đồ ăn vặt, nàng trong lòng quyết định nhất định không thể để cho lão mụ phát hiện, nếu không nói không chừng lại phải chịu rút.

Sau khi trở về, Eve coi chừng đem ăn uống giấu đi, mẫu thân quả nhiên không có phát hiện, cái này khiến trong nội tâm nàng rất có cảm giác thành tựu.

Ngày thứ hai, nàng lại lấy cớ chính mình ra ngoài nhặt củi, đi lão Vu tầng hầm nơi đó, nhóm lửa bên trong ngọn nến, tìm kiếm ăn uống, mỹ mỹ ăn xong bữa.

Ngày thứ ba cũng là như thế… .

Từng ngày thời gian chậm rãi qua đi, Eve không có chút nào chú ý tới, theo nàng không ngừng ra vào thạch ốc tầng hầm, nàng tiến vào địa phương, cũng từ trước đó tầng hầm cửa vào phụ cận, càng phát ra đi đến.

Phát hiện không sau đó, nàng tính cảnh giác cũng đang từ từ hạ xuống, mỗi ngày điểm ngọn nến, thoải mái nhàn nhã ở tầng hầm bên trong ăn nhiều .

Rất nhanh, một căn phòng dự trữ thịt khô đã ăn xong, nàng tiếp tục hướng xuống một căn phòng mở ra.

Theo thời gian chuyển dời, rốt cục, nàng đi tới lão Vu trước đó bị tập kích chỗ kia phòng ngủ.

Đen sì hành lang bên trong, thường cách một đoạn khoảng cách chính là một cây ngọn nến lóe lên, sáng tỏ ánh nến cho Eve khá nhiều cảm giác an toàn.

Ăn trộm nhiều ngày như vậy, nàng đã vô cùng xác định, nơi này không có vấn đề gì, cũng không có nguy hiểm. Mẫu thân cùng bác sĩ Hứa bọn hắn căn bản chính là chính mình dọa chính mình.

Khẽ hát, nàng đi đến lão Vu trước cửa phòng ngủ, mắt nhìn trên đất tản mát quần áo. Cũng chú ý tới tay áo bên trên hắc thủ ấn.

“Chỉ cần không đụng hắc thủ ấn không phải tốt, nói đến đáng sợ như vậy, đây không phải một chút việc cũng không có sao?” Eve một cước vượt qua quần áo, đi vào phòng ngủ.

Mượn trong tay ngọn nến ánh sáng, nàng cấp tốc tại phòng ngủ lục tung, tìm kiếm ăn uống hòa hảo đồ vật.

U ám âm lãnh tầng hầm triệt để bị nàng dùng hết tại ngọn nến đốt sáng lên tất cả ngõ ngách.

Chân chính có phải hay không đồ vật của mình không trân quý, những này vốn thuộc về lão Vu vật tư, lúc này đang bị Eve không có chút nào tiết chế lãng phí hưởng thụ.

Một phen tìm kiếm dưới, rất nhanh nàng reo hò một tiếng, từ trong một ngăn tủ lật ra một khối chocolate trắng.

“Cái này ăn ngon!” Nàng một ngụm nhét vào trong miệng, thỏa mãn phát ra tiếng hừ hừ.

Đùng.

Đúng lúc này, cửa phòng ngủ truyền đến một tiếng vang nhỏ.

Eve một chút dừng lại, quay đầu cẩn thận nhìn lại. Phát hiện cửa gian phòng ngọn nến diệt một cây.

Đùng.

Ngay tại nàng quay đầu canh cổng lúc, bên người cũng truyền tới mảnh vang, trong tay ngọn nến thế mà cũng một chút diệt.

Eve vội vàng quay đầu, lại cái gì cũng không thấy được.

Nàng nhìn xem chung quanh từ từ trở nên âm u gian phòng, trong lòng hơi sợ.

‘Ta phải trở về… .’ nàng có chút khẩn trương lui ra phía sau hai bước, hướng phía cửa ra vào nhanh chóng tiến đến.

Mà liền tại nàng chuẩn bị vừa sải bước qua cửa miệng đống kia quần áo lúc.

Hô!

Đột nhiên, cửa ra vào hành lang ngọn nến một chút diệt hai cây.

Nhất thời trong hành lang cũng chỉ còn lại có hai cây ngọn nến vẫn sáng.

Eve bị hù dọa toàn thân lắc một cái, dưới chân trượt đi, người về sau đặt mông ngồi xuống.

Bành!

Nàng rắn rắn chắc chắc ngồi dưới đất, cái mông rơi đau nhức.

Ngay tại nàng vội vàng muốn đứng dậy lúc, đột nhiên, nàng toàn thân một chút cứng đờ.

Cúi đầu xem xét.

Nàng tọa hạ vị trí, đúng lúc là lão Vu cái kia một bãi quần áo phía trên!

"Không… Không thể nào… . ! ?" Nàng toàn thân rét run, tê cả da đầu, đứng dậy liền chạy ra ngoài.

Chỉ là nàng căn bản không có chú ý tới, tại nàng sau lưng chỗ, đang có một cái rõ ràng hắc thủ ấn, đang chậm rãi thành hình.

Hô!

Tại nàng sau khi đi, trong hành lang cuối cùng hai cây ngọn nến bỗng chốc bị thổi tắt.

*

*

*

Đảo mắt lại đến sắp tăng vọt kỳ đến thời điểm.

Thời gian này, Vu Hoành cùng bác sĩ Hứa còn có Jenny cùng một chỗ, đã hẹn gặp mặt gặp mặt, trao đổi vật tư.

Trong phòng an toàn, Vu Hoành cẩn thận đem có thể mang đều mang lên, rèn luyện những thời giờ này, thể năng của hắn có tiến bộ rõ ràng, thể nội cũng lại tăng thêm một tia khí lạnh.

Nói cách khác, hắn hiện tại, trong thân thể đã có ba cây khí lạnh có thể vận dụng.

“Hi vọng Jenny có thể làm được nuôi dưỡng thịt khô, nếu không… . Ta có thể chống đỡ một đoạn thời gian, bọn hắn khẳng định không được.”

Thu thập xong đồ vật, Vu Hoành mở cửa, nhìn xem bên ngoài sáng tỏ ánh nắng, nhanh chân đi ra, hướng phía bưu cục căn cứ tiến đến.

Chương 035: Phiền phức (3) (tạ thiên bên dưới vô địch nam minh chủ)

Chương 035: Phiền phức (3) (tạ thiên bên dưới vô địch nam minh chủ)

Ánh nắng nóng bỏng, chiếu vào trên da có loại kim châm giống như hơi đau. Nhiệt độ không khí đã nhảy lên tới chí ít ba mươi độ.

Vu Hoành võ trang đầy đủ về sau, mới đi không đầy một lát, liền toàn thân là mồ hôi, nhưng hắn không dám tháo bỏ xuống trang bị.

Trong loại hoàn cảnh này, hắn phải đề phòng không chỉ là Quỷ Ảnh Ác Ảnh, còn có người.

Cho nên coi như nóng cũng phải nhịn lấy.

Đi bộ hơn mười phút về sau, hắn rất nhanh đến bưu cục căn cứ.

Tại thạch ốc trước cửa đợi một hồi, đang đợi người khác khi đi tới, hắn cũng tại quan sát tỉ mỉ chung quanh tình huống.

Màu xám trắng phòng đá con, lẳng lặng đứng sừng sững ở màu xanh sẫm trong rừng cây.

Phòng ở bề ngoài tràn đầy pha tạp không biết tên vết tích biên giới nơi hẻo lánh cũng nhiều có mài mòn v·a c·hạm v·ết t·hương.

Nóc nhà còn leo lên một chút xanh biếc cùng màu nâu xám giao nhau dây leo thực vật.

Gió nhẹ quét, mang theo những thực vật này cành lá có chút lay động.

Vu Hoành hướng dưới mặt đất nhìn, đột nhiên lông mày cau lại đứng lên.

Ngoài thạch ốc mặt đất, tựa hồ dấu chân có chút… . .

“Vu Hoành, hôm nay tới sớm như thế?” Jenny thanh âm từ phía sau truyền đến.

“Ừm, lập tức liền là tăng vọt kỳ, phiền phức lại muốn tới, đến sớm làm tốt dự trữ, vấn đề bây giờ là ăn uống giải quyết như thế nào.” Vu Hoành xoay người, nhìn về phía đối phương.

Jenny đổi một thân th·iếp thân đồ rằn ri, thần sắc mỏi mệt, trong mắt tràn đầy tơ máu. Hiển nhiên không có nghỉ ngơi tốt.

Mới đi gần, trên người nàng liền bay tới một cỗ khó ngửi hôi chua, xem ra là ngay cả lau chùi thân thể cũng không có thời gian làm.

“Ta thử trồng nấm, nhưng trồng ra tới căn bản là không có cách nào ăn. Tất cả đều là tạp khuẩn, có độc tạp khuẩn.” Nàng giận dữ nói.

“Chúng ta bình thường ăn, hẳn là nấm đùi trâu a?” Vu Hoành mấy ngày nay lật nhìn lão Vu ghi chép sổ tay, phía trên mặc dù không có kỹ càng nuôi dưỡng bồi dưỡng quá trình, nhưng lại có bồi dưỡng lúc gặp phải các loại nan đề phiền phức. Cái này tương đương với lão Vu một cái đề sai bản, rất có giá trị tham khảo.

Nấm đùi trâu, là cùng loại với nấm đùi gà một loại không ánh sáng cây nấm, không độc, cây nấm bản thân thành thục thể rất lớn, bồi dưỡng một lần liền có thể thu hoạch không chút ít, rất thích hợp dùng để làm bổ sung thức ăn phụ.

Mấu chốt nhất là, loại cây nấm này không cần ánh sáng, phi thường thích hợp như bọn hắn dạng này phong bế ẩm ướt hoàn cảnh trồng trọt.

“Có phải hay không bồi dưỡng quá trình không có chú ý phòng bị mặt khác cây nấm bào tử? Tạp khuẩn dù sao không có khả năng trống rỗng đi ra.” Vu Hoành suy tư nói.

“Ta cũng rất chú ý, nhưng căn bản không có cách nào triệt để ngăn chặn.” Jenny lắc đầu.

“Nghe nói lão Vu trước đó là có chính mình rương bồi dưỡng, chuyên môn bồi dưỡng nấm đùi trâu, nếu như chúng ta có thể lấy được cái kia, hẳn là có thể rất dễ dàng thành công.”

“Rương bồi dưỡng ở đâu?”

“Bưu cục tầng hầm.”

Hai người trong lúc nhất thời cũng bị mất ngôn ngữ.

Bưu cục tầng hầm căn bản là không có người dám lại đi vào, một khi nhiễm lên hắc thủ ấn, đối mặt cái kia cường hãn hơn Quỷ Ảnh quá nhiều Ác Ảnh Khô Nữ, ngay cả trên trấn quân Liên Hiệp đều gánh không được, chỉ có thể tránh lui di chuyển, cũng không cần nói bọn hắn mấy người bình thường này.

“Ta cũng thử một chút bồi dưỡng. Ta nhớ được trước đó, lão Vu nhiều lần tại một chút rừng nơi hẻo lánh vụng trộm đào đất, ta hoài nghi bồi dưỡng cây nấm nhất định phải chỉ định bùn đất, nếu không không có cách nào thành công.” Bác sĩ Hứa thanh âm cũng mang theo rã rời, từ hai người bên người truyền đến.

Nàng đổi thân màu đen dài áo thun cùng quần jean, bờ môi khô nứt, sắc mặt trắng bệch.

“Còn có ta nhất định phải nhắc nhở các ngươi, tại nếm thử bồi dưỡng cây nấm lúc, nhất định phải chú ý phổi nhiễm nấm loại bệnh tật này.”

“Phổi nhiễm nấm?” Vu Hoành tựa hồ nghĩ tới điều gì, hơi biến sắc mặt. Hắn nhớ kỹ trước kia tại trên mạng nhìn qua một chút tư liệu, bên trong cũng đề cập tới loại bệnh tật này.

“Vâng, đang gieo trồng cây nấm trong quá trình, một khi đến cây nấm sắp thành thục thời gian, bọn chúng liền sẽ vô thanh vô tức phiêu tán cây nấm bào tử, loại này bào tử nấm một khi bị hút vào phổi, liền rất có thể dẫn đến phổi nhiễm nấm tật bệnh phát sinh. Cụ thể biểu hiện triệu chứng là ho khan, đờm trắng, lòng buồn bực ngực đau nhức, thở hổn hển, có đôi khi

sẽ còn phát nhiệt hoảng hốt buồn nôn cái gì.” Hắn dừng một chút, “Đương nhiên, loại bệnh này cần trường kỳ hút vào cây nấm bào tử mới có thể dẫn đến, chỉ cần các ngươi cẩn thận chút, chú ý lấy hơi cùng mang khẩu trang, liền vấn đề không lớn.”

“Khó trách… Lão Vu luôn là một bộ ho khan không ngừng bộ dáng… . Nói không chừng đã có chút vấn đề.” Jenny như có điều suy nghĩ.

“Có này khả năng, bất quá, bây giờ nói những này cũng đều vô dụng. Tốt, lập tức tăng vọt kỳ, hiện tại mấu chốt là đồ ăn làm sao làm?” Bác sĩ Hứa nói sang chuyện khác.

Ba người lập tức hai mặt nhìn nhau, cũng sẽ không tiếp tục lên tiếng.

Trong lúc nhất thời, gió nhẹ quét, ánh nắng nóng rực vẩy vào ba người trên thân, làm thế nào cũng cảm giác không thấy ấm áp.

Không có đồ ăn, bọn hắn căn bản sống không quá một tuần.

Vu Hoành còn tốt, hắn bởi vì thanh protein độ bền bỉ cực mạnh, một cây liền có thể chống đỡ một ngày, lại thêm trước đó cùng lão Vu đổi điểm đồ ăn bổ sung, cho nên hiện tại đồ ăn dự trữ còn có thể chống đỡ hai tuần.

Có thể Jenny cùng bác sĩ Hứa lại không được. Nhìn các nàng hai người dáng vẻ, đoán chừng lại có mấy ngày liền phải cạn lương thực.

“Tại không có cách nào làm ra bồi dưỡng pháp tình huống dưới, chúng ta chỉ có thể trước tìm mặt khác đồ ăn đệm lên.” Jenny trầm giọng nói. Hiển nhiên nàng trước khi đến liền nghĩ qua thật lâu.

“Về phần cái gì mặt khác đồ ăn, hắn là không cần ta nhiều lời a?”

“Ngươi nói là… . Vơ vét những người khác chỗ ở?” Bác sĩ Hứa phản ứng đầu tiên.

“Có thể làm sao? Bọn hắn khẳng định đều mang đi a?”

“Bưu cục phía dưới khẳng định còn có, mặt khác, ta biết mấy c·ái c·hết tại tăng vọt kỳ người địa động… . Bên trong cũng khẳng định có, chỉ là cửa không tốt mở.” Jenny trả lời.

“Đi sao?” Bác sĩ Hứa nhìn về phía Vu Hoành, nàng từ khi đi thăm Vu Hoành phòng an toàn về sau, trong lòng đối với hắn ẩn ẩn có vẻ khâm phục chi ý. Minh bạch đối phương cũng không phải là ba hoa chích choè người, mà là thật là có bản lĩnh.

Chính là đáng tiếc Y Y rời đi quá sớm, nếu không đi theo Vu Hoành cùng một chỗ, thật là có khả năng được sống cuộc sống tốt.

“Đi xem một chút đi.” Vu Hoành gật đầu, nếu như có thể từ những người khác nơi đó làm đến một chút có giá trị tạp vật, coi như không có lấy tới đồ ăn cũng đáng.

Đặc biệt là dụng cụ đo lường giá trị đỏ, thứ này hắn cũng có chút trông mà thèm, nếu như có thể tới tay một máy, cường hóa về sau, nói không chừng có thể lên đại dụng. Tối thiểu hoàn cảnh dự cảnh khẳng định không có vấn đề.

“Vậy được, ta một hồi dẫn đường, các ngươi cùng tốt.” Jenny gật đầu, giống như là dự liệu được hai người sẽ đáp ứng.

“Đúng rồi, Eve đâu? Nàng không ra a?” Bác sĩ Hứa đột nhiên hỏi.

“Nàng nói thân thể có chút không thoải mái, một người trốn ở phòng ngủ không biết đang làm gì. Bất quá động thiếu tiêu hao cũng ít, ta liền không có quan tâm nàng.” Jenny trả lời.

“Nói đến, Eve trước đó không phải tại trên trấn a? Làm sao đột nhiên trở về rồi? Làm sao không cùng trên trấn cùng một chỗ di chuyển?” Bác sĩ Hứa hiếu kỳ nói.

“Cái này… . Ta cũng không rõ ràng.” Jenny trên mặt toát ra một tia mất tự nhiên, “Tựa như là, nàng tại trên trấn đắc tội người nào, cụ thể tình huống như thế nào, ta không biết. Nhưng các ngươi cũng biết, Eve rất xinh đẹp, cuối cùng sẽ trêu chọc không ít thích nàng khác phái.”

“Cũng thế, có đôi khi quá đẹp, tại loại thời đại này, không phải chuyện tốt… .” Bác sĩ Hứa đồng ý thở dài nói.

Vu Hoành đi tại phía sau cùng, một bên biến mất mồ hôi, một bên nghe hai người ở phía trước nói chuyện. Đang nghe đắc tội với người lúc, hắn sắc mặt cũng toát ra như nghĩ tới cái gì.

An tĩnh trong rừng cây, ba người mang lên công cụ, rời đi bưu cục thạch ốc, dọc theo một đầu bị nước mưa cọ rửa đi ra dòng nước tiến lên, chỉ chốc lát sau liền tới đến một chỗ hở ra đồi núi nhỏ trước.

Đồi núi phía dưới có một cánh thô ráp cửa sắt.

Cửa là màu đen, bôi sơn biên giới sơn cũ địa phương có màu vàng đất rỉ sắt lộ ra.

Jenny tại trước cửa sắt đứng vững, nhặt được rễ thô nhánh cây gõ cửa một cái.

Đang đang đang.

Cửa sắt phát ra ngột ngạt vang động.

“Đây là Elsie nơi ở, hắn cùng phụ thân hắn ở nơi này, có ngày bọn hắn cùng đi nơi xa đào Huy Thạch nguyên thạch, sau đó liền lại không có trở về.”

“Elsie a… Rất xấu hổ tiểu hỏa tử… . Hắn cùng phụ thân hắn đều là người tốt… Còn giúp qua ta chẻ củi… .” Bác sĩ Hứa cũng nhớ tới người này, trong mắt lộ ra phiền muộn chi sắc.

“Trên thế giới này luôn luôn người tốt sống không lâu.”

“Cùng người tốt không thật là không có quan hệ, sống được lâu không dài chỉ nhìn có đủ hay không coi chừng.” Vu Hoành bổ túc một câu.

“Cũng thế.” Bác sĩ Hứa gật đầu.

Ba người không nói thêm gì nữa, mà là để Vu Hoành tiến lên một bước, cầm trước đó liền mang tới cái đục, đối với cửa chính là một trận nện.

Đương đương đương!

Cửa sắt đã gỉ không đi nổi, mấy lần liền bị nện rơi lỗ khóa.

Vu Hoành một thanh kéo cửa ra, lập tức nhìn thấy bên trong tuôn ra một cỗ mắt trần có thể thấy tro bụi.

Mùi nấm mốc cùng mùi thối hỗn tạp cùng một chỗ, tràn vào ba người lỗ mũi.

“Thứ gì thúi như vậy! ?” Jenny tranh thủ thời gian trốn đến một bên, che cái mũi, sắc mặt nhăn nhó.

“Là t·hi t·hể…” Bác sĩ Hứa che cái mũi híp mắt nhìn về phía trong địa động.

Nhỏ hẹp trong địa động, một bộ đã quá xấu biến thành màng da bao xương cốt màu vàng xám t·hi t·hể, đang lẳng lặng nằm rạp trên mặt đất, bên người tất cả đều là thật nhỏ côn trùng.

Thi thể mặc trên người cũ nát tay áo dài quần dài, hiện lên màu xám trắng, cánh tay giúp đỡ một vòng băng gạc, trên đầu mang theo kính đen.

Hắn nghiêng mặt, bị gặm ăn đến chỉ còn hai cái hốc mắt nhãn động, chính trực trừng trừng nhìn chằm chằm ngoài cửa, phảng phất trước khi c·hết còn tại khao khát rời đi.

“Là Elsie… Cái này băng gạc hay là ta cho hắn băng bó… Không nghĩ tới hắn trở về… .” Bác sĩ Hứa nhận ra t·hi t·hể thân phận, trong mắt lập tức toát ra một tia thương cảm.

“Đáng tiếc… . Hắn là tốt tiểu tử…”

“Đừng đáng tiếc, thời gian không nhiều.” Vu Hoành từ mặt bên vừa sải bước ra, bước qua t·hi t·hể, ngừng thở đi vào trong địa động.

Tìm kiếm xuống, hắn rất mau tìm ra hai túi thịt khô, một cái túi nấm khô cùng một túi ăn một nửa rau dại khô.

“Ăn uống vẫn còn, hắn không phải c·hết đói.”

Hắn đi đến trong góc cạnh đống lửa, cầm lấy trên đống lửa nghiêng lệch để đó nhôm da tróc ấm nước, lung lay, bên trong còn có nửa ấm nước.

“Nước cũng tại, không phải c·hết khát.”

“Là Quỷ Ảnh.”

Bác sĩ Hứa xoay người từ dưới đất nhặt lên một cái túi biến thành bột phấn Huy Thạch. Từ bột phấn bên trong còn có thể lờ mờ nhìn thấy mang phù văn màu đỏ dấu vết bã vụn.

Vu Hoành lắc đầu, đem đồ ăn xách đi ra, kiểm tra không có vấn đề về sau, liền cùng hai người phân.

Ba người tiếp lấy lại đi tới một nhà.

Từng cái địa động không ngừng bị nện mở, theo thời gian chuyển dời, ba người đến thăm đã hoang phế mặt khác người sống sót phòng an toàn.

Bọn chúng có trống rỗng, cái gì cũng không có. Có tìm đến một chút ăn uống.

Tại liên tục đến thăm năm nhà phòng an toàn về sau, ba người mỗi người bình quân tìm được hai túi thịt khô, một túi nhiều nấm khô cùng rau dại làm. Xem như giải quyết tình hình khẩn cấp.

Chờ đến cuối cùng một hộ tìm kiếm xong, Jenny mắt nhìn sắc trời.

“Thời gian còn đủ, chúng ta còn có thể đi một chuyến phụ cận Huy Thạch khoáng trận, đi nện điểm Huy Thạch trở về dự bị, đi sao?” Nàng nhìn về phía hai người khác.

“Cách nơi này bao xa?” Vu Hoành hỏi.

“Từ nơi này xuất phát, không sai biệt lắm hai cây số khoảng cách, nhưng trong núi rừng con đường, xa so với đất bằng khó đi, cho nên chúng ta nếu như muốn đi mà nói, nhất định phải nhanh.” Jenny trả lời.

“Hay là ngày mai đi thôi, thời gian quá đuổi đến, vạn nhất nửa đường đã xảy ra biến cố gì, chúng ta bị ngăn ở dã ngoại qua đêm, vậy liền nguy hiểm.” Vu Hoành nhíu mày.

Chương 036: Phiền phức (4) (tạ thiên bên dưới vô địch nam minh chủ)

Jenny mắt nhìn bác sĩ Hứa, phát hiện nàng cũng là một bộ rất tán đồng biểu lộ.

“Tốt a, về trước đi lại nói. Dù sao ăn uống hẳn là đủ vượt qua lần này tăng vọt kỳ.”

Ba người đạt thành nhất trí về sau, bắt đầu cấp tốc hướng trở về. Trên đường đi còn tiện thể nhặt chút củi khô.

Ra ngoài lúc chậm, nhưng trở về lúc cũng nhanh không ít, ba người chỉ tốn không đến 20 phút, liền thành công trở về bưu cục căn cứ.

Sắp tách ra lúc, Vu Hoành bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề, liền mở miệng hỏi.

“Đúng rồi Jenny, ta nhớ được lão Vu từ trở về đến xảy ra chuyện, ở giữa qua vài ngày thời gian, đúng không?”

“Vâng, đúng là vài ngày.” Jenny gật đầu.

“Đây có phải hay không là mang ý nghĩa, coi như bị truyền nhiễm, cũng có thể kéo dài vài ngày, truyền nhiễm người khác.” Vu Hoành nhíu mày, “Như vậy vấn đề tới, hắc thủ ấn truyền nhiễm phương thức là cái gì? Các ngươi có biết không?”

“Tiếp xúc, hẳn là tiếp xúc.” Jenny trả lời.

“Chỉ cần ngươi đụng phải hắc thủ ấn, hoặc là mang hắc thủ ấn cá thể, liền có thể bị truyền nhiễm.”

“Minh bạch…” Vu Hoành gật đầu, dẫn theo đồ vật hướng bác sĩ Hứa mắt nhìn.

“Nếu là tiếp xúc truyền nhiễm, như vậy, lão Vu trước đó vừa trở về lúc, tiếp xúc qua ai?”

“… .” Hai người khác trầm mặc.

Các nàng cẩn thận hồi tưởng, đều trong lòng có chút sợ hãi, lão Vu làm bán thịt, cơ hồ cùng mỗi người cũng đã có tiếp xúc. Như thế xem xét, các nàng ai cũng khả năng bị truyền nhiễm.

“Lại kiểm tra xuống đi, tất cả mọi người cẩn thận chút… .” Vu Hoành lời nói một trận, ánh mắt nhìn về phía thạch ốc.

“Mặt khác, còn có chuyện gì… .”

“Mụ mụ!” Bỗng nhiên Eve thanh âm từ nơi không xa truyền đến, sắc mặt nàng có chút tiều tụy, đổi thân màu xám áo lông mỏng cùng quần dài đen, bước nhanh hướng phía bên này đến gần.

Chạy tới gần một chút về sau, nàng nhìn cũng không nhìn mẫu thân trong tay đồ ăn, mà là ánh mắt quét qua, lần đầu tiên liền rơi vào Vu Hoành trên thân, trong mắt toát ra một vòng mừng rỡ sáng ngời.

Lúc này nàng bước nhanh hướng phía Vu Hoành đến gần.

“Vu… Vu đại ca.” Nàng gạt ra một giọng nói ngọt ngào dáng tươi cười, ưỡn ngực, ẩn ẩn đem thân thể đường cong càng thêm nổi bật.

“Nghe nói ngươi có thể chế tác Đại Huy Thạch, không biết trong tay ngươi bây giờ còn có mấy khối? Có thể hay không nhiều bán chút cho ta.”

“Eve!” Jenny ở một bên có chút không quen nhìn, quát lớn âm thanh.

“Không sao, Vu đại ca là người tốt, mụ mụ không cần lo lắng.” Nàng bất động thanh sắc lại đi trước tới gần một bước, đưa tay đi xắn Vu Hoành tay.

“Dừng lại!” Đột nhiên Vu Hoành vừa lui về phía sau, ánh mắt băng lãnh, kéo dài khoảng cách.

“Ta muốn hỏi cái vấn đề.” Hắn nhìn chằm chằm Eve.

“Cái gì… Vấn đề gì! ?” Eve bị hắn một chút lớn tiếng hù sợ, đứng tại chỗ không dám tiếp tục.

Một bên Jenny thì là cảnh giác nhìn chằm chằm Vu Hoành, tay lặng lẽ đặt ở đại thối cạnh ngoài trên chuôi đao.

Nàng lo lắng Vu Hoành có thể sẽ tổn thương đến nữ nhi. Dù sao đầu năm nay sống một mình một người tinh thần xảy ra vấn đề quá nhiều người.

Bác sĩ Hứa thì không nói hai lời đồng dạng nắm chặt trên lưng cột đoản đao chuôi đạo, lặng lẽ hướng phía Vu Hoành tới gần, hai mắt thì là nhìn chằm chằm Eve cùng Jenny.

Rất hiển nhiên, so với Jenny mẹ con, nàng càng tin tưởng Vu Hoành.

Trong lúc nhất thời bốn người chia làm hai bên, ẩn ẩn có giằng co ý tứ.

“Không cần khẩn trương, ta chỉ là muốn hỏi thăm vấn đề… .” Vu Hoành lui ra phía sau một bước, ra hiệu bác sĩ Hứa cũng cùng một chỗ kéo dài khoảng cách.

“Bưu cục thạch ốc cửa ra vào dấu chân… . Trừ ra chúng ta mấy cái ngày đó sau khi rời đi dấu bên ngoài, còn có một chuỗi, là của ai? !”

Hắn ánh mắt rơi vào Jenny cùng Eve trên thân.

“Đừng nói láo, chúng ta ngày đó sau khi rời đi, dấu chân vết tích ta đều nhớ, chuyên môn nhớ kỹ hình dạng. Nhưng là hôm nay đi tới nhìn một chút, ta phát hiện dấu chân không đúng. Đến tiếp sau khẳng định có người không chỉ một lần ra vào thạch ốc!”

Lời này vừa ra, lập tức ba người thay đổi cả sắc mặt.

Jenny cùng bác sĩ Hứa là trong sự nghi hoặc mang theo hoảng sợ, mà Eve là đơn thuần luống cuống.

Jenny ánh mắt quét qua, lập tức phát hiện nữ nhi không đúng. Nàng quá quen thuộc nữ nhi của mình. Mỗi khi Eve bối rối lúc, đều sẽ thân thể cứng ngắc, có chút cúi đầu không dám nhìn người, hai tay không tự chủ dán tại đùi cạnh ngoài, đây là đang lau tay bên trên rỉ ra mồ hôi.

“Eve! !” Nàng bỗng nhiên quát to một tiếng, thanh âm tại trong rừng cây không ngừng khuấy động.

“Có phải hay không là ngươi! ?” Nàng cắn răng, kh·iếp sợ nhìn chằm chằm nữ nhi, hai mắt có chút sung huyết, nhìn chòng chọc vào nàng, hi vọng nữ nhi trong miệng trả lời một tiếng không phải.

Nhưng Eve phản ứng, để nàng nguyên bản hi vọng cấp tốc ngã xuống, thất bại, cho đến biến thành tuyệt vọng!

Phốc.

Eve hai tay che mặt, đứng tại chỗ, sắc mặt trắng bệch.

Trọn vẹn ngây người một hồi lâu, nàng mới chậm rãi xoay người.

Quả nhiên, ba người tại bên trái của nàng bờ mông, mơ hồ thấy được một cái tiểu xảo hắc thủ ấn.

Vì cái gì nàng sẽ đổi quần đen, mục đích hiển nhiên chính là vì che giấu trên thân dần dần hiển hiện hắc thủ ấn.

Nếu không phải Vu Hoành đưa ra chất vấn, Eve chính mình không nhịn được quát hỏi, ba người không nhìn kỹ, thật đúng là nhìn không ra quần đen bên trên thủ ấn ở đâu.

Nhìn thấy thủ ấn này, Vu Hoành cùng bác sĩ Hứa không nói hai lời, cấp tốc rời xa.

“Lần này ăn uống tìm được, mọi người trước giải tán tỉnh táo một trận lại nói.” Vu Hoành cấp tốc nói.

“Jenny.” Bác sĩ Hứa kêu một tiếng, nàng nhìn thấy Jenny tựa hồ căn bản không có rời xa nữ nhi của mình ý tứ. Thế là nhịn không được nhắc nhở.

“Một người bị cảm nhiễm, có lẽ còn có thể dựa vào Đại Huy Thạch cản một chút… Nhưng hai người lại khác biệt!” Nàng dừng một chút, “Còn có.”

Bác sĩ Hứa ánh mắt nghiêm nghị, nhìn chằm chằm Eve.

“Coi trọng ngươi nữ nhi.”

Nàng lời này tương đương không khách khí.

Jenny sửng sốt một chút, hai mắt đỏ lên, phảng phất không nghe thấy nhắc nhở, chỉ là gắt gao quay đầu, nhìn xem nữ nhi của mình.

Nàng đứng tại chỗ, không nhúc nhích, lồng ngực kịch liệt phập phồng, đưa lưng về phía Vu Hoành cùng bác sĩ Hứa hai người, cùng từ từ ngồi xuống Eve cùng một chỗ, phảng phất điếc đồng dạng.

Bác sĩ Hứa không có lên tiếng nữa, cấp tốc cùng Vu Hoành dẫn theo đồ vật rời đi.

Hai người một trước một sau rời đi, cũng cấp tốc lẫn nhau kiểm tra xuống, xoay quanh xem xét trên người có không có hắc thủ ấn. Tại xác định đều không có về sau, hai người mới thở phào nhẹ nhõm.

“Eve khẳng định có muốn truyền nhiễm chúng ta ý tứ!” Bác sĩ Hứa cắn răng nói.

“Nàng vì cái gì làm như vậy! ?” Vu Hoành từ ngực lấy ra một khối biến sắc một nửa Đại Huy Thạch, thở hắt ra. Vừa mới chính là thứ này nhắc nhở hắn, nguyên bản hắn còn không xác định là ai tiến vào thạch ốc. Nhưng ở Đại Huy Thạch xuất hiện dị thường về sau, hắn liền cấp tốc khóa chặt mục tiêu.

“Khẳng định có chỗ tốt, nếu không nàng một cái, lão Vu một cái, sẽ không dấu diếm cùng chủ động tiếp xúc người khác.” Bác sĩ Hứa suy đoán.

“Ta vẫn cảm thấy có chút lạ.” Vu Hoành lên tiếng nói.

“Eve dạng này tính cách, tại loại này gian nan hoàn cảnh bên trong, làm sao còn là ngần ấy lòng cảnh giác cũng không?

Khắp nơi là Quỷ Ảnh cùng côn trùng, nàng liền không có bị dọa qua sao?"

"Nói lên cái này." Bác sĩ Hứa lộ ra một tia hồi ức, "Eve đúng là cùng người bình thường khác biệt. Sớm nhất thời điểm ta nhớ được Jenny bọn hắn một nhà vừa qua khỏi lúc đến, phụ thân nàng vẫn còn, đó là cái thân thể rất suy yếu, trên mặt một chút huyết sắc cũng không có lão nam nhân. Rất lớn tuổi, tối thiểu so Jenny lớn hai ba mươi tuổi. Mà lại…"

"Mà lại cái gì?"

"Mà lại, khi đó, rất ít nhìn thấy Eve đi ra . Bình thường đều là ba mẹ nàng hai cái lộ diện." Bác sĩ Hứa hồi ức nói. Đi đến một gốc cây dưới, lưng tựa thân cây.

"Về sau, Eve phụ thân nàng bỗng nhiên có trời nói là muốn ra ngoài, đằng sau cũng không trở lại nữa. Mà phía sau Eve liền bắt đầu ra cửa. Nữ hài này rất lợi hại, đừng nhìn nàng đần độn, trên thực tế nàng là cái ngôn ngữ thiên tài, hiểu bốn môn ngoại ngữ, đối với cổ đại ngôn ngữ học có rất sâu nghiên cứu. Cũng không biết bọn hắn một nhà chuyển tới nơi này là vì cái gì."

"Còn có cái gì mặt khác dị thường a?" Vu Hoành truy vấn.

"Còn có một chút." Bác sĩ Hứa bỗng nhiên lông mày nhíu chặt đứng lên.

"Các nàng địa động, chưa từng người đi vào qua. Cũng không cho phép người khác đi vào tham quan. Mà lại, nhiều lần tăng vọt kỳ, rõ ràng tất cả mọi người kém chút nhịn không quá đi, còn c·hết mấy người. Có thể nhà các nàng vẫn luôn không có việc gì."

"Nhìn như vậy đến, các nàng là có chút vấn đề." Vu Hoành gật đầu, từ bác sĩ Hứa nơi này lấy được tình huống đến xem, các nàng là có cái gì ẩn tàng bí mật.

"Khẳng định. Trước đó Eve đi trên trấn về sau, còn mang qua hai cái theo đuổi nàng nam trở về, nhưng phía sau rất nhanh liền không còn hình bóng. Không biết thế nào, ta luôn cảm giác nữ hài này có vấn đề." Bác sĩ Hứa cau mày nói.

“Trước đừng có lại tới gần các nàng, có vấn đề gì kịp thời tới tìm ta. Có dị thường cũng kịp thời tới cho ta nói.” Vu Hoành từ trong túi tiền lại lấy ra một khối Đại Huy Thạch.

“Trước nợ ngươi một khối Đại Huy Thạch, nhớ kỹ cẩn thận một chút, Đại Huy Thạch biến sắc lúc lại có rất nhỏ nhiệt lượng phát ra, ngươi th·iếp thân mang theo, có thể phân biệt rất nhiều nơi phải chăng gặp nguy hiểm.”

Hắn đem Đại Huy Thạch đưa cho bác sĩ Hứa. Bất kể như thế nào, gia hỏa này là phụ cận duy nhất nhân viên y tế, mà lại cũng coi là hắn người quen, bản tính cũng không tệ. Khả năng giúp đỡ liền giúp.

“Đa tạ!” Bác sĩ Hứa ánh mắt run lên, sắc mặt ẩn ẩn lộ ra một tia động dung. Nàng cấp tốc tiếp nhận Đại Huy Thạch, “Ta đang nghiên cứu một loại thảo dược, cơ bản đều là dùng phụ cận có thể tìm tới cỏ dại cùng khoáng vật chất điều hòa mà thành. Đối ngoại thương cảm nhiễm rất có ích lợi, cũng nhanh thành, đến lúc đó miễn phí cho ngươi dùng!”

“Tốt!” Vu Hoành ánh mắt sáng lên, không nghĩ tới còn có thể có ngoài định mức thu hoạch, “Cẩn thận một chút.”

“Biết!” Bác sĩ Hứa trọng trọng gật đầu.

Hai người dưới tàng cây tách ra, riêng phần mình trở về chỗ mình ở.

Chờ trở lại phòng an toàn sơn động, sắc trời đã hôn mê xuống tới.

Vu Hoành đem củi khô phóng tới nơi hẻo lánh, sinh lửa, bắt đầu nấu ăn.

Ngồi tại lò sưởi trong tường một bên, hắn cẩn thận hồi tưởng Jenny cùng Eve hai người chi tiết, lông mày càng phát ra nhíu chặt.

‘Ác Ảnh đã càng ngày càng gần, thế mà lặng yên không một tiếng động đã đến người bên cạnh. Eve xem ra khẳng định c·hết chắc. Jenny cùng nàng cùng một chỗ, nếu như không nhẫn tâm tách rời, cũng hẳn phải c·hết. Bởi như vậy, đằng sau đoán chừng cũng chỉ thừa ta cùng bác sĩ Hứa… . Vấn đề thức

ăn còn không có giải quyết, liền lại giảm quân số hai người…
.’

Hắn thở dài một tiếng. Dùng gậy gỗ thọc củi lửa dưới đáy, để dưỡng khí có thể càng lưu thông đi vào.

Đỏ bừng ánh lửa chiếu rọi tại trên mặt hắn, lúc sáng lúc tối nhảy lên không thôi.

Thêm xong củi về sau, Vu Hoành đứng dậy, kiểm tra còn tại cường hóa bên trong trên tường phù trận. Hắn đã trong sơn động vách tường tất cả địa phương, đều bố trí phù trận. Nhưng không phải cực hạn cường hóa, mà là phổ thông cường hóa.

Lúc này từng cái phù trận lít nha lít nhít che kín tất cả vách tường mặt đất, vì chính là phòng ngừa có thể xuyên thẳng qua vật chất Quỷ Ảnh Ác Ảnh vào sơn động.

Ác Ảnh uy h·iếp gần trong gang tấc, hắn nhất định phải mức độ lớn nhất chuẩn bị sẵn sàng.

Cái này che kín sơn động phù trận các nơi, chính là bước đầu tiên.

Bước thứ hai, thì là chế tác có thể tùy thân mang theo cũng sử dụng lâm thời trận bàn. Chế tác cái này mục đích, là vì tiến về địa phương khác tìm kiếm Quỷ Ảnh khảo thí phù trận phòng hộ phạm vi.

Một cái phù trận có thể phòng hộ bao lớn diện tích, đây là một cái rất trọng yếu số liệu.

Chỉ có xác định diện tích về sau, hắn có thể đem thứ này cường hóa đến quần áo cùng v·ũ k·hí phòng cụ, thậm chí trên người mình!

Chương 037: Bí mật (1) (tạ ơn thủ tịch thiên tài Gargamel minh chủ)

Ngày kế tiếp, Bạch Khâu thôn.

Gió mát quét, tại vào lúc giữa trưa ánh nắng nhiệt liệt nhất thời điểm.

Thôn hoang vu từng gian nhà trệt trước, một đạo thân mang xám đen áo phòng gai bóng người cao lớn, đang từ từ đi tại đường đá vụn bên trên, phảng phất tại tuần sát cảnh vật chung quanh.

Bóng người mang theo mũ giáp, tay cầm màu đen Lang Nha bổng, cây gậy gai nhọn dưới ánh mặt trời lóng lánh nhàn nhạt màu bạc, rất là dữ tợn.

Không bao lâu, bóng người ngẩng đầu, lộ ra Vu Hoành mặt không thay đổi trắng nõn khuôn mặt.

Bước chân hắn ngừng một lát, đứng tại một gian hơi lớn hơn một chút u ám trước nhà đá.

Không có lên tiếng, hắn an tĩnh từ phía sau lưng gỡ xuống một cái ba lô, mở ra bao miệng, từ bên trong lấy ra một khối lớn chừng bàn tay màu vàng đất tấm ván gỗ.

Trên ván gỗ khảm nạm lấy một bộ ngọc chất hình tròn Đại Huy Thạch phù trận.

Hắn đem phù trận tấm ván gỗ nhẹ nhàng dán tại thạch ốc cửa lớn trên cánh cửa, sau đó dùng cái đinh nhẹ nhàng cố định trụ.

Thả tay xuống, hắn kéo cửa ra, nhìn xem bên trong một mảnh u ám đen kịt, hít một hơi thật sâu, cất bước đi vào.

Không bao lâu, thân ảnh của hắn biến mất ở trong hắc ám, lâm vào yên lặng.

Thời gian từ từ trôi qua.

Sau năm phút.

Bành! !

Một bóng người bỗng nhiên từ trong bóng tối lao ra, hướng phía chỗ cửa lớn chạy tới.

Chính là Vu Hoành.

Hắn sắc mặt bình tĩnh, trong tay dẫn theo Lang Nha bổng có tận mấy cái gai nhọn đã biến cong.

Tê!

Tại phía sau hắn, một cái đầu bị nện sụp đổ đi vào áo đen nữ nhân, chính lóe lên lóe lên cấp tốc tới gần, duỗi ra trắng bệch hư thối tay phải chụp vào hắn phía sau lưng.

Ngay tại tay của nữ nhân khoảng cách Vu Hoành chỉ có mười mấy centimet lúc.

Bỗng nhiên hắn vọt tới trước quay cuồng trên mặt đất, vừa vặn từ lúc mở một đường nhỏ cửa lớn liền xông ra ngoài, tránh đi sau lưng một trảo này.

Mà bất ngờ tay không kịp dưới, nữ nhân áo đen tay một chút đâm vào đinh lấy phù trận tấm ván gỗ cửa lớn.

A! ! !

Bén nhọn vô hình sóng âm một chút nổ tung, nữ nhân áo đen tay phải cấp tốc trở nên trong suốt, vặn vẹo, phảng phất bị phong gợi lên sương mù, sắp tiêu tán.

Tiếp theo là toàn thân của nàng, đều phảng phất nhận lấy mãnh liệt q·uấy n·hiễu đồng dạng, cấp tốc vặn vẹo, khuấy động lên đại lượng gợn sóng.

Phốc!

Mấy giây sau.

Nữ nhân áo đen biến mất tại nguyên chỗ.

Mà trên cửa chính phù trận tấm ván gỗ cũng triệt để từ ngọc chất biến thành màu xám trắng, lại trận văn cũng liên tiếp đứt gãy.

Tiếng kêu về sau, hết thảy bình tĩnh lại.

Đường đá vụn bên trên, Vu Hoành từ từ bò dậy, ánh mắt nhìn chằm chằm trên cánh cửa phù trận tấm ván gỗ.

"Hiệu quả thế mà so phổ thông Đại Huy Thạch còn mạnh hơn… Nhìn như vậy đến, Đại Huy Thạch cũng tốt, phù trận cũng tốt, uy lực của nó tựa hồ cùng cụ thể phù trận diện tích có quan hệ…"

Cái này còn không phải mạnh nhất phù trận màu bạc, mà chỉ là phổ thông Đại Huy Thạch phù trận, một khối thế mà liền có thể chống đỡ rơi một cái Quỷ Ảnh.

Thu lại cái đinh cùng phù trận tấm ván gỗ, hắn cẩn thận phán đoán bên dưới phù trận có hiệu quả phạm vi.

Phù trận tấm ván gỗ chung quanh trên cửa gỗ, có một vòng nhàn nhạt xám trắng vết tích.

Vết tích này tựa như một vòng vôi vẽ ra vòng tròn, bao quanh phù trận bản thân. Thứ này trước kia là không có, nhưng ở phù trận cùng Quỷ Ảnh đụng vào về sau, liền chính mình hiện lên.

Vu Hoành đưa tay nhẹ nhàng sờ lên, xác định không có cách nào lau, vết tích này đã khắc ấn tại trên cửa gỗ.

Hắn như có điều suy nghĩ thu tay lại, phán đoán bên dưới cái này vòng vòng tròn lớn nhỏ. Đại khái là phù trận lớn gấp ba phạm vi nhỏ.

Xuất ra bút than tại trên báo chí ghi chép tốt, hắn thu hồi đồ vật, cấp tốc rời đi.

Đi ra một khoảng cách về sau, hắn đột nhiên cảm giác sau lưng một trận gió lạnh thổi phật, vội vàng quay đầu, hướng vừa mới rời đi thạch ốc nhìn lại.

Trong nhà đá, cửa gỗ mở rộng ra, bên trong trong bóng tối, đang đứng một đạo mơ hồ không rõ nữ tử áo đen bóng người.

Chính là mới vừa rồi mới b·ị đ·ánh tan đạo kia nữ tử Quỷ Ảnh.

Chỉ là nữ tử này Quỷ Ảnh tựa hồ ngay tại dựng lại, thân thể đang từ mơ hồ dần dần trở nên rõ ràng.

Vu Hoành thu tầm mắt lại, trong lòng tính toán thời gian, cúi đầu ghi chép số liệu, sau đó bước nhanh rời đi.

Rất mau ra Bạch Khâu thôn, hắn tiện thể nhặt được chút củi khô, trở lại sơn động.

Một lần nữa lấy ra Đại Huy Thạch mực nước, đem trên ván gỗ gãy mất phù trận đường cong bù đắp, sau đó hắn vươn tay đặt tại phía trên.

Hắc tuyến lóe lên, lập tức một cái đếm ngược tại trên ván gỗ tự động hiển hiện: 45 phút.

Làm xong những này, Vu Hoành đi đến nơi hẻo lánh, lấy ra một khối hắn từ hôm qua liền bắt đầu chế tác đơn bạc tấm ván gỗ phù trận.

Phù trận này chỗ khảm nạm đánh gậy phi thường mỏng, cơ hồ chỉ có điện thoại dày như vậy. Mà dầy như vậy độ đánh gậy, hắn còn làm hơn mười khối, toàn bộ chồng chất tại trong góc,

Từ khi phát hiện Eve cảm nhiễm hắc thủ ấn về sau, hắn trở về liền bắt đầu toàn lực chuẩn bị ứng đối Ác Ảnh.

Phổ thông Đại Huy Thạch khẳng định ngăn không được, điểm ấy đã có người thăm dò qua, một khối Đại Huy Thạch hiệu quả nhiều lắm là cùng một cái túi phổ thông Huy Thạch tương đương. Mà trên trấn nhiều người như vậy một đêm c·hết hết, không có khả năng không ai không có từng túi trang Huy Thạch.

Càng lớn có thể là, túi chứa Huy Thạch hoàn toàn không dùng.

Cho nên, hắn cần một loại hiệu quả càng mạnh thủ đoạn ứng đối.

Mà phù trận, chính là hắn chuẩn bị át chủ bài.

Ngồi ở trong góc, Vu Hoành cầm lấy một khối đánh gậy, ở phía trên vẽ Đại Huy Thạch phù trận.

Răng rắc.

Đúng lúc này, ngoài cửa truyền đến một trận tiếng bước chân rất nhỏ.

Răng rắc.

Răng rắc.

Thanh âm kia chậm chạp mà có tiết tấu, giẫm lên nhánh cây khô không ngừng tới gần.

Theo thanh âm càng ngày càng gần, Vu Hoành ngừng lại trong tay vẽ, đem đánh gậy cất kỹ, tự mình đứng lên thân, nắm chặt trong tay Lang Nha bổng.

Ánh mắt của hắn cảnh giác nhìn chằm chằm cửa lớn, từ từ dịch chuyển về phía trước động bước chân, tiếng bước chân cũng đi theo đồng bộ tới gần.

Cửa lớn quan sát cửa sổ bị quan bế lấy, chỉ có thể nhìn thấy mơ hồ xuyên thấu vào khe hở ánh nắng.

Cứ việc tia sáng sáng tỏ phát nhiệt, có thể một cỗ mãnh liệt thấu xương hàn ý, vẫn như cũ từ Vu Hoành đáy lòng từ từ dâng lên.

Răng rắc.

Răng rắc.

Tiếng bước chân kia còn tại tới gần.

Rốt cục.

Thanh âm ngừng.

Bước chân chủ nhân tựa hồ đang khoảng cách cửa lớn vị trí không xa, ngừng lại.

Đối phương tựa hồ đang cân nhắc, đang chần chờ, như vậy không động đậy được nữa.

Vu Hoành cũng đi tới cửa lớn phía sau, trong tay dẫn theo Lang Nha bổng, một tay nắm hai viên Đại Huy Thạch, nhẹ nhàng chống đỡ cửa gỗ.

Một phút đồng hồ.

Hai phút đồng hồ.

Ba phút.

Bên ngoài triệt để không có động tĩnh.

Vu Hoành căng cứng thần kinh cũng chầm chậm trầm tĩnh lại. Hắn mắt nhìn phía sau cửa để đặt Đại Huy Thạch.

Viên này Đại Huy Thạch đã im ắng tiêu hao một nửa, lúc này ngừng lại, khôi phục an tĩnh.

Hô…

Hắn nhẹ nhàng nhẹ nhàng thở ra. Đưa tay kéo ra quan sát cửa sổ tấm che, xuyên thấu qua cửa sổ nhìn ra phía ngoài.

Bên ngoài một mảnh ánh nắng tươi sáng, trời trong gió nhẹ, trống rỗng, cái gì cũng không có.

Thấy cảnh này, Vu Hoành thở dài khẩu khí, đem cửa phía sau Đại Huy Thạch đổi đi, sau đó đưa tay đem tấm che một lần nữa kéo trở về.

Bành! ! !

Đúng lúc này, một tấm trắng bệch mặt người, bỗng nhiên dán tại quan sát cửa sổ lưới sắt bên trên.

Một tiếng vang thật lớn dưới.

Mặt người khuôn mặt hư thối gắt gao hướng lưới sắt bên trong chen, ép tới ô lưới cạc cạc rung động, tùy thời sắp vỡ tan.

Mặt người gắt gao nhìn chằm chằm Vu Hoành, lại một lần phát lực.

Nó thế mà chèn phá lưới sắt, ngạnh sinh sinh từ quan sát bên cửa chen lấn tiến đến! !

Ông! ! !

Trong chốc lát, phía sau cửa Đại Huy Thạch trong nháy mắt hóa thành bột màu trắng. Đồng thời Vu Hoành trong tay mặt khác hai khối Huy Thạch cũng cùng một chỗ vỡ nát.

Những này Đại Huy Thạch căn bản không ngăn cản được mặt người tiến vào.

Mà đúng lúc này.

Trên lưng cửa phù trận màu bạc, bỗng nhiên sáng lên một tia ngân quang.

Cái này cường hóa hai ngày mới hoàn thành cao cấp hơn phù trận, vào lúc này bỗng nhiên bộc phát ra thuần túy mà cường hãn vô hình ba động.

Ba động tựa như gợn sóng, trong nháy mắt khuếch tán toàn bộ cửa lớn liên đới lấy cửa lớn chung quanh toàn bộ sơn động vách đá, đều bị che kín.

Nương theo lấy ba động bao trùm, mặt người hư thối trong nháy mắt lóe lên, như là như ảo ảnh, chớp mắt liền biến mất ở chỗ cũ.

Hết thảy trong nháy mắt an tĩnh lại.

Cửa lớn quan sát cửa sổ lưới sắt vẫn như cũ duy trì lấy tổn hại trạng thái, nhưng vừa mới mặt người kia cũng đã tiêu tán trống không.

Hô!

Hô!

Hô!

Vu Hoành toàn thân cứng ngắc, lúc này mới kịp phản ứng từng ngụm từng ngụm thở phì phò.

Hắn vừa mới, hoàn toàn không cách nào điều khiển thân thể của mình.

Quá đột nhiên!

Tập kích của đối phương cảm giác áp bách quá mạnh, đến mức hắn bị giật nảy mình, căn bản không có kịp phản ứng nên xử lý như thế nào.

Chờ đến lấy lại tinh thần, chuẩn bị động tác, hết thảy đã kết thúc.

'Không đúng! ! Còn có cỗ lực lượng đặc thù, tại cưỡng ép cố định ta!' Vu Hoành cẩn thận hồi ức theo đạo lý chính mình sớm đã không phải ban sơ vừa tới hoàn cảnh này người mới, coi như lại sợ hãi, cũng không trở thành hoàn toàn không thể động đậy.

Nhưng vừa vặn loại kia cảm thụ, để hắn lập tức phảng phất về tới ban sơ.

Sự sợ hãi ấy cảm giác… .

Hắn cúi đầu nhìn một chút thân thể của mình, trước ngực áo khoác bên trên, đang có một cái nhàn nhạt xám đen thủ ấn đang từ từ làm nhạt, biến mất.

"Khô Nữ a?"

Hắn suy đoán.

So với Quỷ Ảnh, vừa mới tập kích cường độ vượt xa khỏi rất rất nhiều.

Nếu không phải phù trận màu bạc phát sinh tác dụng, hắn chỉ sợ vừa rồi liền sẽ b·ị b·ắt lại, gặp phải không cũng biết nguy hiểm uy h·iếp.

Hắn cúi người, cẩn thận kiểm tra phù trận màu bạc, phát hiện phù trận bên trên màu bạc phai nhạt một chút, hiển nhiên là bị tiêu hao bộ phận lực lượng.

“Ngày mai sẽ là tăng vọt kỳ, xem ra đến tiếp sau cũng không thể lại tùy tiện ra ngoài rồi… .”

Vu Hoành kiểm tra xuống quan sát cửa sổ tổn hại trình độ, vươn tay, chuẩn bị cường hóa khôi phục, nhưng chợt nhớ tới trước đó còn có đồ vật tại đếm ngược, tạm thời chỉ có thể chờ đợi.

Thế là hắn dứt khoát kéo qua ghế, đặt mông ngồi vào trước cửa, khôi phục thể lực.

Không bao lâu chờ đếm ngược kết thúc, hắn mới bắt đầu đưa tay đặt tại trên cửa, chữa trị bị chèn phá lưới sắt.

Rất nhanh lưới sắt chữa trị hoàn thành, Vu Hoành lại bắt đầu bổ sung tiêu hao qua phù trận màu bạc.

Bỏ ra trọn vẹn hai canh giờ, phù trận màu bạc hồi phục như lúc bạn đầu, nhìn qua hết thảy đều cùng trước kia không sai biệt lắm. Nhưng trên thực tế, bên trong, Vu Hoành đối với Khô Nữ Ác Ảnh cường độ, có một thứ đại khái tính ra cấp độ.

*

*

*

Jenny trong đ·ộng đ·ất.

Eve cầm khăn lông ướt dùng sức lau sạch lấy bờ mông hắc thủ ấn, nhưng vô luận nàng làm sao xoa, thủ ấn đều không nhúc nhích tí nào, đen kịt như một.

Sắc mặt nàng khủng hoảng, thậm chí có chút bối rối. Gặp lau không xong, trực tiếp muốn đi cầm đao, ý đồ chính mình cắt mất thịt của mình.

Đùng!

Một cây gậy từ mặt bên hung hăng đánh vào trên tay nàng, thanh đao đánh rụng trên mặt đất.

Cây gậy là Jenny cầm, sắc mặt nàng băng lãnh, mang theo một tia khủng hoảng, khẩn trương chú ý đến chung quanh.

“Đừng làm không có ý nghĩa sự tình! Ngươi còn chưa có c·hết, còn có thể cứu! Đừng cam chịu!”

“Thế nhưng là mụ mụ!” Eve sắc mặt trắng bệch, ngẩng đầu, hai mắt đã sớm khóc đến một mảnh sưng đỏ.

“Ngay cả lão Vu cũng đ·ã c·hết… Ta trốn không thoát…”

“Tiến phòng cô lập đi. Nhanh!” Jenny nghiêm nghị nói.

Eve bị giật nảy mình, nhưng vẫn là cắn răng, quay người rất mau tới đến phòng ngủ một mặt tường bên cạnh.

Đẩy ra treo trên tường một khối da gấu, lộ ra phía dưới một cánh cửa kim loại màu bạc.

Hướng ngang đẩy ra cửa kim loại, Eve chui vào, trở tay đóng lại.

“Từ hôm nay trở đi, ngươi chỉ có thể một mực đợi ở bên trong.” Jenny trầm giọng nói, “Thẳng đến thủ ấn hoàn toàn biến mất. Nghe rõ ràng sao! ?”

“… . Nghe rõ ràng…” Eve thanh âm từ cửa kim loại màu bạc bên trong buồn buồn truyền ra.

“Ngày mai sẽ là tăng vọt kỳ, ta hiện tại ra ngoài cho ngươi nghĩ biện pháp.” Jenny buông xuống cây gậy, tiến lên đem da gấu buông ra, sau đó cầm lên một cái túi Huy Thạch, nhìn một chút dây cót đồng hồ, bước nhanh đi ra địa động.

Chương 038: Bí mật (2) (tạ ơn thủ tịch thiên tài Gargamel minh chủ)

Sắc trời mờ nhạt, sắp tiến vào hoàng hôn.

Sơn động phòng an toàn trước.

Đông đông đông.

Một trận gấp rút tiếng đập cửa vang lên.

Jenny đứng ở trước cửa, một tay dẫn theo đao, một tay gõ cửa.

“Vu Hoành! Có phần sinh ý làm sao?” Nàng nhìn lên trời sắc, thẳng đến sắp đến tối, chính mình nhất định phải nhanh.

“Cái gì sinh ý?” Vu Hoành đi tới cửa phía sau, cùng nàng cách xa nhau một cánh cửa hỏi.

Hắn không nghĩ tới đã trễ thế như vậy, Jenny thế mà lại còn đến chính mình bên này. Bất quá cũng là trong dự liệu, sớm muộn cũng sẽ tới.

“Nữ nhi của ta sự tình, là lỗi của ta, ta hướng các ngươi xin lỗi. Nhưng người đều là có tư tâm, đều muốn sống sót. Điểm ấy hi vọng các ngươi lý giải.” Jenny cấp tốc nói, ánh mắt cảnh giác nhìn chăm chú lên ngoại giới những phương hướng khác.

Vu Hoành tại trong môn, nghe vậy cũng là cười nhạt một chút.

Kém chút đem hắn cùng bác sĩ Hứa đều truyền nhiễm, đại sự như vậy, tại đối phương trong miệng thế mà cứ như vậy hời hợt.

Vốn cho là Jenny coi như bình thường, hiện tại xem ra, quả nhiên cùng con gái hắn không sai biệt lắm.

“Ngươi muốn nói cái gì? Chúng ta không có gì đáng nói.” Hắn lãnh đạm nói.

“Ta muốn mua ngươi dư thừa tất cả Đại Huy Thạch, dùng một cái ngươi tuyệt đối không có cách nào cự tuyệt đồ vật.” Jenny cấp tốc nói.

“Lập tức liền là tăng vọt kỳ, ta không cảm thấy có đồ vật gì có thể làm cho ta không cách nào cự tuyệt.” Vu Hoành thờ ơ.

“Ngươi trước tiên có thể nghe một chút.” Jenny tiếp tục nói, không chút nào ngoài ý muốn Vu Hoành trả lời.

Nàng tự mình tiếp tục nói: “Ngươi khẳng định không biết, ta cùng Eve ban đầu là như thế nào đi vào chỗ này. Bạch Khâu thôn chỉ là một cái tương đương vắng vẻ thôn, vì cái gì chúng ta một nhà sẽ chủ động ngàn dặm xa xôi chạy đến nơi đây đến?”

Vu Hoành không có lên tiếng. Từ điểm đó mà xem, quả thật có chút kỳ quái.

“Trượng phu ta, trước kia là đảm nhiệm chức vụ tại Ngân Tháp liên hợp cơ cấu nghiên cứu một tên nghiên cứu viên, Ngân Tháp cũng không phải là đơn chỉ một chỗ, mà là trải rộng các nơi trên thế giới đại lượng cơ cấu nghiên cứu liên minh gọi chung.”

Jenny tiếp tục nói.

“Hắn ở trong nghiên cứu, phát hiện trên thế giới có nhiều chỗ, là hắc tai ban sơ xuất hiện cùng diễn sinh đầu nguồn địa phương. Bạch Khâu thôn bên này chính là tình huống tương tự. Cho nên… .”

“Cho nên hắn mang theo mẹ con chúng ta, cùng đi đến nơi này tìm kiếm căn nguyên. Hắn từ nhỏ dạy bảo Eve, hai người tại cổ đại ngữ bên trên đều có không tệ tạo nghệ. Bọn hắn tại thôn này phụ cận, phát hiện một chỗ di tích dưới đất.”

Dừng một chút, Jenny thở hắt ra.

“Đương nhiên những này đều không phải là trọng yếu nhất, trọng yếu nhất chính là trượng phu ta từ Ngân Tháp nội bộ,

mang ra ngoài một loại chất lỏng kim loại, có thể lấy xì sơn một dạng phương thức sử dụng, cái tên, gọi Dương Quang 01."

"Loại này chất lỏng kim loại, là hiện tại trong nghiên cứu, duy nhất một loại có thể ngăn cản cùng ngăn cách Quỷ Ảnh vật chất." Jenny thở dài dưới.

"Trong tay của ta còn có một bình nhỏ cái này kim loại, có thể đem ra cùng ngươi trao đổi. Đổi lấy ngươi tất cả Đại Huy Thạch!"

Dương Quang 01?

Còn có loại vật này?

Vu Hoành trong lòng bán tín bán nghi, trong lúc nhất thời không có lên tiếng. Kỳ quái là, Jenny thế mà cũng không có thúc giục, mà là đứng ở ngoài cửa tiếp tục nói.

"Ngươi có thể suy nghĩ thật kỹ dưới, hiện tại Eve trốn ở Dương Quang 01 trong phòng, còn có thể tạm thời ngăn cách Ác Ảnh, nhưng nàng không có khả năng vĩnh viễn không ra. Chỉ cần đi ra một bước, lập tức liền có thể có thể bị Ác Ảnh quấn lên. Cho nên chờ tăng vọt kỳ về sau, ta còn sẽ tới một lần! Đến lúc đó hi vọng ngươi đã có quyết định…"

Dứt lời, Jenny bước nhanh rời đi cửa ra vào, chạy chậm đến rất nhanh biến mất giữa khu rừng, thân thủ mạnh mẽ như báo săn.

Chỉ chốc lát sau, nàng liền trở về chính mình nơi ở trong động.

Đóng cửa lại, khóa trái, đi vào nữ nhi chỗ cửa kim loại màu bạc bên ngoài đứng vững.

Ngồi xổm người xuống, Jenny nhìn thấy cửa kim loại màu bạc bên ngoài, trên mặt đất để đó một túi Huy Thạch, đã chẳng biết lúc nào biến thành bột màu trắng.

Sắc mặt nàng một chút thay đổi.

"Eve, vẫn còn chứ?" Nàng tranh thủ thời gian lớn tiếng hỏi.

“Tại, mụ mụ!” Eve mau từ bên trong đáp lại.

“Dựa theo tập kích quy luật, gia hỏa này lần tiếp theo tập kích, hẳn là tại sáu tiếng về sau. Ta dùng dụng cụ đo lường giá trị đỏ làm phán đoán, hoàn cảnh hồng trị sẽ ở tập kích đạt tới trước đỉnh phong 200 trở lên! Huy Thạch có thể tận khả năng trung hoà hồng trị, triệt tiêu đỉnh phong, dẫn đến nó không có cách nào hiện thân tập kích. Cho nên tiếp xuống ta duy nhất có thể làm, chính là tận khả năng tìm Huy Thạch cùng Đại Huy Thạch phóng tới bên cạnh ngươi dùng để trung hoà hoàn cảnh hồng trị!”

Jenny trầm giọng nói.

Nàng lúc này, cùng tại Vu Hoành bác sĩ Hứa trước mặt nàng, hoàn toàn không giống như là một người.

Nàng hiểu đồ vật rõ ràng nhiều nhiều lắm, không có chút nào ẩn tàng cùng ngụy trang.

“Ta đã biết… Không có việc gì… . Chỉ là hắc thủ ấn này điên cuồng thúc đẩy ta muốn truyền nhiễm càng nhiều người. Nó cho ta một loại cảm giác, thật giống như, chỉ cần có thể truyền nhiễm đủ nhiều người, liền có thể miễn bị nguy hại!” Eve ở bên trong lớn tiếng trả lời.

“Không có chuyện gì, liền giống như trước đây, chỉ cần cùng phụ thân ngươi vật lưu lại tại, ta sẽ trị tốt ngươi! Không có chuyện gì Eve.” Jenny an ủi.

“Ta tin tưởng ngươi, mụ mụ.” Eve đồng dạng đáp lại.

Tiếp theo, Jenny bắt đầu chế tác hai người cần thiết đồ ăn, đồng thời bắt đầu là ứng đối tăng vọt kỳ làm chuẩn bị.

*

*

*

Ban đêm từ từ giáng lâm.

Vu Hoành kích thích trong lò sưởi trong tường củi lửa, chính nấu chín lấy vừa mới thêm súp.

Cửa lớn cùng phù trận màu bạc đều khôi phục tốt, tiếp xuống hắn nhất định phải giữ lại hắc ấn, là kế tiếp khả năng cường hóa đồ vật làm chuẩn bị.

Buổi chiều thời điểm, Jenny lời nói, còn tại hắn bên tai không ngừng quanh quẩn.

‘Cổ đại ngữ? Hắc tai khởi nguyên điểm một trong? Dương Quang 01?’

Những vật này, những tên này, để vốn cho là Bạch Khậu thôn chỉ là phổ thông sơn thôn hắn, trong lòng bịt kín một tầng khăn che mặt bí ẩn.

Kỳ thật Vu Hoành một mực rất kỳ quái một chút, đó chính là Huy Thạch mặt ngoài cái kia hồng phù văn, đến cùng là ở đâu ra? Cảm giác không giống như là hiện đại khoa học kỹ thuật sản phẩm.

Mà cái này khoa học kỹ thuật rõ ràng không kém xã hội hiện đại, tại ứng đối Quỷ Ảnh cùng Huyết Triều lúc, tất nhiên sẽ có chính mình ứng đối phương thức, loại phương thức này là cái gì?

Mà bây giờ, Jenny cấp ra một cái khả năng đáp án.

Rất có thể chính là Dương Quang 01.

Nghĩ tới đây, hắn đứng người lên, đi đến trong góc, sẽ từ cà lăm bên kia chuyển tới một chồng báo chí lấy ra, từng tờ một tìm kiếm.

Rất nhanh, động tác trên tay của hắn ngừng một lát. Đem bên trong một tấm báo chí lấy ra.

Tờ báo này trên có thiên đưa tin, liền nâng lên cái này Dương Quang 01 vật liệu.

‘… . Liên quan tới mới nhất nghiên cứu ra đặc thù thể lỏng kim loại, Bành Tư Duy giáo sư đem nó phiên dịch là Dương Quang 01. Loại chất lỏng này kim loại có gặp ánh sáng ngưng

kết đặc tính, ban sơ phát hiện, cũng là tại mấy chỗ hắc tại nơi phát nguyên chung quanh. Nó chất liệu sinh ra, bị cho rằng là nương theo lấy hắc tai cùng một chỗ tạo ra.'

"Thật là có cái đồ chơi này… ." Vu Hoành sắc mặt sững sờ.

Hắn lại nghĩ tới bác sĩ Hứa mà nói, Jenny hai người trước đó có bao nhiêu lần gặp được cực kỳ nguy hiểm tăng vọt kỳ, đều bình an vượt qua.

Kết hợp với Eve loại kia cùng cảnh vật chung quanh không hợp nhau khí chất tính cách.

Như thế xem xét, Jenny mẹ con khẳng định có bí mật, mà lại không phải phổ thông bí mật.

"Vừa rồi từ ngữ khí của nàng đến xem, nàng rất chắc chắn nói mình mẹ con có thể chống nổi tăng vọt kỳ. Nói không chừng chính là Dương Quang 01 hiệu quả."

Nghĩ tới đây, Vu Hoành trong lòng ẩn ẩn có chút ý động.

Bành! !

Bỗng nhiên, một tiếng vang thật lớn một chút từ cửa chính truyền ra.

Hắn quay đầu nhìn về phía cửa gỗ.

Chỉ gặp cửa lớn khẽ chấn động, phảng phất có cái gì khổng lồ động vật ở ngoài cửa điên cuồng v·a c·hạm bên này.

Bành!

Bành!

Bành! !

Liên tục không ngừng trọng kích tiếng vang bên tai không dứt.

Côn trùng màu đen bắt đầu như hạt cát, từ thông khí lỗ cấp tốc tràn vào.

Đám côn trùng này có giáp xác màu đen, dài nhỏ mà dày đặc chân ngắn, dữ tợn như con rết giác hút.

Nhưng bất kể như thế nào hung ác, bọn chúng khi tiến vào phòng an toàn trong nháy mắt, liền bị ánh lửa chiếu xạ hòa tan, hóa thành khói đen, tiêu tán trống không.

Vu Hoành sắc mặt bình tĩnh, tăng vọt kỳ đối với hắn hôm nay tới nói, uy h·iếp cũng không lớn. Chỉ cần chờ Đại Bì sau khi rời đi, cấp tốc tu bổ cửa lớn là đủ.

Thừa dịp thời gian này, Vu Hoành một bên chú ý đến cửa lớn cường độ biến hóa, vừa bắt đầu không ngừng vẽ phổ thông phù trận, lại lấy hắc ấn cường hóa.

Những này phù trận toàn bộ đều vẽ tại bình thường trên ván gỗ, sau đó cuối cùng bị hắn từng khối chồng chất lên nhau, dùng sớm làm tốt đinh gỗ con kết nối thành nguyên một khối.

Cứ như vậy, một khối trọn vẹn do chín khối tấm ván gỗ phù trận điệp gia mà thành đại phù trận trận cuộn, liền thành công hoàn thành.

Tăng vọt kỳ ròng rã sáu ngày, Vu Hoành hết thảy làm ra ba khối dạng này phù trận trận bàn. Trong đó hai khối đều là phổ thông phù trận chồng hợp mà thành, cuối cùng một khối, thì là lấy một mặt phù trận màu bạc vị hạch tâm, điệp gia phổ thông phù trận chế thành, thuộc về trung tâm Thiên Hà bản.

Chính là vì ứng đối lúc nào cũng có thể đến Ác Ảnh Khô Nữ.

Rất nhanh, tăng vọt kỳ đi qua.

Ngày thứ hai rạng sáng.

Vu Hoành mở cửa chuẩn bị ra ngoài bổ sung củi khô, rất nhanh liền nghe được một trận rất nhỏ tiếng bước chân hướng nơi này tiếp cận.

Hắn trở lại sơn động cửa ra vào trên thềm đá, cao cao nhìn ra xa.

Nhìn thấy rừng nơi xa, Jenny chính mang theo Eve cùng một chỗ, hướng phía bên này bước nhanh tới gần.

Sáu ngày thời gian trôi qua, Jenny càng phát ra tiều tụy, hai mắt biến thành màu đen lõm. Cả người đều gầy hốc hác đi.

Mà con gái hắn Eve cũng giống như vậy, nguyên bản sáng tỏ tóc vàng đã mất đi quang trạch, cả người trở nên sợ hãi rụt rè, lo lắng hãi hùng.

Nhưng bất kể như thế nào, sáu ngày… Nàng thế mà còn sống, không có bị Ác Ảnh mang đi tính mệnh, bản thân cái này liền đại biểu cho không bình thường.

Nhìn thấy hai người tới gần, Vu Hoành không nói hai lời, cấp tốc trở về phòng, đóng cửa thật kỹ, lẳng lặng chờ lấy hai người đến.

Đối với Jenny mẹ con, trong lòng của hắn ngay từ đầu ấn tượng đã mơ hồ, thay vào đó, là một loại mang theo một tia thần bí đặc thù cảm giác.

Rất nhanh, hai người đứng ở cửa gỗ bên ngoài, cùng Vu Hoành chỉ cách một cánh cửa tấm.

“Sáu ngày, suy tính được như thế nào? Có lẽ ngươi cần thử một chút hiệu quả.” Jenny thanh âm khàn khàn ở ngoài cửa hỏi thăm.

“Ta làm sao biết ngươi nói Dương Quang 01 là thật? Nói cho cùng, trên người ngươi cũng không có thứ mà ta cần, giữa chúng ta trao đổi quan hệ cũng không bình đẳng.” Vu Hoành lãnh đạm nói.

“Người luôn luôn muốn sống.” Jenny nói, ” Eve chỉ là muốn sống sót, nàng sai rồi hả?”

“Nàng không sai.” Vu Hoành nói, ” nhưng cái này cùng ta không quan hệ. Ta không có giúp các ngươi lý do.”

“Nhưng chúng ta đã không có biện pháp….” Jenny nói, nàng đưa tay bắt lấy một cây gậy gỗ, cây gậy cuối cùng thì là nữ nhi Eve tay.

Hai người liền dùng như thế một cây gậy tương liên.

“Ta nói, cái này cùng ta không quan hệ.” Vu Hoành bình tĩnh nói. Đối với Eve loại này muốn vụng trộm truyền nhiễm người khác người, hắn căn bản không muốn để ý tới.

“Ngươi có phần này năng lực! Cái này cùng ngươi có quan hệ!” Jenny cất cao giọng.

“Ta không có giúp các ngươi nghĩa vụ.” Vu Hoành phản bác.

“Nhưng chúng ta đã không có lựa chọn nào khác!” Jenny trả lời, “Không nên ép chúng ta… .”

Nàng ánh mắt càng phát ra thâm thúy nguy hiểm.

“Ta làm sao buộc các ngươi rồi? Ta không cứu được các ngươi năng lực, cái này kêu là buộc các ngươi? ?” Vu Hoành cơ hồ bị tức giận cười, hắn trước kia chỉ là nghe nói qua có loại người này, không nghĩ tới trong hiện thực thật đúng là có thể gặp được loại người này.

“Đối mặt t·ử v·ong bức bách, vì mạng sống, rất nhiều người chuyện gì cũng có thể làm đi ra.” Jenny ánh mắt càng phát ra bình tĩnh.

Mà ở sau lưng nàng, nữ nhi Eve tiến lên một bước, đứng ra.

“Nhưng nếu như ngươi lúc này giúp chúng ta, chúng ta sẽ phi thường cảm kích ngươi.” Jenny tiếp tục nói.

“Ta không cần các ngươi cảm kích.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Vậy chúng ta liền đồng quy vu tận tốt.” Jenny cười.

“Eve từ giờ trở đi vẫn dán ngươi cửa tọa hạ, nếu như nàng c·hết ở chỗ này, Khô Nữ hắc thủ ấn liền sẽ một mực lưu tại ngươi cửa ra vào, ngươi chỗ này sơn động phòng an toàn liền sẽ triệt để bị phế sạch, biến thành Ác Ảnh sinh sôi đầu nguồn một trong! Chỉ cần ngươi đi ra ngoài, liền sẽ bị dính lên Ác Ảnh hắc thủ ấn!”

Chương 039: Bí mật (3) (Tạ Hoành quét thiên nhai minh chủ)

Jenny lời nói này nói đến rất nhẹ nhàng, nhưng nàng trong mắt lộ ra thần sắc, lại là tương đương băng lãnh.

“Ngươi có muốn hay không thử một chút? Thử một chút chúng ta có thể hay không phế bỏ ngươi chỗ này phòng an toàn?”

Trong lúc nhất thời, trong môn bên ngoài ba người đều an tĩnh lại.

Vu Hoành trầm mặc không nói, sắc mặt biến huyễn không chừng, hiển nhiên là đang suy tư cùng chần chờ.

Trầm mặc một hồi lâu, hắn chậm rãi mở miệng.

“Giao dịch như vậy cũng không hợp lý, ta muốn biết, các ngươi vì cái gì có thể chắc chắn, có hỗ trợ của ta liền có thể thoát khỏi Khô Nữ Ác Ảnh tập kích? Liền có thể sống xuống tới?”

Ngoài cửa, Jenny trên mặt bất động, gỡ xuống túi nước nhấp một hớp, nghe nói như vậy trong nháy mắt, nàng liền biết đối phương có ý thỏa hiệp.

“Đây cũng là trượng phu ta đã từng nghiên cứu một trong, đến tiếp sau ta có thể đem nó làm điều kiện trao đổi, cho ngươi làm bồi thường. Nhưng điều kiện tiên quyết là ngươi nhất định phải giúp chúng ta vượt qua lần này nan quan.”

“… . Các ngươi muốn làm sao vượt qua?” Vu Hoành hỏi.

“Đại Huy Thạch! Đủ nhiều Đại Huy Thạch mới được!” Jenny trả lời.

“Ta nhiều nhất chỉ có thể cho các ngươi ba khối. Đây là ta toàn bộ hàng tồn.” Vu Hoành trả lời, lông mày nhíu chặt.

“Ba khối hắn là có thể dùng một đoạn thời gian, chỉ cần không phải chính diện đối đầu, có thể chống đỡ thật lâu!” Jenny cấp tốc nói, trên mặt toát ra vẻ vui mừng.

“Nhưng là ta làm sao cam đoan các ngươi sẽ tuân thủ hứa hẹn, nói cho ta biết tránh né Ác Ảnh bí mật?” Vu Hoành nói.

“… . Dạng này, ta nói với ngươi một bộ phận, sau đó ngươi cho hai khối phóng tới ngoài cửa, chính chúng ta cầm, đằng sau ta sẽ nói cho ngươi biết sau cùng bộ phận. Ngươi lại cho ta cuối cùng một khối.” Jenny cấp tốc nói.

“Đây đối với chúng ta tới nói càng không an toàn, nhưng có thể bảo chứng ngươi phần kia lợi ích, như thế nào?”

“Có thể.” Vu Hoành trầm mặc dưới, khẳng định trả lời.

Hắn đứng dậy, đi đến sơn động trong góc, lật ra chính mình dự trữ Đại Huy Thạch, hết thảy còn có năm viên.

Cây gậy cùng cửa lớn thường xuyên muốn thay đổi, cho nên trọn vẹn Đại Huy Thạch cứ như vậy mấy khỏa, dù sao hắn trong khoảng thời gian này một mực tại nghiên cứu phù trận, hắc ấn phân không ra nhàn rỗi chế tạo cùng khôi phục tỷ lệ hiệu suất thấp một chút Đại Huy Thạch.

Xuất ra trong đó ba viên, hắn trở lại phía sau cửa, ngồi vào mặt bên bên vách đá.

“Đồ vật ta lấy ra. Các ngươi lui ra phía sau.”

“Được.” Jenny lúc này cũng cảm xúc ổn định không ít, dùng cây gậy lôi kéo nữ nhi hạ thềm đá, lui về sau đi.

Xa xa, hai người cẩn thận nhìn chằm chằm sơn động cửa gỗ, chú ý nó tất cả động tĩnh.

Ước chừng nửa phút đồng hồ sau, cửa gỗ chậm rãi phát ra răng rắc một tiếng vang giòn, ngay sau đó, cánh cửa chậm rãi bị mở ra, lộ ra một cái khe hở.

Một bàn tay nắm một khối Đại Huy Thạch, nhẹ nhàng phóng tới bên ngoài trên mặt đất.

Đây là khối thứ nhất.

Tay rụt trở về, lại lấy ra khối thứ hai, phóng tới khối thứ nhất bên cạnh.

Răng rắc.

Cửa một lần nữa khép lại.

“Đi!” Jenny trên mặt lộ ra nét mừng, cấp tốc tiến lên lên thềm đá, đem trên mặt đất hai khối Đại Huy Thạch nhặt lên.

“Hiện tại có thể nói cho ta biết, các ngươi là thế nào tránh né Ác Ảnh a?” Vu Hoành thanh âm từ phía sau cửa truyền đến.

“Có thể nói một nửa.” Jenny mắt nhìn đồng dạng mặt lộ vẻ vui mừng nữ nhi, ra hiệu nàng hơi lui xa một chút.

“Quỷ Ảnh cùng Ác Ảnh kỳ thật đều như thế, đang tập kích người sống trước đó, đều sẽ dẫn đến một loạt điềm báo. Mà chúng ta có thể thông qua dụng cụ kiểm tra đo lường ra những này điềm báo, từ đó sớm làm tốt dự phán, làm chút chuẩn bị, để bọn hắn không có cách nào thuận lợi xuất hiện tập kích.”

Nàng dừng một chút, tiếp tục nói.

“Căn cứ trượng phu ta nghiên cứu, lợi dụng dụng cụ đo lường hồng trị, chỉ cần đem hồng trị bảo trì tại nhất định trị số phạm vi khu gian, liền sẽ để Quỷ Ảnh xuất hiện chần chờ, do dự, tiến thối không chừng tình huống.”

“Bọn hắn có thần trí sao?” Vu Hoành truy vấn.

“Không xác định.” Jenny trả lời, “Còn có cái gì muốn hỏi sao?”

“Các ngươi làm sao biết Ác Ảnh hồng trị trị số khu gian?” Vu Hoành híp mắt nói.

“Căn cứ Quỷ Ảnh trị số bình quân cường độ, đi lên điều chỉnh, cái này cũng không khó. Khó liền khó tại, như thế nào ổn định

lại trị số này . Bình thường Quỷ Ảnh cũng tốt, Ác Ảnh cũng tốt, tại xuất hiện trước, đều sẽ dẫn đến hồng trị cấp tốc tiêu thăng, đạt tới hạn mức cao nhất. Đây cũng là chúng ta cần ngươi Đại Huy Thạch căn bản nguyên nhân." Jenny cấp tốc nói.

"Cuối cùng, Dương Quang 01…" Vu Hoành nhắc nhở.

"Tránh né Ác Ảnh đuổi bắt bí mật, trao đổi ba khối Đại Huy Thạch đã xa xa đầy đủ." Jenny âm thanh lạnh lùng nói.

"Còn muốn Dương Quang 01 cũng được, nhưng muốn càng nhiều Đại Huy Thạch đến đổi!"

"Ta còn có chút vấn đề, nếu như ngươi nguyện ý trả lời, ta có thể cho ngươi thêm một khối Đại Huy Thạch." Vu Hoành tiếp tục nói.

"Bốn khối a? Có thể, nhưng ta cần phán đoán vấn đề giá trị."

"Có thể!"

Hai người lại cấp tốc đạt thành hiệp nghị.

"Hiện tại, nói cho ta biết trước các ngươi tránh né Ác Ảnh hồng trị trị số. Ta bổ sung khối thứ ba Đại Huy Thạch." Vu Hoành nói.

"Được… . Ác Ảnh tránh né hồng trị trị số, là 120 đến 140 ở giữa! Chỉ cần bảo trì tại phạm vi này, Ác Ảnh sẽ ở vào sắp hiện thân lại không có cách nào hiện thân tiết điểm, nhưng tiết điểm này sẽ kéo dài tiêu hao phóng thích hồng trị. Duy trì nửa giờ sau, Ác Ảnh sẽ thối lui." Jenny rất sảng khoái trả lời.

"Tốt, ngươi lui xa một chút, ta cho ngươi khối thứ ba!" Vu Hoành cũng rất sảng khoái. Mặc dù hắn sẽ không chân tín, nhưng tối thiểu có giá trị tham khảo.

"Được." Jenny đáp lời, chậm rãi lui ra phía sau.

Chỉ là lần này, nàng không có thật lui xa, mà là lượn quanh nửa vòng, trốn đến cửa gỗ bên trái.

Sau đó nàng một tay một trảo, nhẹ nhõm như leo núi vận động viên, leo đến sơn động cửa gỗ bên trái trên tường.

Làm xong những này, nàng cố định trụ thân thể, tay phải từ sau eo rút ra một thanh nước sơn đen chủy thủ, nhắm chuẩn cửa gỗ.

Chỉ cần cửa gỗ vừa mở, nàng vị trí này liền có thể nhảy xuống, trong nháy mắt kẹp lại người ở bên trong.

Lấy nàng chuyên nghiệp vật lộn kỹ xảo, chỉ cần mấy giây liền có thể chế ngự như Vu Hoành dạng này nam tử gầy yếu.

Thời gian một giây giây đi qua.

Rất nhanh.

Răng rắc.

Cửa gỗ nhẹ nhàng mở một cái khe hở.

Khe hở càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn, thẳng đến đầy đủ duỗi ra một bàn tay, xuất ra Đại Huy Thạch độ rộng.

Đúng lúc này, Jenny từ một bên nhảy xuống, hung hăng bắt lấy cửa gỗ, thân thể đi đến một chen.

Chỉ cần nàng có thể chen vào phía sau cửa, lấy nàng chiến đấu vật lộn năng lực, chỉ là một cái Vu Hoành… .

Răng rắc.

Một cái s·ú·n·g ngắn chính nâng lên ngắm chuẩn lấy bộ ngực của nàng.

Ngay tại Jenny nhảy vào đi trong sơn động, liền muốn đứng dậy bổ nhào, áp chế Vu Hoành lúc.

Một cái đen ngòm họng s·ú·n·g sớm đã nâng lên, nhắm chuẩn ở nàng.

Họng s·ú·n·g không nhúc nhích, khoảng cách trước ngực của nàng chỉ có mười mấy centimet, người cầm s·ú·n·g là Vu Hoành.

Hắn sắc mặt tỉnh táo, đưa tay bóp cò. Không chút do dự.

Ầm!

Jenny kinh hãi, thân thể một cái nhanh chóng thối lui, nghiêng người từ trong môn quay cuồng nhảy ra, phốc một chút rơi trên mặt đất, hạ xuống điểm điểm huyết thủy.

Lồng ngực của nàng phía bên phải b·ị đ·ánh trúng… . Khoảng cách gần như thế, còn nhiều hơn thua thiệt đối phương thương pháp quá kém, có lẽ là đối với s·ú·n·g ngắn sức giật cũng không rõ ràng.

Dạng này sơ sẩy cũng cho nàng sinh cơ duy nhất!

Jenny cả người đều tê!

Tên kia lại có s·ú·n·g! ? ? Có s·ú·n·g hắn mẹ nó còn như thế sợ! ? Giả bộ như vậy! ?

Nàng tâm loạn như ma, lần đầu chân chính cảm nhận được lòng người hiểm ác!

Vu Hoành mục đích ý đồ trong lòng nàng lộn một lần lại một lần, làm thế nào cũng nghĩ không ra đối phương làm như vậy là vì cái gì.

Gian nan đứng dậy, nàng một cái bước xa, vọt tới thân nữ nhi một bên, một phát bắt được nữ nhi trong tay gậy gỗ.

“Đi! !” Nàng nghiêm nghị nói.

Đau đớn kịch liệt để nàng khuôn mặt ẩn ẩn bắt đầu vặn vẹo. Nhưng thống khổ này cũng làm cho nàng tinh thần càng phát ra tỉnh táo lại.

Lần này là nàng bị làm đến trở tay không kịp chờ nàng trở về xử lý tốt thương thế, quay đầu có là biện pháp xử lý Vu Hoành.

Chỉ cần đối phương còn muốn đi ra nhặt củi, múc nước, tìm ăn uống, nàng liền có biện pháp đánh lén g·iết c·hết đối phương. Thực sự không được, trượng phu lưu lại cuối cùng mấy loại

hóa học độc phấn, chỉ cần lặng lẽ hướng đối phương lỗ thông gió phun mấy lần, liền có thể g·iết người ở vô hình!

Hai người nhanh chóng hướng nơi xa chạy tới.

Ầm!

Lại là một tiếng s·ú·n·g vang.

Jenny ứng thanh liền ngã, hướng phía trước nhào vào trên mặt đất, phía sau lưng phần eo chỗ, đang có một mảnh huyết sắc từ từ xâm nhiễm quần áo, mở rộng diện tích.

Bên người nàng Eve bị nó nắm kéo, cùng một chỗ té ngã trên đất.

Nhìn thấy mẫu thân thương thế, Eve rõ ràng ngây dại.

Mấy tức sau.

Nàng toàn thân phát run, vươn tay, muốn đi sờ mẫu thân, nhưng lại bởi vì Ác Ảnh truyền nhiễm mà không dám đụng vào.

“Chạy… !” Jenny chống đỡ lấy mặt, tái nhợt đối với nữ nhi nói.

Gặp nữ nhi không có phản ứng, nàng nâng lên toàn bộ khí lực.

“Chạy a! !” Nàng kêu to. Đem hai khối Đại Huy Thạch kín đáo đưa cho trong tay đối phương.

“Dừng lại, ngồi xuống!” Vu Hoành thanh âm từ phía sau truyền đến.

Hắn vẫn như cũ tay nắm lấy s·ú·n·g, nhắm chuẩn Eve, từng bước một tới gần.

Nhưng Eve rõ ràng luống cuống, bắt lấy Đại Huy Thạch xoay người bỏ chạy.

Nàng thậm chí không có lại nhìn trên đất mẫu thân một chút, điên cuồng hướng phía nơi xa rừng cây phóng đi, lảo đảo,

thỉnh thoảng ngã sấp xuống lại đứng lên, cũng không quay đầu lại, dần dần kéo dài khoảng cách.

“Không muốn Jenny c·hết liền cho ta đứng tại chỗ đừng động!” Vu Hoành giơ s·ú·n·g đi đến Jenny hậu phương, nhắm chuẩn nàng lớn tiếng nói.

Thanh âm từng vòng từng vòng truyền đến nơi xa, ở trong rừng quanh quẩn.

Nhưng cũng tiếc chính là, Eve thờ ơ, phảng phất căn bản không nghe thấy đồng dạng, tiếp tục xông về phía trước, rất nhanh liền biến mất ở cánh rừng chỗ sâu.

Vu Hoành để s·ú·n·g xuống, cúi đầu nhìn một chút trên đất Jenny, gia hỏa này đã chảy một lớn bày máu trên mặt đất, đem chung quanh bãi cỏ đều nhuộm đỏ một khối nhỏ.

Xem bộ dáng là không được.

“Có lời gì muốn nói không?” Hắn lãnh đạm nói.

Cùng rất sớm trước kia lần thứ nhất tự tay g·iết người lúc khác biệt, hắn hiện tại, tựa hồ đã thích ứng thời đại này hoàn cảnh này cơ bản quy tắc.

“Eve… . Nàng sẽ tiếp tục sống… .” Jenny đồng tử đã có chút tan rã.

“Nàng lại… . Sống sót… . Cho ta báo… Thù…”

“Tưởng tượng rất tốt đẹp.” Vu Hoành mặt không b·iểu t·ình, không còn đi xem nàng, bước nhanh hướng phía Jenny cùng Eve ở lại lôcốt phương hướng đuổi theo.

Hắn toàn lực chạy, một đường điên cuồng đuổi theo.

Rốt cục tại vận dụng cây thứ hai khí lạnh lúc.

Bành! !

Một cây thô to Lang Nha bổng hung hăng đập trúng Eve cái ót, đem nó đập ngã trên mặt đất.

Trong rừng cây, tại khoảng cách bưu cục còn có ba bốn mươi mét bãi cỏ, Vu Hoành đuổi kịp Eve.

Nhìn xem ngã trên mặt đất đầu váng mắt hoa nữ hài, hắn nhìn chung quanh một chút, đi ra phía trước, đem hai khối Đại Huy Thạch từ đối phương trong tay nạy ra đi ra.

Đương nhiên không phải lấy tay, mà là dùng Lang Nha bổng.

Eve gia hỏa này l·ây n·hiễm Ác Ảnh Khô Nữ, quỷ mới biết trực tiếp thân thể tiếp xúc có thể hay không cũng bị truyền nhiễm.

“Gặp lại.” Hắn đối với nữ hài nói khẽ.

“Không… . Không được! !” Eve giãy dụa lấy, tiếng như muỗi vằn, nước mắt theo gương mặt gãy mất tuyến đi xuống.

Bành!

Lại là vài tiếng trầm đục.

Vu Hoành quay người dẫn theo Lang Nha bổng rời đi. Chỉ để lại nguyên địa triệt để đã hôn mê Eve.

Máu thuận Eve trán không ngừng chảy xuống, càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều… .

Vu Hoành không có đập c·hết nàng, dù sao Eve không có tham dự Jenny uy h·iếp, nàng vẫn chỉ là cái đứa bé không hiểu chuyện.

Tuổi còn nhỏ, rất nhiều thứ không rõ.

Cho nên, hắn chỉ là nện đứt đối phương tứ chi, cuối cùng lại đem nó nện choáng.

Chương 040: Bí mật (4) (Tạ Hoành quét thiên nhai minh chủ)

Chương 040: Bí mật (4) (Tạ Hoành quét thiên nhai minh chủ)

Đi tại trên đường trở về, Vu Hoành trong lòng không ngừng kích động vừa mới đã hôn mê Eve bộ dáng.

Hắn kỳ thật vốn định trực tiếp đập c·hết đối phương, thật là đến trước mắt, nhưng lại không hạ thủ được… .

Hắn trước kia chỉ là người bình thường, phổ thông dân đi làm, coi như lần trước phản kích đánh ngất xỉu hai cái đại binh, hắn cũng không g·iết người!

Đúng thế.

Hắn chỉ là đánh ngất xỉu hai người, nếu như bọn hắn có thể kịp thời tỉnh lại, cũng có thể sống xuống dưới.

Cho nên hắn căn bản không g·iết người. Chỉ cần người không lập tức c·hết ở trong tay hắn, không coi là.

Mà lần này cũng giống như vậy…

Hắn không dám g·iết người, không dám nhìn đến một đầu sống sờ sờ, biết di động sẽ gây sinh mệnh, bình đẳng sinh mệnh, cứ như vậy tại dưới tay mình dần dần mất đi…

Loại kia không cách nào hình dung cảm giác, để trong lòng hắn càng phát ra buồn nôn, muốn n·ôn m·ửa.

Có lẽ về sau hắn sẽ thói quen, nhưng bây giờ, tối thiểu giờ này khắc này.

Hắn hay là trong lòng còn có nhân từ… . Hắn còn cuối cùng chỉ là người bình thường.

Trở lại sơn động phòng an toàn trước cửa, Vu Hoành lại cho đã hôn mê Jenny bổ mấy cây gậy, đưa nàng tứ chi nện đứt.

Sau đó gỡ xuống nàng chìa khoá cùng chủy thủ loại h·ình s·ự vật, mới an tâm trở lại phòng ở, nhóm lửa, cởi xuống bị mồ hôi ướt nhẹp quần áo, cứ như vậy ở trần, ngồi tại bên lò lửa.

Không có nhúc nhích, hắn cứ như vậy ngồi yên lặng, ba khối phù trận đều gấp lại tại bên người, tại đưa tay liền có thể cầm tới vị trí.

Trọn vẹn trầm mặc thật lâu, có lẽ có hơn một giờ.

"Ai… ."

Vu Hoành thở dài, nhìn xem trong lò sưởi trong tường nhảy lên hỏa diễm, trong mắt lộ ra một tia mê mang, một tia bi ai.

"Ta không muốn dạng này… ."

Hắn thấp giọng nói.

"Có thể hoàn cảnh dạng này, người bên ngoài dạng này… . Đây không phải lỗi của ta… ."

Hắn vươn tay, lấy ra bên hông trong bao s·ú·n·g s·ú·n·g ngắn.

Thanh này màu đen Cực Quang chế tạo s·ú·n·g ngắn, lúc này đã triệt để không có đ·ạ·n, vừa mới hai phát triệt để đánh xong hắn chỉ có hai viên tồn kho.

Như là đã không có, hắn cũng nên dùng để nếm thử cường hóa.

Nắm chặt chuôi thương, Vu Hoành trong lòng mặc niệm.

'Cường hóa s·ú·n·g ống, phương hướng là… Tự động bổ sung đ·ạ·n.'

'Độ hoàn hảo không đủ.' hắc ấn lông cừu rõ ràng không có dễ dàng như vậy hao.

Từ phổ thông s·ú·n·g ngắn muốn một hơi thăng cấp thành vô hạn đ·ạ·n s·ú·n·g ngắn, cái này rõ ràng không có khả năng.

Vu Hoành suy nghĩ một chút, lại thay đổi.

'Cường hóa s·ú·n·g ống, phương hướng là: Sức giật giảm bớt, đ·ạ·n bổ đầy một lần.'

'Độ hoàn hảo không đủ.'

Hắc ấn phản hồi vẫn như cũ không được.

Vu Hoành lông mày lập tức nhăn lại, tiếp lấy bắt đầu nếm thử mặt khác cường hóa phương hướng.

Nhưng vô luận phương hướng nào, tựa hồ cũng không có cách nào bổ sung đ·ạ·n… .

Lại liên tưởng lên trước đó sau khi cường hóa vật phẩm, rất nhiều sẽ tự động bù đắp. Thậm chí còn tự mang chữa trị công năng. Tỉ như cửa lớn chính là như vậy.

Thế là hắn dứt khoát cầm một cây s·ú·n·g lục bắt đầu cơ sở nhất sức giật cường hóa.

Đếm ngược rốt cục bắt đầu, thời gian là 32 phút.

Không lâu lắm.

Vu Hoành dứt khoát ngồi lẳng lặng chờ đợi, chỉnh lý mạch suy nghĩ cùng tương lai quy hoạch.

Không bao lâu, thời gian đến, ở trước mặt hắn s·ú·n·g ngắn xùy một chút mơ hồ một cái chớp mắt, ngay sau đó lại lần nữa biến trong tích.

Rõ ràng sau s·ú·n·g ngắn vẫn là như cũ, nhưng bề ngoài rõ ràng mới tinh rất nhiều, Cực Quang Chế Tạo tiêu ký cũng đã biến mất.

Vu Hoành cấp tốc cầm lên, bắn ra băng đ·ạ·n.

Bên trong trống rỗng, để hắn trên mặt lộ ra vẻ thất vọng.

“Xem ra hay là không thể bổ sung đ·ạ·n, ý vị này đ·ạ·n bị xem là s·ú·n·g ngắn đơn độc vật phẩm.”

Hắn từ bỏ s·ú·n·g ống, đứng dậy bắt đầu rèn luyện.

Cao cấp rèn luyện thể năng pháp, đến bây giờ cho hắn trợ giúp rất lớn, thể năng không nói trước, chạy là càng lúc càng nhanh, càng ngày càng nhẹ nhàng.

Sau khi rèn luyện, nếm qua súp, bên ngoài sắc trời cũng dần dần đen.

Vu Hoành hồi tưởng lại Jenny mẹ con sự tình, trong lòng vẫn như cũ có quấn không ra bí ẩn.

“Nếu như dựa theo bác sĩ Hứa nói tới phán đoán, Jenny một nhà xác thực rất không bình thường. Jenny chính mình rõ ràng luyện qua vật lộn, còn sẽ có chủy thủ. Nữ nhi Eve tinh thông cổ đại ngữ cùng nhiều môn ngoại ngữ, cái này tại bực này địa phương nhỏ lúc có thể dạy dỗ không ra, giáo d·ụ·c hoàn cảnh không đủ.”

“Cho nên, ý vị này bọn hắn trước đó tuyệt đối là sinh hoạt tại hoàn cảnh rất tốt địa phương lớn, mà kỳ quái là, coi như vì tìm kiếm hắc tai bí mật, Jenny lão công cũng không nên đem người nhà mình toàn bộ mang lên tới. Người nhà ở địa phương lớn, hiển nhiên sẽ an toàn hơn.”

“Tại sao phải chủ động đem người nhà đưa đến nơi này… ?” Vu Hoành không cách nào nghĩ thông suốt.

Bất quá còn tốt chính là, ngày mai hắn dự định đi Jenny mẹ con trong nhà làm khách, nhìn xem có thể hay không tìm tới cái gì vật hữu dụng, thí dụ như cái kia Dương Quang 01.

Bên ngoài triệt để trời tối.

Vu Hoành ngồi một mình ở trên ghế ngồi tròn, uống vào mới nấu xong canh ngọt.

Ngoài cửa tất xột xoạt tất cả đều là hắc trùng bò sát âm thanh, bọn chúng mới tiến vào liền bị ánh lửa thiêu đốt, hóa thành khói đen.

Cho tới bây giờ, hắn đã có thể tương đương trấn định đối mặt hắc tai xâm nhập.

So với hắc tai, Quỷ Ảnh cùng Ác Ảnh đối hắn uy h·iếp tính rõ ràng phải lớn rất nhiều.

Tiện tay xuất ra một khối vẽ xong trận bàn tấm ván gỗ, hắn lại lần nữa bắt đầu cường hóa đứng lên.

"Lò sưởi trong tường nếu như có thể tự động thêm củi, không cần ta quản liền tốt… Dạng này liền có thể an tâm đi ngủ, không để ý tới càng nhiều chuyện hơn. Mà không phải giống như vậy mỗi nửa giờ liền muốn dùng tay thêm củi một lần."

Hắn thấp giọng thở dài.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, hắn liền dẫn bên trên Lang Nha bổng võ trang đầy đủ ra cửa.

Đầu tiên đi vào Jenny nằm vị trí.

Gia hỏa này ở trên đồng cỏ bò lên mười mấy mét khoảng cách, cuối cùng tựa ở một gốc cây dưới, triệt để mất tung ảnh, chỉ còn lại có một đám quần áo rơi lả tả trên đất.

Vu Hoành kiểm tra xuống, xác định quần áo không có vấn đề, không có hắc thủ ấn, liền đem nó cuốn lại, phóng tới sơn động trong phòng an toàn.

Những này vải vóc cũng là có thể chế tác rất nhiều đồ vật loạn thất bát tao, công dụng rất rộng, về sau không có chế da chế áo người về sau, vải vóc nhất định phải dùng ít đi chút.

Lược qua Jenny, Vu Hoành tiếp tục hướng bưu cục phương hướng tiến đến, rất nhanh liền đến trước đó Eve ngã xuống địa phương.

Không có ngoài ý muốn, Eve ngã xuống trên đồng cỏ, cũng chỉ thừa một bộ quần áo tản mát bất động.

Bất quá lần này Vu Hoành không dám loạn động, bởi vì những y phục này trên quần, in một cái rõ ràng hắc thủ ấn.

Hắn nhặt được chút tảng đá ném qua đi ngăn chặn quần áo quần, bảo đảm nó sẽ không bị gió thổi chạy khắp nơi. Lúc này mới tiếp tục hướng phía bưu cục căn cứ tiến đến.

Bác sĩ Hứa nơi ở địa động, cũng ở phụ cận đây, hắn nhất định phải sớm cùng nó thông cái khí, để tránh sinh ra hiểu lầm.

Dù sao hiện tại cũng chỉ có hai người bọn họ người sống tại phụ cận…

Lược qua bưu cục lúc, Vu Hoành đột nhiên một trận, ngoài ý muốn dừng bước.

Bưu cục ngoài nhà đá, lại có cá nhân, tại cầm cái chổi quét dọn trong viện cành lá.

Người này như cái người du lịch một dạng, mặc màu xanh trăng đồ rằn ri, cõng màu vàng đất ba lô, đeo mũ lưỡi trai, thân cao chừng chớ một mét tám vài, rất cường tráng, màu da lệch đen.

Đối phương cũng nhìn thấy Vu Hoành, buông xuống cái chổi, từ từ hướng bên này đến gần.

“Ngươi tốt, ta là mới tới người phát thư, Lý Nhuận Sơn.”

Hắn không có ở rất gần, mà là khoảng cách chừng năm mét liền ngừng lại.

“Ta là Vu Hoành, ở tại phụ cận.” Vu Hoành đơn giản tự giới thiệu mình dưới.

“Ngươi thật là người phát thư?” Hắn dù sao cũng hơi chất vấn.

“Đây là ta giấy chứng nhận, huân chương, công cụ.” Lý Nhuận Sơn lấy ra một phần màu xanh đậm sách vở nhỏ, lật ra cho Vu Hoành nhìn.

Trong cuốn vở quả nhiên là một phần ấn mộc đỏ chứng minh thân phận, phía trên in nước cộng hoà nhân dân quân Liên Hiệp bưu chính hệ thống, phía dưới là quốc huy, danh tự, cùng giấy chứng nhận hào.

Huân chương thì đơn giản nhiều, Lý Nhuận Sơn chỉ là một tay nhếch lên, lộ ra áo khoác một bên cạnh trong, bên trong treo đầy mười mấy khối lớn nhỏ không đều màu sắc khác nhau huân chương.

“Ta là lão binh, phục dịch hơn mười năm dã chiến bộ đội, ai…” Hắn thở hắt ra, “Nào nghĩ tới thế đạo này… Thay đổi bất thường.”

“Phụ cận thôn trấn di chuyển, ngươi biết không?” Vu Hoành hỏi.

“Ừm, ta không phải trên trấn tới, di chuyển thôn trấn cùng chúng ta Hi Vọng thành sát nhập, hiện tại cũng là trong thành một thành viên.” Lý Nhuận Sơn giải thích nói, “Ta chính là trong thành phái tới. Hi Vọng thành số thứ tự là 231. Mọi người thói quen kêu danh tự là Bạch Hà thị.”

Hắn dừng một chút.

“Kỳ thật nói thật, nơi này không có mấy người nguyện ý đến, dù sao người sống đều nhanh không có mấy cái. Nhưng là… . Cái này Bạch Khâu thôn, phụ cận còn có Huy Thạch quặng mỏ lộ thiên, còn có di tích. Kỳ thật di tích liền như thế, mặc dù là hắc tai đầu nguồn một trong, nhưng càng quan trọng hơn ngược lại là xen lẫn Huy Thạch khoáng, hiện tại thế đạo này, Quỷ Ảnh Ác Ảnh càng ngày càng nhiều, trước đó vài ngày trong một tháng liền có ba cái thôn trấn mất liên lạc, các ngươi phụ cận tiểu trấn coi như vận khí tốt, trước tiên liền phong tỏa di chuyển, nếu không, hắc hắc…”

Người này rõ ràng là cái lắm lời, đồng thời tựa hồ mới từ địa phương lớn xuống tới, lại đuổi đến thật lâu con đường, nhẫn nhịn một bụng nói muốn nói.

“Di tích… Xen lẫn Huy Thạch khoáng? Nói như vậy, Huy Thạch là cùng hắc tai đầu nguồn cùng một chỗ xen lẫn?” Vu Hoành cau mày nói.

“Đại bộ phận là như thế này. Bất quá cũng có rất nhiều đơn độc khai quật hầm mỏ, đúng, ta thượng cấp để cho ta liên hệ liên hệ nơi này một cái gọi Frayn Ngân Tháp nghiên cứu viên, ngươi biết mẹ nhà hắn?” Lý Nhuận Sơn không có tâm cơ gì mà hỏi.

“Không biết… .” Vu Hoành trong đầu trong nháy mắt hiện lên Jenny cùng Eve hai người.

“Cái kia đoán chừng cũng mất.” Lý Nhuận Sơn cúi đầu hướng trong miệng lấp khỏa đen sì đồ chơi, tùy ý bắt đầu nhai nuốt.

“Nói thật, ta cũng là bị trong thành phố xa lánh, đắc tội với người mới bị phái tới. Cái này phía ngoài hoàn cảnh ngươi cũng hiểu. Quỷ Ảnh khắp nơi đều là, hắc tai càng ngày càng mạnh, đi ra cũng liền sống không được bao lâu. Chỉ cần là ngoại phái người, phần lớn là trở về không được.”

“… . .” Vu Hoành không phản bác được.

“Bất quá ta ngược lại là tự nguyện tới trong thành phố những cái kia buồn nôn đồ chơi thực sự không vừa mắt.” Lý Nhuận Sơn nói.

“Nói một chút cái kia Ngân Tháp nghiên cứu viên a? Ngươi xác định hắn chính là tới nơi này? Nếu như hắn c·hết ở chỗ này, phía sau có thể hay không lại phái người trở về?” Vu Hoành dùng một loại có chút mang theo chờ đợi ánh mắt nhìn chằm chằm đối phương.

Hắn không dùng sẽ tới hay không, mà là dùng có thể hay không. Điều này đại biểu lấy hắn càng hy vọng đến tiếp sau người tới.

“Không biết, bất quá chờ phía trên chậm quá khí, hẳn là sẽ phái người lại đến, nơi này dù sao cũng là năm đó phát sinh hắc tai đầu nguồn địa chi nhất. Ban sơ ký hiệu che chở chính là tại những địa phương này phát hiện.” Lý Nhuận Sơn trả lời.

“Ký hiệu che chở?” Vu Hoành ngạc nhiên nói.

“Chính là Huy Thạch bên trên ký hiệu kia. Tốt, không nói, ta còn phải thu thập bưu cục.”

“Chờ một chút, ngươi nơi này tầng hầm, ra Ác Ảnh Khô Nữ hắc thủ ấn, cẩn thận chút, đừng đụng đến.” Vu Hoành hảo tâm nhắc nhở. Xem ở đối phương cho hắn cung cấp không ít tin tức phân thượng.

“Ừm, tốt, đa tạ! Ta đã thấy được.” Lý Nhuận Sơn cười cười, thần sắc càng ôn hòa.

Rất hiển nhiên, làm người phát thư, hắn tuyệt đối so với người bình thường có càng nhiều ứng đối phương thức. Liền xem như Ác Ảnh dấu vết lưu lại, chỉ là vết tích cũng không tính khó khăn.

“Đúng rồi, nơi này có hai phong thư, theo thứ tự là cho Từ Nhược Oánh cùng Vu Hoành.” Hắn bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, cấp tốc từ trong ba lô lật ra hai cái thư tín, nhìn đồng hồ mặt, đem bên trong một phong đưa cho Vu Hoành.

“Vu Hoành phong này là của ngươi chứ?”

“Ừm… . Cám ơn…” Vu Hoành hiếu kỳ tiếp nhận tin, hắn có chút kỳ quái, chính mình tới đây cũng không bao dài thời gian, có ai sẽ cho chính mình từ đằng xa viết thư?

Đột nhiên, hắn nghĩ tới một người.

Chương 041: Tin (1) (tạ ơn như niệm say mê nàng thành minh chủ)

Chương 041: Tin (1) (tạ ơn như niệm say mê nàng thành minh chủ)

Ánh nắng tươi sáng, bóng cây chập chờn.

Eve bị thôn phệ còn lại quần áo, bị gió thổi đến không ngừng quay cuồng, nhưng bởi vì tảng đá áp chế mà vẫn như cũ dừng lại tại nguyên chỗ, không nhúc nhích.

Trên đồng cỏ, một cái thật nhỏ con rết màu đen chậm rãi từ trong thổ nhưỡng chui ra, tới gần nơi này chồng quần áo.

Con rết không có trực tiếp leo đi lên, mà là tại quần áo chung quanh không ngừng đi vòng xoay quanh, tới tới lui lui.

Tại phát hiện không có cách nào chui vào trong quần áo về sau, con rết rõ ràng không kiên nhẫn được nữa, quay người hướng phía địa phương khác bò đi.

Phốc!

Đúng lúc này, một cái hắc thủ từ trong đống quần áo nhô ra, một thanh đè lại con rết.

Sưu.

Hắc thủ lùi về trong đống quần áo, biến mất không thấy gì nữa. Con rết cũng liền mang theo cùng một chỗ biến mất.

Không bao lâu, đống này quần áo phảng phất bỗng chốc bị thứ gì bắt lấy, hướng mặt bên kéo một phát, lập tức đem tảng đá kéo xuống, lăn xuống một bên.

Quần áo phảng phất bị gió thổi động, không ngừng cuồn cuộn lấy, phảng phất vật sống đồng dạng, hướng phía trước đó bưu

cục căn cứ phương hướng tiến đến.

*

*

*

Soạt một chút, phong thư bị xé mở, giấy viết thư bị triển khai.

Vu Hoành cẩn thận đọc phong này kiếm không dễ thư tín.

‘Ta là Lâm Y Y, ta tại cái này ven biển căn cứ đã chờ đợi ba ngày. Dựa theo quy định, trong chúng ta đội về sau sẽ thường trú nơi này một đoạn thời gian rất dài, cho nên sau này thư tín lui tới, ngươi cũng có thể trực tiếp gửi tới nơi này. Phía sau cuối cùng có địa chỉ. Nhưng là nhớ kỹ đừng gửi cái gì vật phẩm trọng yếu, nửa đường có thể sẽ bị ném mất.’

“Quả nhiên là Y Y.” Vu Hoành thở phào một cái, nhìn thấy cà lăm không có việc gì, hắn cũng coi là buông xuống trong lòng lo lắng.

Tiếp tục xem tiếp.

‘Ngày đó đi được rất vội vàng, nhưng kỳ thật ta không hối hận rời đi, Bạch Khâu thôn đối với ta càng ngày càng lạ lẫm, cũng càng ngày càng nguy hiểm.’

Nơi này là bị gạch đi vết tích, hiển nhiên còn viết một ít chữ, nhưng bị thủ tiêu.

‘Phụ thân ta cùng gia gia m·ất t·ích, mẫu thân cũng bỗng nhiên có ngày ra ngoài về sau, không có trở lại.

Ta nhớ được khi đó, trong nhà đồ ăn đã ăn xong, ta liền đi ăn chuột, côn trùng, phía sau chuột cùng trùng cũng càng ngày càng ít, ta còn nếm qua vỏ cây cùng bùn, về sau bụng biến lớn, đầu óc cũng càng ngày càng không rõ ràng, ta liền minh bạch, bùn cùng vỏ cây không có khả năng lại ăn. Thế là liền hướng bên ngoài đi.’

‘Khi đó ta ở bên ngoài ở một ban đêm, ngươi khẳng định nghĩ không ra, cũng may lúc trời tối không có hắc trùng, ta còn

sống. Ta đợi địa phương, chính là thôn phụ cận tòa kia Huy Thạch quặng mỏ lộ thiên. Nếu như ngươi cũng gặp phải không có cách nào ứng đối thời điểm, liền cũng đi nơi đó đi. Nhưng là, nhớ kỹ đừng đợi quá lâu… Ta từ nơi đó sau khi trở về, cùng ngày liền phát sốt. Về sau sự tình cũng nhớ không lớn đến mức, chỉ nhớ rõ một cái muốn vào nhà trộm đồ gia gia đã cứu ta.'

'Ta khi đó còn nhỏ, đầu cũng là ngốc, cái gì cũng đều không hiểu, liền đem tất cả mọi thứ đều đưa cho hắn. Về sau mỗi khi ta sắp sống không nổi lúc, hắn đều sẽ đi ra cho ta một chút ăn uống. Bất quá tại ta lớn hơn một chút về sau, liền rốt cuộc chưa thấy qua hắn. Có lẽ là c·hết rồi.'

'Tốt, nói nhiều như vậy, ta chính là muốn cho ngươi nói, ta không sao, còn rất tốt, không cần lo lắng. Đúng, phong thư này là ta bạn cùng phòng Anseline viết giùm, nàng là cái người rất tốt. Đối với ta cũng rất tốt. Nếu như ngươi có đồ vật tốt gì, có thể đưa chút cho nàng.'

Nhìn thấy cuối cùng câu nói này, Vu Hoành nhịn cười không được, câu nói này rõ ràng không thể nào là cà lăm nói, rất có thể chính là nàng bạn cùng phòng kia chính mình thêm. Câu nói như thế lưu loát cũng có thể là là người này trau chuốt.

Bất quá cũng không quan trọng. Tối thiểu những nội dung này đã chứng minh cà lăm xác thực không có việc gì.

Đồng thời, còn có tâm tình hồi ức quá khứ, điều này đại biểu nàng hẳn là đang đứng ở một cái tương đối yên ổn hoàn cảnh.

Xem xong thư, hắn lật ra cái mặt, quả nhiên ở mặt sau thấy được một bộ hơi ngoáy ngó địa đồ.

Trên địa đồ phân biệt vẽ lấy Bạch Khâu thôn, bưu cục, tiểu trấn, Huy Thạch quặng mỏ lộ thiên, còn có di tích, mấy cái này địa điểm.

Địa điểm cùng địa điểm ở giữa liên tiếp tuyến, phân biệt viết số lượng.

Vu Hoành cẩn thận phân biệt, phát hiện những chữ số này hẳn là cà lăm đi đường lúc tính ra chỗ tiêu tốn thời gian.

Hắn sắc mặt nhu hòa xuống tới. Có cái này đơn sơ địa đồ, hắn cũng liền minh xác biết quặng mỏ lộ thiên cùng di tích vị trí.

Đang muốn đem giấy viết thư xếp xong, cất giấu, đột nhiên hắn ánh mắt tựa hồ quét đến trên địa đồ nơi nào đó.

Dừng lại động tác, Vu Hoành lại lần nữa triển khai địa đồ, cẩn thận quan sát.

Quả nhiên.

Trên địa đồ, liên tiếp di tích vị trí, còn vẽ lên một cái chấm đen nhỏ.

Cái điểm đen này tại trên địa đồ cũng không thu hút, nhưng bên cạnh lại dùng gạch đỏ cẩn thận đem nó xiên rơi, còn viết một việc nhỏ chữ.

'Tuyệt đối đừng đi!'

"Ngay cả Bạch Khâu thôn cũng không có làm cái tiêu ký này, xem ra, nơi này xa so với Bạch Khâu thôn nguy hiểm hơn." Hắn cẩn thận nhớ kỹ địa điểm này.

Cất kỹ tin, hắn tăng tốc bước chân, hướng phía Jenny mẹ con chỗ ở địa động tiến đến.

Rất nhanh hắn liền tới tới đất cửa động trước.

Đứng vững bước chân.

Ánh mắt của hắn liếc nhìn địa động chung quanh, xác định không có những người khác, mới từ trong ngực lấy ra một khối Đại Huy Thạch, từng bước một hướng phía cửa lớn tới gần.

Ngồi xổm trước cửa, hắn xuất ra chìa khoá, nhẹ nhàng cắm vào, vặn vẹo, đi lên kéo một phát.

Răng rắc.

Ngụy trang thành mặt cỏ cửa gỗ, phát ra một tiếng rõ nét mở khóa âm thanh, sau đó bị hướng lên kéo ra.

Vu Hoành một chút nhìn thấy, bên trong là một đầu đen kịt thâm thúy địa đạo.

Hắn trên mặt lập tức toát ra một tia chần chờ.

Loại địa phương này, một khi chính mình chui vào, bị người ở bên ngoài ngăn chặn, liền hẳn phải c·hết không nghi ngờ.

Nếu như là Jenny mẹ con vẫn còn, khẳng định biết bên trong hẳn là còn có mặt khác lối ra.

Nhưng hắn không phải chủ nhân, cũng không rõ ràng bên trong có nguy hiểm nào đó cùng lối ra.

Phốc.

Hắn lại lần nữa đem cửa gỗ đóng trở về, khóa kỹ. Quay người rời đi.

‘Ta cần phải có người ở bên ngoài trông coi, mới có thể nếm thử đi vào điều tra.’

Mặt khác kỳ thật còn có cái biện pháp, nhưng lúc này không thích hợp dùng.

Bước nhanh rời đi Jenny nhà, hắn đi thẳng tới bác sĩ Hứa cửa nhà.

Cùng Jenny nhà khác biệt, bác sĩ Hứa chỗ ở địa động chính là cái phổ thông đồi núi hầm đất.

Cửa rất rắn chắc, một bên còn có hình chữ thập cửa sổ. Từ bên ngoài nhìn tựa như là đem cái này đồi núi triệt để đào rỗng đồng dạng.

Đông đông đông.

Vu Hoành tiến lên gõ cửa.

“Ai! ?” Bác sĩ Hứa cảnh giác thanh âm từ bên trong truyền ra.

“Là ta, Vu Hoành.”

“Lần trước chúng ta tách ra là lúc nào?”

“Tăng vọt kỳ bộc phát trước, ngươi trước xác định Đại Huy Thạch có hay không phản ứng.” Vu Hoành nhắc nhở.

Phía sau cửa trầm mặc dưới, ước chừng vài giây sau, cửa gỗ răng rắc bỗng chốc bị mở ra.

Bác sĩ Hứa mặt từ bên trong lộ ra, có chút mỏi mệt, tiều tụy. Nhưng ánh mắt so trước đó sáng rất nhiều.

“Ngươi đến rất đúng lúc! Ta thảo dược thành công!” Trong giọng nói của nàng mang theo nồng đậm mừng rỡ.

“Ta dùng chuột làm khảo thí, phát hiện thật có thể thay thế đối với v·ết t·hương chứng viêm xử lý cùng trừ độc! Hiệu quả chỉ so với mycin loại hình yếu một chút. Đương nhiên Penicilin Erythromycin ta cũng tại tự chế, bất quá không có cách nào giải quyết ô nhiễm q·uấy n·hiễu. Ta cần tốt hơn trừ độc thiết bị… .”

Nàng đem Vu Hoành một thanh kéo vào cửa, khóa trái cửa lớn, sau đó hào hứng hướng phía trong phòng đi đến.

Hầm này hết thảy có ba cái gian phòng, một cái là nàng thả giường phòng ngủ, một cái khác chất đầy các loại dụng cụ công cụ, hiển nhiên là phòng làm việc. Còn có một cái thì là gian tạp vật, tựa hồ còn kiêm dùng phòng vệ sinh.

Toàn bộ địa động trong phòng lộ ra một cỗ nồng đậm mùi nấm mốc, âm lãnh mà ẩm ướt.

Đây cũng là đại bộ phận hầm đất tầng hầm thường gặp tình huống.

“Đến, tới đây! ! Ta đáp ứng ngươi thảo dược, lần này là thật lấy ra!” Bác sĩ Hứa sắc mặt ửng hồng, tựa hồ đang đứng ở một loại tinh thần trạng thái phấn khởi.

Nàng đem Vu Hoành kéo đến phòng làm việc bên trong, chỉ vào một bàn bị quấy thành màu xanh lá bùn nhão cháo.

“Chính là cái này! Ta thành công! Ta dùng chuột thử qua, chứng viêm triệt để tiêu trừ! Đây là một cái hoàn toàn mới

thuốc tiêu viêm, nếu như bây giờ trật tự xã hội vẫn còn, ta nhất định có thể phát đại tài! Kiếm lời rất nhiều rất nhiều tiền!"

"Rất lợi hại!" Vu Hoành gật gật đầu, trong lòng đối với bác sĩ Hứa định vị cũng một chút cất cao không ít.

Có thể làm ra dạng này thảo dược, nếu quả như thật có thể sử dụng, mang ý nghĩa đến tiếp sau bọn hắn liền có thể có liên tục không ngừng thảo dược có thể sử dụng. Đây đối với dược vật nghiêm trọng thiếu bọn hắn, không thể nghi ngờ là cái cự đại lợi tốt.

Nhưng hắn hiện tại tới mục đích, không phải là vì nhìn bác sĩ Hứa tân dược.

Chờ đến đối phương thao thao bất tuyệt, hơi tỉnh táo chút về sau, hắn hơi sửa sang lại tìm từ, chăm chú đối với bác sĩ Hứa nói.

"Ngươi còn nhớ rõ Jenny nữ nhi Eve a? Chính là muốn đem hắc thủ ấn lây cho chúng ta cái kia."

"Đương nhiên. Thời gian dài như vậy, nàng c·hết a?" Bác sĩ Hứa nhíu mày, cảm xúc hơi từ phấn khởi bên trong tỉnh táo lại, nàng ẩn ẩn cũng đã nhận ra Vu Hoành đột nhiên đến thăm, có thể có chút không đúng.

"C·hết rồi." Vu Hoành gật đầu, "Mẫu thân của nàng Jenny cũng đ·ã c·hết."

"Jenny cũng đ·ã c·hết?" Bác sĩ Hứa hơi có chút ngoài ý muốn, nhưng cũng rất nhanh tiếp nhận.

"Cũng đúng, nữ nhi của hắn quỷ dạng kia, nói không chừng cũng đem nàng lây bệnh. C·hết cũng tốt, ta xem như thấy rõ ràng nàng hai cái chân diện mục."

Nàng dừng một chút, bỗng nhiên nhìn xem Vu Hoành.

"Mới tới cái người phát thư, ngươi biết không?"

"Ừm, vừa rồi gặp được, gọi Lý Nhuận Sơn, nhìn qua người cũng không tệ lắm." Vu Hoành gật đầu.

“Hắn bên kia có thể gửi thư, Y Y cho ta gửi phần tin, ta dự định hồi âm, chỉ là giá cả có chút cao.” Bác sĩ Hứa cau mày nói.

Vu Hoành cũng đang suy nghĩ chuyện này, Đại Huy Thạch nặng, không tốt hệ thống tin nhắn, nửa đường còn có thể sẽ bị làm rơi. Không, là khẳng định sẽ bị lấy đi.

“Vậy thì thật là tốt, Jenny các nàng c·hết rồi, nhưng các nàng đồ vật vật tư còn tại… .” Vu Hoành trầm giọng nói.

Nghe nói như thế, bác sĩ Hứa con mắt cũng sáng lên.

Một lát sau, hai người lại lần nữa đi vào Jenny địa động bên cạnh.

Vu Hoành kéo cái nắp, lộ ra phía dưới đen như mực mà nói, sau đó nhìn về phía bác sĩ Hứa.

“Ai đi vào?”

Mặc dù so với những người khác tới nói, hắn tương đối tin tưởng bác sĩ Hứa, nhưng loại thời điểm này đi vào một cái phong bế trong địa đạo, vẫn còn có chút lo lắng.

“Để ta đi.” Bác sĩ Hứa không nói hai lời, khom người liền hướng phía địa đạo chui vào.

Chỉ chốc lát sau liền biến mất ở hắc đạo bên trong.

Vu Hoành trông coi cửa hang, tả hữu cảnh giác nhìn quanh.

Chờ ước chừng chừng năm phút, trong địa đạo lại lần nữa truyền đến động tĩnh. Bác sĩ Hứa gian nan kéo lấy cái túi ny lon lớn, từ địa đạo chui ra ngoài.

“Xong rồi!” Nàng toàn thân là đất, mồ hôi thấm ướt tóc liên đới lấy màu xám áo cũng ướt một mảnh, lộ ra sung mãn thân thể đường cong, nhưng nàng lơ đễnh.

“Bên trong đồ tốt không ít, nhưng là… . Ta không dám lấy thêm. Rất nhiều thứ cũng không dám đụng.”

“Nói thế nào?” Vu Hoành nhíu mày. Một thanh giảng nàng lôi ra tới.

“Bên trong rất nhiều thứ rõ ràng dấu vết gì cũng không, nhưng ta mang theo Đại Huy Thạch khẽ dựa gần liền sẽ có phản ứng.” Bác sĩ Hứa từ ngực kéo ra một khối xem như mặt dây chuyền treo Đại Huy Thạch. Chỉ gặp trên tảng đá đã có hơn một nửa biến thành màu đá vôi.

“Bất quá mấu chốt nhất đồ vật ngược lại là lấy ra, còn lại sau phía sau lại đến cầm cũng được.” Sắc mặt nàng nhất chuyển, từ trong túi lấy ra một cái hộp vuông màu đen, đó là cái giống như là máy nhắn tin một dạng đồ vật, lớn cỡ bàn tay, ở giữa có khối màu xám màn hình tinh thể lỏng.

Chương 042: Tin (2) (tạ ơn như niệm say mê nàng thành minh chủ)

Chương 042: Tin (2) (tạ ơn như niệm say mê nàng thành minh chủ)

“Dụng cụ đo lường hồng trị!” Vu Hoành cười, hắn đối với thứ này ấn tượng cũng rất sâu. Có thể nói, nếu như không có cái này dựa theo Jenny nói tới phương pháp lẩn tránh, sẽ không có hiệu quả chút nào.

Đùng.

Bác sĩ Hứa mở ra cái nút thử một chút.

Xùy.

Lập tức dụng cụ đo lường nổi lên hiện ra hồng quang, màn hình tinh thể lỏng bên trong số liệu cũng cấp tốc biến hóa.

Chi!

Số liệu cấp tốc tiêu thăng.

50!

80!

120!

230! !

Dụng cụ đo lường hồng quang càng phát ra chói mắt sáng tỏ.

Vu Hoành cùng bác sĩ Hứa trong lúc nhất thời đều ngây dại.

Bành! !

Trong lúc đó Vu Hoành đưa tay mãnh liệt đẩy bác sĩ Hứa, hai người một chút tách ra ngã xuống đất.

Liền tại bọn hắn tách ra trong nháy mắt, một đạo hắc ảnh xuất hiện tại bác sĩ Hứa sau lưng, đưa tay hướng nàng chộp tới.

Đích! ! !

Dụng cụ đo lường hồng trị bén nhọn tiếng cảnh báo vang lên.

Vu Hoành ngay tại chỗ lăn mình một cái, đứng dậy nhấc lên Lang Nha bổng liền hướng bóng đen đập tới.

Lang Nha bổng mang theo tiếng gió vun v·út, chính diện nện ở bóng đen đầu.

Nhưng quỷ dị chính là, Lang Nha bổng phảng phất nện vào một mảnh hắc vụ, trống rỗng từ bóng đen phía dưới không vung đi ra.

Nó nội bộ ba khối Đại Huy Thạch, cũng trong nháy mắt hóa thành một mảnh tro bụi, vỡ nát biến mất.

Dụng cụ đo lường hồng trị bỗng nhiên dừng lại, trị số cấp tốc ngã xuống, rơi xuống 200.

Ngay sau đó là 150, 100, 60, 30.

Đến 30 về sau, dừng lại. Nhưng không có kiên trì mấy giây, số lượng lại bắt đầu đi lên tiêu thăng.

"Đi!" Vu Hoành một thanh tiến lên kéo bác sĩ Hứa, hai người một đường phi nước đại, hướng phía nơi xa chạy tới.

Tại trên thân hai người, dụng cụ đo lường hồng trị tiếng cảnh báo rất nhanh lại lần nữa vang lên.

Bén nhọn tiếng cảnh báo một đường vang vọng chung quanh cánh rừng.

Mà tại hai người rời đi địa phương, Jenny địa đạo cửa vào chỗ.

Một đạo hắc ảnh tới lúc gấp rút nhanh khôi phục hoàn chỉnh, bất quá ngắn ngủi 3 giây, bóng đen khôi phục hoàn tất, bỗng

nhiên lóe lên, hoàn toàn biến mất tại nguyên chỗ.

Hô! Hô! Hô! !

Vu Hoành kịch liệt thở hào hển, một bên chạy, một bên kiểm tra trên người Đại Huy Thạch.

Lang Nha bổng bên trong ba khối đã mất ráo, hoàn toàn biến thành vôi.

Mà đeo trên người một tấm phù trận cùng ba khối Đại Huy Thạch đều còn tại.

“Một chút liền xử lý ta ba khối Đại Huy Thạch, vừa mới cái kia khẳng định là Ác Ảnh! !” Hắn tận lực để nằm ngang hô hấp, lớn tiếng nói.

Bác sĩ Hứa tại sau lưng đồng dạng chạy tặc nhanh, thể lực tựa hồ so với hắn còn hơi tốt đi một chút.

Bất quá ngẫm lại cũng có thể lý giải, thể lực không tốt cũng không sống tới hiện tại.

“Chúng ta, hô, bây giờ đi đâu! ?” Nàng hỏi.

“Đi ta nơi đó! Chỉ có ta nơi đó có khả năng có thể ngăn cản tên kia! !” Vu Hoành gấp rút trả lời.

“Thuốc của ta không có cầm! ?” Bác sĩ Hứa biến sắc.

“Trước bảo mệnh quan trọng! Quay đầu lấy thêm!” Vu Hoành nói.

Hai người nhanh chóng tại cánh rừng ở giữa phi nước đại lấy, sau lưng không có bất kỳ vật gì đuổi theo, cũng không thấy được gì đồ vật đuổi theo. Nhưng trong lòng hai người chính là có cỗ khó mà hình dung ác hàn, chính thật nhanh hướng bọn họ tới gần.

Hai bên cây cối nhanh chóng lui về, dưới chân bãi cỏ cũng không ngừng bị bọn hắn giẫm ra từng cái rõ ràng dấu chân.

Xùy!

Đột nhiên Vu Hoành bước chân dừng lại, ngẩng đầu nhìn về phía ngay phía trước.

Hắn đột nhiên dừng lại, để phía sau bác sĩ Hứa cũng một đầu kém chút đụng vào.

"Làm sao…" Bác sĩ Hứa còn không có hỏi ra âm thanh, liền đồng dạng thấy được tình huống phía trước.

Một bóng người màu đen, đang lẳng lặng đứng ở phía trước một cây đại thụ về sau, chỉ lộ ra nửa bên tán loạn tóc đen.

Màu đen rách rưới váy liền áo, lộn xộn khô cạn mái tóc đen dài, nhìn không thấy khuôn mặt. Còn có cấp tốc lên cao hồng trị số liệu. Đây hết thảy đều ghi rõ thân phận của đối phương —— Ác Ảnh!

Vu Hoành từ từ lui lại. Nhưng bỗng nhiên bị bác sĩ Hứa lôi kéo ống tay áo.

"Phía sau… . Cũng có!"

Bác sĩ Hứa thanh âm mang theo run rẩy truyền đến.

Vu Hoành có chút nghiêng người, thân thể căng cứng nhìn về phía sau lưng.

Quả nhiên!

Phía sau cũng có một đạo váy đen bóng người, đứng tại cây phía sau.

Không… . Không chỉ là phía sau!

Hắn bỗng nhiên toàn thân run lên, nhìn thấy chung quanh lít nha lít nhít tất cả cây cối phía sau, đều từ từ xê dịch ra một đạo mái tóc đen dài bóng người.

Mười cái.

20 cái!

Ba mươi!

50 cái! !

Thậm chí khả năng càng nhiều!

Các nàng lít nha lít nhít đứng ở xung quanh thân cây phía sau, cúi đầu, tóc dài rủ xuống che khuất mặt. Lẳng lặng đứng vững chờ đợi lấy. Đem hai người vây quanh.

“Làm sao. . Nhiều như vậy! ! ?” Bác sĩ Hứa trong thanh âm đều có chút biến điệu, phảng phất đã mất đi nguyên bản âm sắc, cùng biến thành người khác giống như.

“Jenny đồ đạc của các nàng mang theo sao! ?” Vu Hoành hít sâu một hơi, thấp giọng hỏi.

“Mang… Mang theo.” Bác sĩ Hứa trả lời.

Hai người dựa lưng vào nhau, trên thân mồ hôi thấm ướt quần áo, không chút nào không dám có bất kỳ loạn động.

“Quấn chặt.” Vu Hoành lại lần nữa hít sâu, đè xuống trong lòng sợ hãi, đưa tay bắt lấy trong quần áo cất giấu duy nhất một khối phù trận.

“Theo sát ta!”

Thanh âm hắn thả nhẹ.

“Ta đếm ba tiếng, cùng một chỗ chạy.”

Bác sĩ Hứa sắc mặt trắng bệch vội vàng gật đầu.

Nàng lúc này đã không biết nên làm sao bây giờ, cũng rốt cuộc minh bạch, cái này có thể đem cả một cái thôn trấn quân Liên Hiệp bức đi Ác Ảnh, đến cùng là cấp độ gì.

“1.”

Vu Hoành nhẹ nhàng đem phù trận xiết chặt, rút ra.

“2.”

Hắn một tay khác đụng vào tại ba khối Đại Huy Thạch vị trí, cam đoan tùy thời có thể bắt lấy ném ra.

Chung quanh trong rừng cây hoàn toàn tĩnh mịch, lúc này thậm chí ngay cả gió cũng đã biến mất. Chỉ còn thâm trầm kiềm chế, không ngừng tới gần, ý đồ bao phủ hai người.

“3! !”

Vừa dứt lời, Vu Hoành một đầu xông về phía trước đi, hướng phía chính mình sơn động phương hướng phi nước đại.

Hắn không có đi nhìn trước mặt bóng đen, mà là cắm đầu hướng phía phía trước đánh tới.

Giơ lên phù trận, tay kia hướng phía trước ném ra Đại Huy Thạch.

Vu Hoành đồng thời điều động thể nội một tia khí lưu thanh lương, khôi phục thể lực.

“Theo sát ta!” Hắn kêu to.

Trong tay ném ra ba khối Đại Huy Thạch, ở giữa không trung bay về phía trước mặt bóng đen, nhưng còn không có tới gần, liền hóa thành ba bồng bột màu trắng.

Sau đó hắn một tay bắt lấy phù trận hướng phía trước chống đỡ đi.

Phía trước bóng đen thân thể cấp tốc bắt đầu vặn vẹo, trở nên mơ hồ không rõ. Bị ba khối Đại Huy Thạch q·uấy n·hiễu không ít.

Ngay sau đó, phù trận tấm ván gỗ nhanh chóng tới gần, nương theo lấy dụng cụ đo lường hồng trị bén nhọn tiếng cảnh báo, phù trận cùng bóng đen trong nháy mắt tiếp xúc.

Phốc! !

Bạch quang lóe lên, phảng phất bóng đèn nổ tung đồng dạng thanh âm.

Phù trận cùng bóng đen đồng thời nổ nát vụn, tiêu tán không còn, vỡ vụn phiến gỗ tản mát ở chung quanh trên đồng cỏ.

Đúng lúc này, Vu Hoành cùng bác sĩ Hứa ngay cả thoát khỏi vòng vây, tốc độ cao nhất hướng phía sơn động phương hướng bỏ chạy.

Hai người liều mạng phi nước đại, không dám có chút dừng lại.

Bọn hắn xuyên qua từng mảnh nhỏ cánh rừng, sườn dốc, loạn thạch địa phương. Nguyên bản muốn hơn mười phút thậm chí nửa giờ lộ trình, bị bọn hắn cưỡng ép rút ngắn thành mười phút đồng hồ.

Hai người mồ hôi rơi như mưa, bắp thịt cả người dần dần bắt đầu vô lực, phổi một mảnh nóng bỏng nhói nhói, con mắt cũng bắt đầu nổi lên điểm trắng hoa mắt.

“Nhanh! !” Vu Hoành lại lần nữa điều động một sợi khí lạnh, trong nháy mắt khôi phục thể lực, thân thể mặt trái trạng thái cũng tiêu trừ hơn phân nửa.

Hắn lúc này mới minh bạch, cái này khí lạnh cũng không thể hoàn mỹ hồi phục trạng thái thân thể, mà là trong thời gian ngắn bổ sung đại lượng thể năng. Nhưng thân thể chịu thương tích vẫn còn ở đó.

“Ta… . Không được. …. .” Bác sĩ Hứa ở phía sau đã nhanh không thở nổi.

Loại này toàn lực bắn vọt trạng thái, có thể xông mười phút đồng hồ, coi như nàng thể năng rất mạnh mẽ, tại loại này khuyết thiếu rất nhiều nguyên tố vi lượng hoàn cảnh dưới, phi nước đại vẫn như cũ là một loại gánh nặng cực lớn.

Có thể kiên trì đến bây giờ, đã là đột phá cực hạn.

“Nhanh đến! Nhanh!” Vu Hoành ở phía trước vươn tay, trở tay một phát bắt được nàng cánh tay.

Nhưng chính là như thế vừa quay đầu lại, hắn lại xem đến phần sau không đến mười mét chỗ xuất hiện bóng người màu đen.

“Lại tới! ! Nhanh! Lập tức tới ngay! !” Hắn tăng thêm sức xông về phía trước.

Phía trước chính là sơn động phòng an toàn vách đá, cửa lớn càng ngày càng gần, có thể thấy rõ ràng.

Bọn hắn lập tức liền muốn tới! !

Xùy!

Đột nhiên một đạo hắc ảnh lấp lóe, xuất hiện tại phía sau hai người không đến một mét vị trí.

Bóng đen đưa tay kém một chút liền đụng phải phía sau bác sĩ Hứa.

Khí tức âm lãnh trong nháy mắt vây lại hai người, ý đồ trì hoãn cước bộ của bọn hắn.

Nhưng cũng còn tốt chính là còn kém một chút.

Bành!

Rốt cục, Vu Hoành đến! !

Hắn một thanh nhào vào trên cửa chính, xuất ra chìa khoá cấp tốc mở cửa, sau đó xông đi vào, lôi kéo bác sĩ Hứa đi đến lăn một vòng.

Phốc!

Đại môn bị chân đạp trúng, khóa trái, đóng lại.

Phía sau cửa phù trận màu bạc, bỗng nhiên sáng lên vầng sáng màu bạc, ngăn trở bên ngoài cấp tốc đến gần bóng đen.

Nhưng giờ này khắc này, bác sĩ Hứa đã nhìn không thấy, nàng quỳ rạp xuống đất, trong mắt một mảnh bông tuyết điểm, cái gì cũng nhìn không thấy. Thân thể cũng tại kịch liệt co quắp, chân cơ bắp mắt trần có thể thấy rất nhanh nhảy lên.

Không bao lâu, thân thể nàng nghiêng một cái, mặt bên ngã trên mặt đất, co lại thành một đoàn, miệng vô ý thức giương, nước bọt hòa với mồ hôi thuận khóe miệng không ngừng chảy xuống.

Nàng cảm giác mình ngay tại dần dần mất đi khống chế đối với thân thể, từ hai chân bắt đầu, dần dần không có cảm giác.

Loại cảm giác này đánh mất, đang không ngừng đi lên kéo lên, rất nhanh liền đến đùi, toàn bộ chi dưới.

Trong lúc mơ hồ nàng phảng phất nghe được có đồ vật gì bỗng nhiên đâm vào trên cửa chính, phát ra tiếng vang.

Rất nhanh loại kia cảm giác đánh mất cấp tốc leo lên phía trên, xuyên qua hạ thân, đi vào phần bụng, liền muốn đến ngực.

Bành!

Vu Hoành một tay lấy bác sĩ Hứa nâng đỡ, tựa ở trên vách đá, sau đó cầm lấy phù trận hướng phía cửa lớn đi đến.

Ba khối phù trận hắn dùng hết một khối, bây giờ còn có hai khối, trong đó một khối hay là lấy phù trận màu bạc làm hạch tâm mạnh nhất phiên bản.

Đi tới cửa chỗ, hắn đưa tay đem phù trận dán tại phía sau cửa.

Bành!

Lại là một tiếng vang thật lớn đâm vào trên cánh cửa.

Nương theo lấy phù trận màu bạc nở rộ ngân quang, ngoài cửa một đạo hắc ảnh bỗng nhiên tiêu tán.

Nhưng bóng đen thực sự nhiều lắm, ngay sau đó lại có mới bóng đen hướng phía bên này vọt tới.

Bành! !

Bóng đen mới cũng tại ngân quang lóng lánh bên dưới tán loạn, biến mất.

Nhưng đến tiếp sau còn có càng nhiều bóng đen hướng tới nơi này gần.

Bành! Bành! Bành! !

Một lần tiếp một lần, kịch liệt v·a c·hạm đâm đến Vu Hoành chính mình cũng thân thể run rẩy.

Trong tay hắn phù trận màu bạc rất nhanh dần dần ngân quang ảm đạm, mất đi hiệu quả. Hắn lại cấp tốc thay đổi một khối mới phù trận đặt tại phía sau cửa.

Một lần tiếp một lần.

Phù trận bạch quang cùng ngân quang xen lẫn hỗn tạp, phi tốc trở nên ảm đạm.

Mắt thấy quang mang sắp triệt để dập tắt, nhiều nhất lại cản cái hai lần, liền sẽ bị triệt để phá cửa.

Thanh âm một chút an tĩnh lại.

Phù trận bên trên bạch quang dần dần biến mất, dập tắt. Còn có một nửa phù văn không có đứt gãy. Ý vị này, phía ngoài Ác Ảnh rời đi hoặc là hoàn toàn biến mất…

Vu Hoành không dám xê dịch, vẫn đứng tại chỗ, toàn thân là mồ hôi cùng đợi.

Lại chống đỡ hơn mười phút.

Hắn xác định phù trận không có động tĩnh, xác định bên ngoài Ác Ảnh thật biến mất hoặc là rời đi.

Mới chậm rãi buông ra phù trận, đặt mông ngồi dưới đất.

Cúi đầu xuống, hắn nhìn xem bị phù trận ấn ra dấu đỏ hai tay, thân thể có loại không tự chủ run rẩy.

“Thảo!” Hắn khuôn mặt vặn vẹo, trùng điệp nắm chặt hai tay, bình phục thân thể sợ hãi.

Đúng vậy, hắn thể lực còn có, lúc này trạng thái thân thể thuần túy là tâm lý dẫn đến.

Lần này đối kháng chính diện, để hắn cũng coi là chân chính cảm nhận được, Ác Ảnh mức độ nguy hiểm đến cùng lớn đến bao nhiêu.

Kém một chút.

Còn kém một chút… .

Chương 043: Ý nghĩ (1) (Tạ Vũ tiên đủ Thiên minh chủ)

Sơn động trong phòng an toàn.

Vu Hoành ngồi xuống miệng lớn thở dốc, khôi phục thể lực.

Trong tay phù trận phóng tới trên mặt đất, toàn thân là mồ hôi, con mắt cũng bị mồ hôi dán lên, có chút không mở ra được.

Hắn nghỉ ngơi mấy giây, quay đầu mắt nhìn bác sĩ Hứa, phát hiện nàng nhắm mắt lại tựa hồ cũng đang nghỉ ngơi, liền chính mình vươn tay đặt tại trên cửa phù trận màu bạc bên trên.

Dừng lại mấy giây sau, hắn buông tay ra, nhìn thấy phù trận mặt ngoài hiển hiện khôi phục bổ sung màu đen đếm ngược, mới thở phào một cái.

Thời gian không dài, chỉ cần hơn 40 phút đồng hồ liền có thể triệt để khôi phục viên mãn trạng thái.

“Bác sĩ Hứa, ngươi còn tốt đó chứ?” Vu Hoành lúc này mới có rảnh hỏi thăm lên tiếng.

“……”

Không có trả lời.

Vu Hoành mày nhăn lại, lại lần nữa quay đầu lại, lại nhìn thấy bác sĩ Hứa vẫn như cũ co quắp tại địa, không nhúc nhích, mồ hôi cùng nước bọt thuận cái cằm không ngừng nhỏ xuống. Thân thể cũng đang hơi run rẩy, run rẩy.

“Bác sĩ Hứa?” Vu Hoành lại lần nữa kêu câu, hắn ẩn ẩn phát hiện không đúng, biểu lộ có chút ngưng trọng lên.

Vươn tay, hắn đẩy đối phương, phát hiện hoàn toàn không có phản ứng.

Thế là tranh thủ thời gian đứng người lên, đi rót chén nước sôi tới, muốn cho đối phương đút vào đi.

Đáng tiếc bác sĩ Hứa miệng đã không khép lại được, hô hấp cũng cực kỳ hỗn loạn, cứ như vậy mớm nước rất có thể sẽ bị sặc.

Vu Hoành chỉ có thể coi chừng cho nàng nhuận một chút nước nhập khẩu khang. Sau đó đem người kéo lên, phóng tới mềm hơn túi ngủ bên trên.

“Ta không có gì cấp cứu thuốc, cũng không biết ngươi xảy ra chuyện gì, hiện tại biện pháp duy nhất cũng chỉ có thể dựa vào ngươi tự cứu.” Hắn ngồi ở một bên cấp tốc nói.

“Nếu như ngươi có thể nghe được ta nói chuyện, có thể nói cho ta biết muốn làm thế nào mới có thể giúp ngươi?”

Bác sĩ Hứa không có động tĩnh, chỉ là từ từ nhắm hai mắt đổ vào túi ngủ bên trên, toàn thân run rẩy, không cách nào động đậy.

Thân thể của nàng có chút lạnh, mồ hôi cũng đang không ngừng ra bên ngoài thấm.

Rất nhanh, lò sưởi trong tường ánh lửa phát sáng lên, tản mát ra nồng đậm ấm áp, để thân thể nàng hơi thư giãn chút. Hô hấp của nàng tựa hồ cũng theo ấm áp, dần dần hoà hoãn lại.

Gặp nàng tốt hơn một chút, Vu Hoành cũng nhẹ nhàng thở ra. Lúc này chỉ dựa vào một mình hắn xử lý hậu cần chế tác vật tư cái gì, căn bản bận không qua nổi. Như bác sĩ Hứa dạng này bản tính không tệ người quen, hay là cà lăm bằng hữu, có thể cứu tự nhiên là tận lực cứu trở về.

Hắn nhìn một chút trên cửa đếm ngược, lại nhìn một chút bác sĩ Hứa trên mặt vết bẩn, liền cầm lá cây báo chí cho nàng lau nước miếng mồ hôi.

Sau đó ngồi vào một bên, tìm kiếm lên mới vừa từ Jenny mẹ con trong địa động mang ra bao.

Bao không phải túi, chỉ là dày đặc một chút túi nhựa đen lớn, mang theo màu trắng lỗ tai, có thể một tay cầm lên.

Vu Hoành giật ra lỗ hổng, từng cái đem đồ vật bên trong lấy ra.

Dụng cụ đo lường hồng trị tại phía trên nhất, bị lấy ra phóng tới mặt đất.

Sau đó là nữ sĩ màu đen giày da nhỏ một đôi.

Ngọn nến ba chi.

Một bản vỏ cứng màu nâu bản bút ký.

Một bình không biết công dụng màu đỏ tiểu dược hoàn.

Một cái đen sì có chút bẩn mặt vải che đậy.

Một thanh mang vỏ da rắn hoa văn đoản đao.

Một cái nhìn qua giống như là tay cầm máy chơi game màu xanh lá cái hộp nhỏ, còn mang màn hình cùng thập tự cái nút.

Vu Hoành lấy trước lên cái kia màu xanh lá cái hộp nhỏ, tại mặt bên tìm tới màu đen chốt mở nhỏ, vặn bung ra.

Không có phản ứng.

Hắn đem nó buông xuống, lại cầm lấy bình kia tiểu dược hoàn, xuyên thấu qua trong suốt bình pha lê có thể nhìn thấy bên trong dược hoàn màu đỏ rất mới, rất khô ráo, một chút cũng không có mốc meo.

“Jenny cùng Eve đều nhìn không ra có cái gì bệnh… . Như vậy thuốc này lại là cái gì? Cứu cấp thuốc tiêu viêm? Hay là… .”

Hắn không đoán ra được, chỉ có thể chờ đợi bác sĩ Hứa sau khi tỉnh lại lại đi khảo thí.

Buông xuống thuốc, lấy thêm lên đoản đao, nhẹ nhàng rút ra.

Sắc bén lưỡi đao màu bạc tương đương sạch sẽ, còn đánh nhàn nhạt bảo dưỡng dầu. Lưỡi đao mặt sau là cùng loại cái cưa một dạng thiết kế, thân đao mặt bên có rãnh máu, nhìn qua rất thực dụng.

Xùy.

Khép lại đoản đao, Vu Hoành cuối cùng đưa tay vươn hướng quyển kia bản bút ký.

Cầm lên, lật ra.

‘Căn cứ liều thuốc điều chỉnh bức xạ thời gian, lấy số 2 phương án kỹ càng quy hoạch tiếp tục bước kế tiếp khảo thí.’

‘Tháng 4 xảy ra bất trắc sự cố ba lần, thu thập Huy Thạch bức xạ số liệu mười sáu lần.’

‘Tháng 5 đối với Huy Thạch quặng mỏ lộ thiên chung quanh địa hình tiến hành bức xạ số liệu điều tra, thu thập mẫu số liệu 74 lần.’

‘Tháng 6 phát hiện có cái thể tiến vào quặng mỏ lộ thiên, thân thể phát sinh rất nhỏ bệnh biến, thành công thu thập mẫu thu hoạch được số liệu.’

‘Tháng 7 tiến hành năm lần thành công động vật mô hình thí nghiệm, bởi vì hoàn cảnh biến hóa dẫn đến động vật côn trùng số lượng trên phạm vi lớn giảm bớt, động vật thí nghiệm bị ép kết thúc.’

‘Tháng 8, thu thập Eve tế bào tiến hành bồi dưỡng, cũng nhằm vào bồi dưỡng tổ chức bắt đầu bức xạ khảo thí. Thông qua khảo thí thí nghiệm, đối với lúc trước thu thập Lâm Y Y tế bào tổ chức, suy đoán bệnh biến quá trình.’

Dưới ánh lửa, Vu Hoành nhíu mày nhìn xem trên bản bút ký từng dãy văn tự, văn tự phía dưới tất cả đều là kỹ càng biểu đồ tự phù số liệu, rất nhiều tự phù dùng viết tắt dấu hiệu, hắn xem không hiểu ý tứ. Nhưng theo văn chữ bên trên phán đoán, Jenny một nhà chỉ sợ rất sớm đã ôm không đơn thuần mục đích đến đây nơi này. Đồng thời đối với cà lăm Lâm Y Y cũng tiến hành trong bóng tối thu thập mẫu quan sát nghiên cứu.

Hắn không ngừng lật qua lại giao diện, rất đa số theo biểu đồ trực tiếp lược qua, rất nhanh, hắn lại nhìn thấy một chút ở giữa văn tự.

‘Huy Thạch bệnh xác định có thể đối với Quỷ Ảnh sinh ra khá nhiều kháng tính, tại ngang nhau bị cảm nhiễm tình huống dưới, hoạn có Huy Thạch bệnh người bệnh mặc dù trình độ nhất định xuất hiện trí lực hạ thấp hiện tượng, nhưng ở thân ở cao hồng trị hoàn cảnh lúc, cũng sẽ biểu hiện ra khá mạnh sức chống cự. Sẽ không còn có thân thể cứng ngắc, run rẩy, xuất hiện ảo giác các loại tình huống.’

‘Tại tế bào thu thập mẫu thí nghiệm bên trong, cảm nhiễm Huy Thạch bệnh tế bào, nó hoạt tính biểu hiện tăng lên trên diện rộng, tuổi thọ giảm bớt 65.4% đối với bệnh khuẩn virus sức chống cự tăng lên 70% trở lên. Bởi vậy xác định, cách mỗi năm ngày mang Eve đi hướng quặng mỏ lộ thiên đợi nửa giờ tả hữu, có thể có hiệu ngăn chặn trên người nàng đặc thù ấn ký chứng bệnh.’

Nhìn đến đây, Vu Hoành đã có chút minh bạch.

Cái này Jenny một nhà, rất có thể cũng là bởi vì nữ nhi Eve trước bị thứ gì để mắt tới, bất đắc dĩ, mới đi đến nơi này, tìm kiếm cứu vãn nghiên cứu phương pháp.

Đáng tiếc, nghiên cứu của bọn hắn tựa hồ mới có hiệu quả điểm, liền bị tự tay đánh gãy.

Eve không có bị Quỷ Ảnh hắc tai g·i·ế·t c·h·ế·t, ngược lại c·h·ế·t tại chính mình người bình thường này trong tay.

“Bất quá Huy Thạch bệnh… . Huy Thạch thế mà có thể khiến người ta sinh bệnh?” Trong lòng của hắn hồi tưởng lại cà lăm tình huống.

Nàng chính là trí lực hạ thấp, đối với Quỷ Ảnh cái gì kháng tính đều cực mạnh. Dù sao hắn là chưa thấy qua cà lăm bị Quỷ Ảnh dọa đến ngao ngao kêu bộ dáng.

“Nói như vậy, cà lăm có lẽ cũng là Huy Thạch bệnh?” Vu Hoành trong lòng suy đoán.

Chỉ cần xác định là nguyên nhân gì, nói không chừng hắn về sau cũng có thể nghĩ đến biện pháp giúp nàng chữa cho tốt.

*

*

*

Bạch Hà thị.

Mặt đất.

Bờ biển trên bờ cát, từng đạo nước biển mang ra màu trắng đường cong, xông lên lại rơi xuống, lặp đi lặp lại không ngừng.

Trên bờ cát phương, trăm mét chỗ, là một mảnh vứt bỏ rỉ sét nhà cao tầng, an tĩnh đứng sừng sững ở nóng rực trong ánh nắng.

Cao lầu mặt ngoài màu lam nhạt pha lê phản xạ ánh mặt trời chói mắt, thỉnh thoảng bị gió biển thổi đến loảng xoảng rung động.

Trong đó một tòa cao ốc đỉnh, tràn đầy vết rỉ mái nhà trên sân thượng.

Mấy cái người mặc đồ rằn ri nam nữ chính nhỏ giọng nói chuyện.

Bọn hắn tập hợp một chỗ, y phục trên người đều tiêu ký lấy quân Liên Hiệp huy hiệu.

Bên trong một cái đeo kính nam tử tóc ngắn, cầm trong tay một khối ngọc chất Đại Huy Thạch, cúi đầu, nhíu mày nghe người bên cạnh nói chuyện.

Nam tử khuôn mặt nhu hòa, màu da cổ đồng, bên hông cài lấy một thanh màu trắng bạc s·ú·n·g lục nhỏ. Tay phải cánh tay cạnh ngoài, trên quần áo có một cái cùng những người khác cũng khác nhau ba sao tiêu ký.

“A Đông hai người bọn họ còn không có về, chúng ta trước đó không rảnh để ý tới, hiện tại thật vất vả triệt để dàn xếp lại, ta cũng làm người ta trở về ước hẹn địa điểm chờ, kết quả phát hiện người nào đều không có. Ta hoài nghi hai người bọn họ xảy ra chuyện.” Một tên làn da biến thành màu đen nữ tử trẻ tuổi trầm giọng nói.

“Hai người bọn họ đem s·ú·n·g, ở giữa cũng có điểm nghỉ ngơi, khả năng không lớn xảy ra chuyện a?” Một người khác nhịn không được nói.

“Khó nói, trước đó Ác Ảnh tràn lan lan tràn, nói không chừng bọn hắn tìm tới một nửa, trên đường liền bị xử lý. Hiện tại vệ tinh tín hiệu thụ quấy nhiễu quá lớn, căn bản không có cách nào cự ly xa liên hệ, chúng ta duy nhất có thể dựa vào phán đoán, chính là đúng hạn cho ra ước định. Nếu như bọn hắn không có khả năng đúng hạn, cũng chỉ có thể khi bọn hắn c·h·ế·t rồi.” Nữ tử trẻ tuổi cấp tốc nói.

“Vậy làm sao bây giờ? Nếu như Bạch Khâu thôn bên kia thực sự có người có thể làm Đại Huy Thạch, cứ như vậy từ bỏ thì thật là đáng tiếc.” Một người khác lên tiếng nói.

“Nói không sai, như vậy ai nguyện ý trở về một chuyến, điều tra xảy ra chuyện gì, để xác định tình huống thật?” Nam tử đeo kính cao giọng hỏi, ánh mắt vẫn ngắm nhìn chung quanh.

Có thể chung quanh một vòng người, mỗi cái cùng hắn ánh mắt đụng vào nhau lúc, đều cấp tốc dời đi con mắt, không muốn đáp lại.

“Liền không có người nguyện ý trước bỏ ra một chút a?” Nam tử đeo kính mắt thở dài.

“Nếu như có thể bắt được cái kia chế tác Đại Huy Thạch người, ta cam đoan mỗi tháng cho hắn đãi ngộ gấp bội! Vô luận là đồ ăn hay là vật tư.”

Chung quanh hay là không ai lên tiếng.

Thật vất vả mới thoát ly Ác Ảnh, từ khu vực nguy hiểm kia trốn tới, không có người nào nguyện ý lại trở về về chịu c·h·ế·t.

Huống hồ khoảng cách xa như vậy, nói không chừng còn chưa đi đến mục đích, liền nửa đường bị Quỷ Ảnh quái vật ợ ra rắm.

“Từ Dương, ngươi luôn luôn là ta trợ thủ đắc lực nhất…” Nam tử đeo kính mắt ánh mắt rơi vào một cái mang mặt nạ đen cường tráng nam tử trên thân.

“Triệu đội, đơn độc dựa vào chúng ta trở về, chỉ sợ nửa đường liền sẽ gặp được nguy hiểm. Ngài ngẫm lại chúng ta cả trấn di chuyển tới gặp bao nhiêu phiền phức?” Cường tráng nam tử Từ Dương cấp tốc nói.

“Cái kia ngươi có ý tứ là… .” Nam tử đeo kính mắt nhíu mày.

“Hiện tại mấu chốt là, Bạch Khâu thôn bên kia quá nguy hiểm, chúng ta ở đây các huynh đệ tỷ muội, không ai có thể gánh vác được. Cho nên, chúng ta phải đi tìm gánh vác được người…” Từ Dương mỉm cười nói.

“Loại sự tình này, ai có thể cam đoan gánh vác được?” Nam tử đeo kính mắt hỏi.

“Tiểu đệ đã nghe ngóng thỏa đáng, Bạch Hà thị bên trong có cái chuyên môn thuê dân liều mạng chợ đen quầy rượu, ta lần trước đến đó, quen biết một cái cao thủ chân chính. Lúc trước hắn là làm người phát thư, xuất thân Cực Quang thành quân Liên Hiệp một đường, tuyệt đối tinh nhuệ, vô luận là thương pháp hay là chiến đấu chém g·i·ế·t, đều là cực mạnh.” Từ Dương nói.

“Giá tiền rất đắt a?” Nam tử đeo kính mắt nhíu mày.

“Mà lại dạng này hảo thủ tại sao muốn nguyện ý bị chúng ta thuê? Chính hắn bắt lấy người chẳng phải là có thể kiếm lời càng nhiều?”

“Chỉ cần đừng nói cho hắn, chỉ làm cho hắn bắt người là được.” Từ Dương cười nói.

“Nếu như bị phát hiện, đến lúc đó bàn lại phán chính là, cùng lắm thì phân một chút lợi ích cho hắn, dù sao cũng so chúng ta bây giờ không có cái gì tốt.”

Nam tử đeo kính mắt gật đầu, cầm lấy trong tay khối kia Đại Huy Thạch cẩn thận chu đáo.

“Có lý, lấy hiện tại Bạch Hà thị hoàn cảnh, chỉ cần chúng ta có thể nắm giữ cái này có thể cuồn cuộn không ngừng chế tạo Đại Huy Thạch người, thì tương đương với nắm chặt một con gà biết đẻ trứng vàng.”

Hắn ngừng tạm.

“Loại hiệu quả này có thể so với Huy Thạch Tủy Đại Huy Thạch, phía trên phù văn hay là thứ yếu, rất nhiều cùng loại loại hình, phỏng chế cũng rất dễ dàng, mấu chốt là chất liệu, tuyệt đối có thể dùng đến giả mạo thưa thớt Huy Thạch Tủy, trong đó chênh lệch giá vượt xa khỏi người bình thường tưởng tượng. Thật không biết hắn là thế nào làm ra.”

Hắn thở hắt ra, lại lần nữa nhìn về phía Từ Dương.

“Việc này liền giao cho ngươi làm, được sao?”

“Cam đoan hoàn thành nhiệm vụ.” Từ Dương cười nói.

“Người kia kêu cái gì?”

“Bạch Mãng Quách Húc Đông.”

Chương 044: Ý nghĩ (2) (Tạ Vũ tiên đủ Thiên minh chủ)

Chương 044: Ý nghĩ (2) (Tạ Vũ tiên đủ Thiên minh chủ)

Sơn động trong phòng an toàn.

Ánh nắng sáng sớm ẩn ẩn từ quan sát cửa sổ tấm che xông vào tới.

Vu Hoành dựa lưng vào lò sưởi trong tường trên vách, từ từ hôn mê trong mộng cảnh tỉnh lại.

Hắn lông mày nhíu chặt, sai lệch bên dưới cổ, cảm giác phía sau lưng có chút nha, xương sau cổ tê tê, hẳn là bị ép đến.

Mở mắt ra, hắn trước tiên nhìn về phía đổ vào túi ngủ bên trên bác sĩ Hứa.

Tên kia đang ngủ say, sắc mặt cũng so với hôm qua tốt hơn nhiều.

“Bác sĩ Hứa? Bác sĩ Hứa?” Hắn há miệng kêu vài tiếng.

Bác sĩ Hứa từ từ giật giật mí mắt, chân run lên, một chút mở mắt ra, lộ ra vẻ cảnh giác.

“Ta còn sống… . ?”

“Nhìn qua đúng thế.” Vu Hoành đáp lời, “Hôm qua còn tưởng rằng ngươi t·ê l·iệt, còn tốt nằm một đêm khôi phục lại.”

Bác sĩ Hứa chống lên thân thể, môi khô khốc giật giật.

“Bệnh cũ… . Một vận động dữ dội liền dễ dàng phạm, chỉ là hôm qua so bình thường nghiêm trọng một chút.”

“Gọi là nghiêm trọng một chút?” Vu Hoành không phản bác được.

“Hiện tại là sáng sớm? Tình huống bên ngoài thế nào?” Bác sĩ Hứa trầm giọng hỏi.

“Có nước sao? Cho ta đến điểm.”

“Không biết, ta còn không có từng đi ra ngoài, tựa như là xem ra không có động tĩnh.” Vu Hoành đứng dậy, cho nàng đổ điểm nước sôi để nguội.

Nhìn xem nàng ngụm nhỏ ngụm nhỏ nhếch uống, hắn nhịn không được tiếp tục mở miệng hỏi.

“Ta nói thật, liền bên ngoài loại trình độ nguy hiểm kia, Ác Ảnh Quỷ Ảnh quái vật thay phiên đến, các ngươi không có nhiều như vậy Đại Huy Thạch, đến cùng là thế nào sống qua tới? Lúc ta không có ở đây, các ngươi ngay cả Đại Huy Thạch đều không có a? Có thể gánh vác được?”

“Trước kia phụ cận không có Ác Ảnh… .” Bác sĩ Hứa thở hắt ra, “Gọi ta Hứa Nhược Oánh liền tốt. Ngươi đã cứu ta, ta cũng coi như cùng chung hoạn nạn qua.”

“Đi.” Vu Hoành cũng không thèm để ý những này, chỉ là nhìn chằm chằm đối phương chờ trước đó vấn đề đáp án. Hắn đã sớm muốn hỏi cái vấn đề này, chỉ là một mực không có gì cơ hội.

“Kỳ thật…” Hứa Nhược Oánh có chút bất đắc dĩ, “Trước đó chúng ta rất rất ít sẽ cùng Quỷ Ảnh cái gì cứng đối cứng.”

“Vậy làm sao làm? Chẳng lẽ lại còn có thể tránh thoát đi?” Vu Hoành kinh ngạc nói.

“Vì cái gì không có khả năng?” Hứa Nhược Oánh hỏi lại, “Cà lăm không cùng ngươi đã nói a? Ẩn núp phương pháp?”

“Không có… .” Vu Hoành lắc đầu.

Bỗng nhiên trong đầu của hắn hiện lên một cái hình ảnh, trên mặt lộ ra một tia vẻ đăm chiêu.

“Chờ một chút… . Ta giống như nghĩ đến một chút đồ vật… Có phải hay không, dùng Huy Thạch vây quanh làm một cái tiểu không gian, người trốn vào đi, liền có thể đưa đến ẩn núp tác dụng?”

Hắn nghĩ tới cà lăm cũng có như thế một cái không gian mật thất. Chỉ là mật thất kia chỉ đủ tiểu hài tử dáng người chen vào, đại nhân căn bản không có cách nào tiến.

“Chính là cái kia.” Hứa Nhược Oánh gật đầu, “Chỉ cần dùng Huy Thạch khảm nạm ở chung quanh trên vách tường, mật độ đạt tới nhất định tỉ lệ, liền có thể đưa đến ẩn tàng tự thân hiệu quả. Thời khắc mấu chốt, ngươi hướng bên trong vừa trốn, Quỷ Ảnh Ác Ảnh cũng liền không có cách nào phát hiện ngươi.”

“Huyết Triều hắc trùng đâu?”

“Cái này không có cách nào, chỉ có thể ngạnh kháng.” Hứa Nhược Oánh lắc đầu.

Vu Hoành gật đầu, cuối cùng là minh bạch những người khác là thế nào từ nguy hiểm như vậy hoàn cảnh bên trong sống sót.

Hắn cứ nói đi, từ đầu tới đuôi hắn vì đối kháng Quỷ Ảnh cùng Ác Ảnh, tiêu hao bao nhiêu Huy Thạch Đại Huy Thạch?

Kết quả nhìn xem Hứa Nhược Oánh, nhìn xem trước đó Jenny? Còn có người phát thư, bọn hắn rõ ràng xa xa không có nhiều như vậy Đại Huy Thạch, lại đều có thể bình yên vô sự sống lâu như thế.

Cái này khiến hắn rất kỳ quái…

“Chờ một chút!” Bỗng nhiên Hứa Nhược Oánh nhất định, ngây ngẩn cả người. Nàng ánh mắt nhìn chằm chằm Vu Hoành, trong mắt lộ ra thần sắc khó có thể tin.

“Chẳng lẽ lại… . Trước ngươi vẫn luôn không có ẩn núp qua? Đều là cùng Quỷ Ảnh Ác Ảnh chọi cứng? ? ? !”

“… . .” Vu Hoành không cách nào trả lời. Nếu là hắn sớm biết có loại kỹ xảo này, căn bản liền sẽ không lãng phí nhiều như vậy Đại Huy Thạch!

“Ông trời của ta… .” Hứa Nhược Oánh bó tay rồi. Nàng đây là lần đầu gặp được người như vậy. Cũng chính là đối phương có thể làm Đại Huy Thạch, không phải vậy c·hết như thế nào cũng không biết.

Hai người trong lúc nhất thời hai mặt nhìn nhau, cũng không biết nên nói cái gì cho phải. Chỉ có thể ngồi đối diện nhau, nhìn nhau không nói gì.

Trầm mặc một hồi về sau, Hứa Nhược Oánh ngồi không yên. Nàng nhìn một chút ngoài cửa ánh nắng.

“Ta phải trở về… . Thuốc của ta còn phải lấy ra phơi khô, nếu không sẽ hư mất…”

“Cùng đi ra xem một chút đi.” Vu Hoành cũng đứng dậy, đi đến đã khôi phục bổ đầy phù trận màu bạc cửa gỗ trước.

Bá.

Hắn đem quan sát cửa sổ tấm che kéo ra, nhìn ra ngoài nhìn. Sau đó lại kéo ra quan sát cửa sổ mặt bên một khối khác tấm che, lộ ra có thể nhìn thấy phía ngoài cường độ cao pha lê.

Cứ như vậy, trên cửa hai cái khu vực đều có thể xuyên qua tia sáng, phía ngoài ánh nắng liền có thể trình độ lớn nhất chiếu vào.

Lập tức toàn bộ trong sơn động một mảnh sáng tỏ, tia sáng màu vàng phản xạ tại trên lò sưởi trong tường, lại bắn tại đối diện trên mặt tường, có chút loá mắt.

Vu Hoành đứng ở cửa sổ, nhìn ra phía ngoài nhìn.

Bên ngoài hoàn toàn yên tĩnh, màu xanh sẫm trong rừng cây trống rỗng, chỉ có trên đất trống Jenny lưu lại v·ết m·áu đặc biệt dễ thấy.

Ào ào lá cây tiếng ma sát tựa như sóng lớn, một trận tiếp một trận.

“Không có động tĩnh. Cẩn thận chút.” Vu Hoành áo phòng gai trong kia khối phù trận màu bạc cũng bổ sung trọn vẹn. Cái

này khiến trong lòng hắn dù sao cũng hơi lực lượng.

Răng rắc.

Cửa gỗ bị từ từ mở ra.

Hai người một trước một sau từ từ đi tới.

“Xem ra là an toàn… .” Hứa Nhược Oánh thấp giọng nói.

“Ta nhất định phải lập tức trở lại. Hiện tại là an toàn nhất thời điểm.”

“Lên đường bình an.” Vu Hoành gật đầu, hắn biết bác sĩ Hứa tính tình, gia hỏa này không riêng gì ngoài miệng rất cứng, cá tính cũng rất cứng, có thể tại hoàn cảnh này một mình người còn sống sót, đều không phải là người hiền lành.

“Lần này coi như ta thiếu ngươi!” Hứa Nhược Oánh vứt xuống một câu, bước nhanh nhảy xuống thềm đá, hướng phía bưu cục căn cứ chạy chậm rời đi.

Thân ảnh của nàng từ từ không vào rừng ở giữa, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Vu Hoành nhìn chăm chú lên nàng, thẳng đến triệt để nhìn không thấy người, mới đóng cửa lại, nhảy xuống thềm đá, đi vào trước đó Jenny nằm bãi cỏ.

Hắn ngồi xổm người xuống, tại dính v·ết m·áu bụi cỏ bên cạnh cẩn thận quan sát, rất nhanh liền tìm tới hai viên biến hình làm bằng đồng đ·ạ·n.

Đưa tay đem hai viên đ·ạ·n nhặt lên, hắn thở dài một tiếng, quay người trở lại sơn động phòng an toàn.

Đóng cửa lại, lúc này tất cả phù trận đều đã bổ sung viên mãn.

Hắn đưa tay đặt tại một viên đ·ạ·n bên trên.

‘Cường hóa đ·ạ·n, phương hướng là: Khôi phục trạng thái bình thường.’

‘Độ hoàn hảo không đủ.’

Hắc ấn cho ra phản hồi, để Vu Hoành lông mày có chút nhăn lại.

Hắn lại lần nữa đổi phương hướng.

‘Cường hóa đ·ạ·n, phương hướng là tăng cường kiên cố độ.’

Lần này hắc tuyến lóe lên, tựa hồ xong rồi.

Một cái đếm ngược hiện lên ở đ·ạ·n mặt ngoài, rất nhỏ.

‘13 phút.’

Hắn thở hắt ra, đem đ·ạ·n buông xuống, lại đem trước đó s·ú·n·g ngắn lấy xuống, phóng tới cùng một chỗ.

Sau đó chính là chờ đợi thời gian, nhìn có thể hay không đem đ·ạ·n trở về hình dáng ban đầu.

Hồi tưởng lại trước đó Hứa Nhược Oánh lời nói, dùng Huy Thạch chế tạo một cái hoàn toàn không gian phong bế, liền có thể ẩn núp tránh đi Quỷ Ảnh Ác Ảnh… .

“Đúng rồi, cái kia nghiên cứu sổ tay cũng quên cho Hứa Nhược Oánh nhìn.” Hắn ánh mắt trên mặt đất túi nhựa chợt lóe lên.

“Chỉ có thể chờ đợi lần sau, mặt khác, Huy Thạch chế tạo không gian phong bế có thể ẩn núp Quỷ Ảnh, như vậy phù trận là Huy Thạch phấn chế tác, hắn là cũng có thể có cùng loại hiệu quả mới đúng… Ta hoàn toàn có thể đem phù trận che kín toàn bộ phòng an toàn sơn động… .”

Hắn nghĩ tới liền làm, cấp tốc xuất ra Đại Huy Thạch mực nước, ở trên tường trên mặt đất, trên đỉnh đầu trên cửa, tất cả trống không chỗ, quay người chỗ, đều vẽ lên Đại Huy Thạch phù trận.

Không bao lâu, đ·ạ·n cường hóa hoàn tất.

Hắn trở lại s·ú·n·g ngắn cùng đ·ạ·n một bên, ngồi xuống cầm bốc lên đ·ạ·n.

Lúc trước vặn vẹo biến hình đ·ạ·n đã khôi phục bình thường, mặt ngoài màu sắc cũng từ màu đồng biến thành màu đen bạc, tựa hồ ngay cả chất liệu đều triệt để đổi.

Vu Hoành đem nó thử nhét vào băng đ·ạ·n.

Răng rắc.

Đ·ạ·n bị kẹt lại…

"Lớn nhỏ không đúng, hơi lớn một chút… ." Hắn lấy ra cẩn thận quan sát, phát hiện sau khi cường hóa đ·ạ·n, kích cỡ biến lớn một vòng.

"Xem ra là không được…" Hắn thả tay xuống s·ú·n·g cùng đ·ạ·n, đem nó toàn bộ ném đến nơi hẻo lánh.

Ăn một cây thanh protein, uống một chén nước, lại hướng trong miệng điểm thi đấu nấm khô, một trận điểm tâm liền giải quyết.

Tiếp lấy chính là lần lượt cường hóa quay người chỗ phù trận. Chỉ cần tất cả phạm vi đều bao trùm ở, hắn là có thể đưa đến trước đó Hứa Nhược Oánh nói tới ẩn tàng công hiệu.

Cường hóa mãi cho đến giữa trưa, mới hoàn thành gần một nửa, ngược lại là bên ngoài không tiếp tục xuất hiện Ác Ảnh động tĩnh.

Cái này khiến Vu Hoành an lòng không ít.

Hắn nghĩ nghĩ, võ trang đầy đủ ra phòng an toàn, hướng phía bưu cục phương hướng tiến đến.

Lần này Ác Ảnh để hắn thật sâu minh bạch tình báo đáng ngưỡng mộ, nếu như ngay từ đầu là hắn có thể biết Huy Thạch có thể tạo dựng ẩn núp mật thất tin tức này, hắn cũng không cần tiêu hao nhiều như vậy Đại Huy Thạch cùng phù trận, đi đối kháng Quỷ Ảnh cùng Ác Ảnh.

Cho nên, vì tiến một bước thu hoạch càng nhiều tình báo, hắn quyết định, cùng mới tới người phát thư thương lượng một chút tiếp xuống an bài.

Lão Vu c·hết rồi, Jenny mẹ con cũng đ·ã c·hết, tiếp xuống nhất định phải có người phụ trách nuôi dưỡng cây nấm ăn thịt, nếu không tất cả mọi người đến c·hết đói. Người phát thư kia dám một mình đến Bạch Khâu thôn phụ cận đất hoang, tuyệt đối có có thể một mình sinh tồn sống sót ỷ vào.

Cho nên, đi tìm hắn tuyệt đối không sai.

Trên đường đi, Vu Hoành hết sức chăm chú, tùy thời chú ý đến bên cạnh bốn phía động tĩnh, sợ Ác Ảnh Khô Nữ đột nhiên có xuất hiện vây quanh chung quanh.

Rất nhanh hắn đi vào trước đó Eve ngã xuống đất địa phương.

“Quần áo đâu?”

Hắn nhíu mày lại, lúc trước trên đồng cỏ không nhìn thấy Eve quần áo.

Phải biết Eve quần áo trên người thế nhưng là mang theo hắc thủ ấn, còn bị hắn đè ép tảng đá, chỉ bằng vào gió là không thể nào gợi lên thổi đi.

Nhưng bây giờ…

Vu Hoành ánh mắt lại trên đồng cỏ không ngừng tới lui, nhưng từ đầu đến cuối không có phát hiện Eve quần áo ở đâu.

Rơi vào đường cùng, hắn tăng tốc bước chân, hướng phía bưu cục thạch ốc tiến đến.

Không có vài phút, đứng ở thạch ốc trước cửa, hắn gõ gõ phía ngoài chất gỗ hàng rào.

Bang bang bang!

Chờ trong chốc lát, trong nhà đá truyền ra một tiếng lay động.

Một cái cao tráng nam tử mặc màu xanh sẫm sau lưng, mở cửa đi ra, chính là Lý Nhuận Sơn, mới tới người phát thư.

“Người sống?”

Hắn cảnh giác xa xa hỏi một câu.

“Ta là Vu Hoành, ở tại phụ cận, trước đó chúng ta gặp qua.” Vu Hoành trả lời.

“Ngươi thấy trước đó trên đồng cỏ bộ kia mang hắc thủ ấn y phục a?”

“Cùng một chỗ đốt đi.” Lý Nhuận Sơn ngón tay bên phải một đống tro tàn màu đen, “May mà ta mang theo Ẩn Vụ, cũng còn tốt ngươi hôm qua không đến, nếu không đốt cháy lúc bị Ác Ảnh nhìn thấy, hẳn phải c·hết không nghi ngờ.”

Vu Hoành không biết đối phương nói Ẩn Vụ là cái gì, nhưng nhìn thấy đống kia tro tàn màu đen, trong đó có cái này Eve trên thân đai lưng kim loại chụp, liền biết đối phương lời nói không ngoa. Đúng là đốt đi.

Hắn ánh mắt quay trở lại, lại lần nữa rơi vào trước mắt cái này mới người phát thư trên thân. Đang muốn mở miệng nói chuyện.

“Ba ba, ta có thể đi ra sao?” Một cái thanh thúy nũng nịu nữ hài thanh âm, từ trong nhà đá truyền ra.

“Tạm thời đừng đi ra, ta tại cùng người nói chuyện. Ngươi trước giúp ta nhìn xem cái nắp, đừng để bọn chúng mọc ra tới.” Lý Nhuận Sơn quay đầu lớn tiếng căn dặn.

Trở về nói, hắn lại đem ánh mắt thả trên người Vu Hoành.

“Thế nào, muốn mua đồ vật, hay là gửi thư, hoặc là hệ thống tin nhắn vật phẩm? Giá cả dễ thương lượng.”

“… .” Vu Hoành không phản bác được, vượt qua đối phương, hắn nhìn thấy thạch ốc cửa sổ một bên, mọc ra một cái lông xù cái đầu nhỏ.

Đó là tiểu nữ hài, nhiều lắm là 11~12 tuổi, cột bím tóc, khuôn mặt trắng noãn nhục đô đô, nhìn qua thịt mỡ phân lượng không nhẹ.

“Thế nào? Muốn hay không mua chút đồ vật? Nghe nói các ngươi chỗ này thế nhưng là có Huy Thạch Tủy có thể thu, tùy

tiện mua cái gì đều rất có lời!” Lý Nhuận Sơn vẫn đứng tại chỗ cười nói.

Chương 045: Ý nghĩ (3)

Chương 045: Ý nghĩ (3)

“Là dự định mua chút, đó là ngươi… ?” Vu Hoành nhìn xem cô gái mập nhỏ kia, nhỏ giọng hỏi.

“Ừm nữ nhi của ta, Asena.” Lý Nhuận Sơn cười nói, “Nàng rất hiểu chuyện, còn biết vẽ tranh, có rảnh ta cho ngươi xem một chút nàng vẽ bức tranh, rất xinh đẹp.”

Hắn vừa nói, một bên từ trong túi tiền rút ra một tấm cuốn lại giấy trắng.

Trên giấy viết từng hàng có thể trao đổi đồ vật.

‘Có thể ăn rau dại’ .

‘Đùi trâu cây nấm’ .

‘Vệ sinh con gián’ .

‘Đuôi đỏ thằn lằn’ .

‘Định chế đồ dùng trong nhà nhỏ’ .

‘Hệ thống tin nhắn thư tín’ .

‘Hệ thống tin nhắn vật phẩm’ .

‘Ngọn nến’ .

‘Cơ bản sinh tồn kỹ năng giảng dạy’ .

‘Cơ bản cách đấu kỹ năng giảng dạy’ .

‘Cơ bản s·ú·n·g ống đao cụ kỹ năng giảng dạy’ .

“… . .” Nhìn xem cái này cực kỳ tường tận một mảnh trao đổi biểu, Vu Hoành trầm mặc.

“Khó trách ngươi dám một mình mang đứa bé tới loại này hoang sơn dã lĩnh, quả nhiên lợi hại!” Hắn thấp giọng cảm khái nói.

“Quá khen quá khen…” Lý Nhuận Sơn mỉm cười, “Những này kỳ thật đều là thân là người phát thư thiết yếu kỹ năng, dù sao có địa phương, cái gì đều thiếu, chỉ có thể toàn bộ tự mình làm.”

“Vậy những thứ này đồ vật có thể sử dụng cái gì đổi?” Vu Hoành hỏi, “Ta nhìn phía trên đều không có tiêu ký giá cả.”

“Nhìn các ngươi có cái gì, tỉ như ta hiện tại ngay tại bồi dưỡng cây nấm, nuôi dưỡng con gián, đồ ăn cùng uống nước tương đối thiếu, nếu như ngươi có thể chống đỡ một chút, cũng có thể làm trao đổi vật tiến hành giao dịch. Đương nhiên nếu có Huy Thạch cùng Đại Huy Thạch vậy thì càng tốt hơn.” Lý Nhuận Sơn cười nói.

“Đại Huy Thạch ta có, nhưng giá cả đến nói chuyện… . Mặt khác, nếu như ta hối đoái cái này cơ bản sinh tồn sổ tay, ngươi chẳng lẽ sẽ dạy ta làm sao nuôi dưỡng cây nấm sao?” Vu Hoành hỏi.

“Cũng được, chủ yếu nhìn ngươi cần gì, thiếu khuyết cái gì, tra khuyết bổ lậu.” Lý Nhuận Sơn gật đầu.

“Những này kỳ thật cũng không tính cơ mật, đều là dã ngoại sinh tồn nhất định năng lực.”

Vu Hoành gật đầu, nhìn như vậy đến, cái này Lý Nhuận Sơn so với trước đó người phát thư tới nói, rõ ràng toàn năng rất nhiều.

“Ta muốn xin ngươi giảng dạy ta nuôi dưỡng cây nấm cùng thằn lằn phương pháp, còn có cơ bản cách đấu kỹ năng, s·ú·n·g ống kỹ năng. Giá cả tính thế nào?”

“Có dư thừa đồ ăn sao? Ta chỗ này ăn có chút không đủ.” Lý Nhuận Sơn hỏi.

“Cái này có thể chứ?” Vu Hoành xuất ra một cây thanh protein đưa tới.

“Cái này một cây có thể chống đỡ một ngày không đói bụng, rất no bụng, là chính ta làm.”

Lý Nhuận Sơn nhíu mày, tiếp nhận thanh protein, nhìn một chút.

“Có thể thử một chút?”

“Đương nhiên.” Vu Hoành gật đầu.

Lý Nhuận Sơn cầm lên ngửi ngửi, sau đó nho nhỏ vịn một chút nhét vào trong miệng, nheo lại mắt, trên mặt gạt ra một mảnh nhàn nhạt nếp nhăn.

“Nhiệt lượng rất cao! Có hạt vừng, đậu phộng, mỡ bò, đường, bơ, mì gạo… . Ân, còn có rất nhiều ta ăn không ra được đồ vật… . Thứ này, không thể nào là ngươi làm, ngươi không có nhiều tài liệu như vậy.”

Vu Hoành trong lòng giật mình, không nghĩ tới đối phương thế mà lợi hại như vậy, thưởng thức liền phân biệt ra được nhiều tài liệu như vậy. Phải biết cái này thanh protein độ ngọt cực cao, đại bộ phận hương vị đều bị che lại, hắn là một chút cũng ăn không ra. Không nghĩ tới…

“Ngươi nói không sai, đây là ta trước kia hàng tồn, số lượng xác thực không nhiều lắm, ngươi liền nói có thể hay không đổi a?” Hắn mặt ngoài mặt không đổi sắc.

“Có thể, ngươi muốn đổi nuôi dưỡng kỹ thuật, ta tính ngươi mười cái cái này, điều kiện tiên quyết là ngươi cái này một cây thật có thể chống đỡ một ngày.” Lý Nhuận Sơn gật đầu.

“Mặt khác mấy thứ… Chiến đấu cùng s·ú·n·g ống… . Chiến đấu chia rất nhiều loại nhỏ, mà lại đối với nhiệt lượng yêu cầu cực cao, ăn uống bổ sung nhất định phải đúng chỗ, nếu không ngược lại sẽ tổn thương thân thể, ta đề nghị ngươi trước tuyển chia nhỏ học tập. Tỉ như quyền kích, mặt đất kỹ, thối pháp, đao thuật các loại.

S·ú·n·g ống mà nói, ta nhiều lắm là cho ngươi ta ghi chép sổ tay, chính ngươi đi luyện, nói thật, hiện tại đ·ạ·n thiếu, phía trên bởi vì s·ú·n·g ống đối với hắc tai không dùng được, đã đem đại lượng xưởng quân sự đổi thành cách dùng khác. Cho nên s·ú·n·g đ·ạ·n cái gì, là dùng một chút ít một chút . Bình thường chỉ dùng tại đối nội. Ta đề nghị ngươi đổi thành xạ kích, vừa vặn ta tại ná cao su bên trên rất có tâm đắc."

"Ná cao su? ?" Vu Hoành trừng mắt nhìn, hoài nghi mình nghe lầm.

"Ừm, đúng thế. Liền cái này." Lý Nhuận Sơn từ sau eo rút ra từng thanh từng thanh chuôi có trứng gà lớn như vậy kim loại ná cao su, phía trên treo gân đ·ạ·n gân khoảng chừng hơn mười cây.

"Có thể suy nghĩ một chút, mặc dù phí sức điểm, nhưng là đ·ạ·n dược dùng tảng đá cũng được, tùy chỗ đều có thể nhặt được, lực sát thương cũng đầy đủ."

"Ừm… . Ta ngẫm lại trước… ." Vu Hoành không phản bác được.

"Đã ngươi biết nuôi dưỡng kỹ thuật, nghe ngươi mới vừa nói, ngươi thật giống như đã bắt đầu trồng nấm rồi?"

"Vâng, rất nhanh một tuần lễ liền có thể ra nấm, sau đó tuần hoàn đứng lên rất nhanh, ta mang theo trồng." Lý Nhuận Sơn gật đầu.

"Cho nên ta hiện tại cần một tuần đồ ăn số lượng, ngươi thanh protein này nếu như có thể cho ta một tuần mười bốn cây số lượng, ta có thể đổi lấy ngươi sinh tồn sổ tay dạy bảo cùng ba lần chiến đấu phân loại huấn luyện."

Vu Hoành dù sao cũng hơi tâm động.

Sinh tồn sổ tay nếu như có thể đạt được, chính hắn liền có thể tiếp tế đồ ăn, không cần tông sư dựa vào ngoại nhân.

Mà cách đấu kỹ năng… . Cũng là hắn vừa cần, bởi vì trang bị áo chống đ·ạ·n hắn là sớm muộn có thể cường hóa đi ra, đến lúc đó tại s·ú·n·g ống dần dần bị đào thải điều kiện tiên quyết, chiến đấu vật lộn liền thành tương đương mấu chốt năng lực.

Trọng yếu nhất là, hắn luyện ra được cao cấp rèn luyện thể năng pháp, cực lớn cường hóa hai chân của hắn lực chân, cùng toàn thân thể năng năng lực bay liên tục.

Cho nên… . Đến phòng ngừa chu đáo đứng lên.

Lần trước nếu không có s·ú·n·g, hắn xác định vững chắc đánh không lại Jenny. Mà nếu là Jenny có áo chống đ·ạ·n, hắn cũng xác suất lớn muốn nhào.

Nói đến, nếu như xuất hiện một cái mặc áo chống đ·ạ·n, động tác linh mẫn không dễ b·ị b·ắn trúng chiến đấu hảo thủ, cấp tốc cận thân.

Chính mình khả năng liền muốn xong.

'Cái này nguy hiểm nhưng so sánh hắc tai cùng Quỷ Ảnh Ác Ảnh phiền phức nhiều… . Tối thiểu những này không biết ý đồ dùng các loại biện pháp mở khóa… .' Vu Hoành trong lòng tính toán.

Hắn tính một cái mình bây giờ thanh protein số lượng, tất cả thịt khô đều đã chuyển hóa thành thanh protein, chính mình tăng thêm vơ vét đến hai túi thịt khô, toàn bộ chuyển hóa qua đi, tổng cộng là ba mươi sáu cây thanh protein.

Nếu như trao đổi cho đối phương mười bốn cây, chính mình còn lại hai mươi hai cây, đủ.

"Có thể, một tuần lễ ra nấm, có thể bổ sung mà nói, không có vấn đề." Vu Hoành tính toán rõ ràng sau gật đầu đồng ý.

"Vậy thì tốt quá, ta đều dự định mỗi ngày sức ăn giảm phân nửa, giúp đại ân." Lý Nhuận Sơn cười nói, "Như vậy, ngươi muốn đối phương diện nào cách đấu kỹ năng? Quyền pháp, đao pháp, thối pháp, mặt đất kỹ ta đều biết."

"… . Thối pháp đi." Vu Hoành cảm thấy mình hai chân là càng luyện tháng có lực, tiếp tục cường hóa sở trường, mở rộng đối với người ưu thế, mới là lựa chọn tốt nhất.

"Lựa chọn tốt, trước luyện chân chạy cũng nhanh! Không cần chạy nhanh hơn Quỷ Ảnh, chỉ cần so người bên cạnh càng

nhanh là đủ rồi. Hắc tai cũng giống như vậy.” Lý Nhuận Sơn cười hắc hắc âm thanh.

Hai người ước định cẩn thận một hồi trao đổi thời gian, sau đó cấp tốc tách ra.

Vu Hoành trở về cầm thanh protein, đếm xong số lượng về sau, lại lần nữa đi vào bưu cục.

Hai người cách thạch ốc rào chắn đứng vững.

“Đây là ngươi muốn sinh tồn sổ tay, còn có ta sửa sang lại thối pháp cơ sở huấn luyện trình tự, lấy trước đi xem một chút, không hiểu đến hỏi ta.” Lý Nhuận Sơn đem hai quyển sách nhỏ giao cho Vu Hoành, sổ kia biên giới có nhiều cũ nát mài mòn, xem xét chính là đã sớm lý hảo.

“Xem hết nhớ kỹ đưa ta, ngươi sao chép cũng được, đừng cho ta làm hư liền tốt.”

Vu Hoành im lặng tiếp nhận sổ, nhìn xem chính mình thanh protein cái túi bị đối phương lấy đi, trong lòng ít nhiều có chút cảm giác bị hố.

Sớm biết cũng chỉ cho hai quyển sổ, hắn cũng không nguyện ý tốn nhiều như vậy thanh protein đổi.

Cầm lấy sổ, nhặt sinh tồn sổ tay lật ra nhìn.

Bên trong tờ thứ nhất liền rõ ràng viết: Sinh thái tuần hoàn nuôi dưỡng hệ thống tường giải.

“Trở về từ từ xem đi, có vấn đề đến hỏi ta a, bất quá chỉ hạn ba lần. Sinh tồn phương diện ba lần, thối pháp phương diện ba lần.” Lý Nhuận Sơn cười tủm tỉm nhắc nhở.

“Ba lần? Trước đó ngươi làm sao không đề cập tới?” Vu Hoành im lặng.

“Trước đó là trước kia, luôn không khả năng ta liền vì ngươi một chút như thế ăn uống, còn muốn dạy ngươi cực kỳ lâu a? Hết thảy liền hơn mười ngày ăn uống, chính ngươi tính toán đáng giá sao?” Lý Nhuận Sơn cười nói.

Hắn tựa hồ rất ưa thích cười, rõ ràng rất cường tráng một người, khôi ngô cao lớn, nhưng cười một tiếng đứng lên liền cho người ta một loại gian trá đầy mình tính toán cảm giác.

"… . Tốt a…" Vu Hoành cũng có thể lý giải, "Dạng này, nếu như về sau ta có vấn đề, vượt ra khỏi ba lần, còn muốn đến hỏi, ta hoa Đại Huy Thạch cùng ngươi đổi, một lần hai giờ, như thế nào?"

"Đại Huy Thạch… ." Lý Nhuận Sơn ánh mắt khẽ nhúc nhích, "Được, hai giờ cũng coi như có lời."

"Vậy thì tốt, ta về trước đi nhìn kỹ một chút." Vu Hoành gật đầu, từ từ lui ra phía sau, thẳng đến hơn mười mét về sau, hắn cấp tốc quay người xông vào cánh rừng, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Chạy lúc, hắn sau lưng đeo s·ú·n·g ngắn hình dáng ngoài ý muốn nổi bật đi ra, để Lý Nhuận Sơn nhìn thấy.

Lý Nhuận Sơn da mặt không tự chủ cười cười, ước lượng xuống trong tay thanh protein, quay người hướng phía thạch ốc đi đến.

"Asena, nhìn xem ta mang về cái gì? Ăn ngon đồ ngọt!" Hắn nhẹ nhõm vui sướng vào cửa, chỉ chốc lát sau trong nhà đá liền truyền ra tiểu nữ hài tiếng hoan hô.

"Lại là nữ nhi? Độc thân mang nữ nhi tới chỗ như thế… ." Vu Hoành đi tại trên đường trở về, trong lòng ẩn ẩn có suy đoán.

'Jenny như vậy, cái này Lý Nhuận Sơn cũng như vậy. Chẳng lẽ lại hắn cũng là bởi vì nữ nhi xảy ra sự cố, mới mang theo tới ý đồ lợi dụng Huy Thạch bệnh giải quyết vấn đề?'

Từ quyển kia sổ tay thí nghiệm ghi chép đến xem, Huy Thạch bệnh tựa hồ có thể triệt tiêu một chút bên ngoài hắc tai mang tới ấn ký cùng phiền phức.

'Nếu không nếu như không có nhất định nhu cầu, ai lại nguyện ý rời đi các phương diện đều rất hoàn thiện Hi Vọng thành nội thành, đi vào như thế xa xôi địa phương nguy hiểm.'

Một đường trở lại sơn động, Vu Hoành đem hai quyển sổ buông ra.

Cầm lấy bản thứ nhất sinh tồn sổ tay, lật ra, trừ ra trang đầu tiêu đề, phía sau thế mà còn có mục lục.

‘Cây nấm nuôi dưỡng ——1 đến 4 trang ‘

‘Con gián nuôi dưỡng ——5 đến 8 trang ‘

‘Thằn lằn nuôi dưỡng ——9 đến 13 trang’ .

Hắn tiếp tục về sau lật.

‘Cây nấm nuôi dưỡng cần đầy đủ đất mùn, sạch sẽ khuẩn chủng, thích hợp hoàn cảnh. Bởi vì bây giờ hoàn cảnh đặc thù, chúng ta thích hợp nuôi dưỡng cây nấm chủng loại cũng không nhiều, bởi vậy, tại trải qua mấy ngàn lần nếm thử về sau, Ngân Tháp liên hợp cơ cấu nghiên cứu khai phát ra một loại tên là nấm đùi trâu đặc thù khuẩn chủng. Loại cây nấm này ẩn chứa phong phú protein, dầu trơn cùng nhiệt lượng đều so điều kiện tương đương nhau mặt khác cây nấm khuẩn chủng chỗ cao bốn thành trở lên.’

‘Mấu chốt nhất một điểm là, nấm đùi trâu thuộc về không ánh sáng khuẩn chủng, hoàn toàn không cần chiếu sáng liền có thể sinh trưởng, cực kỳ thích hợp dưới mặt đất hoàn cảnh trồng trọt. Phía dưới là trồng trọt cần thiết chuẩn bị.’

Vu Hoành nhìn một chút phía dưới sơ đồ.

Một cái rương nuôi dưỡng nấm, hình chữ nhật giống như là cái hòm gỗ lớn.

Một túi sạch sẽ khuẩn chủng. Tựa như một cây dài bằng cánh tay thổ nhưỡng hình trụ, bên ngoài p·hát n·ổ thật dày màu trắng vải plastic.

Một đống đen sì bùn đất, một bên dùng chữ nhỏ tiêu ký lấy: Đất mùn.

Chương 0 46: Ý nghĩ (4)

Chương 0 46: Ý nghĩ (4)

Vu Hoành lật nhìn đến tiếp sau giao diện.

‘Đất mùn cần từ cây cối phía dưới đào móc, xin mời tận khả năng đào móc hư thối cành lá khá nhiều khu vực, như vậy đào ra bùn đất dinh dưỡng phong phú hơn. Khai quật ra sau bùn đất, cần trước đặt ở dưới ánh mặt trời bạo chiếu ba ngày, lấy phơi c·hết trong đó trứng trùng cùng cỏ dại hạt giống… .’

Phía sau là tương quan như thế nào đem đất bỏ vào trong rương, như thế nào bảo trì hoàn cảnh độ ẩm, cần tưới bao nhiêu nước, như thế nào để vào khuẩn chủng, như thế nào khoảng cách bao lâu đi quan sát, gặp được những vấn đề kia nên xử lý như thế nào.

Chờ chút các loại vấn đề chi tiết, cái gì cần có đều có.

Ngắn ngủi vài trang giấy, ghi chép nội dung không có nửa điểm là dư thừa, thậm chí còn có nhằm vào phối nhiễm nấm như thế nào dự phòng nhắc nhở.

Xem hết nuôi dưỡng cây nấm bộ phận về sau, Vu Hoành trong lòng đại khái đối với như thế nào nuôi dưỡng có quá trình quy hoạch.

“Mấu chốt là không có khuẩn chủng, còn có rương nuôi dưỡng!” Hắn nhíu mày, “Nguyên lai tại chỗ này đợi lấy ta.”

Hắn trở về trước đó một tờ, nhìn thấy phía dưới viết một hàng chữ: Như cần mua sắm khuẩn chủng cùng rương nuôi dưỡng, có thể đến hỏi thăm cụ thể giá cả.

Im lặng lắc đầu, Vu Hoành tiếp tục cường hóa mới một cái phù trận, sau đó lật xem nội dung phía sau.

Lần này hắn lật được nhanh chút, chỉ là đại khái liếc nhìn một lần.

Sau đó hắn phát hiện một vấn đề.

‘Cây nấm này nuôi dưỡng lại là mặt khác nuôi dưỡng cơ sở?’

‘Nuôi ra cây nấm về sau, lại dùng nó đến nuôi con gián, con gián nuôi nhiều một ít về sau, lại dùng lúc nào tới nuôi thằn lằn. Một vòng tiếp một vòng… . Nhưng mỗi một vòng ban sơ hạt giống, đều được từ bưu cục mua.’

Hắn hiện tại là cuối cùng minh bạch, trước đó lão Vu là thế nào một người cung cấp cây nấm con gián thằn lằn ba loại thức ăn.

Về phần rau dại, trong rừng rậm khắp nơi đều là, hắn đi theo cà lăm cùng một chỗ, đã sớm quen biết không ít.

Xem hết sinh tồn sổ, Vu Hoành lại cầm lấy chiến đấu thối pháp sổ.

“Ngô… .” Hắn có chút im lặng nhìn xem trên sách bức hoạ.

Hết thảy sổ này liền ba chiêu.

Đá thấp, nghiêng người bắt đạp, đá lên.

Đá thấp dựa theo trong hình vẽ, chính là xuất thối đá người bắp chân, để cho người ta mất đi cân bằng té ngã.

Nghiêng người bắt đạp cái này tương đối hung ác, là một thanh bắt lấy đối phương cánh tay, nghiêng người dùng chân gót đạp đối phương phần eo. Bởi vì bị kéo cánh tay, cùng bị đạp bộ vị hình thành xé rách lôi kéo, cho nên một chiêu này lực sát thương cực lớn. Một khi thành công, người bình thường trong nháy mắt liền sẽ bị trọng thương n·ộ·i· ·t·ạ·n·g, ngã xuống đất không dậy nổi.

Đá lên thì là đơn giản nhất một chiêu, chính là chân hướng đối phương giữa hai chân yếu hại đá trên.

‘Liền ba chiêu này… . Chính ta nghĩ lung tung cũng khó nói có thể nghĩ ra tới… .’ Vu Hoành không phản bác được, tiếp

tục lật qua.

Phía sau nội dung ngược lại để hắn có chút hứng thú.

Trên sách viết gặp được các loại tình huống, các loại trạng thái, chính mình ở vào các loại tư thế cơ thể cùng tư thế lúc, phải làm thế nào nhanh nhất sử xuất ba chiêu kia thối pháp.

‘Cái này còn tạm được… .’ hắn khẽ gật đầu.

Tại cẩn thận nghiên cứu hai quyển sổ về sau, bên ngoài trời đã vừa đen.

Hắn luộc rồi ăn ăn về sau, phát lên lửa, lại tiếp tục cường hóa phù trận.

Như vậy liên tục ba ngày, hắn cái nào đều không có đi, không phải trong sơn động rèn luyện cao cấp rèn luyện thể năng pháp, chính là nghiên cứu cùng sao chép sinh tồn sổ tay cùng thối pháp sổ tay.

Sau khi cường hóa bút than đường cong cực kỳ nhọn mảnh, rất nhanh liền đem hai quyển sổ nội dung đều sao chép xuống tới.

Sao chép địa phương là Vu Hoành dùng lưỡi búa bổ ra tới mỏng tấm ván gỗ, từng khối tấm ván gỗ chồng lên nhau, liền thành một quyển sách.

Sao chép sau khi hoàn thành, hắn liền đem sổ trả lại cho Lý Nhuận Sơn, cũng hỏi mất rồi ba cái chính mình để dành tới nan đề.

Lý Nhuận Sơn rất sảng khoái trả lời xong vấn đề, liền bắt đầu chào hàng chính mình mới làm ra rương nuôi dưỡng nấm cùng sạch sẽ khuẩn chủng, cùng huấn luyện thối pháp phải dùng đơn sơ mộc nhân.

Gia hỏa này là nhắm chuẩn Vu Hoành liều mạng hao lông cừu.

Nhưng vì tự cấp tự túc, Vu Hoành vẫn là dùng Đại Huy Thạch mua cái rương cùng khuẩn chủng.

Mang về về sau, hắn bắt đầu đào đất bạo chiếu, đồng thời vì đó sau nuôi dưỡng chuẩn bị đầy đủ sạch sẽ nước.

Trong sơn động cũng cần đơn độc đào một cái không gian, làm nuôi dưỡng cây nấm gian phòng.

Mặc dù có chuyên môn rương nuôi dưỡng, nhưng cây nấm thành thục bay ra bào tử, chỉ cần có khe hở liền có thể bay ra, nguy hại khá lớn.

Hắn cũng không muốn giống lão Vu như thế ho khan phát nhiệt thân thể suy yếu.

Rất nhanh, lại là hai ngày đi qua.

Vu Hoành tất cả phù trận, rốt cục toàn bộ cường hóa hoàn thành. Phù trận bao trùm toàn bộ sơn động, tất cả ngõ ngách đều bị hoàn mỹ che khuất, tạo thành tiêu chuẩn Huy Thạch mật thất trạng thái.

Hắc ấn cũng rốt cục có thể đưa ra nhàn rỗi, cường hóa những vật khác.

Mà Vu Hoành muốn cường hóa, cũng là khẩn yếu nhất, là chiến đấu thối pháp sổ.

Sơn động trong phòng an toàn.

Hắn lẳng lặng nhìn xem trước mặt gấp lại cùng một chỗ thối pháp sao chép tấm ván gỗ, những tấm ván gỗ này hết thảy có mười ba khối, cộng lại chính là Lý Nhuận Sơn bán cho thối pháp của hắn huấn luyện sổ tay.

‘Trước đó phổ thông huấn luyện thân thể, có thể cường hóa thành cao cấp rèn luyện thể năng pháp, như vậy cái này phổ thông thối pháp cách đấu kỹ… . Có thể cường hóa thành cái gì?’

Vu Hoành trải nghiệm lấy thể nội lại thêm ra tới một tia khí lạnh, hắn đã luyện được hết thảy bốn cái khí lạnh, cái này ý vị hắn có thể tại cực hạn mỏi mệt dưới, bổ sung bốn lần thể lực.

Mặc dù phương diện khác hay là cùng người bình thường không có khác nhau, cũng chính là thường xuyên luyện tập chạy bộ, có thể chạy càng nhanh một chút.

Khí lạnh tồn tại, để Vu Hoành triệt để thành cùng người bình thường phân chia ra tới tiểu siêu nhân!

‘Người bình thường chạy bộ nếu như nhiều nhất có thể chạy 5000 mét, vậy ta liền có thể chạy 5000 mét bốn lần, 20 km. Nếu như nhiều nhất chạy 10 km, vậy ta chính là bốn vạn mét! Loại này sau khi cường hóa cao thể pháp (cao cấp rèn luyện thể năng pháp) tốt nhất chính là càng sớm cường hóa càng tốt, dạng này mới có thể biến thành quả cầu tuyết hiệu ứng, càng ngày càng mạnh.’

Nghĩ tới đây, Vu Hoành thở dài khẩu khí, đưa tay đè lại tấm ván gỗ.

Trong lòng mặc niệm.

‘Cường hóa thối pháp luyện tập sổ tay, phương hướng là: Nội lực võ công thối pháp!’

Hắn lần trước chính là trong đầu khuynh hướng võ công phong cách, mới có thể đem cao thể pháp cường hóa đi ra. Ăn vào ngon ngọt về sau, lần này hắn lại trong đầu tưởng tượng thấy trước kia nhìn qua phim đánh võ hình ảnh.

Hắc tuyến lóe lên.

Lập tức, hắc ấn phản hồi đi ra.

‘Phải chăng bắt đầu cường hóa?’

Vu Hoành cúi đầu xem xét, trên ván gỗ quả thật xuất hiện đếm ngược: 4 ngày 17 giờ 41 phút.

“Thật đúng là đi! ? ?” Trong lòng hắn chấn động, trong mắt toát ra nồng đậm chờ mong.

Cao thể pháp cho hắn rất lớn thể năng ưu thế, mà bây giờ, nếu như sau khi cường hóa thối pháp cách đấu kỹ cũng có thể tăng lên trên diện rộng hắn năng lực chiến đấu, như vậy tại cái này ác liệt hoàn cảnh bên trong, đối đầu người, hắn liền có cực lớn sinh tồn bảo hộ.

Có thể đánh có thể chạy, lại cường hóa nguyên bộ chống đ·ạ·n trang bị, vậy liền thật sự là trang bị đến tận răng!

‘Hy vọng có thể cường hóa cái đủ mạnh!’ Vu Hoành trong lòng chờ mong.

‘Lần trước cường hóa cao thể pháp cũng chỉ bỏ ra hơn chín giờ, lần này lại để cho bốn ngày nhiều, khẳng định xa xa sánh vai thể pháp lợi hại hơn!’

*

*

*

Bạch Hà thị.

U sâm trong thông đạo dưới lòng đất.

Dưới đất là vứt bỏ đường ray, đen kịt mà thỉnh thoảng thấy gỉ đỏ, thường cách một đoạn khoảng cách chính là chất đống các loại tạp vật rác rưởi.

Từ Dương mang theo hai cái đội viên, cầm tay cầm nạp điện đèn pin, dọc theo đường ray biên giới đi vào trong.

Bọn hắn trải qua từng đống tạp vật rác rưởi, trong lỗ mũi có thể ngửi được các loại nồng đậm mùi nấm mốc, nước bẩn việc ngầm h·ôi t·hối.

Ba người vừa đi, một bên tả hữu quan sát.

Trên vách tường hai bên viết đầy loạn thất bát tao các loại đồ án quảng cáo, quảng cáo bên dưới thường cách một đoạn liền có một cái lóe lên ánh sáng gian phòng, trong phòng truyền ra ồn ào chửi mắng, cười to.

Từ Dương cau mày một đường đi đến, rất mau tới đến một cái trên đó viết mèo già quầy rượu gian phòng.

Cửa gian phòng chỗ, hai bên mặt tường mọc đầy nấm mốc xanh, còn mang theo trắng nõn nà phản quang.

Từ Dương ngẩng đầu nhìn lên trên nhìn, phát hiện đường hầm đỉnh tựa hồ rỉ nước, có nhỏ xíu dòng nước thuận vách tường

một đường hướng xuống, tại cửa gian phòng khung xử lý mở, rơi xuống đất.

Hắn buồn nôn cau lại cái mũi, đi vào gian phòng.

Nơi này thật là cái quầy rượu, ánh đèn màu đỏ đem từng cái một mình ghế sô pha nhuộm thành màu đỏ.

Mỗi cái ghế sô pha đều dùng tấm ván gỗ cách ngăn tới.

Bên trong thưa thớt ngồi tầm mười người, có mặc thanh lương nhân viên phục vụ nữ hài tại lui tới đưa lên ăn uống rượu.

Trung tâm một chỗ ghế sô pha một bên, có bốn người vây tại một chỗ lớn tiếng đánh bài. Tiếng ồn chính là từ bọn hắn chỗ này truyền ra.

"Đến chén cây nấm rượu sao?" Từ Dương ba người vào cửa, lập tức đưa tới một cái chỉ mặc ba điểm tấm vải đuôi ngựa nữ hài.

"Tìm người." Từ Dương không kiên nhẫn đẩy ra nàng, thẳng đi hướng quầy rượu nơi hẻo lánh.

Ba người trang bị đầy đủ, một thân thuộc về quân Liên Hiệp quân phục, để trong quán bar chuẩn bị đứng dậy bảo an nhíu nhíu mày, không dám lên trước.

Rất nhanh, ba người đi vào trong góc, một cái chí ít cao hai mét tráng hán khôi ngô trước mặt.

"Bạch Mãng Quách tiên sinh?" Từ Dương trầm giọng hỏi

Tráng hán cúi đầu, hai tay nằm nhoài trên mặt bàn, tựa như nằm sấp một con gấu, tóc đen lộn xộn, trước ngực màu xám sơ-mi rộng mở mấy khỏa nút thắt, lộ ra cường tráng cơ ngực.

Hắn nhìn qua ước chừng tuổi hơn bốn mươi, ngũ quan sầu khổ, con mắt đục ngầu, khóe miệng còn lưu lại nôn vết khô.

Đó là cái không như ý nam nhân.

"Có việc?" Tráng hán lãnh đạm ngẩng đầu, quét mắt Từ Dương ba người.

“Có cái công việc, muốn mời ngươi xuất thủ một chuyến. Thù lao dễ thương lượng.” Từ Dương hạ giọng nói.

“Nói đi, việc gì?” Bạch Mãng lãnh đạm hỏi.

“Đi 200 cây số bên ngoài Huy Thạch quặng mỏ lộ thiên phụ cận, tìm người, bắt hăn trở lại, thời gian trong vòng nửa năm.” Từ Dương trả lời.

“Quá xa, không đi.” Bạch Mãng lãnh đạm nói, ” mà lại người kia tư liệu gì cũng không biết.”

“Chính là cái phổ thông nam tử trưởng thành, khả năng có chút trang bị, nhưng ngay cả đồng dạng phổ thông tân binh đều có thể nhẹ nhõm giải quyết, khó khăn chủ yếu tại trên đường đi.” Từ Dương cấp tốc nói.

“Thù lao chúng ta có thể cho ra năm mươi cân thịt khô, hai mươi cân nấm khô, 100 cân hợp thành bột mì.”

“Quá ít.” Bạch Mãng cũng không ngẩng đầu lên.

“Lại thêm năm khối ngân tệ.”

Từ Dương trầm mặc dưới.

“Tốt, xuất phát trước giao một phần ba tiền đặt cọc, còn lại sau khi trở về giao toàn.”

“Có thể.” Bạch Mãng lãnh đạm nói.

“Ba ngày sau, tới đây gặp lại, đến lúc đó đồ vật cho ta, ta lập tức xuất phát.”

“Tốt!”

Từ Dương ba người rời đi.

Ra quầy rượu, một cái đội viên rốt cục nhịn không được.

“Từ đội, đây chính là năm khối đồng bạc, thật phải đáp ứng hắn? Một khối đồng bạc liền có thể đổi mười đến mười lăm cân thịt khô a!”

“Bạch Mãng thực lực rất mạnh, s·ú·n·g ống chiến đấu ẩn nấp, các phương diện đều rất hoàn thiện, trừ thái độ không tốt, mặt khác đều được. Mà lại, chỉ cần có thể bắt lấy người kia, hết thảy không là vấn đề. Nếu như người kia không có, cái kia coi như Bạch Mãng nhiệm vụ thất bại, đến lúc đó chúng ta cũng không cần giao đến tiếp sau bộ phận.” Từ Dương mỉm cười nói.

“Mặt khác.” Hắn dừng một chút.

“Ngươi nhớ hối đoái giá cả không đúng, hiện tại ngân hàng quốc gia, một khối Ngân Tháp đồng bạc có thể đổi hai mươi ba cân thịt khô. Dù sao, đây chính là có thể tinh luyện Dương Quang hệ liệt tài liệu khoáng vật hợp thành tiền tệ… .”

Chương 0 47: Cường hóa (1)

Rậm rạp trong cánh rừng.

Màu xanh sẫm trên mặt cỏ, một đạo toàn thân mặc áo phòng gai cùng mũ giáp bóng người cao lớn, đang nhanh chóng hướng phía rừng một cái hướng khác đi đến.

Chỉ chốc lát sau bóng người sẽ dừng lại, xoay người kéo trên đất một ít cỏ dại, đem nó nhét vào chính mình trong bao vải.

Bóng người này mang theo thủ sáo bằng da, mặc vỏ cứng trường ngoa, mũ giáp bao bọc cực kỳ chặt chẽ, chỉ lộ ra một đôi mắt cùng một đôi lỗ mũi, tựa như thời Trung cổ võ trang đầy đủ kỵ sĩ.

Hắn sau lưng chỗ cài lấy một thanh đoản đao, hai mắt không ngừng cảnh giác liếc nhìn cảnh vật chung quanh.

Không bao lâu, bóng người phía trước từ từ xuất hiện một tòa màu xám trắng thạch ốc.

Thạch ốc chung quanh có một vòng hình tròn hàng rào gỗ.

Một cái vóc người càng cao hơn tráng tóc ngắn nam nhân, mặc đồ rằn ri ngay tại trong hàng rào bố trí thứ gì.

Nhìn thấy đến gần bóng người tới, nam nhân trên mặt lộ ra theo thói quen mỉm cười.

“Vu huynh đệ, lại tới?”

Người tới đi đến hàng rào bên ngoài dừng lại, chính là lại lần nữa từ trong sơn động đi ra Vu Hoành.

“Ta tại phụ cận chuyển rất lâu, không có phát hiện Ác Ảnh tồn tại.” Vu Hoành ồm ồm nói.

“Ác Ảnh vết tích tại mất đi truyền nhiễm vật dẫn về sau, cách xa nhau ba ngày trở lên liền liền sẽ tại chiếu sáng hạ tiêu mất không thấy. Mặt khác, nếu như ngươi phát hiện Ác Ảnh vật dẫn, tỉ như quần áo, hoặc là lưu lại có hắc thủ ấn vật phẩm, có thể tiến hành nhiệt độ cao đốt cháy, nhưng phải nhớ kỹ, đốt cháy lúc tuyệt đối đừng tại phụ cận quan sát.” Lý Nhuận Sơn giải thích nói.

“Vì cái gì?” Vu Hoành khó hiểu nói.

“Bởi vì đốt cháy lúc, Ác Ảnh sẽ cuối cùng tái hiện một lần, chỉ cần phụ cận 20 mét bên trong có người sống tại, nó liền có thể bộc phát tập kích, chỉ cần g·i·ế·t c·h·ế·t mới người sống, nó liền có thể lại lần nữa lặp lại mới một vòng truyền nhiễm. Rất nhiều nơi, bởi vì không có cách nào triệt để trừ tận gốc Ác Ảnh vết tích, cho nên chỉ có thể lựa chọn di chuyển, ngươi phụ cận thôn trấn chính là như vậy.” Lý Nhuận Sơn thở dài.

“… . Khó trách…” Vu Hoành trong lòng hiểu rõ.

“Trong trấn âm u nơi hẻo lánh quá nhiều, rất dễ dàng ẩn tàng Ác Ảnh vết tích… .”

“Đúng, mà lại Ác Ảnh vết tích sẽ còn tự hành xê dịch phương vị.” Lý Nhuận Sơn đi đến trước đó đốt cháy quần áo đống kia đen sì cạnh đống lửa bên trên, dùng giày đá đá bên trong vật tàn lưu.

“Đống đồ này trước đó còn muốn hướng ta bên này di động qua đến, ta khoảng cách nó xem như gần nhất. Đáng tiếc bị ta kịp thời thiêu hủy, ngăn tại ngoài cửa. Đương nhiên ngươi cũng phải coi chừng, Ác Ảnh dù sao cũng là mới xuất hiện Quỷ Ảnh thuộc loại nguy hại, có thể sẽ xuất hiện chủng loại mới. Rất nhiều kinh nghiệm đều là thông qua nhân mạng từ từ thăm dò đi ra.”

“Nói như vậy… . Lý ca ngươi cùng phía trên còn duy trì liên hệ?” Vu Hoành suy đoán. Nếu như không phải giữ liên lạc, loại này mới nhất Ác Ảnh tin tức tình báo, làm sao cũng không có khả năng dễ dàng như vậy liền bị Lý Nhuận Sơn biết.

“Là như thế này. Trên thực tế đâu ta cũng không gạt ngươi.” Lý Nhuận Sơn cười, “Ta tới đây, nhiệm vụ chủ yếu là trông coi bên này nơi khởi nguồn, đồng thời trông coi Huy Thạch quặng

mỏ lộ thiên, tùy thời cần báo cáo nơi này biến hóa chi tiết trở về. Đương nhiên, cũng có chỗ tốt, thường cách một đoạn thời gian, sẽ có đội tiếp tế đi ngang qua bên này tiện thể cho ta tiếp tế. Tình báo phương diện, ta cũng có mới nghiên cứu ra tới gia cường phiên bản máy truyền tin, có thể trực tiếp cùng bưu chính phía trên liên hệ."

Vu Hoành gật gật đầu, nếu như không phải có như thế bảo hộ, Lý Nhuận Sơn người như vậy khả năng không lớn sẽ mang theo một đứa bé đến như vậy địa phương nguy hiểm.

"Nơi này bóng người cũng không có mấy cái, Lý ca có thể đến, đối với chúng ta cũng là chuyện tốt. Nếu không chúng ta khả năng thật muốn lựa chọn di chuyển." Hắn thở dài.

"Ta một người tới cũng là cần mọi người giúp đỡ phối hợp, hỗ bang hỗ trợ nha. Bất quá… Trước khi đến ta còn tưởng rằng nơi này chí ít còn có năm sáu gia đình… Không nghĩ tới chỉ còn các ngươi hai hộ." Lý Nhuận Sơn nói đến đây cũng là có chút điểm bất đắc dĩ.

"Tốt, không nói những thứ này, ta tới, là muốn mời Lý đại ca giúp ta gửi thư." Vu Hoành nói, hắn từ trên thân xuất ra sớm viết xong tấm ván gỗ tin.

Bởi vì không có giấy, cho nên chỉ có thể dùng ván gỗ mỏng thay thế.

Hắn đem phía bên mình tình huống cụ thể viết chút đi lên, cũng nếm thử tính thả một khối phổ thông phù trận tấm ván gỗ ở phía sau.

Nếu như phù trận có thể gửi đi qua đó là tốt nhất, có thể đến giúp cà lăm cũng coi như không lãng phí.

Nhưng nếu như phù trận nửa đường liền mất đi, hắn lần sau cũng sẽ thay cái biện pháp nếm thử.

Đem tấm ván gỗ lấy ra, Vu Hoành còn tại phía trên phủ mảnh vải.

Tấm ván gỗ có hai khối, đều cũng tại một khối, dùng đinh gỗ liền cùng một chỗ, nhìn qua tựa hồ chỉ là đơn giản thêm dày

kết cấu. Nhưng chỉ có Vu Hoành biết, phía dưới một khối thêm dày tấm, kỳ thật chính là phù trận tấm ván gỗ.

Chỉ là phù trận một mặt kia, bị kẹp ở hai khối đánh gậy ở giữa, ngoại nhân không nhìn thấy.

"Gửi thư a, giá cả có thể có chút quý… Dù sao ta cũng phải chờ đội tiếp tế đến đây mới có thể gửi thư tín." Lý Nhuận Sơn sờ sờ cái cằm, tiếp nhận tấm ván gỗ.

"Cái kia có thể hỏi thăm đội tiếp tế bao lâu có thể tới sao?" Vu Hoành cấp tốc nói.

"Cho ta kế hoạch thời gian là một tháng một lần, nhưng khẳng định sẽ có biến hóa, lần này ta vừa tới nơi này định cư, đội tiếp tế hứa hẹn sẽ ở trong vòng hai tuần đến, tính toán ra, hẳn là không mấy ngày." Lý Nhuận Sơn tính ra nói.

"Vậy chúng ta có thể cùng đội tiếp tế giao dịch a?" Vu Hoành hỏi.

"Đương nhiên không có khả năng. Đội tiếp tế chỉ có thể người phát thư giao dịch, những người khác không có tư cách." Lý Nhuận Sơn lắc đầu.

"Tốt a…." Vu Hoành thoáng có chút thất vọng, nhưng vẫn là có thể hiểu được. Nơi này bưu chính hệ thống tựa hồ tạo thành một cái lấy người phát thư làm hạch tâm sàng chọn cơ chế. Người phát thư trở thành các nơi căn bản nhất nhà phân phối. Cầm giữ to lớn lợi nhuận.

Nhìn như vậy, khó trách Lý Nhuận Sơn nữ nhi có thể trở lên mặt mũi tràn đầy chảy mỡ, không phải là không có đạo lý.

"Tốt, ngươi còn có chuyện gì sao? Hệ thống tin nhắn mà nói, đơn thuần chỉ là gửi thư, phí tổn là một khối Ngân Tháp đồng bạc, bất quá ngươi nơi này nếu như không có, có thể dùng thịt khô thay thế, trước ngươi loại kia phân lượng, mỗi túi mười khối, hết thảy cần mười hai túi."

"Cái gì! ? Bao nhiêu! ?" Vu Hoành hai mắt trợn to, cho là mình nghe lầm.

“Mười hai túi.” Lý Nhuận Sơn buông lỏng nói, “Ta đây là giá ưu đãi, dù sao địa phương mới khách hàng mới, cũng nên cho điểm ưu đãi. Địa phương khác đồng dạng thống nhất đều là mười lăm cân thịt khô.”

“… .” Vu Hoành không phản bác được.

Trầm mặc một hồi lâu, hắn chợt nhớ tới mình trước đó từ hai cái đại binh trên thân vơ vét đến một khối đồng bạc, lập tức từ trên thân tìm kiếm đến lục lọi, rất mau đem cái kia đồng bạc xuất ra.

“Ngân Tháp đồng bạc, là cái này a?” Hắn cầm đồng bạc cho đối phương nhìn.

“A đúng đúng đúng, chính là cái này, ngươi có a, vậy thì dễ làm rồi.” Lý Nhuận Sơn liên tục gật đầu, trên mặt lại lần nữa lộ ra dáng tươi cười.

“Vậy chỉ dùng cái này. Mặt khác, khoảng cách dài máy truyền tin ngươi nơi này có bán sao? Ta chỗ ấy trước đó mua cái máy phát điện năng lượng mặt trời, vừa vặn có thể nạp điện.” Vu Hoành lại hỏi.

“Cái này ta tạm thời không có, bất quá chờ đội tiếp tế tới, có thể cho ngươi hỏi một chút, muốn cái này người hay là rất nhiều, có chút lớn điểm tụ tập, tất cả mọi người ưa thích bán cái này.” Lý Nhuận Sơn gật đầu đáp ứng. “Đúng rồi, nếu như ngươi tại phụ cận phát hiện có người đi qua, có thể thuyết phục đối phương lưu lại định cư, càng nhiều người, bọn ta cũng có thể lại càng dễ tự cấp tự túc, ngươi nói đúng không, không phải vậy cái gì đều được chính mình làm, nhiều ít vẫn là quá mệt mỏi.”

“Ừm tốt.” Vu Hoành gật đầu.

Rời đi bưu cục thạch ốc, hắn cuối cùng mắt nhìn thạch ốc cửa sổ.

Cửa sổ một cái béo ị cái đầu nhỏ chính lặng lẽ nhìn hắn chằm chằm, đen bóng trong mắt nhỏ tràn đầy hiếu kỳ.

“Làm sao vậy, nhìn chằm chằm vào người ta nhìn cái gì?” Lý Nhuận Sơn đi đến bên cửa sổ, đưa tay vuốt vuốt nữ nhi tóc.

“Thúc thúc kia… . Nhìn, có điểm là lạ.” Asena nhỏ giọng trả lời.

“Quái chỗ nào, đây chính là ít có rất bình thường người. Đầu năm nay gặp được người bình thường cũng coi như khó được, rất nhiều nơi người một người sống một mình lâu, đều có chút không bình thường.” Lý Nhuận Sơn cười nói.

Hắn đồng dạng ánh mắt nhìn qua Vu Hoành, nhìn xem bóng lưng kia từ từ càng chạy càng xa, thẳng đến hoàn toàn biến mất tại rừng chỗ sâu, mới thu hồi nhìn mình nữ nhi.

“Không biết… . Bất quá ta chính là cảm giác, thúc thúc kia vô luận xem ai, đều có loại giống như hòn đá cảm giác.” Asena lắc đầu, không biết nên hình dung như thế nào.

“Tảng đá?” Lý Nhuận Sơn cẩn thận tưởng tượng, nhưng không cách nào tưởng tượng ra đây là cảm giác gì.

“Đúng đấy, cái gì còn không sợ, trong lòng rất có lực lượng bộ dáng.” Cô nàng béo Asena cau mày, lại gạt ra một câu.

“Ngô… . Ngươi nói như vậy, quả thật có chút. Lúc đầu mặt ngoài nhìn qua hắn rất bình thường, nhưng cùng địa phương khác người so sánh, hắn có chút quá bình thường, không có loại kia lo lắng hãi hùng cảm giác.” Lý Nhuận Sơn gật đầu, như có điều suy nghĩ.

“Chính là như vậy!” Asena liền vội vàng gật đầu.

“Không có việc gì, mặc kệ hắn là hạng người gì, có ba ba tại, ta sẽ bảo hộ ngươi.” Lý Nhuận Sơn lại lần nữa lộ ra mỉm cười.

“Ba ba tốt nhất rồi.” Asena nheo mắt lại, dùng mặt tại trên tay đối phương cọ.

*

*

*

Vu Hoành từ từ đi tại trên đường trở về, hắn vừa mới thuận đường đi xem bác sĩ Hứa Hứa Nhược Oánh, gia hỏa này thân thể khôi phục rất nhiều, còn đưa một phần nàng tự chế thảo dược phấn.

Vu Hoành cũng trở về tặng đối phương một khối Đại Huy Thạch. Xem như trao đổi.

Chung quanh người sống cứ như vậy mấy cái, phía ngoài hoàn cảnh càng ngày càng ác liệt, hắn cuối cùng vẫn là hi vọng đối phương có thể kiên trì sống sót.

Trên đường trở về, hắn rất nhanh lại đến trước đó Eve quần áo vị trí, một tay nắm vuốt phù trận màu bạc tấm ván gỗ, một tay lấy ra đoản đao, trên mặt đất tìm kiếm một vòng, cũng không có phát hiện quần áo hạ lạc.

Hắn lúc này mới thật tin tưởng, Ác Ảnh vết tích bị Lý Nhuận Sơn giải quyết.

'Từ người này phản ứng đến xem, hắn hẳn không phải là lần thứ nhất xử lý Ác Ảnh vết tích, nhìn qua rất nhẹ nhàng. Lại thêm còn dám mang nữ nhi cùng một chỗ tới, nữ nhi của hắn danh tự cũng không phải bổn quốc phong cách, rất hiển nhiên một nửa khác có thể là người ngoại quốc… .'

Vu Hoành trong lòng phỏng đoán lấy, càng nghĩ càng thấy đến Lý Nhuận Sơn không đơn giản.

Bất quá rất nhanh hắn nghĩ lại, mặc kệ đối phương đơn giản hay không, chỉ cần không nguy hại chính mình, đối phương làm cái gì hắn đều không xen vào.

Thậm chí đối phương năng lực càng mạnh, bọn hắn cũng càng an toàn.

Rất mau trở lại đến sơn động, trên đường đi không chỉ là Ác Ảnh, ngay cả cái Quỷ Ảnh cũng không thấy được, cực kỳ an bình.

Vu Hoành đóng cửa lại, nhìn kỹ một chút đếm ngược, thối pháp cường hóa còn có ba ngày nhiều.

Hắn đè xuống trong lòng chờ mong, uống trước chén nước, sau đó dùng Đại Huy Thạch mài thành bụi phấn, chế tác Đại Huy Thạch mực, lại tiến hành mới phù trận tấm ván gỗ sinh sản.

Hắc ấn tại cường hóa trong lúc đó, hắn cũng không thể nhàn rỗi.

Làm mấy khối tấm ván gỗ phù trận về sau, hắn lại đứng dậy, nấu một nồi thanh protein canh ngọt, một bên uống một bên nghiên cứu phù trận màu bạc phù văn họa pháp.

Phù trận màu bạc có rõ ràng sâu cạn khắc độ yêu cầu, độ khó viễn siêu Đại Huy Thạch phù trận, cho nên hắn cho tới bây giờ cũng không cách nào phục khắc đi ra.

Ăn xong đồ ăn, thời gian đảo mắt liền đến buổi chiều, hắn lại đứng dậy bắt đầu ở trong phòng rèn luyện cao thể pháp.

Mỗi ngày hai canh giờ cao thể pháp, là hắn định cho mình tử nhiệm vụ.

Sau khi hoàn thành, lại nghỉ ngơi hơn nửa giờ, lau lau mồ hôi, bổ sung đồ ăn, thậm chí ngủ một hồi, đây đều là bình thường quá trình.

Chỉ là hôm nay tại rèn luyện sau khi kết thúc, ngay tại lau mồ hôi lúc, đột nhiên Vu Hoành thân thể dừng lại.

Hắn cảm giác phần bụng một chút thật nhỏ vết đốm đang nhanh chóng hội tụ, chỉ chốc lát sau liền hội tụ đến một cây mới khí lạnh bên trên.

‘Cây thứ thư khí lạnh! Càng ngày càng lớn.’ Vu Hoành trong lòng vui mừng, khí lạnh càng thô, hắn lực lượng càng đủ.

Chương 048: Cường hóa (2)

Chương 048: Cường hóa (2)

Cây thứ thư khí lạnh ngưng tụ cùng tăng cường, để Vu Hoành vui sướng trong lòng, tâm tình cũng đã khá nhiều.

Lau xong mồ hôi, hắn nghỉ ngơi một trận, đi đến góc tường, bắt đầu chuẩn bị đào bới mới phòng đơn công cụ.

'Muốn nuôi dưỡng cây nấm cùng thằn lằn các loại, nhất định phải trước đơn mở một gian gian phòng. Chỉ là từ chỗ nào mở, làm sao mở, đến suy nghĩ tỉ mỉ.'

Hắn cầm đao trên mặt đất cắt tới vạch tới, suy nghĩ kết cấu phương án phương vị.

Không bao lâu, bên ngoài sắc trời đen.

Thẳng đến triệt để đen kịt, hắn mới chợt phát hiện, hôm nay Quỷ Ảnh hoàn toàn không đến gõ cửa.

Ngày bình thường, thỉnh thoảng Quỷ Ảnh liền sẽ đến gõ cửa, ngụy trang thành người quen, hoặc là làm bộ người xa lạ tới bái phỏng, ý đồ để cho người ta mở cửa.

Nhưng lần này, tại vừa hoàn thành toàn phong bế Huy Thạch trong không gian, hắn hoàn toàn không nghe thấy bất luận cái gì tiếng đập cửa.

'Xem ra là Huy Thạch ẩn núp pháp có hiệu quả… .' Vu Hoành đi tới cửa trước, nhẹ nhàng kéo ra tấm che một đường nhỏ, nhìn ra ngoài đi.

Bên ngoài đen như mực, cái gì cũng không nhìn thấy.

Xác định không có côn trùng, hắn lúc này mới nhóm lửa lò sưởi trong tường, kéo qua túi ngủ, dựa vào lò sưởi trong tường an tâm ngủ th·iếp đi.

Ấm áp lò sưởi trong tường làm cho cả sơn động không còn âm lãnh, không có Quỷ Ảnh đột nhiên gõ cửa, cũng không còn lo lắng bị đột nhiên làm tỉnh lại bừng tỉnh.

Vu Hoành cứ như vậy đặt mông ngủ thẳng tới ngày thứ hai tiếp cận giữa trưa.

Nếu không phải trong cổ họng quá làm, bị sống sờ sờ làm tỉnh, hắn đoán chừng còn có thể ngủ.

Phong bế trong sơn động.

Cả người hắn quấn tại trong chăn, nhìn qua ngoài cửa xuyên thấu qua khe hở chảy vào ánh nắng, thân thể mềm nhũn làm sao cũng không muốn đứng lên.

'Rất lâu không có ngủ đến như thế an tâm… .' Vu Hoành lẳng lặng nằm, nhìn qua cửa lớn, không nhúc nhích.

Hắn chợt nhớ tới mình trước kia trong nhà, cũng ưa thích như thế quấn tại trong chăn, nhìn qua bên ngoài chói mắt thái dương, mở ra lãnh không điều, làm thế nào cũng không nguyện ý ra ổ chăn.

Mà bây giờ cảm giác, thật giống trở lại trước kia…

Nhưng tưởng tượng về tưởng tượng, sinh hoạt còn phải tiếp tục.

Kiên trì một hồi, Vu Hoành chui ra túi ngủ, bắt đầu dựa theo trước đó quy hoạch, xác định trong sơn động bắt đầu đục đá mở gian phòng mới.

Cầm từng cường hóa đục đá công cụ, hắn trước dùng bút than tại sơn động nơi hẻo lánh mặt đất, vẽ lên một cái lỗ tròn.

Sau đó liền bắt đầu thuận cái vòng tròn này đục đất.

Đương đương đương nện gõ âm thanh không ngừng vang lên, cứng rắn nham thạch bị đục đến vỡ nát tóe lên vôi, tràn ngập đến toàn bộ sơn động đều là.

Vu Hoành bị sặc đến chịu không được, không thể không tăng thêm lướt nước đi lên, lại đem Jenny quần áo kéo tới che chắn.

Đào bới công việc không thể nghi ngờ phi thường buồn tẻ, nhưng Vu Hoành dù sao cũng muốn các loại thối pháp cường hóa kết thúc, tiếp xuống liên tục ba ngày, hắn đều là ăn ngủ, ngủ rèn luyện, sau đó đào bới.

Từng đống tảng đá bị hắn ném ra bên ngoài, ở ngoại vi làm một cái đơn giản tảng đá sân nhỏ tuyến.

Mệt mỏi liền dùng khí lạnh khôi phục một chút, vây lại liền ngã bên dưới ngủ một hồi, tại khí lạnh duy trì dưới, hắn tiến độ thật nhanh. Nếu không phải phía sau tay bị mài nổi bóng, đau đớn khó nhịn, hắn đoán chừng còn có thể càng nhanh.

Ba ngày thời gian, sơn động trong góc đã bị đào ra một cái sâu hơn một mét lỗ tròn.

Trong động còn làm một cái đơn giản thô ráp bậc thang, có thể đi xuống dưới.

Nhưng hơn một mét mới xem như vừa mới bắt đầu, Vu Hoành dự định đem cái này làm một cái trường kỳ công việc, nhiều đào bới mấy cái phòng đơn, làm công năng thất.

Mà đào bới đi ra tảng đá toàn bộ có thể chồng chất tại bên ngoài, làm thành sân nhỏ, hoặc là đào hố làm ao nước nhỏ nước đọng.

Sân nhỏ có thể về sau nghĩ biện pháp gia cố, hình thành càng lớn một vòng phòng hộ dây cảnh giới.

Hồ nước có thể đang khô hạn thời điểm bổ sung nguồn nước. Thậm chí có nước, còn có thể lại ở trong sân chủng gọi món ăn.

Một chút thường gặp rau dại có thể nhiều cấy ghép tới số lượng lớn trồng trọt.

Chân chính làm, Vu Hoành liền cảm giác nhiệt tình mười phần, có loại kiến thiết gia viên niềm vui thú.

Lại qua một ngày, bên ngoài rơi ra mưa nhỏ, Vu Hoành cũng là không có đi, cái gì cũng không có làm, ngay tại trong sơn động nghỉ ngơi, nhìn chằm chằm sắp kết thúc thối pháp cường hóa.

Quỷ Ảnh vẫn như cũ không có quấy rầy nữa hắn, địa động nơi đó lỗ hổng, bị hắn dùng vẽ lên phù trận rộng tấm ván gỗ phủ lên đồng dạng tạo thành Huy Thạch mật thất hoàn cảnh.

Theo trên ván gỗ đếm ngược không ngừng giảm bớt.

Vu Hoành tâm tình cũng dần dần trở nên có chút vội vàng xao động, nồng đậm chờ mong để ánh mắt hắn cũng không nháy mắt, gắt gao nhìn chằm chằm đếm ngược số lượng.

‘Đến cùng có thể cường hóa thành cái gì?’

‘Đây chính là so ta trước đó lung tung kiếm ra tới rèn luyện thể năng pháp càng hoàn thiện chuyên nghiệp thối pháp kỹ xảo, lại thêm Thượng Tứ Thiên nhiều cường hóa thời gian, tuyệt đối so với ta trước đó cao thể pháp càng mạnh mới đúng.’

Vu Hoành sắc mặt ngưng kết, con mắt gắt gao nhìn chằm chằm số lượng.

‘01 phút’ .

Cái này cuối cùng một phút đồng hồ phảng phất một ngày giống như dài dằng dặc.

Nhiều loại suy nghĩ không ngừng tại Vu Hoành trong đầu tràn ngập lưu chuyển.

Rốt cục… .

Đùng.

Một tiếng vang nhỏ về sau, tấm ván gỗ trong nháy mắt bắt đầu mơ hồ.

Ngay sau đó, một xấp thật dày thối pháp sao chép tấm ván gỗ, phi tốc thu nhỏ, ngưng tụ thành một bản tiêu chuẩn sách lớn nhỏ sổ da đen.

Sổ trang bìa rõ ràng in: Cường hóa thối công.

‘Hóa ra danh tự này chính là ta chính mình cường hóa trước cái kia? Hoàn toàn không mang theo đổi?’ Vu Hoành nhìn chằm chằm sổ trang bìa có chút im lặng.

‘Bất quá danh tự không trọng yếu, trọng yếu là nội dung!’ hắn không kịp chờ đợi vươn tay.

Lật ra tờ thứ nhất.

*

*

*

Lý Nhuận Sơn cẩn thận đem nữ nhi ôm, bỏ vào dính dính lít nha lít nhít đại lượng Huy Thạch rương gỗ bên trong, đắp kín cái nắp, xác định nữ nhi ngủ được rất quen, hắn mới trở lại bàn đọc sách một bên, cầm lấy ngay tại điều chỉnh thử máy truyền tin.

“Nơi này xác thực chính là nơi khởi nguồn một trong, hắc tai vết tích ta đã đi điều tra qua, bộc phát lộ tuyến cùng kiểm tra đo lường đến nhất trí.” Hắn thấp giọng với máy truyền tin nói.

“Rất tốt, nếu như có thể, ta hi vọng ngươi có thể thu thập một chút Huy Thạch Tủy.” Máy truyền tin truyền ra một cái nữ tử ôn nhu thanh âm.

“Ta hết sức đi. Còn tưởng rằng bên này có người đào ra Huy Thạch Tủy, kết quả chỉ là chất liệu cùng loại, không dùng đến.” Lý Nhuận Sơn trả lời, “Mặt khác, nơi này tình huống khá là phiền toái, mới đến liền gặp được một cái Ác Ảnh, nàng tối thiểu thôn phệ hơn trăm người, còn thôn phệ có Huyết Triều ấn ký người ô nhiễm, tình huống xuất hiện biến dị, nhưng cũng còn tốt ta kịp thời xử lý. Không có vật dẫn, nàng trong thời gian ngắn khả năng không lớn về được đến.”

“Vất vả ngươi.” Nữ tử thở dài nói.

“Không có việc gì, dù sao ta cũng muốn nếm thử để Asena cảm nhiễm Huy Thạch bệnh, nhìn xem có thể hay không triệt tiêu ấn ký…” Lý Nhuận Sơn thấp giọng nói.

“Huy Thạch quặng mỏ lộ thiên phụ cận bức xạ quá lớn, ngươi nhất định phải tùy thời quan sát Asena trạng thái, thay đổi Huy Thạch tần suất cũng phải chú ý… .” Nữ tử căn dặn.

“Ta minh bạch.” Lý Nhuận Sơn gật đầu.

“Đáng tiếc… . Nếu là Mật Liên vẫn còn ở đó…” Nữ tử thở dài.

Lý Nhuận Sơn không nói thêm gì nữa, chỉ là trầm mặc.

“Tốt, có gì cần trợ giúp, kịp thời báo cáo, ta sẽ hết sức an bài cho ngươi.” Nữ tử thấp giọng nói.

“Cảm tạ uỷ viên.” Lý Nhuận Sơn gạt ra một câu.

Thông tin trực tiếp tách ra.

Đóng lại máy truyền tin, Lý Nhuận Sơn thở dài một tiếng, dựa lưng vào trên ghế dựa.

Đông, đông, đông.

Tiếng gõ cửa nhè nhẹ vang lên.

“Ba ba có ở đây không? Ta là Asena a.”

Nữ nhi thanh âm từ ngoài cửa lặng lẽ truyền đến.

Lý Nhuận Sơn mắt nhìn nữ nhi ngủ cái rương, không nhúc nhích, chỉ là nhắm mắt lại lẳng lặng nghỉ ngơi, điều chỉnh hô hấp.

“Ba ba, mở cửa a… . Ta mới là thật Asena, bên ngoài thật đáng sợ… . Có đồ vật đang đuổi ta…”

Ngoài cửa thanh âm tiếp tục vang lên, nhu hòa mà quỷ dị.

Lý Nhuận Sơn mắt điếc tai ngơ, phảng phất sớm đã thành thói quen.

Hắn tiện tay từ dưới bàn sách, kéo ra một tấm tấm thảm, trên thảm dính lít nha lít nhít đại lượng màu trắng Huy Thạch phấn.

Hắn đem tấm thảm một thanh nhấc lên, đắp lên trên đầu mình, hoàn toàn đem thân thể che lại.

Ngoài cửa thanh âm im bặt mà dừng, hoàn toàn biến mất, dường như ảo giác.

*

*

*

Sơn động trong phòng an toàn.

Vu Hoành chịu đựng kích động, nhẹ nhàng lật ra màu đen sổ tờ thứ nhất.

Hắn hai mắt chăm chú nhìn giao diện nội dung, nháy mắt cũng không nháy mắt.

Bốn ngày cường hóa thời gian, vượt xa khỏi cao thể pháp chín giờ, ý vị này, cái này thối pháp cường độ, khẳng định viễn siêu cao thể pháp!

Lộc cộc.

Hắn nuốt nước miếng một cái, cổ họng run run, nhìn xem giao diện.

‘Cường hóa thối pháp là lấy bản thể hiện hữu tố chất, tinh thần, trạng thái, lượng thân cường hóa mà thành, không phổ cập công hiệu, xin mời cẩn thận sử dụng.’

Đây là phía trên nhất một nhóm nhắc nhở.

Phía dưới thì là nội dung cụ thể.

‘Chiêu thứ nhất: Đê đoạn quét chân.’

Danh tự không biến hóa, nhưng nội dung phức tạp rất rất nhiều.

Phía dưới là một bộ kỹ càng thân thể mạch máu kinh mạch đồ.

Màu xám thân thể trên đồ, dùng màu đỏ cùng màu lam mũi tên nhỏ đầu, tiêu xuất khí lạnh vận hành phương hướng, cùng số lần.

Đồng thời phía dưới cùng còn có một bộ đặc thù quan tưởng đồ, trên đồ vẽ là một tòa mọc ra thô to tứ chi kim loại pháo đài quái vật.

Quái vật này tứ chi đều là kim loại tổ kiến mà thành, tráng kiện hữu lực, một cái chân trước nâng lên, làm ra hướng phía trước dậm tư thái.

Nhưng theo Vu Hoành xem xét tỉ mỉ, lại quỷ dị phát hiện, trên bản vẽ này pháo đài quái vật, toàn thân màu đen đường cong phảng phất cùng thân thể của hắn thân thể kinh mạch có loại mật thiết tương quan cảm giác.

Hắn cấp tốc trên tầm mắt dời, nhìn về phía phía trên thân thể kinh mạch đồ.

Cẩn thận so sánh đằng sau, hắn thình lình phát hiện, pháo đài quái vật bên ngoài thân nổi bật đi ra tuyến đường hoa văn, thế mà vừa vặn cùng nhân thể kinh mạch bộ phận đối ứng.

Lại xuống phương, một nhóm văn tự tinh tế mà tinh tế.

‘Thối pháp có khác với quyền pháp, một khi xuất thủ, nhất định phải công thành, nếu không vô cùng có khả năng bởi vì bị phòng thủ cùng b·ị đ·ánh lui mất đi cân bằng.

Cho nên cân bằng cùng cắm rễ ở đại địa, bất động bất diêu, mới là thối pháp cơ sở nhất căn bản.’

Vu Hoành hai mắt nheo lại, tiếp tục lật đến trang kế tiếp.

‘Thường nhân chân lực lượng lớn xa hơn quyền kích lực lượng, nhưng bởi vì cân bằng quan hệ, một khi thối pháp sử dụng ra, liền tốt nhất một kích phân thắng thua. Cho nên thối pháp hoặc là không cần, dùng thì tất trúng khắc địch.’

Phía dưới chính là chiêu thứ nhất đê đoạn quét chân liên tục bức hoạ động tác.

Toàn bộ đều là đen trắng hình ảnh, một cái nam tử tóc ngắn cả người đầy cơ bắp, đứng thẳng mặt đất, thân thể hơi cong, một cái chân bỗng nhiên nâng lên, hướng phía trước thấp quét.

Tại hắn hậu phương, một bộ pháo đài quái vật phác hoạ viết chữ giản thể hình cũng đi theo nhấc chân hướng phía trước thấp quét.

Lại xuống mới là văn tự mới.

‘Thối pháp thứ hai điều kiện trước tiên, là yêu cầu chân đầy đủ kiên cố, cường ngạnh, không thể phá hủy.’

‘Cho nên chúng ta đầu tiên muốn khổ luyện chân xương cốt cơ bắp, khiến cho cứng hóa, tăng cường độ phòng ngự.’

‘Sau đó lại tại chân mặc hợp kim hộ thối, cũng tăng thêm bén nhọn vật gia tăng phá giáp lực, lấy kiên cố chân xương cốt cơ bắp đến gánh chịu hợp kim hộ thối v·a c·hạm lúc sinh ra lực phản chấn, mới là mạnh nhất thối pháp căn cơ.’

“……”

Vu Hoành không phản bác được.

Thối pháp này… Làm sao nhìn giống như có điểm gì là lạ…

Hắn cấp tốc lật xem đến tiếp sau nội dung.

Phát hiện phía sau hai chiêu, danh t·ự v·ẫn như cũ không thay đổi, nhưng đều cải tạo thành phối hợp quan tưởng đồ cùng kỹ xảo phát lực đặc thù chân kỹ, đồng thời đều muốn cầu tại chân mặc đồ phòng ngự tăng cường lực sát thương.

Một trang cuối cùng còn có bổ sung nội dung.

‘Quan tưởng đồ lấy bản thể tình hình thực tế hợp thành sàng chọn mà ra, ngàn người ngàn hình, người khác sử dụng không cách nào phù hợp, khả năng sinh ra nguy hiểm, xin mời cẩn thận sử dụng.

Cường hóa thối pháp luyện tới đại thành, có thể tăng tốc tốc độ di chuyển, gia tốc nội lực luyện hóa tốc độ, tẩm bổ chân cơ bắp xương cốt, phối hợp nội lực bộc phát, uy lực có thể bạo tăng.'

'Hạch tâm nhắc nhở: Bản thối pháp chủ lấy mượn lực tăng phúc uy lực làm chủ, tự thân phụ trọng càng lớn, thối pháp bộc phát uy lực càng lớn, thể chất rèn luyện càng mạnh.'

"… . ." Xem hết sau khi cường hóa thối pháp, Vu Hoành chỉ cảm thấy xác thực rất mạnh rất mạnh.

Chỉ là mạnh thì mạnh, cùng lúc trước hắn dự đoán võ hiệp nội công thối pháp… Giống như có một chút như vậy chênh lệch… .

Chương 049: Cường hóa (3)

Chương 049: Cường hóa (3)

Phụ trọng… .

‘Phụ trọng càng nặng, uy lực càng lớn… .’

Vu Hoành cẩn thận ghi nhớ lại môn này thối pháp yếu quyết, đứng dậy bắt đầu bày ra tư thế, nếm thử huấn luyện.

Huấn luyện phương pháp rất đơn giản, hết thảy ba chiêu, chia ba tầng, chiêu thứ nhất chỉ luyện đê đoạn quét chân.

Chính là đá người bắp chân động tác, tựa hồ là bởi vì không gì sánh được phù hợp Vu Hoành tự thân nguyên nhân, hắn bắt đầu luyện tương đương tơ lụa, phảng phất mỗi một cái động tác đều là phù hợp hắn ngày thường thói quen động tác.

Chỉ là quan tưởng đồ lúc cần phối hợp luyện tập.

Sau đó hết thảy đều tương đương thuận lợi, Vu Hoành mỗi ngày huấn luyện cao thể pháp cùng thối công chiêu thứ nhất, từ sớm luyện đến muộn, thẳng đến bảy ngày sau, Lý Nhuận Sơn bên kia ra nấm, hai người giao dịch chút tươi mới cây nấm, hòa với mặt khác đồ ăn nấu canh, hương vị tươi đẹp rất nhiều, mới tạm dừng một chút.

Bưu cục thạch ốc, trong viện.

Bầu trời mây đen dầy đặc, mắt thấy sắp trời mưa.

Vu Hoành cùng Lý Nhuận Sơn đứng trong sân, nhìn xem trên mặt đất quấy thành ngây ngất đê mê màu vàng đất sền sệt vật.

“Cái này không sai biệt lắm thành công.” Lý Nhuận Sơn buông xuống gậy gỗ hài lòng nhìn xem đoàn này đồ vật, thấp giọng nói.

“Tiếp xuống chính là con gián nuôi dưỡng, con gián hay là rất nhanh, đẻ trứng cũng nhiều, một cái vỉ trứng liền có thể có mấy chục con, dài mập cũng nhanh. Ta lần này mang theo không ít vỉ trứng tới, vừa vặn cử đi tác dụng.”

“Trong này chủ yếu là thứ gì?” Vu Hoành ở một bên nhíu lại cái mũi hỏi.

“Cây nấm nát, một chút ta tìm rêu, rễ cây, loại dầu thực vật trái cây, phân và nước tiểu.” Lý Nhuận Sơn tùy tiện nói mấy cái, “Tựa như trồng nấm cần thêm điểm mảnh gỗ vụn loại hình đồ vật một dạng, nuôi con gián cũng muốn ngoài định mức thêm điểm đồ vật, nếu không tùy tiện dưỡng dưỡng là nuôi không tốt.”

Vu Hoành sắc mặt đờ đẫn, hắn vốn còn muốn chính mình dưỡng dưỡng, hiện tại xem ra… . Tại phòng đơn không có đào bới đi ra trước đó, hắn là tuyệt đối không muốn chính mình nuôi.

“Ta xem như minh bạch vì cái gì mọi người càng ưa thích ăn thằn lằn.” Hắn thở dài.

“Ừm, trực tiếp đớp cứt cùng gián tiếp ăn, khác nhau hay là rất lớn.” Lý Nhuận Sơn cười nói.

Hắn nghiêng đầu nhìn một chút Vu Hoành, lại hỏi.

“Gần nhất luyện được thế nào? Chú ý ăn uống ngủ, chỉ riêng luyện không chú ý mặt khác, ngược lại tổn hại sức khỏe, thuộc về tiêu hao thân thể.”

“Còn tốt. Mỗi ngày ngủ đủ mười giờ, ăn uống no đủ, tuyệt đối không có vấn đề. Chỉ là ngươi chừng nào thì dạy ta ná cao su xạ kích?” Vu Hoành hỏi.

“Chờ một trận đi, ngươi lời đầu tiên mình làm ná cao su cầm lại nói, gân đàn hồi ta chỗ này có thể cho ngươi một chút. Đến lúc đó chính mình trước luyện tập một chút.”

Lý Nhuận Sơn cười cười, “Mặt khác, ta chuẩn bị qua mấy ngày đi một chuyến Huy Thạch quặng mỏ lộ thiên, ngươi đối với nơi đó quen a?”

“Không thế nào quen…” Vu Hoành nhíu mày.

“Vậy ngươi những Đại Huy Thạch kia làm sao tới? Lừa gạt người khác vẫn được, ở ta nơi này mà cũng không có dễ gạt như vậy.” Lý Nhuận Sơn cười nói.

“… .” Vu Hoành ngậm miệng không nói, hắn hiện tại cao thể pháp luyện được bốn cái khí lạnh, thối pháp gần nhất bởi vì chỉ luyện một chiêu, một tuần lễ khổ luyện, cũng chầm chậm có một chút cảm giác.

Hắn có thể nói là từ sớm luyện đến muộn, trừ ăn ra uống cùng với, ra ngoài nhặt củi tìm nước đào đồ ăn, chính là toàn bộ tâm tư nhào vào thối pháp bên trên.

Hắc ấn thì là không ngừng cường hóa lấy phù trận màu bạc, đến bây giờ, phù trận màu bạc hắn đã có bốn khối, đây là tăng thêm trước đó làm ra một khối cùng một chỗ, còn không có tính phía sau cửa cái kia.

Phù trận màu bạc có cái rất nhiều chỗ tốt, chính là sau khi dùng qua có thể bổ sung khôi phục, lại dùng lại là hoàn chỉnh.

Phổ thông phù trận thì càng nhiều, hắn cũng không có chắc chắn số lượng, dù sao có rảnh rỗi liền cường hóa, toàn bộ nhét vào góc tường. Phổ thông phù trận chính là tiêu hao phẩm, không có cách nào bổ sung, sử dụng hết liền hư hao, nhưng cũng may cường hóa thời gian ngắn, khẩn cấp dùng rất không tệ.

“Đại Huy Thạch cái gì, đối mặt Quỷ Ảnh vẫn được, Ác Ảnh liền lực có thua, cần số lượng chồng chất đứng lên.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Ngươi nói không sai, Đại Huy Thạch công dụng, xác thực chủ yếu không phải đối kháng Ác Ảnh Quỷ Ảnh, nó càng nhiều hơn chính là làm chất phụ gia, chất xúc tác, dùng tại mặt khác đồ vật sinh sản bên trong. Từ khi mấy năm trước phát hiện hắc tai, thành lập liên hợp tổ chức Ngân Tháp về sau, Dương Quang hệ liệt đồ vật mới thật sự là vật hi hãn.” Lý Nhuận Sơn trên mặt lại lộ ra theo thói quen dáng tươi cười.

“Trong tay của ta lập tức liền có thể có Dương Quang hệ liệt vật liệu, đây chính là có thể xua tan bình thường Huyết Triều,

ẩn tàng khí tức tránh đi Quỷ Ảnh tuyệt hảo nước sơn. Liền ngay cả Ác Ảnh cũng có thể ngăn cản thật lâu, chỉ cần ngươi mở điện."

"… . . Dương Quang hệ liệt, thật mạnh như vậy?" Vu Hoành có chút không tin.

"Hắc tai trước hết nhất công kích chính là Hi Vọng thành, Ác Ảnh cũng thế, thậm chí có càng nhiều so phổ thông Huyết Triều mạnh rất nhiều quái vật Ác Ảnh, ngươi cho rằng quốc gia là dựa vào cái gì tiếp tục chống đỡ?" Lý Nhuận Sơn đương nhiên nói.

"Địa phương lớn gặp phải đồ vật so với ngươi tưởng tượng phải nhiều hơn."

"Đúng rồi, đội tiếp tế lúc nào đến?" Vu Hoành cuối cùng hỏi.

"Ngày mai, thông báo là thời gian này, nhưng cụ thể lúc nào không rõ ràng. Ngươi nếu là vật tư đủ đổi, có thể tới tìm ta. Còn có thể đổi ăn chút gì ăn và dùng tốt công cụ." Lý Nhuận Sơn trả lời.

Vu Hoành gật đầu, quay người rời đi, hắn lần này tới chính là vì hỏi thăm con gián bồi dưỡng được đến không, hiện tại hết thảy thuận lợi, cũng yên lòng.

Cấp tốc trở lại phòng an toàn sơn động, hắn lại luyện một hồi thối pháp cùng cao thể pháp, liền bắt đầu lựa chọn cường hóa đồ vật mới.

Đứng tại cửa sơn động, hắn cầm cái cưa lưỡi búa, một chút xíu bắt đầu làm một chút mới tấm ván gỗ dày.

Những tấm ván gỗ này không phải dùng để làm phù trận, mà là chuẩn bị làm thành hình thùng toàn thân trang bị phòng vệ.

Ống tròn hắn không làm được, trực tiếp tìm có sẵn đại thụ chém ngã càng là dễ dàng.

Nhưng thứ này rất khó khăn làm, hắn thử mấy lần đều rất dễ dàng đã nứt ra. Cho nên, nếu như ngày mai có đội tiếp tế, hắn chuẩn bị nếm thử dùng những vật khác đi đổi ngang nhau áo chống đ·ạ·n các loại đồ bộ.

Làm một trận nghề mộc, Vu Hoành lại trở lại sơn động, xác định phù trận lại một lần cường hóa kết thúc, lại nhiều một khối phổ thông phù trận.

Sau đó, hắn đem mình bây giờ còn có thể cường hóa đồ vật từng cái lấy ra, trong đó trọng yếu nhất, đặt ở phía trước nhất.

Máy phát điện năng lượng mặt trời, chủy thủ, s·ú·n·g ngắn, giày.

Đem mấy thứ này phóng tới trước mặt, Vu Hoành lấy trước ra giày, đây là Jenny nữ sĩ giày, không biết là ai mặc, thuộc về chống nước trường ngoa, chất da khoẻ mạnh.

Lại nhìn chủy thủ, giày cùng chủy thủ… Cộng lại… .

Vu Hoành trong lòng bao nhiêu có ý nghĩ.

Hắn đem cả hai đơn độc cầm tới một bên, đưa tay đè lại.

‘Cường hóa ta có thể mặc giày gai nhọn, phương hướng… . .’

Trong đầu của hắn hiện ra trước kia nhìn phim võ hiệp bên trong, những cái kia có thể trên chân nhô ra đao nhọn trường ngoa.

Rất nhanh, hắc ấn cho ra phản hồi.

‘Phải chăng cường hóa giày gai nhọn?’

Bình thường xuất hiện cái này phản hồi, liền mang ý nghĩa hắc ấn có thể cường hóa. Không phải độ hoàn hảo không đủ.

Vu Hoành gánh nặng trong lòng liền được giải khai, nhìn về phía trên giày đếm ngược: 1 ngày 3 giờ 05 phút.

“Thời gian vẫn được.” Trong lòng của hắn khẳng định hắc ấn phản hồi.

Lập tức đếm ngược bắt đầu tính toán, giày cùng chủy thủ cũng lấp lóe xuống, đồng thời mặt ngoài hiển hiện số lượng.

“Nhìn như vậy đến, tựa hồ tổ hợp cùng một chỗ, để đặt cùng một chỗ đồ vật, cũng có thể lợi dụng hắc ấn hợp thành cường hóa. Đó là cái ngoài định mức hợp thành công năng.”

Vu Hoành như có điều suy nghĩ.

‘Tổ hợp hợp thành nói, công dụng liền lớn hơn…’

Đổ vào trong sơn động ngủ một hồi, hắn đứng dậy lại lần nữa bắt đầu rèn luyện thối pháp.

Môn này cường hóa đi ra thối pháp, bị hắn lấy cái phù hợp danh tự —— Trọng Thối Công.

Danh tự thông tục dễ hiểu, cũng đem bên trong trọng điểm thể hiện đi ra.

Trong lúc nhất thời, trong sơn động, Vu Hoành chân trái chân phải không ngừng hướng phía trước thấp quét, trong đầu đồng thời quan tưởng trên sổ tay bức đồ án kia. Đồng thời khống chế thể nội khí lạnh dọc theo trên đồ kinh mạch mạch máu lưu động tuần hoàn.

Nhất tâm tam dụng dưới, ngay từ đầu Vu Hoành làm được còn không phải rất nhuần nhuyễn, nhưng bây giờ luyện trọn vẹn một tuần lễ, động tác phối hợp đều có thể rất nhẹ nhàng sử xuất.

Môn này thối công hoàn toàn chính là chiếu vào thân thể của hắn trạng thái tinh thần thiết kế, tiến độ phi thường nhẹ nhàng.

Đến bây giờ, hắn đã có thể ẩn ẩn cảm giác được, thể nội cây thứ năm khí lạnh, ngay tại từ từ ngưng tụ, đoán chừng không được bao lâu liền có thể hội tụ thành công.

Không bao lâu, Vu Hoành dừng lại ăn xong, liền lại bắt đầu đục đá.

Đến sắc trời biến muộn, hắn lại tiếp tục luyện Trọng Thối Công.

‘Trọng Thối Công cái thứ nhất chiêu số, cũng tức là tầng thứ nhất, cần luyện đến có thể tùy thời điều động khí lạnh, trong nháy mắt bộc phát sử xuất tình trạng. Đồng thời kinh mạch đồ

cũng nhất định phải tại xuất thối trước sau hoàn toàn phối hợp phát động.’

Ánh lửa nhóm lửa, Vu Hoành ở trần đứng ở trong động, cẩn thận suy tư.

Đứng ước chừng năm phút đồng hồ, hắn bỗng nhiên đùi phải nhoáng một cái, hướng phía trước nghiêng đá.

Bạch!

Lần này phảng phất tại trước mặt hắn có người, nó bắp chân cạnh ngoài vừa lúc bị một cước đá trúng.

Lần này thấp quét coi như bình thường, tốc độ cùng cường độ cũng chỉ là phổ thông nam tính trình độ.

Tiếp lấy Vu Hoành thu chân, lại lần nữa bỗng nhiên hướng phía trước quét qua.

Phốc.

Lần này, hắn hai mắt trống rỗng, một tia dây nhỏ nhô ra thuận phần bụng làn da, phi tốc chảy vào đùi phải.

Lần này thấp quét, tốc độ so vừa rồi nhanh hơn rất nhiều. Đồng thời còn lộ ra rất nhỏ tiếng gió.

“Lực lượng tốc độ đều lớn rồi rất nhiều… Đây là một cây khí lạnh khu động. Hiện tại thử lại lần nữa hai cây khí lạnh…”

Vu Hoành nhắm mắt, lại lần nữa nếm thử vừa rồi một chân.

Dừng lại mấy phút sau, hắn bỗng nhiên đùi phải hướng phía trước quét qua.

Phốc! !

Lần này trong sơn động một chút truyền đến một thân trầm đục, động tĩnh so trước một lần lớn hơn rất nhiều.

Tiếng xé gió cũng so vừa rồi vang lên rất nhiều.

Vu Hoành mở mắt ra, thần sắc có chút mỏi mệt.

“Hai cây khí lạnh khu động uy lực xác thực lớn rất nhiều, nhưng… . Nhất định phải tập trung tinh thần điều động, dùng kém xa một cái khí lạnh khu động thuận tiện.”

Hắn lại lần nữa nếm thử lần thứ ba, cuối cùng một cây khí lạnh khu động thối công.

Bạch!

Lần này vẫn như cũ so ban sơ nhanh hơn không ít.

Nhưng lần này, trong cơ thể hắn bốn cái khí lạnh toàn bộ đều dùng xong. Đến tiếp sau một lần nữa ngưng tụ khôi phục, ít nhất phải nửa ngày nghỉ ngơi.

“Tiêu hao quá nhanh… . Ngày mai là có thể ra ngoài thử một chút cụ thể uy lực.”

Vu Hoành ánh mắt rơi vào ngay tại cường hóa trường ngoa bên trên, trong mắt có chút chờ mong.

Ban đêm an tâm ngủ một giấc, vừa rạng sáng ngày thứ hai, hắn liền đứng lên đi bưu cục thạch ốc, chuẩn bị nhìn xem đội tiếp tế.

Còn chưa đi đến, liền xa xa nhìn thấy trước nhà đá, một cái cõng túi đeo lưng lớn nam nhân trung niên tại cùng Lý Nhuận Sơn nói chuyện phiếm.

Nam nhân này miệng đầy râu quai nón, tóc rối bời, dáng người hơi so Lý gầy một chút, nhưng lại lộ ra một cỗ không hiểu tinh anh.

Hắn chỉ có một người đứng tại rào chắn bên ngoài, cùng Lý Nhuận Sơn cách xa nhau mấy mét, bảo trì một cái tương đối an toàn khoảng cách.

Nhìn thấy Vu Hoành tới, Lý Nhuận Sơn cái thứ nhất hướng hắn nhiệt tình phất tay.

“Tiểu Vu, mau tới mau tới, vị này là lão Chu, hắn là cùng đội tiếp tế cùng đi đến, dự định định cư nơi này.”

Lão Chu?

Vu Hoành gật đầu, ánh mắt rơi vào cái này lão Chu trên thân.

“Ngươi tốt. Ta là chung quanh đây Huy Thạch cung ứng người Vu Hoành, có cần có thể tới tìm ta giao dịch Huy Thạch.”

Huy Thạch nhà chế tạo, đây là hắn định cho mình thân phận, từ lần trước thanh protein bị Lý Nhuận Sơn từng xảy ra vấn đề về sau, hắn liền càng phát ra coi chừng, không còn dám lấy chính mình cường hóa đồ vật đi ra bán. Bán mấy cái còn có thể nói là vận khí dễ tìm đến hàng tồn, nhiều liền phiền toái.

Ngược lại là cường hóa Đại Huy Thạch, ngược lại là có thể mài thành phấn, chế tác phổ thông phù trận về sau, xuất ra đi buổi đấu giá an toàn hơn.

Dù sao Huy Thạch mài thành phấn vẽ tiếp thành phù trận, cái này kỳ thật rất nhiều người đều có thể làm, khác nhau ở chỗ đây là tiêu hao phẩm, cần tốn thời gian tinh lực ở phía trên, chính mình làm còn chưa nhất định so người khác làm tốt.

‘Chỉ cần ta phù trận so người khác hiệu quả hơi mạnh hơn một chút, liền có thể ổn định sinh ý, liên tục không ngừng.’

Vu Hoành trong lòng có tính toán.

Đơn thuần bán Đại Huy Thạch quá lãng phí, phù trận liền dễ dàng hơn. Phân lượng nhẹ, còn hiệu quả càng tốt hơn.

Chương 050: Cường hóa (4)

Chương 050: Cường hóa (4)

Lúc này nghe được Vu Hoành tự giới thiệu, nam nhân râu quai nón này cũng gật đầu.

"Ta là Chu Khai Minh, gọi ta lão Chu liền tốt. Ta cái gì cũng biết một chút, có cần có thể tìm ta hỏi một chút. Giá cả dễ thương lượng."

"Đi." Vu Hoành gật đầu, cùng đối phương giữ một khoảng cách về sau, hắn ánh mắt rơi trên người Lý Nhuận Sơn.

"Lý ca, đội tiếp tế đâu?"

"Đi a. Đi hơn nửa canh giờ." Lý Nhuận Sơn cười nói.

"Bọn hắn thế nhưng là có thể đi đường suốt đêm, ngày mới mới vừa sáng đã đến."

Hắn nhìn xem có chút thất vọng Vu Hoành, lập tức dáng tươi cười hiện lên một tia gian trá.

"Ngươi yên tâm, ta nhớ được ngươi lần trước đề cập tới, cần một bộ áo chống đ·ạ·n đồ bộ, ta cho ngươi lưu ý, vừa vặn nhập hàng cầm tới một bộ Hôi Tích đồ bộ, ngay cả mũ giáp bao tay giày, toàn bộ đều có. Có muốn không?"

"Ừm? Thật?" Vu Hoành lập tức kinh ngạc hỏi.

"Đương nhiên thật, lừa ngươi lại không chỗ tốt." Lý Nhuận Sơn gật đầu.

"Giá cả muốn ngươi hai mươi khối đồng bạc, đương nhiên nếu như ngươi không có đồng bạc, cầm mặt khác đồng tiền mạnh triệt tiêu, cũng là có thể. Tỉ như ngươi loại kia Đại Huy Thạch, còn rất dùng tốt. Ta hai ngày trước đi một chuyến hầm mỏ, bên ngoài Quỷ Ảnh quá nhiều, toàn bộ nhờ ngươi Đại Huy Thạch

phá vây lao ra. Khuyết điểm duy nhất chính là tiêu hao có chút nhanh."

"Cái này khẳng định, nhưng so với trước đó túi chứa phổ thông Huy Thạch, một lần mang một cái túi, phân lượng có phải hay không nhẹ nhiều?" Vu Hoành cười, hắn không quan tâm đối phương đi hầm mỏ làm gì, nhưng chỉ cần có nhu cầu, hắn liền có trao đổi chỗ trống.

"Cái này khẳng định, bất quá ngươi kỹ thuật này đến bảo vệ tốt, dùng phổ thông Huy Thạch làm thành cùng loại Huy Thạch Tủy Đại Huy Thạch, chênh lệch lợi nhuận không nhỏ, nếu là truyền đi, khẳng định rất nhiều người muốn cầm tới tay. Ngươi kỹ thuật này nếu như muốn bán, trước tiên có thể suy nghĩ một chút ta, giá cả tuyệt đối cho ngươi một cái địa vị cao nhất!" Lý Nhuận Sơn mỉm cười.

"Xác thực, loại kỹ thuật này tại địa phương nhỏ cũng coi là tài nguyên cuồn cuộn, bất quá Hi Vọng thành bên trong cũng có tương tự hợp thành tinh luyện kỹ thuật, luyện ra tinh khiết Huy Thạch, độ tinh khiết rất cao." Một bên lão Chu nhịn không được bù một câu.

"Ta trước kia uống rượu với nhau một người bạn liền cho ta nhìn qua, hắn làm qua Cực Quang thành tuần tra đội trưởng, dưới tay mấy chục người, quản khu ngã tư liền có dạng này xưởng tinh luyện."

"Cái kia có thể giống nhau sao? Tiểu Vu thế nhưng là một người liền có thể làm thành." Lý Nhuận Sơn lắc đầu. Hắn lập tức vừa nhìn về phía Vu Hoành, "Không nói những thứ này, nhìn xem hàng sao?" Hắn quay người hướng phòng ở đi đến.

"Được." Vu Hoành gật đầu. Hắn giữ một khoảng cách, đi đến thạch ốc rào chắn một bên, cùng lão Chu một dạng đứng vững.

"Nói lên áo chống đ·ạ·n, ta có một bộ dự bị, trừ có chút cũ, là xuyên qua, mặt khác còn tốt, cũng là Hôi Tích đồ bộ, ngươi có muốn không?" Lão Chu bỗng nhiên hạ giọng hỏi.

"? ? ?" Vu Hoành một mặt mờ mịt, còn không đợi hắn đáp lời, liền nhìn thấy Lý Nhuận Sơn một cái bước xa từ trong nhà đá lao ra.

“Lão Chu ngươi có ý tứ gì? C·ướp ta sinh ý?” Nụ cười trên mặt hắn từ từ biến mất, cầm trong tay một bộ dày đặc đồ rằn ri, bộ quần áo này ngụy trang cùng bọn hắn trên người khác biệt.

Trên người bọn họ chủ yếu lấy màu xanh sẫm cùng màu đen làm chủ, mà bộ quần áo này là lấy màu vàng đất cùng xám đen làm chủ. Cũng mang theo một đôi giày, một cái mũ giáp, một bộ mặt nạ.

“Ta cái này võ trang đầy đủ, hoàn chỉnh hoàn toàn mới đồ bộ, liên tiếp loại bỏ mặt nạ đều có, so ngươi cũ tốt hơn nhiều.” Lý Nhuận Sơn đến gần tới, đem đồ bộ cầm lên, mặt trước mặt trái cho Vu Hoành biểu hiện ra.

“Chống đ·ạ·n đẳng cấp cấp năm bên trong, Hôi Tích đồ bộ thuộc về cấp bốn, xem như ở giữa phẩm chất. Đối với bắn tung tóe mảnh vỡ có cực cao phòng hộ tác dụng, có thể phòng hộ trên thị trường thông dụng đại bộ phận phổ thông đ·ạ·n s·ú·n·g ngắn, bên trong còn tự mang cường độ cao gốm sứ phiến, tấm hợp kim các loại phòng hộ thiết kế. Còn có thể làm áo chống đâm dùng.”

Hắn cấp tốc giới thiệu nói.

“Đương nhiên, nếu như ngươi khoảng cách gần bị viên đ·ạ·n bắn trúng, cần lo lắng khó chịu phòng không phòng được, mà là đ·ạ·n lực trùng kích khổng lồ có thể hay không đem ngươi đánh gãy xương nội thương.”

“Giá tiền đâu?” Vu Hoành cấp tốc hỏi, cái này đồ bộ xác thực rất không tệ, nếu như tới tay lại cường hóa… . Tuyệt đối so với trên người hắn áo chống đâm hiệu quả mạnh rất nhiều!

Trong lòng của hắn kỳ thật đã tâm động.

“Ngươi nếu là dùng Đại Huy Thạch đổi, tính ngươi năm mươi khối.” Lý Nhuận Sơn duỗi ra một bàn tay.

“Năm mươi khối! ? ?” Vu Hoành hơi biến sắc mặt, mặc dù đoán được rất đắt, thật không nghĩ đến mắc như vậy, trừ phi hắn toàn bộ thời gian đều lấy ra làm Đại Huy Thạch, nếu không năm mươi khối đến lúc nào mới có thể làm đi ra?

“Ta có chính mình thiết kế một loại trên ván gỗ Huy Thạch phấn phù trận, hiệu quả so Đại Huy Thạch còn tốt, có thể lấy ra giao dịch a?” Vu Hoành cấp tốc nói.

“Nếu quả như thật hiệu quả so Đại Huy Thạch tốt, đương nhiên có thể.” Lý Nhuận Sơn hai mắt sáng lên, hắn thích nhất chính là cùng loại này nghiên cứu phát minh hình nhân tài liên hệ, loại người này luôn có thể làm ra một chút đột nhiên xuất hiện kinh hỉ.

Hắn thấy, trước mắt Vu Hoành chính là loại người này. Mà lại thân phận đối phương tuyệt đối không tầm thường, có thể xuất ra trước đó loại kia tinh gia công thanh protein, phía sau rất có thể giống như hắn, cũng có tổ chức cùng thế lực. Nói không chừng cũng là che giấu tung tích tới đây đóng quân nhân viên nghiên cứu.

Vu Hoành cấp tốc xuất ra một khối phổ thông phù trận tấm ván gỗ, đưa cho đối phương.

“Ta đây trên thân mang theo người một khối hàng mẫu, ngươi có thể cầm lấy đi kiểm tra một chút. Giao dịch có thể đổi thành ngày mai cũng được.”

“Không có vấn đề.” Lý Nhuận Sơn tiếp nhận phù trận tấm ván gỗ, miệng hơi cười, hiển nhiên tâm tình rất tốt.

Sau đó Vu Hoành không có việc gì, liền lại mua một chút nấm tươi, phát huy phòng an toàn sơn động rèn luyện.

Rèn luyện, đào hang, nghỉ ngơi, đến trưa, cường hóa trường ngoa cũng rốt cục hoàn thành.

Trong sơn động.

Một đôi màu đen mới tinh vỏ cứng nam sĩ giày ống cao, lẳng lặng để đặt ở trước mặt Vu Hoành, nằm tại trên bàn gỗ.

Hắn đưa tay đem giày cầm lấy, đông xoa bóp tây vỗ vỗ, đột nhiên một tiếng vang giòn.

Xùy!

Một cây gai nhọn màu đen đột nhiên từ giày dưới đáy bắn ra, đè vào mũi chân phía trước.

Gai nhọn hiện lên Mitsubishi hình, ở giữa mở có rãnh máu, mũi nhọn vô cùng sắc bén, lấp lóe nhàn nhạt hàn quang.

Vu Hoành hài lòng gật đầu, đem nó nhấn một cái chốt mở, gai nhọn lùi về.

Hắn đem giày phóng tới trên mặt đất, cởi xuống trước đó giày, xuyên thấu đi.

Sau đó đứng người lên hoạt động một chút.

‘Rất vừa chân, mặt ngoài còn có lỗ thông gió, không thích hợp ngày mưa mặc, nhưng không quan hệ, thêm tầng che chắn là được.’

Đột nhiên chân hắn chỉ hướng phía trước một đỉnh nhấn một cái.

Xùy!

Hai đạo gai nhọn đồng thời bắn ra.

Lại ngón chân đè lại hướng trên mặt đất một đỉnh, gai nhọn lại từ từ lùi về.

Thấy cảnh này, Vu Hoành hài lòng cười.

‘Tiếp đó, chính là Hôi Tích đồ bộ, nếu như nắm bắt tới tay, toàn thân phòng hộ đứng lên, liền xem như s·ú·n·g ngắn cũng không cần quá lo lắng.’

Mặc mới giày, rời đi sơn động, hắn đối với gần nhất một cây đại thụ chính là một cước.

Xùy!

Đại thụ mặt ngoài bị nhẹ nhõm đâm xuyên, nhiều một cái hố.

‘Thật là sắc bén!’

Vu Hoành hứng thú, bắt đầu tùy tiện khảo thí gai nhọn uy lực.

Hắn đá mặt đất, mặt đất có thêm một cái động.

Đá tảng đá, tảng đá có thêm một cái động.

Đá nhánh cây lá cây, cành lá tuỳ tiện liền bị cắt chém cắt đứt.

‘Vô luận độ sắc bén hay là đâm xuyên lực, đều rất không tệ. Như vậy, thử lại lần nữa vận dụng khí lạnh cũng chính là nội khí, tăng phúc sau nhìn xem.’

Nghĩ tới đây, hắn trở về sơn động lẳng lặng nghỉ ngơi đợi đến hai giờ về sau, khôi phục hai đạo khí lạnh về sau, mới lại lần nữa đứng dậy, mặc giày gai nhọn đi vào bên ngoài.

Đứng tại một cây đại thụ trước mặt, Vu Hoành ngưng thần tĩnh khí, hai chân cắm rễ mặt đất, lẳng lặng đứng thẳng.

Vận khí.

Tụ lực.

Xuất thối!

Bỗng nhiên Vu Hoành đùi phải tựa như lò xo, một chút ném ra, chính giữa thân cây.

Bành!

Da đen thô ráp thân cây một chút nổ tung, bay ra mảng lớn vỏ cây vụn gỗ.

Cùng trước đó đá cây hoàn toàn khác biệt, trước đó chỉ là đâm xuyên đâm ra một cái hố, hiện tại thì là gai nhọn vào về phía sau còn đưa tới phạm vi nhỏ bạo tạc.

‘Đây là khí lạnh uy lực?’ Vu Hoành rút ra chân, cẩn thận quan sát gai nhọn.

Xác định gai nhọn biên giới không có uốn lượn tổn thương, mới yên lòng.

“Uy lực rất lớn, dưới đánh lén, vội vàng không kịp chuẩn bị cơ bản có thể một chút phân thắng thua.”

Đứng ở trên không trên mặt đất, hắn lại lần nữa huấn luyện lên thối pháp tới.

Lần này, không sử dụng khí lạnh, từ từ, hắn mơ hồ cảm giác từng tia nhiệt lưu, từ chỗ hai chân hội tụ đi lên, chảy khắp toàn thân.

Tại quan tưởng huấn luyện hình lúc, loại này nhiệt lưu vết tích càng thêm rõ ràng. Phảng phất đối với toàn thân đều có ôn dưỡng.

Luyện một hồi thối công, lại bắt đầu đào hố.

Đến ban đêm trời tối, ăn xong cơm tối, Vu Hoành nhàn nhã ngồi vào lò sưởi trong tường bên cạnh nghỉ ngơi.

Hắn cầm lấy một cái túi nấm khô, đang chuẩn bị mở ra làm nhai, xem như bổ sung nguyên tố vi lượng.

'Chờ một chút!'

Bỗng nhiên hắn nhớ tới chính mình cho tới bây giờ không có từng cường hóa nấm khô.

Không chỉ nấm khô, liền ngay cả rau dại cỏ khô, có lẽ cũng có thể thử một chút.

"Có thể thử nhìn một chút… . Nhìn có thể cường hóa thành cái gì."

Thối pháp thành công, để Vu Hoành trong lòng đối với về sau tràn ngập chờ mong.

Lập tức liền phải dùng hắc ấn cường hóa Hôi Tích đồ bộ, lần này đoán chừng muốn chiếm dụng thật lâu. Cho nên hắn định tìm cái cường hóa thời gian ngắn.

Cầm lấy một cái túi nấm khô, mở ra bên trong xem xét, tất cả đều là dù đen vàng chuôi nấm đùi trâu. Nồng đậm bánh rán dầu tiêu tán đi ra, cho người ta một loại an tâm cảm giác.

Vu Hoành vươn tay đặt tại nấm khô trên túi.

‘Cường hóa nấm khô. Phương hướng là… .’ Vu Hoành trong đầu trong nháy mắt dần hiện ra các loại linh chi, linh dược hình ảnh.

‘Phải chăng cường hóa nấm khô?’ hắc ấn ngược lại là rất cho mặt mũi, không có trực tiếp chém đứt.

Chỉ là các loại Vu Hoành mắt nhìn hiển hiện đếm ngược.

‘12 ngày 16 giờ 32 phút.’

Hắn trong nháy mắt tâm đều lạnh, vội vàng buông tay ra, đổi cái sự vật đặt tại rau dại rau khô bên trên.

‘Cường hóa rau dại, phương hướng là… Đa duy tố bổ sung.’

Lần này hắc ấn phản hồi vẫn như cũ rất bình thường, đếm ngược cũng rất nhanh nổi lên.

‘3 giờ 51 phút.’

“Thời gian này ngược lại là chờ được, hy vọng có thể cường hóa ra có chút dùng.”

Hắn buông xuống rau dại cái túi, cởi xuống giày, lập tức một cỗ chân thối tràn ngập trong động, để chính hắn cũng có chút che.

“Đến tiếp sau bít tất nếu như có thể cường hóa thành hút mồ hôi phòng thối ức khuẩn liền tốt… . Miễn cho đến nấm bệnh phù chân loại hình bệnh.”

Ba giờ thời gian thoáng qua tức thì.

Vu Hoành lại lần nữa đi vào rau dại cái túi trước mặt, hiện lên ở trong mắt của hắn, là một cái chỉ có dài bằng bàn tay rộng hình vuông hộp giấy.

Hộp giấy mặt ngoài in: Đa duy phiến (200 hạt trang).

Hắn cầm lấy hộp, bên trong lập tức một trận rầm rầm vang động, phảng phất có rất nhiều dược hoàn bị chứa ở trong đó.

Mở hộp ra, bên trong là cái đầu gỗ bình tròn.

Xuất ra cái bình, vặn đóng đổ ra một viên viên thuốc.

Viên thuốc hiện lên màu xanh sẫm, bên trong che kín lấm ta lấm tấm màu trắng điểm lấm tấm màu đen, nghe đứng lên có cỗ nhàn nhạt mùi cỏ xanh.

Vu Hoành cầm lấy cái bình nhìn một chút phía sau, chỉ thấy phía trên viết: Đa duy tố thảo phiến có thể bổ sung nhân thể cần thiết chất xen-lu-lô cùng nhiều loại nguyên tố vi lượng, người bảo lãnh thể độ PH cân bằng, nhuận tràng thông tiện, chống nhiều loại vitamin khuyết thiếu chứng, đối với trung lão niên nhân cốt chất lơi lỏng có tốt hơn hiệu quả trị liệu. Chú ý: Bản phẩm mỗi lần phục dụng một hạt, mỗi ngày một lần, có thể thỏa mãn nam tính trưởng thành trạng thái bình thường cần thiết.

‘Cái này thật đúng là đi? ?’ Vu Hoành không phản bác được, cứ như vậy, hắn chẳng phải là lại có thể thêm ra một loại bán hàng, cái này 200 hạt thảo phiến liền đủ một người ăn hơn nửa năm!

Chương 051: Hòa hoãn (1) (tạ ơn vịt tiên đủ Thiên minh chủ)

Chương 051: Hòa hoãn (1) (tạ ơn vịt tiên đủ Thiên minh chủ)

Khoảng cách Bạch Khâu thôn hơn tám mươi cây số chỗ.

Một cái cõng bao lớn màu xám trang phục leo núi nam tử, cầm trong tay đăng sơn trượng, mang theo mũ giáp cùng mặt nạ, chính dọc theo uốn lượn đường cái hướng Bạch Khâu thôn phương hướng nhanh chóng tiến lên.

Đường cái hoang vu mà cô quạnh, một chút không nhìn thấy cuối cùng, xâm nhập trong lâm hải tựa như một đầu màu xám trắng dây nhỏ.

Nam tử đi một trận, dừng lại dùng tiểu đao ở trên tàng cây đánh một cái tam giác ký hiệu, sau đó tả hữu xem xét hoàn cảnh.

Răng rắc.

Răng rắc.

Hắn đột nhiên nghe được, có người sau lưng tiếng bước chân đang chậm rãi tới gần.

Bỗng nhiên quay đầu, hắn lại cái gì cũng không nhìn thấy.

“Xùy, lại là thứ quỷ này.”

Nam tử đưa tay cởi xuống ba lô, đem nó treo ở một bên trên chạc cây, sau đó cấp tốc leo lên đạo trên một cây đại thụ, lại đem ba lô lấy xuống, mở ra khóa kéo.

Soạt một chút, hắn lấy ra một đại trương màu xanh sẫm cái lồng, đem toàn thân mình đều bao phủ đi vào.

Bao phủ đi vào trong nháy mắt, hắn hoàn toàn cùng cảnh vật chung quanh hòa làm một thể, biến mất không thấy gì nữa.

Đồng thời sau lưng cái kia quái dị tiếng bước chân cũng triệt để tiêu tán.

Như vậy chờ đợi trong chốc lát, nam tử gỡ xuống cái lồng, chồng chất thả lại ba lô, nhảy xuống cây chạc tiếp tục đi đường.

Bỗng nhiên hắn một cái xoay trái, bay nhào rơi xuống đất, nằm rạp trên mặt đất.

Bành!

Một tiếng s·ú·n·g vang.

Bên cạnh hắn bãi cỏ b·ị đ·ánh đến bắn tung tóe lên mảnh nhỏ đất đen.

“Bạch Mãng ngươi con mẹ nó c·hết chắc! ! Dám lên lão đại ta nữ nhân!” Một cái mang theo dày đặc nơi khác khẩu âm giọng nam, từ đằng xa trong rừng truyền ra.

Nam tử ánh mắt không thay đổi, trở tay rút ra đem dao găm đen, ngay tại chỗ đột nhiên lăn mình một cái.

Bành bành bành!

Vừa vặn liên tục ba lần, ba phát s·ú·n·g đều đánh vào hắn vừa mới vị trí, tóe lên ba khối đất đen mảnh vỡ.

Nhân cơ hội này, nam tử đột ngột từ mặt đất mọc lên, một tay chống đất nhảy lên, đứng vững sau hắn tựa như như báo săn khom lưng hướng phía tiếng s·ú·n·g phương hướng bắn vọt.

Tại liên hoàn tả hữu biến ảo dưới, hắn tránh thoát nhiều lần xạ kích, rốt cục cận thân tới gần tay s·ú·n·g.

“Thảo!”

Tay s·ú·n·g hết thảy ba người, đều là thân thể khoẻ mạnh mặc áo chống đâm nhân vật.

Thấy thế, ba người vứt bỏ thương, rút ra yêu đao hướng quanh hắn đi qua.

“G·i·ế·t c·hết hắn!”

Ba người từng cái nâng đao hướng nam nhân đánh tới.

Nhưng bọn hắn động tác còn chưa tới, liền nam tử nhẹ nhõm cúi đầu tránh thoát.

So với đối phương linh hoạt, bọn hắn càng giống là cồng kềnh khối sắt, chủy thủ vung vẩy xuống dưới, toàn bộ lạc không.

Nam tử cúi đầu né tránh người thứ nhất, tay phải bỗng nhiên đâm ra, tinh chuẩn vào người thứ nhất phần bụng.

Hắn hướng phía trước lăn mình một cái, đoản đao thuận tay cắt ra người thứ hai bắp chân, sau đó đứng dậy, một cái bãi quyền, hung hăng đánh vào người thứ ba trên tai phải.

Ngắn ngủi mấy giây, trước mặt hắn ba người nhao nhao ngã xuống đất, còn không đợi bọn hắn phản ứng, nam tử quay người nhào tới, một người một đao.

Phốc phốc phốc.

Ba đao tinh chuẩn xẹt qua ba người cổ họng.

Huyết thủy tuôn ra, nương theo lấy róc rách lưu động âm thanh, hết thảy bình tĩnh lại.

Nam tử đứng người lên, vơ vét chiến lợi phẩm, liền đeo túi đeo lưng tiếp tục đi đường.

Từ đầu đến cuối cùng, hắn ngay cả ba lô đều không có gỡ xuống phía sau lưng.

*

*

*

Mưa to như trút xuống.

Sơn động trong phòng an toàn, lò sưởi trong tường cháy hừng hực, đem có chút khí ẩm cùng hàn ý hoàn toàn đuổi ra ngoài.

Sáng tỏ màu vàng đất ánh lửa để có chút âm u trong động giống như ban ngày. Mặc dù lúc này vốn là ban ngày.

Vu Hoành đứng tại sơn động không trung, chính một chút một chút đối với ngay phía trước luyện tập Trọng Thối Công đê đoạn quét chân.

Hắn đã phát hiện, nếu như không sử dụng nội khí thôi vận, chỉ đơn thuần rèn luyện Trọng Thối Công, thế mà có thể so sánh Cao Thể Pháp nhanh hơn tụ tập bước phát triển mới nội khí.

Môn công pháp này lại là luyện đánh một thể, tỷ lệ hiệu suất cực cao.

Thế là hắn dứt khoát chỉ luyện Trọng Thối Công.

Luyện sau một lúc, hắn uống miếng nước, tọa hạ nghỉ ngơi, sau đó tiếp tục cường hóa phù trận mới.

Phổ thông phù trận hiện tại đã có hơn 20 khối, dù sao chỉ cần một giờ nhiều liền có thể cường hóa một khối. Lại tích lũy cái hai ngày liền có thể tập hợp đủ trao đổi chống đ·ạ·n Hôi Tích đồ bộ số lượng.

Vu Hoành phía sau lại cùng Lý Nhuận Sơn nói một chút giá, thành công giảng đến 42 khối phù trận. Phù trận cũng cầm lấy cho đối phương khảo nghiệm qua, đạt được khẳng định.

Thế là, hắn cầm cái giá tiền này cùng mới tới lão Chu, đã đạt thành ba mươi khối phù trận giao dịch hai tay Hôi Tích đồ bộ giá cả.

“Nhanh nhanh…” Vu Hoành bưng lên một bát lòng trắng trứng canh ngọt uống một hơi cạn sạch.

Sau đó đứng người lên, hắn bắt đầu cho mình trên thân thêm phụ trọng, tại trên đùi giúp đồ vật.

Mang theo phụ trọng tiếp tục luyện Trọng Thối Công, hắn rõ ràng lại lần nữa cảm thấy từng tia ấm áp chảy khắp toàn thân.

Tại loại nguy hiểm này hoàn cảnh lớn bên trong, ấm áp khí lưu tẩm bổ toàn thân cảm giác, để trong lòng của hắn không tự chủ dâng lên nồng đậm an tâm cảm giác.

Ầm ầm.

Bên ngoài tiếng sấm cuồn cuộn, mưa to bên dưới đến càng lúc càng lớn.

Hạt mưa đánh vào trên cửa gỗ, phát ra tinh mịn tiếng vang.

Bên ngoài âm lãnh ẩm ướt, mưa to liên miên, cái gì cũng thấy không rõ.

Mà trong phòng ấm áp như xuân, khô ráo an bình, trong lúc nhất thời Vu Hoành tâm cũng càng phát ra yên ổn, triệt để đắm chìm đến Trọng Thối Công khổ luyện bên trong.

'Ta không cần sẽ rất nhiều chiêu thức, chỉ cần một chiêu luyện đến cực hạn, vận dụng tự nhiên, chỉ cần có thể một kích khắc địch, liền đầy đủ dùng.'

Bình tĩnh lại, hắn vùi đầu khổ luyện, lúc nghỉ ngơi liền dùng để vẽ bùa trận, cường hóa phù trận tấm ván gỗ.

Liên tục ba ngày, phía ngoài mưa to rốt cục cũng ngừng lại.

Toàn bộ rừng cây đều bị rửa sạch một lần, sạch sẽ tinh khiết, trên đất v·ết m·áu cũng sớm đã bị rửa đi, không có chút nào vết tích.

Vu Hoành mang lên phù trận, một chồng lớn đặt chung một chỗ, cõng tiến ba lô, hướng phía bưu cục thạch ốc phương hướng tiến đến.

Số lượng hắn góp nhặt tốt, còn nhiều làm chút chính mình dự bị. Hiện tại là thời điểm đi giao dịch lão Chu second-hand Hôi Tích đồ bộ.

Kỳ thật second-hand không second-hand hắn cũng không đáng kể, dù sao cầm về chính mình cũng muốn một lần nữa cường

hóa.

Rất mau tới đến đồ ăn trước, thuận thạch ốc mới làm một khối bảng hướng dẫn, hắn tìm được khoảng cách không xa lão Chu chỗ ở.

Lão Chu chỗ ở không phải mặt khác, chính là trước đó lão Vu nơi ở.

Địa động bên ngoài không ít thứ đều bị dời đi ra, trên đất trống, lão Chu đang ngồi ở một cái trên ghế gỗ, tay cầm đao khắc đang làm cái gì đồ dùng trong nhà.

Nhìn thấy Vu Hoành tới, hắn liền vội vàng đứng lên.

"Ngươi tới được vừa vặn, ta ngày kia liền muốn ra ngoài một chuyến, ngươi nếu lại không đến, giao dịch của chúng ta liền phải về sau diên."

Hắn buông xuống đao khắc, vỗ vỗ tay, quay người từ trong địa động đi vào, chỉ chốc lát sau liền cầm một bộ có chút phát cũ đồ răn ri đồ bộ đi ra.

"Đây là ta dự bị, phù trận mang đến a?" Lão Chu nhìn về phía Vu Hoành.

"Đương nhiên." Vu Hoành gật đầu, "Có thể hỏi thăm, ngươi muốn nhiều như vậy phù trận làm cái gì a? Theo đạo lý, thứ này cho lão Lý cầm lấy đi cùng đội tiếp tế đổi, kỳ thật dễ dàng hơn. Một mình ngươi…"

"Ta ra ngoài dễ dàng gặp được phiền phức, phù trận so Đại Huy Thạch nhẹ rất nhiều, bảo hộ phạm vi cũng lớn hơn nhiều, dùng rất tốt." Lão Chu gạt ra cái dáng tươi cười trả lời.

"Vậy được…" Vu Hoành đem trong ba lô phù trận tấm ván gỗ đều lấy ra, để qua một bên mặc kệ kiểm tra. Chính mình thì đem Hôi Tích đồ bộ với tay cầm kiểm tra.

Bộ này Hôi Tích đồ bộ xác thực như đối phương nói, không có hư hao, chính là ăn mặc cũ chút, ngực có mười cái vết đ·ạ·n.

Nhưng vết đ·ạ·n không thể xuyên thấu bên trong tấm hợp kim, cho nên không ảnh hưởng sử dụng.

Mũ giáp nhào bột mì che đậy đều tương đương hoàn chỉnh, không có tổn hại.

Đối với cái này Vu Hoành tương đương hài lòng.

Bên kia lão Chu cũng dùng dụng cụ đo lường hồng trị kiểm tra xong phù trận, biểu lộ đồng dạng hài lòng.

“Hợp tác vui vẻ.” Hắn lại lần nữa gạt ra dáng tươi cười.

“Hợp tác vui vẻ.” Vu Hoành cười gật đầu, hai người thành công lách qua gian thương rừng già, đạt thành hợp tác.

“Có thể hỏi một chút, ngươi ở chỗ này ở bao lâu rồi?” Lão Chu bỗng nhiên có chút cứng rắn đặt câu hỏi.

“Cũng không bao lâu, đại khái mấy tháng.” Vu Hoành tùy tiện trở về cái thời gian.

“Cái kia ngươi có hay không thấy qua, một cái so ta thấp chút, trên mặt có một cái đỏ sậm chữ 8 bớt tuổi trẻ nam nhân trải qua?” Lão Chu nhẹ giọng hỏi.

“Cái này liền không có… . Dù sao chúng ta phần lớn thời gian đều trốn ở chỗ ở của mình, ngươi cũng biết, sẽ rất ít hướng mặt ngoài chạy loạn đi dạo.” Vu Hoành khẽ lắc đầu.

“Tốt a… . Vậy đa tạ.” Lão Chu ánh mắt có chút tối sầm lại, ôm phù trận quay người hướng địa động cửa ra vào đi đến.

Nhìn xem bóng lưng của hắn, Vu Hoành trong lòng đoán được hắn hẳn là tìm đến người.

Mà đối phương hình dung người kia, rất có thể là lão Chu người rất trọng yếu.

Nhưng cũng tiếc, thời tiết này, một thân một mình ở bên ngoài hoạt động, thời gian lâu dài, sớm muộn cũng sẽ xảy ra chuyện…

Mang lên Hôi Tích đồ bộ, Vu Hoành không có nghĩ nhiều nữa, quay người trở về sơn động, trên nửa đường đường khác qua

bưu cục thạch ốc, nhìn thấy Lý Nhuận Sơn chính mang theo nữ nhi Asena ở trong sân chơi ném tảng đá trò chơi.

Lý Nhuận Sơn thấy được trong tay hắn Hôi Tích đồ bộ, nụ cười trên mặt lập tức biến mất.

Ngược lại là Asena vẫn là rất vui vẻ hướng Vu Hoành phất phất tay, xa xa chào hỏi.

Cứ việc Vu Hoành toàn thân đều trốn ở áo chống đâm cùng trong mũ giáp, có thể tiểu gia hỏa hay là một chút liền đem hắn nhận ra.

“Vu Hoành thúc thúc!”

Vu Hoành cũng xa xa hướng nàng phất phất tay, nhìn xem tiểu gia hỏa mập phì khuôn mặt nhỏ, trắng trắng mập mập rất có co dãn loạn run, tâm tình của hắn cũng khá không ít.

Không có nói nhiều, hắn trực tiếp hướng phía sơn động phòng an toàn trở về, trên đường đi mặt đất vũng bùn ướt át, cầm một bộ nặng đến mười hai cân Hôi Tích đồ bộ, so với trước muốn phiền phức chút.

Chờ trở lại sơn động, hắn hai chân ống quần đã tất cả đều là vụn cỏ bùn đen điểm.

Đóng lại cửa gỗ, đem đồ bộ buông xuống, bày ra trên mặt đất, sau đó vươn tay đặt tại phía trên.

Vu Hoành trong lòng lại lần nữa tràn ngập chờ mong. Một bộ hoàn thiện áo chống đ·ạ·n, đủ để đem hắn an toàn đăng cấp cất cao đến một tầng thứ mới.

Lúc này, trong lòng hắn tưởng tượng thấy như thế nào cường hóa, cường hóa phương hướng.

Rất nhanh, xác định rõ hết thảy về sau, trong lòng hắn mặc niệm.

‘Cường hóa trọng trang chống đ·ạ·n đồ bộ, phương hướng, chống đ·ạ·n hiệu quả tăng cường, loại bỏ mặt nạ hiệu quả tăng cường. Gia tăng cạnh trong túi thuận tiện trang bị thêm mới bộ kiện. Đồng thời tăng cường tính linh hoạt.’

Giờ khắc này, trong đầu của hắn hiển hiện, lúc trước chơi qua các loại xạ kích c·hiến t·ranh trong trò chơi, những cái kia trọng trang s·ú·n·g máy binh ngoại quan.

Lần này cần cầu rất nhiều, Vu Hoành cũng làm xong thời gian dài hơn chuẩn bị.

Rất nhanh, hắc tuyến chảy ra, tụ hợp vào đồ bộ bên trong, một cái rõ ràng đếm ngược nổi lên.

‘5 giờ 15 phút.’

Ngắn như vậy?

Hắn hơi có chút kinh ngạc, nhưng lập tức tưởng tượng, yêu cầu của mình mặc dù nhiều, nhưng cường hóa trình độ cũng không lớn. Bản thân Hôi Tích đồ bộ đã là áo chống đ·ạ·n, hơi cường hóa điểm hiệu quả, thay đổi thời gian thiết kế, độ khó kỳ thật rất nhỏ.

‘Cái kia như thế nhìn, ta hoàn toàn có thể thêm chút đi nội dung.’

Suy tư dưới, hắn đem trước tới tay dụng cụ đo lường hồng trị, lấy ra, đặt ở đồ bộ bên trên.

Lại lần nữa đưa tay đè lại dụng cụ đo lường cùng đồ bộ, trong lòng mặc niệm yêu cầu, cũng tăng thêm một đầu, cần có hồng trị kiểm tra đo lường công năng.

Rất nhanh, mới đếm ngược nổi lên.

Lần này thời gian liền so vừa rồi dài nhiều.

‘17 giờ 21 phút.’

Vu Hoành thở hắt ra, xác định cường hóa.

Chương 052: Hòa hoãn (2) (tạ ơn vịt tiên đủ Thiên minh chủ)

Chương 052: Hòa hoãn (2) (tạ ơn vịt tiên đủ Thiên minh chủ)

Khoảng cách Bạch Khâu thôn hơn 40 cây số chỗ.

Đêm.

Một viên hai người vây quanh phẩm chất trên đại thụ, Bạch Mãng Quách Húc Đông chính nửa tựa ở chạc cây bên trong lẳng lặng nghỉ ngơi.

Toàn thân hắn bọc lấy ngăn cách Quỷ Ảnh Huy Thạch thảm, dựa vào trên thảm lỗ thông gió lấy hơi.

Theo thời gian chuyển dời, ban đêm càng phát ra thâm trầm.

Một trận tất xột xoạt côn trùng bò sát âm thanh dần dần từ mặt đất truyền đến.

Quách Húc Đông bỗng nhiên mở mắt, kéo tấm thảm nhìn xuống đi.

Mượn nhàn nhạt ánh trăng, trên mặt đất đất đen bên trong tựa như suối phun đồng dạng, một chỗ một chỗ tuôn ra từng đoàn lớn hắc trùng.

Hắc trùng từ lòng đất tuôn ra, giống như con kiến điên cuồng hướng phía chung quanh lan tràn, bất quá mười mấy giây liền đem tất cả bãi cỏ nhuộm thành màu đen.

Thủy triều giống như màu đen một đợt nối một đợt giữa khu rừng dũng động, tìm kiếm lấy bất luận cái gì có thể thôn phệ cắn xé vật sống.

Rất nhanh, một chút hắc trùng tựa hồ ngửi thấy mùi, hướng phía Quách Húc Đông chỗ trên đại thụ leo lên.

Quách Húc Đông mặt không đổi sắc, cấp tốc từ trên thân lấy ra một cái bình nhỏ, mở ra cái bình đổ ra một chút dịch nhờn, ở trên người lau sạch trong chốc lát.

Rất nhanh, trên người hắn liền tản mát ra một cỗ khí tức khó ngửi. Khí tức này cấp tốc để phía dưới ý đồ đến gần hắc trùng nhao nhao tản ra.

Thu hồi bình nhỏ, Quách Húc Đông đang muốn tiếp tục ngủ.

Bành!

Đột nhiên một tiếng nặng nề trầm đục từ nơi không xa truyền đến.

Hắn hơi biến sắc mặt, lại lần nữa đứng dậy hướng bên kia nhìn lại.

Trong rừng cây, một đạo cao cỡ một người bóng đen khổng lồ, tựa như một cái phóng đại giáp trùng, đầu là cùng loại rất nhiều cái kìm tạo thành giác hút, chính nhanh chóng hướng phía bên này vọt tới.

Bành bành bành bành!

"Đại Bì? Nơi này thế mà cũng có thể hấp dẫn đến Đại Bì? Hay là nói… . Huyết Triều cường độ lại đề cao? ?" Quách Húc Đông sắc mặt có chút khó coi, thấp giọng lầm bầm.

Nhìn thấy Đại Bì tiếp cận, hắn cấp tốc lấy ra một cây đặc chế dây thừng, hướng lĩnh trên một cây đại thụ hất lên.

Dây thừng cuốn lấy, mang theo cả người hắn một chút đãng xuất đi.

Theo đãng xuất đi ở giữa không trung, Quách Húc Đông cấp tốc từ trong bọc lấy ra một vật, kéo cái nắp, về sau quăng ra.

Vật kia chính xác rơi vào Đại Bì mở ra trong miệng rộng.

Một giây.

2 giây.

Oanh! ! !

Trong chốc lát một áng lửa trong nháy mắt bạo tạc, Đại Bì dài hơn hai mét thân thể bị tại chỗ xé rách nổ tung, hóa thành vô số mảnh vỡ màu đen, như mưa rơi phiêu tán rơi rụng rơi xuống.

Ánh lửa chiếu rọi xuống, chung quanh mảng lớn hắc trùng nhao nhao bốc hơi, hóa thành khói đen biến mất.

Quách Húc Đông không có chút nào dừng lại ý tứ, tiếp tục gia tốc hướng nơi xa rời đi. Hắn không cảm thấy chính mình tự chế lựu đ·ạ·n nội hóa, có thể giải quyết triệt để nguy cơ.

Huyết Triều quái vật cùng Quỷ Ảnh hoàn toàn là hai loại khác biệt phong cách, bọn hắn đặc điểm lớn nhất, chính là số lượng vô hạn.

*

*

*

Sáng sớm hôm sau.

Đông đông đông…

Vu Hoành hỗn loạn bị tiếng đập cửa bừng tỉnh, hắn từ từ đứng dậy, híp mắt hướng phía cửa nhìn lại.

Hôm qua hắn rèn luyện đã khuya, còn đào không ít tảng đá, làm lớn ra một chút mới phòng đơn. Lại thêm cường hóa cũng tiêu hao không ít tinh thần thể lực.

Cho nên lúc này trạng thái cũng không được khá lắm.

“Ai?” Hắn lên tiếng hỏi.

Bởi vì Huy Thạch mật thất hiệu quả, hiện tại Quỷ Ảnh đã không thế nào gõ cửa. Lúc này gõ cửa xác suất lớn là người

sống.

“Tiểu Vu, là ta.” Bác sĩ Hứa Hứa Nhược Oánh thanh âm ở bên ngoài vang lên.

“Ngươi nơi này có thiết thế này ăn sao? Ta bên kia ăn uống không đủ… . Xảy ra chút sự tình.”

Vu Hoành nhíu mày, từ trong túi ngủ chui ra ngoài, mặc vào quần.

Hắn nhớ kỹ Hứa Nhược Oánh trước đó từ Lý Nhuận Sơn bên kia đổi qua đầy đủ ăn uống, lúc này mới không có qua mấy ngày, làm sao lại bỗng nhiên không đủ?

“Chuyện gì xảy ra?” Hắn đi tới cửa, xuyên thấu qua tấm che khe hở nhìn một chút bên ngoài.

Ngoài cửa, Hứa Nhược Oánh hai mắt đỏ đến giống con thỏ, thần sắc tiều tụy, xem xét chính là thật lâu không có nghỉ ngơi.

Xác định không có những người khác, phía sau cửa phù trận cũng không có động tĩnh, Vu Hoành mới mở cửa, cấp tốc để nó tiến đến.

“Ai…” Vừa tiến đến, Hứa Nhược Oánh liền thật dài thở dài.

“Hôm qua chạng vạng tối, phụ cận đi ngang qua một đội chạy nạn, có một nhà ba người đi phụ cận trống không địa động ở lại. Ta nhịn không được, liền mượn ăn chút gì ăn cái bọn hắn.”

“Phụ cận đi ngang qua chạy nạn?” Vu Hoành nhíu mày, “Là từ phương hướng nào tới?”

“Nói là từ Việt Hà thị Hi Vọng thành… Bên kia… Bạo phát một cái phi thường khủng bố Ác Ảnh, c·hết rất nhiều rất nhiều người… . Ngay cả di chuyển cũng không kịp, người phía quan phương ý đồ ngăn cản cục diện chuyển biến xấu, kết quả toàn viên c·hết hết. Thị dân khắp nơi loạn trốn, bọn hắn lái xe, xem như chạy nhanh.” Hứa Nhược Oánh thở dài.

Vu Hoành không phản bác được, xuất ra một túi thanh protein cho đối phương, thanh protein đều đổi đóng gói, cũng không lo lắng bị người phát hiện.

Trước đó Lý Nhuận Sơn từ đội tiếp tế đổi không ăn ít ăn, hắn cũng dùng phù trận cùng thuốc ngăn tả đổi một chút tới tay, sau đó cường hóa thành thanh protein.

Hiện tại chồng chất tại trong động thanh protein liền có 50~60 cây, đầy đủ ăn thật lâu.

Đồ ăn dồi dào dưới, hắn cũng không để ý lấy ra trợ giúp Hứa Nhược Oánh.

"Mau mau đến xem a?" Hứa Nhược Oánh tiếp nhận túi thức ăn con, thấp giọng hỏi.

"Không đi. Đi cũng vô dụng." Vu Hoành trầm mặc dưới, không có đáp ứng.

Hắn mặc dù có hắc ấn tại thân, nhưng bây giờ cũng chỉ có thể miễn cưỡng cam đoan chính mình cơ bản sinh hoạt cùng an toàn nhu cầu.

Mặt khác, hắn cũng bất lực.

"Cám ơn…" Hứa Nhược Oánh mang theo thanh protein, quay người mở cửa, rời đi.

Lưu lại Vu Hoành ngồi tại trên ghế ngồi tròn, xuất ra radio, mở ra.

Tê tê âm thanh về sau, rất nhanh nhỏ xíu điện đài thông báo âm thanh vang lên lần nữa. Hai nam tử tiếng người tựa hồ ngay tại một hỏi một đáp toạ đàm.

'… . Hy vọng có thể xử lý tốt việc này, nhằm vào gần nhất phạm vi lớn hắc tai chuyển biến xấu, ngành tương quan đã điều tra ra đầu nguồn chỗ, tổng cộng là lấy bảy loại cao nguy hiểm độ Ác Ảnh làm chủ, cho nên Hi Vọng thành nội bộ phòng tuyến xuất hiện lỗ thủng, cuối cùng dẫn đến hắc tai xâm nhập vỡ đê.'

'Cái này bảy loại Ác Ảnh bị Ngân Tháp phương diện nhằm vào thu thập, xác định đối ứng phân cấp phạm trù. Căn cứ Ngân Tháp cho ra tin tức công khai, chúng ta biết được, bây giờ hắc tai chủ yếu chia làm một đến chín cấp độ nguy hiểm,

độ nguy hiểm không có nghĩa là cường độ, chỉ đại biểu nó đối với cảnh vật chung quanh xã hội nguy hại lực, mà lần này bảy loại Ác Ảnh, vừa lúc chính là độ nguy hiểm cao tới hai đến cấp năm nguy hiểm tồn tại.'

'Như vậy là không phải thấp nhất cấp một hắc tai tốt hơn xử lý đâu?'

'Thấp nhất cấp một đại biểu chúng ta đối với nó hiểu rõ đã tương đương thấu triệt, có thể chính xác tìm ra đối sách, lẩn tránh to lớn bộ phận nguy hại, cho nên độ nguy hiểm cực thấp. Giống như phổ thông hắc trùng, tên khoa học Huyết Tỳ Trùng, chính là cấp một độ nguy hiểm.

Nhưng trên thực tế, căn cứ hiện nay Ngân Tháp thống kê tất cả hắc tai, chúng ta có thể phát hiện, một đến chín cấp chỉ là thông thường nguy hại đẳng cấp, cao hơn còn có ba cái loại lớn, Chiến Tranh cấp, Ác Mộng cấp, Tuyệt Vọng cấp.'

'Cái này ta biết, hiện tại Cực Quang thành ngay tại đối kháng tuyến đầu hắc tai, chính là Chiến Tranh cấp.' người chủ trì trả lời.

'Đương nhiên, chúng ta không có khả năng đơn thuần bởi vì cái này phân cấp mà phán đoán hắc tai mạnh yếu, nếu như ngươi không biết đối ứng hắc tai tình báo cùng nhược điểm, như vậy thì xem như cấp một, đối với ngươi mà nói, cũng là Tuyệt Vọng cấp, không cách nào ngăn cản, hẳn phải c·hết không nghi ngờ.' một người khác hồi đáp.

'Cái này có thể hiểu được. Nhưng cao hơn cấp bậc, cái này tính nguy hiểm chủ yếu thể hiện tại phương diện nào đâu?' người chủ trì hỏi.

'Thể hiện tại ăn mòn phạm vi, cùng ăn mòn d·ụ·c vọng bên trên. Mọi người đều biết, hiện tại vòng hạch tâm Hi Vọng thành bên ngoài, có không ít nội thành chính diện lâm mới một vòng khiêu chiến, cho nên đề nghị của ta là mau chóng chuyển dời đến vòng hạch tâm trong vòng, tại có Cực Quang phòng tuyến bảo vệ hậu phương, mới có thể trình độ lớn nhất để tránh bị xâm hại.'

Đến tiếp sau là một chút người chủ trì không có dinh dưỡng cảm tạ khách quý cùng thối phồng đối phương lời nói, Vu

Hoành không có đi lắng nghe, cái này trong Radio người chủ trì cùng chuyên gia, nói lên phía ngoài Hi Vọng thành tử thương, phòng tuyến sụp đổ loại h·ình s·ự tình lúc, không có chút nào tâm tình chập chờn, tựa như nói là không có quan hệ gì với chính mình sinh hoạt vụn vặt.

'Là tập mãi thành thói quen rồi hả? Hay là… . Nguyên nhân gì khác.' Vu Hoành đứng người lên, 'Cái kia bảy loại cấp năm hắc tai Ác Ảnh, Khô Nữ có phải hay không chính là trong đó một loại?'

Hắn không thể nào biết được.

Nếu như là, như vậy phía sau còn có nhiều như vậy đẳng cấp, nhiều như vậy chủng loại hắc tai, nhân loại tử thương đơn giản hoàn toàn biến thành băng lãnh số lượng, giá rẻ mà tấp nập.

Nghĩ tới đây, hắn bỗng nhiên có loại khó mà hình dung bị đè nén cảm giác.

Rót chén nước, uống một hơi cạn sạch, hắn trực tiếp bắt đầu rèn luyện Trọng Thối Công.

Từng tia nhiệt lưu thuận hai chân không ngừng đi lên, khuếch tán đến toàn thân, dạng này ôn dưỡng làm cho tâm tình của hắn dễ chịu rất nhiều.

Hòa hoãn một hồi, hắn lại lần nữa đi vào cường hóa bên trong Hôi Tích đồ bộ trước mặt, đếm ngược đã nhanh phải kết thúc.

Hắn nhìn xem không ngừng giảm bớt số lượng, lại nhìn khóe mắt thông minh Huy Thạch dự trữ, trước đó góp nhặt phổ thông Huy Thạch đã nhanh sử dụng hết. Đến lại đi quặng mỏ lộ thiên nhập hàng.

Lại qua vài phút, Hôi Tích đồ bộ rốt cục đếm ngược kết thúc.

Một trận mơ hồ vặn vẹo bao trùm toàn bộ đồ bộ, một giây về sau, vặn vẹo biến mất. Một bộ mới tinh đen kịt nặng nề chống đ·ạ·n đồ bộ, xuất hiện ở trước mặt Vu Hoành

Đồng dạng là Hôi Tích đồ bộ ngoại quan, nhưng không có đồ đổi màu ngụy trang, chỉnh thể cũng nặng nề lớn thêm không ít.

Mũ giáp mang theo kính chống gió, loại bỏ mặt nạ, trên thân tấm hợp kim độ dày cũng so trước đó dày, chi tiết chỗ khâu lại càng nghiêm mật, chống đ·ạ·n gốm sứ tấm diện tích che phủ tích căn bản là hoàn toàn che khuất toàn thân thân thể.

Liền ngay cả cái cổ khe hở cũng có cường độ cao tấm hợp kim ngăn trở.

Vu Hoành tâm tình thật tốt, cầm lên cấp tốc mặc vào.

Mới Hôi Tích đồ bộ trọng lượng so trước đó nặng một chút, đại khái mười sáu mười bảy cân bộ dáng, nhưng hoạt động chỗ khớp nối hoàn toàn cùng mặc phổ thông quần áo không sai biệt lắm. Tính linh hoạt ảnh hưởng rất nhỏ.

Võ trang đầy đủ, sau khi mặc vào, hắn còn phát hiện dụng cụ đo lường hồng trị bị dung hợp tiến vào cổ áo chỗ, trong cổ áo bên cạnh có cái nhỏ màn hình tinh thể lỏng, phía trên biểu hiện ra ngoại giới hoàn cảnh cụ thể hồng trị là bao nhiêu.

Bành bành hoạt động gài bẫy trang, Vu Hoành lại lần nữa bắt đầu luyện tập Trọng Thối Công, lần này có phụ trọng, Trọng Thối Công sinh ra nhiệt lưu thế mà so trước đó còn nhiều hơn rất nhiều.

Nương theo lấy từng tia nhiệt lưu trải rộng toàn thân, hắn dứt khoát đẩy cửa ra, đi ra phòng an toàn, đi ra bên ngoài trên đất trống hoạt động.

Có dụng cụ đo lường hồng trị tùy thời kiểm tra đo lường, chung quanh hắn khả năng xuất hiện Quỷ Ảnh đều có thể kịp thời bị phát giác.

Hoạt động một hồi, nghĩ đến Hứa Nhược Oánh nói tới chạy nạn đội ngũ, có lẽ có thể từ trên người bọn họ đổi được một chút mới đồ chơi, dùng để cường hóa.

Lại thêm Hứa Nhược Oánh một người ở bên kia, có thể sẽ gặp được nguy hiểm, Vu Hoành cảm thụ bên dưới còn tại bốn cái khí lạnh, liền xoay người lại mang theo một cái túi thanh protein, hướng phía bác sĩ Hứa chỗ ở tiến đến.

Có giày gai nhọn, cường hóa Hôi Tích đồ bộ, lại thêm Trọng Thối Công cùng bốn cái khí lạnh tại thân, Vu Hoành trong

lòng bao nhiêu có một chút cảm giác an toàn.

Hắn dự định đi xem một chút về sau, trở về cường hóa máy phát điện năng lượng mặt trời, cho radio cùng dụng cụ đo lường hồng trị nạp điện, nếu không tiếp xuống hao tổn xong điện liền triệt để không dùng.

Dọc theo quen thuộc lộ tuyến, mười mấy cân đồ bộ trên người Vu Hoành phảng phất không tồn tại đồng dạng, hắn ngày bình thường kéo đầu gỗ làm nghề mộc đục đá, trên thân khí lực đã sớm rèn luyện ra được.

Chỉ là để hắn có chút kỳ quái là, từ khi luyện Trọng Thối Công, trên hai chân làn da cùng xương cốt càng ngày càng ít cảm giác đau đớn, thậm chí ngay cả xúc giác cũng có chút c·hết lặng.

Chương 053: Hòa hoãn (3)

Chương 053: Hòa hoãn (3)

Thuận quen thuộc tiểu đạo, Vu Hoành một đường tiến lên, rất nhanh liền tìm tới bác sĩ Hứa chỗ ở địa động.

Địa động lúc này cửa ra vào nửa mở, một cái cao tráng nam nhân đầu trọc đang cùng Hứa Nhược Oánh lớn tiếng cãi lộn lấy, thanh âm chói tai, thần sắc tràn đầy vẻ giận dữ.

Hai người cãi lộn lời nói đánh lấy rất đậm nơi khác khẩu âm, cũng không biết ai chỗ nào phương ngôn, Vu Hoành tới gần cũng căn bản nghe không hiểu.

Hắn dứt khoát liền đứng ở đằng xa các loại hai người nói chuyện xong, chỉ là đợi một lát sau, nam nhân kia thanh âm càng phát ra gầm hét lên.

Bịch một chút, nam nhân đầu trọc tức giận hét lớn một tiếng, một thanh nắm chặt bác sĩ Hứa cổ áo, hướng về phía nàng gầm thét.

Vu Hoành không nói hai lời, sắc mặt trầm xuống, bước nhanh nhích tới gần.

“Chuyện gì xảy ra?” Hắn trầm giọng hỏi, ánh mắt nhìn về phía bác sĩ Hứa.

“Ngươi làm gì! ? Dựa vào cái gì không cho chúng ta thuốc! ? Chúng ta có ba cái thương binh đều muốn thuốc, ngươi cầm lấy đi miễn phí cho một cái nhặt ve chai cũng không cho ta!” Nam nhân đầu trọc nổi giận nói, mặt đỏ tới mang tai.

“Thuốc của ta ta nguyện ý cho người nào thì cho người đó!” Hứa Nhược Oánh bị níu lấy cổ áo cả giận nói. Nàng căn bản không kịp đáp lại Vu Hoành hỏi thăm, bị cổ áo kẹp lại có chút hô hấp khó khăn.

“Ngươi con mẹ nó muốn c·hết! Tin hay không lão tử đ·ánh c·hết ngươi cái tiện nhân!” Đầu trọc lộ ra hung tướng.

“Thật dễ nói chuyện, đừng động thủ động cước!” Vu Hoành đi ra phía trước nhíu mày khuyên can.

“Ngươi con mẹ nó ai vậy! ? Liên quan gì đến ngươi! !” Nam nhân đầu trọc hiển nhiên là mới từ trong thành trốn tới, còn không có thích ứng phía ngoài hoàn cảnh.

Bành!

Vu Hoành không nói hai lời, đùi phải đá trước, hung hăng quét qua.

Luyện rất nhiều ngày đê đoạn quét chân trong nháy mắt sử xuất, không dùng nội khí, chỉ là lực lượng bình thường bộc phát.

Một tiếng vang trầm về sau, đầu trọc tại chỗ khuôn mặt vặn vẹo, cúi đầu ôm chân kêu rên ngay tại chỗ.

Không đợi hắn phẫn nộ lên tiếng phản kích, lập tức lại là một trận dày đặc đá chân hung hăng đập tới, đổ ập xuống rơi vào nó bả vai trên phần đầu.

Bành bành bành bành bành! !

Mang theo thép hợp kim phiến cường hóa đồ bộ, tại trên bàn chân cũng tăng thêm thép hợp kim phiến, độ cứng tương đối cao.

Lúc này một cái tiếp một cái đá lên đi, chỉ là mấy lần, liền đem đầu trọc bị đá ngã xuống đất không dậy nổi.

“Bình tĩnh một chút rồi hả?” Vu Hoành đá xong thu chân, cẩn thận cảm thụ bắp chân phản hồi về tới xúc giác, phát hiện cách nội bộ giảm xóc miếng đệm về sau, bắp chân bình yên vô sự, tuyệt không đau nhức, thậm chí còn có chút dễ chịu, giống như là xoa bóp.

Thế là hắn nhịn không được lại đi tới đá hai cước.

Bành bành! !

Đầu trọc rên lấy ngã xuống đất, chân trái đã rõ ràng lõm đi vào một cái rõ ràng đường cong.

“Tỉnh… Tỉnh táo! !” Hắn đau đến đầu đầy mồ hôi lạnh, sắc mặt trắng bệch, núp ở trên mặt đất có chút sợ hãi nhìn xem Vu Hoành, đối phương võ trang đầy đủ ngoại hình tương đương có lực uy h·iếp.

Mà lại vừa mới cái kia mấy lần khí lực mười phần, dưới sự vội vàng không kịp chuẩn bị, hắn căn bản không có kịp phản ứng, trên thực tế, đối phương đá chân động tác rất nhanh, nhấc chân cũng không có điềm báo trước, tăng thêm chính mình cũng đang thất thần.

“Hiện tại nói cho ta nghe một chút đi là chuyện gì xảy ra?” Vu Hoành lại lần nữa hỏi.

Tên trọc đầu này cắn răng, lập tức mồm miệng rõ ràng, toàn bộ đem tình hình thực tế nói một lần.

“Chúng ta chính là nhìn thấy, thấy được nàng xuất ra thuốc tiêu viêm tới cứu người, liền muốn cũng muốn điểm, nàng không cho, chúng ta liền thương lượng cho nàng đoạt điểm tới… .”

“Cút đi.” Vu Hoành tùy ý nói.

Liền biết người mới tới biết gây chuyện, hắn lại đá một cước người này, động tác thuần thục nhẹ nhàng, nhưng tấm hợp kim nện ở trên xương cốt lại hét thảm một tiếng.

Nhìn xem người này kéo lấy cái chân b·ị t·hương nhanh chóng rời đi, hắn quay đầu nhìn về phía một mặt mệt mỏi Hứa Như Vân.

“Chuyện gì xảy ra?”

“Nhiều người phức tạp, bị người để mắt tới, lần này đa tạ ngươi.” Bác sĩ Hứa thở dài.

Nàng đồng dạng nhìn xem rời đi đầu trọc, có chút bất đắc dĩ.

“Nhóm người này đều là lâm thời đi ngang qua, chính ngươi cũng muốn coi chừng. Ta chỉ là cho điểm đồ ăn giúp người mớm thuốc, liền bị đề mắt tới, ngươi vừa mới… .”

“Không có việc gì.” Vu Hoành lần này hơi khảo nghiệm tự luyện Trọng Thối Công, phối hợp tấm hợp kim xác thực uy lực không tầm thường.

Mà lại hắn võ trang đầy đủ, mang theo mũ giáp mặt nạ áo chống đ·ạ·n, coi như gặp được phiền phức cũng so trước đó có lực lượng nhiều.

“Nhưng ta nhìn người kia không giống như là sẽ từ bỏ ý đồ bộ dáng… .” Hứa Nhược Oánh lại lần nữa lo lắng nói.

“Ta sẽ cẩn thận. Trong loại hoàn cảnh này, bọn hắn dám tùy tiện khắp nơi đi loạn, liền không sợ Quỷ Ảnh đều ăn?” Vu Hoành nghi ngờ nói.

“Đám người này mở xe tới, ở phía xa xe đã hết dầu, Huy Thạch vẫn phải có.” Hứa Nhược Oánh giới thiệu sơ lược vài câu.

“Ta ra ngoài nhặt củi lúc nhìn thấy bọn hắn, trên xe có cái hài nhi phát sốt, liền không có nhịn xuống… Không nghĩ tới…”

Nàng sau đó lại gạt ra cái mỉm cười.

“Kỳ thật ta cũng không phải không có đề phòng thủ đoạn.” Nàng tay trái vừa rồi một mực đặt ở phía sau, lúc này lấy ra, nắm trong tay lấy một bình màu trắng nhựa plastic bình phun thuốc, bên trong chứa không biết chất lỏng gì, hồng hồng.

“Loại thời điểm này, bảo trụ chính mình lại nói.” Vu Hoành vỗ vỗ bả vai nàng, quay người hướng phía bưu cục phương hướng đi đến.

Hắn dự định đi tìm lão Lý hỏi một chút tình huống. Người phát thư hiểu rõ tin tức con đường xa so với bọn hắn đều nhiều, đoán chừng biết được càng nhiều.

Đi một đoạn về sau, hắn không nghe thấy tiếng đóng cửa, quay đầu mắt nhìn. Nhìn thấy Hứa Nhược Oánh ngơ ngác đứng tại cạnh cửa, hai mắt vô thần, không biết suy nghĩ cái gì.

Vu Hoành suy đoán nữ nhân này đoán chừng là nhớ tới người nhà mình, nàng trước kia cũng là có trượng phu, có tiểu hài, hạnh phúc mỹ mãn, đáng tiếc, hết thảy đều bị hắc tai hủy.

Quay đầu lại, tiếp tục đi lên phía trước.

Lần này không đi ra bao xa, hai cái cầm trong tay đao nhọn nam nhân liền ngăn trở hắn đường đi.

Còn có cái thứ ba nắm trong tay lấy s·ú·n·g ngắn, khập khễnh vịn thân cây, âm tàn nhìn chằm chằm bên này, chính là mới vừa rồi thả đi nam nhân đầu trọc.

Hết thảy ba người.

Đều là ba mươi mấy tuổi, mặc trên người mang coi như chỉnh tề, trên thân cơ bắp đường cong cân xứng hữu lực, ở thời điểm này dinh dưỡng sung túc cơ bắp sung mãn, đại biểu cũng không phải bình thường ý nghĩa.

Ý vị này ba người này trước đó sinh hoạt trải qua rất thoải mái, lại thêm trong tay bọn họ có s·ú·n·g…

"Chính là hắn! Lão tử chân đến bây giờ còn tại đau nhức, cho ta trước phế bỏ chân của hắn! !" Đầu trọc tức giận nhìn chằm chằm Vu Hoành nói.

Theo hắn thoại âm rơi xuống, hai người khác dẫn theo đao bước nhanh tới gần, từ hai bên vây quanh tới.

Hiển nhiên hai người đều là đầu trọc cấp dưới.

"… ." Vu Hoành không biết nên nói cái gì cho phải.

Hắn một thân chống đ·ạ·n đồ bộ, thể lực còn có bốn cái nội khí, tùy thời có thể dùng để bộc phát. Toàn thân trang bị đến tận răng, vừa vặn dùng mấy người kia thí nghiệm một chút trên thân trang bị hiệu quả.

Mặc dù hắn đối với hắc ấn cường hóa phi thường tin phục, nhưng dù sao đó là s·ú·n·g ống, hay là khoảng cách gần như thế.

Nhìn xem hai người từ từ tới gần, hắn đứng tại chỗ không nhúc nhích. Mà là lẳng lặng cảm thụ được ba người vị trí, khoảng cách.

Két.

Hắn nhìn thấy đầu trọc nhe răng cười giơ s·ú·n·g lên, nhắm chuẩn chính mình, mở ra bảo hiểm, màu đen họng s·ú·n·g có loại rùng mình bén nhọn cảm giác.

Hai người khác, một cái dùng đoản đao mặt bên vỗ đùi. Một người mặt không b·iểu t·ình, trên tay vui đùa đao hoa.

Khoảng cách từ từ tới gần.

Năm mét.

Bốn mét.

Ba mét.

Phốc! !

Bỗng nhiên Vu Hoành một cái bước xa, vọt tới trước, bàn chân giẫm tại mặt đất, trở tay rút ra phía sau lưng Lang Nha bổng, đối với bên phải một người vào đầu đập tới.

Hắn động tác rất nhanh, nhưng đối phương cũng không kém, Lang Nha bổng không có đập trúng người, ngược lại nện vào đối phương dựng lên trên đoản đao.

Coong!

Trong tiếng va đập, Vu Hoành đùi phải thấp quét, thuần thục đến cực điểm động tác lưu loát lập tức lên hiệu quả.

Răng rắc! !

Tấm hợp kim cùng xương đùi kịch liệt chạm vào nhau, xương gãy, nam nhân há mồm phát ra tiếng kêu thảm, quỳ một gối xuống.

Không nhìn đối phương phản ứng, Vu Hoành đi phía trái nghênh tiếp đã xông lên người thứ hai.

Đối phương đoản đao đã hung hăng chém vào trên cánh tay hắn, lại bị cường độ cao gốm sứ phiến cùng giảm xóc mềm chất chống đ·ạ·n vật liệu ngăn trở.

Vu Hoành vào đầu lại là một gậy đập tới, lại đập cái không, trước mắt hắn một chút không có bóng người.

Chờ lấy lại tinh thần, sau lưng bên eo truyền đến thứ gì v·a c·hạm đâm xuyên cảm giác.

Đầu hắn cũng không trở về, chân trái kim loại gót giày về sau một đạp.

Phốc!

Sau lưng truyền đến một tiếng rên.

Hắn thừa cơ quay người, bắt lấy lưng tựa thân cây một người khác đè lại đối phương bả vai, đùi phải thấp quét.

Răng rắc!

Lại là một tiếng vang giòn.

"A! ! Chân của ta! !" Nam nhân thống khổ kêu thảm, tại chỗ ngã xuống đất.

Hắn hoàn toàn không cách nào lý giải Vu Hoành thân này trang bị là thế nào phân phối, toàn thân cao thấp khắp nơi đều là tấm hợp kim cùng cường độ cao gốm sứ phiến, cái này mẹ nó căn bản cũng không phải là áo chống đâm, cũng không phải áo chống đ·ạ·n, mà là cùng loại cổ đại giáp bọc toàn thân!

Vu Hoành nhìn xem nam nhân vẻ mặt thống khổ, dẫn theo Lang Nha bổng liền muốn tiến lên.

Bỗng nhiên phịch một tiếng s·ú·n·g vang lên.

Hắn nghiêng người lung lay, mũ giáp mặt bên thêm ra một cái vết đ·ạ·n lõm.

"… ." Hắn dừng lại, hơi nghiêng qua mặt, nhìn về phía nam nhân đầu trọc.

Gia hỏa này s·ú·n·g ngắn run rẩy, lập tức đối với bên này, họng s·ú·n·g còn bốc lên nhàn nhạt khói xanh.

“Chạy mau! !” Đầu trọc bỗng nhiên rống to, lại lần nữa bóp cò.

Ầm!

Lại là một tiếng s·ú·n·g vang, đánh vào Vu Hoành vai trái, nước bắn một chút hỏa hoa.

Một phát s·ú·n·g này là nhắm chuẩn hắn mặt, cứ việc bộ mặt cũng có hợp kim mặt nạ phòng hộ, ngay cả con mắt cũng có kính chống đ·ạ·n chế tác kính chống gió. Có thể kính chống đ·ạ·n cuối cùng sẽ b·ị đ·ánh hoa, một khi trúng đ·ạ·n tất nhiên ảnh hưởng thị lực.

Cho nên thời khắc mấu chốt Vu Hoành nghiêng người cúi đầu né dưới.

Hai phát đánh xong, hắn bước nhanh hướng phía đầu trọc phóng đi.

Vỏ cứng ủng da giẫm ở trên đồng cỏ, bước ra từng cái thật sâu dấu chân.

“Thảo! !” Đầu trọc điên cuồng bóp cò, nhưng đã không có đ·ạ·n, thế là hắn hoảng sợ vứt bỏ s·ú·n·g, quay người lảo đảo hướng nơi xa chạy tới.

Không có chạy ra vài mét.

Bịch một chút, hắn cái ót liền bị một cây màu đen Lang Nha bổng trùng điệp đập trúng.

Đầu trọc đánh ra trước trên mặt đất, hỗn loạn muốn đứng dậy, nhưng choáng váng ánh mắt để hắn không cách nào bảo trì cân bằng, chỉ là chống lên thân thể, hướng phía trước bò lên hai lần.

Bành!

Lại là một chút Lang Nha bổng đập xuống.

Đầu trọc ngã trên mặt đất, mở mắt mất đi động tĩnh, sau ót của hắn bị nện lõm xuống đi một khối lớn, máu từ từ thuận cổ chảy ra, rơi vào bãi cỏ đất đen bên trên.

Vu Hoành từ phía sau hắn nhấc lên Lang Nha bổng, quay người hướng phía mặt khác chạy trốn hai người đi đến.

“Không! ! Không được! !”

“Cứu mạng! ! Cứu ta! ! !”

Theo hai tiếng kêu thảm về sau, hai người khác cũng đã mất đi sinh tức.

Không bao lâu, trong cánh rừng, Vu Hoành kéo lấy t·hi t·hể hai chân, từng bộ chồng đến một khối, sau đó nhặt lên s·ú·n·g ngắn, thu thập ba người trên người chiến lợi phẩm.

Đáng tiếc ba người đều là quỷ nghèo, trừ cái móc chìa khóa, dao nhỏ đa chức năng, hai thanh đoản đạo có chút dùng bên ngoài, còn lại chính là y phục của bọn hắn vải vóc xem như thu hoạch.

Vu Hoành bình tĩnh đứng dậy, dẫn theo mang máu đồ vật, quay đầu mắt nhìn nơi xa trong rừng, nơi đó Lý Nhuận Sơn chính xa xa nhìn về phía bên này, sau lưng còn có một cái đầu nhỏ, chính là Asena.

Bọn hắn hiển nhiên là bị vừa mới tiếng s·ú·n·g hấp dẫn tới, đáng tiếc mới tới liền thấy trước mắt một màn này.

“Thật có lỗi.” Vu Hoành mở miệng nói, “Nhao nhao đến các ngươi.”

Hắn mặt nạ dưới gương mặt nhìn không ra là b·iểu t·ình gì, nhưng lúc này người mặc cường hóa Hôi Tích đồ bộ hắn, dẫn theo Lang Nha bổng, hai tay v·ết m·áu, mang tới hình ảnh lực trùng kích, rõ ràng lật đổ ngày bình thường hắn cho hai người trung thực ấn tượng.

Chương 054: Hòa hoãn (4)

Chương 054: Hòa hoãn (4)

“Không có việc gì.” Lý Nhuận Sơn trên mặt vẫn như cũ mang nụ cười, “Mấy người kia là tiềm ẩn phần tử nguy hiểm, coi như ngươi không xử lý, ta cũng sẽ xua đuổi bọn hắn rời đi.”

Hắn ánh mắt trên mặt đất ba người trên thân liếc nhìn, rất nhanh lại trở lại Vu Hoành trên người đồ bộ bên trên.

“Không có việc gì liền tốt.” Vu Hoành thổ khí nói, quay người từng bước một dẫn theo đồ vật, hướng chỗ mình ở trở về.

Loại thời điểm này hắn không tiện lại cùng Lý Nhuận Sơn nói chuyện phiếm, đối phương đối với hắn rõ ràng lên cảnh giác.

Bóng lưng của hắn không nhanh không chậm, dần dần biến mất giữa khu rừng chỗ sâu.

Thẳng đến triệt để nhìn không thấy về sau, Lý Nhuận Sơn nụ cười trên mặt mới chậm rãi biến mất.

“Cái kia thân trang bị… . Cường độ rất cao!” Hắn thấp giọng nói.

“Ba ba, vừa mới Vu Hoành thúc thúc thật đáng sợ… .” Asena ở phía sau nhỏ giọng nói.

“Không sao, ba ba sẽ bảo hộ ngươi.” Lý Nhuận Sơn lại lần nữa lộ ra mỉm cười, “Mặc dù hắn trang bị rất lợi hại, nhưng ba ba càng mạnh.”

Hắn đưa tay xoa xoa nữ nhi cái đầu nhỏ, mặc dù nói thì nói như thế, có thể hồi tưởng lại vừa nhìn thấy Vu Hoành hai lần đó đê đoạn quét chân, hắn có loại không hiểu cảm giác Deja Vu.

Cái kia quét chân… Không phải liền là hắn bán cho đối phương thối pháp cơ bản kỹ xảo a?

Mặc dù động tác có chút lạnh nhạt, nhưng phát lực cái gì xác thực rất giống.

Chỉ là… .

Tên kia quét chân, làm sao tốc độ nhanh như vậy?

Hồi tưởng lại vừa mới cái kia mấy lần, Lý Nhuận Sơn đáy mắt hiện lên một tia ngưng trọng.

Hắn là tận mắt thấy cái kia thân màu đen đồ bộ lực phòng hộ, rất toàn diện rất mạnh, vượt qua Hôi Tích đồ bộ rất nhiều, lại thêm Vu Hoành cái kia vượt qua lẽ thường bộc phát tốc độ…

Chỉ sợ chỉ có thể dùng kỹ năng khớp nối mới có thể khống chế lại người này.

*

*

*

Trở lại sơn động phòng an toàn, Vu Hoành đứng ở trên không chỗ, hoạt động trên thân đồ bộ.

Hắn không có cởi, mà là cứ như vậy bắt đầu phụ trọng rèn luyện Trọng Thối Công.

Vừa mới liên sát ba người, hắn nhìn như bình tĩnh, kì thực trong lòng không hiểu có từng tia từng tia bối rối.

Cứ việc trước đó cũng giải quyết qua những người khác, nhưng lúc này đây là hắn chân chính tự tay giải quyết ba người, chế tạo ba bộ t·hi t·hể.

Loại kia một gậy xuống dưới liền ngã tiếp theo người cảm giác phi thường không chân thực.

Lúc này hắn vì bình phục tâm tình, chỉ có thể đem chính mình đầu nhập quên mình đang luyện công.

Một lần lại một lần.

Không ngừng lặp đi lặp lại.

Bất tri bất giác, sắc trời bên ngoài dần dần trở tối, thời gian cũng phi tốc đi qua, lại lần nữa đến chạng vạng tối.

Chờ Vu Hoành từ trong vong ngã tỉnh táo lại, bên ngoài đã đen.

Đêm nay không có hắc trùng, chỉ là hoàn toàn yên tĩnh.

Hắn toàn thân là mồ hôi, ngơ ngác đứng trong sơn động đợi đến hô hấp triệt để bình phục, mới bắt đầu từ từ cởi xuống trên thân trang bị.

Lúc này hắn toàn thân nhiệt lưu phun trào, ngay tại vừa mới rèn luyện dưới, cây thứ năm nội khí, đã lặng yên ngưng tụ mà thành, hội tụ tại nơi bụng.

Đồng thời hai chân vỏ ngoài dần dần có loại bịt kín vải plastic ngăn cách cảm giác. Phảng phất xúc giác không có như vậy bén nhạy.

Hắn cởi xuống quần dài, cúi đầu kiểm tra.

Hai chân làn da màu trắng bên trên, chẳng biết lúc nào mọc ra một tầng trong suốt chất sừng.

Hắn sờ lên, có chút cứng rắn, tựa như không phải mình làn da một dạng, xúc giác rất ít.

‘Là Trọng Thối Công hiệu quả a?’

Mặc vào quần, Vu Hoành thở dài một tiếng.

Bất tri bất giác, hắn tựa hồ đã triệt để cùng đã từng cái kia chính mình hoàn toàn khác biệt.

Hắn cầm lấy đồ bộ mũ giáp, bên trong tổng thể dụng cụ đo lường hồng trị, đeo lên có thể căn cứ cụ thể phương vị, tại trong mũ giáp sáng lên đối ứng phương hướng hồng quang. Trên cổ áo lại biểu hiện cụ thể trị số.

Đó là cái rất thực dụng công năng, có thể cụ thể phán đoán Quỷ Ảnh hoặc là Ác Ảnh đột kích phương hướng, so đơn thuần dụng cụ đo lường hồng trị muốn tốt dùng rất nhiều.

Lúc này đ·ánh c·hết tâm tình của người ta khuấy động từ từ khôi phục lại, hắn lại hồi tưởng lại khi trước phát hiện hắc ấn công năng —— hợp thành.

'Nếu có thể hai dạng đồ vật cùng một chỗ hợp thành bước phát triển mới đồ vật, như vậy… .' ánh mắt của hắn lấp lóe, ánh mắt rơi vào góc tường chất đống một chút trên củi khô.

Những này trong củi khô xen lẫn mấy cây bên ngoài mang vào cỏ dại, xanh tươi sắc cỏ dại rõ ràng là sống.

Vu Hoành tiến lên đi qua, nhặt lên một cây dài bằng bàn tay nhánh cỏ, nắm ở trong tay. Sau đó lại cầm lấy một khối Huy Thạch, cả hai phóng tới cùng một chỗ.

Sau đó đưa tay đặt tại phía trên.

Đúng vậy, hắn dự định kiểm tra một chút, hợp thành hai thứ đồ này, hắn chỉ là tùy ý chọn tuyển hai kiện nếm thử.

'Cường hóa cỏ dại, phương hướng… Mang theo Huy Thạch hiệu quả cỏ dại.'

Vu Hoành trong lòng mặc niệm.

Rất nhanh, hắc tuyến từ mu bàn tay hắc ấn oanh chảy ra, trong nháy mắt chui vào cỏ dại cùng Huy Thạch.

Một trận băng lãnh máy móc âm phản hồi, ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

'Phải chăng cường hóa cỏ dại?'

Hắn do dự một chút, trong lòng hồi phục là.

Lập tức, biến hóa sinh ra.

Nghe được quen thuộc phản hồi âm thanh, Vu Hoành vốn hẳn nên mừng rỡ, nhưng vào lúc này, một cỗ mãnh liệt lực kéo, tại

hắn đáp lại sau trong nháy mắt, đột nhiên từ mu bàn tay hắc ấn chỗ truyền đến.

Trong chốc lát, hắn cảm giác được rõ ràng, chính mình thể năng, tinh thần, đều đang nhanh chóng cõng hắc ấn thôn phệ hấp thu.

Loại tình huống này trước kia cũng phát sinh qua, hắn ngăn chặn trong lòng chấn động, cố nén bị hấp thu khó chịu cảm giác, điều động thể nội nội khí.

Chỉ chốc lát, cái thứ nhất nội khí tại thể năng cùng tinh thần tiêu hao hơn phân nửa lúc, trong nháy mắt khôi phục bổ sung.

Nhưng còn không có kiên trì mấy giây, bổ sung thể năng cùng tinh thần liền lại lần nữa bị thôn phệ hầu như không còn.

Vu Hoành lại tiếp tục điều động cây thứ hai nội khí.

Đáng tiếc hắc ấn lần này thôn phệ xa so với trước đó khoa trương, cây thứ hai nội khí khôi phục bộ phận hay là chống cự không nổi. Sau đó là cây thứ ba, cây thứ thư, cây thứ năm!

Mới vừa vặn ngưng tụ ra cây thứ năm nội khí, cũng bị cấp tốc thôn phệ hầu như không còn.

Mắt thấy Vu Hoành còn lại thể năng cùng tinh thần càng ngày càng ít, thân thể cũng bởi vậy dâng lên càng ngày càng nặng bối rối cùng mệt mỏi.

Rốt cục, hắc ấn hấp thu đình chỉ.

‘Mỗi lần đều như vậy, đây là tinh chuẩn coi là tốt trên người ta tất cả hàng tồn a…’

Hắn không phản bác được, vịn cái bàn từng ngụm từng ngụm thở phì phò chờ đợi thân thể trọng tân khôi phục.

Hắn lúc này hai mắt tràn đầy điểm trắng, hô hấp dồn dập có loại mỏi mệt quá độ khuyết dưỡng cảm giác. Bắp thịt toàn thân cũng suy yếu vô lực, một bộ sắp triệt để tiêu hao trạng thái.

Chờ nghỉ ngơi mấy phút đồng hồ, hắn mới có tinh thần dò xét dẫn đến hắn như vậy kẻ cầm đầu —— gốc kia cỏ dại cùng Huy Thạch.

Lúc này cỏ dại cùng Huy Thạch cùng một chỗ, mặt ngoài đều hiện lên bước phát triển mới đếm ngược số lượng: 2 ngày 8 giờ 47 phút.

"Thật đúng là đi… ." Vu Hoành hoàn toàn không nghĩ tới chính mình tùy tiện đụng hai thứ, thế mà thật có thể cường hóa hợp thành.

Nhìn xem hai cái này không liên quan nhau sự vật, trong lòng của hắn cũng có chút chờ mong, không biết có thể hợp thành cường hóa ra thứ đồ gì.

Nhưng lúc này hắc ấn đã bị chiếm cứ cường hóa thời gian, chỉ có thể chờ đợi hai ngày. Cũng may cũng chỉ là hai ngày.

Lần này cường hóa, hắc ấn trái lại xuất hiện trước hỏi thăm, đồng thời không có thể hiện ra đếm ngược, cho nên để hắn ăn ngậm bồ hòn.

Lúc này nếu như hủy bỏ cường hóa, chỉ sợ vừa mới bỏ ra cũng sẽ uổng phí.

'Chờ một chút… . Ta giống như không biết làm sao hủy bỏ cường hóa… . ?' Vu Hoành bỗng nhiên lấy lại tinh thần.

Dùng hắc ấn lâu như vậy, hắn lúc này mới chợt phát hiện, chính mình thế mà thật không biết làm sao hủy bỏ cường hóa hắc ấn.

Nhóm lửa lò sưởi trong tường, hắn thở hổn hển bắt đầu uống ban ngày nấu xong canh ngọt, mặc dù hương vị đã dính vô cùng, nhưng dưới mắt cũng không có gì có thể chọn.

Cơm nước xong xuôi, dựa vào lò sưởi trong tường, Vu Hoành nằm xuống liền ngủ.

Đặt mông ngủ đến ngày thứ hai buổi chiều chờ hắn tỉnh táo lại, bên ngoài lại nhanh muốn trời tối.

Đứng lên dọn dẹp vấn đề cá nhân về sau, Vu Hoành mở ra trước đó mua máy phát điện năng lượng mặt trời, phóng tới phía sau cửa có ánh mặt trời chiếu tiến đến trên đất trống, khảo thí ngày mai có thể hay không dùng.

Đồng thời hắn cũng thỉnh thoảng đi xem cỏ dại cường hóa đếm ngược.

Thứ này có thể cường hóa cái gì đi ra, hắn là thật có chút chờ mong.

Đến ban đêm, tiếp tục luyện công, ăn cơm, nghỉ ngơi, sau đó là ngày thứ hai. Thẳng đến ngày thứ hai buổi chiều, rốt cục, đếm ngược sắp kết thúc.

Vu Hoành luyện một ngày Trọng Thối Công, tại sắp lúc kết thúc dừng lại, thủ qua một bên, lẳng lặng chờ đợi.

Mười phút đồng hồ.

Năm phút đồng hồ.

Hai phút đồng hồ.

Cuối cùng một phút đồng hồ.

Vu Hoành ngồi tại bên cạnh bàn, ánh mắt lom lom nhìn nhìn chằm chằm cỏ dại.

Bạch!

Trong chốc lát, một trận vặn vẹo mơ hồ bao trùm cỏ dại cùng khối kia Huy Thạch.

Mơ hồ đằng sau, Huy Thạch biến mất. Cỏ dại vẫn còn lưu tại chỗ cũ, nhan sắc cũng thay đổi thành mang theo điểm lấm tấm màu trắng một vòng to nhánh cỏ.

Trừ nhan sắc cùng thể tích, căn này cỏ dại tựa hồ không có bao nhiêu biến hóa.

Ngay tại Vu Hoành chau mày, lâm vào nghi hoặc lúc. Bỗng nhiên hắc ấn phản hồi âm thanh lại lần nữa ở bên tai vang lên.

‘Cường hóa thành công, ngầm thừa nhận mệnh danh là Huy Thạch Thảo, trước mắt cường hóa vật là cơ thể sống, phải chăng để cho ấn ký?’

‘Trước mắt ấn ký số: 1.’

Vu Hoành một chút đứng người lên, khuôn mặt có chút ngạc nhiên.

“Ấn ký? Thứ gì?” Hắn dùng hắc ấn lâu như vậy, đây là lần thứ nhất gặp được loại sự tình này.

Hắc ấn không có trả lời, thứ này tựa hồ tương đương cứng nhắc, chính là cái dự đoán thiết trí tốt c·hết chương trình, trừ phi trùng hợp gặp được đối ứng bộ phận, mới có thể cho ra một chút nhắc nhở.

Vu Hoành đứng tại chỗ, nhìn kỹ điểm lấm tấm cỏ xanh, lông mày nhíu chặt.

Hắn đang suy nghĩ ấn ký này có thể là thứ gì.

Suy nghĩ nửa ngày, hắn cắn răng một cái, cường hóa lâu như vậy cỏ dại, tóm lại không phải là tinh khiết phế vật. Lập tức quyết định nếm thử một hai.

‘Ấn ký xác định về sau, có thể hay không thay đổi hủy bỏ?’ trong lòng của hắn hỏi thăm.

Không có phản ứng.

Vu Hoành suy nghĩ một chút, tay đè tại trên hắc ấn, lại lần nữa lặp lại hỏi thăm một lần.

Lần này có đáp lại.

‘Có thể, thay đổi về sau, không phải ấn ký thể làm mất đi đại bộ phận hiệu quả.’ hắc ấn máy móc âm cấp tốc phản hồi.

‘Vậy liền… . Cho ấn ký!’ Vu Hoành trong lòng đáp lại.

Hắn ngược lại muốn xem xem, cái này hắc ấn chức năng mới là cái gì hiệu quả.

Ngay tại đáp lại trong nháy mắt, trên bàn cường hóa cỏ dại một chút hiện lên một tia trắng muốt vầng sáng.

Cùng một thời gian, Vu Hoành trong lòng cũng có chút đâm một cái, phảng phất bị thứ gì chui vào não hải.

‘Ấn ký hoàn thành, trước mắt ấn ký có thể khống chế: Huy Thạch Thảo.’ hắc ấn phản hồi âm thanh truyền đến.

‘Huy Thạch Thảo… . ! ?’

Đúng lúc này, Vu Hoành không hiểu cảm giác được, chính mình, giống như cùng trước mắt căn này Huy Thạch Thảo, có một tia liên hệ.

Thật giống như, hắn có thể khống chế đối phương, có thể ra lệnh cho đối phương làm ra các loại biến hóa.

Loại cảm giác này tựa như là cầm trong tay một cái điều khiển từ xa, có thể tùy tiện điều khiển trước mặt biết di động chạy bằng điện mô hình.

Chỉ là cái này điều khiển từ xa bị cắm vào đến nội tâm của hắn chỗ sâu, tùy ý biết tâm niệm khống chế.

Mà nương theo khống chế, là một tia ngắn gọn dòng tin tức nhập não hải.

‘Huy Thạch Thảo: Có thể trình độ nhất định giảm xuống trong không khí hồng trị đặc thù thực vật, số lượng đạt tới trình độ nhất định lúc, có thể là sinh ra tụ quần hiệu ứng. Nó sinh mệnh lực ương ngạnh, sinh trưởng cần thiết là chút ít nước, ánh nắng, phổ thông thổ nhưỡng.’

‘Sinh trưởng chu kỳ: Bốn ngày.’

‘Ấn ký người thao túng có thể dùng nội khí rút ngắn chu kỳ.’

“… . .” Vu Hoành sắc mặt chấn động đứng tại chỗ, trong lúc nhất thời cơ hồ hoài nghi mình sinh ra ảo giác.

Cái này cường hóa… Còn có thể dạng này? ? !

Chương 055: Hi vọng (1)

Chương 055: Hi vọng (1)

Huy Thạch Thảo… . Dùng Huy Thạch cùng cỏ dại hợp thành kỳ dị thực vật, mấu chốt nhất là, hắn thế mà giống như có thể khống chế thứ này? ? !

Vu Hoành nắm vuốt căn này sau khi cường hóa nhánh cỏ, suy tư dưới, ngẩng đầu nhìn bên ngoài sắc trời.

Lúc hoàng hôn trời chiều hồng quang, từ cửa tấm che khe hở xuyên suốt tiến đến, đem cửa ra vào một khối nhỏ khu vực nhuộm đỏ.

Hắn thở hắt ra, đứng người lên, nắm vuốt Huy Thạch Thảo mở cửa, đi đến bên ngoài trong viện.

Trải qua nhiều ngày điều chỉnh bày ra, phía ngoài viện đá đã bắt đầu thấy hình dáng.

Ngay từ đầu chỉ là dùng tảng đá bày thành một vòng vòng tròn lớn, đằng sau từ từ đem tảng đá hỗn hợp bùn đen cùng một chỗ, giẫm thực, làm thành hỗn hợp tảng.

Lúc này một vòng màu xám tảng, không sai biệt lắm có mười mấy centimet cao, vòng ra ước chừng 200 mét vuông diện tích địa thế.

Vùng địa thế này bên trong tràn đầy mọc ra cỏ xanh bùn đen địa, ngẫu nhiên có thể thấy được mấy khối đột trên mặt đất tảng đá lớn. Một viên không biết chủng loại gì đại thụ cũng sinh trưởng ở nơi hẻo lánh, xanh um tươi tốt, vẩy ra đường kính năm sáu mét nghiêng dài bóng cây.

Vu Hoành nhìn một chút trời chiều, ngồi xuống, tùy tiện nhặt lên một cái nhánh cây cắm trên mặt đất, phán đoán đại khái thời gian.

Sau đó đứng dậy, tại giản dị trong viện đi vòng vo một chút, suy nghĩ đem Huy Thạch Thảo trồng ở đâu.

Đổi tới đổi lui, rất nhanh, ánh mắt của hắn rơi vào sơn động trước cửa một mảnh nhỏ sườn dốc đất trũng chỗ.

Nơi này một bên là vách đá màu trắng, một bên là sân nhỏ bùn đen địa, thật lưa thưa cỏ dại cũng không nhiều.

"Liền nơi này!" Hắn lên tiến đến, một tay lấy không nhiều cỏ dại toàn bộ rút ra, còn tìm cái đục đem rễ cỏ cũng cùng một chỗ móc ra.

Cuối cùng đào ra một cái lỗ nhỏ, đem Huy Thạch Thảo rễ nhét vào, lấp đất ép tốt.

Cuối cùng lại cho nó tưới chút nước.

Làm xong những này, hắn hài lòng đứng dậy, trở lại sơn động phòng an toàn chờ đợi trồng trọt thành quả.

Rất nhanh, bên ngoài sắc trời ngầm hạ đi.

Bày ở cửa ra vào máy phát điện năng lượng mặt trời, màn hình tinh thể lỏng màn hình bên trên, cho thấy đã góp nhặt hai ô vuông điện.

Máy phát điện năng lượng mặt trời do hai bộ phận tạo thành, một cái là tấm năng lượng mặt trời, có thể chồng chất triển khai. Một cái là không chế tuyến kết nối biểu hiện cùng bàn điều khiển, chính là cái to bằng sách vở nhỏ hộp ny lon, phía trên có thao tác cái nút cùng hình vuông LCD, có thể nhìn thấy còn thừa lượng điện.

Mặt khác, máy phát điện năng lượng mặt trời còn hữu dụng đến cho mặt khác thiết bị cung cấp điện chuyên dụng nhóm ổ cắm.

Nó mặt bên một loạt, hơn mười ngắt lời tất cả đều là có thể cho những vật khác nạp điện.

Vu Hoành xuất ra radio, tìm xuống, từ radio dưới đáy một cái ám hạp bên trong, rút ra một cây dài nửa thước dây sạc điện, cắm ở năng lượng mặt trời bên trên.

“Cuối cùng có thể nạp điện… .” Hắn thở một hơi dài nhẹ nhõm, cũng là bởi vì sợ sệt không có điện, cho nên hắn một mực không dám thường xuyên mở radio, hiện tại tốt, máy phát điện năng lượng mặt trời còn có thể miễn cưỡng sử dụng.

Xác định nạp điện không có vấn đề về sau, Vu Hoành tính toán bên dưới thời gian sạc điện, còn lại một nửa lượng điện radio, chỉ dùng mười mấy phút liền tràn đầy.

Mà năng lượng mặt trời lộ ra bày ra còn sót lại lượng điện, còn có một ô.

Lúc này bên ngoài trời chiều đã xuống núi, sắc trời lâm vào một mảnh lờ mờ.

“Xem ra hay là đến cường hóa sau dùng tốt, chỉ là hắn là hướng phương hướng nào cường hóa đâu?”

Vu Hoành suy tư.

“Trước đó đơn thuần chỉ tăng cường dùng bền độ, hay là thiếu suy tính, nếu có thể gia tăng công năng, hợp thành công năng, vậy thì phải suy nghĩ thật kỹ, nên như thế nào cường hóa… .”

Vu Hoành kéo lên tấm che, dâng lên lò sưởi trong tường, ngồi xuống, mở ra radio.

Từng tia từng sợi âm nhạc êm dịu âm thanh từ radio bên trong phiêu đãng đi ra.

Tựa hồ là một loại nào đó tiếng đàn, kéo dài, tinh tế tỉ mỉ, uyển chuyển, tựa như nữ tử đang thấp giọng thút thít. Ở giữa thỉnh thoảng vang lên cùng loại đàn dương cầm nhạc đệm, thanh thúy êm tai.

Hắn ánh mắt nhìn chằm chằm mô-tơ điện năng lượng mặt trời, trong đầu không ngừng nổi lên từng cái suy nghĩ.

“Đầu tiên, dùng bền là nhất định. Thứ hai, tăng lên pin tổng dung lượng cũng cần tăng thêm. Để tránh gặp được liên tục mây đen thời tiết, không cách nào nạp điện.”

“Thứ ba, hiệu suất chuyển đổi cũng phải đề cao, nếu không tốc độ quá chậm đến phía sau vạn nhất ban ngày càng lúc càng ngắn, có thể sẽ không đủ dùng.”

“Thứ tư, kiên cố độ nhất định phải tăng cường, nếu không hơi không cẩn thận đụng hỏng cũng không biết đi đâu tu.”

Cái này bốn điểm định ra sau khi ra ngoài, Vu Hoành vươn tay đặt tại mô-tơ điện năng lượng mặt trời bên trên, bắt đầu cường hóa.

Hắn đem chính mình cường hóa phương hướng mặc niệm một lần về sau, hắc ấn rất nhanh cho ra phản hồi, đếm ngược chính thức bắt đầu.

‘2 ngày 7 giờ 15 phút.’

“Coi như có thể. Không dài.” Vu Hoành hài lòng gật đầu, đứng dậy uống chút nước, tiếp tục bắt đầu mỗi ngày rèn luyện lúc luyện công ở giữa.

Tại loại này nhàm chán hoàn cảnh, có cái radio nghe âm nhạc luyện công, so trước đó trạng thái tốt không biết bao nhiêu.

Cái này khiến Vu Hoành cảm giác bên người phảng phất nhiều một tia nhân khí. Mà không còn là tự mình một người ở tại phương viên mấy trăm mét không người trong núi rừng.

Theo tiếng âm nhạc không ngừng lặp lại, Vu Hoành cũng dần dần tiến vào đắm chìm luyện công trạng thái.

Thời gian cứ như vậy tại từng ngày lặp lại bên trong, lặng yên trôi qua.

Mô-tơ điện năng lượng mặt trời rất nhanh cường hóa hoàn thành, ngoại hình rực rỡ hẳn lên, còn bị gia cố rất nhiều, bị Vu Hoành trải tại bên ngoài sơn động, ban ngày hấp thu ánh nắng, ban đêm thu vào đi.

Mà hắn thì mỗi sáng sớm quét dọn vệ sinh, sát bên người, rèn luyện, giữa trưa nhặt củi tìm nước, đào đồ ăn, đổi vật tư. Buổi chiều làm phù trận Đại Huy Thạch, rèn luyện. Ban đêm nghe radio, rèn luyện, cường hóa phù trận.

Như vậy lập lại.

Đảo mắt, chính là hơn ba cái tuần lễ đi qua.

Lúc sáng sớm, bên ngoài sơn động viện đá bên trong, đã mọc ra một chút mang theo điểm lấm tấm màu xanh lá cỏ non.

Những cỏ non này rất thưa thớt, phân tán trên đất bùn, bị ánh mặt trời chiếu lúc, trên người điểm lấm tấm sẽ còn phản xạ ra mơ hồ huỳnh quang.

Răng rắc.

Sơn động cửa gỗ mở ra, Vu Hoành từ bên trong đi tới, một thân võ trang đầy đủ cường hóa Hôi Tích đồ bộ, trong tay dẫn theo mới thanh lý qua Huy Thạch Lang Nha Bổng, phía sau đâm một thanh tịch thu được nhiều chức năng đao.

Hắn thuận dưới thềm đá đến, đi đến Huy Thạch Thảo bên cạnh, ngồi xuống kiểm tra.

Theo khoảng cách tới gần, hắn trên cổ áo LCD, bắt đầu phi tốc hiện ra phụ cận hoàn cảnh hồng trị số liệu.

Một trận nhảy lên về sau, trị số ổn định lại —— '—24' .

Vu Hoành thở hắt ra, trong mũ giáp khuôn mặt lộ ra một tia buông lỏng biểu lộ.

Hắn xuất ra một cái ván gỗ mỏng, từ trong túi quần rút ra bút than ở phía trên ghi chép lại ngày, số liệu. Huy Thạch Thảo số lượng.

Trên ván gỗ đã lít nha lít nhít có rất nhiều ghi chép.

Từ trên hướng xuống, có thể nhìn ra, Huy Thạch Thảo từ lúc mới bắt đầu một cây, không ngừng lan tràn, phân tán hạt cỏ, mọc ra một mảnh đồng loại.

Ngắn ngủi một hai chục ngày thời gian, nó quả thực là từ một cây, sinh sôi ra hơn mười gốc.

Đồng thời ngay từ đầu đối với cảnh vật chung quanh hồng trị ảnh hưởng, cũng chỉ có vị trí. Hiện tại thế mà có thể lên hai

mươi.

Vu Hoành đứng người lên, kéo dài khoảng cách, không ngừng khảo thí trên cổ áo hồng trị máy kiểm tra số liệu.

Một mét, hai mét, ba mét.

Theo khoảng cách không ngừng kéo ra, hồng trị trị số cũng đang không ngừng giảm xuống.

Cuối cùng, hắn đứng tại viện đá biên giới, đứng vững bất động. Trên cổ áo màn hình tinh thể lỏng cũng hiện ra một cái cố định số liệu: —2.

“Chính là chỗ này, xem ra vừa vặn, nơi này chính là cực hạn.” Vu Hoành vòng quanh vòng, xác định Huy Thạch Thảo ảnh hưởng hồng trị phạm vi cùng cực hạn.

Trở lại trước sơn động, hắn nhìn xem trong bùn đất cỏ non, đưa tay đặt tại trên hắc ấn, trong lòng yên lặng tưởng tượng thấy khống chế Huy Thạch Thảo.

Rất nhanh, một loại kỳ diệu kết nối cảm giác, trong lòng hắn hiển hiện.

Liền phảng phất hắn lồng ngực chỗ sâu nổi lơ lửng một điểm sáng, một cái điểm sáng màu xanh lục, cái kia tức là đại biểu Huy Thạch Thảo tiêu ký.

‘Phải chăng thông qua nội khí tiến hành thôi hóa gia tốc?’ tại ý thức chạm đến điểm sáng trong nháy mắt, hắc ấn băng lãnh tiếng máy móc lặng yên ở bên tai vang lên.

Vu Hoành nghiêm mặt, đây chính là hắn dự định khảo nghiệm công năng. Trước đó để nó tự nhiên sinh trưởng, chỉ là vì ghi chép trước sau tiến hành so sánh. Dù sao, nếu như không biết bình thường tốc độ sinh trưởng là bao nhiêu, cũng liền không có cách nào so sánh ra nội khí có thể tăng thêm bao nhiêu tốc độ sinh trưởng.

Hắn ổn định lại tâm thần, mặc niệm.

‘Là.’

Nhất thời, trong cơ thể hắn nội khí trong đó một cây bắt đầu rục rịch, phảng phất muốn hướng lên di động, hướng phía Huy Thạch Thảo đại biểu điểm sáng dựa sát vào.

Vu Hoành suy nghĩ một chút, ý niệm phối hợp với khống chế cái này một cây nội khí, đem nó điều động, hướng phía phía trên cấp tốc chuyển đi.

Chỉ chốc lát sau, nội khí cùng Huy Thạch Thảo điểm sáng đụng vào nhau.

Xùy.

Bên tai phảng phất truyền đến một tiếng rất nhỏ nhẹ vang lên.

Cây kia nội khí chớp mắt liền biến mất không thấy, phảng phất bị Huy Thạch Thảo điểm sáng triệt để thôn phệ đi vào.

Mà cùng lúc, đại biểu Huy Thạch Thảo điểm sáng, sáng bóng sáng một chút sáng rõ đứng lên, so trước đó độ sáng tối thiểu cao một nửa.

Sau đó, nó tựa hồ liền tiếp tục ở vào trạng thái này, so trước đó sáng tỏ, phảng phất tại thiêu đốt, tiêu hao hấp thu nội khí.

Vu Hoành quan sát hơn mười phút, xác định không có vấn đề khác, liền lấy lại tinh thần, xem xét mặt đất một mảnh nhỏ Huy Thạch Thảo.

Nhưng vô luận hắn thấy thế nào, cũng nhìn không ra cùng trước đó có thay đổi gì khác biệt.

Quan sát không có kết quả về sau, rơi vào đường cùng, hắn chỉ có thể trước đem nó không hề để tâm, tiếp tục mỗi ngày cố định quá trình.

Một ngày thời gian dần dần đi qua, ban đêm thâm trầm mà an tĩnh, dần dần bao trùm màn trời.

Trong sơn động.

Vu Hoành lẳng lặng điều chỉnh trong lò sưởi trong tường củi lửa, dùng gậy gỗ đem trong đống lửa dư thừa củi bụi gạt mở,

để tránh dưỡng khí không có cách nào đi vào, không có cách nào đầy đủ thiêu đốt.

Ánh lửa chiếu rọi tại trên mặt hắn, ấn ra cái trán mồ hôi mịn, mỡ đông.

Thời gian dài thể lực lao động cùng rèn luyện, để hắn hôm nay toàn thân cao thấp, cơ bắp đường cong càng rõ ràng, hình thể cũng theo rèn luyện càng ngày càng cân xứng.

Tất xột xoạt bò sát âm thanh dần dần từ ngoài cửa truyền đến.

Rất nhanh, khe cửa, lỗ thông gió chỗ, tựa như như nước chảy tràn vào đến từng cỗ từng cỗ màu đen bầy trùng.

Hắc trùng còn chưa rơi xuống đất, liền tại lò sưởi trong tường dưới ánh lửa cấp tốc bốc hơi, hóa thành khói đen.

Vu Hoành đứng người lên, lẳng lặng nhìn chăm chú lên một màn này.

Trước đó hắn sẽ còn bởi vì Huyết Triều hắc trùng mà kinh hoàng sợ sệt, nhưng bây giờ, hắn sớm đã thích ứng.

Thời gian từng giờ trôi qua, rất nhanh, mới ước chừng hơn nửa giờ.

Hắc trùng thế mà bắt đầu đứt quãng, không còn như ngày bình thường ăn khớp như vậy, gia tốc tràn vào.

Vu Hoành sắc mặt khẽ nhúc nhích, từ trong góc lật ra một cây dự bị ngọn nến, nhóm lửa, nâng tại trong tay, từ từ hướng phía cửa ra vào tới gần.

Bá.

Hắn dùng gậy gỗ kéo ra cửa lớn một bên cửa sổ pha lê.

Xuyên thấu qua cường độ cao pha lê, dùng ngọn nến chiếu sáng sáng bên ngoài.

Lập tức bên ngoài một vòng nhỏ hắc trùng trong nháy mắt hóa thành khói đen biến mất, bị thanh không ra một vòng khu vực an toàn.

Mà cùng lúc ngọn nến hỏa diễm cũng co lại rất nhiều, phảng phất bị áp chế lại, lại thiêu đốt tốc độ cũng sắp rất nhiều.

Vu Hoành không để ý những này phổ biến biến hóa, mà là ánh mắt mượn ánh nến, nhìn ra ngoài đi.

Vừa xem xét này, lại là để hắn trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc.

Bên ngoài sơn động, viện đá bên trong, lúc này đen sì ban đêm, từng cây Huy Thạch Thảo, đang phát ra nhu hòa nhàn nhạt bạch quang.

Huy Thạch Thảo đang phát sáng? ? !

Vu Hoành trừng mắt nhìn, cẩn thận lại nhìn.

Xác định không sai. Huy Thạch Thảo đúng là phát sáng, mà lại bạch quang này vừa vặn cùng hắn ban ngày khảo thí ra hồng trị phạm vi ảnh hưởng nhất trí, vừa vặn bao trùm hoàn chỉnh cái tảng đá tiểu viện.

Vu Hoành mượn ánh nến, có thể thấy rõ ràng.

Hắc trùng bọn họ đỉnh lấy Huy Thạch Thảo mờ nhạt bạch quang hướng phía sơn động vọt tới, nhưng vọt tới chỉ là một phần nhỏ, càng nhiều thì là phảng phất chán ghét loại này bạch quang, phân tán hướng phía nơi xa trong bóng tối tiến đến, liền giống bị đá ngầm phân lưu nước sông.

Chương 056: Hi vọng (2)

Chương 056: Hi vọng (2)

Trong viện hình tròn, hắc trùng càng là tiếp cận Huy Thạch Thảo, số lượng liền càng là thưa thớt. Rất nhiều hắc trùng tại ở gần trên nửa đường, lại lại lần nữa phân lưu thoát đi.

Bọn chúng thoát đi bạch quang, cải biến bò sát phương hướng, lại lần nữa tụ hợp vào phía ngoài cuồn cuộn hắc lưu.

Đến cuối cùng, chân chính đi vào sơn động phòng an toàn hắc trùng, chỉ có ngay từ đầu một phần mười tả hữu.

"Huy Thạch Thảo thế mà còn có loại công năng này! ? Không… . Chờ một chút, có lẽ đây chính là thành thị cỡ lớn khu trục cùng c·ách l·y hắc tai hạch tâm phương pháp một trong."

—— giảm xuống hoàn cảnh hồng trị.

Đây là vừa mới Vu Hoành nghĩ tới phương pháp.

'Hồng trị thế mà còn có thể ảnh hưởng hắc tai bên trong Huyết Triều hắc trùng… . Ý vị này, trên bản chất, có lẽ Huyết Triều hắc trùng cùng Quỷ Ảnh Ác Ảnh, đều là một loại tồn tại?'

Vu Hoành trong lòng suy đoán.

Hắn giơ ngọn nến, đóng lại cửa sổ pha lê tấm che, lui ra phía sau đến khu vực an toàn.

Nhìn xem đứt quãng tràn vào hắc trùng, trong lòng của hắn đối với Huy Thạch Thảo cũng có càng nhiều suy đoán cùng an bài.

Chỉ có ngần ấy Huy Thạch Thảo, liền có thể ảnh hưởng Huyết Triều, như vậy lại nhiều chút đâu? Nhiều đến cả viện đều là

đậu? Có phải hay không có thể triệt để ngăn cách Huyết Triều hắc trùng xâm nhập? Thậm chí Đại Bì vậy…

Vu Hoành trong lòng sinh ra nồng đậm chờ mong.

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới chỉ là chính mình tùy tiện hợp thành đồ vật, thế mà có thể tạo được tác dụng lớn như vậy.

Đối với Huyết Triều trùng tai loại này ảnh hưởng nghiêm trọng người giấc ngủ nghỉ ngơi tai hại, hắn muốn ngủ ngon giấc đã rất lâu rồi. Kỳ thật không chỉ là hắn, còn có những người khác, bao quát lão Lý, lão Chu, bác sĩ Hứa, tất cả mọi người một dạng.

Hắn đều hỏi qua đối sách, nếu như Quỷ Ảnh Ác Ảnh, còn có thể dùng Huy Thạch nghĩ biện pháp c·ách l·y ẩn núp, nhưng Huyết Triều liền thật không có biện pháp.

Ngày thứ hai, sáng sớm, Vu Hoành liền đỉnh lấy ánh nắng ban mai mở cửa đi ra.

Hôm qua hắn rót vào một cây nội khí, hôm nay muốn nhìn một chút, cái này một cây nội khí thôi hóa kết quả nên bộ dáng gì.

Hiện tại mới đi ra ngoài, một mảnh nhỏ xanh um tươi tốt điểm lấm tấm cỏ liền khắc sâu vào hắn tầm mắt.

“Nhiều như vậy! ?” Vu Hoành ngạc nhiên đứng tại cửa ra vào, hai mắt kinh ngạc nhìn chăm chú lên phía dưới trong viện Huy Thạch Thảo.

Hôm qua còn chỉ có hơn mười gốc cỏ non, hiện tại thế mà nhiều hơn hơn phân nửa số lượng, đã đạt đến hơn 20 gốc. Nó vị trí đã phân tán đến viện đá ba phần chi khu 1 vực.

“Mới một ngày thời gian… .” Vu Hoành trong lòng tấm tắc lấy làm kỳ lạ. Hắn hiện tại không gì sánh được may mắn chính mình có hắc ấn phụ trợ, nếu không tại loại nguy hiểm này khủng bố hoàn cảnh, chính mình sợ là tại cà lăm rời đi cùng ngày liền sẽ tự động ợ ra rắm, ngay cả bụi đều không thừa.

Đi xuống thềm đá, hắn xác định mới mọc ra Huy Thạch Thảo đều là thật, khỏe mạnh, thế là liền cấp tốc khảo thí lên trong

viện hồng trị số liệu.

Lần này, đứng ở sân nhỏ biên giới chỗ đo ra số liệu là -13.

So với trước đó lớn thêm không ít.

Ngày thứ ba.

Vu Hoành lại lần nữa dùng nội khí gia tốc Huy Thạch Thảo sinh trưởng, lần này, hắn một hơi dùng hai cây, lần lượt thêm vào.

Đến ngày thứ tư, toàn bộ sân nhỏ hơn phân nửa đều dài hơn đầy Huy Thạch Thảo.

Mà sân nhỏ biên giới chỗ, hồng trị số liệu đã đạt đến -41.

Đêm khuya.

Vu Hoành đứng tại sau cửa gỗ, xuyên thấu qua cửa sổ pha lê nhìn xem bên ngoài trong viện.

Trong viện, bạch quang nhu hòa bao trùm cả viện, cũng ra bên ngoài dọc theo một bộ phận khu vực.

Mà tự bạch ánh sáng bao trùm chỗ, hắc trùng nhao nhao tránh đi, phân lưu, vòng qua khối khu vực này hướng địa phương khác tiến đến.

Phốc phốc phốc.

Rất nhanh một trận nặng nề tiếng bước chân truyền đến, một đầu đen sì khổng lồ giáp trùng từ trong bóng tối đi ra, giẫm nhập bạch quang khu vực.

Nhưng mới hướng trong viện đi vài bước, tiếp cận một phần ba khoảng cách, Đại Bì liền lung lay cái đầu nhỏ, ra bên ngoài bên cạnh chuyển hướng, rời đi, rất nhanh liền chui vào nồng đậm màn đêm.

Thấy cảnh này, Vu Hoành trên mặt toát ra vẻ kinh ngạc.

“Thế mà ngay cả Đại Bì đều có thể khu trục… !” Trong lòng của hắn tràn ngập kinh hỉ.

“Một khối Đại Huy Thạch, tới gần tản ra hồng trị cũng mới phụ tám chín mươi. Mà cái này Huy Thạch Thảo tản ra phạm vi hồng trị, thế mà liền có phụ ba bốn mươi, đồng thời đây chính là liên tục không ngừng phát ra, hay là từ xa đến gần càng ngày càng cao.”

Hắn đo đếm rõ số lượng theo, khoảng cách gần Huy Thạch Thảo, hồng trị đã có thể đạt tới thua một hơn trăm, không sai biệt lắm tương đương tại sơn động cửa ra vào thời thời khắc khắc chất đống một mảnh Đại Huy Thạch.

“Mặc dù không biết có thể nhiều lắm là lâu tiêu hao, nhưng cái đồ chơi này trước đó tiêu hao có thể tự mình khôi phục, xa so với Huy Thạch có lời quá nhiều!”

Cách cửa sổ pha lê, Vu Hoành nhìn xem bên ngoài trong viện một màn này, trong lòng tràn đầy nồng đậm cảm giác an toàn.

Huy Thạch Thảo là hắn trong lúc vô tình làm ra đồ vật, không nghĩ tới bây giờ thế mà lên tác dụng lớn như vậy.

Nhìn xem bên ngoài đường vòng mà qua Huyết Triều hắc trùng, hắn bỗng nhiên nghĩ đến, nếu Huy Thạch cùng cỏ dại có thể hợp thành Huy Thạch Thảo, như vậy Đại Huy Thạch cùng những thực vật khác đâu? Cùng đại thụ đâu? Còn có con gián cây nấm, sống hợp thành Đại Huy Thạch, có phải hay không cũng sẽ có mới càng khó lường hơn hóa, càng mạnh biến hóa? ?

Nếu như hợp thành sau thành quả đều có thể khống chế, như vậy hợp thành con gián, thằn lằn, có phải hay không có thể hợp thành ra bản thân có thể khống chế đặc thù cường hóa sinh vật? ?

Giờ khắc này, trong đầu hắn một đoàn rối bời, vô số linh cảm chen chúc mà tới, vô số tổ hợp phương thức, để hắn càng phát ra đối với tương lai có càng nhiều mong đợi hơn.

Ngày thứ hai, sáng sớm, hắn liền đi ra ngoài đi vào trong sân.

Không có đi nhìn Huy Thạch Thảo, thứ này hiệu quả tối hôm qua đã thấy phi thường rõ ràng.

Vu Hoành đi đến thô ráp đơn sơ sân nhỏ gò đất trước mặt, nhìn xem vẫn chưa tới đầu gối mình đóng cao gò đất, hắn vươn tay.

Bàn tay đặt tại mảnh này đơn sơ thô ráp tường viện mặt ngoài.

‘Cường hóa tường viện!’

Vu Hoành trong lòng mặc niệm.

Đây là hắn khảo thí, một lần dò xét.

Trước đó cường hóa tất cả đều là vật nhỏ, lớn nhỏ thể tích không lớn. Mà lần này, hắn dự định kiểm tra một chút, gia tăng cường hóa thể tích kích cỡ.

Từ những thời giờ này cường hóa đến xem, hắn đã phát hiện, hắc ấn cường hóa, càng nhiều là nguồn gốc từ với mình, nguồn gốc từ với mình đối đãi sự vật phạm vi.

Nói đơn giản, chính là cường hóa mục tiêu, chủ yếu do hắn đến khống chế lớn nhỏ, khái niệm biên giới.

Nếu như hắn đem một mảnh đồ vật coi là là một cái chỉnh thể, đen như vậy ấn cũng sẽ như vậy, đem mảnh này đông Cina nhập ước định, cho ra phải chăng có thể cường hóa, cùng cụ thể đếm ngược trị số.

Cho nên…

Giờ phút này, hắn dự định tiến hành một cái trước nay chưa có khảo thí.

Đó chính là… . .

*

*

*

Răng rắc, răng rắc.

Trong núi sâu.

Một đạo cao tráng như gấu thân ảnh bước nhanh giẫm qua tràn đầy lá rụng rừng cây khô, thỉnh thoảng dừng lại, một lần nữa phán đoán chính mình tiến lên phương hướng.

“Nhanh đến.” Thân ảnh đột nhiên dừng lại, tại bên người trên cành cây khắc xuống một hình tam giác.

Ngẩng đầu, hắn lộ ra một tấm có chút sầu khổ khuôn mặt, chính là một đường chạy tới Bạch Mãng Quách Húc Đông.

Hắn nhìn chung quanh một chút, bỗng nhiên hướng phía trước mấy bước bắn vọt, nhảy lên một cái, một tay bắt lấy một cây tráng kiện thân cây.

Sau đó một tay phát lực, đem chính mình hướng phía trước rung động, xoay người leo lên thân cây, đứng tại trên cành cây ổn định về sau, hắn hướng phía phía trước nơi xa nhìn ra xa.

Nơi xa một mảnh gò núi nhỏ bên trên, mơ hồ có thể nhìn thấy một mảnh xám trắng cũ nát kiến trúc.

“Bạch Khâu thôn, đến… . Căn cứ tình báo, người kia hẳn là liền tại phụ cận…”

Liền nhảy xuống thân cây, Bạch Mãng tăng tốc bước chân, hướng phía thôn phương hướng tiến đến.

‘Liên tục hai nhóm người đều ở phụ cận đây m·ất t·ích, hoặc là nơi này có rất phiền phức nguy hiểm, hoặc là, chính là người hại…’

Bạch Mãng thuận núi Lâm Phi nhanh hướng phía trước, đồng thời trên tay thêm ra một thanh màu xám bạc chủy thủ, móc ngược tại lòng bàn tay.

Nửa giờ sau.

Hắn đi vào Bạch Khâu ngoài thôn mặt đường đá vụn trước, đứng tại lộ diện hướng trong thôn nhìn lại.

Sâu thẳm đường tắt, đen như mực cổng tò vò cùng cửa sổ, không có chút nào nhân khí phòng ốc cùng mặt tường.

Bạch Mãng một tay khác bắt lấy một túi nhỏ Huy Thạch, từ từ đi vào thôn.

Nhưng mới đi đi vào không có mấy bước, hắn liền ngừng lại, cúi đầu cẩn thận quan sát mặt đất.

Rất nhanh hắn tựa hồ quan sát xảy ra điều gì, đứng người lên, từ từ lui về sau, rời khỏi thôn phạm vi, sau đó vòng quanh toàn bộ Bạch Khâu thôn xoay quanh.

Một vòng lại một vòng.

Trọn vẹn bỏ ra hơn một giờ, hắn đem toàn bộ thôn hoàn toàn điều nghiên địa hình quan sát xong.

"Không có người hoạt động dấu chân… ." Bạch Mãng quả quyết quay người, hướng phía đồi núi bên dưới đi đến.

"Dựa theo tình báo, người kia không phải ở trong thôn, chính là ở chung quanh một chỗ sơn động ở lại, chỗ hang núi kia hẳn là ngay tại cách đó không xa. Cẩn thận tìm xem… ."

Hắn nói một mình lấy, thuận đường nhỏ rời đi thôn, rất nhanh tiến vào sơn lâm.

*

*

*

Vu Hoành một tay đặt tại sân nhỏ gò đất bên trên.

Đồng thời hắn hai mắt khép hờ, lẳng lặng trầm mặc, dừng lại, duy trì lấy cái tư thế này.

Ước chừng mấy phút đồng hồ sau.

Hắn chờ đợi tâm thần mình bình tĩnh về sau, mới trong lòng mặc niệm.

'Cường hóa tường viện, phương hướng làm tài liệu gia cố, thêm cao thêm dày.'

Xùy!

Trong chốc lát, mu bàn tay hắn bên trên hắc ấn chảy ra một đạo hắc tuyến, dung nhập tường viện.

Ngay sau đó, một cái màu đen đếm ngược thế mà thật xuất hiện ở Vu Hoành trước mặt gò đất bên trên.

‘15 ngày 6 giờ 44 phút.’

“! ! !” Nhìn thấy đếm ngược trong nháy mắt, Vu Hoành trên mặt toát ra một loại khó mà hình dung mừng rỡ.

“Thế mà, thật có thể! !” Cứ việc thời gian rất dài, muốn mười lăm ngày, đoán chừng là cường hóa thể tích quá lớn, vượt xa khỏi trước kia cường hóa những cái kia hàng thông thường.

Nhưng một vòng tường vây coi như lại thấp lại nhỏ, cũng trọng lượng viễn siêu lấy trước kia vài thứ.

Nghĩ tới đây, hắn bỗng nhiên hiện lên suy nghĩ.

‘Nếu như ta tận lực chính mình hoàn thiện tường viện một chút… Có phải hay không có thể trên phạm vi lớn rút ngắn cường hóa thời gian?’

‘Mà lại, nếu tường viện có thể cường hóa, như vậy vũng nước đâu? Vũng nước có thể hay không cường hóa thành giếng nước? Thậm chí nói… Toàn bộ sơn động phòng an toàn, có thể hay không cùng một chỗ cường hóa! ? Coi như thời gian lâu dài một chút, nếu có thể một bước đúng chỗ, trực tiếp cường hóa thành nhiều cái gian phòng dưới mặt đất nơi ẩn núp, vậy liền bớt lo nhiều lắm.’

Khi biết hắc ấn cường hóa, lại là lấy chính mình nhận biết khái niệm, chỉnh thể, làm phạm vi.

‘Nếu như ta trực tiếp lấy dưới mặt đất toàn bộ tinh cầu là cá thể, có phải hay không liền có thể trực tiếp cường hóa tinh cầu?’ Vu Hoành trong lòng lớn mật phỏng đoán.

Nghĩ tới đây, dứt bỏ cái này ảo tưởng không thực tế, hắn bỗng nhiên dâng lên muốn mau chóng đem tường viện hoàn thành ý nghĩ.

Nhưng cũng tiếc, hắn phổ thông Huy Thạch sử dụng hết, nhất định phải tiến đến quặng mỏ lộ thiên bổ sung, nếu không đến tiếp sau phù trận màu bạc đủ, phổ thông phù trận cùng Đại Huy Thạch nhưng là không còn tài liệu.

Trở về lần sơn động, tâm tình của hắn cực tốt mang lên ba lô, công cụ, khóa lại cửa, trực tiếp hướng phía Huy Thạch quặng mỏ lộ thiên phương hướng tiến đến.

Mà liền tại hắn đi không lâu sau, một đạo cường tráng như gấu bóng người, lặng yên im ắng từ trong rừng đi ra, nhìn thấy sân nhỏ vây quanh sơn động phòng an toàn.

Bóng người ngồi xổm người xuống, chuyển đến một gốc cây khô về sau, đem túi đeo lưng xuống, lấy ra mặt nạ, mũ giáp, chống đ·ạ·n đồ bộ, nguyên bộ từng cái thay đổi.

Chuẩn bị thỏa đáng về sau, hắn từ từ dẫn theo chủy thủ đi hướng sơn động, lộ ra một đôi mang theo sầu khổ ánh mắt.

Chính là điều tra chung quanh Bạch Mãng Quách Húc Đông!

Chương 057: Hi vọng (3) (tạ ơn ba năm huyền Thất minh chủ)

Chương 057: Hi vọng (3) (tạ ơn ba năm huyền Thất minh chủ)

Huy Thạch quặng mỏ lộ thiên.

Khoảng cách bưu cục thạch ốc cách đó không xa một mảnh trong hẻm núi, mấy cái tự nhiên vách đá động quật, lẳng lặng khảm nạm tại màu xám trắng trên vách núi đá, chung quanh trải rộng dây leo cỏ xanh lá khô.

Rải rác mấy cái chim bay dừng ở phía trên hang động trên dây leo khô, rít gào lên.

Sắc trời tới gần chạng vạng tối, bên trong một cái trong động quật, chậm rãi đi ra một tên bóng người cao lớn.

Bóng người thân mang nguyên bộ màu đen áo chống đ·ạ·n, dày đặc áo chống đ·ạ·n đem chỉ có một mét bảy vài thân cao hắn, ngạnh sinh sinh thọt tới một mét tám vài.

Dưới mũ giáp là tinh khiết màu xám kính bảo hộ cùng đen kịt kim loại loại bỏ mặt nạ, hồng hộc tiếng hít thở không ngừng từ mặt nạ hai bên đ·ầu l·ọc truyền ra.

“Khó được nhìn thấy có chim.” Bóng người ngẩng đầu, nhìn về phía ngoài hang động chim nhỏ.

Đứng tại trên dây leo khô ba cái chim nhỏ nhảy lên mấy lần, cúi đầu cũng nhìn về phía hắn.

Ba cái chim đều là màu nâu xám lông vũ, trên thân bẩn thỉu, lông vũ thậm chí đều có chút thắt nút, vàng nhạt mỏ nhọn bên trên còn lưu lại xử lý v·ết m·áu.

“Hoàn cảnh này, ngay cả chim cũng không bình thường a?” Bóng người thở dài một tiếng, cúi đầu mắt nhìn trên cổ áo bắt đầu biến hóa hồng trị, số liệu tại hai mươi đến bốn mươi ở giữa lặp đi lặp lại nhảy lên.

Đây chính là tại hầm mỏ cửa ra vào, vừa mới còn không phải dạng này. Bây giờ lại… .

Dẫn theo Huy Thạch túi, Vu Hoành trong lòng minh bạch, ý vị này cái này khó gặp ba con chim nhỏ, rất có thể có vấn đề.

Trong lòng của hắn nguyên bản nhìn thấy chim nhỏ sáng sủa, cũng lúc này từ từ yên lặng.

“Thế giới này, còn có cái gì là bình thường?”

Dẫn theo Huy Thạch, hắn không có lại nhìn phía trên, mà là nhanh chân hướng phía trở về phương hướng cất bước.

Huy Thạch quặng mỏ lộ thiên bên trong cái gì cũng không có, phi thường bình thường, không có Quỷ Ảnh, không có hắc trùng, không có thực vật, dị thường tinh khiết.

Nhưng vấn đề duy nhất, là bức xạ.

Hắn không dám chờ lâu, bởi vì Huy Thạch bức xạ dựa theo Jenny bên kia cầm tới bút ký thí nghiệm ghi chép, là thật sẽ cho người biến ngốc.

Dẫn theo từ từ một túi lớn Huy Thạch, Vu Hoành nhanh chóng dọc theo đường núi giữa khu rừng ghé qua.

Rất nhanh, hơn hai mươi phút sau, sắc trời sắp triệt để ảm đạm xuống.

Phía trước sơn động hình dáng mơ hồ có thể thấy được.

Vu Hoành tăng tốc bước chân, tại nguy hiểm như vậy hoàn cảnh bên trong, lúc này nhìn thấy an toàn ấm áp có thể che mưa che gió phòng an toàn sơn động, trong lòng của hắn tự nhiên tuôn ra một cỗ muốn mau trở về nghỉ ngơi xúc động.

‘Trở về trước nhóm lửa, nhiệt độ không khí ngày đêm độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày càng lúc càng lớn, gần nhất

trong sơn động khí ẩm cũng càng lúc càng lớn, năng lượng mặt trời có thể sử dụng tình huống dưới, nếu như lại có thể làm đến một chút đèn điện, liền có thể thoải mái hơn.'

Trong lòng của hắn nghĩ đến, có thể đi Lý Nhuận Sơn bên kia sớm đặt trước bóng đèn cùng dây điện, những này đều rất rẻ, lần trước trao đổi vật tư hắn cũng hỏi qua, chân chính phiền phức hay là thắp sáng bóng đèn sở dụng máy phát điện.

Máy phát điện năng lượng mặt trời là thật khó làm. Nghe nói sản xuất chủ yếu nhà máy bởi vì lúc trước mấy lần quy mô lớn khủng bố sự kiện, c·hết rất nhiều công nhân, máy móc cũng hư hại, nguyên bản không tệ sản lượng một chút ngừng, hiện tại phía trên còn tại khẩn cấp tìm kiếm vùng đất mới điểm trùng kiến bên trong, lại thêm nguyên vật liệu bộ phận thiếu, trong thời gian ngắn là đừng nghĩ khôi phục sản lượng.

Cho nên hiện tại tốt tấm năng lượng mặt trời là cung không đủ cầu.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành trong lòng càng phát ra may mắn, may mắn chính mình có hắc ấn tiến hành cường hóa, nếu không…

Hắn trở lại trước sơn động, nhấc chân vượt qua sân nhỏ gò đất, đi vào đầy đất Huy Thạch Thảo sân nhỏ.

Tiến vào nơi này, hắn trên cổ áo màn hình tinh thể lỏng biểu hiện liền cấp tốc cho thấy phụ hồng trị số lượng.

Cảm giác mình thật giống như bị cảm giác an toàn vây quanh, Vu Hoành tâm tình càng phát ra buông lỏng, đi đến cửa gỗ trước, hắn lấy ra chìa khoá, nhắm ngay lỗ đút chìa khóa.

Đùng.

Một tiếng vang giòn, một cỗ đại lực từ mặt bên tinh chuẩn đánh vào chìa khóa bên trên.

Chìa khoá bay ra, rơi xuống bãi cỏ.

Vu Hoành cũng choáng một cái chớp mắt, không có kịp phản ứng xảy ra chuyện gì.

Hắn chỉ cảm thấy trên tay run lên, chìa khoá liền bị ngạnh sinh sinh kéo bay.

‘Thứ gì?’

‘Chìa khoá bị cái gì đụng bay! ?’

Một giây, hắn cấp tốc từ ngơ ngẩn trạng thái hoàn hồn, thân thể căng cứng, cởi bỏ Huy Thạch túi, tay cầm Lang Nha bổng.

Nhưng lúc này đã có biến hóa mới.

Phốc phốc phốc.

Tại chìa khoá b·ị đ·ánh bay đồng thời, sau lưng truyền đến gấp rút giẫm đạp âm thanh.

Thanh âm rất nhanh!

Nhanh đến từ nghe được thanh âm, đến thanh âm th·iếp thân tới gần, chỉ dùng 2 giây.

Mà 2 giây thời gian, chỉ đủ Vu Hoành cấp tốc quay người, nắm chặt Lang Nha bổng nhìn về phía sau lưng, ý đồ phán đoán thế cục.

Hắn không có trải qua chuyên nghiệp huấn luyện khuyết điểm hay là bạo lộ ra.

Tại hắn quay người về sau, cái gì cũng không thấy rõ trong nháy mắt.

Một đạo gấu đen giống như bóng người phi tốc cận thân, khuỷu tay kẹp lại cổ của hắn, cự lực xen lẫn lực trùng kích cùng một chỗ, đem hắn hung hăng đâm vào trên cửa gỗ.

Bành! !

Cửa gỗ rung động, Vu Hoành cảm giác cái cổ bị thứ gì gắt gao kẹp lại, nếu không có đồ bộ cứng rắn tấm hợp kim ngăn trở, hắn khả năng hiện tại đã không có cách nào hô hấp.

Nhưng coi như như vậy, hắn cái cổ hai bên vị trí đã truyền đến một cỗ đại lực, đối phương đang nỗ lực đem hắn cấp tốc kiềm

chế, lâm vào hôn mê.

Vị trí này là nhân thể tương đối nguy hiểm khu vực, một khi bị kẹt lại, tư thế chính xác, nhiều lắm là mấy giây liền sẽ để người lâm vào hôn mê.

Đây cũng không phải là huyết dịch tuần hoàn vấn đề, mà là cưỡng chế tính kích phát nhân thể bản thân thần kinh cơ chế. Cho nên cũng là rất nhiều mặt đất hệ thống chiến đấu bên trong thường dùng một trong các sát chiêu.

Lực lượng của đối phương to đến lạ thường, thế mà ngạnh sinh sinh kẹp lại Vu Hoành cổ, đi phía trái khẽ kéo, hạ thềm đá.

Hai người đổ vào trên đồng cỏ, ở trong sân đem một mảnh nhỏ Huy Thạch Thảo ép tới nát nhừ.

Bành bành bành!

Vu Hoành điên cuồng đập đối phương kẹp lại cánh tay của mình, nhưng không làm nên chuyện gì, lực lượng của hắn xa xa yếu tại đối phương.

Còn tốt từng cường hóa đồ bộ đối với cổ có tương đương hoàn thiện phòng hộ, tấm hợp kim gắt gao ngăn trở đối phương kiềm chế, trừ không cách nào động đậy, mặt khác hết thảy không có gì nguy hiểm.

Phốc!

Đột nhiên Vu Hoành sắc mặt đại biến, xuyên thấu qua kính bảo hộ, hắn nhìn thấy từng cái đem mang theo móc câu cong kim loại công cụ, bị một cái tráng kiện đại thủ nắm, nhanh chóng hướng hắn mặt nạ máy lọc đâm vào.

Mặt nạ cũng là hợp kim chống đ·ạ·n, nhưng sơ hở duy nhất, chính là hai bên dùng để lấy hơi tấm lọc.

Lúc này đối phương nhằm vào, hiển nhiên chính là tấm lọc.

Nơi này phòng hộ chỉ là phổ thông vật liệu, ngay tại phía ngoài cùng tăng thêm một tầng lưới tơ thép, cường độ kém xa

tít tắp những bộ vị khác, một khi bị kim loại công cụ ghim trúng, toàn bộ mặt nạ phòng hộ hệ thống sẽ bị triệt để phá hư.

Phốc!

Đáng tiếc Vu Hoành lực lượng không đủ để tránh thoát đối phương kiềm chế.

Một tiếng vang trầm về sau, một cái tấm lọc b·ị đ·âm nát. Bên ngoài lạnh xuống không khí tràn vào mặt nạ, để bộ mặt hắn lỗ chân lông bỗng nhiên co rụt lại.

'Không có khả năng dạng này!'

Mãnh liệt uy h·iếp cảm giác xông lên đầu.

Vu Hoành lập tức điều động nội khí, lực lượng toàn thân bỗng nhiên toàn lực bộc phát.

A! ! !

Hắn rống to lên tiếng, liên tục không ngừng thể năng để hắn bỗng nhiên một gậy về sau đập tới.

Đập một cái này là hướng về phía đầu mình phía sau kẻ đánh lén đầu.

Lang Nha bổng cơ hồ là đã dùng hết toàn lực, thậm chí hoàn toàn không quan tâm khả năng xuất hiện ngộ thương.

Vu Hoành cược mũ giáp của chính mình xa so với đối phương cứng rắn!

Bành!

Một tiếng vang trầm.

Lang Nha bổng đập vào chính hắn mũ giáp biên giới, rơi xuống cái không.

Ý vị này đối phương nới lỏng tay.

Vu Hoành cũng xác thực cảm giác được cổ cự lực biến mất. Cả người một chút trầm tĩnh lại.

Hắn vội vàng bò dậy, chạy về phía trước hai bước, quay người nhìn về phía sau lưng.

Bành! !

Còn không có đứng vững, hắn lồng ngực liền lại bị một cái v·a c·hạm, trùng điệp một kích.

Áo chống đ·ạ·n phía ngoài không ngờ bị không biết thứ gì ném ra một cái thật sâu lỗ hổng.

Lực trùng kích to lớn, để hắn lảo đảo lui về sau mấy bước, choáng đầu hoa mắt, trong lúc nhất thời không có cách nào tập trung tầm mắt.

Đáng tiếc đối phương căn bản không đợi hắn hồi phục trạng thái, mà là nắm lấy cơ hội, chạy vội tới gần, vào đầu chính là một quyền.

Bành!

Vu Hoành b·ị đ·ánh đến cơ hồ hai chân cách mặt đất, ngửa ra sau trùng điệp té ngã trên đất.

Huy Thạch Thảo trong sân.

Lúc này hai đạo đồng dạng người mặc áo chống đ·ạ·n đồ bộ cao lớn nhân hình, bên trong một cái đồ đổi màu ngụy trang đồ bộ hình người, trùng điệp một quyền đánh vào màu đen đồ bộ người trên cằm.

Nặng nề lực quyền đem đối phương đánh cho có chút bay lên không, hướng về sau ngã sấp xuống.

“Rất mạnh lực phòng hộ, nhưng cũng tiếc… Xuyên tại một tên phế vật trên thân.” Bạch Mãng Quách Húc Đông hoạt động bên dưới hữu quyền, bước nhanh hướng phía muốn lại bò dậy Vu Hoành phóng đi.

Bành!

Một cái chính đạp, hung hăng đạp ở Vu Hoành phần bụng.

Lực trùng kích khổng lồ tại chỗ đem hắn đạp đến bay ra ngoài, đâm vào phía sau gò đất con bên trên.

“Không sai biệt lắm.” Quách Húc Đông nhìn xem đã không bò dậy nổi Vu Hoành, từ phía sau hầu bao rút ra một quyển tinh tế cường độ cao dây thừng, chậm rãi bước đi qua.

Nhiệm vụ này đối với hắn mà nói, chỗ khó hẳn là ở chung quanh nguy hiểm không biết bên trên, còn lại, tựa hồ cũng không khó khăn.

Đến gần đi qua, hắn bỗng nhiên xách đầu gối, đối với Vu Hoành đầu chính là một cái lên gối.

Bành!

Lên gối chính giữa mục tiêu, nhưng vượt quá hắn dự liệu là, không trúng cái cằm, đập trúng chính là ngực.

Mà lại đối phương ngực cứng rắn tấm hợp kim ngược lại ngăn cản hắn đầu gối đau nhức.

Rõ ràng hắn cũng có chống đ·ạ·n đồ bộ, trên đầu gối cũng có phòng hộ bao đầu gối!

‘Gia hỏa này thế mà còn có thể lực! ?’ vừa mới bị hắn kẹp lại, song phương lực lượng đối kháng vùng vẫy lâu như vậy, dạng này trực tiếp đối kháng, đối với song phương thể năng tiêu hao đều cực lớn, nhưng bây giờ, gia hỏa này thế mà… .

Kinh ngạc tại đối phương thể năng, Quách Húc Đông một kích đánh sai chỗ đưa, cấp tốc nghiêng người lóe lên, kéo dài khoảng cách. Cái này cũng vừa vặn tránh đi đối diện bộc phát thức một cái bãi quyền.

Hắn vây quanh đối phương sau lưng, tay phải lộ ra sắc bén đoản đao, đối với phía sau lưng chính là một đao.

Xoẹt một chút, lưỡi đao bị ngăn trở.

Quách Húc Đông cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, hắn chỉ là đang tìm kiếm đối phương vừa người trang phục phòng hộ sơ hở.

Trong lúc nhất thời, thân hình hắn nhẹ nhàng vây quanh Vu Hoành nhanh chóng di động, đao, quyền, chân, một lần tiếp một lần tựa như Trọng Pháo, không ngừng nện trên người Vu Hoành.

Hai người chiến đấu ý thức chênh lệch quá nhiều, Quách Húc Đông cơ hồ là đem Vu Hoành xem như một cái bia ngắm tại ẩ·u đ·ả.

Bành bành bành bành bành! !

Trong viện, hai đạo nhân ảnh tựa như hai viên bi a, một cái chủ động, không ngừng nhấp nhô v·a c·hạm. Một cái khác bị động, hoàn toàn bị đụng phải khắp nơi lăn loạn.

Rất nhanh, Quách Húc Đông dưới mũ giáp hai mắt hiện lên một tia ánh sáng.

Hắn tựa hồ tìm tới đối phương đồ bộ nhược điểm chỗ!

Dày đặc tấm hợp kim cùng gốm sứ phiến xác thực để cho rất mạnh lực phòng hộ, nhưng cả khối tấm hợp kim cũng đồng dạng hạn chế đối phương động tác linh hoạt cùng tính liên quán.

Hơi lớn hơn một chút động tác, liền sẽ bị tấm hợp kim ngăn lại ngại ma sát, tiêu giảm tốc độ cùng lực lượng.

Cho nên… .

Nhược điểm của đối phương, là linh hoạt!

Dùng kỹ năng khớp nối!

Quách Húc Đông trong nháy mắt tìm ra đối sách, chống đ·ạ·n đồ bộ như thế nào đi nữa cũng không có khả năng hạn chế khớp nối hoạt động, nếu không người mặc liền thành cương thi.

Cho nên chỉ cần khớp nối còn có thể sống động, còn có phạm vi hoạt động cùng không gian, liền có thể dùng kỹ năng khớp nối trực tiếp phế bỏ đối phương năng lực hoạt động.

Hắn vứt bỏ trong tay đoản đao, lượn quanh nửa vòng, một cái bắn vọt, chính đạp.

Bành!

Một cước này chính giữa đối phương bên cạnh eo, đem nó đạp ra mấy mét, té ngã trên đất.

"Kết thúc." Quách Húc Đông liên tục hai cái chạy chậm, thả người nhảy lên, khuỷu tay vật rơi tự do nện ở đối phương trên lưng.

Hắn cao tới hơn 260 cân thể trọng, kết hợp tăng tốc độ hạ xuống lực lượng, giáng xuống, lấy cùi trỏ làm trung tâm, tại chỗ liền đem Vu Hoành nện đến toàn thân một im lìm.

Cho dù có chống đ·ạ·n đồ bộ chậm lại lực trùng kích, nhưng loại này đánh ngất hoàn toàn không phải đ·ạ·n cùng đao đâm công kích như vậy có thể sánh được.

Bịch một chút.

Vu Hoành nằm rạp trên mặt đất, cổ tay phải b·ị b·ắt lại, trở tay gập lại, bị gắt gao về sau vịn.

Hắn cánh tay bị người phía sau dùng đầu gối đứng vững, đặt ở phía sau lưng, không thể động đậy.

Cũng may cường hóa đồ bộ đối với đảo ngược kỹ năng khớp nối, thế mà cũng có một chút cường độ cao gốm sứ phiến hạn chế.

Hắn cánh tay bị đè ép, tay trái bị đừng ở trên mặt đất, lật không đến, người ở vào một cái nằm rạp trên mặt đất tư thế, không thể động đậy.

Chương 058: Hi vọng (4) (tạ ơn ba năm huyền Thất minh chủ)

Chương 058: Hi vọng (4) (tạ ơn ba năm huyền Thất minh chủ)

Két.

Chống đ·ạ·n đồ bộ chỗ khớp nối bên trong, từng khối gốm sứ phiến tại cự lực đè xuống, phát ra không chịu nổi gánh nặng giòn vang, tinh mịn vết rạn tại màu trắng gốm sứ phiến bên trên từ từ hiển hiện.

Vết nứt càng ngày càng lớn, càng ngày càng mật. Một khi nứt đoạn, Vu Hoành cánh tay phải trong nháy mắt liền sẽ bị bẻ gãy.

Không có phòng hộ, hắn kỹ xảo cận chiến đối với đối phương căn bản chính là không tốt.

Lúc này trên người hắn Lang Nha bổng đã sớm không biết bị rơi đi đâu rồi.

Càng ngày càng rõ ràng cảm giác đau, ngay tại từ tay phải hắn cánh tay chỗ truyền đến.

Hai người lại lần nữa lâm vào lực lượng đối kháng.

A! ! !

Vu Hoành bỗng nhiên hét lớn một tiếng, đùi phải gót hung hăng đá trên, đá vào đối phương trên lưng.

Phanh phanh phanh phanh! !

Hắn rèn luyện lâu như vậy Trọng Thối Công, chân lực lượng đạt được rõ ràng tăng cường, lúc này liều mạng đứng lên.

Một lần tiếp một lần, liên tục hơn mười cái.

Rốt cục, hai người bỗng nhiên tách ra.

Quách Húc Đông nghiêng người tránh đi sau đá, xoay người đứng lên, nắm lên trên mặt đất Lang Nha bổng, hướng phía trước chính là một gậy.

Màu đen Lang Nha bổng mang theo gai nhọn hung hăng nện ở Vu Hoành cánh tay cạnh ngoài.

Bành!

Bành!

Bành! !

Một chút lại một chút, Quách Húc Đông gầm nhẹ, trong hai mắt cũng bắt đầu sung huyết, đánh tới hiện tại, hắn rõ ràng cũng bắt đầu thở hổn hển đứng lên.

Bành! ! !

Cái thứ tư trọng kích.

Hắn dùng hết toàn lực, hai tay nắm chặt Lang Nha bổng, hung hăng đánh vào đối phương bảo vệ đón đỡ trên hai tay.

Một tiếng vang trầm.

Quách Húc Đông nhìn đối phương về sau ngã xuống đất, trong lúc nhất thời không có động tĩnh, rốt cục không đứng dậy nổi.

Hô. . Hô… Hô… .

Hắn cúi đầu, vứt bỏ có chút cong Lang Nha bổng, nhặt lên vừa mới rơi xuống cường độ cao dây thừng, hướng đối phương đi đến.

Chỉ là mới đi không có mấy bước, hắn liền bước chân dừng lại, đồng tử có chút co rụt lại.

Tại hắn đối diện, cách xa nhau năm sáu mét bên ngoài, Vu Hoành chính lại một lần nữa bò dậy, kịch liệt thở hào hển.

Cứ việc từ hư một bên hô hấp phiệt bên trong cũng có thể nghe ra, đối phương cũng rất mệt mỏi, phi thường mệt mỏi, rất có thể cũng nhanh đến cực hạn.

Nhưng vô luận như thế nào… . Gia hỏa này, lại bò dậy!

“A! !” Quách Húc Đông lại lần nữa rống to, xông về phía trước đâm, trợ lực chính đạp!

Bành!

Chính giữa mục tiêu.

Vu Hoành lại một lần nữa ngửa ra sau bay ra ngoài, đâm vào gò đất bên trên.

Không đợi hắn đứng dậy, Quách Húc Đông theo sát phía sau, trọng quyền một quyền tiếp một quyền, hung hăng đánh vào đầu hắn bộ.

Liên tiếp mười mấy quyền, Quách Húc Đông đi vòng, bắt lấy Vu Hoành tay phải, lại lần nữa về sau một chiết.

Nhưng lần này bị ngăn trở.

Vu Hoành nhấc chân chính là một cái quét chân thấp.

Một kích này quét chân tốc độ rất nhanh, kém chút liền quét trúng Quách Húc Đông bắp chân.

Đột nhiên bộc phát, để Quách Húc Đông giật nảy mình, vội vàng buông ra lui lại, tránh đi thấp quét, kéo cự ly xa.

Ngay sau đó thừa dịp đối diện bị đánh đến đầu óc choáng váng lúc, hắn lại lần nữa chạy lấy đà, đệm bước đạp bên.

Đùi phải tựa như trọng pháo, bỗng nhiên hội tụ lực lượng toàn thân, đập ầm ầm tại Vu Hoành ngực.

Bành! ! !

Lần này so trước đó lực lượng còn lớn hơn.

Lực trùng kích khổng lồ để Vu Hoành cả người đều bay lên không đứng lên, bay ra gò đất, bay hai ba mét, mới trùng điệp ngã tại bên ngoài viện trên đồng cỏ.

Rốt cục, bất động.

Hết thảy an tĩnh.

Quách Húc Đông toàn thân làn da đỏ lên, hai mắt sung huyết, bộ mặt cơ bắp mạch máu chuẩn bị nhô ra, hô hấp tựa như ống bễ.

Hắn cũng cơ hồ đến cực hạn, loại này liên tục toàn lực bộc phát thức chiến đấu, đối với hắn tiêu hao cũng cực lớn.

Trước khi đến hắn hoàn toàn không nghĩ tới gia hỏa này thế mà như thế kháng đánh, đổi thành phổ thông áo chống đ·ạ·n đồ bộ, người này sớm mất.

Cái kia thân trang phục phòng hộ cường độ cùng toàn diện độ, quá khoa trương. Đâm xuyên cũng tốt, đánh ngất cũng tốt, kỹ năng khớp nối cũng tốt, đều có cực kỳ hoàn thiện phòng hộ, đồng thời cường độ cũng rất cao.

Đánh tới hiện tại, mới tính hơi phá vỡ trang phục phòng hộ bảo hộ.

Nghĩ tới đây, Quách Húc Đông hai mắt sáng lên, nếu như chính hắn có thể có dạng này một bộ trang phục phòng hộ đồ bộ, như vậy… . Phương diện an toàn tuyệt đối sẽ có to lớn tăng lên.

Một phế vật như vậy người bình thường, mặc vào thân này đều có thể kháng lâu như vậy, mà nếu là chính mình thân trên, cái kia thực chiến lực đơn giản muốn tăng lên đến đỉnh điểm nhất!

Nói không chừng… Nói không chừng có thể đối đầu tên kia vậy…

Nghĩ tới đây, Quách Húc Đông bước nhanh hướng phía đối phương đi đến.

Chỉ là đi chưa được mấy bước, hắn đột nhiên lại lần nữa dừng lại, dưới mũ giáp hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm đối diện, lộ ra thần sắc khó có thể tin.

Chỉ gặp đối diện trên đồng cỏ, thân ảnh màu đen kia, thế mà một lần nữa từ từ bò dậy.

Tên kia, thế mà còn có thể động! ! ?

Quách Húc Đông một trận tê cả da đầu, nguyên bản một mực nắm chắc thắng lợi trong tay đáy lòng, ẩn ẩn dâng lên một tia hồi hộp.

“Ngươi con mẹ nó! !”

Hắn một cái xoay người, nhảy ra sân nhỏ, nhấc chân chính là một cái lên gối.

Chính giữa bộ mặt.

Bành! !

Vu Hoành bị cự lực đâm đến lui về sau đi, còn không có đứng vững, hắn liền lại lần nữa bị một cước thăm dò tại ngực.

Ngay sau đó lại là một cước đá trên, bay lên không đá vào hắn trên cằm.

Lực lượng khổng lồ đem hắn mang đến có chút nổi lên bay lên không, cả người đều cứng ngắc một cái chớp mắt.

Sau đó không đợi rơi xuống đất, lại là một trận giống như mưa to gió lớn nắm đấm trửu kích, rơi vào đầu hắn bộ ngực.

Lực trùng kích khổng lồ đem hắn đánh cho về sau té ngã trên đất.

Nhưng đối phương còn không có dừng tay, mà là tiếp tục thiếp thân tới gần, một cái phi thân dưới đầu gối nện.

Bành!

Vu Hoành ngực tấm hợp kim sớm đã uốn lượn, lại bị lần này nện đến hướng bên trong càng móp méo điểm.

Đả kích tựa như không ngừng nghỉ chút nào, một mực tiếp tục kéo dài.

Một phút đồng hồ.

Hai phút đồng hồ.

Năm phút đồng hồ… .

Bành!

Lại là một kích c·h·ế·t thẳng cẳng, Vu Hoành bị đạp đến té ngã trên đất, lại lần nữa bất động.

Quách Húc Đông thở hổn hển, toàn thân mồ hôi đầm đìa, hai mắt mơ hồ lấp lóe điểm trắng.

“Lần này… Ngươi nên đổ… A?”

Hắn gian nan từng bước một hướng phía trước, nhặt lên dây thừng, hướng đối phương đi đến.

Chỉ là mới đi đến một nửa khoảng cách.

Hắn lại ngừng lại, hai mắt nhìn chằm chằm lại một lần nữa từ từ bò dậy bóng người màu đen, hắn rốt cục cảm giác được một cỗ ý lạnh từ đuôi xương cụt bay thẳng thiên linh.

Hắn gắt gao nhìn chằm chằm đối diện, nhìn chằm chằm cái kia từ từ đứng dậy bóng người màu đen.

Trong lòng dâng lên to lớn vô lực cùng hoảng sợ.

“… . . Thảo! !”

“Ngươi cái tên này… . ! ! !”

Mãnh liệt không dám tin, cùng bốc lên tuôn ra hoảng sợ vô lực hỗn tạp cùng một chỗ, để trong lòng của hắn vô duyên vô cớ dâng lên lửa giận điên cuồng.

“Ngươi quái vật này! ! !”

“C·h·ế·t! ! ! !”

“C·h·ế·t a! ! !”

Quách Húc Đông triệt để bạo phát, hắn rống giận hoàn toàn mất đi chương pháp, bay thẳng đi qua, đùi phải dùng hết toàn lực hướng đối phương đạp đi.

Đúng lúc này.

Vu Hoành trong nháy mắt nhấc chân, nội khí bộc phát, hướng phía trước đồng dạng một cái thấp quét.

Một kích này thấp quét, tốc độ so trước đó nhanh quá nhiều, hơn nữa đối với mặt triệt để đã mất đi chương pháp, mất lý trí.

Hai người cơ hồ là đồng thời ra chiêu, nhưng Vu Hoành lần này bộc phát, tốc độ thế mà nhanh hơn Quách Húc Đông, bộc phát càng mạnh.

Bá một chút.

Răng rắc.

Quách Húc Đông bắp chân tựa như khô cạn nhánh cây, bị lần này nội khí bộc phát tại chỗ quét gãy.

Hắn chính đạp còn thiếu một chút đánh trúng Vu Hoành, nhưng điểm này lại thành vĩnh viễn không cách nào hoàn thành nhiệm vụ.

Bắp chân bẻ gãy mang tới đau nhức kịch liệt cùng mất đi cân bằng, để hắn một chút ngã lệch trên mặt đất.

Không đợi hắn đứng dậy, Vu Hoành tiến lên một bước, giày bắn ra gai nhọn, nội khí bộc phát toàn lực một cước.

Phốc phốc.

Trên giày gai nhọn tại cường đại lực bộc phát thôi thúc dưới, một chút đánh vào đối phương trên lồng ngực.

Gai nhọn xuyên thấu Quách Húc Đông lồng ngực, xuyên thấu xương ngực, sau đó nội khí rót vào, nổ tung.

Bành! !

Quách Húc Đông cả người ngã trên mặt đất, toàn thân run lên. Bạo tạc huyết nhục bị chống đ·ạ·n đồ bộ hoàn toàn bao ở bên trong.

Từ bên ngoài nhìn, chỉ có ngực một cái lỗ hổng nhỏ tại ra bên ngoài rướm máu.

Nhưng trên thực tế, hắn nội bộ toàn bộ lồng ngực, đều bị nội khí bạo tạc triệt để phá hủy, lại không sinh cơ.

"… ." Hắn há mồm, muốn nói điều gì, nhưng phổi bị triệt để nổ nát để hắn không phát ra thanh âm nào.

Hắn không thể nào hiểu được.

Hoàn toàn không cách nào lý giải, đối diện gia hỏa này là cái thứ gì.

Liên tục bị hắn trọng kích nhiều lần như vậy, cho dù có siêu cường trang phục phòng hộ bảo hộ, có thể lực trùng kích kia cùng đánh ngất chấn động không phải giả, còn có to lớn thể năng tiêu hao không phải giả.

Đánh lâu như vậy, đối phương thế mà còn có thể bộc phát ra cái này kinh khủng lực trùng kích.

Hắn không thể nào hiểu được, bởi vì cái này hoàn toàn thoát ly lẽ thường.

Hắn đánh bại đối phương vô số lần, nhưng đối phương chỉ cần đánh bại hắn một lần… .

'Huy Thạch bệnh a… .' Quách Húc Đông trong đầu hiện lên này khả năng, hắn nghe nói qua, có Huy Thạch bệnh nhân sẽ có được rất mạnh biến dị năng lực, tỉ như lực lượng, tỉ như tốc độ, tỉ như thể chất.

Có thể coi là là Huy Thạch bệnh nhân, cũng không có vượt qua nhân loại phạm trù án lệ… .

Mà kẻ trước mắt này… .

Ý thức dần dần mơ hồ, Hỗn Độn.

Quách Húc Đông ngã lệch trên mặt đất, đầu đập ầm ầm ở trên đồng cỏ, hai mắt trợn lên, dần dần không một tiếng động.

Vu Hoành đi đến bên cạnh hắn, xoay người cấp tốc vơ vét bên dưới đồ vật, lại nhặt về chìa khoá, liền trở về sơn động phòng an toàn.

Gian nan cởi xuống cường hóa đồ bộ, hắn đặt mông ngồi xuống, tựa ở trên lò sưởi trong tường, máu me khắp người.

Đó là bị uốn lượn tấm hợp kim cùng gốm sứ phiến đè ép vạch phá, to lớn động năng va chạm dưới, coi như cường hóa đồ bộ bảo hộ tính cho dù tốt, cuối cùng không phải vỏ cứng áo giáp, không có cách nào triệt để triệt tiêu lực trùng kích.

"Cổ tay uốn éo… . Ngực sưng lên… ." Vu Hoành gian nan kiểm tra thương thế trên người.

"Đầu có chút chóng mặt, đoán chừng là bị vừa rồi trọng thối đá trúng cái cằm, có chút chấn động."

Đây là đồ bộ cường độ thật tốt kết quả, hắn hơi suy nghĩ một chút, nếu là không có đồ bộ bảo vệ, liền vừa mới một cước kia, hắn tại chỗ liền có thể đi gặp Jenny mẹ con.

"Còn có đùi phải."

Hắn cởi xuống giày, nhìn xem ngón chân một mảnh sưng đỏ, móng tay lật lên thương thế, thở dài.

"Gia hỏa này… . Thật mạnh!" Trừ da giòn một chút, lần này kẻ tập kích cơ hồ là toàn phương vị đối với hắn áp chế.

Nếu không phải hắn một mực dựa vào nội khí khôi phục thể năng, cuối cùng trong nháy mắt đánh lén bộc phát, chỉ sợ thắng bại khó liệu.

Lúc trước hắn vẫn cho là, có cường hóa đồ bộ, chính mình đối đầu người, nên vấn đề không lớn.

Nhưng bây giờ nhìn tới… .

Lần này gia hỏa này… Kỹ xảo cận chiến viễn siêu chính mình, lực lượng đủ mạnh, thậm chí ngay cả tấm hợp kim đều có thể nện cong.

“Lần này gia hỏa này chỉ là cái quỷ nghèo, không có ta trang bị tốt, nhưng nếu như lần sau đến cái trang bị giống như ta, không… . Không cần một dạng, chỉ cần chênh lệch không xa, vũ khí đầy đủ phá phòng, ta… Khẳng định phải hỏng bét!”

Vu Hoành lấy ra cồn đỏ, bắt đầu cho mình vết thương bôi lên thuốc.

Một bên tổng kết suy tư lần này gặp phải đối thủ.

‘Đối phương từ chỗ nào đến, tại sao muốn tập kích chính mình, mục đích là cái gì? Vì cái gì rõ ràng có đồ bộ phòng hộ lại không cần thương…’

Từng cái nghi hoặc không ngừng toát ra.

Hắn nhất định phải biết rõ ràng đối phương phía sau là ai, liên tục bị tập kích mấy lần, Vu Hoành minh bạch mình không thể như thế một mực bị động bị đánh, hắn cần minh bạch tiền căn hậu quả, đồng thời…

Nghĩ biện pháp chấm dứt hậu hoạn.

Chương 059: Nhược điểm (1)

Chương 059: Nhược điểm (1)

Lên xong thuốc, Vu Hoành cấp tốc đi ra ngoài, lại lần nữa đi vào Quách Húc Đông t·hi t·hể bên cạnh.

Nhìn xem cái này cường tráng như gấu gia hỏa, hắn bây giờ lòng vẫn còn sợ hãi, gia hỏa này thật rất biết đánh nhau, đặc biệt là loại kia tiết tấu, áp chế cho hắn lần lượt muốn đánh trả, nhưng thủy chung đề không nổi kình.

Mỗi lần đều là hắn sắp muốn đánh trả lúc, vừa mới tụ lực, liền b·ị đ·ánh gãy. Loại cảm giác này phi thường khó chịu. Bởi vậy cũng có thể đánh giá ra, đối phương tuyệt đối là chiến đấu phương diện hảo thủ.

Nếu không phải chính hắn có năm cái nội khí liên tiếp bộc phát khôi phục, cưỡng ép đánh vỡ loại này khó chịu tiết tấu. Chỉ sợ nhất Hậu Lộc c·hết tay người nào còn không biết.

'Không có khả năng lại có lần tiếp theo… Cận thân bác đấu đối với hiện tại ta tới nói, so s·ú·n·g ống quan trọng hơn, nhất định phải lại tăng cường…'

Ngồi xổm người xuống, Vu Hoành cấp tốc thu hết lên trên người đối phương di vật.

Rất nhanh, cái thứ nhất bắt mắt nhất đồ vật, bị hắn rút ra —— là thanh s·ú·n·g ngắn màu đen.

Hắn thuần thục hạ băng đ·ạ·n, bên trong có cửu phát đ·ạ·n, toàn mãn!

Trong phòng an toàn hai thanh s·ú·n·g ngắn hắn chơi không biết bao nhiêu khắp, lúc này cầm tới tương tự s·ú·n·g ngắn, động tác cũng thuần thục rất nhiều.

"Toàn mãn!" Vu Hoành nhịn không được cười ra tiếng.

Một mực đến nay, hắn đều tại hy vọng có thể cầm tới s·ú·n·g ống cùng đ·ạ·n cùng một chỗ dùng hắc ấn cường hóa.

Vốn cho rằng còn cần thật lâu, không nghĩ tới nhanh như vậy liền lấy đến một thanh.

"Gia hỏa này có s·ú·n·g không cần, hiển nhiên là cố ý muốn dùng chiến đấu cận thân khống chế ta… . Xem ra không phải ngẫu nhiên gặp… Mà là có chuẩn bị mà đến, rất có thể chính là nhằm vào ta tới…"

Hắn biết mình xuất ra đi Đại Huy Thạch, rất dễ dàng để người chú ý, bởi vì Đại Huy Thạch cùng loại Huy Thạch mỏ bên trong Huy Thạch Tủy, mà Huy Thạch Tủy giá cả cũng rất cao, tại rất sinh sản nhiều vật thành phẩm bên trong đều có rất trọng yếu tác dụng.

Cho nên, có người vì tài mà chạy tới bắt chính mình, ý đồ cầm tới kỹ thuật, cũng rất bình thường.

Trước đó hai lần tập kích, tăng thêm lần này lần thứ ba, mặc dù không biết có phải hay không là cùng một thế lực, nhưng… .

"Không có khả năng dạng này." Vu Hoành lông mày nhíu chặt, nhanh chóng đem t·hi t·hể bên trên đồ vật đều vơ vét đi ra, sau đó trở về sơn động, khóa chặt cửa lớn.

Ngồi tại địa phương an toàn, dâng lên lò sưởi trong tường, trong lòng của hắn lập tức an tâm rất nhiều.

Thừa dịp bên ngoài sắc trời dần dần đêm đen đến, hắn cầm đến đến từng cái chiến lợi phẩm bày ra trên mặt đất.

Trừ ra s·ú·n·g ngắn bên ngoài, kẻ tập kích kia còn mang đến một chút đồ tốt.

Một tấm xếp xong, dính rất nhiều xám trắng tảng đá hạt tròn tấm thảm đen.

Một cái quân dụng kim loại ấm nước, còn tự mang đ·ầu l·ọc.

Một túi tiền túi, bên trong có mười cái trước đó loại kia đồng bạc.

Một hộp cao nhiệt lượng lương khô.

Một thanh sắc bén màu đen bạc đoản đao.

Một bộ hư hại chống đ·ạ·n đồ bộ.

Đúng vậy, hắn đem t·hi t·hể trên người chống đ·ạ·n đồ bộ toàn bộ lay xuống.

Trừ cái đó ra, cái gì chìa khoá. Nội y, hộp thuốc lá, mặt dây chuyền các loại, Vu Hoành đều không có kiếm về, những vật này không có tác dụng gì, còn dính rất nhiều máu.

"Lần này thu hoạch lớn nhất… Chính là cái này…" Vu Hoành cầm lấy s·ú·n·g ngắn màu đen, thỏa mãn hướng phía trước liếc nhìn.

Chín phát đ·ạ·n, đầy đủ hắn dùng tới rất lâu.

Mà lại mấu chốt nhất điểm không phải cái này, mà là đầy kho đ·ạ·n, có thể cho hắn dùng hắc ấn cùng một chỗ cường hóa.

'Như vậy nên đến ngẫm lại, s·ú·n·g ngắn hắn là làm sao cường hóa?' Vu Hoành ngồi xuống, cầm thương suy tư.

'S·ú·n·g ống đối đầu Huyết Triều cùng Quỷ Ảnh vô dụng, lớn nhất công dụng chính là đối với người, mà đối với người, ta thương pháp cũng không tốt, tính cảnh giác cùng kỹ thuật chiến đấu đều rất kém cỏi… .'

Nghĩ tới nghĩ lui, hắn đều cảm thấy mình khẩn yếu nhất không phải luyện thương, cũng không phải cường hóa s·ú·n·g, s·ú·n·g hiện tại cầm trong tay hắn cũng không có cách nào sinh ra lớn nhất sát thương.

Thậm chí một khi cường hóa sau bị người khác c·ướp đi, đối với mình cũng sẽ sinh ra uy h·iếp lớn.

'Cho nên… Không có khả năng cường hóa uy lực, mà hắn là cường hóa phương diện khác. Mà lại… Hiện tại ta cần nhất cũng không phải s·ú·n·g, có cường hóa chống đ·ạ·n đồ bộ tại,

chân chính đối với ta có uy h·iếp, hắn là cận chiến cao thủ, cho nên ta cần chính là cấp tốc tăng lên chính mình cận thân năng lực chiến đấu.'

'Còn có lần này b·ị đ·ánh lén, chủ yếu cũng là ta điều tra năng lực quá kém, trước đó giản dị linh đang đối với cao thủ chân chính không dùng được… . Ta nhất định phải tìm tới một loại hành chi hữu hiệu, có thể chân chính cam đoan cảnh giới điều tra thủ đoạn.'

Cẩn thận sửa sang lại mạch suy nghĩ xuống tới, Vu Hoành bỗng nhiên minh bạch, vì cái gì trước đó hai người kia trong s·ú·n·g chỉ có một viên đ·ạ·n.

S·ú·n·g lục này thật đúng là chỉ có tại đối với người lúc đó có điểm dùng, còn lại thời điểm… .

Hắn thở dài, nghe được ngoài cửa lại lần nữa truyền đến tất xột xoạt bò sát âm thanh.

Quay đầu nhìn về phía cửa ra vào, ngoài cửa lỗ thông gió lần này một cái hắc trùng cũng không có vào, chỉ có thể nghe phía bên ngoài có âm thanh truyền đến.

'Trong viện Huy Thạch Thảo thấy hiệu quả…' trong lòng của hắn lóe lên ý nghĩ này.

Thân thể buông lỏng chút, hắn cắn một cây thanh protein, cứ như vậy tựa ở trên lò sưởi trong tường, lẳng lặng nhìn xem cửa ra vào, cảm thụ được lò sưởi trong tường ấm áp nhiệt lượng truyền lại bức xạ tới, từ từ, hai mắt khép lại, tiến vào mộng đẹp.

Lần này thật quá mệt mỏi.

Lần lượt b·ị đ·ánh bại, lần lượt đứng người lên, thỉnh thoảng thể lực hao hết làm hại dựa vào nội khí khôi phục, cuối cùng dựa vào nội khí bộc phát, đánh lén chiến thắng, nhưng từ đầu tới đuôi, thần kinh của hắn đều là căng thẳng.

Nếu không phải cường hóa Hôi Tích đồ bộ, hắn khả năng vừa đối mặt liền sẽ b·ị đ·ánh ngã, người kia lực lượng bộc phát kỹ xảo quá mạnh, cùng hắn hoàn toàn không cùng đẳng cấp.

Ngày thứ hai, trừ nhặt củi bổ nước, hắn địa phương nào đều không có đi, ngay tại trong sơn động dưỡng thương, dù sao móng chân lật ra một cái, hay là rất đau.

Dựa vào lò sưởi trong tường, hắn bỗng nhiên nghĩ đến, lò sưởi trong tường đường khói cũng hẳn là cùng ngoại giới liên thông.

Thế là hắn từ bên ngoài sơn động, tìm trong chốc lát đường khói cửa ra vào. Phát hiện đường khói lối ra cũng dùng cứng cỏi lưới tơ thép phong tỏa, hay là liên tục mấy tầng. Làm phòng ngoài ý muốn, hắn cũng tại đường khói lối ra vách trong, dùng Đại Huy Thạch Mặc vẽ lên một chút phù trận.

Mặc dù rất gian nan, nhưng liên tục mấy ngày dưỡng thương, tiện thể vẽ bùa trận, cũng coi là phong phú.

Ngày thứ ba, máy phát điện năng lượng mặt trời cường hóa hoàn thành.

Trong sơn động.

Vu Hoành ngồi cẩn thận quan sát sau khi hoàn thành năng lượng mặt trời.

Nguyên bản máy phát điện năng lượng mặt trời, tấm năng lượng mặt trời cùng chủ điều khiển hộp là tách ra. Ở giữa dùng sợi dây gắn kết tiếp.

Mà bây giờ, toàn bộ máy phát điện năng lượng mặt trời biến thành một cái chỉnh thể. Toàn thân màu đen, chính là một khối có thể chồng chất tấm năng lượng mặt trời. Bên ngoài cũng bao khỏa một tầng trong suốt pha lê cứng vật, tổng lượng điện khắc độ từ trước đó đầy điện ba ô, biến thành hiện tại sáu ô.

Còn lại tạm thời nhìn không ra, chỉ có dùng mới biết được.

Vu Hoành đem cái đồ chơi này đặt tới cửa chính, để phía ngoài ánh nắng xuyên suốt tiến đến, chiếu vào trên tấm ván, sau đó tùy ý cường hóa một khối Huy Thạch, liền chính mình tiếp tục đi nghỉ ngơi đi ngủ.

Như vậy sinh hoạt một mực tuần hoàn đến ngày thứ năm.

Vu Hoành cảm giác mình thân thể rất nhiều, liền đứng dậy hoạt động dưới, một lần nữa mặc vào chữa trị tốt cường hóa đồ bộ, chuẩn bị đi ra ngoài.

Thương thế của hắn đã khá nhiều, kỳ thật cùng nói là tốt hơn nhiều, không bằng nói ngay từ đầu liền không thế nào nặng, chỉ là móng chân lật ra khá là phiền toái, choáng đầu cái gì vào lúc ban đêm liền tốt.

Lần này ra ngoài, mục đích của hắn là tìm lão Lý cùng lão Chu giao dịch một chút, nhìn có thể hay không tìm tới đèn điện, có năng lượng mặt trời dung lượng lớn trữ pin, hắn đã thỏa mãn thời gian dài thắp sáng đèn điện điều kiện.

Đồng thời, hắn phải đi hỏi một chút, ý nghĩ học tập chiến đấu cùng điều tra kỹ thuật.

Đi ra sơn động.

Bên ngoài bãi cỏ xanh um tươi tốt, trong viện đã mọc đầy Huy Thạch Thảo. Nó tản ra hồng trị bức xạ, cấp tốc để Vu Hoành trên cổ áo nhánh cây tiêu thăng đến -100 nhiều.

Cao như vậy bức xạ số lượng, Vu Hoành cũng không dám chờ lâu, cấp tốc rời đi sân nhỏ, hướng phía bưu cục phương hướng tiến đến.

Về phần ngoài cửa bộ t·hi t·hể kia, sớm tại vài ngày trước, cũng đã chỉ còn lại có quần áo giày, bị hắn đào cái hố chôn.

Xuyên qua cánh rừng, hơn mười phút về sau, Vu Hoành đi vào bưu cục cửa ra vào, nhìn thấy Lý Nhuận Sơn đang cùng Asena chơi đánh cờ trò chơi.

Hai cha con ngồi tại thạch ốc cửa ra vào, thần sắc chuyên chú.

Asena mặc màu trắng tinh nhỏ váy liền áo, mập phì mặt nhỏ tràn đầy collagen, dị thường đáng yêu.

Đối diện nàng Lý Nhuận Sơn chú ý tới Vu Hoành tới, vội vàng đứng người lên nghênh tới.

“Vài ngày không thấy, đến chút gì?” Hắn cười tủm tỉm nhìn xem Vu Hoành hỏi.

“Bóng đèn có a?” Vu Hoành nói.

“Đương nhiên… . Không có, muốn đặt trước.” Lý Nhuận Sơn trả lời.

“Mặt khác, ta muốn mua sắm cơ sở kỹ xảo cận chiến giảng dạy.” Vu Hoành lại lần nữa nói.

“Ồ? Xem ra ngươi là gặp được phiền toái.” Lý Nhuận Sơn chú ý tới động tác của đối phương có chút mất tự nhiên.

“Ừm, một điểm nhỏ phiền phức… Đã giải quyết.” Vu Hoành gật đầu.

“Vậy là tốt rồi. Giá cả đều đánh dấu tốt, ngươi chuẩn bị kỹ càng đồ vật trao đổi là được. Mặt khác, nơi này có thư của ngươi.” Lý Nhuận Sơn trở lại từ trong nhà xuất ra một phần phong thư đưa cho Vu Hoành.

“Mặt khác ngươi còn nhớ rõ trước đó tới đám người kia a? Bọn hắn lái xe, xe liền tại phụ cận, bị ta tìm được. Bên trong… . Quá thảm rồi.”

“… . Còn có người sống sao?” Vu Hoành hỏi một câu.

“C·hết xong. Từ già đến trẻ, xe cũng đụng hư, lúc đầu ta còn dự định trở về nhận lấy, nhìn xem có thể hay không làm đến điểm đồ tốt.” Lý Nhuận Sơn lắc đầu.

“Bất quá căn cứ ta được đến tin tức, bọn hắn nhóm người này không phải là nhóm đầu tiên, đến tiếp sau còn sẽ có người đi ngang qua chúng ta nơi này, bên này còn có mấy cái trống không phòng an toàn, nói không chừng sẽ có người tới định cư. Đến lúc đó có thể sẽ có người tới tìm ngươi mua tảng đá, ngươi chú ý xuống.”

“Ừm.” Vu Hoành gật đầu, tiếp nhận tin, phát hiện địa chỉ hay là cà lăm bên kia, lúc này liền minh bạch hay là Y Y tin.

“Trừ việc này, lần trước ngươi giao dịch cho ta phù trận cùng Đại Huy Thạch đều rất được hoan nghênh, ta thượng cấp bên kia hi vọng để cho ngươi trường kỳ cung ứng Đại Huy Thạch, ngươi bên này thế nào?” Lý Nhuận Sơn tiếp tục hỏi.

Vu Hoành lập tức sững sờ, lập tức suy tư dưới, lắc đầu.

“Đại Huy Thạch công nghệ chế tác có tính ngẫu nhiên, ta cũng không thể cam đoan sản lượng, cho nên không có cách nào ổn định cung ứng.”

“Tốt a…” Lý Nhuận Sơn nhún nhún vai, “Ngươi muốn mua cái gì loại hình kỹ xảo cận chiến? Đứng thẳng kỹ? Thối pháp ngươi lần trước mua qua, hoặc là đao pháp?”

“Thực chiến đối luyện… .” Vu Hoành trầm giọng nói. Hắn chịu đủ lần này bị áp chế.

Câu trả lời này để Lý Nhuận Sơn hơi sững sờ. Khá lắm, đây là trực tiếp bên trên độ khó khăn nhất a.

Nhưng một lần nhớ tới trước đó hắn nhìn thấy trận kia giao thủ, hắn cũng có thể lý giải tới.

“Kỳ thật phương diện này lão Chu là cao thủ, ta nhiều lắm là cho ngươi đánh cái cơ sở. Bất quá hắn là cái người không thế nào biết dạy người, tại vỡ lòng phương diện kém xa tít tăp ta. Cho nên, ngươi tìm ta là đã tìm đúng!” Lý Nhuận Sơn cười lên, lộ ra một ngụm màu đen răng.

“Ngươi răng?” Vu Hoành trừng mắt nhìn, nghi hoặc hỏi.

“A, dùng bột than đánh răng, còn không có rửa mặt sạch sẽ.” Lý Nhuận Sơn nhếch miệng cười nói.

“Nhìn ngươi thương thế còn chưa tốt chờ ngươi triệt để tốt xong, chúng ta lại bắt đầu như thế nào?”

“Được.” Vu Hoành gật đầu.

Đặt trước bóng đèn cùng dây điện, hắn lại đi xem nhìn bác sĩ Hứa, gia hỏa này còn tại vùi đầu chế tác thảo dược, nghiễm nhiên một bộ dự định sản xuất hàng loạt tư thế.

“Lý Nhuận Sơn bên kia đội tiếp tế, ta thấy qua. Nói xong giá cả, chỉ cần ta góp nhặt đủ 300 phần thuốc tiêu viêm phần, liền có thể mang ta cùng đi gần nhất Bạch Hà thị.”

Bác sĩ Hứa trên mặt so trước đó nhiều hơn một phần chờ mong, nàng hiện tại nhiệt tình mười phần, đang dùng cây gỗ quấy thảo dược cháo, trên thân mồ hôi đầm đìa.

“Ngươi dự định đi rồi?” Vu Hoành hơi sững sờ, đứng tại cửa ra vào hỏi.

Chương 060: Nhược điểm (2)

Chương 060: Nhược điểm (2)

“Không tiếp tục chờ được nữa.” Hứa Nhược Oánh gật đầu, thần sắc có chút ảm đạm.

“Cà lăm nói cho ta biết một chút trong thành phố tình huống, rất an toàn, mặc dù có chút loạn, nhưng đối với ta như vậy có chút kỹ thuật năng lực người, trong thành phố đãi ngộ cũng không tệ lắm… .”

“Vậy trước kia ngươi…”

“Trước kia ta không có nghiên cứu ra giảm nhiệt thảo dược, nhưng lần này khác biệt.” Bác sĩ Hứa ngẩng đầu lộ ra một tấm tràn ngập hi vọng khuôn mặt tươi cười.

“Cho nên chờ ta cùng cà lăm ở trong thành phố đánh tốt cơ sở, định cư an ổn xuống, đến lúc đó cũng có thể tiếp ứng ngươi đi qua cùng một chỗ.”

“… .” Vu Hoành im lặng.

Bác sĩ Hứa tựa hồ ý thức được cái gì, nụ cười trên mặt bình phục lại.

“Trong thành, hay là so với chúng ta đơn độc ở bên ngoài thật tốt hơn nhiều… .” Nàng nói khẽ.

“Vậy liền chúc ngươi may mắn… .” Vu Hoành đồng dạng nói khẽ.

Xoay người, hắn hướng phía sơn động phòng an toàn phương hướng trở về.

Mặc dù đã sớm dự liệu được, những người khác không có hắc ấn, lại bởi vì càng ngày càng nguy hiểm hoàn cảnh bên ngoài

mà rời đi, nhưng hắn không nghĩ tới sẽ đến đến nhanh như vậy.

Bất quá cũng có thể lý giải… . Dù sao, người bình thường tại dã ngoại, muốn an toàn sống sót, thật quá khó khăn.

Trở lại sơn động, hắn xuất ra lấy được tin, xé mở lỗ hổng, rút ra giấy viết thư triển khai.

Lần này nội dung rõ ràng chữ viết viết ngoáy rất nhiều, rất nhiều chữ cũng viết sai, dấu chấm câu cũng tại dùng linh tinh, thậm chí vài chỗ căn bản vô dụng.

Hiển nhiên lần này là cà lăm viết.

‘Vu, đồ vật nhận được dùng rất tốt đứng lên rất thuận tay, ta ở chỗ này rất tốt không cần lo lắng, tất cả mọi người rất tốt nơi này cũng rất an toàn ta rất vui vẻ. Không cần chuẩn bị ăn uống, mặc quần áo cũng có thể mặc sạch sẽ còn có thể giặt quần áo tắm rửa thật vui vẻ.’

Vu Hoành thấy có chút đau đầu, gia hỏa này, dấu ngắt câu sẽ không phân đoạn cũng nên hảo hảo học một ít a, thấy cố hết sức.

Hắn tiếp tục hướng xuống.

‘Bởi vì có Dương Quang vật liệu chế tạo rất lớn tường tại, cho nên phía ngoài quái vật côn trùng đều vào không được, tăng thêm gần nhất bên này cũng có sinh sản dùng Huy Thạch bột phấn in ấn đi ra các loại phù trận trang giấy, Quỷ Ảnh cùng Ác Ảnh đều chiếm được hữu hiệu ngăn chặn cho nên ta dự định điều tra thêm cha mẹ ta chuyện năm đó ta muốn biết bọn hắn đi nơi nào.’

Vu Hoành nhìn đến đây, bất đắc dĩ cảm thán khẩu khí, xuất ra bút than chính mình cho nội dung bức thư phân đoạn thêm điểm.

Rất nhanh mấy phút đồng hồ sau, tin rốt cục bình thường.

‘Ta còn tìm đến muốn tìm được thân nhân mình hạ lạc bằng hữu, bọn hắn đều rất tốt, chúng ta dự định tạo thành một cái tiểu đoàn thể, cùng một chỗ thu thập tất cả tin tức. Đúng, ta đã

hỏi qua người, lúc trước Bạch Khâu thôn đi ra lão nhân còn có tại thế, có người thật giống như biết cha mẹ ta sự tình, ta dự định qua trận đi nghe ngóng, hiện tại còn phải chấp hành nhiệm vụ tuần phòng.'

Tin đến nơi này, liền im bặt mà dừng.

Vu Hoành một lần nữa xếp xong giấy viết thư, trả về, không biết vì cái gì, xem xong thư sau trong lòng của hắn thế mà hơi buông lỏng chút, tựa như tâm tình cũng tốt điểm.

Vừa nghĩ tới tại xa xôi Bạch Hà thị Hi Vọng thành, cà lăm Y Y gục xuống bàn trầm tư suy nghĩ cho mình viết thư dáng vẻ, hắn không khỏi khóe miệng hơi nhếch lên.

Lúc này, hắn bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, từ góc tường tìm ra một phần bác sĩ Hứa cho giảm nhiệt thảo dược, thảo dược này phối hợp hắn cũng biết, nghĩ đến cà lăm tại quân đội rất có thể sẽ thụ thương, vết thương cảm nhiễm loại hình.

Hắn đưa tay đặt tại thuốc bột bao lên.

'Cường hóa thuốc tiêu viêm, phương hướng: Hiệu quả tăng cường.'

Rất nhanh hắc tuyến chảy ra, đếm ngược hiển hiện: 2 giờ 21 phút.

Vu Hoành khẳng định hắc ấn cường hóa hỏi thăm, nhìn xem đếm ngược bắt đầu nhảy lên, mới thu hồi tay.

'Cường hóa chút thuốc cho nàng đưa qua, mặt khác phù trận nếu có thể đưa đến, nói rõ cái này hệ thống tin nhắn hệ thống hay là có bảo hộ nhất định. Chính là giá cả mắc tiền một tí. Mà cà lăm bên kia có thể duy nhất một lần cho ta cùng Hứa Nhược Oánh hai người gửi thư, rất có thể là có cái gì quân đội phúc lợi tại.'

Hắn đứng người lên, rèn luyện Trọng Thối Công, mặc dù trên thân thụ thương, nhưng đùi bắp chân không có việc gì, rèn luyện Trọng Thối Công cũng không lo ngại.

Hai giờ trôi qua rất nhanh.

Thuốc bột bên trên đếm ngược một chút biến mất, cả bao thuốc bột lập tức lóe lên, biến thành nghiêm áp chế viên thuốc, dùng không biết ở đâu ra màu bạc đóng gói bao lấy.

Vu Hoành cầm lên nhìn một chút, hết thảy mười hai khỏa, phía trên còn thân mật ấn nói rõ chữ.

‘Trưởng thành 100 đến năm mươi kg trong vòng, mỗi ngày một viên, sau khi ăn xong phục dụng. Nhi đồng theo thể trọng tính toán theo tỉ lệ giảm số lượng. Bảy ngày một cái đợt trị liệu, ở giữa cần ngừng thuốc một ngày.’

‘Chủ trị chứng bệnh là: Bắp thịt toàn thân chứng viêm, phổi cùng nhánh khí quản amiđan chứng viêm, vị tràng đạo chứng viêm, khoang miệng chứng viêm, có thể ngoại dụng vết thương giảm nhiệt.’

“Không tệ!” Vu Hoành hài lòng gật đầu, cái này hẳn là có thể rất lớn trình độ đến giúp cà lăm.

Hắn lập tức bắt đầu cho cà lăm viết hồi âm, cũng đem dược vật kèm theo lấy gửi đi qua.

*

*

*

Một tuần sau, Bạch Hà thị.

Bờ biển căn cứ.

Tầng tầng lớp lớp sóng biển đập ở căn cứ cạnh ngoài tường xi-măng thể bên trên, ném ra bọt nước màu trắng.

Bên trong căn cứ, từng gian binh sĩ trong ký túc xá, tất cả đều là làm ầm ĩ tuổi trẻ nữ binh đang líu ríu nói chuyện phiếm đùa giỡn.

Bên trong một cái trong ký túc xá, trong phòng tia sáng ảm đạm, bốn tấm trên giường sắt giường dưới phân biệt an trí tại hai bên bên tường.

Cà lăm nằm nhoài gần cửa sổ một tấm màu đen sắt trên bàn, đọc lấy mới nhận được thư tín.

Tin là Vu Hoành gửi tới, bên trong còn xen lẫn một tấm thuốc tiêu viêm. Cái này khiến cà lăm rất vui vẻ.

Bởi vì gần nhất nàng vừa vặn bởi vì ẩm thực ăn quá nhiều, dẫn đến dạ dày không đúng.

Quân đội phối cấp thuốc nàng cũng nếm qua, nhưng vô dụng, rất hiển nhiên không đúng bệnh. Mà tại hiện tại hoàn cảnh này, dược vật mặc dù có, nhưng chủng loại so trước kia thời kỳ hòa bình ít hơn nhiều.

"Lâm Y Y!" Đột nhiên trong ký túc xá xông tới một cái hấp tấp đuôi ngựa nữ hài.

Nữ hài 16~17 tuổi dáng vẻ, mặc đồ rằn ri quân trang, gương mặt mang theo một chút người ngoại quốc sống mũi cao, làn da cũng rất trắng, tựa hồ là cái con lai.

"Vừa mới lấy được thông tri, ngày mai chuẩn bị tập hợp đội chúng ta đi điều tra mặt phía nam nhà máy nước án bạo tạc . Chúng ta đến sớm chuẩn bị, tình huống khả năng không ổn."

Nữ hài gọi Âu Lý, cũng là trong ký túc xá trong bốn người cùng cà lăm quan hệ băng hữu tốt nhất.

Bởi vì cà lăm cùng có chút đần độn, cho nên Lâm Y Y kỳ thật rất không được người khác hoan nghênh, lại bởi vì ngoại hình xấu xí, tăng thêm trí lực thiếu hụt dẫn đến nàng rất nhiều trang bị đều không biết dùng, thiết bị cũng không biết dùng, tại ứng đối ngoại giới phi tốc biến hóa nguy hiểm lúc, người như vậy là phi thường không được hoan nghênh.

Người gặp thời ứng biến nhanh mới là bây giờ được hoan nghênh chủ lưu.

Mà Âu Lý thì là giống như nàng người không được hoan nghênh, hai người bởi vì bị cô lập, cho nên không có cách nào tự nhiên cùng đi tới.

"Ngày mai, tập hợp?" Cà lăm thu hồi thuốc, quay đầu lại nhìn về phía hảo hữu.

“Nhiệm vụ lần này có chút nguy hiểm, đồ vật đều mang toàn, đừng giảm bớt.” Âu Lý căn dặn.

“Biết,. Tạ ơn.” Cà lăm dùng sức trả lời.

“Quay lại giúp ta đeo bao liền tốt.” Âu Lý khoát tay một cái nói.

“Tốt!” Cà lăm gật đầu. Nàng dừng một chút, lại mở miệng.

“Ngươi, ngày mai, muốn, cùng ta…”

“Không cần, ta một người tốc độ so ngươi phải nhanh rất nhiều, ngươi cái gì cũng không biết, động tác quá chậm.” Âu Lý không khách khí chút nào nói.

“Được… Đi.” Cà lăm cúi đầu xuống, có chút thất vọng.

Âu Lý bĩu môi, thấp giọng nói mấy câu, liền đi ra.

“Đúng rồi, nhớ kỹ giúp ta đem đồ lót bít tất tắm.” Nàng thanh âm cuối cùng còn tung bay tiến đến.

“Tốt!” Cà lăm tranh thủ thời gian trả lời. Trên mặt lộ ra nụ cười vui vẻ.

*

*

*

“Lần này giao thủ, vấn đề lớn nhất là, ta căn bản phản ứng không kịp đối phương tốc độ xuất thủ, đối với hắn động tác ra tay cũng vô pháp đoán trước. Đương nhiên, đây đều là thứ yếu.”

Vu Hoành trong sơn động phục bàn giao thủ trải qua.

“Trọng điểm là… . Ta không đủ có thể khiêng.”

Hắn hồi tưởng trước đó giao thủ quá trình.

‘Nếu như ta bị đánh trúng lúc có thể giữ vững thân thể, liền có thể một cước tại chỗ bộc phát phản kích. Nhưng rất đáng tiếc, càng nhiều thời điểm ta căn bản không cách nào ổn định, mà là bị đánh được mất đi cân bằng, dẫn đến không cách nào xuất thối, hai chân bản năng dùng để bảo trì cân bằng, giữ vững thân thể, mà đã mất đi phản kích khả năng.’

‘Cho nên ta hiện tại mấu chốt, là gia tăng tính ổn định, cam đoan thân thể bất động. Mà điểm ấy… . Cùng Trọng Thối Công trọng tâm cũng không mưu mà hợp.’

Vu Hoành trong đầu trong nháy mắt nghĩ đến mấu chốt, đó chính là gia tăng trọng lượng.

Phụ trọng… .

‘Cùng gia tăng phụ trọng, không bằng gia tăng phòng hộ đồ bộ độ dày, gia tăng độ phòng ngự, như vậy nhất cử lưỡng tiện, đã có thể gia tăng trọng tâm, lại có thể tăng cường phòng hộ.’ Vu Hoành trong lòng nghĩ đến điểm này.

‘Ta không phải những cái kia võ thuật đại sư, có thể đứng trung bình tấn cái gì tăng cường trọng tâm, quanh năm suốt tháng khổ luyện lấy cường đại hạ bàn. Ta không có mạnh như vậy nghị lực, cũng không có nhiều thời gian như vậy. Nhưng là… .’

Vu Hoành nhìn xem chính mình nguyên bộ cường hóa đồ bộ, ánh mắt di động đến hai chân hạ bàn vị trí.

‘Ta luyện không được hạ bàn công phu, ngược lại là có thể trực tiếp đem hạ bàn trở nên đủ nặng!’

Nghĩ đến liền làm, hắn lập tức bắt đầu cải tạo mới đến tay Bạch Mãng Quách Húc Đông chống đ·ạ·n đồ bộ.

Đồ bộ này ngực có một cái tiểu xảo Bạch Hùng, trên đó viết đồng dạng cực quang xuất phẩm, thế là Vu Hoành dứt khoát đem nó gọi tắt là Bạch Hùng đồ bộ.

Bạch Hùng đồ bộ chân có một bên hư hao, ngực cũng bị xuyên qua ra một cái lỗ nhỏ, nhưng không quan hệ, cường hóa sau tự nhiên là có thể chữa trị hoàn chỉnh.

Trọng yếu là, Vu Hoành bắt đầu hướng bộ này đồ bộ hai chân cùng hai chân, gia tăng phụ trọng, từng khối tấm gỗ cứng nhét vào, làm tấm che. Lại đem quần áo rách nát xé thành miếng vải quấn đi lên.

Rất nhanh, một cái hạ thân nặng, thân trên nhẹ dị thường phòng hộ đồ bộ, liền xuất hiện ở trước mặt hắn.

Hắn vươn tay, nếm thử cường hóa.

'Cường hóa phòng hộ đồ bộ chí thượng hạn, phương hướng: Hạ thân tăng thêm tăng lớn, toàn thân hộ giáp gia cố, hô hấp phiệt tăng cường phòng hộ độ cứng.'

Hắn lần này hô hấp phiệt kém chút trở thành trí mạng điểm, bị tập kích người đập hư một cái, cái này khiến hắn ấn tượng cực kỳ khắc sâu, cho nên lúc này đặc biệt nhằm vào cái này đưa ra yêu cầu.

Lúc này hắc ấn cường hóa lúc, trong đầu của hắn cụ thể hiện ra mình muốn trang phục phòng hộ đồ bộ hình tượng.

Đây là hắn gần nhất nghiên cứu ra tiểu kỹ xảo, chỉ cần hắc ấn cường hóa lúc trong lòng mình tưởng tượng thấy cụ thể bộ dáng, liền có thể xác suất lớn dẫn đạo cường hóa phương hướng, để kết quả cuối cùng dựa theo ý nguyện của mình biến hóa.

Rất nhanh, hắc tuyến chảy ra, phản hồi đến.

'Phải chăng cường hóa Bạch Hùng đồ bộ?'

Băng lãnh tiếng máy móc lại lần nữa vang lên, cái này khiến Vu Hoành trong lòng thở phào một cái, tối thiểu có thể cường hóa liền tốt.

Sau đó hắn lại nhìn về phía hiện ra đếm ngược số lượng.

'7 ngày 7 giờ 05 phút.'

"… . ."

Này thời gian… . Hắn tạm thời hủy bỏ cường hóa, mấy ngày nay thời gian trước tiên cần phải đem mặt khác cần cường hóa

ngắn hạn vật phẩm cường hóa rơi, lại đến giải quyết cái này lâu dài.

Dịch chuyển khỏi Bạch Hùng đồ bộ, hắn lại đi kiểm tra vừa tới tay mặt khác chiến lợi phẩm.

“Cái này… Huy Thạch thảm, có làm được cái gì?” Ngồi trong sơn động, hắn cẩn thận tay quan sát bên trong đồ vật.

Từ kẻ tập kích trên thân vơ vét đến cái đồ chơi này, bởi vì thường xuyên tiếp xúc Huy Thạch bột phấn cùng Đại Huy Thạch bột phấn, cho nên hắn một chút liền nhận ra cái này trên thảm dính bên trên chính là Huy Thạch bột phấn.

“Chẳng lẽ lại, là dùng đến chế tác giản dị Huy Thạch mật thất?” Hắn suy đoán.

Chương 061: Phương pháp (1) (tạ ơn A Trạch không có sức sống minh chủ)

Chương 061: Phương pháp (1) (tạ ơn A Trạch không có sức sống minh chủ)

Đứng người lên, mở ra tấm thảm, Vu Hoành hướng trên người mình một bộ, vừa vặn đem hắn cả người hoàn toàn bao trùm, từ đầu đến chân hoàn toàn bao khỏa.

“Thật đúng là vừa vặn… . Khó trách những người tập kích kia có thể một người chạy ở bên ngoài đến chạy tới.” Trong lòng hắn dù sao cũng hơi hiểu.

Buông xuống tấm thảm, hắn trong sơn động đi vòng vo dưới, suy nghĩ gấp nhất nên cường hóa hợp thành cái gì.

‘Hiện tại hắn là giải quyết vấn đề nước. Ta đã bao lâu không có tắm rửa? Vết thương thanh tẩy cái gì điểm này nước căn bản không đủ. Lần này vẫn chỉ là v·ết t·hương nhỏ, nếu là lớn một chút thương thế, tuyệt đối phải cảm nhiễm.’ hắn nghĩ nghĩ, phát hiện nhớ không rõ chính mình bao lâu không có tắm rửa qua.

Cúi đầu nhìn một chút trên thân, hắn đưa tay tại đen sì trên cánh tay chà một cái, lập tức xuống tới một đầu màu đen bùn cũ.

‘Nước là hết thảy cơ sở, đằng sau trồng trọt cây nấm cũng cần đại lượng nước, cho nên trước hết giải quyết dùng nước tự do.’

Hắn hiện tại ngay tại dưỡng thương bên trong, vừa vặn không cách nào làm sống đục đá, nhàn dư thời gian cũng tốt lấy ra suy tư xử lý như thế nào vấn đề nước.

‘Nước nơi phát ra chủ yếu có nước mưa, nước ngầm, mặt đất nước sông nước suối, hiện tại nước sông nước suối cách ta rất xa, không cân nhắc. Mà nước mưa lại không ổn định, khi có

khi không, cho nên ổn nhất định hay là nước ngầm. Địa thế nơi này thung lũng, chung quanh cây cối tươi tốt, dưới mặt đất khẳng định có phong phú tài nguyên nước, nếu không nuôi không sống lớn như vậy một rừng cây. Cho nên, phương thức tốt nhất là… . Đào giếng!'

Nghĩ đến liền làm, Vu Hoành mắt nhìn bên ngoài sắc trời, còn sớm, thế là mang lên cái xẻng đi ra sơn động.

Từ khi không có Quỷ Ảnh q·uấy n·hiễu về sau, cuộc sống của hắn cũng biến thành nhàn nhã vui vẻ rất nhiều. Đặc biệt là trong viện có đại lượng Huy Thạch Thảo phòng hộ về sau, Quỷ Ảnh càng là bóng dáng cũng không, tới gần cũng sẽ không tới gần.

Thế là mảnh này sân nhỏ liền trở thành hắn an toàn nơi ẩn núp.

Vu Hoành ở trong sân tìm khối địa phương, tại không có Huy Thạch Thảo vị trí, dùng sức một xúc, bắt đầu đào đất.

Một lần tiếp một lần, một xúc xúc bùn đất bị chồng đến một bên.

Một hơi không ngừng, đào được giữa trưa cơm nước xong xuôi, Vu Hoành lại tiếp tục, mãi cho đến buổi chiều, sắc trời không còn sớm.

Hắn mới dừng lại, bắt đầu dùng tấm ván gỗ tại đã nửa mét sâu trong hố đất dựng giếng gỗ.

Giếng gỗ dựng rất nhanh, chính là dùng tấm ván gỗ thô ráp cắm ở trong đất, làm thành một vòng giếng nước hình dạng.

Sau đó làm xong những này, Vu Hoành vươn tay, đầy cõi lòng mong đợi đặt tại giếng nước bên trên.

'Cường hóa giếng nước, phương hướng: Gia cố, làm sâu sắc, thẳng đến xuất thủy.'

Hắc tuyến lóe lên.

'Độ hoàn hảo không đủ.'

Hắc ấn phản hồi để Vu Hoành trên mặt chờ mong một chút dừng lại.

Hắn cúi đầu nhìn một chút.

‘Chẳng lẽ là chiều sâu không đủ?’

Nhìn xuống sắc trời, hắn quyết định ngày mai lại đến.

Sáng sớm hôm sau.

Hắn ăn xong liền đi ra ngoài, tiếp tục bắt đầu mới đào đất.

Một xúc xẻng đất bị móc ra chồng qua một bên, hố đất chiều sâu cũng theo càng ngày càng sâu.

Đến trưa.

Phốc!

Vu Hoành hưng hăng một cái xẻng đâm đi xuống, liền muốn đi lên đào ra đất tới.

Bỗng nhiên hắn hơi biến sắc mặt, nhìn thấy cái xẻng cắm xuống đi địa phương biên giới có màu đen tuôn ra.

Hắn phản xạ có điều kiện về sau lùi lại.

Ục ục…

Mặt đất cái xẻng cắm vào địa phương, khe hở ra bắt đầu đại lượng tuôn ra đen nghịt nhỏ bé côn trùng.

Đám côn trùng này tựa như màu đen nước suối, điên cuồng thuận khe hở dâng trào ra ngoài.

Nhưng bởi vì bên ngoài ánh nắng sáng tỏ, bọn chúng mới tuôn ra liền nhanh chóng bốc hơi, biến thành khói đen tiêu tán.

Nhưng Vu Hoành lúc này đã hiểu được.

Hắn nắm chặt cái xẻng, đi lên vừa gảy, lập tức đáy hố thêm ra một cái đen nghịt tràn đầy hắc trùng khe hở.

Vô số hắc trùng tại chiếu sáng bên dưới hòa tan, bốc hơi, hóa thành khói đen.

Mà khe hở cũng tại bốc hơi khói đen dưới, dần dần thu nhỏ, phảng phất bị thứ gì đền bù chữa trị bên trên một dạng.

Vu Hoành liền đứng tại một bên, kinh ngạc nhìn một màn này. Không biết nên làm phản ứng gì.

Nhưng mặc kệ hắn nghĩ như thế nào, nước ngầm kế hoạch, chỉ sợ là không có khả năng thực hiện.

Trở lại trong phòng, hắn không có đi lấp rơi chính mình móc ra hố đất, mà là suy tư lên Huyết Triều hắc trùng tình huống.

'Hiện tại xem ra, buổi tối hắc trùng, rất có thể chính là giấu ở dưới mặt đất chỗ càng sâu, vừa vặn, sâu dưới lòng đất chiếu xạ không đến ánh nắng, cho nên điểm ấy cũng phù hợp logic. Cứ như vậy… Đào giếng múc nước phương pháp, là không có cách nào làm được.'

Hắn bỗng nhiên lại nghĩ đến trước đó tại Bạch Khâu thôn nhìn thấy cái giếng kia, hiện tại xem ra… . Cái giếng kia khẳng định cũng có vấn đề lớn.

Thở dài một tiếng, hắn trong lúc nhất thời trong đầu suy nghĩ lộn xộn, không biết nên như thế nào giải quyết vấn đề nước.

Dứt khoát ăn chút gì, nằm xuống lại lần nữa th·iếp đi.

Sau đó trong vòng vài ngày, hắn đều không có làm bất luận cái gì sống lại, thành thành thật thật tu dưỡng thân thể, đồng thời cũng bắt đầu cường hóa Bạch Hùng đồ bộ.

Lại qua bảy ngày thời gian, hắn cảm giác trên người mình thương thế gần như khỏi hẳn.

Liền trước khi ra cửa hướng tìm kiếm Lý Nhuận Sơn.

Vô luận bất luận cái gì, chiến đấu là nhất định phải tăng lên, lần này kẻ tập kích cho hắn rất lớn giáo huấn.

Cho nên Vu Hoành quyết định, muốn triệt để bổ sung chính mình khối này thiếu khuyết.

Bưu cục thạch ốc trong sân.

Lý Nhuận Sơn cùng Vu Hoành tương đối đứng vững, chính thức triển khai chiến đấu dạy học.

Hắn kỳ thật thời gian này còn muốn bồi nữ nhi của mình, nhưng bất đắc dĩ đối phương cho quá nhiều. Thế là không có cách nào, chỉ có thể hi sinh chính mình hưu nhàn thời gian, bắt đầu đối với đối phương chiến đấu vỡ lòng.

Gió nhẹ quét, lá rụng bay tán loạn.

Lúc này đã đến nhập thu, dưới ánh mặt trời chiếu sáng đến cũng không cảm thấy cái gì ấm áp.

Lý Nhuận Sơn một thân trang phục phòng hộ mang theo mũ giáp, đem chính mình trang bị đến cực kỳ chặt chẽ.

“Nơi này làm phòng bị người đánh lén, cho nên chủ yếu chúng ta hay là mặc được trang bị đối luyện, ngươi không có ý kiến chớ?” Lý Nhuận Sơn hỏi.

“Ta cũng cảm thấy như vậy, không có ý kiến.” Vu Hoành ồm ồm trả lời.

“Ừm… Ta cảm thấy ngươi cũng không có ý kiến.” Lý Nhuận Sơn đánh giá đối diện một đống lớn sinh vật, hai cái mí mắt hơi nhảy.

Hắn gặp qua rất nhiều thuộc loại trang phục phòng hộ đồ bộ, nhưng trước mắt cái này ngoại hình, chưa từng thấy. Đây là lần thứ nhất.

Gia hỏa này… Từ chỗ nào làm ra như thế một cái khoa trương đồ chơi? ?

Lý Nhuận Sơn không phản bác được, quan sát tỉ mỉ đối diện Vu Hoành.

Bộ này đồ bộ mặt khác cũng còn tốt, đều là tiêu chuẩn thêm dày rất nhiều chống đ·ạ·n đồ bộ ngoại hình, duy chỉ có phần eo trở xuống, nửa người dưới là thậm chí hai chân, đều là tựa như cột đá đồng dạng, thô to không gì sánh được.

Lý Nhuận Sơn cẩn thận quan sát, xem chừng bộ này đồ bộ phần eo trở xuống phòng hộ, tối thiểu so bình thường đồ bộ tăng thêm gấp ba, thậm chí càng nhiều.

“Ngươi đồ bộ này, tựa như nửa người dưới bao hết một đống lớn tảng đá… Khoa trương như vậy sao?” Hắn nhịn không được lên tiếng hỏi.

“Ừm, đây là ta chuyên môn định chế.” Vu Hoành thản nhiên nói, “Lần trước gặp phải kẻ tập kích kia thực lực quá mạnh, ta bị thiệt lớn, cho nên lần này nhắm vào mình nhược điểm tiến hành cường hóa.”

“… . Thế nhưng là ngươi dạng này, rất nhiều linh hoạt tránh né động tác liền khó thực hiện.” Lý Nhuận Sơn bất đắc dĩ nói.

“Không sao, chính ta sẽ nắm chắc.” Vu Hoành không thèm để ý những thứ này.

Trọng Thối Công thuộc về càng là phụ trọng càng có thể gia tốc huấn luyện hiệu quả công pháp, hắn nghĩ đến, nếu quả thật cảm giác cần tính linh hoạt thời điểm, vậy liền đổi về đi cường hóa Hôi Tích đồ bộ.

“Vậy được rồi… .” Lý Nhuận Sơn im lặng.

“Chúng ta tới trước tiên nói một chút chiến đấu cơ sở nhập môn.”

Hắn cấp tốc cho Vu Hoành phổ cập thuật cận chiến chủ yếu điểm công kích, phòng hộ phương thức, né tránh phương thức, đây đều là có cố định sáo lộ.

Trên thực tế, bởi vì nhân thể kết cấu Tiên Thiên hạn chế, cho nên người muốn làm ra các loại chỉ hướng tính động tác lúc, cũng sẽ không vượt qua một cái cố định phạm vi. Mà chỉ cần nắm giữ phạm vi này, liền có thể ứng đối tuyệt đại bộ phận cận chiến tập kích.

Phổ cập trong chốc lát, Vu Hoành đại khái giải nội dung, thế là hai người liền bắt đầu thực chiến đối luyện. Đây cũng là hắn tới mục đích, nếu như chỉ là tri thức tính nội dung, cho quyển

sổ là đủ rồi, hoàn toàn không cần hai người chuyên môn giao đấu.

“Như vậy, nhìn kỹ. Ta hiện tại trước từ chính diện tập kích.” Lý Nhuận Sơn mỉm cười nói.

Hắn nhìn xem trận địa sẵn sàng đón quận địch Vu Hoành, đột nhiên đùi phải trước đạp, khom lưng, bắn vọt, ra quyền.

Bành! ! !

Một quyền này thống hợp chân phần eo bả vai hai tay, chỉnh hợp Lý Nhuận Sơn toàn thân tất cả lực lượng, trôi chảy tựa như thủy ngân, nặng nề mà không có chút nào trì trệ, một quyền đánh vào Vu Hoành trên lồng ngực.

Một tiếng ngột ngạt tiếng vang nổ tung.

Quá nhanh!

Không cách nào hình dung nhanh!

Vu Hoành chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, hơn ba thước khoảng cách bị đối phương chớp mắt vượt qua, ngay sau đó hắn liền cảm giác mình ngực trúng chiêu.

Mà hai cánh tay của mình, muốn đón đỡ, lại mới mang lên một phần ba độ cao.

Tốc độ này, để hắn nhớ tới trước đó gặp phải kẻ tập kích kia. Tên kia tốc độ cũng rất nhanh… Không… . Tên kia… . Không có Lý Nhuận Sơn nhanh!

Hắn bỗng nhiên trong lòng có rõ ràng so sánh.

Hai người tốc độ nếu như không có rất rõ ràng chênh lệch người bình thường là không phát hiện ra được.

Mà bây giờ hắn phát giác ra được, liền mang ý nghĩa, Lý Nhuận Sơn tốc độ, so trước đó kẻ tập kích kia, còn nhanh hơn không ít!

Đả kích nặng nề âm thanh về sau, Vu Hoành thân thể lui về sau một bước, kìm lòng không được lui một bước.

Nhưng chính là một bước này, cũng làm cho trong lòng hắn chấn động.

Phải biết, hắn mặc bộ này đồ bộ, cường hóa Bạch Hùng đồ bộ, ánh sáng phân lượng liền có tối thiểu tám mươi cân, cũng chính là bốn mươi kg!

Lại thêm chính hắn thể trọng, hắn suy đoán mình bây giờ chí ít 100 kg ra.

Nhưng trọng lượng như này, thế mà tại Lý Nhuận Sơn một quyền trước mặt, bị chính diện đánh lui! ?

"! ! ? ?" Vu Hoành trong lúc nhất thời sờ lên ngực, không biết nên nói cái gì cho phải.

"… ." Lý Nhuận Sơn nụ cười trên mặt cũng có chút làm nhạt, khóe miệng ẩn ẩn có chút run rẩy.

Hắn một quyền đánh lên đi, mới chính thức cảm giác được, đối diện gia hỏa này đến cùng cho mình tăng thêm bao nhiêu độ dày phòng hộ tấm hợp kim…

Cứ như vậy một quyền, cách bao tay hắn cũng có thể cảm giác được chính mình quyền diện phản hồi ra trận trận đau nhức.

"Ta cảm giác có chút thua lỗ… ." Hắn thấp giọng lầm bầm, nhưng nhìn thấy mặt bên nữ nhi chính thông qua cửa sổ nhìn xem chính mình, hắn cũng không tiện lại đổi ý, nếu không chẳng phải là phá hủy mình tại nữ nhi trong suy nghĩ hào quang hình tượng?

"Lại đến!" Hắn một cái gầm nhẹ, lại lần nữa tiến lên, bên dưới đấm móc.

Nắm đấm mang ra trong không khí tiếng xé gió, lấy vượt xa Vu Hoành tốc độ, hung hăng đánh vào nó bên mặt trên mũ giáp.

Bành!

Lại là một tiếng vang thật lớn, Lý Nhuận Sơn cấp tốc triệt thoái phía sau, bao tay phía dưới nắm đấm một mảnh đỏ bừng.

‘Quá mẹ nhà hắn cứng rắn!’ hắn không phản bác được nhìn xem đối diện, đây là khoa học kỹ thuật thắng lợi.

Đối phương trạng thái vượt qua hắn nhiều lắm… . Đến mức hắn đánh tới, giống như… Không có phá phòng.

“Thêm chút sức đi, lão Lý! Ta chịu được!” Vu Hoành ồm ồm nói.

Hắn có chút khom lưng, hai tay đặt ở trên đầu gối, hắn lúc này hai chân liên tiếp đầu gối tựa như hai cây thô to gốc cây, cắm rễ mặt đất.

Chỉ xem đi lên, liền cho người ta một loại không thể rung chuyển thị giác cảm giác.

Vừa mới cái kia hai lần, hắn xác thực cảm giác Lý Nhuận Sơn rất mạnh, so trước đó kẻ tập kích mạnh hơn, nếu như có thể thích ứng lão Lý công kích, như vậy lại lần nữa đối mặt kẻ tập kích cấp bậc kia hảo thủ, là hắn có thể nhẹ nhõm ứng đối.

Chương 062: Phương pháp (2) (tạ ơn A Trạch không có sức sống minh chủ)

Chương 062: Phương pháp (2) (tạ ơn A Trạch không có sức sống minh chủ)

"Ta vừa rồi chỉ là tùy tiện thử một chút ngươi." Lý Nhuận Sơn thản nhiên nói, "Nhìn ngươi thân này đồ bộ hiệu quả hay là rất tốt, cho nên, đã ngươi phải thêm cường độ lớn… . Ta liền đến điểm thật."

Nữ nhi phía trước, hắn làm sao cũng không thể nhận sợ hãi.

Lúc này, hắn hít sâu một hơi, chân trái có chút rung động đứng lên.

Tại nếm thử mấy lần đối phương phòng hộ đồ bộ cường độ về sau, hắn biết, phổ thông công kích đội đối phương căn bản vô dụng. Liền xem như mặt đất kỹ, cũng phải trước có thể đem người ngã sấp xuống mới được.

Cho nên, tiếp xuống phương hướng, chính là đem gia hỏa này đánh đổ!

Phốc phốc phốc!

Trong chốc lát hắn vội xông hướng phía trước, cúi người một cái xuất thối, hung hăng một cước đá vào đối diện trên đầu gối.

Bịch một chút, đối diện lung lay, trong nháy mắt liền đem cỗ này đạp lực phân tán đến xung quanh mảng lớn tấm chắn bên trên.

Phân tán lực lượng căn bản không có cách nào rung chuyển nặng nề rộng lớn hai chân giày thép.

‘Mả mẹ nó! Khoa trương như vậy! ?’ Lý Nhuận Sơn không thể nào hiểu được, chính mình hơn 200 cân thể trọng tiến lên, đâm vào chỉ là một cái trên đầu gối, thế mà chỉ là để đối diện lung lay? ?

‘Muốn hay không khoa trương như vậy! ?’ hắn cảm thấy mình lần này có thể muốn thua thiệt lớn.

Sau đó, hắn lui lại lúc, mới nhìn đến, Vu Hoành hai chân dưới đáy, thế mà còn hữu dụng đến vào mặt đất cố định chính mình tráng kiện gai nhọn! ?

Không phản bác được… .

Lý Nhuận Sơn cảm giác mình không biết nên dùng cái gì biểu lộ đối đãi trước mắt một màn này.

Đây rốt cuộc là có bao nhiêu sợ sệt bị người đánh bại a? Chỉ riêng cái kia nửa người dưới trọng lượng đoán chừng liền đã năm mươi cân. Năm mươi cân áo chống đ·ạ·n thép tấm là khái niệm gì! ?

Bình thường bình thường áo chống đ·ạ·n, lớn nhất hạng nặng phiên bản, cũng đều là toàn thân hai mươi cân trở xuống.

Mà hắn cái này…

Chỉ riêng hai chân hạ thân trọng lượng liền có năm mươi cân trở lên… .

“Lại đến! !” Lý Nhuận Sơn trong mũ giáp sắc mặt đã không cười được.

Sau đó, hắn là thật dự định làm thật.

Làm người phát thư, hay là nguy hiểm địa khu đơn độc đóng quân người phát thư, thực lực của hắn, đương nhiên sẽ không chỉ có vừa mới biểu hiện điểm này.

“Ta sử dụng, là quân đội bên trong thường dùng Milch thuật cận chiến, loại này thuật cận chiến ban sơ nguồn gốc từ với đất nước bên ngoài, là cái tiểu quốc tại chống cự ngoại bộ kẻ xâm lược lúc, sáng tạo dung hợp ra một loại thực chiến kỹ thuật chiến đấu, nó chủ yếu lấy di chuyển nhanh chóng đến đối

phương thị giác góc c·h·ế·t sau đó trọng kích đối phương yếu hại làm mục tiêu. Nó xuất thủ tàn nhẫn, cực kỳ dễ dàng chí tàn, cho nên làm thực chiến kỹ thuật bị dẫn vào nước ta cải tiến."

Lý Nhuận Sơn đơn giản nói.

"Ngươi trước tiên có thể thể hội một chút."

Hắn lần này là thật không có ý định lưu thủ, trừ ra áp đáy hòm cái kia, lần này hắn đến chân chính ở trước mặt con gái hiện vừa hiện, hảo hảo giữ gìn hạ thân vì phụ thân hào quang hình tượng.

Lúc này, hắn một cái bước xa, động tác cực nhanh vây quanh Vu Hoành bên người, trên tay một khuỷu tay nện ở Vu Hoành eo chỗ.

"Một lần."

Hắn lại lần nữa cực nhanh vòng quanh, thủ đao rơi vào Vu Hoành bên cạnh nơi cổ.

"Hai lần."

Lần nữa vòng quanh, hắn tránh đi đối phương phất tay bãi quyền động tác, bàn tay tại Vu Hoành ngực trái vỗ.

"Ba lần!"

Sau đó cấp tốc lui lại, hắn đứng vững bất động, có chút thở.

"Cảm thấy sao? Nếu như phối hợp cường độ cao đoản đao, ngươi đã c·h·ế·t ba lần. Nếu như là giả bộ đ·ạ·n xuyên giáp s·ú·n·g ống, ngươi thân này căn bản chính là bia sống."

"… . Lại đến!" Vu Hoành cũng không nói nhảm, hắn tới đây dùng tiền huấn luyện, không phải là vì cái này a! ?

Lúc này hắn chủ động từng bước một hướng đối diện phóng đi.

Trận này huấn luyện một mực kéo dài ba giờ nhiều. Thẳng đến thái dương ngã về tây, nhiệt độ không khí càng ngày càng

lạnh.

Vu Hoành lần lượt không ngừng thích ứng lấy Lý Nhuận Sơn loại này di chuyển nhanh chóng đả kích yếu hại phong cách.

Tại càng mạnh đến hơn cực hạn cường hóa Bạch Hùng đồ bộ trước mặt, trọng kích đã không phải là vấn đề, mấu chốt là cân bằng, không thể đổ địa phương. Một khi ngã xuống đất, đối thủ hoàn toàn có thể mượn nhờ rất nhiều ngoại giới hoàn cảnh đến đánh bại hắn.

Cứ như vậy, tại đồng bạc uy lực dưới, Vu Hoành mỗi ngày đều đến Lý Nhuận Sơn nơi này huấn luyện chính mình.

Hắn một bên rèn luyện Trọng Thối Công, một bên không ngừng cùng Lý Nhuận Sơn đối luyện, sau đó suy tư ứng đối phương pháp. Thực sự không nghĩ ra được liền đi hỏi Lý Nhuận Sơn. Dù sao giao tiền.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua.

Vu Hoành ứng đối càng ngày càng kịp thời, đến tiếp sau xuất thủ cũng càng ngày càng theo kịp Lý Nhuận Sơn.

Trọng Thối Công đối với chân lực lượng cường hóa, cũng làm cho hắn hai chân xuất kích lực lượng càng lúc càng lớn, Bạch Hùng đồ bộ điểm này trọng lượng, hắn thấy càng ngày càng nhẹ.

Thậm chí đến phía sau, hắn dần dần đã bắt đầu thói quen phụ trọng lúc xuất thối. Chân tốc độ càng lúc càng nhanh, càng ngày càng mãnh liệt, một khi đụng phải đó chính là dễ như trở bàn tay.

Càng về sau, liền ngay cả Lý Nhuận Sơn cũng không nguyện ý cùng hắn xuất thối cứng đối cứng. Mà là lựa chọn những phương thức khác ứng đối.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, từ từ, Vu Hoành rèn luyện Trọng Thối Công kích phát dòng nước ấm, càng ngày càng chảy khắp toàn thân.

Hắn trên hai chân trong suốt lớp biểu bì càng ngày càng dày, hai chân lực lượng càng ngày càng nặng. Mà lại, cây thứ sáu

nội khí, cũng tự nhiên tẩm bổ đi ra, hội tụ bụng dưới.

Rất nhanh. Liên tục hai lần tăng vọt kỳ đi qua.

Vu Hoành thể trạng bành trướng một vòng lớn, so với ban sơ nhược kê, hắn hiện tại dần dần bắt đầu hướng kẻ tập kích Bạch Mãng Quách Húc Đông dựa sát vào.

Thể trọng cũng đạt tới 106 trở lên. Đây là Lý Nhuận Sơn nơi đó thể trọng khí xưng đi ra.

Lúc sáng sớm.

Bưu cục thạch ốc trong viện.

Lý Nhuận Sơn sông Vu Hoành ngồi đối diện nhau, hai người đều mặc dày đặc chống đ·ạ·n đồ bộ, để tránh bị ngoại giới phe thứ ba tập kích.

"Căn cứ ngươi miêu tả cụ thể chi tiết, ta phán đoán, tập kích ngươi người kia cũng hẳn là xuất thân người phát thư bưu cục." Lý Nhuận Sơn nghiêng chân lưng tựa cái ghế, uể oải phân tích nói.

"Xuất thủ của hắn phong cách tương đương cân đối, lực lượng rất nặng, tốc độ trung đẳng, né tránh phương thức chính là quân dụng thuật cận chiến, cũng chính là Milch thuật cận chiến. Vẫn là bị hắn hơi cải biến xuống phương thức tấn công, rất hiển nhiên, ngay từ đầu hắn đả kích chỗ của ngươi phần lớn không phải là yếu hại, cũng không có muốn g·i·ế·t ngươi ý tứ. Ý vị này, hắn mục đích chủ yếu là bắt ngươi."

"Không… Phía sau hắn vẫn đối với chỗ yếu hại của ta đánh, đầu, cái cằm, đều có." Vu Hoành phản bác.

"Đó là hắn phát hiện ngươi phòng hộ quá dày, không đánh yếu hại căn bản không đánh nổi, bất đắc dĩ vì đó." Lý Nhuận Sơn cười nói.

"Ngươi phải biết, hắn tuyệt đối còn có đeo s·ú·n·g, lấy người phát thư thương pháp, chỉ cần nhắm ngay ngươi chống đ·ạ·n đồ bộ khe hở, liên tục hai phát đánh vào cùng một vị trí, ngươi hẳn phải c·h·ế·t không nghi ngờ."

“… .” Vu Hoành không phản bác được.

“Ngươi bây giờ khổ luyện có phải hay không dự định trả thù?” Lý Nhuận Sơn hỏi lại.

“Có ý định này.” Vu Hoành cũng không che giấu, “Ngươi có đề nghị gì sao?”

“Đề nghị a… Ta liền hỏi ngươi một chút. Một mình ngươi ra ngoài trả thù, khẳng định phải thật lâu a? Làm sao cam đoan ngươi ăn uống dừng chân?” Lý Nhuận Sơn cười hỏi.

“Mang loại xách tay hành lý, chuẩn bị thời gian nhất định đồ vật, sau khi ăn xong trở về.” Vu Hoành trả lời.

“Ngươi biết bọn họ là ai phái tới? Biết bọn hắn hiện tại ở đâu? Biết bọn hắn có bao nhiêu người? Có phải hay không có vũ khí hạng nặng?” Lý Nhuận Sơn lại lần nữa truy vấn.

“… . . Xác thực, ta cũng không biết.” Vu Hoành lắc đầu.

“Nhưng là… . Ta đây không phải tới rồi sao?” Hắn ngẩng đầu nhìn Lý Nhuận Sơn.

“Có ý tứ gì?” Lý Nhuận Sơn mở to hai mắt, “Ngươi lại muốn ta giúp ngươi tìm hiểu tình báo? Còn muốn dùng tình báo này cầm lấy đi phạm tội! ?”

“Thế nào? Có làm hay không?” Vu Hoành sắc mặt bất động, hỏi.

“Ngươi đây là đang bức ta phạm sai lầm! !” Lý Nhuận Sơn một thanh đứng người lên.

“Hai mươi khối phù trận.” Vu Hoành bình tĩnh nói.

“Ta chỉ có một người, còn muốn mang đứa bé, ngươi vừa vặn lượng nỗi khổ tâm riêng của ta!” Lý Nhuận Sơn kêu lên.

“Lại thêm hai mươi phiến thuốc tiêu viêm.” Vu Hoành tăng giá cả.

“Thành giao!” Lý Nhuận Sơn cấp tốc đáp ứng, Vu Hoành bên này xuất phẩm thuốc tiêu viêm lúc trước hắn dùng thử qua một

lần, hiệu quả vô cùng tốt, cầm lấy đi cùng đội tiếp tế giao dịch lúc phi thường được hoan nghênh. Tại dược phẩm khuyết thiếu hiện tại, thuộc về rất tốt đồng tiền mạnh, giá cả cũng không tệ, hai mươi phiến vận khí tốt, tương đương với hai khối đồng bạc.

"Ta lập tức cho mặt khác bưu cục đồng sự gửi thư tín, từ ngươi miêu tả đến xem, người kia hẳn là từ gần nhất Bạch Hà thị tới, dù sao mặt khác càng xa Hi Vọng thành, đi bộ tới thực tế không lớn, từ ngươi lấy ra những tạp vật kia đến xem, hẳn hẳn là trước kia làm qua người phát thư, về sau bị đuổi việc đi ra làm lính đánh thuê. Lại thêm có loại tầng thứ này thân thủ, cùng ngươi miêu tả hình thể khổ người, thật muốn tìm ra được, không khó lắm. Người như vậy bình thường đều không phải là hạng người vô danh." Lý Nhuận Sơn cấp tốc nói.

"Cái kia tốt! Chuyện này liền toàn bộ nhờ ngươi." Vu Hoành chân thành nói.

"Không có vấn đề, nói thật, ngươi bây giờ kỹ thuật đã bắt đầu hấp dẫn không ít con ruồi con rệp, có nghĩ tới hay không trả giá một chút bảo vệ mình?" Lý Nhuận Sơn trong mũ giáp mặt lại lần nữa lộ ra một cái vi diệu dáng tươi cười.

"Ý của ngươi là… ." Vu Hoành có chút minh bạch.

"Thế đạo này, chỉ dựa vào một người, khẳng định là không làm thành sự tình. Cho nên… . Ngươi cần một đám chuyên môn bảo hộ an toàn của ngươi bảo tiêu." Lý Nhuận Sơn cười nói, "Ngươi biết, chúng ta bưu cục mặc dù khổng lồ, cao thủ đông đảo, nhưng chắc chắn sẽ có một chút bởi vì dạng này như thế nguyên nhân mà từ chức không làm người. Cho nên… Lấy kỹ thuật của ngươi, ngươi tài lực, ta đề nghị ngươi tốt nhất thuê chọn người cam đoan chính mình an toàn. Đồng thời có an toàn, ngươi hoàn toàn có thể lại thuê người sinh sản đồ ăn loại hình, phân công hợp tác, chế tạo một cái ngoài trời cỡ nhỏ thôn xóm cứ điểm."

"… . Ta phải ngẫm lại…" Vu Hoành do dự, bởi vì đối phương nói rất có lý.

"Tựa như hiện tại, ngươi chỉ có một người, ra ngoài báo thù nói, ngươi vất vả dựng phòng an toàn khả năng liền bị người chiếm lấy, một cái khóa cửa có thể cản bao lâu? Nhưng là nếu

như bên cạnh ngươi có người giúp ngươi xem, hoặc là ngươi dứt khoát mướn người ra ngoài báo thù, chính mình lưu tại an toàn trong sơn động, vui chơi giải trí ngủ một chút, cuộc sống kia, không thể so với ngươi bây giờ thật tốt hơn nhiều a?" Lý Nhuận Sơn thấp giọng dụ dỗ nói.

"Ngươi đây?" Vu Hoành trầm ngâm dưới, hỏi, "Ngươi không động tâm a? Nếu như có thể dựa dẫm vào ta cầm tới Đại Huy Thạch kỹ thuật, ngươi chẳng nhẽ không động tâm sao?"

"Bưu cục có quy định, không cho phép chúng ta tham gia. Mà lại loại hành vi này một khi bị phát hiện, ta lập tức liền sẽ vứt bỏ làm việc, còn có thể bị đuổi g·i·ế·t. Mặc dù bây giờ là hỗn loạn thời kỳ, nhưng phía trên vẫn như cũ còn tại cố gắng duy trì ranh giới cuối cùng, sau cùng trật tự." Lý Nhuận Sơn hồi đáp.

"Đương nhiên, một nguyên nhân khác chính là, ta cảm giác ngươi cái tên này… Rất có tiềm lực. Đại Huy Thạch loại này chiết xuất kỹ thuật, kỳ thật Cực Quang thành liền có, chỉ là cần cỡ lớn máy móc tinh luyện, chi phí kỳ thật cũng không cao bằng ngươi bao nhiêu. Sở dĩ không có ảnh hưởng đến ngươi, là bởi vì ngươi cái này sản lượng quá thấp, Đại Huy Thạch nhu cầu thị trường quá lớn, khoảng cách cũng quá xa. Nhưng muốn ta vì kỹ thuật này bí quá hoá liều… Vậy thì thôi vậy đi."

Hắn cười cười.

"Hiện tại chân chính cần ứng phó, cũng không phải kiếm tiền, mà là những vật khác… . Hắc tai hàng năm đều sẽ tăng cường một đoạn, Quỷ Ảnh cũng càng ngày càng nhiều, kiếm lời nhiều tiền hơn nữa cũng phải có mệnh tiêu mới được."

Vu Hoành có chút lý giải đối phương tâm tính.

"Ngươi đây là… Muốn đầu tư ta?"

Chương 063: Đường xá (1) (tạ ơn bảo bảo muốn Phi Thăng minh chủ)

Chương 063: Đường xá (1) (tạ ơn bảo bảo muốn Phi Thăng minh chủ)

“Đương nhiên, ngươi dạng này nghiên cứu hình nhân tài, có thể một người mân mê ra nhiều đồ như vậy, là rất ít gặp cũng rất hiếm thấy loại hình. Đại Huy Thạch, cao cấp hơn tân phù văn, phù trận tấm ván gỗ, đem bác sĩ Hứa thảo dược cải tiến thành tốt hơn hiệu quả vỉ thuốc tiêu viêm. Những này đều không phải là người bình thường có thể làm ra. Ta hảo hảo suy nghĩ qua, nếu như cho ngươi thời gian, nói không chừng ngươi có thể làm ra càng nhiều hiệu quả tốt hơn đối kháng hắc tai sự vật.” Lý Nhuận Sơn cười nói, “Cho nên, ngươi cảm thấy, ta hắn là vì chỉ là một cái Đại Huy Thạch kỹ thuật, liền ra tay với ngươi sao?”

Vu Hoành không phản bác được.

Hắn cũng cảm thấy đối phương nói đến thật mẹ nhà hắn có đạo lý. Nếu đổi lại là hắn, khẳng định cũng sẽ làm ra cùng đối phương một dạng lựa chọn.

“Nếu ta có giá trị như vậy, sau lưng ngươi tổ chức bưu cục, liền không muốn mời chào ta sao?” Hắn lại hỏi ra một vấn đề.

“Đương nhiên muốn, nhưng vấn đề là ta không báo cáo a.” Lý Nhuận Sơn cười tủm tỉm nói, “Tại xác định ngươi cũng không muốn sau khi rời đi nơi này, ta căn bản không có báo cáo liên quan tới ngươi bất cứ chuyện gì. Nếu không, ngươi nếu là đi, ta một người lưu lại, chẳng phải là chỗ tốt gì cũng bị mất. Mà lại… Ngươi cho rằng ta là thế nào sẽ đến chỗ này? Còn mang theo đứa bé?”

“Đắc tội người?” Vu Hoành lập tức hiểu rõ.

“Ừm, bưu cục bên trong đại nhân vật một trong, còn tốt có mặt khác đại nhân vật rất ta, là của ta cấp trên cũ, song phương đánh cờ về sau, chính là ta tới đây tiến hành di tích điều tra nhiệm vụ kết quả.” Lý Nhuận Sơn tùy ý nói.

Hắn nhìn về phía Vu Hoành.

“Cho nên, ngươi có muốn hay không ta giúp ngươi thuê một chi tiểu đội? Làm an toàn hộ vệ? Giá cả dễ thương lượng.”

“… .” Vu Hoành cảm thấy, trường kỳ thuê mướn mình khẳng định không được, gánh không được, bí mật của hắn quá nhiều, hắc ấn cường hóa thạch một chút liền trong nháy mắt thay đổi cái dạng, nếu là có người ở bên người, tuyệt đối sẽ bị nhìn ra vấn đề.

Chỉ có lâm thời thuê, cũng không tệ… .

Tựa như lần này dạng này, lâm thời thuê đến giúp chính mình điều tra tình báo, báo thù. Mà xem như trao đổi, chính mình cho bọn hắn một chút thù lao hoặc là chính mình đặc hữu cường hóa đạo cụ, v·ũ k·hí cái gì… Loại này vật độc nhất vô nhị, địa phương khác không cho được bọn hắn đồ vật, cũng phù hợp chính mình nhà nghiên cứu nhãn hiệu.

“Ta có thể tiếp nhận lâm thời thuê hoàn thành nhiệm vụ, thù lao tính thế nào?” Vu Hoành trong lòng xác thực tâm động.

“Ta trước liên lạc dưới, nơi này dù sao quá lệch, gần nhất gia hỏa… Ta phải trước xác định ra vị trí.” Lý Nhuận Sơn lập tức lộ ra dáng tươi cười, “Về phần thù lao, hiện tại cũng không có gì cố định bảng giá, chỉ cần ngươi có thể đưa ra người ta cự tuyệt không được giá cả, vậy liền không có vấn đề.”

“Như vậy ngươi cảm thấy ta hắn là mở cái gì giá cả?” Vu Hoành hỏi.

Hắn không phải không biết đối phương hố, nhưng đàm luận tiền có lúc ngược lại càng có thể khiến người ta tín nhiệm. Huống hồ cái này vẫn là đối phương độc nhất vô nhị sinh ý.

“Cái này liền muốn nhìn ngươi ước cấp độ gì người. Phổ thông, mạnh một điểm, tinh nhuệ, hoặc là cùng tập kích ngươi tên kia tương tự hảo thủ, tốt hơn cao thủ. Ta bên này giá cả

cũng khác nhau, mà cao thủ thứ bình thường nhưng đánh không động được bọn hắn, ngươi đến cho bọn hắn cần." Lý Nhuận Sơn cười nói, "Mặt khác, bởi vì địa thế vắng vẻ, ngươi trước tiên cần phải cho người ta một bút lộ phí."

"Xuất ngũ người phát thư giá cả bao nhiêu?" Vu Hoành trực tiếp hỏi.

"Lộ phí năm khối đồng bạc, xuất thủ phí tổn nhìn đối thủ quyết định, trước xác định tình báo lại nói." Lý Nhuận Sơn trả lời.

"Vậy thì tốt. Vậy ta chờ ngươi tin tức tốt." Vu Hoành không còn nói nhảm, đứng dậy rời đi.

"Đồ vật ta một hồi đưa tới cho ngươi."

Hai mươi khối phổ thông phù trận với hắn mà nói không tính là gì, thuốc tiêu viêm cường hóa thời gian cũng ngắn, cái này bỏ ra với hắn mà nói coi như đáng giá.

Về phần Lý Nhuận Sơn kiếm lời bao nhiêu, hắn không quan tâm. Chỉ cần có thể đạt thành mục đích, mặt khác hết thảy đều không trọng yếu.

*

*

*

Bạch Hà thị.

Một chỗ nhà máy bị vứt bỏ dưới mặt đất, ngổn ngang lộn xộn dưới mặt đất trong đường ống.

Một chỗ bị cải tạo qua rộng thùng thình dưới mặt đất trong lỗ trống, TV tủ lạnh máy giặt cái gì cần có đều có, miệng thông gió chỗ chuyển động gió lớn phiến không ngừng lóe ra bên ngoài sáng tỏ bạch quang.

Triệu Chính Hoành ngồi ở trên ghế sa lon, trong tay vuốt vuốt một thanh có thể bắn ra co vào sắc bén chủy thủ.

Bên cạnh hắn ngồi dựa vào lấy một cái vóc người trang bìa mặc màu tím váy thấp ngực màu đỏ sóng lớn nữ tử.

Trong lỗ trống mặt khác trong góc, từng cái tiểu đội thành viên riêng phần mình đều ôm một tên nữ hài xinh đẹp giở trò.

“Lão đại, bọn ta đến Bạch Hà thị cũng không ít thời gian, Tiêu bộ đến cùng là cái gì ý tứ? Nhập đội bọn ta cũng cho, cứ như vậy kéo lấy cũng không hề hồi âm?” Từ Dương cầm một điếu thuốc đầu nhíu mày từ từ hút lấy.

“Phía trên đại nhân vật cùng chúng ta khác biệt, tình cảnh khác biệt, ý nghĩ cùng mục tiêu cũng khác biệt.” Triệu Chính Hoành bình tĩnh nói, “Chúng ta là kẻ ngoại lai, đột nhiên cắm vào Bạch Hà thị nơi này, đầu nhập vào cũng phải cân nhắc cho bọn ta vị trí nào không phải?”

“Nói là nói như vậy, nhưng cũng đã lâu rồi?” Từ Dương bất đắc dĩ nói.

“Cũng liền thời gian mấy tháng mà thôi.” Triệu Chính Hoành nói.

“Tiêu hao có chút lớn a, bọn ta hiện tại đến tiền con đường cũng không đủ, nếu là Bạch Mãng bên kia có hồi âm, bọn ta hẳn là có thể cải thiện không ít.” Từ Dương thở dài.

“Không vội, còn có thời gian, mặt khác, Hắc Thạch sở nghiên cứu bên kia, giá cả biểu đưa ra. Ngươi tìm người đi qua cầm xuống.” Triệu Chính Hoành trầm giọng nói.

“Hắc Thạch… Giá cả không phải rất ổn định a… Kia cái gì cục bộ cường hóa kỹ thuật… Luôn cảm giác nghe rất không đáng tin cậy.” Một bên một cái đội viên nhịn không được lên tiếng.

“Không sao, tình huống hiện tại là, chúng ta đối với Tiêu bộ tác dụng không đủ lớn, dưới tay hắn hảo thủ quá nhiều, không quan tâm chúng ta những này đầu nhập vào đi qua ngoại nhân, cho nên, chúng ta đến cho mình tăng thêm thẻ đ·ánh b·ạc, gia tăng phân lượng.” Triệu Chính Hoành đáy mắt hiện lên một vòng tàn khốc.

“Chỉ dựa vào bọn ta chút người này, đòi tiền không đủ, đòi người không đủ, chỉ có thể ở Hắc Thạch bên này đánh cược một lần.”

“Hắc Thạch thí nghiệm cường hóa, nghe nói là bắt chước Huy Thạch ô nhiễm, mặc dù chỉ là cục bộ, nhưng giá cả đắt đỏ không nói, sẽ còn dẫn đến tuổi thọ tiêu giảm… .” Từ Dương cau mày nói.

“Ta đương nhiên biết hậu quả, nhưng người sống tại thế đạo này, nói không chừng lúc nào liền gặp được cái Ác Ảnh Đại Huyết Triều, tổn thất điểm tuổi thọ tính là gì, chỉ cần có thể trải qua thoải mái, trải qua tốt!” Triệu Chính Hoành tịnh không để ý những thứ này.

Từ Dương không phản bác được, hắn hồi tưởng lại trước kia thấy qua những cái kia cục bộ cường hóa sau tính tình phát sinh biến hóa cường nhân, luôn cảm giác đoàn người mình về sau có thể sẽ xảy ra vấn đề.

“Thế nhưng là…” Hắn còn muốn mở miệng nói cái gì.

Bỗng nhiên ngoài cửa bước nhanh xông vào một cái kính mắt đội viên.

“Đội trưởng, đội phó, có tin tức, Bạch Mãng bên kia tin tức!”

Lời này vừa ra, lập tức Triệu Chính Hoành cùng Từ Dương đều nhao nhao đứng dậy, ánh mắt rơi vào trên thân người này.

Hiện tại bọn hắn đội ngũ tại Bạch Hà thị tình cảnh rất xấu hổ, lợi ích sớm đã bị chia cắt bão hòa, bọn hắn chen không tiến vào, thu nhập trên phạm vi lớn ngã xuống, đầu nhập vào đại lão cũng bị người kéo lấy không cho đáp lại.

Cho nên vốn chỉ là đồng dạng coi trọng Đại Huy Thạch kỹ thuật sản nghiệp, hiện tại đối bọn hắn tầm quan trọng thẳng tắp lên cao.

“Bắt được người sao?” Triệu Chính Hoành cấp tốc hỏi.

“… . Không phải… . Là đến tiếp sau tiến đến tiếp ứng Bạch Mãng trợ thủ, cho hắn tại cố định địa điểm đưa vật tư, kết quả không đợi được người… . Sau đó, trên người hắn chip, không

tín hiệu… Hắn là… Không có người…" Đội viên này thanh âm từ từ biến thấp biến yếu, nhìn xem Triệu Chính Hoành cùng Từ Dương hai người từ từ sắc mặt khó coi, hắn ẩn ẩn cảm giác có chút không ổn.

"Không có người! ?" Triệu Chính Hoành thanh âm cất cao vài lần, "Một câu không có người là đủ rồi! ? Lão tử bỏ ra nhiều như vậy thù lao! Thanh toán nhiều đồ như vậy vật tư! ? Chỉ có một người hết rồi! ? Kết quả gì đều không có! ?"

Hắn biểu lộ cực kỳ khó coi. Bạch Mãng thực lực hắn là nghe nói qua, tại trong chợ đen đã coi như là có chút danh tiếng hảo thủ, kết quả dạng này hảo thủ liền bồi thường đến một câu người khả năng hết rồi! ?

"Tên kia khẳng định có vấn đề!" Từ Dương âm thanh lạnh lùng nói, "Đại ca, chúng ta trước sau đi bao nhiêu người? Ngài tính toán? Bạch Mãng hắn là nhóm thứ ba! Tổn thất nhiều như vậy, kết quả một chút hồi âm cũng không, ta hoài nghi bên kia hoặc là ra đại nguy hiểm, hoặc là chính là người kia chính mình có vấn đề."

Triệu Chính Hoành đứng tại chỗ, kính mắt dưới hai mắt không ngừng biến hóa thần sắc.

"Chuyện này đã không phải là chúng ta có thể xử lý, có thể đem tin tức này đưa cho Tiêu bộ, làm lễ vật, trao đổi chúng ta tại Bạch Hà thị đặt chân."

"Không sai, Đại Huy Thạch nhu cầu một mực rất vượng, nghe nói tên kia còn làm ra một loại mới phù trận, trước đó đội tiếp tế giao dịch đi ra một bộ phận, hiệu quả so đơn độc Đại Huy Thạch còn mạnh hơn, ở trên thị trường rất nóng tay." Từ Dương gật đầu.

"Bất quá tình báo này rất đáng tiền, đội trưởng ngươi dự định nói thế nào?"

"Qua mấy ngày Tiêu bộ sinh nhật, đến lúc đó mượn tặng lễ đi qua ở trước mặt nói." Triệu Chính Hoành nhíu mày trả lời, trong đầu của hắn hồi ức lúc trước nhìn thấy nam nhân trẻ tuổi kia.

Hắn làm sao cũng nghĩ không ra người kia là thế nào giải quyết liên tục ba lần bắt người. Nhưng bây giờ hắn là thật không có biện pháp.

“Đội trưởng, bằng không bọn ta mọi người cùng nhau lại đi một chuyến? Cứ như vậy đưa cho phía trên, vậy chúng ta trước đó nhiều như vậy đầu nhập, chẳng phải là…” Một cái nghe mập mạp đội viên nhịn không được lên tiếng.

“Bạch Mãng loại kia hảo thủ đều có thể không có, chúng ta đi qua cũng rất nguy hiểm!” Triệu Chính Hoành lắc đầu.

“Nói không chừng là vừa vặn đụng phải trước đó ở bên kia Ác Ảnh Khô Nữ.” Từ Dương bỗng nhiên nói.

“Nghe nói Khô Nữ hoạt động quỹ tích, phía sau chuyển dời đến Bạch Khâu thôn phụ cận, nếu như là đụng tới cái này, liền xem như Bạch Mãng cũng không có cách. Nhưng bây giờ Khô Nữ hoàn toàn biến mất, hăn là qua hoạt động chu kỳ. Nếu không… Bọn ta cùng đi một chuyến, chỉ cần không thâm nhập, trước tiên ở vòng ngoài điều tra thêm nhìn…”

Hắn hay là không cam tâm một đầu cây rụng tiền cứ như vậy từ bỏ, đặc biệt là đầu nhập nhiều như vậy đằng sau.

Triệu Chính Hoành cũng giống vậy không cam tâm, hắn đứng tại chỗ, trầm mặc hồi lâu.

Trọn vẹn hơn mười phút, hắn mới chậm rãi mở miệng.

“Có thể thử một chút, đi qua nhìn một chút, dùng hồng trị khảo thí, nếu như là Ác Ảnh liền rút lui, nếu như không phải, chỉ là người làm… .”

Hắn xoay người, nhìn về phía đám người.

“Vậy liền mang lên gia hỏa, mới đến tay loại xách tay tạc đ·ạ·n cũng mang lên, bọn ta cuối cùng thử một lần.”

Bạch Mãng là lợi hại, nhưng hắn tự tin có thể tại một đối một công chính mặt đánh bại đối phương, bằng không hắn cũng làm không được dẫn đầu nhiều người như vậy làm một mình.

Cũng tức là nói, nếu như chỉ là người đang làm sự tình, hắn lần này liền muốn tự mình động thủ.

“Toàn đội đều đi?” Từ Dương hưng phấn lên.

“Toàn bộ cùng một chỗ, lần này lại không thành, liền đi Hắc Thạch.” Triệu Chính Hoành trầm giọng nói.

*

*

*

Hai ngày sau.

Bạch Khâu thôn bưu cục trước nhà đá.

Lý Nhuận Sơn đem một phần viết tay tình báo đưa cho Vu Hoành.

“Đây là kỹ càng tình báo, liên quan tới người tập kích ngươi phía sau đồ vật.”

Vu Hoành nhận lấy cấp tốc liếc nhìn.

‘Bạch Mãng Quách Húc Đông, trước bưu cục người phát thư, xuất ngũ sau quanh năm hoạt động tại Bạch Hà thị chợ đen, tiếp nhận thuê nhiệm vụ. Lần này tập kích phía sau kẻ thuê hư hư thực thực trước Bạch Thạch trấn quân Liên Hiệp đại đội thứ ba đội trưởng Triệu Chính Hoành.’

‘Triệu Chính Hoành: 31 tuổi, từng vì quân Liên Hiệp Nhân Dân quân thành viên, chưa lập gia đình, dưới trướng đội viên hết thảy hai mươi ba người, phụ tá là Từ Dương. Căn cứ kỹ càng điều tra, Triệu Chính Hoành từng nhiều lần phái người tiến về Bạch Khâu thôn phụ cận, ý đồ tìm kiếm cái gì.’

“Thế nào, tình báo có phải hay không rất thực sự!” Lý Nhuận Sơn đắc ý cười nói.

Chương 064: Đường xá (2) (tạ ơn bảo bảo muốn Phi Thăng minh chủ)

Chương 064: Đường xá (2) (tạ ơn bảo bảo muốn Phi Thăng minh chủ)

“Chỉ có ngần ấy nội dung?” Vu Hoành run lên trang giấy, có chút bất mãn.

“Người cho ngươi tra ra được, thân phận danh tự niên kỷ đều có, ngươi còn muốn thế nào?” Lý Nhuận Sơn mở to hai mắt.

“Tốt a, hiện tại đến nói chuyện thuê người báo thù sự tình.” Vu Hoành lười nhác cùng hắn cãi cọ.

“Cái này đi, ngươi thấy cái này Triệu Chính Hoành xuất thân không?” Lý Nhuận Sơn cười nói.

“Làm sao?” Vu Hoành nhíu mày.

“Ngươi biết Nhân Dân quân sao?” Lý Nhuận Sơn nụ cười trên mặt hơi nhạt đi, “Nếu như nói chúng ta bưu cục đều là toàn năng hình nhân tài tinh anh, như vậy Nhân Dân quân, chính là chân chính cỗ máy g·iết người, chuyên môn chấp hành các loại độ khó cao phiền phức nhiệm vụ tinh nhuệ.”

“… . Nói cách khác, cái này Triệu Chính Hoành, rất lợi hại? So Bạch Mãng còn lợi hại hơn?” Vu Hoành mày nhíu lại đến sâu hơn.

“Đây là khẳng định.” Lý Nhuận Sơn gật đầu, “Nhân Dân quân là quốc gia chúng ta tuyển chọn tỉ mỉ đi ra đỉnh tiêm cao thủ tập kết một đám người, bọn hắn trước đây ít năm tiến hành một lần đặc thù cường quân kế hoạch, si mất rồi một chút tư tưởng phẩm đức không quá quan gia hỏa, gia hỏa này rất có thể chính là khi đó bị si đi ra.”

Hắn dừng một chút.

“Mọi người đều biết quân Liên Hiệp là đối với kháng hắc tai chủ lực, nhưng là có rất ít người biết, rất nhiều cao nguy nhiệm vụ, đều là Nhân Dân quân xuất động đi giải quyết. Đây là một đám ý chí cực kỳ khủng bố gia hỏa, thực lực bọn hắn cực mạnh, trang bị tốt, đoàn đội hợp tác lợi hại, cái gì còn không sợ, có thể nói là một đám cực đoan gia hỏa kinh khủng.”

“Phiền toái như vậy?” Vu Hoành bán tín bán nghi, “Ngươi cứ việc nói thẳng đi, giải quyết gia hỏa này cần bao nhiêu giá?”

“Hắc… Ta đây cũng không phải là loạn xuy.” Lý Nhuận Sơn vỗ ngực làm sáng tỏ, “Cái này Triệu Chính Hoành hiện tại hay là quân Liên Hiệp một thành viên, mặc dù các nơi quân Liên Hiệp làm theo ý mình, cơ bản thành đỉnh núi chủ nghĩa cát cứ thế lực, không cần quá bận tâm những thứ này. Nhưng… Chính hắn thực lực rất mạnh, phía sau còn có hơn 20 cái tiểu đệ… Cái giá tiền này, cũng không bình thường…”

“Có người nguyện ý tiếp sao?” Vu Hoành lười nhác nói nhảm.

“Tiếp khẳng định có người tiếp, nhưng là ngươi cấp nổi cái giá tiền này sao?” Lý Nhuận Sơn hỏi lại.

“Nói thật, ta tra trước đó cũng không nghĩ tới gia hỏa này là xuất thân Nhân Dân quân.”

Vu Hoành nghĩ nghĩ, “Dạng này, ta có thể cho ra hỗ trợ thăng cấp tăng cường một lần chống đ·ạ·n đồ bộ loại hình đồ phòng ngự thù lao.”

“Giống ngươi mặc loại này phòng hộ đồ bộ? ?” Lý Nhuận Sơn hai mắt sáng rõ.

“Ừm, nhưng là vật liệu muốn tự gánh vác. Ta có thể lượng thân thiết kế định chế. Thăng cấp biên độ mà nói, nếu như vật liệu dồi dào, có thể đạt tới hiệu quả ngươi cũng thấy đấy.” Vu Hoành phất phất tay, hoạt động hạ thân bên trên đồ bộ, hiện ra như sắt thép sự thật.

“Nếu như là điều kiện này, tới tới tới, nhìn xem danh sách.” Lý Nhuận Sơn lập tức không nói hai lời, từ trên thân không biết nơi nào rút ra một tấm tờ đơn, đưa cho Vu Hoành.

Vu Hoành cầm lên xem xét.

Từng dãy có thể thuê hảo thủ tinh nhuệ, danh tự tư liệu kỹ năng đều ở phía trên. Thậm chí có còn tự mang đội viên hiệp trợ.

“Đây đều là ta sửa sang lại, danh tiếng rất tốt đội ngũ, đều có thể giải quyết nhiệm vụ lần này, bất quá phải nhắc nhở ngươi là, trong đó mấy cái phía trước nhất cao thủ, thực lực mặc dù rất mạnh, nhưng tính tình có chút…” Lý Nhuận Sơn nhắc nhở.

“Không sao, người có bản lĩnh, có cá tính rất bình thường, có thể hiểu được.” Vu Hoành cũng không thèm để ý.

Hắn chợt thấy danh sách mỗi cái danh tự phía sau, đều có một cái màu đỏ số lượng. Cũng là liền chỉ vào cái số này hỏi.

“Cuối cùng này mặt màu đỏ số lượng là cái gì?”

“A, cái kia a, là g·iết người số.” Lý Nhuận Sơn cười tủm tỉm trả lời.

Vu Hoành sững sờ, nhìn một chút danh sách phía trên nhất mấy cái danh tự, phía sau bọn họ số lượng, tất cả đều là bốn chữ số… .

Hắn ngẩng đầu, lại một lần nữa nhìn về phía Lý Nhuận Sơn, lại chỉ có thể nhìn thấy trong mắt đối phương một mảnh tự nhiên ý cười.

Cái này mẹ nó… Ở đâu là lính đánh thuê đội ngũ… . Trên danh sách này, từng cái tất cả đều là Ma Vương g·iết người a? ?

Hắn bỗng nhiên trong lòng có chút sợ hãi.

“Ngươi chăm chú?” Hắn trầm mặc một hồi, vẫn là không nhịn được hỏi.

“Trên chiến trường sống sót, nặm đó Cực Quang thành tuyến đầu xuống gia hỏa, có thể tại hắc tai cùng đồng đội đâm lưng bên trong còn sống trốn tới, cái này hàm kim lượng ngươi hiểu. Những này vẫn chỉ là khoảng cách gần nhất bộ phận.”

Lý Nhuận Sơn cười nói, “Bọn hắn nhận Huy Thạch bệnh cục bộ cảm nhiễm, tính tình xảy ra vấn đề, không thích hợp lại ở lại tại quân Liên Hiệp, chỉ có thể đi ra cầu sinh hoạt, nhưng là có ít người luôn yêu thích coi bọn họ là đao, cho nên trong đó có ít người liền náo động lên rất nhiều đại sự, mượn hắc tai tên tuổi g·iết rất nhiều người. S·ú·n·g nha, kỳ thật hiệu suất rất cao. Tìm nơi thích hợp, thích hợp góc độ, người thích hợp bầy, bắn phá xuống dưới, chính là một mảnh. Bốn chữ số cũng không phải ngươi nghĩ khó như vậy.”

“… . .” Vu Hoành không phản bác được. Hắn đột nhiên cảm giác được, thế đạo này, so với khủng bố nguy hiểm hắc tai, có lẽ nhân tài là càng kinh khủng.

Nhìn xem danh sách, tay hắn ở phía trên vạch một cái, dừng ở một đội ngũ danh tự bên trên.

“Liền hắn đi, lập tức liên lạc nói giá cả, ta cần bọn hắn mau chóng xuất động.”

“Những đội ngũ này đều là phụ cận có thể nhanh nhất chạy tới, bọn hắn đều là có chính mình phương tiện giao thông tinh nhuệ tiểu đội. Liền xem như độc hành hiệp cũng không phải đi bộ. Ngươi yên tâm. Chỉ là, ngươi xác định ngươi thật có thể cường hóa thăng cấp người ta trang bị đồ phòng ngự? Không cần người đến nói không được, sẽ xảy ra chuyện.” Lý Nhuận Sơn chăm chú căn dặn.

“Trước tiên có thể thỏa đàm, trên thị trường chín thành phòng hộ đồ bộ ta đều có thể thăng cấp, kỹ thuật phương diện, nói ngươi cũng không hiểu.” Vu Hoành mặt không b·iểu t·ình, cứ việc cách mũ giáp mặt nạ, nhưng này cỗ nhân viên kỹ thuật quan sát khinh bỉ cảm giác hay là để đối diện rõ ràng cảm nhận được.

“Ha ha ha… Vậy là tốt rồi, quả nhiên phán đoán của ta là đúng, Đại Huy Thạch cái gì, so với ngươi nghiên cứu năng lực tới nói, căn bản chính là thức nhắm!” Lý Nhuận Sơn gượng cười vài tiếng, lập tức bắt đầu cho Vu Hoành giới thiệu hắn tuyển định tiểu đội tư liệu.

Tiên Huyết Đồ Phu Từ Phàm —— phụ trợ đội viên hai người, niên kỷ 35 tuổi, am hiểu lực lượng công kích, thân thể bộ phận

nhận qua Huy Thạch bệnh cục bộ cảm nhiễm, tính tình bạo ngược, lực lượng cực lớn.

Năng lực nhãn hiệu: Thần Thương Thủ, Vịnh Hạc Quyền đại sư, Khai Sơn Quyền đại sư, tinh thông 17 loại quốc tế thuật cận chiến.

Thể trọng 172 kg, thân cao 233cm.

"Ngươi xác định, chính là hắn?" Lý Nhuận Sơn sắc mặt có chút không hiểu.

"Ừm, xác định chính là hắn." Vu Hoành chăm chú gật đầu, "Trước nói chuyện đi."

"Yêu cầu của hắn ta biết, gia hỏa này vẫn muốn cường hóa trên người hắn bộ kia Lam Kình đồ bộ, nhưng là một mực tìm không thấy người, cơ cấu lớn giá tiền quá đắt, chào giá quá cao, mà lại đều là chỉ cung ứng cho mình người phục vụ, cho nên bọn hắn những này ở bên ngoài hoạt động, thực lực cho dù tốt cũng không có khả năng cầm tới đồ tốt." Lý Nhuận Sơn giải thích nói.

"Thử một chút xem sao, nếu như ta có thể làm, liền nhìn hắn có nguyện ý hay không." Vu Hoành bình tĩnh nói.

Hắn hiện tại đã đem chính mình bày tại một cái thuần túy nhân viên nghiên cứu vị trí.

"Đi." Lý Nhuận Sơn gật đầu.

Hai người lại nói chuyện một chút chi tiết về sau, Vu Hoành trở về sơn động, một lần nữa xuất ra trước đó tịch thu được s·ú·n·g ngắn.

"Đơn thuần dựa vào người khác, không đủ an toàn, ai biết có thể hay không đi cái Triệu Chính Hoành, lại tới cái Từ Phàm, cho nên, ta cần đầy đủ sức tự vệ, sau đó mới có thể tại bảo đảm chính mình an toàn tình huống dưới, thuê người khác hợp tác. Mặt khác, thăng cấp người khác trang bị cũng phải nghiêm ngặt khống chế biên độ, không có khả năng làm cho quá khoa trương, nếu không cường độ quá lớn, không phải chuyện tốt."

Cầm s·ú·n·g ngắn, trong mắt của hắn hiện lên một tia suy tư.

Một lát sau, hắn vươn tay đặt tại s·ú·n·g ngắn bên trên.

Hắn mạnh hơn hóa ra một thanh có thể phụ trợ chính mình nhắm chuẩn khóa chặt s·ú·n·g ngắn, đồng thời còn muốn tăng cường xạ kích uy lực, sau đó đem nó khóa lại giấu ở trên người mình. Làm đánh lén đòn sát thủ.

*

*

*

Hai ngày sau.

Bạch Khâu thôn phụ cận vứt bỏ trên đường lớn.

Một cỗ toàn thân màu xanh sẫm cỡ lớn xe bọc thép chậm rãi dừng lại.

Xe chung quanh hiện đầy ra bên ngoài nhô ra dữ tợn kim loại gai nhọn, phía trước hai cái đèn xe lóe lên chói mắt tia sáng.

Cái này xe bọc thép kích cỡ so với bình thường còn muốn lớn hơn một cỡ, phía dưới sáu cái lốp xe bên ngoài còn bao lấy dày đặc chống trơn phòng đâm vỏ.

Răng rắc.

Cửa xe từ nội bộ một chút mở ra, từ trong xe đi xuống một cái mặt mũi tràn đầy thuốc màu to lớn đầu trọc.

Nam nhân đầu trọc khom người, từ trong xe dẫm lên kiên cố mặt đất, đứng thẳng thân thể.

Đây là một cá thể hình khá là khổng lồ gia hỏa, hắn chỉ là đứng tại bên cạnh xe, tựa như gấu ngựa khôi ngô thân thể, cũng đã đem hết thảy chung quanh đều làm nổi bật giống như là thu nhỏ một vòng.

Nam nhân làn da màu nâu, hốc mắt hãm sâu, con ngươi màu đen bên trong thỉnh thoảng hiện lên kiềm chế táo bạo.

Hắn mặc một bộ màu xanh đậm chống đ·ạ·n đồ bộ, ngực có màu đen Version X tấm hợp kim lộ ở bên ngoài. Hai tay hai đầu gối đều có tấm hợp kim phòng hộ, nắm đấm mang theo bao tay mặt sau, còn có lít nha lít nhít gai nhọn tăng cường lực sát thương.

“Anas.” Đầu trọc nhìn ra xa xuống cảnh vật chung quanh.“Đây chính là nhiệm vụ địa điểm? Người phát đâu?”

Phía sau hắn trong xe nhảy xuống một cái vóc người nhỏ nhắn xinh xắn màu nâu nữ hài tóc ngắn.

“Người phát là bạn cũ, Hắc Sơn Miêu.” Trên mặt nữ hài mang theo một tia nụ cười nhẹ nhõm, “Không nghĩ tới thế mà có thể nhận được loại này tỷ lệ hiệu suất nhiệm vụ, lần này coi như chúng ta vận khí không tệ. Nếu như đem ngươi Lam Kình đồ bộ thăng cấp chữa trị một chút, ngươi hệ số an toàn lại có thể tăng lên một mảng lớn.”

“Hắc Sơn Miêu danh tiếng vẫn là có thể, mặc dù đen một chút, nhưng uy tín cấp bậc rất cao.” Đầu trọc trầm giọng nói.

“Lần này cần g·iết hai mươi bốn người, cố chủ nói muốn đầu người sao?” Hắn ngồi xổm người xuống, sờ lên mặt đất đá vụn, tựa hồ là đang kiểm tra cái gì.

“Không cần, cố chủ yêu cầu là mang về tất cả v·ũ k·hí trang bị cùng vật phẩm tư nhân, lấy phía trên vết tích để chứng minh nhân số.” Anas hồi đáp.

“Cái này có chút khó…” Đầu trọc khổ sở nói.

“Vậy ngươi tận lực điểm khống chế, đừng xé thành quá nát.” Anas trêu ghẹo nói.

Nàng từ sau eo rút ra một thanh s·ú·n·g ngắn màu bạc, trên tay phi tốc xoay quanh, đùng một chút nắm chặt.

“Hồng ngoại rađa chuẩn bị mở, căn cứ tình báo, người đã từ Bạch Hà thị xuất phát. Bọn ta nửa đường giải quyết hết, tiết kiệm thời gian.” Nàng điều chỉnh xuống s·ú·n·g ngắn, ngón tay vuốt ve bên dưới trên đùi cột một loạt kịch độc phi tiêu, xác

định v·ũ k·hí trang bị không có vấn đề, quay người đi đến xe bọc thép.

Đầu trọc thở hắt ra, quay người cũng đi theo lên xe bọc thép.

Xe bọc thép điều kích cỡ, hướng phía rời đi Bạch Khâu thôn phương hướng chạy tới.

Mà chính lúc này, Bạch Hà thị thành thị bị bỏ đi vòng ngoài, trên đường lớn, từng chiếc màu xanh q·uân đ·ội đại cát phổ cũng đồng thời hướng phía Bạch Khâu thôn phương hướng lái tới.

Trên xe Jeep, cưỡi chính là chuẩn bị thỏa đáng, xuất phát bắt người Triệu Chính Hoành một đội người.

Hết thảy hai mươi bốn người, mang theo các loại v·ũ k·hí trang bị, lần này bọn hắn dự định tiến hành sau cùng nếm thử, để xác định Vu Hoành bên này là còn có hay không hi vọng.

Nếu như không có người, gây sự chính là Ác Ảnh, bọn hắn quyết định triệt để từ bỏ.

Nếu như người vẫn còn, cái kia tốt nhất, điều này đại biểu lấy bọn hắn có thể thông qua nhân thủ áp chế, đạt tới mục đích.

Chương 065: Đường xá (3)m

Phía trước nhất một máy Jeep bên trên.

Triệu Chính Hoành một tay kiểm tra đặc chế s·ú·n·g ngắn, khẩu s·ú·n·g này trải qua cải tạo, đã cùng trên thị trường thông dụng loại hình hoàn toàn khác biệt, nó nội bộ băng đ·ạ·n có thể nhét vào nhiều loại đ·ạ·n, lấy ứng phó các loại khác biệt cục diện.

Thí dụ như Huy Thạch đ·ạ·n, đ·ạ·n gây tê, đ·ạ·n bạo tạc, đ·ạ·n xuyên giáp.

Lần này hắn mang theo mỗi một loại đều có, mặc dù đ·ạ·n đặc chế rất đắt, nhưng đây chính là vì ứng phó không biết các loại tình huống chuẩn bị.

"Bạch Mãng thực lực cũng không tệ lắm, tăng thêm người phát thư trước thân phận, ứng đối dã ngoại rất nhiều phiền phức đều có thể thành thạo điêu luyện, nhưng là hắn lại bại, cho nên chúng ta nhất định phải vô cùng cẩn thận." Hắn hạ băng đ·ạ·n kiểm tra một lần, xác định bên trong đ·ạ·n đều đầy kho.

"Căn cứ mới nhất nghe được tình báo, Bạch Khâu thôn phụ cận bưu cục y nguyên còn tại vận hành, ý vị này bên kia một mực có người sống, Ác Ảnh cũng không triệt để hủy diệt bên kia." Cùng xe Từ Dương trầm giọng nói.

"Nói cách khác, không phải Ác Ảnh, là nhân họa?" Triệu Chính Hoành kính mắt mù hai mắt khẽ híp một cái.

"Không sai biệt lắm, hẳn là có cao thủ bảo vệ người kia. Hoặc là nói cũng coi trọng người kia. Nhưng cũng nói không đi qua, nếu như là cao thủ, không đến mức còn đem tên kia lưu tại nguyên địa, hẳn là vì tránh đi phong hiểm sớm dẫn người rời đi mới là." Từ Dương suy đoán.

“Cụ thể đi qua nhìn một chút liền biết.” Triệu Chính Hoành đổi cái băng đ·ạ·n, băng đ·ạ·n này chủ yếu nhét vào đ·ạ·n xuyên giáp cùng đ·ạ·n bạo tạc.

“Nếu như là nhân họa vậy chúng ta phải cẩn thận, Bạch Mãng đều bại.” Từ Dương nói còn chưa dứt lời liền b·ị đ·ánh gãy.

“Ngươi dẫn người vây g·iết Bạch Mãng cần mấy người?” Triệu Chính Hoành hỏi.

“… . Bảy tám cái, ít nhất.” Từ Dương suy nghĩ một chút nhíu mày trả lời.

“Nhưng chúng ta có hai mươi bốn người.” Triệu Chính Hoành cười, “Mà lại ta ở chỗ này, người phát thư là không tệ, ta trước kia cùng bọn hắn giao thủ qua, Bạch Mãng một cái bị si rơi người phát thư trước, các phương diện đều sớm đã không phải đỉnh phong, cũng liền như vậy đi.”

Hắn thở dài.

“Kỳ thật ta là không muốn ra mặt, nhưng… Nhiều như vậy đồ vật người nện vào đi, một chút bọt nước cũng không, không tự mình đi qua nhìn một chút, hay là không cam tâm.”

“Đội trưởng tự nhiên là lợi hại hơn, chỉ cần xa xa kiểm tra đo lường đến không đúng, chúng ta lập tức rút lui.” Từ Dương gật đầu nói.

Một đoàn người lái xe, trước trước sau sau bốn chiếc xe, thuận đại lộ một mực hướng Bạch Khâu thôn đuổi.

Thời gian rất nhanh tới giữa trưa, xe từ từ tiến vào Bạch Khâu thôn phụ cận rừng rậm.

Trong rừng rậm, đường cái uốn lượn dài dòng, hai bên bị rậm rạp đại thụ tán cây che chắn, cơ hồ không nhìn thấy bao nhiêu ánh nắng bắn thẳng đến địa phương.

Từ Dương một mực cầm hồng trị máy kiểm tra, cẩn thận xem xét.

“Cũng sắp đến. Xe so đi đường nhanh rất nhiều, mấy giờ đã đến.” Hắn ngắm nhìn bốn phía trầm giọng nói.

“Nơi này… . Có chút không đúng.” Bỗng nhiên Triệu Chính Hoành một cái đứng dậy, không để ý xe còn tại tiến lên, đứng thẳng hướng mặt đất nhìn.

Có chút hoang phế trên đường cái, đang có một đầu rõ ràng màu đen lốp xe ấn khảm tại chính giữa.

Vòng này thai ấn hết sức rõ ràng, cùng hắn trước kia thấy qua phòng đâm lốp xe một dạng, chỉ ở đặc thù trên quân xa xuất hiện.

“Phía trước có tình huống. Có xe q·uân đ·ội!” Triệu Chính Hoành cấp tốc nói.

“Ừm?” Từ Dương sững sờ, “Loại thời điểm này xe q·uân đ·ội làm sao lại tới đây? Chẳng lẽ lại, người kia bại lộ?”

“Cũng đúng, chúng ta có thể phát hiện, người khác một dạng có thể phát hiện. Bất quá…” Triệu Chính Hoành cẩn thận quan sát trên mặt đất ấn ký.

“Xe q·uân đ·ội này trang đai phòng đâm là đời cũ, hẳn không phải là tại ngũ Bạch Hà thị người.”

Hắn trầm ngâm dưới.

“Dạng này, chúng ta tách ra, Từ Dương ngươi trước trực tiếp đi bắt người, mang một nửa nhân thủ đi qua. Ta mang những người khác đi xem một chút xe q·uân đ·ội này chuyện gì đây.” Hắn vẫn là không yên lòng, muốn điều tra chi tiết tình huống. Nói không chừng Bạch Mãng chính là cùng xe q·uân đ·ội này có quan hệ, mới mất đi tung tích.

“Tốt!”

“Tình huống khả năng không đúng, ngươi đừng tìm đối phương dây dưa, nhìn thấy người trực tiếp động thủ, bắt lấy liền rút lui. Phải nhanh!” Triệu Chính Hoành căn dặn.

“Đúng!”

Rất nhanh, xe Jeep phân ra hai chiếc, hướng phía phía trước một đầu đường rẽ chạy tới.

Từ Dương mang theo mười một cái đội viên, trực tiếp hướng phía Vu Hoành chỗ sơn động phòng an toàn phương hướng tiến đến.

Bọn hắn lần này mang theo dạng đơn giản thuốc nổ, chuyên dụng s·ú·n·g gây mê, đ·ạ·n xuyên giáp. Muốn chính là chuẩn bị công thành.

Dù sao lần trước thấy qua sơn động kia phòng an toàn, cho bọn hắn sâu hơn ấn tượng, nếu như là Đại Huy Thạch người chế tác nơi ở, nổ tung nói không chừng sẽ có không tệ thu hoạch.

*

*

*

Sơn động trong phòng an toàn.

Vu Hoành bưng lên trong nồi súp liền hướng trong bụng rót.

Một ngụm đem canh uống xong, hắn thoải mái buông xuống, duỗi lưng một cái, đứng người lên.

Cây thứ bảy nội khí, bây giờ đã bị ngưng tụ ra. Trọng Thối Công tiến bộ so với trước đó rèn luyện pháp mạnh hơn rất nhiều, đã có thể cường hóa hai chân, lại có thể tăng lên nội khí, còn có thể phụ trọng rèn luyện lúc đề cao lực lượng toàn thân.

Hắn hiện tại rõ ràng cảm giác, khí lực của mình so luyện Trọng Thối Công trước lớn rất nhiều.

Nhất trực quan so sánh, chính là phòng an toàn phía ngoài đốn củi.

Bởi vì củi khô không đủ dùng, cho nên Vu Hoành nhiều khi sẽ tìm một chút khô ráo một điểm sắp c·hết héo đại thụ, trực tiếp chặt cây, sau đó cắt đứt kéo tới sơn động phụ cận, cứ như vậy liền có thể càng nhanh chóng hơn đạt được củi lửa.

Trước kia kéo lấy một viên chém ngã cây cối, hắn trước tiên cần phải đem nó chia hơn mười phần.

Mà hôm qua hắn lại thử một chút, phát hiện chỉ cần chia năm phần, liền có thể rất nhanh kéo về.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành mắt nhìn còn tại cường hóa đếm ngược s·ú·n·g ngắn, s·ú·n·g ngắn dựa theo yêu cầu của hắn, tăng lên cường hóa nhắm chuẩn công năng, ẩn nấp lắp đặt tại áo chống đ·ạ·n ống tay áo công năng.

Hắn ý đồ gia tăng đ·ạ·n số lượng, nhưng cũng tiếc hắc ấn cấp ra độ hoàn hảo chưa đủ nhắc nhở, chỉ có thể ở nguyên bản trên cơ sở tiến hành gia công cải biến.

Thế là hắn lại tăng thêm cách âm công năng, tránh cho tiếng vang quá lớn, sinh ra phiền phức.

Cuối cùng, là đ·ạ·n uy lực.

Hắn lựa chọn cường hóa đ·ạ·n lực trùng kích, bạo tạc lực, còn tăng thêm Đại Huy Thạch đi vào, dùng cái này cũng có thể để s·ú·n·g ngắn ứng dụng đang đối kháng với Đại Bì loại hình cỡ lớn quái vật bên trên, đồng thời đối với Quỷ Ảnh Ác Ảnh cũng hữu hiệu quả.

Bởi vì thêm công năng tương đối nhiều, thế là cường hóa đếm ngược liền một chút gia tăng đến hơn hai ngày.

“Còn có hai canh giờ nhiều… Xem ra s·ú·n·g ngắn cường hóa tỷ lệ hiệu suất cũng không cao. Lần sau hay là lựa chọn cường hóa mặt khác càng tốt hơn… . Thứ này, nhiều lắm là làm khẩn cấp duy nhất một lần sử dụng.”

Vu Hoành cầm lấy còn tại cường hóa s·ú·n·g ngắn, loay hoay xuống, hắn đã phát hiện, liền xem như từng cường hóa trình bên trong, chỉ cần không phải hư hao hoặc là phân vung ra quá xa, cũng sẽ không có vấn đề.

Thưởng thức xuống thương, đột nhiên ngoài cửa xa xa truyền đến một trận linh đang âm thanh.

Hắn biến sắc, dẫn theo thương đi tới cửa, kéo ra tấm che nhìn ra ngoài.

Bên ngoài ánh nắng sáng tỏ, hoàn toàn yên tĩnh.

Rừng rậm cây cối hơi có vẻ mỏng manh, đầy đất lá khô theo gió có chút lật qua lật lại.

Bên phải trên đất trống, là hắn bình thường thiêu đốt vật liệu gỗ dùng đống lửa vết tích.

Trừ cái đó ra, không còn động tĩnh khác.

“Là gió? Hay là nhánh cây rớt xuống trùng hợp đụng vào linh đang?” Vu Hoành quan sát một hồi, không có phát hiện bất kỳ tình huống gì. Hắn suy nghĩ một chút, hay là trở về, mặc vào mới lau sạch sẽ cường hóa Bạch Hùng đồ bộ.

Bộ này đồ bộ mới cho hắn rất mạnh cảm giác an toàn, phòng hộ năng lực cực mạnh.

Làm xong những này, hắn liền ngồi ở trong động chờ lấy s·ú·n·g ngắn cường hóa hoàn tất.

Mà liền tại khoảng cách sơn động ngoài trăm thước, một mảnh sườn dốc trong cánh rừng.

Từ Dương mang theo một đội nhân mã nhìn xem cấp tốc trở về dò xét đội viên.

“Thế nào?”

“Không có vấn đề gì, sơn động bên kia có người sinh sống vết tích, hiển nhiên mục tiêu còn tại nguyên địa.” Dò xét đội viên cấp tốc trả lời. Dù sao cũng là quân Liên Hiệp thành viên, chuyên nghiệp kỹ năng coi như lại kém cũng không trở thành lạnh nhạt.

“Vậy là tốt rồi, A Hồng, một hồi ngươi mang hai người lên R7, áp vào sơn động chung quanh, giữ cửa bạo phá rơi.” Từ Dương an bài nói.

“Chúng ta nhất định phải tốc độ nhanh nhất hoàn thành nhiệm vụ, bắt lấy người liền rút lui.”

“Trực tiếp bên trên thuốc nổ, vạn nhất làm b·ị t·hương mục tiêu, nổ c·hết nổ tàn làm sao bây giờ?” Đội viên nhíu mày hỏi.

“Nắm chắc khoảng cách liền tốt, tình huống đặc thù, trước bắt được người lại nói, Hầu Tử ngươi đến tính toán bạo phá phương vị.” Từ Dương nhìn về phía trong đội một người trong đó.

“Được.” Hầu Tử trầm thấp gật đầu.

“Rất tốt, hiện tại kiểm tra trang bị, tính toán thời gian.” Từ Dương cấp tốc nói.

Một đoàn người cấp tốc tự kiểm, xác định không có vấn đề về sau, Từ Dương dựng thẳng lên ngón tay.

Ba ngón tay đếm ngược.

3.

2.

1.

Xuất phát!

Răng rắc.

Bỗng nhiên một tiếng vang giòn, đánh gãy đám người hành động tín hiệu.

Từ Dương trong lòng ngừng một lát, ánh mắt trong nháy mắt tiếp cận thanh âm truyền đến phương hướng, trong tay s·ú·n·g ngắn lặng lẽ mở ra bảo hiểm họng s·ú·n·g nâng lên, nhắm chuẩn bên kia.

Trên sườn dốc phương, lúc này tiếp tục truyền đến từng đợt giẫm đạp nhánh cây tiếng bước chân.

Thanh âm nặng nề hữu lực, mang theo một loại nào đó không hiểu tiết tấu.

Không bao lâu.

Tại mọi người trong tầm mắt, một đạo cao hơn hai mét khôi ngô cường tráng hình người, chậm rãi từ cánh rừng chỗ sâu đến gần.

Người này toàn thân màu đen, như là một ngọn núi nhỏ một cái tương đương với hai người bọn họ ba người cộng lại như vậy tráng.

Hắn mặc nặng nề chống đ·ạ·n đồ bộ, mũ giáp cũng là hạng nặng thêm dày, đầu đầy đều là gai nhọn sắc bén quái dị tạo hình.

Nhưng những này không phải chính yếu nhất, chủ yếu nhất là.

Người này hai tay.

Hai tay kia, tràn đầy đỏ sậm ngưng kết v·ết m·áu, thô to hợp kim bao tay khe hở bên trên còn lưu lại cùng loại óc một dạng sền sệt vật.

Gió nhẹ quét, một cỗ nồng đậm huyết tinh thối cho tới bây giờ trên thân người lan ra. Đồng thời truyền đến, còn có vô cùng mãnh liệt cảm giác áp bách kinh khủng.

“Thành công đoạn ngừng.” Người tới dưới mũ giáp truyền ra trầm thấp tiếng nói.

“Hôm nay thật may mắn.”

Nhìn thấy đột nhiên xuất hiện người này, ở đây một nhóm người đầu tiên là cảnh giác, nhưng rất nhanh, trong bọn họ có người nhận ra thân phận đối phương. Đặc biệt là Từ Dương.

Hắn ánh mắt ngay từ đầu chỉ là nghi hoặc cùng căng cứng, nhưng theo trên người đối phương càng ngày càng nhiều đặc thù phù hợp thầm nghĩ đến người kia. Nét mặt của hắn cũng bắt đầu từ từ biến hóa.

“Ngươi là… . . Đồ Tể! !” Từ Dương sắc mặt nhăn nhó đứng lên, thanh âm bắt đầu run rẩy.

“… . Đồ Tể Từ Phàm! !”

Hắn toàn thân mồ hôi rơi như mưa, chung quanh rõ ràng vây quanh tầm mười người đồng đội, nhưng lúc này giờ phút này hắn lại phảng phất tứ cố vô thân đồng dạng, phía sau lưng một mảnh hàn ý bay lên không nhanh leo lên, để hắn không thể động đậy.

Đồ Tể Từ Phàm.

Nguy hiểm đẳng cấp cao hơn chừng Bạch Mãng hai cái cấp độ chợ đen đỉnh tiêm lính đánh thuê, là g·iết người như ngóe, vượt qua bốn chữ số Thiên Nhân Trảm quái vật!

Ngàn người cấp bậc bọn quái vật, g·iết người đối với bọn hắn tới nói so ăn cơm uống nước còn muốn đơn giản. Những người này chính là triệt triệt để để cỗ máy g·iết chóc, không có cùng cấp bậc nhằm vào hoặc là q·uân đ·ội vây g·iết, những người còn lại căn bản là không có cách ngăn cản.

Quái vật dạng này… . Làm sao lại ở loại địa phương này gặp được! ? ? Làm sao có thể! ! ?

Từ Dương lúc này tâm loạn như ma, tim đập rộn lên đến cực hạn, toàn thân thần kinh điên cuồng cảnh giác đối phương.

Hắn rất muốn phân biệt ra đối phương chỉ là g·iả m·ạo thân phận ngụy vật, thế nhưng là loại kia như là thực chất áp bách cùng cảm giác sợ hãi, để hắn hiểu được, đây không phải ngụy trang… .

Tên kia… . .

Tên kia… . Là thật! !

Chương 066: Đường xá (4)

Chương 066: Đường xá (4)

“Ngươi biết ta?” Từ Phàm có chút ngoài ý muốn hoạt động hai tay bao tay, “Xem ra ngươi có bằng hữu từ trong tay của ta chạy thoát qua… . Có ý tứ.”

Trong mũ giáp hắn nhếch miệng cười lên.

“Ta… .” Từ Dương toàn thân phát run, thậm chí nắm s·ú·n·g tay cũng tại kịch liệt phát run. Hắn căn bản không biết, rõ ràng nhóm người mình chỉ là tới bắt cái có chút kỹ thuật cây rụng tiền, làm sao lại chọc loại đẳng cấp này đối thủ?

Nếu là sớm biết sẽ chọc cho đến đồ tể cấp độ này, hắn nói cái gì cũng sẽ không đi theo Triệu đội cùng một chỗ tới.

Biểu hiện của hắn rõ ràng cũng ảnh hưởng tới đội viên khác, tất cả mọi người từng cái như lâm đại địch, xuất mồ hôi trán, toàn thân căng cứng nhìn chằm chằm Từ Phàm, họng s·ú·n·g nhao nhao nhắm chuẩn hắn.

Có người là nghe nói qua đồ tể danh hào, có người thì là bản năng từ lĩnh đội phản ứng nhìn ra vấn đề.

“Còn tưởng rằng nhiệm vụ lần này nhiều khó khăn, kết quả chính là một đám tiểu hài tử… .” Từ Phàm mắt nhìn đám người này, dù sao cũng hơi thất vọng.

“Mười giây.” Môi hắn khép mở.

Bành! ! !

Trong chốc lát nó thân thể nhảy lên, hóa thành một đạo bóng đen xông về phía trước.

Bóng đen tựa như tê giác giống như không có chút nào trì trệ, hung mãnh tiến đụng vào một đoàn người đội ngũ phần eo.

Không chờ bọn họ hoàn hồn, bóng đen hai tay mở ra, hai đạo dây xích màu đen bỗng nhiên bay vung mà ra, tựa như hai đạo cánh chim màu đen, trong nháy mắt xẹt qua hai bên phạm vi mấy mét.

Phốc phốc phốc phốc! !

Trong chốc lát bốn tên đội viên cổ bị một chút cắt ra, khí quản bại lộ, huyết thủy dâng trào.

Bốn người sắc mặt ngạc nhiên, thậm chí đều không có thấy rõ là cái gì công kích mình, liền mất đi khí lực, ngã xuống đất.

G·i·ế·t c·hết bốn người về sau, bóng đen co vào dây xích, quay người lóe lên, thân thể vừa vặn tránh đi Từ Dương s·ú·n·g ngắn liên xạ.

Thân thể của hắn co rụt lại, hơn hai mét thân hình thế mà trong nháy mắt này co lại thành hơn một mét điểm viên cầu màu đen, sau đó đằng không mà lên, hung hăng tiến đụng vào hai tên đội viên ở giữa quay người.

Bạch!

Bóng đen thân thể giãn ra, hai tay một phát bắt được bên người hai người đầu, xông về phía trước đụng.

Bành! ! !

Một tiếng vang thật lớn.

Hai người đầu bị ngạnh sinh sinh nện ở hai viên trên đại thụ, vỡ vụn nổ tung. C·hết đến mức không thể c·hết thêm.

Bóng đen lại lần nữa lóe lên vọt lên, tránh đi mấy tiếng thương kích, nhào về phía còn lại đội viên.

Phốc phốc phốc phốc…

Hắn tựa như chân chính tê giác, vai phải trực tiếp đâm vào từng cái đội viên trên thân.

Ngắn ngủi không tới mười giây.

Rất nhanh, toàn bộ trên sườn dốc liền chỉ còn lại có Từ Dương cùng tay cầm thuốc nổ Hầu Tử hai người.

Hai người toàn thân run rẩy, sắc mặt trắng bệch, mồ hôi đầm đìa, đứng tại chỗ một cử động cũng không dám, chỉ có thể nhìn chòng chọc vào đối diện dừng lại động tác bóng đen.

"Ngươi… . Đến cùng… . ! ! ?" Từ Dương há mồm, cứ việc trong tay có thương ngắm chuẩn lấy đối phương, nhưng hắn lúc này toàn thân không có chút nào cảm giác an toàn.

Hơn mười người a! ! Đây chính là một nửa quân Liên Hiệp tiểu đội! Tất cả đều là quân nhân chuyên nghiệp, không phải cái gì bên ngoài cuồn cuộn hắc bang.

Nhưng chính là nhiều như vậy cầm thương quân nhân, thế mà… . Thế mà nhanh như vậy… Liền bị… .

Nhưng lúc này Từ Phàm nhưng không có để ý tới hắn, mà là nhìn về phía một phương hướng khác, hắn đeo vi hình trong tai nghe truyền đến trận trận tiếng vang.

"Ừm, còn có cuối cùng hai cái." Từ Phàm trầm giọng nói.

"Lập tức liền tốt."

Hắn mắt nhìn đối diện Từ Dương cùng Hầu Tử, đối phương tựa hồ muốn mở miệng nói cái gì.

Nhưng hết thảy đã tới đã không kịp.

Một đạo hỏa quang từ Từ Phàm tay phải sáng lên, ẩn nấp đ·ạ·n s·ú·n·g ngắn trong nháy mắt bay ra, đánh trúng Hầu Tử trong tay một cái túi thuốc nổ.

Oanh! ! !

Trong chốc lát hỏa diễm bộc phát, bành trướng, quét sạch chung quanh phạm vi mấy mét.

Màu cam hỏa cầu trong nháy mắt liền đem Từ Dương hai người bao phủ, biến mất trong đó.

Hỏa diễm nhóm lửa chung quanh cây cối lá khô chờ bạo tạc biến mất lúc, nguyên địa chỉ còn lại có một mảnh cháy đen tàn thi.

Từ Phàm thân ảnh từ lâu biến mất không thấy gì nữa, chỉ có nơi xa cánh rừng bay tới rất nhỏ tiếng tạch tạch.

*

*

*

Vu Hoành nghe được phía ngoài kêu to, bạo tạc, hỏa diễm thiêu đốt.

Hắn lựa chọn chờ hết thảy sau khi an tĩnh lại, lại lặng lẽ mở ra tấm che, xem xét tình huống bên ngoài.

Quan sát ngoài cửa sổ, một áng lửa lay động lấp lóe, đem chung quanh nhuộm thành đỏ đậm sắc. Sóng nhiệt cuồn cuộn bị đai gió lấy thổi hướng bốn phía, trong đó xen lẫn rất nhiều đốt cháy khét tro tàn màu đen.

‘Cháy rồi?’

Hắn đã cảm giác được có nhiệt lượng lan đến gần sân nhỏ của mình.

‘Chờ một chút, ta Huy Thạch Thảo sẽ không bị nướng c·hết đi?’

Nghĩ đến điểm này, Vu Hoành dự định mở cửa đi ra xem một chút, nhưng vừa mới bạo tạc lại để cho hắn không dám ra ngoài.

‘Vạn nhất bên ngoài đang đối kháng với, ta hiện tại ra ngoài chẳng phải là tự tìm khổ cật?’ hắn biết hôm nay chính là mình thuê cao thủ đến ngày, hắn từ Lý Nhuận Sơn bên kia biết tình huống.

‘Cho nên vừa mới bạo tạc, rất có thể chính là thuê cao thủ cùng kẻ tập kích người sau lưng tại giao thủ. Đám gia hỏa kia thế mà ngay cả tạc đ·ạ·n đều vận dụng! ?’ Vu Hoành trong

lòng run lên, hắn cường hóa Bạch Hùng đồ bộ khẳng định không có khả năng chống cự tạc đ·ạ·n, còn tốt lần này không có mù quáng tự tin.

‘May mà ta lựa chọn mời chuyên nghiệp nhân sĩ động thủ, mà không phải mình đi lên chọi cứng. Hiện tại xem ra, quả nhiên vẫn là an toàn đệ nhất.’

Nghĩ tới đây hắn quyết định hôm nay chính mình cũng không đi ra.

Nếu bị đám kia kẻ tập kích phát hiện, mình bây giờ yếu như vậy, thật đúng là không nhất định là đối thủ.

Quyết định không đi ra về sau, Vu Hoành kéo ghế gỗ tới, tại cửa ra vào tọa hạ, thỉnh thoảng xuyên thấu qua cửa sổ nhìn hai mắt.

Bỗng nhiên thần sắc hắn khẽ động, cấp tốc kéo lên tấm che, chỉ từ khe hở ra bên ngoài nhìn lén.

Chỉ thấy ngoài cửa cánh rừng ở giữa, từng đạo màu xanh sẫm ngụy trang bóng người lặng lẽ từ đằng xa cấp tốc tiếp cận.

Đám người này động tác linh mẫn, người dẫn đội mặc vào một bộ màu nâu đậm tu thân áo chống đ·ạ·n, nó kiểu dáng rõ ràng muốn so những người khác cao cấp phức tạp rất nhiều.

Nhìn thấy người này trong nháy mắt, Vu Hoành một chút liền nhớ lại, trước đó nhìn thấy qua Triệu Chính Hoành Từ Dương hai người.

‘Tựa như là thời điểm đó hai người bên trong một cái… Lại là bọn hắn đang làm sự tình… !’ Vu Hoành trong lòng nghiêm nghị, càng thêm không phát lên tiếng vang.

Hắn nhìn thấy đám người này rất nhanh nhích lại gần mình sân nhỏ, xoay người tiến đến. Đi ở trước nhất mấy người, trong tay bọn họ cầm từng cái màu bạc hộp tròn nhỏ, đi hướng cửa gỗ bên ngoài.

‘Vật kia là cái gì?’ Vu Hoành trong lòng ẩn ẩn cảm thấy không lành, hộp nhỏ kia mặt ngoài còn có đen trắng đường vân, mặt bên dán màu đen nhựa plastic giấy, trên giấy in: Nguy.

Thấy thế nào làm sao đều cảm giác có điểm gì là lạ.

“Chẳng lẽ lại, là một loại nào đó mở khóa công cụ?” Hắn suy đoán, nhưng nhìn thấy đối phương mấy người một người trong tay một cái, trong lòng lại cảm thấy không giống.

Chỉ là theo đối phương mấy người tới gần, trong lòng của hắn không hiểu dâng lên từng tia từng tia không ổn.

Triệu Chính Hoành cau mày, tay cầm tạc đ·ạ·n từ từ cẩn thận tới gần cửa gỗ.

Chung quanh không có động tĩnh, hắn kể từ cùng Từ Dương phân đội về sau, liền đuổi theo vết bánh xe hướng phía trước, kết quả đuổi tới một nửa, nghe được t·iếng n·ổ mạnh, liền lại hướng bên này chạy tới.

Đáng tiếc cái gì cũng không có phát hiện, chỉ thấy lửa lớn rừng rực đem một mảnh rừng nhóm lửa, thiêu đến một mảnh đỏ bừng, ngay cả tới gần cũng làm không được.

Rơi vào đường cùng, hắn chỉ có thể trước dẫn người tìm tới sơn động bên này, dự định trước dùng thuốc nổ bạo phá mở cửa về sau, cầm tới bên trong một chút hữu dụng sự vật lại đi bắt người.

Tình huống hiện tại có chút thoát ly dự tính của hắn, Từ Dương bên kia rất có thể tìm tới kẻ cầm đầu, còn cùng người động thủ, đồng thời vận dụng loại xách tay tạc đ·ạ·n.

Cho nên hắn nhất định phải nhanh xong việc, bạo phá mở cửa điều tra rõ ràng về sau, lập tức tìm Từ Dương tụ hợp.

Nghĩ tới đây, Triệu Chính Hoành dưới chân tăng tốc, cấp tốc cầm trong tay tạc đ·ạ·n hướng trên cửa gỗ vừa kề sát.

Đột nhiên hắn từ tạc đ·ạ·n kim loại ngân phiến phản quang bên trên, nhìn thấy một vệt bóng đen bỗng nhiên hiện lên.

Một cỗ quen thuộc mãnh liệt uy h·iếp cảm giác từ thân thể bên trái hiển hiện.

Hắn sắc mặt kịch biến, bỗng nhiên ngửa ra sau đổ.

Phanh phanh!

Hai tiếng s·ú·n·g vang, đ·ạ·n trong nháy mắt từ hắn vừa mới vị trí xẹt qua.

Triệu Chính Hoành buông ra tạc đ·ạ·n, thân thể tựa như linh mẫn viên hầu, về sau lật ngược hơn mười té ngã, một hơi vượt qua hơn mười mét khoảng cách, cuối cùng nhẹ nhàng khẽ nghiêng, tinh chuẩn trốn vào một viên đại thụ tráng kiện hậu phương.

Phanh phanh phanh phanh! !

Lúc này còn lại đội viên phát hiện không đúng, nhao nhao rút thương đối với mặt bên xạ kích.

Đ·ạ·n rất mau đánh xong, đám người gầm nhẹ rút ra chủy thủ, đoản đao, côn thép, hướng phía vừa mới tiếng s·ú·n·g truyền đến phương vị vây quanh đi qua.

Cái thứ nhất xông lên phía trước nhất đội viên, vừa mới tới gần khối khu vực kia, liền đột nhiên thân thể dừng lại, một chút treo trên bầu trời mà lên, bị một cái đại thủ bắt lấy đầu, đi lên hất lên.

Hô!

Tên này đội viên đánh lấy bay xoáy ra hai mét, sau đó rơi xuống.

Phốc!

Hắn phần bụng bị một đôi đại thủ tựa như đao nhọn đâm thẳng trong đó.

Đại thủ hướng hai bên xé ra.

Soạt giòn vang âm thanh truyền ra, đội viên này ngay cả kêu thảm cũng chưa kịp phát ra, liền bị sống sờ sờ xé thành hai khối.

Mảng lớn huyết vũ phiêu tán rơi rụng nước bắn, đem chung quanh thân cây cỏ dại bùn đen nhuộm đỏ.

Hỏa diễm hừng hực, tung bay huyết vụ cùng hoả tinh tương hỗn, trong lúc nhất thời thấy chung quanh những người còn lại đều ngây dại.

“Mả mẹ nó ngươi! ! !” Triệu Chính Hoành mới đứng vững, liền nhìn thấy trước mắt một màn này, con mắt lập tức đỏ lên.

Hắn cánh tay phải rút ra sắc bén đoản đao, khom lưng vọt tới trước, dùng cả tay chân, tựa như một cái tốc độ cao nhất đi nhanh chân chính vượn đen, tốc độ cực nhanh vượt qua hơn mười mét, một thanh nhào về phía xé nát dưới tay mình đạo hắc ảnh kia.

Coong! !

Giữa không trung, trong tay hắn đoản đao bị một cái hợp kim bao tay bắt lấy.

Khắc sâu vào hắn tầm mắt, là một cái trọn vẹn cao hơn hai mét, thể tráng như gấu, cánh tay cùng hắn đùi không sai biệt lắm thô khoa trương cự hán.

Cự hán mặc nguyên bộ chống đ·ạ·n đồ bộ, trên mũ giáp tràn đầy mang máu gai nhọn, màu đỏ kính bảo hộ dưới, mơ hồ lộ ra một đôi hưng phấn con ngươi.

“Có chút khí lực.” Thanh âm đối phương trầm thấp, mang theo từng tia từng tia trêu tức cùng tàn nhẫn.

Bành!

Bành!

Bành! !

Lúc này còn lại chung quanh đội viên cũng nhao nhao rống giận nhào lên, dùng đao cùng côn từng cái hung hăng nện ở cự hán trên thân.

Bốn phương tám hướng trọn vẹn sáu người làm thành một đoàn, dùng hết toàn lực chém vào đập xuống tại cự hán trên thân.

Tăng thêm chính diện đánh g·iết Triệu Chính Hoành hết thảy chính là bảy người!

Nhưng…

“Lui! !” Đột nhiên Triệu Chính Hoành sắc mặt kịch biến, về sau quay cuồng nhảy vọt. Tránh đi một đạo vung vẩy xẹt qua hắc thủ.

Nhưng hắn tránh đi, chung quanh sáu người khác nhưng còn xa không có thần kinh của hắn tốc độ phản ứng.

Bành!

Hắc thủ nhanh như thiểm điện, đột nhiên bắn ra, chính giữa yếu hại.

Một người tại chỗ đầu bị nện nát.

Những người còn lại thì ý đồ tản ra chạy trốn, nhưng lại bị cự hán một phát bắt được hai người cánh tay, tiện tay hất lên.

Hai người đằng không mà lên, đánh lấy xoáy vừa vặn đập trúng hai cái muốn chạy đội viên.

Bốn người cuồn cuộn lấy trùng điệp ngã nhào trên đất, lại nổi lên không có khả năng.

Cuối cùng hai người may mắn kéo dài khoảng cách, còn chưa kịp may mắn, liền nhìn thấy cự hán một bả nhấc lên trên mặt đất một khối to bằng cái thớt tảng đá, tuột tay một đập.

Bành bành!

Hai tiếng trầm đục về sau, hai người bị một khối đá liên tiếp đập trúng, nửa người trên trùng điệp cùng một chỗ, lồng ngực sụp đổ, dán trên cành cây bị đè ép thành một đám thịt băm.

“Dùng tạc đ·ạ·n!” Triệu Chính Hoành lúc này đã vô cùng phẫn nộ, ngắn ngủi nửa phút không đến, hắn một nửa thành viên tổ chức cũng chỉ còn lại có mấy người.

Lúc này nhô ra mạch máu trải rộng hắn mặt mũi tràn đầy.

Mang theo còn lại mấy người, bọn hắn cấp tốc phân tán, xuất ra loại xách tay tạc đ·ạ·n liền hướng trước ném.

Nhưng từng cái ném ra tạc đ·ạ·n còn chưa rơi xuống đất, trong con mắt của bọn họ liền đã mất đi cự hán bóng dáng.

Triệu Chính Hoành bỗng nhiên quay đầu, nhìn thấy một đạo bóng đen khổng lồ đã cách chính mình chỉ có ba mét không đến.

Bóng đen hai tay mở ra, có chút vọt lên, bày ra một bộ tựa như Tiên Hạc giương cánh quái dị tư thái.

Nhìn thấy tư thái này, Triệu Chính Hoành trong đầu như thiểm điện xẹt qua một cái tên.

‘Vịnh Hạc Quyền! ! Thiết Sí Phân Không? ? !’

Chương 067: Chấm dứt (1)

Chương 067: Chấm dứt (1)

Xùy! !

Một cây đại thụ thân cây thêm ra sáu đạo thật sâu vết cào, thân cây bị cắt ra hơn phân nửa, đến mức cây cối mất đi cân bằng, hướng mặt bên ngã lệch.

Bành!

Đại thụ sụp đổ.

Thân cây hai bên phân biệt đứng một bóng người.

Bên trái là cự hán màu đen, toàn thân nặng nề chống đ·ạ·n đồ bộ không hư hại chút nào. Chính là mới vừa rồi tập kích hoàn thành Đồ Tể Từ Phàm. Hắn lẳng lặng đứng đấy, hai tay nắm chặt lại hợp kim bao tay, vứt bỏ bao tay trên mũi nhọn máu, phát ra hưởng thụ cười nhẹ.

Bên phải là nửa quỳ trên mặt đất Triệu Chính Hoành.

Hắn một đầu cánh tay dặt dẹo treo ở trên vai, đã không thể động đậy. Bên miệng gương mặt liên đới khóe miệng, nhiều hơn ba đạo sắc bén miệng máu.

Huyết thủy thuận cái cằm của hắn một chút xíu hướng xuống giọt.

Còn không chỉ như vậy, bên người của hắn trên mặt đất, hai cái thân thể bị cắt thành mấy khối đội viên t·hi t·hể, chính đồng dạng tuôn ra đại lượng huyết thủy, đem mặt đất nhuộm đỏ.

Oanh!

Vừa mới ném ra tạc đ·ạ·n nổ tung đinh tai nhức óc tiếng vang, cũng dẫn phát càng lớn rừng rậm hoả hoạn.

“Đồ Tể… Ta hiện tại từ bỏ, có thể thả ta đi sao?” Triệu Chính Hoành từ từ đứng người lên, nháy rơi trong mắt huyết thủy, gấp chằm chằm đối diện.

“Cái này liền muốn nhìn cố chủ nói thế nào.” Từ Phàm sờ lên cái cằm, quay đầu nhìn về phía cách đó không xa sơn động.

Ngay tại một cái chớp mắt này, Triệu Chính Hoành trong tay như thiểm điện thêm ra một cây s·ú·n·g lục, nhắm ngay phía trước bắn một phát.

Bành!

Tiếng s·ú·n·g vang lên trong nháy mắt, Từ Phàm lồng ngực một chút nổ tung một đám lửa, bạo tạc hỏa diễm xung kích để hắn hơi chao đảo một cái, ánh mắt cũng bị che chắn.

Bành!

Tiếp theo là thương thứ hai.

Từ Phàm hai tay nâng lên, ngăn tại trước ngực, nhưng vẫn là đánh giá thấp lần này đ·ạ·n uy lực.

Viên đ·ạ·n thứ hai là đ·ạ·n xuyên giáp!

Đ·ạ·n xuyên thấu bao tay kim loại ngoại tầng, vào ngực chống đ·ạ·n tấm hợp kim, đem tấm hợp kim đâm đến hướng lõm vào trong hãm.

Nhưng hết thảy cũng vẻn vẹn như thế.

Từ Phàm cấp tốc thả tay xuống, lại hướng phía trước nhìn, trong tầm mắt đã không có Triệu Chính Hoành bóng dáng.

“Anas!” Hắn lông mày cau lại, trầm thấp hỏi thăm.

“Mười giờ phương hướng.” Trong tai nghe truyền ra rất nhỏ giọng nữ.

Từ Phàm đang muốn đuổi theo.

“Chờ một chút, không cần.” Anas thanh âm lại lần nữa truyền đến.

“Làm sao?”

“Có người ngăn lại hắn.”

*

*

*

Đại hỏa biên giới, hồng quang chập chờn, khói đặc cuồn cuộn.

Triệu Chính Hoành thất tha thất thểu hướng nơi xa phi nước đại bỏ trốn lấy, trên mặt hắn v·ết t·hương đã tạm thời cầm máu, nhưng tay phải gãy xương thêm bả vai bị trật, ảnh hưởng nghiêm trọng tình trạng của hắn.

Thừa dịp đánh lén xạ kích Từ Phàm đứng không, hắn rốt cuộc tìm được thoát đi tốt nhất thời cơ.

Một đường chạy trốn đi ra, hắn hồi tưởng lại từng c·ái c·hết thảm hiện trường thủ hạ, trong lòng cỗ kia lửa giận điên cuồng cũng càng phát ra đem hắn lý trí đốt cháy đến nóng hổi cháy đen.

‘Từ Phàm… Lão tử nhất định phải g·iết c·hết ngươi! ! G·i·ế·t c·hết ngươi! ! !’

“A a a a! ! !” Hắn mắt đầy tơ máu, thấp giọng cuồng hống lấy, dùng sức, dốc hết toàn lực hướng phía trước phi nước đại.

Phốc!

Đột nhiên bước chân hắn ngừng một lát, đi phía trái né tránh lăn mình một cái giảm lực, xoay người đứng lên, nhìn về phía trước đi.

Ngay phía trước trong rừng, chẳng biết lúc nào đứng một cái khôi ngô bóng đen.

Đối phương mặc nguyên bộ tựa như áo giáp màu đen chống đ·ạ·n đồ bộ, hai chân tráng kiện như gốc cây, dáng người so với vừa rồi Từ Phàm, chỉ là hơi nhỏ một vòng. Nhưng có thể nhìn ra, đây là đồ bộ quá dày, mà không phải dáng người quá cường tráng.

“Ngươi nhìn qua b·ị t·hương rất nặng.” Vu Hoành nói, ” máu cũng chảy rất nhiều, hẳn là rất suy yếu đi?”

“… . Ngươi là ai?” Triệu Chính Hoành nhịn đau cùng càng ngày càng nặng mất máu dẫn đến rã rời, chăm chú nhìn đối phương.

“Ta là một cái thi nhân.” Vu Hoành thuận miệng bịa chuyện.

“Ngẫu nhiên đi ngang qua nơi này, nhìn thấy ngươi thương đến rất nặng, cảm thấy ngươi khả năng cần trợ giúp.”

“… . .” Triệu Chính Hoành im lặng, cảm thấy mình gặp bệnh tâm thần.

Bỗng nhiên hắn cảm giác thanh âm của đối phương có chút quen tai, hình thể cũng có chút nhìn quen mắt, hắn trí nhớ luôn luôn rất tốt, lúc này mặt đối mặt đứng đấy, đầu một hồi nhớ lại đến, lập tức nhớ tới thứ gì.

“Là ngươi! ?”

“Ừm?” Vu Hoành không nghĩ tới bị đối phương nhận ra, đang muốn nói chuyện, đột nhiên thấy hoa mắt, đối phương một cái bước xa thế mà chớp mắt vượt qua mấy mét khoảng cách, vọt tới trước người hắn.

Bạch!

Một đạo màu bạc mũi đao hung hăng đâm vào Vu Hoành phần bụng, nhưng mũi đao bị bên trong tấm hợp kim ngăn trở, đi phía trái trượt đi, mang đối phương cổ tay uốn éo, mất đi cân bằng.

Đúng lúc này, Vu Hoành rút ra sau lưng Lang Nha bổng, hướng xuống một đập.

Cây gậy đập cái không, bị né tránh. Hắn cũng không ngoài ý muốn, lấy thân thủ của hắn cùng tốc độ phản ứng, không bị né tránh mới không bình thường.

Lúc này hắn Lang Nha bổng từ nện biến quét, nghiêng nghiêng đảo qua phía trước một mảnh khu vực hình quạt.

Hô! !

Phá không trong tiếng thét gào, Lang Nha bổng từ Triệu Chính Hoành co lên tới trên thân thể xẹt qua, quét gãy một mảnh nhánh cây.

Lúc này Triệu Chính Hoành thân thể còng xuống thít chặt, tựa như một đoàn bóng.

Né tránh quét ngang về sau, hai cánh tay hắn chống đất, dựng ngược, hai chân trong nháy mắt bay lên không đá hướng Vu Hoành, đá hướng đầu nó.

Cái tư thế này tương đương quái dị, tựa như biểu diễn tạp kỹ, nhưng hắn giày gót gắn thêm kim loại tầng phòng hộ, tăng thêm chân lực lượng lớn xa hơn tay, một khi đá trúng, đủ để đem người xương cốt đá gãy.

Hô.

Đúng lúc này, Vu Hoành không tránh không né, thế mà nguyên địa bất động mặc cho chính mình trán bị đá trúng.

Cùng lúc, Vu Hoành đùi phải thiểm điện hướng phía trước đá một cái.

Đê đoạn quét chân! !

Đúng là hắn luyện thật lâu một chiêu —— đê đoạn quét chân.

Bành! ! !

Hai người cơ hồ là đồng thời đá trúng đối phương.

Triệu Chính Hoành lồng ngực bị đá, thân thể một chút bay ra ngoài, hung hăng đâm vào trên cành cây, lăn xuống địa, tại chỗ phun ra một ngụm máu.

Vu Hoành đứng tại chỗ, mặt bị đá trúng, lại chỉ là đứng tại chỗ lung lay, sau đó lắc đầu, đứng vững thân thể, lông tóc không tổn hao gì.

Không, cũng không phải hoàn toàn không tổn hao gì, tối thiểu hắn trên kính bảo hộ nhiều hơn hai đạo vết rạn vết lõm.

Phốc phốc phốc phốc.

Hắn sải bước hướng phía trước đi đến, tới gần đối phương, đưa tay chụp vào đối phương.

Bỗng nhiên.

Bành!

Một tiếng s·ú·n·g vang khoảng cách gần nổ tung.

Vu Hoành thân thể dừng lại, lồng ngực nổ tung một ánh lửa, là đ·ạ·n bạo tạc!

Ngay sau đó ánh lửa đằng sau, lại là một tiếng s·ú·n·g vang.

Bành.

Đ·ạ·n xuyên giáp ở trước mặt đánh vào Vu Hoành trên mũ giáp, nhưng điều này có thể đánh xuyên qua mỏng thép tấm đ·ạ·n, rơi vào 25 li dày nặng nề hợp kim trên mũ giáp, trừ đánh ra một cái cái hố nhỏ bên ngoài, lại không hắn dùng.

Vu Hoành bị hai tiếng s·ú·n·g vang giật mình kêu lên, phát hiện ánh lửa tán đi sau chính mình không có việc gì, hắn lúc này thẹn quá hoá giận, xông đi lên chính là một cước.

Một cước này nén giận mà phát, nội khí bộc phát.

Bành! !

Chính giữa Triệu Chính Hoành tay cầm s·ú·n·g cánh tay.

Cánh tay răng rắc một chút bẻ gãy, về sau đâm vào trên cành cây, huyết nhục văng tung tóe.

Triệu Chính Hoành lúc này đã mất máu quá độ, toàn thân vô lực, cái này hai phát cơ hồ là sau cùng giãy dụa.

“Nếu không phải lão tử… Trọng thương… .” Hắn hữu khí vô lực rống giận.

“Nếu không phải ngươi trọng thương, ngươi cho rằng ngươi có thể nhìn thấy ta? ?” Vu Hoành lẽ thẳng khí hùng đánh gãy hắn. Bỗng nhiên lại là một cước, đá vào hắn sớm gãy mất trên tay kia.

Triệu Chính Hoành đã suy yếu vô lực, mất máu quá nhiều, con mắt hoa mắt. Bị đá đến bị chống đỡ tại trên cành cây, vô lực phản kháng.

Vừa mới một vòng phản kháng đã hao hết hắn khí lực sau cùng.

Nhưng coi như hắn dạng này, đối phương vẫn là không có buông tha hắn. Đá chân lại là hai lần, đem hắn hai chân cũng đá gãy.

Triệu Chính Hoành kêu thảm, ngã xuống đất, không còn phản kháng khí lực.

Hắn chỉ có thể thống khổ lệch qua trên đồng cỏ kêu rên. Tùy ý chính mình v·ết t·hương máu chảy ra ngoài.

Nhưng Vu Hoành vẫn không có buông tha hắn, đối với hắn chính là một trận đá lung tung.

Phanh phanh phanh phanh! !

Lúc này thì là phát tiết thức thích pháp, đối với bụng đầu cánh tay chân, tất cả lộ ra ngoài địa phương đều bị đá một lần.

Một bên đá Vu Hoành trong miệng còn vừa mắng, gia hỏa này nhiều lần để hắn lo lắng hãi hùng, còn phí hết khí lực lớn khắp nơi bố trí cảnh giới công trình, liên tục mấy lần đánh lén mai phục tập kích.

Hắn đã sớm góp nhặt một bụng lửa, lúc này rốt cục có địa phương phát tiết ra ngoài.

Hành hung một trận sau.

“Tốt tốt, phát tiết một chút là được rồi, g·iết c·hết liền cái gì đều không rõ ràng.”

Vu Hoành còn muốn lại đánh, mặt bên trong rừng rốt cục truyền ra Lý Nhuận Sơn thanh âm.

Hắn thở hổn hển câu chửi thề, lui ra phía sau một bước, nhìn xem đã thành bùn nhão Triệu Chính Hoành.

“Được, vừa vặn ta nghỉ ngơi một chút.”

“…” Lý Nhuận Sơn im lặng, hắn bị gọi tới làm tiểu tử này bảo hiểm, bảo vệ nó xuất thủ cùng cái này chạy trốn gia hỏa đối luyện, không nghĩ tới thắng bại được chia nhanh như vậy, mới mấy lần liền thành công đánh tan đối phương.

Thu hồi trong tay ná cao su, Lý Nhuận Sơn nhìn một chút Vu Hoành thân này trang bị.

“Tốt, người giải quyết, ta đến thẩm vấn dưới, nhìn còn có hay không lọt lưới.”

“Tốt a.” Vu Hoành ngồi xổm người xuống, một thanh nắm chặt lên Triệu Chính Hoành đầu, lung lay, xác định gia hỏa này thật sắp không được, mới đem người vứt xuống, quay người để Lý Nhuận Sơn tới.

So với hắn, lão Lý thủ đoạn coi như nhiều rất nhiều.

Hắn đi tới một bên đi, kiểm tra trên người có không có thụ thương, sau đó đứng ở cây mặt sau chờ lão Lý.

Không bao lâu, lão Lý vỗ tay đi tới.

“Thành, hỏi rõ ràng.” Hắn cười tủm tỉm nói, “Gia hỏa này chính là Triệu Chính Hoành, một mực bởi vì Đại Huy Thạch kỹ thuật muốn bắt ngươi, liên tục ba lần người đều là hắn phái tới. Trước kia là phụ cận trên trấn quân Liên Hiệp đội trưởng, dưới tay có một nhóm người.”

“Nói cách khác, việc này tính giải quyết?” Vu Hoành trừng mắt nhìn.

“Ừm, n·gười c·hết đèn tắt, gia hỏa này c·hết coi như giải quyết triệt để, việc này kỳ thật rất đơn giản, chính là một cái tiểu đầu mục coi trọng ngươi kỹ thuật, muốn trói đi ngươi, cho nên hắn tìm đến người cả đám đều không có hạ sát thủ.” Lý Nhuận Sơn nói, ” kỳ thật cẩn thận muốn cũng rất bình thường, Đại Huy Thạch kỹ thuật thế lực lớn đều có thể trực tiếp cầm tới tỷ lệ hiệu suất không tệ Cực Quang thành sản lượng hạn ngạch, chỉ có thế lực nhỏ hoặc là giống chúng ta dạng này tán nhân mới có cái nhu cầu này.”

“Thì ra là thế… . Vậy ta về sau còn sẽ có tương tự phiền phức sao?” Vu Hoành hỏi. Hắn biết mình không có khả năng không lộ ít đồ làm trao đổi tài nguyên, chỉ khi nào lộ, chính mình lại biểu hiện không ra đầy đủ võ lực cùng thế lực, tất nhiên sẽ dẫn phát tập kích.

“Cho nên ngươi đến tìm một chút giúp đỡ a.” Lý Nhuận Sơn cười nói.

“Tiếp đó, chính là đàm luận thù lao. Ngươi đáp ứng lộ phí cùng Lam Kình đồ bộ thăng cấp.”

“Đồ vật cho ta liền tốt, ta trước kiểm tra xuống, sau đó cùng bọn hắn câu thông, nhìn xem muốn làm sao thăng cấp.” Vu Hoành thở phào một cái, sự tình giải quyết liền tốt.

Sau đó kịp thời thiện hậu.

Rất nhanh, nửa giờ sau.

Lý Nhuận Sơn, Vu Hoành, Đồ Tể Từ Phàm hai người, đều cùng một chỗ tụ tập đến bưu cục thạch ốc trước cửa.

“Đây chính là cố chủ?” Từ Phàm quan sát tỉ mỉ lấy đứng đối diện to con.

Đối phương nhìn kỹ, kỳ thật khổ người không lớn, chính là mặc đồ bộ có chút quá dày đặc, tăng thêm mũ giáp cũng dày, liền chỉnh thể lộ ra rất cao rất lớn.

Hắn chú ý tới đối phương mũ giáp cùng ngực đều có vết đ·ạ·n, còn có hỏa thiêu vết tích, nhưng nó đồ bộ trên thế mà chỉ có rất nhỏ thương tổn vết tích.

Cái này phòng hộ cường độ… . Có chút mạnh a…

Từ Phàm trong lòng nắm chắc.

Đối phương biết hắn là Lam Kình đồ bộ, còn dám tiếp, rất hiển nhiên có có chút tài năng, không nói những cái khác, chính là cái này một thân chưa thấy qua đồ bộ, liền không thể so với hoàn toàn mới Lam Kình bộ kém.

Chương 068: Chấm dứt (2) (đêm nay rạng sáng lên giá, cầu đặt mua rồi)

Chương 068: Chấm dứt (2) (đêm nay rạng sáng lên giá, cầu đặt mua rồi)

“Ta chính là tuyên bố nhiệm vụ người, hai vị gọi ta Vu Hoành liền tốt.” Vu Hoành rất hữu hảo hướng Từ Phàm gật gật đầu.

“Nhiệm vụ thù lao nói thế nào?” Từ Phàm trực tiếp hỏi.

“Ta cần kiểm tra xuống, sau đó xác định nhu cầu của các ngươi, cuối cùng đã định tài liệu cần thiết, sau đó chữa trị. Đây là tiêu chuẩn quá trình, không có vấn đề a?” Vu Hoành trả lời.

Có hắc ấn tại, hắn căn bản không lo lắng có thể hay không tu, chỉ để ý chữa trị thời gian dài ngắn.

“Cái này không có vấn đề.” Từ Phàm gật đầu, “Bất quá ta chỉ có thể ở nơi này dừng lại thời gian nửa tháng. Nửa tháng có thể sửa chữa tốt sao?”

“Trước kiểm tra.” Vu Hoành cường điệu.

Từ Phàm mắt nhìn Lý Nhuận Sơn, đối phương hướng hắn gật gật đầu, lúc này lựa chọn tin tưởng lão Lý danh tiếng.

Lão Lý người này đen về đen, nhưng tín dự không lời nói.

Lúc này, hắn bắt lấy chính mình một cái bao tay, bắt đầu từng kiện cởi xuống trên thân đồ bộ.

Không bao lâu, một cái khôi ngô cường tráng hơn hai mét đầu trọc cự hán, liền xuất hiện tại mấy người trước mặt.

Cự hán mặt mũi tràn đầy thuốc màu, trên chóp mũi có một cái miệng máu, hiển nhiên là vừa mới b·ị t·hương.

“Chủ yếu cần chữa trị địa phương là mũ giáp bộ mặt, nếu như có thể, ta hi vọng đem điểm ấy cường hóa dưới. Mặt khác sau lưng vị trí cũng có tổn hại, là trước kia bị đ·ạ·n xuyên giáp đánh, bên trái đầu gối có lõm, là trước kia g·iết một cái gã rất phiền toái b·ị t·hương.”

“Đồng Tượng Chris?” Lý Nhuận Sơn thuận miệng hỏi.

“Ừm, tên kia lực lượng cùng ta không sai biệt lắm, đồ bộ cũng rất toàn diện, hai ta đấu hơn ba giờ mới phân ra sinh tử.” Từ Phàm gật đầu.

“Hiểu rõ. Ta cần công cụ chuyên môn ước định, đồ bộ này ta mang về, trước để ở nơi này, đằng sau đại khái sau một giờ cho ngươi tin chính xác. Có vấn đề sao?” Vu Hoành thu hồi đồ bộ bộ kiện, đem nó toàn bộ chồng lên nhau.

“Không có vấn đề.” Từ Phàm gật đầu, một chút cũng nhìn không ra bạo ngược tính tình. Có lẽ cái gọi là bạo ngược chỉ là đặc biệt thời điểm mới có thể bộc phát.

“Chỗ ở của ta các ngươi đều biết, sau một giờ đến ta chỗ ở.” Vu Hoành đơn giản nói.

“Đi.”

Rất nhanh, Vu Hoành cùng mấy người tách ra, ôm trang bị hướng sơn động phòng an toàn trở về.

Ôm thời gian, hắn liền bắt đầu trong lòng mặc niệm, hỏi thăm hắc ấn cường hóa cần bao nhiêu thời gian.

Hắc ấn không có khả năng chữa trị không phải chính mình cường hóa hợp thành vật phẩm, nhưng Vu Hoành có thể lấy cái xảo, đối với một kiện đồ vật tiến hành vi lượng cường hóa hợp thành, cứ như vậy liền có thể lợi dụng sau khi cường hóa tự động chữa trị công năng, đạt tới mục đích.

Lần tiếp theo lại cần chữa trị, liền có thể trực tiếp lợi dụng hắc ấn khôi phục.

Năng lực này, tại hắn quy hoạch bên trong, là rất trọng yếu chèo chống mình tại nơi này cái thế đạo đặt chân bảo hộ.

Có chữa trị cao cấp trang bị năng lực, là hắn có thể rất dễ dàng giao dịch đến phong phú các loại tài nguyên tin tức.

Kế tiếp, hắn duy nhất thiếu hụt, cũng chỉ có… . Như Lý Nhuận Sơn nói tới, bảo vệ mình lực lượng.

Mang theo Lam Kình bộ trở lại sơn động, Vu Hoành đem nó bình phục đặt ở mặt đất, sau đó đi ra ngoài, đem trong viện chất đống một đống chiến lợi phẩm lật ra đến, từ đó tìm một thanh dài bằng cánh tay kim loại khảm đao.

Dẫn theo khảm đao trở về phòng, hắn đem khảm đao cùng Lam Kình bộ phóng tới cùng một chỗ, dự định lợi dụng khảm đao vật liệu dung nhập Lam Kình bộ, làm cường hóa vật liệu.

Vừa mới hắn trên đường trở về liền đã khảo thí ra, chữa trị cường hóa Lam Kình bộ, nếu như chỉ là rất nhỏ cường hóa một chút xíu, chỉ tuyển chọn dưới nhất hạn yếu ớt nhất cường hóa.

Cần một giờ ra mặt.

Lúc này tăng lên vật liệu dựa theo Từ Phàm yêu cầu, cường hóa bộ mặt mặt nạ.

Hắn lại lần nữa đưa tay đặt tại Lam Kình mặc lên.

‘Cường hóa Lam Kình đồ bộ, phương hướng: Mức độ thấp nhất cường hóa mặt nạ cường độ.’

Rất nhanh, hắc tuyến lóe lên, phản hồi tiếng vang lên.

‘Phải chăng cường hóa Lam Kình đồ bộ?’

Vu Hoành thấy được đồ bộ mặt ngoài hiển hiện đếm ngược: 2 giờ 12 phút.

Hắn gật gật đầu, coi như có thể tiếp nhận.

‘Thời gian mặc dù ngắn, nhưng không có khả năng cứ như vậy biểu hiện cho Từ Phàm bọn hắn nhìn, nhất định phải để bọn hắn biết, ta chữa trị rất vất vả, quá trình rất phức tạp rất phiền phức. Cuối cùng lại thêm chữa trị hiệu quả không tệ, dạng này mới có thể để cho người cảm giác vật siêu chỗ giá trị.’

Vu Hoành rất rõ ràng, rất nhiều người nhìn thấy kết quả rất nhẹ nhàng liền cho ra đến, quá trình rất dễ dàng, sẽ bản năng sinh ra cảm giác không tín nhiệm, cùng mình thua lỗ ảo giác.

‘Ngươi dù sao sửa nhẹ nhàng như vậy, vì cái gì còn muốn thu ta mắc như vậy thù lao? Ngươi có phải hay không tại lừa ta! ?’

Hắn lo lắng chính là Từ Phàm bọn người sinh ra ý nghĩ thế này.

Hợp lý, hợp logic.

Đây mới là Vu Hoành theo đuổi trọng điểm.

Rất nhanh, sau một giờ.

Từ Phàm cùng Anas, cùng đi đến sơn động phòng an toàn trước mặt tảng đá bên ngoài sân nhỏ.

Cách đó không xa đại hỏa còn tại đốt, xem ra trong thời gian ngắn không dừng được.

Hai người đứng tại bên ngoài viện, nhìn xem bên trong xanh um tươi tốt quái dị bụi cỏ.

“Nơi này… . Có chút không đúng…” Anas thấp giọng nói.

“Hồng trị số liệu làm sao có điểm giống Huy Thạch hầm mỏ?”

Nàng thần sắc có chút kinh nghi bất định, hai mắt không ngừng đánh giá trong viện các ngõ ngách.

Nhưng vô luận nàng thấy thế nào, đều nhìn không ra nơi này có cái gì dị thường.

Trừ cỏ hay là cỏ, không có cái gì mặt khác bố trí.

Từ Phàm cũng phát hiện, hắn trước kia tiếp nhận cao nồng độ Huy Thạch bức xạ lúc, thân thể sinh ra đối với hồng trị đặc thù cảm ứng, chỉ cần bên người hoàn cảnh bên trong hồng trị bức xạ biến động khá lớn, liền sẽ sinh ra đối ứng làn da cảm giác.

Tỉ như hiện tại, hắn đứng tại bên ngoài viện, cũng cảm giác toàn thân tóc gáy dựng đứng, có loại lạnh sưu sưu cảm giác.

“Hẳn là bố trí có Huy Thạch đường vân loại hình, cùng loại Hi Vọng thành tường ngoài kết cấu.” Hắn suy đoán nói.

“Ta không thấy được có cùng loại hoa văn.” Anas lắc đầu, “Nhìn, nhiệm vụ này cố chủ rất có một bộ… Loại bố trí này có thể rất hữu hiệu tránh cho Quỷ Ảnh ngày đêm q·uấy r·ối. Từ đó thu hoạch được tương đối yên ổn hoàn cảnh sinh hoạt.”

“Vu Hoành… Cái tên này trước kia chưa từng nghe nói qua, nếu như lần này có thể thành công sửa chữa tốt, vậy sau này chúng ta khả năng liền muốn cùng hắn trường kỳ giao thiệp.” Từ Phàm nói. Dù sao loại cấp bậc này trang bị sửa chữa không phải người bình thường có thể làm được.

“Ừm.” Anas gật đầu.

Hai người hơi lại đợi vài phút, rất nhanh, sơn động cửa gỗ mở ra.

Một đạo khôi ngô bóng người từ từ đi tới. Đồng dạng là vừa rồi bộ kia toàn thân nặng nề đồ bộ, nhưng lúc này đồ bộ bên trên rất nhỏ vết lõm vết đ·ạ·n đều biến mất không thấy.

Cái này khiến chú ý tới điểm này Từ Phàm trong lòng nhất định, càng phát tin tưởng đối phương thật có thể chữa trị tốt Lam Kình bộ.

Ba người rất nhanh tại bên ngoài viện gặp mặt, trong sân hồng trị giá trị âm bây giờ đã lên hơn một trăm, khắp nơi đều là Huy Thạch Thảo, căn bản không thích hợp nói chuyện với nhau.

“Hai vị đợi lâu, ta bên này chữa trị thời gian tính ra đi ra, đại khái cần một tuần, vật liệu ta chỗ này có chút, không phải nguyên phối chất liệu, nhưng chữa trị đi ra hiệu quả không kém nhiều. Liền nhìn các ngươi có thể tiếp nhận sao?” Vu Hoành chân thành nói.

“Một tuần! ?” Từ Phàm sững sờ, cúi đầu nhìn một chút đồng dạng sửng sốt Anas.

“Thật, chỉ cần một tuần?” Hắn lặp lại hỏi.

“Đương nhiên. Một tuần cam đoan chữa trị tốt!” Vu Hoành tràn ngập tự tin nói.

“… Có thể sửa chữa tốt, hiệu quả chỉ cần không sai biệt lắm, ta không có vấn đề!” Từ Phàm quả quyết nói, hắn kỳ thật vẫn là có chút không dám tin tưởng.

Hắn đi rất nhiều quân giới chỗ nghe qua, trừ ra Cực Quang thành cùng Ngân Tháp cần hai tuần bên ngoài, còn lại đều ít nhất phải ba tháng.

Nếu không phải mặt nạ tổn hại quá ảnh hưởng thực chiến, hắn nhiều khi đều muốn chấp nhận dùng được rồi.

“Thời gian ngắn, là bởi vì ta chỗ này không có cái gì quá trình thủ tục loại hình không quan hệ việc vặt vãnh. Toàn bộ tinh thần đâm vào phía trên giúp các ngươi chữa trị, cho nên nhanh.” Vu Hoành xem xét hai người biểu hiện, lập tức biết mình thời gian nói ngắn, lập tức bổ sung giải thích.

“Có thể hiểu được.” Anas nói tiếp, “Vậy thì tốt, chúng ta một tuần sau tới lấy, vừa vặn nhiệm vụ này kết thúc, chính mình cho mình thả vài ngày nghỉ.”

“Cũng tốt.” Vu Hoành gật đầu, “Đúng rồi, các ngươi có nghĩ tới hay không, tìm một chỗ định cư lại.”

Hắn cảm thấy hai người này điểm võ lực rất cao, rất có cảm giác an toàn, cho nên dự định thử một chút ý.

Nghe Lý Nhuận Sơn nói, hai người này bây giờ thuộc về một chỗ ở một thời gian ngắn, lái xe không ngừng lưu động lính đánh thuê.

“Muốn ngược lại là nghĩ tới, bất quá bây giờ đầu năm nay, càng nhiều người, mặc dù tạm thời càng an toàn, thế nhưng càng hấp dẫn Huyết Triều Quỷ Ảnh. Phiền phức nhiều lắm.” Anas bất đắc dĩ nói, nàng đánh giá trước mắt Vu Hoành, đột nhiên cười cười.

“Cho cái đề nghị, nếu như ngươi muốn thuê trường kỳ bảo tiêu, tốt nhất trước cam đoan có thể cung cấp ổn định nguồn nước đồ ăn nghỉ ngơi hoàn cảnh, những này điều kiện cơ bản

bảo đảm, tự nhiên sẽ có người tạo điều kiện cho ngươi chọn lựa.”

Hiển nhiên nàng nhìn ra Vu Hoành ý nghĩ.

“Tốt đề nghị.” Vu Hoành gật đầu, tiếp nhận đối phương nhắc nhở.

Xác thực như vậy, hắn hiện tại ngay cả ổn định nguồn nước đều cung cấp không được, người ta thực lực mạnh hảo thủ dựa vào cái gì phải bỏ qua cái gì cũng có Hi Vọng thành, chạy tới cùng hắn sát bên ở?

Người ta ở trong thành có ăn có uống an toàn chìm vào giấc ngủ, còn có thể không có việc gì tiêu khiển một chút uống chút rượu đến điểm đặc thù phục vụ, so với dã ngoại hoang vu này tắm rửa đều không được khoái hoạt nhiều.

Rất nhanh, song phương ước định thời gian địa điểm, Vu Hoành cấp ra một mảnh Huy Thạch Thảo lá cây, làm tín vật, giao cho đối phương, đến lúc đó nếu như mình bản nhân tới hay không, liền cầm lấy cái này có thể tìm người thay thế lấy.

Huy Thạch Thảo nơi khác không có, nhổ sau mất đi sinh mệnh lực, rất nhanh liền không có Huy Thạch bức xạ, là độc thuộc về Vu Hoành độc nhất vô nhị tín vật.

Từ Phàm cùng Anas rất nhanh rời đi.

Vu Hoành lại đi gặp một chuyến Lý Nhuận Sơn.

“Lần này đa tạ ngươi phụ trợ.” Hai người ở trong sân tân mộc trên ghế ngồi xuống.

“Lấy người tiền tài nha, về sau chuyện như vậy nhiều đến điểm, ta không để ý.” Lý Nhuận Sơn hay là bộ kia cười tủm tỉm sắc mặt.

“Vậy được, thù lao ta mang đến.” Vu Hoành đem chính mình từ chiến lợi phẩm bên trong vơ vét đến bộ phận đồng bạc, tăng thêm tự mình làm một chồng phù trận, cùng một chỗ toàn bộ giao cho Lý Nhuận Sơn.

Mặc dù chỉ là môi giới, nhưng không cho điểm chỗ tốt, nhưng liền không có lần sau. Đối với Lý Nhuận Sơn nắm giữ thuê con đường, còn có bưu cục tiếp tế, Vu Hoành hay là rất xem trọng.

“Khách khí, quá khách khí.” Lý Nhuận Sơn cấp tốc đem đồ vật nhận lấy thu vào phòng ở. Sau đó lại đi ra lúc, khuôn mặt cũng biến thành càng thêm nhu hòa.

“Nhiệm vụ hoàn thành, nhưng vì để tránh cho lại xuất hiện lần sau cùng loại sự kiện, ta xác thực có dự định trường kỳ thuê hảo thủ bảo vệ mình.” Vu Hoành đơn giản nói, “Nhưng là bọn ta nơi này, điều kiện khách quan lão Lý ngươi cũng biết, cho nên chúng ta trước được giải quyết thuỷ điện ăn vấn đề. Mới có thể hấp dẫn người thường trú, không phải vậy người ta tất nhiên sẽ lựa chọn điều kiện tốt rất nhiều Hi Vọng thành. Ngươi nói đúng a?”

“Là lý này.” Lý Nhuận Sơn gật đầu, hắn thấy, Vu Hoành lăng đầu thanh này, đã từ lúc mới bắt đầu cái gì thường thức cũng đều không hiểu, đến bây giờ từ từ có một chút bộ dáng.

“Cho nên, ta muốn hỏi hỏi, bưu cục bên này có cái gì có thể giải quyết nước cung ứng biện pháp? Ta trước đó dự định đào giếng, phát hiện đào xuống đi đến nhất định chiều sâu, tất cả đều là hắc trùng… .” Vu Hoành thở dài.

“Dưới mặt đất nước khẳng định không được.” Lý Nhuận Sơn cười lắc đầu, đưa tay về sau một đám, một cái tay nhỏ cấp tốc cho hắn đưa lên một điếu thuốc, giúp hắn nhóm lửa.

Sau đó hắn mới thu hồi tay, đem khói nhét vào trong miệng mỹ mỹ hút miệng.

“Hi Vọng thành rất nhiều đều dựa vào dòng sông hải dương tu kiến, ngươi biện pháp duy nhất, chính là chuyển di chỗ ở, thay cái tới gần dòng sông địa phương thuận tiện lấy nước. Nhưng ngươi cũng muốn chú ý, dòng suối giang hà, cũng không phải nơi an toàn gì. Trên mặt đất có Huyết Triều hắc trùng, trong sông thế nhưng là cũng có ngang nhau thậm chí nguy hiểm hơn đồ vật… .”

“… .” Vu Hoành im lặng gật đầu.

Nước mưa có độc, cần đa trọng loại bỏ đun sôi dùng ăn, còn chưa đủ ổn định.

Hiện tại xem ra, hy vọng duy nhất chính là sông Lưu Khê chảy. Thế nhưng là cứ như vậy từ bỏ cường hóa nhiều đồ như vậy sơn động phòng an toàn, hắn lại phi thường không cam tâm.

Chương 069: Đội xe (1) (cầu đặt trước lần đầu)

“Trừ ra nước, còn có Quỷ Ảnh thời khắc q·uấy r·ối, ngươi cần người vì chế tạo một cái Huy Thạch c·ách l·y hoàn cảnh. Còn có ăn, cây nấm con gián thằn lằn đều được có người ổn định sản xuất, Hi Vọng thành thế nhưng là còn có người chuyên môn trồng rau s·ú·c dưỡng s·ú·c· ·v·ậ·t, điều kiện kém nhiều lắm.” Lý Nhuận Sơn lắc đầu nói.

“Điều kiện kém nhiều lắm.” Phía sau hắn nữ nhi Asena cũng không biết lúc nào chạy đến, đứng ở phía sau đi theo gật đầu học lại.

“Cho nên.” Vu Hoành ngắm nữ hài một chút, ánh mắt trở lại Lý Nhuận Sơn trên thân.

“Cho nên ngươi chỉ có thể tìm Hi Vọng thành không tiếp tục chờ được nữa bộ phận kia người.” Lý Nhuận Sơn cười chỉ điểm, “Trước dựa vào bọn họ chống lên một cái cứ điểm nhỏ, bảo đảm nguồn nước đồ ăn sau khi an toàn, mới có thể cân nhắc hấp dẫn hảo thủ trường kỳ định cư.”

“Có đạo lý…” Vu Hoành thở dài.

“Lập tức qua mấy ngày liền sẽ có một nhóm chạy nạn đội ngũ đi ngang qua phụ cận, đều là năng lượng mặt trời tàu điện, chỉ dựa vào thái dương nạp điện, tốc độ rất chậm, trên đường đi khẳng định sẽ có đồ ăn đã ăn xong người. Đội ngũ này là hướng phía Thiên Việt bên kia đi, trên đường đi tìm khắp nơi cứ điểm giao dịch trao đổi ăn uống, đến lúc đó ngươi có thể thử nhìn một chút, có thể hay không thu mấy người.”

Vu Hoành gật đầu, nhưng nghĩ đến chính mình phòng an toàn tình huống, liền trong lòng lắc đầu, hắn hiện tại phòng an toàn căn bản không đủ để thu người, thu lại ở đây? Chẳng lẽ lại cùng hắn trụ cùng nhau, vào sơn động? Hắn tư mật nhiều như vậy, có thể yên tâm?

Cho nên không có cách, hiện tại thời gian còn xa xa không có thành thục, đường chỉ có thể một.

Hắn ngay cả tự cấp tự túc đều làm không được, còn quá sớm quá sớm.

Cùng Lý Nhuận Sơn nói chuyện với nhau về sau, Vu Hoành tách ra, tại trên đường trở về tiện thể đi xem nhìn bác sĩ Hứa, lại phát hiện nàng chỗ địa động đã không có một ai, hoàn toàn yên tĩnh.

Đông đông đông.

Hắn đứng tại chỗ cửa động trước, gõ cửa.

Không có trả lời.

Thả tay xuống, hắn khẽ thở dài một cái, quay người nhìn về phía địa phương khác.

Bốn phía hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có nơi xa còn đang thiêu đốt đại hỏa bốc lên nồng đậm cột khói.

Nguyên bản rừng rậm yên tĩnh, lúc này bị hồng quang hoàn toàn nhuộm đỏ, liền xem như tới gần chạng vạng tối, cũng tựa như giữa trưa giống như sáng tỏ.

Ngay tại hắn đang chuẩn bị rời đi, về chính mình phòng an toàn lúc.

Đông đông đông.

Bỗng nhiên, bác sĩ Hứa trong đ·ộng đ·ất đồng dạng từ nội bộ truyền đến tiếng đập cửa.

Vu Hoành mắt nhìn trong cổ áo tổng thể hồng trị máy kiểm tra, phía trên hồng trị một chút tiêu thăng đến hơn tám mươi.

“Ai tại gõ cửa?” Trong đ·ộng đ·ất truyền ra bác sĩ Hứa thanh âm, cẩn thận từng li từng tí mang theo cẩn thận.

Vu Hoành lại lần nữa nhìn một chút hồng trị trị số, trong lòng thở dài, không lại để ý thanh âm bên trong, trực tiếp rời đi.

Đi vài bước, hắn bỗng nhiên vòng trở lại, xoay người nhặt được tảng đá, tại cửa gỗ trước mặt trên mặt đất, dùng sức khắc hoạ, viết ra một hàng chữ.

‘Chủ nhân đã đi, bên trong có quỷ’ .

Làm xong cái này, hắn mới lại lần nữa đứng dậy.

Vừa vặn địa động chỗ cửa sổ, kéo một nửa trắng màn cửa bên cạnh, đang đứng một cái nữ nhân áo trắng.

Nữ nhân đờ đẫn nhìn xem hắn, xuyên thấu qua cửa sổ, hai mắt ngốc trệ, lẳng lặng đứng ở nơi đó.

Khuôn mặt của nàng hoàn toàn chính là bác sĩ Hứa mặt, chỉ là làn da trắng hơn, lộ ra một cỗ khó tả mục nát cảm giác, tựa như sắp tróc da tường trắng.

Vu Hoành nhìn nàng một cái, quay người bước nhanh rời đi.

Bạch Hà thị.

Một chỗ vứt bỏ trong lễ đường.

Từng dãy chỗ ngồi toàn thân màu đỏ sậm, bao lấy đồ hàng len vỏ ngoài.

Trong đó có chỗ ngồi sụp đổ mất, có còn hoàn hảo nhưng tích đầy bụi.

Mảng lớn màu đỏ chỗ ngồi thành hình quạt, nửa bao quanh phía trước hình chữ nhật bục giảng.

Lúc này trong lễ đường thưa thớt đứng hơn 20 người. Tất cả đều là thân mang đồ rằn ri mang theo mũ giáp chiến thuật áo gi-lê quân Liên Hiệp binh sĩ.

Tất cả binh sĩ phía trước, đang đứng ba cái đồng dạng đồ rằn ri nhưng trên vai tạm biệt loan nguyệt màu bạc sĩ quan.

Ba cái sĩ quan, hai nam một nữ, trong tay riêng phần mình cầm giấy bút, tại ghi chép danh tự.

“Từ Chính Thu.”

“Vương Tuyền.”

“Trương Gia Vĩ.”

“Lưu Vũ.”

Từng cái danh tự từ ba cái sĩ quan trong miệng hô lên, mà bị hô lên danh tự binh sĩ thì phân biệt đi đến đối ứng sĩ quan trước mặt, làm được phân phối tiểu đội thành viên

Theo từng cái danh tự bị hô lên, ba chi đội ngũ cũng càng ngày càng rõ ràng, người cũng càng ngày càng nhiều.

Mà còn lại binh sĩ cũng càng phát ra biến thiếu.

Ước chừng hơn mười phút sau.

“Mã Nhiễm Đông.”

“Từ Đại Vĩ.”

Theo thời gian chuyển dời, hô danh tự tốc độ cũng càng ngày càng chậm.

Cuối cùng.

“Đinh Siêu.”

Theo cái tên này kết thúc, ba cái sĩ quan không tiếp tục tiếp tục hô người.

Nhưng binh sĩ lại không được phân phối xong, còn lại có hai nữ một nam không có bị phân phối rơi.

“Kết thúc rồi à? Làm sao còn có ba người không có chia xong?” Ba sĩ quan bên trong Từ Phi nhíu mày nhìn xem còn lại hai cái đồng cấp.“Ta chỗ này đã đủ quân số.”

“Ta bên này một dạng.” Một bên một cái khác sĩ quan lạnh như băng nói.

“…” Duy nhất nữ tính sĩ quan Tiết Ninh Ninh bất đắc dĩ mắt nhìn hai người.

Nàng có thể hiểu được nhiệm vụ tiểu đội nhất định phải tận lực tinh nhuệ yêu cầu, nhưng nếu như không đem trước mắt những tinh anh này chọn xong mang lên, còn lại người liền không thể không từ tổ một đội tiến vào nhiệm vụ địa khu.

Dạng này không có đội trưởng dẫn đội đội ngũ, tùy tiện tiến vào khu vực nhiệm vụ, gặp được lạ lẫm Quỷ Ảnh thuộc loại hoặc là Huyết Triều quái vật thuộc loại, g·ặp n·ạn khả năng cực lớn.

Cho nên đồng dạng nhiệm vụ trước, dẫn đội đám đội trưởng đều sẽ tận lực đem người đều mang lên phân phối xong.

Nhưng là hiện tại…

Tiết Ninh Ninh nhìn xem trong tay danh sách tư liệu

Còn thừa lại ba người theo thứ tự là Âu Lý, Trần Kiều Sinh, Lâm Y Y.

Ba người này riêng phần mình đều có rất phiền phức thiếu hụt, cứ việc cũng là địa phương đề cử đi lên tinh anh, có mình am hiểu chỗ, nhưng đó là cùng binh lính bình thường so, tại cái này toàn bộ là tinh anh đội ngũ bên trong, ba người liền lộ ra thua chị kém em.

“Lưu đội, còn lại ba người… Ngươi nhìn.” Tiết Ninh Ninh nhíu mày nhìn về phía cao tráng nhất nam tính sĩ quan.

“Tự hành tổ đội đi.” Lưu đội nhìn cũng không nhìn ba người một chút, phối hợp mang theo chính mình đội ngũ rời đi lễ đường.

“Âu Dương.” Ninh Ninh lại hướng một cái khác đồng cấp sĩ quan.

“Ninh Ninh, đừng nhìn ta, ta muốn vì chính mình đội ngũ an toàn phụ trách. Còn có mấy ngày tân tiến hóa chủng loại Ác Ảnh liền lan tràn đến bên này, phụ cận Huyết Triều nồng độ cũng càng ngày càng cao, nhiều người không nhất định đại biểu an toàn hơn, điểm ấy ngươi cũng hiểu.” Đối phương khổ

sở nói, cũng mang theo chính mình đội ngũ lần lượt rời đi lễ đường.

Lúc rời đi từng tia ánh mắt nhao nhao rơi vào ba người còn lại trên thân, rất hiển nhiên, tất cả mọi người nhìn ra ba người này là kém nhất, ba cái thượng cấp ai cũng không muốn.

Tiết Ninh Ninh nhìn xem hai cái rời đi đồng sự, sắc mặt đồng dạng khó xử.

Nàng giơ tay lên, đánh ra chỉ lệnh, để tất cả đội viên xếp hàng, cũng chuẩn bị cùng rời đi.

Có thể rời đi chỉ lệnh đánh một nửa, nàng nhìn thấy cuối cùng ba người kia chờ mong mang theo lo nghĩ ánh mắt, trong lòng cuối cùng mềm nhũn.

"Được rồi, các ngươi cũng tới về chỗ." Nàng hướng phía ba người vẫy tay.

Dù sao nàng mang đội ngũ, dò xét lộ tuyến là trong đó ngắn nhất một đầu, tính an toàn cũng cao nhất, nhiều ba người chỉ cần cẩn thận điểm, nên vấn đề không lớn.

"Đúng!"

Cuối cùng ba người vội vàng nghiêm lớn tiếng đáp lại.

Cà lăm cùng Âu Lý đứng chung một chỗ, nguyên bản bởi vì không được tuyển mà có chút bận tâm sắc mặt, cũng một chút bắt đầu vui vẻ.

"Tuyển. Tuyển chọn, á!" Nàng vui vẻ bắt lấy Âu Lý tay cầm lay động.

"Tốt tốt, biết, đừng đụng ta." Âu Lý không nhịn được vứt bỏ tay của nàng. Nàng căn bản không quan tâm mình tại cái nào đội, chỉ cần có thể về chỗ liền tốt, dù sao nàng tham quân cũng là vì cà lăm, gặp được.

Nguy hiểm chạy trước lại nói, mới sẽ không vì cái gì mệnh lệnh dần độn xông về phía trước.

Một bên người thứ ba Trần Kiều Sinh thì là buồn bã ỉu xìu, sắc mặt trắng bệch, nghe được về chỗ mệnh lệnh ngược lại là có chút nhẹ nhàng thở ra.

Nhìn xem ba người này khác biệt phản ứng, Tiết Ninh Ninh thân là đội trưởng, trong lòng vẫn là hơi lắc đầu.

Ba người này một cái vì tư lợi. Một cái trí lực có vấn đề không biết thao tác các loại thiết bị. Một bộ thân thể suy yếu, thể năng cực kém.

Mặc dù đều có năng khiếu, nhưng thiếu khuyết đều quá mức rõ ràng. Cũng không biết nàng mang lên ba người là đúng hay sai.

“Nước. Nên như thế nào giải quyết?”

Dưới trời chiều núi, đại hỏa còn đang thiêu đốt lấy, nhưng đã so trước đó nhỏ rất nhiều.

Có lẽ là bị tự nhiên vành đai c·ách l·y ngăn chặn, lại có lẽ là cái gì khác không biết nguyên nhân, tóm lại rừng rậm đại hỏa chầm chậm bắt đầu dập tắt.

Trong phòng an toàn, Vu Hoành nhưng như cũ vẫn còn đang suy tư, như thế nào giải quyết nước cung ứng.

Hắn ngồi tại trên ghế gỗ, cầm bút than tại trên ván gỗ bôi bôi vẽ tranh, mặt lộ trầm tư.

‘Hoàn cảnh bây giờ ta cơ bản đã thích ứng, nếu như lại thay đổi đến dòng suối biên giới, hết thảy đều phải lần nữa tới… . Nơi này hết thảy cũng không tốt dời đi qua, chỉ có thể từ bỏ… Lời như vậy tốn thời gian quá lâu…’

Nghĩ tới đây, hắn cầm lấy chén nước ngửa đầu nhấp một hớp, làm trơn yết hầu.

Để ly xuống, hắn nhìn xem chén nước vách trong bám vào từng khỏa giọt nước, thở dài, đem nó bỏ lên trên bàn.

Tiếp tục cầm lấy bút than.

‘Chờ một chút!’ đột nhiên, trong đầu của hắn một chút một tia sáng hiện lên.

Vừa mới cái kia bám vào tại vách chén bên trên từng khỏa giọt nước, tựa hồ đưa tới hắn linh quang lóe lên.

‘Nếu như ta dùng nước trong không khí ngưng kết đi ra làm nguồn nước đâu? ?’

Trong không khí cũng là có nước, cái này bắt nguồn từ bay hơi đi ra các loại hơi nước.

‘Trong không khí độ ẩm cao sẽ còn dẫn đến mốc meo, dẫn đến vi sinh vật sinh sôi, nếu như ta có thể trực tiếp rút ẩm ướt, tách ra không khí nước, dạng này không chỉ có thể cam đoan cơ bản tài nguyên nước cung ứng, còn có thể cam đoan ở lại hoàn cảnh bộ sẽ tuỳ tiện mốc meo ảnh hưởng khỏe mạnh!’

Hắn càng nghĩ cái này càng là có thể thực hiện.

Như vậy, máy hút ẩm làm sao làm?

Hắn nghĩ nghĩ, dự định từ Lý Nhuận Sơn bên kia đội tiếp tế vào tay. Đội tiếp tế lui tới tại từng cái thành thị cứ điểm, chỉ cần có hàng, bọn hắn cơ hồ cái gì đều có thể làm đến. Đương nhiên, giá tiền cũng không ít, mặt khác còn muốn cho lão Lý tên gian thương này một bút tiền hoa hồng.

Cũng may lần thu hoạch này một đống lớn chiến lợi phẩm, thật to mập Vu Hoành một thanh.

Hơn 20 bộ cơ bản trang phục phòng hộ, thêm hơn 20 thanh hết đ·ạ·n s·ú·n·g ngắn, còn có lần lượt vơ vét đi ra đồng bạc hơn 30 khối, đao cụ hơn 20 thanh, mặt khác đồ vật loạn thất bát tao, như kính mắt, bút chì, chìa khoá, đồng hồ bỏ túi, thanh magiê, Huy Thạch thảm, chìa khóa xe, các loại đều có.

Mà Từ Phàm đối với mấy cái này chẳng thèm ngó tới, cũng mang ý nghĩa sửa chữa thăng cấp Lam Kình bộ giá trị vượt xa điểm ấy vật tư đồng bạc.

Lấy lại tinh thần, nghĩ đến chìa khóa xe, Vu Hoành một chút đứng người lên.

“Đám người kia còn mở xe tới dựa theo trước đó đã nói xong, những xe này cũng thuộc về ta mới đúng!” Tâm tình của hắn kích động lên.

Trên xe đồ vật linh kiện coi như nhiều, mà lại một cỗ xe có thể cường hóa thành cái dạng gì, hắn cũng trong lòng rất là chờ mong.

Nghĩ tới đây, hắn quyết định sáng mai trước hết đi tìm xe. Sau đó đi tìm Lý Nhuận Sơn đặt trước máy khử ẩm.

“Nói đến máy khử ẩm, nguồn năng lượng nguồn điện cũng phải sớm chuẩn bị.” Vu Hoành thở dài, cái này đổi tới đổi lui, lại về tới nhất điểm xuất phát, đó chính là nguồn năng lượng, trong tay hắn bộ kia năng lượng mặt trời không đủ dùng a.

‘Được rồi, ngày mai đi trước nhìn xem xe. Nếu như có thể trực tiếp cường hóa xe, biến thành có thể di động phòng an toàn, vấn đề nước nói không chừng liền có thể vận chuyển giải quyết, còn có thể thật to mở rộng ta thăm dò chung quanh di động phạm vi.’

Hắn tiện tay cường hóa một khối Đại Huy Thạch, sau đó bắt đầu hôm nay phần rèn luyện.

Sáng sớm hôm sau.

Vu Hoành dậy thật sớm, trời mới vừa vặn sáng, hắn liền mặc tốt trang bị, đi ra ngoài tìm kiếm Triệu Chính Hoành đám người kia ra xe.

Răng rắc răng rắc tiếng bước chân bên trong, hắn không nhanh không chậm tại vừa mới dập tắt than cốc trong cánh rừng tiến lên.

Chung quanh nhiệt độ vẫn như cũ rất cao, rõ ràng là lạnh nhất sáng sớm, hắn vẫn như cũ cảm giác được cả người giống như thân ở giữa hè, nóng đến nóng lên.

Chương 070: Đội xe (2)

Hơn một giờ sau.

Rừng rậm ở giữa một đầu uốn lượn màu xám ven đường, rậm rạp trong cánh rừng từ từ đi tới một cái vóc người cao lớn bóng người màu đen.

Bóng người mặc nặng nề đen kịt chống đ·ạ·n đồ bộ, mang theo mũ giáp, màu nâu đậm kính bảo hộ trái phải nhìn quanh, xác định không có mặt khác vật sống, mới thuận đường bên cạnh sườn dốc từ từ trượt xuống tới.

Soạt một chút.

Hắn mang xuống đến một mảnh bùn đen lá khô, tựa như cầu trượt một dạng, từ sườn dốc nhẹ nhõm đến đường cái.

Xuống tới đứng vững, vỗ vỗ trên thân bùn lá vụn.

Bóng người ngẩng đầu, rất nhanh liền khóa chặt dừng sát ở ven đường ba chiếc màu xanh sẫm xe Jeep.

"Rốt cuộc tìm được!" Hắn thở dài, trong thanh âm mang theo mừng rỡ.

Lượn quanh phụ cận một vòng lớn vị trí, bỏ ra hơn một giờ thời gian, hắn rốt cuộc tìm được Triệu Chính Hoành một đoàn người lưu tại phụ cận xe cộ.

Bước nhanh đi đến chiếc xe đầu tiên trước.

Hắn quan sát tỉ mỉ chiếc này ngoại hình thô kệch thực dụng Jeep xe q·uân đ·ội.

Xe tựa như lắp lên xếp gỗ, có một lớn một nhỏ hai cái hình hộp chữ nhật kết nối ghép thành.

Khối lập phương lớn là buồng xe, khối vuông nhỏ là đầu xe.

Phía trước hai cái bao hết tơ thép vòng bảo hộ tròn đèn lớn liền cùng mắt cóc một dạng, cực kỳ bắt mắt.

Vu Hoành đi đến vị trí lái một bên, lôi kéo cửa xe, không mở được.

Hắn cúi đầu từ bên ngoài trong túi lấy ra ba thanh chìa khóa xe, tấm chắn hình chìa khóa xe đồng dạng cũng là màu xanh q·uân đ·ội, mặt trên còn có màu bạc ấn ký ngôi sao.

Hắn nắm chìa khóa xe một mặt, dùng sức vừa gảy, lập tức rút ra cái nắp, lộ ra nội bộ màu bạc hình dài mảnh chìa khoá.

“Cùng chìa khóa cửa một dạng, không phải tự động cảm ứng a…” Vu Hoành tại trên cửa xe tìm tới lỗ khóa, cắm vào chìa khoá uốn éo.

Răng rắc.

Cửa xe mở.

“Vận khí không tệ. Thanh thứ nhất liền thử đúng rồi.”

Hắn mắt nhìn trên cổ áo hồng trị màn hình tinh thể lỏng, xác định trị số bình thường, liền thăm dò đi vào tìm kiếm.

Trong xe kết cấu cực kỳ đơn giản.

Bệ điều khiển, chỗ ngồi, khảm vào thức radio, trừ cái đó ra cái gì cũng mất, ngay cả cái điều hoà không khí cũng không có.

Soạt.

Vu Hoành đưa tay kéo ra trần xe, xe này thế mà còn là cái chồng chất trần nhà, trần nhà bên trên là từng đầu hình dài mảnh tấm năng lượng mặt trời.

“Thế mà còn là xe điện, sạc pin năng lượng mặt trời!” Hắn lập tức đại hỉ. Lập tức cũng phát hiện tấm năng lượng mặt trời kết nối với dây điện tiến trong buồng xe.

Tiếp tục ở trong xe lục lọi dưới, rất nhanh, hắn tìm được sạc pin năng lượng mặt trời pin màn hình.

Đó là một cái treo ở vị trí lái bên trái hình tròn đen trắng màn hình tinh thể lỏng, chỉ có lớn chừng hột đào, bị tay lái ngăn trở, rất không đáng chú ý.

Một thanh nắm màn hình tinh thể lỏng nhìn một chút.

“Điện tràn đầy! Cái này lượng điện tuyệt đối so với ta trước đó cái kia lớn hơn nhiều!”

Vu Hoành tâm tình vui vẻ, cấp tốc ngồi vào vị trí lái, thử bên dưới khởi động, tiến lên lui lại tả hữu lừa gạt, cũng không có vấn đề gì, xe tính năng hoàn hảo.

Thế là hắn xuống xe, đưa tay đặt tại trên cửa xe.

Cường hóa xe năng lượng mặt trời, phương hướng: Không gian tăng lớn, phòng hộ toàn diện hoàn thiện cùng tăng lên, độ bền tăng lên.

Ngay từ đầu hắn không dám cường hóa quá nhiều, từ trước đó khảo thí đến xem, thể tích càng lớn, cường hóa cần thiết thời gian càng nhiều.

Cho nên hắn dự định thử trước một chút nhìn, trước không cường hóa, nhìn xem đếm ngược thời gian dài ngắn.

Rất nhanh, hắc tuyến lóe lên, từ hắc ấn bên trong chui vào trong xe.

Một cái tiếng máy móc cấp tốc vang lên.

‘Phải chăng cường hóa xe năng lượng mặt trời?’

Vu Hoành không có đi quản thanh âm, mà là lui ra phía sau một bước, nhìn về phía trên xe nổi lên đếm ngược: 11 ngày 4 giờ 5 phút.

“… Lâu như vậy…” Đầu hắn nón trụ dưới sắc mặt trì trệ.

“Quả nhiên thể tích càng lớn. . Thời gian càng dài…”

Trọn vẹn mười một ngày thời gian không dùng đến hắc ấn, chuyện này với hắn mà nói không phải chuyện tốt.

“Nhưng một cỗ có thể tùy thời di động xe năng lượng mặt trời… Mang một ít cơ bản phòng hộ, phối hợp Huy Thạch thảm, ta liền hoàn toàn có thể ra ngoài thăm dò địa phương khác, mà không phải một mực đợi tại nguyên chỗ bất động.”

Vu Hoành có chút khó khăn.

‘Chờ một chút!’ đột nhiên ánh mắt hắn một trận, ‘Ta muốn thu thập tài liệu gì?’

Tại cái này ăn uống chỉ có thể dựa vào chính mình nuôi dưỡng thu thập thời đại, nguyên địa bất động cùng chạy đến mặt khác nơi xa, đối với hắn khác nhau cũng không lớn.

Duy nhất cần phải đi xa xa địa phương, chính là Huy Thạch quặng mỏ lộ thiên. Nhưng bởi vì hắn chỗ ở đi bộ đi qua quặng mỏ lộ thiên cũng không tốn bao nhiêu thời gian, lái xe ngược lại chậm hơn.

Cho nên… Suy nghĩ kỹ một chút, xe này, giống như đối với hắn trừ vận nước bên ngoài, không có tác dụng gì đồ.

Nghĩ tới đây.

Vu Hoành trong lòng thoáng qua một cái quyết định, hắn cấp tốc tại xe rương phía sau tìm kiếm xuống, lật ra một cái thùng dụng cụ.

Lấy ra công cụ, thuần thục, liền đem trong xe mô-tơ điện năng lượng mặt trời phá hủy xuống tới.

Còn tốt xe năng lượng mặt trời hệ thống phi thường thô ráp, hiển nhiên cải tạo giả căn bản lười nhác quản cái gì mỹ quan giấu tuyến, chỉ cần thực dụng là được.

Cái này cũng thuận tiện Vu Hoành lúc này tháo dỡ.

Hắn động tác cực nhanh, cấp tốc liền đem ba chiếc xe mô-tơ điện năng lượng mặt trời đều phá hủy xuống tới, chồng lên nhau, một chuyến chuyến vận chuyển về phòng an toàn.

Tới tới lui lui, không sai biệt lắm bỏ ra hơn hai giờ, hắn mới toàn bộ chuyển xong.

Trừ cái đó ra, còn từ trên xe phá hủy ba cái đèn chiếu sáng cua xuống tới.

Liên đới cần dây điện, lần này hắn không cần các loại Lý Nhuận Sơn mang hàng, cũng có thể lấy tới đèn điện.

Trở lại trong phòng an toàn, nhìn xem chồng đến tràn đầy phòng ở, Vu Hoành tâm tình thoải mái rất nhiều.

"Cứ như vậy, ta cần dùng xe thời điểm liền đi hiện lắp đặt, không cần dùng xe lúc, người khác cũng mở không đi ba chiếc xe."

Sau đó, hắn tay chân nhanh chóng trong sơn động tìm một chỗ ngóc ngách, đem đèn xe hộp lắp đặt tốt, kết nối dây điện, kết nối lại mô-tơ điện năng lượng mặt trời.

Đùng.

Chốt mở vừa mở.

Lập tức âm u trong sơn động lần thứ nhất có sáng tỏ ánh đèn.

Màu trắng tinh ánh đèn nhu hòa chiếu rọi tại phòng an toàn mỗi một hẻo lánh, cũng chiếu rọi tại Vu Hoành tái nhợt thô ráp khuôn mặt bên trên.

Hắn nhìn xem ánh đèn, trong lòng bỗng nhiên không hiểu dâng lên một tia cảm động.

Cứ như vậy kinh ngạc nhìn ánh đèn một hồi lâu, hắn mới tâm tình thật tốt tọa hạ, hơi nghỉ ngơi dưới, lại đem còn lại tạp vật toàn bộ đem đến nơi hẻo lánh, tiếp tục động lực mười phần đào móc thạch thất thứ hai.

Có ánh đèn chiếu rọi, hắn phảng phất thể lực cũng khá rất nhiều, một hơi làm đến giữa trưa, ăn cơm xong, bắt đầu rèn luyện Trọng Thối Công, hắn tài tình tự bình phục lại.

Bên ngoài ánh nắng càng phát ra ảm đạm, mây đen dầy đặc, dần dần có tiếng sấm.

Vu Hoành mới bắt đầu luyện công không bao lâu, đột nhiên bên ngoài truyền đến một trận xốc xếch tiếng bước chân.

“Cái này… Chính là chỗ này! Ta nhìn thấy cửa!” Có người mừng rỡ kêu to.

Rất nhanh, tiếng bước chân càng ngày càng gần.

“Đến, ta kéo ngươi đi lên.” Một cái tuổi trẻ nữ nhân thanh âm vang lên.

Tiếp theo là hai người lên thềm đá, đứng ở ngoài cửa.

Đông đông đông.

“Có ai không? Có người có ở đây không? Chúng ta là đi ngang qua bên này đội xe đội ngũ, muốn từ ngươi nơi này mua chút Huy Thạch!”

Vu Hoành lông mày cau lại, mắt nhìn phía sau cửa phù trận màu bạc, không có phản ứng, lập tức xác định không phải Ác Ảnh Quỷ Ảnh.

Hắn liên tưởng tới trước đó Lý Nhuận Sơn nói, gần nhất sẽ có chạy nạn đội ngũ đi ngang qua nơi này, để hắn chú ý.

Lúc này liền đến gần đi qua.

Bá.

Kéo ra quan sát cửa sổ tấm che, hắn nhìn thấy bên ngoài gạt ra hai cái bộ dáng tương tự tuổi trẻ nữ hài.

Hai người mặc tương tự màu trắng tay áo dài áo thun, tóc dài đâm thành đuôi ngựa, màu da trắng muốt, bộ dáng xinh đẹp, mắt to cặp mắt đào hoa ngập nước rõ ràng hóa trang.

Hai nữ hài một trước một sau đứng đấy. Phía trước cái kia chóp mũi ngạo nghễ ưỡn lên, bờ môi so một người khác càng nhỏ hơn càng phấn, trước ngực cũng lớn hơn càng sung mãn.

“Chào ngươi chào ngươi.” Nữ hài nhìn thấy quan sát cửa sổ mở ra, vội vàng gạt ra dáng tươi cười.

“Chúng ta muốn đổi điểm Huy Thạch trên đường dùng, ngài chỗ này giá cả bao nhiêu? Có thể tiếp nhận cái gì vật tư?”

“Huy Thạch? Ta chỗ này chỉ bán Đại Huy Thạch, phổ thông Huy Thạch không bán.” Vu Hoành tùy ý nói, phổ thông Huy Thạch hắn khai thác đi ra hao thời hao lực, lợi nhuận quá mỏng, kém xa giữ lại làm vật liệu.

“Vật liệu nói, đồ ăn lương khô đi.” Hắn suy nghĩ một chút trả lời.

Mình bây giờ cái gì cũng không thiếu, ngược lại là lương khô có thể đổi điểm dự trữ lấy.

“Ngạch… Đồ ăn chúng ta cũng chỉ đủ chính mình dùng… Quần áo chăn mền cái gì có thể chứ? Còn có đồ dùng trong nhà nhỏ… Bộ đồ ăn loại hình. .” Nữ hài trả lời.

“Những này đáng giá mấy đồng tiền? Đồng bạc có sao?” Vu Hoành nhíu mày.

“Ngân. . Đồng bạc…” Nữ hài biểu lộ có chút xấu hổ, “Dạng này, chúng ta có thể giúp ngài làm việc, ngài nhìn ngài cần gì việc nặng, chúng ta nhiều người, có thể giúp ngươi làm mau mau.”

“…” Vu Hoành xem như minh bạch, cái này tình cảm chính là một đám quỷ nghèo.

“Van cầu ngươi, giúp đỡ chút, chúng ta tới trước đó lúc đầu coi là nơi này có cái thôn xóm nhỏ, kết quả tới phát hiện. . Người đều đi đến, cũng chỉ thừa các ngươi ba hộ. Chúng ta Huy Thạch cũng sử dụng hết, là thật không có biện pháp… Nếu là ban đêm không có Huy Thạch túi phòng thân, trong xe sẽ c·hết rất nhiều người!”

Nữ hài chắp tay trước ngực, đối với Vu Hoành cầu khẩn.

“Các ngươi hết thảy bao nhiêu người? Mấy chiếc xe?” Vu Hoành hỏi.

“Năm chiếc xe buýt, hết thảy hơn một trăm người…” Nữ hài bất đắc dĩ nói.

“Từ chỗ nào tới?” Vu Hoành tiếp tục hỏi, “Vì cái gì chạy nạn?”

“. . Từ Ngọc Hà bên kia tới, Ngọc Hà thị bên kia… Chúng ta đi thời điểm loạn thành một bầy, c·hết thật nhiều người. . Quân Liên Hiệp phái hai lần trợ giúp q·uân đ·ội ngũ đi qua, đều không dùng… Chúng ta không nhìn thấy hi vọng, chỉ có thể trốn.” Nữ hài thấp giọng nói, nhìn gần cũng có thể phát hiện trong mắt nàng rất nhiều máu tia.

“Tập kích các ngươi là Ác Ảnh? Là Khô Nữ a?” Vu Hoành trong lòng xiết chặt, cấp tốc hỏi.

Đối phương gặp phải phiền phức ngay cả quân Liên Hiệp đều không cách nào, hơn nữa còn là cấp thành phố Hi Vọng thành, cái này có thể cùng trước đó thôn trấn hoàn toàn khác biệt.

Cấp thành phố Hi Vọng thành nhưng so sánh thôn trấn cường đại nhiều lắm. Có thể nói hắn hiện tại có trong thành phố đều có, thậm chí nhiều hơn.

Nếu như ngay cả nội thành đều không phòng được, cái kia mang ý nghĩa hắn khẳng định cũng không phòng được.

“Không phải Khô Nữ… . Là Ngữ Nhân. .” Nữ hài vừa nhắc tới cái tên này, thân thể không tự chủ được toàn thân run lên, phảng phất tại phát run.

Ngữ Nhân… .

Vu Hoành nhớ tới trước đó nghe radio ghi chép qua nguy hiểm đẳng cấp tin tức, trong đó Ác Ảnh bên trong liền có tên Ngữ Nhân, đó là so Khô Nữ nguy hiểm hơn, càng kinh khủng siêu cấp uy h·iếp.

“Nói cho ta biết Ngữ Nhân tin tức cặn kẽ, các ngươi biết đến tất cả chi tiết, tình báo, ta toàn bộ muốn, thù lao ta có thể cho các ngươi hai khối Đại Huy Thạch!” Vu Hoành cấp tốc nói.

Hai nữ hài nghe vậy, thần sắc chấn động, lập tức gật đầu.

“Đúng!”

*

*

Màu xanh lá cây đậm trong biển cây, một đầu màu xám đường cái uốn lượn vẽ hướng phương xa, thẳng đến đường chân trời cuối cùng.

Đường cái ở giữa bên trái, chính ngừng lại hết thảy năm chiếc màu xám trắng xe buýt.

Xe quanh thân đều bao hết dày đặc sắt tây da, cửa sổ xe toàn bộ từ nội bộ đinh thật dày tấm ván gỗ.

"Chính là đội ngũ này à…" Đội xe cách đó không xa, một mảnh màu nâu bụi cỏ về sau, một nam nhân tuổi trẻ núp trên mặt đất, trên người đồ rằn ri cùng chung quanh hòa làm một thể, trên đầu còn mang theo cỏ khô bện thành vòng cỏ.

"Ừm, vốn là nghe ngươi nói bên này phát hiện mấy chiếc xe Jeep không ai muốn, kết quả tới phát hiện cá lớn a." Một người khác ngồi xổm ở bên cạnh, cười thấp giọng nói.

"Trở về cho đầu nói một chút, hẳn là có thể làm đến không ít món hàng tốt, vừa mới ta liền thấy xuống xe trong đám người có cái song bào thai tỷ muội. Trong xe khẳng định còn có càng nhiều." Nam nhân trẻ tuổi hèn mọn cười lên.

"Hội sở bên trong vừa không có mấy cái tuổi trẻ, nơi này nếu như có thể bổ sung, đến lúc đó lão đại phúc lợi, hắc hắc hắc…" Một người khác cũng đi theo cười lên.

Hai người lại quan sát một hồi, rất nhanh, một người khác lại lần nữa lên tiếng.

"Tốt, ta đi liên hệ Vu tỷ, để nàng phái người đến bên này chắp đầu."

"Được."

Một người trong đó đứng dậy, lặng yên hướng phía nơi xa rời đi.

Còn lại nam tử trẻ tuổi tiếp tục núp ở nơi đó, nhìn chằm chằm đội xe động tĩnh.

Chỉ là để hắn có chút kỳ quái là, cái này trọn vẹn năm chiếc xe buýt, trừ ban đầu xuống tới tầm mười người, đến bây giờ ngồi xổm trọn vẹn hơn mười phút, lại không nhìn thấy trên xe có bất kỳ động tĩnh gì.

Cái này năm chiếc xe, an tĩnh tựa như năm cỗ quan tài, không nhúc nhích, an bình tĩnh mịch.

“Chuyện gì xảy ra… ?” Nam tử nhíu mày, đem sau lưng Huy Thạch thảm lấy xuống, một chút khoác lên người.

Tấm thảm khoác tốt, hắn lập tức cảm giác an toàn rất nhiều.

Chỉ là nhìn xem cái kia năm chiếc xe, hắn luôn cảm giác tựa hồ có chỗ nào không thích hợp.

Chương 071: Mưa đêm (1)

Chương 071: Mưa đêm (1)

Sơn động trong phòng an toàn.

Cách một cánh cửa, Vu Hoành cẩn thận bắt đầu nghe đối phương miêu tả Ngữ Nhân tình báo.

“Ta gọi Chu Hiểu Linh, nàng là muội muội ta Chu Hiểu Nhân. Chúng ta chỉ gặp được một lần Ngữ Nhân tình huống.” Ngực lớn nữ hài lấy tay bản năng níu lấy ngực quần áo, khẽ cắn môi, trong mắt phảng phất còn có thể nhìn thấy đã từng lưu lại sợ hãi.

“Chúng ta vốn là tại một nhà phục vụ khách hàng công ty đi làm, mỗi ngày chính là không ngừng nghe, về sau hắc tai tới, liền bị an bài làm hộ lý nhân viên, lâm thời khẩn cấp huấn luyện khu chiếu cố thương binh. Nhưng chính là hồi trước.”

“Hồi trước là bao lâu?” Vu Hoành thình lình đánh gãy nàng.

“Ước chừng, hai tuần trước. .” Chu Hiểu Linh nghĩ nghĩ trả lời.

“Ngươi tiếp tục.” Vu Hoành gật đầu, nhớ kỹ thời gian này.

“Hai tuần trước, chúng ta lên ban Trung tâm Y tế đưa tới một cái đặc thù bệnh nhân.” Chu Hiểu Linh trên gương mặt xinh đẹp toát ra một chút sợ hãi.

Nàng bắt đầu không ngừng nuốt nước miếng, thân thể dần dần căng cứng, hướng phía trước vô ý thức tới gần, tựa hồ muốn càng tới gần Vu Hoành gần một chút.

“Người bệnh nhân kia, luôn yêu thích một người không hiểu thấu nói một mình. Rõ ràng chung quanh không có người, nhưng nàng lại giống như là cùng người nói chuyện một dạng, rất tự nhiên đơn phương trò chuyện.”

“Có phải hay không có cái gì thường nhân nhìn không thấy đồ vật?” Vu Hoành nhíu mày.

“Không phải… Không phải. .” Chu Hiểu Linh lắc đầu, dùng sức lắc đầu, “Chúng ta ngay từ đầu cũng tưởng rằng dạng này, nhưng về sau, vô luận dùng cái gì kiểm tra đo lường, hồng trị đều hết thảy bình thường. Không có bất cứ vấn đề gì. Càng về sau, người kia tình huống càng ngày càng nghiêm trọng, nàng bắt đầu thường xuyên một người rất vui vẻ cười, chính là loại kia, rất đột nhiên, chung quanh rất an tĩnh hoàn cảnh bên trong, nàng đột nhiên bắt đầu cười to, cười đến rất tự nhiên, rất vui vẻ!”

“Có đôi khi là nửa đêm, có đôi khi là ban ngày. Càng về sau, chúng ta người chung quanh cùng nàng vô luận nói cái gì, nàng đều bắt đầu không kiên nhẫn, càng ngày càng không để ý chúng ta.”

Chu Hiểu Linh nói đến đây, mới ngắn ngủi trong một giây lát, sắc mặt biến được không dọa người, trên trán tất cả đều là nhỏ bé mồ hôi.

“Thẳng đến, thẳng đến có một ngày.” Nàng lúc này tựa hồ nghĩ tới điều gì chuyện rất đáng sợ, toàn thân run một cái liên đới lấy sau lưng nàng muội muội cũng sắc mặt trắng bệch, đi theo lặng lẽ bắt lấy tay của nàng, hai tỷ muội ôm ở cùng một chỗ, phảng phất dạng này có thể an toàn hơn.

“Xảy ra chuyện gì?” Vu Hoành lại lần nữa nhìn một chút phía sau cửa phù trận màu bạc, xác định không có vấn đề, lại tiếp tục nhìn về phía hai người.

“Ngày ấy…” Chu Hiểu Linh toàn thân run rẩy dữ dội hơn. Nàng cắn răng, cúi đầu xuống, phảng phất sợ hãi tới cực điểm. Thanh âm đàm thoại cũng càng ngày càng nhỏ, để cho người ta căn bản nghe không rõ nội dung phía sau.

“Cái gì?” Vu Hoành nhíu mày hướng phía trước bản năng tới gần một chút, muốn nghe rõ ràng một chút.

“Ngày ấy. . Nàng…” Chu Hiểu Linh sắc mặt càng trắng hơn, cúi đầu thân thể phảng phất rụt đứng lên, toàn thân phát run. Nàng vẫn tại nói chuyện, tại miêu tả cái gì, nhưng thanh âm

bởi vì sợ hãi mà run rẩy, đứt quãng, để cho người ta căn bản nghe không rõ.

“Có thể thanh âm lớn một chút a? Ta nghe không rõ.” Vu Hoành cau mày nói.

“Được… Tốt.” Chu Hiểu Linh liền vội vàng gật đầu, lên tiếng lần nữa, liền muốn nói chuyện.

Nhưng vào lúc này, nàng toàn thân cứng đờ, đột nhiên giật mình ngay tại chỗ.

Nàng toàn thân phảng phất bị điểm huyệt, hoàn toàn đình chỉ run rẩy, cả người tựa như tượng sáp, hai mắt lấp đầy hoảng sợ nhìn chằm chằm Vu Hoành.

Không, xác thực nói, là nhìn chằm chằm Vu Hoành sau lưng.

Phảng phất tại nơi đó, có cái gì để nàng cực độ sợ hãi đồ vật xuất hiện.

Vu Hoành lúc này cũng cảm giác không đúng, hắn bỗng nhiên một bả nhấc lên cạnh cửa Lang Nha bổng, quay đầu vung lên.

Hô!

Lang Nha bổng hung hăng làm thịt giữa không trung mang ra một tiếng gào thét, vung cái không.

Xác định không có vấn đề về sau, hắn cấp tốc tựa ở cạnh cửa, quay đầu nhìn về phía Chu Hiểu Linh.

“Ngươi thấy được cái gì?”

Hoàn toàn yên tĩnh.

Vu Hoành cứ thế tại nguyên chỗ, nháy nháy mắt.

Bởi vì ngay tại vừa mới trong nháy mắt, ngoài cửa Chu Hiểu Linh tỷ muội, không thấy!

‘Chẳng lẽ trốn đi? ?’ hắn nghĩ tới này khả năng.

Nếu như đối phương ngồi xuống trốn ở quan sát cửa sổ không thấy được góc c·hết, quả thật có thể tránh đi tầm mắt của hắn.

Lúc này hắn ngồi xuống, gõ gõ cửa.

Thùng thùng.

“Chu Hiểu Linh? Vẫn còn chứ?”

Hắn hỏi.

Bên ngoài không có chút nào đáp lại, trống rỗng, một mảnh an bình.

Vu Hoành liên tục hỏi nhiều lần, đều không có đạt được đáp lại.

Hắn suy nghĩ một chút, cấp tốc mặc vào Bạch Hùng chống đ·ạ·n đồ bộ, nhấc lên Lang Nha bổng, mang lên phù trận màu bạc, đưa tay nắm cái đồ vặn cửa.

‘Các loại, vạn nhất ta hiện tại ra ngoài, vừa vặn gặp được kia cái gì Ngữ Nhân làm sao bây giờ? Vạn nhất hai người này là bẫy rập mai phục làm sao bây giờ?’ hắn động tác dừng lại, buông ra nắm chốt cửa tay phải.

‘Chờ một chút, nếu như Chu Hiểu Linh tỷ muội chỉ là sợ sệt trốn đi, tuyệt đối sẽ một hồi lại có động tĩnh. Vô luận các nàng là thật người xin giúp đỡ hay là bẫy rập, hoảng không nên là ta.’

Vu Hoành rất kiên nhẫn dựa vào cửa, khoanh chân ngồi dưới đất.

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Mười phút đồng hồ.

Nửa giờ.

Một giờ…

Hai giờ…

Bên ngoài tiếng sấm cuồn cuộn, mắt thấy sắp trời mưa. Bên ngoài vẫn không có bất luận kẻ nào âm thanh động tĩnh, hồng trị máy kiểm tra cũng không có bất cứ ba động gì.

Sắc trời sắp đêm xuống.

Vu Hoành thở dài khẩu khí, rót cho mình chén nước, uống một hơi cạn sạch.

Sau đó lại độ đi tới cửa sau.

Tay hắn lại lần nữa giữ tại trên chốt cửa, lần này, hắn ánh mắt xác định rất nhiều.

‘Thời gian dài như vậy không có động tĩnh, trời đang chuẩn bị âm u, Chu Hiểu Linh tỷ muội khẳng định xảy ra chuyện. Vô luận chuyện gì, phát sinh ở chính mình trước cửa, về sau ta nhất định phải ra vào địa phương, thời gian dài như vậy, làm sao đều được đi ra xem một chút.’

Răng rắc.

Chốt cửa chậm rãi bị chuyển động, mở ra.

Vu Hoành một tay nắm Lang Nha bổng, từ từ đẩy cửa ra.

Ngoài cửa không có một ai, trống rỗng.

Không có Chu Hiểu Linh tỷ muội, cũng không có vật gì khác.

Vu Hoành đứng ở trước cửa, nhìn ngó nghiêng hai phía, phát hiện cả viện hay là cùng trước đó một dạng, Huy Thạch Thảo bọn họ xanh um tươi tốt, khôi phục trước đó sức sống.

Chỉ là…

Hắn đi ra cửa, ngồi xổm người xuống, cẩn thận quan sát mặt đất.

Mặt đất có rất nhiều màu trắng vôi, là hắn bình thường đục đá mở thạch thất khai quật ra sản phẩm phụ.

Những này bột đá rõ ràng ấn ra hắn bình thường ra ra vào vào rộng thùng thình dấu chân.

Chỉ là, giờ này khắc này, để ngồi xổm người xuống Vu Hoành mày nhăn lại chính là…

Cửa ra vào trên mặt đất, làm sao chỉ có vết chân của hắn? ?

Vừa mới Chu Hiểu Linh tỷ muội đâu? ?

Các nàng rõ ràng đứng ở trước cửa khá dài một đoạn thời gian, làm sao…

Vu Hoành ánh mắt âm trầm, cấp tốc xuống tới, thuận thềm đá ở trong sân kiểm tra.

Rất nhanh hắn liền sẽ thông hướng phòng an toàn cửa lớn con đường phải đi qua kiểm tra một lần, xác định, trên con đường này cũng chỉ có một mình hắn dấu chân, không có bất kỳ cái gì những người khác vết tích.

‘Nếu như chỉ có ta một người dấu, cái kia lời mới vừa nói nhờ giúp đỡ hai người kia… Lại đi đâu? ? Các nàng… Thật là người sao? ?’

Vu Hoành trong lòng dâng lên từng tia từng tia nghi hoặc.

Hắn ngắm nhìn bốn phía, bỗng nhiên có loại dự cảm bất tường.

Trở về đóng cửa lại, hắn mang tốt s·ú·n·g ngắn, cột chắc chủy thủ.

Có từng cường hóa s·ú·n·g ngắn tại thân, trong lòng của hắn cảm giác an toàn tăng nhiều, sau đó lại hướng ngực nhét một chồng phù trận tấm ván, hai khối phù trận màu bạc để niềm tin của hắn càng đầy.

Đi ra cửa động, hắn rời đi sân nhỏ, hướng phía bưu cục bên kia tiến đến.

Hắn muốn đi tìm Lý Nhuận Sơn, làm người phát thư, nói không chừng hắn biết một chút nội tình.

Phốc.

Phốc.

Phốc.

Vu Hoành bước chân rất nhanh, bởi vì trời sắp tối rồi, hắn nhất định phải nhanh đi mau trở về.

Chỉ chốc lát sau, hắn chỉ tốn mười phút đồng hồ liền đến bưu cục.

Bưu cục thạch ốc đen kịt một màu, an tĩnh.

Cửa sổ kéo lên thật dày màu đen màn cửa, đại môn đóng chặt, sân nhỏ chung quanh phủ lên nguy hiểm gai độc bụi gai.

Bình thường ưa thích mang theo nữ nhi ở trong sân chơi game Lý Nhuận Sơn, lúc này thế mà một điểm động tĩnh cũng không có.

Vu Hoành nhíu mày gõ gõ sân nhỏ cửa gỗ.

Đông đông đông.

Không có đáp lại.

‘Chuyện gì xảy ra?’ hắn nheo lại mắt, lại lần nữa gõ gõ.

Vẫn như cũ không có động tĩnh.

Cái này không nên theo đạo lý coi như Lý Nhuận Sơn coi là tới Quỷ Ảnh, cũng sẽ cùng hắn đối với ám hiệu mới là.

Làm sao một chút đáp lại đều không có.

Lại lần nữa gõ cửa, lần này Vu Hoành đập đập tốc độ nhanh rất nhiều.

Đông đông đông.

Hay là không có đáp lại.

Suy nghĩ một chút, hắn rời đi bưu cục, cấp tốc hướng trở về.

Lúc đầu hắn còn dự định đi tìm một chút lão Chu hỏi một chút, nhưng thời gian không cho phép.

Ngẩng đầu nhìn một chút trời, bầu trời mây đen dày đặc, đen đến so bình thường sớm rất nhiều.

Ầm ầm.

Một tiếng sấm nổ.

Thật nhỏ hạt mưa bắt đầu vẩy xuống, đánh vào trên đồng cỏ, phát ra xuy xuy nhẹ vang lên.

‘Đại khái còn có nửa giờ triệt để trời tối.’ Vu Hoành tính toán thời gian, không khỏi tăng tốc bước chân.

Sinh hoạt tại loại hoàn cảnh này, hắn sớm đã học xong quan sát sắc trời để phán đoán trời tối tốc độ.

Trên đường đi không có gợn sóng, hắn rất thuận lợi trở lại trong viện, đi vào sơn động phòng an toàn cửa ra vào, xuất ra chìa khoá mở cửa.

Mới vào cửa, bên ngoài hạt mưa liền bá một chút biến lớn.

Ù ù.

Tiếng sấm cuồn cuộn, mưa to như trút nước, nện đến trong viện Huy Thạch Thảo run không ngừng cúi đầu.

Vu Hoành bật đèn điện, sáng tỏ bạch quang để hắn một chút cảm giác an toàn rất nhiều.

Cởi xuống đồ bộ, hắn trở lại trước cửa, thông qua quan sát cửa sổ một bên cửa sổ pha lê nhìn bên ngoài.

‘Chu Hiểu Linh tỷ muội chẳng lẽ lại là Quỷ Ảnh? Có thể Quỷ Ảnh bình thường sẽ không như thế tự nhiên, nói chuyện giao lưu không có khả năng như thế thời gian dài cùng tự nhiên… Nhưng nếu như không phải Quỷ Ảnh, vì cái gì các nàng ở bên ngoài không có để lại bất luận cái gì dấu chân?’

Vu Hoành trăm mối vẫn không có cách giải.

Hắn vốn muốn đi hỏi Lý Nhuận Sơn liên quan tới Ngữ Nhân tình báo, lại không công mà lui.

Trực giác nói cho hắn biết, cái này Ngữ Nhân chỉ sợ so trước đó Khô Nữ, phiền toái hơn, nguy hiểm hơn.

Nhìn xem bên ngoài mưa to như trút nước, hắn lẳng lặng ngồi tại an toàn trong sơn động, nghỉ ngơi một hồi, liền đứng dậy tiếp tục rèn luyện Trọng Thối Công.

Cây thứ tám nội khí dần dần lại muốn thành hình.

Dựa theo Trọng Thối Công ghi chép, chín cái nội khí không sai biệt lắm liền có thể hoàn thành một lần toàn diện cường hóa, nếu như cường hóa thành công, liền có thể tiến vào tầng thứ hai, cũng chính là luyện tập chiêu thứ hai, nghiêng người bắt đạp.

Công pháp này hết thảy ba tầng, đơn giản dễ học, phù hợp tự thân.

Cảm giác mình lập tức liền muốn đột phá, Vu Hoành buông lỏng tâm tình, không đi nghĩ chuyện mới vừa phát sinh, chuyên chú rèn luyện.

Rèn luyện hơn một giờ về sau, nhóm lửa, nấu đồ ăn. Đến đêm khuya, xác định bên ngoài không có hắc trùng, Vu Hoành mới an tâm ngã xuống, tiến vào túi ngủ nghỉ ngơi.

“Vu Hoành?”

“Vu Hoành?”

Đêm khuya.

Nửa mê nửa tỉnh bên trong, Vu Hoành cau mày, bị một trận rõ ràng tiếng la từ từ đánh thức.

Hắn mơ mơ màng màng nheo lại mắt, nhìn thấy trần sơn động trắng muốt phù trận đường vân.

Xám trắng vách đá, trắng muốt trận văn, thô ráp nham thạch cảm nhận, hết thảy cùng trước đó không có gì khác biệt.

Trong không khí tràn ngập cây nấm, thịt khô, thanh protein canh cùng mùi nấm mốc hỗn hợp khí tức.

Chương 072: Mưa đêm (2)

“Vu Hoành, ngươi làm sao còn ngủ đâu?”

Đúng lúc này, một cái thanh âm quen thuộc từ Vu Hoành vang lên bên tai.

Dưới ánh đèn, thần sắc hắn khẽ giật mình, cấp tốc tả hữu nhìn lại, phát hiện chính mình vẫn như cũ một người trong sơn động, ngoài cửa cũng không có bất luận cái gì người sống, không có bất kỳ cái gì Quỷ Ảnh.

“Người nào?” Hắn chui ra túi ngủ, cảnh giác cấp tốc bắt lấy một khối phù trận màu bạc, nhìn chung quanh.

“Ngươi làm sao ngủ lâu như vậy còn b·ất t·ỉnh? Trước đó không phải nói muốn lập đoàn sao? Kết quả mọi người phát hiện một mình ngươi ngủ ở trong nhà, vẫn chưa tỉnh lại, liền cùng một chỗ đem ngươi đưa đến bệnh viện. Hiện tại ngươi cũng nằm hai ngày, còn tốt ngươi có động tĩnh, không phải vậy bệnh viện đều muốn xin mời chuyên gia hội chẩn, ngươi đây chính là hi hữu ca bệnh.” Thanh âm kia tiếp tục nói.

“…” Vu Hoành tỉ mỉ bắt đầu kiểm tra trong sơn động hết thảy, ý đồ xác định thanh âm nơi phát ra.

Nhưng để hắn thất vọng là, chung quanh cái gì cũng không có.

Mà thanh âm kia, cũng chầm chậm biến yếu, biến xa đứng lên, tựa như là radio tín hiệu không tốt đồng dạng.

“Trần Tuệ Như? Ngươi là Trần Tuệ Như?” Hắn nhớ tới thanh âm của đối phương, là công ty bên trong cùng hắn quan hệ tốt nhất nữ đồng sự.

“Đúng vậy a, làm sao mới hai ngày, ngươi tựa như không biết ta một dạng. Thấy được sao? Thấy được ta sao?” Đối phương tiếp tục nói.

Tiếp theo là một trận phất tay mang theo rất nhỏ tiếng gió.

“Nhìn thấy tay của ta rồi hả?” Trần Tuệ Như nói.

“Xem ra là nằm quá lâu, bệnh này làm sao còn sẽ ảnh hưởng thị lực?” Trần Tuệ Như nghi ngờ nói, trong lời nói lộ ra một tia lo lắng.

“Đừng lo lắng, đơn vị cho Tiểu Vu thanh lý 80% phí tổn, loại này hi hữu chứng bệnh, rất thụ bệnh viện tổ chuyên gia coi trọng, bọn hắn ngay tại tích cực hội chẩn thương lượng cụ thể phương án trị liệu.” Một cái khác đồng sự giọng nam đi theo vang lên.

“Thị lực một chút cũng nhìn không thấy a? Hơi rắc rối rồi.” Thanh âm thứ ba tại cách đó không xa vang lên.

“Mọi người đem quà tặng đều đặt ở bên giường trên mặt đất liền tốt, lập tức sẽ kiểm tra a. Bệnh nhân cần an tĩnh, thăm hỏi đã đến giờ.” Một cái không nhịn được giọng nữ vang lên, tựa hồ là y tá.

“Y tá tỷ tỷ, có thể hay không hỏi thăm bằng hữu của ta tình huống bây giờ như thế nào a?” Trần Tuệ Như lên tiếng hỏi.

“Vẫn được, nhưng là các ngươi về sau cũng phải coi chừng, bệnh nhân nằm mơ thời điểm, thường xuyên đem bác sĩ y tá nhìn thành là quái vật cái gì, sẽ còn mộng du đánh người, cho nên các ngươi chú ý một chút an toàn.” Y tá không kiên nhẫn trả lời.

Vu Hoành đứng tại trong phòng an toàn, nghe bên tai không ngừng tiếng vọng thanh âm, mặt không b·iểu t·ình.

Hắn rót một chén nước, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch, dự định nhìn thanh âm này làm cái gì hoa dạng.

“Bệnh nhân đắm chìm tại chính mình tưởng tượng trong thế giới, một mực không chịu trở về hiện thực, các ngươi cách một đoạn thời gian đến xem hắn, cũng có trợ giúp hỗ trợ khôi phục bình thường.” Y tá thanh âm tiếp tục ở bên tai vang lên, lúc xa lúc gần.

“Ừm, chúng ta minh bạch.”

“Có rảnh liền đến nhìn hắn.”

“Ai, còn trẻ như vậy… Tiểu Vu thật là…”

Tiếp theo là một đám đồng sự cùng một chỗ mở cửa, rời đi thanh âm.

Vu Hoành đi tới cửa, nhìn qua bên ngoài vẫn như cũ còn tại dưới mưa to, trong lòng không hiểu có chút loạn.

“Vừa mới, đó chính là Ngữ Nhân a?” Trong lòng của hắn suy đoán.

“Hay là, ta thật chỉ là tại hôn mê nằm mơ? Trước mắt đây hết thảy, đều là ta tưởng tượng đi ra?”

Vươn tay, hắn nhẹ nhàng chạm đến lên trước mắt cửa gỗ.

Cánh cửa thô ráp tính chất, lạnh buốt mà cứng rắn phản hồi cảm giác, để hắn chân chính cảm nhận được thế giới chân thực.

Thu tay lại, hắn bắt đầu nhóm lửa, nấu ăn uống.

Ngọn lửa sáng ngời không ngừng nhảy lên, phóng thích ấm áp sóng nhiệt, nướng toàn bộ sơn động.

Thêm thêm củi lửa, bỗng nhiên Vu Hoành tay không còn, không có thể bắt đến mới.

Hắn quay đầu nhìn lại, đối phương củi lửa địa phương, đã trống không.

“Không củi khô a…” Hắn thở dài.

“Đúng vậy a, không có củi đâu.” Trần Tuệ Như thanh âm ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

“…” Vu Hoành sững sờ, cấp tốc tả hữu xem xét, nhưng vẫn như cũ không nhìn thấy cái gì, hắn hay là một người, một người ở tại trong sơn động.

“Hắn lại bắt đầu nói chuyện hoang đường.” Một y tá khác thanh âm vang lên.

“Bác sĩ nói, hắn ví dụ như vậy, chỉ có chính mình từ trong mộng triệt để tránh ra, mới có thể khôi phục thanh tỉnh.”

“Làm sao tránh thoát a? Có đôi khi cảm giác hắn dạng này rất vui, nhưng đã thấy nhiều lại cảm thấy hắn rất đáng thương.” Trần Tuệ Như thanh âm truyền đến.

“Qua mấy ngày sẽ cho hắn động giải phẫu mổ sọ, sáng sớm kiểm tra báo cáo xác định, hắn là thụ trong đầu một cái đặc thù khối u ảnh hưởng, cho nên mới sẽ ngủ dài b·ất t·ỉnh. Chỉ cần cắt bỏ trong đầu hắn nhọt, hắn là có thể rất nhanh khôi phục.” Y tá nói.

Vu Hoành mặt không b·iểu t·ình, dựa lưng vào lò sưởi trong tường mặt bên, lẳng lặng nghe thanh âm.

Chỉ chốc lát sau, hết thảy an tĩnh lại.

Y tá cùng Trần Tuệ Như thanh âm cũng chầm chậm biến mất, thay vào đó, là một trận nhỏ xíu tiếng ma sát.

Phảng phất là cắt chém cái gì một dạng thanh âm, sàn sạt, hơi có vẻ chói tai.

Một bên cắt chém, còn vừa có một trận Trần Tuệ Như nhỏ xíu ngâm nga ca khúc âm thanh truyền đến.

“Ta lại đến xem ngươi. Lần này cho ngươi gọt quả ướp lạnh… . Lập tức ngươi liền muốn mổ, không biết có nguy hiểm không, bất quá ngươi nhất định phải phối hợp trị liệu, tranh thủ sớm một chút tốt.”

“…”

Nghe thanh âm, Vu Hoành bưng mở nấu xong ăn uống, lại lần nữa cầm lấy một cái hồng trị máy kiểm tra.

Thứ này trước đó tịch thu được chiến lợi phẩm bên trong cũng có mấy cái, tất cả hắn nơi này.

Hồng trị trị số như trước vẫn là như cũ, tương đương an tĩnh ổn định.

Hắn buông xuống máy kiểm tra, đứng dậy đi tới cửa trước, kéo ra quan sát cửa sổ.

Bên ngoài mưa to như trút nước, sương mù mông lung một mảnh, cái gì cũng thấy không rõ.

Hắn lẳng lặng đứng tại cửa ra vào, cứ như vậy không nhúc nhích, nhìn qua ngoài cửa sổ, nhìn qua mưa to.

Bưu cục, thạch ốc trong tầng hầm ngầm.

Lý Nhuận Sơn ôm nữ nhi Asena, ngồi ở trong đó một gian sáng tỏ trong phòng ngủ đọc sách.

"Ba ba, vừa rồi ta giống như nghe được Vu Hoành thúc thúc gõ cửa." Asena bỗng nhiên quay đầu hỏi.

"Cùng chúng ta không quan hệ. Ngươi nghe lầm." Lý Nhuận Sơn cười trả lời.

"Thế nhưng là ta thật nghe được!" Asena cường điệu.

"Nghe được cũng không thể về. Hiện tại là Ngữ Nhân đột nhiên ô nhiễm đến chúng ta nơi này bất kỳ cái gì thanh âm cũng không thể đáp lại, chỉ cần đáp lại liền sẽ bị truyền nhiễm." Lý Nhuận Sơn thở dài, "Ngữ Nhân loại này Ác Ảnh, bình thường hoàn toàn không có cách nào kiểm tra đo lường đến hồng trị biến hóa, nó sẽ một mực một mực tích lũy, cho người ta tạo nên một cái chính mình muốn nhất thực hiện nguyện cảnh, để cho người ta coi là hết thảy trước mắt đều là hư giả, chỉ cần thoát ly nơi này, liền có thể hết thảy khôi phục bình thường."

"Đây chẳng phải là rất khủng bố?" Asena có chút sợ sệt rụt rụt thân thể.

"Lúc đầu ta là định cho Tiểu Vu lưu cái tờ giấy, nhưng là…" Lý Nhuận Sơn lắc đầu, hồi tưởng lại chính mình vừa mới nhìn thấy một màn kia, đồng tử không khỏi co rụt lại.

Hơn mười phút trước.

Lạch cạch.

Bưu cục ngoài nhà đá, Lý Nhuận Sơn nghe phía bên ngoài tiếng la, liền cấp tốc lên tới mặt đất, xuyên thấu qua cửa sổ ra bên ngoài, đem viết xong tờ giấy bóp thành một đoàn, mở cửa sổ ra dùng sức ném một cái.

Viên giấy nện ở bên ngoài viện Vu Hoành trên thân.

Nhưng để Lý Nhuận Sơn ngạc nhiên là, Vu Hoành mặt không b·iểu t·ình, phảng phất hoàn toàn không thấy được mặt đối mặt ném ra tới viên giấy, mà là tự mình vẫn như cũ đối với thạch ốc hô.

“Có ai không? Mở cửa ra.”

“Có ai không? Mở cửa ra.”

Vu Hoành đứng tại bên ngoài viện, không ngừng lặp lại lấy câu nói này, không ngừng gõ cửa.

Thân thể của hắn trực tiếp, trong tay rất kỳ quái không mang theo hắn thường dùng nhất Lang Nha bổng.

Thấy cảnh này, Lý Nhuận Sơn trong lòng run lên, sắp đáp lại thanh âm cũng một chút kẹt tại cổ họng.

Trong đầu của hắn trong nháy mắt hồi tưởng lại Ngữ Nhân kỹ càng tình báo, trong lòng một mảnh lạnh buốt.

Nhìn xem bên ngoài viện máy móc thức không ngừng gõ cửa Vu Hoành, hắn một tiếng cũng không dám lên tiếng, cấp tốc đóng lại cửa sổ, trở lại dưới mặt đất.

Mà Vu Hoành gõ một hồi cửa, hô không ai ứng, liền đờ đẫn quay người, hướng phía đến chỗ trở về.

Cái kia nhắc nhở hắn viên giấy, ngay tại trước mặt hắn trên đồng cỏ, có thể coi là là cực kỳ bắt mắt màu trắng, cũng bị hắn nhìn như không thấy, quay người rời đi.

“Cái kia ba ba, Ngữ Nhân loại này Ác Ảnh nếu như bị cảm nhiễm lên, làm như thế nào ứng đối a?” Asena thanh âm đem

Lý Nhuận Sơn từ trong hồi ức kéo lại.

Hắn lấy lại tinh thần, thở thật dài một cái, nhìn xung quanh chung quanh tầng hầm an tĩnh phòng ngủ, ánh mắt cuối cùng lại rơi xuống yêu nhất trên người nữ nhi.

"Ngữ Nhân cảm nhiễm phương thức vô cùng phiền phức, chỉ cần nghe được thanh âm cũng đáp lại, liền sẽ bị truyền nhiễm. Mà truyền nhiễm ngay từ đầu không có bất kỳ nguy hiểm nào, nhiều lắm là chính là nghe được không giống với thanh âm, nhưng theo thời gian chuyển dời, Ngữ Nhân sẽ càng ngày càng nguy hiểm, càng ngày càng không ổn định.

Thẳng đến… 12 giờ về sau, cuối cùng triệt để bộc phát."

Hắn dừng lại.

"Mà duy nhất đối kháng phương pháp, chính là tại nó triệt để bộc phát trong nháy mắt, chuẩn bị kỹ càng đủ nhiều Huy Thạch."

"Cái kia muốn bao nhiêu mới được?" Asena vội vàng hỏi.

"Ta không biết…" Lý Nhuận Sơn lắc đầu, "Nhưng ít ra muốn hồng trị — 2000 trở lên… . Cũng chính là Đại Huy Thạch chí ít hai mươi đến ba mươi khối."

"Cái kia Vu Hoành thúc thúc hẳn là sẽ không có việc gì, hắn chính là đủ Đại Huy Thạch, khẳng định đủ." Asena nhẹ nhàng thở ra.

Lý Nhuận Sơn không có đáp lại.

Chỉ là trong lòng hiện lên khi đó nhìn thấy Vu Hoành tình cảnh.

Dựa theo tính ra, nếu như khi đó nhìn thấy hắn thời gian là vừa mới bị truyền nhiễm, như vậy hiện tại, hẳn là cũng nhanh muốn tới thời gian… .

Nghĩ tới đây, hắn giữa lông mày hiện lên một vòng lo lắng. Hắn nhưng là đầu tư nhiều như vậy trên người Vu Hoành, nếu là tiểu tử kia c·hết rồi, coi như thua thiệt lớn…

*

*

Sơn động trong phòng an toàn.

Vu Hoành nhìn xem phía ngoài mưa to, đột nhiên thở ra thật dài khẩu khí, liền muốn quay người nghỉ ngơi.

Phanh.

Bỗng nhiên bên ngoài trong mưa to truyền đến một trận tiếng s·ú·n·g.

“Nhanh… Chạy mau! ! !” Một cái cực kỳ quen tai giọng nữ, tại tiếng s·ú·n·g sau một chút vang lên.

Ngay sau đó là tiếng bước chân dồn dập, kịch liệt tiếng thở dốc.

Vu Hoành toàn thân run lên, lại lần nữa tiến đến quan sát phía trước cửa sổ, nhìn ra bên ngoài.

Nhưng mưa to quá lớn, căn bản cái gì cũng nhìn không thấy.

Phanh phanh!

Rất nhanh lại là hai tiếng s·ú·n·g vang.

“Y Y!” Cái thứ hai quen thuộc giọng nữ vang lên.

“Chạy mau! Ta đến dẫn dắt rời đi hắn!”

“Không… Không được!” Cà lăm thanh âm đi theo truyền đến.

Vu Hoành nghe đến đó, lập tức kìm nén không được, hắn quay người cấp tốc thay đổi nhẹ nhàng một chút cường hóa Hôi Tích đồ bộ, nâng lên Lang Nha bổng, mở cửa liền liền xông ra ngoài.

Răng rắc.

Điện quang vạch phá bầu trời, đem hết thảy chiếu sáng trắng bệch.

Vu Hoành hướng về phía thanh âm phương hướng phi nước đại ra ngoài, vượt qua sân nhỏ, xông vào màn mưa.

Lạch cạch lạch cạch, nương theo lấy tiếng bước chân nặng nề, mặt đất thêm ra từng cái rõ ràng dấu chân.

Chỉ là vừa mới xông ra sân nhỏ, hắn đột nhiên một trận, cấp tốc hướng phía nhìn đằng trước đi.

"Có chút không đúng."

Phía trước, hắn nhìn thấy chỉ có mưa to, cùng theo gió lay động rừng cây.

Âm u sáng sớm cánh rừng, ngoại trừ chính hắn, không có một người.

'Cà lăm không nên tại phía xa Hi Vọng thành a? Làm sao lại đột nhiên xuất hiện ở đây?'

Nghĩ tới đây, hắn thầm nghĩ không ổn, nội khí trong nháy mắt bộc phát, một cái nghịch phản cong người, trong nháy mắt lại xông về sân nhỏ.

Trong viện trải rộng mặt đất Huy Thạch Thảo cho hắn tương đương sung túc cảm giác an toàn.

Trở lại sân nhỏ, hắn quyết định không còn ra ngoài, vọt thẳng sơn động trở về.

Chỉ là mới mở cửa vào nhà, sau lưng lại truyền tới một trận tiếng vang trầm trầm.

Bành! !

"Y Y!" Bác sĩ Hứa kêu khóc lại lần nữa vang lên.

"Chân của ngươi, chân thế nào! ?" Nàng gào khóc.

Két.

Nghe thanh âm, Vu Hoành trong tay cây gậy bị bóp vang lên kèn kẹt.

Hắn cố nén lại lần nữa lao ra xem xét xúc động, dựa lưng vào trên mặt tường, hít sâu.

Chương 073: Mưa đêm (3) (tạ ơn ba càng thú minh chủ)

Chương 073: Mưa đêm (3) (tạ ơn ba càng thú minh chủ)

"Đừng nghĩ gạt ta… Đừng nghĩ gạt ta…" Vu Hoành thấp giọng lầm bầm, nhắm mắt ngăn cách nội tâm, chỉ nghe thanh âm của mình.

Bây giờ sơn động phòng an toàn hoàn toàn là chân chính Huy Thạch mật thất hiệu quả, mà lại bởi vì dùng chính là phù trận, cho nên bức xạ so nguyên thủy phiên bản Huy Thạch mật thất an toàn hơn, bức xạ số lượng càng nhỏ hơn.

"Chỉ cần ta không đi ra, ngươi liền hại không được ta… Chỉ cần ta không đi ra. ." Hắn tái diễn nói câu nói này.

Hiện tại hắn hồi tưởng lại, càng phát xác định, hết thảy chính là từ cái kia Chu Hiểu Linh tỷ muội lúc xuất hiện, bắt đầu dị thường.

Tại hai người chưa từng tới trước đó, chung quanh hắn thanh âm hết thảy bình thường, chưa bao giờ xuất hiện qua đột nhiên xuất hiện tiếng vang, nhưng các nàng sau khi xuất hiện, tình huống liền triệt để thay đổi.

Vu Hoành không nhúc nhích, cõng chống đỡ ở trên vách tường, phảng phất pho tượng.

Mà phía ngoài tiếng vang kéo dài hơn mười phút về sau, cũng chầm chậm ảm đạm biến mất, khôi phục trước đó tiếng mưa rơi.

Vu Hoành không hề động, vẫn như cũ tiếp tục tựa ở trên tường chờ đợi thời gian trôi qua.

Lại qua hơn nửa giờ, hắn xác định thật không có âm thanh truyền đến, mới thở phào nhẹ nhõm, ngồi dậy.

Rót chén nước uống một hớp làm, Vu Hoành kiểm tra xuống trong phòng an toàn phù trận, xác định đều hoàn hảo không chút tổn hại, trong lòng cũng an định rất nhiều.

Hiện tại hắn đã góp nhặt ba khối phù trận màu bạc, một đống vượt qua hai mươi khối phổ thông phù trận, còn có hơn mười khối Đại Huy Thạch.

Đại Huy Thạch hồng trị tại tám mươi tả hữu bình thường phù trận tại chừng một trăm, mà phù trận màu bạc một khối 500.

Mạnh như vậy bảo hộ dưới, còn không tính toàn bộ sơn động phòng an toàn bốn phương tám hướng điêu khắc đại lượng phù trận.

Vì chế tạo Huy Thạch mật thất, nơi này minh khắc vượt qua 50 cái lớn nhỏ không đều phổ thông phù trận, bao trùm sơn động mỗi một tấc vách trong.

Có những hành động này bảo hộ, Vu Hoành cũng không e ngại có cái gì Quỷ Ảnh Ác Ảnh xâm lấn.

‘Chỉ là thanh âm kia…’

‘Nếu như không phải Ác Ảnh Quỷ Ảnh, như vậy… Chẳng lẽ lại thật là ta…’

Vu Hoành lặp đi lặp lại cầm hồng trị máy kiểm tra, xác định phía trên số liệu hết thảy bình thường. Cũng xác định trên người mình không có Ác Ảnh Quỷ Ảnh số dương giá trị.

Nhẹ nhàng thở ra, hắn cởi xuống trên thân chống đ·ạ·n đồ bộ, ngồi vào lò sưởi trong tường một bên, làm sơ nghỉ ngơi.

“Đem hắn đẩy lên phòng giải phẫu đi, bên kia đã chuẩn bị xong.”

Bỗng nhiên một người trầm ổn giọng nam ở bên tai truyền đến.

Vu Hoành toàn thân chấn động, cấp tốc tăng lên cảnh giác, tả hữu nhìn lại.

Nhưng vẫn như cũ cùng trước đó một dạng, cái gì cũng không có.

Hắn đứng người lên.

Rất nhanh, nghe được bánh xe chuyển động thanh âm.

Sau đó là cửa mở quan, trên thang máy dưới thanh âm nhắc nhở.

Vu Hoành có chút đứng ngồi không yên đứng lên, không bao lâu, một trận nhỏ xíu tiếng ông ông truyền đến.

“Gây tê tiêm vào tốt, liều thuốc hơi có chút, hắn hiện tại khả năng có chút tri giác, bất quá vấn đề không lớn.” Giọng nam lại lần nữa vang lên.

“Vận tốc quay nhanh lên, một hồi mổ sọ chú ý góc độ, ta phải tận lực lỗ hổng mở nhỏ.”

“Được rồi bác sĩ.”

Chói tai tiếng ông ông, phảng phất là cắt chém dùng vòng cưa, càng phát ra rõ ràng lọt vào tai.

Vu Hoành cảm giác da đầu đều run lên đứng lên, hắn có thể rõ ràng nghe được, vòng cưa thanh âm ngay tại trong sơn động chính giữa không trung.

Hắn đi lại mấy bước, xác định vòng cưa vị trí cụ thể, không khỏi bản năng kéo ra cùng nó khoảng cách.

“Chú ý.” Bác sĩ kia thanh âm lại lần nữa vang lên.

“Ta muốn bắt đầu.”

“Được rồi.” Y tá thanh âm đáp lại.

Ông.

Bén nhọn vù vù âm thanh từ từ hướng phía Vu Hoành tới gần.

Càng ngày càng gần.

Phảng phất có một thanh lơ lửng ở giữa không trung, nhìn không thấy vòng cưa, đang không ngừng hướng hắn cấp tốc tiếp cận.

Hướng phía đầu của hắn tiếp cận.

“Còn muốn gạt ta? !” Vu Hoành bỗng nhiên nắm chặt Lang Nha bổng một gậy đập tới.

Nhưng Lang Nha bổng xẹt qua không khí, vẽ cái không không nói, ngay cả bình thường hắn là phát ra tiếng rít cũng đã biến mất.

Tựa như đóng lại thanh âm kịch câm, Vu Hoành cái gì cũng nghe không đến, chỉ có thể nghe được cái kia không ngừng tới gần vòng cưa chuyển động âm thanh.

Hắn cái trán bắt đầu từ từ chảy ra mồ hôi, nhịp tim cũng dần dần tăng tốc.

Toàn bộ phòng an toàn tại hắn trong tai, hoàn toàn biến thành phòng giải phẫu.

“Chú ý bệnh nhân phản ứng đè lại hắn, đừng để hắn giãy khỏi ra.” Bác sĩ thanh âm trầm ổn lại lần nữa truyền đến.

“Được rồi.” Hai cái y tá thanh âm cùng một chỗ vang lên.

Ông.

Vòng cưa càng ngày càng gần.

Càng ngày càng gần.

Vu Hoành mồ hôi trán cũng càng ngày càng nhiều.

Hắn cúi đầu không ngừng nhìn xem hồng trị máy kiểm tra, một tay cởi bỏ Lang Nha bổng, cấp tốc bắt lấy một khối phù trận màu bạc.

Nhưng không làm nên chuyện gì.

Máy kiểm tra bên trên hết thảy bình thường. Mà phù trận màu bạc cũng không có chút nào hao tổn.

Ông ông vòng cưa âm thanh lúc này đã gần trong gang tấc, tựa hồ đến trán của hắn, sắp đụng vào tóc.

Lập tức.

Lập tức liền muốn cắt đi.

“Chú ý đè lại bệnh nhân, thuốc mê ít, còn có chút giãy dụa.” Bác sĩ thanh âm lại lần nữa vang lên.

“Ta đếm ba hai một, các ngươi cùng một chỗ dùng sức.”

“Tốt!”

“Được rồi.”

Hai y tá cấp tốc đáp lại.

Vu Hoành mồ hôi trên người cũng càng ngày càng nhiều, cơ bắp cũng càng ngày càng khẩn trương.

Hắn không biết nên tin tưởng bên nào, nếu như tin tưởng thanh âm, như vậy hắn hiện tại liền nên lập tức thoát đi.

Nếu như tin tưởng trước mắt hết thảy, như vậy hắn nhất định phải lưu tại phòng an toàn, kiên trì bất động.

Phốc!

Bỗng nhiên, hắn lăn mình một cái rời đi tại chỗ.

Nhưng vô dụng, chung quanh phảng phất chỉ còn lại có bác sĩ cùng y tá thanh âm, còn có chính là vòng cưa.

Còn lại hắn v·a c·hạm vật phẩm phát ra tiếng vang phảng phất đều biến mất, hết thảy biến thành kịch câm, cái gì cũng không nghe thấy.

“Ba.”

Bác sĩ bắt đầu đếm ngược. Vầng kia cưa vẫn như cũ còn tại trán trước.

“Hai.”

Vu Hoành trợn to hai mắt, bắt lấy phù trận màu bạc hướng phía trước không ngừng vung vẩy, ý đồ xua đuổi thanh âm, nhưng không có một chút tác dụng nào.

Thân thể của hắn căng cứng đến càng ngày càng lợi hại, thậm chí đến có chút đau đau trình độ.

Một loại rùng mình run lên cảm giác, không ngừng từ hắn cái trán hướng chung quanh khuếch tán, phảng phất nơi đó có một cái sắc bén đồ vật, đang từ từ càng ngày càng tới gần.

“Một!” Bác sĩ thanh âm hét lớn.

“A a a a! ! !” Vu Hoành bỗng nhiên rống to, giống như nổi điên gầm thét! !

Hắn một tay phù trận màu bạc, một tay lại lần nữa nắm lên Lang Nha bổng, toàn thân nội khí bộc phát, tràn ngập toàn thân, dưới làn da ẩn ẩn nâng lên một tầng trong suốt chất sừng.

“Đều mẹ nhà hắn đi c·hết! ! !”

Hắn điên cuồng quơ phù trận cùng Lang Nha bổng, đột nhiên cả người vọt tới trước, đầu hung hăng nhào vào chất đống phù trận đánh gậy góc tạp vật rơi.

Vu Hoành nằm nhoài trong góc, điên cuồng cầm phù trận cùng Đại Huy Thạch gần sát chính mình, hắn lựa chọn tin tưởng trước mắt!

“Ba! ! !”

Đúng lúc này, một tiếng vang thật lớn vù vù, ầm vang ghé vào lỗ tai hắn nổ tung.

Trong sơn động, ánh đèn bắt đầu kịch liệt lấp lóe, sáng tối chập chờn.

Ngã nhào xuống đất Vu Hoành trên thân, bắt đầu điên cuồng chảy ra trong suốt như nước quỷ dị chất keo.

Những này chất keo từ toàn thân hắn trên dưới mỗi một cái lỗ chân lông cấp tốc tuôn ra, chảy ra quần áo, mới bại lộ ở trong không khí, liền bị đầu chung quanh phù trận bọn họ thả ra một loại nào đó lực lượng cường đại cấp tốc triệt tiêu, bay hơi.

Ông! ! !

Nhỏ xíu vù vù âm thanh trong sơn động vang lên.

Trong toàn bộ sơn động bộ phù trận, giờ này khắc này tất cả đều sáng lên nhàn nhạt huỳnh quang, phảng phất tại chống cự cái gì.

Trên mặt đất chất đống đại lượng phù trận Huy Thạch cũng bắt đầu sáng lên huỳnh quang, trong đó sáng ngời nhất chính là ba khối phù trận màu bạc.

Bọn chúng lóng lánh quang mang màu bạc, điên cuồng ra bên ngoài phóng thích ra nhìn không thấy kỳ dị bức xạ.

Loại này bức xạ cường thế tụ hợp mặt khác phù trận bức xạ, hóa thành một cỗ lực trường, hung hăng áp chế Vu Hoành trên thân tuôn ra đại lượng trong suốt chất keo.

Hồng trị máy kiểm tra bên trên trị số đang điên cuồng thay đổi, từ vừa mới bắt đầu chất keo xuất hiện hơn 3500, cấp tốc hạ xuống, nương theo lấy từng mảnh từng mảnh phù trận huỳnh quang sáng lên, trị số phi tốc ngã xuống, rất nhanh tới 2000, sau đó tiếp tục ngã xuống.

Mười giây.

Hai mươi giây.

Ba mươi giây.

Máy kiểm tra bên trên trị số trong nháy mắt về không, sau đó đích phát ra một tiếng cảnh báo.

Hô!

Vu Hoành trên người chất keo rốt cục triệt để chảy ra kết thúc, theo sau cùng một chút chất keo bốc hơi biến mất, bên cạnh hắn một đống phù trận đánh gậy cũng nhao nhao hóa thành màu xám trắng, bày biện ra tiêu hao sử dụng hết trạng thái.

Mà ba khối phù trận màu bạc cũng đồng dạng hóa thành màu xám, toàn bộ tiêu hao biến không.

Không chỉ như vậy, trên vách tường tối thiểu có hơn phân nửa phù trận đường vân, tại thời khắc này cũng nhao nhao ảm đạm đi, chỉ còn lại có xa một chút khoảng một phần ba phù trận còn miễn cưỡng duy trì nguyên trạng.

Một phút đồng hồ sau, hết thảy khôi phục an tĩnh.

"Ngô…" Vu Hoành từ từ từ dưới đất bò dậy thân, lung lay đầu.

Ngắm nhìn bốn phía, hắn lần đầu tiên nhìn thấy chính là một đống triệt để tiêu hao hết phù trận đánh gậy…

Hắn biến sắc, cấp tốc cầm lấy một khối kiểm tra.

"Toàn bộ tiêu hao sạch sẽ… ."

Hắn buông xuống đánh gậy, lại đi xem phù trận màu bạc, phù trận màu bạc bên trên cũng thay đổi thành sử dụng đằng sau tình huống.

"Quả nhiên… Ta không có cược sai… . Thanh âm kia chính là muốn bức ta rời đi sơn động, rời đi nơi này!"

Vu Hoành trong lòng trong nháy mắt minh bạch hết thảy.

Liên hệ trước sau, hắn hiểu được, trước đó những âm thanh này, cái gì đồng sự, giải phẫu, cà lăm cùng bác sĩ Hứa các loại thanh âm, tất cả đều là vì dẫn hắn rời đi phòng an toàn, rời đi chung quanh cái này đại lượng phù trận bảo hộ.

Nhưng hắn kiên trì chịu đựng! Coi như đến thời khắc sống còn, cũng không có tin tưởng thanh âm dẫn dụ.

"Vậy rốt cuộc là cái gì… ? Chẳng lẽ lại, đó chính là Ngữ Nhân! ?" Vu Hoành thở hổn hển, cầm phù trận màu bạc, cấp

tốc sử dụng hắc ấn cho nó trở về hình dáng ban đầu.

Nhìn thấy đếm ngược hiển hiện, cũng bắt đầu tính toán, hắn mới buông xuống tấm phù trận màu bạc, đứng thẳng người.

Cho tới bây giờ, hắn mới phát giác toàn thân mình đều bị ướt đẫm mồ hôi.

Hồi tưởng lại tình cảnh mới vừa rồi, thật phi thường mạo hiểm.

Đặc biệt là ban đầu cà lăm thanh âm, một lần kém chút dẫn hắn rời đi phòng an toàn, còn tốt hắn kịp thời phát giác không đúng, bộc phát nội khí xông trở lại.

“Hiện tại giống như an toàn.” Vu Hoành lại lần nữa kiểm tra sơn động, xác định bên tai không tiếp tục xuất hiện thanh âm, trọn vẹn bận rộn hơn nửa giờ, mới thở phào nhẹ nhõm.

Hắn thừa dịp phù trận màu bạc còn tại khôi phục, đi đến trước đại môn, kéo ra quan sát cửa sổ nhìn ra phía ngoài.

“! !”

Sân phía ngoài bên trong, nguyên bản sinh cơ bừng bừng Huy Thạch Thảo, lúc này đã toàn bộ khô héo, biến thành đen, không có sức sống khí tức.

Tựa như chịu giá lạnh sương giá bãi cỏ, không có chút nào nửa điểm sinh cơ.

Vu Hoành sắc mặt âm trầm, kéo lên quan sát cửa sổ, không tại nhiều nhìn, hắn liếc nhìn sơn động, thẳng đi đến còn lại một đống tiêu hao hết Đại Huy Thạch bên cạnh, khoanh chân ngồi xuống, cố nén tinh thần to lớn tiêu hao, lại kéo qua Huy Thạch thảm, đem toàn thân mình che lại, cứ như vậy nhắm mắt nghỉ ngơi.

Lần này bên tai không còn bất kỳ thanh âm gì.

Hắn an an ổn ổn ngủ thẳng tới hừng đông.

Không biết bao nhiêu thời gian trôi qua. Mơ mơ màng màng, Vu Hoành từ trong ngủ mê tỉnh lại.

Trong sơn động đã sáng rõ, trên cửa quan sát cửa sổ khe hở bắn ra tiến đến sáng tỏ ánh nắng vết tích.

Vu Hoành kéo không biết lúc nào đến rơi xuống Huy Thạch thảm, đứng người lên, phát hiện tấm phù trận màu bạc khôi phục hoàn tất, hắn lại cấp tốc đem nó đổi được cửa lớn phía sau, lấy thêm một khối mới tiêu hao hết phù trận màu bạc, tiếp tục khôi phục.

Mặc vào cường hóa Bạch Hùng đồ bộ, nhấc lên Lang Nha bổng, hắn không có làm mặt khác, mà là bắt đầu trước thông lệ rèn luyện Trọng Thối Công.

Trước đó sử dụng nội khí đã một lần nữa bổ đầy, tiếp xuống hắn đến hướng phía đạo thứ tám nội khí bắn vọt, một khi ngưng kết, còn kém đạo thứ chín xông qua, liền có thể tiến hành một lần toàn thân cường hóa, sau đó tiến vào Trọng Thối Công tầng thứ hai, cũng chính là cái thứ hai chiêu thức.

Hắn kỳ thật rất muốn ngay lập tức đi bưu cục hỏi thăm Lý Nhuận Sơn, nhưng phát sinh hôm qua biến hóa, để hắn hiện tại cũng lòng còn sợ hãi, tâm tình còn không có triệt để khôi phục.

Chương 074: Mưa đêm (4) (tạ ơn ba càng thú minh chủ)

Chương 074: Mưa đêm (4) (tạ ơn ba càng thú minh chủ)

Một mực đến mạnh nhẫn nại tính tình luyện hơn một cái giờ Trọng Thối Công, Vu Hoành tâm tình triệt để ổn định lại, lại ăn cây thanh protein, uống hết một ly đầy nước.

Hắn mới mang lên hồng trị máy kiểm tra, mang lên khôi phục tốt khối thứ hai phù trận màu bạc, mở cửa.

Phốc.

Hắn nhảy xuống thềm đá, nhìn xem một mảnh khô héo biến thành màu đen Huy Thạch Thảo, tâm tình nặng nề.

Phát sinh hôm qua tập kích, uy lực thật sự có chút vượt chỉ tiêu, hắn không cách nào tưởng tượng trừ ra hắn bên ngoài những người còn lại, là thế nào tại loại tầng thứ này loại uy lực này tập kích bên trong sống sót.

'Có lẽ bọn hắn còn có mặt khác không cần ngạnh kháng phương pháp đi, tựa như Huy Thạch thảm.' trong lòng của hắn như thế tự nhủ.

Đi ra sân nhỏ, bỗng nhiên trong tay hắn hồng trị máy kiểm tra trị số thay đổi.

Từ cái chữ số biến thành âm cái chữ số.

Vu Hoành sắc mặt khẽ động, cấp tốc di động máy kiểm tra, xác định trị số là bị phương hướng nào bức xạ ảnh hưởng.

Rất nhanh, hắn giơ máy kiểm tra, tìm được sân nhỏ phía bên phải, một mảnh nhỏ dài đến bên ngoài trên đất Huy Thạch Thảo.

Nơi này Huy Thạch Thảo tựa hồ là bởi vì khoảng cách sơn động khá xa, cho nên may mắn thoát khỏi tại khó, không có tham dự tiến ngày hôm qua đại đối kháng.

Vu Hoành sắc mặt vui mừng, nặng nề cảm xúc tựa hồ có một chút làm dịu, hắn cấp tốc đem nơi này cỏ móc ra, từng cây cấy ghép vào sơn động trước cửa trong viện.

Sau khi làm xong, bỏ ra hơn mười phút thời gian, mới thảnh thơi hướng phía bưu cục bước nhanh tiến đến.

*

*

Đông đông đông.

Bưu cục ngoài nhà đá.

Vu Hoành dùng sức gõ gõ hàng rào.

Lần này chẳng mấy chốc, thạch ốc rất nhanh bị mở ra, một cái cõng tiểu nữ hài tráng hán cao lớn cẩn thận từng li từng tí từ trong cửa đi tới.

Chính là Lý Nhuận Sơn.

Đùng.

Lý Nhuận Sơn tay không ném qua đến một đoàn viên giấy.

Vu Hoành tiếp được, giật ra xem xét.

‘Ngươi có nghe được chung quanh có nhìn không thấy thanh âm a? Nếu như nghe được, đừng nói chuyện, bọn ta viết chữ giao lưu.’

Vu Hoành cấp tốc nghĩ đến ngày hôm qua kinh lịch, còn có Chu Hiểu Linh tỷ muội quỷ dị, hắn lập tức nghiêm nghị gật đầu.

Rất nhanh, hai người cách hàng rào, dùng hòn đá trên mặt đất viết chữ tiến hành giao lưu.

“Hôm qua ngươi qua đây lúc, ta cũng cho ngươi qua viên giấy, nhưng ngươi nhìn cũng không nhìn, chỉ biết là gõ cửa gọi hàng, mà lại biểu lộ rất không đúng.” Lý Nhuận Sơn sắc mặt nghiêm túc viết.

“Ta hôm qua là tới qua.” Vu Hoành nhíu mày, “Nhưng ta chỉ là gõ cửa, căn bản không có la nói chuyện a?”

“Không có la qua? Không có khả năng, ta đi ra còn nghe được ngươi đang kêu ta, còn gọi nữ nhi của ta danh tự.” Lý Nhuận Sơn viết đến.

Vu Hoành dừng lại, cẩn thận hồi tưởng, hắn luyện công về sau, tinh lực so trước đó mạnh rất nhiều, rất nhiều thứ đều có thể nhớ rõ, huống chi là hôm qua mới chuyện phát sinh.

Hắn rất xác định viết: “Ta rất xác định, ta khi đó chỉ là gõ cửa, không có la các ngươi danh tự, ta lúc đầu dự định sau khi gõ cửa chờ ngươi về ám hiệu, kết quả ngươi một điểm động tĩnh cũng không có.”

“Nhìn như vậy đến, đây chính là Ngữ Nhân ảnh hưởng tới…” Lý Nhuận Sơn sắc mặt khó nhìn lên.

Hắn cấp tốc đem liên quan tới Ngữ Nhân tình báo nói cho Vu Hoành. Mà Vu Hoành cũng đem chính mình hôm qua gặp phải hết thảy, thuật lại cho hắn.

Hai người giao lưu về sau, Lý Nhuận Sơn ánh mắt trước nay chưa có ngưng trọng.

“Ta chỗ này nhận được tin tức, trước đó muốn tới bên này một chi đội xe, chính là từ bộc phát Ngữ Nhân Ngọc Hà thị tới. Nhìn như vậy, rất có thể chính là chi đội ngũ này, đem Ngữ Nhân đưa đến nơi này.” Hắn cấp tốc viết.

Chờ Vu Hoành sau khi xem xong, lại biến mất lại viết.

“Ngươi hôm qua gặp phải Chu Hiểu Linh tỷ muội, rất có thể chính là Ngữ Nhân một loại truyền nhiễm phương thức. Còn tốt ngươi chỗ ở phù trận cùng Huy Thạch nhiều, còn chống đỡ thanh âm lừa gạt, không có rời đi sơn động, nếu không hậu quả khó mà lường được!”

“Vậy làm sao bây giờ?” Vu Hoành cũng cảm giác tương đương khó giải quyết.

“Chúng ta tạm thời đều đừng nói chuyện, trong khoảng thời gian này trước dùng viết chữ giao lưu.” Lý Nhuận Sơn nói, ” sau đó, ngươi tối hôm qua liều qua một lần Ngữ Nhân bộc phát, thời gian ngắn hẳn là an toàn, ta dự định đi xem một chút chi kia đội xe. Nếu có thể, chúng ta giải quyết triệt để rơi bọn hắn, miễn cho một mực tại bên cạnh đối với chúng ta có uy h·iếp.” Lý Nhuận Sơn giải thích.

“Giải quyết như thế nào?” Vu Hoành ánh mắt mãnh liệt, cấp tốc viết.

“Căn cứ vô tuyến điện thông tin hồi phục tin tức, hiện hữu thăm dò đi ra giải quyết Ngữ Nhân phương pháp, chính là thanh trừ hết tất cả Ngữ Nhân cảm nhiễm thể. Chỉ cần chung quanh một cây số bên trong không có cảm nhiễm thể, đợi thêm đợi một thời gian ngắn tự nhiên tiêu tán, bọn hắn liền có thể tự hành biến mất.” Lý Nhuận Sơn trả lời.

“Tốt!” Vu Hoành nhanh chóng một chút đầu, hắn hôm qua kém chút bị l·àm c·hết, nếu là thật xông ra sơn động, không có đại lượng phù trận đối kháng, hắn xác định vững chắc ngỏm củ tỏi.

Nguy hiểm như vậy Ác Ảnh, tuyệt đối không thể để cho nó lưu tại phụ cận!

“Đúng rồi, đi xem một chút lão Chu, gọi hắn cùng một chỗ.” Vu Hoành bổ sung một câu.

Lý Nhuận Sơn gật đầu.

Hai người cấp tốc thu dọn đồ đạc, mang lên giấy bút, Vu Hoành nơi này không có giấy, trước từ Lý Nhuận Sơn bên này mượn dùng.

Tại thu xếp tốt Asena, khuyên bảo nàng tuyệt đối không cần đáp lại bất luận cái gì bên ngoài thanh âm sau. Bọn hắn cấp tốc rời đi bưu cục, hướng phía lão Chu chỗ ở tiến đến.

Bưu cục cùng lão Chu nơi ở đại khái chỉ có mấy trăm mét khoảng cách, cũng chính là lật ra cái dốc nhỏ.

Hai người rất mau tới đến lão Chu địa động trước.

Đông đông đông.

Lý Nhuận Sơn tiến lên dùng gậy gỗ gõ cửa.

Không có trả lời.

Hắn hơi biến sắc mặt, lại lần nữa dùng gậy gỗ có tiết tấu gõ cửa đứng lên.

Thùng thùng, đùng, đùng thùng thùng, đông.

Gõ xong chờ đợi.

Vẫn không có đáp lại.

Lý Nhuận Sơn cùng Vu Hoành trao đổi ánh mắt, hai người cùng một chỗ hướng phía trước, một cái đi cửa, một cái tới gần cửa sổ.

“Ai?” Đột nhiên lão Chu thanh âm từ sau cửa truyền đến.

“Ai ở bên ngoài! ?”

Trong thanh âm hắn tràn ngập cảnh giác, sợ sệt, sợ hãi. Tựa hồ mới nhận qua kinh hãi.

Lý Nhuận Sơn đóng chặt miệng, lại lần nữa dùng gậy gỗ gõ cửa.

Đông đông đông, thùng thùng, đông.

“Ai tại gõ! ? Đi ra!” Lão Chu thanh âm lại lần nữa vang lên, mang theo từng tia từng tia hoảng sợ cùng phẫn nộ.

Lý Nhuận Sơn nhíu mày, kéo xuống một trang giấy, viết lên chữ, từ cửa lỗ thông gió nhét vào.

Dùng sức đẩy.

Cuộn giấy thành một đầu, bị chen vào.

Nhưng không có 2 giây.

Đùng.

Trong môn truyền đến cuộn giấy rơi xuống đất nhẹ vang lên.

“Ai ở bên ngoài! Đáp lời!” Lão Chu thanh âm lại lần nữa vang lên, “Không nói lời nào đừng trách ta không khách khí! !”

Răng rắc.

Trong môn truyền đến s·ú·n·g ống mở ra bảo hiểm tiếng vang.

Vu Hoành mặt không đổi sắc, tiến lên ngăn tại Lý Nhuận Sơn phía trước. Hắn thân này cường hóa Bạch Hùng đồ bộ đã trải qua khảo nghiệm, khoảng cách gần s·ú·n·g ống xạ kích cũng không đả thương được hắn.

“Đáp lời! !” Trong môn lão Chu còn tại kêu to.

Đột nhiên một tờ giấy đưa tới Vu Hoành bên mặt: Mở cửa.

Vu Hoành ánh mắt nhất định, rút ra s·ú·n·g đối với khóa cửa chính là một chút.

Bành! !

Khóa cửa chỗ trực tiếp nhiều một cái động lớn.

Cường hóa uy lực của s·ú·n·g lục triệt để hiển hiện ra, liền ngay cả Vu Hoành chính mình cũng giật nảy mình, chớ nói chi là phía sau hắn Lý Nhuận Sơn.

Hai người đều là toàn thân run lên, nhìn một chút b·ị đ·ánh nát khóa cửa, lại nhìn một chút họng s·ú·n·g còn tại b·ốc k·hói s·ú·n·g ngắn.

Bành.

Hay là Vu Hoành phản ứng đầu tiên, một cước thăm dò tại trên cánh cửa.

Cửa lớn mở rộng.

Hết thảy an tĩnh.

Hai người đứng ở ngoài cửa, thật lâu không có nhúc nhích.

Bọn hắn chỉ là nhìn xem trong môn, nhìn xem trong môn trên mặt đất, sớm đã mất đi sức sống lão Chu, không nói thêm gì nữa.

Lão Chu nằm nghiêng trên mặt đất, con mắt trợn to, miệng mở lớn, nhưng trên mặt lại mang theo dáng tươi cười, quái dị mừng rỡ cười.

Phảng phất hắn trước khi c·hết cũng không nhận được kinh hãi, mà là chủ động nghênh đón t·ử v·ong, đạt được mình muốn hết thảy.

"Đây chính là Ngữ Nhân." Lý Nhuận Sơn viết một hàng chữ cho Vu Hoành.

Sau đó đi ra phía trước, xử lý lão Chu t·hi t·hể.

Rất nhanh, đại hỏa b·ốc c·háy lên, đem lão Chu tính cả hết thảy chung quanh thôn phệ.

Khói đặc cuồn cuộn, Lý Nhuận Sơn cùng Vu Hoành không kịp điều chỉnh cảm xúc, lại hướng phía đường cũ trở về, đi trước nhìn nữ nhi Asena, xác định bên này không có vấn đề. Bọn hắn mới cùng một chỗ bắt đầu hướng phía đường cái phương hướng tiến đến.

Dựa theo Lý Nhuận Sơn tin tức, đội xe kia là từ đường cái lái xe tới, đi là đại lộ.

Hai người một đường vừa đi vừa nghỉ, tùy thời cảnh giác chung quanh khả năng phát sinh hết thảy.

Không ai dám nói chuyện, bởi vì ai đều sợ hãi có đồ vật gì lẫn vào đối thoại của bọn họ, lẫn vào thanh âm của bọn hắn.

Tại loại an tĩnh quỷ dị này bên trong, bọn hắn rất mau tìm đến dừng sát ở ven đường xe buýt đội xe.

Năm chiếc xe buýt, tất cả đều là màu xám trắng, thân xe nửa đoạn dưới đều bao hết thật dày sắt tây da, trong cửa sổ xe bộ cũng có thể nhìn thấy đinh rất nhiều tấm ván gỗ dày làm tấm che.

Hai người đứng ở trong rừng, đang muốn hướng phía xe buýt tới gần, bỗng nhiên Lý Nhuận Sơn đưa tay đè lại Vu Hoành, ra hiệu hắn đừng động.

Hắn nhặt lên một khối lớn chừng quả trứng gà tảng đá, hướng xe buýt phương hướng hung hăng quăng ra.

Dưới ánh mặt trời, tảng đá bay ra rừng cây, vượt qua giữa không trung, rơi xuống dưới, mang ra một đầu hoàn mỹ đường vòng cung, đập trúng thứ hai đếm ngược chiếc xe buýt xe trần xe.

Đương.

Tảng đá bị nện ra nhỏ vụn bột phấn, hướng phía trước bên phải lăn xuống địa phương.

Hoàn toàn yên tĩnh.

Năm chiếc xe buýt, đều không có bất luận động tĩnh gì, không có bất kỳ người nào âm thanh.

Thấy thế, Lý Nhuận Sơn sắc mặt càng ngưng trọng thêm, hắn xuất ra một cây thanh magiê, cùng Vu Hoành nháy mắt ra dấu.

Hai người chia ra, từ hai bên, hướng phía đội xe di động.

Mấy phút sau.

Hai người một trái một phải, đi vào đội xe cuối cùng một chiếc xe bên người.

Vu Hoành mặc dày đặc cường hóa Bạch Hùng đồ bộ, cầm trong tay Lang Nha bổng, điểm phòng ngự đầy, lúc này duỗi ra Lang Nha bổng, dùng tới mặt gai nhọn treo lại cửa xe nắm tay.

Ra bên ngoài kéo một phát.

Kẹt kẹt.

Kim loại cửa xe rất dễ dàng liền bị kéo ra.

Hoàn toàn không khóa!

Màu xám trắng cửa xe, liền ngay cả nhẹ nhàng cài lên đều không có, liền bị Vu Hoành tuỳ tiện kéo ra.

Trong xe một vùng tăm tối, đen đến nỗi ngay cả bên ngoài sáng tỏ ánh nắng, cũng chỉ có thể chiếu sáng cửa ra vào một chút khu vực.

Vu Hoành nhìn về phía vòng qua tới Lý Nhuận Sơn, đối phương hướng hắn dựng lên cái vào xem thủ thế.

Hắn gật gật đầu, Lang Nha bổng hướng phía trước mở đường, một tay khác nắm bên ngoài trong túi cất giấu phù trận màu bạc.

Một cước giẫm lên cửa xe ghế nhỏ, đi lên mượn lực, tiến vào trong xe.

Phốc.

Đột nhiên thân thể của hắn nghiêng một cái, lại lui đi ra.

Đứng tại cửa xe một bộ chân đau dáng vẻ.

Lý Nhuận Sơn hướng hắn so thủ thế, Vu Hoành liên tục khoát tay, chỉ chỉ chân mình mắt cá chân, ra hiệu chính mình không được, chân đau đến lợi hại, chỉ có thể dựa vào ngươi.

Hắn chắp tay nói liên tục xin lỗi, về sau lùi lại.

Lý Nhuận Sơn: "…"

Nếu không phải nhìn thấy Vu Hoành lui lại thời điểm vận động tự nhiên, nếu không phải hắn biết Vu Hoành chuyên môn luyện chân, nếu không phải hắn trí thông minh coi như bình thường, hắn nói không chừng liền thật tin.

Không phản bác được dưới, hắn lắc đầu, chỉ chỉ chính mình, ra hiệu chính mình bên trên.

Mang theo khảm đao, một chồng từ Vu Hoành nơi đó mua phù trận, hắn đi đến trước cửa xe.

Phốc.

Đột nhiên thân thể của hắn chắp tay, che bụng, một bộ đau đớn khó chịu bộ dáng, không ngừng lui về sau đi.

Một bên lui, hắn còn vừa chỉ chỉ Vu Hoành, dùng tay ra hiệu ra hiệu chính mình đột nhiên đau bụng khó nhịn, thật gánh không được, gập cả người tới.

Thăm dò trong xe cái này nhiệm vụ gian khổ cũng chỉ có thể giao cho ngươi.

Vu Hoành cũng không phản bác được.

Nhìn xem con hàng này cùng hắn đối với biểu diễn kỹ, hai người ai cũng không muốn đi vào trước mạo hiểm.

Chương 075: Ngoài dự kiến (1)

Chương 075: Ngoài dự kiến (1)

“Ta là thật đau bụng!” Lý Nhuận Sơn làm xấu hổ hình, cấp tốc viết chữ.

“Ta là thật chân đau!” Vu Hoành không cam lòng yếu thế, cấp tốc viết chữ sau vỗ bắp đùi mình.

Hai người giằng co, không ai nhường ai.

Kéo dài hơn nửa phút, Lý Nhuận Sơn cuối cùng vẫn là lo lắng nữ nhi, không muốn lãng phí càng nhiều thời gian, thế là sắc mặt nghiêm, quyết định chính mình lên trước.

Nhưng hắn không có trực tiếp tiến cửa xe, mà là đi đến thân xe mặt bên, đối với cửa sổ xe chính là một gậy.

Bành!

Cửa sổ xe nổ tung vỡ vụn, nhưng bị bên trong đinh lấy tấm ván gỗ ngăn trở, vẫn như cũ không nhìn thấy tình huống nội bộ.

Lý Nhuận Sơn cũng không nói nhảm, xuất ra thanh magiê, nhóm lửa không biết từ chỗ nào lật ra tới một đầu vải rách, lại hướng cửa sổ xe vết nứt bịt lại.

Nhét xong hắn xoay người chạy, vẫn không quên cho Vu Hoành điệu bộ.

Vu Hoành cũng đi theo co cẳng liền chạy, hai người một mạch chạy ra bốn năm mươi mét, mới quay người nhìn về phía xe buýt.

Lúc này xe buýt kia nội bộ rõ ràng dấy lên đến, sáng lên mơ hồ hồng quang.

“Vải kia lợi hại như vậy?” Vu Hoành hiếu kỳ viết.

“Đặc chất vải dầu, dùng tốt là được.” Lý Nhuận Sơn thuận miệng ứng phó nói, nhưng ánh mắt vẫn như cũ nhìn chằm chằm xe buýt.

Thời gian một chút xíu trôi qua, mắt thấy xe càng đốt càng lớn, thẳng đến trong xe cũng bắt đầu hướng cửa sổ gạt ra hỏa diễm, hắn mới khẽ gật đầu.

“Đi, đi chiếc thứ hai, cứ làm như vậy!” Hắn viết chữ nói.

“…” Vu Hoành không phản bác được, sớm như thế vải khô liền tốt? Nhất định phải giả trang cái gì lên xe kiểm tra.

Hắn lắc đầu, đi theo Lý Nhuận Sơn một cỗ tiếp một cỗ đốt xe. Già Lý Hiển nhưng đã sớm chuẩn bị, từng đầu thần kỳ vải dầu nhét vào đạp nát cửa sổ, nhóm lửa cửa sổ đầu gỗ, sau đó hỏa diễm càng đốt càng lớn, cho đến tràn ngập trong xe.

Năm chiếc xe, mãi cho đến bọn hắn triệt để châm lửa, toàn bộ b·ốc c·háy, đều không có bất luận động tĩnh gì truyền ra.

Xe phảng phất biến thành năm thanh bó đuốc, đem núi rừng bốn phía chiếu rọi đến một mảnh sáng tỏ.

“Đi thôi.” Lý Nhuận Sơn viết chữ nói.

“Chỉ cần Ngữ Nhân vật dẫn triệt để bị thiêu hủy, chúng ta cũng liền an toàn, cũng có thể bình thường giao lưu. Ngữ Nhân nguy hiểm lớn nhất, chính là tại không hiểu rõ bọn chúng lúc, bị ngôn ngữ trong nháy mắt truyền nhiễm.”

Vu Hoành gật đầu, vạn phần đồng ý.

Hắn chính là như vậy, không hiểu rõ loại này Ác Ảnh lúc, cơ hồ không ai có thể tránh đến mở loại này truyền nhiễm phương thức.

Khó trách Ngọc Hà thị người bên kia trốn tới cũng c·hết hết ở trên nửa đường.

Hai người đứng tại bên lửa chờ đợi chờ lên hỏa diễm triệt để đem xe thôn phệ, đốt cháy, triệt để hủy đi nội bộ tất cả t·hi t·hể

vật dẫn.

Không có cách, Ngữ Nhân tính nguy hiểm quá lớn, tính bí mật cũng quá mạnh. Tại bộc phát trước, còn cực dễ dàng để cho người ta tưởng rằng chính mình tinh thần xảy ra vấn đề. Bởi vì hồng trị máy kiểm tra không có phản ứng, kiểm tra không ra Ngữ Nhân thanh âm.

'Có lẽ ta nên cường hóa một chút hồng trị máy kiểm tra… Nếu như có thể kiểm tra một chút ra Ngữ Nhân thanh âm có vấn đề, cái kia nó tính uy h·iếp cũng sẽ giảm mạnh.'Vu Hoành trong lòng lóe lên ý nghĩ này.

Hắn đứng tại ven đường, lẳng lặng nhìn qua cháy hừng hực xe buýt, trong lòng bỗng nhiên dâng lên đối với cà lăm lo lắng.

Nếu như cà lăm gặp được Ngữ Nhân… . Lấy nàng trí lực, tất nhiên sẽ cũng giống như mình, ngay từ đầu liền trúng chiêu.

'Máy kiểm tra bắt buộc phải làm, đồng thời phù trận màu bạc đã có chút gánh không được Ác Ảnh cường độ. Là Ác Ảnh đang mạnh lên, hay là Ngữ Nhân bản thân mạnh hơn Khô Nữ?' Vu Hoành không được biết.

Hắn đem vấn đề này ném cho Lý Nhuận Sơn.

Lý Nhuận Sơn lắc đầu.

"Ác Ảnh bản thân liền sẽ không ngừng thông qua g·iết người tăng lên cường độ, đồng thời không ngừng tiến hóa, không ngừng tăng lên nguy hiểm đẳng cấp, thẳng đến đạt tới Chiến Tranh cấp, Ác Mộng cấp, thậm chí Tuyệt Vọng cấp. Chúng ta thậm chí hoài nghi, cái gọi là Ác Ảnh rất có thể chính là từ Quỷ Ảnh không ngừng tiến hóa mà thành."

Hắn viết một đoạn hơi dài văn tự, kết quả tờ giấy này không đủ dùng, viết xong.

Thế là chỉ có thể bất đắc dĩ hướng Vu Hoành nhún nhún vai, ngừng lại.

Hai người một mực chờ trọn vẹn hơn một giờ, xác định năm chiếc xe buýt triệt để thiêu hủy, mới quay người mặc lối về trở về.

“Đúng rồi, đối với Ngữ Nhân, ta còn có cái hoài nghi.” Lý Nhuận Sơn bỗng nhiên nghĩ đến trước đó chính mình nhìn thấy Vu Hoành lúc tình cảnh, đối phương đứng tại trước nhà đá, đối với hắn ném ra viên giấy thờ ơ, phảng phất căn bản không nhìn thấy.

Hắn cảm thấy điểm ấy chính mình khả năng cần nhắc nhở một chút.

“Đúng đấy, liên quan tới trước đó” Lý Nhuận Sơn mới viết cái đầu.

Oanh!

Đột nhiên sau lưng truyền đến một tiếng to lớn bạo tạc.

Hai người vội vàng té sấp về phía trước, nghiêng mặt qua trở về nhìn.

Chỉ gặp năm chiếc xe phương hướng, đang có một đoàn càng sáng hơn ánh lửa hừng hực dấy lên, hiển nhiên là có chiếc xe nổ tung.

“Lần này là khẳng định không có.” Vu Hoành nắm lên hòn đá trên mặt đất tùy tiện viết câu.

“… . Ân.” Lý Nhuận Sơn gật đầu. Nhìn qua ánh lửa sáng tỏ phương hướng, hắn bỗng nhiên nghĩ đến, chính mình mang nữ nhi từ an toàn Hi Vọng thành tới đây, thật là một kiện chính xác sự tình sao?

“Đúng rồi, ngươi vừa rồi muốn nói cái gì?” Vu Hoành trên mặt đất viết.

“Ừm… . Là trước kia.” Lý Nhuận Sơn trả lời đồng dạng dùng tảng đá trên mặt đất viết.

Hắn đem chính mình trước đó nhìn thấy một màn kia, hoàn chỉnh báo cho Vu Hoành.

“Từ vừa mới bắt đầu Chu gia tỷ muội đến, ta nên đã bị ảnh hưởng đến thị giác.” Vu Hoành trả lời.

Lão Lý nhắc nhở để trong lòng của hắn lại lần nữa lấy lại tinh thần, biết trước đó mình rốt cuộc nguy hiểm cỡ nào.

Lúc này hồi tưởng lại, trước đó trong sơn động, chính mình vung vẩy Lang Nha bổng không có động tĩnh, rất có thể chính là trong tay căn bản là không có bắt được Lang Nha bổng.

Ngữ Nhân năng lực, càng nghĩ càng là nguy hiểm.

Hai người chỉ chốc lát sau một lần nữa đứng dậy, hướng về đường tới trở về.

Tới trước Vu Hoành thạch ốc nơi này.

"Hủy đi vật dẫn về sau, cần bao lâu mới có thể nói chuyện bình thường?" Vu Hoành hỏi.

"Đại khái ba ngày, chịu đựng đi." Lý Nhuận Sơn trả lời.

"Tự mình một người tại trong phòng an toàn ngược lại là có thể tự do mở miệng, chỉ cần đừng tiếp phía ngoài nói là được."

"Minh bạch." Vu Hoành gật đầu.

"Như vậy, gặp lại sau." Lão Lý khoát khoát tay, bước nhanh hướng phía bưu cục trở về, nhìn ra được hắn lòng chỉ muốn về, lo lắng nữ nhi xảy ra chuyện.

Vu Hoành đứng ở trong sân, đưa mắt nhìn hắn bóng lưng dần dần không vào rừng bên trong, thẳng đến không thấy, mới cũng tới thềm đá, mở cửa trở về.

Hai ngày này hắn cũng phải mau chóng chữa trị trong phòng an toàn phù trận, mau chóng hoàn thành Huy Thạch mật thất hoàn chỉnh, như vậy mới có thể ngủ ngon giấc.

Đứng tại cửa ra vào, hắn mắt nhìn bên ngoài một mảnh màu đen khô héo Huy Thạch Thảo, thở dài.

Bành.

Cửa lớn triệt để đóng lại.

Ngày thứ hai, sáng sớm, Lý Nhuận Sơn liền tới tìm Vu Hoành, hai người cùng một chỗ, lại lần nữa đi đội xe bên kia kiểm tra, xác định xe đã triệt để thiêu hủy, nhưng quái dị chính là, trong xe trống rỗng, thế mà một cái t·hi t·hể cũng không có.

Nhưng không có t·hi t·hể, xe này lại là làm sao mở ra nơi này tới?

Hai người không thể nào hiểu được.

Nhưng xác nhận trong xe không có t·hi t·hể, bọn hắn cũng an tâm rất nhiều.

Sau đó lại ở chung quanh tìm tòi một lần, xác định không có vấn đề, không có bỏ sót t·hi t·hể, hai người mới yên tâm lại, đến sắp lúc chạng vạng tối, riêng phần mình trở về.

Ngày thứ ba, cũng là như thế.

Vu Hoành cũng dần dần an định lại, đương nhiên, để hắn cảm giác yên ổn nguyên nhân, không chỉ là Ngữ Nhân triệt để tiêu diệt, còn có chính mình trong phòng an toàn tất cả trên vách tường phù trận chữa trị.

Hắn đã chữa trị phòng an toàn Huy Thạch mật thất độ hoàn hảo, một lần nữa đã đạt thành mật thất hiệu quả.

Đồng thời, tại thông qua nội khí thúc đẩy sinh trưởng dưới, ngoài cửa trong viện, mới Huy Thạch Thảo lại một lần nữa cấp tốc sinh trưởng ra, một lần nữa mọc ra một mảnh cỏ non, trải rộng sân nhỏ.

Non nớt Huy Thạch Thảo mặc dù tán phát bức xạ cũng không mạnh, nhưng lại để Vu Hoành cảm thấy càng thâm hậu cảm giác an toàn.

Bởi vì Huy Thạch Thảo, có thể xua tan hắc trùng, tránh cho phổ thông Quỷ Ảnh q·uấy n·hiễu chính mình nghỉ ngơi.

Ngày thứ tư. Hai người vẫn như cũ duy trì trạng thái yên lặng, xem như bị Ngữ Nhân hù dọa, đều không có đi ra.

Một mực nhiều nhịn lại một vòng ba ngày.

Đến đội tiếp tế đến một ngày trước.

Sáng sớm, Lý Nhuận Sơn liền cõng bao lớn đi vào Vu Hoành bên này bên ngoài viện.

“Tiểu Vu?” Hắn đưa tay dựa theo cố định tiết tấu mạnh khỏe gõ cửa, đồng thời trong miệng nhẹ nhàng lên tiếng.

“Có ở đây không?” Hắn hạ giọng.

Răng rắc.

Vu Hoành mở cửa, toàn thân mặc tốt toàn bộ đồ bộ, ngăn ở cửa ra vào không để cho đối phương nhìn thấy bên trong tình cảnh.

“Rốt cục có thể nói chuyện?” Hắn thở hắt ra, cầm đánh gậy viết chữ.

“Hay là phải cẩn thận, ta vừa mới nhận được tin tức, lần này Ngọc Hà thị quá thảm rồi. Đột nhiên bộc phát Ngữ Nhân Ác Ảnh tạo thành chí ít hơn hai trăm ngàn người t·ử v·ong, toàn bộ địa cấp thành phố Hi Vọng thành, trong vòng vài ngày biến thành tử thành!” Lão Lý thở dài.

“Hơn hai trăm ngàn người… .” Vu Hoành nghe được cái số này, hoàn toàn không cách nào trải nghiệm đây rốt cuộc là cái gì khái niệm, nhưng hắn rõ ràng, đó là lấy vạn làm đơn vị khổng lồ tử thương.

Nếu như tại trên vùng bình nguyên, để cho người ta đứng thành một hàng sắp xếp trận hình, chỉ cần hơn một vạn người liền có thể để cho người ta không nhìn thấy cuối cùng, lấp đầy tất cả tầm mắt.

Mà hơn hai trăm ngàn người… .

“Nếu như phòng bị không đủ, Ngữ Nhân lực sát thương xác thực vô giải… .” Hắn thở dài, hồi đáp.

“Hiện tại toàn bộ Ngọc Hà thị đã không có liên đới xung quanh ba cái Hi Vọng thành, đều bị liên lụy, tử thương không biết bao nhiêu. Quân Liên Hiệp tổng bộ còn tại khẩn c·ấp c·ứu viện bên trong.” Lý Nhuận Sơn bất đắc dĩ nói.

“Nhân Dân quân cũng xuất động, ngay cả bọn hắn cũng hi sinh không ít người, mới tạo thành một cái vòng c·ách l·y lớn, át chế Ngữ Nhân khuếch tán.”

“…” Vu Hoành không phản bác được, đây vẫn chỉ là Ác Ảnh, nguy hiểm đẳng cấp chỉ là Ác Ảnh bên trong tương đối cao, phía sau còn có ba đẳng cấp… . Càng không biết khủng bố đến mức nào.

Thế đạo này… . Nhân căn vốn không biết có thể chống đỡ bao lâu.

“Ngươi tìm đến ta, là có chuyện gì muốn ta hỗ trợ a?” Hắn biết lão Lý vô sự không lên điện tam bảo bình thường bình thường đều là hắn đi tìm đối phương, lần này đối phương chủ động tới tìm hắn, xác định vững chắc có việc. Tuyệt sẽ không là đơn thuần chạy tới nói cho hắn biết tin tức.

“Là như thế này, xét thấy tử thương quá nhiều, vì ngăn chặn Ác Ảnh nhanh chóng lan tràn, phía trên từ Ngân Tháp làm càng nhiều dây chuyền sản xuất, chuyên môn sinh sản Đại Huy Thạch, đồng thời bắt đầu đại lượng in ấn cao cấp trận văn phù trận, cho nên về sau ta chỗ này không thu ngươi làm Đại Huy Thạch cùng phù trận.” Lý Nhuận Sơn chân thành nói.

“Ừm?” Vu Hoành ngây ngẩn cả người, còn có thể dạng này.

“Đương nhiên cá nhân ta vẫn là nên, nhưng là thu mua đơn giá muốn hạ xuống. Dù sao tiêu phí phù trận cùng Đại Huy Thạch hộ khách, một đợt này c·hết nhiều lắm. Tăng thêm càng xa xôi Hi Vọng thành đạt được phía trên cung ứng, còn muốn theo trước đó giá cả thu là không thể nào.

Trước đó đội tiếp tế dựa dẫm vào ta cầm Đại Huy Thạch cùng phù trận, cũng là vì tăng giá chuyển tiêu, hiện tại cái nhu cầu này giảm mạnh, lợi nhuận còn bù không được lộ phí, cho nên… . Ngươi hiểu.” Lý Nhuận Sơn xông Vu Hoành nhíu mày.

“… Lời như vậy, ta còn có thể sửa chữa cao cấp trang bị, v·ũ k·hí, bộ phận cỡ nhỏ máy móc.” Vu Hoành suy nghĩ một chút trả lời.

“Như vậy mà cũng được.” Lý Nhuận Sơn cười.

“Ta ngay tại dựng một cái cỡ lớn dưới mặt đất nhiệt độ ổn định trại chăn nuôi. Còn cần một máy trừ khuẩn công năng nhiệt độ ổn định không khí máy tuần hoàn. Ta từ đội tiếp tế bên kia đặt trước một máy hỏng, quay đầu ngươi giúp ta kiểm tra một chút, nhìn có thể hay không sửa chữa tốt.”

“… .” Vụ Hoành không phản bác được. Gia hỏa này không phải là tốt không mua, chuyên môn mua hỏng để hăn tới sửa a?

Chương 076: Ngoài dự kiến (2)

Chương 076: Ngoài dự kiến (2)

Quyết định đến lúc đó đi xem một chút có thể hay không sửa chữa tốt, Vu Hoành đưa tiễn lão Lý, chính mình cũng trở về đến trong phòng an toàn, bắt đầu rèn luyện Trọng Thối Công.

Có lẽ là hôm nay nghe được tin tức tốt, có lẽ là nhẫn nhịn rất nhiều ngày không dám nói lời nào, rốt cục bây giờ có thể mở miệng bình thường nói chuyện phiếm.

Vu Hoành rèn luyện lúc, cảm giác thoải mái rất nhiều, trong thân thể nội khí hội tụ cũng so trước đó nhanh hơn rất nhiều.

Mới bắt đầu rèn luyện không đến mười phút đồng hồ.

Một cây mới nội khí, lặng yên hội tụ hoàn thành, tụ hợp vào hắn nơi bụng.

Cây thứ tám nội khí, thành công thu hoạch. Tiếp xuống chính là cây thứ chín nội khí, ngưng tụ sau khi hoàn thành dựa theo Trọng Thối Công miêu tả, liền có thể lấy chín đạo nội khí toàn diện cường hóa toàn thân một lần, thu hoạch được tiến vào tầng thứ hai tư cách.

Đối với cái này Vu Hoành tương đương chờ mong.

Dù sao, cho đến tận này, Trọng Thối Công đối với hắn tăng lên, chỉ là đơn thuần đề cao hắn xuất thối thấp quét lực lượng, đối với địa phương khác nhược điểm vẫn là rất nhiều.

Nếu như không có trang bị bảo hộ, hắn chỉ sợ còn không đánh lại một cái bình thường cầm thương đại binh.

Đương nhiên hắn hiện tại cũng có s·ú·n·g, đến lúc đó đơn giản chính là so với ai khác càng nhanh càng chuẩn. Luyện Trọng Thối Công không có chút nào cái rắm dùng.

Lộc cộc lộc cộc, ngửa đầu uống xong một cốc nước lớn sau.

Vu Hoành để ly xuống, cảm thụ thân thể càng ngày càng cường kiện, tâm tình cũng đã khá nhiều.

Những ngày này hắn vì phòng bị Ngữ Nhân, một hơi đem tất cả thời gian đều dùng đến cường hóa Đại Huy Thạch, phù trận. Liền ngay cả phù trận màu bạc cũng cường hóa hai khối.

Hiện tại cường hóa hoàn thành, hết thảy lại khôi phục trước đó trạng thái, hắn mới có tinh thần nếm thử chính mình trước đó ý nghĩ.

Ngồi vào cạnh cửa bên trên, Vu Hoành cầm lấy một máy hồng trị máy kiểm tra.

Một tay đặt tại phía trên.

'Cường hóa hồng trị máy kiểm tra, phương hướng: Kiểm tra đo lường cường độ cao hơn, độ nhạy càng tốt hơn độ bền cao hơn.'

Nếu như chỉ riêng vì Ngữ Nhân tính nhắm vào cường hóa, quá không có lời, đến tiếp sau khẳng định còn sẽ có mặt khác tính bí mật rất mạnh phiền phức, cho nên dứt khoát chỉnh thể tăng lên máy kiểm tra độ nhạy càng tốt hơn.

Đây là Vu Hoành ý nghĩ.

Rất nhanh, hắc tuyến chảy ra, một cái đếm ngược tại máy kiểm tra nổi lên hiện ra.

5 giờ 12 phút.

"Vẫn được." Vu Hoành khẽ gật đầu.

Hắn đang muốn xác định cường hóa, bỗng nhiên một cái ý niệm trong đầu trong nháy mắt trong đầu chợt lóe lên.

Hắn dừng lại, rút tay về, đứng dậy lấy ra một tấm giấy trắng, đây là từ lão Lý nơi đó mua đội tiếp tế đưa tới đại lượng trang giấy.

Hắn một hơi mua một ngàn tấm, đủ rất lâu.

Cầm trang giấy, Vu Hoành dùng bút than vù vù viết xuống một cái tiêu đề.

‘Nhằm vào Ngữ Nhân tập kích đối kháng phương pháp ‘

Sau đó, hắn cấp tốc sẽ từ Lý Nhuận Sơn nơi đó lấy được các loại tin tức, từng đầu viết ở phía trên.

Thứ nhất: Ngữ Nhân tập kích sẽ ở cuối cùng giai đoạn triệt để bộc phát, cho nên cần chuẩn bị đại lượng Huy Thạch loại vật phẩm triệt tiêu bộc phát uy h·iếp.

Thứ hai: Ngữ Nhân tập kích chủ yếu lấy thanh âm làm chủ, cụ thể biểu hiện hình thức là đối thoại, cụ thể quá trình có thể xác định là: Nghe được thanh âm, cho ra đáp lại, Ngữ Nhân thành công ký túc.

Thứ ba: Ngữ Nhân cần t·hi t·hể làm vật dẫn, cũng lấy t·hi t·hể làm trung tâm, chung quanh trong phạm vi nhất định lựa chọn tập kích mục tiêu…

Rất nhanh, tất cả nội dung toàn bộ viết ở trên giấy, lít nha lít nhít, tương đương hoàn mỹ.

Vu Hoành để bút xuống, kiểm tra xuống, xác định không có vấn đề.

Sau đó hắn vươn tay đặt tại trên giấy.

Cường hóa Ngữ Nhân đối kháng phương pháp. Phương hướng: Bù đắp phương pháp nội dung, tận khả năng đạt tới hoàn thiện.

Tâm tình của hắn đè nén có chút chờ mong, nếu như lần này cường hóa có thể hoàn thành, như vậy đằng sau, đối mặt bất kỳ nguy hiểm nào uy h·iếp, liền đều có thể…

Đúng lúc này.

Hắc tuyến lóe lên.

“Độ hoàn hảo không đủ.” Hắc ấn phản hồi âm thanh ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

Vu Hoành giật mình trong lòng, buông tay ra, nhìn xem trang giấy, lại hồi ức lúc trước chính mình cường hóa Trọng Thối Công lúc tình hình.

Nghĩ nghĩ, hắn dứt khoát không còn cụ thể hoá phương hướng nội dung, mà là chỉ trong lòng mơ hồ cho ra một cái cường hóa phương hướng.

Thế là, lại đưa ra tay đặt tại trên giấy.

'Cường hóa Ngữ Nhân đối kháng phương pháp.'

Hắn trực tiếp không cho ra phương hướng, chỉ là trong lòng khẳng định muốn cường hóa, sau đó lẳng lặng chờ đợi.

Rất nhanh, tay phải mu bàn tay hắc ấn bay ra một đạo hắc tuyến, hắc tuyến chảy qua ngón tay, tụ hợp vào trang giấy.

"Phải chăng cường hóa Ngữ Nhân đối kháng phương pháp?" Hắc ấn thông qua được! !

Vu Hoành trên mặt lập tức toát ra không đè nén được dáng tươi cười.

Nhìn xem trên trang giấy hiện ra đếm ngược: 3 giờ 56 phút.

Mới bốn giờ!

Hắn lập tức đáp lại.

"Đúng!"

Tê.

Trên trang giấy đếm ngược bắt đầu nhảy lên, số lượng giảm bớt một phút đồng hồ, đại biểu cho tính thời gian bắt đầu.

Vu Hoành nhẹ nhàng thở ra, cẩn thận cầm lấy tờ giấy này, phóng tới rời xa lò sưởi trong tường địa phương, dùng hai khối phù trận tấm ván gỗ ngăn chặn bảo vệ tốt.

Sau đó, hắn cấp tốc mặc vào đồ bộ, ra ngoài tiến đến nhặt củi, đào rau dại.

Thời gian bốn tiếng không hề dài chờ Vu Hoành trở về, đem củi khô cùng rau dại phân loại để đặt tốt. Chênh lệch thời gian không nhiều cũng sắp kết thúc rồi.

Hắn sớm mong đợi đem trang giấy lấy ra, đặt ngang ở trên bàn gỗ, lẳng lặng chờ đợi.

Trên giấy cái kia sau cùng một phút đồng hồ đếm ngược, còn vẫn như cũ đứng im lấy.

Lập tức.

Lập tức liền có thể chân chính xác định, loại phương thức này có phải thật vậy hay không có thể được đến kết quả mong muốn.

Vu Hoành phi thường chờ mong.

Bởi vì phương pháp như vậy nếu như có thể thực hiện, liền mang ý nghĩa, hắn hoàn toàn có thể lợi dụng hắc ấn, thu thập chỉnh hợp các loại tin tức phương pháp, đến thu hoạch càng hoàn thiện tốt hơn giải quyết hắc tai phương pháp!

*

*

*

Khoảng cách bưu cục không xa trên đường lớn.

Ánh nắng thanh lãnh, gió nhẹ quét mang đến nơi xa nhàn nhạt lá khô vị.

Năm chiếc xe buýt triệt để biến thành than cốc, đen như mực dừng ở ven đường, lặng yên im ắng.

Trong xe trống rỗng, xác thực không có bất kỳ cái gì t·hi t·hể.

Nhưng ở xe một bên cao cao trên sườn dốc.

Một mảnh ẩn nấp cỏ dại từ giữa, chính lặng lẽ nằm hai bộ đã hư thối nam nhân t·hi t·hể.

Hai người song song nằm nhoài trong bụi cỏ, trên thân mang như ẩn che cỏ khoác, bọn hắn mở to mắt, trên mặt dáng tươi cười, phảng phất trước khi c·hết còn dị thường vui vẻ an tĩnh.

Hai bộ t·hi t·hể mặt hướng phương hướng, chính là trên đường lớn cái kia năm chiếc xe buýt.

Lý Nhuận Sơn cùng Vu Hoành trước đó cũng tìm tới nơi này, nhưng bởi vì tìm kiếm phạm vi quá lớn, chỉ có thể thô sơ giản lược liếc nhìn một lần, cũng có thể là là lực lượng đặc thù nào đó, bóp méo bọn hắn ánh mắt, bọn hắn tại tìm kiếm lúc, căn bản không nhìn ra hai người này bên ngoài ngụy trang.

Cho nên, bọn hắn căn bản không biết, còn có hai cái bị Ngữ Nhân g·iết c·hết t·hi t·hể, trốn ở phụ cận, không có bị thiêu hủy…

*

*

*

Bưu cục thạch ốc.

Lý Nhuận Sơn ra ngoài đào đồ ăn còn chưa có trở lại.

Lưu lại Asena một người, ở tại trong nhà đá, ngồi tại bàn gỗ trước, có chút nhàm chán chơi lấy trên bàn một cái người gỗ. Nàng đem người gỗ cánh tay đừng đến đừng đi, tựa như là tại xoay quanh.

Két két.

Dạo qua một vòng.

Két két két két.

Chuyển hai vòng.

Két két két két két két.

Chuyển ba…

Bỗng nhiên Asena trên tay ngừng một lát.

Nàng kinh ngạc nhìn người gỗ, vừa rồi nàng căn bản không có chuyển người gỗ cánh tay.

Có thể… Thanh âm kia… Lại là từ chỗ nào tới?

Nghĩ tới đây, nàng khuôn mặt nhỏ nâng lên, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Bên ngoài cái gì cũng không có.

Thế là Asena cấp tốc nhảy xuống ghế, chạy đến bên giường, đem Huy Thạch thảm một mạch khoác lên người, cầm người gỗ co lại đến trên giường, trốn đi.

Nàng đem Huy Thạch thảm triệt để bao trùm đầu, không rên một tiếng, sắc mặt bình tĩnh chờ lấy thời gian chậm rãi qua đi.

Sau mười phút.

Bên ngoài vẫn không có dị thường.

Asena không có xốc lên Huy Thạch thảm, vẫn như cũ trốn ở bên trong.

Nhưng vào lúc này, nàng nghe được tiếng bước chân, phòng ở truyền ra ngoài tới tiếng bước chân.

Thanh âm dần dần tới gần.

Có Huy Thạch thảm bảo hộ, Asena nghe không được Quỷ Ảnh thanh âm, cho nên nàng biết thanh âm này không phải Quỷ Ảnh làm ra.

Nhưng nàng vẫn như cũ không nhúc nhích, hay là lẳng lặng trốn tránh.

Cộc cộc cộc.

Tiếng bước chân tiếp cận, đi tới cửa, dừng lại.

Tiếp theo là chìa khoá cắm vào khóa cửa, vặn vẹo thanh âm.

Răng rắc một tiếng vang nhỏ.

Cửa mở.

Sau đó bịch một chút đóng lại, khóa trái.

“Na Na, ta trở về!” Phụ thân Lý Nhuận Sơn thanh âm mang theo ý cười vang lên.

“Ba ba! !” Asena bỗng nhiên xốc lên Huy Thạch thảm, trên mặt tươi cười, gào thét nhảy xuống giường.

Tĩnh.

Nhưng trong phòng tràng cảnh, để trên mặt nàng dáng tươi cười từ từ biến mất.

Trong nhà đá, không có phụ thân, không có âm thanh.

Chỉ có tia sáng từ cửa sổ khe hở chiếu vào, hình thành từng đạo cột sáng, chiếu sáng trôi nổi bụi bặm.

Trong phòng, hoàn toàn yên tĩnh.

“Ba ba?” Asena cẩn thận từng li từng tí kêu một tiếng.

*

Dưới ánh đèn.

Vu Hoành chăm chú nhìn chằm chằm bắt đầu mơ hồ trang giấy.

Trên tờ giấy trắng chữ viết tại chợt lóe lên mơ hồ về sau, cấp tốc trở nên rõ ràng.

Từng hàng mới chữ viết nổi lên, càng nhỏ hơn. Càng dày đặc, càng tinh tế.

Tiêu đề như trước vẫn là nguyên dạng.

‘Nhằm vào Ngữ Nhân tập kích đối kháng phương pháp.’

Phía dưới là từng đầu chi tiết, hơn nữa còn là Vu Hoành trước đó viết xuống mấy đầu.

Chỉ là khác biệt chính là, những này từng đầu nội dung phía sau, tăng thêm càng nhiều chi tiết.

Tỉ như Ngữ Nhân lúc bộc phát cụ thể hồng trị phạm vi, hạn mức cao nhất làm một vạn, hạn cuối là 3000.

Tỉ như Ngữ Nhân vật dẫn kỳ thật có thể bức xạ chung quanh ba cây số bên trong tất cả phạm vi, ngẫu nhiên sinh ra Ngữ Nhân cảm nhiễm, không phải lão Lý nói một cây số.

Tỉ như Ngữ Nhân tập kích quá trình không chỉ là hỏi thăm cùng đáp lại, mà là chỉ cần tại Ngữ Nhân thanh âm đằng sau trong vòng năm giây phát ra thanh âm người, đều sẽ bị nhận định là đạt thành cảm nhiễm điều kiện.

Vu Hoành cầm trang giấy nhìn kỹ xuống tới, càng xem càng ngưng trọng.

Thẳng đến cuối cùng.

Trang giấy cuối cùng còn có một thì màu đỏ như máu cảnh cáo.

Cảnh cáo: Ngữ Nhân đang tập kích g·iết c·hết cỡ lớn và vừa sinh mạng thể vượt qua 10. 000 về sau, sẽ sinh ra tiến hóa hiệu ứng. Cũng thu hoạch được hình thái thứ hai. Hình thái thứ hai sẽ tại vật dẫn bị toàn bộ phá hủy sau đồng thời bộc phát. Nó biểu hiện hình thức là… .

Nhìn đến đây, Vu Hoành bỗng nhiên hồi tưởng lại Lý Nhuận Sơn nói tới tình báo.

… . . Lần này Ngọc Hà thị quá thảm rồi. Đột nhiên bộc phát Ngữ Nhân Ác Ảnh tạo thành chí ít hơn hai trăm ngàn người t·ử v·ong, toàn bộ địa cấp thành phố Hi Vọng thành, trong vòng vài ngày biến thành tử thành!

Hơn hai trăm ngàn người! ! ?

‘Không đúng! Hơn hai trăm ngàn người tuyệt đối đã đạt tới hình thái thứ hai! Thế nhưng là chúng ta khi đó đốt cháy xong

xe buýt, vì cái gì chưa từng xuất hiện hình thái thứ hai! ? ?‘Vu Hoành lúc này trong nháy mắt nghĩ đến chỗ không đúng.

Trong chốc lát, da đầu hắn run lên, trong lòng dâng lên một cỗ kịch liệt cảm giác nguy cơ.

Hình thái thứ hai tất nhiên là tại tất cả vật dẫn đều bị hủy diệt tình huống dưới xuất hiện, mà lúc đó chúng ta không có gặp được hình thái thứ hai, liền mang ý nghĩa… .

Vật dẫn không có bị đốt xong! ! !

Muốn hỏng việc! !

Vu Hoành bỗng nhiên đứng dậy, cầm tấm ván gỗ đè lại giấy, nắm lên phù trận màu bạc liền phải xuất môn đi cảnh cáo Lý Nhuận Sơn.

Bất luận như thế nào, Lý Nhuận Sơn nếu như c·hết rồi, chung quanh cũng chỉ thừa một mình hắn, đến lúc đó vật tư cung ứng, đội tiếp tế thương lượng, đối ngoại liên hệ, tất cả đều sẽ gãy mất!

Còn có Asena, coi như gặp nhiều như vậy n·gười c·hết, Vu Hoành cũng cuối cùng không hy vọng một cái đáng yêu ưa thích chính mình tiểu nữ hài, cứ như vậy c·hết tại bọn hắn một lần sơ sẩy bên trên.

Bành.

Trở tay đóng lại cửa gỗ, Vu Hoành mang lên toàn bộ phù trận màu bạc, dẫn theo Lang Nha bổng hướng bưu cục phóng đi.

Chương 077: (1)

Buổi chiều, 15 giờ đến 17 thời gian.

Chỗ rừng sâu, cháy đen cây cối cùng bình thường cây cối ở giữa, một đạo nặng nề bóng người cao lớn, chính một đường phi nước đại, hướng phía bưu cục gia tốc bắn vọt.

Bầu trời chẳng biết lúc nào cũng bắt đầu mây đen dầy đặc.

Cuồng phong gào thét, khẽ động bốn phía cành lá hoa hoa tác hưởng.

Vu Hoành trên thân chỉ dẫn theo một khối phù trận màu bạc, khẳng định không có cách nào đối phó Ngữ Nhân, nhưng hắn mục đích cũng không phải là hiện tại đối kháng, mà là sớm dự phòng nhắc nhở.

Bởi vì hắn có thể dựa vào sau khi cường hóa Ngữ Nhân đối kháng phương pháp, đến biết Ngữ Nhân cũng không bị tiêu diệt, nhưng Lý Nhuận Sơn cha con không biết.

Một đường phi nước đại dưới, hắn liên tục dùng hai lần nội khí, cam đoan một mực duy trì tại tốc độ cao nhất chạy trạng thái.

Người bình thường đi đường cần nửa giờ lộ trình, bị hắn cưỡng chế rút ngắn đến bảy phút.

Rốt cục đến bưu cục thạch ốc.

Mây đen dưới.

Xám trắng thạch ốc bị một vòng rắn chắc tông hàng rào gỗ vây quanh, nguyên thủy mà an tĩnh.

Phòng ở cửa sổ trong khe hở, không có bất kỳ người nào âm thanh, cũng không có bất luận cái gì tia sáng.

Vu Hoành hít sâu, cấp tốc ổn định trạng thái thân thể, tận lực đem nhịp tim đập loạn cào cào buông lỏng.

Hắn đứng tại hàng rào bên ngoài, dùng sức gõ cửa.

Đông đông đông, thùng thùng, thùng thùng.

Mang theo ám hiệu tiết tấu tiếng đập cửa liên tục gõ ba lần, sau đó chờ đợi.

Nhưng đợi mấy phút đồng hồ, bên trong hay là một điểm động tĩnh cũng không có.

Vu Hoành trong lòng có chút cảm giác không đúng.

Hắn nhìn quanh một vòng chung quanh, xác định lão Lý rất có thể không tại. Nhưng coi như đối phương không tại, cũng không có khả năng trong phòng một người cũng không có. Asena khẳng định vẫn còn ở đó.

“Asena!” Hắn bỗng nhiên mở miệng kêu lên.

“Nana! Ta là ngươi Vu thúc thúc, mở cửa ra.”

Không có động tĩnh.

Vu Hoành muốn đi vào nhưng trở ngại sân nhỏ khả năng xuất hiện phiền phức bẫy rập, hắn nhẫn nại xuống tới.

Lại lần nữa bắt đầu gõ cửa, la lên.

Nhưng bất đắc dĩ là, bên trong vẫn như cũ không có tiếng.

Lại đợi một hồi, sắc trời càng ngày càng mờ, rất có thể phải lớn mưa.

Vu Hoành rốt cục không chờ được, hắn càng phát ra hoài nghi bên trong khả năng xảy ra chuyện.

Nhìn chung quanh dưới, phán đoán hạ vị đưa, tay hắn theo hàng rào, bỗng nhiên lật một cái, nhẹ nhàng vượt qua ngoại vi sân nhỏ hàng rào.

Đứng tại hàng rào bên trong trên bùn đất, hắn chậm chạp hướng phía thạch ốc tới gần, đồng thời cầm trong tay ra hồng trị máy kiểm tra, cảnh giác chú ý bốn phía.

Cây tại lay động, gió đang gào thét.

Trong không khí thổi tới trận trận vật gì đó đốt cháy khét mùi.

Dưới chân giẫm đạp màu xanh lá mặt cỏ cũng bị gió thổi hiển hiện từng tầng từng tầng gợn sóng, tựa như gợn sóng.

Gió càng lúc càng lớn, thanh âm cũng càng ngày càng vang.

“Asena!” Vu Hoành lớn tiếng kêu lên.

“Nếu như ngươi nghe được thanh âm của ta, không cần đáp lời, nghe liền tốt.”

Hắn chậm rãi hướng thạch ốc tiếp cận, cũng cầm Lang Nha bổng hướng phía trước chạm đất, một chút xíu dò đường.

“Ta và ngươi phụ thân trước đó đối phó Ngữ Nhân, không có bị tiêu diệt, bọn chúng còn tại! Cho nên.”

Hắn dừng một chút.

“Nếu như ngươi nghe được không đúng thanh âm, không cần đáp lời, có thể dùng viết chữ thay thế! Ngàn vạn, không cần đáp lời, chớ có lên tiếng! ! Bất kỳ thanh âm gì cũng đừng phát ra!”

Hắn gào thét lớn, vượt trên tiếng gió ý đồ để người ở bên trong nghe được.

Hô xong đoạn văn này, hắn bỗng nhiên nghĩ đến biện pháp dự cảnh lão Lý, ngồi xổm người xuống, hắn cầm Lang Nha bổng bắt đầu cấp tốc ở trên đồng cỏ viết chữ.

Rất nhanh, một hàng chữ cấp tốc xuất hiện tại bãi cỏ trên bùn đất.

‘Ngữ Nhân vẫn còn, đừng lên tiếng!”

“Thúc thúc!” Bỗng nhiên Asena thanh âm từ trong nhà truyền ra.

Vu Hoành cấp tốc ngẩng đầu, bản năng liền muốn đáp lại, nhưng ngay lúc đó, hắn lập tức ngăn chặn xúc động, phía sau lưng dọa ra một tia mồ hôi lạnh.

Lúc này ở hắn ngay phía trước, thạch ốc cửa sổ chỗ, Asena đang đứng tại bên cửa sổ, đứng ở trong hắc ám, một thân đáng yêu màu trắng váy viền ren, mái tóc đen dài choàng tại đầu vai, ánh mắt đen láy lẳng lặng nhìn xem hắn, nhìn chăm chú lên hắn.

Chờ sáu giây về sau, Vu Hoành dựa theo cường hóa đi ra đối với Ngữ Nhân phương pháp, qua truyền nhiễm thời gian về sau, mới mở miệng.

“Ngươi đừng lên tiếng, viết chữ về.”

Hắn vừa nói chuyện, một bên từ từ lại lần nữa tới gần.

“Phụ thân ngươi đâu? Không tại? Ta hiện tại từ từ tới, ngươi không cần mở cửa ra cho ta, đừng sợ. Ta trước tạm thời ở chỗ này, cùng ngươi một hồi.”

Asena không có trả lời, chỉ là đứng ở cửa sổ, nhìn xem hắn, không nhúc nhích.

Đột nhiên, nàng tay phải cầm lấy một thanh cái kéo màu đen, đối với mình yết hầu chậm rãi đâm vào.

“Không được! !” Vu Hoành kinh hãi, bỗng nhiên xông về phía trước đi qua.

Hắn mấy bước xông qua sân nhỏ, trong tay Lang Nha bổng hung hăng hướng bên cửa sổ đập tới. Ý đồ đập ra cửa sổ cứu người.

Phốc phốc phốc!

Vu Hoành dưới chân bãi cỏ nổ tung ba cái hố nhỏ.

“Dừng lại! ! Ngươi muốn làm gì! ? Ngươi con mẹ nó đứng lại cho ta! !” Lý Nhuận Sơn tiếng rống từ mặt bên cánh rừng

truyền đến.

Lão Lý ghìm s·ú·n·g, tựa hồ là một loại nào đó s·ú·n·g trường, nhắm chuẩn bên này, trên mặt gân xanh lộ ra.

“Lui về sau!” Hắn rống to.

Vu Hoành nổi giận nhìn về phía hắn.

“Con gái của ngươi xảy ra chuyện! !” Câu nói này ngăn ở hắn cổ họng, liền muốn thốt ra, nhưng lại bị cưỡng ép đè ép xuống, hắn lo lắng đối phương cũng là Ngữ Nhân truyền nhiễm giả, nhưng lúc này tình huống khẩn cấp chờ an toàn 5 giây thời gian cũng không kịp.

Asena bên kia đã cái kéo đụng phải cổ. Mắt thấy là phải không kịp, Vu Hoành dứt khoát cái gì cũng mặc kệ, trong lòng quét ngang, một đầu phóng tới cửa sổ Asena.

Một bước.

Hai bước.

Ba bước, hắn toàn bộ thân thể trùng điệp vọt lên, đâm vào trên cửa sổ.

Soạt!

Pha lê liên quan cố định phòng hộ tấm ván gỗ, đều bị đụng nát.

Vu Hoành một cái xoay người, ôm cửa sổ Asena ngay tại chỗ bổ nhào.

Bành.

Hai người cùng một chỗ nện ở trên mặt đất, Vu Hoành c·ướp đi Asena cây kéo trong tay, đồng thời ngã sấp xuống lúc còn dùng tay cánh tay bảo vệ nữ hài cái ót cùng phần lưng.

Phá toái pha lê cùng phiến gỗ gắn một chỗ, rơi vào khắp nơi đều là.

“Thả ta ra! !” Asena kêu to, khoa tay múa chân còn tại ý đồ giãy dụa.

“Ta muốn tìm ba ba! Không nên mơ mộng nữa! Không được! !” Nàng không để ý chút nào mặt đất thủy tinh vỡ, tay chân liều mạng loạn đả trên mặt đất, đánh trên người Vu Hoành, ngược lại mình bị mang ra không ít miệng máu.

Vu Hoành gắt gao khống chế lại nàng, bò dậy chờ sáu giây về sau, mới mở miệng.

“Ba ba của ngươi ngay tại bên ngoài, đừng lên tiếng! Hắn lập tức quay lại! !”

Nhưng vô dụng, Asena vẫn như cũ điên cuồng giãy dụa lấy, còn ý đồ đi bắt mảnh pha lê vỡ, hướng trên cổ mình đâm.

Lại bị Vu Hoành một thanh đoạt rơi mảnh pha lê vỡ, đem nó cao cao ôm.

Bành.

Lúc này cửa gỗ bị phá tan, Lý Nhuận Sơn đỏ hồng mắt xông vào cửa, nhìn thấy Vu Hoành liền nhắc s·ú·n·g nhắm chuẩn hắn.

“Buông ta xuống nữ nhi! ! Buông xuống! !” Hắn rống to. Cuống họng đều bởi vì quá độ lớn tiếng mà có chút khàn giọng.

Vu Hoành muốn mở miệng giải thích, nhưng ngạnh sinh sinh nhịn xuống xúc động, hắn muốn chờ 5 giây đằng sau.

Hắn muốn buông xuống Asena viết chữ, nhưng gia hỏa này còn tại điên cuồng giãy dụa, một khi tuột tay, nói không chừng muốn xảy ra chuyện!

Thế là hắn một tay dựng lên cái tỉnh táo thủ thế, ý đồ cùng lão Lý câu thông.

“Thả, ra, nữ nhi của ta! !” Lý Nhuận Sơn lúc này đã rõ ràng phẫn nộ đến đỉnh điểm rồi. Hắn gào thét lớn, ngón tay đặt tại trên cò s·ú·n·g, đã bắt đầu dùng sức, lòng bàn tay đè ép cò s·ú·n·g ẩn ẩn trắng bệch.

Vu Hoành cũng đồng dạng tức giận trong lòng, hắn rất muốn nói, nhưng lại lo lắng Ngữ Nhận truyền nhiễm tính, lúc này bị lão Lý dùng s·ú·n·g chỉ vào, hắn rõ ràng là đang cứu người, chỉ cần lão Lý hơi bình tĩnh một chút, xác nhận tin tức, liền có thể hiểu rõ tình huống.

Có thể bình thường tỉnh táo cười híp mắt lão Lý, lúc này hoàn toàn giống biến thành người khác giống như, mất đi tỉnh táo mất lý trí.

Nhìn thấy đối phương như thế không tỉnh táo, Vu Hoành trong lòng một cỗ tà hỏa tuôn ra.

Phốc.

Hắn bỗng nhiên buông xuống Asena, vọt tới trước, ngay ngực chính là một cước đạp tới.

Không ngờ một cước này đạp cái không, bị lão Lý hướng mặt bên tránh khỏi tới.

Nhưng Vu Hoành đồng dạng hướng mặt bên v·a c·hạm đi qua. Hắn không có bất kỳ chiêu thức gì, chính là ngạnh sinh sinh dùng thân thể hung hăng đụng tới.

Mặc cường hóa Bạch Hùng đồ bộ hắn, chỉ riêng trên thân bộ kia cứng rắn chống đ·ạ·n tấm hợp kim, đụng vào liền đủ người bình thường chịu.

Chỉ cần không phải đao thương bất nhập, bị hắn như thế một bộ hơn 200 cân trọng lượng toàn lực đụng một cái, người bình thường đều sẽ thụ thương.

Vừa v·a c·hạm này ngăn tại Lý Nhuận Sơn đi tìm nữ nhi cần phải trải qua lộ tuyến bên trên, Lý Nhuận Sơn gầm nhẹ một tiếng, không thối lui chút nào, gia tốc hướng phía trước.

Bành! !

Hai người đều không có lui ra phía sau. Vu Hoành mang giáp hung hăng đâm vào Lý Nhuận Sơn trên bờ vai, tựa như đánh bowling, đem hắn cả người đâm đến chệch hướng phương hướng, ngã trên mặt đất.

Làm xong những này, Vu Hoành đứng dậy mở miệng.

“Ngữ Nhân còn tại! Ngu xuẩn!” Hắn rống to.

“Đừng đáp lời!”

Thừa dịp lão Lý sững sờ khoảng cách, Vu Hoành quay người nhìn về phía Asena, phát hiện nàng đã xuống giường, nhặt lên một khối thủy tinh vỡ liền muốn hướng cổ mình vẽ.

Vu Hoành lúc này xông đi lên, một thanh đánh rụng thủy tinh vỡ, đem người ôm lấy, không cho phép nhúc nhích đ·ạ·n.

“Mau tới! Nàng khả năng bị Ngữ Nhân lây bệnh!”

Lý Nhuận Sơn lúc này vừa kinh vừa sợ, cấp tốc kịp phản ứng chính mình hiểu lầm Vu Hoành, cũng xông tới gần tới, tay mắt lanh lẹ, không biết từ chỗ nào kéo đến một khối khăn lông nhỏ, che nữ nhi miệng mũi.

Mấy giây sau, hắn buông tay ra, nữ nhi Asena đã hai mắt trắng bệch, đã hôn mê.

Lạch cạch.

Thủy tinh vỡ rơi trên mặt đất, Vu Hoành nhẹ nhàng thở ra, xác nhận Asena thật đã hôn mê, hắn mới đem coi chừng giao cho lão Lý.

“Lần này ngươi thiếu ta một lần.” Hắn khó chịu nói.

Chính mình cứu người kết quả còn bị lão Lý hiểu lầm, còn nổ s·ú·n·g bắn hắn, xông vào cửa cũng muốn uy h·iếp hắn.

Nếu không phải mình thái độ kiên quyết, chỉ sợ hiện tại Asena đã thành một bộ t·hi t·hể.

“Nana… Ta Nana!” Lý Nhuận Sơn lúc này nước mắt tuôn ra, có chút kinh hoảng ôm nữ nhi, hoàn toàn mất hết ngày thường tỉnh táo.

Cẩn thận liên hệ trước sau, hắn đã minh bạch tiền căn hậu quả, rất có thể là Vu Hoành đến tìm hắn, kết quả phát hiện nữ nhi

đứng ở cửa sổ, bị Ngữ Nhân ảnh hưởng, thế là dự định tới gần trấn an, vừa vặn bị chính mình phát hiện. Sau đó chính là nữ nhi hành động trở nên gay gắt, hai người bởi vì hiểu lầm kém chút đánh nhau.

“Ta thiếu ngươi một lần!” Nghĩ rõ ràng hết thảy về sau, Lý Nhuận Sơn bỗng nhiên thay đổi họng s·ú·n·g.

Ầm!

Tiếng s·ú·n·g vang lên, hắn một đầu ngón tay bị tại chỗ đánh nát nổ tung.

Vứt bỏ thương, hắn rút đao xùy cắt đứt thịt nát, cấp tốc cầm máu băng vải quấn lên.

“Đây là xin lỗi! Ta kém chút hại c·hết nữ nhi của ta! Còn oan uổng ngươi!”

Đau nhức kịch liệt để Lý Nhuận Sơn khuôn mặt bắt đầu vặn vẹo, nhưng hắn trong mắt toát ra chính là thật sâu nghĩ mà sợ cùng dữ tợn.

Hiển nhiên, so với trên nhục thể đau đớn, lo âu trong lòng cùng ảnh hướng trái chiều càng làm cho hắn khó chịu.

Vu Hoành cũng bị trước mắt một màn này kinh sợ.

Hắn vừa mới xác thực rất tức giận, rất muốn đánh gia hỏa này một trận, nhưng vô luận như thế nào, hắn đều không có nghĩ tới muốn làm đến nước này.

Nhìn đối phương tay trái thiếu mất một ngón tay, hắn bỗng nhiên đối với lão Lý một mặt khác lại có nhận thức mới.

Gia hỏa này, không chỉ là cười tủm tỉm ưa thích làm ăn hố người gian thương…

“Được rồi, trước giải quyết Asena sự tình, ta thông qua mặt khác kỹ thuật thủ đoạn, xác định Ngữ Nhân vật dẫn không có tiêu diệt sạch sẽ! Cho nên chạy tới thông tri các ngươi, kết quả vừa hay nhìn thấy con gái của ngươi đứng tại phía trước cửa sổ, cầm cái kéo muốn t·ự s·át.

Cho nên ta dưới tình thế cấp bách, liền xông đi lên muốn cứu người đánh rụng cây kéo trong tay của nàng. Nhưng vừa lúc bị ngươi thấy, sau đó chính là phía sau một loạt biến cố.” Vu Hoành nói xong, cấp tốc đưa tay, ra hiệu đối phương đừng mở miệng.

Hắn cấp tốc đem chính mình lấy được mới chi tiết bổ sung cho đối phương.

Đặc biệt là 5 giây sau mới có thể ra âm thanh cấm kỵ.

Chương 078: Xử lý (2)

Chương 078: Xử lý (2)

Lý Nhuận Sơn cũng nhìn thấy vừa mới nữ nhi dị thường cử động, trong lúc nhất thời sắc mặt trắng bệch.

Hắn nhịn đau đem nữ nhi ôm đến trên giường nằm xong chờ 5 giây về sau, mới mở miệng.

"Ta đi trước tìm vật dẫn! Ta chỗ này Đại Huy Thạch không đủ, liền toàn bộ nhờ ngươi giúp đỡ! Coi như ta thiếu ngươi hai lần!"

Không nói gì, Vu Hoành trọng trọng gật đầu.

Ngữ Nhân tính nguy hiểm quá cao, bọn hắn nhất định phải nhanh đem nó xử lý sạch sẽ, do kinh nghiệm phong phú hơn Lý Nhuận Sơn ra ngoài tìm kiếm t·hi t·hể, rõ ràng thích hợp hơn.

Xác định tình huống về sau, hai người chia ra hành động, Lý Nhuận Sơn ra ngoài cấp tốc bắt đầu tìm kiếm.

Vu Hoành thì ôm Asena, mang lên trong nhà đá một chút đồ ăn, nhanh chóng trở về chính mình sơn động phòng an toàn.

Một đường phi nước đại dưới.

Vu Hoành tại mưa to giáng lâm trước, xông vào sơn động, đem Asena buông xuống, dùng dây thừng từng vòng từng vòng trói lại. Vì phòng ngừa nàng cắn đầu lưỡi, còn hướng trong miệng nàng lấp một đoàn sạch sẽ vải rách.

Sau đó, hắn cấp tốc đem từng khối phù trận phóng tới Asena chung quanh, phù trận màu bạc cũng phóng tới trong đó.

Làm xong những này, hắn lại nắm chặt thời gian, bắt đầu khôi phục khối thứ ba phù trận màu bạc.

Đơn thuần chỉ là khôi phục bổ sung năng lượng, thời gian tốn hao cũng không nhiều, chỉ cần hai canh giờ.

‘Từ cảm nhiễm đến lúc bộc phát bao nhiêu thời gian tới?’ Vu Hoành cầm lấy giấy mắt nhìn.

‘12 giờ!’

Hắn cấp tốc cho Asena xử lý trừ độc v·ết t·hương, sau đó thừa dịp hắc ấn nhàn rỗi, bắt đầu cường hóa mới phù trận.

Phù trận màu bạc cường hóa cần hai ngày thời gian, khẳng định không kịp, nhưng nếu như là phổ thông phù trận lại đi.

Vu Hoành lập tức bắt đầu vùi đầu gia tăng càng nhiều phù trận.

Phổ thông phù trận chỉ cần 45 phút đồng hồ liền có thể có một khối, đây là hiện tại tốt nhất tăng cường thủ đoạn, dù sao ngay cả Đại Huy Thạch cũng muốn ba ngày mới có thể cường hóa ra một khối.

Xác nhận cường hóa bắt đầu về sau, ở giữa khoảng cách thời gian, Vu Hoành cũng thở phào một hơi, tọa hạ suy tư tiếp xuống ứng đối.

‘Phù trận màu bạc cũng không thế nào đã đủ dùng, ta nhất định phải tìm tới càng mạnh ứng đối phương pháp.’

Ngữ Nhân bộc phát cường độ quá lớn, hạn mức cao nhất thậm chí có thể đạt tới hơn vạn, mức độ này quá khoa trương. Nếu như không phải hắn cường hóa ra ứng đối Ngữ Nhân phương pháp tin tức, chỉ sợ lần sau gặp lại tình huống tương tự, phải bị thua thiệt.

‘Đầu tiên muốn cường hóa hồng trị máy kiểm tra, hiện tại không đủ dùng, kiểm tra không ra Ngữ Nhân vết tích.’

‘Thứ yếu, là cường hóa ra tốt hơn, mạnh hơn phù trận màu bạc đồ vật.’

Nói thì nói như thế, nhưng Vu Hoành cũng rõ ràng, vẻn vẹn phù trận màu bạc liền cần hai ngày mới có thể tạo một khối đi

ra, chỉ dựa vào chính mình tốn thời gian dùng hắc ấn xoa, muốn Ác Ảnh một lần một lần đến tập kích còn tốt, nếu là bọn chúng cùng đi đâu?

Hắn ngồi xếp bằng trên mặt đất, trầm tư suy nghĩ.

'Nếu như có thể có một loại chính mình khôi phục bổ sung năng lượng, không cần chiếm dụng hắc ấn phù trận, liền tốt… Ta hoàn toàn có thể điệp gia liều mạng tạo.'

Trong lòng của hắn hiện lên một cái linh cảm.

Huy Thạch Thảo chính là như vậy ví dụ, tại ngăn cản tiêu hao về sau, bọn chúng sẽ khô héo t·ử v·ong, sau đó qua trận một lần nữa mọc ra cá thể mới, tự nhiên bổ sung năng lượng khôi phục.

Cái này không phải liền là hắn cần có loại hình ví dụ?

'Còn có nội khí, Trọng Thối Công có thể tăng cường ta đối kháng nhân loại thực lực, nhưng không có cách nào gia tăng ta đối với Quỷ Ảnh đối với Huyết Triều năng lực… Ta cần một loại cường hóa tự thân đường tắt, đến cam đoan về sau gặp được càng nhiều nguy hiểm lúc cảm giác an toàn.'

Hắn không ngừng suy tư, chỉnh lý ra từng cái mạch suy nghĩ chờ vượt qua lần này nguy hiểm liền bắt đầu áp dụng.

Vốn cho là trước đó chuẩn bị đã đủ dùng, không nghĩ tới lần này Ngữ Nhân cường độ một chút tiêu thăng, dẫn đến hắn kém chút lật thuyền. Cái này Ác Ảnh lừa gạt tính quá mạnh.

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Bên ngoài hạt mưa rốt cục vương xuống đến, tiếng sấm cuồn cuộn, mưa to như sương.

Vu Hoành từng khối phù trận cường hóa lấy, tại khối thứ ba phù trận cường hóa lúc, Asena tỉnh.

Hắn đứng dậy, dùng Lý Nhuận Sơn cho khăn mặt, ướt nhẹp đi lên che một chút, rất nhanh lại đem tiểu gia hỏa này đánh ngã.

Tại khối thứ sáu phù trận sắp lúc kết thúc, trời cũng sắp tối rồi.

Đông đông đông.

Ngoài cửa truyền đến tiếng đập cửa.

“Không cần đáp lời, nghe ta nói, Asena liền dựa vào ngươi hỗ trợ, ta nơi đó Đại Huy Thạch số lượng không đủ. Sáng mai ta lại đến.” Lý Nhuận Sơn thanh âm từ bên ngoài truyền đến.

Đông.

Vu Hoành gõ xuống cửa, xem như đáp lại.

Chờ sáu giây về sau, hắn mở miệng.

“Thi thể vật dẫn tìm được? Tìm tới liền gõ một chút, không tìm được hai lần.”

Thùng thùng.

Ngoài cửa truyền đến tiếng đánh.

Vu Hoành chau mày đứng lên.

“Trước vượt qua bộc phát kỳ lại nói, ngày mai gặp! Asena ở ta nơi này nhân huynh yên tâm, Đại Huy Thạch cùng phù trận trọn vẹn đủ.” Hắn tiếp tục nói.

Đông.

Tiếng đập cửa vang lên, xem như đáp lại.

Chờ 5 giây về sau, bên ngoài truyền đến thanh âm.

“Xin nhờ!” Lý Nhuận Sơn cuối cùng nói câu, hắn tại cửa ra vào đứng đấy, đứng hồi lâu, thẳng đến sắc trời sắp triệt để đêm đen đến, mới quay người bước nhanh rời đi.

Tiếng bước chân xen lẫn tại trong tiếng mưa rơi, rất nhanh liền bị dìm ngập.

Vu Hoành thở dài, cầm lấy công cụ lại lần nữa bắt đầu điều phối Đại Huy Thạch Mặc phấn, phù trận dùng mực nước có chút không đủ, hắn đến mau chóng bổ sung.

Lần này Ngữ Nhân tập kích để hắn có chút tâm lực tiều tụy, cũng làm cho hắn càng phát nhận thức đến, chính mình nhất định phải cường hóa cùng loại Trọng Thối Công dạng này, đã có thể làm bản thân lớn mạnh lại có thể ứng đối Quỷ Ảnh pháp môn.

Nếu không đơn thuần dựa vào phù trận, tính trưởng thành không đủ, về sau gặp được nguy hiểm lớn hơn nữa, căn bản sẽ ứng phó không kịp.

Ầm ầm.

Một tiếng sấm rền nổ vang, đêm tối triệt để giáng lâm.

Vu Hoành thắp sáng lò sưởi trong tường, ánh lửa cùng đèn điện hai đạo ánh sáng sáng, đem bên ngoài tất xột xoạt hắc trùng ngăn cản ở bên ngoài.

Càng ngoại vi trong viện, Huy Thạch Thảo bọn họ phát ra huỳnh quang, xua tan suy nghĩ muốn tới gần Huyết Triều hắc trùng.

Hết thảy hay là cùng trước đó một dạng, không có biến hóa. Điều này cũng làm cho Vu Hoành nhẹ nhàng thở ra.

Hắn kéo ra quan sát cửa sổ nhìn xuống, xác định không có vấn đề, liền đóng lại chuẩn bị thức đêm làm phù trận tấm.

Nhưng vừa mới đóng lại, một trận ông ông quái dị tạp âm liền từ bên ngoài truyền lại tiến đến.

Vu Hoành hơi biến sắc mặt, lại lần nữa kéo ra quan sát cửa sổ tấm che, nhìn ra phía ngoài.

Chỉ gặp bên ngoài mưa to như trút nước trong bầu trời đêm, đang có một mảng lớn bươm bướm ngoại hình mắt đỏ phi trùng, tựa như một mảnh điểm sáng màu đỏ tạo thành đất cát, phi tốc hướng bên này đánh tới.

Những phi trùng này con mắt tại trong mưa đêm lóe lên hồng quang, mỗi một cái kích cỡ cũng muốn so hắc trùng lớn gấp hai.

Bọn chúng lúc phi hành, bươm bướm giống như cánh màu xám nhanh chóng phe phẩy, phát ra rất nhỏ vù vù.

“Khẳng Thực Giả!” Vu Hoành sắc mặt khó coi, đây là hắn từ radio bên trong đã nghe qua quái vật, cũng là một số nhỏ có tài liệu cặn kẽ Huyết Triều côn trùng một trong.

Những này biết bay côn trùng, sẽ gặm ăn trừ ra Huy Thạch bên ngoài hết thảy vật chất, vô luận là kim loại hay là đầu gỗ, huyết nhục hay là bùn đất.

Cũng không đủ kiên cố dày đặc hệ thống phòng ngự, gặp được Khẳng Thực Giả đơn giản chính là đưa đồ ăn.

‘Chỉ là Khẳng Thực Giả đồng dạng chỉ xuất hiện tại đám người tụ tập nhiều địa phương mới đúng, làm sao lại xuất hiện ở đây? Nơi này liền ba người, đối bọn chúng lực hấp dẫn hẳn là thấp hơn nhiều Hi Vọng thành mới đúng?’ Vu Hoành nghi ngờ trong lòng.

Bá một chút, hắn kéo lên tấm che,

Tay lần này đặt tại trên cửa chính.

Nếu như thực sự không có cách nào, hắn dự định thử một chút đang bị tập kích kích tình huống dưới, đồng bộ khôi phục cửa lớn.

Một giây.

2 giây.

Bành! ! !

Bỗng nhiên, cửa gỗ giống như là bị Đại Bì hung hăng va vào một phát, hướng bên trong chấn động một tiếng.

Vu Hoành hai tay chống đỡ cửa lớn, cũng bị nguồn lực lượng này giật nảy mình.

Ngay sau đó, một trận lít nha lít nhít gặm ăn cửa gỗ thanh âm, từ bên ngoài vang lên.

Hắn sắc mặt ngưng trọng lên, lẳng lặng chờ đợi.

Sau một thời gian ngắn, cửa lớn vài chỗ thanh âm càng ngày càng gần, càng ngày càng vang, hắn suy đoán muốn bị gặm mặc vào.

Thế là trong lòng mặc niệm cường hóa.

‘Phải chăng chữa trị?’ hắc ấn hỏi thăm xuất hiện.

Vu Hoành thở phào một cái.

‘Là!’ trong lòng hắn xác định.

Nhất thời, cửa gỗ một chút hiển hiện đếm ngược: 3 giờ 1 2 phút.

Nhưng lần này thời gian lại có chút không đúng, nó tại theo côn trùng gặm ăn tăng thêm không ngừng gia tăng.

Mới một lát, Vu Hoành liền nhìn thấy đếm ngược không chỉ không có giảm bớt, còn tăng lên hơn mười phút.

“Điều này đại biểu cần chữa trị tổn hại trình độ a?’ hắn không phản bác được, lúc này kéo ra quan sát cửa sổ tấm che, để bên trong chiếu sáng bắn đi ra.

Ngay tại chiếu sáng đi ra trong nháy mắt, mảng lớn bươm bướm một dạng Khẳng Thực Giả tràn vào đến, đụng vào sáng ngời.

Lập tức lít nha lít nhít Khẳng Thực Giả liền hòa tan, bốc hơi, hóa thành khói đen tiêu tán.

Chỉ là đồng dạng, trong sơn động đèn điện cùng hỏa diễm cũng ảm đạm chút, điện lực tiêu hao tăng tốc rất nhiều, củi lửa thiêu đốt cũng gia tốc đứng lên.

Một buổi tối, Vu Hoành ngay tại loại bầu không khí khẩn trương này bên trong cố gắng ráng chống đỡ.

Thẳng đến hừng đông thời gian, Huyết Triều thối lui, không có Khẳng Thực Giả, hắn mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng Khẳng Thực Giả tập kích lại liên lụy hắn chế tác phù trận tiến độ.

Cửa lớn chữa trị thời gian lúc này đã bị kéo dài đến 3 lúc còn nhiều hơn.

Vu Hoành mệt mỏi ngã xuống nghỉ ngơi.

Mới híp mắt không bao lâu, đột nhiên rít lên một tiếng đem hắn từ rã rời bên trong bừng tỉnh.

“A! ! !”

Đúng lúc này, Asena thét chói tai vang lên, toàn thân kịch liệt run rẩy, miệng mũi con mắt toàn bộ đều tuôn ra đại lượng trong suốt chất keo chất lỏng.

Loại chất lỏng này mới vừa xuất hiện, liền bị chung quanh sáng lên phù trận nhao nhao triệt tiêu.

Vô hình bức xạ lần thứ hai quét sạch ra, áp chế gắt gao Asena trên thân tuôn ra chất keo.

Cùng lúc, toàn bộ phòng an toàn sơn động vách trong, tất cả phù trận hết thảy sáng lên huỳnh quang, phụ trợ áp chế.

Vu Hoành đứng tại nơi hẻo lánh, khẩn trương nhìn chăm chú lên một màn này.

Lúc trước hắn liền trải qua một lần cảnh ngộ như thế, bây giờ chẳng qua là đứng ngoài quan sát góc độ lại nhìn một lần.

Rất nhanh, ngoài ý muốn xuất hiện.

Asena thân thể bỗng nhiên kịch liệt vặn vẹo, bộc phát ra khó mà hình dung cự lực, thế mà một chút kéo đứt sợi dây trên người.

Phốc! !

Dây thừng cắt thành vài tiết bay khỏi, gảy tại trên vách tường.

Một đại đoàn trong suốt chất keo từ Asena trong miệng phun ra ngoài, tựa như rau câu, phi tốc hình thành một cái vặn vẹo

hình người nửa người trên.

Phảng phất có cái trong suốt hình người muốn từ tiểu nữ hài trong miệng chui ra ngoài.

Vu Hoành biến sắc, bỗng nhiên xông lên trước, một bả nhấc lên một khối phù trận màu bạc, đỗi lấy hình người chính là một đập.

Phù trận màu bạc bộc phát ngân quang, hung hăng đánh tới hướng hình người trên đầu, nhưng thế mà bị đối phương giơ hai tay lên ngăn trở.

Vu Hoành cảm thụ được trên tay truyền đến cự lực, hắn chưa bao giờ nghĩ tới Asena như thế một tiểu nữ hài trên thân thế mà có thể bộc phát ra mạnh mẽ như vậy lực lượng, khí lực này so trước đó Bạch Mãng cũng không kém.

A! ! ! !

Asena lúc này há mồm phát ra chói tai thét lên, hai mắt trắng bệch, phảng phất bị khống chế lại thân thể.

A! ! ! !

Không ngờ Vu Hoành cũng nổi giận, hắn lần trước bị tập kích kém chút bị thiệt lớn, hiện tại gia hỏa này còn dám chính diện cùng hắn đòn khiêng.

Vừa nghĩ tới hắn kém chút bị lừa gạt lừa gạt ra phòng an toàn, một cỗ khó mà hình dung sợ hãi liền hóa thành lửa giận, từ bộ ngực hắn điên cuồng tuôn ra.

Hắn đồng dạng đối với hình người trong suốt phẫn nộ rống to.

Cả hai mặt đối mặt gầm thét.

“Cút ra đây! Tiện nhân! !” Vu Hoành cuồng khiếu một tiếng, một cái khác bắt lấy khối thứ hai phù trận màu bạc, đỗi lấy hình người chính là một trận cuồng nện.

Mỗi một lần đập xuống, đều từ hình người đập lên người ra mảng lớn chất keo.

Ngân quang cùng chất keo giải trừ, trong nháy mắt liền triệt tiêu hóa thành vô hình sương mù.

Hình người trong suốt còn muốn phản kháng, nhưng chung quanh trong sơn động vách tường đại lượng phù trận sáng lên huỳnh quang, hình thành vô hình lực trường, đem hắn khóa lại.

Hắn tựa như một đại đoàn rau câu chất keo, bị phù trận màu bạc nện đến càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng gầy, khuấy động ra mảng lớn gợn sóng gợn sóng.

Rất nhanh, vô kinh vô hiểm, mấy phút đồng hồ sau, Asena một cái cứng ngắc, hai mắt trắng bệch, ngã lệch đã hôn mê.

Trên người nàng chất keo cũng toàn bộ tuôn ra, mất đi hình người, biến mất không thấy gì nữa, đều bị triệt tiêu bốc hơi.

Chương 079: Xử lý (3)

Chương 079: Xử lý (3)

Hô… Hô…

"Thảo!"

Vu Hoành toàn thân sung huyết, sắc mặt đỏ lên, thở hồng hộc, nhìn xem toàn bộ hóa thành xám trắng phù trận, cùng trong sơn động một phần ba mất đi hiệu lực phù văn, lúc này mới vứt xuống đã triệt để tiêu hao sạch sẽ phù trận màu bạc, một thanh đỡ lấy Asena.

Sau đó, nên đối mặt sau cùng phiền toái.

'Ngữ Nhân hình thái thứ hai… .'

Hắn giải hết Asena dây thừng, cho nàng cho ăn chút nước, để nằm ngang nghỉ ngơi. Sau đó chính mình cũng ngồi xuống theo nghỉ ngơi.

Vừa mới đối kháng, hắn cũng tiêu hao không ít thể năng, nội khí liên tục bạo phát hai cây, mới cường thế đánh tan hình người trong suốt kia ngưng tụ.

Hắn có không hiểu cảm giác, một khi bị cái kia hình người triệt để hình thành, đối với Asena chỉ sợ là kiện cực kỳ không ổn sự tình.

Mà lại chất keo kia so trước một lần hắn trúng chiêu lúc, tựa hồ lợi hại hơn.

Tọa hạ nghỉ ngơi, không đợi bao lâu, ngoài cửa truyền đến tiếng đập cửa.

"Vu Hoành, là ta." Lý Nhuận Sơn thanh âm vang lên, "Asena, nữ nhi của ta, còn tốt đó chứ?" Trong giọng nói của hắn lộ ra cẩn thận từng li từng tí, lo lắng, lo nghĩ, sợ sệt, trùng điệp cảm

xúc hỗn hợp lại cùng nhau, để cho người ta khó mà cùng ngày thường hắn liên hệ tới.

Vu Hoành đợi sáu giây, thở hắt ra, biến mất cái trán mồ hôi.

“Không có việc gì, an toàn vượt qua được, ngươi vật dẫn đã tìm được chưa?”

Nghe nói như thế, bên ngoài lập tức truyền đến thật dài xả hơi âm thanh.

Sáu giây về sau, Lý Nhuận Sơn cũng trở về nói.

“Tìm được… Còn có hai bộ t·hi t·hể, ta đều đốt rụi.”

Vu Hoành đợi một hồi, lông mày lại lần nữa nhăn lại tới.

“Không có gặp được cái gì khác biến hóa?”

“Không có.” Lý Nhuận Sơn trả lời.

“Bất quá, ta tại t·hi t·hể phụ cận, phát hiện người thứ ba dấu chân… Ta hoài nghi còn có người bị truyền nhiễm, đồng thời mang theo Ác Ảnh đi địa phương khác.”

Thanh âm hắn trầm thấp, ngưng trọng.

“Vậy liền không để ý tới nhiều như vậy. Ngươi có thể lập tức thông qua ngươi con đường báo cáo đi lên, để lân cận điểm tụ tập Hi Vọng thành đề phòng.” Vu Hoành nghiêm nghị nói.

Nói thật, nếu quả như thật đối đầu hình thái thứ hai, hắn bây giờ tình huống cũng không tốt, tính nguy hiểm rất cao. Hình thái thứ nhất liền tiêu hao hắn hơn phân nửa hàng tồn, hình thái thứ hai khẳng định mạnh hơn, đến lúc đó…

Lúc này nghe được Ngữ Nhân người lây bệnh rời đi, Vu Hoành trong lòng trên thực tế ngược lại tuôn ra một tia may mắn.

Nhấc lên Lang Nha bổng, xác định hồng trị máy kiểm tra không có động tĩnh, sau đó hắn mới mở cửa, cấp tốc đem hôn mê Asena giao cho đối phương.

“Nhớ kỹ, ngươi thiếu ta hai lần!” Vu Hoành chân thành nói.

Lý Nhuận Sơn coi chừng ôm lấy nữ nhi của mình, toàn thân tiêu tụy hắn, xác định nữ nhi không có việc gì, mới hướng phía Vu Hoành chăm chú gật gật đầu.

Xoay người, hắn bước nhanh hướng nơi xa rời đi, rất nhanh liền biến mất ở trong cánh rừng.

Hô.

Vu Hoành thở dài khẩu khí, quay đầu mắt nhìn cửa lớn.

Nguyên bản hơn mười centimet dày cửa lớn, hiện tại chỉ còn lại có vài centimet dày, vài chỗ thậm chí kém một chút liền bị gặm ra lỗ rách.

Hắn thở dài, vào cửa đóng lại, bắt đầu các loại cửa lớn tốt lại một lần nữa khôi phục tất cả phù trận.

Ngữ Nhân nguy hiểm chỉ là có khả năng rời đi, nhưng nó còn có thể trở về, nguy hiểm còn xa xa không có giải trừ, hắn nhất định phải làm tốt hết thảy chuẩn bị.

‘Mặt khác, nhất định phải cường hóa ra một loại có thể tự hành khôi phục chống cự Ác Ảnh v·ũ k·hí… . Còn có tăng cường máy kiểm tra, lấy tới kháng Ác Ảnh công pháp… Đều được đứng hàng nhật trình.’

‘Muốn làm sự tình nhiều lắm, nhất định phải nhanh, vạn nhất Ngữ Nhân lại lần nữa trở về… Ta trạng thái hiện tại hắn phải c·hết không nghi ngờ!’

Nghĩ tới đây, Vu Hoành chỉ cảm thấy vừa mới đối kháng lúc rã rời một mạch xông lên đầu.

Hắn dựa vào vách tường tọa hạ, hướng trong miệng lấp cây thanh protein, tận khả năng nhắm mắt nghỉ ngơi, hồi phục trạng thái.

Lần này Ngữ Nhân tập kích, để Lý Nhuận Sơn cùng Vu Hoành đều bị tổn thất không nhỏ.

Hai người đều bị đột nhiên bộc phát thức tăng lên Ác Ảnh uy h·iếp hù dọa. Thế là về sau vài ngày bên trong, hai người đều đóng cửa không ra, dựa vào hàng tồn chèo chống sống qua ngày.

Tại vừa vặn vượt qua mới tăng vọt kỳ sau.

Vu Hoành cũng đem toàn bộ phù trận khôi phục hoàn tất, cửa lớn cũng khôi phục như lúc ban đầu. Ngoài cửa Huy Thạch Thảo lại lần nữa xanh um tươi tốt, sinh cơ vô hạn.

Phảng phất hết thảy lại khôi phục được Ngữ Nhân đột kích trước đó an ổn trạng thái.

Nhưng lần này, Vu Hoành không tiếp tục bị t·ê l·iệt, hắn đã minh bạch đây chỉ là yếu ớt giả tượng.

Đang khôi phục trạng thái về sau, hắn trước tiên làm, chính là đi tìm lão Lý, hối đoái nhân tình.

Bưu cục trong nhà đá.

Có chút âm u dưới ánh nến, Lý Nhuận Sơn cầm qua radio, đặt mông ngồi vào Vu Hoành đối diện, tiện tay mở ra điện đài.

“Ngươi khẳng định muốn toàn bộ hối đoái rơi?” Trên mặt hắn sợi râu xồm xoàm, hiển nhiên trong khoảng thời gian này đều tại cho nữ nhi điều trị thân thể, không sao cả nghỉ ngơi tốt.

“Xác định. Loại thời điểm này không tranh thủ thời gian đổi thành trợ lực chờ về sau muốn lúc nói không chừng liền không có cơ hội.” Vu Hoành chân thành nói.

Lý Nhuận Sơn bình tĩnh nhìn hắn một trận.

“Ngươi nói đúng. Lần này ta cho ngươi giá vốn. Ngươi muốn cái gì?”

“Không khí máy khử ẩm, có thể lấy được sao?” Vu Hoành hỏi, “Ngoài ra còn có Dương Quang hệ liệt nước sơn.”

” . . Máy khử ẩm không khó, Dương Quang hệ liệt khá là phiền toái, đây là đặc biệt cần vật tư, rất nhiều nơi đều thiếu.

Có thể chống cự Huyết Triều cùng Quỷ Ảnh, tính phổ biến cực cao.” Lý Nhuận Sơn thẳng thắn trả lời.

Hắn đoán được Vu Hoành là muốn giải quyết cung cấp nước vấn đề, liền trầm ngâm dưới.

“Ngươi cứu được Nana mệnh, chuyện này ta làm sao cũng phải giúp. Ngươi hẳn là phải giải quyết cung cấp nước a?”

“Vâng.” Vu Hoành gật đầu, cũng không giấu diếm.

“Vấn đề này chỉ có cỡ lớn công trình mới có thể giải quyết, nhưng nếu như là ngươi nói, ta toàn lực giúp ngươi làm một bộ hư nước ngầm cung ứng hệ thống, là dùng dung hợp một chút Dương Quang vật liệu chế tác ống sắt, thâm nhập dưới đất, hấp thụ nước ngầm.”

Lý Nhuận Sơn dừng một chút, tiếp tục nói.

“Loại hệ thống này rất nhiều tổ chức đều cần, thuộc về đỉnh tiêm hàng bán chạy, cho nên hoàn hảo, ta không có cách nào giúp ngươi làm, dù sao ta cũng chỉ là cái người phát thư nhỏ. Nhưng nếu như là hư hao, ta có thể tìm quan hệ làm đến một bộ.”

“Sẽ không bị hắc trùng phá hư a?” Vu Hoành hai mắt sáng lên.

“Sẽ không, Dương Quang hệ liệt vật liệu đối với hắc trùng không nhỏ xua tan tác dụng. Trừ phi là Huyết Triều biến chủng bình thường không có vấn đề gì. Rất nhiều Hi Vọng thành cũng đều là dựa vào cái này cung cấp nước.” Lý Nhuận Sơn trả lời.

“Trước đó ta hỏi ngươi, ngươi tại sao không nói?”

“Trước đó ngươi cũng không phải đỉnh cấp ưu chất khách hộ a.” Lý Nhuận Sơn đương nhiên nói.

“Nói thật, nếu như ta làm tới ngươi không sửa được, làm theo toàn bộ không dùng. Cho nên ngươi nếu là muốn, đến suy nghĩ kỹ càng.”

“Làm ra nhìn xem, nên vấn đề không lớn.” Vu Hoành trầm giọng trả lời.

Hắn có thể xác định chỗ mình ở nước ngầm tài nguyên rất phong phú, dù sao chung quanh tất cả đều là sơn lâm lại hiếm thấy dòng suối, không phải dựa vào nước ngầm còn có thể dựa vào cái gì.

“Được chưa.” Lý Nhuận Sơn gật đầu.

“Chờ tin tức ta, đại khái hai tuần tả hữu đến hàng.”

“Giá tiền đâu?” Vu Hoành hỏi.

“Coi như ta.” Lão Lý nhắm mắt, khó được sảng khoái một lần.

“Nói một chút ngươi nhân tình thứ hai.”

“Giúp ta tìm tuyệt đối an toàn con đường, ta muốn cho người ta tặng đồ.” Vu Hoành chân thành nói.

Tại gặp được Ngữ Nhân sau hắn liền rất lo lắng cà lăm tình huống bên kia. Không khác, hoàn toàn là Ngữ Nhân loại này Ác Ảnh quá mức lừa gạt tính.

“Tặng đồ… Ta có thể cho ngươi chúng ta người phát thư nội bộ con đường, nhưng giá tiền được ngươi chính mình giao, cam đoan an toàn.” Lý Nhuận Sơn trầm ngâm dưới, trầm giọng nói.

“Sẽ không bị nửa đường mở ra a?” Vu Hoành lo lắng nói.

“Sẽ không. Đây là chúng ta bưu chính hệ thống nội bộ ngầm thừa nhận quy củ, người phát thư đồ vật không có khả năng mở ra nhìn loạn, là lẫn nhau ở giữa quy tắc ngầm một trong.” Lý Nhuận Sơn trả lời.

Hắn mắt nhìn Vu Hoành, nói tiếp: “Bất quá loại này phúc lợi chỉ có hai tháng gửi một lần, mà lại một dạng phải trả lộ phí. Chỉ là hơi hơi rẻ. Ngươi có thể kết hợp phổ thông gửi thư cùng một chỗ dùng.”

“Tốt!” Vu Hoành gật đầu.

“Dạng này về sau liền làm phiền ngươi.”

“Không tính là gì, hiện tại xem ra, giúp ngươi cũng là giúp ta.” Lý Nhuận Sơn thật tâm nói.

Cái gọi là hoạn nạn gặp chân tình, tại Ngữ Nhân tập kích sự kiện bên trong, hắn đã xác định Vu Hoành bản tính là đáng giá tín nhiệm.

Tại loại này tuyệt vọng cùng kinh khủng hỗn loạn thời đại, có thể gặp được dạng này một cái bản tính không xấu người, vốn là chuyện tốt.

Huống chi Vu Hoành gia hỏa này còn rất có năng lực.

Dù sao, không phải tùy tiện người nào đều có thể một người tại dã ngoại sống một mình lâu như vậy.

Tê.

Lúc này radio loa truyền ra điện đài thông báo âm thanh.

“Hiện tại là năm 2022 ngày 18 tháng 8, cả nước thời gian 14 giờ 32 phút, sắp vì ngài phát lại chính là, mới nhất tập hợp các nơi hắc tai tin tức.”

Duyên dáng nữ chủ trì thanh âm mang theo nặng nề cùng kiềm chế, chậm rãi truyền ra.

“Căn cứ quân Liên Hiệp các nơi phản hồi tình báo, từ tháng 7 sơ đến hiện tại, tổng cộng có năm tòa cấp thành phố Hi Vọng thành bị hắc tai công phá, chuyển di dân chúng hơn trăm vạn. Nhân số t·ử v·ong không cách nào thống kê.”

“Căn cứ Ngân Tháp mới nhất nghiên cứu, xác định mới nhất xuất hiện Huyết Triều biến chủng, Triều Tịch Ba Trùng, tinh nhuệ Khẳng Thực Giả, Trùng Hậu. Ba loại biến chủng đều là cấp thấp Huyết Tỳ Trùng phân hoá tiến hóa mà thành. Sau khi tiến hóa Huyết Triều biến chủng, nguy hiểm đẳng cấp đã bị đề cao đến Chiến Tranh cấp.”

“Trừ cái đó ra, Vinh Kinh nội thành xuất hiện quần thể t·ử v·ong sự kiện đã bị xác định là mới Chiến Tranh cấp Quỷ Ảnh: Hắc Khô Nữ. Ngân Tháp phương diện đã phái người tiến về điều tra tình báo, để giải tích nhằm vào Hắc Khô Nữ khu trục thủ đoạn.”

“Cực Quang thành phương diện truyền về mới nhất quân tình, nhân loại quân Liên Hiệp gặp phải Ác Mộng cấp Quỷ Ảnh, quân thứ ba quân thứ năm bị nhốt mê vụ, không cách nào rút lui.”

Trong điện đài không ngừng thông báo các nơi tin tức mới nhất, người chủ trì như thật hồi báo thực tế đối kháng tiến triển.

Nhưng tuyệt đại bộ phận đều là tin dữ, là tử thương, chỉ có số rất ít Hi Vọng thành thành công phòng ngự lại gần nhất xung kích.

Mà Ngọc Hà thị Ngữ Nhân huyết án, cũng bị thông báo đi ra.

“… Căn cứ Ngọc Hà thị điều động điều tra viên phản hồi, lần này bộc phát Ngữ Nhân tập kích, quy mô ở vào trung đẳng, nguy hiểm đẳng cấp là bốn. Theo kỹ càng điều tra báo cáo, Ngọc Hà thị nguyên bản chung quanh Quỷ Ảnh tại một đến ba cấp ở giữa, gần đây đột nhiên xuất hiện cấp bốn Ác Ảnh, rất có thể là do mặt khác từ bên ngoài đến địa khu truyền nhiễm mà tới… .”

Trong nhà đá, hai người lẳng lặng nghe radio đưa tin.

Thẳng đến đưa tin kết thúc, bắt đầu lần thứ hai lặp lại, Lý Nhuận Sơn mới đưa tay đóng lại radio.

“Nguy hiểm đẳng cấp một đến chín, Ngữ Nhân mới chỉ là cấp bốn, cho nên ngươi minh bạch nhiều người như vậy đều chạy hướng Hi Vọng thành cư ngụ a?” Lý Nhuận Sơn giận dữ nói.

“Ngữ Nhân nếu như phổ cập dự phòng truyền nhiễm hình thức, kỳ thật khá tốt ứng đối, mấu chốt là không cách nào kiểm tra đo lường, tại nó bộc phát g·iết người trước, không có cách nào kiểm tra đo lường, đây mới là điểm c·hết người nhất.” Vu Hoành thở dài.

“Đúng vậy a, Ngọc Hà thị chính là thương ở điểm này, trong khoảng thời gian ngắn liền bạo phát mấy trăm lần. Toàn bộ quân Liên Hiệp phòng tuyến hủy sạch, cao tầng trong vòng vài ngày liền đ·ã c·hết chỉ còn một người.” Lý Nhuận Sơn trả lời.

“Cấp bốn cứ như vậy mạnh, cấp chín phía trên Chiến Tranh cấp… Còn có Ác Mộng cấp… Đơn giản không dám tưởng tượng khủng bố đến mức nào…” Vu Hoành thấp giọng nói.

“Một đến chín nguy hiểm đẳng cấp không có nghĩa là Ác Ảnh cùng Huyết Triều thực lực mạnh bao nhiêu, mà là ghi rõ phải chăng dễ ứng phó. Nguy hiểm đẳng cấp càng thấp, nhược điểm càng rõ lộ ra, càng tốt ứng đối. Càng cao, càng khó xử lý.” Lý Nhuận Sơn trả lời.

“Mà lại, bọn chúng là sẽ tới chỗ di động, cho nên ta đề nghị ngươi vẫn là đi cỡ lớn Hi Vọng thành tốt nhất, một người lưu tại dã ngoại, vạn nhất gặp được cấp bậc cao hơn nguy hiểm, một mình ngươi lực lượng căn bản là hẳn phải c·hết không nghi ngờ.”

Chương 080: Xử lý (4)

“Hẳn phải c·hết không nghi ngờ? … Những cái kia b·ị đ·ánh tan Hi Vọng thành cư dân, sao lại không phải một dạng.” Vu Hoành bình tĩnh nói, “Cùng đem vận mệnh ký thác vào quân Liên Hiệp trên thân, ký thác vào bảo vệ của người khác bên trên, không bằng dựa vào ta chính mình. Tối thiểu cho dù c·hết, cũng sẽ không lo lắng hãi hùng.”

“… Ngay thẳng!” Lý Nhuận Sơn vỗ đùi.

Xác định đến tiếp sau đặt hàng, cùng gửi thư phục vụ. Vu Hoành từ thạch ốc đi ra, đã là hơn bốn giờ chiều.

Sắc trời lại bắt đầu từ từ biến thành đen, dần dần trở tối.

Vu Hoành lông mày cau lại, bước nhanh hướng phía sơn động trở về.

Mấy phút đồng hồ sau, hắn chạy vào trong viện nhà mình, cảm nhận được chung quanh vây quanh chính mình Huy Thạch Thảo bức xạ, lập tức cảm giác an toàn tăng nhiều.

Ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời, hắn lần này không có vào cửa, mà là đứng ở bên ngoài nhìn chăm chú lên trong viện Huy Thạch Thảo.

‘Nếu Huy Thạch Thảo có thể tự hành khôi phục bổ sung năng lượng, vậy ta có thể hay không trực tiếp dùng Huy Thạch Thảo, bố trí một cái cỡ lớn phù trận? Cứ như vậy, đại phù trận này liền có thể thu hoạch được Huy Thạch Thảo năng lực khôi phục, còn có thể phóng đại tăng cường Huy Thạch Thảo bức xạ lực trường.’

Nghĩ tới đây, Vu Hoành cấp tốc vào động, rất nhanh xuất ra một phần Đại Huy Thạch Mặc, bắt đầu dọc theo sơn động cửa ra vào chung quanh, chôn xuống Đại Huy Thạch phấn.

Rất nhanh, một cái to lớn tinh tế phù trận, liền bố trí xong, mà đại giới là Vu Hoành một lần nữa dự trữ Đại Huy Thạch cũng triệt để tiêu hao sạch sẽ. Đồng thời một vài chỗ đường cong đường vân không đủ dùng, hắn liền phá hủy trước đó phổ thông phù trận tấm ván gỗ, đem bên trong Đại Huy Thạch Mặc vùi sâu vào thổ nhưỡng.

Chờ triệt để làm xong, lại là hơn nửa giờ đi qua, trời đã lập tức liền muốn triệt để đêm đen tới.

Vu Hoành lau mồ hôi, chống nạnh, đứng tại sân nhỏ trung tâm đại trận.

Sau đó vươn tay đặt tại trận văn trung tâm mặt đất.

Cường hóa cỡ lớn phù trận, phương hướng là kết hợp trong phù trận Huy Thạch Thảo tự động khôi phục bức xạ đặc tính.

Xùy.

Hắc tuyến từ mu bàn tay hắn bên trên chợt lóe lên, chảy vào mặt đất.

‘Phải chăng cường hóa cỡ lớn phù trận?” Hắc ấn hỏi thăm ở bên tai vang lên.

Xong rồi!

Vu Hoành nhìn chăm chú lên mặt đất hiển hiện to lớn đếm ngược.

‘19 ngày 21 giờ 30 phút.’

Mười chín ngày… Trong dự liệu, nhưng nếu như có thể chân chính cường hóa hợp thành, phòng an toàn đối với Ác Ảnh sức chống cự tuyệt đối có thể lại tiến thêm một bậc thang!

‘Mỗi gặp phải một lần Ác Ảnh, liền muốn tiêu tốn rất nhiều hắc ấn thời gian khôi phục phù trận, cái này mang đến cho hắn to lớn phiền phức.’

Nếu như có thể tiết kiệm ra bộ phận này thời gian, đen như vậy ấn liền có thể vận dụng tại cái khác càng nhiều địa

phương, mà không phải bị gắt gao kẹt tại khôi phục phù trận bên trên, xê dịch không được.

‘Bắt đầu cường hóa.’

Vu Hoành trong lòng khẳng định đáp lại hắc ấn, mang theo mong đợi tâm tình, vào sơn động, bắt đầu nhóm lửa nấu canh.

Thời gian kế tiếp, hắn dự định rụt lại cái đuôi làm người, tuyệt không liều lĩnh, tuyệt không tán loạn, không có cách nào bổ sung phù trận màu bạc cùng Đại Huy Thạch tình huống dưới, hắn nhất định phải tận khả năng tiết kiệm sử dụng phù trận.

Cũng may trong viện mặt khác Huy Thạch Thảo cho hắn bớt đi không ít phù trận Huy Thạch. Tránh khỏi Quỷ Ảnh thường ngày tiêu hao.

Thời gian ngay tại Vu Hoành mỗi ngày khổ luyện Trọng Thối Công tình hình dưới, không ngừng trôi qua.

Đang ngưng tụ cây thứ tám nội khí về sau, Ngữ Nhân tập kích, để trong lòng của hắn dâng lên nồng đậm cảm giác nguy cơ.

Thế là, tại y theo Trọng Thối Công đặc tính, hắn bắt đầu tự hành gia tăng tự thân phụ trọng, thẳng đến cực hạn chịu đựng, sau đó sau khi thích ứng, thường xuyên đi tìm lão Lý đối luyện.

Tại dạng này trong nháy mắt, thời gian liền đi qua hai tuần.

Bưu cục ngoài nhà đá, trong sân.

Thanh lãnh ánh nắng vẩy xuống trên đồng cỏ, cũng đem hai cái ngay tại giằng co bóng người chiếu rọi đi ra.

Bên trái một người dáng người cao tráng, thân mang đổ đổi màu ngụy trang toàn thân phòng hộ đồ bộ, nhìn qua mạnh mẽ hữu lực, cân xứng thon dài.

Bên phải một người dáng người chỉ có thể coi là rắn chắc, nhưng mặc phòng hộ đồ bộ, lại có chút khoa trương, nặng nề trình độ so một bên khác mạnh tối thiểu gấp hai, đặc biệt là nửa người dưới của hắn, hai cái chân đơn giản tựa như gốc

cây, đâm vào trên mặt đất vững như bàn thạch, không nhúc nhích.

Càng khoa trương hơn còn không phải cái này, mà là bên phải người này trong tay dẫn theo một cái thô ráp cự mộc thuẫn.

Cao hơn một mét, hơn mười centimet sau mộc thuẫn, hiện lên hình tam giác, đứng sừng sững ở cái này nhân thân trước, phía dưới bén nhọn một mặt vào trong đất, nhìn cực kỳ vững chắc.

Mộc thuẫn toàn thân vàng nhạt, còn mang theo cây cối thanh hương biên giới lưu lại đại lượng gai gỗ, mấp mô mặt ngoài tiêu chí lấy cái đồ chơi này ngay cả đánh bóng cũng lười làm, cứ như vậy tùy tiện gọt ra cái hình dạng liền lấy ra đến dùng.

“Tiểu Vu… . Ngươi tấm chắn này… Tự mình làm?” Bên trái nam nhân nhịn không được lên tiếng hỏi.

“Đúng vậy a, hồi trước liền làm xong, chỉ là trong phòng thích ứng một trận, hiện tại mới lấy ra thử một chút đối luyện.” Bên phải nam nhân chính là khổ luyện hai tuần, dáng người tráng thật một vòng Vu Hoành.

Hắn suy nghĩ thật lâu như thế nào phụ trọng, gia tăng Trọng Thối Công tu hành hiệu suất, mà cuối cùng phương pháp, chính là chế tạo tấm chắn cùng v·ũ k·hí.

Tấm chắn trước đi ra, mà v·ũ k·hí vẫn còn đang đánh mài bên trong, đều là chọn tuyệt đối đủ nặng Âm Thiết mộc.

Âm Thiết mộc là phụ cận trong cánh rừng độ cứng tương đối cao một loại cây gỗ, toàn thân màu vàng nhạt, hoa văn trực tiếp chỉnh tề, nghe đứng lên có cỗ cùng loại long não mùi.

“Ngươi tấm chắn này… Đa trọng a?” Bên trái nam nhân là phụ cận duy ba cư dân một trong — Lý Nhuận Sơn.

Hắn mặc một thân cao cấp Sơn Miêu đồ bộ, nhìn xem đối diện khối kia đem đối phương hơn phân nửa thân thể đều ngăn trở dày mộc thuẫn, trong miệng răng ít nhiều có chút ngứa.

“A, ta cũng không biết, bất quá cảm giác cùng Lý ca ngươi phía ngoài khối kia đá trắng không sai biệt lắm.” Vu Hoành thành thật trả lời.

"…" Lý Nhuận Sơn nghiến răng lập tức biến thành đau răng. Khối kia đá trắng lớn hắn biết trọng lượng, hơn 90 cân tả hữu… Nếu như cái này mộc thuẫn cùng hòn đá kia một dạng nặng…

Tên kia khí lực, có phải hay không tăng trưởng đến có chút quá nhanh rồi?

"Ngươi mệt không?" Hắn cảm thấy lần này đối luyện có phải hay không nên trước tạm dừng, để tránh gây nên ngộ thương.

"Còn tốt, thời gian ngắn không mệt." Vu Hoành trả lời.

Hắn hiện tại dẫn theo Lang Nha bổng cùng cự mộc thuẫn, tăng thêm cường hóa Bạch Hùng đồ bộ, phụ trọng đã vượt qua 160 cân trở lên.

Cái này phụ tải đối với thể năng tiêu hao thật nhanh, căn cứ trước đó khảo thí, tại cái này phụ tải dưới, mỗi động thủ một phút đồng hồ, liền phải tiêu hao một cây nội khí.

Nhưng không quan hệ, hắn hiện tại chỉ là dùng để luyện công.

Từ khi phụ trọng tăng lớn về sau, Vu Hoành chỉ cảm thấy nội khí ngưng tụ so trước đó nhanh nhiều lắm.

Rất hiển nhiên, Trọng Thối Công nói rõ bên trong, phụ trọng càng lớn, hiệu suất càng cao, không phải nói lấy chơi đùa.

"Tới tới tới, Lý ca, đến một ván." Vu Hoành đây là lần thứ nhất cầm cự mộc thuẫn đi ra đánh, trong lòng cũng có chút ngứa, muốn thử xem chất lượng.

Lúc đầu hắn là tính toán đợi đồ tể Từ Phàm bọn hắn tới bắt trang bị lúc, thỉnh cầu thử một chút đối luyện. Nhưng đoán chừng là nhận lấy Ngữ Nhân tập kích tác động đến, cho tới bây giờ, đồ tể đều không có tới bắt Lam Kình đồ bộ.

"Được chưa… Vậy ngươi coi chừng…" Nữ nhi ngay tại một bên, Lý Nhuận Sơn làm sao cũng không thể vứt bỏ thân là phụ thân vĩ ngạn hình tượng.

Hắn rút ra trên đùi đoản đao, nhưng nhìn một chút đối diện cái kia dầy như từ điển đồ bộ bản giáp, liền lại không còn gì để nói cằm trở về.

“Ngươi cái này một thân trọng lượng, chính diện đối đầu người bình thường căn bản bắt ngươi không có cách, nhưng đại giới chính là độ nhạy trên phạm vi lớn hạ xuống. Cho nên, đánh bại ngươi kỳ thật rất đơn giản.”

Vừa dứt lời, hắn bước xa xông ra, chân trái tại mặt đất trừng một cái, thân thể mượn nhờ bốc đồng, sức eo kết hợp lực chân, nghiêng người thẳng đạp!

Một cước này lấy toàn thân hắn lực lượng ngưng tụ làm một chút, mượn nhờ bắn vọt mang ra lực trùng kích quán tính, tốc độ cực nhanh, một chút đạp hướng Vu Hoành trên tấm chắn một nửa.

Mà Vu Hoành cũng đúng như hắn nói, toàn thân phụ trọng quá lớn, tốc độ phản ứng theo không kịp, chỉ tới kịp nâng lên Lang Nha bổng, đến giữa không trung, tấm chắn liền bị chính diện đạp trúng.

Bành! !

Một tiếng nặng nề trầm đục, Vu Hoành chấn động toàn thân, tăng thêm tấm chắn 300 cân khổ người, thế mà bị một cước này đạp đến kém chút mất đi bình… . Mới là lạ!

Vu Hoành chân sau xiết chặt, đứng tại chỗ chỉ là chấn dưới, liền tiếp theo một gậy hướng tấm chắn bên ngoài đập tới.

Tốc độ của hắn là chậm điểm, nhưng đối diện nhanh thì thế nào? Lại nhanh cũng bất phá phòng a.

Hô!

Lần này vung cái không.

Lang Nha bổng đập ngã mặt đất, ném ra một cái thật sâu bùn đen hố.

Vu Hoành thấy hoa mắt, còn chưa kịp thu hồi cây gậy, liền phát hiện đối diện lão Lý không thấy, ngay sau đó phía bên

phải truyền đến rất nhỏ tiếng xé gió.

Bành!

Hắn rút lên tấm chắn, chỉ là hơi xê dịch phương hướng, liền đem phía bên phải che đến cực kỳ chặt chẽ.

Nặng nề đá ngang hung hăng quất vào trên tấm chắn, lực đạo mười phần.

Nhưng cũng tiếc không dùng.

Hơn 90 cân cự mộc thuẫn tăng thêm Vu Hoành toàn thân giáp dày, ngay cả cái rách da đều đánh không ra.

Tiếp theo, Vu Hoành không ngừng xê dịch cự mộc thuẫn, hướng phía mặt khác từng cái phương hướng đón đỡ.

Hắn nguyên địa bất động, như là một tòa pháo đài mặc cho Lý Nhuận Sơn vờn quanh nhanh chóng tiến công.

Nó nặng nề đến khó mà hình dung chống đ·ạ·n đồ bộ, cùng thật sâu đâm vào mặt đất, vững như bàn thạch hạ bàn, lại điệp gia trong tay khoa trương nặng nề cỡ lớn cự mộc thuẫn, hoàn toàn không sợ Lý Nhuận Sơn các góc độ cuồng đạp.

Hai phút đồng hồ sau…

Hô, hô, hô. . !

Lý Nhuận Sơn hai tay chống lấy đầu gối, cả người mồ hội, bộ mặt sung huyết, mệt mỏi nói cũng nói không ra, chỉ là bất đắc dĩ nhìn chằm chằm đối diện.

Cái này mẹ nhà hắn cái quỷ gì mai rùa, hắn vòng quanh đối phương dùng sức mạnh lớn nhất thối pháp đánh hai phút đồng hồ.

Kết quả gia hỏa này chỉ là tùy tiện lung lay, liền ứng phó xong việc, đừng nói thụ thương, ngay cả vị trí đều không có di động qua một lần.

“Ngươi dạng này… Không được…” Thở phào về sau, hắn mở miệng chỉ điểm.

“Làm như vậy xác thực phòng ngự rất mạnh, người khác cận thân chiến đấu không đánh nổi ngươi. Nhưng là v·ũ k·hí nóng đâu? Ta loại tốc độ này ngươi theo không kịp, ném ngươi một viên lựu đ·ạ·n, ngươi tránh đều không cách nào tránh, hắn phải c·hết không nghi ngờ.”

“Ta ngược lại thật ra cảm thấy không sai, v·ũ k·hí nóng, có thể dùng v·ũ k·hí đền bù. Viễn trình giải quyết hết đối thủ không phải tốt?” Vu Hoành thanh âm từ dày đặc trong mũ giáp lộ ra.

Hắn hiện tại cảm giác trước nay chưa có tốt. Phần bụng cây thứ chín nội khí, tại cùng Lý Nhuận Sơn đối luyện bên trong, thế mà ngưng tụ sau cùng hơn phân nửa, mắt thấy là phải triệt để thành hình.

“Hạng nặng đ·ạ·n xuyên giáp đâu? Ngươi làm sao tránh? Ngươi bọc thép dày nữa, có thể có xe tăng xe bọc thép dày?” Lý Nhuận Sơn phản bác.

“Ngươi dạng này chiến thuật chính là bia sống. Hi sinh nhanh nhẹn quá không có lời.”

“Lý ca nói rất có đạo lý, không quá nặng hình đ·ạ·n xuyên giáp, coi như ngươi nhanh nhẹn lại cao hơn, bị nhắm chuẩn cũng trốn không thoát a? Tốc độ của con người có thể cùng đ·ạ·n so?” Vu Hoành trả lời. Hắn lơ đễnh, bởi vì đi lộ tuyến này, hoàn toàn cũng là bởi vì Trọng Thối Công tu luyện cần, phụ trọng càng lớn, Trọng Thối Công tốc độ tu hành càng nhanh. Nhưng việc này hắn không tiện nói.

“Nếu như chân ngươi công có thành tựu, không sánh bằng thương, nhưng ngươi có thể so qua người nổ s·ú·n·g.” Lý Nhuận Sơn cười nói.

“Không có việc gì, dù sao ta cũng không lớn khả năng bị hạng nặng đ·ạ·n xuyên giáp nhắm chuẩn đánh. Ta liền một dân chúng bình thường, không ă·n t·rộm không đoạt, thanh bạch, không có phạm tội ghi chép, ai không có việc gì lớn như vậy thù hận dùng hạng nặng đ·ạ·n xuyên giáp đánh ta?” Vu Hoành xem thường.

Hắn đã cảm thấy như thế luyện cảm giác an toàn mười phần.

“Được chưa, ngươi vui vẻ là được rồi.” Lý Nhuận Sơn im lặng, “Nhưng là v·ũ k·hí ngươi đến thay đổi, Lang Nha bổng đối phó xa một chút địch nhân không có tác dụng gì. Ngươi cần viễn trình thủ đoạn, cùng mở rộng chính mình phạm vi công kích.”

“Có đề nghị gì a?” Vu Hoành hỏi.

“Ta đề cử Lưu Tinh Chùy xích dài, lại thêm trang s·ú·n·g ống họng s·ú·n·g ở trên thân thể ngươi, dù sao ngươi đồ bộ dày đặc, bên ngoài treo nhiều chỗ, làm điểm s·ú·n·g phóng lựu, độc phấn phun ra cái gì đánh viễn trình tương đương thuận tiện.” Lý Nhuận Sơn cười hắc hắc, lập tức cho ra quý giá đề nghị.

Chương 0 81: U ám (1)

Chương 0 81: U ám (1)

“Đây cũng là biện pháp tốt…” Vu Hoành gật đầu biểu thị tiếp nhận đề nghị.

“Đúng rồi, ngươi gần nhất có nhận được tin tức gì tình báo a?” Hắn nghĩ tới đã an tĩnh thật lâu Ngữ Nhân, bỗng nhiên lại hỏi. Hai tuần lễ đi qua, còn có mấy ngày hắn từ khôi phục phù trận liền có thể cường hóa hoàn thành, nếu là mấy ngày nay Ngữ Nhân lại trở về, vậy liền nguy hiểm.

“Cùng chúng ta dự đoán một dạng, thứ quỷ kia đi địa phương khác. Có cái cứ điểm nhỏ bị tác động đến, c·hết hơn mấy trăm người.” Lý Nhuận Sơn bất đắc dĩ nói.

“Hiện tại phía trên đã bắt đầu bày ra cứ điểm sát nhập, bởi vì bọn hắn phát hiện, theo bên ngoài đêm tối càng ngày càng dài, ban ngày càng lúc càng ngắn, hắc tai quy mô cùng độ nguy hiểm, cũng đang không ngừng lên cao.”

“… Ta cũng phát hiện, ban ngày càng lúc càng ngắn, còn tưởng rằng là mùa tính biến hóa.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Dĩ nhiên không phải… . Biến hóa biên độ so mùa tính biến hóa lớn hơn.” Lý Nhuận Sơn thở dài.

“Mặt khác, ta cho lúc trước ngươi đề nghị, suy tính được như thế nào? Chính là thành lập lấy ngươi làm trung tâm vờn quanh cứ điểm ý nghĩ.”

“… Nhìn xu thế này, trước bảo trụ chính mình rồi nói sau… . Làm sao đột nhiên nâng lên cái này?” Vu Hoành kinh ngạc nói.

“Ta hôm qua ra ngoài, gặp được mấy cái tới đào Huy Thạch độc hành hiệp, bản sự cũng không tệ, ngươi cũng biết, lúc này còn dám ở bên ngoài lẫn vào khách độc hành, đều không phải

là người bình thường. Còn gặp được một cái thực lực không tệ gia hỏa, mang theo một đội người sống sót chạy nạn, bọn hắn ăn nhanh xong, ta liền đề cử bọn hắn đi trước Bạch Khâu thôn bên kia tránh một chút." Lý Nhuận Sơn trả lời.

"Cho nên?" Vu Hoành hỏi.

"Nhìn ngươi có hay không mục đích này, ăn uống ta từ đội tiếp tế đồn không ít, kỳ thật nếu không phải gặp được Ngữ Nhân, chúng ta ứng phó phiền toái thông thường hay là rất nhẹ nhàng." Lý Nhuận Sơn nói.

Vu Hoành gật đầu, xác thực như vậy, nếu như không phải Ngữ Nhân cường độ quá khoa trương, hắn cũng sẽ không như thế mệt mỏi, điên cuồng muốn tăng lên phù trận cường độ.

"Ngươi suy nghĩ một chút đi, dù sao trải qua một đợt này xung kích, không ít người hiện tại cũng bắt đầu chính mình dẫn người ra ngoài sống một mình, nhiều người ngược lại dễ dàng xảy ra vấn đề, hấp dẫn khó có thể ứng phó khoa trương tập kích." Lý Nhuận Sơn nói, " mặt khác, ta hiện tại một người làm thịt khô cùng nấm khô, căn bản bận không qua nổi, sản lượng rất thấp. Chúng ta cần nhân thủ hỗ trợ. Đêm tối dài ra, về sau rất có thể sẽ dẫn đến chiếu sáng không đủ, đến lúc đó năng lượng mặt trời phát điện vô dụng, chúng ta rất nhiều thứ đều chỉ có thể dựa vào sinh vật năng, ngọn nến chế tác cũng nhất định phải kéo dài tiếp."

"Đều không có chiếu sáng, cây cối cũng không sống nổi, ngươi ngọn nến lấy cái gì làm?" Vu Hoành im lặng.

"Ngươi nói cũng đúng… Có lẽ ta nên làm chọn người lực máy phát điện, hoặc là sinh vật năng khí mê-tan làm dự bị chiếu sáng nguồn năng lượng…" Lý Nhuận Sơn thở dài.

"Dù sao ngươi cũng nghĩ nghĩ biện pháp, bọn ta không có khả năng tổng trông cậy vào đội tiếp tế hỗ trợ, đội tiếp tế hiện tại xuất hành độ khó càng lúc càng lớn, khoảng cách thời gian cũng bắt đầu càng ngày càng dài, đến lúc đó chúng ta ăn uống không có, bọn hắn lại còn chưa tới, vấn đề liền lớn."

"… . Đây đúng là cái vấn đề." Vu Hoành gật đầu.

“Hôm nay liền đến chỗ này đi, ngươi cung cấp nước hệ thống còn có mấy ngày đã đến, đến lúc đó thông tri ngươi. Ta mặt khác còn lấy được một chút tổ ong thức cùng tần suất máy truyền tin, đến lúc đó chúng ta liền có thể không cần chạy tới chạy lui, trực tiếp thông tin liên hệ. Lần này ta thế nhưng là bỏ ra toàn bộ tích s·ú·c, tuyệt đối phải đem bọn ta chỗ ở triệt để củng cố tốt! Chỉ là Dương Quang hệ liệt cầm… Ngạch. Không nói, rút lui rút lui.”

“Ngươi không phải nói ngươi cầm không nổi Dương Quang hệ liệt sao?” Vu Hoành lập tức chất vấn.

“Ngươi nghe lầm, sai. Tốt, hôm nay tới đây thôi, Nana, cùng thúc thúc nói tạm biệt.”

“Thúc thúc gặp lại.”

Bành.

Lão Lý kéo lấy nữ nhi tiến vào thạch ốc, trực tiếp đóng cửa chạy trốn.

Lưu lại Vu Hoành một người lại bên ngoài không phản bác được.

“Gia hỏa này!” Hắn im lặng dùng cây gậy đập bên dưới nát hỏng bét bãi cỏ, quay người đi hướng bên ngoài viện.

Rất hiển nhiên Lý Nhuận Sơn gia hỏa này có thể mua được Dương Quang hệ liệt rất ít, rất có thể là có số định mức hạn chế, có tiền cũng không cách nào tùy tiện mua, cho nên hắn mới như thế keo kiệt.

Từ bưu cục sau khi rời đi, Vu Hoành trở lại sơn động.

Theo thường lệ kiểm tra xuống sân nhỏ đại phù trận đếm ngược tiến độ, xác định không có vấn đề, liền tiếp theo bắt đầu đào thạch thất.

Hắn phòng an toàn sơn động, trên thực tế là kết nối tại một mảnh trên núi nhỏ, sơn động bản thân cao hơn đường chân trời một đoạn, cho nên đào ngoài định mức thạch thất, kỳ thật nhiều lắm là hơi thấp hơn đường chân trời một chút, sẽ không đào được phía dưới hắc trùng tầng.

Đúng vậy, Vu Hoành chính mình đem mặt đất đến hắc trùng ở giữa độ dày, mệnh danh là mặt đất tầng, xuống chút nữa chính là hắc trùng tầng, thuận tiện ký ức.

Phốc.

Một khung lớn đá vụn bị Vu Hoành ôm ra, đổ vào sân nhỏ một góc.

Hắn mắt nhìn sắc trời, quay người tiếp tục đào.

Chỉ chốc lát sau, lại là một khung lớn đá vụn bị đổ ra.

Vu Hoành toàn thân là mồ hôi, hoạt động bên dưới hai tay, cánh tay, lại bắt đầu đem đổ ra hòn đá, phân biệt dùng để gia cố sân nhỏ tường vây.

Lúc này tường viện đã có cao nửa thước. Tất cả đều là hắn những ngày này móc ra đống đá thả mà thành.

Ngay cả móc ra tảng đá đều có nhiều như vậy, tự nhiên thạch thất cũng kém không nhiều hoàn thành.

Vu Hoành phân phối xong hòn đá về sau, quay người trở lại sơn động, từ trong góc địa động giẫm lên lối thoát đi.

Rất nhanh, liền tiến vào một cái có chút bất quy tắc hình tứ phương không gian thạch thất.

Thạch thất âm u phát lạnh, chỉ có trong góc vứt xuống lãnh quang đèn nguyên tử, phát ra nhàn nhạt lục quang, làm duy nhất chiếu sáng.

Vu Hoành vỗ vỗ tay bên trên bụi, ở thạch thất bên trong đi tới đi lui xuống, dùng bước số đại khái tính ra thể tích.

Cảm giác so với phía trên sơn động thể tích lớn không ít, tối thiểu có hai cái sơn động lớn như vậy. Cái này không khác nhau lắm về độ lớn, có thể làm phòng hoạt động hoặc là dự trữ thất, đằng sau lại mở đục phòng đơn mới.

Hắn tiếp lấy lại bắt đầu tại trên vách động khắc hoạ phù trận mới, lấy bảo đảm Quỷ Ảnh không cách nào tiến vào nơi này.

Nơi này ở vào lòng núi, không có mặt khác cửa ra vào, Quỷ Ảnh đoán chừng cũng tạm thời không có phát hiện bên này.

Nhưng dù sao vẫn là muốn thành lập miệng thông gió, cho nên nhất định phải đả thông cùng phía ngoài liên hệ thông đạo…

'Các loại hệ thống nước tới, liền gắn ở nơi này cũng được, nhưng là nguồn năng lượng vấn đề… Không có điện, cung ứng hệ thống cũng không cách nào vận chuyển… Đó là cái vấn đề lớn… Nếu như ban đêm càng ngày càng dài, chiếu sáng khẳng định sẽ càng ngày càng không đủ…' Vu Hoành trong lòng bất đắc dĩ.

Huyết Triều xuất hiện mới Khẳng Thực Giả, liền đã để hắn cảm giác phiền toái. Hiện tại chiếu sáng phát điện lại bắt đầu xảy ra vấn đề. Vấn đề này không chỉ là hắn đứng trước, còn có mặt khác tất cả Hi Vọng thành, đều sẽ đứng trước.

Nhưng có Hi Vọng thành có thể lợi dụng phát điện bằng sức nước, địa nhiệt phát điện, hạch điện, sức gió phát điện, hoá thạch nhiên liệu các loại. Nhưng hắn chỉ có một người, đối với mấy cái này đồ vật không có chút nào nhận biết cơ sở, công trình cùng công trình vật liệu cũng kém quá nhiều, cảnh vật chung quanh càng là không có cách nào lợi dụng.

'Nếu như có thể làm đến một cái lò phản ứng hạt nhân phát điện liền tốt… .'Hắn cùng lão Lý tán gẫu qua, nghe nói có Hi Vọng thành chính là dùng vi hình năng lượng hạt nhân máy phát điện cung cấp điện, lớn nhỏ cũng liền cùng nồi áp suất không sai biệt lắm, có thể miễn cưỡng duy trì một mảnh nhỏ nội thành cư dân thường ngày dùng điện.

Thở dài, Vu Hoành tiếp tục vùi đầu khắc hoạ trên vách tường phù trận, rất nhanh, vách tường này toàn bộ che kín lít nha lít nhít trắng muốt phù trận.

Đương đương.

Dùng để nở rộ mực phấn thùng gỗ cũng triệt để rỗng.

Vu Hoành cầm thùng chặt chặt, lại cầm thìa ở bên trong sờ sờ, gõ gõ, cũng chỉ làm ra cuối cùng nửa muôi, móc ra ngay cả một cái phù trận cũng kết thúc không thành.

‘Lại phải đi khu mỏ quặng… Tất cả Đại Huy Thạch cũng bị mất, Tiểu Huy thạch cũng sử dụng hết, đến làm điểm tới chờ bên ngoài đại trận cường hóa tốt, lại cường hóa làm điểm Đại Huy Thạch.’

Hắn bây giờ không phải là trực tiếp cường hóa Đại Huy Thạch, cái kia ngược lại tiêu hao thời gian. Cách làm chính xác là, Vu Hoành lục lọi ra tới, đem Tiểu Huy thạch tuyến mài thành phấn, lại cường hóa, đơn giản hơn càng nhanh.

Hắn nghĩ là, nếu bản thân Đại Huy Thạch liền bị mài thành phấn, vậy hắn mặt ngoài cũng không cần vẽ bùa văn, trực tiếp từ Huy Thạch biến thành Đại Huy Thạch chất liệu là đủ rồi.

‘Dù sao đều muốn mài thành phấn, tay ta động tuyến mài phổ thông Huy Thạch, dạng này cũng có thể tiết kiệm cường hóa thời gian.’

Cho nên hắn tại khảo nghiệm nhiều lần về sau, phát hiện xác thực hữu hiệu, cũng thành công đem cường hóa Đại Huy Thạch Mặc phấn thời gian, từ trước đó ba ngày, rút ngắn đến hai ngày ra mặt.

Thở hắt ra, Vu Hoành thuận thềm đá trở lại sơn động, nhóm lửa nấu một nồi súp, mỹ mỹ uống vào bụng.

Sau đó nhìn qua bên ngoài triệt để sắc trời tối xuống, đổ vào mềm mại túi ngủ bên trên, hỗn loạn thiếp đi.

Sáng tỏ ánh đèn màu trắng cũng không cách nào ngăn cản mỏi mệt mang tới bối rối.

Mông lung trong lúc ngủ mơ, Vu Hoành tựa hồ lại nghe thấy có tiếng gì đó ở bên tai quanh quẩn. Tựa hồ là Trần Tuệ Như, giống như còn là Lý Nhuận Sơn, còn có người khác nào… Quen thuộc, xa lạ, vui vẻ, thống khổ.

Thanh âm càng ngày càng nhiều, càng ngày càng hỗn tạp, đến cuối cùng.

Phanh phanh phanh!

Vu Hoành bỗng nhiên mở mắt, nghe được đại môn bị người đập đến tiếng vang.

Hắn nhìn về phía cửa lớn, quan sát cửa sổ khe hở bên ngoài, một sợi sáng tỏ màu trắng sắc trời cho thấy bên ngoài đã hừng đông có một trận.

“Vu lão sư có ở đây không?” Một cái ồm ồm giọng nói lớn ở ngoài cửa truyền đến.

Vu Hoành thở hắt ra, từ từ bò dậy, hoạt động bên dưới tứ chi.

Lúc này trong sơn động, lò sưởi trong tường đã sớm tắt, ánh đèn vẫn sáng, nhưng nhiệt độ hay là hạ xuống đến có chút lạnh tình trạng.

‘Nhiệt độ không khí càng ngày càng lạnh… Đến ý nghĩ giữ ấm… Thời tiết này, vạn nhất cảm mạo nóng sốt… Vấn đề liền lớn.‘Hắn xoa xoa tay, cảm giác trên người lạnh hơi ấm chút.

Đi đến trước đại môn.

Bá.

Quan sát cửa sổ bị kéo ra.

Lộ ra phía ngoài Đồ Tể Từ Phàm đầu trọc mặt to.

Gia hỏa này trên mặt thuốc màu bị tẩy sạch, hai con mắt cùng lão hổ không sai biệt lắm, tròn căng lộ ra hơi màu nâu ánh sáng. Cái mũi có chút sập, tựa hồ là bị đánh sập, miệng một góc cũng có khâu vết thương vết sẹo, chỉnh thể cho người ta một loại phim kinh dị đồ tể tiêu chuẩn khí chất.

Khó trách gọi Đồ Tể.

Vu Hoành trong lòng im lặng chờ 5 giây sau.

“Các ngươi rốt cuộc đã đến chờ thật lâu, đã nói xong thời gian kéo dài như vậy mới đến.”

“Ai… Gặp được chút chuyện, một lời khó nói hết.” Từ Phàm biểu lộ có chút bất đắc dĩ.

“Ngươi trước tiên lui về sau, tại bên ngoài viện chờ ta, nhớ kỹ đừng ở trong viện mỏi mòn chờ đợi, gặp nguy hiểm.” Vu Hoành nghiêm ngặt dựa theo 5 giây đáp lời quy củ, dặn dò câu.

Từ Phàm ứng tiếng, lui ra phía sau nhảy xuống thềm đá, thối lui đến bên ngoài viện.

Nhìn xem hắn xác thực đi ra kéo dài khoảng cách, Vu Hoành mới thay đổi cường hóa Bạch Hùng đồ bộ, ôm lấy đã sớm chữa trị tốt Lam Kình bộ đồ, mở cửa ra ngoài.

Hắn nghĩ tới liền trốn ở trong phòng không đi ra, để tránh gặp được nguy hiểm. Nhưng nghĩ lại, đối với Quỷ Ảnh cùng Huyết Triều có thể dạng này, nhưng đối đầu với người, hay là dã chiến kinh nghiệm cực kỳ phong phú Đồ Tể, trốn ở trong sơn động đối phương có quá nhiều biện pháp có thể nhẹ nhõm vây c·h·ế·t chính mình.

Không nói những cái khác, một cái Độc Khí Đ·ạ·n, chính mình liền không tốt ứng phó. Đồ bộ có mặt nạ phòng độc, nhưng là trong sơn động nước thịt cây nấm rau dại, tất nhiên sẽ bị ô nhiễm.

Cho nên đối mặt người, ngược lại ra ngoài ứng đối, tại rộng rãi hoàn cảnh phía dưới đúng, mới là càng ổn thỏa phương thức.

Đương nhiên, ra ngoài về ra ngoài, hắn cũng không quên mang lên chính mình cường hóa s·ú·n·g ngắn. Giấy bút, thuận tiện viết.

Chương 082: U ám (2)

Chương 082: U ám (2)

Hai người đi đến bên ngoài viện, Vu Hoành đem Lam Kình bộ phóng tới trên mặt đất, lui ra phía sau một khoảng cách, nhìn xem Từ Phàm tiến lên, cầm lấy bắt đầu mặc thử.

Không bao lâu, hoàn tất thi kiểm tra, Từ Phàm hài lòng vỗ vỗ hợp kim bao tay, lại sờ sờ kiên cường hóa mũ giáp mặt nạ.

"Rất không tệ, mũ giáp cũng cường hóa tốt, chỗ xấu đều chữa trị tốt. Vu lão sư kỹ thuật rất lợi hại! Không thể so với những sở nghiên cứu kia kém."

"Vậy là tốt rồi dựa theo ước định, lần này thuê triệt để kết thúc." Vu Hoành viết chữ nói.

"Vu lão sư nếu như còn có cái gì cần, nhớ kỹ lại tìm ta lão Từ, giá cả dễ thương lượng." Từ Phàm cười nói.

Hắn hoạt động cánh tay, bất động thanh sắc hướng phía trước tới gần một bước.

Chú ý tới khoảng cách giữa hai người rút ngắn, Vu Hoành đồng dạng lui về sau một bước.

Hắn biết rõ, thực lực của mình cùng đối phương chênh lệch cực lớn, coi như tăng thêm đồ bộ phòng hộ, hắn cũng không thấy đến mình bây giờ, có thể ứng đối một mình đồ sát lần trước hơn 20 người quân Liên Hiệp tiểu đội Đồ Tể.

Từ sau tới lão Lý nơi đó, hắn biết được, lúc trước Bạch Mãng nếu không phải vì bắt sống hắn, căn bản không có khả năng c·hết ở trong tay hắn.

Nếu như sinh tử chém g·iết, Bạch Mãng trực tiếp kéo dài khoảng cách thương pháp tập bắn, liên tục hai phát liền có thể đánh xuyên qua ngay lúc đó cường hóa Hôi Tích đồ bộ.

Vu Hoành tính toán qua, mình bây giờ, nếu như lại đối đầu Bạch Mãng, hắn là có thể đối kháng chính diện. Nhưng người nào thắng ai thua, không rõ ràng.

Có thể Đồ Tể cùng Bạch Mãng, vậy căn bản cũng không phải là một cái cấp bậc… . Nếu như bây giờ gia hỏa này muốn động thủ… .

Vu Hoành trong lòng nghiêm nghị, tùy thời chuẩn bị vận dụng cường hóa s·ú·n·g ngắn.

Hắn gặp qua Đồ Tể g·iết người, lực lượng cực lớn, tốc độ cũng nhanh, chính mình duy nhất ưu thế, chính là da dày, có thể dựa vào cường hóa Bạch Hùng đồ bộ ngạnh kháng tổn thương, sau đó dựa vào nội khí mài sức chịu đựng, lại dựa vào cường hóa s·ú·n·g ngắn đánh lén, khảo nghiệm qua uy lực cường hóa s·ú·n·g ngắn, hắn tính toán, đánh xuyên qua Lam Kình bộ không nhiều lắm vấn đề.

“Lần sau có cần, nhất định trước tiên nghĩ các ngươi.” Vu Hoành gật đầu, làm bộ không có chú ý đối phương cử động, tiếp tục viết chữ.

“Đúng rồi, các ngươi lần này tới, nghe nói Ngữ Nhân không?”

“Ngữ Nhân? Không có gặp được. Bất quá nghe nói là cái rất nguy hiểm Ác Ảnh.” Từ Phàm thanh âm cũng nghiêm túc lên. Hắn lại lần nữa hướng phía trước tiến một bước.

“Ta chỗ này có Ngữ Nhân kỹ càng tình báo, ngươi c·ần s·ao?” Vu Hoành viết chữ hỏi, đồng thời lui ra phía sau đến sân nhỏ bên cạnh.

“Ta vừa rồi liền muốn nói, Vu lão sư ngươi vì cái gì một mực viết chữ đáp lời? Là cuống họng xảy ra vấn đề a?” Từ Phàm nhíu mày.

“Nói đến, gần nhất mới xuất hiện nguy hiểm càng ngày càng nhiều, Vu lão sư một người ở lại đây, chỉ sợ không quá an toàn, ngài hay là cần mấy cái có thể tùy thời giúp đỡ đến giúp đỡ mới là… .”

“Cái này sau này hãy nói, ta không có cách nào rời đi phòng thí nghiệm, rất nhiều máy móc chuyển không đi . Còn viết chữ, cái này cùng Ngữ Nhân có quan hệ, ngươi có thể cân nhắc, phải chăng cần tin tức tương quan. Ta cùng lão Lý gặp được một lần Ngữ Nhân, kém chút m·ất m·ạng.” Vu Hoành trả lời. Tựa hồ không nghe ra đối phương tiềm ý tứ.

Nghe được không có cách nào dọn đi máy móc, Từ Phàm trầm mặc dưới, tựa hồ là đang cân nhắc. Hắn vừa mới nghĩ trực tiếp bắt đi Vu Hoành, để hắn cho mình đoàn đội làm hậu cần cùng sửa chữa thăng cấp phục vụ, nhưng nghe đến phòng thí nghiệm máy móc không có cách nào di chuyển, mặc dù có chút hoài nghi, nhưng vẫn là bỏ đi ý nghĩ này.

Xác thực, lợi hại hơn nữa chuyên gia, không có nguyên bộ cao tinh tiêm máy móc, cũng không bột đố gột nên hồ. Huống chi máy móc còn cần nguồn năng lượng, còn cần nước, vật liệu cung cấp, những này tất cả đều là cố định một nhóm lớn đồ vật, không phải nói dọn đi liền có thể giống như.

Bởi vậy có thể phán đoán, trước mắt Vu Hoành sau lưng, tuyệt đối là có một cái phòng thí nghiệm thần bí, hoặc là một cái thần bí tổ chức nhỏ, trợ giúp nó hoàn thành nghiên cứu.

Mười mấy giây sau, hắn triệt để từ bỏ bắt người dự định, lên tiếng lần nữa.

“Ngài cần gì?”

“Ba cái việc nhỏ.” Vu Hoành cấp tốc bắt đầu viết.

“Thứ nhất, giúp ta đào đầy đủ Huy Thạch. Thứ hai, giúp ta làm một cái vứt bỏ năng lượng h·ạt n·hân máy phát điện. Thứ ba…”

“Chờ một chút, năng lượng h·ạt n·hân phát điện lò phản ứng món đồ kia khoa không phải việc nhỏ!” Từ Phàm tranh thủ thời gian đánh gãy, “Thứ này liền xem như hỏng, cũng sẽ bị lấy đi lò phản ứng, vứt bỏ hoàn toàn không dùng. Tất cả đều là các đại thế lực trong lòng bảo, ta từ chỗ nào chuẩn bị cho ngươi cái đồ chơi này? ?”

“Một phần kỹ càng Ngữ Nhân tình báo, có thể cứu ngươi mệnh a!” Vu Hoành rút ra một trang giấy viết.

“Vấn đề là ngài yêu cầu này quả thật có chút cao.” Từ Phàm bất đắc dĩ.

“Bất quá, nếu như ngài tình báo này xác thực rất hữu dụng, hoàn toàn có thể trực tiếp cùng những cái kia thế lực tổ chức, thậm chí trực tiếp cùng quân Liên Hiệp Hi Vọng thành trao đổi, cầm tới năng lượng h·ạt n·hân mô-tơ điện.”

Vu Hoành im lặng.

Hắn cũng không xác định có thể làm được hay không điểm ấy. Bất quá có lẽ có thể thử một chút, thông qua Lý Nhuận Sơn liên hệ sau lưng của hắn bưu cục.

“Yêu cầu khác ta là không làm được, bất quá đào điểm Huy Thạch chỉ là việc nhỏ, một hồi cho ngài làm thỏa đáng!” Từ Phàm ngược lại là rất sảng khoái, vỗ ngực một cái mãng tiếng nói.

“Được chưa, Ngữ Nhân tình báo cho ngươi một phần.” Vu Hoành cũng dứt khoát cấp tốc viết một chút đơn giản hoá nội dung, đưa cho đối phương. Những này dù sao lão Lý cũng biết, không đáng tiền.

Kỹ lưỡng hơn hắn dự định cầm lấy đi cùng bưu cục trao đổi.

Từ Phàm tiếp nhận trang giấy, rất nhanh xem một lần, lập tức dưới mũ giáp sắc mặt một chút liền thay đổi.

Hắn xem như minh bạch vì cái gì Vu Hoành sẽ dùng giấy bút tiến hành giao lưu.

Hai người rất nhanh tách ra, Từ Phàm vội vã đi trước thông tri chính mình đoàn đội đồng bạn, hắn có hai người đồng bạn lần này tất cả đều tới, liền tại phụ cận trên xe.

Vu Hoành bọn người sau khi rời đi, thì nhìn về phía Bạch Khâu thôn phương hướng, xa xa nhìn thấy thôn vùng phòng ốc kia ở giữa, nhiều một chút lui tới người xa lạ.

Những người xa lạ này mặc cũ nát, rất bẩn rất không có tinh thần, bọn hắn tựa hồ đang trong thôn ở giữa nhóm lửa nấu lấy

cái gì, đống lửa mang ra khói xanh bốc lên đi lên, có thể thấy rõ ràng.

Vu Hoành nghĩ nghĩ, bưu cục thạch ốc tầng hầm gian phòng rất nhiều, đầy đủ hơn mười người cùng một chỗ sinh hoạt.

Nếu như lão Lý có thể từ nhóm người chạy nạn này bên trong, tìm tới cần nhân tài, có lẽ có thể làm dịu bọn hắn hiện tại nhân thủ không đủ quẫn cảnh.

Nhưng những này là lão Lý đi cân nhắc sự tình.

Nhiệm vụ của hắn bây giờ, hay là tiếp tục luyện công, tranh thủ sớm ngày tiến vào đạo thứ chín nội khí cấp độ.

Vừa mới Đồ Tể uy h·iếp, để hắn càng phát đối với đề cao mình thực lực, có càng nhiều nhu cầu.

Người cũng tốt, Ác Ảnh cũng tốt, Huyết Triều cũng tốt, đều cần càng nhiều thực lực, càng nhiều ứng đối phương thức.

Hắn mặc dù định dùng hắc ấn cường hóa ra có thể đối kháng Quỷ Ảnh Ác Ảnh công pháp, nhưng bây giờ không phải hắc ấn còn không có nhàn rỗi à. Mà lại hắn chưa quên, hắc ấn cường hóa sự vật lúc, nội khí là có thể trợ giúp hắn nhanh chóng hồi phục bổ sung tinh lực.

Tựa như trước đó khảo thí cực hạn cường hóa phù trận lúc, nếu là không có nội khí, hắn cường hóa một lần liền phải nằm c·hết dí ngủ cái bảy, tám giờ.

Còn có cường hóa hợp thành Huy Thạch Thảo lúc, một hơi toàn bộ đem hắn nội khí hao tổn xong, bây giờ suy nghĩ một chút, nếu là không có nội khí làm hậu bị, hắn hoài nghi căn bản không có cách nào hợp thành ra Huy Thạch Thảo.

Hắc ấn nhiều khi rõ ràng là coi là tốt hắn nội khí hạn mức cao nhất, mới cho ra có thể hay không cường hóa phản hồi. Điểm ấy hắn đã nhiều lần phát giác.

Trở lại sơn động, Vu Hoành giải quyết bài tiết vấn đề về sau, tiếp tục rèn luyện.

Rất nhanh, giữa trưa đi qua, buổi chiều ba bốn điểm lúc. Hắn đang muốn thu công nghỉ ngơi, chuẩn bị ra ngoài đốn củi.

Đột nhiên một tiếng vang trầm, từ nó thể nội ẩn ẩn truyền ra.

Trong lòng hắn run lên, đứng trong sơn động, toàn thân rất nhanh mồ hôi như suối tuôn, vài phút liền đem toàn thân quần áo thấm ướt. Toàn bộ cường hóa Bạch Hùng đồ bộ bên trong, đều bị thân thể của hắn bức xạ ra nhiệt lượng sấy khô nóng nóng lên, nóng ướt khó phúc

Đại lượng hơi nước từ đồ bộ bả vai lỗ thông gió toát ra, giống như là bốc lên khói trắng.

Loại trạng thái này duy trì trọn vẹn năm phút đồng hồ, mới chậm rãi biến mất.

Rốt cục.

Vu Hoành đứng tại chỗ, toàn thân run nhè nhẹ xuống, sau đó đưa tay gỡ xuống đồ bộ mũ giáp, lộ ra nụ cười vui vẻ.

“Rốt cục xong rồi! Cây thứ chín nội khí!”

Đạt tới cây thứ chín, liền có thể bắt đầu một lần toàn diện cường hóa, đến lúc đó liền có thể tiến vào thứ hai…

Ầm ầm! !

Ngay tại Vu Hoành cẩn thận cảm thụ phần bụng đạo thứ chín nội khí tình huống lúc, cái này chín đầu nội khí lại bỗng nhiên co rút lại thành một đoàn, sau đó ầm vang nổ tung.

Từ co vào đến bạo tạc, toàn bộ hành trình không đến một giây.

Này kịch liệt bạo tạc, trong nháy mắt đưa tới Vu Hoành thể nội tất cả huyết dịch rung chuyển. Liên đới còn tựa hồ có loại đặc thù lực trường, thuận nguồn bạo tạc này, bao trùm đến Vu Hoành toàn thân các nơi.

Hắn ý thức vốn là tập trung ở phần bụng, lúc này bị bạo tạc này t·ấn c·ông một đòn đồng dạng lập tức ngây ngẩn cả người.

Trong đầu trống rỗng, cái gì cũng cảm giác không thấy, cái gì cũng nghe không đến.

Một giây.

2 giây.

3 giây.

Rất nhanh, trong sơn động, Vu Hoành thân thể bắt đầu có chút vặn vẹo run rẩy lên, hắn đứng vững, bắp thịt toàn thân phảng phất thổi hơi, từng vòng từng vòng chậm rãi bành trướng, biến lớn. Nhưng rất nhanh cơ bắp lại phi tốc thu nhỏ, thu nhỏ đến kề sát xương cốt về sau, lại một lần nữa bành trướng thổi hơi.

Như vậy lập lại, thẳng đến chín lần.

Vu Hoành hình thể rốt cục bình tĩnh trở lại.

Hắn nguyên bản kích cỡ chỉ có một mét bảy vài, mà lúc này bình tĩnh về sau, hắn kích cỡ thế mà tăng trưởng đến một mét tám.

Bá.

Vu Hoành lấy lại tinh thần, cấp tốc cởi xuống đồ bộ, cởi y phục xuống, cúi đầu nhìn lại.

Chỉ gặp hắn phần bụng trên da, nhiều một cái to bằng trứng gà vòng xoáy màu đen ấn ký.

“Đây chính là toàn diện cường hóa? ?’

Hắn cẩn thận trải nghiệm thân thể phát sinh biến hóa.

Bá.

Hắn hướng phía trước nhẹ nhàng đánh một cái thứ quyền. Một loại nhẹ nhàng thư sướng cảm giác tự nhiên sinh ra, truyền vào đáy lòng.

Cùng Lý Nhuận Sơn đối luyện lâu như vậy, những này cơ sở nhất quyền kích chiêu số, hắn bao nhiêu cũng sẽ.

Trước kia hắn đánh thứ quyền, luôn có loại cồng kềnh không trôi chảy cảm giác. Nhưng bây giờ… . Tốc độ rõ ràng so trước đó nhanh hơn không ít, phát lực cũng trôi chảy rất nhiều.

Nâng lên nắm đấm, Vu Hoành nhìn thấy trên da mình, trước đó xuất hiện tầng kia trong suốt lớp biểu bì, hiện tại rõ ràng càng dày càng cứng cỏi.

Hắn đưa thay sờ sờ, tựa như dán một tầng dày da trâu.

Bành!

Bỗng nhiên hắn trầm xuống một quyền đánh vào sơn động mặt đất.

Không đau, chỉ có nhẹ nhàng v·a c·hạm đè ép cảm giác thuận nắm đấm truyền về.

Nâng lên nắm tay, Vu Hoành bỗng nhiên sững sờ.

Hắn nhìn thấy dưới nắm tay mặt tảng đá mặt đất, thế mà thêm ra tới một cái vỡ vụn quyền ấn!

Nói là quyền ấn, kỳ thật chính là cái cái hố nhỏ, bên trong tất cả đều là b·ị đ·ánh nát hòn đá bột đá.

‘Tay không đá vụn a? Khoa trương như vậy?’

Vu Hoành mặc dù nghĩ tới tầng thứ nhất sau khi đột phá, sẽ là tình huống như thế nào, thật là chính biến hóa đến lúc, hắn lại trong lòng dâng lên không thể tưởng tượng nổi cảm giác.

“Đáng tiếc không có gì đồ vật có thể khảo thí ta tăng lên.” Hắn đứng thẳng người, suy tư dưới, lại lần nữa mặc vào cường hóa Bạch Hùng đồ bộ, nắm lên cự mộc thuẫn Lang Nha bổng, sau đó tự nhiên hoạt động.

Chuyện kỳ diệu xuất hiện.

Một giờ trước còn để hắn cảm giác có chút nặng nề công thủ trang bị, hiện tại mặc lên người dễ dàng, hoàn toàn không còn là gánh vác.

Bành bành.

Vu Hoành trong sơn động đi lại mấy bước, sau đó quơ quơ cây gậy, xác định chính mình không phải ảo giác. Hắn huy động Lang Nha bổng tốc độ, so trước đó nhanh hơn rất nhiều.

“Đến tìm vật tham chiếu.”

Mở cửa, hắn đi ra ngoài, nhìn chung quanh một lần. Rất mau tìm đến một khối rưỡi hãm tại mặt đất tảng đá lớn.

Tảng đá kia bề ngoài gập ghềnh, thô ráp bên trong mang theo tầng tầng màu nâu đường vân.

Đi qua, Vu Hoành hít sâu một hơi, bỗng nhiên toàn lực một quyền nện ở tảng đá mặt ngoài.

Bành!

Hắn mang theo bao tay tay, một chút nện đến tảng đá từ trong đất hung hăng nhoáng một cái.

Nắm đấm hung hăng rơi vào non nửa chiều sâu, đồng thời lấy nắm đấm làm điểm xuất phát, dọc theo một mảng lớn vết rạn màu đen, tựa như mạng nhện.

Soạt.

To bằng cái thớt tảng đá, tại chỗ chia năm xẻ bảy, tản mát trên mặt đất.

‘Mả mẹ nó! Khoa trương như vậy! ? ?’ Vu Hoành nhìn trước mắt một màn, trợn mắt hốc mồm.

Hắn khí lực đến cùng tăng lên bao nhiêu? ? Có thể đánh ra loại này khoa trương hiệu quả?

Chương 083: U ám (3)

Chương 083: U ám (3)

Chấn kinh phía dưới, Vu Hoành lại tìm mấy cái khi trước phát hiện tảng đá lớn, dùng nắm đấm hết thảy chùy thành khối vụn, xác định chính mình khí lực chân thực không hư, hắn mới chính thức cảm nhận được, Trọng Thối Công toàn thân cường hóa khoa trương hiệu quả.

Khí lực, bộc phát, tinh lực, sức chịu đựng, tại đơn giản khảo thí về sau, hắn phát hiện tất cả hạng mục toàn bộ tăng lên, biên độ có lớn có nhỏ, chỉnh thể chủ yếu tăng phúc tại khí lực cùng bộc phát, còn lại chỉ là hơi gia tăng một chút.

Nhưng chính là dạng này, cũng làm cho tâm tình của hắn tốt đẹp.

Rất nhanh, sắp trước khi trời tối, hắn từ trong rừng trở lại sơn động, còn chưa đi gần, liền xa xa nhìn thấy sân nhỏ một góc chất đống lấy một khối lớn màu trắng loáng thô ráp tảng đá

Hắn hơi sững sờ, không khỏi tăng tốc bước chân, tiến vào viện, đi vào tảng đá trước mặt.

Tảng đá cùng hắn thân cao không sai biệt lắm, đường kính ước chừng hơn một mét, dựng đứng gác lại tại sân nhỏ nơi hẻo lánh, sát bên phòng an toàn vào cửa bậc thang. Trên mặt đất còn có vận chuyển khi đi tới giẫm ra rõ ràng dấu chân.

Vu Hoành đưa tay tại tảng đá cùng vách núi ở giữa rút ra một trang giấy, trên đó viết chữ dấu vết: Đáp ứng Huy Thạch đã đưa đến — Từ.

'Từ Phàm a?' Vu Hoành trong lòng trong nháy mắt kịp phản ứng.

Lại thêm trong viện Huy Thạch Thảo hồng trị âm nồng độ không nhỏ, cái này Huy Thạch nguyên thạch căn bản không

cần lo lắng bị qua lại Quỷ Ảnh tiêu hao hầu như không còn.

Xác định là ai tặng Huy Thạch về sau, Vu Hoành lên thềm đá, mở cửa trở lại phòng ở.

Còn có cuối cùng mấy ngày, Huy Thạch Thảo đại trận liền thành công cường hóa kết thúc, trong khoảng thời gian này hắn không hy vọng phát sinh bất luận cái gì biến động, cho nên quyết định cuối cùng này mấy ngày thành thành thật thật ở tại phòng an toàn, trông coi đại trận.

Hắn là nghĩ như vậy, cũng là làm như vậy.

Đến tiếp sau mấy ngày, Vu Hoành đều thành thành thật thật trốn ở phòng ở, ngay cả bưu cục cũng không có đi, chỉ là thích ứng chính mình mới tăng lên các phương diện tố chất thân thể.

Rốt cục, đại trận ngày cuối cùng đến.

Hắn sớm sáng sớm liền canh giữ ở cửa ra vào, nhìn xem trên đất đếm ngược số lượng, lẳng lặng chờ đợi.

Nhàn rỗi nhàm chán chờ đợi thời gian, hắn thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn ra xa xa Bạch Khâu thôn tình huống.

‘Trước đó Bạch Khâu thôn những người mới kia đâu?’ Vu Hoành có chút hiếu kỳ, những ngày này những người này là thế nào sống qua tới.

Hiện tại ban đêm, ngẫu nhiên thế nhưng là sẽ xuất hiện biết bay Khẳng Thực Giả, tính nguy hiểm so trước đó lớn hơn.

Lúc này Bạch Khâu trong thôn, mơ hồ có thể thấy có người ra ra vào vào, tựa hồ đang vận chuyển thứ gì.

Ngoài thôn vây đã bị vây lên một vòng thêm cao tường đá, đem bên trong bộ phận phòng ở che kín.

‘Đám người này tại gia cố thôn? Đây là định đem thôn xây thành pháo đài?’ Vu Hoành suy đoán.

Hắn một bên luyện công, một bên lúc nghỉ ngơi liền nhìn xem đại trận, nhìn xem thôn bên kia.

Tầng thứ hai Trọng Thối Công, lại cần một lần nữa tích lũy mới nội khí đồng dạng là chín đạo, nhưng lần này tìm tới bí quyết về sau, Vu Hoành tăng lớn thân thể phụ trọng, rèn luyện đứng lên góp nhặt tốc độ cũng sắp không ít.

Trong lòng của hắn tính ra dựa theo hiện tại tiến độ, đoán chừng tiếp qua một tuần liền có thể ngưng tụ tầng thứ hai đạo thứ nhất nội khí.

'Tầng thứ hai nội khí ngưng tụ rõ ràng so tầng thứ nhất muốn khó, cần số lượng cũng muốn lớn hơn nhiều, đoán chừng nội khí bộc phát hiệu quả đến lúc đó cũng sẽ mạnh rất nhiều, dùng để làm hắc ấn cường hóa dự trữ nguồn năng lượng, tuyệt đối có thể làm cho ta cường hóa càng nhiều đồ vật.' Vu Hoành trong lòng tràn ngập chờ mong.

Ngoại giới quá nguy hiểm, hắn hiện tại lớn nhất tâm nguyện, chính là tranh thủ thời gian hoàn thành phòng an toàn tự cấp tự túc.

Mà tự cấp tự túc đầu tiên nhất định phải cam đoan cơ bản an toàn. Sau đó mới là nguồn năng lượng, nước, đồ ăn. Cho nên cường hóa lấy đại trận là hắn đặt vào kỳ vọng cao bắt đầu.

Chính trong đầu tự hỏi sau này quy hoạch, bỗng nhiên cách đó không xa trong rừng cây, truyền đến rất nhỏ tiếng bước chân.

Giày dẫm lên khô cạn cành lá phát ra âm thanh ken két, tại mùa này tương đương chói tai. Liền xem như tiếng gió cũng vô pháp che giấu loại này đột ngột vỡ vang lên.

Lấy lại tinh thần, Vu Hoành ngẩng đầu nhìn về phía thanh âm truyền đến chỗ.

Hắn vốn là đứng tại bên ngoài viện, tránh đi trường bức xạ, lúc này nhìn sang, tầm mắt cũng không có bị tường viện che chắn, rất nhanh liền liếc nhìn người tới bộ dáng.

Một cái màu đen xám tay áo dài áo trùm đầu dáng lùn nam nhân, chính mang theo một nam hai nữ ba người, hướng bên này tới gần.

Dáng lùn nam nhân màu da đen kịt, khuôn mặt kiên nghị, trong mắt lại lộ ra một cỗ vẻ buồn rầu. Nhìn qua niên kỷ tại ba

mươi mấy tuổi, lúc hành tẩu bộ pháp ổn trọng, cho người ta một loại thận trọng từng bước cẩn thận cảm giác.

Phía sau ba người lại khác biệt, xem ra cũng sẽ không vượt qua 30 tuổi, lộ ra nồng đậm học sinh khí tức.

Bên trong một cái nam sinh trẻ tuổi, khuôn mặt trắng nõn tuấn tiếu, mặc dù trên mặt vô cùng bẩn có chút đen xám, cũng không ảnh hưởng hắn tiêu chuẩn tiểu thụ đặc thù khí chất.

Mặt khác hai nữ sinh, một cái đỏ ngắn tay quần jean, cao đuôi ngựa lắc tới lắc lui, khí chất lãnh đạm, tướng mạo phổ thông, dáng người ngược lại là chân dài bờ mông, eo thon, sau lưng đi qua chính là tiêu chuẩn bóng lưng sát thủ.

Một cái khác bộ dáng đáng yêu, gương mặt mập mũm mĩm mang theo hai cái lúm đồng tiền nhỏ, tóc đen song mã đuôi, ngực phẳng dáng lùn, còn cho người nhỏ nhắn xinh xắn đáng yêu cảm giác, rất có gan nhị thứ nguyên phong cách. Chỉ là lúc này nữ hài này mắt đục đỏ ngầu, xem xét chính là vừa khóc qua.

Tại Vu Hoành phát hiện bọn hắn lúc, bốn người này cũng nhìn thấy Vu Hoành, lập tức đều ánh mắt sáng lên, phảng phất nhìn thấy cứu tinh đồng dạng, tăng tốc bước chân hướng bên này tới gần.

Rất nhanh hai bên khoảng cách rút ngắn, bốn người tại khoảng cách Vu Hoành còn có mười mét vị trí ngừng lại, bọn hắn không có chút nào phòng bị đứng ở nơi đó, tựa hồ hoàn toàn không lo lắng một thân chống đ·ạ·n đồ bộ Vu Hoành sẽ đối với bọn hắn bất lợi.

Loại này đặc biệt lỏng cảm giác, để Vu Hoành không tự chủ được liên tưởng tới vừa mới rời đi trường học tiến vào xã hội học sinh.

"Ngài khỏe chứ, xin hỏi là Vu Hoành Vu tiên sinh a? Chúng ta là vừa mới đến bên này ở lại Ngô Sơn trường thể thao đội xe, là từ Ngọc Hà trốn tới, tự giới thiệu dưới, ta là Tống Minh Sự, là học viện sư phụ mang đội, người phát thư Lý Nhuận Sơn tiên sinh giới thiệu nói có thể tại ngài nơi này đổi một chút Đại Huy Thạch phù trận, không biết có phải hay không là thật?"

Dẫn đội dáng lùn tráng hán tiến lên một bước, mở miệng, nói chuyện rất khách khí, tư thái cũng thả rất thấp.

Tống Minh Sự?

Vu Hoành đánh giá người này, ở tại bên hông phát hiện một thanh ná cao su lớn, một thanh dài bằng cánh tay chủy thủ, lại dò xét còn lại ba người, cái này ba cái trên thân chỉ có gậy gỗ…

Rất hiển nhiên, cái này sư phụ mang đội Tống Minh Sự chính là đội ngũ nhỏ này bên trong võ lực đảm đương.

Mà từ người này bước chân cử chỉ đến xem, gia hỏa này so với người bình thường không mạnh hơn bao nhiêu, cử chỉ hành tẩu đều không có lão Lý loại kia bản năng khống chế thân thể lực đạo huấn luyện cảm giác.

Rất nguy hiểm một đám người.

Vu Hoành cho ra đánh giá, đương nhiên, hắn đánh giá nguy hiểm, không phải đám người này sẽ mang đến nguy hiểm, mà là bọn hắn rất có thể tùy thời tùy chỗ gặp phải nguy hiểm.

Tại liên tiếp đã trải qua các loại nguy hiểm về sau, Vu Hoành rất rõ ràng mấy người kia có bao nhiêu non nớt cùng nhỏ yếu.

“Ta là Vu Hoành, rất xin lỗi, Đại Huy Thạch cùng phù trận, ta chỗ này tạm thời xảy ra chút vấn đề, không bán. Đến qua một thời gian ngắn.” Hắn bình tĩnh hồi đáp.

“Không bán? ?” Tống Minh Sự giật mình, phía sau hắn ba cái học sinh biểu hiện càng rõ ràng hơn, sắc mặt hoặc nhiều hoặc ít có chút không đúng.

“Vu tiên sinh, chúng ta vốn là đi theo đội tiếp tế đi ra đến, kết quả trên nửa đường đội tiếp tế xảy ra chuyện, mọi người bị ép tẩu tán, ta cùng hai vị lão sư mười ba một học sinh, đã hai ngày chưa ăn no cơm. Lại thêm chung quanh không ngừng ẩn hiện Quỷ Ảnh, chúng ta thật cần Đại Huy Thạch đến giúp đỡ chế tác vành đai cách ly. Ngài nơi này, nhìn có thể hay không đều đặn một chút cho chúng ta…” Tống Minh Sự trên mặt khẩn cầu.

“Đội tiếp tế xảy ra chuyện rồi? ?” Vu Hoành trong lòng run lên, dưới mũ giáp biểu lộ lập tức nghiêm túc lên.

“Là hướng bên này tới đội tiếp tế sao?” Hắn cấp tốc hỏi.

“Đúng thế. Nửa đường gặp không biết thứ gì, đội tiếp tế người một chút mất tích hơn phân nửa, không có hộ vệ cùng lĩnh đội, mọi người chia vật tư riêng phần mình chạy trốn, cũng không dám lưu tại trong đội xe.” Tống Minh Sự bất đắc dĩ nói.

“Chuyện khi nào?” Vu Hoành hỏi lại, sắc mặt trầm ngưng. Không có đội tiếp tế, hắn cùng lão Lý không có cách nào bổ sung đồ ăn, chỉ sợ đến toàn bộ nhờ chính mình sản xuất. Cứ như vậy, nhất định phải tăng thêm người làm việc tay.

“Đại khái là năm ngày trước.” Tống Minh Sự trả lời.

“Phiền toái…” Vu Hoành thở hắt ra. Ngữ Nhân nguy cơ mới đi qua, hết thảy mới bắt đầu khôi phục lại bình tĩnh, kết quả đội tiếp tế lại xảy ra chuyện…

“Lý Nhuận Sơn tại sao cùng các ngươi nói? Làm sao để cho các ngươi tới tìm ta?” Dừng lại, Vu Hoành lại hỏi.

“Lý tiên sinh bên kia thu chúng ta một chút đồng bạc, cho chúng ta ngài địa chỉ. Nếu như có thể mà nói, không biết chúng ta là không phải cũng có thể dùng đồng bạc đổi điểm đồ ăn dược phẩm?” Tống Minh Sự nói ra nguyên nhân chân chính, đám người này có thể cùng núi đội tiếp tế cùng đi, hiện tại lại có thể thuyết phục Lý Nhuận Sơn, rất hiển nhiên, về căn bản nguyên nhân, chính là có tiền.

Khó trách những người này vào ở Bạch Khâu thôn còn có thể ổn định không có chuyện, rất hiển nhiên trên người bọn họ vật tư phong phú a…

“Tiền không cần, thế đạo này không biết lúc nào liền sẽ không dùng. Các ngươi có cái gì có thể cho ta đổi? Nói một chút.” Vu Hoành tùy ý hỏi. Nếu quả thật có cần, đổi điểm cho bọn hắn cũng không phải không thể. Dù sao hôm nay đại phù trận liền có thể cường hóa hoàn thành.

“Chúng ta mang theo một chút Ngân Tháp nghiên cứu mới ra không ánh sáng cây nấm khuẩn chủng, gọi nấm chân heo. Còn

có kiểu mới nhất bộ lọc nước, công cụ sửa chữa, tay cầm máy phát điện, chăn bông.” Tống Minh Sự cấp tốc trả lời.

“Còn nữa không?” Vu Hoành nhíu mày.

“Cái này… Những này đều không cần sao?” Tống Minh Sự có chút bất đắc dĩ hỏi.

“Không có tác dụng gì. Mặt khác các ngươi dự định ở chỗ này đợi bao lâu? Đồ ăn là khẳng định thờ không được nhiều người như vậy.” Vu Hoành hỏi.

“Tu chỉnh về sau, chúng ta dự định hướng Bạch Hà thị đi qua. Nghe nói bên kia tụ tập không ít người chạy nạn.” Tống Minh Sự phát hiện chính mình có đối phương thế mà đều không có hứng thú, lập tức sắc mặt có chút gấp quá đứng lên.

“Vậy dạng này, Đại Huy Thạch không vội, thực sự không được chúng ta đi khu mỏ quặng đào phổ thông Huy Thạch, nhưng thuốc tiêu viêm đâu? Không biết Vu tiên sinh có thể hay không đổi điểm cho chúng ta… Trong đội ngũ chúng ta có mấy người sốt cao không lùi.”

“Thuốc có thể cho các ngươi một chút, một người một ngày số lượng đổi năm khối đồng bạc, không có vấn đề a?” Vu Hoành trầm giọng nói. Hắn không phải nhà từ thiện, loại hoàn cảnh này nếu như miễn phí tặng người, người ta trừ đem ngươi trở thành đồ đần bên ngoài, sẽ còn thay đổi biện pháp tiếp tục bộ ngươi.

“Ngươi… Đây cũng quá… !” Tống Minh Sự hơi biến sắc mặt, giá tiền này, có chút quá mắc, cũng không biết thuốc hiệu quả như thế nào, cần ăn bao lâu một cái đợt trị liệu, bao lâu thấy hiệu quả.

Vạn nhất hiệu quả rất yếu ớt, cần ăn thật lâu…

“Mà lại ta hiện tại cũng chỉ có ba phần, chính ta còn phải chừa chút dự bị. Tạm thời không rảnh lại đi làm.” Vu Hoành không khách khí nói.

“Các ngươi muốn liền muốn, không cần coi như.”

Hắn phát hiện đám người này hoàn toàn làm không rõ tình huống, thuốc tiêu viêm ngay tại lúc này tầm quan trọng, căn bản cũng không phải là đồng bạc có thể so sánh. Trên thực tế đồng bạc tại đội tiếp tế khó mà đến nơi này điều kiện tiên quyết, không đáng một đồng.

Loại này cách ly hoàn cảnh dưới, một phần thuốc tiêu viêm đơn giản chính là một cái mạng, Vu Hoành chịu đổi liền nhưng thật ra là đang trợ giúp bọn hắn.

Chương 084: U ám (4)

“Được … Được chưa, chúng ta toàn đổi.” Tống Minh Sự thở dài.

Phía sau hắn ba cái học sinh trừ ra cái kia mập mũm mĩm nữ hài song đuôi ngựa, hai người khác đều có chút khó chịu, tựa hồ đối với chuyện này cảm giác rất không công bằng.

“Trong thành giá thị trường cũng mới một khối đồng bạc một ngày số lượng… .” Nam sinh kia thấp giọng thầm thì.

Ngân Tháp đồng bạc sức mua hay là rất cứng chắc, dù sao có thể đổi không ít đồ ăn.

Mà tới được Vu Hoành nơi này liền lật ra gấp năm lần!

Đây quả thực là bạo lợi.

Rất nhanh, Vu Hoành từ trong sơn động lấy ba phần thuốc tiêu viêm, cùng bốn người này giao dịch đồng bạc.

Bốn người mang theo thuốc cấp tốc trở lại thôn, Vu Hoành cũng trở về đến sân nhỏ chờ đợi đại trận cuối cùng kết thúc.

Đếm ngược chậm rãi giảm bớt số liệu.

03 phút.

02 phút.

01 phút.

Tại Vu Hoành tập trung tinh thần trong chờ mong, tảng đá vây đi ra trong viện, xanh um tươi tốt Huy Thạch Thảo mặt đất, tại đếm ngược triệt để về không trong nháy mắt, một chút sáng lên nhàn nhạt trắng muốt quang mang.

Cùng lúc, trong im lặng, một khối trải rộng cả viện đại phù trận, từ dưới đất nổi lên.

Phù trận toàn thân màu trắng, mới vừa xuất hiện, liền không hiểu khuấy động lên rất nhỏ khí lưu, hội tụ thành gió.

Vu Hoành đứng tại bên ngoài viện, tay cầm hồng trị máy kiểm tra, thấy rõ ràng máy kiểm tra bên trên phi tốc nhảy lên tăng lên giá trị âm.

Sân nhỏ giá trị âm trước đó bình quân tại thua một trăm hai ba tả hữu, nhưng lúc này, trị số này tại đại trận hiển hiện trong nháy mắt, phi tốc đi lên tiêu thăng.

Vu Hoành trơ mắt nhìn trị số từ 130, lên cao đến 106 lại đến 250, 300, 500, 800, 1000!

Qua 1000, trị số lại tăng thêm bảy tám chục số lẻ, mới chậm rãi chậm lại, dừng lại.

Ngay sau đó, mặt đất đại phù trận bạch quang bắt đầu cấp tốc ảm đạm, biến mất liên đới lấy hồng trị đêm mở bắt đầu từ thua một hơn ngàn, cấp tốc ngã xuống, về tới thua một trăm tiêu chuẩn.

‘Cùng phù trận một dạng, cũng có bức xạ bắt đầu áp s·ú·c tụ tập đặc điểm, không tùy tiện ngoại phóng tiết lộ. Điểm ấy không tệ!’ Vu Hoành trong lòng gật đầu.

Hắn làm phù trận chính là như vậy, bình thường bức xạ hồng trị kém xa Đại Huy Thạch Huy Thạch, chỉ có gặp được Quỷ Ảnh Ác Ảnh, mới có thể cấp tốc bộc phát, tăng lên tới siêu việt Đại Huy Thạch độ cao.

Đây cũng là phù trận càng được hoan nghênh nguyên nhân, bởi vì dạng này sẽ cực kì giảm bớt đến Huy Thạch bệnh khả năng.

‘Hơn ngàn giá trị âm… . !’ Vu Hoành nhìn xem dần dần biến mất, biến mất tại trên mặt cỏ cỡ lớn phù trận, trong lòng rốt cục thở ra thật dài khẩu khí.

‘Vẫn có thể tự động bổ sung khôi phục đại trận, lần này phổ thông Quỷ Ảnh căn bản tới gần cũng làm không được. Liền

xem như Khô Nữ loại này Ác Ảnh chỉ sợ cũng không dám tùy tiện tới gần… . .’

Đại phù trận cường hóa kết thúc, cái này cho hắn cực mạnh cảm giác an toàn, Ngữ Nhân cũng chính là hơn ba ngàn phù trận liền đem nó giải quyết triệt để. Khô Nữ khi đó càng là yếu đi rất nhiều, 500 giá trị âm phù trận màu bạc liền có thể ngăn ngủi đánh tan.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành lại hồi tưởng lại vừa mới đám kia học viện thầy trò mang tới tin tức, thế là tranh thủ thời gian hướng phía lão Lý bên kia đi qua.

Hắn phải xem nhìn mình nước cung ứng hệ thống đến chưa.

Sau mười phút.

Vu Hoành đi vào bưu cục thạch ốc cửa ra vào, lại ngoài ý muốn nhìn thấy hai cái tướng mạo không tệ nữ tử trẻ tuổi ở trong sân quét dọn vệ sinh, giữ gìn hàng rào.

Hai người đều mặc lấy hoàn toàn không đúng lúc màu xám thấp ngực trang yoga phục, trước sau lồi lõm dáng người bị hoàn mỹ phác họa ra tới. Trên mặt cũng vẽ lấy thời kỳ hòa bình lưu hành đồ trang sức trang nhã, làm việc lúc mọi cử động tản ra nồng đậm không hài hòa khí tức… .

Asena tiểu gia hỏa thì đứng tại cửa ra vào, hai tay ôm ngực, miệng nhỏ chu một bộ rất không vui dáng vẻ.

Rất hiển nhiên nàng đối với cái này mới tới hai người rất không hài lòng.

“Vu Hoành! Ngươi đã đến a. Tới tới tới.” Trong nhà đá Lý Nhuận Sơn cũng tại thu thập thứ gì, nhìn thấy Vu Hoành tới, vội vàng cười lớn đi tới, cười híp mắt một bộ cùng hắn rất quen bộ dáng, giang hai tay ra muốn cùng hắn ôm.

“… . Ngươi cái này làm cái quỷ gì?” Vu Hoành nể tình cùng hắn nhẹ nhàng ôm xuống, thấp giọng hỏi.

“Tìm người hỗ trợ a, thượng thiên có đức hiếu sinh, lại thêm dù sao ta đều muốn thu lưu người hỗ trợ, tuyển hai cái đẹp mắt

không phải càng hợp ý?" Lý Nhuận Sơn một bộ đương nhiên biểu lộ.

"Một mình ngươi mang động đến?" Vu Hoành hỏi lại.

"Các nàng một cái giúp ta trồng nấm, một cái hỗ trợ nuôi thằn lằn, vừa vặn giải phóng thời gian của ta, có thể nhiều bồi bồi Nana." Lý Nhuận Sơn thần sắc tự nhiên.

"Ha ha ha… . Dù sao ngươi nhìn một chút, đừng làm ra sự tình tới." Vu Hoành cảm thấy gia hỏa này chính là ham sắc đẹp.

"Thôn người bên kia không ít, ngươi có cái gì muốn người mới có thể đi chọn, đám người này cũng là đáng thương, thiếu khuyết ăn uống, chỉ sợ không chống được bao lâu liền muốn xảy ra chuyện." Lý Nhuận Sơn nhỏ giọng nói.

"Ngươi không phải ăn nhiều a? Làm sao không phân ra đi cứu tế?" Vu Hoành cười lạnh nói.

"Thế nào, xinh đẹp là người, mặt khác cũng không phải là?"

"Nhìn ngươi lời nói này. Ta đây không phải cũng nghĩ cho Nana tìm hai người chiếu cố nha, dù sao nữ nhi từ từ lớn, ta một cái làm cha, cũng không thể một mực cho nàng sát bên người a?" Lý Nhuận Sơn lý do rất đầy đủ.

Vu Hoành cũng lười cùng hắn nói nhảm, hắn không làm được loại này không trải qua khảo nghiệm liền dẫn người vào nhà cử động. Nếu như là cà lăm vẫn được, bác sĩ Hứa miễn cưỡng, những người khác không bàn nữa.

"Được rồi được rồi, ta hệ thống nước đâu?"

"Ta đang muốn nói chuyện này, trong phòng, chính ngươi đến xem hư hao bộ phận." Lão Lý mang theo Vu Hoành vào nhà, trong phòng khách thấy được bị chia tách thành rất nhiều linh bộ kiện cung ứng hệ thống nước.

Thứ này kết cấu rất đơn giản, chính là một đống đường ống tăng thêm công suất lớn yên lặng máy bơm nước cùng khống chế vòi nước đầu rồng loại hình.

Mấu chốt là vật liệu dung hợp một chút Dương Quang hệ liệt chất liệu, sẽ không bị Huyết Triều côn trùng gặm cắn.

Vu Hoành cấp tốc kiểm tra xuống trình độ hư hại, chủ yếu là hạch tâm máy bơm nước hỏng, hắn cũng không thèm để ý, dù sao có hắc ấn tại, cũng không có cái gì không có khả năng tu.

Lúc này một tay kẹp một đống đồ vật liền đi trở về.

Rời đi bưu cục không bao xa, hắn liền thấy Lý Nhuận Sơn lặng lẽ mang theo một người nữ sinh tựa hồ là đi nhặt củi, trên thực tế lại là chạy đến phòng ở phụ cận trốn đi lẫn nhau sờ loạn.

Hắn không phản bác được, mặc dù biết lão Vu có cái này cứng nhắc nhu cầu, nhưng cái này cho người cảm giác thật có điểm quá tùy tiện.

Mang theo hệ thống nước trở lại phòng an toàn, Vu Hoành đem nó chất đống đến mới mở đục trong thạch thất dưới mặt đất.

Sau đó cầm lấy hồng trị máy kiểm tra, dự định cường hóa cái đồ chơi này, để tránh xuất hiện Ngữ Nhân như thế tập kích tình huống.

Một tay đặt tại máy kiểm tra bên trên, Vu Hoành trong lòng mặc niệm cường hóa, sau đó tưởng tượng cường hóa phương hướng, là gia tăng độ nhạy, gia tăng kiểm tra đo lường phạm vi, kéo dài pin tuổi thọ, còn đem nó dung hợp đến cường hóa Bạch Hùng đồ bộ bên trên.

Sau đó các loại hắc ấn chảy ra hắc tuyến về sau, đếm ngược hiển hiện.

‘6 giờ 17 phút.’

Xác định bắt đầu cường hóa về sau, Vu Hoành tâm tình bình hòa ngồi vào lò sưởi trong tường một bên, nhìn qua kéo ra tấm che cường độ cao cửa sổ pha lê bên ngoài, hắn bắt đầu khẳng định muốn cho cà lăm gửi chút gì đi qua.

Đại khái suy nghĩ một chút, hắn quyết định chờ máy kiểm tra cường hóa sau khi ra ngoài, nhìn hiệu quả như thế nào, nếu

như tốt, liền cho cà lăm gửi một cái đi qua.

So với phù trận cái gì duy nhất một lần vật dụng, máy kiểm tra tràn ngập điện năng tiếp tục sử dụng thật lâu, mà trong thành khẳng định cũng có nạp điện địa phương. Tại bảo đảm trên an toàn, so phù trận mạnh hơn nhiều lắm.

Cứ như vậy nằm chờ đợi cường hóa thời gian bên trong, Vu Hoành bất tri bất giác ngủ đi qua. Đây là hắn lúc nghỉ trưa ở giữa, sáng sớm luyện công xong, hắn đều sẽ rút một bộ phận thời gian nghỉ ngơi nghỉ trưa. Lấy cam đoan buổi chiều luyện công cùng làm việc tinh lực.

Ngày thường hắn nghỉ trưa đều sẽ ngủ lấy khoảng một tiếng rưỡi.

Nhưng lần này, xảy ra chút ngoài ý muốn nhỏ.

Đông đông đông đông.

Một trận cẩn thận từng li từng tí tiếng đập cửa, đem Vu Hoành từ trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh.

Hắn từ từ mở mắt, nhìn thấy ngoài cửa sổ đứng đấy một người, lại là sáng sớm mới thấy qua một lần cái kia mập mũm mĩm học sinh nữ.

Nữ hài này vành mắt càng đỏ, thậm chí có chút sưng, trên thân đổi một bộ có chút đáng yêu màu trắng viền ren váy công chúa, từ pha lê bên này ra bên ngoài, vừa vặn có thể nhìn thấy nữ hài dưới váy thuần trắng dày tất chân, phác hoạ ra mỹ lệ chân đường cong.

Mặc dù cô nương này thấp, nhưng dáng người tỉ lệ tại mặc đồ này dưới, triển lộ ra, cũng xem là tốt.

“Có chuyện gì sao?” Vu Hoành đứng người lên, đi tới cửa về sau, sát bên vách đá hỏi.

“Xin mời… Xin hỏi, ngài nơi này, có thể hay không lại cho một phần thuốc tiêu viêm cho ta. Xin nhờ!” Nữ hài dùng sức cúi đầu, cúi đầu, cái trán lại bịch một chút đâm vào trên cánh cửa, lập tức phát ra kêu đau.

“Ta nói qua đã không có. Có thể cho đều cho các ngươi.” Vu Hoành mặt không b·iểu t·ình trả lời.

“Thế nhưng là… Thế nhưng là thuốc thật chưa đủ!” Nữ hài mang theo tiếng khóc nức nở kiềm chế nói.

“Sáng sớm thuốc, mẹ ta căn bản không có phân đến… . Đều bị bọn hắn c·ướp đi chia xong… . Van cầu ngài!”

“… .” Vu Hoành không phản bác được, hắn xác thực còn có thuốc, bán đi ba phần, còn có hai một chút chính mình giữ lại dự bị, mà lại sử dụng hết còn có thể chính mình hái làm tiếp.

Chỉ là chế dược cần thời gian. Mà lại hắn từ nhỏ đến lớn một mực thích nhất chính là đồng giá nguyên tắc, không có người có thể từ hắn nơi này không làm mà hưởng.

Đặc biệt là tại trải qua nhiều lần người khác được một tấc lại muốn tiến một thước về sau, liền kiên định hơn chuẩn tắc này.

“Ta có thể lại đều đặn ngươi cuối cùng một phần. Nhưng là lần này cần sáu khối đồng bạc.” Vu Hoành bình tĩnh trả lời. Hắn cần đối phương bỏ ra càng nhiều đại giới, dạng này mới có thể để cho người ta sẽ không đối với hắn sinh ra không thiết thực kỳ vọng.

“Một phần… . Có khả năng không đủ… . Có thể cho thêm ta một phần a? Cha ta tại Cực Quang thành làm việc chờ chúng ta đến bên kia, nhất định sẽ báo đáp ngươi!” Nữ hài mang theo khẩn cầu cùng giọng nghẹn ngào khổ sở nói.

“Cực Quang thành?” Vu Hoành trong lòng khẽ động, hắn hiện tại xem như minh bạch, đoàn người này rõ ràng đều là đời thứ hai, không có một người bình thường, dù sao cái nào người bình thường có thể một hơi xuất ra nhiều như vậy đồng bạc, còn có thể đi theo đội tiếp tế cùng một chỗ rút lui?

“Ngươi có thể lấy được Dương Quang hệ liệt vật liệu a?” Vu Hoành đột nhiên hỏi.

“… . Cái này… Ta cũng không biết… . Ba ba ta là nguồn năng lượng sở nghiên cứu, tòng sự năng lượng h·ạt n·hân vi hình hóa nghiên cứu… .” Nữ hài chần chờ nói.

Năng lượng h·ạt n·hân vi hình hóa? ? !

Vu Hoành trong lòng run lên, hắn hiện tại lý tưởng nhất nguồn năng lượng chính là năng lượng h·ạt n·hân, nếu như có thể lấy tới pin năng lượng h·ạt n·hân, coi như chỉ là không hoàn thiện phiên bản, cũng có thể hắc ấn cường hóa, làm ra bản đầy đủ, đến lúc đó… . Mới thật sự là điều thương đổi đại pháo! Một lần vất vả suốt đời nhàn nhã!

“Ngươi chứng minh như thế nào điểm ấy?” Hắn đè xuống trong lòng rung động, trầm giọng nói.

“Lần này ta cùng mụ mụ gia nhập đội tiếp tế, chính là cha của ta ủy thác bưu cục hệ thống hỗ trợ. Chỉ là không nghĩ tới… . Ngài nếu như muốn xác nhận, có thể thông qua bưu chính hệ thống thẩm tra xác minh.” Nữ hài nói đến đây đoạn rõ ràng rất nhuần nhuyễn, hiển nhiên không chỉ một lần trả lời như vậy qua vấn đề này.

Vu Hoành nghe chút, lập tức lòng có chỉ vào.

Hắn nhưng là biết, Lý Nhuận Sơn bên kia là có nhắn tin tức thời thiết bị ở.

“Dạng này, ta lập tức đi bưu cục tìm người xác thực, nếu như xác định ngươi nói đều là thật, như vậy giữa chúng ta xác thực có thể hảo hảo nói chuyện.”

“Đúng rồi, ngươi tên là gì?” Hắn hỏi.

“Ngụy San San, phụ thân ta gọi Ngụy Hồng Nghiệp. Là sở nghiên cứu phó sở trưởng… .” Nữ hài nhỏ giọng trả lời.

“Tốt, chúng ta bây giờ liền đi bưu cục chứng thực thân phận, không có vấn đề a?” Vu Hoành cấp tốc nói.

Chương 085: Thế cục (1)

Chương 085: Thế cục (1)

Vu Hoành mang theo Ngụy San San tiến về bưu cục, trên đường mới mười phút đồng hồ lộ trình, liền đi được nữ hài này thở hồng hộc, sắc mặt đỏ lên, không ngừng cần xoay người nghỉ ngơi.

Lề mà lề mề đi ước chừng nửa giờ, hai người mới lại lần nữa đi vào bưu cục thạch ốc.

Già Lý Chính ở trong sân cùng hai cái thân hình cao lớn tuổi trẻ nam nhân nói chuyện.

Nhìn thấy Vu Hoành tới, lập tức nhiệt tình nhấc tay quơ quơ.

"Tiểu Vu, làm sao có rảnh thời gian này tới?"

Vu Hoành quét mắt cái kia hai nam nhân, gặp bọn họ nhìn thấy Ngụy San San sau đều là nhíu mày lại, tựa hồ nhận biết nữ hài. Lúc này trong lòng của hắn liền đã có tính toán.

Hắn kéo qua lão Lý, nhỏ giọng cùng hắn nói ra tình huống.

"Cái này việc nhỏ, vừa vặn ta muốn cùng phía trên báo cáo đội tiếp tế tình huống, chuyện lần này huyên náo rất lớn, phía trên đáp ứng sẽ lại phái mới người tới tiếp ứng, nhưng cần chờ mấy ngày mới có thể đến." Lý Nhuận Sơn hạ giọng.

Hắn liếc qua Ngụy San San cùng hai người nam.

"Đám người này đại bộ phận đều không phú thì quý, thân phận đặc thù, nếu là thật xảy ra chuyện, ảnh hưởng sẽ rất lớn, cho nên ta bên này không thể không nhiều giúp đỡ dưới. Ngươi nơi đó có bao nhiêu phù trận liền giúp một chút bận bịu bán cho bọn hắn, ngươi yên tâm, tùy tiện làm thịt, đám người này có tiền lấy."

“Vậy được.” Vu Hoành cũng cười, nhưng lập tức hắn dáng tươi cười thu liễm, “Những cái kia biết bay côn trùng, Khăng Thực Giả, ngươi bên này có thể ứng phó a?”

“Còn tốt, trốn vào dưới mặt đất liền không sao.” Lý Nhuận Sơn gật đầu, “Chỉ là ta nhận được tin tức, hắc tai chuyển biến xấu tốc độ bắt đầu tăng nhanh. Bên ngoài càng ngày càng nguy hiểm, đặc biệt là dã ngoại, về sau khả năng thành cùng thành ở giữa liên hệ, cũng chỉ có thể dựa vào võ lực cực cao vũ trang đội tiếp tế mới có thể liên thông. Đây khả năng sẽ rất phiền phức. Chúng ta loại địa phương nhỏ này, có thể sẽ bởi vì cắt giảm tuyến đường chiều dài mà trực tiếp không tới.”

“Phía trên đối sách đâu?” Vu Hoành nghe vậy trong lòng trầm xuống. Nếu như đội tiếp tế tới không được, hoặc là kéo dài tới chu kỳ, hắn cùng lão Lý khả năng đều muốn xảy ra vấn đề lớn. Bây giờ nhìn, khó trách gia hỏa này thả bản thân… Cục diện này người bình thường sợ là thật càng ngày càng không có hi vọng.

“Không đối sách, hắc tai từ vừa mới bắt đầu xuất hiện, ngay tại chậm chạp tăng cường, chỉ là gần nhất tăng cường tốc độ bắt đầu tăng nhanh. Không phải vậy ngươi cho rằng ta tại sao muốn mạo hiểm thu người? Còn không phải là vì về sau phòng ngừa chu đáo.” Lý Nhuận Sơn ha ha cười cười nói.

“Ta không có cách nào, đến mở rộng thằn lằn quy mô, còn có đào đất mùn cái gì, đều để ta một người làm, căn bản làm không hết. Còn có đào Huy Thạch, giữ gìn phòng ốc, chiếu cố Nana, những việc vặt này đều được người làm.”

“Ngươi ngược lại là tiêu sái.” Vu Hoành xùy một tiếng, cảm thấy hắn lý do đường hoàng.

“Ngươi đừng nói ta, ngươi cũng phải tranh thủ thời gian thu chút người giúp đỡ, ta bên này miễn phí đưa ngươi một bộ rương nuôi dưỡng, cây nấm nuôi dưỡng ngươi cũng phải tự mình làm đứng lên, vạn nhất về sau ngay cả chúng ta loại khoảng cách này cũng không cách nào liên thông, đó mới là thật hỏng bét.” Lý Nhuận Sơn nhưng không có đùa giỡn ý tứ, sắc mặt thu liễm.

Hắn nói nói bỗng nhiên vỗ đầu một cái, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

“Ngươi chờ ta dưới.”

Hắn quay người hướng phía thạch ốc chạy tới, rất nhanh lại cầm một bộ đen sì hộp đi ra.

Đem hộp hướng Vu Hoành trong ngực bịt lại, hắn nhỏ giọng nói.

“Đây là máy nhắn tin tức thời, ngay cả mạng cục bộ, phạm vi là một cây số bên trong. Đến lúc đó chúng ta có thể trực tiếp dùng cái đồ chơi này lẫn nhau trò chuyện.”

Vu Hoành ôm lấy hộp, vỗ vỗ, bên trong chứa không ít rải rác đồ vật, đung đưa phát ra rất nhỏ tiếng v·a c·hạm.

“Đồ tốt! Vừa vặn chúng ta đều có sạc pin năng lượng mặt trời.”

“Ừm, ngoài ra ta giúp ngươi nhìn xuống, trước đó phát cho ta trong danh sách, xác thực có tên Ngụy San San, cha nàng là Ngụy Hồng Nghiệp, nghiên cứu năng lượng h·ạt n·hân người có quyền.” Lý Nhuận Sơn đổi đề tài, “Làm sao? Ngươi dự định từ nàng chỗ này làm chút gì? Bất quá nữ hài này thuộc về bọn hắn chuyên nghiệp xin giúp đỡ đội, đoán chừng cũng là lợi dụng thân phận này trên đường đi xin giúp đỡ tới, hứa hẹn khẳng định không chỉ cho một người, chính ngươi kiềm chế một chút.”

“Không quan trọng, có giá trị là được, còn phải xem cha nàng có nguyện ý hay không.” Vu Hoành thản nhiên nói.

“Có thể liên hệ với cha hắn a?”

“Ta thử một chút.” Lý Nhuận Sơn gật đầu.

Hắn chạy tới cùng còn lại ba người bàn giao xuống, liền tiến vào thạch ốc, để Vu Hoành cùng ba người ở bên ngoài lẳng lặng chờ đợi.

Ước chừng sau mười mấy phút, lão Lý lại lần nữa mở cửa đi ra, hướng Vu Hoành vẫy tay.

Vu Hoành trong lòng khẽ động, đi lên đi vào thạch ốc.

Rất nhanh Ngụy San San cũng tại phía sau hắn bị kêu tiến đến.

Hai người tới thạch ốc sảnh phòng bàn gỗ bên cạnh, tọa hạ, đối mặt với trên bàn để đó một bộ màu bạc âm hưởng giống như đặc thù dụng cụ.

“Ta là Ngụy Hồng Nghiệp, San San có ở đây không?” Một cái lo lắng mang theo lo lắng hơi nhọn giọng nam từ dụng cụ bên trong truyền ra.

“Cha! Ta tại! Ta tại bên cạnh! !” Ngụy San San vừa nghe đến thanh âm, lập tức vành mắt đỏ lên, từng viên lớn nước mắt lại đi xuống rơi.

“Mụ mụ… Mụ mụ sắp không được, chúng ta không có thuốc! Thuốc tiêu viêm… Ta thật là sợ… Gần nhất bên ngoài khắp nơi đều là quái vật. . ! Chúng ta mới dừng lại đặt chân, mới mấy ngày liền không có mấy người… Ô…”

Nàng một chút nhào vào dụng cụ bên cạnh khóc lớn lên. Thanh âm xen lẫn nghẹn ngào, bắt đầu nói lên bọn họ chạy tới sau tình huống.

Vu Hoành ở một bên nghe.

Đám người này tại đội tiếp tế xảy ra chuyện về sau, trước tiên liền dẫn bộ phận vật tư thoát đi t·ruy s·át. Trên đường đi gặp phải Quỷ Ảnh c·hết không ít người. Nhưng phần lớn người hay là dần dần thích ứng tới.

Có thể mới thích ứng Quỷ Ảnh, ban đêm Khẳng Thực Giả lại tới, chớp mắt lại không mấy người.

Lần này trong đội ngũ lão sư cùng bảo tiêu hảo thủ bọn họ đều muốn hỏng mất, bắt đầu chỉ bảo vệ mình bộ phận trọng yếu nhất, những người còn lại không chút nào để ý tới mặc cho bọn hắn tự sinh tự diệt.

“… Trong cả đội ngũ, hiện tại chia làm ba loại, quân Liên Hiệp cao tầng tử đệ, quan viên địa phương tử đệ, cùng chúng ta loại này học giả cơ cấu nghiên cứu nhân viên thân thuộc… Chúng ta là nhất không ai bảo vệ! Xin giúp đỡ tới ăn uống dược phẩm, tất cả đều là bọn hắn lấy trước, chúng ta cuối cùng

mới có thể phân… Tới đây buổi tối đầu tiên, trong đoàn đội liền không có hai người…”

Ngụy San San mang theo tiếng khóc nức nở tỉ mỉ giao phó.

“Diêm Húc Đông đâu? Tiểu tử kia không phải đáp ứng ta muốn bảo vệ ngươi sao! ?” Ngụy Hồng Nghiệp tại thông tin đầu kia nghe được lòng như đao cắt, tức giận hỏi thăm

“Đông ca… Hắn… Ngày thứ hai ra ngoài tìm nước… Cũng không trở lại nữa… .” Ngụy San San khóc ròng nói.

Thông tin bên kia trầm mặc dưới, một hồi lâu mới truyền ra thật dài thở dài.

“Xin hỏi hiện tại liên hệ ta người phát thư là…”

“Bỉ nhân Lý Nhuận Sơn, Ngụy đồn trưởng khách khí. Gọi ta lão Lý là được.” Lý Nhuận Sơn vội vàng nói.

“Tiểu nữ tình huống bên này, Lý huynh cũng nghe đến, không biết có thể hay không… ?” Ngụy Hồng Nghiệp thỉnh cầu nói.

“Điểm ấy, kỳ thật đơn thuần ở lại là không có vấn đề, chỉ là Ngụy San San thiếu hụt là thuốc tiêu viêm, thuốc này ta chỗ này sử dụng hết, chỉ có phụ cận một vị khác người định cư Vu Hoành tiên sinh mới có, cho nên hiện tại mấu chốt là, cùng Vu Hoành tiên sinh tiến hành đổi thành.” Lý Nhuận Sơn cấp tốc bàn giao tình huống.

“Như vậy Vu Hoành tiên sinh tại phụ cận a?”

“Hắn ngay tại bên cạnh.”

“Được rồi, như vậy, có thể hay không xin mời Vu tiên sinh xuất thủ tương trợ tiểu nữ cùng nội nhân, ngài cần gì thù lao, ta chỗ này có thể lấy được, đến tiếp sau nhất định đưa cho ngài đến.” Ngụy Hồng Nghiệp thành khẩn nói.

Vu Hoành chính đang chờ câu này.

“Có thể. Vi hình pin năng lượng h·ạt n·hân loại hình đồ vật, ta muốn một cái cái này, có thể chứ?” Hắn lập tức ra điều kiện.

“Pin năng lượng h·ạt n·hân… Hiện tại kỹ thuật khoảng cách vi hình pin năng lượng h·ạt n·hân còn rất dài một khoảng cách…” Ngụy Hồng Nghiệp im lặng nói, lời này nghe chút chính là đối với năng lượng h·ạt n·hân tuyến đầu nghiên cứu không hiểu rõ người nói tới.

“Ta cần một cái thời gian dài ổn định trong phòng nguồn năng lượng, ta đối với mấy cái này không hiểu rõ, như vậy đi, chỉ cần ngươi có thể giúp ta giải quyết vấn đề khó khăn này, con gái của ngươi cùng lão bà ta giúp ngươi bảo hộ.” Vu Hoành cấp tốc nói.

Lấy hắn hiện tại điều kiện, bảo hộ hai người hẳn là, vấn đề không lớn. Chỉ cần trong thời gian ngắn bộ xuất hiện Ngữ Nhân loại kia khoa trương Ác Ảnh, liền còn tốt.

Thông tin bên kia trầm ngâm dưới.

“Ta minh bạch ý tứ của ngươi, dạng này, bởi vì phóng xạ nguyên vật liệu phi thường khó được, bị trông giữ rất căng, ta không có quyền lợi tư nhân điều động, cho nên năng lượng h·ạt n·hân phương diện ta không cho được ngươi vật thật. Nhưng là…”

“Nhưng là cái gì?” Vu Hoành nhíu mày.

“Nhưng là ngươi vị trí, phụ cận có một cái vứt bỏ thôn trấn, bên trong có thứ mà ngươi cần đồ vật, ta có thể cho ngươi vị trí cụ thể.” Ngụy Hồng Nghiệp không có nói rõ, nhưng ý tứ rất rõ ràng. Hắn thân là năng lượng h·ạt n·hân sở nghiên cứu cao tầng, không có khả năng tại bưu chính thông tin trong quá trình nói rõ chính mình công khí tư dụng, tặng người năng lượng h·ạt n·hân phương diện nguồn năng lượng thiết bị.

Nhưng thay cái phương thức… Cho ra một phần mấu chốt tình báo, để Vu Hoành chính mình đi lấy, cái này hoàn toàn khác biệt, cũng không biết phần tình báo này hắn bán mấy người.

Hợp pháp hợp quy hợp lý.

“Tốt!” Vu Hoành nghe được cái này tiềm ý tứ, cứ việc có thể sẽ có bị dao động phong hiểm, nhưng dưới loại tình huống này, hắn không có lựa chọn nào khác.

Nếu quả thật có thể thu được năng lượng h·ạt n·hân nguồn năng lượng hệ thống, vậy hắn về sau mấy chục năm đều có thể không cần lo lắng nguồn năng lượng vấn đề. Ngắn lò phản ứng có thể sử dụng 30 năm, dáng dấp thậm chí có thể tới 60 năm.

Cứ như vậy, sẽ triệt để giải quyết hắn nhức đầu nhất một vấn đề.

Mà có nguồn năng lượng, nước cung ứng hệ thống cũng có thể vận chuyển lại, cam đoan dòng nước cung ứng.

"Tiếp đó, điều kiện của ta là, xin ngươi cùng Lý tiên sinh cùng một chỗ bảo hộ San San mẹ con, thẳng đến mới tiếp ứng đội ngũ đến. Mà thứ ngươi muốn, cũng sẽ theo tiếp ứng đội ngũ cùng một chỗ đưa đến, không có vấn đề a?" Ngụy Hồng Nghiệp trầm giọng nói.

"Thành giao!" Vu Hoành cấp tốc nói.

Cái này kỳ thật thì tương đương với đánh cược một lần, thành ích lợi cực lớn, không thành, hắn uổng phí mấy ngày thời gian, cũng không quan trọng.

"Nhưng là, làm sao cam đoan ngươi cho ta là tin tức thật?" Vu Hoành lại hỏi.

"Ta không có cách nào cam đoan…" Ngụy Hồng Nghiệp trầm mặc dưới, trả lời, "Nhưng là ta có thể cho ngươi lộ ra một cái khác tin tức trọng yếu."

"Ngươi nói." Vu Hoành nói.

"Cực Quang thành cùng Ngân Tháp sắp không chịu nổi… Tiền tuyến tử thương rất rất nhiều, Ác Mộng cấp bậc hắc tai căn bản không ai có thể đỡ nổi. Bọn chúng không nhìn chúng ta đại bộ phận v·ũ k·hí, chỉ có Dương Quang vật liệu có thể tránh né cùng ngăn cản, nhưng là Dương Quang vật liệu sản lượng thật quá thấp. Từ tháng trước sau cùng một chi cảm tử tinh nhuệ sau khi m·ất t·ích, tình huống đã mất khống chế…" Ngụy Hồng Nghiệp giận dữ nói.

"Mất khống chế? ? Có ý tứ gì? ?" Vu Hoành trở nên nghiêm nghị, một bên Lý Nhuận Sơn cũng sắc mặt ngưng trọng lên, hiển nhiên tin tức này hắn cũng không biết.

“Mặt chữ ý tứ mất khống chế, tiền tuyến không ngăn được. Lập tức chân chính nguy hiểm liền muốn tới, Ác Ảnh những vật này chỉ có thể coi là phiền toái nhỏ… Chiến Tranh cấp, Ác Mộng cấp, còn có mới nhất xuất hiện Tuyệt Vọng Chi Môn… Về sau… .”

Ngụy Hồng Nghiệp lời nói, để ở đây mấy người đều trong lòng cuồng loạn.

“Nếu như tiền tuyến không ngăn được, như vậy vô tận Quỷ Ảnh Ác Ảnh sẽ điên cuồng tràn vào nội khu. Đến lúc đó, dã n·goại t·ình huống liền sẽ không như thế an toàn. Mật độ cùng tần suất lại so với hiện tại cao rất nhiều lần, đồng thời những cái kia chân chính nguy hiểm, cũng sẽ xông tới, không người ngăn cản.” Hắn tiếp tục nói.

“Quân Liên Hiệp…” Lý Nhuận Sơn mở miệng hỏi.

“Kỳ thật nói cho các ngươi biết một sự thật.” Ngụy Hồng Nghiệp nói, ” quân Liên Hiệp v·ũ k·hí trang bị, đối với rất nhiều Ác Ảnh hắc tai đều vô dụng, bao quát Huy Thạch v·ũ k·hí. Bọn chúng g·iết không hết, không c·hết được, coi như Quỷ Ảnh, lấy Huy Thạch v·ũ k·hí đánh tan sau cũng không lâu lắm liền lại sẽ khôi phục xuất hiện, cho nên một khi phòng tuyến sụp đổ, những cái kia có thể cấp tốc khôi phục quái vật cũng sẽ tiến đến…”

“Đ·ạ·n h·ạt n·hân đâu? Vì cái gì không cần đ·ạ·n h·ạt n·hân?” Lý Nhuận Sơn nhịn không được ngắt lời nói.

“Làm sao ngươi biết không dùng?” Ngụy Hồng Nghiệp hỏi lại.

Chương 086: Thế cục (2)

Chương 086: Thế cục (2)

Trầm mặc.

Mọi người tại đây cũng không biết nên nói cái gì.

Vu Hoành mặc dù biết tình huống nguy hiểm, thật không nghĩ đến sẽ như vậy nguy hiểm.

“Tình huống chính là như vậy, Vu tiên sinh, tiếp ứng đội ngũ đại khái sẽ ở trong mười ngày đến, có khả năng sẽ kéo dài, cũng có thể sẽ sớm, không biết ngươi bên này…”

“Ta không có vấn đề.” Vu Hoành tính toán bên dưới dự trữ thanh protein, hắn mạnh nhất tiếp tế, chính là từ lão Lý nơi này mua thằn lằn khô, một túi mười cái, người bình thường chỉ có thể ăn hai ngày, hắn có thể ăn mười ngày. Đến lúc này một lần chính là gấp năm lần chênh lệch.

Mà hắn hiện tại trong sơn động còn chứa đựng có hơn 200 cây thanh protein, đây là lần trước đội tiếp tế tiến hàng tăng thêm lão Lý chính mình nuôi dưỡng thu hoạch.

Trước đó lão Vu một người nuôi dưỡng liền có thể cung ứng chung quanh một vòng người, hiện tại Lý Nhuận Sơn một người nuôi dưỡng mặc dù không bằng lão Vu hiệu suất cao, nhưng cung cấp ba người ăn, đó là dư xài.

“Cứ quyết định như vậy đi.” Ngụy Hồng Nghiệp trầm giọng nói, “Tiền tuyến áp lực quá lớn, đã đang từ từ thả ra lỗ hổng, chậm lại áp lực tổn thất. Trước mắt xem ra, một tháng sau, Tuyệt Vọng Chi Môn liên tục không ngừng tuôn ra hắc tai, ngươi bên kia dã ngoại nguy hiểm uy h·i·ế·p sẽ thẳng tắp lên cao, nghênh đón đợt tấn công thứ nhất, chư vị… . Tận lực cùng thành lớn dựa sát vào đi.”

Thông tin kết thúc.

Ngụy San San khóc đến mặt đầy nước mắt, vành mắt sưng giống quả đào.

“Ngươi chuẩn bị làm sao chiếu cố Ngụy San San mẹ con?” Lý Nhuận Sơn nhìn về phía Vu Hoành hỏi.

“Ở ngươi chỗ này có thể chứ?” Vu Hoành nghĩ đến chính mình bên kia có chút khó khăn, hắn không có khả năng để cho người ta vào ở hiện tại phòng an toàn.

Cho nên lựa chọn duy nhất, chính là ở bưu cục tầng hầm.

“Có thể là có thể, nhưng ăn uống ta có thể không quản được, còn có thuốc…” Lý Nhuận Sơn buông tay nói, ” ta hiện tại một người phải chịu trách nhiệm bốn người phần, gánh vác rất nặng.”

“… . Cho nên? Rương nuôi dưỡng nấm có nhiều không?” Vu Hoành hỏi. Hắn được bản thân cũng bắt đầu làm ăn uống.

Đây là chuyện sớm hay muộn, chỉ là hắn nguyên bản không có kế hoạch nhanh như vậy, Ngụy San San chuyện này làm cho hắn sớm quy hoạch cái này.

“Thứ này rất đơn giản, chủ yếu thiếu chính là khuẩn chủng, vừa vặn thôn bên kia đám người kia có, ngươi có thể tìm bọn hắn đổi. Làm sao chủng ngươi bên kia có sổ tay a? Trước đó chúng ta tìm tới lão Vu ghi chép. Còn tại a?” Lý Nhuận Sơn hỏi.

“Không có vấn đề.” Vu Hoành gật đầu, hắn nhìn về phía khóc đến hai mắt đẫm lệ Ngụy San San.

“Đi thôi, đi trước ngươi mẹ bên kia, đem người nhận lấy lại nói.” Nếu làm giao dịch, vậy liền hành động tăng tốc điểm, tốc chiến tốc thắng.

Ngụy San San toàn thân run lên, liền vội vàng gật đầu.

Nàng há miệng muốn nói cái gì, nhưng vẫn là không hề nói gì, cúi đầu đứng ở Vu Hoành sau lưng.

“Đúng rồi lão Lý, đội tiếp tế không có, có phải hay không về sau gửi đồ vật vậy… .” Vu Hoành bỗng nhiên nghĩ đến điểm này.

“Ai… Không phải một cái con đường, nhưng là gửi thư độ khó sẽ trên phạm vi lớn gia tăng, quay đầu ta được đến cụ thể tin tức lại cùng ngươi nói đi.” Lão Lý bất đắc dĩ nói.

Không có lại sống thêm, Vu Hoành mang theo Ngụy San San đi ra thạch ốc, ôm mạng cục bộ máy truyền tin, trở về sơn động phòng an toàn.

Hắn không có để Ngụy San San đi vào, chỉ là để nàng mang lên một khối phù trận tấm ván gỗ đứng ở bên ngoài viện chờ lấy.

Sau đó chính mình cất kỹ đồ vật, xuất ra các loại công cụ, cấp tốc bắt đầu ở sát bên tường viện một góc tìm địa phương.

Tìm đúng vị trí về sau, hắn từ bên cạnh trong rừng kéo đến vật liệu gỗ, bắt đầu nhanh chóng làm giản dị nhà gỗ.

Lúc xế chiều.

Ngụy San San ngơ ngác đứng tại tường viện bên ngoài, cách cao cỡ nửa người bức tường, nhìn xem Vu Hoành động tác cực nhanh từ trong rừng kéo đến từng cây gỗ tròn.

Hắn một tay ôm một cây, một chuyến cầm hai cây, mấy lần liền đem tối thiểu nặng mấy trăm cân gỗ tròn kéo vào sân nhỏ.

Sau đó lấy ra lưỡi búa cái cưa, thể lực giống như là không cần tiền không cần nghỉ ngơi đồng dạng, lốp bốp, ngắn ngủi nửa giờ, liền đem gỗ tròn chia từng cây chỉnh tề tấm ván gỗ.

Sau đó dùng tấm ván gỗ dựng giản dị nhà gỗ, mặt đất trải một tầng, tứ phía chen vào thật dài tấm ván gỗ dày, trên đỉnh dựng cái đỉnh nghiêng nhọn, lại thoa lên trước đó không dùng hết còn lại sơn chống nước, cuối cùng hướng trên đỉnh ép một chút loạn thất bát tao lá cây.

Một cái rộng hai mét, dài ba mét, chỉ đủ thả cái giường lớn nhà gỗ nhỏ liền hoàn thành.

Nhà gỗ cao hơn hai mét, toàn thân màu nâu nhạt, nhìn qua như cái đại cẩu ổ. Bởi vì liên tiếp tường viện, bên trong còn hiện lên một tầng tấm ván gỗ dày làm đáy, nhìn thế mà còn ra dáng.

“Đi thôi. Trời sắp tối rồi, đi trước tiếp mụ mụ ngươi tới.” Vu Hoành vỗ vỗ tay, mắt nhìn cường hóa máy kiểm tra hồng trị, đã kết thúc.

Cường hóa hoàn thành máy kiểm tra, chỉnh thể rút nhỏ một vòng, cầm ở trong tay có điểm giống điện thoại, mặt ngoài cũng bóng loáng rất nhiều, trừ cái đó ra, hay là màu đen, màn hình tinh thể lỏng, mặt khác không biến hóa.

Vu Hoành nhấn xuống duy nhất tròn tay cầm chốt mở.

Đích.

Ngắn ngủi thanh âm về sau, trên màn hình tinh thể lỏng hiện ra từng cái số lượng.

‘Trước mắt hồng trị: —7 9. 348.’

Lợi hại!

Vu Hoành trong lòng thầm khen xuống.

Trước đó độ chính xác chỉ có thể đạt tới 79, hiện tại trực tiếp tăng lên tới số lẻ sau ba vị.

Hắn nhìn kỹ bên dưới màn hình tinh thể lỏng góc trên bên phải, nơi đó có cái pin ngăn chứa tiêu ký, phía dưới viết cực nhỏ chữ: Còn thừa thời gian —56 giờ 07 phút.

‘Nói cách khác, khởi động máy sử dụng tình huống dưới, còn có thể sử dụng 56 giờ. Tắt máy nói khẳng định dài hơn!’ Vu Hoành trong lòng nhẹ nhàng thở ra.

Trước đó máy kiểm tra hồng trị thời gian sử dụng chỉ có mấy tiếng, phần lớn thời gian đều chỉ có thể tắt máy, tại phát hiện không đúng lúc, mới mở ra khảo thí số liệu.

Nhưng lần này cường hóa về sau, cái này máy kiểm tra hoàn toàn có thể thời gian dài mở ra, tùy thời giám sát chung quanh tình huống.

‘Mới mấy giờ cường hóa, đáng giá đáng giá!’ Vu Hoành lại lần nữa về động, cầm một cái máy kiểm tra hồng trị, trực tiếp bắt đầu lần thứ hai cường hóa. Hắn dự định làm một cái cho cà lăm.

Làm xong những này, hắn chào hỏi Ngụy San San, hướng phía Bạch Khâu thôn phương hướng tiến lên.

Hai người tăng tốc bước chân, thuận đầu kia quen thuộc đường đá vụn, đi vào cửa thôn tiến vào địa phương.

Lúc này đi vào địa phương đã bị người dời một chút đồ dùng trong nhà chất đống thành chướng ngại vật, chỉ ở ở giữa lưu lại một cái nhỏ cửa vào.

Hai cái trông coi tuổi trẻ nam nhân ngồi tại chướng ngại vật phía sau, trong tay phân biệt nắm dài khảm đao cùng s·ú·n·g ngắn.

Hai người tựa hồ đang nói chuyện phiếm, dùng đến mang khẩu âm rất nặng một nơi nào đó tiếng địa phương.

Vu Hoành nghe không hiểu, hắn ra hiệu Ngụy San San đi lên thương lượng.

Mục tiêu của hắn lần này là tiếp người, nếu như có thể, tận lực không gây phiền toái tranh chấp.

Ngụy San San gật đầu, từ một bên đến gần đi qua, gõ gõ chướng ngại vật.

Thùng thùng.

“Ta là ba đội Ngụy San San, phiền phức thả ta đi vào dưới, tạ ơn.”

Hai người kia giương mắt ngắm bên dưới bên ngoài.

Nhìn thấy lần đầu tiên lại không phải Ngụy San San, mà là sau lưng nàng cái kia khôi ngô khoa trương bóng đen.

Một mét chín khổ người, toàn thân mặc lấy nặng nề màu đen chống đ·ạ·n đồ bộ, mang theo mũ giáp, hai chân cùng gốc cây

một dạng thô. Trên lưng còn tạm biệt một thanh màu đen thô cái ống s·ú·n·g ngắn.

Người này tiếp cận bọn hắn không có chú ý, hiện tại nhìn gần, mới phát hiện, cái này một thân trang bị nếu như động thủ, sợ là… .

“San San ngươi không phải ra ngoài tìm thuốc a?” Một người cảnh giác mở miệng hỏi.

“Người kia là ai?”

“Ta tìm đến bác sĩ, xin mở cửa, ta phải đi xem một chút mẹ ta.” Ngụy San San lại lần nữa nói.

“Cái này… . Ngươi có thể tiến đến, nhưng là bên cạnh ngươi vị này… . Phải vào tới, phiền phức khẩu s·ú·n·g tháo, còn có thân này trang bị, cũng không thể xuyên thấu tới.” Một người khác chần chừ một lúc trả lời.

“Vu tiên sinh là ta tìm bác sĩ!” Ngụy San San lớn tiếng tranh luận nói.

“Nào có trang bị khoa trương như vậy bác sĩ! ? Bớt đi! Ngươi có muốn hay không tiến, không vào đi nhanh lên!” Người này hơi không kiên nhẫn.

“Không sao, ngươi đi vào đem ngươi mẹ đỡ đi ra, ta tại chỗ này đợi.” Vu Hoành phân phó nói.

Nếu như không có tất yếu, hắn không có ý định cùng đám người này lên xung đột không cần thiết.

Huống hồ hắn thân này trang bị, cũng quả thật làm cho người xem xét cũng cảm giác nguy hiểm.

Ngụy San San cảm kích hướng hắn bái.

“Vậy ta đi trước. Ngài chờ một lát.” Nàng cấp tốc từ chướng ngại vật ở giữa chen vào, cùng hai người kia nhỏ giọng nói thứ gì, sau đó bước nhanh thuận phòng ốc ở giữa tiểu đạo xông đi vào.

Rất nhanh, không đến năm phút đồng hồ, nàng liền vịn một tên hơn 30 tuổi nữ tử dọc theo đường nhỏ đi tới.

Nữ tử kia sắc mặt trắng bệch, không ngừng ho khan, bờ môi cũng khô nứt, không biết bao lâu không uống qua nước.

Nhìn ra được, nữ tử này mặc dù lớn tuổi, nhưng đẹp đẽ giữa lông mày vẫn như cũ có một tia sắc bén, ngũ quan cùng Ngụy San San rất giống, nhưng không có đáng yêu xinh đẹp, càng nhiều hơn chính là cùng loại sự nghiệp nữ cường nhân khí chất.

Nàng dáng người càng đầy đặn, một thân màu xám vận động đồ bộ cùng vận đen động giày sớm đã vô cùng bẩn, khắp nơi vết bẩn bùn ấn, tóc đen dài dùng phát vòng ghim lên, lộ ra cùng sắc mặt đồng dạng màu sắc trắng nõn cái cổ.

"Nữ nhân này xem xét liền không tốt ở chung." Vu Hoành xa xa đánh giá, trong lòng không tự chủ được ra kết luận.

Rất hiển nhiên, như Ngụy San San dạng này mềm yếu tính cách, nguyên nhân hình thành, rất có thể cũng là bởi vì quen thuộc được quyết định trong cuộc đời mình hết thảy, không cách nào phản kháng, trường kỳ ở vào bị vị trí chủ đạo, mới có thể như vậy.

Mà bây giờ xem ra, mẹ của nàng rất có thể chính là người chủ đạo này.

Nhìn xem hai mẹ con từ từ đến gần, xuyên qua hai cái người giữ cửa lúc, hai người này như tị xà hạt, cách xa xa, sợ bị Ngụy San San mẫu thân ho khan truyền lại nhiễm.

Vu Hoành trong lòng cũng có chút sợ hãi, lo lắng nữ nhân này bệnh có thể hay không truyền nhiễm đến chính mình.

Còn tốt mình bây giờ đeo hô hấp máy lọc, còn sớm dựng một gian phòng nhỏ cho hai người ở.

Phòng ở dưới mặt đất Huy Thạch Thảo đều bị hắn di chuyển đi những địa phương khác, tương đương với ở trong sân đào một khối nhỏ không có bức xạ đơn độc khu vực nhỏ, làm nơi ở.

“Vị này chính là Vu tiên sinh a? Lần này quá làm phiền ngài. Ta là Khâu Yến Khê, San San mụ mụ.” Ngụy San San mẫu thân ra cửa thôn, đánh giá trước mặt Vu Hoành, lên tiếng nói.

“Không có việc gì, giao dịch mà thôi. Có thể tăng thêm tốc độ a? Chúng ta nhất định phải tại trước khi trời tối trở về phòng an toàn.” Vu Hoành trầm giọng hỏi.

Nói xong, hắn nhìn đối phương khó xử biểu lộ, biết chắc không nhanh được.

“Ta mang ngươi đi, để ý sao?”

Ngụy San San mẫu thân Khâu Yến Khê quay đầu mắt nhìn thôn, nhìn thấy bên trong chỉ có hai cái đi ra xem náo nhiệt nữ sinh, trong mắt ảm đạm, liền quay đầu lại.

“Không để ý, làm phiền ngài.” Nàng thấp giọng nói.

“Được.” Vu Hoành hoạt động bên dưới hai tay, bỗng nhiên đưa tay, một thanh nắm chặt Ngụy San San phía sau lưng quần áo, lại một thanh nắm chặt Khâu Yến Khê phía sau lưng quần áo.

Sau đó hay tay nâng lên.

“A! ! !” X2.

Hai tiếng hoảng sợ thét lên bên trong, hai người bị hắn một tay một cái, giống như là máng lên móc áo một dạng treo trên bầu trời nằm sấp, tứ chi đại trương, nhanh chóng xuống dốc.

Vu Hoành sau khi đột phá lực lượng, so trước đó lớn quá nhiều, một tay nắm lên một người đơn giản liền cùng bắt giấy cứng một dạng, nhẹ nhàng không tốn sức chút nào.

Hai người cộng lại cũng liền so với hắn cự mộc thuẫn thêm Lang Nha bổng hơi nặng một chút.

Nhiều lắm là 170-180.

Đột phá trước là hắn có thể đỉnh lấy cự mộc thuẫn cùng Lang Nha bổng toàn lực huy động vài phút, còn không tính nội khí bay liên tục.

Sau khi đột phá, hắn bây giờ lực lượng bạo tăng, càng là dễ như trở bàn tay.

Rất nhanh, mấy phút đồng hồ sau, phòng an toàn thành công đến.

Vu Hoành đem hai người hướng trong viện nhà gỗ nhỏ bịt lại, sau đó vào động ôm một giường chăn bông ném vào, liền thành công xong việc.

Sau đó chính là thuốc, thuốc tiêu viêm cường hóa thời gian chỉ có hai giờ ra mặt. Hắn dự định cường hóa lại cho các nàng dùng, dù sao cũng là đáp ứng chiếu cố hai người, nhiều ít vẫn là phải dùng điểm tâm.

Nhưng bây giờ trời tối, thời gian khả năng không kịp, mà muốn bên ngoài hai người an toàn sống sót, còn phải cho bọn hắn một chút bảo hộ.

Vu Hoành đem rất lâu không dùng ngọn nến lật ra đến, sau đó rót một chén nước nóng, hai cây thanh protein, bưng đi qua đưa cho hai người.

Sau đó liền bịch một chút, đóng cửa mặc kệ.

Chương 087: Thế cục (3)

Chương 087: Thế cục (3)

Hơi có chút hở nhà gỗ mới bên trong.

Ngụy San San cùng mẫu thân Khâu Yến Khê đứng tại nhỏ hẹp trong phòng, đánh giá một vòng cái này chỉ đủ chuyển cái thân tiểu không gian.

Két két.

Ngụy San San chú ý tới Vu Hoành thế mà trả lại cho các nàng làm cửa…

Nàng đem cửa gỗ kéo lên, dùng kèm theo then cửa buông xuống, khóa kỹ.

Mặc dù có chút ít còn hơn không, nhưng luôn có thể tránh cho một chút tư ẩn tiết lộ.

"San San… Khổ ngươi…" Ngụy San San mới đóng cửa lại, liền bị mẫu thân một thanh nhẹ nhàng ôm, nghe mẫu thân cực độ thanh âm mệt mỏi, nàng cũng không nhịn được mũi chua chua.

"Không có… Không có chuyện gì… Ta không sợ… . Trước đó nhiều lần như vậy, đều chống đỡ nổi… Còn có Tống lão sư cũng một mực rất chiếu cố ta. ." Nàng có chút nghẹn ngào trả lời.

"Đều do mụ mụ… Trách ta… Chúng ta liền không nên cùng bọn hắn cùng một chỗ trốn…" Khâu Yến Khê ôm thật chặt nữ nhi, sắc mặt hổ thẹn.

Nàng tại phát hiện nữ nhi đổi lại một thân xinh đẹp váy cùng vớ trắng ra ngoài lúc, liền đã đoán được nàng muốn làm gì.

Có thể khi đó nàng muốn ngăn cản cũng không còn khí lực, về sau chờ đầu hôn mê hơi đi qua điểm, trên người có chút khí lực, nhưng lại ở trong thôn kém chút bị…

Hồi tưởng lại trước đó chuyện phát sinh, chính mình tỉnh lại, Tống Minh Sự tên kia chột dạ biểu hiện, còn có thân trên mẫn cảm địa phương không hiểu hơi đau, trong nội tâm nàng liền tràn đầy phẫn nộ, biệt khuất, thống khổ.

Nhưng nàng không dám nói rõ chân tướng, không dám nói cho nữ nhi vì cái gì Tống Minh Sự sẽ như vậy chiếu cố nàng. Mà là chỉ có thể ngầm đồng ý. Bởi vì tại chính mình bị bệnh tình huống vô lực dưới, duy nhất có thể trông cậy vào chiếu cố nữ nhi an toàn, cũng chỉ có Tống Minh Sự cái này chính mình trước kia người theo đuổi.

Cùng là học viện lão sư, còn lại rất nhiều nguyên bản hữu hảo đồng sự, bây giờ căn bản không trông cậy được vào.

“Về sau… Tuyệt đối đừng dạng này… Mụ mụ vẫn còn ở đó… Mụ mụ còn chưa có c·h·ế·t!” Khâu Yến Khê ôm thật chặt nữ nhi, vành mắt cũng không khỏi đến đỏ lên.

Hai người an tĩnh một hồi, nghe bên ngoài tiếng gió vù vù, Ngụy San San mới tranh thủ thời gian tránh thoát ra ngoài, đem nước nóng cùng ăn với tay cầm.

“Đây là Vu tiên sinh cho, chúng ta ăn trước ít đồ điếm điếm.”

“Ừm… Ta ăn trước, nếu như… Có cái gì không đúng, ngươi liền chạy trở về! Bên kia còn có người chờ tiếp ứng đội ngũ, còn có hi vọng tại, bọn hắn sẽ không triệt để làm loạn!” Khâu Yến Khê không yên lòng, cẩn thận căn dặn.

“Ừm!” Ngụy San San liền vội vàng gật đầu.

“Còn có… Chúng ta cái nhà này khẳng định ban đêm ngăn không được Huyết Triều, nhưng cái kia Vu tiên sinh không có khả năng phế đi khí lực lớn như vậy, liền vì đem chúng ta mang tới chịu c·h·ế·t. Cho nên một hồi ngươi đi hỏi một chút hắn, đến cùng là cái gì an bài…” Khâu Yến Khê suy nghĩ một chút, tiến đến nữ nhi bên tai thấp giọng nói vài câu.

“Ừm.”

Vu Hoành từ trong góc lật ra trước đó cường hóa thuốc tiêu viêm, dùng đao phân một nửa, sau đó đi đến cửa gỗ một bên, kéo ra tấm che quan sát trong viện mẹ con.

Hai người này quan hệ đến hắn đằng sau khả năng lấy được nguồn năng lượng, cho nên nhất định phải chăm sóc thỏa đáng.

Nói thật, Ngụy San San xác thực đáng yêu, có loại để cho người ta muốn dùng sức khi dễ nàng xung động, nếu như là thời kỳ hòa bình, Vu Hoành có lẽ sẽ còn sinh ra điểm nam nhân đều có ý nghĩ.

Nhưng loại thời điểm này… . Nguy cơ không ngừng tới gần tình huống dưới bất kỳ cái gì dám ảnh hưởng hắn liên lụy hắn gia hỏa, hắn tất nhiên một cước một cái, đạp xa xa.

Nhìn xuống bên ngoài sắc trời, lập tức liền muốn triệt để đêm đen tới.

Hắn cầm thuốc, mở cửa cấp tốc đi vào tiểu viện, đi vào nhà gỗ nhỏ trước mặt.

Đông đông đông.

Gõ cửa một cái.

“Ai? !” Khâu Yến Khê cảnh giác thanh âm từ bên trong truyền ra.

“Là ta, các ngươi yên tâm ở, ta sân nhỏ chung quanh có bố trí, ban đêm không cần lo lắng côn trùng tới gần, mặt khác, thuốc ta đặt ở ngoài cửa trên mặt đất, chính các ngươi cầm. Phương pháp ăn phía trên có, còn có.” Vu Hoành dừng một chút, “Không có việc gì không cần ở trong sân đi loạn, nơi này vì xua tan côn trùng, hồng trị giá trị âm rất cao. Chỉ có các ngươi phòng ở vị trí này không có việc gì.”

Nhà gỗ nơi này hắn vì khu trừ bức xạ, chuyên môn dời đi nơi này Huy Thạch Thảo, lại thêm hiện tại đại trận pháp thành hình, bức xạ nội liễm, không còn không kiêng nể gì cả ném loạn, cho nên cái này một khối nhỏ khu vực không có gì hồng trị giá trị âm, với thân thể người tổn thương rất nhỏ.

“. . Biết, tạ ơn ngài.” Khâu Yến Khê thấp giọng trả lời.

“Vậy được, ta đi về trước, có việc ban ngày có thể tới tìm ta, cho các ngươi thanh protein một người một ngày một cây là đủ rồi. Đừng ăn nhiều quá. Nước ta cố định mỗi ngày sẽ đưa ra đến phóng tới các ngươi cửa ra vào. Ngọn nến cùng thuốc cũng giống vậy.” Vu Hoành cấp tốc nói xong, quay người chuẩn bị đi trở về, tránh cho truyền nhiễm.

Trời sắp tối rồi, hắn cũng đến luyện công thời gian.

“Xin chờ một chút…” Khâu Yến Khê bỗng nhiên gọi lại hắn.

“Xin hỏi… Chúng ta là hoàn toàn không có khả năng ra nhà gỗ sao?”

“Thời gian ngắn không có việc gì, có thể ở trong sân đi dạo, nhưng không nên rời đi sân nhỏ, bên ngoài gần nhất sẽ càng ngày càng nguy hiểm.” Vu Hoành đợi mấy giây trả lời.

Hắn bị Ngữ Nhân hù đến về sau, từ khi lần kia đến nay, thỉnh thoảng liền sẽ không hiểu các loại, 5 giây đáp lời.

Nhiều khi liền xem như xác định đối phương là người sống, không có vấn đề, cũng sẽ đột nhiên làm như vậy.

“Vạn phần cám ơn ngài an bài. Chỉ là…” Khâu Yến Khê trầm mặc dưới.

“Xin hỏi, chúng ta thuận tiện địa phương… Ở đâu?”

Vu Hoành cũng sửng sốt một chút, hắn hoàn toàn quên đi.

Nghe vậy nhìn chung quanh một chút sân nhỏ, sau đó hắn lên trước mấy bước, tại nhà gỗ bên cạnh bùn đất chỗ, tìm cái không có Huy Thạch Thảo không trung, tay không trên mặt đất phốc phốc loạn đào.

Bất quá vài phút, một cái hơn nửa thước rộng, nửa mét sâu hố đất liền bị lâm thời đào lên.

“Các ngươi phòng ở bên cạnh có cái hố đất, có thể kéo đến nơi này.” Hắn hài lòng nhìn xuống hố đất, xác định đào rất hoàn

mỹ, liền trở về phân phó câu.

“Được… Tốt a.” Khâu Yến Khê đồng ý.

Xác định hai người không sao, Vu Hoành mới trở về phòng an toàn, nhanh chóng một chút đốt lò sưởi trong tường.

Chỉ chốc lát sau, đêm tối giáng lâm, bầu trời tựa như bị mực nước nhuộm đen, một chút trăng sao cũng nhìn không thấy.

Trong rừng cây ẩn ẩn truyền ra nhỏ xíu bò sát âm thanh, những âm thanh này ngay từ đầu vẫn chỉ là rất thưa thớt, nhưng rất nhanh liền tụ lại, càng ngày càng nhiều, càng ngày càng vang.

Khâu Yến Khê nếm qua thuốc về sau, mẹ con hai người tại trong nhà gỗ lẫn nhau ôm chặt lấy, co lại thành một đoàn, sợ côn trùng từ khe cửa chui vào.

Nhưng chờ thật lâu, cũng không có gì côn trùng công kích nhà gỗ. Cái này khiến các nàng đối lại trước Vu Hoành lời nói, nhiều một tia tín nhiệm.

Tại xác định thật không có côn trùng tới gần về sau, hai người lo lắng hãi hùng cảm xúc, rốt cục từ từ hoà hoãn lại, cuối cùng hỗn loạn thiếp đi.

Không biết đi qua bao lâu, Ngụy San San từ chăn mền bò lên, nhìn thấy khe cửa ngoài có bạch quang thẩm thấu, cảm giác trời đã sáng.

Nàng mắt nhìn ngủ thiếp đi mẫu thân, đi tới cửa một bên, xuyên thấu qua khe hở nhìn ra phía ngoài.

“! ! ?”

Chỉ gặp bên ngoài trong viện, nhỏ xíu cỏ non đang tản ra có chút bạch quang, như là thảm sáng.

Mà bên ngoài viện, vô số côn trùng màu đen, như sóng triều, từ tường viện bên cạnh chảy xuôi mà qua.

Bọn chúng không có tới gần nơi này, cùng sân nhỏ từng li từng tí không phạm, phảng phất nơi này hoàn toàn chính là cấm

khu.

Ngụy San San khiếp sợ nhìn trước mắt một màn này, cái này khiến nàng nhớ tới từng tại thành khu nhìn thấy cảnh tượng, nhưng đó là bôi lên Dương Quang hệ liệt tường cao, mà nơi này… Chẳng lẽ cũng hữu dụng loại kia đắt đỏ đến cực điểm nước sơn?

'Vu tiên sinh… Rốt cuộc là ai. . ! ! ?'Nàng giờ này khắc này, trong lòng bỗng nhiên dâng lên nồng đậm hiếu kỳ.

"Không có khả năng dạng này. ."

Cùng Ngụy San San khác biệt, lúc này trong phòng an toàn, Vu Hoành cũng tương tự đang quan sát tình huống bên ngoài.

Chỗ hắn ở tương đối cao, có thể nhìn thấy càng xa khu vực vị trí.

Lúc này tường viện bên ngoài, trong hắc ám, từng đầu hình thể cùng tê giác không sai biệt lắm bóng đen khổng lồ, chính chậm rãi đi ngang qua phụ cận.

Những này là Đại Bì, cũng là cỡ lớn Huyết Tỳ Trùng, nhưng vẻn vẹn dạng này, còn không thể để Vu Hoành cảnh giác, mấu chốt là, càng xa xôi, một đầu có thể so với voi lớn Huyết Tỳ Trùng, chính lặng yên im ắng từ trong rừng cây xuyên thẳng qua.

Quỷ dị chính là, đầu này khổng lồ bọ ve thân thể phảng phất sương mù, bày biện ra nửa hư ảo trạng thái. Thân thể của nó có đôi khi đụng phải cây cối, cũng không rõ ngoặt, mà là trực tiếp xuyên thấu cây cối, cả hai lẫn nhau không chạm vào nhau.

Đầu này voi lớn bọ ve lúc này đường ngay qua sân nhỏ, nhưng cùng mặt khác lớn bọ ve khác biệt chính là, nó giảm tốc độ, dừng lại, đồng thời có chút hướng bên này tới gần chút.

Tê…

Nhỏ xíu tiếng kêu từ to con này trên thân truyền ra, nó từ từ tới gần tường viện, thân thể phảng phất sương mù hư ảo, xuyên qua bức tường, khi tiến vào sân nhỏ trong nháy mắt, phảng phất như giật điện, lại cấp tốc rụt trở về.

Như vậy lập lại ba lần.

Voi lớn bọ ve mới chậm rãi từ bỏ, không nhanh không chậm rời đi sân nhỏ, hướng phía địa phương khác đi qua.

Vu Hoành hơi biến sắc mặt, nhận ra nó đi trước phương hướng… Bạch Khâu thôn!

‘Còn tốt đại trận hoàn thành, nếu không. . Ta đại môn này thật đúng là không nhất định có thể đỡ nổi…’

Đại trận hơn ngàn hồng trị âm, rất rõ ràng để đầu này voi lớn bọ ve chán ghét khó chịu, cuối cùng mới đưa đến nó rời đi.

Nếu như là trước đó mới lên trăm hồng trị âm hoàn cảnh, rất có thể không có cách nào khu trục loại cấp bậc này gia hỏa.

Vu Hoành lúc này không gì sánh được may mắn quyết định của mình. Nếu như không có đại trận, hắn rất có thể lại được đại lượng tiêu hao dự trữ phù trận, tiến đến lúc khu trục trùng triều.

Đưa mắt nhìn voi lớn bọ ve rời đi, hắn lấy ra từng cường hóa máy kiểm tra hồng trị, mở ra.

Đích một tiếng về sau, trên LCD hiện ra trị số: — 0. 124.

‘Còn tốt, ta chỗ này không tại đại trận phạm vi bên trong, ở ngoại vi biên giới kiểm tra đo lường cũng có thể đo đến giá trị âm, cái này cho thấy đại trận dự trữ không có tiêu hao hết, đằng sau sẽ theo thời gian từ từ khôi phục.’

Vu Hoành nhẹ nhàng thở ra, đứng tại cửa ra vào lại quan sát một hồi, phát hiện không còn con thứ hai voi lớn bọ ve, lúc này mới yên tâm lại, trở về túi ngủ nghỉ ngơi.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Sáng sớm hôm sau.

Vu Hoành đúng hạn đứng lên, bắt đầu mỗi ngày cố định rèn luyện.

Theo lực lượng trên phạm vi lớn tăng cường, hắn hiện tại đã không có cách nào trong sơn động luyện công, bởi vì hơi không chú ý liền sẽ tạo thành không cần thiết tổn thất.

Cho nên hắn đổi thành đến mới mở tầng hầm rèn luyện.

Màu xanh nhạt huỳnh quang chiếu sáng trong tầng hầm ngầm.

Hắn mặc vào nặng nhất cường hóa Bạch Hùng đồ bộ, sau đó mang lên cự mộc thuẫn, Lang Nha bổng, bắt đầu tầng thứ hai rèn luyện.

Tầng thứ hai cũng chỉ có một chiêu, nghiêng người bắt đạp.

Một chiêu này cần cận thân lúc sử dụng, bắt lấy đối phương cánh tay, nghiêng người đạp chân. Bởi vì không có đối luyện người, cho nên Vu Hoành chỉ có thể không luyện.

Tại to lớn phụ trọng dưới, hắn suy nghĩ một chút, trước buông xuống Lang Nha bổng, tay hướng phía trước bỗng nhiên cầm nắm, phảng phất bắt lấy cái gì, sau đó về lạp. Lại nhấc chân một đạp.

Toàn bộ quy trình là ba bước, bắt, rồi, đạp.

Kết hợp với đặc thù quan tưởng đồ, từ từ, theo thời gian chuyển dời, hắn tập luyện bắt đầu càng phát ra thuần thục, lại chậm rãi gia tốc.

Mà theo rèn luyện không ngừng lặp lại, từng tia thần bí khí lưu, cũng bắt đầu trống rỗng chui vào trong cơ thể hắn, hóa thành vô số đất cát giống như hạt tròn, hướng phía nó phần bụng đan điền hội tụ mà đi.

Trong quá trình này, Vu Hoành cảm giác được rõ ràng, thân thể của mình đang phát nhiệt, tại một chút xíu càng ngày càng cường tráng.

Hắn không biết đây có phải hay không là ảo giác, nhưng loại này có thể cảm giác được rõ ràng chính mình mạnh lên cảm giác, để hắn có chút mê.

Ước chừng hơn một giờ về sau, Vu Hoành toàn thân mỏi mệt, triệt để tiêu hao hết tất cả khí lực, vô lực động đậy, mới ngừng

lại được.

Hắn đặt mông ngồi dưới đất, từ từ thở khôi phục thể lực.

Thừa dịp nghỉ ngơi, hắn lại bắt đầu lại từ đầu suy tư, như thế nào mới có thể làm ra một bộ có thể ứng đối Quỷ Ảnh Ác Ảnh công pháp.

Chương 088: Thế cục (4)

Chương 088: Thế cục (4)

‘Trọng Thối Công cơ sở đến từ lão Lý truyền thụ cho cơ sở thối công, chủ yếu công năng là cường hóa thân thể, có cái này hoàn chỉnh cơ sở, mới có thể thu được hắc ấn thừa nhận cũng cường hóa.’

‘Mà nếu như ta muốn lấy đến nhằm vào Quỷ Ảnh cùng Ác Ảnh công pháp, đầu tiên nhất định phải có đồng dạng hoàn chỉnh cơ sở. Cũng chính là có thể rèn luyện chính mình, đối kháng Quỷ Ảnh cơ bản pháp môn… .’

‘Pháp môn này… . Coi như lại đơn sơ, chỉ cần hoàn chỉnh, liền có thể cường hóa… . Hiện tại vấn đề là, từ chỗ nào tìm pháp môn này… .’

Vu Hoành ngồi dưới đất thất chăm chú suy nghĩ.

‘Đối kháng Quỷ Ảnh đồ vật, chủ yếu là Huy Thạch Đại Huy Thạch, cùng phía trên phù trận. Nếu như ta đem phù trận vẽ ở trên người mình, có tính không luyện công?’ Vu Hoành suy tư.

Hắn nghĩ tới liền làm, khôi phục một chút thể năng về sau, cởi xuống đồ bộ, đứng dậy đến phía trên một tầng sơn động, sau đó múc nước lau chùi thân thể làn da, tiếp tục ra vừa mới mài đi ra Đại Huy Thạch bột phấn, đổi nước, hướng tay trái mình trên cánh tay thuần thục vẽ lên một cái cỡ nhỏ phù văn.

Bây giờ vẽ loại phù văn này hắn là cực kỳ thuần thục. Dù sao toàn bộ trong phòng an toàn cũng không biết vẽ lên bao nhiêu.

Sau khi hoàn thành, hắn đưa tay đặt tại phù trận bên trên. Mặc niệm cường hóa.

‘Độ hoàn thành không đủ.‘Hắc ấn ngay cả hắc tuyến đều bất động, trực tiếp cho ra phản hồi.

Vu Hoành nhíu mày, lau phù văn, trong sơn động đi lòng vòng, lại bỗng nhiên nghĩ đến một cái ý tưởng.

‘Nếu như ta có thể điều khiển nội khí, trong thân thể vẽ ra một cái phù văn đâu? Không biết có được hay không?’

Nhưng tạm thời thí nghiệm này còn không làm được, bởi vì sau khi đột phá trong cơ thể hắn tất cả nội khí đều biến mất, hiện tại thể nội một cây nội khí cũng không, phảng phất tích lũy toàn bộ dùng hết.

‘Xem ra hay là phải tiếp tục cường hóa phòng an toàn, cam đoan tuyệt đối an toàn, có thể tự cấp tự túc đồng thời, từ từ nghiên cứu công pháp vấn đề.’

Xác định mục tiêu về sau, hắn nấu ít đồ nhét đầy cái bao tử, sau đó lại độ mặc lên hôi chua không gì sánh được cường hóa Bạch Hùng đồ bộ, kéo ra cửa lớn.

Răng rắc.

Ngoài cửa ánh nắng thanh lãnh, gió lạnh gào thét.

Vu Hoành sững sờ, vẫn đứng ở trước cửa không có đi lên phía trước.

Nguyên nhân rất đơn giản, lúc này trong viện, mẫu thân của Ngụy San San Khâu Yến Khê, chính ngồi xổm ở nhà gỗ nhỏ một bên, cởi quần dùng sức.

Mặc dù là đứng quay lưng về phía sơn động, còn có Huy Thạch Thảo bụi che chắn, cái gì cũng thấy không rõ, chỉ có trắng bóng một mảnh.

Nhưng lúc này Vu Hoành thấy được nàng.

Khâu Yến Khê cũng nghe đến động tĩnh, thấy được bên này.

Bốn mắt nhìn nhau.

Hai người một chút dừng lại.

Khâu Yến Khê trên mặt lập tức bắt đầu sung huyết, mắt trần có thể thấy biến đỏ, đỏ lên.

Nàng cấp tốc bắt chút lá cây hướng trên mông bay sượt, nhấc lên quần liền hướng phòng nhỏ chạy.

Nàng thậm chí cũng không dám lên tiếng, sợ đánh thức ngủ nữ nhi.

Rất nhanh, phù một tiếng nhẹ vang lên, cửa gỗ khép lại. Hết thảy an tĩnh lại.

Vu Hoành im lặng nắm lên Lang Nha bổng, nâng lên cự mộc thuẫn, chuẩn bị đi bưu cục bên kia tìm kiếm tình huống.

Hắn một mực có cái nghi hoặc, cái này ban sơ Huy Thạch bên trên phù trận, đến cùng là từ đâu tới.

Có lẽ kiến thức rộng rãi lão Lý có thể cho hắn giải đáp sự nghi ngờ này.

Cầm v·ũ k·hí mới xuống đến trong viện, chợt nhớ tới hôm qua mới lấy được mạng cục bộ thông tin thiết bị.

Thế là hắn lại trở lại, trở lại sơn động, đóng cửa lật ra bộ thiết bị này.

Mở ra hộp đen, bên trong là rất đơn giản một cái tay cầm thức bộ đàm, nhan sắc là màu đen, trung tâm có rất nhiều mắt tổ ong, phía dưới là ba cái màu xanh sẫm cái nút: Kết nối, cúp máy, hoán đổi kênh 123.

123 đại biểu có thể đồng thời kết nối ba người. Vu Hoành xuất ra sách hướng dẫn xem xét.

Tràn ngập điện về sau, đè xuống kết nối liền có thể sử dụng, thiết bị đem tự hành tìm kiếm phạm vi bên trong đồng dạng đè xuống kết nối đồng loại thiết bị.

‘Còn phải cùng một chỗ đều mở ra mới có thể sử dụng.’ Vu Hoành khẽ lắc đầu ấn xuống phím kết nối.

Tê.

Một trận cùng loại radio tạp âm từ bên trong truyền ra, không có trả lời.

‘Bên kia hẳn là không mở.’ Vu Hoành trong lòng suy đoán.

Suy nghĩ một chút, hắn vươn tay đặt tại cái đồ chơi này bên trên.

‘Cường hóa mạng cục bộ máy truyền tin, phương hướng…’

Trong đầu của hắn tưởng tượng ra một cái có thể liên thông năm cái trở lên mục tiêu thiết bị, đem tất cả mọi người kéo đến một cái kênh đối thoại trung tâm thiết bị, sau đó còn tăng thêm tốn năng lượng giảm bớt, tìm kiếm phạm vi tận khả năng gia tăng, tín hiệu kháng q·uấy n·hiễu năng lực tăng cường các loại cường hóa công năng.

Dù sao hiện tại hắc ấn hắn dự định chỉ cường hóa Đại Huy Thạch cùng phù trận, phân ra thời gian cường hóa thông tin thiết bị, cũng có thể đưa đến liên thông có hay không hiệu quả.

Đây là vì về sau vạn nhất không có cách nào tự do lui tới bưu cục, làm chuẩn bị xấu nhất.

Xùy.

Rất nhanh hắc tuyến lóe lên.

‘Phải chăng cường hóa cục vực máy truyền tin?’ hắc ấn phản hồi xuất hiện.

Vu Hoành nhìn xem máy truyền tin mặt ngoài hiện ra đếm ngược: 11 giờ 19 phút.

‘Là!’

Vẫn rất thời gian dài.

Hắn cấp tốc khẳng định đáp lại.

Lập tức toàn bộ máy truyền tin mơ hồ lấp lóe xuống, bắt đầu đếm ngược tính toán.

Vu Hoành xác định bắt đầu cường hóa, liền đem nó buông xuống, cầm lên trước đó cường hóa đi ra cái thứ hai máy kiểm tra hồng trị, lại lần nữa mở cửa, đi ra ngoài sân nhỏ.

Sân nhỏ phía bên phải nơi hẻo lánh nhà gỗ nhỏ hoàn toàn yên tĩnh, hai mẹ con kia tựa hồ là không có ý định cùng hắn chạm mặt, tránh cho xấu hổ.

Hắn cũng lười để ý tới hai người này, dù sao chỉ cần thành thành thật thật cho ăn cho uống, giữ mệnh đến tiếp ứng đội đến là được.

"Ta đi ra ngoài một chuyến, đi bưu cục, các ngươi ngay tại phòng ở đừng đi ra, vô luận phát sinh cái gì đều đừng đi ra. Nhớ kỹ." Vu Hoành dặn dò câu.

Chỉ cần không ra sân nhỏ, hai người này an toàn liền có thể đạt được bảo hộ.

Đương nhiên, nếu như gặp phải Ngữ Nhân hoặc là Khô Nữ tập kích, vậy liền coi là chuyện khác. Nhưng lâu như vậy thời gian, Ngữ Nhân cũng không có xuất hiện, rất có thể thật đi xa.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành giơ tay lên bên trong cường hóa máy kiểm tra hồng trị, lại lần nữa nhìn một chút, phía trên trị số là -8 7.621.

Đây là trong sân trị số.

Hắn cũng mặc kệ trong nhà gỗ mẹ con có hay không về, cầm máy kiểm tra đi ra tường viện lối ra, lại nhìn trị số.

'9. 711.'

Vu Hoành bước chân dừng lại.

'Chuyện gì xảy ra? Làm sao bên ngoài giữa ban ngày lập tức liền có giá trị dương xuất hiện?'

Đầu hắn nón trụ dưới gương mặt trở nên có chút khó coi.

'Chẳng lẽ là Quỷ Ảnh tại phụ cận? Có thể tại ban ngày hành động chính là Quỷ Ảnh Ác Ảnh.'

Ngay sau đó, hắn cầm cường hóa máy kiểm tra hướng bưu cục phương hướng tiến lên.

Đi ra hơn một trăm mét về sau, lại nhìn màn hình: 8. 113.

Hay là giá trị dương!

‘Không đúng… Bên ngoài không đúng! Quỷ Ảnh thấp nhất trị số tại hai mươi trở lên, loại này vị trí hồng trị chỉ có tại Quỷ Ảnh sau khi rời đi lưu lại khí tức lúc, mới có thể nhìn thấy. Nhưng bây giờ bên ngoài thế mà lớn như vậy khoảng cách cùng phạm vi, tất cả đều là hồng trị… .’

Vu Hoành càng nghĩ càng thấy đến không đúng. Đây không phải tăng vọt kỳ, nếu như bên ngoài khắp nơi đều xuất hiện hồng trị bức xạ, vậy liền mang ý nghĩa, ngoại giới hoàn cảnh càng không thích hợp nhân loại hành động, mà càng thích hợp Quỷ Ảnh hoạt động.

Nghĩ tới đây, hắn không tự chủ được tăng tốc bước chân, hướng phía bưu cục tiến đến.

Mấy phút đồng hồ sau.

Hắn đi vào bưu cục ngoài nhà đá, còn không có tới gần, liền xa xa nhìn thấy một đám người chính chen chúc đứng tại bưu cục trong viện đập cửa, tiếng khóc tiếng kêu tiếng cầu khẩn, một trận tiếp một trận, hò hét ầm ĩ căn bản nghe không rõ đang làm gì.

Đám người này phần lớn trên thân đều mang v·ết m·áu, từng cái sắc mặt trắng bệch, thần sắc hoảng sợ, giống như là nhận lấy quá độ kinh hãi.

Bọn hắn phần lớn tuổi không lớn lắm, đều tại 20 tuổi trở xuống, loại đến tuổi này trên thân mang theo non nớt phần lớn người một chút liền có thể nhìn ra.

Nhưng cũng không phải tất cả mọi người tuổi còn nhỏ, dựa vào sân nhỏ biên giới đứng đấy mấy người, liền rõ ràng đều là người trưởng thành.

Mấy người kia thân mang màu xanh đen bó sát người áo chống đâm, bên hông phối thêm s·ú·n·g ống chủy thủ, trong đó có nam có nữ, đứng ở nơi đó phần lớn sắc mặt hờ hững hoặc cực kỳ khó coi.

Vu Hoành quét mắt, Tống Minh Sự cũng ở trong đó, hắn là một cái duy nhất đang không ngừng thuyết phục người trẻ tuổi tỉnh táo đại nhân.

Vu Hoành bên này tới gần, rất nhanh cũng bị đám người này phát hiện.

Từng đạo ánh mắt nhao nhao hội tụ đến trên người hắn, tiếng khóc tiếng kêu cũng chầm chậm nhỏ lại.

Bọn hắn hiển nhiên có chút cảnh giác lên, không biết Vu Hoành thân phận gì, mục đích gì.

Tống Minh Sự cái thứ nhất nhận ra Vu Hoành thân phận, còn có trước đó gặp mặt qua tiểu đội thành viên mấy người.

Bọn hắn ở trong đám người nhỏ giọng truyền lời, rất nhanh liền nói rõ ngày hôm qua tình hình, đem chính mình nắm giữ không nhiều tin tức khuếch tán cho mọi người.

Vu Hoành thì lười nhác quản những người này, mà là tăng tốc bước chân, đi vào bên ngoài viện.

“Lão Lý.” Hắn gọi âm thanh, một tay kéo ra sân nhỏ hàng rào cửa, đi vào.

Hắn tiến lên phương hướng, người cản đường đều nhao nhao có chút sợ hãi nhường ra con đường không dám ngăn cản.

Rất nhanh, Vu Hoành đi vào trước nhà đá, người ở bên trong lập tức mở cửa đem hắn đón vào.

Bành.

Cửa lại một chút đóng lại, khóa lại.

“Chuyện gì xảy ra?” Vào cửa về sau, Vu Hoành nhìn về phía một mặt sứt đầu mẻ trán Lý Nhuận Sơn.

“Xảy ra chuyện… !” Lý Nhuận Sơn sắc mặt khó coi, nhìn chung quanh một chút chung quanh, xích lại gần tới nhỏ giọng nói.

“Buổi tối hôm qua Huyết Triều xuất hiện nguy hiểm đẳng cấp ba Tượng Trùng! Ta bên này nếu không phải toàn bộ trốn đến dưới mặt đất, đoán chừng một dạng ngăn không được!”

“Tượng Trùng… Ta thấy được, chính là kích cỡ so Đại Bì còn muốn lớn hơn nhiều bọ ve, đúng không?” Vu Hoành nhíu mày.

“Là. Bên ngoài những người kia chính là ở tại Bạch Khâu thôn chạy nạn đội ngũ, tối hôm qua bị Tượng Trùng xông đi vào ăn xong mấy người. Nếu không có người cái khó ló cái khôn, trực tiếp nhóm lửa một tòa phòng ở, dùng ánh lửa bức lui, đám người này sợ là một cái cũng không sống nổi!” Lý Nhuận Sơn trầm giọng nói.

“Vậy bọn hắn xuống tới, tìm ngươi là vì tìm kiếm che chở?” Vu Hoành hỏi.

“Ừm, đều muốn tiến ta dưới đất chỗ tránh nạn, nhưng là ta bên này không di chuyển được nhiều người như vậy.” Lý Nhuận Sơn bất đắc dĩ nói.

“Đám người này thân phận khác biệt, ngăn ở chỗ này ta cũng không thể ra tay độc ác, Vu ca ngươi nhưng phải giúp huynh đệ một thanh.”

“Giúp ngươi có thể, ngươi về trước ta cái vấn đề.” Vu Hoành cấp tốc nói.

“Cái gì, chỉ cần ta biết tuyệt không giấu diếm ngươi.” Lý Nhuận Sơn nghiêm mặt nói.

“Huy Thạch bên trên phù văn, ban sơ là từ đâu truyền tới?” Vu Hoành thấp giọng nói.

“Ta nhớ được cho ngươi nói qua, là di tích. Làm sao, ngươi đối với cái này có ý tưởng?” Lý Nhuận Sơn sững sờ.

“Ta nhớ được chúng ta phụ cận liền có cái di tích, đúng không?” Vu Hoành tiếp tục nói.

“Đúng, di tích đồng dạng phụ cận đều sẽ có xen lẫn mỏ Huy Thạch, đây cũng là ta tới đây nguyên nhân. Đám người này tới đây, kỳ thật cũng là bởi vì điểm ấy, đại lượng Huy Thạch mặc dù có bức xạ, nhưng một dạng có thể tránh thoát Quỷ Ảnh Ác

Ảnh. Hai hại lấy nó nhẹ. Nhiễm bệnh dù sao cũng so lập tức c·hết tốt.” Lý Nhuận Sơn gật đầu.

“Ngươi đi qua di tích sao?” Vu Hoành nói.

“Đi vào qua, bên trong sớm đã bị vơ vét sạch sẽ, cái gì cũng không có.” Lý Nhuận Sơn gật đầu.

“Có địa đồ a?”

“Có, ta một hồi cho ngươi. Còn có chuyện gì?” Lý Nhuận Sơn tranh thủ thời gian hỏi.

“Còn có một cái, ta tại tới trên đường, kiểm tra đến hồng trị không đúng.” Vu Hoành nói.

“Cái gì không đúng?” Lý Nhuận Sơn nghi ngờ nói.

Dã ngoại hồng trị cơ bản đều là không, có cái gì không đúng?

“Bên ngoài ta tới trên đường, hồng trị một mực duy trì tại 8 đến 9 phạm vi. Ta hoài nghi… Bên ngoài có đại biến!” Vu Hoành trầm giọng nói.

Chương 089: Khảo thí (1)

Chương 089: Khảo thí (1)

“Ngươi xác định không nhìn lầm! ?” Lý Nhuận Sơn quả nhiên biến sắc, ngay cả vừa mới muốn Vu Hoành hỗ trợ sự tình cũng phiết qua một bên, con mắt trợn to, gắt gao nhìn chằm chằm hắn hỏi lại lần nữa.

“Chính ngươi cũng có máy kiểm tra, xuất ra đi đo lường một chút liền biết.” Vu Hoành gật đầu.

“Xoa!” Lý Nhuận Sơn không nói hai lời, chính mình lật ra một máy máy kiểm tra, mở cửa lao ra, cũng không để ý tới người trong viện, tại bọn hắn còn không có kịp phản ứng lúc, liền ra sân nhỏ, chạy đến bên ngoài cánh rừng ấn xuống cái nút.

Rất nhanh, hắn sắc mặt biến đến cực kỳ khó coi, cấp tốc trở lại sân nhỏ. Cũng mặc kệ những người còn lại, lại trở lại trong nhà đá, đóng cửa.

“Lớn muốn tới, cái này mẹ nó là Đại Huyết Triều toàn diện bộc phát điềm báo! Vu Hoành ngươi bây giờ liền trở về, người bên ngoài ngươi giúp đỡ chút, có thể mang mấy cái tận lực mang mấy cái, bằng không bọn hắn toàn bộ sống không quá đêm nay!”

“Nếu đáp ứng ngươi cũng không phải là nuốt lời.” Vu Hoành gật đầu, hắn đối với làm sao dàn xếp những người này cũng có chút ý nghĩ.

“Thực sự không được, có thể ném vào khu mỏ quặng.” Hắn đề nghị.

“… . Vô dụng, khu mỏ quặng xác thực an toàn, nhưng bức xạ thành đồ đần một dạng không có chút ý nghĩa nào.” Lý Nhuận Sơn thở dài.

“Nhưng ta bên kia, nhiều nhất chỉ có thể lại an trí bốn năm người.” Vu Hoành suy nghĩ một chút, trong viện lại dựng hai cái nhà gỗ, mỗi cái vào ở đi ba người, hắn là cũng vấn đề không lớn, Huy Thạch Thảo di chuyển đi ra bên ngoài một chút là được.

Chỉ là hắn không cần thiết đảm nhiệm nhiều việc, bảo vệ người nhiều đối với hắn cũng không có chỗ tốt.

‘Vân vân… Chỗ tốt…’

Vu Hoành nheo lại mắt.

“Nói một chút thù lao? Ta đáp ứng Ngụy San San mẹ con thế nhưng là thu thù lao, những người còn lại nếu là muốn tới đây, vô duyên vô cớ không thể được.”

“Ngươi còn thiếu cái gì? Bọn hắn có thể đưa ra cái gì? Một hồi chính ngươi đi đàm luận?” Lão Lý giận dữ nói.

“Những người này phía sau tài nguyên rất nhiều, nhưng… Hiện tại vấn đề là… . Hoàn cảnh chuyển biến xấu, ta lo lắng tiếp ứng…’

Vu Hoành sắc mặt cũng có chút biến hóa.

“Nếu như đội tiếp ứng tới không được, ngươi tính thế nào?”

“… . Đến lúc đó cũng chỉ có thể…” Lý Nhuận Sơn cắn răng, không có nói tiếp xong. Tài nguyên có hạn tình huống dưới, hắn không có khả năng hi sinh chính mình cùng nữ nhi tính mệnh bảo hộ bọn này lạ lẫm người qua đường.

“Thúc thúc… . Chúng ta sẽ c·hết sao?” Một bên một mực an tĩnh đứng đấy Asena bỗng nhiên mở miệng hỏi. Mắt to lẳng lặng nhìn xem Vu Hoành.

“… . Sẽ không.” Vu Hoành nhìn xem hắn bạch bạch nộn nộn mặt béo nhỏ, đưa tay nhéo nhéo khuôn mặt, gạt ra một cái mỉm cười.

“Ba ba của ngươi thế nhưng là rất lợi hại… . Hắn sẽ bảo hộ ngươi.”

“Nana.” Lý Nhuận Sơn nhẹ nhàng đem người ôm, giao cho một bên tới gần một nữ tử xinh đẹp.

“Ngươi đi trước cùng Lâm a di cùng một chỗ nghỉ ngơi, ba ba có chút việc, một hồi tới thăm ngươi.”

“Ừm.” Asena nhu thuận gật đầu, núp ở nữ tử trong ngực không còn lên tiếng.

“Tốt, ta trở về, ngươi bên này đem di tích địa đồ cho ta.” Vu Hoành tới đây mục đích chủ yếu, vẫn cố gắng lấy tới phù văn nơi phát ra lai lịch, cũng từ đó thu hoạch càng nhiều khắc chế Quỷ Ảnh tình báo.

“Kỳ thật không cần địa đồ, chỗ kia kết cấu rất đơn giản, chính là đi thẳng, xâm nhập bên trong, chỉnh thể giống như là một đầu L hình, ngươi đi liền biết. Bất quá phải cẩn thận, di tích bởi vì láng giềng quặng mỏ lộ thiên, bức xạ rất lớn. Bên trong còn có thể phát sinh biến hóa, dù sao ta đều thật lâu không có đi qua.” Lý Nhuận Sơn nhắc nhở.

“Được.”

“Cái kia dẫn người sự tình…”

“Ngươi ôm công việc, chính mình đi làm.” Vu Hoành lười nhác dính vào.

Lý Nhuận Sơn bất đắc dĩ, chỉ có thể mở cửa đi ra ngoài, lớn tiếng bắt đầu hỏi thăm đám người kia tình huống.

Sau đó hỏi thăm phải chăng có người nguyện ý đi theo Vu Hoành đi một chỗ khác phòng an toàn.

Nhưng hỏi nhiều lần đều không có người nguyện ý, đám người thay đổi trước đó ồn ào, mặc dù hoảng sợ bối rối, nhưng không ai nguyện ý rời đi bưu cục người dưới mặt đất phòng biện pháp, mà đi một cái hoàn toàn không biết hệ số an toàn cao bao nhiêu phòng an toàn.

Két két.

Vu Hoành đẩy cửa đi ra ngoài, cùng lão Lý nhỏ giọng ước định cố định mở máy truyền tin thời gian, lại nhìn bọn này

trong viện nam nam nữ nữ.

Căn bản không ai để ý đến hắn.

Hiển nhiên tất cả mọi người càng tin tưởng bưu cục người phát thư tên tuổi.

Hai cái dẫn đầu bộ dáng sĩ quan còn ý đồ đến gần cùng lão Lý thương lượng cầm tới một chút giữ ấm vật dụng, cũng an bài chính mình trong đội ngũ nhân vật trọng yếu trước vào ở dưới mặt đất công trình.

Lý Nhuận Sơn đi tới cùng hai người cãi cọ, đồng thời còn cầm giấy bút bắt đầu ghi chép cái gì.

Vu Hoành xác định không ai nguyện ý đi theo chính mình, thế là hướng phía lão Lý nhún nhún vai, ý là không phải mình không giúp đỡ, mà là người ta căn bản không muốn chính mình hỗ trợ.

Lúc này, hắn quay người hướng phía chỗ mình ở trở về.

Mấy lần trở lại sơn động, làm sơ sửa sang lại, Vu Hoành mang lên v·ũ k·hí trang bị, thanh protein cùng túi nước, cấp tốc hướng phía khu mỏ quặng phương hướng tiến đến.

Sắc trời còn sớm, nhưng hắn không rõ ràng di tích nội bộ lớn bao nhiêu, cho nên nhất định phải sớm chừa lại thời gian, chuẩn bị sẵn sàng.

Một đường dọc theo rừng cây đường nhỏ tiến lên, xuyên qua đốt cháy khét cánh rừng, vượt qua từng cái sườn núi nhỏ, hơn nửa canh giờ.

Một mặt hơn mười tầng lầu cao như vậy vách đá xám trắng trước, Vu Hoành một thân cường hóa Hôi Tích đồ bộ, dẫn theo Lang Nha bổng cùng cự mộc thuẫn, lẳng lặng đứng tại trong vách đá ở giữa vị trí.

Trong vách đá bộ, có một đạo hai người cao bao nhiêu nhỏ hẹp vết nứt.

Vết nứt đen kịt thâm thúy, tựa như một đạo trong hình vẽ thiểm điện, mặt đất còn có nhỏ xíu dòng nước từ đó chậm rãi

chảy ra.

Vu Hoành liền đứng tại đạo vết nứt này trước.

Hắn cúi đầu xuống, dò xét dòng suối này hướng chảy, phát hiện dòng suối chảy ra vết nứt không bao xa, liền chảy đến từng đầu trong khe đá, biến mất không thấy gì nữa.

Dòng nước chung quanh khắp nơi là xanh um tươi tốt màu xanh lá thảo đằng, rõ ràng lúc này là nhiệt độ không khí bắt đầu trở nên lạnh, nơi này thế mà còn mọc ra xanh non cỏ dại.

Vu Hoành ngồi xổm người xuống, nhẹ tay nhẹ bóp một chút ngọn cỏ, phóng tới trước mắt nhìn, xác định là cỏ non.

Sau đó, hắn lại để tay tiến trong khe nước, cảm thụ nhiệt độ.

Ấm áp, so bên ngoài ấm áp nhiều.

Dừng một chút, Vu Hoành lấy ra một cây lãnh quang quản, ta trong tay, nâng cao chiếu minh, sau đó bước nhanh đi vào.

Hoàn cảnh biến hóa để hắn càng phát đối với di tích này sinh ra hứng thú, bây giờ công pháp tìm kiếm không có kết quả, hắn dự định tới này cái ban sơ phát hiện phù văn di tích nhìn xem, nhìn có thể hay không tìm tới cái gì khác manh mối.

Hắn có loại dự cảm, theo hoàn cảnh chuyển biến xấu, hắn nếu là lại không đến thăm dò dưới, khả năng đến tiếp sau muốn ra ngoài, sẽ trễ. Rất có thể sẽ nguy hiểm hơn.

Cấp tốc tìm kiếm một lần liền về.‘Tiến vết nứt trước, Vu Hoành cho mình thiết lập như thế một mục tiêu.

Ào ào.

Thuận vết nứt đi vào, bên trong càng chạy càng rộng rãi hơn, nhiệt độ cũng càng ngày càng lạnh.

Vu Hoành một thân màu đen chống đ·ạ·n đồ bộ, ngược lại là hoàn mỹ cùng hoàn cảnh hòa làm một thể, chỉ là mở miệng thỉnh thoảng thổi ra nhàn nhạt bạch khí có chút không hài hòa.

Trong khe hở, mặt đất lưu lại rất nhiều dấu chân, còn có không ít hố nhỏ. Hiển nhiên từng có rất nhiều người ra vào lui tới, trên mặt đất còn có vận chuyển vật nặng kéo dài vết tích.

Hắn coi chừng chiếu sáng chung quanh, hai bên mặt đá bên trên, có một chút cùng loại trang trí đài hang lõm.

Những này hang lõm trống rỗng, bên trong đại bộ phận đều có bày ra đồ vật vết tích.

'Xem ra đều bị lấy sạch.' Vu Hoành xuất ra cường hóa máy kiểm tra ấn xuống chốt mở.

Đích.

Trên màn hình tinh thể lỏng hiện ra chung quanh hồng trị: 37. 122.

"Đều lên ba mươi… ." . Vu Hoành trong lòng trầm xuống, nắm lấy Lang Nha bổng tay càng phát ra nắm chặt.

Một đường đi đến. Chung quanh càng ngày càng rộng, thẳng đến ước chừng chừng năm mét, mới ổn định lại.

Lúc này trong động độ cao cũng tại năm mét, chỉnh thể tựa như nửa vòng tròn trụ, một mực hướng phía trong núi kéo dài.

Theo không ngừng xâm nhập, từ từ, hai bên trên vách đá, bắt đầu xuất hiện một chút hoàn toàn không quen biết ký hiệu văn tự.

Những ký hiệu này văn tự dùng nét chữ màu đen lưu lại, tại lục quang chiếu rọi xuống tựa như từng mảnh từng mảnh quái vật lưu lại vết cào.

Trừ ra những này, mặt đất dòng suối hai bên, cũng bắt đầu xuất hiện nhỏ vụn hòn đá.

Những hòn đá này mặt ngoài phần lớn đều khắc hoạ lấy không trọn vẹn đường vân.

Bọn chúng tựa như nước sông hai bên bãi sông đá cuội, đều đều phân bố, toàn thân xám trắng.

Két.

Vu Hoành xoay người, đem đèn nguyên tử cây gậy kẹp ở nách dưới, đưa ra tay nhặt lên một khối lớn chừng quả trứng gà tảng đá.

Tảng đá mặt ngoài đường vân màu đen, để hắn tương đương nhìn quen mắt.

‘Cái này không phải liền là Huy Thạch phù văn a? Ban sơ nguyên thủy phiên bản phù trận!’

Hắn đột nhiên một chút nhận ra đường vân nguyên hình.

Buông xuống hòn đá, hắn lại đổi một viên, phát hiện hay là một dạng phù văn, chỉ là tảng đá vỡ vụn, lưu lại phù văn chỉ có một phần nhỏ.

Vu Hoành lúc này từng khối nhặt lên xem xét, phát hiện tất cả đều là một dạng phù văn.

Hắn đứng người lên, thở hắt ra, trong không khí lập tức thêm ra một đạo khói trắng.

Tiếp lấy chiếu sáng nhìn một chút hai bên bích hoạ, phía trên vẽ lấy một thiên hoàn toàn không biết chữ phù màu đen văn chương.

Hai bên đều là giống nhau tự phù văn chương.

Hắn nhìn một hồi, hoàn toàn không có manh mối, liền tiếp theo đi vào trong.

Không bao lâu.

Động quật đến cuối cùng.

Một mặt cao lớn vách đá màu đen, triệt để phá hỏng Vu Hoành tiến lên lộ tuyến.

Vách đá hai bên trên vách động, có lít nha lít nhít rất nhiều lỗ, lỗ bên trong im ắng chảy ra rất nhỏ ngấn nước.

Tất cả ngấn nước hội tụ rơi xuống đất, liền hóa thành một dòng suối nhỏ chảy, uốn lượn chảy ra động quật.

Đứng tại nơi cuối cùng vách đá màu đen trước, Vu Hoành giơ cao đèn nguyên tử, dùng lục quang chiếu sáng khối này cao tới năm mét rộng thùng thình nham thạch.

Trên vách đá, rõ ràng dùng màu xám bút tích vẽ lên một cánh cực đại cửa vòm tròn.

Cái này tranh quạt đi ra trên cửa, lít nha lít nhít khắc rõ rất nhiều không quen biết ký hiệu văn tự.

Vu Hoành tại những ký hiệu này văn tự bên trong, rất nhanh liền tìm được Huy Thạch phù văn bên trong dùng đến mấy cái ký hiệu.

Hắn lập tức mừng rỡ, buông xuống cây gậy, từ trong túi lấy ra giấy bút, cẩn thận đem cửa bên trên tất cả xuất hiện qua ký hiệu chép lại.

Tăng thêm bên ngoài đi tới lúc, hai bên bích hoạ ký hiệu, trừ bỏ đại lượng lặp lại, hắn hết thảy sao chép bảy cái.

Nhưng lặp lại sao chép về sau, Vu Hoành ẩn ẩn phát hiện, cái này bảy cái ký hiệu không chỉ hợp thành Huy Thạch phù văn, còn ở lại chỗ này cuối bích hoạ trên cửa chính, tổ ra một cái khác phức tạp hơn ký hiệu lớn.

Cái này ký hiệu lớn tấp nập xuất hiện tại bích hoạ cửa lớn phía trên khu vực, bút họa sắc bén có chút khí thế, cũng không biết là lên cái tác dụng gì.

Vu Hoành sao chép hoàn tất về sau, luôn cảm giác cái này ký hiệu lớn có điểm là lạ.

Nhìn một cái, tựa như một đoàn biết di động vòng xoáy. Nhưng nhìn kỹ, nhưng lại phát hiện vừa rồi nhìn thấy chỉ là thị giác ảo giác.

‘Vì cái gì bên ngoài người thăm dò, không có nghiên cứu cái ký hiệu này? Ngược lại chỉ nghiên cứu ra Huy Thạch phù văn?’

Hắn không rõ.

Tại sao chép sau khi hoàn thành, hắn lại đang chung quanh nơi hẻo lánh vơ vét một hồi lâu, xác định không còn bất luận cái gì phát hiện, tất cả vốn có bài trí đều sớm đã bị người kéo đi, mới bất đắc dĩ rời khỏi di tích động quật.

Đi vào lúc chậm, đi ra nhanh rất rất nhiều, chỉ dùng vài phút, Vu Hoành liền một lần nữa đứng ở cửa động.

'Huy Thạch bên trên phù văn, liền gọi Tăng Phúc phù văn đi. Cái này phát hiện mới phù văn ký hiệu… . Tạm thời gọi Vòng Xoáy phù văn. Hy vọng có thể có phát hiện mới… .'

Trong lòng có chút thất vọng dưới, hắn quay đầu mắt nhìn di tích động quật.

Ban sơ hắc tai, thật chính là từ loại này địa phương tiêu tán đi ra?'

Hắn hồi tưởng vừa mới nhìn thấy nơi cuối cùng cái kia phiến cửa bích hoạ, trên cửa khắc hoạ tự phù, trừ ra đoạn lớn đoạn lớn không quen biết văn tự bên ngoài, chính là Huy Thạch Tăng Phúc phù văn, cùng mới phát hiện Vòng Xoáy phù văn.

Chỉ là trên những vách đá này phù văn có bị kéo dài biến hình, có bị thu nhỏ, có hiện lên hình vuông, có phảng phất mì vắt bị đè ép.

Trong lòng mang theo nghi hoặc, Vu Hoành cấp tốc trở về chỗ mình ở.

Hắn dự định thông qua hắc ấn đến cấp tốc nghiên cứu ra Vòng Xoáy phù văn tác dụng.

Chương 090: Khảo thí (2)

Chương 090: Khảo thí (2)

Sơn động phòng an toàn chỗ.

Ngụy San San cẩn thận nâng lên quần, nhìn chung quanh một chút, có chút ngượng ngùng dùng chân đẩy chút đất xuống dưới, đem trong hố vật bài tiết che khuất.

Thở dài, nàng trở lại nhà gỗ, nhìn xem chính nằm nghiêng nghỉ ngơi mẫu thân, trong lòng so trước đó bình hòa rất nhiều.

"Mụ mụ… . Vừa mới cái kia thanh protein thật thần kỳ… . Thế mà ăn một cây, liền tuyệt không đói bụng… ."

"… ." Khâu Yến Khê nghiêng mặt qua, ánh mắt có chút kỳ quái nhìn xem Ngụy San San. Nàng là nằm, nằm tại chăn bông thối bên trên, từ dưới đi lên nhìn nữ nhi, loại tư thế này cùng ánh mắt, để Ngụy San San bỗng nhiên có chút lạ lẫm.

"Thế nào?" Ngụy San San nhẹ giọng hỏi.

"San San… . Ngươi lời nói thật cùng ta nói… Ngươi có phải hay không, cùng cái kia họ Vu ngủ?" Khâu Yến Khê ánh mắt lóe lên một tia thống khổ, nhưng vẫn là tận lực duy trì ngữ khí bình tĩnh.

"Ngươi đừng sợ, ngủ liền ngủ, loại thời điểm này, là ta và cha ngươi trước đó đem ngươi bảo hộ quá tốt rồi… Loại sự tình này kỳ thật không có gì lớn. Ngươi đừng quá độ để ở trong lòng."

Nàng hồi tưởng lại trước đó nhìn thấy sự tình, trong học viện chạy nạn lúc, nửa đường gặp được cái dồi dào gia đình, trong nhà nguyên bản đại tiểu thư đãi ngộ nữ nhi dùng thân thể đổi một chút ăn uống cho phụ thân, lại bị một trận đánh chửi nhục nhã, cuối cùng nữ nhi khóc từ chỗ cao nhảy đi xuống, tại chỗ c·hết.

Nàng không hy vọng nữ nhi cũng dạng này.

Chỉ cần người còn sống, hết thảy liền có hi vọng.

“Không có… .” Ngụy San San hơi đỏ mặt, cúi đầu.

“Ta… . Người ta không coi trọng ta… . Ngược lại là nghe chút cha ta chức vụ, liền…”

Nàng vốn cho rằng mẫu thân nghe lời này, sẽ vui mừng rất nhiều. Nhưng không ngờ Khâu Yến Khê nghe, ngược lại sắc mặt nghiêm túc hơn.

“Loại thời điểm này, không có bất kỳ cái gì ước thúc thời điểm, hắn thế mà còn có thể ngăn chặn chính mình bản tính… . Không phóng túng d·ụ·c vọng… . Người này… Cái này Vu tiên sinh… . Xem ra là cái người rất tự hạn chế thậm chí đáng sợ.” Khâu Yến Khê trầm giọng nói.

“Mụ mụ ngươi lo lắng cái gì, dạng này không phải tốt hơn a? Vu tiên sinh càng lợi hại, chúng ta càng an toàn.” Ngụy San San không hiểu.

“Nếu là cha ngươi cho ra thù lao có thể thỏa mãn hắn còn tốt, nếu là không hợp ý… Chúng ta đối với hắn liền không có chút giá trị.” Khâu Yến Khê lắc đầu, “Dạng này, nếu như hắn thật đối với ngươi có ý tưởng, ta ngược lại thật ra trong lòng còn thực tế một chút…”

“Mẹ ngươi đang nói cái gì a! ?” Ngụy San San lập tức không hiểu thấu.

“Không đề cập tới cái này, ta hỏi ngươi, đêm qua, trong viện những cái kia sẽ phát sáng cỏ, ngươi thấy được a? ? Bọn chúng… . Thế mà có thể tạo được Dương Quang vật liệu hiệu quả, để phía ngoài Huyết Triều không dám vào tới. Mà lại, chúng ta ở chỗ này chờ đợi lâu như vậy thời gian, ngươi có nghe được Quỷ Ảnh lừa gạt a? Bọn chúng có phải hay không ngay cả một chút thanh âm cũng không có xuất hiện qua? Đúng không?” Khâu Yến Khê uống thuốc, lúc này tinh thần thể lực khôi phục rất nhiều, mạch suy nghĩ cũng rõ ràng.

“Điều này có ý vị gì, ngươi hiểu?” Nàng nhìn xem nữ nhi, thần sắc dị dạng.

“… Ân… Nếu như ba ba có thể cầm tới một chút những này cỏ hàng mẫu, nói không chừng có thể nghiên cứu ra cái gì.” Ngụy San San gật đầu. Nàng cũng minh bạch trong đó giá trị.

“Cái này Vu tiên sinh không đơn giản, có thể tại dã ngoại dưới hoàn cảnh như thế này sống sót, còn trải qua áo cơm không lo, có thể bảo chứng chính mình an toàn, hắn tuyệt đối có che giấu bí mật át chủ bài. Những cái kia sẽ phát sáng cỏ, để Huyết Triều tránh đi phía sau nguyên nhân, hắn là hắn ỷ vào.” Khâu Yến Khê trầm giọng nói.

“Nhưng… cái này cùng chúng ta có quan hệ gì?” Ngụy San San nghi hoặc hỏi.

“Chúng ta chỉ cần an tâm chờ đội tiếp ứng người đến không phải tốt?”

“Ngốc nữ nhi, ngươi thật cho là chúng ta đến cha ngươi bên kia, liền có thể triệt để an toàn a?” Khâu Yến Khê cười khổ, vuốt vuốt nữ nhi khuôn mặt nhỏ.

“Cha ngươi chỉ là phân công quản lý một cái sở nghiên cứu thành phố phó sở trưởng, hay là ba cái phó sở trưởng bên trong một cái, nó quyền hạn địa vị căn bản so ra kém sở trưởng cấp một thậm chí cao hơn. Nhưng nếu như… . Nếu như chúng ta có thể theo cùng tiên sinh nơi này lấy tới hắn lẩn tránh Huyết Triều bí mật, giao cho cha ngươi, cầm lấy đi mở rộng nghiên cứu, khi đó…”

“Chúng ta có thể tiếp tục cùng Vu tiên sinh giao dịch, nhìn hắn có nguyện ý hay không đổi.” Ngụy San San nghe đến đó, cũng sắc mặt sáng lên.

“Chúng ta có cái gì hắn muốn? Cha ngươi nghe là cái phó sở trưởng, trên thực tế căn bản không có gì tài nguyên quyền hạn… . Trước đó hắn lấy ra tình báo, chính là hắn có thể viễn trình trợ giúp toàn bộ.” Khâu Yến Khê lắc đầu.

“Vậy chúng ta làm sao bây giờ?” Ngụy San San cũng buồn rầu đứng lên. Cái này vừa mới nhìn thấy một hy vọng, lại đột

nhiên không biết làm sao đi thu hoạch, loại cảm giác này để nàng tương đương khó chịu.

“Trước quan sát một chút đi, không vội… . Ta đến nghĩ một chút biện pháp.” Khâu Yến Khê trong mắt lóe lên một tia duệ sắc.

“Trước thử hỏi một chút ý nguyện của hắn, nếu như không được, còn muốn biện pháp khác.”

Răng rắc, răng rắc.

Lúc này bên ngoài truyền đến trận trận giẫm đạp lá khô tiếng bước chân.

Tiếng bước chân nặng nề mà hữu lực, rất rõ ràng lộ ra Vu Hoành tiến lên phong cách.

Kẹt kẹt một chút, tường viện cửa gỗ bị mở ra, Vu Hoành dẫn theo cây gậy đi tới.

Đi ngang qua nhà gỗ lúc mắt nhìn cửa gỗ, từ trong khe hở nhìn thấy bên trong mẹ con vẫn còn, hắn liền yên tâm đi đến cửa sơn động, đang muốn mở cửa.

“Vu tiên sinh, xin chờ một chút, ta có lời muốn cùng ngài câu thông một chút.” Khâu Yến Khê thanh âm từ phía sau truyền tới.

Thanh âm rất thành khẩn, theo cửa gỗ mở ra âm thanh về sau, nữ nhân này dựa vào nữ nhi nâng, đứng ở cửa ra vào hướng bên này nhìn.

Vu Hoành quay đầu lại, lại lần nữa đánh giá đối phương.

Cái này ba mươi mấy nhanh 40 nữ nhân, bảo dưỡng tương đương thoả đáng, lúc này thu dọn một chút, thế mà nhìn cùng hai mươi bảy hai mươi tám không sai biệt lắm. Đứng tại thân nữ nhi một bên, có loại hoa tỷ muội hương vị.

Đặc biệt là nó dáng người, so nữ nhi Ngụy San San nóng bỏng nhiều, trước sau lồi lõm ngay cả quần áo thể thao cũng không che nổi.

“Có việc?” Vu Hoành thu tầm mắt lại, bình tĩnh nói.

“Là như thế này, ta muốn hỏi hỏi, ngài trong sân nhỏ này là thế nào tránh đi bên ngoài Huyết Triều côn trùng? Phương pháp này có thể hay không giao dịch cho chúng ta?” Khâu Yến Khê chân thành nói.

“Bên ngoài bây giờ thế cục càng ngày càng ác liệt, Dương Quang hệ liệt vật liệu sản lượng cực thấp, nếu như có thể có ngoài định mức loại phương pháp thứ hai thay thế, không biết có thể cứu bao nhiêu người. Ngài nhất thời thiện niệm, nói không chừng có thể thay đổi vô số người cả đời.”

“Lấy cái gì cùng ta đổi?” Vu Hoành trực tiếp hỏi, “Ta có thể chia sẻ biện pháp này, nhưng là thù lao là cái gì?”

Huy Thạch Thảo hắn xác thực có thể chia sẻ ra ngoài, lấy ngăn chặn phía ngoài càng phát ra ác liệt thế cục.

Nhưng kỳ thật cá nhân hắn cảm thấy không có gì đại dụng, bởi vì Huy Thạch Thảo rất dễ dàng hư hại. Không có nội khí gia tốc sinh trưởng, mấy lần liền bị d·iệt c·hủng.

Trước đó một cái Ác Ảnh đến, liền triệt để hủy đi chín thành, chỉ lưu lại một chút ngoại vi hạt giống, thật vất vả mới hồi phục lại.

Nói cách khác, thứ này có hạn mức cao nhất, một khi đột phá hạn mức cao nhất, liền không có cách nào khôi phục, trong nháy mắt sẽ bị phá hủy, thiếu hụt rất lớn.

“Thù lao… . Chúng ta có thể dùng vật tư bồi thường… . Chờ đội tiếp ứng người đến, chúng ta liền có thể thanh toán, mặt khác… . Ngài cũng có thể cùng chúng ta cùng đi Hi Vọng thành. Vào thành sau chúng ta có thể an bài cho ngài rất tốt làm việc chức vụ.” Khâu Yến Khê thành khẩn nói.

“Vật tư… .” Vu Hoành từ chối cho ý kiến.

“Rồi nói sau. Hiện tại vấn đề, không phải Dương Quang vật liệu không đủ dùng, mà là hắc tai không cách nào triệt để tiêu diệt, đánh tan lại cấp tốc khôi phục. Dưới loại tình huống này, vô luận bao nhiêu Dương Quang vật liệu vật thay thế, đều dùng chỗ không lớn.”

“Vu tiên sinh ngược lại là có thể cùng trượng phu ta tâm sự, hắn cũng là phương diện này làm nghiên cứu khoa học, khẳng định sẽ có rất nhiều tiếng nói chung, đến lúc đó gia nhập sở nghiên cứu, đãi ngộ so với người bình thường muốn tốt rất nhiều. Dù sao cũng so một người tại dã ngoại hoang vu này chịu khổ đến hay lắm.” Khâu Yến Khê khuyên.

“Chờ đội tiếp ứng tới rồi nói sau. Các ngươi bây giờ, không cho được cam kết gì.” Vu Hoành không khách khí đánh gãy nàng, quay người mở cửa đi vào.

Khâu Yến Khê bất đắc dĩ nhìn xem nặng nề cửa gỗ đóng lại, vỗ vỗ nữ nhi cánh tay.

“Người này tuyệt đối là cái nhân vật lợi hại… . Hắn cái này một thân đồ bộ tựa như là trên thị trường Hôi Tích đồ bộ, nhưng kiểu dáng lại phải nặng nề cấp cao rất nhiều, lại thêm có thể xuất ra đặc hiệu thuốc tiêu viêm, còn có thanh protein… Nếu có thể một đường bảo hộ chúng ta trở về, tính an toàn tuyệt đối sẽ rất tốt.”

“… . Cái kia mẹ, chúng ta tiếp xuống làm sao bây giờ?” Ngụy San San ở một bên u mê hỏi.

“Không vội, còn có thời gian, trước ngẫm lại.” Khâu Yến Khê lắc đầu.

Bành.

Cửa gỗ khóa lại.

Vu Hoành cấp tốc cởi xuống đồ bộ, hô hấp xuống không khí mới mẻ. Sau đó ngồi vào trên ghế gỗ, xuất ra chính mình vừa ghi chép tân phù văn.

Vòng Xoáy phù văn chỉ có lớn chừng quả trứng gà, nhưng hắn sao chép khẳng định không có bản sự này xét như thế nhỏ bé. Đằng sao xuống phù văn khoảng chừng trái bưởi lớn như vậy.

Vu Hoành đem trên bàn gỗ đồ vật dịch chuyển khỏi, đem đằng sao giấy đặt ngang ở mặt bàn, sau đó lại độ dùng bút than đằng sao phần thứ hai.

Chép xong nhìn xuống còn tại cường hóa máy truyền tin, hắn dứt khoát nằm xuống ngủ một giấc, bổ sung tinh thần.

Chờ tỉnh lại lúc, bên ngoài đã bắt đầu mờ đi, máy truyền tin bên kia đã cường hóa kết thúc.

Vu Hoành ngồi dậy, cầm phần thứ hai đằng sao phù văn, lúc này mới đưa tay đè lên, mặc niệm.

'Cường hóa phù trận, phương hướng: Xua tan Quỷ Ảnh.'

Hắn tùy tiện định cái phương hướng, sau đó nhìn hắc ấn chảy ra hắc tuyến, tụ hợp vào phù văn.

'Độ hoàn hảo không đủ."

Quả nhiên.

Vu Hoành trên mặt lộ ra mỉm cười.

Đây chính là hắn mục đích. Lợi dụng hắc ấn đến biến tướng phán đoán phù văn này đến cùng là dùng tới làm gì.

Hắc ấn cường hóa cơ sở điều kiện, là nhất định phải thỏa mãn cơ bản nhất tạo thành bộ phận. Nếu như tùy tiện cầm tảng đá, muốn cường hóa thành Đại Huy Thạch, vậy căn bản không có khả năng. Bởi vì phổ thông tảng đá không có xua tan Quỷ Ảnh công năng.

Hắc ấn hiệu quả, là tăng cường, là tiến hóa, là thăng cấp. Là hợp thành. Nhưng không phải là không có cơ sở từ không sinh có.

Vu Hoành dùng lâu như vậy hắc ấn, trong lòng sớm đã đối với nó có khắc sâu nhận biết.

'Nói cách khác, chỉ cần ta không ngừng nếm thử cường hóa công năng, bị cự tuyệt liền mang ý nghĩa không phải chức năng này, lập tức đổi lại, thẳng đến hắc ấn thừa nhận, có thể cường hóa mới thôi.'

Cái kia cuối cùng có thể được cường hóa công năng, liền nhất định là cái này Vòng Xoáy phù văn chân chính tác dụng!

Nhìn xem trước mặt lạ lẫm phù văn, hắn lại tiếp tục mặc niệm cường hóa.

‘Cường hóa phù văn, phương hướng: Định vị, cảm giác.’

Hắc tuyến chảy ra.

‘Độ hoàn hảo không đủ.’

‘Cường hóa phù văn, phương hướng: Công kích, tổn thương.’

‘Độ hoàn hảo không đủ.’

Lần lượt nếm thử, lần lượt phản hồi, nhưng đều là độ hoàn hảo không đủ.

Vu Hoành cực kỳ có kiên nhẫn không ngừng nếm thử.

Thời gian chậm rãi trôi qua, thời gian dần trôi qua, hắn cơ hồ đem chính mình có thể nghĩ tới tất cả phương hướng, đều thử một lần.

Có, hay là độ hoàn hảo không đủ.

Cái này khiến hắn lông mày dần dần nhíu chặt lên.

‘Chẳng lẽ phù văn này thật liền một chút tác dụng cũng không?’ trong lòng của hắn nghi hoặc.

‘Không quan hệ, còn có cái biện pháp…’

Hắc ấn trừ ra cường hóa, thế nhưng là còn có một cái hợp thành công năng.

Vu Hoành cầm lấy giấy trắng, đem nó đặt ở một khối phổ thông mang phù văn Huy Thạch bên trên, sau đó đưa tay đè lên, mặc niệm.

Trực tiếp đem phù văn này cùng những vật khác hợp thành, đạt được hợp thành sau vật phẩm, tiến hành trước sau khác biệt so sánh, cũng có thể xác định phù văn này đại khái công hiệu.

Chỉ là như vậy quá trình chậm hơn, còn chưa nhất định hoàn chỉnh.

Chương 091: Phù văn (1)

Chương 091: Phù văn (1)

Phương pháp nghiên cứu mới, cần tiêu hao hắc ấn cường hóa thời gian, còn tốt chính là, Vu Hoành đem Vòng Xoáy phù văn cùng Huy Thạch hợp thành về sau, đếm ngược chỉ có vài phút.

Hắn chờ khoảng chờ đợi một hồi, liền đạt được một viên có hoàn toàn mới phù văn Tiểu Huy Thạch.

Cầm lấy khối này Huy Thạch, hắn quan sát mặt ngoài phù văn.

'Phù văn mới dung hợp Tăng Cường phù văn cùng Vòng Xoáy phù văn, cũng không phải là đơn giản sát nhập. Nội bộ ký hiệu vị trí, thứ tự, đều có biến động. Nhưng là Huy Thạch chất liệu không thay đổi, hay là phổ thông Huy Thạch.'

Xuất ra cường hóa máy kiểm tra, phóng tới khối này Huy Thạch bên cạnh nhấn xuống.

Đích.

Máy kiểm tra trên màn hình tinh thể lỏng hiển hiện trị số: — 7. 221.

"Cùng kiểm tra đo lường trước đó không có gì khác biệt…" Vu Hoành khẽ nhíu mày, khối này Huy Thạch lấy ra trước, hắn liền kiểm tra đo lường qua số liệu, cũng chính là số liệu này trên dưới lưu động.

Phổ thông Huy Thạch hồng trị kỳ thật đều rất nhỏ, chủ yếu nhìn thể tích lớn nhỏ quyết định.

Mà đồng dạng phổ thông Huy Thạch tại bị khai thác sau khi ra ngoài, đều sẽ theo thời gian chuyển dời, từ từ vỡ thành từng khối không khác nhau lắm về độ lớn hình dạng.

‘Có lẽ Vòng Xoáy phù văn bản thân cũng không thể lập tức phát huy tác dụng, có lẽ cần thời gian lên men.’ Vu Hoành lấy giấy bút, lại lần nữa làm tốt ghi chép.

Trên tờ giấy trắng lúc này đã ghi chép trước đó đã làm đại lượng nếm thử, lợi dụng hắc ẩn, hắn đã loại bỏ rất nhiều khả năng phương hướng.

‘Nếu như ta đơn độc dùng Vòng Xoáy phù văn lấy ra vẽ đâu?’ Vu Hoành lại nghĩ tới một cái biện pháp.

Hắn cấp tốc lấy một khối Tiểu Huy Thạch, cầm lấy bút than ở phía trên vẽ một cái Vòng Xoáy phù văn.

Sau đó lại độ dùng máy kiểm tra hồng trị tiến hành kiểm tra đo lường, ghi chép số liệu.

Mà kết quả là vẫn như cũ vô dụng, không cái gì biến hóa.

Vu Hoành cũng không nhụt chí, lại đổi thành những vật khác làm Vòng Xoáy phù văn vật gánh chịu.

Hắn cứ như vậy một chút xíu mài nước khảo thí lấy.

Sắc trời dần dần lại bắt đầu đen.

“Ừm? Làm sao đen đến nhanh như vậy?” Vu Hoành từ thí nghiệm bên trong lấy lại tinh thần, nhìn về phía cửa lớn quan sát cửa sổ.

Hắn xuất ra từng cường hóa máy truyền tin, thứ này biến thành một cái vuông vức, chung quanh có bốn cái loa nhỏ hộp ny lon.

Cao nhất bên trên có một loạt cái nút cùng nút xoay, phân biệt ở một bên tiêu ký lấy công năng cùng với con số.

Vu Hoành nghiên cứu dưới, tại mặt bên phía dưới tìm được chốt mở, lạch cạch một chút mở ra.

Tê…

Lập tức một trận rõ ràng dòng điện tạp âm từ loa truyền ra.

Nhưng rất nhanh, tạp âm biến mất, thay vào đó là một trận nhỏ xíu tiếng nói chuyện.

"… Bốn ngày, nhiều nhất bốn ngày chúng ta liền muốn đứng trước… ."

"… Quá nhiều người, vật tư còn có không ít tại… Giảm bớt… . Đuổi đi ra…"

"Ta không đồng ý, mọi người cùng nhau từ khổ nhất thời điểm đi tới, hiện tại sắp đến…"

Mấy người tại máy truyền tin bên kia tựa hồ phát sinh t·ranh c·hấp, lão Lý thanh âm cũng ở trong đó.

Hắn tựa hồ rất tỉnh táo, cấp ra hiện hữu vật tư có thể chống đỡ thời gian dài nhất, còn lại liền nghe không thế nào rõ ràng.

Vu Hoành đưa tay vỗ vỗ máy truyền tin, phát ra đùng đùng tạp âm.

Tạp âm rất lớn, một chút liền đưa tới đối diện chú ý.

"Lão Lý? Nghe được a?" Hắn trầm giọng hỏi.

"Ừm, rất rõ ràng, ngươi bên kia tín hiệu tốt như vậy a?" Lý Nhuận Sơn có chút kinh ngạc. Hiển nhiên hắn không rõ ràng hắc ấn xuất phẩm hàm kim lượng.

"Vẫn được, nói ngắn gọn, ta bên này có cái sự tình trưng cầu ý kiến ngươi." Vu Hoành cấp tốc nói.

Hắn mặc dù cùng đối diện đã hẹn mỗi ngày cố định thời gian kết nối thông tin, nhưng thông tin sở dụng điện cũng không thể không công hao phí.

Nếu như không có chuyện gì giao lưu, liền sẽ lựa chọn đóng lại tiết kiệm điện, sau đó chờ tới ngày thứ hai.

Chức năng này kỳ thật rất không tiện, cũng rất rớt lại phía sau, Vu Hoành rất muốn đậu đen rau muống thứ này vì cái gì không thể làm thành điện thoại một dạng, có tiếng chuông hoặc là chấn động có thể nhắc nhở, nhất định phải hai cái đều khởi động máy lúc mới có thể liên hệ.

Thẳng thắn hỏi ra nghi ngờ của mình.

“Ngươi nói, chuyện gì?” Lý Nhuận Sơn đối với cái này trò chuyện chất lượng cũng rất hài lòng.

“Ta đi một chuyến di tích động quật, tìm được cùng Huy Thạch phù văn tương tự một cái khác phù văn, nhưng là phù văn này giống như cũng không có cái gì dùng, không biết liên quan tới cái này, ngươi bên kia có cái gì nghiên cứu a?” Vu Hoành hắn không tin thăm dò di tích những người khác sẽ không đi nghiên cứu Vòng Xoáy phù văn, cho nên nếu như có thể từ bưu cục con đường thăm dò được một chút manh mối, chuyện này với hắn cũng có thể tiết kiệm rất lớn thời gian tinh lực.

“Ngươi nói cái kia a xác thực có nghiên cứu qua, xác thực nói, bên trong di tích không chỉ là hai cái này phù văn, còn có mặt khác mấy cái ngươi chưa thấy qua, cũng không có ở trên thị trường xuất hiện qua phù văn. Nhưng… Chân chính nghiên cứu ra được có tác dụng, kỳ thật liền một cái. Chính là chúng ta dùng Huy Thạch Tăng Cường phù văn.” Lão Lý cấp tốc trả lời.

“Nếu vô dụng, vậy tại sao sẽ vẽ ở di tích trên vách đá?” Vu Hoành nhíu mày.

“Ta đây cũng không biết, có lẽ nghiên cứu di tích học giả sẽ biết thứ gì, nhưng ta mới vừa cùng cấp trên liên hệ lúc, phát hiện trước đó kháng q·uấy n·hiễu thông tin, hiện tại cũng nhận q·uấy n·hiễu mạnh, tín hiệu tương đương không ổn định, ta hoài nghi ngoại giới hoàn cảnh biến hóa, để thông tin cũng nhận ảnh hưởng rất lớn.” Lý Nhuận Sơn trong giọng nói lộ ra một cỗ lo lắng.

Vu Hoành ứng tiếng, hai người tách ra liên hệ.

“Bất kể nói thế nào, trước làm tốt chuẩn bị cho chiến đấu kéo dài.” Vu Hoành nói.

“Tốt, không nói, trời sắp tối rồi, hi vọng đêm nay không có Huyết Triều đi ra.” Lý Nhuận Sơn nói.

Hô.

Hắn thở dài khẩu khí.

‘Bưu cục bên kia liên hệ thông tin cũng bị ảnh hưởng đến a? Vạn nhất cùng phía trên cắt đứt liên lạc… .’

Trong mắt của hắn hiện lên một tia lo lắng.

‘Không có liên hệ, rất có thể đội tiếp tế cũng sẽ không lại đến. Không… Lấy hiện tại dã ngoại tăng lên cường độ, rất có thể về sau đội tiếp tế cũng sẽ không thường tới.’

‘Nếu như phía ngoài Huy Thạch Thảo không có cách nào xua tan Huyết Triều, vậy sẽ phải dựa vào ta sơn động cửa lớn ngăn cản. Nhưng bây giờ cửa lớn cường độ, rất có thể không đủ để ứng phó Huyết Triều…’

Cấp tốc ước định khả năng gặp phải nguy hiểm, Vu Hoành quyết định, đến cường hóa đại môn.

Bên ngoài trong viện mẹ con sớm muộn cũng sẽ đi, không cần để ý tới, nhưng nếu như đội tiếp tế không có cách nào tới, bọn hắn cũng chỉ có thể dựa vào chính mình, hoàn toàn tự cấp tự túc.

‘Cường hóa cửa lớn, còn phải gia tăng phòng an toàn thể tích khoang, cho chứa đựng cùng nuôi dưỡng chừa lại không gian… . Còn có rửa mặt cùng bài tiết cũng tốt nhất đơn độc tách ra, để tránh khí ẩm tạo thành mốc meo. Còn muốn một cái huấn luyện không gian… Khảo thí phòng thí nghiệm cũng muốn… Tốt nhất duy nhất một lần chừa lại tận lực nhiều khoang, cho sau này xây dựng thêm làm tốt dự bị.’

Xác định tương lai quy hoạch, Vu Hoành thủ hội một tấm rất là thô ráp khoang dưới mặt đất kết cấu đồ, sơ bộ xác định trước khai phát năm cái khoang. Bên trong một cái phải tận lực lớn chút, làm trong phòng huấn luyện thí nghiệm dùng.

Định ra từng cái khoang vị trí về sau, hắn mắt nhìn bên ngoài.

Ngoài cửa sắc trời đã triệt để đen, nhưng đêm nay không có Huyết Triều, chỉ là an tĩnh hắc ám.

Bầu trời không có ánh trăng, mặt trăng bị mây che kín, chỉ có ngẫu nhiên giữa tầng mây lộ ra điểm điểm tinh quang là duy nhất nguồn sáng.

Bên ngoài sơn động, trong viện Huy Thạch Thảo bọn họ theo gió có chút chập chờn, tản mát ra nhu hòa mà sáng tỏ màu trắng loáng vầng sáng

Vu Hoành ban ngày ngủ một giấc, hiện tại tinh lực thịnh vượng, dứt khoát nấu điểm lòng trắng trứng canh, nếm qua một trận về sau, bắt đầu luyện công.

Một hơi tập trung tinh thần huấn luyện ba giờ, đem thể năng tận khả năng tiêu hao sạch sẽ về sau, Vu Hoành đang muốn thu công chuẩn bị nghỉ ngơi, bỗng nhiên tại cuối cùng thu công dừng lại sát na.

Tê.

Một tiếng rất nhỏ tiếng vang, từ trong cơ thể hắn phần bụng ẩn ẩn truyền ra.

Ngoại giới đại lượng không biết kỳ dị hạt tròn, đúng vào lúc này xuyên thấu qua da thịt trắng nõn tầng mỡ, xuyên qua màu đỏ cơ bắp tầng, liên tục không ngừng chui vào Vu Hoành đan điền vị trí chỗ ở.

Những hạt tròn này vật xa so với cát bụi rất nhỏ, nhìn như vật thật, nhưng lại có thể tuỳ tiện xuyên qua thực thể, như là hư ảo.

Loại này kỳ dị trạng thái duy trì mười mấy giây, liền chậm rãi biến mất.

‘Đây là… ! ?’ Vu Hoành nhẹ nhàng sờ lên bụng mình, phát hiện nơi đó nhiệt độ cơ thể có chút rét run, giống như là mới tiếp xúc qua khối băng đồng dạng, băng lãnh thấu xương.

Mà trong phần bụng, hắn có thể cảm giác được rõ ràng, một cây mới, lạnh buốt nội khí, đã từ từ xuất hiện ở nơi đó.

‘Tầng thứ hai đạo thứ nhất nội khí, rốt cục luyện được!’ Vu Hoành so sánh Trọng Thối Công bên trên miêu tả, trong lòng rốt cục thở phào một hơi.

Không có nội khí tại thân, hắn mặc dù thể chất đạt được trên phạm vi lớn cường hóa, nhưng vẫn là không đủ an tâm.

Hiện tại nội khí lại tích lũy đi ra, lần này cho hắn cực lớn cảm giác an toàn.

“Có nội khí, ngày mai liền bắt đầu xây dựng thêm tầng hầm!” Trong lòng của hắn lại an tâm đứng lên.

Nội khí không riêng gì cực mạnh bay liên tục át chủ bài, còn có thể gia tốc Huy Thạch Thảo khôi phục, còn có thể cho hắc ấn cường hóa cung cấp càng nhiều năng lượng. Tác dụng tương đương rộng khắp.

Trong lòng xác định ra ngày mai phương án, Vu Hoành thu công chuẩn bị đi lên nghỉ ngơi.

Nhưng vào lúc này, trong đầu lóe lên một đạo linh quang, để hắn một chút đình chỉ bước chân, đứng ở nguyên địa.

‘Các loại! Nếu tường vây có thể chỉnh thể cường hóa, đại trận có thể chỉnh thể cường hóa, vì cái gì phòng an toàn không có khả năng? ?’

Đứng tại lục quang bên trong, Vu Hoành trong mắt ánh sáng càng ngày càng rõ ràng.

Hắn đứng im một lát, bỗng nhiên bỗng nhiên ngồi xuống, một tay đặt tại trên mặt đất.

‘Cường hóa toàn bộ phòng an toàn, phương hướng: Gia tăng khoang số lượng 5. Tăng lên mặt tường độ cứng, phòng ẩm năng lực.’

Trong lòng mặc niệm cho ra yêu cầu về sau, Vu Hoành trong lòng mang theo nồng đậm mong đợi chờ đợi hắc ấn phản hồi.

Hắc ấn rẽ ngôi ra một đạo hắc tuyến, dung nhập mặt đất.

Sau đó liền chờ đợi.

Một giây.

2 giây.

3 giây.

5 giây.

Rốt cục, một cái băng lãnh tiếng máy móc ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

‘Phải chăng cường hóa toàn bộ phòng an toàn?’

Cùng một thời gian, to lớn màu đen đếm ngược số lượng, xuất hiện tại Vu Hoành dưới chân trên mặt đất.

24 ngày 11 giờ 7 phút.

‘Thật đúng là có thể làm! !’ Vu Hoành trợn to hai mắt, lập tức tinh thần đại chấn.

Điều này có ý vị gì, hắn biết rõ. Mang ý nghĩa về sau đối với phòng an toàn xây dựng thêm cùng cải tạo, hắn đều không cần khắp nơi học tập kỹ thuật cùng tìm người hỗ trợ, chỉ cần dựa vào hắc ấn không ngừng hợp thành cường hóa là được!

‘Nếu cường hóa toàn bộ phòng an toàn có thể thực hiện, vậy ta tách ra đơn độc cường hóa từng cái khoang, tuyệt đối cũng có thể đi!’

Vu Hoành tinh thần đại chấn, mang theo ý mừng, phảng phất được mở ra mạch suy nghĩ, cấp tốc đứng dậy, đi đến bên tường, đưa tay nhẹ nhàng đè lên tường.

‘Cường hóa căn này khoang, phương hướng: Gia tăng liên thông khoang, số lượng là 1 .’

Hắn lần này không có một hơi gia tăng năm cái khoang, mà là chỉ thêm một cái khoang. Còn lại cường hóa cũng một cái không muốn, chính là vì phán đoán cường hóa khoang thời gian là bao nhiêu.

Rất nhanh, hắc tuyến chảy ra, đếm ngược hiện lên ở trên mặt tường.

4 ngày 11 giờ 2 phút.

‘Mới bốn ngày nhiều! Cái này so chính ta đào nhanh hơn!’ Vu Hoành chấn động trong lòng, trên mặt lộ ra nét mừng

Mặc dù hắn hiện tại khí lực lớn tăng, thể chất tăng lên trên diện rộng, nhưng đục lên tảng đá đến, nhưng so sánh đào đất tới khó khăn được nhiều. Cho nên coi như lấy hắn lực lượng bây giờ, bốn ngày cũng không có khả năng đào ra một cái không tệ khoang.

Mấu chốt là, hắc ấn cường hóa về sau, rất có thể là toàn bộ cho ta đều hoàn thiện tốt, mặt tường vuông vức độ, toàn bộ khoang độ hoàn hảo, mỹ quan trình độ, đều so chính ta chuẩn bị cho tốt rất nhiều.

Chương 092: Phù văn (2)

Chương 092: Phù văn (2)

Hưng phấn phía dưới, Vu Hoành ban đêm cũng không có lại tiếp tục cường hóa phù trận, dĩ vãng ban đêm hắn đều sẽ cầm phù trận đi ra tiến hành cường hóa, chỉ cần coi là tốt cường hóa thời gian, lại tăng thêm phù trận số lượng, đóng gói cùng một chỗ cường hóa, ngày thứ hai cùng đi liền có thể đạt được mấy khối không tệ phù trận.

Nhưng lần này, hắn dự định kiểm tra một chút hắc ấn cường hóa khoang nhìn xem.

Một tay dán tại trên vách đá, Vu Hoành trong lòng mặc niệm.

'Cường hóa toàn bộ phòng an toàn, phương hướng: Gia tăng một cái gian phòng mới, lớn nhỏ cùng bản khoang một dạng, vị trí hướng trong thân núi kéo dài. Ngoại quan bất động, tăng cường cửa lớn cường độ, một thể hóa Dung Hợp Thạch vách tường, cường hóa ngăn cản lực trùng kích trình độ.'

Hắc tuyến lóe lên, đếm ngược hiển hiện: 6 ngày 9 giờ 42 phút.

'Phải chăng cường hóa bản khoang?' hắc ấn hỏi thăm truyền ra.

"Đúng!" Vu Hoành mong đợi đáp.

Lập tức toàn bộ cái này khoang dưới mặt đất có chút lóe lên, lập tức trở về hình dáng ban đầu. Mà trên mặt tường đếm ngược cũng bắt đầu tính toán.

Làm xong những này, Vu Hoành mới hài lòng thu tay lại.

'Sáu ngày nhiều thời gian, mặc dù tạm thời hắc ấn không thể dùng, nhưng một khi chịu qua đi thành công cường hóa, về sau liền có thể dựa theo phương thức như vậy xây dựng thêm!'

Chờ cường hóa kết thúc, đoán chừng đội tiếp ứng người cũng nên đến, đến lúc đó cầm tới tình báo, liền đi lấy máy điện h·ạt n·hân. Chỉ cần giải quyết nguồn năng lượng, nguồn nước cũng hắn là có thể trực tiếp giải quyết.

Lợi dụng hắc ấn cái này cường hóa hợp thành năng lực, đến lúc đó Vu Hoành cảm giác mình có thể trực tiếp đem nước cung ứng hệ thống cùng máy điện h·ạt n·hân hoàn mỹ dung nhập toàn bộ phòng an toàn hệ thống.

Trong lúc này bớt đi quá nhiều thiết kế quy hoạch cải tiến công phu. Dù sao nếu như không có hắc ấn, đơn độc dựa vào chính hắn, căn bản cũng không biết làm như thế nào lắp đặt, làm sao dung hợp tiến phòng an toàn.

Xác định đếm ngược bắt đầu tính toán về sau, Vu Hoành trở lại tầng trên sơn động, ngã xuống nghỉ ngơi. Tâm tình thư sướng dưới, hắn đặt mông ngủ thẳng tới ngày thứ hai tới gần giữa trưa.

Vốn đang có thể ngủ, nhưng bên ngoài một trận ồn ào tiếng ồn ào, đem hắn từ trong lúc ngủ mơ đánh thức.

Phòng an toàn bên ngoài, tường đá trong sân.

Ngụy San San cùng Khâu Yến Khê đứng tại trong tường, liên tiếp chính mình nhà gỗ nhỏ, cùng phía ngoài tầm mười người giằng co.

Tới gần giữa trưa, sắc trời chính là sáng ngời nhất thời điểm.

Bọn này tầm mười người đội ngũ, nam nam nữ nữ đều có, trong tay đều riêng phần mình cầm khảm đao, cây gỗ, chủy thủ, s·ú·n·g ngắn nhóm v·ũ k·hí.

Trên người bọn họ có mặc giống như Ngụy San San học viện đồng phục, có mặc đồ rằn ri, còn có nữ sinh cực kỳ không đúng lúc mặc liền thân váy ngắn, lộ ra trắng bóng đùi

Nhưng mặc kệ bọn hắn cái gì trang phục, lúc này đám người này trên mặt đều mang cực độ hoảng sợ, ý sợ hãi. Có mấy người thân thể thậm chí đều đang phát run.

“Phù trận, Đại Huy Thạch! Chúng ta cần đầy đủ Đại Huy Thạch cùng phù trận!”

“Lấy ra! ! Đem phù trận lấy ra! !” Đứng tại phía trước nhất một người nữ sinh, tuổi không lớn lắm, ước chừng hai mươi mấy tuổi, dáng người không sánh bằng Khâu Yến Khê, nhưng so Ngụy San San vẫn là phải tốt hơn nhiều, chỉ là mặt chẳng ra sao cả, chanh chua còn có bởi vì lửa lên tâm mọc ra hồng pháo.

Lúc này trong tay nàng bưng một thanh s·ú·n·g tự động loại nhỏ, họng s·ú·n·g đối với trong tường vây hai mẹ con.

“Buổi tối hôm qua c·hết nhiều người như vậy! Mẹ nó các ngươi chỗ này rõ ràng có nhiều như vậy đặc biệt trận thạch, vì cái gì không lấy ra cho mọi người cứu mạng! ? Vì cái gì! ! ?” Nữ sinh này ánh mắt hoảng sợ, ghìm s·ú·n·g tay có chút phát run, hiển nhiên là nhận lấy cực độ kinh hãi, thanh âm cũng càng rống càng lớn.

“Lý Tĩnh Viện!” Khâu Yến Khê cố nén đối với họng s·ú·n·g sợ hãi, thân thể khẽ run, lớn tiếng nói.

“Các ngươi không phải tại bưu cục bên kia tị nạn sao? Phát sinh cái gì rồi? Chuyện gì xảy ra? Ngươi trước tỉnh táo lại, hiện tại là giữa trưa, nguy hiểm nhỏ nhất thời điểm, trước đừng sợ!”

Nàng dù sao cũng là lão sư, mặt đối mặt đại bộ phận là học sinh đội ngũ, lưu lại thân phận ưu thế bao nhiêu lên điểm tác dụng.

“Quỷ Ảnh… Quỷ Ảnh nhiều lắm! ! Chúng ta căn bản ngăn không được! Bưu cục bên kia không để cho chúng ta ở lại đi! Bọn hắn phù trận cùng Đại Huy Thạch cũng không đủ cái! !” Dẫn đầu nữ sinh thanh âm quát ầm lên, “Phía ngoài Quỷ Ảnh nhiều lắm! Căn bản phòng không đến! ! Không có Huy Thạch, không có phù trận, chúng ta đều phải c·hết! Đêm nay sẽ c·hết! !”

Nàng mở to hai mắt, con mắt tràn đầy tơ máu.

“Ta không muốn c·hết! ! Ta muốn Đại Huy Thạch! Cho ta Đại Huy Thạch! !”

“Phụ cận liền có Huy Thạch khu mỏ quặng, các ngươi có thể đi bên kia đào quáng cứu mạng.” Khâu Yến Khê nói còn chưa dứt lời, liền nghe được đùng đùng hai tiếng s·ú·n·g vang, bên người nàng bãi cỏ bị viên đ·ạ·n đánh cho đất đen vẩy ra, bộ phận bùn đất tóe lên đánh vào nàng trên chân, lập tức hiển hiện điểm điểm dấu đỏ.

“Ai mẹ nhà hắn đi khu mỏ quặng! ? Ta mẹ nhà hắn rất ngu ngốc a! ? Qua bên kia biến thành đồ đần cùng c·hết khác nhau ở chỗ nào! ? Phổ thông Huy Thạch căn bản vô dụng! Đại Huy Thạch, cho ta Đại Huy Thạch! !” Lý Tĩnh Viện giận dữ hét.

“Ta có thể giúp các ngươi gọi Vu tiên sinh đi ra, mọi người công bằng giao dịch…” Khâu Yến Khê nói còn chưa dứt lời, liền b·ị đ·ánh gãy.

“Công bằng cái rắm! Chúng ta nhiều người như vậy, còn có thương, dựa vào cái gì cùng một mình hắn công bằng! ? Đồ vật đều hắn là lấy ra mọi người cùng hưởng!

“Cùng hưởng! !”

“Đúng! Cùng hưởng! !”

“Không cùng hưởng liền đ·ánh c·hết hắn! !”

“Dù sao đều là c·hết! ! Liều mạng! !”

Một đám người thần kinh hiển nhiên kiềm chế tới cực điểm, đã có chút sụp đổ.

“Bên kia có Đại Huy Thạch, ta thấy được! !” Đột nhiên một người chỉ vào sân nhỏ trong góc để đặt một khối lớn Huy Thạch kêu to

“Thảo! Đoạt a! !” Lý Tĩnh Viện một cái phất tay, bên người lập tức xông ra một đám nam sinh, hướng phía khối kia Đại Huy Thạch đánh tới.

“Còn có phù trận! Còn có ăn uống! Gọi cái kia họ Vu cút ra đây! Nơi này chúng ta muốn! !” Một cái cao lớn nam sinh hét lớn, dẫn theo s·ú·n·g phóng tới sơn động phòng an toàn cửa gỗ.

Bọn hắn là bị bưu cục người bên kia gạt ra khỏi đến, thân phận địa vị thực lực đều thấp hơn người bên kia người đào thải

Bởi vì phù trận cùng Đại Huy Thạch không đủ, dẫn đến bọn hắn mặc dù tiến vào dưới mặt đất công trình, có thể một đêm hay là c·hết rất nhiều người.

Dạng này tàn khốc hiện thực, trong nháy mắt đánh tan những người này may mắn tâm lý.

Bọn hắn ý đồ hướng quân Liên Hiệp gia thuộc cùng hộ vệ tạo thành một đội nổi lên, nhưng vứt xuống mấy cái t·hi t·hể về sau, liền không thể không chạy trốn rời đi.

Trên nửa đường, cùng đường mạt lộ dưới, đám người này nghĩ đến Vu Hoành bên này.

Thiếu khuyết đồ ăn phù trận Đại Huy Thạch bọn hắn, lập tức liền hướng phía nơi này xông lại, ý đồ bắt lấy sau cùng cây cỏ cứu mạng.

“Xông lên a! Xông đi vào! ! Hai người kia không có việc gì, khẳng định nơi này có đủ số lượng Đại Huy Thạch! ! ” có người kêu ra tiếng, đi theo xông vào sân nhỏ.

“Dựa vào cái gì chúng ta nhiều người như vậy muốn nghe mấy người bọn hắn! ?”

“Dù sao đều mẹ nhà hắn là c·hết! ! Kệ con mẹ hắn chứ! !”

Lý Tĩnh Viện cũng đi theo người cùng một chỗ xông tới, căn bản không để ý tới một bên cửa nhà gỗ Khâu Yến Khê mẹ con.

Hơn mười người như ong vỡ tổ tiến vào sân nhỏ, giẫm lên Huy Thạch Thảo hướng cửa gỗ phóng đi.

Dẫn đầu nam sinh nâng lên s·ú·n·g, đối với cửa gỗ khóa cửa vị trí liền chuẩn bị nổ s·ú·n·g liên xạ.

Hô.

Cửa gỗ bỗng nhiên mở ra, một đạo hắc ảnh một chút nhô ra, chính giữa nam sinh lồng ngực.

Bành! !

Cầm s·ú·n·g nam sinh cả người bay rớt ra ngoài, xương ngực răng rắc gãy mất một mảnh, miệng phun huyết thủy, trùng điệp ngã xuống tại tảng đá trên tường rào, lăn xuống trên mặt đất, máu tươi gắn một chỗ.

Cái này đột nhiên kịch biến, lập tức để tất cả người bắn vọt thanh âm trì trệ.

Tất cả mọi người động tác dừng lại, ánh mắt tụ tập đến mở ra cửa gỗ chỗ.

Trong môn.

Vu Hoành một mét chín vài toàn trang thân ảnh, từ từ đi ra cửa lớn.

Toàn thân hắn mặc lấy hoàn chỉnh cường hóa Bạch Hùng chống đ·ạ·n đồ bộ, tựa như xe tăng hạng nặng, một tay nhấc lấy cự mộc thuẫn, một tay nắm lấy Lang Nha bổng. 300 cân trọng lượng, tiến lên một bước bước ra, nhẹ nhàng nhảy rụng tại sân nhỏ trên đồng cỏ.

Phốc.

Trường ngoa hãm sâu.

Hắn rơi xuống thân thể, cũng mang ra có chút khí lưu, thổi tan đến toàn bộ sân nhỏ.

Khí lưu cuốn lên Huy Thạch Thảo, khiến cho lấy Vu Hoành làm trung tâm hướng bốn phương tám hướng khuếch tán ngã lệch.

Hô.

Một cỗ thực chất bạch khí, từ Vu Hoành hô hấp phiệt phun ra, thổi hướng mũ giáp hai bên, hóa thành hai đạo bạch tuyến.

“Ta cho các ngươi công bằng.” Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía trong viện đám người này.

“Các ngươi chính là như thế hồi báo ta?”

Thanh âm trầm thấp, một chút để đến gần mấy người tỉnh táo lại.

“Ta cút mẹ mày đi công bằng! ! Một mình ngươi cầm nhiều như vậy Đại Huy Thạch cùng phù trận, trơ mắt xem chúng ta đi c·hết, đây chính là công bằng! ! ?”

“Đánh c·hết hắn! !”

“G·i·ế·t! ! Dùng s·ú·n·g! !”

Phanh phanh phanh phanh! !

Lý Tĩnh Viện cái thứ nhất bưng lên mini đột kích, đối với Vu Hoành chính là một trận liên xạ.

Tiếng s·ú·n·g không ngừng vang lên, đ·ạ·n bắn vào Vu Hoành hạng nặng chống đ·ạ·n đồ bộ mặt ngoài, tóe lên điểm điểm hỏa hoa.

Không chỉ như vậy, còn có hay cây thương đồng dạng đối với Vu Hoành liên tục xạ kích.

Ba thanh thương đ·ạ·n bắn vào chống đ·ạ·n đồ bộ bên trên, cự mộc trên thuẫn, đánh cho mảnh gỗ vụn vẩy ra, kịch liệt không gì sánh được.

“Ngu muội!” Vu Hoành nâng lên cự mộc thuẫn, khom người, vọt tới trước!

Bành!

Bành!

Bành!

Liên tục ba bước, hắn tựa như một đầu ngang ngược tê giác, tại chỗ đâm vào trước mặt ba người trên thân

Ba người né tránh không kịp, bị cự mộc thuẫn chính diện đụng bay, bowling một dạng tản ra ngã lăn.

Vu Hoành không chút nào dừng lại, vọt tới tường viện một bên, một tay giơ lên cự mộc thuẫn một đập.

Bành!

Cự mộc thuẫn chính diện hung hăng nện trên người Lý Tĩnh Viện.

Lực lượng khổng lồ để nó hừ cũng không có hừ một tiếng, liền bị hướng ngang đập bay, giữa không trung vẩy ra một đầu tơ máu, ngã tại bên ngoài tường rào liền bất động.

Vu Hoành quay người Lang Nha bổng tiện tay quét qua, lại lần nữa như quét gậy gỗ đồng dạng, đập bay hai người.

Sau đó bỏ qua tấm chắn, một tay bắt lấy một người cổ áo, giơ lên hướng mặt bên một đập.

Bành! !

Tiếng gãy xương vang lên một mảnh.

Người này đập trúng chỗ gần hai người, lại là ba đám huyết thủy nước bắn.

Cuối cùng, Vu Hoành hướng mặt bên vung ra Lang Nha bổng, gào thét Lang Nha bổng lượn vòng lấy, nhẹ nhõm đập trúng ý đồ chạy trốn hai người.

Hai người nửa người trên tại chỗ bẻ gãy, ngã nhào xuống đất, lại không một tiếng động.

Lang Nha bổng cũng lăn xuống trên mặt đất, bị Vu Hoành đi ra phía trước, một tay nắm lên.

“Một đám nhỏ yếu ngu xuẩn.”

Hắn thở dài một tiếng

Đứng người lên, nhìn xem đầy sân huyết nhục t·hi t·hể, khẽ lắc đầu, đi đến một cái còn tại chậm chạp bò sát, nửa người dưới đã bị triệt để tấm chắn ép nát người trẻ tuổi trước mặt.

“Ngươi… ! ! !” Người kia giãy dụa lấy, dùng thống khổ sung huyết con mắt nhìn chằm chằm Vu Hoành, muốn nói điều gì.

Phốc.

Một cây Lang Nha bổng vào đầu nện đứt cổ của hắn.

Sinh cơ dập tắt.

Vu Hoành tiếc hận thu hồi cây gậy.

Hắn cũng không phải là dễ g·iết người, nhưng có đôi khi, người luôn luôn được làm một chút chính mình không thể không làm sự tình.

Làm xong những này, hắn ngẩng đầu nhìn về phía đã ngây dại Khâu Yến Khê mẹ con.

Hai người đứng tại chỗ, đứng tại chính mình nhà gỗ trước, trên thân tung tóe đầy huyết điểm, thần sắc ngốc trệ, phảng phất bị sợ choáng váng.

“Trở về nghỉ ngơi đi.” Vu Hoành thở dài.

“Kẻ g·iết người vĩnh viễn phải g·iết.”

“Ta cũng không muốn dạng này, đều là lỗi của bọn hắn.”

Khâu Yến Khê mí mắt giựt một cái, bỗng nhiên đáy lòng dâng lên một tia cực độ hoang đường cảm giác.

Nàng nhìn xem Vu Hoành lắc đầu thở dài, phảng phất thương hại đồng dạng trở lại trong sơn động, lưu lại cái này đầy đất đầy sân huyết tinh t·hi t·hể.

Ôm lấy nữ nhi đầu, nàng chợt nhớ tới trên nửa đường trong đội ngũ xuất hiện cái kia bệnh tâm thần t·ội p·hạm g·iết người.

‘Không phải lỗi của ta. Là bọn hắn bức ta ăn bọn hắn! ! Là bọn hắn bức ta! !’ người kia thanh âm cùng trước mắt Vu Hoành không có sai biệt.

Chương 093: Biến hóa (1)

Chương 093: Biến hóa (1)

“Cái gì? Lý Tĩnh Viện bọn hắn đi sơn động bên kia?”

Bưu cục trong nhà đá.

Lý Nhuận Sơn một chút từ trên chỗ ngồi đứng người lên, kinh ngạc nói.

“Ta trở về nhặt củi thời điểm nhìn thấy, bọn hắn hết thảy hơn mười người, còn có s·ú·n·g, ta cảm thấy bằng hữu của ngươi khả năng gặp nguy hiểm.” Kẻ chạy nạn bên trong mạnh nhất chính là đội 1, lúc này nói chuyện chính là đội 1 lâm thời đội trưởng Cát Thịnh Hào.

Người này khổng vũ hữu lực, gương mặt ngay ngắn, ánh mắt kiên nghị, làn da ngăm đen, lần đầu tiên cho người cảm giác liền rất chính khí.

Hắn làm người chỉ huy đội ngũ cũng coi như đoan chính, vấn đề duy nhất chính là một mực đội 1, đối còn lại hai đội c·hết sống không thèm để ý chút nào.

“Vu Hoành cũng có s·ú·n·g, ứng phó những người kia, chỉ cần không ra ngoài b·ị đ·ánh lén, nên vấn đề không lớn.” Lý Nhuận Sơn cẩn thận suy tư dưới, hay là lại ngồi xuống.

“Vậy liền nói một chút đêm nay an bài đi. Tối hôm qua vì cứu người, chúng ta phù trận cùng Đại Huy Thạch tiêu hao đến không sai biệt lắm, còn lại căn bản không đủ.” Cát Thịnh Hào trầm giọng nói.

“Những người khác ta mặc kệ, chúng ta đội 1 toàn viên mười bốn người, một cái cũng không thể xảy ra chuyện.”

Lý Nhuận Sơn nhíu mày.

Đội 1 thành phần chỉ có hai loại, quân Liên Hiệp cao tầng gia thuộc, cùng bọn hắn hộ vệ bảo tiêu.

Người trước còn tốt, người sau là điểm võ lực thật không kém. Hắn thô sơ giản lược đảo qua một chút, trong đó gia thuộc có sáu người, ba cái gia đình. Còn lại tám người tất cả đều là hộ vệ. Mà cái này tám cái hộ vệ bên trong, chí ít có ba người là hắn đồng sự trước, cũng chính là đều là từng tại bưu cục hệ thống làm việc qua đội quân mũi nhọn.

Dưới loại hoàn cảnh này, bưu cục người phát thư cơ hồ là gần với quân Liên Hiệp đỉnh tiêm tinh nhuệ đặc chủng cao thủ. Mà cái này đội 1 bên trong cao thủ như vậy liền có ba cái, có thể nghĩ trong đó gia thuộc thân phận có bao nhiêu phiền phức.

Đúng vậy, phiền phức.

Lý Nhuận Sơn lúc này trong lòng suy nghĩ chính là phiền phức.

Đối phương trang bị đến từ đội tiếp tế, cũng không yếu với hắn, thậm chí so với hắn còn tốt hơn. Vô luận s·ú·n·g ống hay là đồ phòng ngự, đều rất hoàn mỹ.

Cái này khiến hắn muốn dùng sức mạnh đuổi người cũng làm không được.

“Còn lại phù trận Đại Huy Thạch chỉ có thể miễn cưỡng bố trí đầy một tầng hầm gian phòng, hình thành mật thất, mọi người chen một chút vấn đề không lớn, nhưng đội 2 cùng đội 3 làm sao làm? Bọn hắn không phải người ngu. Trước đó đuổi đi những người kia tất cả mọi người thấy được.” Lý Nhuận Sơn trầm giọng nói.

“Để bọn hắn đi khu mỏ quặng, hoặc là nhìn ngươi bằng hữu kia có biện pháp nào, việc này cùng chúng ta không quan hệ, ta một mực đội 1, ” Cát Thịnh Hào âm thanh lạnh lùng nói, không thèm để ý chút nào.

Vứt xuống câu nói này, hắn quay người rời đi thạch ốc, tiến vào tầng hầm đi.

Lưu lại Lý Nhuận Sơn thở dài một tiếng, đứng lên đi đến bên cửa sổ, xuyên thấu qua khe hở nhìn ra phía ngoài.

Bên ngoài trong viện, đội 2 đội 3 người tại nhóm lửa nấu lấy ăn uống, trên mặt tất cả mọi người đều lưu lại tối hôm qua hoảng sợ, c·hết lặng.

Mà hai đội hộ vệ bọn bảo tiêu, thì ba lượng tập hợp một chỗ, tựa hồ đang thương nghị cái gì.

Nhìn thấy điểm ấy, Lý Nhuận Sơn trong lòng trầm xuống, thẳng đến tiếp tục như vậy nữa, ban đêm trước đó, ba cái đội ngũ mâu thuẫn liền sẽ triệt để bộc phát.

Vẻn vẹn đội 1… Không biết có thể hay không gánh vác phần này áp lực

Đúng lúc này, bên ngoài viện nơi xa, trong cánh rừng bước nhanh xông tới gần vài bóng người.

Bọn hắn hoảng sợ lảo đảo chạy nhanh, tựa hồ sau lưng có cái gì cực kỳ đáng sợ đồ vật đang truy đuổi.

"Dừng lại! Đứng tại chỗ!"

Sân nhỏ bên này bảo tiêu nhấc s·ú·n·g nhắm chuẩn, rống to.

Vì phòng ngừa Quỷ Ảnh tới gần, vì phòng bị bị đuổi ra Lý Tĩnh Viện đám người kia phản công, bọn hắn hiện tại cảnh giác đều cực cao.

Nhưng này mấy người phảng phất bị dọa lũ đồng dạng, lại hoặc là căn bản không nghe thấy, vẫn còn tiếp tục tới gần phi nước đại.

Phanh phanh phanh!

Tiếng s·ú·n·g vang.

Mấy người tại chỗ ngã xuống đất.

Người trong viện để s·ú·n·g xuống, lại như người không việc gì đồng dạng tiếp tục làm lấy sự tình của riêng mình. Nấu đồ vật nấu đồ vật, nói chuyện trời đất nói chuyện phiếm, nghỉ ngơi nghỉ ngơi, không ai để ý c·hết ở bên ngoài mấy người.

Tựa như không ai để ý tối hôm qua bị Quỷ Ảnh kéo đi biến mất tám người.

Tử vong, bọn hắn thấy nhiều lắm.

Chỉ là bọn hắn căn bản không có chú ý tới chính là, ngoại giới trong rừng, bởi vì càng ngày càng cao hồng trị trị số, cành lá trong bụi cỏ, đã bắt đầu ẩn ẩn phiêu khởi một tia sương trắng.

Cái kia từng tia từng sợi sương trắng tựa như sợi nhỏ, đem nguyên bản rõ ràng rừng rậm trở nên mơ hồ mà thần bí.

Xùy.

Đột nhiên trong rừng chỗ sâu, một đạo bóng dáng xám trắng chợt lóe lên.

*

Trong sơn động.

Vu Hoành không có lại nếm thử Vòng Xoáy phù văn, bởi vì hắc ấn đã bắt đầu cường hóa toàn bộ phòng an toàn, tăng cường cửa lớn, đem nó cùng sơn động hòa làm một thể, đây là rất có thể gia tăng phòng hộ cường độ một chút.

Vu Hoành nhớ kỹ, lần trước gặp được Đại Bì lúc, ban đầu xảy ra vấn đề, kỳ thật chính là cửa lớn biên giới biên giới cùng vách tường kết nối địa phương.

Trên bản chất, cửa lực phòng hộ đủ mạnh, nhưng hắn còn muốn phòng bị những người còn lại từ ngoài cửa vị trí đào thông vách đá tiến đến.

Vách đá cường độ, hiện tại đã không bằng cửa lớn, cho nên vì phòng bị điểm ấy, đem cửa lớn cùng vách đá yếu kém địa phương dung hợp tương liên, liền thành biện pháp giải quyết tốt nhất.

‘Lần này cường hóa về sau, toàn bộ sơn động phòng an toàn không gian cùng tính an toàn, hẳn là đều sẽ tăng lên một đoạn. Đến tiếp sau lại dùng hợp thành công năng, tu bổ tăng cường là được.’

Hắn thay đổi cường hóa Bạch Hùng đồ bộ, tiếp tục bắt đầu rèn luyện Trọng Thối Công tầng thứ hai. Giải quyết những cái kia gây sự người, đối với hắn mà nói chỉ là một lần thuần thục kỹ xảo quá trình, cũng không độ khó.

Đ·ạ·n bắn vào trên thân không phá phòng, những người kia khí lực cũng cực nhỏ, không chịu nổi một kích.

Hắn trong phòng luyện công nghỉ ngơi, so sánh Vòng Xoáy phù văn tác dụng chờ đợi cường hóa thời gian đếm ngược. Mà bên ngoài trong viện, Khâu Yến Khê cùng Ngụy San San hai người đứng ngẩn ngơ sau một lúc, liền bắt đầu yên lặng đem trong viện t·hi t·hể cùng một chỗ giơ lên ném ra bên ngoài.

Hai người làm một hồi, thở hồng hộc dừng lại, nhìn xem đầy sân huyết điểm.

"Mẹ. Ngươi nói, nếu như đội tiếp ứng không tới…"

"Không biết." Khâu Yến Khê lắc đầu, "Sẽ không không tới… Bên này nhân vật trọng yếu nhiều như vậy, bọn hắn không có khả năng từ bỏ…" Nàng tựa hồ là đang thuyết phục nữ nhi, lại là đang thuyết phục chính mình.

Răng rắc.

Đột nhiên cửa phòng mở ra, Vu Hoành một thân Hôi Tích đồ bộ đi tới. Ném ra một bộ công cụ.

"Dù sao các ngươi nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, giúp ta đem khối này Huy Thạch đục mở đi, đại khái đục nát một chút là được, chính nó sẽ phân tách một bộ phận." Vu Hoành phân phó nói.

Còn có rất nhiều ngày thời gian, hắn luôn không khả năng cứ như vậy nuôi hai người này, sinh hoạt hàng ngày vật tư cũng phải các nàng chia sẻ điểm mới là.

"Mặt khác, không có việc gì liền giúp ta nhiều nhặt điểm củi trở về." Hắn vừa nói vừa ném ra một khối phù trận tấm ván gỗ.

"Cái này các ngươi ra ngoài lúc thay phiên mang lên."

Nói xong, bịch một chút, hắn lại lần nữa đóng cửa lại, nằm xuống nghỉ ngơi đi.

Lưu lại Khâu Yến Khê mẹ con hai mặt nhìn nhau.

Hai người chần chờ trận, hay là Khâu Yến Khê tiến lên, nhặt lên công cụ cùng phù trận tấm ván gỗ, quan sát tỉ mỉ trong tay đồ vật, sau đó nhỏ giọng phân phó nữ nhi biệt ngoại ra, chính mình thì ra ngoài bắt đầu hỗ trợ nhặt củi.

Nếu Vu Hoành đối với các nàng thân thể không có hứng thú, như vậy các nàng nhất định phải biểu hiện ra chính mình đầy đủ giá trị, nếu không, một khi đội tiếp ứng tới không được…

Nàng không khỏi hồi tưởng lại những cái kia trước kia thấy qua bi thảm án lệ. Cái kia từng bộ bị ăn đến chỉ còn lại có khung xương thi hài.

Vào lúc ban đêm, Huyết Triều lại lần nữa hiển hiện, hắc trùng theo thường lệ từ tường viện từ ngoài đến qua, không chút nào bước vào trong tường viện.

Cái này khiến vẫn như cũ lo lắng đề phòng Khâu Yến Khê mẹ con rốt cục an tâm lại, minh bạch tòa viện này là thật có đặc thù nào đó tính, mới khiến cho côn trùng không dám tiến vào.

Mà Vu Hoành thì tại trong sơn động qua lên so trước đó thoải mái hơn tiện lợi sinh hoạt.

Củi khô có người nhặt, ăn uống tạm thời không thiếu, vốn đang cần ra ngoài múc nước, nhưng hai ngày sau, bên ngoài bắt đầu hạ lên mưa nhỏ.

Nước mưa tiếp tràn đầy tứ đại thùng, đầy đủ hắn loại bỏ đun sôi sau uống một tuần.

Hắn mỗi ngày trừ ăn ra uống chính là rèn luyện luyện công, ngẫu nhiên đi ra xem một chút Khâu Yến Khê mẹ con, xác định khỏe mạnh trình độ, sau đó liền trở lại sơn động chờ lấy đếm ngược.

Đây là hắn lần thứ nhất đại quy mô cường hóa toàn bộ sơn động phòng an toàn, lần này cường hóa, hắn suy đoán rất có thể sẽ triệt để đem toàn bộ sơn động một thể hóa.

Một chút trên kết cấu ám thương dựa theo hắc ấn trước đó phong cách, rất có thể liền sẽ lần này triệt để tiêu trừ hoàn thiện.

Cho nên hắn tương đương chờ mong.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua.

Đảo mắt chính là năm ngày đi qua.

Bành!

Ngày thứ năm sáng sớm, sáng sớm, Vu Hoành liền bị một tiếng vang thật lớn từ trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh.

Hắn một cái xoay người đứng lên, vọt tới cửa chính, kéo ra tấm che nhìn ra phía ngoài.

Chỉ gặp bưu cục phương hướng một trận nồng đậm khói đen cuồn cuộn mà lên, xông lên giữa không trung

"Chuyện gì xảy ra! ?" Hắn sắc mặt ngưng tụ, hiện tại chính mình còn không có cách nào triệt để tự cấp tự túc, nếu là Lý Nhuận Sơn bên kia đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng khoảng cách xa như vậy, nếu là hắn rời đi, có nguy hiểm nào đó tập kích chính mình phòng an toàn, vậy liền được không bù mất.

Khâu Yến Khê hai người tay trói gà không chặt, căn bản không có tác dụng. Các nàng c·hết chính mình nguồn năng lượng hi vọng nhưng là không còn.

Cấp tốc suy tư một lát, Vu Hoành quay người vội vàng mở ra cường hóa máy truyền tin.

Tê.

Một trận dồn dập dòng điện tạp âm về sau, rất nhanh bên kia truyền ra thanh âm.

"Rốt cục liên thông! ! Lão Vu ngươi bên kia cẩn thận một chút, bên này ban ngày cũng xảy ra chuyện! Tới cái gã rất

phiền toái, một cái chớp mắt liền c·hết mấy cái, căn bản không kịp…”

Một tiếng bén nhọn kêu thảm đánh gãy Lý Nhuận Sơn mà nói, sau đó là một trận giận mắng, tiếng s·ú·n·g, đao c·hặt đ·ầu gỗ thanh âm, loạn thất bát tao.

Hơi mấy giây sau, Lý Nhuận Sơn thở hồng hộc trở về tiếp tục.

“Mẹ nó! Cái này mẹ nó hay là ban ngày, thế mà ban ngày liền bắt đầu xuất hiện Huyết Triều Quái! Chú ý! Không phải Quỷ Ảnh! Không phải Quỷ Ảnh! ! Là một loại hoàn toàn mới, tốc độ cực nhanh, biết bay Huyết Triều Quái vật! Ngươi từ…”

Bành!

Tín hiệu tách ra. Sau đó liền một trận ồn ào dòng điện tiếng ồn.

Vu Hoành sắc mặt khó coi, không có đóng lại máy truyền tin, mà là dùng năng lượng mặt trời tiếp tục cho nó nạp điện, chờ mong đến tiếp sau còn sẽ có tin tức.

“Rốt cuộc là thứ gì… Giữa ban ngày lại dám trực tiếp tập kích…” Lúc này mới bao lâu thời gian, hoàn cảnh liền chuyển biến xấu đến trình độ này?

Bạch Hà thị vùng ngoại ô.

Tới gần bờ biển trên bờ cát.

Cộc cộc cộc cộc cộc!

Dày đặc s·ú·n·g máy bắn phá, đánh ra từng đầu mảnh không thể gặp đ·ạ·n dây đ·ạ·n, ở trên không mặt biển càn quét.

Từng đầu dây đ·ạ·n ở giữa, ba đầu Đa Nhãn Quái Điểu, chính linh xảo tránh đi đ·ạ·n, hướng phía phía dưới trên bờ cát t·ấn c·ông.

Bọn chúng ngẫu nhiên bị viên đ·ạ·n đánh trúng cũng không thèm để ý, trừ ra trên thân tóe lên một chút huyết hoa bên ngoài, thậm chí ngay cả tốc độ cũng không giảm bao nhiêu, tiếp tục hướng phía phía dưới đánh g·iết.

Phía dưới trên bờ cát, từng đội từng đội đồ rằn ri binh sĩ cầm trong tay s·ú·n·g ống, thỉnh thoảng hướng phía bầu trời bắn tỉa.

Dẫn đầu đội trưởng thương pháp chuẩn nhất, mỗi lần nổ s·ú·n·g, đều có thể tinh chuẩn đánh trúng quái điểu trên thân.

Nhưng rất nhanh, s·ú·n·g máy dây đ·ạ·n một chút không có hai đầu, hiển nhiên là nên thay đổi đ·ạ·n, mà đúng lúc này, quái điểu nắm lấy cơ hội, bỗng nhiên hướng xuống t·ấn c·ông,

Phốc.

Đội trưởng bên người hai người, tại chỗ tựa như bị lưỡi dao cắt chém mà qua, nửa người trên trực tiếp không có, một nửa thân thể bị quái điểu bắt lấy ngửa đầu giống như rắn cấp tốc nuốt vào.

“Rút lui rút lui rút lui! !” Đội trưởng rống giận, chỉ huy mặt khác còn muốn chống cự liều mạng đội viên.

S·ú·n·g máy dây đ·ạ·n vừa vặn lại lần nữa xuất hiện, đánh vào thôn phệ người quái điểu trên thân, đem nó cổ tại chỗ đánh gãy, từ nội bộ rò rỉ ra bị nuốt vào hai cái rưỡi đoạn t·hi t·hể.

“Nhanh vung! ! Hết đ·ạ·n! !” Đội trưởng gào thét lớn, ánh mắt mơ hồ co cẳng liền chạy, hướng phía q·uân đ·ội pháo đài doanh địa tới gần.

Từng cái đội viên theo hắn, cũng thừa cơ điên cuồng xông vào pháo đài doanh địa ở giữa.

Thấy cảnh này, đám quái điểu mới không thể không vỗ cánh cất cánh, rời đi bãi cát, biến mất tại mặt biển trong sương trắng.

Chương 094: Biến hóa (2)

“Thảo!” Đội trưởng hung hăng một quyền nện ở pháo đài ngoại tầng mặt tường, khom lưng kịch liệt thở dốc.

“Tiền tuyến sụp đổ, nguy hiểm đẳng cấp là bốn Đa Mục Điểu tiến đến tối thiểu trên trăm đầu, các ngươi có thể còn sống trở về xem như vận khí không tệ.”

Một cái bất đắc dĩ giọng nữ từ tiểu đội hậu phương truyền đến.

Mấy người mắt đỏ nhìn sang.

Phát hiện nói chuyện chính là tên mặc màu trắng nghiên cứu phục tóc đen nữ nhân.

Nữ nhân h·út t·huốc, nhìn qua quái điểu rời đi trên mặt biển, thần sắc bình tĩnh. Nàng ngũ quan phổ thông, dáng người hơi mập, vành mắt treo rõ ràng khóe mắt đen, khuôn mặt có chút tiều tụy, tuổi chừng chớ tại chừng bốn mươi, khóe mắt cũng đã có rõ ràng nếp nhăn nơi khoé mắt.

Nếu như không phải thân này nhân viên nghiên cứu màu trắng trường phục, thay quần áo khác mặc cho ai đều sẽ cho là nàng chỉ là cái gia đình bình thường phụ nữ.

“Nghiêm sở! Vì cái gì không ai cho chúng ta biết! Vì cái gì Đa Mục Điểu tiến đến không ai thông tri! ! ?” Đội trưởng tức giận nạp tiến đến, một thanh nắm chặt nữ nhân cổ áo, đem nó cả người đều nhấc lên.

“Bởi vì không cách nào liên hệ với các ngươi, tín hiệu q·uấy n·hiễu lớn hơn.” Nữ nhân bình tĩnh trả lời.

“Ta đề nghị ngươi động tác điểm nhẹ, ta vì kịp thời đổi mới thông tin thiết bị, đã nhịn ba ngày đêm.”

Đội trưởng b·iểu t·ình dữ tợn trì trệ, cứ việc đội viên t·ử v·ong mang tới phẫn nộ còn tại sôi trào, nhưng trong tay hay là không tự chủ nhẹ nhàng đem nữ nhân buông xuống.

“Vì cái gì!”

Hắn một quyền nện ở pháo đài trên mặt tường.

“Vì sao lại sẽ thành dạng này! ? Bốn cái tiểu đội a! Liền thừa chúng ta mấy người này! !”

“Huyết Triều nguy hiểm đẳng cấp đạt tới cấp hai, liền đã không phải người bình thường có thể đối kháng. Liền xem như các ngươi những này cục bộ từng cường hóa Huy Thạch bức xạ đỉnh cấp tinh anh, cũng nhất định phải dựa vào s·ú·n·g ống tiến hành trận địa chiến.” Nữ nhân Nghiêm sở bình tĩnh nói.

“Cho nên, từ vừa mới bắt đầu, các ngươi Hắc Thạch tự nhận là từng cường hóa thực lực có thể ứng phó Huyết Triều, hành động này bản thân liền là sai lầm.”

“Mà từ cấp bốn bắt đầu, đường kính nhỏ s·ú·n·g ống cùng bạo tạc uy lực phổ thông đ·ạ·n pháo, đối với cấp độ này quái vật cũng giống vậy tác dụng không lớn. Bọn chúng sẽ bị đả thương, nhưng rất nhanh liền có thể cấp tốc khôi phục, ngóc đầu trở lại.” Nàng nói tiếp.

“Hoàn toàn Huy Thạch cường hóa đâu? ? Toàn thân tính chất hoàn toàn cường hóa đâu! ? Bọn hắn nhất định có thể làm!” Đội trưởng cắn răng hỏi.

“Mới nhất lấy được số liệu, hoàn toàn cường hóa cá thể dưới đất thí nghiệm bên trong, lấy ba so một đại giới, trọng thương g·iết c·hết một đầu nguy hiểm đẳng cấp ba Huyết Triều quái vật.” Nghiêm sở trả lời, “Nhưng cái này không có chút ý nghĩa nào, bởi vì Huyết Triều quái vật qua không được bao lâu liền sẽ khôi phục. Trong thí nghiệm tính toán, nguy hiểm đẳng cấp ba Huyết Triều sinh vật, từ lực lượng thể chất bên trên liền đã xa xa siêu việt nhân loại cực hạn, đây là chủng tộc Tiên Thiên hạn chế. Thân thể của chúng ta kết cấu, tế bào cường độ, cực hạn chính là chỗ này.”

“Nói cách khác đẳng cấp ba chính là chúng ta hạn mức cao nhất! ?” Đội trưởng kiềm chế hỏi.

“Đừng có lại đi chịu c·hết. Hắc Thạch khảo thí trừ lãng phí tài nguyên cùng nhân mạng, không còn dùng cho việc khác. Đây là lúc trước Ngân Tháp dùng không biết bao nhiêu đại giới, mới nghiêm ngặt tổng kết ra sinh mệnh điều cấm.” Nghiêm sở cuối cùng nói xong câu này, quay người bình tĩnh rời đi.

Nguy hiểm đẳng cấp ba, chính là nhân loại tinh khiết dựa vào cường hóa thân thể, có thể ứng phó cực hạn.

*

Buổi chiều, sau khi cường hóa máy kiểm tra hồng trị, chờ thời màn hình tinh thể lỏng biểu hiện: 15 giờ 03 phút

Trong sơn động, tiếp xong thông tin Vu Hoành, tâm tình nặng nề, suy tư một lát, xác định đằng sau phương án ứng đối, mới đứng người lên, đi đến cửa gỗ một bên, thông qua quan sát cửa sổ hướng ra ngoài xem xét.

Bên ngoài trong rừng cây, từng tia sương trắng như ẩn như hiện, so với trước đó tựa hồ càng thêm nguy hiểm, thần bí.

Xem ra bên ngoài hoàn cảnh hồng trị. Rất có thể so trước đó cao hơn…

Trong lòng của hắn ngưng trọng. Nguyên bản an toàn ban ngày, hiện tại cũng muốn trở nên cực kỳ nguy hiểm rồi hả? Liên tưởng tới trước đó lão Lý nhắc nhở qua tình huống, hắn bỗng nhiên may mắn, chính mình trước đó liền làm xong gia cố phòng an toàn chuẩn bị, lập tức liền muốn tới cường hóa thời gian, nếu không đến tiếp sau vấn đề an toàn, thật sẽ tương đương phiền phức.

Hắn không biết bưu cục bên kia như thế nào, nhưng bây giờ đã không thích hợp tùy ý ra ngoài tiến đến xem xét tình huống.

Hắn nhất định phải.

Hô! !

Trong lúc đó, tại hắn nhìn ra phía ngoài đồng thời, trong rừng đồ vật nào đó phảng phất cũng nhìn thấy quan sát trong cửa sổ hắn.

Một đạo bóng xám đột nhiên xông ra sương mù, mũi tên nhọn hướng cửa gỗ quan sát cửa sổ vội xông mà tới.

Bóng xám tốc độ quá nhanh, đến mức nó phá vỡ không khí phát ra rít lên, cũng đâm vào người màng nhĩ đau nhức.

Vu Hoành con ngươi co rụt lại, cấp tốc lui ra phía sau, kéo lên tấm che, phóng tới trong góc Bạch Hùng đồ bộ.

Oanh! !

Hắn mới rời khỏi cửa ra vào, một tiếng vang thật lớn liền từ trên cửa nổ tung.

Nặng nề gia cố nhiều lần dày cửa gỗ, tại thời khắc này bỗng nhiên b·ị đ·ánh xuyên.

Một cái màu xám trắng gai nhọn, khoảng chừng người trưởng thành cánh tay thô gai nhọn, mũi nhọn lóe ra có chút lam nhạt quang trạch, nhẹ nhõm đâm xuyên cửa gỗ quan sát cửa sổ.

Gai nhọn xuyên qua lưới tơ thép, lại xuyên qua chất gỗ tấm che, nhẹ nhõm hướng trong sơn động đâm vào dài nửa thước, xác định rơi xuống cái không, mới một chút rút ra đi, mang theo một mảnh khí lưu bay lên không trở về, không vào rừng bên trong.

Vu Hoành lúc này cấp tốc mặc vào Bạch Hùng đồ bộ, thấy cảnh này, cũng là trong lòng phát lạnh.

Nếu là hắn vừa mới không hề rời đi tại chỗ, rất có thể cứ như vậy một đâm, chính mình liền có thể bị tại chỗ đâm xuyên ngực, c·hết ở trong động

'Đây chính là tiền tuyến sụp đổ xông tới đồ vật! ? ? Quân Liên Hiệp tiền tuyến chính là tại cùng loại đồ chơi này chém g·iết sống mái với nhau! ?' hắn đột nhiên cảm giác được trước đó gặp phải những Huyết Triều quái vật kia đều là nhà chòi.

Nếu như nói Quỷ Ảnh cùng Ác Ảnh là khó lòng phòng bị sợ hãi cùng kinh dị. Như vậy lúc này trước mắt màu xám không biết quái vật, chính là phô thiên cái địa áp bách xuống cường đại cùng tuyệt vọng.

‘Tên kia. Tốc độ quá nhanh, còn biết bay!’

Trong lòng ý nghĩ vẫn chưa xong, Vu Hoành liền sắc mặt đại biến, nâng lên cự mộc thuẫn, ngăn tại trước người.

Oanh! !

Cùng lúc, lại là một tiếng vang thật lớn, dày cửa gỗ quan sát cửa sổ lần này là triệt để b·ị đ·âm nát.

Một đạo xám trắng gai nhọn trọn vẹn đâm vào trong phòng dài một mét.

Sau đó gai nhọn tại khoảng cách Vu Hoành còn có hơn mười centimet vị trí, đâm cái không, thu trở về co lại, rất nhanh liền trở lại ngoài cửa trên thân quái vật.

‘Không có khả năng tiếp tục như thế, nếu không cửa lớn sẽ bị hoàn toàn đập nát! ! Trốn đi căn bản vô dụng!’

Vu Hoành trong lòng run rẩy, quyết định thật nhanh, thừa cơ vọt tới trước cửa, kéo ra cửa lớn.

Nâng thuẫn!

“G·i·ế·t! ! !”

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, bước chân tốc độ cao nhất bắn vọt, một cái nhảy vọt rơi xuống đất, tựa như một đầu màu đen hạng nặng tê giác, rất hung ác phóng tới ngoài cửa cái kia không biết quái vật màu xám.

Nếu như đối phương thật là Huyết Triều quái vật, hoặc là biến dị nào đó sinh vật, như vậy cơ sở sinh vật đặc tính có lẽ còn là tuân thủ, cùng động vật hoang dã đối kháng, khí thế tuyệt đối phải bạo phát đi ra, để nó minh bạch song phương cùng c·hết sẽ chỉ mang đến đau xót, mới có thể bức lui đối phương.

Một bước xông ra cửa lớn, Vu Hoành lúc này mới thấy rõ quái vật màu xám kia là cái gì.

Đó là một đầu mọc ra hai hàng màu đỏ mắt nhỏ quái điểu không lông.

Toàn thân nó xám trắng, rõ ràng không có nửa điểm lông vũ, lại có thể bay ra vừa mới loại kia cực kỳ khoa trương tốc độ.

Quái điểu dưới da không ngừng cổ động du động đại lượng bọc nhỏ, phảng phất có rất nhiều thứ ở tại da thịt bên trong nhanh chóng di động.

Phát hiện Vu Hoành lao ra về sau, nó nổi giận gầm lên một tiếng, phát ra con cóc giống như quái khiếu, sau đó một cánh vung lên, đánh vào Vu Hoành cự mộc trên thuẫn.

Quái điểu cao hơn một mét, thân thể gầy cao, giương cánh bốn mét, lúc này một cánh vung vẩy xuống tới, tựa như một mảnh bóng trắng, mở ra không khí, mang ra rít lên, phảng phất là một thanh sắc bén bén nhọn đao, hung hăng chém về phía Vu Hoành cự mộc thuẫn.

Vu Hoành cũng toàn thân nâng lên huyết khí, mặt mũi tràn đầy gân xanh lộ ra, gầm thét gầm thét xông về phía trước đụng.

“! ! !”

Bành! ! !

Một tiếng vang thật lớn.

Cự mộc thuẫn tại chỗ bên trong gãy, quái điểu cánh cùng Vu Hoành trên tay Bạch Hùng đồ bộ tấm hợp kim chính diện v·a c·hạm. Cả hai tám lạng nửa cân, một bước cũng không nhường.

“Cút mẹ mày đi! !” Vu Hoành một tay khác nắm lấy Lang Nha bổng chính là một gậy! !

Viễn siêu thường nhân lực lượng khổng lồ, bắt trói lấy thô Hắc Lang răng bổng, mang theo phía trên bén nhọn gai đen, hung hăng phá vỡ không khí, nện ở quái điểu trên cổ.

Mà cùng một thời gian, quái điểu một cái cánh khác, cũng đồng thời từ khác một bên vung vẩy chém xuống, đập ầm ầm tại Vu Hoành bên trái trên bờ vai.

Cả hai thế mà đồng dạng lựa chọn dùng một tay khác đánh lén.

Bành bành! ! !

Hai tiếng trầm đục cơ hồ là đồng thời truyền ra.

Vu Hoành cùng quái điểu đồng thời đều bị đối phương quái lực đập trúng, tại chỗ bay tứ tung té ra.

Vu Hoành hướng phía phía bên phải quay cuồng bay ra mấy mét, đâm vào trên tường rào, mới dừng lại.

Quái điểu thì là cổ vặn vẹo thành một cái quái dị góc độ, trùng điệp té ra tường vây, ở trên đồng cỏ lộn vài vòng.

Cả hai đồng thời gian nan bò dậy.

'C·hết! ! !' Vu Hoành nhấc lên Lang Nha bổng, dùng hết lực khí toàn thân hướng quái điểu dùng đi.

Sau đó thừa dịp Lang Nha bổng giữa không trung hóa thành một đạo hắc viên bay về phía đối phương lúc, hắn rút ra sau lưng cường hóa s·ú·n·g ngắn, đối với quái điểu chính là một trận liên xạ.

Bành! Bành! Bành! Bành! !

Liên tục tiếng s·ú·n·g tựa như cỡ nhỏ bạo tạc, mỗi một lần nổ s·ú·n·g, Vu Hoành trong tay họng s·ú·n·g đều sẽ nổ tung một vòng nhỏ có chút khói trắng.

Từng viên đại uy lực đ·ạ·n lấy gấp hai vận tốc âm thanh tốc độ, nổ bắn ra mà ra, ầm vang rơi vào quái điểu cùng nó bên người trên mặt đất.

Bốn thương, có hai phát trúng mục tiêu, ở quái điểu trên thân nổ tung hai đoàn xám trắng huyết hoa, nổ ra lớn nhỏ cỡ hai nắm tay lỗ máu.

Ngang! !

Quái điểu kêu thảm, chấn động cánh đằng không mà lên, tránh đi Lang Nha bổng, đảo mắt xông vào rừng trong sương mù,

cấp tốc biến mất.

Trên đường đi nó dưới thân rơi mảng lớn xám trắng huyết dịch, những huyết thủy này rơi vào trên đồng cỏ, cấp tốc liền ăn mòn ra từng cái lớn nhỏ không đều lỗ đen.

“Thảo!” Nhìn xem quái điểu thoát đi, Vu Hoành thở hổn hển, đứng tại chỗ cấp tốc làm dịu thân thể dùng sức quá độ.

Hắn vừa mới là thật ra toàn lực, một chút cũng không chắc chắn lưu, liền ngay cả vừa mới luyện ra được một đạo nội khí, cũng cùng một chỗ bộc phát dùng xong.

.

Cái này khiến mới sau khi đột phá có chút tự tin Vu Hoành, trong lòng từng tia tự ngạo, trong nháy mắt b·ị đ·âm đến phá thành mảnh nhỏ.

Quá yếu!

Lão tử mẹ nhà hắn quá yếu! ! Làm sao lại yếu như vậy! ! ?

Hắn hung hăng một quyền nện ở vách đá núi, bột đá vẩy ra, đánh ra một cái nhàn nhạt cái hố nhỏ.

‘Tùy tiện gặp được một cái dã quái liền có thể đánh cho ta chật vật như vậy! Nếu là duy nhất một lần đến hai cái, vậy ta chẳng phải là muốn bị phanh thây! ?’ Vu Hoành kinh lịch ngăn trở, cảm thấy mình luyện công cường độ còn chưa đủ!

Trước đó mới bị Ác Ảnh Ngữ Nhân t·ra t·ấn, hiện tại lại gặp được loại này lực lượng khoa trương quái điểu!

Hoàn cảnh này đơn giản không cho người ta đường sống.

‘Các loại! Bưu cục bên kia…’

Hắn chợt nhớ tới vừa mới nghe được tiếng vang, tựa hồ là một loại nào đó bạo tạc chính là từ bưu cục truyền tới.

Nếu có dư lực, hắn khẳng định đã đi tiếp viện lão Lý, nhưng bây giờ hắn nội khí bộc phát xong, trên thân một bên bả vai cũng đau nhức khó nhịn, căn bản không có dư lực.

Cuối cùng mắt nhìn Khâu Yến Khê mẹ con, xác định các nàng không có việc gì, trốn ở trong nhà gỗ một tiếng cũng không dám lên tiếng, Vu Hoành mới cấp tốc trở lại phá cửa sơn động, bắt đầu kiểm tra thương thế.

Chương 095: Đối sách (1)

Chương 095: Đối sách (1)

Bành.

Cường hóa đồ bộ bị Vu Hoành cởi, ném lên mặt đất, đồ bộ trên cánh tay tấm hợp kim, có một khối đã nghiêm trọng biến hình.

Cái này biến hình cũng dẫn đến hắn cánh tay nhiều một mảnh bầm tím.

"Khí lực đủ kình!" Vu Hoành thấp giọng mắng câu, đây là hắn lần thứ nhất gặp được hung hãn hung ác như thế quái vật, hay là không sợ chiếu sáng ban ngày kẻ tập kích.

So với Huyết Triều sợ ánh sáng những côn trùng kia, quái điểu này lực sát thương cùng tính nguy hiểm, vượt xa khỏi một mảng lớn.

Cấp tốc cầm cồn đỏ cho mình bôi một lần, Vu Hoành nửa nằm tại bên tường, thở hắt ra.

Nhìn xem bị nện ra một lỗ thủng lớn cửa gỗ, hắn trong lúc nhất thời cũng là lòng tràn đầy bất đắc dĩ.

'Hi vọng ban đêm không có việc gì đi, đúng, Huy Thạch Thảo đâu! ?'

Hắn nhớ tới điểm ấy, nếu như bên ngoài trong viện Huy Thạch Thảo xảy ra vấn đề, Ngụy San San mẹ con nhất định phải xảy ra chuyện, đây chính là hắn nguồn năng lượng hi vọng, đội tiếp ứng trước khi đến, tuyệt đối phải cam đoan hai người an toàn.

Bò dậy, Vu Hoành đi tới cửa, xuyên thấu qua lỗ thủng nhìn ra phía ngoài.

Phía ngoài nhà gỗ cửa nửa mở, Khâu Yến Khê chính ngơ ngác nhìn xem bên ngoài một mảnh khác bừa bộn sân nhỏ. Con gái nàng Ngụy San San thì nhặt được một chút củi khô, chính chồng hướng sân nhỏ một góc, không biết có phải hay không là dự định châm lửa sưởi ấm.

Hai người mặc dù một cái tĩnh một cái động, có thể sắc mặt của các nàng đều cực kỳ tái nhợt, khó coi.

Bỗng nhiên Khâu Yến Khê quay đầu, nhìn thấy đang nhìn các nàng Vu Hoành.

Trong mắt nàng lập tức nhiều hơn một tia sáng, cứng ngắc hướng Vu Hoành cố nặn ra vẻ tươi cười.

"Phiền phức." Vu Hoành thở dài, dò xét trong viện Huy Thạch Thảo tình huống.

Trong cả viện, khu vực trung gian bị hắn cùng quái điểu kịch đấu, đập nát không ít bụi cỏ. Có nhiều chỗ ngay cả dưới mặt đất đất đen cũng bị nện lật ra đến, một mảnh hỗn độn.

Vu Hoành trong lòng nắm chắc, quay đầu lấy một chút phù trận, xuất ra một đầu Huy Thạch thảm, mở cửa đi ra, đi vào nhà gỗ trước.

Hai mẹ con phát hiện hắn đi ra ngoài, vội vàng tới gần cùng một chỗ, toàn thân cứng ngắc đứng tại một khối động cũng không dám động chờ lấy hắn nói chuyện.

Vu Hoành đem phù trận cùng Huy Thạch thảm nhét vào nhà gỗ vùng biên cương bên trên.

"Ban đêm cẩn thận một chút, những này cầm lấy đi dự bị."

"… Là!" Khâu Yến Khê tranh thủ thời gian khẩn trương ứng thanh.

Nàng nguyên bản còn có không ít tiểu tâm tư, muốn trao đổi đến Vu Hoành xua tan Huyết Triều côn trùng bí pháp, nhưng tại nhìn thấy vừa mới một màn kia sau.

Vu Hoành nói dứt lời, liền xoay người lại, chỉ chốc lát sau cửa gỗ đóng lại, lỗ thủng lớn nơi đó dùng một tấm ván gỗ đinh bên

trên ngăn trở, chấp nhận xử lý dưới.

Hết thảy liền an tĩnh lại.

Khâu Yến Khê đứng tại chỗ, xác định Vu Hoành không có động tĩnh khác, mới trùng điệp thở phào một cái.

“San San, ngươi trước tới…” Nàng nhìn về phía nữ nhi.

Hai người đi vào nhà gỗ, cầm lên trên đất đồ vật, trong lòng cũng nhiều hơn không ít cảm giác an toàn. Tối thiểu tại bưu cục bên kia các nàng là không có cách nào cầm tới nhiều như vậy phù trận.

“Tên kia… Cái kia Vu tiên sinh, tuyệt đối, tuyệt đối là Huy Thạch người cường hóa!” Khâu Yến Khê hạ giọng, căn dặn nữ nhi, “Ngươi nói chuyện cùng hắn lúc, chú ý tận lực thuận hắn, người cường hóa tính tình hỉ nộ vô thường, thần kinh có bệnh, căn bản không nắm chắc được bọn hắn tâm tư gì, ngàn vạn làm nhiều nói ít, nghe lời là được!”

“Cái gì… Cái gì gọi là nghe lời? ?” Ngụy San San vốn là sợ, bị vừa mới đại chiến dọa đến hai chân như nhũn ra, bây giờ bị mẫu thân căn dặn, càng thêm phía sau lưng đổ mồ hôi, không biết làm sao, sắc mặt trắng bệch.

“Chính là hắn để bọn ta làm cái gì, thì làm cái đó, tuyệt đối đừng hỏi vấn đề, có khác ý kiến. Hết thảy kéo tới đội tiếp ứng đến lại nói!” Khâu Yến Khê thấp giọng nói. Nàng hồi tưởng lại vừa mới chỗ khe cửa nhìn thấy trận kia kịch đấu, tâm tình cực kỳ nặng nề.

“Phía ngoài quái vật càng ngày càng mạnh, ban ngày cũng dám đỉnh lấy ánh nắng đi ra tập kích… Ta lo lắng, đội tiếp ứng bên kia nếu như xảy ra vấn đề, chúng ta khả năng cũng chỉ có thể trông cậy vào Vu tiên sinh mới có thể còn sống… Ngươi chú ý quan sát, xem hắn có gì cần chúng ta hỗ trợ. Có thể làm làm nhiều điểm. Tỉ như củi khô, chữa trị tường vây loại hình…”

“Ừm!” Ngụy San San tranh thủ thời gian gật đầu.

Khâu Yến Khê thở hắt ra.

“Bất quá, bên ngoài mặc dù càng ngày càng nguy hiểm, nếu như chúng ta có thể theo sát cái này Vu tiên sinh, trên an toàn tuyệt đối so với những người khác mạnh quá nhiều… Vừa mới cái kia âm thanh bạo tạc… Không biết bưu cục bên kia tình huống như thế nào…”

Nàng dưới sự hãi hùng kh·iếp vía, nghĩ đến bưu cục, nghĩ đến trước đó chán ghét các nàng, chiếm nàng tiện nghi Tống Minh Sự bọn người, cảm thấy nếu như bọn hắn xảy ra chuyện, trong lòng mình lại tuôn ra một tia may mắn cùng khoái ý.

Hồi tưởng lại Vu Hoành cùng quái điểu kia ác đấu, nàng so với trước kia thấy qua những người cường hóa kia chém g·iết, cảm giác liền xem như người cường hóa bên trong, có thể có vừa mới loại kia cường độ, hoàn toàn chưa thấy qua.

“Cái này Vu tiên sinh, sợ là tại người cường hóa bên trong, cũng là số một số hai đỉnh tiêm cường nhân, khó trách hắn dám một mình sống một mình tại dã ngoại…” Khâu Yến Khê thở dài

“Mẹ… Chúng ta có thể còn sống trở về à… Ngụy San San nhịn không được nhẹ giọng hỏi

“Có thể… Nhất định có thể!” Khâu Yến Khê ánh mắt lóe lên một tia kiên định.

Quái điểu tập kích về sau, ban đêm hôm ấy cũng không có Huyết Triều tập kích, Quỷ Ảnh giống như hồ ít đi rất nhiều.

Vu Hoành một mực bảo trì mở ra máy truyền tin, lại không có bưu cục bên kia thanh âm.

Hắn một đêm đều không có nghỉ ngơi tốt, tùy thời lo lắng có lỗ thủng cửa gỗ bị Quỷ Ảnh xâm nhập, lo lắng bên ngoài hai người có việc, dù sao sân phía ngoài Huy Thạch Thảo cũng bị đập nát không ít.

Nhưng cũng còn tốt những này đều không có phát sinh.

Ngày thứ hai, Vu Hoành bóp lấy thời gian, canh giữ ở tầng hầm hiển hiện đếm ngược vị trí.

Nhìn xem không ngừng giảm bớt thời gian số lượng, trong lòng của hắn tràn ngập chờ mong.

Bỗng nhiên hắn nghĩ tới, mặc dù mình cấp ra ngoại quan bảo trì không đổi yêu cầu, nhưng trên cửa đại quật làm sao cũng muốn cầm đồ vật che lấp lại biến hóa thế là trầm ngâm dưới, hắn mang lên công cụ cùng tấm ván gỗ, đi lên cửa ra vào, lại đinh đinh đương đương đánh một trận, tại cửa gỗ cạnh ngoài, cũng dán hai khối lớn mô bản mới, che lấp lại mặt lỗ thủng.

'Bất kể như thế nào, trước ngăn trở lại nói . Chờ chữa trị tốt, qua mấy ngày cài bộ dáng, cũng không cần lo lắng bại lộ.'

Gõ tấm ván gỗ lúc, hắn còn chứng kiến trong viện, bị nện nát tường viện bên cạnh, Khâu Yến Khê cùng Ngụy San San chính xoay người đem trên mặt đất hòn đá nhặt lên, một lần nữa dán tại trên tường viện.

Các nàng không biết từ chỗ nào lấy được một chút đất cát, thêm nước quấy thành tro màu đen cùng loại xi măng đồ vật, đem hòn đá từng khối một lần nữa dính tại trên tường viện, sửa chữa tốt trước đó lỗ hổng.

Một bên để đặt củi khô địa phương, cũng bị các nàng lấy được không ít củi lửa, đủ rất lâu.

Vu Hoành trong lòng hài lòng, xông hai người gật gật đầu, xem như khẳng định các nàng bỏ ra.

"Vu tiên sinh, xin hỏi, bưu cục bên kia có đội tiếp ứng tin tức sao?" Khâu Yến Khê gặp hắn tâm tình không tệ, biết mình sự tình làm đúng, liền cả gan tiến lên hỏi thăm.

"Tạm thời không có liên hệ với." Vu Hoành lắc đầu, "Bên kia giống như xảy ra chút sự tình, hiện tại bên ngoài viện tình huống thật không tốt, hồng trị rất cao, lúc nào cũng có thể gặp nguy hiểm ẩn hiện, tình huống không rõ dưới, ta cũng không dám tùy tiện đi qua xem xét."

"Chúng ta ra ngoài nhặt củi lúc, cũng không dám đi xa, phụ cận luôn cảm giác có đồ vật gì nhìn chằm chằm vào chúng ta." Khâu Yến Khê khí sắc khôi phục rất nhiều, lúc này thái độ cũng đoan chính không ít, không còn dám tùy tiện có tiểu tâm tư.

“Củi đã đủ dùng, các ngươi đằng sau thiếu ra ngoài.” Vu Hoành suy nghĩ một chút, quay người vào cửa, cho các nàng cầm một bộ năng lượng mặt trời phát điện trang bị, tăng thêm một cái liên tuyến bóng đèn.

“Cái này ban ngày lưu trữ năng lượng, ban đêm chiếu sáng, có thể ứng phó phổ thông Huyết Triều hắc trùng. Chính mình cẩn thận một chút dùng.” Hắn căn dặn.

“Tạ ơn! Tạ ơn Vu tiên sinh.” Khâu Yến Khê đại hỉ, vội vàng không ngừng nói lời cảm tạ.

“Có cái gì chúng ta có thể làm, ngươi có thể tùy thời nói với chúng ta, tỉ như tẩy đồ vật, làm chút ít thủ công, may may vá vá cái gì, chúng ta vẫn có thể làm được!”

“Ừm. Nước không thế nào đủ, trước cứ như vậy đi.” Vu Hoành rất hài lòng đối phương thái độ, nguy nan trước mắt, làm thêm chút sức có thể bằng sự tình, đây mới thực sự là muốn sống người bình thường ý nghĩ.

Trở lại sơn động, đóng cửa lại.

Hắn cấp tốc xuống đến tầng hầm, đếm ngược đã chỉ còn lại có hai phút đồng hồ.

Cuối cùng hai phút đồng hồ, Vu Hoành dứt khoát khoanh chân ngồi xuống, ngồi dưới đất thất mặt đất, lẳng lặng chờ đợi.

Thời gian từ từ trôi qua.

Rốt cục.

Đếm ngược sau cùng số lượng trực tiếp về không.

Xùy! !

Trong chốc lát, toàn bộ sơn động, toàn bộ vách đá, đột nhiên có chút mơ hồ một cái chớp mắt. Không đến một giây thời gian, chung quanh hết thảy lại rõ ràng khôi phục, hết thảy bình tĩnh lại.

Nhưng ngồi xếp bằng trên mặt đất Vu Hoành, rõ ràng cảm thấy cùng trước đó khác biệt.

Hắn đầu tiên đưa thay sờ sờ mặt đất, mặt đất không có trước đó thô ráp tảng đá cảm nhận, mà là biến thành bằng phẳng bóng loáng mặt đá.

Mặc dù không có bôi lên tài liệu gì, nhưng tối thiểu không còn là trước đó cao thấp nhấp nhô thô ráp trạng thái, mà lại mật độ tựa hồ so trước đó phải lớn, độ cứng cũng thoáng cao chút, tựa hồ có rất nhỏ cường độ tăng lên.

Soạt đứng người lên, Vu Hoành lại dẫn chờ mong, đưa tay vuốt ve mặt tường.

Vách tường chung quanh, cũng bị vuông vức một lần, độ cứng có gia tăng.

‘Cái này hẳn là ngăn cản lực trùng kích đơn giản cường hóa.’ Vu Hoành tâm tình thư sướng, từ từ ở tầng hầm dạo qua một vòng, phát hiện không tìm được gia tăng khoang kia.

Lúc trước hắn cường hóa lúc, nói lên yêu cầu là gia tăng một cái ngoài định mức khoang.

‘Không ở nơi này, hẳn là tại một bên khác.’

Hắn thuận bậc thang đi ra tầng hầm, trở lại sơn động.

Quả nhiên, tại sơn động một góc khác, thấy được tương đối xưng vị trí một chỗ khác tầng hầm cửa vào.

Đồng dạng là một dạng xám trắng thềm đá, hắn cấp tốc từ cửa vào kia đi xuống.

Phía dưới là cùng cái thứ nhất tầng hầm không chênh lệch nhiều không gian hình vuông. Đồng thời không gian nội bích bên trên cũng làm cứng hóa xử lý. Trừ cái đó ra, nội bộ trống không vật.

Nhưng chính là dạng này, Vu Hoành cũng tương đương hài lòng.

Hắn chắp tay sau lưng tỉ mỉ kiểm tra một lần, xác định không có bất cứ vấn đề gì, mới trở lại tầng thứ nhất sơn động, kiểm tra lần cuối trọng điểm chú ý cửa lớn cường hóa.

Chỗ cửa lớn, nguyên bản tổn hại có lỗ lớn cánh cửa, lúc này đã hoàn toàn được chữa trị.

Trước đó cửa lớn kiểu dáng không thay đổi, nhưng toàn bộ chất liệu mật độ, rõ ràng biến lớn rất nhiều.

Vu Hoành đưa thay sờ sờ.

Một loại cùng loại kim loại lạnh buốt cảm nhận, phản hồi đến chính mình lòng bàn tay.

Hắn lại kéo ra chữa trị tốt tấm che, tấm che không còn là chất gỗ, mà là đổi màu đen bạc tấm kim loại.

Soạt.

Tấm che phía sau, là quan sát cửa sổ.

Nguyên bản quan sát cửa sổ là bố trí lưới tơ thép, nhưng bây giờ xuất hiện ở trước mặt hắn, là một tầng dày đặc trong suốt pha lê.

Vu Hoành đưa tay gõ gõ.

Đông đông đông.

Rất cứng, rất im lìm.

Hắn hài lòng gật đầu.

‘Cường độ này so trước đó cao rất nhiều, không tệ!’

Sau đó hắn đóng lại cửa sổ, kiểm tra xuống cửa cùng vách đá kết nối chỗ.

Những này nguyên bản lên rất nhiều cái đinh chỗ nối tiếp, bây giờ đã toàn bộ biến mất, thay vào đó, là cánh cửa cùng núi đá phảng phất dung hợp lại cùng nhau quá độ tầng.

Hoàn toàn không nhìn thấy cái đinh phảng phất bị xi măng dung thành một thể Vu Hoành nhẹ nhàng lấy cùi chỏ đập mạnh, cửa lớn liên chiến động đều không có, cực kỳ vững chắc.

‘Lần này tốt, cường độ so trước đó tăng lên một cái cấp bậc!’ nhìn xem mới tinh cường độ cao cửa lớn, trong lòng của hắn lập tức dâng lên nồng đậm cảm giác an toàn.

Trước đó loại kia bị quái điểu một chút đâm thủng qua nguy hiểm, hắn là rất khó lại xuất hiện.

Xác định toàn bộ phòng an toàn cường hóa vượt qua độ hài lòng, tâm tình của hắn thư sướng tọa hạ, bắt đầu cân nhắc một cái cường hóa đối tượng.

Chương 096: Đối sách (2)

Chương 096: Đối sách (2)

Đèn điện chiếu sáng dưới, Vu Hoành ngắm nhìn bốn phía.

Một tòa lưu lại ấm áp trong suốt lò sưởi trong tường, ở tại một bên nơi hẻo lánh, chất đống lấy các loại tạp vật.

Dựa vào tường bên cạnh có một bộ bàn gỗ ghế gỗ, dưới mặt bàn là túi ngủ.

Sát bên túi ngủ không xa, là để dưới đất hai bộ cường hóa đồ bộ, lại hướng bên phải bên trên, là một cái thả không ít s·ú·n·g ngắn khung gỗ nhỏ.

Tiếp tục hướng phải, là dựa vào tại bên tường Lang Nha bổng, cùng nửa triển khai tấm năng lượng mặt trời, đánh gậy kết nối với máy truyền tin, bóng đèn, máy kiểm tra hồng trị các loại đồ điện nhỏ.

Lại hướng phải chính là từng thùng nước, cùng túi nhựa chứa thanh protein, phù trận, Đại Huy Thạch, Tiểu Huy Thạch.

Vu Hoành từng cái đảo qua các loại đồ vật, rất nhanh ánh mắt rơi vào trước đó cường hóa cái kia dung hợp Vòng Xoáy phù văn Tiểu Huy Thạch.

Nhiều ngày như vậy thời gian, hắn lặp đi lặp lại nghiên cứu cái đồ chơi này, đã có thể thuần thục đem phù văn này nhẹ nhõm vẽ ra đến, duy nhất một lần thành công.

Nhưng mặc kệ hắn làm sao nghiên cứu, quan sát, so sánh, cái đồ chơi này dung hợp tại Tiểu Huy Thạch nguyên bản phù văn bên trong, tựa hồ một chút tác dụng cũng không có.

Nhìn thấy thứ này, Vu Hoành lại cấp tốc cầm qua cường hóa máy kiểm tra hồng trị ấn xuống chốt mở, tới gần kiểm tra.

Đích.

Trên màn hình tinh thể lỏng hiện ra hồng trị trị số: - 9. 622.

‘Vẫn là như cũ… Số liệu biến hóa không lớn.’ Vu Hoành có chút thất vọng buông xuống Tiểu Huy Thạch, cầm qua ghi chép trang giấy, ghi lại mới kiểm tra đo lường số liệu.

Ghi lại trị số về sau, hắn buông xuống bút than, liền muốn suy tư mặt khác cường hóa mục tiêu.

Dù sao hắn ban sơ mục đích là làm ra một bộ có thể đối phó Ác Ảnh cường hóa công pháp.

Nhưng ngay lúc này, một đạo linh quang từ trong đầu của hắn chợt lóe lên.

‘Các loại, ta hiện tại lại có nội khí, nếu như ta dùng nội khí, đem những này phù văn đều vẽ một lần, sẽ sinh ra hiệu quả gì?’

Lúc trước hắn liền có ý nghĩ này, bây giờ một lần nữa tu ra nội khí, ý nghĩ này liền càng thêm kìm nén không được. Trên lý luận, hăn nội khí chính là dựa theo nội lực sáng tạo, là có thể quán chú ra ngoài vật bên trong.

Nghĩ đến liền động, Vu Hoành lấy trước một tấm ván gỗ, sau đó dùng bút than trám Đại Huy Thạch Mặc, nắm chặt, lắng lặng điều chỉnh trạng thái.

Ngưng thần tĩnh khí, mười mấy hơi thở sau.

Hắn nhẹ nhàng đặt bút, thể nội nội khí hóa thành một đầu cực kỳ mảnh khảnh tuyến, từ trên phần bụng chảy mà ra, thuận cánh tay, ngón tay, chảy vào bút than, tụ hợp vào vẽ ra từng đầu đoạn thẳng.

Vu Hoành cực kỳ cẩn thận cẩn thận, sợ nội khí dùng quá nhiều, dẫn đến bút than bẻ gãy.

Rất nhanh, tiêu hao cực ít một chút xíu nội khí về sau, một cái mới Tăng Cường phù văn, xuất hiện ở trước mặt hắn.

“Ngô…” Hắn cầm lấy tấm ván gỗ, kiểm tra xuống, không có phát hiện có bất kỳ dị thường.

Thế là liền cầm lấy cường hóa máy kiểm tra hồng trị ấn xuống chốt mở kiểm tra.

Đích.

-138. 116.

“Ừm! ? Cao nhiều như vậy!” Vu Hoành sững sờ. Bình thường phổ thông phù trận, hắn ghi chép hồng trị phạm vi, ước chừng tại 120 đến 130 ở giữa hạn mức cao nhất chính là 130, nhưng rất ít có thể làm ra đạt tới hạn mức cao nhất tấm phù văn.

Cái này cần mực nước, tấm ván gỗ, ra dấu các loại ba phương diện phối hợp, mới có thể đạt tới.

Nhưng vừa vặn hắn chính là tùy tiện vẽ lên vẽ, đường cong cũng rất thô ráp không đều đều, thế mà liền trực tiếp phá 130!

‘Nội khí quán chú, quả nhiên hữu dụng!’ Vu Hoành tính toán bên dưới vừa mới tiêu hao nội khí, nhiều lắm là 3% mấu chốt là nội khí lại không ngừng khôi phục, liên tục không ngừng. Chút tiêu hao này không tính là gì.

‘Thử lại lần nữa.’

Một cái hàng mẫu không đủ, hắn bắt đầu tiếp tục nếm thử mới tấm ván gỗ phù trận.

Rất nhanh, từng khối phù trận mới nhao nhao ra lò.

Kiểm tra trị số cơ hồ đều tại 130 trở lên, đồng thời có một khối thậm chí tiêu thăng đến 150!

Đây là trước nay chưa có tình huống.

Vu Hoành lập tức tâm tình đại chấn. Lập tức có bắt đầu trám mực, cầm một khối mới tấm ván gỗ, vẽ mới được đến Vòng Xoáy phù văn.

Lần này, hắn vận đủ nội khí, đơn độc chỉ vẽ Vòng Xoáy phù văn.

Nửa phút đồng hồ sau, một khối lớn chừng bàn tay Vòng Xoáy phù văn tấm, liền thành công hoàn thành.

Chờ hơi làm chút về sau, Vu Hoành cầm lên kiểm trắc dưới.

-1. 025.

"… Hoàn toàn không có hiệu quả a?"

Vu Hoành lông mày lại lần nữa nhăn lại đến, điểm ấy hồng trị, cơ bản cũng là Đại Huy Thạch Mặc nước tự mang một chút số lượng.

Hắn cầm lấy máy kiểm tra, lại lần nữa đo xuống.

Đích.

- 0.992.

"… Làm sao còn thiếu đi! ?" Vu Hoành sững sờ.

Hắn không tin tà lại cầm lấy máy kiểm tra chờ trong chốc lát, lại buông xuống tới gần kiểm tra đo lường.

Đồng dạng vị trí đồng dạng liên tiếp đồng dạng một bộ máy móc.

Đích.

- 0.904.

"Thật đúng là thiếu đi!" Vu Hoành lập tức mừng rỡ, hứng thú.

Đã lâu như vậy, hắn nghiên cứu cái này Vòng Xoáy phù văn cũng muốn rất nhiều biện pháp, nhưng vô luận làm sao khảo thí, đều không dùng.

Hiện tại nội khí vẽ phù văn về sau, thế mà thật lên điểm hiệu quả, xuất hiện biến hóa mới.

Lúc này, hắn canh giữ ở khối này phù trận bên cạnh, dùng máy kiểm tra thời gian, cách mỗi năm phút đồng hồ liền kiểm tra đo lường một lần hồng trị.

Nửa giờ sau, Vu Hoành sắc mặt kinh ngạc nhìn ghi chép lại một loạt số liệu.

- 0.889.

- 0.861.

- 0.793.

“Cùng vừa rồi một dạng, hồng trị đang không ngừng giảm bớt, so với ban đầu, trọn vẹn thiếu đi gần một phần năm.”

Vu Hoành sờ lên cằm cẩn thận suy tư.

“Tại sao phải giảm bớt đâu? Hồng trị sẽ không không hiểu thấu biến mất, giảm bớt bộ phận này hồng trị bức xạ, đi địa phương nào? Bị chuyển dời đến đây?”

Hắn cầm lấy khối này Vòng Xoáy phù văn tấm, từ trên xuống dưới cẩn thận xem xét.

Bỗng nhiên, hắn chú ý tới một chút biến hóa.

Phù trận đường cong, so với trước đó vừa mới vẽ lúc, tựa hồ sáng lên một chút

“Là tia sáng vấn đề sao?” Vu Hoành trong lòng suy đoán, cấp tốc cầm mặt khác tấm phù văn tiến hành so sánh.

Bình thường tấm phù văn, đường cong xám trắng, ẩn ẩn có một chút huỳnh quang phản xạ.

Vòng Xoáy phù văn tấm, đường cong thì trắng hơn một chút, huỳnh quang phản xạ trình độ, rõ ràng muốn so mặt khác mạnh. Mà lại nó đường cong bên trong tựa hồ còn lóe ra rất nhiều màu bạc cát mịn một dạng hạt tròn.

Mặt khác, Vu Hoành còn chú ý tới, Vòng Xoáy phù văn bên trong nơi trung tâm nhất, một cái cùng loại hình tam giác đồ án, tựa hồ hiện ra cùng loại độ màng một dạng màu sắc rực rỡ quang trạch.

Hắn suy nghĩ một chút, cầm cường hóa máy kiểm tra nhích tới gần, kiểm tra đo lường.

Đích một tiếng về sau, kiểm tra đo lường trị số lại là số không!

"Chẳng lẽ nói, phù văn này…" Vu Hoành trong lòng run lên, bỗng nhiên hiện lên một cái suy đoán.

Hắn cầm lấy tấm phù văn, tới gần máy kiểm tra, sau đó… Dùng sức bóp.

Răng rắc!

Tấm phù văn một chút vỡ vụn thành mấy khối.

Mà cùng một thời gian, máy kiểm tra phát ra cảnh báo âm thanh, hồng trị cấp tốc tiêu thăng

'-234. 772 '

'- 391. 640 '

'-518. 121.'

'-72 2.913.'

Hồng trị trong nháy mắt vượt qua bảy trăm, sau đó kéo dài 2 giây, lại cấp tốc hạ xuống, sau đó vài giây sau, triệt để về không.

Vu Hoành nhìn xem bão táp hồng trị, trong lúc nhất thời cứ thế tại nguyên chỗ.

Hắn đột nhiên lấy lại tinh thần, minh bạch chính mình đoán được không sai… Cái này Vòng Xoáy phù văn, rất có thể là…

Bưu cục thạch ốc.

Tàn phá tường vây, huyết nhục tàn chi rơi lả tả trên đất sân nhỏ.

Cửa sổ triệt để bị đụng bể xám trắng thạch ốc, trống rỗng, không có một bóng người trong phòng.

Răng rắc.

Thạch ốc sảnh phòng mặt đất, lặng lẽ dâng lên một khối ẩn nấp phiến đá.

Phiến đá cùng mặt đất nhan sắc một dạng, đều là màu xám biên giới khe hở làm được rất thật, rất khó bị nhìn đi ra.

Phiến đá để lộ, bên trong chui ra một cái mặc cao cấp Hôi Tích đồ bộ cao tráng nam nhân.

Nam nhân sau khi ra ngoài, nhường qua một bên, phía sau lại lần lượt chui ra ngoài hai cái mặc trang nam tử.

Ba người đắp lên phiến đá, ngắm nhìn bốn phía, nhìn thấy nguyên bản hoàn hảo bưu cục, lúc này biến thành một mảnh hỗn độn, rách mướp.

“Phía ngoài đội 2, đội 3, đoán chừng xong.” Cái thứ nhất đi ra người, đồ bộ trong mũ giáp truyền ra Lý Nhuận Sơn thanh âm trầm thấp.

“Quái vật kia tốc độ quá nhanh, chúng ta có thể bảo trụ mình coi như không tệ.” Người thứ hai lãnh đạm nói.

“Đây chính là bọn họ mệnh.”

“Tiếp xuống ngươi dẫn đường.” Người thứ ba nhìn về phía Lý Nhuận Sơn, trầm giọng phân phó.

“Tốt, theo sát, dã ngoại lúc nào cũng có thể sẽ còn gặp được quái vật kia.” Lý Nhuận Sơn gật đầu.

“Tên kia bị tạc nát nửa người, không có nhanh như vậy khôi phục tốt, thừa dịp thời gian này chúng ta nhất định phải nhanh xách về đầy đủ phù trận, nếu không đến tiếp sau Quỷ Ảnh thậm chí Ác Ảnh mới là càng trí mạng.” Người thứ ba cấp tốc nói.

“Đáng tiếc, nếu không phải quái vật kia, chúng ta Huy Thạch mật thất bố trí sẽ không xảy ra vấn đề.” Người thứ hai khó chịu nói.

“Đi.” Lý Nhuận Sơn dẫn đầu đi ra thạch ốc, phán đoán phía dưới hướng, hướng phía Vu Hoành chỗ phòng an toàn phương vị tiến đến.

Còn lại hai người theo sát phía sau.

Ba người bước chân rất nhanh, cơ hồ là toàn lực đi đường, tại tận lực cam đoan giọng thấp tình huống dưới, tăng thêm tốc độ.

Bất quá mười phút đồng hồ, bọn hắn liền đến sơn động phòng an toàn bên này tường viện bên ngoài.

Tường viện bên ngoài trên đồng cỏ, lít nha lít nhít tán lạc rất nhiều người quần áo giày.

Bãi cỏ có không ít cực đại vết cắt, ngay cả phía dưới đất đen đều bị lật lên.

Lý Nhuận Sơn tiến lên, dùng chân chớp chớp trên đất quần áo.

“Là trước kia bị đuổi đi ra Lý Tĩnh Viện nhóm người kia.”

“Người đều không có?” Người thứ hai nhịn không được trầm giọng hỏi.

“Quần áo số lượng đối được, hơn phân nửa đều ở nơi này. Hẳn là cũng bị mất.” Người thứ ba đáp lại, ngẩng đầu cùng người thứ hai im ắng trao đổi nhắm mắt thần.

Hai người đối với cái này chế tác phù trận nhà giao dịch, nguy hiểm đẳng cấp đánh giá lại lặng lẽ đề cao một tầng.

Ba người không có lên tiếng nữa, đi đến tường viện bên cạnh, đi đến nhìn lại.

Vừa xem xét này, ba người đều ngây ngẩn cả người.

Trong tường viện, xanh um tươi tốt trên đồng cỏ, Khâu Yến Khê mẹ con chính vất vả cần cù chữa trị trên đất các loại hố đất v·ết t·hương, hai nữ mặc không thay đổi, trên thân thậm chí một chút thương cũng không, sắc mặt cũng ẩn ẩn có thể nhìn ra một loại không hiểu an tâm cảm giác.

“Bên này không có Đa Mục Điểu tập kích?” Người thứ ba nhịn không được thấp giọng hỏi.

“Ngươi cảm thấy có thể sao?” Người thứ hai phản bác.

Hai người lại lần nữa liếc nhau, cũng sẽ không tiếp tục nói chuyện mặc cho Lý Nhuận Sơn tiến lên cùng người thương lượng. Từ mặt đất cùng chung quanh vết tích đến xem, nơi này quả thật bị tập kích qua, nhưng kỳ dị là, đôi mẹ con kia thế mà không bị bất luận cái gì thương, ở trong đó nhất định có…

Hai người ánh mắt giao hội về sau, trước tiên cấp tốc hình thành chung nhận thức.

Nơi này nhất định có khu trục Đa Mục Điểu phương pháp!

Dù sao chỉ có chỉ là ba người, v·ũ k·hí trang bị kém xa bọn hắn, chút thực lực ấy như thế nào chống cự Đa Mục Điểu, suy nghĩ cẩn thận, nhất định là có đặc thù nào đó bí mật…

Mà nếu như bọn hắn có thể cầm tới bí mật này, đội 1 vấn đề an toàn liền có thể giải quyết hơn phân nửa!

Dù sao hiện tại phiền toái nhất, chính là nguy hiểm đẳng cấp bốn Đa Mục Điểu.

“Vu Hoành! Có ở đây không?”

Khâu Yến Khê mẹ con cũng chú ý tới tới ba người, ngồi dậy cấp tốc trốn vào chính mình nhà gỗ.

Các nàng không có ý định cùng những người này tùy tiện thương lượng, hiện tại các nàng cùng Vu Hoành quan hệ coi như ổn định, chỉ cần không phức tạp, một mực chờ đến đội tiếp ứng đến, hết thảy liền an ổn quá độ.

Những người này không phải tìm đến các nàng, Khâu Yến Khê liền rất thức thời nhường ra vị trí. Để tránh quấy rầy.

Lý Nhuận Sơn cũng không thèm để ý hai nữ, trước đó đuổi đi ra Lý Tĩnh Viện nhóm người kia, bên trong không thiếu cũng có thân phận bối cảnh cùng hai nữ cùng loại phương diện, còn không phải nói từ bỏ liền từ bỏ.

Dưới hoàn cảnh như thế này, ai cũng là thân bất do kỷ.

Gặp không có động tĩnh, hắn lại hô hai lần.

Rốt cục.

Nhà gỗ cửa mở.

Chương 097: Lực lượng (1)

Chương 097: Lực lượng (1)

Theo cửa gỗ mở ra.

Vu Hoành một thân nặng nề cường hóa Bạch Hùng đồ bộ, từ bên trong đi tới.

“Lão Lý, lời gì không có khả năng tại trong máy truyền tin nói? Nhất định phải tới một chuyến?” Hắn nhíu mày nhìn một chút Lý Nhuận Sơn sau lưng hai người.

“Ta bên này thiếu phù trận bố trí mật thất, ngươi nơi này hỗ trợ kiếm một ít, thù lao dễ nói!” Lý Nhuận Sơn cấp tốc nói.

“Muốn bao nhiêu?”

“Ít nhất ba mươi khối.”

“Trong thời gian ngắn không bỏ ra nổi đến, phải đợi bốn ngày.” Vu Hoành lắc đầu, “Ta chỗ này trừ ra chính mình phải dùng, chỉ có thể cho hai mươi hai khối. Mà lại phổ thông Huy Thạch một dạng có thể làm mật thất, các ngươi tại sao không đi khu mỏ quặng?”

“Đi một tiểu đội người, không có trở về.” Lý Nhuận Sơn phía sau người thứ hai mở miệng nói, “Có thể hay không hỏi thăm, Vu tiên sinh nơi này, có phải hay không có cái gì có thể tránh thoát Đa Mục Điểu đặc thù vật phẩm? Nếu có, chúng ta có thể giá cao mua sắm!”

“Đặc thù vật phẩm? Đa Mục Điểu?” Vu Hoành dưới mũ giáp khuôn mặt hơi sững sờ.

“Chắc hẳn Vu tiên sinh cũng rõ ràng, chúng ta bảo vệ đội 1, tất cả đều là quân Liên Hiệp cao tầng gia thuộc, nếu có thể ở thời điểm then chốt đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, đến lúc đó lấy được ích lợi, cũng không phải hiện tại điểm ấy nhỏ xíu

bỏ ra có thể so sánh.” Người này tiếp tục nói.“Các loại v·ũ k·hí, trang bị, vật tư, quân Liên Hiệp nội bộ hơi điều động dưới, liền có thể cái gì cần có đều có.”

“Rất tốt điều kiện.” Vu Hoành quả thật có chút tâm động, nếu như hắn thật sự có loại vật này, khẳng định nguyện ý đổi.

“Nhưng ta chỗ này không có loại đồ vật kia… Đáng tiếc.”

“Vu tiên sinh là không tin sao?” Người thứ hai tiếp tục mở miệng.

“Kỳ thật cho tới bây giờ lúc này, đội 1 quý nhân đã là chúng ta sau cùng cây cỏ cứu mạng, nếu như bọn hắn xảy ra chuyện, phía trên dưới cơn thịnh nộ, không chỉ đội tiếp ứng sẽ không tới, ngay cả chúng ta cũng sẽ bị viễn trình cùng quái vật cùng một chỗ thanh tẩy. Vu tiên sinh có lẽ không rõ ràng quân Liên Hiệp cao tầng những tương quan kia trạng thái hiện tại. Nhân mạng trong mắt bọn hắn chính là số lượng chữ… Nếu như chúng ta không có cách nào bảo vệ tốt người trọng yếu, tất cả mọi người ở đây, đều phải c·hết.”

“Đâu có chuyện gì liên quan tới ta?” Vu Hoành không tin.

“Ta không phải là các ngươi đội 1 người, bọn hắn coi như thịnh nộ cũng không trở thành tìm ta.”

“Các đại nhân cũng không rảnh rỗi điều tra những chi tiết này, chúng ta những người này mệnh, còn không đáng đến đội tiếp ứng mạo hiểm chạy xa như vậy tiếp ứng. Mà ngài thấy c·hết không cứu, tự nhiên cũng giống như vậy bị liên luỵ, nói cho cùng, bọn ta những người này hiện tại bởi vì gom lại cùng một chỗ, đều là một sợi dây thừng châu chấu.” Người thứ hai trầm giọng nói.

“A. Ngươi tên là gì?” Vu Hoành bị người này cưỡng từ đoạt lý làm cho cười.

“Cát Thịnh Hào. Vu tiên sinh là cảm thấy không tin?” Cát Thịnh Hào thản nhiên nói.

“Ta không phủ nhận, chúng ta cũng muốn sống, bây giờ tại biết ngươi nơi này có biện pháp lẩn tránh Đa Mục Điểu, ngươi

cảm thấy chúng ta những người này sẽ làm như thế nào? Ngốc tại chỗ chờ c·hết a? Hay là điểm mặt khác có thể làm tuyển?"

Vu Hoành một chút trầm mặc.

Đây là… Tại mịt mờ uy h·iếp a.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía Lý Nhuận Sơn, gia hỏa này hướng hắn khẽ lắc đầu, ra hiệu phối hợp chính là.

Vu Hoành trong lòng cũng không muốn cùng đội tiếp ứng làm băng, nếu quả như thật tới người, hắn cũng không ít thứ cần thiết cùng bọn hắn trao đổi. Nếu như triệt để cùng quan diện làm băng, đến tiếp sau rất nhiều đồ vật liền không có cách nào từ bưu cục thu hoạch.

"Ta rất muốn cùng các ngươi hợp tác, nhưng cũng tiếc. Ta là thật không có cái gì tránh né Đa Mục Điểu phương pháp." Vu Hoành lên tiếng lần nữa.

Lời này nghe được Cát Thịnh Hào hai người sắc mặt ngưng tụ, đều là không nghĩ tới hắn hay là như thế đáp lời.

Người thứ ba sắc mặt băng lãnh liền muốn tiến lên rút thương, lại bị Cát Thịnh Hào một tay ngăn lại.

"… Nói nếu đều nói đến nước này, Vu tiên sinh xem ra là thật không có gì biện pháp, đã như vậy, như vậy bọn ta không nói cái này, phù trận hoặc là Đại Huy Thạch, Vu tiên sinh hắn là có thể nhiều điểm cung ứng a?"

"Các ngươi lấy cái gì trao đổi?" Vu Hoành hỏi.

"Chúng ta nơi này có không ít quần áo, trang bị, đệm chăn, còn có dầu diesel, xăng, dược phẩm các loại. Ngươi muốn cái gì?" Cát Thịnh Hào hỏi lại.

Vu Hoành suy tư dưới, đám người này ngược lại là đồ vật phong phú, không hổ là từ đội tiếp tế trốn tới.

"Máy tạo oxy, có sao?" Hắn cấp tốc nghĩ đến chính mình khả năng thứ cần thiết.

“Máy tạo oxy tự nhiên có, đầu năm nay dưới mặt đất trong phòng an toàn, nhất định phải chuẩn bị cái này, nhưng là máy tạo oxy không phải mấu chốt, mấu chốt chính là phải có cuồn cuộn không giường tạo oxy vật liệu. Hiện tại thường dùng chính là điện phân máy tạo oxy, cần liên tục không ngừng chất điện phân, còn cần tính năng tương đối cao máy lọc nước, tạo oxy cần nước tốt nhất là nước lọc, mới sẽ không hư hao máy móc.” Cát Thịnh Hào ngược lại là rất thành khẩn giải thích.

“Cho nên máy tạo oxy cần chính là nước, điện, chất điện phân, ba cái đồ vật?” Vu Hoành nhíu mày hỏi.

“Không ngừng, thứ này, tính an toàn yêu cầu tương đối cao, điện phân sau chia ra khí hydro rất dễ dàng nhóm lửa bạo tạc, cho nên một mình ngươi coi như cầm tới máy tạo oxy cũng nhất định phải chú ý an toàn tai hoạ ngầm.” Cát Thịnh Hào trả lời.

“Liền muốn cái này, làm sao đổi?” Vu Hoành hỏi.

“Chúng ta trước đó còn có không ít, về sau trên đường tổn thất hỏng đại bộ phận, bây giờ còn có ba đài, có thể phân ngươi một máy, chất điện phân cũng có thể phân ngươi mười cân, đủ một đoạn thời gian rất dài. Những này cộng lại đổi lấy ngươi ba mươi khối phù trận, không có vấn đề a?” Cát Thịnh Hào nói.

“Hai mươi khối, nhiều ta cũng không có.” Vu Hoành lắc đầu.

“Thành giao.” Cát Thịnh Hào cũng không dây dưa, hiện tại Đa Mục Điểu lúc nào cũng có thể tái hiện tập kích, bọn hắn nhất định phải nhanh hoàn thành trao đổi, sau đó về bưu cục tầng hầm.

“Trước tiên đem máy móc mang đến, phù trận ta tùy thời có thể cấp cho ngươi.” Vu Hoành tiếp tục nói.

“Ta đi lấy!” Người thứ ba không nói hai lời, xoay người rời đi, cấp tốc biến mất tại trong sương mỏng.

Thừa dịp thời gian này, Vu Hoành hỏi ra chính mình vừa mới nghi vấn.

“Ta có thể hỏi thăm, các ngươi mới vừa rồi là làm sao đánh lui Đa Mục Điểu sao?”

“Đơn binh tự động truy tung vi hình đ·ạ·n đạo, bắn năm mai.” Cát Thịnh Hào thở dài.

“Cứ như vậy còn c·hết ba người… Đội 2 đội 3 toàn bộ không có.” Lý Nhuận Sơn ở một bên thở dài. Mấy ngày nay người phải c·hết nhiều lắm…

Nếu như là như cái chiến sĩ một dạng c·hết đang chém g·iết lẫn nhau bên trong, hắn sẽ không như thế cảm khái, coi như sống như thế sống, không có lực phản kháng chút nào bị tàn sát…

“Theo ta được biết, Đa Mục Điểu nhưng rất mạnh, nhưng không đến nỗi ngay cả đ·ạ·n đạo cũng nổ bất động a?” Vu Hoành lông mày nói.

“Có thể nổ, nhưng là bởi vì sương mù che lấp, phát hiện Đa Mục Điểu lúc, nó đã cách rất gần, đ·ạ·n đạo khóa chặt căn bản không kịp, khoảng cách quá ngắn ngay cả rẽ ngoặt cũng làm không được, chỉ có thể làm thẳng tắp đánh đi ra.” Cát Thịnh Hào trả lời.

“Mà quá gần phát xạ cũng không phải là g·iết Đa Mục Điểu, mà là nổ người một nhà.”

Vu Hoành tưởng tượng ra loại kia tình trạng quẫn bách, cũng có chút trầm mặc. Hắn dừng một chút, lại hỏi đám người này tình huống, trạng thái. Cùng đối phương có một câu không có một câu nói chuyện phiếm.

Chỉ chốc lát sau, cái kia trở về cầm máy tạo oxy người mang theo hai người tới, trong tay đều ôm đồ vật.

Đó là một máy toàn thân xám trắng xác ngoài hình vuông máy móc, cái mông dưới đáy kéo lấy màu đen dây sạc điện, một bên kết nối với một cái cùng loại hô hấp phiệt nhựa plastic sự vật, nghĩ đến là dùng đến hấp dưỡng.

Trừ ra máy móc, còn có một túi lớn như là muối hạt tròn vật, bị túi nhựa chứa.

Không có gì nói nhiều, Vu Hoành cấp tốc trở về cầm hai mươi khối phù trận đi ra, đặt ở bên ngoài viện trên mặt đất.

Đối phương cũng để dưới đất, hai bên lẫn nhau trao đổi.

Cầm tới phù trận về sau, Cát Thịnh Hào hai người không nói thêm lời, mang lên đồ vật xoay người rời đi.

Lý Nhuận Sơn nhìn nhiều Vu Hoành hai mắt, hướng hắn nháy mắt ra dấu, đi theo cũng rời đi.

Ba người chỉ chốc lát sau thân ảnh liền chui vào sương mỏng, biến mất không thấy gì nữa.

Vu Hoành không có hiểu Lý Nhuận Sơn ánh mắt là có ý gì, bất quá hắn cũng lười để ý tới quá nhiều, cầm lấy máy tạo oxy trở lại sơn động.

Đang muốn đóng cửa.

Bỗng nhiên Khâu Yến Khê thanh âm từ phía sau truyền đến.

“Vu tiên sinh, có thể hay không xin ngài giúp chúng ta chuyển sang nơi khác tránh… Trước đó quái điểu kia… Chỉ cần hơi chạm thử phòng ở, chúng ta liền đều…”

Nữ nhân này mang theo nữ nhi đứng tại sân nhỏ, một bộ lã chã như khóc biểu lộ.

“Ngươi chờ một chút.” Vu Hoành suy nghĩ một chút, hai người này trực tiếp thả trong viện, đúng là cái vấn đề.

Hắn vào cửa trở lại phòng an toàn, kiểm tra một hồi một trái một phải hai cái tầng hầm, mới tạo ra tầng hầm, tới gần tường ngoài thêm gần.

Nếu như đem bên trong một cái tầng hầm không gian tạm thời đổi thành phòng khách, cũng không tệ. Chỉ là cửa lớn xử lý không tốt, cũng không thể cường hóa hai cái cửa lớn, như thế sẽ nghiêm trọng liên lụy hắc ấn tiến độ.

Khâu Yến Khê mẹ con hay là rất trọng yếu, quan hệ đến nguồn năng lượng vấn đề.

Suy nghĩ một chút, Vu Hoành bỗng nhiên nghĩ đến một chút.

‘Ta hoàn toàn có thể từ bên ngoài lại đào một cái động đá nhỏ đi ra, thể tích không cần lớn, chỉ cần có thể để hai người kia đi vào trốn tránh đi ngủ là được. Không cần thiết dựa theo chính ta tiêu chuẩn yêu cầu.’

Nghĩ tới đây, hắn cấp tốc lấy ra công cụ, mở cửa ra bên ngoài.

Oanh! !

Mới đi ra khỏi hai bước, vừa mới đứng ở ngoài cửa.

Nơi xa bưu cục bên kia bên cạnh truyền đến một tiếng kịch liệt bạo tạc.

Ngọn lửa nóng bỏng từ phương hướng kia phóng lên tận trời.

Vu Hoành lông mày nhíu chặt, có chút bận tâm Lý Nhuận Sơn cùng Asena, nhưng khoảng cách khá xa, ở quái điểu khả năng xuất hiện tình huống dưới, hắn cũng không dám tùy tiện tiến lên.

Đứng tại cửa hang, hắn xa xa hướng phía hỏa diễm phương hướng nhìn lại, dừng lại một hồi, không còn nhìn nhiều, cấp tốc bắt đầu ở một chỗ trống không trên vách núi đá, đào bới chính mình cần cửa hang hình dạng.

Bởi vì hai người chỉ cần ở bên trong đi ngủ, cho nên Vu Hoành chỉ đào một cái hai mét sâu rộng một mét cao một thước hình sợi dài lỗ nhỏ, lỗ hổng dùng một khối đá khi cửa, chỉ lưu cái lỗ hổng làm lỗ thông gió.

Lấy hắn lúc này khí lực sức chịu đựng, toàn bộ hành trình chỉ dùng mười mấy phút.

“Nhà gỗ không muốn ngủ, các ngươi có thể ngủ trong này.” Vu Hoành chỉ vào đầu này động bàn giao nói.

“.” Khâu Yến Khê mẹ con không phản bác được nhìn xem cái kia động, bọc lấy Huy Thạch thảm mà nói, vừa vặn đủ hai người bọn họ chen vào.

Các nàng cũng không nghĩ tới Vu Hoành sẽ làm ra cái đồ chơi này.

Vu Hoành cũng mặc kệ hai người ý tưởng gì, giải quyết vấn đề về sau, trở lại phòng an toàn, hắn cầm lấy trước đó bổ sung cường hóa s·ú·n·g ngắn, hắc ấn cường hóa bổ sung về sau, đ·ạ·n s·ú·n·g ngắn trong khoảng thời gian này đã một lần nữa bổ đầy.

Cái đồ chơi này cho hắn không nhỏ trợ giúp, ngược lại là một cái khác, hắn một mực đến một lần dùng thói quen Lang Nha bổng, lại có chút theo không kịp tiết tấu.

Trong phòng, Vu Hoành nghe bưu cục phương hướng không ngừng truyền đến bạo tạc, một tay nhấc lên Lang Nha bổng, hồi tưởng lại trước đó Lý Nhuận Sơn cho hắn đề nghị.

‘Xác thực v·ũ k·hí cần cường hóa… Lưu Tinh Chùy sao?’ hắn trên mặt lộ ra một vòng vẻ suy tư.

‘Đơn thuần Lưu Tinh Chùy khó dùng, ta cũng không thế nào biết dùng, đối đầu Đa Mục Điểu loại quái vật này, tốt nhất là một chút đánh trúng liền có thể một mực đưa nó bắt lấy, sau đó tiến hành càng nhiều sát thương.’

‘Như vậy dạng gì v·ũ k·hí, có thể làm được điểm ấy?’ rất nhanh, một cái đặc thù kết cấu v·ũ k·hí, xuất hiện tại Vu Hoành trong đầu.

Mắt nhìn vừa mới phát hiện huyền bí Vòng Xoáy phù văn, hắn hay là quyết định trước cường hóa v·ũ k·hí lại nói, hiện tại Đa Mục Điểu lúc nào cũng có thể lại xuất hiện, bên ngoài tuyệt đối không chỉ chỉ có một đầu Đa Mục Điểu, nếu như không nhanh chóng tăng lên đánh lui thực lực của đối phương, Vòng Xoáy phù văn cho dù tốt cũng không có cơ hội dùng đến.

Chương 098: Lực lượng (2)

Chương 098: Lực lượng (2)

Lúc này, Vu Hoành đem Lang Nha bổng phóng tới mặt đất, lại từ trong góc lật ra một đống trước đó g·iết người thu hết các loại v·ũ k·hí.

Ống thép, khảm đao, chủy thủ loại hình v·ũ k·hí nhiều nhất, thứ yếu cũng có mấy khối vật liệu hợp kim tấm chắn nhỏ.

Một đống kim loại chế phẩm toàn bộ cùng Lang Nha bổng chất thành một đống, Vu Hoành cầm lấy trước đó tịch thu được mini đột kích, suy nghĩ một chút hay là buông xuống. Thứ này cận chiến dùng thật không bằng cây gậy.

Hắn một tay đặt tại đống này kim loại chế phẩm mặt ngoài, mặc niệm.

'Cường hóa v·ũ k·hí. Phương hướng…'

Vu Hoành trong đầu hiện ra chính mình cần v·ũ k·hí hình thái.

Rất nhanh, hắc tuyến chảy ra, tụ hợp vào Lang Nha bổng bên trong.

'Phải chăng cường hóa?'

'Là!'

Đếm ngược nổi lên: 3 giờ 09 phút.

*

*

Bưu cục.

Hai đầu Đa Mục Điểu lảo đảo bay khỏi thạch ốc, hướng phía nơi xa rời đi.

Bọn chúng trên thân tràn đầy bạo tạc mang tới đốt cháy khét thương thế, trong đó một con chim thậm chí ngay cả đầu cũng bị nổ không có, trên cổ huyết nhục ngay tại phi tốc nhúc nhích, sinh trưởng, mọc ra mới đầu.

Trong nhà đá.

Một đội Cát Thịnh Hào bọn người hai mắt đỏ lên, hết thảy tham chiến năm người, có hai người không có một cánh tay, một người bả vai bị nện nát, khí tức yếu ớt, còn có một người hai chân bị đạp gãy nằm trên mặt đất kêu rên.

Cát Thịnh Hào từ dưới đất chống lên thân thể, hắn phía sau lưng tại rướm máu, nhưng này chỉ là v·ết t·hương nhỏ, là bị Đa Mục Điểu cự lực đụng vào về sau, nện ở trên tảng đá đập ra thương thế.

"Lựu đ·ạ·n cũng sử dụng hết, tiếp xuống nếu như quái vật kia lại đến, bọn ta hẳn phải c·hết không nghi ngờ!"

"Đưa A Đông đoạn đường đi." Tay cụt một râu quai nón hán tử thấp giọng nói.

Hắn nói A Đông là hai chân bị nện nát người kia, dưới loại hoàn cảnh này, không có tay còn có thể chạy, nhưng không có chân…

Bành.

Trên một người trước, một bàn tay đem A Đông đánh ngất xỉu, cũng không động thủ, chỉ là không cho cầm máu, nhẹ nhàng đem nó để nằm ngang.

"Đội tiếp ứng còn bao lâu có thể đến! ?" Cát Thịnh Hào trầm thấp hỏi, đứng dậy cho mọi người xử lý thương thế.

"Nói chính là hôm nay." Râu quai nón trả lời, một tay cho mình cắn một điếu thuốc, dùng bật lửa cúi đầu nhóm lửa. Hắn nhắm mắt lại, không muốn xem cái kia chờ c·hết đồng bạn.

“Chúng ta không chịu nổi, trong tay đã không có gì có thể uy h·iếp được Đa Mục Điểu.” Cát Thịnh Hào một bên cho hắn băng bó cánh tay đứt gãy, một bên lên tiếng nói.

“Chạy cũng không có địa phương chạy, nửa đường liền sẽ bị g·iết.” Râu quai nón thản nhiên nói.

“Còn có một con đường!” Cát Thịnh Hào dừng lại, đem vừa rồi nhìn thấy Vu Hoành tình huống bên kia miêu tả một lần.

“Bên kia không nghe thấy có t·iếng n·ổ mạnh, mà lại đối phương một người liền có thể bảo vệ hai mẹ con kia, người này tuyệt đối có bí mật. Tuyệt đối có phương pháp có thể đánh lui Đa Mục Điểu!”

Mấy người nghe xong miêu tả, đều là trong mắt một lần nữa dâng lên từng tia từng tia chờ mong.

“Ngươi muốn làm gì?” Râu quai nón nhìn về phía Cát Thịnh Hào. Hắn thường thấy sinh tử, nhưng có thể không c·hết tự nhiên là tốt nhất.

“Trong c·hết cầu sống!” Cát Thịnh Hào quay đầu nhìn về phía cách đó không xa, đang từ tầng hầm lỗ hổng leo ra, hoàn hảo không chút tổn hại Lý Nhuận Sơn.

Gia hỏa này một mặt hổ thẹn, cầm trong tay một chút dược vật cùng nước sạch. Hiển nhiên vừa rồi hỗn chiến lúc, hắn không biết lúc nào trước trốn vào tầng hầm đi.

*

*

Chạng vạng tối, sắc trời đem đen.

Trong sân, Khâu Yến Khê mẹ con ngay tại đem Huy Thạch tạc thành khối nhỏ.

Nhưng hai người cũng không có chú ý chính là, tường viện bên ngoài, sương mỏng chỗ sâu, đang có hai đạo xám trắng rộng thùng thình hư ảnh, lặng yên nhìn chăm chú hai người, cũng nhìn chăm chú sơn động phòng an toàn.

Vu Hoành đứng tại phòng an toàn trong tầng hầm ngầm, cầm trong tay vừa mới phát hiện một chút huyền bí Vòng Xoáy phù văn tấm.

Vòng Xoáy phù văn cần trong vòng khí khắc hoạ, mới có thể thành công sinh ra hiệu quả. Sau khi thành công, hồng trị âm không còn ra bên ngoài bức xạ, mà là tập trung nội liễm, ngưng tụ tại phù văn bên trong, đặc biệt là phù văn chính trung tâm, nơi đó là hồng trị tập trung hạch tâm.

Vu Hoành tổng kết.

Bóp nát Vòng Xoáy phù văn trong nháy mắt, bên trong hồng trị âm sẽ một chút bạo phát đi ra, hình thành thời gian ngắn phạm vi nhỏ cao nồng độ bức xạ hiệu quả. Cái này có lẽ có thể đem nó làm hồng trị âm lựu đ·ạ·n sử dụng.

Nhìn như vậy, Vòng Xoáy phù văn tác dụng, hẳn là chủ yếu là chứa đựng bức xạ năng số lượng.

Chứa đựng.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành chợt nhớ tới, nếu như Vòng Xoáy phù văn là chứa đựng, như vậy vì cái gì đến tiếp sau bộc phát sẽ xuất hiện lớn như vậy trị số?

Là điểm này Đại Huy Thạch Mặc phấn, bản thân liền có nhiều như vậy hồng trị âm bức xạ? ?

Vu Hoành lắc đầu.

Có này khả năng, dù sao Huy Thạch bức xạ là liên tục không ngừng duy trì, đem mỗi thời mỗi khắc bức xạ toàn bộ tập trung lại, co vào đến một điểm bộc phát, uy lực không lớn mới là lạ.

Nhưng từ hơn một trăm hồng trị âm, đến 700~800, cái này có chút quá khoa trương… Hắn nhớ rõ, một khối Đại Huy Thạch tại gặp phải ba lần Quỷ Ảnh sử dụng về sau, sẽ triệt để hao hết năng lượng, hóa thành bột phấn. Ý vị này, Đại Huy Thạch bức xạ năng số lượng không có khả năng có 700~800 nhiều như vậy.

“Nhưng vì cái gì.” Hắn lông mày nhíu chặt, một cái lớn nhất suy đoán, chậm rãi trồi lên trong lòng.

‘Khả năng duy nhất, chính là… Cái này Vòng Xoáy phù văn… Không phải đơn thuần chứa đựng bức xạ năng…’

Hắn cầm lấy tấm phù văn, cẩn thận vuốt lên mặt tinh tế đường vân.

‘Nó càng có thể là… Hấp thu ngoại giới bức xạ năng, lại dự trữ trong đó!’

‘Nếu thật là hấp thu, như vậy chỉ cần ta để đặt Vòng Xoáy phù văn thời gian dài ngắn không đồng nhất, liền có khả năng khảo thí đưa ra lúc bộc phát xuất hiện hồng trị âm khác biệt.’

Chế thành phù văn về sau, để đặt thời gian càng lâu, bóp nát lúc, nó bộc phát hồng trị giá trị âm có lẽ lại càng lớn.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành đem khối này vừa chế được tấm phù văn, dựa vào tường nghiêng để đó, tạm thời mặc kệ.

Sau đó đi đến trong tầng hầm ngầm ở giữa, bắt đầu huấn luyện.

Những ngày gần đây, hắn theo rèn luyện Trọng Thối Công tầng thứ hai, lực lượng của thân thể đã đình chỉ gia tăng, ngược lại là toàn thân làn da lớp biểu bì càng ngày càng dày, đồng thời thân thể cảm giác càng ngày càng nhẹ nhanh.

Hiển nhiên tầng thứ hai chủ yếu tăng lên, ở chỗ phòng ngự cùng nhanh nhẹn.

Mà theo từng ngày không ngừng kiên trì huấn luyện, Vu Hoành ẩn ẩn cảm giác, đầu thứ hai nội khí cũng sắp ngưng tụ ra hiện.

Hắn đứng tại chỗ tầng hầm chính giữa, ngưng thần tĩnh khí, bắt đầu từng lần một rèn luyện Trọng Thối Công, quan tưởng nguyên bộ đồ án.

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Đột nhiên, phòng an toàn ngoại ẩn ẩn truyền đến một trận tiếng thét chói tai.

Bá.

Quan tưởng bên trong Vu Hoành bỗng nhiên mở mắt, cấp tốc mặc lên Bạch Hùng đồ bộ, liền lên một tầng.

Khi đi ngang qua Lang Nha bổng lúc, nhìn thấy Lang Nha bổng đã cường hóa hoàn thành, hắn thuận tay một trảo, xách trong tay, vọt tới trước cửa.

Kéo ra tấm che, cường hóa cửa sổ pha lê bên ngoài, sắc trời đã toàn bộ màu đen.

Ánh trăng tươi đẹp, như sa như sương, xen lẫn trong trong sương mỏng, không phân rõ lẫn nhau.

Hai đầu cùng trước đó một dạng cực đại Đa Mục Điểu, ngay tại ngoài động rừng trên không xoay quanh phát ra cùng loại con cóc quái khiếu.

Cái này hai đầu quái điểu vỗ cánh lượn vòng lấy, gào thét lên, bọn chúng đầu hai hàng màu đỏ mắt nhỏ tại trong buổi tối phát ra hồng quang nhàn nhạt, phảng phất s·ú·n·g ngắm kích quang ống nhắm.

Vu Hoành cẩn thận quan sát, phát hiện trong đó một đầu Đa Mục Điểu thân thể một bên, còn lưu lại mảng lớn bị Lang Nha bổng đập trúng không có lông vết tích.

‘Ban ngày đầu kia gia hỏa a…’ hắn hít sâu một hơi.

Trước đó một đầu liền khiến cho hắn kém chút thụ thương, hiện tại một hơi tới hai đầu…

Mà hắn cự mộc thuẫn đã hủy, còn không có sửa chữa tốt…

“Phiền toái…” Hắn quét mắt bên dưới trong viện, phát hiện Khâu Yến Khê mẹ con đã không thấy tung tích, hiển nhiên là trốn trước, hoặc là nhà gỗ, hoặc là vừa móc ra hang đá.

Ngang! !

Bên kia hai đầu Đa Mục Điểu lúc này cũng phát hiện Vu Hoành, cả hai một cái xoay quanh, một trước một sau lao xuống, tựa như tiễn thất giống như hung hăng phóng tới sơn

động cửa lớn ô ô rít lên tiếng xé gió, tại trong buổi tối tựa như quỷ khóc, chói tai khó nghe.

Phát hiện không đúng, Vu Hoành cấp tốc lui lại, một tay cầm thương, một tay nhấc bổng, kéo dài khoảng cách.

Hắn không có lao ra, mà là dự định xem trước một chút cửa lớn hiện tại phòng hộ tình huống

Một giây.

Bành! ! ! Bành! ! !

Hai t·iếng n·ổ mạnh theo nhau mà tới.

Toàn bộ sơn động phòng an toàn phảng phất đều hung hăng chấn động một cái, cửa chính, nặng nề đại mộc cửa, lúc này bị hướng bên trong hung hăng ném ra hai cái nhô ra.

Nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là hai cái nhô ra, không hề có bất kì thứ gì khác.

'Ngăn trở!'

Vu Hoành mừng rỡ, trước đó hoàn toàn ngăn không nổi Đa Mục Điểu cửa lớn, lúc này chính diện ngay cả đương đầu hai đầu Đa Mục Điểu tập kích.

Kiểm tra này đầy đủ. Hoàn toàn dựa vào cửa lớn ngăn trở địch nhân không thực tế, trừ phi cửa lớn có thể tự động chữa trị, nếu không, vô luận như thế nào, hắn đều phải ra ngoài đánh lui địch nhân.

Xác định cửa lớn so trước đó cường ngạnh không ít, Vu Hoành gánh nặng trong lòng liền được giải khai, đứng tại chỗ, hắn không có tiến lên mở cửa, mà là một tay giơ lên Lang Nha bổng, lẳng lặng chờ đợi.

Bành! !

Bành! ! !

Bành! ! !

Âm ầm! !

Cửa lớn rốt cục phá toái, một cái màu trắng đầu chim hung hăng xông tới, thuận quán tính đâm về Vu Hoành.

"C·hết! ! !"

Trong chốc lát, Vu Hoành dậm chân gầm thét, người tựa như một đạo tàn ảnh, đạp nát mặt đất, ầm vang một gậy toàn lực nện ở trên đầu chim.

Lang Nha bổng mang theo chói tai khí lưu, mang ra bén nhọn gào thét, mang theo Vu Hoành s·ú·c thế đã lâu toàn bộ lực bộc phát, ầm vang đập trúng đầu chim.

Oanh! !

Đa Mục Điểu đầu vội vàng không kịp chuẩn bị, tại chỗ liền bị một gậy hung hăng đập trúng, toàn bộ đầu tính cả hơn phân nửa cổ trong nháy mắt nổ tung, hóa thành một mảnh xám trắng huyết vũ.

Nó thậm chí ngay cả gáy thân thể, cũng bị cỗ này to lớn lực va đập đánh cho từ trong sơn động tà phi ra ngoài, phốc bắn vào cách đó không xa rừng.

Ngang! !

Con thứ hai Đa Mục Điểu thừa cơ ngửa đầu, đem chính mình mỏ chim tựa như trọng chùy, nâng lên hướng xuống một đập.

Nó hai chân bắt lấy cửa lớn, cánh điên cuồng bay nhảy mượn lực, bén nhọn như thương mỏ chim mang ra đồng dạng chói tai rít lên, hung hăng đâm về đứng tại cửa ra vào Vu Hoành.

Bên dưới tập kích chính là Vu Hoành nện xong cây gậy, bị quán tính mang theo mất đi cân bằng trong nháy mắt.

Đa Mục Điểu tốc độ vốn là cực nhanh, lúc này tập kích nắm lấy thời cơ, càng là không có cách nào tránh né phốc! !

Lần này mỏ chim hung hăng nện ở Vu Hoành nâng lên cánh tay tấm hợp kim bên trên.

Tấm hợp kim lại lần nữa uốn lượn, nện đến nội bộ Vu Hoành khuôn mặt vặn vẹo.

Nhưng lần này tuy nặng, lại bị Vu Hoành trên da tăng sinh trong suốt lớp biểu bì ngăn trở, không có tạo thành bất cứ thương tổn gì, chỉ là sinh ra đơn thuần đau đớn.

Mà cái này đột nhiên đau đớn, ngược lại để Vu Hoành trong lòng sinh ra táo bạo phẫn nộ.

Hắn huyết dịch khắp người tại bộc phát bên trong cấp tốc phun trào, chảy khắp toàn thân, tại bị mỏ chim đập trúng trong nháy mắt, hắn lui lại hai bước, nhấc thương liền bắn.

Không cần nhắm chuẩn.

Bành bành bành bành bành! !

Liên tục năm phát s·ú·n·g.

Cường hóa đ·ạ·n tại chỗ tại con thứ hai Đa Mục Điểu trên thân nổ ra năm cái huyết động. Cơ hồ đem nó nửa người trên nổ tan, ngay cả cơ bản khung xương cũng chống đỡ không nổi.

Vu Hoành thừa cơ nhấc lên Lang Nha bổng, trong miệng gào thét một tiếng, hướng phía trước điên cuồng một đập.

Sau khi cường hóa Lang Nha bổng, trọng lượng so trước đó lớn rất rất nhiều, bây giờ vẻn vẹn cây gậy này liền có trên trăm cân nặng, mặt ngoài còn bao trùm đại lượng mang theo móc câu gai nhọn. Một khi đâm vào trong thịt, liền sẽ rất khó bị rút ra.

Lúc này bị Vu Hoành giơ lên điên cuồng một đập, Lang Nha bổng đỉnh khó khăn lắm đập trúng con thứ hai Đa Mục Điểu cổ, một chút liền đem nó ôm lấy, kéo trở về.

Vu Hoành cự lực cùng Đa Mục Điểu cự lực đồng thời đối kháng, một cái về rồi, một cái giãy dụa.

Thế là xoẹt một tiếng, Đa Mục Điểu cổ hơn phân nửa huyết nhục bị xé nát, treo trên Lang Nha bổng không cách nào vùng thoát khỏi.

Chương 099: Tiếp ứng (1)

Chương 099: Tiếp ứng (1)

Ngang! ! !

Ngay tại Vu Hoành cùng con thứ hai Đa Mục Điểu dây dưa lúc, con thứ nhất Đa Mục Điểu từ trong bóng tối nổ băn ra mà ra, phát ra quái khiếu, như đ·ạ·n pháo phóng tới Vu Hoành.

Nó thế mà thương thế khôi phục hơn phân nửa, hoàn toàn không ảnh hưởng lực cơ động, bộc phát ra cực nhanh tốc độ.

Toàn thân nó lực bộc phát đều tập trung ở ngoài miệng trên mỏ chim gai nhọn, lần này đột nhiên bộc phát, lập tức để Vu Hoành vội vàng không kịp chuẩn bị, tại chỗ trúng chiêu. Mỏ chim đâm vào phía sau nơi bả vai, đâm cong tấm hợp kim, lộ ra lực trùng kích khổng lồ, đâm vào Vu Hoành bả vai trên xương cốt.

Bành! !

Vu Hoành b·ị đ·âm đến về sau bay lên, một người một chim lại lần nữa chạy trở về sơn động, trên đường đi đập bể hai đài mô-tơ điện năng lượng mặt trời, một cái cất giữ s·ú·n·g ống khung gỗ.

Tấm năng lượng mặt trời cùng khung gỗ mảnh vỡ bị ép tới văng khắp nơi, tản một chỗ.

Mắt thấy bọn hắn tiếp tục hướng phía thả phù trận địa phương đánh tới. Những cái kia phù trận trải qua không được trọng áp, hơi lớn lực lượng liền sẽ triệt để hủy đi, mà lại trong đó còn kèm theo hai khối phù trận màu bạc.

Vu Hoành rốt cục không chịu nổi.

Toàn thân hắn gân xanh lộ ra, tức giận tay không bắt lấy mỏ chim, hai chân trên mặt đất vạch ra hai đầu vết cháy, nâng lên

lực lượng toàn thân, nội khí bộc phát, xông về phía trước

Bành, bành, bành, bành! ! !

Hắn tựa như hạng nặng tê giác, bước chân nặng nề, gầm thét cúi đầu ôm lấy quái điểu, xông ra sơn động, hung hăng nhảy một cái.

Hướng xuống một đập.

Bành! ! !

Mặt đất nổ tung cái hố, bùn đất vẩy ra, quái điểu bị lực trùng kích khổng lồ liên đới Lang Nha bổng cùng một chỗ, hung hăng ép nát lồng ngực.

Nhưng nó còn tại giãy dụa, toàn thân huyết nhục thương thế ngay tại dưới ánh trăng phi tốc khép lại, khôi phục.

“Ta mẹ nhà hắn cũng không tin g·iết không c·hết! !” Vu Hoành lửa giận công tâm, một tay bắt lấy cổ chim, cong người nhấc lên, đối với vách núi chính là một đập.

Hòn đá nổ tung, vách núi thêm ra một cái cái hố nhỏ

Nhưng còn không chỉ, Vu Hoành bắt lấy quái điểu điên cuồng đối với vách núi một trận đập loạn.

Liên tiếp trong tiếng oanh minh, quái điểu vẫn tại không ngừng khép lại, mà lại không chỉ có như vậy, một đầu khác quái điểu cũng ở phía xa phát ra quái khiếu, cũng mặc kệ thương thế chưa lành, liền tiếp theo điên cuồng bay tới đâm vào Vu Hoành trên lưng.

Nhưng Vu Hoành không chút nào quản mặc cho một đầu khác quái điểu công kích, chính mình bắt lấy một đầu cuồng bạo đập loạn.

Oanh!

Oanh!

Oanh!

Oanh! !

Không biết đập bao nhiêu dưới, thẳng đến Vu Hoành trong tay đã rốt cuộc bắt không được bất luận cái gì hoàn chỉnh khối thịt cùng lông vũ, hắn mới thở hổn hển như trâu, dừng lại động tác.

Quay đầu vồ một cái về phía vọt tới con thứ hai quái điểu, nhưng lần này, con thứ hai điểu quái kêu đi lên rẽ ngang, tránh đi b·ị b·ắt, sau đó vỗ cánh vừa bay, thế mà cũng không quay đầu lại, hướng phía bầu trời xa xa rời đi.

Bành bành bành… !

Vu Hoành đưa tay chính là s·ú·n·g ống liên xạ, thanh không băng đ·ạ·n.

Không biết cái nào viên đ·ạ·n vận khí tốt, đánh trúng quái điểu cánh, để nó nghiêng lệch hướng xuống, hung hăng nhập vào cách đó không xa rừng.

“Còn muốn chạy! !” Vu Hoành nóng nảy nhào về phía quái điểu, chỉ chốc lát sau liền xông vào rừng, hai tay bắt lấy thân chim, giơ lên cao cao.

Tê! !

Quái điểu từ phần bụng chính giữa vỡ ra, bị cự lực ngạnh sinh sinh xé thành hai nửa, đầy trời huyết vũ hòa với lông vũ rơi lả tả trên đất.

A! ! !

Vu Hoành ngửa mặt lên trời gào thét, huyết dịch khắp người nóng hổi cấp tốc, lâu dài sợ hãi cùng kiềm chế, giờ này khắc này hóa thành nóng nảy phẫn nộ, để hắn ẩn ẩn lâm vào cuồng bạo.

Hắn bắt lấy thân chim hướng mặt đất từng cái điên cuồng đập loạn, không biết đập bao lâu, thẳng đến mặt đất máu thịt be bét, trên tay thân chim cũng chỉ còn lại hai khối không trọn vẹn khối thịt.

Hết thảy rốt cục an tĩnh lại

Vu Hoành miệng lớn thở hổn hển toàn thân mồ hôi rơi như mưa, nhiệt độ cơ thể nóng hổi, nhịp tim tựa như trống trận giống như nhảy nhanh chóng.

Dưới ánh trăng, hắn vứt bỏ trong tay hai mảnh thịt, xì nhổ ra trong miệng bọt máu nước bọt.

“Kết thúc.” Hắn quay người hướng phía sân nhỏ phương hướng trở về, xa xa nhìn thấy trong sân một mảnh hỗn độn, nhưng cũng còn tốt chính là, lần này Huy Thạch Thảo không có bị hư hao cái gì. Vừa mới kịch đấu, hắn cùng Đa Mục Điểu đều vọt thẳng ra sân nhỏ, phạm vi so với lần trước càng lớn, cho nên tạo thành tổn thương cũng rất nhỏ.

Trong viện trống rỗng, không có bóng người, hiển nhiên mẹ con kia hai rất hiểu chuyện sớm trốn vào trong lỗ nhỏ, không dám ra tới.

Vu Hoành trong lòng ít nhiều có chút an ủi, tối thiểu hai người này tự vệ ý thức hay là rất không tệ. Không cần hắn thời thời khắc khắc quan tâm.

Lúc này xử lý hai đầu Đa Mục Điểu, hắn mới cảm giác trên thân một trận đau rát.

Phía sau lưng vừa mới ngạnh kháng một đầu Đa Mục Điểu công kích, vừa rồi bởi vì kích thích tố bài tiết, gây tê thân thể cảm giác, không có cảm giác đau nhức, lúc này tỉnh táo trầm tĩnh lại, cảm giác đau lập tức dâng lên, biến trong tích rất nhiều.

‘Phía sau lưng khẳng định đổ máu… Xương cốt không biết có b·ị t·hương hay không. Tay trái cổ tay có chút bị trật, hắn là vừa rồi bắt lấy cổ chim đập loạn lúc dùng sức quá độ.’

Dùng sức quá độ thuộc về mình khí lực thương tổn tới chính mình, là cảm xúc quá độ kích động, không có phân tấc biểu hiện, cái này khiến Vu Hoành trong lòng dâng lên tự xét lại chi ý.

‘Lần sau không có khả năng dạng này… Vừa đánh nhau liền dễ dàng mất lý trí. Dạng này rất dễ dàng gặp được nguy hiểm.’

Hắn cảm thụ bên dưới thân thể địa phương khác, ngoại thương ngược lại là không có, nhưng nội khí lại là toàn bộ tiêu hao hết, thân trên không ít cơ bắp ẩn ẩn có lạp thương.

Phiền toái nhất chính là cường hóa Bạch Hùng đồ bộ, trở lại trong sơn động, dựa vào rách rưới cửa lớn tọa hạ, Vu Hoành mới phát hiện, bộ này đồ bộ trước trước sau sau rất nhiều nơi đều bị nện hỏng, khắp nơi là cực đại tổn hại khe, cơ hồ bị phá hư đến không còn hình dáng.

"Không thể dùng… Cũng may hai đầu chim c·hết trước, nếu không lại nhiều đánh một trận, đồ bộ băng rơi, xảy ra chuyện khả năng liền nên là ta." Vu Hoành trong lòng may mắn.

Nhìn xem đồ bộ bên ngoài khắp nơi phân bố lít nha lít nhít tổn hại, là hắn biết bảo bối này cho hắn ngăn cản không biết bao nhiêu v·ết t·hương trí mạng.

Cởi xuống Bạch Hùng đồ bộ, hắn cấp tốc cho mình bôi thuốc, trừ độc, sau đó ăn vào thuốc tiêu viêm làm dự phòng.

Sau đó mặc vào cường hóa Hôi Tích đồ bộ, tạm thời quá độ.

Bộ này cường hóa Hôi Tích đồ bộ lực phòng hộ chỉ có thể ngăn cản đ·ạ·n s·ú·n·g ngắn, ứng đối s·ú·n·g trường s·ú·n·g ngắm, hoặc là Đa Mục Điểu loại lực lượng kia to lớn công kích, liền không có cách nào phòng hộ quá nhiều.

So với cường hóa Bạch Hùng đồ bộ kém không ít.

Nhưng loại thời điểm này, có dùng dù sao cũng so không có tốt.

Vu Hoành thay đổi đồ bộ về sau, tay đè tổn hại cửa lớn, để nó tự động chữa trị.

Xác định đếm ngược là ba giờ sau, hắn mới dựa vào lò sưởi trong tường dự định nghỉ ngơi thật tốt dưới, chờ đợi hừng đông an toàn.

Lần này, hắn tổn thất rất lớn, nhưng cũng xác định Đa Mục Điểu thực chiến lực sát thương mạnh bao nhiêu. Hắn toàn lực ứng phó, cũng chỉ có thể đánh g·iết hai đầu quái điểu này. Cái

này khiến Vu Hoành trong lòng đối với tương lai lần nữa tràn đầy nguy cơ.

‘Phía ngoài quái vật vô cùng vô tận, g·iết không hết, nếu như ta muốn an ổn an toàn sinh hoạt, nhất định phải nghĩ đến tránh né cùng ẩn tàng tự thân khí tức, không bị quái vật phát hiện biện pháp… Nếu không ngạnh kháng xuống đi, không có khả năng ứng phó được đến nhiều như vậy tập kích.’

Vu Hoành trong lòng chớp động suy nghĩ, đang nghĩ nên như thế nào ẩn tàng tự thân khí tức…

Hắn mạch suy nghĩ tại tự mình biết từng loại đồ vật bên trong, không ngừng hiện lên.

‘Vân vân… Nếu muốn biết như thế nào ẩn tàng tự thân, liền muốn biết tiên tri, Huyết Triều quái vật cùng Quỷ Ảnh Ác Ảnh, là dựa vào cái gì đến phát hiện được ta? Bọn chúng tay điều tra đoạn là cái gì?’

Hắn hồi tưởng trước kia gặp phải tình huống, phát hiện Ác Ảnh còn tốt, truyền bá đường tắt phi thường minh xác. Nhưng Quỷ Ảnh cùng Huyết Triều quái vật nhưng lại không biết nguyên lý gì.

Thời gian ngắn chính mình thí nghiệm hay là quá chậm, tốt nhất có thể tìm tới một chút phương diện này tư liệu, hoặc là nhà nghiên cứu, cấp tốc thu hoạch được bọn hắn thí nghiệm số liệu, dạng này có thể tiết kiệm đại lượng thời gian.

Vu Hoành trong lòng hiện lên suy nghĩ.

Hắn nghĩ đi nghĩ lại, bối rối cũng chầm chậm dâng lên, tăng thêm trên người mỏi mệt cùng đau đớn, lập tức dựa vào lò sưởi trong tường lẳng lặng nghỉ ngơi

Hiện tại cường hóa s·ú·n·g ngắn thanh không, Bạch Hùng bộ bị hư, cửa lớn cũng không có cản trở.

Tăng thêm thân trên không còn chút sức lực nào, thể năng tiêu hao hầu như không còn, nội khí cũng dùng xong chờ đợi khôi phục bên trong. Cổ tay còn uốn éo, phía sau lưng xương cốt đâm đau, nói không chừng nứt xương.

Vu Hoành còn là lần đầu tiên như thế b·ị t·hương nghiêm trọng như vậy.

Ngồi dựa vào trên mặt đất nghỉ ngơi một hồi, hắn ngửa đầu thật dài thổ khí. Tiện tay cầm lấy nấu nước kim loại bồn, mở ra mũ giáp uống một ngụm.

Bồn kim loại màu bạc biên giới bỗng nhiên hiện lên một vòng sáng ngời.

Lạch cạch.

Bỗng nhiên một cái hòn đá màu đen một dạng đồ vật, bị từ tổn hại cửa ra vào, ném vào sơn động.

Vật kia trên mặt đất bật lên nhấp nhô mấy lần, đâm vào khung gỗ trên mảnh vỡ, ngừng lại.

Vu Hoành nháy mắt một cái, đột nhiên cảm giác không đúng, bỗng nhiên tiến lên nắm lên thứ này liền hướng bên ngoài ném.

Phốc!

Vừa ném ra, thứ này liền ở giữa không trung nổ, chói mắt bạch quang một chút bao trùm ở chung quanh cả viện. Đem xung quanh hết thảy chiếu xạ đến sáng như ban ngày.

Đây là pháo sáng!

Vu Hoành còn tốt kịp thời nhắm mắt, quay đầu, nằm sấp địa phương.

Hắn chưa từng gặp qua thứ này, lo lắng là lựu đ·ạ·n, cho nên học trong phim truyền hình điện ảnh động tác, quay người bổ nhào, vùi đầu nằm sấp địa phương.

Chờ thanh âm biến mất, hắn một cái xoay người đứng lên, vừa hay nhìn thấy tường viện bên ngoài, ba cái bóng người màu đen động tác nhanh nhẹn vượt qua tường viện, cực tốc hướng chính mình vọt tới.

Ầm! !

Một tiếng s·ú·n·g vang, ánh lửa tại Vu Hoành đầu gối phải chỗ nổ tung.

Hắn đầu gối khẽ cong, bị xung kích lực đánh cho lui về sau bước.

‘Không phải s·ú·n·g ngắn! Ở đâu ra người! ?’

Vu Hoành trong lòng trầm xuống, biết không ổn, lúc này đúng là mình thời điểm suy yếu nhất, một bàn tay thụ thương không lấy sức nổi, phía sau lưng nhói nhói, toàn thân không còn chút sức lực nào, thể năng tiêu hao quá nhiều, nội khí cũng bộc phát dùng xong.

Loại thời điểm này lại bị tập kích, còn gặp được dùng s·ú·n·g trường hảo thủ, tình huống không ổn…

Trong đầu lóe lên ý nghĩ này, chỉ một cái chớp mắt, hắn liền nghĩ đến biện pháp.

Không có khả năng nguyên địa bất động.

‘Đối phương có tay s·ú·n·g uy h·iếp, nhất định phải động, hiện tại là ban đêm, chỉ cần mình động tác rất nhanh, hắn không tin đối phương còn có thể tinh chuẩn xạ kích, hoàn mỹ trúng mục tiêu chính mênh.’

Nhìn xem đón chính mình vọt tới ba đạo nhân ảnh, ba người này dáng người cường tráng, kích cỡ đều tại một mét tám chín tả hữu, động tác trầm ổn hữu lực, ẩn ẩn có loại đặc thù phối hợp tiết tấu.

Vu Hoành vứt bỏ Lang Nha bổng, giảm bớt phụ trọng, một cái bước xa hướng mặt bên lăn một vòng.

Phốc một chút, hắn nhảy ra sơn động, rơi vào sân nhỏ phía bên phải bãi cỏ, tiến vào chỉ có ánh trăng chiếu rọi chỗ tối tăm.

Từ bị tập kích, đến Vu Hoành kịp phản ứng, lập tức nhảy ra phòng an toàn sơn động, trước sau chỉ dùng một giây.

Căn bản không cho trong bóng tối kia tay s·ú·n·g lần thứ hai xạ kích cơ hội.

Lâm vào trong hắc ám, chỉ có mông lung ánh trăng có thể thấy được.

Vu Hoành xoay người mà lên, nghênh tiếp đuổi theo ba người.

Người thứ nhất nhấc chân chính là một cái thẳng đạp, đạp hướng Vu Hoành ngực.

Lúc này chính là Vu Hoành mới bò dậy khoảng cách, chưa kịp phản ứng, liền bị một cước này trúng ngay ngực.

Bành.

Người này đùi phải hung hăng đạp ở Vu Hoành trước ngực, cường hãn lực trùng kích từ nó eo trôi chảy quán thông mà ra, hung hăng nhập vào Vu Hoành trên thân

Nhỏ vụn bụi đất tại một cước này bên dưới có chút nổ tung, khuếch tán, bị ánh trăng chiếu sáng, tựa như mâm tròn màu trắng

“Là ngươi! ?” Lúc này gần trong gang tấc, nhờ ánh trăng, người này gương mặt tại ánh sáng nhạt bên dưới bộc lộ ra chính là trước đó tới qua một lần Cát Thịnh Hào! Cũng là đội 1 bên kia lĩnh đội.

Gia hỏa này là trước bưu cục tinh nhuệ người phát thư, thực lực đồng dạng cực mạnh, không thể so với Lý Nhuận Sơn kém.

Chương 100: Tiếp ứng (2)

Chương 100: Tiếp ứng (2)

“Là ta…” Cát Thịnh Hào hai mắt phản xạ ánh trăng, tựa như hai ngôi sao.

Bọn hắn vận khí chưa đủ tốt, ở chỗ này triệt để sau khi kết thúc mới đuổi tới, căn bản không nhìn thấy Vu Hoành cùng Đa Mục Điểu chính diện chém g·iết.

Lúc này hắn một cước chính đạp, đạp đến Vu Hoành về sau liền lùi lại ba bước.

Ngay sau đó lại là vọt tới trước, đùi phải tựa như như độc xà, từ mặt bên không ngừng quất vào Vu Hoành bên người.

Phanh phanh phanh phanh! !

Chân của hắn nhanh cực nhanh, ngắn ngủi mấy giây liền đá ra mười mấy chân, toàn bộ đá vào Vu Hoành đón đỡ trên cánh tay trái.

Không chỉ như vậy, phía sau hai người cũng đi theo cận thân, một người cầm côn, một người cầm chùy, đánh cho Vu Hoành liên tục rung động, trên thân đón đỡ không kịp, không ngừng bị đánh trúng.

Nhưng để ba người cảm giác không đúng chính là, bọn hắn bất luận như thế nào công kích đập nện Vu Hoành, thế mà từ đầu đến cuối không có cách nào đem nó đánh bại mất đi cân bằng.

Cứ việc một mực đem nó đánh cho về sau lùi lại, có thể một loại không hiểu bóng ma, bất tri bất giác thăng lên ba người trong lòng.

Đột nhiên một người nhịn không được, hai tay nắm côn, dùng hết toàn lực hung hăng một chút nắm lấy cơ hội, nện ở Vu Hoành phía sau lưng bên trái.

Răng rắc một tiếng.

Lớn bằng cánh tay gậy gỗ tại chỗ bẻ gãy, Vu Hoành nguyên địa không nhúc nhích, ánh mắt từ đầu nón trụ bên dưới bắn ra mà ra, nhìn về phía ba người.

“Chơi chán a?”

Thanh âm hắn bình tĩnh, phảng phất vừa mới giao thủ ngay cả làm nóng người cũng không tính được.

Bành! !

Cát Thịnh Hào bỗng nhiên một cái trọng thối nâng cao, hung hăng nện ở Vu Hoành cổ bên trái.

Nặng nề lực lượng nện ở đồ bộ ngoại tầng, bắn tung tóe ra một tầng nhàn nhạt vôi, ở dưới ánh trăng có thể thấy rõ ràng.

Nhưng kinh khủng là, Vu Hoành đứng tại chỗ, chỉ là mũ giáp đi theo lay nhẹ xuống, liền không có phản ứng.

Hắn thậm chí ngay cả đón đỡ cũng không, cứ như vậy đứng tại chỗ, không nhúc nhích.

“Còn gì nữa không?” Hắn hỏi.

“. ! ! ?” Cát Thịnh Hào mồ hôi lạnh lập tức bừng lên. Hắn bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, con ngươi co rụt lại, liền muốn thu chân.

Nhưng vào lúc này, Vu Hoành bỗng nhiên nhấc chân, hướng phía đối phương chèo chống chân trái hung hăng rút đi.

Đê đoạn quét chân!

Đây là hắn luyện rất nhiều ngày Trọng Thối Công chiêu số. Lúc này sử xuất, thuần thục đến cực điểm, phản ứng cực nhanh, vài như phản xạ có điều kiện.

Chỉ là để hắn không ngờ trước được là, Cát Thịnh Hào một cái bay lên không, tránh đi thấp quét, thu chân lại lần nữa hướng bộ ngực hắn đạp một cái, mượn lực lật ra sau, rơi xuống đất.

Vu Hoành hướng phía trước dậm chân đuổi theo, không ngờ phía bên phải thêm ra một thanh chùy, hung hăng nện ở trên bả vai hắn.

Bành!

Một tiếng vang trầm dưới, hắn nhìn cũng không nhìn đối phương, một tay một trảo, nắm chặt thân chùy dùng sức vừa gảy.

Người kia bị đại lực lôi kéo qua đến, còn không có khôi phục cân bằng, liền bị Vu Hoành hai tay vây quanh, tựa như tình nhân giống như dùng sức ôm vào trong ngực.

Hai tay lúc lên lúc xuống ghìm chặt người này phía sau lưng cùng phần eo.

"Rắc! !"

Răng rắc một mảnh giòn vang, nương theo lấy tiếng kêu thảm thiết đau đớn, trên thân người này không biết gãy mất bao nhiêu xương cốt.

Coi như đồng dạng mặc chống đ·ạ·n đồ bộ, đối mặt loại này cùng loại nhu thuật cùn lực đè ép, cái gọi là chống đ·ạ·n cũng căn bản không dùng.

Huyết nhục trong nháy mắt từ này nhân khẩu mũi phiến phun ra.

Buông ra người này, Vu Hoành sải bước hướng phía Cát Thịnh Hào đuổi theo.

Ầm!

Lại là một tiếng s·ú·n·g vang, đ·ạ·n lại lần nữa đánh vào hắn đầu gối phải chỗ, xuyên thấu tấm hợp kim, mang đến có chút nhói nhói.

Nhân cơ hội này, Cát Thịnh Hào vọt tới trước, thế mà còn dám tiến lên tiến công.

Hắn đùi phải chẳng biết lúc nào nhiều một khối ngân bạch hợp kim hộ thối, hung hăng một cước thấp quét về phía Vu Hoành bị bắn đầu gối.

Một cước này nếu là phối hợp nối liền, trong nháy mắt liền có thể đánh vỡ đồ bộ cường hãn phòng hộ.

Nhưng tương tự, tựa hồ là ý nghĩ nhất trí, Vu Hoành cũng không hẹn mà cùng nhấc chân, một cái đê đoạn quét chân, cùng đối phương động tác một dạng.

Hai người dùng đều là nguồn gốc từ tại quân dụng Milch thuật cận chiến, lúc này góc độ nhất trí, phát lực nhất trí, lập tức chính diện đối đầu.

Bành!

Hai cái chân đồng thời đụng nhau, nước bắn bụi mỏng.

Cát Thịnh Hào lực đạo không đủ, bị ngạnh sinh sinh đập trở về, nhưng hắn lúc này giống như hồ bị khơi dậy chơi liều.

“Phế bỏ ngươi! !”

Gầm lên giận dữ dưới, hắn đùi phải lại lần nữa phát lực, từng cái hướng phía Vu Hoành đập tới.

Bành bành bành bành!

Hai người quét chân đối với quét chân, không ai nhường ai, liên tiếp liền đối hơn mười chân.

Mấy giây sau, răng rắc.

Đột nhiên một tiếng vang nhỏ, Cát Thịnh Hào ôm chân liên tục nhảy sau, toàn thân mồ hôi lạnh, gương mặt đau đến vặn vẹo sung huyết, gân xanh lộ ra.

Hắn gắt gao nhìn chằm chằm đối diện Vu Hoành, nghiến răng nghiến lợi, không thể tin được chính mình khổ luyện luyện nhiều thuật cận chiến, thế mà vẻn vẹn như thế trong một giây lát liền thua bại một lần.

“Lục Tử! Chạy mau! ! Đừng quay đầu!” Cát Thịnh Hào bỗng nhiên hô to.

Nhìn trước mắt phảng phất cùng trước khi động thủ không có gì khác nhau Vu Hoành, hắn bỗng nhiên minh bạch, đối phương đến cùng là thế nào tại Đa Mục Điểu tập kích dưới, bình yên vô sự, còn có thể bảo vệ hai cái con gái yếu ớt.

Nhưng giờ này khắc này, hắn hiểu được đến đã quá muộn.

“Không nghĩ tới, không nghĩ tới, loại địa phương này, thế mà…” Nói còn chưa dứt lời, hắn quay người co cẳng liền chạy nhưng không có chạy bao xa, liền bị phía sau Vu Hoành một phát bắt được đồ bộ quần áo, một tay nhấc lên, ngạnh sinh sinh treo trên bầu trời bắt về.

Mắt thấy hắn liền bị lại lần nữa ôm, chen đoạn cả người xương cốt.

Hậu trắc một bóng người bỗng nhiên tới gần, đánh lén giống như một chùy hung hăng nện ở Vu Hoành mũ giáp hậu trắc.

Bành!

Mũ giáp vỡ ra mấy đạo đường vân, hướng lõm vào trong hãm một khối. Nhưng bị càng bên trong tầng giảm xóc hấp thu lực lượng, còn lại lực trùng kích đối với người bình thường có thể sẽ tạo thành chấn động não, nhưng đối với Vu Hoành mà nói, cái kia so trước kia cứng rắn nhiều lắm xương cốt, cùng bên ngoài mọc ra dày đặc lớp biểu bì, để hắn vẻn vẹn chỉ cảm thấy có giấy mỏng tấm nhẹ nhàng nện ở cái ót, trừ cái đó ra, lại không cảm giác.

Bị đập trúng, đầu hướng phía trước một thấp, hắn lông mày dựng lên, trở lại một phát bắt được đối phương cánh tay, lại lần nữa thấp quét!

Bành! Bành! Bành! Bành! Bành! !

Ngắn ngủi mấy giây, hắn một hơi cuồng đá hơn mười chân, vừa mới bắt đầu đối phương còn có thể ngạnh kháng hai lần, về sau không ngừng trong tiếng kêu thảm, thân thể của đối phương càng ngày càng mềm, càng ngày càng nát.

Thẳng đến dưới đó nửa người hoàn toàn bị đá nát, vô luận đồ bộ hay là bên trong huyết nhục, đều trở nên thưa thớt, chỉ còn một phần nhỏ kết nối tại người này nửa người trên.

Máu tươi cùng đồ bộ mảnh vỡ bị đá đến đầy đất đều là. Bên trong tấm hợp kim cũng bị đá cong, từ đồ bộ vải vóc bên trong tản mát đi ra.

Phát hiện đối phương không có tiếng, Vu Hoành mới buông tay ra, tiện tay vứt trên mặt đất.

Mặc dù hắn chỉ là một tay, nhưng đối phương lực lượng kém hắn quá nhiều, cả hai căn bản cũng không phải là một cái cấp bậc, một tay cũng vô pháp chống lại.

Lấy lại tinh thần, Vu Hoành đề cao trong tay Cát Thịnh Hào.

“Các ngươi nghĩ như thế nào?”

Cát Thịnh Hào lúc này đã triệt để hỏng mất, hắn miệng mở rộng, khuôn mặt vặn vẹo dữ tợn, tựa hồ đang rút gân, thanh âm gì cũng không phát ra được, chỉ là toàn thân run rẩy, co lại thành một đoàn.

Hắn trơ mắt nhìn chính mình cùng đi đồng bạn, từng cái bị Vu Hoành giống bóp con gà con đồng dạng nhẹ nhõm bóp c·h·ế·t.

Hai bên chênh lệch quá xa, đối phương tuyệt đối là Huy Thạch toàn diện cường hóa qua quái vật!

Đúng vậy, cũng chỉ có những quái vật kia, mới có thể làm đến trước mắt loại này khoa trương chiến tích.

Loại quái vật này lại thêm cái kia rõ ràng cải tiến tăng cường qua Hôi Tích đồ bộ, bọn hắn thua không oán…

Trận này đánh bạc, bọn hắn triệt để thua.

Hoặc là c·h·ế·t tại Đa Mục Điểu trong miệng, hoặc là c·h·ế·t ở trước mắt trong tay người này, kỳ thật từ vừa mới bắt đầu bọn hắn tuyển liền không nhiều.

Chỉ là hắn không nghĩ tới, Vu Hoành căn bản cũng không phải là dựa vào phương pháp gì lẩn tránh, mà rất có thể là dựa vào

thực lực mình ngạnh sinh sinh vượt qua tới.

Vu Hoành lung lay người này, phát hiện hắn tựa hồ không có phản kháng ý chí, cũng lười nhiều lời, đột nhiên đưa tay bóp.

Tiếng tạch tạch liền vang, gia hỏa này còn lại tay chân toàn bộ bị bóp gãy.

Sau đó Vu Hoành mới dẫn theo người này hướng sân nhỏ trở về.

Tập kích hắn hết thảy bốn người, còn có một người là núp trong bóng tối tay s·ú·n·g, lúc này tay s·ú·n·g rất có thể đã chạy.

'Mà trong tay người này…'

Hắn suy tư dưới, đứng tại sân nhỏ lối vào,

Như là đã không có cách nào triệt để phong tỏa tin tức, không bằng lưu một người sống, nói không chừng có thể có có thể được một chút tình báo tin tức.

Hắn không có g·i·ế·t Cát Thịnh Hào, mà là đem nó ném vào sân nhỏ, tìm cái cọc gỗ đánh vào trong đất, sau đó đem người buộc chặt tại sân nhỏ một góc. Sau đó đem Huy Thạch dời đi qua, đem nó ngăn trở tầm mắt, hình thành Huy Thạch cùng vách núi tường viện tạo thành nơi hẻo lánh.

Xử lý tốt những này, hắn trở lại sơn động, rốt cục có thời gian an ổn nghỉ ngơi một hồi

Lần này hắn không dám triệt để buông lỏng cảnh giác, cửa lớn không có chữa trị tốt trước, hắn đều không chuẩn bị triệt để ngủ say. Tìm tấm ván gỗ ngăn trở cửa lớn lỗ rách về sau, hắn lại làm vải vóc che lấp kín.

Cũng may lần này cuối cùng không có uy h·i·ế·p xuất hiện, lúc đêm khuya, cửa lớn rốt cục một trận mơ hồ, trong nháy mắt trở về hình dáng ban đầu.

Mà Cát Thịnh Hào bị ngăn trở nhìn không thấy, Khâu Yến Khê mẹ con còn trốn ở trong thạch động một cử động cũng không dám, càng nhìn không thấy.

Xác định không có vấn đề về sau, Vu Hoành mới rốt cục dám an tâm nằm xuống thiếp đi.

Hắn chuyến này quá mệt mỏi.

Thời gian không biết đi qua bao lâu, trong mông lung, Vu Hoành phảng phất nghe được mở máy truyền tin có âm thanh truyền ra, tựa hồ là Lý Nhuận Sơn đang nói chuyện.

Máy truyền tin bởi vì lo lắng bỏ lỡ tình báo trọng yếu, Vu Hoành đều là một mực mở ra.

Chỉ là hắn hiện tại quá mệt mỏi, nội khí cũng tiêu hao sạch sẽ, một chút không dư thừa. Đối với một chút không thế nào trọng yếu vang động, cũng trực tiếp xem nhẹ đi qua.

*

Bưu cục thạch ốc.

Bên ngoài viện trên đất trống, đang có một cỗ tựa như xe lửa nhỏ giống như chia ba cái buồng xe màu xanh sẫm quái xa, lẳng lặng dừng sát ở bên ngoài viện trên đất trống.

Sáng sớm tia sáng sáng tỏ mà thanh lãnh, chiếu xạ đang trách xe một bên ba cái che mặt sĩ quan trên thân.

Ba người này toàn thân bao khỏa tại dày đặc chiến thuật chống đ·ạ·n đồ bộ bên trong, chỉ có thể từ thân thể đường cong đánh giá ra trong đó dẫn đầu một người là nữ tính, hai người khác là nam tính.

Bưu cục bên trong, từng cái run run rẩy rẩy quân Liên Hiệp cao tầng gia thuộc, nhao nhao trên mặt cảm động đi ra tầng hầm, hướng phía quái xa tới gần, sau đó tại hộ vệ ngốc hộ dưới, vội vội vàng vàng tiến vào quái xa cửa xe.

Lý Nhuận Sơn nhẹ nhàng thở ra, đi vào cái kia dẫn đầu sĩ quan nữ quân nhân bên người,

“Ngài làm sao đích thân tới?” Hắn thấp giọng hỏi.

“Nhân thủ quá khẩn trương, bên này quá trọng yếu, chỉ có thể tự mình tới một chuyến.” Nữ tử che mặt trả lời

Nàng liếc nhìn mọi người tại đây, phát hiện hộ vệ bảo tiêu cùng báo cáo nhân số nghiêm trọng không hợp.

“Cát Thịnh Hào bọn hắn đâu?”

“Không biết. Ta nghe hắn người nói, là tối hôm qua đi ra, không biết đi làm cái gì.” Lý Nhuận Sơn lắc đầu.

“Điều tra biểu hiện, bên này xung quanh hết thảy có hai chữ số Đa Mục Điểu du đãng, hoàn cảnh hồng trị cũng còn tại không ngừng lên cao, tiếp tục tiếp tục chờ đợi, tính nguy hiểm sẽ càng lúc càng lớn.” Nữ tử trầm giọng nói.

“…” Lý Nhuận Sơn trầm mặc xuống, dừng một chút, lộ ra một vòng không quan tâm mỉm cười.

“Không có việc gì, luôn có thể tìm tới biện pháp sống sót.”

Hắn lại cùng nữ tử nói chuyện phiếm vài câu, lúc này tầng hầm người đều bên trên đến không sai biệt lắm, nhưng Vu Hoành bên kia hay là không có tin tức, hắn liền xin lỗi một tiếng, trở về phòng lại lần nữa kết nối máy truyền tin.

“Vu Hoành! Có đây không! ? Đội tiếp ứng lên xong người, lại không đến liền đi không được.” Hắn cất cao giọng nhắc nhở.

Đây là hắn lần thứ ba thông tin nhắc nhở.

Cũng may lần này rốt cục có thanh âm.

Một trận duỗi người cùng ngáp âm thanh truyền đến.

“Ngươi không phải là đang ngủ a?” Lý Nhuận Sơn sắc mặt tối sầm.

“… Quá mệt mỏi, buổi tối hôm qua, thông cảm một chút.” Vu Hoành thở dài.

“Chú ý thân thể a. Một đối hai có phải hay không quá miễn cưỡng điểm?” Lý Nhuận Sơn trên mặt lộ ra một tia im lặng.

“Cái gì một đối hai, là một đôi bốn!” Vu Hoành uốn nắn, “Được rồi, nói ngươi cũng không hiểu, đội tiếp ứng tới đúng không? Ta lập tức dẫn người tới.”

Chỉ cần đem Khâu Yến Khê mẹ con giao cho đội tiếp ứng, hắn cùng Ngụy San San phụ thân Ngụy Hồng Nghiệp giao dịch liền có thể đạt thành.

“Ừm, mau tới đem, Ngụy đồn trưởng mang cho ngươi đồ vật, nhưng là cần ngươi dẫn người tới mới có thể cho ngươi.” Lý Nhuận Sơn thúc giục nói.

“Được.” Nghĩ đến có khả năng giải quyết hết nguồn năng lượng vấn đề, Vu Hoành trong lòng cũng có chờ mong.

Chương 101: Công pháp (1)

‘Lý Nhuận Sơn bên kia rất có thể không biết Cát Thịnh Hào những người kia tin tức, đương nhiên, cũng có thể là là giả vờ không biết, cố ý che đậy ta. Nhưng đội tiếp ứng v·ũ k·hí trang bị viễn siêu ngoại giới, trực tiếp cường công ta bên này cũng có thể đạt tới mục đích, không đến mức thờ ơ…’ Vu Hoành cúp máy thông tin, trong lòng suy đoán.

Cát Thịnh Hào mấy người tập kích vượt quá hắn đoán trước, đoán chừng bọn hắn cũng không nghĩ tới đội tiếp ứng sẽ đến nhanh như vậy.

Vô luận như thế nào, những người này nếu như biết đội tiếp ứng hôm nay liền đến, liền tuyệt đối không có tập kích chính mình lý do.

Vu Hoành thở hắt ra. Mở cửa, đi ra sơn động, đi vào Cát Thịnh Hào trước người.

“Xem ra người bên kia không biết ngươi tại ta chỗ này.” Hắn thấp giọng nói.

Những lời này là khẳng định câu, đem suy đoán xem như khẳng định, đến cùng đối phương giao lưu, hắn muốn dùng cái này để phán đoán kỳ phản ứng, thu hoạch được càng chân thực phản hồi tình báo.

“Ôi ôi.” Cát Thịnh Hào toàn thân xụi lơ, sắc mặt trắng bệch, nằm nghiêng trên mặt đất không thể động đậy.

“Hành động cũng chỉ có chúng ta bốn người… Ngươi đang lo lắng đội tiếp ứng đằng sau đến?” Hắn là người phát thư trước, tiếp thụ qua cùng loại huấn luyện, tự nhiên hiểu được Vu Hoành lo lắng.

“Ngươi có cái gì muốn nói?” Vu Hoành gặp bị vạch trần, cũng lười nói nhảm, trực tiếp hỏi.

“Các ngươi đến tập kích trước đó, liền sẽ không hỏi một chút ta tình huống như thế nào a?”

“Ai mẹ nhà hắn biết ngươi có thể một người đánh lui Đa Mục Điểu! ?” Cát Thịnh Hào quái tiếu, “Người như ngươi, ta là lần đầu tiên gặp. Toàn thân cường hóa những quái vật kia cũng không ai có thể cùng ngươi so sánh… Thắng làm vua thua làm giặc, g·iết ta đi. Cường hóa đến ngươi tình trạng này, nhiều lắm là so ta muộn đi một chút.”

Hắn chẳng hề để ý lùi ra sau tại Huy Thạch bên trên, không sợ hãi chút nào nhìn xem Vu Hoành.

Đây thật ra là có thể lẩn tránh chém g·iết, nhưng bởi vì chênh lệch thời gian cùng Cát Thịnh Hào mấy người kiêu hoành, mà triệt để biến thành đồ sát.

Bọn hắn mù quáng tin tưởng mình phán đoán, kết quả lại trở thành dưới mắt tình huống như vậy.

Không ai có thể nghĩ đến, một cái trường kỳ sinh hoạt tại dã ngoại, ẩm thực không quy luật, không chiếm được bảo hộ gia hỏa, thế mà không dựa vào v·ũ k·hí đặc thù liền có thể đánh lui nguy hiểm đẳng cấp bốn quái vật.

Ẩm thực thiếu, v·ũ k·hí trang bị cấp thấp, đơn thương độc mã không có hậu viện. Kẻ như vậy, ai có thể nghĩ tới lên thực lực thế mà so với bọn hắn những này đỉnh tiêm tinh nhuệ mạnh hơn nhiều như vậy.

Đến mức đến bây giờ, Cát Thịnh Hào còn thỉnh thoảng sẽ toát ra chính mình có thể là đang nằm mơ suy nghĩ.

“Có cái gì cuối cùng muốn nói sao?” Vu Hoành hỏi.

“… Có thể nói cho ta biết, ngươi đến cùng là thế nào mạnh như vậy sao?” Cát Thịnh Hào trầm mặc dưới, hỏi.

“Không có khả năng.” Vu Hoành lắc đầu.

“… . Vậy ngươi hay là g·iết ta đi.” Cát Thịnh Hào tùy ý cười.

Bành!

Vu Hoành thiểm điện một gậy, chính giữa đối phương trán.

Cây gậy nện đến đối phương trán lõm, miệng mũi chảy máu, tại chỗ không có khí tức.

Đứng tại chỗ, hắn nhấc lên cây gậy, đi vào trên vách đá cửa hang, gõ gõ ngăn chặn tảng đá.

Thùng thùng.

Tảng đá từ từ hướng bên cạnh xê dịch mở, lộ ra Khâu Yến Khê cùng Ngụy San San hai cái đầu.

Các nàng ôm nhau cùng một chỗ, cả người mồ hôi, không biết ở bên trong né bao lâu.

"Đi ra, đội tiếp ứng tới." Vu Hoành nhắc nhở.

Hai người nghe vậy, đầu tiên là sững sờ, lập tức trên mặt chảy ra vẻ mừng như điên.

"Nhanh nhanh nhanh!" Khâu Yến Khê vội vàng thúc giục nữ nhi, cùng một chỗ từ trong sơn động chui ra ngoài.

Mới ra ngoài, các nàng xem đến xụi lơ trên mặt đất, không có khí tức Cát Thịnh Hào, chỉ là trầm mặc dưới, nhưng không hề nói gì, cái gì cũng không có hỏi, cấp tốc bắt đầu thu dọn đồ đạc.

Kỳ thật cũng không có gì tốt thu thập, các nàng khi đi tới, cái gì cũng không mang. Ngay cả ăn uống đều là Vu Hoành tại cung cấp.

"Xin hỏi, cái này, có thể cho chúng ta mang đi sao?" Khâu Yến Khê cầm phù trận đánh gậy, cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Có thể. Dù sao hiện tại cũng không đáng tiền." Vu Hoành biết quân Liên Hiệp đã bắt đầu đại lượng in ấn thức sinh sản.

"Còn có một cái… Xin hỏi, ngài cái này cỏ, ta có thể hay không di chuyển mang đi một chút, trở về làm hàng mẫu. Có lẽ có thể cứu càng nhiều người." Khâu Yến Khê lại lần nữa hỏi.

“Ta có thể hứa hẹn, nếu như ngài đồng ý, từ đó thu hoạch kỹ thuật độc quyền, chúng ta phân một nửa lợi nhuận cho ngài. Ngài có thể thông qua bưu chính con đường tiến hành vật tư hồi đoái vận chuyển.”

Nàng những ngày này cẩn thận quan sát, đã xác định, cho tới nay bảo hộ lấy mẹ con các nàng, chính là những này Huy Thạch Thảo.

Nhưng đơn độc bể nát gãy mất Huy Thạch Thảo, căn bản không có tác dụng gì, rất nhanh liền cùng phổ thông cỏ dại không có gì khác biệt.

Chỉ có tận gốc cùng một chỗ di chuyển, có lẽ có thể nghiên cứu ra cái gì.

Vu Hoành suy nghĩ một chút theo đạo lý nói Huy Thạch Thảo là không có cách nào rời đi chung quanh hắn quá xa, hắc ấn cường hóa có phạm vi hạn chế.

Nhưng hắn cũng nghĩ nhìn xem, hạn chế này phải chăng có thể thông qua những phương thức khác đi vòng qua.

Nếu quả thật có thể nghiên cứu ra cái gì, đối với ngoại giới càng ngày càng chuyển biến xấu hoàn cảnh, có lẽ cũng có thể đưa đến điểm trợ giúp.

Mà nếu như còn có thể bởi vậy thu hoạch được một chút vật tư, vậy dĩ nhiên thì tốt hơn.

“Ngươi có thể thử nhìn một chút.” Hắn tùy ý nói.

Có thể đồng ý điểm ấy, cũng nhưng thật ra là bởi vì Huy Thạch Thảo tính hạn chế thật to, tác dụng giới hạn tại chế tạo một mảnh vùng hòa hoãn, c·ách l·y Quỷ Ảnh quái vật cùng phòng an toàn.

Ấn ký này công năng, còn cần cẩn thận thăm dò nghiên cứu.

Đạt được cho phép về sau, hai mẹ con cấp tốc đào ra hai gốc Huy Thạch Thảo, dùng túi nhựa gói kỹ, sau đó cùng Vu Hoành cùng một chỗ, rời đi sân nhỏ, hướng bưu cục tiến đến.

Lần này, bởi vì Cát Thịnh Hào nguyên nhân, cũng bởi vì đối với đội tiếp ứng kiêng kị, Vu Hoành không có tới gần, chỉ là xa xa đem hai mẹ con đưa qua, đưa mắt nhìn các nàng tới gần bưu cục bên cạnh chiếc kia quái xa, bị người tiếp đi vào, chính mình mới rời đi.

Đội tiếp ứng tuyệt đối có đại uy lực v·ũ k·hí, nếu không không có khả năng bình yên vô sự chạy tới nơi này.

Vu Hoành cùng Ngụy Hồng Nghiệp giao dịch, từ giờ trở đi, liền ngược lại biến thành lấy Ngụy Hồng Nghiệp làm chủ đạo.

Xa xa, hắn nhìn thấy Lý Nhuận Sơn hướng hắn phất phất tay, cũng nhìn thấy Ngụy San San liên tiếp quay đầu nhìn về phía hắn.

Khâu Yến Khê thì cùng một cái nữ tử che mặt cẩn thận từng li từng tí nói gì đó.

Vu Hoành không có tới gần, mà là từ từ lui lại, chui vào trong sương mù, từ trước đó được biết tình báo đến xem, vi hình đạo đ·ạ·n khóa chặt rất có thể không có cách nào xác định xa xa sự vật, ý vị này khóa chặt khả năng tồn tại rất mạnh q·uấy n·hiễu dẫn đến bọn hắn chỉ có quái vật đến chỗ gần mới dựa vào giác quan phát giác.

Cho nên, hắn vì tự thân an toàn, tận lực trốn ở trong sương mù.

Đứng ở trong sương mù, Vu Hoành nhìn xem hai mẹ con lên quái xa, đội tiếp ứng ba người cùng Lý Nhuận Sơn lại nói một ít lời, cái kia dẫn đầu nữ tử che mặt quay đầu, hướng phía bên mình quan sát, sau đó quay lại đi qua, vỗ vỗ Lý Nhuận Sơn bả vai, liền lên quái xa.

Xe khởi động, phát ra rất nhỏ tiếng động cơ, sau đó chuyển biến, chậm rãi dọc theo không trung tiểu đạo, lái vào sương mù. Chỉ chốc lát sau liền biến mất không thấy.

Trong xe.

Khâu Yến Khê cùng Ngụy San San liên tiếp ngồi cùng một chỗ, hai người nghe được chung quanh vui đến phát khóc tiếng khóc, bi thương thống khổ gầm nhẹ, vui vẻ thậm chí có chút

điên cuồng cười to. Trong nháy mắt cảm giác những người này có lẽ đều có chút tinh thần vấn đề.

Ngược lại là hai các nàng, ở vào dạng này một đám thất thố người sống sót bên trong, cảm xúc mặc dù cao hứng, nhưng lại ổn định đến có chút đột ngột.

"Mụ mụ, ba ba tín vật cho sao?" Ngụy San San nhịn không được ngẩng đầu hỏi. Nàng đối với Vu Hoành rất cảm kích, biết nếu như không có hắn, chính mình cùng mẫu thân không chỉ sẽ gặp phải lăng nhục, còn rất có thể không sống tới đội tiếp ứng đến.

"Ừm, lưu tại bưu cục. Vu tiên sinh nếu không nguyện ý lộ diện, liền để Lý Nhuận Sơn tiên sinh chuyển giao." Khâu Yến Khê gật đầu, trong lòng tràn đầy đối nhau chờ mong.

"Hi vọng ở tiên sinh có thể bình yên vô sự." Ngụy San San nhẹ giọng chúc phúc nói. Mặc dù hắn cũng không phải không ràng buộc cứu người, nhưng ở dạng này sụp đổ hoàn cảnh bên trong, có thể bảo chứng cơ bản công bằng trao đổi, cũng đã là lớn nhất nhân từ.

Khâu Yến Khê lại là nghĩ càng nhiều, nàng nhẹ nhàng lấy tay che chở móc ra hai gốc Huy Thạch Thảo, lòng tràn đầy chờ mong trượng phu bên kia có thể thông qua bọn chúng nghiên cứu ra cái gì.

Chỉ là tại nàng không thấy được địa phương, cái kia hai gốc Huy Thạch Thảo rời đi Vu Hoành về sau, liền bắt đầu cấp tốc biến thành màu đen, chỉ chốc lát sau liền im ắng vỡ nát, hóa thành vô số mảnh bụi.

*

Vu Hoành chờ đón ứng đội triệt để sau khi rời đi, thở hắt ra, lại chờ đợi trong chốc lát, mới hướng bưu cục tới gần.

"Lão Lý." Hắn nhìn thấy Lý Nhuận Sơn đang ngồi ở trong viện kiểm kê một đống túi xách trên đất khỏa.

"Ngụy Hồng Nghiệp cho đồ đâu?" Vu Hoành không có đi quản bao khỏa, mở miệng liền hỏi.

“Cho.” Lý Nhuận Sơn giơ tay ném cho hắn một khối màu bạc chip tấm, “Đây là khởi động mainboard, tìm tới địa phương về sau, cắm đi vào liền có thể cầm tới thứ ngươi muốn. Cụ thể cất giữ đồ vật vị trí ở mặt sau.”

Vu Hoành tiếp được chip tấm, trái lại mắt nhìn.

Mặt sau dùng bút đen viết một hàng chữ.

Lư Long huyện An Khê Kiều mặt phía nam đi bộ bốn, năm trăm mét, có thể đạt tới An Khê quân sự khu c·ách l·y, đồ vật ngay tại khu c·ách l·y dưới mặt đất ba tầng, phòng cung cấp năng lượng.

“Lư Long huyện ở đâu?” Vu Hoành thu hồi chip tấm hỏi.

“Rất xa, cách nơi này không sai biệt lắm bảy tám chục cây số. Hắn đưa cho ngươi là gần nhất địa chỉ.” Lý Nhuận Sơn trả lời, “Tốt, chỉnh đốn xuống tranh thủ thời gian rút lui, bên ngoài bây giờ đúng vậy an toàn, những cái kia…”

Oanh!

Lời còn chưa dứt, nơi xa lại là một tiếng bạo tạc truyền đến. Tiếp theo là một mảnh kịch liệt tiếng s·ú·n·g, nương theo lấy Đa Mục Điểu quái khiếu liên tiếp.

“Tê. Đội lên hấp dẫn hơn mười đầu Đa Mục Điểu đi qua!” Lý Nhuận Sơn cẩn thận nghe bên dưới tiếng vang, lập tức hút miệng khí lạnh

Vu Hoành cũng sắc mặt ngưng trọng, nhìn về phía thanh âm truyền đến phương hướng.

Hắn nhiều nhất có thể làm hai đầu, cái này hơn mười đầu Đa Mục Điểu… Trừ tránh, hắn không còn cách nào khác.

“Có thể thắng sao?” Hắn nhịn không được hỏi.

“Có thể thắng, bọn hắn đại uy lực v·ũ k·hí rất nhiều, nhưng mấu chốt không phải thắng, mà là muốn tại v·ũ k·hí tiêu hao hết trước đó, kịp thời trở về Hi Vọng thành. Đa Mục Điểu là không g·iết xong. Huyết Triều quái vật buồn nôn nhất địa phương, chính là bất tử tính, bọn chúng khôi phục tốc độ,

nhanh hơn Quỷ Ảnh rất nhiều.” Lý Nhuận Sơn thở dài, ôm lấy túi xách trên đất khỏa, liền hướng tàn phá thạch ốc đi.

“Cùng một chỗ?” Hắn hỏi một câu.

Vu Hoành lắc đầu, cấp tốc cong người, hướng phía phòng an toàn trở về.

“Máy truyền tin liên lạc.” Hắn vứt xuống một câu, rất nhanh biến mất ở trong sương mù.

Tín vật tới tay, tiếp đó, nên đi bắt hắn hạch tâm nhất nguồn năng lượng hệ thống.

‘Ngoại giới càng ngày càng nguy hiểm, nhất định phải nhanh thành lập tự cấp tự túc tuần hoàn, bằng không đợi ngày nào bên ngoài hoàn toàn không thể ở nữa…’

Một đường tại trong sương mù phi nước đại, Vu Hoành đột nhiên ngừng một lát, nhìn thấy phía bên phải một cái cây một bên, đang đứng một thân màu xám quần áo thể thao Khâu Yến Khê, bên người nàng từ từ đi ra vớ trắng quần ngắn Ngụy San San, hai người mỉm cười nhìn xem hắn, lại không tới gần.

Vu Hoành không chút nghĩ ngợi, trực tiếp chính là một khối phù trận ném ra.

Phốc!

Phù trận tấm ván gỗ đập trúng hai người vị trí chỗ ở, lập tức sáng lên một mảnh bạch quang.

Bạch quang nổ tung, hai người biến mất không thấy gì nữa.

‘Những này Quỷ Ảnh càng ngày càng càn rỡ…’ hắn rút thời gian mắt trên cổ áo khảm vào máy kiểm tra hồng trị.

27. 133

Cái này đi theo từng cường hóa máy kiểm tra, cho ra một cái có chút khoa trương hoàn cảnh trị số.

Vu Hoành trong lòng trầm xuống. Trước đó một cái bình thường Quỷ Ảnh hồng trị cũng chính là chừng hai mươi.

Hiện tại vẹn vẹn hoàn cảnh hồng trị, đã đến 27… Đây không phải Quỷ Ảnh hồng trị, Quỷ Ảnh đã bị phù trận triệt tiêu, đây là đơn thuần cảnh vật chung quanh hồng trị.

Hắn nhặt lên không có tiêu hao hết phù trận tấm, một đường chạy, rất nhanh liền trở lại Huy Thạch Thảo sân nhỏ.

Đóng lại cửa viện, vào sơn động, cửa lớn phía sau phù trận màu bạc chính kéo dài phóng thích ra cực kỳ nhỏ huỳnh quang màu trắng.

Chương 102: Công pháp (2)

Chương 102: Công pháp (2)

Vu Hoành lại lần nữa nhìn một chút máy kiểm tra hồng trị, phát hiện trong phòng an toàn trị số về tới vị trí, tiếp cận số không trình độ.

‘Xem ra có lẽ là trong phòng an toàn phù trận lên một loại nào đó tác dụng.’

Hắn thở phào một cái, bật đèn điện, kéo lên tấm che.

Nhưng không có cởi xuống đồ bộ, dưới loại tình huống này, lúc nào cũng có thể xuất hiện Đa Mục Điểu, khiến cho hắn nhất định phải tùy thời bảo trì cảnh giác trạng thái.

Cầm lấy Vòng Xoáy phù văn tấm, hắn tọa hạ cẩn thận suy tư.

‘Nếu như đem Vòng Xoáy phù văn chứa đựng công năng, dùng tại phòng an toàn bên trên, có phải hay không có thể được đến một cái ổn định chuyển hóa cùng chứa đựng Huy Thạch bức xạ năng pin?’

‘Như vậy Huy Thạch bức xạ năng pin trừ làm lựu đ·ạ·n, còn có thể làm cái gì?’

Hắn trở lại chính mình ban sơ ý nghĩ, sáng tạo một cái có thể làm cho mình có được ứng phó Quỷ Ảnh năng lực công pháp.

‘Nếu… Nếu, ta có thể sử dụng thân thể, chế tạo cùng loại Vòng Xoáy phù văn một dạng Huy Thạch bức xạ năng bạo tạc, có phải hay không liền có thể nhẹ nhõm giải quyết ứng đối Quỷ Ảnh vấn đề?’

Thuận mạch suy nghĩ này suy đoán.

Vu Hoành tay lấy ra giấy, cầm bút than viết.

Đối Quỷ Ảnh đặc công công pháp.

‘Lấy nội khí làm bút, tại thể nội tạo dựng Vòng Xoáy phù văn, sinh ra có thể hấp thu ngoại giới bức xạ Huy Thạch bức xạ pin loại tổ chức.’

‘Loại này tổ chức, bình thường cần cực kỳ ổn định, chỉ có tại ta làm ra một ít đặc biệt động tác hoặc là tiến vào một loại nào đó đặc biệt trạng thái, mới có thể tạm thời phá hư pin kết cấu, dẫn đến to lớn bức xạ số lượng từ nội bộ bộc phát, hình thành Huy Thạch bức xạ công kích, triệt tiêu ngoại giới Quỷ Ảnh hoặc là Ác Ảnh.’

‘Tại ta thoát ly trạng thái đặc thù cùng động tác lúc, phù trận trở về hình dáng ban đầu, lại lần nữa tự động bắt đầu hấp thu chứa đựng.’

‘Tác dụng phụ: Huy Thạch bức xạ sẽ đối với nhân thể tạo thành tổn thương cùng biến dị. Vấn đề này có lẽ có thể dựa vào ta không ngừng tăng cường tố chất thân thể tiến hành đối kháng.’

Viết xong những chữ này, Vu Hoành cẩn thận kiểm tra một lần, xác định không có sai chữ sai, không có lớn lỗ thủng thiếu hụt, mới đem phóng tới trên bàn gỗ.

Hắc ấn cường hóa, nhất định phải có một cái có khả thi cơ sở làm điều kiện trước tiên. Hiện tại đến thử xem, nếu như ta thiết tưởng cơ sở này công pháp có thể làm, đen như vậy ấn có lẽ có thể đem cường hóa hoàn thiện thành tốt hơn công pháp.

Nhìn xem tấm này công pháp phỏng đoán, Vu Hoành vươn tay đặt tại mặt ngoài.

Cường hóa đối với Quỷ Ảnh đặc công công pháp. Phương hướng: Dung nhập Trọng Thối Công.

Rất nhanh, hắc tuyến lóe lên, phản hồi âm cấp tốc vang lên.

‘Phải chăng cường hóa công pháp?’

Có thể thực hiện!

Vu Hoành trong lòng đại hỉ, không nghĩ tới lần thứ nhất liền thành công.

Hắn mắt nhìn trên trang giấy hiển hiện đếm ngược: 1 giờ 04 phút.

Thời gian ngắn như vậy, xem ra độ khó không lớn. Nghĩ tới đây, hắn lại đưa tay lại ấn.

'Cường hóa đối với Quỷ Ảnh đặc công công pháp, phương hướng: Dung nhập Trọng Thối Công, tăng cường lực khống chế, giảm bớt tác dụng phụ, tăng cường uy lực, ưu hóa Vòng Xoáy phù văn lấy gia tăng chứa đựng bức xạ năng tổng lượng.'

Vu Hoành một hơi đem chính mình muốn thêm, toàn tăng thêm đi lên.

Sau đó chờ lấy phản hồi âm vang lên, hắn nhanh đi nhìn hiển hiện đếm ngược.

1 ngày 23 giờ 11 phút.

'Không sai biệt lắm, lại dài phong hiểm cũng quá lớn.' hắn thở dài.

Xác định bắt đầu cường hóa.

Lần này, thu hoạch được Vòng Xoáy phù văn, sự giúp đỡ dành cho hắn có thể nói là tương đối lớn.

Thứ này lập tức để hắn ứng đối Ác Ảnh thủ đoạn, tăng cường không chỉ gấp đôi

Cầm khối gỗ đem cường hóa bên trong trang giấy ngăn chặn, Vu Hoành đứng dậy, đi vào số 1 tầng hầm, cũng chính là ban đầu chính mình đào cái kia.

Trong tầng hầm ngầm, hắn cầm lấy trước đó làm ra Vòng Xoáy phù văn tấm, khối này dùng nội khí khắc hoạ tấm phù văn, lúc này đã triệt để biến thành màu bạc.

Nhìn cùng trước đó tăng cường hình phù trận màu bạc rất giống.

Nhưng cả hai đường vân hoàn toàn khác biệt.

Vu Hoành cầm máy kiểm tra tới gần, đo đo, hồng trị chỉ có phụ vị trí. Hiển nhiên phù trận này hấp thu chứa đựng năng lực rất mạnh.

Suy nghĩ một chút, hắn quyết định mang theo khối này đánh gậy ra ngoài thăm dò sâu cạn.

‘Vừa vặn hắc ấn tại cường hóa mới dung hợp công pháp chờ dung hợp hoàn thành, là hắn có thể tại rèn luyện Trọng Thối Công đồng thời, thu hoạch được tương tự đối kháng Quỷ Ảnh năng lực.’

‘Mà bây giờ, khẩn yếu nhất, hay là trước cam đoan phòng an toàn tính an toàn. Nguồn năng lượng hạch tâm dưới loại tình huống này, ra ngoài rất khó cấp tốc cầm tới chờ tình huống trước ổn định lại, công pháp rèn luyện mạnh hơn một chút, lo lắng nữa.’

Vu Hoành định ra chủ ý.

Mang lên đánh gậy, hắn trở lại một tầng, kết nối máy truyền tin.

“Lão Lý, có ở đây không?”

Tê tê tạp âm âm thanh về sau, rất nhanh một cái hơi kinh ngạc giọng nam từ bên kia truyền tới.

“Rõ ràng như vậy? Tín hiệu tại sao lại đột nhiên thay đổi tốt hơn?” Lý Nhuận Sơn kinh ngạc nói.

Vu Hoành trong lòng biết có thể là chính mình cường hóa máy truyền tin sau sinh ra hiệu quả, đoán chừng chỉ có chính mình cùng lão Lý thông tin lúc mới có thể hiệu quả tốt, nhưng hắn không nói, cấp tốc nói sang chuyện khác.

“Hỏi thăm vấn đề, Đa Mục Điểu có lẩn tránh phương pháp sao? Các ngươi trước đó là thế nào tránh đi tập kích?

“Thị giác, khứu giác, thính giác, quái điểu này cùng người một dạng, dựa vào cảm giác khí quan truy tra, bất quá khứu giác

của bọn chúng rất linh mẫn.” Lý Nhuận Sơn trả lời, “Trước đó chúng ta chính là không có chú ý mùi phương diện, về sau đội tiếp ứng người tới, cho chúng ta một chút Trừ Vị Sa, liền tạm thời không có Đa Mục Điểu tới gần. Trừ Vị Sa ta chỗ này có hai mươi cân.”

“Còn có những biện pháp sao khác?” Vu Hoành nhíu mày.

“Còn có chính là Dương Quang hệ liệt tài liệu. Đa Mục Điểu là tiền tuyến Cực Quang thành tương đối quen thuộc quái vật, cũng là Dương Quang hệ liệt vật liệu khắc chế quái vật một trong.” Lý Nhuận Sơn trả lời hắn dừng một chút, tiếp tục.

“Nếu như ngươi muốn, ta muốn biện pháp cho ngươi làm điểm. Tháng sau hắn là có thể đến hàng, ngươi trước chống đỡ điểm.”

“Giá tiền như thế nào?” Vu Hoành có chút ngoài ý muốn, vắt cổ chày ra nước thế mà cũng sẽ để nhổ lông.

“Ta chỗ này có bộ máy truyền tin, ngươi giúp ta xem một chút đi, ta bên này trừ ra cùng ngươi liên hệ, còn lại thông tin đều phi thường kém, nói đều nghe không rõ ràng, toàn bộ nhờ mã điện báo.” Lý Nhuận Sơn tùy ý nói.

“Được.” Vu Hoành đáp ứng.

“Đúng rồi, trong các ngươi hệ thống tin nhắn, bây giờ có thể gửi sao? Đi Bạch Hà thị.”

“Có thể, nhưng là phí tổn đến thêm tiền. Một là Bạch Hà thị bên kia ngay tại thụ Ngữ Nhân xâm nhập, ngươi biết đồ chơi kia căn bản kiểm tra đo lường không ra, không tập kích trước đơn giản không có cách nào phát giác. Còn có bên ngoài bây giờ Đa Mục Điểu quá nhiều, không có điểm Dương Quang hệ liệt Huy Thạch thảm cũng không dám ra ngoài cửa, xuất hành chi phí càng ngày càng cao. Ngươi muốn gửi cái gì?” Lý Nhuận Sơn hỏi.

“Quay lại mang cho ngươi tới. Một đồ vật nhỏ.” Vu Hoành nói. Cường hóa máy kiểm tra hồng trị, hắn cũng nên kịp thời cho cà lăm dẫn đi, vừa vặn ứng đối Ngữ Nhân.

“Được chưa, vừa vặn ngày mai bưu chính nội bộ có cao thủ đi ngang qua bên này, ta có thể phó thác tiện đường rẽ một chút. Đúng, còn có thứ gì, về sau làm việc nhớ kỹ ổn thỏa điểm. Ngươi rơi xuống vật kia ta cho ngươi ném ngươi bên cạnh cây bị c·háy r·ừng, nhớ kỹ đi lấy.” Lý Nhuận Sơn cuối cùng vứt xuống một câu, tách ra thông tin.

Đồ vật? Thứ gì?

Vu Hoành hơi híp mắt lại, cấp tốc mặc lên trang bị, mở cửa ra ngoài. Rất nhanh, liền tại tường viện phía bên phải, mảnh kia lửa đốt qua cây bị c·háy r·ừng, phát hiện một bộ c·hết không nhắm mắt nam tính đồ rằn ri t·hi t·hể.

Thi thể trên tay cầm lấy một thanh màu đen dài hơn một mét mang ống nhắm s·ú·n·g trường, cũng không biết là loại hình gì, dù sao đều là Vu Hoành không quen biết.

Hắn đưa tay dùng sức rút ra s·ú·n·g trường, sau đó kiểm tra xuống trên thân người này.

Đồ vật cũng bị mất, sạch sẽ, chỉ có trên tay s·ú·n·g trường có thể làm cho hắn liên tưởng tới, gia hỏa này rất có thể chính là Cát Thịnh Hào duy nhất chạy trốn đồng bạn kia.

‘Ngươi nói khi đó trốn cái gì đâu? C·hết tại trên tay của ta không phải còn vui mừng điểm?’

Vu Hoành dẫn theo thương, xem chừng thứ này khả năng cũng là Lý Nhuận Sơn chuyên môn lưu lại cho hắn làm chứng cứ dùng, nếu không cái đồ chơi này khẳng định cũng đã sớm không có.

Ngang!

Đột nhiên sau lưng rừng chỗ sâu, lại là một tiếng Đa Mục Điểu quái khiếu truyền đến.

Vu Hoành tranh thủ thời gian gia tốc, mấy lần xông vào sơn động, đóng cửa trốn đi, không dám lên tiếng.

Quái điểu này hắn xem như chịu đủ.

*

Ba ngày sau…

Bạch Hà thị.

Vùng ngoại ô một đầu đen ngòm cực đại dưới mặt đất đường ống nơi cửa, từng đội từng đội tiến về thanh lý tai họa ngầm nhiệm vụ tiểu đội, nhao nhao ở đường ống miệng tập hợp.

Hết thảy hơn mười chi đội ngũ, trong đó không ít là tân binh gia nhập.

Từ 1 đến 16, tất cả phía trước đội ngũ đều có đội viên giơ mộc bài làm tiêu chí.

Số lượng 3 mộc bài phía sau, thưa thớt tám cái tuổi trẻ binh sĩ đứng xếp hàng, bọn hắn có tinh thần uể oải, có ánh mắt c·hết lặng, mà trong những người này trong đó đứng ở chính giữa ba người có chút làm người khác chú ý.

Ba người này theo thứ tự là Âu Lý, Trần Kiều Sinh, cùng thần sắc trầm thấp cà lăm Lâm Y Y.

"Tốt, đều an tĩnh." Đường ống trong miệng, lúc này chậm rãi đi ra một đội trưởng.

Dẫn đầu một cao lớn bản thốn đầu nam tử vỗ vỗ tay lớn tiếng nói.

"Hiện tại các đội chỉnh bị. Lần này thăm dò nhiệm vụ kết thúc, căn cứ riêng phần mình thu hoạch, có thể đi hệ thống chỗ ghi danh tính toán điểm cống hiến." Nam tử giao phó xong, liền quay người nhìn cũng không nhìn đám người, tự hành rời đi.

Lưu lại các đội đội trưởng trở lại chính mình phía trước đội ngũ.

Tiết Ninh Ninh một bàn tay đeo băng, treo ở trước ngực, trở lại đội 3 mộc bài trước.

Nàng đánh giá trước mắt chính mình đội ngũ các đội viên, bất đắc dĩ nhẹ nhàng lắc đầu.

Lần này thăm dò thanh lý nhiệm vụ, mặc dù bọn hắn đi đều là tương đương con đường an toàn, có thể ép không được hay là tao ngộ nhiều lần tình hình nguy hiểm.

Thời điểm then chốt, đội ngũ phối hợp không có đuổi theo, Tiết Ninh Ninh không thể không tự mình xuất thủ, dùng Huy Thạch v·ũ k·hí đánh tan đánh lén vài đầu quái vật, chính mình b·ị t·hương, đội viên cũng b·ị t·hương nặng hai người, rời đội tĩnh dưỡng đi.

Thậm chí ngay cả nhiệm vụ cũng thiếu chút không thể hoàn thành. Cuối cùng cơ hồ là nàng mang theo một đội người, ngạnh sinh sinh gia tốc, miễn cưỡng hoàn thành nhiệm vụ.

Bây giờ trở về đến phục bàn, Tiết Ninh Ninh cảm thấy Âu Lý ba người, thật tác dụng không lớn, trên nửa đường cơ hồ không có đưa đến tác dụng.

Nàng có lòng muốn thay người, nhưng một khi thay người, bị từ nơi này đào thải ra khỏi đi, lấy Âu Lý ba người tình huống, bọn hắn xác suất lớn sẽ không bị tiếp nhận đi mặt khác bất luận cái gì đội…

"Ninh Ninh, ngươi đội sự tình đều truyền ra, muốn đổi người a?" Một bên một cái khác nữ đội trưởng, nhỏ giọng hỏi.

Đội 3 Âu Lý còn tốt, đúng quy đúng củ. Trần Kiều Sinh đó là thể năng phế vật, trừ theo ở phía sau căn bản không được bao nhiêu tác dụng. Lâm Y Y thì là luôn yêu thích đần độn xông về phía trước, mặc dù không s·ợ c·hết không sợ đau nhức, nhưng nhiều lần đều xáo trộn Tiết Ninh Ninh an bài.

Nhưng nếu như muốn đổi người, Lâm Y Y rời đi bên này, chỉ có thể đi mặt khác nguy hiểm hơn đội ngũ, đội 3 bởi vì chính mình nguyên nhân mà tương đối an toàn nhất, lấy Trần Kiều Sinh cùng Lâm Y Y tính cách, đổi thành đi mặt khác đội, tính nguy hiểm tuyệt đối sẽ viễn siêu đội 3.

Nghĩ tới đây, Tiết Ninh Ninh lắc đầu.

"Mặt khác lại chiêu chọn người bổ sung liền tốt, không thay người." Để ba người này đi theo đội ngũ phía sau, cũng so với trước mặt khác đội chịu c·hết đến hay lắm.

Dù sao lấy bọn hắn riêng phần mình thiếu hụt, trừ ra Âu Lý bên ngoài, đi mặt khác đội đó chính là thật sẽ tìm c·ái c·hết vô nghĩa.

Về phần Âu Lý, nàng cũng nhìn ra, đứa nhỏ này mặc dù ích kỷ, nhưng này chỉ là mặt ngoài dùng để bảo vệ mình xác ngoài

Chương 103: Xuất phát (1) (tạ ơn Diêm Vương điện bên trong hát hí khúc Nhân Minh chủ)

Chương 103: Xuất phát (1) (tạ ơn Diêm Vương điện bên trong hát hí khúc Nhân Minh chủ)

“Ngươi dạng này không được, coi như đội 3 làm nhiệm vụ đều an toàn, nhưng thời gian dài đội viên năng lực không chiếm được rèn luyện tăng lên, sẽ liên lụy ngươi cũng đi theo đánh giá ngã xuống.” Đội trưởng một trong Từ Phi nhịn không được nhíu mày, ở một bên khuyên nhủ.

Vô dụng đội viên hắn thấy liền nên tranh thủ thời gian đổi đi.

“… Không quan hệ. Người nhà của ta đều đi, chỉ còn lại một người muội muội, nàng so ta lợi hại hơn, tiến bộ cái gì giao cho nàng liền tốt.” Tiết Ninh Ninh cười cười, cũng không thèm để ý. Nàng vốn chính là dự định không lý tưởng mà thôi

“Đánh giá ngã xuống ngươi sẽ bị ảnh hưởng hậu cần trợ giúp, thậm chí ngay cả trang bị vật tư cũng sẽ bị cắt giảm.” Từ Phi đối với Tiết Ninh Ninh một mực có chút ý tứ, tiếp tục khuyên nhủ

“Không có việc gì.” Tiết Ninh Ninh chí không ở chỗ này, chỉ là mỉm cười. Kỳ thật nàng cũng nghĩ thay người, nhưng một khi thay người, rời đi an toàn nhất đội 3, ba người kia khẳng định đều muốn xảy ra chuyện, trước kia cũng đi ra tình huống như vậy, cho nên về sau nàng cũng dần dần không tùy tiện khai trừ đội viên, dù sao nàng chỉ tiếp an toàn nhất nhiệm vụ…

“Ta dành thời gian tự mình huấn luyện huấn luyện các nàng, bọn hắn đều là rất tốt hài tử, tin tưởng rất nhanh liền có thể

đuổi theo.” Nàng chân thành nói.

“Tiết Ninh Ninh ngươi hay là ngây thơ như thế, căn cứ tình báo, Ngữ Nhân Ác Ảnh lập tức đến bọn ta nơi này, đến lúc đó có thể sẽ không có tuyệt đối an toàn khu vực nhiệm vụ, ngươi có thể dẫn bọn hắn mấy lần?” Cách đó không xa đội 9 đội trưởng Diêu Kham Linh lãnh đạm nói.

Đội 9 cũng là nữ tính đội trưởng, Diêu Kham Linh là người tướng mạo dáng người đều tương đương cường tráng hữu lực cao lớn nữ hán tử, nàng vẫn luôn không quen nhìn dựa vào muội muội thượng vị Tiết Ninh Ninh, mà bây giờ tại tất cả mọi người kiên quyết tiến thủ, tăng lên chính mình đội ngũ thực lực tình huống dưới, Tiết Ninh Ninh thế mà còn ngây thơ ý đồ lôi kéo liên lụy phế vật muốn cùng một chỗ đi lên phía trước.

Xác thực, người có năng lực xác thực có thể làm như vậy, nhưng đại giới là chính mình sẽ bị giữ chặt dừng bước không tiến, thậm chí lui lại.

Tại dạng này tài nguyên hút hàng, cạnh tranh tăng lên ác liệt dưới hình thế, lui lại chẳng khác nào giảm bớt tài nguyên tương đương với tự chui đầu vào rọ!

Tiết Ninh Ninh không có đáp lời, chỉ là cười, nàng nghĩ đến, cùng lắm thì đến lúc đó không tiếp nhận vụ, chỉ cần không ra ngoài Hi Vọng thành, vấn đề không lớn.

Một bên khác, đội ngũ tập hợp sau liền rất nhanh giải tán, các đội đội viên trở về chính mình ký túc xá, Âu Lý ba người cũng tách ra, nàng cùng cà lăm trụ cùng nhau, liền cũng là cùng một chỗ trở về.

Tiến vào lầu ký túc xá, sắp đi đến chính mình cửa ra vào lúc, một thanh âm gọi lại hai người.

“Lâm Y Y.” Ký túc xá quản lý thư tín bác gái phủi tay bên trong cái hộp nhỏ.

“Có ngươi gửi thư bao khỏa.”

“Bao… Bao khỏa? ?” Cà lăm nháy nháy mắt, có chút không hiểu.

“Ừm, từ Bạch Khâu thôn tới.” Bác gái thuận miệng trả lời.

“Bạch Khâu, thôn! ?” Cà lăm lập tức nghĩ đến một cái tên, trên mặt lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

Bạch Khâu thôn, sơn động phòng an toàn.

Vu Hoành một mình đứng tại chỗ tầng hầm, ngưng thần nín hơi, thật lâu không có nhúc nhích.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, hắn như trước vẫn là như cũ, không nhúc nhích.

Phảng phất pho tượng.

Ước chừng sau mười lăm phút.

Phốc.

Hắn bỗng nhiên sắc mặt đỏ lên, há miệng ọe ra một ngụm nhỏ huyết thủy.

“Lại thất bại…”

Hắn giơ tay lên, nhìn thấy lòng bàn tay chậm rãi làm nhạt biến mất màu đỏ Vòng Xoáy phù văn, trong lòng lắc đầu.

Từ hôm qua hoàn thành công pháp mới về sau, hắn liền một mực tại nếm thử dựa theo công pháp mới rèn luyện tu hành.

Công pháp mới như ý hắn nguyện đem rất nhiều công năng dung hợp tiến vào Trọng Thối Công, đồng thời còn dung hợp mới lấy được Vòng Xoáy phù văn.

‘Cường hóa được một quyển công pháp sách nhỏ, trong đó miêu tả hiệu quả xác thực rất không tệ, nhưng… Tu hành độ khó cũng so trước đó lớn rất nhiều rất nhiều…’

Vu Hoành từ từ buông lỏng thân thể, đi đến một bên, nhặt lên trên đất một bản màu đỏ sách nhỏ, lật ra xem xét.

‘Cơ bản Sinh Tồn Thối Pháp.’

Đây là hắn cho bản này công pháp mới lấy danh tự, danh tự cực kỳ chuẩn xác, dù sao hắn chính là vì sinh tồn, mới dung hợp sáng tạo ra quyển công pháp này.

Lật ra bản này hơi mỏng sách nhỏ, Trọng Thối Công ba chiêu vẫn như cũ vẫn còn, nhưng so với trước đó, đến tiếp sau còn nhiều thêm ba tầng, không còn là chỉ có trước đó ba chiêu, chung sáu tầng.

Mặt khác mỗi một tầng đều tăng thêm một chút tĩnh công, cũng đem nó dung nhập cụ thể rèn luyện tu hành trong quá trình.

Vu Hoành vừa mới chính là tại tu hành tầng thứ nhất đê đoạn quét chân tĩnh công bộ phận, chỉ là không nghĩ tới sẽ như vậy khó luyện.

Lật nhìn một hồi sổ về sau, hắn xác định chính mình luyện được không có vấn đề, chỉ là thân thể cần thời gian thích ứng, d·ụ·c tốc bất đạt, chỉ có thể bất đắc dĩ từ từ chịu.

Công pháp mới Cơ Sở Sinh Tồn Thối Pháp, trừ ra thường ngày ẩm thực, còn cần một vật mới có thể rèn luyện, đó chính là bức xạ, mà lại không phải Huy Thạch bức xạ, mà là hồng trị bức xạ.

Cái này khiến Vu Hoành ngay từ đầu cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng rất nhanh hắn liền minh bạch.

Nếu như hắn có thể hấp thu cũng thích ứng hồng trị càng ngày càng cao hoàn cảnh bên ngoài, như vậy tỉ lệ sinh tồn tự nhiên là thật to tăng cường.

Công pháp này cũng liền hoàn mỹ đã đạt thành mục đích của hắn muốn.

Nhìn một hồi công pháp, Vu Hoành buông xuống sổ, lên tới một tầng.

Ánh đèn sáng tỏ, ngoài cửa hoàn toàn yên tĩnh. Toàn bộ phòng an toàn trong lúc nhất thời lộ ra tĩnh mịch mà an bình.

Cuộc sống như vậy nếu như ra khỏi nguy hiểm, kỳ thật cũng không tệ lắm, trừ có chút cô độc.

Vu Hoành đi tới cửa, kéo ra tấm che nhìn một chút bên ngoài.

Bên ngoài trong viện, nhàn nhạt huỳnh quang màu trắng Huy Thạch Thảo theo gió khẽ đung đưa, phóng thích ra vô hình bức xạ.

Càng ngoại tầng, xám trắng tường viện bên ngoài, trong hắc ám mơ hồ có sương mỏng quanh quẩn, thỉnh thoảng sẽ có nhỏ vụn không hiểu tiếng vang chợt lóe lên.

Vu Hoành thu tầm mắt lại, đóng lại tấm che, từ khi hôm qua từ Lý Nhuận Sơn nơi đó lấy được một chút Trừ Vị Sa, còn đem cửa lớn ngoại bộ bao trùm không ít bột đá, để nó cùng vách núi nhan sắc không sai biệt lắm sau. Đa Mục Điểu thế mà thật liền không có lại đến q·uấy r·ối chính mình.

Mắt nhìn cường hóa máy kiểm tra hồng trị bên trên thời gian, buổi chiều 21 giờ 42 phút.

Vu Hoành kết nối máy truyền tin, nghe nhỏ vụn tạp âm chờ đợi lấy cùng Lý Nhuận Sơn bên kia liên hệ.

Bọn hắn hẹn xong, cải thành 10h tối mỗi ngày tả hữu thời gian này liên hệ một lần.

Chờ một lát thêm vài phút đồng hồ về sau, máy truyền tin truyền đến động tĩnh.

“Đợi lâu a, ta mới đem Nana dỗ ngủ lấy, giảng mấy cái cố sự… Hiện tại tiểu hài thật sự là khó làm.” Lý Nhuận Sơn thanh âm mệt mỏi tại thông tin đầu kia mở miệng.

“Tiểu hài là như thế này.” Vu Hoành cười cười, “Đúng rồi, đa tạ ngươi trợ giúp Trừ Vị Sa, còn có ngụy trang biện pháp, Đa Mục Điểu thật không đột kích đánh, giống như có hiệu quả.”

Phát hiện hữu hiệu, hắn về tình về lý đều được cảm tạ một phen, dù sao lần này lão Lý cái này vắt cổ chày ra nước thế nhưng là miễn phí hữu nghị tài trợ, mặc dù còn cần hỗ trợ tu đồ vật, nhưng Vu Hoành đi qua nhìn mắt, thông tin thiết bị lấy cớ sửa không được, muốn sửa đổi thành cái đơn giản quạt điện nhỏ, đối phương đáp ứng, đoán chừng gia hỏa này cũng chỉ là cần cái cớ trợ giúp hắn thôi.

“A? Thật là có hiệu?” Lý Nhuận Sơn bên kia bỗng nhiên nhịn không được kinh ngạc lên tiếng.

“Ngươi có ý tứ gì?” Vu Hoành nụ cười trên mặt một chút không có.

“Ngươi không phải là tại lấy ta làm vật thí nghiệm a?”

“Làm sao lại, Trừ Vị Sa chính ta cũng đang dùng, ta bắt ngươi thí nghiệm cái gì a?” Lão Lý tranh thủ thời gian cười khan nói.

“Ngươi vậy có phải hay không có Dương Quang nước sơn bôi lên qua?” Vu Hoành hỏi.

“Có là có, nhưng là ngươi cũng biết, thứ này cũng là muốn nhìn cấp bậc bình thường Dương Quang vật liệu, cái nào chống đỡ được nguy hiểm đẳng cấp bốn gia hỏa.” Lý Nhuận Sơn ý đồ lừa dối vượt qua kiểm tra.

“Được rồi, không nói, ngươi giúp ta hỏi địa đồ thế nào? Ta dự định ngày mai xuất phát.” Vu Hoành nói.

“Việc nhỏ, đã tốt. Bất quá lúc này xuất phát, ngươi có muốn hay không chờ một chút? Bên ngoài Đa Mục Điểu vẫn còn, hoàn cảnh hồng trị cũng bắt đầu càng ngày càng cao…” Lý Nhuận Sơn cau mày nói.

“Chính là hồng trị càng ngày càng cao, ta lo lắng càng đi về phía sau càng nguy hiểm. Còn không bằng hiện tại tranh thủ thời gian tốc chiến tốc thắng.” Vu Hoành cũng là bất đắc dĩ, hắn lúc đầu dự định công pháp mới tu ra điểm thành quả lại xuất phát, nào nghĩ tới bên ngoài hoàn cảnh càng ngày càng ác liệt, hôm nay ban ngày đo, ngoại bộ hồng trị đều đã đến ba mươi.

Tiếp tục như vậy nữa, hắn lo lắng về sau đều có thể không ra được cửa.

“Ngươi bên kia đến mở rộng nuôi dưỡng quy mô, không phải vậy ta lo lắng về sau khả năng ẩm thực đều muốn xảy ra vấn đề.” Vu Hoành căn dặn.

“Ừm, ngươi muốn rương nuôi dưỡng ta bên này cũng đã sớm chuẩn bị xong, trước ngươi nói muốn chính mình nuôi dưỡng, tới lấy chính là.” Lý Nhuận Sơn đáp, “Tình huống bây giờ càng ngày càng không tốt, bất quá tin tức tốt duy nhất là, Nana bệnh tình ổn định rất nhiều, cũng không uổng công ta chạy tới địa phương quỷ quái này thời gian dài như vậy, a ta không phải gièm pha nơi này ý tứ.”

“Ha ha.” Vu Hoành chỉ là cười.

“Ai, nói đến, trước ngươi là thế nào cùng Cát Thịnh Hào phát sinh xung đột?” Lý Nhuận Sơn đổi đề tài, hỏi.

“Ta nào biết được, bọn hắn đột nhiên liền chạy đến tập kích ta, may mà ta tránh được nhanh, sau đó liền thấy bọn hắn bị Đa Mục Điểu lần lượt điểm sát, ta dọa đến đóa trong phòng cũng không dám thở mạnh, sợ bị quái vật phát giác. Còn tốt chính là cái kia vài đầu Đa Mục Điểu g·iết người liền rời đi.” Vu Hoành giọt nước không lọt.

“Bọn hắn cũng là điên rồi, loại thời điểm này làm nội đấu, mà lại khi đó tình huống đặc thù, đội tiếp ứng không có khả năng một mực nguyên địa chờ bọn hắn, cũng không có khả năng phái người phân tán thực lực khắp nơi tìm kiếm. Nếu không phải vì tiếp người, bọn hắn thậm chí ngay cả ra khỏi thành đều không muốn ra, nhận được người liền vội vàng rời đi, loại thời điểm này không đúng giờ chờ lấy, không ai sẽ quan tâm mấy cái bảo tiêu.” Lý Nhuận Sơn lời này, tựa hồ là đang cho Vu Hoành giải thích, lại càng giống là tại cho chuyện lúc trước đánh xuống nhạc dạo.

Vu Hoành trong lòng khẽ nhúc nhích, đi theo phụ họa.

“Ta đoán, bọn hắn hẳn là muốn từ ta chỗ này làm đến lẩn tránh Đa Mục Điểu biện pháp, nhưng bọn hắn không nghĩ tới chính là, ta chỉ là đơn thuần vận khí tốt, ít người, cho nên không có gây nên Đa Mục Điểu chú ý…”

Hai người cùng một chỗ tại trong máy truyền tin thở dài, giả mù sa mưa xem như tròn đi qua.

Mấy tức về sau, Lý Nhuận Sơn cuối cùng phần cuối.

“Đồ vật đều chuẩn bị cho ngươi tốt, trên đường coi chừng. Hi vọng ngươi có thể cầm tới năng lượng h·ạt n·hân mô-tơ điện, gần nhất ban ngày ánh nắng càng ngày càng ít, lúc ban đêm ở giữa càng ngày càng dài, ta kiểm tra một hồi, ngày hôm qua ban ngày chỉ kéo dài tám giờ. So sớm nhất thời điểm thiếu đi ba giờ.”

“Ta chính là lo lắng về sau chiếu sáng không đủ… Đến lúc đó liền phiền toái.” Vu Hoành thở dài.

Năng lượng h·ạt n·hân mô-tơ điện hiện tại quan hệ đến hắn rất nhiều hậu cần vấn đề.

Cung ứng hệ thống nước đang chờ, năng lượng mặt trời chờ lấy thay thế, máy tạo oxy cũng chờ lấy cần cung cấp năng lượng. Máy truyền tin, đèn điện, máy kiểm tra hồng trị, những này đều cần điện, một khi chiếu sáng không đủ, cung cấp điện cũng không đủ, đến lúc đó hoàn cảnh lại so với hiện tại ác liệt rất rất nhiều.

“Ai, đáng tiếc ta còn muốn chiếu cố Nana, không thể cùng ngươi cùng đi.” Lão Lý giả mù sa mưa tiếc hận nói.

“Bạch Khâu thôn bên kia còn có chút vật tư, không có khả năng cùng đi mà nói, lão Lý ngươi đi đem vật tư chuyển điểm trở về chứ sao.” Vu Hoành nói.

“Cái này a. Hiện tại hoàn cảnh ác liệt, ta lâm thời cũng đi không được thân, lại nói, lại nói.” Lý Nhuận Sơn cười ha hả.

Thông tin tách ra.

Vu Hoành bắt đầu chuẩn bị ngày mai xuất phát đồ vật.

Phù trận màu bạc ba khối toàn bộ mang lên, phổ thông phù trận còn có hai mươi khối, cũng mang lên, sau đó là nước, thanh protein, nấm khô, rau dại làm.

Chống đ·ạ·n đồ bộ, hắn chọn là cường hóa Hôi Tích đồ bộ, bởi vì bộ này càng linh hoạt, xa so với Bạch Hùng thuận tiện, dễ dàng cho đi đường.

Cuối cùng là mấu chốt nhất Huy Thạch thảm, hắn làm một điểm nho nhỏ gia công.

Chương 104: Xuất phát (2) (tạ ơn Diêm Vương điện bên trong hát hí khúc Nhân Minh chủ)

Chương 104: Xuất phát (2) (tạ ơn Diêm Vương điện bên trong hát hí khúc Nhân Minh chủ)

Sáng sớm hôm sau.

Vu Hoành đeo một cái túi lớn, rời đi sơn động, đi một chuyến bưu cục, mang lên Lý Nhuận Sơn chuẩn bị cho hắn đồ vật, còn có mấu chốt nhất địa đồ, liền hướng phía Lư Long huyện phương hướng di động.

"Thuận buồm xuôi gió." Đường rời đi trên mặt, Vu Hoành nghe được sau lưng lão Lý hướng lời chúc phúc của hắn, hắn quay đầu mắt nhìn, Lý Nhuận Sơn đang đứng tại cửa ra vào hướng hắn vung.

Nhưng rất nhanh, một mảnh xám trắng sương mỏng tràn ngập tới, từ từ che khuất lão Lý cùng Asena, cũng che khuất toàn bộ bưu cục rách rưới đá trắng phòng.

Vu Hoành thở hắt ra, quay đầu lại, tiếp tục dọc theo dưới chân bị giẫm ra tới đường nhỏ, hướng đường cái đi đến.

Địa đồ dọc theo đường cái đại đạo một mực hướng phía trước, mới sẽ không mất phương hướng.

Răng rắc, răng rắc, răng rắc.

Dưới chân giày đạp gãy khô cạn cành lá, phát ra dễ thấy chói tai tiếng vang.

Vu Hoành xuyên thấu qua hô hấp phiệt cũng có thể ngửi được một cỗ nhàn nhạt đốt cháy khét khí tức, ở chung quanh trong không khí tỏ khắp.

Hắn đi tại sương mù xám bên trong, chung quanh chỉ có thể nhìn thấy chừng ba thước khoảng cách, chỗ xa hơn chính là một mảnh tối tăm mờ mịt, cái gì cũng nhìn không thấy.

Một mực hướng phía trước, hướng phía trước, dọc theo dưới chân đường nhỏ, đi ước chừng mười lăm phút, rốt cục, rừng cây phía trước tách ra, lộ ra một đầu hơn 30m rộng xám trắng đường cao tốc.

Đường cái lộ diện có chút vết rạn sụp đổ, nhưng chỉnh thể coi như hoàn hảo. Ven đường mấy cây bụi cây gảy đoạn ngã trên mặt đất, ngăn cản hơn phân nửa con đường.

Hô.

Vu Hoành thở hắt ra, nắm thật chặt cõng bao lớn, nhẹ nhàng từ sườn dốc tuột xuống, giẫm tại thấp một ít đường cái trên mặt đường.

Hắn trước sau nhìn xuống, nơi này sương mù hơi nhạt, tầm nhìn đến năm sáu mét dáng vẻ.

Từ trong ngực lấy ra một khối phù trận, nắm ở trong tay, Vu Hoành dọc theo đường cái, hướng bên trái phương hướng tiến lên.

Đi thêm vài phút đồng hồ về sau, phía trước rốt cục xuất hiện một đại đoàn bóng đen.

Hắn không có dừng lại, từ bóng đen bên phải đi qua.

Tới gần sương mù tản ra, mới hiển lộ ra bóng đen chỉnh thể, đó là một cỗ bị cháy rụi rách rưới xe buýt.

Xe buýt toàn thân đen kịt, kết cấu vặn vẹo hiện lên nửa hòa tan hình, xa luân sụp đổ, thân xe một bên thấp một bên cao, chỉ còn lại có cái cái thùng rỗng.

Vu Hoành đi ngang qua lúc đánh giá, tốc độ hơi chậm điểm, chợt nghe rất nhỏ đích đích âm thanh nhắc nhở.

Hắn hơi biến sắc mặt, quét mắt trên cổ áo khảm nạm dung hợp cường hóa máy kiểm tra hồng trị.

Trên màn hình tinh thể lỏng hồng trị trị số đã tiêu thăng đến 92. 331.

‘Có đồ vật gì giấu ở trong xe!’ Vu Hoành lúc này trong lòng cảnh giác, sắc mặt ngưng trọng, tăng tốc bước chân, tận khả năng giảm bớt thanh âm hướng phía trước rời đi.

Một mực rời đi xe buýt ước chừng hơn mười mét, hắn trên cổ áo máy kiểm tra hồng trị mới cấp tốc ngã xuống, khôi phục lại bình thường hai ba mươi tả hữu.

Vu Hoành nhẹ nhàng thở phào một cái, cảnh giác tiếp tục hướng phía trước.

Dọc theo đường cái, lại đi chừng năm phút, phía trước rốt cục xuất hiện hai chiếc hoàn hảo không chút tổn hại màu xanh sẫm Jeep xe q·uân đ·ội.

Hai chiếc xe lẳng lặng dừng sát ở ven đường, trên xe lại bị tháo dỡ qua vết tích.

‘Làm sao chỉ là hai chiếc?’ Vu Hoành lông mày cau lại, cẩn thận tới gần xe, đi đến cuối cùng một chiếc xe bên cạnh.

Đến gần hắn mới nhìn đến, phía trước nhất một cỗ xe Jeep không biết chuyện gì xảy ra, lật nghiêng đến đường cái bên ngoài sườn dốc phía dưới, thông qua sương mù chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy có bị cái gì đụng qua vết tích, chỉnh thể vặn vẹo sụp đổ, giống như là bị voi lớn một cước giẫm dẹp hộp giấy.

Vu Hoành trong lòng nghiêm nghị, không tiếp tục để ý chiếc xe đầu tiên, mà là kiểm tra còn lại hai chiếc.

Rất nhanh xác định lựa chọn gần phía trước một cỗ, làm cho này lần xuất hành tọa giá.

Lấy ra chìa khoá, hắn mở cửa xe, kiểm tra tình huống nội bộ.

Trong xe hết thảy ba hàng, tám chỗ ngồi, phía sau còn có cái rương phía sau không gian, có thể dồn xuống hai, ba người

dáng vẻ.

Vu Hoành nhìn xuống chỗ ngồi, phán đoán chính mình cần hoạt động không gian, xác định về sau, hắn đưa tay bắt lấy ở giữa một hàng ghế ngồi, lung lay, bỗng nhiên kéo một cái.

Răng rắc.

Một loạt chất da chỗ ngồi toàn bộ bị hắn ngạnh sinh sinh kéo đứt, nhổ xuống.

Vứt bỏ chỗ ngồi, trong xe không gian một chút lớn rất nhiều. Vu Hoành hài lòng chui vào, đem bao khỏa buông xuống, lấy ra bên trong mang tới một bộ mô-tơ điện năng lượng mặt trời đây là trước đó hắn từ trong xe này hủy đi đi ra.

Cầm tấm năng lượng mặt trời trái xem phải xem, Vu Hoành chợt phát hiện, chính mình giống như không biết làm sao cho lắp trở lại. .

Hắn nghĩ nghĩ, đem tấm năng lượng mặt trời lưu tại trong xe, bao quần áo nói ra, dưới người nhà ga ở một bên, sau đó vươn tay đặt tại trên thân xe.

‘Cường hóa xe cộ, phương hướng…’

Vu Hoành trong đầu không dám nói thêm yêu cầu, dù sao thời gian quá dài bất lợi cho chính mình xuất phát.

Hắn chỉ muốn tượng ra một cỗ lắp đặt mô-tơ điện năng lượng mặt trời, phong bế toàn bộ khe hở lỗ thủng miệng phổ thông xe.

Không có cường hóa kết cấu, không có tăng cường xác ngoài, chỉ có một cái yêu cầu, phong bế tất cả xe tồn tại lỗ thủng khe hở, hình thành đơn giản phong bế thức không gian, lấy thuận tiện hắn dùng tự mang Đại Huy Thạch Mặc nước, tại nội bộ vẽ ra Huy Thạch phù văn, hình thành loại Huy Thạch thảm ẩn núp hiệu quả.

Xác định cường hóa yêu cầu, Vu Hoành trên mu bàn tay hắc tuyến lóe lên, chảy vào trong xe.

Rất nhanh, phản hồi tiếng vang lên.

‘Phải chăng cường hóa xe cộ?’

Đồng thời một cái to lớn màu đỏ đếm ngược số lượng, xuất hiện tại thân xe mặt bên, chính hướng về phía Vu Hoành phương hướng.

Thời gian: 32 phút.

‘Là.’

Vu Hoành quét mắt thời gian, cấp tốc đáp ứng.

Sau đó hắn lại lần nữa ngồi vào trong xe, nằm nghiêng ở phía sau sắp xếp trên ghế ngồi, lẳng lặng chờ đợi.

Ghế sau ghế dựa có chút khoẻ mạnh, nằm trên đó rất không thoải mái, còn hẹp, chỉ có thể miễn cưỡng nằm nghiêng.

Vu Hoành phía sau lưng dán vào ghế da, nhìn qua phía trước ngoài cửa sổ xe tối tăm mờ mịt một mảnh, trong lúc nhất thời ẩn ẩn có loại không hiểu cảm giác an toàn rõ ràng xe này phòng hộ kém xa phòng an toàn, thậm chí kém xa trên người hắn Hôi Tích cường hóa đồ bộ, nhưng ở dạng này một mảnh sương mù xám, cái gì cũng thấy không rõ, cái gì cũng không nghe thấy hoàn cảnh dưới, chung quanh nguy cơ tứ phía, Quỷ Ảnh trùng điệp, có dạng này một cái có thể địa phương ẩn thân, mặc dù đơn bạc, nhưng có thể che chắn ánh mắt, ngăn trở mình bị một ít nguy hiểm phát hiện.

Cảm giác như vậy, để Vu Hoành trong lòng dù sao cũng hơi an tâm.

Nằm trên ghế ngồi, hắn nhìn xem trước mặt ngoài cửa sổ xe, sương mù màu xám ngay tại trước xe năm mét bên ngoài, bọn chúng cuồn cuộn lấy, dũng động, phảng phất thiêu đốt sinh ra khói đặc, càng ngày càng đậm.

Mấy phút đồng hồ sau, thân xe bên trái, tới gần đường cái trung tâm một mặt, mơ hồ có rất nhỏ tiếng bước chân đi qua

Một loại nhỏ xíu, phảng phất bên tai thì thầm đồng dạng tiếng vang, bắt đầu ở bên người Vu Hoành vang lên.

Thanh âm êm dịu, phảng phất tại ăn ngữ, nhưng lại nghe không rõ đến cùng nói cái gì

Vu Hoành nằm ở trong xe cũng không nhúc nhích, dường như t·hi t·hể, tận lực để cho mình hô hấp cũng thả nhẹ.

Từ góc độ của hắn, có thể nhìn thấy bên trái ngoài cửa sổ xe, từng đạo mặc rách rưới bóng người, chính chậm rãi đi qua xe cộ, dọc theo đường cái hướng phía trước di động.

Bọn hắn phát ra không cách nào nghe rõ tạp âm, nói nghe không hiểu ngôn ngữ, không có phát giác Vu Hoành chỗ, mà là trực tiếp hướng phía trước, từng bước một, dần dần chui vào nồng vụ màu xám.

Vu Hoành nhìn không thấy những người này mặt, hắn chỉ có thể nhìn thấy mơ hồ quần áo, làn da, thậm chí không phân rõ bọn hắn là nam hay là nữ. Chỉ có thể nhìn rõ những đường này qua người có cao có thấp, trẻ có già có.

'Những này là cái gì? Quỷ Ảnh a?' hắn lẳng lặng nhìn chăm chú lên, nhìn xem bọn hắn chui vào sương mù, dần dần biến mất.

'Nếu như là Quỷ Ảnh, vì cái gì ta nghe được thanh âm không phải tính mê hoặc lừa gạt lời nói?'

'Chẳng lẽ lại chân chính Quỷ Ảnh thanh âm chính là như vậy? Chỉ là tại có tính nhắm vào lúc, mới có thể nhằm vào hình thành đối với người nào đó lừa gạt tiếng nói?'

Hắn không được biết, không có cách nào qua khảo nghiệm, trong đầu lóe lên nhiều nhất chỉ có thể gọi là suy đoán.

Không biết đi qua bao lâu, có lẽ mười phút đồng hồ, có lẽ 20 phút.

Ngoài cửa sổ xe nói mớ dần dần làm nhạt, đi xa, biến mất.

Vu Hoành vẫn không có đứng dậy, mặc nguyên bộ cường hóa Hôi Tích đồ bộ hắn, đổ vào trên ghế da, không nhúc nhích, nhìn qua tựa như một cái không người sử dụng đồ bộ, bị để đặt trên ghế ngồi.

Cửa sổ xe là đơn hướng, chỉ có thể từ trong nhìn ra phía ngoài.

Vu Hoành nhìn chăm chú lên ngoài cửa sổ sương mù xám, lẳng lặng nắm vuốt một khối phù tấm chờ đợi lấy hắc ấn cường hóa kết thúc.

Đông đông đông.

Bỗng nhiên cửa sổ xe bị một ngón tay gõ vang.

"Có người có ở đây không?"

Một cái có chút quen tai thanh âm truyền đến

"Không người sao? Vậy trong này xe chúng ta liền dời đi a." Thanh âm kia tiếp tục nói

"Vận khí coi như không tệ, nơi này có thể tìm tới hai chiếc Jeep." Một thanh âm khác từ xa hơn một chút một chút vị trí truyền đến.

"Thật đúng là, có xe chúng ta đi đường cũng có thể nhanh không ít."

"Cửa xe có mở hay không a…"

Ngay sau đó là một trận đập cửa xe thanh âm.

"Ta chỗ này có dây kẽm, ngươi thử một chút."

"Được."

Sau đó là lỗ khóa truyền đến dây kẽm lọt vào hoạt động hỗn tạp vang.

Răng rắc.

Khóa mở.

Vu Hoành vẫn như cũ nằm tại trên ghế da, không có nhúc nhích.

Hắn lẳng lặng nhìn qua ngoài cửa sổ xe, ngoài cửa sổ vẫn như cũ tràn đầy sương mù xám, căn bản không có bất kỳ bóng

người nào.

Cửa xe khóa bị đuổi, nhưng cửa xe nhưng không có bị mở ra vết tích. Vừa mới hai người tiếng nói chuyện, cũng hoàn toàn biến mất.

Hết thảy phảng phất triệt để an tĩnh lại.

Lại đợi hai phút đồng hồ, Vu Hoành từ từ ngồi dậy.

“Đã đến giờ.” Hắn thấp giọng nói câu, tựa hồ là chính mình cho mình đối thoại.

Xùy!

Trong chốc lát, chung quanh trong xe hoàn toàn mơ hồ, mơ hồ kéo dài một giây, trong nháy mắt liền khôi phục rõ ràng

Trong xe Jeep, tất cả đồ vật bên trong toàn bộ bịt kín một tầng trong suốt cứng rắn chất màng mỏng.

Phảng phất tại trong xe bôi lên một tầng nhựa cao su, tất cả khe hở lỗ thủng toàn bộ đều bị tầng này nhựa cao su triệt để bao trùm cùng lúc đó, trước đó đặt ở trong xe trên đất tấm năng lượng mặt trời, cũng biến mất không thấy gì nữa, trước xe vị trí lái chỗ, nhiều hơn một cái khống chế tấm năng lượng mặt trời thu phóng chốt mở.

Trừ cái đó ra, trước đó bị kéo đứt chỗ ngồi chỗ tổn hại, cũng biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là vuông vức dày đặc trong xe mặt đất.

Vu Hoành thở phào một cái, cấp tốc từ trong bao lấy ra Đại Huy Thạch mực nước, lấy ra tự chế nhánh cây bút, bắt đầu ở trong xe bôi vẽ từng cái lớn nhỏ không đều Huy Thạch tăng cường phù trận.

Bỏ ra hơn một giờ, trong xe tất cả khu vực, đều bị phù trận bảo hộ phạm vi bao trùm ở.

Toàn bộ xe tạo thành một cái lâm thời loại Huy Thạch thảm không gian bí ẩn.

Làm xong những này, Vu Hoành mới chuyển đến vị trí lái, xuyên thấu qua vẽ lấy phù văn cửa sổ xe, hướng phía trước nhìn lại.

Đùng.

Mở ra tấm năng lượng mặt trời ấn xuống nút khởi động.

Ông.

Một trận nhỏ xíu tiếng môtơ trong nháy mắt vang lên. Thanh âm so xe dầu nhẹ rất nhiều rất nhiều.

Xác định xe không có vấn đề. Hắn cấp tốc tắt lửa, lật ra địa đồ giấy, một tay đặt tại trên địa đồ.

Tấm địa đồ này là Lý Nhuận Sơn vẽ tay mà thành, hắn đi qua Lư Long huyện, cho nên bằng vào ký ức, cho vẽ ra phần này bản đồ.

Nhưng bản đồ quá thô ráp, thế là Vu Hoành quyết định tự hành ưu hóa dưới.

‘Cường hóa địa đồ, phương hướng: Thay đổi nhỏ, lập thể hóa.’

Hắc tuyến từ mu bàn tay hắn chảy ra, tụ hợp vào địa đồ giấy.

Phản hồi âm thanh đồng bộ vang lên, đếm ngược cũng nổi lên: 8 phân.

Vu Hoành xác định cường hóa bắt đầu, liền đè xuống nút khởi động, đạp xuống chân ga, rẽ ngoặt, hướng phía sau đường cái chậm rãi mở đi ra.

Địa đồ mặc dù tại cường hóa, nhưng đại khái phương hướng hắn là nhìn qua. Đại phương hướng sẽ không sai.

Ông.

Màu xanh sẫm Jeep tại trên đường lớn chậm rãi di động, xuyên qua mê vụ.

Xa luân nghiền ép mặt đất thanh âm, tại an tĩnh chung quanh trong núi rừng, quanh quẩn từng tia rất nhỏ mà cô độc tiếng

vọng.

Phảng phất toàn bộ chung quanh trong núi rừng, chỉ có một thanh âm này đang kích động.

“86 cây số, thuận lợi, bốn giờ, hẳn là có thể đến…” Vu Hoành trong lòng tính toán, hắn không dám mở nhanh, nhất định phải tùy thời chú ý lộ diện tình huống. Để phòng khả năng xuất hiện đột nhiên tập kích.

Ban ngày mặc dù trên lý luận chủ yếu là Quỷ Ảnh thời gian hoạt động, nhưng đã trải qua Đạ Mục Điểu tập kích về sau, hắn liền minh bạch, tại dưới mắt loại hoàn cảnh này, gặp được phiền toái gì đều không kỳ quái.

Chương 1 05: Xuất phát (3)

Chương 1 05: Xuất phát (3)

“Lẳng lặng thôn trang, hắn tung bay tuyết.”

“Khói mù dưới bầu trời, bồ câu đang bay ~~~ ”

“Bạch Hoa Thụ a, khắc lấy cái kia hai tên.”

“Ừm ~~~ ân ~~~ ”

Trong sương mù màu xám, giữa rừng núi, một đầu kéo dài đến xa xa xám trắng trên đường lớn

Màu xanh sẫm xe Jeep một đường hướng phía trước, dọc theo đường cái lao vùn vụt.

Xe phảng phất màu xám đai giấy bên trên một cái màu xanh sẫm tiểu trùng, trực tiếp, chậm chạp, kiên định hướng phía trước di động.

Tầng tầng sương mù tại trước đầu xe bị phá ra, sau đó bị cuốn động vặn vẹo, phá xuất một đầu thông hành khe hở.

Vu Hoành để tay tại trên tay lái, nhẹ nhàng thấp giọng ngâm nga bài hát.

Toàn bộ xe, trừ ra mô-tơ điện chuyển động, không còn bất luận cái gì tạp âm.

Đơn điệu tiếng ông ông, cứ như vậy tại Vu Hoành bên tai vang lên hơn hai giờ.

Chỉ có một mình hắn.

Nghe nhiều mô-tơ điện âm thanh về sau, hắn thậm chí ngay cả mình hô hấp và nhịp tim đều có thể nghe được. Thân thể cảm

giác tại dạng này cô tịch hoàn cảnh dưới, trở nên n·hạy c·ảm quá nhiều.

Chỉ là như vậy n·hạy c·ảm, ngược lại càng để cho người khó mà chịu đựng.

Cô độc lái xe.

Cô độc tạp âm.

Cô độc phía trước nói đường.

Thế là hắn nhịn không được nhẹ nhàng hừ lên chính mình đời trước thích nhất một ca khúc.

Kỳ thật ca từ hắn quên một chút, chỉ nhớ rõ đại khái, nhưng không quan hệ, điệu còn nhớ rõ liền tốt, quên địa phương liền dùng ừ để thay thế.

Xe lẳng lặng hướng phía trước chạy, Vu Hoành thỉnh thoảng cầm lấy địa đồ, lật qua lật lại nhìn một chút.

Từng cường hóa địa đồ, hoàn toàn biến thành không gian ba chiều địa đồ, phía trên dùng màu xám màu đen màu trắng, ba loại thay đổi dần sắc, bày biện ra khác biệt hồng trị nồng độ.

Vu Hoành có thể căn cứ hồng trị nồng độ đến tránh đi cao nồng độ khu vực, để tránh gặp được càng nhiều quái vật hoặc là Quỷ Ảnh Ác Ảnh.

Xe ông ông hướng phía trước, Vu Hoành ca cũng hừ tối thiểu mấy chục lần, hắn xuất ra túi nước nhấp một hớp, nhếch nhếch miệng, một tay đỡ lấy tay lái mặc cho nó hướng phía trước trực tiếp mở.

Cửa sổ xe phía trước đường cái lúc này một mảnh trực tiếp, hơi có thể buông lỏng một chút.

Uống xong nước, Vu Hoành lại lấy ra một cây thanh protein, nhét vào trong miệng, đang muốn từ từ nhấm nuốt nhét đầy cái bao tử.

Bỗng nhiên phía bên phải trong sương mù xám, rậm rạp sơn lâm dần dần biến thành từng khối dốc đứng màu xám đá núi.

Đá núi đi lên một mực kéo dài đến trong sương mù, không biết cao bao nhiêu, phảng phất một mặt to lớn tường xám

Mặt tường thô ráp tầng tầng lớp lớp màu xám trên tảng đá, bao trùm lấy một chút đen sì cùng loại dây leo đồ vật.

Những dây leo này từ xa nhìn lại, giống như là một đại đoàn dính dính tại trên vách đá chất keo, mặt ngoài hiện ra thủy quang, có chút giống đào nhựa cây, cũng có chút giống Hổ Phách.

Vu Hoành lái xe từ mặt bên trải qua, chạy qua trọn vẹn vài trăm mét lộ trình, đều có thể nhìn thấy bên trái trên vách núi đá treo loại đồ chơi này.

'Thứ quỷ gì…' hắn cổ áo máy kiểm tra hồng trị trị số đã tiêu thăng đến hơn sáu mươi, lóe lên lóe lên cho ra cảnh cáo hồng quang.

Không có dừng lại, Vu Hoành hơi gia tốc, rất nhanh rời đi vùng vách núi này, lại một lần nữa tiến vào sơn lâm vây quanh đường cái khu.

Chỉ là lần này cùng trước đó khác biệt, phía bên phải vách đá không có, nhưng mới xuất hiện sơn lâm, thế mà cũng dính đầy cái kia như là đào nhựa cây một dạng mảng lớn chất keo.

Đen sì chất keo có treo ở trên cành cây, có cùng mặt đất chất keo dính liền cùng một chỗ, lôi ra từng đầu sền sệt sợi tơ, còn có che lại toàn bộ cây cối tán cây, phảng phất giống như là đang tiêu hóa cây cối.

Vu Hoành sắc mặt ngưng trọng, tiếp tục hướng phía trước.

Lúc này sương mù từ từ làm nhạt xuống tới, tầm nhìn cũng so trước đó xa rất nhiều.

Xe ô ô hướng phía trước, rất nhanh lái ra sơn lâm, tiến vào một mảnh góc độ lớn đường rẽ.

Tại rẽ ngoặt trong quá trình, một bên là vách núi, một bên là sơn lâm.

Vách núi phương hướng có thể nhìn thấy càng xa xôi cảnh sắc.

Vu Hoành chuyển tay lái, dùng khóe mắt liếc qua lên núi sườn núi nơi xa nhìn lại.

Nơi xa sương mù mông lung mặt đất màu xám bên trên, hoàn toàn mông lung vứt bỏ thành thị, lẳng lặng đứng sừng sững ở cùng loại bồn địa lõm địa hình bên trong.

Đen nhánh dòng sông tựa như băng rua, xuyên qua toàn bộ thành thị.

Từng tòa cao ngất nhà lầu, an tĩnh cắm ở trong thành thị ở giữa, không có ánh đèn, không có tung tích con người.

Nhà lầu có phồn hoa cao ốc chọc trời, có phổ thông khách sạn cao ốc, cũng có ghi chữ lâu, tiêu chí kiến trúc, đài truyền hình các loại.

Bọn chúng thống nhất đặc thù, chính là an tĩnh, không người, không đèn.

Càng thêm quái dị chính là, tòa thành thị này đại bộ phận trên kiến trúc, đều bao trùm lấy một tầng thật mỏng màu đen sền sệt vật, giống như vừa mới Vu Hoành đi ngang qua nhìn thấy những cái kia chất keo một dạng.

‘Thứ này… Đến cùng là cái gì?’

Trong lòng của hắn có chút ngột ngạt, cảm giác trải qua nơi này, có thể sẽ gặp được phiền phức.

Cúi đầu mắt nhìn trên mu bàn tay hắc ấn, từ khi rời đi phòng an toàn về sau, hắc ấn liền tấp nập nhắc nhở hắn, ấn ký khóa lại Huy Thạch Thảo sẽ ở chính mình rời đi một cây số sau dần dần khô héo, bị hồng trị ăn mòn, biến mất. Nếu như cần, nhất định phải lại lần nữa dùng nội khí thúc đẩy sinh trưởng.

‘Đây chính là ấn ký khóa lại a? Có chút phiền phức, nhưng ngược lại là có thể làm một cái tùy thời tùy thân thành lập trụ sở tạm thời nhỏ bảo hộ.’

Vu Hoành trong lòng tính toán, thu tầm mắt lại, quẹo qua một cái cua quẹo, lại lần nữa hướng thành thị nghiêng mắt nhìn đi.

Bỗng nhiên thân thể của hắn xiết chặt, tâm thần kịch chấn.

‘Cái quỷ gì! ?’

Nơi xa trong thành thị, cái kia bao trùm tại trên cao ốc màu đen to lớn chất keo, ngay tại vừa mới, bỗng nhiên động dưới.

Cái kia màu đen, tựa như tử vật chất keo, thế mà lại động! ? ! Vu Hoành trợn mắt hốc mồm nhìn xem, trong thành thị cao nhất một tòa trên cao ốc, bao trùm tại trên cao ốc nửa bộ phân chất keo, giơ lên một đầu cùng loại xúc tu một dạng đồ vật, chậm rãi hướng phía một cái khác dãy không có bị bao trùm cao ốc với tới.

‘Vật kia, lại là sống! ?’

Đáy lòng của hắn một cỗ khí lạnh cấp tốc dâng lên, tỏ khắp đến toàn thân.

Lái xe, hắn không tự chủ bắt đầu gia tăng tốc độ, một đường bão táp, rời xa tòa thành thị kia.

Trọn vẹn mở hơn nửa giờ, tòa kia quái dị thành thị bị không hề để tâm, chui vào sương mù, rốt cuộc nhìn không thấy.

Vu Hoành mới có chút nhẹ nhàng thở ra.

Hắn cầm lấy địa đồ nhìn một chút

‘Hoàn Phong thị.’ đây là vừa mới đường khác qua tòa kia quái dị thành thị danh tự.

“Nơi này tốt nhất về sau đều chớ tới gần… Bên trong tuyệt đối có vấn đề lớn.” Vu Hoành thấp giọng lầm bầm,

Loại này cực độ khô khan hoàn cảnh bên trong, hắn không tự chủ được lựa chọn dùng chính mình nói chuyện phương thức, tới nhắc nhở lỗ tai của mình, để nó sẽ không lâm vào một loại nào đó không hiểu tĩnh mịch.

Người tại cực độ đơn điệu, không có biến hóa thanh âm hoàn cảnh bên trong, sẽ khả năng sinh ra thích ứng trạng thái, thậm chí sinh ra không hiểu huyễn âm.

Thích ứng trạng thái sẽ cho người đem đơn điệu hoàn cảnh âm xem là im ắng.

Huyễn âm thì là quá độ không có chập trùng hoàn cảnh dưới, người tự nhiên sinh ra phản ứng sinh lý.

Sắc trời dần dần đen.

Vu Hoành không có tiếp tục hướng phía trước, mà là rất nhanh dọc theo đường tìm một chỗ tương đối địa phương trống trải dừng xe.

Dừng xe về sau, hắn lấy ra không cần nhiên liệu đèn nguyên tử, đế xanh nhạt ánh sáng nhạt chiếu sáng trong xe.

Sau đó cấp tốc giải quyết cá nhân vệ sinh vấn đề, dùng túi nhựa đóng tốt, để tránh phát ra mùi.

Lại dùng miếng vải đen che khuất cửa sổ xe, để tránh tia sáng bắn ra ra ngoài.

Răng rắc.

Vu Hoành mở cửa xe, dẫn theo vật bài tiết túi nhựa đi xuống xe.

Bốn phía là một mảnh trống trải cỏ dại địa, từng khối bãi cỏ có thể nhìn ra trước kia nơi này là đồng ruộng.

Cỏ dại lùn nhất cũng có đầu gối cao, cao có hơn một mét, nồng đậm che khuất không ít tầm mắt.

Hô.

Vu Hoành hô hấp phiệt bên trong phun ra tinh tế sương trắng, cảm thụ được càng ngày càng lạnh nhiệt độ không khí, hắn đi đến ven đường, đem cái túi đào cái hố chôn kĩ.

Sau đó hướng xe trở về.

Răng rắc.

Bỗng nhiên tại phía sau hắn, chớ bụi bên trong ẩn ẩn có động tĩnh vang lên

Vu Hoành bước chân dừng lại, bỗng nhiên quay người về sau nhìn.

Sau lưng bụi cỏ theo gió lay động, không có vật gì, cái gì cũng không có.

Hắn nhìn chung quanh một chút, xác định không có bất cứ vấn đề gì, mới quay người tiếp tục hướng xe đi đến.

Ngồi lên xe, che khuất đèn nguyên tử, Vu Hoành lẳng lặng nằm ở phía sau sắp xếp trên ghế ngồi, nghe động tĩnh bên ngoài.

Tại trong không gian bịt kín, hắn nhất định phải thường cách một đoạn thời gian thay đổi không khí.

Cho nên cái này nhất định phải để hắn cam đoan tùy thời thanh tỉnh trạng thái tinh thần.

Không bao lâu.

Một trận nhỏ xíu, tựa như ca hát thanh âm, từ bên ngoài ẩn ẩn bay tới

Ngay sau đó, là từng tiếng tựa như sền sệt vật không ngừng niêm hợp lại phân cách tiếng vang.

Vu Hoành nheo lại mắt, ngẩng đầu tới gần cửa sổ xe, để lộ miếng vải đen, lặng lẽ nhìn ra ngoài đi.

Chỉ gặp bên ngoài trên làn xe, cả người cao hai mét, toàn thân đen kịt, phảng phất do vô số sền sệt chất keo tạo thành quái vật hình người, chính từng bước từng bước giẫm tại trên mặt đường, từ bên cạnh xe đi ngang qua.

Hình người màu đen này, vừa đi vừa trên thân không đứt rời rơi từng đoàn từng đoàn màu đen chất nhầy.

Theo từng bước một tiến lên, hình người hoàn toàn không có phát hiện Vu Hoành, chỉ là cắm đầu hướng phía trước, dần dần biến mất ở phía trước trong sương mù xám.

Vu Hoành có chút nhẹ nhàng thở ra, đối mặt chính mình hoàn toàn không rõ ràng quái vật, hắn cũng không muốn tùy tiện xuất thủ, những quái vật này cùng Quỷ Ảnh ai biết có cái gì năng lực, nguy hiểm đẳng cấp chỉ là dùng để phán đoán nó tính nguy hại, mà không phải cường đại hay không.

Cũng may con quái vật hình người kia trải qua về sau, bên ngoài liền không còn động tĩnh khác, Vu Hoành nằm trên ghế ngồi, cũng phải lấy nghỉ ngơi thật tốt một trận.

Có máy kiểm tra hồng trị tiếng cảnh báo nhắc nhở, hắn bao nhiêu được điểm nhắm mắt dưỡng thần thời gian.

Một đêm vô sự.

Sáng sớm hôm sau, xe lại lần nữa phát động, dọc theo đường cái hướng phía trước.

Ngâm nga bài hát, lại lần nữa mở hơn một giờ, rốt cục, phía trước lộ diện hai bên dần dần bắt đầu xuất hiện từng tòa vùng ngoại ô ruộng đồng nông thôn nhà lầu.

Những nhà lầu này đều một mảnh vứt bỏ, tràn đầy bụi bặm, có còn có rõ ràng hư hao.

Nhà lầu ở giữa, từng khối trong ruộng tràn đầy màu đen chất nhầy, không có chút nào cỏ dại, phát ra cái này một loại nào đó chất thịt hư thối mùi thối.

Vu Hoành tính toán pin lượng điện, mở lâu như vậy, xe này nhiều lắm là còn lại một phần ba lượng điện, đoán chừng trở về trước được thật tốt nạp điện.

Xe một đường chạy qua từng khối Hắc Điền, hai bên phòng ốc cũng dần dần càng ngày càng nhiều, biến thành do thấp nhà trệt cùng tầng dưới lầu nhỏ tạo thành không người khu phố.

Nơi này tựa hồ tiến nhập huyện thành phạm vi.

Vu Hoành không tự chủ được giảm tốc độ, từ từ dò xét hai bên tình huống.

Trên đường phố khắp nơi là lung tung đặt xe điện, xe xích lô, ngẫu nhiên có mấy chiếc ô tô, cũng đều là cửa sổ xe tổn hại, thân xe vặn vẹo, phảng phất bị thứ gì nghiền ép lên đồng dạng.

“Cứu mạng… Cứu mạng…”

Bỗng nhiên một trận nhỏ xíu tiếng vang, từ phía trước phía bên phải truyền đến.

Thanh âm là cái tuổi không lớn lắm nữ hài âm tuyến, non nớt, đáng thương, tựa hồ còn nhịn đau khổ.

Vu Hoành nhíu nhíu mày, quay đầu nhìn về phía phía bên phải một cái màu xám hai tầng lầu nhỏ đầu hành lang, chính ngồi xổm một cái toàn thân không mặc quần áo tóc dài tiểu nữ hài.

Nàng hai tay vây quanh thân thể, ngồi chồm hổm trên mặt đất, ngẩng đầu hướng phía xe phương hướng nhìn qua, khuôn mặt điềm đạm đáng yêu, làn da trắng nõn, dính một chút bụi đất.

“Mau cứu ta… Cầu ngài!” Nàng lớn tiếng cầu khẩn.

Chương 106: Xuất phát (4)

Chương 106: Xuất phát (4)

Vu Hoành mặt không b·iểu t·ình, tiếp tục mở xe chạy qua, hoàn toàn không có dừng xe ý tứ.

Xe trải qua nữ hài, đảo mắt liền xẹt qua hướng phía trước, mang theo một trận gió lạnh.

Nữ hài biến sắc, đứng người lên, cũng không quan tâm chính mình bại lộ thân thể, vừa mới còn điềm đạm đáng yêu biểu lộ, lúc này liền một chút âm trầm xuống.

Sau lưng nàng trong hành lang, cũng tất xột xoạt đi ra hai bóng người, đều là nữ tính, trong tay cũng đều cầm s·ú·n·g đao cụ.

Ba người hướng về phía xe hùng hùng hổ hổ, thô tục liên thiên trở về hành lang, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Nghe được tiếng người, hay là mang theo địa phương khẩu âm tiếng người, Vu Hoành ngược lại giảm tốc độ, một chút dừng xe, th·iếp thân mang tốt phù trận, hắn mở cửa xuống xe, quay người hướng phía lầu đó đầu đường đi đến.

Phanh.

Mới đi đến một nửa, một khối cục đá cứng liền bị thứ gì bắn ra ngoài, hung hăng nện ở hắn trán trên mũ giáp.

Tảng đá vôi tại màu xanh sẫm trên mũ giáp lưu lại một điểm vết bẩn.

Vu Hoành dừng một chút, ngẩng đầu, nhìn về phía lầu nhỏ chỗ cao.

Lầu hai cửa sổ, một cái tay cầm ná cao su đuôi ngựa nữ nhân sắc mặt nghiêm chỉnh ngạc nhiên nhìn xem hắn. Tựa hồ không

ngờ tới chính mình đại uy lực ná cao su thế mà không thể có hiệu quả.

Phải biết nàng trước kia đánh lén người lúc, dùng cái đồ chơi này thế nhưng là một chút đánh một cái.

“Ngươi tốt.” Vu Hoành hướng đối phương nhếch miệng cười một tiếng.

Bỗng nhiên hắn một cái bước xa vọt tới trước, mấy lần vọt tới đầu hành lang, hai bước lầu một bậc thang, đi vào lầu hai.

Lầu hai cửa chống trộm cửa ra vào, vừa mới cái kia ba cái nữ hài còn tại trước cửa đứng đấy, chưa kịp vào cửa, nghe được động tĩnh, nhìn lại.

Vừa hay nhìn thấy mặc cường hóa Hôi Tích đồ bộ Vu Hoành từ chật hẹp đầu hành lang một chút xông lên.

Hơn một mét chín kích cỡ, rộng lớn cường tráng hình thể, lúc này Vu Hoành tựa như một đầu rất hung ác tê giác đen, mấy bước xông lên lầu bậc thang, phóng tới cửa ra vào ba người.

Bành!

Trong số ba nữ một người, đưa tay chính là một cái s·ú·n·g giảm thanh.

Một mảnh đ·ạ·n hung hăng đánh vào Vu Hoành trước ngực, nhưng chỉ là để rất nhỏ hơi dừng lại.

Hắn nhìn cũng không nhìn ba người, vọt thẳng hướng cửa chống trộm, vừa người dùng sức v·a c·hạm.

Va chạm trong quá trình, hắn đồ bộ biên giới đụng phải trong ba người hai cái, đem hai người cánh tay liên đới cùng một chỗ hung hăng đặt ở cửa chống trộm bên trên.

Răng rắc.

A! !

Hai tiếng dưới tiếng kêu thảm, hai nữ nhân này bị to lớn v·a c·hạm lực kéo theo, cùng một chỗ đâm vào cửa chống trộm

bên trên.

Cửa hướng bên trong sụp đổ, hai người bọn họ cũng cùng theo một lúc lăn vào, một người một đầu cánh tay máu thịt be bét, mắt thấy là tàn phế.

Vu Hoành đưa tay bắt lấy còn lại thân thể t·rần t·ruồng người kia, bắt lấy tóc nàng, cứ như vậy hướng trong phòng đi vào.

"Thả ta ra! Ngươi cái này…" Thân trần nữ nhân điên cuồng giãy dụa, chửi mắng. Nhưng ngay lúc đó liền bị Vu Hoành bắt lấy đầu hướng trên tường một đập.

Bành!

Nàng ánh mắt lập tức thanh tịnh. Váng đầu chóng mặt, trong nháy mắt không có thanh âm.

Phòng ở là hai phòng ngủ một phòng khách cách cục. Đi vào sảnh phòng, Vu Hoành lần đầu tiên nhìn thấy, chính là từng bộ treo ở giữa không trung, bị phơi khô người t·hi t·hể.

Những t·hi t·hể này toàn bộ đều trần trùng trục, trên thân thịt nhiều địa phương đều bị cắt mất, chỉ còn v·ết t·hương.

Có hai bộ t·hi t·hể đã bị ăn đến chỉ còn nửa người trên, hạ thân tất cả đều là bạch cốt.

"Buông ta xuống nữ nhi!" Trên ban công, vừa mới cầm ná cao su nữ nhân lúc này đổi một thanh tối như mực giống như là tẩu thuốc s·ú·n·g ống, nhắm chuẩn bên này, lớn tiếng gầm thét

"Buông nàng xuống!"

"Ta đến hỏi một chút đường." Vu Hoành nhìn về phía đối phương.

"Ngươi biết An Khê Kiều ở đâu sao?"

Trên địa đồ có thế nào đến Lư Long huyện kỹ càng lộ tuyến, nhưng trong huyện thành tình huống cặn kẽ, lão Lý liền không có cho hắn vẽ ra, cường hóa sau cũng chỉ là tại nguyên bản trên cơ sở tiến hành thay đổi nhỏ.

“Ta để cho ngươi mẹ nhà hắn buông xuống! !” Nữ nhân kia ghìm s·ú·n·g rống to.

“Thả nữ nhi của ta! !”!

“Được rồi.” Vu Hoành gật đầu, quay người đem hôn mê nữ hài đè lên tường, một tay rút ra chủy thủ dài, hung hăng một đao.

Xùy!

Lưỡi đao đâm xuyên nữ hài bả vai, từ phần lưng lộ ra, đinh nhập vách tường, đem người dập.

Đau nhức kịch liệt để nữ hài lại lần nữa tỉnh lại, nàng kêu thảm, kêu thảm, đưa tay muốn đi nắm chủy thủ, nhưng lại không dám đụng vào.

“Có thể ở vào tình thế như vậy, còn có thể gặp được thân thiết người sống, xem ra hôm nay là của ta ngày may mắn.” Vu Hoành mỉm cười nói.

“#! !” Nữ nhân ghìm s·ú·n·g lập tức phẫn nộ, nhưng nàng không dám bóp cò, đối phương khoảng cách nữ nhi quá gần, đến mức nàng một khi nổ s·ú·n·g, nữ nhi của mình cũng sẽ b·ị b·ắn ra đ·ạ·n đ·ánh c·hết.

“Ta hỏi ngươi đáp.” Vu Hoành lại lần nữa nói.

“Được… Ngươi nói!” Nữ nhân nghiến răng nghiến lợi.

Vu Hoành đem vấn đề mới vừa rồi lặp lại một lần, cũng rất nhanh đến mức đến đáp án.

“An Khê Kiều rất gần, chỉ cần dọc theo con đường này hướng phía trước, tại đường rẽ hướng phải, xuyên qua một cái chợ nông dân, liền có thể nhìn thấy!”

“Được rồi, đa tạ.” Vu Hoành rút ra trên tường chủy thủ, bỗng nhiên hướng phía trước một đập.

Hô!

Chủy thủ gào thét xoay tròn lấy, mang theo chói tai tiếng xé gió, hung hăng đập trúng bưng thương nữ nhân mặt.

Máu bắn tung tóe, tiếng s·ú·n·g cũng đi theo nổ tung.

Vu Hoành không thèm để ý chút nào s·ú·n·g vang lên, nhanh chân hướng phía trước, đỉnh lấy đ·ạ·n một thanh đè lại nữ nhân đầu, hướng phía trước một đập.

Bành.

Vu Hoành thu tay lại, nhặt lên thương, kiểm tra xuống. Mặt tường kịch chấn. Trên tường nhiều hơn một đám đỏ trắng hỗn hợp dính vật.

“Xùy, quỷ nghèo.”

Hắn khó chịu đứng dậy, quay người đi hướng còn tại kêu rên còn lại hai người.

Một người một cước, đá nghiêng tại trên đầu, nương theo lấy tiếng tạch tạch về sau, hai cái tay cụt nữ nhân cũng mất thanh âm.

Nữ hài nhìn gương mặt nhiều lắm là liền 16~17 tuổi dáng vẻ, Vu Hoành đi đến trước người nàng.

“Chúc ngươi kiếp sau làm người thiện lương.” Hắn thấp giọng nói.

Chỉ còn lại có cuối cùng hôn mê thân trần nữ hài.

Phốc.

Chủy thủ hung hăng vào nữ hài cái trán, sau đó rút ra, Vu Hoành vứt bỏ huyết thủy, quay người rời đi.

Dưới lầu, đi ra đầu hành lang, hắn một lần nữa lên xe, hướng phía trước dọc theo khu phố tiếp tục chạy.

Ngay tại Vu Hoành hướng phía An Khê Kiều tiến đến lúc.

Lư Long huyện dưới mặt đất an toàn công trình bên trong đồng dạng một đội võ trang đầy đủ nhân mã, chính hướng phía phòng cung cấp năng lượng phương hướng từ từ thăm dò, di động,

Đội nhân mã này hết thảy bốn người, tất cả đều mang theo s·ú·n·g ống, thuần một sắc đều là s·ú·n·g tiểu liên, trên thân trang bị cũng tất cả đều là tiêu chuẩn Dã Cẩu chống đ·ạ·n đồ bộ.

Dã Cẩu đồ bộ là trên thị trường có thể mua được cơ sở nhất loại hình, danh tự mặc dù thô bỉ, nhưng tỷ lệ hiệu suất rất không tệ, lực phòng ngự cùng Hôi Tích không sai biệt lắm, nhưng tính linh hoạt kém không ít, lại không có mang theo hô hấp phiệt. Nhưng chính là dạng này, Dã Cẩu đồ bộ cũng là bình dân người chơi cực kỳ nóng mắt cao tỷ lệ hiệu suất thần trang.

Bốn người này chính là dựa vào thân này thần trang, lại thêm một chút vận khí, mới bị phụ cận một cái cứ điểm nhỏ thu nạp.

Tại kinh lịch nhiều lần nguy hiểm về sau, bốn người phối hợp càng ngày càng ăn ý, dần dần trở thành một cái thực lực tương đương không tệ tiểu đội tinh anh.

“Phía trước chính là Ngụy Hồng Nghiệp nói tới phòng cung cấp năng lượng. Mọi người chú ý an toàn, một đường đi đến nơi này, đừng cuối cùng b·ị t·hương, trở về lại được tu dưỡng thật lâu.” Đội trưởng Triệu Hoài Quân thấp giọng căn dặn.

“Yên tâm đi, nơi này khẳng định không có người nào, bọn ta cũng là giúp Ngụy Hồng Nghiệp một đại ân mới cầm tới nhân tình này, những người khác căn bản cũng không rõ ràng chúng ta tới nơi này làm cái gì.” Một cái đội viên cười nói.

“Lần này có năng lượng h·ạt n·hân mô-tơ điện, bọn ta trở về liền có thể dùng tới ổn định nguồn điện! Cũng không cần lo lắng nước cung ứng không được, đèn điện cũng có thể tùy tiện mở, ứng phó Huyết Triều cũng không cần giống trước đó mệt mỏi như vậy.” Một cái khác đội viên đi theo cười nói, ngữ khí buông lỏng.

“Lần này vận khí không tệ, trên đường đi cũng không có gặp được phiền toái gì, liền…”

Bành! !

Đột nhiên một tiếng s·ú·n·g vang.

Nói chuyện người này đi tại mặt bên, tại chỗ liền bị một thương đánh trúng trán, mũ giáp tại chỗ lõm, nổ ra vết rạn, máu cấp tốc tuôn ra, tỏ khắp trong nón an toàn bộ, lập tức không có động tĩnh.

Còn lại ba người đều ngây người, nhưng ngay lúc đó kịp phản ứng.

“Lão Mã! ! ! ! Ai mẹ nhà hắn tại nổ s·ú·n·g! !” Đội trưởng Triệu Hoài Quân lập tức nổi giận, rút thương đối với phía bên phải đường rẽ chính là một trận liên xạ.

Nhưng trong thông đạo, một đạo hắc ảnh vội xông mà ra, đỉnh lấy đ·ạ·n từng bước một vọt tới Triệu Hoài Quân trước người.

Một bàn tay vào đầu đập xuống.

Hô!

Tiếng gió rít gào.

Triệu Hoài Quân nổi giận gầm lên một tiếng, ném thương rút đao, toàn lực hướng phía đối phương bàn tay đâm vào.

Hắn dám dẫn đội đi ra sưu tập năng lượng h·ạt n·hân mô-tơ điện, cũng là bởi vì hắn cũng có Huy Thạch bức xạ biến dị, hai cánh tay của hắn, lực lượng so người bình thường lớn rất nhiều, so khí lực, hắn xưa nay không sợ!

Hắn đã từng dẫn đội vây g·iết qua nguy hiểm đẳng cấp hai Huyết Triều Đại Bì, đối đầu quái vật, hắn có lẽ còn có chút bỡ ngỡ, nhưng đối với người… Hơn nữa còn là chủy thủ mũi đao đối chưởng tâm!

Bành!

Một tiếng vang trầm nổ tung, dao găm của hắn, thế mà ngạnh sinh sinh bị đối phương bàn tay bao trùm, nắm chặt bất động.

Mũi đao xác thực đâm vào bàn tay, nhưng lại chỉ hơi xảy ra chút máu. Trừ cái đó ra, sẽ không có gì có thể nhìn thấy thương thế.

“Lại tới một đội, mồi này thật tốt dùng, ha ha ha!” Kẻ tập kích đại thủ hất lên, ngạnh sinh sinh từ Triệu Hoài Quân trong tay c·ướp đi chủy thủ, một tay khác thuận thế một đập.

Bành.

Hắn cùng Triệu Hoài Quân quyền đối quyền, đánh ra một t·iếng n·ổ vang.

Lực lượng khổng lồ nện đến Triệu Hoài Quân toàn thân tê rần, kém chút hai đầu gối mềm nhũn, không có thể đứng ổn.

‘Toàn thân cường hóa quái vật! !’

Triệu Hoài Quân trong lòng hãi nhiên, nhận ra thân phận của đối phương.

Hắn chợt nhớ tới, trước đó nghe một chút chạy trốn tới cứ điểm người sống sót đề cập qua, nói là phụ cận không ít trước đó lấy thuê nhiệm vụ mà sống bức xạ người cường hóa, đều bởi vì hoàn cảnh bên ngoài kịch liệt chuyển biến xấu, mà không thể không tụ quần lấy thu hoạch nhiều tài nguyên hơn v·ũ k·hí.

Thủ lãnh của những người này, là cái tên là Hắc Nha đầu trọc quái vật, bên cạnh hắn còn tụ tập bảy tám cái thực lực cường hãn người cường hóa cùng lính đánh thuê.

Trong hoàn cảnh này, có thể còn sống sót cơ hồ không có một cái là người hiền lành. Kẻ yếu đã sớm lúc trước thời gian bên trong bị đào thải.

Ngay tại hắn suy đoán thân phận đối phương trong nháy mắt, sau lưng đồng đội cũng bị hai đạo bóng đen đổ nhào trên mặt đất.

“Đợt thứ tư, không tệ không tệ, ha ha ha, cái này kêu là ôm cây đợi thỏ. Lão đại coi là thật anh minh!” Một cái khôi ngô bóng đen cười nhấc lên một cái đội viên, giống như là nhìn heo mập một dạng lật tới lật lui.

“Không phải ta anh minh, là bọn hắn quá ngu.” Dẫn đầu đầu trọc một phát bắt được Triệu Hoài Quân cổ, đem nó nhấc lên.

Nó lực lượng khổng lồ để Triệu Hoài Quân điên cuồng giãy dụa, nhưng lại không làm nên chuyện gì.

“Các ngươi làm như vậy… Sớm muộn muốn bị quân Liên Hiệp tiêu diệt!” Triệu Hoài Quân gạt ra thanh âm phẫn nộ nói.

“Quân Liên Hiệp? Tiền tuyến đều sập tiểu nhị.” Đầu trọc Hắc Nha cười đem người xách gần, một đầu hung hăng đâm vào đối phương cái trán, đem người đâm đến chóng mặt toàn thân vô lực.

“Lão tử ở chỗ này dẫn ba đợt người, g·iết tối thiểu 20 cái, cũng không gặp quân Liên Hiệp để ý tới ta.”

“Ngươi làm như vậy! Sớm muộn cũng sẽ rước lấy so với ngươi còn mạnh hơn cao thủ! !” Triệu Hoài Quân trong đội ngũ một người giọng căm hận nói.

“Đến lúc đó ta nhìn ngươi c·hết như thế nào! !”

“Cao thủ? ? Ai? ? Huyết Điểu? Sát Nhân Pháo? Đồ Tể? Băng Đao? Bọn hắn ai so với ta mạnh hơn?”

Đầu trọc nhe răng cười, “Uy h·iếp ta? Cao thủ sớm mẹ nhà hắn đi Hi Vọng thành, có là thế lực mời chào, sống ở dã ngoại đều là rác rưởi, hoặc là bị đuổi ra ngoài phế vật, liền các ngươi đám rác rưởi này còn cao thủ?”

“A đúng, các ngươi cứ điểm Lãng Phong, thực lực cũng khá, thật muốn đi tìm đến, cũng coi như phiền phức.” Hắc Nha bỗng nhiên suy tư.

“Cũng được, vừa vặn ngươi cũng nhắc nhở ta, đợt này làm xong, cũng nên đi đường.” Hắn phất phất tay, “Các huynh đệ, mang lên năng lượng h·ạt n·hân mô-tơ điện, dời đi!”

Chương 107: Mô-tơ điện (1) (tạ ơn BJ Hà Mã Chủ Thần minh chủ)

Xe Jeep chậm rãi chạy qua một tòa cổ lão màu xám cầu đá, dựa vào phải dừng lại.

Dưới cầu đá mới là sắp khô cạn nước sông màu đen, hai bờ sông tất cả đều là rậm rạp dài đến cao cỡ một người cỏ dại.

Gió nhẹ quét, ào ào âm thanh nhẹ vang lên.

Răng rắc.

Cửa xe mở ra, Vu Hoành dẫn theo cây gậy đi xuống, đem nó vác tại sau lưng. Sau đó dò xét chung quanh.

Ngang!

Vừa mới xuống xe, không xa trong sương mù, liền có một tiếng quen thuộc tiếng kêu truyền đến.

Xùy.

Vu Hoành trong mũ giáp phát ra một tiếng khó chịu tạp âm.

“Lại là Đa Mục Điểu.”

Hắn gỡ xuống cây gậy, quay đầu nhìn về phía phương hướng âm thanh truyền tới bầu trời.

Lẳng lặng chờ đợi mấy giây, rất nhanh, sương mù xám bao phủ giữa không trung, đột nhiên xông ra một đạo cực đại bóng trắng.

Bóng trắng tốc độ cực nhanh, vào đầu liền hướng phía Vu Hoành trực tiếp vọt tới, tựa như mũi tên.

Ngay tại nó sắp tới gần Vu Hoành lúc, một cây màu đen Lang Nha bổng đột nhiên vung ra, chính giữa nó trán.

Tựa như bóng chày đồng dạng, con Đa Mục Điểu này còn chưa kịp kịp phản ứng xảy ra chuyện gì, liền bị lực lượng khổng lồ hung hăng nện ở trên trán.

Nó to lớn đầu chim tại chỗ nổ tung, đến tiếp sau thân thể cũng bị Lang Nha bổng một gậy nện đến bay tứ tung ra ngoài, đâm vào phụ cận bên cầu xi măng nhà trệt bên trên.

Vu Hoành cắm về cây gậy, đánh Đa Mục Điểu đánh nhiều, cũng chầm chậm bắt đầu quen thuộc, huống chi con Đa Mục Điểu này hình thể so trước đó hắn đối giang nhỏ hơn một chút, khí lực cũng muốn yếu không ít.

Nhìn xem Đa Mục Điểu rơi xuống đất, cánh bốc lên giãy dụa không thôi, mặc dù không có đầu, vẫn còn tại tự mình giãy dụa, ý đồ đứng người lên.

Vu Hoành tiến lên mấy bước, đi vào Đa Mục Điểu trước mặt. Nhìn xem trên người nó bị đánh nổ đầu cấp tốc khép lại, sinh trưởng, lại nhanh sinh ra một cái đầu chim mới.

Ngang!

Đa Mục Điểu lại lần nữa hướng phía Vu Hoành mổ một cái, bén nhọn mỏ chim đâm về hắn mặt.

Nhưng khoảng cách gần như thế, không có gia tốc bắn vọt, mỏ chim tốc độ cũng không tính nhanh, tại chỗ liền bị Vu Hoành một tay bắt lấy.

Hắn bắt lấy miệng chim, nắm chặt lên đập xuống đất.

Bành!

Đa Mục Điểu dương thân kịch chấn, bị nện ra một mảnh màu xám huyết thủy.

Nó điên cuồng giãy dụa lấy, vuốt chim liều mạng trên người Vu Hoành bắt loạn.

Nhưng dạng này giãy dụa đối với hiện tại Vu Hoành tới nói không làm nên chuyện gì.

Quen thuộc cái này Đa Mục Điểu phương thức công kích cùng đại khái lực lượng về sau, hắn nắm chặt mỏ chim, trở tay nhóm lên liền lại là một đập.

Đập một cái này vừa vặn để Đa Mục Điểu lại lần nữa mất đi cân bằng cùng điểm phát lực, bị hung hăng lại một lần nện ở mặt đất, toàn thân xương cốt răng rắc loạn hưởng, không biết gãy mất bao nhiêu.

Vu Hoành hoàn toàn không ngừng, bắt lấy miệng chim điên cuồng trên mặt đất lần lượt đập loạn, đập một hồi lâu, thẳng đến đem đầu này nhỏ một chút Đa Mục Điểu nện thành một đám bùn nhão, tựa như cái bao da một dạng, mềm oặt treo ở trên tay hắn.

Hắn mới dừng lại, hướng dưới cầu đá ném một cái.

Bịch.

Hắc thủy tóe lên bọt nước, thân chim chìm tới đáy, biến mất không thấy gì nữa.

Vu Hoành thở hắt ra.

'Thật đúng là mẹ nhà hắn là vô hạn phục sinh…' liền cái này ngắn ngủi trong vài phút, hắn g·i·ế·t c·h·ế·t đầu này chim nhỏ tối thiểu vài chục lần, nhưng mỗi lần đối phương đều có thể nhẹ nhõm khôi phục khép lại, hoàn toàn không nhìn thấy cuối bộ dáng.

Nếu không phải hiện tại có việc trong người, hắn thật đúng là dự định thử nhìn một chút, nhìn chim c·h·ế·t này có thể khôi phục bao nhiêu lần.

Vứt xuống chim về sau, hắn phán đoán phía dưới hướng dựa theo vừa mới hỏi đường lộ tuyến, cấp tốc hướng phía trong sương mù xám rừng cây nhỏ đi đến.

Mảnh này rừng cây nhỏ cành lá um tùm, phiến lá là hiếm thấy màu hồng đậm, nhưng lại không phải cây phong, cũng không biết là chủng loại gì,

Trong rừng mặt đất tràn đầy thật dày màu tím lá khô, đạp lên không ngừng có răng rắc vỡ vang lên.

Tê tê.

Vu Hoành hít mũi một cái, xuyên thấu qua hô hấp phiệt đều có thể ngửi được một cỗ nhàn nhạt protein hư thối mùi thối

Xuyên qua rừng cây nhỏ, phía trước xuất hiện một đầu treo cảnh cáo thiết bài tường lưới sắt.

Đáy vàng màu đỏ cảnh cáo bài bên trên, viết: ‘Phía trước cấm khu, dừng bước đi vòng’ .

‘Hẳn là nơi này.’ Vu Hoành xuất ra khối kia tín vật chip, nhìn một chút mặt sau chữ viết, xác định chính mình không đi sai đường.

‘Còn tốt bên này ban ngày coi như an toàn, bất quá vừa rồi xuất hiện Đa Mục Điểu, lầu đó đầu đường nữ hài là thế nào dám đảm đương đường phố dẫn dụ người qua đường? Nàng liền không sợ bị Đa Mục Điểu xử lý?’

Vu Hoành tiếp tục hướng phía trước, một gậy đem lưới sắt đập nát, ném ra cái lỗ lớn đi vào, một bên trong lòng cũng đang suy tư.

‘Hoặc là, bọn hắn có có thể lẩn tránh Đa Mục Điểu phương pháp đặc thù, cũng có lẽ, bên này Đa Mục Điểu cũng không như ta bên kia mạnh như vậy.’

Hắn tự tay thử qua, bên này tiểu hào Đa Mục Điểu, cũng chính là phòng an toàn bên kia đồng loại hai phần ba lực lượng, tốc độ cũng chậm rất nhiều

Thuận lưới sắt lỗ lớn, hắn đi đến nhảy vào, đi vào bên trong bị ngăn lại cánh rừng.

Tại ngay phía trước cách đó không xa, trong cánh rừng có một tòa hai tầng cao viên trùy hình kiến trúc màu xám

Kiến trúc cửa lớn đứng quay lưng về phía Vu Hoành, nửa mở. Trên cánh cửa dán lệnh bài: Nhân phòng dưới mặt đất nhân

phòng thông đạo bên trong.

“Nhanh nhanh nhanh!”

Hắc Nha sờ lấy chính mình trần trùng trục đỉnh đầu, đưa mũ giáp một lần nữa mang tốt, thúc giục thủ hạ nhanh lên đem cần di chuyển đồ vật phân phối trang bị tốt, bỏ vào xe kéo, chuẩn bị lôi ra nhân phòng, dùng phía ngoài xe hàng sắp xếp gọn rời đi.

Bọn hắn hết thảy hơn mười người, tụ tập tại nhân phòng thông đạo lối ra khác chỗ, lối ra là cái độ dốc ba mươi mấy sườn dốc, độ rộng hơn mười mét, có thể cung cấp xe cộ ra vào.

Hơn mười người này bên trong chí ít có bốn người là tiếp nhận Huy Thạch bức xạ cục bộ cường hóa cường nhân, thực lực so với người bình thường mạnh hơn nhiều lắm.

Đây không phải đơn thuần lực lượng chênh lệch, mà là bởi vì lực lượng chênh lệch, dẫn đến bọn hắn mặc trang bị cùng mang theo vũ khí, đều xa so với người bình thường cường hãn dày đặc.

Đây mới là thực lực bị phóng đại căn nguyên.

“Nha ca, cửa số 1 lại người đến, máy cảm ứng có động tĩnh.” Chính vận chuyển đồ vật lúc, một tên dáng người gầy yếu gã đeo kính đến gần thấp giọng nói.

Hắn là Hắc Nha trong đoàn đội điều tra viên, ngoại hiệu là thống nhất phong cách, lấy tên Hắc Mục, là am hiểu thiết bị điện tử phương diện nhân tài.

“Bao nhiêu người?” Hắc Nha nhíu mày lại, mắt nhìn đang bị bốn người cẩn thận từng li từng tí giơ lên bỏ vào xe kéo năng lượng hạt nhân mô-tơ điện.

Mô-tơ điện này tựa như cái tủ lạnh lớn nhỏ, toàn thân màu đen, chung quanh có không ít chỗ nối cùng đường ống miệng, nhìn không lớn, nhưng phân lượng rất nặng.

“Một cái. Hẳn là không cẩn thận trùng hợp tiến đến tìm vật liệu gia hỏa.” Hắc Mục đẩy kính mắt.

“Một cái? Dã Kê, ngươi đi giải quyết rơi, động tác nhanh lên, giải quyết trở về xuất phát.” Hắc Nha mắt nhìn trong góc dựa vào tường đứng đấy một người, phân phó nói.

“… Đi.” Người này ngột ngạt đáp ứng, nhanh chân hướng phía nhân phòng thông đạo chỗ sâu đi đến.

Chờ đợi tên hiệu Dã Kê người triệt để sau khi rời đi, Hắc Nha quay người vỗ vỗ tay.

“Tốt, mọi người động tác nhanh lên!”

“Lão đại, thật muốn chờ Dã Kê?” Một người cười hỏi.

“Chờ cái rắm. Đi nhanh lên!” Hắc Nha cười nhạo một tiếng, Dã Kê tên kia mặt phục tâm không phục rất lâu, vừa mới bất quá là thừa cơ đem người ném ra bên ngoài mà thôi.

Tầm mười người nhao nhao phát ra cười nhẹ, cũng không ngoài ý liệu, từng cái tráng hán kéo lấy xe kéo đi đến sườn dốc, hướng lối ra đi đến.

Không bao lâu, bên ngoài truyền đến một tiếng Đa Mục Điểu quái khiếu, nhưng rất nhanh, tại mấy cái người cường hóa phối hợp xuống, một tiếng kịch liệt bạo tạc, Đa Mục Điểu thanh âm biến mất, hiển nhiên bị vũ khí nóng tạm thời xử lý.

“Động tác nhanh! Chớ bị quấn lên! Đa Mục Điểu vật kia g·i·ế·t không c·h·ế·t!” Hắc Nha tranh thủ thời gian thúc giục.

Hắn là trong đám người này một cái duy nhất tiếp cận nhất toàn thân cường hóa người cường hóa.

Trừ đầu, toàn thân hắn trên dưới đều tiến hành qua Huy Thạch bức xạ dẫn hướng tính cường hóa, toàn diện tăng lên tốc độ cùng lực lượng.

“Đúng!”

Một đám người tranh thủ thời gian ứng thanh.

Từng chiếc xe kéo bị kéo lên mặt, năng lượng hạt nhân mô-tơ điện bị giơ lên đưa vào trong cánh rừng xe hàng nhỏ. Cùng lên xe, còn có xe xe các loại vật tư.

Hết thảy năm chiếc năng lượng mặt trời xe hàng nhỏ, rất nhanh thường phục phối hoàn tất, khởi động mô-tơ điện.

Hắc quạ cùng cuối cùng ba người lên sau cùng xe, hắn quay đầu mắt nhìn nhân phòng căn cứ, cười thầm: "Đáng tiếc nếu không phải chung quanh Đa Mục Điểu càng ngày càng nhiều, chúng ta còn có thể chỗ này nhiều câu mấy đợt người. Góp nhặt đồ vật cũng có thể kiếm một ít."

"Nha ca nói chính là, nếu không phải…" Hắc Mục ở một bên đi theo cười nói.

Bành!

Đúng lúc này, một tiếng s·ú·n·g vang nổ tung.

Đ·ạ·n trong nháy mắt xuyên thấu cửa kính xe, xẹt qua không khí, mang ra một mảnh gợn sóng trong suốt, xoay tròn lấy đánh vào Hắc Nha mũ giáp mi tâm chính giữa.

Hắc Nha cả người về sau ngửa mặt lên, cái trán thêm ra một đạo thật sâu vết đ·ạ·n, đem mũ giáp kim loại đánh cho lõm đi vào một mảng lớn, nhưng cũng tiếc chính là, mũ giáp nội bộ còn có một tầng dày đặc tấm hợp kim, hoàn mỹ ngăn trở đ·ạ·n đâm xuyên.

"A! ! !" Hắn lúc này mới kịp phản ứng, phát ra một tiếng thống khổ gầm thét.

Một cái xoay người, từ cửa xe lao ra, nhắc thương đối với đ·ạ·n phóng tới phương hướng một trận loạn xạ.

Phanh phanh phanh phanh! !

Không chỉ là hắn, còn lại đội viên cũng nhao nhao xuống xe, cầm thương xạ kích.

Mà bọn hắn xạ kích mục tiêu, thì là ngay phía trước trong rừng bỗng nhiên xuất hiện từng đạo đồ rằn ri bóng người.

Tiếng s·ú·n·g rất nhanh dừng lại, đ·ạ·n có hạn, cũng không ai có thay đổi băng đ·ạ·n thời gian.

Đồ rằn ri bóng người hết thảy năm người, cực tốc tới gần, cận thân cùng Hắc Nha bên này đội ngũ xông vào cùng một chỗ.

Năm người này từng cái thân thủ mạnh mẽ, cầm trong tay đoản đao, mới tiếp xúc chém liền ngược lại tốt mấy cái Hắc Nha đội viên.

Trong năm người dẫn đầu một người, thân cao hai mét, một tay cầm đao một tay cầm thiết thuẫn, sải bước hướng phía Hắc Nha phóng đi.

“Tiểu Phong!” Hắn kêu to.

Nó bên người lại xông ra một đạo thấp bé bóng người, hướng phía Hắc Nha hạ thân một chùy đập tới.

Hai người lúc lên lúc xuống phối hợp ăn ý, cấp tốc đem Hắc Nha vây quanh cận chiến chém g·i·ế·t

“Lãng Phong? Ngươi con mẹ nó thật đúng là dám ra cứ điểm muốn c·h·ế·t? ? !” Hắc Nha nhận ra người tới, tại chỗ cười gằn nói, rút ra phía sau hợp kim trường côn không thối lui chút nào, chính diện xông đi lên.

“Lừa gạt g·i·ế·t nhiều người như vậy, thật sự cho rằng ta không có phát hiện! ?” Lãng Phong âm thanh lạnh lùng nói.

Trong chốc lát ba người giao thủ cùng một chỗ. Trường côn cùng thiết chùy khảm đao cấp tốc va chạm, nổ tung điểm điểm hỏa tinh.

Ba người đều là lấy nhanh đánh nhanh, lực lượng kinh người, nhưng Hắc Nha thực lực tổng hợp cùng thể phách rõ ràng phải mạnh hơn Lãng Phong hai người.

Ngẫu nhiên có thiết chùy cùng khảm đao rơi vào trên người hắn, cách đặc chế chống đ·ạ·n đồ bộ, hắn ngay cả phòng cũng không phòng. Chỉ công không tuân thủ, không có mấy lần liền cấp tốc chiếm thượng phong

“Lão tử không có cố ý g·i·ế·t người của ngươi, liên quan gì đến ngươi! !” Hắc Nha khó chịu nói.

“Triệu Hoài Quân ở đâu! ?” Lãng Phong đột nhiên hét lớn. Thân pháp biến đổi, trở nên kỳ dị hung mãnh, lăn mình một cái vọt tới Hắc Nha bên người, khảm đao đối với áo chống đ·ạ·n một đạo khâu lại khe hở hung hăng một chút.

Dưới mặt đất nhân phòng bên trong.

Trong thông đạo đen như mực, thường cách một đoạn khoảng cách, liền có một máy đèn nguyên tử kề sát bên tường, phát ra lục quang.

Thông đạo an tĩnh dài dòng, hai bên thỉnh thoảng có phiến phiến hoặc quan hoặc mở cửa sắt.

Đen thùi lùi trên mặt tán lạc các loại sinh hoạt vật tư đóng gói, quần áo rách nát bít tất. Ngẫu nhiên góc tường còn có xử lý vàng nhạt thấm nước đái, hôi thối khó nhịn.

Vu Hoành nhíu mày tăng tốc bước chân, một đường xem xét chung quanh, tìm kiếm cái gọi là phòng cung cấp năng lượng.

Ngụy Hồng Nghiệp cho ra tình báo nếu như không sai, hắn chỉ cần tìm được phòng cung cấp năng lượng, liền có thể lợi dụng trong tay chip tấm, cắm vào sau liền có thể cầm tới nội bộ vi hình năng lượng hạt nhân mô-tơ điện.

“Nơi này có chút lớn a… Gian phòng nhiều lắm, nếu như có thể có địa hình bố cục đồ liền tốt…” Nghĩ tới đây, hắn bắt đầu cẩn thận hướng vách tường liếc nhìn bình thường loại người này phòng công trình, cũng sẽ ở cửa ra vào trên vách tường dán lên bố cục đồ.

Dạng này có mục đích tìm kiếm, quả nhiên, rất nhanh hắn liền tại một chỗ chỗ đường rẽ phía bên phải trên mặt tường, tìm được một tấm phát vàng nhựa plastic thiếp phiến bố cục đồ.

Cẩn thận xem xét bản đồ địa hình, thuận trên đồ tiêu chí điểm đỏ, trước xác định chính mình chỗ đứng. Sau đó tìm kiếm phòng cung cấp năng lượng vị trí, lại sau đó xem xét từ chính mình sở tại vị trí tiến về phòng cung cấp năng lượng, hắn là đi như thế nào, hướng con đường nào mới có thể nhất…

Bành! !

Đột nhiên Vu Hoành cái ót chỗ, bị một thanh cán cây gỗ chùy sửa chữa đột nhiên đập trúng.

Chương 108: Mô-tơ điện (2) (tạ ơn BJ Hà Mã chủ Thần Minh chủ)

Chương 108: Mô-tơ điện (2) (tạ ơn BJ Hà Mã chủ Thần Minh chủ)

To lớn mũ giáp tiếng vỡ vụn, ở trong thông đạo lộ ra đặc biệt rõ ràng, còn mang về vang.

Tại phía sau hắn, dáng người khôi ngô Dã Kê hai tay nắm chùy, trên mặt nhe răng cười rút ra chùy.

“Ngu xuẩn, ngay cả lão tử áp sát như thế cũng không phát hiện, loại người như ngươi là thế nào sống đến bây giờ?”

Nhưng rất nhanh, nụ cười trên mặt hắn cấp tốc biến mất.

Bởi vì Vu Hoành vẫn đứng tại chỗ, không có đau nhức gào rống, không có lay động, không có ngã xuống.

Hắn chỉ là quay đầu lại, nhìn về phía Dã Kê, xuyên thấu qua kính bảo hộ, mơ hồ có thể nhìn thấy trên mặt hắn thậm chí ngay cả một tia ngoài ý muốn biểu lộ cũng không có.

“Vừa rồi, là thanh âm gì? Như thế vang?” Vu Hoành hỏi.

“…” Dã Kê phía sau lưng một chút chảy ra mồ hôi lạnh

“Ngươi… ! ? Ngươi cái tên này…”

“Ta đang tìm phòng cung cấp năng lượng, ngươi có thể dẫn đường cho ta a?” Vu Hoành lên tiếng nói.

“Phòng cung cấp năng lượng?” Dã Kê mồ hôi càng nhiều, hắn nghe chút liền đoán ra, người này cũng là cùng trước đó những cái kia dẫn dụ người một dạng, là tìm đến mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân

“Đúng vậy a, ta tới bắt người khác đưa cho ta mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân.” Vu Hoành hồi đáp, hắn hai mắt xuyên thấu qua kính bảo hộ, nhìn chằm chằm Dã Kê.

“Ngươi sẽ không ngăn cản ta bắt ta đồ vật của mình a?”

“Ta… Ta…” Dã Kê hai mắt sung huyết, toàn thân run rẩy, cảm giác mình phảng phất bị cái gì khủng bố mãnh thú tiếp cận, toàn thân nổi da gà mảng lớn mảng lớn bốc lên. Huyết dịch tại gia tốc, nhịp tim tại rung động, hô hấp thậm chí có loại không rõ cảm giác.

Hắn cũng là cục bộ người cường hóa, liền xem như đối mặt thủ lĩnh Hắc Nha, cảm nhận được áp bách cũng kém xa giờ này khắc này khó chịu.

Làm Hắc Nha trong đoàn đội xếp hạng thứ hai cao thủ, hắn cùng Hắc Nha thực lực chênh lệch chỉ là thực chiến kỹ xảo cùng tốc độ xuất thủ kém một bậc, chân chính giao thủ, nếu như gặp phải rất thích hợp bản thân phát huy tình huống, cũng có thể miễn cưỡng thắng qua Hắc Nha.

Cũng chính là bởi vậy, hắn mới không thế nào phục Hắc Nha, nhiều lần ý đồ thay vào đó.

Nhưng bây giờ…

Hiện tại…

Hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo cường hóa thân thể tố chất, thân thể thực chiến bản năng, thế mà ở trước mắt người này trước mặt, cảm nhận được áp bách

Tuyệt đối áp bách!

Đó là tựa như lúc trước, một mình hắn trực diện cấp bốn lớn Đa Mục Điểu lúc, cảm nhận được sợ hãi.

Số 2 lối ra bên ngoài.

Tiếng s·ú·n·g tiếng la g·iết binh khí tiếng v·a c·hạm, loạn thành một bầy.

Lãng Phong cùng Tiểu Phong hai người liên thủ đối kháng mạnh nhất Hắc Nha, còn lại ba người thì cùng chung quanh Hắc Nha đội người cường hóa đánh nhau.

Đ·ạ·n bị chống đ·ạ·n đồ bộ ngăn trở, đối với bọn hắn cấp độ này cao thủ vô dụng, nếu như không có đ·ạ·n xuyên giáp, trong tay v·ũ k·hí hạng nặng mới là có thể uy h·iếp địch quân chân chính thủ đoạn.

Bành!

Đột nhiên một tiếng vang trầm, Tiểu Phong bị đá một cái bay ra ngoài, cuồn cuộn lấy trượt địa, một tay chạm đất, dưới mũ giáp cái mũi miệng không ngừng chảy máu.

Cùng lúc Lãng Phong cũng bị một gậy đập trúng bả vai, thân côn đập xuống lực trùng kích khổng lồ, coi như xuyên thấu qua áo chống đ·ạ·n bên trong tầng giảm xóc cùng mỏng tấm hợp kim, cũng làm cho bả vai hắn đau xót, xương cốt ẩn ẩn hiển hiện vết rạn.

Lãng Phong cấp tốc lui lại, kéo dài khoảng cách, che bả vai nhẹ nhàng hoạt động.

“Fall đại sư côn pháp?”

“Ha ha, ngươi ngược lại là hảo nhãn lực.” Hắc Nha vung vẩy trường côn, bá vạch ra một vòng viên ảnh.

Hắn cũng bất động thanh sắc hoạt động bên phải đầu gối, đó là vừa mới bị Tiểu Phong đập trúng nhiều lần v·ết t·hương.

“Cường hóa tố chất chỉ là cơ sở, chân chính quyết định chúng ta thực lực, hay là nắm giữ chém g·iết kỹ xảo.”

Thể phách của hắn xác thực so với đối phương hai người mạnh, nhưng cũng mạnh đến mức có hạn, người cường hóa bên trong, cục bộ cường hóa cùng toàn thân cường hóa xác thực có chênh lệch cực lớn, nhưng hắn cũng không phải là toàn thân cường hóa, còn có sau cùng đầu.

Cho nên hắn làm không được cùng ô tô đấu sức, làm không được tay không nhấc mở hai tấn nham thạch, nhưng tương tự,

hắn cũng không cần lo lắng bị bức xạ làm b·ị t·hương trí thông minh, biến thành bệnh tâm thần hoặc là thiểu năng trí tuệ.

“Có ý tứ.” Lãng Phong thở hắt ra, nuốt xuống một búng máu.

“Toàn thân cường hóa quái vật ta cũng đ·ánh c·hết qua hai cái, ta cũng là nửa người cường hóa, hôm nay ngược lại muốn xem xem ngươi cái răm c·h·ó chém g·iết kỹ xảo mạnh bao nhiêu.”

Hắn một tay cầm thuẫn, nâng lên che khuất bộ mặt. Bày ra một cái có chút quái dị chiến đấu tư thế.

“Nói cho cùng, đơn giản vẫn là vì mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân. Một đám dối trá gia hỏa.” Hắc Nha cười lạnh.

Lời còn chưa dứt, hắn chủ động trước một bước hướng Lãng Phong phóng đi.

Giữa hai người gấp rút nổ tung một chuỗi trầm đục, trường côn tựa như một vòng mâm tròn, tốc độ cực nhanh từ các góc độ v·a c·hạm Lãng Phong tấm chắn.

Tấm chắn khảm đao thì tựa như mai rùa, phòng thủ mấy tức mới đột nhiên phản kích một chút. Nhưng lần này bộc phát lại làm cho Hắc Nha cực kỳ khó chịu, liền ngay cả chống đ·ạ·n đồ bộ cũng vô pháp đón đỡ tổn thương, nhất định phải cực kỳ mạo hiểm tránh lui né tránh, mới có thể miễn cưỡng không bị chặt thương.

Song phương toàn lực chém g·iết, cũng là vì mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân.

Chung quy Hắc Nha nhân số chiếm ưu, dần dần đả thương Lãng Phong mấy người.

Lại đếm rõ số lượng phút đồng hồ, Hắc Nha một cái quét ngang, côn ảnh đột nhiên tăng vọt, thế mà một chút kéo dài chiều dài, từ cuối cùng bắn ra hơn mười centimet ẩn tàng thân côn.

Lần này đột biến, đánh Lãng Phong hai người trở tay không kịp.

Bành!

Tiểu Phong tại chỗ bị cây gậy quất trúng cái cổ, hoành ném ra, không bò dậy nổi.

Lãng Phong tấm chắn đón đỡ ngược lại là ngăn trở, nhưng bị dài một đoạn cây gậy nghiêng nghiêng đập trúng trán, mũ giáp tại chỗ lõm nổ tung, đầu b·ị đ·ánh đến chóng mặt về sau lảo đảo né tránh.

Hắc Nha cười to thu côn, cực tốc phóng tới còn lại Lãng Phong thủ hạ, một bộ làm bộ muốn công tư thái. Bức lui mấy người về sau, hắn cấp tốc lên xe.

"Đi!"

Hắc Nha một đội người nhao nhao lên xe, lưu lại mấy người đoạn hậu mấy lần, rất nhanh cũng đi theo gia tốc lên xe đuổi theo, một chút bắt lấy đồng bạn bỏ rơi tới dây thừng, nhẹ nhõm lên xe.

Không có Lãng Phong hai người động thủ, những người còn lại không còn dám đuổi, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem đội xe hướng nơi xa chạy tới.

"Thảo!" Tiểu Phong tức giận một quyền nện địa, "Còn kém một chút!"

"Hoài Quân bọn hắn nếu là cùng chúng ta cùng một chỗ hành động, tuyệt sẽ không xảy ra chuyện!" Lãng Phong cắn răng nói, che thụ thương bả vai, gắt gao nhìn chằm chằm rời đi đội xe.

"Hắc Nha gia hỏa này phách lối như vậy, không kiêng nể gì cả dẫn dụ g·iết người, chẳng lẽ liền không có người có thể ngăn lại hắn sao! ?" Tiểu Phong cả giận nói.

"Quân Liên Hiệp ốc còn không mang nổi mình ốc, bảo hộ đại đô thị cũng không kịp, căn bản không có khả năng cố kỵ chúng ta những này dã ngoại người sống sót cứ điểm!" Lãng Phong trả lời.

"Phong ca, muốn đánh bạo lốp xe a?" Sau lưng một cái màu đỏ đồ bộ nữ tử thấp giọng hỏi.

“Chúng ta lưu không được bọn hắn, Hắc Nha thực lực vượt qua dự tính, nếu không phải hắn không muốn lưu lại, sợ dẫn tới quân Liên Hiệp tinh nhuệ, chính diện đối quyết, chúng ta không phải là đối thủ.” Lãng Phong lắc đầu.

Hắn mắt nhìn trên mặt đất ngã xuống mấy cỗ t·hi t·hể, bọn hắn bên này đổ một người, Hắc Nha đổ bốn người. Nhưng bọn hắn ngã xuống là tinh nhuệ hảo thủ, mà đối phương ngã xuống chỉ là lâu la.

“Vậy liền như thế trơ mắt nhìn hắn đem mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân mang đi? ?” Tiểu Phong khó hiểu nói.

“Ngươi nói mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân ở đâu?” Đột nhiên một thanh âm tại phía sau hai người truyền đến.

“Trên xe a!” Tiểu Phong không kiên nhẫn quát.

“Ngươi không nhìn thấy sao? Chiếc thứ ba trên xe! !”

Hô! ! !

Bỗng nhiên một đại hắc ảnh, từ mấy người sau lưng xông ra, tựa như một ngọn gió, đuổi hướng giữa khu rừng chạy đội xe.

Lãng Phong cùng Tiểu Phong bọn bốn người đều bị giật nảy mình chờ lấy lại tinh thần, liền nhìn thấy một cái thân mặc hư hư thực thực Hôi Tích đồ bộ tráng hán, chính phi nước đại đến đuổi hướng lái về phía xa xa ba chiếc xe hàng.

Tráng hán kia tốc độ rất nhanh, thế mà so xe hàng hơi nhanh một đường.

Người thế mà chạy so xe nhanh! ?

“Cái quỷ gì! ! ?”

Lãng Phong bốn người trợn mắt hốc mồm nhìn một màn trước mắt,

Không chỉ là bọn hắn, chiếc thứ ba trên xe Hắc Nha mấy người cũng nghe đến động tĩnh, thò đầu ra xem xét. Vừa hay nhìn thấy có người thế mà đang truy đuổi xe hàng, đồng thời

tốc độ thế mà so xe nhanh, người cùng xe khoảng cách không ngừng tiếp cận.

“Người cường hóa a? ? Ngươi cái tên này là muốn muốn c·hết?” Hắc Nha cười ha hả. Rút ra thương, nhắm ngay đối phương chính là khẽ chụp.

Ầm!

Đ·ạ·n bắn vào đối phương đồ bộ bên trên, thế mà chỉ đem ra một chút hỏa hoa.

“… ! !” Hắc Nha nụ cười trên mặt một chút đọng lại

.“Cái này mẹ nó không phải Hôi Tích bộ a? Làm sao cứng như vậy? !”

Hắn lười nhác cùng đối phương nói nhảm, đối phương tốc độ rất nhanh, nếu như là bình thường, hắn có thể sẽ nguyện ý cùng nó giao thủ chơi đùa, nhưng bây giờ Lãng Phong bọn người ở tại phía sau, vạn nhất bị kéo lại, lại đến một nhóm cường nhân, hắn cũng có thể sẽ khó thoát thân.

“Gia tốc!” Hắc Nha lớn tiếng nói

“Vứt bỏ người này!”

“Được!” Trước mặt lái xe ứng thanh.

Hắc Nha quay đầu lại, lại lần nữa cầm thương nhắm chuẩn, phanh phanh phanh phanh,

Liên tục xạ kích.

Rất nhanh trên người hắn sau cùng một chút đ·ạ·n cũng toàn bộ đánh xong, nhưng rơi vào trên thân người kia, thế mà chỉ là lưu lại mấy điểm vết lõm.

“Ngươi vận khí không tệ, ngu xuẩn, nếu là bình thường, ngươi thân này đồ bộ ta chắc chắn phải có được!” Hắc Nha vứt bỏ thương, cảm thụ xe dần dần gia tốc, kéo dài khoảng cách, lập tức an lòng xuống tới, đối với người kia giễu cợt nói.

“Tạm biệt, hi vọng ngươi lần sau vận khí còn như thế tốt.” Hắn hướng phía đối phương phất phất tay.

“Đem lão tử mô-tơ điện!”

Bỗng nhiên gầm lên giận dữ, Hắc Nha thấy hoa mắt, liền nhìn thấy người kia tốc độ tăng vọt, tựa như nhảy vọt, một chút tới gần xe, bắt lấy xe hàng biên giới, nhấc chân chính là một cước.

“Trả lại cho ta! ! ! !”

Oanh! ! !

Người kia nhấc chân thấp quét, chính giữa phi tốc chuyển động bánh sau lốp xe.

Lốp xe tại chỗ biến hình, đè ép, tựa như bị đại lực bóp nghiến khí cầu, oanh một chút nổ tung.

Ầm ầm! ! !

Xe hàng mất cân bằng tại chỗ quay cuồng, trên xe Hắc Nha bọn người trời đất quay cuồng, triệt để sợ ngây người, bọn hắn há to mồm hoàn toàn không có kịp phản ứng xảy ra chuyện gì, liền bị xe mang theo cùng một chỗ, lật nghiêng khuynh đảo, sau đó thuận quán tính hướng phía trước trượt một khoảng cách, hung hăng đâm vào hai viên trên đại thụ.

Bành! !

Lực trùng kích khổng lồ đâm đến trên xe bốn người tại chỗ không có hai cái, Hắc Nha cùng một cái khác thuộc hạ Hắc Mục ngơ ngơ ngác ngác bị biến hình tấm kim loại kẹt tại trong xe.

“Cái quỷ gì! ? Huyết Triều quái vật a! ?” Hắc Nha dùng sức vặn bung ra ngực tấm sắt, thở dốc một hơi, nắm lấy Hắc Mục, từ phòng điều khiển leo ra đi.

Hắn thể phách cực mạnh, điểm ấy v·a c·hạm chỉ là b·ị t·hương nhẹ, nhưng trên tinh thần nhận kinh hãi viễn siêu điểm ấy thương thế.

Phải biết đây chính là cấp tốc chuyển động xa luân, trọng lượng hai tấn xe hàng nhỏ!

Thế mà bị người tại cao tốc chạy trong quá trình một cước đá bể lốp xe? ?

Loại này biến thái cử động, sợ là những cái kia toàn thân cường hóa quái thai cũng không dám làm như vậy a? Hắn liền không sợ chân của mình bị xoắn đứt a? ?

Hắc Nha leo ra xe, mới đứng người lên, liền trong lòng một sợ, nhìn thấy vừa mới người kia đang đứng tại xe hàng buồng xe phía sau.

Đối phương chính hai tay chuyển ở xe cửa xe, dùng sức kéo một cái.

Bang boong boong.

Xe hàng rương hàng cửa bị ngạnh sinh sinh xé nát, vứt qua một bên. Người kia tựa hồ bắt đầu kiểm tra mô-tơ điện hoàn hảo tình huống.

Hắc Nha trong lòng cuồng loạn, không cần đánh hắn liền đã đánh giá ra, chính mình khí lực tuyệt đối kém xa đối phương.

Tối thiểu hắn mở rương hàng cửa lúc cũng sẽ không b·ạo l·ực như vậy, nhổ ngụm trọc khí, hắn lặng lẽ cong người lên, bắt lấy đồng dạng dọa đến sắc mặt trắng bệch Hắc Mục, cùng một chỗ hướng phía đối phương nhìn không thấy cánh rừng chỗ sâu thối lui.

Hắn dám khẳng định, đối phương rất có thể chính là toàn thân cường hóa tinh thần có vấn đề người cường hóa, cũng chỉ có loại quái vật này, mới có thể làm ra vừa mới loại kia khoa trương cử động.

Chương 109: Thu hoạch (1)

Chương 109: Thu hoạch (1)

Đang lúc Hắc Nha hai người lặng lẽ hướng phía thị giác che lấp chỗ lúc rời đi.

Bành.

Phía sau bọn họ truyền đến một tiếng ngột ngạt vang động, mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân như là tủ lạnh lớn đồng dạng, bị từ buồng xe dời xuống tới.

Nghe được thanh âm, Hắc Nha lúc này gia tốc, lôi kéo Hắc Mục liền hướng nơi xa phi nước đại.

Bành!

Không có chạy mấy bước, sau lưng liền truyền đến một trận s·ú·n·g vang lên, bên cạnh hai người thân cây bị tại chỗ đánh ra lớn nhỏ cỡ nắm tay lỗ hổng.

Mảnh gỗ vụn vẩy ra dưới, dọa đến hai người toàn thân run lên.

Hắc Nha rốt cuộc không cố được thuộc hạ, một cái xoay người ngay tại chỗ nhấp nhô, tránh đi nguyên địa, trốn đến một cái khác đại thụ về sau, về sau xem xét.

Đối phương có đại uy lực s·ú·n·g ống mà nói, giống như vừa rồi như vậy chạy trốn, đó chính là muốn c·hết.

Hắn dán thân cây, nhìn về phía trước đi, ý đồ tìm kiếm còn lại bốn chiếc cấp dưới lái đi xe hàng, nhưng không ai trở về.

Những cái được gọi là cấp dưới căn bản đều là mượn gió bẻ măng gia hỏa, nhìn hướng gió không đúng liền tranh thủ thời gian giải tán lập tức.

‘Thảo!’ Hắc Nha ánh mắt băng lãnh, nghĩ đến chờ chạy mất sau lại đi tìm đám phế vật kia phiền phức.

Hắn nhẹ nhàng rút ra phía sau lưng côn hợp kim, kéo một phát, cây gậy lập tức dài ra, khóa chặt.

‘Tên kia trên người có đại uy lực s·ú·n·g ống, không có khả năng kéo dài khoảng cách, nhất định phải cận thân!’ cứ việc đối phương khí lực nhìn như rất lớn, nhưng lực lượng không phải quyết định thắng bại duy nhất tiêu chuẩn.

‘Cho nên… Liều mạng thời điểm đến.’

Hắc Nha trong mắt nổi lên ngoan sắc, hít sâu, nín thở, bỗng nhiên quay người biến ảo bắn vọt.

Trong bụi cỏ hắn tựa như một đầu nhanh chóng trượt hắc mãng, nhanh chóng hướng phía chính kiểm tra mô-tơ điện Vu Hoành phóng đi.

“Trước dùng côn pháp thăm dò người kia chống đ·ạ·n đồ bộ nhược điểm, tận lực dùng lực lượng của đối phương đảo ngược để nó mất cân bằng.’ Hắc Nha trong lòng hiện lên suy nghĩ, kính bảo hộ dưới hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm cách đó không xa đạo kia hình người màu đen.

Hắn có loại dự cảm, lúc này trận chiến này, rất có thể là hắn xuất đạo đến nay kinh lịch phiền toái nhất một trận chiến.

‘Nếu như là mặt khác loại hình cao thủ gặp được loại này trời sinh cự lực đối thủ, đoán chừng sẽ thúc thủ vô sách, nhưng ta côn pháp am hiểu tá lực đả lực… Nhìn người kia bộ pháp, tuyệt đối không thế nào am hiểu chém g·iết đấu kỹ. Cho nên. Ta mặt thắng rất lớn! !’

Ngắn ngủi bắn vọt thời gian bên trong, Hắc Nha trong lòng cấp tốc có lòng tin, hắn từ trong dấu vết đánh giá ra Vu Hoành tại chiến đấu chém g·iết kỹ nghệ phương diện, kém xa chính mình.

Cho nên.

Bỗng nhiên, hắn từ trong bụi cỏ nhảy lên một cái, trong tay côn ảnh hóa thành một vòng hắc nguyệt, vào đầu hướng Vu

Hoành bộ mặt đập tới.

‘Fall đại sư côn pháp · bí kỹ · Lược Ảnh!’

Một chiêu này có thể dẫn dụ đối phương hướng mình muốn phương hướng phát lực, từ đó vì đến tiếp sau mượn lực phản công làm ban đầu chuẩn bị.

Đây cũng là Hắc Nha trong lòng kế hoạch bắt đầu.

Cái kia nhìn như hắc nguyệt đương đầu côn pháp, kỳ thật chỉ là hư chiêu, chỉ cần Vu Hoành xuất thủ, vô luận như thế nào tiến công, chỉ cần hắn tiến công hoặc đón đỡ hắc nguyệt, liền sẽ…

Phốc!

Đúng lúc này.

Hắc nguyệt bỗng nhiên rơi xuống, đánh vào Vu Hoành trên mũ giáp, trên bờ vai, phát ra trầm đục.

Vu Hoành thế mà không chút nào phòng ngự mặc cho mình bị cây gậy đập trúng.

Mà cũng như hắn sở liệu, Hắc Nha cây gậy nhẹ nhàng yếu đuối vô lực. Đánh vào hắn cường hóa Hôi Tích đồ bộ bên trên, xuyên thấu qua tầng giảm xóc cùng tự thân lớp biểu bì về sau, hoàn toàn không có cảm giác.

“Ta muốn hỏi cái vấn đề.” Vu Hoành thấy hoa mắt, lại lần nữa hiện ra mảng lớn côn ảnh hướng hắn đập tới.

Lần này cây gậy không còn là hư chiêu, tất cả đều là côn côn vững chắc sát chiêu, mỗi lần đều hướng phía hắn yếu hại dồn sức đánh.

Bành bành bành bành bành! !

Ngắn ngủi vài giây đồng hồ, hơn mười cái cây gậy phân biệt đập trúng Vu Hoành các vị trí cơ thể. Tựa như nở hoa đồng dạng, vung ra một mảnh côn ảnh màu đen chi hoa.

“Đừng sợ.” Vu Hoành bỗng nhiên đưa tay chộp một cái, cánh tay không nhìn cây gậy quật, bỗng nhiên bắt lấy Hắc Nha bả vai.

“Phản kháng không giải quyết được vấn đề, bọn ta tới hiểu rõ tình huống.”

Hắc Nha sắc mặt cuồng biến, toàn lực giãy dụa, lại phát hiện khí lực của mình cùng đối phương chênh lệch cực lớn. Hắn vô luận như thế nào giãy dụa, đều không cách nào thoát ly đối phương kiềm chế.

Két.

Theo hắn giãy dụa, đối phương không ngừng tăng lực trên người hắn chống đ·ạ·n đồ bộ thế mà cũng bắt đầu ẩn ẩn phát ra không chịu nổi gánh nặng tiếng vỡ vụn, tựa hồ nội bộ chống đ·ạ·n gốm sứ sắp bị bóp nát.

“Ngươi con mẹ nó! !”

“Tỉnh táo.”

Bành!

Hắc Nha trên gương mặt tại chỗ bị quạt một bạt tai.

Lực lượng khổng lồ đánh cho đầu hắn nón trụ một bên nổ tung mảng lớn vết rạn, cả người cũng b·ị đ·ánh cho chóng mặt, thời gian ngắn trong ý thức trống rỗng.

Hắn cao hai mét khôi ngô hình thể, ở trước mặt đối phương, thế mà bị một bàn tay liền đánh cho đầu hung hăng quăng nửa vòng, cổ nếu không phải đồ bộ hộ cái cổ kẹp lại, tại chỗ liền có thể bị vặn gãy xương gáy.

Ngay trước Lãng Phong các loại nhiều người như vậy trước mặt, hắn, Hắc Nha, người cường hóa bên trong gần với những cái kia quái thai đồ đần đỉnh tiêm côn pháp cao thủ!

Từ hắc tai bộc phát lên, liền lãnh đạo đoàn đội hoành hành xung quanh khu vực, không ai cản nổi! Hiện tại, thế mà bị một cái không biết từ đâu xuất hiện hạng người vô danh, một bàn tay đánh cho hồ đồ! ?

Trong chốc lát, Hắc Nha kịp phản ứng về sau, trong lòng đột nhiên dâng lên một cỗ khó mà hình dung xấu hổ cùng phẫn nộ

“Ta muốn g·iết ngươi! ! ! !” Hắn há mồm một chút phát ra gầm thét

Xuy xuy. Trong tay trường côn biên giới nhô ra một đạo sắc bén vết đao, cùng lúc, hắn không để ý chính mình bả vai b·ị b·ắt, toàn thân bộc phát sức mạnh lớn nhất, một côn hướng phía đối phương tim hung mãnh một đập.

Phốc! !

Trên cây gậy vết đao hung hăng cắt vào Vu Hoành đồ bộ vỏ ngoài, nhưng lại bị bên trong viễn siêu bình thường độ dày tấm hợp kim ngạnh sinh sinh ngăn trở.

Nếu như là bình thường Hôi Tích đồ bộ, lần này rất nhẹ nhàng liền bị phá phòng.

Nhưng…

Cho nên cuối cùng này liều mạng một côn, vẫn như cũ không có phá phòng…

“Không phối hợp coi như xong.” Vu Hoành không có cảm giác chút nào, chỉ là nhìn thấy Hắc Nha điên cuồng phản kháng, mặc dù những này phản kháng nhìn đều rất nặng, nhưng rơi vào trên người mình đều bị đồ bộ cản rơi.

“Nhớ kỹ kiếp sau làm người tốt.” Hắn một tay rút ra sau lưng Lang Nha bổng.

Nhìn xem cây kia cùng đùi người không sai biệt lắm thô Kim Chúc Lang Nha Bổng, Hắc Nha hai mắt trợn to, điên cuồng muốn đi sau tránh thoát, nhưng.

Hắn bỗng nhiên một cái mất trọng lượng, người đã bị nhẹ nhàng quăng lên, treo giữa không trung.

Bành! ! !

Một đạo màu đen trong chốc lát tựa như đ·ạ·n pháo, ầm vang rơi vào bộ ngực hắn.

Một cỗ viễn siêu hắn tưởng tượng cự lực nện cong đồ bộ tấm hợp kim, mang theo tấm hợp kim cùng một chỗ, nện đứt cột sống ngực, trong nháy mắt đem hắn toàn bộ lồng ngực nện dẹp thành một đoàn bãi máu.

A! ! !

Hắc Nha kêu thảm im bặt mà dừng, người tựa như túi vải rách giống như bay về phía nơi xa, đâm vào một cây đại thụ trung đoạn, trượt xuống, rốt cuộc không có thanh âm.

Vu Hoành quay đầu, nhìn về phía trên mặt đất sợ choáng váng Hắc Mục, còn có cách đó không xa từng cái cứng tại nguyên địa Lãng Phong mấy người.

"Các ngươi tốt, khả năng giúp đỡ chuyện sao? Mô-tơ điện quá lớn, ta xe khả năng có chút chứa không nổi."

"…" Lãng Phong nuốt nước miếng một cái, tê cả da đầu, nhìn xem bị nện dẹp không còn thở Hắc Nha, cảm thấy mình mới vừa rồi cùng hảo hữu hợp lực đối kháng Hắc Nha tựa như là đang nằm mơ.

Rõ ràng kiêu ngạo như vậy gia hỏa… Thế mà… Tại trước mặt người kia tựa như tiểu hài tử một dạng vô lực.

Lúc này nghe được Vu Hoành thỉnh cầu, hắn không tự chủ được gật gật đầu, minh bạch chính mình phải làm cái gì.

Một lát sau.

Cầu đá bên cạnh, Vu Hoành xe Jeep một bên, đám người hợp lực, đem mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân đặt ở Jeep nóc bên trên, lại dùng dây thừng cột chắc, dùng băng dán quấn quanh, tăng thêm mấy cái gia tăng lực ma sát cái đệm, đệm ở mô-tơ điện cùng trần xe ở giữa.

"Tốt, lần này khẳng định không thành vấn đề." Lãng Phong vỗ vỗ tay, khách khí hướng phía một bên Vu Hoành nói.

“Đa tạ đa tạ, thật sự là giúp đại ân.” Vu Hoành hài lòng gật đầu, “Rời nhà đi ra ngoài, quả nhiên giúp đỡ cho nhau mới là đạo lí quyết định. Thế đạo này, nguy hiểm càng ngày càng nhiều, người sinh hoạt tại ngoài thành cũng càng ngày càng ít, chỉ chúng ta những người này nếu như còn không giúp đỡ cho nhau, về sau khả năng sống tiếp độ khó càng lớn hơn.”

“Vu tiên sinh khách khí, ngài giúp chúng ta giải quyết ác ôn, chúng ta giúp điểm ấy chuyện nhỏ là hẳn là, không tính là gì.” Lãng Phong chân thành nói.

“Lãng Phong đội trưởng lời nói này thật tốt, bất quá nói thật, ta cũng không biết cái kia Hắc Nha lại là xấu như vậy như vậy tàn bạo gia hỏa, ta ngay từ đầu còn dự định cùng hắn thật dễ nói chuyện, đáng tiếc, hắn phản ứng quá không bình thường.” Vu Hoành giận dữ nói.

“Nghe nói hắn còn có đồng bọn?”

“Điểm ấy không cần lo lắng, đầu năm nay, tất cả mọi người chỉ lo được chính mình, lại càng không cần phải nói ác ôn bên trong những người kia càng ích kỷ.” Lãng Phong một bên Tiểu Phong nhịn không được xen vào nói.

Hắn đối với Vu Hoành ôm lấy rất lớn hiếu kỳ, lúc này mắt thấy đối phương muốn đi, nhìn nó thái độ làm người cũng rất ôn hòa, liền rốt cục nhịn không được mở miệng chen vào nói.

“Ta có một vấn đề, nếu như Vu tiên sinh nguyện ý trả lời nói liền nói, không nguyện ý cũng không quan hệ.”

“Ngươi nói.” Vu Hoành mỉm cười nói.

Nhóm người này không chỉ giúp hắn dời mô-tơ điện, còn ngoài định mức đưa không ăn ít ăn vật tư, làm người thân mật lại giàu có tinh thần trọng nghĩa, mặc dù chỉ là cùng đối phương nói chuyện nói chuyện nửa giờ, nhưng hắn có thể nhìn ra, đối phương bản tính đều là phi thường hiền lành người, rất dễ thân cận.

“Xin hỏi, ngài là người cường hóa toàn thân sao?” Tiểu Phong hạ giọng hỏi.

“… Người cường hóa? Ta cũng không biết.” Vu Hoành lắc đầu, “Nhưng ta cùng Huy Thạch xác thực tiếp xúc đến tương đối nhiều. Cũng không có chuyên nghiệp dụng cụ kiểm tra.”

“Tốt a…” Tiểu Phong tựa hồ đã được đến đáp án, không có thất vọng biểu lộ.

“Ngài từ Bạch Khâu thôn tới, qua bên kia mà nói, phải đi qua Hoàn Phong thị bên kia vấn đề rất lớn, còn xin cần phải coi chừng. Ngài khi đi tới, có hay không gặp được nguy hiểm gì phiền phức?”

“Còn tốt, hết thảy coi như thuận lợi, ngược lại là gặp một loại chưa thấy qua quái vật. Radio bên trong cũng không có đề cập qua.” Vu Hoành đem chính mình nhìn thấy loại kia toàn thân màu đen chất keo tạo thành quái vật hình người miêu tả một chút.

“Đa tạ tình báo, chúng ta sẽ chú ý.” Lãng Phong chắp tay trầm giọng nói.

“Hoàn Phong thị tình huống bên kia đã phi thường chuyển biến xấu, nghe nói đã hướng xung quanh cảm nhiễm dọc theo. Quân Liên Hiệp bên kia liên tục phái ba lần tinh nhuệ đi qua, cũng bị mất tin tức. Ta nhận được thông tri, phía trên có thể muốn phái bưu chính hệ thống mạnh nhất bộ đội Huyết Dẫn tới.”

“Lang tiên sinh cùng quân Liên Hiệp bên kia có liên hệ?” Vu Hoành kinh ngạc nói

“Có đôi khi sẽ nhận được cần phối hợp tin tức, không chỉ là chúng ta, bên này tất cả cứ điểm đều sẽ tiếp thu được, bất kể có hay không đối địch, tất cả mọi người nhất định phải phối hợp phía trên điều động xuống điều tra đội ngũ. Dù sao giúp bọn hắn cũng là vì giúp chúng ta chính mình.” Lãng Phong giải thích.

“Hoàn Phong thị. Ta trở về lúc lại cẩn thận.” Vu Hoành gật đầu.

“Loại kia người keo, chúng ta gọi nó Người Dầu Đen, gia hỏa này có kịch độc, tuỳ tiện không thể đụng vào, coi như tới gần quá lâu cũng sẽ phối xảy ra vấn đề. Tốt nhất phương thức giải

quyết viễn trình hỏa công, bọn hắn rất sợ lửa.” Lãng Phong hảo tâm nhắc nhở.

“Minh bạch.” Vu Hoành gật đầu.

“Còn có một cái, Hoàn Phong thị phụ cận ở một cái gọi Đỗ Thành Đào đồ đần người cường hóa, hắn là toàn thân cường hóa cấp độ, lực lượng rất lớn, ngài trở về lúc cũng muốn coi chừng.” Lãng Phong nói.

“Đỗ Thành Đào. Ân, ta đã biết.” Vu Hoành gật đầu, “Nói đến, đều nói toàn thân cường hóa cấp bậc là mạnh nhất, đến cùng có thể mạnh bao nhiêu, cái này toàn thân cường hóa cực hạn ở đâu? Là chỉ cường hóa lực lượng sao?”

Hắn đối với phương diện này hoàn toàn không hiểu rõ, lúc này gặp được hiểu gia hỏa, vừa vặn cũng hỏi một chút.

Chương 110: Thu hoạch (2)

Chương 110: Thu hoạch (2)

“Cực Quang thành trước kia phát ra qua thông cáo, đem chúng ta người cường hóa cùng nguy hiểm đẳng cấp đối ứng phân chia. Phổ thông cục bộ tứ chi cường hóa người cường hóa, trải qua huấn luyện, rất dễ dàng liền có thể vượt qua người bình thường, trở thành cùng phổ thông Huyết Triều hắc trùng một dạng nguy hiểm đẳng cấp một cá thể.” Lãng Phong thở dài giải thích nói.

“Cục bộ người cường hóa bên trong, hạn mức cao nhất cùng hạn cuối chênh lệch cực lớn, mạnh người thậm chí có thể đạt tới nguy hiểm đẳng cấp cấp hai tiêu chuẩn, có thể chính diện cùng Huyết Triều quái vật Đại Bì loại hình đối kháng chính diện. Nhưng là…”

Hắn dừng một chút.

“Nhưng là cao hơn cấp ba, cấp độ này cũng chỉ có người cường hóa toàn thân có thể chạm đến. Bọn hắn lực lượng tốc độ bộc phát thể chất, đều xa so với chúng ta cường hãn, hơn nữa còn không sợ thấp nồng độ hồng trị bức xạ, đối với Quỷ Ảnh ảo giác ảnh hưởng có rất lớn kháng tính, năng lực sinh tồn cũng viễn siêu người bình thường, coi như ăn một chút mang độc biến chất đồ ăn cũng không có việc gì.”

Hắn mắt nhìn chăm chú lắng nghe Vu Hoành, nói.

“Đương nhiên, người cường hóa toàn thân rất nhiều, nhưng chân chính lợi hại hay là những cái kia bản thân liền nắm giữ không ít kỹ nghệ cao thủ, nếu như chỉ là người bình thường, kỳ thật cũng chính là hơi mạnh một điểm hoang dại Huyết Triều quái vật mà thôi.”

“Nghe nói lợi hại người cường hóa toàn thân có thể đối kháng nguy hiểm đẳng cấp ba quái vật?” Vu Hoành hỏi.

“Là có thuyết pháp này, nhưng này phương diện quái vật có thể vô hạn khôi phục, đối kháng cũng chỉ là nói thời gian ngắn, không phải một mực đối kháng tiếp.” Lãng Phong trả lời.

“Vậy cũng rất đáng gờm rồi…” Vu Hoành tự mình biết nguy hiểm đẳng cấp ba quái vật là khái niệm gì cùng cấp độ, minh bạch muốn đối với phương loại kia phương diện quái vật có bao nhiêu khó.

Không nói những cái khác, trước đó Tượng Trùng chính là cấp độ này. Có thể đối kháng chính diện loại kia cỡ lớn quái vật, đối với người yếu nhân loại tới nói, đã rất đáng gờm rồi.

“Kỳ thật Huyết Triều quái vật còn có thể tìm tới biện pháp đối kháng, cùng lắm thì dùng v·ũ k·hí tạc đ·ạ·n. Có thể Quỷ Ảnh nhất hệ nguy hiểm liền phiền phức nhiều. Chúng ta duy nhất dựa vào chính là các loại Huy Thạch hệ liệt đạo cụ trang bị, còn có Dương Quang hệ liệt vật liệu.” Lãng Phong thở dài.

“Lần này phía trên phái tới Huyết Dẫn bộ đội, cũng có ứng phó Ngữ Nhân nguyên nhân.”

“Ngữ Nhân là cấp bốn a?” Vu Hoành nhíu mày, “Xác thực, so với đồng dạng cấp bốn Đa Mục Điểu, thứ này càng khó ứng phó.”

“Cho nên phía trên cũng không có biện pháp, chỉ có thể điều động Huyết Dẫn xuất động.” Lãng Phong nói.

“Huyết Dẫn… Chi bộ đội này so còn lại đều tinh nhuệ a?” Vu Hoành còn là lần đầu tiên nghe nói cái danh hiệu này, có chút hiếu kỳ.

“Huyết Dẫn… Kỳ thật…” Lãng Phong lắc đầu, “Kỳ thật từ danh tự đã thể hiện ra. Bọn hắn từ vừa mới bắt đầu cũng không phải là vì đánh tan ngăn cản quái vật cùng Ác Ảnh mà khai sáng… Bọn hắn nhưng thật ra là tử sĩ, chỉ dùng của mình máu, đem Ác Ảnh cùng quái vật dẫn đạo đến hoàn toàn không người chỗ vắng vẻ tử địa người hy sinh…”

Vu Hoành trầm mặc.

Hắn rất khó tưởng tượng, hạng người gì, sẽ chủ động làm ra bực này hi sinh bản thân thành toàn mọi người việc thiện.

Nhìn xem xe đồ vật đều chuyển đến không sai biệt lắm, hắn nhìn sắc trời một chút, thẳng đến nên rời đi, bốn giờ tả hữu đường xe, hắn không có tính sai, buổi chiều trước khi trời tối liền có thể trở lại phòng an toàn.

"Nếu như thực sự không tiếp tục chờ được nữa, có thể tới ta bên này, không nói những cái khác, chính ta biết làm Đại Huy Thạch, tại chống cự Quỷ Ảnh phương diện bên cạnh còn có cái Huy Thạch mỏ, so nơi này dễ dàng hơn." Vu Hoành cuối cùng mời nói.

"Tốt! Nếu như thực sự không có cách, chúng ta sẽ xem xét." Lãng Phong chăm chú gật đầu.

Vu Hoành đóng cửa lại, nổ máy xe, lúc này xe ánh mặt trời bổ sung năng lượng lại khôi phục được sáu thành lượng điện, hắn quay cửa kính xe xuống, nhìn về phía Lãng Phong một đoàn người.

"Đúng rồi, người cường hóa hoàn toàn còn có cái gì có thể biết khác đặc điểm a?"

Lãng Phong suy nghĩ một chút, trả lời: "Chúng ta người cường hóa được cường hóa sau thân thể bộ phận, dùng máy kiểm tra hồng trị, đều có thể kiểm tra đo lường đến giá trị âm trị số . Bình thường dựa theo công bố tư liệu đến xem, trị số này càng cao, cường hóa trình độ càng lớn. Lấy được tăng phúc cùng cường hóa thì càng nhiều.

Mà người cường hóa hoàn toàn, trị số này muốn vượt xa chúng ta, chúng ta phổ biến tại -5 đến -9. Mà bọn hắn đồng dạng tại -12 trở lên, cao thậm chí có -19. Kiểm tra phương pháp, là ở tại nghỉ ngơi buông lỏng lúc tiến hành kề sát làn da hồng trị kiểm tra."

"Đa tạ!" Vu Hoành phất phất tay, quay lên cửa sổ xe.

Lần này xuất hành viên mãn thành công, không chỉ lấy được mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân, còn làm quen một chút hiền lành khẳng khái bằng hữu, còn bị đưa một đống thịt khô nấm khô bánh bích quy đồ hộp loại hình đồ ăn trở về.

Cái này khiến tâm tình của hắn coi như không tệ.

Lái xe, nhìn xem trong kính chiếu hậu Lãng Phong bọn người dần dần biến mất tại trong sương mù, Vu Hoành thở hắt ra, còn có chút thất vọng mất mát cảm giác.

Nếu như không phải hắc ấn, hắn kỳ thật cũng muốn cùng càng nhiều người đợi cùng một chỗ. Như thế sẽ không cô độc, sẽ không không người nói chuyện phiếm, không biết cái gì đều một người làm.

Nhưng cũng tiếc…

Lái xe, nhìn xem phía trước bị bổ ra sương mù xám, trống rỗng khu phố, nghĩ đến mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân sau khi trở về, liền có thể cho phòng an toàn thờ bên trên điện, về sau tối thiểu mấy chục năm đều không cần lo lắng nguồn năng lượng, vấn đề nước cũng đem giải quyết… Sinh hoạt sẽ càng ngày càng đẹp tốt.

Vu Hoành trong lòng cái kia từng tia cô đơn liền bỗng chốc bị hòa tan.

‘Đúng, nếu người cường hóa có thể sử dụng máy kiểm tra hồng trị kiểm tra xuất thân bên trên trị số, trị số càng cao, cường hóa biên độ càng lớn. Như vậy ta đây? Trên người của ta có thể hay không cũng có vài giá trị?’

Đột nhiên trong đầu hắn lóe lên ý nghĩ này.

‘Thử nhìn một chút.’

Dù sao máy kiểm tra hắn còn nhiều, một tay khống chế tay lái, một tay lấy ra một cái máy kiểm tra, cởi xuống tay phải bao tay, đem máy kiểm tra cửa kiểm tra kề sát làn da.

Sau đó, buông lỏng.

‘0. 121’ .

Máy kiểm tra đích một tiếng, hiển hiện số liệu.

“Xem ra là không dùng… Ta cùng người cường hóa hoàn toàn không phải một hệ thống…” Vu Hoành khẽ lắc đầu, dời đi máy kiểm tra cửa kiểm tra, lập tức trị số đo đến trong không khí hồng trị, rất nhanh biến thành hai mươi trở lên.

Rất nhanh, nương theo lấy mô-tơ điện trong tiếng ông ông, xe lái ra huyện thành, hướng về nơi đến phương hướng trở về.

Một đường bình yên, rất nhanh, mấy mươi phút về sau, hắn liền mở ra Hoàn Phong thị phụ cận trên sơn đạo.

Chỉ là lần này hắn không có gặp lại trước đó loại kia màu đen quái vật hình người, mà là bình an vô sự rời đi mảnh khu vực này.

Lại dọc theo đường cái mở nửa giờ tả hữu, bỗng nhiên phía trước làn xe một bên, xuất hiện một cái một mét tám mấy cái đầu nam nhân đầu trọc.

Hắn mặc một bộ bụi bẩn áo không bâu đồ lao động, một bàn tay ôm một đống củi khô, một tay khác mang theo một cái đã hôn mê trung niên lão nam nhân tên trọc đầu này hình thể hướng ngang phát triển, rõ ràng kích cỡ không thấp, từ xa nhìn lại, lại cho người ta một loại mập lùn cảm giác

Nghe được thanh âm, đầu trọc quay đầu lại, nhìn thấy Vu Hoành xe Jeep, tấm kia có chút nghiêng lệch trên khuôn mặt lập tức toát ra một tia vui vẻ.

“Xe… Xe xe, bên trong, có thịt, đến rồi!” Hắn buông xuống củi khô cùng hôn mê nam nhân, vỗ ngực một cái, trực tiếp đi đến đường cái chính giữa, giang hai cánh tay, một bộ muốn ngăn cản xe đi qua tư thế.

Lúc này đi đến chính diện, Vu Hoành mới có cơ hội quan sát tỉ mỉ người này.

Tên trọc đầu này mặt mũi tràn đầy dữ tợn, miệng nghiêng lệch, con mắt một cái đại nhất chỉ nhỏ, ánh mắt cũng rất ngốc trệ, nhưng trừ ra những khuyết điểm này, gia hỏa này trên thân đồ lao động chỗ tổn hại lộ ra ngoài làn da cơ bắp, lại bày biện ra một loại quái dị màu xám đen, tựa như sắt thép pho tượng, mặt ngoài phảng phất bôi một tầng màu đen chất keo

‘Ừm! ? Chất keo? ?’ Vu Hoành hai mắt nhíu lại, phát hiện không đúng.

Hắn bỗng nhiên hồi tưởng lại trước đó gặp phải cái kia cao hơn hai mét màu đen chất keo hình người.

Xe từ từ giảm tốc độ, Vu Hoành tắt lửa, đem xe dừng sát ở tới gần vách núi một bên, để tránh bị rớt xuống một mặt khác dưới vách núi đi.

Sau đó mở cửa xe, đi xuống.

“Có việc gì thế? Ngăn ở trên mặt đường là có ý gì?” Hắn đi lên phía trước gần, dò xét chung quanh, xác định cũng chỉ có đầu trọc một người.

“Thịt… Hắc hắc. Thật là nhiều, thịt.” Đầu trọc lộ ra đồ đần một dạng dáng tươi cười, nước bọt thuận khóe miệng chảy xuống, nhỏ tại trên mặt đất.

Hắn nhìn xem Vu Hoành ánh mắt, tựa như là nhìn một khối lớn tươi đẹp ngon miệng thịt nướng.

“Chạy.” Ngay tại Vu Hoành chuẩn bị hỏi nhiều hai câu lúc, một bên trung niên nam nhân kia tỉnh lại, giãy dụa lấy lớn tiếng nói.

“Mau lên xe! ! Chạy mau! ! Gia hỏa này… Là Đỗ Thành Đào! Là người cường hóa hoàn toàn! !”

“Đỗ Thành Đào?” Vu Hoành ngược lại là không nghĩ tới chính mình mới nghe được cái tên này, trên đường trở về liền gặp được gia hỏa này.

Người cường hóa hoàn toàn, đánh giá là hạn mức cao nhất là nguy hiểm đẳng cấp ba cường đại quái thai

Đây chính là Cực Quang thành cùng Ngân Tháp cho ra tổng hợp ước định định vị.

“Chạy a!” Trung niên nam nhân kia nhìn Vu Hoành không nhúc nhích, lập tức cắn răng nhặt một cây cây gỗ chèo chống đứng người lên.

“Ta là tiền tuyến trốn về đến quân Liên Hiệp sĩ quan! Tên kia đã triệt để điên rồi! Hắn cản đường bắt người chính là vì mang về ướp gia vị làm thành thịt khô! !” Hắn phồng lên dư lực lớn tiếng nói.

“Cho nên… Mau lên xe! ! Nhanh, khụ khụ.” Hắn nói chuyện quá mau, đến mức ho khan.

“Mau trốn! !”

“Ngươi nói là, hắn ăn…” Vu Hoành sắc mặt trầm thấp xuống, nhìn về phía sĩ quan kia.

Bành! !

Đúng lúc này, một khối to bằng đầu nắm tay tảng đá hung hăng mang theo tiếng xé gió, nện ở hắn trên trán.

Tảng đá tại lực lượng khổng lồ v·a c·hạm dưới, tại chỗ vỡ thành mấy khối, tràn ra một mảnh nhỏ vôi.

Dạng này tảng đá, nện ở người đầu, lực đạo như vậy người bình thường coi như mặc mũ giáp chống đ·ạ·n, cũng sẽ bị nện đến đầu váng mắt hoa, thậm chí khả năng xương gáy bẻ gãy, tại chỗ t·ử v·ong.

Lần này trầm đục, cũng dọa đến cái kia trung niên sĩ quan run lên, lập tức hắn thống khổ kịp phản ứng.

“Ta đều gọi ngươi mau trốn. Vì cái gì…” Hắn biết, lại một cái người vô tội trúng chiêu.

Trên đường đi, hắn đã nhìn thấy chí ít ba cái người vô tội bị Đỗ Thành Đào một chút nện choáng, mang về làm thành thịt khô.

Nếu không phải hắn đối với Đỗ Thành Đào còn có mặt khác giá trị, hắn cũng sớm đã bị lột da treo ngược lên g·iết c·hết

Mà bây giờ. Lại thêm một cái người bị hại chỉ là, tình huống tựa hồ cùng hắn dự tính có chút khác biệt

Trên đường lớn, Vu Hoành nói b·ị đ·ánh gãy, mũ giáp trên kính bảo hộ nhiều một mảnh rạn nứt, cản trở tầm mắt của hắn.

“Ta ghét nhất, có người đánh gãy ta nói chuyện…”

Hắn chậm rãi nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn về phía đối diện.

Đỗ Thành Đào chính vẻ mặt vô cùng nghi hoặc sờ lấy đầu trọc, tựa hồ đang nghi hoặc chính mình tảng đá vì cái gì không có đạt hiệu quả.

Rất nhanh, hắn cúi đầu ôm lấy ven đường một khối to bằng cái thớt tảng đá, cười khúc khích hung hăng hướng Vu Hoành một đập.

Hô! !

Tảng đá gào thét lên phát ra tiếng xé gió hướng Vu Hoành vào đầu đập tới.

Oanh! ! !

Trong chốc lát tảng đá chia năm xẻ bảy, lâm không nổ tung

Vu Hoành dẫn theo Lang Nha bổng xông ra phiêu tán vôi, bước chân đông đông đông giẫm tại mặt đất, lưu lại một cái cái rõ ràng như in ấn bản dấu giày

Một giây.

Mười mét khoảng cách lóe lên mà tới.

Vu Hoành hai tay nắm chặt, mãnh lực quét ngang đánh tới hướng Đỗ Thành Đào.

To lớn Lang Nha bổng mang theo dữ tợn gai ngược, gào thét rơi vào Đỗ Thành Đào trên bờ vai.

Coong! !

Thế mà phát ra khó chịu huyết nhục âm thanh, mà là cùng loại kim loại cùng kim loại ở giữa tiếng v·a c·hạm.

Đỗ Thành Đào hừ đều không có hừ một tiếng, liền bị nện đến như đ·ạ·n pháo bay tứ tung ra ngoài, một chút nện vào bên trái

vách núi.

“Dựa vào ăn người mới có thể sống tạm rác rưởi.”

“Dù sao ngươi cũng sống được sống không bằng c·hết, nếu như không để cho ta đưa ngươi đi c·hết! !”

Vu Hoành dẫn theo Lang Nha bổng, không đợi Đỗ Thành Đào máu me đầy mặt, rên rỉ đứng dậy, xông đi lên chính là một gậy

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! ! !

Nâng lên đối với vách núi chính là một trận đập loạn.

Vách núi vỡ vụn, đá vụn lăn loạn, vôi mảnh vụn bay ra, trong lúc nhất thời toàn bộ bẻ gãy đường cái chỉ có Lang Nha bổng từng cái đạp nát tảng đá tiếng vang.

Mà ven đường đứng đấy sĩ quan nam tử, lúc này đã ngốc trệ.

“Ta mẹ nhà hắn… Là đang nằm mơ? ? !”

Chương 111: Thu hoạch (3)

Chương 111: Thu hoạch (3)

A! ! !

Liên tục bị nện hơn mười cái về sau, trong vách núi rốt cục truyền ra Đỗ Thành Đào thống khổ phẫn nộ gầm thét

Đùng!

Hắn bỗng nhiên đưa tay bắt lấy Lang Nha bổng, toàn thân cổ động lực lượng, xông ra vách núi, đụng đầu vào Vu Hoành trên đầu.

Hai cái đầu tại chỗ kịch liệt v·a c·hạm.

Bành! !

Đỗ Thành Đào đầu một choáng, giống như là đâm vào trên vách tường bóng da, lại bị chính mình lực bắn ngược đụng trở về, đ·ạ·n về núi trong vách cái hố nhỏ.

Vu Hoành lui ra phía sau một bước, lung lay đầu.

Lần này trước mắt kính bảo hộ càng hoa, cái gì cũng thấy không rõ.

"Thảo!" Hắn rốt cục nổi giận, vươn tay một thanh nắm chặt Đỗ Thành Đào cổ. Đùi phải trong nháy mắt bộc phát, biến mất tại chỗ cũ.

Cơ Sở Sinh Tồn Thối Pháp đê đoạn quét chân, lấy hắn lúc này lực lượng cùng trạng thái, ngang nhiên sử xuất.

Đến hắn bây giờ, vẻn vẹn Lang Nha bổng cũng đã đầy đủ ứng đối tuyệt đại bộ phận địch nhân rồi.

Có thể sử dụng đến thối công địa phương rất ít, chỉ là giờ này khắc này, cái này Đỗ Thành Đào so trước đó tất cả đối thủ đều nhịn đánh, để hắn rốt cục có cơ hội lại lần nữa vận dụng thối công.

Oanh! ! !

Trong chốc lát, Vu Hoành một chân trùng điệp đá ra, chính giữa Đỗ Thành Đào phần bụng.

To lớn lực chân một sát na liền đem đối phương phần bụng cơ bắp đá bể, không chỉ như vậy, còn đem phần bụng triệt để đá xuyên, mang theo phía sau lưng xương sống cùng một chỗ, hóa thành một đoàn huyết nhục mảnh vỡ, phun ra tại trên vách núi đá.

"Đau nhức! !" Đỗ Thành Đào thế mà còn có thể hô to, hai tay lung tung hướng phía trước loạn đả, còn có thể phản kháng.

Lực lượng của hắn cơ hồ là Vu Hoành hơn phân nửa, phản kháng đứng lên thế mà cho Vu Hoành tạo thành không ít q·uấy n·hiễu.

Gia hỏa này trừ ra lực lượng, thể chất càng là biến thái, so với Vu Hoành hiện tại luyện công sau thân thể còn muốn khoa trương.

Cũng chính là hắn không có mặc chống đ·ạ·n đồ bộ, nếu không còn sẽ không dễ dàng như vậy liền bị trọng thương.

Chỉ là phần bụng b·ị đ·ánh xuyên, trên thân bị nện được nhiều ra gãy xương, lúc này Đỗ Thành Đào đã không có cách nào động đậy thân thể, chỉ có thể dựa lưng vào trong vách núi, không thể động đậy, dựa vào coi như hoàn hảo hai tay lung tung vung vẩy ngăn cản.

Vu Hoành rút ra nện đứt đối phương bả vai Lang Nha bổng, nhìn xem cái này cái gọi là nguy hiểm đẳng cấp ba hoàn toàn thể người cường hóa.

Cứ như vậy trong một giây lát, hắn phát hiện Đỗ Thành Đào phần bụng lỗ máu thế mà bắt đầu cầm máu, khép lại.

“Khoa trương thể chất, so với ta mạnh hơn, nhưng lực lượng không bằng ta.” Tổng hợp đánh giá so sánh, hắn cảm thấy mình lực lượng so gia hỏa này mạnh rất nhiều, nhưng thể chất sức khôi phục hắn là kém xa.

“Một tên đáng thương, cùng như thế điên điên khùng khùng sống trên đời, còn không bằng sớm một chút đi c·hết, dù sao thế đạo này, còn sống nói không chừng còn không bằng c·hết an bình.”

Hắn nhìn xem kêu rên không thôi Đỗ Thành Đào, trong lúc nhất thời tẻ nhạt vô vị.

Nhìn như vậy đứng lên, không có gì bất ngờ xảy ra, chính hắn tố chất thân thể, cũng đã siêu việt người cường hóa hoàn toàn, đạt đến nhân loại đỉnh phong nhất trình độ.

Mặc dù cái này tại dựa vào đại uy lực v·ũ k·hí nhân loại trong xã hội không tính là gì, đối đầu tạc đ·ạ·n một dạng cho không, nhưng đối với cá nhân hắn tại dã ngoại sinh tồn sinh hoạt tới nói, đây là chuyện tốt.

Tối thiểu về sau chỉ cần gặp được người sống, chỉ cần đối phương không có v·ũ k·hí nóng, liền xác suất lớn không phải là đối thủ của hắn.

“Đau nhức!” Đỗ Thành Đào còn tại gọi bậy, thanh âm chói tai khó nghe, tựa như quạ đen.

Bành!

Rất nhanh một cây Lang Nha bổng hung hăng nện xuống, chính giữa hắn cái trán.

Lực lượng khổng lồ giao phó Lang Nha bổng siêu cường lực trùng kích, tại chỗ liền đem nó cái trán xương đầu nện nứt, hướng lõm vào trong hãm.

Đỗ Thành Đào toàn thân run lên, rốt cục triệt để dừng lại động tác, khảm vào vách núi, đứng im bất động.

Hai tay của hắn mềm nhũn rơi xuống, treo ở bên người, hô hấp rất nhanh dừng lại, da trên người bắt đầu cấp tốc biến thành đen, phảng phất tại bị mực nước ô nhiễm.

Vu Hoành đang chuẩn bị tiến lên vơ vét một hai, nhìn có thu hoạch hay không, thấy cảnh này, lập tức nhíu mày lại, lui về sau hai bước, kéo dài khoảng cách.

Hắn mới đi ra, liền nhìn thấy Đỗ Thành Đào cả người rất nhanh bị một tầng màu đen chất keo bao trùm, sau đó chỉ chốc lát sau liền biến thành trước đó nhìn thấy cái kia màu đen chất keo hình người.

Vu Hoành liếc mắt mắt đồ bộ áo không bâu bên trên máy kiểm tra hồng trị, phía trên trị số đã tiêu thăng đến hơn một trăm giá trị dương.

"Cần phải đi." Hắn cấp tốc lui ra phía sau, một tay đỡ lấy cái kia nhắc nhở hắn trung niên sĩ quan, ngồi vào xe, hai người cấp tốc khởi động, hướng phía đường cái nơi xa nhanh chóng rời đi.

Tại phía sau bọn họ, Đỗ Thành Đào t·hi t·hể cấp tốc biến mềm, qua mấy chục giây sau, từ trong vách núi rút ra thân thể, biến thành một cái triệt để do màu đen chất keo tạo thành quỷ dị hình người, sau đó từng bước một hướng phía Hoàn Phong thị phương hướng đi đến.

Hắn nhìn cũng không nhìn rời đi năng lượng mặt trời xe Jeep, phảng phất bị cái gì triệu hoán đồng dạng, hướng phía cái kia bị màu đen chất keo bao trùm Hoàn Phong thị, bước nhanh tiến lên.

Vu Hoành ngồi ở trong xe, từ sau xem kính thấy cảnh này, sắc mặt trầm xuống.

Hắn lúc này đã mở ra kính bảo hộ, vỡ vụn tiêu hết kính bảo hộ đối với hắn không chỉ không có phụ trợ tác dụng, ngược lại chỉ có ảnh hưởng.

Cái kia trung niên nam sĩ quan lúc này thì ngồi ở vị trí kế bên tài xế, miệng lớn thở phì phò, hiển nhiên trên thân còn có thương.

Hắn nhìn xem lái xe Vu Hoành, một bộ muốn nói lại thôi thần sắc, trong mắt còn lưu lại vừa mới bị chấn động cảm xúc.

“Ngươi muốn nói cái gì?” Vu Hoành thuận miệng hỏi.

“Huynh đệ, ngươi cũng là người cường hóa a?” Sĩ quan trầm giọng hỏi.

“Ta không phải, ta chỉ là người bình thường.” Vu Hoành trả lời. Hắn vừa mới nghiệm chứng, mình quả thật không thuộc về người cường hóa hệ thống, đi cũng là một cái khác lộ tuyến.

“… Ta gọi Chu Học Quang. Một cái mới từ tiền tuyến trốn về đến đào binh.” Nam nhân trầm mặc dưới, lên tiếng nói

“Ngươi không hỏi ta vì cái gì có thể xử lý cái kia Đỗ Thành Đào? ?” Vu Hoành hơi kinh ngạc.

“Mỗi người đều có bí mật, tựa như ta cũng không hy vọng, ngươi hỏi ta tại sao có một cái đào binh một dạng.” Chu Học Quang trả lời.

“Tốt a, ta xác thực đang chuẩn bị hỏi như vậy.” Vu Hoành nhíu mày, “Ngươi tiếp xuống có tính toán gì?”

“Không có tính toán gì, tìm một chỗ trước dàn xếp lại, sống sót. Chữa khỏi v·ết t·hương, mới có tư cách cân nhắc mặt khác.” Chu Học Quang thở dài.

“Đi ta nơi đó đi, phụ cận có không ít vứt bỏ phòng an toàn, có thể tạo điều kiện cho ngươi tu chỉnh bên dưới ở lại. Còn có bưu cục có thể cung cấp cơ bản đồ ăn. Ta cũng sẽ cam đoan Đại Huy Thạch cùng phù trận cung ứng.” Vu Hoành đề nghị.

“Ngươi dễ dàng như vậy liền tin tưởng ta?” Chu Học Quang dùng tay áo từ từ lau dòng máu trên mặt, hỏi.

“Cũng không phải ngụ cùng chỗ, chỉ là sát bên ở tạm, ngươi vừa mới lên tiếng nhắc nhở ta, nhìn qua cũng không giống là người xấu.” Vu Hoành hồi đáp.

“Rất dễ dàng tin tưởng người khác không tốt.” Chu Học Quang nhịn không được nói.

“Yên tâm, ta gặp phải người tốt nhưng so sánh nhiều người xấu nhiều.” Vu Hoành cười nói.

“Đó là ngươi vận khí tốt.”

“Chỉ cần thực lực ngươi đủ, người xấu ở trước mặt ngươi cũng sẽ biến tốt.” Vu Hoành cười nói.

“Lời này thực sự.” Chu Học Quang không phản bác được.

“Thương thế nào?” Vu Hoành hỏi.

“Còn tốt, xương sườn gãy mất hai cây, cổ tay trật khớp, bả vai có đạo vết đao, tìm một chỗ dàn xếp lại về sau, dùng bỏng lửa một chút, ăn ch·út t·huốc tiêu viêm liền có thể tốt. Đúng, ngươi có thuốc tiêu viêm a?” Chu Học Quang có chút bất đắc dĩ hỏi, “Coi như ta mượn ngươi.”

“Rất nhanh tới cho ngươi.” Vu Hoành tùy ý nói. Thái độ này để Chu Học Quang bao nhiêu có một chút lòng tin. Tối thiểu thuốc tựa hồ không thiếu.

Hai người câu được câu không tán gẫu, một đường lái xe, hơn một giờ về sau, rốt cục trở về một chiếc khác xe Jeep đỗ tại chỗ.

Răng rắc.

Vu Hoành mở cửa xuống tới, nhìn xem thắng lợi trở về xe, bỗng nhiên có chút khó khăn.

“Ngươi nói ta muốn làm sao đem những vật này toàn bộ chuyển về đi?” Hắn hỏi.

Chu Học Quang khập khễnh xuống xe, nhìn một chút chung quanh, sương mù xám vờn quanh, đã tiếp cận chạng vạng tối.

“Trời sắp tối rồi. Ta đề nghị đừng ở lại chỗ này từ từ sẽ đến về vận chuyển, nếu như khoảng cách không xa nói, ngày mai lại đến.” Hắn trả lời.

“Không có việc gì, trước chuyển trọng yếu nhất.” Vu Hoành nghĩ nghĩ, đưa tay đi giải trên mui xe mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân.

Còn tốt cái đồ chơi này chỉ là tủ lạnh lớn nhỏ.

‘Các loại.’ hắn chợt nhớ tới cái gì, tiến vào trong xe, lật ra Ngụy Hồng Nghiệp cho khối kia chip tín vật, sau đó vây quanh mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân dạo qua một vòng. Rất mau tìm đến một cái lớn nhỏ thích hợp hình sợi dài cái rãnh.

Cầm chip, đối với cái rãnh đi đến cắm xuống.

Răng rắc.

Vừa vặn phù hợp.

“Sau đó thì sao?” Vu Hoành nhìn một chút cái này tủ lạnh lớn chờ lấy tiếp xuống có thay đổi gì.

Đột nhiên, toàn bộ màu đen tủ lạnh mang cái rãnh một mặt, chậm chạp vỡ ra một cánh tiểu môn. Tựa như thật tủ lạnh đồng dạng, mở cửa, lộ ra bên trong một quả dưa hấu lớn nhỏ chật hẹp không gian.

Trong không gian để đặt lấy một cái hình tứ phương tựa như bình điện một dạng hộp kim loại màu đen.

Hộp chung quanh lít nha lít nhít có các loại không biết tên lỗ thủng cái rãnh, còn có từng dãy màu xanh lá ngọn đèn nhỏ lóe lên lóe lên, nhìn qua rất như là một máy nguồn điện thích phối khí.

Nhưng Vu Hoành cẩn thận tra xét tủ lạnh này chung quanh nội khang, mới xác định, gia hỏa này tựa hồ mới thật sự là mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân bản thể.

Phía ngoài tầng kia nhưng thật ra là dùng để bảo hộ cùng c·ách l·y, chân chính mô-tơ điện, chỉ có như thế lớn cỡ quả dưa hấu một cái.

Đưa tay đưa ra mô-tơ điện, Vu Hoành cảm giác thứ này phân lượng so với chính mình tưởng tượng muốn nặng rất nhiều.

Lại tay không từ trong xe nhổ tấm năng lượng mặt trời, hắn mới mang theo một mặt bình tĩnh Chu Học Quang, cùng rời đi đường cái, leo lên một bên sơn lâm, đi vào sương mù, đi vào cánh rừng, hướng phía phòng an toàn phương hướng trở về.

Trên đường đi vừa đi vừa nghỉ, trọn vẹn qua hơn nửa giờ, hai người mới đi đến sơn động phòng an toàn vị trí.

Cách tường viện đứng ở bên ngoài, Vu Hoành đem đồ vật cấp tốc thả lại sơn động, sau đó mang theo Chu Học Quang siêu bưu cục phương hướng tiến đến.

Chủ yếu phòng an toàn, tức trước đó những cư dân kia vứt bỏ không cần địa động, đều phân bố tại bưu cục phụ cận.

Không bao lâu, hắn đem Chu Học Quang an trí tại bưu cục dưới mặt đất, cùng lão Lý bàn giao xuống cứu người trải qua, liền cấp tốc trở về phòng an toàn

Hắn đã không kịp chờ đợi cấp tốc đem mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân dung nhập chính mình trong sơn động.

Bành.

Sơn động cửa gỗ đóng lại, Vu Hoành đặt mông ngồi dưới đất, nhìn xem trước mặt để đó mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân, trong mắt tràn ngập hi vọng.

“Ta đã bao lâu không có tắm rửa? ?”

“Quá lâu… Lâu đến đã nhớ không rõ…” Hắn cảm khái.

Mùi thối đã ở trên người hắn triệt để cố hóa xuống tới, đến mức cái mũi hoàn toàn nghe không ra khí tức, bởi vì sớm đ·ã c·hết lặng.

Trừ phi đặc biệt mùi nồng nặc, mới có thể để cho hắn bây giờ khứu giác thu hoạch được một chút kích thích.

Cấp tốc nấu nước, nấu canh, đem cây nấm, rau dại ném vào, sau đó điều chỉnh đến nhỏ nhất lửa, Vu Hoành mắt nhìn bên ngoài sắc trời, lại cấp tốc đi ra ngoài, bỏ ra mười mấy phút, từ trên xe ôm một đống lớn vật tư trở về, chồng tiến thứ hai tầng hầm.

Hắn chuẩn bị cầm nơi này làm sau này phòng nuôi dưỡng cùng phòng chứa đựng.

Thừa dịp sắc trời không có đen, Vu Hoành động tác tăng tốc, lại đi đi về về hai chuyến, rốt cục đem người hảo tâm Lãng Phong bọn hắn đưa tặng vật tư toàn bộ vận chuyển kéo trở về.

Thô sơ giản lược tính toán dưới, những vật tư này đồ hộp cái gì, đầy đủ hắn ăn được hơn mười ngày, lại thêm chính mình thanh protein, lại có thể có thời gian rất lâu không cần lo lắng đồ ăn.

Trước làm tốt hoàn toàn chuẩn bị, đem đồ ăn cường hóa lại bắt đầu dung hợp mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân.

Bên ngoài trời tối xuống, bầu trời đêm ẩn ẩn có tiếng sấm cuồn cuộn, tựa hồ trời muốn mưa.

Vu Hoành đóng lại tấm che, ngồi vào bàn gỗ trước, đưa tay đặt tại mu bàn tay trên hắc ấn, nhắm mắt.

Lập tức một viên phảng phất vật sống điểm sáng màu trắng, đom đóm giống như tại hắn hắc ám trong tầm mắt từ từ xuất hiện, nhẹ nhàng bay múa.

‘Trước mắt ấn ký: 1.’

Hắc ấn băng lãnh tiếng máy móc truyền đến.

‘Thứ nhất ấn ký: Huy Thạch Thảo. Phải chăng kích phát Huy Thạch Thảo?’

Chương 112: Thu hoạch (4)

Chương 112: Thu hoạch (4)

‘Kích phát!’ Vu Hoành trong lòng khẳng định.

Lập tức hắn cảm giác đến, bụng mình cái kia một tia nội khí, cấp tốc đi lên, chảy vào mu bàn tay hắc ấn, biến mất không thấy gì nữa.

Một giây sau.

Trong tầm mắt điểm sáng một chút sáng rõ, sau đó phốc một chút nổ tung, biến mất không vội.

Kích phát thành công, Huy Thạch Thảo tiến vào nhanh chóng sinh trưởng thời gian. Tiếp tục mười hai giờ cả. Sinh trưởng địa điểm là lần trước sinh trưởng khu vực.

Buông tay ra, Vu Hoành tâm tình trầm tĩnh lại.

Bố trí tốt Huy Thạch Thảo, hắn tiếp xuống đứng dậy, xuống đến tầng hầm, đi đến lần này vận chuyển trở về đồ ăn trước mặt.

Tất cả đồ ăn đều chất đống đến thứ hai tầng hầm.

Đen sì trong tầng hầm ngầm, đèn nguyên tử lục quang mông lung mà âm u.

Trên mặt đất thả một rương đồ hộp thịt trâu, một rương thịt cá đồ hộp, hai rương bánh rán hành làm, một rương nấm hương chúc kê vị mì ăn liền.

Trừ cái đó ra, còn có bốn đầu dài ngắn không đồng nhất hong khô cá ướp muối, dáng dấp có cánh tay dài như vậy, ngắn chỉ có một quyển sách lớn như vậy.

“Thật sự là người tốt a…” Vu Hoành cảm thán, hắn ăn thanh protein thịt khô cái gì đã sớm chán ăn, bây giờ rốt cục có cơ hội đổi khẩu vị.

‘Trước cường hóa, kéo dài dùng ăn thời gian.’ hắn vươn tay, nhẹ nhàng đặt tại chất thành một đống thùng giấy mặt ngoài.

‘Cường hóa thực phẩm, phương hướng: Kéo dài kỳ bảo đảm chất lượng, gia tăng nhiệt lượng cùng dinh dưỡng, giảm bớt tác dụng phụ.’

Hắc tuyến lóe lên, trong nháy mắt từ hắc ấn bên trong chảy ra, tụ hợp vào thùng giấy.

Rất nhanh.

Thùng giấy nổi lên hiện màu đen đếm ngược: 3 ngày 15 giờ 32 phút.

‘Phải chăng cường hóa thực phẩm?’ hắc ấn phản hồi tiếng vang lên.

Vu Hoành tính toán bên dưới thời gian.

Thịt thằn lằn khô lúc trước một khối cường hóa thành một cây thanh protein, cần ba giờ, một túi mười khối thịt khô, liền cần hơn một ngày thời gian. Hiện tại nhiều như vậy ăn, cường hóa thành càng cao phẩm chất đồ ăn, thế mà chỉ cần ba ngày nhiều.

Kỳ thật không chỉ điểm ấy hắn gần nhất rõ ràng cảm giác được, mình tại cường hóa rất nhiều thứ lúc, cần thời gian đã so trước kia ngắn chút ít.

Loại này về thời gian rút ngắn, phân bố tại các loại vật nhỏ bên trên, còn không thế nào cảm giác được, dù sao mỗi một cái rút ngắn một chút không có gì, nhưng một chút nhiều như vậy đồ ăn toàn bộ chung vào một chỗ, rút ngắn thời gian liền phi thường khả quan.

Xác định cường hóa bắt đầu sau Vu Hoành nhịn bên dưới tính tình, trở lại một tầng, bắt đầu hưởng dụng nấu xong canh protein.

Ba ngày thời gian, hắn chờ được…

Cơm nước xong xuôi, nghỉ ngơi nửa giờ, sau đó luyện công.

Công pháp mới dung hợp Trọng Thối Công, tăng lên không ít tĩnh công dựa theo Vu Hoành bạn sơ cường hóa mục tiêu, là có thể đối với Quỷ Ảnh sinh ra nhất định tổn thương.

Cũng chính là bởi vậy, Vu Hoành đối với nó ôm lấy không nhỏ chờ mong

Đứng tại thứ nhất trong tầng hầm ngầm, hắn tiếp tục luyện tập tầng thứ nhất công pháp tĩnh công.

Dựa theo công pháp tự thuật, hắn lẳng lặng xếp bằng ngồi dưới đất, phảng phất Đạo gia đả tọa tư thế.

Đồng thời thể nội vừa mới tiêu hao sạch sẽ nội khí, lại lần nữa bắt đầu chậm rãi hấp thu chung quanh cỏ tên hạt tròn, hội tụ ra từng tia từng tia mới nội khí.

Hắn nhắm mắt ngưng thần, ý thức quan tưởng lấy tầng thứ nhất quan tưởng đồ, cả người phảng phất tại bộ kia quái dị quan tưởng đồ bên trong bay liệng ngao du.

Thời gian tại thời khắc này phảng phất đã mất đi ý nghĩa, hắn không biết đi qua bao lâu, cũng dần dần quên đi chính mình người ở chỗ nào.

Chờ hắn kịp phản ứng lúc, mình đã phần bụng ngưng tụ một điểm nhỏ cây thứ hai nội khí.

So sánh cái thứ nhất nội khí lớn nhỏ nồng độ, hắn ước lượng lại có dạng này hai lần tiến triển, liền có thể thành công ngưng tụ đạo thứ hai nội khí. Ý vị này hắn triệt để bù đắp tầng thứ nhất tĩnh công, bắt đầu bù đắp tầng thứ hai.

Soạt.

Mưa bên ngoài âm thanh ẩn ẩn truyền vào tầng hầm.

Hạt mưa đập nện tại trên cửa gỗ, phát ra trầm muộn đôm đốp âm thanh

Vu Hoành từ tĩnh tọa bên trong chậm rãi mở mắt ra, có chút mừng rỡ đứng người lên.

“Nhanh. Không nghĩ tới đi ra ngoài một chuyến trở về, thế mà tầng thứ nhất tĩnh công một chút liền bổ đầy.”

Hắn không biết đây là có chuyện gì, nhưng chỉ cần tiến triển là tốt là được

Mắt nhìn máy kiểm tra hồng trị bên trên thời gian, cách hắn bắt đầu luyện công, mới đi qua hơn ba giờ.

Không có đi quản cường hóa bên trong đồ ăn, Vu Hoành lên tới một tầng, đi tới cửa, kéo ra tấm che.

Cường hóa pha lê bên ngoài, là mưa to tầm tã đêm tối.

Không có hắc trùng, không có ánh trăng, càng không có ngôi sao. Bên ngoài đen kịt một màu, phảng phất mực nước, cái gì cũng nhìn không thấy.

Ào ào tiếng mưa rơi chính là bên ngoài sinh cơ duy nhất.

Không chỉ như vậy, phía ngoài nhiệt độ không khí cũng biến thành âm lãnh xuống tới. Liên đới cửa lớn cũng không ngừng tản ra hàn ý.

Vu Hoành đem lò sưởi trong tường hỏa thiêu đến vượng hơn một chút, để hỏa diễm phát ra càng nhiều ấm áp, xua tan trong không khí tràn ngập tiến đến khí ẩm.

Sau đó mở ra radio, xoay tròn đến duy nhất cả nước kênh: am500, an toàn quốc gia tổng đài.

Lại đi tạp vật chỗ tìm kiếm xuống, tìm ra một bình Đại Huy Thạch mực nước, cùng một chồng ván gỗ mỏng, bắt đầu một bên nghe radio, một bên chăm chú vẽ phù trận mới tấm.

Tổng đài bên trong không có tin tức, chỉ có nhàn nhạt nhu hòa tiếng âm nhạc, đó là phảng phất đàn dương cầm, sáo trúc, tiếng trống, kết hợp với nhau đau thương âm nhạc, mang theo một loại tưởng niệm khí tức, an tĩnh mà trầm thấp.

Theo thời gian trôi qua, từng khối tấm phù văn bị Vu Hoành chế tác được, phòng ngừa qua một bên chờ đợi hắc ấn cường hóa.

Lần này ra ngoài, hắn không dùng đến bên trên trước đó vòng xoáy phù tấm, nhưng cái này không trở ngại hắn suy tư ra cái đồ chơi này cụ thể cách dùng.

Từ dung hợp Vòng Xoáy phù văn Cơ Sở Sinh Tồn Thối Pháp công pháp đến xem, hắn ngưng tụ nội khí tốc độ so trước đó rõ ràng nhanh hơn rất nhiều.

Cái này có lẽ có Vòng Xoáy phù văn hấp thu không biết năng lượng tác dụng.

Làm một đống phù tấm về sau, Vu Hoành uống chút nước, đứng dậy nằm c·hết dí túi ngủ bên trên, nhắm mắt an tâm chìm vào giấc ngủ. Ban đêm, bất tri bất giác ngay tại an tĩnh như vậy hoàn cảnh dưới, chậm rãi qua đi.

Bạch Hà thị, một mảnh tổng hợp nghiên cứu khu vườn chỗ cửa lớn.

Từng đội từng đội s·ú·n·g ống đầy đủ quân Liên Hiệp binh sĩ phòng giữ ở chung quanh, hộ vệ lấy ở giữa từng chiếc dừng sát ở cửa ra vào mặt trời màu đen có thể xe con.

Rất nhanh, từng chiếc cửa xe mở ra, phía trên xuống tới từng cái nam nữ già trẻ. Bọn hắn bề ngoài chật vật, có trên thân còn mang theo thương, nhưng giờ này khắc này, trên mặt bọn họ đều có một cái cộng đồng đặc điểm, đó chính là vui sướng.

Mang theo may mắn cùng vui sướng.

Những người này bị các binh sĩ an bài thành hai đội, lục tục ngo ngoe bị kiểm tra, đăng ký, tiến vào khu vườn.

Ngụy San San mẹ con cũng ở trong đó, hai nữ xếp tại giữa đội ngũ, chung quanh tất cả đều là cùng các nàng một dạng các đại sở nghiên cứu trọng yếu gia thuộc.

Bọn hắn có là giống như bọn họ bị đội tiếp ứng cứu trở về, có là từ những thành thị khác chạy đến, vì cái gì, chính là vượt

qua lần này Bạch Hà thị khu cơ cấu nghiên cứu triệt để di chuyển.

Rất nhanh đăng ký sau khi hoàn thành, Ngụy San San hai người tại chuyên gia dẫn dắt dưới, bước nhanh đi vào khu vườn bên trong một tòa tầng năm cao ốc trước mặt.

Trước lầu đã có một đám người sớm tại chỗ này đợi đợi. Dẫn đầu là cái thần sắc tiều tụy, đeo mắt kính gọng đen trung niên tóc ngắn nam nhân.

Nam nhân ngũ quan cùng Ngụy San San rất giống, nhưng càng thêm lập thể, tựa hồ mang theo một chút người ngoại quốc huyết thống.

Khi nhìn đến Ngụy San San cùng Khâu Yến Khê về sau, nam nhân bờ môi không tự chủ run rẩy lên, hắn hướng phía trước mấy bước giang hai cánh tay.

Phốc.

Hai cha con hung hăng ôm nhau, ôm đầu thút thít.

Tràng diện cảm động sâu vô cùng, ngược lại là Khâu Yến Khê ở một bên sắc mặt bình tĩnh.

“Lần này nhờ có ngươi. Coi như ta thiếu ngươi một lần.” Nàng thấp giọng nói.

“Khê Khê, ngươi còn tại giận ta sao?” Ngụy Hồng Nghiệp ôm nữ nhi đi đến thê tử bên người, bắt lấy tay của nàng.

“Không có. Chỉ là…” Khâu Yến Khê thở dài, lần này trải qua sinh tử gặp trắc trở, nàng phảng phất không còn giống như trước đây tính cách bén nhọn nghiêm khắc.

“Được rồi, những này không nói trước, lần này chúng ta trở về, trả lại cho ngươi mang theo một vật, mặc dù trên nửa đường vật kia biến thành bột phấn, nhưng có lẽ tại ngươi chỗ này có thể làm hàng mẫu nghiên cứu ra chút gì.”

Nàng coi chừng lấy ra chứa Huy Thạch Thảo bột phấn túi nhựa, đưa cho Ngụy Hồng Nghiệp. Tại phát hiện cỏ biến thành

bột phấn về sau, nàng lập tức ý thức được thứ này không tầm thường, lập tức tìm cái túi bịt kín.

“Ta đã biết, ta sẽ cầm lấy đi cẩn thận phân tích. Ngươi nói cho ta một chút thứ này lai lịch cụ thể.” Ngụy Hồng Nghiệp gật đầu, nghiêm mặt nói, “Mặt khác, cái kia giúp các ngươi dã nhân, gọi Vu Hoành nam, có hay không đối với các ngươi…”

Hắn còn chưa nói hết câu nói kế tiếp, nhưng kính mắt dưới ánh mắt trở nên không hiểu ngưng trọng

“. Không có!” Khâu Yến Khê chém đinh chặt sắt nói.

“Ta và ngươi nữ nhi, đều vô sự! Điểm ấy ngươi yên tâm.”

“Vậy là tốt rồi!” Ngụy Hồng Nghiệp thở phào một cái, không biết có phải hay không là thật tin.

“Làm trao đổi, ta cho hắn muốn mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân tín vật, chỉ có hắn cầm tới tín vật về sau, lại tìm đến mô-tơ điện cắm vào, mới có thể cầm tới chân chính vi hình mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân. Cuộc giao dịch này, coi như công bằng.”

“Thật công bằng a?” Khâu Yến Khê nhìn chăm chú trượng phu. Nàng rất rõ ràng nam nhân của mình cá tính cùng bản chất.

“Ta nói cho vị trí hắn, cho chìa khoá, còn lại có cầm hay không đạt được liền chuyện không liên quan đến ta, ngoài tầm tay với, ta cũng không quản được nhiều như vậy.” Ngụy Hồng Nghiệp thần sắc tự nhiên.

Về phần hắn có biết hay không mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân bên kia có Hắc Nha đoàn đội trông coi câu cá, tin tức bán mấy cái người mua, ngoại trừ chính hắn, vậy liền không ai biết được.

Cầm Huy Thạch Thảo bột phấn.

“Tốt, trước tiến đến nghỉ ngơi một chút, hãy nói một chút các ngươi gặp cái gì, cái này bột phấn lại là cái gì.” Hắn buông lỏng cười lên.

“Tốt!” Khâu Yến Khê gật đầu.

“Thời gian của chúng ta không nhiều lắm, nhất định phải nhanh đi mới Cực Quang thành.” Ngụy Hồng Nghiệp nói.

“Thế nào? Lại xảy ra chuyện rồi?” Khâu Yến Khê nhíu mày.

“Ừm… . Phòng tuyến lùi lại lại lui, hoàn cảnh hồng trị càng ngày càng cao, Quỷ Ảnh xuất hiện tần suất càng ngày càng nhiều, một chút nguyên bản nguy hiểm đẳng cấp không cao quái vật cùng Quỷ Ảnh, cũng bắt đầu càng ngày càng khó ứng phó. Huy Thạch mỏ phạm vi cũng bắt đầu thu nhỏ. Nơi này sắp không thể ở nữa.” Ngụy Hồng Nghiệp thở dài.

“… Ngay cả Cực Quang thành cùng Ngân Tháp, cũng không có biện pháp a?” Khâu Yến Khê trợn to hai mắt.

“Ngân Tháp bên kia vô tuyến liên hệ, đã gãy mất nửa tháng… Tình huống khả năng không ổn.” Ngụy Hồng Nghiệp thở dài.

“Hồng trị hoàn cảnh nồng độ tăng lên, đã bắt đầu để ngoại giới hoàn cảnh xuất hiện các loại nguy hiểm biến hóa. Cực Quang thành liên hợp các quốc gia quân Liên Hiệp thủ lĩnh, ký tên mới hiệp nghị, nhằm vào nguy hiểm đẳng cấp bốn trở lên tất cả hắc tai, chủ yếu lấy c·ách l·y phong tỏa làm chủ. Không còn như trước kia lấy đánh tan chống cự cứu viện làm chủ…”

“Sao lại thế! ?” Khâu Yến Khê mẹ con đều một chút trấn trụ.

“Cho nên ta mới gấp gáp như vậy muốn kéo các ngươi trở về, nhóm này đội tiếp ứng, có thể là một lần cuối cùng. Lại sau này, sẽ không còn có quân Liên Hiệp tiếp ứng. Lưu lạc ở bên ngoài, cũng chỉ có thể phó thác cho trời.” Ngụy Hồng Nghiệp thở dài.

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía nơi xa u ám bầu trời đêm.

“Trong một tháng, chúng ta nhất định phải rời đi nơi này. Căn cứ tin tức đáng tin, từ tiền tuyến lỗ hổng tràn vào cao nguy hắc tai, còn có nửa tháng sắp đến, trừ ra phiền phức Ngữ Nhân, Đại Đa Mục Điểu, Khô Nữ, trong đó còn bao hàm nguy hiểm đẳng cấp sáu Gián Đoạn Nhân.” Hắn nhắm mắt lại, trên mặt ẩn ẩn toát ra một tia sợ hãi, “Lấy Bạch Hà thị hiện hữu điều kiện, một khi gặp phải, nhất định diệt thành… Chúng ta nhất

định phải thừa dịp tin tức không có khuếch tán ra, lập tức rời đi.”

Chương 113: Dự phòng (1)

Chương 113: Dự phòng (1)

Sáng sớm hôm sau.

Vu Hoành liền dẫn thuốc tiêu viêm đi bưu cục bên kia.

Vẫn chưa tới 10h sáng, hắn liền nhìn thấy lão Lý chính mang theo Chu Học Quang, đứng tại thạch ốc bên cạnh nhỏ giọng trò chuyện với nhau cái gì.

Cái này khiến hắn nhíu mày đứng lên.

"Lão Lý." Hắn nhẹ nhàng hô câu.

Lý Nhuận Sơn ngẩng đầu, hướng hắn phất phất tay.

"Đến rất đúng lúc, vừa mới ta đã mang lão Chu đi chọn tốt một cái địa động. Hiện tại đang cùng hắn trò chuyện tiền tuyến phiền phức. Ngươi đã đến bọn ta cùng một chỗ đều nghe một chút." Lý Nhuận Sơn sắc mặt không có trước kia cười đùa tí tửng không đứng đắn, lúc này có chút ngưng trọng.

"Đa Mục Điểu đâu? Đứng bên ngoài làm cái gì?" Vu Hoành đến gần đi qua, đi vào trong sân.

"Đại Đa Mục Điểu tập kích đồng dạng sẽ kéo dài một đến ba đợt, đằng sau nếu như một mực thất bại, liền sẽ cấp tốc đổi mục tiêu. Các ngươi nơi này, ta nghe lão Lý nói trước đó tập kích quy luật, hiện tại Đại Đa Mục Điểu xác suất lớn sẽ không lại tới."

Chu Học Quang trải qua một đêm nghỉ ngơi, trạng thái tựa hồ tốt lên rất nhiều, đồng thời v·ết t·hương trên người chỗ cũng đã nhận được không tệ xử lý, khắp nơi bao lấy vải trắng.

"Vậy các ngươi vì cái gì bộ dáng này?" Vu Hoành nhíu mày hỏi.

“Hắc tai bên trong, chân chính nguy hiểm, kỳ thật không phải Huyết Triều quái vật, mà là Quỷ Ảnh nhất hệ. Vô luận là phổ thông Quỷ Ảnh, hay là các loại Ác Ảnh, đều phảng phất thích khách một dạng, khó lòng phòng bị.” Chu Học Quang giận dữ nói.

“Chúng ta đang nói chuyện tiền tuyến sự tình, tiền tuyến gặp phải nguy hiểm nhiều nhất, lão Chu cho chúng ta nói lại, về sau luôn có thể nghĩ đến càng nhiều ứng đối phương pháp.” Lý Nhuận Sơn giải thích nói.

“Ai…” Chu Học Quang giận dữ nói, “Đại Đa Mục Điểu phiền toái nhất, kỳ thật không phải mình thực lực, nó bị định là cấp bốn nguyên nhân căn bản… Nhưng thật ra là sinh sôi.”

“Sinh sôi? Không phải là ta muốn cái kia sinh sôi a?” Lý Nhuận Sơn biểu lộ một trận, lộ ra không ổn chi sắc.

“Chính là ngươi nghĩ cái kia, kỳ thật phương hướng này từ tiền tuyến đến lọt tiến đến Đại Đa Mục Điểu, cũng chỉ có hai đầu, còn lại, tất cả đều là những thời giờ này sinh sôi đi ra…” Chu Học Quang bất đắc dĩ nói.

“…” Vu Hoành b·iểu t·ình ngưng trọng, hắn tự tay đánh lui qua không ít lần Đa Mục Điểu tập kích, biết cái đồ chơi này có bao nhiêu phiền phức.

“Nhưng bây giờ nguy hiểm nhất không phải những này, mà là, từ tiền tuyến xuống hắc tai cao nguy hắc tai!” Chu Học Quang nói.

“Vào nói.” Lý Nhuận Sơn từ bên ngoài nhấc lên tiếp nước mưa thùng gỗ, đi vào thạch ốc.

Mặc dù thạch ốc rách tung toé, khắp nơi đều có vấn đề, tối thiểu nóc nhà hay là tốt, che chắn ánh nắng mưa to không có vấn đề.

Ba người đi vào càng sâu xa, ngồi vây quanh ở phòng khách.

“Tiền tuyến so Ngữ Nhân còn nguy hiểm hắc tai, có cái nào sẽ đến? Lão Chu ngươi đừng dọa chúng ta a. Ngươi xác định sẽ

đến cao nguy?" Lý Nhuận Sơn còn kéo lấy một đứa con gái chữa bệnh, nghe được vừa mới mà nói, trong lòng run rẩy.

"Cao nguy hắc tai bình thường sẽ không xen lẫn trong cùng lúc xuất hiện, bọn hắn tựa hồ đối với người sống săn g·iết cũng là có tranh đoạt. Chúng ta phương hướng này, chủ yếu nguy hiểm nhất là Hắc Khô Nữ, Gián Đoạn Nhân." Chu Học Quang thấp giọng nói, "Hắc Khô Nữ là Chiến Tranh cấp, gặp cơ hồ hẳn phải c·hết không nghi ngờ, không có thủ đoạn có thể đối kháng. Gián Đoạn Nhân là một hệ thống Ác Ảnh, hết thảy có hơn mười loại chi nhánh, tập kích g·iết người tốc độ cực nhanh, giống như Ngữ Nhân khó lòng phòng bị, mà lại phiền toái nhất chính là, chỉ cần hơi một cái không chú ý, người liền không có."

"Hắc Khô Nữ ta biết… Khô Nữ gia cường phiên bản. Gián Đoạn Nhân chỉ chưa thấy qua, nói một chút ứng đối phương pháp đi." Vu Hoành trầm giọng hỏi.

"Phương pháp rất đơn giản, Huy Thạch mật thất một dạng hữu hiệu, có thể ẩn tàng tự thân, Gián Đoạn Nhân không cách nào đánh lui, không cách nào tiếp xúc giống như Ngữ Nhân, chỉ có tại cuối cùng bị tập kích sát na, có thể chân chính tiếp xúc đến bọn chúng. Mà muốn tạm thời đào thoát cùng phòng ngự, sử dụng Huy Thạch dung dịch ít nhất phải là Huy Thạch Tủy cấp độ, mà lại duy nhất một lần ít nhất sử dụng một lít trở lên, nồng độ hơi pha loãng cũng sẽ không có cách nào phòng ngự." Chu Học Quang thở dài, "Gián Đoạn Nhân là tiền tuyến thường thấy nhất, cũng là nguy hiểm nhất, g·iết người nhiều nhất hắc tai, cũng bởi vì bọn chúng khó lòng phòng bị. Ngữ Nhân còn cần tích lũy thời gian, bọn chúng lại không cần."

"Cao nồng độ Huy Thạch Tủy dung dịch…" Vu Hoành sắc mặt trầm ngưng, Huy Thạch Tủy hẳn không có, chỉ có Đại Huy Thạch. Nhưng căn cứ đối phương miêu tả, rất có thể cái này cái gọi là Gián Đoạn Nhân, phải dùng phù trận màu bạc mới có thể ứng phó…

"Từ ta từ tiền tuyến trở về thời gian để tính, đoán chừng nhiều lắm là còn một tháng nữa ra mặt, quy mô lớn hắc tai liền sẽ bao trùm đến nơi đây. Hai vị làm tốt dự trữ đi… Đồ ăn cũng tốt, uống nước cũng tốt, về sau phía ngoài độ nguy hiểm sẽ cất cao mấy cái cấp độ." Chu Học Quang tiếp tục nói.

“… ! Cái này mẹ nhà hắn để người bình thường sống thế nào! ?” Lý Nhuận Sơn sắc mặt khó coi, một quyền nện ở trên đùi.

“Kỳ thật lúc đầu hoàn cảnh đã sớm nên chuyển biến xấu, chỉ là tiền tuyến một mực đem phiền toái nhất nguy hiểm nhất hắc tai ngăn tại bên ngoài, mà bây giờ, chỉ là không ngăn được mà thôi.” Chu Học Quang thấp giọng nói.

“Ngươi mới vừa nói, nhiều lắm là hơn một tháng! ?” Vu Hoành cũng sắc mặt khó nhìn lên. Liền bên ngoài bây giờ nguy hiểm liền đã để hắn có chút cảm giác phiền toái, nếu là lại cất cao mấy cái cấp bậc. Hắn cảm thấy mình sợ là ngay cả cửa cũng không dám ra. Mà mặt khác người sống sót, nếu là không có Dương Quang vật liệu ẩn núp, đoán chừng đi ra ngoài liền c·hết.

“Ta cũng chỉ là suy đoán, hắc tai tốc độ di chuyển cũng không nhanh, nhưng phương hướng rất ổn định, có thể dự phán. Mà lại hắc tai có tính chất biệt lập, một cái thời gian bên trong, sẽ chỉ có một cái cao nguy hắc tai ẩn hiện tập kích. Cho nên chúng ta tiền tuyến nhiều khi sẽ lợi dụng điểm ấy, cố ý dẫn tới tương đối tốt ứng đối đã biết hắc tai, đi bao trùm khu trục phiền phức hắc tai.” Chu Học Quang nói.

“Cũng tức là nói, chúng ta phương hướng này, xác suất lớn khả năng gặp phải, là Hắc Khô Nữ cùng Gián Đoạn Nhân?” Vu Hoành hỏi lại.

“Ừm, đây là chúng ta khối này chiến tuyến trước đó chủ yếu ứng phó Ác Ảnh nguy hiểm. Mặt khác côn trùng cái gì đều là vấn đề nhỏ, Huyết Triều mà nói, chủ yếu là Tượng Trùng, Ưng Trùng, Huyễn Ảnh Thủy Mẫu tương đối nguy hiểm, nhưng chúng nó đều có thể dựa vào kích quang bắn phá cùng phạm vi lớn oanh tạc tạm thời đánh lui.” Chu Học Quang gật đầu

Vu Hoành cùng Lý Nhuận Sơn liếc nhau một cái, đều từ đối phương trong mắt nhìn ra lo lắng.

“Nếu như lão Chu cung cấp tin tức là thật, vậy liền mang ý nghĩa về sau chúng ta nhất định phải tận lực giảm bớt ra ngoài tần suất. Ta hỏi qua hắn, tiền tuyến ứng đối biện pháp là cái gì, hắn nói tận lực giảm bớt ra ngoài tần suất, nếu như nhất định phải ra ngoài, chỉ có thể dựa vào dưới mặt đất Dương Quang thông đạo tiếp xúc. Nhưng Dương Quang thông đạo cũng

không phải tuyệt đối an toàn, Dương Quang vật liệu chủng loại rất nhiều, nhằm vào nguy hiểm cũng đều có khác biệt, mặc dù có thể bảo vệ người không bị đại bộ phận nguy hiểm phát hiện, nhưng vẫn là có một số nhỏ tập kích tiến vào…" Lý Nhuận Sơn ngưng trọng nói.

"Cho nên ở tiền tuyến, phiền toái lớn nhất, nhưng thật ra là ẩm thực." Chu Học Quang gật đầu nói, "Mỗi một lần tiếp tế tiếp ứng, đều sẽ c·hết không ít người. Cùng nói chúng ta thành lập pháo đài là tại chống cự hắc tai, không bằng nói chúng ta là đang dùng chính chúng ta, hấp dẫn hắc tai, để bọn hắn tập kích chúng ta, mà sẽ không đi đột phá tiền tuyến, tập kích hậu phương…"

"Ngân Tháp đâu? Cực Quang thành đâu? Chẳng lẽ liền thật một chút biện pháp cũng không có sao? Đ·ạ·n h·ạt n·hân cũng nổ không c·hết sao?" Vu Hoành nhịn không được hỏi.

"Ngân Tháp đã mất liên lạc." Chu Học Quang trên mặt càng tang, "Nếu không có như vậy, chúng ta cũng sẽ không triệt để mất đi hi vọng, thoát đi tiền tuyến. Bởi vì không có Ngân Tháp cung cấp các loại tình báo cùng Dương Quang hệ liệt vật liệu, ở lại nơi đó, chỉ là chờ c·hết mà thôi. Kỳ thật coi như như vậy, nhân loại hiện hữu tất cả v·ũ k·hí, cũng không cách nào g·iết c·hết bất luận cái gì hắc tai, chỉ có thể lần lượt đánh lui."

"… Nếu tiền tuyến cũng không cách nào, cái kia chạy đến đất liền lại có thể làm gì? Đơn giản là c·hết muộn một chút? : Lý Nhuận Sơn chất vấn.

"Không!" Chu Học Quang lúc này lại nghiêm mặt đứng lên, "Hắc tai không có cách nào ứng đối, điểm ấy là không có giả. Nhưng, bọn chúng có thể bị c·ách l·y, chỉ cần kéo ra khoảng cách đủ lớn, cho bọn hắn chừa lại đầy đủ an toàn c·ách l·y không gian! Bọn chúng liền sẽ một mực dừng lại tại chỗ cũ, không còn rời đi! Đây cũng là quốc gia tại sao phải từ bỏ vốn có thành thị, mới xây các đại Hi Vọng thành nguyên nhân!"

Vu Hoành cùng Lý Nhuận Sơn trầm mặc xuống, lẳng lặng tiêu hóa Chu Học Quang mang tới tin tức.

"Ta hiện tại có chút may mắn, trên đường trở về gặp được ngươi." Vu Hoành cười khổ nói.

“Ngươi mang tới tin tức rất kịp thời. Nếu là đến lúc đó nguy hiểm tới, chúng ta còn cái gì cũng không chuẩn bị… Hết thảy sẽ trễ.”

“Ta liên lạc qua phía trên, bọn hắn cũng không có tin tức. Hiện tại xem ra, hắn không phải là không có tin tức, mà là cố ý không nói, sợ làm cho khủng hoảng.” Lý Nhuận Sơn sắc mặt trầm giọng nói.

Trong lúc nhất thời, ba người đều trầm mặc.

Ngoại giới ngay cả phía quan phương quân Liên Hiệp cũng hỏng mất, Liên hiệp quốc cao nhất cơ cấu nghiên cứu Ngân Tháp cũng mất liên lạc, nhân loại ứng đối hắc tai hi vọng, phảng phất cũng mất.

Nhân loại, còn có hi vọng sao?

Trọn vẹn qua mấy phút đồng hồ… Đều không có người nói chuyện.

Trong phòng chỉ có ba người trầm muộn tiếng hít thở.

“Nếu như… .” Vu Hoành thở hắt ra, cái thứ nhất mở miệng.“Ta nói là nếu như, không trông cậy vào đội tiếp tế, toàn bộ nhờ chính chúng ta, lão Lý, nuôi dưỡng ngươi bên kia có thể làm sao?”

“Không có vấn đề… Cơ bản ẩm thực không có vấn đề, ta toàn lực cung ứng nói, hẳn là có thể cung cấp bảy tám người đồ ăn, nhưng là ngươi muốn cân nhắc, một khi bên ngoài nguy hiểm hơn, rau dại làm sao bây giờ? Thiếu khuyết nguyên tố vi lượng cùng chất xơ, như chúng ta muốn xong.” Lý Nhuận Sơn lắc đầu nói.

“Nhất định phải nghĩ biện pháp an toàn ra ngoài di động… Ta nhớ được trước đó còn có ai trong nhà, còn có Dương Quang vật liệu chế tạo mật thất, đúng không?” Vu Hoành hỏi.

“Ngươi nói là Jenny. ?” Lý Nhuận Sơn kịp phản ứng. Việc này hắn cùng Vu Hoành cũng tán gẫu qua, nhưng bởi vì mật thất kia Dương Quang vật liệu chủ yếu là để bày tỏ mặt sơn phủ làm chủ, không tốt di chuyển, chỉ có thể coi như thôi.

“Còn có, bên ngoài ban ngày càng lúc càng ngắn, về sau vạn nhất, ta nói là vạn nhất, ban ngày ngắn hơn… Cây cối rau dại cái gì đều không cách nào sinh trưởng, chúng ta làm sao bây giờ? Toàn bộ nhờ cây nấm a?” Vu Hoành hỏi.

“… . Trước đó Ngân Tháp có nghiên cứu qua này khả năng, đẩy ra qua Dạ Thảo cây nấm chủng loại, chính là vì ứng đối cái này. Nhưng là ta chỗ này không có khuẩn bao.” Lý Nhuận Sơn trả lời.

“Nào có?” Vu Hoành hỏi.

“Nguyên Phong thị có cái cây nấm sở nghiên cứu bên kia rất có thể có cái này.” Lý Nhuận Sơn trả lời.

“Ta đi một chuyến đi.”

Vu Hoành mang về Chu Học Quang, mang đến tình báo trọng yếu. Hắn bao nhiêu cũng phải làm điểm cống hiến đi ra, đặc biệt là về sau đội tiếp tế nếu tới không được nữa, hắn còn nuôi ba người đâu, Đại Huy Thạch phương diện, còn phải Vu Hoành chiếu ứng.

“Asena đâu?”

“Có nàng hai cái tỷ tỷ chiếu cố, không có vấn đề.” Lão Lý hiển nhiên đối với cái kia hai nữ nhân xinh đẹp rất yên tâm.

“Chính ngươi tâm lý nắm chắc liền tốt.” Vu Hoành không nói thêm lời.

“Ta ở tiền tuyến gặp thường đến Gián Đoạn Nhân Ngữ Nhân Khô Nữ loại hình Ác Ảnh, ta đến viết chú ý hạng mục.” Chu Học Quang trên người có thương, nhưng cũng không muốn nhàn rỗi lãng phí thời gian.

“Ta xe cho ngươi mượn dùng. Nhưng là tấm năng lượng mặt trời ngươi được bản thân lắp trở lại.” Vu Hoành gỡ xuống chìa khóa xe ném cho lão Lý. Xe năng lượng mặt trời xuất hành, có thể cho đối phương tiết kiệm quá nhiều thời gian.

“… Đi! Có xe liền nhẹ nhõm nhiều!” Lý Nhuận Sơn đại hỉ.

“Nhớ kỹ giúp ta trông nom Nana, phòng nuôi dưỡng có ta hai cái bạn gái chiếu cố, vấn đề không lớn, mặt khác ta đã sớm giáo hội các nàng.”

“Được!” Vu Hoành gật đầu, “Ta cũng phải lắp đặt tốt mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân, có cái này, về sau nếu như không có ánh năng, không có thái dương, cũng có thể cam đoan nguồn cung cấp năng lượng!”

“Đến lúc đó không có điện tìm ngươi nạp điện!” Lý Nhuận Sơn cười nói, hắn cũng không nghĩ tới đối với phương ngoại ra một chuyến, trở về liền thật mang về một bộ mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân

Chương 114: Dự phòng (2)

Chương 114: Dự phòng (2)

“Nói đến, Vu Hoành, ta nghe lão Chu nói, ngươi trở về thời điểm gặp được Đỗ Thành Đào rồi?” Lý Nhuận Sơn nghe Chu Học Quang nói hắn được cứu gặp phải, nhưng trong lòng vẫn là bán tín bán nghi.

Dù sao Vu Hoành bản lãnh gì, hắn rõ ràng nhất, cái kia cơ sở thối pháp hay là từ hắn chỗ này mua.

Muốn nói có thể ứng phó thông thường cao thủ, kết hợp s·ú·n·g ống trang bị, hắn có thể nghĩ thông suốt. Nhưng trực tiếp giải quyết hết Đỗ Thành Đào, vậy thì có điểm khoa trương.

Đỗ Thành Đào tên kia có bao nhiêu khó giải quyết, hắn là biết đến.

Trước đó Vu Hoành giải quyết nhiều người như vậy, hắn rõ ràng là dựa vào v·ũ k·hí cùng trang bị, nhưng Đỗ Thành Đào khác biệt.

Gia hỏa này thế nhưng là người cường hóa hoàn toàn, tùy tiện mặc điểm trang bị bình thường chống đ·ạ·n đồ bộ căn bản ngăn không được hắn, trừ phi là trên thị trường cao cấp định chế đồ bộ, tỉ như Lam Kình bộ loại kia có lẽ có thể cùng đối phương chọi cứng một trận, trốn được mạng nhỏ.

Nhưng cũng chỉ có thể là dùng để đào mệnh.

Gặp được loại kia tay không một hai tấn lực lượng, một quyền có thể đánh xuyên qua vách tường quái vật, hắn không cảm thấy Vu Hoành trang bị phòng hộ có thể gánh vác được.

“Ta cũng là may mắn.” Vu Hoành thở dài, “Cái kia Đỗ Thành Đào nhìn ta không bằng hắn hình thể tráng, dù sao cũng hơi chủ quan, bị ta dùng đặc chế v·ũ k·hí âm, mà lại, ta gặp được

hắn thời điểm, trên người hắn không có mặc bất luận cái gì trang bị, không mang bất kỳ v·ũ k·hí nào, hoàn toàn tay không…”

Lý Nhuận Sơn lập tức hiểu rõ.

“Cái này khó trách.”

Không có trang bị, liền xem như người cường hóa hoàn toàn, cũng là huyết nhục chi khu chỉ là so với người bình thường cường tráng hơn một chút, không có nghĩa là bọn hắn liền có thể huyết nhục ngạnh kháng đ·ạ·n tạc đ·ạ·n.

Chỉ là tại phối hợp đối ứng cao cấp v·ũ k·hí trang bị về sau, mới có thể biến thành c·hiến t·ranh cối xay thịt, cỗ máy g·iết chóc.

Mạnh hơn người cường hóa, không mặc trang bị cũng là một thương quật ngã.

“Không nói cái này, lần này lão Chu tin tức rất kịp thời, chúng ta nhất định phải hợp lực mau chóng chuẩn bị sẵn sàng.” Lý Nhuận Sơn nói.

Ba người cấp tốc đạt thành chung nhận thức.

Sắp đến to lớn nguy hiểm, làm cho bọn hắn không kịp muốn mặt khác, cấp tốc vì sau này tị nạn làm dự trữ.

Làm tốt ước định về sau, Chu Học Quang quyết định tạm thời liền ở tại bưu cục người dưới mặt đất phòng dưỡng thương, đồng thời viết phòng hộ yếu điểm.

Vu Hoành cấp tốc trở về phòng an toàn.

Trở về lúc, ngoài sơn động trong tường viện, mặt đất đã mọc ra mới rậm rạp Huy Thạch Thảo.

Nhìn xem tân sinh Huy Thạch Thảo, trong lòng hắn lại lần nữa tuôn ra nhàn nhạt một tia cảm giác an toàn.

Đi vào trong phòng, Vu Hoành cấp tốc cầm tấm năng lượng mặt trời, đuổi tới xe chỗ phóng tới một bên, sau đó về phòng an toàn bắt đầu ra sức đào móc cái thứ ba tầng hầm.

Một tháng thời gian, hắn dự định lại đào một tầng hầm, làm chuyên môn phòng dự bị, dùng để để đặt mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân cùng hệ thống nước.

Thời gian rất nhanh tại đục đá cùng đang luyện công chậm rãi vượt qua, đảo mắt chính là hơn hai ngày đi qua.

Lý Nhuận Sơn đã xuất phát, tiến về Nguyên Phong thị. Đó là so Bạch Hà thị còn xa hơn địa phương, cách nơi này ước chừng hơn 300 cây số, nếu là không có Vu Hoành cung cấp xe năng lượng mặt trời, Lý Nhuận Sơn đi một chuyến ít nhất phải nửa tháng mới có thể về được đến.

Nhưng có xe, tiêu vào trên đường thời gian nhiều lắm là hai ngày.

Đương nhiên đây là không có gì bất ngờ xảy ra điều kiện tiên quyết.

Bành, bành, bành.

Sân nhỏ trong nhà gỗ, từng khối khối lớn Huy Thạch, bị Vu Hoành đạp nát, tại kim loại trong thùng bị ép thành bột phấn, làm đằng sau cường hóa Đại Huy Thạch mực nước vật liệu dự bị.

Hắn ngồi trong phòng, ngẫu nhiên có thể nghe được nơi xa có Đa Mục Điểu truyền đến quái khiếu.

Còn tốt chính là, những quái điểu này đã rất ít xuất hiện, ngẫu nhiên gọi hai tiếng, thanh âm cũng càng ngày càng xa.

Nếu là lúc trước, hắn sẽ còn cao hứng một chút, tối thiểu chung quanh an toàn hơn, nhưng bây giờ… Tại từ Chu Học Quang nơi đó biết hắc tai bộ phận quy luật về sau, hắn liền minh bạch, đây là mang ý nghĩa nguy hiểm đẳng cấp bốn Đại Đa Mục Điểu, tại lẫn tránh nhượng bộ so với nó nguy hiểm hơn cao nguy hắc tai.

‘Phiền toái càng lớn, liền muốn tới…’

‘Còn tốt hôm nay đồ ăn không sai biệt lắm muốn cường hóa hoàn thành.’ mài trong chốc lát Huy Thạch phấn, hắn tính toán

thời gian một chút, dừng lại động tác, đứng dậy nhấc lên mài xong một cái túi bột phấn, cấp tốc vượt qua bãi cỏ, trở lại trước sơn động.

Dùng chìa khoá mở cửa, buông xuống cái túi, đóng cửa thật kỹ, Vu Hoành có chút không kịp chờ đợi đi vào tầng hầm.

Trong tầng hầm ngầm, trước đó cái kia một đống thực phẩm đồ hộp loại hình, lúc này đã hoàn toàn biến mất không thấy, thay vào đó, là hết thảy ba cái màu trắng tinh tế thùng giấy.

Thùng giấy bề ngoài in ấn lấy chữ viết màu đen: Khẩn cấp cao dinh dưỡng.

Vu Hoành mang theo một tia hiếu kỳ, đi vào một cái rương trước, dùng móng tay mở ra cái rương đóng kín trong suốt băng dán, mở cái nắp.

Bên trong là từng đầu chứa một loại nào đó vật trạng thái cao màu xanh lá nhựa plastic dài mảnh.

Những này dài mảnh mỗi một cây có dài bằng bàn tay, hai ngón tay đặt song song lớn như vậy mảnh, màu xanh lá mặt ngoài còn in tinh mịn nói rõ chữ viết.

Tiêu chuẩn hình cân đối cao dinh dưỡng: 18 tuổi trở lên trưởng thành mỗi ngày một đầu, có thể bổ sung nhân thể cần thiết hết thảy nguyên tố vi lượng, có thể cung cấp thường ngày hoạt động cần thiết cơ bản nhiệt lượng.

Cảnh cáo: Làm ơn tất tại kỳ bảo đảm chất lượng bên trong dùng ăn, cao dinh dưỡng không thể thay thay tươi mới đồ ăn, dùng lâu dài khả năng dẫn đến chứng bệnh kén ăn.

Kỳ bảo đảm chất lượng: 109 5 ngày. Bảo tồn điều kiện: Râm mát khô ráo, ưa tối.

“Chậc chậc… Một rương 100 đầu, ba rương chính là 300 đầu, ra sức!” Vu Hoành cẩn thận đọc sách hướng dẫn, nhìn thấy phía dưới số lượng tiêu ký, tâm tình lập tức tốt đẹp.

300 đầu chính là 300 ngày số lượng nếu như chỉ là một mình hắn dùng, chính là mười tháng sức ăn.

‘Cân nhắc đến ta hiện tại sức ăn tăng lên không ít, luyện công cần thêm đồ ăn coi như một ngày ăn hai người phần, cũng có thể chống đỡ năm tháng! Mà lại mấu chốt nhất là có thể bổ sung tất cả cần thiết dinh dưỡng, coi như không có cây nấm rau dại, ta bên này vấn đề cũng không lớn.’

Vu Hoành cấp tốc mở ra mặt khác hai cái cái rương, kiểm tra về sau, phát hiện đều là giống nhau, cái này cao dinh dưỡng bên trong thậm chí còn tự mang chút ít trình độ, đóng gói bịt kín, phi thường hoàn thiện.

Triệt để kiểm tra xong thực phẩm bảo hộ về sau, Vu Hoành cẩn thận đem cái rương chuyển đến nơi hẻo lánh, sau đó di chuyển mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân, đi vào hai ngày này mới đào thứ ba cỡ nhỏ trong tầng hầm ngầm.

Cái này thứ ba tầng hầm, ở vào thứ hai cùng thứ nhất tầng hầm chính hậu phương, cùng hai cái tầng hầm song song, đồng thời đều có thông đạo tương liên. Cũng chính là Vu Hoành hiện tại lực lượng sức chịu đựng so trước kia lớn rất rất nhiều, mới tại ngắn ngủi trong hai ngày thời gian, đào ra một cái 3x3x3 hình lập phương tiểu không gian.

Cái này tiểu không gian vừa vặn dùng để cất giữ mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân cùng nước cung ứng hệ thống.

Rất nhanh, Vu Hoành chuyển đồ tốt về sau, thở hắt ra, đứng tại thứ ba cửa phòng dưới đất trước, vươn tay đặt tại trên mặt tường.

Cường hóa phòng an toàn, phương hướng: Dung hợp mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân, nước cung ứng hệ thống, hoàn thiện đường ống tuyến đường, gia tăng phòng an toàn bức tường độ dày.

Hắn cấp tốc cho ra mình muốn đạt tới yêu cầu.

‘Đây thật ra là đơn thuần đem mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân cùng nước cung ứng hệ thống lợi dụng hắc ấn lắp đặt tiến phòng an toàn. Liền cùng lúc trước lò sưởi trong tường một dạng.’

Rất nhanh, hắc ấn xông ra một vệt đen, ngay sau đó phản hồi truyền ra.

‘Phải chăng cường hóa phòng an toàn?’

Đếm ngược ở trước mặt Vu Hoành trên vách tường hiển hiện: 26 ngày 15 giờ 07 phút.

‘26 ngày a…’ Vu Hoành trong lòng thở phào một cái, hắn sợ chính là thời gian cần quá nhiều, dẫn đến nguy hiểm hơn hắc tai tới, chính mình lại không chuẩn bị kỹ càng. Khi đó liền bi kịch.

Hiện tại nếu thời gian tới kịp, vậy liền…

‘Là!’ trong lòng của hắn khẳng định đáp ứng.

Đếm ngược có chút lóe lên, lập tức bắt đầu tính toán.

Vu Hoành đứng người lên, mặt mũi tràn đầy chờ mong.

Sau lần này, hắn liền đem thu hoạch được tối thiểu hai mươi năm trở lên ổn định nguồn năng lượng, đồng thời thu hoạch được ổn định nguồn nước cung ứng hệ thống.

Đến lúc đó, ẩm thực lại làm cái tầng hầm chính mình nuôi dưỡng, mặc kệ bên ngoài lại nguy hiểm, chính mình ngay tại trong phòng an toàn tự cấp tự túc, không cần lại lo lắng những cái kia loạn thất bát tao nguy hiểm uy h·iếp

Huy Thạch mật thất có thể bảo chứng chính mình không tiến vào tuyệt đại bộ phận hắc tai tầm mắt, triệt để che giấu.

Bạch Hà thị.

Vùng ngoại ô thứ ba thông đạo dưới lòng đất.

U ám rộng thùng thình trong thông đạo, một đội võ trang đầy đủ, cầm trong tay s·ú·n·g ống cùng phù tấm quân Liên Hiệp binh sĩ, chính dẫn theo có chút chói mắt công suất lớn thiết bị chiếu sáng một chút xíu hướng thông đạo chỗ sâu thăm dò.

“Lâm Tử, đến đâu rồi?” Phía trước nhất một tên nam tử thấp giọng hỏi.

“Khoảng cách hôm nay tuần tra nhiệm vụ điểm còn có 220 mét.” Phía sau đi theo một người khác cấp tốc trả lời.

“Còn tốt, sắp kết thúc rồi, hôm nay tuần tra xong ta mời mọi người đi chuột đi uống một chén.” Dẫn đầu nam tử nhẹ nhàng thở ra, trong mũ giáp khuôn mặt hơi lộ ra một vòng ý cười.

“Cám ơn đội trưởng!”

“Đội trưởng vạn tuế.”

Một đám sáu người lập tức bầu không khí sinh động, đầu năm nay rượu cũng không phải bình thường quý, bọn hắn điểm này tiền lương có thể không nỡ đi

Chỉ là tại tất cả mọi người rất vui vẻ thời điểm, đội ngũ phía sau nhất một cái đội viên lại không phản ứng gì, đầu hắn nón trụ dưới mặt béo bị mồ hôi thấm ướt, tóc từng sợi dán tại cái trán.

“Lão An, ngươi làm sao không có động tĩnh? Đội trưởng cái này vắt cổ chày ra nước thế nhưng là khó được mời khách uống rượu a, nếu không phải lần này hắn sắp thăng chức tăng lương, chúng ta cũng chờ không đến cơ hội tốt này.” Một bên một cái màu đỏ đuôi ngựa đội nữ viên hạ giọng nói.

“Ừm. Ta. Ta…” Mập mạp cười cười, ngẩng đầu, trong mũ giáp mặt hiện ra một loại không hiểu đờ đẫn.

“Lão An? Ngươi thế nào?” Nữ tử tóc đỏ đội viên có chút bận tâm hỏi.

“Ngươi mới vừa nói cái gì?” Mập mạp lão An bỗng nhiên hỏi một đằng, trả lời một nẻo.

“Ta nói là ngươi thế nào?” Đội nữ viên lặp lại một lần.

“Ta.” Lão An cúi đầu xuống, “Ta… Chính là… Muốn… Tự do! !”

Tít tít tít.

Đột nhiên một trận rõ ràng điện tử âm từ trên người hắn truyền ra.

Bên cạnh hắn mấy cái đội viên lập tức phát giác cái gì, bọn hắn biến sắc, muốn phân tán.

Nhưng hết thảy đã chậm.

Ầm ầm! ! !

Trong chốc lát, lão An toàn bộ thân thể bị to lớn màu da cam hỏa diễm xé nát, bao phủ.

Hỏa diễm cấp tốc mở rộng, cuốn lên to lớn sóng xung kích tràn đầy đầu thông đạo này mỗi một chỗ nơi hẻo lánh.

Cũng đồng dạng đem vừa mới còn tại thăm dò quân Liên Hiệp cả đội người, toàn bộ bao phủ, biến mất.

"Cái gì? Lại là đột nhiên nghe được thanh âm, bị mê hoặc, sau đó tự bạo! ?"

Bạch Hà thị quân Liên Hiệp bộ chỉ huy, ở vào trung tâm thành phố chính hướng về phía phía dưới người dưới mặt đất phòng bên trong.

Một tên nam tử tóc trắng chính cái trán đầy mồ hôi tiếp lấy điện thoại, cực tốc thở hào hển.

Hắn thân mang màu tím đen sĩ quan quân phục, trên vai thêu lên hai đạo quân hiệu, quân hiệu do một đầu mảnh ngôi sao nhỏ hạt tròn tạo thành dây lụa, bao quanh một cái giản bút họa màu bạc Thái Dương Điểu.

Dạng này quân hiệu, đang liên hiệp trong quân bộ, là thuộc về cấp bậc Thiếu Tướng, là chủ điều khiển toàn bộ địa cấp thành phố Hi Vọng thành cao nhất quân sự trưởng quan mới có thể đeo.

Mà cái này dưới mặt đất trong văn phòng ngay tại lo nghĩ nghe điện thoại nam tử, chính là Bạch Hà thị bây giờ quân Liên Hiệp cao nhất trưởng quan —— Trần Hưng Chiếu.

"Mới hai ngày thời gian, liền có ba chi đội tuần tra bị mê hoặc tử thương. Tất cả t·hi t·hể t·ử v·ong địa điểm cô lập không có! ? Có hay không làm đến cự ly xa tuyệt đối trầm mặc? Ngữ

Nhân loại này Ác Ảnh chỉ cần minh bạch nó nguyên lý, là rất dễ dàng đề phòng. Các ngươi là thế nào biến thành hiện tại cái dạng này?"

Trần Hưng Chiếu tương đương phẫn nộ.

Ngữ Nhân chỉ cần không bị nó truyền nhiễm, kịp thời cô lập ra, kỳ thật tính nguy hại cũng không lớn, đây cũng là nó rõ ràng g·iết c·hết nhiều người như vậy, nhưng vẫn là chỉ bị định là cấp bốn nguyên nhân.

"Thủ trưởng, bây giờ không phải là truy cứu Ngữ Nhân làm sao truyền nhiễm lúc tiến vào, mà là phải nhanh một chút khai thác biện pháp, không thể để cho nó khuếch tán lan tràn ra!" Điện thoại một cái kia thanh âm của nữ tử trung niên chém đinh chặt sắt nói.

"Lập tức phát thanh lặp lại thông cáo, phái ra trầm mặc hành động tiểu tổ bắt đầu si tra, Cực Quang thành bên kia đưa tới khóa ánh sáng loại hình thiết bị truy tìm, khoảng cách gần hậu ứng nên có thể miễn cưỡng tra được Ngữ Nhân rất nhỏ ba động." Trần Hưng Chiếu cắn răng cấp tốc nói.

"Là! Nhưng là đã phát sinh Ngữ Nhân tập kích sự kiện địa phương xử lý như thế nào?" Nữ tử trung niên hỏi lại.

"Để cường hóa tiểu đội xuất động, tốc độ nhanh nhất tới gần phát xạ hút âm bọt biển. Triệt để phong tỏa đối ứng khu vực." Trần Hưng Chiếu nói.

Chương 115: Gián đoạn (1)

Chương 115: Gián đoạn (1)

Phốc.

Phốc.

Từng thùng hòn đá bị Vu Hoành từ trong sơn động dời ra ngoài, đổ vào trong viện.

Sau đó hắn lại dẫn theo đục đá công cụ, trở lại sơn động, tiếp tục khoang mới đào bới, lần này hắn thứ tư khoang không phải hướng dưới mặt đất đào, mà là hướng trong thân núi kéo dài.

Cái này thứ năm khoang hắn là dự định làm giải trí buông lỏng nghỉ ngơi dùng.

Thời gian dài đem giường đặt ở phía trước nhất lối vào gian phòng, đây đối với hắn nghỉ ngơi ảnh hưởng cũng rất lớn.

Cho nên hắn dự định đơn độc làm nghỉ ngơi thêm phòng giải trí, đồng thời cũng có thể đem bộ phận quý giá nhất đồ vật để đặt đi vào. Nếu như xuất hiện cửa vào bị phá hư, cũng còn có cái chiến lược thọc sâu, có thể tiến hành hai lần phòng ngự.

Buổi sáng từ 7h bắt đầu, đến mười một giờ, hết thảy năm tiếng thời gian, hắn toàn bộ dùng để đào hang.

Giữa trưa ăn xong đồ vật, thì là nghỉ trưa sau một giờ đứng lên luyện công.

Cơ Sở Sinh Tồn Thối Pháp dung hợp Vòng Xoáy phù văn, Trọng Thối Công, tu tập nội khí tốc độ viễn siêu trước đó. Dựa theo hắc ấn cường hóa, lần này công pháp hắn là có có thể chống cự Quỷ Ảnh năng lực.

Cho nên điều này cũng làm cho Vu Hoành có chút chờ mong, hiếu kỳ công pháp này phải làm thế nào chống cự Quỷ Ảnh.

Luyện công ba giờ về sau, hắn ra ngoài bưu cục, rốt cục đem lão Lý chuẩn bị cho hắn rương nuôi dưỡng mang theo trở về, trừ ra rương nuôi dưỡng, còn có khuẩn bao, hắn cần trước nuôi dưỡng cây nấm nấm đùi trâu, đằng sau có chỗ tích lũy, mới có thể bắt đầu nuôi dưỡng con gián, cuối cùng lấy thêm thằn lằn mầm, dùng con gián nuôi nấng sau chế tác thằn lằn khô.

“Cái này nuôi dưỡng hẳn là làm sao bắt đầu?” Máy truyền tin một bên, Vu Hoành cẩn thận mấy cái từng đội từng đội đất mùn đổ vào, trải bằng, sau đó cầm khuẩn bao, xem xét lão Lý lưu lại sách hướng dẫn.

Trong sách hướng dẫn viết rất kỹ càng

” … Đầu tiên, muốn trừ độc cam đoan chỉ có khuẩn bao một loại nấm tồn tại.”

Hắn suy nghĩ một chút, đem đất mùn toàn bộ đổ ra, ném trong nồi lớn thêm một chút nấu nước.

Nhưng rất nhanh, đáy nồi dính nồi… Không biết trong đất có đồ vật gì bị cháy khét.

Hắn lại tranh thủ thời gian đổ ra, phát hiện đáy nồi đều sắp bị đốt thủng. Nếu không có hắc ấn có thể bổ cứu.

Chỉ cần một trừ độc, liền để hắn làm một cái buổi chiều, cuối cùng hắn suy nghĩ cái biện pháp, cách thủy chưng, một chút xíu tách ra chưng.

Giày vò đến ban đêm, mới đưa đất trải tốt, sau đó khuẩn bao bỏ vào, phun nước, bịt kín một tầng vải plastic giữ ấm, tiếp theo chính là chờ đợi.

Hy vọng có thể đi.

Vu Hoành điều dưỡng thực rương phóng tới tầng hầm, giải quyết hết thảy về sau, mới tiếp tục buổi tối luyện công.

Cuộc sống như vậy một mực duy trì ba ngày, từ từ, hắn trơ mắt nhìn rương nuôi dưỡng bên trong đất đen, toát ra từng mảnh từng mảnh màu trắng đầu nấm.

Cái này khiến Vu Hoành nguyên bản có chút tâm tình thấp thỏm cấp tốc lỏng xuống.

Ngày thứ tư trước kia hắn tiến về bưu cục xem xét tình huống.

Đông đông đông.

Một trận rõ ràng tiếng đập cửa, thạch ốc cửa cấp tốc bị mở ra. Đã sớm thông qua máy truyền tin biết được hắn muốn đi qua hai nữ nhân, một mực chờ tại trong nhà đá.

Asena cũng tại, toàn thân bị Huy Thạch thảm bao vây lấy, giống như là mới tỉnh ngủ đứng lên.

"Vu thúc thúc!"

Nhìn thấy Vu Hoành, nàng vội vàng giòn tan ân cần thăm hỏi.

"Nana, mấy ngày nay không có sao chứ? Cha ngươi trở về trước ta sẽ chiếu cố ngươi, có việc nhớ kỹ cùng ta nói." Vu Hoành vào nhà, đưa tay nhéo nhéo đối phương gương mặt.

"Ừm, không có việc gì." Asena lắc đầu, một bộ rất ngoan ngoãn bộ dáng.

"Vu tiên sinh… Nana không có việc gì, ngược lại là chúng ta hôm qua ra ngoài tiếp nước lúc, phát hiện một bộ t·hi t·hể… Đổ vào mép nước t·hi t·hể." Nói chuyện chính là lão Lý hai nữ nhân bên trong một cái, cột hai cái bím tóc, không có trang điểm bộ dáng thanh tú động lòng người, nhìn niên kỷ tựa hồ cũng nhiều lắm là chừng hai mươi.

"Thi thể?" Vu Hoành nhíu mày, "Là mới c·hết?"

"Không… Không phải, là c·hết rất lâu một bộ t·hi t·hể." Nữ tử lắc đầu.

"Ngươi tên gì?" Vu Hoành đánh giá, cái này dáng người hơi yếu một chút, nhưng ánh mắt rõ ràng muốn linh động nữ tử, vị này tựa hồ cùng một cái khác không giống với. Không phải đơn giản ngực to mà không có não

"Lâm Hải Ny." Nữ tử cấp tốc trả lời, "Hiện tại dã ngoại, thỉnh thoảng sẽ có hắc trùng bao trùm, căn bản không khả năng sẽ

có t·hi t·hể tồn tại. Cho nên lúc đó ta cũng cảm giác rất kỳ quái."

"Các ngươi lấy nước điểm ở đâu?" Vu Hoành hỏi.

"Ngay tại Bạch Khâu thôn phụ cận, Sơn ca làm cái ao nước nhỏ tiếp nước mưa." Một cái khác nữ tử tựa hồ không muốn bị coi nhẹ, chủ động chen vào nói.

"Vu tiên sinh, ta gọi Tống Vi, ta cũng phát hiện bộ t·hi t·hể kia, ta có thể dẫn ngươi đi nhìn."

Lâm Hải Ny nhìn đối phương một chút, không có lại nói tiếp, tựa hồ đang cố ý nhượng bộ.

"Được chưa, thời gian còn đủ, ngươi dẫn đường đi xem một chút." Vu Hoành không quan trọng ai dẫn đường, hắn muốn sự tình đi xem một chút bộ t·hi t·hể kia.

Có thể tại Huyết Triều hắc trùng bên trong lưu giữ lại, có thể thấy được bộ t·hi t·hể kia tuyệt đối có một ít ẩn tàng bí mật.

Lúc này, Tống Vi chủ động mang lên phù bản, lần theo đường quen thuộc tuyến, ra thạch ốc, dẫn Vu Hoành hướng các nàng ngày bình thường tiếp nước địa phương tới gần.

Không bao lâu, hai người liền xuyên qua thạch ốc, đi vào hậu phương một cái một chỗ âm u trước vách đá.

Vách đá này giấu ở một mảnh bụi cây về sau, bị mấy khỏa đại thụ ngay trước.

Phía dưới vách đá, đào một cái mũ lưỡi trai trạng hồ nước, bên trong phiêu tán lá rụng.

Hồ nước bên trong nước không ít, thanh tịnh thấy đáy, thứ nhất bên cạnh trên đồng cỏ, đang có một bộ toàn thân khô cạn t·hi t·hể màu đen, lẳng lặng ngã sấp trên mặt đất.

Thi thể mặc màu xám đen có rất nhiều túi rộng thùng thình quần áo, mang theo che nắng mâm tròn mũ, một bàn tay nắm thật chặt cái gì, một bàn tay hướng phía trước, tựa hồ muốn tiếp tục hướng phía trước bò, muốn uống nước.

“Trước đó các ngươi lấy nước, nơi này có t·hi t·hể a?” Vu Hoành hỏi.

“Không có, hắn là mới xuất hiện.” Tống Vi vội vàng trả lời. Nàng đối với trước người cái này hình thể khôi ngô nam nhân xa lạ vẫn còn có chút e ngại.

Vu Hoành gật gật đầu, hướng phía trước tới gần t·hi t·hể, cầm trong tay ra máy kiểm tra hồng trị.

Vượt quá hắn dự liệu là, đi thẳng đến t·hi t·hể một mét trong khoảng cách, máy kiểm tra đều vẫn là hoàn cảnh bên trong hai mươi mấy hồng trị, không có nửa điểm ba động.

Vu Hoành rút ra Lang Nha bổng, nhẹ nhàng cho t·hi t·hể trở mình.

Phốc.

Thi thể ngửa mặt chỉ lên trời, đen ngòm hốc mắt không có con mắt, phảng phất bị thứ gì đào.

Hắn tựa như một bộ khô gầy không chịu nổi lão nhân t·hi t·hể, nhưng từ giày loại hình đến xem, hắn cũng không phải lão nhân.

Tối thiểu lão nhân sẽ không cố ý mặc lớn xa hơn chân mình giày, hay là tại loại này cực kỳ nguy hiểm hoàn cảnh

Rất nhanh, Vu Hoành chú ý tới, người này cái kia nắm chắc tay bên trong, tựa hồ nắm vuốt thứ gì.

Hắn ngồi xổm người xuống, đưa tay từng cây vặn bung ra t·hi t·hể ngón tay, từ lòng bàn tay rút ra một đoàn phát vàng viên giấy.

Mở ra giấy đoàn, phía trên là từng hàng viết ngoáy mà dồn dập chữ viết.

‘… Thân yêu Wassana, khi ngươi thấy phong thư này lúc, ta đã không tại nhân thế. Gia tộc luân lạc tới bây giờ tình trạng này, cũng không phải là ta nguyện. Lần kia đánh cược, thắng chúng ta nhất định nhất phi trùng thiên, nhưng thua… Chính là bây giờ này tấm hạ tràng.

Mỗi người đều muốn vì chính mình làm ra lựa chọn gánh chịu đại giới, ta như vậy gia tộc như vậy.

Nhưng ngươi nghĩ rằng chúng ta thua mất hết thảy, liền sẽ vĩnh viễn rơi xuống phía dưới không cách nào lại lên sao? Không… Không phải. Chúng ta là Flicka dài lâu nhất gia tộc một trong, là tuyệt vô cận hữu đoàn kết nhất gia tộc. Sớm tại mấy trăm năm trước, chúng ta vốn nhờ là tộc nhân đoàn kết mà làm ra thường nhân không cách nào tưởng tượng sự nghiệp. Chúng ta còn không có thua, còn có hi vọng!'

Vu Hoành lông mày cau lại, cảm giác xuống chung quanh, xác định không có nguy hiểm, mới tiếp tục xem tiếp.

'… Căn cứ ta tại trong hòm sắt lưu lại địa đồ, về đến gia tộc ban sơ quật khởi chi địa. Chúng ta tất cả bí mật, đều ở nơi đó. Đều chôn giấu ở nơi đó.'

"Đây là cái gì? Một cái chạy tới thám hiểm tầm bảo lụi bại thành viên gia tộc?" Vu Hoành xem xong thư, trái lại vừa cẩn thận kiểm tra một lần.

Trừ tại giấy viết thư dưới nhất bưng, phát hiện một cái tên bên ngoài, không còn gì khác bất luận phát hiện gì.

"Luers · Mesa."

Hắn đọc lên phía dưới danh tự. Cái tên này rõ ràng không phải Đông Hà phong cách, mà càng giống là Flicka bên kia lấy tên.

Vu Hoành nghĩ nghĩ, cấp tốc kiểm tra một lần t·hi t·hể túi.

Nhưng trừ lật ra một chút vụn vặt tạp vật, như đèn pin, thanh magiê, giản dị lọc nước ống hút, một cái đổ đầy thực phẩm túi hàng ba lô leo núi.

Trừ cái đó ra, gia hỏa này cái gì cũng không có, ngay cả khối đồng bạc cũng không, căn bản chính là cái quỷ nghèo.

Đứng người lên, Vu Hoành lông mày nhíu chặt.

"Đi thôi, về trước đi lại nói." Hắn phân phó nói.

Chung quanh sương mù càng ngày càng đậm, ở bên ngoài ở lâu chỉ sợ sẽ có nguy hiểm.

“Ừm!” Tống Vi tranh thủ thời gian gật đầu.

Hai người cấp tốc trở lại bưu cục, đúng lúc gặp được tại vận chuyển đồ vật lão Chu.

Chu Học Quang đang từ bưu cục khuân đồ đi Jenny mẹ con chỗ ở dưới mặt đất phòng an toàn.

Hắn cõng một cái túi lớn, hướng Vu Hoành gật gật đầu, liền chuẩn bị rời đi.

“Lão Chu, vừa vặn có chút việc hỏi một chút ngươi.” Vu Hoành tiến lên gọi lại hắn.

“Tiến đến cùng một chỗ ngồi một chút như thế nào?”

Lão Chu trầm mặc dưới, đợi mấy giây, mới mở miệng.

“Được.”

Mấy người đi vào bưu cục tọa hạ, Tống Vi cùng Lâm Hải Ny tự giác mang theo Nana trở lại dưới mặt đất giấu đi.

Lưu lại Vu Hoành cùng Chu Học Quang ngồi đối diện nhau.

“Có chuyện gì a?” Chu Học Quang mệt mỏi thở hắt ra.

“Phát hiện một bộ không bình thường t·hi t·hể, ngươi ở tiền tuyến nhìn thấy qua không?” Vu Hoành đem vừa mới nhìn thấy cỗ kia thây khô màu đen miêu tả một lần, cũng đem tin giao cho đối phương nhìn.

“… Ta chỉ là cái tầng dưới sĩ quan, tiền tuyến tình báo thường thức ta biết rất nhiều, nhưng Flicka tình huống bên kia… Ta cũng không rõ ràng.” Chu Học Quang lắc đầu.

Hắn cầm giấy viết thư nhẹ nhàng run lên.

“Việc này rất kỳ quái a, hiện tại hoàn cảnh này, nguy hiểm như vậy cái này một cái người Flicka, là thế nào xuyên qua biển cả, đi vào Đông Hà, đi vào chúng ta phụ cận?”

“Có thể hay không giống như ngươi, cũng là từ tiền tuyến lui ra tới?” Vu Hoành hỏi.

“Đông Hà không tuyển nhận lính đánh thuê, quân Liên Hiệp ngược lại là có khả năng sẽ có giao lưu sĩ quan tồn tại. Nhưng vì cái gì hắn sẽ chạy xa như vậy, tới đây?” Chu Học Quang nhíu mày.

“Dựa theo trên thư nói, nơi này tựa hồ ẩn tàng gia tộc bọn họ đại bí mật.” Vu Hoành nói.

“Không nhất định, cũng có thể là là người này đi đến một nửa đường, còn chưa tới địa đồ chỗ tiêu ký mục đích, liền c·hết ở nửa đường.” Chu Học Quang phản bác.

“Nói như vậy, cũng có đạo lý.” Vu Hoành gật đầu.

“Xác thực, nơi này trừ một cái Huy Thạch quặng mỏ lộ thiên, mặt khác cũng không có gì vật có giá trị.”

Chỉ là lời tuy nói như vậy, nhưng không biết có phải hay không là ảo giác, Vu Hoành luôn cảm thấy bộ t·hi t·hể kia, có chút không đơn giản.

“Hiện tại trước đừng quản mặt khác, thừa dịp hiện tại Đa Mục Điểu cũng né tránh, chúng ta nhất định phải nhanh làm tốt hết thảy chuẩn bị.” Chu Học Quang nhắc nhở.

“Ừm, minh bạch.” Vu Hoành trọng trọng gật đầu. Bây giờ rương nuôi dưỡng cây nấm cũng ló đầu, tương lai có thể tự cấp tự túc sinh hoạt, liền muốn hướng hắn ngoắc. Đến lúc đó, hắn hoàn toàn có thể ngồi xổm ở trong nhà hoàn toàn không ra ngoài, triệt để đem chính mình che giấu.

Chương 116: Gián đoạn (2)

Chương 116: Gián đoạn (2)

Trong nháy mắt, thời gian trôi qua hai cái tuần mười bốn ngày.

Bạch Hà thị bến cảng, từng chiếc tàu hàng chậm rãi lái rời, hướng phía nơi xa biển cả di động.

Trên tàu chở hàng chứa đầy vật tư, cũng đồng dạng tràn đầy cùng nhau di chuyển rời đi người di chuyển.

Toàn bộ Bạch Hà thị nhân khẩu đang nhanh chóng hạ xuống, rời đi.

Tất cả mọi người ý đồ tiến về Tân Cực Quang thành, nơi đó xa so với bên này an toàn, cũng xa so với nơi này vật tư dồi dào phong phú.

Mà vì yểm hộ nội thành nhân khẩu di chuyển, quân Liên Hiệp tinh anh người cường hóa đội ngũ, bắt đầu bị sai phái ra đi, hiệp trợ phổ thông quân nhân tiểu đội cộng đồng xử lý xung quanh đến gần nguy hiểm.

Vùng ngoại ô, một mảnh vứt bỏ khu công nghiệp ngoài tường.

Một chi võ trang đầy đủ, mang theo các loại s·ú·n·g ống đạo cụ khiên chống bạo loạn đội ngũ, đang lẳng lặng đứng tại lối vào, kiểm tra trên người tất cả trang bị.

“Nhiệm vụ lần này là phía trên phân phối xuống, tất cả cường hóa tiểu đội đều sẽ tham dự, không có cách nào từ chối.” Dẫn đội đội trưởng Tiết Ninh Ninh bất đắc dĩ nói.

Tất cả đội ngũ đều muốn phân phối khu vực nhiệm vụ, coi như nàng có quan hệ, lúc này cũng không cách nào tránh cho, đây là quan chỉ huy tối cao trực tiếp ra lệnh.

“Ninh đội đã đủ ý tứ, lần này là thực sự tránh không khỏi. Nghe nói phổ thông đội bên kia đã có mười mấy chi mất tích, Ngữ Nhân đội ơn khuếch tán ra đến, tất cả mọi người rất khó phòng.” Trong đội ngũ một trung niên nam đội viên giận dữ nói.

“Chúng ta chính là vì chủ lực rút lui tranh thủ giảm xóc thời gian mà thôi.” Một người khác cười nhạo nói, “Bất quá là cao cấp một điểm con rơi.”

“Ngươi có thể không làm.” Có người nói.

“Ta mẹ nó đã sớm không muốn làm, trong đội mỗi một cái đều là thứ gì đồ chơi. Ninh đội, ta đã sớm đề cập qua đừng mềm lòng dẫn người, nhưng ngươi vẫn không vâng lời, hiện tại tốt nhiệm vụ áp xuống tới, chỉ bằng chúng ta chút nhân thủ này, chân chính trong đội có thể hữu dụng cứ như vậy mấy người. Làm sao bây giờ? ?”

Một tên dáng người nhất là cường tráng đầu đinh nam tử trẻ tuổi tương đương bực bội nói.

“Đường Tinh các ngươi năm cái cùng ta đi vào chung, những người còn lại, đều ở lại bên ngoài.” Tiết Ninh Ninh bất đắc dĩ nói.

Lần này khả năng gặp được Ngữ Nhân tập kích, trong đội ngũ liền tuyệt đối không thể có liên lụy, vạn nhất hơi không chú ý, khả năng liền sẽ dẫn đến đoàn diệt.

Bị nàng điểm danh năm người từng cái biểu lộ tương đương bất mãn, nhưng cũng không thể tránh được, bọn hắn cũng rõ ràng Ngữ Nhân phiền phức.

Mà ở lại bên ngoài trong mấy người, trong đó có Âu Lý Lâm Y Y Trần Kiều Sinh ba người.

Ba người thần sắc khác nhau nhìn xem Tiết Ninh Ninh dẫn người đi tiến khu vườn.

“Đội… Đội trưởng, có thể hay không… Có, nguy hiểm?” Lâm Y Y lộ ra lo lắng thần sắc.

“Loại nói nhảm này còn cần hỏi?” Âu Lý lãnh đạm nói, ” về sau hỏi ít hơn loại vấn đề ngu ngốc này được không?”

“Ninh đội chiếu cố chúng ta lâu như vậy, liền không thể làm chút gì a?” Trần Kiều Sinh thở dài.

“Cho ngươi cơ hội lười biếng còn không hài lòng?” Âu Lý nhíu mày nói.

Lời này là lời nói thật, nhưng Trần Kiều Sinh cùng Lâm Y Y thần sắc lại hoàn toàn không có một tia may mắn cùng vui vẻ.

“Trầm Mặc bộ đội đâu? Làm sao không thấy được người?” Âu Lý hỏi, “Chúng ta mặc dù là người cường hóa nhưng đều là chút người bình thường, tố dưỡng kém xa, loại này đối phó Ngữ Nhân sự tình không nên đúng là bọn họ cử đi tác dụng thời điểm a?”

“…” Chung quanh không ai đáp lời. Kỳ thật không ít người trong lòng đều là nghĩ như vậy.

Một đám người lẳng lặng chờ đợi chờ lấy khu vườn bên trong truyền ra động tĩnh.

Chung quanh sương mù dần dần trở nên nồng, coi như cách xa nhau bốn năm mét, cũng thấy không rõ trên người đối phương khuôn mặt.

Đảo mắt hơn nửa giờ đi qua.

Tiết Ninh Ninh mấy người hay là không có đi ra.

Lưu thủ mấy tên đội viên bên trong, có cái bím tóc đuôi ngựa nữ hài cầm máy truyền tin, nhẹ nhàng mở ra, đánh mật mã.

Đây là bọn hắn ước định phản Ngữ Nhân phương thức liên lạc.

Cộc cộc cộc, theo tiếng đánh truyền ra, máy truyền tin đầu kia nhưng không có mảy may thanh âm.

Mấy người hơi biến sắc mặt, cảm giác có chút không ổn.

.

Đúng lúc này, khu vườn bên trong truyền ra một tiếng chói tai s·ú·n·g vang lên.

Ngay sau đó, mấy người còn đến không kịp phản ứng, liền nhìn thấy một đoàn ánh lửa xích hồng, từ khu vườn một tòa nhà máy vị trí triệt để nổ tung.

“Là Ninh đội đi vị trí! !” Trần Kiều Sinh nhịn không được hạ giọng, sắc mặt khẩn trương.

Tê.

Máy truyền tin rốt cục có thanh âm.

“Không cần nói, tới… Mấy người tiếp ứng chúng ta.” Tiết Ninh Ninh thanh âm truyền ra. Mang theo một tia suy yếu, một tia rã rời cùng thống khổ.

Hiển nhiên nàng gặp được phiền toái.

Đang nghe Tiết Ninh Ninh giọng nói về sau, lưu thủ hết thảy sáu người, lúc này đều hơi biến sắc mặt.

Lúc này mới đi vào bao lâu, ngay cả thực lực cường hãn Ninh đội đều thụ thương cần tiếp ứng… Có thể nghĩ khu vườn bên trong nguy hiểm lớn đến bao nhiêu.

Lúc này tất cả mọi người chần chờ, chính mình đi vào chỉ sợ cũng phải gặp được to lớn nguy hiểm.

Mọi người gia nhập đội 3, không phải là vì có thể lăn lộn cái nhẹ nhõm công việc sao? Không phải là vì để cho mình an toàn hơn, tránh đi nguy hiểm a?

Nhưng bây giờ.

Cầm máy truyền tin bím tóc đuôi ngựa nữ hài trầm mặc, cắn răng, nàng nhẹ nhàng đem máy truyền tin phóng tới trên mặt đất, lui ra phía sau hai bước.

Không ai tiến lên nhặt lên.

Phanh phanh phanh!

Bỗng nhiên máy truyền tin bên kia lại lần nữa truyền đến s·ú·n·g vang lên, ngay sau đó là Tiết Ninh Ninh rên, sau đó đùng một chút, thanh âm gãy mất. Đầu kia thông tin tựa hồ bị hư.

“.” Bím tóc đuôi ngựa đội nữ viên nhìn về phía những người còn lại, nàng đang suy nghĩ lý do cấp tốc rời đi nơi này.

“Âu Lý… . Giúp đỡ, ngươi giặt, hai tháng, quần áo, chúng ta, là bằng hữu, đúng không?” Cà lăm Lâm Y Y bỗng nhiên mở miệng.

“Hỏi bên người cùng xem như thế đi, làm sao?” Âu Lý hạ giọng, không nhịn được trả lời câu, nàng cũng đang tìm thời cơ chuẩn bị rút lui

“Là bằng hữu, liền, cùng ta, đi!”

Bỗng nhiên, Lâm Y Y một tay bắt lấy Âu Lý cánh tay, không đợi đối phương hoàn hồn.

Nàng dưới chân phát lực, người đã hướng phía trước vội xông mà ra, nhặt lên máy truyền tin, kéo lấy vội vàng không kịp chuẩn bị hảo hữu liền vọt vào khu vườn cửa sắt lớn.

“Máy truyền tin, ta, không biết, dựa vào ngươi…”

“A a a! !”

Lâm Y Y căn dặn cùng Âu Lý kêu thảm đồng thời vang lên, hai người đảo mắt liền chui vào trong sương mù, biến mất tại lớn như vậy khu vườn bên trong, triệt để không thấy.

Soạt.

Một cái bồn lớn hòn đá bị Vu Hoành đổ vào sân nhỏ bên tường, hắn run lên trong thùng bụi, dùng tay áo lau cái trán mồ hôi.

Quay đầu lại. Trong viện cái kia một khối lớn Huy Thạch, bây giờ đã bị toàn bộ làm thành bột phấn chờ lấy hắc ấn cường hóa kết thúc, liền đem nó cường hóa thành Đại Huy Thạch phấn.

Thùng thùng.

Đang lúc hắn chuẩn bị đi trở về tiếp tục lúc, ngoài tường truyền đến nhẹ nhàng tiếng đánh.

Vu Hoành quay đầu lại, nhìn về phía thanh âm phương hướng.

Một thanh chìa khóa xe ném đi lấy, tinh chuẩn vượt qua bức tường, rơi vào trước người hắn.

Nhặt lên chìa khoá, Vu Hoành trên mặt lộ ra một tia nhẹ nhõm thần sắc.

“Trở về rồi? Lão Lý.”

Quả nhiên, ngoài tường đang đứng một cái bóng người quen thuộc.

Đối phương mặc màu đen màu xanh lá giao nhau đồ rằn ri, trên thân cõng loạn thất bát tao các loại trang bị, có thương, có thuẫn, có đao, thậm chí còn có hai cái tiệm thực phẩm đóng gói dùng túi vải, phía trên in Từ Ký tôm hùm chữ.

Lý Nhuận Sơn vẫn là như cũ, kéo ra kính bảo hộ nhìn về phía Vu Hoành, một mặt cười tủm tỉm.

“May mắn không làm nhục mệnh, cầm tới khuẩn chủng, còn có nguyên bộ nuôi dưỡng nói rõ!”

Nhưng rất nhanh nụ cười trên mặt hắn cấp tốc lui bước, thay vào đó, là nghiêm nghị cùng băng lãnh.

“Nhưng cũng có cái tin tức xấu, ta trên nửa đường từ gặp phải người sống sót trong miệng biết được, phụ cận địa cấp thành phố đều tại rút lui. Về sau toàn bộ Đông Hà sẽ tập trung chế tạo một cái Tân Cực Quang thành, tất cả mọi người sẽ hướng bên kia di chuyển.”

“Di chuyển? Tân Cực Quang thành?” Vu Hoành trước tiên nghĩ tới là cà lăm Lâm Y Y.

“Cái kia còn lại địa cấp thành phố Hi Vọng thành làm sao bây giờ? Cứ như vậy từ bỏ?”

“Ban ngày lại rút ngắn hai giờ hiện tại cơ hồ hơn phân nửa đều là đêm tối, đồng thời trong ban ngày cũng tất cả đều là sương mù, ánh nắng chiếu sáng không đủ, năng lượng mặt trời nguồn năng lượng cũng không cách nào tiếp tục dùng xuống đi.” Lý Nhuận Sơn trả lời.

“Lại thêm tiền tuyến sụp đổ, tràn vào tới cao nguy hắc tai… Chỉ sợ địa cấp thành phố Hi Vọng thành cũng phải bị từ bỏ.”

“… Vậy sau này, đội tiếp tế…” Vu Hoành trầm mặc dưới, hỏi.

“Không có. Ngay cả địa cấp thành phố Hi Vọng thành đều bị ném bỏ, chúng ta càng không cần nhắc tới. Nhưng di chuyển nhân số là có hạn, không có khả năng tất cả mọi người bị dời đi, tối thiểu sẽ có một phần ba người lưu lại, tự sinh tự diệt. Về sau chúng ta có thể cùng bộ phận này người tiếp xúc.” Lý Nhuận Sơn trả lời.

Giao phó xong những này, hắn quay người hướng phía bưu cục phương hướng trở về.

“Về sau, cũng chỉ có thể dựa vào chúng ta chính mình.” Hắn phất phất tay, cũng không quay đầu lại, dần dần chui vào sương mù.

Vu Hoành nắm vuốt chìa khoá, nhìn chăm chú lên hắn rời đi.

Quay lại thân, hắn đi vào phòng an toàn, đi vào tầng hầm, nhìn xem trên vách tường đếm ngược: 9 ngày 11 giờ 24 phút.

‘Nhanh. Nhanh…’

Hắn thở hắt ra, trong lòng tràn ngập chờ mong, đang định đi một tầng sưởi ấm, tăng lên nhiệt độ trong phòng, nghỉ ngơi thật tốt

Bỗng nhiên một tia dị dạng cảm giác, từ trong đầu của hắn chợt lóe lên.

Trong đầu của hắn hiện lên vừa mới Lý Nhuận Sơn lúc nói chuyện thần thái, biểu lộ, ánh mắt. Luôn cảm giác toàn bộ tràng cảnh, có chỗ nào cảm giác không đúng kình.

Đứng thẳng thân, Vu Hoành từ từ trở lại một tầng, tìm rễ ghế tọa hạ, lặp đi lặp lại hồi ức vừa mới tình cảnh.

Đồng thời, hắn cũng lấy ra từng cường hóa máy kiểm tra hồng trị, đo đạc cảnh vật chung quanh trị số, cùng trên người mình trị số

0. 124. Làm Huy Thạch mật thất kết cấu trong phòng an toàn, hồng trị trị số tiếp cận về không, rất là an toàn.

‘Chẳng lẽ là ảo giác?

Hắn khẽ nhíu mày.

Trong sương mù xám xịt.

Lý Nhuận Sơn mang theo khuẩn bao tiến vào viện, dùng chìa khoá mở ra thạch ốc cửa phòng.

Cứ việc rách rưới cửa phòng từng bị nhiều lần đâm cháy, nhưng hắn hay là bằng vào thủ nghệ của mình, đem cửa nạp lại tốt, chữa trị trở về

“Ha ha, Nana, ta trở về.” Hắn cất cao giọng nói.

Đi vào trong phòng, trở tay đóng lại cửa gỗ

Lý Nhuận Sơn nhìn xem trống rỗng thạch ốc, biết các nàng đều dưới đất, liền buông xuống khuẩn bao, gỡ xuống có chút vết rạn mũ giáp, quay người hướng sảnh phòng

Nơi đó chính là tiến vào người dưới mặt đất phòng lối vào.

Chỉ là, mới đi mấy bước, hắn liền nhíu mày lại, trên mặt mỉm cười cấp tốc giảm đi, bước chân thả chậm, thả nhẹ.

Đùng. Hắn bỗng nhiên dừng lại, quay người nhìn về phía sau lưng.

Trống rỗng thạch ốc hành lang, một mảnh xám trắng, chỉ có trên tường dán hai tấm Asena vẽ tranh màu.

Lý Nhuận Sơn cẩn thận liếc nhìn hành lang, kiểm tra mỗi một tấc nơi hẻo lánh.

Nhưng không có bất kỳ phát hiện nào.

Hắn tin tưởng mình trực giác, bởi vì ngay tại vừa rồi, hắn cảm giác chắp sau lưng có người.

Có người đứng cách hắn ước lượng năm sáu mét vị trí, nhìn chăm chú hắn.

‘Chẳng lẽ lại là Quỷ Ảnh?’ hắn cẩn thận xem xét chung quanh trên tường phù trận tấm, từng khối phù bản tất cả đều là từ Vu Hoành bên kia đổi lấy, những này phù bản đều đều dán tại thạch ốc trên nội tường, bao trùm đại bộ phận khu vực. Nếu như Quỷ Ảnh muốn tiến đến, khẳng định sẽ chạm đến phù bản, dẫn đến sinh ra phản ứng.

Thế nhưng là hắn đem trên tường dán phù bản toàn bộ kiểm tra một lần, đều không có phát hiện bất luận động tĩnh gì.

Phù bản bình yên vô sự, vẫn như cũ dán tại trên mặt tường.

“Thảo!” Lý Nhuận Sơn cảm giác không đúng.

Hắn xuất ra máy kiểm tra hồng trị ấn xuống chốt mở, phía trên trị số hết thảy bình thường, biểu hiện là 11.

Rất hiển nhiên chung quanh phù bản triệt tiêu một bộ phận ngoại giới trong không khí hồng trị bức xạ.

Cầm máy kiểm tra, hắn bao nhiêu nhẹ nhàng thở ra ấn xuống đóng lại khóa.

Bỗng nhiên, hắn từ máy kiểm tra sáng bóng trên bảng, nhìn thấy phản quang.

Phản quang bên trong, phía sau hắn, cách đó không xa, tựa hồ đang đứng một cái mơ hồ bóng người màu trắng.

Bóng người kia không phân rõ nam nữ, nhưng mơ hồ có thể cảm giác được, đối phương đang cười.

Rất nụ cười xán lạn.

Đối với Lý Nhuận Sơn, tại máy kiểm tra phản quang bên trong, vui vẻ cười.

Bá.

Lý Nhuận Sơn bỗng nhiên quay đầu, sau lưng lại cái gì cũng không có.

Nhưng giờ này khắc này, hắn đã biết, chính mình không đúng!

‘Không có khả năng lưu tại nơi này, không có khả năng liên lụy Nana!’ trong lòng của hắn run rẩy, quyết định thật nhanh, mang lên trang bị, mở cửa xông ra thạch ốc, xông ra sân nhỏ, rất nhanh liền biến mất ở trong sương mù.

Chương 117: Gián đoạn (3)

Chương 117: Gián đoạn (3)

Phanh phanh phanh.

Tiếng gõ cửa dồn dập không ngừng vang lên.

Vu Hoành ngay tại tầng hầm thu dọn đồ đạc, chợt nghe phòng an toàn đại môn bị không ngừng nện vang.

Hắn cấp tốc lên tới một tầng, từ kéo ra tấm che quan sát nơi cửa sổ, nhìn thấy Lý Nhuận Sơn đang đứng tại cửa ra vào mang theo vội vàng xao động vỗ cửa.

Hắn đến gần đi qua nhưng không có trước tiên mở cửa.

Mà là dựa theo ám hiệu nhẹ nhàng phản gõ mấy lần, xem như nhắc nhở.

Lập tức, Lý Nhuận Sơn cấp tốc đổi thành có tiết tấu một ba vừa gõ tiếng cửa.

Đây cũng là bọn hắn mới ước hẹn xác minh thân phận ám hiệu.

Xác định ám hiệu không sai Vu Hoành nhẹ nhàng thở ra.

“Lão Lý thế nào?”

Hắn kiểm tra xuống phía sau cửa phù trận màu bạc đồng dạng không có phản ứng, thế là liền mở cửa để Lý Nhuận Sơn tiến đến.

“Gặp được phiền toái!” Lý Nhuận Sơn tranh thủ thời gian xông tới, sắc mặt khó coi.

Kỳ quái là, tại sơn động phòng an toàn cửa một chút đóng lại lúc, trong nháy mắt đó, phía sau hắn một loại nào đó khó nói

nên lời băng lãnh, đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, phảng phất tháo xuống tầng tầng gánh nặng.

Hô, hô!

Lý Nhuận Sơn miệng lớn thở hào hển, cái trán đầy mồ hôi, từ bưu cục thạch ốc bên kia nhanh chóng chạy tới, tăng thêm tâm tình khẩn trương, quả thực để hắn ra một thân mồ hôi.

“Tạm thời để cho ta ở tại ngươi chỗ này có thể chứ? Trên người của ta khả năng có phiền phức. Ta lo lắng ảnh hưởng Nana.”

“Ngươi lo lắng Nana liền không lo lắng ta?” Vu Hoành im lặng, nhưng nhìn đối phương khẩn cầu ánh mắt, nghĩ đến hai người quan hệ coi như không tệ, cuối cùng không có cự tuyệt

“Đợi ta nơi này có thể là có thể, nhưng nơi này ta còn tại cải tạo. Ngươi chỉ có thể ở bên ngoài nhà gỗ. Ngươi yên tâm, ta bên này có đặc thù phòng hộ thủ đoạn liền xem như nhà gỗ cũng an toàn.”

“Trong viện nhà gỗ kia đúng không?” Lý Nhuận Sơn hiểu rõ gật đầu, “Đi. Mặt khác ngươi cho thêm ta một chút phù bản, ta cảm giác thật không tốt.”

“Ngươi gặp cái gì?” Vu Hoành nheo lại mắt, cấp tốc cầm lấy cường hóa máy kiểm tra hồng trị, tới gần đối phương đè xuống chốt mở khóa.

Đích đích hai tiếng, máy kiểm tra bên trên trị số ổn định lại: 52. 221.

Nhìn thấy cái số này, Vu Hoành biểu lộ cũng nghiêm túc lên.

“Xem ra xác thực có đồ vật gì để mắt tới ngươi…”

Thấy cảnh này, Lý Nhuận Sơn hơi kinh ngạc, bởi vì hắn vừa mới tự mình đo qua, trên người mình trị số là bình thường, làm sao tại Vu Hoành nơi này liền biến thành một cái khác trị số rồi? ?

Hắn mắt nhìn Vu Hoành trong tay máy kiểm tra, cảm giác cùng mình khả năng kia có chút không giống.

“Ngươi uống trước lướt nước, sau đó cẩn thận cùng ta nói tình huống một chút.” Vu Hoành cho đối phương rót một chén nước, hai người ngồi xuống.

“Ta cảm giác, sau lưng giống như có đồ vật gì đi theo ta. Vô luận như thế nào đều không bỏ rơi được.” Lý Nhuận Sơn lúc này ngồi xuống còn tại không ngừng quay đầu, tựa hồ liền xem như trong sơn động, cũng giống như có đồ vật gì tại theo sát lấy hắn, nhìn chằm chằm hắn.

“Đi theo ngươi? Quỷ Ảnh? Ác Ảnh? Hay là Huyết Triều quái vật? Khi nào thì bắt đầu?” Vu Hoành cấp tốc hỏi

“Ngay tại vừa mới khi trở về, trên thực tế, lần này ta đi lấy khuẩn bao, tại trải qua một chỗ phòng khách lớn lúc, cũng có trong nháy mắt cảm giác qua có người đi theo ta, nhưng lúc đó tưởng rằng ảo giác, liền không có để ý.” Lý Nhuận Sơn hai tay cắm vào trong đầu tóc, cảm giác rất tệ.

“Dĩ vãng chỉ cần ta đi vào phù bản bảo vệ khu vực, liền sẽ không có loại cảm giác này. Nhưng lần này… Ta về thạch ốc cũng vẫn là cảm giác không đúng kình. Ngươi biết tình huống của ta, nếu như là phổ thông Quỷ Ảnh, ta không có loại cảm giác này. Nhưng lần này ta cảm giác không đúng. Gia hỏa này, tuyệt đối là Ác Ảnh, mà lại rất có thể là chúng ta chưa từng gặp qua loại hình!”

Vu Hoành đứng dậy, cầm giấy bút, ở phía trên viết.

1 —— đi theo ở sau lưng, nhưng ngay từ đầu cũng không có tập kích

2 —— bản thể hư hư thực thực màu trắng bóng người mơ hồ, trên mặt dáng tươi cười, không cách nào thấy rõ.

3…

Hắn suy nghĩ một chút, cầm lấy giấy, cho Lý Nhuận Sơn nhìn.

“Có gì cần bổ sung a?”

“Phía sau lưng băng lãnh tính a?”

“Tính, ngươi bây giờ tốt nhất chỗ nào đều đừng đi, ngay ở chỗ này đợi, ta đi tìm Chu Học Quang bên kia hỏi một chút, sau đó thay ngươi kiểm tra xuống bưu cục bên kia tình huống.” Vu Hoành cấp tốc ghi chép, chân thành nói.

Vô luận như thế nào, Lý Nhuận Sơn cùng hắn quan hệ cũng không tệ lắm, đồng thời cũng là chung quanh số lượng không nhiều đồ ăn nhà sản xuất, có thể giúp đỡ mà nói, hắn cũng không hy vọng đối phương xảy ra chuyện

Nguyên bản gặp được những việc này, trước kia hắn tuyệt đối sẽ không nguyện ý xen vào việc của người khác, nhưng lần này đi ra ngoài một chuyến về sau, hắn đối với hắc tai sợ hãi cùng lo lắng giảm mạnh.

Cũng rõ ràng nhận biết đến, chính mình một thân lực lượng tại lập tức hoàn cảnh bên trong, thuộc về cấp độ gì.

Tại ngạnh sinh sinh đập c·h·ế·t người cường hóa toàn thân Tiểu Đỗ về sau, Vu Hoành lo âu trong lòng giảm mạnh.

“Ta lần này ra ngoài, minh bạch một cái đạo lý, chúng ta không có khả năng luôn luôn ở vào bị động, không thể để cho bọn chúng triệt để chuẩn bị xong, tích s·ú·c tất cả lực lượng, lại đến tập kích chúng ta.” Vu Hoành chân thành nói.“Chúng ta phải chủ động đánh gãy bọn chúng, tận khả năng hiểu rõ cùng suy yếu bọn hắn. Dạng này, mới có thể tranh thủ lớn nhất hi vọng, càng nhiều sinh cơ.”

Lý Nhuận Sơn nghe vậy, thần sắc sững sờ, tựa hồ giống như là lần thứ nhất biết hắn một dạng.

“Ngươi nói không sai… Nhưng chúng ta hắn là đánh như thế nào đoạn? Chúng ta ngay cả thứ này là cái gì cũng không biết. Nếu như là tại bưu cục, ta có thể lợi dụng thông tin hỏi thăm thượng cấp, nhưng bây giờ ta không dám trở về.”

Hắn thở hắt ra.

“Bất quá lần này xác thực phải dựa vào ngươi ta cảm giác phía sau tên kia, khả năng không thể so với Ngữ Nhân kém. Ngươi cẩn thận một chút.”

“Ừm minh bạch, ngươi có cái gì muốn bổ sung a?” Vu Hoành đem giấy bút đưa tới.

“Còn có một chút, vừa mới ta đã nói, mỗi lần vật kia xuất hiện, phía sau lưng của ta liền sẽ rét run, không phải tâm lý tác dụng, mà là ý nghĩa thực tế bên trên rét run, độ ấm thân thể sẽ hạ xuống, hành động lại nhận chậm chạp.” Lý Nhuận Sơn cấp tốc tiếp nhận, vù vù viết đi lên.

“Còn nữa không?”

“Chỉ những thứ này.”

“Ừm, đi thôi, ta lấy cho ngươi vài thứ, bọn ta đi bên ngoài nhà gỗ.” Vu Hoành đứng dậy, từ trong khung gỗ cầm một chồng phù bản, suy nghĩ một chút, hắn lại lấy một khối phù bản màu bạc, hợp lại cùng nhau, đưa cho Lý Nhuận Sơn.

“Những này cầm trước.”

Lý Nhuận Sơn còn là lần đầu tiên nhìn thấy phù bản màu bạc, cầm lên cẩn thận lật nhìn dưới.

“Đây là cao cấp bản?”

“Không sai, một khối đỉnh phổ thông mười khối.” Vu Hoành nói đến mặc dù có chút khoa trương, nhưng kỳ thật không kém nhiều lắm.

“Đồ tốt a.” Lý Nhuận Sơn cảm thán, “Đủ ý tứ!”

“Đi thôi, nơi này bí mật quá nhiều ta không muốn cho ngươi xem.” Vu Hoành tương đương nói thẳng.

“Được, bất quá ngươi nói chuyện ngay thẳng như vậy làm người rất đau đớn đó a.” Lý Nhuận Sơn cầm phù bản màu bạc, bao nhiêu khôi phục chút nhẹ nhõm thần thái.

“Ta làm người ưu điểm lớn nhất chính là ngay thẳng.” Vu Hoành trả lời.

Răng rắc.

Cửa gỗ mở ra, hai người một trước một sau đi tới.

Vu Hoành đem nhà gỗ cửa đẩy ra, thả một máy cường hóa máy kiểm tra hồng trị tại trên giường cây.

“Ta cái này máy kiểm tra cũng là cải tạo qua, độ chính xác cực cao, ngươi cảm giác không đúng lúc có thể lập tức thử một chút.

“Ừm, tốt. Làm phiền ngươi.” Lý Nhuận Sơn gật đầu, dừng một chút, hắn lại nói.

“Ngươi Dương Quang vật liệu cuối cùng một chuyến hệ thống tin nhắn nội bộ con đường cũng sắp đến, đến lúc đó cho ngươi quy ra tiền.”

Hắn biết rõ, lúc này Vu Hoành có thể không nói hai lời xuất lực tương trợ, tại loại này nguy hiểm hoàn cảnh dưới có khó khăn biết bao. Lần này nhân tình hắn nhớ kỹ. Tính cả lần trước, hắn thiếu Vu Hoành hai lần.

“Về sau không có khả năng hệ thống tin nhắn rồi?” Vu Hoành ngừng tạm, hỏi.

“Không có sau đó, về sau chỉ có thể dựa vào chính chúng ta. Bất quá ta có thể thử liên hệ Bạch Hà thị còn lại không có dời đi gia hỏa, nhưng vật tư khẳng định xa xa.

Không bằng trước đó, ngươi đừng ôm hy vọng quá lớn.” Lý Nhuận Sơn thở dài.

Vu Hoành không còn nói cái gì, đóng cửa rời đi.

Khóa chặt cửa, mang lên ghi chép giấy, lại mang lên còn lại hai khối phù bản màu bạc, cùng một chồng phổ thông phù bản, mặc vào cường hóa Bạch Hùng đồ bộ, hắn cấp tốc hướng phía bưu cục phương hướng tiến đến.

Trên đường đi, cầm trong tay hắn máy kiểm tra, không ngừng tra xét phía trên nhảy lên biến hóa hồng trị.

3 1.224.

3 1.532.

Hoàn cảnh hồng trị đã tăng lên tới 31, cũng triệt để ổn định lại.

.

Đi tới đi tới, Vu Hoành thở hắt ra, vẫn ngắm nhìn chung quanh cánh rừng.

Trong sương mù xám xịt, chung quanh rừng cây chỉ có thể loáng thoáng nhìn thấy năm sáu mét bên ngoài hình dáng.

Răng rắc.

Răng rắc.

Két.

Giày giẫm nát trên mặt đất lá khô, phát ra có tiết tấu giòn vang.

Một bên đi đường, một bên Vu Hoành thỉnh thoảng cầm lấy máy kiểm tra, xem xét phía trên trị số biến hóa.

Răng rắc.

Răng rắc.

Đùng.

Bỗng nhiên hắn bước chân tiến tới một chút dừng lại.

Bá, hắn đột nhiên quay đầu lại, nhìn về phía sau lưng.

Sau lưng tối tăm mờ mịt rừng cây hoàn toàn yên tĩnh, u sâm mà âm lãnh.

‘Vừa rồi… . Có tiếng gì đó theo ta.’ Vu Hoành trong lòng hồi tưởng tình hình vừa nãy, vừa mới tiếng bước chân của hắn bên trong, đột nhiên nhiều một đạo giẫm nát lá khô tiếng vang.

Tiếng vang này nếu như là người bình thường, có lẽ không thể nhận ra, nhưng hắn bây giờ tinh lực dồi dào, tinh thần tập trung, tùy thời chú ý chung quanh biến hóa, cho nên mới một chút liền phát giác được.

Xác định sau lưng không có đồ vật, không có người đi theo, Vu Hoành mới quay đầu tiếp tục hướng phía trước.

Lần này hắn tăng thêm tốc độ, một tay nắm thật chặt phù bản màu bạc, tùy thời chuẩn bị động thủ.

Một đường bình yên, còn tốt chính là, hắn an toàn đến bưu cục.

Bưu cục trong nhà đá không có một ai, trống rỗng phòng ở đại môn đóng chặt.

Vu Hoành tại bên ngoài viện mắt nhìn, lại tiến vào viện, vòng quanh phòng ở kiểm tra một lần, xác định không có việc gì, mới đi đến trước đại môn.

Hắn đưa tay xuất ra Lý Nhuận Sơn cho chìa khoá, nhẹ nhàng cắm vào lỗ khóa, vặn vẹo.

Răng rắc.

Cửa mở.

Nhưng Vu Hoành lại thân hình dừng lại.

Bởi vì ngay tại hắn mở khóa phát ra vang động trong nháy mắt. Tại phía sau hắn đồng dạng có một đạo cực kỳ nhỏ tiếng bước chân truyền đến.

Tiếng bước chân kia, hẳn là cùng loại giày cao gót giẫm tại trước nhà đá tấm ván gỗ trên bậc thang, phát ra thanh thúy tiếng va chạm.

Rất nhỏ mà ngắn gọn.

Vu Hoành duy trì ở nắm vuốt chìa khoá sắp mở cửa tư thế. Khóe mắt của hắn dư quang, thì cẩn thận nhìn về phía thạch ốc một bên cửa sổ.

Cửa sổ đinh lấy đại lượng tấm ván gỗ dày, nhưng cạnh ngoài vẫn như cũ có phá toái lưu lại pha lê.

Thông qua những pha lê này bên trong một khối, hắn mơ hồ nhìn thấy phía sau mình tình huống.

Một khối hình tam giác pha lê phản quang bên trong, mơ hồ phản xạ ra, một cái mơ mơ hồ hồ bóng người màu trắng, xõa mái tóc đen dài, đang đứng sau lưng Vu Hoành ngoài hai thước vị trí, lẳng lặng mỉm cười.

Vu Hoành động tác cứng đờ.

Hắn không tiếp tục tiếp tục mở cửa, mà là từ từ rời khỏi chìa khoá, nhét vào túi quần.

Sau đó.

“Cười mẹ ngươi! !”

Bạch!

Bỗng nhiên hắn quay người vọt tới trước, trong tay rút ra một khối phù bản màu bạc, hướng phía trước vung lên.

Đồng thời máy kiểm tra hồng trị cũng cùng theo một lúc vung vẩy đi qua.

Bành! !

Cánh tay hắn nâng lên, tráng kiện cẳng tay tựa như thiết chùy đồng dạng, hung hăng nện ở chất gỗ trên bậc thang, răng rắc một chút ném ra một mảnh vết rạn lõm.

Chương 118: Gián đoạn (4)

Chương 118: Gián đoạn (4)

Tiếng gió vun v·út chợt lóe lên, nhưng phù bản màu bạc vung cái không, sau lưng cái gì cũng không có, chỉ có một mảnh trống rỗng sương mù.

Vụ Hoành đứng dậy, nhìn chung quanh một chút, lại cấp tốc mắt nhìn máy kiểm tra, phía trên trị số vẫn như cũ bình thường.

'Phiền toái.' trong lòng của hắn biết, khẳng định lại là một loại mới Quỷ Ảnh.

Loại phong cách này, loại phương thức này, hay là ban ngày, tuyệt đối không phải những cái kia thô kệch Huyết Triều quái vật.

Suy nghĩ một chút, lúc này, hắn cấp tốc đi ra sân nhỏ, quay đầu cuối cùng mắt nhìn thạch ốc.

Trong nhà đá trống rỗng, phảng phất cái gì cũng không có phát sinh.

Hắn là ngay lập tức đi hỏi Chu Học Quang, nhưng bây giờ tình huống, bên ngoài hoàn cảnh có thể sẽ vô cùng nguy hiểm, cứ như vậy đi qua.

'Không được, coi như ta không đi qua, hắn cũng khẳng định sẽ bởi vì ra ngoài nhặt củi hoặc là vận chuyển đồ vật mà đi ra, cho nên không bằng ta bây giờ đi qua trước cảnh cáo hắn!'

Không phải hắn hảo tâm, mà là nếu như vừa rồi xuất hiện thật là Ác Ảnh mới, như vậy hắn nhất định phải nắm giữ tận khả năng nhiều hoàn chỉnh tin tức, dùng cái này làm hắc ấn tương lai cường hóa cơ sở.

Mà Chu Học Quang là từ tiền tuyến xuống, kiến thức rộng rãi, rất có thể biết không ít liên quan tình báo.

Cho nên nhất định phải nhanh đi qua tìm tới hắn, nhắc nhở hắn, để tránh hắn xảy ra chuyện, không kịp cho ra chi tiết tình báo.

Vu Hoành quyết định thật nhanh, hạ quyết định, quay đầu hướng lão Chu cũng chính là Jenny khóa lại dưới mặt đất phòng an toàn phương hướng đi đến.

Bước chân hắn cực nhanh, cơ hồ chính là tại chạy.

Sương mù từ hắn hai bên xẹt qua gió lạnh ô ô hô vang.

Đích!

Đột nhiên một tiếng bén nhọn tiếng vang, từ trong tay hắn máy kiểm tra truyền ra.

Vu Hoành giật mình trong lòng, tả hữu xem xét chung quanh, hoàn toàn không có phát hiện bất luận động tĩnh gì

Nhưng máy kiểm tra chính là không ngừng phát ra cảnh báo.

Hắn cầm lên xem xét.

‘184 2.215 ‘

! ! !

Vu Hoành sắc mặt kịch biến, trị số này đã vượt ra khỏi hắn dự đoán an toàn phạm vi.

Trong lòng hắn tiếng cảnh báo đại tác, cấp tốc quơ quơ máy kiểm tra, nhưng phía trên trị số hay là không thể nào biến.

‘Vì sao lại sẽ thành dạng này? ? Máy kiểm tra bị hư? ? Hay là mảnh khu vực này hồng trị đặc biệt mạnh? ?’

Hắn tăng tốc bước chân hướng phía trước, ý đồ thông qua di động đến rời đi nguyên địa, tránh đi hoàn cảnh hồng trị ảnh hưởng.

Nhưng một hơi đi đến Chu Học Quang địa động phụ cận, trong tay hắn máy kiểm tra vẫn như cũ còn tại không ngừng cảnh báo.

Đông đông đông, thùng thùng, đông.

Liên tục ba lần tiếng đập cửa, hình thành Vu Hoành ba người ước định cái thứ hai ám hiệu.

“Lão Chu. Đừng mở cửa, là ta Vu Hoành.”

Vu Hoành ngắm nhìn bốn phía, ngồi xổm ở địa động bên cạnh lên tiếng nói.

“Tình huống bên ngoài không đúng, ta cần ngươi hỏi mấy vấn đề!”

“Không cần, ta đã viết xong, liên quan tới tiền tuyến thường thấy nhất, cũng là chúng ta sẽ phải gặp phải phiền phức.”

Địa động phía dưới truyền ra Chu Học Quang thanh âm.

Rất nhanh, một tấm cuốn lại giấy trắng, từ địa động tấm ván gỗ lỗ thông gió lấp đi ra, lạch cạch rơi tại một bên trên đồng cỏ.

Vu Hoành nắm cuộn giấy, đem nó nhặt lên.

“Bên ngoài có chút không đúng, ngươi tạm thời đừng đi ra.”

“Ta minh bạch, chính ngươi coi chừng, ta cảm giác được có đồ vật gì sắp tới. Ngươi tốt nhất lập tức về chính mình phòng an toàn.” Chu Học Quang cách tấm che nhanh chóng nói.

…

Vu Hoành lúc này không do dự nữa, thăm dò tốt cuộn giấy, co cẳng liền chạy

Đồng thời đang chạy, hắn cấp tốc mở ra giấy quyển, xem xét nội dung phía trên. Cái thứ nhất chính là hắn muốn nhìn nội dung

‘Gián Đoạn Nhân 1 —— người sau lưng.’

‘Đây là một loại vĩnh viễn ở vào thân người sau Ác Ảnh, bọn chúng bình thường sẽ để cho bị tập kích người nhìn thấy bọn hắn ba lần. Mà tại ba lần đằng sau, liền sẽ từ phía sau lưng đột nhiên tập sát. Nó tập kích phương thức không biết, đề phòng phương pháp không biết.’

‘Phương thức xử lý: Người sau lưng mỗi lần tập kích sẽ chỉ tập kích một cái, khi người này sau khi c·hết, mới có thể tiến hành kế tiếp. Ta ở tiền tuyến lúc, là hai cái Huyết Dẫn lên phối hợp, đem thứ này dẫn tới vắng vẻ không người một chỗ hang động dưới mặt đất, tự b·ạo đ·ộng quật về sau, triệt để đem nó vùi lấp c·ách l·y.’

Trên giấy phía sau còn có hạng thứ hai, nhưng lúc này Vu Hoành đã không có thời gian coi lại.

Bởi vì hắn trong tay máy kiểm tra, phát ra tiếng cảnh báo tiến thêm một bước bén nhọn.

Phía trên trị số cũng bắt đầu từ trước đó hơn một ngàn, chớp mắt xông lên hơn ba ngàn!

34 22.548! !

Cái này khoa trương trị số, để Vu Hoành trong lòng cực tốc nắm chặt.

Trên người hắn toàn bộ phù bản cộng lại, cũng triệt tiêu không được khoa trương như vậy hồng trị! !

Răng rắc.

Răng rắc.

Răng rắc.

Hắn chạy nhanh lấy, phía sau lưng dần dần bắt đầu cảm giác trận trận băng lãnh, phảng phất có cái gì khối băng, dán chặt lấy phần lưng, để nó toàn bộ thân thể cũng bắt đầu hạ nhiệt độ.

Không bao lâu, phía trước sương mù dần dần tán đi, lộ ra sơn động phòng an toàn cao một thước tường viện.

Mà đúng lúc này, Vu Hoành bỗng nhiên dừng bước bởi vì, ngay tại cái kia một vòng màu trăng tường viện bên ngoài, đang có một đạo mơ hồ bóng người màu trắng, lẳng lặng đứng tại bên ngoài tường rào, hướng bên trong nhìn quanh.

'Đây là lần thứ mấy! ?' Vu Hoành lúc này đã đoán được, chính mình khả năng gặp phải chính là Gián Đoạn Nhân bên trong Người Sau Lưng loại hình Ác Ảnh.

Cũng may hắn hoảng mà bất loạn, đây cũng không phải là lần thứ nhất gặp được Ác Ảnh, huống chi trên người hắn còn mang theo phù bản màu bạc, trước mắt chính là trồng Huy Thạch Thảo nhà mình tiểu viện.

Tê!

Hắn hít sâu một hơi, nhìn xem đạo kia đưa lưng về phía hắn tường viện ngoại nhân ảnh.

Bỗng nhiên bắt lấy một chồng phù bản, hướng phía trước nhanh chân phóng đi.

Mặc dù hồng trị triệt tiêu không được, nhưng ngạnh kháng trong nháy mắt, sau đó cấp tốc tiến vào viện, vẫn có thể đi.

Huống chi, hắn còn có cái kia…

Tít tít tít! !

Máy kiểm tra âm thanh bén nhọn càng thêm chói tai.

Theo Vu Hoành càng ngày càng gần, càng ngày càng vang.

Phốc!

Đột nhiên.

Đạo kia bóng người màu trắng đột nhiên im ắng biến mất. Ngay tại Vu Hoành đến gần một giây sau, đột ngột hoàn toàn biến mất, phảng phất ngay từ đầu liền không tồn tại đồng dạng.

Hắn vọt lên cái không, trên thân tiếng cảnh báo một chút biến mất, chính mình thì một cái nhảy vọt, từ bên ngoài tường rào

đi vào Huy Thạch Thảo địa phương.

Quay cuồng một vòng về sau, mới chậm rãi bò dậy.

‘Tên kia đâu? ?’ Vu Hoành đứng thẳng người, tỉnh táo quay đầu nhìn lại, phía sau là một vòng đơn điệu xám trắng tường vây, bên ngoài là mông lung mê vụ, chỉ có mấy khỏa chỗ gần cây cối như ẩn như hiện. Căn bản không có vừa mới bóng người kia vết tích.

Xác định không sau đó, hắn thở phào một cái, cấp tốc kiểm tra trên người phù bản.

“! ! !”

Từng khối phù bản bị mò ra, lúc này Vu Hoành mới phát hiện, những này phù bản, toàn bộ đều biến thành đã dùng qua màu xám trắng.

Liền ngay cả cái kia hai khối phù bản màu bạc, cũng toàn bộ biến thành xám trắng, hiển nhiên tại vừa mới khi đó hao tổn xong.

Nhìn xem những này phù bản, tâm tình của hắn bỗng nhiên trở nên nặng nề.

‘Cái này còn không có chính thức công kích… Ngay cả phù bản màu bạc cũng gánh không được…” Đủ loại dấu hiệu cho thấy, lần này tập kích bọn họ, xác suất lớn là cao vị hắc tại, mà thời gian này khả năng xuất hiện, đoán chừng chính là tiền tuyến để lọt tiến đến Gián Đoạn Nhân.

Hắc ấn còn tại cường hóa toàn bộ phòng an toàn, không có cách nào để trống. Hiện tại cũng chỉ có dựa vào lực lượng của mình chống đỡ xuống dưới.

Xuất ra cuộn giấy, Vu Hoành đi đến trước cửa nhà gỗ, nhẹ nhàng gõ gõ.

“Lão Lý?”

Răng rắc.

Cửa gỗ bỗng nhiên mở ra, một bàn tay bắt hắn lại, dùng sức đem nó kéo vào.

Cửa lại lần nữa đóng lại.

Lý Nhuận Sơn đối với hơi kinh ngạc Vu Hoành làm cái xuỵt thủ thế.

Hai người dựa lưng vào trên vách tường, ngồi xuống song song tới gần.

“Lão Lý? ?” Vu Hoành bị hắn khiến cho cũng lại lần nữa khẩn trương lên, hạ giọng nhìn về phía gia hỏa này.

“Xuỵt… Đừng lên tiếng, nghe.” Lý Nhuận Sơn thấp giọng nói.

Hắn lúc này trên mặt tất cả đều là mồ hôi, bờ môi khô nứt, con mắt không bình thường bốn chỗ chuyển động phảng phất mỗi thời mỗi khắc đều đang tra nhìn chung quanh tình huống.

Vu Hoành đè thấp hô hấp, lẳng lặng nghe chung quanh thanh âm.

Quả nhiên, như thế nhất an yên tĩnh, động tĩnh chung quanh lập tức rõ ràng rất nhiều.

Trừ ra hai người bọn họ thanh âm bên ngoài, phía sau hai người, tựa hồ còn có một tia như có như không tiếng bước chân.

Tiếng bước chân kia tựa hồ ngay tại từ phía sau cách đó không xa từ từ tới gần, cách nhà gỗ cánh cửa, cũng có thể nghe được nhỏ xíu từng cái giẫm đạp bùn đất tiếng vang.

Càng ngày càng gần, càng ngày càng gần…

“Từ ngươi sau khi đi, ta liền nghe đến thanh âm này, cách mỗi trong một giây lát, liền sẽ lặp lại một lần.” Lý Nhuận Sơn hạ giọng nói.

“Vô luận ta ngồi vào đâu, thanh âm kia đều sẽ từ sau lưng ta truyền đến, coi như ta ngồi tại vách tường một bên, thậm chí nằm trên mặt đất, cũng giống vậy!”

“Ta cảm giác từ ta trở về bắt đầu, cũng có chút không thích hợp. Ngươi vậy còn có phù bản không? Cho thêm ta điểm!”

Hắn rút ra trước đó Vu Hoành cho hắn phù bản màu bạc, phía trên màu bạc đã biến mất hơn phân nửa, chỉ còn lại có một chút xíu màu bạc lưu lại, hiển nhiên lập tức liền muốn tiêu hao hết.

Vu Hoành trong lòng nghiêm nghị.

Hiện tại hắc ấn còn tại cường hóa, một khi phù bản màu bạc bị tiêu hao hết, đối mặt không biết mới xuất hiện Ác Ảnh, hắn lại không có cách nào chế tác mới phù bản màu bạc, đến lúc đó chỉ sợ cũng thật nguy hiểm.

“Ngươi vừa rồi đi ra?” Hắn nghĩ nghĩ, thấp giọng hỏi.

“Đi ra một lát, ta muốn khảo thí thứ quỷ kia quy luật.” Lý Nhuận Sơn gật đầu, “Dùng ngươi cho ta phù trận màu bạc, ta đo lường tính toán ra thứ này hoạt động một trong những quy tắc.”

“Cái gì?” Vu Hoành trong lòng khẽ nhúc nhích, so với mặt khác người sống sót, lão Lý quả nhiên vẫn là có chút bản sự

“Thứ này cùng Ngữ Nhân khác biệt, Ngữ Nhân là một hơi triệt để bộc phát, nhưng đây là liên tục không ngừng tiêu hao người. Nó mỗi thời mỗi khắc đều đang tập kích, đều tại ăn mòn chúng ta.” Lão Lý cấp tốc nói, ” cho nên tựa như Chu Học Quang nói một dạng, gia hỏa này vừa thấy mặt liền bắt đầu ăn mòn, chỉ là tốc độ cũng không nhanh, nếu như trên thân người có có thể triệt tiêu đồ vật, hẳn là có thể chèo chống một đoạn thời gian.”

Vu Hoành lấy giấy bút, cấp tốc tại lão Chu cho trên tờ giấy trắng, bổ sung ghi chép bên trên Lý Nhuận Sơn tổng kết bộ phận quy luật, làm hậu tục hắc ấn cường hóa ứng đối phương pháp làm chuẩn bị.

“Ngươi xem trước một chút có cái gì bổ, ta ra ngoài cầm phù trận.” Hắn đứng người lên, đem giấy đưa cho lão Lý.

Cho đến tận này, cái này mới xuất hiện Ác Ảnh mặc dù cho người cảm giác nguy hiểm, nhưng còn không có triệt để bộc

phát.

Hắn nhất định phải tận khả năng ý nghĩ kéo dài thời gian chờ hắc ấn triệt để cường hóa kết thúc.

“Cẩn thận một chút.” Lão Lý tiếp nhận giấy, nhìn xem Vu Hoành cấp tốc mở cửa ra ngoài. Hắn cúi đầu xem xét lên trên giấy nội dung.

Đi ra nhà gỗ, Vu Hoành vẫn ngắm nhìn chung quanh, trước tiên liền phát hiện chỗ không đúng.

Hắn đứng tại Huy Thạch Thảo trong bãi cỏ ở giữa tả hữu xem xét mặt đất.

‘Mặt cỏ… . Nhỏ đi…” Huy Thạch Thảo bãi đại biểu thì Huy Thạch Thảo bụi chung quanh ác liệt hoàn cảnh bên trong cưỡng ép tịnh hóa đi ra một khối nhỏ tịnh thổ, mà lúc này, khối tịnh thổ này bắt đầu rút nhỏ.

Hít sâu một hơi, hắn cấp tốc vào sơn động, lấy mới phù bản thăm dò ở trên người.

Trở lại trước đại môn, Vu Hoành xem tình huống trước.

‘Đầu tiên, hết thảy là từ Lý Nhuận Sơn trở về bắt đầu, cũng có thể là hắn từ bên ngoài không biết nơi nào mang về.’

‘Thứ yếu, lần này Ác Ảnh nếu như xác định là Gián Đoạn Nhân bên trong Người Sau Lưng, cái kia nguy hiểm đẳng cấp chí ít thuộc về cấp sáu. Cấp bậc này cơ hồ là không cách nào chống cự, chỉ có thể dựa vào Huyết Dẫn dẫn đi phương diện… Vừa vặn ta hiện tại hắc ấn còn không có cường hóa kết thúc…’

‘Như vậy, ta có thể sử dụng cái gì tạm thời kéo dài đối kháng thời gian? ?’

Hắn trong sơn động chuyển vài vòng, tìm ra tất cả còn thừa phù bản, phù bản màu bạc còn có một khối, phổ thông phù bản còn có hơn 20 khối, đây chính là toàn bộ hàng tồn.

Đương nhiên đây là không có tính toán trong sơn động bản thân vách tường phù trận phù bản. Những này là phải dùng để

hoàn thành Huy Thạch mật thất dùng, không có khả năng loạn động.

‘Phiền toái…’ Vu Hoành trong lòng căng cứng.

‘Những vật này, có thể ngăn cản không nổi mới tới tên kia…’

Hắn đi đến trước đại môn, ra bên ngoài nhìn ra xa.

Đi vào nơi này, hắn rõ ràng cảm giác sau lưng đã không còn trước đó cảm giác âm lãnh. Nhưng hắn không có khả năng vĩnh viễn không đi ra, nước, đồ ăn, nuôi dưỡng cần thiết các loại vật liệu, những này đều nhất định muốn ra ngoài thu hoạch.

Đứng tại cửa ra vào suy tư, bỗng nhiên Vu Hoành thần sắc sững sờ, hai mắt nhìn thấy bên ngoài trong viện trên đồng cỏ, phía ngoài nhất khu vực, nhiều một vòng màu đen.

Chương 119: Tin tức (1)

Chương 119: Tin tức (1)

‘Đó là cái gì?’

Vu Hoành cẩn thận ngưng thần nhìn lại.

Phát hiện cái kia lại là một vòng Huy Thạch Thảo biến thành đen tro tàn.

Một vòng này tro tàn ở vào Huy Thạch Thảo bên ngoài rìa, tựa như một đạo màu đen vòng tròn, đem Huy Thạch Thảo sân nhỏ bao vây lại.

‘Đó là Ác Ảnh tại ăn mòn Huy Thạch Thảo a?’ Vu Hoành trong lòng ẩn ẩn suy đoán.

‘Nói như vậy, Huy Thạch Thảo đối với thứ này cũng tương tự có nhất định chống cự tác dụng… .’ bỗng nhiên, trong đầu của hắn chợt lóe lên một cái ý niệm trong đầu.

‘Đúng, ta hiện tại xác thực không có cách nào lợi dụng hắc ấn, nhưng Huy Thạch Thảo có thể dùng nội khí khôi phục, ta chỉ cần không ngừng kích hoạt thúc đẩy sinh trưởng Huy Thạch Thảo, liền có thể biến tướng lợi dụng nội khí, chống cự bên ngoài Ác Ảnh!’

Đây là không có biện pháp biện pháp.

Nhưng ở lúc này không có cách nào vận dụng hắc ấn tình huống dưới, nội khí thúc đẩy sinh trưởng Huy Thạch Thảo, hoàn toàn có thể làm phù bản bình thay, trong thời gian ngắn chống cự ở phía ngoài phiền phức nguy hiểm.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành tinh thần đại chấn, một tay đặt tại hắc ấn mặt ngoài, lập tức trong lòng hiện ra cùng Huy Thạch Thảo như có như không rất nhỏ liên hệ.

Hắn rõ ràng có thể cảm giác được, chính mình có thể thông qua tia này liên hệ, đem nội khí truyền thâu đến bên kia.

‘Vừa vặn, ta nội khí công pháp cũng đã nhận được tăng lên hoàn thiện, hiện tại nội khí cùng trước đó hoàn toàn khác biệt. Thể hiện trên Huy Thạch Thảo, không biết sẽ không có biến hóa.’

Mang theo chút tâm tư này, Vu Hoành thoáng truyền thâu một chút nội khí đi qua.

Nhất thời, hắn thông qua quan sát cửa sổ nhìn thấy, cái kia một vòng cướp mất Huy Thạch Thảo, lại bắt đầu mắt trần có thể thấy hiện lục đứng lên.

Ngắn ngủi mười mấy giây sau.

Những này cướp mất Huy Thạch Thảo khu vực, lại lần nữa mọc ra một vòng mới non nớt Huy Thạch Thảo.

‘Mới nội khí, kích phát tốc độ nhanh như vậy? ? !’ Vu Hoành ánh mắt kinh ngạc.

Phải biết trước đó nội khí, sau khi kích hoạt, cũng là cần một đêm thời gian mới có thể khôi phục.

Nhưng bây giờ, cái này nội khí mới hiển nhiên hiệu quả cũng so trước đó tốt hơn nhiều, nhanh như vậy liền sơ bộ hoàn thành Huy Thạch Thảo bổ sung.

Hiển nhiên, công pháp hoàn thiện ưu hóa về sau, kích phát sinh trưởng Huy Thạch Thảo hiệu quả cũng đã nhận được tăng cường. Cũng không biết tân sinh Huy Thạch Thảo, cùng trước đó có cái gì khác biệt.

Vu Hoành rất muốn ra ngoài kiểm tra một chút, nhưng nhớ tới vừa mới phía sau đi theo âm thanh, trong lòng liền đè xuống lúc này suy nghĩ.

Nếu như nói ngay từ đầu hắn gặp phải cái Quỷ Ảnh đều sẽ dọa đến chịu không được, như vậy hiện tại tại liên tục gặp phải nhiều cái hắc tai về sau, thần kinh của hắn đã sớm bị đoán luyện tới cực kỳ tráng kiện.

Cũng không phải là sẽ không sợ sệt, mà là biết sợ sệt sẽ chỉ làm chính mình đã c·h·ế·t càng nhanh.

Quan sát một hồi ngoài cửa, Vu Hoành nheo lại mắt lộ ra vẻ suy tư.

Một lát sau hắn bá một chút kéo lên tấm che, tiến vào tầng hầm ăn chút gì, sau đó bắt đầu luyện công.

Nếu bây giờ nội khí hiệu quả tốt như vậy, hắn rèn luyện công pháp động lực cũng liền càng đầy.

Nếu như có thể nhiều một đạo nội khí, tại kích phát Huy Thạch Thảo thúc đẩy sinh trưởng trong quá trình, cũng có thể nhiều nhất trọng bảo hộ.

Tại hiện tại Người Sau Lưng tập kích quy luật không rõ tình huống dưới, hắn nhất định phải tận khả năng làm tốt các loại chuẩn bị.

Bạch Hà thị.

Vứt bỏ khu vườn bên trong.

Hoang vu rách rưới cao ốc ở giữa, Lâm Y Y cùng sắc mặt trắng bệch Âu Lý cùng một chỗ vịn hư nhược Tiết Ninh Ninh, coi chừng an tĩnh tại trên mặt đường tiến lên. Sau lưng còn đi theo hai cái cùng nhau tiến khu vườn đội viên.

Các nàng tiến vào khu vườn về sau, không bao lâu liền tìm được bản thân bị trọng thương Tiết Ninh Ninh.

Trừ ra Tiết Ninh Ninh bên ngoài, còn lại đi vào đội viên, mất tích mấy người, còn lại hai người cũng là cả người là thương.

Tiết Ninh Ninh bản nhân là bởi vì trên thân đeo một khối muội muội cho nàng đặc thù kim loại trang sức, từ đó may mắn thoát khỏi tại khó.

Nguyên bản nàng cho là mình c·h·ế·t chắc, trang sức vốn là màu xám bạc, tại gặp tập kích về sau, liền bắt đầu chậm chạp biến thành màu tái nhợt. Hiển nhiên là đang không ngừng bị tiêu hao.

Có thể nàng không nghĩ tới chính là…

Chính mình vốn cho rằng là liên lụy cà lăm Lâm Y Y, cùng Âu Lý, hai người thế mà cùng một chỗ xông tới, cứu được các nàng.

Nghĩ tới đây, Tiết Ninh Ninh trong lòng tâm tình rất phức tạp khó mà nói nên lời, nguyên bản nàng đều hối hận để cà lăm ba người gia nhập đội ngũ, nhưng bây giờ…

Nhìn xem cố gắng hướng phía trước, cảnh giác liếc nhìn nguy hiểm cà lăm. Nhìn xem sắc mặt trắng bệch, nhưng vẫn là kiên trì vịn chính mình Âu Lý, Tiết Ninh Ninh trong lòng bỗng nhiên có chút may mắn…

Có lẽ, đây chính là người tốt có hảo báo.

Chỉ là đáng tiếc…

Các nàng tiến đến cũng vô dụng.

"Các ngươi đừng quản ta…" Tiết Ninh Ninh thấp giọng yếu ớt nói, "Chính mình chạy đi đi. Lưu tại đây cũng là c·h·ế·t. Nó đã để mắt tới chúng ta… Trốn không thoát."

Cứ việc rất cảm kích hai người liều mình cứu giúp, có thể nàng cũng minh bạch, rất nhiều thứ, không phải dám không thèm đếm xỉa liều mạng liền có thể thay đổi cục diện.

Các nàng đối mặt chính là Ngữ Nhân, mà lại là cùng trên tư liệu hoàn toàn khác biệt Ngữ Nhân!

Rõ ràng trên tư liệu biểu hiện, Ngữ Nhân chủ yếu lấy thanh âm lừa dối người, ảnh hưởng người tư duy cùng thị giác, từ đó tập kích g·i·ế·t người.

Nhưng vừa vặn một chớp mắt kia…

Nàng rõ ràng không có nghe được bất kỳ thanh âm gì, cũng bị tập kích…

Không có báo hiệu, không có phòng bị, đột nhiên toàn bộ đội ngũ liền có ba người bị thôn phệ biến mất. Tiếp lấy những người còn lại vận dụng tay Lôi Huy thạch tạc đ·ạ·n, đáng tiếc

hoàn toàn không dùng… Bọn hắn căn bản không có cách nào phát giác Ngữ Nhân lúc nào tới gần, lúc nào tập kích.

Vũ khí tất cả đều dùng tại không trung.

“Tiến đều tiến đến, hiện tại trốn rõ ràng đã chậm.” Âu Lý bình tĩnh nói. Mặc dù sắc mặt nàng tái nhợt, nhưng càng là loại thời điểm này, nàng ngược lại không có như vậy luống cuống.

“Ta, sẽ, giúp ngươi!” Cà lăm sắc mặt kiên định, lộ ra điển hình toàn cơ bắp ánh mắt.

“Vô dụng… Ta lưu lại, có thể làm Huyết Dẫn, đem cái này biến dị Ngữ Nhân lưu tại nơi này, không hướng dẫn ra ngoài động…” Tiết Ninh Ninh cười thảm nói, “Các ngươi đến trừ lưu thêm hai đầu nhân mạng, cái gì khác cũng không làm được… Chỉ là hi sinh vô ích.”

Tất cả mọi người là người cường hóa, nhưng đối mặt Ác Ảnh, liền xem như người cường hóa, cũng chỉ là hơi lớn một điểm con kiến, nhân loại cực hạn đã chú định không có khả năng cùng bọn chúng đánh đồng.

“Hai người các ngươi tiến đến cũng là liên lụy, có cái cái rắm dùng a!” May mắn còn sống sót một cái nữ đội viên nhịn không được lo nghĩ nói.

“Phát hiện chúng ta không có ra ngoài, các ngươi hẳn là lập tức cầu viện, hướng lên phía trên thỉnh cầu trợ giúp a! ! Tiến đến có làm được cái gì! ? Tiến đến các ngươi cũng trốn không thoát!”

“Đủ rồi, A Quân.” Tiết Ninh Ninh nhắc nhở, “Chú ý ngươi phụ trách bộ phận.”

Nữ đội viên tên là Phương Thạch Quân, cũng là ngay từ đầu liền đối với Tiết Ninh Ninh để đội ngũ mang lên liên lụy hành vi cực kỳ phản cảm chủ lực đội viên.

Nàng cùng một cái khác nam đội viên Trần Tân Kỷ, là đội 3 thân thủ tốt nhất hai người, lúc này những người còn lại đều bị thôn phệ mất tích, chỉ còn lại ba người bọn họ.

Hai người là Tiết Ninh Ninh phụ tá đắc lực, ba người hợp lực, tăng thêm cà lăm hai người dẫn dắt rời đi Ác Ảnh chú ý, mới gian nan tạm thời bỏ rơi Ngữ Nhân truy kích.

Lúc này hai người bọn họ một người phụ trách cảnh giới, một người phụ trách phán đoán phương hướng con đường, trên thân các loại chuyên nghiệp dụng cụ cùng thiết bị sử dụng cực kỳ thuần thục.

Chỉ riêng Phương Thạch Quân trên người thiết bị đo lường liền có năm loại, có thể phân biệt từ từ trường ba loại bức xạ xạ tuyến, không khí phần tử chủng loại phân biệt năm người vĩ độ tiến hành tổng hợp phân tích.

Những này thiết bị công nghệ cao cần rất cao chuyên nghiệp huấn luyện mới có thể thao tác, giống cà lăm mạnh như vậy hóa người, coi như khí lực lớn, sức chịu đựng mạnh, nhưng không cách nào thao tác loại này thiết bị, đối mặt Ác Ảnh cũng chỉ có c·h·ế·t một cái kết cục.

Đây mới là mặt khác đội ngũ đều không cần cà lăm nguyên nhân chủ yếu.

Lúc này Phương Thạch Quân cùng Trần Tân Kỷ hai người cầm trong tay loại xách tay thiết bị, không ngừng thao tác cùng quan trắc các loại số liệu tin tức, thỉnh thoảng còn cần tùy thân máy tính tiến hành phức tạp tính toán, xác định tốt nhất chạy trốn lộ tuyến.

“Toàn bộ khu vườn có bốn loại đặc thù lực trường đối với chúng ta tạo thành giác quan lừa dối, lúc đầu chúng ta trước đó là nhanh muốn tính toán ra tốt nhất chạy trốn đường đi, nhưng hai người này thứ nhất… Dẫn phát lực trường biến hóa, ta hoài nghi đã dẫn tới phiền phức mới, nói không chừng đã bị mặt khác Ngữ Nhân chú ý tới, hiện tại lại được một lần nữa tính toán. Tiếp tục như vậy chúng ta căn bản ai cũng trốn không thoát!” Phương Thạch Quân càng phát bực bội lo nghĩ.

“Cùng chúng ta có quan hệ gì? !” Âu Lý bỗng nhiên đề cao âm lượng, ngữ khí không chút khách khí, “Thử đều không có thử qua làm sao ngươi biết chúng ta trốn không thoát! ? !”

“Ngươi sẽ làm cái gì? Nhiều như vậy thiết bị cái nào ngươi biết thao tác? Ngươi nói một chút ngươi có làm được cái gì?

?” Phương Thạch Quân không khách khí dừng bước, đi đến Âu Lý trước người.

“Ngươi cho rằng ta muốn vào đến! ?” Âu Lý sắc mặt khó coi. Nàng xác thực sẽ chỉ một hai dạng trên người đối phương thiết bị đo đạc.

“Vậy các ngươi còn đến?”

Tiết Ninh Ninh bất đắc dĩ nói, lôi kéo Phương Thạch Quân, để sự ít nói vài câu.

“Nếu không phải…” Âu Lý đang muốn nói ra chân tướng, lập tức liền bị cà lăm một bàn tay ‘Nhẹ nhàng’ lắc tại trên trán.

Phốc.

“Âu Lý, chỉ là, không biết, nói chuyện. Nàng tâm, rất, tốt.”

Cà lăm chăm chú giúp hảo hữu giải thích.

“.” Âu Lý bị cự lực đánh cho choáng đầu hoa mắt, kém chút không có ngã sấp xuống xuống dưới, vừa mới há mồm lời muốn nói cũng bị đánh không có, trong lúc nhất thời đầu óc ông ông, chỉ có thể hừ hừ hai tiếng, không còn lên tiếng.

“Các ngươi đều là hảo hài tử…” Tiết Ninh Ninh thở dài nói.

“Đáng tiếc… Là ta hại các ngươi.”

“Ngữ Nhân, là thế nào, tập kích, các ngươi,?” Cà lăm lên tiếng hỏi.

“Không biết. Chúng ta tất cả kiểm tra đo lường thủ đoạn đều vô dụng, căn bản không biết nó lúc nào tới gần, có người thậm chí nắm trong tay lấy Huy Thạch lựu đ·ạ·n, còn chưa kịp dẫn bạo, liền bị thôn phệ biến mất.” Tiết Ninh Ninh lắc đầu, sắc mặt khó coi.

“Ngữ Nhân tập kích hoàn toàn thoát ly tích lũy lại bộc phát quy luật, mà là trực tiếp đột nhiên tập kích…” Nàng nhìn một chút hai nữ hài, “Cho nên vấn đề lớn nhất, là chúng ta không có cách nào phát giác nó lúc nào tập kích, địa phương nào tập kích, tập kích chỗ nào?”

Một đoàn người không phản bác được. Đây đúng là bây giờ Ngữ Nhân phiền toái lớn nhất chỗ.

Không cách nào dự đoán.

“Đi thôi.” Tiết Ninh Ninh bất đắc dĩ nói, ra hiệu Phương Thạch Quân dẫn đường, tiếp tục chuyển di phương vị.

Một đoàn người di chuyển nhanh chóng, thỉnh thoảng chuyển biến, căn cứ dụng cụ thiết bị tính toán mô phỏng, lần theo đặc thù tính toán đường đi đi lên phía trước, thỉnh thoảng sẽ còn lui ra phía sau mấy bước.

Phương Thạch Quân cùng Tiết Ninh Ninh thỉnh thoảng sẽ thấp giọng thảo luận vài câu, nói chút Âu Lý cùng Lâm Y Y hoàn toàn nghe không hiểu thuật ngữ và số liệu.

Hai người đi theo đội ngũ phía sau, chỉ cảm thấy chính mình giúp không được gì, chỉ có thể yên lặng đi theo.

Đi tới đi tới, bỗng nhiên Phương Thạch Quân sắc mặt trắng nhợt.

Nàng mang đường ngay phía trước xuất hiện một mặt tường cao.

Tường này triệt để phá hỏng bọn hắn đi ra con đường.

Từ trên tường trang trí điêu khắc lỗ thủng, có thể nhìn thấy, tường cao kia phía sau cũng không phải ra ngoài khu vườn con đường, mà là đồng dạng từng tòa âm trầm khu vườn cao ốc.

“Không đúng! Tính toán ra sai! Nơi này cũng không phải lối ra!”

“Lui lại, một lần nữa trở lại trước tiết điểm lại tính!” Trần Tân Kỷ ngưng trọng nói.

Một đoàn người tranh thủ thời gian triệt thoái phía sau, nhưng rất nhanh bọn hắn phát hiện, vừa mới tới mặt đường, lúc này cũng cùng vừa rồi không giống với lúc trước, rõ ràng bọn hắn trải qua con đường là hai tòa năm tầng lầu kiến trúc ở giữa đường hẻm.

Nhưng sau khi trở về, lại phát hiện cái kia hai tòa năm tầng lầu triệt để thay đổi, một cái biến thành đen sì nhà máy, một cái khác thì thành hơn 20 tầng cao lầu.

Có thể nơi này, cái này khu vườn theo đạo lý nói căn bản không nên có hơn 20 tầng cao lầu a! ? ?

Chương 120: Tin tức (2)

“Không đúng! ! Hoàn toàn không đúng! ! Ngữ Nhân, Ngữ Nhân muốn tới! !”

Phương Thạch Quân mặt mũi tràn đầy là mồ hôi, toàn thân khẽ run, từng bước một lui về sau.

“Số liệu đâu? ? Một lần nữa tính toán thông đạo! Trần Tân Kỷ! Nhanh!” Tiết Ninh Ninh gấp giọng nói, sắc mặt trắng bệch.

Lần trước bọn hắn chính là loại thời điểm này đã mất đi mấy cái đồng đội, hiện tại một màn này tái hiện, chỉ sợ…

“Số liệu không biến hóa, không còn kịp rồi! !” Trần Tân Kỷ cũng đồng dạng sứt đầu mẻ trán, không ngừng thao tác trên máy vi tính chương trình, tổng hợp mới nhất số liệu tính toán.

Chung quanh sắc trời dần dần trở tối, phảng phất có thứ gì cho bầu trời bịt kín một tầng sa.

Rõ ràng còn xa không tới trời tối thời điểm, có thể sắc trời chính là ảm đạm rất nhiều.

“Hồng trị hiện tại bao nhiêu! ?” Tiết Ninh Ninh kêu to.

“Hay là 0! Đo không ra! Căn bản không có cách nào đo!” Trần Tân Kỷ tay đang run rẩy.

“Đi trước! Rời đi nơi này!” Tiết Ninh Ninh cắn răng, chống đỡ thân thể, dẫn đầu xông về phía trước đi.

Một đoàn người đi theo nàng cùng một chỗ, cấp tốc tại dãy lầu ở giữa ghé qua.

Nhưng quỷ dị chính là, mấy phút sau, bọn hắn phảng phất vòng quanh đồng dạng, lại một lần nữa về tới vừa mới rời đi vị trí.

Về tới dãy kia hơn 20 tầng cao lâu trước mặt!

Một đoàn người sắc mặt khó coi tới cực điểm, tranh thủ thời gian lại lần nữa rời đi.

Có thể lần thứ hai, lần thứ ba, lần thứ tư!

Bọn hắn vẫn như cũ về tới nguyên địa, liền xem như trực tiếp hướng về một phương hướng chạy trốn, cũng vẫn như cũ tựa như vòng quanh, trở lại nguyên địa.

"Xong! !" Phương Thạch Quân một chút ngồi chồm hổm trên mặt đất toàn thân phát run, "C·h·ế·t chắc… Chúng ta c·h·ế·t chắc… Cái này mẹ nhà hắn căn bản cũng không phải là Ngữ Nhân! ! Nói không chừng là cái gì khác Ác Ảnh… Chúng ta trang bị toàn bộ chuẩn bị sai… ."

Những người còn lại trầm mặc không nói, một cỗ nhàn nhạt tuyệt vọng, tại trong đội ngũ tràn ngập ra.

"Chúng ta… Cũng sẽ cùng những đội ngũ kia một dạng… Mất tích tại trong khu vườn a? ?" Trần Tân Kỷ thấp giọng nói.

" …" Tiết Ninh Ninh không phản bác được, giờ khắc này, nàng nắm chặt trước ngực kim loại mặt dây chuyền, ánh mắt bi ai, nhưng cũng lóe lên một tia quyết ý.

"Mọi người, riêng phần mình lưu lại một phần di thư đi… Nếu có ai có thể ra ngoài, nhớ kỹ mang cho riêng phần mình người nhà… ." Trần Tân Kỷ cúi đầu nói. Hắn trầm mặc dưới, tay run run lấy giấy bút cái thứ nhất bắt đầu vù vù viết.

Bọn hắn không đi ra ngoài được…

Triệt để bị vây ở cái này quỷ dị trong khu vườn.

Đích.

Bỗng nhiên một tiếng chói tai cảnh báo vang lên.

Cà lăm sững sờ, nhìn thấy mấy người còn lại đều nhìn về chính mình, nàng suy nghĩ một chút, vỗ đầu một cái, bắt đầu

tìm kiếm lưng mình bao, rất nhanh, nàng liền lật ra một cái máy kiểm tra hồng trị.

Máy kiểm tra này cùng trong đội ngũ phát tựa hồ có chút khác biệt, phía trên LCD bên trong tham số cùng hạng mục đều càng nhiều.

" … Cảnh báo, vang lên." Nàng còn không rõ ràng lắm vì cái gì những người còn lại như vậy tuyệt vọng, chính mình cầm máy kiểm tra chậm chậm rãi rãi thao tác, "Có hồng trị, biến hóa!"

Nàng cầm máy kiểm tra tả hữu đối một chút phương hướng, sau đó đứng tại phía trước bên phải vị trí.

"Nó nói, hướng bên kia, chạy! Hồng trị, thấp nhất."

Tiết Ninh Ninh trên thân đồng dạng có mở ra cơ máy kiểm tra, lúc này nghe được thanh âm nàng uể oải cảm xúc hơi bị đánh gãy xuống, nổi lên nghi hoặc, làm sao trên người mình máy kiểm tra không có cảnh báo, liền cà lăm cảnh báo.

Nhưng theo nàng ánh mắt liếc qua hướng cà lăm phương hướng nhìn sang, sắc mặt lập tức sửng sốt.

"Y Y… . Ngươi máy kiểm tra này… Làm sao có số lẻ? ?"

Nàng cấp tốc xuất ra chính mình máy kiểm tra, phía trên biểu hiện 0. Mà Lâm Y Y máy kiểm tra bên trên, cho thấy 0. 122.

Mà lại không chỉ như vậy, cái này trị số còn tiêu ký cụ thể phương vị, là từ phương hướng nào truyền đến.

"Ta, bằng hữu, đưa ta, cao cấp." Lâm Y Y trên mặt lộ ra vẻ tươi cười đắc ý.

"Cao cấp máy kiểm tra? ?" Tiết Ninh Ninh khẽ giật mình, nhìn một chút máy kiểm tra kia, lại nhìn một chút cảnh vật chung quanh.

Máy kiểm tra còn có cao cấp?

Nàng vỗ vỗ chính mình máy kiểm tra, phía trên hay là biểu hiện là số không.

Nhìn một chút cơ hồ từ bỏ Phương Thạch Quân cùng Trần Tân Kỷ, lúc này, trong nội tâm nàng hiện lên một cái ý nghĩ, cấp tốc hạ quyết định.

Dù sao không có cách nào đi ra cái này khu vườn, nếu Y Y máy kiểm tra có động tĩnh, cùng cắm đầu đi loạn, không bằng đánh cược một lần

"Đi theo ngươi máy kiểm tra kiểm tra ra phương hướng đi!" Lúc này nàng cấp tốc chỉ huy.

"Tốt!" Lâm Y Y xác định phương hướng, một tay bắt lấy Âu Lý, một tay nắm vuốt máy kiểm tra, bước đi như bay, chạy chậm đến hướng hồng trị nhỏ nhất phương hướng phóng đi.

Những người còn lại bị Tiết Ninh Ninh lôi kéo dưới, cũng đuổi theo sát.

Chỉ chốc lát sau, Lâm Y Y chạy ra hơn trăm mét, phía trước mắt thấy xuất hiện rời đi khu vườn một đạo khác cửa lớn.

Ba người khoảng cách cửa lớn chỉ có mấy chục mét.

Phương Thạch Quân cùng Trần Tân Kỷ ánh mắt một chút từ tuyệt vọng chuyển biến thành kinh hỉ!

"Là cửa! Chúng ta có thể đi ra! ! ? ?"

Bọn hắn không nghĩ tới cà lăm một trận thao tác, không đem này loạn thất bát tao dụng cụ thiết bị, thế mà liền dựa vào một cái máy kiểm tra, đã tìm được đường đi ra ngoài!

Trong lòng hai người không kịp nghĩ nhiều, lập tức liền muốn hướng cửa lớn phương hướng tiến đến.

Đích đích!

Bỗng nhiên máy kiểm tra lại vang lên, cà lăm dừng bước lại, kiểm tra một hồi, không chút do dự dựa theo máy kiểm tra vạch ra phương hướng, chuyển biến rời đi.

Nàng tin tưởng Vu Hoành sẽ không hại chính mình, cho nên không chút do dự chấp hành máy kiểm tra cho ra tin tức.

“Chờ một chút! Bên kia lập tức liền có thể đi ra!” Âu Lý nhịn không được kêu lên.

“Thả ta xuống!” Nàng bắt đầu giãy dụa.

“Ra không, đi.”

Đùng.

Cà lăm quăng nàng một bàn tay Âu Lý lập tức an tĩnh lại, ánh mắt khôi phục thanh tịnh.

“Chúng ta, là bằng hữu, cùng đi!” Cà lăm chân thành nói, nhấc lên hai người bước đi như bay, cấp tốc chuyển hướng.

Một bên khác, Tiết Ninh Ninh ba người tỉnh táo lại dừng bước lại, liếc nhau, ba người cắn răng một cái, không thôi mắt nhìn cửa lớn, quả quyết cũng đuổi theo cà lăm

Nếu cà lăm có thể tìm tới một lần lối ra, liền nhất định có thể tìm tới hai lần.

Bọn hắn đều là lý trí người, lúc này nhìn thấy hi vọng, lập tức làm ra chính xác nhất hành động.

Đó chính là, đi theo Lâm Y Y đi!

Ngay sau đó, tại ngắn ngủi mười lăm phút thời gian bên trong, một đoàn người không ngừng chuyển hướng, một mực chạy chậm, thế mà quả thực là một lần xoay quanh đều không có gặp được.

Thật giống như cái này nguy cơ tứ phía khu vườn, căn bản chính là quay chụp phim bố trí hư giả tràng cảnh. Vừa mới gặp phải tất cả đều là giả.

Cái kia Ác Ảnh cũng tùy ý các nàng ở bên trong chợt tới chợt lui, tuyệt không tới quấy rầy.

Tiết Ninh Ninh ngay từ đầu còn nơm nớp lo sợ, đến phía sau, biểu lộ từ từ trở nên kinh ngạc.

Ngay sau đó là nghi hoặc, ngạc nhiên, cuối cùng là chăm chú suy tư.

Rốt cục, sau mười phút.

Bành! !

Khu vườn một mặt lan can sắt bị cà lăm một bả vai đụng gãy, nàng mấy cước đạp gãy khả năng tạo thành trầy da mảnh vỡ, sau đó dẫn đầu nhẹ nhõm chui ra ngoài.

Máy kiểm tra cảnh báo im bặt mà dừng, trong nháy mắt an tĩnh.

Năm người toàn bộ chui ra về phía sau, một đường phi nước đại, rời đi khu vườn chạy ra 500 mét bên ngoài, mới dừng lại.

“An toàn…!” Cà lăm buông xuống máy kiểm tra cùng Âu Lý, lau cái trán mồ hôi, vui vẻ lộ ra dáng tươi cười.

Âu Lý còn đầu óc ông ông tác hưởng, cúi đầu xuống há mồm thở dốc.

Tiết Ninh Ninh bán tín bán nghi, tại triệt để xác định chính mình mấy người an toàn đằng sau, nhẹ nhàng thở ra sau khi, ánh mắt mới rơi vào cái kia vừa mới không ngừng cảnh báo đặc thù máy kiểm tra hồng trị bên trên.

“Y Y… Ngươi máy kiểm tra này, là ở đâu ra? ? !” Nàng lúc này không chỉ là tràn ngập được cứu vui sướng, còn càng nhiều hơn chính là phát hiện máy kiểm tra điểm mạnh.

Nếu như cái này có thể kiểm tra đo lường đến Ngữ Nhân máy kiểm tra, có thể phát triển ra đến, cái kia đem có thể tránh khỏi bao nhiêu đội ngũ c·h·ế·t tại cùng Ngữ Nhân đối kháng bên trong! ? ?

“Đây là, ta, bằng hữu, đưa,!” Lâm Y Y thành thật trả lời.

“Bằng hữu của ngươi… . !” Tiết Ninh Ninh sắc mặt ngạc nhiên, nếu quả thật xác định máy kiểm tra này không phải ngẫu nhiên, như vậy ngưu bức như vậy bằng hữu nàng cũng muốn một cái.

Phương Thạch Quân cùng Trần Tân Kỷ hai người, lúc này còn không dám tin tưởng mình bọn người thật đi ra.

Hai người đang nhanh chóng thẩm tra đối chiếu thiết bị số liệu, liên hệ phía trên thông tin về sau, rốt cục xác định, bọn hắn là thật khôi phục thông tin liên hệ, thật từ trong khu vườn trốn thoát.

Hai người một trận may mắn cùng trầm mặc về sau, ánh mắt nhao nhao rơi vào cà lăm trên thân.

Trong lúc nhất thời im lặng không nói

"Các ngươi không phải nói chúng ta là liên lụy a! ?" Âu Lý lúc này lấy lại tinh thần, nhìn về phía hai người này, châm chọc khiêu khích.

Mặc dù nàng cũng đối cà lăm thế mà đột nhiên ngưu bức như vậy, biểu thị chấn kinh, nhưng loại thời điểm này đem mới vừa rồi bị chèn ép hỏa khí toàn bộ phát tiết ra ngoài, mới là tốt nhất thư giãn tử vong áp lực phương thức.

Trầm mặc dưới, Phương Thạch Quân lắc đầu.

"Lần này xác thực nhờ có Lâm Y Y, nhưng là…" Nàng ánh mắt trầm ngưng, "Nàng cũng chính là vận khí tốt, có cái đặc thù máy kiểm tra hồng trị. Trên thực tế các ngươi để tay lên ngực tự hỏi, nếu như không dựa vào cái kia đặc thù máy kiểm tra, các ngươi có thể làm cái gì?"

"Trừ cái kia đặc thù máy kiểm tra, các ngươi tiến đến có phải hay không chỉ có liên lụy tác dụng? Đặc biệt là ngươi." Nàng duỗi ra tinh tế ngón tay, điểm tại Âu Lý ngực.

"Ngươi cuồng cái gì cuồng, nếu không phải chúng ta cứu ngươi, ngươi sớm muộn c·h·ế·t ở bên trong… !" Âu Lý lập tức bị cái này khinh miệt động tác chọc giận. Tại chỗ thanh âm đề cao.

Bên người những người còn lại mau tới trước giữ chặt hai người.

"Cứu ta chính là Lâm Y Y, liên quan gì đến ngươi!" Phương Thạch Quân khinh thường nói.

Cuối cùng mắt nhìn cà lăm, nàng thở hắt ra, quay người đi đến trước mặt đối phương.

“Bất kể nói thế nào, ta thiếu ngươi một cái mạng!”

Nàng đưa tay đè lại đối phương bả vai.

“Về sau ai khi dễ ngươi, ta g·i·ế·t c·h·ế·t hắn!”

Cà lăm một mặt mê mang nhìn xem nàng, lại nhìn một chút một bên phẫn nộ giãy dụa Âu Lý.

“Ta cũng giống vậy!” Trần Tân Kỷ ở một bên đi tới đồng dạng đưa tay đè lại cà lăm một bên khác bả vai.

Một bên Tiết Ninh Ninh nhìn xem một màn này, một tay dắt lấy Âu Lý, trên mặt lộ ra nụ cười vui mừng.

Nàng bỗng nhiên rất may mắn, nếu như lúc trước không có lực bài chúng nghị để Lâm Y Y về chỗ, có lẽ mình bây giờ, cũng sẽ cùng mặt khác đội ngũ một dạng, mất tích tại trong khu vườn, bị Ngữ Nhân g·i·ế·t c·h·ế·t.

Cái này có lẽ chính là, trong truyền thuyết người tốt có hảo báo? ?

Vu Hoành cẩn thận thu công, điều chỉnh khí tức, chậm rãi đứng dậy.

Lần thứ hai dung hợp ưu hóa công pháp, so với trước đó xác thực mạnh quá nhiều.

Hắn rèn luyện lúc, rõ ràng cảm giác được, có vô số nhỏ xíu hạt tròn bị chính mình hấp thụ tiến vào thể nội.

Những hạt tròn này chủng loại rất nhiều hình dạng cũng đều có khác biệt, mang đến cho hắn một cảm giác cũng hoàn toàn khác biệt, có thể hấp thu chỉ có rất số ít phân.

Nhưng chính là như vậy, hắn ngưng tụ nội khí tốc độ, cũng so trước kia nhanh rất rất nhiều. Lúc này mới bao nhiêu thời gian, hắn nội khí đạo thứ hai, cũng đã ngưng tụ hai phần ba.

Qua không được bao lâu, đoán chừng đạo thứ hai nội khí liền đem triệt để hoàn thành.

Đứng người lên, hắn trở lại một tầng, đi tới cửa hướng ra ngoài nhìn ra xa sân nhỏ.

Trong viện một mảnh xanh tươi Huy Thạch Thảo, đang dần dần trời tối tình huống dưới, bắt đầu phát ra nhàn nhạt bạch quang.

Mà phía ngoài nhất, bị hắn dùng mới nội khí thúc đẩy sinh trưởng cái kia một vòng, tựa hồ có chút không giống với.

Vu Hoành ngưng thần nhìn kỹ lại.

Mơ hồ phát hiện, cái kia một vòng huỳnh quang, tựa hồ muốn so chung quanh đồng loại Huy Thạch Thảo, càng sáng hơn.

Chẳng lẽ lại, nội khí này sẽ còn ảnh hưởng thúc đẩy sinh trưởng ra Huy Thạch Thảo phẩm chất? ?

Chương 121: Tin tức (3)

Chương 121: Tin tức (3)

Nghĩ tới đây.

Vu Hoành có chút kìm nén không được hiếu kỳ, mang lên vòng xoáy phù bản, từ từ mở cửa, bước nhanh hướng phía sân nhỏ phía ngoài nhất đi đến.

Đi ngang qua nhà gỗ lúc, hắn còn có thể nghe được bên trong gián tiếp lặp đi lặp lại xoay người âm thanh ken két, hiển nhiên Lý Nhuận Sơn căn bản ngủ không được

Hắn không làm kinh động lão Lý, mà là trực tiếp đi đến Huy Thạch Thảo phía ngoài nhất, ngồi xuống, cẩn thận quan sát mới mọc ra cỏ non.

Mới cây cỏ dài nhỏ mà cứng cỏi, xanh nhạt thượng phân bố lấy thật nhỏ màu trắng sữa điểm lấm tấm, nhìn qua cùng trước đó không có gì khác nhau quá nhiều.

Nhưng Vu Hoành lấy ra cường hóa máy kiểm tra hồng trị ấn xuống chốt mở.

Lập tức trên màn hình LCD đích một chút cho thấy không ngừng biến hóa trị số.

-18 3.226.

-19 1.178.

-191. 091

Liên tục không ngừng số lượng, tại 183 đến 192 ở giữa vừa đi vừa về nhảy lên.

Cái này khiến Vu Hoành trên mặt toát ra rõ ràng dị dạng.

‘Ta nhớ được trước đó Huy Thạch Thảo khoảng cách gần kiểm tra đo lường trị số là 120 tả hữu… Hiện tại thế mà tiêu thăng đến 180 trở lên…’

Hắn thẩm tra đối chiếu xuống, xác định trị số không sai, sau đó lại đứng dậy, lui ra phía sau mấy bước, trở lại Huy Thạch Thảo cũ chỗ khu vực.

Lại một lần nữa ngồi xuống, dùng máy kiểm tra tới gần kiểm tra đo lường.

-12 1.182.

‘Quả nhiên!’ Vu Hoành hai mắt tỏa sáng, tiếp tục đổi chỗ kiểm tra đo lường, liên tiếp năm nơi đều là 121 tả hữu.

‘Cái này cho thấy không phải Huy Thạch Thảo chính mình tiến hóa, chính mình đạt được cường hóa. Mà là ta nội khí tăng lên, dẫn đến mới sinh ra Huy Thạch Thảo, bức xạ độ được tăng lên.’

‘Nói cách khác, nếu như ta nội khí tăng lên càng nhiều, mạnh hơn, như vậy Huy Thạch Thảo cường độ, nói không chừng liền có thể tiến một bước đề cao.’

Vu Hoành suy luận ra kết luận, mặc dù chỉ là cái suy đoán, nhưng ở như thế tuyệt vọng không nhìn thấy hi vọng thế giới, kết luận như vậy, một chút để cho người ta càng thêm tràn ngập kỳ.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành cấp tốc đứng dậy, trở về sơn động tiếp tục rèn luyện Cơ Sở Sinh Tồn Thối Pháp.

Hiện tại lại rèn luyện hắn chỉ cảm thấy trong lòng tràn đầy động lực.

Sắc trời u ám.

Bạch Khâu thôn phụ cận, bưu cục thạch ốc.

Răng rắc.

Sảnh phòng dưới mặt đất cửa vào cửa, bị nhẹ nhàng đi lên nhô lên.

Một cái mặc lấy toàn thân phòng hộ đồ bộ yểu điệu thân ảnh, lặng lẽ từ dưới đất chui ra ngoài, nhìn chung quanh một chút.

Xác định không ai, nàng mới chậm rãi chui ra dưới mặt đất cửa vào, trở tay đóng cửa lại.

Dựa theo thời gian, nàng được đến chuẩn bị điều chỉnh bên dưới tấm mặt trời, nhìn máy truyền tin nạp điện nạp bao nhiêu, bởi vì ánh nắng biến ngắn, thời gian sạc điện biến ít, thông tin nạp điện càng ngày càng phiền phức, lượng điện một mực không đủ, cho nên thời gian cũng phải nắm chắc tốt, thỉnh thoảng đến điều chỉnh ánh mặt trời chiếu vị trí.

Đương nhiên những này kỳ thật đều là lý do.

Mấu chốt hay là, trước đó các nàng dưới đất nghe được tiếng đập cửa, nhưng đi lên lại không phát hiện bất luận kẻ nào, cho nên nàng tìm cái cớ, đi lên xem xét tường tình xem như hít thở không khí, thừa dịp vẫn chưa hoàn toàn trời tối.

Thân ảnh đi đến sảnh phòng, ở trên bàn máy truyền tin trước mặt dừng lại. Lộ ra một tấm diễm lệ đầy đặn xinh đẹp gương mặt.

Nàng là chiếu cố Asena hai người một trong —— Tống Vi.

Bởi vì Lý Nhuận Sơn hồi lâu không có trở về, nàng có chút thực sự không tiếp tục chờ được nữa, cảm thấy dưới mặt đất thông gió quá kém, khắp nơi là mùi nấm mốc, liền không nhịn được nghĩ đi ra trong nhà đá hít thở không khí.

Cứ việc một người khác Lâm Hải Ny không ngừng khuyên can, nói Lý Nhuận Sơn trước khi đi để các nàng đừng tới mặt đất đi.

Có thể nàng xem thường, một mực đợi tại tràn đầy mùi nấm mốc dưới mặt đất, sớm muộn cũng sẽ đến phổi tật bệnh.

Nàng cũng không muốn sớm như vậy còn trẻ như vậy, liền c·hết ngạt ở loại này vắng vẻ dưới mặt đất.

Răng rắc.

Nàng đặt mông ngồi vào trên ghế gỗ, buông lỏng đem thân thể lùi ra sau tại trên ghế dựa.

“Dễ chịu.”

Nàng nhịn không được cảm thán âm thanh.

Nhìn xem bên ngoài âm u sắp triệt để trời tối sân nhỏ, cách tấm ván gỗ, nàng hơi hoạt động dưới, liền cấp tốc kết nối máy truyền tin, lại với tay cầm để ở một bên Huy Thạch thảm, đắp lên trên người.

Lạch cạch.

Trong máy bộ đàm truyền ra tê tê dòng điện âm thanh, Vu Hoành bên kia không có động tĩnh dựa theo ước định là muốn ban đêm gần mười giờ mới có thể cùng một chỗ liên lạc.

Nhưng Tống Vi vốn cũng không phải là vì liên lạc bên kia, trên mặt nàng lộ ra vẻ chờ mong, cấp tốc điều chỉnh máy truyền tin nút xoay, cải thành thu âm hình thức.

Tê tê, rất nhanh, tạp âm bắt đầu biến yếu, từng đợt nhỏ xíu tiếng âm nhạc từ bên trong bay ra.

An tĩnh, nhu hòa, tràn ngập đau thương tiếng nhạc, chậm rãi từ trong máy truyền tin bay ra,

Trong lúc nhất thời, cái này âm u âm lãnh trong nhà đá, phảng phất cũng bởi vì tiếng nhạc nhiều hơn một phần ưu nhã.

Tống Vi nằm nhoài máy truyền tin trước mặt trên bàn, buông lỏng thân thể, kỳ thật từ khi Lý Nhuận Sơn sau khi rời đi, mỗi ngày nàng đều sẽ vụng trộm đi lên một thân một mình nghe một chút ca khúc.

Dạng này có thể làm cho nàng càng phát ra kiềm chế thể xác tinh thần, đạt được tạm thời thả.

Đùng.

Một tiếng tạp âm ở sau lưng nàng vang lên.

Tống Vi bỗng nhiên sững sờ, cấp tốc quay đầu.

Phía sau là âm u thông hướng sảnh phòng hành lang.

Hành lang hết thảy bảy tám mét, mang theo nhàn nhạt sương mỏng, mơ hồ có thể nhìn thấy cuối trong phòng khách, hoàn toàn yên tĩnh, một mảnh vắng vẻ.

Lúc này sắp trời tối, phòng khách và sương mỏng đều bị nhuộm thành u ám quái dị màu lam.

Đó là đến gần vô hạn màu đen, đại biểu màu lam thâm thúy.

Tại dạng này màu lam dưới, trong phòng khách hết thảy tất cả, đều biến thành một cái nhan sắc.

Tống Vi nhíu nhíu mày, không để ý, quay đầu lại tiếp tục điều khiển tinh vi lấy máy truyền tin, ý đồ để thanh âm càng tinh khiết hơn.

Lạch cạch.

Bỗng nhiên, lại là một thanh âm từ sau lưng nàng vang lên.

Lần này nàng bỗng nhiên quay đầu, lại lần nữa nhìn lại.

Màu xanh đậm sảnh phòng hay là trống rỗng, hành lang cũng hoàn toàn yên tĩnh.

"… Là ai ở chỗ nào?" Tống Vi nhịn không được lên tiếng hỏi, nàng cảm thấy là Nana hoặc là Herene tại cùng nàng trò đùa quái đản.

Không có trả lời.

Bỗng nhiên nàng nhớ tới Lý Nhuận Sơn lúc rời đi cảnh cáo nhắc nhở.

"Nếu như phát hiện có cái gì không đúng, ngay lập tức đem chính mình hoàn toàn khỏa tiến Huy Thạch thảm, không cần do dự! Trước tránh nửa giờ lại nói."

Hắn cho mình hai nữ nhân đều an trí một tấm Huy Thạch thảm.

Tống Vi quay đầu lại, suy nghĩ một chút, đang muốn đem Huy Thạch thảm nhấc lên, bao trùm toàn thân mình.

Lạch cạch.

Bỗng nhiên thanh âm kia lại lần nữa vang lên, ngay tại sau lưng nàng, dán chặt lấy nàng, sẽ không vượt qua một mét.

Gần trong gang tấc!

Đưa qua gần khoảng cách, đột nhiên tiếng vang, để Tống Vi toàn thân lắc một cái, bị dọa đến trên tay Huy Thạch thảm cũng thiếu chút không có cầm chắc.

Nàng một chút từ trên ghế đứng người lên, gương mặt xinh đẹp trắng bệch, trong tay Huy Thạch thảm không có chú ý, không cẩn thận tại ghế cạnh góc bên trên, treo lên một đạo thật nhỏ lỗ hổng.

Nhưng nàng không có phát giác, cấp tốc đóng lại máy truyền tin, bước nhanh hướng phía giường gỗ phóng đi.

Phốc!

Nàng một đầu rút vào giường gỗ, đem Huy Thạch thảm triệt để đắp lên trên người, thân thể cuộn mình đứng lên, hoàn toàn để Huy Thạch thảm đem chính mình bao trùm.

Chỉ là lúc này, nàng mới khinh khủng phát hiện, chính mình Huy Thạch thảm, thế mà nhiều một đầu bị lôi kéo mở vết nứt.

Xuyên thấu qua vết nứt, nàng có thể nhìn thấy bên ngoài giường gỗ trước tràng cảnh.

“! ! ?

Nhìn thấy vết nứt trong nháy mắt, Tống Vi cả người đều luống cuống.

“Làm sao… Sao lại thế! ! ? ? Ở đâu ra vết nứt… ? ? Ta trước đó rõ ràng đã kiểm tra đó a… Vì cái gì…”

Nàng tay run run, cấp tốc đi đem vết nứt nắm.

Lạch cạch.

Lại một lần mới thanh âm, lại một lần nữa từ sau lưng nàng truyền đến.

Tống Vi toàn thân kịch chấn, một cỗ không cách nào nói rõ hoảng sợ phun lên nàng trong lòng.

Nàng phía sau lưng như rơi vào hầm băng, c·hết lặng cứng ngắc, cơ hồ không cách nào động đậy.

‘Chờ một chút!’

Bỗng nhiên nàng bỗng nhiên kịp phản ứng.

‘Sau lưng ta…’

‘Sau lưng ta… Căn bản chính là vách tường a! ? Ở đâu ra thanh âm! ! ?’

Tống Vi cứng ngắc, từ từ, một chút xíu quay đầu.

Sau đó, nàng nhìn thấy.

Phía sau mình Huy Thạch trên nệm, đang lẳng lặng nổi bật ra một tấm mơ hồ khuôn mặt tươi cười.

Khuôn mặt tươi cười khoảng cách nàng, chỉ có một quyền khoảng cách.

Tựa như có người, chính nằm nghiêng ở sau lưng nàng, cùng nàng gần sát cùng một chỗ, dùng mặt che ở Huy Thạch thảm, ngạnh sinh sinh tiến đến nàng gáy vị trí.

Lạch cạch.

Lại là một tiếng vang giòn.

Trên giường gỗ trống rỗng, khôi phục bình tĩnh.

Một tấm triệt để trắng ra Huy Thạch thảm, lẳng lặng xốc xếch tản mát trên giường, chung quanh không còn bất luận người nào vết tích.

Sơn động trong phòng an toàn.

“Ta có chút lo lắng Nana các nàng…” Cự ly ngắn trong máy bộ đàm, Lý Nhuận Sơn có chút lo lắng thanh âm nhẹ nhàng truyền tới.

“Không có cách nào. Ta đi một chuyến xem xét, nhưng trên nửa đường cũng gặp phải như lời ngươi nói món đồ kia. Nó một mực đi theo sau lưng ta, không cách nào vùng thoát khỏi, so với Quỷ Ảnh cùng Ngữ Nhân xác thực càng thêm nguy hiểm. Bởi vì nó sẽ bất tri bất giác tiêu hao hết trên người ngươi mang theo phù bản Huy Thạch.” Vu Hoành một bên vẽ lấy phù bản, một bên thấp giọng trả lời.

Bọn hắn chính thông qua không có cường hóa cự ly ngắn máy truyền tin giao lưu. Vu Hoành trước đó tịch thu được tạp vật bên trong, ngược lại là lật ra như thế một đôi đồ vật. Vốn đang coi là vô dụng, không nghĩ tới lúc này có tác dụng.

“Ngươi có hay không nhắn lại tờ giấy?” Lý Nhuận Sơn hỏi.

“Không, khi đó không kịp. Tên kia đuổi rất sát.” Vu Hoành nói: “Chính ngươi lưu lại a?”

“Ta dặn dò qua các nàng, không có việc gì đừng đi ra. Lâm Tử khả năng không có vấn đề, nhưng Vi Vi… Ta lo lắng…” Lý Nhuận Sơn giọng nói mang vẻ một tia mỏi mệt.

“Chỉ cần cam đoan Nana không có việc gì liền tốt, loại thời điểm này, ngươi ốc còn không mang nổi mình ốc, ngay cả tự vệ đều làm không được, còn muốn lấy bảo hộ người khác?” Vu Hoành bình tĩnh nói.

Hắn đã sớm nhìn Lý Nhuận Sơn thu lưu hai mỹ nữ không vừa mắt. Loại này ác liệt hoàn cảnh dưới, còn dám ham sắc đẹp, tìm đường c·hết cũng không phải làm như vậy.

“Nói thật.” Lý Nhuận Sơn thở dài, “Lão Vu, ngươi cảm thấy, bọn ta có thể chống bao lâu? ?”

“Không biết.” Vu Hoành nói.

“Không có tiếp tế, không có giao lưu, lẻ loi trơ trọi ở chỗ này, cùng bên ngoài triệt để ngăn cách.” Lý Nhuận Sơn nói, ” Quỷ

Ảnh, Ngữ Nhân, Huyết Triều Đại Bì, Tượng Trùng, Đa Mục Điểu, các loại nguy hiểm càng ngày càng nhiều… Chúng ta có thể lợi dụng tài nguyên cùng v·ũ k·hí lại càng ngày càng ít…”

Vu Hoành không có lên tiếng, hắn biết đối phương nói chính là sự thật.

Tiếp tục như vậy, bọn hắn khẳng định sẽ nhịn không được…

Trong lòng của hắn cũng nhanh chóng suy tư, sau này phương hướng phát triển. Hắn cùng những người khác khác biệt, coi như bên ngoài hộ giáp lại ác liệt, hắn cũng có hắc ấn tại, có thể nghĩ biện pháp cường hóa bên người đồ vật, tìm ra hy vọng mới.

‘Phù bản đã nhanh muốn gánh không được bên ngoài.’ hắn thấp giọng nói, “Ta sẽ nghĩ biện pháp, nhìn có thể hay không tìm kỹ thuật mới. Dương Quang vật liệu nếu như có thể cầm tới, có lẽ sẽ có thể cải thiện tình cảnh của chúng ta.”

“Ta hiện tại bắt đầu lo lắng đưa vật liệu cái kia anh em sẽ tới hay không, có thể hay không đến nơi đây…” Lý Nhuận Sơn cảm xúc ít có có chút thất lạc.

Tại Vu Hoành trong ấn tượng, hắn vẫn luôn là cười híp mắt, phảng phất không có cái gì có thể làm khó hắn. Nhưng bây giờ…

“Một hồi 10h ta liên hệ xuống bên kia nhìn xem bưu cục, nhưng ngươi đừng ôm hi vọng.” Vu Hoành nói.

“Ta không ôm hi vọng, máy truyền tin bởi vì tín hiệu vấn đề, đặt ở trong nhà đá. Nếu như Vi Vi các nàng đi lên mở máy truyền tin, rất có thể liền sẽ…” Lý Nhuận Sơn nói đến hợp lý, hô hấp biến lớn đứng lên, hiển nhiên rất lo nghĩ.

Vu Hoành không có lại nói tiếp, hai người trầm mặc một hồi về sau, liền tách ra thông tin, tiết kiệm lượng điện.

Còn có mười hai ngày thời gian, cường hóa mới kết thúc.

Nếu như trong khoảng thời gian này tùy tiện hành động, phù bản tiêu hao hoàn tất, tình huống có thể sẽ càng hỏng bét.

Chương 122: Tin tức (4)

Chương 122: Tin tức (4)

Vu Hoành ngồi vào máy truyền tin trước mặt, mở ra máy móc, lẳng lặng chờ đợi thời gian.

Hắn nhất định phải nghĩ biện pháp thông tri Asena bên kia, để các nàng tận lực đừng đi ra. Một mực đợi dưới đất Huy Thạch trong mật thất, mới là an toàn nhất phương thức.

Ngồi hoàn thiện một hồi ghi chép Người Sau Lưng tin tức, hắn dứt khoát thừa dịp chờ đợi thời gian tĩnh tu nội khí.

Tầng thứ nhất tĩnh công hắn bù đắp, bây giờ tầng thứ hai bắt đầu luyện, rõ ràng thông thuận rất nhiều, ngưng tụ nội khí cũng nhanh chóng rất nhiều.

Lúc này khoảng cách đạo thứ hai nội khí còn có một phần ba tiến độ dựa theo trước đó tiến độ, nhiều lắm là lại mấy ngày, liền có thể thu hoạch được hoàn chỉnh đạo thứ hai nội khí. Đến lúc đó sống sót lực lượng cũng lớn hơn.

Dù sao hắc ấn có khi cũng cần nội khí làm hậu bị nguồn năng lượng bổ sung.

Thời gian một chút xíu trôi qua, rất nhanh, Vu Hoành ăn một chút cao dinh dưỡng, lại nghỉ ngơi một hồi, rốt cục sắp đến 10h.

“Tê… Vu Hoành thúc thúc có ở đây không?” Asena thanh âm từ máy truyền tin bên kia đúng giờ vang lên.

“Nana? Ngươi bây giờ an tĩnh nghe ta nói!” Vu Hoành mừng rỡ, biết đối phương rất có thể rất nguy hiểm, liền cấp tốc đem Lý Nhuận Sơn tình huống, cùng các nàng cần thiết phải chú ý địa phương từng cái nói rõ ràng.

“Ba ba không có việc gì liền tốt, ta nhớ kỹ, thúc thúc ngươi nói ta đều nhớ kỹ.” Asena rất ngoan ngoãn trả lời.

“Hai ngươi tỷ tỷ đâu? Nhớ kỹ để các nàng tuyệt đối đừng chạy loạn.” Vu Hoành căn dặn.

“Chúng ta biết nhưng là Tống Vi tỷ sớm đi ra, chúng ta phát hiện nàng một mực không có về, liền mang theo đồ vật đi ra tìm nàng.” Lâm Hải Ny cấp tốc nói tiếp.

“Bất quá ngươi yên tâm, trong nhà đá cửa sổ để đó phù bản đều vô sự, liền ở tại trong phòng vấn đề không lớn.”

“Ta đề nghị các ngươi lập tức trở về.” Vu Hoành nhíu mày lại.

“Thế nhưng là Tống Vi không tại… Trên người nàng mang theo ra ngoài ra vào chìa khoá…”

“Ngươi để Nana về trước đi!” Vu Hoành quả quyết nói.

“Ta hiểu được.” Lâm Hải Ny không phải không rõ ràng người, nghe được cái giọng nói này, lập tức đáp ứng.

“Tốt, chính là như vậy, về sau không nên đến thạch ốc đến liên hệ, nếu có vấn đề, lão Lý đằng sau sẽ về bưu cục trực tiếp vào nhà cùng ngươi nói.”

“Tốt!”

Đùng.

Thông tin gãy mất, Vu Hoành thở phào một hơi.

“Hi vọng các nàng không có việc gì.”

Người chung quanh đã đủ ít, tại tiếp tục như vậy, nếu như ngay cả cái người nói chuyện cũng không có, vậy liền thật quá tệ.

Hắn đứng người lên, nhóm lửa bắt đầu nấu đồ vật, thừa dịp lò sưởi trong tường vừa mới ấm áp lên, hắn đi tới cửa trước, nhìn ra bên ngoài.

Ngoài cửa trong viện Huy Thạch Thảo trong đêm tối theo gió chập chờn, vô thanh vô tức.

Trong viện nhà gỗ phía trước cửa sổ, Lý Nhuận Sơn kinh ngạc đứng ở nơi đó, nhìn xem phát sáng bãi cỏ, trong lúc nhất thời không thể ngôn ngữ.

Vu Hoành nhìn xem hắn, trong lòng lắc đầu, một lần nữa đem tấm che kéo lên.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua.

Một ngày, hai ngày, năm ngày, mười ngày.

Toàn bộ Bạch Khâu thôn phụ cận một mảnh an bình, tất cả mọi người trốn ở chính mình trong mật thất, không có ra ngoài.

Vu Hoành không biết Nana cùng Lâm Hải Ny bên kia như thế nào, cũng không biết Chu Học Quang như thế nào, hắn chỉ biết là, hắn cùng Lý Nhuận Sơn sắp nhịn không nổi.

Không có củi lửa, cho dù có ánh đèn, bọn hắn cũng nhất định phải ra ngoài nhặt củi.

Bởi vì hỏa diễm đại biểu an toàn uống nước, tại cái này đại bộ phận nguồn nước đều là có độc hoàn cảnh, không có hỏa diễm, đại biểu cho không cách nào đun sôi trừ độc, đại biểu cho bọn hắn sẽ nghiêm trọng thiếu nước.

Người có thể một tuần không có đồ ăn, cũng có thể còn sống, nhưng tuyệt không thể một tuần không có nước, như thế hắn phải c·hết không nghi ngờ.

Cho nên, tại khoảng cách hắc ấn cường hóa hoàn thành còn có cuối cùng hai ngày thời gian lúc, Vu Hoành không thể không ra ngoài phòng an toàn, coi chừng nhặt điểm củi khô.

Răng rắc.

Cửa gỗ từ từ mở ra

Sáng sớm tia sáng xuyên thấu qua sương mù xám, đều đều vẩy vào sơn động chung quanh, để được không trắng hơn, màu

đậm trở thành nhạt.

Vu Hoành một thân Bạch Hùng đồ bộ, dẫn theo Lang Nha bổng, cất còn lại gặp phù bản, coi chừng hạ thềm đá.

Từ từ đi đến nhà gỗ bên cạnh, hắn từ cửa sổ khe hở lấp mấy cây cao dinh dưỡng đi vào.

“Cảm giác như thế nào?”

“Ta dự định trở về.” Lý Nhuận Sơn trầm giọng nói.

“Lâu như vậy thời gian, tên kia hắn là đi không tại phụ cận. Ta không có khả năng vĩnh viễn một mực như thế ở lại đi, mang xuống.”

Hắn ngừng tạm.

“Những thời giờ này, đa tạ ngươi chiếu cố, nhưng vô luận như thế nào, ta hôm nay nhất định phải trở về.”

Hắn những ngày này trong đêm, cũng nhìn thấy phát ra huỳnh quang Huy Thạch Thảo, nhưng hắn cái gì cũng không có hỏi.

Có thể tại loại này nguy hiểm hoàn cảnh bên trong, cam đoan một phần của bọn hắn an toàn, bản thân cái này chính là lớn nhất thiện lương.

“Ta và ngươi cùng đi ra.” Vu Hoành suy nghĩ một chút, dù sao hắn đều muốn nhặt củi, không bằng cùng lão Lý một đạo, hai người cũng lẫn nhau có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Đương nhiên, hắn tuyệt đối không phải là vì đi xem Dương Quang vật liệu lúc nào tới. Tuyệt đối không phải.

Vu Hoành đứng tại nhà gỗ bên ngoài, lẳng lặng đợi trong một giây lát, điều chỉnh thể nội có chút xao động nội khí.

Trong những thời giờ này hắn lại vẽ lên năm khối Vòng Xoáy phù văn tấm, cái này phát hiện mới tấm phù văn, chỗ tốt lớn nhất, chính là không cần hắc ấn cường hóa, chỉ cần tiêu hao nội khí, quán chú tại mực nước bên trong liền có thể nhẹ nhõm thành hình.

Tăng thêm trước đó tấm phù văn, hết thảy sáu khối, toàn bộ đều thả ở không ít thời gian, hấp thu bão hòa nội bộ dung lượng.

Cũng chính là bởi vậy, hắn mới có ra ngoài nhặt củi đảm lượng.

Không bao lâu, nhà gỗ cửa mở ra, Lý Nhuận Sơn một mặt tiều tụy, tóc sợi râu dài quá không ít, lộn xộn không chịu nổi đi tới.

Hắn xông Vu Hoành gật gật đầu, trước tiên đi ở phía trước. Vu Hoành theo sát phía sau, khoảng cách không siêu năm mét.

Hai người rất mau ra tường viện, một đường hướng phía bưu cục phương hướng tiến đến, nửa đường Vu Hoành không ngừng xoay người nhặt củi, ngược lại là phía trước nóng lòng trở về Lý Nhuận Sơn, sớm bước biến mất tại trong sương mù.

Lạch cạch bỗng nhiên một tiếng vang nhỏ, từ Vu Hoành sau lưng truyền đến.

Hắn vốn định đuổi theo sát đi, có thể nghe được thanh âm, biến sắc, quay đầu hướng về sau nhìn lại.

Chỉ gặp trong sương mù xám, hơn mười mét bên ngoài trên đồng cỏ, chính yên lặng đứng đấy một cái bóng người mơ hồ.

Người kia không cao lắm, hơi gầy, khoảng cách khá xa, sương mù tràn ngập, căn bản thấy không rõ.

Hắn tựa hồ mặc rất cũ kỹ quần áo, là loại kia vài thập niên trước đồ lao động, thân trên màu xám sơ-mi, hạ thân quần dài màu đen, tóc rối bời, rất rõ ràng có thể nhìn ra là cái nam tính.

Rất nhanh, sương mù trở nên nồng, người kia biến mất không thấy gì nữa, bị sương mù vùi lấp.

“Ngươi tốt.” Vu Hoành ôm củi khô, thăm dò dưới hướng đối phương chào hỏi.

Lạch cạch.

Bỗng nhiên một tiếng quái dị nhẹ vang lên tại phía sau hắn càng ở gần hơn vang lên.

Trong lòng hắn lắc một cái, bỗng nhiên quay người.

Sau lưng cái gì cũng không có, chỉ có nồng đậm sương mù.

Hắn cẩn thận tra xét sương mù chỗ sâu, cảm giác chung quanh khả năng bóng người xuất hiện.

Trực giác nói cho hắn biết, lần này Người Sau Lưng, rất có thể không chỉ là một cái, mà lại, rất có thể không phải dựa theo Chu Học Quang nói tới ba lần g·iết người quy tắc động thủ.

Lạch cạch.

Đột nhiên, tiếng thứ ba nhẹ vang lên, dán chặt lấy Vu Hoành phía sau lưng một chút vang lên.

Thanh âm kia gần trong gang tấc, phảng phất làm ra thanh âm người, liền đứng tại phía sau hắn, chỉ cần quay người hơi động tác lớn một chút, liền có thể đụng phải đối phương.

Vu Hoành huyết dịch khắp người phảng phất bị đông cứng, nổi da gà điên cuồng bên ngoài bốc lên.

Giương trắng bệch mặt người, mang theo hư thối h·ôi t·hối, đã gần sát tại hắn phần gáy đầu vai, lúc nào cũng có thể tiến thêm một bước.

‘Ngay tại lúc này! !’

Hắn kính bảo hộ dưới hai mắt bỗng nhiên trợn to.

Cánh tay phải bỗng nhiên một đập bộ ngực mình.

Răng rắc.

Đúng lúc này, tiếng thứ tư tạp âm tại phía sau hắn cùng một chỗ vang lên, nương theo lấy hắn nện ở chính mình đồ bộ ngoại tầng giòn vang, cả hai cùng một chỗ truyền ra

! ! !

Trong chốc lát, lấy Vu Hoành làm trung tâm, từng vòng từng vòng vô hình khủng bố bức xạ bỗng nhiên nổ bắn ra

Dùng năm khối Vòng Xoáy phù bản đồng thời bạo tạc, mang tới là vượt qua 3000 trở lên khoa trương giá trị âm Huy Thạch bức xạ bạo tạc.

Chói tai máy kiểm tra tiếng cảnh báo điên cuồng réo vang!

Vô hình hình cầu gợn sóng lấy Vu Hoành làm trung tâm, bỗng nhiên khuếch tán, bao trùm chung quanh, hình thành một cái đường kính hơn mười mét cực đại viên cầu.

Mà liền tại trong viên cầu này, một đạo bóng người mông lung phảng phất cái bóng trong nước, bị to lớn xung kích quấy đến không ngừng vặn vẹo, từ trong sương mù nổi lên, phảng phất bị đè xuống tạm dừng phim hình ảnh.

Bóng người đứng sau lưng Vu Hoành, duy trì lấy một cái đứng thẳng đưa tay tư thế, liền cũng không còn cách nào động đậy.

Ngay sau đó.

Oanh! !

Vu Hoành quay người, nhấc chân, nội khí bạo tạc, đi lên một cước.

Đê đoạn quét chân! !

Ngay tại cái này đối phương phảng phất bị ngưng trệ trong nháy mắt. Hắn toàn lực một cước, chính giữa bóng người hai chân.

Hai chân tựa như cây mía, trong nháy mắt bẻ gãy, phát ra thanh thúy tiếng vang.

Ngay sau đó Vu Hoành trong tay Lang Nha bổng quét ngang ném ra.

Lực lượng kinh khủng mang theo không khí rít lên, chỉ là một cái chớp mắt liền đạt được kết quả.

Lang Nha bổng chính giữa bóng người, lại rơi cái không, từ trên người đối phương xuyên qua, đập ầm ầm tại mặt bên trên một cây đại thụ.

Bành!

Mảnh gỗ vụn vẩy ra.

Vu Hoành rút ra cây gậy, không nói hai lời, co cẳng liền chạy

Bất quá 2 giây, hắn liền bỗng nhiên chui vào sương mù, một tay ôm củi khô hướng phía sơn động phương hướng trở về.

Rất nhanh một đường phi nước đại, hắn chạy về Huy Thạch Thảo sân nhỏ, một cái bay nhào, vượt qua tường thấp, nhẹ nhõm trên mặt đất lăn một vòng giảm lực hoàn thành.

Củi khô rơi lả tả trên đất, nhưng hắn trên lưng cỗ kia băng lãnh thấu xương cảm giác, lại là biến mất.

Đứng người lên, Vu Hoành quay đầu nhìn lại ngoài tường.

Vừa mới đạo nhân ảnh kia đang lẳng lặng đứng ngoài tường, thân thể so trước đó mơ hồ rất nhiều.

Đối phương mặt hướng hắn, rõ ràng là tại nhìn chăm chú bên này.

'Vòng Xoáy phù bản bạo tạc hữu dụng, nhưng tựa hồ chỉ có tạm thời đứng im những này Ác Ảnh hiệu quả.' Vu Hoành lông mày nhíu chặt, hồi tưởng vừa rồi phát sinh hết thảy.

Người Sau Lưng đối với giá trị âm bức xạ cọ rửa sẽ sinh ra cứng ngắc trạng thái.

Hắn ghi lại cái phản ứng này.

Đứng thẳng thân, Vu Hoành thở phì phò, ôm củi khô nhìn chằm chằm bóng người kia, từ từ lui vào sơn động, thẳng đến triệt để đóng lại cửa lớn, mới thở phào nhẹ nhõm.

'Hiện tại củi lửa vấn đề giải quyết, chí ít có thể chống đỡ hai ngày. Tiếp xuống… Chỉ cần vượt qua đi, liền có thể đạt được một cái có nguồn năng lượng cùng nước hoàn mỹ phòng an toàn!'

‘Bất quá, ta vừa mới trực tiếp chân đá, có thể đá đến tên kia, dùng Lang Nha bổng liền không có biện pháp. Xem ra, ta mới nội khí, xác thực có nhất định tổn thương hoặc là khống chế Quỷ Ảnh Ác Ảnh tác dụng. Chỉ là hiệu quả rất yếu ớt…’

Đứng tại cửa ra vào, Vu Hoành nhìn xem tường viện bên ngoài hay là không đi bóng người, cầm lấy giấy bút ghi chép lại.

Trên tờ giấy này nội dung, sẽ thành qua mấy ngày hắc ấn cường hóa vật liệu.

Đang lúc Vu Hoành chuẩn bị quay người rời đi.

Bỗng nhiên ánh mắt của hắn ngưng tụ, nhìn thấy tường viện bên ngoài bóng người mông lung kia, thế mà nhấc chân, bước về trước một bước! Đạo nhân ảnh kia, thế mà hướng tràn đầy Huy Thạch Thảo trong tường viện, bước một bước! ! !

Tê.

Trong chớp mắt, lấy nó làm trung tâm, chung quanh Huy Thạch Thảo, bỗng nhiên biến thành đen, vỡ nát, hóa thành tro tàn.

“Gia hỏa này! !” Vu Hoành trong lòng xiết chặt, cấp tốc một tay đè lại hắc ấn, không chút do dự đem còn lại một đạo nội khí, hoàn toàn rót vào kết nối hắn Huy Thạch ấn ký bên trong.

‘Ấn ký bổ sung năng lượng thỏa mãn, phải chăng mở ra ấn ký thứ hai ?’

“Ừm? ? ?” Vu Hoành hai mắt trợn to, một chút ngạc nhiên.

Chương 123: Ấn ký (1)

‘Ấn ký thứ hai! ? ?’ Vu Hoành ngạc nhiên ngây ngẩn cả người.

Huy Thạch Thảo là hắn ấn ký thứ nhất khóa lại sinh vật, thứ này cho hắn bao nhiêu trợ giúp, hắn hiện tại cũng đếm không hết. Nếu không có Huy Thạch Thảo tồn tại, hắn đại môn này mỗi ngày đều sẽ bị Huyết Triều côn trùng ăn mòn, mỗi ngày đều nhất định phải tốn hao không ít áo đen thời gian đang khôi phục trên cửa chính.

Thậm chí Tượng Trùng loại hình cỡ lớn Huyết Triều quái vật còn chưa nhất định có thể đỡ nổi.

Như thế một cái ấn ký khóa lại sinh vật, nhìn như phổ thông đơn giản, tác dụng cũng rất bình thường, nhưng ở như thế một cái cực kỳ nguy hiểm thế giới, có thể tạo được hiệu quả thật quá lớn.

Mà bây giờ, hắc ấn lại có ấn ký thứ hai vị trí! ?

Vu Hoành trong lòng kinh ngạc đằng sau, tùy theo mà đến, là đại hỉ.

Nhưng giờ này khắc này không phải vui sướng thời điểm, hắn lấy lại tinh thần, hai mắt nhìn chằm chằm ngoài cửa sổ cái kia thử nghiệm bước vào Huy Thạch Thảo sân nhỏ bóng người.

Hắn có thể xác định, tên kia tuyệt đối không phải Quỷ Ảnh, có rất lớn xác suất lớn, hắn là Người Sau Lưng bản thể.

Chỉ là trước đó, nó có lẽ là chán ghét tiếp tục không ngừng Huy Thạch Thảo phát ra hồng trị âm, mà bây giờ, không biết nguyên nhân gì, nó chủ động ý đồ tiến vào tường viện phạm vi.

Tê.

Vu Hoành trơ mắt nhìn xem bóng người kia bên người phạm vi mấy mét, tất cả Huy Thạch Thảo đều đang nhanh chóng biến thành đen, vỡ nát, hóa thành tro tàn.

Mà theo hắn liên tục không ngừng rót vào ấn ký nội khí, bóng người kia chung quanh trong bùn đất, lại bắt đầu liên tục không ngừng sinh trưởng bước phát triển mới cường tráng hơn Huy Thạch Thảo.

Đùng.

Bóng người đi đến đi nữa một bước liền dừng lại.

Thân thể của hắn phảng phất tại không ngừng tản mát ra vô hình bức xạ lực lượng, đối kháng chung quanh liên tục không ngừng khôi phục bên trong Huy Thạch Thảo

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Mười giây.

Ba mươi giây.

Năm mươi giây.

Rốt cục, bóng người kia từ từ lui lại, từng bước một, thối lui ra khỏi tường viện, một lần nữa đứng ở ngoài tường.

Hắn ngẩng đầu, mang theo dáng tươi cười mơ hồ khuôn mặt, nhìn Vu Hoành một chút. Lập tức quay người biến mất tại mênh mông trong sương mù.

Mà cùng lúc, trong tường viện, bị hóa thành đen xám bãi cỏ, lại đang nội khí cung ứng dưới, cấp tốc trở về hình dáng ban đầu.

Vu Hoành thở phào một hơi, cái trán ẩn ẩn gặp mồ hôi.

Hắn vừa mới còn tưởng rằng Huy Thạch Thảo sân nhỏ không ngăn được, một khi thật ngăn không được, trong tay hắn nhưng không có đầy đủ thủ đoạn ứng đối, đối kháng Người Sau Lưng.

Nếu như sân nhỏ bị đột phá, hắn cũng chỉ có sơn động phòng an toàn cái này Huy Thạch mật thất có thể ỷ vào.

‘Lần này thế mà ngay cả Huy Thạch Thảo sân nhỏ cũng khu trục không đi… Xem ra chỉ dựa vào Huy Thạch Thảo, sợ là gánh không được Người Sau Lưng… .’

Nghĩ tới đây, hắn thu tầm mắt lại, cảm giác trong cơ thể mình chỉ còn lại có gần một nửa nội khí, cũng biết vừa mới tình huống có bao nhiêu mạo hiểm.

‘Ấn ký thứ hai… Lần này hắn là khóa lại cái gì?’

Hắn thở phào một cái đứng người lên, nhìn quanh trong sơn động.

Trong lò sưởi trong tường đỏ sậm than củi chậm rãi phát ra nhiệt lượng, bày ở ở giữa trên bàn gỗ để đó hộp đen một dạng máy truyền tin. Một bên là phụ trách phát điện tấm năng lượng mặt trời.

Vu Hoành ánh mắt từng cái tại vật sở hữu sự tình bên trong đảo qua.

‘Ấn ký tác dụng, có thể làm được cấp tốc tái sinh, khôi phục, đồng thời có thể theo nội khí cường đại, đạt được cường hóa, thứ này cùng công pháp của ta tu vi cùng một nhịp thở. Nhất định phải khóa lại một cái có thể so sánh Huy Thạch Thảo tốt hơn giữ gìn ta an toàn đồ vật.’

‘Tử vật vật phẩm, khẳng định không được… So với vật sống tỷ lệ hiệu suất quá thấp, còn không có cách nào tự hành khôi phục.’

Vật sống mà nói, thực vật có thể lựa chọn mới cỏ dại, dây leo, bụi cây, thậm chí phía ngoài cây!

Vu Hoành quay người kéo ra tấm che, nhìn xem bên ngoài bị Huy Thạch Thảo sáng ngời ẩn ẩn chiếu rọi ra cây cối.

Từng cây chí ít cao hơn mười mét trở lên trực tiếp cây cối, tráng kiện hữu lực.

‘Đại thụ ưu thế là không dễ dàng bị hư hao, nhưng sinh trưởng chậm. Phạm vi cố định. Bất quá bức xạ số lượng khẳng định vượt xa Huy Thạch Thảo.”

Vu Hoành cảm giác nếu như lấy đại thụ là ấn ký khóa lại vật, hợp thành thời gian sợ rằng sẽ không ngắn.

‘Mà lại, hắc ấn còn không có cường hóa xong, trong thời gian ngắn, ấn ký khóa lại cũng không cách nào vận dụng. Ấn ký ban sơ khóa lại, ta nhớ được là dùng Huy Thạch cùng cỏ dại hợp thành cường hóa lúc đánh bậy đánh bạ làm ra. Hiện tại thêm ra một cái ấn ký vị, chỉ đại biểu ta có thể lần thứ hai lại hợp thành một cái vật sống đến khóa lại. Quá trình này nhất định phải vẫn là phải dùng đến hắc ấn cường hóa…’

‘Nói cách khác, ta vẫn là phải đợi lấy hắc ấn cường hóa kết thúc, mới có thể khóa lại ấn ký thứ hai…’

Nghĩ tới đây, Vu Hoành bình tĩnh lại.

Lúc này hết thảy hết thảy, đều tụ tập đến hắc ấn cường hóa kết thúc một khắc này.

“Còn có hai ngày… Nhanh.” Hắn hít sâu một hơi, đóng lại tấm che, trở về tiếp tục luyện công.

Mới nội khí để hắn có thể đối với Người Sau Lưng sinh ra trực tiếp đụng vào, điều này đại biểu dung hợp sau công pháp, bắt đầu sơ bộ xuất hiện lúc trước hắn yêu cầu năng lực.

Hắn vốn là vì thu hoạch được đối kháng Quỷ Ảnh cùng Ác Ảnh năng lực, mới ưu hóa công pháp.

“Nỗ lực a!”

Hắn thấp giọng tự nói câu.

Vùi đầu tiếp tục khổ luyện.

Về phần ấn ký thứ hai khóa lại đồ vật, hắn lúc này trong lòng cũng có manh mối.

Khi một người triệt để chôn xuống tâm đến, chuyên chú làm một chuyện sự tình, thời gian liền sẽ qua thật nhanh.

Trong nháy mắt, hai ngày thời gian đi qua.

Sơn động trong tầng hầm ngầm.

Vu Hoành ngồi xếp bằng, thân thể bỗng nhiên khẽ run lên.

Hắn mở ra hai mắt, bẩn thỉu trên mặt lộ ra một tia phát ra từ nội tâm vui sướng "Xong rồi! !"

Đạo thứ hai nội khí, lúc này chính vô thanh vô tức tại hắn phần bụng chậm rãi chuyển động.

Hết thảy hai đạo nội khí, đây chính là hắn bây giờ trùng tu công pháp sau thành quả.

Cùng trước đó một dạng, Cơ Sở Sinh Tồn Thối Pháp tầng thứ hai, cũng cần góp nhặt đến chín đạo nội khí, mới có thể tiến nhập tầng tiếp theo.

Bây giờ môn công pháp này, hết thảy sáu tầng. Lại số tầng càng cao dựa theo trên sách nói rõ, cần hấp thu hoàn cảnh hồng trị cũng càng nhiều.

Đây cũng là bây giờ sơn động trong phòng an toàn, trong không khí hồng trị bức xạ đều cực kỳ ít ỏi nguyên nhân căn bản.

Không đơn thuần là Huy Thạch Thảo triệt tiêu còn có phù trận bức xạ triệt tiêu, cùng Vu Hoành chính mình không ngừng hấp thu.

Vừa vặn hôm nay cũng là hắc ấn cường hóa kết thúc ngày cuối cùng!

Vu Hoành trong lòng tràn ngập chờ mong.

Hắn đứng người lên, hoạt động bên dưới tứ chi, đi ra tầng hầm, đi vào mới đào ra thứ ba thạch thất, cũng chính là hắn thiết định nguồn năng lượng phòng điều khiển chính.

Nơi này thả ở hắn cầm tới mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân, cùng cung cấp nước hệ thống các loại chủ thể.

Kỳ thật những ngày gần đây, Vu Hoành không phải lần đầu tiên đến xem xét tình huống, không kịp chờ đợi hắn, mỗi ngày đều sẽ tới kiểm tra nghiên cứu mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân.

Mà vừa mới kiểm tra, hắn mới phát hiện một vấn đề.

Cái này mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân, bản thân cũng không hoàn thiện. Ở tại phía dưới cùng trong một chỗ ngóc ngách, điêu khắc rất nhỏ chữ: K238 hào thí nghiệm hình.

Cái này khiến Vu Hoành phỏng đoán, thứ này có lẽ chỉ là thí nghiệm loại hình, công năng không hoàn thiện, giá trị kém xa những cái kia Hi Vọng thành sử dụng hoàn chỉnh thể lớn, cho nên mới bị ném tại nguyên chỗ không ai dọn đi. Liên hệ lên Ngụy Hồng Nghiệp nói tới vi hình năng lượng h·ạt n·hân kỹ thuật không hoàn mỹ tình huống.

Cho nên mới sẽ bị Ngụy Hồng Nghiệp lấy ra làm mồi dụ, không ngừng trao đổi lợi ích.

‘Bất quá những này cũng không đáng kể, có hắc ấn tại. Liền xem như không hoàn thiện thí nghiệm hình, cũng có thể cho ta triệt để chữa trị tốt!’

Vu Hoành nhìn xem trên mặt tường không ngừng biến hóa đếm ngược số lượng.

Còn có cuối cùng một phút đồng hồ, cường hóa sắp kết thúc.

Hắn ngưng thần tĩnh khí, mang theo nồng đậm chờ mong, nhìn chăm chú lên trước mắt mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân.

‘Từ hôm nay trở đi… Ta sẽ tại rất dài rất dài một đoạn thời gian, đều không cần lo lắng nguồn năng lượng vấn đề…’

Cái này phấn chấn lòng người suy nghĩ, không ngừng ở trong đầu hắn vừa đi vừa về lưu chuyển.

Ông!

Trong lúc đó, Vu Hoành toàn thân tê rần.

Trước mắt hắn hết thảy, hết thảy chung quanh, toàn bộ phòng an toàn trong sơn động hết thảy, đều tại thời khắc này, triệt để mơ hồ.

Mơ hồ một cái chớp mắt, thậm chí ngay cả 0. 1 giây thời gian đều không có, mang đến cho hắn một cảm giác tựa như là ánh mắt của mình mơ hồ dưới, bị thứ gì thổi qua, che đậy dưới.

Sau đó, hết thảy liền biến dạng.

Vừa mới còn thô ráp nguyên thủy tiểu địa tầng hầm, lúc này bá một chút, triệt để biến thành một gian vách trong trơn nhẵn dày đặc, toàn thân màu đen hình vuông gian phòng.

Mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân biến mất, cung cấp nước hệ thống bộ kiện cũng đã biến mất.

Thay vào đó, là trên vách tường nhiều hơn hai cái khảm trong đi vào tổng thể nắp hòm.

Vu Hoành đi qua, kéo ra bên trái màu đen nắp hòm, phía trên còn cần màu đỏ đầu lâu làm tiêu ký, viết chữ viết màu đỏ: Nguồn năng lượng hộp điều khiển chính.

Trong nắp hòm là từng cái chốt mở cái nút, phân công quản lý tất cả tầng hầm gian phòng cung cấp điện.

Khép lại cái nắp, Vu Hoành lại mở ra một cái khác màu trắng nắp hòm.

Cái nắp này mặt ngoài, dùng màu lam thuốc màu bỏ ra một cái to lớn giọt nước.

Bên trong là từng cái gian phòng đối ứng nguồn nước chốt mở.

Đùng.

Hắn khép lại cái nắp, hít sâu một hơi, xoay người một đường chạy mau, cấp tốc lên tới một tầng.

Một tầng sơn động, kết nối lối ra nơi cửa chính, lúc này cũng thay đổi cái dạng.

Vách động triệt để hợp quy tắc, toàn bộ biến thành nhìn qua tương đương dày đặc màu đen, tựa hồ bôi lên một tầng cứng rắn kim loại sơn phủ.

Những vật khác đều còn tại chỗ cũ, chỉ có sát bên lò sưởi trong tường bên phải trên mặt tường hướng lõm vào trong hõm vào, nhiều hơn một cái hình chữ nhật bồn rửa mặt.

Cái bàn là hoàn toàn bằng đá, bóng loáng vuông vức, không có bất kỳ cái gì hoa văn.

Vòi nước, tiếp ao nước, xuống nước quản, cũng chỉ có ba cái kết cấu. Đồng thời toàn bộ bồn rửa mặt cũng đồng dạng là màu đen, phảng phất dát lên tầng một cùng vách tường một nước sơn.

Vu Hoành hít vào một hơi, đi lên đùng một chút vặn ra đầu rồng.

Hoa.

Một cỗ dòng nước thanh tịnh, lập tức từ đầu rồng miệng phun ra.

Liên tục không ngừng, cuồn cuộn không dứt.

Nhìn xem hoa trắng kia hoa dòng nước, Vu Hoành mím chặt môi, da mặt run rẩy.

Hắn đã không nhớ rõ, chính mình bao lâu chưa từng gặp qua cái này bình thường nhất nước máy dòng nước.

Chỉ có chân chính giống như hắn, tại dã ngoại khủng bố như vậy nguy hiểm hoàn cảnh bên trong, sinh hoạt lâu như vậy người, mới có thể cảm nhận được, có tùy thời tùy chỗ tài nguyên nước cung ứng, là kiện cỡ nào trân quý sự tình.

Nhìn xem cái này rơi lã chã ngấn nước, Vu Hoành trong lòng không hiểu dâng lên một cỗ không cách nào nói rõ cảm động.

“Về sau… Ta rốt cục có thể… Không cần đi ra tìm nước, rốt cục có thể không cần tắm rửa, rốt cục có thể không cần đỉnh lấy những này thối vô cùng trang bị quần áo đệm chăn, miễn cưỡng đi ngủ…”

Hắn giờ này khắc này, trong mắt không tự chủ ẩm ướt, chỉ có chính hắn mới có thể hiểu, mỗi ngày sát bên những cái kia thối vô cùng, đồng thời còn trăng nõn nà tràn đầy mồ hôi dầu chăn đệm quần áo đi ngủ, là kiện chuyện thống khổ dường nào.

Đứng tại chỗ, đóng lại vòi nước, Vu Hoành cố gắng bình phục tâm tình kích động, lại đi kiểm tra nguồn điện.

Cùng hắn tưởng tượng một dạng, mỗi cái gian phòng đều có khống chế đèn điện chốt mở. Bóng đèn cũng bị tự nhiên khảm nạm lắp đặt đến từng cái gian phòng, chốt mở cùng hiển lộ vùi vào vách tường.

Nhìn qua toàn bộ phòng an toàn tựa như tỉ mỉ sửa sang qua ba phòng ngủ một phòng khách, hoàn toàn không nhìn thấy ban sơ thô ráp cùng nhân công đào bới vết tích.

Không chỉ như vậy, Vu Hoành còn tại từng cái gian phòng tìm được dự lưu trên tường ổ điện đầu cắm, mặc dù đều là bằng đá, cũng không phải là quen thuộc nhựa plastic chế phẩm, nhưng điều này cũng làm cho hắn giật mình minh bạch, vì cái gì lần này cường hóa sẽ cần thời gian dài như vậy.

Hiện tại xem ra, rất nhiều thời gian đều tiêu vào bổ sung phòng an toàn rất nhiều chi tiết nhỏ bên trên.

Hắn một chút xíu kiểm tra tất cả gian phòng, ba cái tầng hầm, một cái phòng khách chính.

Tất cả mỗi một tấc nơi hẻo lánh, hắn đều tỉ mỉ xem xét biến hóa.

Mà theo không ngừng lặp lại kiểm tra, trong lòng của hắn tuôn ra vui sướng cùng thoải mái, cũng chầm chậm khôi phục lại bình tĩnh.

Chương 124: Ấn ký (2)

Chương 124: Ấn ký (2)

Trở lại một tầng.

Vu Hoành đùng một chút mở ra chốt mở, bóng đèn sáng lên, màu trắng sáng ngời đều đều chiếu xạ tại phòng khách chính bên trong.

Hắn tìm cái ghế tọa hạ, trong lòng thỏa mãn cơ hồ muốn tràn đầy đi ra, từ ban sơ lại tới đây, lại đến kinh lịch lần lượt nguy hiểm, lần lượt khó khăn, lại đến bây giờ.

Hắn rốt cục.

Rốt cục bằng vào cố gắng của mình, có một cái nguyên thủy nhất lại yên ổn phòng an toàn.

Có thể ít nhất cung ứng hai mươi năm trở lên nguồn điện, có liên tục không ngừng kết nối mạch nước ngầm nước máy hệ thống.

Sau đó, chỉ cần một chút xíu hoàn thiện nơi này.

'Nếu như không phải là vì hoàn thành rất nhiều chi tiết, có lẽ hắc ấn căn bản không dùng đến thời gian dài như vậy. Tiếp đó, ta còn cần làm đến một chút tắm gội đồ vật, đào ra đơn độc phòng tắm, còn có thể làm cái nước nóng cung ứng hệ thống, lợi dụng năng lượng h·ạt n·hân giải nhiệt đến đề thăng toàn bộ phòng an toàn nhiệt độ trong phòng. Nước loại bỏ tịnh hóa cũng cần đưa vào danh sách quan trọng.' Vu Hoành ổn định lại, trong đầu một cái tiếp một cái hoàn thiện phòng an toàn ý tưởng cũng xông ra.

Cái gì máy giặt, máy sấy, phòng bếp dụng cụ, ngoại bộ hệ thống theo dõi các loại.

Có nguồn năng lượng, hắn muốn làm đồ vật liền có thêm.

Đến tìm thời gian ra ngoài một chuyến, đi vứt bỏ Hi Vọng thành vơ vét dưới, có lẽ có thể lấy được không ít thu hoạch.

Hắn xác định ý nghĩ, lúc này tâm tình mới hoàn toàn bình phục.

‘Sau đó. Nên mới tiết mục áp chảo…”

Ấn ký khóa lại vật!

Mới mở ra ấn ký thứ hai, thêm ra khóa lại vị trí, nếu như vận dụng tốt, tuyệt đối có thể tạo được so Huy Thạch Thảo tốt hơn phòng ngự hiệu quả.

Mà khóa lại mục tiêu mới, Vu Hoành đã có ý nghĩ.

‘So với khóa lại cây cối dây leo tính linh hoạt quá kém, nếu như ta có thể khóa lại khống chế có thể di động vật sống, có lẽ có thể đem bọn họ làm chống cự Huyết Triều tiên phong lực lượng. Đến lúc đó cũng liền không cần chính ta tự mình mạo hiểm, một chút cấp thấp nguy hiểm, cũng có thể lợi dụng vật sống đến khu trục cùng thăm dò.’

Vu Hoành lấy giấy bút, suy tư dưới.

‘Ta có thể tiếp xúc vật sống chỉ có hai loại, còn lại không biết vì cái gì một cái cũng không thấy, mèo c·h·ó cái gì tất cả cũng không có… Vấn đề này về sau lại đi điều tra. Hiện tại chỉ có thể từ dễ dàng nhất tiếp xúc hai loại bên trong lựa chọn.’

Hắn cầm bút ở trên giấy viết xuống.

‘Con gián, thằn lằn.’

‘Con gián sức sinh sản mạnh, rất dễ dàng hình thành quần thể hiệu ứng, lại thực đơn đủ rộng, sinh tồn lực cực mạnh. Còn không sợ rất nhiều virus vi khuẩn, ưu điểm rất nhiều, nhưng thiếu hụt là… Quá nhỏ, quá yếu. Đối phó đồng dạng Quỷ Ảnh, hợp thành cường hóa về sau, khẳng định không có vấn đề, nhưng trên Ác Ảnh, bức xạ không đủ tác dụng cũng sẽ không lớn.’

Vu Hoành khẽ lắc đầu, vừa nhìn về phía cái thứ hai.

‘Thằn lằn, sinh sôi đồng dạng, lão Lý chỗ ấy nuôi dưỡng chủng loại là Bắc Lâm thằn lằn đỏ. Thuộc về đẻ trứng, kích cỡ đồng dạng có thể trở lên rất lớn.’

Hắn hồi tưởng bên dưới chính mình trước đó cùng lão Lý nói chuyện phiếm, đối phương đề cập qua.

Lớn nhất nghe nói có thể đạt tới mèo c·h·ó lớn nhỏ, hạn mức cao nhất có thể nuôi đến hơn mười cân. Nhưng đồng dạng vì thu hoạch chất thịt, nuôi đến một cân trở lên liền bắt đầu g·iết.

‘Nếu như cường hóa dưới, có lẽ hình thể có thể càng lớn, xem như hộ vệ sinh vật, để đặt ở chung quanh du đãng, lực phòng hộ tuyệt đối viễn siêu con gián. Chính là thực đơn tương đối chật hẹp… Sức sinh sản cũng không bằng con gián quá nhiều, vạn nhất tử thương, thời gian ngắn còn không có biện pháp bổ sung.’

Mặc dù ấn ký khóa lại sinh vật có thể theo nội khí khôi phục cùng cường hóa, nhưng Vu Hoành rất rõ ràng, chính mình cần chính là cái gì.

‘Ta cần một loại sinh vật, có thể trình độ nhất định đối kháng Quỷ Ảnh Huyết Triều, còn có thể tự hành tuần sát chung quanh, cam đoan phạm vi nhất định khu vực an toàn. Còn có thể nhanh chóng sinh sôi khôi phục, thực đơn đầy đủ rộng, sinh tồn lực mạnh, tính bí mật cũng phải đủ mạnh, nếu không vạn nhất gặp được người xấu cầm s·ú·n·g ống tạc đ·ạ·n, mấy lần g·iết c·hết, một dạng không có chút ý nghĩa nào.’

Có thể di động vật sống hoàn toàn có thể theo ta cùng một chỗ ra ngoài, làm trợ thủ thăm dò rất nhiều khu vực nguy hiểm.

Vu Hoành cầm bút không ngừng chuyển động, không ngừng suy tư.

‘Vật sống này đồ ăn, tốt nhất là khắp nơi đều có, vô cùng tốt giải quyết. Nếu không bất lợi cho đến tiếp sau mở rộng số lượng.

‘Như vậy, bên ngoài thứ gì khắp nơi đều có?’ Vu Hoành ánh mắt ngưng lại, đột nhiên nghĩ đến một chút.

Chờ chút.’

Hắn ngồi thẳng lên.

‘Nếu Huy Thạch Thảo có thể đem vật khác chất hấp thu chuyển đổi thành đối kháng hồng trị đặc thù bức xạ, nếu công pháp của ta có thể hợp thành cường hóa ra hấp thu hồng trị hiệu quả đặc biệt, vậy tại sao ta liền không thể hợp thành cường hóa ra một loại có thể hấp thu hồng trị, thậm chí săn mồi Huyết Triều côn trùng tính nhắm vào sinh vật?”

Nghĩ tới đây, Vu Hoành đứng người lên, cấp tốc thay đổi đồ bộ, bắt đầu cường hóa khôi phục phù bản màu bạc.

Muốn hợp thành mới vật sống, nhất định phải đi bưu cục thạch ốc bên kia, nơi đó mới có sống con gián cùng thằn lằn, cho nên hắn nhất định phải ra ngoài.

Mà ra ngoài, liền gặp phải phù bản không đủ tình trạng quẫn bách, hắc ấn hiện tại trống chỗ ra, đến cấp tốc khôi phục phù bản, cũng chế tác càng nhiều vòng xoáy phù bản, làm đủ chuẩn bị, ở bên ngoài ra tiến về bưu cục thạch ốc bên kia.

“Chỉ là không biết, lão Lý trở về, tình huống như thế nào.”

Vu Hoành trong lòng lo lắng mấy giây, liền không nghĩ nhiều nữa, hắn không phải đối phương bảo mẫu, nhiều lắm là thời điểm then chốt phụ một tay.

Cấp tốc đi bố trí hắc ấn khôi phục phù bản màu bạc nhiệm vụ về sau, nửa giờ một khối, hết thảy hai khối.

Thừa dịp thời gian này, hắn đi vào chậu rửa mặt, bắt đầu tiếp nước lau trên thân.

Cung ứng hệ thống nước tự mang có nhất định loại bỏ bộ kiện, trực tiếp đi ra nước mặc dù không thể uống, nhưng lau tắm rửa hay là không có vấn đề.

Nếu không Hi Vọng thành cũng không có khả năng lắp đặt loại này công trình.

Vu Hoành kiểm trắc xuống nước điểm bức xạ, xác định đại khái không có vấn đề, trước hết cầm khăn mặt dùng sức đem

trên thân lau một lần, tóc cũng cọ rửa một chút, sau đó lấy lò sưởi trong tường từ từ hong khô.

Tiếp lấy thì là thanh tẩy lau đồ bộ, quần áo.

Hắn quá lâu không có sạch sẽ qua chính mình, lúc này có sung túc nước, đơn giản giống như là điên rồi, thấy cái gì đều muốn cọ rửa một lần.

Cũng chính là mới cường hóa xong, tất cả vách tường mặt đất đều sạch sẽ như mới, cái này thật to giảm bớt Vu Hoành thanh tẩy lo nghĩ. Rất nhanh, ba giờ đi qua, bên ngoài đã đến mười điểm, Vu Hoành mặc dù không ôm hi vọng, nhưng vẫn là kết nối máy truyền tin chờ lấy bưu cục bên kia trò chuyện.

Dù sao hiện tại có điện, nguồn năng lượng có thể sử dụng mấy chục năm, hoàn toàn không cần lo lắng lãng phí.

Tiếp theo, Vu Hoành lấy ra trước đó ghi chép Người Sau Lưng ứng đối tin tức tờ giấy kia.

Trên giấy ghi chép là ba người bọn họ hợp lực nghĩ ra được kỹ càng tình báo.

Vu Hoành chờ lấy phù trận màu bạc hai khối đều khôi phục viên mãn, sau đó vươn tay đặt tại trên mặt bàn đè lại tờ giấy trắng này.

‘Cường hóa đối với Người Sau Lưng ứng phó phương pháp.’

Trong lòng của hắn mặc niệm.

Muốn ứng đối cái này đột nhiên xuất hiện cao nguy Ác Ảnh, nhất định phải tận khả năng nhiều thu hoạch được đối phương tin tức.

Hắc ấn cường hóa, chính là một cái cực kỳ tỷ lệ hiệu suất phương thức.

Vu Hoành trong đầu không nghĩ bất luận phương hướng nào, hắn lo lắng một khi xác định phương hướng, có thể sẽ dẫn đến cường hóa xuất hiện tin tức không hoàn chỉnh, từ đó làm cho thất bại.

Hắc ấn cường hóa, tuân theo tại cơ sở hoàn chỉnh nguyên tắc.

Nói cách khác, cơ sở tin tức có, kết cấu hoàn chỉnh, hắn có thể cho ngươi cường hóa tốt hơn càng mạnh. Nhưng cơ sở tin tức không có kết cấu cũng không hoàn chỉnh, liền xác định vững chắc thất bại.

Rất nhanh, ghi chép chữ viết trên giấy, chậm rãi hiển hiện một cái màu đỏ đếm ngược số lượng: 2 giờ 14 phút.

Vu Hoành buông tay ra, vang lên bên tai hắc ấn tiếng hỏi, hắn hồi phục khẳng định, lại lần nữa đứng người lên, đi vào trước đại môn, mở ra tấm che, nhìn qua bên ngoài huỳnh quang chập chờn Huy Thạch Thảo sân nhỏ, trong lòng tràn ngập chờ mong.

Từ khi đi đến nơi này đến nay, hắn lần đầu, trong lòng tràn ngập chờ mong.

Bưu cục.

Người dưới mặt đất phòng bên trong.

Lý Nhuận Sơn cẩn thận ôm Asena, đem nó nhẹ nhàng phóng tới trên giường nhỏ, nhìn xem nàng ngủ khuôn mặt nhỏ, trong lòng nguyên bản sợ hãi, mờ mịt, bối rối, hết thảy biến thành kiên định.

‘Ta nhất định sẽ bảo hộ ngươi… Tuyệt đối!’

Trong lòng của hắn quyết định.

Trước đó sau khi trở về, hắn liền cùng Lâm Hải Ny cùng Asena ôm nhau, vuốt ve an ủi hồi lâu.

Khi biết Tống Vi sau khi m·ất t·ích, Lý Nhuận Sơn trước tiên liền quyết định phong tỏa ra ngoài thông hướng thạch ốc thông đạo.

Không cho phép bất luận kẻ nào tới gần.

Lúc này giải quyết ăn uống vấn đề, đem nữ nhi dỗ ngủ, hắn mới đứng dậy, có rảnh cùng Lâm Hải Ny hỏi thăm trước đó phát sinh hết thảy.

Hai người đơn độc rời đi phòng ngủ, tại căn phòng cách vách đi vào, mở ra kết nối với pin năng lượng mặt trời đèn điện.

“Chỉ sợ không được bao lâu, chúng ta liền không có cách nào dùng bóng đèn.” Lâm Hải Ny thở dài.

“Thái dương càng lúc càng ngắn, nhưng khẳng định sẽ có biện pháp. Vu Hoành nơi đó làm đến một máy mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân, thực sự không có cách nào chúng ta làm điểm trữ pin, đi hắn chỗ ấy nạp điện, mang về dùng.” Lý Nhuận Sơn nói. Hắn dừng một chút, nhìn về phía đối phương.

“Nói một chút, Tống Vi đến cùng là thế nào không có?”

Tống Vi đến bây giờ còn không có xuất hiện, lại là nguy hiểm như vậy hoàn cảnh, không cần đoán, cũng khẳng định là không có.

Lâm Hải Ny lưng tựa vách tường, ánh mắt khổ sở, nói khẽ.

“Nàng tính tình không ổn định, ngay từ đầu trở ngại nguy hiểm, còn có thể dưới mặt đất kiên trì, về sau thời gian dài, liền thực sự khống chế không nổi chính mình, mỗi ngày đều đi trong phòng nghe ca nhạc khúc. Ngươi biết, bởi vì người phải c·hết nhiều lắm, có điện đài sẽ thường xuyên phát ra tinh khiết nhạc khúc ai điếu người đ·ã c·hết. Ai điếu hi sinh chính mình, cứu vớt phần lớn người người. Cho nên…”

“Nàng đi lên nghe ca nhạc, sau đó người liền không có? ?” Lý Nhuận Sơn hỏi

“Chúng ta. Tại phòng ở trên giường, tìm được nàng Huy Thạch thảm. Trên thảm Huy Thạch, tất cả đều tiêu hao hết…” Lâm Hải Ny cúi đầu vành mắt có chút phát hồng.

Nói cho cùng, nàng cùng Tống Vi lúc trước cùng một chỗ tìm nơi nương tựa Lý Nhuận Sơn, sống nương tựa lẫn nhau, hai người cùng một chỗ mang em bé, quan hệ nhiều khi so thân tỷ muội còn thân hơn, nhưng là bây giờ…

Chỉ còn nàng một cái.

Nếu không phải Lý Nhuận Sơn kịp thời trở về, nàng có lẽ cũng sắp không kiên trì nổi…

Răng rắc.

Đang lúc hai người lúc nói chuyện, bỗng nhiên bên ngoài trong hành lang, đột ngột truyền đến một tiếng vang nhỏ

Lý Nhuận Sơn đang muốn mở miệng, nghe được thanh âm bỗng nhiên dừng lại, sắc mặt ngưng trọng.

Hắn giương mắt nhìn về phía Lâm Hải Ny

“Ngươi lúc đi vào, cửa vào đóng kỹ a?”

Cửa vào có phù bản dán chặt lấy, một khi bị tiêu hao hết, phù bản sẽ rớt xuống đất, phát ra âm thanh.

Nhưng vừa mới thanh âm kia, ngay tại trong hành lang, không thể nào là lối vào phù bản rơi xuống.

Lâm Hải Ny toàn thân phát lạnh, tranh thủ thời gian gật gật đầu.

“Ta đã kiểm tra hai lần, còn cần ống thép đứng vững!”

Lý Nhuận Sơn sắc mặt trắng bệch, hắn hiện tại chỉ còn lại có Vu Hoành cho cuối cùng hai khối phổ thông phù bản, còn lại, đều bị tiêu hao hoàn tất.

Cũng chính là nơi này hai cái gian phòng, lúc trước những người sống sót kia tại lúc, bị bố trí thành Huy Thạch mật thất. Cho nên hắn mới có chút lòng tin, có thể tránh thoát phiền phức.

Bằng không hắn cũng sẽ không trước tiên chủ động trở lại bưu cục.

“Yên tâm, chúng ta hai cái này gian phòng đều là Huy Thạch mật thất, sẽ không…”

Lạch cạch.

Bỗng nhiên một tiếng vang nhỏ, từ Lâm Hải Ny sau lưng truyền ra.

Thanh âm kia rất gần, rất gần.

Lâm Hải Ny nghe được Lý Nhuận Sơn đồng dạng nghe được.

Hai người động tác một chút đều cứng đờ. Lý Nhuận Sơn ngẩng đầu, nhìn về phía trên vách tường từng khối kề sát phù bản.

Hắn lúc này mới hãi nhiên phát hiện, gian phòng này trên vách tường, có một phần ba phù bản, không biết lúc nào, đã triệt để tái nhợt hóa, mất đi hiệu quả.

“Sơn ca. Mau cứu ta…” Lâm Hải Ny toàn thân phát run, hướng phía Lý Nhuận Sơn vươn tay.

Chương 125: Ấn ký (3)

Chương 125: Ấn ký (3)

Sơn động trong phòng an toàn.

Vu Hoành cẩn thận dùng Đại Huy Thạch Mặc Phấn, tại chính mình đùi phải trên da, vẽ ra một cái Vòng Xoáy phù trận.

“Vẫn chưa được a, rất dễ dàng xử lý đứt gãy, đường vân này rất nhanh liền bị làn da hong khô, hơi động đậy một chút liền sẽ sớm phá hư đường vân kết cấu, dẫn đến phóng thích rơi hấp thu bức xạ.”

Vu Hoành kiểm tra một hồi, phát hiện không được.

“Vậy liền đổi thành tại đồ bộ bên trên khắc họa.”

Hắn cấp tốc lấy ra Bạch Hùng đồ bộ, ở tại mặt ngoài bắt đầu thư hoạ lên Vòng Xoáy phù văn.

Bởi vì cực cao độ thuần thục, ngắn ngủi mười mấy phút, hắn liền đem hai bộ đồ bộ liên đới một cây Lang Nha bổng, cũng toàn bộ vẽ lên phù trận.

Tiếp lấy chính là chờ hong khô chờ lấy hấp thu bức xạ.

“Dạng này đánh nhau lúc liền có thể liên tục không ngừng bạo tạc Vòng Xoáy phù bản, cưỡng ép khống chế Ác Ảnh.”

Có cảm giác tại Ác Ảnh càng ngày càng cường đại, Vu Hoành cũng tại cẩn thận suy nghĩ một cái biện pháp

Như thế nào lợi dụng hắc ấn, cưỡng ép không ngừng cường hóa cùng một dạng đồ vật.

Hắn bây giờ nội khí đạt đến tầng thứ hai hai đạo, tốc độ lực lượng, phòng hộ, sức chịu đựng, đều có toàn phương vị cất cao.

Đối mặt Huyết Triều quái vật, coi như có thể chịu, có thể đối mặt Quỷ Ảnh Ác Ảnh, liền rõ ràng chuyên nghiệp không đúng miệng.

“Ác Ảnh năng lực thiên kì bách quái, hay là phải có ấn ký vật đi sớm thăm dò, mới có thể cam đoan cao hơn tính an toàn.”

Vu Hoành trong lòng lại lần nữa khẳng định ý nghĩ của mình, nhìn xuống chênh lệch thời gian không nhiều lắm, liền trở lại bên cạnh bàn, xem xét cường hóa vừa vặn kết thúc tin tức trang giấy.

‘Đối với Người Sau Lưng ứng đối pháp’ .

Mới trên giấy rõ ràng tiêu xuất cái tên này.

Phía dưới là từng hàng mang số lượng cấp nội dung.

1: Người Sau Lưng tập kích tuân theo ba lần nguyên tắc, nhưng cũng không phải là trông thấy ba lần, mà là nghe được ba lần nó chỗ tạo ra động tĩnh.

2: Người Sau Lưng tập kích phương thức lấy tiếp tục tiêu hao làm chủ, cũng không tính dễ nổ, chủ yếu thủ đoạn là cưỡng ép giảm xuống mục tiêu quanh thân hồng trị âm trị số, trong khi hạ xuống tới trình độ nhất định về sau, đạt tới điểm giới hạn trong nháy mắt, liền sẽ trong nháy mắt đem mục tiêu thôn phệ.

3: Người Sau Lưng tuân theo độc nhất đặc tính, một cái Người Sau Lưng, chỉ có thể một lần để mắt tới một mục tiêu.

4: Lúc có đại lượng giá trị âm bức xạ xung kích lúc, Người Sau Lưng sẽ được cưỡng ép lôi ra ẩn tàng trạng thái, lâm vào cứng ngắc. Khi cứng ngắc trạng thái dưới gặp lúc công kích, Người Sau Lưng sẽ nhận tổn thương to lớn. Cứng ngắc thời gian tính toán công thức là: (giá trị âm bức xạ xung kích số lượng — Người Sau Lưng tự thân hồng trị số lượng)/800= cứng ngắc thời gian, đơn vị

5: Cứng ngắc trạng thái dưới b·ị t·hương tổn lại lần nữa vượt qua Người Sau Lưng tự thân hồng trị số lượng tổng lượng lúc, Người Sau Lưng sẽ được vỡ nát hiện thực thực thể chờ đợi khôi phục.’

“Chậc chậc chậc. Lần này liền kỹ càng.” Vu Hoành cầm trang giấy cẩn thận xem xét, tin tức này so với Chu Học Quang cho ra điểm này tình báo, đơn giản kỹ càng tới cực điểm.

“Nếu như con đường vẫn còn, có lẽ ta có thể sử dụng nó đổi ít đồ vật tư cái gì.” Vu Hoành cầm trang giấy tâm tình một chút buông lỏng rất nhiều.

Rất nhiều nguy hiểm, không sợ đối phương mạnh bao nhiêu, mà là sợ chính mình không biết nên như thế nào hữu hiệu ứng đối

Chỉ cần có thể nhìn thấy hi vọng, nhìn thấy có thể tổn thương đến đối phương phương pháp, như vậy hết thảy sợ hãi đều sẽ bị giảm bớt.

Cầm giấy, hắn cấp tốc đi vào máy truyền tin bên cạnh, mở ra một mực chưa quan máy truyền tin, lúc này vẫn không có thanh âm.

Hắn đem trang giấy đặt ở máy truyền tin một góc, sau đó tiếp tục bắt đầu vòng tiếp theo cường hóa.

Lúc trước qua khảo nghiệm, phù bản màu bạc đã nhanh phải có điểm theo không kịp thời đại, cho nên hắn dự định lại tìm đến một loại có thể ứng đối dưới mắt khốn cảnh hữu lực đạo cụ.

Nếu bình thường phù trận tác dụng là tăng phúc Huy Thạch hiệu quả, mà Vòng Xoáy phù trận tác dụng là chứa đựng bức xạ hiệu quả, như vậy, cả hai có thể hay không kết hợp lại sử dụng? Trước Vòng Xoáy phù trận chứa đựng bức xạ, đằng sau sử dụng lúc, bạo phát đi ra bức xạ nhận bình thường phù trận tăng phúc, tiếp theo sinh ra càng lớn lực sát thương.

Vu Hoành mạch suy nghĩ rất đơn giản.

Mà dạng này tạo dựng kỳ thật chính là cái đơn giản kết nối kết cấu mà thôi.

Hắn tìm đến một khối Vòng Xoáy phù bản, ở tại ngoại tầng, bao hết một tầng mềm mại vải vóc, sau đó tại trên vải vóc, vẽ lên tăng phúc phù trận đường vân.

Đem cả hai hong khô về sau, lại lấy dây thừng trói tốt.

Trước sau chỉ dùng nửa giờ không đến, liền hoàn thành một khối giản dị phù trận phối hợp hệ thống

“Thử nhìn một chút.”

Vu Hoành ước lượng trong tay bao vải phù bản, trong lòng có chút chờ mong.

Vòng Xoáy phù bản là hút đủ bức xạ, tăng thêm vừa hóa tăng phúc phù trận…

Hắn một tay nắm vuốt bao vải phù bản, trong lòng mặc niệm cường hóa.

Cường hóa bức xạ lựu đ·ạ·n. Phương hướng: Kết cấu ưu hóa lấy tăng phúc uy lực làm mục tiêu.

Hắc ấn chảy ra một đạo hắc tuyến, rất nhanh vang lên phản hồi âm.

‘Phải chăng cường hóa bức xạ lựu đ·ạ·n?’

Đếm ngược tại bao vải phù trận nổi lên hiện ra: 13 phút.

‘Là.’

Vu Hoành trong lòng hài lòng.

Chỉ là để hắc ấn gia cố ưu hóa một chút cả hai kết nối, sở dụng thời gian xác thực trên phạm vi lớn giảm bớt, dù sao Vòng Xoáy phù trận bản thân liền là thành phẩm.

Mới mười mấy phút, hắn dứt khoát liền dời ghế ngồi ở bên bàn chờ đợi.

Rất nhanh.

Thời gian đến.

Bao vải phù trận xùy mơ hồ một chút, chớp mắt hoa một cái, thế mà biến thành một cái tay cầm trạng đen màu nâu cứng rắn

chất vật thể.

Vu Hoành sững sờ, cầm lấy cái này sự vật cẩn thận chu đáo.

Thứ này ước chừng điện thoại dài như vậy, dưa chuột phẩm chất, trình viên trụ thể, mặt ngoài có dễ dàng cho cầm nắm chống trơn đường vân, chỉnh thể cảm nhận phát cứng rắn, tựa hồ là dùng cùng loại nhựa plastic chất liệu chế tác mặt ngoài còn có cái trên dưới có thể hoạt động màu đỏ chốt mở, chốt mở phía dưới là một nhóm nhỏ bé văn tự: Mở ra 3 giây xin mời ném.

"Thứ này…" Vu Hoành cầm cái đồ chơi này, có loại ngoài dự liệu kinh hỉ cùng nghi hoặc.

"Theo lý thuyết, cường hóa đồ vật phải cùng chỗ tiêu tốn thời gian hiện lên có quan hệ trực tiếp, mới mười mấy phút, cường hóa đi ra đồ vật thế mà ngay cả vật liệu đều đổi… Cái này không phù hợp trước đó ta tổng kết quy luật."

Hắn mày nhăn lại, âm thầm đem điểm ấy ghi chép lại, lưu lại chờ về sau nghiên cứu.

Cầm lựu đ·ạ·n này, Vu Hoành đi vào trước đại môn, nhẹ nhàng kéo cửa ra, đi đến trong viện.

Trong đêm tối sân nhỏ huỳnh quang lập loè, tràn đầy cường hóa Huy Thạch Thảo bức xạ bạch quang.

Bên ngoài không có Huyết Triều quái vật, chỉ có một loại không hiểu hàn ý, không ngừng tại hắc ám vụ khí bên trong khuếch tán, tràn ngập.

Vu Hoành cầm bức xạ lựu đ·ạ·n, ở trong sân đi dạo vài vòng, dựa vào máy kiểm tra, rất mau tìm đến một cái phương vị.

Hắn cẩn thận một tay hướng phía trước, nhẹ nhàng vươn vào ngoài tường trong hắc vụ.

"Mọi người tốt, có huynh đệ tại phụ cận sao?"

Hô! !

Trong chốc lát, một bóng người màu đen đột ngột xuất hiện tại hắn đưa tay trong sương mù.

Bóng người đồng dạng vươn tay, động tác cực nhanh chụp vào Vu Hoành.

Tốc độ của hắn rất nhanh rất nhanh, nhanh đến người bình thường tuyệt đối không có cách nào kịp phản ứng. Liền xem như người cường hóa, dưới sự vội vàng không kịp chuẩn bị, cũng không lớn khả năng có thể kịp thời thu

Mà Vu Hoành cũng xác thực tốc độ không nhanh, cũng không có kịp phản ứng.

Đương nhiên, hắn cũng không muốn phản ứng, tại phát hiện bóng người thoáng hiện thứ nhất trong nháy mắt, hắn liền đem một tay khác bức xạ lựu đ·ạ·n mở ra, hướng phía trước đập tới.

Bịch

Lựu đ·ạ·n đánh lấy xoáy, nhẹ nhàng xẹt qua bóng người kia thân thể, phảng phất xuyên qua một cái huyễn tượng, một cái hư ảnh, nhẹ nhàng đập xuống bãi cỏ.

Sau đó.

Oanh! ! !

Một vòng trong suốt, vô hình, không có bất kỳ cái gì sáng ngời bạo tạc, trong nháy mắt lấy bóng người làm trung tâm, ầm vang nổ tung.

Bóng người màu đen kia tựa như bọt biển, một sát na liền nổ nát vụn, biến mất không còn tăm hơi vô tung.

Đích! !

Vu Hoành trên người cường hóa máy kiểm tra đồng thời nổ đùng, trị số từ giá trị âm hơn một trăm trong nháy mắt xông cao đến phụ hơn bảy ngàn, tiếp tục 2 giây về sau, trị số cấp tốc hạ xuống, một lần nữa trở lại âm hơn 200 số liệu.

Vu Hoành trừng mắt nhìn.

“Vẫn còn chứ?” Hắn giật giật tay, vươn đi ra cái tay kia thăm dò dưới quơ quơ.

Không có động tĩnh.

Phía ngoài sương mù vẫn còn, nhưng bóng người sớm đã biến mất không thấy gì nữa

“Ngươi tốt?”

Hắn lại lần nữa phất phất tay.

Không ai đáp lại.

Thế là hắn xuất ra máy kiểm tra hồng trị, vươn đi ra, hướng trong bóng tối đo.

—27 1.241

“…” Vu Hoành không phản bác được, hắn hoàn toàn không nghĩ tới, chỉ là hai cái phù văn đơn giản phối hợp, thế mà liền bộc phát ra uy lực lớn như vậy.

Đương nhiên, đây cũng là bởi vì có tính nhắm vào tình báo, hắc ấn ưu hóa tổ hợp mới có thể duy nhất một lần sinh ra hiệu quả tốt như vậy.

‘Đến lúc đó, trước đem Người Sau Lưng lâm vào cứng ngắc, sau đó lại lấy đại lượng bức xạ cưỡng ép phá hư kỳ thật thể. Kết hợp lại, chính là chỉ cần bức xạ một hơi có thể tăng lên tới 6000 trở lên, phân hai đoạn thức bạo tạc, có lẽ liền có thể một hơi đem gia hỏa này tạm thời phá đi . Còn phá hư sau đối phương khôi phục thời gian, đó là chuyện sau này.’

Vu Hoành vượt qua tường viện, bình tĩnh đi vào phía ngoài trong bóng tối.

Trong không khí còn lưu lại cực kỳ cường hãn giá trị âm bức xạ.

Thuận tiện nhặt được chút củi khô sau khi trở về, Vu Hoành thay đổi đồ bộ, tiếp tục cường hóa chế tạo mới bức xạ lựu đ·ạ·n.

Thứ này khả năng đối với những khác như Đa Mục Điểu loại hình quái vật vô dụng, dù sao những quái vật kia rất nhanh liền tái sinh khôi phục, cần chính là tiếp tục tiêu hao tổn thương.

Nhưng đối đầu với Người Sau Lưng loại này tính bí mật mạnh, khó mà ứng đối Ác Ảnh, tính nhắm vào liền rất mạnh mẽ.

Vừa mới vật kia hẳn là Quỷ Ảnh loại hình, chân chính gặp được Người Sau Lưng, cũng không biết là tình huống như thế nào. Mặt khác Người Sau Lưng không phải chỉ có một cái, nhất định phải chuẩn bị thêm lựu đ·ạ·n khẩn cấp. Cũng may bức xạ lựu đ·ạ·n đối với thực thể không có gì tổn thương, xung kích tuy mạnh nhưng thời gian ngắn. Không cần lo lắng khoảng cách gần tác động đến chính mình.

Trở lại sơn động, Vu Hoành bắt đầu cấp tốc chế tác mới bức xạ lựu đ·ạ·n.

Lựu đ·ạ·n khảo thí về sau, hiệu quả để cho người ta tương đương kinh diễm. Cũng không biết chân chính gặp được Người Sau Lưng lúc, sẽ là tình huống như thế nào.

Vu Hoành đối với cái này có chút chờ mong.

Ban đêm, thời gian từ từ chảy xuôi, theo hắc ấn không ngừng cường hóa, từng khỏa bức xạ lựu đ·ạ·n không ngừng xuất hiện trong sơn động trên bàn gỗ.

Thứ này có thể có bao nhiêu, hoàn toàn quyết định bởi tại Vòng Xoáy phù trận cùng Đại Huy Thạch Mặc Phấn vật liệu có bao nhiêu.

Rất nhanh, hết thảy năm viên lựu đ·ạ·n, hoàn mỹ sắp xếp ở trước mặt Vu Hoành.

Hắn nắm lên lựu đ·ạ·n, cẩn thận đặt ở đồ bộ mật phong khẩu trong túi.

Việc này không nên chậm trễ, dù sao hiện tại cũng không có Huyết Triều, dứt khoát đi bưu cục cầm khóa lại ấn ký vật sống được rồi.

Cường hóa đồ vật đều tốt, tiếp xuống cùng để hắc ấn chạy không tải, cái gì cũng không dám, không bằng đi lấy ngay bây giờ đến vật liệu sớm hợp thành.

Thu thập xong đồ vật, Vu Hoành chỉnh lý tốt đồ bộ, mở cửa, bước nhanh ra ngoài.

Bành.

Bưu cục thạch ốc cửa lớn bỗng chốc bị phá tan Lý Nhuận Sơn ôm nữ nhi toàn thân hất lên Huy Thạch thảm điên cuồng chạy.

Hắn vượt qua bậc thang, phá tan sân nhỏ rào chắn, điên cuồng hướng phía Vu Hoành chỗ sơn động phương hướng phóng đi.

“Nhanh nhanh nhanh!”

“Ta tuyệt không thể c·hết! Tuyệt không! !”

Lý Nhuận Sơn hai mắt huyết hồng, bắp thịt cả người căng cứng tới cực điểm, mồ hôi nương theo lấy kịch liệt hô hấp không ngừng phân rải xuống địa phương.

Hai chân của hắn trong đêm tối trên mặt đất không ngừng phát ra phốc phốc trầm đục, giẫm ra từng cái dấu chân lộn xộn cùng phù phiếm.

“Ba ba… . Chúng ta, phải c·hết sao?” Asena bình tĩnh núp ở Lý Nhuận Sơn trong ngực. Mới mấy tuổi nàng, phảng phất không nhìn thấy sự sợ hãi đối với t·ử v·ong có chỉ là bình tĩnh.

“Sẽ không… Ba ba sẽ không để cho ngươi c·hết. Ngươi nhất định có thể hảo hảo sống sót! Nhất định! !” Lý Nhuận Sơn cố gắng gạt ra vẻ mỉm cười, dùng tấm thảm đem nữ nhi bao bọc càng kín một chút.

Chương 126: Ấn ký (4)

Chương 126: Ấn ký (4)

Ngay tại vừa rồi Lý Nhuận Sơn trơ mắt nhìn Lâm Hải Ny, ngay tại trước mặt hắn, nháy một cái mắt, liền hoàn toàn biến mất không thấy.

Tựa như thu hình lại đột nhiên thiếu một tấm, một cái sống sờ sờ nữ nhân xinh đẹp, ngay tại trước mặt hắn, lóe lên, liền biến mất đến triệt để không thấy

Một khắc này hắn thật bị hù dọa đứng dậy liền chạy, vọt tới nữ nhi gian phòng, dùng Huy Thạch thảm đem hắn bọc lại ở, co cẳng liền chạy.

Chỉ là để hắn không nghĩ tới chính là, xông ra gian phòng về sau, phía ngoài hành lang, quen thuộc dưới mặt đất nhân phòng hành lang, thế mà vào thời khắc ấy trở nên không gì sánh được dài dòng, không gì sánh được lạ lẫm.

Hắn dọc theo đường quen thuộc tuyến ý đồ xông lên mặt đất, lại đều không hiểu thấu lạc đường.

Loại này quỷ dị vặn vẹo lực lượng, để hắn càng phát ra minh bạch tình thế lo lắng.

Dưới tình thế cấp bách, hắn nhắm mắt lại, một bàn tay nắm chặt Vu Hoành cho phù bản, hướng phía trước nhắm mắt cuồng xông.

Hắn tại dựa vào tiềm thức ghi lại lộ tuyến, thật vất vả mới xông ra dưới mặt đất.

An ủi nữ nhi, Lý Nhuận Sơn trong lòng cũng dâng lên nồng đậm nghi hoặc.

‘Vì cái gì, vì cái gì Huy Thạch thảm vô dụng? ? Rõ ràng Chu Học Quang nói qua, ở tiền tuyến, bọn hắn cũng dùng Huy

Thạch thảm che lấp tự thân, một dạng sống được thật tốt lui ra tới.’

Thầm nghĩ lấy, Lý Nhuận Sơn đột nhiên nghe được sau lưng có rất nhỏ tiếng tạch tạch, lúc này từ trong ngực lấy ra một khối phù bản, nắm ở trong tay.

Phù bản đường vân chậm rãi biến thành xám trắng, đang mất đi hiệu quả.

Lý Nhuận Sơn mắt nhìn phù bản, lại lần nữa từ trong túi tiền sờ lên, rất nhanh lấy ra một khối cùng loại đá cuội một dạng hình bầu d·ụ·c hòn đá.

Hắn nhìn xem hòn đá, trên mặt toát ra thần sắc không muốn, nhưng dưới mắt nguy cơ sớm tối lúc này không cần, có lẽ về sau liền không dùng được.

Cắn răng một cái, hắn bỗng nhiên đem tảng đá về sau quăng ra.

Ông! ! !

Trong chốc lát một chút bạch quang sáng lên, sau lưng nổ tung một đoàn bạch quang sáng tỏ, hơi nóng hầm hập mang theo một vòng nhàn nhạt giá trị âm bức xạ, hung hăng đem phía sau trong sương mù bóng người màu trắng áp chế một cái chớp mắt.

Nhưng cũng chỉ là một cái chớp mắt, bóng người tiếp tục gia tốc phóng tới Lý Nhuận Sơn cha con.

Lý Nhuận Sơn không nghĩ tới hiệu quả kém như vậy, chờ phát hiện lúc, đã nhanh không kịp, hắn vội vàng lăn khỏi chỗ, chật vật tránh đi.

Bạch!

Bóng người màu trắng từ lúc trước hắn vị trí sượt qua người, xông ra mười mấy mét, lại cong người hướng hai người bay đi.

Lạch cạch. Đúng lúc này, một tiếng rõ nét dị hưởng, từ Lý Nhuận Sơn sau lưng vang lên.

Lúc này thần kinh của hắn mới run lên bần bật.

‘Các loại! ! Chẳng lẽ lại, phía trước xuất hiện vật kia, căn bản cũng không phải là Người Sau Lưng! ? Sau lưng mới là! ?’

Hắn bỗng nhiên kịp phản ứng.

Người Sau Lưng Người Sau Lưng, tự nhiên là từ phía sau lưng xuất hiện làm chủ.

Quyết định thật nhanh, hắn lại lần nữa lăn mình một cái, tốc độ cực nhanh, tinh chuẩn tránh đi bóng người màu trắng chính diện xung kích.

Bóng người màu trắng kia cùng sau lưng Người Sau Lưng bỗng nhiên gặp nhau.

Phốc phốc.

Bóng người màu trắng một chút biến mất, triệt để không thấy, phảng phất từ bắt đầu liền chưa từng xuất hiện đồng dạng.

Lạch cạch.

Lý Nhuận Sơn sau lưng cũng lại lần nữa vang lên tiếng thứ hai giòn vang.

Một cỗ lạnh lẽo hàn ý, từ hắn phía sau lưng tuôn ra.

Hắn ý đồ tiếp tục hướng phía trước chạy, nhưng không có chạy mấy bước, thân thể liền bắt đầu càng phát ra cứng ngắc, động tác cũng càng ngày càng chậm, càng ngày càng chậm.

‘Chạy a! ! Động! !’ Lý Nhuận Sơn trong lòng điên cuồng thôi vận thân thể của mình, cố gắng muốn để tứ chi động.

Hắn toàn thân căng cứng, máu chảy gia tốc, toàn thân không tự chủ run nhè nhẹ.

Nhưng trên thế giới này, nếu như chỉ dựa vào ý chí liền có thể cải biến hiện thực, liền sẽ không có nhiều người như vậy ngã xuống.

Nghĩ tới đây, Lý Nhuận Sơn cuối cùng từ cổ áo, kéo ra một cái màu đen bạc kim loại diều hâu mặt dây chuyền.

Hắn nắm thật chặt mặt dây chuyền, trong mắt đầy vẻ không muốn, nhưng chỉ vẻn vẹn cầm 2 giây, hắn hay là từ từ buông ra.

Đùng.

Hắn một thanh kéo đứt mặt dây chuyền, về sau ném ra.

Mặt dây chuyền mặt ngoài bỗng nhiên sáng lên một chút ánh mặt trời màu vàng giống như quang trạch, cái kia xán lạn màu vàng, ở trong đêm tối, phảng phất đột nhiên thắp sáng đèn sáng.

Một sát na, liền đem Lý Nhuận Sơn hậu phương mơ hồ mỉm cười hình người bức lui.

Nhân cơ hội này, Lý Nhuận Sơn đại hỉ, ôm Asena điên cuồng hướng Vu Hoành phương hướng phóng đi.

Xông ra hơn mười mét, hắn chợt thấy mặt bên có bóng người đang bay nhanh tới gần.

"Vu…" Hắn mở miệng kêu to. Trên mặt lộ ra nét mừng.

Nhưng thanh âm chưa dứt, trong mắt của hắn vui mừng im bặt mà dừng.

Bởi vì người tới, không phải Vu Hoành. Mà là Chu Học Quang!

Lão Chu cả người là máu, trên thân bọc lấy hé mở rách rưới Huy Thạch thảm, một cánh tay mềm oặt xuôi ở bên người, trên mặt đồng dạng mang theo khó nói nên lời hoảng sợ.

Mà tại phía sau hắn, đạo thứ hai màu trắng mỉm cười hình người, lúc này đồng dạng tới gần, chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía Lý Nhuận Sơn cha con.

Hình người có chút nhất chuyển, vừa vặn ngăn trở Lý Nhuận Sơn cha con vọt tới trước phương hướng.

Nó nụ cười trên mặt không gì sánh được xán lạn, hai tay mở ra, không khí từng luồng từng luồng vô hình vặn vẹo, để chung quanh hồng trị phi tốc tiêu thăng.

Trong đêm tối hồng trị bức xạ phảng phất hình thành một mảnh lưới lớn, hướng phía ba người bao phủ rơi xuống.

"Không! ! !"

Lý Nhuận Sơn muốn rống to, nhưng một cỗ cực hạn tuyệt vọng để hắn cổ họng căn bản không có cách nào lên tiếng.

Trước sau hai cái Người Sau Lưng đồng thời giáp công, trong không khí chung quanh tràn đầy để cho người ta đông cứng hàn ý khủng bố hai chân của hắn đã không có cách nào động đậy, bị hàn khí động đến sắp không cảm giác.

Nếu như là vật lý chém g·i·ế·t, hắn còn có thể nghĩ ra rất nhiều phương pháp, nhưng Ác Ảnh tập kích…

Lý Nhuận Sơn cắn răng, dùng hết toàn lực, đem nữ nhi từ trong ngực buông xuống.

"Chạy!" Hắn dùng sức gạt ra một chữ.

Nhìn xem ngơ ngác đứng tại chỗ Asena, hắn lại lần nữa dùng hết lực khí toàn thân.

"Chạy a! !"

Chỉ là Asena nhưng như cũ đứng tại chỗ, ngơ ngác nâng lên khuôn mặt nhỏ, đưa tay chỉ hướng Lý Nhuận Sơn phía sau.

"Vu. Vu thúc thúc…"

Lý Nhuận Sơn sững sờ, gian nan nghiêng đầu sang chỗ khác.

Hắn lần đầu tiên nhìn thấy, là loại kia mơ hồ vặn vẹo Người Sau Lưng khuôn mặt tươi cười, gia hỏa này gần trong gang tấc, còn kém bên dưới liền có thể đụng phải.

Mà mấu chốt là, Người Sau Lưng phía sau, còn có một cái cao hơn hắn ra nửa cái đầu khôi ngô bóng đen.

Đó là… Vu Hoành cường hóa Bạch Hùng đồ bộ! !

Giờ này khắc này, đạo kia dữ tợn khôi ngô đồ bộ hình người, chính một tay hai ngón tay, thêu hoa đồng dạng nắm vuốt một cây đen sì cây gậy một dạng đồ vật.

Nhìn thấy mình bị phát hiện, Vu Hoành đối với Asena mỉm cười.

“Xuỵt ~~ ”

Hắn dựng thẳng ngón tay, đặt ở bên miệng, làm im lặng hình.

Ầm ầm! ! !

Trong chốc lát, cây kia màu đen cây gậy một dạng đồ vật vỡ nát, bạo tạc, hóa thành một vòng bột phấn màu đen khuếch tán nổ tung.

Đồng thời một vòng vô hình hình cầu gợn sóng, lấy Vu Hoành làm hạch tâm, hướng chung quanh nơi này hơn mười mét phạm vi ầm vang khuếch tán.

Lý Nhuận Sơn sau lưng Người Sau Lưng líu lo đứng im, cứng ngắc bất động.

Chính là trong chớp nhoáng này, một cái đại thủ bắt lấy nó đỉnh đầu, đột ngột từ mặt đất mọc lên, hướng xuống nhấn một cái!

“C·h·ế·t đi! !” Nương theo lấy cười to một tiếng.

Oanh! ! !

Người Sau Lưng cả nửa người, bị ngạnh sinh sinh vung lấy nện vào mặt đất, ném ra cái hố nhỏ.

Vu Hoành một tay đem nó lại lần nữa nhấc lên, đối với chung quanh mặt đất chính là điên cuồng đập loạn.

Ầm ầm ầm ầm ầm! !

Một lần cuối cùng, hắn nhảy lên thật cao, cánh tay phải cơ bắp cấp tốc nâng lên, to ra một vòng lớn đè lại Người Sau Lưng

khuôn mặt, rơi xuống dưới.

Đúng lúc này, mặt đất điểm rơi chỗ, một viên không biết lúc nào sớm đã mở ra chốt mở bức xạ lựu đ·ạ·n, nằm trên mặt đất, vừa vặn đếm tới một giây sau cùng.

Ầm ầm! ! !

Trong chốc lát, Vu Hoành cánh tay mang người hình ngạnh sinh sinh xâm nhập mặt đất. Đón chợt nổ tung bức xạ lựu đ·ạ·n, hai cỗ lực lượng đối xứng đè ép, ầm vang rơi xuống đất.

Vô thanh vô tức, Người Sau Lưng thân thể màu trắng bỗng nhiên vỡ nát, hóa thành vô số màu trắng tro bụi, biến mất không thấy gì nữa.

Răng rắc.

Vu Hoành đưa cánh tay từ trong đất rút ra, lung lay trên thân đất vụn, nhìn về phía đã ngây dại ba người.

Sau đó hắn giương mắt nhìn về phía Chu Học Quang sau lưng đạo hình người kia.

Đối phương thân hình mơ hồ vặn vẹo, lóe lên lóe lên đồng dạng cũng chầm chậm làm nhạt biến mất không thấy gì nữa.

Cao nồng độ giá trị âm bức xạ, để trong này vùng này, trong thời gian ngắn không có khả năng có Quỷ Ảnh Ác Ảnh có thể đến gần.

“Xem ra ta tới rất kịp thời a.” Vu Hoành nhìn xem ngã ngồi trên mặt đất Lý Nhuận Sơn cha con, đi lên trước vươn tay, lộ ra một cái hài hòa mỉm cười.

Lý Nhuận Sơn nhìn xem cái kia lớn hơn mình một vòng hắc thủ, mặc dù là mặc lấy đồ bộ, nhìn lộ ra lớn, nhưng hắn thế nhưng là còn nhớ rõ lúc trước chính mình lần thứ nhất nhìn thấy Vu Hoành lúc dáng vẻ.

Khi đó hắn, cùng hiện tại… Cách biệt một trời.

“Lần thứ ba.” Trên mặt hắn toát ra một loại vừa khóc lại cười, xen lẫn may mắn vui vẻ phức tạp biểu lộ.

“Ngươi đã cứu ta lần thứ ba…”

Đùng.

Hắn vươn tay, một thanh nắm chặt Vu Hoành duỗi tới bàn tay, đứng người lên. Hắn không biết đối phương dùng phương pháp gì, cũng không biết đối phương vì cái gì vừa vặn xuất hiện ở đây.

Hắn chỉ biết là, chính mình cùng nữ nhi được cứu.

“Cho nên, ngươi lấy cái gì báo đáp ta?” Vu Hoành nói đùa

“… Không thể báo đáp.” Lý Nhuận Sơn lau mồ hôi, một phát bắt được nữ nhi tay nhỏ.

“Lấy thân báo đáp có thể chứ?”

Vu Hoành biểu lộ cứng đờ, nhưng rất nhanh nghe được đối phương ý tứ, hắn hai mắt một chút sáng lên.

“Tạ ơn Vu thúc thúc.” Asena lúc này cũng chen vào nói mở miệng, “Ta rất nhanh trưởng thành liền cùng ba ba cùng nhau gả cho ngươi.”

Nàng khuôn mặt nhỏ chăm chú nhìn Vu Hoành.

“… . Trò cười này lạnh quá.” Vu Hoành khóe miệng giật một cái, đi đến Chu Học Quang trước mặt đồng dạng một tay lấy nó kéo lên.

“Không có sao chứ?”

“Gãy tay, còn chưa c·h·ế·t.” Chu Học Quang thổ khí nói, ánh mắt phức tạp nhìn xem Vu Hoành

“Ngươi vừa rồi, dùng thứ gì?” Hắn nhịn không được nhỏ giọng hỏi.

“Nghiên cứu mới ra bức xạ lựu đ·ạ·n, thế nào, hiệu quả không tệ đi.” Vu Hoành cười nói.

“Há lại chỉ có từng đó không tệ. Ta ở tiền tuyến mấy năm này, chỉ ở quy mô lớn Huy Thạch đ·ạ·n đạo oanh tạc lúc, mới nhìn đến qua những Người Sau Lưng kia hiện ra loại biến hóa kia.” Chu Học Quang cảm thấy trước mắt Vu Hoành càng phát ra thần bí.

Ngay từ đầu hắn coi là đối phương chỉ là người cường hóa, chỉ là cường hóa biên độ hơi lớn một chút xíu.

Nhưng bây giờ… Đối phương cho thấy nghiên cứu năng lực. Đã xa xa so thân thể cường hóa lực lượng tới khoa trương.

Người Sau Lưng ở tiền tuyến không biết g·i·ế·t c·h·ế·t bao nhiêu quân Liên Hiệp quân sĩ, Ngân Tháp nghiên cứu lâu như vậy, cũng không thể nghiên cứu ra có thể nhằm vào chúng nó vũ khí, biện pháp duy nhất là quy mô lớn oanh tạc cải thiện hoàn cảnh hồng trị, cưỡng ép đầu nhập siêu lượng giá trị âm bức xạ vũ khí.

Nhưng trước mắt này gia hỏa, liền dựa vào như vậy hai cái vật nhỏ… Thế mà làm được Ngân Tháp Cực Quang thành phải hao phí chí ít một trận cục bộ chiến dịch Huy Thạch số lượng dự trữ, mới có thể tạo ra khoa trương hiệu quả.

“Vu Hoành, ngươi cân nhắc qua, cùng quân Liên Hiệp hợp tác a?” Chu Học Quang bỗng nhiên mở miệng.“Nếu có ngươi loại này bức xạ lựu đ·ạ·n, chúng ta, có lẽ còn có thể có hi vọng…”

“Nếu như có thể đi, ta tự nhiên nguyện ý đáng tiếc… .” Vu Hoành rất rõ ràng chính mình bức xạ lựu đ·ạ·n là thế nào làm ra. Không có nội khí liền không có cách nào chế tác hạch tâm Vòng Xoáy phù bản, còn muốn có hắc ấn hai lần ưu hóa.

Có thể nói, thứ này toàn thế giới chỉ có một mình hắn có thể chế tác, sản lượng cực kỳ có hạn.

“Đi, trước cùng đi ta nơi đó, nơi này không an toàn.” Vu Hoành một tay nắm lên Chu Học Quang, chào hỏi lên Lý Nhuận Sơn cha con, cấp tốc hướng sơn động phương hướng tiến đến.

Chương 127: Hi vọng (1)

Chương 127: Hi vọng (1)

Phốc.

Sơn động phòng an toàn trong viện, lóng lánh oánh oánh bạch quang Huy Thạch Thảo bọn họ, không ngừng triệt tiêu lấy không khí chung quanh bên trong tỏ khắp tới hồng trị bức xạ.

Cửa viện mở ra, Vu Hoành dẫn ba người bước nhanh tiến vào.

"Mau mau, tiến nhà gỗ, bên ngoài là ta nghiên cứu ra được loại sản phẩm mới Huy Thạch Thảo, là dùng đến triệt tiêu hồng trị cùng loại Huy Thạch đồ vật, bọn chúng lại phát ra giá trị âm bức xạ, đối với người một dạng có thể sinh ra Huy Thạch bệnh!"

Vu Hoành tiến đến liền cấp tốc dặn dò.

Lý Nhuận Sơn ôm nữ nhi gật gật đầu, bước nhanh chạy đến nhà gỗ trước, đẩy cửa vào.

Chu Học Quang theo sát phía sau.

Ba người đi vào trong viện lúc, xác thực cảm giác trên thân làn da, có loại lông mao dựng đứng cảm giác.

Thẳng đến tiến vào nhà gỗ, mới hơi rất nhiều.

"Kỳ thật coi như trong phòng, cũng sẽ bị giá trị âm bức xạ ảnh hưởng đến. Chỉ là nồng độ so bên ngoài thấp không ít." Vu Hoành đứng tại cửa ra vào nói bổ sung.

"Cho nên về sau nếu như các ngươi muốn ở chỗ này đợi, liền phải chính mình giải quyết chỗ ở."

"Tốt!" Lý Nhuận Sơn gật đầu.

Hắn cùng Chu Học Quang đều không có hỏi vì cái gì không thể đi trong sơn động. Tựa như Lý Nhuận Sơn cho tới bây giờ không có mời Vu Hoành tiến nhân phòng dưới mặt đất Huy Thạch mật thất một dạng.

Dưới loại hoàn cảnh này, phòng an toàn là chính mình cơ sở nhất ranh giới cuối cùng. Cho nên bọn hắn ăn ý cũng không mở miệng hỏi.

“Lần này may ngươi cứu giúp, không phải vậy chúng ta c·hết chắc.” Chu Học Quang thở dài.

“Chờ một chút.” Vu Hoành cấp tốc trở lại sơn động, đi cồn đỏ ngoáy tai, thuốc tiêu viêm cùng nước sôi để nguội, mang tới cho ba người mỗi người xử lý xuống thương thế, để tránh bộc phát chứng bệnh.

Sau đó, hắn mới vào nhà tọa hạ, hướng ba người tìm hiểu tình huống.

“Nói một chút đi các ngươi đến cùng là thế nào b·ị đ·ánh phá mật thất?” Hắn có chút không thể nào hiểu được, tiền tuyến người có thể dựa vào Huy Thạch mật thất ẩn tàng tự thân, tránh đi tuyệt đại bộ phận nguy hiểm, làm sao đến nơi này lại đột nhiên mất hiệu lực?

“… Bởi vì, còn có mặt khác.” Lý Nhuận Sơn cúi đầu hung hăng uống một hớp, “Trừ ra Người Sau Lưng, còn có mặt khác Ác Ảnh tham dự vào. Ta chính là bị mặt khác Ác Ảnh phá vỡ mật thất, sau đó bị Người Sau Lưng đuổi kịp, nếu không phải ngươi kịp thời đuổi tới, ta cùng Nana đều xác định vững chắc xong đời.”

“Còn có Ác Ảnh.” Vu Hoành nhíu mày, “Không phải nói, Ác Ảnh ở giữa sẽ có bao trùm hiện tượng sao?” Hắn vấn đề này nhìn về phía Chu Học Quang.

“Là có, nhưng bao trùm không có nghĩa là triệt để diệt tuyệt còn có thể xuất hiện nô dịch sát nhập…” Chu Học Quang sắc mặt khó coi nói. Hắn quay đầu nhìn ngoài cửa sổ bạch quang Huy Thạch Thảo.

“Ngươi xác định ngươi trong viện những này phát sáng cỏ có thể ngăn cản Ác Ảnh?”

“Không xác định, nhưng chúng nó có thể chế tạo Ác Ảnh chán ghét hoàn cảnh, để bọn chúng không có việc gì không nguyện ý tới gần nơi này. Tựa như ngươi sẽ không bị nhà vệ sinh công cộng tổn thương, nhưng ngươi nguyện ý không có việc gì chạy tới nhà vệ sinh công cộng tản bộ a?” Vu Hoành ví von tương đương tinh chuẩn, trong nháy mắt liền để cho hai người minh bạch Huy Thạch Thảo tác dụng.

“Cái kia, chúng ta bây giờ làm sao bây giờ?” Chu Học Quang thở hắt ra, nhìn về phía Vu Hoành.

“Ta hi vọng ngươi có thể giúp đỡ cứu mạng, nhưng ta biết trên đời không có vô duyên vô cớ trợ giúp, cho nên, có cái gì ta có thể giúp đỡ sao?”

“Hiện tại ta bên kia bưu cục cũng trở về không đi, ta bên này cũng coi là về sau theo ngươi lăn lộn, có việc ngươi phân phó.” Lý Nhuận Sơn cũng ở một bên sảng khoái nói.

“Vậy được, trước giúp ta nuôi dưỡng làm, ăn uống cái gì ta trước giúp các ngươi đỉnh lấy, mặt khác, lão Lý ngươi nơi đó còn có bao nhiêu thằn lằn?” Vu Hoành hỏi.

“Còn nuôi tầm mười con, lúc đầu chuẩn bị trở về đến liền g·iết c·hết, bây giờ nhìn lại là không cách nào, không biết Ác Ảnh có thể hay không đem bọn nó đều g·iết c·hết.” Lão Lý bất đắc dĩ nói.

“Chờ ban ngày ta đi xem một chút đi.” Vu Hoành đã trải qua vừa mới cận thân giao thủ về sau, đối với Người Sau Lưng lo lắng thiếu đi hơn phân nửa, có bức xạ lựu đ·ạ·n nơi tay, lại thêm nội khí tại thân, chỉ cần bị hắn nắm lấy cơ hội, hai viên bức xạ lựu đ·ạ·n thêm xuất thủ phối hợp, một chút liền có thể giải quyết một cái Người Sau Lưng.

Hắn trên người bây giờ còn có ba viên bức xạ lựu đ·ạ·n, miễn cưỡng đã đủ dùng.

“Còn có, lão Lý ngươi qua đây về sau, ngày mai hỗ trợ cho ta liên hệ bưu cục cao tầng, ta muốn xác định còn có thể hay không hệ thống tin nhắn đồ vật, liên quan tới Ác Ảnh một chút tình báo, ta dự định toàn bộ đổi thành vật tư.”

Tình báo nếu như có thể đổi thành vật tư, tự nhiên kết quả là tốt nhất, chỉ là sợ liền sợ hiện tại hoàn cảnh bên ngoài, quá mức ác liệt…

“Ta thử một chút xem sao…” Lý Nhuận Sơn đối với cái này không ôm hi vọng.

Giao lưu xong, Vu Hoành giúp đỡ xử lý v·ết t·hương của ba người, lại cầm một đống cao dinh dưỡng tới buông xuống, sau đó mới rời khỏi, trở lại sơn động phòng an toàn.

Nhìn xem vẫn như cũ mở ra máy truyền tin, hắn thở dài.

Hiện tại bưu cục thạch ốc đã không ai, máy truyền tin này mở ra cũng không có tác dụng gì.

Nghĩ tới đây, hắn đưa tay đặt tại trên chốt mở, đang chuẩn bị đóng lại.

“Tê tê. Có ai không? Có người có thể nghe được a?” Bỗng nhiên một cái trầm thấp hùng hậu, mang theo một tia mệt mỏi giọng nam, từ trong máy truyền tin bay ra. Tựa hồ là trên tay hắn động tĩnh đưa tới một bên khác phát giác.

“… Tín hiệu lại ngay cả sai lệch a? Ngô… . Lần này hát cái ca, nghe được người phiền phức C-K-I-T..T…T cái âm thanh.” Giọng nam tiếp tục nói.

“…” Vu Hoành không có trước tiên trả lời, đầu năm nay vạn nhất gặp được cùng loại Ngữ Nhân Ác Ảnh, đến lúc đó khóc đều không có địa phương khóc.

Chờ sáu giây về sau, đối phương bắt đầu dùng khó nghe quạ đen tiếng nói ca hát.

Hắn mới mở miệng.

“Ngươi là ai? Ta đang chuẩn bị tắt máy, liền nghe đến ngươi nói chuyện.”

“Ừm, lại tìm đến một cái. Ha ha, lần này vận khí không tệ.” Nam nhân vui vẻ cười lên, “Ta gọi Quan Tào, ân, ở tại Lô Sơn trấn bên này, hiện tại đang dùng căn cứ máy truyền tin tìm kiếm người sống sót. Tính cả ngươi đã tìm tới ba cái.”

“Lô Sơn trấn? ? !” Vu Hoành sững sờ, “Ta tại Bạch Khâu thôn, ngươi khoảng cách ta chí ít, ta xem một chút.” Hắn cấp tốc từ trong góc lật ra lão địa hình, nhìn một chút.

“Chí ít khoảng cách 200 cây số trở lên! Ngươi cái gì máy truyền tin? Lợi hại như vậy! ?”

Vu Hoành tương đương kinh ngạc, phải biết hắn nhưng là dùng hắc ấn sau khi cường hóa máy truyền tin, đối phương không có khả năng có giống như hắn kỹ thuật ưu hóa.

Chỉ là hắn bên này kinh ngạc, máy truyền tin bên kia đồng dạng tương đương kinh ngạc.

“Cái gì? ? ! 200 cây số trở lên? ! Bạch Khâu thôn? ? Thôn? ?” Nam nhân tựa hồ nghe đến cái gì không thể tưởng tượng nổi tin tức, “Ngươi đây không phải là tị hạch căn cứ? ?”

“Không phải a, ta chính là chính mình cải tạo cái máy truyền tin.” Vu Hoành nói.

“Chính mình cải tạo? ? ! Ta chỗ này liên hệ với, cơ bản đều là dưới mặt đất tị hạch công trình tín hiệu, phía trước hai vị một cái là tự trả tiền tu kiến đại phú hào, một cái là phía quan phương phụ trách vận hành cơ cấu công trình người phụ trách. Ta coi là loại này khoảng cách loại cấp bậc này vệ tinh máy truyền tin, cơ bản không có khả năng xuất hiện tại tư nhân trong tay. Coi như vị kia phú hào cũng là có sở nghiên cứu của mình…”

Giọng nam mang theo kinh ngạc cùng khó có thể tin ngữ khí, tại máy truyền tin bên kia giải thích.

“…” Vu Hoành không phản bác được, hắn cũng không biết giải thích thế nào.

“Bất quá, mặc kệ ngươi là thế nào đạt thành kết quả này, có thể nhiều liên hệ với một người, ta rất vui vẻ. Đây chính là ta dựng bình đài này tần số truyền tin mục đích.” Nam nhân cười nói.

“Lần nữa tự giới thiệu dưới, ta gọi Quan Tào. Một tên lão binh.”

“Tốt a, ta gọi Vu Hoành, một cái bình thường người sống sót.” Vu Hoành trả lời. Mặc dù có chút không hiểu, nhưng nghe nhiều đến thanh âm của một người, trong lòng cũng là thoải mái.

“Rất tốt, quay đầu ta cho ngươi kéo vào trên mạng. Mặc dù khoảng cách xa, nhưng có người nói nói chuyện tâm sự, cũng xem là tốt, đúng không.” Quan Tào cười nói.

“Quả thật không tệ.” Vu Hoành trong lòng cũng xác thực rất vui vẻ, mặc dù bên ngoài nguy hiểm ở khắp mọi nơi, nhưng có người nói chuyện, loại kia mờ mịt cô tịch khó chịu cảm giác, cũng sẽ một chút biến mất.

Nhưng cũng may hắn chưa quên phía bên mình còn có Người Sau Lưng uy h·iếp nguy hiểm.

Hơi hàn huyên dưới, hắn liền phủ lên thông tin, đứng dậy bắt đầu tiếp tục chế tác mới bức xạ lựu đ·ạ·n.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Bên ngoài trong sân hoàn toàn yên tĩnh, Người Sau Lưng tựa hồ tạm thời từ bỏ, không có lại tập kích.

Điều này cũng làm cho Lý Nhuận Sơn ba người thật tốt ngủ ngon giấc.

Sáng sớm hôm sau, trời mới vừa tờ mờ sáng, Vu Hoành đi ra ngoài, liền nhìn thấy Lý Nhuận Sơn mang theo nữ nhi tại sân nhỏ một bên, lẳng lặng ngắm nhìn bưu cục phương hướng, tựa hồ đang nhỏ giọng nói gì đó.

Hai người khuôn mặt đau thương, có lẽ là đang tưởng niệm Lâm Hải Ny cùng Tống Vi hai người.

Chu Học Quang thì một người ngồi ở trước nhà gỗ, quan sát tỉ mỉ trên mặt đất sinh trưởng Huy Thạch Thảo.

Nhìn ra được hắn đối với thứ này cảm thấy hứng thú vô cùng.

Gia hỏa này một bàn tay gãy mất, dùng băng vải treo ở trước ngực, cũng không nhịn được một tay đi lật tới lật lui trên đất

cây cỏ.

Nhìn thấy Vu Hoành đi ra, hắn đứng người lên.

“Lão bản.” Hôm qua qua đi, hắn liền quyết định tìm nơi nương tựa Vu Hoành, hôm nay quyết định, như vậy về sau liền muốn đổi xưng hô.

Vu Hoành sững sờ, lập tức cũng tiếp nhận đối phương xưng hô. Hắn cũng xác thực cần nhân thủ hỗ trợ phụ trách một chút phân công, tỉ như vệ sinh tỉ như nuôi dưỡng, tỉ như sưu tập vật tư, liên hệ ngoại giới các loại.

Rất nhiều việc vặt nếu như toàn bộ để một mình hắn làm, mỗi ngày thời gian sẽ lãng phí rất nhiều.

“Hiện tại trong viện bức xạ quá nặng, các ngươi một mực đợi tại nhà gỗ cũng không đủ ở, cho nên, hôm nay nhiệm vụ của các ngươi, chính là mình mở rộng sân nhỏ phạm vi, sau đó ở trong sân xây lại một tòa phòng ở.”

Hắn có thể nội khí thôi vận, để Huy Thạch Thảo bao trùm đến càng nhiều phạm vi, đều có thể tường viện dưới đại trận, bao trùm phạm vi chính là cố định.

“Mặt khác, ta dự định đi một chuyến bưu cục, đi vận chuyển lão Lý trước đó rương nuôi dưỡng. Không có đồ ăn, chúng ta chỉ có thể miệng ăn núi lở, cho nên…” Vu Hoành chưa nói xong, lão Lý bên kia liền lập tức ứng thanh.

“Ta cùng đi, Nana lão Chu giúp ta nhìn xem.” Lý Nhuận Sơn cấp tốc nói.

“Được.”

Ba người cấp tốc phân công minh xác, Vu Hoành thay đổi trang bị, mang lên v·ũ k·hí, còn có mới chế tạo gấp gáp đi ra bức xạ lựu đ·ạ·n, hết thảy sáu khối, mang theo Lý Nhuận Sơn xuất phát.

Hai người đi ra tường viện, lập tức liền cảm giác được phía ngoài sương mù xám bên trong lộ ra từng tia từng tia hàn ý.

“Thời tiết càng ngày càng lạnh a.” Lý Nhuận Sơn thở dài.

“Ta vốn đang đáp ứng Vi Vi cùng Tiểu Ngữ dạy các nàng làm nghề mộc…”

Hắn mắt đục đỏ ngầu, thần sắc có chút sa sút tinh thần.

“Thế đạo này, ngươi bảo hộ không được các nàng.” Vu Hoành thở dài.

“Sớm biết, để các nàng cùng một chỗ đi theo đội tiếp ứng rời đi.” Lão Lý bất đắc dĩ.

“…” Vu Hoành không phản bác được.

Tê.

Bỗng nhiên một tia hàn ý lạnh lẽo, từ hắn phía sau lưng cấp tốc tuôn ra.

Lạch cạch.

“Đến rồi! Tăng thêm tốc độ!” Vu Hoành hơi biến sắc mặt, giao cho lão Lý một khối phù bản màu bạc, chính mình gia tốc hướng bưu cục chạy tới.

Hắn cầm lấy chuẩn bị xong một mặt cái gương nhỏ, đây là cà lăm lúc trước dùng để rửa mặt ăn mặc tùy thân tấm gương.

Trong gương, phản xạ ra phía sau hai người cảnh tượng.

Trong sương mù màu xám, một đạo mơ hồ người mặt tươi cười hình, đang từ trong sương mù như ẩn như hiện, từ từ tới gần.

“Gia hỏa này… Là hôm qua cái kia!” Vu Hoành một chút nhận ra tập cái này Người Sau Lưng.

Trên thân người kia còn có hắn hôm qua đá gãy hai chân vết tích, dấu chân còn tại trên quần.

“Nhanh như vậy liền sống lại… Những này Ác Ảnh thật mẹ nó buồn nôn!” Tâm tình của hắn nặng nề.

“Cho nên tiền tuyến mới không có cách, vật tư gánh không được, nhân viên t·hương v·ong nhiều lắm.” Lý Nhuận Sơn thở phì phò theo sau lưng.

Hai người cấp tốc đi vào bưu cục, kỳ quái là, tiếng thứ hai Người Sau Lưng hỗn tạp vang lại chậm chạp không có vang lên.

Lý Nhuận Sơn mang theo phù bản màu bạc, xuống dưới vận chuyển rương nuôi dưỡng, hết thảy mười sáu cái rương, lục tục ngo ngoe bị đem đến lầu một trong nhà đá.

Cái rương rất lớn, một cái dài rộng cùng cái tủ lạnh lớn không sai biệt lắm.

Chương 128: Hi vọng (2)

Chương 128: Hi vọng (2)

“Từng nhóm vận chuyển!” Vu Hoành đánh nhịp.

Lúc này, hai người một người một rương, ôm liền đi.

Một chuyến tiếp lấy một chuyến, nửa đường Người Sau Lưng rốt cục nhịn không được, dùng so trước đó chậm rãi tiết tấu lại ý đồ tập kích Vu Hoành, nó hiển nhiên tương đương mang thù, không để ý tới Lý Nhuận Sơn, chỉ nhìn chằm chằm Vu Hoành.

Ở giữa bị Vu Hoành lại một lần nữa dùng bức xạ lựu đ·ạ·n cứng ngắc, tay không đánh nổ một lần về sau, gia hỏa này mới tính yên tĩnh xuống.

Hai người một hơi dời tám chuyến, tiện thể còn mang theo một chút bưu cục bên kia tạp vật, thật vất vả mới kết thúc lần này mạo hiểm vận chuyển hành trình.

Đã đến giờ giữa trưa, Vu Hoành bàn giao mọi người nghỉ ngơi ăn cơm về sau, chính mình vào sơn động, đi vào một cái đựng thằn lằn đỏ cùng con gián hộp ny lon trước.

Hộp bị khoảng cách tách ra một bên chứa một cái dài bằng cánh tay ngắn thằn lằn đỏ, một bên chứa mấy cái đen sì lớn chừng hột đào con gián.

Vu Hoành đóng lại tấm che, tránh cho tiết lộ bất luận cái gì bí ẩn.

Sau đó mới cẩn thận nhìn chăm chú thằn lằn cùng con gián.

Đại thằn lằn kia làn da thô ráp hai mắt phồng lên, cổ phía sau còn sinh trưởng một vòng dạng xòe ô màu đỏ mào.

‘Đơn thuần cố định phòng hộ khu vực, cũng không thể ngăn cản đến tiếp sau khả năng xuất hiện cao nguy Ác Ánh, ta nhất

định phải sớm biết được rất nhiều tình báo. Mới có thể sớm làm tốt dự phòng chuẩn bị.'

Nếu hắc ấn có thể hợp thành Huy Thạch cùng cỏ dại, vì cái gì không có khả năng hợp thành Huy Thạch, con gián cùng thằn lằn đâu?

Hắn dự định thử một chút.

Hắn muốn, là một cái đã có con gián sinh tồn sức sinh sản, lại có thằn lằn lực lượng cùng tái sinh lực hợp thành sinh vật.

'Thử một chút xem sao.' Vu Hoành đem một khối Đại Huy Thạch lấy ra, đặt ở trên cái hộp.

Sau đó một tay đè lại hộp

Cường hóa Hắc Tích, phương hướng: Thu hoạch được con gián sinh sôi cùng thích ứng lực, giữ lại thằn lằn tái sinh lực cùng trưởng thành tính, dung hợp Đại Huy Thạch đối với Quỷ Ảnh bức xạ.

Tại xác định yêu cầu sau Vu Hoành liền làm xong cường hóa hợp thành thời gian rõ dài chuẩn bị.

Rất nhanh.

Hắc tuyến lóe lên.

'Phải chăng cường hóa Hắc Tích?'

Hắc ấn phản hồi âm thanh ghé vào lỗ tai hắn vang lên

Vu Hoành mắt nhìn hộp mặt ngoài đếm ngược: '5 ngày 18 giờ 41 phút.'

Hô… Hắn nhẹ nhàng thở ra.

Còn tốt còn tốt.

Thời gian so dự tính muốn ngắn, hắn hoài nghi là chính mình nội khí tăng lên dẫn đến.

'Là!' trong lòng của hắn khẳng định đáp lại.

Tê! !

Trong chốc lát một cỗ khủng bố lực hấp dẫn hạ tướng trong cơ thể hắn hai đạo nội khí triệt để hút đi, không chỉ như vậy nguồn lực hấp dẫn này cũng bắt đầu lực, tinh thần.

Ý thức của hắn từ từ càng ngày càng mỏi mệt. Thân thể càng ngày càng không còn chút sức lực nào.

Từ khi đột phá tầng thứ hai công pháp sau hắn đã thật lâu không có gặp được tình huống như vậy.

Vài giây sau, sức cắn nuốt kết thúc.

Vu Hoành đùng một chút, kém chút té ngã trên đất.

Hắn mắt nổi đom đóm, trong tầm mắt tất cả đều là điểm trắng lấp lóe tung bay, liền cùng lần trước hợp thành Huy Thạch Thảo không sai biệt lắm, thậm chí càng càng gian nan.

Nằm nhoài bên cạnh bàn, chậm tối thiểu hơn mười phút, Vu Hoành mới chậm rãi lấy lại tinh thần.

Nhìn xem trên cái hộp bắt đầu đếm ngược số lượng, hắn thở phào một cái, gian nan xê dịch đến ghế một bên, đặt mông ngồi xuống.

Quá độ tiêu hao tinh thần thể lực, để hắn mí mắt không ngừng đánh nhau, hướng xuống liên lụy, muốn ngủ một giấc.

Dứt khoát Vu Hoành cũng không còn chống cự, cứ như vậy nằm nhoài trên mặt bàn, từ từ ngủ.

Bạch Hà thị.

Từng chiếc thuyền mới, tạo thành tàu hàng, đem Hi Vọng thành bên trong tuyệt đại bộ phận vật tư nhao nhao chở đi.

Khu vườn một gian trong sở nghiên cứu.

Ngụy Hồng Nghiệp cầm trong tay một phần báo cáo điều tra, nhìn xem trước mặt cung kính chờ đợi khôi ngô Độc Nhãn Long.

“Vu Hoành, niên kỷ hai mươi đến ba mươi ở giữa, thân cao một mét bảy ra mặt, thể trọng 67 kg. Tại mấy tháng trước đột nhiên xuất hiện tại Bạch Khâu thôn, bị trong thôn sống một mình Lâm Y Y cứu. Sau ra ngoài một mình ở lại. Nó hư hư thực thực phát hiện phụ cận ẩn nấp sở nghiên cứu. Đại Huy Thạch, phù bản, hư hư thực thực phát sáng cỏ dại, đều rất có thể là nó phát hiện sở nghiên cứu thành quả.”

Ngụy Hồng Nghiệp niệm xong báo cáo trong tay, thần sắc tương đương bất mãn.

“Ta muốn ngươi điều tra toàn diện tình báo, ngươi liền cho ta những này?”

“Căn cứ ngài nâng lên, loại kia có thể xua tan Quỷ Ảnh cùng Huyết Triều côn trùng đặc thù phát sáng cỏ dại, chúng ta xin mời tuần tra nhiều cái sinh vật phòng thí nghiệm hạng mục, cũng không phát hiện có bất kỳ nghiên cứu đã được duyệt, cho nên thành quả này cũng không phải gần đây nghiên cứu hạng mục.” Độc Nhãn Long nam nhân bình tĩnh nói.

“Quá ít, điểm ấy hoàn toàn không đủ.” Ngụy Hồng Nghiệp kỳ thật sớm nên đi thuyền rời đi, nhưng hắn ngạnh sinh sinh vì thứ nào đó, kéo dài cho tới bây giờ. Vì cái gì, chính là Vu Hoành người này nắm giữ thành quả.

“Như vậy Lâm Y Y người này đâu? Căn cứ bưu chính ghi chép, nàng cùng Vu Hoành lại nhất định thư từ qua lại.” Ngụy Hồng Nghiệp lại lần nữa hỏi.

“Điểm ấy không cần chúng ta hành động, phu nhân đã tiến về bái phỏng vị này Lâm Y Y tiểu thư.” Độc Nhãn Long cung kính nói

“Tốt a, ngươi bên này có thể hay không phái người đi Bạch Khâu thôn một chuyến?” Ngụy Hồng Nghiệp không cam tâm hỏi.

“Chỉ sợ không được, tiên sinh, bên ngoài bây giờ Ngữ Nhân tàn phá bừa bãi, không ai nguyện ý ra ngoài, trừ ra hải đạo, những lục địa khác thượng công đường đều có thể gặp phải Ngữ Nhân, huynh đệ của chúng ta không ai nguyện ý ra ngoài.” Độc Nhãn Long rất bình thản cự tuyệt.

“Được chưa, như vậy… Lâm Y Y tư liệu đâu?” Ngụy Hồng Nghiệp chuyển di mục tiêu.

“Cái này ngược lại là rất đủ.” Độc Nhãn Long lại lần nữa lấy ra một phần mới báo cáo, đưa tới.

Ngụy Hồng Nghiệp nhận lấy, cẩn thận xem xét, lần này báo cáo kỹ càng đến Lâm Y Y xuất thân, phụ mẫu, gia tộc, nơi sinh, năng lực các loại, tương đương toàn.

Nguyên bản Ngụy Hồng Nghiệp là dự định điều tra Vu Hoành mới đi điều tra Lâm Y Y, chỉ là nhìn thấy phần báo cáo này cuối cùng, hắn hai mắt có chút sáng lên.

“Cường hóa cao cấp bản máy kiểm tra hồng trị?”

Tại báo cáo cuối cùng nhất, nâng lên, Lâm Y Y dựa vào một máy bằng hữu đưa tặng cường hóa máy kiểm tra hồng trị, mang theo nó đội mấy tên đội viên, tính cả đội trưởng cùng một chỗ, thành công sống sót.

“Cái này máy kiểm tra hồng trị hạng mục nghiên cứu có sở nghiên cứu tiếp sao?” Ngụy Hồng Nghiệp xem xét liền nghĩ đến cái này khẳng định cùng Vu Hoành có quan hệ.

Một cái trí lực có vấn đề người cường hóa toàn thân, có thể làm ra bực này cao máy kiểm tra, ngẫm lại cũng biết không có khả năng.

“Có theo quy củ là thứ năm sở nghiên cứu Trần Kim Bưu tiếp nhận, ủy thác mới là quân Liên Hiệp cường hóa bộ đội đội 3. Nhưng là ngũ sở đã sớm không ai, Trần Kim Bưu hôm qua liền đi. Ngài hoàn toàn có thể chủ động nhận lấy.” Độc Nhãn Long trả lời.

“Cường hóa bộ đội…” Ngụy Hồng Nghiệp cầm báo cáo suy tư dưới.

“Không dễ chọc a… Đội 3 ta biết, đội trưởng có chút bối cảnh. Mà lại Vu Hoành nói không chừng có nhất định nghiên cứu năng lực, không cần thiết cùng hắn triệt để trở mặt.”

Độc Nhãn Long lại là nhìn ra sở trưởng rất muốn nghiên cứu một chút cái kia cường hóa máy kiểm tra hồng trị, hắn lập tức mỉm cười.

“Sở trưởng, bên ngoài bây giờ cực kỳ nguy hiểm, Ngữ Nhân chỉ là đợt thứ nhất, đến tiếp sau tiền tuyến để lọt tiến đến cao nguy hắc tai một cái tiếp một cái, ngay cả chúng ta cũng không dám ứng đối, chớ nói chi là cái kia Vu Hoành lưu tại dã ngoại, cho nên hắn cơ bản có thể xác định là c·hết chắc.”

“Nếu dạng này, ngài vì cái gì còn muốn cân nhắc tên kia? Muốn cái gì, trực tiếp điều tới liền tốt.”

“Ngươi nói có lý, nhưng là đội 3 nữ nhân kia, muội muội cũng không dễ chọc.” Ngụy Hồng Nghiệp nhíu mày.

“Ngài lo lắng đến cùng là… ?”

“Tiết Trừng Tịnh. Cường hóa bộ đội vương bài một trong, toàn bộ Bạch Hà thị tổng hợp thực chiến luận võ thứ ba gia hỏa… Tên kia tính khí nóng nảy, không tốt ứng phó.” Ngụy Hồng Nghiệp lắc đầu.

“Nàng a…” Độc Nhãn Long nhẹ nhàng thở ra, “Cường hóa bộ đội Top 10 tất cả cao thủ, đều tại ba ngày trước cưỡi tàu hàng hộ tống các đại nhân vật rời đi. Tiết Trừng Tịnh làm vương bài, khăng định cũng ở trong đó. Hiện tại nội thành chỉ còn lại có một điểm nhỏ người, chúng ta xem như cuối cùng một nhóm xuất phát . Chờ ngày kia cuối cùng thuyền, đến lúc đó lặng lẽ cầm tới đồ vật, đừng để người biết không phải tốt, đằng sau ngài thay hình đổi dạng, dùng cường hóa máy kiểm tra một lần nữa đã được duyệt, lấy được lợi ích.”

Hắn những lời này nói Ngụy Hồng Nghiệp hai mắt sáng lên đứng lên.

“Nói không sai!”

Nói nhiều như vậy, hắn kỳ thật hạch tâm mục đích, chính là muốn chính mình cầm tới cường hóa máy kiểm tra kỹ thuật, Huy Thạch Thảo không có cách nào, như vậy trước thay cái mục tiêu cũng là không tệ.

“Như vậy Lâm Y Y bên đó đây? Xử lý như thế nào?” Hắn vừa nói vừa làm ra một bộ vẻ lo lắng.

“Điểm ấy đợi ngài ra thành quả, địa vị cao hơn, tại quân Liên Hiệp bên trong, ai còn sẽ để ý một cái trí lực rất thấp người cường hóa ý kiến? Mà lại… Chỉ cần bọn ta động thủ rất nhanh đủ ẩn nấp, nàng ngay cả đồ vật có phải hay không tại ngài chỗ này, sẽ không biết.” Độc Nhãn Long thân mật cho ra đến tiếp sau m·ưu đ·ồ.

Hắn biết rõ nhân vật của mình cùng vị trí, những này Ngụy Hồng Nghiệp khẳng định là có thể bày ra rõ ràng, nhưng hắn thân là sở trưởng, nó tính cách địa vị, đều tuyệt sẽ không mở miệng nói ra loại này nói.

“Việc này, ngươi đi làm đi.” Ngụy Hồng Nghiệp trên mặt rốt cục lộ ra dáng tươi cười.

Lập tức sẽ đi, vì về sau có thể leo cao hơn, vì về sau thu hoạch được càng nhiều địa vị, quyền lực, tài nguyên.

Có đôi khi người cũng nên làm một chút không thể không làm sự tình…

Nghĩ đến đây, hắn liền trong lòng bất đắc dĩ.

“Nhìn như vậy, Yến Khê bên kia ngược lại là không cần thuận lợi cầm tới thì tốt hơn, Haris, ngươi đi thông tri một chút các nàng.” Hắn thấp giọng nói.

“Tuân mệnh.” Độc Nhãn Long mỉm cười gật đầu, hắn là chuyên môn là Ngụy Hồng Nghiệp chỗ sở nghiên cứu phụ trách bảo an cùng làm công việc bẩn thỉu đội trưởng bảo an, loại này dưới mặt bàn dơ bẩn tay chân, đối với hắn mà nói đã phi thường thuần thục.

“Mặt khác, tiện thể cũng đem máy kiểm tra kia thu hồi lại. Chú ý đừng có dùng người một nhà, đi Trần Kim Bưu danh nghĩa. Không phải vậy vạn nhất bị phát hiện, Tiết Trừng Tịnh cũng không dễ chọc.” Ngụy Hồng Nghiệp phân phó nói.

“Là. Tuyệt sẽ không để ngài thất vọng.” Độc Nhãn Long Haris tự tin nói.

“Bọn ta cầm tới liền đi, tại loại này hỗn loạn hoàn cảnh, tuyệt sẽ không có bất kỳ người phát hiện.”

Chói mắt ánh mặt trời chiếu sáng đại địa, bãi cỏ xanh biếc kéo dài đến phương xa, từng tòa đồi núi liên miên chập trùng, phủ thêm xanh biếc áo ngoài.

Một cỗ in Sơn Tây Lục Cách du lịch xã chữ xe việt dã, tại đồi núi ở giữa một đầu màu vàng đất trên đường lớn chạy chậm rãi.

“Liền biết lãng phí tiền, ta đều nói rồi liền đợi trong nhà liền tốt, nhất định phải kéo chúng ta đi ra du lịch.”

Một cái quen thuộc mang theo một tia cổ lỗ giọng nam, từ Vu Hoành bên phải vang lên.

“Ta đây không phải thật vất vả tích lũy đủ ngày nghỉ nha, lão cha ngươi cũng đừng mất hứng, ra đều đi ra.” Vu Hoành tự nhiên thuận miệng đáp lời.

“Hoành Hoành khó được cùng ta đi ra đến, ngươi liền thiếu đi nói hai câu chờ về sau hắn kết hôn, đi ra tới cơ hội thì càng ít.” Một bên khác một cái quen thuộc đã có tuổi giọng nữ truyền đến.

“Chủ yếu là cảm thấy quá lãng phí tiền.” Lão cha bất đắc dĩ nói.

“Hoành Hoành hiện tại không giống với lúc trước, kiếm tiền cái gì khẳng định đối với hắn không có vấn đề.” Lão mụ an ủi, “Ngươi nhìn khí trời tốt như vậy, bên ngoài rộng rãi như vậy, chúng ta tới ca hát đi.”

“Hát cái gì?” Lão cha hỏi.

“Lẳng lặng thôn trang, hắn tung bay tuyết ~~~ ”

“Khói mù dưới bầu trời, bồ câu đang bay…”

Đông đông đông.

Vu Hoành mở mắt ra, nhìn thấy phòng an toàn đỉnh động vuông vức vách đá. Trên vách đá bôi lên đất cát màu đen cảm

giác kim loại nước sơn, hùng hậu mà thâm thúy.

Hắn nằm ngửa tại bên bàn trên mặt đất, ngủ không biết bao lâu.

“Nguyên lai ta biết hát sai, thuần túy chính là lão cha dưa a.” Hắn xoay người đứng lên, ngồi dưới đất. Trong đầu một trận c·hết lặng.

Đông đông đông.

Cửa lớn còn tại bị gõ vang.

Vu Hoành đứng dậy mắt nhìn trên cái hộp đếm ngược, vuốt ve trên người bụi, đi tới cửa trước, kéo ra tấm che.

“Đến rồi! !” Bên ngoài xuất hiện Lý Nhuận Sơn vui vẻ kinh hỉ đến vặn vẹo biến thái gương mặt.

“Bạn thân của ta đến rồi! ! Hắn đưa Dương Quang vật liệu đến rồi! ! !” Hai tay của hắn đào lấy cửa lớn, trong mắt vui mừng phảng phất muốn phóng ra ánh sáng.

Chương 129: Hi vọng (3)

Chương 129: Hi vọng (3)

Vật liệu? Dương Quang vật liệu? ?

Vu Hoành biểu lộ cũng một chút sinh động đứng lên, hắn vốn cho rằng vật liệu tại trong loại hoàn cảnh này là đưa không tới.

Dù sao bên ngoài độ nguy hiểm lớn như vậy, ai còn dám bốc lên nguy hiểm tính mạng đưa hàng đến bên này?

“Thật hay giả? ? Ngươi không phải đang nằm mơ? ?” Vu Hoành cấp tốc thay đổi đồ bộ, mang lên v·ũ k·hí phù bản, mở cửa ra ngoài.

“Dựa theo mật mã phiên dịch huynh đệ kia chỉ lưu nửa giờ, chúng ta nhất định phải nhanh!” Lý Nhuận Sơn một câu nói nhảm cũng không nói, cấp tốc nói.

“Đi!”

Vu Hoành cũng không nói nhảm.

Hai người nhắc nhở Chu Học Quang chiếu khán Nana, cùng đi ra khỏi sân nhỏ.

Ban ngày bên ngoài viện, trong rừng cây sương mù đơn bạc rất nhiều, hồi lâu không thấy ánh nắng, xuyên thấu sương mù, tầng tầng rơi xuống trên mặt đất.

Hai người đều mặc chống đ·ạ·n đồ bộ, Lý Nhuận Sơn đi ở phía trước dẫn đường, hướng phía đường cái phương hướng tới gần.

Ước chừng sau mười mấy phút phía trước một đầu đường rẽ lộ diện dần dần hiển hiện.

Trên con đường, ngừng lại một cỗ toàn thân bố trí thành con nhím xe bọc thép màu đen.

Xe bọc thép chung quanh đều đựng mắt cóc một dạng đèn lớn, trên đỉnh còn có một khung treo dây đ·ạ·n s·ú·n·g máy hạng nặng. Mặt bên lưu lại không ít đỏ sậm v·ết m·áu hiển nhiên xe này trên đường tới, gặp phải nguy hiểm không chỉ là hắc tai.

“Ngươi là thế nào phát hiện xe tới?” Vu Hoành một bên tiếp cận, một bên thấp giọng hỏi.

“Đ·ạ·n tín hiệu. Chúng ta bưu cục nội bộ có chuyên môn đ·ạ·n tín hiệu, phát xạ một viên có thể tiếp tục hơn một giờ lơ lửng không trung, còn tự mang mật mã ngữ.” Lão Lý cấp tốc nói, nhìn qua tâm tình vô cùng tốt.

“Biện pháp tốt.” Vu Hoành khen câu.

Hai người cấp tốc đi vào xe bọc thép phụ cận, Lý Nhuận Sơn tiến lên lớn tiếng gọi hàng, cũng báo ra một tổ đặc thù số lượng.

Xe bọc thép bên trong rất mau đánh mở cái nắp, từ phía trên nóc chui ra ngoài một cái vóc người gầy gò nam nhân trung niên.

Nam nhân mặc màu đen đặc đồ rằn ri, trên cổ mang theo cùng loại thông tin tai nghe loại hình đồ vật.

Có chút ngoài ý muốn chính là, gia hỏa này không có mang mũ giáp, bờ môi có chút phát tím, ánh mắt có loại không có cách nào tập trung phiêu hốt cảm giác.

“Lý Nhuận Sơn, anh em tốt, ta mang cho ngươi đến đồ vật. Ngươi muốn Dương Quang vật liệu, hết thảy mười hai cân nước sơn. Toàn mang đến. Bọn hắn còn muốn chạy, không ai cho ngươi đưa, liền, liền ta còn nhớ rõ, nhớ kỹ.” Nam nhân này nói chuyện đứt quãng, ngẫu nhiên còn sẽ có lặp lại.

Lý Nhuận Sơn cùng Vu Hoành thần sắc lập tức chần chờ.

“Đường Hải Đào… Ngươi làm sao biến thành dạng này rồi? ?” Lý Nhuận Sơn hiển nhiên nhận ra đối phương, biểu lộ một chút thay đổi.

“Dương Quang vật liệu, vật liệu.” Đường Hải Đào một lần nữa chui trở về, rất nhanh lại đề một cái sơn đỏ thùng đi ra, hoảng hoảng du du từ trong xe leo ra, nhảy trên mặt đất.

Hắn đem thùng đỏ đưa cho Lý Nhuận Sơn.

“Ngươi… . Ngươi.”

“Hải Đào…” Lý Nhuận Sơn tiếp nhận thùng đỏ, ánh mắt lại tại quan sát tỉ mỉ lấy đối phương.

“Ta, muốn đi… Đi… Ngươi, bảo trọng.” Đường Hải Đào hoảng hoảng du du xoay người, leo lên xe bọc thép.

Lý Nhuận Sơn đang muốn gọi lại hắn, nhưng tại nhìn thấy đối phương phía sau lưng trong nháy mắt, hắn dừng lại.

Đối phương phía sau lưng tới gần thận địa phương, có một cái dài bằng cánh tay khe không lồ, lỗ hổng bên trong huyết nhục biến thành màu đen, không có một chút huyết thủy chảy ra, phảng phất bị phơi khô thật lâu.

Lý Nhuận Sơn lập tức nói không ra lời.

Hắn nhìn xem hảo hữu từng bước một leo lên xe bọc thép bóng lưng, trong lúc nhất thời yết hầu giống như là cứng đờ ra đó đồng dạng, không phát ra được thanh âm nào.

“Lý Nhuận Sơn, ngươi trước đó, giúp ta, tình cảm, ta trả!” Trên xe, Đường Hải Đào quay đầu lại, hướng hắn phất phất tay.

Vu Hoành ở một bên nhìn xem, lúc này mới phát hiện, trên người đối phương trên tay, khắp nơi làn da, cũng bắt đầu lái chậm chậm nứt khô cạn, biến chất, phảng phất thời gian tại thời khắc này gia tốc vô số lần.

Một cái vừa mới còn bình thường trung niên đại binh, trong mấy giây, liền làn da hiển hiện mảng lớn nếp nhăn.

Bành.

Đường Hải Đào trở lại trong xe bọc thép, xe chạy chậm rãi rời đi, tại hai người nhìn soi mói, dần dần lái vào sương mù, biến mất không thấy gì nữa.

“Hải Đào! !” Lý Nhuận Sơn nhịn không được một cái bước xa xông về phía trước ra.

Nhưng quỷ dị chính là, rõ ràng nhìn qua tốc độ không nhanh xe bọc thép, khi hắn đuổi theo lúc, xuyên qua sương mù, lại phát hiện con đường phía trước, cái gì cũng không có.

Tại phía sau hắn, Vu Hoành ngồi xổm người xuống, sờ lên trên đất vết tích.

“Không có bánh xích dấu…” Hắn con ngươi hơi co lại.

Đứng người lên, hắn đi đến Lý Nhuận Sơn bên người. Đồng dạng hướng phía trước nhìn qua xe rời đi phương hướng, thật lâu không nói tiếng nào.

Chờ đến hai người trở lại sơn động phòng an toàn, đã là hơn nửa canh giờ.

Lý Nhuận Sơn còn không có từ hảo hữu rời đi bên trong rút ra ra cảm xúc, liền do dưỡng thương Chu Học Quang, đến cho Vu Hoành giải thích Dương Quang nước sơn cách dùng.

“Cái này hẳn là Dương Quang số 1 nước sơn, hiệu quả kém cỏi nhất, nhưng cũng là dễ dàng nhất cầm tới loại hình. Lão Lý bỏ hết cả tiền vốn, thu ngươi bao nhiêu?” Chu Học Quang dò xét thùng đỏ, nhỏ giọng hỏi.

Vu Hoành lắc đầu: “Không lấy tiền.”

“Đại khí.” Chu Học Quang thở dài.

“Ngươi tin hay không, cái này một thùng nhỏ đồ vật, phóng tới trước đó Hi Vọng thành, có thể đổi một nhà kho các loại vật tư, có thể đổi một năm không giống nhau ngủ các loại muội tử, có thể mua được ngươi muốn cơ hồ bất kỳ vật gì.”

“Xem ra là ta kiếm lời.” Vu Hoành lắc đầu, hắn còn đang suy nghĩ vừa mới cái kia Đường Hải Đào sự tình.

Một hồi lâu, hắn tâm tư mới trở lại trong tài liệu, Dương Quang vật liệu hắn nắm bắt tới tay, lớn nhất cách dùng, chính là dùng hắc ấn cường hóa năng lực.

Mà bây giờ hắc ấn còn tại dung hợp cường hóa ấn ký thứ hai sinh vật đặc thù, cho nên vô luận như thế nào, thứ này đều phải chờ mấy ngày.

Mang theo thùng đỏ, hắn trở lại sơn động, nhìn xem một lần nữa tỉnh lại Lý Nhuận Sơn, bắt đầu mang theo nữ nhi ở trong sân máy đào đất, lúc này mới trầm tĩnh lại.

Dội cái nước, hắn dùng mới tẩy qua hong khô khăn mặt xoa xoa trên thân, sau đó làm đến bàn gỗ một bên, kết nối máy truyền tin, sau đó lẳng lặng chờ lấy, ngưng thần tập luyện tĩnh công.

Ước chừng hơn nửa canh giờ, máy truyền tin lại lần nữa có tiếng vang "Buổi sáng tốt lành."

Mới quen Quan Tào chào hỏi.

Sáu giây sau.

Vu Hoành cũng lên tiếng chào hỏi. Nghĩ đến Đường Hải Đào sự tình, hắn không hiểu muốn tìm cá nhân hỏi một chút.

Bên ngoài sơn động.

"Ngươi không có cùng theo một lúc đi?" Chu Học Quang nhìn xem bắt đầu làm việc Lý Nhuận Sơn, hơi kinh ngạc.

"Đi? Đi đâu?" Lý Nhuận Sơn thở hắt ra, trong mắt còn lưu lại vừa mới rời đi huynh đệ bóng lưng

Hắn cùng Đường Hải Đào là quá mệnh giao tình, nhưng bây giờ…

"Đi Hi Vọng thành a, hắc tai càng ngày càng nguy hiểm, chúng ta lưu tại nơi này có thể sống bao lâu không ai nói rõ được." Chu Học Quang thản nhiên nói.

"Đi theo Vu Hoành một dạng." Lý Nhuận Sơn thản nhiên nói.

“Lão bản… Lão bản người như vậy, ngươi gặp bao nhiêu?” Chu Học Quang hồi tưởng lại trước đó một màn kia.

Vu Hoành một tay bắt lấy Ác Ảnh cuồng bạo đập loạn tình cảnh, đến bây giờ hắn còn vẫn như cũ trong lòng tràn ngập cảm giác an toàn.

Đây cũng là hắn về sau quyết định đi theo Vu Hoành nguyên nhân chủ yếu.

Chủ yếu là khi một người đang sợ hãi lúc, đột nhiên phát hiện chính mình sợ sệt đồ vật bị một người khác bắt lại chính là một trận ẩ·u đ·ả.

Như thế lực trùng kích… Đến bây giờ Chu Học Quang đều ẩn ẩn cảm giác tê cả da đầu.

“Gặp qua không ít.” Lý Nhuận Sơn trả lời, “Ta là làm người trung gian người cường hóa gặp qua không ít.”

Hắn ngừng lại trong tay máy đào đất cái cuốc, ngồi dậy, xông cách đó không xa ngay tại ăn cao dinh dưỡng nữ nhi cười cười.

“Nhưng là… Mặc dù đã gặp không ít. Khả năng nắm chặt Ác Ảnh, đã cứu ta ba lần người, cũng chỉ có hắn một cái.” Hắn thấp giọng nói.

“Ngươi đây, ở tiền tuyến gặp qua sao?”

“…” Chu Học Quang trầm mặc.

Hai người trong lúc nhất thời đều ngồi dậy, không tự chủ nhìn về phía chung quanh phân tán Huy Thạch Thảo.

Rất hiển nhiên, hai người đều đã đạt thành nhất trí quan điểm, đó chính là, đi theo Vu Hoành rõ ràng so vào thành an toàn hơn.

Trong sơn động.

“Ngươi dù sao cũng phải cho mình cứ điểm lấy cái danh tự a?” Trong máy truyền tin, Quan Tào nhịn không được nhắc nhở, “Nói thật, vừa mới ta muốn cho ngươi bên này tiêu ký danh tự,

cũng không biết làm như thế nào đánh dấu, chẳng lẽ lại trực tiếp bảo ngươi sơn động phòng an toàn?"

Cùng những người khác khác biệt, Quan Tào trong giọng nói có rõ ràng có khác với những người còn lại lỏng cảm giác.

"Vấn đề này xác thực nên giải quyết." Vu Hoành sờ lên cái cằm, mặt lộ suy tư.

2 giây về sau, hắn lên tiếng nói.

"Liền gọi Hắc… Hắc Phong căn cứ đi." Kỳ thật hắn vốn là dự định bớt việc, trực tiếp gọi Hắc Ấn, nhưng cân nhắc đến vạn nhất Hắc Ấn cái tên này cũng có thể là dẫn tới phiền toái gì, dứt khoát sửa lại một chữ, gọi Hắc Phong.

Về phần tại sao là gió? Hoàn toàn là bởi vì hắn luyện tập thối công bên trong, có nâng lên động như gió yếu quyết.

"Hắc Phong? Tốt a, danh tự này, có chút Hắc Phong động hắc hùng tinh hương vị." Quan Tào nhịn cười không được.

"Tùy ngươi nghĩ ra sao, liền danh tự này." Vu Hoành nói.
"Đúng rồi, ngươi bên kia không phải nói phải cho ta giới thiệu những người khác a? Còn có hai cái đâu?"

"Bọn hắn đến chịu đựng vừa thời gian, không phải mỗi người đều tùy thời tùy chỗ online. Huống hồ gần nhất tiền tuyến sụp đổ, hắc tai tàn phá bừa bãi, trật tự càng ngày càng hỗn loạn. Hai người bọn họ cũng đến sứt đầu mẻ trán thời điểm." Quan Tào tùy ý nói.

"Ngươi không sợ?" Vu Hoành hỏi, đối phương ngữ khí ở trong môi trường này, bao nhiêu có vẻ hơi kỳ quái.

"Ta dưới đất mấy trăm mét chiều sâu, sợ cái rắm. Đi ra thông đạo đều phá hỏng, ai cũng vào không được, ta cũng ra không được. Nơi này trữ hàng vật tư đủ ta dùng tới 100 năm còn nhiều. Dưỡng khí cái gì toàn bộ có thể tự tuần hoàn tạo ra. Ta có cái gì thật là sợ?" Quan Tào cười.

"Một mình ngươi?" Vu Hoành hỏi.

"Đúng a."

“. . Thật may mắn.” Vu Hoành không phản bác được.

“Hoặc là nói, ngươi tín hiệu thật tốt.”

“Ta cũng cảm thấy như vậy.” Quan Tào cười đến càng vui vẻ hơn, “Lão Vu, ngươi có nghĩ tới hay không, cái này hắc tai đến cùng là thế nào xuất hiện? Ngay từ đầu tất cả mọi người rất bình thường, vì cái gì nhanh như vậy, nhanh như vậy hết thảy liền băng mất rồi?”

“Ngươi biết cái gì?” Vu Hoành có chút nhíu mày.

“Ta nhàn rỗi không chuyện gì, điều tra rất nhiều tư liệu. Hắc tai khởi nguyên, ban sơ đến từ trên thế giới các nơi di tích cổ đại. Những di tích này bên trong, có vài chỗ phi thường mấu chốt. Sớm tại trước đây thật lâu, phía quan phương liền phái người điều tra qua, nhưng không thu hoạch được gì. Thế nhưng là về sau hắc tai ban đầu, liền từ trong di tích xuất hiện.” Quan Tào nói.

“Mà lại, ta còn thẩm tra đến một cái đặc thù danh tự.”

“Cái gì?” Vu Hoành rõ ràng bị câu lên hứng thú.

“Mesa.” Quan Tào cười cười, “Ban đầu hắc tai bên trong, có vài chỗ điểm mấu chốt, rất nhiều năm trước, liền có các loại thần bí nghe đồn truyền ra. Hiện tại xem ra, không phải không có lửa thì sao có khói.”

“Mesa.” Vu Hoành nghĩ đến chính mình khi trước phát hiện bộ t·hi t·hể kia.

“Ngươi nghe nói qua Mesa gia tộc a?”

“Đương nhiên. Phụ thân ta tại hơn 20 năm trước, cùng ta đề cập tới cái này Flicka gia tộc, bọn hắn là toàn bộ Flicka bên trong danh xưng gia tộc cổ xưa nhất một trong. Nhưng trên thực tế, bọn hắn chân chính quật khởi cũng liền gần nhất hơn một trăm năm. Hắc tai bộc phát trước, còn sớm triệt để suy sụp.” Quan Tào nói.

“Ta chỗ này liền ở tại di tích phụ cận, hồi trước vừa vặn phát hiện một bộ t·hi t·hể, chính là Mesa gia tộc.” Vu Hoành cau

mày nói, “Một cái gọi Luers Mesa gia hỏa, c·hết ở ta nơi này bên cạnh di tích bên cạnh.”

“Không có gì lớn. Gia tộc này vẫn luôn thần thần bí bí, không biết đang làm những gì, bọn hắn thành viên phần lớn đều ưa thích thám hiểm.” Quan Tào không thèm để ý nói.

“Có lẽ vậy.” Vu Hoành nói.

“Nói đến đây, Flicka bên kia so với chúng ta Đông Hà sụp đổ đến càng nhanh.” Quan Tào chủ đề chuyển dị, còn nói lên nhân loại quân Liên Hiệp bên trong mạnh nhất quốc gia Flicka.

Vu Hoành mặc dù đối với cái này không có hứng thú, nhưng vẫn là bình tĩnh nghe, một bên cũng tại rèn luyện Cơ Sở Sinh Tồn Thối Pháp.

Chương 130: Hi vọng (4)

Đối với Quan Tào mà nói, hữu dụng hắn liền cẩn thận nghe một chút, vô dụng liền làm điểm sự tình của riêng mình.

Đáng tiếc hắn hỏi đối phương Đường Hải Đào sự tình, đối phương cũng không rõ ràng tình huống.

Rèn luyện sau một lúc, hắn ăn một chút cao dinh dưỡng, cùng nói mệt mỏi Quan Tào gặp lại, sau đó mới đi ra ngoài, xem xét Lý Nhuận Sơn động tĩnh của bọn họ.

Bên ngoài sơn động, Lý Nhuận Sơn đã đào xong một cái đơn giản nền tảng, hắn đang cùng Asena ngồi cùng một chỗ, vừa ăn cao dinh dưỡng, một bên tại giảng giải cái gì.

Chu Học Quang thì là đang chiếu cố mới dọn tới rương nuôi dưỡng, hắn một tay ở trong sân đổi tới đổi lui, cau mày, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì.

"Lão Lý." Vu Hoành hạ thềm đá, dò xét chung quanh tình huống.

"Giúp một chút trước."

"Chuyện gì?" Lý Nhuận Sơn tựa hồ rất nhanh liền từ hảo hữu rời đi bên trong điều chỉnh trở về, đứng người lên hướng bên này tới gần.

"Hay là thối pháp vấn đề." Vu Hoành suy nghĩ một chút, "Gia tăng sức chiến đấu hạng nặng thối pháp ta có. Nhưng còn thiếu khuyết một môn có thể tốc độ tăng lên."

Hắn tại rèn luyện lúc, rất sớm đã có ý nghĩ này, nếu như có thể có một môn gia tăng tốc độ di chuyển thối pháp, như vậy hắn tại rất nhiều nơi đều có thể trên phạm vi lớn rút ngắn đi đường thời gian.

“Tốc độ di chuyển?” Lý Nhuận Sơn một mặt mộng bức.

“Đó không phải là chạy bộ a? Nhiều chạy trốn liền tốt.”

“Nói đến, ta hai từ khi trước đó dạy bảo thối pháp sau khi kết thúc, cũng đã lâu không đối luyện qua, nếu không đến một ván?” Vu Hoành như có điều suy nghĩ nói.

“… Đi là đi, nhưng lực lượng ngươi hiện tại quá lớn, bọn ta nhiều lắm là đúng đúng chiêu. Thật muốn chính thức giao thủ… Đoán chừng chỉ có người cường hóa có thể cùng ngươi đòn khiêng.” Lý Nhuận Sơn sắc mặt trì trệ, cấp tốc nói.

“Vậy liền đơn thuần đối luyện chiêu thức đi, ta hiện tại kinh nghiệm thực chiến khiếm khuyết đến lợi hại. Lão Chu ngươi cũng tới hỗ trợ chỉ điểm một chút.” Vu Hoành chân thành nói.

Hắn sẽ không cho là mình bây giờ cứu được hai người liền đã vô địch thiên hạ. Tối thiểu tại tự thân không có có thể ứng đối rất nhiều vũ khí nóng trước, hắn đều không cảm thấy chính mình đủ mạnh.

Mà tại cái này vũ khí nóng cũng rất nhiều thời điểm vô hiệu nguy hiểm thời đại, hắn chút bản lãnh này thì càng yếu đi.

“Ta ngược lại thật ra xác thực được chứng kiến cùng ngươi tương tự người cường hóa phong cách chiến đấu.” Chu Học Quang tới gần. Mang theo một tia hồi ức nói.

Hắn cùng Lý Nhuận Sơn bây giờ cũng không còn tàng tư, cẩn thận hỏi thăm Vu Hoành thối pháp kỹ xảo về sau, hai người tổng hợp cùng một chỗ, cấp ra một bộ thực chiến thối pháp chiêu thức kỹ xảo.

Dù sao vẻn vẹn liền Cơ Sở Sinh Tồn Thối Pháp cái kia mấy chiêu, căn bản không đủ dùng, đối mặt rất nhiều phức tạp hoàn cảnh tình cảnh, Vu Hoành đều là lấy tay thay thế.

Nhưng dựa theo Chu Học Quang thuyết pháp, chân chính thối pháp cao thủ, gần như không cần dùng tay, dùng chân mấy lần liền có thể giải quyết dứt khoát, bởi vì chân lực lượng vượt xa hai tay.

Hai người cùng một chỗ phối hợp, rất nhanh liền để Vu Hoành tổng kết ra một bộ thực chiến thối pháp chiêu thức tất cả chiêu số chi tiết, cũng ghi lại ở trên giấy.

Sau đó chính là không ngừng lặp lại luyện tập, không có bất kỳ cái gì đường tắt.

Ghi chép chiêu số, Vu Hoành tính toán đợi cường hóa lúc, cùng nhau gia nhập trong công pháp, tiến một bước hoàn thiện chính mình hệ thống chiến đấu.

Hiện tại phòng an toàn lớn nhất hai vấn đề giải quyết, nguồn năng lượng cùng nước, hắn tâm tư cũng định ra đến rất nhiều.

Đối với hắc ấn đào móc sử dụng, cũng nâng lên nhật trình.

Trong đó mấu chốt nhất điểm, hay là đối với công pháp ưu hóa cường hóa. Đang đợi ấn ký sau khi hoàn thành, Vu Hoành dự định lại lần nữa cường hóa một lần công pháp.

Trước đó công pháp ưu hóa, để hắn ăn vào ngon ngọt, bằng không hắn lần trước gặp được Ác Ảnh Người Sau Lưng, căn bản ngay cả đụng vào đối phương đều làm không được.

Sau đó, cường hóa thối pháp về sau, còn cần một môn chuyên môn gia tốc tu hành nội khí nội công.

Hiện tại nội khí, toàn bộ nhờ thối pháp kiêm tu từ từ góp nhặt, đây đối với Vu Hoành mà nói thực sự gian nan.

Tại nhận rõ nội khí đối với hắc ấn hiệu quả, đối với ấn ký hiệu quả về sau, hắn quyết định dựa vào hiện tại chính mình tu hành nội khí kinh nghiệm, một lần nữa tổng kết một bộ đơn giản nội khí tu hành pháp, lại tiến hành hợp thành cường hóa, cường hóa ra khả năng đặc biệt nội công công pháp.

Dựa theo hắc ấn cường hóa cơ sở yêu cầu, hắn hiện tại tu hành nội khí lâu như vậy, đối với loại năng lượng này bao nhiêu có cơ sở nhận biết, dùng cái này trên cơ sở, tưởng tượng ra một môn khả thi cao tinh khiết nội công, đã không còn là việc khó.

Nếu như là ban đầu, hắn đối nội khí dốt đặc cán mai, khẳng định làm không được, nhưng bây giờ, có cơ sở thối công nội

khí căn cơ, hắn đối nội khí nhận biết đã viễn siêu trước kia. Cho nên… Đã có bện một bộ tinh khiết nội công cơ sở.

Bạch Hà thị.

Quân Liên Hiệp cường hóa bộ đội nữ binh ký túc xá.

Cà lăm cẩn thận đem chính mình cường hóa máy kiểm tra hồng trị, giao cho đến đây lấy hàng nữ binh.

“Cái gì… Thời điểm. Trả lại cho, ta?” Nàng có chút không thôi tay chậm chạp không thả ra máy kiểm tra.

Đây là Vu Hoành đưa cho nàng bảo bối, trước đó còn cứu được các nàng tiểu đội mệnh. Không nói công năng, chính là ý nghĩa cũng phi thường khác biệt.

“Yên tâm, cái này muốn phía trên kiểm tra sau đạt được kết quả, mới biết được, bất quá ngươi yên tâm, ngươi đối với toàn quân làm ra cống hiến, rất có thể sẽ cứu rất nhiều rất nhiều nguyên bản sẽ c·h·ế·t ở trong nhiệm vụ tinh anh chiến hữu. Mặt khác trong khoảng thời gian này ngươi cũng sẽ không lại có nhiệm vụ, dùng cái này đến cam đoan an toàn của ngươi.” Người tới chăm chú thành khẩn hồi đáp.

“Minh bạch…” Cà lăm gật gật đầu nếu như có thể giúp trợ càng nhiều người sống xuống tới, trong nội tâm nàng dù tiếc đến đâu, lúc này cũng vẫn là buông lỏng tay ra.

Để sở nghiên cứu triệt để phân tích nghiên cứu triệt để về sau, lại lớn biên độ phục khắc lượng sinh, đây mới thực sự là vận dụng cường hóa máy kiểm tra hồng trị chính xác cách dùng.

“Tốt yên tâm đi, có Tiết đội quan hệ tại, không ai dám dùng tới não cân.” Phía sau Âu Lý không nhịn được đến gần tới, “Huống hồ ngũ sở ngay tại trong thành, ngươi không có việc gì cũng có thể đi qua hỏi một chút tiến độ.”

“Được… Đi.” Cà lăm không thôi lui ra phía sau một bước, cùng lấy hàng nữ binh trao đổi hành lễ, mới nhìn đối phương quay người, bước nhanh đi hướng ký túc xá ra

Nữ binh kia đi ra ký túc xá cửa lớn, rất nhanh hơn ven đường một cỗ ngụy trang xe quân đội.

Xe quân đội bên trong ngồi hai người.

Một cái thân mặc màu đen nữ sĩ âu phục, tóc dài đâm thành một chùm, khuôn mặt sắc bén. Chính là Ngụy Hồng Nghiệp thê tử Khâu Yến Khê.

“Đồ vật lấy được?” Khâu Yến Khê nhìn về phía nữ binh trong tay đồ vật, thần sắc thoáng có chút khẩn trương.

“Lấy được.” Nữ binh đưa tay ở trên mặt một vòng, lập tức toàn bộ da mặt triệt để bị xé rách xuống tới, lộ ra hoàn toàn khác biệt một tấm khác khuôn mặt.

“Tất cả mọi người thấy được, là ngũ sở người mang đi máy kiểm tra.” Nàng mỉm cười, đem đồ vật đưa cho Khâu Yến Khê. Tiếp nhận máy kiểm tra, Khâu Yến Khê cảm thán âm thanh. Trong đầu hiện lên Vu Hoành tấm kia quen thuộc lại bắt đầu khuôn mặt xa lạ.

“Không có cầm tới cỏ, cái này làm thay thế, cũng không tệ. Nếu không phải cao tầng sớm sớm đi, thứ này kỳ thật cũng không tới phiên chúng ta.”

Mặc dù Vu Hoành cứu được các nàng, nhưng bây giờ cao nguy hắc tai tới gần, Vu Hoành tại dã ngoại hẳn phải c·h·ế·t không nghi ngờ, hắn lưu lại kỹ thuật, chính mình không đi cướp, cũng giống vậy sẽ có những người khác đi đoạt.

So với nhóm người mình, những người khác cũng sẽ không bận tâm Vu Hoành thể diện, nói không chừng sẽ còn đối với cà lăm ra tay độc ác.

Thà rằng như vậy không bằng chính mình lấy trước tới, đã có thể bảo toàn cà lăm Lâm Y Y an toàn, lại có thể trợ giúp trượng phu tại Tân Cực Quang thành tăng lên địa vị cùng quyền hạn. Nhất cử lưỡng tiện.

“Cần phải trở về phu nhân. Ngày mai cưỡi cuối cùng một nhóm đội tàu rời đi, chúng ta chuẩn bị một chút.” Nữ binh nhắc nhở

“Ừm.” Khâu Yến Khê gật gật đầu, thu liễm tâm tư.

Xe quân đội chậm rãi khởi động, dọc theo có chút vắng vẻ con đường hướng nơi xa chạy nhanh

Ngày kế tiếp.

Bạch Hà bến cảng.

Tiến về Tân Cực Quang thành thuyền hết thảy sáu chiếc, chứa đầy người di chuyển bọn họ từng chiếc to lớn tàu hàng lục tục ngo ngoe khởi động, hướng phía nơi xa mặt biển chạy tới.

Rất nhanh, phía trước năm chiếc đều từ từ lên đường, lái ra bến cảng.

Cuối cùng một chiếc tàu hàng bên cạnh.

Thật dài người di chuyển đội ngũ ngay tại quân Liên Hiệp binh sĩ giữ gìn dưới, lần lượt xếp hàng, leo lên tàu hàng.

Ngụy Hồng Nghiệp một nhà cùng mặt khác hai cái cùng cấp bậc sở nghiên cứu gia đình cùng một chỗ, thần sắc mang theo một vẻ khẩn trương, một bên nói chuyện phiếm, một bên hướng phía trước từ từ xê dịch chân.

Phía sau bọn họ cách đó không xa, là cấp dưới Độc Nhãn Long các loại sở nghiên cứu thành viên trọng yếu gia đình, lại phía sau, là một chút tin tức linh thông, có chút bản lãnh tiểu thương nhân, những người này lợi dụng trong tay góp nhặt vật tư, đổi cuối cùng này một chiếc tàu hàng vị trí.

Càng xa xôi, không ít vây xem dân chúng thì không biết chút nào nhìn xem náo nhiệt, căn bản không biết bọn hắn là sắp bị từ bỏ cuối cùng một đám người.

Ông!

Nương theo lấy cất cánh tàu hàng tiếng còi hơi, Ngụy Hồng Nghiệp một nhà cũng giẫm lên lên thuyền thông đạo bậc thang.

Ngụy San San nhịn không được quay đầu lại, nhìn về phía Bạch Hà thị, ánh mắt lóe lên một tia mờ mịt.

“Mụ mụ, Tân Cực Quang thành, là cái gì địa phương? Lại so với nơi này an toàn hơn sao?”

“Rất nhiều đại nhân vật đều sớm di chuyển đi qua, khẳng định so nơi này an toàn nhiều.” Khâu Yến Khê mỉm cười an ủi.

“Đưa qua đi đại nhân vật nhiều như vậy, chúng ta đến đó, có thể hay không trải qua rất kém cỏi?” Ngụy San San nhịn không được lo lắng hỏi.

“Chắc chắn sẽ không, cha ngươi đều chuẩn bị xong, yên tâm đi. Tin tưởng hắn.” Khâu Yến Khê nhu hòa mỉm cười, có cường hóa máy kiểm tra hồng trị, chỉ cần đào móc ra điểm kỹ thuật, bọn hắn đi qua, làm sao cũng có thể cấp tốc đứng vững gót chân.

“Tốt a… Ta kỳ thật…” Ngụy San San cúi đầu xuống, thần sắc lo lắng.

.

Đột nhiên, một trận nhỏ xíu tiếng gió tại tất cả mọi người vang lên bên tai.

Tiếng gió kia ngay từ đầu rất nhỏ, nhưng rất nhanh, bất quá ngắn ngủi mấy giây, liền phi tốc biến lớn, càng ngày càng vang.

“Trời ạ! ! Đó là cái gì! ? ?”

Có người đứng tại chỗ cao, phát ra hoảng sợ kêu to.

“Bên phải! ! Mau nhìn bên phải! ! Phía trước xuất cảng tàu hàng! !”

“Trong biển! Nhìn trong biển! !”

“Ta!”

Liên tiếp tiếng kêu mang theo nồng đậm sợ hãi.

Ngay tại Ngụy Hồng Nghiệp một nhà không hiểu thấu thời điểm.

Âm ầm! ! !

Một tiếng đinh tai nhức óc khủng bố tiếng vang, nương theo lấy to lớn bọt nước khuấy động, âm vang từ mặt biển truyền đến.

Tại tất cả mọi người nhìn soi mói.

Tại bến cảng dần dần tiến vào biển sâu trên hải vực.

Trước đó lái ra một chiếc tàu hàng, dài hơn ba trăm thước màu trắng tàu hàng, ở trên mặt biển, bị một đầu từ phía bên phải xông ra to lớn sinh vật màu đen, hung hăng chặn ngang đụng vào.

Tiếng va đập nương theo bọt nước bốn chỗ nổ tung.

Tàu hàng tại chỗ răng rắc một chút, chặn ngang bẻ gãy, tựa như tiểu hài tử gãy giản dị hộp giấy, dễ như trở bàn tay liền bị đụng thành hai đoạn.

Bò….ò…! !

Cái kia sinh vật màu đen nhảy ra mặt biển một đoạn, lộ ra mọc đầy lít nha lít nhít sừng màu đen đầu lâu khổng lồ.

Nó nhẹ nhàng vào biển, dài đến hơn ba trăm mét thân thể khổng lồ, chuyển cái ngoặt, kéo lấy thật dài khói đen, hướng phía tiếp theo tao hóa luân phóng đi.

Âm ầm! ! !

Ngụy Hồng Nghiệp bọn người sắp leo lên tàu hàng, cũng tại thời khắc này bị triệt để đụng gãy.

Bến cảng bên bờ, tàu hàng khổng lồ nặng nề thân thể bị oanh nhiên đụng bay, hung hăng chen lên trên bờ quảng trường trống trải làn xe.

Vô số mảnh kim loại vẩy ra bắn ra bốn phía, đánh vào còn không có kịp phản ứng đám người trên thân, trong nháy mắt chính là máu bắn tung toé.

Cùng một thời gian, Bạch Hà thị một mặt khác trên bầu trời, từng bầy hình thể khổng lồ Đa Mục Điểu, chấn động hai cánh, mang theo bén nhọn mỏ chim, hướng phía thành thị nội thành lao xuống bay gần.

Ngang! !

Lít nha lít nhít tiếng chim hót để tòa này đi hơn phân nửa người Hi Vọng thành, triệt để lâm vào tuyệt vọng.

Bởi vì thượng tầng rời đi, lặng yên im ắng mang đi đại lượng tinh nhuệ quân Liên Hiệp, đại lượng vũ khí cùng trang bị.

Người lưu lại, căn bản không đủ để đối kháng đột kích hắc tai quái vật.

Mà kết cục như vậy chính là, Bạch Hà thị, xong.

Chương 131: Ấn ký thứ hai (1)

Chương 131: Ấn ký thứ hai (1)

Sơn động phòng an toàn.

Tê tê…

Máy truyền tin truyền ra rất nhỏ mạch điện tạp âm.

“Hôm nay rốt cục đến đông đủ.” Quan Tào thanh âm từ bên kia truyền đến, “Hạt thông, Khuẩn Tử, bọn ta chỗ này tới cái người mới, ngưu bức cực kì, chính mình cải tiến máy truyền tin kết nối lại vệ tinh, trong lúc vô tình tra được ta.”

Gia hỏa này thanh âm tựa như hoàn toàn không thuộc về thời đại này, không có chút nào khẩn trương cảm giác, liền các loại năm thường thay mặt nhẹ nhõm chào hỏi một dạng.

“Các ngươi tốt, ta là Vu Hoành, thật cao hứng có thể liên hệ với bạn mới.” Vu Hoành tới từng bộ từng bộ nói.

“Ta là Vi Tùng, có thể tiếp nhập kênh này người, hẳn không phải là rác rưởi. Thật cao hứng thêm một cái bằng hữu.”

“Ta Trương Khai Tuấn. Mặt khác đừng gọi ta Khuẩn Tử, tạ ơn.”

Vi Tùng ngoài dự liệu chính là cái nữ tính, âm điệu rất rõ ràng mang theo tự tin sắc bén, cho người cảm giác có điểm giống Khâu Yến Khê, nhưng so Khâu Yến Khê khí tràng càng mạnh.

Trương Khai Tuấn thì ngữ khí âm điệu mang theo một tia chán chường nghiêm nghị, tạm thời nghe không ra cái gì.

“Khuẩn Tử ngươi bên kia có thể liên hệ với Đông Bộ cường hóa đặc biệt ứng đội sao?” Vi Tùng chào hỏi liền bắt đầu chủ động mở miệng hỏi.

“Ta chỉ phụ trách căn cứ sự vụ, mặt khác không thuộc quyền quản lý của ta, bởi vì có có thể thông qua thông tin tập kích đặc thù Ác Ảnh tồn tại, cho nên ta bên này cùng quân Liên Hiệp chủ thể là ngăn cách mở.” Trương Khai Tuấn trả lời.

“Còn có ta nói đừng gọi ta Khuẩn Tử.”

Hắn bên kia không chỉ có một mình hắn thanh âm, còn có nhỏ vụn không biết người nào tiếng nói chuyện, tiếng bước chân. Hiển nhiên rất nhiều người.

“Tốt a, vậy liền không có cách nào. Trước đó ngươi muốn liên quan tới bức xạ khởi nguyên điểm lực trường bản đồ phân bố, ta làm xong, Ritz Willbull kỹ thuật, tuyệt đối không có vấn đề.” Vi Tùng trả lời.

“Ta trực tiếp truyền cho ngươi?”

“Có thể. Bao lớn.”

“15g tả hữu.”

“Được.”

Nhìn ra được, cái này hai người khác phong cách vẽ cùng Quan Tào hoàn toàn khác biệt, bọn hắn là chân chính nhân sĩ chuyên nghiệp, mở miệng ngậm miệng đều là có cực mạnh mục đích tính tại thông tin.

Quan Tào thì hoàn toàn chính là nhàm chán treo ở kênh bên trên, không chen lời vào

Vu Hoành cũng dứt khoát học hắn, treo không nói lời nào. Chỉ là nghe hai người các loại kỹ thuật giao lưu.

Nghe nghe, hắn dần dần phân biệt ra được, mặc dù Vi Tùng cùng Trương Khai Tuấn đều là kỹ thuật chuyên gia, nhưng bọn hắn một cái là khả năng đặc biệt rất sâu, một cái khác thì là những phía liên quan tới cực lớn, loại hình khác biệt.

Mà lại, hai người này tựa hồ cũng tại vì điều tra hắc tai bên trong một thứ nào đó mà hao phí lực lượng.

Thông tin thời gian không có duy trì bao lâu, hai người liền logout, chỉ để lại Vu Hoành cùng Quan Tào.

“Xem đi, hai người bọn họ đều là người bận rộn, áp lực rất lớn, suốt ngày sứt đầu mẻ trán. Nhiệm vụ của ta chính là treo thượng tuyến, nhìn có thể hay không liên hệ với càng nhiều người.” Quan Tào bất đắc dĩ nói.

“Bọn hắn, giống như đang tìm đồ vật nào đó?” Vu Hoành híp mắt hỏi.

“Ừm là. Thường cách một đoạn thời gian, Vi Tùng bên kia liền muốn tổng kết một lần bức xạ lực trường bản đồ phân bố, dùng cái này đến xác định bức xạ lớn nhất nồng độ khu ở đâu. Bức xạ càng lớn đồng dạng liền đại biểu hắc tai càng mạnh. Nhưng là tình huống bây giờ không đúng, theo tiền tuyến sụp đổ, toàn bộ hắc tai tràn vào, dẫn đến trong nước tất cả khu vực hoàn cảnh nồng độ toàn bộ tăng lên trên diện rộng. Mỗi thời mỗi khắc biến hóa cũng cần tùy thời giám sát. Cho nên bọn hắn được làm tốt phương diện này tính toán chuẩn bị.” Quan Tào trả lời.

“Chính là tương đương với dự phòng?” Vu Hoành hiểu rõ.

“Ừm, đúng vậy, quân Liên Hiệp hắc tai dự phòng thông báo, đúng là bọn hắn đang làm. Lúc đầu kỳ thật trước đó là quốc gia dự báo bộ môn đang làm, về sau bộ môn bị Ác Ảnh toàn diệt, chỉ còn lại có Khuẩn Tử bọn hắn những này ở bên ngoài phiên trực, cho nên bọn họ dứt khoát ở bên ngoài tìm cái căn cứ, gây dựng lại một cái bộ môn, tiếp tục cho mọi người thông báo.” Quan Tào thở dài, “Kỳ thật tại lúc trước hắn, thông báo bộ môn bởi vì Ác Ảnh tập sát, đã toàn diệt hơn mười lần. Người phải c·h·ế·t đều nhanh hơn ngàn. Cho nên mới chuyển động lên Trương Khai Tuấn bọn hắn những này làm việc bên ngoài nhân viên phụ trách tổng vụ. Bởi vì càng chuyên nghiệp các chuyên gia, đều c·h·ế·t hết…”

“…” Vu Hoành không biết nên làm sao nói tiếp.

“Ta mặc dù ở tại an toàn nhất trụ sở dưới đất, nhưng cũng có thể cảm giác được, bên ngoài sắp hoàn toàn sập.” Quan Tào thở dài.

“Cái gì Ác Ảnh có thể thuận thông tin tập kích một bên khác?” Vu Hoành mở miệng hỏi.

“Là danh hiệu là Ác Mã cấp chín hắc tai. Đặc thù là… . Nửa đêm lại đột nhiên cho ngươi đả thông tin tức, thông tin phương thức bao quát không giới hạn trong điện thoại, điện báo, mật mã, ánh đèn mật mã các loại.” Quan Tào căn dặn, “Bọn ta bên này coi như hòa bình chỉ là một số nhỏ đê nguy hiểm cấp hắc tai, vấn đề không lớn, nhưng nhìn bộ dạng này bên ngoài sớm muộn cũng sẽ cất cao đến tiền tuyến lớn như vậy bức xạ nồng độ chờ nồng độ đạt tới tiêu chuẩn, Chiến Tranh cấp hắc tai liền sẽ giáng lâm.”

“… Chiến Tranh cấp, còn có người có thể đỡ nổi a?” Vu Hoành nhịn không được hỏi.

“Không có. Gặp liền chờ c·h·ế·t. Nhưng hắc tai đều có chính mình đại khái phạm vi, coi như biết di động, cũng có quy luật của mình. Tiền tuyến khu vực phụ cận, hiện tại đã sơ bộ tạo thành cố định từng khối khu vực đặc biệt.”

“Chỉ cần tại trong những khu vực này ở giữa liền sẽ không có việc?” Vu Hoành lên tiếng nói.

“Đúng vậy, không ít hắc tai quái vật, Quỷ Ảnh Ác Ảnh, đều có chính mình hoạt động khu vực hạch tâm. Đây cũng là vì cái gì tiền tuyến cố ý buông ra lỗ hổng nguyên nhân một trong, mặc dù sẽ dẫn đến không ít kém một chút Hi Vọng thành sụp đổ, nhưng tập trung tài nguyên lực lượng, bảo trụ hạch tâm nhất quốc gia nhất hỏa chủng, mới là trọng yếu nhất.”

Vu Hoành một bên luyện công, một bên tử tế nghe lấy Quan Tào giảng giải, đối với ngoại giới thế cục, hắn kém xa đối phương giải.

Đột nhiên xuất hiện này thông tin, mở ra hắn đối ngoại chỉnh thể tầm mắt, tăng lên dòng tin tức thông tính.

Trò chuyện sau hai giờ, hắn liền tắt máy ra ngoài hỗ trợ dựng nhà gỗ mới.

Trước đó nhà gỗ nhỏ quá nhỏ, chỉ thích hợp nhiều nhất hai người ở. Cho nên nhất định phải ngoài định mức cho Chu Học Quang dựng cái thích hợp hắn phòng ở, còn có phòng nuôi

dưỡng vấn đề. Vu Hoành không hy vọng bại lộ chính mình phòng an toàn nội bộ hoàn cảnh, nhưng cứ như vậy, nuôi dưỡng nhất định phải tại phòng an toàn bên ngoài tiến hành.

Đây đối với tương lai càng ngày càng nguy hiểm hoàn cảnh, không thể nghi ngờ là không an toàn.

Buổi chiều.

Sương mù mỏng manh chút về sau, Vu Hoành giúp đỡ dời mấy cây tráng kiện gỗ tròn, chặt đứt sau trực tiếp cắm vào nền tảng, nhìn xem Lý Nhuận Sơn tay chân thuần thục dựng lên nhà gỗ vách tường sàn nhà khung xương các loại.

Phụ trách đem cây cối cưa thành từng khối vuông vức tấm ván gỗ, lại dùng lửa qua một lần.

Chu Học Quang ở một bên cho tấm ván gỗ bôi dầu. Asena tại cách đó không xa cầm một bản cuốn sách truyện từ từ lật xem.

Có Vu Hoành giúp đỡ, một cái buổi chiều, một gian mới dày đặc nhà gỗ liền hoàn thành, tấm ván gỗ nội bộ, mấy người mang lên bút than, mực phấn, thêm nước đổi thành mực nước, bắt đầu do Vu Hoành tự tay ở bên trong trên tường vẽ phù trận.

Phù trận lấy là Vòng Xoáy phù trận, lấy nội khí khắc hoạ, Vu Hoành bỏ ra trọn vẹn hai ngày, mới đứt quãng cho vẽ xong.

Những này phù trận lại không ngừng hấp thu chung quanh bức xạ, hình thành đơn giản bức xạ chân không khu vực. Vừa vặn thích hợp người bình thường ở lại.

Ngày thứ năm, cũng chính là hắc ấn cường hóa sắp hoàn thành thời gian.

Vu Hoành vẽ phù trận cũng kém không nhiều hong khô, hấp thu xong đầy đủ không khí bức xạ.

Nhà gỗ mới bên trong.

Mấy người đứng chung một chỗ. Lần này phòng ở lớn nhỏ so sánh với một cái lớn hơn rất nhiều, trải rộng ra ván giường,

đầy đủ song song trải sáu tấm, hoàn toàn có thể đến tiếp sau phát triển gian phòng

Vu Hoành đứng tại trong nhà gỗ, đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve trên mặt tường đường vân, những đường vân này đều hấp thu đầy bức xạ, phản xạ ra sung mãn điểm sáng màu bạc.

“Đây là ta nghiên cứu ra được kiểu mới phù trận, có thể hấp thu chung quanh bức xạ, tránh cho các ngươi xuất hiện bức xạ bệnh. Nhưng bởi vì dung lượng có hạn, cho nên ta tại cửa sổ chỗ, thiết kế phù trận chồng chất kết cấu.”

“Nói thế nào?” Chu Học Quang hiếu kỳ hỏi. Hắn ở tiền tuyến cũng chưa từng thấy qua trừ ra trước đó Tăng Cường phù văn bên ngoài loại thứ hai phù trận. Nhưng tại nơi này, hắn thế mà tận mắt thấy Vu Hoành làm ra tới loại thứ hai.

“Mở cửa, mở cửa sổ, phù trận sẽ trở nên không hoàn chỉnh, từ giữa đó chồng chất tách ra, từ đó phóng thích nội bộ chứa đựng bức xạ số lượng, một lần nữa khép lại, phù trận lại khôi phục hoàn chỉnh, lại bắt đầu lại từ đầu mới hấp thu bức xạ.”

Vu Hoành hơi đắc ý giới thiệu chính mình mới thiết kế kết cấu.

Kết cấu này không phải hắc ấn cường hóa ra, mà là chính hắn trầm tư suy nghĩ nghiên cứu ra thành quả.

Vì giải quyết tách ra trong liên lúc, đường vân đối với mực phấn kết nối tính yêu cầu, hắn nhưng là suy nghĩ không ít biện pháp.

Cuối cùng vẫn là tại mực nước bên trong gia tăng mực phấn nồng độ, mới lấy thành công.

“Loại này phù trận mới… Có thể hấp thu ngoại giới bức xạ, chứa đựng sau phóng thích? ?” Lý Nhuận Sơn ở một bên đồng dạng đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve trên vách tường phù văn, thần sắc ngơ ngác.

“Ừm, nhưng chỉ có trải qua ta độc nhất vô nhị khắc hoạ kỹ thuật, vẽ ra phù văn, mới có hiệu quả đặc biệt. Cùng loại in ấn kỹ thuật loại hình không có cách nào dùng tại phía trên này.” Vu Hoành rõ ràng hắn đang suy nghĩ gì, trực tiếp phủ định.

“Không có khả năng phổ cập a?” Lý Nhuận Sơn thở dài.

“Không có khả năng, nếu có thể phổ cập, liền có thể cứu càng nhiều người, ta không phải như vậy người keo kiệt.” Vu Hoành gật đầu. Hắn bỗng nhiên nghĩ đến, nếu như tần số truyền tin bên trên Vi Tùng cùng Trương Khai Tuấn, quả thật có thể liên hệ thông báo càng nhiều người, như vậy hắn có lẽ có thể cùng hưởng ra bản thân nắm giữ các loại Ác Ảnh kỹ càng tình báo.

Hắn không phải Thánh Nhân, nhưng giờ này khắc này hoàn cảnh như vậy, nhân loại thật quá gian nan…

Ngay cả người phát thư dạng này tinh anh cũng sống được như thế gian nan, đổi thành người bình thường, khẳng định hắn phải c·h·ế·t không nghi ngờ.

Ý nghĩ này ở trong lòng dâng lên, nhưng Vu Hoành nội tâm không đồng ý miễn phí cùng hưởng tin tức trọng yếu cho người khác phương thức

Được đến quá dễ dàng, liền sẽ không trân quý, cũng sẽ gây bất lợi cho chính mình.

Dù sao, miễn phí một lần, liền sẽ có hai lần, ba lần kỳ vọng. Mà lại một khi tình báo xuất hiện biến dị, đưa tới nguy hiểm tổn thất, tất nhiên cũng sẽ mang đến cho mình ảnh hướng trái chiều.

“Lão bản, có thể hay không hỏi thăm vấn đề?” Lý Nhuận Sơn bỗng nhiên đổi đề tài, mở miệng hỏi.

“Cái gì?”

“Nếu có phù văn ký hiệu mới, ngài là không phải còn có thể nghiên cứu ra đồ vật mới?” Lý Nhuận Sơn xoay người chăm chú nhìn về phía Vu Hoành.

“Ừm? Ngươi gặp qua mặt khác ký hiệu mới?” Vu Hoành sững sờ, lập tức trong lòng dâng lên vẻ mong đợi.

“Đúng vậy, ta trước kia đi qua mặt khác di tích đưa hàng, di tích tại trên thế giới có rất rất nhiều, có bên trong di tích trừ ra

Tăng Cường ký hiệu bên ngoài, cũng có mặt khác ký hiệu phù văn, nhưng bởi vì có tác dụng chỉ có một cái, cho nên những phù văn này tại bị nghiên cứu sau một lúc, phát hiện không thành quả, liền bị triệt để từ bỏ. Nhưng là…" Hắn lúc này ánh mắt tỏa sáng, "Nếu như ngài có thể làm cho những này mới ký hiệu phát huy tác dụng, có lẽ… Có thể cho chúng ta mang đến tốt ảnh hưởng."

"Ta không có khả năng cam đoan." Vu Hoành lắc đầu, "Ta không dám hứa chắc tất cả ký hiệu đều hữu dụng. Mà lại có mấy lời ta muốn trước nói ở phía trước. Ta có thể sử dụng, không có nghĩa là những người khác cũng có thể. Coi như đào móc ra hiệu quả khả năng đối với những người khác cũng không có gì trợ giúp."

"Ta minh bạch." Lý Nhuận Sơn không phải không biết tốt xấu người.

"Nếu hiện tại xem như nhờ cậy ngươi, ta chính là làm việc cho ngươi, phương diện này có thể phân rõ."

"Vậy là tốt rồi. Ngươi nếu mở miệng, vậy liền chứng minh, ngươi khả năng có cơ hội cầm tới mặt khác mới ký hiệu? Đúng không." Vu Hoành nghe ra lão Lý ý tứ.

"Thọ Đông thị bên kia có cái cổ đại nhà bảo tàng, bên trong ta nhớ được liền có lúc trước ta đưa qua một chút thạch phù di tích văn vật. Bên trong có cùng bọn ta bên này hoàn toàn khác biệt loại thứ ba phù văn ký hiệu." Lý Nhuận Sơn gật đầu

"Ngươi xác định?"

"Xác định."

Chương 132: Ấn ký thứ hai (2)

Chương 132: Ấn ký thứ hai (2)

“Thọ Đông thị khoảng cách bọn ta chỗ này bao xa?”

“Hơn tám trăm cây số. Lái xe nói không tính xa, mấu chốt là không xác định đi qua sau gặp được cái gì.” Lý Nhuận Sơn trả lời.

“Chẳng qua nếu như cho ta phân phối đầy đủ ngài loại kia bức xạ lựu đ·ạ·n, ta có nắm chắc đi một chuyến.”

“… Ngươi muốn bao nhiêu cái?” Vu Hoành trầm mặc dưới, hỏi.

Phù văn mới cho hắn dụ hoặc rất lớn, lần trước ghi chép bảy cái phù văn, chỉ có Vòng Xoáy phù văn dùng nội lực vẽ mới có tác dụng. Vạn nhất lão Lý nhìn thấy chính là mặt khác vô dụng ký hiệu, đó chính là sẽ một chuyến tay không.

“Chờ một chút, ngươi có thể xác định không phải chúng ta phụ cận trong di tích này có phù văn?” Hắn lại lần nữa hỏi.

“Có thể xác định bởi vì khi đó ta xem qua tuyên truyền giới thiệu. Khác biệt di tích đều có một cánh họa môn, trên cửa ký hiệu có hơn phân nửa trùng điệp, nhưng trong đó làm hạch tâm ký hiệu, mỗi cái di tích đều có hai cái hoàn toàn không giống. Chuyên gia viết giới thiệu nội dung không nhiều, ta còn nhớ rõ.”

“Mỗi cái di tích cũng không giống nhau?”

“Ừm, chuyên gia kia là như thế viết.” Lý Nhuận Sơn gật đầu.

“Cái này ta cũng có nghe nói qua một chút cạnh góc.” Một bên Chu Học Quang nhịn không được cũng mở miệng nói. Hấp dẫn hai người lực chú ý.

“Chúng ta tiền tuyến thường xuyên có nhân viên nghiên cứu đi lên sưu tập các loại tài liệu, thời gian dài, một chút cơ sở tài liệu thu thập nhân viên liền cùng chúng ta những này sống được lâu thân quen. Dù sao đều muốn tránh đi nguy hiểm, cùng chúng ta thỉnh kinh liền thành chuyện thường.” Hắn dừng một chút.

“Mọi người thường xuyên cùng một chỗ tụ hội khoác lác, ta liền nghe người nói qua, trừ ra Huy Thạch ký hiệu, cũng chính là lão bản ngươi nói Tăng Cường ký hiệu tất cả di tích đều có, còn có rất nhiều di tích đều có độc nhất vô nhị đặc thù ký hiệu, nhưng là nghiên cứu một chút đến về sau, Ngân Tháp phát hiện có thể có hiệu quả, cũng chỉ có Huy Thạch ký hiệu.”

Hắn thở hắt ra tiếp tục nói: “Liền việc này, không ít chuyên gia đều không cam tâm, ý đồ từ từng cái phương diện khai quật mặt khác ký hiệu phù văn hiệu quả, nhưng đều không dùng.”

Nói xong hắn nhìn về phía Vu Hoành, trong mắt bao nhiêu mang theo điểm kính ý.

Ngẫm lại cũng thế, tiền tuyến Ngân Tháp nhiều như vậy đỉnh tiêm chuyên gia đều không có nghiên cứu ra đồ vật, đến Vu Hoành nơi này, thế mà liền khai phát ra thứ hai ký hiệu.

“Ta cũng là đánh bậy đánh bạ.” Vu Hoành lắc đầu. Hắn biết rõ, Vòng Xoáy ký hiệu rất có thể chính là nhất định phải kết hợp nội khí, mới có thể có hiệu lực.

Hoặc là nói nội khí, hẳn là Vòng Xoáy phù văn sinh ra hiệu quả nhất định phải một vòng.

Tựa như một người muốn một chén nước muối, nhưng hắn chỉ có muối, không có nước, như vậy hắn vô luận như thế nào đều khó có khả năng đạt được một chén nước muối.

Vòng Xoáy phù văn cũng là như thế.

“Việc này. Đáng giá cược một lần… Nhưng tính nguy hiểm có chút lớn. Hay là chính ta đi một chuyến tương đối tốt.” Vu Hoành suy nghĩ một chút, lên tiếng nói.

“Lão bản, chúng ta nhờ cậy ngươi cũng nên Khởi Điểm tác dụng không phải?” Lý Nhuận Sơn đưa tay đặt tại Vu Hoành

trên bờ vai, chân thành nói.

“Ta đi, lần này không có vấn đề, người phát thư già, xem như trở về nghề cũ.”

Hắn nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra vàng óng không biết bao lâu không có xoát qua răng cửa lớn.

Vu Hoành nhìn xem hắn, dừng lại mấy giây.

“Đi. Lại tin ngươi một lần. Bức xạ lựu đ·ạ·n ta chuẩn bị cho ngươi mười viên, bởi vì cần hấp thu bức xạ thời gian, còn muốn ưu hóa kết cấu, cho nên ngày kia không sai biệt lắm có thể hoàn thành, đến lúc đó ngươi xuất phát, không có vấn đề a?”

“Có thể!” Lão Lý hiển nhiên đã sớm nghĩ kỹ định vị của mình. Vừa mới tình nguyện ra ngoài sưu tập lời nói kia, rõ ràng không phải đột nhiên nghĩ đến.

Xác định rõ an bài về sau, nhà gỗ cũng làm xong.

Ba người sau khi ra ngoài bắt đầu cấp tốc chế tạo giường gỗ cái bàn, tiếp theo, Vu Hoành từ trong sơn động tiếp một cây ống nước đi ra.

Soạt.

Trắng bóng dòng nước liên tục không ngừng từ cái ống bên trong phun ra, cọ rửa chung quanh cả viện tường viện.

“Ta sát! ! ! Nước máy! ! ?”

Lý Nhuận Sơn vừa đem bàn gỗ bỏ vào phòng ở, đi tới liền nhìn thấy một cây ống nước tại phun nước.

Hắn trong nháy mắt người tê, trong mắt toát ra tựa như nằm mơ thần sắc.

Đứng tại trắng bóng dòng nước tràn ra trong hơi nước, hắn hai mắt trừng giống như viên cầu, nhìn chòng chọc vào Vu Hoành trong tay nắm lấy trong suốt ống nước mềm.

Không chỉ là hắn, một bên Chu Học Quang chính ngồi chồm hổm trên mặt đất thu thập mảnh gỗ vụn vụn gỗ, thấy cảnh này đồng dạng miệng từ từ mở lớn, giống như là thấy cái gì không thể tưởng tượng nổi sự tình.

“Lão bản… Ngươi giải quyết nước cung ứng! ? ?” Hắn kịch liệt hô hấp lấy, đứng người lên lớn tiếng hỏi.

Lý Nhuận Sơn lúc này cũng nhớ tới đến, Vu Hoành cho lúc trước hắn mua qua một bộ nước ngầm cung ứng hệ thống bộ kiện.

Lại thêm mô-tơ điện năng lượng hạt nhân cung cấp năng lượng, nhìn như vậy, lấy Vu Hoành kỹ thuật, thật là có khả năng giải quyết nước ngầm cung ứng hệ thống.

“A! Có nước! Có thể tắm! !” Asena là tiểu hài tử, ngược lại là cái thứ nhất vui vẻ kêu ra tiếng.

Nàng từ trong nhà gỗ chạy đến, vui vẻ tại trong hơi nước đi lòng vòng.

“Cho nên nói, bọn ta nên xây cái công cộng phòng tắm.” Vu Hoành dẫn theo ống nước, nhìn xem trong viện mọi người, nhịn không được cũng cười.

Cái này cực kỳ nguy hiểm hoàn cảnh bên trong, có thể không cần vì nước mà ra ngoài, có thể có liên tục không ngừng nguồn nước sử dụng, đối với bất luận kẻ nào tới nói, đều là một niềm vui lớn bất ngờ.

Nhất thời, mặc kệ là Lý Nhuận Sơn, hay là Chu Học Quang, tất cả mọi người nhịn không được tới gần hơi nước, đưa tay đi nếm thử đụng vào bọn chúng.

Trên mặt tất cả mọi người đều toát ra phát ra từ nội tâm dễ dàng cùng vui vẻ.

“Mặt khác, nguồn năng lượng phương diện, ta xác thực giải quyết, đằng sau các ngươi có gì cần nạp điện thiết bị, đều có thể tìm ta bổ sung năng lượng. Dù sao hiện tại thái dương càng lúc càng ngắn. Ta sẽ còn ở bên ngoài tiếp một cái bóng đèn, làm công cộng công cụ chiếu sáng.” Vu Hoành nói bổ sung.

“Lão bản vạn tuế! !” Asena cái thứ nhất giơ hai tay lên giòn tan kêu lên.

Lý Nhuận Sơn sông Chu Học Quang cũng đều lộ ra mang theo nụ cười vui mừng, đi theo giơ tay lên.

“Vạn tuế! !”

Bọn hắn cũng đi theo kêu ra tiếng, nhìn xem Nana tại nguyên chỗ nhảy nhảy nhót nhót đi lòng vòng.

Có nước có điện, đây chính là cỡ nhỏ cứ điểm cơ sở nhất bảo hộ!

Nếu như nói trước đó chỉ là đơn giản sống sót là được, như vậy hiện tại, nguồn năng lượng cùng nguồn nước bảo hộ, cho mọi người chân chính sống được tốt hơn chờ mong.

Nói đến liền làm, Vu Hoành rất nhanh từ trong động tiếp một cây dây điện đi ra, phủ lên bóng đèn, thông qua cửa lớn thông gió lỗ ngày đêm không ngừng cho bên ngoài sân nhỏ cung cấp chiếu sáng.

“Nguồn sáng đối với dã ngoại hắc tai có chống cự hiệu lực nhưng chúng ta liền xem như năng lượng hạt nhân nguồn điện cho nên ta đề nghị cho bóng đèn thêm cái nắp, viên trùy hình cái nắp nội bộ thoa lên phản quang vật liệu, có thể tiến một bước thu nhỏ chiếu sáng phạm vi, đồng thời gia tăng trong phạm vi này chiếu sáng độ sáng.” Chu Học Quang đề nghị.

Nhìn ra được, hắn ở tiền tuyến pha trộn như thế mấy năm, có không ít thực dụng tiểu kỹ xảo.

“Có đạo lý.” Vu Hoành cấp tốc tiếp thu, cùng Lý Nhuận Sơn chạy một chuyến bưu cục, từ tạp vật bên trong tìm đến giấy bạc cùng nhựa cao su, lại dùng đầu gỗ làm cái chụp đèn, không đến nửa giờ liền làm xong chụp đèn thậm chí chèo chống dùng cái bệ.

Công cộng đèn điện liền treo ở sân nhỏ chính giữa một cây cao năm mét trên cán gỗ.

Cán gỗ có dưa hấu lớn như vậy, cùng nói là cán, không bằng nói là Vu Hoành từ bên ngoài cứng rắn kéo tới một viên cây

nhỏ.

Sắp đến lúc chạng vạng tối, dùng để tắm rửa công cộng phòng nhỏ, cũng bị dựng đi ra, mặt ngoài bôi lên một tầng chống nước nước sơn.

Lần này trong viện liền lộ ra náo nhiệt rất nhiều.

Ba cái lớn nhỏ không đều nhà gỗ, thành hình tam giác phân bố, ở giữa trên đất trống thụ một cây đèn điện cán.

Ánh đèn sáng ngời tại dần dần ảm đạm chạng vạng tối, cho mọi người không hiểu cảm giác an toàn.

Trận trận gió lạnh thổi qua, trong viện Huy Thạch Thảo theo gió phát ra mảnh vang.

Vu Hoành đứng tại trước đại môn, nhìn trước mắt một màn này, trong lòng không hiểu nhiều hơn một tia cảm giác thành tựu.

“Nhìn như vậy, có chút ít thôn hương vị.” Hắn mỉm cười nói.

“Đúng vậy a. .. Bình thường thôn kém chúng ta điều kiện kém xa!” Lý Nhuận Sơn đứng ở một bên cảm thán.

“Cuối cùng còn kém một vật chúng ta liền có thể thời gian dài không cần ra ngoài rồi.”

“Ngươi nói là sưởi ấm?” Vu Hoành hiểu rõ.

“Vâng, thời tiết càng ngày càng lạnh. Hiện tại mùa biến hóa đã hoàn toàn không có ý nghĩa. Nhiệt độ tựa hồ cùng mặt khác vật gì đó móc nối.” Lý Nhuận Sơn gật đầu.

“Đã có năng lượng hạt nhân nguồn điện tại, chúng ta hoàn toàn có thể lợi dụng nước làm lạnh quản tạo dựng nhiệt lượng thừa hệ thống.”

“Năng lượng hạt nhân phát điện bản chất cần đại lượng nước khu làm lạnh nhiệt độ, những này nước làm lạnh sẽ bị làm nóng đến rất độ cao độ, xác thực có thể đem ra làm giữ ấm.” Vu Hoành mặc dù là cái ngụy nhà nghiên cứu, nhưng những này cơ sở thường thức nên cũng biết. Chỉ là có chút lạ lẫm.

Lúc này nghe được Lý Nhuận Sơn nói lên, cái này khiến hắn đối với mình tri thức dự trữ có một tia cảm giác cấp bách.

Dù sao hắn nhưng là chế tạo cao thâm nhân viên nghiên cứu nhân vật thiết lập, nếu như một chút cơ bản thường thức cũng không biết, cái kia tất nhiên sẽ bị người hoài nghi mình những vật kia là thế nào làm ra.

"Còn có phía ngoài thiết kế phòng ngự hay là quá thô ráp." Lý Nhuận Sơn thở dài.

"Ừm, ta sẽ nghĩ biện pháp." Vu Hoành gật đầu.

"Như vậy lão bản, nếu điều kiện đều như thế thành thục, ta ở bên ngoài nếu như gặp phải có phi thường thích hợp người sống sót, có hay không có thể lĩnh bọn hắn gia nhập chúng ta?" Lý Nhuận Sơn quay đầu nhìn về phía hắn.

"Tạm thời không có cách nào, chúng ta có thể phòng hộ phạm vi có hạn." Vu Hoành suy nghĩ một chút, hay là cự tuyệt.

Huy Thạch Thảo có thể đuổi phạm vi cứ như vậy lớn. Tiếp xuống có thể hay không mở rộng khu an toàn, còn phải xem mới hợp thành ấn ký sinh vật như thế nào.

Cùng lão Lý thảo luận một trận đằng sau phát triển về sau, hai người riêng phần mình đi về nghỉ.

Không bao lâu, bên ngoài tường viện bên ngoài, liền truyền đến tất xột xoạt vô số bò sát thanh âm.

Không thể đếm hết côn trùng màu đen, tựa như thủy triều, từ ngoài tường một đợt nối một đợt trải qua.

Bọn chúng tự nhiên mà vậy lách qua mảnh khu vực này, bị hiện ra huỳnh quang Huy Thạch Thảo bọn họ cưỡng ép khu trục ra, tạo thành một mảnh hoàn mỹ khu an toàn.

Ngang!

Trong bầu trời đêm, gặp nạn nghe Đa Mục Điểu tiếng kêu từ đằng xa bay tới, một tiếng tiếp theo một tiếng, hiển nhiên không chỉ một đầu.

Cái này khiến Vu Hoành trong lòng không tự chủ nhấc lên căng lên.

Nhưng đứng tại cửa ra vào quan sát một trận, hắn phát hiện những này Đa Mục Điểu cũng không tới gần nơi này bên cạnh. Rất nhanh liền càng bay càng xa, thăng đến triệt để nghe không được thanh âm.

Xác định triệt để không có nguy hiểm, Lý Nhuận Sơn bọn hắn cũng tại trong phòng của mình, thông qua cửa sổ thấy cảnh này.

Đang nghe Đa Mục Điểu triệt để rời xa nơi này, không còn tập kích lúc, tất cả mọi người từ trong lòng thản nhiên dâng lên một cỗ nồng đậm cảm giác an toàn.

Bá.

Vu Hoành kéo lên tấm che, trở lại cường hóa bên trong thằn lằn cùng con gián trước mặt.

Trước đó trong hộp, mấy cái con gián biến mất, một cái thằn lằn cũng đã biến mất. Khối kia Đại Huy Thạch đồng dạng không thấy tung tích.

Hộp bên ngoài đếm ngược đã kết thúc. Thay vào đó, bên trong thêm một cái toàn thân đỏ thẫm trách Dị Tích dịch.

Thằn lằn này hình thể so trước đó thằn lằn đỏ nhỏ hơn, phía sau nhiều thêm một đôi cùng loại con gián màu đen trùng dực, đồng thời cũng là cùng con gián một dạng giấu ở phía sau lưng, không xa rời nhau căn bản nhìn không ra.

Trùng dực bề mặt sáng bóng trơn trượt tựa như gốm sứ, có thật nhỏ hoa văn màu trắng như ẩn như hiện.

Vu Hoành suy nghĩ một chút, mở ra hộp ny lon, vươn tay, tại thằn lằn này trên thân sờ lên.

Rất bóng loáng.

Toàn bộ thằn lằn chỉ có dài bằng bàn tay ngắn, dáng người cũng hơi gầy, nếu như không nhìn kỹ, rất khó phát hiện hắn là

vật sống, mà càng giống là một cây đỏ lên hắc mộc côn.

“Ngụy trang tính cũng không tệ.”

Vu Hoành nhìn xem không nhúc nhích thằn lằn, chợt phát hiện hộp ny lon bên ngoài dưới góc phải, còn thả một tấm giấy trắng.

Cầm lấy trên tờ giấy trắng lại là kỹ càng văn tự sách hướng dẫn.

Hắc Tích: Lại tên Ôn Dịch Trùng Tích, tự thân có trùng loại siêu cường thích ứng lực, tổn thất nhất định tứ chi sau có thể cấp tốc tái sinh, đối với tuyệt đại đa số vi khuẩn gây bệnh miễn dịch, tự thân dịch thể có chứa kịch độc, nhưng tại bị chọc giận trạng thái dưới bài tiết đại lượng nọc độc, lấy phun ra phương thức công kích địch quân. Đơn thư thể đẻ trứng sinh sôi. Đồ ăn lấy hồng trị bức xạ làm chủ, bộ phận hư thối thực vật, côn trùng làm phụ.

Chương 133: Ấn ký thứ hai (3)

Chương 133: Ấn ký thứ hai (3)

Một tay cầm lấy Hắc Tích, Vu Hoành thấy thế nào, thứ này làm sao đều không giống như là trong thời gian ngắn mới hợp thành đi ra.

Thằn lằn phần bụng biên giới thậm chí còn mọc ra không biết từ chỗ nào mang tới nấm da. Tứ chi móng vuốt nhỏ bên trên còn lưu lại có từng điểm từng điểm đất cát màu trắng.

Hắn đem Hắc Tích đặt ở trên tay, ước lượng, rất nhẹ.

'Thứ này, làm sao khống chế?'

Suy tư dưới, Vu Hoành bỗng nhiên nghĩ đến Huy Thạch Thảo, từ Huy Thạch Thảo tái sinh đạt được linh cảm, lúc này điều động thể nội nội khí, cấp tốc cảm ứng được Hắc Tích ấn ký, đem nội khí chậm rãi rót vào ấn ký.

Ấn ký đối với hắn mà nói, tựa như là hai tay bên ngoài mặt khác tứ chi, tùy thời có thể cảm ứng được.

Loại cảm giác này rất kỳ diệu. Bởi vì hai đoàn ấn ký đều cũng không cùng Vu Hoành tương liên, bọn chúng tựa như một mực phiêu phù ở phụ cận giữa không trung hai đoàn viên cầu, mơ hồ mông lung, tại không cần bọn chúng lúc lại trên phạm vi lớn giảm bớt cảm giác tồn tại, lúc cần phải bọn chúng lúc, lại sẽ nhanh chóng tự động tăng cường cảm giác tồn tại.

Tê… .

Rất nhanh một đạo nội khí đưa vào hoàn tất.

Ấn ký thứ hai khẽ run lên, tựa hồ có phản ứng.

Cùng lúc đó, Vu Hoành trong tay Hắc Tích cũng khẽ run lên, hướng phía trước bò lên mấy bước, phía sau cái mông gạt ra

một viên màu trắng lớn chừng hột đào trứng thằn lằn.

"…" Vu Hoành không phản bác được, lấy tay nhẹ nhàng cầm bốc lên trứng thằn lằn.

Trứng này mặt ngoài hiện lên vôi trắng, tự nhiên có cùng loại dây leo một dạng hoa văn màu đen.

'Trứng Hắc Tích: Hấp thu hồng trị bức xạ ấp, thời gian ba ngày. Hắc Tích xuất sinh đến thành thể cần một tuần thời gian.'

Lúc này ấn ký thứ hai bên trong tự nhiên truyền lại ra tin tức tương quan.

Nhưng loại này cực kỳ hoàn mỹ tin tức, còn có Hắc Tích trên thân không hiểu chi tiết, đều để Vu Hoành trong lòng suy đoán nào đó càng thêm rõ ràng.

Hắn nắm vuốt trứng Hắc Tích, đem nó nhẹ nhàng phóng tới hộp ny lon bên trong.

'Cái đồ chơi này, không phải là hắc ấn trực tiếp từ chỗ nào chuyển tới a?'

Nói thật, lần trước hắn cường hóa thịt khô đạt được thanh protein liền có chút hoài nghi. Hiện tại lại xuất hiện một cái Ôn Dịch Trùng Tích, còn cố ý ghi rõ là tên khoa học.

'Chẳng lẽ lại, hắc ấn có đôi khi là chính mình hợp thành cường hóa, có đôi khi là trực tiếp từ bên ngoài vận chuyển phục chế mang tới?'

Vu Hoành trong lòng suy đoán, nhưng tạm thời chứng cứ không đủ, không cách nào nghiệm chứng.

Hắn lại đem ánh mắt tập trung trên Hắc Tích.

'Hiện tại, nên thử một chút Hắc Tích cụ thể năng lực tác dụng.'

Hắn cường hóa Hắc Tích đi ra cũng không phải vì xem như sủng vật nhìn xem chơi vui.

Một lát sau.

Sơn động đại môn mở ra.

Trong đêm tối, vô số như thủy triều hắc trùng lít nha lít nhít từ bên ngoài tường rào chảy qua.

Bọn chúng tựa như hải dương màu đen, như nước chảy. Lại tựa như lưu động hạt cát, lẫn nhau ma sát phát ra tiếng vang kỳ quái.

Trong viện tất cả Huy Thạch Thảo lóng lánh oánh oánh bạch quang, phối hợp đèn chiếu sáng ánh sáng, đem tất cả tới gần trong tường viện hắc trùng toàn bộ bốc hơi.

Trong sân ba tòa nhà gỗ nhỏ đô môn cửa sổ đóng chặt, không hề có động tĩnh gì.

Chỉ có gió lay động treo đèn điện, lay động phát ra két két vang động.

Nương theo lấy ánh đèn lắc lư bóng ma.

Vu Hoành thân mang cường hóa Hôi Tích đồ bộ, từ từ đi ra sơn động cửa lớn, xuống bậc thang, xuyên qua sân nhỏ, từng bước một hướng phía tường viện bên cạnh tới gần.

Hắn bây giờ thân thể đã có một mét tám kích cỡ, mặc vào đồ bộ chỉnh thể có thể đạt tới hơn hai mét. Lúc hành tẩu khổ người rất lớn, rất có cảm giác áp bách.

Đi qua Chu Học Quang nhà gỗ lúc, trong phòng ẩn ẩn truyền ra một thanh âm vang lên động.

“Là ta, lão Chu. Ngươi ngủ tiếp đi, ta có chút sự tình phải xử lý.” Vu Hoành trước một bước lên tiếng.

Trong nhà gỗ động tĩnh một trận, lập tức đã không còn thanh âm.

Vu Hoành xuyên qua nhà gỗ, đi vào tường viện bên cạnh.

Nhìn xem bên ngoài như nước chảy hắc trùng thủy triều, hắn hít sâu một hơi, mở ra tay phải.

Trong lòng bàn tay, hình thái kỳ dị Hắc Tích lẳng lặng đập mấy lần cánh, tựa hồ đang thích ứng hoàn cảnh.

Rất nhanh, nửa phút đồng hồ sau, Hắc Tích phảng phất từ bên ngoài nồng đậm hồng trị bức xạ bên trong tỉnh táo lại.

Nó chậm rãi tại Vu Hoành trong lòng bàn tay hoạt động hạ thân thể, lúc lắc đầu, xoay xoay chân, vẫy vẫy cái đuôi.

Sau đó.

Phốc.

Hắc Tích một cái nhảy vọt, nhẹ nhàng nhảy tại trên tường viện, mặt hướng hắc trùng thủy triều, chu cái miệng nhỏ.

Một đầu đỏ nhạt đầu lưỡi như thiểm điện nhô ra, tinh chuẩn dính trụ một cái hắc trùng, lùi về trong miệng nuốt xuống dưới.

Đầu lưỡi tốc độ quá nhanh, đến mức Vu Hoành thậm chí đều không có thấy rõ.

Hắn lui ra phía sau một bước, nhìn xem Hắc Tích đứng tại trên tường viện, suy nghĩ một chút, nhắm mắt lại.

Lập tức ấn ký thứ hai bên trong truyền ra một trận rất nhỏ cảm thụ.

Hắn phảng phất có thể mơ hồ cảm nhận được Hắc Tích tình huống, trạng thái, phải chăng an toàn.

Rất nhanh, Hắc Tích giật giật, hướng trong tường viện nhảy một cái, giấu vào Huy Thạch Thảo bên trong bất động.

Hắc Tích chung quanh không thấy được hắc trùng, lập tức tại Vu Hoành trong lòng cảm giác cũng bình hòa rất nhiều.

Nếu như nói trước một trận gặp được hắc trùng trạng thái là thiêu đốt ngọn lửa nhỏ, như vậy hiện tại ngọn lửa dập tắt, Hắc Tích cho Vu Hoành cảm giác tựa như là di động vật liệu gỗ côn.

Trước sau hai loại cảm giác vô cùng rõ ràng.

Hắc Tích dừng lại bất động về sau, rất nhanh liền bắt đầu chậm chạp hấp thu chung quanh hồng trị.

‘Gặp phải hắc tai cùng ẩn núp bất động, đều có tiêu chí tính ấn ký trạng thái a?’ Vu Hoành cẩn thận trải nghiệm. Hắn tâm niệm khẽ động.

Lập tức Hắc Tích từ bụi cỏ đứng lên lại biu một chút thuận tường viện leo lên đầu tường.

Khi nhìn đến bên ngoài mảng lớn hắc trùng thủy triều về sau, Hắc Tích trạng thái tại Vu Hoành trong lòng lập tức phát sinh biến hóa.

Từ vật liệu gỗ côn biến thành ngọn lửa nhỏ.

Hai loại trạng thái chỗ bất đồng vô cùng rõ ràng.

Cái này khiến Vu Hoành rất dễ dàng liền phân chia ra đến, cũng trong đầu một mực nhớ kỹ.

Đối với Hắc Tích khảo thí, kéo dài hơn nửa giờ, Vu Hoành rất nhanh nắm giữ thao túng nó tinh tế tỉ mỉ phương pháp, đồng thời xác định Hắc Tích các loại năng lực.

Sau đó, hắn mới đưa vật nhỏ này lưu tại nguyên địa chờ đợi hừng đông để nó ra ngoài.

Thứ này chỗ dùng lớn nhất, không phải Huy Thạch Thảo như vậy tịnh hóa một mảnh địa bàn, mà là tuần sát chung quanh, xác định đại khái hắc tai nguy hiểm chủng loại.

Trải qua khảo thí, Vu Hoành phát hiện, Hắc Tích tại gặp phải khác biệt hắc tai lúc, sẽ kích phát khác biệt trạng thái.

Gặp phải hắc trùng là ngọn lửa nhỏ.

Gặp phải lớn hơn một chút Đại Bì, là trung đẳng hỏa diễm.

Về phần càng nhiều tình huống, tạm thời bởi vì không có gặp phải đối tượng, mà không có thể đo ra.

Nhưng Hắc Tích đình chỉ nghỉ ngơi trạng thái dưới, sẽ hấp thu chung quanh hồng trị bức xạ, loại này hấp thu nhìn như chậm chạp vô dụng, kì thực Hắc Tích bản thân sẽ ở nằm trong loại trạng thái này nghỉ ngơi cùng ăn, cũng trên phạm vi lớn ẩn nấp tự thân.

Hoàn tất thi kiểm tra về sau, Vu Hoành trở về sơn động, cởi xuống đồ bộ nghỉ ngơi.

'Hơi yếu.' hắn nằm đang ngủ trong túi lúc, trên mặt bao nhiêu còn có chút thất vọng.

So với Huy Thạch Thảo, Hắc Tích công dụng rõ ràng nhỏ rất nhiều. Chỉ có thể ở biên giới tuần tra, sung làm lâm thời vi hình bức xạ tịnh hóa khí.

'Nhưng cũng có thể là là số lượng quá ít điểm, có lẽ đến tiếp sau mấy số lượng tăng nhiều… Tình huống sẽ phát sinh biến hóa.' trong lòng của hắn bản thân an ủi.

Mang theo ý định này, Vu Hoành nghỉ ngơi dưới, cũng không thiếp đi, mà là lại lần nữa đứng dậy, lấy giấy bút, cấp tốc đem trước mọi người tổng kết ra cơ sở thối pháp chiêu thức ghi chép lấy ra.

Sau đó lại đem chính mình trước đó cường hóa đi ra Cơ Sở Sinh Tồn Thối Pháp sổ xuất ra, cùng ghi chép này đặt chung một chỗ.

Hắn một tay đặt tại trên giấy.

'Cường hóa thối công, phương hướng: Tăng cường tốc độ di chuyển, chiêu thức tính linh hoạt, đối với các loại hoàn cảnh thích ứng tính.'

Trước đó cơ sở thối công mạnh thì mạnh, nhưng ở nhiều khi ứng dụng đứng lên cũng không thuận tiện, thật nhiều lần hắn đều cần lợi dụng những vũ khí khác phụ trợ phối hợp.

Cho nên lần này cường hóa xem như một lần bù đắp.

'Phải chăng cường hóa thối công?' hắc ấn băng lãnh máy móc âm vẫn như cũ vang lên.

Đếm ngược tại trên giấy nổi lên: 5 giờ 12 phút.

‘Là!’ Vu Hoành có chút ngoài ý muốn, dung hợp một chút cơ sở chiêu thức đi vào, thế mà cần lâu như vậy, bất quá hắn tính toán dưới, vừa vặn có thể ngủ một giấc đến hừng đông lúc này cũng liền lười nhác truy đến cùng, khẳng định đáp lại hắc ấn.

Sau đó hắn liền nghiêng người sang, co ro từ từ thiếp đi.

Ngày mai còn muốn cho lão Lý làm bức xạ lựu đ·ạ·n, đưa hắn lên đường. Còn muốn tiếp tục khảo thí Hắc Tích đối với Quỷ Ảnh hiệu quả, sự tình còn rất nhiều… .

Rạng sáng.

Bạch Hà thị.

Từng đầu nguyên bản có người ở khu ngã tư, bây giờ lộ ra quạnh quẽ mà tử tịch.

Xe cộ ngổn ngang lộn xộn đụng vào nhau, có bốc lên khói trắng, có thiêu đốt đại hỏa, còn có tiến đụng vào bên đường cửa hàng, lại không động đậy.

Trước đó giấu người trong đại lâu, trên tường tràn đầy phun ra trạng vết máu, bị xé rách mục nát thi thể đang bị từng đầu Đa Mục Điểu cúi đầu mổ.

Hành lang ở giữa, phá toái cửa sổ một bên, thỉnh thoảng hiện lên từng đạo cứng ngắc mà quỷ dị bóng người, bọn hắn hai chân bất động, thân hình liền có thể một chút xuất hiện ở chỗ này, một chút xuất hiện tại một bên khác.

Nội thành dưới mặt đất, khổng lồ thông đạo mạng lưới bên trong.

Chói tai tiếng s·ú·n·g tiếng pháo tiếng nổ mạnh, còn tại bên tai không dứt chống cự lại.

Ngẫu nhiên còn có nhân loại tuyệt vọng thét lên cùng kêu khóc, nhưng loại này thanh âm rất nhanh liền im bặt mà dừng, hoàn toàn biến mất.

Trong thông đạo hắc ám, mô-tơ điện năng lượng hạt nhân vẫn tại vận chuyển, ủng hộ thường cách một đoạn khoảng cách mờ nhạt ánh đèn chiếu sáng chung quanh.

Từng đầu thông đạo mặt đất, vết máu khắp nơi có thể thấy được, nhưng thi thể lại không có chút nào vết tích. Chỉ có từng bộ từng bộ bày thành hình người không quần áo.

Ông!

Đột nhiên một cỗ màu đen phong bế xe quân đội, từ trong đó một đầu thân cây trong thông đạo lao nhanh ra.

Xe quân đội toàn xe hất lên cùng loại Huy Thạch thảm vỏ ngoài, trên cửa sổ xe cũng có phù trận đường vân, có thể thấy rõ ràng.

Cứ việc có chút ảnh hưởng tầm mắt, nhưng đây là giờ này khắc này an toàn nhất ẩn nấp phương thức.

Trong xe, ngồi ở vị trí lái lên, là một cái sắc mặt trắng bệch, ánh mắt kinh hoàng hỗn huyết nữ hài.

Nữ hài dung mạo xinh đẹp, mang theo một chút dị vực phong tình, niên kỷ cũng rất non nớt, nếu là ở thời kỳ hòa bình, thêm chút cách ăn mặc, không thể so với trên màn ảnh rất nhiều nữ minh tinh kém.

Nhưng giờ này khắc này, mặt đẹp mắt đối với có thể hay không sống sót, không có chút nào trứng dùng.

Âu Lý hô hấp dồn dập, toàn bộ tinh thần tập trung lái xe, thỉnh thoảng khẩn cấp lẩn tránh lấy phía trước đột nhiên xuất hiện chướng ngại vật.

“Chịu đựng! Tiết đội! Chỉ cần chúng ta lao ra, rời xa mặt đất thành khu, đi vào căn cứ phụ liền có thể tìm tới thuốc!” Hậu phương trong xe truyền ra lo lắng giọng nam.

Lúc này cà lăm, Tiết Ninh Ninh, Trần Kiều Sinh, đều trên xe, ngoài ra còn có lần trước cùng bọn hắn cùng một chỗ hành động qua Phương Thạch Quân cùng Trần Tân Kỷ.

Hai người này trước đó không tin Lâm Y Y, đằng sau bị nó cứu, thái độ đối với Lâm Y Y trên phạm vi lớn chuyển biến, lúc này cũng cùng một chỗ tại trên xe.

Xác thực nói, thời khắc mấu chốt, chính là hai người này mở ra chiếc xe này, đem trong ký túc xá còn tại mộng bức cà lăm mấy người cứu bên trên, trốn vào thông đạo dưới lòng đất.

"Coi như đi căn cứ phụ lại có thể thế nào? Không có nuôi dưỡng dây chuyền sản xuất, đồ ăn sẽ là vấn đề lớn… . Bên ngoài còn có nhiều như vậy hắc tai, Đa Mục Điểu, Ngữ Nhân, Quỷ Ảnh, trong biển cũng bị triệt để phong tỏa, đầu kia đại gia hỏa căn bản là không có cách địch nổi…" Trần Kiều Sinh một mặt chán chường nhìn xem còn tại giúp Tiết Ninh Ninh xử lý vết thương Phương Thạch Quân.

"Đi được tới đâu hay tới đó!" Phương Thạch Quân nghiêm nghị nói, "Chính ngươi đều không muốn sống còn trông cậy vào người khác kéo lấy ngươi cùng một chỗ? "

Nàng ánh mắt quét qua, nhìn thấy trừ ra Lâm Y Y bên ngoài, những người còn lại trên mặt đều toát ra u ám vẻ tuyệt vọng.

"Trước đó bến cảng bị tập kích, nội thành c·h·ế·t quá nhiều người, nhưng cũng có rất nhiều người ngồi xe phân tán thoát đi, bộ phận này người hấp dẫn rất nhiều hắc tai phân tán truy kích. Mặc dù có chút tàn nhẫn nhưng lúc này xuất hiện khe hở đúng là chúng ta thoát đi thời cơ tốt nhất."

"Trọng điểm muốn đi đây? Ta cũng không cảm thấy đi căn cứ phụ là ý kiến hay." Trần Tân Kỷ làm trong đội ngũ cái thứ hai nam đội viên, lúc này nói tiếp.

Chương 134: Ấn ký thứ hai (4)

Chương 134: Ấn ký thứ hai (4)

“Hiện tại… Đám người tụ tập, khẳng định sẽ dẫn phát hắc tai tụ quần tập kích… Chúng ta, không có khả năng hướng địa phương nhiều người chạy… . Càng nhiều người, càng hấp dẫn càng mạnh hắc tai…” Tiết Ninh Ninh một cái chân bị một khối bể nát pha lê vào đi, không ngừng chảy máu.

Tập kích phát sinh trước, nàng còn nằm tại trên giường bệnh dưỡng thương nghỉ ngơi, căn bản không có cách nào kịp thời phản ứng.

Kết quả bị một đầu Đại Đa Mục Điểu xông vào phòng bệnh, thừa dịp hỗn loạn, nàng bị lái xe tới Phương Thạch Quân cứu đi.

“Vậy chúng ta đi đây?” Phương Thạch Quân nhíu mày.

“Muội muội ta, có cái tại dã ngoại lâm thời phòng an toàn, chúng ta đi nơi đó!” Tiết Ninh Ninh cắn răng nói.

“Dã ngoại… Ngài nói chỗ kia… Khả năng quá xa, chúng ta cứ như vậy một đường tiến lên, tính nguy hiểm rất lớn!” Trần Tân Kỷ nhíu mày phản bác.

“Bên ngoài bây giờ chính là hỗn loạn thời điểm, cao nguy hắc tai còn tại phụ cận tới lui, chúng ta nhất định phải tìm lân cận ẩn tàng điểm đường tránh đầu gió.”

“Lân cận… . Ta biết một cái, an toàn, điểm.” Cà lăm Lâm Y Y lúc này thế mà lên tiếng.

Nàng trước đó vẫn tại vì tìm kiếm phụ thân cùng gia gia hạ lạc khắp nơi hành động, còn hẹn mấy cái giống như nàng mục đích tiểu đồng bọn, tổ đội cùng một chỗ.

Bọn hắn những người này ngày bình thường các quá các đích làm việc sinh hoạt, thường cách một đoạn thời gian liền sẽ tập hợp một chỗ, tập hợp mọi người thu tập được manh mối,

Mà cái này tập hợp điểm ẩn núp, chính là cái cực kỳ an toàn cứ điểm nhỏ.

“Nơi đó, chúng ta, thả, rất nhiều, ăn.” Lâm Y Y nhìn xem một đoàn người không tin biểu lộ, lại lần nữa chăm chú trần thuật.

“Nghe Y Y!” Tiết Ninh Ninh lúc này đánh nhịp.

Trong sơn động.

Vu Hoành từ từ từ trong mê ngủ tỉnh táo lại.

Hắn hơi dừng lại, sau đó bỗng nhiên một cái xoay người, hạ giường gỗ, trước tiên nhìn về phía cường hóa thối pháp công pháp sổ.

Quả nhiên cùng hắn nghĩ một dạng, một giấc này vượt ra khỏi năm tiếng thời gian, thối pháp công pháp cũng đã sớm cường hóa hoàn thành.

Xuất hiện ở trước mặt Vu Hoành, là một bản cùng trước đó phong cách hoàn toàn khác biệt sách màu đen.

Sách trang bìa rõ ràng in: Thối công.

Hai cái chữ to tương đương tinh tế, bút họa đâu ra đấy.

Chỉ là sổ này, ẩn ẩn cho Vu Hoành cùng hôm qua Hắc Tích một dạng cảm giác.

Rõ ràng là mới cường hóa đi ra đồ vật, thế mà lộ ra một cỗ nhàn nhạt niên đại cảm giác… . ?

Hắn lông mày cau lại, vươn tay, nhẹ nhàng lật ra màu đen sổ tờ thứ nhất.

Bên trong màu trắng trên giấy, rõ ràng viết: Bôn Lôi thối pháp.

Bốn chữ lớn rồng bay phượng múa, xem xét chính là danh gia viết tay.

Vu Hoành hơi biến sắc mặt, tiếp tục lật đến trang kế tiếp.

Rất nhanh, trang thứ hai nội dung để hắn người đều tê.

Đây là một thiên bàn giao sáng tạo công người cuộc đời nội dung, giảng chính là một cái gặp họa diệt môn người thiếu niên, như thế nào kinh lịch đủ loại gặp trắc trở, bái sư học nghệ, cuối cùng tự sáng tạo thối pháp, báo thù rửa hận cố sự.

Trong chuyện xưa để lộ ra địa danh tên người, tình tiết khúc chiết, để Vu Hoành tiến một bước khẳng định, hắc ấn rất có thể chính là trực tiếp từ một nơi nào đó vận chuyển tới môn này thối pháp.

Chẳng lẽ lại hắc ấn lấy được đồ vật, tất cả đều là trực tiếp từ địa phương khác chuyển tới?

'Không… Không có khả năng, ta cường hóa cửa lớn nhiều lần, nếu như trực tiếp vận chuyển, không có khả năng vừa vặn như thế phù hợp, rất có thể là có đôi khi là vận chuyển, có đôi khi là hợp thành cường hóa… .' Vu Hoành trong lòng suy đoán.

Ôm ý nghĩ này, hắn tiếp tục lật xem trong tay sổ.

Phía sau thì là như thế nào tu tập thối pháp nội dung cụ thể, như hắn sở liệu, trước đó Cơ Sở Sinh Tồn Thối Pháp nội dung vẫn còn, nhưng rõ ràng có thể nhìn ra, vài chỗ dung hợp phong cách khác biệt to lớn Bôn Lôi thối pháp.

Bôn Lôi thối pháp là cùng loại Trung Quốc cổ đại truyền thống võ học công pháp, mà trước đó Cơ Sở Sinh Tồn Thối Pháp thì là dung hợp giữa các hành tinh nguyên tố đặc thù công pháp.

Cả hai chênh lệch hoàn toàn trái ngược, nhưng lúc này nơi đây, tại hắc ấn dung hợp dưới, cả hai thế mà thật dung hợp ra một môn hết thảy sáu tầng hoàn toàn mới Bôn Lôi thối pháp.

Bộc phát chiêu thức đả thương người. Vu Hoành cả quyển nhìn một lần, phát hiện cái này Bôn Lôi thối pháp đi đường đi cùng trước đó một dạng đồng dạng là rèn luyện từ ngoài vào trong sinh ra nội khí, sau đó vận dụng nội khí.

Chỉ là so với trước đó thối pháp, Bôn Lôi thối pháp tốc độ cùng tính linh hoạt liền nhanh hơn nhiều.

‘Tu tới tiểu thành, thối pháp giống như bôn lôi, mau lẹ vô địch, tu luyện đến đại thành, nội khí thôi vận dưới, thối pháp tự mang một tia lôi điện chân ý, điện quang đi tới, hai chân cường độ đạt được tăng lên trên diện rộng, là vì Bôn Lôi Biến.’

Đây là công pháp nguyên văn, phía dưới còn kèm theo có quan tưởng đồ. Trước đó vốn là quái dị quan tưởng đồ, lúc này thế mà mơ hồ có thể nhìn ra có một đạo rất nhỏ hình dạng lôi điện ở vào đồ trung tâm.

Vu Hoành đem sổ lặp đi lặp lại đọc nhiều lần, sau đó bắt đầu chế tác bức xạ lựu đ·ạ·n, đồng thời ở tầng hầm bên trong, cũng thử nghiệm tu luyện thối pháp mới.

Bôn Lôi Thối cùng trước đó cơ sở thối pháp độ phù hợp cực cao, hắn hơi điều chỉnh một chút, quen thuộc mới tu luyện chiêu thức, liền rất nhanh thích ứng tầng thứ nhất tầng thứ hai đổi luyện.

Nội khí cũng tại từng lần một lặp lại động công bên trong, dần dần trở nên càng ngày càng sinh động.

Một buổi sáng thời gian, Vu Hoành liền đổi tu thành công, phối hợp mới quan tưởng đồ, thể nội nội khí không ngừng tại phần bụng xoay tròn lưu động, phóng xuất ra cùng loại như dòng điện rất nhỏ cảm giác tê dại.

Hắn đại khái tính toán, muốn triệt để thích ứng Bôn Lôi Thối, đoán chừng còn muốn một đoạn thời gian mới được.

Bất quá hắn cũng không vội, sự tình muốn từng loại đến, trước làm bức xạ lựu đ·ạ·n, đưa lão Lý xuất phát. Sau đó hắc ấn trống đi đi cường hóa nội công tâm pháp. Thừa dịp cường hóa thời gian, hắn tiếp tục tập luyện thối pháp, đồng thời thích ứng Hắc Tích cách dùng. Môn này thối pháp đổi tu mặc dù dễ dàng, nhưng chân chính phải dùng nhập thực chiến, còn cần cụ thể tình cảnh luyện tập.

Vào lúc giữa trưa, nếm qua thanh protein cùng cao dinh dưỡng, Vu Hoành đi ra cửa lớn.

Bên ngoài trong viện, lão Lý cùng Chu Học Quang đã bắt đầu tập hợp một chỗ thảo luận cái gì, ra ngoài rời đi trang bị đồ vật cũng thu thập xong, giả bộ một bao lớn đặt ở cửa nhà gỗ.

Asena cầm bút than tại trên tường viện an tĩnh vẽ lấy đồ vật, tựa hồ nàng từ khi đi vào trong sân nhỏ này về sau, cũng rất ít cùng trước đó như thế ở tại trong phòng.

"Vu thúc thúc!" Nhìn thấy Vu Hoành đi ra, Asena mặt béo nhỏ bên trên lộ ra rõ ràng vui vẻ, xa xa hướng hắn phất tay.

Vu Hoành đáp lại phất phất tay, trên mặt cũng lộ ra nụ cười nhẹ nhõm.

Tại như thế một cái có chút tuyệt vọng trong thế giới, có thể mỗi ngày nhìn thấy ngây thơ như thế mỉm cười, đối với bất kỳ người nào tâm lý đều là một loại an ủi.

Một bên khác, lão Lý cùng lão Chu chuẩn bị đứng dậy tới, nhưng bị Vu Hoành khoát khoát tay, ra hiệu bọn hắn tiếp tục làm chuyện của mình.

Một lần nữa trở lại Hắc Tích chỗ tường viện một bên, Vu Hoành cúi đầu mắt nhìn giấu trong Huy Thạch Thảo Hắc Tích, trong lòng kích thích ấn ký thứ hai.

Lập tức Hắc Tích lặng yên im ắng nhảy lên tường viện, cấp tốc bò lên ra ngoài.

Lúc này bên ngoài sớm đã không có Huyết Triều hắc trùng, sáng sớm sương mù bị tái nhợt ánh nắng chiếu sáng, mặc dù vẫn như cũ thâm trầm, tựa như một mảnh tường xám, so ban đêm an toàn nhiều.

Hắc Tích nhảy xuống tường viện, sưu sưu sưu mấy lần liền chui vào thật dày trong lá rụng, biến mất không thấy gì nữa.

Ngay sau đó, một loại cảm giác kỳ diệu phun lên Vu Hoành trong lòng.

Hắn đem lực chú ý đặt ở ấn ký thứ hai bên trên, lập tức cảm giác được Hắc Tích vị trí khoảng cách, phương vị, trạng thái.

Loại cảm giác này rất kỳ diệu, tựa như trong đầu hắn bỗng nhiên nổi lên một bộ đen sì địa đồ. Hắc Tích chỗ bò qua địa phương, chính là địa đồ màu đen bị xóa đi địa phương.

Ngay tại hắn còn đắm chìm tại loại này kỳ diệu rađa giác quan bên trong lúc, bỗng nhiên Hắc Tích một cái dừng bước, toàn thân trạng thái bỗng nhiên biến thành trung đẳng hỏa diễm trạng thái.

Ngay sau đó, một tia không hiểu tin tức thuận Hắc Tích truyền vào trong cảm giác của hắn.

Đó là một bộ màu xám mơ hồ hình ảnh.

Tràn đầy dày đặc lá rụng trong rừng cây, một đạo xám trắng bóng người đang lẳng lặng đứng tại cây khô một bên, hướng phía Hắc Tích nhìn chăm chú.

'Quỷ Ảnh? ?' Vu Hoành trước tiên liền nhận ra bóng người kia thân phận.

Chỉ là hắn không nghĩ tới chính là, Hắc Tích thế mà còn có thể truyền lại hình ảnh mơ hồ tin tức trở về.

Cái này lợi hại!

'Hoàn mỹ phù hợp ta muốn lính gác người tuần tra nhân vật!' Vu Hoành trước đó thất vọng lúc này bao nhiêu có chút an ủi.

Ngay sau đó, để ý hắn không nghĩ tới là.

Hắc Tích dừng bước lại, bắt đầu hướng phía đạo kia Quỷ Ảnh ngửa đầu.

Sau đó…

…

Phốc!

Một đạo chất lỏng màu xanh sẫm từ trong tấm hình bắn ra, tinh chuẩn rơi vào đạo kia Quỷ Ảnh trên thân.

Tê… .

Quỷ Ảnh trên thân lập tức bị ăn mòn ra một cái hố.

Đối phương cũng im ắng hướng phía Hắc Tích đánh tới.

Hình ảnh một chút gãy mất.

Vu Hoành sững sờ, trong lòng trầm xuống, đang có chút lo lắng lúc.

Chỉ chốc lát sau hình ảnh lần nữa khôi phục. Vẫn như cũ là mảnh rừng cây kia, vẫn như cũ là trước kia màu xám mang một ít mơ hồ.

Đạo kia Quỷ Ảnh biến mất, mà Hắc Tích trạng thái cũng phản hồi về đến một loại suy yếu cảm giác đau đớn.

Sau đó, Hắc Tích đứng im bất động, tiến nhập ẩn tàng trạng thái, bắt đầu cùng trước đó Vu Hoành phát hiện như thế, hấp thu trong không khí hồng trị bức xạ,

Đồng thời hắn có thể cảm giác được, Hắc Tích đang hấp thu hồng trị trong quá trình, truyền lại trở về ngay tại khôi phục dưỡng thương mơ hồ tin tức.

‘Cái này Hắc Tích lại có minh xác đơn giản trí năng! Làm tuần tra thế mà còn có thể khu trục một cái Quỷ Ảnh!’

Vu Hoành hoàn toàn không nghĩ tới, chỉ là dài bằng bàn tay một cái Hắc Tích, thế mà có thể làm được khu trục lớn như vậy một cái Quỷ Ảnh. Cái này khiến hắn ngoài dự liệu kinh hỉ.

Cứ như vậy, chỉ cần Hắc Tích đủ nhiều, ta hoàn toàn có thể đem chung quanh trong phạm vi nhất định tất cả Quỷ Ảnh toàn bộ đuổi ra ngoài. Đồng thời gặp được Huyết Triều lúc, Hắc Tích cũng có thể trên phạm vi lớn suy yếu số lượng. Cũng không biết cái này phun ra nọc độc có thể lớn bao nhiêu hiệu quả, nếu như đối với Đại Bì hoặc là Ác Ảnh cũng hữu hiệu quả, như vậy… Tương lai đều có thể!

Vu Hoành trên mặt không tự chủ lộ ra dáng tươi cười.

Trước đó thất vọng đến bây giờ triệt để biến thành mừng rỡ.

Hắc Tích tại dưỡng thương, tạm thời không cần quản, Vu Hoành cho nó phát cái đơn giản mệnh lệnh, để nó thương lành liền đi sơn động cùng bưu cục ở giữa trên đường tuần sát, khu trục Quỷ Ảnh.

Bưu cục bên kia còn có đại lượng vật tư không có cách nào vận chuyển trở về, cho nên đánh trước thông khôi phục con đường này, mới là việc cấp bách.

Sắp xếp cẩn thận bên này về sau, hắn trở lại sơn động, tiếp tục tu hành Bôn Lôi thối pháp.

Đến xế chiều thời gian, chính là cùng lão Vương bọn hắn ước định đối luyện thời gian.

Đối luyện cần địa bàn, cần hoàn cảnh.

Vu Hoành mang lên công cụ, tự mình xuất thủ, tại tường viện phía bên phải, phát triển vòng ra một mảng lớn mới địa bàn, làm đằng sau Huy Thạch Thảo mở rộng khu an toàn.

Vòng ngoài tạm thời dùng đá vụn vòng lên, lại thả vài máy cường hóa máy kiểm tra hồng trị ở chung quanh mở ra, liền có thể tùy thời giá·m s·át chung quanh hồng trị biến hóa tình huống.

Thiết trí tốt cảnh báo giới hạn tuyến, chỉ cần gặp nguy hiểm tới gần, máy kiểm tra liền sẽ tự động phát ra cảnh báo.

Thế là một cái giản dị đối luyện sân bãi liền làm xong.

“Ta vẫn là lần thứ nhất xa xỉ như vậy dùng điện, máy kiểm tra vừa mở mở bốn đài, chậc chậc…” Vu Hoành so sánh hiện tại cùng trước đó hoàn cảnh, dù sao cũng hơi cảm khái.

Đứng tại đối diện lão Lý cũng là chậc chậc tán thưởng.

“Bọn ta hiện tại cũng coi là giàu, lão bản ngươi tài nghệ này không có đi Ngân Tháp thật sự là toàn nhân loại tổn thất.”

“Được, mông ngựa nói ít, chính thức luyện một chút, ta hiện tại chiêu thức cái gì hẳn là từ lúc nào dùng, lúc nào ngay cả đều không rõ ràng, ta thu lực sau ngươi giúp ta chỉ giáo chút.” Vu Hoành muốn chính là lão Lý kinh nghiệm thực chiến.

“Không dám.” Lý Nhuận Sơn gật đầu, hay là đáp ứng về đáp ứng, hắn mắt nhìn Vu Hoành cái kia thân thoát đồ bộ còn lộ ra cực kỳ tráng kiện cơ bắp, trong lòng vẫn còn có chút bồn chồn.

Thân này thịt cùng lúc trước đồ tể so sánh, chỉ có hơn chứ không kém.

“Đầu tiên nói trước, ngươi chỉ dùng một thành lực!” Hắn nhắc nhở.

“Một thành là bao nhiêu? Rất nhỏ khống chế ta không thế nào đi, cái này ngươi cũng phải dạy ta.” Vu Hoành gật đầu

Chương 135: Tin tức (1)

Chương 135: Tin tức (1)

Trên đất trống, mới mở ra bùn đất bị đơn giản trải một chút tấm ván gỗ, đối với hiện tại Vu Hoành tới nói, làm những tấm ván gỗ này cũng không làm sao tốn sức, cái cưa tùy tiện kéo một phát liền có thể cắt đi một khối dài mảnh tấm ván gỗ.

Hắn cùng Lý Nhuận Sơn tương đối mà đứng, khoảng cách năm sáu mét, cũng không mặc đồ bộ.

Chung quanh là Chu Học Quang cùng Asena đứng đấy vây xem.

"Hiện tại là hơn một giờ chiều, đánh xong vừa vặn dội cái nước, không sai biệt lắm trời sắp tối rồi." Lão Lý mỉm cười nói.

"Được. Như vậy, ta tới trước?"

Vu Hoành hoạt động đặt chân mắt cá chân. Lần nữa đến đối diện khẳng định đáp lại về sau, hắn lập tức hướng phía trước một cái bước xa, đưa tay đi bắt Lý Nhuận Sơn bả vai.

"Ngươi không phải thối pháp sao? Làm sao ngay từ đầu liền lấy tay! ?" Lý Nhuận Sơn nhanh chóng thối lui, lập tức mở miệng.

"Ta muốn trước bắt lại ngươi mới có thể sử dụng thối pháp a?" Vu Hoành đương nhiên nói.

"Tại sao muốn bắt ở ta? ?" Lý Nhuận Sơn không có khả năng lý giải.

"Không bắt được ngươi ngươi sẽ chạy a!" Vu Hoành phản bác.

"Ngươi con mẹ nó nói hay lắm có đạo lý!" Lý Nhuận Sơn há to miệng, bỗng nhiên nghĩ đến một cái hình ảnh, "Chờ một

chút! Ngươi không phải là muốn bắt được ta lại dùng chân đê đoạn quét chân đá lung tung đi! ?"

"… Không được sao?" Vu Hoành nháy nháy mắt.

"Ta vẫn luôn làm như vậy đó a. Hiệu quả rất tốt."

Lý Nhuận Sơn: "…"

Hắn hít sâu mấy lần, tận lực bình phục nội tâm phun trào.

"Lực sát thương, ngươi như thế, xác thực rất lớn, nhưng… Vạn nhất gặp được tốc độ hình đối thủ, ngươi bắt đều bắt không được đối phương đánh như thế nào?"

"Đúng vậy a, cho nên ta đây không phải đến thỉnh giáo ngươi rồi hả?" Vu Hoành đương nhiên nói.

"…" Lý Nhuận Sơn một hơi ngăn ở ngực kém chút không có trở ra tới.

"Được rồi, bọn ta tới trước từ cơ sở nhất đối địch dạy lên…" Hắn suy nghĩ một chút, "Đầu tiên ngươi đã nắm giữ mấy bộ lực sát thương khá lớn sát chiêu. Kỹ năng cơ bản phương diện không phải thời gian ngắn có thể nắm giữ, cho nên vì mau chóng hình thành chiến lực, ngươi cần hiểu rõ khoảng cách cùng động thái đả kích điểm khái niệm, khoảng cách chính là ngươi nắm giữ thối pháp chiêu thức, có thể một chút vượt qua cùng trong nháy mắt phát huy uy lực lớn nhất tốt nhất khoảng cách, động thái đả kích điểm, là ngươi nắm giữ chiêu thức, từ ngươi các loại tư thế phát động, lên tay có thể đả kích đến địch nhân phạm vi…"

Lý Nhuận Sơn kỹ càng bắt đầu cho Vu Hoành giảng giải, một cái chân chính thối pháp cao thủ, phải làm thế nào đối địch.

Nguyên bản hắn là dự định từ tính cân bằng nói về, nhưng nhớ tới Vu Hoành trước đó bộ kia cái bệ nặng nề khoa trương đồ bộ, hắn cũng lười lãng phí thời gian.

Rất nhanh, một phen cơ bản giảng giải về sau, hai người lập tức bắt đầu nếm thử.

Lý Nhuận Sơn một chân nhẹ nhàng chĩa xuống đất, bình ổn hô hấp, đứng cách Vu Hoành ba mét vị trí.

Bỗng nhiên hắn bỗng nhiên một cái dậm chân nghiêng người đạp thẳng.

Nó chân trái tựa như trường thương, bỗng nhiên đâm về Vu Hoành mặt.

Bạch!

Một cước này tại khoảng cách Vu Hoành còn có mười mấy centimet giữa không trung ngừng.

Mà Vu Hoành lúc này mới kịp phản ứng đưa tay ý đồ đón đỡ, nhưng hai tay cũng mới mang lên một nửa, căn bản không kịp.

“Lợi hại! Ta cho là ngươi khoảng cách không đủ, hẳn là đánh không đến ta, cho nên phòng ngự đã chậm.” Vu Hoành tán thán nói.

“Bắt lấy yếu hại nhược điểm, dồn sức đánh dồn sức, đây là ta nắm giữ thối pháp cơ bản yếu quyết.” Lý Nhuận Sơn gật đầu.

“Tố chất thân thể ngươi đều xa xa đạt tiêu chuẩn, chính là đối với người ý thức chiến đấu cần điều chỉnh thích ứng dưới. Trước đó ngươi là mặc đồ bộ, người khác không đánh nổi ngươi, cho nên ngươi quen thuộc trước b·ị đ·ánh lại phòng thủ phản kích. Bởi vì ngươi đồ bộ cường độ quá lớn, sẽ luôn để cho đối thủ ngộ phán, từ đó đả kích vô hiệu, dẫn đến tự thân lộ ra sơ hở lớn, sau đó bị ngươi bắt được cận thân g·iết c·hết. Nhưng là.”

Hắn dừng một chút.

“Một khi gặp được chân chính cao thủ cách đấu, lại là thể trạng cùng ngươi chênh lệch không lớn, ngươi khả năng liền nguy hiểm. Dù sao trang bị của ngươi không có khả năng phòng hộ tất cả v·ũ k·hí, đại uy lực v·ũ k·hí nóng kéo dài khoảng cách tập kích ngươi, ngươi làm sao phòng! ?”

“Có đạo lý.” Vu Hoành gật đầu.

Lúc này, hắn cũng bắt đầu đi theo lão Lý một chút xíu học tập các loại nhanh chóng phản ứng thối pháp chiêu thức.

Đệm bước đạp thẳng, đá nghiêng đá ngang, lộn mèo đá ngược, cao đoạn đá, hồi toàn thích các loại.

Nội khí công pháp tựa hồ ưu hóa Vu Hoành đối chiêu đếm được thích ứng tính, những chiêu số này hắn nắm giữ rất nhanh.

Hai giờ sau liền cơ bản toàn bộ nắm giữ.

Hai người đối luyện lúc, liền cơ bản có thể không dùng tay phụ trợ, mà là thuần túy dùng chân đối đá.

Luyện sau một lúc, lão Lý thể lực không tốt, tạm thời nghỉ ngơi một chút, Vu Hoành thì tiếp tục ôn tập vừa mới nắm giữ các loại kỹ xảo.

Hắn nội khí tràn đầy, tốc độ khôi phục cũng nhanh, sức chịu đựng kinh người. Liền điểm ấy cường độ, một mực luyện đến ban đêm cũng không có vấn đề gì.

Thời gian qua 3h, sắc trời dần dần ảm đạm xuống.

Rơi vào đường cùng, Vu Hoành về sơn động tiếp tục, một bên cường hóa bức xạ lựu đ·ạ·n, một bên tu hành Bôn Lôi thối pháp.

Bôn Lôi thối pháp loại này võ công, bên trong chỉ có các loại thối pháp chiêu thức, nhưng như thế nào dùng dùng như thế nào, lúc nào dùng những này kinh nghiệm thực chiến nhưng không có.

Đây cũng là hắn cực kỳ khiếm khuyết.

Trong tầng hầm ngầm.

Vu Hoành hít sâu, đứng ở trung tâm.

Một tia nội khí bị nó điều động, rót vào hai chân.

Đổi tu sau Bôn Lôi thối pháp, đây là hắn lần thứ nhất vận dụng nội khí thí chiêu.

Môn này thối pháp theo đạo lý nói, hắn là gồm cả tốc độ cải tiến võ công.

Cho nên.

Ánh đèn màu trắng dưới.

Vu Hoành bỗng nhiên một cái đê đoạn quét chân, hướng phía trước quét ra.

Nội khí trong nháy mắt quán chú đùi phải, đem trọn cái chân độ cứng tăng cường một mảng lớn.

Đồng thời một thối này tốc độ cũng một chút tiêu thăng đứng lên, so với hắn dự tính nhanh hơn rất nhiều! !

Một tiếng nhỏ xíu ù ù âm thanh, từ Vu Hoành trên đùi truyền ra, thế mà thật phảng phất sét đánh, cuồn cuộn tiếng vọng.

Ngay sau đó Vu Hoành nối liền đá nghiêng, đá ngang, trở lại quét chân, cao đoạn quét chân các loại chiêu số.

Ở bên trong khí quán chú, chiêu số của hắn động tác so trước đó nhanh tối thiểu ba thành, tính linh hoạt cũng khá rất nhiều.

Trong lúc nhất thời trong tầng hầm ngầm, trong không khí bị hắn diễn luyện chiêu số khuấy động lên từng đợt vô hình gió lốc, quét đến chung quanh tản ra rất nhỏ tro bụi.

Diễn luyện mười mấy lần về sau, Vu Hoành chậm rãi thu chiêu, đứng tại chỗ.

‘Tốc độ tăng lên nhiều như vậy, ta lúc này mới luyện đến tầng thứ hai đợi đến hậu kỳ sáu tầng thời điểm, không biết có thể nhanh đến cấp độ gì!’

Đối với tốc độ tăng lên, hắn tương đương hài lòng, dù sao thời đại này, chạy nhanh liền mang ý nghĩa nhiều khi có thể giữ được tính mạng.

Động công luyện qua, hắn lại bắt đầu tu hành tĩnh công. Nhưng làm tu hành nội khí chủ lực tĩnh công, hấp thu nội khí hiệu suất thực sự quá chậm, Vu Hoành cố nén luyện qua mỗi

ngày cố định thời gian, bên ngoài đã triệt để đen mà đến xuống tới.

Hắn bổ một chi cao dinh dưỡng, lên tới một tầng, kiểm tra Vòng Xoáy phù bản hấp thu tình huống.

Bức xạ lựu đ·ạ·n nhất định phải Vòng Xoáy phù bản hấp thu đầy bức xạ về sau, lại dùng hắc ấn ưu hóa kết cấu, mới có thể chế tác.

Cho nên đứt quãng xuống tới, hắn đến bây giờ cũng mới góp nhặt mười lăm mai.

"Không sai biệt lắm, mười khỏa cho lão Lý trên đường dùng, lại chuẩn bị mấy tấm Huy Thạch thảm, một khối phù bản màu bạc, một chồng phổ thông phù bản, tăng thêm đồ bộ phòng hộ, chỉ cần không gây chuyện, không có gì bất ngờ xảy ra, cũng không có vấn đề…"

Vu Hoành kiểm tra xuống chuẩn bị tình huống, ngồi vào bàn gỗ một bên, hài lòng gật đầu.

Sau đó, hắn dự định bắt đầu đáng giá nhất mong đợi địa phương.

Cầm lấy giấy bút, hắn cấp tốc tại trên tờ giấy trắng viết ra một bộ cơ bản nhất nội công rèn luyện pháp môn.

'Nội công pháp môn đối với mình yêu cầu cùng khống chế kỳ thật không nhiều. Mấu chốt là nguyên bộ quan tưởng trình tự cùng quan tưởng đồ.'

Quan tưởng đồ, đây mới thực sự là nội công hạch tâm, vô luận là trước kia cơ sở thối pháp, hay là bây giờ Bôn Lôi Thối, đều có chính mình đặc biệt quan tưởng đồ.

'Quan tưởng đồ căn cứ vào người tu hành tự thân, là vì để nó điều chỉnh đến một cái đặc biệt trạng thái, dùng cái này đến hấp thu ngoại giới một ít năng lượng đặc thù liên tưởng đồ.'

Vu Hoành một lần nữa lật ra trước đó Bôn Lôi Thối quan tưởng đồ, phía trên minh xác tiêu ký, đây là căn cứ vào thân thể của hắn cùng trạng thái tinh thần, thiết kế quan tưởng đồ.

Cái này giống như là đồng dạng một bộ tranh trừu tượng, có người nhìn thấy sẽ sinh ra dòng sông liên tưởng. Có người nhìn thấy thì sẽ nghĩ tới cầu vồng, sẽ có người sẽ nghĩ tới vặn vẹo phòng ốc các loại.

Đây chính là cái gọi là một ngàn người trong mắt có 1000 chủng Hamlet.

'Quan tưởng đồ ta không có cách nào tự sáng tạo… Độ khó này quá lớn.' Vu Hoành nhìn xem Bôn Lôi thối pháp, lông mày nhíu chặt.

Cái này cơ sở nội công viết tự sáng tạo, ngay từ đầu đem hắn chẳng lẽ.

Còn có cái biện pháp, dứt khoát trực tiếp hợp thành cường hóa được rồi. Trực tiếp dùng Bôn Lôi thối pháp tĩnh công quan tưởng đồ, đơn độc lấy ra.

Bôn Lôi thối pháp quan tưởng đồ có rất nhiều phó, động công tĩnh công cái sáu tấm, phân biệt đối ứng sáu tầng.

Vu Hoành tuyển đơn giản nhất tấm thứ nhất tĩnh công quan tưởng đồ.

Đó là một bức trải rộng màu lam màu đỏ màu tím điểm nhỏ hình vuông tranh màu, trung tâm đồ án, có một đạo đen xám điện quang từ trên hướng xuống rơi xuống.

Điện quang xuyên qua toàn bộ đồ án, dữ tợn vặn vẹo.

Vu Hoành nhìn chăm chú lên bản vẽ này, hồi tưởng lại nguyên bộ tĩnh công yếu quyết.

Trên tay lập tức lả tả viết ra phiên bản đơn giản hóa bản yếu điểm.

Hết thảy năm cái, trải qua hắn cắt giảm khảo thí về sau, đều là tuyệt đối không có khả năng xóa bỏ tu hành nội khí yếu điểm. Mà mặt khác bộ phận hắn thử xóa bỏ sau cũng ảnh hưởng không lớn.

Càng nhiều là ảnh hưởng hấp thu nội khí thuộc tính loại hình, cùng hấp thu tốc độ các loại.

Làm xong những này, Vu Hoành mới hài lòng kiểm tra một lần.

Lần này cũng không có vấn đề, ta sửa đổi chi tiết, quan tưởng đồ mặc dù dùng chính là nguyên bản, nhưng cũng có ta điều chỉnh qua tỉ lệ tại, tỉ lệ đủ nhiều mới có thể thông qua hắc ấn hai lần cường hóa.

Xác định lần này cơ sở nội công không có vấn đề, Vu Hoành vươn tay đặt tại trên giấy.

Cường hóa nội công tâm pháp, phương hướng: Cực hạn tăng lên nội công luyện khí tốc độ.

Không có yêu cầu khác, chỉ có như thế một cái. Đây cũng là Vu Hoành lớn nhất yêu cầu.

Nếu không dựa theo dự tính của hắn, thành thành thật thật làm từng bước luyện khí, sáu tầng công pháp đến tu luyện tới lúc nào mới có thể tu đầy?

‘Phải chăng cường hóa nội công tâm pháp?’ hắc ấn phản hồi đúng hạn mà tới.

Vu Hoành gánh nặng trong lòng liền được giải khai, về sau nhẹ nhàng tựa lưng vào ghế ngồi. Nhìn về phía trên giấy hiển hiện đếm ngược: 12 ngày 22 giờ 09 phút.

Thời gian rất dài… Không sai biệt lắm gần nửa tháng, nhưng nếu như xác thực hữu hiệu, cường hóa đằng sau, hắn nội khí tốc độ tu hành, sẽ đạt được tăng lên trên diện rộng.

‘Là!’ Vu Hoành không chút do dự, khẳng định hồi phục hắc ấn.

Đếm ngược lóe lên, cấp tốc bắt đầu tính thời gian.

Nhìn xem hiện ra hồng quang đếm ngược số lượng, hắn thở phào một cái, lẳng lặng dựa vào ghế, bỗng nhiên trong lòng tuôn ra một tia phiền muộn.

‘Ta hiện tại điện nước đều có, đồ ăn cũng có thể dựa vào hắc ấn cam đoan, mặc dù tạm thời không có khả năng hoàn toàn tự

chủ tuần hoàn, nhưng đã so trước đó tốt hơn quá nhiều.’

‘Ta ở trên đời này, không sai biệt lắm cũng coi như đứng vững gót chân, từ từ tu luyện nội khí. Tiếp xuống đâu? Tiếp xuống nên làm cái gì?

Vu Hoành bỗng nhiên trong lòng dâng lên một tia mờ mịt.

‘Cứ như vậy ở tại trong phòng an toàn, thành thành thật thật ứng đối đến các loại nguy hiểm?’

‘Có lẽ ngẫu nhiên thu lưu mấy cái người sống sót, vẫn ở nơi này sinh hoạt… Ăn cao dinh dưỡng cùng thanh protein đến già?’

Hắn đứng người lên, đi tới cửa, xuyên thấu qua quan sát cửa sổ nhìn thấy bên ngoài lóe lên ánh đèn màu trắng sân nhỏ.

Tường viện bên ngoài, là từng mảnh từng mảnh thủy triều phun trào hắc trùng.

Chương 136: Tin tức (2)

Chương 136: Tin tức (2)

Bành.

Bành.

Bành.

Màu đen khổng lồ Tượng Trùng từng bước một trải qua cách đó không xa, hướng phía không biết phương hướng nào kiên định đi đến.

Tại cái này khoa trương thủy triều màu đen bên trong, Vu Hoành vẫn như cũ có thể cảm ứng được Hắc Tích tồn tại.

Nhìn xem ngoại giới cái này khoa trương một màn, Vu Hoành trong lòng không hiểu sinh ra một tia bất an. Hắc Tích còn tại bưu cục cùng sơn động ở giữa trên đường, không có bị phát hiện, chỉ là ngẫu nhiên há mồm ăn vụng mấy cái hắc trùng.

'Không đúng… Ta còn xa xa không có đạt tới triệt để an toàn trình độ. Một khi những này Tượng Trùng liều lĩnh xông vào sân nhỏ, xung kích phòng an toàn, hiện tại ta có thể ứng phó mấy cái? Chớ nói chi là còn có càng mạnh Ác Ảnh, Chiến Tranh cấp hắc tai loại hình… Ta còn rất yếu, rất yếu…'

'Tại không biết hắc tai hạn mức cao nhất mạnh bao nhiêu tình huống dưới, lợi dụng hắc ấn đi trước đến ta có thể đi cực hạn cuối cùng lại nói!'

Hư giả cảm giác an toàn lúc này bị Vu Hoành một chút tách ra.

Hắn hiện tại vẫn chỉ là sơ bộ lợi dụng hắc tai chán ghét, thành lập một cái đơn giản vi hình khu tị nạn. Khoảng cách an tâm, còn quá sớm quá sớm.

Đứng tại cửa ra vào, lấy lại tinh thần, Vu Hoành nhìn thấy trong một tòa nhà gỗ Asena đánh thắng mở cửa sổ, kinh ngạc nhìn bên ngoài chảy xuôi hắc trùng, tựa hồ là đang ngẩn người.

Tại bên người nàng Lý Nhuận Sơn phồng lên bụng ngủ được tương đương thâm trầm.

Phát hiện Vu Hoành đang nhìn chính mình, Asena quay đầu hướng hắn ngòn ngọt cười. Tiểu cô nương thịt trên mặt tựa hồ so trước đó hơi thiếu một chút, dần dần toát ra một tia Flicka bên kia mắt to sống mũi cao đặc thù.

“Ngủ đi.” Vu Hoành mở miệng nói.

Tiểu gia hỏa gật gật đầu, đóng lại cửa sổ, lẳng lặng dựa vào lão cha ngã xuống.

Nàng luôn luôn rất kiên cường, chắc là sẽ không khóc, luôn luôn rất an tĩnh. Tựa hồ là nàng biết vì cho mình chữa bệnh, lão cha bỏ ra bao nhiêu vất vả giá lớn bao nhiêu. Cho nên nàng tận khả năng chính mình chiếu cố tốt chính mình, không cho lão cha thêm phiền phức.

Nhìn thấy tiểu gia hỏa ngủ, Vu Hoành cũng kéo lên tấm che, trở lại trên giường gỗ, ngửa đầu nằm xuống.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai.

Trong viện tất cả mọi người đi ra tiễn đưa.

Vu Hoành đem túi đeo lưng lớn cho lão Lý trên lưng, chìa khóa xe cho hắn.

“Lần trước xe tấm năng lượng mặt trời không có hủy đi, hi vọng còn tại đi, dài như vậy khoảng cách, nửa đường khẳng định đến nạp điện, chính ngươi chú ý đến lượng điện.”

“Còn có bức xạ lựu đ·ạ·n, phù bản, đều ở chỗ này.” Hắn đem cái thứ hai chiến thuật hầu bao đưa tới, bên trong chứa lần này cần dùng đến mấu chốt vật phẩm.

“Chờ lấy tin tức tốt đi lão bản.” Lý Nhuận Sơn lộ ra nhẹ nhõm dáng tươi cười.

“Ta trước kia cũng là người phát thư già, điểm ấy khoảng cách ngắn đường không tính xa. Đúng rồi Dương Quang vật liệu nhớ kỹ dùng, lão bản đừng quên.”

“Ta biết, yên tâm.” Vu Hoành gật đầu. Hắc ấn mạnh hơn hóa đồ vật thật nhiều, hắn phải đợi nội công tâm pháp sau khi kết thúc tiếp tục.

“Ăn uống cùng nước mang đủ một tháng số lượng, tuyệt đối không có vấn đề.” Lý Nhuận Sơn vỗ vỗ ba lô. Bên trong tất cả đều là Vu Hoành trợ giúp cao dinh dưỡng cùng nước sôi để nguội.

“Một đường coi chừng.” Vu Hoành chân thành nói.

“Nhớ kỹ cho ta tiện đường tìm đôi giày, trong nội thành tiệm giày còn nhiều. Ta không có giày mặc vào.” Chu Học Quang căn dặn.

“Yên tâm, biết.” Lý Nhuận Sơn cười nói, một mặt nhẹ nhõm.

“Đi!” Hắn vừa sải bước qua tường viện lối ra, mở ra trên lưng cột cường hóa máy kiểm tra hồng trị, quay đầu hướng ba người phất phất tay.

“Nana, nhớ kỹ muốn nghe Chu thúc mà nói, rửa mặt cái gì chính mình cũng biết, chớ có biếng nhác.”

“Biết.” Asena gật đầu, ánh mắt lóe lên một tia lo lắng.

Nhìn xem Lý Nhuận Sơn thân ảnh từ từ biến mất tại trong sương mỏng, trong nội tâm nàng có loại không hiểu vắng vẻ.

“Dù sao nhàn rỗi không chuyện gì, Nana, ngươi đến cùng ta học bổ túc một chút bài tập đi, hiện tại hoàn cảnh này, ngươi Chu thúc ta ở tiền tuyến thế nhưng là tiến vào tốc thành ban, cơ sở ngữ văn, toán học, vật lý, hóa học, đều là có thể dạy.” Chu Học Quang hiển nhiên đã sớm nghĩ kỹ muốn làm chút gì.

Asena nghe nói như thế nguyên bản vắng vẻ tâm tình lập tức quét sạch sành sanh, vốn là không có gì biểu lộ khuôn mặt nhỏ

tựa hồ cũng bắt đầu trắng bệch đứng lên.

“Ta cảm thấy vẽ tranh là có thể… .”

“Vẽ tranh có thể ăn no sao? Đến, nếu cha ngươi đi, tạm thời ta chính là cha ngươi, ta mẹ nhà hắn đã sớm muốn cái nữ nhi, lần này vừa vặn thử một chút ta sớm chuẩn bị trẻ nhỏ tài liệu giảng dạy.” Chu Học Quang trên mặt toát ra nụ cười vui vẻ.

“Chu thúc thúc người nhà đâu?” Asena thống kích xuất hiện.

“A… Mất tích, ta về sau chờ thương thế tốt, có lẽ cũng dự định đi tìm một chút.” Chu Học Quang nụ cười trên mặt dừng một chút, tiếp tục nói.

“Tốt, đến, bọn ta trước từ biết chữ bắt đầu.”

Một lớn một nhỏ cùng Vu Hoành phất phất tay, liền đi vào trong nhà gỗ, bắt đầu bút than dạy học ngữ văn.

Vu Hoành không phản bác được, rất hiển nhiên đây là lão Chu vì để cho Asena không lo lắng mà nghĩ ra được tạm thời chuyển di chú ý phương pháp.

Trong lòng của hắn lắc đầu, quay người trở lại sơn động, bắt đầu thông lệ luyện công.

Rất nhanh, thời gian cũng tại lão Lý sau khi rời đi, trôi qua từng ngày.

Mỗi sáng sớm, lão Chu đều chăm chú dạy bảo Asena cơ sở học tiên tri biết, ăn cơm xong liền dẫn nàng cùng một chỗ rèn luyện thân thể, đằng sau quản lý rương nuôi dưỡng, bổ nước, cho ăn, thanh lý phân và nước tiểu tạp vật, đổi đất, đo ấm các loại.

Mặc dù chỉ có một cánh tay có thể động, nhưng lão Chu cần cù chăm chỉ, chăm chú làm tốt chính mình phạm vi năng lực tất cả sự tình.

Vu Hoành thì không có việc gì liền tu hành Bôn Lôi thối pháp, lúc nghỉ ngơi, liền đi ra xây dựng mở rộng cái thứ hai sân nhỏ. Đồng thời để cho tiện nuôi dưỡng, hắn lại từ vách núi một chỗ khác, bắt đầu đục một cái hang động mới.

Vị trí tuyển miệng chính là cho lúc trước Khâu Yến Khê mẹ con khoan qua ngủ động, trực tiếp dọc theo tiếp tục phát triển mà thôi.

Ngắn ngủi hai ngày thời gian, hắn liền đào ra một cái dài rộng vượt qua năm mét, sâu gần mười mét mới lỗ lớn. Vách trong còn vẽ lên Vòng Xoáy phù trận. Loại này phù trận có thể hấp thu bức xạ, giảm xuống trong không khí bức xạ nồng độ, phối hợp Huy Thạch phù bản dán lên, có thể sinh ra tốt hơn Huy Thạch mật thất ẩn nấp hiệu quả.

Nuôi dưỡng cái rương bị lần lượt bỏ vào, xếp thành hai hàng. Một cái phòng chuyên dụng nuôi dưỡng liền tạo tốt.

Trong nháy mắt, lại là hai ngày đi qua. Trong sơn động, Vu Hoành chuyên chú chờ ở bàn gỗ một bên, nháy mắt một cái cũng không nháy mắt nhìn chằm chằm trứng Hắc Tích.

Ấp đã đến giờ. Đây là hắn tính ra hắc ấn cho ra ấp thời gian, xác định lột xác thời gian.

Răng rắc.

Màu xám trắng trứng Hắc Tích mặt ngoài, đột nhiên vỡ ra một cái khe.

Ngay sau đó, giống mạng nhện nhỏ bé vết rạn, thuận khe hở cấp tốc hướng trứng toàn thân lan tràn ra.

Phốc một chút, bỗng nhiên một cái cuộn mình lên thằn lằn màu đen, giãn ra trùng dực, mọc ra vỏ trứng khe hở.

Trên người nó bao vây lấy một tầng sền sệt chất lỏng trong suốt, mấy lần liền chui ra ngoài, ở trên bàn duỗi người ra, chấn động mấy lần phía sau trùng dực, quay người liền bắt đầu gặm ăn vỏ trứng.

Không có vài phút, vỏ trứng toàn bộ bị ăn sạch. Vu Hoành trong lòng ấn ký thứ hai bên trong cũng nhiều thêm một cái mơ hồ cảm ứng điểm nhỏ.

Cái thứ nhất Hắc Tích, cùng cái này Hắc Tích, hết thảy hai cái điểm nhỏ, rõ ràng lơ lửng tại ấn ký thứ hai bên trong, có thể

tùy thời thờ hắn cùng hưởng cảm giác hình ảnh.

‘Đi thôi. Ra ngoài chính mình tìm ăn.’ Vu Hoành trong lòng hạ lệnh.

Hắc Tích số 2 lập tức một trận, cấp tốc chấn động trùng dực, thế mà nhẹ nhõm bay nhào ra ngoài, rơi trên mặt đất, cực tốc hướng cửa lớn bò đi.

Vu Hoành mau chóng tới cho nó mở cửa một đường nhỏ, để nó chui ra đi, lại đóng lại.

Nhìn xem Hắc Tích số 2 xông vào sân nhỏ, vô thanh vô tức leo lên tường viện, nhẹ nhàng nhảy một cái, rất nhanh biến mất ở bên ngoài Vụ Khí sơn trong rừng.

Nhắm mắt lại, hắn cẩn thận cảm ứng ấn ký thứ hai bên trong Hắc Tích số 1.

Cái này ban đầu hợp thành Hắc Tích, trong những ngày qua, đã liên tiếp độc c·hết năm cái Quỷ Ảnh. Cơ bản đem bơi trước đãng tại bưu cục cùng sơn động Quỷ Ảnh đều dọn dẹp một lần.

Nhưng để Vu Hoành ngoài ý muốn chính là, một mực không thấy được Người Sau Lưng.

‘Hắc Tích thụ thương khôi phục nhiều lắm là ba giờ, liền có thể lại tiếp tục tuần tra. Nó hành động tốc độ cũng cùng thường nhân đi đường tản bộ không sai biệt lắm. Như thế vừa đi vừa về không ngừng tuần sát, thế mà vài ngày như vậy đều không có gặp lại Người Sau Lưng…’

Vu Hoành không cho rằng Người Sau Lưng biến mất, trước đó nổ c·hết một cái về sau, đối phương rất nhanh liền triệt để khôi phục, còn đuổi tới bên ngoài viện, kém chút đột tiến tiến đến.

Nhưng vì cái gì mấy ngày nay đều không có đụng phải thứ quỷ kia?

Hắn huy động bên cạnh bàn, xuất ra giấy trắng, dùng bút họa bản đồ đơn giản. Đem bưu cục thạch ốc cùng mình khu an toàn sân nhỏ tiêu ký đi ra.

Nói đến, những này Ác Ảnh ngày bình thường không có tập kích người lúc, là ở tại địa phương nào?

Không ai quan tâm vấn đề này, bởi vì người khác ngay cả chạy trốn tránh Ác Ảnh cũng không kịp, càng sẽ không chủ động đi tìm bọn chúng.

Nhưng Vu Hoành khác biệt, hắn không cần dựa vào chính mình tự mình xuất động.

Nghĩ tới đây, hắn khống chế Hắc Tích số 1, bắt đầu thoát ly cố định tuần tra lộ tuyến, hướng phía những phương hướng khác phát triển.

Hắc Tích số 2 tiếp nhận trước đó tuần tra nhiệm vụ, số 1 phụ trách vòng tròn quay chung quanh sân nhỏ mở rộng tuần tra phạm vi.

An bài tốt nhiệm vụ về sau, Vu Hoành đưa vào nội khí, để Hắc Tích số 1 đẻ trứng chộn xuống, tiếp tục mở rộng số lượng, sau đó lại thiết lập tốt, Hắc Tích gặp được có thể đánh được liền làm, đánh không lại liền lẩn tránh mở đường vòng.

Dạng này ở trong đầu hắn hắc ám trong địa đồ, tất cả có thể được thắp sáng địa phương, liền đều là Hắc Tích thanh lý qua một lần, còn lại vẫn như cũ đen điểm nhỏ lốm đốm, liền đại biểu nơi đó tồn tại vượt qua Hắc Tích ứng đối phạm vi đại nguy hiểm.

Đến lúc đó lẩn tránh liền càng thêm thuận tiện.

Sau khi làm xong, Vu Hoành đứng dậy đi vào máy truyền tin trước mặt.

Hôm nay là hắn ước hẹn, hạt thông cùng nấm thượng tuyến thời gian. Quan Tào ngược lại là mỗi ngày thượng tuyến, nhưng hai người khác liền muốn xem vận khí.

Lạch cạch. Hiện tại máy này kết nối vệ tinh máy truyền tin, thành hắn duy nhất hiểu rõ ngoại giới con đường, đối với cái này Vu Hoành tương đương coi trọng.

Máy truyền tin nguồn điện chốt mở bị mở ra.

Kênh hay là vị trí cũ, không có điều chỉnh qua. Cho nên mới khởi động máy, liền lập tức nghe được Quan Tào thở dài âm thanh.

"… Nhận được người thời điểm cứ như vậy. Đây là cái thứ bảy bị công phá toàn diệt Hi Vọng thành… . Hiện tại cả nước còn lại mấy cái không có việc gì?"

"Ba cái. Đều là mới xây Tân Cực Quang thành, ngoại tầng toàn dùng mới nhất Dương Quang 09 sơn phủ, Ngân Tháp trước đó khai thác tất cả v·ũ k·hí trang bị toàn bộ đều tập trung qua. Phù trận trước trước sau sau chồng tối thiểu năm tầng. Ba tòa Tân Cực Quang thành đều là vây quanh Huy Thạch mỏ làm hạch tâm kiến tạo, bên trong chỉ sợ trong thời gian ngắn sẽ xuất hiện đại lượng bức xạ người cường hóa." Vi Tùng thanh âm lộ ra nồng đậm mỏi mệt.

"Có thể còn sống sót thế là tốt rồi. Mặt khác vẫn là chờ về sau lại yêu cầu xa vời." Trương Khai Tuấn lãnh đạm nói, " hiện tại vấn đề là, Hắc Khô Nữ tính nguy hiểm thực sự quá lớn. Kết hợp hơn mười loại Gián Đoạn Nhân hai bên phát lực, bọn hắn ứng phó cũng rất cố hết sức." "

"Tiểu Vu thượng tuyến rồi?" Quan Tào phát hiện mới tiếp nhập máy truyền tin, chủ động chào hỏi.

"Ừm… . Chúng ta trước đó ước hẹn, liên quan tới ta nắm giữ Ngữ Nhân cùng Gián Đoạn Nhân bên trong Người Sau Lưng kỹ càng đề phòng tình báo ta muốn cùng mọi người trao đổi một chút ngang nhau tình báo." Vu Hoành trầm giọng nói.

"Ngươi xác định ngươi nắm giữ tình báo so với chúng ta kỹ lưỡng hơn?" Trương Khai Tuấn không khách khí nói, "Tình báo tại cáo tri sau liền không còn có giá trị, ngươi muốn làm sao biểu hiện ra ngươi nắm giữ tình báo giá trị?"

"Ngữ Nhân là có giai đoạn thứ hai, các ngươi có biết không?" Vu Hoành bình tĩnh nói.

"…" Trong máy bộ đàm lập tức an tĩnh lại.

Ba người tựa hồ cũng không nghĩ tới Vu Hoành thế mà nắm giữ bọn hắn chỗ không rõ ràng tình báo.

“Mặt khác, ta thành công nắm giữ quy luật, tiêu diệt Người Sau Lưng hai lần. Không phải dùng siêu lượng oanh tạc bức xạ phương pháp.” Vu Hoành nói bổ sung.

“… Tê, thật hay giả? . .” Trong máy bộ đàm không biết là ai, nhịn không được phát ra rất nhỏ tiếng hấp khí.

Loại sự tình này không ai sẽ khoác lác hoặc là nói đùa, bởi vì một khi dùng phương pháp, trước tiên liền sẽ lộ tẩy.

“Trừ phi Người Sau Lưng xuất hiện biến dị, nếu không cá nhân cho là ta phát hiện quy luật hẳn là có tính phổ biến.” Vu Hoành tiếp tục nói.

Chương 137: Phát triển (1)

Chương 137: Phát triển (1)

“Như vậy, ngươi muốn trao đổi cái gì?” Trầm ngâm dưới, Trương Khai Tuấn cái thứ nhất lên tiếng.

Hắn không cho rằng Vu Hoành sẽ cầm loại tin tức này cùng bọn hắn nói đùa.

“Ta muốn trao đổi ta chỗ xung quanh, khả năng gặp phải những chủng loại khác hắc tai kỹ càng tình báo. Đồng dạng là hai loại, ta trao đổi cũng ít nhất là hai loại.” Vu Hoành nói.

“Ngoài ra ta nơi này bởi vì không có máy tính, cho nên không có cách nào trực tiếp truyền thâu tin tức. Chỉ có thể giọng nói khẩu thuật.”

“Ngươi vị trí là Bạch Khâu thôn di tích khu mỏ quặng, chung quanh chủ yếu du đãng Huyết Triều sinh vật có Đại Bì, Tượng Trùng, phổ thông hắc trùng. Quỷ Ảnh sinh vật có Khô Nữ, Ngữ Nhân, Gián Đoạn Nhân bên trong Người Sau Lưng, Tốc Nhân. Đến tiếp sau ước chừng sau bốn tuần, sẽ gặp nguy hiểm đẳng cấp tám Ác Ảnh tới gần, cụ thể thuộc loại không cách nào từ phán đoán, ta chỉ có thể từ vệ tinh bức xạ quét hình trên đồ nhìn ra nồng độ rất cao, có cấp tám cấp độ.” Trương Khai Tuấn thanh âm thanh lãnh mấy lần liền đem Vu Hoành chỗ khu vực tình huống nói ra.

“Sau bốn tuần?” Vu Hoành trong lòng run lên, đối phương nói tới chủng loại cùng hắn gặp phải xung quanh tình huống giống nhau như đúc, nhìn như vậy, đến tiếp sau khả năng xuất hiện cao nguy Ác Ảnh nói không chừng thật cùng hắn nói nhất trí.

“Nếu như đoàn kia bức xạ di động, không phát sinh biến động mà nói, hẳn là thời gian này.” Trương Khai Tuấn trả lời.

“Ta có thể cung cấp cụ thể hơn gặp phải thời gian, dùng để trao đổi ngươi cho ra tin tức tình báo. Dạng này tính là ngang

nhau a?”

“Chính xác đến ngày?” Vu Hoành minh bạch đối phương ý tứ, đây là muốn dựa vào Ác Ảnh dự báo đến giao dịch tình báo.

“Là. Mặt khác nếu như ngươi cung cấp tình báo đầy đủ chất lượng tốt, ta sẽ còn xét tình hình cụ thể để cho bồi thường. Tặng kèm một cái tình báo, ngươi chỗ khu vực phụ cận Bạch Hà bến cảng, phía trước vài ngày xuất hiện nguy hiểm đẳng cấp chín Huyết Triều sinh vật —— Yên Giác Kình, loại sinh vật này triệt để phong tỏa bến cảng vận tải đường thuỷ, cắt đứt Bạch Hà thị cùng ngoại giới vận chuyển thông đạo. Ta có thể cho ra Yên Giác Kình kỹ càng tình báo. Như thế nào?” Trương Khai Tuấn tiếp tục nói

Vu Hoành nghe vậy giật mình.

“Ngươi nói là, Bạch Hà thị xuất hiện cấp chín sinh vật! ? Vậy bây giờ bên kia thế nào?”

Hắn không nghĩ tới chính mình chỉ là dự định hảo tâm giao dịch một chút tình báo, thế mà lại từ đối phương bên kia thu đến trọng yếu như vậy tin tức,

Cà lăm thế nhưng là còn tại bên kia tham gia quân ngũ.

“Đã hỏng mất.” Vi Tùng chen vào nói tiến đến, thở dài nói, “Bạch Hà thị đối ngoại liên hệ triệt để gãy mất, rất rõ ràng không chỉ là có Huyết Triều sinh vật can thiệp, còn có có thể ảnh hưởng tín hiệu một ít đặc thù Ác Ảnh tập kích. Căn cứ số ít chạy ra nội thành phạm vi người sống sót cung cấp tình báo, nội thành đã triệt để bị hắc tai chiếm lĩnh, người còn sống sót mười không còn một.”

“…” Vu Hoành thần sắc trên mặt một chút trầm thấp xuống.

Hắn lo lắng qua cà lăm có thể sẽ gặp được nguy hiểm xảy ra chuyện, thật không nghĩ đến một ngày này tới nhanh như vậy.

“Ngươi có cái gì người trọng yếu ở nơi này sao?” Vi Tùng hiển nhiên từ bên này trong trầm mặc, nghe được mánh khóe.

“Một người bạn.” Vu Hoành hít vào một hơi trầm giọng trả lời, “Có thể nghĩ biện pháp liên hệ đến bên kia nội thành quân

Liên Hiệp quân doanh sao?”

“Không có cách nào.” Trương Khai Tuấn lạnh như băng nói.

“Phía quan phương phái ba chi Huyết Dẫn đi qua đều vô công mà trở lại, hiện tại bên kia hắc tai cường độ rất lớn, mặc dù đến Chiến Tranh cấp, nhưng cấp chín cùng trở xuống hắc tai hội tụ số lượng rất nhiều, chiếm cứ toàn bộ bến cảng địa bàn.”

Vu Hoành không phản bác được.

Hắn muốn tự mình đi qua nhìn một chút, nhưng mình một khi đi, bên này Huy Thạch Thảo liền sẽ biến mất, trong viện Asena cùng Chu Học Quang đều sẽ c·hết.

Không có Huy Thạch Thảo, liền xem như sơn động phòng an toàn cũng chịu không được bao lâu, tại không có hắc ấn sửa chữa tình huống dưới, chỉ cần một đầu Đại Đa Mục Điểu tiếp tục tiến công cửa lớn, rất nhanh liền có thể công phá.

“Ngươi hay là lo lắng lo lắng cho mình đi, tiền tuyến xuống hắc tai còn có một đợt đang đến gần, nếu như không cách nào tránh đi…” Trương Khai Tuấn người lãnh thoại không sai.

Vu Hoành suy nghĩ một chút.

Nếu như hắn bây giờ có thể một mình rời đi, Huy Thạch Thảo có thể thoát ly chính mình một mình sinh tồn. Nếu như mình nội khí đủ nhiều, bức xạ lựu đ·ạ·n đủ nhiều, nắm giữ tình báo càng nhiều chờ một chút, nói không chừng liền có thể tự mình tiến về tìm kiếm cứu cà lăm.

Nói cho cùng, vẫn là hắn không đủ mạnh, căn cứ cũng không đủ mạnh cho nên không cố được hai đầu.

‘Nếu có càng nhiều hảo thủ, có lẽ có thể trang bị tốt bọn hắn, làm lính trinh sát tiến về Bạch Hà thị điều tra.’ bỗng nhiên một cái ý niệm trong đầu từ Vu Hoành trong đầu chợt lóe lên.

Nếu như hắn có rất nhiều cùng lão Lý không sai biệt lắm hảo thủ hạ thuộc, chuyện lần này liền hoàn toàn không cần chính mình tự mình xuất thủ.

Nghĩ tới đây, hắn trầm ngâm dưới.

“Người sống sót đâu? Có thể giúp ta thuê một chút tương đối mạnh hung hãn người cường hóa a?”

“Hiện tại Bạch Hà thị xung quanh có thể liên hệ đến hết thảy có mười hai chỗ, cơ bản đều là bao hàm người cường hóa đội ngũ. Nhưng ta không cho rằng bọn hắn sẽ nguyện ý trở về nội thành điều tra tình huống tìm người.” Trương Khai Tuấn trả lời.

“Trên thực tế, chính bọn hắn cũng đều gặp phải hắc tai t·ruy s·át.”

“…” Vu Hoành lúc này trong lòng càng phát ra cảm nhận được nhân thủ thiếu thốn.

Nếu như hắn có thể thu nhiều lưu mấy cái hảo thủ…

“Quyết định sao? Tình báo trao đổi?

Trong máy bộ đàm lại lần nữa truyền đến hỏi thăm

Vu Hoành dừng một chút.

“Có thể.”

Vô luận như thế nào, hắn cũng có cần ứng phó cao nguy hắc tai, tình báo trước hết sớm nắm giữ tốt

Có Trương Khai Tuấn nhắc nhở, hắn có thể chính xác hơn sớm phát hiện hắc tai phải chăng tới gần, từ đó chuẩn bị sẵn sàng.

Một lát sau, máy truyền tin tách ra.

Vu Hoành cầm một tấm ghi chép dùng giấy, nhìn xem phía trên cụ thể tình báo.

‘Khả năng gặp phải cao nguy hắc tai có: Tốc Nhân, Tỳ Trùng Cầu, Trùng Nhân.’

‘Tốc Nhân: Gián Đoạn Nhân một trong, nguy hiểm đẳng cấp tám, đặc tính: Hai lần nhìn chăm chú một khi xuất hiện tinh thần sợ hãi, liền sẽ bị trong nháy mắt tập sát.’

“Phòng bị phương pháp: Một khi nhìn thấy hư hư thực thực Tốc Nhân tứ chi dài nhỏ khả nghi cá thể, nhất định phải bảo trì trấn định, không có khả năng sinh ra bất luận cái gì sợ hãi. Nhưng pháp này chỉ có thể kiên trì hai lần, mỗi lần kiên trì vượt qua về sau, nhân thể tinh thần lại nhận hư hư thực thực mãi mãi tổn thương, dẫn đến trạng thái nghiêm trọng hạ xuống, xuất hiện nội tiết hỗn loạn, đau bụng, choáng đầu, lỗ mũi chảy máu các loại dị thường.

Tỳ Trùng Cầu: Nguy hiểm đẳng cấp bảy, Huyết Tỳ Trùng tổng thể khổng lồ hình cầu, có nhất định đẳng cấp thấp đi săn trí năng, không e ngại bức xạ nồng độ thấp hơn 100. 000 giá trị âm tổn thương. Vật lý đả kích tổn thương miễn dịch, vô luận bất luận cái gì thương thế đều có thể tại trong vòng ba giây siêu tốc tái sinh.

Trải qua Huyết Dẫn tiểu đội phản hồi kinh nghiệm, Tỳ Trùng Cầu không có đủ đúng nghĩa hạch tâm, từng bị siêu tương đương bức xạ oanh tạc nhóm lửa, tại chỉ còn lại có một chút xíu còn sót lại tình huống dưới cấp tốc tái sinh, hoàn toàn trở về hình dáng ban đầu. Phòng bị phương pháp: Đả kích không cách nào hủy diệt Tỳ Trùng Cầu, nhưng có thể cưỡng ép khiến cho thay đổi tuyến đường. Có thể sớm làm tốt đường đi điều chỉnh, dẫn dụ nó hướng những phương hướng khác rời đi.

Trùng Nhân: Một loại Huyết Tỳ Trùng tiến hóa mà đến đặc thù hình người hắc tai, nguy hiểm đẳng cấp tám. Có nhất định trí năng, tốc độ cực nhanh, có thể thông qua thôn phệ huyết dịch nhanh chóng tăng cường lực lượng. Tại đi săn vượt qua một ngàn người về sau, có thể tiến hóa thành hình thái thứ hai, tốc độ chạy có thể đạt tới 230 kmh. Tấn công lực trùng kích có thể đạt tới 3 tấn trở lên. Có thể tiến hành cự ly ngắn lấp lóe vượt qua chướng ngại vật tiến vào bên trong tập kích. Lấp lóe về khoảng cách hạn không biết.”

“…” Nhìn xem lúc này mới đổi lại tình báo, Vu Hoành trầm mặc.

Mặc dù không có cụ thể đánh tan phương pháp, giá trị bên trên không bằng hắn cung cấp hai phần, nhưng… Cái này ba phần tình báo kỹ càng cấp ra hắn khả năng gặp phải hắc tai độ cao tính nguy hiểm…

Cái này ba cái hắc tai vô luận cái nào, đều không thẹn cho đẳng cấp bảy cùng tám trình độ.

Đặc biệt là cái cuối cùng Trùng Nhân… Lấp lóe tiến vào chướng ngại vật nội bộ là cái quỷ gì? ?

Ý vị này bất luận cái gì ngoại bộ phòng hộ ở tại trước mặt đều là như là không có tác dụng. Loại này khủng bố năng lực hắc tai, thế mà mới chỉ là cấp tám! ?

Mà lại trọng điểm là Trùng Nhân tốc độ thế mà cũng rất nhanh, 230km mỗi giờ… . Chuyển đổi xuống tới chính là 6 3 mét mỗi giây… . Tốc độ này, không nói những cái khác, liền vẻn vẹn trực tiếp đụng vào, đều là cực kỳ khủng bố lực trùng kích.

Vu Hoành không cảm thấy chính mình phòng hộ đồ bộ có thể đỡ nổi, lại thế nào cường hóa, cũng không có khả năng ngăn cản Trùng Nhân lấp lóe.

‘Dựa theo hắc tai tính chất biệt lập nguyên tắc, cùng khu vực cùng lúc sẽ chỉ có một loại hắc tai xuất hiện, trừ phi là hiếm thấy nô dịch thức hắc tai. Nhưng cái này ba loại đều không phải là, nói cách khác, ta nhiều lắm là đơn độc gặp gỡ ba cái bên trong một cái…’

Hắn kiêng kỵ nhất chính là Trùng Nhân, mặc dù hắn cũng đuổi qua xe, tốc độ chạy cũng rất nhanh, nhưng đó là tại trong rừng cây, xe bản thân cũng chạy không nhanh. Nhiều lắm là chính là bảy tám chục mã.

Cùng Trùng Nhân 230km mỗi giờ hoàn toàn không phải một cái cấp bậc.

‘Còn có bốn phía… Nhất định phải nghĩ tất cả biện pháp chuẩn bị sẵn sàng.’

Đứng người lên, hắn cầm giấy trong phòng đi dạo vài vòng.

‘Đúng, ta có thể thử nhìn một chút, dùng Hắc Tích cự ly xa điều tra, nhìn xa nhất có thể bao nhiêu khoảng cách sớm phát hiện nguy hiểm. Nếu như đủ xa, ta hoàn toàn trước tiên có thể nếm thử dùng bẫy rập dẫn dắt hắn chuyển hướng.’ Vu Hoành

nghĩ đến Huyết Dẫn bộ đội mạch suy nghĩ, trước mắt bỗng nhiên nhiều một tia hi vọng.

Nếu như Hắc Tích ra sức, có lẽ có thể dùng nó thay thế người, làm Huyết Dẫn, dẫn dắt rời đi hắc tai. Dù sao lại qua mấy ngày thời gian, hiện tại hắn đã có ba đầu Hắc Tích, ấp tốc độ vẫn là có thể.

Lúc này, hắn đi tới cửa, xuyên thấu qua lỗ thông gió nhìn một chút bên ngoài sắc trời.

Hiện tại hay là buổi sáng, đại khái khoảng mười một giờ, trong viện Chu Học Quang cùng Asena đang dạy học như thế nào giữ gìn rương nuôi dưỡng.

Rất hiển nhiên lão Chu cũng không phải hoàn toàn theo thời kỳ hòa bình vỡ lòng dạy học đang dạy.

Asena khuôn mặt nhỏ tương đương chăm chú, hai tay chống nạnh thỉnh thoảng há miệng hỏi mấy vấn đề. Lộ ra dị thường trưởng thành sớm.

Vu Hoành thở hắt ra, ánh mắt nhìn về phía nơi xa sương mù sơn lâm.

Cầm lấy giấy, hắn đại khái xác định phía dưới hướng, sau đó nhắm mắt tập trung tinh thần ngưng tụ tại ấn ký thứ hai Hắc Tích bên trên.

Lập tức, một bộ bị hắc ám bao quanh sơn động phòng an toàn địa đồ, xuất hiện ở trong đầu hắn.

Sơn động phòng an toàn bên trái, còn có một đầu dọc theo đi trực tiếp con đường, giống một đầu màu xám dây nhỏ, thông hướng một chỗ màu trắng thạch ốc.

Đây là lúc trước hắn để Hắc Tích số 1 tuần tra con đường.

Mà sân nhỏ chung quanh hơi lớn một chút khu vực, thì là Hắc Tích số 2 tuần tra phát triển địa đồ.

Chỉ là Hắc Tích số 2 phát triển cực không thuận lợi.

Mấy ngày nay cơ hồ mỗi ngày đều có thể gặp được đại lượng Quỷ Ảnh du đãng, đang không ngừng tinh lực thụ thương, dưỡng thương, b·ị t·hương nữa lại nuôi tuần hoàn ác tính dưới, Vu Hoành phát hiện một cái Hắc Tích căn bản không có cách nào khu trục chung quanh Quỷ Ảnh.

Bởi vì Quỷ Ảnh cũng sẽ khôi phục tái hiện, xuất hiện tốc độ bởi vì số lượng nguyên nhân, đã vượt ra khỏi Hắc Tích số 2 thanh lý tốc độ.

'Vậy trước tiên thử một chút dài nhất khoảng cách là bao xa.' Vu Hoành trước đó còn chưa có thử qua khống chế Hắc Tích đi hướng xa xa khảo thí.

Lúc này nghĩ đến điểm này, hắn lúc này ý niệm khống chế Hắc Tích số 2, hướng phía đường cái phương hướng bò đi.

Mà bên kia, cũng là tiền tuyến mới hắc tai sắp vọt tới phương hướng.

Sương mù xám tràn ngập trong núi rừng.

Một cái gậy gỗ giống như Hắc Tích Dịch lặng yên im ắng cấp tốc hướng phía trước bò sát.

Mặt đất không có trùng, chỉ có lá rụng. Toàn bộ trong núi rừng phảng phất cũng chỉ có Hắc Tích như thế một cái sinh mệnh vật sống.

Tĩnh mịch mà tuyệt vọng.

Rầm rầm.

Gió nhẹ thổi qua, một mảnh khô héo lá rụng hạ xuống, nhánh cây lay động ma sát phát ra tiếng vang.

Hắc Tích rất nhanh liền rời đi Vu Hoành 200 mét.

Nó vượt qua từng cái dốc núi, chỉ chốc lát sau liền đem khoảng cách kéo đến 500 mét.

Ở chỗ này truyền về cảm ứng vẫn như cũ rõ ràng.

Hắc Tích tiếp tục hướng phía trước, hướng phía một cây số phạm vi cấp tốc bắn vọt.

Chương 138: Phát triển (2)

Chương 138: Phát triển (2)

Ước chừng hơn mười phút về sau, Hắc Tích số 2 vượt qua đường cái, bò vào ven đường khác một bên lõm hẻm núi.

Nơi này có lăn lông lốc xuống đi xe Jeep, n·gười c·hết lưu lại quần áo vật phẩm, lửa đốt qua sau than đen vết tích các loại.

Nhưng đến nơi này, cảm ứng vẫn như cũ rõ ràng.

Vu Hoành xuyên thấu qua Hắc Tích số 2, thấy được trong hẻm núi một mảnh hỗn độn.

'Tiếp tục đi.' trong lòng của hắn khẽ động, khống chế Hắc Tích tiếp tục hướng nơi xa bò đi.

Rất nhanh vượt qua một cây số phạm vi, cảm ứng cấp tốc yếu đi xuống tới. Hình ảnh cũng không cách nào thấy được, nhưng trừ cái đó ra, hắn vẫn có thể khống chế Hắc Tích hành động, chỉ là không có cách nào nhìn thấy hình ảnh.

Vu Hoành không có dừng lại, mà là tiếp tục để Hắc Tích số 2 hướng nơi xa tiến lên.

Một mực đến tiếp cận hai cây số phạm vi, Hắc Tích số 2 trạng thái cảm ứng mới càng phát ra mơ hồ, đạt tới ngay cả cảm ứng đều có chút khó khăn trình độ.

"Xem ra khống chế cực hạn là hai cây số…" Vu Hoành trong lòng ngoài dự liệu hài lòng.

Nếu như dùng nội khí thôi hóa, mỗi ba ngày mỗi cái Hắc Tích đều có thể hạ một viên trứng thằn lằn, nhìn như vậy đến, cái này Hắc Tích hắn là rất nhanh liền có thể hình thành dày đặc sức chiến đấu.

Vu Hoành trong lòng tính toán.

Hắn bây giờ nội khí có hai đạo, đều là tầng thứ hai công pháp chất lượng, một đạo có thể thúc đẩy sinh trưởng một viên trứng Hắc Tích.

‘Bằng vào ta nội khí tốc độ khôi phục, thúc đẩy sinh trưởng đủ, cũng không biết Hắc Tích ấn ký khống chế số lượng, sẽ có hay không có cực hạn…”

Nghĩ đến liền làm.

Nguy cơ tới gần, vô lực cứu viện cà lăm, hai loại áp lực một chút để Vu Hoành trong lòng cảm giác cấp bách cũng nhấc lên.

Hắn dứt khoát khoanh chân ngồi tại cửa ra vào, nhắm mắt không ngừng hướng ấn ký thứ hai bên trong Hắc Tích đưa vào nội khí.

Hai đạo nội khí sau khi dùng xong vừa vặn có thể thúc đẩy sinh trưởng hai viên trứng Hắc Tích.

Nội khí khôi phục thời gian là hơn ba giờ, so trước đó muốn chậm, rất hiển nhiên là nội khí chất lượng cao rất nhiều, khôi phục cũng chậm rất nhiều.

Ba giờ về sau, Vu Hoành lại lần nữa thúc đẩy sinh trưởng hai viên trứng Hắc Tích. Sau đó như thế lặp lại, mãi cho đến viên thứ sáu trứng Hắc Tích sinh ra.

Ấn ký thứ hai liền không cách nào lại đưa vào nội khí.

‘Ấp đi ra Hắc Tích, tăng thêm trứng, hết thảy vừa vặn chín cái… Đây chính là ấn ký thứ hai mức cực hạn?’

Vu Hoành mở mắt ra, suy tư dưới, kéo ra sơn động cửa lớn.

Xuống bậc thang hắn thẳng đi đến tường viện bên cạnh.

Trong viện không có một ai, Chu Học Quang cùng Asena riêng phần mình trở lại trong phòng mình nghỉ ngơi, mơ hồ còn có thể nghe được bọn hắn đều đều tiếng hít thở.

Vu Hoành không có đánh thức bọn hắn, chính mình đứng tại tường viện một bên, vươn tay, lòng bàn tay hướng lên.

Phốc xuy phốc xuy.

Bỗng nhiên bên ngoài sương mù sơn lâm bên trong, một trận cánh đập tiếng vang cấp tốc tiếp cận.

Ngay sau đó một đạo mèo con lớn nhỏ bóng đen, bay nhào mà ra, tinh chuẩn rơi vào trên bàn tay hắn.

Bóng đen lộ ra ngoại hình, rõ ràng là đầu phóng đại bản Hắc Tích.

Nó là Hắc Tích số 1, cũng là sớm nhất ấp ấn ký sinh vật.

So với vừa mới bắt đầu lớn chừng bàn tay, hiện tại nó, đã có người thành niên cánh tay dài như thế.

Một đôi màu khô vàng con mắt khảm nạm tại toàn thân đen kịt trên người, phía sau lưng trong suốt trùng dực chồng chất thu vào vỏ cứng màu đen bảo vệ dưới, nhìn qua quỷ dị lại băng lãnh.

Nâng Hắc Tích số 1, Vu Hoành suy tư dưới, nhẹ nhàng đem nó hất lên, để nó bay trở về sơn lâm, biến mất tại trong sương mù.

Quay chung quanh sân nhỏ làm trung tâm, vòng tròn thức tuần tra, khu trục tất cả Quỷ Ảnh.

Hắn dự định tại cao nguy Ác Ảnh đến trước, triệt để khảo thí ra trưởng thành Hắc Tích sức chiến đấu.

Mệnh lệnh được đưa ra về sau, Hắc Tích số 1 cái này duy nhất gần thành năm cá thể, bắt đầu vờn quanh sân nhỏ cấp tốc bò sát.

Vu Hoành thì tại trong đầu trên địa đồ giá·m s·át tình huống.

Sân nhỏ chung quanh, lúc trước Hắc Tích số 2 tuần tra dưới, đã tiêu ký ra ba khu khó khăn khu vực.

Đây đều là Hắc Tích dựa vào chính mình không cách nào đuổi nguy hiểm.

Chỗ thứ nhất, chính là hướng phía Bạch Khâu thôn phương hướng một đầu dòng nước bên cạnh.

Chỗ thứ hai, là tiến về Huy Thạch mỏ phương hướng trên đường nhỏ một đoạn.

Chỗ thứ ba, là tiến về bưu cục con đường bên trái, một viên khô héo cây hòe già dưới.

Tại Vu Hoành trong đầu tuần tra an toàn trong địa đồ, ba khu này đều bị tiêu ký thành ba khối hắc ám, điều này đại biểu bọn chúng bên trong ẩn tàng chính là vượt qua phổ thông Quỷ Ảnh hắc tai nguy hiểm.

Rất nhanh, Hắc Tích số 1 liền gặp lần thứ nhất nguy hiểm.

Sương mù xám tràn ngập trong núi rừng, nó ngay phía trước, xuất hiện một cái ngồi tại hướng ngang trên nhánh cây gầy còm nữ nhân.

Nữ nhân mặc rách rưới mà rộng lớn váy dài, váy hiện lên màu xám, dính đầy v·ết m·áu lốm đốm.

Tại Hắc Tích số 1 phát hiện nàng đồng thời, nàng cũng phát hiện bên này.

Phốc!

Trong lúc đó, Hắc Tích số 1 ngẩng đầu một ngụm nọc độc trong nháy mắt phun ra.

Màu đen nhánh nọc độc tựa như một đạo mũi tên, trong nháy mắt vượt qua hơn mười mét khoảng cách, tinh chuẩn đánh vào nữ tử trên váy dài

A!

Nữ nhân toàn thân vặn vẹo, hòa tan, tựa như dưới nhiệt độ cao ngọn nến, giãy dụa lấy, không đến 3 giây, liền từ trên nhánh cây nhỏ giọt xuống, biến thành một đám dịch nhờn màu đen.

‘Lợi hại!’ Vu Hoành gánh nặng trong lòng liền được giải khai, không nghĩ tới Hắc Tích trưởng thành về sau, lực sát thương

còn như thế không tệ.

Nhìn như vậy đến, mặc dù phổ thông Quỷ Ảnh có thể không ngừng tái sinh, nhưng có Hắc Tích tuần tra, ta cũng có thể duy trì trụ cùng nhau tương đối an toàn khu vực cư trú. Hắn lúc này tâm tình coi như không tệ.

Sau đó, hắn liền nhìn xem Hắc Tích số 1 tiến lên, đem cái kia bày hòa tan màu đen chất nhầy cấp tốc hút vào trong miệng, nuốt xuống.

Ngay sau đó tiếp tục tuần tra.

Lần thứ hai, là hai đầu Quỷ Ảnh cùng lúc xuất hiện, bọn hắn tay nắm tay, tựa hồ là hai huynh đệ, từ từ tại rừng trong sương mù im ắng bay tới.

Hai Quỷ Ảnh vừa mới phát hiện Hắc Tích số 1, liền chủ động xuất kích, cấp tốc bay nhào tới gần, một chút chụp vào Hắc Tích.

Tê!

Hắc Tích số 1 cùng Quỷ Ảnh tiếp xúc địa phương bắt đầu cấp tốc b·ốc k·hói, khói đen để Quỷ Ảnh thân hình có chút bắt đầu vặn vẹo.

Phốc một chút, lại là một ngụm nọc độc phun ra, Hắc Tích số 1 xoay người né tránh nhìn chăm chú lên hai cái Quỷ Ảnh vặn vẹo quay cuồng, hòa tan thành mới một vũng lớn màu đen chất nhầy.

Nó tiếp tục hướng phía trước, hút chất nhầy đồng thời, tự thân cũng truyền ra nhỏ xíu cảm giác suy yếu.

Hiển nhiên vừa mới Quỷ Ảnh đụng vào, đối với nó cũng không phải không có thương hại.

‘Ba cái là cực hạn a?’ Vu Hoành trong lòng định ra số liệu.

Nhìn như vậy đến, chín cái Hắc Tích thành niên thể, hắn là có thể khu trục ra ba mươi đầu Quỷ Ảnh khu vực hoạt động.

Cân nhắc đến còn có mặt khác hắc tai du đãng, cùng Quỷ Ảnh tái sinh tốc độ có nhanh có chậm, cho nên chín cái Hắc Tích tuần sát tương lai khu vực an toàn, rất nhanh liền bị Vu Hoành tại não hải trong địa đồ đại khái tính ra vòng ra.

Khu vực này vừa vặn đem sân nhỏ chung quanh 200 mét hình tròn phạm vi bao trùm đi vào.

‘Các loại tất cả Hắc Tích ấp, trưởng thành, cái này khu an toàn mới liền thỏa… Đến lúc đó đất mùn, lấy tài liệu vật liệu gỗ cái gì, liền đều nhẹ nhõm dễ dàng.’

Vu Hoành tâm tình buông lỏng chút.

Hắc Tích tác dụng, so với hắn tưởng tượng còn mạnh hơn, cái này tương đương với chế tạo một khối tùy thời có thể để điều chỉnh hoạt động biến hóa khu vực an toàn. Còn có thể sớm thăm dò ra cao nguy hắc tai tới gần phương hướng.

‘Tiêu chuẩn lính gác.’ hắn cuối cùng cho ra Hắc Tích định nghĩa.

Nghỉ ngơi dưới, Hắc Tích số 1 tiếp tục chấp hành hắn thanh lý mệnh lệnh, mà Vu Hoành thì đem cảm ứng tầm mắt lại lần nữa đặt ở đi xa Hắc Tích số 2 trên thân.

Cũng không lâu lắm, bỗng nhiên hắn khẽ di một tiếng, biểu lộ có chút kinh ngạc đứng lên.

‘Có người?”

Hắc Tích số 2 trở lại một cây số bên trong phạm vi, bắt đầu ẩn nấp thức du đãng tuần tra.

Vừa tra này, lại là không nghĩ tới cho nó tra ra một cỗ ngã ngửa trên mặt đất xe khách.

Màu xám xe khách.

Xe này từ mặt đường lật nghiêng ngã vào rãnh sâu, ngoài xe biểu bịt lại thật dày tấm kim loại, phong bế tất cả cửa sổ.

Từ xa nhìn lại tựa như một viên phần eo khô quắt quả đậu.

Trong xe, mấy cái thống khổ kêu rên bóng người chính nhúc nhích giãy dụa lấy, ý đồ đem chính mình từ vặn vẹo thân xe bên trong leo ra.

Chân của bọn hắn thụ thương, máu chảy đến khắp nơi đều là. Tại trong buồng xe một đường lôi ra thật dài dấu vết, như là trám máu bút lông.

Vu Hoành tầm mắt xuyên thấu qua Hắc Tích, đại khái đánh giá ra, mấy cái này người sống sót bên trong, hết thảy năm người, chỉ có ba cái có thể còn sống sót, mặt khác hai cái nửa người dưới hoàn toàn bị nện đứt, ngay tại xuất huyết nhiều, khăng định là ngăn không được.

Cái kia sống sót ba người đều là v·ết t·hương nhẹ, không quá ảnh hưởng hành động.

Chần chừ một lúc, Vu Hoành hay là quyết định đi qua nhìn một chút, nhìn đối phương phẩm tính như thế nào, nếu như không phải loại kia ác liệt buồn nôn loại hình, cứu nói không chừng còn có thể gia tăng chút nhân thủ.

Hắn hiện tại chính mình không chạy ra được, chỉ có thể dựa vào những người khác ra ngoài điều động, đạt tới mục đích, nhân thủ thiếu nghiêm trọng.

Xác định về sau, Vu Hoành lúc này phân phó Hắc Tích số 2 tại phụ cận lặng lẽ tuần tra, khu trục Quỷ Ảnh, cam đoan mấy người kia an toàn.

Chính hắn thì mặc vào cường hóa Hội Tích đồ bộ, nhanh chóng ra sân nhỏ, hướng Hắc Tích số 2 phương hướng tiến đến.

Mấy phút đồng hồ sau.

Hắn đi vào lật ven đường mặt xe buýt phụ cận.

Còn không có tới gần, liền bị mấy cái kia người sống sót phát hiện tung tích.

“Nơi này!”

Một người kích động hướng hắn không ngừng phất tay.

Vu Hoành đến gần đi qua, đột nhiên có chút dừng lại.

Hắn nhận ra sống sót trong ba người kia một cái.

“Bác sĩ Hứa? ? Tại sao là ngươi? ? !”

Ba người còn lại tất cả đều là nữ tính, hoặc là nói, trong chiếc xe này tất cả mọi người là nữ.

Vu Hoành từ cửa xe t·hi t·hể đánh giá ra, các nàng rất có thể là vì tự vệ tạo thành nữ tính chạy nạn đội ngũ.

Điểm ấy từ t·hi t·hể trên thân thống nhất kiểu dáng đồ bộ, s·ú·n·g ống, liền có thể nhìn ra.

Loại này nữ tính đội ngũ là trước kia lão Lý từng nói với hắn, tại loại này hỗn loạn thời đại, rất nhiều nữ tính thành thụ hãm hại yếu thế quần thể, tại quy tắc trật tự sụp đổ dưới, không ít nữ tính vì khỏi bị tổn thương, tự phát bão đoàn, tạo thành tự vệ làm mục đích cỡ nhỏ quần thể.

Trong đó có không ít người chủ động tiếp nhận cục bộ Huy Thạch bức xạ giải phẫu.

“Vu Hoành!” Bác sĩ Hứa một cái cánh tay vô lực xuôi ở bên người, tóc dơ dáy bẩn thỉu, máu me đầy mặt, nếu không phải tới gần, căn bản nhìn không ra nàng ngũ quan tướng mạo.

Lúc này nhìn thấy Vu Hoành, nàng cảm xúc một chút kích động lên.

“Phụ một tay! Ta phải c·hết! A… Ta đau muốn c·hết! !” Nàng bưng bít lấy cánh tay lớn tiếng kêu rên.

“Trước chờ lấy. Nguyên địa đừng động.” Vu Hoành quét mắt hai người khác.

Hai người kia đều mang theo mũ giáp, thân mang màu xám trắng nữ tính đồ bộ, dắt dìu nhau, một người trong tay dẫn theo mini đột kích, đều mặt hướng bên này, dáng người cảnh giác nhìn xem hắn.

“Cần trợ giúp lời nói trước chờ dưới.” Vu Hoành từ bên cạnh hai người giữ một khoảng cách, đi qua, một phát bắt được Hứa Nhược Oánh bả vai.

“Đau nhức! Bên này xương cốt cũng rách ra! !” Bác sĩ Hứa kêu thảm.

Thế là Vu Hoành chỉ có thể một tay nắm chặt nàng tóc dài, một tay nắm chặt nàng gáy cổ áo, hai bên cùng một chỗ phát lực, đem nó nhấc lên.

“Còn có thể gọi liền tốt, tối thiểu đau nhức đại biểu ngươi thần kinh còn sống.” Vu Hoành thở dài, mang theo người quay người hướng phòng an toàn phương hướng rời đi.

“Ta quá thảm rồi, Vu Hoành… Thật, ta quá thảm rồi… .” Bác sĩ Hứa bị cầm lên đến về sau, cảm xúc so với lúc trước lúc rời đi kích động rất rất nhiều.

Thời điểm đó nàng, đối với tiến đến Hi Vọng thành tràn ngập chờ mong.

Mà bây giờ.

“Thảo dược độc quyền b·ị c·ướp, biến thành chế dược máy móc, mỗi ngày từ sớm chế đến muộn, giấc ngủ năm tiếng đồng hồ, đi nhà xí đều tại một cái toàn trong suốt trong phòng riêng… Ta chạy trốn chín lần! Mỗi lần đều b·ị b·ắt trở về một trận đ·ánh đ·ập, ha ha ha, ta cảm thấy bị hắc tai g·iết c·hết cũng so một mực qua loại kia Địa Ngục một dạng sinh hoạt tốt!” Hứa Nhược Oánh bị treo ở không trung, cảm xúc có chút sụp đổ.

Nàng vừa nói chính mình gặp phải, một bên nước mắt không cầm được chảy.

“Kỳ thật đến cuối cùng ta đều có chút quen thuộc, a! Đánh nhiều giống như cũng không thế nào đau đớn. Không nghĩ tới ta không trốn ngược lại đi ra cơ hội đã đến!”

Nàng nói vừa nói vừa bắt đầu cười.

Vu Hoành bén nhạy chú ý tới một chút.

Gia hỏa này… Trạng thái tinh thần giống như có điểm gì là lạ.

Chương 139: Phát triển (3)

Chương 139: Phát triển (3)

Dẫn theo bác sĩ Hứa leo lên sườn dốc, Vu Hoành chân đạp tại bằng phẳng đường cái trên mặt đường.

Phía sau hắn cái kia hai cái võ trang đầy đủ nữ nhân cũng theo sau.

"Các ngươi có thể cùng ta cùng một chỗ về doanh địa, nhưng không cho phép tiến vào chủ doanh địa, đồng thời trên thân v·ũ k·hí nhất định phải giao ra. Dù sao giữa chúng ta còn không có thành lập cơ bản tin lẫn nhau." Vu Hoành thanh âm bình tĩnh nói.

Hai người kia trầm mặc dưới. Kích cỡ hơi cao một người mở miệng nói.

"Không cần, chúng ta ngay tại ngươi doanh địa phụ cận chính mình dựng cái doanh địa tạm thời là được, có cái gì ăn uống cho thêm điểm là được."

"…" Vu Hoành nhíu nhíu mày, người này ngữ khí rất có điểm không đúng.

"Ta tại sao phải cho các ngươi ăn uống?"

Lời này vừa ra, lập tức hai người kia thân thể run lên, tựa hồ cũng không nghĩ tới hắn sẽ hỏi ra loại lời này.

Nhưng lập tức, cao một chút nữ tử tựa hồ nhớ ra cái gì đó, lập tức, nàng chần chừ một lúc, hay là một tay bắt lấy mặt nạ biên giới, đi lên kéo một phát.

Bá.

Mặt nạ dưới, là một tấm ngũ quan đẹp đẽ trắng nõn xinh đẹp khuôn mặt. Một đôi mắt hạnh đặc biệt bắt mắt, lệ uông uông

phảng phất tùy thời tùy chỗ đều mang khẩn cầu một dạng thần sắc. Nhưng nhìn kỹ lại có thể phát hiện đó cũng không phải thần sắc, mà là mặt hình tự mang ảo giác.

“Nếu như có thể cung cấp một chút chúng ta cơ sở ẩm thực, chúng ta sẽ cảm kích vạn phần. Cũng hiệp trợ ngươi cung cấp cơ bản phụ trợ.” Nữ tử chân thành nói, “Ta gọi Diêu Phi Linh, nàng là Đinh Thược, chúng ta là từ Bạch Hà thị trốn tới người sống sót.”

“…” Vu Hoành quét mắt trên người hai người này trang bị, cùng thế đứng động tác, nhìn qua đều rất cơ cảnh, đồng thời có thể tại như thế gian nan hoàn cảnh bên dưới sống đến bây giờ, chạy ra hắc tai khắp nơi trên đất Bạch Hà thị, mấy người kia hẳn là có chút thực lực… .

“Có thể, ta có thể cung cấp hai ngày ẩm thực, nhưng hai ngày sau, các ngươi cần biểu hiện ra đầy đủ giá trị, cũng thu hoạch tín nhiệm của ta, mới có thể lưu lại.” Hăn thản nhiên nói.

Nếu không phải nhu cầu cấp bách nhân thủ, hắn kỳ thật không nguyện ý tùy tiện từ bên ngoài dẫn người trở về. Không có tín nhiệm cơ sở người xa lạ, có thể sẽ đối với Nana cùng lão Chu tạo thành uy h·iếp.

Nhưng hai người này cùng bác sĩ Hứa cùng một chỗ tới, thu được v·ũ k·hí hậu ứng nên nguy hiểm không lớn.

“Đúng rồi, s·ú·n·g ống nhất định phải giao cho ta.” Hắn lại lần nữa cường điệu.

“Chúng ta ngay tại ngươi doanh địa phụ cận mặt khác dựng doanh, tại sao muốn tước v·ũ k·hí? !” Nữ tử thân cao Diêu Phi Linh mặt lộ bất mãn.

“Thực sự không muốn tước v·ũ k·hí liền cách ta doanh địa xa một chút. Ta cần cam đoan ta trong doanh địa những người còn lại an toàn.” Vu Hoành bình tĩnh nói.

Diêu Phi Linh còn muốn nói điều gì, bên người nàng Đinh Thược vỗ nhè nhẹ đập nàng cánh tay, nàng lập tức không nói.

“Như vậy đi, chúng ta có thể kéo cự ly xa, nhưng dưới loại hoàn cảnh này tước v·ũ k·hí, xác thực không có cách nào tiếp

nhận.” Đinh Thược nhẹ giọng mở miệng, ngữ khí mang theo nồng đậm mỏi mệt.

“Ta hiểu các ngươi cảnh giới tâm lý, như vậy mà cũng được.” Vu Hoành gật đầu, quay đầu mắt nhìn xe.

“Người bên kia còn đi xem một chút a?”

“Không có gì nhìn, chúng ta x·ảy r·a t·ai n·ạn xe cộ cũng là bởi vì có chút ngu xuẩn!” Diêu Phi Linh vừa nhắc tới cái này hiển nhiên nổi giận trong bụng.

Nhìn các nàng cùng trong xe những người khác không có quan hệ gì cùng tình cảm.

“Cần chỉnh đốn xuống a?” Vu Hoành nói.

“Một phút đồng hồ.” Đinh Thược nói, thanh âm của nàng rất ôn nhu, liền xem như mỏi mệt lúc cũng cho người một loại tính tình tốt cảm giác.

Hai người cấp tốc trở lại trong xe, thu dọn một chút tạp vật, riêng phần mình mang theo một cái túi đeo lưng lớn, leo lên đường cái.

Hai cái túi đeo lưng lớn đều là màu xanh q·uân đ·ội ba lô leo núi, kích cỡ cùng các nàng thân thể không chênh lệch nhiều, nhìn qua dù sao cũng hơi khoa trương.

Hai người gian nan bò lên về sau, Diêu Phi Linh mắt nhìn Vu Hoành, gặp hắn thờ ơ, cũng không lên trước phụ một tay, lập tức răng khẽ cắn, trong lòng đối với nó dâng lên một tia bất mãn.

Các nàng gặp phải nam tính không ít, nhưng ở thành phá trước, tuyệt đại bộ phận nam tính khi nhìn đến các nàng mang theo hành lý nặng lúc, đều sẽ chủ động tiến lên hỗ trợ.

Có thể Vu Hoành lớn như vậy khổ người, cứ như vậy đứng đấy, không nhúc nhích. Không phong độ chút nào.

“Đi thôi.” Vu Hoành nói, xoay người mang theo Hứa Nhược Oánh hướng phía doanh địa đi đến.

Tại không có tin lẫn nhau cơ sở trước, hắn còn không thể xác định đối phương sẽ hay không có uy h·iếp, cho nên vẫn là giữ một khoảng cách cho thỏa đáng.

“Đi thôi…” Đinh Thược thở dài, gian nan cõng bao lớn theo sau.

Cũng chính là các nàng đều là cục bộ người cường hóa, nếu không đã trải qua trước đó kịch liệt như vậy gặp phải, bây giờ căn bản không có khả năng còn có thể lực đi đường.

“Đinh tỷ… . Chính chúng ta còn có chút ăn uống, không bằng chính mình tìm một chỗ…” Diêu Phi Linh nhịn không được bất mãn nói. Nàng luôn cảm giác đối phương có vấn đề, không thích hợp.

“Đừng tùy hứng.” Đinh Thược bất đắc dĩ nói, “Chúng ta không có mặt khác lựa chọn, không có đồ ăn cùng uống nước nơi phát ra, không chống được mấy ngày. Theo sau chí ít có thể có doanh địa, người kia có thể ở bên ngoài sinh hoạt, khẳng định có cam đoan cơ sở vật liệu phương pháp.”

Bạch Hà thị phòng tuyến sụp đổ về sau, các nàng là trước tiên liền tổ chức đội ngũ, ghép xe xông ra thoát đi.

Cũng chính là bởi vậy, các nàng kinh lịch nguy hiểm ít nhất, thành công xông ra tầng tầng hắc tai vây quanh.

Mặc dù mang theo phù trận cùng Huy Thạch Tủy những vật tư này tiêu hao đến không sai biệt lắm. Nhưng tối thiểu mệnh bảo vệ.

Hai người không nói thêm gì nữa, yên lặng đuổi theo Vu Hoành.

Bốn người một đường hướng phía trước, tại tràn đầy sương mù trong núi rừng di động.

Kỳ quái là, trong núi rừng bọn hắn thế mà một cái Quỷ Ảnh đều không có gặp được. Chung quanh an tĩnh không gió, nhiệt độ không khí âm lãnh.

Trước mặt Vu Hoành xuất ra máy kiểm tra nhìn một chút.

Thời gian: Buổi sáng 11 giờ 32 phút.

Hồng trị: 43.116.

Hắn một tay dẫn theo Hứa Nhược Oánh, thu hồi máy kiểm tra, trong lòng chỉ huy Hắc Tích ở phía trước khu trục Quỷ Ảnh.

“Ta phải c·hết…” . Bác sĩ Hứa còn tại rên rỉ, cả người rõ ràng không được bình thường.

“Y Y, Y Y ở đâu? Ta lúc đầu dự định đi tìm nàng… .”

“Không biết, ta cũng đang tìm nàng.” Vu Hoành trả lời.

“Ngươi hết thảy bình thường, chính là gãy xương, cố định một chút dưỡng dưỡng có thể khôi phục.”

“Ha ha, cũng thế… . Chính là xương cốt gãy mất mà thôi, hai ngày liền có thể tốt! Ha ha…” Hứa Nhược Oánh nở nụ cười.

Ở sau lưng nàng, Diêu Phi Linh cùng Đinh Thược hai người đều có chút bất đắc dĩ.

Các nàng cùng Hứa Nhược Oánh kỳ thật không biết, chỉ là lâm thời chắp vá lên xe, vốn cho là tên điên này chẳng mấy chốc sẽ c·hết ở trên nửa đường, hai người đối với nó đều có chút chán ghét.

Dù sao một người bình thường tại trong loại hoàn cảnh này đều sống được như thế gian nan, chớ nói chi là bệnh tâm thần.

Thật không nghĩ đến một đường trốn tới, kinh lịch nhiều lần nguy hiểm, cái này tên điên bác sĩ thế mà thật đúng là cho nàng sống lại. Bằng vào nó một tay coi như không tệ y thuật, Hứa Nhược Oánh liên tục mấy lần đều bị nàng trên đường trị liệu qua người kéo một cái.

Mà lại hiện tại còn nhận biết nơi này doanh địa người, xem ra quan hệ cũng không tệ lắm.

Hai người đè xuống tâm tư.

Bốn người một đường hướng phía trước, tại bác sĩ Hứa loạn thất bát tao nói nhảm bên trong, bỏ ra trọn vẹn hơn 20 phút,

mới trở lại doanh địa phụ cận.

Tại khoảng cách doanh địa còn có khoảng mấy chục mét trong cánh rừng, Vu Hoành dừng bước lại, quay đầu nhìn về phía hai người.

“Các ngươi ngay ở chỗ này có thể ngừng. Phía trước chính là ta doanh địa.”

“Nơi này… . Chúng ta làm sao ở? Chung quanh căn bản không có nơi thích hợp!” Diêu Phi Linh nhìn xuống chung quanh, đầy đất cỏ khô, từng cây bay thẳng bầu trời đại thụ trải rộng chung quanh, tia sáng âm u, sương mù ẩm ướt, mặt đất còn không bằng phẳng, là gập ghềnh hiển hiện đại thụ rễ dốc đứng vùng núi.

Phiền toái nhất chính là chỉnh thể độ dốc, cũng chính là chỉnh thể mặt đất này đều là nghiêng.

“Đây là các ngươi cần suy tính, nếu như muốn tiến ta doanh địa, nhất định phải tước v·ũ k·hí.” Vu Hoành bình tĩnh nói.

“Nói thật, nếu không phải ta cùng nàng là người quen, ta sẽ không trực tiếp để kẻ không quen biết tới gần ta doanh địa.”

Hắn nhấc nhấc trong tay Hứa Nhược Oánh.

Đinh Thược hai người mắt nhìn bác sĩ Hứa, cũng là không nghĩ tới một cái các nàng chán ghét tên điên, thế mà mang theo các nàng được nhờ được cứu.

Hai người nhìn một chút chung quanh, vừa nhìn về phía Vu Hoành.

“Vậy chúng ta liền tại phụ cận tìm địa phương dựng doanh.” Đinh Thược hạ quyết định.

“Được.” Vu Hoành quả quyết gật đầu, mang theo Hứa Nhược Oánh trở về doanh địa.

Bóng lưng của hắn rất nhanh liền biến mất tại trong sương mù.

Chỉ để lại hai nữ đứng tại trên sườn dốc nhất thời không nói gì.

Vu Hoành dẫn theo người cấp tốc trở lại sân nhỏ, đem Hứa Nhược Oánh bỏ vào mới móc ra trong động nuôi dưỡng, tìm chút sạch sẽ quần áo đệm ở trên mặt đất, đế cho người ta nằm thẳng xuống tới.

Sau đó hắn rót chén nước, cầm thuốc tiêu viêm, cho nó một ngụm khí tắc hai viên.

"Ta phải tìm tấm ván gỗ, cố định tay…" Hứa Nhược Oánh thở phì phò đầu đầy là mồ hôi nói.

"Còn muốn cái gì, nói một hơi." Vu Hoành cầm đầu khăn lông ướt cho nàng hướng trên mặt một vòng, lập tức trên mặt vết bẩn tro bụi đều bị lau, lộ ra hứa nguyên bản khuôn mặt.

Nàng rõ ràng tiều tụy rất nhiều, hốc mắt hãm sâu, con mắt không ngừng khắp nơi chuyển động, không cách nào thời gian dài nhìn chăm chú một điểm.

Vu Hoành cho nàng tìm tấm ván gỗ đến, sau đó nhặt được đầu không cần chăn mền cho nàng đắp lên.

Cồn đỏ cùng tăm bông còn lại một chút, hắn cơ bản không cần, lúc này cũng cùng một chỗ cho cầm tới.

Còn tốt Hứa Nhược Oánh mặc dù có điểm gì là lạ, nhưng cơ bản hộ lý cố định kỹ thuật vẫn còn, thuần thục, nàng liền đem chính mình gãy mất cánh tay cố định trụ, đeo trên cổ.

Vu Hoành cho nàng một chút cao dinh dưỡng, liền rời đi nuôi dưỡng động.

Bên ngoài Chu Học Quang cùng Asena đều bị động tĩnh đánh thức, đi ra xem xét tình huống.

"Trước kia một người bạn trở về." Vu Hoành đơn giản giải thích.

"Cần hỗ trợ nói thẳng." Lão Chu sảng khoái nói.

"Nói thẳng!" Asena vỗ bộ ngực mình gật đầu.

Vu Hoành bị nàng động tác chọc cười, sờ sờ tóc nàng.

“Cám ơn. Nàng là bác sĩ, chính mình sẽ xử lý chính mình.”

Dặn dò lão Chu giúp đỡ một chút về sau, hắn cầm bốn cái cao dinh dưỡng, nâng lên một thùng nước sôi để nguội đi ra sân nhỏ, hướng phía vừa mới cái kia hai nữ dừng lại vị trí đi đến.

Rất nhanh, trong sương mù mông lung xuất hiện cả một cái treo ở thân cây ở giữa võng.

Màu xanh q·uân đ·ội võng lớn bên trên, hai nữ nhân đang dùng từng cây nhánh cây hướng ngang đệm ở võng phía dưới.

Các nàng dùng nhánh cây cùng dây thừng giữa không trung bện giao nhau chỗ một khối hình chữ nhật khu vực an toàn, sau đó đem thổi phồng nệm đặt ở phía trên, cột lên dây thừng cố định sau.

Liền thành một cái giản dị võng.

Nhìn xem tốc độ của hai người hiệu suất rất hiển nhiên các nàng không phải lần đầu tiên làm cái này.

Không hổ là có thể từ Bạch Hà thị trốn tới người sống sót.

Vu Hoành đứng trên mặt đất, tính toán võng cách mặt đất độ cao, bảy tám mét dáng vẻ.

Vẫn rất cao.

“Đây là đáp ứng các ngươi ăn uống.” Hắn cất cao giọng đưa trong tay đồ vật buông xuống.

“Đa tạ.” Đinh Thược ngừng lại trong tay động tác, từ chỗ cao nhìn về phía Vu Hoành.

“Có thể nói một chút Bạch Hà thị tình huống bây giờ sao?” Vu Hoành hỏi.

Mặc dù từ máy truyền tin Trương Khai Tuấn nơi đó biết được bộ phận tình báo, nhưng rất nhiều chi tiết, chỉ có chân chính kinh lịch nhân tài biết được.

“Rất thảm… .” Đinh Thược ngồi tại võng biên giới, một tay đỡ lấy thân cây.

“Phòng tuyến là đột nhiên sụp đổ, khi đó nội thành còn có rất nhiều người đều không biết, tăng thêm bến cảng phía ngoài tàu hàng bị đầu kia cực lớn cá voi đâm cháy, tất cả mọi người một chút đều luống cuống.”

“Trên đường khắp nơi là n·gười c·hết, là t·hi t·hể, kỳ thật hắc tai g·iết người còn không bằng mọi người chính mình đè ép giẫm đạp người phải c·hết nhiều. Tai nạn xe cộ khắp nơi đều là, mặt đường căn bản đi không thông, mọi người ai cũng không nguyện ý để cho người khác. Đều đem đường ngăn chặn chắn đến sít sao.”

“Có thể còn sống sót, ta đoán chừng sẽ không vượt qua lúc đầu một phần mười.” Đinh Thược cuối cùng tổng kết.

Chương 140: Phát triển (4)

Chương 140: Phát triển (4)

"… ." Vu Hoành trầm mặc dưới, lại mở miệng hỏi thăm một chút Ác Ảnh chi tiết vấn đề.

Trao đổi mười mấy phút, hắn triệt để xác nhận Trương Khai Tuấn cho tình báo, xác thực hoàn toàn chuẩn xác.

"Nghỉ ngơi thật tốt đi." Để lại một câu nói, hắn quay người trở về doanh địa.

Cứu bác sĩ Hứa chỉ là cái ngoài ý muốn nhạc đệm.

Doanh địa phụ cận nhiều hai cái người xa lạ ngược lại để Chu Học Quang cùng Asena có chút hiếu kỳ.

Dù sao loại này để cho người ta tuyệt vọng hoàn cảnh dưới, đột nhiên nhiều hai người, xác thực sẽ rất có tươi mới cảm giác.

Đinh Thược hai người tại sau này thời gian, trước khi trời tối, cũng đến ngoài doanh địa xem xét tình huống.

Các nàng không dám tới gần quá, chỉ là xa xa cách sương mù, nhìn thấy trong doanh địa có tòa nhà ba nhà gỗ nhỏ, ở giữa thế mà còn toàn bộ ngày mở ra đèn.

Hai người dưới kh·iếp sợ, trở lại võng đều có chút trầm mặc.

"Bọn hắn, lại có điện! ? Loại này dã ngoại, bọn hắn ở đâu ra điện? Hiện tại ánh mặt trời chiếu cũng càng ngày càng ít… ." Diêu Phi Linh nhịn không được nghi ngờ nói.

Đến bây giờ nàng đều hay là một bộ hoài nghi nhân sinh biểu lộ, mặc dù khoảng cách các nàng phát hiện ánh đèn đã nửa giờ đi qua.

“Hắn là có mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân… . Ta không nghe thấy công suất lớn loại dầu máy phát điện, phụ cận cũng không thấy được dòng nước.” Đinh Thược sắc mặt đồng dạng rung động.

“Có nước, có ăn, còn có điện… . Doanh địa này… . Khó trách có thể ở bên ngoài chống đỡ lâu như vậy.” Diêu Phi Linh thấp giọng nói.

“Trước quan sát xuống đi.” Đinh Thược biết nàng là tâm động, nếu như có thể gia nhập doanh địa này, cuộc sống của các nàng chất lượng tuyệt đối có thể một chút tiêu thăng rất nhiều, tối thiểu có thể một hơi thoát khỏi trước kia tìm khắp nơi nước quẫn cảnh.

“Ừm, nhìn xem người nam kia cái gì phẩm hạnh, nếu như không có vấn đề, chúng ta gia nhập hắn doanh địa cũng không có gì.” Diêu Phi Linh tự tin nói.

Các nàng có lực lượng này nói loại lời này.

Trừ ra xinh đẹp bên ngoài, hai người là một xe người sống sót bên trong, ít có mấy cái Huy Thạch người cường hóa.

Lại thêm các nàng trải qua bí ẩn hội nữ sinh quân sự tố dưỡng huấn luyện, tại loại này ác liệt hoàn cảnh bên trong, tại tùy tiện bất kỳ một cái nào doanh địa, đều là tuyệt đối được hoan nghênh nhân vật.

“Ai…” Đinh Thược thở dài, không nói gì. Cái này không nhìn thấy hi vọng tương lai… Nàng nhiều khi thậm chí có loại cứ như vậy c·hết tại hắc tai bên trong ý nghĩ.

Dù sao sống sót cũng là dày vò.

Hứa Nhược Oánh đến, cũng không cho Vu Hoành Hắc Phong doanh địa mang đến biến hóa gì.

Hắn mỗi ngày như thường lệ huấn luyện thối pháp, luyện công chờ đợi nội công tâm pháp cường hóa kết thúc, đồng thời cũng đang chờ đợi lão Lý mang theo phù văn mới trở về.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, doanh địa bên ngoài cái kia hai nữ nhân ở tiếp nhận hai ngày vật tư về sau, liền thật không

có tiếp tục quấy rầy Vu Hoành bên này.

Các nàng thế mà thật ở giữa không trung trên võng ở lại.

Còn không ngừng gia cố võng, tìm rất nhiều dài nhánh cây, bắt đầu cho võng gia tăng cái bệ mà không phải đơn thuần dùng dây thừng thừa trọng.

Vu Hoành ngẫu nhiên dùng Hắc Tích tuần tra lúc, thấy qua mấy lần, phát hiện các nàng chính mình từ túi đeo lưng lớn bên trong lật ra các loại đồ dùng hàng ngày treo ở trên cây. Gian nan lại thuận lợi bảo đảm cơ bản sinh hoạt tiết tấu.

Thế là hắn liền lại không có quản các nàng.

Bốn phía thời gian, tiếp cận một tháng, hắn nhất định phải tận khả năng tăng lên nội khí tu vi, lấy ứng đối khả năng xuất hiện cao nguy hắc tai.

Tốc Nhân, Tỳ Trùng Cầu, Trùng Nhân, ba loại cao nguy hắc tai mỗi một loại đều rất khó ứng phó.

Đảo mắt chính là năm ngày thời gian trôi qua.

Hứa Nhược Oánh thương thế tại sung túc dinh dưỡng cung cấp dưới, tốt lên rất nhiều, khép lại không có khả năng, nhưng đau đớn cùng chứng viêm phản ứng nhỏ.

Nàng bắt đầu ở trong doanh địa đổi tới đổi lui. Trong miệng ục ục thì thầm không biết đang nói cái gì.

Ngày thứ sáu.

Vu Hoành thay đổi lau sạch sẽ cường hóa Hôi Tích đồ bộ, mang lên v·ũ k·hí s·ú·n·g ống, phù bản máy kiểm tra lựu đ·ạ·n.

Rơi xuống kính bảo hộ, kéo lên mặt nạ. Đem toàn bộ bộ mặt che khuất.

Răng rắc.

Hắn mở ra cửa gỗ, đi ra sơn động.

Mấy ngày nay hắn cũng không phải cái gì cũng không làm, chỉ lo cắm đầu tu luyện.

Sáu ngày thời gian, hắn tất cả Hắc Tích đều ấp đi ra, đồng thời có ba cái đều hoàn toàn trở thành thành niên thể, có mèo c·h·ó lớn nhỏ.

Hết thảy chín cái Hắc Tích, số lượng đạt tới hạn mức cao nhất, cũng nên là thời điểm bắt đầu hắn chuyện cần làm.

Đi vào sân nhỏ, cùng đang cùng bác sĩ Hứa nói chuyện phiếm lão Chu chào hỏi, cho chính gian khổ luyện chữ Asena nhét một cây cao dinh dưỡng.

Hắn đi ra sân nhỏ, đi ra khu an toàn.

Những ngày này hắn cơ hồ mỗi ngày đều sẽ đi ra ngoài một chuyến, lão Chu cùng Nana đều thích ứng. Cũng không có hỏi cái gì.

Nhưng hôm nay khác biệt.

Vu Hoành cảm thụ được thể nội tràn đầy hai đạo bôn lôi nội khí, đạo thứ ba cũng đang thong thả thành hình bên trong.

Lần này, triệt để đem chung quanh 200 mét phạm vi thanh lý đi ra. Toàn bộ biến thành khu an toàn.

Mặc dù cao nguy Ác Ảnh đến sẽ tạm thời bao trùm khu trục cấp thấp hắc tai, nhưng cao nguy hắc tai sau khi rời đi, chung quanh lại sẽ hồi phục nguyên trạng.

Cho nên lần này, hắn là dự định ma luyện thực lực mình đồng thời, triệt để thanh lý chung quanh uy h·iếp. Không phải Quỷ Ảnh, mà là một chút Hắc Tích không có cách nào giải quyết phiền toái hơn đồ vật.

Về phần thực lực cùng kỹ xảo, đặc biệt là thối pháp, hắn đã sơ bộ khổ luyện, nắm giữ tất cả chiêu số mới. Chính thích hợp hiện tại khảo thí.

Dù sao mới ưu hóa nội khí, là có thể trực tiếp công kích đến Quỷ Ảnh cường hóa nội khí.

Trải qua hắc ấn liên tục mấy lần cường hóa về sau, bây giờ nội khí đã hoàn toàn phù hợp Vu Hoành nhu cầu.

Hô… .

Vu Hoành thở dài một hơi, bạch khí từ hô hấp phiệt hướng hai bên phun ra.

Thời tiết càng ngày càng lạnh, hắn cầm lấy máy kiểm tra, mở ra chốt mở, phía trên nhiệt độ kiểm tra đo lường hiện ra.

Nhiệt độ không khí: 6 độ C.

Hồng trị: 4 2.531.

Thu hồi máy kiểm tra, đem nó cắm về sau lưng, Vu Hoành hướng phía trước cất bước đang muốn bắt đầu nhiệm vụ hôm nay.

Bỗng nhiên một tiếng rất nhỏ vang động từ phía bên phải phía trước cánh rừng truyền đến.

“Đi ra.” Vu Hoành bước chân dừng lại, nhẹ tay đặt nhẹ ở trên lưng đại uy lực cường hóa s·ú·n·g ngắn.

Trong sương mù, rất tốc độ đi thong thả ra một cái mặc xám trắng nữ tính đồ bộ yểu điệu thân ảnh.

Thân ảnh không có kéo lên mặt nạ cùng kính bảo hộ, lộ ra một tấm tái nhợt chăm chú thanh tú gương mặt.

“Là ta, Đinh Thược.” Nữ tử lên tiếng nói. Nàng ngậm miệng, thần sắc một bộ rất nghiêm túc biểu lộ. Cùng Diêu Phi Linh khác biệt, nàng mặc dù đồng dạng ngũ quan đẹp đẽ, xử lý rất sạch sẽ, nhưng khí chất cho người ta một loại luôn luôn rất nghiêm túc cảm giác.

“Chuyện gì?” Vu Hoành bình tĩnh hỏi.

Hai người này bây giờ còn không có để hắn sinh ra đầy đủ tín nhiệm, cho lúc trước các nàng hai ngày vật tư đã là hảo tâm.

“Chính là… . Chúng ta tìm khắp chung quanh, cũng không có phát hiện nguồn nước điểm… Hiện tại. Doanh địa nước uống

đến không sai biệt lắm. Có thể hay không chỉ điểm một chút nguồn nước ở đâu… ?" Đinh Thược chắp tay trước ngực, nhẹ nhàng mang theo một tia khẩn cầu.

"Có thể. Nhưng không phải không ràng buộc. Các ngươi cần lấy cái gì trao đổi." Vu Hoành gật đầu, hiện tại trong doanh địa nước máy một mực mở ra, lúc cần phải mở ra đầu rồng tùy tiện dùng, nhưng cần chính mình đốt sôi mới có thể uống.

"Chúng ta có thể giúp một tay tại doanh địa chung quanh tuần sát." Diêu Phi Linh thanh âm từ phía sau một chút truyền đến, nàng đi ra sương mù, lớn tiếng nói.

"Chúng ta hai đều là người cường hóa, tiếp thụ qua quân sự hóa huấn luyện, thời điểm then chốt đứng tại ngươi bên này, tác dụng sẽ rất lớn."

Kỳ thật nàng cùng Đinh Thược mấy ngày nay lặng lẽ ở chung quanh tuần sát qua một trận, ngay từ đầu rất khẩn trương mang theo phù trận Đại Huy Thạch, coi là gặp được Quỷ Ảnh, không nghĩ tới vài vòng xuống tới, một cái quỷ ảnh tử đều không nhìn thấy.

Lúc này nghe được muốn bắt đồ vật đổi nước, nàng lập tức trong lòng khẽ động, chủ động đứng ra lên tiếng.

"Trên thực tế, mấy ngày nay chúng ta một mực tại chung quanh tuần tra, ngươi không có phát hiện động tĩnh chung quanh nhỏ rất cỡ nào? Cũng an toàn rất nhiều! Nếu không phải chúng ta một mực tại bên cạnh tuần sát, các ngươi có thể ngủ như thế an ổn?" Diêu Phi Linh lớn tiếng nói.

Vu Hoành nhìn người này một chút. Cường điệu ở tại tương đương lồi ra thân trên đường cong bên trên dừng một chút.

Hắn mấy ngày nay phân phó Hắc Tích không ngừng ở chung quanh tuần tra, giải quyết Quỷ Ảnh, ngẫu nhiên cũng nhìn thấy mấy lần hai người này.

Kết quả không nghĩ tới… . Hắc Tích bọn họ công lao chỉ chớp mắt liền biến thành gia hỏa này… .

"Tốt Linh Linh." Đinh Thược vỗ vỗ hảo hữu, tranh thủ thời gian ngượng ngùng hướng Vu Hoành cười cười.

“Không có ý tứ, chúng ta mấy ngày nay xác thực có tuần sát chung quanh, nhưng không có gặp được phiền toái gì, nàng nói đến có chút khoa trương.”

Người này coi như chân thành.

Vu Hoành trong lòng đối với nó đề cao một tầng đánh giá.

Về phần một cái khác… . Trí thông minh khả năng toàn sinh trưởng ở trên ngực.

‘Lại quan sát quan sát đi.’

Hắn không muốn hút thu Diêu Phi Linh tiến đến, nhưng đối với Đinh Thược loại này ổn trọng cá tính, hay là rất tán thưởng, nếu như có thể chỉ cần một người lời nói tốt nhất, nhưng xem ra hai người này khả năng không lớn tách ra.

“Lão Chu.” Hắn quay người trở lại tường viện một bên, cùng xem náo nhiệt lão Chu nhỏ giọng nói mấy câu.

Lão Chu hiếu kỳ nhìn mấy lần Đinh Thược hai người, gật gật đầu, xoay người đi sơn động bên cạnh đem vòi nước mở ra.

Hoa.

Thanh tịnh nước máy cấp tốc chảy đến trong thùng gỗ, khuấy động ra nhỏ vụn tiếng nước.

Thanh âm này bị Đinh Thược cùng Diêu Phi Linh nghe được.

Hai người đồng thời mở to hai mắt, không đợi Đinh Thược nói cái gì, Diêu Phi Linh một chút quay người, cấp tốc từ bên người trên cành cây giống như con khỉ bò lên.

Gia hỏa này leo cây cực mạnh, một cái chớp mắt liền lên cao ba mét chạc cây, đứng tại trên chạc cây, hướng doanh địa trong viện nhìn quanh.

“Mả mẹ nó! Nước máy! ! Bên trong lại có nước máy! ! !” Nàng khi nhìn đến bên trong tình cảnh trong nháy mắt, lúc này nhịn không được quái khiếu.

Nước máy! ?

Phía dưới Đinh Thược sững sờ, cấp tốc quay đầu, nhìn về phía Vu Hoành, lại phát hiện đối phương thờ ơ, đứng tại chỗ không phản ứng chút nào, cũng không có phản bác.

Nàng trong lúc nhất thời hoài nghi Linh Linh nhìn lầm, nhưng đợi mấy giây phát hiện Linh Linh vẫn không có uốn nắn, hay là kinh ngạc nhìn trong viện, nàng lập tức tâm một chút nhấc lên.

“Vu tiên sinh… . Thực sự là… . Nước máy? ? !” Nàng thanh âm thoáng có chút run rẩy hỏi.

Nàng là cái người rất cẩn thận, trước đó thông qua bác sĩ Hứa cùng Vu Hoành đối thoại, biết tên của đối phương. Lúc này trực tiếp cũng hỏi ra âm thanh tới.

“Chính ta lắp đặt nước cung ứng hệ thống, xem như nước máy đi, nhưng không có trong thành trừ độc đa trọng loại bỏ, không có cách nào trực tiếp uống.” Vu Hoành bình tĩnh trả lời.

“… ! ! !” Chính mình lắp đặt! ! ?

Đinh Thược cùng Diêu Phi Linh nhìn hắn ánh mắt một chút thay đổi.

Nước máy! !

Đây chính là chỉ có trong thành mới có thể cung ứng nước máy a! ! Thế mà có thể tự mình lắp đặt! ?

Hai người tâm tình sôi động lập tức giống như là thổi phồng, cấp tốc phồng lên đứng lên có loại một bụng kích động trong lúc nhất thời không có cách nào phát tiết đi ra cảm giác.

Nước máy! Tăng thêm ngay từ đầu liền thấy đèn điện… .

Có nước có điện!

Doanh địa này… Doanh địa này đơn giản… . !

Trong chốc lát, Đinh Thược trong lòng suy nghĩ rất nhiều rất nhiều suy nghĩ.

Nàng biết, tại loại này tuyệt vọng hoàn cảnh bên trong, có bao nhiêu người kỳ thật không phải c·hết trong tay Quỷ Ảnh, dù sao Quỷ Ảnh số lượng không có nhiều như vậy, càng nhiều người nhưng thật ra là c·hết tại không có ăn uống bên trên.

Mà Vu Hoành dạng này một cái có nước có điện doanh địa, chỉ cần hơi lại cam đoan điểm tính an toàn… . Tuyệt đối là bất kỳ một cái nào người sống sót đều tha thiết ước mơ tìm nơi nương tựa chỗ.

Lúc trước rất nhiều dã ngoại cứ điểm, cũng là bởi vì có nước có điện mới có thể bị rất nhiều thế lực lặp đi lặp lại tranh đoạt. Thậm chí không cần cả hai đều có, chỉ cần có một loại có ổn định nơi phát ra, liền sẽ gây nên to lớn tranh đoạt.

Nhìn thấy cái kia ào ào chảy ròng nước máy, giờ này khắc này, hai người trong lòng rung động đằng sau, đều cực tốc hiện ra một cái không gì sánh được ý niệm mãnh liệt — gia nhập hắn!

Gia nhập doanh địa này!

Chương 141: Thanh trừ (1)

Chương 141: Thanh trừ (1)

Mặc kệ hai người ý tưởng gì, Vu Hoành ứng phó xong các nàng vấn đề về sau, vẫn như cũ dựa theo kế hoạch của mình ra bên ngoài rời đi.

Đương nhiên hắn sẽ không hoàn toàn buông lỏng cảnh giác, mà là an bài hai cái Hắc Tích vờn quanh doanh địa cảnh giới, một khi hai người dám đối với doanh địa làm cái gì, Hắc Tích lập tức liền sẽ đánh lén công kích.

Lấy Hắc Tích độc tính, ngay cả Quỷ Ảnh đều có thể ăn mòn rơi, có lẽ đối với người cũng giống vậy khủng bố. Dù sao nó nguyên danh thế nhưng là mang theo ôn dịch hai chữ.

Trong rừng rậm.

Vu Hoành chậm rãi hướng phía trước, dưới chân giẫm nát từng mảnh từng mảnh khô héo lá rụng.

Dày đặc lá rụng tại lòng bàn chân hình thành một mảnh êm dày thảm, thảm tầng ngoài khô cạn, nhưng càng phía dưới vẫn như cũ ướt át mềm mại.

‘Đây là chiếu sáng không đủ, không đủ triệt để phơi khô biểu hiện.’

Vu Hoành mắt nhìn chính mình giày, đồ bộ giày đen lòng bàn chân chỗ, vài chỗ giẫm xuyên qua lá khô dính vào phía dưới chỗ sâu ẩm ướt tầng, còn lộ ra nhàn nhạt nước đọng.

Không có dừng lại, hắn tiếp tục hướng phía trước di động.

Bốn phía một mảnh sương mù xám, tầm nhìn chỉ có bốn năm mét.

Phía trên không có ánh nắng, chỉ là một mảnh xám trắng, tỏ khắp sương mù xám trắng đem hết thảy chung quanh đều phảng phất bịt kín một tầng lụa trắng.

Khô héo bãi cỏ, trực tiếp cây cối, màu đen màu vàng bùn đất, hết thảy tất cả, nhan sắc đều trở nên ảm đạm mông lung.

Vu Hoành từ từ hành tẩu giữa khu rừng, bảy cái Hắc Tích lặng yên đi theo tại hắn hai bên, tùy thời tuần sát tất cả khả năng tình huống.

Không bao lâu.

Hắn từ từ giảm tốc độ, dừng ở một đầu màu vàng sẫm bùn đạo ở giữa.

Ngồi xổm người xuống hắn đưa tay ấn ấn mặt đất ướt át màu vàng đất bùn đất.

Bùn đất có chút phát cứng rắn, cùng loại xử lý đất dẻo cao su, không như trong tưởng tượng mềm mại.

'Rất quy tắc đường nhỏ… . Tựa như là bị thứ gì đều đều nghiền ép đi ra.'

Vu Hoành ngẩng đầu thuận đầu này bùn đạo hướng nơi xa nhìn ra xa, màu vàng đất bùn đạo trực tiếp kéo dài hướng nơi xa, một mực biến mất tại trong sương mù màu xám.

'Không phải là Trương Khai Tuấn nói Tỳ Trùng Cầu a?' trong lòng hắn ẩn ẩn xiết chặt, đại khái tính toán, nếu như một cái hình cầu muốn nghiền ép ra dạng này một con đường, cần bao lớn thể tích.

Đứng người lên, hắn vẫn ngắm nhìn chung quanh, trong lỗ mũi xuyên thấu qua hô hấp phiệt cũng có thể ngửi được một cỗ nhàn nhạt hương khí, đó là một loại cùng loại bạc hà thanh hương.

Bất động thanh sắc, hắn tiếp tục để Hắc Tích dẫn đường, hướng phía cần công thành điểm thứ nhất tới gần.

Vượt qua đầu kia quỷ dị bùn đất vết ép, lại đi thêm vài phút đồng hồ, phía trước rốt cục xuất hiện một viên giương nanh

múa vuốt lá cây cơ bản rơi sạch cây hòe lớn.

Cây hòe lớn lẳng lặng đứng sừng sững ở trong sương mù, một bộ phận tán cây bởi vì khoảng cách mà bị sương mù bao phủ, không cách nào thấy rõ.

Nó thân cây biến thành màu đen, mặt ngoài mơ hồ có nước đọng thủy quang phản xạ. Một cỗ nồng đậm loại bạc hà khí tức bắt đầu từ trên người nó khuếch tán ra.

Đến nơi này, Vu Hoành bén nhạy từ chính mình khống chế Hắc Tích trên thân, cảm nhận được một vẻ khẩn trương.

Có thể làm cho Hắc Tích loại này kịch độc sinh vật cũng sinh ra tâm tình khẩn trương, rất hiển nhiên, trước mặt cây hòe lớn cũng không phải phổ thông cá thể.

Lúc này, hắn xuất ra máy kiểm tra, mở máy kiểm tra bên trên, trị số bất tri bất giác đã sớm vượt qua 100, đồng thời còn tại 130 tả hữu không ngừng nhảy lên.

Hắn suy nghĩ một chút, hướng phía trước bước ra một bước.

Máy kiểm tra hồng trị lập tức dâng đi lên mười mấy trị số.

Lại sau này lui một bước.

Hồng trị lập tức lại trở lại ban đầu số liệu phạm vi.

Vu Hoành trên mặt lộ ra vẻ hiểu rõ, lúc này đưa tay từ bên hông rút ra cường hóa s·ú·n·g ngắn.

Nhắm ngay cây hòe lớn.

Một tiếng s·ú·n·g vang, đ·ạ·n không chút do dự trong nháy mắt bắn ra, hung hăng đinh nhập cây hòe chính giữa.

Đại uy lực đ·ạ·n s·ú·n·g ngắn, trong khoảnh khắc liền tại trong thân cây ở giữa nổ ra một cái lớn nhỏ cỡ nắm tay lỗ đen.

Dát! !

Đúng lúc này, một cái bồn tắm lớn nhỏ bóng đen khổng lồ, đột nhiên từ trên cây hòe bay nhào mà xuống, cực tốc tới gần Vu

Hoành, duỗi ra lợi trảo.

Xùy một chút, lợi trảo tại Vu Hoành trên đầu một phát bắt được mũ giáp, đi lên nhấc lên.

Gia hỏa này thế mà ý đồ đem Vu Hoành triệt để nhấc lên.

Nó kích cỡ mặc dù lớn, nhưng so với mặc vào cường hóa đồ bộ Vu Hoành tới nói, rõ ràng nhỏ một chút vòng lớn.

Chỉ có như vậy thứ này thế mà dùng sức nhấc lên, kém chút liền đem Vu Hoành cả người nhấc lên.

Phốc!

Đúng lúc này, một vòng vô hình bức xạ bạo tạc thức từ trên thân Vu Hoành nổ tung.

Máy kiểm tra bên trên trị số, từ hơn một trăm chớp mắt liền tiêu thăng đến phụ hơn bảy ngàn.

Nhìn không thấy bức xạ tia sáng tựa như phong bạo, một chút đem chung quanh phương viên hơn mười mét phạm vi toàn bộ bao khỏa đi vào.

Cũng tương tự bao quát phía trên ý đồ đem Vu Hoành nhấc lên bóng đen.

To lớn giá trị âm hồng trị, trực tiếp triệt tiêu bóng đen trên người hồng trị bức xạ.

Dát!

Nó phát ra tiếng kêu thống khổ, buông ra móng vuốt, ý đồ thoát đi.

Nhưng…

Vu Hoành đột nhiên khẽ động, đùi phải đá nghiêng.

Cuồng bạo thối ảnh ầm vang phá vỡ không khí, lóe lên liền biến mất.

Bành! ! !

Thối ảnh trùng điệp oanh tạc tại bóng đen trên thân, đem nó tựa như chơi bóng đồng dạng, đem nó đánh cho thân thể từ giữa đó lõm đi vào, sau đó gào thét lên phá vỡ sương mù, nện vào bên trái bãi cỏ, vẽ nát một đầu thảm cỏ.

Bóng đen ngã trên mặt đất, giãy dụa lấy muốn đứng lên, lúc này mới chân chính thấy rõ đó là cái thứ gì.

Đây chính là chỉ bồn tắm lớn nhỏ to lớn quạ đen, giống như trước đó Vu Hoành tại miệng quáng thấy qua quạ đen, chỉ là cái này một cái đặc biệt lớn.

Quạ đen đầu có một viên bảo thạch màu đỏ trạng tinh thể, được không quy tắc hình đa giác, ước chừng đậu phộng lớn nhỏ.

Quạ đen hai cái cánh đều bị đá gãy mất, thân thể một bên thật sâu lõm đi vào, hiển nhiên là bay không nổi, chỉ có thể ngã trên mặt đất không ngừng gào thét.

Vu Hoành đến gần đi qua, đưa tay đi xách cái đồ chơi này, con quạ này còn muốn quay đầu cắn hắn.

Đùng.

Hắn tại chỗ một bàn tay, đánh cho quạ đen đầu hung hăng hất lên, huyết nhục vẩy ra cổ chỉ còn lại có một chút dính liền tại trên thân chim.

Dát!

Gia hỏa này còn tại gọi, dạng này cũng không c·hết.

‘Xem ra là biến dị.’ Vu Hoành có chút thở dài, một tay móc xuống quạ đen cái trán viên kia hồng ngọc, bỏ vào chính mình túi, sau đó tay không bóp nát quạ đen đầu, bỏ qua t·hi t·hể.

Xuất ra máy kiểm tra nhìn một chút, hoàn cảnh nơi này trị số khôi phục bình thường. Đại biểu nơi này công thành trực tiếp hoàn thành.

“Kế tiếp.” Hắn xoay người, lưu lại một chỉ Hắc Tích giá·m s·át nơi này, sau đó chính mình hướng phía cái thứ hai công thành

điểm đi đến.

Rất nhanh, cái thứ hai địa điểm đang đi tới Bạch Khâu thôn đường nhỏ trung đoạn.

Ven đường phía bên phải, một viên đen sì gốc cây nát bên trên, từ xa nhìn lại, ngồi một cái hai tay dài nhỏ xám trắng hình người.

Này hình người toàn thân trần trụi, không mảnh vải che thân, toàn thân làn da khắp nơi là từng khối loại mốc meo lốm đốm, đỉnh đầu cũng trụi lủi không có tóc.

Quái dị nhất chính là, gia hỏa này bên cạnh không khí không giờ khắc nào không tại lưu động, vặn vẹo, phảng phất dòng khí nóng vặn vẹo tia sáng đồng dạng.

Vu Hoành tại khoảng cách gia hỏa này mười mấy mét bên ngoài, liền dừng bước.

Hắn nhìn chung quanh một chút chung quanh, xác định không có mặt khác ngoài định mức Quỷ Ảnh, sau đó để Hắc Tích tụ quần phân tán ra đến, thành hình quạt vây quanh trước mặt cái này hình người.

Vô thanh vô tức, bảy cái Hắc Tích đã đem hình người triệt để vây quanh.

“Chuẩn bị.” Vu Hoành trong lòng mệnh lệnh.

Bảy cái Hắc Tích đồng thời ngậm lên một ngụm cục đờm, cái cằm trầm thấp.

“Phóng!”

Phốc! !

Trong chốc lát bảy thanh đen đàm bắn ra, từ bảy cái phương hướng đồng thời bay về phía hình người.

Đùng!

Bảy khối đàm toàn bộ chính giữa mục tiêu.

Kịch độc uy lực bắt đầu nhanh chóng ăn mòn cái kia xám trắng hình người.

A! ! !

Hình người ngửa đầu hét thảm lên, nhưng nó thân thể kháng độc tính thế mà tương đương cường hãn, da của nó chỉ là không ngừng bốc lên khói đen, cũng không giống như Quỷ Ảnh hòa tan thành dịch nhờn.

Trong lúc bất chợt, hình người quay đầu nhìn về phía Vu Hoành bên này, tựa hồ là biết là hắn tại khống chế tập kích.

Lúc này, gia hỏa này một cái đứng dậy, quay người bổ nhào về phía trước.

Xùy!

Nó thân ảnh tốc độ cực nhanh, bên cạnh vặn vẹo không khí phảng phất máy đẩy tăng áp, vặn vẹo càng thêm lợi hại, hơn mười mét khoảng cách chớp mắt liền đến, so với Vu Hoành không biết nhanh hơn bao nhiêu.

Bịch một tiếng trầm đục.

Vu Hoành đã sớm đề cao cảnh giác, trong nháy mắt bạo khí, Bôn Lôi Thối một chút hướng phía trước, chính đạp! !

Bành! !

Hai bóng người một chút đụng nhau, lực trùng kích to lớn mang theo Vu Hoành về sau đăng đăng liền lùi lại hai bước.

Hắn chỉ cảm thấy đùi phải giống như là đạp trúng một khối nặng nề khối sắt, từ bàn chân đến đầu gối đến thân eo, đều ẩn ẩn làm đau, chấn động không gì sánh được.

“Thảo! ! Đủ kình! ! Lại đến!” Trong lòng hắn cũng bị lần này đâm đến lửa cháy.

Dừng lại thân thể, hướng phía trước bổ nhào ra ngoài, lại lần nữa phóng tới cái kia hình người b·ị b·ắn ra vị trí.

Xùy.

Trên chân hắn bắn ra gai nhọn sắc bén, hai tay thuần thục hướng phía trước bắt.

Nhưng bàn tay vừa mới đụng phải cái kia hình người bả vai, đối phương liền một chút hòa tan, mềm rơi, hướng xuống sụp đổ thành một đám hắc thủy, không có hình người.

"Nhanh như vậy! ?" Vu Hoành bắt hụt, đến tiếp sau liên chiêu triệt để bị đoạn, lập tức một cỗ hỏa khí ngạnh sinh sinh bị nén trở về.

Hắn tả hữu xem xét, xuất ra máy kiểm tra, phát hiện hồng trị đã khôi phục ba bốn mươi bình thường trị số.

Thế mới biết cái kia hình người đã hoàn toàn biến mất.

Hắn trùng điệp phun ra khẩu khí, nổi giận một cước hung hăng đá vào bên người trên cành cây.

Bành!

Thân cây bị đá thoả đáng trận nổ tung một lỗ hổng lớn, mảnh gỗ vụn vẩy ra dưới, viên này trưởng thành to bằng bắp đùi cây cối chậm rãi hướng phía phía bên phải nghiêng lệch, ngã xuống.

Theo dày đặc trong tiếng rầm rầm, răng rắc một chút, cây cối triệt để bẻ gãy, ngã xuống một viên khác cây cối trên chạc cây, bị chống chọi, ngừng lại.

Vu Hoành điều khiển Hắc Tích chuẩn bị rời đi.

Xoay người, thay cái phương hướng lúc, bỗng nhiên hắn ánh mắt ngưng tụ, bỗng nhiên lại lần nữa nhìn về phía vừa mới phát hiện cái kia hình người vị trí.

Cái kia gốc cây nát bên trên.

Lúc này lại xuất hiện một cái cùng vừa mới giống nhau như đúc xám trắng hình người.

Nó vẫn như cũ ngồi tại trên gốc cây, đưa lưng về phía Vu Hoành cùng Hắc Tích, không nhúc nhích, hai tay dài nhỏ.

“Gia hỏa này… . Khôi phục đến nhanh như vậy! ?” Vu Hoành xuất ra máy kiểm tra nhìn xuống, hồng trị 31 1.731.

“Hơn 300 hồng trị, xem như cấp bậc thấp Ác Ảnh… Nhưng.” Hắn lần này không có lại chủ động tiến công.

Bôn Lôi nội khí đã dùng một đạo, nhất định phải lưu một đạo làm dự bị tự vệ.

Nhìn xem hình người, Vu Hoành từ từ chỉ huy Hắc Tích thối lui, đem khối này liệt vào cấm khu.

Sau đó tiến về nơi thứ ba.

Thế đạo này, trừ ra phía quan phương thống kê Huyết Triều cùng Quỷ Ảnh bên ngoài, không biết còn ra bao nhiêu không hiểu thấu nguy hiểm uy h·iếp.

Trên đường, Vu Hoành trong lòng điều tức, lấy ra phù trận cùng bức xạ lựu đ·ạ·n, dự định lần này dùng đạo cụ giải quyết.

Cũng may chỗ thứ ba không có ngoài ý muốn, chỉ là một đám năm cái Quỷ Ảnh tập hợp một chỗ du đãng, hắn lựu đ·ạ·n đều vô dụng, xông đi lên phù bản màu bạc một cái một bàn tay, trong nháy mắt đánh nổ.

Giải quyết toàn bộ về sau, Vu Hoành mệnh lệnh Hắc Tích hai đầu lưu lại giữ vững nơi này chờ Quỷ Ảnh khôi phục liền trực tiếp nôn ọe g·iết hết.

Dùng cái này đến tính toán Quỷ Ảnh khôi phục thời gian.

Còn lại Hắc Tích như thường lệ tuần sát.

Cứ như vậy, Hắc Phong doanh địa chung quanh 200 mét phạm vi bên trong, cũng chỉ còn lại có xám trắng hình người một chỗ điểm nguy hiểm, còn lại đều có thể được xưng là thứ an toàn khu.

Chương 142: Thanh trừ (2)

Chương 142: Thanh trừ (2)

Trở lại doanh địa sơn động, Vu Hoành cấp tốc tu hành luyện khí, khôi phục hai đạo Bôn Lôi nội khí. Sau đó đem hôm nay gặp phải quái vật mới, cẩn thận ghi chép lại, lấy lưu làm nên sau trao đổi tình báo sử dụng.

Mà Đinh Thược cùng Diêu Phi Linh hai người tại tiếp xong nước về sau, rõ ràng biểu hiện ra đối với doanh địa lưu luyến không rời cùng cực độ khát vọng.

Hai người tại doanh địa chung quanh dừng lại thật lâu, còn cùng lão Chu Nana đáp lời hàn huyên một hồi, không nỡ rời đi.

Đến tiếp sau trong vòng vài ngày, tại Vu Hoành đóng cửa khổ tu nội khí, rèn luyện Bôn Lôi thổi pháp thời gian, hai nữ tựa hồ đổi cái sách lược, tấp nập đến cùng lão Chu lời nói khách sáo nói chuyện phiếm, rút ngắn quan hệ.

Bởi vì lão Chu không có đạt được Vu Hoành hạn chế các nàng lấy nước mệnh lệnh, cho nên cũng không sao cả để ý hai người tấp nập lấy nước, dù sao nước ngầm căn bản dùng không hết.

Mà theo hai nữ không ngừng lôi kéo làm quen, nội công cường hóa hoàn thành đếm ngược thời gian, cũng đang chậm rãi tới gần.

Vu Hoành trong lòng chờ mong, cũng tại dần dần tăng lên.

Mười hai ngày cường hóa, có thể đem nội công tinh luyện tốc độ cường hóa đến trình độ nào? Hắn không cách nào tưởng tượng.

Dù sao hắc ấn thao tác, rất có thể trực tiếp cho hắn chưa hề biết địa phương nào đào tới một môn công pháp dung hợp.

Theo thời gian không ngừng trôi qua.

Theo Hắc Tích không ngừng vững chắc mới khu vực an toàn, doanh địa chung quanh 200 mét phạm vi dần dần ổn định đối với Quỷ Ảnh khu trục.

Vu Hoành phát hiện, Quỷ Ảnh khôi phục địa điểm, là do t·ử v·ong địa điểm quyết định, cho nên hắn lợi dụng Hắc Tích, đem từng cái Quỷ Ảnh toàn bộ dẫn dắt rời đi tại chỗ, rời đi doanh địa chung quanh 200 mét, sau đó lại g·iết c·hết.

Dạng này sau khi khôi phục Quỷ Ảnh liền sẽ dừng lại tại mới địa điểm, sẽ chỉ ở nơi đó phụ cận du đãng.

Có lẽ về sau sẽ còn từ từ chếch đi du đãng tới gần nơi này một bên, nhưng đến lúc đó Hắc Tích lại dẫn một lần là được.

Dựa theo dạng này sách lược, trừ ra ngồi tại gốc cây nát bên trên xám trắng hình người bên ngoài, còn lại tất cả khu vực Quỷ Ảnh đều bị khu trục chuyển đi.

Vu Hoành cũng bắt đầu thôi vận Huy Thạch Thảo, đem nó rót vào nội khí, hướng càng lớn phạm vi lan tràn sinh trưởng.

Chỉ là loại này sinh trưởng phi thường chậm chạp, tựa hồ càng rời đi Vu Hoành chính mình, Huy Thạch Thảo bức xạ lại càng yếu, sinh trưởng cùng hồi phục tốc độ, cũng càng chậm.

Đặc biệt là tại đột phá tường viện phạm vi về sau, Huy Thạch Thảo sinh trưởng ra bên ngoài lan tràn hơn mười mét, tạo thành một cái cực đại không gì sánh được tròn.

Tròn ngoại tầng, vô luận như thế nào thôi vận nội khí, cũng sẽ không tiếp tục sinh trưởng. Tựa hồ là bị trong không khí hồng trị bức xạ triệt để áp chế triệt tiêu.

Tại Huy Thạch Thảo mở rộng bất lợi dưới, một bên khác, rốt cục, nội công cường hóa đếm ngược, kết thúc một ngày đến.

Trong sơn động.

Vu Hoành ngồi tại máy truyền tin bên cạnh, trên tay cầm lấy bút than, chính cẩn thận lắng nghe Vi Tùng giảng giải liên

quan tới hiện tại quân Liên Hiệp ứng đối hắc tai cụ thể phương pháp, thủ đoạn, cùng biện pháp.

“… . Dương Quang hệ liệt v·ũ k·hí trang bị, vật liệu, đều là trong quân nghiêm mật cấm chỉ tiết lộ vật tư chiến lược. Từ Dương Quang một đời, đến chín đời, tất cả hệ liệt đều có đối với Quỷ Ảnh cùng Huyết Triều sinh ra khu trục cùng khôi phục q·uấy n·hiễu hiệu quả. Những hiệu quả này sẽ theo đại số không ngừng tăng lên. Liền xem như Chiến Tranh cấp hắc tai, đối mặt Dương Quang chín đời v·ũ k·hí cùng đạo cụ, cũng sẽ sinh ra mãnh liệt cảm giác khó chịu, bị hủy diệt về sau, nó khôi phục địa điểm cũng sẽ bị nghiêm trọng q·uấy n·hiễu, xuất hiện chệch hướng, rời đi nguyên địa tình huống.”

“Nhìn như vậy, quân Liên Hiệp không nên dễ dàng như vậy liền bị công phá phòng tuyến a?” Vu Hoành trầm giọng hỏi thăm.

“Đúng thế. Dương Quang hệ liệt là quân Liên Hiệp có thể chống đỡ lâu như vậy nơi mấu chốt.” Vi Tùng trả lời khẳng định.

“Nhưng… . Chân chính quyết định tiền tuyến thắng bại, còn có vật tư cung ứng.”

“Ngươi nói là… . Tài nguyên không đủ?” Vu Hoành cau mày nói.

“Nói là kiểu nói này, nhưng kỳ thật nguyên nhân cụ thể, hay là Ngân Tháp không hiểu thấu đột nhiên sụp đổ mất liên lạc. Không có kỹ thuật cùng tình báo duy trì, tiền tuyến mới hoàn toàn sụp đổ.” Vi Tùng thở dài.

“Lão Vu, nếu như ngươi lần này có thể chịu đựng được, đến tiếp sau chúng ta liền có thể lấy ngươi Hắc Phượng doanh địa làm cố định điểm liên lạc, đưa ngươi gia nhập khoảng cách dài thương đội mậu dịch liên minh. Cho ngươi cung cấp vật tư duy trì.” Trương Khai Tuấn mở miệng nói.

“Không sai, ngươi lần trước cung cấp Ngữ Nhân hình thái thứ hai, cho ta bên này trợ giúp rất lớn, thủ hạ ta có hai cái tiểu đội gặp phải Ngữ Nhân lúc, dựa vào ngươi cung cấp tình báo, nhị đoạn thức công kích, thành công tạm thời áp chế một đầu Ngữ

Nhân tập kích.” Vi Tùng đồng ý nói. Giọng nói mang vẻ nồng đậm cảm tạ.

“Hẳn là.” Vu Hoành thần sắc bình tĩnh.

“Các ngươi cũng cho ta không ít tình báo.”

“Không! Ngươi để cho tình báo đã xác nhận tính chân thực, mà chúng ta giao dịch với ngươi tin tức đều không có cụ thể đánh tan phương pháp. Đây không phải một cái cấp bậc có thể cân nhắc.” Vi Tùng nghiêm mặt nói.

“Thông qua bức xạ vệ tinh đồ tính toán, ước chừng hai tháng sau, tiền tuyến sụp đổ mang tới trên phạm vi lớn hắc tai tràn vào, liền sẽ dần dần tiến vào cân bằng kỳ. Tất cả hắc tai phạm vi thế lực sẽ ổn định cố hóa, đến lúc đó chúng ta liền có thể một lần nữa tính toán ra hắc tai ở giữa kẽ hở đường đi, cũng thành lập vật tư mới giao dịch thương đội.” Trương Khai Tuấn trầm giọng nói.

“Hi vọng hết thảy thuận lợi.” Quan Tào giận dữ nói.

“Sẽ thuận lợi… .” Vi Tùng khó được toát ra một tia mỏi mệt.

“Tốt hôm nay liền đến nơi này, bên này vừa mới thu nạp hai cái chạy nạn đội, hết thảy hơn ba trăm người, hiện tại lại bắt đầu nháo sự, ta cần đi qua xử lý xuống.” Trương Khai Tuấn nhất quán lãnh đạm thanh âm vang lên.

“Được, ngươi dự định vẫn là như cũ xử lý?” Quan Tào nhịn không được hỏi một tiếng.

“Làm sao?” Trương Khai Tuấn nghe thấy thanh âm đều có thể tưởng tượng ra hắn nhíu mày biểu lộ.

“Ta không phải muốn q·uấy n·hiễu ngươi, chẳng qua là cảm thấy, đều chỉ thừa một vài người như thế, cách làm hơi ôn hòa điểm đi, về sau người sẽ chỉ càng ngày càng ít… .” Quan Tào giận dữ nói.

“Thủ đoạn của ta đã đầy đủ ôn hòa.” Trương Khai Tuấn thản nhiên nói, “Chỉ riêng g·iết gây chuyện cả nhà, đã là ta phi thường thu liễm sau xử lý.”

“… .” Quan Tào không phản bác được. Chỉ có thể nghe được đối diện thông tin một chút tách ra.

“Ta cũng hạ.” Vi Tùng rã rời nói, ” Khuẩn Tử liền cái tính cách này, hắn thân cận nhất lão sư, học tỷ, đều bởi vì bị nội bộ người gây chuyện liên lụy c·hết thảm. Tính cách biến thành dạng này không phải là không có đạo lý. Nhiều lý giải dưới.”

“Ta chẳng qua là cảm thấy, gặp mặt c·hết một nửa, phương thức này ít nhiều có chút quá tàn khốc.” Quan Tào bất đắc dĩ nói.

Vu Hoành không phản bác được.

Trương Khai Tuấn ngoại hiệu như thế manh, ra tay như thế tàn bạo sao?

Hắn cùng đối phương nói chuyện phiếm, còn tưởng rằng đối phương là loại kia mặt lạnh tim nóng loại hình. Không nghĩ tới… .

“Khuẩn Tử căn cứ có mười đầu tất sát lệnh, một khi trái với, không nói bất luận cái gì tư tình, lập tức c·hết cả nhà. Quy củ có thể nói là hiện tại trong căn cứ nhất tàn khốc.” Quan Tào thở dài, “Được rồi, không nói những thứ này, ngươi bên kia chuẩn bị cẩn thận, nguy hiểm đẳng cấp tám hắc tai… . Ngươi cũng khó…”

“Hạ.”

“Ừm, về trò chuyện.”

Máy truyền tin toàn bộ hạ tuyến.

Vu Hoành cũng đóng lại, buông xuống bút than, đứng người lên hoạt động thân thể.

Mỗi ngày thông tin trò chuyện một giờ, là hắn bây giờ dưỡng thành thói quen thiết yếu tiết mục.

Nguyên bản tán gẫu xong, thu thập xong ngoại bộ tình báo, hắn hiện tại hắn là luyện Bôn Lôi Thối, sau đó ăn một chút gì sau xoa bên dưới trên thân đi ngủ.

Nhưng hôm nay không giống với.

Vu Hoành đi đến cửa gỗ trước, kéo ra tấm che nhìn xuống bên ngoài sân nhỏ.

Ban đêm trong viện, ánh đèn chiếu rọi, đem vòng ngoài mãnh liệt chảy xuôi Huyết Triều hắc trùng gắt gao ngăn tại vòng ngoài.

Huy Thạch Thảo cùng đèn điện kết hợp, lại thêm dưới mặt đất ẩn tàng cỡ lớn phù trận, đem Hắc Phong doanh địa chế tạo thành thùng sắt giống như an toàn doanh địa.

Nhưng Vu Hoành biết, còn có hai tuần lễ nhiều, liền sẽ có chân chính phiền toái càng lớn, triệt để đến.

Nếu như lần này ngăn không được, hắn, lão Chu, Nana, có lẽ tất cả mọi người sẽ c·hết.

Hắn cũng nghĩ qua di chuyển vị trí, tránh đi cao nguy hắc tai, nhưng doanh địa không có cách nào di chuyển, tùy tiện rời đi, mang tới duy nhất kết quả, khả năng chính là lực phòng hộ giảm lớn, ngược lại đánh mất năng lực bảo vệ bản thân.

Bá.

Kéo lên tấm che, Vu Hoành quay người lại, đi vào tầng hầm.

Cường hóa nội công giấy bị hắn dời đến thứ hai tầng hầm.

Thứ nhất tầng hầm hiện tại lấy ra luyện công. Thứ hai tầng hầm thì là cất giữ các loại tạp vật vật tư các loại.

Thứ ba tầng hầm rất nhỏ, là là chủ điều khiển đang dùng.

Trong tầng hầm ngầm, ánh đèn sáng choang, sáng như ban ngày.

Vu Hoành trước tiên ở bên tường bồn rửa tay chỗ tẩy qua tay, dùng khăn mặt lau khô.

Sau đó trở về bên tường một tấm tân mộc bên cạnh bàn, ngồi xuống.

Trên bàn trang giấy đếm ngược, còn có cuối cùng hai phút đồng hồ, liền nên hoàn tất.

Hắn không tiếp tục động đậy, chỉ là như thế lẳng lặng chờ đợi.

Một phút đồng hồ.

Hai phút đồng hồ.

Đùng.

Trong lúc đó, đếm ngược kết thúc.

Toàn bộ màu nâu trên bàn gỗ trang giấy một chút mơ hồ, biến mất.

0. 1 giây sau, một bản hơi mỏng màu đồng cổ sách nhỏ, xuất hiện ở trước mặt Vu Hoành.

'Đến rồi!' Vu Hoành tinh thần đại chấn, chịu đựng mong mỏi mãnh liệt, hắn đứng người lên, quan sát tỉ mỉ bản này mới xuất hiện sách.

Sách chỉ có phổ thông từ điển dài rộng, độ dày ước chừng mười mấy trang, không nhiều.

Mặt ngoài in bốn chữ lớn.

'Nội công tâm pháp '.

Bởi vì lúc trước cường hóa lúc, mệnh danh chính là cái này, cho nên xuất hiện cũng vẫn là bốn chữ này.

Vu Hoành cũng không thèm để ý, đưa tay nắm sổ cạnh góc, nhẹ nhàng lật ra một tờ.

Sổ chất liệu không giống giấy, ngược lại càng giống là bố, sờ tới sờ lui mềm mại tinh tế tỉ mỉ, có loại nhàn nhạt ấm áp.

'Lần này thế nhưng là cực hạn cường hóa, là một hơi có thể cường hóa cực hạn độ cao… Hi vọng… . Sẽ không để cho ta thất vọng.'

Hắn mang theo nồng đậm chờ mong, nhìn kỹ hướng lật ra tờ thứ nhất.

‘Vô Cực Ngưng Khí Quyết ‘.

Quả nhiên, hoàn toàn mới năm cái chữ lớn, mang theo màu xám như là nham thạch cảm nhận bút tích, xuất hiện tại trước mắt hắn.

Chữ lớn phía dưới còn có một việc nhỏ chú thích: ‘Vô Cực cung cơ sở nhập môn tâm quyết một trong ‘.

“… .” Vu Hoành không phản bác được, hắc ấn này, quả nhiên lại chạy tới không biết chỗ nào làm ra người ta nội công tâm pháp.

Im lặng lật ra trang thứ hai.

Phía trên là từng hàng giới thiệu môn tâm pháp này cụ thể công hiệu.

‘Bản môn tâm pháp lấy Vô Cực chân ý, định tổ sư bản môn xác định chân không 9,672 loại hạt, có thể phụ trợ tăng cường chín thành chín các loại công pháp gia tốc tu hành. Thích phối tính cực mạnh.’

Phía dưới là giảng giải hạt chân không xác định cùng thu nạp.

‘Trong chân không tồn tại vô tận nhiều loại loại hạt, hoàn vũ vô tận, tầng tầng lớp lớp, lẫn nhau bao dung, mỗi một loại hạt đều có thể đại biểu một loại lực lượng đặc thù hệ thống, đều có thể nguồn gốc từ tại một cái không gì sánh được xa xôi đặc thù hoàn vũ. Cũng bởi vậy, hạt chân không thu nạp, tuyệt không thể thô ráp một mạch toàn bộ đặt vào thân thể, mà là nhất định phải tinh tế hóa, từ chung quanh vô số đất cát bên trong, lựa chọn thích hợp bản thân bộ phận kia…’

Từng đoạn văn tự phối hợp một vài bức đặc thù mô phỏng nói rõ hình, để Vu Hoành thấy là như thử như say.

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới chính mình tu hành nội khí lúc, cảm ứng được chung quanh vô số viên hạt trạng đồ vật, thế mà ẩn giấu đi nhiều như vậy huyền bí.

Không bao lâu, một bản sách nhỏ thật mỏng, liền bị hắn toàn bộ xem hết.

Trong đó bao hàm bảy tấm quan tưởng đồ, phối hợp một loại khá phức tạp điều tức pháp, đều bị tức lặp đi lặp lại ghi tạc trong lòng, không ngừng lặp lại, không ngừng hồi ức.

Mà sổ một trang cuối cùng, nâng lên tu hành môn tâm pháp này cần thiết thời gian — ba ngày.

Chương 143: Tu hành (1) (tạ ơn Vu Mã Hành minh chủ khen thưởng)

Chương 143: Tu hành (1) (tạ ơn Vu Mã Hành minh chủ khen thưởng)

Chỉ cần ba ngày? ?

Cái này khiến Vu Hoành trong lòng cảm giác không gì sánh được quái dị.

“Môn tâm pháp này một khi tu thành, liền có thể trên phạm vi lớn tăng tốc nguyên bản tâm pháp luyện khí tốc độ, tăng tốc thậm chí có thể đạt tới gần gấp đôi trình độ. Có thể…”

“Mạnh mẽ như vậy tâm pháp, thế mà chỉ cần ba ngày liền có thể hoàn thành?”

Hắn luôn cảm giác không thích hợp, khẳng định nơi nào có vấn đề.

Thế là, Vu Hoành lại cầm lấy sổ, tỉ mỉ từ đầu tới đuôi, toàn bộ coi lại một lần.

Quả nhiên, lần này, rốt cục bị hắn phát hiện mánh khóe.

“Cái này mẹ nó, quả nhiên vẫn là dung hợp phiên bản!”

Hắn không phản bác được, cầm sổ, nhìn xem trong đó một vài bức tu hành thuyết minh đồ.

Những này tu hành thuyết minh đồ, tại trong sổ có rất nhiều, rõ ràng là để cho tiện nói rõ mà vẽ lên đi, trên đồ còn có kỹ càng vận khí lộ tuyến.

Vấn đề nằm ở chỗ những này vận khí lộ tuyến bên trên.

Vu Hoành tùy tiện tìm một bộ, cẩn thận xem xét, liền phát hiện, trên đồ này ngồi xếp bằng hình người, cùng hắn không chỉ ngoại hình giống nhau như đúc, liên thủ trên lưng hắc ấn cũng giống nhau như đúc.

Đồng thời, chỗ mấu chốt nhất là, những này vận khí bản đồ mỗi một bức nội khí lộ tuyến, đều muốn không ngừng trải qua trên mu bàn tay hắc ấn.

Thiếu trải qua ba lần, nhiều cần trải qua vài chục lần…

"Ta nói làm sao chỉ cần ba ngày. Hóa ra đây là đo thân mà làm, hay là lợi dụng hắc ấn gia tốc tu hành độc nhất vô nhị bản? ?"

Vu Hoành bó tay rồi.

Nhưng không quan tâm cái gì phiên bản, chỉ cần có thể cấp tốc tăng lên hắn tốc độ tu hành, trước dùng tới lại nói!

Hắn nhìn Bôn Lôi Thối tiến độ khó chịu đã rất lâu rồi, hiện tại có môn này phụ trợ gia tốc Vô Cực Ngưng Khí Quyết, trong thời gian ngắn đem Bôn Lôi Thối tăng lên cường độ tưởng niệm, cũng có thể trở thành thực tế!

'Không suy nghĩ nhiều, mở luyện!

Lúc này, Vu Hoành lại lần nữa lặp lại kiểm tra một lần tất cả quá trình, đem lực chú ý tập trung ở tu hành môn này phụ trợ tâm pháp bước đầu tiên bên trên.

'Tu hành pháp này thứ nhất điều kiện trước tiên, chính là muốn phân tâm. Hạt chân không ngàn vạn, vô hạn vô ngần, muốn chân chính tìm tới phù hợp tự thân hạt, liền cần đem chính mình ý thức nội tâm chia không gì sánh được tỉ mỉ rất nhiều bộ phận. Lấy rất nhỏ đối với rất nhỏ, thăm dò, dây dưa, thích ứng, tiếp nhận, dung hợp, cuối cùng quay về chỉnh thể…'

Vô Cực Ngưng Khí Quyết phương pháp tu hành, rất hiển nhiên cùng Vu Hoành trước kia nghe nói qua rất lo xa pháp hoàn toàn khác biệt.

Người ta đều là muốn trước tập trung tâm thần, hắn cái này thì là muốn phương pháp trái ngược.

Nhưng từ đối với hắc ấn tín nhiệm, hắn không có chút nào chần chờ liền bắt đầu dựa theo tâm pháp thứ tự bắt đầu tập luyện.

Phân tâm có chuyên môn quan tưởng đồ phụ trợ, hắn nhìn chăm chú quan tưởng đồ, dần dần cảm giác mình phảng phất biến thành một tòa tượng đá.

Tượng đá từ từ hiển hiện vết rạn, vết nứt càng ngày càng lớn, càng ngày càng mật, cuối cùng, soạt một chút.

Hắn toàn bộ thân thể, toàn bộ tâm thần, triệt để vỡ vụn, rơi xuống trên mặt đất, hóa thành vô số nhỏ bé hạt tròn…

Khoảng cách Bạch Hà thị ước chừng 600 cây số bên ngoài, Sơn Lập thị.

Trống rỗng trong thành thị, khu phố khắp nơi là đụng vào nhau vứt bỏ xe cộ.

Màu đỏ, màu trắng, màu đen, nhiều loại xe cộ, có biến hình, có lật, có dứt khoát tự đốt đứng lên, ánh lửa tiếp tục không ngừng.

Răng rắc.

Bên đường một chỗ cửa hàng miệng, màu xám bạc cửa cuốn bị một cái mang theo dày bao tay đại thủ ngạnh sinh sinh đánh xuyên qua, sau đó xé rách mở rộng thành một cái đầy đủ thờ người ra vào lỗ hổng.

“Ha ha ha, lại có hàng!” Cả người cao hơn hai mét to con nam nhân, mặc nguyên bộ xám đen chống đ·ạ·n đồ bộ, xoay người đi ra cửa hàng.

Hắn tay kia còn kẹp lấy một cái vóc người yểu điệu tóc vàng nữ hài trẻ tuổi.

Nữ hài mặc rách rưới đỏ áo thun cùng quần jean, hai chân điên cuồng ở giữa không trung giãy dụa.

“Chơi trước lại ăn, tăng thêm trước đó tìm tới gạo, lại có thể chống đỡ rất lâu.” Nam nhân đi ra cửa cuốn, sau lưng cũng đi theo hai cái đồng dạng dáng người cao tráng chống đ·ạ·n đồ bộ nam nhân.

Ba người đều mang theo đỏ sậm đường vân hình tròn mũ giáp, nhìn không thấy gương mặt, chỉ có lộ ra thanh âm mang theo âm trầm cùng tàn nhẫn.

“Cầu ngươi. Đừng có g·iết ta… Không cần…” Nữ hài khóc rống lấy gào thét.

Nhưng bị người ghét bỏ nàng nhao nhao, bị một bàn tay đánh vào gáy bên trên, tại chỗ thanh âm dừng lại, hai mắt trắng dã, tại chỗ b·ị đ·ánh mộng.

“Đinh Lâm, phụ cận có thể tìm người càng ngày càng ít, nói không chừng đằng sau phải đi địa phương xa một chút, còn có người đ·ã c·hết không có cách nào khác chứa đựng, mục nát cũng không cách nào dùng, có hơi phiền toái.” Phía sau một người mở miệng nói.

“Cho nên đến mau chóng tìm thêm chút sống, cầm muối lau đều bảo tồn.” Cái thứ nhất đi ra to con hồi đáp.

“Nghe phát thanh nói, tiền tuyến sập, khả năng có càng mạnh hắc tai tới gần, chúng ta cũng phải sớm chuẩn bị sẵn sàng.” Người thứ ba bình tĩnh nói.

“Đã cất hơn 20 cái, hẳn là miễn cưỡng đủ, gạo cũng có một nhà kho hàng, chỉ chúng ta ba có thể chống đỡ mấy năm. Muốn nhiều như vậy làm gì?” Đinh Lâm không thèm để ý nói.

Hắn đưa tay nhéo nhéo trên tay nữ hài thịt.

“Gia hỏa này né lâu như vậy còn có thể nuôi nhiều như vậy thịt, bảo dưỡng không sai, xem như khó được hàng tốt, hôm nay vận khí thật…”

Đùng.

Đột nhiên hắn ngừng nói, cấp tốc quay đầu nhìn về phía phương hướng âm thanh truyền tới.

Bên kia là một đống rách rưới chất thành một đống đốt cháy khét không rõ sự vật.

Khối bị đè ép bình kim loại từ bên trong rớt xuống đất, phát ra giòn vang.

Bỗng nhiên đầu hắn nón trụ dưới gương mặt một chút cứng đờ.

Sau lưng, vừa mới còn tại cùng một chỗ, đi ra tới hai người đồng bạn, lúc này tất cả đều không thấy.

Vừa mới, ngay tại một phút đồng hồ trước, bọn hắn còn đứng cùng một chỗ nói chuyện, trong hai người bên trong một cái còn tại nhắc nhở hắn, muốn sớm làm tốt ứng đối.

Nhưng là bây giờ.

Đinh Lâm nhìn chằm chằm sau lưng đen sì cửa cuốn lỗ lớn, nhìn xem vừa mới hai người đồng bạn vị trí.

"Lão Đổng?" Hắn tới gần một bước, ngồi xổm người xuống, xem xét mặt đất vết tích.

Vừa xem xét này, lại là để trong lòng hắn một mao.

Trên mặt đất, trừ ra một mình hắn dấu chân, thế mà không còn mặt khác bất cứ dấu vết gì!

Màu xám cửa cuốn bên trong, tia sáng hoàn toàn không có, chỉ có từng luồng từng luồng khí tức âm lãnh không ngừng ra bên ngoài lặng lẽ tiêu tán.

"Mẹ nó! Lão Trần! Lão Đổng! ?" Đinh Lâm đứng người lên, nhìn quanh hai bên, mồ hôi lạnh bắt đầu từ phía sau lưng chảy ra.

Hắn trải qua trước đó một lần Ác Ảnh tập kích, một lần kia cùng hiện tại cảm giác rất giống, khi đó cũng chỉ có một mình hắn từ hơn trăm người trong cứ điểm trốn thoát.

Mà bây giờ…

Buông xuống nữ hài, hắn cấp tốc từ sau eo lấy ra một cái túi Đại Huy Thạch. Sau đó đem cái túi buộc chặt tại một cây thô trên gậy gỗ, một cái tiếp một cái không ngừng dọc tại đỉnh đầu vung vòng.

Soạt, soạt.

Vẽ lên phù trận Đại Huy Thạch tại trên gậy gỗ phượng không ngừng bị quăng động lên, vạch ra từng cái không đều đều vòng tròn.

Đây là lần trước Đinh Lâm thành công chạy trốn mấu chốt phương pháp. Chỉ cần Đại Huy Thạch không có bị tiêu hao hết, hắn liền tạm thời có thể bảo chứng an toàn.

Mà đúng lúc này, hắn bỗng nhiên thân thể run lên.

Vừa mới phóng tới trên đất chiến lợi phẩm nữ hài, lúc này thế mà một chút cũng không thấy! ?

"… !"

Hắn cái trán đầy mồ hôi, một bên vung lấy Đại Huy Thạch cái túi, một bên cấp tốc hướng phía trước chạy chậm đứng lên.

Đùng đùng tiếng bước chân tại trong đường phố không ngừng quanh quẩn.

Rất nhanh, hắn một lần nữa trở lại chính mình ba người chỗ ở lâm thời nhà kho.

Nhà kho ở vào một cái cỡ nhỏ khu vườn cạnh cửa, vào cửa tay phải thứ nhất dãy kiến trúc màu xám chính là.

Khu vườn cửa ra vào đón xe cán sớm đã bị đụng gãy liên tiếp lấy đón xe cán trong phòng gác cửa không có một ai, bên trong trên mặt bàn từ lâu tích đầy tro bụi.

Đinh Lâm bước nhanh hướng phía khu vườn cửa vào chạy tới, thỉnh thoảng xoay quanh tả hữu xem xét.

Hắn không có máy kiểm tra, hoặc là nói máy kiểm tra không có cách nào nạp điện, lúc này căn bản không biết cảnh vật chung quanh hồng trị có bao nhiêu.

Ngay tại mới vừa tiến vào khu vườn, đi đến trống trải nội bộ trên làn xe lúc.

Cước bộ của hắn bỗng nhiên dừng lại.

Phía trước nhà kho nhập khẩu chỗ, đang lẳng lặng đứng đấy ba người.

Hai cái mặc màu đen đồ bộ đồng bạn, cùng vừa mới chính mình bắt lấy tên kia nữ hài xinh đẹp. Đều ở nơi này.

Ba người đứng thành một hàng, tại cửa kho hàng bên cạnh trước cửa sổ, hướng hắn có chút phất tay.

Bọn hắn lộ ra khuôn mặt, thần sắc cứng ngắc, hai tay không biết thế nào, tựa hồ có chút dài ra, làn da lộ ra một cỗ khó nói nên lời tái nhợt.

“Thảo! ! Thảo thảo thảo! ! !” Đinh Lâm liếc mắt liền nhìn ra không đúng, mồ hôi càng ngày càng nhiều.

Hắn từ từ lui lại lấy, từng bước một rời khỏi khu vườn. Sau đó bỗng nhiên co cẳng liền chạy.

Mồ hôi lạnh từ toàn thân hắn các nơi toát ra, khuôn mặt cũng vặn vẹo lộ ra sợ hãi, thống khổ, nôn nóng các loại cảm xúc.

Mới chạy ra không bao xa, bỗng nhiên hắn lại lần nữa dừng lại, về sau ngửa mặt lên, kém chút bởi vì động tác quá lớn mà về sau ngồi ngay đó.

Đứng ở trên đường phố ở giữa, tại hắn ngay phía trước, mặt đường không trung, lúc này đang đứng cùng vừa rồi một dạng ba người.

Bọn hắn mặt mỉm cười, vẫn như cũ hướng phía hắn nơi này lẳng lặng phất tay.

Đinh Lâm trong lòng càng ngày càng hoảng, trong tay kiên định không thay đổi dùng gậy gỗ chuyển động Đại Huy Thạch cái túi.

Lạch cạch.

Bỗng nhiên cái túi một chút dây thừng gãy mất, toàn bộ cái túi triệt để rơi trên mặt đất.

Đinh Lâm cuống quít xoay người lại nhặt.

Tay vừa mới bắt lấy cái túi, hắn liền chợt phát hiện không đúng.

Trong túi Đại Huy Thạch, không biết lúc nào, sớm đã biến thành một túi bột đá.

Lạch cạch.

Đinh Lâm toàn thân lắc một cái, thân thể rốt cục một cử động cũng không dám.

Hắn dừng lại, chậm rãi ngẩng đầu mặc cho mồ hôi từ hắn chóp mũi trượt xuống nhỏ xuống.

Ở trước mặt hắn, ngay tại cách hắn hắn một bàn tay vị trí.

Ba đôi mặc giày chân, đã đứng ở trước mặt hắn.

Hai cặp màu đen trường ngoa, một đôi kiểu nữ ủng ngắn nâu.

Đinh Lâm không còn dám ngẩng đầu, mũ giáp của hắn cơ hồ đều có thể đụng phải phía trước đứng đấy người quần.

Mồ hôi gãy mất tuyến thuận hắn phía sau lưng chảy xuống, nhịp tim cũng vượt xa 300 nhảy nhanh, một loại không cách nào ngôn ngữ kinh dị cảm giác, để hắn trong lúc nhất thời không thể động đậy.

Đùng.

Lại một tiếng vang giòn.

Trên mặt đường lại không bóng người.

Trống rỗng, chỉ còn lại có từng chiếc nhét chung một chỗ vứt bỏ xe cộ.

*

*

Mở ra lò sưởi trong tường, Vu Hoành đem củi khô nhét vào châm lửa, bắt đầu nấu nước.

“Đến làm chút cơ bản đồ điện tới. Có điện, còn tiếp tục củi đốt sưởi ấm nấu cơm, ít nhiều có chút không tiện.”

Cường hóa xong nội công tâm pháp về sau, hắn trước tiên liền nếm thử bắt đầu tu hành, hiện tại hay là ngày đầu tiên, phải đợi đến ba ngày sau, nắm giữ hoàn toàn Vô Cực Ngưng Khí Quyết, mới có thể đem nó tự nhiên vận dụng đến Bôn Lôi thối pháp bên trên.

Cho nên hiện tại tạm thời còn nhìn không ra thứ gì.

Về phần hắc ấn, hắn một chút thời gian cũng không có lãng phí, cấp tốc liền để nó đi cường hóa Dương Quang vật liệu.

Đối với loại này đặc thù vật liệu, hắn cũng tương đương chờ mong thứ này có thể cường hóa thành trạng thái gì.

Dương Quang vật liệu có hết thảy chín đời, hắn cái này chỉ là một đời, cũng là sơ đại. Hiệu quả yếu nhất, nhưng dựa theo lão Lý nói, cũng có thể khu trục cùng ảnh hưởng đại bộ phận bức xạ không đủ mạnh hắc tai.

Cường hóa là chọn lựa hiệu quả tăng cường phương hướng, đếm ngược là ba ngày tả hữu.

Ánh lửa dần dần tại trong lò sưởi trong tường b·ốc c·háy lên, đỏ rực, bắt đầu phát ra nhiệt lượng.

Vu Hoành đem thả cao dinh dưỡng nước nồi, cùng một chỗ để lên nấu nướng.

Vội vàng đun sôi, đơn giản nếm qua cơm trưa về sau, hắn tiếp tục vùi đầu tu hành Vô Cực Ngưng Khí Quyết.

Đông đông đông.

Bỗng nhiên sơn động đại môn bị nhẹ nhàng gõ vang.

“Ai?” Vu Hoành khẽ nhíu mày, lớn tiếng hỏi.

“Ta, lão bản, xảy ra chút tình huống, ngươi khả năng cần đi ra nhìn xem.” Lão Chu thanh âm ở bên ngoài vang lên.

Chương 144: Tu hành (2) (tạ ơn Vu Mã Hành minh chủ khen thưởng)

Chương 144: Tu hành (2) (tạ ơn Vu Mã Hành minh chủ khen thưởng)

“Là hai nữ nhân kia gây sự?” Vu Hoành mày nhăn lại, bước nhanh trở lại một tầng, trước mở tấm che nhìn xuống bên ngoài, xác định chính là lão Chu Chu Học Quang.

Hắn trên mặt một tia khó xử, đứng ở ngoài cửa một bộ muốn nói lại thôi thần sắc.

Răng rắc.

Vu Hoành mở cửa, đi ra ngoài.

“Chuyện gì xảy ra?” Hắn trầm giọng hỏi

“Không phải hai người kia, là bác sĩ Hứa… .” Chu Học Quang hạ giọng.

Vu Hoành không có lại nói tiếp, đi vào trong viện, cái thứ nhất nhìn thấy bác sĩ Hứa Hứa Nhược Oánh.

Nàng lúc này bộ dáng phi thường bình thường, cùng lúc mới đầu bị điên hoàn toàn khác biệt. Gia hỏa này đang ngồi ở trong viện trên một tảng đá, một tay nhẹ nhàng đặt tại trên bụng,

“Vu Hoành ngươi đã đến a.” Hứa Nhược Oánh phát hiện ra trước đến gần Vu Hoành hai người, lên tiếng hỏi thăm.

“Ngươi không sao chứ?” Vu Hoành mở miệng hỏi, ngữ khí dù sao cũng hơi lo lắng.

“Không có việc gì…” Bác sĩ Hứa lộ ra một cái ôn hòa mỉm cười, không biết thế nào, trong nụ cười kia tràn ngập chờ mong.

“Lão bản, nhìn nàng bụng.” Chu Học Quang ở phía sau nhẹ nhàng vỗ vỗ Vu Hoành.

Vu Hoành lập tức phát hiện không thích hợp.

Bác sĩ Hứa Hứa Nhược Oánh bụng, tựa hồ có chút quá lớn điểm.

“Nàng bụng căng khí rồi?” Hắn lông mày nhíu chặt nhìn về phía cùng lên đến lão Chu.

Nhưng lần này, trả lời không phải là hắn lão Chu, mà là bác sĩ Hứa chính mình.

“Ta mang thai.”

Nàng chăm chú mà tràn ngập hi vọng trả lời.

Vu Hoành con mắt một chút trợn to, mang thai! ? !

Hắn làm sao cũng không nghĩ ra, bác sĩ Hứa trở về, thế mà còn mang thai? ?

“Ai?” Hắn cơ hồ là thốt ra.

“Không biết… .” Hứa Nhược Oánh lắc đầu, “Ta tại bị giam giữ thời điểm, mỗi ngày đều có tầm mười người làm ta. Nhiều lắm, ta cũng không phân rõ đến cùng là ai.”

Nàng hiện tại rõ ràng bình thường nhiều, cùng trước đó con mắt loạn chuyển, thần sắc dáng vẻ khẩn trương khác biệt quá nhiều.

“Bất quá không quan hệ… Trọng điểm là hắn là của ta hài tử!” Bác sĩ Hứa tiếng nói nhất chuyển, trên mặt toát ra nồng đậm vẻ chờ mong.

Vu Hoành nhìn xem nàng lúc này bộ dáng, rất hiển nhiên, đột nhiên xuất hiện này hài tử, đã thành nàng duy trì bình thường sau cùng trụ cột.

“Hảo hảo dưỡng dưỡng đi, nơi này không thiếu ăn uống, yên tâm.” Vu Hoành suy nghĩ một chút, dứt khoát an ủi.

Kỳ thật từ nghe được bác sĩ Hứa bị chộp tới giam cầm đứng lên, hắn liền đoán được nàng khẳng định sẽ bị x·âm p·hạm, chỉ là không nghĩ tới bây giờ xuất hiện việc này.

“Cám ơn ngươi! Ta sẽ xử lý cơ bản ngoại thương, còn có thể chế dược chờ ta khôi phục một chút, liền có thể tự chế một chút dây cao su, có thể dùng đến khâu lại. Sẽ không ăn không ở không.” Hứa Nhược Oánh mỉm cười nói.

“Được.” Vu Hoành gật đầu. Cùng lão Chu trao đổi cái ánh mắt, hắn thở dài, quay người trở lại sơn động.

Không bao lâu liền lấy một đống cao dinh dưỡng đi ra, giao cho lão Chu.

“Đây là một tháng số lượng, ngươi cất kỹ, lại đem nhận lấy cây nấm, con gián, thằn lằn, chế xong sau phóng tới ta cửa ra vào. Quay đầu ta sẽ xử lý.”

“Ừm.” Lão Chu gật đầu. Mắt nhìn đã không còn hướng bên này nhìn bác sĩ Hứa, hắn lại lần nữa hỏi.

“Hai nữ nhân kia xử lý như thế nào? Các nàng mấy ngày nay đều ở bên ngoài chủ động tuần tra.”

“Không vội.” Vu Hoành lắc đầu. Đối với Đinh Thược hai người kia, hắn mặc dù phiền chán, nhưng cũng không trở thành trực tiếp muốn đuổi người g·iết c·hết các nàng trình độ

“Doanh địa Huy Thạch có chút không đủ dùng, ngươi để các nàng đi khu mỏ quặng vận chuyển điểm Huy Thạch tới. Làm trao đổi nguồn nước đại giới.” Hắn phân phó nói.

“Được.” Lão Chu gật đầu.

“Còn có một cái, Nana đang hỏi, lão Lý lúc nào trở về. Ngươi cái kia có tin tức a?”

Vu Hoành lắc đầu.

Lý Nhuận Sơn ra ngoài đã đã nhiều ngày theo đạo lý nói, lái xe vừa đi vừa về, hắn là cũng nên trở về.

Nhưng bây giờ còn không có động tĩnh, rất rõ ràng là gặp được chuyện

“Yên tâm đi, hắn mang theo nhiều đồ như vậy, coi như gặp được ngoài ý muốn, cũng hẳn là có thể toàn thân trở ra. Bọn ta gặp phải hắc tai chủng loại cũng coi như nhiều, lấy hắn tính cảnh giác, không có vấn đề.”

“Ha ha, hắn có cái cái rắm tính cảnh giác.” Lão Chu lộ ra một cái khinh bỉ biểu lộ, “Nếu là đổi thành hắn cùng Đinh Thược cái kia hai cái tiếp xúc, hiện tại sợ là đều có thể tiếp xúc đến trên giường đi.”

“…” Vu Hoành không phản bác được. Lấy Lý Nhuận Sơn tính tình, nói không chừng thật là có khả năng.

Hắn im lặng đưa tay vỗ vỗ lão Chu bả vai.

“Đúng rồi, doanh địa chung quanh ta gần nhất dành thời gian dọn dẹp một lần, quay đầu vòng một thứ đại khái khu an toàn mới đi ra, ngươi về sau nhặt củi hái rau dại đào đất cái gì, có thể tại trong phạm vi này hành động.”

“Thật?” Chu Học Quang sững sờ.

“Đương nhiên.”

“Ngươi trước cho ta chút phù bản, ta đi thử xem.” Hắn tính cảnh giác rất cao.

“Có thể chứ… .” Vu Hoành khoát khoát tay, từ trong sơn động lấy một chút Vòng Xoáy phù bản cùng phổ thông phù bản cho lão Chu.

Sau đó mới trở về chuẩn bị tiếp tục tập luyện Vô Cực Ngưng Khí Quyết,

Chỉ là, đóng cửa sau uống một hớp, chuẩn bị kéo lên tấm che lúc, hắn nhìn thấy tường viện một bên, lão Chu chính cầm một khối phù bản cùng Đinh Thược hai người kia tường ngăn trao đổi lấy cái gì.

Hắn lắc đầu, cũng không ngăn cản, kéo lên tấm che, quay người tiếp tục bắt đầu tập luyện công pháp. Nhất định phải

sớm đi luyện thành Vô Cực Ngưng Khí Quyết, mới có thể cấp tốc tăng tốc nội khí tu hành tiến độ.

Nhìn, trao đổi tựa hồ là cái nhiều chức năng dao cắt móng tay.

Vô Cực Ngưng Khí Quyết tu hành không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn, hết thảy nước chảy thành sông, rất rõ ràng, công pháp này hoàn toàn chính là hắc ấn cho hắn lượng thân định chế đặc biệt bản.

Ba ngày thời gian nhoáng một cái tức thì.

Ngày thứ ba trong đêm, dựng đứng ở một bên máy kiểm tra bên trên, biểu hiện ra lúc này thời gian: 23 giờ 15 phút.

Sơn động trong tầng hầm ngầm.

Vu Hoành ngồi xếp bằng trên mặt đất thân hình đột nhiên mở ra hai mắt.

Một trận nhỏ xíu khí lưu, lấy toàn thân hắn làm trung tâm, ẩn ẩn xoay tròn, nhưng lại rất nhanh biến mất, dường như ảo giác.

“Xong rồi.” Hắn thở dài một hơi.

Môn này phụ trợ nội công tâm pháp, chủ yếu quá trình rất đơn giản, kỳ thật chính là phân ra tâm thần đi chung quanh tìm sớm thích hợp bản thân hạt, sau đó thông qua hắc ấn nhanh chóng chuyển đổi, khiến cái này hạt ở nội công tác dụng dưới, cấp tốc biến thành tự thân một bộ phận, từ đó trên phạm vi lớn gia tốc nội khí tu hành.

“Trên bản chất nhưng thật ra là một loại thuần thục công, luyện nhiều tập liền có thể làm đến… Mấu chốt hay là cực độ phù hợp ta tự thân… .” Vu Hoành giơ tay lên, luyện qua môn công pháp này về sau, hắn cảm giác chính mình đối với cảnh vật chung quanh cảm giác cũng cao rất nhiều, phảng phất tùy thời đều có thể cảm nhận được chung quanh không trung lơ lửng vô số nhỏ bé hạt tròn.

“Tiếp đó, thử nhìn một chút Bôn Lôi thối pháp… .”

Hắn mang theo vẻ mong đợi, thời gian qua đi ba ngày, rốt cục bắt đầu tập luyện ngừng thật lâu Bôn Lôi Thối.

Tâm niệm vừa động, nhất thời hắn phần dưới bụng nội khí tựa như vòng xoáy, cao tốc chuyển động đứng lên.

Nguyên bản Bôn Lôi thối pháp nội khí tinh luyện, là trực tiếp từ chung quanh vô số hạt thu nạp. Nhưng lần này, nó thu nạp hạt biến thành Vô Cực Ngưng Khí Quyết sớm thu nạp vào tới phù hợp hạt.

Vô Cực Ngưng Khí Quyết tựa như một cái sớm máy lọc, trước một bước đem thích hợp bản thân hạt hấp thu tiến đến, lại để cho Bôn Lôi Thối nội công hấp thu chuyển hóa.

Lần tập luyện này, Vu Hoành không tự chủ trên mặt toát ra vẻ mừng như điên.

Hắn cảm giác đến chính mình chuyển hóa nội khí tốc độ, so trước đó không biết nhanh hơn bao nhiêu.

Trước đó ở vào tầng thứ hai Bôn Lôi thối pháp, lúc này chỉ tích lũy hai đạo nội khí, đạo thứ ba nội khí mới góp nhặt một nửa.

Nhưng ở Vô Cực Ngưng Khí Quyết phụ trợ dưới, cái này góp nhặt một nửa đạo thứ ba nội khí, giống như là thổi phồng khí cầu, cấp tốc bành trướng ngưng thực đứng lên.

‘Nhìn như vậy, ta tinh luyện một đạo nội khí tốc độ, tại tầng thứ hai hắn là một tuần tả hữu có thể ngưng tụ một đạo nội khí! Luyện khí tốc độ tăng lên tối thiểu hơn phân nửa!’ Vu Hoành tính toán, trong lòng mừng rỡ. Nó ngưng tụ tốc độ nhanh chóng, đoán chừng không cần đến ba ngày, liền có thể hoàn thành ngưng khí.

Nội khí tràn đầy, quyết định Hắc Tích, Huy Thạch Thảo các loại tốc độ khôi phục, còn quyết định hắn lúc đang chém g·iết vận dụng tuyệt sát số lần.

Luyện khí tốc độ tăng lên trên diện rộng, để Vu Hoành triệt để lâm vào điên cuồng luyện công trạng thái bế quan.

Sắp đến cao nguy hắc tai, cho hắn tương đương mãnh liệt cảm giác cấp bách.

Rất nhanh, đảo mắt lại là hai ngày đi qua.

Hắc Phong doanh địa vòng ngoài.

Thưa thớt Huy Thạch Thảo trải rộng mặt đất, đem toàn bộ doanh địa hình thành một cái vòng tròn lớn, bao khỏa đi vào.

Vu Hoành đạo thứ ba nội khí thành công kết xuất, đằng sau hắn cùng lão Chu cùng một chỗ, bắt đầu dọc theo vòng tròn lớn phạm vi, một lần nữa dựng mới tường viện.

Dựng phương thức rất khó đơn giản, trực tiếp trước đào ra một đầu rõ ràng sáng tỏ hố đất, vòng xuất cụ thể giới hạn.

Hố sâu không sai biệt lắm có chừng một mét, đào ra về sau, do Đinh Thược hai người hỗ trợ đem từng khối tấm ván gỗ dày cùng đại lượng thô nhánh cây cắm vào trong đất, cố định lại, hình thành đơn sơ hàng rào.

Hai người này dựa vào doanh địa tài nguyên sống sót, tự nhiên cũng bị Vu Hoành gọi tới làm khổ lực.

Một vòng lớn phạm vi tại bốn người động tác dưới, chỉ tốn nửa ngày thời gian, liền toàn bộ làm xong.

“Về sau chúng ta lần an toàn doanh địa phạm vi, chính là lấy hàng rào này bên trong khu vực làm chủ. Ngoại giới càng xa xôi đừng đi ra ngoài, tính nguy hiểm cao hơn rất nhiều.” Hắn căn dặn lão Chu cùng Asena.

Hai người ngay tại mới phạm vi bên trong đi dạo.

Mặc dù đường kính chỉ làm lớn ra mười mấy mét, nhưng vòng đi ra phạm vi so trước đó lớn rất nhiều.

Bên trong bao hàm một chút cây cối, sườn dốc, tảng đá, bụi cỏ dại các loại.

“Minh bạch, khu an toàn mới bên trong có không ít đất mùn, rau dại cũng có thể làm gieo giống con mạ đủ loại, có mấy loại rất dễ dàng mọc rau dại sinh mệnh lực rất mạnh, có thể trồng đến trong hàng rào mặt tới.” Lão Chu tràn đầy phấn khởi đã bắt đầu phân phối tân khu vực cách dùng.

“Đi. Đáng tiếc sương mù quá đậm, tầm nhìn không xa.”

“Còn có cái này mười mấy gốc cây, nếu như có thể lấy tới camera, hoàn toàn có thể dựng đơn giản hệ thống theo dõi, đem toàn bộ doanh địa chung quanh tầm mắt đều bao quát tiến vào.”

“Mặt khác, nếu như đằng sau còn thu người tiến đến doanh địa, chỗ ở cũng có thể nhẹ nhõm giải quyết.”

Vu Hoành nhìn hắn tràn đầy phấn khởi, an bài rất có trật tự, dứt khoát liền mở miệng nói.

“Vậy được, về sau liền do ngươi đến sắp xếp người dừng chân làm việc cái gì. Có thể chứ? Làm cái tương lai doanh địa trưởng quan.” Hắn cười nói.

“Được, giao cho ta.” Chu Học Quang vỗ ngực sảng khoái nói.

“Tới này doanh địa trong khoảng thời gian này, là ta hắc tai đến nay trải qua an ổn nhất thời gian, trước kia ở tiền tuyến, cho dù có những bộ đội khác che chở lấy, cũng hoàn toàn không có ở chỗ này có an tâm cảm giác.”

Hắn kỳ thật ẩn ẩn cảm thấy, ngoài doanh địa có đồ vật gì đang lặng lẽ khu trục lấy Quỷ Ảnh. Chỉ là lấy hắn n·hạy c·ảm độ, cũng không phát hiện được là cái gì, nhưng từ đối với Vu Hoành lão bản thăm dò bên trong, hắn đánh giá ra, thứ này khẳng định cùng lão bản có quan hệ.

“An tâm là được rồi. Ta có đặc thù kỹ thuật thủ đoạn có thể tùy thời giá·m s·át doanh địa ngoại vi an toàn, cho nên có tình huống như thế nào nguy hiểm ta sẽ sớm phát báo động.” Vu Hoành gật đầu nói.

“Vậy là tốt rồi. . Nhưng nói thật, hiện tại doanh địa có nước có điện, thiếu sót duy nhất, kỳ thật chính là càng nhiều cảm giác an toàn. Chung quanh tường vây nếu như có thể dựng lên, lại thoa lên Dương Quang vật liệu, tính an toàn liền tăng nhiều. Loại tài liệu này sẽ tự nhiên phóng xuất ra một loại vô hình bức xạ, để hắc tai cực kỳ chán ghét, từ đó tự động rời xa nơi này. Trừ phi là đám người tụ tập nhiều, lực hấp dẫn lớn hơn cảm giác chán ghét, mới có thể hấp dẫn hắc tai tập kích.” Lão Chu giải thích nói.

Vu Hoành tán đồng gật gật đầu, nhìn trước mắt mới vòng đi ra thứ an toàn khu, trong lòng của hắn cũng ít nhiều hiện ra một tia cảm giác thành tựu.

Có thể tại nguy hiểm như vậy hoàn cảnh bên trong, thành lập một cái lớn như vậy an toàn doanh địa, trong đó khó khăn thế nào, chỉ có chính hắn biết.

“Vu tiên sinh.” Đúng lúc này, Đinh Thược từ nơi không xa đến gần tới, nhấc tay ra hiệu chính mình không có mang v·ũ k·hí.

“Có thể nói chuyện a?” Nàng thần sắc thành khẩn, ánh mắt lẳng lặng rơi vào Vu Hoành trên mặt.

Chương 145: Tu hành (3)

Chương 145: Tu hành (3)

“Có thể.” Vu Hoành mắt nhìn lão Chu, người sau tự giác ám muội cười một tiếng, chạy tới chiếu cố Asena.

“Các ngươi từ từ trò chuyện.” Hắn bước nhanh rời đi nguyên địa, chỉ để lại hai người cách xa nhau vài mét đứng vững.

“Vu tiên sinh, thông qua những thời giờ này quan sát, chúng ta cũng nhìn ra ngài là một cái rất đáng được tôn kính người lãnh đạo, cho nên, ta cùng Linh Linh cẩn thận nghĩ qua, muốn chính thức xin mời gia nhập ngài doanh địa, không biết…”

Đinh Thược thả nhẹ thanh âm, thần sắc thành khẩn nói.

Vu Hoành: “? ? ?”

Hắn không có biết rõ ràng hai người này mạch suy nghĩ.

“Không phải, hiện tại vấn đề là, ta căn bản cũng không cần các ngươi gia nhập doanh địa. Quan sát? Ngươi quan sát hay không ta, cảm thấy ta có đáng giá hay không đến tôn kính, cùng ta có quan hệ gì?”

Hắn nhịn không được thẳng thắn nói.

Hắn xác thực thiếu nhân thủ, nhưng đối với có thể sẽ gây nên doanh địa không hài hòa nhân tuyển, hắn tình nguyện không cần.

Hai người này tư tưởng có vấn đề, không phải hắn cần loại hình.

“?” Đinh Thược nghe vậy sững sờ. Không chỉ là nàng, phía sau nàng lặng lẽ tới gần nghe lén Diêu Phi Linh, cũng là thân thể run lên.

Hai người hoàn toàn không nghĩ tới Vu Hoành sẽ cho ra như thế một cái trả lời chắc chắn.

“Không phải, ngươi có biết hay không năng lực của chúng ta mạnh bao nhiêu?” Diêu Phi Linh nhịn không được xích lại gần nói.

Lấy nàng cùng Đinh tỷ năng lực, tướng mạo, tư thái, vô luận là ở đâu đều là cực độ hút con ngươi cực độ được hoan nghênh loại hình.

“Các ngươi mạnh không mạnh không có quan hệ gì với ta. Ta cần chính là thành thành thật thật không làm bất luận cái gì đặc thù bình thường hảo thủ. Làm không được bình thường liền cách nơi này xa một chút.” Vu Hoành lười nhác cùng các nàng nói nhảm.

“Ngươi cái tên này…” Diêu Phi Linh bị đỗi đến một cỗ hỏa khí xông lên đầu, nhìn xem đối diện tấm kia mặt không thay đổi mặt thối, nàng tại chỗ liền muốn một bàn tay hung hăng quất lên.

Nhưng nàng cũng biết, một khi động thủ, chính mình cùng Đinh tỷ liền khẳng định không có khả năng gia nhập doanh địa,

Cố nén lửa giận, nàng bị thấy tình thế không ổn Đinh Thược liều mạng kéo ra, hai người trở về chính mình lâm thời chỗ ở đi.

Trong doanh địa, hai người ngồi tại trong võng, nhìn xem bên giường tối hôm qua bị Tiểu Đa Mục Điểu tập kích tạo thành lỗ hổng v·ết t·hương, tâm tình tương đương không vui.

Các nàng lại lần nữa nhấc lên gia nhập sự tình, kỳ thật chủ yếu vẫn là gần nhất không trung xuất hiện Đa Mục Điểu tung tích, Tiểu Đa Mục Điểu các nàng còn có thể miễn cưỡng ứng phó xua đuổi, nhưng Đại Đa Mục Điểu…

Cho nên vì an toàn, các nàng quyết định lại thương lượng với Vu Hoành gia nhập sự tình, kết quả, lúc này mới lên tiếng, thiếu chút nữa đánh đối phương một trận…

“Đinh tỷ ngươi xem một chút tên kia, nói chuyện quá khinh người! Nếu không phải ngươi lôi kéo, ta vừa rồi ngay tại chỗ cho hắn một bàn tay! Cái gì gọi là không bình thường! ? Nói chúng ta không bình thường! ? Chính hắn liền bình thường cực kỳ! ?”

Giữa không trung trong võng, Diêu Phi Linh tức giận đến nắm đấm xiết chặt răng rắc răng rắc vang.

“Cái kia Vu Hoành dáng người khỏe mạnh, có thể chủ trì một cái doanh địa, rất có thể cũng là người cường hóa, ngươi chính diện cận thân cùng hắn đánh khẳng định ăn thiệt thòi, chúng ta đều là tốc độ cường hóa, cự ly xa dùng s·ú·n·g ống mới là am hiểu phương hướng. Mà lại một khi động thủ, mặc kệ thắng thua, chúng ta đều khó có khả năng lại bị tiếp nhận tiến doanh địa.” Đinh Thược nửa là an ủi nửa là nhắc nhở.

“Vậy làm sao bây giờ? Đại Đa Mục Điểu tới gần, chúng ta điểm ấy phòng hộ khẳng định không đủ. Không triệt để đánh cho tàn phế nó căn bản đuổi không đi.” Diêu Phi Linh khí qua về sau, lo lắng nói.

“Ta quay đầu lại đi hỏi một chút, nhìn Vu Hoành muốn cái gì điều kiện, mới bằng lòng để cho chúng ta gia nhập.” Đinh Thược giận dữ nói.

“Dứt khoát đừng hỏi nữa, trực tiếp phế đi hắn, chúng ta đem doanh địa đoạt được rồi!” Diêu Phi Linh khó chịu nói.

“… Không thể, người ta hảo tâm cho chúng ta cung cấp nguồn nước.” Đinh Thược lắc đầu.

“Cái này cũng không thể, vậy cũng không thể, ai nha, rốt cuộc muốn làm sao bây giờ mới được thôi! ?” Diêu Phi Linh lập tức khó thở.

“Chờ một chút, chẳng lẽ lại… Tên kia chính là cố ý đang đợi Đa Mục Điểu! ? Chờ Đa Mục Điểu đem chúng ta hai cái bức đến gánh không được, chỉ có thể đi cầu hắn, dạng này là hắn có thể đối với chúng ta muốn làm gì thì làm! ?” Nàng bỗng nhiên đầu óc thông minh một chút, nghĩ đến này khả năng.

“… Cũng không phải không có này khả năng.” Đinh Thược suy nghĩ một chút, cũng cảm giác không đúng.

“Nhìn như vậy tới… Dứt khoát đoạt doanh được rồi!” Diêu Phi Linh quả quyết nói.

“Không vào doanh địa, chúng ta ngăn không được Đại Đa Mục Điểu t·ruy s·át. Đến lúc đó hắn phải c·hết không nghi ngờ!”

“…” Lần này Đinh Thược cũng không cách nào. Vì sống sót, có lẽ thật chỉ có…

Nhưng cơ bản đạo đức ranh giới cuối cùng hay là chế trụ ý nghĩ này.

Nàng lắc đầu.

“Mặc kệ có thể thành công hay không, dạng này chúng ta cùng trước đó những cái kia để cho người ta buồn nôn gia hỏa có cái gì khác nhau?”

“… Phiền! Phiền c·hết! !” Diêu Phi Linh táo bạo nói, ” chẳng lẽ lại muốn chúng ta cứ như vậy chờ ở bên ngoài c·hết! ?”

Đinh Thược chỉ giữ trầm mặc.

Trong sơn động.

Vu Hoành một chân đứng thẳng, một cái chân nhọn sờ nhẹ mặt đất, ngưng thần tĩnh khí.

Xoạt!

Một đạo phảng phất nham thạch vỡ nát, vỡ nát hóa thành vô số khối vụn nhẹ vang lên, trong lòng hắn bỗng nhiên vang lên.

Trong chốc lát, Vu Hoành đùi phải đằng không mà lên, hướng phía trước tựa như một đạo roi, vạch ra đường vòng cung.

Không chỉ như vậy, thân thể của hắn xoay tròn, hai chân liên tục không ngừng hướng phía trước quét ngang, đá ra từng đạo trong suốt sắc bén khí lưu.

Liên hoàn không ngừng đá ngang tựa như máy trộn đồng dạng, đem trong tầng hầm ngầm khí lưu ăn khớp xoay tròn,

mang ra từng luồng từng luồng lăng lệ đơn hướng kình.

Hô hô hô hô! !

Thối ảnh mơ hồ không rõ, dần dần ở trong tầng hầm mang ra một đoàn nhỏ màu xám luồng khí xoáy.

Luồng khí xoáy lấy Vu Hoành làm trung tâm, dần dần đem hắn bọc lại đi vào, vặn vẹo không khí chung quanh, tia sáng đùng!

Hắn một chút dừng lại, thu chân.

Trên mặt toát ra vẻ hài lòng.

'Đây mới thật sự là Bôn Lôi Thối!'

Vu Hoành vẫn luôn có rất lớn nghi hoặc, vì cái gì đời trước chính mình nhìn qua những cái kia võ công cao thủ, nội khí rất khó sử dụng hết, coi như lại kém nội kình cao thủ, cũng có thể chống đỡ lấy tối thiểu đánh xong một trận chém g·iết.

Nhưng đến hắn nơi này, nội khí chỉ có thể chống đỡ hai chiêu, nghĩ như thế nào đều không bình thường.

Mà bây giờ, tại thành công ngưng tụ ba đạo nội khí về sau, hắn thông qua Vô Cực Ngưng Khí Quyết phụ trợ, dần dần phát hiện một cái cách dùng, liên quan tới nội khí cách dùng.

Đây cũng là chỉ có người thực chiến nhiều mới dễ dàng phát giác tiểu kỹ xảo.

Đó chính là ngậm mà không phát.

Nội khí ẩn chứa tại chiêu số bên trong, chỉ dùng đến hơi tăng phúc tốc độ cùng lực lượng thể chất các loại, cũng không phải là một hơi triệt để dẫn bạo.

Dạng này cách dùng, mới thật sự là bền bỉ cách dùng.

Ngậm mà không phát nội khí cách dùng dưới, một đạo nội khí chỉ cần không bị đại lượng tiêu hao, liền có thể một mực bảo trì tăng phúc, tăng phúc tốc độ, lực lượng, làn da cơ bắp độ

cứng, không sai biệt lắm so ta trạng thái bình thường mạnh hơn khoảng ba phần mười.

Hắn hoạt động bên dưới hai chân.

‘Mà có thể gây nên nội khí kịch liệt tiêu hao tình huống dựa theo ta trước đó gặp phải tổng kết, chủ yếu có mấy loại.’

‘Một: Triệt để trên phạm vi lớn tăng phúc tự thân, loại tăng phúc này biên độ có thể đạt tới ta bình thường trạng thái gấp hai thậm chí nhiều hơn.’

‘Hai: Bị rất mạnh công kích đánh trúng lúc, dùng làm phòng hộ.’

‘Ba: Nội khí dùng làm Huy Thạch Thảo, Hắc Tích cùng phù trận.’

Tổng kết bên dưới nội khí chi tiết, Vu Hoành trong lòng tương đương hài lòng.

Lại lần nữa bảo trì ngậm mà không phát trạng thái, tập luyện trọn vẹn Bôn Lôi thối pháp.

Tại tập luyện Bộn Lôi thối pháp có chút thời gian về sau, hắn bây giờ chiêu số thân pháp, so với trước đó cồng kềnh vụng về, mạnh hơn không ít.

Một chiêu một thức ở giữa, hai chân lật qua lật lại, liên hoàn không dừng lại hướng phía trước t·ấn c·ông mạnh, tựa như giống như mưa to gió lớn, thế đại lực trầm, tốc độ gấp nhanh, có loại như báo săn lực cùng nhanh kết hợp.

Đặc biệt là Bôn Lôi thối pháp ở bên trong khí quán chú ngậm mà không phát trạng thái dưới, hắn phát hiện, tại chính mình ăn khớp sử xuất mười chiêu trở lên lúc, tự thân chung quanh sẽ vờn quanh ra một tầng trong suốt khí lưu.

Hắn không rõ ràng tầng này khí lưu có làm được cái gì, yếu ớt mỏng manh, thậm chí ngay cả q·uấy n·hiễu ánh mắt cũng làm không được, nhưng về sau nội khí mạnh có lẽ có thể nhìn thấy hiệu quả.

Bá.

Trong nháy mắt thu chân, đứng vững, Vu Hoành rộng lớn thân thể lộ ra một loại khó nói nên lời tương phản cảm giác.

Rõ ràng là vượt qua 400 cân trở lên thân thể khổng lồ, thân dài vai rộng, cơ bắp cường kiện, kích cỡ hơn một mét tám.

Nhưng ở ra chiêu lúc, lại giống một đầu dơi lớn một dạng, nhanh nhẹn linh động, trên dưới trái phải phảng phất không nhận vật lý quán tính ảnh hưởng, để cho người ta khó mà đoán trước.

Nhẹ nhàng cùng hắn nặng nề thân thể cao lớn, tạo thành tươi sáng tương phản, cho người ta một loại không hiểu khó chịu xung kích cảm giác.

Bây giờ chiêu số nhanh nhẹn tăng lên, hạ bàn cũng so trước đó ổn trọng nhiều, lại dùng trước đó cường hóa Bạch Hùng đồ bộ, thì bấy nhiêu có chút không thích hợp.

Hắn cẩn thận suy tư dưới.

“Ta hiện tại cần một bộ không có khả năng ảnh hưởng thân thể động tác, lực phòng hộ đầy đủ phòng hộ đại bộ phận v·ũ k·hí nóng, gồm cả kiểm tra đo lường, phòng độc chống nước công năng. Tốt nhất còn có thể hợp thành bình dưỡng khí đi vào, phòng ngừa xuất hiện ngoại giới không có khả năng hô hấp tình huống.”

Hắn kéo qua khăn mặt lau trên thân mồ hôi, đi đến một tầng, rót một chén nước một hơi uống hết.

Để ly xuống, hắn đi vào trước đại môn. Kéo ra lỗ thông gió lấy hơi.

Bên ngoài chính là lúc chạng vạng tối, lúc hoàng hôn ánh sáng xám xen lẫn sương mù, mơ mơ hồ hồ, cho người ta một loại hôn mê ẩm ướt cộc cộc cảm giác khó chịu.

Xuyên thấu qua quan sát cửa sổ nhìn ra phía ngoài.

Sơn lâm là xám trắng, bãi cỏ là xám trắng, tả hữu thô ráp đường nhỏ đồng dạng cũng là xám trắng.

Ánh nắng càng ngày càng ít, sự quang hợp cũng sẽ càng ngày càng ít, Carbon dioxide nồng độ gia tăng, khí quyển bên trong dưỡng khí tuyệt đối sẽ càng ngày càng mỏng manh… Nhưng cũng may chính là… Tiêu hao dưỡng khí vật sống, cũng càng ngày càng ít…

C·hết vật sống nhiều, thế mà ngược lại thành cải thiện hoàn cảnh khí thể nồng độ chuyện tốt?

Cái này không thể không nói dù sao cũng hơi châm chọc.

Cầm lấy máy kiểm tra, Vu Hoành mắt nhìn thời gian.

13 giờ 12 phút.

"Lại trước thời hạn… Ban ngày càng lúc càng ngắn."

'Lại trở về luyện một hồi đi, tinh luyện nội khí nhiều một chút, đằng sau cũng có thể có nắm chắc hơn điểm.' trong lòng của hắn nghĩ đến, quay người đang muốn rời đi.

Chợt thấy nơi xa mới xây hàng rào bên ngoài, có đồ vật gì hiển hiện.

Huy Thạch Thảo huỳnh quang cùng điều chỉnh qua ánh đèn xuyên thấu sương mỏng, chiếu sáng tình cảnh bên ngoài.

Một đầu tê giác lớn nhỏ màu đen Huyết Tỳ Trùng, chính chậm rãi từ trong sương mù đi ra.

Gia hỏa này so trước đó lớn hơn, trước đó chỉ có cao hơn hai mét, hiện tại không sai biệt lắm hai mét năm, thân dài càng là đạt đến sáu mét.

Hành động đứng lên, tám cái chân lít nha lít nhít như là như mũi kim vào mặt đất, lưu lại hai hàng lỗ nhỏ.

Màu xám dưới ánh sáng, Vu Hoành còn là lần đầu tiên thấy rõ gia hỏa này đến cùng dáng dấp ra sao.

Trước đó loại này Đại Bì đều là ban đêm xuất hiện, cho nên tia sáng không đủ dưới, căn bản không có cách nào triệt để thấy rõ.

Nhưng bây giờ khác biệt…

Hiện tại trời còn chưa có tối, gia hỏa này liền đi ra…

“Là hồng trị nồng độ cao nguyên nhân a?” Vu Hoành tâm tình nặng nề.

Danh hiệu Đại Bì cỡ lớn Huyết Tỳ Trùng, nhìn từ xa tựa như một viên dài quá tám đầu chân nhỏ hạt dưa hấu, đầu lanh lảnh, có hai màu đen đôi mắt nhỏ, mắt cách tựa như con cua được chia rất mở.

Bắt mắt nhất hay là nó giác hút.

Đó là một cây gai nhọn màu đen một dạng đồ vật, tại ánh đèn phản xạ dưới, lộ ra bóng loáng quang trạch gai nhọn giác hút thỉnh thoảng sẽ còn từ chung quanh bắn ra lít nha lít nhít từng cây màu xám gai ngược. Tựa như mọc đầy gai ngược thô to ống hút.

Vu Hoành nhìn một chút liền biết, loại kết cấu này cực kỳ thích hợp đâm vào huyết nhục về sau, phòng ngừa bị ngoại lực rút ra.

Nếu như cưỡng ép rút ra, liền sẽ một hơi treo nát mảng lớn huyết nhục, trong nháy mắt dồn đối phương vào chỗ c·hết.

‘Loại này Huyết Triều quái vật, Hắc Tích có thể ngăn cản không nổi…’

Hắn im ắng thở dài.

Hắc Tích nhiều lắm là có thể giải quyết yếu nhất Quỷ Ảnh, hoặc là khu trục cỡ nhỏ sinh vật.

Như Đại Bì loại này to con…

Chương 146: Tu hành (4)

Chương 146: Tu hành (4)

Đầu này đi ngang qua Đại Bì, tựa hồ là phát hiện khối này doanh địa phạm vi làm lớn ra.

Đối mặt mới xây hàng rào, nó tựa hồ có chút chần chờ, muốn đột tiến đến, nhưng lại đối trên mặt đất mỏng manh Huy Thạch Thảo lòng sinh chán ghét.

Rất nhanh, sơn lâm trong sương mù, ẩn ẩn lại có hai đầu Đại Bì từ từ leo ra.

Ba đầu Đại Bì dừng ở mới hàng rào bên ngoài, tựa hồ đối với hàng rào rất bất mãn.

Phốc.

Một cái Hắc Tích một ngụm cục đờm bắn ra, tinh chuẩn rơi vào trong đó một đầu Đại Bì trong ánh mắt ở giữa.

Tê tê ăn mòn độc tính, để bề ngoài xác toát ra nhàn nhạt khói đen.

Nhưng rất nhanh, khói đen biến mất không thấy gì nữa, con Đại Bì này v·ết t·hương chỉ để lại to bằng chậu rửa mặt cái hố nhỏ.

Đại Bì không thèm để ý chút nào điểm ấy thương thế, đối với hình thể khổng lồ nó, điểm ấy tổn thương cũng chính là khó khăn lắm rách da.

Trong doanh địa trong viện.

Chu Học Quang cũng phát hiện bên ngoài quanh quẩn một chỗ ba đầu Đại Bì, hắn mở cửa từ trong nhà gỗ đi ra, cầm trong tay phù bản, một tay cầm đem s·ú·n·g ngắn màu đen.

Hắn tới trước Nana cùng bác sĩ Hứa ở phòng nhỏ bên cửa sổ, gõ gõ, nhỏ giọng căn dặn vài câu, sau đó nhìn về phía Vu Hoành bên này.

Hai người trao đổi ánh mắt, Vu Hoành tay khoa tay xuống, ra hiệu hắn trở về trốn đi, chính mình sẽ xử lý.

Đây là thứ an toàn khu chân chính chịu đựng khảo nghiệm thời điểm, nếu như có thể thành công khu trục Đại Bì, liền có thể cơ bản cam đoan thứ an toàn khu mới có thể ổn định lại.

Nhưng hiện tại xem ra, tựa hồ tình huống có chút không ổn.

Răng rắc.

Vu Hoành đẩy cửa đi ra ngoài, hắn đã đổi lại cường hóa Hôi Tích đồ bộ.

Chờ hắn đi ra nội viện, đi vào thứ an toàn khu, cách hàng rào, cái kia ba đầu Đại Bì đã bắt đầu r·ối l·oạn lên.

Bọn chúng phát hiện hơi thở của vật còn sống, từng cái hướng phía trước xê dịch, người gần nhất kém một chút liền đụng phải đầu gỗ hàng rào.

‘Khoảng cách này, đã rất gần…’

Vu Hoành đi đến phù hợp khoảng cách về sau, đứng vững bất động.

Hắn kỳ thật đối với thứ an toàn khu cũng không phải là rất coi trọng, chỉ là dự định đem nó làm sân nhỏ khu giảm xóc sử dụng, dù sao liền xem như trồng không ánh sáng cây nấm, cũng nhất định phải có đầy đủ đất mùn. Còn cần tăng thêm một chút mặt khác loạn thất bát tao dã ngoại vật liệu. Đồng thời rau dại cái gì cũng cần một chút trồng trọt không gian.

Cho nên một khối nhỏ cánh rừng, là gia tăng nuôi dưỡng tuần hoàn nhu yếu phẩm.

Chỉ là hiện tại, càng gấp gáp hơn cao nguy hắc tai nhất định phải trước ứng phó. Nếu không thứ an toàn khu coi như hoàn thành, cũng ý nghĩa không lớn.

Mà hắn hiện tại đi đi ra, mục đích chủ yếu, hay là muốn… Kiểm tra một chút Bôn Lôi Thối mới kỹ xảo.

Ngang!

Nơi xa trong núi rừng, truyền đến Đa Mục Điểu đặc sắc tiếng kêu

Ngang ngang ngang!

‘Không chỉ một đầu.’

Vu Hoành phán đoán tiếng kêu số lượng. Nghe được trong đó ẩn ẩn còn có chói tai âm thanh, nhưng là có người tại cùng Đa Mục Điểu chiến đấu.

Hắn mặt không b·iểu t·ình, kéo xuống mũ giáp kính bảo hộ cùng mặt nạ.

Bôn Lôi Thối nội khí cấp tốc rót vào hai chân, ngậm mà không phát, chỉ là chậm rãi đưa đến cơ sở nhất tăng phúc tác dụng.

Loại tác dụng này tiêu hao cực ít.

Trước khi động thủ, hắn chợt nhớ tới trước đó tới tay khối kia nhỏ bé hồng ngọc, chính là từ quạ đen lớn trên thân móc đi ra khối kia.

Không biết hiện tại Đại Bì, trên thân có thể hay không tìm tới vật tương tự?

Lúc này, một đầu Đại Bì rốt cục kìm nén không được, thân hình khổng lồ hướng phía đầu gỗ hàng rào đánh tới.

Đồng thời trong miệng nó phát ra chói tai khí lưu tê tê âm thanh, đây chính là bọn chúng gầm rú.

Tê!

Khí lưu màu đen từ Đại Bì trong miệng phun ra, hóa thành xám đen gió, rơi trên người Vu Hoành, mang ra một cỗ mãnh liệt h·ôi t·hối.

Tựa như là protein hư thối sau buồn nôn mùi thối.

Gia hỏa này hẳn là đánh đây?

Vu Hoành dò xét gia hỏa này, luôn cảm giác không biết từ chỗ nào đặt chân.

“Được rồi.”

Do dự một chút, hắn thở hắt ra. Chân phải hướng phía trước, rón mũi chân.

“Đánh thịt nhiều nhất địa phương là được rồi.”

Thân thể của hắn hơi cong, đón chính diện xông tới Đại Bì.

Bành.

Hàng rào bị đụng gãy, Đại Bì tựa như một cỗ màu đen xe tải, hung hăng vọt tới Vu Hoành.

Nó thân thể cao lớn mang theo mãnh liệt khí lưu gió, thổi đến chung quanh mặt đất lá rụng tung bay vỡ vang lên.

Trong hoàng hôn cặp kia đen bóng lỗ sâu đục, toát ra chỉ có thuần túy ác g·iết chóc cùng khát vọng.

Không có né tránh, không chần chờ.

Vu Hoành hít sâu một hơi.

Tê.

Bỗng nhiên dậm chân hướng phía trước.

Xoay người.

Đá nghiêng! Đùi phải mang theo một mảnh rít lên, vạch phá không khí, mang ra tựa như quỷ dị tiếng cười tạp âm.

Ha ha ha ha ha!

Bành! ! !

Một lớn một nhỏ, Đại Bì cùng Vu Hoành, trong nháy mắt tại thời khắc này đụng thẳng vào nhau.

Bôn Lôi Thối lôi âm bị dung hợp sau sử xuất, hoàn toàn mất hết trước đó chính đại hồng liệt.

Oanh!

Va chạm chỗ nước bắn mảng lớn khói đen.

To lớn v·a c·hạm dưới, Đại Bì thân thể nghiêng một cái, tựa như lật xe giống như bị đá đến đi phía trái nghiêng một cái.

Nó phát ra thống khổ tê tê âm thanh, bị lực lượng khổng lồ ngạnh sinh sinh đâm vào một viên bên trái trên cây cối, đâm đến toàn bộ thân cây lay động run rẩy.

Không đợi nó đứng dậy, một bóng người chớp mắt liền xuất hiện tại bên cạnh người.

Mũi chân vẩy một cái, thế mà ngạnh sinh sinh đem Đại Bì nửa người bốc lên hơn một mét, nghiêng người một cái đá quét.

Bôn Lôi Thối mang ra quái dị cười the thé lại lần nữa vang lên.

Ha ha ha ha! !

Lần này đá quét tựa như như đ·ạ·n pháo, chính giữa Đại Bì bên người.

Lực lượng khổng lồ một chút đem giáp xác đập nát, lực lượng xuyên suốt đi vào, trực tiếp đem Đại Bì hơn phân nửa thân thể đánh cho hướng lõm vào trong hãm xuống dưới.

Hai con khác Đại Bì thấy thế, cũng vào lúc này hướng phía dừng lại Vu Hoành xông lại.

Nhưng không đợi bọn chúng tới gần, nương theo lấy từng tiếng quỷ dị cười the thé, Vu Hoành bỗng nhiên thân hình hướng phía trước, trước một bước đi vào con thứ hai Đại Bì trước.

Oanh! !

Một đoàn vặn vẹo hắc khí tại nhân trùng ở giữa nổ tung.

Đại Bì bị một cước đá gãy ba cây thối túc, mất đi cân bằng, ngã lệch trên mặt đất lại bị Vu Hoành chính diện một cước đá trúng mặt.

Nó đầu liên đới giác hút tất cả khí quan, bị ngạnh sinh sinh bị đá hướng khảm trong nhập, tựa như một chút không có đầu cái này tứ chi.

Ha ha ha ha! !

Quỷ dị cười the thé lại lần nữa vang lên.

Vu Hoành bỗng nhiên xuất hiện tại con thứ ba Đại Bì trước mặt, hai chân liên hoàn lượn vòng.

Bành bành bành bành bành! !

Liên tục không ngừng trọng thối nện đến Đại Bì trên thân giáp xác phá toái rơi xuống, tựa như bị trọng chùy đập trúng đồng dạng, thân thể của nó mỗi bị đập trúng một lần, liền hung hăng run rẩy một lần.

Một kích cuối cùng.

Vu Hoành đột nhiên nhảy lên, đầu gối hướng xuống, thiên thạch giống như ầm vang đập xuống.

Oanh!

Đầu gối trọng áp, hung hăng nện ở cuối cùng một đầu Đại Bì trên lưng.

Lưng sụp đổ, giáp xác vỡ vụn, Đại Bì tại chỗ gào thét một tiếng, thân thể bắt đầu cấp tốc vỡ nát, hóa thành mảng lớn khói đen, tiêu tán trống không.

Mà đổi thành bên ngoài hai đầu Đại Bì, cũng tại hắn giải quyết con thứ ba lúc tự hành tiêu tán.

Vu Hoành rơi trên mặt đất, đứng người lên, trên mặt bao nhiêu mang theo một tia không hài lòng.

“Không dùng v·ũ k·hí, xử lý loại này thể tích lớn gia hỏa cuối cùng không đủ thuận tiện.”

Thối pháp quyền pháp, dùng để đánh người cùng thể tích nhỏ đối thủ, xác thực rất thuận tiện, rất thích hợp. Nhưng đối đầu với to con, nhất định phải đầy đủ chiều dài v·ũ k·hí, có thể càng nhanh giải quyết chiến đấu.

Hắn nhìn xem trước mặt một mảnh hỗn độn cánh rừng, hoạt động bên dưới có chút sung huyết hai chân cơ bắp.

Ba đầu Đại Bì, đối với hắn hiện tại tới nói, không cần đạo cụ cùng v·ũ k·hí, cũng có thể nhẹ nhõm giải quyết.

Đây chính là tiến bộ.

“Đại Bì nguy hiểm cấp bậc là hai, đồng thời cũng là loài người có thể dựa vào tự thân cường hóa về sau, có thể tay không đối phó cực hạn cá thể. Những cái kia huấn luyện qua người cường hóa hoàn toàn, có thể đối phó cực hạn, hẳn là cấp độ này. Nhưng cái này còn lâu mới là cực hạn của ta.”

Vu Hoành ngay cả nội khí cũng chỉ là ngậm mà không phát, cũng không dẫn bạo. Nếu như dẫn bạo ra chiêu, hiệu quả hắn là càng thêm khoa trương.

Đứng tại chỗ suy nghĩ một hồi mà.

Hắn đang muốn quay người trở về doanh địa.

Ngang! A!

Đột nhiên một tiếng hét thảm nương theo lấy Đa Mục Điểu tiếng kêu, từ đằng xa cùng một chỗ truyền đến.

‘Là hai người kia?’ Vu Hoành suy đoán, hắn hướng phía đó mắt nhìn, nhưng không có đi để ý tới.

Đinh Thược hai người vốn cũng không lấy hắn vui, ngày thường không đi xua đuổi coi như xong, lúc này tự nhiên càng không khả năng đi hỗ trợ.

Chỉ là hắn muốn trở về, trong sương mù, lại có đồ vật không muốn để cho hắn về.

Bành.

Bành.

Bành.

Theo nặng nề tiếng bước chân tới gần.

Một đầu cao sáu mét, dài mười mét hơn, tựa như căn phòng một dạng to lớn hắc trùng, chính không nhanh không chậm hướng phía bên này tới gần.

U ám bên trong, hắc trùng to lớn hai con mắt phảng phất như dưa hấu, nhìn thẳn thờ nhìn chằm chằm Vu Hoành.

Tượng Trùng!

Nguy hiểm đẳng cấp ba, Huyết Triều công chính thường thời gian xuất hiện đẳng cấp cao nhất quái vật.

So với gia hỏa này, mới một mét tám Vu Hoành, căn bản chính là cái tiểu bất điểm, không chút nào thu hút.

Nhưng chính là cái này tiểu bất điểm, theo cả hai khoảng cách tới gần, nó bên người dần dần quanh quẩn lên rất nhỏ vặn vẹo khí lưu. Từng tia trầm thấp tiếng cười quỷ dị, ở tại bên người thỉnh thoảng vang lên, tựa như ảo giác.

Tựa hồ là cảm nhận được đặc thù nào đó khí thế, Tượng Trùng dừng lại, tại khoảng cách Vu Hoành còn có năm mét lúc, ngừng lại.

Năm mét, đối với nó mà nói, cơ hồ là cúi người liền tới.

Nhưng chính là điểm ấy khoảng cách, Tượng Trùng lại triệt để dừng lại.

Ở trên cao nhìn xuống, nó lẳng lặng nhìn Vu Hoành.

Bành.

Hơn mười giây sau.

Nó chậm rãi chuyển hướng, hướng phía một phương hướng khác sơn lâm đi đến, cũng không quay đầu lại, từng bước một dần dần biến mất ở trong sương mù.

Vu Hoành híp mắt nhìn đối phương rời đi, có thể không đánh nhau tự nhiên tốt nhất, chỉ là, không biết thế nào.

Hắn vừa rồi, giống như tại trong mắt đối phương, nhìn ra một tia kiêng kị.

Có ý thức kiêng kị.

Mà Tượng Trùng, cũng sẽ có ý thức sao?

Bạch Hà thị vùng ngoại ô, một chỗ sụp đổ cao ốc văn phòng trong tầng hầm ngầm.

"Trời tối đến càng sớm hơn."

Âu Lý ôm mới tìm được một rương mì tôm, tiến vào tầng hầm, trở tay đóng cửa, toàn thân bị lạnh đến phát run, trong miệng bạch khí từng đợt tản ra, hiển nhiên nhiệt độ không khí rất lạnh.

Tầng hầm là tiêu chuẩn ba phòng ngủ một phòng khách trùng tu xong cách cục.

Tiết Ninh Ninh ba đội tất cả mọi người ở chỗ này, riêng phần mình chỗ trong góc, nghỉ ngơi nghỉ ngơi, viết đồ vật viết đồ vật, còn có người đang đối mặt tường ngẩn người.

Không chỉ như vậy, còn có một cái ngang tai tóc ngắn kính mắt nữ sinh, mang theo hô hấp mặt nạ, chính gục xuống bàn chỉnh lý một chồng lớn loạn thất bát tao vụn vặt trang giấy báo chí loại hình.

Âm u trong tầng hầm ngầm, cũng chỉ có năng lượng mặt trời truyền tới dự bị đèn chiếu sáng tràn ra bộ phận sáng ngời.

"Chúng ta không có khả năng một mực tại nơi này trốn tránh, dựa vào sưu tập vật tư sống qua cuối cùng xảy ra vấn đề. Bước kế tiếp nên làm cái gì? Nhất định phải sớm nghĩ kỹ."

Tiết Ninh Ninh đứng dậy tiến lên, tiếp nhận Âu Lý mì tôm cái rương, nhẹ giọng nhắc nhở.

“Hi Vọng thành không có, tàu hàng cũng mất, chúng ta c·hết chắc… Không có chỗ để đi…” Trần Kiều Sinh một mặt ủ rũ, tựa ở góc tường lầm bầm.

“Mọi người, có cái gì chuyện muốn làm, hiện tại liền tranh thủ thời gian có thể bắt đầu. Miễn cho c·hết lưu lại tiếc nuối.” Phương Thạch Quân hoàn toàn thất vọng.

“Nói đến lão nương bây giờ còn không có thử qua nam nhân là tư vị gì, các ngươi có ai nguyện ý tới chơi chơi?”

“Ta muốn đi tìm mụ mụ.” Trần Kiều Sinh phảng phất lâm vào thế giới ý thức của mình. Một chút cũng không nghe thấy bên này động tĩnh.

“Không biết em gái ta hiện tại như thế nào, xảy ra ngoài ý muốn, nàng đoán chừng phải thương tâm c·hết rồi…” Tiết Ninh Ninh cười khổ nói.

“An An.” Lâm Y Y trên mặt lại không cái gì tinh thần sa sút thần sắc, mà là nhìn xem bên cạnh bàn nữ hài tóc ngắn.

“Có, manh mối, sao?” Nàng hỏi.

Nàng không s·ợ c·hết, không sợ đau nhức, bên ngoài nguy hiểm như vậy nàng còn muốn đi ra, kỳ thật chính là muốn tìm ra mẫu thân mình t·ử v·ong chân tướng, đồng thời tìm tới cha mình và gia gia hạ lạc.

Trừ ra những này, nàng kỳ thật trong lòng còn lo lắng đến Vu Hoành cùng bác sĩ Hứa.

Nhưng dưới loại hoàn cảnh này, ai cũng không có cách nào. Có thể bảo trụ mệnh của mình liền đã rất khó.

Lúc đầu nàng trước mấy ngày là muốn tìm một cỗ xe năng lượng mặt trời về một lần Bạch Khâu thôn, nhưng ngay lúc khi đó, cùng nàng cùng một chỗ tổ đội tìm thân An An, ngoài ý muốn tìm được một chút manh mối, hiện tại chính thuận manh mối đào sâu.

“Ừm, tra được một chút.” Nữ hài tóc ngắn gật gật đầu, cũng không ngẩng đầu lên hồi đáp.

Nàng rút ra một bản có chút cũ cũ phát vàng tạp chí.

Tạp chí trang bìa là một cái rách rưới thần bí tiểu sơn thôn, đen trắng sắc điệu, chất phác đám người, cho người ta một loại không hiểu cảm giác đè nén.

Trên tấm hình mới là tạp chí danh tự: Đông Hà bí sự.

“Phụ thân ngươi danh tự có phải hay không gọi Lâm Hán Đông?” An An hỏi.

“Là! Là hắn!” Cà lăm lập tức vui mừng, trên mặt động dung.

“Ừm, nơi này có phóng viên tại phỏng vấn thôn lúc, gặp được một cái gọi Lâm Hán Đông trung niên nhân.” An An gật đầu.

“Vị trí…” Lâm Y Y kích động hỏi.

“Hắc Thụ thôn, ân, cách chúng ta nơi này rất xa một chỗ.” An An trả lời.

Chương 147: Thái độ (1)

Chương 147: Thái độ (1)

Hai ngày sau…

Hắc Phong doanh địa, trong sơn động.

Vu Hoành mang theo một hũ Dương Quang vật liệu sơn, một tay cầm sách hướng dẫn, trong lòng hơi kinh ngạc.

Cường hóa thứ này trước, hắn coi là nhiều lắm là cường hóa ra Dương Quang vật liệu gia cường phiên bản, ẩn nấp hiệu quả tăng cường, khu trục hiệu quả tăng cường.

Nhưng bây giờ… Chờ thật cường hóa ra, hắn mới phát hiện, thứ này cùng hắn nghĩ có chút không giống.

Như trước đó rất nhiều đồ vật một dạng, ánh nắng một đời sơn cường hóa về sau, cũng mang theo một tấm sách hướng dẫn.

Phía trên dùng không ít chữ viết viết rõ ràng cường hóa sau sơn công hiệu.

'Dương Quang 01 sơn: Lại tên Kim Tinh 01 phòng hộ sơn, bôi lên sau có khá mạnh ẩn tàng ngụy trang công năng, có thể trên phạm vi lớn giảm bớt bôi lên vật tự thân thụ chú ý cảm giác.'

"Ta tại cường hóa trước, không có cho ra phương hướng, chỉ là để nó ngẫu nhiên cường hóa, ngược lại là không nghĩ tới làm ra thứ này."

Dẫn theo sơn, hắn không cần nghĩ cũng biết, cái này Kim Tinh 01 tuyệt đối so với trước đó ẩn nấp năng lực mạnh rất nhiều, ba ngày cường hóa thời gian không có khả năng uổng phí.

Thừa dịp hiện tại cao nguy hắc tai còn chưa tới, trước thoa lên nhìn xem hiệu quả.

Đi ra sơn động, hắn dẫn theo sơn tuyến quay chung quanh doanh địa đi vòng vo một vòng.

“Lão bản, là chuẩn bị bôi Dương Quang 01 rồi hả?” Lão Chu thấy thế, lập tức tới gần nhỏ giọng hỏi.

“Ừm, ngươi có đề nghị gì? Đây là ta cải tiến bản, có thể tăng cường ẩn nấp năng lực, giảm bớt bị hắc tai phát hiện tỷ lệ.” Vu Hoành chẳng biết xấu hổ tiếp tục dựng đứng nghiên cứu khoa học người làm việc hình tượng.

“Lão bản đại tài!” Lão Chu giơ ngón tay cái lên, “Nói lên ý nghĩ, ta ngược lại thật ra thật có một cái. Điểm ấy sơn, kỳ thật thật toàn bộ khắp nơi bôi, tác dụng không lớn, còn không bằng chuyên môn dùng tại lão bản xe của ngài bên trên…”

Xe?

Vu Hoành híp mắt, nhìn kỹ một chút sơn, những này phân lượng đoán chừng dùng để bôi lên bên ngoài sơn động tầng miễn cưỡng đủ, nhưng dạng này dùng kỳ thật ý nghĩa không lớn, doanh địa cạnh ngoài không chiếm được bất luận cái gì tăng cường.

Ngược lại là dùng tại trên xe mà nói, ra ngoài tìm kiếm vật tư cứu người cái gì, sưu tập nhân tài, đều có thể tăng cường rất nhiều tính an toàn.

“Có đạo lý.” Hắn tán đồng gật đầu.

“Còn gì nữa không? Còn có cái gì đề nghị không?”

“Còn có chúng ta tiền tuyến trước kia cách dùng, trực tiếp ngâm bôi lên v·ũ k·hí. Tỉ như bôi lên tại một chút đại uy lực Huy Thạch tạc đ·ạ·n bên trên, đương nhiên chúng ta là dùng để gia tăng uy lực, nhưng lão bản ngài cải tiến qua đi, hoàn toàn có thể gia tăng v·ũ k·hí tính bí mật, tỉ như, ngay trước hắc tai mặt móc ra ra bên ngoài ném một cái.”

Lão Chu nhịn cười không được.

Vu Hoành cũng cười.

Ý nghĩ này có sáng tạo.

“Ý nghĩ này không tệ.” Hắn tán đồng gật đầu.

“Còn có cùng loại nước cung ứng hệ thống cách dùng cũng được, ta nhớ được lão bản sơn động cứ điểm còn thiếu một cái lấy hơi hệ thống a? Cũng có thể giữ lại dùng tại lấy hơi hệ thống gia công bên trên. Loại tài liệu này có thể hữu hiệu tránh cho Quỷ Ảnh côn trùng loại hình chui vào.” Lão Chu cho đề nghị đều rất đúng trọng tâm.

Vu Hoành suy nghĩ một chút, hay là quyết định trước giữ lại chờ xe trở về dùng tại trên xe.

Dẫn theo sơn về doanh địa lúc, mới vừa vào cửa, nơi xa liền lại nghe được hiên ngang quái khiếu.

“Hai ngày này, hai nữ kia không có tới a?” Hắn thuận miệng hỏi.

“Ừm, là không thấy được, đoán chừng là bị Đa Mục Điểu cuốn lấy.” Lão Chu gật đầu, không có làm cái gì biểu thị.

Hắn là cái có nhãn lực gặp người, biết lão bản không thích hai người kia, cho nên chỗ thủng không đề cập tới hỗ trợ loại h·ình s·ự tình.

Mặc dù hai nữ kia tướng mạo tư thái cũng không tệ, nhưng tiền tuyến bên trong đẹp mắt nữ binh cũng không phải chưa thấy qua, n·gười c·hết nhiều đến hắn thấy đều c·hết lặng. Có xinh đẹp hay không, đơn giản chính là nhục trường vị trí vừa không thỏa đáng thôi.

Đ·ạ·n một xuyên, ai cũng cùng dạng.

“Đa Mục Điểu a…” Vu Hoành không có làm biểu thị.

Nhưng trong lòng hắn là có chút suy tính, nếu như hai người kia gánh không được Đa Mục Điểu, có lẽ sẽ nghĩ hết biện pháp muốn gia nhập doanh địa, nhưng nếu như cũng không đủ mạnh v·ũ k·hí phòng hộ, liền xem như doanh địa chăng lẽ liền chống đỡ được Đại Đa Mục Điểu rồi?

“Những ngày này nếu như hai nữ kia lại đến, ngươi cẩn thận một chút, c·h·ó gấp đều sẽ nhảy tường. Bị Đa Mục Điểu ép,

các nàng nói không chừng sẽ gây sự.” Hắn nhắc nhở.

“Cái này minh bạch.” Lão Chu gật đầu.

Hắn là lão binh, trong tay lại có Vu Hoành cho s·ú·n·g ống cùng đ·ạ·n.

Mặc dù không nhiều, nhưng chỉ là cảnh giác hai người tập kích còn là không lớn vấn đề.

Đương nhiên Vu Hoành không có khả năng đem hi vọng ký thác vào trên người hắn, Hắc Tích tuần tra cũng có thể cam đoan doanh địa chung quanh một vòng thứ an toàn khu không có xâm nhập.

Trở lại sơn động, hắn tiếp tục một bên khổ tu Bôn Lôi Thối, một bên lợi dụng hắc ấn đại lượng chế tác Vòng Xoáy phù trận.

Chế tác phù trận Đại Huy Thạch phấn, cũng là cần cường hóa phổ thông Huy Thạch mới có thể làm ra, cho nên chỗ nào đều không thể rời bỏ hắc ấn.

Đinh Thược hai người kia trước đó vì đổi nước, đào trên trăm cân phổ thông Huy Thạch đưa tới, vừa vặn có thể cường hóa dùng thật lâu.

Thời gian, ngay tại dạng này yên ổn trong tu luyện từ từ trôi qua đi qua.

Trong chớp mắt, lại là một tuần đi qua.

Trong sơn động, Vu Hoành chân sau hướng phía trước, mũi chân nhẹ nhàng chĩa xuống đất, trên đầu gối xách, hai mắt nhắm nghiền.

Từng mảnh từng mảnh vô hình nhỏ bé hạt tròn thuận chung quanh không biết tên chân không, liên tục không ngừng tràn vào hắn làn da, trải qua Vô Cực Ngưng Khí Quyết tuần hoàn cùng hắc ấn tinh luyện về sau, những hạt tròn này nhanh chóng hội tụ tiến đan điền của hắn, bị chuyển hóa thành Bôn Lôi thối pháp nội khí.

Xùy.

Trong lúc đó trong đầu phảng phất nổ tung một tiếng vang nhỏ.

Vu Hoành mở ra hai mắt, toàn thân làn da cơ bắp đột nhiên co rụt lại, lập tức chậm rãi buông lỏng.

Tại hắn phần bụng, cây thứ thư nội khí, đã thành hình.

'Vô Cực Ngưng Khí Quyết gia tốc tác dụng, hiện tại mới hoàn toàn bày ra… Quả thật, đáng giá!'

Hắn mới ngưng tụ xong đạo thứ ba nội khí, đằng sau quả thật như hắn sở liệu, đạo thứ tư nội khí hơn một tuần điểm liền thành công ngưng tụ, cùng trước đó chậm rãi một tháng mới ngưng tụ một đạo nội khí tiến độ so sánh, không biết nhanh hơn bao nhiêu.

'Tính toán ra, cao nguy hắc tai cũng kém không nhiều muốn tới…'

Hắn thu công, lau mồ hôi, đi đến một tầng.

Lão Lý còn chưa có trở lại. Mà cao nguy hắc tai lại là muốn tới.

Kết nối máy truyền tin, hắn đặt mông ngồi vào bàn gỗ một bên, rót cho mình một ly nước.

"Vu Hoành tới, ngươi bên kia hồng trị bức xạ bắt đầu tăng vọt." Trương Khai Tuấn thanh âm từ trong máy truyền tin truyền ra.

"Cấp tám cao nồng độ mây phóng xạ đã di động đến ngươi chỗ xung quanh khu vực, mấy ngày nay không có việc gì đừng đi ra ngoài."

"Minh bạch." Vu Hoành trả lời.

"Hay là không thể xác định là cái gì loại hình sao?"

"Không có khả năng, ta chỉ có thể từ vĩ mô vệ tinh vân đồ quan sát đại phương hướng biến hóa." Trương Khai Tuấn trả lời.

“Không có việc gì, dạng này cũng đa tạ. Ta bên này có thể chuẩn bị cũng chuẩn bị không sai biệt lắm.” Vu Hoành thở dài.

Vòng Xoáy phù bản, Huy Thạch phù bản, bức xạ lựu đ·ạ·n, những ngày này, hắn liên tục làm ra một đống lớn, chủ yếu chế tác bức xạ lựu đ·ạ·n.

Hiện tại trong góc đã thả ở 130 mai trở lên, nếu không phải nội bộ Vòng Xoáy phù bản cần hấp thu bức xạ đạt tới max trị số mới có thể hắc ấn ưu hóa, hắn đoán chừng có thể làm được 150 mai trở lên.

Chín cái Hắc Tích cũng toàn bộ đều phát d·ụ·c thành thành thể, đều đều ở chung quanh tự động tuần tra, cam đoan cơ bản khu vực an toàn.

Thứ an toàn khu hàng rào dưới mặt đất, chôn một vòng Vòng Xoáy phù trận, làm bẫy rập, chỉ cần một thương đánh tới, hoặc là một cước dậm mặt đất, để phù trận đứt gãy, trong nháy mắt liền có thể phóng thích sóng lớn giá trị âm bức xạ.

Trên hàng rào cũng vẽ lên lít nha lít nhít mới Vòng Xoáy phù bản.

Loại này chứa đựng tính phù bản dùng tốt phi thường, xem như duy nhất một lần tạc đ·ạ·n đối với hắc tai lực sát thương cũng rất mạnh.

Lần này, Vu Hoành cơ hồ là đem chuẩn bị làm được cực hạn.

‘Đáng tiếc trong tay của ta chỉ có một lần tính bạo tạc loại v·ũ k·hí, nếu có thể có tiếp tục tính khu vực phòng hộ thủ đoạn, liền có thể không cần phiền toái như vậy. Duy nhất một lần sau khi bị phát động còn phải tranh thủ thời gian bổ sung, nếu có thể có chính mình bổ sung chữa trị kỹ thuật liền tốt…’

Vu Hoành trong lòng hiện ra như thế cái suy nghĩ.

Máy truyền tin bên kia lúc này còn tại vang động.

“Quan Tào đâu? Mấy ngày gần đây nhất làm sao đều không có nghe được hắn thượng tuyến?” Trương Khai Tuấn đang hỏi Vi Tùng.

“Không biết, hôm trước buổi chiều hắn cùng ta nói chuyện trời đất, trong căn cứ giống như xảy ra hư cái gì, tựu logout đây đi sửa. Bây giờ còn không có lên.” Vi Tùng trả lời, dù sao cũng hơi lo lắng ngữ khí.

“Hắn bên kia cách xa mặt đất quá sâu, ta quan sát không đến cái gì. Chỉ có thể dựa vào chính hắn.” Trương Khai Tuấn trầm giọng nói.

“Một mình hắn dưới đất, không có việc gì, cũng không có gì mặt khác lẫn nhau.” Vu Hoành an ủi.

“Nói đến, ta đêm qua mới thu đến một đầu manh mối, là từ quân Liên Hiệp Tân Cực Quang thành truyền tới bên kia có Huyết Dẫn bộ đội tinh nhuệ xâm nhập cao nguy khu mỏ quặng di tích, phát hiện liên quan tới hắc tai bộ phận khởi nguyên.” Trương Khai Tuấn tiếp tục nói.

“Có ý tứ gì?” Vi Tùng âm điệu trầm xuống, “Hắc tai khởi nguyên tra xét lâu như vậy, rốt cục có tiến triển?”

“Ừm, trước đó nghe lão Vu nói, ta liền đi tra xét cái này Mesa gia tộc, thật đúng là tra ra một chút quái dị địa phương. Người gia tộc này tại hắc tai bộc phát về sau, liền tập thể từ tộc địa trong trang viên quỷ dị biến mất.

Ta điều tập không ít tài nguyên, phát hiện trừ ra ta, còn có một nguồn lực lượng, sớm tại mấy năm trước, liền bắt đầu điều tra tình huống của bọn hắn.

Từ nguồn lực lượng này điều tra ghi chép đến xem, ta tra được Mesa không ở tại Hi Vọng thành, cũng không tại Cực Quang thành, khắp nơi đều tra không được tung tích. Về sau từ các nơi trên thế giới di tích phụ cận, mới ngẫu nhiên truyền ra Mesa người tin tức.”

“Đây là đang tránh né lấy cái gì?” Vu Hoành cau mày nói.

“Ừm, có khả năng, nguồn lực lượng kia rất khổng lồ, nhưng bởi vì là thông qua nhân viên hàng một điều tra lưu án, cho nên ta cũng có thể cùng một chỗ kiếm chút tương quan ghi chép.” Trương Khai Tuấn trả lời.

“Đương nhiên, nếu như là thời kỳ hòa bình, ta khẳng định đã bị bọn hắn phát hiện. Nhưng bây giờ… Ha ha.”

Trật tự sụp đổ, tử thương vô số, cỗ kia điều tra lực lượng có lẽ cũng bị suy yếu rất nhiều rất nhiều, căn bản vô lực lại tiếp tục trước đó tìm kiếm.

“Nói một chút hắc tai khởi nguyên tiến triển đi.” Vi Tùng kéo về chủ đề.

“Rất đơn giản, tại Flicka Yann Tân Cực Quang thành phụ cận, cũng chính là thế giới lần thứ nhất hắc tai bộc phát trong di tích, Flicka Huyết Dẫn bộ đội xâm nhập trong đó, ở bên trong phát hiện một chỗ mới mật thất hang động. Nghe nói bọn hắn là tại vận dụng bạo tạc loại v·ũ k·hí lúc, đánh sập hang động bộ phận kết cấu, dẫn đến người bị chôn ở bên trong. Về sau người cường hóa đào móc lối ra lúc, trong lúc vô tình đào ra một cái mới mật thất hang động.”

“Xem ra là rất trọng đại phát hiện.” Vu Hoành nói khẽ.

“Vâng, ở bên trong phát hiện Mesa gia tộc xâm nhập tham dự hắc tai bộc phát trọng yếu chứng cứ. Cho nên hiện tại Flicka thượng tầng thông báo toàn cầu, hi vọng tất cả quân Liên Hiệp cao tầng, hỗ trợ tìm tới người Mesa gia tộc.” Trương Khai Tuấn tiếp tục nói.

“Hiện tại tìm bọn hắn có làm được cái gì? Chẳng lẽ lại bọn hắn còn có thể ngăn cản hắc tai?” Vu Hoành cau mày nói.

“Tình báo tra được, Mesa gia tộc tại hắc tai bộc phát trước, một mực tấp nập ra vào chỗ kia động quật bí ẩn, không hề đứt đoạn từ đó lấy ra một chút bích hoạ cổ lão, đồ vật, cầm lấy đi bán thành tiền chèo chống gia tộc chi phí.”

“Sau đó, hắc tai liền bạo phát? Từ bọn hắn lấy đồ vật chỗ kia?” Vi Tùng lên tiếng nói.

Chương 148: Thái độ (2)

Chương 148: Thái độ (2)

“Là. Căn cứ điều tra, Mesa gia tộc bán thành tiền rất nhiều đồ cổ bích hoạ, rất nhiều đều cùng di tích ký hiệu có quan hệ, còn bao hàm không ít hoàng kim cùng bạch ngân đồ cổ. Mặc dù không có trực tiếp chứng cứ chứng minh là bọn hắn đã dẫn phát hắc tai, nhưng… . Mesa gia tộc tuyệt đối cùng nó có quan hệ!” Trương Khai Tuấn trầm giọng nói.

“Coi như hiện tại tìm tới bọn hắn thì có ích lợi gì?” Vi Tùng thở dài, “Người đã đ·ã c·hết đủ nhiều… .”

“Nếu như có thể triệt để đóng lại hắc tai đâu?” Trương Khai Tuấn nói.

“… Chẳng lẽ lại còn có thể đem trên thế giới tất cả hắc tai nhét trở về?”

Hai người ngươi một lời ta một câu tán gẫu, Vu Hoành càng nhiều thì là ở một bên dự thính. Đồng thời liên tục không ngừng chế luyện mới bức xạ lựu đ·ạ·n.

Có những này làm lực lượng, vô luận tới là ba loại hắc tai bên trong loại nào, hắn đều không sợ hãi.

Thông tin sau khi kết thúc, Vu Hoành cũng lại làm sáu mai bức xạ lựu đ·ạ·n.

Hắn đứng người lên, thay đổi đồ bộ, chuẩn bị tùy thời chờ lệnh. Đồng thời đi ra sân nhỏ, căn dặn lão Chu những thời giờ này nhất định phải coi chừng. Cái kia ba loại cao nguy hắc tai tình báo tin tức, hắn đã sớm cho Chu Học Quang, cũng để nó phổ cập cho Nana cùng bác sĩ Hứa.

Về phần bên ngoài hai nữ kia, hắn cũng làm cho lão Chu cho bọn hắn một lời nhắc nhở, để nó tránh đi mảnh khu vực này.

Đây là xuất phát từ chủ nghĩa nhân đạo, về phần đối phương có nghe hay không vậy thì cùng hắn không quan hệ.

Khoảng cách Hắc Phong doanh địa hơn mười cây số bên ngoài.

Một cỗ rách tung toé, dính đầy vết máu khô khốc xe con màu đen, chính không nhanh không chậm thuận đường cái hướng phía trước chạy. Cửa sổ xe phá toái, xa luân thoát hơi, xe con hành sử lại quỷ dị lặng yên im ắng, hoàn toàn nghe không được lốp xe nghiền ép mặt đất tạp âm.

Xuyên thấu qua cửa sổ xe, có thể nhìn thấy trên vị trí lái, đang ngồi lấy một người đeo kính kính nam nhân trung niên.

Nam nhân một bộ nhân sĩ thành công cách ăn mặc, một thân đồ tây đen, hồng lĩnh mang, khuôn mặt hơi mập, trong mũi miệng lưu lại một túm chỉnh tề chòm râu nhỏ.

Hắn lái xe, mặt mỉm cười, nhìn thẳng phía trước, phảng phất lúc này không phải tại nguy cơ trùng trùng Quỷ Ảnh dã ngoại bên trong lái xe, mà là cuối tuần đi ra lâm thời buông lỏng hít thở mới mẻ không khí khoảng cách ngắn lữ hành.

Chỉ là quái dị chính là, vô luận phía trước gặp được đường gì, nam tử trung niên biểu lộ đều từ đầu đến cuối không thay đổi.

Mỉm cười.

Hắn vẫn luôn là nhìn chăm chú lên phía trước, mặt mỉm cười.

Không bao lâu, xe con màu đen mở ra tới gần Hắc Phong doanh địa phụ cận đường cái.

Bỗng nhiên xe tựa hồ phát hiện cái gì, bắt đầu giảm tốc độ, sau đó chậm rãi dừng lại.

Tế.

Cửa xe mở ra.

Bên trong nam nhân trung niên buông ra tay lái, tựa hồ đang chờ đợi hành khách xuống xe.

Két.

Cửa xe đột nhiên từ động quan bên trên

Xe con lại chậm rãi hướng phía trước, dần dần hướng phía nơi xa chạy, biến mất tại trong sương mỏng.

Hắc Phong doanh địa · nội viện.

“Đây là mới hong khô thịt khô, nấm khô, gián khô ngươi không quan tâm ta liền không có làm.” Lão Chu đem một cái túi ny lon lớn phóng tới Vu Hoành trước mặt.

Bỏ qua một bên cái túi miệng, bên trong lộ ra màu vàng nâu nấm khô cùng thằn lằn khô, toàn bộ xen lẫn trong cùng một chỗ.

“Gần nhất một mực không có trời mưa, nhưng sương mù quá nồng, mỗi ngày chỉ có sáng sớm rất ít một chút thời gian có thể phơi nắng, về sau lấy thời gian càng ngày cũng không dễ chịu.

Nếu là không có mặt trời, không khí cũng càng ngày càng ẩm ướt, bọn ta còn không biết làm như thế nào làm.” Lão Chu thở dài, trên mặt dù sao cũng hơi lo lắng.

“Mấy ngày gần đây nhất đều đừng đi ra, ngoại viện cũng đừng đi, nhớ kỹ ở lâu trong phòng.” Vu Hoành nhấc lên cái túi, không nói gì.

“Ừm, biết. Đúng, hai nữ kia lại tới, các nàng muốn cùng ngươi nói chuyện.” Lão Chu nói.

“Đừng để ý tới các nàng.” Vu Hoành trả lời. Để mắt nhìn về phía ngoại viện hàng rào chỗ, sương mù quá nồng, thấy không rõ cái gì. Chỉ mơ hồ có thể thấy có bóng người tại đứng đó

“Các nàng có thương, ta sợ các nàng vạn nhất ép… . Ta còn tốt, Nana cùng bác sĩ Hứa liền phiền toái.” Lão Chu nhắc nhở.

“Ngươi nói có đạo lý.” Vu Hoành suy nghĩ một chút, gật đầu, những ngày này hắn toàn bộ tinh thần đều quăng tại luyện cộng cùng làm lựu đ·ạ·n bên trên, quản lý phương diện tất cả đều là lão Chu đang làm. Hắn cũng làm được rất không tệ.

Nhưng Đinh Thược cùng Diêu Phi Linh hai người cũng không phải là hắn có thể giải quyết.

Nghĩ tới đây, hắn đem cái túi bỏ vào sơn động, sau đó đi tới trực tiếp hướng phía bóng người chỗ phương hướng đi qua.

Ra nội viện, xuyên qua ngoại viện bãi cỏ, hắn tại hàng rào bên trong ngừng lại, nhìn xem đã lâu không gặp Đinh Thược cùng Diêu Phi Linh.

Hai người thần sắc mỏi mệt, mắt quầng thâm rất nặng, trên thân đồ bộ khắp nơi là tổn hại vết máu, Đinh Thược mũ giáp không có, chỉ còn lại có mặt nạ cùng kính bảo hộ.

Diêu Phi Linh trên thân trước đó cũng trường thương không có, chỉ còn đùi bên ngoài một thanh chủy thủ dài.

Hai người nhìn qua đều rất tiều tụy.

Nhìn thấy Vu Hoành đến gần tới, Đinh Thược lại một lần nữa mang theo khẩn cầu mở miệng.

"Vu tiên sinh, ngươi muốn thế nào mới bằng lòng để cho chúng ta gia nhập doanh địa?"

Hai người bọn họ kỳ thật cũng không có bề ngoài biểu hiện chật vật như vậy, chỉ là những ngày này ứng đối Đa Mục Điểu, một mực nghỉ ngơi không tốt, vũ khí đ·ạ·n dược cũng dùng hơn phân nửa, mắt thấy lại tiếp tục liền thật nguy hiểm.

Thế là hai người làm cái mưu kế, trước trang thảm thăm dò Vu Hoành tâm tư, nhìn có thể thành công hay không gia nhập.

Nếu như có thể tự nhiên tốt nhất. Nếu như không có khả năng, các nàng bày ra suy yếu tư thái, cũng có thể tê liệt đối phương, để nó buông lỏng cảnh giác, sau đó… . Đột nhiên tập kích. Chế trụ Vu Hoành.

Các nàng suy nghĩ tỉ mỉ qua, phải chăng muốn bắt lão Chu cùng Nana còn có bác sĩ Hứa làm con tin, nhưng ở xa xa bí mật quan sát về sau, các nàng phát hiện, Vu Hoành chính mình ở phòng hộ năng lực mạnh rất nhiều sơn động, cũng không

nguyện ý để mấy người còn lại đi vào, liền xem như tiểu nữ hài Nana cũng không được.

Cái này hiển nhiên đại biểu, cái này Vu Hoành là một người cực độ ích kỷ.

Bởi vậy kết luận đẩy ra, coi như bắt những người khác làm con tin, cũng không lớn khả năng đạt tới mục đích, ngược lại sẽ đánh cỏ động rắn, để nó trốn vào sơn động cũng không tiếp tục đi ra. Về sau còn muốn cướp đoạt doanh địa, độ khó liền xa xa gia tăng.

Cho nên, vì một lần thành công, các nàng quyết định đem mục tiêu lựa chọn là Vu Hoành tự thân.

Trước biểu hiện ra chính mình suy yếu, sau đó lấy tư sắc dụ hoặc hắn, để nó buông lỏng cảnh giác.

Cuối cùng cấp tốc xuất thủ, nhất cử bắt.

Hai người còn cân nhắc đến, Vu Hoành rất có thể là cái kỹ thuật cao nhân tài, cho nên tốt nhất đừng tổn thương tính mạng hắn, đánh cho tàn phế hắn khống chế lại, để làm chính mình phục vụ, mới là tốt nhất cách dùng.

Lấy lại tinh thần, hai người ngưng thần nhìn chằm chằm Vu Hoành chờ đợi câu trả lời của hắn.

“Chỉ cần ngươi nguyện ý để cho chúng ta đi vào, ta cùng Linh Linh muội muội, để cho ngươi thế nào, đều được… .” Đinh Thược cắn môi dưới, mới mượn doanh địa nước rửa sạch sẽ khuôn mặt một mảnh ửng đỏ, nàng không tự chủ lôi kéo trước ngực đồ bộ, lộ ra… . Một điểm nhỏ khe hở.

Một bên Diêu Phi Linh im lặng giật bên dưới nàng, tự nhiên hướng phía trước đụng đụng, giật ra chính mình đồ bộ ngực, lộ ra vượt xa khỏi Đinh Thược quy mô thật sâu khe rãnh.

“Đúng vậy a, chỉ cần để cho chúng ta gia nhập, chúng ta có thể cùng một chỗ cùng ngươi!” Nàng phàn nàn thanh âm, “Không chịu nổi, chúng ta thực sự không chịu nổi bên ngoài.”

“Các ngươi muốn gia nhập, kỳ thật cũng không phải không thể.” Vu Hoành nhìn trước mắt hai nàng này hài, các nàng xác

thực đều rất xinh đẹp, thực lực tựa hồ cũng vẫn được, dù sao có thể ở bên ngoài sinh hoạt nhiều ngày như vậy, đỉnh qua Đa Mục Điểu, tránh thoát Đại Bì hắc trùng, Tượng Trùng.

Quả thật có chút bản sự.

"Ngươi đáp ứng! ?" Hai người đều là sững sờ, ánh mắt toát ra vẻ mừng như điên.

Nhưng các nàng trong lòng cũng đã bắt đầu cấp tốc kéo căng, tùy thời chuẩn bị rút thương động thủ.

"Có một điều kiện." Vu Hoành gật đầu, "Chỉ cần các ngươi có thể làm được, liền có thể gia nhập Hắc Phong doanh địa."

Hai nữ đã một bàn tay âm thầm sờ đến phía sau cài lấy đại uy lực s·ú·n·g ngắn.

"Điều kiện gì?" Đinh Thược cấp tốc hỏi

"Biết Đại Huy Thạch phía trên vẽ vậy cái này chủng phù văn sao?" Vu Hoành chân thành nói, "Các ngươi đi giúp ta tìm tới ba loại cùng ta chỗ này khác biệt tân phù văn, ta liền tiếp nhận các ngươi gia nhập doanh địa."

Hắn nghĩ đến, cùng để cho hai người không công c·h·ế·t ở chỗ này, không bằng phế vật lợi dụng, để các nàng đi tìm phù văn ký hiệu.

Ba loại tân phù văn, không quan tâm các nàng đi đâu tìm, khẳng định là muốn đi chỗ rất xa tìm kiếm, bình thường mà nói, muốn đi ba cái khác biệt di tích, mới có thể tập hợp đủ, độ khó tuyệt đối cực lớn, sẽ còn cửu tử nhất sinh.

Lão Lý đến bây giờ tìm một loại cũng còn không có trở về, chớ nói chi là ba loại.

Đương nhiên, nếu như các nàng thật là có bản lĩnh tìm đủ ba loại, hắn Vu Hoành để nó gia nhập cũng coi như không là cái gì

Đều làm đến trình độ kia, chứng minh hai người này bản sự đủ lớn, về sau nói không chừng sưu tập mặt khác phù văn cũng có thể để các nàng xuất động.

Vô luận đối phương làm sao tuyển, chính mình cũng không lỗ.

Đây chính là Vu Hoành ý nghĩ.

“Ba loại phù văn?” Đinh Thược cùng Diêu Phi Linh có chút mộng, các nàng không rõ ràng điều kiện này là có ý gì, trên thực tế Đại Huy Thạch bên trên phù văn các nàng là gặp qua, nhưng còn lại phù văn các nàng liền hoàn toàn một mặt mờ mịt.

Như thế nào thu hoạch, đi đâu thu hoạch, độ khó như thế nào, các nàng cũng không biết.

Nguyên bản các nàng còn tưởng rằng Vu Hoành là muốn thân thể của các nàng, nhịn đến bây giờ rốt cục muốn lộ ra bản tính. Có thể.

“Có thể hỏi một chút, cái này ba loại phù văn, muốn đi đâu mà tìm sao?” Đinh Thược thấp giọng hỏi.

“Đi mặt khác Huy Thạch mỏ phụ cận di tích. Một chỗ di tích sẽ chỉ có một loại không tái diễn phù văn.” Vu Hoành nói.

“… .”

Hai người nghe vậy, đều trầm mặc.

Nguy hiểm như vậy hoàn cảnh, các nàng liền tại bên ngoài chờ lâu mấy ngày đều nhanh gánh không được, còn muốn các nàng đi không biết nơi bao xa tìm cái gì di tích phù văn! ?

Đây không phải cho các nàng gia nhập hi vọng, đây là muốn các nàng c·h·ế·t a! !

“Ta mẹ nó g·i·ế·t c·h·ế·t ngươi! !”

Rốt cục, gầm lên giận dữ.

Diêu Phi Linh đưa tay rút s·ú·n·g lục ra, sớm đã mở ra bảo hiểm họng s·ú·n·g, nhắm ngay Vu Hoành lồng ngực.

Ngón tay bóp cò.

Bành!

Đúng lúc này, gò má nàng đột nhiên gặp trọng kích.

Một cái thô to hợp kim găng tay đen chính diện quất vào nàng trên má trái.

To lớn lực bộc phát, trong nháy mắt đánh thấu mũ giáp, đạp nát kính bảo hộ, rơi vào gương mặt non mịn trên da thịt.

Hô!

Diêu Phi Linh cả người bay tứ tung ra ngoài, đầu hướng ra ngoài, phảng phất bị người ta tóm lấy tóc, đập ầm ầm ở bên trái trên một tảng đá lớn.

Một tiếng vang trầm, nàng đau hừ một tiếng, cả người bị đánh mộng, trong đầu ông ông tác hưởng, tựa ở trên tảng đá thế mà đầu trống rỗng, một cỗ muốn nôn mửa buồn nôn cảm giác xông lên đầu.

Một bên khác Đinh Thược đồng thời rút thương, thừa dịp Vu Hoành động thủ đánh bay Linh Linh trong nháy mắt, nàng thiểm điện bóp cò s·ú·n·g.

Phốc phốc phốc phốc! !

Liên tục s·ú·n·g tay tự động họng s·ú·n·g phun lửa, trong nháy mắt đánh ra bốn phát đ·ạ·n, chính diện trúng mục tiêu Vu Hoành lồng ngực.

Nhưng ngoài dự liệu chính là, đặc chế đ·ạ·n xuyên giáp, rơi vào Vu Hoành đồ bộ bên trên, chỉ là đánh nát ngoại tầng hợp kim vỏ cứng, đ·ạ·n liền khảm nạm ở giữa gốm sứ tầng, kẹp lại bất động.

Nàng tốc độ rất nhanh, xác thực xạ kích toàn đánh tới, nhưng

Đ·ạ·n giống như… . Không dùng Đinh Thược nuốt nước miếng một cái, ngẩng đầu, nhìn xem trước mặt lù lù bất động Vu Hoành.

Bỗng nhiên nàng một cái cúi đầu, tránh đi một bàn tay, nhưng lại không có thể tránh khai triều lấy bụng nhỏ tới một cước

chính đạp.

Bành! !

Nàng cả người bay rớt ra ngoài, đâm vào ba mét bên ngoài trên cành cây, mảnh gỗ vụn vẩy ra, chậm rãi trượt xuống đến, toàn thân cuộn thành một đoàn, không thể động đậy.

Lực lượng chênh lệch quá xa, ở bên trong khí tràn đầy tăng phúc dưới, Vu Hoành cùng các nàng lực lượng hoàn toàn là đứt gãy thức chênh lệch.

“A a a! Ta muốn g·i·ế·t ngươi! !”

Một bên Diêu Phi Linh điên cuồng gầm thét, bò dậy, hướng phía Vu Hoành ném ra một viên đen sì đồ chơi.

Theo cái đồ chơi này bị ném ra, trong không khí cũng vang lên nhỏ xíu tê tê âm thanh.

Lựu đ·ạ·n! ?

Đinh Thược trong lòng kinh hãi, khoảng cách gần như thế, nếu là bạo tạc, ba người bọn hắn đều biết… .

Oanh!

To lớn ánh lửa nổ tung, khoa trương bạo tạc lực căng phồng lên đến, bao trùm phương viên năm mét, đâm vào ba người trên thân.

Đồng thời mấu chốt nhất là, lựu đ·ạ·n này thế mà còn là nàng đọc thầm chờ đợi thời gian, ném ra tức nổ trạng thái.

Hảo tỷ muội Đinh Thược cái thứ nhất bị tạc bay, quay cuồng trên mặt đất, thân thể chính diện máu thịt be bét, một mảnh cháy đen, ý thức dần dần hôn mê.

Diêu Phi Linh đồng dạng bị tạc đến đằng không mà lên, đập xuống đất lại nổi lên không có khả năng.

Vu Hoành… .

Hắn đứng tại chỗ, lui mấy bước, đâm vào cắm tốt trên hàng rào, bẻ gãy tận mấy cái thô nhánh cây.

Nhưng cũng chỉ thế thôi.

Hắn bây giờ thể phách tăng thêm nội khí tăng phúc, tiếp nhận một chút cường hóa đồ bộ chảy vào còn sót lại uy lực, căn bản là dễ như trở bàn tay.

Chương 149: Thái độ (3)

Chương 149: Thái độ (3)

Đùng đùng.

Vu Hoành vỗ vỗ trên người bụi, xuyên thấu qua sương mù, nhìn thấy trên mặt đất không có động tĩnh hai người.

Nhìn lại mình một chút trên người đồ bộ, chính diện hư hại không ít địa phương, nhưng này lực trùng kích cũng chính là tương đương với bị lực lượng của mình đánh một quyền.

Trừ đồ bộ bị hao tổn, mặt khác vô sự.

"Như vậy cũng tốt, vừa vặn giải quyết triệt để tai hoạ ngầm."

Hắn đi ra phía trước, một phát bắt được Diêu Phi Linh đầu, đem nó nhấc lên.

"Như ngươi loại này tính tình, là thế nào sống đến bây giờ?" Hắn nhịn không được cảm thán. Tuyên bố phù văn nhiệm vụ nếu như hai người thật tiếp, vừa vặn có thể tránh sắp đến cao nguy hắc tai, dù sao không phải địa phương nào đều có cao nguy hắc tai xuất hiện, đây cũng là hắn một cái hảo tâm. Đáng tiếc… Hai người này không kịp chờ đợi khiêu phản.

"…" Diêu Phi Linh trên thân xương cốt không biết gãy mất bao nhiêu, lúc này chỉ có thể tràn đầy cừu hận nhìn chằm chằm Vu Hoành.

"Hận ta làm cái gì? Ta ở chỗ này trải qua thật tốt, các ngươi nhất định phải lại gần tìm đường c·hết. Doanh địa là ta một tay dựng, ta thu ai không thu ai là tự do của ta, để cho các ngươi có đi hay không." Vu Hoành dẫn theo người, đi đến Đinh Thược bên người, dùng chân đá đá nàng.

"Ngươi chính là, đối với chúng ta… Mưu đồ làm…loạn!" Diêu Phi Linh đứt quãng mắng lấy.

“Liền ngươi đức hạnh này? Còn m·ưu đ·ồ làm loạn?” Vu Hoành nhịn cười không được.

Suy nghĩ một chút, hắn bỗng nhiên nói.

“Ngươi có phải hay không cảm thấy, mặt ngươi đẹp mắt, vóc người đẹp, cho nên người khác đều sẽ ngấp nghé thân thể của ngươi?”

Diêu Phi Linh không nói lời nào, nhưng ánh mắt cừu hận không chút nào giữ lại lộ ra nàng trả lời, chính là cái ý tứ này.

“Cái này đơn giản.” Vu Hoành vươn tay, một thanh kéo nàng kính bảo hộ cùng mặt nạ.

Phía dưới gương mặt xinh đẹp, đã sớm bị lựu đ·ạ·n bạo tạc, nổ tràn đầy miệng máu. Đó là bể nát mặt nạ đảo ngược vạch phá da thịt dẫn đến.

“Ngươi bây giờ mặt đã hủy, chính mình sờ sờ đi.”

Sau đó, hắn dẫn theo gia hỏa này, đi vào một cây đại thụ trước.

Đem nó ngực đè lại, kề sát thân cây.

“Chờ một chút, ngươi nghĩ, làm gì! ? ?” Diêu Phi Linh lập tức tranh thủ thời gian không ổn, gian nan kêu ra tiếng.

“Ta rất muốn nhìn một chút, coi ngươi mất đi chính mình vẫn lấy làm kiêu ngạo hết thảy lúc, sẽ làm như thế nào đối đãi những người khác.” Vu Hoành sắc mặt bình tĩnh đè lại nàng, bỗng nhiên dùng sức trên dưới mài một cái.

Ào ào ào.

Vỏ cây vỡ vụn rơi xuống, Diêu Phi Linh phát ra thống khổ kêu thảm.

Nàng vốn là trên thân tràn đầy bị tạc đi ra v·ết t·hương, lúc này bị đè ép ma sát, trước ngực huyết nhục càng ngày càng nhiều,

Không có mấy lần, ngực của nàng liền… . Bình.

Vu Hoành đem nó buông xuống địa, cùng Đinh Thược thả cùng một chỗ. Lại đưa tay bóp, bóp gãy nó hai chân hai chân.

A! ! !

Nương theo lấy tiếng kêu thảm thiết thê lương về sau, hắn ngồi dậy.

"Tốt, khảo nghiệm các ngươi tỷ muội tình thời điểm đến." Hắn còn thân mật trở về doanh địa cho các nàng cầm thuốc tiêu viêm, một người một viên.

Trên thực tế Đinh Thược sớm đã tỉnh lại, người cường hóa thể chất không thể không nói hay là rất mạnh, Đinh Thược cũng b·ị t·hương, bị một cước nặng đạp ở phần bụng, tăng thêm bị tỷ muội một cái lựu đ·ạ·n khoảng cách gần oanh tạc, chấn động não cùng nội thương là nhất định là có.

Mặc dù không biết nàng vì cái gì giả vờ ngất, nhưng tiếp xuống nếu như Đinh Thược không giúp Diêu Phi Linh, người sau tất nhiên tại bực này nguy hiểm trong hoàn cảnh sống không quá đêm nay.

Kỳ thật Vu Hoành cảm thấy hứng thú nhất là Diêu Phi Linh, khi cái này tự cho là tất cả mọi người ngấp nghé nàng mỹ mạo gia hỏa, mất đi mỹ mạo, sẽ là phản ứng gì, ngẫm lại liền phi thường thú vị.

Thế đạo này người sống càng ngày càng ít, hắn cũng càng ngày càng không muốn động thủ hủy đi hai đầu tươi sống sinh mệnh.

Nếu không phải đối phương muốn đưa hắn vào chỗ c·hết, hắn có lẽ sẽ lại lần nữa thả hai người một ngựa cũng nói không chính xác.

Tỉ như lưu cái đầu có thể nói chuyện cùng hắn giải buồn.

Kiểm tra xuống thu lại trên thân hai người v·ũ k·hí trang bị, xác định không có lựu đ·ạ·n loại hình đại uy lực v·ũ k·hí về sau, hắn mới trở lại doanh địa.

Vừa tiến vào doanh địa, Vu Hoành cái thứ nhất nhìn thấy, chính là vụng trộm trốn ở nhà gỗ cửa sổ xem trò vui lão Chu

ba người.

Trong nhà gỗ, lão Chu, Asena, bác sĩ Hứa, ba người chen thành một loạt, ba cái đầu đụng nhau, cố gắng muốn thông qua sương mỏng nhìn thấy tình hình chiến đấu như thế nào.

Còn lại chi tiết liền cái gì cũng không nhìn thấy. Đáng tiếc sương mù mông lung, ba người chỉ có thể miễn cưỡng nhìn thấy chiến thắng chính là dáng người cao lớn nhất Vu Hoành.

"Tốt tốt, đừng xem, không có gì đáng xem, đều đi về nghỉ." Vu Hoành khoát khoát tay, "Đừng dạy hư tiểu hài tử."

"Đúng!" Lão Chu tranh thủ thời gian ứng tiếng, giật giật hai người khác, đóng lại cửa sổ.

Vu Hoành nhéo nhéo trong tay hai thanh s·ú·n·g ngắn, quay đầu mắt nhìn.

Hai nữ kia vị trí, lúc này đã chỉ còn lại có một người. Đinh Thược không biết lúc nào vụng trộm đứng dậy rời đi.

Chỉ để lại Diêu Phi Linh an tĩnh nằm tại nguyên chỗ, tựa hồ là ngất đi.

Đối với Đinh Thược, Vu Hoành cũng lơ đễnh, hắn vừa mới một cước kia thế nhưng là một chút cũng không có đổ nước.

Chính diện chính đạp, lấy hắn lúc này lực lượng điệp gia nội khí tăng phúc, một cước kia đoán chừng một cỗ xe con đều có thể cho trực tiếp đạp nát. Đinh Thược nhìn từ bề ngoài không có việc gì, hay là bởi vì đồ bộ che đậy phần bụng thương thế.

Cụ thể như thế nào… . Có thể hay không sống sót, khó nói. Coi như sống sót, không c·hết cũng khẳng định phế đi.

"Liền không thể cho ta đến điểm người bình thường sao?" Vu Hoành hồi tưởng lại chính mình gặp phải một mạch người sống sót, liền không có mấy cái bình thường lại có năng lực.

Lắc đầu, hắn xuyên qua sân nhỏ, vào sơn động, đem trên người cường hóa đồ bộ buông ra.

Sau đó an bài hắc ấn bắt đầu chữa trị,

Thừa dịp chữa trị đếm ngược thời gian, hắn khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu suy tư, như thế nào giải quyết tiếp tục không ngừng chống cự hắc tai vấn đề này.

‘Đơn thuần dựa vào duy nhất một lần đạo cụ, nếu như hắc tai đều là không có đầu óc đồ đần còn tốt, nhưng trước đó gặp phải Tượng Trùng, đã chứng minh hắc tai, cũng không phải là không có đầu óc… Nếu là hơi thông minh một chút, trực tiếp dùng nhỏ yếu hắc tai giẫm lôi, tiêu hao hết ta phù bản, như vậy ta tất cả bố trí đều sẽ mất đi hiệu lực.’

‘Vô luận là Huy Thạch phù bản, hay là bức xạ lựu đ·ạ·n, hay là Vòng Xoáy phù bản, đều là không thể khôi phục duy nhất một lần v·ũ k·hí. Nhất định phải… Nhất định phải có có thể tự hành khôi phục, cường độ đầy đủ phạm vi tính đối kháng thủ đoạn…’

Hắn ngồi xếp bằng trên mặt đất, trầm tư suy nghĩ.

‘Ta bây giờ có được nội khí, hai loại phù văn, Hắc Tích, Huy Thạch Thảo, có thể bản thân khôi phục, chỉ có Huy Thạch Thảo…’

Trong miệng hắn không ngừng lặp lại lẩm bẩm Huy Thạch Thảo ba chữ.

Đột nhiên, một đạo không hiểu linh quang từ đầu óc hắn lóe lên liền biến mất.

‘Huy Thạch Thảo có thể tự động khu trục ngoại giới Quỷ Ảnh hắc trùng, chủ yếu là dựa vào liên tục không ngừng hấp thu hồng trị, sau đó chuyển hóa phóng thích thành giá trị âm bức xạ. Mà Vòng Xoáy phù trận Huy Thạch phù trận, sở dĩ làm không được, chủ yếu khác nhau cũng là tại điểm ấy. Bọn chúng không có cách nào bản thân khôi phục.’

‘Nhưng nếu như, ta dùng Huy Thạch Thảo cùng Vòng Xoáy phù trận dung hợp cường hóa đâu? Có phải hay không có thể cường hóa ra một loại có sinh mệnh lực có thể bản thân khôi phục phạm vi phù trận? Hoặc là nói cường hóa ra một loại càng mạnh Huy Thạch Thảo?’

Nghĩ tới đây, trong lòng của hắn lại có linh cảm mới.

Bây giờ hắc ấn không xuống tới, chữa trị trang bị chỉ dùng nửa giờ không đến, hoàn toàn có thể thử nhìn một chút ý nghĩ này phải chăng có thể làm.

Lúc này, hắn đứng dậy, kiểm tra xuống hắc ấn, xác định chữa trị đồ bộ hoàn thành, liền từ bên ngoài lấy một gốc Huy Thạch Thảo tiến đến, sau đó lấy ra một khối mới vẽ xong Vòng Xoáy phù bản, đem cả hai đặt chung một chỗ.

Đưa tay đè lên.

Đang muốn bắt đầu mặc niệm cường hóa, Vu Hoành đột nhiên nhớ ra cái gì đó.

Hắn hai mắt lấp lóe, dừng lại mấy giây, mới chậm rãi trong lòng mở miệng.

'Cường hóa Hắc Phong trận pháp phòng hộ, phương hướng: Tự động hấp thu hồng trị chữa trị tự thân, bình thường giảm bớt giá trị âm bức xạ phóng thích, phát hiện hắc tai lúc tự động phóng thích chứa đựng bức xạ.'

Hắn không xác định mạnh như vậy hóa năng không có khả năng có hiệu quả, nhưng thử một lần tóm lại có thể.

Huy Thạch Thảo làm hắn ấn ký thứ nhất khóa lại vật, đến bây giờ dù sao cũng hơi theo không kịp bước chân, cũng nên cường hóa một đợt.

Xùy.

Trong chốc lát một cây hắc tuyến từ Vu Hoành mu bàn tay nổi lên, hướng chảy bàn tay đè xuống Huy Thạch Thảo cùng Vòng Xoáy phù trận.

Hắc tuyến biến mất, một cái băng lãnh máy móc âm quen thuộc vang lên.

Phải chăng cường hóa hắc phong trận pháp phòng hộ?

Vu Hoành gánh nặng trong lòng liền được giải khai, có thể cường hóa liền tốt.

Hắn nhìn về phía hiển hiện trên Vòng Xoáy phù bản màu đỏ đếm ngược trị số: 5 giờ 51 phút.

Thời gian rất ngắn, xem ra chỉ là đơn thuần đem cả hai dung hợp lại cùng nhau.

Trong lòng hắn có chút thất vọng. Nhưng dưới mắt cao nguy hắc tai lúc nào cũng có thể sẽ đến, thời gian ngắn cũng có thời gian ngắn chỗ tốt.

'Là.'Lúc này, hắn cho ra khẳng định trả lời chắc chắn.

Chỉ là năm tiếng, hắn chờ nổi.

Mấy chục cây số bên ngoài, một mảnh thưa thớt rừng đước bên trong.

Cao hơn 6 mét khổng lồ Tượng Trùng, chính từng bước một hướng phía cố định phương hướng chạy về phía trước đường.

Không bao lâu, Tượng Trùng chậm rãi đi xa, chui vào trong sương mù biến mất không thấy gì nữa.

Nó hình thể khổng lồ, hoàn toàn biến mất về sau, rừng đước một chút làm tóc khô nấm mốc trong bụi cỏ, mới lục tục ngo ngoe đứng lên từng cái bóng người.

Những bóng người này trên thân đều hất lên làm ngụy trang xám đen Huy Thạch thảm, bọn hắn toàn thân rách tung toé, bẩn thối không gì sánh được, bờ môi khô nứt, thân thể run rẩy, lại một tiếng cũng không dám lên tiếng.

Hết thảy hơn mười người, im ắng đỉnh lấy Huy Thạch thảm, hướng rời xa Tượng Trùng phương hướng rời đi.

Ngụy San San theo sát phụ thân Ngụy Hồng Nghiệp cùng mẫu thân Khâu Yến Khê, một nhà ba người đều hất lên đặc chế Huy Thạch thảm, tại trong nhóm người này xem như trạng thái tốt nhất.

"Haris đã đi vào trước cứ điểm. Lần này nhất định phải chiếm trước một cái cứ điểm, không có khả năng lại chuyển di xuống dưới, chúng ta vật tư không nhiều lắm. Phía ngoài hồng trị

nồng độ cũng càng ngày càng cao, nguy hiểm đang mạnh lên.” Ngụy Hồng Nghiệp nhỏ giọng giải thích nói.

“Thật có nắm chắc sao?” Khâu Yến Khê nhịn không được thấp giọng chất vấn.

“Cứ điểm kia thủ lĩnh nhìn qua không thế nào dễ trêu bộ dáng.”

“Yên tâm, có do ta thiết kế côn trùng hình độc tố dụ bắt khí, phối hợp Haris thân thủ, đi vào chỉ cần có một chút cơ hội tới gần, liền có thể trong nháy mắt chế trụ thủ lĩnh bọn họ.” Ngụy Hồng Nghiệp tự tin nói.

“Tiếp lấy hắn sẽ ra ngoài dẫn người đến đây tiếp ứng chúng ta.”

“Ừm.” Khâu Yến Khê gật đầu. Một tay vịn chính mình dặt dẹo cánh tay phải, khom người đi theo hướng phía trước di động.

Nhìn cùng trượng phu vẫn như cũ thần sắc tự tin, nàng kỳ thật trong lòng còn có lời không nói ra, nhưng bây giờ lúc này… Không thích hợp nói tiếp.

“Không có chuyện gì, ngày mai lúc này chúng ta liền có thể khống chế một cái cỡ nhỏ cứ điểm, nếu không phải bên trong có nguồn nước, trước kia dạng này cứ điểm đưa ta cũng không cần đáng tiếc… Hiện tại lại để cho thiết kế c·ướp đoạt… Tạo hóa trêu ngươi.” Ngụy Hồng Nghiệp thở dài nói.

Một đoàn người từ từ dịch chuyển về phía trước động, không bao lâu, liền tới đến một tòa có xi măng tường vây trong rừng lầu nhỏ trước.

Tường vây có một cánh cánh cổng kim loại, cạnh cửa treo một khối màu trắng lệnh bài: Hồng Lâm núi uỷ ban quản lý.

Kẹt kẹt… . Cánh cổng kim loại chậm rãi bị từ trong mở ra.

Một đội người mặc màu đen trang phục phòng hộ, võ trang đầy đủ người cầm thương viên bước nhanh đi tới, đón chạy nạn hơn mười người bên này nhanh chóng tới gần.

Đội này người cầm thương dẫn đầu có hai người, một cái vóc người khôi ngô, trang phục phòng hộ trên cánh tay hoa văn một cái to lớn Bạch Tinh đồ án.

Một cái khác không có mang mũ giáp, lộ ra một cái bóng loáng đầu trọc, thình lình chính là đi vào nội ứng sở nghiên cứu đội trưởng bảo an Haris.

Xa xa, hắn cùng Ngụy Hồng Nghiệp trao đổi cái ánh mắt, ra hiệu hắn phối hợp cùng một chỗ động thủ.

Ngụy Hồng Nghiệp nhếch miệng lên vẻ mỉm cười, tay lặng lẽ sờ tại trên lưng trên chuôi thương.

Hắn đã thấy, trong những người này tối thiểu hơn phân nửa đều là hắn những ngày này lục tục ngo ngoe an bài gia nhập vào sở nghiên cứu đội viên bảo an,

Nhìn xem Haris dần dần tới gần, họng s·ú·n·g dần dần di động hướng một cái khác người dẫn đầu.

Bỗng nhiên.

Bành! Một tiếng s·ú·n·g vang.

Ngụy Hồng Nghiệp vừa mới đứng người lên thân thể như là bị trọng quyền đánh trúng ngực, người hung hăng bay rớt ra ngoài, quẳng xuống đất.

Máu một chút từ trên người hắn vẩy ra ra.

Không chỉ là hắn, kẻ chạy nạn bên trong còn lại mấy cái ngụy trang đội viên, cũng đều chưa kịp động thủ, liền bị tinh chuẩn thương kích, nhao nhao ngã xuống đất.

Động thủ nổ s·ú·n·g, chính là Haris cùng bên cạnh hắn còn lại đội viên.

“Haris! ! !” Ngụy Hồng Nghiệp không thể tin gầm thét truyền đến, hắn lại lần nữa đứng người lên, toàn thân hình thể phảng phất một chút bành trướng một vòng, hướng phía Haris chính là một cái ba thương bắn tỉa, nhưng những này bị đã sớm chuẩn bị Haris từng cái tránh thoát.

“Ngươi lại dám phản bội ta! ?”

Chương 150: Thái độ (4)

“Phản bội? Ngươi cho rằng ngươi hay là trước đó cái kia cao cao tại thượng sở trưởng? Một tên đáng thương, so với cường đại Văn hội trưởng, ta càng muốn tìm nơi nương tựa người mạnh hơn.” Haris một bên xạ kích một bên mỉm cười nói.

“Chỉ là để cho ta không nghĩ tới chính là, ngươi thế mà cũng đối với chính mình tiến hành cường hóa cải tạo. Trên thân còn lặng lẽ mặc vào áo chống đ·ạ·n.” Hắn liên tục xạ kích phát hiện không dùng về sau, lúc này vứt bỏ thương, hướng phía trước vội xông, cận chiến.

Bành! !

Trong chốc lát, hai người đụng nhau đánh nhau.

Không có qua mấy giây, hai người đồng thời đều bị đối phương bộc phát ra to lớn lực quyền kinh đến. Huyết thủy tùy ý phiêu tán rơi rụng đến chung quanh.

Haris thế mà bị đánh đến liên tục lui lại, không phải là đối thủ.

Bành! !

Một tiếng s·ú·n·g vang, Ngụy Hồng Nghiệp bị người đánh lén một thương đ·ạ·n xuyên giáp đánh vào ngực, lúc này thân thể bão tố ra mảng lớn huyết thủy.

“Ta muốn g·i·ế·t ngươi! ! Dám phản bội ta! !” Hắn rống giận vẫn như cũ một quyền nện ở Haris bên mặt.

Nếu như không phải là bị thương kích, lực lượng của hắn cùng kỹ xảo có thể hoàn mỹ ngăn chặn đối phương. Đáng tiếc…

“Phản bội? Ngài lúc trước trộm lấy Cao đồn trưởng độc quyền thời điểm cũng không phải nói như vậy.” Haris lui ra phía sau

hai bước, lung lay đầu, để cho thủ hạ thương kích cho mình kéo dài thời gian.

“Ngươi có thể đoạt người khác đồ vật, ta cũng chỉ là học ngài mà thôi, đem đồ vật giao ra đi, ngươi trốn không thoát.”

“Yến Khê, mau dẫn San San đi! ! Đi! !” Ngụy Hồng Nghiệp lớn tiếng nói.

“Ta đằng sau sẽ đi tìm các ngươi, đi mau! !

Hai người chém g·i·ế·t, để chung quanh những người còn lại đều sợ ngây người.

Lúc này gầm thét vang lên, Khâu Yến Khê cấp tốc từ trong rung động hoàn hồn, nắm lên nữ nhi liền hướng nơi xa trốn.

Chỉ là không có chạy ra bao xa, nàng đùi phải bị một thương đánh trúng, tràn ra huyết hoa, người cũng té ngã trên đất

“Trốn! San San, mau trốn! !” Khâu Yến Khê buông ra nữ nhi, tại té ngã trước, thuận thế đem nó hướng nơi xa đẩy.

Ngụy San San lúc này vẫn còn mờ mịt trạng thái, quay đầu nhìn xem mẫu thân còn có bị vây công bên trong phụ thân, nàng đứng tại chỗ không biết làm sao.

“Trốn a! !” Khâu Yến Khê rút s·ú·n·g lục ra đánh trả, bỗng nhiên quát to một tiếng.

Một tiếng này phảng phất tỉnh lại Ngụy San San sợ hãi d·ụ·c vọng cầu sinh.

Nàng nước mắt một chút tuôn ra hốc mắt, quay người cuống không kịp điên cuồng chạy trốn.

Nàng không dám quay đầu, chỉ có thể nghe được sau lưng phụ thân tiếng kêu thảm thiết, cùng mẫu thân bị bắt lại giận mắng.

Hắc Phong doanh địa nội viện.

Vu Hoành, lão Chu, Asena, ba người ngồi vây quanh tại nhà gỗ một bên, mượn phòng ở ngăn trở gió lạnh thổi tới, vây

quanh một đoàn chậm rãi thiêu đốt đống lửa, nhỏ giọng trò chuyện.

Sắc trời đã không còn sớm, sắp đêm đen đến, nhưng máy kiểm tra bên trên thời gian biểu hiện hiện tại mới một giờ trưa.

“Nhiệt độ không khí càng ngày càng lạnh, tiếp xuống không có lửa không dễ chịu lắm.” Vu Hoành trầm giọng nói, “Ta trong sơn động có thể kéo dây điện đi ra cung cấp điện, nhưng là điện noãn thiết bị chúng ta không có.”

“Đám người khu cư trú khẳng định có, gần nhất vứt bỏ thôn trấn bên kia hẳn là có thể tìm tới, cánh tay ta có thể hơi hoạt động một chút, sáng sớm ngày mai điểm ra cửa đi tìm một chút xem đi.” Lão Chu thấp giọng nói.

“Thời tiết này không sai biệt lắm có ba độ đi?”

“Chớ đi, hay là trước tiên ở trong phòng nhóm lửa chống đỡ, có thể đi bưu cục bên kia chuyển điểm tảng đá lò đến dùng đến.” Vu Hoành đề nghị.

Hắn ghé mắt nhìn về phía bên ngoài viện khu vực.

Sương mù xám bao phủ xuống sơn lâm, âm trầm mà an tĩnh.

Mà doanh địa cái kia một vòng không cao hàng rào, tựa như là đem an toàn cùng nguy hiểm triệt để ngăn cách ra.

Bên trong an toàn, bên ngoài nguy hiểm.

“Hôm nay giống như ngay cả Đa Mục Điểu tiếng kêu cũng nghe không tới.” Hắn thấp giọng nói.

“Là… Lão bản ta còn phát hiện một cái tình huống, ngài khả năng cần thiết phải chú ý dưới.” Lão Chu thấp giọng nói.

“Cái gì?”

“Ta cảm giác trong không khí có cỗ vị, khó ngửi mùi. Không riêng gì ta, Nana cũng ngửi thấy, bác sĩ Hứa cũng thế.”

“Khó ngửi mùi?” Vu Hoành cẩn thận hít mũi một cái, nghe thấy một hồi lâu, mới mơ hồ phát hiện, trong không khí thật sự

có cỗ nhàn nhạt mùi thối.

Mùi thối kia tựa như là cái gì tuyến đường bị cháy rụi một dạng, không cẩn thận thật nghe không ra

Hắn vốn là đang đợi cường hóa trận pháp kết thúc, lợi dụng thời gian rảnh khe hở đi ra cùng lão Chu hiểu rõ thêm doanh địa tình huống.

Không nghĩ tới lại biết được như thế một chuyện.

“Chờ qua trong khoảng thời gian này lại nghiên cứu, tạm thời chớ để ý, một hồi ta cho các ngươi mấy bộ hô hấp loại bỏ mặt nạ, trước dùng đến lại nói.” Vu Hoành nói.

“Ừm.” Lão Chu gật đầu.

“Vu thúc thúc, cha ta lúc nào trở về, ngài có biết rằng?” Asena nhỏ giọng hỏi.

Đống lửa nhảy lên hồng quang đưa nàng có chút gầy gò khuôn mặt nhỏ chiếu rọi đi ra, nàng đã không còn giống trước đó mập như vậy. Làn da bởi vì thiếu khuyết ánh nắng chiếu sáng mà càng phát ra trắng bệch, khuôn mặt cũng dần dần lồi ra một tia con lai xinh đẹp hình dáng.

“Không rõ ràng, nhưng không có việc gì.” Vu Hoành an ủi.

“Ba ba của ngươi mang theo rất thật tốt đồ vật ra ngoài, kinh nghiệm cũng rất phong phú, không dễ dàng như vậy xảy ra chuyện.”

“Ta muốn giúp bận bịu.” Asena ôm đầu gối cúi đầu nói, “Ta không muốn vẽ tranh, không muốn nhận thức chữ, ta muốn giúp bận bịu làm một ít sự tình. Ta không muốn làm liên lụy.”

“Ngươi thế nào lại là liên lụy đâu? Nana cố gắng như vậy, đáng yêu như thế, không ai sẽ cho rằng ngươi là liên lụy.” Vu Hoành nở nụ cười nói.

“Ta không đáng yêu! Bác sĩ Hứa nói cho ta biết, đồ vô dụng sẽ c·h·ế·t đến nhanh nhất.” Asena ngẩng đầu, chân thành nói.

“Ta không muốn làm người vô dụng!”

Trên gò má nàng toát ra trước nay chưa có chăm chú.

“Nana mới không phải người vô dụng…” Lão Chu cũng mở miệng ý đồ an ủi. Nhưng lại bị tiểu gia hỏa đánh gãy.

“Ta không có nói đùa.” Nàng chăm chú bắt lấy lão Chu tay.

“Bệnh của ta ở chỗ này đã khá nhiều, mặc dù cha ta nói cho ta biết không cần cho bất luận kẻ nào nói chuyện này, nhưng là…”

Nàng dừng lại.

“Nhưng là ta cảm thấy Chu thúc thúc cùng Vu thúc thúc cũng có thể tin tưởng người. Bác sĩ Hứa nói nếu như ta không cố gắng, về sau cũng chỉ có thể để cho thúc thúc làm thê tử, ta không muốn làm thê tử. Ta muốn làm một một người hữu dụng!”

“…”

“…”

Hai người không phản bác được.

“Nana ngoan. Trời tối, ngươi nên trở về đi xem sách nhận thức chữ.” Lão Chu mỉm cười lên tiếng nói.

“Ta có một loại bệnh, chỉ cần không cần Huy Thạch áp chế, trên người của ta liền sẽ từ từ phát ra cùng những Quỷ Ảnh kia một dạng đồ vật.” Asena sắc mặt bình tĩnh nói.

“…” Lời này để nguyên bản cũng chuẩn bị mở miệng Vu Hoành dừng lại.

Hắn cùng lão Chu liếc nhau một cái, lập tức trở lại Asena trên thân.

“Có ý tứ gì? Ngươi nói là, trên người ngươi cũng sẽ phát ra hồng trị bức xạ sao?” Vu Hoành tận khả năng ý đồ đơn giản hỏi thăm.

“Cha ta nói, nếu như ta không cần Huy Thạch áp chế, ta liền sẽ biến thành bên ngoài những tên kia một thành viên.” Asena giải thích nói.

Vu Hoành hai người nhìn chăm chú lên tiểu gia hỏa, bọn hắn đều nghĩ đến Asena có bệnh, mà Lý Nhuận Sơn cũng xưa nay không nói nàng đến sự tình bệnh gì.

Tiểu gia hỏa này mẫu thân cũng không biết là ai, chỉ biết là có thể là Ngân Tháp nhân viên nghiên cứu.

Lúc này, Vu Hoành lấy một cái máy kiểm tra đến, dán chặt lấy Nana làn da ấn xuống kiểm tra đo lường khóa.

Đích.

Trên màn hình tinh thể lỏng cho thấy số lượng: 8. 533.

Tiếp lấy hắn lại đo chính mình cùng lão Chu, đều không có đột phá 2.

Tại trong doanh địa, dưới mặt đất chung quanh đều là phù trận bao quanh, Huy Thạch Thảo liên tục không ngừng tản ra giá trị âm bức xạ, triệt tiêu trong không khí hồng trị.

Tại trong loại hoàn cảnh này, thế mà Asena trên thân còn có thể có 8 hồng trị bức xạ.

“Có lẽ, nàng nói là sự thật?” Lão Chu có chút tin.

“Đương nhiên là thật, chỉ cần hai ngày không áp chế, ta liền có thể ra ngoài cho các ngươi tìm hiểu tin tức, đưa tin cái gì. Chỉ cần không phải đặc thù hắc tai có sẽ công kích ta.” Asena chăm chú trả lời.

“Làm sao ngươi biết không có ai công kích ngươi?” Vu Hoành híp mắt nhìn chăm chú lên tiểu gia hỏa. Đứa nhỏ này trên thân, tựa hồ ẩn giấu đi bí mật không nhỏ.

“Trước kia ba ba không tìm được ta lúc, ta vụng trộm từng đi ra ngoài rất nhiều lần.” Asena trả lời.

Vu Hoành nhìn xem đứa nhỏ này, chợt nhớ tới, ban sơ lão Lý chính là mang theo nàng hai người tới đây ở lại, khi đó lão Lý

thường xuyên một người ra ngoài nhặt củi. Đào quáng, đào đất múc nước cái gì. Trong phòng cũng chỉ có Asena một người tại.

Nhưng hắn vẫn luôn cười híp mắt, tựa hồ xưa nay không lo lắng nữ nhi xảy ra chuyện.

Hiện tại xem ra… Tiểu gia hỏa này tựa hồ thật không phải là phổ thông thể chất…

“Nana ngươi đi trước học tập đi, thể chất của ngươi chuyện này, về sau đừng nói cho bất luận kẻ nào. Nhớ kỹ sao?” Hắn dặn dò.

“Ừm.” Asena trọng trọng gật đầu.

“Lão Chu, ngươi mang nàng trở về đi.” Vu Hoành cho lão Chu nháy mắt ra dấu, người sau gật đầu, đứng dậy lôi kéo Nana trở về phòng.

Chỉ chốc lát sau, trong phòng liền truyền ra nhẹ nhàng tiểu hài đọc chậm âm thanh.

Vu Hoành diệt đi đống lửa, đứng người lên, trong đầu còn tại hồi tưởng vừa mới nghe được bí mật.

Hắn nhìn xuống thời gian, hắc ấn cường hóa sắp hoàn thành, cường hóa đi ra hắc phong trận pháp phòng hộ, đến cùng có thể thành hay không, trong lòng của hắn có chút chờ mong.

Lúc này đè xuống đối với Asena bí mật hiếu kỳ, quay người hướng phía sơn động cửa lớn trở về.

Ngang! !

Đúng lúc này, thứ an toàn khu hàng rào bên ngoài, truyền đến một tiếng chói tai bén nhọn kêu to.

Đa Mục Điểu!

Vu Hoành bước chân dừng lại, xoay người sang chỗ khác, nhìn về phía tiếng kêu truyền đến phương hướng.

“Mà lại không phải bình thường Đa Mục Điểu. Thanh âm này so mặt khác vang nhiều thô nhiều.”

Hắn đối với Đa Mục Điểu loại này hắc tai đã khá hiểu, lúc này nghe được thanh âm liền biết đây là tiêu chuẩn Đại Đa Mục Điểu, cũng chính là cấp bốn hắc tai.

“Rốt cục nhịn không được a?”

Thứ an toàn khu doanh địa mở rộng có chút thời gian, những này Đa Mục Điểu trước đó còn có Đinh Thược hai cái người sống ở bên ngoài dẫn, hiện tại hai người kia không có, chỉ có doanh địa là lớn nhất người sống căn cứ.

Bọn chúng nhịn những ngày gần đây, xem như có thể chịu.

Vu Hoành xoay người, đồ bộ một mực vì nghênh chiến, đã sớm mặc lên người.

Hắn thở hắt ra, dậm chân hướng phía phương hướng âm thanh truyền tới đi đến.

Xuyên qua nội viện, ra hiệu lão Chu bọn hắn tránh tốt đừng lên tiếng. Vu Hoành đi vào trước hàng rào, vừa hay nhìn thấy một đầu cao cỡ một người màu da Đại Đa Mục Điểu, toàn thân trụi lủi hào Vô Vũ lông, xấu xí đứng trên mặt đất Diêu Phi Linh bên người.

Nó to lớn mà bén nhọn mỏ chim, hai hàng dày đặc mắt đỏ chính hướng về phía Diêu Phi Linh, tựa hồ đang dò xét từ chỗ nào hạ miệng.

Trên đất Diêu Phi Linh mặt mũi tràn đầy nước mắt, tuyệt vọng nhìn trước mắt quái vật, nàng tứ chi toàn đoạn, lại bị Đinh Thược vứt bỏ, lúc này không thể động đậy, chỉ có thể nằm ngửa trên đất, toàn thân máu thịt be bét vết thương đã có chút bốc mùi

Đổi thành hai ngày trước nàng, sợ là căn bản không nhận ra hiện tại người nằm trên đất là chính mình.

“Ta . Không muốn… C·h·ế·t.” Nàng nức nở khuôn mặt vặn vẹo.

Vu Hoành đến, hấp dẫn Đa Mục Điểu chủ ý.

“Tươi sống huyết nhục hấp dẫn tới quái vật sao?” Hắn mắt nhìn trên đất Diêu Phi Linh, như có điều suy nghĩ.

Người cường hóa sinh mệnh lực xác thực khoa trương, tứ chi gãy mất, bị lựu đ·ạ·n khoảng cách gần nổ một lần, bị chính mình trọng kích mấy lần, mất máu còn như thế nhiều, thế mà còn có thể gượng chống lâu như vậy.

“Ngươi có thể dùng mỹ mạo của ngươi đả động nó, để nó đừng hạ miệng. Sau đó cõng ngươi cùng một chỗ bay.” Vu Hoành chân thành nói.

Diêu Phi Linh trì trệ, nhắm mắt.

“Ngươi làm sao nói móc ta đều tốt, khoảng cách gần như thế, ta c·h·ế·t đi ngươi cũng trốn không thoát! Đại Đa Mục Điểu tốc độ viễn siêu ngươi tưởng tượng, không dựa vào doanh địa vũ khí đối kháng, ngươi vậy.”

Oanh! ! !

Trong chốc lát một tiếng sấm rền giống như trầm đục.

Tiếng nói chưa xong, Vu Hoành người đã biến mất không thấy gì nữa, lại xuất hiện lúc, đã hai tay bắt lấy Đại Đa Mục Điểu, đùi phải ầm vang đi lên, lên gối! !

Bành bành bành bành bành! ! !

Liên tục không ngừng to lớn trong tiếng va đập, Đại Đa Mục Điểu giãy dụa lấy không có mấy lần, liền bị khoa trương lên gối một lần tiếp một lần nện đến nửa người dưới nát nhừ, huyết nhục văng tung tóe, xương vụn văng khắp nơi.

Nó điên cuồng tru lên, không đợi gọi vài tiếng, liền im bặt mà dừng.

Phốc.

Đầu chim bị Vu Hoành một tay xé xuống, một cước giẫm bạo, thân chim bị xé nát thành một khối nhỏ một khối nhỏ.

Tiện tay vứt bỏ thi thể, Vu Hoành lắc lắc trên người huyết nhục hồ hồ, nhìn xem bọn chúng nhanh chóng vỡ nát, hóa thành khói đen, mặt nạ dưới thần sắc không có chút gợn sóng nào.

Quay đầu nhìn về phía một mặt đờ đẫn Diêu Phi Linh.

“Ngươi nói không sai, nó c·h·ế·t tốc độ xác thực viễn siêu ta tưởng tượng.”

Trong tiếng bước chân, Vu Hoành từ bên người nàng chậm rãi đi qua, vượt qua hàng rào, trở lại ngoại viện bên trong.

Hắn phải trở về xem xét cường hóa trận pháp.

Chương 151: Không khí (1)

Chương 151: Không khí (1)

Nằm tại trên mặt đất băng lãnh, Diêu Phi Linh ngơ ngác nhìn qua đen nhánh bầu trời.

Hồi tưởng lại vừa mới Vu Hoành bộc phát lực lượng kinh khủng, trong nháy mắt giải quyết Đại Đa Mục Điểu lúc tình cảnh.

Nàng biết mình hiểu lầm đối phương. Người này rất mạnh, mạnh phi thường, mạnh đến chính mình cho tới bây giờ chưa thấy qua trình độ.

Không dùng v·ũ k·hí liền có thể tay không đem Đại Đa Mục Điểu ngạnh sinh sinh đánh nổ, trình độ này đã vượt xa mình đã từng thấy người cường hóa toàn thân. Lực lượng của một mình hắn liền có thể làm đến ba cái người cường hóa toàn thân hợp lực mới có thể làm được sự tình.

'Nếu như chúng ta ngay từ đầu làm tốt điều tra, nếu như chúng ta quả quyết sớm rời đi, mà không phải lưu tại nơi này ôm lấy một tia hi vọng…'

Đủ loại suy nghĩ không ngừng tại trong đầu của nàng thoáng hiện.

Hối hận?

Không có. Nàng lúc này có chỉ là một loại chờ đợi t·ử v·ong bi ai.

Xoạt, xoạt, xoạt.

Bỗng nhiên một trận tiếng bước chân rất nhỏ từ hàng rào bên cạnh truyền đến.

Nàng từ từ nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn thấy nhỏ xíu sáng ngời bên trong, một cái bụng có chút hở ra nữ nhân đứng ở đăng kia, khoác trên người lấy dày đặc phòng hộ đồ bộ.

Là Hứa Nhược Oánh, cái kia điên điên khùng khùng nữ bác sĩ.

“Thế đạo này, xinh đẹp vô dụng. Ngược lại sẽ để cho ngươi trở nên lại càng dễ hỏng bét.” Bác sĩ Hứa ngồi xổm xuống, nhẹ nhàng nói ra.

Nàng hiện tại tựa hồ ở vào trạng thái bình thường, xác thực nói, kể từ khi biết chính mình mang thai về sau, trạng thái tinh thần của nàng đã khá nhiều. Vẫn luôn trở nên bình thường.

“Ta rõ ràng.” Diêu Phi Linh ánh mắt trống rỗng, “Chỉ có thực lực, mới là quyết định hết thảy căn nguyên. Trước đó ta đánh giá quá cao chính mình, đáng tiếc ta minh bạch cái này quá muộn điểm.”

“…” Bác sĩ Hứa đứng người lên, bưng bít lấy chính mình bụng, lẳng lặng nhìn xem nàng, không có lại nói tiếp

Diêu Phi Linh cười cười, tiếp tục nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn lên bầu trời đêm, không để ý tới nàng nữa.

Bây giờ trở về nhớ tới mình trước kia, thế mà lại còn đem mỹ mạo xem như chính mình lực lượng một trong, thật là buồn cười.

Hiện tại tỉnh ngộ, nhưng tựa hồ đã không có cơ hội.

Tuyệt vọng đằng sau, thay đổi rất nhanh, nàng nằm ở nơi đó, suy nghĩ rất nhiều rất nhiều.

Trong sơn động, Vu Hoành đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn xem bác sĩ Hứa cùng nàng, như có điều suy nghĩ.

Chung quanh có Hắc Tích không ngừng tuần sát, ngoại viện cũng là rất an toàn bất kỳ cái gì cỡ lớn quái vật Ác Ánh tới gần hắn đều có thể sớm cảm giác được.

Dù sao so với ngoại viện, lại lần nữa phát triển thứ an toàn khu diện tích phải lớn rất nhiều. Đây là lấy Hắc Tích tuần tra hạn mức cao nhất làm bán kính xác định một mảng lớn phạm vi.

Trước đó Đại Đa Mục Điểu đến lúc, hắn cũng kịp thời phát giác, tiến lên giải quyết.

Trên lý luận tới nói, hiện tại Diêu Phi Linh bởi vì hoàn toàn mất hết uy h·iếp, cho nên được cho phép giữ lại tại doanh địa bên cạnh, ngược lại so trước đó nàng an toàn hơn.

Cái này không thể không là một loại khác loại châm chọc.

Về phần nàng về sau sẽ như thế nào, nhìn nàng chính mình tạo hóa, có Hắc Tích tuần sát, ngoại viện phụ cận không có hắc trùng không có Quỷ Ảnh, coi như an toàn.

Kéo lên tấm che, Vu Hoành không đi nhìn nhiều, trở lại cường hóa trận pháp bên bàn, kéo ra cái ghế ngồi xuống.

Đếm ngược chỉ còn lại có năm phút đồng hồ.

Hắn tính toán thời gian tới, chính chính tốt.

Ngồi trên ghế, Vu Hoành một bên tu hành tĩnh công, một bên chờ đợi kết quả cuối cùng.

Năm phút đồng hồ trôi qua rất nhanh.

Trên mặt bàn hai dạng đồ vật một chút biến mất, lại xuất hiện, là một viên lớn chừng hột đào, thành màu bạc trái cây.

Trái cây cùng loại quả sung, bề ngoài có khinh bạc bóng loáng da, không có hoa văn, đỉnh chóp vỡ ra một cái tinh hình lỗ hổng, lỗ hổng bên trong lộ ra tinh mịn màu bạc hạt tròn.

Phía trước còn thả một tấm sách hướng dẫn giấy trắng.

Vu Hoành cầm lên xem xét.

‘Hắc Phong trận pháp phòng hộ: Kết hợp Huy Thạch Thảo hấp thu hồng trị bệnh khôi phục tự thân năng lực, môn trận pháp này có bản thân chữa trị công năng, đồng thời có tự động cảnh giới năng lực. Lúc có người xâm nhập tiến vào trận pháp phạm vi, sẽ tự động phóng thích dự trữ giá trị âm bức xạ, khu trục người xâm nhập.’

‘Chú ý: Dung hợp Vòng Xoáy phù trận tăng lên trên diện rộng trận pháp dự trữ năng lực, khiến cho tại Huy Thạch Thảo giá trị âm hạn mức cao nhất bên trên đạt được tăng lên. Bởi vậy, tại trận pháp khởi động lúc, có thể sẽ đối với phổ thông sinh mệnh tạo thành giá trị âm bức xạ ảnh hưởng.’

‘Bố trí phương pháp, vùi sâu vào dưới mặt đất hai mét chỗ sâu, trận cơ sẽ tự động sinh trưởng kéo dài, lấy làm tâm điểm hình thành trận bàn.’

“Không sai, lần này không có đi từ địa phương khác vận chuyển đồ vật, hắn là chính mình thật dung hợp.” Vu Hoành hài lòng.

Chức năng này hoàn toàn đạt đến lúc trước hắn muốn trình độ. Có thể bản thân chữa trị, mạnh hơn Huy Thạch Thảo, có thể khu trục càng nhiều hắc tai, nhưng không phát động cũng sẽ không đối với người bình thường tạo thành ô nhiễm uy h·iếp.

“Cứ như vậy, liền có thể bớt lo rất nhiều!”

Hắn cầm lấy trận cơ trái cây, cấp tốc mở cửa đi ra.

Trong viện lão Chu ngay tại cho Huy Thạch Thảo bọn họ tưới nước, đã rất nhiều ngày không có bên dưới sương mù mặc dù nồng, nhưng Huy Thạch Thảo bọn họ vẫn còn có chút ốm yếu.

Nhìn thấy Vu Hoành đi ra, lão Chu tiến lên liền muốn nói chuyện.

“Ngươi làm việc của ngươi, ta đến bố trí ít đồ, dùng tại phòng hộ doanh địa bên trên.”

Vu Hoành cười cười nói.

“Ừm.” Lão Chu đối với hiện tại sinh hoạt rất hài lòng, Hắc Phong doanh địa tính an toàn nằm ngoài dự đoán của hắn, cho nên hắn đối với Vu Hoành cũng bởi vậy càng phát ra tôn kính.

Vu Hoành đi vào doanh địa chính giữa, hơi tính toán bên dưới khoảng cách, tại dựng đứng đèn điện cán gỗ dưới, bắt đầu đào đất.

Hắn đào đất tốc độ thật nhanh, nếu như nói người bình thường 3 giây một xẻng đất, hắn chính là một giây một xúc. Mà lại bất luận gặp được cái gì cứng rắn miếng đất, đều là một chút đập nát, chỉ là có chút phí cái xẻng.

Không bao lâu, một cái hai mét sâu hố đất liền xuất hiện ở trước mặt hắn.

Trong hố đất còn hiển lộ ra trước đó chôn xuống cái kia cỡ lớn trận pháp.

Hắn cũng không để ý, mà là trực tiếp đưa trong tay trận cơ bỏ vào, bày ngay ngắn. Sau đó bắt đầu chôn đất.

"Đây là ta nghiên chế kiểu mới tự động phòng hộ trang bị, về sau hướng dưới mặt đất đào đất thời điểm chú ý một chút, nếu như đào được cái gì không bình thường đồ vật, nhớ kỹ nói cho ta biết, ta đến phán đoán tình huống." Hắn căn dặn một bên đến vây xem lão Chu nói.

"Biết." Lão Chu gật đầu.

"Việc này ngươi cho những người khác nói một chút. Ta đi xem một chút lão Lý có tin tức không có." Vu Hoành trở về sơn động.

Bởi vì lo lắng vừa vặn cao nguy hắc tai đến, cùng lão Lý trở về đụng tới, cho nên hắn sớm đem máy truyền tin mở ra, nhìn lão Lý bên kia khi trở về theo ước định mở ra bộ đàm, có thể hay không liên hệ với.

Dù sao trong doanh địa hạch điện vẫn luôn có, không dùng thì phí.

"Biết, hi vọng lão Lý không có việc gì." Chu Học Quang thở dài.

Làm xong những công tác chuẩn bị này, Vu Hoành thay đổi Bạch Hùng đồ bộ, dọc theo ngoại viện, bắt đầu cẩn thận xem xét.

Lúc ban đêm, hôm nay không có Huyết Triều, trong núi rừng một mảnh an bình, khó được có đen một chút tai bộc phát trước yên tĩnh ý vị.

Vu Hoành từ từ hành tẩu tại hàng rào bên ngoài, cẩn thận kiểm tra trên đất Huy Thạch Thảo.

Mới đi không bao xa, hắn liền bước chân dừng lại, ngồi xổm người xuống, nhẹ nhàng nhéo nhéo mặt đất một gốc Huy Thạch Thảo phiến lá.

Loại này màu xanh lá mang đốm trắng điểm cây cỏ, dài nhỏ mà mềm mại, tại ban đêm vẫn như cũ tản ra nhàn nhạt huỳnh quang màu trắng.

'Có chút tối.' Vu Hoành trong lòng nhớ lại lúc trước Huy Thạch Thảo, rõ ràng lúc này Huy Thạch Thảo sáng ngời độ ảm đạm chút.

Hắn bất động thần sắc, lại đứng người lên, đi về phía trước.

Đi đến doanh địa tiến về bưu cục đầu kia sơn lâm đường nhỏ lúc, hàng rào bên trong Huy Thạch Thảo, độ sáng lại một lần nữa trở tối.

Cùng trước đó so, lúc này nếu như không phải cẩn thận xem xét, liền căn bản không có cách nào nhìn ra cây cỏ đang phát sáng.

Vu Hoành cảm ứng trong lòng ấn ký thứ nhất.

Thuộc về Huy Thạch Thảo điểm sáng, đã bị tân cường hoá hợp thành hắc phong trận pháp điểm sáng thay thế rơi.

Hắn ý thức di động, tiếp xúc đến mới hắc phong trận pháp điểm sáng bên trên.

Xùy.

Nhất thời một mảnh bao trùm toàn bộ doanh địa cỡ lớn trận pháp mạng lưới, xuất hiện ở trong đầu hắn.

Tựa như là phiêu phù ở không trung, quan sát đại địa đồng dạng.

Toàn bộ doanh địa bố cục rõ ràng xuất hiện tại đầu óc hắn.

Một cái to lớn bạch quang mâm tròn, tựa như giống mạng nhện, bao trùm ở bên trong hết thảy tất cả.

Sơn động, nhà gỗ. Nội viện, ngoại viện, toàn bộ đều tại trận pháp bảo hộ phạm trù.

Thậm chí ra ngoại viện, còn có một đoạn phạm vi, cũng bị bao trùm đi vào.

'Đây chính là Hắc Phong trận pháp phạm vi bao trùm.' Vu Hoành hài lòng trong lòng gật đầu.

Hắn lấy lại tinh thần, lấy ra máy kiểm tra, mở ra chốt mở.

Đích.

Một tiếng vang nhỏ, trên màn hình tinh thể lỏng hiện ra hoàn cảnh chung quanh hồng trị: 1.237.

Hiệu quả không tệ, triệt tiêu hoàn cảnh hồng trị tác dụng vẫn còn ở đó. Cũng không biết là dựa vào hấp thu hồng trị đến suy yếu, hay là dựa vào phóng thích giá trị âm đến triệt tiêu.

Hắn yên lòng, xem ra tân trận pháp hiệu quả nằm ngoài dự đoán của hắn. So với Huy Thạch Thảo ban đêm phát sáng loại này dễ thấy phương thức, hắc phong trận pháp rõ ràng ẩn nấp được nhiều.

Về phần cường độ.

Vu Hoành suy nghĩ một chút, quay người cấp tốc hướng phía nơi núi rừng sâu xa phóng đi.

Không bao lâu.

Hắn lại lần nữa xuất hiện tại doanh địa biên giới, đi theo phía sau một đầu phốc cánh Đa Mục Điểu.

Không phải Đại Đa Mục Điểu, chỉ là phổ thông Đa Mục Điểu, nhiều lắm là hai ba cấp.

Đa Mục Điểu đuổi ở phía sau, màu đỏ mắt nhỏ để lộ ra nguyên thủy mà sát ý lạnh như băng.

Phốc!

Vu Hoành một cái bay nhào, nhảy qua hàng rào, tiến vào ngoại viện cũng đồng thời tiến vào trận pháp phạm vi bên trong.

Hắn đứng dậy quay đầu, nhìn về phía sau lưng Tiểu Đa Mục Điểu.

Gia hỏa này khí thế hung hăng một đường gia tốc, cũng đi theo một đầu hung hăng đụng tiến đến.

Ngang!

Tiếng kêu chói tai một chút nổ tung, quái điểu này nhào về phía Vu Hoành, bén nhọn sắc bén mỏ chim nghiêng một cái, liền hướng phía Vu Hoành ngực mãnh liệt đâm đi qua.

Hô!

Đúng lúc này, một cỗ vô hình giá trị âm khí lưu, từ phía dưới mặt đất bỗng nhiên phun ra

Khí lưu kia phảng phất chỉ tác dụng tại nhiều mắt ô, không sờ lạp bùn đất, không sờ từ Vu Hoành, chỉ tinh chuẩn rơi trên người Đa Mục Điểu.

Ngang! !

Quái điểu này thân thể dừng lại, thế mà trực tiếp mất đi cân bằng, trùng điệp quẳng trên người Vu Hoành.

Còn không đợi nó bị một phát bắt được, toàn bộ thân chim vừa bắt đầu cấp tốc hòa tan.

Đầu này xâm nhập doanh địa Tiểu Đa Mục Điểu, toàn bộ thân thể làn da, cũng bắt đầu mắt trần có thể thấy cấp tốc hòa tan đứng lên.

Tựa như tới gần hỏa lô ngọn nến.

Nó cuồn cuộn lấy, phát ra chói tai quái khiếu, từ trên thân Vu Hoành lăn xuống trên mặt đất, điên cuồng giãy dụa.

Nhưng vô luận như thế nào giãy dụa, đều không thoát khỏi được bị vô hình bức xạ bao phủ kết quả.

Một giây.

2 giây.

3 giây.

Tiếng kêu im bặt mà dừng.

Tiểu Đa Mục Điểu triệt để bất động, thân thể làm tan hơn phân nửa, nằm nghiêng trên mặt đất, chỉ còn lại có xương cốt màu trắng cặn bã.

Rất nhanh lại qua mấy giây, xương cốt màu trắng cặn bã cũng đều hòa tan, biến mất, ngay cả khói đen cũng không có

Hết thảy tất cả, tất cả Tiểu Đa Mục Điểu thân thể, ở chỗ này đều toàn bộ tiêu tán. Không lưu lại gì.

"Lợi hại!" Vu Hoành đứng người lên, đi đến Đa Mục Điểu hòa tan địa phương, dùng chân mở ra đất, cái gì cũng không có phát hiện.

Hắn nhắm mắt cảm ứng, trong đầu ấn ký thứ nhất bên trong, bao trùm toàn bộ doanh địa hắc phong trận pháp, tán phát bạch quang hơi ảm đạm một chút xíu, nhưng rất nhanh không có qua mấy giây, liền lại cấp tốc khôi phục.

"Toàn bộ trận pháp diện tích che phủ tích đủ lớn, hấp thu hồng trị tốc độ cũng rất nhanh, xem ra như thế một điểm nhỏ người xâm nhập, căn bản không có cách nào khảo thí trận pháp cực hạn."

Vu Hoành trong đầu hiện lên Tượng Trùng thân ảnh to lớn, nếu như có thể dẫn tới Tượng Trùng, có lẽ…

Nhưng hắn không thể là vì khảo thí, liền chuyên môn đi chủ động tìm kiếm phiền phức.

Cho nên.

‘Hiện tại vạn sự sẵn sàng, chỉ chờ cái kia cao nguy hắc tai đến… . Ta ngược lại muốn xem xem, tính nhắm vào trận pháp thêm lựu đ·ạ·n dày đặc oanh tạc, có thể hay không cho rơi đài cao nguy hắc tai.’

Hắn lại lần nữa kiểm tra xuống, mặt đất Huy Thạch Thảo xác thực đều tại khô héo, liền cho lão Chu bàn giao xuống, để nó không nên kinh hoảng, sau đó chính mình trở về sơn động, gấp rút chế tác mới bức xạ lựu đ·ạ·n.

Chương 152: Không khí (2)

Chương 152: Không khí (2)

Bành.

Bành.

Bành.

Lúc ban đêm.

Hình thể cao tới sáu mét khổng lồ Tượng Trùng, chính chậm rãi từng bước một tại rộng rãi trên đường cái dạo bước.

Bỗng nhiên nó bước chân dừng lại, dừng ở nơi xa, ngẩng đầu nhìn về phía ngay phía trước.

Cái kia có chút hư hao dấu vết xám trắng ven đường, đang đứng một cái áo vàng váy trắng nữ tử tóc đen.

Nữ tử tóc dài che khuất gương mặt, trên người áo vàng tươi non xinh đẹp, dị thường sạch sẽ, ở dưới ánh trăng có thể thấy rõ ràng. Màu trắng kịp đầu gối váy có dài nhỏ đường dọc nhăn nheo, chính theo gió đêm nhẹ nhàng lắc lư.

Nữ tử lẳng lặng đứng tại ven đường, một người, hai tay tựa hồ có chút dài, lộ ra làn da trắng nõn tinh tế tỉ mỉ, tựa như thật lâu không có chiếu xạ qua ánh nắng.

Đây là một cái người rất sạch sẽ.

Mà ở trong hoàn cảnh như vậy, không nên xuất hiện như vậy sạch sẽ người.

Tượng Trùng chần chờ.

Nó lẳng lặng đứng tại trên mặt đường, nhìn chăm chú lên đối phương, không nhúc nhích.

Một lát sau.

Tượng Trùng chậm rãi lui lại, xoay người, hướng chỗ đến phương hướng rời đi.

Chỉ là nó mới xoay người, đi chưa được mấy bước.

Phía trước ven đường, thế mà lại một lần nữa xuất hiện vừa mới nhìn thấy tên kia nữ tử váy trắng.

Tượng Trùng không tự chủ lui về sau một bước.

Két.

Nó trước mắt bỗng nhiên hoa một cái, không có nữ nhân kia thân ảnh.

Bỗng nhiên, nó một chút phát giác cái gì, cúi đầu xem xét.

Nữ nhân kia thế mà không biết lúc nào, xuất hiện ở chính mình chính phía dưới.

Nàng chính chậm rãi ngẩng đầu, tách ra đen thẫm tóc dài, lộ ra bên trong bị che khuất khuôn mặt.

Gió đêm quét, hết thảy khôi phục lại bình tĩnh.

Trên đường lớn Tượng Trùng biến mất không thấy gì nữa, chỉ để lại ven đường vẫn như cũ lẳng lặng đứng đấy nữ nhân váy trắng.

Thậm chí trên mặt đất Tượng Trùng trước đó lưu lại dấu chân, cũng nhao nhao quỷ dị biến mất.

Trong tầng hầm ngầm.

Vu Hoành thân hình nhanh nhẹn, không ngừng hướng một cái phương hướng đá ra quét chân.

Chân trái đùi phải liên hoàn lượn vòng, cả người tựa như như con quay, càng chuyển càng nhanh, cũng bởi vậy kéo theo khí lưu cũng càng ngày càng nhanh.

Trong tầng hầm ngầm giữa không trung, dần dần lại một lần nữa xuất hiện quái dị cười the thé âm thanh, một tiếng chưa rơi, một tiếng lại lên.

Liên tiếp, chồng chất lên nhau, cho người ta một loại da đầu tê dại mãnh liệt cảm giác khó chịu.

Không bao lâu, Vu Hoành đổi chiêu cao đá ngang, quét chân thấp, quay người quét sau, dưới chiến phủ nện các loại các loại chiêu số.

Theo hắn chiêu số càng phát ra thành thạo, xuất thối tốc độ cùng tính liên quán cũng càng lúc càng nhanh, từ từ, bên cạnh hắn cũng bắt đầu ẩn ẩn quanh quẩn lên một tầng trong suốt yếu ớt khí lưu.

Bành!

Cuối cùng một cước chỉ lên trời chính đạp.

Vu Hoành chậm rãi thu chân, đứng vững bất động, toàn thân nhiệt khí bốc hơi, mồ hôi rơi như mưa.

'Lại là ba ngày đi qua, hắc tai còn chưa tới. Lão Lý cũng không có tin tức… Chẳng lẽ lại hắn thật xảy ra chuyện! ?'

Hắn lông mày nhíu chặt, coi như phần bụng cây thứ năm nội khí ngưng tụ một nửa, cũng vô pháp giải khai lúc này trong lòng một tia lo lắng.

Ở chung hồi lâu, lão Lý cũng coi là hắn trên thế giới này trừ ra cà lăm Y Y bên ngoài, bằng hữu duy nhất. Hiện tại nếu như ngay cả hắn cũng xảy ra chuyện…

Kéo qua khăn mặt, tại vòi nước bên dưới ướt nhẹp, lau mồ hôi.

Hắn thuận bậc thang trở lại một tầng.

Bên ngoài mơ hồ truyền đến lão Chu, bác sĩ Hứa, Asena ba người tiếng nói.

Hôm qua Vu Hoành dành thời gian đi bưu cục, dời tảng đá lò trở về, còn mang theo một đống loạn thất bát tao đồ dùng hàng ngày, vừa vặn bổ sung lỗ hổng.

Bên ngoài bây giờ nhiệt độ càng ngày càng lạnh, trước đó ẩm ướt tựa hồ cũng bắt đầu biến mất, trở nên khô ráo, tựa hồ là hơi nước bị đông cứng thành sương dẫn đến.

Nhưng này quái dị sương mù vẫn như cũ vẫn còn ở đó.

Ngồi vào máy truyền tin một bên, Vu Hoành điều bên dưới kênh. Từ liên hệ lão Lý máy nhắn tin kênh, chuyển thành vệ tinh kênh.

Rất nhanh, tê tê âm thanh bên trong.

Một trận tiếng thở dốc từ trong máy truyền tin truyền ra.

“Hắc hắc. Hắc hắc hắc hắc…”

Là Quan Tào thanh âm!

Không thích hợp!

Vu Hoành trong lòng run lên, không nói hai lời, trong nháy mắt tắt máy phốc!

Điện hỏa hoa lóe lên, máy truyền tin một chút nội bộ phảng phất đốt rụi, không có động tĩnh.

Vu Hoành thở ra thật dài khẩu khí, vươn tay, cấp tốc điều đến mặt khác băng tần, sau đó lại đặt ở nút mở máy bên trên.

Bỗng nhiên, một cái trắng bệch nhân thủ, từ máy truyền tin phía sau một chút duỗi ra, bắt hắn lại cổ tay.

Xùy! !

Kịch liệt thiêu đốt cảm giác mang đến to lớn đau đớn, để Vu Hoành không tự chủ kêu thành tiếng.

Bốn đạo nội khí không điều tự động, ầm vang tuôn ra, hội tụ đến b·ị b·ắt lại cổ tay phải bên trên.

To lớn tránh thoát lực một chút đem Vu Hoành cùng nhân thủ kia tách ra, tựa như đ·iện g·iật.

Hắn vừa lui về phía sau, đụng đổ cái ghế đứng người lên, liền lùi lại hai bước.

Nhìn xem máy truyền tin chỗ, cái kia nhân thủ đã biến mất không thấy gì nữa, máy truyền tin cũng vẫn như cũ im lặng, không có nửa điểm hư hao dáng vẻ.

Hô. Hô… Hô.

Vu Hoành không ngừng hít sâu lấy, vừa mới khiêm tốn một chút mồ hôi, lúc này lại lần nữa thẩm thấu ra, ướt nhẹp sau lưng.

Hắn giơ tay lên, nhìn một chút cổ tay mình, phía trên nhiều hơn một cái màu xám đen thủ ấn

Phảng phất vừa rồi thật sự có một bàn tay, gắt gao bắt hắn lại, muốn đem hắn kéo vào máy truyền tin

“Hôm qua liên hệ không có việc gì… Quan Tào bên kia kênh sợ là không thể dùng.”

Vu Hoành trong lòng cảm giác nặng nề, biết đối phương khả năng xảy ra chuyện.

Lúc trước hắn liền cùng Trương Khai Tuấn bọn hắn khuyên qua gia hỏa này, để hắn đừng cả ngày ngâm mình ở tuyến thượng, rất nguy hiểm.

Nhưng hắn không nghe.

Một lần nữa đỡ dậy cái ghế, Vu Hoành vận chuyển nội khí, phát hiện vừa mới còn có bốn đạo nội khí, lúc này chỉ còn lại có hai đạo.

Rất hiển nhiên, đây là tiêu hao tại cùng vừa mới nhân thủ kia đối kháng bên trong.

‘May mà ta cường hóa công pháp, có thể dựa vào nội khí làm b·ị t·hương hắc tai, nếu không vừa mới bỗng chốc kia…’ Vu Hoành lòng còn sợ hãi.

Hắn bây giờ thân thể so ban sơ cường hóa quá nhiều, nội khí cũng khá tràn đầy, trên thân cũng các loại v·ũ k·hí đạo cụ đồ

phòng ngự cái gì cần có đều có, coi như dạng này, hay là khó lòng phòng bị, kém chút bị âm.

Lần nữa ngồi xuống, hắn xuất ra một viên bức xạ lựu đ·ạ·n, tùy thời bảo trì sắp bộc phát trạng thái.

Sau đó lại độ đùng một chút kết nối máy truyền tin.

Lần này máy truyền tin kênh không phải trực liên Quan Tào băng tần công cộng, trong loa chỉ có nhỏ xíu sàn sạt dòng điện âm thanh.

'Nếu như Quan Tào xảy ra chuyện, như vậy Trương Khai Tuấn cùng Vi Tùng, cũng rất có thể gặp được phiền phức. Đột nhiên gặp được vừa mới loại kia tập kích, phản ứng chậm một chút người hẳn phải c·hết không nghi ngờ.'

Hắn nhớ kỹ vừa mới xảy ra vấn đề kênh số lượng, sau đó không ngừng điều chỉnh chuyển động, ý đồ tìm tới mặt khác liên hệ kênh.

Nhưng không có.

Trước đó còn tại quốc gia đài phát thanh, lúc này cũng chỉ thừa tiếng xào xạc, một mảnh mờ mịt.

'Gặp chuyện không may rồi hả? Hay là… Hắn là một loại có thể thông qua phát thanh truyền lại hắc tai xuất hiện, tập kích tất cả thông tin thiết bị…'

Hắn đùng một chút đóng lại máy truyền tin, mới vừa vặn tìm tới đường dây liên lạc, cứ như vậy đột nhiên gãy mất.

Trương Khai Tuấn cùng Vi Tùng vẫn khỏe chứ? Hắn không biết. Quan Tào… Có lẽ đã không có.

Một cái dưới đất căn cứ h·ạt n·hân, gặp được nguy hiểm không ai có thể giúp hắn. Loại địa phương kia, an toàn lúc là thế ngoại đào nguyên, một khi g·ặp n·ạn, chính là tuyệt đối tử địa.

Cuối cùng đứng người lên, Vu Hoành hay là đem máy truyền tin mở ra, điều đến Lý Nhuận Sơn máy nhắn tin băng tần, lẳng lặng chế tác mới bức xạ lựu đ·ạ·n chờ đợi lấy.

Hơn một giờ thoáng qua mà qua.

Vu Hoành đứng dậy rót cho mình chén nước, uống một hớp đến một nửa.

“Khụ khụ!” Bỗng nhiên trong máy bộ đàm truyền ra hung hăng tiếng ho khan.

“Lão bản! Lão bản có thể nghe được sao? Ta trở về! Lão bản!” Lý Nhuận Sơn thanh âm từ bên trong truyền ra.

Vu Hoành hai mắt vừa mở, thẳng lưng. Nhưng hắn không có trả lời ngay, mà là chờ đợi sáu giây sau.

“Ám hiệu.”

“Hắc Phong sơn bên trên Hắc Phong lĩnh, Hắc Phong lĩnh bên trên Hắc Phong động, Hắc Phong động bên trong trồng cây đào, muốn hái hoa đào bán tiền thưởng.”

“… Không sai, ngươi nhớ kỹ rất tốt.” Vu Hoành nói, khóe miệng giật một cái, thiết kế ám hiệu thời điểm làm sao không có cảm giác có loại không hiểu cảm giác xấu hổ.

“Hổ thẹn hổ thẹn.” Lý Nhuận Sơn trả lời. Cái này đến tiếp sau đối thoại cũng là ám hiệu một bộ phận.

“Thật là ngươi! Ngươi bây giờ ở đâu?” Vu Hoành lần này triệt để khẳng định, đối diện chính là Lý Nhuận Sơn bản nhân.

“Khoảng cách doanh địa phụ cận đường cái, còn có… Đại khái hai cây số đi, bằng không coi như lão bản ngươi bên kia máy truyền tin cải tiến qua, ta đôi này bộ đàm cũng không tín hiệu a.” Lý Nhuận Sơn trả lời.

“Yên tâm, lần này ta có đại thu hoạch, nhanh đến nhanh đến.” Hắn nghe tâm tình rất không tệ bộ dáng.

“Ngươi làm sao kéo nhiều ngày như vậy?” Vu Hoành cấp tốc hỏi.

“Nửa đường gặp được phiền toái, lượn quanh ngoặt lớn đường, xe lượng điện không đủ, phơi rất nhiều ngày thái dương, thật vất vả mới trữ đầy. Hiện tại thái dương càng lúc

càng ngắn, xe cũng không tốt mở.” Lý Nhuận Sơn bất đắc dĩ nói.

“Ngươi đầu tiên chờ chút đã, đến sau đừng ra xe, bên này gặp nguy hiểm chờ ta tới đón ngươi.” Vu Hoành dặn dò.

“A? Thế nhưng là ta ăn uống cũng bị mất… Lão bản ta phải c·hết đói a.” Lý Nhuận Sơn bất đắc dĩ nói.

“Đều chống đỡ đã lâu như vậy, còn quan tâm điểm ấy?” Vu Hoành nói.

“Tốt a, tốt a…” Lão Lý hữu khí vô lực trả lời.

Vu Hoành thừa cơ cấp tốc đem chính mình từ Trương Khai Tuấn bên kia lấy được ba loại cao nguy hắc tai, còn có trong máy truyền tin gặp phải nhân thủ, nói cho hắn một lần, để sự cẩn thận.

Sau đó vì phòng bị bị vừa mới cái kia quỷ dị nhân thủ xâm nhập, hai người hẹn xong, cố định thời gian lại mở cơ, cuối cùng mới tách ra liên hệ

Triệt để tắt máy truyền tin về sau, Vu Hoành đứng dậy, cấp tốc mặc vào cường hóa Hôi Tích đồ bộ, mang lên một bao lớn bức xạ lựu đ·ạ·n, mang lên cường hóa s·ú·n·g ngắn.

Hắn chuẩn bị đi đón người…

Lão Lý trở về thời cơ thật không tốt, lúc nào cũng có thể có cao nguy hắc tai xâm nhập, loại thời điểm này ra ngoài, tính nguy hiểm rất Cao sở lấy Vu Hoành quyết định mang mấy cái Hắc Tích một đường ở chung quanh cảnh giới.

Hắn ra khỏi sơn động, đi vào nhà gỗ nhỏ một bên, gõ gõ cửa sổ.

“Nana, có cha ngươi tin tức, hắn ở trên đường trở về!”

Mấy tức sau.

Soạt một chút, cửa sổ mở ra, Asena kích động khuôn mặt nhỏ lộ ra.

“Thật! ? Thật là ba ba tin tức! ?”

“Vừa mới ta cùng hắn có liên lạc, ta hiện tại liền chuẩn bị đi đón người, các ngươi tại trong doanh địa cẩn thận một chút, tận lực ở tại nội viện đừng đi ra.” Hắn dặn dò.

“Biết!” Asena dùng sức chút gật đầu.

Lão Chu cũng từ một bên một cái khác nhà gỗ đi ra, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

“Rốt cục trở về, lo lắng lâu như vậy, còn tốt không có xảy ra việc gì.”

“Đúng vậy a.”

Vu Hoành gật đầu, xoa xoa Asena đầu.

“Ta trước xuất phát.”

Lão Lý trở về, nhìn dáng vẻ của hắn, khẳng định không vô ích mà về, cho nên, lần này nói không chừng có thể được đến mới chưa thấy qua phù văn.

Cái này khiến hắn tại yên tâm lão Lý an nguy đằng sau, trong lòng dâng lên một tia nồng đậm chờ mong.

“Lão bản.” Bỗng nhiên Asena trong nhà gỗ, bác sĩ Hứa mở cửa đi tới.

“Ngoại viện cô nương kia xử lý như thế nào?”

“Diêu Phi Linh sao?” Vu Hoành suy nghĩ một chút, “Nàng khôi phục được thế nào?”

Những ngày gần đây, hắn nhìn thấy bác sĩ Hứa mỗi ngày đều đi chiếu cố đối phương.

Thông qua Hắc Tích, hắn có thể giá·m s·át đến Diêu Phi Linh cùng bác sĩ Hứa ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại, hai người tựa hồ chung đụng được rất hòa hợp.

“Tay không có khả năng động, nhưng chân từ từ có thể dời.” Bác sĩ Hứa trả lời.

Chương 153: Không khí (3)

“Sức khôi phục mạnh như vậy? Ta đi xem một chút.”

Vu Hoành kinh ngạc nói.

Hắn bước nhanh hướng phía ngoại viện đi đến, không bao lâu, liền tới đến Diêu Phi Linh bên người.

Gia hỏa này vẫn là như cũ, ngửa đầu nhìn lên bầu trời, không nhúc nhích. Thân thể ngược lại là bị bác sĩ Hứa kéo tới trong sân, phòng ngừa bị đi ngang qua hắc trùng gặm ăn.

“Xem ra ngươi nghĩ thông suốt?” Vu Hoành đứng ở bên người nàng, nhìn xem gia hỏa này lúc này ánh mắt, có chút ngoài ý muốn.

“Ngươi tới làm cái gì? Đến chế giễu ta?” Diêu Phi Linh bình tĩnh nói.

“Chỉ là người sống càng ngày càng ít, muốn lưu điểm tưởng niệm.” Vu Hoành bình tĩnh nói. Đối với gia hỏa này, đổi thành Đinh Thược hắn có lẽ nguyện ý để nó gia nhập doanh địa, nhưng người này điên lên ngay cả mình hảo hữu đều nổ, không phải hợp cách đồng đội.

“Vậy ta có muốn hay không thông cùng cái này có quan hệ gì?” Diêu Phi Linh nói, ” bác sĩ Hứa cho ta ăn uống, ngươi vì cái gì không ngăn cản? Ta thế nhưng là trước đó muốn g·i·ế·t ngươi.”

“Hay là lý do kia, người sống không nhiều lắm… Dù sao ngươi bây giờ đối với ta không có chút nào uy h·i·ế·p.” Vu Hoành không còn quan tâm nàng, hắn chỉ là muốn nghe nhiều đến điểm tiếng người.

Rương nuôi dưỡng đồ ăn cung cấp sản xuất, có thể chống đỡ hơn 20 người sinh hoạt, thêm một người thiếu một cá nhân

cũng không quan trọng.

Đồ ăn tuy có, có thể phía ngoài người sống càng ngày càng ít… Loại cảm giác này, từ máy truyền tin đoạn liên về sau, hắn liền càng rõ ràng.

Vượt qua Diêu Phi Linh, hắn không còn đáp lại, hướng phía Lý Nhuận Sơn rời đi đầu kia đường cái phương hướng đi đến.

Hắn phải đi tiếp ứng lão Lý.

Hi vọng kia cái gì cao nguy hắc tai sẽ không nửa đường bị lão Lý đụng phải.

Theo rời đi doanh địa càng ngày càng xa, sương mù dần dần đem hình dáng cũng triệt để vùi lấp.

Vu Hoành đi lên phía trước động lên, có khi thậm chí sẽ không có cách nào phân biệt phương hướng của mình, cần chung quanh Hắc Tích chỉ dẫn con đường.

Hắc Tích không nhận sương mù ảnh hưởng, mặc dù nhìn cái gì đều là đen trắng, nhưng hết thảy tràng cảnh dị thường rõ ràng.

Soạt.

Soạt.

Nhỏ vụn lá khô bị giẫm nát, phảng phất thành mảnh rừng núi này duy nhất âm điệu.

Từng mảnh màu xám lá khô từ trên đầu theo gió rơi xuống.

U ám trong núi rừng, Vu Hoành nhanh chóng hướng phía trước thân hình cùng chung quanh cao lớn cây cối bắt đầu so sánh, lộ ra không chút nào thu hút, tựa như một cái cự đại bồn cây cảnh bên trong chậm rãi bò đi một cái con kiến màu đen.

Trên người hắn màu đen đồ bộ cùng chung quanh âm u hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, quỷ dị có chút hòa hợp.

Sương mù tràn ngập ra, thậm chí có khi ngay cả bóng người của hắn cũng vô pháp nhìn thấy phân biệt.

“Người trẻ tuổi. Tới đây. Tới nơi này.”

“Ta đau quá, có thể hay không giúp ta một chút. Ta đi ngang qua nơi này chân bị ngã gãy mất…”

“Nơi này thật đáng sợ… Mụ mụ, ba ba. Các ngươi ở đâu?”

“Vu Hoành, ngươi làm sao lại ở chỗ này? Mau cùng ta tới, nơi này không an toàn.”

Từng đạo thanh âm, nam nữ già trẻ, từng cái quỷ dị bóng người, không ngừng tại hai bên cây cối sau hiển hiện lại biến mất.

Bọn chúng tựa như trong sương mù cá, chìm chìm nổi nổi, dùng mang theo thâm trầm ác ý ánh mắt nhìn chăm chú lên hướng phía trước tiến lên Vu Hoành.

Nhưng hắn bất vi sở động, Hắc Tích không có khu trục những này Quỷ Ảnh, bởi vì bọn chúng rất rất nhiều… Chỉ dẫn theo ba cái Hắc Tích hắn, căn bản không có khả năng giải quyết nhiều như vậy Quỷ Ảnh.

Bọn chúng cũng căn bản g·i·ế·t không hết, c·h·ế·t chẳng mấy chốc sẽ khôi phục, động thủ trừ tiêu hao chính mình thể lực bên ngoài, không còn dùng cho việc khác.

Cho nên Vu Hoành lựa chọn làm như không thấy.

Hắn dần dần tăng tốc bước chân, không bao lâu, phía trước đột nhiên xuất hiện một cái nằm trên mặt đất, trên thân che kín Huy Thạch thảm bóng người.

Bước chân hắn một trận, đi lên phía trước gần, trong đùi phải khí giương cung mà không phát.

Thẳng đến tới gần đến chỉ có hơn một mét khoảng cách, đối phương hay là bất động, Vu Hoành mới nhìn mắt mở ra máy kiểm tra hồng trị.

Hay là hoàn cảnh hồng trị, không có thay đổi gì.

Hồng trị: 46. 315

Hắn lại lần nữa tới gần, gỡ xuống trên lưng Lang Nha bổng, đem nó nhẹ nhàng đẩy ra Huy Thạch thảm.

Tấm thảm dưới, lộ ra một tấm có chút quen mắt mặt.

"Đinh Thược?"

Vu Hoành nhận ra đối phương, nhẹ giọng kêu.

"… . Là ngươi… ! ?" Đinh Thược còn có ý thức, miệng nàng môi cạn nứt, nắm trong tay lấy một cái túi nước, hiển nhiên là dựa vào cái này gượng chống đến bây giờ.

Chỉ là coi như thân là người cường hóa, dưới trọng thương, mấy ngày không ăn được ngủ ngon, nàng lúc này cũng đã đến cực hạn.

"Thật có lỗi…" Đinh Thược vô lực gạt ra hai chữ mắt.

Vu Hoành cúi đầu nhìn chăm chú lên nàng, hồi tưởng lại lúc trước cái thứ nhất gặp phải người cường hóa hoàn toàn, tên kia sức khôi phục thân thể tương đương biến thái, khi đó còn tưởng rằng là bị Ác Ảnh ô nhiễm dẫn đến. Hiện tại xem ra… Thật đúng là không nhất định.

Hắn cảm thấy mình cuối cùng một cước đã có thể làm cho người bình thường tại chỗ qua đời, người cường hóa tại chỗ trọng thương, kết quả cùng hai người thế mà cũng chỉ là nửa c·h·ế·t nửa sống.

Xem ra các nàng trước đó có thể tại dã ngoại một mình hành động lâu như vậy, đúng là người cường hóa bên trong cũng nên coi là tốt tay.

"Ta muốn đi công chuyện, trước đó các ngươi tập kích ta, ta đánh trả các ngươi, hiện tại không ai nợ ai."

Hắn dừng một chút, "Nếu như tại ta sau khi trở về, ngươi còn sống, nếu như ngươi nguyện ý, ta có thể mang ngươi trở về."

Đinh Thược ánh mắt mông lung, ánh mắt đều có chút không rõ ràng. Nghe được thanh âm, nàng liền minh bạch hết thảy

trước mắt không phải ảo giác, không phải Quỷ Ảnh làm ra âm mưu.

Nàng nghe được Vu Hoành thanh âm, nàng không hận đối phương, giống như đối phương nói, tập kích cùng phản kích, chỉ thế thôi.

Nàng là hối hận… Hối hận không nên cùng Diêu Phi Linh cùng một chỗ… Hội nữ sinh lúc trước nhiều như vậy thành viên, lấy nàng giao thiệp quan hệ, nhiều như vậy bằng hữu đều có thể tuyển… Nàng làm sao lại bị ma quỷ ám ảnh, tuyển Diêu Phi Linh gia hoả kia cùng một chỗ đào mệnh.

"Đây hết thảy. Đều là mệnh." Đinh Thược nói khẽ.

Nếu như không phải Diêu Phi Linh một mực cản trở, có lẽ nàng một người căn bản không đến mức rơi xuống tình trạng này…

Thậm chí cuối cùng, nàng cái này một thân thương, có một nửa vẫn là bị Diêu Phi Linh lựu đ·ạ·n nổ ra tới.

Vu Hoành từ sau eo lấy một chi cao dinh dưỡng, cho Đinh Thược trong miệng chen vào, sau đó lấp khỏa thuốc tiêu viêm cho nàng, lại tại đối phương trong túi nước bổ đầy nước.

Làm xong những này, hắn đứng người lên, một lần nữa cho nàng đắp lên Huy Thạch thảm. Không còn đi xem, phối hợp hướng phía trước rời đi.

Lão Lý hiện tại lúc nào cũng có thể gặp được cao nguy hắc tai, hắn nhất định phải nhanh tiếp người trở về.

Chính mình không thể là vì Đinh Thược trở về một chuyến doanh địa lãng phí thời gian, đặc biệt là hiện tại lúc ban ngày ở giữa ngắn như vậy tình huống.

Về phần tại sao cho Đinh Thược một đầu sinh lộ.

Vẻn vẹn chỉ là bởi vì. Người sống càng ngày càng ít… Thế giới này… Nếu như cuối cùng chỉ còn lại có hắn, đây không phải là hắn muốn hết thảy.

Như thế thế giới, chỉ tưởng tượng thôi cũng cảm giác tuyệt vọng.

Ngang đầu nhìn một chút trong rừng một khối nhỏ bầu trời.

Vụ Hoành chỉ thấy bất quy tắc hình lớn chừng bàn tay xám trắng màn trời.

Sương mù che đậy hết thảy, cái gì cũng nhìn không thấy.

Hắn cúi đầu xuống, tiếp tục hướng phía trước tăng tốc bước chân.

Xám trắng trên đường lớn, từng đạo rạn nứt giống mạng nhện bao trùm lộ diện, vài chỗ thậm chí đã sụp đổ, lưu lại kỳ kỳ quái quái các loại dấu chân.

Ông.

Nhỏ xíu xa luân chạy âm thanh dọc theo đường cái một đường hướng phía trước.

Một cỗ màu đen nhánh Jeep xe quân đội, xem xét chính là cải tiến qua, đang đội tấm năng lượng mặt trời một đường hướng phía Hắc Phong doanh địa phụ cận lao vụt.

Xe cơ hồ không có tiếng động cơ, chỉ có xa luân nghiền ép lộ diện phát ra rất nhỏ ma sát.

Trong xe, Lý Nhuận Sơn trước ngực băng bó lấy băng vải, băng vải màu trắng ẩn ẩn chảy ra vết máu. Nhưng hắn thân thể mặc dù đau nhức, tinh thần lại tương đương nhẹ nhõm.

“Tiểu Yến Tử a Tiểu Yến Tử ~~ ngươi mùa xuân ở nơi nào a chỗ nào, ” trong miệng hắn ngâm nga bài hát, trên tay tay lái đó là đem đến tương đương ổn.

Lần này ra ngoài, hắn không chỉ tìm được một viên doanh địa không có phù văn, còn ngoài định mức lấy được một máy lò vi ba, tủ lạnh nhỏ, đều là hoàn hảo không chút tổn hại hàng, còn có một số loạn thất bát tao dược phẩm, đều là hắn từ một cái trốn ở bệnh viện tầng hầm tổ chức nhỏ giao dịch có được.

Dựa vào Vu Hoành cho Vòng Xoáy phù bản, hắn dễ dàng liền đổi được một đống vật tư.

Lợi hại hơn bức xạ lựu đ·ạ·n hắn đều giữ lại dùng riêng, lần này cần là không có cái này, hắn cảm giác chỉ dựa vào xe Huy Thạch mật thất ẩn tàng hiệu quả, khẳng định tránh không xong cái kia vài đầu Ác Ảnh truy sát.

Không bao lâu, phía trước trên mặt đường xuất hiện một cỗ cháy rụi xe buýt.

Nhìn thấy xe buýt, Lý Nhuận Sơn liền biết sắp đến chỗ rồi, xe buýt này hay là lúc trước hắn cùng Vu Hoành cùng một chỗ tới đốt.

Meo.

Xe trải qua xe buýt lúc, Lý Nhuận Sơn không hiểu cảm giác toàn thân mát lạnh. Hắn không dám tới gần, tranh thủ thời gian một mạch vọt tới.

Tê!

Chỉ như vậy một cái sát bên người công phu.

Tới gần xe buýt trên cửa xe, treo một khối Huy Thạch phù bản bỗng nhiên cấp tốc biến sắc, biến thành xám trắng, sau đó đợi 2 giây, răng rắc một tiếng, vỡ vụn rơi xuống đất.

Thấy cảnh này, Lý Nhuận Sơn trong lòng lạnh lẽo, tranh thủ thời gian một lần nữa phủ lên một khối Huy Thạch phù bản, chữa trị Huy Thạch mật thất hiệu quả.

“Chỉ là tới gần cứ như vậy nguy hiểm, xe buýt này trước đó nhìn còn không có mạnh như vậy đó a?” Hắn sắc mặt ngưng trọng, không có lại đi nhìn xe buýt, mà là tiếp tục hướng phía trước, rất nhanh liền tới đến khoảng cách doanh địa gần nhất mặt khác xe Jeep đỗ vị trí.

Liên tiếp còn lại hai chiếc năng lượng mặt trời Jeep xe quân đội dừng lại, lão Lý nhẹ nhàng thở ra.

“Nơi này chính là địa điểm ước định, hiện tại liền chờ lão bản tới hỗ trợ tiếp người…” Hắn mở ra bộ đàm chờ lấy đối diện

thông tri.

Xe tắt lửa, chung quanh triệt để lâm vào hoàn toàn yên tĩnh.

Lão Lý ngồi ở vị trí lái bên trện, đem cái ghế về sau để nằm ngang một chút, nghỉ ngơi ngồi lâu eo.

Sau đó, hắn ngửa đầu hướng xuống nằm xong, để cho mình ánh mắt chỉ có thể nhìn thấy trong xe tình huống.

Trần xe, cửa xe, cửa sổ xe, các nơi vẽ bên trên Huy Thạch phù văn, có đã tại đường xá bên trong bị tiêu hao hết, những này bị tiêu hao sau sinh ra lỗ hổng, thì là dựa vào hắn dùng tự mang Huy Thạch phù bản dán đi lên, cam đoan Huy Thạch mật thất hoàn chỉnh.

“Loại thời điểm này, loại hoàn cảnh này, không nên nhìn không nhìn, không khớp ám hiệu đều là giả… Ta liền ngâm nga ca khúc.” Lão Lý sớm đã bản thân tổng kết ra kinh nghiệm

Trong miệng ục ục thì thầm hừ phát Tiểu Yến Tử, trong đầu đã bắt đầu nhớ lại đi xem đến nữ nhi Nana lúc an tâm tình cảnh.

Hắn nhưng là đi vứt bỏ trong thương trường mang theo thần bí lễ vật cho Nana.

Đúng, còn có lão Chu giày, lão tử một hơi cầm mười đôi, đủ tên kia đổi lấy mặc vào.

Xe không gian lớn, chính là như thế ngang tàng.

Ngay tại hắn nằm xuống không lâu.

Xe Jeep bên trái, ven đường, trong sương mù chậm rãi xuất hiện một cái váy trắng bóng người.

Đó là một cái thân trên vàng nhạt áo đuôi ngắn, hạ thân thuần trắng đến gối váy nữ tử tóc dài.

Trên người nàng dị thường sạch sẽ, chỉnh tề, tựa như cùng bây giờ thời đại hoàn toàn tách rời đồng dạng.

Nhàn nhạt trong sương mù, nàng cứ như vậy an tĩnh chậm chạp dọc theo đường cái di động, trừ động tác có chút cứng

ngắc, tóc đen che khuất gương mặt, từ xa nhìn lại, đây chính là người bình thường.

‘Thanh âm gì?’ trong xe lão Lý nghe được tiếng bước chân, nhắm mắt cẩn thận lắng nghe.

Tiếng bước chân… ? Chẳng lẽ là lão bản tới?

Tay hắn về sau chống đỡ, muốn ngồi dậy nhìn xem bên ngoài.

Nhưng đột nhiên, hắn động tác dừng lại vẫn là chờ dưới, chờ lão bản ám hiệu…

Mặc dù Huy Thạch mật thất bảo đảm không có đồ vật phát hiện chính mình, nhưng ngẫu nhiên cũng sẽ có Quỷ Ảnh sẽ dùng thanh âm lừa hắn.

Tính cảnh giác cực cao hắn, lại chậm rãi nằm xuống, thả nhẹ hô hấp, nghe phía ngoài tiếng bước chân.

Chương 154: Không khí (4)

Chương 154: Không khí (4)

Cạch.

Cạch.

Cạch.

Tiếng bước chân kia dần dần biến nhẹ, càng ngày càng nhỏ, tựa hồ đang đi xa.

Lão Lý trong lòng run lên, biết không phải là lão bản mà là vật gì khác.

Tại trong loại hoàn cảnh này, bên ngoài xuất hiện thứ gì cũng có thể.

Hắn tiếp tục chờ đợi, không nhúc nhích.

Ước chừng sau năm phút.

Ba ba ba.

Một trận dồn dập nặng nề tiếng bước chân nhanh chóng tới gần.

Sau đó cửa xe bị thùng thùng gõ vang.

"Hắc Phong sơn bên trên Hắc Phong lĩnh." Một đoạn ám hiệu cấp tốc từ ngoài cửa sổ xe vang lên.

Lý Nhuận Sơn lập tức đứng dậy, từng cái đối ứng.

Cách cửa sổ xe, bên ngoài đang đứng một cái quen thuộc Hôi Tích đồ bộ hình người.

Khôi ngô hình người mang theo mũ giáp, nhìn không thấy gương mặt, nhưng thân này đặc chế đã sửa chữa lại Hôi Tích đồ bộ, hay là để lão Lý một chút nhận ra người tới.

“Lão bản!” Hắn răng rắc một chút mở cửa xe. Trên mặt lộ ra dáng tươi cười.

Vu Hoành đứng tại bên cạnh xe, đi đến liếc nhìn, bên trong chất đầy đồ vật, ngay cả tay lái phụ cũng đổ đầy. Không có cách nào ngồi vào đi.

Hắn im lặng trong lòng lắc đầu.

“Cái này phụ trọng, khó trách ngươi xe mở chậm như vậy, nạp điện vốn là thời gian ngắn, phụ trọng còn như thế lớn, hao tổn điện cũng lớn…”

“Ta đây không phải muốn khó được đi ra ngoài một chuyến, không đồng nhất thứ tính nhiều chỉnh điểm, đây không phải là thua lỗ sao?” Lão Lý chui ra xe cười nói.

“Làm sao mang về?” Hắn vỗ vỗ thân xe, “Nếu không chúng ta hai trước tiên đem trọng yếu nhất chuyển về đi?”

“Không cần.” Vu Hoành nghĩ nghĩ, quay đầu lại, mắt nhìn chính mình tới đường.

“Chúng ta lái xe trở về.” Hắn trầm giọng nói.

“A? ?” Lý Nhuận Sơn trừng mắt nhìn, nhìn về phía Vu Hoành đoán phương hướng.

Nơi đó là công ven đường một đầu sườn dốc tiểu đạo, độ dốc rất dốc, toàn bộ đường nhỏ chỉ có hơn hai thước rộng, căn bản không đủ xe lái lên đi.

Mà lại nửa đường cũng tất cả đều là ngăn cản cây cối cỏ dại, căn bản không có cách nào mở.

“Thử một chút xem sao.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Ta nhớ được lần trước Từ Phàm bọn họ chạy tới, liền đem lái xe đến Bạch Khâu thôn bên kia trên mặt đường bên kia cách nơi này gần nhiều.”

“Có thể bên kia muốn quấn một vòng lớn… Lão bản ngươi cái này…” Lý Nhuận Sơn nói còn chưa dứt lời, liền nhìn thấy Vu Hoành gỡ xuống trên lưng một thanh đại gia hỏa.

Đó là một thanh sắc bén rìu đốn củi.

“Ta đã sớm cảm giác nơi này khoảng cách doanh địa quá xa, không tiện, cho nên…”

Vu Hoành mấy bước đi vào sườn dốc trước, nắm chặt lại lưỡi búa, hai tay phát lực đối với một cây đại thụ chém liền đi lên.

Phốc phốc phốc phốc.

Liên tục bốn phía, một viên trưởng thành thân eo lớn như vậy đại thụ, liền bị hắn nhẹ nhõm chém đứt, ngã xuống.

Hơn nữa còn là chỉ lưu một chút xíu gốc cây chặt pháp, điểm này gốc cây căn bản không có cách nào ngăn cản xe Jeep đáy cao cuộn.

“Đi thôi, ta ở phía trước mở đường, chạy tới chạy lui mấy chuyến lúc này quá nguy hiểm, trực tiếp lái xe trở về nhanh nhất.” Vu Hoành quay đầu lại nhìn về phía lão Lý.

“…” Lý Nhuận Sơn nuốt nước miếng một cái, hắn đã sớm hoài nghi lão bản là đỉnh tiêm người cường hóa, hiện tại xem ra…

Cái này không phải người cường hóa a? Cái này mẹ nó là người biến dị! !

Rất nhanh, xe đi theo Vu Hoành một đường lái lên sườn dốc, lại rất nhanh bị lộ diện bất bình khiến cho nghiêng lệch kém chút khuynh đảo.

Vu Hoành mau tới trước, một thanh đè lại thân xe, nội khí giương cung mà không phát, ngạnh sinh sinh đem xe từ nội thành cân bằng trạng thái, vặn trở về. Thấy lão Lý trợn mắt hốc mồm.

Bành.

Xe một lần nữa bốn vòng rơi xuống đất, hướng phía trước mở qua con đường này.

“Quay lại nên tới thanh lý dưới, vuông vức mặt đường, dạng này về sau liền thuận tiện.” Vu Hoành lầu bầu câu.

Hắn đi đến phía trước, dẫn xe Jeep một đường mở hướng cánh rừng chỗ sâu.

Chỉ chốc lát sau, phía trước lại có mấy khỏa đại thụ răng rắc ngã lệch rơi xuống đất.

Ngã xuống đại thụ bị Vu Hoành phát huy nhiệt lượng thừa, ném đến hai bên, làm thành đơn sơ ven đường rào chắn. Để tránh nước mưa vọt tới nước bùn đem đường này làm cao thấp nhấp nhô.

Hắn đi ở phía trước, gặp được bất bình địa phương, đi lên chính là một cước.

Nội khí tăng phúc về sau, hắn vốn là lực lượng cường hãn càng là khoa trương. Bôn Lôi Thối dưới, từng cái đống đất từng khối tảng đá, đều bị hắn nhẹ nhõm đá hủy, san thành bình địa.

Trong xe Jeep, Lý Nhuận Sơn ngay từ đầu còn một mặt rung động, càng về sau đã thấy nhiều cũng c·hết lặng, cảm thấy lão bản chính là kiểu như trâu bò đại danh từ.

Hắn lái xe Jeep, luôn cảm giác nguyên bản an toàn xe, nếu như gặp phải lão bản loại này khoa trương to con, sợ là hai ba lần liền sẽ bị hủy đi.

Đi tới sau một lúc.

Vu Hoành bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn sắc trời một chút. Sắc mặt có chút khó coi.

“Trời sắp tối rồi.”

“A? Lúc này mới mấy giờ a?” Lý Nhuận Sơn cũng cảm giác không đúng, nhưng hắn máy kiểm tra đã không có điện, không nhìn thấy thời gian.

“12 giờ rưỡi.” Vu Hoành nhìn xuống máy kiểm tra bên trện tự mang thời gian, “Lại trước thời hạn… Chúng ta đến gia tốc, không phải vậy ban đêm sợ là nguy hiểm.”

“Dựa theo tiến độ này, về sau sợ không phải không có ban ngày…” Lý Nhuận Sơn than thở.

“Lão bản ngươi có biện pháp ở buổi tối hành động a? Huy Thạch thảm chỉ có thể che giấu mình.”

“Tạm thời không có.” Vu Hoành trả lời câu.

“Bất quá. Ngược lại là có thể lợi dụng Huy Thạch thảm nguyên lý, làm mấy bộ cùng loại đồ bộ.”

“Cái này có thể có.” Lão Lý cười nói.

Hai người nhẹ nhõm tùy ý nói chuyện, càng đến gần dùng địa, trong lòng bọn họ liền càng là buông lỏng.

Liền tại bọn hắn từ từ hướng phía doanh địa trở về lúc.

Đốn cây động tĩnh tựa hồ hấp dẫn thứ gì.

Hậu phương trên đường lớn, một đạo váy trắng bóng người im ắng đột ngột xuất hiện tại trong sương mù, từng bước một đi đến mới bổ ra sườn dốc đường nhỏ trước.

Bóng người nhìn chăm chú lên đường nhỏ trên bùn đất rõ ràng vết bánh xe, dừng lại, nhấc chân từng bước một, dọc theo vết bánh xe đi theo.

Phốc.

Mới đi chưa được mấy bước.

Bỗng nhiên một ngụm chất lỏng màu đen từ chỗ tối tăm phun ra, chính giữa bóng người.

Tê!

Chất lỏng còn không có dính lện bóng người quần áo, ở giữa không trung liền trong nháy mắt bốc hơi, hóa thành khói đen, biến mất không thấy gì nữa.

Bóng người bước chân dừng lại, quay đầu nhìn về phía chất lỏng màu đen bay tới phương hướng.

Phốc.

Nàng trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ.

Vài giây sau.

Nàng lại lần nữa trở lại mới mở trên đường nhỏ, từng bước một, dọc theo đường nhỏ đi về phía trước.

*

Trong cánh rừng.

Lại một viên đại thụ nặng nề ngã xuống.

Vu Hoành đột nhiên bước chân dừng lại, quay đầu mắt nhìn sương mù tràn ngập hậu phương cánh rừng.

“Có đồ vật đuổi theo tới.” Hắn trầm giọng nói.

Lý Nhuận Sơn lái xe cửa sổ, nghe được lời nói, cũng quay đầu mắt nhìn, lại chỉ thấy mê vụ.

“Vậy chúng ta đến gia tốc, tranh thủ thời gian đến doanh địa.” Hắn mặc dù không nhìn thấy, nhưng lại rất tin tưởng Vu Hoành.

Vu Hoành cảm ứng được chính mình Hắc Tích đột nhiên thiếu một chỉ. Đây không phải bình thường Quỷ Ảnh có thể làm được.

Hắc Tích ngụy trang ẩn tàng năng lực rất mạnh, tại loại này âm u sương mù trong núi rừng, là đỉnh cấp lính trinh sát. Trước đó tuần tra đánh lén Quỷ Ảnh cũng không có xuất hiện tổn thất qua, nhiều lắm là thụ thương.

Hai người lúc này lại lần nữa hướng phía trước, không bao lâu, liền về tới Đinh Thược nằm vị trí.

Vu Hoành cũng không nói nhảm, đi qua kiểm tra, phát hiện nàng còn sống, chỉ là ăn cao dinh dưỡng ngủ thật say, liền đem nó dùng Huy Thạch thảm khẽ quấn, phóng tới trong xe chen một chút, cùng một chỗ hướng doanh địa trở về.

Lão Lý thấy thế, cũng không hỏi là ai, chỉ một tay nắm vuốt một viên bức xạ lựu đ·ạ·n, một tay tiếp tục tay lái, an tĩnh lái xe.

Như thế một đường gian nan lại mở hơn mười phút.

Phía trước trong sương mù, dần dần xuất hiện doanh địa ánh đèn hình dáng.

"Đến!" Lão Lý trên mặt toát ra vẻ vui thích.

Đúng lúc này. Phía sau hắn sương mù đột ngột xuất hiện một vòng áo vàng váy trắng bóng người.

Bành! !

Đột nhiên một tiếng vang thật lớn, mặt đất nổ tung.

Vu Hoành cong người vọt tới bên cạnh xe, mở cửa, bắt người, phản xung.

Một mạch mà thành.

Hắn hai tay tất cả bắt lấy một người, dưới chân nội khí bộc phát, một giây liền vượt qua hơn mười mét, nhẹ nhàng lọt vào ngoại viện bên trong.

Buông xuống người, đầu hắn cũng không trở về, trở tay chính là năm cái bức xạ lựu đ·ạ·n về sau ném ra.

Bành bành bành bành bành! !

Năm viên lựu đ·ạ·n im ắng nổ ra vô hình giá trị âm bức xạ, vượt qua 7000 giá trị âm bức xạ trong nháy mắt này bao trùm sau lưng xe phụ cận một vòng khu vực.

Mãnh liệt giá trị âm bức xạ chỉ lấy mắt thường không thể gặp phương thức, một chút bao trùm phương viên mấy chục mét phạm vi.

Tựa hồ là bức xạ lựu đ·ạ·n bộc phát, để cái kia váy trắng người đình chỉ bước chân.

Nàng đứng tại trong sương mù, như ẩn như hiện, cứ như vậy trực tiếp nhìn chăm chú hướng doanh địa.

Cái kia vừa mới bộc phát giá trị âm bức xạ, tựa hồ để thân ảnh của nàng trở nên như sóng nước cái bóng, không ngừng vặn vẹo, mơ hồ không rõ.

Vu Hoành đứng thẳng thân, nhìn chăm chú lên đối phương, không tiếp tục đa động làm.

Hai bên trong lúc nhất thời đều đứng im bất động, lẳng lặng giằng co.

Một phút đồng hồ.

Năm phút đồng hồ.

Trọn vẹn hơn mười phút sau.

Người váy trắng mới chậm rãi lui lại, biến mất tại trong sương mù, triệt để không thấy.

Vu Hoành mắt nhìn máy kiểm tra, xác định phía trên trị số khôi phục bình thường, mới bình tĩnh xoay người.

Lúc này lão Lý cùng Đinh Thược còn nằm rạp trên mặt đất, không nhúc nhích.

Đinh Thược là mê man đi qua, lão Lý là… Chính mình không dám lên.

Cách đó không xa, Chu Học Quang nghe được động tĩnh, hướng phía bên này nhìn quanh tới, nhưng không có tùy tiện tới gần.

Hắn cùng lão Lý đều là tương đương cảnh giác người, tại không có Vu Hoành phân phó trước, không có tự tác chủ trương động tác.

“Được rồi. Tạm thời không có chuyện làm.” Vu Hoành thở hắt ra, nhấc lên Đinh Thược, cùng bò dậy Lý Nhuận Sơn cùng một chỗ, tiến vào trong tường đá viện.

“Đủ kình, cuối cùng đều muốn đến cái hung ác đuổi theo!” Lão Lý trong miệng hùng hùng hổ hổ, nhổ ra bùn đất.

“Ba ba! !” Asena một cái bay nhào, xông vào lão Lý trong ngực, lập tức đâm đến lão Lý ngực thương thế đau đớn một hồi.

“Ôi.” Hắn về sau ngã xuống đất, trên mặt lại lộ ra đau nhức cũng khoái hoạt biểu lộ.

Phát hiện trên người hắn băng vải cùng v·ết m·áu về sau, Nana lập tức luống cuống, vội vàng xin lỗi, sau đó đứng dậy để cũng đi lên bác sĩ Hứa tiến lên, kiểm tra v·ết t·hương.

Băng vải từng vòng từng vòng để lộ, lộ ra bên trong một đạo dữ tợn tựa như con rết đỏ sậm v·ết t·hương.

Vết thương kia từ lồng ngực kéo dài đến bả vai, khoảng chừng một đoạn cánh tay dài như thế.

“Có chút l·ây n·hiễm!” Bác sĩ Hứa trầm giọng nói, “Cồn đỏ còn có chút, ta cho ngươi dùng tới, sau đó cắt bỏ thịt thối, lại dùng thuốc tiêu viêm ép thành phấn bôi lên đi. Có chút đau nhức, ngươi kiên nhẫn một chút.”

“Không có việc gì. Ta thế nhưng là ngạnh hán, ngươi yên tâm. A! !” Lý Nhuận Sơn nói còn chưa dứt lời, liền phát ra một trận như g·iết heo kêu thảm.

Vu Hoành im lặng lười nhác nhìn hắn, khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt thao tác Hắc Tích tuần sát chung quanh.

Đặc biệt là doanh địa cùng trong xe ở giữa bất quá mấy chục mét đoạn đường này.

Tám đầu Hắc Tích xuyên tới xuyên lui, vòng quanh xe chạy tầm vài vòng, cũng không có lại phát hiện vừa mới cái kia váy trắng người.

“Sẽ không có chuyện gì.” Hắn thở hắt ra.

“Có thể làm cho lão bản ngươi trịnh trọng như vậy, chẳng lẽ là cao nguy hắc tai?” Chu Học Quang đứng ở hắn bên người đồng dạng xông sương mù nhìn ra xa, lại cái gì cũng nhìn không thấy.

“Ừm, trở về trên đường gặp phải, hồng trị đột nhiên tiêu thăng đến hơn một vạn, đây là không có triệt để đến gần trình độ.” Vu Hoành ngưng trọng nói.

“Có thể xác định là ba loại bên trong loại nào a?” Chu Học Quang trầm giọng hỏi.

“Chắc chắn sẽ không là loại thứ hai Tỳ Trùng Cầu, đối phương là hình người, không phải Tốc Nhân chính là Trùng Nhân…” Vu Hoành trả lời.

“Đương nhiên, cũng không bài trừ sẽ có những chủng loại khác cao nguy hắc tai xuất hiện. Ngoài ý muốn cuối cùng sẽ có.”

“Xem ra hiện tại biến mất.” Chu Học Quang suy đoán.

“Ừm, ta đi đem chiếc xe lái vào đây ngoại viện, các ngươi chia ra tới.” Vu Hoành không xác định đối phương tình báo chi tiết, tạm thời không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Còn không có tới gần liền lên vạn khoa trương bức xạ độ, không phải hắn chỉ dựa vào nội khí liền có thể đối kháng đối thủ.

Nội khí đối với hắc tai xác thực có thương tổn, nhưng hắn không xác định chính mình nội khí có thể hay không làm b·ị t·hương cao nguy hắc tai.

‘Đến kiểm tra một chút nội khí thực tế mức thương tổn. Trước muốn biết rõ chính mình tay không đối với hắc tai lực sát thương là bao nhiêu trị số, mới có thể làm đến biết người biết ta, không không biết tự lượng sức mình xông đi lên cứng rắn đỗi.’

Nghĩ đến đến tiếp sau an bài, Vu Hoành nhẹ nhàng đi ra ngoại viện, rất mau trở lại đến xe bên cạnh.

Két.

Mở cửa xe, hắn không nói hai lời liền hướng bên trong ném đi một viên bức xạ lựu đ·ạ·n.

Ông!

Vô hình giá trị âm bức xạ tại bịt kín hoàn cảnh bên trong trong nháy mắt nổ tung, đem tất cả khả năng tiến vào tai hoạ ngầm toàn bộ triệt tiêu.

Sau đó Vu Hoành mới ngồi vào trong xe, hiện tại xe đối với hắn mà nói có chút chen lấn. Dù sao mặc vào đồ bộ khổ người so bình thường lớn hơn.

Xe khởi động, chậm rãi hướng phía ngoại viện hàng rào tới gần.

Chương 155: Đột kích (1)

Chương 155: Đột kích (1)

Khoảng cách Hắc Phong doanh địa mấy cây số bên ngoài.

Huy Thạch khu mỏ quặng.

Từng cái hầm mỏ tại mờ tối sắc trời dưới, tựa như trên vách núi đá mở mắt ra, nháy mắt cũng không nháy mắt, đen kịt thâm thúy.

Khu mỏ quặng cửa vào trong núi rừng, lúc này đang lẳng lặng đi ra một bộ thân thể cứng ngắc nam tử thân ảnh.

Nam tử mặc một thân rách rưới áo khoác xám, mang theo màu trắng mũ tròn, bộ mặt có đồng dạng xám trắng mặt nạ che hơn phân nửa khuôn mặt, hai mắt mang theo màu đen kính râm.

Hắn thân cao khoảng một mét tám, chân mang màu nâu ủng da đã tràn đầy chỗ thủng cùng màu trắng đốm mốc.

Két.

Nam nhân đi đến hầm mỏ trước, dừng lại một hồi về sau, tay phải hắn cứng ngắc từ trong túi áo lấy ra một vật, bóp ở lòng bàn tay.

Chậm rãi, hắn từng bước một hướng phía trước, từ từ đi vào bên trong một cái hầm mỏ, biến mất không thấy gì nữa.

Không bao lâu, nam tử lại lần nữa đi ra hầm mỏ, thân ảnh chui vào sương mù, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Mà tại phía sau hắn, trong không khí những sương mù xám kia mông lung cấp tốc tràn vào hầm mỏ, mà trong động nguyên bản trần trụi ở bên ngoài Huy Thạch khoáng thạch, chính phi tốc từ trắng biến đen.

Không chỉ như vậy, toàn bộ khu mỏ quặng bên trong, tất cả giá trị âm bức xạ, tại thời khắc này, cũng bắt đầu phi tốc bị suy yếu.

Phảng phất sắp khô héo hoa.

Ông.

Xe chậm rãi lái vào ngoại viện, lão Chu cấp tốc tiến lên đem hàng rào cửa một lần nữa khép lại, cái chốt tốt.

Răng rắc.

Cửa xe mở ra, Vu Hoành từ bên trong xuống tới, vỗ vỗ bị chen nhíu đồ bộ da thuộc.

“Mấy ngày nay mọi người cẩn thận chút, chú ý bên ngoài động tĩnh, không nên đi ra ngoài, trong doanh địa có nước có điện, đồ ăn tạm thời cũng không thiếu, chỉ cần chúng ta không ra vấn đề, ở tại doanh địa tránh mấy tháng cũng không có việc gì.”

Thanh âm hắn đề cao, nhắc nhở mọi người.

“Biết.” Lão Lý cái thứ nhất nhấc tay, “Lão bản, không trước tiên đem đồ vật xử lý tốt ta ngủ không được, có thể hay không trước hết để cho ta đem chiếc xe bên trong đồ vật phân.”

“Được chưa, chính ngươi thương thế nào? Không có vấn đề a?” Vu Hoành khoát khoát tay ra hiệu hắn tùy ý.

“Còn tốt còn tốt, dùng thuốc hiện tại tốt hơn nhiều, chỉ là có chút mệt mỏi.” Lý Nhuận Sơn cười hắc hắc hai tiếng.

Hắn cấp tốc đi đến xe một bên, thuần thục mở cửa xe, từ bên trong cấp tốc kéo xuống một đống đồ vật.

Từng cái lớn nhỏ không đều cái rương, lò vi ba, tủ lạnh nhỏ cái gì đều bị từng cái bày ra đến dưới ánh đèn.

“Nha, hay là Quế Quan bài, đây chính là đồ tốt.” Lão Chu vỗ vỗ lò vi ba, “Trước kia trong nhà của ta chính là dùng lệnh bài này, dùng một lát hơn mấy chục năm đều không hỏng.”

“Đúng thế, ta thế nhưng là chọn lựa rất lâu, còn có ngươi giày.” Lão Lý cười nói, vừa về tới doanh địa, hắn liền như là từ trời đông giá rét trong gió tuyết trở lại mùa xuân.

An toàn, thoải mái dễ chịu, có lão bản tường vây cùng phòng hộ kỹ thuật tại, hệ số an toàn bạo rạp.

“Lão bản, đây là ngài muốn phù văn.”

Hắn rất nhanh lật ra giấu ở tận cùng bên trong nhất một cái cái hộp nhỏ.

Hộp là dùng màu tím kim loại chế thành, không biết là tài liệu gì. Mặt ngoài đóng dấu khắc cũng chính là lõm chữ viết, viết: Năm 2001 tháng 4, tại Hoài Sơn thứ chín động đoạt được. —— Chân Chu Nhiễm.

Vu Hoành không để ý cái tên này, thử dưới, là trên dưới hoạt động mở ra, liền cấp tốc mở hộp, lộ ra bên trong màu vàng đất tơ lụa bao quanh một khối xám trắng hòn đá.

Triển khai màu vàng đất tơ lụa, bên trong bao lấy hòn đá chỉ có lớn chừng quả trứng gà, nhưng mặt ngoài khắc rõ một cái vặn vẹo giống rắn bất quy tắc ký hiệu.

Đây không phải một cái hợp lại hình phù văn, mà là một cái ký hiệu. Nhiều lắm là chỉ có mấy bút tạo thành quái dị phong cách cổ xưa ký hiệu.

Vu Hoành cầm lấy hòn đá, cẩn thận quan sát.

“Dây điện ta sẽ thả đi ra bên ngoài, vẫn là như cũ dùng lỗ thông gió xuyên ra tới cho mọi người dùng, về phần làm sao bày ra, có thể toàn bộ phóng tới trong động nuôi dưỡng, tránh cho bị dầm mưa ẩm ướt, cũng có thể mọi người cùng nhau công cộng. Ta về trước đi nghiên cứu một chút thứ này.”

“Chờ một chút lão bản, chúng ta bây giờ muốn làm sao ngủ? Phòng ở không đủ.” Lão Lý vội vàng nói.

Ba cái nhà gỗ, hai lớn một nhỏ, hiện tại có bác sĩ Hứa, Lý Nhuận Sơn, Chu Học Quang, Asena, bốn người cần dừng chân. Có thể miễn cưỡng phân phối.

“Bác sĩ Hứa một gian, lão Lý cùng Nana một gian, còn lại lão Chu một người, không có vấn đề.” Vu Hoành kinh ngạc nói.

“Miễn cưỡng đủ, nhưng đến tiếp sau nếu như người tới, khả năng liền không đủ. Có không ít đồ vật cần phòng ẩm để đặt.” Lý Nhuận Sơn gật đầu.

“Ngày mai chúng ta bắt đầu mở đào động quật mới, so với nhà gỗ, hay là hang đá muốn an toàn chút.” Vu Hoành sau khi suy tính, nhà gỗ chỉ là bởi vì kiến tạo rất nhanh, cho nên tạm thời an trí một chút nhân thủ. Nhưng thật muốn luận tính an toàn, hay là hang đá tương đối tốt.

“Tốt!”

Lập tức, mọi người riêng phần mình công việc lu bù lên, dọn đồ khuân đồ, nấu ăn nấu ăn, điều chỉnh thử đồ điện gia dụng, mặc thử giày, trong lúc nhất thời trong doanh địa khiến cho vui mừng hớn hở, liền ngay cả bệnh tâm thần bác sĩ Hứa cũng một mực mang nụ cười.

Đinh Thược được an trí đến cùng Diêu Phi Linh cùng nhau địa phương, Vu Hoành cho hai người tay không dựng cái hình tam giác lâm thời lều gỗ, có thể che gió che mưa, lại ném hai tấm Huy Thạch thảm cho các nàng, liền xem như an trí. Hiện tại Đinh Thược còn xa không tính gia nhập doanh địa, trừ phi nàng làm ra đối với trước đó hành vi bồi thường.

Ngoại viện nơi này tùy thời đều có Hắc Tích đi ngang qua tuần sát, cũng coi là tiện thể giám thị.

Không có đi để ý tới Đinh Thược cùng Diêu Phi Linh lần nữa hội gặp mặt là phản ứng gì, Vu Hoành mang theo mới ký hiệu, trở lại sơn động, trong lòng tràn đầy chờ mong.

Bành.

Đóng lại cửa lớn, kéo ra cái ghế tọa hạ, hắn đưa trong tay ký hiệu hòn đá đặt lên bàn, sau đó cầm qua Đại Huy Thạch bột phấn điều chế mực nước, dùng gậy gỗ bút nhẹ nhàng dính một hồi, bắt đầu mô phỏng ký hiệu mới, liên hệ vẽ. Không bao lâu, một cái ra dáng ký hiệu mới liền xuất hiện ở một tấm trên tờ giấy trắng.

Vẽ lên không biết bao nhiêu phù văn, mô phỏng công lực ngược lại là luyện được.

Vu Hoành dù sao cũng hơi hài lòng nhìn xem trên giấy ký hiệu.

Cầm lấy máy kiểm tra, kiểm trắc dưới.

Không có phản ứng, trị số vẫn là như cũ.

‘Xem ra không phải Huy Thạch ký hiệu như thế loại hình. Lại đến thử một chút nội khí viết.’

Hắn một lần nữa dính vào mực nước, bắt đầu vận dụng nội khí, từ bàn tay quán chú nhập bút lực chờ đợi trạng thái ổn định sau.

Lại đặt bút vạch một cái, rất nhanh, một cái mới ký hiệu thần bí lại lần nữa xuất hiện ở trên giấy.

Lần này, ngay tại ký hiệu thành hình trong nháy mắt.

Toàn bộ tờ giấy này, đột nhiên xuất hiện biến hóa kỳ dị.

“A. Đây là… ! ?” Vu Hoành mở to hai mắt, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hắn cầm lấy giấy trắng, lật tới lật lui cẩn thận xem xét.

Nhưng vô luận hắn thấy thế nào, tờ giấy này. Đều cho hắn một loại cảm giác kỳ dị.

Thật giống như… Trong tay hắn căn bản cũng không có cầm đồ vật đồng dạng.

Rõ ràng trang giấy ngay tại trước mặt hắn, ngay tại trong tay hắn nắm vuốt, có thể không hiểu thấu, cách mỗi mấy giây, hắn liền sẽ tự nhiên bỏ qua trang giấy xúc cảm, nhìn thấy giấy trắng, mà đem lực chú ý chuyển dời đến trên những vật khác.

‘Có ý tứ. Xem ra ký hiệu này rất có thể là một loại dùng để ẩn nấp giảm bớt cảm giác tồn tại tác dụng.’ Vu Hoành đại khái tổng kết dưới.

‘Nếu như loại tác dụng này có thể đối với hắc tai cũng hữu dụng, vậy liền hoàn toàn có thể dùng đến gia tăng Huy Thạch mật thất hiệu quả, để doanh địa càng thêm không đáng chú ý, càng thêm an toàn!”

Theo hắc tai càng ngày càng mạnh, thế giới càng ngày càng tuyệt vọng, hắn cũng càng phát ra cảm giác, ứng đối hắc tai, ẩn tàng muốn so trực tiếp đối kháng càng thêm thuận tiện an toàn.

Loại này ký hiệu mới xuất hiện, cho hắn tăng cường Huy Thạch mật thất cơ hội.

Mặc dù trước đó cũng có thể cường hóa Huy Thạch thảm, nhưng Huy Thạch thảm đã đủ, phương diện khác đối với hắc ấn nhu cầu càng khẩn cấp hơn, cho nên hắn một mực không có nghĩ tới phương diện này, nhưng bây giờ, có cái này ký hiệu mới, hoàn toàn có thể hướng ẩn tàng phương diện tăng cường một đợt.

‘Thuận tiện nhất chính là loại này tăng cường không cần hắc ấn tham dự liền có thể hoàn thành, chỉ cần ta dùng nội khí liền tốt.’ Vu Hoành tâm tình lập tức tốt đẹp, trước đó Quan Tào bên kia xảy ra chuyện ảnh hưởng đến tâm tình xấu, cũng hơi đạt được an ủi.

‘Như vậy, cho hắn lấy cái danh tự tốt. Nếu là lên ẩn tàng hiệu quả ký hiệu, vậy liền gọi nó, Ẩn Nặc ký hiệu tốt.’

Huy Thạch ký hiệu, Vòng Xoáy ký hiệu, Ẩn Nặc ký hiệu, cái này ba loại là hắn bây giờ nắm giữ, có thể đối với hắc tai đưa đến không nhỏ hiệu quả phù văn.

Trong đó Ẩn Nặc ký hiệu kết cấu đơn giản nhất.

Ngay sau đó, Vu Hoành liền bắt đầu vận dụng nội khí, đi ra cửa gỗ, cầm mực nước cùng cây mộc lan bắt đầu ở trong doanh địa nhà gỗ cạnh ngoài, vẽ xuống cái này ký hiệu mới.

Lão Lý mấy người hỏi thăm về sau, biết được cái ký hiệu này tác dụng, lập tức đều lộ ra càng thêm an tâm thần sắc.

“Ta liền biết lão bản không phải người bình thường! Ngay cả Ngân Tháp đều nghiên cứu không có đi ra ký hiệu, tại dưới tay

hắn, không chống được mười phút đồng hồ!" Chu Học Quang hiện tại đã bắt đầu lột xác thành Vu Hoành kiên định fan hâm mộ.

Đặc biệt là giống hắn loại này được chứng kiến tiền tuyến nghiên cứu lực lượng tinh nhuệ sĩ quan, đối với Vu Hoành nghiên cứu năng lực cường đại, liền càng thêm thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

Đây chính là có so sánh.

"Cụ thể hiệu quả thế nào, còn không rõ ràng lắm, bất quá chí ít có thể để các ngươi trong phòng an toàn hơn." Vu Hoành cấp tốc nói, tiện thể còn cho Đinh Thược hai người lều gỗ vẽ lên đi.

Hắn đối với Đinh Thược vẫn ôm một chút kỳ vọng, so với Diêu Phi Linh, Đinh Thược ngay từ đầu liền biểu hiện rất bình thường, đến tiếp sau gặp lại lúc, cũng rất lý trí thanh tỉnh. Nếu như có thể hồi tâm thu phục, đối với nhân thủ không nhiều doanh địa tới nói đúng là một cái trợ lực.

Hắn đối với nó an bài, đã có ý nghĩ.

Tại rất nhanh vẽ xong tất cả nhà gỗ cùng bên ngoài sơn động vách tường về sau, Vu Hoành nhìn xem bên ngoài triệt để sắc trời tối xuống, thời gian mới vừa vặn đến xế chiều bốn điểm ra mặt.

Hắn đi hướng Đinh Thược hai người, phía sau là còn tại vui vẻ dùng thử mới đồ điện doanh địa những người còn lại.

Náo nhiệt tiếng vang cùng bên này lều gỗ bên trong một mảnh an tĩnh, hình thành so sánh rõ ràng.

Trong lều, Đinh Thược trong tay bưng một chén nước nóng, nửa tựa ở lều vách trong, lẳng lặng uống vào.

Trên người nàng thương rõ ràng bị bác sĩ Hứa đều xử lý qua.

Nhìn thấy Vu Hoành tới, trên mặt nàng toát ra một tia xấu hổ.

"Không nghĩ tới, ta thương thế kia lại là chúng ta ngay từ đầu liền không nhìn trúng tên điên bác sĩ hỗ trợ xử lý. Vu tiên sinh,

nếu như có rảnh rỗi, hy vọng có thể thay ta hướng bác sĩ Hứa xin lỗi."

"Nàng một mực tại doanh địa, rất nhanh sẽ còn tới, xin lỗi chính ngươi ở trước mặt cùng nàng nói chính là." Vu Hoành nói.

"Ta tới, là muốn cùng ngươi tâm sự ngươi sự tình."

Hắn chú ý tới vài mét bên ngoài Diêu Phi Linh chính làm bộ ngủ, kỳ thật đang trộm nghe.

Đến hắn trình độ này, thân thể chất biến về sau, ngũ giác đối với chung quanh rất nhiều thứ đều có thể cảm giác đến rõ ràng hơn.

Huống chi, người ngủ lúc hô hấp nhịp tim tần suất, cùng tỉnh dậy lúc hoàn toàn khác biệt, rất dễ dàng phân biệt.

Cho nên Diêu Phi Linh không thể gạt được hắn. Nhưng đối với cái này hắn lơ đễnh.

Hắn nguyện ý cho Đinh Thược cơ hội, là bởi vì nàng muốn đối bình thường, nhưng Diêu Phi Linh không phải.

"Ta biết muốn nhập doanh không dễ dàng như vậy, cần ta làm cái gì?" Đinh Thược tâm tư thành thục rất nhiều, tăng thêm bản thân tính cách cũng ổn trọng, lúc này nghe được Vu Hoành ý tứ.

"Ta có một người bạn." Vu Hoành nói, " bây giờ tại bên ngoài tung tích không rõ. Ta sẽ cho ngươi tiếp tế, trang bị, các loại vũ khí những vật tư này, tại ngươi thương thế tốt đăng sau, thuê ngươi đi một chỗ, giúp ta tìm xem nàng. Mang nàng trở về, về nơi này doanh địa tới."

Hắn dừng một chút.

"Nếu như thành công tìm tới người, chuyện lúc trước xóa bỏ, mà lại ta sẽ phi thường hoan nghênh ngươi gia nhập Hắc Phong doanh địa."

Hắn để Đinh Thược thoáng có chút động dung.

“Có thể, nhưng tiền tuyến sụp đổ về sau, rất nhiều cao nguy hắc tai cũng tiến vào, hiện tại ra ngoài, quá nguy hiểm… Ngươi cung cấp hậu cần vật tư, có thể cung cấp tới trình độ nào? Ta nhất định phải hiểu rõ rõ ràng, nếu không đây chính là hẳn phải c·h·ế·t nhiệm vụ.”

Chương 156: Đột kích (2)

“Có thể kiểm tra đo lường tuyệt đại bộ phận hắc tại cường hóa máy kiểm tra hồng trị, so phía quan phương tân tiến hơn. Có thể đối kháng đánh lui nguy hiểm đẳng cấp bốn thậm chí cao hơn bức xạ lựu đ·ạ·n, một cỗ làm thành Huy Thạch mật thất năng lượng mặt trời xe Jeep. Có thể phòng đại bộ phận đ·ạ·n đặc thù cường hóa đồ bộ, v·ũ k·hí phương diện chính là s·ú·n·g ống đao cụ…” .

Theo Vu Hoành lời nói không ngừng nói ra, Đinh Thược biểu lộ cũng càng ngày càng kinh ngạc.

Chỉ bằng vào v·ũ k·hí đạo cụ liền có thể đánh lui cấp bốn thậm chí cao hơn hắc tai? ? Đây có phải hay không là có chút quá khoa trương? ?

Doanh địa này là cất giữ cả một cái quân Liên Hiệp kho quân dụng a? Cường độ cao như vậy.

“Đầy đủ, vượt xa tưởng tượng của ta. Nếu như ngươi nói đều là thật… Như vậy… Ra ngoài tìm người, chỉ cần không gặp được cao nguy hắc tai chủ động đi lên chọi cứng, tính an toàn rất cao…” Đinh Thược nuốt nước miếng một cái, cảm giác yết hầu hơi khô.

“Thế nhưng là, ngươi không sợ ta mang theo đồ vật chính mình chạy trốn a?” Nàng lại lần nữa hỏi.

“Vấn đề này chính ngươi ngẫm lại liền tốt.” Vu Hoành không có trả lời, “Đến tiếp sau nếu như ngươi đáp ứng, ta sẽ còn cho ngươi một chút ta nắm giữ cao nguy hắc tai tình báo, chính ngươi chú ý lẩn tránh.”

“…” Còn có lẩn tránh cao nguy hắc tai trân quý tình báo! ? !

Đinh Thược tê.

Một bên nghe lén Diêu Phi Linh cũng tê.

Nếu như Vu Hoành nói tới hết thảy đều là thật, lại thêm hắn tự thân võ lực cực cao, doanh địa có nước có điện, cái này mang ý nghĩa, Hắc Phong doanh địa có thể là các nàng gặp phải trừ ra Hi Vọng thành bên ngoài, an toàn nhất doanh địa.

Không có cái thứ hai!

Mà dạng này doanh địa, không ai không muốn gia nhập…

Thế là Đinh Thược rất sảng khoái đáp ứng.

Chờ thương thế tốt về sau, hai người giao dịch liền có thể chính thức bắt đầu.

Đi ra lều gỗ, Vu Hoành thở dài.

Bên ngoài càng ngày càng nguy hiểm, ngay cả hắn dạng này có hắc ấn phụ trợ người, đều chỉ có thể miễn cưỡng tự cấp tự túc… Hi vọng cà lăm bình an không có việc gì, có thể chống đến Đinh Thược chạy tới cứu viện…

Trở lại sơn động, hắn cự tuyệt Lý Nhuận Sơn tổ chức lâm thời chúc mừng tiểu hội, một người chui vào tầng hầm, bắt đầu tiếp tục tu luyện nội khí, đồng thời thúc đẩy sinh trưởng Hắc Tích.

Trong doanh địa, mọi người tiếng hoan hô chúc mừng lấy lão Lý an toàn trở về, uống vào hắn từ bên ngoài làm tới bia đồ uống, ăn đã sớm chán ăn thịt khô súp nấm.

Lão Lý lần này mang về đồ vật bên trong, còn có đại lượng muối, mười mấy túi muối tiết kiệm một chút cũng có thể chèo chống rất lâu, gia hỏa này ỷ vào xe lớn, các loại vật tư nhìn thấy thiếu liền khiến cho kình đi đến nhét.

Nếu không phải như thế, hắn cũng không trở thành ở bên ngoài kéo lâu như vậy mới trở về.

Chán ngấy súp nấm bên trong tăng thêm muối, lập tức hương vị hoàn toàn khác biệt, ăn ngon rất nhiều.

Lúc này doanh địa ngoại viện bên ngoài, Hắc Tích tuần sát thứ an toàn khu bên trong.

Từng đạo quần áo dơ bẩn cũ nát bóng người, chính chậm rãi từ trong sương mù đi ra, lít nha lít nhít hướng phía doanh địa tới gần.

Tại bọn chúng sau lưng, một cái áo vàng nữ tử váy trắng thân ảnh, đang lẳng lặng ngắm nhìn doanh địa chờ đợi lấy cái gì.

Tới gần doanh địa đại lượng bóng người, mới tiến vào thứ an toàn khu, liền bị tuần sát Hắc Tích phát hiện.

Phốc phốc phốc.

Từng thanh đen đàm bắn ra, đánh vào bóng người trên thân, mấy giây liền đem bóng người hòa tan thành từng bãi từng bãi hắc thủy.

Nhưng bóng người số lượng nhiều lắm. Từng tầng từng tầng hướng doanh địa đi, trong sương mù căn bản không nhìn thấy cuối cùng.

“Hắc tai đến rồi! !” Cái thứ nhất phát hiện không đúng Vu Hoành, dừng lại luyện công, xông ra sơn động, lớn tiếng cảnh cáo tất cả mọi người.

“Tất cả mọi người tiến nhà gỗ!” Hắn nghiêm nghị nói.

Còn tại chúc mừng mấy người lập tức trì trệ, quay đầu nhìn về phía Vu Hoành, xác định hắn không phải nói đùa về sau, lập tức, Lý Nhuận Sơn đứng dậy chỉ huy.

“Đồ vật đừng thu, lập tức tiến nhà gỗ!”

“Đem bức xạ lựu đ·ạ·n cầm cẩn thận, tùy thời chuẩn bị rồi, không cần ném, thời điểm then chốt trên người mình nổ tung, có thể chấn khai chung quanh hơn mười mét hắc tai!” Lão Lý hiển nhiên dùng bức xạ lựu đ·ạ·n đều dùng ra kinh nghiệm.

“Đóng cửa, không cần nhìn ra phía ngoài, có hắc tai chỉ cần ngươi đối mặt liền sẽ xảy ra chuyện!” Chu Học Quang cũng không cam chịu yếu thế, tranh thủ thời gian nhắc nhở.

Không đến mười giây.

Trong doanh địa nguyên bản náo nhiệt tràng cảnh, một chút trở nên vắng vẻ an tĩnh.

Huy Thạch Thảo khô héo sau đen sì mặt đất, chỉ có theo gió lay động ánh đèn màu trắng, bao phủ ở chỗ này.

Ánh đèn xuyên qua sương mù, cũng mơ hồ chiếu rọi xuất ngoại ngoài viện, từ từ tới gần đại lượng đám người.

“Nhiều như vậy…” Vu Hoành hít sâu một hơi. Hắn có thể phân biệt ra được những đám người kia tất cả đều là Quỷ Ảnh, nhưng tình huống bình thường không nên tụ tập nhiều như vậy Quỷ Ảnh mới là.

“Là có đồ vật gì đang điều khiển bọn họ chạy tới.” Lý Nhuận Sơn đi ra cùng hắn đứng ở cùng một chỗ, trên thân cũng đổi lại cường hóa đồ bộ.

“Ngươi thương vẫn còn, sao lại ra làm gì?” Vu Hoành nhíu mày.

“Không có việc gì, ta lần này ra ngoài, thế nhưng là kinh lịch không ít kinh nghiệm. Có lựu đ·ạ·n không? Ta chính xác rất tốt.” Lão Lý cười nói.

Vu Hoành không nói hai lời, từ trong sơn động lôi ra một sọt bức xạ lựu đ·ạ·n.

“Dùng ít đi chút, ta đoán chừng phía sau còn có đại gia hỏa.”

“Hiểu rõ!” Lý Nhuận Sơn gật đầu.

“Lão Chu cũng nghĩ ra đến, ta để hắn chiếu cố những người khác. Ngươi đừng hiểu lầm.”

“Ừm, biết.” Vu Hoành biết hắn lời này là cho lão Chu giải thích, miễn cho chính mình coi là Chu Học Quang tham sống s·ợ c·hết.

Rất nhanh, Quỷ Ảnh đám người đã tiếp cận ngoại viện hàng rào.

Bọn hắn người gạt ra người, mặc trên người rách tung toé, trên mặt có mang theo mỉm cười, có sắc mặt đờ đẫn, tất cả mọi

người con mắt đều là đen kịt một màu, không có tròng trắng mắt.

Thậm chí trong đó số ít cá thể, trên thân làn da cũng bắt đầu hư thối, một chút cực đại miệng máu lộ ở bên ngoài, nhìn qua càng thêm làm người ta sợ hãi.

“Đừng vội.” Vu Hoành một thanh đè lại chuẩn bị ném lựu đ·ạ·n Lý Nhuận Sơn.

“Ta tại doanh địa dưới mặt đất chôn ta mới nghiên chế đặc thù thiết bị, xem trước một chút hiệu quả.”

Lý Nhuận Sơn kinh ngạc nhìn hắn một cái, gật gật đầu, thả tay xuống.

Mặc dù hắn đã có chút thói quen lão bản tầng tầng lớp lớp kỹ thuật mới, nhưng nhiều như vậy Quỷ Ảnh… Hắn cảm thấy lão bản có phải hay không có chút quá khinh thường…

Tiếp tục như thế, hai nữ nhân kia lều gỗ còn ở bên ngoài viện đâu… Bị Quỷ Ảnh tuôn đi qua đụng tới, nếu là xảy ra điều gì ngoài ý muốn, hai người xác định vững chắc xong đời.

“Đừng nóng vội…” Vu Hoành trầm giọng nói, trong mũ giáp hai mắt chăm chú nhìn bên ngoài từng tầng từng tầng đến gần Quỷ Ảnh.

Năm mét.

Ba mét.

Một mét.

Theo cái thứ nhất nam Quỷ Ảnh tay, trắng bệch mà hư thối bàn tay, tiến vào ngoại viện hàng rào nửa mét phạm vi.

Xùy.

Một đạo vô hình im ắng cường đại giá trị âm bức xạ, tựa như suối phun đồng dạng, từ dưới đất bỗng nhiên phun ra.

Bức xạ đầu tiên là như suối phun, phun ra cao hơn hai mét về sau, lại một chút nổ tung, tựa như bay lên không trung pháo

hoa, trong nháy mắt bao trùm chung quanh phạm vi mấy mét.

Không chỉ như vậy, địa phương khác, hàng rào bên ngoài, từng đạo giá trị âm bức xạ suối phun nhao nhao từ dưới đất phun ra, sau khi nổ tung bức xạ mạnh trực tiếp bao phủ chung quanh mấy mét bên trong tất cả Quỷ Ảnh.

Trong chốc lát, đại lượng bị che kín Quỷ Ảnh nhao nhao làm nhạt, hóa thành khói đen, triệt để tiêu tán.

Hắc Phong phòng hộ đại trận, tự động phát động khởi động!

“Mả mẹ nó… . Kỹ thuật này. ! !” Lý Nhuận Sơn nhìn không thấy suối phun pháo hoa thức đại trận hiệu quả, nhưng hắn có thể nhìn thấy những cái kia lít nha lít nhít Quỷ Ảnh, từng mảnh nhỏ đột ngột tiêu tán rơi.

Rất rõ ràng, hắn không phải người ngu, đoán được đây là Vu Hoành lão bản bố trí phòng hộ thiết bị.

“Lão bản, ngươi quá mẹ nhà hắn trâu rồi! ! Vũ trụ đệ nhất! ! !” Lý Nhuận Sơn thở mạnh phá âm tán thưởng, đồng thời giơ ngón tay cái lên.

“Đừng buông lỏng, đây vẫn chỉ là món ăn khai vị!” Vu Hoành sắc mặt bình tĩnh, cảm giác trong đầu Hắc Phong phòng hộ đại trận ấn ký điểm sáng.

Trận pháp lúc này chỉnh thể quang mang ngay tại phi tốc yếu bớt, cứ việc cũng tại tự động hấp thụ bổ sung, bổ sung tốc độ cũng rất nhanh, nhưng không chịu nổi vọt tới Quỷ Ảnh nhiều lắm.

“Ném lựu đ·ạ·n.” Vu Hoành bỗng nhiên nói.

Lão Lý lập tức dùng sức ra bên ngoài quăng ra.

Hai viên lựu đ·ạ·n cuồn cuộn lấy, ở trong trời đêm vạch ra hai đạo đường vòng cung, vượt qua hơn 30m khoảng cách.

Dưới tình huống bình thường, lựu đ·ạ·n ném mạnh khoảng cách cũng chính là 30 đến 50 m, coi như bức xạ lựu đ·ạ·n muốn nhẹ một chút, nhưng lúc này b·ị t·hương lão Lý còn có

thể ném xa như vậy, có thể thấy được nó tố chất thân thể xác thực rất tốt.

Phốc phốc! !

Lựu đ·ạ·n rơi vào hàng rào bên ngoài, lập tức nổ tung mảng lớn 7000 giá trị âm bức xạ gợn sóng.

Khoa trương siêu cường giá trị âm bức xạ, trong nháy mắt liền thanh không ra hai khối đường kính hơn mười mét khu vực hình tròn.

Cái này hai khối trong khu vực tất cả Quỷ Ảnh đều bị triệt để hôi hóa.

"Đủ kình! Lại đến! !" Lão Lý cười to.

"Ít nói chuyện! Coi chừng Ngữ Nhân!" Vu Hoành cau mày nói.

Lão Lý lập tức im lặng.

Hai người bắt đầu căn cứ Vu Hoành chỉ huy, không ngừng cho trận pháp giảm bớt gánh vác, duy trì một cái vi diệu cân bằng.

Chỉ cần Hắc Phong phòng hộ đại trận không ra vấn đề, trong doanh địa chính là tuyệt đối an toàn.

Lúc này trong nhà gỗ, vụng trộm ra bên ngoài ngắm lão Chu cũng mở to hai mắt, chân chính thấy doanh địa ẩn tàng khoa trương trận pháp hiệu quả.

"Kiểu như trâu bò! Quá kiểu như trâu bò! !" Hắn cảm thấy trên nửa đường gặp được Vu Hoành chính mình, quả nhiên là trên nửa đời góp nhặt không biết bao nhiêu vận khí, mới có thể gặp được phúc phận.

Liền chiến trận này, nếu là đổi thành mặt khác cứ điểm, sớm đã bị tràn vào đến xử lý.

Một bên khác, lều gỗ chỗ.

Ngay tại Quỷ Ảnh lít nha lít nhít tới gần lúc, Đinh Thược cùng Diêu Phi Linh đều cho là mình c·hết chắc.

Hai người sắc mặt c·hết lặng, đều coi là trốn không thoát, chuẩn bị chờ c·hết.

Đặc biệt là Đinh Thược, mới cùng Vu Hoành làm giao dịch ước định, mới nhìn đến hi vọng, kết quả hiện tại liền…

Đúng lúc này, những cái kia đến gần Quỷ Ảnh bỗng nhiên một chút tự động tán loạn một mảng lớn.

Phảng phất có cái gì nhìn không thấy vô thanh công kích, tại liên tục không ngừng nhập vào Quỷ Ảnh bầy, đem bọn hắn không ngừng thanh lý.

Tiếp lấy nửa nằm hai người liền thấy, Quỷ Ảnh trong nhóm không ngừng bị thanh lý ra từng mảnh từng mảnh trống rỗng.

Sau đó, trong doanh địa, thỉnh thoảng cũng biết bay ra một hai khỏa lựu đ·ạ·n một dạng đồ vật, nhập vào Quỷ Ảnh bầy.

Thứ này khoa trương hơn, một chút liền có thể thanh không một mảng lớn Quỷ Ảnh.

Một viên xuống dưới, mười mấy mét bên trong đều trống không một quỷ.

"Cái này. Không phải là hắn nói. Bức xạ lựu đ·ạ·n… A?" Đinh Thược há to mồm, cảm thấy mình thật là lần đầu thêm kiến thức.

Nếu như đây đều là thật, nhìn xem những này vô luận như thế nào cũng xông không vào doanh địa Quỷ Ảnh bầy.

Đinh Thược cảm thấy, chính mình vốn cho là muốn cửu tử nhất sinh, ra ngoài tìm người nhiệm vụ, hiện tại xem ra, giống như nắm chắc thật rất lớn.

Nhìn xem nhiều như vậy Quỷ Ảnh thế mà ngay cả ngoài doanh địa đều xông không tiến vào, có thể nghĩ, cái này Hắc Phong doanh địa ẩn chứa lớn bao nhiêu kỹ thuật hàm lượng.

Đối diện nàng dựa vào lều gỗ Diêu Phi Linh, thì sắc mặt phức tạp từ lều nơi cửa, nhìn xem bên ngoài, ngay từ đầu cũng đồng

dạng sắc mặt động dung, nhưng rất nhanh liền không nói một lời.

Thời gian không ngừng trôi qua.

Mười phút đồng hồ.

20 phút…

Hơn nửa giờ…

Quỷ Ảnh tràn vào dần dần bắt đầu mỏng manh, đã không biết bị trận pháp tiêu diệt bao nhiêu số lượng bọn chúng, bắt đầu càng ngày càng ít, càng ngày càng thưa thớt.

Vu Hoành hai người đến mười mấy phút trước, liền đã không còn ném lựu đ·ạ·n phụ trợ, bởi vì chỉ dựa vào trận pháp bản thân năng lực khôi phục, cũng đã đầy đủ đối kháng hiện tại cái này mật độ Quỷ Ảnh bầy. Cho nên hai người chỉ cần lẳng lặng quan sát thế cục, xác định không có biến hóa quá lớn liền tốt.

Nhưng vào lúc này, Quỷ Ảnh bầy phía sau, chậm rãi xuất hiện một cái đặc thù bóng đen.

Bóng đen mới vừa xuất hiện, liền đột nhiên gia tốc, ầm vang xông vào ngoại viện doanh địa.

Bành! !

Hàng rào bị phá tan vỡ nát vẩy ra, bóng đen tại dưới ánh đèn lộ ra chính mình hình thể khổng lồ.

Đó là một đầu cao tới sáu mét, thân dài hơn mười mét Tượng Trùng! !

Chương 157: Đột kích (3)

Chương 157: Đột kích (3)

Tê!

Tượng Trùng thân thể cao lớn tại mặt đất lưu lại hai hàng dấu chân thật sâu lỗ thủng.

Nó phát ra như là thổi hơi tiếng tê minh, một bước xông vào ngoại viện, sát Đinh Thược hai nữ lều gỗ tiến đến.

Lều gỗ ngoại bộ mới Ẩn Nặc ký hiệu rõ ràng lên hiệu quả, để Tượng Trùng không thèm để ý chút nào hai người cùng còn lại nhà gỗ, trực tiếp hướng phía Vu Hoành phương hướng phóng đi.

"Có lẽ bọn hắn vốn chính là hướng về phía ta tới." Vu Hoành lúc này đánh giá ra điểm ấy.

Hắn sắc mặt đóng băng, nhìn quanh doanh địa phía trước bên ngoài viện khu vực hình quạt, nơi đó tất cả Quỷ Ảnh ánh mắt dường như đều hội tụ ở trên người hắn.

Cái này khiến hắn không khỏi liên tưởng tới Tốc Nhân quy tắc.

"Hẳn là vừa mới cái kia nữ nhân váy trắng hắc tai khóa chặt ta!" Hắn trầm giọng nói.

"Muốn tới!" Lý Nhuận Sơn khẩn trương nói.

Hai người nhìn chằm chằm đầu kia khổng lồ Tượng Trùng xông vào ngoại viện, hướng phía nội viện tới gần.

Bành.

Bành.

Bành.

Nặng nề trong tiếng bước chân, Tượng Trùng bắn vọt thanh âm cùng bình thường an tĩnh hoàn toàn khác biệt.

Nó gầm thét, cúi đầu xuống, tựa như một máy cự hình máy ủi đất, đen như mực hướng phía nội viện tường vây đánh tới.

Phốc phốc phốc.

Từng đạo trận pháp bức xạ suối phun không ngừng từ phía dưới xông lên, đâm vào bụng nó, nhưng đều bị nó ngạnh sinh sinh ngăn trở, còn không có khuếch tán ra, liền bị trên người nó hồng trị bức xạ triệt tiêu.

Thấy cảnh này, Vu Hoành hai người lúc này ném ra sớm đã mấy giây bức xạ lựu đ·ạ·n.

Lộc cộc hai cái lựu đ·ạ·n bay xuống mà xuống, phía trên Tượng Trùng đột nhiên bạo tạc.

Oanh!

Im ắng bức xạ ánh sáng trong nháy mắt bao phủ Tượng Trùng hơn phân nửa thân thể.

Siêu việt 7000 giá trị âm bức xạ, uy lực so Hắc Phong trận pháp phòng hộ lớn hơn, một chút liền đem Tượng Trùng phần lưng nổ ra hai cái bồn tắm lớn nhỏ huyết động.

Trong huyết động không ngừng toát ra từng tia từng tia hắc khí, phảng phất là Tượng Trùng bốc hơi huyết dịch.

Nó lập tức dừng lại, chi trước quỳ rạp xuống đất, không đợi nó đứng dậy tiếp tục bắn vọt, lại là hai viên bức xạ lựu đ·ạ·n bị bay ném mà tới, rơi vào nó trên v·ết t·hương.

Oanh! !

Hai viên lựu đ·ạ·n đồng thời bạo tạc, lượng lớn giá trị âm bức xạ từ miệng máu tràn vào, trong nháy mắt liền tóe lên mảng lớn khói đen.

Tê!

Tượng Trùng kêu thảm ngóc đầu lên, thân thể giống như là thoát hơi đồng dạng, cấp tốc mắt trần có thể thấy khô quắt xuống dưới.

Không có mấy giây, liền triệt để sụp đổ xuống dưới, biến thành thật mỏng một tầng da đen, rơi trên mặt đất.

Lại qua 2 giây, trận pháp xông ra giá trị âm bức xạ suối phun đem cái này da đen xé nát, triệt tiêu hóa thành khói đen, biến mất không thấy gì nữa.

Đến tận đây, một đầu Tượng Trùng liền bị triệt để gạt bỏ, tiếp xuống cần chờ đợi dài dằng dặc khôi phục thời gian mới có thể phục sinh.

Nhưng nó liều c·hết cũng lưu lại nhất định chiến tích, tối thiểu ngoại viện hàng rào bị phá tan một lỗ hổng, đồng thời Hắc Phong trận pháp phòng hộ năng lượng cũng bị tiêu hao rất nhiều, hiện tại chỉ còn lại có chừng phân nửa.

Vu Hoành hai người thở phào một cái, nhìn xem lần nữa khôi phục cân bằng công phòng chiến, bọn hắn cùng một chỗ hướng phía càng xa xôi trong hắc ám nhìn lại, nhưng trong này cái gì cũng không có, chỉ có mông lung sương mù xám.

Lại đợi hơn mười phút.

Ngoại viện hàng rào bên ngoài, rốt cục, sau cùng một đợt Quỷ Ảnh xông vào trận pháp, bị tiêu diệt.

Đến tận đây, trong sương mù không còn mới Quỷ Ảnh xuất hiện.

“Chuẩn bị… Muốn tới.” Vu Hoành trầm giọng nói.

Lý Nhuận Sơn gật gật đầu, trên mặt ngưng trọng, hai tay cùng lúc bắt sáu viên lựu đ·ạ·n, chuẩn bị kỹ càng.

Trong rỏ lựu đ·ạ·n không nhiều lắm, chỉ còn lại có khoảng một phần ba. Nhưng hắn biết bây giờ không phải là tiết kiệm thời điểm.

Hai người lẳng lặng chờ đợi.

Xa xa hắc ám vụ khí hoàn toàn yên tĩnh, phảng phất vừa mới tập kích đã triệt để hạ màn kết thúc.

Nhưng không hiểu, một cỗ vô hình áp bách, dần dần bao trùm tại Lý Nhuận Sơn cùng Vu Hoành trên thân, bao trùm tại trong doanh địa trên người mọi người.

“Ta cảm giác… Tim rất im lìm… Tựa như áp suất thấp một dạng…” Lý Nhuận Sơn thấp giọng nói, “Khả năng lớn muốn tới.”

Vu Hoành gật đầu, không có lên tiếng. Mà là ngưng thần nhìn xung quanh doanh địa phía trước, không ngừng chuyển di ánh mắt, để có thể trước tiên xác định kẻ tập kích từ chỗ nào cái phương hướng tới.

Trong doanh địa khí tức phảng phất bị một tảng đá lớn ngăn chặn, ngưng trọng, căng cứng.

Hì hì hì hì.

Trong lúc đó, một loại lanh lảnh, quái dị, mang theo vui sướng tiếng cười, tại toàn bộ trên doanh địa bầu trời vang lên.

Bỗng nhiên, Vu Hoành quay đầu hướng nhìn trái đi.

Chính ở đằng kia, ngay tại cái kia phương hướng!

Hàng rào bên ngoài.

Một cái áo vàng váy trắng nữ tử tóc đen, đột ngột xuất hiện tại hàng rào bên ngoài một mét chỗ.

Nàng lẳng lặng đứng vững, dừng lại 2 giây, sau đó, chậm rãi hướng phía trước.

Một bước.

Hai bước.

Nàng chạm đến hàng rào, chất gỗ hàng rào trong nháy mắt im ắng phân giải, biến mất, phảng phất nơi đó vốn cũng không có

chơi qua hàng rào, liền ngay cả trên đất cố định trống rỗng cũng biến mất không thấy gì nữa.

Hì hì hì hì ~ tiếng cười quỷ dị ở trên không xoay quanh.

Nữ tử bóng người đột nhiên lóe lên.

Thế mà vượt qua hơn mười mét khoảng cách, trực tiếp vượt qua toàn bộ ngoại viện, đi vào nội viện tường vây trước.

Phốc phốc phốc!

Dưới mặt đất Hắc Phong phòng hộ đại trận điên cuồng hội tụ lực lượng, phun ra bức xạ giá trị âm, nhưng tất cả giá trị âm suối phun đều tựa như phun như lỗ đen, còn không có tới gần liền bị triệt tiêu biến mất vô tung vô ảnh.

Đích! !

Bén nhọn máy kiểm tra cảnh báo điên cuồng kêu to. Tựa như cho đối phương tới gần tấu nhạc nhạc đệm.

Vu Hoành mắt không chớp nhìn chằm chằm nữ tử, dùng khóe mắt liếc qua liếc mắt mắt máy kiểm tra số trước giá trị.

Hồng trị: 1749 4. 331

Trị số còn tại phi tốc gia tăng lấy, rất nhanh liền vượt qua 20. 000

“Còn không có tới gần cứ như vậy nhiều hồng trị! ?” Lý Nhuận Sơn rung động thanh âm ghé vào lỗ tai hắn truyền đến, nhưng Vu Hoành căn bản không dám dời đi ánh mắt.

Nếu như là Tốc Nhân, như vậy đối phương phi cơ t·ấn c·ông chế… Là hai lần trông thấy, cũng sinh ra sợ hãi.

Mà hắn, chính là hai lần trông thấy!

Mà lại hắn chú ý tới, đối phương dưới chân Hắc Phong phòng hộ đại trận một mực tại bộc phát suối phun, ý đồ xung kích đối phương, nhưng hoàn toàn vô dụng, tất cả bức xạ suối phun đều bị hoàn toàn triệt tiêu.

‘Xem ra Hắc Phong phòng hộ đại trận chỉ có thể ứng phó phổ thông hắc tai.”

Trong lòng của hắn ra kết luận, cảm thụ được trong đầu không ngừng biến yếu, ảm đạm đại trận ấn ký điểm sáng, lúc này không còn quan sát.

“Ném!” Khẽ quát một tiếng. Hắn cái thứ nhất ra bên ngoài ném ra sáu cái lựu đ·ạ·n.

Phốc phốc phốc phốc.

Liên tiếp vô hình bức xạ nổ tung.

Xa so với đại trận suối phun bức xạ càng mạnh giá trị âm bức xạ, ầm vang tại nữ tử váy trắng phía trên nổ tung.

Từng đoàn từng đoàn vượt qua 7000 giá trị âm bức xạ bạo tạc, rốt cục để nữ tử không gian chung quanh xuất hiện ba động.

Nàng như trước đó như vậy, bên cạnh không khí phảng phất bắt đầu vặn vẹo, thấy không rõ nàng thân ảnh.

Từng vòng từng vòng sóng nước gợn sóng, ở chung quanh nàng khuấy động, khuếch tán, phảng phất những cái kia lựu đ·ạ·n đều là nhập vào mặt hồ cục đá, khuấy động lên vô số bọt nước gợn sóng.

Hì hì hì hì!

Tiếng cười quỷ dị lại lần nữa vang lên.

Nữ tử bước chân ngừng lại, tựa hồ bị lựu đ·ạ·n cưỡng ép ngăn cản lại.

“Hữu hiệu!” Lý Nhuận Sơn đi theo cùng một chỗ ném lựu đ·ạ·n, hắn lúc này khẩn trương đến thanh âm đều có chút phát run.

Hắn trước kia làm người phát thư, được chứng kiến cao nguy hắc tai, nhưng vấn đề là, đó là tại Hi Vọng thành trong căn cứ, đi theo nhóm lớn đồng đội, có đại lượng v·ũ k·hí hiện đại trợ giúp tình huống dưới.

Nhưng bây giờ. Liền bọn hắn như thế một cái tiểu doanh địa… Liền dựa vào hắn cùng lão bản là chủ lực… Lại để cho đối mặt một cái chỉ có trước kia Hi Vọng thành mới có thể đối mặt cao nguy hắc tai… !

“Thật… Thật mẹ nhà hắn kích thích!” Lão Lý nhịn không được bạo nói tục, nhìn xem không ngừng khuấy động gợn sóng nữ tử váy trắng.

“Nàng tốc độ chậm!” Bỗng nhiên hắn phát hiện mấu chốt.

“Không khí hồng trị đã ngã xuống phụ hơn hai vạn! Lựu đ·ạ·n hữu dụng! !”

“Lại ném!” Vu Hoành cũng mừng rỡ, nhìn ra mấu chốt.

Từng viên lựu đ·ạ·n liên hoàn không ngừng tại nữ tử phía trên nổ tung, đem cái này một khối nhỏ khu vực hồng trị hung hăng kéo thấp điệp gia.

Rất nhanh, máy kiểm tra bên trên trị số đã rơi xuống đến phụ 30. 000.

Bỗng nhiên Vu Hoành tay bắt hụt.

Hắn cùng lão Lý đồng thời dùng khóe mắt liếc qua quét qua.

Hết rồi! ?

“Xong đời… !” Lão Lý sắc mặt trắng nhợt, “Lão bản, làm sao bây giờ! ?”

Không đợi Vu Hoành đáp lời, trong không khí lại lần nữa vang lên quái dị vui cười âm thanh.

Nữ tử váy trắng hướng phía trước cất bước, thân thể lại một lần nữa di động đứng lên.

Phốc!

Trong chốc lát, bóng người nàng lóe lên, thế mà trực tiếp biến mất.

Lại xuất hiện lúc, đã là trong nội viện bộ, trung tâm cây kia đèn điện cột gỗ phía dưới.

“Né tránh!” Vu Hoành một tiếng gầm nhẹ, nắm chặt lão Lý, hướng phía bên phải ném một cái, vừa vặn ném đến một tòa cửa nhà gỗ.

Chính hắn không dám dời đi ánh mắt, vẫn như cũ nhìn chòng chọc vào nữ tử.

Kỳ quái là, trong lòng của hắn không có sợ hãi, không có bối rối, chỉ có bình tĩnh. Tựa như nước hồ giống như bình tĩnh.

Đùng.

Hắn đưa tay từ phía sau lưng, cầm ra một chồng Vòng Xoáy phù bản, đồng thời ở trong lòng đếm thầm.

‘2!’

‘3!’

Đúng lúc này, nữ tử váy trắng bước chân lại lần nữa dừng lại.

Nàng dưới chân toàn bộ nội viện đại địa, tại nàng tiến vào một khắc kia trở đi, liền bắt đầu chậm rãi sáng lên từng đạo khổng lồ phức tạp bạch quang đường vân.

Từng mảnh từng mảnh đường vân tại mặt đất hiển hiện, lan tràn, được thắp sáng, từ ảm đạm, phi tốc sáng lên, thẳng đến đạt tới cùng ánh đèn không sai biệt lắm trình độ, vừa vặn cùng Vu Hoành đếm ngược đến 3 đối ứng với nhau.

Ông! !

Trong chốc lát, lượng lớn giá trị âm bức xạ, từ dưới đất bộ thứ hai trong đại trận ầm vang bộc phát.

Đây không phải trước đó Hắc Phong phòng hộ đại trận như thế tiếp tục tính chuyển vận, mà là duy nhất một lần khoa trương bộc phát.

Ngay trong nháy mắt này, vô hình giá trị âm bức xạ xông ra mặt đất, tập trung đánh vào nữ tử váy trắng trên thân.

Bên người nàng không khí hồng trị, chớp mắt rớt phá âm 50, 000.

Trên thân nó quần áo cũng bắt đầu phi tốc biến bẩn, biến cũ. Nguyên bản trắng nõn tinh tế tỉ mỉ hai tay, làn da cũng bắt đầu hiển hiện đạo đạo rạn nứt, phảng phất sắp vỡ vụn đồ sứ.

Không khí chung quanh càng là càng thêm vặn vẹo, mơ hồ, coi như gần tại mười mét chỗ, cũng vô pháp để cho người ta nhìn khiết.

“C·hết! ! !”

Đúng lúc này.

Vu Hoành toàn thân nội khí tràn đầy, bộc phát, thể nội đạo thứ nhất nội khí ầm vang nổ tung, đều đều bao trùm đến giữa hai chân bộ.

Hắn khom người, sau lưng mặt đất bỗng nhiên nổ nát vụn, người tựa như như cuồng phong nhào về phía nữ tử váy trắng.

‘Bôn Lôi!’

Trong lòng của hắn gào thét.

Bôn Lôi thối pháp tại nội khí toàn lực tăng phúc dưới, vạch phá không khí, sinh ra tầng tầng lớp lớp vặn vẹo khí lãng, một cái hoành đá, quất hướng nữ tử đầu.

Ầm ầm! !

Trên doanh địa phảng phất nổ tung một đạo tiếng sấm.

Nương theo lấy tiếng sấm còn có xen lẫn trong đó quái dị tiếng cười, nhưng tiếng cười kia cùng trước đó nữ tử mang tới vui cười hoàn toàn khác biệt.

Nếu như trước đó vui cười là quỷ dị, lanh lảnh, việc ngầm. Như vậy lúc này quái dị tiếng cười thì cho người ta một loại khoa trương, khủng bố, càn rỡ khí chất.

Trong chốc lát, Vu Hoành đùi phải hóa thành một đạo mơ hồ bóng đen, chớp mắt liền rơi vào nữ tử cổ mặt bên.

Bành! ! !

Lượng lớn giá trị âm bức xạ áp chế, để nữ tử động tác chậm chạp, không có thể tránh mở một thối này.

Có lẽ nàng bản thân cũng không có ý định né tránh.

Chỉ gặp giữa hai người một chút nổ tung mảng lớn vặn vẹo khí lãng, thổi đến chung quanh nhà gỗ két két rung động, có chút lay động.

Nữ tử đầu làn da cấp tốc bắt đầu hiển hiện rạn nứt, từng khối trắng nõn làn da tựa như mảnh sứ vỡ rớt xuống, ở giữa không trung hóa thành khói đen, tiêu tán trống không.

Mà dưới làn da, lộ ra là sền sệt tựa như màu đen dầu hỏa giống như chất lỏng.

'Bôn Lôi! Nhị hình!' Vu Hoành sắc mặt dữ tợn, đạo thứ hai nội khí bộc phát.

Nóng nảy tiếng cười quái dị lại lần nữa vang lên, hắn thiểm điện thu chân hai lần bộc phát.

Đùi phải trong nháy mắt một lần nữa phá vỡ không khí, khuấy động xuất ra đạo đạo gợn sóng khí lưu, đánh vào nữ tử cái cổ mặt bên.

"Tam hình! !" Không đợi đối phương động tác, Vu Hoành lại lần nữa đá ra chân thứ ba.

Đạo thứ ba nội khí bộc phát, tăng phúc hắn lúc này khủng bố lực sát thương.

Như là tiếng sấm bạo tạc lại một lần nữa truyền ra.

Lần này, trên người nữ tử hơn phân nửa làn da đều bị chấn nát, vỡ ra, rơi xuống.

Nàng quanh thân lộ ra màu đen chất nhầy tạo thành nội bộ huyết nhục.

Nàng giãy dụa lấy chậm chạp ngẩng đầu, tóc đen hướng phía hai bên tách ra, tựa hồ muốn đối mặt Vu Hoành lộ ra nó vẫn giấu kín lấy khuôn mặt.

Động tác này, để Vu Hoành trong lòng dâng lên khó mà hình dung khoa trương cảm giác sợ hãi.

Phảng phất chỉ cần thấy được mặt của đối phương, liền sẽ phát sinh vô cùng kinh khủng sự tình.

Lúc này hắn gào thét một tiếng, đạo thứ tư nội khí ầm vang bộc phát.

Nổ vang như sấm, nương theo lấy trong tay hắn bóp nát một chồng Vòng Xoáy phù bản tạp âm, điệp gia truyền ra.

"Tứ hình! ! !"

Hắn một cái nghiêng người, lực lượng toàn thân hội tụ tại một thối này bên trên.

Chân gai nhọn bắn ra, phá vỡ không khí, mang ra một tiếng bén nhọn gào thét.

Ầm ầm!

Bôn Lôi Thối tiếng sấm trong nháy mắt đứng im, biến mất.

Vu Hoành chân hung hăng đá vào nữ tử đầu bên trái. Hết thảy tại thời khắc này dừng lại một cái chớp mắt.

Phốc! ! !

Trong chốc lát, nữ tử toàn bộ thân thể tựa như thủy cầu giống như một chút nổ tung, bên trong vẩy ra tuôn ra rộng lượng màu đen chất nhầy.

Vô số màu đen chất nhầy vừa mới tràn ra, liền bị trong không khí lượng lớn giá trị âm hồng trị bức xạ triệt tiêu, áp chế.

Đảo mắt, tất cả màu đen chất nhầy liền hóa thành khói đen, tiêu tán trống không.

Chương 158: Đột kích (4)

“Kết thúc.”

Vu Hoành thở hổn hển.

Hắn có thể cảm giác được chính mình sau cùng một chân, hẳn là lực công kích tràn ra

Không có phía trước ba chân thực cảm giác, ngược lại có loại lướt nhẹ đá trật cảm giác.

Nhưng bất kể nói thế nào, cái này cao nguy hắc tai… . Bị hắn đánh lui!

Lần tiếp theo phục sinh không biết bao lâu, nhưng tối thiểu thời gian ngắn sẽ không lại tới nơi này.

Căn cứ hắn từ Trương Khai Tuấn nơi đó lấy được thường thức, càng cao cấp hắc tai, trừ ra số rất ít phi thường đặc thù, chín thành chín khôi phục đứng lên đều rất chậm.

Bọn chúng cần tụ tập rộng lượng hồng trị bức xạ, mới có thể từ từ đoàn tụ thân thể của mình.

Mà ngược lại là như phổ thông Quỷ Ảnh hắc trùng như thế hắc tai, khôi phục đứng lên thật nhanh.

Hô… Hô

Đứng tại nội viện chính giữa, hắn kịch liệt thở hổn hển, hoạt động bên dưới đùi phải, phát hiện hơi có chút thoát lực.

Đây là hắn lần thứ nhất liên tục bộc phát bốn lần nội khí, khoa trương lực bộc phát để hắn lúc này đùi phải tựa như không phải là của mình một dạng, nếu không đồ bộ giúp đỡ chống cự giảm xóc, hắn hiện tại đùi phải nói không chừng đã thoát nhận không b·ị t·hương.

“Không có?” Lý Nhuận Sơn thanh âm từ một bên cẩn thận từng li từng tí bay tới.

“Hẳn là… Là.” Vu Hoành thở phì phò ngắm nhìn bốn phía, ngoại viện bên ngoài trong sương mù không còn lại xuất hiện mới Quỷ Ảnh.

“Đáng tiếc… Cái thứ hai đại trận là duy nhất một lần… Triệt để bộc phát về sau, liền tiêu hao hết…” Hắn tiếc hận nói.

Phốc.

Lúc này Lý Nhuận Sơn đặt mông ngồi dưới đất, trên mặt đồng dạng toát ra sống sót sau t·ai n·ạn biểu lộ.

“Tên kia, tối thiểu có sáu bảy cấp đi? Thanh thế như vậy, bị chúng ta ném đi lâu như vậy bức xạ lựu đ·ạ·n, còn có thể mạnh như vậy…”

Hắn sắc mặt trắng bệch, vừa mới cũng không có vào nhà, mà là tại cửa phòng, trong tay nắm lấy một chút Vòng Xoáy phù bản, tùy thời chuẩn bị lao ra trợ giúp.

Cũng may Vu Hoành không có dây dưa, trực tiếp bạo tạc, đánh rụng tiến đến cao nguy hắc tai.

“Hẳn là cấp tám Tốc Nhân…” Vu Hoành lúc này chân cũng khôi phục tốt, mắt nhìn đùi phải nổ bể ra triệt để hư hại cường hóa đồ bộ, hắn biết lại nên chữa trị.

Vừa vặn hiện tại cường hóa đồ bộ đã có chút theo không kịp cường độ, nhất định phải tăng cường. Ký hiệu mới hoàn toàn có thể thừa cơ gia nhập vào, tăng thêm chức năng mới.

“Cấp tám a! ? ?” Lý Nhuận Sơn chậc chậc than thở, trên mặt lộ ra khoa trương biểu lộ.

“Lão bản ngưu bức! !” Hai tay của hắn giơ ngón tay cái lên, khóe miệng không ức chế được kéo dài.

Nhà gỗ lúc này cũng từng cái mở ra.

Lão Chu đầu đầy là mồ hôi, tranh thủ thời gian hướng Vu Hoành xông lại, giống như hắn còn có bác sĩ Hứa.

Hai người cấp tốc kiểm tra xuống Vu Hoành trên thân, xác định không có thụ thương, mới may mắn nhẹ nhàng thở ra.

Mấy người nhìn xem trong doanh địa một mảnh hỗn độn tình hình chiến đấu, hồi tưởng lại vừa mới bị vây công khoa trương tràng cảnh.

Trong lúc nhất thời đều nói không ra nói đến, phảng phất mới từ trong mộng tỉnh lại, không phân rõ chân thực hay là hư giả.

"…" Vu Hoành đi đến đen tai nữ tử biến mất địa phương, cúi đầu kiểm tra.

Rốt cục trên mặt đất phát hiện một cây màu đen giống như là ngọc thạch tính chất xương cốt.

Hắn xoay người nhặt lên, đánh giá.

Xương cốt có người thành niên ngón trỏ dài như vậy, tính chất bóng loáng, lạnh buốt, tinh tế tỉ mỉ.

Phẩm chất cũng cùng ngón tay không sai biệt lắm, hơi nhỏ một chút xíu. Lại cũng không trực tiếp, có nhỏ xíu gợn sóng hình đường cong.

"Lão bản…" Chu Học Quang thanh âm từ phía sau lưng truyền đến.

Vu Hoành xoay người sang chỗ khác, nhìn về phía hắn.

"Thế nào? Hiện tại sẽ không có chuyện gì, đi về nghỉ ngơi đi."

Lão Chu há to miệng, bờ môi có chút phát run, hiển nhiên cũng là bị vừa mới tình huống hù dọa.

Hắc tai đều vọt tới trong doanh địa, yếu ớt nhà gỗ căn bản không có khả năng chống đỡ được loại tầng thứ này hắc tai tập kích. Bọn hắn khoảng cách t·ử v·ong, chỉ có cách xa một bước.

Mà điểm ấy, lại tại cuối cùng bị Vu Hoành đột nhiên xuất thủ, cận chiến, ngạnh sinh sinh đem cái kia hắc tai nữ nhân đá bể.

Loại này phong hồi lộ chuyển tại trên con đường t·ử v·ong vừa đi vừa về hoành khiêu cảm giác, để hắn kìm lòng không được nhớ tới tiền tuyến sinh hoạt.

“Có cái gì phải giúp một tay, cứ việc nói!” Lão Chu trầm thấp chân thành nói.

“Đi thôi, làm tốt chính mình sự tình, chính là đối với ta trợ giúp lớn nhất.” Vu Hoành nói.

Hiện tại còn không phải thời điểm chờ càng ổn định một chút về sau, hắn dự định lợi dụng hắc ấn, cường hóa ra một chút có thể khống chế ở trong tay chính mình v·ũ k·hí trang bị, phân phát cho những người còn lại đối kháng hắc tai.

Nhưng bây giờ nói những này còn quá sớm.

Lần này mặc dù đánh tan cái kia cao nguy hắc tai, nhưng đối phương không gì sánh được kháng đánh khoa trương biểu hiện, còn có thể điều khiển Quỷ Ảnh Tượng Trùng năng lực, để trong lòng hắn càng phát ra gấp gáp đứng lên.

Phải biết cao nguy hắc tai cũng không phải chỉ có vừa mới một cái kia.

“Mọi người đi về nghỉ ngơi đi.” Hắn lớn tiếng nói, “Phía ngoài bảo an ta có thiết bị giá·m s·át. Yên tâm.”

Mấy người nhao nhao gật đầu đáp ứng, riêng phần mình trở về phòng của mình.

Theo không ngừng tiếng đóng cửa, trong doanh địa lại lần nữa khôi phục lại bình tĩnh. Chỉ có ngoại giới trong sương mù, từng cái lúc này mới hiện thân tuần tra Hắc Tích, bắt đầu duy trì sau khi chiến đấu công tác bảo an.

Lều gỗ bên trong.

Đinh Thược ôm đầu gối, lưng tựa tấm ván gỗ, hồi tưởng lại vừa mới nhìn thấy Vu Hoành đá bể hắc tai tình cảnh.

Đó là so người cường hóa toàn thân càng khoa trương hơn khủng bố biểu hiện lực.

Mặc dù không có đá vào trên những vật khác hiện ra lực p·há h·oại.

Nhưng xẹt qua không khí lúc mang ra khí lãng cùng cười quái dị, là nàng chưa bao giờ tại cái khác bất luận cái gì người cường hóa trên thân có thể nhìn thấy.

Cái này cho thấy, Vu Hoành lực lượng cùng tốc độ vốn là viễn siêu mặt khác người cường hóa toàn thân, lại thêm vừa mới cho thấy đối kháng hắc tai các loại kỹ thuật v·ũ k·hí, đây hết thảy đều cho thấy, doanh địa này, hoàn toàn không phải các nàng trước đó nghĩ đơn giản như vậy.

Đinh Thược cúi đầu xuống, bỗng nhiên minh bạch, vì cái gì Vu Hoành sẽ không lo lắng nàng mang theo đồ vật rời đi.

Dạng này doanh địa, sợ là bỏ qua, liền sẽ không gặp lại.

Khụ khụ.

Một bên Diêu Phi Linh phát ra tiếng ho khan.

Thương thế của nàng so Đinh Thược càng nặng, lựu đ·ạ·n khoảng cách chính nàng cũng càng gần. To lớn bỏng diện tích cùng Đinh Thược chỉ là bị nổ tung tung bay nội thương, hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

“Tỷ tỷ.” Nàng bỗng nhiên lên tiếng kêu lên.

“Ta không phải tỷ tỷ ngươi.” Đinh Thược bình tĩnh trả lời câu.

“… .” Diêu Phi Linh trầm mặc.

Lều gỗ bên trong trong lúc nhất thời từ từ yên tĩnh lại, hai người cũng sẽ không tiếp tục nói chuyện.

Một ngày này ban đêm, tất cả mọi người ngủ không ngon. Cứ việc có Vu Hoành cam đoan, nhưng tất cả mọi người hay là lo lắng, bên ngoài khả năng còn sẽ có Quỷ Ảnh hắc tai tập kích.

Liền xem như Vu Hoành, cũng yên lặng một người ở tầng hầm luyện một đêm nội khí Bôn Lôi Thối, bảo trì cảnh giác.

Sáng sớm hôm sau.

Hắn nội khí toàn diện khôi phục, lại cây thứ năm nội khí cũng thành công ngưng tụ mà ra.

Bôn Lôi thối pháp mỗi một tầng tu thành về sau, đều sẽ đạt được một lần nho nhỏ toàn thân cường hóa.

Sau đó khi triệt để tu đầy sáu tầng lúc, sẽ thu hoạch được một cái tên là Bôn Lôi Biến đại thành tuyệt sát.

Theo bí tịch lời nói, uy lực của nó rất mạnh, có thể một chút kéo lên một mảng lớn hai chân cường độ cùng tốc độ

Mà cường hóa hợp thành qua Bôn Lôi thối pháp, tại Bôn Lôi Biến trạng thái dưới, tuyệt đối còn có cực mạnh bức xạ lực sát thương.

Nguyên bản Vu Hoành cũng bởi vì doanh địa tự cấp tự túc hoàn thành, tính an toàn tăng nhiều, tạm thời không có cảm giác cấp bách. Có thể cao nguy hắc tai tập kích, trước đó trong máy truyền tin đột nhiên duỗi ra tái nhợt cánh tay, đều để hắn dâng lên đối với càng mạnh tính an toàn khát vọng.

Hiện tại doanh địa chỉ còn một cái Hắc Phong phòng hộ đại trận, làm lá bài tẩy Huy Thạch đại trận đã bị tiêu hao hết. Bức xạ lựu đ·ạ·n cũng sử dụng hết, Vòng Xoáy phù bản cũng chỉ thừa một chút xíu.

Nếu như bây giờ lại đến một cái cao nguy hắc tai… Hậu quả khó mà lường được.

Cho nên, thẳng đến sáng sớm hôm sau, hừng đông, hắn nội khí khôi phục toàn mãn, Hắc Phong phòng hộ đại trận chính mình bổ sung năng lượng hoàn thành, hắc ấn cũng một lần nữa làm hơn mười khỏa bức xạ lựu đ·ạ·n.

Vu Hoành mới bao nhiêu cảm thấy an toàn.

Cũng may, tựa hồ là ban đêm trận chiến kia rút sạch chung quanh đại lượng Quỷ Ảnh, ngày thứ hai, ngày thứ ba, ngày thứ tư.

Đều không có bất luận cái gì Quỷ Ảnh tới gần doanh địa.

Ngẫu nhiên xuất hiện hắc trùng Huyết Triều, cũng không có xuất hiện Tượng Trùng tung tích, chỉ có một ít Đại Bì trải qua, bị ánh đèn cùng Hắc Phong phòng hộ đại trận ngăn cản, không dám tiến vào.

Tình huống như vậy, để trong doanh địa tất cả mọi người nhẹ nhàng thở ra. Bọn hắn bắt đầu ở Vu Hoành sơn động mặt bên phía dưới, cùng theo một lúc đào móc hòn đá.

Nhưng cùng Vu Hoành nghĩ khác biệt.

Lý Nhuận Sơn cùng Chu Học Quang cấp ra một cái đề nghị mới, đó chính là tại trong doanh địa, thành lập một cái cỡ nhỏ thạch bảo, kiểu gì vừa đến, so với cùng vách núi kết nối cùng một chỗ sơn động, thạch bảo vị trí càng tốt hơn hậu kỳ còn có thể phát triển, cùng Vu Hoành bên này liên tiếp.

Về phần như thế nào kết nối, chỉ cần tu kiến một tảng đá lần đầu hành lang, đem hai bên cửa liền lại liền tốt.

Nhưng Vu Hoành đưa ra, dưới mặt đất bởi vì có hắc trùng ẩn tàng, nền tảng không có cách nào đào sâu. Đồng thời hắn bố trí thiết bị (trận pháp) cũng dưới đất, khẳng định sẽ ảnh hưởng thạch bảo cắm rễ.

Những vấn đề này, bị lão Lý một mạch ôm đồm đi qua.

Hắn thế mà còn hiểu kiến trúc học, khi lấy được Vu Hoành sau khi cho phép, một người liền bắt đầu vẽ bản vẽ thiết kế.

Cứ như vậy, đảo mắt lại là một tuần đi qua.

Khụ khụ khụ.

Sáng sớm, trân quý ánh nắng xuyên thấu sương mù, mới từ trên cánh rừng không chiếu xuống.

Vu Hoành mở cửa liền nghe được nơi xa một trận tiếng ho khan kịch liệt.

Hắn lông mày cau lại, thuận thanh âm, đi ra nội viện, rất mau tới ra ngoài viện lều gỗ trước.

Trong lều, Đinh Thược chính ngồi quỳ chân ở bên người Diêu Phi Linh, sắc mặt phức tạp nhìn xem cái này đã từng hảo hữu, từ khi đêm hôm đó, Vu Hoành bộc phát thực lực kinh khủng, đem nữ nhân váy trắng kia hắc tai ngạnh sinh sinh đá bể về sau, Diêu Phi Linh liền giống như là thất thần đồng dạng, kinh ngạc nhìn qua trên không ngẩn người.

Tiếp lấy phía sau trong vòng vài ngày, trạng thái tinh thần của nàng càng ngày càng kém, cũng bắt đầu không ngừng ho khan.

Đến hôm nay, Đinh Thược nhịn không được, hay là đi qua phối hợp bác sĩ Hứa chiếu khán bên dưới nàng.

Bác sĩ Hứa kiểm tra xong, lại chỉ là lắc đầu, không hề nói gì, thở dài, liền đứng dậy rời đi.

Lưu lại Đinh Thược một người nhìn chăm chú lên ngẩn người Diêu Phi Linh.

"Rất muốn. Rất muốn đây hết thảy… Chỉ là tại, nằm mơ…" Diêu Phi Linh không có đi nhìn đến gần Vu Hoành, vẫn như cũ ngơ ngác nhìn chăm chú lên phía trên.

"Rất muốn. Ta vẫn là tại Bạch Hà… Ba ba… Sẽ cho ta rất nhiều, tiền tiêu vặt… Mụ mụ cho ta làm… Ta thích ăn… Gạch cua đậu hũ…"

Nàng thấp giọng lầm bầm, bờ môi trắng bệch, sắc mặt tái xanh.

"Đây hết thảy, đều là mộng… Ta không hề có lỗi với ngươi. Chỉ cần tỉnh lại. Tỉnh lại, tỷ tỷ… Ngươi hay là, tỷ tỷ của ta."

Nàng gian nan vươn tay, đi sờ Đinh Thược tay.

Đinh Thược rút lui dưới, hay là nhịn không được, nhẹ nhàng hướng phía trước, đụng phải ngón tay của nàng.

"Tỷ… Ta chỉ là… Đang nằm mơ…"

Diêu Phi Linh thanh âm dần dần yếu xuống dưới, chỉ chốc lát sau liền triệt để không có động tĩnh.

Chỉ là nàng cuối cùng bàn tay còn chăm chú dắt lấy Đinh Thược, không buông ra.

"…" Vu Hoành yên lặng nhìn chăm chú lên hai người, không có lên tiếng thật lâu, xoay người, hắn một lần nữa hướng phía sơn động bên kia đi đến, Diêu Phi Linh kỳ thật không nên c·hết, nàng chỉ là chính mình đã mất đi sống tiếp dũng khí, đối mặt cái này càng ngày càng tuyệt vọng thế giới, đối mặt cái này chính mình không muốn đối mặt hiện thực.

Bỏ qua một bên suy nghĩ, Vu Hoành tăng tốc bước chân, mới thạch bảo còn cần hắn cũng xuất lực, không phải vậy liền lão Lý bọn hắn tiến độ, đục đá hiệu suất kém há lại chỉ có từng đó gấp 10 lần.

So với nội khí bay liên tục hắn tới nói, thứ không thiếu nhất kỳ thật chính là sức chịu đựng.

Chương 159: Ô nhiễm (1)

Coong, coong, coong.

Trong doanh địa không ngừng truyền ra tiếng đánh, cho toàn bộ yên tĩnh sơn lâm tăng thêm một tia nhân khí.

Những ngày gần đây, tựa hồ là cao nguy hắc tai b·ị đ·ánh lui, không khí chung quanh hoàn cảnh hồng trị nồng độ cũng ngã xuống chút, Quỷ Ảnh ít đi rất nhiều, tựa hồ hồng trị nồng độ cũng một hơi không có cách nào chèo chống khôi phục nhiều như vậy hắc tai.

Hòa bình cùng yên tĩnh, một chút giáng lâm tại Hắc Phong doanh địa bên trên.

Vu Hoành thuận chính mình sơn động biên giới, hướng rời xa phương hướng vách núi, đào bới khối tiếp theo khối dài hơn một mét rộng hình vuông tảng đá lớn.

Những hòn đá này độ dày ước chừng mười lăm centimet, không phải rất hợp quy tắc đều đều, nặng đến nửa tấn tả hữu.

Nhưng ở trước mặt Vu Hoành, bọn chúng liền cùng từng khối phổ thông tảng đá nhỏ không sai biệt lắm, hắn một tay một trảo, một bên một khối, nâng liền toàn bộ gấp lại tại trong doanh địa.

Vì lẩn tránh dưới mặt đất trận pháp kết cấu, lão Chu cùng lão Lý đã sớm phối hợp với đem nền tảng đào mở, lộ ra phía dưới Hắc Phong trận pháp.

Lúc này hai người chính ngồi xổm ở nền tảng hố to bên cạnh, quan sát dưới mặt đất chôn lấy Hắc Phong trận pháp kết cấu.

Đất đen trong hố đất lộ ra một chút như là thực vật bộ rễ đồng dạng xám bạc mạng lưới.

Những màng lưới này trải rộng toàn bộ hố đất, có địa phương thưa thớt, có địa phương dày đặc, tựa hồ thật là tự nhiên mọc ra một dạng. Nhưng mạng lưới hình đường thẳng kết cấu nhưng lại là cùng loại kim loại hoặc là nham thạch chất liệu, xem xét chính là nhân tạo sản phẩm.

Hai người nhìn thấy Hắc Phong trận pháp phòng hộ trận cơ về sau, đã ngồi xổm ở chỗ này thảo luận có một trận.

Loại này nhân tạo sản phẩm, đưa tới bọn hắn hứng thú rất lớn.

Nhìn thấy Vu Hoành tới, hai người đứng người lên.

“Lão bản, thạch bảo vật liệu đá không sai biệt lắm đầy đủ.” Lý Nhuận Sơn chỉ chỉ một bên chất đống một mảng lớn trên trăm khối hình vuông nham thạch.

“Tiếp xuống cần đối với hòn đá tiến hành rèn luyện, làm cho phẳng, còn cần chất keo dính, tỉ như xi măng chỉ khâu nhựa cây loại hình.”

“Chất keo dính ta đây liền không có biện pháp.” Vu Hoành lắc đầu.

“Vậy liền trực tiếp dùng làm cách xây đi.” Lão Lý gật đầu, “Tiếp xuống công trình liền tương đối lớn, nhưng làm cách xây tạo không ra quá lớn thạch bảo.”

“Không có việc gì, phía sau từ từ cải thiện chính là.” Vu Hoành gật đầu.

Đạt được xác định về sau, Lý Nhuận Sơn liền dẫn lão Chu cùng một chỗ, hai người bắt đầu cầm công cụ đo đạc số liệu.

Vu Hoành không biết cái này chút việc cần kỹ thuật, liền đứng được xa một chút, hắn nhìn một chút nơi xa ngoại viện, bác sĩ Hứa chính mang theo Nana chơi nhảy dây.

Trước mấy ngày lão Lý tại nữ nhi khẩn cầu dưới, tiện thể ở trong sân dựng cái giá bằng gỗ, sau đó treo hai cây dây thừng cột lên tấm ván gỗ, liền thành một cái siêu cấp giản dị bàn đu dây.

Toàn bộ tốn hao thời gian không cao hơn 20 phút.

Gia hỏa này việc thủ công quả thật không tệ. Mang thương làm việc còn như thế cấp tốc.

Khụ khụ.

Bỗng nhiên một trận nhỏ xíu tiếng ho khan truyền đến.

Là bác sĩ Hứa.

Vu Hoành nhíu mày lại, nhìn về phía ngay tại đẩy Asena nhảy dây Hứa Nhược Oánh.

Sắc mặt nàng hơi trắng bệch, một bàn tay che miệng lại, không ngừng ho khan.

“Thời tiết càng ngày càng lạnh, nhất định phải gia tăng giữ ấm thiết bị, nếu không lạnh ra bệnh đến liền phiền toái.” Đinh Thược đến gần tới, thấp giọng nói.

Nàng đem Diêu Phi Linh chôn ở thứ an toàn khu vòng ngoài, một viên lớn nhất thô nhất dưới cây già. Sau đó tại trên cành cây khắc xuống danh tự, làm mộ bia.

Trải qua mấy ngày nay khôi phục, nàng bây giờ đã có thể từ từ tại doanh địa ngoại viện đi vào trong động.

Nhưng bởi vì không phải thành viên chính thức, chỉ có thể vẫn như cũ ở tại lều gỗ bên trong.

Giữ ấm thiết bị…

Vu Hoành kỳ thật đã có bước đầu an bài.

Hắn không nói gì, mà là nhìn về phía toàn bộ doanh địa nội viện.

Máy điện h·ạt n·hân làm lạnh đi ra nước, hoàn toàn có thể phế vật lợi dụng, đem nhiệt lượng vờn quanh doanh địa một vòng, hình thành giữ ấm nhiệt độ ổn định kết cấu. Chỉ là nhiệt lượng phát ra, chung quy sẽ dẫn phát mặt khác hắc tai . Chờ thạch bảo sơ bộ dựng đi lên, thoa lên cách nhiệt tầng, làm tốt Ấn Nặc ký hiệu, đoán chừng liền không có vấn đề.

Nghe bác sĩ Hứa tiếng ho khan, ánh mắt của hắn nhất chuyển, nhìn về phía phòng nuôi dưỡng bên kia số 2 sơn động nhỏ.

Ngược lại là trước tiên có thể đem nước làm lạnh dẫn vào số 2 sơn động, cam đoan rương nuôi dưỡng nhiệt độ. Lại trực tiếp từ dưới đất vùi sâu vào doanh địa nội viện, trước cam đoan một cái cơ bản nhiệt độ.

Cây nấm cùng con gián thằn lằn, cũng phải cần nhiệt độ cam đoan, quá lạnh liền sẽ sản lượng giảm lớn.

Dù sao con gián cùng thằn lằn đều không phải là từ phát nhiệt nhiệt độ ổn định sinh vật.

Vu Hoành là tính toán như vậy, mấy ngày nay hắn một lần nữa đem bức xạ lựu đ·ạ·n cường hóa bổ sung hoàn tất, vừa vặn hắc ấn cũng có thể lại bắt đầu lại từ đầu mới cường hóa nhiệm vụ.

Xác định ý nghĩ, hắn nhìn về phía Đinh Thược.

“Ngươi khôi phục còn cần bao lâu?”

“Bên này dược hiệu không sai, không sai biệt lắm tiếp qua một tuần liền tốt.” Đinh Thược đàng hoàng nói.

Vu Hoành hơi kinh ngạc nhìn nàng phần bụng một chút, hắn một cước kia đạp cũng không có lưu lực.

Thế mà chỉ cần nghỉ ngơi mấy cái tuần lễ liền có thể khôi phục… Rất hiển nhiên, hắn lại một lần nữa xác định Đinh Thược tại người cường hóa bên trong cũng coi là rất không tệ loại hình.

“Tốt, đến lúc đó ta chuẩn bị cho ngươi đồ tốt.” Hắn trầm giọng nói.

Cà lăm bề ngoài đặc thù rất tốt nhận, điểm ấy không có vấn đề gì, chủ yếu là không có khả năng xác định nàng hiện tại ở đâu.

“Được.” Đinh Thược gật đầu, nàng cũng biết chính mình có thể vô điều kiện tại doanh địa này đợi lâu như vậy, đã là Vu Hoành cân nhắc cho nàng dưỡng thương, cho ra giảm xóc thời gian.

Lại mang xuống, nói không chừng thật muốn bị đuổi đi ra.

An bài tốt nhiệm vụ, Vu Hoành trở về sơn động, đóng cửa phòng

Hắn một tay đặt tại trên mặt tường, nhắm mắt.

‘Cường hóa sơn động phòng an toàn, đem mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân ống nước làm lạnh miệng thoát nước, cường hóa là hình lưới sợi rễ kết cấu, phương hướng là…’ Vu Hoành trong đầu mô phỏng tưởng tượng ra, ống nước làm lạnh uốn lượn, phân nhánh, thay đổi nhỏ thành từng cây nhỏ hơn ống nước.

Các ống nước hướng xuống xâm nhập, che kín sơn động mặt tường, đồng thời lại che kín bên cạnh một cái khác số 2 phòng nuôi dưỡng sơn động cùng bên ngoài nội viện đất trống dưới mặt đất.

‘Phải chăng cường hóa sơn động phòng an toàn?’ hắc ấn hỏi thăm đúng hạn mà tới.

Hắc tuyến bay ra, rất nhanh một cái đỏ sậm đếm ngược xuất hiện tại trên mặt tường.

16 giờ 42 phút.

Thời gian vẫn được.

“Vâng.”

Xác định đếm ngược bắt đầu, Vu Hoành liền tiến nhập khổ tu Bôn Lôi Thối trạng thái.

Khụ khụ khụ.

Bên ngoài sân nhỏ lại lần nữa truyền đến tiếng ho khan, lần này lại không phải bác sĩ Hứa, mà là lão Chu.

Vu Hoành mày nhăn lại, ẩn ẩn cảm giác một tia cấp bách

Hắn quét mắt một bên máy kiểm tra, phía trên biểu hiện nhiệt độ là: 3 độ.

“Chờ nhiệt độ đi lên, hắn là liền không sao.’ trong lòng của hắn nghĩ đến.

Thời gian chậm rãi trôi qua, sáng sớm hôm sau.

Hắc ấn cường hóa kết thúc trong nháy mắt.

Toàn bộ nội viện doanh địa dưới mặt đất hơn mười centimet sâu vị trí, đột nhiên thổ nhưỡng có chút mơ hồ một cái chớp mắt. Sau một khắc liền nhiều hơn một chút màu đen tinh tế tinh tế ống nước.

Từng cây chỉ có ngón út phẩm chất ống nước, đều đều trải tại nội viện dưới mặt đất.

Đến từ máy điện h·ạt n·hân làm lạnh nước nóng, bắt đầu lần theo mới đường ống, liên tục không ngừng tuôn ra, đem đại lượng nhiệt lượng phát ra đến sơn động cùng nội viện trong doanh địa.

Từ từ, nhiệt độ bắt đầu từng tia tăng trở lại.

Vu Hoành đi tới cửa, cách quan sát cửa sổ nhìn ra phía ngoài

Không đầy một lát, lão Lý bọn hắn ngay tại người thi công cảm giác đầu tiên đến ấm áp, Lý Nhuận Sơn hai mắt tỏa sáng, tựa hồ nghĩ tới điều gì, tranh thủ thời gian chạy tới.

“Lão bản? Bên ngoài giống như ấm áp lên rồi?” Hắn thần sắc trong mang theo một tia suy đoán thăm dò.

“Ừm, là ta làm, ta dùng công trình người máy dưới đất làm việc, trải một chút ống nước làm lạnh nói, đem mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân nhiệt lượng phát ra, cho mọi người giữ ấm.” Vu Hoành gật đầu trả lời.

“Công trình người máy! ?” Lão Lý hai mắt sáng lên.

“Vậy có thể hay không… ?”

“Không có khả năng, có mài mòn độ, có thể chính chúng ta làm, hay là tận lực chính mình làm. Nếu không mài mòn xong, người máy không có, về sau cần dùng lúc liền khó chịu.” Vu Hoành tùy tiện biên ra một cái lý do.

“Tốt a.” Lão Lý cảm thấy mình đi theo Vu Hoành là thật sáng suốt, nghe một chút, công trình người máy!

Quá cao cấp!

Hắn đời này cũng chính là tại Ngân Tháp bên kia trong tin tức, mới nghe qua loại này công nghệ cao đồ chơi.

Lão Lý mang theo tin tức này, truyền lại cho những người khác, lập tức gây nên mọi người một trận reo hò.

Nhiệt độ không khí trở nên lạnh, đã là gần nhất mọi người tương đương để ý một nan đề.

Quá lạnh, đến mức tất cả mọi người càng ngày càng không thích ra ngoài hoạt động, đều trốn ở trong phòng, dựa vào chắn gió cùng đắp chăn bảo trì nhiệt độ cơ thể.

Hiện tại tốt, doanh địa từ từ ấm lên, cũng không cần lo lắng lạnh đến sinh bệnh, có thể đi ra tự do hoạt động.

Như thế một cái vấn đề khó khăn không nhỏ được giải quyết, đến tiếp sau sẽ không có chuyện gì.

Vu Hoành thì cho là như vậy, lão Lý cũng cho là như vậy.

Chỉ là… Ngày thứ hai, ngày thứ ba, trong doanh địa tất cả mọi người, trừ ra Vu Hoành chính mình, cũng bắt đầu ho khan.

“Không thích hợp!”

Mới vừa vặn ngưng tụ đạo thứ sáu nội khí, Vu Hoành cũng chưa kịp cao hứng, liền bị liên tiếp tiếng ho khan làm cho chau mày.

Hắn ra khỏi sơn động, đi tại nội viện trên mặt đất, cảm giác doanh địa rõ ràng nhiệt độ cao một đoạn.

“Lão bản.”

Lý Nhuận Sơn cùng Chu Học Quang ngay tại cột đèn bên dưới thương lượng cái gì, nhìn thấy hắn đi ra, vội vàng tới gần

“Lão bản, chỉ sợ bọn ta có phiền toái.” Lý Nhuận Sơn sắc mặt ngưng trọng. Nói xong hắn lập tức nhịn không được, ho khan vài tiếng.

“Không phải cảm mạo?” Vu Hoành hỏi.

“Không phải, là thuần túy viêm họng, bác sĩ Hứa bên kia ra kết luận, hẳn là không khí vấn đề.” Lý Nhuận Sơn trả lời.

“Không khí… . Trong doanh địa có máy lọc không khí a?” Vu Hoành trầm giọng hỏi, lần trước lão Lý mang về nhiều như vậy đồ điện nhỏ, toàn để bọn hắn chính mình phân, hắn cũng không có hỏi đến.

“Không có, vật kia hạch tâm là đổi hao tài, không có hao tài, chỉ riêng một cái máy móc lấy ra cũng vô dụng, cho nên ta liền không có cầm.” Lý Nhuận Sơn ít nhiều có chút hối hận.

“Mà lại chúng ta bây giờ không có cách nào ở vào một cái c·ách l·y không gian, coi như dùng máy lọc không khí, cũng không biết có thể hay không ngăn cách loại này dẫn đến ho khan đầu nguồn.” Chu Học Quang ho khan bên dưới nói bổ sung.

“… Lão Lý, tăng thêm tốc độ tạo thạch bảo đi. Tạo tốt mọi người trốn vào đến mới tốt loại bỏ không khí. Điều kiện tiên quyết là, cái này ho khan thật là không khí dẫn đến.” Vu Hoành tiếp tục nói.

Hắn bỗng nhiên cảm giác rất mệt mỏi.

Thế giới này… . Vốn cho là chỉ có hắc tai, chỉ cần không ngừng mạnh lên liền tốt, ngăn cản được hắc tai liền có thể an ổn xuống. Hiện tại lại xuất hiện không khí cũng xảy ra vấn đề.

Nhất trọng tiếp nhất trọng…

Hắn bỗng nhiên đang nghĩ, tại như thế tuyệt vọng hoàn cảnh biến hóa bên trong, nhân loại của thế giới này tương lai, sẽ là dạng gì.

Cứ như vậy, chỉ là thuần túy còn sống, liền cần dốc hết toàn lực.

“Đầu tiên, chúng ta cần xác định là trong không khí cái gì dẫn đến ho khan. Điểm ấy ta đến kiểm tra đo lường.” Vu Hoành thở dài.

“Ai.” Lão Chu thở dài, không còn nói cái gì.

“Bác sĩ Hứa dùng van thở, loại bỏ hô hấp về sau, ho khan rõ ràng giảm bớt, cho nên nàng xác định là trong không khí có một loại nào đó vật nổi dẫn đến chúng ta ho khan.”

Chương 160: Ô nhiễm (2)

Chương 160: Ô nhiễm (2)

Có thạch bảo, liền có thể có một cái c·ách l·y không gian lớn, đem ngoại giới không khí loại bỏ sau đổi đi vào, liền có thể tránh cho không khí ô nhiễm mang tới to lớn vấn đề.

Vu Hoành đoán chừng chính mình không có ho khan, nguyên nhân chủ yếu có thể là bởi vì chính mình thời gian dài ở tại trong sơn động, tăng thêm tự thân thể chất xa xa mạnh hơn những người khác.

Việc này không nên chậm trễ, muốn giải quyết không khí kiểm tra đo lường vấn đề, hắn cần đi trước tìm một chút không khí dụng cụ đo lường.

Mà tại trong doanh địa là khẳng định không có.

Vừa vặn, hắn cũng dự định ra ngoài kiểm tra một chút, nội khí cụ thể bức xạ lực sát thương, cùng mình bây giờ sau khi rời đi, doanh địa trận pháp có phải hay không sẽ lại lần nữa giống như Huy Thạch Thảo mất đi hiệu lực.

Việc này không nên chậm trễ, Vu Hoành trở lại sơn động, thay đổi v·ũ k·hí trang bị về sau, không cùng lão Chu bọn hắn chào hỏi, cấp tốc rời đi doanh địa, thân hình cấp tốc phi nước đại, hướng phía gần nhất trên trấn tiến đến.

Thôn trấn sớm đã vứt bỏ, bên trong một người sống cũng không, tất cả mọi người di chuyển đi ban sơ Bạch Hà thị, Bạch Hà thị về sau cũng di chuyển hơn phân nửa nhân khẩu, kết quả còn không thu đuôi lúc, liền bị công phá.

Cũng không biết trong trấn đi những người kia, còn có bao nhiêu còn sống.

Vu Hoành không có lái xe, mà là đi bộ chạy.

Hắn bây giờ tốc độ, đã không thể so với lái xe phổ thông tốc độ chậm. Bảo trì 60~70 mã nhanh dần đều, hắn thuận cánh rừng, rất mau tới đến gần nhất đường cái làn xe.

Đến nơi này, không sai biệt lắm khoảng cách doanh địa liền đã có một cây số.

Phốc.

Vu Hoành giày giẫm tại đường cái trên mặt đường, mắt nhìn dừng ở ven đường hai chiếc xe Jeep.

Trên thân xe đã mơ hồ ngưng kết tinh tế sương trắng.

Hắn đi đến xe một bên, đưa tay lau một cái, lập tức trên thủ sáo dính đầy bột màu trắng.

Bột phấn rất nhanh tại hắn nhiệt độ cơ thể thẩm thấu dưới, dần dần hòa tan.

Hô.

Vu Hoành thở hắt ra, khí tức từ van thở hai bên phun ra đi.

Hắn mắt nhìn lộ diện, phán đoán tiến về thôn trấn phương hướng.

Sau đó…

Phốc.

Bỗng nhiên, hắn một cái phát lực, hướng phía lộ diện phi nước đại xông ra.

Phốc phốc trong tiếng bước chân, hắn rất nhanh liền biến mất ở trong sương mù, một đường phóng tới rời xa doanh địa phương hướng.

Rất nhanh, chạy trước chạy trước, Vu Hoành bỗng nhiên cảm giác trên mu bàn tay hắc ấn run lên.

Trong đầu cùng doanh địa liên lạc hai cái ấn ký, đồng thời cùng mình tách ra liên hệ, biến mất vô tung vô ảnh.

Hai cái ấn ký phân biệt đại biểu Hắc Phong trận pháp phòng hộ, cùng Hắc Tích lính gác.

Cũng không biết, loại này tách ra liên hệ bên kia trận pháp cùng Hắc Tích có còn hay không duy trì trước đó hoạt động…

'Cũng may mới vừa vặn đánh tan cao nguy hắc tai, doanh địa cảnh vật chung quanh tương đối an toàn. Bọn hắn có Ẩn Nặc ký hiệu tại, còn có Huy Thạch mật thất hiệu ứng tránh né, chỉ cần cẩn thận điểm, vấn đề không lớn. Chỉ cần ta mau chóng trở về là được.'

Xác định khoảng cách đối với ấn ký ảnh hưởng, Vu Hoành cấp tốc quay người, hướng phía phía doanh địa tới gần.

Lần này tăng thêm tốc độ, không bao lâu hắn liền một đường phi nước đại, chạy về doanh địa phụ cận.

Cấp tốc cùng lão Chu bàn giao xuống chính mình sau khi rời đi chú ý hạng mục.

"Vừa rồi ta rời đi, doanh địa có phát sinh cái gì khác biệt biến hóa a?" Hắn hỏi.

"Biến hóa? Ngô… Ngược lại là không có chú ý, bất quá chung quanh Quỷ Ảnh xuất hiện hai cái, trước đó còn không có, nhưng là bị doanh địa nhà gỗ Vòng Xoáy phù trận xua tán đi. Lão bản ngươi tại nhà gỗ chốt mở cửa sổ vị trí làm qua Vòng Xoáy phù trận, nhớ kỹ a?" Lý Nhuận Sơn hồi đáp.

"Không có việc gì vậy là được. Ta rời đi những thời giờ này, các ngươi tận lực trong phòng hoạt động chờ ta trở lại hẵng nói, rất nhiều trong doanh địa thiết bị đều cần ta tại, mới có thể duy trì vận chuyển. Nhớ kỹ." Vu Hoành trong lòng hiểu rõ.

Rất hiển nhiên, đây là hắn sau khi rời đi, khóa lại ấn ký không còn phát huy công hiệu, mới có thể dẫn đến doanh địa bắt đầu có Quỷ Ảnh tiến vào.

Lúc trước, Quỷ Ảnh ngay cả tới gần thứ an toàn khu đều sẽ bị Hắc Tích xử lý. Căn bản không có khả năng tiến vào trong doanh địa viện.

“Minh bạch!” Lão Lý gật đầu, “Lão bản, nhanh đi mau trở về, lão Chu tay cũng khôi phục không sai biệt lắm, có thể làm điểm công việc, chúng ta cùng một chỗ trước làm cho phẳng hòn đá. Khụ khụ…”

Nói xong hắn cũng ho khan vài tiếng, trong thanh âm ẩn ẩn có đàm âm.

“Đi.” Vu Hoành mày nhíu lại xuống, thẳng đến nhất định phải nhanh.

Nếu không về sau không khí ô nhiễm sẽ dẫn phát cái gì mao bệnh, ai cũng không rõ ràng.

“Ta cũng có thể đến giúp đỡ.” Đinh Thược xích lại gần tới, thấp giọng ho khan hai lần.

“Được, ngươi nhìn xem nghe lão Lý an bài.” Vu Hoành cảm thấy lấy lão Lý bản sự, áp chế một cái Đinh Thược vấn đề không lớn.

Huống hồ sơn động hắn cũng không mở ra, coi như xảy ra vấn đề chờ hắn trở về uốn nắn cũng không quan trọng.

“Một đường coi chừng.”

Tại mấy người căn dặn dưới, hắn bước nhanh quay người, rời đi doanh địa, đi vào tầng tầng lớp lớp sương mù màu xám.

Lần này, hắn không tiếp tục chần chờ, mà là khống chế bên cạnh Hắc Tích cùng một chỗ, lấy Hắc Tích tốc độ cực hạn, ước chừng sáu mươi mã tả hữu, hướng phía trên trấn chạy tới.

Phốc phốc phốc.

Trong cánh rừng, tiếng bước chân của hắn từ từ đi xa, thẳng đến hoàn toàn biến mất tại trong sương mù, nhỏ khó thể nghe.

Khoảng cách Hắc Phong doanh địa hơn mười cây số bên ngoài. Một cỗ dọc theo đường cái chạy quân dụng nhiều chức năng xe vận binh bên trong, liên tiếp tiếng ho khan không ngừng truyền ra.

Tiết Ninh Ninh ngồi ở vị trí lái bên trên, lái xe một đường tiến lên.

Những người còn lại ở phía sau sắp xếp, Phương Thạch Quân chờ lấy thay thế lái xe, ngay tại nhắm mắt dưỡng thần.

Trần Kiều Sinh tại so sánh nghiên cứu địa đồ, thỉnh thoảng mở miệng chỉ đường. Loại này mất đi vệ tinh hướng dẫn thời điểm, nhất định phải có người tùy thời nhìn chằm chằm địa đồ, xác định phương hướng tính chính xác.

Đương nhiên, chỗ xấu là không có hướng dẫn, chỗ tốt là coi như mở sai, cũng có thể trực tiếp tại trên cao tốc lộ chuyển xe, không sợ x·ảy r·a t·ai n·ạn xe cộ.

“Khụ khụ…” Âu Lý lái xe, một bên dùng cỏ khô bện lấy mới quần dài, một bên lấy mắt nhìn ngủ gà ngủ gật bên trong cà lăm.

“Làm sao mọi người chúng ta đều tại ho khan, liền ngươi không khục? ?” Nàng không thể nào hiểu được. Liền xem như người cường hóa thân thể tốt, có thể Tiết đội cùng Phương Thạch Quân bọn hắn cũng đều tại ho khan, đều không ngoại lệ cùng người bình thường không sai biệt lắm tiến độ

Đều là ngay từ đầu ho nhẹ, đằng sau ho nặng, hiện tại đàm âm đều đi ra.

“Ta… Cũng không… Biết…” Cà lăm lắc đầu.

“Máy kiểm tra không khí biểu thị hạt tròn vật gần nhất tăng lên rất nhiều, chúng ta phải chuẩn bị loại bỏ không khí tịnh hóa cơ. Còn muốn tìm phong bế một chút phòng an toàn.” Tiết Ninh Ninh chịu đựng cổ họng ngứa ngáy, khó chịu nói.

“Vậy liền đi gần nhất vứt bỏ tiểu trấn, trên trấn điều hoà không khí trong tiệm hẳn là có không khí tịnh hóa khí.” Phương Thạch Quân nói.

“Ta không sao… Các ngươi, đi tìm, máy móc. Ta đi, nhìn xem, Vu Hoành.” Cà lăm đứt quãng nói.

Nàng một mực tại lo lắng Vu Hoành, lần này dự định trở về xem hắn, xác định hắn trải qua như thế nào, nếu như không

được, liền dẫn hắn cùng đi. Nếu như trải qua còn tốt liền chính mình yên tâm đi thăm dò manh mối Hắc Thụ thôn.

“Ngươi đi một mình quá nguy hiểm, khụ khụ… Ta bồi. Cùng ngươi.” Trong đội ngũ duy hai nam tính Trần Tân Kỷ lên tiếng nói.

“Ta cũng cùng một chỗ đi.” Trần Kiều Sinh nói theo.

“Ngươi thôi được rồi, đi cùng nói không chừng còn muốn Y Y bảo hộ ngươi.” Âu Lý ác miệng nói.

“Ta duy trì Y Y đi tìm cái kia Vu Hoành một lần, lần trước chúng ta lên giao cái kia cường hóa máy kiểm tra, chính là Vu Hoành cải tạo. Nếu như chúng ta có thể lại từ hắn cái kia làm đến một máy, đối với chúng ta đi Hắc Thụ thôn trợ giúp sẽ rất lớn.”

Các nàng hiện tại đã nhất trí quyết định, đi theo Y Y cùng đi Hắc Thụ thôn, điều tra gia gia của nàng cùng phụ thân m·ất t·ích bí mật.

Đương nhiên, càng mấu chốt một chút, hay là An An tra ra trong nước hắc tai, sớm nhất bộc phát địa phương, chính là Hắc Thụ thôn.

“Ta một cái… Người đi… Liền tốt.” Y Y nói khẽ, “Kỳ thật, chỉ cần… Ta không… Lên tiếng, liền, sẽ không, gặp được, nguy hiểm.”

Lời này vừa ra, lập tức mấy người đều trầm mặc.

Vài ngày trước, bọn hắn tận mắt thấy, Y Y trốn ở trong một cái góc, hoàn toàn bất động mà nói, nàng cùng một cái Quỷ Ảnh gặp thoáng qua, đối phương thế mà đều không công kích nàng.

“Nhìn như vậy đến, Y Y một người ra ngoài, đúng là thích hợp nhất, mọi người chúng ta đến một chút đồ vật vật tư trang bị, đều khụ khụ… Chuẩn bị cho nàng đầy đủ.” Tiết Ninh Ninh quyết định nói, “Nàng một người nhanh đi mau trở về.”

“Tốt!” Mấy người cũng không già mồm, biết đây là tốt nhất an bài.

“Chờ lái xe đến khoảng cách Bạch Khâu thôn gần nhất địa phương, Y Y liền xuống xe.” Tiết đội trầm giọng nói.“Chúng ta trên xe chờ ngươi.”

“Tốt!” Y Y trọng trọng gật đầu.

*

*

*

Dài dòng uốn lượn trên đường cái.

Xám trắng trên mặt đường phân bố từng đầu vặn vẹo vết rạn.

Sắc trời lờ mờ.

Một đạo khôi ngô cao tráng xám đen thân ảnh, chính nhanh chóng tại trên mặt đường chạy, hắn một lần tiếp một lần, giày giẫm đạp mặt đất, phát ra có tiết tấu tiếng bước chân.

Không bao lâu, thân ảnh từ từ giảm tốc độ, ngừng lại.

“Chỗ kia. Càng đen hơn…” Vu Hoành đưa mắt nhìn lại, nhìn thấy trước đó trải qua qua Hoàn Phong thị.

Nơi đó một mảnh phòng ốc kiến trúc, nhà cao tầng, đã triệt để bị một tầng đen kịt chất nhầy bao trùm ở.

Kiến trúc cùng kiến trúc ở giữa, đều có mạng nhện đồng dạng màu đen chất nhầy tia lẫn nhau kết nối.

Toàn bộ thành thị hoàn toàn yên tĩnh, không có tiếng người, không có quái vật, liền ngay cả sương mù, phảng phất cũng bị nó thôn phệ hấp thu hết, xung quanh không khí một mảnh làm sáng tỏ.

Vu Hoành tiếp tục hướng phía trước, không bao lâu, liền đến lần trước giải quyết cái kia hoàn toàn thể người cường hóa địa phương.

Tên kia lưu lại đánh nhau vết tích vẫn còn, mặt đất cái hố, rạn nứt, vết nện, đều còn tại nguyên địa.

…

Vu Hoành trong miệng phun ra bạch khí, từ van thở hai bên phun ra.

Hắn thu tầm mắt lại, tiếp tục hướng phía phía trước vội xông mà đi.

Hơn hai mươi phút sau.

Phía trước mặt đường hai bên dần dần xuất hiện vứt bỏ cư dân lầu nhỏ, những này là nông thôn tự xây phòng.

Từng tòa hai ba tầng lầu nhỏ lẻ loi trơ trọi tọa lạc tại ven đường, xám trắng mà cũ nát, lộ ra âm trầm cùng tĩnh mịch.

Hai bên mảng lớn trong ruộng, cỏ hoang so trước đó càng nhiều, cũng càng cao.

Vu Hoành không có dừng lại, mắt nhìn sắc trời, gia tốc xông về phía trước.

Rất nhanh, ven đường kiến trúc càng ngày càng nhiều, càng ngày càng mật, chỉ chốc lát sau liền đi vào một đầu sườn dốc trên mặt đường.

Hai bên cửa hàng nhỏ lầu nhỏ phòng hoàn toàn tĩnh mịch.

Không bao lâu, hắn tại một chỗ nhà lầu bên cạnh ngừng lại, mắt nhìn đầu hành lang.

Đầu hành lang còn có lưu lại mấy cái s·ú·n·g ống cùng đao cụ, còn có hai bộ nữ nhân không quần áo.

‘Là lần trước ta gặp phải đám kia người c·ướp b·óc địa phương…’ hắn nhận ra địa điểm.

Tiếp tục hướng phía trước, rất nhanh xuyên qua một tòa cầu đá.

Hắn đột nhiên bước chân dừng lại.

Phía trước sương mù xám bên trong, mặt đất ngổn ngang lộn xộn bày khắp mấy chục bộ chống đ·ạ·n đồ bộ.

Những này chống đ·ạ·n đồ bộ liên tiếp mũ giáp v·ũ k·hí hầu bao, phi thường đầy đủ, nằm rạp trên mặt đất tựa như là từng cái người sống. Nhưng.

Vu Hoành đá một chút gần nhất từng bộ từng bộ trang, bên trong mũ giáp nhấp nhô ra, lộ ra trống rỗng nội khang.

Đột nhiên hắn hai mắt ngưng tụ, phát hiện một cái sáo trang có chút quen mắt, mà lại thanh v·ũ k·hí kia…

Hắn cấp tốc đi lên phía trước gần, nhận ra thanh v·ũ k·hí này.

‘Là Lãng Phong… Chi đội ngũ kia.’

Vu Hoành ngồi xổm người xuống, cầm bốc lên cái này đồ bộ run lên, từ bên trong lấy ra một cái màu nâu túi tiền nhỏ.

Mở ra túi tiền, bên trong một tấm Lãng Phong cùng một cái mái tóc dài màu đỏ nữ hài chụp ảnh chung có thể thấy rõ ràng.

Còn lại thì là một chút đồng bạc, một tấm quân Liên Hiệp thiếu tá giấy chứng nhận.

Đứng người lên, Vu Hoành thở dài, đã có thể xác định, lần trước cho hắn đại lượng vật liệu Lãng Phong đội trưởng một đám người, đoán chừng đã…

Chương 161: Ô nhiễm (3)

Chương 161: Ô nhiễm (3)

Mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân lần kia, giải quyết tốt Hắc Nha về sau, Lãng Phong đội trưởng cho hắn phụ tặng không ít tình báo cùng vật tư, những vật tư này bên trong thực phẩm liền bị hợp thành cường hóa ra cao dinh dưỡng, đây chính là có thể ăn hơn nửa năm số lượng.

Hiện tại…

Vu Hoành lại tìm xuống, rất nhanh liền tìm tới Lãng Phong bên người cái kia gọi Tiểu Phong trợ thủ đồ bộ v·ũ k·hí.

Cái này khiến hắn triệt để khẳng định, chi này cứ điểm nhân thủ đã toàn diệt.

Mang theo tiếc hận, hắn cấp tốc thu dọn một chút còn sót lại đồ bộ, trong đó đại bộ phận đồ bộ đều là hàng bình thường, chỉ có trong đó năm bộ, đều là trên thị trường cũng rất đắt đỏ hàng cao cấp.

Hắn toàn bộ chồng lên nhau, chuẩn bị mang về.

Đến nơi này, Vu Hoành không có tiếp tục hướng phía trước, mà là trở về, dự định ngay tại mặt khác trên đường phố đi dạo vài vòng.

Rất nhanh, hắn liền tìm tới một nhà trước kia chuyên bán điều hoà không khí tịnh hóa khí cửa hàng.

Màu lam cửa hàng phía trên, treo một khối biển mây đồ án màu trắng chiêu bài, chiêu bài chính giữa, là màu xanh đậm chữ viết in ấn bốn chữ dạng: Vân Hải Tịnh Hóa.

Cửa hàng lôi kéo màu bạc cửa cuốn, không có mở tiệm.

Vu Hoành đi đến cửa hàng trước cửa, đưa tay tại cửa cuốn bên trên một móc.

Phốc.

Cửa cuốn bị hắn móc ra mấy cái lỗ thủng, đi lên kéo một phát.

Soạt một chút.

Toàn bộ cửa cuốn bỗng chốc bị kéo lên đi hơn phân nửa, lộ ra bên trong cửa hàng dáng vẻ.

Từng đài mới tinh màu trắng đài thức điều hoà không khí, không khí tịnh hóa khí, chính an tĩnh bày ra tại hình chữ Hồi mặt tiền cửa hàng bên trong.

Trung tâm thì là một cái hình lập phương quầy hàng thủy tinh.

Trong quầy, đang có một cái máy thu tiền cùng một tấm da đen ghế máy tính.

Trên ghế ngồi một người, một cái đưa lưng về phía Vu Hoành, dáng người gầy gò tóc đen cao nữ nhân đuôi ngựa.

Nàng mặc quần áo lao động màu lam, không nhúc nhích, tựa hồ đang nhìn chăm chú lên máy thu tiền màn hình.

Màn hình một mảnh đen kịt, cái gì cũng không có biểu hiện.

“Hắc?” Vu Hoành nhẹ giọng chào hỏi dưới.

Cái kia đuôi ngựa nữ nhân ngồi tại trên ghế da, cứ việc đưa lưng về phía hắn, nhưng từ phía sau cũng có thể nhìn thấy đối phương da cổ là người sống làn da, trắng nõn tinh tế tỉ mỉ, mang theo tràn đầy đỏ nhạt huyết sắc.

Nữ nhân đuôi ngựa y nguyên không nhúc nhích, phảng phất không có nghe được tiếng chào hỏi.

Vu Hoành lông mày cau lại, tới gần một chút, lấy tay nhẹ nhàng gõ kiếng một cái quầy hàng.

Thùng thùng.

Thanh âm trong cửa hàng tiếng vọng.

Nhưng này nữ nhân hay là không có động tĩnh.

Hắn mắt nhìn đồ bộ bên trong dựng thẳng lên trên cổ áo khảm nạm máy kiểm tra hồng trị, trên màn hình tinh thể lỏng hồng trị trị số chỉ có ba bốn mươi, cũng không nhiều.

Ôm có thể là gặp được mới hắc tai suy đoán, Vu Hoành không có lên tiếng nữa, mà là nội khí giương cung mà không phát, gia tốc đi đến nữ nhân đuôi ngựa mặt bên, đi xem đối phương ngay mặt.

Hắn cần xác định đối phương có phải hay không người sống.

Nhưng quái dị chính là, hắn lượn quanh nửa vòng, cái kia đuôi ngựa nữ nhân rõ ràng không nhúc nhích, có thể nàng thế mà còn là đưa lưng về phía Vu Hoành.

Vẫn như cũ là ngồi tại trên ghế da, mặt sau đối diện hắn, không nhúc nhích.

"…" Vu Hoành nheo lại mắt, trong tay lấy ra một cái bức xạ lựu đ·ạ·n, nhẹ nhàng mở ra phóng châm.

Hướng phía trước ném một cái.

Gặp chuyện không quyết, tới trước một viên.

Ông! !

Trong chốc lát, lựu đ·ạ·n nổ tung vô hình bức xạ ánh sáng, trong nháy mắt bao trùm chung quanh hơn mười mét phạm vi.

Vô hình bức xạ giá trị âm đem máy kiểm tra trị số cũng một chút đánh tới phụ hơn bảy ngàn.

Không khí bóp méo dưới, nhưng này nữ nhân đuôi ngựa thế mà còn là bất động, còn tại nguyên địa, không nhúc nhích, hoàn toàn không nhận bất kỳ ảnh hưởng gì.

Vu Hoành lúc này không để ý tới nàng, khóe mắt liếc qua cấp tốc nhắm chuẩn trong cửa hàng một bộ công suất lớn không khí tịnh hóa khí.

Bộ này tịnh hóa khí bề ngoài giống như là đài thức điều hoà không khí lớn, trên dưới đều là phiến diệp miệng thông gió, ở giữa là màn hình LCD, góc trên bên phải có một đóa tường vân icon máy tính bên cạnh viết Vân Hải hai chữ.

Còn lại còn dán cái gì công hạo đẳng cấp giới thiệu, quốc gia chất lượng giá·m s·át tiêu chuẩn hào các loại.

Vu Hoành một tay đem máy móc này ôm vào trong ngực, ôm, hướng phía ngoài cửa hàng đi đến

Cái này một mét năm cao đài thức cơ, đầy đủ tịnh hóa hai ba trăm mặt phẳng tích. Hắc ấn cường hóa một chút, tuyệt đối đủ.

Chỉ là hắn mới ôm máy móc quay người, đi ra ngoài.

Đột nhiên bước chân dừng lại, đứng tại chỗ.

Nữ nhân đuôi ngựa kia, không biết lúc nào ra quầy hàng, ngăn tại rời khỏi cửa hàng cửa tiệm chỗ.

Nàng vẫn như cũ ngồi tại da đen trên ghế, đưa lưng về phía Vu Hoành, không nhúc nhích, tựa như là đang nhìn chăm chú bên ngoài.

"…" Vu Hoành nheo lại mắt, mắt nhìn đối phương vừa rồi vị trí.

Nơi đó trống rỗng.

Hắn đứng một hồi, xác định đối phương cũng vẫn tiếp tục động tác, dứt khoát không để ý tới, nắm cả máy móc liền từ một bên nhanh chóng đi ra cửa hàng.

Phốc!

Bước ra cửa hàng trong chốc lát, Vu Hoành đầu một trận mê muội, một cỗ không cách nào hình dung mãnh liệt khó chịu cảm giác, từ hắn phần bụng tuôn trào ra, quét sạch toàn thân.

Hắn bỗng nhiên cảm giác trên người lực lượng đang nhanh chóng trôi qua, tứ chi bắt đầu trở nên vô lực, bủn rủn, trong tay máy móc cũng biến thành càng phát ra nặng nề.

Đầu của mình cũng giống là nhịn mấy ngày mấy đêm không ngủ đồng dạng, cực độ mệt mỏi, rã rời, muốn ngủ. Trước mắt hắn hết thảy tầm mắt cũng bắt đầu lay động, nghiêng lệch, một hồi hướng trái lệch ra, một hồi hướng phải lệch ra.

Nguyên bản rõ ràng cảnh vật, cũng đang nhanh chóng bắt đầu mơ hồ.

Ông! ! !

Trong chốc lát, trong cơ thể hắn một đạo nội khí ầm vang nổ tung, tràn đầy tiến hắn trong hai chân.

Kịch liệt nội khí bộc phát, để toàn thân hắn phi tốc trôi qua tinh lực một chút được bổ sung, bỗng nhiên đi lên nhảy vọt một mảng lớn.

Thừa dịp lần này bộc phát.

Vu Hoành hai chân dùng sức một, người nhưng xông ra cửa hàng phụ, mang theo máy móc cùng một chỗ, giáng chức mắt vượt qua hơn mười mét khoảng cách.

Bành! !

Hắn bắp chân đâm vào ven đường một cỗ ngã xuống trên xe chạy bằng bình điện.

Thanh âm một chút đem hắn từ loại kia khó chịu trạng thái lôi kéo đi ra.

Tê! ! !

Hắn bỗng nhiên hít vào một hơi, biết mình không đúng.

Đạo thứ hai nội khí lại lần nữa bộc phát.

Nóng nảy lực lượng bộc phát, để hắn hai chân huyết dịch gia tốc lưu chuyển, cơ bắp bành trướng kéo căng.

Phốc! !

Lại là một chút trầm đục, hắn chớp mắt lại xông ra hơn mười mét, càng thêm cách xa Vân Hải Tịnh Hóa cửa hàng.

Lần này, theo khoảng cách kéo xa, Vu Hoành đầu rốt cục cấp tốc tỉnh táo lại.

Tầm mắt của hắn khôi phục rõ ràng, trên người không còn chút sức lực nào cảm giác cũng bắt đầu khôi phục bình thường.

Loại kia phần bụng tuôn ra khó chịu cảm giác vẫn như cũ lưu lại ở trong thân thể, nhưng lại so vừa rồi tốt hơn nhiều.

‘Thứ quỷ gì! !’ trong lòng hắn run rẩy, không quay đầu lại, mà là trở tay kéo ra một viên bức xạ lựu đ·ạ·n.

Ông! ! !

Lựu đ·ạ·n ngay tại trong ngực hắn tự động nổ tung, tuôn ra một vòng vô hình giá trị âm bức xạ gợn sóng.

Đích! !

Lần này, Vu Hoành trong lỗ tai một chút nghe được còi báo động chói tai.

Trước mắt hắn hoa một cái, lúc này mới phát hiện trên cổ áo máy kiểm tra hồng trị, đã sớm phát ra chói tai cảnh báo.

Phía trên trị số biểu hiện là: 244 1.523.

Không phải giá trị âm! Là hồng trị dương! !

‘Phát nổ bức xạ lựu đ·ạ·n còn có hơn hai ngàn! !’ Vu Hoành quyết định thật nhanh, lại lần nữa lấy ra hai viên lựu đ·ạ·n kéo ra.

Ông! ! !

Hai viên bức xạ lựu đ·ạ·n đồng thời nổ tung, vô hình giá trị âm bức xạ rốt cục cưỡng ép đem máy kiểm tra kéo thấp đến thua một hơn trăm.

Vẻn vẹn chỉ là âm hơn một trăm! ! Mà lại vừa mới rớt phá, liền bị một loại nào đó lực lượng vô hình bỗng nhiên đi lên rồi, tựa hồ chung quanh liền có cực mạnh nguồn phóng xạ tại liên tục không ngừng triệt tiêu bức xạ lựu đ·ạ·n.

‘Khoa trương như vậy! ?’ Vu Hoành trong lòng nghiêm nghị, gia tốc nắm cả máy móc hướng nơi xa phi nước đại, cũng không quay đầu lại, một tay lại một lần nữa mở ra hai viên bức xạ lựu đ·ạ·n, ngay tại trong lồng ngực của mình bạo tạc.

Ong ong!

Vô hình giá trị âm bức xạ nổ tung. Lại lần nữa xông ra 200 mét sau.

Chung quanh quanh quẩn loại kia lực lượng quỷ dị, rốt cục chậm rãi biến mất.

Máy kiểm tra cũng khôi phục bình thường, trị số về tới ba bốn mươi trình độ.

Hô.

Vu Hoành thở phào một hơi, lúc này mới dừng ở mặt đường ở giữa, quay đầu lại hướng đến chỗ nhìn lại.

Xa xa nhìn lại, Vân Hải Tịnh Hóa cửa hàng trước cửa, cái kia ngồi tại da đen trên ghế nữ nhân đuôi ngựa, vẫn như cũ đưa lưng về phía hắn, lẳng lặng ngồi tại cửa ra vào, không nhúc nhích.

Nàng rõ ràng đưa lưng về phía Vu Hoành, nhưng Vu Hoành lại cảm giác được rõ ràng. Đối phương ngay tại nhìn chăm chú lên hắn.

‘Lại là một loại mới hắc tai a? So với Tốc Nhân quang minh chính đại ở trước mặt tập kích, lần này là đột nhiên đánh lén…’

Hắn có chút không phân rõ vừa mới là tình huống gì, là ảo giác, hay là chính mình thật thấy được cái kia đuôi ngựa nữ nhân.

Đối phương có cực kỳ cường hãn thao túng giác quan năng lực.

Hắn nếu không có nội khí bộc phát, vừa rồi ngay cả cửa hàng cửa đều đi không ra.

‘Đây cũng là một loại cao nguy hắc tai, tạm định danh chữ liền gọi… Người Quay Lưng tốt.’

Vu Hoành ở trong lòng âm thầm ghi lại theo hồng trị phân chia, gia hỏa này nguy hiểm đẳng cấp, chí ít cũng là cấp năm trở lên.

Mà lại ngay từ đầu kiểm tra đo lường không ra hồng trị, đằng sau đánh lén tập kích phương thức cũng khó lòng phòng bị, thuộc về rất phiền phức loại hình.

Hắn hiện tại có chút lý giải, vì cái gì Lãng Phong bọn người lại ở chỗ này diệt sạch…

Có loại đẳng cấp này hắc tai xuất hiện, xác thực thôn trấn này cũng không còn như trước đó như vậy an toàn…

Hắn ở trong lòng đem thôn trấn này đánh dấu lên cao nguy chữ, không có ý đồ khu trục tiêu diệt cái kia Người Quay Lưng, mà là quay người nâng lên cực kỳ, nhanh chóng hướng phía rời xa tiểu trấn phương hướng đường cũ trở về

Hắn bắt đầu phi nước đại, để tại Huyết Triều bộc phát trước, trở về doanh địa.

Một đường phi nước đại.

Sắc trời dần dần triệt để đen xuống.

Cứ việc Vu Hoành gắng sức đuổi theo, hay là tại chạy đến một nửa trên đường lớn, gặp Huyết Triều.

Hắn dùng mang theo Huy Thạch thảm đem toàn thân mình bao trùm, sau đó ngồi xổm ở ven đường trên sườn dốc, lẳng lặng nhìn chăm chú lên như thủy triều phun trào chảy qua lộ diện vô số hắc trùng.

Từng đầu ngoại hiệu Đại Bì bọ ve lớn, lung la lung lay tại hắc triều bên trong xuôi dòng mà xuống, không biết muốn đi đâu.

Vu Hoành ngồi xổm ở trên sườn dốc lẳng lặng quan sát phía dưới hắc triều ánh trăng chiếu sáng sương mù, cũng đem hắc triều phản xạ ra nhỏ xíu ánh sáng. Đầu này hiện ra hắc quang dòng sông, phảng phất vĩnh viễn không dừng lại, từ một bên sương mù chảy ra, tràn vào một bên khác sương mù.

Vu Hoành lẳng lặng chờ đợi, tiện thể cũng đang nghỉ ngơi điều chỉnh thân thể.

Cứ như vậy chờ đợi hơn ba giờ, thời gian dần trôi qua, hắc triều hắc trùng số lượng bắt đầu giảm bớt, mật độ biến thưa thớt.

Hắn thở hắt ra, mắt nhìn sắc trời.

Quyết định đi đường suốt đêm.

Dù sao doanh địa bên kia rời đi lâu, không có Hắc Tích cùng Hắc Phong phòng hộ đại trận, tính nguy hiểm sẽ rất lớn.

Nhảy xuống sườn dốc, Vu Hoành nội khí tràn đầy tiến chân, hướng phía phía doanh địa một bước phóng ra.

Thân hình nhảy lên một cái, hô một chút xông ra hơn mười mét, trên mặt đường tất cả hắc trùng đều bị hắn nhẹ nhàng nhảy lên tránh đi.

Lúc này hắc trùng mật độ đã giảm mạnh, đầy đủ có lưu thông hành đặt chân khe hở.

*

*

*

Hắc Phong doanh địa thứ an toàn khu.

Một đạo nhỏ nhắn xinh xắn bóng người từ từ hất lên Huy Thạch thảm, tới gần nơi này phiến trước đó an toàn khu vực.

Lít nha lít nhít hắc trùng tại bóng người bên cạnh không ngừng trải qua, nhưng không có một cái xông nàng công kích gặm cắn.

Bóng người ngẩng đầu, có chút mờ mịt nhìn qua phía trước có thể xưng khổng lồ doanh địa.

So với nàng lúc rời đi, chỗ này quy mô đã làm lớn ra không biết bao nhiêu.

Nàng trước kia cũng không có gặp qua nơi này có chất gỗ hàng rào.

Còn có phụ cận Quỷ Ảnh số lượng cũng ít đến đáng thương, một đi ngang qua đến, quả thực là càng đến gần bên này liền càng là thưa thớt.

Hất lên Huy Thạch thảm bóng người tiếp tục đi lên phía trước, trên đường đi nhờ ánh trăng quan sát rất cẩn thận.

Không bao lâu, nàng liền tới ra ngoài viện trước hàng rào.

Chương 162: Ô nhiễm (4)

Chương 162: Ô nhiễm (4)

Nơi này vẫn như cũ còn có hắc trùng bò qua bò lại, nhưng số lượng so vòng ngoài ít đi rất nhiều.

Đến nơi này, bóng người mới cẩn thận xốc lên Huy Thạch thảm, lộ ra một tấm bẩn thỉu khuôn mặt nhỏ.

Lâm Y Y hoạt động chính mình què cái chân kia, trên lưng nhọt bởi vì thời gian dài đi đường, cũng có chút căng lên đâm đau, nhưng những này nàng đã sớm thói quen.

So với những gánh vác này, nàng càng tò mò hơn là Vu Hoành doanh địa này.

Cách hàng rào, nàng đều có thể nhìn thấy bên trong còn có một vòng tảng đá tường vây.

Tường vây không cao, lấy nàng thân cao cũng có thể miễn cưỡng nhìn thấy cảnh vật bên trong.

Tòa nhà ba nhà gỗ nhỏ vây quanh một cây treo đèn điện cán gỗ, sáng tỏ trắng ánh đèn từ cột đỉnh phóng xạ xuống tới, cho người ta nhàn nhạt an toàn và ấm áp.

Mặc dù biết điểm ấy ánh đèn không có khả năng cho người ta sưởi ấm, nhưng trong lòng ấm áp lại không cách nào ức chế tuôn ra.

Ánh đèn cũng là áp chế chung quanh hắc trùng số lượng mấu chốt nguyên nhân.

Cà lăm tiếp tục hướng phía trước, xoay người vượt qua hàng rào, tiến vào ngoại viện, từ từ hướng nội viện đi đến.

Nàng không làm kinh động bất luận kẻ nào, chỉ là đi đến nội viện bên tường, liền không còn tiếp tục.

Nơi này đã có thể nghe được trong nhà gỗ doanh địa các thành viên tiếng nói chuyện.

Một cái lão nam nhân đang dạy một tiểu nữ hài văn tự âm đọc.

Bác sĩ Hứa tại nhẹ nhàng vuốt ve bụng, thấp giọng ôn nhu ca hát.

Còn có Lý Nhuận Sơn tại cùng một vị nữ tử tuổi trẻ nói khoác lão bản mình trước kia chiến tích, lời từ hắn bên trong, cà lăm nghe được Vu Hoành chính là lão bản tình huống.

Đứng tại tường viện một bên, nàng tắm rửa tại trong ánh đèn, đứng đầy một hồi.

Nàng lần này trở về mục đích, kỳ thật đã đạt đến, đó chính là, xác định Vu Hoành không có việc gì… Không có việc gì liền tốt.

Cà lăm biết, tại dạng này tuyệt vọng hoàn cảnh dưới, muốn kiên trì điều tra tìm kiếm phụ thân gia gia hạ lạc, điều tra mẫu thân tử vong chân tướng, tìm kiếm hung thủ, là một kiện không gì sánh được chuyện nguy hiểm.

Cho nên nàng ngay từ đầu, cũng chỉ là dự định lại bên ngoài lặng lẽ nhìn xem tình huống.

Nếu như Vu Hoành trải qua rất nguy hiểm, liền đem hắn mang đi. Nếu như trải qua rất an toàn… Vậy liền chính mình lặng lẽ rời đi.

Tìm kiếm điều tra thân nhân manh mối, là nàng chuyện riêng, nàng không muốn liên lụy đến Vu Hoành.

Mặt khác phức tạp hơn ý nghĩ nàng sẽ không muốn, cũng không nghĩ ra, nàng chỉ có một cái đơn giản nhất suy nghĩ, đó chính là… Không cần liên lụy Vu Hoành.

Nhìn một chút, liền đi.

Cà lăm cái này mộc mạc suy nghĩ duy trì nàng tại tường viện đứng bên một hồi lâu.

Đáng tiếc… Nàng nghe được trong nhà gỗ thanh âm lộ ra đến, nói Vu Hoành ra ngoài rồi, còn chưa có trở lại…

‘Đi ra sao?’ cà lăm trong lòng suy nghĩ,

Nàng cuối cùng mắt nhìn doanh địa, mắt nhìn chén kia sáng tỏ ánh đèn màu trắng. Mang theo một tia chúc phúc xoay người, hướng về nơi đến phương hướng chậm rãi rời đi.

Nàng không thể để cho các đồng đội đợi lâu, đến nhanh đi về, lưu lại lâu dài tại một chỗ, bản thân liền là một kiện chuyện nguy hiểm.

Đặc biệt là bọn hắn đối với nơi này phụ cận hắc tai tình huống cũng không hiểu rõ, không có cách nào trước tiên tinh chuẩn thông qua hồng trị nồng độ, tìm ra hắc tai khe hở.

Trong đêm tối.

Vu Hoành thuận đường cái một đường chạy, trên mặt đường hắc trùng càng ngày càng ít.

Không bao lâu, hắn liền lại thấy được chiếc kia thiêu đốt đốt cháy khét xe buýt.

‘Nhanh đến.’ trong lòng của hắn thở phào một cái.

Ngoại giới vô luận như thế nào đều không có chính mình doanh địa mới có loại kia an tâm cảm giác.

Vượt qua xe buýt, hắn lại đi trước chạy một đoạn đường, liền nhìn thấy còn lại hai chiếc xe Jeep.

Sau đó hướng mặt bên rẽ ngang, hắn một chút liền thuận chính mình hồi trước mới mở sườn dốc đường nhỏ, quẹo vào sơn lâm cánh rừng,

U ám trong cánh rừng, côn trùng so bên ngoài càng nhiều hơn một chút, nhưng đến nơi này, Vu Hoành ngược lại trầm tĩnh lại, bởi vì khoảng cách này, Hắc Phong phòng hộ đại trận đã có thể liên hệ với, bắt đầu khởi động, đồng thời Hắc Tích cũng nhao nhao hành động.

Bọn chúng trước đó tựa hồ cũng tiến nhập ngủ đông, tạm dừng tất cả làm việc

Thuận cánh rừng đường núi, Vu Hoành một đường trở về, đột nhiên bước chân hắn một trận.

Một đầu Hắc Tích cấp ra cảnh cáo nhắc nhở, nó phát hiện phụ cận trong cánh rừng có không phải hắc trùng cá thể đang nhanh chóng di động.

Di động hướng là hướng phía rời xa doanh địa phương hướng

‘Loại thời giờ này… Lại có đồ vật dám ở hắc triều bên trong di động? ?’

Hắn dâng lên một tia hiếu kỳ, nhưng không có ý định làm nhiều can thiệp. Chỉ cần thứ này không ảnh hưởng doanh địa, không công kích chính mình, hắc tai nhiều như vậy biến chủng, hắn cũng không có khả năng từng cái đều đi dò xét điều tra.

Dù sao vật tư trang bị có hạn.

Từ Hắc Tích đen trắng trong tầm mắt, nhìn xem bóng người kia càng ngày càng xa, Vu Hoành tăng thêm tốc độ, hướng phía phía doanh địa nhanh chóng trở về.

Hắn hiện tại rất muốn trở về tắm nước nóng, ăn thật ngon uống một trận, trầm tĩnh lại ngủ một giấc.

So với doanh địa sơn động, bên ngoài cần tùy thời bảo trì độ cao cảnh giác, vốn là một cái cực kỳ hao tâm tổn sức sự tình.

‘Chờ một chút!’ bỗng nhiên Vu Hoành bước chân dừng lại.

‘Vừa mới bóng người kia…”

Hắn nhớ lại Hắc Tích nhìn thấy đạo nhân ảnh kia ngoại hình.

Đối phương chạy lên đường tới có chút què, tựa hồ hất lên một khối tấm thảm, rất có thể là Huy Thạch thảm.

Một loại cảm giác quen thuộc xông lên đầu, thân ảnh kia, để hắn không tự chủ một chút nghĩ đến một người.

‘Là Quỷ Ảnh lừa gạt âm mưu? Hay là…’

Hắn hai mắt nhắm lại đứng lên.

Nhưng nghĩ lại, Quỷ Ảnh cơ hồ đều là hướng phía trước tới gần, chưa từng xuất hiện qua Quỷ Ảnh dùng ra lừa gạt năng lực về sau, còn chính mình hướng nơi xa chạy

Chần chừ một lúc, Vu Hoành quyết định thật nhanh, xoay người liền hướng Hắc Tích nhìn thấy phương vị phóng đi.

‘Bất chấp tất cả, đi trước nhìn xem.’

Đạo thân ảnh kia để hắn rất quen thuộc, nếu như là Quỷ Ảnh lừa gạt, không phải là ngay cả mặt đều không lộ phong cách.

Cho nên đối phương rất có thể là người sống, mà người sống…

Trong lòng thoáng qua một cái suy đoán, Vu Hoành không ngừng lần theo Hắc Tích thị giác, truy tung đạo nhân ảnh kia rời đi phương hướng.

Chỉ là quái dị chính là, hắn mới đuổi vài phút, liền đã mất đi tung tích của đối phương.

Người kia tựa như đột nhiên mất tích đồng dạng, tựa hồ đã nhận ra Hắc Tích đang truy tung nó, mấy lần liền biến mất ở cánh rừng trong sương mù.

Phốc.

Vu Hoành đứng tại người kia vừa mới trải qua dưới đại thụ phương, ngồi xổm người xuống, nhẹ nhàng sờ lên trên mặt đất bị giẫm ra tiểu xảo dấu chân.

Mất dấu.

Hắn đứng người lên, lần đầu cảm giác, chính mình có lẽ hắn là học tập một chút như thế nào truy tung kỹ xảo.

Một mực đến nay dựa vào tố chất thân thể bộc phát tốc độ, coi là liền có thể giải quyết tất cả vấn đề, nhưng bây giờ, hiện thực

cho hắn lên bài học.

Tại nguyên chỗ kiểm tra một hồi Hắc Tích thị giác, lần này là thật không thấy tung tích, hắn cũng tốt Hắc Tích cũng tốt, cũng bị mất người kia vết tích.

Thất vọng phía dưới, Vu Hoành đành phải trở về doanh địa.

“Vu, Hoành! !”

Mới xoay người, đột nhiên một cái thanh âm quen thuộc tại phía sau hắn truyền đến.

Vu Hoành bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía sương mù chỗ sâu.

Nơi đó, một cái hất lên Huy Thạch thảm tiểu xảo thân ảnh, đang lẳng lặng đứng tại trên lá khô, ngẩng đầu nhìn chính mình.

“Ngươi. ! ?” Vu Hoành không tự chủ đi về phía trước mấy bước. Trong tay lập tức giật một viên bức xạ lựu đ·ạ·n.

Ông!

Vô hình giá trị âm bức xạ nổ tung, bao trùm hai người chung quanh hơn mười mét khu vực.

Trong chốc lát mảng lớn hắc trùng hòa tan biến mất, không khí hoàn cảnh bên trong giá trị âm rơi xuống đến hơn bảy ngàn, sau đó mới chậm rãi tăng trở lại.

Lấy hai người làm trung tâm, chung quanh hình thành một cái ngăn ngủi hình tròn khu vực chân không.

“Y Y? !” Vu Hoành lại lần nữa đến gần, lúc này mới thấy rõ ràng, dưới ánh trăng, cặp kia thanh tịnh như bảo thạch tròng mắt màu đen.

“Ta. Còn, coi là, ai, đang đuổi, ta!” Cà lăm Y Y lau mồ hôi trán, bất đắc dĩ nói.

“Ngươi là thật Y Y? ?” Vu Hoành có chút kích động lên, mấy bước tiến lên, hai tay đè lại bả vai của đối phương.

Sau đó.

Phốc.

Hắn đem người giơ lên cao cao, nhờ ánh trăng, lật qua vượt qua đi, cẩn thận kiểm tra.

“Cái này nhọt, gương mặt này, thật đúng là ngươi! Không phải ảo giác.”

Đầu hắn nón trụ hạ mặt lập tức không tự giác nổi lên dáng tươi cười.

“Nhìn thấy, ngươi, an toàn, liền, tốt.” Lâm Y Y khoa tay múa chân ý đồ xuống tới, nhưng lại ngạc nhiên phát hiện, khí lực của mình, lại có chút không bằng Vu Hoành lớn? ? ?

Chuyện gì xảy ra? ?

Vừa mới qua đi bao lâu? Vu Hoành trên thân xảy ra chuyện gì? ? Hắn ăn cái gì lớn lên? Chẳng lẽ lại hắn cũng thành người cường hóa toàn thân? ?

Lâm Y Y trong đầu có chút mộng. Người bị lật tới lật lui kiểm tra một lần. Trong lúc nhất thời đều quên nói chuyện.

“Nhìn không có cụt tay cụt chân.” Vu Hoành kiểm tra một lần, lập tức gật gật đầu cười nói.

“Ta còn dự định thuê người đi tìm ngươi, kết quả ngươi liền trở lại, vừa vặn, lần này trở về cũng đừng đi, ta hiện tại khiến cho rất khá, có nước có điện, không lo ăn uống, bọn ta có thể rất an toàn sinh hoạt.”

“Ta muốn… Đi tìm, người nhà.” Lâm Y Y giãy dụa mở nhảy xuống, chân thành nói.

“Ta muốn, đi, tìm, phụ thân ta… . Gia gia của ta! Còn có, g·i·ế·t ta, mụ mụ, hung thủ!”

Nàng rất nghiêm túc rất nghiêm túc cường điệu, hai chữ cuối cùng rất dùng sức.

“…” Vu Hoành nụ cười trên mặt dừng lại.

Hắn trầm mặc dưới.

“Đi đâu tìm? Một mình ngươi làm sao tìm được, bên ngoài nguy hiểm như vậy, ngươi trở về doanh địa, chúng ta mướn người ra ngoài điều tra, tìm thêm chút người, so một mình ngươi nhanh hơn.”

Bên ngoài càng ngày càng nguy hiểm, hắn không hy vọng chính mình bằng hữu tốt nhất đi mạo hiểm như vậy.

“Ta hiện tại làm nghiên cứu, làm ra rất thật tốt đồ vật, chúng ta có thể cầm cẩn thận đồ vật cùng người đổi, thuê rất nhiều người đi điều tra.” Hắn khuyên.

“… Đây là, ta, sự tình!” Lâm Y Y chăm chú lớn tiếng nói.

“Ta, sự tình!”

Nàng không cao kích cỡ nghểnh đầu nhìn xem Vu Hoành.

“Ta, muốn đi! Tìm, ta, ba ba! Gia gia! Mụ mụ!”

“Y Y…” Vu Hoành lên tiếng lần nữa.

“Ta, không sợ!” Lâm Y Y lại lần nữa nói.

“Nếu như, ngươi, muốn giúp ta, liền. Không cần, khuyên ta!”

“…” Vu Hoành không nói.

Hắn nhìn ra đối phương quyết tâm, từ lúc trước một người cứu người lúc, liền có thể nhìn ra, nàng là cái một khi hạ quyết tâm, thì nhất định phải làm được người.

Nàng lúc trước cứu mình, không phải liền là bởi vì dạng này tính cách? ?

“Ngươi lưu lại, ta nói không động năng nghiên cứu ra có thể trị hết thân thể ngươi bệnh thuốc.” Hắn nói khẽ.

“Ta, muốn, đi!” Lâm Y Y toàn cơ bắp trả lời.

“Lại không, đi, liền, không kịp,! Không khí. Tại, biến hỏng bét.”

“.” Vu Hoành không phản bác được. Hắn cuối cùng là cảm nhận được lúc trước bác sĩ Hứa đối mặt khó chịu.

Biết rất rõ ràng đối phương làm cử động sẽ cho nàng mang đến to lớn nguy hiểm, có thể chính mình vô luận như thế nào khuyên, nàng đều không nghe.

Lúc trước bác sĩ Hứa cách làm, là bất đắc dĩ để cho duy trì.

Mà bây giờ…

Hắn vươn tay, đem trên người bức xạ lựu đ·ạ·n gỡ xuống, một cái túi toàn bộ đưa qua đi.

“Tốt, ta không khuyên giải ngươi, nhưng ta có một chút vật nhỏ, hi vọng ngươi trước khi đi, có thể mang lên, có lẽ có thể cho ngươi một chút không tệ trợ giúp.”

“Còn có. Ta chỗ này tương đối an toàn, nếu như ngươi có gì cần tiếp tế, có thể tới bên này doanh địa bổ sung. Không nói những cái khác, nếu như gặp phải nguy hiểm, ta chỗ này có thể cho ngươi ngăn cản tuyệt đại bộ phận nguy hiểm.”

“Dạng này có thể sao?” Hắn trầm giọng nói.

Chương 163: Ác liệt (1)

Chương 163: Ác liệt (1)

Hơn mười phút sau.

Đêm khuya.

Vu Hoành đứng tại doanh địa bên ngoài, nhìn qua dần dần biến mất, đi xa Lâm Y Y, dưới mũ giáp khuôn mặt lộ ra nhàn nhạt không nói ra được hương vị.

Hơn phân nửa bức xạ lựu đ·ạ·n, Vòng Xoáy phù bản, máy kiểm tra hai đài, vừa mới thu thập một đống chống đ·ạ·n đồ bộ, đều cho cà lăm.

Mặt khác vì cam đoan an toàn của nàng, Vu Hoành còn đem chính mình cường hóa chuẩn bị cho xe dùng Dương Quang nước sơn, cũng cho nàng.

So với tại doanh địa chính mình, ra ngoài tìm kiếm thân nhân cà lăm mới là càng cần hơn cái này người.

Hắn không có, đến tiếp sau còn có thể đi tìm đến cường hóa.

Nhưng nếu như Dương Quang nước sơn tăng lên cà lăm ẩn tàng năng lực, như vậy nàng rất có thể sẽ tại thời khắc mấu chốt được cứu một cái mạng.

Thứ này đối với Vu Hoành chính mình tới nói chỉ là dệt hoa trên gấm, nhưng đối với cà lăm, rất có thể chính là cứu mạng đồ tốt.

Nhìn xem cà lăm bao lớn bao nhỏ biến mất tại trong sương mù bóng lưng, Vu Hoành xoay người, hướng phía trong doanh địa viện đi đến.

Lý Nhuận Sơn bọn hắn đều đi ra, đứng tại trong tường viện đưa mắt nhìn người rời đi. Vừa mới rất nhiều đồ vật, bọn hắn

cũng giúp đỡ vận chuyển một trận.

“Loại thời điểm này ra ngoài không phải chịu c·hết sao?” Lão Lý bất đắc dĩ thở hắt ra, hắn là về sau tới, đối với cà lăm không có quen như vậy tất.

“Luôn có một số người, đem có đồ vật thấy cao hơn sinh mệnh của mình.” Chu Học Quang thấp giọng nói, thần sắc phiền muộn, tựa hồ nhớ ra cái gì đó.

“Đúng rồi, trong doanh địa Huy Thạch nhanh dùng xong, lần này là ngươi đi lấy hay là ta đi?” Lý Nhuận Sơn hỏi.

Lần trước hàng hay là Đinh Thược hai người đào bộ phận, bất quá các nàng đào không nhiều. Tăng thêm trước đó đối kháng cấp tám hắc tai Tốc Nhân, tiêu hao đại lượng bức xạ lựu đ·ạ·n.

Coi như Vu Hoành có hắc ấn, cũng phải tại Đại Huy Thạch Mặc Phấn trên cơ sở chế tác cường hóa.

Mà Đại Huy Thạch Mặc Phấn cơ sở, chính là thông qua phổ thông Huy Thạch phấn cường hóa mà tới.

Cho nên Huy Thạch số lượng, quyết định doanh địa trình độ an toàn. Dựa theo Chu Học Quang thiết lập tiêu chuẩn, số lượng này nhất định phải bảo trì tại nhất định số định mức phía trên, lấy ứng đối khả năng xuất hiện không cách nào ra ngoài tình hình.

“Để ta đi.” Chu Học Quang hoạt động ra tay cánh tay, cảm giác gần như khỏi hẳn.

Ăn ngon ngủ ngon không cần lo lắng hãi hùng, còn dinh dưỡng sung túc, như thế tĩnh dưỡng xuống tới, thương thế tốt lên được tự nhiên nhanh.

Hắn mắt nhìn Vu Hoành, không có đi quấy rầy hắn, mà là chính mình lấy công cụ, mang lên chính mình bộ kia an toàn bảo hộ v·ũ k·hí trang bị chờ lấy ngày mai sáng lên liền đi.

Bác sĩ Hứa đứng tại nội viện trên đất trống, vịn bụng, nhìn qua cà lăm rời đi phương hướng, có chút xuất thần.

Nàng vừa mới cho cà lăm chuẩn bị không ít tự chế thuốc bột, hiện tại theo ánh nắng càng ngày càng ít, thuốc bột sản xuất cũng càng ngày càng khó khăn, trừ ra thuốc ngăn tả nguyên liệu chủ yếu là bùn đất bên ngoài, thuốc tiêu viêm nguyên vật liệu cũng phải cần dược thảo.

Nhưng bây giờ.

“Trở về nghỉ ngơi đi. Sẽ không có chuyện gì.” Vu Hoành từ bên người nàng trải qua, thấp giọng nói.

“Ừm. Hi vọng nàng có thể kịp thời trở về xem ta hài tử.” Bác sĩ Hứa nhẹ nhàng nói, “Các nàng nói không chừng sẽ trở thành hảo bằng hữu…”

“…” Vu Hoành không nói gì, quay người xuyên qua nội viện, vào sơn động.

Bành.

Cửa lớn đóng lại.

Hắn lại lần nữa lấy ra Đại Huy Thạch Mặc Phấn, bắt đầu gia công mới bức xạ lựu đ·ạ·n.

Máy lọc không khí liền bày ở một góc, trừ cái đó ra, lần này ra ngoài thu hoạch, đều cho cà lăm.

Đối phương không cần, nhưng bị hắn miễn cưỡng nhét vào đi qua.

Mặc dù như thế, vừa nghĩ tới trước đó mới đối kháng qua cấp tám hắc tai Tốc Nhân, trong lòng của hắn liền dâng lên lo âu nồng đậm.

Ngay cả hắn bên này đều đối kháng đến như thế cố hết sức, cà lăm đội ngũ bên kia một khi gặp được… Lại làm như thế nào ứng phó…

Xác thực nói, người bình thường đội ngũ một khi gặp được, thật sẽ có đường sống a?

Thở dài một tiếng, hắn cúi đầu cường hóa tốt mới một viên bức xạ lựu đ·ạ·n, đứng dậy bắt đầu dứt bỏ tạp niệm, chuyên

chú luyện công.

Thời gian như nước chảy.

Một đêm thoáng qua tức thì.

Sáng sớm hôm sau, Vu Hoành ăn sáng xong, mới phát hiện tầng hầm cao dinh dưỡng đã còn lại.

Bành bành.

Trong tầng hầm ngầm, hắn vỗ vỗ trang cao dinh dưỡng hộp, nhìn ra bên trong còn có hai mươi lăm chi.

‘Doanh địa năm người, ta muốn tiêu hao một ngày hai chi mới đủ. Đó chính là một ngày sáu chi, chỉ còn lại có bốn ngày số lượng rồi sao…’

Vu Hoành mặt không b·iểu t·ình, khép lại cao dinh dưỡng cái nắp.

Lúc đầu kỳ thật còn có thể lại chống đỡ một đoạn thời gian, nhưng hôm qua cho cà lăm một chút cao dinh dưỡng, cũng chỉ thừa những thứ này.

Hắn cũng không vội, đi tới một bên, nhìn về phía một cái khác cái rương.

Trong này phân loại dùng túi nhựa bịt kín để đó nấm khô, gián khô, thằn lằn khô. Bộ phận cỏ dại rễ cây.

Đây đều là hắn phân phó lão Chu thu thập xử lý tốt đồ ăn.

Nơi này thu thập số lượng không sai biệt lắm có sáu người một tháng số lượng.

Vươn tay phân ra một chút dự bị, Vu Hoành đặt tại những này túi nhựa mặt ngoài, trong lòng mặc niệm.

‘Cường hóa cao dinh dưỡng, phương hướng: Gia tăng nhiệt lượng, tăng lên nhân thể hấp thu suất, hợp thành làm một loại có thể thời gian dài bảo tồn chiến lược thực phẩm.’

Dựa theo lúc trước hắn kinh nghiệm, chỉ cần đem trước mắt đồ vật xem là cái gì, cường hóa đi ra liền sẽ cưỡng ép hướng phía đó rẽ.

Cho nên, chỉ cần hắn muốn cao dinh dưỡng, trước mắt những vật này liền có thể được cường hóa thành cao dinh dưỡng.

Rất nhanh, hắc tuyến từ trên mu bàn tay bỗng nhiên vọt tới, chảy vào đồ ăn túi nhựa.

Hắc ấn tiếng hỏi máy móc vang lên, Vu Hoành khẳng định sau khi trả lời, buông tay ra, nhìn xem hiển hiện bắt đầu đếm ngược: 7 ngày 02 giờ 17 phút.

'Vẫn được.' bảy ngày thời gian hắn có thể đợi. Vừa vặn thạch bảo dựng cũng cần thời gian.

Xác định đếm ngược về sau, Vu Hoành đi đến một tầng, chuẩn bị cầm quần áo bẩn đến chà xát một chút, bởi vì không có máy giặt, cũng không có bột giặt bột giặt xà phòng cái gì, chỉ có thể cứ như vậy dùng nước nóng cọ rửa vò tay, cho nên mùi mồ hôi bẩn rất khó khu trừ. Nhưng cũng may ống nước nóng sau khi hoàn thành, trong động không khí trở nên rất khô ráo, tùy tiện phơi ở nơi đó đều có thể rất nhanh khô ráo.

Bỏ ra mười mấy phút, cấp tốc chà xát rơi chính mình quần áo, sẽ giải quyết cá nhân vệ sinh vấn đề.

Hắn đang chuẩn b·ị b·ắt đầu luyện công, bỗng nhiên sơn động cửa gỗ bị trùng điệp gõ vang. Đông đông đông đông.

"Lão bản xảy ra chuyện!" Là lão Chu thanh âm.

Vu Hoành hơi nhướng mày, bước nhanh đi qua, mở cửa.

"Chuyện gì?"

Ngoài cửa Chu Học Quang thở hổn hển, cái trán tất cả đều là mồ hôi, bờ môi trắng bệch, thậm chí có chút phát run.

Hắn ánh mắt hoảng sợ, bắp thịt cả người giống như là tơ thép một dạng băng đến cực gấp, phảng phất lúc nào cũng có thể đứt đoạn.

“Là hầm mỏ! ! Huy Thạch hầm mỏ! !” Chu Học Quang lớn tiếng nói.

“Lão bản, hầm mỏ, không có mỏ! !”

Không có mỏ! ?

Vu Hoành đồng tử co rụt lại.

Hắn có thể ở chỗ này thành lập doanh địa, lớn nhất cơ sở, chính là Huy Thạch mỏ liền tại phụ cận, tùy thời có thể tới nay mỏ chế tác Đại Huy Thạch Mặc Phấn.

Bây giờ trong doanh địa tất cả phòng vệ v·ũ k·hí, không có chỗ nào mà không phải là từ Đại Huy Thạch bột phấn được đến.

Nhưng bây giờ… Chu Học Quang thế mà nói cho hắn biết, Huy Thạch mỏ không có mỏ! ?

Vu Hoành nhìn về phía trong viện những người còn lại.

Lý Nhuận Sơn sắc mặt ngưng trọng, ngay tại nhỏ giọng cùng nữ nhi Asena nói gì đó. Trên người hắn đã chuẩn bị xong ra ngoài trang bị.

Bác sĩ Hứa ngơ ngác đứng tại nội viện tường viện một bên, nhìn ra xa bên ngoài nơi xa, bên người là Đinh Thược, tại nhỏ giọng nói chuyện.

Bình thường tới nói, bác sĩ Hứa đều sẽ so Đinh Thược trạng thái tinh thần tốt hơn nhiều, cho nên đại đa số thời điểm đều là nàng an ủi công tác.

Nhưng giờ này khắc này, hai người nhân vật tựa hồ lật lên. Đinh Thược lấy một loại trầm ổn, bình tĩnh thần sắc, nhỏ giọng an ủi bác sĩ Hứa.

“Đi! Đi xem một chút!” Vu Hoành sắc mặt âm trầm, cấp tốc thay đổi v·ũ k·hí trang bị, để lão Chu dẫn đường, hướng phía Huy Thạch khoáng mạch phương hướng tiến đến.

Hắn cùng lão Chu một đường chạy chậm, đánh tan mấy cái xuất hiện cản đường Quỷ Ảnh, rất nhanh liền tới đến Huy Thạch miệng quáng.

Đứng tại miệng quáng phía trước, Vu Hoành hướng từng cái quen thuộc cửa hang nhìn lại.

Trước đó hắn tiến vào lúc, nơi này cửa hang biên giới đều sẽ có trắng bệch Huy Thạch quặng tinh luyện rơi xuống.

Nhưng bây giờ…

Hắn đến gần đi qua, tại cửa hang ngồi xuống, đưa tay nắm một cái cát mịn.

Nguyên bản màu trắng Huy Thạch Sa, lúc này đã biến thành triệt để màu đen.

Nhẹ nhàng bóp, hạt cát vỡ nát, từ ngón tay khe hở vẩy xuống.

Vu Hoành dưới mũ giáp khuôn mặt một chút trở nên rất khó coi.

Hắn một tay bắt lấy một cái bức xạ lựu đ·ạ·n, vào sơn động.

Nguyên bản sơn động hai bên trên mặt tường, cũng không ít độ tinh khiết không phải rất cao Huy Thạch mỏ, nhưng bây giờ, những này Huy Thạch mỏ toàn bộ đều biến thành màu đen.

Vu Hoành tiếp tục đi đến, xuất ra đèn nguyên tử, một đường chiếu vào đi vào, xâm nhập hầm mỏ.

Nhưng vô luận bọn hắn xâm nhập bao nhiêu, đều vẫn là không thấy được một khối Huy Thạch mỏ.

Hai người rất mau ra hầm mỏ, lại đi mặt khác mấy cái hầm mỏ từng cái nếm thử, lấy được kết quả cũng giống nhau

Không có Huy Thạch, liền ngay cả thấp độ tinh khiết Huy Thạch mỏ cũng không có.

Hai người đứng tại hầm mỏ trước, nhìn qua từng cái lớn nhỏ không đều cửa hang, thật lâu không có nhúc nhích.

Vu Hoành dưới mũ giáp khuôn mặt cực kỳ khó coi.

Nếu như không có Huy Thạch, doanh địa phòng tuyến còn có thể thừa bao nhiêu?

Trong lòng của hắn hơi suy đoán bên dưới này khả năng, không có Huy Thạch, liền sẽ không lại có Huy Thạch phù bản, Vòng Xoáy phù bản, Ẩn Nặc ký hiệu.

Những này đều cần Đại Huy Thạch Mặc Phấn mới có thể có hiệu lực.

Mà doanh địa còn thừa lại, chính là đã thành hình Hắc Phong phòng hộ đại trận, còn có thể vận chuyển. Hắc Tích cũng giống vậy, có thể tự cấp tự túc, hấp thu hồng trị bức xạ, đền bù tiêu hao.

Nhưng v·ũ k·hí cũng bị mất.

Không có bức xạ lựu đ·ạ·n, không có Huy Thạch phù bản, khi đó, ra ngoài tất cả v·ũ k·hí, phòng vệ đạo cụ, đều sẽ bị toàn bộ hạn chế.

Liền xem như hắn, người mang nội khí, Bôn Lôi thối pháp, cũng không dám tại không có bức xạ lựu đ·ạ·n điều kiện tiên quyết, tùy ý ra ngoài tìm kiếm vật tư.

"Hiện tại… Làm sao bây giờ… ?" Chu Học Quang trên mặt toát ra một tia nhàn nhạt tuyệt vọng.

Không có Huy Thạch, đối với người bình thường tới nói, cơ hồ đồng đẳng với tuyệt cảnh.

Hắn không biết Hắc Phong phòng hộ đại trận là có thể tự hành khôi phục hấp thu hồng trị, cũng không biết Hắc Tích cũng không cần Huy Thạch tiêu hao, càng không biết Vu Hoành người mang nội khí loại vật này, có thể trình độ nhất định khắc chế hắc tai.

Hắn chỉ biết là, không có Huy Thạch, tất cả v·ũ k·hí đều sẽ mất đi hiệu lực, liền ngay cả Dương Quang vật liệu cũng là rút ra Huy Thạch bên trong vật chất chế tác mà thành.

"Về trước đi lại nói!" Vu Hoành hít sâu một hơi, hắn hiện tại không gì sánh được may mắn, chính mình trước đó dùng hắc

ấn cường hóa ra Hắc Tích cùng Hắc Phong phòng hộ đại trận, còn có Vòng Xoáy phù trận bố trí nhà gỗ.

Nếu không hiện tại sợ là doanh địa cơ sở bảo an cũng thành vấn đề.

“Yên tâm, ta trước đó bố trí thiết bị, đã không thế nào cần tiếp tục đầu nhập Huy Thạch. Ảnh hưởng chỉ có bức xạ lựu đ·ạ·n cùng phù bản loại hình v·ũ k·hí.”

Vu Hoành lời nói này, để Chu Học Quang hơi an định chút.

Hai người nhanh chóng trở về, trên đường đi ai cũng không có lên tiếng nữa.

Rất mau trở lại đến doanh địa, lão Chu đi cho những người còn lại giải thích chính mình nhìn thấy, đồng thời cũng nói đơn giản xuống Vu Hoành vừa mới.

Nhưng ngoài miệng nói tới nói lui, Lý Nhuận Sơn cùng Đinh Thược hay là có loại đại nạn lâm đầu cảm giác đè nén.

Hai người phối hợp Vu Hoành cùng một chỗ, cấp tốc bắt đầu theo yêu cầu rèn luyện hòn đá dựng thạch bảo.

“Lão bản, thật xác định sẽ không thụ ảnh hưởng a? Ta doanh địa.” Lão Lý sau một lát sống, nhịn không được thấp giọng hỏi.

“Sẽ không. Sẽ chỉ ảnh hưởng ra ngoài. Điểm ấy các ngươi yên tâm…” Vu Hoành trấn định nói.

Sự trấn định của hắn, rõ ràng để những người còn lại đều nhẹ nhàng thở ra.

Loại này ổn trọng cảm giác, rất nhanh truyền lại đến mấy người còn lại trên thân, để có ít người tâm hoảng sợ doanh địa một lần nữa an định lại.

Nhưng là chỉ có Vu Hoành chính mình rõ ràng.

Chỉ dựa vào Hắc Phong đại trận cùng Hắc Tích, là ngăn không được cao nguy hắc tai. Không có Huy Thạch, không có bức xạ lựu đ·ạ·n, doanh địa lực phòng hộ trên phạm vi lớn ngã xuống

nhưng hắn không có cách nào, chỉ có thể trước mặt ngoài ổn định lòng người.

Cứ như vậy, một bên làm việc, một bên cường hóa bức xạ lựu đ·ạ·n.

Sau đó, liên tục mấy ngày thời gian, hắn một lần nữa tiêu hao tồn kho Huy Thạch, đem đợi cường hóa bức xạ lựu đ·ạ·n bổ sung khôi phục được 100 mai, liền ngừng lại.

Còn lại Huy Thạch, sẽ chờ đồ ăn cường hóa tốt về sau, toàn bộ cường hóa thành Đại Huy Thạch Mặc Phấn, bảo tồn lại. Tối hôm qua làm xong những này, Vu Hoành toàn bộ tinh lực, đều tập trung vào luyện công cùng dựng thạch bảo bên trên.

Thạch bảo tiến độ tại toàn lực của hắn tham dự dưới, tốc độ cực nhanh, bây giờ đã tu ra cơ bản bốn mặt bức tường.

Lợi dụng làm cách xây, thạch bảo kết cấu là lấy trận pháp làm trung tâm, đi lên từng tầng từng tầng giao thoa phù hợp hình hộp chữ nhật kết cấu.

Đỉnh dùng chính là từng đầu dài rộng đều đạt mấy thước đá dày tấm, trải lên làm khung xương, sau đó tại mặt ngoài nhất khe hở chỗ, dán lên bùn nhão chống nước, lại bao trùm một tầng mỏng một chút nhưng có nhất định đường cong ngói đá phiến phòng ngừa nước thời gian dài đình trệ tại một chỗ.

Dạng này một gian phòng đỉnh liền thành.

Cuối cùng hoàn thành một bước, là Vu Hoành hoàn thành.

Chương 164: Ác liệt (2)

Chương 164: Ác liệt (2)

Mười hai giờ trưa cả, sắc trời lờ mờ, hắn khiêng một khối mới rèn luyện bình đá dày tấm, đi đến thạch bảo trước cửa chính, nhẹ nhàng đem nó buông xuống, đứng thẳng lấy, phù hợp tiến cửa lớn vị trí.

"Đây chính là trước đại môn môn tường." Hắn vỗ vỗ khối này cao bảy tám mét đá dày tấm, dưới phiến đá phương cắm vào nền tảng, hai bên bị lão Lý cùng lão Chu hai người kịp thời chuyển đến cố định thêm ổn tảng đá kẹp lại, lập tức một chút liền ổn.

Toàn bộ thạch bảo đến đây liền triệt để hoàn thành.

Đây là một cái hình hộp chữ nhật hình dạng thạch bảo xám trắng, bề ngoài nhìn qua có chút phong cách cổ xưa nguyên thủy, nhưng bởi vì đại lượng áp dụng cả khối vật liệu đá, cho nên kiên cố độ rất cao. Đồng thời nội bộ từng cây thừa trọng cột đá, cũng tất cả đều là Vu Hoành tay không tạo nên hoàn chỉnh cột đá.

Hắn trước tạc ra một khối lớn dày đặc phiến đá, sau đó đem phiến đá cắt chia từng cây cột đá, sau đó lại tay không kéo tới, đem nó dựng nên đứng lên, ở giữa dùng hòn đá nhỏ cùng nước bùn bổ khuyết khe hở.

Đương nhiên những này chỉ là phụ trợ trụ cột, chân chính thạch bảo bên trong một cây lớn nhất thừa trọng cột đá, dài rộng đều vượt qua hai mét, cao bảy tám mét, đây là dùng khối lớn gạch đá từng khối làm xây đi lên.

Đây là lão Chu cùng lão Lý tay nghề.

"Xong rồi! Tiếp xuống chính là bịt kín làm việc, những này các ngươi giải quyết, cái thang làm tiếp hai khung đổi lấy dùng. Ta đi giải quyết không khí tịnh hóa vấn đề."

Vu Hoành lui ra phía sau một khoảng cách, đánh giá mới xây tòa này thạch bảo.

Thạch bảo cao tám mét ra mặt, dài rộng đều đạt đến hơn mười mét, chỉnh thể tựa như một cái khối lập phương lớn, đứng sừng sững ở nội viện chính giữa, chiếm cứ tuyệt đại bộ phận nội viện diện tích.

Trong viện nguyên bản nhà gỗ đều bị dỡ bỏ, sát nhập tiến vào thạch bảo nội bộ, tại nội bộ xây mới chất gỗ gian phòng.

Bởi vì một bộ phận dựa vào tường đá trùng kiến, dẫn đến nhà gỗ vật liệu có dư thừa rườm rà, lão Lý bọn hắn còn nhiều dựng ra hai cái gian phòng, hết thảy xây ra năm cái gian phòng.

Thạch bảo nội bộ, trừ ra từng cây thừa trọng cột đá bên ngoài, chính là cái gì cũng không có hai tầng đại sảnh.

Tầng hai trong đại sảnh xây phòng ngủ gian phòng, những này chất gỗ gian phòng chiếm cứ non nửa không gian, còn chừa lại một chút vị trí làm khu vực công cộng.

Một tầng đại sảnh thì là triệt để chừa lại diện tích, dùng để bố trí phòng nuôi dưỡng, nhà vệ sinh, rèn luyện phòng các loại công năng phòng.

Vu Hoành trước đó góp nhặt bóng đèn có đất dụng võ, mỗi một tầng khu vực công cộng đều có treo lơ lửng đèn điện cột đèn.

Ống nước tạm thời cũng là công cộng sử dụng, lão Lý thậm chí còn suy tính hệ thống thoát nước thiết kế.

Vu Hoành thưởng thức một trận thạch bảo, nhìn xem những người còn lại đều bởi vì đại sự này, tạm thời hòa tan Huy Thạch mỏ vứt bỏ mang đến mặt trái tâm tình.

Hắn trở lại sơn động, mắt nhìn cường hóa đếm ngược, còn có một ngày thời gian liền có thể kết thúc đối thực vật cường hóa.

Liền dứt khoát xếp bằng ngồi dưới đất tầng hầm, lẳng lặng suy nghĩ tiếp xuống phương hướng phát triển.

‘Các loại bức xạ lựu đ·ạ·n cùng máy lọc không khí đều cường hóa sau khi hoàn thành, ta cần tiến một bước tăng cường Hắc Tích cùng Hắc Phong phòng vệ trận pháp cường độ.’

‘Lần này vừa vặn có thể kiểm tra một chút ta lần trước ý nghĩ, lợi dụng hợp thành tăng thêm tài liệu mới phương thức, không ngừng điệp gia cường hóa một vật.’

Trên lý luận, hắc ấn là không thể cường hóa một cái đã từng cường hóa sự vật, nhưng nếu như thêm điểm tài liệu mới đi vào, cải thành hợp thành, liền có thể lách qua cơ chế này.

Lần này, vì tăng lên cực lớn lực lượng phòng vệ, Vu Hoành dự định tới một lần cực hạn cường hóa.

Cái gọi là cực hạn cường hóa, chính là lấy hao phí chính mình toàn bộ thể năng cùng tinh lực làm đại giá, đem sự vật cường hóa đến có thể làm được cực hạn.

Giống như lúc trước phù trận màu bạc, chính là như thế tới.

Về phần Hắc Tích cùng Hắc Phong phòng vệ trận pháp, cụ thể trước cường hóa cái nào, hắn có chút chần chờ.

Nếu như cường hóa Hắc Tích, có thể mở rộng tính linh hoạt, tính cơ động, thậm chí mở rộng toàn bộ doanh địa khu vực an toàn. Nhưng Hắc Tích tại ứng đối số lượng nhiều đối thủ lúc, cũng không áp dụng. Lần trước Tốc Nhân tập kích doanh địa, liền không có đưa đến cái gì công dụng.

Mà cường hóa Hắc Phong phòng vệ trận pháp, thì có thể gia cố hiện hữu doanh địa tuyệt đối an toàn. Trận pháp này đối với dày đặc hình hắc tai có rất mạnh tính nhắm vào, lần trước ứng đối Tốc Nhân thúc đẩy đại lượng Quỷ Ảnh, đã mang lại mấu chốt chủ lực tác dụng.

Suy tư dưới, Vu Hoành quyết định, trước cường hóa trận pháp.

Trước cam đoan cơ sở an toàn về sau, lại nói mặt khác.

Cực hạn cường hóa, nhất định tốn hao thời gian rất lâu, trong khoảng thời gian này duy nhất có thể chống đỡ, chính là dựa vào bức xạ lựu đ·ạ·n cùng hiện hữu Hắc Tích, cùng, thân có nội khí chính mình.

Tại loại này lực phòng hộ giảm lớn thời điểm, Vu Hoành hy vọng duy nhất, chính là tuyệt đối không nên đến mới cao nguy hắc tai!

Nếu không, hiện tại doanh địa liền phiền toái.

Bầu trời âm trầm mà u ám.

Loại kia màu xám, cũng không phải là tinh khiết một màu, mà là phảng phất dùng lâu khăn lau, bị vô số vết bẩn lặp đi lặp lại xâm nhiễm, vĩnh viễn cũng vô pháp rửa sạch dơ bẩn đen xám.

Đông Hà Bắc Bộ, nhìn không thấy bờ Đàm Xuyên cao nguyên bên trên, rộng lớn đất vàng, bị bầu trời màu xám đồng dạng nhiễm lên một tầng bụi mỏng.

Tầng tầng lớp lớp như làn da nhăn nheo đại địa ở giữa, đứng sừng sững lấy một tòa hoàn toàn do màu xám bê tông kiến tạo khổng lồ pháo đài.

Pháo đài đỉnh là dùng cường độ cao hợp thành pha lê phong tỏa che chắn mưa tuyết.

Nội bộ thì là từng tòa liền cùng một chỗ kiến tạo màu xám nhà lầu kiến trúc.

Ông. Theo một trận vù vù tiếng vang lên, pháo đài một bên vách tường, từ từ đi lên hiện ra một cánh cánh cửa khổng lồ.

Một đội toàn thân bao lấy Huy Thạch thảm, trong tay xử lấy gậy gỗ làm quải trượng người sống sót, gian nan mà chậm rãi đi vào cửa phi, tiếp nhận nội bộ từng tầng từng tầng võ trang đầy đủ phòng hộ nhân viên kiểm tra.

Kiểm tra cửa ải tối hậu phương nơi xa, một tòa năm tầng lầu phòng mái nhà, đang đứng hai cái cúi đầu quan sát nam tử cao lớn.

Hai người đều mặc lấy nguyên bộ chống đ·ạ·n đồ bộ, đây là trên thị trường không có lưu thông loại hình, trong góc còn có cực quang phòng thí nghiệm chữ tiêu ký.

Khuôn mặt của bọn họ đều bao phủ tại thật dày đỏ sậm trong nón an toàn, nhìn không thấy biểu lộ.

Chỉ có cái kia tựa như gấu đồng dạng nặng nề khổng lồ đồ bộ, cho người ta một loại cảm giác áp bách mãnh liệt.

“Thông tin còn không có khôi phục a?” Kích cỡ hơi thấp nam tử trầm thấp hỏi.

“Thời gian của chúng ta không nhiều lắm, vệ tinh quan sát vân đồ bên trên, hết thảy bốn cỗ cao nguy hắc tai, đã có hai cỗ đang hướng bên này tới gần.”

“Tư lệnh, Ác Mã ảnh hưởng diện tích quá lớn, chúng ta bên này mặc dù tạm thời khôi phục, nhưng mặt khác cứ điểm khả năng vội vàng không kịp chuẩn bị, nhận tập kích…” Một người khác cung kính trả lời.

“Bây giờ có thể xác định Đông Hà cứ điểm còn có bao nhiêu?” Được xưng là tư lệnh người lại lần nữa hỏi.

“Cao nguy hắc tai bộc phát trước, có 74 cái, hiện tại căn cứ đặc chế máy không người lái rađa quét hình, chỉ có 42 cái. Chủ yếu vẫn là thượng tầng di chuyển Tân Cực Quang thành về sau, mang đi các loại vật tư cùng v·ũ k·hí quá nhiều, dẫn đến phòng tuyến sớm sụp đổ, số n·gười c·hết nhiều lắm.” Một người khác trả lời.

“Căn cứ ta lần trước thông tin kết quả tìm kiếm, tìm tới Quan Tào chỗ dưới mặt đất hạch căn cứ a?” Tư lệnh lên tiếng lần nữa.

“Đã tìm được, căn cứ dò xét, bên trong hồng trị bức xạ nồng độ đã đạt đến 800 trở lên, cái này nồng độ, không có khả năng còn có người còn sống.”

Câu trả lời này để tư lệnh trầm mặc xuống.

Bằng hữu của hắn rất ít, theo người chung quanh càng ngày càng sợ hắn, theo vị trí của mình càng ngày càng cao, cũng theo thân thể dị biến càng ngày càng nghiêm trọng, thậm chí đã vượt ra khỏi phòng thí nghiệm phỏng đoán tiến độ.

Bây giờ, toàn bộ cứ điểm đã không có người dám ngẩng đầu nói chuyện cùng hắn.

Quan Tào, Vi Tùng, là hắn chỉ có bằng hữu, mà bây giờ, trong hai người một trong số đó, biến mất.

“Cái kia Vu Hoành đâu? Bạch Khâu thôn vị trí đã xác định, có thể hay không liên hệ với?” Hắn dừng một chút, lại hỏi.

“Cái này. Chỉ sợ không có khả năng bên kia hiện tại đang đứng ở cao nguy hắc tai Tốc Nhân phạm vi bao phủ, không chỉ có như vậy, còn có liên tiếp cao nguy Trùng Nhân cũng tại phụ cận. Ngài biết đến, Trùng Nhân là cấp tám cao nguy bên trong nguy hiểm nhất loại hình, bọn chúng thường thường đều là quần cư, cùng loại Đa Mục Điểu.” Một người khác cấp tốc trả lời.

“Nhanh lên đi, Bạch Khâu thôn Vu Hoành nắm giữ không ít trân quý tình báo, hắn là cùng ta một cấp bậc đỉnh cấp nghiên cứu nhân tài. Để phòng thí nghiệm bên kia dịch chiết xuất sản xuất nhiều một ít, thực sự không được chúng ta cưỡng ép tiến lên đi qua, đơn giản c·hết nhiều chọn người.” Tư lệnh trầm giọng nói.

“Thế nhưng là, hiện hữu mồi nhử tài liệu rút ra sản xuất đã đến cực hạn. Nếu như lại nhiều… Sợ là sẽ phải nhịn không được.” Một người khác khổ sở nói.

“Không sao, không đủ liền lại đi bắt, thế đạo này, chỉ cần có thể sống sót, rất nhiều người chuyện gì đều nguyện ý làm…” Tư lệnh đột nhiên ngẩng đầu, nhìn ra xa xa ngoài thành.

Nơi xa màu vàng xám trên đại địa, một đám cưỡi môtơ người sống sót, trên thân rách rưới Huy Thạch thảm áo choàng theo cuồng phong không ngừng bị lôi kéo, bay phất phới.

Đây là một đám số lượng tại chừng 20 người sống sót. Bọn hắn có Huy Thạch thảm, có v·ũ k·hí, có trang bị, đồ ăn, uống nước.

Rất hiển nhiên đây là một cái mới từ cứ điểm trốn tới đám người.

Nhưng bọn hắn lúc này ngay tại đào mệnh.

Hai đạo toàn thân do xám đen tiểu trùng tạo thành mơ hồ hình người, tại bọn hắn hậu phương nhanh chóng đuổi theo.

Phốc.

Bỗng nhiên một cái hình người đột nhiên hướng phía trước, thân thể phân tán, hóa thành bay đầy trời trùng, trong nháy mắt nhào qua hai cái trên xe gắn máy người.

Hai người kêu thảm, toàn thân tựa như khí cầu, phi tốc bành trướng, biến lớn, sau đó.

Bành! !

Hai người ngắn ngủi mấy giây biến một chút nổ tung, thể nội bay ra đại lượng đất cát lớn nhỏ đen xám tiểu trùng.

Những tiểu trùng này rất nhanh liền hình thành một đạo mới Trùng Nhân.

“Trùng Nhân tới, đóng cửa.” Tư lệnh thản nhiên nói.

“Để Huyết Dẫn đội 9 ra ngoài, mang lên Khu Trục Dịch đem bọn nó dẫn dắt rời đi.”

“Đội 9 người đ·ã c·hết xong, tư lệnh.”

“Vậy liền đội 8, một hồi ngươi lại lần nữa trong đám người gây dựng lại đội 9.” Tư lệnh bình tĩnh nói, “Muốn thu hoạch được đồ ăn uống nước y dược, liền lấy mệnh đến liều.”

Vu Hoành cẩn thận nhìn chăm chú lên sắp đếm ngược kết thúc đồ ăn cái rương.

Dùng để chở thịt khô cùng cây nấm rau dại rương gỗ bên trong, màu đỏ sậm đếm ngược chính chỉ còn cuối cùng một phút đồng hồ, liền triệt để kết thúc.

Khụ khụ…

Vu Hoành chính mình cũng đột nhiên nhịn không được, ho khan hai tiếng.

Yết hầu đột nhiên làm ngứa dưới, cái này khiến hắn nhíu mày lại, cảm giác có chút không đúng.

“Ngay cả ta cũng gánh không được rồi hả? Cái này không khí…” Vốn cho là mình không cần mang van thở, không nghĩ tới bây giờ.

Chính lúc này, rương gỗ bỗng nhiên một chút mơ hồ một cái chớp mắt.

Rõ ràng đi nữa lúc, bên trong đồ ăn đã là hoàn toàn biến dạng.

Từng nhánh cùng trước đó một dạng cao dinh dưỡng nở rộ tại hòm gỗ bên trong, bên ngoài là khinh bạc màu lam nhựa plastic bịt kín đóng gói.

Mặt ngoài theo thường lệ thả một tấm sách hướng dẫn nhãn hiệu.

Vu Hoành cầm lên nhìn.

‘Cao dinh dưỡng: Lại tên kem thay thế bữa ăn đa năng toàn diện, người trưởng thành mỗi ngày chỉ cần phục dụng một chi, liền có thể bổ sung tất cả nhu cầu nguyên tố dinh dưỡng.’

“Xong rồi…” Hắn nhẹ nhàng thở ra, cấp tốc đếm, trong rương hết thảy 600 chi, vừa vặn số nguyên, có thể thờ sáu cái người trưởng thành ba tháng dùng ăn.

Chuyển đổi xuống cường hóa trước vật tư, một tháng đồ ăn cường hóa ra ba tháng số lượng.

‘Tiếp đó, nên máy lọc không khí.’

Xác định cao dinh dưỡng không có vấn đề, đoán chừng lại là hắc ấn từ chỗ nào xét tới.

Vu Hoành bước nhanh đi vào máy lọc không khí trước mặt. Thạch bảo xây xong, đồ ăn nguy cơ tạm thời giải quyết, lập tức xử lý không khí vấn đề.

Hắn vươn tay đặt tại tịnh hóa khí bên trên.

Cường hóa tịnh hóa hệ thống, phương hướng: Loại bỏ cùng kiểm tra đo lường trong không khí với thân thể người có hại vật chất, đặc biệt là nhằm vào hiện tại ngoại giới trong không khí làm cho người ho khan vật chất đặc thù.

Vu Hoành không biết là cái gì gây nên ho khan, nhưng hắn dự định thử một chút, trực tiếp dùng hắc ấn chỉ hướng thứ này. Chỉ cần có thể mau chóng giải quyết không khí vấn đề, là hắn có thể bắt đầu cực hạn của hắn cường hóa kế hoạch.

Dù sao, trận pháp là quyết định doanh địa an toàn hạch tâm ỷ vào.

Chương 165: Ác liệt (3)

Chương 165: Ác liệt (3)

Theo Vu Hoành ý thức khống chế.

Rất nhanh, hắc tuyến chảy ra, chui vào máy lọc.

Hắc ấn tiếng hỏi vang lên, hắn cấp tốc khẳng định xác định.

Tê.

Đếm ngược nổi lên.

‘3 ngày 8 giờ 09 phút.’

Ba ngày thời gian?

Vu Hoành nhẹ nhàng thở ra.

Vẫn được, còn có thể tiếp nhận.

Thấp giọng ho khan dưới, hắn buông tay ra, lên tới một tầng, tìm một cái hô hấp phiệt mũ giáp đeo lên, mượn nhờ van thở hô hấp.

Không đầy một lát, ho khan rõ ràng giảm bớt rất nhiều.

‘Đúng là không khí có vấn đề…’

Triệt để xác định máy lọc không khí cường hóa thời gian dựa theo trước đó phán đoán, hắc ấn có thể cường hóa, liền đại biểu cho vấn đề này có thể giải quyết.

Vu Hoành dứt khoát ra khỏi sơn động, đi vào nội viện.

Trong nội viện, lúc này tất cả mọi người đã không còn ở bên ngoài hoạt động, mà là toàn bộ tiến vào mới thạch bảo, tại thạch bảo bên trong làm việc.

Khổng lồ thạch bảo ngăn trở sơn động tia sáng, nhưng Vu Hoành cũng không thèm để ý, bởi vì hiện tại đã không có gì tia sáng có thể nói, mỗi ngày cũng chỉ có một chút xíu thời gian ánh nắng, có cũng được mà không có cũng không sao.

Hắn đi vào thạch bảo cửa gỗ trước.

Thạch bảo cửa lớn là hình tròn, cùng loại cái nắp một dạng hình dạng, rất thâm hậu có cảm giác an toàn.

Đông đông đông.

Hắn gõ xuống cửa.

Cửa gỗ một chút từ giữa đẩy ra phía ngoài mở, lộ ra lão Chu mang theo van thở khuôn mặt.

“Lão bản, ta chính xoắn xuýt lúc nào đi tìm ngài.” Chu Học Quang có chút ngoài ý muốn nói.

“Ta là tới thông tri mọi người, máy lọc không khí đã có manh mối, đại khái ba ngày sau có thể sử dụng đến, cải thiện mọi người không khí, chúng ta tốt nhất đem sau cùng thông đạo giải quyết.”

Vu Hoành trầm giọng nói.

“Chính là kết nối phòng nghiên cứu cùng thạch bảo thông đạo.”

Máy lọc không khí chỉ có một máy, hắn cũng không có ý định cường hóa nhiều đài, cùng một chỗ cùng hưởng không khí tịnh hóa mới là nhất tiết kiệm cách dùng. Đặc biệt là hiện tại cần cấp tốc tăng lên doanh địa trận pháp thời điểm.

Chu Học Quang gật gật đầu, không chút do dự khẳng định nói.

“Cái này không có vấn đề, chúng ta tùy thời đều chuẩn bị kỹ càng có thể khởi công.”

“Vậy là tốt rồi, bây giờ nói nói ngươi sự tình, ngươi tìm ta chuẩn bị làm cái gì?” Vu Hoành hỏi.

“Ta.” Chu Học Quang do dự một chút, cúi đầu xuống, thở hắt ra.

“Lão bản, ta cùng lão Lý bọn hắn tán gẫu qua, doanh địa không thể không có Huy Thạch, cho nên, ta hi vọng ra ngoài, đi mặt khác Huy Thạch khoáng địa điểm nhìn xem.”

“…” Vu Hoành hơi nhướng mày, nhìn kỹ đối phương.

An tĩnh mấy giây, hắn chậm rãi mở miệng.

“Ngươi cũng là tiền tuyến trốn về đến người, biết bên ngoài là tình huống như thế nào, cứ như vậy, đi ra khả năng liền thật không về được. Cho nên, ngươi xác định?”

Tìm kiếm mặt khác Huy Thạch khoáng, ý nghĩ này hắn cũng nghĩ qua, nhưng đây là đang hắc ấn cường hóa trận pháp hiệu quả không hài lòng điều kiện tiên quyết.

Không nghĩ tới lão Chu bọn hắn cũng đang thương lượng, còn quyết định muốn ra ngoài thăm dò. Không thể không nói, cái này khiến hắn có chút ngoài ý muốn.

Chu Học Quang bất đắc dĩ nói: “Kỳ thật… Cũng có một bộ phận tư tâm tại… Ta muốn thuận đường về một chuyến quê quán, nhìn xem người trong nhà…”

Vu Hoành lập tức hiểu rõ.

“Ta còn nhớ rõ, vừa mới nhìn thấy ngươi lúc, ngươi nói chỉ có trước người còn sống sót mới có tư cách cân nhắc mặt khác, cho nên, ngươi bây giờ là nghĩ kỹ?”

Khi đó hắn tại trên đường lớn từ người cường hóa hoàn toàn Đỗ Thành Đào trong tay, cứu lão Chu, thời gian cũng không có đi qua bao lâu, xem ra, gia hỏa này là nhìn Lý Nhuận Sơn đi ra ngoài một chuyến còn rất thoải mái trở về, trong lòng cũng động suy nghĩ.

“Lão bản ngươi chưa từng hỏi qua trong nhà của ta tình huống a?” Chu Học Quang nói.

“Ừm… Đi ra trò chuyện.” Vu Hoành thở dài, từ lão Chu trong mắt, hắn nhìn ra, đối phương là suy tính thật lâu, cũng suy

nghĩ rất lâu, mới dưới quyết định này.

Hai người rời đi thạch bảo cửa ra vào, đi vào một bên bên tường, dựa vào cao lớn dày đặc vách tường nham thạch, đứng vững.

Vu Hoành cảm thụ được Hắc Tích bọn họ không chối từ vất vả, không ngừng khu trục g·i·ế·t c·h·ế·t đến gần Quỷ Ảnh, sau đó mới nhìn hướng tâm sự tình trùng điệp lão Chu.

"Nơi này liền tốt." Hắn nói.

"Ừm…" Chu Học Quang gật đầu, dựa lưng vào vẽ lên Ẩn Nặc ký hiệu cùng Huy Thạch phù trận trên tường đá.

"Ta có hai đứa bé, long phượng thai, bọn hắn năm nay tám tuổi, lão bà của ta cùng mụ mụ cùng một chỗ đang chiếu cố. Tại ta đi tiền tuyến trước, bọn hắn làm gia đình quân nhân bị dàn xếp đến chúng ta nơi đó phụ cận lớn Hi Vọng thành, nhưng về sau tiền tuyến sụp đổ, ta không xác định bọn hắn hiện tại thế nào…"

Hắn dừng một chút, "Ta muốn… Trở về nhìn xem. Đi tìm kiếm mặt khác Huy Thạch khoáng đồng thời, liền tiện đường, đi xem một chút."

Hắn tựa hồ là sợ Vu Hoành không đồng ý, hay là đem Huy Thạch khoáng đặt ở phía trước, giọng nói mang vẻ một tia cẩn thận từng li từng tí.

"Đi thôi." Vu Hoành bình tĩnh nói, "Ta không có gì lý do ngăn cản ngươi. Đem trong doanh địa sự tình giao tiếp tốt, không có vấn đề, liền lái xe đi đi. Chỉ là phải chú ý ánh nắng càng lúc càng ngắn, sạc pin năng lượng mặt trời thời gian quá ít, xe bay liên tục không đủ, khả năng cần nhiều thời gian hơn mới có thể trở về."

"Lão bản…" Chu Học Quang có chút ngoài ý muốn, nguyên bản hắn còn dự định nói nhiều chút lý do, không nghĩ tới Vu Hoành cứ như vậy tuỳ tiện đồng ý.

"Lúc nào xuất phát?" Vu Hoành hỏi.

"Càng nhanh càng tốt."

“Là bởi vì không khí nguyên nhân?”

“Ừm. Có một bộ phận, còn có Huy Thạch.” Lão Chu gật đầu.

Vu Hoành trầm mặc.

Không khí trở nên càng ngày càng hỏng bét, Huy Thạch khoáng khô kiệt, ánh nắng biến ngắn. Đây hết thảy từng bước một tiêu chí lấy, thế giới tại càng phát ra làm hỏng.

Hi vọng tại càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng xa vời.

Áp lực thật lớn dưới, có lẽ lão Chu sớm đã làm xong đối mặt tử vong chuẩn bị, có lẽ hắn chỉ là, muốn tại sau cùng thời gian, thỏa mãn tiếc nuối duy nhất nhìn xem thân nhân của mình.

Liền xem như Vu Hoành, lúc này cũng không phản bác được.

Bởi vì liền ngay cả có được hắc ấn hắn, cũng không xác định chính mình có thể hay không tại trường hạo kiếp này bên trong sống sót.

Dù sao, hắc tai cũng không phải chỉ có cấp chín… Còn có càng thượng tầng hơn Chiến Tranh cấp các loại tồn tại kinh khủng.

Hiện tại doanh địa chỉ là bởi vì quá nhỏ, hấp dẫn không được những cái kia cao tầng thứ hắc tai tập kích.

Một khi tại doanh địa còn không có trưởng thành thời điểm, ngoài ý muốn gặp được một cái cao tầng hắc tai đi ngang qua.

Có lẽ chỉ là tùy ý một cước đạp xuống, hắn cùng trong doanh địa tất cả mọi người, liền đều sẽ c·h·ế·t.

Đáp ứng lão Chu về sau, hắn lập tức cấp tốc thu dọn đồ đạc, mang lên trang bị, s·ú·n·g ống, công cụ, vật tư cùng đầy đủ nước sôi để nguội. Cùng lão Lý giao tiếp doanh địa tình huống.

Nguyên bản hắn còn dự định xây xong kết nối thông đạo lại đi, nhưng Vu Hoành phất tay để hắn đi nhanh lên.

Tu kiến thông đạo, thêm một cái cánh tay mới khá lão Chu, kỳ thật tác dụng không lớn.

Sáng sớm hôm sau

Tại Lý Nhuận Sơn cha con đưa mắt nhìn dưới, Chu Học Quang lái xe, chậm rãi từ doanh địa xuất phát, thuận Vu Hoành mới mở trong rừng làn xe, hướng ra ngoài giới chạy tới.

Ngoài xe trên da còn tới chỗ đều vẽ lên mới Ẩn Nặc ký hiệu, đây là Vu Hoành trong đêm cho hắn tăng cường chuẩn bị. Loại ký hiệu này bao trùm toàn xe, có thể làm cho xe cảm giác tồn tại trên phạm vi lớn ngã xuống, tăng thêm xe điện vốn là thanh âm nhỏ, có thể tăng lên tính an toàn cũng liền trên phạm vi lớn tăng lên.

Trừ cái đó ra, hắn còn đáp ứng, nếu như tìm tới người nhà, cho phép lão Chu mang lên thân nhân trở về doanh địa.

Ngoại viện hàng rào chỗ, Đinh Thược cùng bác sĩ Hứa cũng đồng dạng đưa mắt nhìn xe rời đi.

“Chúc hắn một đường thuận lợi.” Đinh Thược nói khẽ.

Bác sĩ Hứa không nói chuyện, chỉ là nhẹ nhàng vuốt ve bụng của mình, bụng của nàng càng lúc càng lớn, lúc này bị quần áo che giấu cái bụng mặt ngoài, lặng lẽ nhô ra một tấm mơ hồ mặt người.

Mặt người bờ môi khép mở đồng dạng nhìn chăm chú lên xe rời đi phương hướng, rất nhanh, nó có chút nhất chuyển, nhìn về phía Vu Hoành chỗ phương hướng, kéo dài mấy giây sau, mới chậm rãi biến mất, trở lại bụng chỗ sâu.

Mà hết thảy này, hai người đều không phát giác gì.

Khoảng cách Hắc Phong doanh địa mấy chục cây số bên ngoài, một cái vứt bỏ thôn nhỏ bên trong.

Ít có mặt trời lớn xuyên thấu mê vụ, chiếu xạ tại thôn chính giữa duy nhất trên đất trống.

Trên đất trống trải phiến đá mặt đất, lúc này chính ngừng một cỗ khổ người to con cỡ lớn xe vận binh.

Xe bên ngoài khoác ngụy trang ngụy trang, hai bên trái phải giả bộ s·ú·n·g máy hạng nhẹ, chung quanh còn bao trùm từng tầng từng tầng miếng vá một dạng Huy Thạch thảm.

Từ xa nhìn lại, tựa như một người mặc rách rưới miếng vá áo đen vứt bỏ xe.

Trong xe, Tiết Ninh Ninh một đoàn người chính mục trừng ngây mồm nhìn xem mới từ bên ngoài trở về cà lăm Y Y.

Cái này một mét năm kích cỡ nhỏ gia hỏa, ngạnh sinh sinh bị mang theo đồ vật chất thành một mét tám.

Sau lưng nàng cõng một cái rất cao rất lớn túi vải buồm, phía trước treo bảy tám cái túi lớn, tay trái dẫn theo cái thùng sơn, tay phải nắm lấy một thùng nước lớn.

Ngoài ra còn có đỉnh đầu đỉnh lấy một bó lớn dây thừng ghim lên tới chống đ·ạ·n đồ bộ, đồ bộ hai bên treo lơ lửng có vũ khí, mũ giáp.

"… ." Tiết Ninh Ninh nhìn xem tiến vào trong xe Lâm Y Y, trong lúc nhất thời chỉ về phía nàng có chút nói không ra lời.

"Lâm Y Y ngươi đây là đi đâu đánh cướp một chuyến đúng không? ?" Âu Lý trước một bước đem tất cả lời muốn nói nói ra.

"Vu… Hoành, cứng rắn, nhét… Ta, không cần, còn cứng rắn… Treo… Treo ta thân, lên!" Lâm Y Y một mặt bất đắc dĩ đỉnh lấy van thở ồm ồm nói chuyện.

Trong xe một đám người đều có chút trầm mặc.

"Ha ha. Ngươi bằng hữu kia, sống rất tốt a…" Âu Lý gượng cười hai tiếng, "Nhiều đồ như vậy còn muốn hướng trên người ngươi cứng rắn nhét, thật tốt."

Tiết Ninh Ninh cùng Phương Thạch Quân bọn người trao đổi cái ánh mắt, đều hiểu, có thể tại loại này thế đạo, loại này cái

gì đều thiếu hoàn cảnh dưới, còn nguyện ý liều mạng cho cà lăm nhét nhiều đồ như vậy người.

Không hề nghi ngờ, tuyệt đối là thực tình đối với cà lăm người tốt.

Có thể có một người bạn như vậy tại, không thể không nói, là một kiện để bất luận kẻ nào đều vô cùng hâm mộ sự tình.

Đặc biệt là khi người bạn này hay là một người rất có bản lãnh lúc.

Nhìn xem những vật tư này liền biết, cái này Vu Hoành, tuyệt đối không phải người hiền lành mà. Cái kia một bó lớn chống đ·ạ·n đồ bộ có còn dính lấy máu, còn có những cái kia đồ ăn vật tư, nhiều như vậy đồ tốt, không phải một người bình thường có thể tiện tay cấp nổi.

Đoàn người trầm mặc dưới, cấp tốc đem cà lăm trong lòng mình trình độ trọng yếu, lại đi nâng lên thăng lên một tiết.

Nếu như nói lúc trước đối với nàng tốt, là bởi vì cà lăm cứu được mọi người, như vậy hiện tại, trừ ra phần ân tình này bên ngoài, tựa hồ còn nhiều thêm một phần mặt khác coi trọng ở bên trong.

“Tới. Phân, cho mọi người!” Cà lăm không hiểu mọi người đang suy nghĩ gì, nàng trí lực có thiếu hụt, đơn giản một chút đồ vật có thể minh bạch, nhưng phức tạp lại không được.

“Tới tới tới, ta đến thống kê một chút.” Trần Kiều Sinh ho khan hai tiếng, tiến lên nói khẽ.

Hắn cũng liền có thể làm một chút dạng này đủ khả năng việc vặt.

Theo hắn bắt đầu so sánh đồ vật, đồng thời thỉnh thoảng hỏi thăm cà lăm đối ứng tin tức, từ từ, toàn bộ trong xe những người còn lại lại bắt đầu chấn kinh…

“Dương Quang nước sơn! ? ? Hay là cường hóa bản Dương Quang nước sơn? ? ! ! Nhiều như vậy một thùng! ?” Tiết Ninh Ninh tay đè lấy thùng sơn, một mặt không dám tin.

Trừ ra quân đội sở nghiên cứu, đầu năm nay thế mà có thể từ trong đất hoang cứ điểm lấy tới Dương Quang vật liệu sơn! ? ! Hay là gia cường phiên bản? ? !

Cái này mẹ nhà hắn là cái gì truyền thuyết thần thoại! ?

Thứ này liền ngay cả kém một chút cơ cấu nghiên cứu cũng không có tư cách cầm tới, có thể xin mời đến loại hình cũ sử dụng liền đã rất hiếm thấy.

Hiện tại cà lăm cho bọn hắn nói, đây là cái kia Vu Hoành chính mình nghiên cứu cải tiến sau phối phương…

Giả a?

Đây là Tiết Ninh Ninh bọn người trước tiên sinh ra suy nghĩ.

Nhưng coi như thứ này là giả, còn lại.

Mấy người nhìn xem cà lăm bày ở trong xe trên đất những vật khác.

Cường hóa máy kiểm tra, một bó lớn chống đ·ạ·n đồ bộ, cao dinh dưỡng thịt khô, cùng có thể uống nước, đại lượng cùng loại lựu đ·ạ·n một dạng đồ vật, kêu cái gì bức xạ lựu đ·ạ·n.

Còn có mặt khác loạn thất bát tao dược vật, công cụ, Huy Thạch phù bản các loại.

“Vu Hoành, còn dự định, cho, cho ta, nhét, lớn như vậy, bao quần áo lớn…” Nàng đưa tay dựng lên cái rất rất lớn tư thế, “Ta… Không muốn.”

Nàng thở dốc một hơi.

“Gánh không nổi, thực sự, gánh không nổi,.”

Nàng cúi đầu lau mồ hôi, giận dữ nói.

“.” Đám người.

Đây coi như là Versailles a?

Chương 166: Ác liệt (4)

Một đoàn người không phản bác được.

“Nơi này còn có một quyển sách nhỏ, là tình báo! Hắc tai tình báo!” Bỗng nhiên Trần Kiều Sinh lớn tiếng hoảng sợ nói.

Tình báo!

Thế đạo này, trọng yếu nhất, có lẽ chính là liên quan tới hắc tai tình báo, không nghĩ tới ngay cả cái này, cái kia Vu Hoành đều cân nhắc đến!

Trong lòng mọi người nhảy một cái, nhao nhao đều tụ tới, cùng một chỗ nhìn về phía Trần Kiều Sinh trong tay lật ra sách nhỏ.

Cà lăm bị chen tại tận cùng bên trong nhất, từng cái đầu to đặt ở bên người nàng, tất cả mọi người mang lên trên mới phân đến van thở, ánh mắt lấp lánh nhìn chằm chằm sách nhỏ.

Đầu to nhét chung một chỗ, có chút kín không kẽ hở không hiểu cảm giác áp bách.

Soạt.

Sổ bị lật ra tờ thứ nhất.

“Ta là Vu Hoành, đây là bằng vào ta tự mình kinh lịch làm chủ, ghi chép xuống, ta đối mặt qua tất cả hắc tai tin tức.”

“Từ cấp thấp đến cao cấp, từ Huyết Triều Huyết Tỳ Trùng đến Tượng Trùng, tất cả ta kinh lịch hắc tai, đều sẽ tại nơi này hiện ra ”

Theo trang sách không ngừng vượt qua, Huyết Tỳ Trùng, Đại Bì, Tiểu Đa Mục Điểu, Đại Đa Mục Điểu, Tượng Trùng, Quỷ

Ảnh, Ngữ Nhân, Tốc Nhân, Người Quay Lưng, Gián Đoạn Nhân…

Các loại hắc tai tin tức năng lực, đều ở trong danh sách con bên trên kỹ càng ghi chép, đồng thời còn đề lại đại khái phán đoán hồng trị cường độ phạm vi.

Đám người một bên nhìn, vừa thỉnh thoảng hút không khí.

Bọn hắn không chỉ là bởi vì trên sách nội dung, cũng bởi vì khi nhìn đến một chút hắc tai năng lực tin tức lúc, may mắn chính mình trước đó gặp được loại này hắc tai lúc gặp may cùng may mắn…

Lúc này xem ra, bọn hắn đã từng hoặc nhiều hoặc ít đều từng tại trên mũi đao chạy trốn, kém một chút chính là sinh cùng tử khác nhau.

“Vu Hoành, nói, về sau, có thể, có thể, đi hắn, nơi đó… Tiếp tế, tránh né, trao đổi…” Cà lăm gập ghềnh bổ sung nói.

“Đại lão a.”

Tiết Ninh Ninh hung hăng cho Âu Lý đùi một bàn tay.

“Ngươi đánh ta làm gì! ?” Âu Lý kêu đau một tiếng, cũng từ trong rung động thanh tỉnh trở về.

“Ta tưởng rằng chân của ta.” Tiết Ninh Ninh giận dữ nói.

Âu Lý sắc mặt nhăn nhó, không riêng gì đau, còn có nghẹn. Nàng dám đối với cà lăm nổi giận, nhưng đối với đội trưởng liền…

“Quả nhiên là người tốt có hảo báo, Y Y, nguyên lai ngươi mới là chúng ta một đám người bên trong thành công nhất cái kia.” Tiết Ninh Ninh một bàn tay nhẹ nhàng đánh vào cà lăm trên cánh tay.

Lực đạo so trước một bàn tay nhẹ nhiều.

Âu Lý: “…”

Nàng muốn đối với cà lăm nổi giận, nhưng nhìn một chút trên mặt đất bày biện một đống lớn đồ vật.

Đùng.

Nàng quay người liền cho Trần Kiều Sinh một bàn tay.

“Ai, ngươi đánh ta làm gì! ?” Trần Kiều Sinh kêu đau nói.

“Ta tưởng rằng tay của ta.” Âu Lý mộc nghiêm mặt nói.

“Tốt, hai người các ngươi, nên làm việc, chúng ta trước tiên đem cái này sơn cho xe thoa lên!” Tiết Ninh Ninh bắt đầu chỉ huy.

“Cà lăm cùng ta một…” Âu Lý theo thói quen mở miệng.

Đùng.

Trán nàng bị một bàn tay hung hăng vỗ một cái.

Ngẩng đầu nhìn lên, đánh nàng chính là Phương Thạch Quân.

“Cái gì cà lăm? Gọi đại lão!” Phương Thạch Quân sắc mặt nghiêm nghị.

“Không đúng, gọi cà lăm tỷ!” Bên người nàng Trần Tân Kỷ cười nói.

“Về sau gọi Y Y tỷ!” Tiết Ninh Ninh vung tay lên, liền định ra như thế.

Đi ra ngoài một chuyến liền có thể mang nhiều như vậy đồ tốt trở về, cái này không phải tỷ a, đây là ánh sáng! Sống sót ánh rạng đông! !

Một đám người hi hi ha ha vui vẻ đến không được, chỉ có cà lăm có chút mờ mịt, không biết bọn hắn đang cười cái gì. Nhưng nhìn tất cả mọi người cười, nàng cũng cười.

Một bên An An nhìn xem một màn này, không phản bác được thở dài.

Ba ngày sau…

Ầm ầm!

Một trận chấn động to lớn, phảng phất địa chấn, từ tại chỗ rất xa không ngừng truyền đến.

Đem trong sơn động Vu Hoành một chút bừng tỉnh.

Phốc.

Hắn bỗng nhiên mở mắt ra, ngồi dậy, cảnh giác ngắm nhìn bốn phía.

Nhưng rất nhanh phát hiện toàn bộ sơn động đều đang run rẩy, đều tại khẽ chấn động.

Chuyện gì xảy ra! ?' hắn lông mày nhíu chặt, chui ra túi ngủ, cấp tốc mặc vào cường hóa đồ bộ, xông ra sơn động.

Trong doanh địa trong viện, Lý Nhuận Sơn cha con cùng bác sĩ Hứa Đinh Thược đều lần lượt mở cửa đi ra, Đinh Thược đang chuẩn bị tới gõ cửa nhắc nhở, liền thấy Vu Hoành mở cửa đi ra.

"Địa chấn?" Vu Hoành trầm giọng hỏi.

Mấy người đều lắc đầu, ngẩng đầu nhao nhao nhìn về phía bầu trời.

Vu Hoành cũng đi theo hướng bọn họ nhìn lại phương hướng nhìn ra xa.

Vừa xem xét này, hắn cũng có chút không hiểu kinh ngạc.

Hiện tại mới 5h sáng nhiều, thuộc về trong bình thường còn đen hơn lấy thời gian, nhưng lúc này giờ phút này, nơi chân trời xa, thế mà sáng lên bạch quang.

Trên bầu trời đại bộ phận khu vực hay là màu đen, chỉ có mặt hướng doanh địa phương hướng, chân trời một đầu tuyến, sáng lên bạch quang nhàn nhạt.

Bạch quang kia chiếu sáng chân trời mây đen, đem nó chiếu rọi thành đồng dạng màu trắng nhạt.

Trong lúc nhất thời cái này ánh sáng đem toàn bộ sắc trời, đều cưỡng ép kéo đến mặt trời mọc lúc dáng vẻ.

“Đó là cái gì! ?” Đinh Thược thấp giọng lầm bầm.

Cái này không chỉ là nghi vấn của nàng, cũng là trong doanh địa những người còn lại nghi vấn.

Nhưng không ai biết, liền xem như kiến thức rộng rãi lão Lý, cũng không cách nào trả lời lúc này tình cảnh.

Chân trời bạch quang kéo dài trọn vẹn hơn nửa phút, mới chậm rãi ảm đạm, biến mất.

Sắc trời cũng lần nữa khôi phục thành trước đó vốn có màu đen.

Vu Hoành cảm giác được mặt đất chấn động cũng dần dần yên ổn, trong lòng lại có loại không nói ra được kiềm chế.

Hắn không biết tại sao phải có loại cảm giác này, nhưng… Hắn ẩn ẩn cảm giác, cùng vừa mới bạch quang kia cùng chấn động có quan hệ.

“Mọi người trở về ngủ đi, trời còn chưa sáng.” Hắn trầm giọng phân phó câu.

“Ta nhớ ra rồi…” Lý Nhuận Sơn bỗng nhiên lên tiếng, thanh âm của hắn một chút hấp dẫn chú ý của mọi người.

“Ta nhớ tới, cái kia ánh sáng cùng chấn động có thể là cái gì…” Hắn sắc mặt khó coi, trầm giọng nói.

Những người còn lại lực chú ý đều tụ tập ở trên người hắn chờ đợi lấy đáp án của hắn.

Vu Hoành cũng đồng dạng nhìn xem hắn.

“Mặc kệ là cái gì, có thể ảnh hưởng đến chúng ta doanh địa a?” Hắn chăm chú hỏi.

“Có lẽ có thể, có lẽ không có khả năng.” Lý Nhuận Sơn cho không ra một cái xác định đáp án.

Hắn dừng một chút.

“Đó là Flicka Cự Thần Đ·ạ·n. Như thế ánh sáng cùng chấn động, ta trước kia tại bưu cục lúc, nhìn thấy qua một lần…”

“Cự Thần Đ·ạ·n là cái gì?” Vu Hoành hỏi. Flicka hắn biết, là láng giềng Đông Hà đệ nhất thế giới cường quốc. Ban sơ hắc tai, chính là trước từ Flicka bộc phát.

Đời thứ nhất Cực Quang thành cùng hiện tại hủy diệt Ngân Tháp, cũng là xây dựng ở Flicka cảnh nội.

“Là bom Hy-đrô. Cực lớn tương đương bom Hy-đrô.” Lý Nhuận Sơn trả lời.

Vu Hoành trầm mặc.

Hắn lại lần nữa nhìn về phía bạch quang sáng lên phương hướng.

An tĩnh một hồi lâu, mới chậm rãi mở miệng.

“Nhìn như vậy đến, phương hướng kia hẳn là còn có không ít người còn sống. Quân Liên Hiệp hẳn là cũng vẫn còn ở đó. Chỉ là không biết là vì đối phó cái gì hắc tai, mới cần vận dụng Cự Thần Đ·ạ·n loại này nhân loại chung cực v·ũ k·hí.”

Bom Hy-đrô, được xưng là mặt trời nhân tạo, đây là thái dương lực lượng, hắn không rõ ràng dạng gì hắc tai, cần dùng đến bực này v·ũ k·hí.

Nhưng lần này bạo tạc, để Vu Hoành trong lòng đối với doanh địa an toàn lo lắng, tiến một bước tăng lên một bậc thang.

Hắn trở lại sơn động, ngưng thần tĩnh khí, trước tu hành rèn luyện một trận Bôn Lôi thối pháp.

Rất tự nhiên, đạo thứ bảy nội khí lặng yên hội tụ thành công.

Những ngày gần đây, hắn vẫn luôn đang yên lặng tu tập nội khí, trải qua Vô Cực Ngưng Khí Quyết ưu hóa về sau, Bôn Lôi thối pháp nội khí tốc độ tu hành nhanh hơn rất nhiều rất nhiều.

Hiện tại đã bất tri bất giác sắp đột phá tầng thứ ba.

Nhưng tự thân tu vi tiến độ, vẫn như cũ còn kém rất rất xa bên ngoài mức độ nguy hiểm tăng lên.

Chỉ có có thể cấp tốc hình thành chiến lực trận pháp cùng ký hiệu thần bí, mới là Vu Hoành càng thêm dựa vào mấu chốt.

Ngưng tụ tầng thứ hai đạo thứ bảy nội khí về sau, Vu Hoành không có dừng lại, đi vào tầng hầm, xem xét lập tức liền phải kết thúc máy lọc không khí cường hóa.

Màu trắng máy lọc mặt ngoài, đỏ sậm đếm ngược số lượng còn lại cuối cùng năm phút đồng hồ.

Hắn dứt khoát ngay tại một bên khoanh chân ngồi xuống, an tĩnh chờ đợi.

"Lần này, nhất định phải tận khả năng tăng lên Hắc Phong phòng hộ đại trận, cam đoan doanh địa cơ bản an toàn… Tốt nhất đem mới lấy được Ẩn Nặc ký hiệu gia nhập vào. Kết hợp với nội viện tường vây, đem tường vây dung nhập trận pháp cùng một chỗ…"

Nhìn chăm chú lên đếm ngược, trong lòng của hắn tính toán một hồi cường hóa chi tiết.

Không bao lâu, năm phút đồng hồ đi qua.

Máy lọc không khí trong nháy mắt lóe lên, mơ hồ một chút.

Rõ ràng đi nữa lúc, đồ vật đã hoàn toàn biến dạng.

Trước đó màu trắng thân máy, biến hình co nhỏ lại thành một cái ống tròn hình đơn thùng máy giặt ngoại hình.

Thân máy mặt bên màn hình tinh thể lỏng vẫn còn, lúc này phía trên cho thấy từng hàng chỉ tiêu.

Vu Hoành tới gần một chút, cẩn thận đọc những này chỉ tiêu.

Bụi bặm hạt tròn vật kiểm tra đo lường, có độc khí kiểm tra sức khoẻ đo, bức xạ kiểm tra đo lường, hàm dưỡng số lượng

kiểm tra đo lường, độ ẩm, nhiệt độ, khí áp giá trị. Tịnh hóa thời gian, sức gió…

Hắn nhặt lên dây sạc điện, cắm ở trên tường đầu cắm bên trong.

Leng keng.

Một tiếng vang nhỏ, mới máy lọc tự hành bắt đầu vận chuyển, kiểm tra đo lường đứng lên, trên màn hình tinh thể lỏng sáng lên chói mắt hồng quang.

Bụi bặm hạt tròn vật cùng có độc khí kiểm tra sức khoẻ đo đều cho thấy ô nhiễm nghiêm trọng chữ.

Thân máy cũng bắt đầu tự động tiến hành tịnh hóa.

Ô ô khí lưu từ máy móc đỉnh chóp thổi ra, khuếch tán đến chung quanh trong phòng.

Không khí một chút liền có một loại tươi mát rừng rậm hương vị.

“Cũng không tệ lắm.” Vu Hoành khẽ gật đầu, không còn quan tâm thứ này, chỉ cần có thể giải quyết không khí chất lượng vấn đề liền tốt.

Sau đó mấu chốt hay là trận pháp.

Hắn tùy ý máy móc mở ra, chính mình lên tới một tầng, cầm một chồng lớn ẩn nấp phù bản, mở cửa đi ra ngoài, đi vào nội viện trên đất trống.

Nội viện không có một người, những người khác tiếp tục nghỉ ngơi, chỉ có bên ngoài ngoài định mức treo một cái bóng đèn lóe lên nhàn nhạt bạch quang, lấy khu trục khả năng xuất hiện Huyết Triều hắc trùng.

Vu Hoành ngồi xổm người xuống, nhẹ nhàng đặt tại trên mặt đất.

‘Cường hóa Hắc Phong phòng hộ đại trận.’

Trong đầu của hắn, đem tường vây, cùng mới đến tự tay chế tác làm ẩn nấp phù bản bao hàm cùng một chỗ, cho rằng một cái chỉnh thể, tiến hành cường hóa.

‘Phương hướng: Tăng lên đối với hắc tai lực sát thương, tăng lên trận pháp bức xạ dự trữ số lượng, mở rộng trận pháp diện tích che phủ tích, cực hạn cường hóa.’

Cường độ, tổng lượng, diện tích, ba điểm này quyết định trận pháp có thể ứng phó đối thủ mạnh bao nhiêu, số lượng có bao nhiêu nhiều, cùng giảm xóc khu vực lớn đến bao nhiêu.

‘Phải chăng cường hóa Hắc Phong phòng hộ đại trận?’ hắc ấn hỏi thăm truyền đến.

Vu Hoành hít sâu một hơi, chuẩn bị sẵn sàng.

‘Là!’

Hắn dùng sức đáp lại.

Tê! !

Trong chốc lát, mu bàn tay hắn bên trên hắc ấn tựa như một cái vòng xoáy màu đen, ầm vang hấp dẫn lấy trong cơ thể hắn tất cả khí lực, tinh thần.

Rộng lượng tinh lực điên cuồng tràn vào hắc ấn, liên tục không ngừng, tốc độ cực nhanh.

Chỉ chốc lát sau, Vu Hoành sắp không chịu được nữa, lập tức bộc phát một cây nội khí, trong nháy mắt thân thể tinh lực toàn mãn, sau đó lại độ bị thôn phệ hấp thu.

Cứ như vậy lần lượt không ngừng lặp lại.

Thẳng đến cuối cùng cây thứ bảy nội khí triệt để tiêu hao khô kiệt.

Bịch một chút, Vu Hoành đặt mông ngồi dưới đất, thở hổn hển, choáng đầu hoa mắt kết thúc hắc ấn thôn phệ.

Một cái đỏ sậm đếm ngược, hiện lên ở trên mặt đất, chỉ có chính hắn có thể nhìn thấy.

‘17 ngày 9 giờ 17 phút.’

Đứng người lên, Vu Hoành đưa tay đỡ lấy tường đá.

‘Một cái trận pháp cường hóa sẽ chỉ càng ngày càng khó, tiêu hao chỉ có thể càng ngày càng lớn. Sau lần này, ta có lẽ hẳn là cân nhắc nhiều trận pháp điệp gia phương án… .’

“Tỉ như lấy Hắc Phong phòng hộ đại trận là chủ lực sát thương, phụ trợ giảm tốc độ trận pháp, suy yếu trận pháp, ảo giác trận pháp loại hình… . Nếu như có thể lại làm một chút cùng loại tự động phòng ngự tháp canh đồ vật đi ra liền tốt.’ Vu Hoành trong đầu không ức chế được hiện ra, trước kia chính mình chơi qua rất nhiều tháp phòng trò chơi…

Chương 167: Quy hoạch (1)

Chương 167: Quy hoạch (1)

Mười bảy ngày cường hóa thời gian, rất dài.

Nhưng Vu Hoành biết, hắn không thể không làm.

Tại Huy Thạch khoáng mất đi bổ sung tình huống dưới, nếu như không có khả năng tìm tới mới có thể tiếp tục đối kháng hắc tai tài nguyên, hắn cũng chỉ có thể dựa vào hắc ấn lục lọi ra thủ đoạn càng mạnh hơn.

Nếu không trong doanh địa tất cả mọi người sẽ c·hết. Có lẽ cuối cùng chỉ có hắn có thể dựa vào nội khí miễn cưỡng đào mệnh.

Nhưng ở loại này ác liệt hoàn cảnh dưới, vạn nhất đào mệnh trên đường gặp được nguy hiểm gì hắc tai, không có doanh địa bảo hộ, hắn cũng giống vậy hắn phải c·h·ế·t không nghi ngờ

Doanh địa có thể cung cấp ấm áp trụ sở, sạch sẽ dinh dưỡng phong phú ẩm thực, không cần mỗi ngày đều lo lắng hãi hùng ngủ không an ổn.

Cũng bởi vì Hắc Phong doanh địa có sung túc nguồn năng lượng, có thể dựa vào chiếu sáng bức lui rất phiền phức Huyết Triều Huyết Tỳ Trùng.

'Hiện tại xem ra, ngay từ đầu gặp phải Huyết Tỳ Trùng Huyết Triều, đơn giản tựa như là vô hại cục đá. So với phía sau xuất hiện hắc tai, căn bản không đáng giá nhắc tới…'

Vu Hoành hư nhược dựa lưng vào trên vách đá, thở phì phò, trong lòng suy nghĩ.

Thừa dịp nội khí bản thân khôi phục thời gian, hắn bò dậy, uống chút nước, đi vào tầng một.

Mắt nhìn bên ngoài.

Cửa gỗ bên ngoài sắc trời đen kịt một màu, liền ánh trăng cũng nhìn không thấy.

Hắn đặt mông ngồi vào bàn gỗ một bên, cầm lấy một chi vừa cường hóa cao dinh dưỡng, xé mở bắt đầu ăn.

Băng băng lành lạnh cao dinh dưỡng hương vị có chút giống hải sản thịt vụn cháo, hương vị cũng không tệ lắm, tươi hương ngon miệng.

Mấy ngụm nuốt rơi, Vu Hoành cầm nước s·ú·c s·ú·c miệng, ánh mắt không tự chủ rơi vào trên máy truyền tin.

Hắn nghĩ nghĩ, đứng dậy lại đi tầng hầm đem cường hóa cao dinh dưỡng cầm hơn phân nửa đi ra, mở cửa ra ngoài, đưa cho lão Lý bên kia, sau đó cấp tốc trở về, ngồi trở lại bàn gỗ trước.

Đưa tay tại trên máy truyền tin nhẹ nhàng vuốt ve dưới, hắn trên mặt toát ra một tia chần chờ.

‘Là chỉ có ta chỗ này Huy Thạch khoáng xảy ra chuyện, hay là… Địa phương khác vậy…’ sự nghi ngờ này tại trong lòng hắn không ngừng nấn ná.

Thời gian chậm rãi chuyển dời đợi đến hắn nội khí triệt để khôi phục viên mãn về sau, Vu Hoành quả quyết cầm cái bức xạ lựu đ·ạ·n ở một bên, đồng thời cuối cùng nhấn xuống máy truyền tin nguồn điện chốt mở.

Nhất thời, một trận nhỏ xíu dòng điện tê tê âm thanh, từ trong loa truyền ra.

Vu Hoành xoay tròn lấy xoay tròn nút xoay, một chút xíu tử tế nghe lấy khả năng xuất hiện động tĩnh.

Không bao lâu, bỗng nhiên một cái người nói chuyện âm thanh từ trong loa chợt lóe lên.

Vu Hoành vội vàng trở về xoay tròn.

“Mỗi ngày lời như vậy, nhân thủ của chúng ta cũng không chống được bao lâu, nguyện ý trở thành Huyết Dẫn người

càng đến càng ít, có thậm chí đã bắt đầu liều c·h·ế·t phản kháng…" Một cái quen thuộc giọng nữ đang nói cái gì.

Là Vi Tùng!

Vu Hoành một chút nhớ lại, ngay sau đó một cái khác giọng nam đồng thời vang lên.

Giọng nam mới mới mở miệng, hắn liền nhận ra, là Trương Khai Tuấn.

Trương Khai Tuấn thanh âm vô cùng có nhận ra độ, lạnh nhạt, lạnh nhạt, tàn khốc, giống như là một đoàn con vụn băng, không tình cảm chút nào.

"Vậy liền cầm lấy đi làm dịch chiết xuất mẫu thể." Hắn lãnh đạm nói, " một vòng này hắc tai đã hình thành đại khái cố định phạm vi, đẳng cấp cao hắc tai sẽ không tùy ý di động lĩnh vực, tại hình thành trước, ta nhân viên nghiên cứu phát hiện, có thể thông qua sớm định hướng dẫn dụ, để bọn chúng tại càng xa càng địa phương vắng vẻ cố định lãnh địa. Nếu như những người này ngay cả loại thời điểm then chốt này cũng không nguyện ý bỏ ra hi sinh tìm tòi tuyến đường, sau đó cũng sẽ không có cái gì dùng, toàn bộ phế bỏ làm thành mẫu thể là bọn hắn kết cục duy nhất."

"Dạng này quá cực đoan…" Vi Tùng giận dữ nói.

"Thời kỳ phi thường thủ đoạn phi thường, đề tài này có thể ngừng, mặt khác, đã lâu không gặp, Vu Hoành." Trương Khai Tuấn thanh âm nhất chuyển, cùng vừa mới tiếp nhập Vu Hoành chào hỏi.

"Xác thực đã lâu không gặp, trước đó ta ý đồ tiếp nhập kênh, nhưng gặp có thể từ máy truyền tin xâm nhập tập kích hắc tai…" Có thể liên hệ với những người khác, Vu Hoành trong lòng là thật to thở phào.

Trương Khai Tuấn bọn hắn là hắn tại cái này cô lập thế đạo bên trong, duy nhất hiểu rõ tin tức của ngoại giới con đường.

Mà lại Quan Tào…

"Quan Tào hiện tại…" Hắn lên tiếng mới mở cái đầu.

“Hắn chỗ trụ sở dưới đất đã bỏ phế, bên trong hồng trị bức xạ nghiêm trọng vượt chỉ tiêu, không có khả năng sống thêm xuống tới.” Trương Khai Tuấn trả lời.

Hắn dừng một chút, tiếp tục nói.

“Vu Hoành ngươi bên kia tình huống như thế nào?”

“Rất phiền phức, ta bên này gặp một cái rất nguy hiểm tình huống.” Vu Hoành trầm giọng nói, “Trụ sở của ta là xây dựng ở Huy Thạch khoáng phụ cận nhưng là hiện tại… Ta vài ngày trước đi lấy quặng, phát hiện Huy Thạch khoáng toàn bộ đều triệt để… Triệt để biến thành đen, hết rồi!”

“Những cái kia buồn nôn chuột đi qua ngươi nơi đó!” Vi Tùng nhịn không được âm điệu cao vút, “Là người Mesa gia tộc! Ta liền biết! Thảo! Bọn này tiện nhân, ta mẹ nhà hắn sớm muộn muốn bắt đến bọn hắn thiên đao vạn quả…”

Nàng một chút phẫn nộ, các loại nguyền rủa ác độc thô tục từ trong miệng phun ra ngoài.

“Toàn bộ Đông Hà Huy Thạch khoáng, đại bộ phận đều đã không có.” Trương Khai Tuấn ngược lại là tương đối bình tĩnh.

“Cũng may ta rất sớm đã thành lập cỡ lớn pháo đài sớm đào được đại lượng Huy Thạch. Tồn kho liền đầy đủ ta dùng mấy thập niên.”

Hắn ngừng dưới, để cho Vu Hoành tiêu hóa chủ đề bên trong nội dung.

“Vu Hoành, ngươi là nhân tài, có cần phải tới ta chỗ này, không có Huy Thạch, ngươi doanh địa không có khả năng giữ vững, sớm muộn muốn di chuyển. Mà ta chỗ này, trừ ra Huy Thạch bên ngoài, còn có dịch chiết xuất có thể tạo được không kém hơn Huy Thạch hiệu quả.”

“Dịch chiết xuất?” Vu Hoành nhíu mày, không hiểu hỏi, “Đây là cái gì?”

“Đây là ta chỗ này nghiên cứu ra được ứng đối hắc tai chủ yếu vật tư.” Trương Khai Tuấn trả lời, “Người là có thể hấp thu hồng trị, hắc tai tại sao phải truy đuổi người sống? Các ngươi cân nhắc qua vấn đề này không? Ta đoán không có, ta từ Ngân Tháp chiêu mộ hơn mười tên cao cấp nhân viên nghiên cứu, thông qua nghiên cứu rút ra, phát hiện trong thân thể tồn tại khả năng hấp dẫn hắc tai mấu chốt vật chất, bọn hắn đem loại vật chất này cao nồng độ lấy ra, chỉ cần nho nhỏ một chi, liền có thể để hắc tai ngộ nhận là người sống, từ đó bị dẫn dụ đi đến địa phương khác.”

“Mặt khác, từ dịch chiết xuất trên cơ sở, chúng ta còn nghiên cứu ra Khu Trục Dịch. Đây là căn cứ vào Ngân Tháp sụp đổ trước đó một cái trọng điểm hạng mục hoàn thành, đạo lý đồng dạng, Khu Trục Dịch bắt nguồn từ Huy Thạch giá trị âm bức xạ, có thể lợi dụng Huy Thạch vi lượng thành phần, rút ra ra nhất làm cho hắc tai chán ghét nội dung. Loại này Khu Trục Dịch đối với dưới một ngàn tất cả hồng trị hắc tai đều có rất tốt hiệu quả, sớm phun ra trên người mình, liền có thể để hắc tai đem người ngộ nhận là khối lớn Huy Thạch, từ đó rời xa chán ghét nhân thể. Khu Trục Dịch chỗ tốt ở chỗ, không cần tiêu hao bao nhiêu Huy Thạch, chỉ cần bắt chước Huy Thạch bức xạ ba động, đồng thời che giấu nhân thể tự thân ba động, liền có thể làm đến khu trục hắc tai hiệu quả, lại thời gian sử dụng thật dài.”

Dịch chiết xuất cùng Khu Trục Dịch…

Vu Hoành nghe Trương Khai Tuấn miêu tả, thật đúng là hai mắt tỏa sáng.

Này hai loại đồ vật đều không phải là xuất phát từ đối kháng chính diện khai thác, xem ra hiện có người sống sót cứ điểm cũng minh bạch, so với đối kháng, ẩn tàng cùng khu trục mới là lựa chọn tốt hơn.

“Vì cái gì đối với trên một ngàn cao nguy hắc tai không dùng?” Vu Hoành lên tiếng hỏi.

“Bởi vì cao nguy hắc tai, chúng ta hoài nghi bọn hắn có nhất định sơ đẳng trí năng.” Trương Khai Tuấn trả lời thô bạo mà đơn giản.

“Thế nào? Muốn hay không tới? Ngươi nơi đó bây giờ còn có Tốc Nhân cùng Trùng Nhân mây phóng xạ bao trùm, nếu như có thể chèo chống qua trong khoảng thời gian này, ta có thể phái người đi đón ngươi.”

“Không cần, khoảng cách xa như vậy, không ai có thể bảo chứng không ra vấn đề.” Vu Hoành nói thẳng cự tuyệt nói, hắn góp nhặt lâu như vậy doanh địa, tự nhiên không có khả năng nói từ bỏ liền từ bỏ.

“Cũng được, nếu có thể lúc này kết nối thông tin, nói rõ ngươi còn có thể đứng vững được bước chân.” Trương Khai Tuấn bình tĩnh nói, “Xét thấy trước ngươi cung cấp hắc tai tình báo, ta bên này cũng miễn phí cung cấp cho ngươi liên quan tới Ác Mã hắc tai tình báo.”

Hắn hắng giọng một cái.

“Mặc kệ ngươi bây giờ là dùng phương pháp gì liên hệ qua chúng ta, ngăn cách Ác Mã phương thức kỳ thật rất đơn giản, chính là dùng Huy Thạch mật thất nguyên lý, đem máy truyền tin đặt vào một cái cùng loại Huy Thạch mật thất cao nồng độ giá trị âm bức xạ hoàn cảnh, máy truyền tin chung quanh giá trị âm bức xạ càng dày đặc, càng sẽ không nhận Ác Mã xâm nhập. Mặt khác, ta chỗ này còn có Trùng Nhân tình báo.”

Hắn tiếp tục đem Trùng Nhân là quần cư tin tức, cùng nó có các loại năng lực, từng cái miêu tả đi ra.

Vu Hoành cũng đối các loại đem chính mình nắm giữ Tốc Nhân tình báo miêu tả đi qua, song phương liền tình báo phương diện đã đạt thành cùng hưởng hỗ trợ.

Một bên Vi Tùng thấy thế, cũng cho ra chính mình gặp phải một chút hắc tai tình báo, mặc dù kém xa còn lại hai người trân quý, nhưng cũng coi là bổ sung cạnh cạnh góc góc.

“Đúng rồi, Tân Cực Quang thành di chuyển hoàn tất, đồng bộ bắt đầu khôi phục cả nước phát thanh.” Trương Khai Tuấn nhắc nhở, “Vu Hoành ngươi một hồi kết thúc chúng ta bên này về sau, có thể điều tiết nghe một chút.”

“Tốt, băng tần hay là am500?” Vu Hoành hỏi.

“Ừm, không thay đổi, bây giờ còn đang hai mươi bốn giờ lặp lại tuần hoàn.” Trương Khai Tuấn trả lời.

“Đám kia cao tầng bất quá là tham sống sợ c·h·ế·t rác rưởi! Sớm rút đi nhiều như vậy quân đội, dẫn đến hại c·h·ế·t nhiều người như vậy!” Vi Tùng căn răng nói.

“Cho nên Tân Cực Quang thành nội bộ chính biến, hiện tại Đông Hà quân Liên Hiệp tổng tư lệnh là một nhóm người khác đẩy lên đi.” Trương Khai Tuấn nói.

“Trước đó những cái kia tham sống sợ c·h·ế·t bị g·i·ế·t hơn phân nửa. Chính biến cơ hồ tại vừa mới đóng lại Tân Cực Quang thành lúc liền bạo phát, hẳn là sớm có dự mưu.”

“Ta cũng minh bạch, hiện hữu tình huống chỉ có thể tập trung lực lượng bảo tồn hỏa chủng, có thể…” Vi Tùng thanh âm yếu xuống tới.

“Hắc tai bộc phát trước, Đông Hà có 1.9 tỷ người, hiện tại còn lại bao nhiêu? Mấy chục triệu đều không nhất định có… Liền loại này ác liệt cục diện, còn muốn lấy triệu tập quân đội bảo vệ mình trước trốn, thực sự là… Bọn hắn chẳng lẽ không biết quân nhân cũng có người nhà của mình sao?” Trương Khai Tuấn khó được toát ra một tia trào phúng cảm xúc.

“Có lẽ bọn hắn chỉ là quá sợ hãi.” Vu Hoành nhàn nhạt bồi thêm một câu.

Tân Cực Quang thành di chuyển, hại c·h·ế·t Bạch Hà thị nhiều người như vậy, hắn mặc dù cùng bên kia không thân chẳng quen, không có quan hệ gì, nhưng tương tự thỏ tử hồ bi, đối với những cái được gọi là cao tầng một dạng chán ghét.

Ba người liền máy truyền tin, lại trao đổi một chút không khí ô nhiễm phương diện tình báo, Vi Tùng chia sẻ một chút tự mình chế tác miếng lọc không khí kinh nghiệm, lợi dụng chất gỗ cùng một chút đặc thù thổ nhưỡng hòn đá, tổ hợp đứng lên thêm nước điều chế, có thể lau sạch sẽ bị ô nhiễm van thở loại bỏ phiến, đạt tới lặp đi lặp lại sử dụng hiệu quả.

Đây đều là thành công thực tiễn kinh nghiệm, Vu Hoành cầm bút từng cái ghi chép lại, thu hoạch rất nhiều.

Đặc biệt là kết nối xuống tới phía bên mình khả năng gặp phải nguy hiểm, hắn từ Trương Khai Tuấn nơi đó, biết được, chính mình có khả năng nhất gặp phải Trùng Nhân tập kích, về phần Tốc Nhân bức xạ cường độ còn tại chậm chạp trong tăng trưởng, cố định một vị trí không nhúc nhích.

Ngược lại là Trùng Nhân, có ba cỗ đang nhanh chóng tới gần nơi này bên cạnh.

Hai canh giờ thoáng qua tức thì, thẳng đến kênh đóng lại, Vu Hoành còn chưa đã ngứa.

Hắn để bút xuống, hoạt động bên dưới hai tay.

Nhớ tới trước đó Trương Khai Tuấn cho ra đề nghị, thế là cấp tốc đứng dậy, tìm đến một đống có thể khép mở trọng tổ Vòng Xoáy phù bản.

Đây là hắn biết được Huy Thạch khoáng không có đằng sau, trọng chế bộ phận phù bản.

Chương 168: Quy hoạch (2)

Chương 168: Quy hoạch (2)

Cầm lấy một khối, phù bản này chỉ có bàn tay lớn nhỏ, hình tròn, trung tâm có một đầu khép mở tuyến, có thể đối với gép lại.

Loại phù trận này, hoàn chỉnh trạng thái liền sẽ hấp thu hồng trị chứa đựng, chồng chất trạng thái liền sẽ phóng thích giá trị âm bức xạ, là có thể lặp đi lặp lại sử dụng đồ tốt.

Trừ dùng mấy lần cần đến hắn nơi này bổ mực vẽ tuyến bên ngoài, còn lại không có cái gì khuyết điểm

Cầm lấy những này cải thiện bản Vòng Xoáy phù bản, Vu Hoành trước chồng chất một cái.

Phốc.

Lập tức một cỗ giá trị âm bức xạ quét sạch máy truyền tin, đem nó hoàn toàn bao khỏa đi vào.

Vu Hoành nhìn xem một mực thường mở máy kiểm tra hồng trị, chú ý đến giá trị âm bức xạ biến hóa, sau đó một tay đi điều chỉnh máy truyền tin nút xoay, nhảy đến am500.

Rất nhanh, một trận rõ ràng nam tử thông báo âm thanh, từ trong loa truyền ra.

“Chỉ cần trong thời gian ngắn chế tạo ra một cái giá trị âm bức xạ hoàn cảnh, liền có thể xác định máy truyền tin điều đến kênh sẽ hay không có Ác Mã tập kích.”

Vu Hoành lại chồng chất thả ra một khối Vòng Xoáy phù bản mặc cho cường hãn giá trị âm bức xạ bao trùm đến chung quanh, bao trùm máy truyền tin.

Sau đó, hắn mới đưa lực chú ý tập trung vào quốc gia phát thanh tổng đài giọng nam bên trên.

“Nơi này là Đông Hà nhân dân phát thanh tổng đài, căn cứ Tân Cực Quang thành tổng nghiên sở cho ra dự báo, dự tính trong vòng ba tháng sau đó, bầu trời sẽ không còn dâng lên thái dương. Ban ngày sẽ không còn giáng lâm…”

“Căn cứ hồng trị nồng độ đỉnh sóng bụng sóng, tổng nghiên sở đem thời gian một ngày, chia làm Giờ Đen cùng Giờ Xám hai bộ phận, khi thái dương triệt để không còn dâng lên lúc, xin tất cả người sống sót nhớ kỹ thời gian phân chia, để tính nhắm vào khai thác hành động.”

“Giờ Đen là ban đêm 24 giờ bắt đầu, đến ngày thứ hai giữa trưa 14 giờ tả hữu. Trong khoảng thời gian này gặp phải hắc tai xâm nhập khả năng phi thường cao, đồng thời cao nguy hắc tai cũng càng ưa thích tại trong loại hoàn cảnh này xuất động tập kích.”

“Giờ Xám là xế chiều mỗi ngày 16 giờ đến 17 giờ ở giữa, ước chừng một giờ tả hữu, thời gian này là tương đối Giờ Đen muốn an toàn rất nhiều thời đoạn, căn cứ nghiên cứu, đại bộ phận hắc tai cũng sẽ không lựa chọn lúc này xuất động.”

“Thời gian còn lại, thì là hỗn loạn thời đoạn, so Giờ Đen an toàn, nhưng không bằng Giờ Xám.”

Vu Hoành lẳng lặng nghe, ghi chép, những tin tức này hiện tại còn nhìn không ra tác dụng, nhưng nếu như kết hợp nghiệm chứng về sau, còn có thể hữu hiệu, liền đại biểu cho Tân Cực Quang thành biến hóa, xem như phương hướng tốt, tối thiểu còn có thể tiếp tục vì tất cả người sinh tồn cung cấp trợ lực.

“Liên quan tới thiên thời dự báo liền nói đến nơi đây, kế tiếp là Tân Cực Quang thành phát ra cả nước thông cáo: Tất cả hiện tại còn nguyện ý tiếp nhận người sống sót an toàn cứ điểm, cũng có thể thông qua phía dưới thức, xin mời nhảy dù vật tư trợ giúp, cũng nhập vào giao dịch nhảy dù mậu Dịchạng…”

Phát thanh thảo luận rất khá, nhưng làm sao liên hệ Tân Cực Quang thành đâu?

Đây là đơn hướng phát thanh, có thể có song hướng thông tin dụng cụ, lại sẽ có mấy cái? Đồng thời dưới loại tình huống này, ai lại dám thật tin cái này tổng đài thông báo?

Nhảy dù vật tư? Tân Cực Quang thành sẽ tốt bụng như vậy, không cầu hồi báo, không cầu mục đích?

Ngẫm lại đều khó có khả năng.

Thế đạo này ra ngoài đều là muốn bốc lên nguy hiểm tính mạng,

Đóng lại thông tin, Vu Hoành đứng người lên, nội khí khôi phục tốt về sau, hắn đi ra ngoài, đi vào thạch bảo bên này, đang muốn đẩy cửa đi vào.

Đột nhiên nhìn thấy ngoại viện Đinh Thược còn tại nguyên địa lên nhảy, tựa hồ đang rèn luyện thân thể.

Hắn suy nghĩ một chút, đi qua, ra ngoại viện.

"Khôi phục như thế nào?"

"Rất tốt, lão bản lúc nào có thể bắt đầu nhiệm vụ?" Đinh Thược hiện tại còn ở tại thạch bảo bên ngoài, không có tư cách đi vào nghỉ ngơi, cái kia lều gỗ chính là nàng duy nhất trụ sở.

Trên bản chất Vu Hoành còn không có tiếp nhận nàng.

"Ta đã nhìn thấy ta bằng hữu, cho nên nội dung nhiệm vụ cần sửa đổi." Vu Hoành bình tĩnh nói.

"Ngài nói." Đinh Thược sắc mặt bình tĩnh, hiển nhiên sớm có đoán trước.

"Tìm tới mới ký hiệu thần bí." Vu Hoành lại một lần nữa cầm ban sơ yêu cầu làm nhiệm vụ.

"Ta cho ngươi một cái máy kiểm tra, ngươi có thể cầm, mang lên vật tư, trang bị, đi mặt khác di tích, tìm kiếm càng nhiều không tái diễn ký hiệu."

"… Khoảng cách này quá xa đi." Đinh Thược mày nhăn lại.

“Ta có thể cho ngươi mặt khác vị trí cứ điểm tin tức, cũng có thể cung cấp v·ũ k·hí, trang bị, ta biết nhiệm vụ này độ khó rất lớn, nhưng trong doanh địa không có người so ngươi thích hợp hơn.”

Vu Hoành lời này không sai, Đinh Thược là tốc độ hình người cường hóa, là trong doanh địa tốc độ gần với Vu Hoành cường hãn cá thể.

Tốc độ của nàng phản ứng tại tức thì phản ứng cùng thời gian dài chạy sức chịu đựng bên trên.

Đúng là nhiệm vụ này tốt nhất hành động nhân tuyển.

“Tìm tới ký hiệu mới, liền có thể giải quyết Huy Thạch khoáng thỉnh thoảng vấn đề a?” Đinh Thược hỏi.

“Có lẽ có thể, có lẽ không có khả năng, ta không biết. Ta có thể bảo đảm là, Hắc Phong doanh địa một mực tại, coi như không có Huy Thạch, ta cũng có những biện pháp khác ổn định nơi này.” Vu Hoành bình tĩnh nói.

Nếu như có thể mà nói, kỳ thật hắn muốn chính mình đi, nhưng không có cách, một khi rời đi, doanh địa tất nhiên tính an toàn giảm lớn.

“Suy nghĩ thật kỹ xuống đi.” Hắn vỗ vỗ Đinh Thược bả vai. Quay người rời đi.

Sau đó, Vu Hoành đem đến từ máy truyền tin tin tức, cáo tri những người còn lại, mọi người chấn động sau khi, cũng bắt đầu nhao nhao khẩn cấp ra ngoài chế tác vật tư trữ hàng.

Bác sĩ Hứa chế tác thuốc bột, Lý Nhuận Sơn thu thập rau dại cùng đặc thù thổ nhưỡng, Asena cũng học dùng cỏ khô bện bọc nhỏ cái gì, làm thêm chút sức có thể bằng sự tình.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua.

Vu Hoành mỗi ngày chờ đợi cường hóa kết thúc thời gian bên trong, cũng đang không ngừng chuyên chú tu hành Bôn Lôi Thối.

Rất nhanh, đạo thứ tám nội khí cũng ngưng tụ hoàn thành, còn kém đạo thứ chín, liền có thể thân thể lại lần nữa phát sinh nhỏ chất biến, bước vào tầng thứ ba.

Như vậy lại qua hai ngày, Vu Hoành bắt đầu chờ mong đột phá tầng thứ ba Bôn Lôi thối pháp lúc.

Doanh địa bên ngoài thứ an toàn khu, xuất hiện động tĩnh. Âm u trong núi rừng.

Ba cái một thân đen xám áo choàng, bao khỏa toàn thân bóng người màu đen, chính chạy chậm đến, tại trong rừng cây tránh né lấy cái gì.

Bọn hắn không dám lên tiếng, chỉ có kịch liệt thở dốc không đè nén được truyền ra. Thỉnh thoảng còn về đầu hướng sau lưng nhìn quanh.

Phốc.

Đột nhiên, ba người hậu phương hơn mười mét bên ngoài, trong không khí có vô số điểm nhỏ màu đen, nhanh chóng tụ tập, hình thành một cái hình người màu đen.

Hình người mới ngưng tụ ra, liền bỗng nhiên dậm chân, hướng phía trước.

Sưu!

Tốc độ nó cực nhanh, hơn mười mét chỉ là một cái chớp mắt, liền đuổi kịp rơi vào sau cùng một người.

Người kia hất lên Huy Thạch áo choàng bị xé nứt, lộ ra phía dưới kiên cố màu đen chống đ·ạ·n đồ bộ.

Nhưng đồ bộ phảng phất hoàn toàn không dùng.

Hình người màu đen kia bỗng nhiên mơ hồ một chút, biến mất tại chỗ không thấy.

Bành! !

Cùng một thời gian, bị nó đuổi kịp người kia tựa như bị xe đụng vào đồng dạng, đau hừ một tiếng, hướng phía trước mất

đi cân bằng bay lên.

Hắn nhịn không được kêu thảm, bay ra hơn mười mét, ngã tại mặt đất.

Phốc.

Trên mặt đất chỉ còn lại có một bộ mũ giáp đồ bộ, còn lại cái gì cũng không dư thừa.

Tại người này rơi xuống đất trong nháy mắt, hắn nội bộ thân thể liền triệt để phân tán, quỷ dị biến mất không thấy gì nữa.

Mà quỷ dị chính là, chống đ·ạ·n đồ bộ bên trên bị đụng bộ vị, thế mà không có nửa điểm vết lõm.

Rất nhanh, chạy trốn hai người khác cũng bị hình người từng cái đuổi kịp, trên người bọn họ Huy Thạch thảm áo choàng không dùng được, cường hãn chống đ·ạ·n đồ bộ cũng không có gì ngăn cản tác dụng.

Ba người thân thể đều là ngã sấp xuống sau liền lập tức biến mất không thấy gì nữa, không có v·ết m·áu, không có bất kỳ cái gì dấu vết khác, tựa như cái kia ba bộ đồ bộ từ vừa mới bắt đầu liền bị để dưới đất, không ai xuyên qua đồng dạng.

Tê.

Rất nhanh, đi săn ba người sau người thần bí hình một lần nữa tụ hợp, đứng tại trong cánh rừng.

Tại sau lưng nó, lại rất nhanh có hai đạo nhỏ một chút hình người màu đen, im ắng tụ hợp.

Ba cái ngắm nhìn bốn phía, tựa hồ đang cảm ứng cái gì. Xác định chung quanh không có người sống về sau, bọn chúng quay người chuẩn bị rời đi.

Bỗng nhiên, ba cái mặt bên, đen kịt trong cánh rừng, từ từ đi ra một đạo áo vàng nữ tử váy trắng.

Nữ tử tóc đen che mặt, có chút cúi đầu, tại khoảng cách hơn hai mươi mét vị trí, ngừng lại, đứng vững bất động.

Tê!

Ba cái người thần bí hình có chút nhếch miệng, lộ ra trong miệng lít nha lít nhít không ngừng nhúc nhích tiểu hắc trùng.

Tựa hồ là đang đe dọa.

Áo vàng nữ tử váy trắng lẳng lặng đứng thẳng mấy giây, liền bắt đầu từ từ lui lại.

Nàng đổi phương hướng, ý đồ lách qua ba cái hình người, nhưng rất nhanh lại bị ba cái ngăn trở, không cho phép tiến lên.

Như vậy lặp đi lặp lại bốn lần về sau, áo vàng nữ tử váy trắng rốt cục từ từ lui lại, dần dần biến mất tại trong sương mù, không tiếp tục thử nghiệm nữa.

Mà chung quanh trong cánh rừng, ba đạo hình người màu đen cũng bỗng nhiên phân tán, hóa thành vô số hắc trùng, biến mất tại nguyên chỗ.

Cái này tựa hồ mang ý nghĩa, vùng này, hiện tại do bọn chúng Chúa Tể.

Hắc trùng tụ tập thành một đám, ở trong rừng bay động, không bao lâu liền phát hiện ánh đèn chiếu sáng Hắc Phong doanh địa.

Trong bầy trùng đại bộ phận đều không có để ý, bị thạch bảo bên ngoài Ẩn Nặc ký hiệu ảnh hưởng, tiếp tục hướng nơi xa bay.

Nhưng một chút một bộ phận, lại lặng yên rơi xuống đất, ngưng tụ thành một đạo hình người màu đen.

Hình người đứng bên ngoài ngoài viện, lẳng lặng nhìn chăm chú lên bên trong hoàn cảnh.

Nhìn xem ngoại viện thô ráp chất gỗ hàng rào, hình người chậm rãi từng bước một hướng phía trước, hướng phía ngoại viện nội bộ đi đến.

Vu Hoành bỗng nhiên nhắm mắt lại, cảm ứng trong đầu Hắc Tích ấn ký

Ấn ký bên trong, trong đó một cái tại phụ cận tuần tra Hắc Tích, ở ngoại viện phát hiện một cái quái dị người bóng đen.

Người này thân cao một mét sáu bảy dáng vẻ, toàn thân không có quần áo, chỉ có triệt để màu đen. Cái gì khác cũng nhìn không thấy.

Mấu chốt nhất là…

Vu Hoành nhìn về phía trong phòng một mực mở máy kiểm tra.

Phía trên trị số ngay tại không ngừng cuồng loạn.

Từ hơn 300 đến hơn tám trăm, lại đến hơn năm ngàn, trị số lên cao tốc độ cực nhanh.

Rất nhanh, bất quá mấy giây, liền đến hơn tám nghìn, cũng may đến nơi này, trị số hơi chậm lại.

“So Tốc Nhân còn mạnh hơn. Dựa theo Trương Khai Tuấn tình báo, tên kia, hẳn là Trùng Nhân…”

Trừ ra Trùng Nhân, hắn nghĩ không ra còn có cái gì hắc tai, có thể cách khoảng cách xa như vậy, đem chung quanh hồng trị cất cao đến cao như vậy!

Phải biết hắn nơi này khoảng cách ngoại viện, thế nhưng là có ba mươi mấy mét khoảng cách.

Khoảng cách ba mươi mấy mét, máy kiểm tra hồng trị có thể tiêu thăng đến hơn tám nghìn… Cái này so với lúc trước Tốc Nhân xâm lấn lúc còn muốn khoa trương.

‘Ngăn không được! Hiện tại trận pháp còn tại cường hóa bên trong, uy lực không đủ, căn bản ngăn không được! Ngay cả kém một chút Tốc Nhân cũng đỡ không nổi, chớ nói chi là Trùng Nhân! !’

Vu Hoành thông qua Hắc Tích, nhìn chăm chú lên hình người màu đen kia chính từng bước một tới gần doanh địa.

Hắn thần sắc khẩn trương, trong đầu phi tốc chuyển động tư duy, nghĩ đến biện pháp.

Rất nhanh, hắn chú ý tới, hình người màu đen này tựa hồ cũng không phải là rất kiên định, hướng phía trước bước chân tựa hồ không phải nhanh như vậy cùng kiên quyết, đi một bước, ngừng một chút Vu Hoành bỗng nhiên nhớ tới, mình tại thạch bảo cùng sơn động đều tăng thêm Ẩn Nặc ký hiệu giấu kín tự thân cảm giác tồn tại.

'Nhìn như vậy! Nó cũng không xác định nơi này có người sống tại! !' Vu Hoành trong đầu một chút hiện lên linh quang.

Có biện pháp!

Hắn tỉnh táo điều khiển một đầu Hắc Tích.

Phốc.

Bỗng nhiên phía bên phải trong hắc ám, bay ra một ngụm màu đen cục đàm.

Cục đàm tinh chuẩn rơi vào hình người màu đen má phải bên trên, chậm rãi đi xuống.

"…" Hình người chậm rãi quay đầu, nhìn về phía Hắc Tích.

Chương 169: Uy h·i·ế·p (1)

Phốc!

Hình người màu đen trong chốc lát một cái đánh ra trước, tựa như hổ đói vồ mồi, chớp mắt vượt qua khoảng cách, rơi trên người Hắc Tích.

Bịch một chút, Hắc Tích bị lực lượng khổng lồ đâm đến về sau bay ngược, lộn hơn mười vòng mới chậm rãi bất động, ngã xuống đất.

Đợi thêm mấy giây, Hắc Tích toàn thân bịch nổ tung, hóa thành vô số tiểu trùng màu đen, một lần nữa tụ hợp thành một đạo hình người màu đen.

Bỗng nhiên lại là một ngụm cục đờm bay đến nó trên mặt. Hình người đang muốn quay người, tiếp tục đi hướng cách đó không xa doanh địa.

Tê!

Hình người tựa hồ nổi giận, quay người nhào về phía xa xa con thứ hai Hắc Tích.

Cứ như vậy tuần hoàn bốn lần, rốt cục chờ hình người màu đen lại lần nữa tụ hợp khôi phục, trước mắt đã không nhìn thấy bất luận cái gì doanh địa vết tích.

Nó tựa hồ cũng quên đi doanh địa, trực tiếp thuận hiện hữu phương hướng, hướng phía trước di động, rời đi.

Không bao lâu, hình người biến mất tại hắc ám vụ khí bên trong, triệt để không thấy.

Nó tựa hồ đi theo trước đó đồng bạn rời đi phương hướng đi.

Trong hắc ám, một đầu Hắc Tích chậm rãi từ trong bụi cỏ hiển hiện, nhìn chăm chú lên hình người rời đi phương hướng, rất nhanh lại chậm rãi ẩn hình.

Trong sơn động, Vu Hoành thở một hơi dài nhẹ nhõm, cảm ứng đến chỉ còn lại có năm cái Hắc Tích, có chút bất đắc dĩ lắc đầu.

Tại trận pháp còn không có cường hóa hoàn thành trước, chỉ có thể như thế ứng đối, cũng may Hắc Tích một lần nữa ấp, cũng liền ba ngày liền có thể toàn bộ phục hồi như cũ.

Cùng Trương Khai Tuấn tin tức trao đổi, để hắn được một chút ứng đối hắc tai linh cảm, không cần thiết cùng tất cả gặp phải hắc tai đều cứng đối cứng, hắc tai sẽ khôi phục, vĩnh viễn không c·hết, căn bản không cần thiết liều mạng, chỉ cần tìm cơ hội phương pháp dẫn dắt rời đi bọn chúng liền tốt.

Lần này Hắc Tích thao tác cũng là một lần nếm thử.

Miễn trừ một lần nguy cơ, Vu Hoành để còn lại Hắc Tích tiếp tục giá·m s·át chung quanh, chính mình thì trở lại tầng hầm kiêm tu khổ luyện Bôn Lôi thối pháp.

Doanh địa sinh hoạt cũng dần dần khôi phục lại bình tĩnh.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, tựa hồ là Cự Thần Đ·ạ·n bạo tạc, đưa đến hắc tai một loạt phản ứng dây chuyền.

Rất nhanh một tuần đi qua, doanh địa không có gặp được bất luận cái gì Đại Bì phía trên phiền phức hắc tai, Hắc Phong trận pháp phòng hộ cùng Hắc Tích cũng đủ để ứng phó tất cả phiền phức.

Hết thảy đều gió êm sóng lặng.

Tựa hồ chính như Trương Khai Tuấn nói, cao nguy hắc tai bọn họ tại phân chia chiếm cứ địa bàn về sau, liền triệt để cố định xuống, thời kỳ nguy hiểm nhất sắp đi qua.

Nhưng đối với trước đó trải qua Trùng Nhân, hắn vẫn như cũ duy trì độ cao cảnh giác, thông qua Hắc Tích tầm mắt, hắn thường xuyên có thể nhìn thấy Trùng Nhân tới tới lui lui tại ngoài doanh địa thứ an toàn khu ra vào.

Bọn chúng tựa hồ đang không ngừng khu trục cũng mở rộng chung quanh địa bàn.

Mỗi ngày đều có thể nhìn thấy, bọn chúng hoạt động phạm vi đang không ngừng tới gần doanh địa, cái này trồng sống động tốc độ cũng không nhanh, nhưng lại rất ổn định.

Phốc!

Trong núi rừng, một đầu khổng lồ Tượng Trùng bị bóng đen nhào trúng, toàn thân cấp tốc nâng lên lít nha lít nhít vô số nhỏ bé hạt tròn.

Sau đó một tiếng vang trầm, toàn bộ Tượng Trùng triệt để nổ tung, hóa thành một mảng lớn tiểu trùng màu đen.

Những tiểu trùng này bay ra ra, tại hơn mười mét bên ngoài trên đất trống, ngưng tụ thành một cái hình người màu đen.

Trên mảnh đất trống này, đã không chỉ đứng một cái hình người màu đen, còn có mặt khác ba cái hình người, phi tốc ngưng tụ mà ra, đứng ở phía sau.

Nơi xa trong bụi cỏ, một cái Hắc Tích thấy cảnh này, lặng lẽ đem đầu lùi về, một lần nữa ẩn dấu vào hắc ám.

Cái này Hắc Tích là Vu Hoành phái tới tùy thời quan sát Trùng Nhân lính gác, bởi vì hai bên khoảng cách nằm cạnh quá gần, đến mức hắn đều không cần di động chính mình, dựa vào Hắc Tích hai cây số cực hạn khống chế khoảng cách, liền có thể tùy thời tùy chỗ quan sát Trùng Nhân.

“Hơi rắc rối rồi…”

Trong sơn động.

Vu Hoành tay không tại mặt bàn trên giấy vẽ lên một cái vòng tròn, trên giấy cũng không phải là chỉ có vòng tròn này, còn có trước đó vẽ bốn cái tròn.

Lần này vẽ tròn, là tất cả bên trong nhỏ nhất. Điều này đại biểu doanh địa chung quanh an toàn phạm vi.

“So vài ngày trước càng nhỏ hơn, càng tiếp cận doanh địa… Ước chừng còn có ba bốn mươi mét…’

Vu Hoành lông mày nhíu chặt, cảm giác khó giải quyết.

‘Căn cứ những ngày này quan sát, ngoại bộ Trùng Nhân hết thảy có bốn đầu, cường độ so sánh Tốc Nhân tới nói, một cái hơi yếu, nhưng hợp lại cùng nhau, liền vượt xa khỏi.’

‘Phiền toái nhất còn không phải cái này, mà là gia hỏa này tốc độ nhanh, không nhìn tầng ngoài phòng ngự, có thể trực tiếp xuyên thấu nội bộ tiến hành ký sinh, ký sinh tốc độ cũng cực nhanh chẳng khác gì là đụng liền thương, làm b·ị t·hương liền c·hết.’

Đứng người lên, Vu Hoành suy tư nên như thế nào ứng phó loại này hắc tai.

Hắn trong sơn động đi qua đi lại, trong lòng mạch suy nghĩ từng loại từ chính mình nắm giữ át chủ bài bên trên lướt qua.

Phương pháp tốt nhất chính là không nên bị nó đụng phải, đối phó loại này hắc tai, phòng hộ đồ bộ căn bản vô dụng, liền xem như người cường hóa, ở tại trước mặt cũng cùng người bình thường không có gì khác biệt.

Đối đầu loại này hắc tai, Huy Thạch đ·ạ·n s·ú·n·g ống, hỏa diễm, axit mạnh chất kiềm các loại, các loại phương pháp đều không dùng. Chỉ có Huy Thạch tạc đ·ạ·n có chút dùng, nhưng cũng không lớn, bởi vì Trùng Nhân tốc độ quá nhanh, tại Huy Thạch tạc đ·ạ·n tới gần bạo tạc trước, liền chính mình phân tán chui xuống dưới đất. Hắn những ngày này hỏi qua Trương Khai Tuấn cùng Vi Tùng, biết bọn hắn cũng đều gặp được Trùng Nhân.

Càng buồn nôn hơn chính là, chỉ cần không có khả năng triệt để toàn diệt Trùng Nhân, chỉ cần bị nó lưu lại một chỉ hoạt trùng, là hắn có thể cấp tốc ngóc đầu trở lại. Rất nhanh khôi phục hoàn chỉnh thể.

‘Khó chơi… .’ loại này hắc tai, mặc dù không bằng Ác Ảnh như vậy khủng bố, nhưng mang tới t·ử v·ong uy h·iếp nhưng lại xa xa vượt qua.

Vu Hoành khống chế Hắc Tích giám thị Trùng Nhân tiến độ, chính mình thì lại một lần nữa chui xuống dưới đất thất, bắt đầu mới luyện khí.

Đến dưới mắt một bước này, hắn Bôn Lôi thối pháp tầng thứ hai sắp viên mãn, đạo thứ chín nội khí lập tức liền muốn ngưng tụ thành công.

Tăng tốc Vô Cực Ngưng Khí Quyết xác thực hiệu quả phi phàm, tại cường hóa ra pháp quyết này trước, hắn luyện khí tốc độ chậm như rùa bò, hiện tại liền nhanh hơn nhiều.

'Trước mặc kệ, đột phá tầng thứ hai lại nói. Có lẽ sau khi đột phá, tốc độ tăng lên nội khí uy lực tăng lên, hắn là có thể tại bổ sung trận pháp bắt đầu đến tốt hơn hiệu quả.'

Nội khí là có thể tại ấn ký khôi phục lúc cung cấp trợ giúp, điểm ấy Vu Hoành trước đó giống như thử qua. Hắc Tích chính là như vậy, nhất định phải nội khí phụ trợ mới có thể thúc đẩy sinh trưởng cá thể mới.

Trận pháp hẳn là cũng cùng loại.

Ánh đèn màu trắng bao phủ trong tầng hầm ngầm.

Vu Hoành đứng ở chính giữa, ngưng thần tĩnh khí, nội tâm quan tưởng Bôn Lôi thối pháp quan tưởng đồ, đồng thời ý thức điều động nội khí, hai chân có chút đồ lót chuồng.

Bạch!

Trong chốc lát, hắn đùi phải nâng lên một cái đá quét, vạch phá không khí phát ra chói tai rít lên.

Rất nhanh, từng chiêu Bôn Lôi thối pháp chiêu thức không ngừng sử xuất, trong tầng hầm ngầm cũng dần dần vang lên quái dị nóng nảy tiếng cười quái dị.

Một tầng trong suốt khí lưu cũng bắt đầu quanh quẩn tại bên cạnh hắn, ẩn ẩn vặn vẹo tia sáng.

Theo thời gian chuyển dời, Vu Hoành thân ảnh dần dần mơ hồ không rõ, từng đạo chung quanh không trung thần bí hạt tròn,

phi tốc bị hút vào nó thể nội, bám vào đang ngưng tụ hơn phân nửa đạo thứ chín nội khí bên trên.

Không biết đi qua bao lâu.

Phốc!

Trong chốc lát, Vu Hoành động tác một chút đình chỉ, hắn đứng tại chỗ.

Hắn toàn thân làn da đỏ lên, quanh thân bao phủ một tầng trong suốt khí lưu, vào lúc này sau khi dừng lại khí lưu này thế mà cũng không có biến mất, mà là tựa như như nước chảy, hướng trước người hắn hội tụ thành một đạo trong suốt luồng khí xoáy.

Cái vòng xoáy này có lớn cỡ bàn tay, ngưng tụ lơ lửng tại Vu Hoành bắp chân phải phía trước, cho hắn một loại chỉ cần tùy ý đá một cái, liền có thể nhẹ nhõm đem nó vung ra cảm giác.

Không chần chờ.

Vu Hoành bỗng nhiên hướng nơi xa treo trên tường Bạch Hùng đồ bộ một cái quét chân.

Bạch!

Trong suốt luồng khí xoáy bỗng nhiên hóa thành một đạo hư ảnh, đ·ạ·n giống như bay ra đập trúng Bạch Hùng đồ bộ.

Bành!

Bạch Hùng đồ bộ giống như là bị người hung hăng đánh một quyền, ở trên tường phát ra trầm đục, hung hăng lắc lư.

"… Đột phá…" Vu Hoành thật dài thổ khí, đi qua xem xét đồ bộ bị khí xoáy đánh trúng vị trí, không có gì vết tích.

"Không sai biệt lắm chính là người bình thường một quyền lực lượng… Không lớn, nhưng dù gì cũng xem như có công kích từ xa."

Vu Hoành trong lòng thoải mái.

‘Mới dựa vào phổ thông thối pháp tích lũy khí lưu, sau đó tại lúc cần phải quét qua mà ra, đánh ra luồng khí xoáy, lúc này mới tầng thứ ba, liền có thể đánh ra cấp độ này luồng khí xoáy, nếu là triệt để luyện thành Bôn Lôi thối pháp, đánh ra luồng khí xoáy sợ là uy lực càng lớn, nói không chừng số lượng sẽ còn càng nhiều!

Trong lòng của hắn suy đoán.

Ngay tại chỗ khoanh chân ngồi xuống, cảm thụ thể nội nội khí biến hóa

Lần này để hắn hơi kinh ngạc chính là, chín đạo nội khí không có biến mất, vẫn như cũ còn tại trong đan điền.

‘Trước đó thế nhưng là toàn bộ tiêu hao hết, bắt đầu lại từ đầu lại tích lũy nội khí… Lần này thế mà… .’

Hắn dù sao cũng hơi kinh ngạc, cấp tốc lật ra Bôn Lôi thối pháp sách nhỏ, kiểm tra một hồi.

Phía trên không có phương diện này giới thiệu.

‘Mặc kệ, trước củng cố một chút lại nói.’

Hắn lúc này thể nội chín đạo nội khí ăn khớp lưu động, hình thành một đạo vòng tròn, đã bắt đầu chậm rãi ra bên ngoài khuếch tán từng tia ấm áp khí lưu.

Khí lưu này một lần nữa bắt đầu để Vu Hoành cảm giác toàn thân ngứa.

Hắn biết, đây là muốn lập tức bắt đầu cường hóa toàn thân cường độ, trước đó đột phá tầng thứ hai lúc cũng phát sinh qua một lần.

Bôn Lôi thối pháp mỗi một tầng đột phá, đều sẽ để người tu hành thu hoạch được một lần nho nhỏ tăng lên.

Cường hóa tăng lên, kéo dài hơn ba giờ, mới chậm rãi ổn định.

Trong tầng hầm ngầm, Vu Hoành toàn thân mồ hôi đầm đìa, hai tay lẫn nhau chà một cái, lập tức một tầng trong suốt làn da tựa như giấy mỏng, từ trên hai tay rớt xuống.

Trong lòng hắn giật mình, cấp tốc ở trên người địa phương khác dùng sức chà, rất nhanh toàn thân đều cọ sát một đại tầng da.

Tróc da sau làn da trở nên trắng nõn cứng rắn, như là đá cẩm thạch giống như che kín cân xứng tự nhiên đường vân.

Kiểm tra một chút.

Hắn đi đến không thế nào mặc Bạch Hùng đồ bộ trước mặt, vươn tay, nắm đồ bộ cổ tay vị trí, dùng sức.

Két.

Nhỏ xíu tiếng vang từ đồ bộ bên trong truyền ra, đó là bên trong chống đ·ạ·n mảnh kim loại tại uốn lượn.

Vu Hoành thu tay lại, nhìn thấy đồ bộ mặt ngoài nhiều hơn một cái nhàn nhạt dấu ngón tay, trong lòng thư sướng.

'Luyện đến trình độ này, rốt cục có thể trình độ nhất định dùng huyết nhục chi khu thương đến áo chống đ·ạ·n. Đây là ta từng cường hóa Bạch Hùng đồ bộ, xem như cao cấp cường độ, nếu là đổi thành phổ thông chống đ·ạ·n đồ bộ…'

Hắn đi đến một bên khác, trước đó thu thập phổ thông chống đ·ạ·n đồ bộ còn dư mấy bộ.

Tùy ý nắm lên một bộ, một tay bóp.

Két két.

Bên trong miếng thép nhẹ nhõm bị bóp cong, cổ tay dán vào nhét chung một chỗ, rốt cuộc không có cách nào xuyên thấu đi.

'Không tệ… .'

Vu Hoành mắt nhìn chung quanh, sân bãi quá nhỏ, không có cách nào khảo thí tốc độ, dứt khoát mặc vào cường hóa Hôi Tích đồ bộ, đi ra sơn động.

Bên ngoài thạch bảo cùng sơn động đã xây dựng một đầu đơn sơ nham thạch thông đạo, trong thông đạo trưng bày sau khi cường hóa máy lọc không khí.

Mà tổng cộng có thông đạo bên trái, thì đơn độc mở một cánh cửa gỗ, làm ra vào khu vực công cộng lỗ hổng.

Vu Hoành đi trước rời núi đại động cửa, sau đó lại xuyên qua thông đạo hành lang, đi ra cánh cửa gỗ này, mới xem như chân chính trở lại nội viện.

Hắn vừa đi vừa về đi dạo ở trong nội viện chuyển vài vòng, đối với hiện tại cải tạo tương đương hài lòng.

Cứ như vậy. Thạch bảo cùng sơn động ở giữa lúc đi lại, liền không cần bốc lên bị ngoại giới công kích từ xa phong hiểm, trực tiếp an toàn thông hành. Có không khí máy lọc, mọi người hoàn toàn có thể một mực đợi tại thạch bảo bên trong, chỉ có một ít sinh sản nguyên vật liệu bây giờ không có, lại đi ra thu thập.

Răng rắc.

Đi ra nội viện tường vây cửa, trở tay đóng lại, Vu Hoành mắt nhìn máy kiểm tra, hồng trị vẫn tại bốn mươi mấy, không còn biến hóa.

Tình huống hiện tại càng phát ra ổn định, Trùng Nhân liên tiếp doanh địa không ngừng khuếch trương, mặc dù uy h·iếp tới gần, nhưng cũng đuổi chạy mặt khác lớn nhỏ không đều hắc tai q·uấy n·hiễu.

Những ngày này liền ngay cả Quỷ Ảnh cũng không có gặp một cái.

Răng rắc.

Răng rắc.

Vu Hoành coi chừng đi tại cánh rừng ở giữa, nội khí giương cung mà không phát, tùy thời có thể lấy bộc phát di động.

Hắn lần này là ra ngoài khảo thí tự thân tốc độ, không phải đi tìm Trùng Nhân tự mình chuốc lấy cực khổ.

Cho nên nhất định phải tận khả năng coi chừng.

Cũng may Trùng Nhân lãnh địa là tại doanh địa bên trái. Mà hắn tiến đến khảo nghiệm phương hướng, tuyển ở phía bên phải, là tiến về đường cái phương hướng.

Nơi này cũng bị hắn mở ra một đầu thờ xe năng lượng mặt trời thông hành sườn dốc làn xe.

Chương 170: Uy h·i·ế·p (2)

Chương 170: Uy h·i·ế·p (2)

Đứng ở làn xe điểm xuất phát, lưng tựa ngoại viện hàng rào, Vu Hoành nhìn một chút phía trước mông lung sương mù xám, hít sâu một hơi, xác định thời gian.

10 giờ 1 2 phút.

Tình huống bình thường, hắn từ nơi này chạy đến trên đường lớn, cần chí ít hai phút đồng hồ, đây là lộ diện được mở mang thông suốt sau thời gian. Bình thường đi bộ bình thường mười mấy phút. Bởi vì con đường này cao thấp chập trùng không chừng, ở giữa còn có thể gặp được hắc tai, có nhiều chỗ độ dốc cũng rất dốc, cũng không tốt đi.

Nhưng bây giờ.

Vu Hoành xuyên thấu qua kính bảo hộ nhìn về phía trước, ngưng thần tĩnh khí.

Bôn Lôi nội khí tại hắn hai chân tràn đầy phồng lên.

Xùy!

Trong chốc lát, phía sau hắn bùn đất nổ tung một cái hố nhỏ, người đã biến mất tại chỗ cũ.

Cuồng phong ghé vào lỗ tai hắn ô ô rung động, Vu Hoành chỉ nhìn chằm chằm trước mắt, trước mắt sương mù phi tốc biến mỏng, tách ra, lộ ra rõ ràng cánh rừng.

Mặt đất, hai bên, tất cả đều hóa thành mơ hồ một mảnh, chỉ có ngay phía trước có thể bị thấy rõ.

Lít nha lít nhít cây cối phi tốc tách ra, lùi lại, bị để qua sau lưng.

Không bao lâu, phía trước một chút sáng tỏ thông suốt, con đường hướng xuống nghiêng.

Sưu!

Hắn một cái nhảy nhỏ rơi xuống đất, nhẹ nhàng xông về phía trước ra mấy mét giảm lực, khom người dừng ở tràn đầy rạn nứt trên đường cái.

Hô.

Hai đạo nóng rực bạch khí, từ van thở hai bên phun ra.

Vu Hoành đứng người lên, mắt nhìn máy kiểm tra bên trên thời gian: ‘10 giờ 13 phút’ .

‘Một phút đồng hồ, hẳn là vẫn chưa tới.’ trong lòng hắn thoải mái.

Biết mình lần này tăng lên nhiều nhất, là tốc độ di chuyển, tại nguy hiểm như vậy thế đạo bên trong, chạy nhanh, mang ý nghĩa sinh tồn tỷ lệ tăng lên trên diện rộng.

Hắn vẫn ngắm nhìn chung quanh, trên đường lớn so vài ngày trước càng phá, liếc nhìn lại không nhìn thấy cái gì bằng phẳng địa phương.

Xám trắng mặt đường, tựa như vỡ vụn đồ sứ, hiện đầy vết rạn cùng dấu chân.

Cái kia hai chiếc dừng ở ven đường năng lượng mặt trời xe Jeep cũng không biết tung tích, không biết là bị người lấy đi, vẫn là bị hắc tai đụng bay.

Vu Hoành nhìn một chút chung quanh, nơi xa trên mặt đường, mơ hồ có thể nhìn thấy một cỗ đốt cháy khét xe buýt.

Hắn suy nghĩ một chút, hướng phía xe buýt kia phương hướng đến gần đi qua.

Lúc này bầu trời còn có chút ánh nắng, là trong một ngày sáng ngời nhất thời gian.

Đầy khắp núi đồi sương mù đều là màu xám trắng, mà không phải buổi tối màu xám đen.

Vu Hoành đi đến xe buýt mặt bên, tại khoảng cách bảy tám mét vị trí ngừng lại.

Trên người hắn máy kiểm tra trị số đã bắt đầu tăng vọt, từ mấy chục tăng lên tới năm sáu trăm trình độ.

Tại cùng Trùng Nhân đối kháng trước đó, những khả năng này tồn tại tai hoạ ngầm, hay là trước giải quyết hết tương đối tốt…

Vu Hoành nhìn xem chiếc xe này, nhìn xem một cánh kia phiến tràn đầy cháy đen cửa sổ xe, trên bệ cửa sổ còn lưu lại bị nung chảy hóa trong xe nhựa plastic.

Bạch!

Bỗng nhiên trong một cái cửa sổ xe, xuất hiện một tấm mơ hồ màu trắng mặt người.

Mặt người xuất hiện đến cực kỳ đột ngột, trước một giây còn không có, sau một giây liền giống thoáng hiện một dạng, xuất hiện tại cửa sổ chỗ.

Oanh! !

Trong chốc lát, Vu Hoành dậm chân vọt tới trước, nhấc chân chính là một cái chính đá.

Tiếng vang tại chỗ nổ tung, chân của hắn đá vào xe buýt phần eo, lực lượng khổng lồ nương theo lấy xung kích tốc độ, trong nháy mắt liền đem thân xe bị đá sắt lá vặn vẹo, nghiêng người khuynh đảo, quay cuồng lên.

Phanh phanh phanh phanh! !

Xe buýt bị lực trùng kích khổng lồ thôi động, hướng mặt bên lộn vài vòng, một chút rơi vào đường cái một bên sườn dốc dưới.

Theo xe một đường nhấp nhô, rất nhanh lại là một tiếng vang thật lớn.

Xe đụng vào cây.

Hết thảy ngừng lại.

Vu Hoành đứng tại trên mặt đường, cảm thụ được thể nội tiêu hao hết một đạo nội khí, trên mặt hiện lên một vệt triều hồng.

Chính hắn cũng không nghĩ tới lực lượng của mình lớn như vậy.

Vừa mới trong nháy mắt kia xuất hiện mặt người dọa hắn nhảy một cái. Hắn không chút suy nghĩ, tại chỗ liền một cước hướng phía trước đá tới.

Nội khí bộc phát dưới, một cước này trực tiếp đem toàn bộ xe buýt đá ngã lăn chuyển động.

Loại này xe buýt ít nhất cũng có 5 tấn trở lên… Coi như bị đốt không biến nhẹ, cũng hẳn là có ba bốn tấn.

Một cước đá ngã lăn ba bốn tấn vật nặng, chân của mình chân còn hoàn toàn không có cảm giác gì…

Vu Hoành hiện tại rốt cục có chút thực lực mình cũng không tệ lắm cảm giác.

Bành.

Bành.

Bành.

Bỗng nhiên từng đợt tiếng bước chân nặng nề, từ phía sau lộ diện truyền đến.

Tựa hồ là bên này phát ra tiếng vang hấp dẫn thứ gì, phía sau sương mù xám trắng bên trong, một đầu cao sáu bảy mét quái vật khổng lồ, chậm rãi đi ra mê vụ lộ ra thân thể khổng lồ.

Tượng Trùng… Vu Hoành quay đầu nhìn lại, nhận ra gia hỏa này.

Trong lòng hắn khẽ động, nội khí lại lần nữa giương cung mà không phát.

Xùy!

Hắn nhân hóa là giả ảnh, phóng tới Tượng Trùng. Cùng lúc, Tượng Trùng nâng lên gai nhọn một dạng chân dài, hung hăng hướng hắn đâm xuống tới.

Răng rắc.

Tượng Trùng chân dài vẫn chưa hoàn toàn rơi xuống, còn tại giữa không trung, liền bị Vu Hoành một cước đá gãy.

Không chỉ như vậy, nó phía bên phải một loạt chân, đều bị Vu Hoành lướt qua một chân quét gãy.

Không đợi nó gào thét đứng dậy, một đạo nhân hình hư ảnh từ phía sau vọt lên, quay cuồng bay lên không, một cái chiến phủ bổ chân, ầm vang đập xuống.

Bành! ! !

Tượng Trùng thân thể hung hăng trầm xuống, phần lưng giáp xác tại chỗ sụp đổ, nổ tung.

Nó thân thể khổng lồ một chút nện ở mặt đất, phát ra chói tai khó nghe kim loại đè ép tiếng ồn.

Không đợi nó phát ra gào thét.

Một đạo mơ hồ hình người lại lần nữa xuất hiện tại nó đầu mặt bên.

Một cước.

Phốc.

Tượng Trùng hình tam giác đầu bị tại chỗ đá gãy, bay lên.

Thân thể khổng lồ của nó cũng tại lúc này, triệt để vỡ nát, hóa thành vô số khói đen, tiêu tán trống không.

‘Ba lần.’ Vu Hoành cảm thụ được thể nội tiêu hao ba đạo nội khí.

Nhìn trước mắt cái này so Đại Bì lớn một vòng lớn quái vật khổng lồ, im ắng vỡ nát, biến mất không thấy gì nữa.

Trong lòng của hắn đối với hắc tai e ngại, mất đi một tầng.

Tượng Trùng, không sử dụng nội khí, cần thời gian dài tiêu hao, phá vỡ giáp xác, vận dụng nội khí thì chỉ cần ba chiêu.

Tượng Trùng là cấp bốn hắc tai…

Mà đối với mặt khác người cường hóa tới nói, cấp ba, cũng đã là tay không đối kháng cực hạn.

‘Trên lý luận, ta trước đó cũng có thể giống đối phó Đại Đa Mục Điểu một dạng giải quyết Tượng Trùng, nhưng tuyệt sẽ không có hiện tại nhẹ nhàng như vậy.’

Hắn xoay người, nghe được nơi xa lục tục ngo ngoe có liên tục không ngừng tiếng vang tại ở gần, lúc này một cái lắc mình, hướng phía phía doanh địa mau chóng bay đi.

Tầng thứ ba Bôn Lôi thối pháp, đang di động phương diện tốc độ, mang đến cho hắn một cảm giác tựa như thân thể nhẹ nhàng một mảng lớn đồng dạng, tùy ý giẫm mạnh, liền có thể xông ra một mảng lớn khoảng cách.

Trong núi rừng, Vu Hoành nhẹ nhàng tựa như bóng dáng, ở trong sương mù phi tốc ghé qua.

Không bao lâu, một đạo mơ hồ hình người màu đen xuất hiện ở bên người hắn hơn mười mét bên ngoài.

Hình người màu đen chính nằm ở một đầu Đại Bì trên thân, tựa hồ đang ăn. Bỗng nhiên ngẩng đầu hướng phía Vu Hoành phương hướng nhìn tới.

Trùng Nhân!

Vu Hoành thân hình dừng lại, cũng ngừng lại, nhìn về phía đối phương.

Lúc trước hắn thông qua Hắc Tích được chứng kiến Trùng Nhân tốc độ, cùng hắn hiện tại không sai biệt nhiều.

Vừa vặn có thể gặp hiểu biết biết… Loại này khủng bố hắc tai cụ thể năng lực.

Tại khoảng cách doanh địa còn có hơn trăm mét vị trí, Vu Hoành nhẹ nhàng lấy hơi, một lần nữa triệu tập mới nội khí, tràn đầy hai chân.

Hắn nhìn chăm chú vào hơn mười mét bên ngoài Trùng Nhân, khóe mắt liếc qua quét mắt máy kiểm tra.

Hồng trị: 13389 1.522

Mười ba vạn. !

Vu Hoành da đầu tê rần, biết tuyệt đối không thể để cho đối phương đụng phải chính mình.

‘Gia hỏa này… Muốn dựa vào bức xạ lựu đ·ạ·n đối kháng, căn bản không thể nào. Trừ phi một hơi ném ra mấy chục khỏa điệp gia, cái này còn muốn đối phương trung thực đợi tại một chỗ mới được.’

Lấy Trùng Nhân tốc độ… Đây quả thực là thiên phương dạ đàm.

Xùy! !

Trong chốc lát Vu Hoành cùng Trùng Nhân cùng một chỗ động.

Hai người đồng thời hóa thành hư ảnh, một tiến một lui, phi tốc hướng phía rời xa doanh địa phương hướng chạy tới.

Cái này vừa chạy, Vu Hoành rõ ràng phát giác được chênh lệch.

Tại rộng rãi không có trở ngại vật địa phương, tốc độ của hắn rõ ràng nhanh hơn Trùng Nhân.

Nhưng trong núi rừng luôn có cây cối ngăn cản, loại thời điểm này, hắn cần đi vòng né tránh, mà Trùng Nhân chỉ cần thân thể

tản ra, hóa thành phi trùng vượt qua về phía sau lại tụ họp không chút nào bị ngăn trở. Cho nên ngăn cản địa hình là Trùng Nhân chiếm ưu.

Một đường phi nước đại dưới, Vu Hoành dứt khoát chạy đến trên đường lớn.

Mang theo Trùng Nhân phi tốc rời đi doanh địa, ước chừng chạy ra mười mấy cây số sau.

Hắn tính toán bên dưới khoảng cách, bỗng nhiên ném ra một viên bức xạ lựu đ·ạ·n.

Bành!

Giá trị âm bức xạ hơn bảy ngàn hợp lý số lượng, vừa vặn nổ trúng đến tiếp sau đuổi theo Trùng Nhân.

Nhưng bức xạ lựu đ·ạ·n trừ từ trên thân Trùng Nhân nổ ra một chút mảnh vụn màu đen, còn lại lại không tác dụng khác.

Thấy cảnh này, Vu Hoành trong lòng mát lạnh, biết tuyệt đối không thể cùng thứ này chính diện giao thủ.

Hắn không xác định nội khí bộc phát có thể ngăn trở hay không đối phương, một khi ngăn không được, đó chính là để mạng lại cược.

Lúc này đại khái đo lường tính toán ra Trùng Nhân tốc độ cực hạn, trong lòng của hắn cũng có thoát khỏi đối phương ý nghĩ.

Nhìn chung quanh một chút, rất nhanh, Vu Hoành nhớ tới trước đó trên nửa đường nhìn thấy quỷ dị Hoàn Phong thị.

Tòa kia hoàn toàn bị màu đen chất nhầy bao trùm thành thị.

Hắn không chần chờ, cấp tốc hướng Hoàn Phong thị phương hướng chạy đi.

Lấy hắn lúc này chí ít 100 mã tốc độ, chạy đến bên kia cũng không hao phí bao lâu.

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Rất nhanh, phía trước sương mù càng phát ra mỏng manh.

Hoàn Phong thị khổng lồ nước sơn đen kiến trúc, xuất hiện ở Vu Hoành trong tầm mắt, hắn đột nhiên một trận, giảm tốc độ dừng bước lại, quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp trên đường lớn, hình người màu đen Trùng Nhân cũng dừng ở hơn 30m bên ngoài, xa xa ngắm nhìn Hoàn Phong thị, không còn hướng phía trước.

'Quả nhiên!' Vu Hoành sắc mặt bình tĩnh, khẳng định chính mình phán đoán.

'Cao nguy hắc tai quả nhiên đã riêng phần mình phân chia địa bàn, Trùng Nhân dừng bước lại, rất có thể là cùng Hoàn Phong thị bên trong cái nào đó cao nguy hắc tai chạm qua, song phương phân chia địa bàn giới hạn…'

Nhìn xem trì trệ không tiến Trùng Nhân, Vu Hoành mỉm cười, tiếp tục rời xa, thẳng đến nó hoàn toàn biến mất tại tầm mắt, mới đường vòng từ một phương hướng khác, hướng phía doanh địa trở về.

Tầng thứ ba Bôn Lôi Thối để hắn có thể nhẹ nhàng nhảy lên hai ba mét, sẽ không phát ra động tĩnh lớn.

Trước kia mặc dù cũng có thể, nhưng đó là dựa vào man lực dùng sức nhảy lên, nhưng bây giờ khác biệt.

Rất nhanh, bất quá 20 phút, hắn liền trở lại doanh địa ngoại viện, đồng thời xác định cái kia tại doanh địa bên ngoài Trùng Nhân cũng không trở về.

Trở lại sơn động, Vu Hoành cuối cùng là khảo thí ra mình tại hắc tai bên trong đại khái cấp độ.

'Ta có thể đối phó hắc tai, tay không còn tại cấp bốn trở lên, cao hơn không có gặp được thích hợp khảo thí. Nhưng từ Tượng Trùng phản hồi đến xem, nhiều nhất sẽ không vượt qua cấp năm.'

'Mặc dù nguy hiểm đẳng cấp không có nghĩa là hắc tai thực lực, nhưng thô ráp lấy ra phân chia dưới, vẫn là có thể.'

“Tiếp đó, mau chóng đem Bôn Lôi Thối luyện đến cao hơn, tốc độ càng nhanh, lực lượng mạnh hơn, nội khí càng nhiều, dạng này các loại trận pháp cường hóa xong, nội khí càng sung túc cũng có thể để trận pháp chèo chống thời gian càng lâu.”

Sau đó, Vu Hoành cùng trong doanh địa tất cả mọi người đóng cửa không ra, chỉ ở thạch bảo cùng trong sơn động hoạt động.

Có máy lọc, mọi người ho khan đều từ từ khôi phục bình thường.

Lý Nhuận Sơn bắt đầu mở rộng rương nuôi dưỡng quy mô, lợi dụng thạch bảo không gian, lại làm ra mười cái cây nấm rương, dẫn đến đồ ăn sản lượng bắt đầu từ từ kéo lên.

Thời gian lần nữa một chút xíu trôi qua.

Tại xác định chính mình tốc độ so Trùng Nhân hơi nhanh về sau, về sau lại có hai lần, có Trùng Nhân tiếp cận doanh địa, đều bị Vu Hoành tự mình dẫn đi, dẫn tới Hoàn Phong thị bên kia phạm vi thế lực, kẹt Trùng Nhân phương vị, lại đường vòng gấp trở về.

Dùng loại phương pháp này kéo dài thời gian, rốt cục, tại Vu Hoành tầng thứ ba nội khí cũng nhanh luyện được cây thứ hai về sau, trận pháp cường hóa sắp kết thúc.

Mà ra ngoài thật lâu lão Chu, cũng thuận lợi quay trở về.

Chỉ là cùng dự đoán khác biệt chính là, hắn không tìm được Huy Thạch khoáng, cũng không tìm được người nhà mình.

Ngược lại là vơ vét một chút loạn thất bát tao đồ ăn vật dụng hàng ngày tới.

Vốn cho là hắn lần này ra ngoài xem như thất bại, thu hoạch quá ít. Lại không nghĩ rằng lão Chu mặt mỉm cười, tuyệt không hoảng, hắn tiến vào thạch bảo về sau, chủ động triệu tập tất cả mọi người muốn mở tiểu hội.

Chương 171: Uy h·i·ế·p (3)

Chương 171: Uy h·i·ế·p (3)

Thạch bảo tầng hai.

Đỉnh nhọn rộng rãi trong phòng nhỏ, ánh đèn sáng ngời chiếu sáng ở đây tất cả mọi người.

Lão Chu một thân chống đ·ạ·n đồ bộ rách tung toé, phía sau lưng không biết bị thứ gì vạch phá, lộ ra một khối lớn bên trong sứ trắng phiến.

Hắn không thèm để ý chút nào, một tay cầm cao dinh dưỡng, một tay bưng chén nước, từng ngụm từng ngụm bổ sung đồ ăn.

Trong doanh địa những người khác tại nơi này.

Lý Nhuận Sơn ôm Asena ngồi ở một góc, bác sĩ Hứa nâng bụng ngồi tại bên tường, Vu Hoành hai tay ôm ngực, đứng tại bên cửa sổ nhìn chăm chú lên lão Chu chờ lấy hắn trả lời chắc chắn.

Một hơi ăn hơn mười phút, lão Chu tựa hồ rốt cục dễ chịu chút, khôi phục một chút tinh thần.

Hắn buông xuống nước cùng cao dinh dưỡng, ngẩng đầu nhìn một vòng tất cả mọi người.

“Huy Thạch khoáng, ta thẩm tra đối chiếu qua, ta đi tòa kia, cũng mất. Toàn bộ biến thành đen, ta hoài nghi là xảy ra biến cố gì dẫn đến… .”

“Là Mesa gia tộc.” Vu Hoành xen lời hắn, “Ta từ máy truyền tin mặt khác cứ điểm nơi đó, biết được, một cái gọi Mesa tiểu gia tộc thế lực, đang lặng lẽ dùng không biết phương pháp hủy hoại Huy Thạch khoáng. Hiện tại tất cả mọi người đã thông qua khí, một khi gặp được Mesa người, g·iết c·hết bất luận tội.”

Mesa… .

Trong lòng mọi người trầm xuống, nhớ kỹ cái tên này, nhưng kỳ thật ý nghĩa không lớn, tại không có gương mặt dung mạo tiến hành thẩm tra đối chiếu lúc, ánh sáng một cái tên, căn bản không có cách nào tìm tới những người này.

“Bọn hắn chẳng lẽ cũng không phải là người sao! ? Coi như lại buồn nôn gia hỏa, cũng không trở thành đi cố ý hủy đi Huy Thạch khoáng! Không có Huy Thạch tất cả mọi người sống không nổi!” Lão Chu nói, cảm xúc có chút đi lên.

Hắn vốn cho rằng là t·hiên t·ai, kết quả hiện tại Vu Hoành nói cho hắn biết, lại là người làm! ?

“Quỷ mới biết bọn hắn đang suy nghĩ gì, thế đạo này người nào không? Lão bản, máy truyền tin có thể liên hệ với mặt khác cứ điểm, vậy địa phương khác tình huống như thế nào? Có thể nói một chút a?” Lý Nhuận Sơn hỏi.

Vấn đề này cũng là những người khác quan tâm.

Một chút vài đôi con mắt đều tụ tập tại Vu Hoành trên thân, Vu Hoành cũng không giấu diếm, từng cái như nói thật Vi Tùng cùng Trương Khai Tuấn hai cái cứ điểm hiện trạng.

Đang nghe mới gia nhập người vì đồ ăn cùng dược vật, muốn gánh chịu ra ngoài các loại nguy hiểm nhiệm vụ lúc… . Mấy người đều lòng sinh may mắn, còn tốt chính mình gia nhập là Hắc Phong doanh địa.

“Tốt, nên nói đều nói rồi, lão Chu, trở lại ngươi nơi này, nói một chút, ngươi trừ ra trong xe những cái kia điện gia dụng vật tư, còn tìm đến cái gì?” Vu Hoành đem ánh mắt lại lần nữa trở lại Chu Học Quang trên thân.

“Ta… . Hắc.” Chu Học Quang nghe chút trở lại hắn nơi này, lập tức trên mặt toát ra một tia hơi vẻ đắc ý.

Hắn nhìn quanh mọi người một vòng, đứng người lên, giải khai đồ bộ lưng quần dây lưng, sau đó đưa tay từ trong đũng quần, móc ra một tấm chồng chất rất khá giấy trắng.

“Đây chính là ta lần này ra ngoài, thu hoạch lớn nhất!” Hắn giơ lên tờ giấy này, lớn tiếng nói.

Vu Hoành tiến lên, tiếp nhận tờ giấy này, mắt nhìn tràn đầy tự tin lão Chu, hơi nghi hoặc một chút mở ra chồng chất giấy.

Soạt.

Trang giấy bị triển khai, phía trên là một bộ sao chép đi ra màu sắc rực rỡ Bạch Hà thị địa đồ.

Trọng điểm không phải cái này, mà là… Trên địa đồ dùng bút đen một chút xíu hoạch xuất ra từng đầu hắc tuyến.

“Đây là? ?” Vu Hoành mày nhăn lại.

“Đây là hắc tai an toàn lộ tuyến!” Lão Chu lớn tiếng nói, “Ta lần này ra ngoài, phát hiện cao nguy hắc tai ở giữa, tồn tại một đầu tuyệt đối sẽ không lẫn nhau quá giới vùng hòa hoãn, cũng tức là nói, hai cái cao nguy hắc tai ở giữa, bị bọn chúng chủ động c·ách l·y ra một đầu độ rộng không lớn giảm xóc đường ranh giới. Mà ta chỉ cần tại đường ranh giới này bên trong, liền sẽ không nhận hai bên hắc tai tập kích.”

Hắn dừng một chút, mắt nhìn trên mặt kh·iếp sợ những người còn lại, tiếp tục nói.

“Càng quan trọng hơn là, bởi vì hai bên đều là cao nguy hắc tai, phổ thông hắc tai căn bản không dám tới gần, cho nên đầu này vùng hòa hoãn bên trong, ngay cả một cái Quỷ Ảnh cũng sẽ không có, thậm chí ngay cả Huyết Triều côn trùng đều không có! Tuyệt đối an toàn!”

Tĩnh!

Không có người nói chuyện, tất cả mọi người đắm chìm tại lời nói này mang tới chấn động bên trong.

Vài giây sau.

“Lão Chu ngươi có thể xác định, tuyệt đối an toàn! ?” Lý Nhuận Sơn nhịn không được trước tiên mở miệng.

“Không có khả năng!” Chu Học Quang thản nhiên nói, “Ta chỉ có thể cam đoan, ta tự mình trải qua, cao nguy hắc tai không có tập kích ta. Chỉ thế thôi. Đây là một đầu đ·ánh b·ạc tính chất đường, nếu như các ngươi cũng nghĩ ra ngoài, có thể đem ra tham khảo. Xe của chúng ta bản thân ẩn nấp tính liền rất mạnh, đi vùng hòa hoãn đưa tới động tĩnh thì càng nhỏ, tính an toàn muốn so trước kia cao hơn nhiều lắm.”

Lời nói này vừa ra, lập tức mấy người đều trầm mặc.

Vu Hoành cũng im lặng suy tư, lão Chu trả lời, so Trương Khai Tuấn cho ra tin tức càng trực tiếp, hắn thậm chí ngay cả cụ thể bản đồ đều làm ra tới.

Ngoại giới hoàn cảnh ác liệt, thay đổi trong nháy mắt, mặc dù không xác định lộ tuyến này thời hạn có hiệu lực là bao lâu, nhưng tối thiểu tìm tới quy luật này, liền có thể thuận thế mà làm.

“Lão Chu ngươi là dùng máy kiểm tra tìm ra vùng hòa hoãn a?” Vu Hoành hỏi.

“Không hổ là lão bản, ngài cải tạo cường hóa máy kiểm tra dùng tốt phi thường, ta dùng nó kiểm tra đo lường hoàn cảnh hồng trị, căn cứ hồng trị biến hóa, mới chậm rãi tìm ra vùng hòa hoãn ổn định lộ tuyến.”

“Ý vị này, chúng ta có lẽ có thể cùng mặt khác cứ điểm có chỗ tiếp xúc!” Lý Nhuận Sơn hơi có chút kích động.

Không chỉ là hắn, trong doanh địa những người còn lại cũng đều có chút kích động, bọn hắn đã thật lâu chưa từng gặp qua những người khác.

Bên ngoài vĩnh viễn là một mảnh tối tăm mờ mịt, nguy hiểm mà thâm thúy.

“Trừ ra những này, ta còn gặp được một chi muốn tiến đến phi trường người sống sót, bọn hắn người dẫn đội gọi Đường Thiện Trung, ta cùng bọn hắn giao dịch chút vật tư, sau đó hàn huyên trò chuyện lẫn nhau nắm giữ tình huống.” Chu Học Quang ngữ khí âm điệu trầm tĩnh lại.

Hắn không tự chủ mắt nhìn Vu Hoành, tiếp tục nói.

“Đường đội là người rất được, hắn trên đường đi đều đang cố gắng cứu viện những người khác, hắn trước kia là quản lý kho lương nhân viên quản lý, trên đường đi tăng thêm vận khí tốt, không thiếu ăn uống, cũng có mấy cái người cường hóa cao thủ phụ trợ, lão bản nói đến qua Đồ Tể Từ Phàm, liền tại bọn hắn trong đội ngũ.”

Vu Hoành có chút nhíu mày, ngược lại là không nghĩ tới Từ Phàm mệnh lớn như vậy, bây giờ còn không có c·hết.

Nhưng hắn cũng không có lên tiếng, ra hiệu lão Chu tiếp tục.

Chu Học Quang gật đầu: “Bọn hắn dự định đi máy bay đi không trung lộ tuyến, đi nghe nói là an toàn số 2 Tân Cực Quang thành. Các ngươi tuyệt đối đoán không được cái này Tân Cực Quang thành ở nơi nào… .”

Hắn cười cười, tiếp tục nói.

“Từ Đường đội bên kia, ta gặp được mấy cái lão nhân, đều là từ Bạch Hà thị bên này chạy đi. Bọn hắn biết ta là xuất từ Bạch Khâu thôn phụ cận doanh địa, đều rất giật mình, nói một chút Bạch Khâu thôn bên này, liên quan tới Lâm gia truyền ngôn.”

“Lâm gia?” Vu Hoành run lên, lập tức nghĩ tới cà lăm Lâm Y Y.

“Chính là lão bản nghĩ cái kia, cái kia hai cái lão nhân nói, trước kia Bạch Khâu thôn người ở hay là rất nhiều, về sau hắc tai bộc phát, hoàn cảnh càng ngày càng kém, mọi người liền từ từ dọn đi rồi. Mà Lâm gia, là trong thôn duy nhất am hiểu chế tác đá trắng gia đình. Khi đó mọi người còn đem Huy Thạch gọi đá trắng.”

Chu Học Quang nói đến đây, dừng một chút, tiếp tục.

“Bọn hắn nói một chút liên quan tới Lâm gia truyền ngôn, nghe nói, tại hắc tai bộc phát tối sơ kỳ, Đông Hà bí ẩn thu thập tất cả dân gian đối với thần bí học có tương đối cao tạo nghệ cao thủ, tụ tập thủ đô, sau đó tập trung tiến về ban sơ điểm bộc phát, khi đó Lâm gia tất cả nam đinh đều đi, chỉ để lại hai cái cô nữ quả mẫu.”

“Nói cách khác, hắc tai bộc phát trước, liền có người bắt đầu tiếp xúc đá trắng cũng chính là Huy Thạch rồi?” Vu Hoành đột nhiên hỏi.

“Nghe nói là dạng này. Cái kia hai lão nhân nói cho ta biết, một nhóm này triệu tập đi qua cao thủ, về sau không có một cái trở về, hắc tai bộc phát về sau, phía quan phương bên kia cũng đ·ã c·hết rất nhiều rất nhiều người, lại về sau hắc tai ở thế giới các nơi lan tràn, các quốc gia liên hợp tạo thành quân Liên Hiệp, liền không có người biết bọn hắn ở đâu, còn lại đến tiếp sau mọi người đều biết.”

“Vậy bọn hắn có hay không nói, ban sơ hắc tai nơi bộc phát là đây?” Vu Hoành hỏi.

“Cái này ta biết, Đông Hà cảnh nội là một cái gọi Hắc Thụ thôn địa phương. Các nơi trên thế giới hắc tai bộc phát điểm xuất phát đều có cái điểm giống nhau, đó chính là thời điểm ban sơ, đều là xuất hiện trước hắc tỉnh.”

Lý Nhuận Sơn trầm giọng nói, “Ngay từ đầu, đều là bởi vì phát hiện một ngụm không biết sâu đến mức nào giếng cổ, sau đó theo thời gian chuyển dời, hắc tỉnh đột nhiên biến nhiều, trong đó tuôn ra ban sơ Huyết Triều, cũng chính là Huyết Tỳ Trùng.”

“Hắc tỉnh… .” Vu Hoành yên lặng nhớ kỹ cái tên này.

“Nói cách khác, Lâm gia nam đinh đều đi Hắc Thụ thôn?”

“Rất có thể, dù sao nửa đường xuất hiện tình huống như thế nào, không ai biết, nhưng ngay từ đầu quốc gia triệu tập cao thủ mục đích, cũng đều là đi Hắc Thụ thôn.” Lão Chu gật đầu nói.

Vu Hoành trong lòng có phán đoán, sớm như vậy thời gian, Lâm gia hai người đoán chừng cũng sớm đ·ã c·hết tại hắc tai bên trong, vì cái gì Y Y vẫn kiên trì muốn đi tìm người?

Coi như tìm được thì như thế nào? Hết thảy đều đã không cách nào vãn hồi.

Nguyên nhân cụ thể, đoán chừng chỉ có Lâm Y Y chính mình mới biết.

Tại hắn trầm mặc suy tư lúc, lão Lý cùng lão Chu đã bắt đầu nhiệt liệt thảo luận an toàn lộ tuyến khả thi.

Một đầu cố định, đã biết an toàn lộ tuyến, điều này đại biểu lấy cái gì, hai người đều rất rõ ràng.

Một trận hưng phấn về sau, mọi người riêng phần mình đi về nghỉ.

Sau đó trong vòng vài ngày, mọi người vẫn như cũ về tới ban đầu trạng thái, từng người tự chia phần, cảm xúc lại so trước đó công việc nhẹ nhõm vọt rất nhiều.

Đinh Thược thì tiếp nhận xe chưởng khống quyền, bắt đầu tiến hành ra ngoài chuẩn bị.

Vu Hoành không có ý định để nàng lập tức xuất phát, mà là chuẩn bị chờ hắc ấn cường hóa sau khi kết thúc, đối với xe tiến hành một lần sửa chữa, ánh mặt trời chiếu quá ngắn, chỉ dựa vào năng lượng mặt trời không có cách nào duy trì xe động lực.

Đương nhiên, hắn cho Đinh Thược kỳ hạn, là trong hai tháng, bởi vì dựa theo phát thanh nội dung, sau ba tháng, sắc trời sẽ vĩnh viễn lâm vào hắc ám.

Khi đó không có năng lượng mặt trời, xe ngược lại sẽ biến thành vướng víu.

Đảo mắt lại là mấy ngày sau… .

Doanh địa thạch bảo nóc nhà.

Nóc nhà lại tăng thêm được chống nước đỉnh nhọn, xem như ngoài định mức xây dựng một hình tam giác phòng nhỏ.

Lúc này đỉnh nhọn phía trên, Vu Hoành lẳng lặng ngồi dựa vào một mặt trên nóc nhà, ngắm nhìn nơi xa mê vụ long trọng sơn lâm.

Từng đạo ánh mặt trời màu vàng tựa như gai nhọn, đâm vào sương mù xám, chiếu sáng toàn bộ cánh rừng.

.

Trong bầu trời xa xa lượn vòng lấy mấy cái điểm nhỏ, phát ra con cóc đồng dạng quái khiếu.

Càng xa xôi trong núi rừng, có một đầu cự trùng màu đen chính một trận một trận phá tan cây cối, hướng phía nơi xa tiến đến.

Cự trùng bên trái, cách đó không xa trên gò núi, Bạch Khâu thôn tắm rửa dưới ánh mặt trời, phản xạ ra nhàn nhạt bạch quang.

Trong thôn mơ hồ có thể thấy được có bóng người xuất hiện lại biến mất.

Bầu trời tầng mây mỏng manh, tinh khiết mà bầu trời xanh thẳm tựa như bảo thạch, sương mù xám chính là bảo thạch mặt ngoài bao trùm một tầng băng gạc.

Ngao! !

Tại chỗ rất xa, một đạo rất nhỏ tiếng gào thét xa xa bay tới, xuyên thấu qua sương mù, một đạo so Bạch Khâu thôn toàn bộ thôn còn lớn hơn khổng lồ hình chim bóng đen, chính phá vỡ sương mù, tới gần sơn lâm, từ mảnh rừng núi này biên giới tầng trời thấp một chút lướt qua, hướng phía nơi xa bay đi.

“Thế giới này… .” Vu Hoành nhìn qua đạo kia đi xa cự ảnh, trong lòng không hiểu dâng lên một tia bi ai.

‘Thật còn có hi vọng sao?’

Ngồi tại trên nóc nhà, hắn thật lâu không có nhúc nhích, lúc này chung quanh tại Hắc Tích điều tra dưới, Hắc Phong doanh địa chung quanh đã toàn bộ bị Trùng Nhân phạm vi thế lực bao.

Cứ việc không có phát giác doanh địa, nhưng Trùng Nhân bao trùm lãnh địa cũng càng ngày càng tiếp cận bên này.

Không chỗ có thể trốn, không chỗ tránh được.

Chương 172: Uy h·i·ế·p (4)

Chương 172: Uy h·i·ế·p (4)

‘Coi như ngăn trở Trùng Nhân, đến tiếp sau còn sẽ có càng nhiều hắc tai, càng mạnh hắc tai đột kích, ta thật có thể một mực kiên trì như vậy xuống dưới a?’ Vu Hoành trong lòng dâng lên một tia hoài nghi.

Hắn cảm thấy mình nhất định phải là toàn bộ doanh địa về sau phát triển, xác định phương hướng.

Nhất định phải đạt thành hoàn toàn tự cấp tự túc! Không dựa vào ngoại vật, tiến hành phong bế thức bản thân tuần hoàn, lại tăng cường đối ngoại năng lực phòng ngự.

Lời như vậy, một cái tuyệt đối kiên cố an toàn doanh địa phòng hộ ắt không thể thiếu, sau đó nội bộ tự tuần hoàn tự cấp tự túc hệ thống, cũng nhất định phải thành lập… . Những người khác không có này khả năng, nhưng ta có hắc ấn, cũng không phải là không có khả năng đạt thành.

Thở hắt ra, Vu Hoành đứng người lên, nhìn về phương xa.

Ánh nắng đang dần dần ảm đạm, sương mù tại tăng thêm, trở nên nồng.

Cái kia u ám sương mù, đang từ nơi xa từng bước một che chắn thái dương, hướng phía nơi này lan tràn.

Nó tựa như một đại đoàn xám đen cây bông, cũng như một mảng lớn mây xám, tại sơn lâm mặt đất phóng xuống nhàn nhạt bóng ma.

Bóng ma di chuyển nhanh chóng, nhanh chóng tới gần, bao trùm sơn lâm, bao trùm Bạch Khâu thôn, bao trùm doanh địa.

Thẳng đến đem thạch bảo nóc nhà Vu Hoành cũng triệt để che lấp đi vào.

Hắn ngẩng đầu lên, lại lần nữa nhìn về phía thái dương.

Cái kia chói mắt ánh nắng ngay một khắc này, hoàn toàn biến mất, cũng không thấy nữa.

Phốc.

Vu Hoành nhẹ nhàng nhảy lên, một tay vịn tường đá vách ngoài, đi xuống, sau đó vững vàng nhảy xuống cao mười mét nóc nhà, lăn khỏi chỗ, giảm lực đứng dậy.

Cuối cùng mắt nhìn bầu trời, hắn mở cửa vào sơn động, bắt đầu khổ tu.

Lại là mấy ngày sau

Trận pháp sắp cường hóa hoàn thành, Đinh Thược lại quyết định sớm rời đi, không cần xe chấp hành nhiệm vụ

Nàng đang lặng lẽ ra ngoài một chuyến, thẩm tra đối chiếu lão Chu tổng kết ra mệnh danh là hắc tai kẽ nứt an toàn lộ tuyến về sau, quyết định thừa dịp hiện tại lộ tuyến còn hữu hiệu, lập tức rời đi.

Vu Hoành ngưng tụ tầng thứ ba đạo thứ ba nội khí, nhưng coi như như vậy, cũng đối Trùng Nhân không có biện pháp gì tốt.

Đám người cùng một chỗ tại trong doanh địa đưa Đinh Thược rời đi.

“Kỳ thật ngươi không cần thiết gấp gáp như vậy.” Vu Hoành nói. Hắn đem chính mình mấy ngày nay nhàn rỗi thời khắc vẽ lên Ẩn Nặc ký hiệu một bộ kiểu nữ áo chống đ·ạ·n đưa cho đối phương.

Đây là sau cùng một bộ nữ sĩ chống đ·ạ·n đồ bộ, còn lại cũng chỉ còn lại có hai bộ nam sĩ.

Mà lại, theo Huy Thạch khô kiệt, mới ký hiệu chỉ có thể dựa vào số lượng dự trữ Đại Huy Thạch Mặc Phấn khắc hoạ, về sau ký hiệu phù văn còn có thể hay không hữu dụng, cũng là ẩn số.

“Ta muốn, đi cứ điểm lớn nhìn xem.” Đinh Thược thấp giọng nói.

“Ngươi ngược lại là thẳng thắn.” Vu Hoành cười cười, “Chính ngươi quyết định đi, nếu như nguyện ý, cũng có thể ở lại nơi đó, nhưng nếu như tìm được ký hiệu mới, nguyện ý trở về, ta bên này cũng hoan nghênh.”

Hắn cho Đinh Thược Trương Khai Tuấn cùng Vi Tùng hai cái cứ điểm địa chỉ phương vị. Hết thảy do đối phương tự làm quyết định.

“Đã ngươi muốn đi cứ điểm lớn nhìn xem, có khả năng thoát ly, ta liền không khả năng cho ngươi quá nhiều vật tư. Điểm ấy hi vọng ngươi lý giải.” Vu Hoành tiếp tục nói. Đây cũng là đối với những khác doanh địa thành viên công bằng.

Nếu Đinh Thược có dự định thoát ly doanh địa ý nghĩ, như vậy thì không có khả năng cho nàng quá nhiều vật tư mang đi. Nhiều lắm là xuất phát từ trước đó nàng đối với doanh địa hỗ trợ cùng bỏ ra, cho chút tài nguyên.

“Ta biết, có thể thu lưu ta lâu như vậy, đã rất cảm kích.” Đinh Thược trịnh trọng nói.

“Xe ta cũng không cần, có thể cho điểm cơ sở vật tư liền tốt.”

“Tiểu Đinh, ngươi thật quyết định muốn đi?” Lão Lý có chút không bỏ. Khó được trong doanh địa có cái mỹ nữ, cứ như vậy muốn đi.

“Bảo trọng, Lý ca, về sau đừng có lại đem lão bản sự tình hướng trên đầu mình đeo.” Đinh Thược mỉm cười nói.

“Tỷ tỷ, ngươi sẽ hối hận.” Asena bỗng nhiên lên tiếng nói.

“… .” Đinh Thược sửng sốt một chút, lập tức lộ ra một cái nụ cười khó hiểu, đưa tay vuốt vuốt Asena tóc.

Lão Chu không nói một lời, cũng không thèm để ý Đinh Thược rời đi.

Rất nhanh, Vu Hoành chuẩn bị cho nàng một bộ phận đồ ăn uống nước, lại cho nàng một chút có thể chống chất Vòng

Xoáy phù bản, làm phòng thân.

Sau đó đưa mắt nhìn đối phương rời đi.

Bức xạ lựu đ·ạ·n, Đinh Thược không muốn, ý vị này nàng là thật dự định đi mặt khác cứ điểm.

Không có Huy Thạch tiếp tế, có lẽ mới thật sự là để nó quyết định thoát ly nơi này mấu chốt nguyên nhân.

Vu Hoành chú ý tới, lão Lý tựa hồ nhìn chằm chằm Đinh Thược bóng lưng, thật lâu không có xê dịch.

"Mọi người yên tâm, ta ngay tại tăng cường doanh địa phòng hộ tính năng, đến tiếp sau không có việc gì, coi như không có Huy Thạch, ta còn có mới thiết kế phòng hộ thủ đoạn." Vu Hoành lên tiếng an ủi.

Hắn đang tự hỏi chờ ổn định lại về sau, có lẽ có thể tìm hắc ấn cường hóa một bản có thể làm cho người bình thường một dạng tu luyện nội khí công pháp cơ bản.

Công hiệu không cần quá mạnh, nhưng nhất định phải đầy đủ phổ cập, dùng cái này đem người bình thường cũng tăng lên một bộ phận thực lực, gia tăng doanh địa thành viên sinh tồn lực.

Đương nhiên, vì để tránh cho lưu truyền ra đi, biến thành địch nhân đối phó chính mình, c·ướp đoạt doanh địa thủ đoạn, cho nên môn công pháp này tốt nhất là có thể phân chia địch ta, một khi nhắm vào mình lúc, liền sẽ tự động mất hiệu, vĩnh cửu mất đi nội lực.

Đối với hắc ấn năng lực, Vu Hoành cũng không hoài nghi nó có thể hay không cường hóa đi ra vật như vậy.

Thời khắc mấu chốt…

Cần hắc ấn cường hóa đồ vật, nhiều lắm.

Không bao lâu, Đinh Thược bóng lưng biến mất ở trong sương mù, mấy người riêng phần mình tản ra.

Vu Hoành trở về lúc, bước chân dừng lại.

Não hải quả đã lại khống chế một cái Hắc Tích lá đàm đến đến gần bên trong người trên thân, vài giây sau.

Hắc Tích c·hết mất ba đầu, thành công dẫn dắt rời đi lại một cái tiếp cận doanh địa Trùng Nhân.

Những ngày này, nôn ọe dẫn dắt rời đi thủ đoạn đã dần dần không thể nào hữu hiệu, có thể dẫn dắt rời đi khoảng cách càng ngày càng gần, Trùng Nhân tựa hồ đang thích ứng, loại thủ đoạn này càng ngày càng không dùng được. Ngay từ đầu còn có thể dẫn dắt rời đi hơn trăm mét, hiện tại nhiều lắm là dẫn dắt rời đi ba bốn mươi mét.

Nhanh. Nhanh… . Vu Hoành tiến vào công cộng trước thông đạo, mắt nhìn nội viện trên đất trận pháp đếm ngược.

‘16 giờ 7 phút.’

Hắn thu tầm mắt lại chờ tất cả mọi người sau khi đi vào, đóng cửa lại, khóa trái. Sau đó cùng vào sơn động cửa lớn.

Cuối cùng này mười mấy tiếng, hắn nhất định phải tùy thời cảnh giác, chú ý ngoại giới Trùng Nhân động tĩnh.

Nếu là thời khắc mấu chốt đổ vào trước bình minh, cũng quá không đáng.

Không có nghỉ ngơi, không có luyện công, Vu Hoành cứ như vậy ngồi tại cửa ra vào, tùy thời thông qua ấn ký, thông qua Hắc Tích giá·m s·át doanh địa n·goại t·ình huống.

Một giờ.

Hai canh giờ.

Năm tiếng.

Hắn ăn cao dinh dưỡng cùng nước, còn vọt lên cái tắm nước nóng lên nhà vệ sinh.

Đem trang vật bài tiết bình lớn dẫn theo mang đi ra ngoài, rót vào doanh địa bên ngoài một cái lớn hố đất.

Ngoại giới đã triệt để đen kịt một màu, trừ doanh địa ánh sáng, lại không có cái gì chiếu sáng.

Trong mơ hồ, hắn tựa hồ có thể nghe phía bên ngoài nhỏ xíu côn trùng bay múa âm thanh, tất xột xoạt, rất nhiều rất nhiều.

Không phải Huyết Tỳ Trùng. Huyết Tỳ Trùng không biết bay. Có lẽ là Trùng Nhân.

Trong lòng đề cao cảnh giác, Vu Hoành xoay người, trở lại thông đạo, lại về sơn động, tiếp tục chờ đợi.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Doanh địa bên ngoài trùng âm thanh càng thêm tới gần.

Mà nội viện mặt đất, màu đỏ sậm đếm ngược đã tiến nhập sau cùng mười mấy phút.

Vu Hoành dẫn theo toàn bộ bức xạ lựu đ·ạ·n, đi ra sơn động cùng thông đạo, đi vào nội viện trên đất trống chờ đợi cảnh giới.

Năm phút đồng hồ đi qua.

Không có động tĩnh.

Mười phút đồng hồ đi qua.

Doanh địa bên ngoài hay là không có động tĩnh.

Rốt cục.

Phốc.

Đếm ngược cuối cùng một phút đồng hồ trong nháy mắt biến mất.

Toàn bộ nội viện doanh địa có chút lóe lên, mơ hồ dưới, lập tức không còn động tĩnh khác.

Mà Vu Hoành thì thật dài nhẹ nhàng thở ra.

Từ trong đầu của hắn ấn ký đến xem, chôn dưới đất Hắc Phong phòng hộ đại trận, đã thành công cường hóa hoàn thành.

Bởi vì, tại trước mặt hắn trên mặt đất, trống rỗng nhiều hơn một tấm giới thiệu sách hướng dẫn.

Đi qua nhặt lên tờ giấy này, hắn cẩn thận xem xét.

Hắc Phong phòng hộ đại trận: Lại tên Phong Hỏa Đồ Linh Trận, có thể nhằm vào bất luận cái gì tiến vào hắc tai, tiến hành phong hỏa lưỡng trọng tiếp tục công kích.

Trong đó hắc phong ăn mòn là 2000 bức xạ tiêu chuẩn đơn vị mỗi giây, kèm theo rất nhỏ lực cản ngăn cản địch nhân tiến vào.

Hắc hỏa ăn mòn là 3000 đơn vị mỗi giây, kèm theo tiếp tục tính đốt b·ị t·hương tổn thương, theo thời gian chuyển dời càng lâu, hắc hỏa ăn mòn tổn thương đem tùy theo tăng lên, cao nhất hạn mức cao nhất là 10000 đơn vị mỗi giây, thoát ly trận pháp sau tự hành giải trừ.

Bình thường ngủ đông lúc có thể tự hành hấp thu chung quanh hồng trị bức xạ, chứa đựng đến lúc cần phải lại phóng thích. Chứa đựng thời gian là 30 phút đồng hồ. Khác, trận pháp phạm vi bao trùm mở rộng đến nguyên bản gấp đôi.

Nhìn xem trong sách hướng dẫn nội dung, Vu Hoành lần này là thật thở phào.

Phong hỏa ăn mòn kết hợp, chính là mỗi giây 5000 tiếp tục tổn thương, 2 giây chính là 10. 000, so với Tốc Nhân loại kia động một chút thì là mười mấy vạn hồng trị bức xạ, xác thực không tính là gì, nhưng trận pháp phạm vi cũng lớn gấp đôi, bao trùm ở toàn bộ ngoại viện.

Vu Hoành đi đến ngoại viện, cảm thụ dưới chân trận pháp bao trùm, liền xem như hắn cái này hắc ấn chủ nhân, giẫm tại trên trận pháp, cũng có thể cảm giác được một tia vi diệu kim châm cảm giác.

‘Nếu như có thể kéo dài hắc tai tại trong trận pháp thời gian, như vậy tổn thương sẽ càng lúc càng lớn… . Nếu như đến cao

nhất 12000 mỗi giây, mười giây chính là 120. 000 kết hợp bức xạ lựu đ·ạ·n… . Nguyên bản cảm giác trận pháp tăng cường cũng không tệ lắm Vu Hoành, tính toán như vậy, đột nhiên cảm giác được, muốn chỉ dựa vào trận pháp, còn giống như là không được a… .'

'Trùng Nhân tốc độ kia, xông qua trận pháp đều không cần 2 giây, liền điểm ấy tổn thương, lấy ra cho nó mài da.'

'Xem ra cường hóa phạm vi lớn trận pháp, chỉ có thể ứng phó trung đê cấp hắc tai, mà cao điểm bức xạ hắc tai… . Chỉ có thể muốn những biện pháp khác… . Trận pháp kéo dài thời gian, ngược lại là cũng có thể dùng.'

Vu Hoành trở lại trước đó nghĩ tới linh cảm bên trên.

Thiết kế một cái mới có thể kéo dài dây dưa hắc tai tốc độ di chuyển trận pháp, để thứ nhất tiến vào doanh địa trận pháp phạm vi, liền lập tức nhận tự động ảnh hưởng.

Vu Hoành cẩn thận từ mình bây giờ nắm giữ mấy cái ký hiệu phù văn cân nhắc.

Huy Thạch phù văn, Vòng Xoáy phù văn, Ẩn Nặc phù văn. Đồ vật như thế nào, có thể làm cho hắc tai giảm tốc độ bị ngăn trở?

Ý nghĩ của hắn về tới Trương Khai Tuấn nói lên Khu Trục Dịch cùng dịch chiết xuất bên trên.

'Không đúng, không nên từ nơi này muốn!' bỗng nhiên Vu Hoành nghĩ đến một chút, nếu mới xuất hiện đại trận, bản thân liền có nhất định trở ngại hắc tai công năng.

Như vậy vì cái gì chẳng phải đang trên cơ sở này, tiếp tục cường hóa bộ phận này năng lực?

Hắc phong ăn mòn chức năng này, có lẽ có thể đơn độc lấy ra cường hóa!

Vu Hoành hai mắt sáng lên, lúc này cảm ứng trong đầu ấn ký, thông qua ấn ký, hắn có thể từ bên trên xem toàn thể đến tân trận pháp mỗi cái chi tiết.

Rất nhanh, hắn liền phát hiện hơi khác thường.

‘Các loại, trận văn này, làm sao có điểm giống ta Bôn Lôi thối pháp trên sách quan tưởng đồ? ?’

Bỗng nhiên hắn phát hiện, trong trận pháp một ít bộ phận đường vân, thế mà cùng Bôn Lôi thối pháp công pháp có chút trùng hợp.

Chẳng lẽ lại, trận pháp này bên trong cũng dung hợp Bôn Lôi thối pháp bộ phận huyền bí! ?

‘Nhìn như vậy đến, ta có lẽ có thể cũng từ võ học bên trên nghiên cứu tiến một bước tăng cường phương pháp.” Lúc này, Vu Hoành trở lại sơn động, một lần nữa đem Bôn Lôi thối pháp lực quan tưởng đồ sửa sang lại, kết hợp với tân trận pháp bên trong một chút đặc thù đường vân đồ án, hắn trực tiếp dùng cảm giác của mình đem cả hai phân biệt vẽ tay đi ra.

Cái này một vẽ, hắn thật đúng là cảm giác có một chút ý tứ.

Hắn phát hiện, theo vẽ thời điểm nội khí không tự giác sẽ chảy vào trận pháp đường vân, sau đó cái này mới vẽ đường vân thật đúng là ẩn ẩn có dẫn động khí lưu hiệu quả.

‘Bắt chước quan tưởng đồ còn tốt, không có gì động tĩnh, nhưng cái này bắt chước tân trận pháp đường vân, dùng nội khí vẽ, thế mà thật có điểm hiệu quả… . ! Cái này có ý tứ.’ Vu Hoành đây là lần đầu chính mình phát hiện cùng loại ký hiệu mới đồ văn.

Nếu như tổng kết thành công, hắn có lẽ có thể nắm giữ một cái mới, cùng loại Vòng Xoáy phù văn, Huy Thạch phù văn năng lực mới phù văn.

Đến lúc đó tân trận pháp cũng liền có tin tức manh mối.

Chương 173: Tăng cường (1)

Chương 173: Tăng cường (1)

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, Vu Hoành không ngừng điều chỉnh thăm dò, thông qua chính mình bắt chước vẽ ra trận văn ký hiệu, kết hợp hắc ấn nếm thử cường hóa, rốt cục tại ngày thứ mười lăm thời điểm, đạt được hắc ấn cho phép thành công cường hóa phản hồi.

Mười lăm ngày hai cái tuần thời gian, hắn nội khí cũng luyện đến tầng thứ ba Bôn Lôi Thối đạo thứ sáu nội khí, tiến độ nhanh chóng, so trước đó viễn siêu rất nhiều.

Trong thời gian này, hắc ấn trừ ra lại cường hóa một lần cao dinh dưỡng bên ngoài, liền không còn dùng làm mặt khác, toàn bộ hành trình đều tại phối hợp Vu Hoành làm thí nghiệm.

Lợi dụng hắc ấn nhằm vào cơ sở hoàn chỉnh sự vật mới có thể cường hóa đặc tính, Vu Hoành không ngừng điều chỉnh mô phỏng vẽ ký hiệu đồ án, thẳng đến lại lần nữa Phong Hỏa Đồ Linh Trận bên trên lại mô phỏng sao chép một mảnh ký hiệu chi tiết, mới cuối cùng được đến hắc ấn khẳng định.

Một cái hoàn chỉnh, cơ sở khí lưu trở ngại trận pháp, như vậy thu hoạch được.

Trong sơn động.

Vu Hoành nhìn trước mắt vẽ tay trận pháp, lau mồ hôi trên trán, hết sức chăm chú vẽ lại thêm cần tiêu hao nội khí, là một kiện phi thường hao tâm tốn sức sự tình.

Nhưng cũng may, đã có sẵn trận pháp học tập, một chút xíu tăng thêm khảo thí, rốt cục làm ra một cái bản đầy đủ.

‘Cái này phiên bản khẳng định không phải đơn giản nhất, nhưng cơ sở công năng thỏa mãn, liền đầy đủ hắc ấn cường hóa.’

Hắn khoanh chân ngồi dưới đất thất mặt đất, nhìn xem trên ván gỗ trận pháp đường vân, đột nhiên trong lòng khẽ nhúc nhích, lại từ một góc trong khung gỗ, lấy ra trước đó lấy được hai cái chiến lợi phẩm.

Một cái là biến dị quạ đen trên người hồng ngọc giống như tinh thể.

Một cái khác là Tốc Nhân trên người màu đen ngọc chất xương cốt.

'Dù sao cũng không có gì hoa dạng, hắc ấn cường hóa nguyên tắc là lấy hợp thành thay thế nhiều lần cường hóa… Chỉ có mỗi lần đều tăng thêm đồ vật mới đi vào, mới có thể đi vào đi hai lần cường hóa, lời như vậy, liền tăng thêm hai cái này thử một chút…'

Hắn không biết cái này hai đồ vật có làm được cái gì, dù sao dựa vào hắc ấn khống chế phương hướng là được.

Đem hai thứ đặt ở trên ván gỗ, Vu Hoành cùng một chỗ bưng lên đến, đi ra sơn động, đi vào nội viện dựa vào tường địa phương.

Đùng.

Hắn đem tấm ván gỗ phóng tới trên mặt đất, cũng không thèm để ý chung quanh có người hay không.

Dù sao người khác cũng không nhìn thấy hắc ấn cùng cường hóa đếm ngược.

Đưa tay đè xuống đất, hắn lúc này động tác tựa như là đang kiểm tra mặt đất bùn đất chất lượng.

Nội viện trên đất Huy Thạch Thảo sớm đã khô héo, hiện tại là một mảnh di chuyển xanh mơn mởn rau dại, chỉ là ánh nắng càng lúc càng ngắn, không biết những này rau dại còn có thể kiên trì bao lâu.

Vu Hoành tay đè trên mặt đất.

‘Hắc Phong Giảm Tốc đại trận cường hóa, phương hướng: Dung hợp giảm tốc độ trận pháp cùng hai loại khác hắc tai vật liệu. Cường hóa đối với hắc tai trở ngại giảm tốc độ hiệu quả.’

Hắn lần này cường hóa, là đem đại trận cùng mình vẽ trận pháp tấm ván gỗ, cùng hai cái còn sót lại vật, cùng một chỗ toàn bộ bao quát đi vào.

Vì giảm bớt thi công, Vu Hoành trực tiếp để hắc ấn cường hóa tiến hành, mặc dù phải nhiều thời gian tiêu hao, nhưng không cần một lần nữa đào ra nền tảng, một lần nữa khôi phục, ngược lại càng tiết kiệm thời gian.

Trọng yếu nhất chính là, cường hóa chỉ ở dưới mặt đất, mà không cần lo lắng bị người phát hiện dị thường.

‘Kỳ thật tiếp tục nhằm vào Hắc Phong phòng hộ đại trận cường hóa chức năng này cũng được, nhưng bây giờ trận pháp quá lớn, cường hóa tiêu hao thời gian tuyệt đối rất nhiều, ta đơn độc cường hóa giảm tốc độ trận pháp, tốn thời gian hắn là càng ít, còn có thể đem đơn độc nghiên cứu ra giảm tốc độ trận pháp ứng dụng đến địa phương khác.’

Đây chính là Vu Hoành ngay từ đầu dự đoán con đường, từ cường hóa sản phẩm bên trong học tập đồ vật mới, chính mình lĩnh ngộ về sau, gia nhập đồ vật mới, lần nữa cường hóa, từng bước một hoàn thiện doanh địa.

Nội khí như vậy, hiện tại trận pháp cũng như vậy.

Rất nhanh hắc ấn cho ra phản hồi.

Đếm ngược thời gian hiển hiện: 17 giờ 01 phút.

Vu Hoành thở phào một cái, biết mình suy đoán đúng, đơn thuần chỉ cường hóa một cái công năng, không cần bao nhiêu thời gian.

Đứng người lên, hắn mang theo giảm tốc độ trận pháp tấm ván gỗ, bắt đầu suy tư các loại trận văn ký hiệu tổ hợp.

Hắn hiện tại nắm giữ ký hiệu, hết thảy có Huy Thạch trận văn, vòng xoáy trận văn, Ẩn Nặc ký hiệu, cùng hiện tại giảm tốc độ trận văn.

Trong tầng hầm ngầm, Vu Hoành nhìn xem trên giấy cái này bốn loại ký hiệu, trong lòng đã có mạch suy nghĩ.

Hắn vì cái gì như thế hao phí thời gian, tình nguyện để hắc ấn không giam giữ không đi cường hóa đồ vật, cũng muốn phối hợp tự mình đo thử, một chút xíu vẽ ra hoàn chỉnh phù trận, chính là vì giờ này khắc này.

‘Cái này bốn loại phù văn đã có thể tạo thành một cái đơn giản hợp lại trận pháp…’

Vu Hoành trong lòng suy tư.

‘Huy Thạch phù văn trên bản chất là cường hóa, cường hóa Huy Thạch bản thân hiệu năng. Cho nên phải gọi Cường Hóa phù văn.’

‘Vòng xoáy bản thân là chứa đựng cùng phóng thích, ẩn nấp là ẩn tàng khí tức, giảm xuống cũng ổn định bức xạ độ sinh động, cái này có thể làm van an toàn.’

‘Sau cùng giảm tốc độ, thì là có thể dùng đến khống chế dòng năng lượng nhanh, kết hợp với nội khí vẽ Đại Huy Thạch bột phấn làm kết nối truyền tuyến đường.’

“Bởi như vậy, một cái cơ sở tự sáng tạo hợp lại trận pháp kết cấu, liền có điều kiện.”

Vu Hoành trong lòng nhảy cẫng. Chỉ cần hoàn thành một cái cơ sở hợp lại kết cấu, liền mang ý nghĩa có thể không ngừng lặp lại khảm sáo.

Nhìn chăm chú lên bốn loại phù văn, hắn bắt đầu suy tư, hẳn là trước nếm thử phương hướng nào.

Một lát sau, hắn hay là quyết định, trước làm giảm tốc độ trận pháp.

‘Lấy Vòng Xoáy phù trận là nguồn năng lượng, hấp thu cũng phóng thích năng lượng, lại dùng đến nhằm vào giảm tốc độ, cuối cùng ẩn nấp phù trận ổn định kết cấu, tiêu trừ khí tức ba động, Cường Hóa phù văn đến cường hóa công năng giảm tốc độ hiệu quả…’

Vu Hoành đơn giản thử bên dưới bốn loại phù văn vẽ tại một tấm trên tấm ván, dùng giản dị Đại Huy Thạch Mặc Phấn liên tuyến, theo thứ tự tiến hành tổ hợp.

Mượn có sẵn Phong Hỏa Đồ Linh Trận mô phỏng kết cấu.

Rất nhanh… Hơn một giờ sau.

Một tấm hoàn toàn mới trận pháp tấm ván gỗ, xuất hiện ở trước mặt hắn.

Tấm ván gỗ có to bằng chậu rửa mặt, mới một vẽ thành liền bắt đầu cấp tốc hấp thu chung quanh hồng trị, để mà chứa đựng sau làm nguồn năng lượng.

Đồng thời Vu Hoành còn làm thành có thể chồng chất khép mở kết cấu, dạng này có thể tiết kiệm mực phấn.

'Sau đó, chính là chờ đợi…'

Hắn hài lòng buông xuống đánh gậy, đi vào một tầng, chuẩn bị ăn vài thứ.

'Nếu như lần này thành công, như vậy ta hoàn toàn có thể lợi dụng trận văn tổ hợp, đổi thành cường hóa những chức năng khác… Tỉ như, cường hóa Phong Hỏa Đồ Linh Trận bên trong hắc phong cùng hắc hỏa hai loại ăn mòn năng lực!'

Nếm đến ngon ngọt Vu Hoành, cảm thấy mình rốt cuộc tìm được hắc ấn chính xác mở ra phương thức.

Nghiên cứu hấp thu sau khi cường hóa sự vật, lại tổng kết kinh nghiệm linh cảm, tăng thêm một chút đồ vật mới, liền có thể lại một lần nữa cường hóa ra sự vật càng mạnh mới…

Dạng này chính mình nắm giữ năng lực cũng càng ngày càng nhiều, càng ngày càng linh hoạt, có thể ứng đối rất nhiều phức tạp hoàn cảnh, mà hắc ấn cường hóa đồ vật cũng càng ngày càng mạnh tuần hoàn tốt.

Tựa như chính mình căn cứ cường hóa công pháp, tổng kết ra chính mình nội khí cơ sở, sau đó trực tiếp cường hóa ra nội

công Vô Cực Ngưng Khí Quyết, trái lại lại gia tốc Bôn Lôi thối pháp một dạng.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Sắc trời dần dần sáng lên, ban đêm đi qua, trong một ngày chỉ có hai canh giờ ban ngày, yên tĩnh đến.

Vu Hoành một đêm không ngủ, vẫn luôn tại nếm thử phù văn các loại tổ hợp.

Đến hừng đông thời điểm, hắn uống chút nước, nằm xuống dự định nghỉ ngơi một trận lúc.

Thạch bảo bên trong.

Lão Lý lão Chu nhao nhao đứng dậy, bắt đầu một ngày mới công tác chuẩn bị, rương nuôi dưỡng dưỡng ẩm, kiểm tra đo lường nhiệt độ, bổ sung đất mùn, chỉnh lý con gián cùng thằn lằn phân và nước tiểu các loại.

Đồng thời còn muốn hoạt động rèn luyện thân thể, chuẩn bị bữa sáng.

Lão Lý cùng lão Chu làm trừ ra Vu Hoành bên ngoài chiến lực, còn phải mỗi ngày rèn luyện kỹ xảo cận chiến cùng mô phỏng xạ kích

Hai người cùng một chỗ thảo luận bên ngoài gặp phải hắc tai loại hình, cũng thương thảo ứng đối ra sao tốt nhất.

Ngay tại mọi người thông lệ mỗi ngày sinh hoạt lúc.

Doanh địa bên ngoài, một mảnh hắc trùng bay múa hội tụ, ngưng tụ thành một đạo hình người màu đen.

Chính là Trùng Nhân.

Nó máy móc sát doanh địa biên giới hướng phía trước tiến lên. Khoảng cách càng ngày càng gần.

Phốc.

Rất nhanh trong góc, một đầu Hắc Tích phun ra nước bọt, đính vào nó gương mặt mặt bên.

Nhưng lần này trăm phát trăm trúng nôn ọe nhục nhã công kích, thế mà không có gây nên Trùng Nhân cái gì động tác.

Nó đờ đẫn bất động, tiếp tục hướng phía trước di động.

Đối với doanh địa một góc chậm rãi đi đến.

Trong sơn động.

Vu Hoành một chút ngồi dậy, ngưng thần thông qua Hắc Tích nhìn xem cái kia Trùng Nhân.

Hắn không có tùy tiện ra ngoài, để tránh gây nên đối phương d·ụ·c vọng công kích.

'Trên bản chất tới nói, thạch bảo có Ẩn Nặc phù văn, khí tức ba động có ẩn tàng, tại hắc tai trong mắt nhìn thấy, hắn là chỉ là có một chút người sống khí tức lạ lẫm doanh địa. Chỉ cần trong doanh địa để nó chán ghét đồ vật lớn hơn hấp dẫn, liền có thể hoàn thành khu trục… Cho nên, doanh địa nhất định phải cam đoan tất cả người sống không nên đi ra ngoài, gia tăng người sống khí tức, sẽ tăng lớn lực hấp dẫn.'

Nhìn chằm chằm Trùng Nhân, Vu Hoành lần này không có tự mình ra ngoài dẫn dắt rời đi đối phương.

Hắn cũng đang muốn thử một chút, cường hóa xong Phong Hỏa Đồ Linh Trận cụ thể uy lực.

Phốc.

Phốc.

Trùng Nhân từ từ đến gần doanh địa hàng rào.

Nó hẳn là hai mắt vị trí, nhìn chăm chú lên trong doanh địa.

Một bước, hai bước…

Phốc!

Trong chốc lát, toàn thân nó hóa thành bầy trùng, trực tiếp bay qua hàng rào, hướng phía thạch bảo đánh tới.

Nhưng lại tại nó bay vào hàng rào trong nháy mắt.

Làm lớn ra gấp đôi trận pháp trong nháy mắt có hiệu lực.

Một đoàn trong suốt khí lưu từ dưới đất phun ra, chính giữa Trùng Nhân biến thành bầy trùng.

Khí lưu tựa như cây cột, triệt để đem Trùng Nhân bao khỏa đi vào, tiếp tục không ngừng xung kích nó.

Cùng lúc, từng đạo hoả tinh màu đen xuất hiện tại bầy trùng nội bộ, ý đồ nhóm lửa Trùng Nhân.

Nhất thời, bầy trùng tốc độ phi hành bỗng nhiên một giảm, chậm rất nhiều.

Nhưng coi như như vậy, ngắn ngủi 30 mét ngoại viện khoảng cách, cũng căn bản không đủ nó bay.

Mắt thấy nó sắp bay đến thạch bảo vách tường.

Bỗng nhiên một bóng người từ trong viện đập ra, xông nó ném ra một viên bức xạ lựu đ·ạ·n.

Bành!

7000 giá trị âm bức xạ chợt nổ tung, nhưng điểm ấy đối với Trùng Nhân tới nói vũ nhục tính chất lớn hơn.

Nó đồng thời cũng bị người sống nồng đậm khí tức hấp dẫn, bỗng nhiên chuyển hướng, hướng phía bóng người đánh tới.

Nhưng bịch một chút, đạo nhân ảnh kia thế mà lấy không thể so với nó chậm tốc độ, bắt đầu ở ngoại viện vòng quanh phi nước đại.

Trùng Nhân tại trống trải địa khu vốn cũng không như Vu Hoành nhanh, lúc này còn tăng thêm trận pháp trở ngại, lập tức càng chậm hơn.

Thế là hai cái một đuổi một chạy, rất nhanh liền chạy một vòng.

Ngay sau đó là hai vòng.

Ba vòng.

Bốn vòng…

Trùng Nhân trên người hoả tinh màu đen biến thành ngọn lửa màu đen, từng tầng từng tầng côn trùng màu đen bị thiêu c·hết rơi xuống, tựa như đất cát theo từng vòng từng vòng vờn quanh, nó lúc này đã tại trong trận pháp dừng lại vượt qua mười giây.

Vu Hoành một bên chạy, vừa thỉnh thoảng giảm tốc độ chờ một chút nó.

Nhìn thấy Trùng Nhân thân thể so trước đó rõ ràng rút nhỏ một vòng, tâm hắn cảm giác vui mừng.

‘Hiện tại cũng đã đến trận pháp tổn thương hạn mức cao nhất, mỗi giây 12,000 đơn vị tổn thương. Coi như nó là Trùng Nhân, có mười mấy vạn hồng trị tổng lượng bức xạ, cũng gánh không được loại tốc độ này thiêu đốt.’

Quả nhiên.

Lại chạy vài vòng.

Trùng Nhân hình thể so lúc đi vào nhỏ trọn vẹn một nửa.

Nó lúc này kích cỡ chỉ còn một mét bốn, như cái người lùn đồng dạng, phát hiện không đúng, lập tức quay người hướng ngoài trận pháp phóng đi.

Thấy thế, Vu Hoành dứt khoát dừng bước lại, ý đồ dẫn dụ đối phương tiếp tục đuổi đuổi.

Nhưng con Trùng Nhân này rõ ràng có nhất định trí lực, cũng không quay đầu lại, vẫn như cũ bảo trì hình người đập ra doanh địa, biến mất trong nháy mắt tại sơn lâm trong sương mù.

Vu Hoành đuổi theo, đứng tại doanh địa ngoại viện bên trong, ra bên ngoài nhìn ra xa.

Hắn không dám đuổi theo ra đi. Bởi vì trừ ra trận pháp cùng đạo cụ, hắn không dám tự mình tiếp xúc Trùng Nhân.

Đứng tại hàng rào bên trong, trên mặt hắn rốt cục hơi buông lỏng chút.

‘Trận pháp còn phải tăng cường, nhưng tổn thương xác thực rất mạnh mẽ, trừ ra Trùng Nhân loại tốc độ này nhanh cấp tám hắc tai, còn lại hắc tai đối với doanh địa đều không đáng nhắc lên.’

Chương 174: Tăng cường (2)

Chương 174: Tăng cường (2)

Bình thường Quỷ Ảnh cũng liền mấy chục hồng trị, Khô Nữ Ác Ảnh lúc trước cũng liền mấy trăm. Ngữ Nhân mạnh hơn một chút, sơ kỳ cũng là mấy ngàn cấp độ.

Gặp được hiện tại doanh địa trận pháp, chỉ cần tới gần tiến vào, liền sẽ bị trong nháy mắt giải quyết.

Hắc phong cùng hắc hỏa kết hợp lại, ban đầu chính là 5000 mỗi giây tiếp tục tổn thương. Căn bản là tiến đến liền c·hết.

Chờ giảm tốc độ trận pháp tăng cường hoàn tất, giảm tốc độ hiệu quả rõ ràng hơn, đến lúc đó liền xem như Trùng Nhân cũng có lẽ không cần ta ra mặt dẫn dụ.

Đến một bước này, Vu Hoành trong lòng mới bao nhiêu có cảm giác an toàn.

Phong Hỏa Đồ Linh Trận cao tổn thương, sơ bộ cho hắn ổn định doanh địa lực lượng.

Hiện tại vấn đề là, trận pháp tiếp tục cường hóa, tiêu tốn thời gian khẳng định càng nhiều. Mà đơn độc tăng cường giảm tốc độ hiệu quả, hoa hắc ấn thời gian tất nhiên muốn ít rất nhiều cho nên, chỉ cần không ngừng cường hóa giảm tốc độ liền tốt.

Lúc này thạch bảo bên trong, sớm đã phát hiện mánh khóe Lý Nhuận Sơn bọn người mới lặng lẽ mở cửa, thò đầu ra.

“Lão bản? Kết thúc?” Lý Nhuận Sơn coi chừng hỏi.

“Không sao, nhưng về sau các ngươi vẫn là phải thiếu đi ra, coi như đi ra, cũng tận lực mang lên Huy Thạch thảm giảm bớt tự thân khí tức.” Vu Hoành căn dặn.

“Ừm! Nhất định nhất định.” Lão Lý liên tục gật đầu. Vừa mới hắn tại cửa sổ khe hở thấy được Trùng Nhân, mặc dù không biết lão bản là dựa vào cái gì đuổi đi đối phương, nhưng kết quả cuối cùng tốt xấu tính xong qua.

“Lão bản, vừa mới Trùng Nhân là đi vào doanh địa đã đến rồi sao?” Bác sĩ Hứa gạt ra cửa, coi chừng hỏi.

“Ừm… Tốc độ nó quá nhanh, doanh địa thọc sâu không đủ… Bất quá chỉ cần chúng ta trốn ở thạch bảo bên trong, vấn đề không lớn.” Vu Hoành an ủi.

Vừa mới hắn đều mang Trùng Nhân lượn quanh thật nhiều vòng, giấu diếm tự nhiên là không thể nào.

Cho nên dứt khoát ăn ngay nói thật.

Nhưng bất kể như thế nào, nghe được Trùng Nhân tiến vào doanh địa, mấy người sắc mặt đều là hơi đổi.

Bầu không khí lập tức hơi trầm thấp xuống.

“Tốt, không sao, yên tâm đi, có việc ta sẽ thông báo cho mọi người.” Vu Hoành lớn tiếng nói.

“Nhằm vào vừa mới tình huống, ta đã đang tiến hành chỉnh đốn và cải cách tăng cường.”

“Chúng ta tự nhiên là tin tưởng lão bản… Chỉ là, nơi này còn có chuyện gì.” Lý Nhuận Sơn sắc mặt có chút trù trừ, do dự một chút, hay là nói tiếp.

“Đúng đấy, Hứa Nhược Oánh nơi này, cần tiến hành tính nhằm vào kiểm tra, nàng phát giác bụng có chút không đúng, khả năng cần một chút giữ thai dược vật… Nhưng nơi này không có dụng cụ, chúng ta cũng không hiểu phụ sản…”

“Ý của ngươi là…” Vu Hoành ẩn ẩn có dự cảm.

“Ta phải đi trong thành, tìm bác sĩ tìm dụng cụ, nơi này rất nhiều thứ đều thiếu…” Bác sĩ Hứa bất đắc dĩ nói.

Theo thai nhi dần dần lớn lên, trạng thái tinh thần của nàng bây giờ tốt rất rất nhiều, cùng người bình thường không khác.

“Đinh Thược không phải không muốn xe sao? Chúng ta vừa vặn có thể dùng xe đi cứ điểm lớn bên trong… .” Lý Nhuận Sơn trầm giọng nói.

Vu Hoành sửng sốt một chút, lập tức cũng lý giải gật đầu.

“Ta không có ý kiến, vì hài tử, là muốn đi cứ điểm lớn, nơi đó điều kiện tốt rất nhiều.”

Hắn không thể là vì sinh con liền tốn hao hắc ấn cường hóa thời gian đi cường hóa một đống dụng cụ, không nói trước có thể hay không cường hóa đi ra, chính là cường hóa đi ra, ai sẽ dùng?

Để bác sĩ Hứa chính mình cho mình sinh sản?

Vạn nhất khó sinh, chẳng lẽ lại để chính nàng cho mình sinh nở bằng cách mổ bụng?

Cho nên Vu Hoành minh bạch Hứa Nhược Oánh khó xử, cũng lý giải.

“Cho nên, ngươi dự định cùng nàng cùng đi?” Hắn nhìn về phía Lý Nhuận Sơn.

“Dù sao nàng một cái phụ nữ có thai, hành động bất tiện, nhất định phải có người bồi, ta dự định cùng Nana cùng một chỗ cùng nàng đi một chuyến.”

“Đi chỗ nào?”

“Đi trước lão Chu nói Hi Vọng thành cũ Mãn Đông thị, hắn đi qua bên kia, nơi đó không phải cao nguy hắc tai xâm nhập khu, thành phá sau tụ tập không ít tị nạn người đào vong, bọn hắn ở bên kia thành lập một cái cỡ nhỏ chỗ tránh nạn, nhân số ước chừng có vài trăm người dáng vẻ.” Lý Nhuận Sơn chân thành nói.

Vu Hoành trầm mặc dưới, nở nụ cười.

“Được, trên đường chú ý an toàn.”

Lý Nhuận Sơn gật gật đầu, cúi đầu có chút không dám nhìn đối phương, thẳng đến nghe được Vu Hoành tiếng bước chân đi xa, tiếp theo là sơn động nặng nề tiếng đóng cửa.

Hắn lặng lẽ thở dài, quay đầu vịn bác sĩ Hứa vào cửa.

Nữ nhi Nana đứng tại khung cửa một bên, cũng nhìn chăm chú lên hắn.

"Ba ba, ngươi không phải nói về sau đều một mực đi theo Vu thúc thúc sao?" Nana ngay thẳng hỏi.

"Ta. Đem ngươi cùng bác sĩ Hứa đưa đến địa phương an toàn, liền trở lại." Lý Nhuận Sơn hồi đáp.

"Nha." Asena gật đầu.

Nhưng phía sau tới lão Chu lại không dễ lừa gạt, hắn hướng Lý Nhuận Sơn nháy mắt ra dấu.

Hai người rất mau đem Nana cùng bác sĩ Hứa thu xếp tốt về sau, đơn độc đi đến phòng nuôi dưỡng, đóng cửa lại.

Lão Chu dựa lưng vào trên cánh cửa, nhìn chằm chằm Lý Nhuận Sơn.

"Ngươi dự định đi rồi?" Hắn hỏi. Lời này mặc dù là câu nghi vấn, nhưng lại mang theo khẳng định ý vị.

"Hắc tai đều vọt tới trong doanh địa viện, lão bản chính mình tự mình hạ trận mới đuổi đi một cái Trùng Nhân, bên ngoài cũng không chỉ có một Trùng Nhân, thứ này là quần cư…" Lý Nhuận Sơn không có trực tiếp trả lời.

"Xem ra là muốn đi." Lão Chu nhổ ngụm thở dài.

"Cũng thế, bọn ta gia nhập Hắc Phong doanh địa, cầu không phải liền là cái an toàn a? Hiện tại an toàn không có, lúc nào cũng có thể sụp đổ, ngươi là có hài tử người, tự nhiên không có khả năng đi theo lão bản cùng một chỗ cược mệnh."

Hắn dừng một chút.

"Coi như lão bản đã cứu mệnh của ngươi."

Lời này giống như là tại châm chọc.

Lấy Lý Nhuận Sơn tính tình, bình thường khẳng định sẽ tại chỗ đâm ngược trở về.

Nhưng bây giờ…

“Ta không phải một người.” Hắn cúi đầu nhắm mắt lại.

“Nếu như không có Nana, ta cái mạng này cho lão bản liều mạng cũng không có gì, ta Lý Nhuận Sơn không phải sợ c·h·ế·t người. Nhưng là… Ta c·h·ế·t đi, Nana làm sao bây giờ?” Hắn mở mắt ra, ánh mắt lóe lên một tia hổ thẹn cùng một tia kiên định.

“Ta đã đáp ứng Caren, muốn bảo vệ Nana lớn lên.”

“Ha ha…” Chu Học Quang cười hai tiếng.

“Ngươi cười cái gì? Ngươi không có ý định đi?” Lý Nhuận Sơn hỏi lại.

“Đi a, mặc dù lão bản đã cứu ta, nhưng ta vốn chính là đào binh, trốn qua một lần, lần thứ hai cũng liền không có gì gánh chịu.” Lão Chu thản nhiên nói.

“Nói thật, lão bản đối với chúng ta thật đủ ý tứ. Đáng tiếc… Trên đời này, có lẽ người tốt thật sống không lâu.”

“Là… Đổi thành mặt khác doanh địa, bọn ta đều là pháo hôi mệnh, ở chỗ này miễn phí ăn uống dược vật, nếu không phải…” Lý Nhuận Sơn gật đầu, lại lần nữa thở dài.

“Ngươi dự định đi, còn có nguyên nhân hẳn là Huy Thạch khoáng không có, đúng không?” Chu Học Quang lại lần nữa hỏi.

“.” Lý Nhuận Sơn không có lên tiếng. Nhưng ý tứ đã chấp nhận.

“Ha ha, lần này, bọn ta thế nhưng là toàn đi đến, không biết lão bản biết về sau sẽ là biểu tình gì.” Chu Học Quang tự giễu nói.

“Đoán chừng sẽ hung hăng chửi chúng ta một trận đi.”

“Đồ vật ta đều đóng gói tốt. Lần này điểm cuối cùng dự định đến lão bản đề cập qua Trương Khai Tuấn tư lệnh Hôi Thành, ngươi đi đâu?” Lý Nhuận Sơn lên tiếng lần nữa.

“Ngươi chút đồ vật kia trên đường đủ ăn?” Chu Học Quang nhìn thấy đối phương gói, chỉ là đóng gói số lượng rất ít.

“Đều là lão bản đồ vật, bọn ta đã vong ân phụ nghĩa, cũng không thể chuyện gì đều làm tuyệt.” Lý Nhuận Sơn thản nhiên nói, “Ta lão Lý tốt xấu là người phát thư xuất thân, trên đường tìm một chút tiếp tế hay là tự hỏi có thể làm.”

“Điểm ấy ta ngược lại thật ra đề nghị ngươi đừng không có ý tứ, không vì mình cân nhắc, cũng phải vì Nana nghĩ, điểm ấy ăn đối với lão bản đến thuyết minh lộ ra không tính là gì. Ngươi phải có tâm, về sau cho lão bản nghĩ biện pháp bồi thường chính là.” Chu Học Quang chân thành nói.

“Ừm.” Lý Nhuận Sơn gật đầu.

Chỉ là bồi thường… Cũng phải nhìn lão bản chống nổi Trùng Nhân tập kích một đợt này mới được a.

Đêm khuya.

Trời đen kịt một màu, nhưng không có Huyết Triều, lúc này khoảng cách hừng đông còn có mấy giờ.

Xe năng lượng mặt trời mô-tơ điện lặng lẽ vang lên. Bốn người ngồi ở trong xe, mang theo một đường tiếp tế, dọc theo không có bị phong tỏa sơn lâm làn xe lái ra.

Vu Hoành đứng tại thạch bảo phía trước cửa sổ, nhìn qua màu đen xe rời đi, trên mặt không có một tia biểu lộ.

“Đều đi, cũng tốt… Dạng này, ta cũng không cần luôn che che lấp lấp…”

Hắn thấp giọng lầm bầm, quay đầu nhìn xem trống rỗng thạch bảo.

Nguyên bản nhân khí coi như đủ thạch bảo bên trong, lúc này lộ ra trống trải mà âm lãnh.

Bên trái màu xám trắng trên tường đá, còn lưu lại Asena dùng bút than ở trên tường vẽ linh tinh vẽ xấu.

Tranh vẽ xấu chính là hai cái đại nhân nắm một cái đuôi ngựa tiểu nữ hài, ba người đỉnh đầu đều có một cái vòng hoa. Mọi người tay nắm, làm thành một vòng, khóe môi vểnh lên, đều đang cười.

"Đi thôi, đều đi thôi." Vu Hoành lại lần nữa thở hắt ra.

Trước khi đi, hắn còn chủ động cho Nana lấp không ít cao dinh dưỡng, còn có bức xạ lựu đ·ạ·n, chính là sợ nàng ở trên nửa đường chịu đói.

Dù sao đường xá xa xôi, vạn nhất xảy ra ngoài ý muốn gì, coi như xe có Ẩn Nặc phù văn, còn có Huy Thạch mật thất điệp gia ẩn nấp hiệu quả, người cũng nên ăn uống.

Lúc gần đi, hắn có thể nhìn thấy Nana không muốn, cũng có thể nhìn ra lão Lý hổ thẹn bất đắc dĩ.

Hắn có thể hiểu được đối phương làm ra quyết định này, chỉ là… Có thể lý giải về lý giải, nhưng lần sau, hắn không muốn tại gặp được chuyện như vậy.

Thật không muốn.

'Ta không có cách nào cải biến những người khác, vậy cũng chỉ có thể cải biến chính mình.'

Hắn cảm thấy, chính mình trước đó doanh địa quy tắc quá đơn sơ, tùy tiện người nào tiến đến, đều cho nó cung cấp thức ăn uống nước.

Có lẽ hẳn là nghiêm ngặt học tập Trương Khai Tuấn Hôi Thành, thành lập hoàn thiện điểm cống hiến chế độ. Căn cứ độ cống hiến đem đổi lấy đồ ăn cùng uống nước cùng an toàn trụ sở.

Đồng giá trao đổi, đây mới là chính xác mở ra thời đại này phương pháp.

Dù sao, coi như mình uống nước cùng đồ ăn tới dễ dàng, nhưng này cùng ngoại nhân có quan hệ gì?

Ta tới dễ dàng, liền nhất định phải tùy tiện tặng người?

Bành.

Vu Hoành dùng sức đóng lại cửa sổ, buông xuống mộc then cài, quay người rời đi thạch bảo.

Phong Hỏa Đồ Linh Trận giảm tốc độ bộ phận cường hóa, không sai biệt lắm phải kết thúc.

Đứng ở nội viện bên tường, hắn cúi đầu nhìn xem màu đỏ sậm đếm ngược.

‘03 phút.’

Còn có ba phút, hắn dứt khoát khoanh chân ngay tại chỗ, lẳng lặng tu hành nội khí tĩnh công chờ đợi.

Không bao lâu.

Một tiếng vang nhỏ ghé vào lỗ tai hắn truyền ra.

Vu Hoành nhắm mắt bất động, trong đầu cảm ứng ấn ký, cấp tốc xem xét trận pháp không trung bản đồ góc nhìn.

Toàn bộ doanh địa vốn là xám trắng huỳnh quang một khối lớn trận pháp hình tròn.

Lúc này trong trận pháp, một bộ phận đường vân màu đỏ bị rõ ràng tiêu ký mà ra. Đây là lần này đơn độc cường hóa giảm tốc độ công năng.

Vu Hoành mở mắt ra, nhìn thấy mặt đất lại xuất hiện mới một tấm nói rõ giấy.

Hắn cầm lấy, xem xét.

‘Hắc Phong phòng hộ đại trận: Lại tên Phong Hỏa Đồ Linh Trận đổi, tại duy trì vốn có lực sát thương trên cơ sở, tăng cường khí lưu trở ngại giảm tốc độ hiệu quả, mỗi cái mang

theo địch ý cá thể đơn vị tại vào trận về sau, đem tiếp tục tiếp nhận phổ thông lực cản, trở ngại nó tiến vào.'

Trận pháp biến hóa không có mặt khác nội dung, chính là lực cản này, từ trước đó rất nhỏ, biến thành phổ thông.

Vu Hoành liên tưởng xuống trước đó Trùng Nhân tốc độ cắt giảm, trong lòng hơi có chờ mong.

'Không biết lần này giảm tốc độ có thể đạt tới trình độ gì.' trong lòng của hắn nghĩ đến. Cường hóa xong giảm tốc độ trận pháp, hắn lại lần nữa nhìn về phía Hắc Tích hắc ấn.

'Hiện tại, nên cường hóa Hắc Tích… . Đơn thuần lính trinh sát, đối với hiện tại ta tới nói, tác dụng không lớn. Ta cần một loại năng lực thực chiến đủ mạnh binh chủng. Để giải quyết Huy Thạch khô kiệt sau phòng hộ thay thế vấn đề. Nếu để cho Hắc Tích thay thế ta đến cùng Trùng Nhân quần nhau, bình thường lại mở rộng thanh lý chung quanh khu an toàn phạm vi, như thế tính an toàn sẽ cao hơn.'

Chương 175: Con đường (1)

Chương 175: Con đường (1)

Trong núi rừng.

Sương mù tràn ngập, tựa như sa mỏng, bao phủ tại trụi lủi mảng lớn cây cối ở giữa.

Phốc.

Doanh địa bên ngoài, một đạo hắc đàm bắn ra, tinh chuẩn đánh vào trên đất một khối màu trắng núi đá bên trên.

Tê.

Hắc đàm chậm rãi cùng núi đá phát sinh phản ứng, toát ra khói trắng. Chỉ chốc lát sau liền ăn mòn ra một cái lỗ nhỏ.

Lỗ nhỏ càng ngày càng sâu, thẳng đến triệt để đem hắc đàm tiêu hao hết, mới dừng lại.

Răng rắc tiếng bước chân bên trong, Vu Hoành một thân đồ bộ, đi qua ngồi xuống kiểm tra.

Hắn đưa ngón trỏ ra, đâm vào cái hang nhỏ kia, đại khái tại đốt ngón tay thứ hai vị trí đến cùng.

Khảo thí kết thúc, cái này Hắc Tích nước bọt thế mà đối với tất cả mọi thứ đều có mạnh tính ăn mòn.

Vu Hoành đứng dậy, quay đầu mắt nhìn trung thực nằm sấp Hắc Tích.

Trưởng thành Hắc Tích cũng liền cùng phổ thông mèo không chênh lệch nhiều. Toàn thân đen kịt, không mở mắt còn tưởng rằng là một đoạn cây khô

Nhìn xem Hắc Tích, Vu Hoành trong đầu suy tư, hắn là tăng cường nó phương diện nào đi nữa.

‘Đầu tiên tốc độ là nhất định phải, nếu không điều tra năng lực không đủ liền không có chút ý nghĩa nào.’

‘Sau đó là lực sát thương… . Tốc độ nhanh, cao sát thương thích khách hình trinh sát, là ta cần phù hợp lính gác. Nhưng thể chất phòng hộ quá yếu gặp được s·ú·n·g ống một thương quật ngã cũng vô dụng…’

Nghĩ tới nghĩ lui, Vu Hoành ngồi xổm người xuống, chà xát Hắc Tích trán.

‘Tốc độ, sát thương, phòng hộ thể chất… Cái này không phải liền là toàn diện cường hóa a?’

Hắn có chút bất đắc dĩ, mạch suy nghĩ nhất chuyển, cấp tốc quay người hướng doanh địa đi đến, đồng thời để Hắc Tích cũng đuổi theo.

Chỉ chốc lát sau, hắn tại trong doanh địa dùng Đại Huy Thạch Mặc Phấn, cho Hắc Tích trên thân vẽ một mảnh Ẩn Nặc ký hiệu.

Sau đó, hắn suy nghĩ một chút, lại từ trong sơn động lôi ra một chút không cần kim loại công cụ cùng v·ũ k·hí.

Một mạch đem những này cùng Hắc Tích chồng chất vào.

Sau đó, Vu Hoành mắt nhìn bên ngoài sắc trời. Đen kịt một màu.

Hắn vươn tay, nhẹ nhàng theo trên người Hắc Tích, ý thức đồng thời đem một đống này kim loại cùng v·ũ k·hí bao quát đi vào.

‘Cường hóa Hắc Tích, phương hướng: Tốc độ, sát thương, phòng ngự thể chất.’

Trong đầu của hắn tự nhiên mà vậy tưởng tượng ra, hắn muốn lý tưởng Hắc Tích.

Vậy hắn là là một loại tốc độ nhanh, tính bí mật mạnh, thể chất cường hãn lực phòng ngự kinh người, lực sát thương lực lượng đầy đủ có thể kéo động đại bộ phận đồ vật, thuận tiện mang theo chiến lợi phẩm trở về lính gác quái vật.

Rất nhanh, trên mu bàn tay hắc tuyến lóe lên, chui vào Hắc Tích.

‘Phải chăng cường hóa ấn ký: Hắc Tích?’

Hắc ấn hỏi thăm truyền đến.

Đồng thời đếm ngược cũng trên người Hắc Tích nổi lên.

3 ngày 09 giờ 14 phút.

‘Là!’ Vu Hoành khẳng định hồi phục.

Lập tức đếm ngược lóe lên, cấp tốc bắt đầu tính thời gian.

Hắn nhẹ nhàng thở ra.

Lần này cường hóa về sau, lại đem toàn bộ doanh địa cường hóa một lần, thạch bảo cường hóa tốt, tận lực thành lập phong bế thức hoàn thiện tự tuần hoàn cơ cấu.

Ngoại giới hắc tai thiên kì bách quái, dạng nguy hiểm gì đều có. Tận lực không tiếp xúc chính là lớn nhất an toàn.

Ba ngày thời gian, hiện tại trong doanh địa ít người, đối với hắc tai lực hấp dẫn đại giảm… Có lẽ so trước đó an toàn hơn.

Hắn buông ra Hắc Tích, khống chế nó trốn ở trong doanh địa, mặc dù không biết cường hóa bên trong sự vật đột nhiên tổn thương t·ử v·ong, sẽ xuất hiện tình huống như thế nào, nhưng tốt nhất đừng nếm thử cái này.

Ba ngày thời gian trong chớp mắt.

Vu Hoành thời khắc giá·m s·át ngoại giới Trùng Nhân biến hóa, trong ba ngày này, Trùng Nhân tựa hồ đối với doanh địa đã mất đi hứng thú, ngày bình thường ngay cả tới gần nơi này bên cạnh cũng không tới, cơ hồ không nhìn thấy bóng người.

Doanh địa chung quanh trong núi rừng, phảng phất một chút triệt để tiến vào hắc tai trước tình huống, an bình, yên tĩnh, cái gì cũng không có.

Ngay cả Quỷ Ảnh cũng không, toàn bộ bị Trùng Nhân áp chế xua đuổi mở.

Trong ba ngày này, Vu Hoành lại một lần ngưng tụ một đạo mới nội khí, đạt đến tầng thứ ba cây thứ bảy.

Bôn Lôi Thối tăng lên mặc dù không thể để cho hắn đối kháng chính diện Trùng Nhân, nhưng vẫn là cho nó không ít cảm giác an toàn, bởi vì chạy nhanh.

Vào lúc giữa trưa, sắc trời dần dần ảm đạm, nhỏ bé hạt mưa bắt đầu tất xột xoạt vẩy xuống, đánh vào trong núi rừng, đánh vào trên lá khô, rơi vào trong bùn đất, phát ra mảnh vang.

Vu Hoành đi ra sơn động, đi vào ngoại viện trận pháp biên giới, mặc lấy cường hóa Hôi Tích đồ bộ hắn, cũng không lo lắng nước mưa, chỉ là hơi khẩn trương cảm giác lập phải đánh dấu bên ngoài lan can sắp hoàn thành cường hóa Hắc Tích.

Đếm ngược còn có sáu phút. Hắn dứt khoát tựa ở hàng rào, lẳng lặng ngưng thần luyện khí.

Ông.

Bỗng nhiên ngoại viện thông hướng đường cái trên làn xe, truyền đến một trận rất nhỏ mô-tơ điện âm thanh, trừ ra mô-tơ điện còn có lốp xe nghiền ép ướt sũng mặt đất đè ép âm thanh.

Vu Hoành bỗng nhiên mở mắt, hai mắt nhìn về phía phương hướng kia.

Bên ngoài điều tra Hắc Tích trong tầm mắt, một cỗ quen thuộc xe chính chậm rãi tới gần doanh địa.

‘Đó là… ! ?’ hắn không tự chủ được ngồi dậy, nhìn kỹ phương hướng âm thanh truyền tới.

Không bao lâu.

Một cỗ màu đen xe che kín xám đen phù văn ký hiệu, chậm rãi dừng sát ở doanh địa bên ngoài hàng rào bên cạnh.

Răng rắc, cửa xe mở ra, một đạo bóng người quen thuộc từ bên trong nhảy xuống.

“Lão bản, mấy ngày không thấy, có nhớ ta hay không?” Chu Học Quang mang trên mặt dáng tươi cười, vỗ vỗ cửa xe.

“Ngươi không phải đi rồi hả? Tại sao trở lại?” Vu Hoành trên mặt bất động thần sắc.

“Bọn hắn muốn đi bồi bác sĩ Hứa sinh sản, có lão Lý đến liền đủ rồi, ta tiến tới làm cái gì?” Chu Học Quang cười trả lời.

Hắn quay đầu nhìn một chút mưa sương mù sơn lâm.

“Đúng rồi, lão bản ngươi ở chỗ này đứng đấy làm cái gì? Không phải là sớm liền biết ta sẽ trở về a?”

“Nhàn rỗi vô sự, quan sát một chút hắc tai, thu thập chi tiết tình báo.” Vu Hoành tùy ý trả lời câu.

Lão Chu trở về, để hắn có chút ngoài ý muốn, cũng ít nhiều có một tia an ủi, đồng thời cũng làm cho lãnh thanh thanh doanh địa lại lần nữa nhiều một tia nhân vị.

“Đi về nghỉ trước xuống đi, ta còn muốn quan sát một trận.” Vu Hoành bình tĩnh nói.

“Minh bạch!” Lão Chu gật đầu, mở ra hàng rào, lái xe lái vào tiến đến, sau đó đóng cửa trở lại thạch bảo.

Vu Hoành vẫn đứng tại chỗ, nghe sau lưng thạch bảo nội ẩn ước phát ra tiếng vang, khóe miệng không tự chủ được có chút câu lên.

Hắn bị lão Chu như thế quấy rầy một cái, lập tức Hắc Tích bên kia cường hóa kết thúc cũng không có chú ý.

Lúc này lấy lại tinh thần, lại lần nữa cảm ứng trong đầu Hắc Tích ấn ký.

Mấy tức về sau, hắn tiến lên một bước, xoay người vượt qua hàng rào, đi vào sương mù

Mấy mét về sau, hắn dừng ở một viên cây khô trước, nhìn xem thân cây phía sau chậm rãi leo ra một đầu mới tinh Hắc Tích.

Phốc, phốc, phốc.

Cao cỡ nửa người thằn lằn màu đen, tựa như thế giới lớn nhất Komodo cự tích, hình thể lớn một vòng lớn.

Nó hai mắt tựa như đục ngầu màu đen viên thủy tinh, thân thể cồng kềnh mà đầy đặn, thân dài gần hơn hai mét, hất lên một thân cứng rắn như vỏ cây già vảy giáp màu đen.

Vu Hoành tiến lên tới gần, đưa tay gõ gõ Hắc Tích trán.

Đốt đốt đốt, như là gõ đầu gỗ một dạng thanh âm ngột ngạt.

‘Đến, nôn ọe.’ Vu Hoành chỉ vào một bên thân cây trong lòng nói.

Phốc.

Hắc Tích tại chỗ một ngụm hắc đàm phun ra, lần này hắc đàm khổ người thể lượng so trước đó lớn lên gấp ba. Trực tiếp liền sắp thành thô như eo người thân cây eo bao trùm ở.

Tê tê âm thanh bên trong, rất nhanh, thân cây liền bị ăn mòn ra một lỗ hổng lớn, cây cối cũng bắt đầu lung la lung lay, lúc nào cũng có thể khuynh đảo bẻ gãy.

‘Không tệ.’ Vu Hoành khẽ gật đầu, sau đó hắn tâm niệm khẽ động.

Chỉ huy mới Hắc Tích đi vào một khối mọc đầy rêu xanh vòng tròn lớn mặt đá trước

Bành.

Hắc Tích chạy lấy đà mấy bước một đầu đụng vào.

Cái kia nhanh tối thiểu trên trăm cân vòng tròn lớn chân đá có cối xay nhỏ lớn nhỏ, lập tức b·ị đ·âm đến nhấp nhô ra, chuyển

vài vòng mới dừng lại.

Lực lượng cũng tăng lên không ít. Vu Hoành gật đầu, trở tay rút ra sau lưng chủy thủ, đi ra phía trước, tại Hắc Tích trên lân phiến vẽ đứng lên.

Xuy xuy xuy xùy.

Mũi đao hắn chỉ dùng người bình thường lực lượng, lại chỉ có thể ở Hắc Tích phần lưng vạch ra đạo đạo bạch ngấn, không cách nào làm b·ị t·hương nó.

‘Hợp thành chút kim loại nguyên tố, phòng ngự cũng không tệ. Tổng hợp, đã có thể tính cường tráng lính gác, trừ ra ứng đối cấp thấp hắc tai bên ngoài, cũng có thể ứng đối một chút đối địch thực thể.’

‘Cuối cùng là tốc độ.’ hắn thu đao, trong lòng khống chế Hắc Tích, dọc theo làn xe hướng đường cái tốc độ cao nhất xông

‘Ba.’

‘Hai.’

‘Một! Chạy!’

Hắn đồng thời nhìn về phía máy kiểm tra thời gian, bắt đầu tính thời gian.

Hắc Tích vô thanh vô tức, vèo một cái vọt ra ngoài, trong nháy mắt chui vào sương mù xám biến mất không thấy gì nữa.

Ước chừng hơn nửa phút sau.

Xùy!

Hắc Tích tầm mắt trong nháy mắt ổn định dừng lại.

Vu Hoành xuyên thấu qua ấn ký, nhìn thấy nó đã đến đường cái mặt đường.

‘36 giây.’ hắn tính toán qua, từ doanh địa đến đường cái đại khái một chút mấy cây số, bên này tiến lên Hắc Tích chỉ cần nửa phút… Tốc độ này xác thực so trước đó nhanh quá nhiều.

‘Cứ như vậy, đường cái bên kia cũng có thể bị đặt vào ta tuần tra phạm vi… Sau đó kiểm tra một chút cực hạn bán kính.’

Vu Hoành lại khống chế con Hắc Tích này tiếp tục hướng nơi xa phóng đi, vượt qua đường cái, xuyên qua sườn dốc.

Không bao lâu, Hắc Tích liền vượt qua hai cây số hạn chế phạm vi, nhưng lần này, nó thế mà không có mất liên lạc, mà là vẫn như cũ còn giữ liên lạc.

Cái này khiến Vu Hoành mừng rỡ.

Tiếp tục khống chế Hắc Tích hướng nơi xa chạy tới, rất nhanh, đến ba cây số lúc, Hắc Tích tầm mắt bỗng nhiên tối sầm.

‘Mất liên lạc.’

Vu Hoành thở hắt ra.

‘Ba cây số, khống chế cực hạn tăng lên, xem ra ấn ký tăng lên, vẫn là phải nhìn không ngừng cường hóa, ấn ký vật càng mạnh, tổng hợp các hạng số liệu cũng sẽ càng mạnh.’

Rất nhanh, Hắc Tích tự động trở về ba cây số bên trong, tầm mắt cũng một lần nữa trở lại Vu Hoành trên thân

Hắn bắt đầu khống chế Hắc Tích trở về trở về, đồng thời để còn lại Hắc Tích tự động tại doanh địa chung quanh tuần sát

Hiện tại trận pháp cường hóa tốt, Hắc Tích cũng cường hóa tốt, hắn quyết định nghĩ biện pháp giải quyết triệt để Trùng Nhân vấn đề. Để nó không cần đợi tại doanh địa phụ cận đem doanh địa khi lãnh địa mình.

Hôi Thành.

Khổng lồ khôi ngô màu xám thành trì, đứng sừng sững ở nhìn không thấy bờ đất vàng đồi núi ở giữa.

Thành trì trước đại môn, từng đạo dày đến hơn mười centimet cự hình kim loại cửa thành, chậm rãi lần lượt lên cao, mở ra một đạo có thể cung cấp ra vào lỗ hổng.

Ngoài cửa, sớm đã xếp hàng chờ đợi các nơi đám người sống sót, quần áo lam lũ xanh xao vàng vọt cùng nhau tiến lên, ý đồ xông vào trong thành.

…

“Tất cả mọi người xếp thành hàng, lần lượt tiếp nhận vào thành kiểm tra, vào thành sau trước tiên nhìn phía bên phải thông cáo, nhất định phải nghiêm ngặt đi đến thông cáo bên trên tất cả quá trình, kẻ vi phạm, khu trục ra khỏi thành.”

Trong cửa thành từng đội từng đội giữ gìn trật tự màu đen nhân viên vũ trang, người mặc toàn thân chống đ·ạ·n đồ bộ, cầm trong tay s·ú·n·g ống, đầu đội màu trà kính bảo hộ, ngay cả mặt cũng hoàn toàn bị che lấp trong đó.

Bọn hắn không một người nói chuyện, tiếng nói chuyện là sớm đã ghi chép tốt loa trong loa truyền ra.

Loa liền treo ở cửa thành bên cạnh hai bên, tiếp tục không ngừng tái diễn.

Phụ trách kiểm tra nhân viên vũ trang bên trong, có người phụ trách kiểm tra người tiến vào điền thẻ tư liệu.

Bỗng nhiên cái này người kiểm tra đè lại một tấm vừa mới nhìn thấy tấm thẻ.

“Người phát thư trước? Bạch Khâu thôn? Hắc Phong doanh địa? ?” Hắn phát ra kinh nghi âm thanh, ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa đang tiếp thụ vòng thứ ba kiểm tra soát người ba người.

Lý Nhuận Sơn giơ hai tay, tựa hồ nghe đến thanh âm, lập tức hướng bên này lộ ra một cái nụ cười chân thành.

Asena tại phía sau hắn, bác sĩ Hứa thì là nâng cao bụng lớn tại phía sau cùng đơn độc tiến vào lều vải kiểm tra.

“Hai người kia cầm xuống, kéo ra ngoài đập c·hết.” Người kiểm tra buông ra tấm thẻ, phất phất tay tùy ý nói.

Soạt, phía sau hắn màu đen đội ngũ lập tức đi ra ba người, đi hướng Lý Nhuận Sơn.

“Chờ một chút! Chúng ta cái gì cũng không làm! Các ngươi muốn làm gì? ? Dựa vào cái gì g·iết chúng ta! ?” Lý Nhuận Sơn sắc mặt trong nháy mắt thay đổi.

Cái này không hợp với lẽ thường không hợp logic a! !

Bình thường logic hẳn là người ta vừa nghe đến hắn là người phát thư trước, lập tức liền cho ra đãi ngộ đặc biệt mới đúng. Dù sao người phát thư thế nhưng là tinh nhuệ hảo thủ, đặt ở chỗ nào đều là nhân tài.

Thế nhưng là cái này Hôi Thành bên này… ! !

Không đợi hắn giãy dụa, hai cái như sắt thép cánh tay trong nháy mắt kẹp lại hai tay của hắn, lực lượng khổng lồ một chút đem nó ngăn chặn, không thể động đậy.

Cái này đi ra trong ba người, lại có hai người đều là người cường hóa! ?

Chương 176: Con đường (2)

Chương 176: Con đường (2)

Lý Nhuận Sơn trợn tròn mắt, hắn nhìn thấy người thứ ba một tay bắt lấy Asena, dẫn đầu hướng ngoài thành đi đến.

“Chờ một chút! Có phải hay không có chỗ nào hiểu lầm, chúng ta chỉ là tới nhờ giúp đỡ người bình thường! !” Lý Nhuận Sơn gấp, tranh thủ thời gian lớn tiếng nói.

“Không có gì hiểu lầm.” Cái kia dẫn đội đội trưởng vũ trang trong mũ giáp truyền ra băng lãnh hợp thành tiếng máy móc.

Hiển nhiên đây là vì tránh cho Ngữ Nhân loại hình hắc tai, mà thiết kế ra lẩn tránh phương pháp.

“Bạch Khâu thôn cách nơi này tối thiểu trên trăm cây số, mà lại nơi đó là cao nguy hắc tai Trùng Nhân chiếm cứ phạm vi thế lực, liền các ngươi cái này ba cái lệch ra ba nứt táo, ngay cả người cường hóa không phải, cũng có thể từ bên trong trốn tới? ? Còn từng cái một chút thương cũng không có chạy lên trăm cây số, thật coi chúng ta giá·m s·át đội chính là ngu ngốc! ?”

Đội trưởng lười nhác nói nhiều, khoát khoát tay.

“Kéo ra ngoài, nhanh lên.”

“Ta là người phát thư trước a! Làm sao lại không thể nào! ! ?” Lý Nhuận Sơn gấp đến độ toàn thân đổ mồ hôi, không ngừng giãy dụa kêu to.

“Người phát thư cũng không được, hay là thuộc về nhân viên khả nghi…” Đội trưởng nói còn chưa dứt lời.

Bên kia Asena lại lớn tiếng kêu lên.

“Ta là người biến dị! Ta có thể không bị hắc tai công kích!”

“Ừm?” Đội trưởng lập tức giơ tay, ra hiệu thuộc hạ dừng lại.

Hắn đứng người lên, đi đến kích cỡ vẫn chưa tới hắn phần eo Asena trước mặt. Cúi đầu nhìn xuống.

Màu nâu kính bảo hộ dưới, là một đôi lãnh khốc không có chút nào thương hại hai mắt màu xám.

“Người biến dị… Có chút ý tứ. Vậy liền toàn bộ kéo đi vành đai c·ách l·y, có thể còn sống sót chứng minh các ngươi năng lực.”

Hắn lại lần nữa phất tay.

Lập tức ba cái nhân viên vũ trang kéo lấy hai người, hướng phía ngoài thành nhanh chân đi đi.

Lý Nhuận Sơn còn muốn kêu to, bị một người một bàn tay cự lực đánh vào sau ót, thân thể lập tức vô lực đứng lên.

“Về sau gặp được loại này bề ngoài nhìn liền có thể nghi, trực tiếp toàn bộ ném vành đai c·ách l·y.” Đội trưởng phân phó còn lại đội viên nói.

“Vâng.” Tất cả mọi người đồng thời phát ra điện tử hợp thành âm.

“Nơi này là Hôi Thành! Là nhân loại cuối cùng tinh anh mới có tư cách tiến vào cứ điểm, rác rưởi cùng kẻ bình thường, chỉ có thể đi vành đai c·ách l·y, dùng mệnh của mình cho Hôi Thành làm phòng hộ tấm chắn!”

Đội trưởng thừa cơ nhìn xem xếp thành hàng dài vào thành người. Có thể sống đến hiện tại thời gian này, trong này tuyệt đối không có một người hiền lành nhi, cho nên hắn đến triệt để đem tất cả mọi người phôi chủng sàng chọn đi ra, coi như lọt mất, cũng muốn cường lực ngăn chặn, để hắn không dám động đậy.

“Vành đai c·ách l·y, là nhằm vào hắc tai thành lập hoàn thiện hệ thống phòng ngự, khi vành đai c·ách l·y người xảy ra chuyện, Hôi Thành liền sẽ trước tiên đạt được phản hồi, cho ra

ứng đối biện pháp. Ở nơi đó, các ngươi chỉ có thể thu hoạch được cơ sở uống nước cùng đồ ăn."

"Cho nên, nếu như không muốn bị phân đến vành đai c·ách l·y, vậy liền liều mạng hiện ra năng lực của các ngươi! Chứng minh chính mình đối với Hôi Thành có làm được cái gì!"

Lúc này bị kéo xa Lý Nhuận Sơn nghe được lời nói này, tâm đều lạnh.

"Ba ba, chúng ta phải c·hết a?" Asena ở phía sau lên tiếng hỏi.

"Sẽ không, chúng ta cùng người bình thường khác biệt, chúng ta là có bản lĩnh nhân tài, Hôi Thành sẽ không dễ dàng g·iết chúng ta." Lý Nhuận Sơn khóe miệng gạt ra cái mỉm cười, an ủi nữ nhi.

"Tiến vào vành đai c·ách l·y về sau, không cho phép tùy ý ra ngoài, nếu không xử bắn. Mỗi ngày có cố định ẩm thực điểm nhận lấy, cố định điểm nghỉ ngơi, nhất định phải ngủ ở vị trí của mình, không có khả năng chạy loạn." Người áp giải dùng điện tử âm dặn dò.

"Nếu có hắc tai tập kích, tận khả năng thu thập tình báo, cống hiến cao nói, cũng có cơ hội tiến vào Hôi Thành, trở thành Hôi Thành công dân."

Lý Nhuận Sơn thở dài. Hắn kỳ thật nếu như muốn phản kháng, cũng có thể tránh thoát, nhưng nơi này là Hôi Thành, hắn đối mặt không phải chỉ có một người, mà là liếc chung quanh nhìn lại, chí ít ba mươi võ trang đầy đủ Hôi Thành binh sĩ.

"Lão ba, ngươi hối hận a?" Asena ở phía sau im lặng hỏi.

"Không hối hận, ở chỗ này tối thiểu có cơ hội sống sót, trở về, sớm muộn hắn phải c·hết." Lý Nhuận Sơn bất đắc dĩ nói, "Ta chỉ là không nghĩ tới bên này quy củ như thế nghiêm."

"Lão ba ngươi cho rằng tất cả mọi người là Vu thúc thúc a?" Asena im lặng nói.

"Ha ha … Chờ ta bọn họ ở chỗ này đứng vững gót chân, lấy cha ngươi bản sự, nắm giữ tình báo, làm đến cao tầng, đến lúc

đó trở về đem ngươi Vu thúc thúc cũng vớt ra hố lửa.” Lý Nhuận Sơn làm Mộng Đạo.

“Cái kia lão ba ủng hộ.” Asena mặt không b·iểu t·ình khích lệ nói.

“Lý Nhuận Sơn? Nana? ? Các ngươi làm sao cũng tới?” Bỗng nhiên một cái quen tai thanh âm từ hai người cách đó không xa vang lên.

Lý Nhuận Sơn cấp tốc theo tiếng kêu nhìn lại.

Chỉ gặp vành đai c·ách l·y bên trong rách tung toé lều vải ở giữa, Đinh Thược đang đứng ở trong đám người, đầy người vết bẩn, cơ hồ thấy không rõ gương mặt, hướng nơi này nhìn quanh.

Hắc Phong doanh địa.

Trận pháp cường hóa trước, Trùng Nhân không ngừng muốn tới, nhưng các loại Vu Hoành trận pháp cường hóa kết thúc, cái này Trùng Nhân ngược lại là không thế nào tới gần.

Cường hóa xong Hắc Tích về sau, Vu Hoành tiếp tục cường hóa một nhóm đồ ăn cùng thuốc tiêu viêm, sau đó để hắc ấn tiếp tục đối với toàn bộ sơn động tiến hành phòng hộ gia cố, cũng dung nhập phát hiện mới Ấn Nặc ký hiệu.

Cường hóa toàn bộ sơn động, cần thời gian hơi dài, đếm ngược cấp ra tám ngày thời gian.

Vu Hoành cũng không thèm để ý, hắn hiện tại tập trung tinh thần chờ lấy Trùng Nhân tới cửa gây chuyện, sau đó triệt để xử lý bọn gia hỏa này, chỉ là cái này nhất đẳng, liên tiếp năm ngày, không có bất cứ động tĩnh gì.

“Lão bản, nói đến, người trong nhà của ngươi đâu? Giống như không nghe thấy ngươi nhắc qua người nhà mình.”

Thạch bảo bên trong, Chu Học Quang nửa nằm tại trên ghế gỗ, trong tay nắm vuốt rễ cao dinh dưỡng uể oải hỏi.

“Bọn hắn tại địa phương rất xa rất xa.” Vu Hoành trả lời, “Một cái không có hắc tai địa phương.”

“… Thật có lỗi.” Chu Học Quang trầm mặc dưới.

“Không có việc gì, nói đến, ngươi ngược lại là cái thứ nhất hỏi ta cái vấn đề này người.” Vu Hoành cười cười.

“Ta lần trước đi tìm người trong nhà, phát hiện các nàng di chuyển đi, không có ở Đại Hi Vọng thành, còn tốt không có việc gì, còn cho ta lưu lại thư.” Lão Chu cũng cười hắn nghiêng thân thể tới, từ cổ áo rút ra một cái nhỏ mặt dây chuyền, mặt dây chuyền là hình giọt nước màu đen, lớn chừng hột đào, bị hắn ngón cái một cạch bắn ra, lộ ra bên trong một tấm màu sắc rực rỡ tấm hình.

“Nhìn xem, đây là ta khuê nữ nhi tử! Còn có lão bà của ta.” Hắn đắc ý nói.

“Đáng yêu a?”

Vu Hoành tiến tới nhìn.

Trên tấm ảnh là một cái vóc người đầy đặn nữ nhân trẻ tuổi, ôm hai cái béo ị cả người là thịt tã tiểu thí hài, đối với màn ảnh cười đến rất xán lạn.

Ba người đều mặc thân tử trang, tất cả đều là áo thun màu trắng, ngực in một cái màu hồng thật to nhà chữ.

Bối cảnh là một cái có chút cũ cũ trong phòng ngủ, ố vàng tường trắng, màu trắng giường trẻ nít, lập thức cột giá áo, trên mặt đất tán lạc trống lúc lắc cùng lớn chừng bàn tay màu nâu xe đồ chơi.

“Đáng yêu. Thịt nhiều.” Vu Hoành cười nói.

“Cái đó là… Ta người của Chu gia, khi còn bé vậy cũng là thịt nhiều! Thân thể tốt! Thị lực liền không có một cái cận thị, tất cả đều là làm lính chất liệu tốt!” Chu Học Quang mang theo tự hào nói.

“Hiện tại tiểu hài a, ngươi là không biết, một lớp bên trong ba bốn mươi cái tiểu hài, tốt nghiệp tiểu học liền không có mấy cái không phải cận thị. Điện tử sản phẩm nhiều lắm, quá đau đớn mắt…” Hắn hơi xúc động nói.

“Đúng vậy a… Cho nên quốc gia cũng tại khởi xướng muốn bao nhiêu làm ngoài trời vận động…” Vu Hoành theo một câu.

Hai người bỗng nhiên đều trầm mặc xuống.

Hiện tại tốt, dứt khoát ngay cả tiểu học cũng mất, không… Là ngay cả học sinh cũng mất.

Lão Chu thu về cái nắp, đem mặt dây chuyền một lần nữa nhét về cổ áo.

“Nói đến, lão bản, ngươi thật không có ý định đi?”

“Ừm, không đi. Ta ở chỗ này đầu nhập quá nhiều tinh lực, quá nhiều thời gian, không có ý định đi.” Vu Hoành bình tĩnh nói.

“Cũng thế.” Lão Chu cười cười, “Như vậy, nếu như lão bản lần này gắng gượng qua đến, ta đề nghị ngài làm cái doanh địa điều lệ chế độ, nguồn nước cùng đồ ăn không nên tùy tiện cho ra đi.”

“Độ cống hiến trao đổi a?” Vu Hoành đối với cái này có chút hiểu rõ.

“Không kém bao nhiêu đâu. Có ít người a, được đến rất dễ dàng, liền sẽ không trân quý, coi là rất nhiều thứ đều là chính mình nên được, một khi ngươi không có cách nào bảo đảm, xảy ra chút chỗ hở, ngược lại đều là ngươi sai. Cho nên, còn không bằng mọi người ngay từ đầu liền theo quy củ đến, cống hiến nhiều liền phải nhiều lắm, số liệu còn tại đó, ai cũng không lời nói.” Chu Học Quang hiển nhiên là cân nhắc qua.

“Nếu như lão bản tín nhiệm, ta đến khởi thảo quy tắc chi tiết.”

“Đi. Dù sao hiện tại chỉ chúng ta hai, không phải ngươi chính là ta.” Vu Hoành cũng đi theo lùi ra sau tại trên ghế gỗ.

Nước làm lạnh từ trong ống nước không khô qua, mang đến đại lượng nhiệt lực, làm cho cả thạch bảo cũng ấm áp, trừ hơi khô khô, còn lại không có bất cứ vấn đề gì.

Chỉ là như vậy ấm áp để hắn có chút mệt rã rời.

“Đầu tiên doanh địa có thể chia làm thành viên chính thức cùng thành viên dự bị, cùng người viếng thăm, ba loại.”

Lão Chu mở miệng nói.

“Thành viên chính thức hưởng thụ doanh địa các loại phúc lợi, nhưng đều là có cố định hạn ngạch, không phải muốn bao nhiêu cầm bao nhiêu. Là dựa theo cống hiến có phối trộn hạn mức cao nhất. Số người này nhất định phải khống chế tốt, nếu không đối với doanh địa gánh vác sẽ rất nặng.”

“Thứ yếu thành viên dự bị, là ngay tại làm cống hiến, muốn trở thành thành viên chính thức, nhưng vẫn chưa tới tiêu chuẩn người, bộ phận này người, cũng có thể cùng doanh địa tiến hành trao đổi hạn ngạch vật tư, nhưng giá cả không bằng thành viên chính thức, dùng cái này làm phân chia. Đồng thời chỗ ở chỉ có thể ở ngoại viện hoặc là thứ an toàn khu.”

“Sau đó là người viếng thăm, chính là lâm thời tới gần doanh địa, tiến hành giao lưu giao dịch viếng thăm người. Bộ phận này người cũng có giao dịch quyền, nhưng giá cả so thành viên dự bị lại quý một đoạn. Đồng thời mỗi người hạn ngạch.”

“Đồng thời ba cái cấp bậc người, phân biệt có thể trao đổi đồ vật danh sách cũng khác biệt, không phải doanh địa có liền toàn bộ đều có thể trao đổi… Đồng thời một khi thoát ly doanh địa, nhất định phải bắt đầu lại từ đầu góp nhặt độ cống hiến, từ bắt đầu tích lũy thành viên chính thức tư cách.”

Lão Chu rất hiển nhiên có kinh nghiệm, từng đầu bắt đầu thương lượng với Vu Hoành hoàn thiện doanh địa quy tắc chi tiết.

Không có quy củ sao thành được vuông tròn, Hắc Phong doanh địa trước đó quản lý đều xem Vu Hoành tâm tình, cuối cùng dẫn đến hỗn loạn tưng bừng.

Hiện tại hàng ra quy tắc chi tiết, hai người cẩn thận đem thương lượng xong nội dung viết tại trên tờ giấy trắng, sau đó lẫn nhau thương thảo.

Chờ đến sơ bộ hoàn thành lúc, sắc trời đã nhanh muốn sáng lên.

Máy kiểm tra bên trên biểu hiện thời gian đã đến sáng sớm 09:45.

Lão Chu con mắt đều nhanh không mở ra được, trên thân đóng một đầu chăn mỏng, mơ mơ màng màng ngủ th·iếp đi.

Tại an toàn thạch bảo tầng hai, trong phòng khách, ấm áp nhiệt độ để cho người ta phảng phất có thể quên mất ngoại giới băng lãnh hàn phong.

Tiếng gió vù vù xuyên thấu qua cửa sổ gỗ khe hở phát ra quái khiếu. Cái này rõ ràng nghe có chút kinh khủng quái khiếu, lúc này ở Vu Hoành trong tai lại có vẻ có chút ấm áp an nhàn

Hắn đứng người lên, trên mặt không có chút nào bối rối, rõ ràng nấu một đêm, nhưng lấy hắn lúc này thể chất cùng nội khí, lại phảng phất mới rời giường, sáng láng hơn sáng láng.

‘Không thể làm gì nội khí bí tịch đến lượt tay chuẩn bị… Nhìn xem lão Chu khốn thành c·h·ó dáng vẻ.’ Vu Hoành im lặng trong lòng lắc đầu, quay người đi xuống cầu thang, đi vào lầu một, chuẩn bị kiểm tra rương nuôi dưỡng.

Hô!

Đột nhiên Hắc Tích một bộ cảnh giới hình ảnh bỗng nhiên truyền vào đầu óc hắn.

Bốn đạo hình người màu đen đột nhiên xuất hiện ở doanh địa ngoại viện hàng rào chỗ, bốn cái Trùng Nhân, toàn bộ mặt hướng doanh địa, lẳng lặng đứng thẳng.

Bạch!

Trong chốc lát, bốn người đồng thời xông vào doanh địa, hóa thành bốn đám màu đen bầy trùng, nhào về phía thạch bảo!

Chương 177: Con đường (3)

“Nhanh như vậy! ?”

Vu Hoành trong lòng nghiêm nghị, hắn không nghĩ tới những này Trùng Nhân tốc độ nhanh như vậy, trước đó một mực không tập kích, hiện tại vừa đến đã đến cái lớn. Bốn đầu cùng một chỗ xông.

Không kịp nghĩ nhiều, hắn cấp tốc khống chế Hắc Tích tốc độ cao nhất xuất kích.

Bốn đầu Hắc Tích từng cường hóa tốc độ so với Trùng Nhân không kém chút nào, cấp tốc từ trong sương mù xông ra.

Phốc phốc phốc phốc!

Bốn miệng hắc đàm bắn ra, bay về phía tiến vào trận pháp bên trong bốn đầu Trùng Nhân.

Nguyên bản Trùng Nhân tốc độ là không có khả năng tại tốc độ cao nhất di động lúc bị tuỳ tiện trúng mục tiêu, nhưng lúc này bốn đầu Trùng Nhân mới tiến vào ngoại viện, liền cảm giác mặt đất dâng lên một tầng dày đặc trong suốt khí lưu, đem nó ngăn cản.

Bành.

Bọn chúng cưỡng ép phát lực, đem tầng này trong suốt khí lưu triệt để va nát, nhưng mới va nát, lại có mới khí lưu lại lần nữa dâng lên.

Nhất thời, ngoại viện bên trong, bốn đầu Trùng Nhân thân hình mắt trần có thể thấy bị giảm tốc độ xuống tới.

Từ trước đó 100 mã, trong nháy mắt cắt giảm đến ba mươi mã.

Thế là, bốn đám hắc đàm hoàn mỹ trúng mục tiêu.

Đoạn!

Chói tai tiếng hủ thực vang lên, bốn đầu Trùng Nhân trên người trên mặt cũng bắt đầu toát ra khói đen.

Bọn chúng há mồm phát ra im ắng gào thét, hiển nhiên phẫn nộ, ý đồ tiếp tục hướng phía trước gia tốc.

Nhưng vào lúc này, trước đó trở ngại bọn chúng trong suốt khí lưu, thế mà lại một lần nữa tăng cường.

Khí lưu ngưng tụ, biến hình, vậy mà hóa thành bốn đầu to bằng đầu người quạ đen.

Quạ đen vờn quanh Trùng Nhân không ngừng t·ấn c·ông, mỗi một lần t·ấn c·ông, cũng có thể làm cho Trùng Nhân toàn thân chấn động, tốc độ càng thêm chậm lại.

'Đây là… ?" Vu Hoành xuyên thấu qua Hắc Tích tầm mắt thấy cảnh này, lập tức hứng thú.

Vừa mới khẩn trương khi nhìn đến Trùng Nhân bị hạn chế ở về sau, lập tức hoà hoãn lại.

Lúc này Trùng Nhân tốc độ nhiều lắm là ba mươi mã.

Phải xuyên qua ngoại viện ít nhất 4 giây, lại xuyên qua nội viện, đi vào trước mặt hắn, chí ít còn muốn bảy, tám giây thời gian.

Thời gian này, đầy đủ Hắc Tích hấp dẫn cừu hận.

'Xem ra, trước đó dung hợp hợp thành đi vào quạ đen hồng ngọc còn có Tốc Nhân xương cốt, tựa hồ có chút mặt khác ngoài định mức hiệu quả.'

Vu Hoành cẩn thận quan sát cái kia đột nhiên xuất hiện Khí Lưu Ô Nha, phát hiện bọn chúng cùng mình trước đó g·iết c·hết những cái kia biến dị quạ đen một dạng ngoại hình, đồng thời những con quạ này tốc độ rõ ràng không bình thường, liền cùng trước đó Tốc Nhân một dạng, lóe lên lóe lên trong nháy mắt vượt qua khoảng cách tập kích, cái này rất rõ ràng cũng là kế thừa Tốc Nhân bộ phận năng lực.

Mấu chốt nhất điểm là, những con quạ này mỗi một lần đánh tới Trùng Nhân trên thân, cũng có thể làm cho tốc độ của bọn nó tiến một bước giảm bớt.

Đến bây giờ, bốn đầu Trùng Nhân mới vọt tới ngoại viện hơn phân nửa vị trí, liền đã tốc độ giảm bớt đến cùng người bình thường đi đường một dạng chậm chạp.

'Có ý tứ.' Vu Hoành trong lòng khẩn trương diệt hết, hơi tính toán dưới, lấy tốc độ này tiến lên mà nói, cái này bốn đầu Trùng Nhân chỉ sợ đều kiên trì không đến trận pháp thời gian kết thúc.

Phải biết trận pháp là theo tiếp tục thời gian tính toán, mà bổ sung năng lượng toàn mãn tiếp tục thời gian, là 30 phút.

Đây là đại biểu toàn công suất khởi động 30 phút. Nếu như đứt quãng giảm xuống công suất, một bên khởi động một bên hấp thu bổ sung hồng trị, chỉ cần tiêu hao cùng hấp thu ngang hàng, như vậy trận pháp tiếp tục thời gian cơ hồ có thể nói là vô hạn.

Tê!

Bốn đầu Trùng Nhân tốc độ càng ngày càng chậm, điên cuồng xông về phía trước đấm.

Nhưng theo bọn chúng xung kích, trên thân nó toát ra khói đen càng ngày càng nhiều, trên thân bên ngoài thân cũng bắt đầu dấy lên ngọn lửa màu đen.

Đó là trận pháp hắc hỏa, là sẽ theo thời gian chuyển dời, tổn thương không ngừng gia tăng công kích.

Không bao lâu, bốn đầu Trùng Nhân tại trong khoảng cách viện tường vây còn có cách xa một bước lúc, triệt để bị định trụ.

Tê! !

Khí Lưu Ô Nha cùng hắc phong hắc hỏa tiếp tục không ngừng tổn thương lấy bọn chúng, để bọn chúng thân thể càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng gầy.

Chờ đến một nửa lớn nhỏ lúc, bốn đầu Trùng Nhân rõ ràng ý đồ lui về sau.

Nhưng lúc này đã chậm.

Bọn chúng bị trận pháp không ngừng giảm tốc độ, mọi cử động chậm kinh người.

Rốt cục.

Lại qua năm sáu giây.

Nội viện bên ngoài tường rào, xùy một chút dấy lên bốn đám hắc hỏa.

Hắc hỏa tiếp tục mấy giây sau, từ từ dập tắt, mà bốn đầu trước đó để Vu Hoành như lâm đại địch Trùng Nhân, cứ như vậy bị triệt để tan rã thiêu c·hết.

"…" Cứ việc có chút dự liệu được kết quả này, dễ thân mắt thấy đến một màn này lúc, hay là để Vu Hoành trong lòng dâng lên nồng đậm chấn động.

'Không hổ là cực hạn cường hóa trận pháp…' trong lòng của hắn cảm khái.

Bốn đầu Trùng Nhân a! Cứ như vậy hắn còn không có ra mặt, liền bị đốt sống c·hết tươi.

Coi như biết Trùng Nhân vẫn như cũ sẽ còn khôi phục, tâm tình của hắn lúc này cũng cực kỳ rung động

Từ đầu tới đuôi, thậm chí đều không dùng Hắc Tích dẫn dụ, trận pháp chính mình liền giải quyết hết thảy.

Mặc dù Trùng Nhân lực lượng bản thân không tính mạnh, lực trùng kích không cao, chỗ lợi hại tại đụng phải tức tử, nhưng dạng này trận pháp hiệu quả, cũng đầy đủ ổn định doanh địa an toàn…

Lúc này chân chính nhìn thấy bốn đầu Trùng Nhân được giải quyết, Vu Hoành trong lòng rốt cục dâng lên một cỗ nồng đậm cảm giác an toàn.

‘Ngay cả cấp tám Trùng Nhân cũng có thể giải quyết… Xem ra, doanh địa cuối cùng là có thể sơ bộ cam đoan an toàn…’

Hắn nắm chặt lại quyền, nhìn về phía lão Chu gian phòng bên kia cửa sổ lộ ra từng tấm miệng rộng mặt người.

Lão Chu không biết lúc nào b·ị đ·ánh thức, chính ngơ ngác nhìn xem trong viện Trùng Nhân biến mất vị trí, thật lâu không có nhúc nhích. Giờ khắc này cũng không biết hắn đang suy nghĩ gì.

Không có nói nhiều, Vu Hoành đi ra thạch bảo, ra thông đạo, đi vào Trùng Nhân biến mất địa phương.

Trên mặt đất còn lưu lại bốn khối đen sì cùng loại nhựa plastic thiêu đốt sau cặn bã, hắn từng cái nhặt lên.

‘Trùng Nhân uy h·iếp rốt cục giải quyết… Bên ngoài hẳn là an toàn…’

Trong lòng ý nghĩ này mới hiện lên, đột nhiên Vu Hoành ánh mắt khẽ biến, nhìn thấy doanh địa bên ngoài trong sương mù, một đạo áo vàng váy trắng bóng người như ẩn như hiện.

Hắn ánh mắt ngưng tụ, minh bạch là Tốc Nhân lại sống lại.

Trùng Nhân mới biến mất gia hỏa này liền xuất hiện, rất hiển nhiên cái này Tốc Nhân cũng là cùng mặt khác hắc tai một dạng, đã sớm khôi phục, chỉ là bị Trùng Nhân ngăn chặn, không có cách nào tới gần.

Hít sâu một hơi, Vu Hoành không còn đi xem bên ngoài, dù sao đối phương vào không được.

Quay người trở về thông đạo, trở về sơn động.

Phát hiện Tốc Nhân ngăn cửa về sau, Vu Hoành cũng lười ra ngoài rồi, dứt khoát ngay tại doanh địa an tâm tu luyện.

Mỗi ngày không phải tu hành chính là khai thông tin tức cùng Trương Khai Tuấn Vi Tùng nói chuyện phiếm, ngẫu nhiên cũng cùng lão Chu tâm sự, nhưng gia hỏa này tựa hồ đang

chuẩn bị thứ gì, suốt ngày đinh đinh đương đương, không biết tại đánh cái gì.

Trừ ra những này, Vu Hoành cũng bắt đầu nếm thử cường hóa một bản phù hợp hắn cần nội công bí tịch.

Chỉ là liên tiếp rất nhiều lần, cuối cùng đều là thất bại.

'Cơ sở tin tức không đủ, không cách nào cường hóa.'

Hắc ấn lại một lần nữa phản hồi, để Vu Hoành lông mày nhíu chặt, buông ra đặt ở trên giấy bàn tay phải.

Hắn cẩn thận tra xét chính mình viết cơ sở nội công nội dung, phía trên đã đem hắn có thể nghĩ tới địa phương đều giản hóa, đề luyện ra cơ sở nhất nội khí phương pháp tu hành.

Nhưng, không dùng.

Mỗi khi hắn tăng thêm để người bình thường cũng có thể lúc tu hành, hắc ấn liền nhắc nhở tin tức không hoàn chỉnh, cơ sở không đủ.

'Hẳn là cần người bình thường có thể tu hành nội khí thành công cơ sở kết cấu… Vấn đề là, ta mẹ nó ở đâu ra người bình thường luyện khí mô bản?' Vu Hoành im lặng.

Đây đã là không biết bao nhiêu lần thử, rất hiển nhiên, hắc ấn không có thể thu được lấy người bình thường nội khí tin tức, cho nên không hoàn chỉnh, trừ phi có thể trực tiếp đạt được một bộ người bình thường đều có thể tu luyện nội khí công pháp cơ bản, nếu không…

Trong sơn động, Vu Hoành đem các loại đồ vật từng cái xê dịch bày ra tốt.

Lò vi ba, tủ lạnh, toàn tự động máy giặt, lò vi ba, các loại đồ làm bếp, cái gì cần có đều có.

Liên tục mấy lần ra ngoài, vô luận là lão Chu hay là lão Lý, đều mang đến không ít nhiều loại đồ dùng hàng ngày.

Thậm chí ngay cả trí năng nắp bồn cầu đều mang theo một cái trở về.

Hiện tại trong doanh địa cái gì cũng không thiếu, đồ điện cái gì cần có đều có, chỉ kém toàn bộ lắp đặt dùng.

Lần này trận pháp cường hóa sau khi hoàn thành, Trùng Nhân nguy cơ giải trừ, Vu Hoành cũng bắt đầu từng cái an bài các loại đồ điện, định đem bọn chúng dùng

Hắn một bên chỉnh lý, một bên suy tư nội công tình huống.

'Có lẽ ta hẳn là thay cái mạch suy nghĩ, nếu làm cho tất cả mọi người tu luyện nội công làm không ra, vậy liền bằng vào ta nội công làm căn cơ, cùng hưởng ra ngoài bộ phận lực lượng lại bằng vào ta tự thân nội khí, đến khống chế ảnh hưởng người khác…'

Nội khí công pháp làm không ra, hắn cũng không muốn để hắc ấn cứ như vậy nhàn rỗi lấy, dứt khoát đứng dậy, đi đến cửa sơn động, mở cửa ra ngoài.

Đứng ở trong thông đạo, xuyên thấu qua cửa lớn, trong lòng hắn khẽ động, lập tức doanh địa bên ngoài trong sương mù, một đầu Hắc Tích bóng dáng chợt lóe lên.

Hắc Tích rời đi doanh địa chung quanh, gia tốc phá vỡ sương mù, hướng phía Huy Thạch khoáng khu tới gần.

Thân hình của nó mặc dù biến lớn, nhưng hợp thành cường hóa Ẩn Nặc phù văn đi vào, tăng thêm hắc ấn tiến một bước tăng cường nó tốc độ di chuyển.

Lúc này hành động, tựa như một đạo hắc ảnh, im ắng lướt qua sương mù sơn lâm.

Chỉ chốc lát sau, Hắc Tích liền tới đến nguyên Huy Thạch khoáng khu.

Ba cây số khống chế khoảng cách, đã đầy đủ để nó thoát ly doanh địa, đi tới nơi này.

Tại hầm mỏ bên ngoài dừng lại, Hắc Tích tùy tiện tuyển cái, xông về phía trước ra, tiến vào hầm mỏ.

Không bao lâu, trong miệng nó bao hết một đại đoàn đồ vật, cấp tốc hướng phía phía doanh địa trở về.

Mấy phút sau.

Đi đến trong viện Vu Hoành, vươn tay, đem trước mặt Hắc Tích trong miệng một đại đoàn đất đen móc đi ra, dùng túi nhựa sắp xếp gọn.

Đây là sinh ra Huy Thạch khoáng hầm mỏ nguyên thổ, bây giờ Huy Thạch khô kiệt, Vu Hoành định dùng hắc ấn nếm thử bên dưới cường hóa ra nguyên thủy Huy Thạch.

Nếu hầm mỏ có thể sinh sôi ra Huy Thạch, như vậy cái này đại biểu hầm mỏ bản thân là thỏa mãn chế tạo ra sinh Huy Thạch cơ sở, cứ như vậy, hắn dùng hầm mỏ cơ sở, đến cường hóa hợp thành nguyên thủy Huy Thạch, cũng coi như thuận lý thành chương.

‘Nếu như có thể thành công, ngược lại là có thể trình độ nhất định làm dịu Huy Thạch vật liệu cung cấp, dù sao ta cần Huy Thạch cũng không nhiều, chủ yếu dùng để bố trí trận pháp.’

Vu Hoành mang theo hầm mỏ nguyên thổ, trở về thông đạo.

Cụ thể có được hay không, hắn còn cần nếm thử.

Nhưng.

Ầm ầm.

Bên ngoài một trận nặng nề tiếng sấm vang lên, mấy giây sau, mưa to soạt rơi xuống.

Màn mưa trong khoảnh khắc liền đem sơn lâm bao phủ tại hoàn toàn mơ hồ bên trong, thậm chí so sương mù lúc còn muốn mơ hồ.

Vu Hoành mắt nhìn màn mưa, bỗng nhiên có loại dự cảm không tốt.

Hắn trở lại trong sơn động, kết nối máy truyền tin.

Lúc này máy truyền tin đã bị hắn lấy hắc ấn cường hóa một cái Vòng Xoáy phù trận đi vào, chỉ cần mở ra liền tự động kéo dài phóng thích giá trị âm bức xạ.

Đây là đem Vòng Xoáy phù trận bộc phát phóng thích, biến thành chậm thả.

Có giảm tốc độ trận văn về sau, rất nhiều trước kia không có khả năng đạt tới hiệu quả, đều có thể làm được dễ dàng.

Đùng.

Thông tin mở ra, rất nhỏ dòng điện tạp âm hiện lên sau. Kênh còn dừng lại tại cả nước đài phát thanh.

Lập tức loa phóng thanh âm liền truyền ra.

"Vì đánh lui Chiến Tranh cấp hắc tai, Flicka tại ngày 23 tháng 11, chưa bất luận cái gì thông báo, đột nhiên hướng bổn quốc Mol địa khu đồng thời đưa lên 13 khỏa Cự Thần Đ·ạ·n thành công xóa đi diện tích lớn hắc tai Không Động Virus, đồng thời sóng xung kích cùng bức xạ mạnh cũng tạo thành Mol địa khu vượt qua 3 triệu bình dân không ai sống sót."

"Theo Flicka c·hiến t·ranh uỷ ban thông báo, cử động lần này là vì triệt để xóa đi mới xuất hiện tại Mol địa khu hai chữ số số lượng hắc tỉnh, cũng không phải là chỉ vì virus. Tân Cực Quang thành quân Liên Hiệp cao tầng Trịnh Ứng Quốc đối với cái này phát biểu khiển trách tuyên bố, xưng Flicka cử động lần này hoàn toàn không để ý quốc dân t·hương v·ong, trái với quốc tế năng lượng h·ạt n·hân liên hợp công ước, đối với bình dân tạo thành to lớn t·hương v·ong, Đông Hà quân Liên Hiệp phương diện đối với cái này biểu thị nghiêm chỉnh kháng nghị, cũng tuyên bố từ ngày 25 lên, cùng Flicka quân Liên Hiệp phương diện triệt để thoát ly."

"Tháng 11 a." Vu Hoành có chút giật mình, nguyên lai trước đó là Flicka bom Hy-đrô.

"Đúng là điên…" Đây là đến lớn bao nhiêu sợ hãi, mới có thể phóng thích bom Hy-đrô một chút nổ c·hết mấy trăm vạn người.

Cái này Không Động Virus nghe chút liền biết là truyền nhiễm tính cực mạnh hắc tai.

‘Nếu như ta nơi này cũng bởi vì hắc tai dẫn đến bị bom Hy-đrô oanh tạc làm sao bây giờ?’ bỗng nhiên trong đầu của hắn hiện ra này khả năng.

Chương 178: Con đường (4)

Chương 178: Con đường (4)

Nơi này người sống sót cực ít, chung quanh cơ hồ đều là hắc tai, nếu quả thật xuất hiện Chiến Tranh cấp hắc tai, nói không chừng Đông Hà thượng tầng cũng có thể sẽ vận dụng v·ũ k·hí h·ạt nhân, trực tiếp xóa đi mảnh khu vực này… So với Flicka tàn nhẫn, đối tiếp cận khu không người địa phương thả mấy cái đ·ạ·n h·ạt n·hân đơn giản chính là không chướng ngại chút nào…

Nghĩ đến đây, hắn bỗng nhiên minh bạch, vì cái gì lão Lý bọn hắn đều liên tục không ngừng tranh thủ thời gian chạy tới địa phương nhiều người.

"Không được! Ta chỗ này hay là quá không an toàn! Còn phải tiếp tục gia cố!"

Nhất thời, Vu Hoành trong lòng lại dâng lên cấp bách cảm giác. Hắn đứng dậy, đưa tay đặt tại trên mặt tường.

'Cường hóa Hắc Phong doanh địa.'

Cường hóa phạm vi vẫn như cũ là sơn động này, bên ngoài thạch bảo diện tích quá lớn, không có lời, trước cường hóa ra một cái khu an toàn tuyệt đối mới là tiết kiệm hắc ấn thời gian tối ưu giải.

'Phương hướng: Tăng cường tầng ngoài phòng ngự, đạt tới có thể ngăn cản đại đương lượng v·ụ n·ổ h·ạt n·hân trình độ.'

Trong lòng mặc niệm kết thúc, Vu Hoành trên mu bàn tay lập tức chảy ra một đạo hắc tuyến, nhưng rất nhanh, hắc tuyến lại chạy trở về.

'Không cách nào cường hóa.' băng lãnh tiếng máy móc vang lên.

Vu Hoành cũng không ngoài ý muốn, yêu cầu quá cao, thậm chí nói cái phản ứng này hắn là trong dự liệu, hắn chỉ là trước thử một lần.

Tiếp theo, hắn lại lần nữa mặc niệm cường hóa.

‘Phương hướng: Tăng cường phòng an toàn ngoại tầng đối với bạo tạc loại tổn thương phòng ngự.’

Dù sao gần nhất hắn không có gì mặt khác nhu cầu cấp bách cường hóa, tới trước một vòng nhìn xem hiệu quả lại nói, nguyên thổ nếm thử cũng không vội, trên tay Đại Huy Thạch Mặc Phấn còn có rất nhiều, bởi vì bức xạ lựu đ·ạ·n không có làm tiếp, cho nên tiêu hao cũng thay đổi ít rất nhiều.

Hắc tuyến lóe lên, lần này ngược lại là không có cự tuyệt.

‘Phải chăng cường hóa Hắc Phong doanh địa?’

Đếm ngược hiển hiện: 7 ngày 20 giờ 09 phút.

Vu Hoành mắt nhìn, có thể tiếp nhận, liền hồi phục khẳng định.

Hiện tại hắc tai có thể tạm thời ổn định, ngược lại là bạo tạc phương diện, rõ ràng phòng an toàn còn kém xa lắm. Hắn nhất định phải nhanh bổ sung phương diện này thiếu khuyết.

Trong máy truyền tin còn tại không ngừng lặp lại vừa rồi tin tức, rất hiển nhiên Tân Cực Quang thành bên kia là định dùng Flicka đến làm mặt trái tài liệu giảng dạy, so sánh chính mình đến cỡ nào ôn hòa cùng chính nghĩa.

Bá.

Đếm ngược bắt đầu tính toán.

Vu Hoành thở phào một cái, tiếp tục điều chỉnh nút xoay, để máy truyền tin trở lại cùng Trương Khai Tuấn Vi Tùng kênh nói chuyện phiếm.

“Còn có cái gì những phương pháp khác a?”

Mới điều tới, lập tức liền nghe được Vi Tùng có chút thanh âm lo lắng.

“Không có, ngươi bên kia điều kiện có hạn, nếu như không có dịch chiết xuất làm mồi nhử ngụy trang người sống, chỉ dựa vào hiện hữu điều kiện, ngươi chỉ sợ không kháng nổi lần này.” Trương Khai Tuấn bình tĩnh nói.

“Phát sinh cái gì rồi?” Vu Hoành cấp tốc hỏi. Xem bộ dáng là Vi Tùng bên kia xảy ra vấn đề.

“Vu Hoành ngươi tới được vừa vặn!” Vi Tùng thanh âm cất cao, “Ta bên này đột nhiên xuất hiện doanh địa thành viên m·ất t·ích, ngay từ đầu tưởng rằng ra ngoài bị hắc tai tập sát, nhưng phía sau liên tục ba ngày, mỗi ngày đều có người đột nhiên m·ất t·ích, số lượng không nhiều, mỗi lần chỉ là một cái, nhưng là… . Vô luận chúng ta làm sao kiểm tra, làm sao thẩm tra đối chiếu, cũng không tìm tới nguyên nhân! Ta hoài nghi là xuất hiện một loại chúng ta không có phát hiện ghi chép qua mới hắc tai! Tựa như ngươi chia sẻ phát ra qua Người Quay Lưng một dạng! Ngươi có biện pháp nào a?”

“Phương pháp gì đều thử qua?” Vu Hoành trong lòng trầm xuống, hỏi.

“Huy Thạch mật thất, máy kiểm tra phân bố, Dương Quang vật liệu c·ách l·y, Huy Thạch phun sương tăng cường không khí nồng độ, c·ách l·y n·gười c·hết, cấm ngôn dùng điện tử âm thay thế các loại, có thể làm ta đều làm!” Vi Tùng rõ ràng có chút luống cuống.

“Hiện tại c·hết bao nhiêu người?” Vu Hoành tiếp tục hỏi. Hắn trực tiếp dùng t·ử v·ong đến thay thế m·ất t·ích.

“Mười ba cái! Chủ yếu nhất là, bọn hắn tất cả đều là hạch tâm nội bộ thành viên! Toàn bộ ở tại cứ điểm dưới mặt đất trọng yếu nhất khu! Điều này đại biểu khu hạch tâm hoàn toàn không có cách nào ngăn cản hắc tai, không có cách nào cam đoan tuyệt đối an toàn!” Vi Tùng cấp tốc nói.

“Điều tra qua tất cả n·gười c·hết t·ử v·ong điểm giống nhau a?” Trương Khai Tuấn hỏi.

“Có, bọn hắn đều là tại một người một chỗ lúc m·ất t·ích.” Vi Tùng trả lời.

Làm người lãnh đạo, nàng tự nhiên không thể nào là giá áo túi cơm.

“Vậy liền để tất cả mọi người hai người một tổ, không cho phép một chỗ, tiếp tục quan sát.” Trương Khai Tuấn trả lời.

“Ta chỗ này có cường hóa bản máy kiểm tra hồng trị, có lẽ có thể tạo được tác dụng, Vi Tùng ngươi biết địa chỉ có thể tới lấy.” Vu Hoành cũng không có biện pháp tốt hơn

“Chỗ ngươi quá xa. Ta phái người đi qua, ít nhất phải chạy lên ngàn cây số…” Vi Tùng bất đắc dĩ nói.

“Tân Cực Quang thành bên kia tại kiến lập không tru·ng t·hương đội, lợi dụng cỡ lớn yên lặng máy không người lái vận hàng, dọc theo hắc tai an toàn kẽ nứt phi hành, đã lấy được sơ bộ thành công. Thực sự không được ngươi có thể hướng bên kia xin mời, bất quá ta không xác định bọn hắn có thể hay không để ý đến ngươi.” Trương Khai Tuấn trầm giọng nói.”

Dù sao, nếu như ta là bọn hắn, ta sẽ trực tiếp cho ngươi ở đâu tới một viên lớn, triệt để hủy đi tai hoạ ngầm.”

“…” Vi Tùng không phản bác được.

Đùng.

Nàng hạ tuyến, nếu không cách nào online bên trên đạt được trợ giúp, loại thời điểm này nàng tự nhiên không có khả năng giống như bình thường như thế tiếp tục nói chuyện phiếm.

“Vu Hoành.” Trương Khai Tuấn bình tĩnh nói, “Ta chỗ này thành lập bước đầu cự ly ngắn cỡ nhỏ mậu dịch võng, hiện tại đã có liên lạc chúng ta chung quanh ước chừng sáu cái lớn nhỏ may mắn còn sống sót cứ điểm, mậu dịch phương thức do ta tổ kiến, là lợi dụng hắc tai kẽ nứt ở giữa an toàn lộ tuyến đến giao dịch vật tư trang bị. Ngươi muốn gia nhập a?”

“Vật tư trang bị giao dịch a? Ngươi có cái gì ta cần? Huy Thạch bán a?” Vu Hoành hỏi. Hắn hiện tại duy nhất thiếu hụt chính là Huy Thạch.

“Có thể. Ta chứa đựng đầy đủ dùng mấy chục năm tồn kho, cho ngươi chút không tính là gì. Ta cần ngươi bên kia Vòng Xoáy phù bản, còn có một số cao cấp trang bị cùng v·ũ k·hí, ngươi có thể sửa chữa a? Ta chỗ này sinh vật phương diện y học mạnh, nhưng phương diện khác điều kiện quá kém.”

“Có thể. Cụ thể giá cả như thế nào?” Vu Hoành hỏi.

“Một khối tiêu chuẩn lớn nhỏ Vòng Xoáy phù bản, đổi một kg tiêu chuẩn mật độ Huy Thạch.”

“Quá tiện nghi.” Vu Hoành bắt đầu cùng đối phương cò kè mặc cả, hắn đối với Trương Khai Tuấn bên kia các loại vật tư cảm thấy rất hứng thú, Huy Thạch cũng có thể làm nguyên thổ không cách nào nghiên cứu ra kết quả đằng sau dự bị.

Một phen đánh võ mồm về sau, hai người đạt thành chung nhận thức.

“Đúng rồi, ngươi bên kia chạy tới ta chỗ này mấy người, có cái gọi Asena tiểu gia hỏa, tự xưng có thể không bị hắc tai công kích, bọn hắn muốn gia nhập Hôi Thành, ngươi biết không?” Trương Khai Tuấn bỗng nhiên đổi đề tài, trầm giọng nói.

“… Là bọn hắn a…” Vu Hoành trong lòng sững sờ.

“Theo quy củ tới đi.” Hắn thản nhiên nói.

Nếu đối phương đã làm ra lựa chọn, hắn cũng sẽ không tiến hành can thiệp.

“Đương nhiên là theo quy củ đến, việc quan hệ an toàn, coi như ngươi cầu tình cũng vô dụng.” Trương Khai Tuấn cười dưới.

“Đúng rồi.” Hắn nhắc nhở, “Căn cứ vệ tinh quan trắc, gần nhất có thể sẽ xuất hiện liên tục mưa to, chuẩn bị sẵn sàng.”

“Yên tâm.” Vu Hoành đã không có ý định ra ngoài rồi, Hắc Tích cường hóa về sau, ba cây số bán kính, đầy đủ hắn dựa vào Hắc Tích các loại sưu tập đồ vật.

Thông tin kết thúc, Vu Hoành xuất ra Trùng Nhân lưu lại bốn khối đen nhựa plastic một dạng đồ vật.

Nghe bên ngoài tiếp tục không ngừng mưa to, như có điều suy nghĩ.

Sau đó mấy ngày.

Hắn vẫn như cũ khổ luyện Bôn Lôi Thối, nội khí cũng rất nhanh vọt tới tầng thứ ba cây thứ tám, tăng thêm không có biến mất trong tầng thứ hai khí, hắn bây giờ đã có mười bảy đạo nội khí, có thể xưng sức chịu đựng kinh người.

Nhưng mỗi khi hắn có chỗ thư giãn lúc, đều sẽ nhớ tới trước đó Trùng Nhân, ngay cả đụng vào cũng không dám. Còn có nơi xa trải qua to lớn hình chim hắc tai, hủy diệt Bạch Hà thị cự hình hải dương hắc tai.

So với những này quái vật kinh khủng, hắn chút thực lực ấy còn kém xa lắc.

Bảy ngày thời gian trôi qua rất nhanh, hắc ấn cường hóa kết thúc, toàn bộ sơn động lần này ngược lại là không có gì đại biến, chỉ là vách tường cửa gỗ ẩn nấp dầy hơn một đại tầng, không nhìn kỹ căn bản nhìn không ra.

Lão Chu mỗi ngày vẫn như cũ đinh đinh đương đương cũng không biết đang làm những gì, trừ ngẫu nhiên đem nướng tốt thịt khô nấm khô đưa tới bên ngoài, còn lại cũng không nhìn thấy bóng người hắn.

Hắc ấn rảnh rỗi, Vu Hoành lại bắt đầu thí nghiệm cường hóa hầm mỏ nguyên thổ, đơn thuần cầm nguyên thổ nếm thử, hắc ấn nhắc nhở luôn luôn thất bại, thế là hắn bắt đầu nếm thử đi đến thêm các loại những vật khác, cùng một chỗ hợp thành.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, rất nhanh, hắn tầng thứ ba Bôn Lôi thối pháp đạo thứ chín nội khí, cũng sắp ngưng tụ thành công.

Trong thạch bảo.

Vu Hoành dùng bút than tại trên ván gỗ viết xuống ngày: Năm 22 ngày 17 tháng 12.

Màu đen đầu bút tại màu nâu trên ván gỗ xẹt qua, vù vù rơi lấy bột phấn.

Đông đông đông đông.

Bỗng nhiên ngoại viện hàng rào chỗ, truyền đến một trận rõ ràng đầu gỗ tiếng đánh.

Đang ở trong sân đào rãnh thoát nước lão Chu nghe được tiếng vang, buông xuống cái xẻng, từ áo mưa phía dưới lấy ra một cái bức xạ lựu đ·ạ·n, cẩn thận hướng thanh âm phương hướng tới gần.

Phía ngoài mưa to vẫn như cũ còn tại dưới, trong doanh địa bên ngoài khắp nơi đều là một mảnh đầm nước.

Chỉ chốc lát sau, lão Chu đẩy ra công cộng thông đạo cửa lớn, run run trên người áo mưa nước, đem nó cởi xuống, bước nhanh hướng thạch bảo đi tới.

Thạch bảo tầng hai, hắn đẩy ra cửa gỗ, giơ lên trong tay bao quần áo.

“Lão bản, thế mà tới cái người phát thư! Thế mà hiện tại bưu cục lại bắt đầu buôn bán! ?” Trên mặt hắn toát ra một loại kỳ quái chấn kinh cùng vui sướng.

“Người phát thư?” Vu Hoành cũng hơi kinh ngạc.

“Ừm, là cái người cường hóa tốc độ, chạy rất nhanh, họ Trần, gọi Trần Giai Trạch, nói là hiện tại cao nguy hắc tai cơ bản cố định, hắc tai kẽ nứt đã cố hóa, cũng chế thành địa đồ, đã có thể sơ bộ thông hành, tính an toàn tương đối cao.” Lão Chu có chút hưng phấn

“Là chuyện tốt…” Vu Hoành cười dưới, trước đó hắn kỳ thật đã từ Trương Khai Tuấn nơi đó đạt được tin tức, chỉ là không nghĩ tới mới cũng không lâu lắm, liền có người phát thư đưa hàng tới cửa.

Cái này khiến hắn dù sao cũng hơi kinh ngạc.

Dù sao coi như bên ngoài Trùng Nhân bị diệt, tạm thời không có khôi phục, nhưng còn có Tốc Nhân tại. Một khi chạy trốn sai một chút, đó chính là để mạng lại cược.

“Bất quá nói thật, cái kia Trần Giai Trạch, giống như đầu óc có chút đần độn…” Lão Chu hạ giọng, khẽ lắc đầu.

“Người bình thường cũng không ai nguyện ý loại thời điểm này ra ngoài đi.” Vu Hoành bình tĩnh nói.

“Đây không phải khi dễ những cái kia người cường hóa toàn thân a?” Lão Chu thở dài

Vu Hoành không nói chuyện. Tiếp nhận bao khỏa.

Bao khỏa là dùng chống nước dày túi nhựa bao lấy, một tầng lại một tầng, che phủ thật dày.

Hắn móng tay vạch một cái, hơi dùng thêm chút sức, liền nhẹ nhõm đem ngoại tầng túi nhựa triệt để cắt ra.

Bên trong là một cái màu đen hình chữ nhật hộp kim loại.

Mở ra nắp hộp, bên trong lấp một chút bọt biển nát liệu, màu trắng nhựa plastic ở giữa, là một khối lại lần nữa dùng dày bao plastic tốt xám trắng hòn đá, dưới hòn đá mặt còn đè ép một phong thư.

Vu Hoành trong lòng dâng lên một tia hiếu kỳ.

Loại này ác liệt hoàn cảnh, thế mà lại còn có người cho hắn viết thư?

Hắn xuất ra hòn đá, trước nhìn xuống, xuyên thấu qua trong suốt nhựa plastic, hắn hơi chậm lại, phát hiện hòn đá này lại có chút giống Huy Thạch trong di tích những ký hiệu kia phong cách.

Mà lại cái ký hiệu này, tựa hồ vẫn là hắn cho tới bây giờ chưa thấy qua.

Buông xuống hòn đá, hắn lại cầm lấy phong thư.

Phong thư là màu vàng nhạt, mặt ngoài dùng xiêu xiêu vẹo vẹo chữ viết viết hai hàng chữ.

‘Vu Hoành thân khải.’

Người gửi thư: Lâm Y Y.

Chương 179: Mạo hiểm

Chương 179: Mạo hiểm

Trong núi rừng u ám, sương mù xám tràn ngập.

Một cái bọc lấy đấu bồng màu đen tóc dài thân ảnh, lặng lẽ đi tại trong cánh rừng.

Nàng toàn thân vô cùng bẩn, áo choàng cùng quần áo bên trong đều bọc thật dày nước bùn màu đen.

Mái tóc đen dài rối bời choàng tại sau lưng, hồi lâu không có tu bổ trán sợi tóc, che khuất hơn phân nửa gương mặt.

Đùng.

Đùng.

Đi vài bước về sau, nàng bỗng nhiên bước chân dừng lại, thấy được một viên cây khô dưới chân màu nâu khóm nấm.

Tăng tốc độ tiến lên, ngồi xuống, cẩn thận đem cây nấm từng đoá từng đoá hái xuống, bỏ vào dưới áo choàng trong một bao vải,

Túi nhìn rất ô uế, kề cận xử lý màu đen khối bùn, đã nhìn không ra vốn là màu gì.

Đựng toàn bộ cây nấm về sau, bóng người từ từ đứng người lên, nhìn chung quanh một chút, lại tiếp tục cẩn thận từng li từng tí hướng phía trước đi đến.

“San San… .”

Bỗng nhiên một cái thanh âm quen thuộc, từ sau lưng nàng truyền đến.

Nàng bỗng nhiên ngừng một lát, đứng tại chỗ, không có quay người, chỉ là cổ miễn cưỡng về sau lệch dưới.

Sau đó dùng khóe mắt quét nhìn, run rẩy nhìn về phía sau lưng.

Sau lưng, mông lung xám trắng trong rừng cây, khô héo lá cây thỉnh thoảng bay xuống, mới vừa mới mưa ướt át trên cánh rừng, không biết lúc nào, nhiều hơn một cái màu đen quần áo quen thuộc nữ tử.

“San San, là mẹ nha… .” Nữ tử khuôn mặt nhu hòa, vốn nên sắc bén hai mắt lúc này mang theo một tia đau lòng, nhìn xem bóng người áo choàng

“Mau tới nơi này… Đến mụ mụ nơi này…”

Nữ tử nói khẽ, nhẹ tay nhẹ vẫy vẫy.

Bóng người áo choàng toàn thân run rẩy, hướng phía trước bước ra một bước, không quay đầu lại, phảng phất hoàn toàn không nghe thấy một dạng.

“San San… Ngươi muốn đi đâu?” Mẫu thân thanh âm từ phía sau tiếp tục truyền đến.

Nhưng nàng không dám chút nào quay đầu,

Chỉ là cắn môi cắm đầu đi lên phía trước.

Cũng may nơi này là hắc tai kẽ nứt, đối phương không có tới gần, chỉ là vẫn đứng tại chỗ, lẳng lặng nhìn chăm chú lên nàng.

“San San… . Cha ngươi một lần nữa chiếm cứ một cái cứ điểm nhỏ, hắn để cho ta tới tìm ngươi, mang ngươi cùng một chỗ trở về. Ngươi những ngày này chịu khổ…”

Cái kia quen thuộc giọng nữ, để cho người ta ảnh bước chân không ngừng thả chậm, càng ngày càng chậm.

Nước mắt một chút xíu từ trên mặt nàng trượt xuống, xông ra hai đạo nhan sắc kém cỏi vết tích.

Không có đi quản sau lưng thanh âm, nàng hướng phía trước không ngừng di động tới, từng bước một.

Không bao lâu, sau lưng không có động tĩnh.

Nàng nhẹ nhàng thở ra, tăng tốc bước chân, chỉ chốc lát sau liền tới đến một chỗ vây quanh hàng rào đơn sơ doanh địa trước.

Trong doanh địa xây dựng mấy cái màu đen lều nhỏ, một chút nạn dân một dạng người, toàn thân bọc lấy Huy Thạch thảm áo choàng, không dám chút nào buông ra, hoặc ngồi xổm hoặc nằm, giống như là nửa c·hết nửa sống đồng dạng, lại phần lớn bất động.

Trên người bọn họ hoặc nhiều hoặc ít đều lưu lại các loại thương thế, có v·ết t·hương đều đã hư thối, nhưng vẫn như cũ c·hết lặng đợi ở chỗ này.

Nơi này là bọn hắn phát hiện ngoài ý muốn một cái khu tị nạn, vừa vặn ở vào hai cái hắc tai phạm vi ở giữa, Quỷ Ảnh cũng không dám tùy ý tiến vào.

"Từ tỷ… Hôm nay cây nấm ta mang đến." Bóng người sửa sang trên mặt loạn phát, cất cao giọng nói.

Nàng lộ ra gương mặt, mặc dù tràn đầy nước bùn vết bẩn, nhưng lờ mờ có thể nhìn ra Ngụy San San nguyên bản khuôn mặt.

Thanh âm ở trong rừng tiếng vọng, nhưng kỳ quái là, không ai đáp lại.

Tất cả mọi người duy trì lấy nguyên bản tư thế, không nhúc nhích. Phảng phất hoàn toàn không nghe thấy đồng dạng.

"… Từ tỷ?" Ngụy San San thần kinh một chút lại căng cứng.

Nàng tả hữu xem xét, phát hiện liên tục 5 giây, trong doanh địa những người khác, vẫn như cũ một động tác đều không có biến, vẫn là ban đầu tư thế!

Nàng mồ hôi lạnh một chút lại dũng mãnh tiến ra, thời gian dài thiếu khuyết dinh dưỡng ánh mắt có chút mơ hồ không rõ,

nhưng coi như lại mơ hồ, cũng có thể nhìn ra lúc này không thích hợp.

“Từ tỷ? ? !” Ngụy San San từ từ lui lại đứng lên, nàng nhớ tới Từ tỷ trước đó cứu nàng lúc mà nói, nơi này mảnh khu vực này thời gian ngắn hẳn là an toàn, mà một khi xuất hiện dị thường, liền đại biểu hai bên hắc tai cân bằng b·ị đ·ánh vỡ… .

Dưới loại tình huống này, phát hiện không đúng liền trước tiên tranh thủ thời gian chạy!

Chạy càng xa càng tốt!

Hắc tai kẽ nứt địa đồ, nàng còn nhớ rõ, mỗi người đều phải nhớ kỹ.

Ngụy San San tăng tốc lui lại tốc độ, trong đầu cấp tốc hồi tưởng lại mặt khác đường chạy trốn.

‘Chờ một chút, còn có mặt khác nhặt cây nấm người không có trở về… Còn có Từ tỷ cũng không tại!’

Ngụy San San rất muốn để lại xuống tới nhắc nhở Từ tỷ, nhưng mãnh liệt sợ hãi, để nàng căn bản làm không được đứng tại chỗ bất động. Cứu nàng Từ tỷ cũng ra ngoài nhặt củi khô đi, nàng vạn nhất khi trở về không có chú ý…

Nước mắt không biết thế nào, lại bừng lên, mơ hồ tầm mắt của nàng. Hai chân của nàng giống như là mình tại trốn một dạng, không ngừng hướng phía rời xa doanh địa phương hướng nhanh chóng rời đi.

Ngụy San San tăng thêm tốc độ, hướng phía nơi xa chạy nhanh.

Phốc phốc phốc phốc.

Nàng xốc xếch tiếng bước chân không ngừng tại trong cánh rừng tiếng vọng, lộ ra càng thêm cô tịch.

Đột nhiên, nàng mơ hồ trong tầm mắt, ngay phía trước, bỗng nhiên nhiều hơn một cái màu xám áo dài quần dài bóng người mơ hồ.

Bóng người đứng ở nơi đó, mơ hồ khuôn mặt mơ hồ có thể nhìn ra, là tại đối với nàng cười.

Xùy.

Xùy.

Xùy.

Bóng người từng bước một hướng nàng đến gần tới.

“Ai! ?” Ngụy San San bỗng nhiên một trận, cấp tốc dừng lại, dùng coi như sạch sẽ cánh tay dụi dụi con mắt, lau nước mắt,

Nhưng chuyện quỷ dị xuất hiện, đối phương biến mất.

Ngụy San San cấp tốc tả hữu nhìn lại, không có phát hiện dấu vết khác.

Xác định không có tình huống, nàng đưa tay nắm chặt trong ngực duy nhất một khối Đại Huy Thạch, xác định trong trí nhớ lộ tuyến, hướng phía nơi xa lại lần nữa chạy tới.

Nàng không biết mình muốn đi đâu, nàng chỉ biết là, sống sót… Dốc hết toàn lực sống sót.

Hắc Phong doanh địa.

Trong thạch bảo.

Vu Hoành buông xuống trong tay phong thư, lẳng lặng nhìn qua ngoài cửa sổ xa xa sơn lâm.

Y Y trên thư cẩn thận giới thiệu bọn hắn tình huống hiện tại, tại liên tục không ngừng tiến về Hắc Thụ thôn trên đường, bọn hắn gặp mấy loại trước kia chưa bao giờ được chứng kiến hắc tai.

Vận khí không tệ chính là, dựa vào máy kiểm tra cường hóa, bọn hắn tại hắc tai bộc phát trước, liền sớm phát giác, cũng cấp tốc tìm ra hắc tai kẽ nứt, rời đi khu vực nguy hiểm.

Đằng sau bọn hắn lại thăm dò một cái Huy Thạch khoáng khu, đáng tiếc bên trong Huy Thạch đồng dạng đã khô kiệt.

Tại một phen tìm kiếm điều tra, Lâm Y Y tìm được một khối Vu Hoành cần thiết mới thạch phù, cũng thông qua nửa đường cứu một cái người phát thư tiện đường mang theo tới.

“Bằng hữu tin?” Lão Chu đi vào cửa, rửa tay một cái, đặt mông tọa hạ nghỉ ngơi.

Hắn mới đi giữ gìn xuống ngoại viện hàng rào, đem tổn hại địa phương một lần nữa bổ sung.

“Mưa quá lớn, liên tục hạ rất lâu, trên mặt đất đều nhanh chìm. Hàng rào có không ít bị cua nới lỏng, trên tường ký hiệu cũng có chút bị cọ rửa hư hại, cần một lần nữa bổ.”

“Ừm chờ mưa tạnh lại đi.” Vu Hoành trong tay vuốt vuốt thạch phù mới, hiện tại hắc ấn còn không có kết thúc, hắn cũng không biết thạch phù này hiệu quả gì, vừa vặn cần thời gian đến qua khảo nghiệm.

“Nói đến, lão Chu ngươi nghe nói qua một loại, không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, đột nhiên liền sẽ để người trực tiếp m·ất t·ích hắc tai sao?”

Vu Hoành tại cà lăm Y Y trên thư, cũng nhìn thấy bọn hắn gặp phải loại này hắc tai, đó là tại một cái ngẫu nhiên gặp cứ điểm nhỏ bên trong, đang trao đổi tiếp tế lúc, bọn hắn phát hiện cứ điểm này đang đứng ở thần bí hắc tai uy h·iếp, thế là trong đêm liền chạy trốn.

“Không có bất kỳ cái gì dấu hiệu? Xác định?” Lão Chu nhíu mày, ở vào doanh địa như thế an toàn hoàn cảnh, hắn kỳ thật căn bản không muốn nghĩ những cái kia kinh khủng hắc tai, nhưng nếu là lão bản vấn đề, hay là lại cố gắng bắt đầu từ trong trí nhớ tìm kiếm manh mối.

“Vâng, duy nhất điểm giống nhau, chính là người m·ất t·ích lúc trước cũng đã có một đoạn một chỗ kinh lịch.” Vu Hoành nói.

Loại này hắc tai, Vi Tùng cũng gặp phải, hiện tại Y Y trên thư cũng nâng lên, có thể uy h·iếp được tinh anh hội tụ Vi Tùng bên kia cứ điểm dưới mặt đất, rất hiển nhiên đây là một loại tính nguy hiểm rất cao hắc tai.

“Ta ở tiền tuyến gặp phải hắc tai bên trong, có hai loại có chút phù hợp manh mối này.” Chu Học Quang không hổ là lão binh, lập tức nghĩ đến mấu chốt.

“Mời nói.” Vu Hoành biểu lộ nghiêm túc lên.

“Một loại là Hôi Ảnh. Cụ thể tập kích quy tắc không rõ ràng, nhưng tập kích sau lưu lại hiện trường liền cùng ngài miêu tả một cái dạng, không có bất kỳ cái gì vết tích báo hiệu, trực tiếp liền người m·ất t·ích. Hôi Ảnh là cấp sáu hắc tai, không cách nào phòng ngự, nhưng lực sát thương không cao, so với mặt khác hắc tai động một tí mấy chục người vài trăm người số lượng, nó chỉ là từng cái g·iết người, tốc độ rất chậm.”

“Loại thứ hai, là Địa Hồ. Đây là Chiến Tranh cấp hắc tai. Biểu hiện là để cho người ta trong nháy mắt trống rỗng rơi xuống tiến một cái hồ lớn, không thể thở nổi, không cách nào nổi lên, chỉ có thể bị c·hết đ·uối, sau đó t·hi t·hể sẽ vĩnh viễn chìm vào cái kia thần bí trong hồ lớn, chỉ lưu trang bị quần áo. Địa Hồ đặc điểm là duy nhất một lần những phía liên quan tới tích rất lớn, một khi xuất hiện, liền sẽ dẫn đến một khu vực lớn đồng thời lâm vào, nhân số t·ử v·ong rất dễ dàng liền có thể đạt tới ba chữ số.”

“Hôi Ảnh… Địa Hồ.”

Vu Hoành đứng người lên, nhìn qua ngoài cửa sổ lại lần nữa bắt đầu trời mưa bầu trời.

“Các ngươi ngay lúc đó ứng đối là cái gì?” Hắn hỏi.

“Hôi Ảnh không để ý, c·ách l·y rơi n·gười c·hết liền tốt, tại mỗi ngày đều sẽ c·hết mất hơn nghìn người chiến trường, một vài người như thế số căn bản không ai để ý, rời đi xa tới qua đoạn thời gian liền không có . Còn Địa Hồ, trực tiếp diện tích lớn oanh tạc, đem ban đầu xuất hiện Địa Hồ địa điểm nổ cái rất lớn hố, sau đó… . Nó liền biến mất.” Chu Học Quang nhún nhún vai, biểu thị chính mình cũng không rõ ràng.

“Trong đó còn giống như có Ngân Tháp ngay lúc đó nhân viên chuyên nghiệp tới xử lý, cụ thể làm sao làm ta cũng không rõ ràng.”

“Dạng này a…” Vu Hoành như có điều suy nghĩ, “Đúng rồi, mấy ngày nay ngươi đang làm cái gì?”

“Chuẩn bị một chút trang bị, là về sau đi ra ngoài làm chuẩn bị.” Chu Học Quang cười nói, “Ta đang chuẩn bị cho lão bản ngài nói rằng đâu, ta qua trận còn dự định ra ngoài tìm xem người trong nhà, ta có thể cảm giác được bọn hắn không c·hết, còn đang chờ ta…”

“… Bao lâu?” Vu Hoành trong lòng sững sờ, không nghĩ tới đối phương còn muốn đi.

“Đại khái đợi thêm hai tuần lễ đi, vật tư phương diện, ta sẽ từ ta hạn ngạch bên trong gạt ra, ngài yên tâm.” Chu Học Quang buông lỏng nói, “Lần này ra ngoài, ta cũng dự định tiếp tục vẽ hắc tai kẽ nứt, tranh thủ đem chung quanh lộ tuyến đều bổ sung hoàn chỉnh. Ngài yên tâm, như thế nào đi nữa cũng có thể làm điểm đồ tốt trở về.”

Vu Hoành không có ngăn cản, lão Chu là cái rất thành thục người, cũng rõ ràng là cái rất có tâm nhãn gia hỏa.

“Nói đến, gần nhất bên ngoài bình hòa rất nhiều, giống như hắc tai bọn họ đều đứng yên. Bọn chúng đến cùng là từ đâu đến? Dự định làm cái gì? ? Liền vì tới đây phân chia riêng phần mình địa bàn a?” Hắn nhẹ giọng hỏi.

“Không rõ ràng, ban sơ nghe đồn nói là hắc tai lúc từ Tuyệt Vọng Chi Môn đi ra, mà Tuyệt Vọng Chi Môn là tới từ hắc tỉnh. Hắc tỉnh xuất từ di tích. Mà di tích lại ở vào Huy Thạch khoáng bên cạnh, rất khó nói đây là trùng hợp, dù sao mỗi cái di tích đều như thế.” Chu Học Quang gật đầu nói.

“Như vậy Tuyệt Vọng Chi Môn đâu? Có người đi vào qua bên trong a?” Vu Hoành hỏi.

“Ngay cả tới gần đều làm không được, làm sao đi vào? Thậm chí ngay cả Tuyệt Vọng Chi Môn vị trí cụ thể đều không có người rõ ràng, ngăn trở hắc tai xâm nhập liền đã hao phí chúng ta toàn bộ lực lượng.” Chu Học Quang cười khổ.

Vu Hoành thở dài, quay người hướng phía thạch bảo bên ngoài công cộng thông đạo đi đến.

“Ta đi nghiên cứu một chút cái này thạch phù mới, ngươi sớm nghỉ ngơi một chút.”

“Lão bản vất vả.” Chu Học Quang mỉm cười nói. Nhìn qua Vu Hoành triệt để rời đi bóng lưng, trên mặt hắn mỉm cười từ từ làm nhạt, tay phải một lần nữa nắm chặt trước ngực mặt dây chuyền, mở ra, nhìn xem bên trong dáng tươi cười xán lạn vợ con, hắn hít sâu một hơi, đem tấm hình phóng tới bờ môi trước hôn một cái.

Chương 180: Mạo hiểm (2)

Chương 180: Mạo hiểm (2)

Một bên khác, Vu Hoành trở lại sơn động, kết nối máy truyền tin, cầm thạch phù bắt đầu dùng mực phấn nếm thử nội khí quán chú vẽ bùa, trước đó thạch phù đều là dùng loại phương pháp này sinh ra hiệu quả.

Rất nhanh, trong máy bộ đàm liền truyền ra Trương Khai Tuấn mang theo thanh âm mệt mỏi.

"Tới? Lộ tuyến ta thăm dò tốt, hắc tai kẽ nứt xác định tính an toàn rất cao, nhóm đầu tiên giao dịch vật tư chính ngươi quyết định."

"Cho ta làm một bộ giáp chân đi, muốn cường độ cao nhất hợp kim. Còn có bột giặt bột giặt loại hình xà phòng cái gì hóa chất phẩm, đều cho ta làm điểm." Hồng tùy ý nói.

Lần thứ nhất giao dịch lúc vì khảo thí lộ tuyến, tự nhiên không có khả năng mang tốt nhất.

"Như vậy ta bên này cần khép mở thức Vòng Xoáy phù bản, ngươi chuẩn bị thêm chút." Trương Khai Tuấn trầm giọng nói.

"Vi Tùng đâu?" Vu Hoành hỏi.

"Không có thượng tuyến, trước đó cùng nàng hàn huyên dưới, nàng bên kia người phải c·h·ế·t càng ngày càng nhiều, điều tra không có kết quả, bọn hắn quyết định trực tiếp di chuyển." Trương Khai Tuấn trả lời.

"Nàng hoài nghi có cao nguy hắc tai xâm nhập, nhưng mình không có cách nào phát giác."

"Chỉ có thể chúc nàng may mắn." Vu Hoành nói.

“Đúng rồi, ta nghe ngươi bên kia đi qua người nói, thân thể ngươi cường hóa phương diện so với bình thường người cường hóa lợi hại hơn, có thể giao dịch kỹ thuật a?”

Mở ra để mắt tới Vu Hoành công pháp phương pháp huấn luyện. Người từ Vu Hoành bên kia tới trong miệng, hắn biết gia hỏa này tựa hồ tố chất thân thể rất mạnh, mạnh đến mức có chút không bình thường, mà lại có thể nhục thân đối kháng bộ phận hắc tai, cái này khiến hắn hoài nghi Vu Hoành khả năng có loại một ít tuyệt mật kỹ thuật.

“Ta biện pháp không thích hợp ta bên ngoài bất luận kẻ nào, nếu không ta đã sớm cho những người khác gia tăng thực lực. Nhưng cũng tiếc.” Vu Hoành trả lời.

“Ta tạm thời không muốn ra ngoài.” Vu Hoành trực tiếp cự tuyệt, hắn Bôn Lôi Thối mặc dù tiến triển không sai, nhưng rời đi trận pháp, thực lực bản thân nhiều lắm là tương đương với cấp năm

Cấp sáu hắc tai, đang nghĩ biện pháp giải quyết tiếp xúc vấn đề trước, hắn gặp được Trùng Nhân loại tức tử hắc tai, lập tức liền đến chạy.

Trương Khai Tuấn đang muốn nói chuyện, lập tức liền nhìn thấy Vi Tùng thượng tuyến.

“Vi Tùng, thế nào?”

“… Tình huống rất tồi tệ, ta xin mời không trung trợ giúp, nhưng Tân Cực Quang thành cự tuyệt. Bọn hắn chỉ nguyện ý cho ra máy không người lái trợ giúp phục vụ, phí tổn còn rất đắt.” Vi Tùng trong thanh âm lộ ra nồng đậm mỏi mệt.

“Xác định là cái gì hắc tai rồi hả?” Vu Hoành hỏi.

“C·h·ế·t hơn 30 người, xác định là một loại mới biến dị hắc tai, không có tư liệu ghi chép, lực sát thương cái này đều không phải là phiền toái nhất, phiền toái nhất chính là… Những bộ phận khác… .” Vi Tùng rã rời nói, ” đặc biệt là cái này hắc tai xuất hiện phương thức.”

“Phương thức gì?” Vu Hoành một chút nhớ tới Y Y bên kia, lông mày lập tức nhăn lại

“Quỷ Ảnh.” Vi Tùng trả lời, “Nó là lấy Quỷ Ảnh làm vật trung gian, đột nhiên xuất hiện. Hoặc là có thể nói, nó biểu hiện hình thức, sơ kỳ rất giống phổ thông Quỷ Ảnh, rất dễ dàng để cho người ta buông lỏng cảnh giác không thể nhận ra chờ một khi phát hiện không đúng, đã tới đã không kịp.”

“Ngươi định xử lý như thế nào?” Vu Hoành nhíu mày hỏi.

“Huyết Dẫn…” Vi Tùng bất đắc dĩ nói.

Khoảng cách Hắc Phong doanh địa trên trăm cây số bên ngoài.

Một chỗ rách rưới bên hồ trên đường lớn.

Chiếc võ trang đầy đủ bọc thép màu đen xe, chính như bị điên dọc theo đường cái hướng phía trước cuồng mở.

Xe lung la lung lay, như là uống rượu say, mở ra đường đều là đường cong.

Trong xe.

Tiết Ninh Ninh sắc mặt lạnh lùng, một tay lái xe, một tay đè xuống điên cuồng giãy dụa bên trong Trần Kiều Sinh.

“Thả ta ra! ! Nơi này không an toàn, không có khả năng lưu tại trong xe, không có khả năng lưu! !” Trần Kiều Sinh lúc này hoàn toàn mất hết ngày thường ngại ngùng, chính bắp thịt cả người nâng lên, mạch máu gân xanh lộ ra, bị dây thừng trói lại cũng đang điên cuồng vặn vẹo.

Trong xe những người còn lại, An An, Âu Lý, Lâm Y Y, Phương Thạch Quân, Trần Tân Kỷ, đều đang nhắm mắt bất động, ngồi tại vị trí của mình, không nói một lời.

“Chuẩn bị người tới thay ta!” Tiết Ninh Ninh mở to hai mắt, nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn qua phía trước.

“Lần này đến phiên ta!” Trần Tân Kỷ trầm giọng nói đứng người lên, lục lọi từng bước một đi đến tay lái phụ ngồi xuống.

“Chuẩn bị.” Tiết Ninh Ninh trong mắt tràn đầy tơ máu, nước mắt thuận khóe mắt không ngừng trượt xuống, nhưng nàng

không chút nào không dám chớp mắt

Đùng.

Trong chốc lát, nàng bỗng nhiên đứng dậy, nhắm mắt. Một bên cũng đồng thời xông lại một bóng người, ngồi lên vị trí lái, mở mắt tiếp nhận tay lái.

Hai người không có khe hở dính liền, Tiết Ninh Ninh cấp tốc ngồi vào Trần Tân Kỷ vị trí bên trên, từ từ nhắm hai mắt không dám mở ra.

Trần Kiều Sinh giãy dụa còn ở trong xe loạn hưởng, lần này đổi thành lái xe Trần Tân Kỷ đè lại hắn.

"Khí lực của hắn càng lúc càng lớn!" Trần Tân Kỷ mới vừa tiếp xúc với tay, cũng cảm giác có chút không đúng.

Trần Kiều Sinh giãy dụa khí lực ẩn ẩn có vượt qua hắn dấu hiệu.

"Hắn đã triệt để lâm vào ảo giác…" Tiết Ninh Ninh trầm giọng nói.

"Cái kia thật chỉ là ảo giác a? ?" An An ngắt lời nói.

"Tiếp tục nắm lấy hắn, chỉ cần có mở to mắt người tiếp xúc đến, hắn liền sẽ không biến mất!" Tiết Ninh Ninh không chút nào dao động.

"Ta nhanh đè không được hắn!" Trần Tân Kỷ một tay rõ ràng cảm giác lực bất tòng tâm.

Hắn lái xe, mồ hôi thuận con mắt một chút nhỏ xuống đi vào, làm cho hắn không tự chủ được nháy mắt.

Đúng lúc này, bỗng nhiên hắn cảm giác xúc cảm không đúng, quay đầu cấp tốc mắt liếc chính mình nắm lấy người.

Cái nhìn này, để hắn toàn thân nổi da gà triệt để xuất hiện.

Hắn lúc này nắm lấy, thế mà không phải Trần Kiều Sinh, mà là một cái toàn thân áo xám, hất lên tóc dài, đứng trong xe người xa lạ.

Đối phương tóc tách ra, lộ ra một tấm mơ hồ không rõ, nhưng lại có thể nhìn thấy mang theo dáng tươi cười gương mặt quen thuộc…

Khuôn mặt kia… Thình lình chính là Trần Kiều Sinh! ! A! !

Trần Tân Kỷ toàn thân làn da nâng lên lít nha lít nhít vô số bọc nhỏ, hắn hét rầm lên, hai mắt cấp tốc trắng bệch, trong tay khống chế xe cũng bỗng nhiên nghiêng một cái.

Chi, bén nhọn tiếng thắng xe vang lên.

Xe bọc thép đụng đầu vào ven đường xi măng tảng bên trên, bịch một chút ngừng.

Cửa xe rất mau đánh mở, từng đạo bóng người nhanh chóng nhảy ra, hướng phía nơi xa phi nước đại thoát đi.

“Y Y chạy mau! !” Âu Lý vừa chạy vừa quay đầu, lại nhìn thấy Lâm Y Y thế mà đi bắt lên ngay tại co giật Trần Tân Kỷ, ý đồ đem nó kéo xuống xe.

Mà vừa mới còn tại Trần Kiều Sinh, lúc này đã triệt để mất tích.

Âu Lý lập tức gấp, tranh thủ thời gian kêu to.

“Tên kia sẽ truyền nhiễm! ! Đừng đi tới gần! !”

“Tiểu… Kê… Còn, không c·h·ế·t! !” Lâm Y Y lớn tiếng trả lời.

Nàng man lực bộc phát, trực tiếp đem Trần Tân Kỷ nhấc lên, nhảy xuống xe.

“Y Y! ! Buông ra… Ta…” Trần Tân Kỷ trong miệng phun bọt mép, “Chỉ cần tiếp xúc liền tuyệt đối không có khả năng. Nhắm mắt. Nếu không… Ngươi…”

“Ta biết, sẽ, bị truyền nhiễm, chỉ, muốn, tiếp xúc ngươi, không nhắm mắt, liền tốt,!” Lâm Y Y cắn răng nói.

“Ta nói. Thả ta ra a! ! C·h·ế·t ở chỗ này cũng không tệ… Thế đạo này, sống sót cũng là tra tấn…” Trần Tân Kỷ cố gắng tránh thoát bị bắt lấy tay, nhưng nói còn chưa dứt lời, hắn liền bắt đầu như là bị kinh phong đồng dạng, kịch liệt co quắp.

“Buông ra… Ta! ! A! !” Đột nhiên Trần Tân Kỷ một cái đứng dậy, toàn lực giãy dụa mở, xông ra một mảng lớn khoảng cách, nhảy hướng ven đường hồ nước.

Bành! !

Giữa không trung, hắn toàn bộ thân thể bị một đám lửa bao trùm nổ tung, lập tức chia năm xẻ bảy, nhập vào mặt nước.

Tất cả mọi người ngây dại…

“Thảo!” Tiết Ninh Ninh hung hăng một quyền đập xuống đất. Đối phương rõ ràng còn có thể chống đỡ một trận, chỉ cần vượt qua bắt đầu xâm nhiễm kỳ, có thể Trần Tân Kỷ trực tiếp dùng lựu đ·ạ·n của chính mình tự sát.

“Trần Tân Kỷ. Ngươi con mẹ nó… ! !” Phương Thạch Quân mắt đục đỏ ngầu, nàng là cùng Trần Tân Kỷ cùng nhau gia nhập đội ngũ, không nghĩ tới, chỉ là trên nửa đường gặp được cái một cái không biết tên hắc tai, liền…

“Hắn khẳng định chớp mắt…” An An cắn răng nói.

“Dựa theo trước đó phỏng đoán, lần tiếp theo tập kích hẳn là sau một ngày… . Chúng ta nhất định phải nghĩ ra biện pháp ứng đối, nếu không…”

Còn chưa tới Hắc Thụ thôn, bọn hắn liền liên tục giảm quân số hai người… . Cứ việc trước đó đã làm tốt chuẩn bị tâm lý, có thể…

“Bức xạ lựu đ·ạ·n hữu dụng, nhưng là nhất định phải bắt lấy đối phương xuất hiện trong nháy mắt, gia hỏa này giống như Ngữ Nhân, không đến cuối cùng căn bản không ra. Mà một khi đi ra, tập kích thời gian thật nhanh!” Âu Lý đơn giản nói. Coi như nàng cùng hai người không giao tình gì, lúc này cũng tâm tình sa sút bên trong mang theo sự sợ hãi đối với tử vong .

“Liền xem như Tốc Nhân cũng có đến vài lần tập kích quy tắc, ta không tin cái này hắc tai sẽ xuất hiện liền hẳn phải c·h·ế·t! ! Khẳng định là chúng ta có chỗ nào không để ý đến, không tìm được nó bắt đầu góp nhặt vết tích! !” Tiết Ninh Ninh cắn răng nói.

“Không tệ! Nếu thật là gặp được liền tức tử, vậy cái này hắc tai sớm đã bị cả nước thông báo nổi danh ! Đẳng cấp cũng tuyệt đối là tại Chiến Tranh cấp!” Âu Lý gật đầu.

“Chúng ta. Đi Hắc Phong doanh địa a? Nơi đó khẳng định có rất nhiều bức xạ lựu đ·ạ·n, tuyệt đối sẽ rất an toàn!” An An bỗng nhiên nói.

“Doanh địa Vu Hoành không phải cùng Y Y nói, để cho chúng ta gặp được nguy hiểm có thể đi tị nạn sao? Một ngày thời gian cũng đủ lái qua!”

“.” Lâm Y Y trầm mặc.

Nàng không muốn liên lụy Vu Hoành, nhưng muốn cứ như vậy trơ mắt nhìn xem đồng bạn bị hắc tai hại c·h·ế·t, nàng lại trong lòng thống khổ.

“Tiếp tục như vậy xuống dưới, chúng ta đều phải c·h·ế·t! Suy nghĩ kỹ một chút, chúng ta ban đầu gặp được vật kia lúc, là thế nào bị truyền nhiễm! ?” Tiết Ninh Ninh lúc này lớn tiếng nói.

“Ai trước bị truyền nhiễm! ? Vì cái gì! ?”

“Bất kể như thế nào, đi trước Hắc Phong doanh địa tiếp tế, chúng ta bức xạ lựu đ·ạ·n không nhất định đủ! Muốn tiêu diệt tên kia nhất định phải thứ này! !” An An tiếp tục nói.

“Dựa theo máy kiểm tra trị số hạch toán, gia hỏa này ít nhất là cấp sáu hắc tai, tìm không thấy cơ chế tinh chuẩn đả kích, nhất định phải dựa vào đại lượng giá trị âm bức xạ bão hòa thức đả kích! Ta không cảm thấy Hắc Phong doanh địa có thể làm được điểm ấy!” Phương Thạch Quân cũng không muốn liên lụy những người khác.

“Vậy liền chỉ giao dịch bức xạ lựu đ·ạ·n, đằng sau chúng ta liền rời đi!” Tiết Ninh Ninh xác định được.

“Tuyệt đối không liên lụy người khác! Y Y, đây là duy nhất đường sống!” Nàng nhìn về phía còn tại trầm mặc Lâm Y Y.

Lâm Y Y nhìn về phía Tiết đội, biết bọn hắn không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể gật đầu.

“Đi! Trở về lên xe! !”

Tiết Ninh Ninh nghiêm nghị nói.

Hắc Phong doanh địa.

“Hôm nay lại mất tích ba người, trong đó hai cái là lực lượng người cường hóa… Bây giờ còn không có biết rõ ràng g·i·ế·t người cơ chế…”

Trong máy bộ đàm, Vi Tùng thanh âm khàn giọng nói.

“Hai người một tổ cũng không được a?” Trương Khai Tuấn trầm giọng hỏi.

“Ừm, hai người cùng một chỗ không có.”

“Huy Thạch mật thất đâu?”

“Không có cách nào ngăn trở, bọn hắn sẽ không hiểu thấu chính mình mở cửa ra ngoài, sau đó mất tích. Đằng sau ta đem người trói lại, xác thực tạm thời không có chuyện làm, chỉ khi nào buông ra, lập tức mất tích…”

“Loại tình huống này, không phải đê đẳng hắc tai có thể làm được…” Vu Hoành nói.

“Đoán chừng là một loại mới hắc tai biến dị.”

“Ta bên này cũng có.” Trương Khai Tuấn bình tĩnh nói, “Vành đai cách ly bên trong c·h·ế·t mười cái, bị ta trực tiếp cách ly một đoạn kia khu vực, mấy khỏa Huy Thạch tạc đ·ạ·n đi qua, cũng không có cái gì động tĩnh.”

“Không nhất định có thể thành, chú ý đến tiếp sau, nếu như là giống Ngữ Nhân như thế, ngươi liền phải tùy thời kiểm tra đo lường hồng trị.” Vu Hoành nói.

Hắn mấy ngày nay nội khí đã đạt tới cây thứ chín, tầng thứ ba Bôn Lôi thối pháp đạt thành, thân thể cũng bắt đầu lại một lần nữa tiến vào tăng lên cường hóa.

Nội khí vẫn không có biến mất, mà là tiếp tục tồn trữ số lượng, tiến vào tầng thứ tư.

"Cho đến tận này, ta cũng gặp phải một lần biến dị hắc tai, hoàn cảnh bên ngoài chuyển biến xấu quá nhanh. Ta lo lắng về sau có thể sẽ tiến một bước…" Trương Khai Tuấn lên tiếng nói, chỉ là hắn còn chưa nói xong, đột nhiên một trận, ngừng lại.

Không chỉ là hắn, còn có Vi Tùng, đồng loạt ngạc nhiên an tĩnh lại. Không chỉ bọn hắn, tất cả lúc này có thể nhìn thấy bầu trời người sống, lão Chu, Hôi Thành tất cả mọi người, đi đường bên trong Y Y một đội, mặt khác cứ điểm vô số người.

Giờ này khắc này, đều từ từ ngẩng đầu lên, nhìn về phía bầu trời.

Cái kia vừa mới còn xám trắng sáng tỏ màn trời, lúc này chính lấy một cái mắt trần có thể thấy tốc độ, bắt đầu trở tối.

Không đến mười giây.

Sáng tỏ màn trời, triệt để lâm vào một vùng tăm tối.

Mà thời gian, hay là đúng 10:30…

Chương 1 81: Tâm linh (1)

Chương 1 81: Tâm linh (1)

‘Lại trước thời hạn… .’

Vu Hoành đứng người lên, đi tới cửa, xuyên thấu qua quan sát cửa sổ, nhìn ra phía ngoài thông đạo

Thông đạo đồng dạng có đối ngoại cửa sổ, là dùng vật liệu gỗ làm thành ngăn chứa cửa sổ.

Lúc này ngăn chứa ngoài cửa sổ, sắc trời đã triệt để đen xuống.

“Lần này trời đã sáng bao lâu?” Trương Khai Tuấn thanh âm từ trong máy truyền tin truyền ra.

“… Nửa giờ. Khả năng vẫn chưa tới, chân chính mặt trời mọc thời gian không nhiều, trời vẫn chưa hoàn toàn sáng rõ.” Vu Hoành trầm giọng trả lời.

“Nên làm chuẩn bị… .” Trầm mặc dưới, Trương Khai Tuấn tách ra thông tin, hạ tuyến.

Ầm ầm.

Tiếng sấm nhấp nhô, nhỏ vụn hạt mưa lại một lần nữa nện xuống đến, đập xuống đất, trên cây, phát ra ào ào âm thanh.

Vu Hoành đóng lại máy truyền tin, bật đèn điện.

Đem bị thay thế quần áo bẩn ném vào toàn máy giặt tự động, để nó tắm, hắn mở cửa đi ra ngoài, đối diện cũng nhìn thấy một dạng đi vào công cộng thông đạo Chu Học Quang.

“Lão bản… . Sắc trời… . Trước thời hạn.” Chu Học Quang sắc mặt cũng rất khó coi.

“Không phải báo trước ba tháng a? Lúc này mới bao lâu? ?”

“Chuẩn bị sẵn sàng đi… .” Vu Hoành không nói gì.

“Vì doanh địa chung quanh an toàn, ta dự định mấy ngày nay xử lý một chút bên ngoài du đãng cấp bảy Tốc Nhân, ngươi trong khoảng thời gian này không có việc gì biệt ngoại ra. Liền xem như làn xe phương hướng kia cũng đừng đi.”

“Được. Cam đoan không cho lão bản cản trở.” Lão Chu trịnh trọng gật đầu.

Bất quá đang nghe lão bản đem cấp bảy hắc tai cũng nói giống như là ra ngoài đốn củi một dạng hời hợt, trong đầu của hắn không tự chủ được hồi tưởng lại trước đó cái kia bốn cái Trùng Nhân tại trong doanh địa thê thảm biến mất tình cảnh.

Khi đó lão bản chậm rãi đi qua, nhặt lên đối phương di vật.

Từ đầu tới đuôi, Trùng Nhân ngay cả tới gần lão bản đều làm không được… .

Một màn kia đối với hắn tạo thành to lớn rung động.

Hắn không chút nghi ngờ, liền xem như Trùng Nhân thật đi tới lão bản trước người, cũng sẽ bị nó mặt không đổi sắc vào đầu một bàn tay, trực tiếp đập nát.

Không cần hoài nghi, lão bản chính là người như vậy.

Khổng vũ hữu lực, dáng người khôi ngô, mặt không b·iểu t·ình, g·iết người như ngóe.

Lão Chu hít một hơi thật sâu, quyết định về sau cùng lão bản nói chuyện hay là đến lại tôn kính điểm, vạn nhất nói đùa lúc lão bản không cẩn thận dùng sức hơi bị lớn, chính mình chẳng phải là…

“Nghĩ gì thế?” Vu Hoành nhìn hắn biểu lộ quái dị, thuận miệng hỏi một câu.

“Không có… . Chỉ là đang nghĩ còn có cái nào điều lệ chế độ cần hoàn thiện bổ sung.” Lão Chu vội vàng nói.

“Được, hiện tại hừng đông thời gian ngắn hơn, ra ngoài chớ đi xa… .” Vu Hoành dặn dò câu.

“Lão bản thanh lý bên ngoài hắc tai, là muốn cuối cùng thu một đợt rau dại thảo dược a?”

“Không, chỉ là đơn thuần cam đoan thông đạo an toàn thông suốt. Ngươi nhắc nhở ta, rau dại loại hình thực vật dùng để bổ sung dinh dưỡng nhất định phải cam đoan… .” Vu Hoành cau mày nói.

“Cái này ta đến phụ trách đi, các loại lão bản xử lý tốt, ta ra ngoài lại di chuyển một chút không độc ám quang rau dại trở về, có doanh địa chiếu sáng tại, miễn cưỡng cũng có thể sống. Nhưng cần đặc biệt bóng đèn, bởi vì rau quả hấp thu sóng ánh sáng dài cùng phổ thông ánh đèn khác biệt.” Lão Chu phương diện này tựa hồ có chút hiểu, nói đến đạo lý rõ ràng.

“Vậy liền giao cho ngươi xử lý.” Vu Hoành gật đầu.

Đi ra thạch bảo, từ thông đạo cửa lớn rời đi.

Hắn đã đổi lại nguyên bộ cường hóa Hôi Tích đồ bộ, bạch khí không ngừng từ van thở hai bên phun ra.

Răng rắc.

Răng rắc.

Từng bước một đi ra nội viện, đi ra ngoại viện, đi vào thứ an toàn khu.

Vu Hoành ngắm nhìn bốn phía, một bên dùng mắt thường xem xét Tốc Nhân dấu hiệu, một bên cũng thông qua Hắc Tích đang không ngừng điều tra.

Chín cái mới được cường hóa qua Hắc Tích, lấy hắn làm tâm điểm, chung quanh ba cây số làm bán kính, bắt đầu nhanh chóng tuần sát điều tra đứng lên.

Từng đầu Quỷ Ảnh bị hắc đàm tùy ý ăn mòn biến mất, bởi vì cao nguy hắc tai đuổi duyên cớ, nơi này chỉ có đẳng cấp thấp nhất Quỷ Ảnh, lại số lượng không nhiều.

Không bao lâu, Vu Hoành có chút nhắm mắt.

‘Tìm được!’ hắn nhẹ nhàng hấp khí, tầm mắt đầu nhập trong đó một đầu Hắc Tích trên thân.

Sưu!

Tầm mắt trong nháy mắt vượt qua từng mảnh từng mảnh rừng cây bãi cỏ, núi đá bùn đất, rất nhanh đứng tại một viên c·hết héo đại thụ màu đen trước.

Cây khô trước, một đạo áo vàng váy trắng yểu điệu hình người, chính chậm rãi hướng phía phía trước di động tới, nàng phảng phất chẳng có mục đích cứ như vậy rục rịch, một mực không ngừng, tốc độ cực chậm, giống như người bình thường ở trong rừng tản bộ.

Trên thân nó quá độ sạch sẽ chỉnh tề quần áo, cùng chung quanh mưa nhỏ vẩy xuống, ướt nhẹp hoàn cảnh hoàn toàn không đáp một bên, cho người ta một loại không hiểu cắt đứt cảm giác.

Tốc Nhân tóc dài rủ xuống, che khuất gương mặt, từng bước một im ắng hướng phía trước đi tới.

Bỗng nhiên.

Phốc.

Một ngụm màu đen cục đờm bắn ra, nện ở nàng bên người trên váy.

To lớn hắc đàm dính tại trên váy, trĩu nặng, một bộ phận nồng hậu dày đặc đã bắt đầu thuận váy đi xuống. Tốc Nhân dừng lại.

Nàng xoay người, không nhìn hắc đàm, thay cái phương hướng, tiếp tục hướng phía trước.

Chỉ là đi chưa được mấy bước.

Phốc!

Lại là một ngụm hắc đàm bắn ra, chính giữa nàng trước ngực, diện tích to lớn hắc đàm một bộ phận còn dính đến nàng trăng noãn cái cằm.

Két. Tốc Nhân hai tay từ từ nắm tay.

Nàng tựa hồ đã bắt đầu phẫn nộ, cực kỳ phẫn nộ!

Nhưng!

Nàng lại đổi phương hướng, lần này cố gắng tăng thêm tốc độ, mấy lần liền đi mấy chục mét.

Phương hướng này hoàn toàn cách xa doanh địa, là hướng phía doanh địa tương phản địa phương.

Ăn!

Đáng tiếc… . Lại là một ngụm hắc đàm, chính giữa mặt nàng bên cạnh.

Màu đen cục đàm từ từ trượt, từ trên tóc của nàng, mơ hồ trên gương mặt, chậm rãi trượt xuống… .

Tĩnh.

Trầm mặc mấy giây.

Trong lúc đó.

Ha ha! ! !

Bao hàm tức giận cười the thé âm thanh một chút từ chung quanh không trung vang lên.

Tốc Nhân quanh thân ầm vang khuếch tán ra một vòng vô hình bức xạ, bức xạ mạnh trong nháy mắt liền đem hắc đàm nhao nhao triệt tiêu bay hơi.

Nàng quay người thân hình lóe lên, vọt thẳng hướng Hắc Phong doanh địa! !

Không bao lâu, nàng ngay phía trước liền lại xuất hiện Hắc Phong doanh địa hình dáng.

Doanh địa bên ngoài, đang đứng một cái gần hai mét khôi ngô hình người.

Chính là Vu Hoành.

‘Gia hỏa này, thế nào thấy bộ dáng rất tức giận?’ hắn có chút không hiểu, nhìn xem Tốc Nhân tốc độ cao nhất đến gần thân hình, hắn tựa hồ cảm thấy đối phương phẫn nộ.

‘Chẳng lẽ lại, hắc tai cao nguy tồn tại cũng sẽ có loại người cảm xúc? Nói đến, những này hắc tai lai lịch, đến cùng là cái gì? Tại sao có hình người?’ trong đầu của hắn bỗng nhiên hiện lên sự nghi ngờ này.

‘Thử một chút xem sao.’ trong lòng nhất định, Vu Hoành trong đầu trong nháy mắt chuyển qua suy nghĩ.

Phốc! !

Trong chốc lát, chín thanh hắc đàm đồng thời từ bốn phương tám hướng phi tốc phóng tới, toàn bộ nện ở nhanh chóng đến gần Tốc Nhân trên thân.

Lần này, nàng toàn thân cao thấp, khắp nơi đều là màu đen cục đàm. Nồng đậm hôi chua tụ hợp cùng một chỗ, trong nháy mắt liền đưa nàng biến thành một cái tập trung h·ôi t·hối bay hơi.

Tốc Nhân cứng đờ, dừng ở nguyên địa.

Trầm mặc.

! ! ! !

Bỗng nhiên, một tiếng chói tai khó nghe khoa trương thét lên, từ trên thân nó một chút nổ tung.

Nàng tốc độ một chút bạo tăng, hung hăng phóng tới Vu Hoành.

Vu Hoành mặt không b·iểu t·ình, Bôn Lôi Thối nội khí giương cung mà không phát, đồng thời phát lực, thân hình đột nhiên lui lại đồng dạng tốc độ kinh người.

Thân thể của hắn chớp mắt lui vào ngoại viện, tiến vào trận pháp phạm vi.

‘Từ đối phương phản ứng đến xem, Tốc Nhân hẳn là có cơ bản suy nghĩ đơn giản năng lực, nếu không nàng không phải là tới tìm ta, mà hẳn là đi giải quyết nôn ọe mặt khác chín đầu Hắc Tích.’

Hắn tỉnh táo tiếp tục lui về sau lại, đồng thời hai mắt cũng xuyên thấu qua mũ giáp cẩn thận quan sát đến Tốc Nhân.

Phốc!

Ngay tại Tốc Nhân tiến vào ngoại viện trong nháy mắt.

Từng cái trong suốt Khí Lưu Ô Nha trống rỗng ngưng tụ, hoả tinh màu đen kèm theo ở tại thân.

Quạ đen bắt đầu lần lượt nhào trên người Tốc Nhân.

Phốc phốc phốc.

Chỉ là 3 giây.

Tốc Nhân tiến lên cũng đã trên phạm vi lớn giảm bớt, nàng so với Trùng Nhân thảm hại hơn. Trùng Nhân tốt xấu ngay từ đầu tốc độ kinh người, viễn siêu thường nhân chạy tốc độ.

Có thể nàng thì lại khác, ngay từ đầu tốc độ của nàng chính là người bình thường đi bộ. Coi như cuồng nộ, tốc độ cũng nhiều lắm là cùng loại người chạy.

Thế là 5 giây sau.

Tốc Nhân kẹt tại trong ngoại viện ở giữa vị trí, bất động.

Nàng một cái chân nâng lên, hướng phía trước bước đi, nhưng một cước này chính là làm sao cũng bước không đi xuống.

Phốc phốc phốc phốc! !

Lít nha lít nhít hắc đàm tại thời khắc này tựa như mưa to gió lớn, đổ ập xuống từ từng cái phương hướng phun ra, nhao nhao dính tại trên người nàng các nơi.

Mà nàng lại không thể làm gì.

Tê.

Thân hình của nàng lấp lóe mấy lần, ý đồ thuấn di, nhưng tiếc nuối sự tình, trận pháp áp chế quá mức cường hãn, đối với nàng hồng trị bức xạ có cấp tốc triệt tiêu hiệu quả.

Nàng thuấn di tựa hồ cần trong nháy mắt tiêu hao bộ phận hồng trị, đem nó bành trướng phát ra đến toàn thân mới được. Nhưng lúc này bị trận pháp ngăn chặn, hồng trị bức xạ mới bành trướng phát ra, liền lập tức bị triệt tiêu trung hoà.

Thế là, cái này cấp bảy Tốc Nhân, cũng chỉ có thể ngơ ngác cứng tại doanh địa ngoại viện, hoàn toàn không thể động đậy.

Vô số cục đàm rất nhanh liền đưa nàng bao phủ nhuộm thành màu đen, đồng thời trận pháp ăn mòn cùng thiêu đốt, cũng làm cho nó hình thể phi tốc thu nhỏ.

Không có hơn phân nửa phút đồng hồ.

Tốc Nhân càng ngày càng nhỏ, thẳng đến cuối cùng triệt để hòa tan, biến thành đất bên trên một đám màu đen đàm dịch.

Khói đen từ từ bay hơi, đàm dịch bốc hơi, nguyên địa dấu vết gì cũng không có.

Từ đầu tới đuôi, nàng ngay cả sau cùng kêu thảm cũng không cách nào phát ra.

Xuôi theo có lần trước xương đấu mi hồng đi đến biến mất dưới vị trí cẩn thận hạnh nhưng trên mặt đất cái gì cũng không có, cái này khiến hắn có chút thất vọng.

Lần trước Tốc Nhân vật liệu dung hợp tiến trận pháp về sau, cấp ra coi như không tệ hiệu quả, để những cái kia giảm tốc độ khí lưu Hắc Nha thu được cự ly ngắn thuấn di năng lực.

Lúc đầu hắn còn muốn lấy lần này cũng có thể lại làm điểm, đáng tiếc… .

Đứng người lên, hắn nhẹ nhàng thở ra.

“Phiền toái lớn nhất Tốc Nhân giải quyết, tiếp xuống liền dùng Hắc Tích thanh trừ chung quanh là được.”

*

Cô quạnh trong núi rừng.

Sương mù tràn ngập.

Ngụy San San lảo đảo nghiêng ngã hướng phía trước chạy nhanh, chung quanh không có Quỷ Ảnh, không có côn trùng, cái gì cũng không có.

Trên người nàng Huy Thạch thảm còn hất lên, nhưng lại đã đến chỗ là bị phá phá vết tích.

Trên người áo sơ mi trắng quần jean, sớm đã bẩn thành màu xám đen, ngay cả nguyên bản đồ án trang trí cũng không có cách nào phân biệt.

“San San. Tới đây… . Đến mụ mụ nơi này… .” Mẫu thân Khâu Yến Khê thanh âm bỗng nhiên tại sau lưng truyền đến.

Ngụy San San toàn thân run lên, bước chân lại lần nữa tăng nhanh.

Nàng điên cuồng hướng phía phương hướng ngược phóng đi, điên cuồng chạy để nàng không có chút nào chú ý tới, chính mình lộ ra cánh tay cái cổ các loại trên da, chẳng biết lúc nào đã nổi lên từng mảnh từng mảnh tinh tế màu xanh tím quỷ dị đường vân.

Đó là tựa như tĩnh mạch mạch máu nhỏ bé đường vân, chỉ là vị trí của bọn nó và số lượng, quá nhiều quá mật.

Bất tri bất giác, nàng phía trước trong cánh rừng, mơ hồ hiện ra một mảnh vách núi màu đen.

Vách núi ngoại tu xây lấy một vòng đơn sơ hàng rào. Mấy cái bưng s·ú·n·g ống treo phù bản bóng người màu đen, đang tới đi trở về động tuần sát.

“Cứu… . . Mau cứu ta!” Ngụy San San thấy được người, tựa như thấy được cứu tinh, tranh thủ thời gian kêu to lên, cố gắng kéo lấy thân thể mệt mỏi, hướng đối phương phóng đi.

“Ta có có thể kiểm tra đo lường ra hắc tai kẽ nứt máy kiểm tra cường hóa! Cứu ta! !” Ngụy San San kêu to.

“Ta biết dùng như thế nào máy kiểm tra! Van cầu các ngươi. Mau cứu ta! !”

Chương 182: Tâm linh (2)

Chương 182: Tâm linh (2)

Mấy người chần chừ một lúc, một người trong đó hướng bên này giơ lên phù bản.

Trong tay hay là đời cũ Huy Thạch phù bản không có bất kỳ biến hóa nào, cái này khiến bọn hắn an tâm rất nhiều.

Một người trong đó nhìn một chút chung quanh, mượn ngoài sơn động ánh đèn, trông thấy Ngụy San San dáng vẻ.

"Vẫn còn con nít. Tuổi không lớn lắm." Hắn thấp giọng nói.

"Kiểm tra xuống không có vấn đề, liền để nàng đi trước khu giảm xóc nghỉ ngơi dưỡng thương đi."

"Hẳn là phụ cận một cái khác doanh địa chạy đến, ai… ." Một người khác giận dữ nói.

"Nữ nhi của ta cũng liền lớn như vậy… ."

Phốc.

Ngụy San San ngã sấp xuống tại trước người hai người, nàng khóc, run rẩy muốn mở miệng nói chuyện, nhưng không gian cùng kiềm chế, tăng thêm băng lãnh không khí, để nàng trong thời gian ngắn căn bản không có cách nào lên tiếng.

Bất tri bất giác, tầm mắt của nàng mơ hồ.

Trong mơ hồ, nhìn thấy hai người kia đưa nàng nâng đỡ, kiểm tra hạ thân bên trên không có v·ũ k·hí, liền đem nó bỏ vào hàng rào bên trong một chỗ trong lều.

Trong mơ hồ, nàng nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn thấy phía sau mình, một cái bóng người màu xám mở to loạn thần kinh

giống như tơ máu hai mắt, đang đứng tại doanh địa bên ngoài đối với mình cười.

Trong mơ hồ, nàng phảng phất thấy được bóng người màu xám kia nhẹ nhàng lóe lên.

Mà trông coi mấy người căn bản không có phát giác.

“San San. Làm tốt… . Bé ngoan. Ngươi thật sự là ba ba mụ mụ bé ngoan… .”

Sơn động cường hóa rất rõ ràng dầy hơn các nơi phòng hộ, lần này cường hóa, gia nhập là kết nối bên ngoài sơn động tầng bộ phận nham thạch.

Thông qua loại này mưu lợi phương pháp, trong ý thức đem một chút ngoại tầng không thuộc về sơn động nham thạch bao hàm tiến đến, tương đương với lách qua hắc ẩn cường hóa quy tắc.

Vu Hoành hiện tại thôi động cửa gỗ lúc, ra vào đều cảm giác cửa lớn so trước đó nặng nề khoẻ mạnh rất nhiều, tựa hồ tảng đá rất nhiều dinh dưỡng dung nhập cửa gỗ.

Cường hóa một vòng về sau, trong lòng của hắn cảm giác an toàn hơi thỏa mãn chút, sau đó phân phó Hắc Tích thanh lý chung quanh ba cây số phạm vi tất cả hắc tai.

Chính mình thì uốn tại sơn động trong phòng an toàn nghiên cứu từ nhỏ cà lăm Y Y bên kia lấy được mới thạch phù.

Bên ngoài còn tại trời mưa, trong rừng đã tạo thành một đầu dòng nước, từ Bạch Khâu thôn phương hướng cọ rửa xuống tới, hướng phía thấp hơn chỗ chảy tới.

Đục ngầu dòng suối xông ra một đầu cùng loại nhân công màu đen con đường.

Trong doanh địa, có lão Chu mỗi ngày bốn chỗ kiểm tra, đào mương thoát nước, ngược lại là không có việc gì.

Vù vù.

Trong sơn động, bàn gỗ trước, Vu Hoành tại đèn bàn nhu hòa hoàng quang chiếu rọi xuống, bắt chước miêu tả mới thạch phù đường vân.

Tay hắn cầm một cây xám đen bút than, rèn luyện tu bổ qua bút than không ngừng vẽ ra từng đạo tinh tế đường cong.

Toàn bộ trên bàn sách, khắp nơi đều là hắn dùng để luyện tập vẽ phù văn tấm ván gỗ.

Không bao lâu, rốt cục, Vu Hoành ngừng bút, cẩn thận thưởng thức chính mình mới vẽ phù văn.

“Lần này cũng không có vấn đề.”

Luyện mấy chục lần, cái này tân phù văn không sai biệt lắm thuần thục.

‘Tiếp đó, liền nên là… .’

Hắn thu hồi bút than, kéo ra ngăn kéo, lấy ra bên trong để đó bút lông chim cùng Đại Huy Thạch Mặc Phấn, dùng một cái bàn sắt nhỏ trang đi ra một chút, sau đó đổi nước, trám Vu Hoành lần này lấy một khối tương đối rắn chắc tấm ván gỗ, vận chuyển nội khí, rót vào tiến vào bút lông chim, nhẹ nhàng bắt đầu vẽ.

Nửa phút đồng hồ sau, một cái tương đương xinh đẹp tân trận văn, xuất hiện tại trên ván gỗ.

Ngay tại nét bút cuối cùng thành hình phong bế trong nháy mắt.

Một tia mơ hồ lực hấp dẫn, từ trận văn bên trên nảy mầm đi ra.

‘Hả? Hấp lực?’ Vu Hoành sững sờ, hắn vẫn luôn chú ý trận văn này, tự nhiên chú ý tới cái kia lóe lên liền biến mất đặc thù lực hấp dẫn.

‘Cỗ lực hút này.’ hắn vươn tay, nhẹ nhàng dán tại trận văn mặt ngoài. Một tay khác đồng thời hướng trận văn rót vào mới nội khí.

Đùng.

Trong chốc lát, khối này tân trận văn tấm ván gỗ bộc phát ra tương đương rõ ràng hấp lực, đem chính mình ngạnh sinh sinh dán tại Vu Hoành trong lòng bàn tay.

Thật sự là hấp lực! Không phải Vòng Xoáy phù trận như thế chỉ hấp thu hồng trị bức xạ hấp lực, mà là đối với vật thật sinh ra trực tiếp lực kéo! !

Vu Hoành mở to hai mắt.

Đồng thời hắn còn phát hiện, chính mình rót vào phù bản bên trong nội khí, thế mà tại vừa mới bỗng chốc kia phát sinh về sau, liền trực tiếp biến mất!

‘Lấy nội khí làm khu động lực kéo phù trận a?’ hắn có chỗ suy đoán.

‘Đó là cái rất hữu dụng phù văn… . . Trước đó trận pháp giảm tốc độ là dựa vào Khí Lưu Ô Nha, nếu như lại điệp gia phù trận này, tuyệt đối có thể đề cao mạnh trở ngại lực.’

Buông tay ra, hắn cầm lấy khối này phù bản.

‘Trừ ra phù trận bên ngoài… . . Phù văn này ứng dụng phạm vi rất rộng… . . Thậm chí có thể vận dụng tại ta nội khí tu hành bên trong, lấy loại phù văn này là kết cấu, đại lượng phục chế, sau đó hình thành luồng khí xoáy, độ cao áp s·ú·c nội khí nồng độ… . Cái này hoàn toàn có thể tự sáng tạo ra một môn mới cơ sở nội khí.’

‘Vừa vặn ta cần cường hóa một môn nội khí công pháp, để khống chế cùng khuếch trương doanh địa.’

Cầm Y Y đưa tới tân phù văn phù bản, khảo nghiệm lại trận, xác định đúng là hiệu quả này, Vu Hoành liền đơn giản cho nó lấy cái danh tự.

“Nếu là sinh ra lực kéo phù văn, vậy liền gọi Khiên Dẫn phù văn được rồi.”

Sau đó, hắn cơ bản đem tất cả thời gian đều đặt ở nghiên cứu thúc đẩy sinh trưởng Huy Thạch, cùng sáng tạo nội khí cùng hưởng khống chế trên công pháp.

Hai cái này đều chỉ có thể dựa vào hắc ấn không ngừng nếm thử, xem như khô khan lặp lại tính thí nghiệm.

Nhưng buồn tẻ về buồn tẻ, làm vẫn là phải làm.

Từng ngày đi qua, bên ngoài còn tại trời mưa, ngẫu nhiên ngừng một chút cũng nhiều lắm là ngừng nửa thiên nhiên sau nó.

Bôn Lôi Thối nội khí tầng thứ tư tại liên tục không ngừng từng tia ngưng tụ, mà hắc ấn cũng tại không có việc gì lúc, cường hóa một chút toàn bộ Hắc Phong doanh địa, để bề ngoài biểu càng kiên cố, đồng thời đem vẽ Ẩn Nặc phù văn hoàn toàn cố hóa đi vào.

Trong doanh địa, lão Chu trừ ra giữ gìn thoát nước bên ngoài, cũng tự chế một cái có thể treo ở trên xe lắp ngoài hàng khung, cứ như vậy có thể tiến một bước gia tăng xe tổng dung lượng.

Hắn còn đem xe tuyến nạp điện đường lôi kéo đi ra, đổi thành có thể dùng tay điều chỉnh nạp điện phương thức loại hình.

Thế là xe năng lượng mặt trời biến thành đã có thể sạc pin năng lượng mặt trời, lại có thể trực tiếp cắm đầu cắm mạo xưng.

Làm xong những này, lão Chu thu thập đồ đạc, mang lên góp nhặt đồ ăn uống nước, cùng Vu Hoành cáo biệt.

“Loại khí trời này còn muốn đi?” Vu Hoành nhíu mày hỏi.

“Dù sao cũng phải tìm tới người mới được, ta cho là ta có thể thuyết phục chính mình… . Đáng tiếc… .” Chu Học Quang cười đến rất thản nhiên, đứng tại hàng rào một bên, hắn vỗ vỗ chuẩn bị xong xe.

“Mấy ngày nay ta ngày nào cũng làm mộng, mộng thấy lão bà của ta ôm hài tử, cứ như vậy đứng trong phòng, nhìn ta.”

“Thời tiết này ra ngoài quá nguy hiểm… .” Vu Hoành cau mày nói.

“Hay là đại khái mưa tạnh lại đi đi.

“Nếu là mưa không ngừng đâu?” Lão Chu cười cười.

Hắn xoay người nhấc lên trên đất túi đeo lưng lớn.

“Ta đã cái tuổi này. Người cả đời này, xem trọng đồ vật không nhiều. Ta sợ chờ đợi thêm nữa, có nhiều thứ sẽ trễ.”

“Như vậy, lúc nào trở về?” Vu Hoành biết không khuyên nổi đối phương, bất quá cũng may bên ngoài bây giờ không có nguy hiểm như vậy, tại hắc tai kẽ nứt bị phát hiện về sau, tại cứ điểm ở giữa lui tới thông hành cũng có an toàn cơ sở.

“Theo lần trước ta tìm tới manh mối, lần này chuẩn bị đi càng phía bắc.” Lão Chu đem thi kiểm tra xong ba lô lấy xuống, mở cửa xe, lên xe.

“Cụ thể thời gian nào, ta cũng không rõ ràng, bất quá bất kể như thế nào, chỉ cần ta còn sống, nhất định sẽ trở về.” Hắn ngồi ở vị trí lái bên trên, đem ba lô chuyển đến tay lái phụ.

“Lần này ra ngoài, ta tận lực lại tìm điểm thạch phù trở về, yên tâm đi.” Hắn khoát khoát tay.

“Đừng c·hết ở bên ngoài. Tốt xấu xe mở cho ta trở về.” Vu Hoành nói.

“Hiểu rõ! Yên tâm, có lão bản thần xa tại, tuyệt đối không có việc gì! Ta đi trước tìm máy phát điện cùng dầu, dạng này không có thái dương cũng có thể có điện.”

Cửa xe đóng lại, lão Chu nổ máy xe, chậm rãi từ mở ra hàng rào lái ra.

“.” Vu Hoành lẳng lặng nhìn xem xe rời đi, chạy xa, thẳng đến biến mất tại trong màn mưa.

Hắn đóng lại hàng rào cửa.

Quay đầu mắt nhìn ánh đèn sáng tỏ thạch bảo, quay người rời đi.

Trên đường lớn.

Dữ tợn bọc thép màu đen xe chính tăng lớn mã lực hướng phía Hắc Phong doanh địa tới gần.

“Tất cả mọi người cùng một chỗ, mỗi thời mỗi khắc nhất định phải có người một mực mở mắt, không có khả năng chớp mắt! Hiện tại thời gian này, liền xem như trong nháy mắt chớp mắt, cũng sẽ dẫn đến tên kia tập kích động thủ!”

Trong xe.

Tiết Ninh Ninh thân là máu, sắc mặt trắng bệch lớn tiếng nói.

Trong đội ngũ những người còn lại cũng từng cái trên thân dính đầy huyết điểm, thần sắc mỏi mệt.

Bọn hắn trước đó quyết định hướng Vu Hoành cầu cứu về sau, liền đem xe trở về mở, bởi vì đi lúc thăm dò dọc theo đường hắc tai kẽ nứt, lái xe ngay từ đầu rất thuận lợi, nhưng không nghĩ tới chính là, nửa đường mưa to che mất đại bộ phận đoạn đường, còn có ngọn núi đất lở, dẫn đến bọn hắn không cách nào thông hành, chỉ có thể khắp nơi đường vòng.

Đường vòng lại dẫn đến xe dầu nhanh không có… .

Đúng vậy, xe bọc thép cải tiến về sau, là dựa vào năng lượng mặt trời cùng dầu diesel hỗn hợp phát động, hiện tại không có thái dương, cũng chỉ có thể dựa vào dầu diesel, có thể nửa đường dầu diesel không có, bọn hắn không thể không xuống xe đi ra vào phế tích thành thị tìm kiếm dầu diesel.

Chờ thật vất vả tìm tới, trong đội ngũ An An phát sinh cảm nhiễm dấu hiệu, thời khắc mấu chốt, Tiết Ninh Ninh phát hiện hắc tai tập kích một đầu điều kiện tiên quyết.

Đó chính là tại nhắm mắt trạng thái dưới, chạm đến cảm nhiễm người, liền sẽ bị cảm nhiễm. Mà cảm nhiễm về sau, liền xem như lúc đầu, liên tục tích lũy nhắm mắt thời gian đạt tới mười phút đồng hồ, cũng sẽ bộc phát cuối cùng cảm nhiễm tập kích.

Dựa vào phát hiện quy luật, bọn hắn bức bách An An tuyệt đối không có khả năng nhắm mắt đi ngủ.

Sau đó tìm tới dầu diesel về sau, tiếp tục mở xe hướng Hắc Phong doanh địa đuổi.

“Hiện tại đến đâu rồi! ? Đội trưởng!” Âu Lý hai mắt sưng vù, lớn tiếng hỏi.

“Còn có mười mấy cây số, nhanh! Nhanh! Chịu đựng An An! !” Tiết Ninh Ninh lớn tiếng nói.

Bọn hắn trở về nửa đường kỳ thật cũng gặp phải hai cái cứ điểm, bên trong một cái quy mô coi như lớn, nguyên bản bọn hắn dự định tiến lên trao đổi điểm vật tư, kết quả đối phương tại phát hiện các nàng có người gặp phải không biết hắc tai về sau, hai cái cứ điểm đều cự tuyệt bọn hắn giao dịch.

Nếu không phải như thế, bọn hắn căn bản không cần đi phế tích trong thành thị chính mình tìm dầu diesel.

“Ta van thở, lại bị máu chặn lại… .” An An thống khổ nói, nàng toàn thân làn da không ngừng cổ động từng cái lớn nhỏ không đều bánh bao nhân thịt, những bánh bao này lớn có lớn nhỏ cỡ nắm tay, nhỏ cùng đậu nành không sai biệt lắm.

Bên người nàng có Lâm Y Y đang không ngừng mở ra khép mở thức Vòng Xoáy phù bản, dùng cái này để duy trì chung quanh trong xe hoàn cảnh giá trị âm bức xạ, áp chế nó thân thể dị thường.

“Nhanh nhanh!! Chờ đến doanh địa bên kia khẳng định có rất nhiều phù bản, chúng ta đến lúc đó nắm lấy cơ hội, mua đại lượng phù bản tăng lên bức xạ nồng độ, nhất định có thể hoàn toàn áp chế tên kia!” Phương Thạch Quân lớn tiếng nói.

Nàng lúc này khóe mắt liếc qua đã thấy cà lăm Lâm Y Y trên thân, có địa phương cũng nâng lên bánh bao nhân thịt, không ngừng nhúc nhích.

Đó là bị truyền nhiễm vết tích.

Mặc dù là nhắm mắt trạng thái tiếp xúc mới có thể bị truyền nhiễm nhưng Lâm Y Y một mực trước đó ôm Trần Tân Kỷ, không có khả năng không nháy mắt. Chỉ cần chớp mắt liền thỏa mãn nhắm mắt điều kiện, bị cảm nhiễm cơ hồ là khẳng định.

Chỉ là tại bức xạ lựu đ·ạ·n cùng Vòng Xoáy phù bản áp chế xuống, thời gian này bị kéo dài.

Thời gian từng giờ trôi qua, An An thịt trên người bao càng ngày càng nhiều, ý thức của nàng cũng bắt đầu lâm vào mơ hồ trạng thái.

“Qua cây cầu kia, liền còn lại năm cây số! Lập tức tới ngay đã đến! !”

“Chịu đựng An An Y Y! !” Tiết Ninh Ninh nghiêm nghị nói.

“Nếu như đến cuối cùng trước mắt, bắt lấy nàng, không cần nhắm mắt! Liền xem như chớp mắt cũng sẽ để nàng biến mất xe bọc thép ngạnh sinh sinh bị Tiết Ninh Ninh mở ra xe thể thao tư thế.”

Xoạt!

Xe chạy qua một đoạn bị dìm nước không có lộ diện, tóe lên mảng lớn bọt nước.

Đúng lúc này, phía trước lộ diện một đầu quái vật khổng lồ chính phủ phục tại trên đường lớn, ngăn chặn đường cái.

Đó là một đầu dài hơn mười thước, cao năm sáu mét khổng lồ hắc trùng.

“Tượng Trùng! ! ? ?”

Tiết Ninh Ninh xông ra sương mù, liếc nhìn đối phương, lập tức trong mắt lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Nếu như là bình thường, các nàng còn có thể dựa vào các loại v·ũ k·hí, đem nó tạm thời bức lui, nhưng bây giờ… . Hiện tại trạng thái này… .

“Ta đi dẫn dắt rời đi nó!” Phương Thạch Quân nắm lên một cây s·ú·n·g phóng lựu, đẩy cửa xuống.

“Các ngươi đi! !” Nàng chỉnh ngay ngắn mũ giáp van thở, nhắm ngay Tượng Trùng phát xạ lựu đ·ạ·n.

Oanh.

Bạo tạc trong hỏa diễm, Tượng Trùng trên thân có thêm một cái cái hố nhỏ, lập tức bị chọc giận, đuổi hướng Phương Thạch Quân.

Tiết Ninh Ninh cắn răng tiếp tục mở xe.

“Chờ ta trở lại đón ngươi!” Nàng mở cửa sổ kêu to.

Nhưng nhìn thấy lại chỉ là Phương Thạch Quân một tay cầm thương, một tay hướng nàng lắc lắc.

Sương mù khép lại, rất nhanh rốt cuộc không nhìn thấy.

Cái gì cũng không nhìn thấy.

Chương 183: Tâm linh (3) (tạ thiên bên dưới vô địch nam minh chủ)

Chương 183: Tâm linh (3) (tạ thiên bên dưới vô địch nam minh chủ)

“Mỗi người đều muốn vì mình lựa chọn phụ trách, vô luận đúng sai.”

Trong máy bộ đàm, Trương Khai Tuấn thanh âm băng lãnh mà tàn khốc.

“Chúng ta làm lãnh tụ, gánh vác trách nhiệm là bảo trì hỏa chủng, cam đoan phần lớn người sinh tồn. Riêng lẻ vài người gặp phải râu ria.” Hắn tiếp tục nói.

Khi biết Vu Hoành đối với trong doanh địa trước đó một số người xử lý pháp về sau, hắn lập tức cho ra mặt trái đánh giá.

“Như vậy chính ngươi đâu?” Vu Hoành hỏi.

“Thủ lĩnh chính mình cũng là người, là cá thể.”

“Đồng dạng, nếu như ta đối với quần thể sinh tồn, không có tác dụng, như vậy ta cũng đồng dạng có thể bị ném bỏ. Đương nhiên, ta sẽ không để cho chính mình rơi xuống loại hoàn cảnh kia.” Trương Khai Tuấn bình tĩnh nói.

“Ngươi là một kẻ lãnh khốc.” Vu Hoành trầm mặc dưới, trả lời.

“Rất nhiều người đều nói như vậy.” Trương Khai Tuấn lãnh đạm nói, không chút nào tức giận.

Trong máy bộ đàm, trong lúc nhất thời chỉ có hai người nhàn nhạt tiếng hít thở.

Hiện tại trong tần số truyền tin bình thường chỉ có hai người bọn họ thời gian dài thượng tuyến, Vi Tùng trước mấy ngày lên một lần, nói là tại di chuyển, nguồn năng lượng cần tiết kiệm, tạm thời không cách nào thượng tuyến. Cho nên một mực không có động tĩnh.

Trầm mặc trận.

“Giao dịch đội ngũ lập tức liền muốn tới, ta áp dụng chính là nhận thầu chế, do ngoại nhân đấu giá bao nguyệt đến tổ kiến thương đội, ta chỉ cần cố định ích lợi, tròn và khuyết không có quan hệ gì với ta. Cho nên giao dịch giá vị không cần cho ta mặt mũi.” Trương Khai Tuấn giải thích nói.

“Ta không có ý định nể mặt ngươi.” Vu Hoành nói. Từ đầu đến giờ, hắn cùng đối phương quan hệ cũng chỉ là phổ thông trao đổi quan hệ.

“Bất quá ngươi quản lý như thế nghiêm, trong thành còn có người dám tổ kiến thương đội?” Hắn bỗng nhiên nghi hoặc hỏi.

“Tất cả đều là bao bên ngoài người, trong thành tinh anh sẽ không, cũng không rảnh làm loại này cược mệnh sự tình. Tất cả đều là phía ngoài còn thừa cứ điểm chính mình tổ kiến người, ta một mực cầm vật tư.” Trương Khai Tuấn nói.

“Ta bên này phía ngoài cứ điểm nhỏ cơ bản đều là mượn trước đó Hi Vọng thành còn sót lại sinh tồn, thời gian ngắn n·gười c·hết quá nhiều, dẫn đến đại lượng vật tư căn bản ăn không hết, rất nhiều thành khu trữ lương liền đủ mấy ngàn người ăn mấy năm có thừa. Nhưng những cái kia địa phương tồn tại đủ loại kiểu dáng nguy hiểm, ta sẽ không không duyên cớ hi sinh ta tinh anh đi điều tra, bao bên ngoài ra ngoài chỉ lấy lấy được kết quả là lựa chọn tốt nhất.”

“…” Vu Hoành không phản bác được.

Thông tin chỉ chốc lát sau im ắng tách ra.

Hắn đứng người lên, nghe phía bên ngoài còn tại trời mưa, tiếng sấm cuồn cuộn, nước mưa không chỉ không ngừng, ngược lại tựa hồ càng rơi xuống càng nhiều.

Ai.

Thở dài.

Hắn nấu cho mình một nồi củ khoai viên thịt canh, củ khoai là khô, là lão Chu lần trước trở về vơ vét đến vật tư một trong, trừ cái đó ra còn có một số loạn thất bát tao đồ ăn vặt cùng đông lạnh thịt muối, đều chất đống dưới mặt đất thất.

Người phải c·hết nhiều lắm, rất nhiều nơi một nhà kho một nhà kho đồ vật không ai dám đi lấy, thậm chí có địa phương, coi như người cầm tới vật tư, cũng không có thời gian ăn xong, hắc tai vừa đến, cái gì cũng mất.

Ăn xong, hắn cầm quyển sách nằm tại trên giường nghỉ ngơi.

Thời gian dài khổ luyện nội khí, để trong lòng của hắn ẩn ẩn dâng lên một cỗ khó mà hình dung bực bội.

Nhưng giờ này khắc này, bên ngoài mưa to như trút nước, hàn ý bức người, trong sơn động ấm áp như xuân, đèn đuốc sáng trưng, ăn uống no đủ về sau, đảo mới đến tay chưa có xem sách.

Vu Hoành trong lòng không hiểu hiển hiện từng tia an bình, cỗ kia cảm giác buồn bực cũng theo tia này an bình hiển hiện, từ từ làm nhạt, tiêu tán.

Nhìn một hồi sách, bản này tùy tiện tìm đến, bình thường khá là khô khan chính trị logic học, thế mà cũng làm cho hắn thấy say sưa ngon lành.

Tâm tình buông lỏng về sau, Vu Hoành lại lần nữa đứng dậy, đi vào tầng hầm bắt đầu tập luyện Bôn Lôi thối pháp.

Hắn đứng thẳng chính giữa, chậm rãi bày ra Bôn Lôi Thối tư thế, hai chân một trước một sau đứng thẳng, chân trước mũi chân nhấc lên, thân thể hơi cong, hai tay dựng thẳng lên làm tùy thời đón đỡ hình.

Bạch!

Bỗng nhiên một đạo màu trắng hư ảnh chợt lóe lên.

Cái kia rõ ràng là Vu Hoành quét ngang mà ra đùi phải, nó thối ảnh vạch phá không khí, mang ra chói tai rít lên.

Không chỉ như vậy, đùi phải tại quét ngang ra trong nháy mắt, nội khí tràn đầy tăng phúc, thế mà tại chân chung quanh tử nhiễu ra một tia hơi mờ khí lưu tầng.

Tầng này khí lưu tầng mới xuất hiện, liền bị Vu Hoành phát hiện.

Lúc trước hắn cũng từng cảm ứng thấy, nhưng không để ý, chỉ là hôm nay tựa hồ thối pháp tu hành đạt đến một cái chất biến, tầng này khí lưu ẩn ẩn có cùng loại thực thể cảm giác.

Bá bá bá!

Ngắn ngủi mấy giây bên trong, hắn hai chân liên hoàn đá quét, cũng đã đá ra mấy chục chân.

Bành!

Trong chốc lát một đạo trong suốt luồng khí xoáy từ chân nhọn bay ra, nện ở trên mặt tường, phát ra trầm đục.

Đây là trước đó liền xuất hiện qua luồng khí xoáy công kích từ xa.

Mà cùng lúc, Vu Hoành cảm giác mình trên đùi khí lưu tầng càng ngày càng dày, phảng phất ngoài định mức mặc một tầng thật dày giáp chân, nhưng nội khí vẫn như cũ ở vào không có trạng thái bộc phát.

Xem ra là Bôn Lôi thối pháp lại có tăng lên.

Trong lòng của hắn kinh hỉ.

Môn này tổng cộng sáu tầng võ học, cho hắn không ít trợ giúp, chủ yếu nhất là tốc độ di chuyển, lực bộc phát hai phương diện khá kinh người.

Đương nhiên Bôn Lôi Thối cũng không phải không có nhược điểm, phòng hộ tính không đủ, chính là một cái trong số đó. Cho nên hắn muốn dựa vào cường hóa đồ bộ đến bảo hộ hai

chân, nếu không hai chân một khi thụ thương, tốc độ di chuyển giảm lớn, muốn chạy đều chạy không được.

Nhìn xem trước kia hắn nhìn qua những cái kia phim võ hiệp, phàm là thối công cao thủ, ra sân lúc đó là tương đương ngưu bút, nhưng thụ thương lúc sức chiến đấu ngã xuống cũng là ngã đến nhanh nhất. Dù sao chân một thương, đường đều đi không được, tính cân bằng giảm lớn, căn bản không có cách nào đánh.

Cho nên hắn vì lẩn tránh điểm ấy, dứt khoát dự định đem hai chân rèn luyện thành chính mình mạnh nhất địa phương.

Mà bây giờ, Bôn Lôi Thối tựa hồ cũng có đền bù điểm này dấu hiệu.

'Tầng này khí lưu tầng hẳn là thối pháp tự mang phòng hộ hiệu quả. Nhìn như vậy, môn này thối pháp đến tầng thứ tư, mới chính thức có lực phòng ngự, mới xem như thực chiến lực đại tăng. Ta trước đó chỉ là dựa vào cường hóa đồ bộ, tạm thời đền bù thiếu khuyết, hiện tại mới là thật hoàn thiện.'

Trong tầng hầm ngầm, Vu Hoành càng luyện càng là thông thuận, từng đợt phá không rít lên rất nhanh biến thành quỷ dị cười quái dị, nóng nảy tiếng cười theo chân nhanh tăng lên, cũng càng phát ra mang theo một cỗ cuồng loạn điên cuồng.

"Qua… Qua không đi… !" Tiết Ninh Ninh bỗng nhiên phanh lại, dưới mũ giáp sắc mặt hoàn toàn trắng bệch.

Ngoài cửa sổ xe, ngay phía trước.

Một mảnh trượt xuống núi đá bùn đất cây cối, trực tiếp đem con đường phía trước mặt triệt để phá hỏng.

Nguyên bản đường cái, ở chỗ này một chút biến thành tử lộ.

Mưa to mưa lớn, ngay cả sương mù cũng bị nước mưa nện tán, ánh trăng hạ xuống, toàn bộ thiên địa đều phảng phất biến thành một mảnh tối tăm mờ mịt.

"Xuống xe!" Tiết Ninh Ninh quả quyết kêu lên, dù sao cũng là làm đội trưởng người, quyết đoán tốc độ cực nhanh.

Mấy người quyết định thật nhanh, mở cửa mang lên đồ vật, phủ thêm Huy Thạch áo choàng, một đường dọc theo trượt xuống núi đá biên giới tiến lên.

Bởi vì tình huống khẩn cấp, không có khả năng nhắm mắt, Y Y cùng An An thậm chí ngay cả phòng hộ đồ bộ cũng không có mặc, chỉ dẫn theo cái hô hấp phiệt, Âu Lý cầm trong tay bức xạ lựu đ·ạ·n tại cuối cùng đoạn hậu.

Hàn khí, khí ẩm không ngừng thẩm thấu tiến mấy người thân thể.

Tiết Ninh Ninh mắt nhìn máy kiểm tra, phía trên nhiệt độ đã đạt đến 2 độ, thấp như vậy ấm, ngay cả nàng mặc đồ bộ đều cảm giác toàn thân rét run. Chớ nói chi là sau lưng chỉ mặc phổ thông quần áo Lâm Y Y cùng An An.

“Theo sát! Y Y ta chưa quen thuộc đường, ngươi đi trước!” Tiết Ninh Ninh lớn tiếng nói.

“Tốt!” Lâm Y Y sắc mặt kiên nghị, lần này ra ngoài, đồng đội đều là bởi vì nàng tiến đến điều tra Hắc Thụ thôn mà c·hết, kết quả như vậy để trong nội tâm nàng tràn đầy thống khổ cùng hổ thẹn.

Nàng hi vọng nhiều chính mình ngay từ đầu liền không có đáp ứng đội trưởng bọn hắn cùng đi.

Đáng tiếc, bây giờ nói gì cũng đã chậm…

Một đoàn người bỏ xe hướng phía trước phi nước đại, An An ý thức mơ hồ không rõ, dứt khoát bị Lâm Y Y một thanh nâng lên đến, nàng điểm ấy thể trọng cũng liền tám chín mươi cân, trong tay Lâm Y Y nhẹ như không có vật gì.

Sau lưng trong tiếng mưa rơi, Phương Thạch Quân tiếng s·ú·n·g dần dần ảm đạm, yếu ớt. Thẳng đến triệt để dập tắt.

Đang chạy trong lòng ba người cũng không khỏi tự chủ một nắm chặt. Tiếng s·ú·n·g dập tắt, đại biểu Phương Thạch Quân có lẽ đã…

“Thảo! !” Tiết Ninh Ninh bỗng nhiên hét lớn một tiếng.

Một đường phi nước đại.

Không biết chạy bao xa, phía trước mắt thấy liền muốn đến Hắc Phong doanh địa bên ngoài đường cái, bỗng nhiên mấy người lại ẩn ẩn nhìn thấy, một cỗ vứt bỏ xe con màu đỏ dừng ở đường bên trái.

Mưa to cọ rửa xe con cửa sổ xe, trong mơ hồ, mơ hồ có thể nhìn thấy vị trí lái ngồi một người.

Vu Hoành thu công, thổ khí, cảm thụ được thể nội lại một lần nữa ngưng tụ ra mới nội khí, trong lòng càng phát ra bình tĩnh.

Lau mồ hôi, sau đó lại xông cái tắm nước nóng, đổi thân sạch sẽ quần áo, hắn đi ra ngoài xuyên qua tảng đá thông đạo, đi vào thạch bảo.

Hai tầng trong thạch bảo một dạng khắp nơi đều mở ra đèn.

Hắn tới trước phòng nuôi dưỡng, kiểm tra xuống độ ẩm nhiệt độ: 72% 14 độ C.

Bên ngoài càng phát ra ẩm ướt không khí, vừa vặn cùng trong phòng khô ráo giằng co tiêu. Ống nước làm lạnh cùng máy lọc không khí đều sẽ để độ ẩm hạ xuống, ngược lại là vừa vặn.

Điều dưỡng thực rương từng cái kiểm tra một lần, không có phát hiện vấn đề, sau đó lại đi kiểm tra đối chiếu sự thật vách trong phù văn phải chăng có tổn hại không trọn vẹn

Làm xong những này, Vu Hoành trở lại sơn động, đem sớm phân chia tốt số lượng thịt khô rau dại côn trùng khô các loại, chất thành một đống cường hóa.

Những này số lượng là sớm tính toán tốt, tại hắn đi ngủ trong khoảng thời gian này, vừa vặn để hắc ấn không gián đoạn cường hóa cao dinh dưỡng đi ra.

Cường hóa thời gian vừa lúc là lúc ngủ ở giữa, tỉnh ngủ kết thúc, sai sót không cao hơn mười phút đồng hồ.

Cuối cùng, mới là dựa vào Hắc Tích kiểm tra doanh địa chung quanh tình huống.

“Hắc Tích thật sự là dùng tốt… Chân không bước ra khỏi nhà liền có thể nắm giữ xung quanh hoàn cảnh tình huống, còn có thể cam đoan trình độ nhất định an toàn . Chờ ta nội khí giải quyết về sau, ngược lại là có thể cân nhắc tiếp tục cường hóa Hắc Tích.”

Nằm tại trên giường gỗ, Vu Hoành trong lòng đã bắt đầu tính toán làm sao cường hóa.

‘Hiện tại Hắc Tích, cá thể thực lực cơ bản đã đủ dùng, muốn cường hóa thành có thể đối kháng cao nguy hắc tai đó là rất khó, tốn hao thời gian đoán chừng cũng sẽ rất nhiều rất nhiều… Nhưng nếu như chỉ là đơn giản gia tăng số lượng… Ngược lại sẽ tiết kiệm rất nhiều.’

Vu Hoành suy tư.

Hắc Tích số lượng, là do ấn ký quyết định, nếu có thể gia tăng Hắc Tích cường độ, có lẽ cũng có thể gia tăng Hắc Tích số lượng.”

Hắn nhắm mắt lại, bắt đầu cảm giác Hắc Tích ấn ký.

Ấn ký hay là giống như trước đây, tựa như hai cái ngoài định mức sinh trưởng ở trong đầu cánh tay, tùy thời có thể khống chế bọn chúng bay tới bay lui.

Theo nội khí lớn mạnh, thể chất mạnh lên, Vu Hoành càng phát có thể thấy rõ ràng bọn chúng.

Đó là hai cái viên cầu màu đen, trong cầu bao vây lấy điểm sáng màu trắng. Nếu như ý thức nhìn kỹ hướng điểm sáng, liền có thể cấp tốc nhìn thấy trong đó mơ hồ hiển hiện hình ảnh.

Lại cẩn thận, liền có thể tiến một bước phóng đại.

‘Như thế nào tăng lên ấn ký khống chế sinh vật số lượng?’ Vu Hoành trong đầu lại lần nữa dâng lên ý nghĩ này.

Đột nhiên, hắn phát hiện một cái tình huống.

Hai cái này ấn ký hắc cầu kích cỡ, tựa hồ so ban đầu hắn phát hiện ấn ký công năng lúc, một vòng to.

‘Ta nhớ được, vừa mới bắt đầu lúc, ấn ký giống như nhỏ hơn rất nhiều… Bên trong điểm sáng chiếm cứ hắc cầu không gian cũng rõ ràng muốn nhiều.’

Hắn cẩn thận quan sát.

Phát hiện hai cái hắc cầu bên trong, trận pháp cái kia nội bộ chỉ có một điểm sáng, Hắc Tích cái kia bên trong có chín cái điểm sáng.

‘Trận pháp chỉ có một cái, Hắc Tích có chín cái, vừa vặn đối ứng. Hiện tại Hắc Tích điểm sáng chiếm cứ hắc cầu không gian không lớn, còn lại còn có càng nhiều vị trí, có phải hay không mang ý nghĩa, ta còn có thể nếm thử gia tăng Hắc Tích số lượng?’ Vu Hoành trong đầu lóe lên ý nghĩ này.

‘Trước đó ta đều là đẻ trứng đến con thứ chín, liền không có tiếp tục gia tăng, ngay từ đầu nếm thử kết quả, tựa hồ hạn chế suy nghĩ của ta, tư duy theo quán tính để cho ta hiện tại đã không tiếp tục thử nghiệm nữa gia tăng số lượng… Hiện tại xem ra, có lẽ…’

Hắn quyết định thật nhanh, lập tức hướng phía bên trong một cái Hắc Tích điểm sáng rót vào một đạo nội khí.

Hắc Tích sinh sôi nhất định phải nội khí.

Mà bây giờ hắn khoảng chừng gần hai mươi đạo nội khí, tạm thời dùng xong một đạo cũng không quan trọng, rất nhanh liền có thể khôi phục.

Chương 184: Tâm linh (4) (tạ thiên bên dưới vô địch nam minh chủ)

Chương 184: Tâm linh (4) (tạ thiên bên dưới vô địch nam minh chủ)

Ngay tại nội khí rót vào trong nháy mắt, điểm sáng kia cấp tốc chia ra một cái ảm đạm điểm sáng, một dạng phiêu phù ở trong hắc cầu bộ.

Cái thứ mười Hắc Tích! Thành công sinh ra!

Vu Hoành trong lòng đại hỉ.

Nhìn nhìn lại Hắc Cầu không gian, thô sơ giản lược tính toán dưới, đại khái còn có điểm sáng dung nạp không gian, thế là hắn lại lần nữa rót vào một đạo nội khí.

Rất nhanh, thứ mười một cái, mười hai cái Hắc Tích, cùng một chỗ sinh ra

Nhưng mười hai cái tựa hồ liền lấp kín lúc này hắc cầu, mỗi cái Hắc Tích điểm sáng ở giữa đều cần có nhất định khoảng cách không gian, mười hai cái điểm sáng đều đều phân bố, lại một lần nữa tràn đầy toàn bộ hắc cầu.

Vu Hoành nhìn xem gia tăng số lượng, lập tức tâm tình thật tốt.

'Không sai, nhìn như vậy đến, có lẽ hắc cầu cùng ta tự thân cường độ cùng một nhịp thở, cũng không biết là cùng nội khí cấu kết, hay là cùng thể chất tinh thần cấu kết chờ đằng sau có thể qua khảo nghiệm.'

Xác định ấn ký bên trong còn có thể gia tăng điểm sáng số lượng, cái này khiến Vu Hoành trong lòng lại lần nữa tăng thêm một tầng cảm giác an toàn.

Cuối cùng, lại lần nữa quan sát trận pháp ấn ký bên này hắc cầu, cái này hắc cầu cũng thay đổi lớn không ít, nhưng thêm ra không gian, còn chưa đủ gia tăng đạo thứ hai trận pháp.

‘Tối thiểu còn phải gia tăng hơn phân nửa thể tích, mới được.’

Vu Hoành trong lòng lắc đầu, dứt khoát rời khỏi não hải, chuẩn bị nghỉ ngơi.

Bên ngoài có chín đầu hoạt động Hắc Tích tuần tra, có trận pháp tùy thời tùy chỗ cảnh giới chung quanh, hắc tai cấp độ kém một chút tiến vào liền c·hết, còn có thạch bảo cùng sơn động bản thân có được Huy Thạch mật thất hiệu quả cùng Ẩn Nặc ký hiệu hiệu quả.

Những này đều bảo đảm, Hắc Phong doanh địa tại đối với hắc tai phương diện an toàn có cực mạnh bảo hộ.

Rời khỏi quan sát ấn ký trạng thái, Vu Hoành khóa lại cửa, cuối cùng uống chén nước, nằm xuống, tìm tư thế thoải mái, nhắm mắt, rất nhanh liền tiến vào mộng đẹp.

Mỗi ngày cố định giấc ngủ, là cam đoan hắn tốc độ tu hành điều kiện trọng yếu.

Oanh! !

Bỗng nhiên một tiếng vang trầm, có khác với tiếng sấm bạo tạc, từ bên ngoài sơn động truyền đến.

Trầm đục rõ ràng đến liền ngay cả mưa to cũng vô pháp che giấu, một chút liền để Vu Hoành từ trên giường gỗ bắn lên.

Tạc đ·ạ·n!

Hắn sắc mặt ngưng tụ.

“Đây là tạc đ·ạ·n thanh âm!”

Có tạc đ·ạ·n, liền mang ý nghĩa chung quanh có người, nếu không thanh âm sẽ không truyền đến hắn nơi này tới.

Lúc này, hắn cấp tốc cảm ứng Hắc Tích, khống chế một đầu hướng phía chung quanh bức xạ tuần sát.

Vô luận chung quanh là ai, đều được trước biết rõ ràng thân phận đối phương ý đồ đến, phải chăng đối với doanh địa có hại.

Chỉ là mới tra xét mấy lần.

Vu Hoành sắc mặt đột nhiên biến đổi, bỗng nhiên bắn người mà lên, mặc vào cường hóa đồ bộ, nhấc lên một chút bức xạ lựu đ·ạ·n liền mở cửa lao ra.

Thông qua Hắc Tích tầm mắt, hắn xa xa nhìn thấy trong màn mưa, Y Y cùng mấy người khác chính tốc độ cao nhất hướng phía phía bên mình chạy tới.

Mà các nàng bên người, lại có hai cái khác biệt cường độ màu đen đám khói nương theo.

Cái kia đám khói không ngừng đi lên toát ra hơi khói, hơi khói vặn vẹo tựa như xúc tu vật sống, quỷ dị không hiểu.

"Mẹ nó! Đều dọn dẹp bao nhiêu lần còn dám tiến đến! Còn mẹ nó dám động người của ta!"

Vu Hoành lửa giận trong lòng một chút tuôn trào ra.

"Các ngươi đây là muốn c·hết! ! !"

Bành! !

Trong đêm tối, dưới người hắn bỗng nhiên nổ tung một đoàn mơ hồ khí lưu, chấn khai nước mưa, thôi động hắn tựa như mũi tên, hướng phía nơi xa sơn lâm biểu đi.

Ầm ầm!

Hậu phương đột nhiên nổ tung ánh lửa cùng tiếng vang, để Âu Lý bị giật nảy mình.

Phốc.

Nàng hai chân như nhũn ra, sơ ý một chút, bị một cây thô thân cây trượt chân trên mặt đất, cũng may phòng hộ đồ bộ ra sức, trên thân không có thương.

Nàng cấp tốc đứng dậy, tiếp tục suy nghĩ đuổi theo, lại phát hiện Tiết Ninh Ninh các nàng cũng giống vậy ngừng lại.

Cạch.

Cạch.

Cạch.

Xe con màu đỏ đèn xe bắt đầu sáng lên, lóe lên, lóe lên, phát ra rất nhỏ tiếng vang.

Tiếng vang kia liền xem như trong mưa to cũng có thể nghe được rõ ràng.

Màu vàng sáng đèn xe, tại trong màn mưa, soi sáng ra hai đạo rõ ràng chùm sáng

Nếu như là bình thường thời điểm, trên đường gặp được một cái xe tránh đèn xe, khăng định rất bình thường.

Nhưng bây giờ…

Tại loại này tuyệt vọng thời gian, một đoạn rõ ràng bị ngọn núi đất lở ngăn chặn trên đường cái, mưa to như thác nước.

Xe con màu đỏ lấp lóe đèn xe, lại làm cho ba người từ đáy lòng dâng lên từng tia từng tia hàn ý.

“Chạy tới! !” Tiết Ninh Ninh rống lớn.

Tiếng mưa rơi quá lớn, không rống căn bản phía sau nghe không được

Ba người không nói hai lời, từ xe con mặt bên tiến lên, lạch cạch lạch cạch giẫm đạp tiếng nước không ngừng vang lên.

Còn tốt, xe con màu đỏ vẫn như cũ dừng ở nguyên địa, không nhúc nhích mặc cho bọn hắn chạy qua ba người liều mạng chạy, lại chạy hơn mười phút, Âu Lý rốt cục gánh không được, một cái bổ nhào, ngã tại trên mặt đường.

Nàng muốn bò dậy, nhưng lại toàn thân như nhũn ra, hai mắt bốc lên điểm trắng, mệt mỏi căn bản dậy không nổi.

Phía trước Tiết Ninh Ninh cong người, một tay lấy nàng vớt lên, giống như Y Y khiêng người chạy.

“Nhanh! Lập tức… Liền, đến! !” Lâm Y Y lúc này duy nhất kỳ vọng, chính là tranh thủ thời gian đến Vu Hoành doanh địa, sau đó cứu bên người sau cùng ba cái đồng đội.

Phía trước trên mặt đường, đã ẩn ẩn có thể nhìn thấy hai chiếc dừng ở ven đường xe Jeep.

Dòng nước cơ hồ đem đường cái che mất một lớp mỏng manh, từ phải đi phía trái nghiêng, không ngừng chảy, cuối cùng thuận xe Jeep dưới đáy, chảy tới ven đường sườn dốc dưới.

“Lập tức, liền đến! ! Kiên trì!” Y Y nhìn thấy cái kia hai chiếc xe Jeep, lập tức mừng rỡ. Biết đến doanh địa phụ cận.

Chỉ cần có đầy đủ bức xạ lựu đ·ạ·n hoặc là Vòng Xoáy phù bản, liền có thể tiếp tục áp chế trên người các nàng quỷ dị hắc tai, chỉ cần cứu An An, chính nàng không quan hệ… Sớm tại xuất phát lúc, nàng liền làm xong tùy thời c·hết ở nửa đường chuẩn bị tâm lý.

Hai người tăng tốc bước chân, rất mau tìm đến hướng phía trên núi mở lâm thời tiểu đạo, liền muốn xông đi lên.

Cạch.

Cạch.

Cạch.

Đột nhiên, một đôi màu vàng sáng đèn xe chùm sáng, từ các nàng ngay phía trước phóng tới.

Là chiếc kia xe con màu đỏ!

Nó thế mà vô thanh vô tức, lại xuất hiện tại mấy người phía trước.

Ngay sau đó, một mảnh trong tiếng rầm rầm.

Trên núi sườn dốc cọ rửa xuống tới một mảng lớn hòn đá bùn đất thân cây chất hỗn hợp.

Vàng đen nước bùn mang theo tráng kiện thân cây hung hăng hướng phía mấy người phóng đi.

Tiết Ninh Ninh cùng Y Y cùng một chỗ ý đồ lui lại, lại phát hiện hai chân giống như là bị thứ gì lôi kéo ở, căn bản không động được.

Hai người cúi đầu xem xét.

Dưới chân không biết lúc nào xuất hiện màu xanh đen cây rong, cái kia cây rong tựa như tóc, lít nha lít nhít đem hai người hai chân cuốn lấy.

Mà cây rong một đầu khác, thình lình chính là từ chiếc kia xe con màu đỏ dưới đáy chui ra.

Ông.

Xe con khởi động, tiếng động cơ tại trong mưa to dị thường rõ ràng.

Xe chạy chậm rãi, rất nhanh liền từ mấy người bên cạnh mở qua, nhưng nó cái bệ cây rong, lại đem Tiết Ninh Ninh cùng Y Y cuốn lấy, gắt gao kéo về phía sau kéo.

Một cỗ không cách nào kháng cự lực lượng khổng lồ, quả thực là đem hai người kéo lấy về sau rời đi.

Phốc phốc, hai người té ngã trên đất, bị xe kéo lấy, hướng các nàng tới phương hướng chậm rãi trở về.

Các nàng điên cuồng giãy dụa lấy, nhưng không làm nên chuyện gì, cây rong căn bản làm không ngừng, vô luận là xé rách hay là cắt chém, đều không dùng được, tương phản còn có càng nhiều cây rong quấn lên tay của hai người.

Mấy người vốn là tiếp cận sức cùng lực kiệt, chỉ có Y Y còn có chút thể lực, nhưng bị cây rong cuốn lấy, cũng trong lúc nhất thời không có cách nào tránh thoát.

Nàng một tay còn muốn ngoài định mức bắt lấy An An, không để cho mình thoát ly nàng, nếu không An An trong nháy mắt liền sẽ t·ử v·ong, cũng bị hắc tai thay thế.

Nước mưa cọ rửa tiến Y Y hốc mắt, nhưng nàng tuyệt không dám chớp mắt, ánh mắt mặt ngoài không ngừng truyền đến đâm nhói để nàng nước mắt chảy ầm ầm. Nhưng nàng gắt gao chịu đựng, một tay cố chấp nắm lấy An An.

Mơ hồ trong tầm mắt, nàng nhìn xem An An bên kia, nhìn xem trên người nàng quần áo bắt đầu biến sắc.

Từ màu xanh nhạt áo, dần dần biến thành màu xám tay áo dài, váy cũng thay đổi thành cũ nát quần dài màu xám.

Tóc dài càng ngày càng dài, dần dần che khuất khuôn mặt.

“An An! !” Nàng kêu to.

Y Y mơ hồ nhìn thấy An An sau lưng, chậm rãi hiện ra một cái màu xám áo dài tóc đen bóng người.

Bóng người hai tay hướng về phía trước, nhẹ nhàng vờn quanh, ôm hướng An An.

Là hắc tai! !

Cái kia một mực đi theo đám bọn hắn, liên tục hại c·hết hai người hắc tai! !

Đột nhiên, bóng người áo xám ngẩng đầu nhìn về phía Y Y sau lưng.

Nơi đó một cỗ xe con màu đỏ lóe lên đèn xe, vô số màu đen cây rong gắt gao đem Tiết Ninh Ninh hai người cùng Y Y bên này toàn thân quấn quanh.

Trong xe ngồi bóng người mơ hồ đồng dạng ngẩng đầu nhìn về phía bên này.

Hai đạo nhân ảnh trong nháy mắt đối mặt.

Vô hình bức xạ hóa thành cơ hồ thực chất lực lượng, tại cả hai bên người bóp méo nước mưa, hình thành hai mảnh không có

hạt mưa viên cầu không gian.

Đô! !

Xe con bỗng nhiên thổi còi đứng lên.

Bạch!

Bóng người màu xám y phục trên người cũng không ngừng chấn động tung bay, phát ra xoạt vang.

“Các ngươi muốn c·hết! ! !”

Ngay tại hai bên một bước cũng không nhường lúc.

Một đạo lưu quang màu trắng từ trong núi rừng nổ bắn ra mà ra, mang theo khủng bố tiếng rít, thiên thạch đồng dạng ầm vang nện ở xe con màu đỏ phía trên.

Ầm ầm! ! !

Tàn nhẫn tiếng cười quái dị bỗng nhiên vang lên, xe con màu đỏ bị lưu quang màu trắng trong nháy mắt đập trúng trần xe.

Lực lượng khổng lồ tại chỗ đem nó ép tới sụp đổ xuống.

Toàn bộ xe liền giống bị chặn ngang đè ép hộp giấy nhỏ, ở giữa một chút áp vào cái bệ.

Đèn xe dập tắt, xe con bị một đạo khôi ngô hình người hai tay đâm vào trần xe, trống rỗng giơ lên.

Chặn ngang lên gối!

Bành! ! ! Xe mảnh vỡ vẩy ra, nương theo lấy một đạo mơ hồ tiếng kêu thảm thiết, khói đen bị cùng nhau nổ tung trong suốt khí lưu đối xứng, chớp mắt tiêu tán trống không.

“Như thế rác rưởi cũng dám động đến người của ta! !”

Khôi ngô hình người một phát bắt được một nửa xe, ầm vang hướng phía bóng người áo xám phương hướng hất lên.

Trong tiếng thét gào, một nửa xe con mặt ngoài bao trùm trong lúc vô hình khí, phá vỡ không khí, chớp mắt đâm vào An An sau lưng bóng người áo xám trên thân.

Oanh!

Bóng người áo xám vốn không nên bị thực thể đánh trúng, lúc này thế mà bị một nửa xe ngạnh sinh sinh nện đến bay rớt ra ngoài.

Tại nó bay ngược giữa không trung, Vu Hoành lách mình xuất hiện tại nó bên người.

'Bôn Lôi! Cửu hình! ! !'

Chân trái từ dưới đi lên, một cái bên trên lên gối, đem người bốc lên.

Tiếp quay người chiến phủ bổ xuống.

Vu Hoành đùi phải ầm vang nổ tung một đoàn bạch khí, chân chung quanh khí lưu siêu cao tốc lưu chuyển, phát ra chói tai tựa như thét lên tiếng gào.

Cái kia không còn là cuồng tiếu, mà là thuần túy điên cuồng thét lên.

A! ! ! ! !

Trong chốc lát, đùi phải ầm vang hạ lạc.

Ầm ầm! ! !

Bóng người áo xám đưa tay ý đồ ngăn cản, nhưng hai tay trong nháy mắt vỡ nát tiêu tán, tiếp theo là thân thể.

Nó còn tại giữa không trung, chưa rơi xuống.

Thân thể liền tại vẻn vẹn cách xa mặt đất hai mét không đến giữa không trung, tại chỗ nổ tung.

Cuồng bạo nội khí hóa thành vô số cát mịn giống như đ·ạ·n, triệt để đánh tan nó tất cả khói đen.

Tĩnh.

Hết thảy an tĩnh lại.

3 giây sau.

Mưa to rơi xuống, một lần nữa bao trùm mảnh này không gian vặn vẹo.

Nước trên mặt đất cỏ tiêu tán, Y Y trên thân hai người nhúc nhích nốt sần tiêu tán.

Hết thảy tựa như hư ảo.

Vu Hoành toàn thân nhiệt khí bốc hơi, tựa như khói trắng, đi đến Y Y trước người.

Hoa.

Hắn vươn tay, treo tại trước người đối phương.

Màn mưa vây quanh hai người, nơi xa ẩn ẩn có một đầu đầu Hắc Tích phi tốc vờn quanh vẽ ra từng đạo bảo vệ tròn.

Chương 185: Đêm tối (1)

Sáng tỏ ánh đèn màu trắng dưới, trong thạch bảo.

Ấm áp sạch sẽ nội bộ không khí, để Lâm Y Y một đoàn người như rơi vào mộng.

Tiết Ninh Ninh, An An, Âu Lý, Lâm Y Y, đây chính là toàn bộ đội ngũ còn lại nhân thủ.

Cùng xuất phát trước so sánh, thiếu đi ba cái. Giảm quân số gần một nửa.

Bốn người đứng tại ấm áp thạch bảo bên trong, nghe bên ngoài vẫn như cũ rơi xuống mưa to, trong lúc nhất thời triệt để lâm vào an tĩnh.

"Đúng rồi, Tiểu Quân nàng… ! !" Tiết Ninh Ninh bỗng nhiên nói.

"Ta xem qua." Vu Hoành cởi xuống trên thân đồ bộ, lộ ra cường kiện cân xứng như nham thạch thân thể hình dáng.

"G·i·ế·t một đầu Tượng Trùng, không có phát hiện những người khác."

Trầm mặc.

Tiết Ninh Ninh vành mắt càng đỏ, nàng đứng tại bên cửa, lưng tựa vách đá, nắm đấm nắm chặt.

Quá tàn khốc.

Nàng muốn mở miệng nói cái gì, lại cái gì cũng nói không lên tiếng.

Nàng vốn cho là mình đã thường thấy thương vong ly biệt, nhưng lúc này giờ phút này lại lần nữa gặp được, vẫn như cũ

không gì sánh được kiềm chế.

“Kỳ thật ta đi thời điểm, con Tượng Trùng kia hơn phân nửa thối túc đều bị tạc gãy mất.” Vu Hoành bổi thêm một câu.

“Các ngươi đồng đội hi sinh không có uổng phí.”

Hắn nhìn trước mắt bốn người này.

Trên thân hai người mặc đồ bộ, hai người chỉ đeo lấy van thở, xem toàn thể đứng lên dị thường chật vật, toàn thân khắp nơi có thể nhìn thấy đồ bộ tổn hại cùng vết thương trên người.

Trừ cái đó ra, các nàng toàn thân đều tản ra nồng đậm mùi hôi chua, rất rõ ràng thật lâu không có tắm, lúc này lại bị nước mưa xối, hương vị phát ra.

Vu Hoành ánh mắt trực tiếp xem nhẹ những người khác, chỉ rơi trên người Lâm Y Y.

“Y Y, lần này trở về cũng đừng đi ra. Bên ngoài hoàn cảnh đã không thích hợp lại tùy tiện ra ngoài.”

“.” Lâm Y Y không có đáp lời, chỉ là trầm mặc.

“Vu tiên sinh ngươi mạnh như vậy… Có thể hay không dạy một chút chúng ta?” Tại bên người nàng An An lên tiếng nói.

“Ngay cả hắc tai cũng có thể chính diện đánh tan. Ta cho tới bây giờ chưa thấy qua giống ngươi mạnh mẽ như vậy người cường hóa!”

Trong mắt nàng mang theo chờ đợi, còn có một tia không che giấu được thống khổ cùng sợ hãi.

“Cho đến tận này, ta còn không có tìm tới biện pháp dạy bảo người khác giống như ta… Ta là ngoại lệ…” Vu Hoành bình tĩnh nói. Ánh mắt lại là chỉ thấy Lâm Y Y.

“Được rồi, nếu trở về, trước hảo hảo tu chỉnh, điều chỉnh một chút trạng thái, ta chỗ này cùng địa phương khác khác biệt, rất an toàn.”

“Tạ ơn Vu tiên sinh!” Tiết Ninh Ninh thu thập tâm tình, chắp tay đi cái phục cổ lễ.

“Bất kể như thế nào, lần này ân cứu mạng, chúng ta nhớ kỹ!”

“Thật có lỗi dựa theo doanh địa quy tắc, chỉ có Y Y tính thành viên chính thức, có thể hưởng thụ miễn phí ẩm thực an toàn tu chỉnh dược vật, các ngươi những người khác chỉ có thể dùng những vật khác giao dịch thu hoạch được. Đồng thời chỗ ở cũng không ở nơi này, chỉ có thể đi ngoại viện bên ngoài thứ an toàn khu.” Vu Hoành bình thản nói.

“.” Tiết Ninh Ninh trên mặt cảm tạ một chút có chút kẹp lại, nhưng nàng sắc mặt rất nhanh khôi phục, “Chuyện đương nhiên.”

“Ừm. Các ngươi có thể đi ra.” Vu Hoành thản nhiên nói.

Tiết Ninh Ninh lại lần nữa bị cứng đờ ra đó, mắt nhìn những người còn lại, rơi vào đường cùng, quay người dẫn đầu rời đi.

An An cùng Âu Lý cũng cùng theo một lúc, trước khi đi nhìn một chút Y Y, đi ra cửa gỗ, trở tay mang lên.

Lập tức thạch bảo lầu một trong đại sảnh, cũng chỉ còn lại có Vu Hoành cùng Y Y hai người.

“… Trên người có địa phương nào thụ thương a?” Vu Hoành hỏi.

“Còn, tốt…” Lâm Y Y lắc đầu.

“Đi tắm đi, hảo hảo ngủ một giấc, có ta ở đây, nơi này rất an toàn.” Vu Hoành lại lần nữa nhấn mạnh một lần an toàn, thanh âm thả nhẹ.

“…” Lâm Y Y gỡ xuống van thở, nhìn hắn một cái, thần sắc có chút đờ đẫn gật đầu.

Nàng rất nhanh liền bị Vu Hoành dẫn lĩnh, đi thạch bảo phòng tắm.

Nước nóng cọ rửa xuống tới, chỉ chốc lát sau bên trong liền truyền ra rất nhỏ kiềm chế tiếng khóc.

Vu Hoành thở hắt ra. Đi ra thạch bảo, đi vào ngoại viện hàng rào bên cạnh.

Tiết Ninh Ninh ba người đã tại tự giác dựng chính mình lều.

Nhìn thấy hắn tới gần, Tiết Ninh Ninh chủ động tiến lên.

“Chúng ta xe thả neo tại nơi xa chờ mưa nhỏ một chút liền đi qua cầm đồ vật, Vu tiên sinh có thể cho cái giao dịch danh sách a? Sạch sẽ an toàn uống nước cùng đồ ăn cần làm sao hối đoái? Còn có dược vật, ngài cũng nhìn thấy chúng ta bây giờ trạng thái đều rất kém cỏi, còn cần một chút khô ráo giữ ấm chăn mền loại hình.”

Nàng thần sắc tiều tụy, lên dây cót tinh thần cùng Vu Hoành bắt đầu câu thông.

“Các ngươi một đường gặp phải hắc tai tình huống, còn có dò xét đi ra hắc tai kẽ nứt lộ tuyến, cho ta trên địa đồ vẽ ra đến, ta có thể cung cấp miễn phí sạch sẽ nước nóng, xem ở Y Y trên mặt, phương diện an toàn phụ cận cũng không cần lo lắng. Ta cho phép các ngươi đóng quân.” Vu Hoành hiện tại sớm đã không phải trước đó tính tình.

Nước nóng là bởi vì máy điện hạt nhân nước làm lạnh đi ra chính là nóng, lạnh nóng cũng chính là hắn chuyện một câu nói. Ngược lại không khó khăn.

“Đa tạ Vu tiên sinh.” Tiết Ninh Ninh gật đầu, trịnh trọng nói tạ ơn.

Bất kể như thế nào, coi như trước đó đối phương là vì Y Y mới ra tay cứu người, các nàng tóm lại là được cứu một mạng. Phần nhân tình này đến nhận.

Hiện tại những quy củ này cũng là lý lẽ phải có.

An bài tốt những này, Vu Hoành dắt rễ ống nước dài tới, nối liền nước nóng liền không có đi quản.

Hắn trở lại sơn động, cho Y Y cầm chút dinh dưỡng cùng dược vật, căn dặn dùng tốt pháp, liền trở lại sơn động nghỉ ngơi.

Mà Tiết Ninh Ninh bên này, ba người tiến vào lều vải, Âu Lý nhịn không được ngồi xuống khóc lên.

“Ta cho là ta c·h·ế·t chắc. Thật… Vì cái gì ta muốn qua cuộc sống như vậy a! ? Vì cái gì.” Nàng cảm xúc có chút sụp đổ, trên thân đánh lấy run rẩy. Vừa mới ngã sấp xuống cùng bị hắc tai truy sát, để nàng giờ này khắc này hồi tưởng lại đều cảm thấy nghĩ mà sợ.

“Tiểu Quân c·h·ế·t rồi, Tiểu Kê cũng đã c·h·ế·t, còn có A Sinh.” Tiết Ninh Ninh thấp giọng nói, “Nếu không phải Vu Hoành tiên sinh xuất thủ, chúng ta tất cả đều phải c·h·ế·t. Đây chính là thế đạo này.”

Ba người cũng sẽ không tiếp tục ngôn ngữ trong lúc nhất thời chỉ có Âu Lý kiềm chế tiếng khóc không ngừng vang lên khóc một hồi lâu, An An mới mở miệng lần nữa.

“Vu Hoành tiên sinh lực lượng, ngay cả hắc tai đều có thể đánh nổ, đơn giản mạnh đến mức đáng sợ. Cái này rõ ràng đã viễn siêu người cường hóa phạm vi… . Nếu như có thể lưu tại nơi này doanh địa, có lẽ phương diện an toàn có thể có rất lớn bảo hộ.”

“Ngươi muốn giữ lại?” Tiết Ninh Ninh nhìn về phía nàng.

“Không, ta nói là Tiết đội ngươi cùng Âu Lý, các ngươi không cần thiết lại đi theo ta cùng Y Y cùng một chỗ điều tra. Chúng ta là vì điều tra mình thân nhân hạ lạc, các ngươi không cần.” An An thần sắc bình tĩnh.

“Ngươi còn dự định đi! ?” Tiết Ninh Ninh ngạc nhiên.

“Sớm tại trước đây thật lâu, ta liền đã không quan tâm có c·h·ế·t hay không cái gì, người sống ở trên đời này, giống như vậy thế đạo, một người coi như sống sót, cũng thật không có ý gì.” An An tiếp tục, “Ta tin tưởng cha ta sẽ không dễ dàng như vậy c·h·ế·t mất, cho nên ta sẽ tìm được hắn! Y Y khẳng định cũng giống như ta.”

“Nếu như tìm không thấy đâu?”

“Vậy liền tiếp tục tìm, cùng lắm thì c·h·ế·t ở trên đường.” An An trả lời, “Cho nên chúng ta cùng Tiết đội các ngươi không giống với.”

Tiết Ninh Ninh trầm mặc, nàng từ An An trong lời nói này, ngầm trộm nghe ra một tia tự hủy khuynh hướng.

“Nghĩ biện pháp lưu lại, gia nhập doanh địa đi, Vu Hoành tiên sinh… thực lực làm cho không người nào có thể lý giải… Nhưng ở dưới loại hoàn cảnh này, thực lực chính là an toàn bảo hộ.” An An nói khẽ.

Nàng bây giờ trở về nhớ tới, trước đó Vu Hoành đánh tan hai cái hắc tai lúc, loại kia khoa trương lực bộc phát, lực phá hoại, vô luận hồi tưởng mấy lần, đều để nàng lòng sinh rung động.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Ngày thứ hai trời tờ mờ sáng, nghỉ ngơi một đêm Tiết Ninh Ninh bốn người liền nhanh hất lên hong khô Huy Thạch áo choàng, đỉnh lấy mưa trở về xe vị trí chỗ ở.

Hắc tai bị xử lý, chung quanh đại khái an toàn, phổ thông Quỷ Ảnh các nàng cũng có thể ứng phó, tăng thêm hừng đông, xuất hiện Đại Bì Tượng Trùng khả năng giảm lớn, cho nên đây chính là trong một ngày an toàn nhất thời gian.

Cứ việc hiện tại ban ngày chỉ có một giờ không đến…

Vu Hoành không có hỗ trợ, chỉ là phái một cái Hắc Tích đi theo Y Y, ở phía sau xa xa giám sát, lấy cam đoan nàng sẽ không gặp phải nguy hiểm.

Rất nhanh, hừng đông thời gian trôi qua, Tiết Ninh Ninh bọn người trở lại doanh địa bên ngoài, một lần nữa xây dựng thêm lều trại, còn mang theo không ít nồi bát bầu bồn các loại, mấy người thuần thục làm ra cái giản dị tiểu doanh địa.

Sắc trời lại lần nữa biến thành đen về sau, không bao lâu, Tiết Ninh Ninh cầm trong tay một phần vẽ xong địa đồ, còn có tình báo viết bản bút ký, đứng ở hàng rào bên cạnh.

Nàng không rõ ràng làm sao liên hệ Vu Hoành.

Nơi này khoảng cách sơn động có hơn sáu mươi mét xa, sương mù tỏ khắp dưới, tầm nhìn cũng cực thấp, căn bản thấy không rõ sơn động bên kia tình huống.

“Về sau đánh hàng rào là được, ta có thể nghe được.” Vu Hoành bóng dáng từ trong viện hiện thân.

Hắn hay là cái kia thân cường hóa đồ bộ, chỉ là mặt ngoài bị nước mưa cọ rửa sạch sẽ, tại dưới ánh đèn ẩn ẩn phản xạ sáng tỏ quang trạch.

“Tốt, đây là ngài muốn nội dung.” Tiết Ninh Ninh đưa trong tay đồ vật đưa tới, một tay khác chống đỡ một thanh ô lớn, để phòng bản bút ký bị xối.

Vu Hoành tiếp nhận địa đồ cùng bản bút ký, cấp tốc mở ra lật xem.

“Địa đồ ghi chép chúng ta trên đường đi thăm dò qua không ít địa phương, còn có tạm thời không có di chuyển xong tài nguyên nhà kho điểm. Trong đó có cái mì ăn liền nhà kho, một cái mì tôm đầu nhà kho, một cái thịt muối nhà kho, đều ở phía trên điểm ra.” Tiết Ninh Ninh thanh âm ở trước mặt hắn nói.

“Tình báo đâu?” Vu Hoành cũng không ngẩng đầu lên, hỏi.

“Trên bản bút ký, mặt khác, chúng ta lần này ra ngoài… Phát hiện một cái rất không đúng địa phương.” Tiết Ninh Ninh trầm giọng nói.

“Có ý tứ gì?” Vu Hoành ngẩng đầu nhìn về phía nàng.

“Là như thế này, chúng ta tại một lần ban đêm bất đắc dĩ thời gian dài lúc lái xe, phát hiện một cái tình huống.” Tiết Ninh Ninh nói, sắc mặt trầm thấp mà tiều tụy.

“Tại một chỗ vùng núi một bên, chúng ta gặp một chỗ hoàn toàn cùng xã hội hiện đại khác biệt đặc thù khu kiến trúc, có lẽ là cái thôn, cũng có lẽ là cái di tích, chúng ta không phân rõ. Nhưng là… Chỗ kia chúng ta lần thứ hai trải qua lúc, liền không hiểu biến mất! Làm sao cũng tìm không thấy.”

“… Ngươi xác định là toàn bộ địa phương biến mất?” Vu Hoành hỏi.

Mặc dù hắc tai bên trong thứ gì đều có thể xuất hiện, nhưng toàn bộ địa phương xuất hiện dị thường hay là ít. Cho đến tận này hắn cũng chỉ phát hiện Hoàn Phong thị, cái kia bị khổng lồ màu đen chất nhầy nơi bao bọc quỷ dị thành thị.

“Là. Chúng ta lặp đi lặp lại kiểm tra qua, trong xe tất cả mọi người thấy được, không phải ảo giác.” Tiết Ninh Ninh gật đầu.

“Ta sẽ chú ý.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Còn nữa không?”

“Còn có một số hắc tai tình báo…” Tiết Ninh Ninh giới thiệu sơ lược gieo hạt loại, cũng nâng lên đều ghi lại ở trên bản bút ký.

Làm giao dịch, Vu Hoành cho các nàng một chút thuốc tiêu viêm, quay người trở lại sơn động.

Mưa to một mực rơi xuống, không có chút nào dừng lại vết tích.

Một đoàn người trong Hắc Phong doanh địa, rốt cục cảm nhận được hồi lâu không có hưởng qua an toàn yên tĩnh.

Nơi này thậm chí ngay cả cái Quỷ Ảnh đều không có. Nhiều lắm là bò trên cây tránh một chút Huyết Triều.

Thời gian tại mấy người từng ngày dưỡng thương bên trong từ từ vượt qua.

Y Y tại trong doanh địa, ngay từ đầu nghỉ ngơi hai ngày còn tốt, càng về sau nàng không chịu ngồi yên, đi ra muốn làm chút gì, lại phát hiện chính mình cái gì cũng không làm được. Rương nuôi dưỡng công việc quá phức tạp, nàng cũng không cách nào làm, thế là cũng chỉ có thể làm đứng đấy.

Trừ khí lực cùng một thân thể chất đặc thù, nàng tựa hồ cái gì cũng không có.

Thế là, tại chờ đợi sau năm ngày, nàng đưa ra muốn lần nữa rời đi, tiến về Hắc Thụ thôn quyết định.

Chương 186: Đêm tối (2)

Chương 186: Đêm tối (2)

“Còn đi! ?” Vu Hoành không thể nào hiểu được. Người đều c·hết ba cái, cà lăm gia hỏa này thế mà còn không hết hi vọng, còn muốn đi.

“Lần này… Ta, cùng An An, đi.” Lâm Y Y bình tĩnh nói.

Phía sau nàng đứng đấy rõ ràng thương lượng xong An An.

Hai người đã thu thập xong ba lô, đồ vật, cùng một chỗ đứng tại hàng rào bên ngoài.

Trầm mặc một lát.

“Ăn uống đều mang đủ rồi hả?” Vu Hoành nhìn thấy đối phương sắc mặt, liền biết không có cách nào lại khuyên.

“Bổ sung, uống nước, liền, đủ.” Y Y trầm thấp trả lời.

Đồng đội bởi vì chuyện của nàng mà c·h·ế·t, dạng này nặng nề, để nàng liền nói chuyện giống như hồ mang tới một tia nặng nề.

“Bức xạ lựu đ·ạ·n.” Vu Hoành cong người cấp tốc đựng một nửa bức xạ lựu đ·ạ·n, nhét vào trong tay nàng.

“Ta biết không khuyên nổi ngươi, bảo trọng.” Hắn nhìn ra cà lăm kiên định.

Đối phương tựa hồ không chỉ có chỉ là bởi vì tìm thân, trong mắt còn xen lẫn một ít những thứ đồ khác.

“Gặp được, thạch phù, ta, sẽ, cho ngươi, lưu, lấy.” Y Y cuối cùng lại lần nữa nói câu.

Xoay người, nàng cùng Tiết Ninh Ninh Âu Lý hai người khoát tay áo, trên lưng bao lớn, hướng khu an toàn bên ngoài rời đi.

Tiết Ninh Ninh cùng Âu Lý lần này không tiếp tục tiếp tục đi theo, chỉ là đưa mắt nhìn hai người rời đi, dần dần chui vào trong đêm tối sương mù, biến mất không thấy gì nữa.

Đưa mắt nhìn các nàng rời đi, Vu Hoành không để ý đến Tiết Ninh Ninh hai người, mà là nheo cặp mắt lại, trở lại trong sơn động, kết nối máy truyền tin.

Quả nhiên, mới mở ra, Trương Khai Tuấn thanh âm liền từ bên trong truyền tới.

“Rất nhiều ngày không thấy, Vu Hoành.” Gia hỏa này tựa hồ vẫn luôn online.

“Có cái tình báo cần trao đổi.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Nói.”

“Gần nhất ban đêm người của ngươi có hay không gặp được sẽ xuất hiện lại biến mất đặc thù công trình kiến trúc?”

“Kiến trúc?” Trương Khai Tuấn thanh âm đề cao, dừng lại, hắn tựa hồ đang hỏi thăm.

Rất nhanh thanh âm lại vang lên.

“Ta bên này trước đó có cấp dưới tiểu đội báo cáo qua, ta tưởng rằng không khí càng ngày càng hỏng bét mang tới độc tố ảo giác, dù sao hắc tai, cái gì khả năng đều sẽ xuất hiện.”

“Không giống như là ảo giác, ta dự định hơi điều tra.” Vu Hoành nói.

“Cái này không trọng yếu, ta chỗ này ngược lại là có liên quan tới Mesa gia tộc tình báo mới, là từ Flicka bên kia truyền đến.” Trương Khai Tuấn dừng một chút, nói sang chuyện khác.

“Ngươi nói.” Vu Hoành cấp tốc nói.

“Flicka bên kia quân Liên Hiệp sơ bộ xác nhận, Mesa gia tộc hết thảy 16 người, phân biệt dùng không biết thủ đoạn, tiến về

các nơi Huy Thạch khoáng, triệt để ô nhiễm hủy hoại cơ hồ tất cả Huy Thạch. Bọn hắn tại cự ly xa oanh tạc về sau, triệu tập quân đội vây g·i·ế·t trong đó hai người, lại kịp thời cứu chữa một chỗ Huy Thạch khoáng, đồng thời còn từ mặt khác cùng Mesa gia tộc từng có liên hệ gia tộc nơi đó, thu được bộ phận tình báo tương quan." Trương Khai Tuấn cấp tốc đạo

"Biết người gia tộc này đến cùng mục đích gì a?" Vu Hoành nhíu mày

"Không rõ ràng, bất quá đã có bộ phận tương quan manh mối xuất hiện, dù sao chỉ cần là người, liền tất nhiên có sinh lý nhu cầu, hiện tại hắc tai kẽ nứt cố định xuống về sau, xuất hành cũng an toàn rất nhiều, thế cục tương đối ổn định lại, vừa vặn xử lý việc này." Trương Khai Tuấn trả lời.

"Còn có, bao bên ngoài giao dịch đội ngũ nhanh đến, chú ý xung quanh."

"Được …" Vu Hoành đáp, chỉ là không biết thế nào, hắn luôn cảm giác, Tiết Ninh Ninh các nàng cho ra tình báo, không có đơn giản như vậy.

Ban đêm xuất hiện thần bí chưa bao giờ thấy qua phong cách công trình kiến trúc…

Đứng người lên, thông tin kết thúc, hắn một tay đặt tại trên mặt tường, lại một lần nữa để hắc ấn bắt đầu cường hóa toàn bộ sơn động độ phòng ngự, an bài tốt về sau, hắn thả lỏng trong lòng đầu chần chờ, tiếp tục đến dưới đất thất bắt đầu luyện khí.

Lần này thế cục, ổn định thời gian nằm ngoài dự đoán của Vu Hoành.

Mưa to tại sau này lại hạ ba ngày, mới dừng lại.

Mà chung quanh cũng không còn mặt khác cao nguy hắc tai tới gần nơi này, Huyết Triều cường độ không thay đổi, Hắc Phong doanh địa nghênh đón kiến tạo đến nay cái thứ nhất an ổn kỳ.

Vu Hoành an tĩnh khổ luyện Bôn Lôi Thối nội khí, ngẫu nhiên bảo dưỡng rương nuôi dưỡng, kiểm tra doanh địa tình huống,

cho bên ngoài hai người phân phối chút vơ vét phụ cận vứt bỏ thành khu nhà kho nhiệm vụ, mặt khác liền sẽ không có gì sự tình.

Tiết Ninh Ninh cùng Âu Lý hai người tiếp nhận nhiệm vụ, thỉnh thoảng sẽ từ phụ cận tìm tới một chút loạn thất bát tao ăn uống cùng công cụ vật liệu.

Thời gian từ từ quá độ, thời gian dần trôi qua, mọi người cũng bắt đầu thích ứng thuận hắc tai kẽ nứt đi đường phương thức.

Vu Hoành nội khí cũng thành công luyện đến tầng thứ năm.

Tầng này đằng sau, chính là cuối cùng tầng thứ sáu, lại sau này, Bôn Lôi thối pháp liền triệt để viên mãn.

Trên thực tế hiện tại hắn tốc độ cũng đã cơ bản đã đủ dùng. Trong khoảng thời gian này Vu Hoành vẫn luôn đang dùng hắc ấn lặp đi lặp lại cường hóa toàn bộ sơn động.

Tại cường hóa cửa gỗ chất liệu dần dần biến thành một loại nào đó không quen biết màu nâu xám sự vật về sau, vách tường cùng cửa sổ độ cứng đều đạt đến Vu Hoành chính mình một đao chặt lên đi, cũng chỉ là lưu lại dấu vết mờ mờ trình độ.

Thế là, hắn bắt đầu nhằm vào hắc tai, tiếp tục tăng cường Hắc Tích số lượng, bởi vì nội khí đột phá, Hắc Tích số lượng lại một lần nữa thu hoạch được tăng lên, đạt đến mười ba con.

Thế là, hắn bắt đầu lợi dụng Hắc Tích không ngừng quan sát tình huống chung quanh biến hóa, càng đa số hơn số lượng Hắc Tích, để cho hắn càng nhiều đối với xung quanh hoàn cảnh khống chế.

Cứ việc mười ba con Hắc Tích gánh vác đến phương viên ba cây số bên trong không tính là gì, nhưng trước kia một chút không có cách nào chú ý địa phương, lúc này cũng bắt đầu ở Vu Hoành địa thảm thức tìm kiếm dưới, dần dần hiển hiện.

Rốt cục, tại loại bỏ đến doanh địa mặt phía nam núi hoang lúc, một chút đặc thù biến hóa, xuất hiện ở Vu Hoành tầm mắt.

Giày giẫm trên mặt đất, tựa như giẫm đạp mềm mại thảm.

Trong núi rừng mặt đất, giống như là hút đầy nước khăn lau, giẫm mạnh liền có chút hạ xuống, đồng thời tràn ra màu nâu đen nước bẩn sắc trời tảng sáng.

Vu Hoành vượt qua sơn động chỗ núi nhỏ, đi vào một mực chưa từng tới doanh địa phía nam.

Phía sau núi là một mảnh liên miên chập trùng đồi núi.

Nguyên bản xanh um tươi tốt khu vực đồi núi, hiện tại chỉ còn lại có một mảnh trụi lủi cây khô, đồi núi ở giữa là trào lên đục ngầu dòng sông màu đen, bên trong hỗn tạp đại lượng vừa cọ rửa đi vào bùn đen cùng đá vụn gỗ nổi.

Vu Hoành đại khái phán đoán bên dưới chính mình sở tại vị trí, tiếp tục hướng phía trước di động.

Hắc Tích ở bên cạnh hắn không ngừng di động, lần này hắn mang đến năm đầu Hắc Tích, phân bố tại chính mình chung quanh trăm mét bên trong, tuần sát hết thảy khả nghi mục tiêu.

Một đường hướng phía trước.

Không bao lâu, hắn đi tới đồi núi ở giữa dòng sông bên cạnh, đứng tại bờ sông bãi đá bên trên, quan sát chung quanh.

Nước sông này rõ ràng là mưa to trút xuống lâm thời hình thành.

Nước sông một bên khác, là trụi lủi mọc đầy làm đằng mạn cùng rêu một tòa khác đồi núi nhỏ.

Vu Hoành ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời, không động đậy được nữa, mà là cẩn thận đem cảnh vật chung quanh ghi lại.

Sau đó hắn đứng tại chỗ, tựa hồ đang chờ đợi.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Rất nhanh, sắc trời từ từ ảm đạm, thưa thớt tia sáng bị bóng tối bao trùm, sương mù dần dần biến thành đen.

Toàn bộ thế giới lại một lần nữa dần dần đi vào hắc ám.

‘Liền ánh trăng cũng mất a?’ Vu Hoành ngẩng đầu nhìn lại

Bầu trời trên đỉnh đầu, như là một chậu đục ngầu màu đen nước bẩn, chỉ có mặt ngoài cấp tốc biến thành đen nồng vụ, quan sát hết thảy.

Còn lại cái gì cũng nhìn không thấy.

Lại qua mười phút đồng hồ.

Vu Hoành vươn tay, ngay cả gần trong gang tấc bàn tay cũng vô pháp nhìn thấy.

Chung quanh hoàn toàn mất hết ánh sáng, hắn đưa thân vào trong hắc ám, nhắm mắt mở mắt không có chút nào khác nhau.

‘Loại trình độ này hắc ám, cũng không phải ban đêm có thể bao quát được…’ trong lòng hắn nghiêm nghị.

Lục lọi, từ phía sau trong túi eo lấy ra một cây côn kim loại, kim loại đen là trống rỗng, mặt ngoài tất cả đều là điêu khắc võng động.

Võng động bên trong lộ ra màu xanh nhạt huỳnh quang.

Đây là từng cường hóa đèn nguyên tử, tia sáng so trước đó sáng lên rất nhiều, cơ hồ có thể cùng tối một điểm đèn pin so sánh.

Vu Hoành nắm chặt cường hóa đèn nguyên tử, tiến lên một bước, giơ lên, hướng phía lưu động nước sông chiếu đi.

Đột nhiên.

Ngay phía trước nhiều hơn một tòa cầu.

Vừa mới còn một mảnh trống trải đục ngầu mặt sông, lúc này thế mà nhiều hơn một tòa màu đen hư thối không trọn vẹn cầu gỗ.

Cầu gỗ mặt cầu chỉ có rộng hơn một mét, không có lan can, chỉ có từng cây đinh nhập nước sông hư thối cọc gỗ tại hai bên làm cố định.

Mặt cầu một chút phá lậu địa phương tại lục quang dưới, còn có thể nhìn thấy nước sông màu đen chậm rãi chảy qua.

Vu Hoành nhìn chăm chú lên lấy tòa này cầu gỗ, không có hướng phía trước.

Hắn chỉ là dẫn theo đèn nguyên tử, vươn tay, sờ lên trên cầu gỗ gần nhất một cây đầu gỗ cố định cọc.

Lạnh buốt, có chút phát cứng rắn vật liệu gỗ xúc cảm, từ trên tay truyền đến.

Thu tay lại, Vu Hoành dời đi đèn nguyên tử, chiếu hướng mặt bên.

Phía trước lập tức lại lần nữa khôi phục thành hắc ám.

Sau đó, hắn lại đưa ra tay, hướng phía trước sờ soạng.

Lần này, ngón tay của hắn sờ soạng cái không.

Hay là vừa mới vị trí, hay là vừa mới động tác, giống nhau như đúc.

Nhưng lần này, hắn không có sờ đến bất kỳ vật gì, không có cọc gỗ, cái gì cũng không có.

‘Loại biến hóa này…’ Vu Hoành dưới mũ giáp ánh mắt ẩn ẩn rét run.

‘Tựa như là có đồ vật gì, tại nương theo lấy đêm tối làm sâu sắc, đang lặng lẽ giáng lâm.’

Trong lòng hắn có cảm giác phi thường không tốt.

Tựa như là mọi người nhìn thấy một chút cực kỳ nguy hiểm cùng buồn nôn sự vật lúc, bản năng sẽ sinh ra khó chịu.

Thu tay lại, hắn lại lần nữa cầm lấy đèn nguyên tử, hướng phía trước chiếu sáng.

Lần này, cầu gỗ hư thối cọc gỗ lại một lần nữa xuất hiện.

Nhưng. Khác biệt chính là.

Vừa mới còn một mảnh vắng vẻ trên cầu gỗ, liền ở trước mặt Vu Hoành không đến một mét chỗ, đột nhiên nhiều thêm một bóng người!

Bóng người này cùng hắn cách xa nhau quá gần!

Một mét!

Giữa hai người chỉ có một mét.

Khoảng cách như vậy chỉ cần khẽ vươn tay, liền có thể đụng phải đối phương.

Vu Hoành trong lòng một mao, hắn thậm chí cũng không biết đối phương là lúc nào xuất hiện!

Bản năng, hắn lui về sau một bước.

Nhưng rất nhanh lại ổn định thân hình, nội khí giương cung mà không phát, tỉnh táo nhìn chằm chằm đối phương.

'Hắc tai? Hay là Huyết Triều? ? !' trong lòng của hắn cấp tốc phán đoán, nhưng mặc kệ là cái gì đều phải giữ vững tỉnh táo.

Đến cấp tốc đánh giá ra đối phương tập sát cơ chế.

Nhất thời, chung quanh lâm vào an tĩnh.

Trên cầu, mượn đèn nguyên tử xanh mơn mởn vầng sáng, Vu Hoành nhìn thấy, người kia một thân rách rưới áo dài màu đen, tóc dài buông xuống, không biết giới tính, chỉ là cúi đầu, lẳng lặng đứng ở trước mặt hắn.

Hắn một tay chậm rãi vươn vào sau lưng, lấy ra một viên Vòng Xoáy phù bản, nhẹ nhàng một chiết.

Phốc! Một tầng giá trị âm bức xạ lấy hắn làm trung tâm, bỗng nhiên hướng bốn phía tản ra.

Điểm bức xạ chỉ có sáu bảy trăm, nhưng lại có thể vừa vặn dùng để thăm dò đối diện.

Nhưng vào lúc này!

Đèn nguyên tử đột nhiên tụ loại lóe lên, trên lý luận không nên xảy ra vấn đề bức xạ đèn, thế mà cũng sẽ xuất hiện lấp lóe.

Lục quang lập loè bên trong, một chút sáng, một chút tối.

Vu Hoành trong lòng run lên, cấp tốc lui về sau.

Khi tia sáng lần thứ ba sáng lên lúc.

Hắn hãi nhiên phát hiện, người khác thế mà không phải mình nghĩ đang lùi lại, mà là tại hướng phía trước!

Đồng thời hắn một chân, đã giẫm tại trên cầu gỗ.

Khoảng cách bóng người kia, hai người chỉ có mười mấy centimet khoảng cách! !

Hắn thậm chí có thể ngửi được trên người đối phương tản ra chất thịt hư thối cùng cây rong nồng hậu dày đặc mùi tanh!

Chương 187: Đêm tối (3)

Chương 187: Đêm tối (3)

Két.

Vu Hoành có thể nghe được toàn thân mình xương cốt tại căng cứng cơ bắp áp bách dưới, phát ra cùng loại dây kéo rung động âm thanh, rõ ràng đối phương cùng mặt khác Quỷ Ảnh rất nhiều nơi đều tương tự. Nhưng, một loại thực chất khác biệt, chính liên tục không ngừng từ bóng người trên thân phát ra.

Đó là một cỗ vô hình kim châm cảm giác

Cũng giống là đối mặt một đống nóng rực nguy hiểm hỏa diễm

Hắn nhẹ nhàng nín thở, một chút xuất ra một viên bức xạ lựu đ·ạ·n, bóp.

Oanh!

Vượt qua 7000 giá trị âm bức xạ, trong tay hắn ầm vang bạo tạc. Mãnh liệt bức xạ vô hình ánh sáng, trong nháy mắt bao phủ chung quanh phạm vi mấy mét.

Lập tức, đối diện bóng người thân thể ba động xuống, giống như là bị q·uấy n·hiễu sóng nước, lên từng tầng từng tầng rất nhỏ gợn sóng.

Nhân cơ hội này, Vu Hoành bỗng nhiên lui lại, giày tại mặt đất giẫm ra một chuỗi hố nhỏ.

Lần này, đèn nguyên tử chiếu sáng dưới bóng người màu đen, rốt cục phi tốc kéo xa, biến mất.

Bành.

Vu Hoành sau lưng đụng phải không biết cái gì, tựa hồ là thân cây.

Bị ngăn cản, hắn mới dừng lại, nhẹ nhàng thở.

Dẫn theo đèn nguyên tử, chung quanh đen kịt một màu, đưa tay không thấy được năm ngón

Vu Hoành không biết mình thân ở vị trí nào, nhưng suy đoán xác suất lớn hay là tại doanh địa mặt phía nam. Vừa mới như thế lùi lại, tối thiểu lui mấy chục mét.

Hô!

Hắn thở hắt ra, chung quanh Hắc Tích cấp tốc vờn quanh, nhưng liền ngay cả Hắc Tích tầm mắt, cũng cái gì cũng nhìn không thấy.

Dạng này hắc ám, tựa hồ đã thoát ly đơn thuần ban đêm phạm trù.

Vu Hoành một mình đứng ở trong hắc ám, bốn phía tựa như mực nước, cái gì cũng nhìn không thấy, cái gì cũng nghe không đến.

Trừ trong tay đèn nguyên tử hồi phục ổn định, chiếu sáng bên người không đến một mét phạm vi bên ngoài, còn lại không nhìn thấy nửa điểm nguồn sáng.

‘Cầu gỗ kia tuyệt đối có vấn đề, xem ra không có khả năng tùy tiện lại đi thăm dò. Trước dùng Hắc Tích nhiều nếm thử mấy lần. An toàn đệ nhất.’

Vu Hoành trong lòng nghĩ như vậy, khống chế Hắc Tích hướng chung quanh tản ra, tìm được trước doanh địa vị trí lại nói.

Từng đầu Hắc Tích lấy hắn làm trung tâm, hướng ra ngoài vạch ra từng vòng từng vòng vòng tròn.

Rất nhanh, doanh địa phương vị liền bị tìm được.

Chỉ là.

‘Không đúng… Doanh địa vị trí, chạy thế nào đến hậu trắc phương rồi? ? !’ hắn nhớ kỹ chính mình rõ ràng là dọc theo doanh địa mặt phía nam thăm dò tới

Nhưng.

Đồng thời hắn còn thông qua Hắc Tích chú ý tới, doanh địa cách mình khoảng cách, đã vượt qua một cây số nhiều.

‘Là q·uấy n·hiễu ta khoảng cách phương hướng cảm giác a?’

Hắn không xác định có phải hay không vừa mới trên cầu gỗ kia bóng người làm, nhưng gia hỏa này, tựa hồ cùng hắn trước kia gặp phải cũng khác nhau. Đối phương cũng không đuổi theo.

Dẫn theo đèn nguyên tử, hắn hướng Hắc Tích chỉ điểm phương hướng, bước nhanh rời đi.

Trên đường đi, hắn phảng phất bị hắc ám bao khỏa, chung quanh tất cả đều là nồng nặc tan không ra đen kịt.

Không có ngôi sao, không có trăng sáng, toàn bộ thiên địa phảng phất cũng chỉ có trên tay hắn như thế một cái ngọn đèn nhỏ.

Phốc.

Đột nhiên Vu Hoành bước chân dừng lại.

Hắc Tích, thiếu một đầu.

Hắn không biết là làm sao biến mất, nhưng không hiểu thấu, không đợi hắn kịp phản ứng, con thứ hai Hắc Tích cũng bỗng nhiên một chút tách ra liên hệ.

Ngay sau đó là con thứ ba!

Hắn ngay cả địch nhân ở đâu cũng không nhìn thấy!

Vu Hoành lúc này gia tốc, Bôn Lôi thối pháp vận khí mà lên, hướng phía phía doanh địa vội xông.

Không bao lâu.

Phía trước trong hắc ám ẩn ẩn xuất hiện một đoàn màu xám.

Phảng phất bị kéo lên màn giường chiếu, lại như là cách thật dày màn cửa phòng ngủ.

Màu xám phía sau, là loáng thoáng mơ hồ ánh đèn màu trắng.

Đó là doanh địa!

Phốc!

Vu Hoành một cái nhảy nhỏ, nhẹ nhàng vượt qua hàng rào, tiến vào ngoại viện doanh địa.

Hắn rơi xuống đất, nửa ngồi, đứng dậy.

Quay đầu nhìn lại.

Bên ngoài vẫn như cũ một vùng tăm tối, mà hắn vừa mới mang đi ra ngoài tất cả Hắc Tích, đã toàn bộ tách ra liên hệ.

'Có vấn đề! Đêm tối này. Không đơn thuần là trước đó như thế!' Vu Hoành dưới mũ giáp sắc mặt tương đương khó coi.

Vô thanh vô tức liền xử lý mà đến hắn vài đầu Hắc Tích… Mà hắn thậm chí liền đối thủ ở đâu đều không nhìn thấy.

'Chẳng lẽ đây chính là trước đó phát thanh thông tri qua… Giờ Đen? ?' Vu Hoành trong lòng suy đoán.

Giờ Đen cực kỳ nguy hiểm, Giờ Xám mới là trong một ngày tương đối an toàn thời gian.

Thời gian còn lại ở vào Hỗn Độn trạng thái, khả năng nguy hiểm khả năng an toàn, cũng không xác định.

'Tình huống này nhất định phải biết rõ ràng, nếu không ta ngay cả đối mặt chính là cái gì, cũng không biết, hắc ấn cường hóa cũng không biết nên hướng phương hướng nào!'

Vu Hoành lại lần nữa ngồi xổm người xuống, nhìn thấy ngoại viện mặt đất, trận pháp không biết lúc nào đã bị kích hoạt lên.

Vô hình bức xạ khí lưu mang theo điểm điểm hoả tinh màu đen, không ngừng từ mặt đất toát ra, sau đó xông lên mười mấy centimet độ cao, cấp tốc biến mất. Phảng phất trận pháp ngay tại liên tục không ngừng ngăn cản ngoại giới tiến đến một ít nhìn không thấy đồ vật.

‘Đúng, Tiết Ninh Ninh cùng Âu Lý đâu?’ hắn bỗng nhiên nghĩ đến, quay đầu nhìn về phía hai người lều vải chỗ. Khoảng cách có chút xa, sương mù dày đặc nhìn không thấy.

Hắn hướng phía bên kia nhiều đi vài bước.

Rất nhanh, hắn đi vào hai người chỗ ở lều vải chỗ. Cách hàng rào nhìn ra phía ngoài.

Lại phát hiện các nàng lều vải đã rách tung toé, hai người ngược lại là còn sống, chính ngồi xổm ở hàng rào một bên, sắc mặt trắng bệch, tựa hồ đang tránh né cái gì.

Các nàng tựa hồ đang dựa vào hàng rào chỗ có chút tràn ra ngoài trận pháp phạm vi, đến chống cự bên ngoài một loại nào đó không biết tên đồ vật.

Cách tới gần, hai người nhìn thấy Vu Hoành tới gần, đầu tiên là sững sờ, lập tức, cấp tốc lo lắng hướng xuống khoát tay.

Làm ra một bàn tay không ngừng hạ thấp xuống tư thế.

Miệng các nàng dồn dập khép mở lấy, lại tựa hồ như không dám phát ra bất kỳ thanh âm.

“Thế nào?” Vu Hoành nhíu mày lại, “Chẳng lẽ lại. Là muốn ta.”

“Ngồi xuống?”

Hắn không rõ ràng cho lắm.

Đột nhiên.

Phía bên phải, doanh địa bên ngoài

Trong hắc ám, một cái tủ lạnh lớn nhỏ màu xám nhân thủ, đột nhiên phá vỡ sương mù, trực tiếp hướng Vu Hoành chộp tới.

Cái kia nhân thủ làn da mục nát, đầu ngón tay tràn đầy khảm vào bùn đen, mới - xuất hiện, liền tốc độ cực nhanh, giáng chức mắt liền đến Vu Hoành trước người

Phốc!

Mặt đất trận pháp ầm vang nổ tung, vọt lên một đạo khổng lồ vô hình khí lưu, ngưng tụ thành Khí Lưu Ô Nha, hung hăng đâm vào nhân thủ trên thân.

Khí Lưu Ô Nha toàn thân vụng lấy hoả tinh màu đen, tại đụng vào nhân thủ trong nháy mắt biến tiêu tán nổ tung.

Đồng thời cũng đem nhân thủ tốc độ trực tiếp giảm đi hơn phân nửa.

Rất nhanh, hắc phong hắc hỏa tổn thương đồng thời bộc phát, cái kia màu xám nhân thủ phảng phất bị hỏa điểm đốt giấy mô hình, rất nhanh liền cháy đen, tán loạn, hóa thành vô số đen xám biến mất.

Vu Hoành lúc này đã rời đi tại chỗ, hướng phía trong doanh địa viện tới gần một chút.

Mặc dù nhân thủ kia bắt không được hắn, nhưng ở trận pháp đối kháng tiêu diệt nó trước đó, ai cũng không biết vật kia có thể có bao nhiêu hồng trị.

“Xem ra không tính mạnh, các ngươi…” Vu Hoành thở phào một cái, tiếp tục mở miệng.

Oanh! !

Đúng lúc này.

Bên ngoài trong sương mù, một mảnh lít nha lít nhít màu xám nhân thủ, đồng thời phá vỡ sương mù, xâm nhập doanh địa.

Liếc nhìn lại, tối thiểu trên trăm đạo nhân thủ, tựa như hàng trăm cây màu xám cây cột, phi tốc phóng tới đứng đấy Vu Hoành.

Nhìn từ xa tựa như một mảnh tường trắng vượt trên tới.

Doanh địa trận pháp kịch liệt vận chuyển, điên cuồng vọt lên từng đạo giá trị âm Khí Lưu Ô Nha. Nhưng căn bản không kịp, trận pháp công suất đã vận chuyển tới cực hạn, có thể chỉnh thể có thể chuyển vận đơn vị thời gian giá trị âm có hạn, tổn thương chia đều ra, căn bản không có cách nào khống chế lại nhân thủ nhiều như vậy.

Trận pháp là dựa vào sớm hấp thu hồng trị bức xạ, góp nhặt chuyển hóa thành giá trị âm, chứa đựng đứng lên, lúc cần phải sử dụng.

Nhưng lúc này trên trăm đạo màu xám nhân thủ, mỗi một đạo đều kèm theo lấy tối thiểu hơn vạn hồng trị.

Một cái nhân thủ trận pháp có thể nhẹ nhõm giảm tốc độ tiêu diệt, nhưng số lượng nhiều đến trình độ này…

Phốc phốc phốc!

Tại liên tục hơn mười cây nhân thủ bị c·hôn v·ùi là đen bụi về sau, trận pháp, mất hiệu lực.

Trừ liên tục không ngừng chuyển hóa hấp thu điểm này giá trị âm bức xạ, còn tại ngưng tụ giảm tốc độ khí lưu, tiêu giảm nhân thủ tốc độ bên ngoài.

Mặt khác phong hỏa tổn thương năng lực, tại thời khắc này hoàn toàn biến mất.

‘Thảo!’ Vu Hoành trong lòng run rẩy, nghĩ đến trước đó Tiết Ninh Ninh cử động của các nàng cùng nhắc nhở. Bỗng nhiên đi phía trái lăn một vòng, nửa quỳ trên mặt đất, không dám đứng dậy.

Mà liền tại hắn thấp người quay cuồng, nửa quỳ bất động lúc.

Chuyện quỷ dị xuất hiện.

Vừa mới còn trải rộng giữa không trung mảng lớn màu xám to lớn nhân thủ, tại thời khắc này trực tiếp biến mất.

Toàn bộ m·ất t·ích!

Tựa như là bọn chúng cho tới bây giờ không có xuất hiện qua, chỉ là huyễn ảnh.

Hô. Hô.

Vu Hoành thấp giọng thở dốc, mắt nhìn máy kiểm tra màn hình.

188237 1.441

“Còn sống không?” Hắn đột nhiên lớn tiếng hỏi.

Không ai đáp lại.

Nửa quỳ trên mặt đất, hắn vẫn ngắm nhìn chung quanh.

Bốn phía trong doanh địa, ánh đèn vẫn như cũ sáng tỏ, chỉ là nguyên bản đại biểu an toàn ánh đèn màu trắng, lúc này lại cho hắn một loại không hiểu tái nhợt.

‘Lấy độ cao tới phân chia công kích cùng không hắc tai a?’

Vu Hoành ẩn ẩn đoán được vừa mới những nhân thủ kia công kích tơ hồng.

Hắn đã chờ một hồi, hướng phía ngoại viện hàng rào nhanh chóng xê dịch đi qua.

Rất nhanh, hàng rào liền xuất hiện Tiết Ninh Ninh cùng Âu Lý hai người.

Hai người đến hắn không có việc gì, cũng một bộ nhẹ nhàng thở ra ánh mắt.

Nhìn thấy hai người không có việc gì, Vu Hoành trong lòng nắm chắc.

Bỗng nhiên, hắn giơ tay lên, đi lên, một chút xíu xê dịch.

Bàn tay mỗi lên cao vài centimet, liền tạm dừng một chút . Chờ đợi ngoại giới phản ứng.

Không bao lâu, tại cánh tay hắn lên cao đến một mét ba bốn dáng vẻ lúc.

Bỗng nhiên một đạo màu xám nhân thủ từ bên ngoài phá vỡ sương mù, trong nháy mắt chụp vào hắn.

Oanh!

Nhân thủ bị khôi phục một chút trận pháp giảm tốc độ, tốc độ giảm lớn. Chỉ tương đương với người bình thường chạy trình độ.

Vu Hoành đã sớm chuẩn bị, đưa tay chính là một viên bức xạ lựu đ·ạ·n.

Bành!

Vô hình giá trị âm bức xạ nổ tung, đem cái kia màu xám nhân thủ một chút ăn mòn đến gia tốc cháy đen, tại trận pháp phụ trợ dưới, rất nhanh hóa thành khói đen, tiêu tán trống không.

‘Độ cao một mét bốn trở lên, bao hàm một mét bốn tả hữu, sẽ bị công kích.’

Vu Hoành trong lòng ghi lại, thu tay lại.

Hắn hồi tưởng vừa mới những nhân thủ kia quy mô, loại trình độ này tập kích, nếu như không có phòng bị, sợ là đối với rất nhiều cứ điểm đều là tính hủy diệt đả kích…

Cũng chính là hắn nơi này có trận phát giảm tốc độ, nếu không vừa mới những nhân thủ kia tốc độ có thể so với ô tô bảy tám chục mã, người bình thường căn bản phản ứng không kịp.

‘Trước đó chung quanh rõ ràng kiểm tra đo lường qua, không có loại này màu xám nhân thủ tồn tại, tại sao phải đột nhiên xuất hiện! ?’ Vu Hoành trong lòng không hiểu.

Suy nghĩ một chút, hắn hướng phía Tiết Ninh Ninh hai người nhích tới gần, dự định hỏi thăm chi tiết tình huống.

Theo ban ngày cơ hồ biến mất, một chút đồ vật mới, ngay tại chậm rãi từ trong hắc ám hiển hiện, giáng lâm.

Hắn nhất định phải nắm giữ càng nhiều tình báo, mới có thể cam đoan tự thân cùng doanh địa an toàn.

Hôi Thành, vành đai c·ách l·y.

Liên tiếp tiếng ho khan không ngừng vang lên, hắc ám bao vây toàn bộ vành đai c·ách l·y, đem nó cùng trung tâm Hôi Thành khu ẩn ẩn ngăn cách ra.

Đinh Thược hay là giống như bình thường, bưng chậu nước, trốn ở chính mình trong lều vải, mượn yếu ớt ánh nến, đem rửa mặt khăn bỏ vào, thấm ướt, sau đó vắt khô lau sạch nhè nhẹ chính mình hai mắt khóe mắt.

Hôi Thành đồng dạng có nước ngầm, lượng nước cũng rất lớn. Tăng thêm trước đó mưa to một mực dưới, lấy nước cũng không khó khăn, khó khăn là loại bỏ cùng đun sôi.

Còn tốt chính là trên người nàng còn có trước đó dùng máy lọc, lấy được nước dùng để uống không được, nhưng rửa mặt vẫn là có thể.

Cúi đầu xuống, nàng đem rửa mặt khăn buông ra, dứt khoát lấy tay bưng lấy nước, không ngừng hướng trên mặt giội, thỉnh thoảng dùng bàn tay xoa bóp bộ mặt, đem ngụy trang đóng vai xấu dùng bôi lên vật rửa đi.

Soạt tiếng nước tại vành đai c·ách l·y bên trong không tính hiếm có, rất nhiều người đều ở thời điểm này rửa mặt.

Đinh Thược tắm mấy lần về sau, ngẩng đầu, từ từ nhắm hai mắt, đang muốn dùng khăn lau khô nước.

Đột nhiên, nàng toàn thân run lên.

Một loại toàn thân run rẩy, làn da nổi da gà cuồng bốc lên cảm giác khó chịu, cấp tốc truyền khắp toàn thân.

“Ai! ?”

Nàng cấp tốc lên tiếng, cứng đờ bất động.

Lâu dài độ cao cảnh giác sinh hoạt, để nàng trước tiên liền phân biệt ra được.

Sau lưng, có người!

Chương 188: Đêm tối (4)

Chương 188: Đêm tối (4)

Không để ý nước đọng mở mắt ra, Đinh Thược chịu đựng lông mi dán ánh mắt khó chịu cảm giác, cấp tốc quay người, nhìn về phía hậu phương.

Cái gì cũng không có.

Nàng nhìn quanh trong trướng bồng địa phương khác.

Vẫn không có bất luận kẻ nào, chung quanh treo lơ lửng dán lên Huy Thạch phù trận cũng không có bất luận cái gì tiêu hao.

Hết thảy cùng vừa rồi một dạng.

Đinh Thược cảnh giới sau một lúc, xác định không có vấn đề, không có nguy hiểm. Liền cho rằng là chính mình khả năng xuất hiện ảo giác.

Nàng nhẹ nhàng thở ra, cầm lấy khăn mặt khăn, đem trên mặt nước cấp tốc lau khô.

Nhưng con mắt vừa mới bị mao khăn ngăn trở.

Vừa mới loại cảm giác rợn cả tóc gáy kia, lại một lần nữa xuất hiện.

Bạch!

Nàng cấp tốc buông xuống khăn mặt, căng cứng cấp tốc nhìn về phía chung quanh.

Không có!

Cái gì cũng không có.

Cảm giác kia tựa như là chỉ có tại nàng nhắm mắt lúc, mới có thể xuất hiện!

Đinh Thược hô hấp dồn dập.

Nàng cấp tốc lui lại, nắm lên tùy thời thu thập xong đồ vật ba lô, liền muốn hướng cửa trướng bồng chạy tới.

Ngay tại nàng vọt tới cửa ra vào, vô ý thức nháy một cái mắt.

Hô!

Một trận gió nhẹ thổi qua.

Cửa lều vải bóng người biến mất, hết thảy khôi phục lại bình tĩnh.

Mà bên ngoài lều, vành đai c·ách l·y bên trong mặt khác từng cái lớn nhỏ lều vải, một dạng cũng lặng ngắt như tờ, hoàn toàn yên tĩnh.

Vài phút trước còn náo nhiệt vô cùng hoạt động tiếng người, lúc này bỗng chốc bị nhấn xuống tạm dừng, toàn bộ biến mất.

…

Ngày kế tiếp.

Hắc Phong doanh địa, trong sơn động.

“Hôm qua một đêm, vành đai c·ách l·y m·ất t·ích hơn trăm người! Ngoài thành tuần sát thành phòng đội, hết thảy hai mươi chi đội ngũ, m·ất t·ích mười ba chi.”

Trong máy bộ đàm, Trương Khai Tuấn ngữ khí ngưng trọng, thanh âm lộ ra khó nói nên lời cảm giác mệt mỏi.

“Nguyên nhân gì?” Vu Hoành lập tức minh bạch, không phải chỉ có chính mình gặp được tập kích.

“Căn cứ vết tích cùng người sống sót tình báo phân tích, lần này hắc tai được mệnh danh là Người Nhắm Mắt. Nguy hiểm đẳng cấp tại 5 đến cao nhất 9 ở giữa, không bài trừ khả năng tại Chiến Tranh cấp.” Trương Khai Tuấn cấp tốc nói.

“Cụ thể tập kích quy tắc là một khi gặp gỡ, chỉ cần người nhắm mắt, nó sẽ xuất hiện tại người bị tập kích bên người, cụ thể biểu hiện là nhắm mắt lần thứ ba hắn phải c·hết!”

“.” Vu Hoành không phản bác được, không có khả năng nhắm mắt, cái này còn thế nào đi ngủ! ?

“Huy Thạch mật thất không cách nào ngăn cản, đây là cao nguy hắc tai tiêu chí, hiện tại chỉ là không cách nào xác định nó muốn g·iết c·hết bao nhiêu người mới sẽ tạm thời thối lui.” Trương Khai Tuấn nói, ” mấu chốt nhất là, cái này hắc tai là đêm qua đột nhiên xuất hiện, trước đó chung quanh một chút dấu hiệu cũng không có.”

“Ta cũng thế.” Vu Hoành cấp tốc đem chính mình gặp phải Tay Người Màu Xám miêu tả một lần.

So với đối phương, hắn nơi này vẫn là phải nhẹ nhõm rất nhiều.

Hôi Thành tụ tập hơn ngàn thành viên chính thức, vành đai c·ách l·y cũng có hơn nghìn người, hiện tại một chút c·hết vài trăm người, mặc dù đại bộ phận là vành đai c·ách l·y, cũng có thể nói là thương cân động cốt.

Hắn lại lần nữa nghĩ đến Lý Nhuận Sơn ba người bọn hắn, nghĩ đến Nana béo ị khuôn mặt nhỏ. Hắn có lòng muốn hỏi tình huống, nhưng đối diện tựa hồ sớm có đoán trước, nói ra trước đã

“Ngươi bên kia tới mấy người, chỉ có một cái Đinh Thược m·ất t·ích, mặt khác coi như an toàn.” Trương Khai Tuấn nói, ” Tay Người Màu Xám liền trực tiếp làm hắc tai tên có thể chứ? Cụ thể công kích độ cao ta sẽ khảo nghiệm lại, đa tạ.”

Loại này độ cao tập kích, có rất rõ ràng bắt đầu thấy sát tính chất, không rõ ràng người, ngay từ đầu gặp được, rất có thể một chút sẽ dẫn đến diện tích lớn t·hương v·ong.

So với Người Nhắm Mắt tới nói, Trương Khai Tuấn sợ hơn loại hình này hắc tai.

“Giữ liên lạc, ta chuyên gia đoàn nói cho ta biết, tiếp xuống có thể muốn xuất hiện kịch biến. Trước ngươi để cho ta khảo nghiệm tình huống ta đã chứng thực. Đúng là Giờ Đen đoạn thời gian, phía ngoài đêm tối thỉnh thoảng sẽ xuất hiện một chút không tồn tại ở nguyên bản địa khu đặc thù sự vật.”

“Nguy hiểm cường độ tăng lên trên diện rộng, đây là đêm tối không có triệt để đến lúc, ta hoài nghi chờ tất cả thời gian đều không có ban ngày, phía ngoài phiền phức khả năng sẽ còn cao hơn một tầng.” Vu Hoành nói.

“Khả năng rất lớn, đáng tiếc ta giao dịch đội.” Trương Khai Tuấn ngừng tạm, nói khẽ.

Dưới loại tình huống này, còn tại nửa đường tìm tòi hắc tai kẽ nứt giao dịch đội, nhất định là đừng đùa.

Hai người rất nhanh thảo luận bên dưới như thế nào phán đoán chính mình phải chăng cảm nhiễm phương pháp.

Hôi Thành khai phát ra đại lượng lấy Huy Thạch phấn áp chế mà thành v·ũ k·hí đặc thù, tỉ như Huy Thạch đ·ạ·n, tạc đ·ạ·n, hợp lại axit mạnh dịch phun ra, mật độ cao Huy Thạch Võng các loại.

Phối hợp dịch chiết xuất các loại đồ vật mới, bọn hắn Huyết Dẫn bộ đội t·hương v·ong vẫn luôn không lớn.

Mà lần này có thể nói là Hôi Thành t·hương v·ong từ thành lập đến nay lớn nhất một lần

Rất nhanh thương thảo kết thúc, tách ra thông tin, Vu Hoành nhìn xem bên ngoài lại lần nữa bên dưới lên mưa to.

Nhớ tới trước đó bàn tay lớn màu xám.

‘Đêm tối triệt để giáng lâm, liền đại biểu cao nguy hắc tai tụ tập bầy xuất hiện a… ?’

Những cái kia đại thủ, một cái liền có thể để máy kiểm tra tiêu thăng đến hơn vạn hồng trị trình độ, kết quả thế mà còn là tụ quần.

Phanh phanh phanh phanh.

Bỗng nhiên bên ngoài truyền đến gấp rút đầu gỗ tiếng đánh.

Vu Hoành cấp tốc đi ra ngoài, đi ra thông đạo, vượt qua nội viện, ở ngoại viện chỗ, nhìn về hướng hàng rào bên ngoài.

Tiết Ninh Ninh cùng Âu Lý liều mạng dùng gậy gỗ đánh lấy hàng rào.

Hai người thỉnh thoảng về sau nhìn lại.

Vu Hoành thuận các nàng ánh mắt hướng sơn lâm nhìn.

Rõ ràng lúc này là ban ngày.

Có thể trong núi rừng, lại lít nha lít nhít đứng đầy không thể đếm hết bóng người.

Bọn chúng phân tán tại trong cánh rừng, một cái tiếp một cái, mỗi người đều tĩnh đứng thẳng như, trên thân một mảnh sạch sẽ không có nửa điểm che dấu.

Vu Hoành liếc nhìn lại.

Trong sương mù, trong tầm mắt liền có lít nha lít nhít không xuống hơn trăm người.

Bọn hắn toàn bộ đều khuôn mặt mơ hồ, đứng tại ngoài trận pháp, khoảng cách hàng rào chỉ có năm sáu mét dáng vẻ.

Tất cả mọi người lẳng lặng hướng doanh địa, hoàn toàn yên tĩnh

“Vu… Vu tiên sinh!” Âu Lý nhịn không được giơ tay lên, “Có thể hay không, thả chúng ta tiến đến trước… Liền đến ngoại viện là được!”

Nàng mặt mũi tràn đầy sợ hãi, nước mắt nước mũi nước bọt khét một mặt, hiển nhiên vừa mới Vu Hoành không đến lúc sợ tè ra quần.

Oanh!

Ngay tại nàng nói chuyện trong nháy mắt, doanh địa bên ngoài tất cả bóng người, tất cả đều ánh mắt nhìn về phía Âu Lý.

Bọn chúng không hướng trước, cũng không lui lại, tựa như là trong vườn thú vây xem động vật du khách, lẳng lặng đứng tại ngoài trận pháp, theo người bên trong động tác mà di động ánh mắt.

Vu Hoành hút miệng khí lạnh, nhìn thấy trước đó bị hắn g·iết qua áo vàng váy trắng nữ Tốc Nhân, cũng ở trong đám người.

Hắn biết loại thời điểm này lại để cho hai người tại bên ngoài viện, khẳng định hẳn phải c·hết không nghi ngờ.

Thế là tranh thủ thời gian ngoắc.

"Tới trước ngoại viện!"

Hai người lúc này mới tranh thủ thời gian vượt qua hàng rào, đặt mông ngồi dưới đất, miệng lớn thở phì phò.

Trước đó các nàng kiến thức qua trận pháp kỳ dị hiệu quả, trận pháp biên giới sẽ xuất hiện trong suốt quạ đen, ngăn cản tiến vào hắc tai.

Mặc dù không biết Vu Hoành dùng chính là cái gì kỹ thuật cùng phương pháp, nhưng, chỉ cần có thể sống sót, cái gì cũng tốt!

Không có đi chú ý hai người, Vu Hoành nhìn chằm chằm phía ngoài đám người.

Trong sương mù, liếc nhìn lại, lít nha lít nhít tất cả đều là người

Rõ ràng nhiều người như vậy, nhưng không có một cái phát ra âm thanh, cùng trước kia Quỷ Ảnh hoàn toàn khác biệt.

Mà hắn vừa rồi phát ra tiếng vang, lập tức liền hấp dẫn mảng lớn ánh mắt hướng nơi này nhìn chăm chú.

Đồ bộ bên trong máy kiểm tra điên cuồng loạn động nước cờ giá trị, đã đến hơn 50 vạn trình độ.

Vu Hoành đóng cửa lại, từ trong đầu ấn ký đi cảm ứng bên ngoài trận pháp trạng thái, còn tốt trận pháp đã bổ đầy.

Hắn cấp tốc trở lại sơn động phòng an toàn, trong phòng lít nha lít nhít vách trong phù văn, để trong lòng của hắn cảm giác an toàn lại nhiều chút.

‘Nhất định phải nghĩ cái biện pháp… Nếu như đây chính là Giờ Đen, cái kia tính nguy hiểm có chút quá cao… Liền ngay cả ta cũng cảm giác nguy hiểm như vậy, những người khác chẳng phải là hắn phải c·hết không nghi ngờ…’

Phanh phanh phanh phanh.

Bỗng nhiên bên ngoài lại lần nữa vang lên đầu gỗ tiếng đánh.

Hắc Tích đã toàn bộ t·ử v·ong, Vu Hoành không cách nào nhìn thấy tình huống ngoại giới, chỉ có thể đi vào thông đạo quan sát nơi cửa sổ, hướng ra ngoài xem xét.

Bên ngoài lít nha lít nhít đám người, lúc này thế mà tất cả đều đang dùng gậy gỗ đánh ngoại viện hàng rào!

‘Bọn chúng… Tựa hồ đang học vừa mới Tiết Ninh Ninh cử động của hai người!’

Hàng rào lung la lung lay, Tiết Ninh Ninh cùng Âu Lý hai người không ngừng lui về sau, khuôn mặt thảm đạm.

“Thảo!” Vu Hoành rốt cuộc nhịn không được, đem sau cùng toàn bộ bức xạ lựu đ·ạ·n lấy ra, bày ở bên người, sau đó nắm hai cái, nhìn chằm chằm bên ngoài những cái kia quỷ dị đám người.

Hắn không biết những cái kia là thuộc về cái gì loại hình, nhưng nhìn xem máy kiểm tra liền biết, khẳng định mạnh hơn Quỷ Ảnh quá nhiều.

Hắn nắm thật chặt một viên bức xạ lựu đ·ạ·n, nhìn chằm chằm bên ngoài lắc lư hàng rào.

Còn tốt chính là. Thời gian chậm rãi trôi qua, hàng rào từ đầu đến cuối không có ngã, phía ngoài đám người cũng dần dần thưa thớt.

Chờ đến Giờ Đen dần dần đi qua.

Hàng rào bên ngoài đã không có một ai, phảng phất trước đó phát sinh hết thảy, đều là ảo giác.

Vu Hoành thở phào một cái.

Nhìn về phía đồng dạng hư thoát Tiết Ninh Ninh hai người, không nói gì, quay người trở về

Hắn đến cấp tốc thúc đẩy sinh trưởng Hắc Tích, khôi phục số lượng, đồng thời, trận pháp còn phải tăng cường

Mà lại, hắc tai biến hóa như thế, cho hắn một loại vẫn luôn đang mạnh lên cảm giác.

‘Tại sao phải xuất hiện loại biến hóa này? Dạng này chuyển biến xấu hoàn cảnh đến cùng lúc nào mới là kích cỡ? Hết thảy có thể khôi phục hay không đến ban đầu thời điểm?’

Vu Hoành trong lòng dâng lên từng cái vấn đề.

Trong sơn động, hắn một bên dùng bút than luyện tập mới Khiên Dẫn phù văn, một bên quyết định tăng lớn trận pháp bức xạ dự trữ số lượng.

Đồng thời còn dự định cường hóa ra trận pháp thứ hai, làm cường hóa doanh địa hai đạo bảo hiểm.

Đông đông đông.

Tiếng đánh lại lần nữa vang lên, Vu Hoành lần nữa nghe được đầu gỗ tiếng gõ.

Hắn đứng dậy đi ra sơn động, phát hiện là ngoại viện Tiết Ninh Ninh hai người.

“Chúng ta cần nói chuyện.” Tiết Ninh Ninh thần sắc tương đương chăm chú.

Vu Hoành liếc nhìn chung quanh, xác định không có tình huống khác, liền đến gần đi qua.

“Ngươi muốn nói cái gì?”

“Không có khả năng tiếp tục như vậy, vì cái gì tình huống bên ngoài lại chuyển biến xấu rồi? ? Bị động như vậy tiếp nhận hết thảy, sớm muộn cũng sẽ có gánh không được một ngày! Bất kỳ một cái nào cứ điểm thành trì lực phòng hộ đều có cực hạn!” Tiết Ninh Ninh trầm giọng nói.

“… Ngươi, muốn làm cái gì?” Vu Hoành còn tưởng rằng là giống như trước đây, đối phương muốn tiến doanh địa càng sâu xa chỗ trốn tránh. Không nghĩ tới…

“Tiếp tục như vậy, tất cả mọi người sẽ c·hết! Ngươi, ta, Y Y, trong thành tất cả những người khác!” Tiết Ninh Ninh tay chỉ chính mình, trong con mắt còn có thể nhìn ra còn sót lại sợ hãi.

“Ngươi muốn… ?” Vu Hoành nói.

“Chúng ta phải đi điều tra, nếu không chỉ có một kết quả. Nói thật, ta rất sợ, nhưng sợ không giải quyết được vấn đề!” Tiết Ninh Ninh cắn răng, “Cho nên, ta hi vọng ngươi có thể cho chúng ta kỹ thuật duy trì, ta phải thừa dịp Giờ Xám, nghĩ biện pháp điều tra tại sao phải xuất hiện những tình huống này!”

“Nếu như ngươi thật có thể làm đến như lời ngươi nói, mà không phải vì lừa gạt vật tư, ta có thể ủng hộ ngươi.” Vu Hoành nheo lại mắt, đối với lúc trước những người kia, Tiết Ninh Ninh loại này xuất thân sĩ quan của quân chính quy, tựa hồ ý chí lực phải cường đại quá nhiều.

“Loại tình huống này, ra ngoài một lần chính là một lần nguy cơ sinh tử, vật tư chỉ có người sống lúc mới có tác dụng.” Tiết Ninh Ninh chém đinh chặt sắt nói.

“Ta không muốn như thế uất ức c·hết tại trong khe cống ngầm! Cùng lắm thì cùng những quái vật kia đồng quy vu tận! !”

Chương 189: Chuyển biến xấu (1)

Chương 189: Chuyển biến xấu (1)

Tiết Ninh Ninh kéo lấy Âu Lý rời đi.

Các nàng mang lên Vu Hoành tài trợ máy kiểm tra cường hóa, để xác định xuất phát thời gian là không vẫn còn Giờ Xám.

Lần này thăm dò, mục tiêu là biết rõ ràng cảnh vật chung quanh tại sao phải xuất hiện biến hóa lớn như vậy. Đồng thời xác định hắc tai kẽ nứt còn có thể hay không cam đoan an toàn.

Ngày thứ hai trời vừa sáng, hai nữ liền mang lên Vu Hoành cấp cho các nàng máy kiểm tra, ra ngoài rồi.

Các nàng hất lên tăng thêm Vòng Xoáy phù văn Huy Thạch thảm, sắc mặt lạnh nhạt, đi ra doanh địa.

Tiết Ninh Ninh là quyết định, mà Âu Lý rõ ràng là quá mức sợ sệt dẫn đến người còn có chút mộng bức mờ mịt.

Nàng là bị Tiết Ninh Ninh cứng rắn kéo ra ngoài.

Mà Vu Hoành vẫn như cũ ở tại doanh địa, một lần nữa lại thúc đẩy sinh trưởng mới Hắc Tích, chung quanh Hắc Tích một hơi c·hết hết, cái này cho hắn thăm dò chung quanh mang tới to lớn không tiện.

Thế là hắn tại Tiết Ninh Ninh hai người mỗi ngày Giờ Xám ra ngoài điều tra lúc, một mực ở tại sơn động, bổ sung Hắc Tích. Cường hóa trận pháp mới.

Trong sơn động, sáng tỏ ánh đèn màu trắng dưới.

Làm lạnh quan đới tới ấm áp nhiệt độ không khí, làm cho cả sơn động cứ điểm một mực bảo trì tại mười mấy độ cố định nhiệt độ trong phòng.

Nặng nề sơn động trên cửa chính, là lít nha lít nhít khắc họa các loại phù văn tổ hợp.

Mỗi một loại phù văn đều có có hiệu lực phạm vi, lợi dụng điểm này, một tướng nhiều cái phù văn tổ hợp chồng chất lên nhau, hình thành một cái khá phức tạp hỗn hợp phù văn, phù văn này gồm cả Huy Thạch mật thất ẩn nấp hiệu quả, đồng thời kèm theo chứa đựng giá trị âm bức xạ, có thể phóng liên tục yếu ớt giá trị âm bức xạ.

Đây là hắn kết hợp Giảm Tốc phù văn cùng Khiên Dẫn phù văn, làm ra cùng loại hoãn thích khí kết cấu.

Không có dựa vào hắc ấn, vẻn vẹn chính hắn khảo thí thành quả.

Mà dạng này thành quả, bị hắn bây giờ tại toàn bộ sơn động đều đổi mới một lần.

Nguyên thủy nhất phiên bản trận pháp, phóng thích để hắc tai chán ghét giá trị âm bức xạ, hay là có cần phải. Bảo trì loại này chán ghét, nhưng lại sẽ không để cho trận pháp phù văn không có cách nào tích lũy bức xạ, trong lúc này cần đem nắm một cái độ.

Vu Hoành ngồi tại trên chiếc ghế, về sau dựa lưng vào trên ghế dựa, cảm thụ được lúc này hệ thống phòng ngự.

Trong sơn động vách tường bao quát cửa lớn, là một tầng hạch tâm phòng ngự.

Sau đó là càng ngoại tầng nội viện ngoại viện trận pháp, là đến từ hắc ấn cường hóa Phong Hỏa Đồ Linh Trận đổi.

Nguyên bản càng ngoại tầng còn có Hắc Tích, lúc này ngay tại khôi phục bên trong.

‘Ba tầng phòng ngự, Hắc Tích hay là quá yếu…’

Vu Hoành thở dài, nhìn quanh trong sơn động.

Hai tầng sơn động phòng an toàn, vẫn như cũ ở vào tương đương an toàn tình trạng. Đa trọng trận pháp bảo hộ, để ngoại

giới hắc tai thậm chí không cách nào phát hiện sơn động phòng an toàn tồn tại.

Nhiều lần cường hóa trong sơn động vách tường, vật lý cường độ đã vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, tối thiểu đ·ạ·n là thử qua, đánh không ra bao sâu hố. Độ cứng rắn tối thiểu tăng lên mấy lần.

Chỉ là, vừa nghĩ tới những cái kia tụ quần tay người cùng Quỷ Ảnh. Dạng này phòng hộ chỉ sợ cũng…

Nghỉ ngơi một hồi, hắn đứng người lên, không có ra ngoài, trước kiểm tra xuống hắc ấn ngay tại cường hóa hầm mỏ bồi dưỡng đất.

Đây là hắn vận dụng hắc ấn lần thứ tư nếm thử.

Mục đích là vì mau chóng bồi dưỡng được sinh Huy Thạch khoáng, tại hầm mỏ tiêu vong sau hiện tại, bức xạ lựu đ·ạ·n không chiếm được bổ sung, Đại Huy Thạch Mặc Phấn quan hệ đến doanh địa rất nhiều hệ thống phòng ngự, một khi Huy Thạch trường kỳ không cách nào được bổ sung, giao dịch đội bên kia lại bị hắc tai ngăn cản, không cách nào tới, hắn cũng chỉ có thể dựa vào chính mình nếm thử sản xuất Huy Thạch.

Trong tầng hầm ngầm.

Ngay tại đếm ngược nguyên thổ hay là một mảnh xám đen, trừ hơi khô khan điểm, không có chút nào biến hóa.

Vu Hoành mắt nhìn còn thừa thời gian, 12 phút.

Nhanh.

Hắn lại cầm lấy một bên trước đó ba lần cường hóa lấy được hòn đá.

Ba viên to bằng móng tay hòn đá, đều là toàn thân xám trắng, cùng Huy Thạch không sai biệt lắm.

Mặt ngoài dùng bút than viết số lượng, 123.

Vu Hoành cầm qua máy kiểm tra, gần sát từng cái lại lần nữa kiểm tra đo lường.

Số 1: 11.241

Số 2: 9. 245

Số 3: 5.117

Ba viên cường hóa đi ra đá trắng, đều là tán phát hồng trị bức xạ, mặc dù từng bước một tại triều giá trị âm chuyển biến, nhưng tạm thời khoảng cách Huy Thạch còn xa.

Vu Hoành chờ đợi trong chốc lát đợi đến lần thứ tư đếm ngược kết thúc.

Xùy.

Nguyên thổ mơ hồ một cái chớp mắt, lập tức hóa thành một trái tim to bằng móng tay đá trắng.

Hắn cấp tốc cầm lên, dán vào máy kiểm tra kiểm tra đo lường.

‘0. 214.’

Nhìn thấy trị số này, Vu Hoành trên mặt rốt cục toát ra một tia lỏng.

Xem ra phương hướng này là không sai, gia nhập Vòng Xoáy phù văn về sau, xác thực sinh ra hiệu quả.

Hắn cường hóa lúc, rõ ràng là dựa theo Huy Thạch công năng làm cường hóa phương hướng, nhưng hợp thành đi ra tảng đá, chính là không phải Huy Thạch.

‘Trên lý luận, Huy Thạch khoáng sẽ tự động phát ra giá trị âm bức xạ, nhưng ta hợp thành đá trắng… Tựa hồ hay là thiếu khuyết thứ gì… Vòng Xoáy phù văn chỉ có thể hấp thu hồng trị, cũng sẽ không phát ra giá trị âm bức xạ.’

Vu Hoành suy tư, xuất ra trước đó ghi chép kiểm tra đo lường số liệu.

Hắn không xác định chính mình làm ra cái này đá trắng có thể hay không dùng. Nhưng số liệu trước sau so sánh, để hắn phát

hiện, ba viên đá trắng bức xạ đều xuất hiện khác biệt trình độ hồng trị ngã xuống.

Hồng trị ngã xuống, mang ý nghĩa tại triều giá trị âm tới gần. Tại loại hoàn cảnh này bức xạ đều có hồng trị ba bốn mươi đơn vị thế đạo, trong sơn động hồng trị mặc dù yếu, gần nhất cũng có gần sĩ đơn vị ba viên đá trắng xuất hiện biến hóa, mang ý nghĩa có hi vọng.

‘Chờ một chút, có thể hay không, khác biệt địa phương ở chỗ… Thời gian?’

Đột nhiên, hắn nghĩ tới một chút.

Chính mình làm ra đá trắng, quả thật có chút áp chế chung quanh hồng trị tác dụng, nhưng hiệu quả rất yếu, cùng nguyên bản Huy Thạch chênh lệch rất lớn.

Nắm vuốt ba khối đá trắng, Vu Hoành trong đầu nhanh chóng suy tư.

‘Huy Thạch khoáng một mực ngâm tại hồng trị bức xạ bên trong, vì cái gì một mực còn có thể tồn tại, mà không phải như là khối băng trong nước nóng đồng dạng, tự động hòa tan?’

Rất hiển nhiên, Huy Thạch khoáng rất có thể cũng có đặc thù nào đó bổ sung con đường. Mà Huy Thạch cũng hẳn là tự mang chứa đựng giá trị âm bức xạ năng lực, nếu không không cách nào giải thích phổ thông Huy Thạch cùng Huy Thạch Tủy chênh lệch lớn như vậy.

Nghĩ tới đây.

Vu Hoành tựa hồ xác định chính mình cường hóa phương hướng không sai.

‘Xem ra, không phải hắc ấn cường hóa có vấn đề, ta cường hóa đá trắng hiệu quả như thế yếu ớt, mấu chốt hay là thiếu khuyết một cái thời gian dài thấm vào cùng bổ sung năng lượng quá trình. Trước kia hầm mỏ tuyệt đối còn có một cái liên tục không ngừng bổ sung năng lượng giá trị âm bức xạ con đường tồn tại. Đồng thời nương theo thời gian trôi qua, đem Huy Thạch khoáng dần dần tràn ngập.’

Nghĩ tới đây, hắn cấp tốc tìm đến công cụ, dùng Đại Huy Thạch Mặc Phấn tại ba viên trên đá trắng lại vẽ lên nội khí thúc giục Vòng Xoáy phù văn.

Sau đó chờ đợi kết quả.

Làm xong những này, hắc ấn cũng không xuống. Hắc Tích khôi phục không cần chiếm dụng hắc ấn.

Vu Hoành lần nữa tới đến một tầng, từ trên bàn gỗ cầm lấy một khối chính mình nếm thử tổ hợp phù trận.

Trên ván gỗ viết ngoáy viết một cái hai chữ, là chữ Hán. Đại biểu trận pháp thứ hai.

Mới tới tay Khiên Dẫn phù văn làm chủ thể, Vòng Xoáy phù văn làm hạch tâm, bổ sung đến phía ngoài Phong Hỏa Đồ Linh Trận bên trong, làm bản thứ hai trận, tăng cường chủ trận bức xạ tổng lượng dự trữ. Mạch suy nghĩ này vấn đề không lớn.

Hắn hồi tưởng lại trước đó gặp được đại lượng Tay Người Màu Xám lúc tình cảnh.

Trận pháp lực sát thương hay là đủ, chính là bức xạ tổng lượng quá ít, một chút liền bị hắc tai số lượng ưu thế hết sạch.

Cầm lấy trận pháp thứ hai tấm ván gỗ, Vu Hoành đi ra sơn động, đi ra thông đạo, ở trên không đung đưa nội viện đứng vững.

Ánh đèn màu trắng dưới, ngoại viện hàng rào bên ngoài vẫn như cũ đen kịt một màu.

Hiện tại là Giờ Xám, Tiết Ninh Ninh hai người còn tại chung quanh điều tra tình huống. Trong doanh địa một mảnh quạnh quẽ.

Ngồi xổm người xuống, Vu Hoành một tay buông xuống tấm ván gỗ, sau đó đặt tại mặt đất.

'Cường hóa Hắc Phong phòng hộ đại trận, phương hướng…' Vu Hoành trong đầu tưởng tượng ra cho bản thứ hai trận bao trùm diện tích, phạm vi, cường độ, cũng kết nối điệp gia tại chủ trận biên giới.

Rất nhanh, chính hắn thiết kế đạt được hắc ấn cơ bản tán thành, cho là nó có cơ sở bổ sung bức xạ tổng lượng dự trữ hiệu quả.

Thế là để cho tiến một bước cường hóa.

‘Phải chăng cường hóa Hắc Phong phòng hộ đại trận?’

‘Là.’

Đếm ngược hiển hiện, thời gian là: 1 ngày 7 giờ 53 phút.

Vu Hoành đứng người lên, nhẹ nhàng thở ra.

Hiện tại cũng chỉ còn lại có chờ đợi chờ cường hóa kết thúc, nhìn xem hiệu quả, nếu như có thể, hắn dự định mạnh cỡ nào hóa mấy cái phó trận kết nối bên trên chủ trận, làm phía sau chuẩn bị bao năng lượng.

Làm xong những thứ này.

Hắn tiếp tục đi vào nội viện, bắt đầu ở liên tiếp sơn động biên giới, tiếp tục phát triển phòng nuôi dưỡng sơn động lớn nhỏ.

Cũng chính là tên gọi tắt đào quáng.

Trước đó bởi vì thạch bảo xây thành, cái này lâm thời dùng sơn động phòng nuôi dưỡng liền bị mắc cạn.

Lần này hắn dự định lại lần nữa phát triển doanh địa khoang, làm tối thiểu có thể che gió che mưa, ở vào trận pháp nội bộ lâm thời ngoại nhân điểm cư trú.

Dạng này điểm cư trú, có thể thờ khách tới thăm cùng thành viên chính thức ở giữa thành viên dự bị ở lại.

Ngoại viện hay là tính nguy hiểm quá lớn, mỗi khi trận pháp cùng hắc tai đối kháng lúc, liền sẽ tác động đến như Tiết Ninh Ninh dạng này thành viên dự bị.

Đào không đầy một lát, ngoại viện chỗ truyền đến rất nhỏ tiếng bước chân, mưa to trút xuống bên trong, hai bóng người

hất lên thật dày Huy Thạch áo choàng, đội mưa từ hàng rào cửa vào tiến đến.

Các nàng cấp tốc đi vào ngoại viện một cái lều gỗ bên trong, run run trên người nước mưa, đem tìm tới một ít gì đó buông xuống, sau đó hướng Vu Hoành bên này đến gần.

Rất nhanh, hai người tiến vào ánh đèn chiếu rọi sáng nhất khu vực, lộ ra hai tấm mang theo van thở tuổi trẻ gương mặt.

Chính là Tiết Ninh Ninh cùng Âu Lý.

“Vu tiên sinh, lần này chúng ta thẩm tra đối chiếu hoàn thành.” Tiết Ninh Ninh đến gần cấp tốc nói.

“Hắc tai kẽ nứt không có biến hóa, Giờ Đen xuất hiện biến hóa, còn có mới hắc tai, hoàn toàn không ảnh hưởng thời gian khác vốn có hắc tai phân bố. Bọn chúng tựa như riêng phần mình tồn tại tại hai cái khu vực khác nhau, khác biệt không gian, không liên quan tới nhau.”

“Đúng vậy, chúng ta tại Giờ Xám ra ngoài đồng dạng vị trí đồng dạng khu vực, gặp phải liền hay là giống như trước đây. Nhưng đến Giờ Đen, những địa phương này liền đổi một nhóm hắc tai. Tính nguy hiểm vượt xa trước đó.” Âu Lý trầm giọng nói

“Nói cách khác, Giờ Đen sẽ để cho nguyên bản địa phương an toàn, biến thành cực kỳ nguy hiểm khu vực? Như vậy lúc khác, lúc đầu địa phương nguy hiểm, có phải hay không cũng có thể tại Giờ Đen biến thành an toàn một chút khu vực?” Vu Hoành buông xuống trong tay chùy đục đá, trầm giọng hỏi.

“Cái này không rõ ràng, mặt khác, ngài nâng lên doanh địa phía sau cái kia bị ánh sáng tìm tới mới có thể xuất hiện cầu gỗ, chúng ta cũng phát hiện, nhưng chúng ta cũng không xuất hiện khoảng cách r·ối l·oạn, phương hướng r·ối l·oạn tình huống.” Tiết Ninh Ninh tiếp tục nói.

“Các ngươi là thế nào làm?” Vu Hoành hiếu kỳ hỏi.

“Lợi dụng đèn pin cự ly xa chiếu xạ, mơ hồ có thể nhìn thấy cầu gỗ tồn tại, có lẽ là cách xa nhau quá xa, cũng không có hắc tai tập kích.” Tiết Ninh Ninh trả lời.

Tại biết hắc tai tồn tại vị trí cụ thể về sau, an toàn của các nàng tính đạt được rất lớn bảo hộ.

“Xác định hắc tai kẽ nứt không có vấn đề, chúng ta tiếp xuống dự định đi điều tra hắc tai cường độ biến hóa nguyên nhân.” Tiết Ninh Ninh tiếp tục nói.

“Các ngươi định làm gì?” Vu Hoành hỏi.

“Dựa theo trước đó tình báo, hắc tai ban sơ bộc phát địa điểm, tất nhiên tồn tại lúc trước vì cái gì bộc phát vết tích, còn có Mesa gia tộc người tuyệt đối nắm giữ lấy mật tân, chúng ta dự định đi trước nơi khởi nguồn điều tra, sau đó truy tung Mesa gia tộc.”

Tiết Ninh Ninh mà nói, để Vu Hoành nghe thấy lấy, cũng cảm giác là thiên phương dạ đàm. Nguy hiểm như vậy ngoại giới, kệ các nàng hai cái người cường hóa, còn không phải người cường hóa toàn thân, thực lực tại hắc tai trước mặt so với người bình thường không mạnh hơn bao nhiêu, thế mà liền muốn chạy xa như thế, truy tung điều tra đầu nguồn.

Hắn trầm mặc bởi vì hắn cảm giác đối phương hai người hẳn phải c·hết không nghi ngờ.

Trầm tĩnh mấy tức sau.

“Đơn độc cứ như vậy đi.” Vu Hoành nói.

“Các ngươi sẽ c·hết.”

“Cũng nên có người đi làm. Nếu như ta trước khi c·hết có thể điều tra ra tình báo hữu dụng, cũng có thể cho người đến sau giảm bớt gánh vác.” Tiết Ninh Ninh ánh mắt bình tĩnh.

“Cứ như vậy, ta tối thiểu sẽ không c·hết đến không có chút ý nghĩa nào.”

“Nhưng ta. .. Không muốn…” Một bên Âu Lý nhịn không được sắc mặt nhăn nhó, nhưng không dám thanh âm quá lớn, thế là bị Tiết Ninh Ninh không để ý đến.

Vu Hoành suy tư dưới.

“Chờ một chút.”

Hắn cấp tốc quay người, vào sơn động.

Kết nối máy truyền tin.

“Trương Khai Tuấn, có ở đây không?”

“Đương nhiên, vì liên hệ đến càng nhiều các nơi tình báo, ta tùy thời đều tại.” Trương Khai Tuấn thanh âm từ một bên khác truyền lại tới.

Chương 190: Chuyển biến xấu (2)

“Hắc tai cường độ lại bắt đầu tăng lên, trước ngươi đề cập qua không thể ngồi mà chờ c·hết, đúng không?” Vu Hoành cấp tốc nói.

“Đương nhiên, ta đã gây dựng tính nhắm vào Huyết Dẫn bộ đội, tiến về từng cái đầu nguồn di tích điều tra, ân… Hiện tại đã là chi thứ ba xuất phát.” Trương Khai Tuấn ngữ khí lãnh đạm.

“Ta chỗ này có hai người, thêm ngươi bên kia cùng một chỗ, có thể phối hợp đả thông hắc tai kẽ nứt a? Chúng ta hai bên cùng một chỗ tiến lên, tại điểm trung gian tụ hợp.” Vu Hoành nói.

“Có thể. Đả thông về sau, nếu có kỹ thuật của ngươi duy trì, xác xuất thành công sẽ cao hơn.” Trương Khai Tuấn bình tĩnh nói, “Hiện tại hắc tai cường độ đã dẫn đến chung quanh cứ điểm đ·ã c·hết chỉ còn hai cái. Ta chỗ này cũng bắt đầu không thể không hấp thu vành đai c·ách l·y người bổ sung. Nếu như hắc tai tiến thêm một bước thăng cấp, Hôi Thành khẳng định cũng vô pháp giữ vững. Để cho ta ngoài ý muốn chính là ngươi thế mà đến bây giờ cũng không có việc gì?”

“… Vậy thì tốt, hiện tại đến xác định tụ hợp địa điểm.” Vu Hoành cấp tốc lật ra địa đồ, bắt đầu thương lượng . Còn chính mình không có chuyện gì nguyên nhân, hắn trực tiếp vượt qua.

Lần này, hắn dự định từ Hôi Thành bên kia mua sắm dịch chiết xuất Dương Quang vật liệu những vật tư này, dùng hắc ấn cường hóa về sau, có lẽ có thể biến thành hiệu quả tốt hơn tiêu hao phẩm. Gia tăng hắc tai bên trong năng lực ứng biến.

Tỉ như, nếu để cho Hắc Tích mang theo dịch chiết xuất rời đi, hắn là có thể hấp dẫn đại lượng hắc tai rời đi tại chỗ.

So với hi sinh Huyết Dẫn bộ đội, Hắc Tích hoàn toàn có thể không ngừng tái sinh.

Đương nhiên, mấu chốt nhất, hay là hắc tai cường độ tăng lên có chút để hắn cảm thấy nguy hiểm.

Nếu như dựa theo xu thế này cường hóa xuống dưới, về sau có lẽ toàn bộ thế giới chỉ có một mình hắn có thể dựa vào hắc ấn sống sót.

Mà như thế thế giới, không phải hắn muốn.

Hắn sẽ không vì người khác bỏ ra chính mình hạch tâm lợi ích, nhưng dùng giao dịch phương thức ủng hộ một chút điều tra đội ngũ, vẫn là có thể.

Rất nhanh, hai người tại trên địa đồ xác định điểm hội hợp.

Bế thông tin, Vu Hoành ra khỏi sơn động, đem nhiệm vụ cáo tri Tiết Ninh Ninh.

"Hôi Thành sinh vật kỹ thuật có thể dẫn dắt rời đi hắc tai tập kích, tỉ lệ sinh tồn tương đối cao, bọn hắn cũng tại tổ chức điều tra đội điều tra hắc tai cường độ tăng lên nguyên nhân, cho nên các ngươi hoàn toàn có thể một đạo phối hợp phân công, để tránh lặp lại điều tra, lãng phí nhân lực." Vu Hoành khuyên.

"Được." Tiết Ninh Ninh cũng không phải loại người cổ hủ, lúc này đáp ứng, tiếp nhận địa đồ thẩm tra đối chiếu vị trí.

Đêm đó, sống qua Giờ Đen về sau, sáng sớm hôm sau, hai nữ liền dẫn bên trên có thể Vu Hoành mượn dùng máy kiểm tra cùng ẩm thực vật tư, rời đi doanh địa. Hướng phía địa đồ điểm hội hợp chỗ phương hướng tiến đến.

Mà chính hắn, thì lại lần nữa mặc vào đồ bộ, thừa dịp hắc ấn còn tại cường hóa, mang lên Lang Nha bổng, rời đi doanh địa.

Thời gian trôi qua lâu như vậy, chung quanh khôi phục hắc tai cũng nên một lần nữa thanh lý dưới. Còn có trước đó Tốc Nhân xen lẫn trong nhiều như vậy Quỷ Ảnh bên trong, đến cùng chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ lại cao nguy hắc tai đã bắt

đầu cùng phổ thông Quỷ Ảnh hỗn hợp hợp tác rồi? Những này đều cần điều tra.

Sương mù màu xám đen bên trong, sơn lâm cây cối trở nên như ẩn như hiện, chung quanh chỉ có thể nhìn thấy ước chừng năm sáu mét khoảng cách.

Vu Hoành toàn thân mặc nặng nề Bạch Hùng đồ bộ, dưới chân một bước giẫm ra, lướt đi xa hơn mười thước, tựa như lục địa tầng trời thấp phi hành.

Hắn chính quay chung quanh doanh địa từng vòng từng vòng không ngừng phóng đại đi đường.

Không bao lâu, phía trước sương mù tản ra, xuất hiện trắng nhợt sắc âu phục nam tử.

Nam tử nghiêng đầu, nhìn về phía đến gần Vu Hoành, nhếch miệng lộ ra một cái nụ cười quỷ dị, đang muốn mở miệng.

Phốc.

Một tiếng vang nhỏ, nam nhân cả nửa người bỗng nhiên biến mất, còn thừa thân thể hóa thành khói đen, vỡ nát tiêu tán.

Vu Hoành tăng thêm tốc độ, phía trước sơn lâm trong sương mù, lập tức xuất hiện từng cái du đãng Quỷ Ảnh Nhân.

Phốc phốc phốc phốc.

Thân hình hắn lóe lên, bỗng nhiên từ những này Quỷ Ảnh Nhân bên người hiện lên, Lang Nha bổng bám vào nội khí, nhẹ nhàng đụng một cái, liền có thể đạp nát những này Quỷ Ảnh thân thể.

Rất nhanh, sau mười phút.

Vu Hoành bước chân dừng lại, nhìn về phía trước một cây đại thụ dưới chân áo vàng nữ tử váy trắng.

‘Cấp tám Tốc Nhân, chính là nàng!’

Hắn hít sâu một hơi, đây là hắn lần thứ nhất đơn độc ở bên ngoài gặp được Tốc Nhân. Trước đó dựa vào trận pháp, đối

phương xác thực hoàn toàn không phải đối thủ của hắn.

Nhưng bây giờ, không có trận pháp làm chủ lực.

Bạch!

Mặt đất bỗng nhiên nổ tung hố nhỏ, Vu Hoành xông tới.

Nội khí dưới v·ụ n·ổ, trong nháy mắt tràn đầy bám vào ở tại hai chân cùng trên Lang Nha bổng.

Oanh! !

Thân cây nổ tung, Tốc Nhân vui cười xen lẫn dữ tợn cười quái dị, đồng thời vang lên.

Nửa phút đồng hồ sau.

Vu Hoành toàn thân là mồ hôi, sắc mặt tỉnh táo, kéo lấy tiêu hao chỉ còn lại có ba đạo nội khí thân thể, cấp tốc trở về doanh địa.

Trên người hắn bức xạ lựu đ·ạ·n chỉ còn lại có cuối cùng ba cái. Mà doanh địa chung quanh hắc tai, triệt để bị quét sạch trống không.

Làm xong những này, Vu Hoành lại một lần nữa đi vào doanh địa mặt phía nam, trước đó phát hiện kia cầu gỗ địa phương.

Đứng tại bờ sông nhỏ duyên, hắn cầm lấy đèn nguyên tử hướng phía trước chiếu rọi, lại cái gì cũng không có phát hiện.

Sông nhỏ vẫn như cũ là sông nhỏ, không có cầu gỗ, cũng không có cái kia trước đó bóng người.

Hô.

Vu Hoành thở phào một cái.

“Như vậy cũng tốt, tại trận pháp không có hoàn toàn có thể ứng phó Giờ Đen lúc, hay là không cần gia tăng phiền phức mới.”

Trên cầu gỗ bóng người cho hắn một loại cảm giác hết sức nguy hiểm.

Chỉ là đối phương tựa hồ bị thứ gì cách trở, không cách nào chân chính tới, chỉ có thể canh giữ ở trên cầu gỗ.

Xem ra chỉ có Giờ Đen mới có thể nhìn thấy, dạng này để tính, chỉ cần không tới gần bên này, tính nguy hiểm không lớn.

Vu Hoành cho ra kết luận, hắn quay người trở về, trong doanh địa trận pháp không sai biệt lắm cường hóa xong, hắn bước kế tiếp, cần tăng cường Hắc Tích xét thấy hắc tai các loại quỷ dị năng lực, hắn quyết định về sau có thể không tới gần, liền không tới gần, tận lực cự ly xa giải quyết chiến đấu.

Lời như vậy, Hắc Tích liền lộ ra rất là trọng yếu.

Rời đi sông nhỏ, còn không có chạy bao xa, đột nhiên Vu Hoành bước chân dừng lại.

Không đúng!

Trong đầu của hắn tựa như đ·iện g·iật, bỗng nhiên hiện lên một cái tình huống.

Cấp tốc quay người lại, hắn rất mau trở lại đến bờ sông nhỏ duyên, ngồi xổm người xuống, kiểm tra vết tích.

Rất nhanh, một suy đoán kinh người xuất hiện tại đầu óc hắn.

‘Đầu này sông nhỏ, so trước đó vị trí, hướng doanh địa đẩy vào mười mấy mét!’

Vì xác định điều phỏng đoán này, Vu Hoành còn vượt qua sông nhỏ, đi một bên khác xem xét, lại phát hiện bên kia trên mặt đất còn lưu lại nước sông chảy xuôi qua vết tích.

Nước sông một bên, Vu Hoành sắc mặt ngưng trọng, đứng người lên.

‘Hi vọng chỉ là trùng hợp…’

Mưa to không ngừng, dòng nước thay đổi tuyến đường cũng là có khả năng.

Mắt nhìn máy kiểm tra, Vu Hoành không có phát hiện gì khác lạ, cuối cùng nhìn chằm chằm đầu này lâm thời hình thành dòng nước sông nhỏ, quay người trở về doanh địa.

Ngày thứ hai.

Trận pháp cường hóa kết thúc, toàn bộ doanh địa mặt đất có chút lóe lên, mơ hồ một cái chớp mắt, liền hết thảy kết thúc.

Vu Hoành nhìn xem một màn này, trong lòng hơi có điểm cảm giác an toàn.

Hắn đi vào ngoại viện, trong lòng khẽ động, lập tức hàng rào bên ngoài một chút xông vào một đầu mèo c·h·ó lớn nhỏ màu đen cự tích.

Hắc Tích dừng ở ướt nhẹp trên đồng cỏ, nằm sấp bất động.

Vu Hoành vươn tay, lấy ra trước đó từ trên thân Trùng Nhân nhặt được còn sót lại xương cốt, đặt ở Hắc Tích phần lưng, bàn tay đè lại, trong lòng mặc niệm.

‘Cường hóa Hắc Tích.’ hắn không có cho ra cụ thể phương hướng, bởi vì không rõ ràng Trùng Nhân xương cốt có cái gì hiệu quả. Nếu như cho ra phương hướng không phù hợp nhất định phải có cơ sở đặt cơ sở yêu cầu, liền sẽ cường hóa thất bại.

Cho nên nhanh nhất phương thức chính là để hắc ấn ngẫu nhiên cường hóa.

Không cho ra phương hướng, hắc ấn liền sẽ tự động căn cứ hợp thành vật ngẫu nhiên cường hóa.

‘Phải chăng cường hóa Hắc Tích?’ hắc tuyến lóe lên, hắc ấn hỏi thăm đúng hạn mà tới.

Đếm ngược hiển hiện: 2 ngày 11 giờ 9 phút.

‘Là.’

Vu Hoành quét mắt đếm ngược, từ đếm ngược dài ngắn, liền có thể nhìn ra cường hóa khoảng cách. Hơn hai ngày cái này

khoảng cách, coi như có thể.

Quá dài liền sẽ chậm trễ hắn mặt khác an bài.

Rất nhanh, Hắc Tích có chút lóe lên, nằm nhoài nguyên địa bất động, phần lưng đỏ sậm đếm ngược bắt đầu tự động tính thời gian.

Làm xong những này, Vu Hoành cấp tốc trở về sơn động, đóng lại nặng nề mà kiên cố cửa lớn chờ đợi Giờ Đen đến.

Hắn chuẩn bị kiểm tra một chút, cường hóa tổng dự trữ về sau, trước đó những Tay Người Màu Xám kia còn có thể hay không đột phá trận pháp.

Thừa dịp chờ đợi thời gian, hắn ở tầng hầm tiếp tục tu hành Bôn Lôi thối pháp. Thối pháp đã đến tầng thứ năm, chẳng mấy chốc sẽ tiến vào cuối cùng tầng thứ sáu, tầng thứ sáu viên mãn sẽ thu hoạch được Bôn Lôi Biến trạng thái đặc thù.

Hắn đối với cái này tương đương chờ mong.

Ở ngoại giới hắc tai cường độ phi tốc tăng lên tình huống dưới, phía ngoài người sống càng ngày càng ít, về sau có lẽ chỉ có thực lực dự trữ mạnh nhất cứ điểm có thể lưu giữ lại.

Tỉ như Hôi Thành, tỉ như Tân Cực Quang thành, còn lại cứ điểm, có lẽ đều sẽ tiêu vong.

Mà hắn hiện tại hắn là có thể đuổi theo cỡ lớn cứ điểm lực phòng hộ độ, nhưng nếu là đến tiếp sau hắc tai lại lần nữa tăng cường…

Vậy cần phòng hộ lực lượng càng lớn hơn.

Tu hành một trận công pháp, nội khí ngưng tụ hai cây, hắn dội cái nước, trở lại một tầng kết nối máy truyền tin.

Mỗi ngày thông lệ cùng Trương Khai Tuấn liên hệ một lần, là hắn hiểu rõ ngoại bộ tin tức trọng yếu con đường.

“Điểm hội hợp tìm tới người của ngươi.” Trương Khai Tuấn phát hiện Vu Hoành thượng tuyến, câu nói đầu tiên chính là yếu điểm.

“Đông Hà nơi khởi nguồn tại Hắc Thụ thôn, đúng không?” Vu Hoành hỏi.

“Là. Ta phân biệt điều động ba chi đội ngũ, tiến về Hắc Thụ thôn, không chỉ là ta, Tân Cực Quang thành hai tòa đồng loạt điều động tinh nhuệ tiến đến điều tra. Lợi dụng Giờ Xám an toàn kẽ nứt lộ tuyến, bọn hắn so với chúng ta nhanh, chủ yếu đi không trung lộ tuyến, trực tiếp máy bay trực thăng đi qua.” Trương Khai Tuấn bình tĩnh nói

“Tụ hợp về sau, tập hợp lộ tuyến, lúc nào có thể giao dịch?” Vu Hoành hỏi. Hắc Tích nếu có dịch chiết xuất, hoàn toàn có thể trên phạm vi lớn tăng cường hắn thăm dò phạm vi.

Gặp được rất nhiều hắc tai, không cần cứng đối cứng tăng lớn tiêu hao, trực tiếp hi sinh một cái Hắc Tích dẫn dắt rời đi là được.

“Ta phái ra bao bên ngoài thương đội đã xuất phát, thuận lợi ngày mai có thể tới. Ta mang theo một nhóm ngươi cần thiết Huy Thạch, cần giao dịch Vòng Xoáy phù bản, nếu có bức xạ lựu đ·ạ·n càng tốt hơn.”

“Có thể.” Vu Hoành đáp.

“Ngươi bên kia hiện tại như thế nào?”

“Danh hiệu Tay Người Màu Xám hắc tai đột nhiên tập kích, hai ngày trước ban đêm c·hết hơn một trăm người, nhưng đến tiếp sau gia nhập quy định mới về sau, xem như tránh đi.” Trương Khai Tuấn lãnh đạm nói, ” ta dùng Huy Thạch tạc đ·ạ·n dọc theo bên ngoài tường thành vây đánh một vòng, hình thành giá trị âm khu c·ách l·y, sau đó trong thành tất cả mọi người tiến vào dưới mặt đất Huy Thạch mật thất, bên ngoài dùng máy không người lái mang dịch chiết xuất hướng nơi xa bay, dẫn dắt rời đi đại bộ phận hắc tai. Hiện tại an toàn.”

“Vành đai c·ách l·y… Người đâu?” Vu Hoành hỏi.

“Không biết.” Trương Khai Tuấn hoàn toàn như trước đây lãnh khốc.

“Có lẽ là c·hết xong đi.”

Tách ra thông tin, Vu Hoành trong lòng không hiểu nặng nề, hắn bỗng nhiên có loại dự cảm, Trương Khai Tuấn bên kia, có lẽ cũng muốn không chịu nổi.

Nghĩ đến bên kia Lý Nhuận Sơn cha con, Đinh Thược cùng bác sĩ Hứa, còn có vẫn tại bên ngoài cà lăm Y Y.

Hắn nhẹ nhàng thở hắt ra.

Lần này tất cả thế lực đều phái ra nhân thủ điều tra, hy vọng có thể có chỗ kết quả. Nếu như lần này hay là tra không ra cái gì, như vậy, toàn bộ còn sót lại thành thị liền nguy hiểm.

Bành.

Bành.

Bành!

Đột nhiên, tiếng bước chân nặng nề từ bên ngoài xa xa truyền đến.

Vu Hoành hơi biến sắc mặt, cấp tốc chạy đến cửa thông đạo chỗ, kéo ra quan sát cửa sổ, nhìn ra ngoài đi.

Bên ngoài đen kịt một màu, cái gì cũng nhìn không thấy.

Chỉ có thể nghe được to lớn tiếng bước chân nặng nề, một lần tiếp một lần, từ xa đến gần, lại dần dần từ gần đến xa.

Cuối cùng hoàn toàn biến mất tại đậm đặc trong đêm tối.

‘Loại cực lớn cao nguy hắc tai rốt cục xuất hiện a? !’ Vu Hoành tâm tình nặng nề.

Hắn chợt phát hiện, phía ngoài thạch bảo tại loại này loại cực lớn hắc tai trước mặt, có lẽ chỉ là v·a c·hạm liền nát đậu hũ khối.

Chỉ có cường hóa nhiều lần sơn động phòng an toàn, có lẽ có thể ngăn cản một trận.

Chương 191: Hi vọng (1)

Chương 191: Hi vọng (1)

Trở lại sơn động, máy truyền tin bên kia cũng rõ ràng nghe được động tĩnh.

“Là Hắc Cự Trùng, Huyết Triều bên trong Tượng Trùng cao vị hắc tai, nguy hiểm đẳng cấp cấp chín.” Trương Khai Tuấn bình tĩnh nói.

“.” Vu Hoành trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải.

“Không cần lo lắng, so với Ác Ảnh hệ thống, Huyết Triều hệ thống hắc tai càng nhiều thực thể, mặc dù cá thể to lớn, nhưng ngược lại càng dễ đối phó.” Trương Khai Tuấn giải thích.

“Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, vòng thứ hai tập kích có thể sẽ tại đêm nay Giờ Đen bộc phát, từ vệ tinh vân đồ phán đoán, ta bên này phía trên hồng trị mây phóng xạ cường độ đã đạt đến max trị số, so với chung quanh cao hơn tối thiểu một cấp độ.”

“Có thể vượt qua đi a?” Vu Hoành trầm giọng hỏi.

“Hẳn là có thể, nhưng tổn thất có thể sẽ rất lớn.” Trương Khai Tuấn dừng lại, “Nếu như ta lần này… Chờ một chút.”

Hắn bỗng nhiên lần nữa dừng lại, âm điệu hơi lên chập trùng.

“Có người liên tuyến!”

Vu Hoành giật mình trong lòng, loại thời điểm này còn có người liên tuyến, còn có thể liên tuyến, hoặc là hắc tai, hoặc là liền nhất định là cứ điểm lớn!

Hai người chờ đợi trong chốc lát sau.

Rất nhanh, trong máy bộ đàm truyền ra rất nhỏ tiếng xào xạc.

“Hôi Thành Trương Khai Tuấn tư lệnh?” Một cái ôn hòa trung niên giọng nữ từ trong máy bộ đàm vang lên.

“Là ta, ngươi là?”

“Ta là thứ hai Cực Quang thành Tân Chỉ Lôi. Đương nhiệm quân Liên Hiệp an toàn bảo hộ bộ bộ trưởng. Liên hệ ngươi cũng không dễ dàng.” Giọng nữ có chút nhẹ nhàng thở ra.

“… Ta nghe nói Cực Quang thành chung quanh tín hiệu bị q·uấy n·hiễu rất lớn. Xác thực không dễ dàng.” Trương Khai Tuấn ngừng tạm, khẳng định nói.

“Hôi Thành phái ra điều tra đội, tự nghiên dịch chiết xuất rất có giá trị thực dụng, ta muốn biện pháp liên hệ ngươi, cũng là hy vọng có thể lẫn nhau hợp tác.” Tân Chỉ Lôi trịnh trọng nói.“Hiện tại Đông Hà toàn bộ địa vực người còn sống không nhiều lắm, chỉ có chúng ta chân thành hợp tác, mới có thể tại hắc tai bên trong tránh ra một tia sinh cơ!”

“Có thể.” Trương Khai Tuấn lãnh đạm nói, ” như vậy trao đổi điều kiện là?”

“Chúng ta đơn độc nói chuyện.” Tân Chỉ Lôi trầm giọng nói, “Một cái khác còn tại liên tuyến chính là Hắc Phong doanh địa Vu Hoành tiên sinh đúng không?”

“Là ta.” Vu Hoành cấp tốc nói.

“Khẩn yếu quan đầu, hiện tại đúng là chúng ta tất cả mọi người sinh tử tồn vong mấu chốt thời gian, cũng hi vọng ở tiên sinh có thể tận lực cho ra càng nhiều kỹ thuật duy trì. Ta chỗ này máy không người lái vận chuyển, pin phương diện có tiến triển mới, có gì cần, trước tiên có thể vận đến Hôi Thành, lại từ nơi đó chuyển tiếp.” Tân Chỉ Lôi chân thành nói.

“Có thể.” Vu Hoành gật đầu.

“Vu tiên sinh khai thác Vòng Xoáy phù bản hiệu quả xác thực rất tốt, chúng ta nhân viên tình báo đối với cái này đánh giá rất cao, nhưng cũng tiếc không cách nào phục chế.” Tân Chỉ Lôi

nói, ” không biết ngài có phải không có thể giao dịch loại này phù bản đại lượng kỹ thuật sản suất?”

“Thật có lỗi, ta rất nguyện ý, nhưng phù bản kỹ thuật bản thân nguồn gốc từ tại ta tự thân đặc biệt tính, trừ ra chính ta, những người khác không cách nào phục khắc.” Vu Hoành thở hắt ra, trả lời.

“Dạng này a? Ta tin tưởng Vu tiên sinh không phải thiển cận như vậy người, đáng tiếc…” Tân Chỉ Lôi thở dài.

“Ta chỗ này thời gian có hạn, tiếp xuống cần cùng Trương tư lệnh nói chuyện riêng, hi vọng có cơ hội có thể ở trước mặt gặp một lần Vu tiên sinh.”

“Có cơ hội sẽ, như vậy ta trước hạ.” Vu Hoành minh bạch đối phương ý tứ, trực tiếp tách ra máy truyền tin.

Một phen nói chuyện với nhau lôi lệ phong hành, cái này gọi Tân Chỉ Lôi bộ trưởng rất rõ ràng là cùng Trương Khai Tuấn có chút tương tự phong cách, nhưng làm người tựa hồ càng ôn hòa, càng giống là quân Liên Hiệp chính thống cao tầng.

Nhu hòa bên trong mang theo một tia uy nghiêm.

Ngồi tại máy truyền tin một bên, hắn sửa sang lại mạch suy nghĩ.

Xuất ra giấy cứng đơn giản ghi chép bên dưới yếu điểm, viết ra thứ hai Cực Quang thành, Tân Chỉ Lôi cái tên này.

Hắn thật dài thở ra một hơi.

‘Ta cũng muốn bắt đầu ta chiến đấu.’

Hôi Thành cũng tốt, Cực Quang thành cũng tốt, vậy cũng là cách hắn chỗ rất xa. Chân chính liên quan đến hắn tự thân, hay là doanh địa.

‘Dựa theo Trương Khai Tuấn nói, đêm nay khả năng còn sẽ có đợt thứ hai tập kích, vừa vặn kiểm tra một chút cường hóa tốt trận pháp hiệu quả, mới bổ sung mới năng lượng bao phó trận, hắn là có thể trên phạm vi lớn gia tăng hiệu quả.’

Hắc Tích còn tại cường hóa, tương lai hiệu quả không biết.

Vu Hoành tự nhiên không có khả năng các loại hai ngày sau thử lại, hiện tại đợt này tập kích, đến rất đúng lúc.

Hắn đi đến cửa gỗ trước.

Xuyên thấu qua quan sát cửa sổ nhìn xem phía ngoài thạch bảo.

Nếu như trận pháp gánh không được, liền nhìn sơn động phòng an toàn bên này hiệu quả. Phòng an toàn khắc họa mật thất hiệu quả, hẳn là có rất mạnh ẩn nấp hiệu quả.

Hắn xuất ra một cái máy kiểm tra hồng trị cường hóa, tùy thời xem xét.

Quan sát ngoài cửa sổ, một nửa tầm mắt bị kết nối thạch bảo tảng đá thông đạo ngăn trở, một nửa khác vừa vặn có thể nhìn thấy doanh địa bên trái cảnh tượng

Xám đen doanh địa mặt đất mấp mô, tràn đầy trước đó hắc tai tập kích lưu lại vết sẹo.

Nội viện tường vây giống như là một vòng xám trắng xương cốt, cao thấp nhấp nhô, chỉ có không đến hai mét độ cao, hiện đầy tinh mịn phù văn, hấp thu không khí chung quanh hồng trị bức xạ.

Càng xa một vòng ngoại viện.

Ngoại viện bùn màu đen trên mặt đất, mọc đầy loạn thất bát tao rau dại, bọn chúng mượn doanh địa ánh đèn gian nan sinh trưởng, ở giữa một cái lều gỗ nhỏ lẻ loi trơ trọi đứng ở một góc.

Chỗ xa hơn, ngoại viện biên giới, thì là đã màu xám đen đầu gỗ hàng rào.

Sau cùng hàng rào bên ngoài, mới là một mảnh quay cuồng hắc vụ.

Đậm đặc hắc vụ phảng phất vật sống, phun trào mà mông lung, cái gì cũng nhìn không thấy.

Thời gian lẳng lặng trôi qua.

Vu Hoành tu hành một trận nội khí về sau, mở mắt nhìn xuống trong tay máy kiểm tra thời gian.

‘22 giờ 47 phút.’

‘Cụ thể Giờ Đen bắt đầu thời gian là ban đêm 24 giờ.’ hắn còn nhớ rõ phát thanh cho ra thông cáo. Đây là Tân Cực Quang thành cơ cấu nghiên cứu cho ra chính xác đáp án.

Nhắm mắt lại, hắn tiếp tục tinh luyện nội khí.

Bôn Lôi Thối càng ngày càng tới gần tầng thứ sáu viên mãn, dưới mắt đúng là hắn nhu cầu cấp bách thực lực lực lượng thời điểm. Nội khí mỗi nhiều một đạo, tự thân át chủ bài liền nhiều một đạo.

Tối thiểu đánh không lại, hắn còn có thể dựa vào nội khí bộc phát thoát đi.

Thời gian từ từ chuyển dời…

Rất nhanh, máy kiểm tra số lượng hơi nhúc nhích một chút tiếp một chút.

Chờ Vu Hoành lần thứ hai lúc mở mắt ra, thời gian đã đi tới 23 giờ 56 phút.

Két.

Hắn mở cửa đi ra, đi vào trong sân.

Tại nội viện biên giới đứng vững, dựa vào thạch bảo cửa lớn, nhìn ra xa ngoại viện bên ngoài.

Rất nhanh, bốn phút thoáng qua tức thì.

Tại thời gian cuối cùng biến thành 24 giờ 00 phút lúc.

Vu Hoành bén nhạy ngẩng đầu, nhìn thấy bên ngoài hàng rào bên ngoài sương mù bắt đầu lộn.

Cái kia nguyên bản hắc vụ tại dần dần biến thành đen, so trước đó càng thêm đen.

Tựa như mực nước.

Liên doanh ánh đèn màu trắng, cũng tại hàng rào chỗ im bặt mà dừng, không cách nào chiếu rọi bên ngoài mặt đất.

'Tới…' Vu Hoành trong lòng nghiêm nghị, trước đó đám kia tay người tập kích lúc, bên ngoài cũng là quỷ dạng này.

Hắn nheo lại mắt, tìm cái bậc thang đặt mông ngồi xuống.

Lại đợi một hồi, hắn nếm thử tính giơ tay lên, đi lên, một chút xíu nâng cao.

Một hơi.

Hai hơi.

Bạch! !

Ngay tại ngón tay hắn siêu việt một mét 4 giờ, hàng rào bên ngoài trong hắc vụ, đột nhiên duỗi ra một cái xám trắng tay người.

Tay người tựa như tủ lạnh, da hư thối, móng tay bén nhọn khảm bùn đen.

Đây là một cái gãy mất bàn tay, đứt gãy chỗ là tại cổ tay về sau một chút vị trí. Cũng vẫn tiếp tục cánh tay kết nối.

Cho nên cùng nói là duỗi ra hắc vụ, không bằng nói cái này tay người lúc bay ra hắc vụ, chụp vào Vu Hoành.

Hô! !

To lớn khí lưu bị mang đến gợi lên đứng lên.

Tay người vượt qua hàng rào, trong nháy mắt kích hoạt dưới mặt đất trận pháp.

Xùy!

Một mảnh khí lưu đột ngột từ mặt đất mọc lên, hóa thành một đầu to bằng đầu người Khí Lưu Ô Nha.

Quạ đen xòe hai cánh, mang theo một dải hoả tinh màu đen, đụng đầu vào tay người đốt ngón tay.

Bành!

Khí Lưu Ô Nha nổ tung.

Tay người tốc độ đại giảm, chậm hơn phân nửa, từ ô tô phi nhanh tốc độ biến thành người bình thường chạy.

Không đợi nó tiếp tục, con thứ hai Khí Lưu Ô Nha đột ngột từ mặt đất mọc lên, lần nữa đâm vào nó trong lòng bàn tay.

Hô!

Hắc hỏa nhóm lửa tay người, trong khoảnh khắc liền đem nó đốt cháy hóa thành đen xám.

Nhưng đây chỉ là một cái tay người.

Vu Hoành vẫn như cũ duy trì lấy nguyên bản động tác, giơ lên tay càng ngày càng cao, đã vượt xa khỏi một mét bốn.

Hắn có thể nhìn thấy phía ngoài hắc vụ, tại kịch liệt quay cuồng.

Phảng phất có thứ gì, có cái gì số lượng rất nhiều đồ vật, sắp xông ra.

Hắn kiên trì, tùy thời chú ý ấn ký bên trong trận pháp trạng thái.

Trong đầu, vừa mới tiêu diệt một đầu tay người Hắc Phong trận pháp phòng hộ, trạng thái vẫn được.

Phó trận mang tới bổ sung năng lực, cho đại trận rất nhiều dư dật.

Một cái tay người lúc trước có thể tiêu hao hết trận pháp mười mấy phần một trong lưu trữ năng lượng. Mà bây giờ, hai cái trận pháp liên hợp cùng một chỗ, một cái tay người hơn vạn

điểm bức xạ, chỉ là để hai cái trận pháp có chút lóe lên, lại rất nhanh khôi phục bình thường

‘Phó trận cũng là có hấp thu hồng trị bổ sung tự thân công năng, dạng này thì tương đương với hai cái trận pháp cùng một chỗ bên cạnh hấp thu biên phòng thủ, hiệu quả so đơn thuần gia tăng lưu trữ năng lượng tổng lượng hắn là sẽ tốt hơn nhiều.’

Vu Hoành trong lòng tính toán, ánh mắt hay là gắt gao nhìn chằm chằm hàng rào bên ngoài.

Hắc vụ quay cuồng kia, rõ ràng đang nổi lên càng lớn một đợt tập kích.

Chờ nửa phút không đến. Rốt cục…

Phốc phốc phốc phốc phốc! ! !

Trong chốc lát, lít nha lít nhít mảng lớn xám trắng tay người, đồng thời phá vỡ hắc vụ, hình thành một đạo tường trắng, bay thẳng đến Vu Hoành áp đảo tới.

Kịch liệt tiếng gió ở bên tai khuấy động, toàn bộ doanh địa giờ khắc này hoàn toàn bị to lớn khí lưu tiếng xé gió lấp đầy.

Cuồng phong bị đè ép, thổi hướng bốn phía.

Kịch liệt khí áp ẩn ẩn kéo ra doanh địa đại lượng dưỡng khí, để cho người ta thở không nổi.

Vu Hoành gắt gao nhìn chằm chằm xông tới tường trắng, vẫn như cũ giơ cánh tay.

Hắn muốn triệt để khảo thí trận pháp cực hạn.

Cho nên hắn không nhúc nhích, ngồi tại nội viện trên bậc thang, tựa như pho tượng.

Oanh! ! ! Tường trắng đồng dạng tay người bầy, trọn vẹn trên trăm con, đồng thời xông vào trận pháp phạm vi.

Chỉ một thoáng, trận pháp sáng lên.

Toàn bộ trong ngoài viện mặt đất đất đen bên trong, sáng lên từng mảnh từng mảnh phức tạp hơi trắng trận văn.

Tầng tầng lớp lớp trong trận văn, xen lẫn có đại lượng cùng loại vòng xoáy đồng dạng mắt hình trống rỗng, những lỗ hổng này vị trí, lúc này cũng tiếp tục không ngừng phun ra khí lưu.

Mảng lớn phun ra khí lưu ở giữa không trung ngưng tụ thành từng đầu Khí Lưu Ô Nha, nhào về phía tường trắng đồng dạng to lớn tay người.

Phốc phốc phốc phốc! !

Đầu tiên là giảm tốc độ hiệu quả trong nháy mắt có hiệu lực.

Ngay sau đó.

Bầy quạ đen mang theo hắc hỏa cùng hắc phong ăn mòn, liên tục không ngừng tiêu diệt tiến đến tay người.

2 giây về sau, 20 con tay người hóa thành khói đen tiêu tán.

3 giây về sau, 40 con tay người lại lần nữa hóa thành khói đen.

Lúc này tay người tạo thành tường trắng đã thưa thớt rất nhiều, tựa như một khối tràn đầy lỗ rách vải trắng, vẫn như cũ chậm rãi hướng phía Vu Hoành bay tới.

Mà trận pháp toàn bộ bạch quang bỗng nhiên tối sầm lại, đã công suất giảm lớn.

Rất hiển nhiên là tiêu hao sạch tất cả trữ bị.

Nhưng cũng còn tốt chính là, hai cái trận pháp đồng thời hấp thu hồng trị, đem nó liên tục không ngừng chuyển hóa làm giá trị âm bức xạ, tiếp tục chuyển vận.

Loại trạng thái này, cũng dẫn đến còn lại tay người đồng dạng da đang từ từ biến cháy đen.

Bọn chúng tốc độ tiếp tục đang thay đổi chậm, đã tương đương với người bình thường hành tẩu tốc độ.

‘Lưu trữ năng lượng đến cực hạn.’ Vu Hoành minh bạch xảy ra chuyện gì.

Hắn giơ tay, lẳng lặng nhìn xem những này tay người hướng phía chính mình bay tới.

Chương 192: Hi vọng (2)

Chương 192: Hi vọng (2)

Giây thứ sáu.

Tay người lại từng có nửa hóa thành khói đen, biến mất không thấy gì nữa.

Phó trận chuyển hóa tốc độ rất nhanh, bởi vì công năng đơn nhất khả năng đặc biệt, cho nên viễn siêu chủ trận chuyển hóa tốc độ.

Loại này chuyển hóa, bản thân liền là đang hấp thu hồng trị suy yếu chỗ gần hắc tai, lại thêm chuyển hóa thành trận pháp công kích, một vào một ra, liền càng thêm áp chế Tay Người hắc tai.

Giây thứ tám.

Sau cùng mấy cái tay người bay đến Vu Hoành trước người vài mét chỗ, cũng nhịn không được nữa, triệt để im ắng hóa thành bụi đen, tiêu tán không thấy.

Hắn an tĩnh nhìn chăm chú lên đây hết thảy, thẳng đến tất cả tay người toàn bộ bị tiêu diệt, mới chậm rãi thả tay xuống

'Xem ra trận pháp hay là đến khả năng đặc biệt cường hóa, lại tổ hợp hiệu quả càng tốt hơn. Một đống lớn công năng xen lẫn trong cùng một chỗ, trải phẳng xuống tới, mỗi cái bộ phận công năng kỳ thật cường hóa đến cũng không cao.'

Hắn đi qua, nhìn xem trên mặt đất gắn một chỗ bụi đen, lập tức cẩn thận về thạch bảo tìm cái túi nhựa, đem những này bụi đen từng cái cẩn thận cất kỹ.

Nếm qua hắc tai còn sót lại vật ngon ngọt về sau, hắn liền đối với loại vật này đặc biệt để bụng.

Thu thập hoàn toàn bộ bụi đen, được từ từ một túi lớn, hắn hài lòng ngồi dậy.

Bên ngoài hàng rào bên ngoài, lúc này đã lại xuất hiện lít nha lít nhít Quỷ Ảnh đám người.

Trong bọn họ có nam có nữ, trẻ có già có, đại bộ phận quần áo sạch sẽ, khuôn mặt như cùng sống người đồng dạng, chỉ là không có bất kỳ biểu lộ gì.

Vu Hoành buông xuống cái túi, ánh mắt liếc nhìn, tìm kiếm lần trước nhìn thấy Tốc Nhân.

Nhưng lần này không có phát hiện đối phương thân ảnh.

Hắn nhìn quanh một vòng, toàn bộ doanh địa bên ngoài, lít nha lít nhít đứng đầy Quỷ Ảnh, thô sơ giản lược đoán chừng cũng có mấy trăm người nhiều.

Hắn suy nghĩ một chút, từ phía sau lưng rút ra Lang Nha bổng, nội khí leo lên mà lên, bám vào tại Lang Nha bổng mặt ngoài.

Sau đó, bỗng nhiên hướng phía trước hất lên.

Hô! !

Lang Nha bổng gào thét lên, lượn vòng lấy, mang theo ngột ngạt tiếng xé gió, hung hăng nện vào ngay phía trước mảng lớn Quỷ Ảnh Nhân trong đám.

Phốc phốc phốc phốc phốc! !

Trong nháy mắt mảng lớn Quỷ Ảnh phá toái hóa thành khói đen, bị nội khí ăn mòn tiêu tán.

Phỏng chừng khoảng mười đạo Quỷ Ảnh triệt để tiêu tán, Lang Nha bổng cũng hung hăng vào hàng rào nơi khác mặt.

Rất nhanh, Quỷ Ảnh bọn họ lại từ chung quanh áp sát tới, đem lỗ hổng bổ sung. Số lượng phảng phất không có thay đổi gì.

Bọn chúng cũng không hướng về phía trước, cũng không lui lại, chỉ là cứ như vậy đứng đấy.

Vu Hoành nhìn chăm chú lên bọn chúng, đại khái tính toán nội khí tiêu hao, trong lòng có kế hoạch đơn giản.

Nếu những này Quỷ Ảnh không có ý định xâm nhập, hắn cũng không quan tâm đến nó bọn họ.

Đứng người lên, hắn lui ra phía sau hai bước, cấp tốc trở về sơn động.

Ở trong động quan sát một trận những này Quỷ Ảnh, Vu Hoành xác định bọn chúng cũng không tiến vào, chỉ là đứng ở nơi đó.

Trận pháp tiếp tục đang tiêu hao, hiển nhiên có đồ vật gì đang nỗ lực lặng yên tiến đến, nhưng bị ngăn trở.

‘Mặc dù ngăn trở tay người. Nhưng vẫn là có chút miễn cưỡng, còn cần bổ sung một cái phó trận, là chủ trận dự trữ có thể cùng chuyển hóa khí.’

Ngồi trở lại bàn gỗ một bên, Vu Hoành lại lần nữa định ra đến tiếp sau cường hóa kế hoạch.

‘Mặt khác, ta kèm theo trên Lang Nha bổng nội khí, có thể hữu hiệu xử lý Quỷ Ảnh, nhưng khuyết thiếu khoảng cách dài v·ũ k·hí, Lang Nha bổng quá gần, không tiện đem năm khoảng cách an toàn, không có cách nào phát huy nội khí uy lực. Hoàn toàn viễn trình mà nói, tiêu hao lại có chút lớn, dù sao vật liệu có hạn, tốt nhất là làm một cái đầy đủ kiên cố, lại có thể khoảng cách đủ dài bền bỉ tính v·ũ k·hí…’

Một mực đến nay, hắn nội khí tu vi cũng chỉ là dùng để gia tăng lực bộc phát cùng tốc độ sức chịu đựng.

Chân chính sát phạt kỳ thật cần dùng đến cũng không nhiều.

Suy tư một lát, Vu Hoành cấp tốc nghĩ đến chính mình cần v·ũ k·hí là cái gì.

Chờ Hắc Tích cường hóa kết thúc, liền có thể vận dụng hắc ấn gia công v·ũ k·hí.

Sau đó, kiểm tra một chút khác biệt vật liệu đối nội khí truyền tốc độ cùng truyền hao tổn.

Ngoại giới càng phát ra tăng lên hắc tai khủng bố, làm cho hắn có loại lần nữa trở lại ban đầu lúc cảm giác cấp bách.

Lúc này Vu Hoành một khắc cũng không dám trì hoãn. Lập tức bắt đầu khảo thí nội khí tính chất

Da lông, nhựa plastic, tảng đá, đầu gỗ, bùn đất, nước, dầu, các loại hợp kim, toàn bộ trong tay vật liệu đều thử một lần, rất nhanh Vu Hoành cho ra là kim loại truyền tính tốt nhất.

Thế là hắn từ tạp vật bên trong tìm kiếm xuống vật phẩm kim loại, nhưng phát hiện kim loại chế phẩm số lượng trọng lượng xa xa không có khả năng thỏa mãn nhu cầu của hắn.

Thừa dịp Hắc Tích còn tại cường hóa.

Sáng sớm hôm sau, hắn chờ đợi phía ngoài Quỷ Ảnh tản mất, Giờ Đen đi qua, đến giữa trưa hai điểm lúc, ngoại giới tiến vào hỗn loạn thời đoạn.

Liền trực tiếp rời đi doanh địa, đi vào doanh địa bên cạnh gần nhất trên đường cao tốc.

Xám trắng sắc trời dưới.

Hắn mắt nhìn bầu trời, sương mù che cản tất cả. Liếc nhìn lại, trời và đất đều là giống nhau màu xám.

Hô.

Vu Hoành thật dài thở ra một hơi, nhảy xuống sườn dốc, đứng tại đường cái mặt đường.

Xám trắng mặt đường trở nên càng phá, phía trên lưu lại rất nhiều mấp mô v·ết t·hương.

Một chỗ thậm chí có một cái to bằng chậu rửa mặt cái hố nhỏ, bên trong tích đầy đen sì nước bẩn.

Vu Hoành nhìn chung quanh một chút, sương mù xám che chắn ánh mắt, chỉ có thể nhìn thấy ba bốn mét phạm vi.

Hắn căn cứ phương vị, tăng tốc bước chân hướng ven đường đi đến.

Rất nhanh, trước mặt trong sương mù, từ từ xuất hiện hai chiếc xe Jeep.

Hai chiếc xe đều lật tại ven đường trên sườn dốc, container lấy, lúc nào cũng có thể sẽ hướng xuống lăn xuống dáng vẻ

Nhìn xem xe treo ở trên sườn dốc, Vu Hoành hơi lúng túng một chút 'Phiền toái.' hắn nhìn chung quanh một chút.

Xe rơi xuống làm sao bây giờ?

Suy nghĩ một chút, hắn nghiêng người, đưa tay bắt lấy một cỗ xe cái bệ biên giới, sau đó trên thân cơ bắp kéo căng, hít sâu một hơi.

Lên! !

Hắn thử nghiệm hai tay kéo một phát, đi lên phát lực.

Bành! !

Trong chốc lát, xe Jeep lăn mình một cái, đột nhiên đằng không mà lên, bị Vu Hoành vào đầu giơ lên, lơ lửng giữa trời,

… .

Tràng diện nhất thời an tĩnh lại.

Vu Hoành có chút mờ mịt, nhìn một chút đỉnh đầu của mình xe, lại nhìn một chút chính mình rơi vào mặt đất hai chân.

Bành, bành.

Hắn nhẹ nhàng ước lượng xe, đem nó mặt bên trên mặt đất nhẹ nhàng cất kỹ, bày ngay ngắn.

Sau đó rút ra hai chân, đi vào chiếc thứ hai xe Jeep bên cạnh, nhìn xem xe lâm vào trầm tư.

'Nguyên lai ta khí lực đã lớn như vậy? ?'

Trước đó hắn chỉ là có thể kéo động xe, nhấc động xe, nhưng bây giờ… Xe này trong tay hắn, làm sao cảm giác có chút giống vỏ giấy.

Lại lần nữa vươn tay, Vu Hoành ôm lấy đằng sau đuôi xe, bàn tay hướng ở giữa kẹp.

Chiếc thứ hai xe Jeep bị hắn ngạnh sinh sinh bế lên, nhẹ nhàng phóng tới ven đường trên mặt đất

Nhìn chung quanh một chút không ai, hắn thở hắt ra, lại lần nữa ôm lấy chiếc xe hơi này, đang muốn trước tiên phản hồi doanh địa.

Có thể mới đi hai bước, dưới chân lộ diện liền nổ tung.

Bất đắc dĩ, hắn buông xuống xe, đổi thành trở tay xe kéo đầu, chạy về phía trước.

Dạng này vừa đi vừa về hai chuyến, rốt cục đem hai chiếc xe đều kéo về doanh địa.

Tại trong doanh địa, hắn cấp tốc đem hai chiếc xe bên trong phi kim loại bộ kiện toàn phá hủy đi ra, chỉ lưu giá kim loại.

Sau đó đem hai cái kim loại khung xe chồng lên nhau. Dạng này v·ũ k·hí cần thiết nguyên vật liệu nên đầy đủ.

Tiếp lấy chính là chờ đợi hắc ấn cường hóa Hắc Tích kết thúc, liền có thể cường hóa hợp thành v·ũ k·hí

Ngày thứ hai. Trong máy truyền tin Trương Khai Tuấn bên kia lại bạo phát Người Nhắm Mắt hắc tai, so với Tay Người Màu Xám, Người Nhắm Mắt tập kích kinh khủng hơn.

Liên tục c·hết hơn 30 người về sau, khu vực t·ử v·ong bị Huy Thạch axit mạnh trực tiếp phun ra tiêu hủy.

Hôi Thành còn lại toàn bộ người, đã không đủ 2000.

Theo Trương Khai Tuấn miêu tả, có không ít người lặng lẽ thừa dịp Giờ Xám trộm v·ũ k·hí trang bị vật tư, thoát đi thành thị, chẳng biết đi đâu.

Tân Chỉ Lôi bên kia cũng bắt đầu chuẩn bị chiến đấu, đối kháng sắp đến Hắc Cự Nhân cùng Đại Đa Mục Điểu bầy.

Tin tức tốt duy nhất, là ba bên điều tra đội ngũ thành công tụ hợp, tập hợp an toàn kẽ nứt địa đồ.

Đội ngũ chung hai mươi người, nửa đường chỉ hi sinh năm người, liền hoàn thành kẽ nứt địa đồ hiệu đính.

Còn lại mười lăm người đem địa đồ chụp ảnh về sau, đóng dấu ba phần, giấu ở điểm hội hợp chờ đến tiếp sau nhân viên tiến về lấy ra.

Sau đó một đoàn người cùng một chỗ hướng phía Đông Hà hắc tai nơi khởi nguồn —— Hắc Thụ thôn, tiến đến.

Quanh đi quẩn lại, Tiết Ninh Ninh hai người hay là lại lần nữa hướng phía Y Y phương hướng của bọn hắn tiến đến.

Hắc Phong doanh địa bên trong

Vu Hoành một bên tu hành nội khí, vừa thỉnh thoảng ra ngoài, quan sát sơn động mặt phía nam cầu gỗ. Hắn nội khí đã đến tầng thứ năm đạo thứ ba, mà cầu gỗ cũng đúng là hướng phía sơn động phương hướng từ từ tới gần.

Cái này khiến trong lòng hắn bịt kín một tầng bóng ma.

Xế chiều hôm đó Giờ Xám qua đi, tiến vào hỗn loạn thời đoạn, hắc ấn đối với Hắc Tích cường hóa cuối cùng sắp kết thúc.

Trong thạch bảo.

Vu Hoành nửa ngồi xuống tới, đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve trước mặt một đầu Hắc Tích.

Hắc Tích phần lưng có đỏ sậm đếm ngược: 2 phút.

Lộc cộc.

Vu Hoành ngửa đầu uống hết một chén nước nóng, để ly xuống, lá miệng bạch khí.

Liền xem như có ống nước làm lạnh giữ ấm, trong thạch bảo nhiệt độ cũng rơi xuống đến 7 độ tả hữu.

Bên ngoài thì lại càng không cần phải nói, lạnh hơn. Trước đó dưới mưa, dẫn đến mặt đất đã kết hơi mỏng băng sương.

Rừng cây treo lủng lẳng lấy lít nha lít nhít khắp nơi có thể thấy được băng lăng.

Phốc.

Ngay tại Vu Hoành có chút thất thần thời điểm, đếm ngược kết thúc.

Trước mắt mèo c·h·ó lớn nhỏ Hắc Tích, đột nhiên thân thể run lên, thân hình bắt đầu mơ hồ.

Một giây sau.

Nó toàn thân lân giáp càng đen hơn, hình thể trở nên càng lớn một vòng, khoảng chừng c·h·ó cỡ lớn kích cỡ. Đứng người lên có thể đạt tới người phần eo, thân dài hơn bốn mét.

Hoàn toàn chính là một đầu đại gia hỏa.

Trong nháy mắt đó, ấn ký bên trong tất cả Hắc Tích đồng thời hoàn thành cường hóa.

Trước mắt con Hắc Tích này, mở to đen bóng hai mắt, nhìn chằm chằm Vu Hoành chờ đợi tiếp nhận mệnh lệnh.

Đùng đùng.

Vu Hoành vươn tay vỗ vỗ Hắc Tích phần lưng lân giáp.

Có chút cứng rắn, lực phòng ngự phải rất khá.

Nhưng trừ cái đó ra, mặt ngoài tựa hồ nhìn không ra có cái gì biến hóa khác.

Chỉ là kích cỡ biến lớn?

Hắn đứng dậy, vòng quanh Hắc Tích dạo qua một vòng, rất nhanh, liền ở tại vuốt phải phía dưới, phát hiện một tấm bị đè

xuống giấy vàng giấy vàng ước chừng lớn chừng bàn tay biên giới có phong cách cổ xưa vân văn, tính chất tinh tế tỉ mỉ mang theo có chút ấm áp.

Vu Hoành đem giấy vàng rút ra, vỗ vỗ phía trên bụi, nhìn kỹ lại.

Trên đó viết chữ Hán.

'Hắc Tích: Lại tên Địa Đàm Long Tích, trời sinh da đồng thiết giáp, tốc độ như gió, ẩn nấp tính cực mạnh, lấy Địa Sát tà khí làm thức ăn. Có thể phun ra địa hỏa, ăn mòn địch nhân, đem nó hóa thành nước mủ. Là Vô Cực Ma Cung cấp thấp Đạo binh một trong.'

"…" Lại là Vô Cực cung, Vu Hoành không phản bác được, đây là bắt chuẩn một đầu dê béo liều mạng hao lông cừu đúng không.

Lật qua còn có chữ nhỏ.

Phối hợp Vô Cực Ma Cung tâm pháp nội khí, có thể chín đầu Địa Đàm Long Tích ngưng kết Địa Đàm Ma Sào.

Địa Đàm Ma Sào: Mỗi năm ngày tự động sinh sôi một đầu Địa Đàm Long Tích, sinh sôi ra Địa Đàm Long Tích do ma sào khống chế, không chiếm cứ ấn ký vị trí. Một cái ấn ký chỉ có thể chuyển đổi ra một cái ma sào, ma sào khống chế Long Tích số lượng không hạn."

"…" Hóa ra Trùng Nhân di vật cường hóa hiệu quả là ở chỗ này thể hiện. Nghe nói Trùng Nhân chính là có thể cấp tốc gia tăng tự thân cá thể số lượng.

Vu Hoành nhìn xem tờ giấy vàng này, bỗng nhiên cảm giác, chính mình đây coi là không tính là Vô Cực Ma Cung ngoài biên chế đệ tử?

Mặc dù mình ngay cả thế lực này đến cùng ở đâu cũng không biết, nhưng không trở ngại hắn suy đoán, đối phương có lẽ cách mình chỗ rất gần, nếu không không có cách nào giải thích vì cái gì hắc ấn hung hăng liền bắt lấy nó hao.

“Nhìn như vậy, đổi thành Địa Đàm Ma Sào ngay từ đầu sẽ gian nan điểm, nhưng hậu kỳ góp nhặt đứng lên liền tương đương khả quan. Năm ngày một đầu, một tháng chính là sáu đầu, hai tháng là có thể đuổi kịp trước đó số lượng. Chỉ là, cái này Địa Đàm Long Tích, đến cùng sức chiến đấu như thế nào, còn phải qua khảo nghiệm rồi quyết định.”

Chương 193: Hi vọng (3)

Chương 193: Hi vọng (3)

Vu Hoành đánh giá dài hơn bốn mét Địa Đàm Long Tích, tâm niệm vừa động.

Lập tức Long Tích vọt tới trước, chớp mắt liền từ thạch bảo cửa sổ đập ra, biến mất tại trong sương mù.

Tốc độ thế mà ẩn ẩn có đuổi theo Vu Hoành dấu hiệu

Động tĩnh biến hóa ở giữa, lực bộc phát khá kinh người.

Vu Hoành đứng không nhúc nhích, nhắm mắt, xuyên thấu qua ấn ký tiến vào con Long Tích kia tầm mắt.

Hắc vụ tràn ngập trong núi rừng, Địa Đàm Long Tích nhanh chóng tiến lên, tựa như hắc tuyến.

Rất nhanh phía trước nó xuất hiện một khối rưỡi nhiều người cao xanh hòn đá đen.

Bành!

Bị nó đâm đầu vào đi, tảng đá bị xô ra một mảnh bã vụn bột đá, ngã lăn qua một bên.

Đột nhiên một đạo mặc đồ tây đen nam tử tóc ngắn, xuất hiện tại Long Tích phía trước một gốc cây khô bên cạnh.

Đối phương quần áo sạch sẽ gọn gàng, sắc mặt lãnh đạm không chút b·iểu t·ình, hiển nhiên là Quỷ Ảnh.

Địa Đàm Long Tích ngẩng đầu há miệng, tại khoảng cách Quỷ Ảnh còn có bảy tám mét vị trí, một cái dừng lại, trong miệng phun ra một đạo hỏa tuyến màu đen.

Hỏa tuyến tốc độ cực nhanh, bảy tám mét khoảng cách chỉ là một cái chớp mắt liền vượt qua, tinh chuẩn đánh trúng Quỷ Ảnh nam nhân.

Hô!

Quỷ Ảnh chớp mắt bị nhen lửa, hóa thành khói đen, biến mất không thấy gì nữa.

'Uy lực không tệ.' Vu Hoành nhìn đến đây, trong lòng hài lòng.

Đồng thời hắn chú ý tới, Địa Đàm Long Tích ở bên ngoài đậm đặc trong đêm tối, thế mà còn có thể nhìn thấy mười mấy mét bên ngoài cảnh tượng, mặc dù là màu trắng đen, nhưng đã đáng quý.

'Kiểm tra một chút thực lực hạn mức cao nhất, cùng năng lực kháng đòn.' trong lòng hắn suy tư, rất nhanh liền tìm đúng một mục tiêu.

Một đầu ngay tại trong núi rừng chậm rãi di động Đại Bì.

Trong hắc ám, Đại Bì ở trong mắt Địa Đàm Long Tích chậm rãi đi tới, nhìn qua tương đương nhàn nhã.

Loại này không hiểu cảm giác, để Vu Hoành có loại đây chính là một đầu dáng dấp kì quái điểm động vật hoang dã ảo giác.

Soạt.

Mưa nhỏ lại hạ xuống, rất là đột ngột.

Hạt mưa đánh vào trên mặt đất, cấp tốc tướng tài biển thủ bao lâu bùn đen lần nữa thấm ướt.

Đại Bì khó chịu lắc lắc thối túc bên trên bùn đen, lung lay tiểu tam giác đầu, đang muốn chuyển cái phương hướng.

Tê.

Bỗng nhiên một đạo hắc ảnh đột nhiên từ trong bóng tối xông ra, một cái bay nhào.

Bành! !

Bóng đen đâm vào Đại Bì đầu giác hút bên trên, phát ra một tiếng vang trầm.

Đại Bì b·ị đ·âm đến về sau lùi lại hai bước, giác hút mấy khỏa răng nanh bị đụng gãy.

Nó lung lay đầu, phát ra phẫn nộ tiếng gào thét, hướng phía trước liền cùng bóng đen triển đấu đứng lên.

Bóng đen chính là sau khi cường hóa Địa Đàm Long Tích.

Liên tục mấy lần cường hóa về sau lúc nó, đã có tương đương cường hãn lực lượng cơ thể.

Đối kháng chính diện dưới, thế mà cùng Đại Bì so sánh cũng không rơi vào thế hạ phong.

Trong đêm tối, Long Tích kích cỡ trên thực tế muốn so Đại Bì nhỏ một vòng lớn, chỉnh thể so sánh, tựa như trứng gà cùng hạch đào.

Nhưng cả hai đang đối mặt đụng đứng lên, lần lượt phát ra trầm đục, Long Tích thế mà chỉ là về mặt sức mạnh hơi kém, tốc độ lại mạnh hơn Đại Bì không ít.

Một vào một ra, lập tức đánh cái tám lạng nửa cân, bất phân thắng bại.

Hai tên gia hỏa ngươi đụng một cái, ta đụng một cái, tựa như hai khối tảng đá, liền xem ai trước gánh không được

Trong quan sát Vu Hoành, thấy thế cũng khẽ gật đầu.

Nhục thân thực lực cùng Đại Bì so sánh cũng không xê xích gì nhiều, lần này cường hóa quả thật không tệ. Hắc Tích cuối cùng có thể điểm xuất phát tác dụng.

Hắn tâm niệm khẽ động, khống chế Long Tích cấp tốc lui lại.

Sau đó, Long Tích bỗng nhiên mở miệng, đối với chuẩn bị đuổi theo cắn xé Đại Bì hắc trùng chính là một đạo hỏa tuyến màu đen.

Hô! !

Ngọn lửa màu đen phun ra ngoài, tựa như chất lỏng sềnh sệch nhiễm trên người Đại Bì, kịch liệt đốt cháy.

Tê!

Đại Bì kêu thảm một tiếng, vọt tới một nửa liền rẽ ngoặt ý đồ né tránh, đáng tiếc vẫn là quá muộn, nó hơn phân nửa thân thể đều bị hắc hỏa dính lên, kịch liệt b·ốc c·háy lên.

Theo kịch liệt giữa tiếng kêu gào thê thảm, Đại Bì trên thân bắt đầu bốc hơi lên khói đen, hình thể cũng bắt đầu từ từ thu nhỏ.

Tựa hồ đang ngọn lửa màu đen thiêu đốt dưới, thân thể của nó khổ người tại bị từ từ cắt giảm,

Long Tích lại lần nữa tiến lên, hung hăng đâm đầu vào đi.

Bành!

Đại Bì bị đụng đổ trên mặt đất, cuồn cuộn lấy ý đồ d·ập l·ửa, đáng tiếc lại bị Long Tích mở miệng bổ một mảnh hắc hỏa, đem phần bụng cũng triệt để nhóm lửa.

Hắc hỏa thiêu đốt trọn vẹn hơn một phút đồng hồ, mới đưa một đầu Đại Bì triệt để đốt thành khói đen, biến mất không thấy gì nữa.

Mà Long Tích chém g·iết một trận về sau, trừ tinh thần hơi uể oải, mỏi mệt, trên thân chỉ có một ít v·ết t·hương nhỏ, xem ra nghỉ ngơi một trận liền có thể khôi phục.

“Không tệ không tệ!” Vu Hoành tương đương ngạc nhiên liên tục gật đầu.

Địa Đàm Long Tích năng lực thực chiến so với Đại Bì mạnh hơn, đối đầu một đầu Đại Bì có thể thắng, nhưng đối đầu với hai đầu, đoán chừng sẽ gánh không được.

‘Hắc hỏa uy lực không quá mạnh, tại Đại Bì bị thiêu c·hết trước đó, hai đầu đầy đủ tươi sống đ·âm c·hết một đầu Long

Tích… Xem toàn thể đến, cái này Địa Đàm Long Tích một đầu hơi mạnh hơn Đại Bì, yếu tại Tượng Trùng, tại nguy hiểm đẳng cấp hai cùng ba ở giữa.'

'Mặt khác, phun ra hắc hỏa, hoàn toàn có thể làm công kích từ xa, tập kích cao nguy hắc tai. Điểm ấy về sau có thể cân nhắc khảo thí chờ có thích hợp khiên thịt ngăn cản lại nói xác định Địa Đàm Long Tích năng lực thực chiến.' Vu Hoành đi ra thạch bảo, đi vào nội viện.

Chung quanh hắn dạo qua một vòng, cuối cùng tuyển sát bên chính mình sơn động cái kia mới đào móc động quật, làm Địa Đàm Long Tích sào huyệt chỗ.

Đi vào động quật mới.

Làm sao kiến tạo Địa Đàm Long Tích sào huyệt?

Vu Hoành nhíu mày, suy tư dưới.

'Trên thuyết minh nâng lên, cần chín đầu Long Tích dung hợp, hiện tại Long Tích số lượng còn chưa đủ, cần bổ sung.'

Bên ngoài nội khí thôi hóa Long Tích chỉ có hai đầu.

Một quả trứng ba ngày mới có thể ấp, một tuần mới có thể thành thục thành thể.

Hắn hiện tại Long Tích đều là toàn diệt sau dựa vào nội khí một lần nữa thúc đẩy sinh trưởng đi ra một đầu.

Nội khí rót vào ấn ký, sẽ ở trước đó t·ử v·ong cuối cùng một đầu Hắc Tích vị trí chỗ ở, hiển hiện một viên trứng Hắc Tích, sau đó ấp.

Hai đầu Long Tích, một đầu tiếp theo trái trứng, ba ngày ấp chính là bốn đầu, bốn đầu lại xuống trứng, sau sáu ngày chính là tám đầu, Cửu Thiên liền có thể thỏa mãn địa đàm long sào huyệt thành lập, còn có thể thêm ra bốn đầu Long Tích làm dự bị tuần tra.

Vu Hoành hơi tính toán dưới, trong lòng nhất thời nắm chắc.

Hiện tại Long Tích, đã hoàn toàn có đối với Quỷ Ảnh cùng Huyết Triều song trọng đả kích năng lực, đồng thời đối với nhân loại v·ũ k·hí cũng có không kém lực sát thương.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành tâm niệm vừa động, cấp tốc trở về thạch bảo, cầm một thanh phổ thông s·ú·n·g ngắn đi ra.

Trong nội viện, hắn giơ thương, đối với một đầu sớm nằm sấp tốt Long Tích phần lưng bắn một phát.

Đ·ạ·n đánh ra một chút mảnh vỡ màu đen, tựa như đánh vào màu đen vỏ cây già bên trên.

Long Tích phần lưng trúng đ·ạ·n chỗ, nhiều một cái cái hố nhỏ.

Vu Hoành đến gần đi qua, đưa thay sờ sờ hố nhỏ kia.

Ước chừng to bằng móng tay, một centimet sâu tả hữu, xúc tu có chút ấm áp.

‘Không tệ.’ hắn hài lòng buông ra Long Tích, để nó chính mình chui vào hàng rào bên ngoài hắc ám vụ khí, biến mất không thấy gì nữa.

Sau đó trước cường hóa một chút v·ũ k·hí, đem nội khí uy lực phát huy đứng lên lại nói, chỉ là đơn thuần kết cấu cải biến, tốn hao hắc ấn hắn là thời gian không dài.

Vu Hoành rót vào nội khí để hai đầu Long Tích đẻ trứng về sau, quay người đi ra nội viện tường vây, đi vào ngoại viện.

Ngoại viện trên mặt đất, liên tiếp lều gỗ, ngừng hai chiếc xe Jeep khung xe.

Vu Hoành đến gần đi qua, đứng tại chỗ đợi một hồi.

Rất nhanh Long Tích từ trong bóng tối leo ra, trong miệng cắn một cây thô to Lang Nha bổng, kéo phóng tới xe một bên, sau đó quay người trở lại hắc ám.

Lúc này, Vu Hoành mới vươn tay đặt tại khung xe mặt ngoài.

‘Cường hóa v·ũ k·hí, phương hướng…’

Trong đầu của hắn hiện ra một dạng hoàn toàn phù hợp hắn nhu cầu v·ũ k·hí ngoại hình

Đầy đủ kiên cố, có thể cận chiến cũng có thể viễn trình, tốt tu bổ, lực sát thương muốn đủ mạnh.

Bỗng nhiên trong lòng của hắn suy nghĩ lóe lên. Dừng lại cường hóa, quay người xông vào thạch bảo, rất nhanh lại lao ra.

Trong tay đem mấy khối vừa vẽ xong Khiên Dẫn Phù tấm cùng Vòng Xoáy phù bản, cùng một chỗ phóng tới khung xe bên trong.

Sau đó lại độ cường hóa.

'Cường hóa v·ũ k·hí. Phương hướng là…'

Một viên do to bằng cánh tay xiềng xích kết nối buộc chặt gai nhọn màu đen đại thiết cầu, xuất hiện tại Vu Hoành trong đầu.

Đúng vậy, không sai.

Hắn muốn v·ũ k·hí chính là cái đồ chơi này.

Thiết cầu kết nối xiềng xích thô to, một chỗ khác là buộc chặt tại trên lưng kiên cố đai lưng.

Thật dài xiềng xích đủ để cho thiết cầu bay ra đả kích đến hơn mười mét bên ngoài đối thủ. Mà hai tay ôm bóng, cũng có thể đem nó xem như v·ũ k·hí cận chiến, lực sát thương kinh người.

Mặt khác, bởi vì thiết cầu hơn một mét đường kính, đầy đủ rộng, còn có thể lâm thời làm tấm chắn, cản một chút đại uy lực công kích.

Cuối cùng, Vu Hoành để hắc ấn đem Khiên Dẫn phù văn cùng Vòng Xoáy phù văn hòa tan vào. Lấy Vòng Xoáy phù văn làm nguồn cung cấp năng lượng, tăng cường Khiên Dẫn phù văn dẫn dắt hiệu quả, để đại thiết cầu có được tới gần liền dẫn dắt hấp thụ địch nhân năng lực.

Đây chính là Vu Hoành trong lý tưởng v·ũ k·hí.

Vô luận phương diện nào cân nhắc, công năng đều tương đương hoàn mỹ.

Hắc ấn rất nhanh cho ra phản hồi, khẳng định hắn xác định phương hướng có thể cường hóa.

Cũng cho ra đếm ngược: 10 giờ 15 phút.

‘Nếu như không mang theo bất luận cái gì phù văn cường hóa, không mang theo vật liệu kiên cố độ tăng lên, hẳn là thời gian sẽ rút ngắn rất nhiều, bất quá dạng này cũng đáng!’

Vu Hoành đối với cái này tương đương chờ mong.

Có phù hợp v·ũ k·hí, kết hợp với Bôn Lôi thối pháp tốc độ lực bộc phát, hắn năng lực thực chiến sẽ đạt được tăng lên trên diện rộng

Xác định hắc ấn bắt đầu cường hóa, tâm tình của hắn thư sướng trở lại sơn động phòng an toàn, lúc đầu chuẩn bị tiếp tục luyện công tu hành, thuận tiện kết nối máy truyền tin.

Nhưng bên ngoài bầu trời đêm đột nhiên vang lên một tiếng sấm nổ.

Ầm ầm.

Điện quang xẹt qua bầu trời đêm, chiếu sáng một cái chớp mắt toàn bộ xung quanh sơn lâm.

Vu Hoành đứng tại cửa ra vào, xuyên thấu qua quan sát cửa sổ, vừa hay nhìn thấy bên ngoài lóe lên liền biến mất xám trắng viễn cảnh.

Sương mù mông lung giữa rừng núi, Bạch Khâu thôn cũng tốt, chung quanh sườn dốc cũng tốt, phía dưới cánh rừng cũng tốt.

Khắp nơi đều trải rộng lít nha lít nhít vô số bóng người.

Bọn hắn chậm chạp mà chẳng có mục đích rục rịch, liếc nhìn lại, căn bản không biết có bao nhiêu số lượng.

10. 000? 100. 000? Hoặc là càng nhiều? ?

Quỷ Ảnh g·iết c·hết người, đều sẽ chuyển hóa làm mới Quỷ Ảnh, mà cho đến tận này, ánh sáng phụ cận c·hết mất thành thị nhân khẩu liền có bấy nhiêu rồi? Chí ít mấy chục triệu!

Nghĩ đến đây số lượng, Vu Hoành trong nháy mắt cũng cảm giác tê cả da đầu.

Hắn cảm thấy mình là nên suy nghĩ kỹ một chút đằng sau quy hoạch con đường không có khả năng cần gì liền cường hóa cái gì, chẳng có mục tiêu, tiến độ phân tán.

Soạt.

Hắn một thanh khép lại quan sát cửa sổ.

Trở lại máy truyền tin bên cạnh ngồi xuống.

Nhu hòa ánh đèn màu trắng, ấm áp tuần hoàn ống nước, lật nhìn một nửa kẹp nhựa plastic phim hoạt hình phiếu tên sách sách, còn có tán loạn không có sửa sang lại màu xám túi ngủ.

Trong sơn động sinh hoạt khí tức, để hắn có chút căng cứng thần kinh từ từ đạt được thư giãn.

Muốn đánh vào nơi này, trước phải đi qua Long Tích phòng hộ, sau đó là trận pháp, lại sau đó còn có không gì sánh được kiên cố sơn động cửa lớn.

‘Nơi này đầy đủ an toàn… Đầy đủ an tâm… . Nhưng đây là xây dựng ở trận pháp đủ cường đại trên cơ sở. Nếu như gặp phải viễn trình phá hủy trận pháp hắc tai đâu? Loại thời điểm này liền cần chủ động tiến công, ra ngoài phá hủy cùng xua đuổi, cái này cần Hắc Tích dạng này có thể di động sức chiến đấu.’

‘Cho nên Địa Đàm Ma Sào thành lập, đối với hậu kỳ tới nói sẽ rất có trợ giúp.’

Vu Hoành cầm bút tại trên ván gỗ viết xuống: Trận pháp, Long Tích, hai cái từ mấu chốt.

Chương 194: Hi vọng (4)

Chương 194: Hi vọng (4)

‘Ngoại giới càng ngày càng ác liệt, ta nhất định phải phòng ngừa chu đáo, nếu xác định cam đoan ta an toàn mấu chốt, là hai cái này, như vậy tiếp đó, v·ũ k·hí cường hóa sau khi kết thúc, liền tập trung cường hóa hai cái này.’

‘Trận pháp nhất định phải đạt tới toàn phương vị phòng hộ hiệu quả, dưới mặt đất cùng bầu trời cũng phải bao trùm ở, phạm vi cũng còn phải mở rộng, còn phải gia tăng giảm xóc không gian. Tránh cho tốc độ quá nhanh hắc tai một chút liền vượt qua trận pháp, vọt tới khu vực hạch tâm.’

‘Long Tích xuất hiện, mang ý nghĩa hắc tai rất nhiều vật tàn lưu có rất tốt cường hóa hiệu quả, còn có trong trận pháp Khí Lưu Ô Nha, hiệu quả cũng không tệ. Cho nên về sau thu thập loại này vật tàn lưu, dùng để hợp thành cường hóa, cũng là trọng yếu điểm.’

‘Long Tích các loại sào huyệt thành lập tốt về sau, lại nghiên cứu có thể hay không tiến thêm một bước cường hóa. Nếu như không được, liền nghiên cứu mới hợp thành sinh vật, ấn ký có thể có một cái hai cái, nói không chừng liền có thể có ba cái bốn cái, tương lai phương diện này được thật tốt đào móc.’

Vu Hoành vù vù ghi chép bên dưới tất cả yếu điểm.

‘So với nội công tu luyện, ta hiện tại là thấy rõ ràng, trực tiếp cường hóa trận pháp cùng ấn ký sinh vật, lấy được tăng lên phải lớn rất rất nhiều. Tại loại này càng ngày càng nguy hiểm hoàn cảnh dưới, trước thu hoạch được an toàn hơn hoàn cảnh sinh tồn, lại khổ tu nội lực, mới là tốt nhất sách lược.’

Xác định cường hóa trận pháp cùng Long Tích các loại có thể di động sinh vật, Vu Hoành trong lòng có mục tiêu, cũng buông lỏng rất nhiều.

Mặc dù hay là lo lắng đến Y Y bên kia tình huống, nhưng bây giờ hắn có thể làm đều làm, chỉ có thể yên lặng vì đó cầu nguyện.

Y Y bản thân tựa hồ có thể chất đặc thù, tại an tĩnh lúc bất động, sẽ bị hắc tai xem nhẹ, từ đó không bị công kích, loại thể chất này vốn là để nó so những người khác tỉ lệ sinh tồn lớn.

Lại thêm hắn tặng cho thiết bị cùng vật tư, chỉ cần cẩn thận điểm, bất loạn mãng, gặp được cao nguy hắc tai từ từ lui lại, tùy thời quan sát máy kiểm tra hồng trị ba động. Vấn đề cũng không lớn…

Vu Hoành nấu ít đồ vào trong bụng, nghỉ ngơi một lát, liền tiếp theo bắt đầu luyện công, Bôn Lôi Thối tầng thứ năm mang cho hắn tăng lên đã vượt xa khỏi đoán trước, tốc độ di chuyển cùng bộc phát ứng biến tốc độ, đều có viễn siêu thường nhân cường hóa.

‘Bảo đảm chạy trốn tốc độ về sau, bước kế tiếp chính là tăng lên phòng hộ năng lực… Rất nhiều hắc tai liền tiếp xúc cũng không dám tiếp xúc, một khi giao thủ đứng lên, nhất định bó tay bó chân. Cho nên đối tự thân bảo hộ đến tăng lên nhật trình… Đến lúc đó tuyển một môn thích hợp công pháp là mấu chốt…’

Mặc sức tưởng tượng xuống tương lai, hắn luyện qua công, tinh luyện xong nội khí, liền kết nối máy truyền tin.

Lần này máy truyền tin tựa hồ bị quấy rầy rồi, không có trước tiên kết nối lại Trương Khai Tuấn kênh, mà là truyền ra trận trận tê tê dòng điện âm thanh.

Chờ chờ đợi một hồi.

Thông tin khôi phục bình thường.

Trương Khai Tuấn tương đương mệt mỏi thanh âm từ loa truyền ra.

“Thật có lỗi, ta bên này xảy ra chút sự tình, ngay tại xử lý.” Nương theo tiếng nói chuyện còn có trận trận thương kích âm thanh.

“Ngươi là mang theo người thông tin?” Vu Hoành hỏi.

“Ừm, tùy thân máy nội bộ mà thôi.” Trương Khai Tuấn trả lời, “Hai giờ trước, ta nhận được một cái bất hạnh tin tức, cần cáo tri ngươi.”

“… Ngươi nói?” Vu Hoành ngừng tạm, nói. Thế đạo này, vốn là có rất ít tin tức tốt, hắn đã thành thói quen.

“Đội điều tra thất bại.” Trương Khai Tuấn nói, ” hội hợp Cực Quang thành bên kia tinh nhuệ, bọn hắn cưỡi máy bay trực thăng đi qua, phát hiện tại bọn hắn trước đó có người trước một bước tiến vào Hắc Thụ thôn. Thế là đội điều tra quyết định chia ra hành động, một bộ phận truy tung người phía trước ý đồ liên hệ với thu hoạch càng nhiều tình báo. Một bộ phận khác dựa theo nguyên kế hoạch, thẳng đến Hắc Thụ thôn ban sơ bộc phát hắc tai di tích điểm, nhưng…”

“Ta có một vấn đề, trước đó nhất định quốc gia cũng điều tra qua đầu nguồn di tích, như vậy trước đó không có tra ra cái gì, hiện tại vì cái gì có thể bảo chứng đội điều tra có thể tra ra manh mối?” Đây là Vu Hoành một mực không hiểu địa phương.

“Căn cứ không biết nơi phát ra tình báo, thứ nhất Cực Quang thành đạt được hắc tai nguồn gốc từ tại hắc tỉnh, hắc tỉnh nguồn gốc từ tại di tích phong ấn tin tức. Ngay từ đầu bởi vì không nhận chứng thực, cho nên một mực không chiếm được duy trì, về sau thế cục chuyển biến xấu, vô kế khả thi, đội điều tra tổ kiến xem như không còn cách nào khác, cuối cùng thử một lần.” Trương Khai Tuấn trả lời.

“Nói cách khác, Cực Quang thành cùng các ngươi cũng không biết, đội điều tra đi qua có thể hay không hữu dụng?” Vu Hoành minh bạch.

Hắn nghe được Hắc Thụ thôn có người đi vào trước, liền suy đoán rất có thể chính là Y Y cùng An An hai người. Nhưng cũng không bài trừ còn sẽ có những người khác.

“Vâng, cụ thể tin tức cặn kẽ, tất cả Tân Cực Quang thành bên kia, nghe nói bên kia có nhà ngôn ngữ học giải mã bộ phận di tích không biết văn tự, cho ra hắc tai bộc phát bộ phận nguyên nhân. Nhưng lúc đó bởi vì không có chứng cứ chứng minh

hữu hiệu tính, cho nên bị mắc cạn, hiện tại tình thế khác biệt.” Trương Khai Tuấn giải thích.

Vu Hoành lần này tính triệt để nghe hiểu.

Nói cách khác, ngay từ đầu phía trên không có đem những này cái gì phong ấn loại hình tình báo coi là thật, đến phía sau những phương pháp khác đều nếm thử qua, người phải c·hết rất rất nhiều, không có biện pháp, mới lấy ngựa c·hết làm ngựa sống, quyết định dựa theo những này lải nhải phương pháp thử một chút.

“Mặt khác, ta phái ra người giao dịch hắn là muốn tới, vòng thứ hai dọc theo hắc tai kẽ nứt tới, vấn đề không lớn.” Trương Khai Tuấn nói.

“Được.” Vu Hoành ứng tiếng.

Đùng, thông tin tách ra.

Hắn ngồi tại bên cạnh bàn, trầm mặc một lát, thở dài, đứng người lên, tiếp tục đi tầng hầm luyện công

Tình huống hiện tại, trừ luyện công, còn có thể làm cái gì?

So với ra ngoài, hắn lưu tại nguyên địa không ngừng cường đại doanh địa, mới là lựa chọn tốt nhất.

Thời gian tại khổ tu bên trong bay nhanh trôi qua.

Đang lúc Vu Hoành toàn thân tâm đắm chìm tại tu hành bên trong lúc, doanh địa bên ngoài tuần tra Long Tích, bỗng nhiên thông qua ấn ký truyền lại cho hắn một cái nhắc nhở.

Đây là hắn phân phó tốt, gặp được hắc tai bên ngoài động tĩnh, kịp thời hướng hắn báo cáo.

Vu Hoành tạm dừng luyện khí, thông qua Long Tích tầm mắt mắt nhìn cạnh ngoài, cấp tốc mặc vào cường hóa đồ bộ, ra khỏi sơn động, đi vào ngoại viện hàng rào bên cạnh.

Lúc này đã là trời tờ mờ sáng Giờ Xám.

Hàng rào bên ngoài, đứng đấy một cái toàn thân hất lên thật dày đấu bồng đen người lùn nam nhân.

Hắn cúi đầu, trên cổ mang theo thật dày rỉ sét mũ giáp, van thở bên trong thỉnh thoảng truyền ra mang theo đàm âm ho khan.

So với Vu Hoành, hắn chỉ tới ngực nó thân cao, toàn thân khắp nơi đều in màu xám trắng Huy Thạch phù văn cùng Ẩn Nặc phù văn.

Cái kia Ẩn Nặc phù văn rõ ràng không có tác dụng, không rót vào nội khí đường vân ở trong mắt Vu Hoành một chút liền phân biệt ra vô hiệu.

“Ta là Thư Thành, thụ Hôi Thành Trương tư lệnh ủy thác, đến đây Hắc Phong doanh địa nơi giao dịch cần tài nguyên.” Nam nhân cúi đầu, thanh âm khiêm tốn mà trầm tĩnh, hoàn toàn không có bên ngoài những kẻ chạy nạn kia đám người sống sót vội vàng hấp tấp sợ hãi vạn phần hương vị.

“Một mình ngươi chạy xa như vậy đường?” Vu Hoành hơi kinh ngạc, giương mắt hướng đối phương sau lưng nồng vụ nhìn lại, một người phía sau cũng không, càng xa vị trí bị sương mù bao phủ, không cách nào thấy rõ.

“Không ngừng, chúng ta hết thảy ba người, vì an toàn vận chuyển tài nguyên cùng hàng hóa, chúng ta đều tiếp thụ qua trình độ nhất định thân thể cải tạo, xin mời Vu tiên sinh thứ lỗi.” Cái này tự xưng Thư Thành nam nhân tiếp tục nói.

“Cải tạo?”

“Đúng thế… . Bởi vì cao nguy hắc tai xuất hiện, dẫn đến một tầng Huy Thạch mật thất thiết kế không cách nào thấy hiệu quả, cho nên Hôi Thành chuyên gia đoàn, cấp ra giảm bớt người sống khí tức, gia tăng Huy Thạch mật thất số tầng, đồng hóa che giấu khí tức tam trọng bảo hộ đề nghị.” Thư Thành mỉm cười nói.

“Giảm bớt người sống khí tức… Các ngươi…” Vu Hoành ánh mắt ngưng tụ, nói còn chưa dứt lời, hắn liền bị đối phương kéo lên đùi phải bắp chân ngây ngẩn cả người.

Thư Thành đùi phải, không phải huyết nhục chi khu, mà là tay chân giả.

Ngay sau đó, đối phương kéo lên chân trái, tay trái, thế mà tất cả đều là đen sì tay chân giả kim loại.

“Ngoài ra ta trên người thịt tươi đã bị tận khả năng giảm bớt đến cực hạn.”

Thư Thành gỡ xuống áo choàng mũ trùm, lộ ra trụi lủi lỗ tai cùng cái mũi.

Hai lỗ tai của hắn cùng cái mũi đều bị cắt mất!

“Căn cứ nghiên cứu, hắc tai lấy tươi sống huyết nhục làm mục tiêu, là tiến hành đi săn ăn mòn hành động đặc thù quần thể. Cho nên, chỉ cần tận khả năng giảm bớt trên người mình tươi sống huyết nhục tổng lượng, liền có thể trên phạm vi lớn cắt giảm tự thân cảm giác tồn tại.”

“…” Vu Hoành không phản bác được.

“Mặt khác, ta toàn thân làn da đều dùng Huy Thạch phấn làm mật thất hình xăm, làn da một tầng, nội giáp một tầng, áo khoác một tầng, hết thảy ba tầng, hành tẩu lúc cần bảo vệ tốt không ra chỗ sơ suất, điểm ấy nhưng thật ra vô cùng vất vả.” Thư Thành mỉm cười nói.

“Như vậy đồng hóa che giấu khí tức đâu?” Vu Hoành hỏi.

“Các ngươi là thế nào làm?”

“A, cái này a…” Thư Thành phát ra quái dị trầm thấp tiếng cười. Hắn một lần nữa đeo lên mũ trùm, cúi đầu xuống, tựa như lưng còng người lùn.

“Căn cứ phòng thí nghiệm máy đo kiểm tra tính, chúng ta thể nội cắm vào bộ phận đẳng cấp thấp hắc tai bức xạ vật tàn lưu, làm nhà nghiên cứu, ngài hẳn là cũng biết, hắc tai có lúc cấp thấp không nhất định liền so cao cấp kém. Chỉ là có lực sát thương cùng phạm vi không lớn, biểu hiện lực kém chút. Cho nên…”

Hắn dừng một chút, tiếp tục.

“… Chúng ta liền đem loại này hắc tai vật tàn lưu, cắm vào thể nội, để nó phát ra so hoàn cảnh hơi cao một chút hồng trị bức xạ, dạng này đến lẫn lộn người sống khí tức. Đương nhiên, dạng này đại giới là tuổi thọ của chúng ta sẽ bị rút ngắn đến năm năm tả hữu. Nhưng không quan hệ… Coi như thế, nguyện ý làm cái này giải phẫu người hay là rất nhiều.”

Vu Hoành không phản bác được.

Hắn vốn cho là mình trước đó gặp phải một chút người sống sót, vì cầu sinh, đã đem hết thảy làm được cực hạn, nhưng bây giờ, nhìn thấy Hôi Thành tới Thư Thành, hắn mới biết được cái gì gọi là đến cực hạn.

“Tốt, chúng ta hay là mau chóng tiến hành tài nguyên trao đổi a? Ngài thứ cần thiết, bên này đã bộ phận mang đến.” Thư Thành mở miệng nói.

“Tốt!” Vu Hoành quay người từ trong sơn động vận chuyển ra Vòng Xoáy phù bản, cái đồ chơi này không giống bức xạ lựu đ·ạ·n, cần hắc ấn cường hóa hoàn thiện thiết kế sau gia công.

Thứ này có thể sử dụng nội khí đại lượng sinh sản, tính không được trân quý.

Chuẩn bị xong 200 khối Vòng Xoáy phù bản, phối hợp một viên bức xạ lựu đ·ạ·n, cầm tới cho đối phương nghiên cứu kết cấu thiết kế, đằng sau chắc hẳn Hôi Thành liền có thể chỗ sơ suất đem Vòng Xoáy phù bản cải tạo thành bức xạ lựu đ·ạ·n.

Cứ như vậy cũng có thể đại lượng gia tăng bên kia lực lượng phòng thủ.

Mà Vu Hoành bên này giao dịch đồ vật, chủ yếu vẫn là Huy Thạch phấn. Huy Thạch khoáng biến mất về sau, Huy Thạch phấn liền thành tài nguyên khan hiếm,

200 khối Vòng Xoáy phù bản thêm một viên lựu đ·ạ·n, tiêu hao Đại Huy Thạch bột phấn vẫn chưa tới một cân, mà đổi lại Huy Thạch phấn là 200 cân.

Cái này xa xa đầy đủ Vu Hoành dùng rất lâu.

Trừ ra Huy Thạch phấn, những vật này còn đổi lấy một thùng Dương Quang 07 đặc thù vật liệu bôi sơn.

“Huy Thạch phấn bởi vì tại hiện hữu hoàn cảnh dưới, sẽ bị trong không khí hồng trị chỗ đối xứng triệt tiêu, cho nên không dám mang nhiều, còn xin thông cảm. Lần này xem như lần đầu giao dịch. Nơi này tặng kèm ngài một bộ giản dị hệ thống theo dõi, phối hợp phổ thông điện lực đầu cắm liền có thể sử dụng.”

Thư Thành từ cõng trong túi, lấy ra một cái màu trắng đóng gói hộp.

Đóng gói hộp có tạp chí lớn nhỏ, một bản từ điển dày như vậy.

Mặt ngoài là một cái màn hình tinh thể lỏng, sáu cái vi hình camera vây quanh quảng cáo tuyên truyền đồ.

Mặt bên in Kim Hà Khoa Kỹ chữ.

Chương 195: Tin tưởng (1)

Chương 195: Tin tưởng (1)

“Đa tạ! Cái này giúp đại ân!” Vu Hoành hai mắt nhíu lại, trước tiên nghĩ đến hắc ấn cường hóa.

Thứ này tặng không rất có thể sẽ có thủ đoạn chuyện ẩn ở bên trong, nhưng không quan hệ, hắc ấn trực tiếp đổi mới cường hóa một lần, đến lúc đó công năng càng cường đại, xoát rơi tất cả ẩn hoạn dùng riêng, so với Long Tích giá·m s·át hình thức tuyệt đối tốt hơn nhiều.

“Có trợ giúp liền tốt.” Thư Thành trao đổi xong đồ vật, có chút bái.

“Để ý ta đập mấy tấm doanh địa tấm hình a?” Hắn hỏi.

“Tùy ý.” Vu Hoành tâm tình không tệ, khoát tay áo.

Thư Thành xuất ra điện thoại màu đen, im ắng đối với doanh địa quay chụp trong chốc lát, sau đó lại lần nữa hướng Vu Hoành bái, quay người không chút do dự đi tới sương mù, biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ chốc lát sau, bên ngoài ẩn ẩn truyền đến nhỏ xíu ô tô phát động âm thanh, tiếng xe đi xa, từ từ biến mất.

Vu Hoành đang chuẩn bị quay người trở về, lại đột nhiên bước chân dừng lại.

Hắn nhìn thấy Thư Thành vừa mới đứng đấy vị trí, hàng rào bên ngoài hắc thổ địa bên trên, đang lẳng lặng nằm một cái viên giấy nhỏ.

Viên giấy kia trước đó bị hàng rào tấm ván gỗ ngăn trở, không thể phát hiện, nhưng lúc này quay người góc độ biến hóa, lập tức để hắn thấy được.

Vu Hoành đến gần đi qua, xoay người nhặt lên viên giấy.

Triển khai.

Giấy màu trắng trên mặt viết tinh tế chữ nhỏ.

‘Quy Hương hội nhập hội phúc lợi vừa xem.’

‘Phúc lợi 1: Đối với chân thành gia nhập chúng ta kết bạn, chúng ta sẽ cho nó lớn nhất sinh tồn trợ giúp.’

‘Phúc lợi 2: Quy Hương hội nắm giữ trình độ lớn nhất lẩn tránh hắc tai, không bị hắc tai tổn thương năng lực đặc thù, kết bạn cống hiến đầy đủ, đem có thể thu được ban thưởng cho.’

‘Phúc lợi 3: Hết thảy gia nhập kết bạn đều là huynh đệ tỷ muội, chúng ta giúp đỡ cho nhau, lẫn nhau sưởi ấm, cống hiến đầy đủ kết bạn, sẽ có cơ hội thu hoạch được toàn thân toàn ý nghỉ phép một lần. Nghỉ phép bên trong, sợ hãi của ngươi, hổ thẹn, thống khổ, bi thương, đều sẽ đều rời xa, ngươi sẽ thu hoạch được tân sinh… Chỉ có tân sinh, mới có thể một lần nữa tràn ngập lực lượng, đi đạp vào ngươi khao khát đã lâu trở lại quê hương chi lộ… ”

Soạt.

Vu Hoành đem trang giấy một lần nữa vò thành một cục.

Thứ này, rất như là một ít thừa cơ tuyên truyền tà giáo truyền đơn…

Nội dung phía trên một chữ cũng không thể tin.

Mang lên Huy Thạch phấn, hắn trở về trong doanh địa viện, đem đồ vật toàn bộ chuyển vào sơn động phòng an toàn, cấp tốc bắt đầu dùng hắc ấn cường hóa Đại Huy Thạch Mặc Phấn, để chế tác các loại phù văn.

Vì tiết kiệm thời gian, hắn chọn lựa một bộ phận cường hóa, sử dụng hết lại lấy.

Vòng Xoáy, Ẩn Nặc, Huy Thạch cường hóa, giảm tốc độ, các loại phù văn nắm giữ, để hắn hiện tại đã có tự hành nghiên cứu tổ hợp hợp lại trận pháp cơ sở.

Hiện tại hắn muốn làm, chính là chế tác thứ hai phó trận, tiến thêm một bước tăng cường trận pháp phòng hộ năng lực bay liên tục.

Tiếng mưa rơi tí tách không ngừng.

Trong sơn động, hắn nằm nhoài bàn gỗ trước, cầm trên tay bút thật nhanh vẽ ra từng cái khác biệt phù văn đường vân.

Tại đã có sẵn trận pháp đạo văn tình huống dưới, không đến một giờ, một khối mới phó trận liền thiết kế ra được.

'Một cái phó trận công năng chủ yếu là ba cái, hấp thu, chứa đựng, truyền thâu. Nói cách khác, ba cái Vòng Xoáy phù văn, một cái Giảm Tốc phù văn, cùng một cái Ẩn Nặc phù văn, có thể tạo thành một cái cơ bản chứa đựng đơn nguyên.'

'Phía ngoài thành phẩm phó trận bên trong, Vòng Xoáy phù văn số lượng ta đếm, có chừng ba mươi, tỉ lệ đều theo chiếu 311 thiết kế bố trí. Nếu như chúng ta tỉ lệ tự hành nhiều tăng thêm mấy cái phó trận đơn nguyên… Hắn là có thể trên phạm vi lớn rút ngắn hắc ấn cường hóa thời gian a?'

Vu Hoành trong lòng suy tư.

Hắc ấn cường hóa thời gian, tại cường hóa vật phẩm cố định điều kiện tiên quyết, chủ yếu quyết định bởi tại cần hoàn thành trình tự.

Điểm ấy hắn đã sớm xác định.

Cho nên chính mình chủ động trước hoàn thành một chút có thể làm công việc, liền có thể giảm bớt từng cường hóa trình.

Làm ra phó trận đơn nguyên về sau, hắn dùng hắc ấn kiểm tra một hồi, xác định tự mình làm không có vấn đề, liền bắt đầu tiếp tục phục khắc.

Phó trận trích dẫn, đằng sau lại dùng hắc ấn cường hóa dung hợp, cái này biến thành cá thể việc nhọc.

Thời gian bất tri bất giác trôi qua.

Vu Hoành trong sơn động bận rộn một đêm, thẳng đến Giờ Đen triệt để đi qua, tiến vào một ngày mới.

Bên ngoài tối tăm mờ mịt ánh sáng, đem hắn từ đắm chìm làm việc bên trong lôi kéo đi ra.

“Có ai không?”

Bỗng nhiên một cái có chút quen tai thanh âm, từ doanh địa bên ngoài bay tới.

“Có người có ở đây không?” Thanh âm kia là nữ tử, mang theo tiếng khóc nức nở, âm điệu bên trong còn cất giấu từng tia từng tia tuyệt vọng.

Vu Hoành nhíu nhíu mày, đứng dậy hoạt động hạ eo thân, đi đến trước đại môn, kéo ra quan sát cửa sổ, nhìn ra phía ngoài.

Nhưng góc độ này thấy không rõ toàn bộ vị trí.

‘Xem ra cần phải đem hệ thống theo dõi trang lên, dạng này mới có thể tùy thời giám sát chung quanh tất cả góc c·h·ế·t.’

Trong lòng hắn tính toán dưới, nghe được thanh âm kia lại đang vang, nhưng hắn cũng không vội.

‘Có lẽ là Quỷ Ảnh.’ hắn nghĩ như vậy.

Xác định trận pháp hết thảy bình thường về sau, Vu Hoành mặc vào đồ bộ, nhiều ít vẫn là ôm một tia hi vọng đi ra sơn động, đi ra thông đạo, đi vào sân nhỏ.

Đứng tại nội viện thạch bảo trước, hắn đưa mắt hướng ra ngoài ngoài viện nhìn lại.

Nơi đó hàng rào bên ngoài, đứng đấy một người.

Long Tích cũng không tập kích người này, xem ra hắn là sống.

Vu Hoành thở hắt ra, xem trước một chút vũ khí bên kia cường hóa kết thúc không, xác định còn tại cường hóa, mới cất bước hướng người này đi đến.

Đi vào ngoại viện, sương mù phai nhạt rất nhiều, người kia hình dáng bề ngoài cũng rõ ràng đứng lên.

“Van cầu ngài…” Người này bọc lấy thật dày đấu bồng đen, toàn thân run rẩy, ngẩng đầu, lộ ra một tấm xinh đẹp sạch sẽ khuôn mặt.

Miệng nàng môi phát tím, làn da tái nhợt, nhưng quỷ dị chính là, dưới áo choàng, thế mà mặc sạch sẽ thiếp thân áo lông hồng, căng cứng ra ngực sung mãn đường cong. Hạ thân phủ lấy màu trắng ngang gối váy tơ, lộ ra tròn trịa hai chân bọc lấy thật dày vớ trắng quần tất, quần tất có vài chỗ tổn hại kéo tơ, nhưng càng thêm lộ ra nàng phảng phất là mới từ mặt khác trong cứ điểm trốn tới đồng dạng.

“Giúp ta một chút… Ta thực sự, không có chỗ để đi…” Nữ nhân cầu khẩn nói. Đưa tay tựa hồ là không tự chủ nắm chặt lên màu trắng mép váy, ẩn ẩn lộ ra đầu gối lấy bên trên bộ phận khu vực.

“Ngươi là… Ngụy San San? ? !” Vu Hoành hoàn toàn không nghĩ tới, thời gian qua đi lâu như vậy, lại thấy được lúc trước để lại cho hắn nhất định ấn tượng Ngụy Hồng Nghiệp nữ nhi Ngụy San San.

“Ngươi không phải cùng cha mẹ ngươi ở một chỗ sao?” Vu Hoành kinh ngạc hỏi.

Hắn nhìn máy kiểm tra, trước liền đã xác định đối phương không phải Ác Ảnh. Là người thật.

“… ! ? !” Ngụy San San ánh mắt trì trệ, tựa hồ cũng nhận ra Vu Hoành thanh âm.

Doanh địa biến hóa quá lớn, đến mức nàng trước đó căn bản không nhận ra, nơi này là Vu Hoành lúc trước cứ điểm.

Nàng lập tức như bị sét đánh, níu lấy váy tay cũng buông lỏng ra, ngơ ngác đứng tại chỗ.

“Vu… Vu Hoành tiên sinh? ? !” Ngụy San San trong cổ họng ẩn ẩn gạt ra một tia rên rỉ.

Nàng gương mặt xinh đẹp càng trắng hơn, đó là phảng phất người c·h·ế·t đồng dạng trắng bệch, không có chút huyết sắc nào.

“Ta… Ta… !” Bỗng nhiên, nàng lui lại mấy bước, xoay người một cái, cực tốc xông vào nồng vụ.

“Chờ một chút!” Vu Hoành sững sờ, cấp tốc vượt qua hàng rào, liền xông ra ngoài.

Có thể độc thân đi đến nơi này, hắn hoài nghi Ngụy San San hoặc là tự thân có tính đặc thù, hoặc là tìm được mặt khác hắc tai kẽ nứt lộ tuyến, hai cái này vô luận loại nào đều có rất lớn tình báo giá trị.

Hắc tai kẽ nứt lộ tuyến tồn tại tùy thời biến hóa, cho nên lại thế nào thẩm tra đối chiếu cũng không đủ.

Phốc.

Vu Hoành rơi xuống đất, xông vào sương mù, đuổi theo.

Có thể mới tiến vào sương mù, tiến vào thứ an toàn khu, bên người Long Tích hiển hiện đi theo.

Phía trước liền đã đã mất đi Ngụy San San thân ảnh.

“Ngụy San San!” Hắn lớn tiếng kêu câu.

Thanh âm tại sương mù trong núi rừng quanh quẩn, không có chút nào trả lời.

Vu Hoành tâm niệm vừa động, khống chế Long Tích phân tán đuổi theo, có thể Long Tích rất nhanh xông ra hai cây số xa, cũng không phát hiện Ngụy San San bóng dáng.

Đứng tại chỗ, Vu Hoành sắc mặt ngưng trọng, ngắm nhìn bốn phía một vòng, hắn cúi đầu nhìn về phía Ngụy San San vừa mới dừng lại vị trí.

Nhưng mặt đất đất đen, chỉ có một mình hắn dấu chân.

‘Quỷ Ảnh là không có dấu chân… ‘ Vu Hoành ngẩng đầu, thở dài.

Liên tưởng tới đối phương sạch sẽ không thích hợp quần áo, trong lòng của hắn đã có không tốt suy đoán.

Lui về sơn động, hắn lại lần nữa trở lại phục khắc phó trận cố gắng bên trong, nhưng trước mắt thỉnh thoảng hiện lên Ngụy San San dáng vẻ, trong lúc nhất thời có chút không tĩnh tâm được.

'Không biết lão Chu thế nào, Y Y bên kia vẫn tốt chứ… !'

Hắn thở dài một tiếng, để bút xuống, xoay người đi tầng hầm, bắt đầu tu hành động công để cho mình tỉnh táo một chút.

Bôn Lôi Thối sắp đạt tới năm đạo nội khí, đạo thứ chín sau chính là tầng thứ sáu viên mãn, đến lúc đó là hắn có thể lại tu những công pháp khác cường hóa chính mình.

*

*

Hôi Thành · vành đai cách ly.

Trống rỗng lều vải một tòa tiếp một tòa, bị sương mù xám bao phủ, vờn quanh Hôi Thành hình thành một cái vòng tròn lớn.

Lều vải hình thành vòng tròn lớn cùng Hôi Thành ở giữa, vốn là bằng phẳng trống trải mặt đất.

Bây giờ lại nhiều một đầu hố sâu cháy đen.

Hố sâu kia tựa như đường ranh giới, đem vành đai cách ly cùng Hôi Thành tường thành triệt để tách ra.

Sắc trời càng phát ra sáng lên.

Trong lều vải, lẻ tẻ vài toà, lặng lẽ chui ra một chút bóng người.

Lý Nhuận Sơn mang theo nữ nhi Nana, coi chừng ra lều vải, hướng Hôi Thành phương hướng nhìn ra xa.

“Giờ Đen qua… Hôm nay lại an toàn một ngày…” Hắn nhẹ nhàng thở ra, biến mất gương mặt xử lý mồ hôi hạt muối, trong miệng cực độ khát khô.

Môi khô khốc trên dưới mấp máy, hắn từ sau eo gỡ xuống một cái túi da, vặn ra, trước cho sau lưng nữ nhi uống.

Asena ôm túi nước từng ngụm từng ngụm uống, một hơi liền làm một nửa.

“Tốt tiết kiệm một chút.” Lý Nhuận Sơn cầm qua, chính mình nho nhỏ nhấp miệng, liền lại lần nữa vặn lên cất kỹ.

“Ba ba, chúng ta bây giờ làm sao bây giờ?” Asena khuôn mặt nhỏ tiều tụy, vành mắt biến thành màu đen, xem xét chính là thời gian rất lâu không có nghỉ ngơi tốt.

“Phải nghĩ biện pháp đi Hôi Thành thành khu, lưu tại nơi này chỉ có chờ c·h·ế·t!” Lý Nhuận Sơn trầm giọng nói. Hắn nhìn qua phía trước Hôi Thành một bên, những cái kia từng đạo nổi lên Quỷ Ảnh, sắc mặt nặng nề.

“Có thể Hôi Thành không để cho chúng ta đi vào làm sao bây giờ?” Nana lại lần nữa hỏi.

“…” Lý Nhuận Sơn lộ ra một nụ cười khổ, hắn có chút hối hận. Hối hận không có dứt khoát lưu tại Hắc Phong doanh địa.

Nếu như tiếp tục lưu lại doanh địa, cho dù c·h·ế·t, cũng so hiện tại tao tội đằng sau lại c·h·ế·t thoải mái hơn…

Hô.

Trong lúc đó một mảnh âm hàn gió nhẹ, từ phía sau lều vải ở giữa quét tới.

Hàn phong thổi đến hai cha con toàn thân khẽ run rẩy.

Lý Nhuận Sơn quay đầu lại, nhìn thấy từng cái trong lều vải, chậm chậm rãi rãi chui ra từng cái bóng người.

Những bóng người này quần áo sạch sẽ, trên mặt dáng tươi cười, tựa như chung quanh căn bản cũng không phải là nguy

hiểm vành đai cách ly hoàn cảnh, mà là nhẹ nhõm vui sướng vùng ngoại ô đóng quân dã ngoại địa phương.

Bọn hắn không ngừng chui ra lều vải, từng dãy, từng đội từng đội, càng ngày càng nhiều, càng ngày càng mật.

Lý Nhuận Sơn tận mắt thấy, một cái hồi trước mới nhìn đến nửa c·h·ế·t nửa sống người bị trọng thương, bây giờ cũng người không việc gì đồng dạng đứng người lên, gãy mất hai chân nhẹ nhàng như thường đứng trên mặt đất, một đôi đen nhánh con mắt hướng phía phía bên mình nhìn tới.

Lý Nhuận Sơn cha con ở bên trong một chút người, thấy cảnh này, đều hiểu xảy ra chuyện gì.

Bọn hắn từ từ ra bên ngoài lui, từng bước một, không dám quá nhanh, để tránh kích thích những này mới xuất hiện Quỷ Ảnh.

Nhưng rất nhanh, bọn hắn lui ra phía sau phương hướng, cái kia hướng phía Hôi Thành phương hướng trên mặt đất, cũng xuất hiện một mảnh quần áo sạch sẽ đám người.

Lý Nhuận Sơn yết hầu căng lên, há to miệng, muốn phát ra tiếng. Nhưng lúc này hắn không biết nên nói cái gì.

Trên người phù trận cái gì, sớm tại trước mấy ngày liền sử dụng hết. Còn lại vũ khí công cụ, cũng liền chỉ còn lại có bảo mệnh Huy Thạch thảm còn miễn cưỡng hữu dụng.

Chương 196: Tin tưởng (2)

Chương 196: Tin tưởng (2)

“Ba ba, chúng ta sẽ c·hết sao?” Asena mỏi mệt thanh âm non nớt từ bên người truyền đến.

Lý Nhuận Sơn sắc mặt đờ đẫn, nắm tay của nữ nhi.

“Sẽ không… Yên tâm, không có việc gì.” Hắn nói khẽ.

“Một hồi, ta để cho ngươi chạy, ngươi liền liều mạng hướng Hôi Thành chạy, đừng có ngừng, biết không?”

Hắn xoát một chút cởi xuống nữ nhi phía ngoài Huy Thạch thảm, đem nó lật ra cái mặt, bên trong hướng ra ngoài, lộ ra bên trong bố trí.

“Ba ba… Ngươi muốn cùng ta cùng nhau…” Asena cảm thấy không đúng, chăm chú níu lại lão Lý tay.

“Ngươi đi trước, ba ba phía sau liền đến.” Lý Nhuận Sơn gạt ra một cái ôn hòa mỉm cười.

“Đừng lo lắng, cha ngươi ta là người như thế nào? Ta thế nhưng là bưu cục tinh nhuệ người phát thư trước! Nhiều như vậy nguy hiểm phiền phức đều đã xông qua được, còn sợ điểm ấy chiến trận! ?”

Hắn xoa bóp nữ nhi gương mặt.

“Ngươi đi trước, ta có biện pháp chính mình tới, chủ yếu là ngươi quá liên lụy ta, đi trước, ta một người liền tốt làm rất nhiều!”

Asena khuôn mặt nhỏ trắng bệch, còn muốn hỏi cái gì.

Nhưng bỗng nhiên nàng nhìn thấy trước mặt Quỷ Ảnh bầy bắt đầu tăng tốc tới gần.

Quay đầu lại, sau lưng vành đai c·ách l·y đám Quỷ Ảnh, cũng hướng phía nơi này tăng tốc bước chân.

“Chạy a! ! !” Chung quanh một chút người sống sót bên trong, có người hô to.

Đám người chạy tứ tán, lập tức dẫn tới trước mặt Quỷ Ảnh cũng tách ra đuổi theo.

Đúng lúc này, Lý Nhuận Sơn nhìn thấy Quỷ Ảnh trong nhóm xuất hiện một cái khe hở, lập tức cởi trên người Huy Thạch thảm, hướng trên người nữ nhi bao một cái.

“Nana, chạy! !”

“Đừng quay đầu! !”

Asena mê đầu hướng phía trước cuồng xông. Nàng không dám ngẩng đầu nhìn, chỉ dám nhìn dưới mặt đất.

“Nana, cố lên! !” Lý Nhuận Sơn lớn tiếng khích lệ.

Hắn giơ tay lên, nhìn xem chung quanh lít nha lít nhít đếm không hết Quỷ Ảnh đang hướng về nơi này vây kín.

Nhìn xem nữ nhi một đầu xông vào đám Quỷ Ảnh rò rỉ ra khoảng cách, bò qua oanh tạc hồ câu, hướng Hôi Thành chạy tới.

Nhưng chạy một nửa, Nana tốc độ chậm lại, ý đồ muốn quay đầu.

“Ba ba mau tới!” Nàng kêu to.

“Ba ba còn tại!” Lý Nhuận Sơn bên người vài mét chỗ, đã đứng đầy đến gần Quỷ Ảnh.

Hắn biết mình khẳng định trốn không thoát.

“Ngươi đi trước, ba ba có biện pháp đi ra.” Lý Nhuận Sơn giơ tay, nhìn xem nữ nhi nghe được chính mình thanh âm về sau, lại bắt đầu chạy.

Trên mặt hắn lộ ra nụ cười vui mừng.

Phốc.

Một đầu Quỷ Ảnh bỗng nhiên nhào tới, cắn bả vai hắn, hung hăng kéo xuống đến một khối thịt lớn.

Lý Nhuận Sơn không có phản kháng, ngược lại dùng sức hất lên, đem chính mình chảy ra huyết thủy hướng nữ nhi phương hướng tán đi.

Lập tức phương hướng kia Quỷ Ảnh, càng nhiều gia tốc lao đến.

“Ba ba! !” Asena lại chạy một trận, kêu to.

“Ba ba tại, tiếp tục! Hướng phía trước, đừng ngừng!” Lý Nhuận Sơn thanh âm ở phía sau truyền đến.

Asena lại lần nữa cúi đầu hướng phía trước, một mực chạy trước chạy trước.

Một lát sau, nàng lại kêu to một tiếng.

“Ba ba?”

“Chạy! Ba ba, không có việc gì!” Lý Nhuận Sơn lại lần nữa đáp lại.

Asena chạy qua oanh tạc hố, bởi vì thể chất đặc thù, tăng thêm hất lên hai tầng Huy Thạch thảm, bên người nàng thế mà thời gian ngắn không có Quỷ Ảnh hướng nàng tới gần.

“Ba ba! !”

Nàng sắp chạy đến Hôi Thành bên tường lúc, lại lần nữa kêu một tiếng.

Hoàn toàn yên tĩnh.

Asena chạy trước chạy trước, từ từ giảm tốc độ, biến thành đi, cuối cùng ngừng lại.

“Ba ba… !”

Nàng lại lần nữa kêu lên.

Nhưng sau lưng rốt cuộc không có đáp lại.

Phương hướng này chung quanh Quỷ Ảnh đều bị tạm thời hấp dẫn đi vành đai c·ách l·y, Hôi Thành trên tường thừa cơ trượt xuống tới một cái rổ treo, trong giỏ xách nhảy ra một người, xông lại, ôm lấy Asena liền xông về rổ.

Huy Thạch đ·ạ·n đánh rụng chung quanh mười cái ý đồ đến gần Quỷ Ảnh.

Rổ treo nhanh chóng tăng lên, Asena bị người kia ôm vào trong ngực, cúi đầu, không nhúc nhích, không rên một tiếng.

Chỉ có nước mắt, thấm ướt đối phương áo khoác, dần dần khuếch tán, càng lúc càng lớn.

*

*

Hắc Phong doanh địa.

“Có cái đối với ngươi mà nói không biết là tốt hay xấu tin tức.”

Trong sơn động, máy truyền tin đầu kia Trương Khai Tuấn bình tĩnh lên tiếng.

“Cái gì?” Vu Hoành mới khởi động máy, liền nghe được câu này.

Mỗi ngày đều cùng Trương Khai Tuấn bên kia liên lạc một chút, câu thông có hay không, bây giờ cũng coi là giữa hai người quen thuộc.

“Đội điều tra mới đại biểu Hôi Thành bên này nhân tuyển ta xác định, hết thảy năm người, trong đó có cái tiểu gia hỏa, gọi Asena.” Trương Khai Tuấn tiếp tục nói.

“Ta rất ít nhìn thấy có như vậy trưởng thành sớm hài tử, nàng nhìn qua sẽ không vượt qua 13 tuổi.”

“Asena… Sau đó thì sao?” Vu Hoành nhíu mày lại, hắn biết Nana thể chất đặc thù, bất động mà nói, phổ thông hắc tai sẽ không tập kích nàng.

Nhưng nơi này có chút không hợp lý.

“Nhỏ như vậy hài tử cũng có thể gia nhập đội điều tra? Nàng có thể làm gì?” Hắn nhịn không được chất vấn.

“Xem ra ngươi biết nàng.” Trương Khai Tuấn nói, “Đây là đứa nhỏ này ý nguyện của mình. Nàng mãnh liệt yêu cầu gia nhập đội điều tra. Mặt khác, làm đội điều tra một thành viên, nàng cùng ta câu thông đằng sau, biết ta có thể cùng ngươi liên hệ về sau, hi vọng ta mang cho ngươi một câu.”

“Lời gì?” Vu Hoành trong lòng bỗng nhiên có dự cảm không tốt.

“Nàng nói, ba ba của nàng hối hận.” Trương Khai Tuấn bình tĩnh nói.

Trầm mặc.

Vu Hoành nghe được câu này trong nháy mắt, liền đã đoán được, Lý Nhuận Sơn xảy ra chuyện.

Nếu như hắn không có xảy ra việc gì, lấy tên kia tính cách, là tuyệt đối sẽ không cho phép nữ nhi của mình gia nhập cực kỳ nguy hiểm đội điều tra.

“Nàng là cái rất không tệ hài tử, thể chất đặc thù, hiểu chuyện, có nghị lực. Lần này đội điều tra người tình nguyện bên trong, nàng sống sót hi vọng lớn nhất.” Trương Khai Tuấn từ Vu Hoành trong trầm mặc, nghe được một tia đặc thù đồ vật.

“Phiền phức giúp ta chuyển cáo nàng, nếu như nguyện ý trở về, ta chỗ này hoan nghênh.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Ta hiểu rồi.” Trương Khai Tuấn đáp ứng, “Asena lúc vào thành, trên người Huy Thạch thảm cạnh trong viết chữ lớn, nói nàng là người biến dị, an tĩnh lúc sẽ không bị bộ phận hắc tai tổn thương công kích. Ta cụ thể kiểm tra một hồi, xác thực như vậy. Sau đó cấp tốc báo lên Tân Cực Quang thành bên kia,

Tân bộ trưởng cấp tốc tự tra trong thành nhân khẩu, đều lần nữa tuyển bạt đội điều tra nhân tuyển."

"Cho nên lần này đội điều tra nhân tuyển, rất có thể là lấy loại này người biến dị là chủ lực?" Vu Hoành nghe được hắn ý tứ.

"Là. Ngươi bên kia tình huống như thế nào? Nhằm vào Người Nhắm Mắt có cái gì tốt đề nghị?" Trương Khai Tuấn nói.

"Bên này hết thảy an toàn, nhưng ngoại giới hoàn cảnh chuyển biến xấu thật nhanh, Người Nhắm Mắt tình báo không đủ, ta cũng không có cái gì biện pháp tốt. Nếu như có thể xác định tập kích trong nháy mắt, nó có thể bộc phát hồng trị phạm vi, mới tốt tính nhằm vào áp chế cùng đối kháng loại này Ác Ảnh."

Vu Hoành thu thập tâm tình, cũng có chút nhíu mày.

"Ngươi máy kiểm tra đến, xác thực dùng tốt, độ chính xác rất cao, giúp trong thành sớm sàng chọn ra một chút Ác Ảnh tai hoạ ngầm. Vòng Xoáy phù bản có thể lặp lại lợi dụng cũng không tệ, chỉ là cần coi chừng Huy Thạch bệnh . Còn kiểm tra đo lường hồng trị phạm vi… Người Nhắm Mắt tập kích, tính bất ngờ cực mạnh, tính bí mật cũng cực mạnh, coi như so với Ngữ Nhân, cũng vượt xa khỏi, tối thiểu Ngữ Nhân còn có không ít dấu hiệu. Nhưng Người Nhắm Mắt chỉ cần ba lần nhắm mắt." Trương Khai Tuấn nói.

"Tại Huy Thạch mật thất trong hoàn cảnh cũng vô pháp lẩn tránh?" Vu Hoành hỏi.

"Hiện hữu kỹ thuật dưới điều kiện, không có phát hiện có thể lẩn tránh Người Nhắm Mắt phương pháp. Chỉ có tại phát hiện không đúng về sau, bảo trì mở mắt, để những người còn lại dùng giá trị âm bức xạ cách tuyệt bị tập kích người không gian xung quanh. Mới có thể tạm thời ngăn chặn nó g·iết người. Nhưng dạng này đã dẫn đến mấy cái Huy Thạch bị bệnh." Trương Khai Tuấn trầm giọng nói.

"Đúng rồi, trước đó ngươi phái tới nhân viên giao dịch trên thân mất rồi một cái truyền đơn, ta không rõ ràng có phải là cố ý hay không, phía trên in Quy Hương hội tổ chức này."

Vu Hoành chuyển đổi đề tài.

“Không cần để ý tới, cưỡng chế tuyệt vọng dưới, đám người tự nhiên sẽ tìm kiếm ngoài định mức tinh thần áp lực phát tiết điểm. Quy Hương hội chính là như vậy.”

Trương Khai Tuấn hời hợt nói.

“Tốt a.”

Vu Hoành tách ra liên hệ, nghĩ đến Asena, khe khẽ thở dài, đứng người lên.

Hắn đẩy cửa đi ra ngoài, đi vào trong sân.

Ngoại viện chất đống hai chiếc xe, lúc này đã hoàn thành hắc ấn cường hóa.

Khung xe hoàn toàn biến mất không thấy, trên mặt đất lẳng lặng nằm, là một cái đường kính chừng một mét khổng lồ kim loại hắc cầu.

Hắc cầu mặt ngoài dựng thẳng chuẩn bị gai nhọn, nhìn qua giống phóng đại bản Lưu Tinh Chùy đầu chùy.

Cái này kim loại gai nhọn hắc cầu một mặt liên tiếp lớn bằng cánh tay hắc tỏa liên, xiềng xích một mặt liên tiếp một cái cột vào trên lưng hộ eo một dạng màu đen đồ chơi.

Vu Hoành đi qua, hai tay bao trùm quả cầu kim loại, đi lên dùng sức.

Hoa.

Hắn hai chân có chút lâm vào mặt đất, ổn định thân trên, một chút liền đem gai nhọn hắc cầu bế lên.

‘Cũng không tệ lắm.’

Cảm thụ bên dưới trọng lượng, cùng một cỗ không có hủy đi qua xe Jeep không sai biệt lắm nặng.

Vu Hoành một tay nâng bóng, một tay khác bắt lấy xiềng xích, dùng sức hất lên.

Hô!

Đại thiết cầu lập tức vờn quanh hắn gào thét quăng đứng lên.

Xiềng xích lôi kéo thiết cầu, lấy Vu Hoành làm tâm điểm, một vòng một vòng nho nhỏ vung vẩy đứng lên.

Hình cầu mang theo tiếng xé gió, càng lúc càng lớn, càng ngày càng vang.

Bỗng nhiên.

Vu Hoành một cái tuột tay, đem thiết cầu xông doanh địa bên ngoài đập tới.

Trong sương mù, bóng đen chớp mắt lóe lên, lập tức đập ầm ầm tại một viên đại thụ tráng kiện chính giữa.

Bành! !

Thân cây tại chỗ bẻ gãy, mảnh gỗ vụn vụn gỗ vẩy ra nổ tung. Rễ cây cũng có bộ phận bị ngạnh sinh sinh xô ra bùn đất, gãy mất một mảnh.

Vu Hoành thân ảnh gia tốc, rơi xuống thiết cầu một bên, một tay nắm lên, xiềng xích quấn quanh ở trên lưng.

Ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời, hiện tại hay là Giờ Xám.

Hắn nội khí rót vào hai chân, về trước doanh địa dùng hắc ấn cường hóa tân chế làm bộ thứ hai phó trận.

Bởi vì đại bộ phận quá trình trình tự đều tự mình hoàn thành, lần này cường hóa thời gian ngắn rất nhiều, chỉ cần hơn bảy giờ.

Trên thực tế cái này hơn bảy giờ đại bộ phận cũng chỉ là lắp đặt phí.

Xác định rõ cường hóa về sau, Vu Hoành dẫn theo thiết cầu, vận đủ nội khí, rời đi doanh địa, quyết định về phía sau cầu gỗ bên kia, thử nhìn một chút nhìn có thể hay không dùng v·ũ k·hí mới kết hợp nội khí, triệt để hủy đi cây cầu gỗ kia chỗ phương vị.

Mang lên đại gia hỏa này về sau, nếu như không vận nội khí tại trên hai chân, hắn ngay cả đi đường đều đi không được, mỗi một bước đều sẽ hãm sâu hai chân.

Dù sao đại thiết cầu xiềng xích liên gia hộ eo băng loại hình, không sai biệt lắm cũng có nặng bốn, năm tấn.

Cái này tại trên đất xi măng đều có thể giẫm nứt mặt đất, chớ nói chi là sơn lâm hắc thổ địa.

Thừa dịp Giờ Xám, Vu Hoành thân hình nhanh chóng lại trong núi rừng lướt qua, rất nhanh liền lại một lần nữa đi vào sơn động hậu phương bờ sông nhỏ.

Nước sông vị trí cách sơn động phần lưng, lại tới gần mấy chục mét.

Đứng tại bờ sông, sương mù màu xám tràn ngập.

Vu Hoành chậm rãi gỡ xuống trên lưng thiết cầu, van thở hai bên phun ra nhiệt khí.

Ông.

Nội khí cấp tốc quán chú tiến xiềng xích cùng thiết cầu.

Nhất thời, xiềng xích thiết cầu toàn bộ nổi lên nhàn nhạt trắng muốt vầng sáng.

Hô!

Vu Hoành quăng lên thiết cầu, xiềng xích nắm kéo bắt đầu vung vẩy, xoay quanh.

Gào thét tiếng xé gió một vòng tiếp một vòng khuếch tán ra.

Đây là hắn lần thứ nhất bám vào nội khí tại trên v·ũ k·hí sử dụng, lần này uy lực, quyết định về sau phương thức công kích của hắn chủ yếu lựa chọn dùng cái gì.

Trong lúc đó.

Vu Hoành tay phải hất lên, hướng phía trước ném ra.

Cái kia đại thiết cầu chớp mắt hóa thành bóng đen, lấy một cái tốc độ cực nhanh bay ra đỉnh đầu, đánh tới hướng sông nhỏ cầu gỗ chỗ chỗ.

Oanh! !

Tiếng vang nổ tung.

Trên bờ sông nhỏ đá vụn phảng phất bạo tạc giống như văng tứ phía. Màu đen bùn nhão cùng bọt nước nương theo lấy bay lên.

Bờ sông trên mặt đất, thiết cầu hơn phân nửa hãm sâu mặt đất, ngạnh sinh sinh ném ra một cái gần hai mét hố nước.

Vu Hoành mặt không b·iểu t·ình, thu hồi thiết cầu, tiếp tục xoay quanh, ném ra.

Oanh!

Oanh!

Oanh! !

Mảnh này bờ sông, hoàn toàn bị hắn ném ra từng cái lớn nhỏ không đều cái hố.

Ngang! !

Một đầu Đại Đa Mục Điểu từ bên trên bay qua, bị thanh âm hấp dẫn tới, hướng phía Vu Hoành bổ nhào xuống.

Đùng.

Đại Đa Mục Điểu còn không có tới gần, liền bị cao tốc xoay quanh đại thiết cầu lau tới một chút một bên, trong nháy mắt non nửa bên cạnh thân thể bị nện nát, hóa thành huyết vũ phân rải xuống dưới.

Còn lại hơn phân nửa thân thể dọa đến tranh thủ thời gian hướng nơi xa lung lay sắp đổ, lướt đi thoát đi.

Chương 197: Tin tưởng (3)

Chương 197: Tin tưởng (3)

Lần lượt dùng đại thiết cầu đập nát bờ sông mặt đất sau.

Sắc trời dần dần biến thành đen, từ Giờ Xám tiến vào hỗn loạn thời gian.

Bờ sông bùn đất đã triệt để biến thành mấp mô rách rưới địa hình.

Vu Hoành đứng tại chỗ, lắc lắc trên thiết cầu nước bùn, để qua một bên.

Từ sau eo lấy ra đèn nguyên tử, giơ cao lên.

Hắn lại lần nữa, từ từ hướng cầu gỗ phương hướng đến gần.

Màu xanh lá ánh đèn chiếu rọi xuống, cái kia một mảnh bị nện nát trên bùn đất, thế mà lại một lần nữa xuất hiện trước đó rách rưới cầu gỗ.

Hoàn toàn không ảnh hưởng a?

Vu Hoành trong lòng hiểu rõ.

Bất quá lần này khác biệt chính là, lần này không thấy được cái kia quái dị người áo đen.

Trên cầu gỗ trống rỗng, hoàn toàn yên tĩnh.

Màu đen ván cầu một mực kéo dài đến trước mặt trong sương mù, không nhìn thấy cuối cùng.

Đứng tại chỗ, Vu Hoành lẳng lặng nhìn chăm chú lên cầu gỗ. Trong lòng bỗng nhiên dâng lên một tia chán chường suy nghĩ.

‘Thế giới như vậy, còn sống lại có có ý tứ gì? Mỗi thời mỗi khắc đều muốn vì sinh tồn mà phấn đấu, nhân loại hi vọng càng ngày càng nhỏ, thậm chí ngay cả nửa khắc nhàn nhã cũng làm không được…’

Một cỗ rất nhỏ tự hủy khuynh hướng, từ trong đầu của hắn hiện ra tới.

‘Các loại!’ đột nhiên nội khí lưu chuyển, xông vào não hải, để Vu Hoành cả người mừng rỡ.

Hắn lui ra phía sau hai bước, trên mặt toát ra lòng còn sợ hãi chi sắc.

‘Không có hắc tai, chính là cái gì đều không có cầu gỗ, liền cho ta dẫn đạo ra muốn tự hủy tâm tình tiêu cực! Nơi này… Có chút tà môn!’

Vu Hoành hơi biến sắc mặt, nhìn xem trống rỗng cầu gỗ, hắn muốn về doanh địa đi.

Ấm áp, sáng sủa, khô ráo, an toàn doanh địa, mới là hắn muốn nhất.

Nhưng.

Tòa này không ngừng tới gần cầu gỗ, cho hắn tương đối lớn bất an.

‘Được thật tốt dò xét một chút… Nếu không vạn nhất cùng doanh địa trùng hợp, xuất hiện phiền toái gì biến hóa, liền thảm rồi.’

Trong lòng định ra, Vu Hoành lại lần nữa lui về sau hai bước. Bên người đột nhiên xông ra một đầu bóng đen.

Là Long Tích!

Nó một ngựa đi đầu, một chút xông lên cầu gỗ.

Mượn đèn nguyên tử ánh sáng, Vu Hoành tận mắt thấy, Long Tích giẫm lên cầu gỗ, nhanh như chớp xông vào sương mù, biến mất không thấy gì nữa.

Hắn cấp tốc tiếp nhập con Long Tích này tầm mắt.

Tê.

Rõ ràng tiếng ma sát không ngừng truyền đến, Long Tích ngay tại trên cầu nhanh chóng di động.

Mấy giây sau, nó bỗng nhiên dừng lại, đi tới cầu gỗ cuối cùng.

Mặt cầu cuối cùng là một đầu đen kịt rộng rãi sông lớn, căn bản cũng không phải là trước đó nhìn thấy dòng suối nhỏ sông nhỏ.

Sông lớn nội hà nước đen kịt, cuồn cuộn lấy không biết cái gì sền sệt từng đoàn từng đoàn sự vật.

Trên mặt sông, ngừng lại một chiếc hai tầng lầu cao hắc mộc thuyền lớn.

'Thuyền lớn?'

Vu Hoành xuyên thấu qua Long Tích tầm mắt, cẩn thận quan sát chiếc thuyền này.

Bề ngoài hình tượng cái Nguyên Bảo, hai bên nhếch lên, ở giữa lõm. Thân thuyền biến thành màu đen, khắp nơi là hư thối điêu khắc vết tích, trên cột buồm treo buồm giống lưới đánh cá, hơn phân nửa đều là lỗ rách.

Buông xuống đèn nguyên tử, Vu Hoành lại lần nữa hướng cầu gỗ nhìn lại.

Nơi đó vẫn như cũ một vùng tăm tối, cái gì cũng nhìn không thấy.

'Đi lên xem một chút.' Vu Hoành khống chế Long Tích, một chút thoát ra, nhẹ nhõm đi vào thân thuyền bên trong.

Thân thuyền bên trong một mảnh không cạnh, boong thuyền tổn hại, mục nát, một bộ mặc xám đen quần áo bạch cốt ngoẹo đầu, tựa ở mạn thuyền cạnh trong, đứng im bất động.

Chi.

Đột nhiên, không biết nguyên nhân gì, cái kia hư thối thuyền đen thế mà chậm rãi động đậy đứng lên, thoát ly cầu gỗ bến tàu, hướng sương mù chỗ sâu chạy tới.

Không bao lâu, toàn bộ thuyền đen liền biến mất không thấy, không còn có xuất hiện mà Long Tích tầm mắt cũng một chút c·ướp mất, biến mất cắt đứt quan hệ.

Vu Hoành thở hắt ra, giơ lên đèn nguyên tử hướng phía trước.

Trước mặt cầu gỗ biến mất.

'Xem ra cùng thuyền đen có quan hệ…'

Hắn đứng tại chỗ, không nhúc nhích, dự định nhìn thêm một lúc biến hóa, hắn không tin mới cường hóa Long Tích chỉ đơn giản như vậy biến mất.

Chờ chờ đợi một lát, hoàn toàn mơ hồ tầm mắt, lại lần nữa tràn vào đầu óc hắn.

Vu Hoành lung lay, kém chút không có đứng vững.

Là Long Tích.

Con Long Tích kia vẫn còn, còn sống!

Sưu!

Rất nhanh, trong hắc ám, một đầu Long Tích xông ra sương mù, nhẹ nhàng lướt qua Vu Hoành, dừng ở trên bùn đất.

Long Tích trở về, ngừng ở bên người Vu Hoành, đứng im bất động.

Vu Hoành ngồi xuống, kiểm tra Long Tích toàn thân.'Không có v·ết t·hương, xem ra thuyền đen đi địa phương, không tính nguy hiểm.

Suy nghĩ một chút, hắn cuối cùng vẫn không có chính mình tự mình đi vào. Thuyền đen này còn phải nhiều dò xét mới đủ.

Trở lại doanh địa, đem đại thiết cầu đặt ở trong viện, dùng ống nước cọ rửa một lần, lại khôi phục trước đó sạch sẽ.

Lại đem Long Tích thả ra, tiếp tục ở chung quanh tuần sát về sau, Vu Hoành trở lại sơn động, lấy ra vừa mới tới tay Dương Quang nước sơn, còn có hệ thống theo dõi.

“Chờ trận pháp cường hóa kết thúc, liền gắn cái này.”

Hồi tưởng lại vừa mới đáy lòng sinh ra tự hủy khuynh hướng, Vu Hoành cấp tốc ăn chút gì, bắt đầu mới một vòng Bôn Lôi thối pháp tu hành.

Nội khí khuấy động dưới, vừa rồi cứu được hắn một lần, rất hiển nhiên nội khí tu vi có thể đối kháng loại kia thần bí ảnh hưởng.

Hắn quyết định tập trung tinh thần đem Bôn Lôi thối pháp tu hành viên mãn lại nói.

Thời gian từ từ trôi qua.

Rất nhanh, lại là gần nửa ngày đi qua. Trận pháp cái thứ hai phó trận rất nhanh thành công kết hợp đi lên.

Phong Hỏa Đồ Linh Trận tiến thêm một bước đạt được chèo chống, toàn bộ doanh địa tính an toàn cũng đã nhận được đề cao.

Hắc ấn nhàn rỗi về sau, Vu Hoành lập tức xuất ra hệ thống theo dõi, đem nó đặt ở mặt đất.

Một tay đè lên.

‘Cường hóa hệ thống theo dõi, phương hướng.’ trong đầu của hắn hiện ra hoàn mỹ giá·m s·át doanh địa cảnh tượng chung quanh.

‘Đồng thời lại điệp gia nguồn năng lượng cùng mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân kết nối, tăng thêm ngụy trang sắc thái đổi, rõ ràng độ tăng lên, còn muốn có thể giá·m s·át nội bộ thạch bảo mỗi một cái gian phòng, doanh địa mỗi một chỗ nơi hẻo lánh…’

Chờ chút các loại hệ thống theo dõi công năng, đều bị hắn yêu cầu hắc ấn cường hóa một lần.

Rất nhanh, hắc tuyến lóe lên.

Hắc ấn hỏi thăm xuất hiện, đồng thời đếm ngược cũng tự động tạo ra.

Phải chăng cường hóa hệ thống theo dõi?

Đếm ngược: 6 ngày 12 giờ 8 phút.

"…" Này thời gian… Có phải hay không có chút quá dài?

Vu Hoành trầm mặc.

Nhưng cân nhắc đến đối với hệ thống theo dõi nhu cầu. Tăng thêm trận pháp hiện tại không có vấn đề gì, Long Tích cũng vốn là cần thời gian dung hợp ra tổ huyệt.

Vì ứng đối cùng loại cầu gỗ loại phiền phức tới gần, hắn hay là xác định bắt đầu cường hóa.

Hệ thống theo dõi hộp giấy có chút lóe lên, lập tức đếm ngược bắt đầu.

Vu Hoành cũng tiếp tục đi tầng hầm vất vả tu hành. Càng ngày càng nguy hiểm ngoại giới, cho hắn càng ngày càng mạnh cảm giác cấp bách.

Một ngày.

Hai ngày.

Bốn ngày.

Sáu ngày…

Bôn Lôi thối pháp tầng năm đạo thứ sáu nội khí tinh luyện mà ra,

Giá·m s·át cũng không có ngoài ý muốn, thành công cường hóa kết thúc.

Vận khí không tệ chính là, sáu ngày này không có gặp được cái gì khó giải quyết sự tình, doanh địa chung quanh như trước

vẫn là như cũ, tựa hồ tiến nhập mới một vòng ổn định kỳ.

Theo nội khí không ngừng gia tăng, Vu Hoành cảm giác mình thân thể càng phát ra cảm giác n·hạy c·ảm, đồng thời nhất cử nhất động, ẩn ẩn đều so trước kia tinh chuẩn rất nhiều.

Động tĩnh ở giữa, biến hóa chuyển đổi càng lúc càng nhanh.

Mấy ngày nay hắn cơ hồ mỗi ngày đều về phía sau xem xét cầu gỗ, mà cầu gỗ cũng mỗi ngày đều tại triều doanh địa tới gần.

Có khi tới gần được nhanh, có khi tới gần đến chậm.

Đến hệ thống theo dõi cường hóa kết thúc, cầu gỗ đã còn kém 200 mét, liền có thể tiếp xúc doanh địa mặt sau ngọn núi nham thạch.

Mà một khi tiếp xúc đến ngọn núi nham thạch, khoảng cách sơn động phòng an toàn, cũng chỉ có mười mấy thước thẳng tắp chiều dài.

Đây là một cái vô cùng nguy hiểm khoảng cách.

Trong sơn động.

Vu Hoành ngồi tại tầng thứ hai tầng hầm, nhìn xem bên tường khảm sáo đi vào từng khối màn hình tinh thể lỏng, phía trên phân biệt hiện ra trong doanh địa bên ngoài các nơi hình ảnh.

Trương Khai Tuấn cho giá·m s·át, bản thân liền mang hồng ngoại máy ảnh nhiệt cùng hồng trị bức xạ thành tượng công năng, hiện tại cường hóa về sau, hiệu quả ngược lại là rất tốt…

Hắn nhìn xem rõ ràng độ cực cao màn hình tinh thể lỏng video, trong lòng tương đương hài lòng.

Toàn bộ hệ thống theo dõi, bao trùm Hắc Phong doanh địa bên ngoài gần 30 mét thứ an toàn khu phạm vi.

Trong phạm vi này, sương mù cũng không cách nào ngăn cản giá·m s·át xuyên thấu giám thị.

Còn có một cái giá·m s·át khảm vào lắp đặt tại trên doanh địa phương trên thân núi, từ trên hướng xuống quan sát.

Có thể nhìn thấy toàn bộ Hắc Phong doanh địa xây dựa lưng vào núi, giống như một cái cự đại hình nửa vòng tròn, mặt hướng Bạch Khâu thôn cùng sơn lâm.

Doanh địa ra ngoại viện hàng rào, chính là rất thưa thớt ngẫu nhiên xuất hiện từng đạo hình người Quỷ Ảnh.

Những này Quỷ Ảnh tại trong video, vừa mới xuất hiện, liền sẽ bị chợt lóe lên Long Tích trong nháy mắt đốt diệt.

Toàn bộ ngoài doanh địa 30 mét phạm vi bên trong, duy trì tương đương thưa thớt Quỷ Ảnh mật độ.

Vu Hoành đưa tay tại khối này trên màn hình phóng đại dưới, xem xét chi tiết.

Màn hình rõ ràng độ cực cao, phóng đại về sau, có thể nhìn thấy một đầu Long Tích phun lửa thiêu c·hết hai cái vừa khôi phục Quỷ Ảnh hình người, sau lại cấp tốc rời đi, phóng tới địa phương khác.

‘Không sai biệt lắm, Long Tích số lượng có thể dung hợp ra sào huyệt. Thừa dịp bên ngoài bây giờ thế cục coi như yên ổn.’

Vu Hoành khẽ gật đầu.

Giờ Đen bên ngoài đoạn thời gian, Địa Đàm Long Tích liền có thể duy trì phía ngoài thứ an toàn khu rất lớn một mảnh an bình. Không tệ không tệ . Chờ sào huyệt thành lập tốt, số lượng đi lên, hắn là có thể hơi cùng chung quanh cao nguy hắc tai vịn xoay cổ tay!

Trong tầng hầm ngầm, Vu Hoành trong đôi mắt hiện lên một tia hàn quang

Một mực như thế bị vây nhốt uy h·iếp lấy, lo lắng hãi hùng, cũng chính là lúc trước hắn không có phản kích thủ đoạn thôi.

Bây giờ Địa Đàm Ma Sào xuất hiện, để hắn thấy được một tia thay đổi thế cục hi vọng. Ngươi Quỷ Ảnh có thể vô hạn khôi

phục, ta ma sào Long Tích cũng có thể không ngừng thúc đẩy sinh trưởng Long Tích!

Đến lúc đó xem ai mạnh, ai thanh lý đối phương càng nhanh!

Xác định giá·m s·át hoàn thiện độ.

Vu Hoành đứng người lên, đi vào một tầng, ra khỏi sơn động, hắn thuận thông đạo, đi thẳng tới trong thạch bảo.

Đem rương nuôi dưỡng toàn bộ kiểm tra giữ gìn một lần, cuối cùng rời đi thạch bảo, đi vào trước đó đào móc tốt mới hang đá.

Trong thạch động, trên tường lôi kéo qua tới dây điện tiếp lấy một cái bóng đèn.

Sáng tỏ ánh đèn màu trắng dưới, hết thảy chín đầu Long Tích, giống chín cái hình dài mảnh màu đen túi lớn, sớm đã nằm trên đất chờ đã lâu.

Vách đá xám trắng bên trên, khắp nơi là Vu Hoành mới khắc họa đi ra các loại phù văn ký hiệu.

Nơi này đã thành Huy Thạch mật thất cùng Ẩn Nặc phù văn kết hợp nửa không gian ẩn tàng, chỉ cần cửa vào dùng phù văn tấm ván gỗ ngăn trở, chính là một cái hoàn mỹ bịt kín không gian ẩn tàng.

‘Bắt đầu đi.’ Vu Hoành trong đầu xúc động bên dưới Long Tích ấn ký.

Ấn ký bên trong, chín cái Long Tích điểm sáng màu trắng, theo ý thức của hắn niệm động, cấp tốc từng khỏa đụng vào nhau, dung hợp.

Mà trong hiện thực trong sơn động.

Từng đầu Địa Đàm Long Tích, cũng bắt đầu hướng phía trung tâm nhất một đầu tới gần, nhét chung một chỗ.

Bọn chúng rất nhanh liền chen thành một cục thịt.

Hình thành một cái màu đen, khoảng chừng cao cỡ một người cực đại viên thịt.

Tê.

Viên thịt mặt ngoài, bỗng nhiên vỡ ra một đầu màu đỏ sậm khe hở.

Trong khe hở có mơ hồ đỏ sậm ánh lửa lấp lóe chảy ra.

Hô!

Cùng lúc, trong sơn động nhiệt độ bắt đầu cấp tốc kéo lên. Trong không khí tràn ngập lên nhàn nhạt khét lẹt mùi thối.

Một loại tựa như vô số loài rắn đồng thời tê minh tạp âm, từ viên thịt nội bộ truyền ra.

Phốc!

Trong lúc bất chợt, dưới viên thịt phương cũng một chút vỡ ra một đạo khe.

Khe nhúc nhích, đè ép mấy lần, phốc phun ra một viên quả trứng lớn màu trắng.

Cự đản có to như bóng rổ, mặt ngoài che kín màu xám đen khối, lây dính không ít trong suốt chất nhầy.

Nó mới vừa ra tới, liền răng rắc mấy lần nứt ra, từ đó chui ra một cá thể dài một mét nhiều thằn lằn màu đen.

Thằn lằn đen quay đầu mấy lần đem vỏ trứng ăn hết, run run thân thể, nằm sấp ở trước mặt Vu Hoành, cúi đầu kề sát đất, đứng im bất động.

Chương 198: Tin tưởng (4)

Chương 198: Tin tưởng (4)

“Không tệ!” Vu Hoành sờ lên tân sinh Long Tích, lân phiến ấm áp mềm mại, đoán chừng còn cần mấy ngày thành thục.

Đây là hắn ấn ký bên trong không cần chiếm cứ điểm sáng binh chủng, có thể không hạn chế số lượng, không nhận ấn ký hạn chế.

Bên ngoài bây giờ còn lại bốn đầu Long Tích tại tự do tuần sát đi săn, tạm thời lực phòng hộ đại giảm.

Nhưng, từ hôm nay trở đi, doanh địa phòng hộ lực lượng chính là một mực tăng trưởng. Không nhận hạn chế số lượng Địa Đàm Long Tích, tuyệt đối sẽ trở thành doanh địa mạnh nhất lực lượng phòng thủ!

‘Chờ một chút!’ bỗng nhiên Vu Hoành nghĩ đến một vấn đề.

Nếu sào huyệt sinh ra Long Tích, không nhận ấn ký hạn chế, cái kia, đầu này Long Tích có phải hay không cũng không nhận khoảng cách hạn chế rồi? ?

Ấn ký sinh vật khoảng cách hạn chế, chủ yếu là bởi vì ấn ký ngay từ đầu xác định khởi nguyên điểm cố định bất động.

Mà bây giờ…

Vu Hoành nghĩ đến liền thử.

Hắn nắm lên thằn lằn nhỏ, đi ra sơn động, an bài một đầu trưởng thành Long Tích hộ tống nó.

Một lớn một nhỏ, hai đầu Long Tích, chớp mắt liền xông vào hắc vụ, biến mất không thấy gì nữa.

Cùng hưởng trong tầm mắt, bọn chúng tốc độ cực nhanh rời xa doanh địa, rất nhanh vượt qua đường cái, lao xuống sườn dốc, đi vào ba cây số khống chế cực hạn biên giới.

Đúng lúc này, lớn Địa Đàm Long Tích ngừng lại.

Mà tân sinh nhỏ cái kia, thì tiếp tục hướng phía trước di động. Rất nhanh liền vượt qua cực hạn.

100 mét.

200 mét.

400 mét!

Vu Hoành vẫn như cũ có thể cảm ứng được, tân sinh Long Tích còn sống, đây là ấn ký bên trong ma sào cho hắn phản hồi.

Hắn có thể mơ hồ cảm ứng tân sinh Long Tích đại khái khoảng cách, nhưng lại không có cách nào trực tiếp khống chế nó, cũng không cách nào cùng hưởng đến tầm mắt.

Mà là cần thông qua ma sào gián tiếp hạ đạt chỉ lệnh.

'Hơi không tiện một chút, nhưng… Hoàn toàn không nhận khoảng cách hạn chế!'

Vu Hoành trong lòng buông lỏng khẩu khí.

"Cứ như vậy, ta hoàn toàn có thể lúc ra ngoài mang lên Long Tích, làm hộ vệ tuần sát chung quanh! Đây đối với ta thực chiến lực lại có tăng lên không nhỏ!"

Tâm tình thật tốt phía dưới, Vu Hoành trở lại sơn động, đem hắc ấn trực tiếp cường hóa còn lại tất cả Huy Thạch phấn.

Chờ Huy Thạch phấn cường hóa kết thúc, còn có Dương Quang vật liệu chờ lấy, đằng sau lại tiếp tục cường hóa trận pháp cùng Long Tích.

Đây chính là hắn dự định.

Xác định Long Tích có thể không bị ảnh hưởng rời xa doanh địa, Vu Hoành tâm tư lập tức sinh động rất nhiều.

Long Tích số lượng một khi đứng lên, doanh địa an toàn liền có không nhỏ bảo hộ.

Hắn cũng có thể trống đi hắc ấn đến, nghiên cứu hắc tai vì cái gì không có cách nào triệt để g·iết hết.

"Hắc tai không có cách nào triệt để tiêu diệt, đây là Ngân Tháp trước đó nghiên cứu thí nghiệm vô số lần cho ra kết luận." Thông lệ thông tin thời gian bên trong, Tân Cực Quang thành Tân Chỉ Lôi bộ trưởng trầm thấp trả lời.

"Chưa từng xuất hiện ngoại lệ a?" Vu Hoành không cho rằng có đồ vật gì là tuyệt đối.

"Xác thực, rất nhiều cơ cấu đều đang nghiên cứu đầu đề này." Tân Chỉ Lôi trả lời, "Ta bên này trong thành chí ít có ba cái cơ cấu còn tại chui đầu đề này, hy vọng có thể làm ra thành quả, dù sao một khi có thể tìm tới triệt để g·iết hết hắc tai biện pháp, trên đời này hắc tai liền sẽ không càng ngày càng nhiều. Lấy nhân loại v·ũ k·hí uy lực, tuyệt đối có thể rất nhanh g·iết hết đại lượng hắc tai. Nhưng là…"

Nàng ngừng tạm, "Sự thực là, thật không có cách nào. Hắc tai khôi phục, hoàn toàn không nhận bất luận cái gì ngoại giới nhân tố ảnh hưởng. Chúng ta thử qua dẫn dụ Quỷ Ảnh tại trong mật thất đem nó tiêu diệt. Không dùng. Dùng viễn siêu nó tiếp nhận nồng độ giá trị âm bức xạ đem nó tiêu diệt, cũng vô dụng. Thậm chí dùng Huy Thạch dung dịch triệt để đem Quỷ Ảnh khôi phục điểm ngâm bao trùm. Hay là không dùng. Nó đang thức tỉnh điểm bị hạn chế tình huống dưới, trực tiếp đổi cái địa phương khôi phục."

"Nhưng chúng ta nhân loại vật tư là có hạn…" Vu Hoành trầm giọng nói.

"Đúng là như thế." Tân Chỉ Lôi đồng ý, "Đương nhiên, Vu tiên sinh ngươi là rất ưu tú đỉnh tiêm nghiên cứu phát minh chuyên gia, một mình ngươi thành quả, so rất nhiều sở nghiên cứu toàn bộ mấy chục người hệ thống đều mạnh hơn. Phát minh ra máy kiểm tra cường hóa, Vòng Xoáy phù bản các loại

công cụ, đều phi thường lợi hại. Có lẽ ngươi có thể tìm tới một đầu mạch suy nghĩ mới, phương hướng mới."

"Ta sẽ cố gắng." Vu Hoành thổ khí nói, " thứ hai đội điều tra bên kia tình huống như thế nào?"

"Còn tại tiến lên, đã có nhất định thu hoạch. Chúng ta cách mỗi hai ngày sẽ phóng thích máy không người lái tiến hành liên hoàn bộ lặp liên lạc. Công trình đội ngũ cũng đã tiến về giữ gìn ở giữa trạm tín hiệu, tại thế cục ổn định tình huống dưới, chỉ cần không phải Giờ Đen, tín hiệu đều có thể ổn định kết nối lại." Tân Chỉ Lôi nói.

"Lần này có thể như thế cấp tốc tiến lên, người biến dị thể chất lên rất lớn hiệu quả." Trương Khai Tuấn xen vào nói.

"Bọn hắn tại an tĩnh thời gian, chỉ cần làm giản."

"Đơn ẩn nấp, liền sẽ không bị hắc tai chú ý cùng tập kích. Cái này cho đội ngũ rất lớn an toàn bảo hộ."

"Căn cứ mới nhất tình báo truyền về, đội điều tra đã tìm được Mesa gia tộc thành viên đến tiếp sau tại khởi nguyên điểm di tích dấu vết lưu lại, vết tích rất rõ ràng, ta chỗ này đã có tấm hình làm chứng cớ." Tân Chỉ Lôi nói.

"Xác định là Mesa mở ra hắc tai?" Trương Khai Tuấn thanh âm càng lạnh hơn.

"Vâng, dựa theo giải đọc văn tự cổ đại nội dung đến xem. Hắc Thụ thôn di tích, chủ yếu xem như tiết điểm thứ hai, di tích phong ấn hết thảy có tam đại tiết điểm, Flicka bên kia đội điều tra đã xác định bọn hắn một cái nơi khởi nguồn di tích là đệ nhất tiết điểm. Xem ra là Mesa người suy nghĩ biện pháp gì, phá trừ di tích phong ấn." Tân Chỉ Lôi nói.

"Nếu có thể bài trừ, hẳn là có thể một lần nữa chữa trị a?" Vu Hoành hỏi.

"Có lẽ, tổ chuyên gia đã tại khẩn cấp nghiên cứu, hiện tại chỗ khó là, tổ chuyên gia không có cách nào tự mình đến hiện trường khảo thí lấy mẫu, chỉ có thể thông qua người biến dị đội điều tra, gián tiếp thu hoạch được hàng mẫu, gián tiếp viễn

trình thao tác, dạng này hiệu suất rất thấp.” Tân Chỉ Lôi thở dài.

“Trải qua rất nhiều lần thất bại, hiện tại bọn hắn mạch suy nghĩ là, thông qua tìm tới mặt đất lưu lại mảnh vỡ, đến đối ứng hợp thành một dạng vật liệu, cũng thông qua chữa trị di tích phù trận phù văn, đến nếm thử chữa trị phong ấn. Nhưng phương án này xác xuất thành công không cao, cho nên lần này tới, ta là hy vọng có thể theo cùng tiên sinh nơi này, thu hoạch được ngài trên Ẩn Nặc phù văn bí mật kỹ thuật. Đương nhiên ngài yên tâm, đây là có thường. Ẩn Nặc phù văn chúng ta vấn đề là, vô luận chúng ta như thế nào tinh vi chính xác phục khắc đường vân, đều không cách nào sinh ra cùng Vu tiên sinh một dạng công hiệu.”

“Ta rất nguyện ý phối hợp, nhưng điểm ấy xác thực không có cách nào phục chế. Ta tại chế tác ẩn nấp phù văn lúc, trừ ra cùng các ngươi một dạng vật liệu cùng trình tự, còn cần đến ta đặc hữu nội khí.” Vu Hoành thản nhiên nói.

Hắn không chuẩn bị bảo thủ bí mật, người đều sắp c·hết hết, nội khí bí mật bảo thủ cũng vô dụng. Bởi vì trừ hắn, những người còn lại căn bản không có cách nào luyện ra.

“Nội khí?” Tân Chỉ Lôi cùng Trương Khai Tuấn không hẹn mà cùng lên tiếng.

“Chính là trong truyền thuyết trong võ hiệp tiểu thuyết nội khí?” Trương Khai Tuấn rõ ràng tương đương ngoài ý muốn.

“Là. Không kém nhiều lắm.” Vu Hoành khẳng định nói, “Ẩn Nặc phù văn cần ta dùng nội khí quán chú về sau, mới có thể sinh ra hiệu quả. Mà nội khí tu hành là một cái trường kỳ lặp lại quá trình, ta tu hành pháp môn là chỉ thích hợp chính ta bộ phận, đối với những người khác, ta không xác định có thể hay không tiến hành phục khắc.”

“Nếu như là thật, Vu tiên sinh không có đùa giỡn nói, chúng ta hi vọng có thù lao mua sắm nội khí phương pháp tu hành. Không biết ngài có phải không nguyện ý…” Tân Chỉ Lôi ngữ khí hấp tấp nói.

“Có thể, nhưng ta không bảo đảm có thể hay không tu thành.” Vu Hoành đối với cái này không ôm hi vọng.

Hắn hiện tại luyện công lâu cũng dần dần phát hiện, nội công của mình nội dung bên trong, mấu chốt nhất một khối, chính là hắc ấn chuyển đổi.

Nói cách khác, hắn là trước thông qua hắc ấn đem ngoại giới năng lượng chuyển đổi về sau, lại tiến hành hấp thu dung nạp, luyện hóa thành độc thuộc về mình nội khí.

Mà lại cái này chuyển hóa, hay là chỉ thuộc về hắn thể chất cùng tinh thần chỉ định chuyển hóa.

Không có hắc ấn, ngoại giới người bình thường muốn tu hành nội khí… Khó.

Rất nhanh, máy truyền tin hai bên, Vu Hoành cùng Trương Khai Tuấn cùng Tân Chỉ Lôi, đều thương thảo tốt giao dịch nội dung.

Hai người cùng một chỗ cung cấp hai bộ chuẩn hoá phù bản dây chuyền sản xuất, cũng vận chuyển tới.

Dây chuyền sản xuất phù bản có thể do Vu Hoành chính mình thiết kế loại hình hoa văn, đồng thời còn cung cấp tổng lượng làm một tấn Huy Thạch phấn.

Trừ cái đó ra, còn có trọn vẹn mới nhất kỹ thuật máy tính máy chủ, hai mươi cân Dương Quang 09 nước sơn.

Vật tư dụng cụ cái gì, kỳ thật đều là thứ yếu, trọng yếu hay là tại vận chuyển.

Xác định giao dịch nội dung về sau, bởi vì nội công tâm pháp dính đến quan tưởng đồ, cho nên Vu Hoành cùng hai người ước định cẩn thận ở trước mặt vật thật giao dịch.

Có lẽ là hai người vội vàng tăng nhanh tiến độ, cũng có lẽ là hắc tai kẽ nứt lộ tuyến càng phát ra ổn định.

Ngày thứ ba Giờ Xám lúc, Thư Thành liền dẫn người lại lần nữa tới một chuyến, đem xác định vật phẩm giao dịch mang theo tới.

Đồng thời cũng mang đi Vu Hoành chụp ảnh nội công sao chụp nội dung.

*

Tân Cực Quang thành.

Bầu trời xám xịt bị trong thành thị to lớn đèn pha chiếu sáng.

Trong thành dựng nên lấy cũ nát mục nát từng tòa cao lầu, bọn chúng mặt ngoài nhiễm lấy không biết tên màu đen màu xám dơ bẩn, không biết bao lâu không có thanh lý.

Trong đó cao nhất một tòa xám bạc cao ốc đỉnh.

Siêu 500 bình rộng thùng thình trong văn phòng.

Một tên cột cao đuôi ngựa xám bạc nữ tử tóc dài, chính hai mắt nheo lại, nhìn chằm chằm trong tay máy tính bảng.

Trên màn ảnh máy vi tính, hiện ra, chính là mới từ Vu Hoành bên kia cầm tới Bôn Lôi thối pháp nội công tâm pháp.

Đây là Vu Hoành cho ra tầng thứ nhất nội dung, đã bao hàm quan tưởng đồ ở bên trong. Cũng đi mất rồi Bôn Lôi thối pháp hết thảy có sáu tầng văn tự nội dung. Cải thành toàn viết tay.

“Vẫn chưa được a?” Nữ tử nhìn trên màn ảnh nội dung, thanh âm trầm thấp hữu lực hỏi thăm.

“Thật có lỗi bộ trưởng, căn cứ thực tế khảo thí, người bình thường, người cường hóa, người cường hóa toàn thân, cùng người biến dị, toàn bộ đều thử qua, không có bất kỳ cái gì cái gọi là khí cảm xuất hiện.” Máy tính loa bên trong, vang lên một cái mệt mỏi già nua giọng nam.

“Mặt khác bộ kia quan tưởng đồ, trừ để cho người ta nhìn lâu có chút choáng đầu, còn lại không còn bất kỳ phản ứng nào.”

“Cũng tức là nói, cái kia Vu Hoành đang dùng tùy tiện biên soạn đồ vật lừa gạt chúng ta? ?” Thanh âm nữ tử chuyển sang lạnh lẽo.

“Không bài trừ này khả năng…” Lão giả hồi đáp.

“Được rồi, tạm thời dừng lại, tiếp tục chú ý đội điều tra bên kia . Chờ trong di tích nhặt được hợp thành vật chất in ra khuôn mẫu, cái kia phiến trên vách tường cửa trạng đồ án, hẳn là có thể tu bổ khôi phục. Hiện tại liền nhìn đưa qua chữa trị đồ án về sau, có thể hay không có hiệu quả.” Nữ tử nói.

“Còn tốt có Dương lão cùng Pol·es giáo sư liên thủ giải mã loại kia thần bí văn tự cổ đại, nếu không… Chúng ta ngay cả chân chính đầu nguồn ở đâu, nói không chừng cũng không rõ ràng.” Lão giả giận dữ nói.

“Căn cứ phiên dịch văn tự cổ đại đến xem, chỉ cần phong ấn trận pháp bù đắp, liền có thể đưa đến chữa trị di tích này tiết điểm tác dụng. Chỉ là duy nhất có chút lo lắng chính là, ta luôn cảm giác, sự tình sẽ không như thế đơn giản.”

“Có biến dị nhân tại, thử lại nói. Chỉ cần có một tia hi vọng, liền tuyệt không thể từ bỏ.” Nữ tử trầm giọng nói.

“Minh bạch!”

Trò chuyện tách ra.

Nữ tử buông xuống mặt phẳng, đi đến phá toái trước cửa sổ sát đất, quan sát toàn bộ thành thị.

Gió mạnh quét, mang theo phía sau nàng đuôi ngựa tóc dài.

Nàng đem mặt phẳng cắm vào áo khoác áo khoác trong túi, nhìn qua phía dưới dòng xe cộ dòng người như là kiến hôi xê dịch.

“Tân Chỉ Lôi, ngươi không nên một mình đem Ứng Sơn văn lưu truyền ra đi.”

Phía sau nàng, một cái mơ hồ bóng người thon dài, mang theo màu đen mũ tròn, chẳng biết lúc nào xuất hiện trong phòng làm việc.

Chương 199: Chìa khoá (1)

Chương 199: Chìa khoá (1)

“Làm sao? Không truyền ra ngoài chẳng lẽ lại chờ lấy bị hắc tai cùng một chỗ thôn phệ, mọi người cùng nhau chờ c·hết? ?” Tân Chỉ Lôi quay đầu lại, sắc mặt lãnh đạm nhìn chằm chằm đối phương.

“Nhưng ngoại nhân có khả năng phá giải mấu chốt nhất bí mật. Đây đối với hiệp hội tồn tại sinh ra uy h·iếp.” Bóng người bất mãn nói.

“Uy h·iếp? Ta từ trước tới giờ không e ngại uy h·iếp. Hiệp hội uy h·iếp chẳng lẽ lại có thể so sánh hắc tai càng lớn?” Tân Chỉ Lôi chẳng hề để ý.

“Lúc trước đã sớm nhắc nhở qua các ngươi, chớ làm loạn, đừng đem sự tình mở rộng! Kết quả đây? Chọc sự tình lại không xử lý sạch sẽ! Hiện tại bộ cục diện rối rắm này biến thành dạng này, các ngươi đều có trách nhiệm! !”

“Ngươi nên rõ ràng, các ngươi uỷ ban nhìn chằm chằm vào chúng ta, Đông Hà có bọn họ, chúng ta không có cách nào triệt để điều động quá nhiều lực lượng.” Bóng người trả lời.

“Tốt, ta không phải tới nghe ngươi nói nhảm nhiều như vậy, có việc liền nói.” Tân Chỉ Lôi không nhịn được nói.

“Flicka bên kia dọn dẹp bốn người, Đông Hà bên này trốn qua đến hai cái, ngươi phụ trách điều hành xử lý. Kết thúc công việc làm sạch sẽ một chút, không có vấn đề a?” Bóng người.

“Hai cái! ?” Tân Chỉ Lôi biểu lộ dữ tợn, “Các ngươi muốn bức ta đi c·h·ế·t! ?”

“Ngươi nên rõ ràng, một khi bại lộ, chúng ta ai cũng trốn không thoát.” Bóng người thản nhiên nói.

“Cho nên, vô luận ngươi suy nghĩ gì biện pháp, vô luận dùng cái gì thủ đoạn, nếu không muốn c·h·ế·t, nhất định phải xử lý sạch sẽ. Bao quát đội điều tra kia, bọn hắn khẳng định sẽ tiếp xúc đến chân tướng, lợi dụng xong, nhất định phải xử lý.”

“Các ngươi… !” Tân Chỉ Lôi còn muốn nói điều gì, nhưng này người đã quay người nhanh nhẹn chớp mắt biến mất ở ngoài cửa.

Tốc độ kia viễn siêu thường nhân, tuyệt đối là cao cấp nhất người cường hóa tốc độ.

Đùng.

Tân Chỉ Lôi hung hăng một chưởng đánh vào một bên trên mặt tường, biểu lộ cực kỳ khó coi

“Đội điều tra vị trí đến đâu rồi? Vật tư cung ứng thế nào?” Nàng thấp giọng hỏi.

“Hết thảy bình thường, mới nhất một nhóm vật tư đã nhét vào hoàn thành, sắp dùng không người thiết bị vận chuyển đi qua.” Bên kia bộ hậu cần người phụ trách ngắn gọn đáp lại nói

“Ta nhớ được mới nhất một nhóm bên trong, có thừa nhập Hắc Phong doanh địa bên kia đưa tới không ít phù bản cùng Ẩn Nặc phù văn Huy Thạch thảm, đúng không?” Tân Chỉ Lôi hỏi.

“Vâng, hết thảy năm kiện, phù bản có hai trăm hai mươi mốt khối.”

“Lấy một nửa đi ra, đưa đến ta chỗ này. Ta hữu dụng.”

“Thế nhưng là…”

“Không có thế nhưng là, uỷ ban bên kia toàn quyền ủy thác ta đến phụ trách đội điều tra sự vụ làm theo lời ta bảo.” Tân Chỉ Lôi trầm giọng nói.

“Đằng sau ta bên này nghiên cứu rõ ràng, sẽ lại lần nữa cho bọn hắn đưa qua. Đây cũng là vì tất cả mọi người an nguy, nếu như có thể nghiên cứu ra phục khắc phẩm, đại lượng sản xuất, đối với toàn bộ thế cục sẽ có không tệ phản hồi tích cực!”

“Minh bạch.”

Thông tin cúp máy.

Tân Chỉ Lôi thở hắt ra.

Cái gì nghiên cứu phản hồi cũng chỉ là nàng lí do thoái thác, Hắc Phong doanh địa đồ vật rất tốt, nàng tự nhiên muốn ngăn nước cho mình trước dự trữ. Đội điều tra dù sao đều sẽ c·h·ế·t, cùng đưa qua lãng phí, không bằng chính mình âm thầm bảo tồn bộ phận bảo mệnh.

Chỉ cần không bị uỷ ban bên kia phát hiện, hết thảy cũng không phải là vấn đề.

Hiện tại bọn hắn còn tại sứt đầu mẻ trán ứng đối Chiến Tranh hắc tai cùng Tuyệt Vọng Chi Môn. Vì đóng lại Tuyệt Vọng Chi Môn hi sinh quá nhiều tinh nhuệ chiến lực vũ khí trang bị, nào có thời gian để ý tới bên này tiểu tình huống.

Mấy ngày sau.

Hắc Phong doanh địa hậu phương.

U ám giữa rừng núi, một đạo khôi ngô bóng người cao lớn, cõng cự hình gai nhọn thiết cầu, đứng tại một đầu bờ suối chảy lẳng lặng quan sát.

Bóng người một thân nặng nề chống đ·ạ·n đồ bộ, mũ giáp van thở không ngừng phun ra ngoài bạch khí.

Bên cạnh hai đầu đen sì thằn lằn khổng lồ, an tĩnh nằm rạp trên mặt đất, không nhúc nhích.

“Lại tới gần…” Vu Hoành vẫn ngắm nhìn chung quanh, hiện tại hay là Giờ Xám, cách đó không xa sơn lâm đã dần dần khô héo, c·h·ế·t đi, không nhìn thấy nửa điểm màu xanh lá. Lọt vào trong tầm mắt tất cả đều là cháy đen.

Hắn nhìn chung quanh một chút, phát hiện đầu này màu đen sông nhỏ vượt qua địa phương, vô luận cây cối hay là nham thạch, vô luận cái gì địa hình, đều sẽ bị nó phảng phất Thao Thiết đồng dạng thôn phệ.

Sông nhỏ những nơi đi qua, hết thảy lại sẽ trở về hình dáng ban đầu, ở hậu phương hiển hiện.

Hắn mượn sắc trời, hướng phía trước nhảy lên.

Sương mù tản ra, tại hắn hai bên xẹt qua, cái này nhảy lên nhảy qua xa bốn, năm mét, nhẹ nhõm vượt qua đầu này mưa to hình thành sông nhỏ.

Sông đối diện chính là phổ thông núi đá đất đen.

Vu Hoành dậm chân, dưới chân bùn đất không tính rất cứng.

Hắn xoay người ngồi xuống, tay không đào lên một đoàn đất đen, thổ nhưỡng giống đất dẻo cao su một dạng, trình độ rất đủ, hiện ra nồng đậm mùi hôi.

Một lần nữa nhảy về bên này, hắn lưu lại một đầu Long Tích ở chỗ này trông coi, ẩn tàng, chính mình cấp tốc trở về doanh địa sơn động.

Giám sát cường hóa sau khi hoàn thành, những ngày gần đây, hắn liên tiếp cường hóa Dương Quang nước sơn, vận chuyển tới Huy Thạch.

Nhưng ngay lúc hắn cường hóa Huy Thạch vẫn chưa hoàn toàn lúc kết thúc, hậu phương tòa kia quỷ dị cầu gỗ, rốt cục tiếp cận sơn động trận pháp phạm vi.

Tùy theo mà đến trận pháp xúc động, cũng làm cho Vu Hoành tạm dừng công pháp nội khí tu luyện, ngược lại lại lần nữa tới điều tra tình huống.

Xếp bằng ở trong sơn động, Vu Hoành nhắm mắt cảm ứng trong đầu trận pháp ấn ký.

Ấn ký lúc này tiếp tục không ngừng phóng thích ra màu trắng loáng ánh sáng nhạt, điều này đại biểu toàn bộ trận pháp đang đứng ở kích hoạt trạng thái.

Ấn ký bên trong trận pháp là một cái từ chỗ cao quan sát quang bàn màu trắng.

Trên quang bàn rõ ràng tiêu ký ra, nơi nào có xâm lấn điểm, chỗ nào liền sẽ nổi lên màu đỏ.

Mà lúc này giờ phút này, Vu Hoành nhìn thấy điểm sáng màu đỏ, ngay tại trận pháp hậu phương nói cách khác, xâm lấn trận pháp, thình lình chính là hắn một mực lo lắng cái kia chỉ có tia sáng chiếu rọi mới có thể xuất hiện quỷ dị cầu gỗ.

'Phiền phức… Xâm lấn cường độ tương đương với mỗi giây chừng một ngàn hồng trị hắc tai… Cái này tương đương với trống rỗng đem toàn bộ trận pháp cường độ suy yếu mỗi giây lấy 1000 cường độ.'

Xâm nhập phạm vi hồng trị cần trận pháp triệt tiêu, đôi này toàn bộ trận pháp là cái không nhỏ suy yếu.

Cái này còn không có tính cái kia thần bí xuất hiện cường đại bóng người, nếu như người kia xuất hiện, tuyệt sẽ không chỉ có điểm ấy hồng trị cường độ.

Ngồi dưới đất thất giám sát phía trước màn ảnh, Vu Hoành cẩn thận tra xét chung quanh doanh địa tình huống.

Trừ thưa thớt Quỷ Ảnh thỉnh thoảng xuất hiện, hiện tại doanh địa xung quanh không có gì lớn phiền phức.

Cao nguy hắc tai đều lúc trước bị chính mình thanh lý giải quyết qua. Có sơ bộ trí thông minh bọn chúng, tựa hồ biết tránh đi doanh địa, không cùng bên này tiếp xúc, đem mảnh đất này tặng cho chính mình.

'Vừa vặn, được thật tốt xử lý xuống cầu gỗ này phiền phức.'

Vu Hoành nhíu mày nhìn xem giám sát, hắn có loại dự cảm không tốt, tòa này cầu gỗ xuất hiện, có lẽ chỉ là mới bắt đầu. Nếu như không nhanh chóng xử lý…

Nghĩ tới đây, hắn cấp tốc đứng dậy, thu thập chuẩn bị tiến về điều tra các loại vũ khí trang bị đạo cụ.

Bởi vì đại lượng Đại Huy Thạch cung cấp, bức xạ lựu đ·ạ·n lại lấy được bổ sung, hắn một lần nữa làm ra 100 mai, làm dự trữ cõng một túi lớn ở trên người.

Sau đó là ẩn tàng dùng đại đấu bồng, do Trương Khai Tuấn bên kia chế tác cung cấp, bị hắn đơn giản cường hóa một lần, tăng lên không ít khảm trong phù văn, đây là một kiện có thể che chắn toàn thân hắn rộng thùng thình đấu bồng màu đen. Có ẩn nấp cùng Huy Thạch mật thất hiệu quả, đồng thời còn chất liệu cứng cỏi, khi tất yếu còn có phòng đâm hiệu quả.

Sau đó là cường hóa s·ú·n·g ngắn một thanh, đ·ạ·n một lần nữa bù đắp đổ đầy.

Đại lượng thức uống cùng đồ ăn, đựng một cái túi lớn đồng dạng cõng.

Làm tốt những chuẩn bị này, đảo mắt lại là ba ngày đi qua.

Vu Hoành đạo thứ bảy nội khí cũng thuận lợi ngưng tụ mà ra . Chờ đạo thứ chín ngưng tụ thành công, Bôn Lôi thối pháp liền có thể nếm thử đột phá tầng thứ sáu, cũng chính là cuối cùng một tầng.

Nguyên bản hắn là dự định nội khí viên mãn về sau, lại nếm thử điều tra thần bí cầu gỗ. Nhưng bây giờ không còn kịp rồi.

‘Như đội điều tra bên kia đơn thuần nếm thử phong ấn hắc tai, mà không phải biết rõ ràng hắc tai nguyên do, chỉ sợ không có cách nào giải quyết hạch tâm vấn đề…’

Hắn dẫn theo đồ vật, một thân Bạch Hùng chống đ·ạ·n đồ bộ, hất lên thật dày áo choàng. Lại một lần nữa đi vào sơn động hậu phương.

Bóng đêm như mực.

Không ánh sáng, chỉ có trong doanh địa treo ở cao cao trên cán gỗ ánh đèn màu trắng, là chung quanh duy nhất nguồn sáng.

Nhưng nguồn sáng này, có thể chiếu sáng phạm vi cũng chỉ có trong doanh địa, lại xa một chút, liền sẽ bị vô tận hắc vụ triệt để thôn phệ.

Doanh địa bạch quang, cùng ngoài trận pháp giới hắc vụ, ở giữa có một đạo phân biệt rõ ràng giới hạn.

Vu Hoành lúc này liền đứng tại giới hạn này trước mặt, nắm trong tay lấy một cái đèn nguyên tử đèn pin, hướng phía trước chiếu sáng.

Hắc vụ bị lục quang chiếu thấu, lộ ra mơ mơ hồ hồ một tòa cầu gỗ màu đen hư ảnh.

Đóng lại đèn nguyên tử, cầu gỗ biến mất.

Mở ra đèn nguyên tử, cầu gỗ tái hiện.

Lại lần nữa đóng lại đèn nguyên tử.

Sau đó mở ra.

Một tấm tái nhợt mặt người đột ngột hiện lên ở Vu Hoành trước người.

Mặt người há mồm muốn nói điều gì.

Bành! !

Một đoàn bóng đen khổng lồ đập trúng hắn mặt, phá vỡ mặt người, gào thét lên nhập vào hắc vụ.

Mặt người tiêu tán hóa thành khói đen, biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ còn lại có Vu Hoành cấp tốc thu tay lại, đem đại thiết cầu một lần nữa kéo về.

Mấy tấn nặng đại thiết cầu, nếu là không có nội khí tăng phúc đồng dạng cũng không cách nào chạm đến Quỷ Ảnh.

Nhưng có nội khí bao trùm, lần này trọng kích, liền xem như Quỷ Ảnh cũng trong nháy mắt băng tán.

Bất quá, vừa mới cái kia tựa hồ không phải phổ thông Quỷ Ảnh, hồng trị biểu hiện không chỉ mấy chục.

Vu Hoành trong lòng lóe lên ý nghĩ này, nhưng rất nhanh liền không lắm để ý, đối với hiện tại hắn tới nói, dù sao một thiết cầu có thể đập c·h·ế·t, đều không phải là cái gì nhân vật hung ác

Lại lần nữa xác định chuẩn bị sung túc, hắn hít sâu một hơi, hướng phía trước cất bước, đem đèn nguyên tử đặt ở đồ bộ bên eo chuyên môn quai móc bên trong, cố định trụ.

Hai tay một tay cầm thương, một tay nắm chặt đại thiết cầu xiềng xích, sau đó từng bước một giẫm lên cầu gỗ.

Két.

Giày giẫm lên cầu gỗ mặt cầu trong nháy mắt, Vu Hoành mắt nhìn máy kiểm tra, đỏ trị số là: 121 1.541.

Đầu hắn nón trụ dưới sắc mặt có chút ngưng trọng.

Tiếp tục đi vào trong.

Hai đầu Long Tích một trước một sau, bảo vệ lấy hắn hai cái phương hướng.

Đi không bao xa, Vu Hoành ngừng lại, ngồi xổm người xuống, đưa tay nhặt lên một khối bể nát cầu gỗ phiến gỗ.

Phiến gỗ vừa mới thoát ly mặt cầu, liền tự động vỡ nát, hóa thành vô số khói đen.

Vu Hoành trong mũ giáp sắc mặt có chút run lên, lại lấy ra một cái chuẩn bị tốt thìa gỗ, xoay người dùng thìa tại đen thẫm trong hắc thủy múc một muỗng.

Đồng dạng, cái kia nước sông màu đen tại thoát ly dòng sông về sau, thế mà cũng bốc hơi hóa thành vô số khói đen, tiêu tán trống không.

Thìa gỗ bên trong trống rỗng, phảng phất ngay từ đầu liền cái gì cũng không có, Vu Hoành ánh mắt ngưng trọng hơn.

Hắn đứng người lên, tiếp tục hướng phía trước, tùy thời nội khí ngưng tụ hai chân, chuẩn bị về sau bay vút lên thoát đi

Không bao lâu, tại Long Tích dẫn đầu xuống, hắn ngay phía trước, rốt cục xuất hiện một chiếc rách nát bẩn thỉu cực đại thuyền đen.

Thuyền đen treo rách tung toé tràn đầy động buồm, buồm chính theo yếu ớt gió, thỉnh thoảng run run, như bị kéo xuống không hoàn chỉnh da người.

Vu Hoành đứng tại trên cầu gỗ, ngưng thần nhìn chăm chú lên thuyền đen, áo không bâu bên trên khảm vào máy kiểm tra bên trên, trị số biểu hiện đã bắt đầu điên cuồng tiêu thăng.

27348 2.124

Cuối cùng hồng trị ổn định lại, lưu tại 127 vạn trình độ.

Hắc tai ngưng tụ vật a? Thuyền này hẳn là do rất nhiều hắc tai dung hợp lại cùng nhau tạo thành…

Vu Hoành hiện tại đã có thể mơ hồ phân rõ ràng, hắc tai dạng dung hợp cùng đơn thể mạnh hắc tai chỗ khác biệt.

Như trước đó Tốc Nhân Trùng Nhân như vậy, cao nguy hắc tai đơn thể, sẽ ở còn không có tới gần bao xa lúc, liền tản mát ra cực mạnh hồng trị bức xạ, cũng có cảm giác áp bách mạnh mẽ tinh thần lực tràng.

Mà nếu như là đơn thuần số lượng đắp lên mà ra hắc tai quần thể dung hợp, như trước đó Giờ Đen ban đêm, những cái kia đại lượng Quỷ Ảnh tụ tập cùng một chỗ, vây quanh doanh địa tình huống, tình hình như vậy liền sẽ không có loại kia cường hãn cảm giác áp bách.

Mà bây giờ, chiếc thuyền đen này mang đến cho hắn một cảm giác, cùng lúc trước đại lượng Quỷ Ảnh vây quanh doanh địa lúc, một dạng.

Cũng cùng những cái kia xám trắng tay người tụ quần công kích doanh địa lúc, không sai biệt lắm.

Cho nên hắn mặc dù khẩn trương, nhưng cũng không có lui lại sợ sệt.

Đứng tại trên cầu gỗ, hắn không có lên thuyền, mà là lui ra phía sau một bước, để phía sau Địa Đàm Long Tích tiến lên.

Chương 200: Chìa khoá (2)

Chương 200: Chìa khoá (2)

Tê!

Long Tích phun ra hắc hỏa, phóng tới thuyền đen.

Nhưng hắc hỏa rơi vào trên thân thuyền, đảo mắt liền dập tắt biến mất, căn bản liền đốt không nổi.

Vu Hoành lại điều động đến hai đầu Long Tích, cùng một chỗ phun lửa.

Nhưng đều vô dụng, hắc hỏa không cách nào nhóm lửa thuyền đen, thậm chí ngay cả đốt thêm một hồi đều làm không được.

Hắn suy nghĩ một chút, xuất ra một viên bức xạ lựu đ·ạ·n, kéo kíp nổ hướng phía trước ném một cái.

Lựu đ·ạ·n tinh chuẩn rơi vào thuyền đen bên trong, trong nháy mắt nổ tung một vòng mạnh giá trị âm bức xạ.

Nhưng một vòng này giá trị âm bức xạ tựa như trong biển rộng khuấy động lên bọt nước, chớp mắt tức thì.

Vu Hoành lông mày nhíu chặt, lui ra phía sau rời đi cầu gỗ.

Một lần nữa trở lại trận pháp phạm vi bên trong, hắn nhẹ nhàng thở ra, quanh thân tựa hồ một chút từ trong căng cứng buông lỏng tới.

Trước tạm thời mặc kệ nó, nhìn xem đến tiếp sau còn sẽ có phản ứng gì, nếu như trận pháp gánh không được, lại nghĩ biện pháp…

Thuyền đen nói rõ lấy vô cùng nguy hiểm, hắn như thế người sợ c·h·ế·t, tuyệt đối sẽ không tuỳ tiện lấy thân mạo hiểm.

Xác định ứng đối phương pháp về sau, Vu Hoành lượn quanh một vòng, trở lại sơn động.

Trống rỗng trong doanh địa, trừ một mình hắn, liền không còn mặt khác bóng dáng

Nếm qua bữa tối, hắn thông lệ tu luyện luyện khí, sau đó ngã xuống nghỉ ngơi một hồi.

Bây giờ sào huyệt đã ấp ra hai đầu Long Tích, tăng thêm trước đó bốn đầu, hiện tại doanh địa chung quanh có sáu đầu Long Tích tuần sát, tăng thêm trận pháp bảo hộ, vấn đề an toàn không lớn.

Cho nên hắn ngủ một giấc dưới, trong lòng tương đương an tâm an ổn.

Tít tít tít…

Không biết đi qua bao lâu, một trận nhỏ xíu chuông báo thức, đem hắn từ trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh.

Vu Hoành nguyên bản nằm ngửa thân thể, một chút đứng thẳng lên, chăn mền từ trên người hắn trượt xuống.

Hô. Hô…

Hắn kịch liệt thở hào hển, lau mồ hôi trán.

Nhắm mắt lại, trong đầu ấn ký trận pháp, hậu phương màu đỏ càng ngày càng nhiều

Vu Hoành sắc mặt một chút ngưng trọng lên.

Cầu gỗ gánh vác nặng hơn!

Trước đó chỉ là mỗi giây 1000 hồng trị tiêu hao, vừa cảm giác dậy, thế mà tăng lên tới mỗi giây 1,600

Toàn bộ Phong Hỏa Cự Linh Trận hết thảy cũng mới cao nhất 12,000 mỗi giây chuyển vận.

Nhưng mấu chốt là, đây là kéo dài! Nếu như trễ ngăn lại, toàn bộ trận pháp hồi phục tốc độ bị áp chế, liền sẽ hình thành một

mực tổng lượng giảm bớt tình huống.

Cứ như vậy, chỉ cần tiêu hao tốc độ lớn hơn bổ sung tốc độ khôi phục, cuối cùng liền sẽ để toàn bộ trận pháp tất cả dự trữ đều bị tiêu hao sạch.

‘Loại này tiêu hao đối kháng chẳng lẽ lại là một mực tiếp tục kéo dài sao?’

Vu Hoành xuống giường, biết tình huống không ổn.

Nếu như hồng trị tiêu hao là ổn định không thay đổi, vậy còn tốt, hắn còn có thể từ từ nghiên cứu ra biện pháp giải quyết vấn đề.

Nhưng bây giờ bao nhiêu giờ, liền tiêu thăng nhiều mấy trăm hồng trị mỗi giây tiêu hao.

Cái này nếu là lại tiêu thăng xuống dưới chờ trận pháp bị hao hết, sơn động phòng an toàn những này giá trị âm bức xạ, có thể ngăn cản không nổi cầu gỗ thuyền đen ăn mòn.

Nhất định phải giải quyết vấn đề này, hoặc là di chuyển sơn động phòng an toàn, hoặc là giải quyết cầu gỗ thuyền đen, để nó thay đổi tuyến đường!”

Nghĩ tới đây, hắn cấp tốc đứng dậy, mặc lên trang bị mang lên vũ khí, võ trang đầy đủ, mang theo hai đầu Long Tích, lại lần nữa đi vào sơn động hậu phương.

Đứng tại trận pháp biên giới, đất đen bên trên. Vu Hoành mắt nhìn máy kiểm tra.

Thời gian: 7 giờ 12 phút.

Hồng trị: 4 1.8 47

Mở ra đèn nguyên tử đèn pin tấm che, màu xanh lá sáng ngời bắn ra đi, thành hình quạt chiếu sáng phía trước trong hắc vụ cầu gỗ.

Bạch!

Trên cầu gỗ, một đạo rối tung tóc dài bóng người màu đen, đang lẳng lặng đứng tại trên cầu, chính hướng về phía Vu Hoành.

Tại bị chiếu sáng trong nháy mắt, từng vòng từng vòng vô hình ba động từ bóng người trên thân khuếch tán ra đến, một chút bao trùm chung quanh vài trăm mét tất cả phạm vi.

‘G·i·ế·t hắn!’

Vu Hoành trong lòng hạ lệnh.

Xuy xuy xuy xùy! !

Từng đầu Địa Đàm Long Tích phi tốc xông tới gần tới, từ từng cái phương hướng phun ra hắc hỏa.

Từng đạo hỏa tuyến tinh chuẩn rơi vào bóng người trên thân.

Nhưng tất cả hỏa tuyến đều bị bóng người trước người một mảnh bình chướng vô hình ngăn trở, bình chướng kia phảng phất thủy tinh pha lê, hoàn mỹ đem tất cả hắc hỏa ngăn, bắn tung tóe ra điểm điểm hoả tinh màu đen.

Bóng người tiến lên một bước, thân hình bỗng nhiên lóe lên.

Lại xuất hiện lúc, đã đến Vu Hoành trước người, đưa tay hướng hắn chộp tới.

Vu Hoành muốn lui ra phía sau, nhưng lại quỷ dị biến thành hướng phía trước, ngược lại phóng tới bóng người.

‘Lại là loại này phương hướng quấy nhiễu!’

Hắn hơi biến sắc mặt, trong nháy mắt chủ động hướng phía trước dậm chân.

Nhưng lần này quỷ dị chính là, hắn không có phát sinh bất kỳ quấy nhiễu nào, hướng phía trước hay là hướng phía trước.

Hai người chớp mắt liền vọt tới cùng một chỗ hì hì ha ha.

Bóng người phát ra vui sướng quỷ dị tiếng cười, phảng phất tại vui vẻ chính mình lại có thể đạt được thu hoạch không nhỏ.

Hắn giang hai tay ra, toàn thân tràn ngập ra vặn vẹo khói đen.

Một trận mơ hồ không rõ nói mớ âm thanh ẩn ẩn vang lên, nghe không hiểu là cái gì ngôn ngữ. Chỉ có trong lời nói kia vui sướng rõ ràng khuếch tán ra tới.

Phốc!

Hai người triệt để đụng vào nhau.

Bóng người hai tay hoàn toàn ôm lấy Vu Hoành. Vô số khói đen cấp tốc co vào, bao trùm hướng Vu Hoành toàn thân.

Hô.

Trong thoáng chốc, một chút rất nhỏ khí lưu âm thanh truyền ra.

Ầm ầm! !

Ngay sau đó một tiếng tựa như lôi minh tiếng vang nổ tung.

Vu Hoành bỗng nhiên ngẩng đầu, dưới mũ giáp sắc mặt dữ tợn, nó toàn thân dấy lên có chút màu trắng loáng ánh lửa.

Ánh lửa kia sáng tỏ mãnh liệt, đem hắn toàn thân bao phủ bao trùm, xông lên phía trên lên. Tựa như cả người đều đang thiêu đốt!

Hai tay của hắn cầm nắm thiết cầu, hướng phía trước đập xuống!

Oanh! ! !

Nội khí bạch hỏa thiêu đốt thiết cầu, mang theo lực trùng kích kinh khủng, hung hăng đập trúng bóng người.

To lớn lực bộc phát, một chút đem bóng người nửa người trên đè ép, vặn vẹo, vỡ nát, chớp mắt liền không có nửa người.

Trên thiết cầu hấp thụ lực, để cho người ta ảnh còn lại thân thể không cách nào thoát ly, bị dính líu, đi lên giương lên, treo ở

trên thiết cầu, gào thét đằng không mà lên, từng vòng từng vòng ở trên không xoay tròn.

Mấy vòng về sau, ầm vang một chút, thiết cầu mang người ảnh cùng một chỗ bay ra ngoài, đập ầm ầm ở phía xa mặt đất.

Soạt xiềng xích âm thanh bên trong, Vu Hoành lại lần nữa thu hồi thiết cầu, trên mặt cầu đã trống rỗng, cái gì cũng không còn.

Trên người hắn ngọn lửa màu trắng cũng dần dần ảm đạm, biến mất.

'Nội khí bộc phát tiêu hao ba đạo… Vẫn được…'

Vừa mới tên kia hắn còn tưởng rằng cần không ít bức xạ lựu đ·ạ·n mới có thể giải quyết, không nghĩ tới nội khí bộc phát uy lực một chút để hắn triệt để xé nát đối phương hình thể, không có hình thể, bóng người kia tựa hồ trực tiếp như vậy tiêu tán.

"Trừ ra bức xạ đối xứng bên ngoài, xem ra nội khí xé nát đối phương hình thể, cũng là một loại biện pháp giải quyết."

'Mặt khác. Hiện tại sắp đến tầng thứ sáu, ngay cả nội khí bộc phát đều sinh ra biến hóa a?' trước kia bộc phát nội khí cái gì dị thường đều không có, bây giờ lại là toàn thân dấy lên ánh lửa màu trắng.

Ổn định bên dưới trạng thái, Vu Hoành lại lần nữa nhìn về phía trước cầu gỗ, lần này, hắn hít vào một hơi, lại lần nữa khống chế hai đầu Long Tích xông đi vào.

Chỉ chốc lát sau, hai đầu Long Tích đều thấy được thuyền đen, sau đó không chút do dự xông tới.

Chỉ chốc lát sau, thuyền đen chậm rãi khởi động, hướng phía hắc vụ chỗ sâu chạy tới.

Vu Hoành thừa cơ nghỉ ngơi khôi phục nội khí chờ đợi kết quả.

Cũng không lâu lắm, ước chừng hơn một giờ, trên cầu gỗ hai đầu Long Tích phi tốc trở về, trở lại trận pháp phạm vi bên trong.

Bọn chúng nhìn đều bình yên vô sự, trên thân không có bất kỳ cái gì vết thương.

Vu Hoành ngồi xổm người xuống, cẩn thận kiểm tra.

Rất nhanh, hắn phát hiện một chút manh mối.

Hai đầu Long Tích trên bàn chân, nhàn nhạt lây dính một tầng màu trắng vôi.

‘Trên cầu gỗ cùng trên thuyền cũng không thấy vôi… Cái này bụi… Hẳn là từ thuyền đen mục đích mang tới.”

Lại lần nữa xác định không có nguy hiểm.

Vu Hoành cảm giác xuống trận pháp nhận hồng trị đối kháng, cầu gỗ hồng trị đối kháng trở nên càng nhiều, ngắn như vậy ngắn một chút thời gian, liền lại tăng lên mỗi giây mấy trăm trình độ.

“Không có khả năng kéo!”

Hắn hít sâu một hơi, tâm niệm vừa động, lập tức trong doanh địa tất cả Long Tích toàn bộ hướng hắn bên này tụ tập.

Hết thảy sáu đầu. Toàn bộ vờn quanh tại bên cạnh hắn.

Cảm thụ xuống thể nội khôi phục viên mãn nội khí, Vu Hoành trở về chỗ bên dưới vừa mới đạp nát bóng người kia lúc cảm giác, cảm thấy mình thực lực hẳn là có chút bảo đảm.

Thế là, hắn rốt cục nhấc chân, lại một lần nữa giẫm lên cầu gỗ.

Đốt đốt đốt.

Thuận cầu gỗ một đường hướng phía trước, rất nhanh, hắn liền lại lần nữa thấy được chiếc kia rách nát thuyền đen.

Máy kiểm tra trị số cũng một chút tiêu thăng đến hơn một triệu.

Lần này, Vu Hoành không do dự, mà là thăm dò tính để Long Tích lên trước, sau đó chính mình bắt lấy boong thuyền, đi lên

đạp lên.

Rách nát thuyền boong thuyền, so với hắn tưởng tượng còn kiên cố hơn, cũng không có bởi vì hắn thiết cầu thể trọng bị áp sập.

Rất nhanh, tất cả Long Tích toàn bộ lên thuyền.

Thuyền đen chậm rãi di động đứng lên, hướng phía cái kia nồng đậm không biết hắc vụ chỗ sâu, thuận dòng sông màu đen không ngừng hướng phía trước.

*

*

*

Hắc Thụ thôn di tích.

Đen kịt thâm thúy rộng thùng thình trong sơn động, một mặt cao tới hơn mười mét cự hình trước vách đá.

Hai đội võ trang đầy đủ đội điều tra, chính tụ tập cùng một chỗ, có người hợp lực dùng dài cán kim loại kẹp, đem in ra vật liệu tổng hợp mô hình, hướng phía trên vách đá đỗi.

Mặt này cự hình trên vách đá, có một mặt vết tích cổ xưa to lớn cửa vòm tròn đồ án. Viên kia cổng vòm tựa như một cái to lớn viên cầu, chung quanh lít nha lít nhít như như mặt trời khắc hoạ vô số dạng phóng xạ phù văn.

Vô số phù văn màu đen tựa như cửa vòm tròn thả ra ánh sáng, hướng bốn phương tám hướng khuếch tán.

Mà trong môn, thì là hai phiến đồng dạng khắc đầy vô số ký hiệu đường vân xám trắng cánh cửa.

Những ký hiệu này đường vân bên trong, có không trọn vẹn hư hại một chút, có hoàn hảo nhưng mặt ngoài bao trùm một chút cùng loại xử lý rêu nham thạch tăng sinh loại hình sự vật.

Răng rắc.

Tại Tân Cực Quang thành 3D in ra chữa trị mô hình khối, hoàn mỹ phù hợp tiến bích hoạ cánh cửa bên trong, chỉ còn lại có ở giữa duy nhất lỗ trống hình tròn.

Lập tức ở đây đội điều tra người đều nhịn không được phát ra nhỏ xíu tiếng hoan hô.

Lâm Y Y cùng Tiết Ninh Ninh Âu Lý đều đứng tại trong đội ngũ, ngửa đầu nhìn qua mấu chốt này một màn.

“Rốt cục chữa trị hoàn thành, tiếp xuống hẳn là có thể hoàn thành tiết điểm này phong ấn.” Tiết Ninh Ninh giận dữ nói, các nàng là nửa đường gặp được Y Y thứ hai đội điều tra, hai người dựa vào máy kiểm tra, một đường thuận kẽ nứt đi đường, gặp được nguy hiểm liền dùng Huy Thạch thảm che mình nằm trên đất, một nằm sấp chính là mấy giờ.

Như thế thiên tân vạn khổ đi đường, rốt cục ở nửa đường gặp đội điều tra.

Nhờ vào đội điều tra vũ khí thực lực, các nàng thuận lợi cùng đi theo đến Hắc Thụ thôn di tích.

“Không đúng!” Y Y nhìn xem trên vách đá tu bổ chỉnh thể, đột nhiên nhíu mày mở miệng.

Không chỉ là nàng, còn có cách đó không xa một tiểu nữ hài đồng dạng lên tiếng phủ định.

Còn tại reo hò đội điều tra bọn họ lập tức từ từ an tĩnh lại. Nhìn về phía hai người.

“Có ý tứ gì? Y Y? ?” Đội điều tra đội trưởng là một cái gọi Ngô Xương Tùng cao gầy nam nhân.

Hắn đồng dạng là người biến dị, thể chất đặc thù, lại quyết đoán lực rất mạnh, cho nên bị chọn làm đội điều tra đội trưởng.

“Không có bất kỳ biến hóa nào… Đội trưởng, ngươi không có cảm giác đến a?” Một bên khác tiểu nữ hài từ từ đi tới.

Thình lình chính là Asena.

“Rõ ràng còn thiếu khuyết thứ then chốt, ta có thể cảm giác được, trên cánh cửa kia, còn thiếu khuyết mấu chốt nhất đồ vật. Tựa như chìa khoá một dạng đồ vật, mới có thể đem cửa lớn khóa trái.” Asena sắc mặt bình tĩnh nói.

Ngay tại hôm trước, chính nàng cho mình qua mười bốn tuổi sinh nhật. Một người, một cây ngọn nến, một khối khô dầu.

Nếu như là ba ba Lý Nhuận Sơn vẫn còn, nhất định sẽ chuẩn bị cho nàng ăn ngon bánh ngọt, coi như không có bánh ngọt, cũng sẽ nghĩ hết biện pháp làm ra một nồi ăn ngon thịt hầm… Sẽ còn cho nàng hát sinh nhật chúc phúc ca.

Có ba ba tại…

Nàng cái gì đều không cần nghĩ, cái gì đều không cần cân nhắc…

Lấy lại tinh thần, Asena đè xuống trong lòng chua xót.

“Xác thực còn thiếu khuyết mấu chốt chìa khoá.” Hậu phương đội điều tra bên trong phụ trách tình báo liên lạc chuyên viên lên tiếng nói, hắn mang theo tai nghe, thanh âm từ van thở bên trong rõ ràng truyền ra.

“Căn cứ Cực Quang thành bên kia tình báo mới nhất, phong ấn chữa trị về sau, nhất định phải tìm tới Mesa gia tộc mang đi một thanh tảng đá chìa khoá, đem nó cắm vào vách đá cửa lớn chính giữa mới có thể hoàn thành tiết điểm này phong ấn chữa trị!”

“Chìa khoá?”

Trong lòng mọi người trầm xuống.

“Cực Quang thành bên kia đã tra được Đông Hà bên này Mesa gia tộc thành viên hành tung, đã triệu tập quân đội bắt đầu vây quét.”

Chương 201: Phía sau màn (1)

Chương 201: Phía sau màn (1)

Xoạt.

Hắc Phong doanh địa trong thạch bảo.

Vu Hoành ngồi tại bên cửa sổ, thổi bên ngoài gió lành lạnh, một bên điêu khắc một khối mới phù bản.

Hắn tại nếm thử điêu khắc lập thể phù bản, chính là nhiều trùng điệp thêm tại cùng một khối phù bản bên trên, nhiều tầng vẽ phù văn, sau đó sinh ra kết hợp hiệu ứng.

Cứ như vậy, khác biệt phù văn ở giữa, có thể sinh ra hợp tác phóng đại hiệu ứng, trên phạm vi lớn tăng cường phù bản hiệu quả.

Hắn thổi gió, hô hấp lấy phía ngoài không khí mới mẻ, mang theo độc tố không khí đang hô hấp phiệt loại bỏ về sau, chỉ còn lại có nồng đậm loại bỏ phiến hương vị.

Nhưng Vu Hoành trong lòng, vẫn như cũ có loại phía ngoài không khí mới mẻ hơn cảm giác.

"Lấy Vòng Xoáy phù văn làm hạch tâm, Giảm Tốc phù văn làm phong bế xác ngoài, Ẩn Nặc phù văn tiến một bước co vào khí tức ba động, để tránh cùng ngoại giới trong không khí hồng trị bức xạ tự nhiên phát sinh đối xứng hiệu ứng. Cuối cùng…"

Hắn dừng một chút.

"Cuối cùng lại dùng Khiên Dẫn phù văn, tiến một bước áp s·ú·c bên trong giá trị âm bức xạ. Đem Vòng Xoáy phù văn hấp thu cũng chuyển hóa tới bức xạ năng, tăng lên nồng độ, tăng cường bạo tạc lúc uy lực…"

Lạch cạch.

Sau cùng mảnh gỗ vụn rơi xuống, Vu Hoành trong tay một khối dày tấm ván gỗ liền thành công điêu khắc hoàn thành.

Mặc dù chỉ là khảo thí hàng mẫu, nhưng ở hoàn thành trong nháy mắt, khối này màu nâu tấm ván gỗ mặt ngoài, điêu khắc trận văn hoa văn đồng thời hiện lên một vòng nội khí bạch quang.

Bạch quang lóe lên liền biến mất, nhanh đến mức phảng phất khiến người ta cảm thấy là chính mình hoa mắt.

Cùng lúc, nương theo bạch quang hiện lên, khối này kiểu mới phù bản cũng bắt đầu chậm rãi hấp thu không khí chung quanh hồng trị, tiến hành chứa đựng.

“Chín khối Vòng Xoáy phù bản liên động thành một thể, tăng thêm rất nhiều tăng phúc cường hóa thiết kế, khối này phù bản uy lực một khi dự trữ viên mãn, chỉ sợ viễn siêu bức xạ lựu đ·ạ·n.”

“Một khối bức xạ lựu đ·ạ·n có thể đạt tới 7000 giá trị âm bức xạ, khối này… Không biết có thể đạt tới bao nhiêu?”

Vu Hoành trong lòng chờ mong.

“Làm tiếp mấy khối, liền chính thức thăm dò thuyền đen.”

Đem phù bản buông xuống, thứ này ở bên ngoài hấp thu hồng trị càng tốt hơn trong sơn động trong không khí, hồng trị nồng độ quá thấp, bổ sung tốc độ cũng thấp, cho nên kém xa bên ngoài nhanh.

Vu Hoành đứng người lên, nhìn một chút phù bản.

“Lớn như vậy thể tích, không sai biệt lắm có bản bút ký lớn nhỏ, liền gọi nó bức xạ tạc đ·ạ·n được rồi.”

Những ngày này, một người tại thạch bảo, một người tại sơn động, một người mang theo Long Tích lần hai khu an toàn tuần sát.

Vu Hoành trong lòng dần dần dâng lên một tia cô độc, trừ ra máy truyền tin thời điểm, còn lại phần lớn thời gian đều nghe không được nửa điểm tiếng người. Có đôi khi hắn thậm chí cảm thấy được bản thân lỗ tai đều muốn mất đi thính giác năng lực. Cho nên có đôi khi hắn sẽ chủ động nói chút nói, đến kích thích giữ gìn tự thân lỗ tai thính lực.

Lạch cạch lạch cạch tiếng bước chân bên trong, Vu Hoành xuống lầu kiểm tra rương nuôi dưỡng, đem trưởng thành quen cây nấm cùng thăn lăn lấy ra, ném vào hong khô rương chế tác thành nấm khô cùng thịt khô.

Cái gọi là hong khô rương, kỳ thật chính là kết nối tại ống nước nóng trên đường một cái bịt kín mộc bọc sắt cái rương, lợi dụng ống nước làm lạnh đạo nhiệt lượng, tiếp tục hong khô, hiệu suất rất cao.

Chỉ cần hai ngày liền có thể hoàn thành.

Làm xong những này, thông lệ đi sơn động tu hành, tinh luyện nội khí.

Sau đó, chuẩn bị kỹ càng tất cả trang bị vật tư, Vu Hoành lại một lần nữa chờ đợi đến trời tối, dẫn theo đồ vật lại lần nữa đi vào sơn động hậu phương.

Đứng tại trận pháp phạm vi bên trong, dán chặt lấy vách đá.

Phía sau là màu xám trắng vách núi, mấy cây khô cạn cháy đen cây mây rủ xuống, sớm đã c·h·ế·t đi.

Vu Hoành nhìn chăm chú lên trước mặt màu đen dòng suối, mở ra bên hông đèn nguyên tử tấm che.

Bá.

Nhất thời lục quang chiếu xạ ra ngoài, một chút đem tòa kia quen thuộc cầu gỗ rọi sáng ra tới.

Vu Hoành đứng thẳng bất động, đầu hơi hơi nghiêng.

Lập tức hai đầu Long Tích từ bên người xông lên mà ra, đi lên cầu gỗ.

Hắn theo sát phía sau, sau lưng bốn đầu Long Tích cùng một chỗ đuổi theo.

Lần này, hắn quyết định tự thân lên thuyền thử một chút.

Két két két két tiếng vang bên trong, Vu Hoành từ từ đi tại trên cầu gỗ, thỉnh thoảng khẩn trương nhìn chằm chằm hai bên, nội khí giương cung mà không phát, ngưng tụ tại trên hai chân, tùy thời chuẩn bị lui lại thoát ly.

Hai bên đen kịt nước sông không ngừng quay cuồng, phát ra sền sệt tiếng vang, phảng phất lúc nào cũng có thể có nguy hiểm nào đó đồ vật đập ra đến đồng dạng.

Một đường hướng phía trước.

Cũng may thẳng đến đi vào thuyền đen trước mặt, cũng không có xảy ra bất trắc.

Sưu!

Một đầu Địa Đàm Long Tích trước xông lên thuyền đen, nhanh chóng tìm kiếm một lần, xác định không có nguy hiểm về sau, mới khiến cho Vu Hoành lên thuyền.

Két.

Mới giẫm mạnh lên thuyền boong thuyền, Vu Hoành liền có loại không hiểu tinh thần xúc động, trước đó xuất hiện qua tự hủy khuynh hướng lần nữa hiện lên ở trong đầu, nhưng trong nháy mắt liền bị nội khí tách ra.

Liên tục không ngừng nội khí, triệt tiêu lấy chung quanh ở khắp mọi nơi tự hủy ám chỉ khuynh hướng.

‘Cái này đã coi như là một loại tinh thần ô nhiễm đi?’ Vu Hoành trong lòng nghiêm nghị, cẩn thận cảm thụ bên dưới nội khí tiêu hao tốc độ dựa theo lúc này tốc độ, ước chừng một đạo nội khí có thể chống đỡ một giờ dáng vẻ.

Cũng may hắn nội khí nhiều, có thể thành hơn một ngày, tạm thời vấn đề không lớn.

Trên thuyền đen boong thuyền, đạp lên giống trơn nhẵn dày đặc rêu, hơi không chú ý liền có thể trượt chân.

Vu Hoành mỗi đi một bước đều cực kỳ cẩn thận.

Hắn vẫn ngắm nhìn chung quanh. Thuyền đen tổng cộng chia làm đầu thuyền, thân thuyền, đuôi thuyền.

Đầu thuyền là ở giữa đen sì hình vuông phòng điều khiển chính, bên trong xuyên thấu qua tấm ván gỗ lỗ rách, có thể nhìn thấy có chút nguyên thủy đĩa quay bánh lái.

Thân thuyền đứng thẳng cột buồm, cột buồm treo rách rưới buồm đen, trên vải buồm ẩn ẩn có thể nhìn thấy ba chữ dấu vết, nhưng hắn hoàn toàn không biết.

Nơi đuôi thuyền, rào chắn đã hư hại, thỉnh thoảng có Hắc Thủy bắn tung tóe đi lên, ướt nhẹp boong thuyền, một cây nhô ra thô trên mặt cọc gỗ trói lại một thanh màu đen mỏ neo thuyền.

Vu Hoành đi trước phòng điều khiển chính, có chút cúi đầu, tiến vào trong phòng.

Trong phòng trừ ra chủ điều khiển bánh lái bên ngoài, liền thả mấy cái cố định ở trên mặt đất ngăn tủ.

Trên mặt đất rớt bể một thanh gỗ tròn băng ghế, còn có mấy cái bể nát màu nâu đồ sứ mảnh vỡ, vào chất gỗ mặt tường bên trong, bị treo lại không thể động đậy.

Vu Hoành đi đến trước ngăn tủ, đưa tay kéo phía trên treo khóa sắt.

Mục nát đầu gỗ bị kéo một cái liền đoạn, từng cái ngăn tủ bị mở ra, lộ ra bên trong hư thối biến thành màu đen loạn thất bát tao sự vật.

Hư thối chất gỗ hộp cơm.

Một chồng dùng dây thừng cột chắc miếng vải đen quần áo.

Một đống to to nhỏ nhỏ không biết dùng làm gì kim loại bình nhỏ, tất cả đều là màu đen nhánh.

Vu Hoành kiên nhẫn từng cái ngăn tủ mở ra, đem đồ vật bên trong đều lấy ra.

Rất nhanh, hắn động tác ngừng một lát, từ một cái ngăn tủ quần áo phía dưới, lấy ra tuyến top 1 trang sách bìa trắng sách.

Lật ra nhìn, bên trong tất cả đều là lít nha lít nhít không quen biết vặn vẹo tự phù. Thấy hắn hung ác quáng mắt.

Giấy trắng mực đen nội dung ngược lại là rất nhiều, một quyển sách ba mươi mấy trang, tối thiểu viết một nửa.

Mà lại chất liệu tựa hồ là trải qua đặc thù xử lý, hoàn toàn không có mục nát dấu hiệu.

Vu Hoành đem nó thu lại, chuẩn bị mang đi ra ngoài xem xét giải mã.

Hắn là không am hiểu phương diện này, nhưng có người am hiểu.

Lấy sách, hắn lại đổ đổ kim loại bình nhỏ, bên trong cái gì cũng không có, không biết là dùng để làm cái gì, xác định không có mặt khác đáng giá mang, Vu Hoành thử giật giật bánh lái.

Phốc.

Toàn bộ bánh lái bị nó nhẹ nhàng nhất chuyển, tại chỗ đứt gãy xuống tới.

"…" Vu Hoành không phản bác được, quay người ra phòng điều khiển chính.

Lúc này thuyền đen đã hành sử.

Hai bên nước sông soạt đánh vào thân thuyền, phát ra rất có tiết tấu giòn vang.

Tiếng vang kia cùng boong thuyền lưu động thổi qua tiếng gió, kêu gọi kết nối với nhau, hình thành tựa như rên rỉ giống như không hiểu buồn bã khóc.

Tiếng gió là thút thít, bọt nước là nức nở.

Vu Hoành đứng tại mép thuyền, nhìn xem mặt bên xa xa cảnh tượng.

Khói đen che phủ, nơi xa bên bờ cái gì cũng vô pháp trông thấy, chỉ có màu xanh lá đèn nguyên tử chiếu xạ một khu vực nhỏ, có thể nhìn thấy ẩn ẩn có màu đen bờ sông không ngừng xẹt qua.

Rất nhanh, ước chừng mười mấy phút thời gian.

Két két.

Thuyền đen chậm rãi giảm tốc độ, đứng tại một cái đồng dạng rách rưới cầu gỗ màu đen bến tàu bên cạnh.

Bến tàu này cầu gỗ so trước đó cây cầu gỗ kia ngắn nhiều, chỉ có dài bảy, tám mét, đứng tại trên thuyền đen, cũng có thể mơ hồ nhìn thấy trên bờ tình huống.

Vu Hoành xê dịch đèn nguyên tử chiếu tới, trên bờ hoàn toàn trắng bệch, thoát ly cầu gỗ trên bờ, tất cả đều là nhỏ vụn trắng bệch đất cát.

Đất cát tại màu xanh lá ánh đèn chiếu rọi xuống, phản xạ ra càng thêm xanh lét quang trạch.

Sưu.

Vu Hoành mệnh lệnh một đầu Long Tích xuống thuyền, thuận cầu gỗ bến tàu nhanh như chớp, xông vào trên bờ.

Long Tích rất nhanh liền chui vào hắc vụ, biến mất không thấy gì nữa.

Nhìn xem Long Tích biến mất, Vu Hoành cấp tốc cùng hưởng tầm mắt, đổi thành Long Tích thị giác.

Trắng bệch đất cát mặt đất không ngừng xẹt qua, từ từ, mặt đất bắt đầu biến sắc, trở nên càng bụi, dần dần biến thành màu đen.

Chỉ chốc lát sau liền biến thành bùn đất màu đen.

Long Tích chung quanh cũng dần dần xuất hiện nhỏ vụn thấp bé khô cạn cỏ dại.

Nó vẫn như cũ hướng phía trước, rất nhanh, phía trước xuất hiện một mảnh không lớn hình vuông ruộng đen.

Trong ruộng một mảnh hư thối, sớm đã không có bất luận cái gì hoa màu.

Vượt qua ruộng đen, Long Tích xa xa hướng phía trước ngẩng đầu, nhìn thấy ruộng đen một khối tiếp một khối, một mực liên tiếp đến phía trước nơi xa.

Càng xa xôi, một cao trên sườn dốc, có một mảnh xám trắng trạch viện. Trạch viện cửa lớn treo trắng bệch đèn lồng, chiếu sáng một chút xíu chung quanh khu vực.

‘Nơi này.’ Vu Hoành nhíu mày đánh giá, ‘Cảm giác rất không thích hợp.’

Hắn khống chế Long Tích hướng phía trạch viện phương hướng tới gần, nhưng rất nhanh, thuyền đen lại lần nữa hành sử, chung quanh cảnh tượng lại một lần nữa bị hắc vụ bao khỏa, biến mất không thấy gì nữa. Mà Long Tích cùng hưởng tầm mắt cũng cùng một chỗ không thấy.

Không bao lâu, Vu Hoành trước mắt liền lại xuất hiện doanh địa hậu phương rách rưới cầu gỗ.

Hắn biết mình lại trở về.

‘Vừa vặn qua khảo nghiệm, để Long Tích tại chỗ kia ở lâu một chút, nhìn có thể hay không xảy ra chuyện.’

Vu Hoành nhảy xuống thuyền đen, mang theo vơ vét đến sách, cùng còn lại năm đầu Long Tích thuận cầu gỗ, trở lại trận pháp phạm vi.

Cấp tốc trở lại sơn động, Vu Hoành từ trong bao quần áo xuất ra vừa mới vơ vét đến sách, nhẹ nhàng lật ra, bên trong trống rỗng, cái gì cũng không có.

‘? ? !’ hắn lông mày nhíu chặt, cầm lấy bút than, ý đồ hồi ức vừa mới nhìn qua những tự phù kia, nhưng quỷ dị chính là, vô luận hắn làm sao hồi tưởng, đều không cách nào nhớ lại tự phù hình dạng nội dung.

‘Không cách nào mang ra? Vậy làm sao giải mã?’ nhìn xuống thời gian, hắn cấp tốc đi vào một tầng sơn động, kết nối máy truyền tin.

Trương Khai Tuấn quả nhiên còn online bên trên.

“Có việc?” Hắn lời ít mà ý nhiều hỏi.

“Làm sao ngươi biết ta có việc?” Vu Hoành im lặng.

“Bởi vì ngươi không có việc gì sẽ không thượng tuyến.” Trương Khai Tuấn đáp.

“Có cái tình huống…” Vu Hoành suy tư dưới, không có đem chính mình thăm dò cầu gỗ thuyền đen sự tình nói ra. Đối với cầu gỗ thuyền đen, trừ ra hắn bên ngoài, những người còn lại chỉ sợ liền tiến vào còn không thể nào vào được, loại kia tinh thần ô nhiễm đồng dạng tự hủy khuynh hướng, không có nội khí đối xứng, rất có thể sẽ dẫn đến người tại chỗ tự sát.

Cho nên hắn chỉ nói mình dựa vào nội khí thăm dò xuống, không có cầm tới kết quả, ngược lại gặp được nguy hiểm. Ngược lại là tại địa phương khác lấy được một loại đặc thù văn tự hệ thống, hy vọng có thể giải mã.

“Như thế nào giải mã không biết loại ngôn ngữ? Ta chỗ này không có gì mạch suy nghĩ, ngươi chờ một chút, ta tìm chuyên gia nói với ngươi.” Trương Khai Tuấn tương đương ra sức, lập tức liền nhường ra máy truyền tin.

Chỉ chốc lát sau, một cái có chút mệt mỏi nam nhân trung niên thanh âm từ trong máy bộ đàm truyền ra.

“Ngươi tốt, Vu tiên sinh, ta là Hôi Thành Trần Đình Dung, khả năng đặc biệt ngôn ngữ học. Liên quan tới ngài nói lên vấn đề, đối mặt một môn hoàn toàn chưa từng nghe qua loại ngôn ngữ văn tự, muốn bắt đầu từ số không học tập, ngài cần nhất, là đại lượng thu thập hàng mẫu. Bao quát không đồng loại hình, khác biệt tràng cảnh các loại hàng mẫu. Sau đó xác định viết

hệ thống, là chữ tượng hình hay là biểu âm văn tự các loại, lại thông qua cao tần xuất hiện tự phù cùng cụm từ, đến xác định thường dùng từ ngữ hoặc là ngữ pháp nguyên tố.”

Chương 202: Phía sau màn (2)

Chương 202: Phía sau màn (2)

Một đống phương pháp trình tự nghe được Vu Hoành hoa mắt chóng mặt, nhưng làm nhân viên nghiên cứu, hắn vì không bị vạch trần bản chất, hay là cố gắng giả trang ra một bộ ta rất nghiêm túc trạng thái.

Chờ đối diện lưu loát nói một tràng, rốt cục phần cuối lúc, hắn quả quyết lên tiếng.

"Đại khái quá trình ta đã rõ ràng, tóm lại, đây là một cái tốn thời gian rất dài hạng mục, đúng không?"

"Đúng thế." Trần Đình Dung vẫn chưa thỏa mãn, kỳ thật hắn còn muốn nói, đây là khó được biểu hiện tự thân giá trị thời điểm.

"Như vậy Hôi Thành hiện tại có máy phiên dịch sao? Ta vừa vặn muốn nghiên cứu một chút." Vu Hoành chủ đề giây chuyển.

Máy phiên dịch lấy ra làm cái gì? Đương nhiên là hắc ấn cường hóa a!

"Đương nhiên là có, rất nhiều loại hình đều có, chỉ là không có tác dụng gì, đối ứng phiên dịch loại ngôn ngữ không có khả năng có ngài cần." Trần Đình Dung nói.

"Không sao, ta dự định chính mình cải tạo dưới, làm thành ta cần. Vừa vặn máy tính bên này cũng có." Vu Hoành nhẹ nhõm cười nói.

"… Ngài." Trần Đình Dung rất muốn nói một mình ngài không thể nào làm được loại công trình này số lượng, nhưng cân nhắc đến đối diện là nhiều lần sáng tạo kỳ tích Hắc Phong doanh địa, chỗ kia ngay cả Vòng Xoáy phù bản loại này không

khoa học đồ chơi đều có thể làm ra đến, nói không chừng thật là có khả năng làm ra mặt khác hắc khoa kỹ.

Rất nhanh, đối diện đổi thành Trương Khai Tuấn, hai người đã hẹn mua vào máy phiên dịch bút ghi âm các loại thiết bị. Còn có một nhóm hoàn toàn mới máy không người lái cùng chủ điều khiển trang bị.

Vu Hoành bỏ ra chính là bức xạ lựu đ·ạ·n năm mươi mai.

Kết thúc thông tin về sau, hắn lại lần nữa đi vào trước đó đưa tới sinh sản phù bản cỗ máy trước mặt.

Hình sợi dài cỗ máy tại dưới ánh đèn hiện ra tái nhợt bóng loáng, phía trên lưu lại máy tính kết nối ngắt lời cùng nguồn điện ngắt lời.

Vu Hoành đem máy tính cùng dây chuyền sản xuất đặt tới cùng một chỗ, sau đó đưa tay đè lên.

Lúc này hắc ấn đã cường hóa xong bộ phận Huy Thạch, hiện nay, chỉ cần hắn tạm thời không có cường hóa hạng mục lúc, liền sẽ để hắc ấn đi cường hóa Huy Thạch.

Giao dịch tới Huy Thạch chồng chất tại trong thạch bảo, muốn một hơi toàn bộ cường hóa, cần hoa thời gian rất dài.

Cho nên hắn định dùng phân tán mài nước phương pháp, một chút xíu lợi dụng thời gian ở không, đem Huy Thạch triệt để cường hóa xong.

Hiện tại giải quyết dây chuyền sản xuất tự động hoá vấn đề, liền có thể nhẹ nhõm sinh sản ta cần các loại phù văn. Đến lúc đó, duy nhất hạn chế ta, chính là Đại Huy Thạch số lượng.

Vu Hoành trong lòng trầm ngưng.

Cường hóa dây chuyền sản xuất, phương hướng: Toàn tự động công năng tăng cường, thao tác đồ ngốc hóa, có thể trong tùy tùng khí rót vào mà đồng bộ tiến hành khắc họa, có thể trên máy vi tính thiết kế tân phù văn…

Hắn ở trong lòng đem chính mình tưởng tượng dây chuyền sản xuất công năng cung cấp cho hắc ấn.

Rất nhanh, hắc tuyến hiện lên, đếm ngược hiển hiện.

7 ngày 11 giờ 18 phút

‘Phải chăng cường hóa dây chuyền sản xuất?’ hắc ấn hỏi thăm.

‘Là.’

Vu Hoành nhẹ nhàng thở ra, chỉ cần hắc ấn có thể cường hóa, hết thảy đều không phải là vấn đề.

Đang lúc tâm tình của hắn hơi buông lỏng một chút lúc.

Ấn ký bên trong trận pháp lại lần nữa phát sinh biến hóa, cầu gỗ xâm nhập hồng trị tăng thêm một bước.

Vu Hoành hơi biến sắc mặt, cấp tốc quan sát trận pháp, cũng từ trận pháp phản ứng bên trên, nhìn ra, cầu gỗ xâm nhập tăng lên tới mỗi giây gần 2000 hồng trị đưa vào.

Chờ không đến phiên dịch… Nhất định phải nhanh giải quyết cầu gỗ vấn đề!

Trong lòng của hắn quyết đoán.

Hắc Thụ thôn di tích.

Từng chiếc xe bọc thép bao trùm lấy thật dày Huy Thạch ngụy trang thảm, tại trong màn đêm chạy chậm rãi.

Đội xe lần theo một đầu quái dị lộ tuyến, khi thì rẽ ngoặt, khi thì lui lại, khi thì đình chỉ không tiến.

Trong xe tất cả đội điều tra cùng quân Liên Hiệp tinh nhuệ, tất cả mọi người không có nghi vấn.

Đây là hắc tai kẽ nứt lộ tuyến, là trước kia quân Liên Hiệp tinh nhuệ bọn họ, bốc lên nguy hiểm tính mạng thăm dò đi ra an toàn lộ tuyến.

Ở giữa chiếc thứ ba xe vận binh bọc thép bên trong.

Tiết Ninh Ninh, Âu Lý, Y Y, Asena, đều tụ hợp ở cùng nhau, trừ cái đó ra, còn có mặt khác bốn tên cường tráng nam tính binh sĩ, phụ trách tùy thời ứng đối tình huống khẩn cấp.

Tất cả mọi người mặc lấy dày đặc kiểu mới trang phục phòng hộ, lẳng lặng ngồi tại vị trí trước, cột chắc dây an toàn.

Lâm Y Y không ngừng liếc nhìn trong tay quay chụp một chồng màu sắc rực rỡ tấm hình.

Đó là nàng tại bên trong di tích, trong thôn, khắp nơi tìm kiếm đập xuống đặc thù vết tích tấm hình.

Những này đặc thù vết tích, chính là hắc tai bộc phát trước, phụ thân nàng cùng gia gia tại từng tới địa phương lưu lại.

“Các ngươi… Đến cùng, ở đâu? ?” Y Y nhẹ nói lấy.

“Y Y chờ nhiệm vụ lần này kết thúc, ta cùng ngươi cùng một chỗ, đi Hắc Thụ thôn người sống sót tập trung đi phụ cận cứ điểm lớn điều tra tình huống.” Tiết Ninh Ninh trầm giọng nói.

“Không có… Sự tình, chính ta, đi, là được!” Lâm Y Y lắc đầu nói.

“Bất kể như thế nào, hiện tại chúng ta là đi bắt Mesa gia tộc cái kia Xion, mặc dù bọn ta không phải nhóm đầu tiên điều tra đội ngũ, nhưng cũng tận lực điều chỉnh trạng thái. Nghe nói cái kia Xion Mesa phi thường khó chơi, nếu như ngươi hay là như thế không quan tâm, sẽ rất nguy hiểm.” Tiết Ninh Ninh nhỏ giọng căn dặn.

Tại bên cạnh nàng, Âu Lý chính hai tay ôm ở trước ngực, thấp giọng tự lẩm bẩm, không biết là đang cầu khẩn hay là làm cái gì.

“Ta…” Lâm Y Y còn muốn nói điều gì.

Bỗng nhiên bên ngoài một tiếng trầm thấp gầm thét, tựa như như dã thú gầm rú cấp tốc tới gần.

Phía trước dẫn đầu một cỗ xe bọc thép, vào đầu phát xạ s·ú·n·g phóng lựu, bạo tạc ánh lửa một cái chớp mắt chiếu sáng chung quanh.

Nhưng cũng tiếc chính là, tốc độ của đối phương quá nhanh.

Một tiếng ầm vang tiếng vang.

Cái kia thần bí bóng đen hung hăng đụng đầu vào chiếc thứ nhất xe bọc thép, xe tại chỗ lật nghiêng, nhấp nhô vài vòng, đâm vào ven đường trên vách núi đá.

Bóng đen xoay người, hướng phía còn lại mấy chiếc xe bọc thép vọt tới.

Bành!

Y Y bọn người ngồi bọc thép đo bị cái thứ hai lật tung.

Đám người thét chói tai vang lên, đang trời đất quay cuồng dưới, lộn hơn mười vòng, mới dừng lại ổn định.

Bên ngoài s·ú·n·g máy hạng nặng thanh âm vang lên, lần lượt bạo tạc liên tiếp không ngừng.

Trong xe, Lâm Y Y cấp tốc giải hết dây an toàn, chuẩn bị tránh thoát cách xe, nhưng ngay lúc đó xe bọc thép lại bị một cỗ đại lực ôm lấy, hung hăng quẳng xuống đất.

Ầm ầm!

Thân xe uốn lượn, hướng bên trong sụp đổ, Lâm Y Y bọn người bị ngã đến hung hăng đâm vào trong xe trên vách.

Lần này va chạm, không thua gì bị xe hung hăng cao tốc đụng một cái.

Y Y đầu óc chóng mặt, miệng mũi có máu chảy ra. Nàng gian nan bò đi những người khác nơi đó, giúp các nàng giải hết dây an toàn.

Xe bình xăng để lọt dầu thanh âm đang vang lên, các nàng nhất định phải lập tức chạy đi.

Nếu không…

Chờ mấy người gian nan ra xe bọc thép.

Bên ngoài sớm đã là một mảnh hỗn độn, tiếng s·ú·n·g tiếng nổ mạnh liên tiếp không ngừng, từng cái máy bay trực thăng vũ trang tầng trời thấp liền đèn pha tảo xạ pháo máy, thỉnh thoảng cùng bức xạ lựu đ·ạ·n bị ném ra, phối hợp Huy Thạch tạc đ·ạ·n oanh tạc cái kia quỷ dị bóng đen.

“Nhanh! Bên này, bên này có người thụ thương!”

Y Y ngã lệch trên mặt đất, trên lưng trên tay mang theo Âu Lý cùng Asena, Tiết Ninh Ninh ở phía sau cũng giống vậy đầu đầy là máu, ý thức mơ hồ.

“Là đẳng cấp bảy Hắc Huyết Tê Giác! Còn tốt Tân bộ trưởng phát hiện không đúng, kịp thời điều người trợ giúp, mau mau! Trước cho bọn hắn cầm máu, hấp dưỡng!”

Từng cái thanh âm vây quanh mấy cái người biến dị đảo quanh, Lâm Y Y trong hỗn loạn, rốt cuộc duy trì không được, chìm vào giấc ngủ.

Nàng là người biến dị, thể chất rất mạnh, đối với hắc tai có rất lớn ưu thế, nhưng cái này, không có nghĩa là tại nhân loại vũ khí nóng trước mặt, cũng có thể bảo trì ưu thế.

Sắp sửa trước, bên tai nàng không ngừng nghe được quân Liên Hiệp binh sĩ không ngừng cảm tạ Tân Chỉ Lôi bộ trưởng lời nói.

Mấy ngày sau.

Hắc Phong doanh địa.

Vu Hoành sắc mặt khó coi nhìn chăm chú lên doanh địa trận pháp, lúc này trận pháp, đã bị đối xứng suy yếu đến chỉ còn mỗi giây chừng hai ngàn bức xạ tổn thương.

Cầu gỗ hồng trị xâm nhập so với hắn dự đoán phải nhanh.

Lại tiếp tục như thế, trận pháp dự trữ bức xạ năng bị tiêu hao hết, toàn bộ doanh địa đem không có cách nào chống cự bên ngoài hắc tai. Chỉ dựa vào Long Tích, hiện tại mới chỉ có bảy đầu, căn bản không đủ.

Hắn xoay người, thay đổi toàn bộ trang bị, lại một lần nữa trở lại cầu gỗ trước.

Lần này, hắn không do dự, trực tiếp thuận cầu gỗ, đi đến thuyền đen.

Thuyền đen chạy chậm rãi, rời đi cầu gỗ. Vô thanh vô tức.

Vu Hoành dưới mũ giáp khuôn mặt khôi phục lại bình tĩnh.

‘Những ngày gần đây, ta mỗi ngày đều thay thế Long Tích tiến vào khu vực kia thăm dò. Long Tích một mực không có việc gì, một mực còn sống, xem ra chúng ta tự mình đi vào cũng vấn đề không lớn. Mấu chốt là, nhất định phải tìm tới giải trừ cầu gỗ tăng lên hồng trị manh mối.’

Thư Thành đưa tới máy phiên dịch, hắn cầm tới sau lập tức bắt đầu cường hóa. Trước đó dùng sức mạnh hóa dây chuyền sản xuất, cũng đại lượng chế tạo một đống bức xạ lựu đ·ạ·n dự bị.

Vì ứng đối hành động lần này, hắn thân này cường hóa Bạch Hùng đồ bộ, còn trải qua cạnh trong ánh nắng sơn bôi lên, có thể tạo được rất tốt khu trục hắc tai cùng che giấu khí tức tác dụng.

Đây đều là hắn đã từng tương đương khao khát, nhưng ở liên hệ với cứ điểm lớn về sau, chỉ cần đưa ra yêu cầu, liền tự nhiên thu được.

Đồng thời hắn còn hướng Hôi Thành cùng Tân Cực Quang thành, đưa ra thu thập đủ tân phù văn ký hiệu yêu cầu.

Tân Cực Quang thành bên kia tuyệt đối có nguyên bộ các đại di tích hoàn toàn mới ký hiệu. Hiện tại đã tại vận chuyển trên đường.

‘Nếu có tuyển, ta cũng muốn triệt để làm tốt hoàn toàn chuẩn bị chờ nội khí viên mãn sau lại khởi hành. Nhưng…’

Hắn đứng tại thuyền boong thuyền, rất nhanh, mép thuyền, hắc vụ ẩn ẩn tán đi một bộ phận, tại đèn nguyên tử chiếu rọi xuống, lộ ra một mảnh xa lạ thần bí bến tàu.

Trên bến tàu đi tràn đầy xám trắng cát mịn, hai đầu màu đen Long Tích sớm đã trên mặt cát chờ đợi đã lâu.

Đây là Vu Hoành trước đó lưu tại nơi này thí nghiệm Long Tích.

Bành.

Thuyền đen cập bờ, dừng lại, tạm thời bất động.

Vu Hoành không nói hai lời, xuống thuyền, vững vàng đi đến xám trắng đất cát.

Ngay tại hắn rời đi doanh địa, đạp vào khu vực thần bí đồng thời.

Hắc Phong doanh địa.

Hàng rào bên ngoài, từng đạo bóng người mơ hồ, tại trong hắc vụ hiển hiện, đem toàn bộ doanh địa bao bọc vây quanh.

Đại lượng bóng người hậu phương, một cái toàn thân bao khỏa quần áo bó màu đen, ngay cả con mắt cũng dùng đỏ sậm kính mắt che chắn người thần bí. Đang đứng tại một gốc cây chạc ở giữa, nhìn ra xa doanh địa.

“Chung quanh còn sống doanh địa cứ điểm, cũng chỉ có như thế một cái. Thật sự là thú vị. Chỉ là một người, thế mà có thể tại tầng tầng hắc tai bên trong chèo chống lâu như vậy. Cái này Vu Hoành tuyệt đối nắm giữ lấy không thể cho ai biết bí ẩn…”

Người thần bí thấp giọng nói chuyện, tựa hồ đang cùng nhìn không thấy người đối thoại.

“Lôi tỷ có ý tứ là muốn chúng ta thăm dò một chút, xem hắn đến cùng là dựa vào cái gì, đến tại hắc tai bên trong duy trì tự vệ.” Một người khác thanh âm tại chung quanh trong hắc vụ truyền đến.

“Căn cứ vận đồ quan sát, trong doanh địa giá trị âm bức xạ giảm bớt rất nhiều, vừa vặn có thể thừa cơ thử một chút. Xem hắn phòng hộ cơ chế.” Người thần bí cười nói. Tiếng cười có loại cảm giác loạn thần kinh.

“Ngươi thử trước một chút nhìn, chung quanh nơi này quá sạch sẽ, nếu như đại lượng phổ thông Quỷ Ảnh mồi nhử cũng xông bất động, chỉ chúng ta hợp lực, lại dẫn một chút cao nguy tới.” Người còn lại nói.

“Vô dụng, dịch tiêm vào che chở hiệu quả không có khả năng vượt qua giấu diếm được cấp sáu trở lên hắc tai dựa theo tư liệu, doanh địa này đã từng chống cự qua cấp tám Trùng Nhân cùng Tốc Nhân,” người thần bí không thèm để ý nói, ” cho nên chúng ta mục tiêu hắn là quan sát, thu thập tài liệu và tình báo, xác định cái này Vu Hoành là dựa vào cái gì đến đối kháng cao nguy hắc tai. Cuối cùng căn cứ thu thập tình báo, tìm kiếm nhược điểm.”

“Vì cái gì nhất định phải giải quyết người này đâu? Bực này cao tinh tiêm nghiên cứu khoa học nhân tài, trực tiếp thu nhập hiệp hội không phải tốt hơn?” Một người khác mang theo nghi hoặc hỏi.

“Ngươi nói không sai, nhưng nếu như người này cái gì cũng không thiếu, còn có thể chống cự cao nguy hắc tai, như vậy hắn vì cái gì cần gia nhập hiệp hội đâu?” Người thần bí cười.

“Cho nên, chúng ta muốn làm, chính là muốn hủy đi hắn dựa vào, để hắn cần hiệp hội… Cần chúng ta, trợ giúp… .”

Chương 203: Phía sau màn (3)

Thần bí bến tàu.

Vu Hoành chiếu vào đèn nguyên tử, chung quanh đều có Long Tích mở đường hộ tống, một chút thuyền liền nhanh chóng đi hướng mảnh kia đại trạch viện.

Trong hắc ám, bên cạnh hắn là từng mảnh từng mảnh ruộng đen.

Vứt bỏ hư ruộng đen ở giữa, một đầu màu xám đường nhỏ bị chiếu lên xanh lét xanh lét, cong cong quấn quấn, một mực liên tiếp đến đại trạch viện cửa lớn.

Vu Hoành chính đi tại trên con đường nhỏ này.

Hắn không ngừng đánh giá bốn phía, ruộng đen bên trong ẩn ẩn có thể nhìn thấy, có từng đạo xám đen mơ hồ hình người, lẳng lặng đứng trong cỏ dại, không nhúc nhích, phảng phất là ngay tại làm việc nông phu.

'Trước đó Long Tích tới cũng không có những này hình người…' Vu Hoành trong lòng dâng lên cảnh giác.

Nhưng hắn không dám giảm tốc độ, bởi vì trải qua tính toán, thuyền đen ở chỗ này bến tàu dừng lại thời gian chỉ có 20 phút, nếu như không có khả năng tại trong vòng 20 phút kết thúc thăm dò, hắn liền không thể không tại mảnh này khu vực thần bí ngây ngốc hai mươi bốn giờ.

Đây là hắn không thể nhịn được.

Dọc theo đường nhỏ một đường gấp chạy, không bao lâu, phía trước còn có mấy chục mét liền đến lớn.

Bỗng nhiên phía bên phải ruộng đen bên trong, đột ngột xông ra một đạo trường bào màu đen bóng người.

Hì hì ha ha.

Bóng người phát ra quỷ dị tiếng cười, trên thân tản mát ra một cỗ vô hình ba động.

Trong chốc lát ba động bao phủ lại Vu Hoành, để nó hướng phía trước thân hình, một chút biến thành lui lại.

"Ừm! ?"

Vu Hoành bước chân dừng lại.

"Lại là trước đó cái kia hắc tai, nguyên lai không phải ví dụ…"

Hắn phát giác được phương hướng của mình cảm nhận được quấy nhiễu, dứt khoát đứng tại chỗ bất động, đưa tay gỡ xuống phía sau đại thiết cầu.

Long Tích tứ tán ra, phân biệt tiến vào ruộng đen, bảo vệ chung quanh khu vực. Để phòng mặt khác hắc tai đánh lén

Hô! !

Đại thiết cầu trực tiếp tại Vu Hoành đỉnh đầu xoay tròn, mang theo trận trận gào thét tiếng xé gió.

Nội khí bao trùm tại thiết cầu mặt ngoài, nổi lên nhàn nhạt trắng muốt vầng sáng.

Bành! !

Thiết cầu theo từng vòng từng vòng xoay tròn, tự nhiên đảo qua chung quanh tất cả cá thể, mới vài vòng liền tốc độ cực nhanh nện ở người áo đen hình trên thân.

To lớn trọng lượng nương theo lấy nội khí tăng phúc, tại chỗ đem người này nện đến vỡ nát, hóa thành khói đen tiêu tán trống không.

Cỗ kia xoay Khúc Phương hướng ba động lập tức biến mất.

Vu Hoành thu hồi thiết cầu, trên lưng nhanh chân hướng phía trước.

Lẫn lộn ta tiền hậu phương hướng cảm giác không quan hệ, chỉ cần ta đem chung quanh tất cả phạm vi đều càn quét một lần, đứng đấy bất động cũng có thể giải quyết vấn đề.

Đây chính là hắn cho ra biện pháp giải quyết.

Vượt qua cuối cùng mấy chục mét, Vu Hoành rốt cục đứng ở màu trắng đại trạch viện trước cửa.

Ngoài cửa trắng bệch hai cái lồng đèn lớn, tản ra quỷ dị bạch quang.

Trên cửa treo hai bức câu đối, một cái hoành phi, nhưng chữ ở phía trên Vu Hoành không biết.

Két két.

Tựa hồ là cảm ứng được Vu Hoành đến, trạch viện cửa lớn chậm rãi tự động mở ra, lộ ra bên trong tràng cảnh.

Trong viện, xám trắng tường vây vây ra một cái to lớn lâm viên.

Trong lâm viên hòn non bộ, dòng suối, đình nghỉ mát, guồng nước nhỏ, cảnh sắc khá tinh xảo.

Trừ ra cảnh vật bên ngoài, nhất làm cho Vu Hoành ngưng thần, là sân nhỏ chính giữa, trưng bày một tòa thạch điêu màu đen.

Thạch điêu kia tựa hồ là c·h·ó, lại tựa hồ là hồ ly, toàn thân đen kịt, cái trán mọc ra mấy cây bất quy tắc không đối xứng sừng, có chiều cao hơn một người, núp trong sân, mặt hướng Vu Hoành.

Răng rắc.

Tượng đá mặt ngoài cấp tốc vỡ ra từng đạo đường vân khe hở, phảng phất nội bộ có đồ vật gì đang cố gắng tránh ra.

Hô!

Một viên thiết cầu gào thét lên hung hăng đánh tới hướng tượng đá.

Vượt qua 5 tấn trọng lượng xen lẫn Vu Hoành bộc phát lực trùng kích, ầm vang hướng về tượng đá phía trên.

Cùng lúc, tượng đá nửa người trên triệt để vỡ vụn, mọc ra một cái toàn thân đỏ sậm đẫm máu cự khuyển.

Cự khuyển mới mọc ra kích cỡ, ngửa đầu đang muốn tru lên.

Oanh! ! !

Thiết cầu đập xuống, nội khí bạch quang gia tốc bộc phát, trong nháy mắt ép xuống.

Mặt đất hung hăng rung động dưới, sân nhỏ chính giữa trống rỗng thêm ra một cái cực đại hố đất.

Cự khuyển biến thành thịt băm, không một tiếng động, bị thiết cầu đè ở phía dưới, chậm rãi bốc hơi thành khói đen, tiêu tán không còn

Vu Hoành sắc mặt bình tĩnh, nắm chặt xiềng xích, thu hồi thiết cầu.

‘Cho nên nói, thời điểm then chốt nhất định phải chờ địch nhân biến thân hoàn thành mới động thủ người, là đến có bao nhiêu ngu xuẩn? Trực tiếp thừa dịp hư mà nện không thơm a?’

Hắn từng bước một đi vào sân nhỏ.

Nhìn quanh tả hữu.

Hì hì ha ha.

Đột nhiên bên trái một tòa lầu các lầu hai phát ra tiếng cười.

Ầm ầm! !

Thiết cầu nổ bắn ra mà ra, nện xuyên lầu các rào chắn, nện vào tiếng cười truyền ra gian phòng.

Mặt tường sụp đổ, cửa gỗ phá toái, khói đen bốc hơi mà ra Vu Hoành kéo về thiết cầu, mặt không biểu tình.

Hì hì.

Ầm ầm!

Phía bên phải lầu các truyền ra tiếng cười, còn không có cười đáp một nửa, liền bị thiết cầu nện xuyên vách tường, nện vào gian phòng, trong nháy mắt biến mất.

Tựa hồ là bị chọc giận.

Trạch viện chỗ sâu, một đạo trầm thấp tiếng gầm gừ cấp tốc vang lên.

Hô một đạo tiếng xé gió xa xa truyền đến.

Trạch viện chỗ sâu giữa không trung, đột nhiên vọt lên một đạo bóng đen khổng lồ.

Đó là một cái toàn thân sưng, mặc nặng nề hắc giáp đại mập mạp.

Hắn không có mang mũ giáp, bộ mặt tràn đầy khâu lại vết đao, làn da tái nhợt, hoàn toàn là ngâm nước nở thi thể bề ngoài.

Nó thân cao chừng ba mét, nhảy lên một cái lúc, mang theo một mảnh ác phong, ầm vang ép hướng Vu Hoành chỗ.

“Ha ha ha ha! !”

Mập mạp này rốt cục không còn là vui cười âm thanh, mà là cuồng vọng cười to.

Nó hai tay năm ngón tay mở ra, bén nhọn màu tím móng tay chụp vào Vu Hoành đầu.

Bành! ! !

Nghênh đón hắn là một mét đường kính cực đại thiết cầu.

Cao tốc vung ra thiết cầu tựa như như đ·ạ·n pháo, ở giữa không trung, chính giữa đại mập mạp lồng ngực.

Lực trùng kích khổng lồ, tại chỗ đem nó ngạnh sinh sinh đập xuống xuống dưới, trên thân áo giáp phá toái, huyết nhục văng tung tóe, tiếng cười quái dị im bặt mà dừng, mập mạp thân hình khổng lồ oanh hạ xuống, nện đổ một đoạn tường vây, lập tức không có tiếng vang.

Soạt.

Vu Hoành nắm chặt xiềng xích, thu hồi thiết cầu.

"Yếu như vậy còn dám ở trước mặt ta cười? Ha ha." Hắn khẽ lắc đầu, dẫn theo dính đầy màu trắng huyết nhục thiết cầu, hướng trạch viện chỗ sâu đi đến.

Không đi ra mấy bước, lại có một cái khô gầy như củi cao ba mét bóng đen, quái khiếu từ trong một gian phòng xông ra, cực tốc nhào về phía hắn bên này.

Một tiếng ầm vang trầm đục, cao gầy bóng đen làm sao đi ra, liền lại bị làm sao đập trở về.

Hắn chỗ phòng ở bị tại chỗ nện xuyên, thậm chí ngay cả phòng ở cửa lớn chỗ một mặt này tường, cũng bị triệt để đập sập.

'Lấy cầu gỗ ăn mòn trận pháp cường độ, nơi này không có khả năng đều là nhiều như vậy rác rưởi… Ra đi, đừng lẩn trốn nữa.' Vu Hoành thì thầm trong lòng.

Hắn trực tiếp đi hướng trạch viện chỗ sâu, gặp được lầu các chính là một thiết cầu nện xuyên đi qua, gặp được tường vây cũng là một thiết cầu đập sập, xuyên qua.

Từ trước tới giờ không đi đường quanh co.

Phàm là chung quanh dám lên tiếng, chính là vào đầu một bóng đập nát

Ngay từ đầu trong trạch viện rất nhiều đồ vật còn gọi đến rất vui mừng, càng về sau, tựa hồ cũng minh bạch ai kêu ai đi thế, liền cũng bị mất động tĩnh.

Không đến mười phút đồng hồ, Vu Hoành liền trực tiếp đi vào trạch viện chỗ sâu nhất.

Một cái cỏ dại rậm rạp vườn hoa lớn.

Màu đen bụi cỏ chừng cao cỡ nửa người, che giấu không ít vườn hoa nguyên bản bố trí cách cục.

Toàn bộ vườn hoa chính giữa, trưng bày một cái thần án.

Một cái tựa hồ là dùng để cách làm nghi thức, tế tự thiên địa hình sợi dài thần án.

Phía trên trưng bày cống phẩm, lư hương, môt cây đoản kiếm, một chút gói tốt không biết tên rễ cỏ, một quyển lật ra dùng đen trấn thạch ngăn chặn vải vóc kinh thư.

Trong đó lư hương kia, đang tản ra liên tục không ngừng như sợi tơ khói đen.

Còn không có tới gần, Vu Hoành trên người máy kiểm tra liền trị số nhanh chóng tiêu thăng.

Từ vừa rồi tiến đến, máy kiểm tra trị số một mực tại mấy vạn đến mười mấy vạn nhảy lên.

Nhưng giờ này khắc này, trên màn hình tinh thể lỏng số lượng nhanh chóng vượt qua 300. 000, đồng thời còn tại đi lên.

400, 000.

500. 000.

700. 000

Cuối cùng máy kiểm tra như ngừng lại 86 vạn tả hữu hồng trị.

Dừng bước lại, Vu Hoành ngưng thần nhìn chằm chằm thần án, không có nhúc nhích.

‘Cấp tám hắc tai cũng mới mười mấy vạn hồng trị, cái này 86 vạn hồng trị vẫn chỉ là không có đến gần trình độ… Xem ra, thứ này hẳn là chỗ này hạch tâm…’

Những ngày này hắn dùng Long Tích chung quanh khảo nghiệm qua, biết mảnh khu vực này chính là khối đảo hoang.

Bốn phía tất cả đều là nước sông màu đen, nước chảy xiết không thôi.

Trên đảo hoang duy nhất có thăm dò giá trị, chính là trạch viện này

Mà bây giờ, hắn cảm thấy mình rất có thể tìm tới cầu gỗ xâm nhập trận pháp phía sau đầu nguồn.

Xử lý như thế nào?' hắn đánh giá cái này thần án, bên trên lư hương kia nhìn qua liền rất nguy hiểm.

'Còn có tám phút, nhất định phải nhanh làm ra quyết định.'

Nhìn xem lư hương, Vu Hoành trầm ngâm dưới, gỡ xuống thiết cầu, nắm chặt xiềng xích, hô một chút ở trên đỉnh đầu vung vẩy đứng lên, một vòng một vòng đi lòng vòng.

Đại thiết cầu xoay quanh không ngừng gia tốc. Càng lúc càng nhanh, càng ngày càng nhanh.

Tiếng rít dần dần biến thành nặng nề tiếng ô ô.

Hô. Hô.

To lớn tiếng ô ô, ở bên trong khí quán chú dần dần biến thành quỷ dị cười quái dị.

Điểm điểm ngọn lửa màu trắng từ hình cầu mặt ngoài bốc cháy lên.

Oanh!

Trong chốc lát, thiết cầu tốc độ đạt đến đỉnh phong, ầm vang hướng phía trước vung ra.

Hóa thành một đạo màu đen cự ảnh, đánh tới hướng thần án bên trên lư hương ngay trong nháy mắt này, lư hương bay ra khói đen cấp tốc ngưng tụ, hóa thành một cái đại thủ, một cái dài đến bốn năm mét, thô như bồn tắm đại thủ màu đen, vồ một cái về phía bay tới thiết cầu.

Thiết cầu cùng đại thủ lăng không đụng vào.

Ông! ! !

To lớn trong tiếng va đập, một vòng màu xám gợn sóng trong suốt hướng chung quanh khuếch tán ra tới.

Thiết cầu bay ngược trở về, bị Vu Hoành hai tay tiếp được, nhưng tương tự tùy theo mà đến lực trùng kích khổng lồ, cũng mang theo hắn cùng một chỗ hướng về sau nổ bắn ra đi, hung hăng tiến đụng vào một mặt tường trắng.

Gạch đá tiếng sụp đổ bên trong, khói bụi vẩy ra.

Vu Hoành từ trong phế tích đứng thẳng thân, mắt nhìn trên tay gai nhọn đứt gãy một mảnh đại thiết cầu.

'Lực lượng rất mạnh, nhưng tựa hồ… Không có thể làm cho ta sinh ra uy h·i·ế·p cảm giác…'

Hắn buông xuống thiết cầu, trên thân lông tóc không tổn hao gì, chỉ có bắt lấy thiết cầu hai tay, bao tay bị ngạnh sinh sinh đè ép vặn vẹo, một chút kim loại mảnh vỡ như là gãy mất cây mía mặt cắt, tràn đầy gai nhọn.

Hắn dứt khoát đưa tay bộ lấy xuống, vứt bỏ.

Nội khí liên tục không ngừng bắt đầu ở trên người hắn kích phát.

Một cỗ ngọn lửa màu trắng bắt đầu phát sáng, thiêu đốt, từ trên vai hắn, trên đầu, hai tay, hướng bầu trời mãnh liệt nhảy lên.

Tầng thứ năm Bôn Lôi Biến vào lúc này toàn lực vận chuyển lại.

Trong không khí chung quanh ẩn ẩn truyền ra nhỏ xíu càn rỡ tiếng cười to, đó là Bôn Lôi thối pháp toàn lực sử xuất mới có thể sinh ra tiếng vang, nhưng lúc này thế mà còn không có vận dụng, liền xuất hiện dị thường.

"Thử nhìn một chút, có thể hay không g·i·ế·t c·h·ế·t ngươi…"

Vu Hoành cong người lên, hai tay lại lần nữa ôm lấy thiết cầu. Ánh mắt ám trầm, phảng phất sắp đi săn bắt g·i·ế·t người.

Tít tít tít đích…

Đúng lúc này, bỗng nhiên hắn trên cổ áo máy kiểm tra phát ra cảnh báo âm thanh.

Đã đến giờ! !

Thuyền đen sắp rời đi thời gian, đến! !

Bởi vì trở về đi đường còn cần thời gian, cho nên chuông báo trước thời hạn vài phút làm dự lưu.

Vu Hoành trong mắt sát ý cấp tốc thu liễm, toàn thân nội khí hỏa diễm trong nháy mắt ảm đạm dập tắt.

‘Đáng tiếc…’

Hắn nhìn cái kia to lớn hắc thủ một chút, không chút nào dây dưa dài dòng, xoay người rời đi.

Trên đường đi, Long Tích bọn họ ở tại khống chế dưới, đã sớm đem vừa mới đập c·h·ế·t những cái kia hắc tai vật tàn lưu đều thu thập lại, từng cái trong miệng bao bọc căng phồng, đi theo hắn cùng một chỗ về sau bay ngược.

Ngay tại Vu Hoành sau khi rời đi, đạo kia to lớn hắc thủ lại lần nữa tiêu tán, hóa thành khói đen, trở lại trong lư hương.

Chỉ là bị vừa mới ác như vậy đập một cái, lư hương bay ra khói đen tựa hồ hơi giảm bớt chút.

Chương 204: Phía sau màn (4)

Chương 204: Phía sau màn (4)

Phốc phốc phốc!

Hắc Phong doanh địa bên trong.

Từng đạo trong suốt Khí Lưu Ô Nha bay lên, không ngừng nhào về phía xông tới đại lượng Quỷ Ảnh.

Đám Quỷ Ảnh cái sau nối tiếp cái trước, phảng phất trong doanh địa có cái gì cực kỳ dụ hoặc chuyện của bọn nó vật, từng cái không muốn mạng siêu thạch bảo phóng đi.

Chung quanh tối thiểu hơn ngàn Quỷ Ảnh, vây quanh một tầng lại một tầng, trong đó không thiếu có một đầu đầu hình thể to lớn Đại Bì gia nhập.

Doanh địa bên ngoài, nhìn xem bên trong trận pháp ngưng tụ Khí Lưu Ô Nha.

Thần bí bóng đen đứng tại trên chạc cây ánh mắt ngạc nhiên.

“Đồ chơi kia. Thứ gì? ? Còn có thể ngưng tụ ra chim nhỏ? ? Là mắt trần đặc hiệu hay là cái gì quang ảnh kỹ thuật?”

“Không phải đặc hiệu. Hẳn là bị cố ý làm thành quạ đen hình dạng đặc thù công kích. Chỉ là không biết là cái gì công kích…” Một thanh âm khác đồng dạng mang theo một tia không hiểu cùng nghi hoặc.

“Doanh địa này, quả nhiên có vấn đề! Mà lại là vấn đề rất lớn!” Người thần bí trầm giọng nói, “Hiện tại xem ra, cái kia Vu Hoành cũng không tại, vừa vặn thuận tiện chúng ta động thủ.”

“Muốn động thủ liền mau chóng.” Một người khác cũng đồng ý.

Người thần bí không nói hai lời, thân ảnh rất nhanh lui lại, biến mất một hồi.

Ước chừng mấy phút đồng hồ sau, hắn lại lần nữa xuất hiện tại trên chạc cây, trên vai đã nhiều hơn một thanh đen sì dạng vai khiêng hỏa tiễn tiến lên máy phát xạ lựu đ·ạ·n.

Cũng chính là tên gọi tắt đơn binh pháo hoả tiễn.

Nhắm chuẩn doanh địa mặt đất, người thần bí mở ra bảo hiểm, hiệu đính quỹ tích, bỗng nhiên đè xuống phát xạ khóa.

Duy!

Một đạo ánh lửa xích hồng hóa thành tơ hồng, lấy mỗi giây hơn trăm mét tốc độ bay bắn mà ra, bay vào doanh địa giữa không trung, nghiêng nghiêng nhập vào mặt đất.

Oanh! ! !

Một đoàn nóng bỏng màu vàng đất hỏa cầu trong nháy mắt nổ tung.

Nhưng quỷ dị chính là, hỏa cầu nổ tung trong nháy mắt, liền bị một loại nào đó từng đầu khí lưu tạo thành quạ đen bay nhào mà ra, ngăn tại trận pháp phía trước.

Trận pháp tự động kích phát giảm tốc độ Khí Lưu Ô Nha, tại thời khắc này ngược lại thành ngăn cản bạo tạc hộ thuẫn.

Phong Hỏa Đồ Linh Trận Phong bộ phân lực số lượng, trước tiên bóp méo bộ phận bạo tạc phương hướng.

Mà lửa bộ phận vốn là giao phó trận pháp cực mạnh nhiệt độ cao kháng tính, không sợ nóng rực.

Thế là hỏa tiễn s·ú·n·g lựu đ·ạ·n bạo tạc, lớn nhất lực sát thương chỗ, ngược lại thành lực trùng kích bộ phận.

“A? Cái này phòng hộ cơ chế thế mà còn có thể cản đơn binh đ·ạ·n hỏa tiễn? ? !” Người thần bí buông xuống không rơi s·ú·n·g phóng tên lửa, thanh âm kinh ngạc.

“Lại đến một phát, cơ chế này sắp không được. Mặt đất bị tạc ra trong hố ta nhìn thấy có màu bạc trắng đồ vật, hắn là cái này phòng thủ cơ chế cơ sở cấu kiện, chỉ cần nổ rớt bộ phận này hắn là liền phế đi.” Một người khác ở trong hắc ám nhẹ nhàng nói ra

Người thần bí nghe vậy, cẩn thận hướng trận pháp nhìn lại, quả nhiên thấy bị tạc ra trong hố đất, cái kia màu bạc kim loại cấu kiện đã bị tạc đến ẩn ẩn biến hình, hiển hiện từng tia từng tia vết rạn.

Mà chung quanh Quỷ Ảnh tràn vào, cũng biến thành càng thêm thuận lợi một chút. Rất rõ ràng có thể nhìn ra, doanh địa phòng hộ cơ chế trở nên yếu đi không ít.

“Vậy liền lại đến.” Người thần bí lập tức cười. Hắn từ phía sau cõng trong ba lô, lại lần nữa lấy ra một viên dài bằng cánh tay đơn binh đ·ạ·n hỏa tiễn, cắm vào hỏa tiễn.

Sau đó vai khiêng, nhắm chuẩn.

“Chờ một chút! Vu Hoành trở về, lập tức rời đi! Ta quan sát được hắn cá thể phản ứng!” Một người khác thanh âm bỗng nhiên hấp tấp nói.

“Muốn hay không trực tiếp động thủ với hắn?”

“Không được, vạn nhất làm bị thương hắn, hỏng Lôi tỷ kế hoạch sẽ không tốt. Đi thôi, rút lui.”

Người thần bí không nói hai lời, mang theo hỏa tiễn giản xoay người rời đi. Chớp mắt nhảy lên hậu phương chạc cây, một cái lộn mèo, hướng về hắc vụ chỗ sâu.

“Chờ một chút, không đúng! Vu Hoành tại ở gần, tốc độ của hắn làm sao. ! ?” Một người khác đột nhiên thanh âm biến hình, phía sau một nửa còn chưa nói ra.

Một đạo khôi ngô thân hình liền đột ngột thoáng hiện tại người thần bí sau lưng.

“Bôn Lôi.”

Đùng.

Một cái đại thủ bắt lấy giữa không trung người thần bí đùi phải mắt cá chân. Lực lượng khổng lồ để về căn bản không cách nào tránh thoát.

“Chờ một chút… Ta là… ! !” Người thần bí dưới mũ giáp sắc mặt biến đổi lớn, há miệng gấp giọng kêu to.

Trong chốc lát, hắn bị người ta tóm lấy chân sau, hướng xuống ầm vang đập xuống.

Bành! !

Mặt đất khẽ chấn động.

Người thần bí đùi phải triệt để bị nện nát, cả người nằm xuống đất, trên thân quần áo bó màu đen bị lôi kéo đạt được chỗ là chỗ thủng, kính mắt cũng bị đụng nát, lộ ra phía dưới một đôi trắng bệch không có con ngươi quỷ dị hai mắt.

Hắn gãy mất đùi phải là từ bắp đùi đứt gãy, nhưng không có bất luận cái gì huyết thủy chảy ra, chỉ có một mảnh vặn vẹo bể nát kim loại đen bạc linh kiện.

“Ta…” Người thần bí há mồm còn muốn nói điều gì.

Nhưng bị Vu Hoành một tay nắm chặt tóc, một thanh nhấc lên.

“Còn có cá nhân ở đâu?” Hắn trầm thấp hỏi.

“Ngươi, không có khả năng động thủ với ta… Chúng ta, đối với ngươi, không có ác ý!” Người thần bí đứt quãng nói.

“Không có ác ý?” Vu Hoành mắt nhìn trên mặt đất một bên nằm s·ú·n·g phóng tên lửa.

“Đây chẳng qua là tại khảo thí, khảo thí ngươi là có hay không có hay không tư cách gia nhập chúng ta hàng ngũ…” Người thần bí cấp tốc nói.

“Khảo thí? Ha ha, yếu thành dạng này còn có mặt mũi nói khảo thí?” Vu Hoành nhịn cười không được.

“Ngươi dựa vào cái gì cho là ta sẽ nguyện ý gia nhập các ngươi? Chỉ bằng thực lực ngươi đầy đủ yếu? ?”

“.” Người thần bí cắn răng, đến bây giờ hắn còn có chút mộng bức dựa theo tình báo, Vu Hoành thuật cận chiến không sai, tăng thêm vũ khí trang bị, thực lực cùng đỉnh tiêm người cường hóa không sai biệt lắm.

Nhưng bây giờ cái này gọi cùng đỉnh tiêm người cường hóa không sai biệt lắm! ?

Hắn bỗng nhiên phát giác, hiệp hội đối với Vu Hoành, đối với Hắc Phong doanh địa tình báo đổi mới, tồn tại to lớn sai lầm.

“Vu Hoành, lực lượng cá nhân là có hạn, ngươi là so với chúng ta mạnh, nhưng ngươi vĩnh viễn cũng vô pháp cam đoan chính mình có thể tuyệt đối an toàn.” Chung quanh thanh âm thứ hai đồng dạng vang lên.

“Hắc tai là không có cuối. Làm nhà nghiên cứu, ngươi chắc hẳn hẳn phải biết điểm ấy. Nhưng chúng ta có biện pháp tránh đi điểm ấy! Chỉ cần ngươi gia nhập chúng ta!” Thanh âm kia nói.

“Cho nên đây chính là các ngươi cầm s·ú·n·g phóng tên lửa nổ ta doanh địa nguyên nhân?” Vu Hoành hỏi lại.

“.” Hai người đồng thời khàn giọng.

“Đây thật ra là cái hiểu lầm…” Người thần bí khó nhọc nói.

“Chúng ta chỉ là tại khảo thí ngươi doanh địa phòng hộ năng lực hạn mức cao nhất…”

Oanh!

Vu Hoành một bàn tay vào đầu phiến tại mặt người này bên trên. Lực lượng khổng lồ trong nháy mắt đem nó xương gáy đánh gãy.

Răng rắc một mảnh tiếng xương nứt bên trong.

Người thần bí tại chỗ tử vong. Đầu mềm oặt chỉ còn một lớp da treo ở bên trái.

“Ta cũng chỉ là đến kiểm tra một chút xương gáy của các ngươi phòng hộ hạn mức cao nhất.” Vu Hoành lãnh đạm nói.

“.” Một người khác không phản bác được.

Vài giây sau, hắn mới thanh âm khô khốc nói.

“Vu Hoành, ngươi sẽ hối hận. Ngươi căn bản không biết mình bỏ qua cái gì…”

Bong!

Trong lúc đó, Vu Hoành quay đầu nhìn về phía bên trái đằng trước, thân hình bỗng nhiên nổi lên bạch quang, biến mất tại nguyên chỗ.

Màu đen trong cánh rừng. Một đạo mơ hồ hình người tới lúc gấp rút nhanh phi nước đại lấy, hướng nơi xa bỏ chạy.

Nhưng ở hắn phi nước đại chạy trốn lúc, bên người trên đất trống, đột nhiên dần hiện ra một đạo khôi ngô bóng người.

Chính là Vu Hoành.

“Có thể tại hắc tai trải rộng tình huống dưới tùy ý chạy loạn, xem ra các ngươi dù sao cũng hơi ỷ vào.” Vu Hoành vừa chạy vừa ngữ khí bình tĩnh nói.

Phi nước đại mang tới hô hấp dồn dập, tại hắn nơi này phảng phất không tồn tại.

Chỉ có tốc độ viễn siêu lúc này trình độ, mới có thể xuất hiện bình tĩnh như vậy hiện tượng.

Phát hiện chính mình căn bản không có cách nào đào thoát, người này rốt cục đột nhiên giảm tốc độ, dừng lại.

“Tốc độ của ta đã đạt tới người cường hóa cực hạn! Ngươi làm sao có thể nhẹ nhàng như vậy…”

Tít tít tít.

Đột nhiên Vu Hoành hơi biến sắc mặt, chớp mắt lui về sau đi, trong nháy mắt thối lui mười mấy mét.

Oanh! !

Người thần bí này toàn thân bỗng nhiên nổ tung, màu da cam hỏa diễm mãnh liệt bao trùm chung quanh bảy tám mét phạm vi.

Huyết nhục nương theo lấy nhiệt độ cao hỏa diễm bành trướng nổ bắn ra, nổ nát vụn chung quanh bùn đất hòn đá cây cối.

Vu Hoành đưa tay ngăn trở bộ mặt, trên thân chỉ chống đ·ạ·n đồ bộ bị tạc cháy đen một chút.

Về phần điểm này lực trùng kích, chỉ là để thân thể của hắn lắc lư dưới.

Thả tay xuống, hắn nhìn xem phía trước bạo tạc hố sâu, nheo lại mắt.

'Loại này nguy nan thế cục dưới, còn có thể xuất hiện loại này dùng cắm vào tạc đ·ạ·n khống chế người sinh tử tổ chức?'

Nếu như là thời kỳ hòa bình, hắn tin, nhưng bây giờ là tiếp cận tận thế thời đại, tổ chức như này cái gọi là tạc đ·ạ·n cắm vào, đối bản tựu tùy lúc đối mặt tử vong uy h·i·ế·p người mà nói, không nói không có chút nào lực uy h·i·ế·p, chí ít tác dụng không có lớn như vậy.

Nếu tạc đ·ạ·n lực uy h·i·ế·p không mạnh, vậy cái này tạc đ·ạ·n tác dụng, liền có chút ý tứ…

Đi ra phía trước, hắn cấp tốc thu dọn một chút đối phương vật tàn lưu.

Đáng tiếc tất cả vật phẩm đều bị nổ tung nổ nát vụn. Không cách nào phân biệt.

Trở lại trước đó một người khác thi thể bên cạnh, để hắn không nghĩ tới chính là, người này thi thể thế mà cũng nổ tung.

Nguyên địa chỉ còn lại có một cái hố sâu cháy đen biên giới có cây cối bị nhen lửa, lóe lên lấm ta lấm tấm hồng quang.

Bạch Nga dãy núi.

Tòa này Đông Hà cảnh nội vượt ngang trung đoạn dãy núi rộng lớn bên trong.

Từng chiếc lóe đèn xanh đèn đỏ xe cứu thương, đang thiết giáp xe hộ vệ dưới, phi tốc dọc theo kẽ nứt, hướng Tân Cực Quang thành phương hướng trở về.

Bởi vì phía trước bộ điều tra đội gặp phải hắc tai tập kích, tử thương thảm trọng, một nhóm này xe cứu thương là chuyên môn vận chuyển thương binh trở về tu dưỡng đội xe.

Lâm Y Y mấy người cũng trên xe.

Nàng cùng Tiết Ninh Ninh bọn người bị tách ra vận chuyển, bởi vì thể chất của nàng vấn đề, so với mấy người còn lại thương thế muốn nhẹ một chút, cho nên vận chuyển ưu tiên cấp muốn muộn.

Lúc này là Giờ Xám thời đoạn.

Đen kịt giữa dãy núi đường núi trên đường lớn âm u khắp chốn, không có ánh trăng, chỉ có xe cộ ánh đèn chiếu sáng phía trước lộ diện.

Đội xe tựa như tại đen kịt một màu trong sương mù lung tung ghé qua, nếu không có xe tải vệ tinh hướng dẫn, bọn hắn thậm chí ngay cả làm sao trở về cũng vô pháp làm đến.

Lâm Y Y ngồi dựa vào buồng xe trên giường bệnh, ghé mắt nhìn xem bên ngoài xẹt qua lộ diện, kịch liệt va chạm mang tới cảm giác hôn mê, đến bây giờ còn tại trong đầu óc nàng tiếp tục

“Yên tâm đi, con đường này chúng ta mở qua rất nhiều lần, là phi thường ổn định kẽ nứt một trong, hai bên đều là cấp chín kiểu quần cư hắc tai, thế lực ngang nhau dưới, ai cũng không có cách nào vượt qua đầu này giới hạn.” Phụ trách chăm sóc y tá tỷ tỷ ôn nhu an ủi.

“Ta. .. Không muốn, trở về…” Y Y lắc đầu, nàng kỳ thật thương thế còn tốt, không cần dùng trở về tu dưỡng tình trạng.

Thật vất vả phát hiện một chút phụ thân cùng gia gia tung tích, trong nội tâm nàng vội vã không nhịn nổi, muốn lập tức đi ngay tìm kiếm bước kế tiếp manh mối.

“Nhưng vô luận làm cái gì, đều cần một cái khỏe mạnh…” Y tá tiếp tục nói. Ầm ầm! ! !

Đột nhiên tiếng vang một chút đem Lâm Y Y dọa đến một cái chớp mắt mộng mất rồi.

Nàng cùng y tá đồng thời che lỗ tai, dán chặt vách xe.

Ngoài cửa sổ xe, phía trước chạy một cỗ xe bọc thép bị hất bay, từ cửa sổ xe bên cạnh quay cuồng xẹt qua.

“Xuống xe!” Y tá nghiêm nghị nói.

Nàng lôi kéo Y Y mở cửa xe, lăn mình một cái nhảy ra ngoài.

Vừa mới nhảy ra ngoài, sau lưng trên xe phượng bỗng nhiên đập xuống một đầu toàn thân hư thối xám trắng nhện lớn.

Nhện chừng cao cỡ một người, tám cái chân mở ra, tựa như một cái cự đại chân dài bồn tắm đứng tại trần xe.

Nó thối túc nhẹ nhàng đưa tay liền đâm vào xe, phảng phất tại tìm kiếm bên trong người sống.

Tiếng s·ú·n·g pháo không ngừng vang lên, Lâm Y Y hỗn loạn bị y tá lôi kéo một đường phi nước đại, không rõ phương hướng chạy thục mạng.

Bất tri bất giác, hai người chạy vào một cái đen sì trong sơn động, trốn đến một khối đá lớn phía sau, trên thân đắp lên Huy Thạch thảm, cũng không dám thở mạnh.

Bên ngoài hung hăng kêu thảm cùng bạo tạc không ngừng truyền đến, y tá toàn thân run rẩy, yên lặng chảy nước mắt.

Y Y chỉ có thể dùng sức bắt lấy tay của nàng, ý đồ an ủi nàng.

“Đó là Huyết Thực Long, thích nhất công kích di động đồ vật, không bị bất luận cái gì che đậy thiết bị ảnh hưởng.”

Ngay tại hai người khẩn trương không thôi lúc, sau lưng sơn động chỗ sâu, đột nhiên truyền ra một cái chán chường giọng nam.

Chương 205: Thăm dò (1)

Hắc Phong doanh địa bên trong.

Vu Hoành vơ vét hai bộ t·hi t·hể lưu lại bã vụn vật phẩm, chắp vá nửa ngày cũng không có gì thu hoạch, tất cả mọi thứ đều bị nhiệt độ cao cháy rụi, căn bản ngay cả bản thể là cái gì đều phân biệt không ra.

Hắn lông mày nhíu chặt, tới trước đến ngay tại cường hóa máy phiên dịch trước mặt.

Đặt ở trên bàn gỗ máy phiên dịch, là cái lớn chừng bàn tay màu đen hình vuông hộp kim loại, phía trên khảm nạm một khối lớn màn hình tinh thể lỏng, hay là màu lộ ra toàn cảm ứng.

Biên giới kèm theo camera cùng microphone, có thể thu thập ngoại giới giọng nói thời gian thực phiên dịch.

Lúc này máy phiên dịch mặt ngoài đếm ngược chạy tới còn lại mười mấy phút trình độ.

Vu Hoành lau cái trán, mới vận động trở về, toàn thân là mồ hôi, hắn dứt khoát cởi xuống quần áo, đi phòng tắm rửa cọ rửa một chút.

Chi.

Vặn ra nước làm lạnh ống nước, bên trong đi ra nước nóng tựa hồ so trước đó ít đi một chút.

Vu Hoành nhìn xem dòng nước, hồi tưởng ngày hôm qua nước nóng, hôm qua hay là chuối tiêu phẩm chất, hôm nay cũng chỉ có bút máy phẩm chất.

“Dưới mặt đất nước xảy ra vấn đề a?” Hắn lông mày nhíu chặt, nước ngầm hệ thống một mực chỉ dựa vào chính là

Dương Quang vật liệu bao trùm phổ thông ống nước bơm nước, dạng này lực phòng hộ độ, không thể nghi ngờ là toàn bộ doanh địa yếu kém nhất chỗ.

Hắn cũng có khi sẽ lo lắng bên này xảy ra vấn đề, nhưng một mực an ổn cung cấp nước để hắn tạm thời không để ý đến vấn đề này. Dù sao hắc ấn quá bận rộn.

Mà bây giờ…

"Được rồi, trước giải quyết cầu gỗ sự tình."

Cấp tốc cọ rửa xong, Vu Hoành thay đổi một thân sạch sẽ quần áo, trở lại một tầng bàn gỗ trước, trên bàn máy phiên dịch đã triệt để thay đổi cái dạng.

Từ trước đó hộp kim loại, biến thành một cái mang microphone đơn biên tai nghe.

Tai nghe toàn thân đen kịt, mặt ngoài đánh tối mờ, mặt bên còn có một nhóm mơ hồ không rõ xám trắng tự phù, tựa hồ là cùng loại chữ cái văn tự.

Vu Hoành cầm lên, lật nhìn dưới, khắp nơi đều không tìm được cái nút.

Nhưng rất nhanh, hắn tại máy phiên dịch máy trợ thính cạnh ngoài, phát hiện một nhóm cực kỳ thật nhỏ lời thuyết minh.

Là chữ Hán.

Máy phiên dịch: Lại tên D·ụ·c Anh bài ngôn ngữ thu thập khí, có thu thập hàng mẫu, phân tích không biết ngôn ngữ, cũng cuối cùng cho ra phiên dịch nội dung đặc thù công hiệu.

Bởi vì người *** quanh năm buồn rầu tại trường kỳ tiếp xúc không biết văn minh khó mà câu thông, thế là cùng **** liên hợp chế tạo cái này tỷ lệ hiệu suất cực cao đặc thù máy phiên dịch.

Thu thập phương pháp: Đem máy trợ thính lấy ra, lấy mặt sau nhẹ nhàng xẹt qua hàng mẫu, liền có thể hoàn thành thu thập. Thu thập hoàn thành sẽ cho ra giọng nói tiến độ tỉ lệ phần trăm

nhắc nhở, 100% liền có thể hoàn thành không biết loại ngôn ngữ phiên dịch.

"…"Vu Hoành liếc mắt liền nhìn ra đến, thứ này lại không biết là hắc ấn từ chỗ nào địa phương trộm được thần kỳ đồ chơi.

Nhìn như vậy tựa hồ hay là sản xuất hàng loạt vật.

Chậc chậc tán thưởng vài tiếng, hắn cầm lấy máy phiên dịch, đem một bên máy trợ thính nhét vào lỗ tai, một bên khác microphone tự động tựa như từ hút đồng dạng, bám vào một bên mặt hắn trên da.

Đối với máy kiểm tra màn hình tinh thể lỏng khi tấm gương nhìn, Vu Hoành phát hiện thứ này bởi vì quá mỏng, nhìn từ xa có điểm giống má phải bên trên một đạo hình xăm màu đen.

"D·ụ·c Anh đang trong quá trình mở ra…" Hắn mới mang bên trên, trong nút tai lập tức biến truyền ra ngọt ngào tiếng Hán giọng nữ.

"Bản cơ không cần thao tác, chính xác đeo sau khi hoàn thành, đem tự hành thu thập âm tần ngôn ngữ, cũng tại thu thập lúc cho ra cần thiết thời gian cùng trước mắt tiến độ. Như ngài cần văn tự phiên dịch, nhưng tại an tĩnh nơi chốn gỡ xuống bản cơ, lấy mặt sau quét hình sau khi hoàn thành, lại đeo vào tiếp thu giọng nói truyền thâu phiên dịch nội dung."

"Xin mời lựa chọn làm lật về phía trước dịch hậu ngữ nói: 1 tiếng Hán, 2 tiếng Anh, 3 Đông Hà ngữ, 4 Flicka ngữ."

'Không tệ không tệ. Còn có ngầm thừa nhận cài trong loại ngôn ngữ.' Vu Hoành cấp tốc tuyển 1, hắn khi đó cường hóa thời điểm, liền hơi nghĩ nghĩ, kết quả hắc ấn liền thân mật cho hắn tăng thêm tốt đối ứng nội dung.

Mang theo máy phiên dịch kiểm tra một hồi, xác định không có vấn đề cũng có thể thuần thục thao tác, hắn mới chuyển hướng chuyện khác.

'Tiếp đó, trước chữa trị trận pháp. Phòng hộ đại trận có thể bị pháo hoả tiễn hư hao, xem ra còn chưa đủ kiên cố a… . Còn cần tăng cường!'

Hắn đi ra sơn động, một tay đè xuống đất, mặc niệm hắc ấn chữa trị.

Chữa trị thời gian rất nhanh, chỉ cần ba giờ nhiều một chút.

Nhưng Vu Hoành nghĩ đến hay là tiến một bước cường hóa.

Nhìn xem đếm ngược bắt đầu, hắn chắp tay sau lưng, lại đang doanh địa chung quanh dạo qua một vòng, suy tư nên như thế nào giải quyết vũ khí nóng viễn trình đánh nổ nan đề.

Long Tích bọn họ lúc này đã đem xâm lấn doanh địa đại lượng Quỷ Ảnh, dùng hắc hỏa đốt rỗng hơn phân nửa.

Còn lại cũng rất nhanh bị trận pháp nhẹ nhõm tiêu diệt.

Trong trận pháp lúc này một mảnh hỗn độn. Ngoại viện trên mặt đất còn có trước đó đ·ạ·n hỏa tiễn nổ ra tới hố to.

Hố to bên cạnh, một đầu Long Tích trông coi trước đó vơ vét tới tốt lắm đồ vật —— một cây nhét vào tốt, không thể bắn ra đi đơn binh đ·ạ·n hỏa tiễn!

Vu Hoành đi qua, nhặt lên cái đồ chơi này, ước lượng trọng lượng, đối với hắn lực lượng bây giờ tới nói, rất nhẹ.

‘Vũ khí này cự ly xa oanh tạc, duy nhất biện pháp giải quyết, chính là muốn bố trí cự ly xa điều tra thủ đoạn, muốn tại rất xa thời điểm liền sớm phát hiện, đoán được, sau đó tính nhắm vào sớm giải quyết.’ Vu Hoành lông mày nhíu chặt.

‘Đối địa đối không đối dưới mặt đất, đều cần sớm phòng bị.’ hắn nghĩ tới trong chiến tranh hiện đại phòng bị thủ đoạn —— rađa.

Nếu có phạm vi lớn quét hình rađa, hắn là có thể sớm phát hiện chung quanh khả nghi sự vật.

Nhưng tiếp tục mở ra phạm vi lớn rađa, cần nguồn năng lượng tuyệt đối không phải cái số lượng nhỏ.

Lấy hắn hiện tại vi hình máy điện hạt nhân công suất, thật đúng là không nhất định có thể chống đỡ nổi. Cũng không nhất thiết phải thế.

‘Rađa lớn không cần đến, ngược lại là có thể làm một ít, quét hình chung quanh mấy chục cây số, sau đó tại xung quanh thiết trí tháp canh, kết hợp Long Tích bốn phía tuần tra. Hẳn là có thể thành lập tương đối hoàn thiện vòng phòng ngự.’

Có mạch suy nghĩ, Vu Hoành trở về sơn động, đem vừa mới ý nghĩ dùng tấm ván gỗ vẽ xuống đến, ghi chép tốt. Chờ đợi đến tiếp sau sửa chữa.

Sau đó, hắn mở ra máy truyền tin.

“Khụ khụ khụ… .” Mới khởi động máy tiến vào kênh, trong loa liền truyền ra một trận dồn dập tiếng ho khan, là Trương Khai Tuấn.

“Lão Trương, ngươi không sao chứ?” Vu Hoành hiện tại cùng đối phương cũng thân quen, lẫn nhau xưng hô cũng tùy ý rất nhiều.

“Còn tốt, gần nhất nước ngầm xảy ra chút vấn đề, ta đã phái người đi điều tra giải quyết, nước uống chua độ một chút tiêu thăng rất cao, ta hoài nghi là có hắc tai dưới đất sông ngầm gây sự.” Trương Khai Tuấn ngữ khí bình tĩnh nói.

“Ta bên này giống như cũng có chút vấn đề, bất quá tạm thời không vội, Người Nhắm Mắt đâu? Vẫn còn chứ?” Vu Hoành hỏi.

“Tạm thời không có phát hiện tiếp tục mở rộng địa bàn, nhằm vào cao nguy hắc tai kẽ nứt hình thành nguyên lý, chúng ta áp dụng tiếp tục không ngừng lấy Huy Thạch oanh tạc cố định khu vực phương thức, trải qua đặc biệt hồng trị điều chỉnh thử… .” Trương Khai Tuấn không hổ là nhân viên kỹ thuật xuất thân, vừa nhắc tới những lý luận này chính là một bộ một bộ.

“Nói điểm chính.” Vu Hoành hiện tại cũng không rảnh rỗi cùng hắn nói nhảm, trực tiếp ngắt lời nói.

“Trọng điểm chính là, chúng ta tại nếm thử người vì chế tạo hắc tai kẽ nứt, bởi vì cao nguy hắc tai đối kháng cơ chế trải qua thăm dò, là có quy luật… .” Trương Khai Tuấn nói.

“Thành công lại nói cho ta biết. Ta bên này có hơi phiền toái cần trưng cầu ý kiến.” Vu Hoành thanh âm hạ thấp.

“Phiền toái gì?”

“Có người sống, không phải hắc tai, là người sống, thừa dịp ta lúc ra ngoài đột nhiên dùng s·ú·n·g phóng lựu tập kích doanh địa của ta… Đối phương tự xưng là cái nào đó tổ chức thần bí người, còn cuồng ngôn nói bọn hắn có thể tự do tại hắc tai ở giữa hành tẩu.” Vu Hoành ngắn gọn giới thiệu nói.

“Tổ chức thần bí?” Trương Khai Tuấn rõ ràng dừng lại.

“Có cái gì điển hình đặc thù a? Hiện tại tổ chức thần bí quá nhiều một chút.”

“Cái này ngược lại là không có… Chính là một thân đen, mang theo phòng hộ kính mắt, loại thời giờ này, dạng này mặc rất bình thường, không có cách nào làm điển hình tiêu ký tìm kiếm.” Vu Hoành cũng có chút đau đầu.

“Đương nhiên, muốn nói triệt để không có tiêu chí, cũng không phải, ta cuối cùng muốn điều tra manh mối lúc, cái kia hai cái kẻ tập kích đột nhiên tự bạo. Cá nhân ta cảm giác bọn hắn không phải mình muốn tự bạo, mà là bị điều khiển tự bạo. Ngươi hiểu ý của ta a?”

“Minh bạch. Có thể bị điều khiển tự bạo, bản thân cũng đại biểu tổ chức này một loại lực khống chế đặc thù.” Trương Khai Tuấn trả lời.

“Nhưng điểm ấy ta lực bất tòng tâm, ta phần lớn thời gian tinh lực, đều tại duy trì Hôi Thành xung quanh ổn định. Với bên ngoài các loại tổ chức thần bí, Tân Chỉ Lôi bộ trưởng tuyệt đối so với tin tức ta linh thông rất nhiều, ngươi có thể hỏi nàng thử một chút.”

“Không cần, ta đều nghe được.” Tân Chỉ Lôi thanh âm hợp thời vang lên.

“Sẽ khống chế thành viên đột nhiên tự bạo tổ chức, dạng này thế lực ngầm tại ta chỗ này cũng không thấy nhiều.”

“Không thấy nhiều? Nói như vậy Tân bộ trưởng biết một chút cái gì? Không biết có thể hay không cho ra nhắc nhở?” Vu Hoành cấp tốc nói.

Loại thời điểm này còn dám phái người gây sự thế lực, tuyệt không đơn giản.

“Ừm, phù hợp cái này đặc thù tổ chức, còn có thể cầm tới quân dụng vũ khí, cũng chỉ có mấy cái như vậy. Mà sinh động cho các ngươi xung quanh khu vực, là một cái tên là Đăng Thiên Tháp thế lực thần bí.” Tân Chỉ Lôi trầm giọng nói.

“Đăng Thiên Tháp?” Vu Hoành lặp lại dưới. Như có điều suy nghĩ.

“Không sai, tổ chức này cùng các ngươi phụ cận Quy Hương hội chi lưu hoàn toàn khác biệt, bọn hắn hành vi mục tiêu tối nghĩa không rõ, có thể tại dã ngoại tự nhiên hành động sinh hoạt. Thành viên hành tung cũng cực kỳ quỷ dị, ta phái người trong bóng tối truy tung bên trong. Ngươi yên tâm, một khi có tình huống mới nhất, ta sẽ kịp thời cùng ngươi tập hợp.” Tân Chỉ Lôi chân thành nói.

“Đa tạ Tân bộ trưởng!” Vu Hoành gật đầu.

“Không khách khí, bị tập kích tình huống như thế nào? Bị hao tổn nghiêm trọng không? Có muốn hay không ta phái người tới hỗ trợ tu sửa?” Tân Chỉ Lôi trịnh trọng nói, “Vu Hoành kỹ thuật của ngươi trợ giúp đối với chúng ta có rất lớn trợ giúp, cho nên cần phải bảo trọng chính mình, tận lực không cần vượt vào hiểm cảnh.”

“Ta minh bạch.” Vu Hoành nói.

“Ngoài ra còn có cái tình huống.”

Tổ chức thần bí Đăng Thiên Tháp sự tình, hắn không có đầu mối, nhưng cầu gỗ tình huống, hắn nhớ kỹ trước đó Trương Khai Tuấn thế nhưng là cũng đã nói gặp được tình huống tương tự.

Cho nên hắn lần này thông tin, còn muốn hỏi thăm cầu gỗ sự tình.

Phi tốc đem cầu gỗ biết di động tình huống nói ra, Trương Khai Tuấn cùng Tân Chỉ Lôi đều trầm mặc xuống.

Một lát sau, Tân Chỉ Lôi thanh âm tiếp tục vang lên.

“Đây là hắc di hiện tượng. Tại đêm tối chiếm cứ chín thành chín thời gian về sau, chúng ta phát hiện một chút đặc thù siêu cao hồng trị cảnh vật, sẽ không hiểu thấu xuất hiện, cũng hướng một ít phương hướng di động.”

“Hắc di hiện tượng đồng dạng chỉ tồn tại ở không phải đơn thể hắc tại trên thân, di động quỹ tích không thể nào phán đoán, tựa hồ không có quy luật. Tại năm ngoái tháng chín, Cực Quang thành gặp được một cái tình huống tương tự. Một tòa không biết từ đâu xuất hiện phòng ở, đột nhiên xuất hiện ở ngoài thành vứt bỏ vùng đất ngập nước trong công viên, nhưng cũng không lâu lắm phòng ở liền tự hành biến mất.”

“Nói như vậy, hắc di hiện tượng sự vật là lại đột nhiên biến mất?” Vu Hoành bắt lấy trọng điểm.

“Đúng thế. Cho đến tận này quan sát được hắc di hiện tượng, xác thực có cái này đặc thù, bây giờ ban đêm Giờ Đen giai đoạn dài ra, hắc di hiện tượng xuất hiện cũng có thể thông cảm được. Chú ý tránh thoát liền tốt, loại hiện tượng này kỳ thật xem như đối với chúng ta nhất hữu hảo một loại hắc tai. Chỉ cần không tới gần nó di động lộ tuyến, liền sẽ không gặp nguy hiểm.” Tân Chỉ Lôi giải thích nói.

“Ta hiểu được.” Vu Hoành nghĩ đến cầu gỗ liên thông mảnh đất kia, hắn lo lắng nếu là mình tại đi vào thời điểm, phía ngoài cầu gỗ cùng thuyền đen đột nhiên biến mất nên làm cái gì? ?

‘Xem ra cần phải tốc chiến tốc thắng, cấp tốc sau khi tiến vào trở ra.’

Đạt được chính mình cần tình báo về sau, Vu Hoành chân thành cảm tạ Tân Chỉ Lôi bộ trưởng, cũng hỏi thăm cà lăm Y Y bên kia tình huống.

Chương 206: Thăm dò (2)

Chương 206: Thăm dò (2)

“Thứ hai đội điều tra hiện tại vẫn được, vấn đề không lớn. Chúng ta đã tra được bên trong một cái Mesa gia tộc thành viên hành tung, quân Liên Hiệp phương diện đã phái ra định vị máy không người lái, tiến về điều tra . Chờ bao trùm thức oanh tạc sau khi hoàn thành, lại để cho đội điều tra tiến về xem xét.” Tân Chỉ Lôi buông lỏng nói.

“Minh bạch.” Vu Hoành buông lỏng chút.

Kết thúc giao lưu, máy truyền tin tách ra.

Hắn cầm bút ký ghi lại vừa mới lấy được tình báo, sau đó xuống đến tầng hầm, lần nữa bắt đầu khổ tu Bôn Lôi thối pháp.

Còn kém sau cùng một tầng liền có thể viên mãn, cũng bước vào Bôn Lôi Biến điệp gia thái, đến lúc đó thực lực tuyệt đối có thể có lớn tăng lên biến hóa.

Cho nên hắn nhất định phải nhanh.

Hôm nay thuyền đen đã đến giờ, ngày mai, hắn dự định làm đủ chuẩn bị, giải quyết triệt để hắc thủ thần bí kia.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Sáng sớm hôm sau.

Trời u ám sáng. Nhưng rất nhanh, vẻn vẹn kéo dài mười phút đồng hồ, mới vừa vặn sáng lên sắc trời liền cấp tốc ảm đạm xuống.

Vu Hoành không có ngoài ý muốn, chỉ là trầm mặc thay đổi cường hóa đồ bộ, mang lên vũ khí trang bị, đi ra doanh địa.

Không bao lâu, sắc trời triệt để hóa thành đen kịt. Bốn phía lần nữa tiến vào đưa tay không thấy được năm ngón thâm thúy hắc ám.

Vu Hoành đứng ở sơn động hậu phương vách núi trước, đèn nguyên tử xanh mơn mởn ánh sáng, chiếu sáng phía trước cầu gỗ.

Lần này hắn chỉ dẫn theo bốn đầu Long Tích, còn lại toàn bộ phân tán đến doanh địa chung quanh phòng thủ.

Hắc ấn tại chữa trị tốt trận pháp về sau, liền được an bài đi cường hóa Huy Thạch.

Chung quanh hết thảy yên ổn, duy chỉ có cầu gỗ này.

Vu Hoành mắt nhìn máy kiểm tra màn hình. Lại kiểm tra đối chiếu sự thật xuống trận pháp ấn ký.

Đột nhiên thần sắc hắn sững sờ.

Cầu gỗ hồng trị xâm nhập không có tiếp tục tăng lên?

Lúc này hồng trị mỗi giây xâm nhập, hay là cùng giống như hôm qua, không có biến hóa chút nào.

‘Chẳng lẽ lại…’ Vu Hoành nghĩ đến chính mình hôm qua đi toà đảo hoang kia bên trên một trận đập loạn, còn có hắc thủ kia… Hắn luôn cảm giác đồ chơi kia khả năng chính là cùng cầu gỗ thuyền đen có rất lớn liên quan.

Dừng lại, hắn lúc này không suy nghĩ thêm nữa, có phải hay không hôm qua đánh nện sinh ra hiệu quả, hôm nay lại đi thử nhìn một chút liền biết.

Nghĩ tới đây, hắn rơi xuống mặt nạ, dưới chân giẫm mạnh, người bỗng nhiên liền xông ra ngoài.

Mấy chục mét khoảng cách chợt lóe lên.

Trong chớp mắt, hắn liền lên cầu gỗ cuối cùng ngừng lại thuyền đen.

Bành.

Một tiếng vang trầm, boong thuyền bị hắn một cái nhảy vọt rơi xuống, nện đến có chút rung động.

Chỉ là mới lên thuyền, Vu Hoành ánh mắt quét qua, thế mà nhìn thấy trong góc ngồi một cái toàn thân trường bào màu đen người tóc đen hình.

Đối phương quỳ gối ngồi ở trên boong thuyền, phát hiện Vu Hoành đi lên, lập tức đứng người lên, trên thân khuếch tán ra từng vòng từng vòng vô hình ba động.

Bốn Chu Sổ trong phạm vi mười thước, tất cả phương hướng đồng thời phát sinh đổi.

Oanh!

Còn không đợi nó bắt đầu công kích, một viên cực đại hắc thiết cầu liền xuất hiện tại đỉnh đầu hắn.

Đập ầm ầm rơi.

Hình người vỡ nát, hóa thành khói đen.

Vu Hoành thần sắc bình tĩnh, kiểm tra xuống có hay không còn sót lại vật, liền khoanh chân ngồi xuống, lẳng lặng chờ đợi thuyền đen đến.

Đối phó loại này mê hoặc phương hướng hình người hắc tai, hắn đã phi thường thuần thục.

Tân Cực Quang thành, quân Liên Hiệp phổ thành Đệ Nhất Bệnh Viện.

Tân Chỉ Lôi đổi một thân hưu nhàn thường phục, tím sơ-mi thêm tu thân quần dài đen, tại một phiếu cảnh vệ viên bảo vệ dưới, từ chuyên thờ thông đạo, trực tiếp tiến vào bệnh viện hộ lý bệnh khu.

Trắng noãn bệnh viện trong đại sảnh, sớm đã chờ đợi đã lâu bệnh viện viện trưởng mang theo mười mấy nhân viên y tế, cùng nàng thấp giọng đánh xuống chào hỏi, mang theo nàng quen thuộc xuyên qua mấy đầu sạch sẽ hành lang.

Cuối cùng đi vào một mảnh cực kỳ an tĩnh đặc thù trọng chứng bệnh khu.

Tóc trắng xoá lão viện trưởng không nói gì, chỉ là hướng Tân Chỉ Lôi nhẹ gật đầu, sau đó quay người an tĩnh dẫn người rời đi.

Đem chung quanh lưu cho nàng.

Từ giờ trở đi, đằng sau mười lăm phút, đều là tuyệt đối không người quấy rầy an tĩnh thời gian.

Tân Chỉ Lôi từ từ đi tới một gian có trong suốt tường pha lê phòng bệnh bên ngoài, xuyên thấu qua pha lê, nhìn về phía bên trong nằm trên giường bệnh người.

Đó là cái tuổi không lớn lắm đầu trọc tiểu nam hài, bộ dáng cùng nàng giống nhau đến bảy tám phần.

Nàng không nói gì, cũng không có bất kỳ động tác gì khác, cứ như vậy lẳng lặng nhìn chăm chú lên trên giường bệnh gầy yếu không chịu nổi nam hài.

Một bàn tay nhẹ nhàng đặt tại tường pha lê bên trên, Tân Chỉ Lôi màu xám bạc con ngươi tựa hồ đang tập trung, lại tựa hồ lâm vào một loại không hiểu mê ly.

Mười lăm phút trôi qua rất nhanh.

Nàng thả tay xuống, mang theo một tia lưu luyến xoay người, nhanh chân đi ra hành lang.

Bên ngoài đã có thuộc hạ sớm đã chờ đợi đã lâu.

Một tên cảnh vệ cấp tốc đưa tới mã hóa điện thoại.

Tân Chỉ Lôi nhìn một chút trên điện thoại di động tin tức mới nhất, sắc mặt cau lại.

“Trở về đội xe bị tập kích?”

“Đúng vậy, đã có hai chiếc xe đội trước sau bị tập kích, số người c·h·ế·t chưa thống kê ra, đội cứu viện đã chạy tới, tạm thời đánh lui tập kích cấp chín hắc tai Huyết Thực Long. Bởi

vì là Huyết Triều sinh vật, khá tốt xử lý.” Thuộc hạ thanh âm đè thấp.

“Người biến dị đội điều tra mấy cái thương binh đâu? Cũng bị tập kích rồi?” Tân Chỉ Lôi hỏi.

“Đúng thế… .”

“Thương Dăng cùng Nhuyễn Trùng đâu?”

“Bọn hắn tại động thủ thăm dò lúc, gặp phải Vu Hoành phản kích, không thể kịp thời thoát đi, ta đem nó dẫn nổ.” Thuộc hạ thanh âm quái dị, rõ ràng một thân quân Liên Hiệp quân phục màu đen, lại bị hắn xuyên ra một loại quái dị lười biếng khí chất.

“Thật sự là ngu xuẩn.” Tân Chỉ Lôi không phản bác được.

“Như vậy, liên quan tới đội điều tra thương binh bị tập kích tình huống, muốn hay không thông tri Hắc Phong doanh địa?” Thuộc hạ nhẹ giọng hỏi.

“Không cần, người biến dị không dễ dàng c·h·ế·t như vậy. Bất quá vẫn là phải nhanh một chút tìm tới người, bên ngoài tính nguy hiểm càng lúc càng lớn, duy nhất có thể hơi tự do chút, chính là người biến dị cùng các ngươi những người cải tạo này.” Tân Chỉ Lôi dẫn đầu đi ra bệnh viện, ngồi lên xe chống đ·ạ·n, hướng ủy viên quân sự hội cao ốc phương hướng chạy tới.

“Minh bạch. Căn cứ tín hiệu phản hồi, thứ hai đội điều tra biểu hiện sinh mệnh bình ổn, đều không có nguy hiểm tính mạng.” Ngồi trên xe, thuộc hạ gật đầu nói.

“Việc này liền do ngươi tự mình nhìn chằm chằm, nhớ kỹ, người biến dị không thể c·h·ế·t, mới trọng tổ đội 2, nhất định phải cam đoan năng lực thực chiến không bị suy yếu, tối thiểu nhất, tại giải quyết Mesa cái kia hai thành viên trước đó, bọn hắn không thể có sự tình!” Tân Chỉ Lôi tiếng nói hơi nghiêm khắc.

“Thuộc hạ minh bạch.”

Két két.

Trạch viện cửa lớn tự động rộng mở.

Vu Hoành một khắc không ngừng, thân thể khôi ngô tựa như mèo đen, nhẹ nhàng nhanh nhẹn xông vào sân nhỏ, trên hai chân nội khí giương cung mà không phát, lóe lên có chút bạch quang.

Hắn lần này tiến đến, coi trọng chính là một cái nhẹ nhàng lộ tuyến.

Oanh!

Trước mặt tường bị đụng thủng.

Một mảnh bụi bã vụn phân tán, trong bụi mù xông ra Vu Hoành thân ảnh, tiếp tục hướng phía thứ hai bức tường phóng đi.

Oanh!

Oanh!

Oanh! !

Liên tục ba bức tường, bị nhẹ nhõm đụng xuyên.

Vu Hoành rốt cục lấy chính mình tốc độ nhanh nhất, quay về hậu hoa viên thần án trước đó.

Chi!

Vừa mới tiến vào vườn hoa, dưới chân hắn phanh lại, sau lưng hai tay dắt lấy xiềng xích thiết cầu, tại quán tính lôi kéo dưới, phối hợp hai cánh tay hắn phát lực, nội khí bộc phát.

Bạch! !

Đại thiết cầu tựa như như đ·ạ·n pháo, tại đa trọng lực lượng tác dụng dưới, ầm vang đánh tới hướng thần án bên trên lư hương.

Lư hương khói đen thiểm điện ngưng tụ ra đại thủ, lập lại chiêu cũ, vồ một cái về phía gai nhọn thiết cầu.

Nhưng lần này, nương theo thiết cầu cùng một chỗ bay tới, phía sau còn có một cặp loạn thất bát tao bức xạ lựu đ·ạ·n, mới bức xạ tạc đ·ạ·n.

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn.

Thiết cầu cùng hắc thủ đụng thẳng vào nhau, nổ tung một vòng gợn sóng đồng thời, những cái kia bị cùng một chỗ ném ra các loại bức xạ vũ khí, cũng tại thời khắc này đồng thời nổ tung.

Xuy xuy xuy xùy! ! !

Lít nha lít nhít từng vòng từng vòng bạo tạc vô hình lực trường, tại thời khắc này, đem hắc thủ chung quanh hồng trị nồng độ, trong nháy mắt ép xuống đến nguyên bản một nửa tiêu chuẩn.

Hồng trị nồng độ bị áp chế.

Vu Hoành toàn thân sớm đã dấy lên ngọn lửa màu trắng, người ầm vang đạp đất, phóng tới hắc thủ phía dưới thần bí lư hương.

Hắn không có đi quản thiết cầu, mà là toàn lực thiêu đốt nội khí, thi triển Bôn Lôi thối pháp, vồ một cái về phía lư hương bản thể.

Đây là lấy Bôn Lôi Thối tốc độ, đến càn quét băng đảng tay một cái bất ngờ tay không kịp. Trực kích yếu hại, phát huy đầy đủ tự thân ưu thế.

Tầng thứ năm Bôn Lôi thối pháp, đã sơ bộ có thể thể hiện ra tương đương khoa trương tốc độ di chuyển.

Một giây ba bốn mươi mét vượt qua, để Vu Hoành chớp mắt liền xuất hiện ở lư hương một mét phạm vi bên trong.

Chỉ là, khi hắn đưa tay trực tiếp chụp vào lư hương lúc, phát hiện lư hương điêu khắc hoa văn bên trong, mơ hồ có đỏ sậm sự vật ở bên trong nhúc nhích xoay tròn.

Càng thêm quái dị chính là, hắc thủ kia tựa hồ căn bản không thèm để ý hắn thẳng đến lư hương mà đi, mà là tiếp tục áp chế thiết cầu, lơ lửng giữa trời.

Trong chớp mắt, Vu Hoành trong lòng khẽ nhúc nhích, tay cưỡng ép hướng mặt bên rẽ ngang.

Bôn Lôi thối pháp bộc phát, mang cho hắn tương đương mạnh cao tốc ứng biến phản xạ.

Oanh.

Hắn không có chú ý mình bắt được cái thứ gì, nhưng cũng không phải lư hương, lúc này vội vàng rút tay về.

Sau đó đùi phải mang theo nội khí hỏa diễm, từ dưới đi lên, ầm vang bộc phát một tiếng cười quái dị, hung hăng đá vào thần án ở giữa.

Răng rắc! !

Thần án tại chỗ đứt gãy. Lư hương bị cao cao tung bay

Phía trên hắc thủ cấp tốc làm nhạt, tán loạn, chớp mắt tiêu tán trống không.

Chung quanh hết thảy an tĩnh lại. Bóng tối bao trùm, phảng phất có cái gì càng thêm phiền phức nguy hiểm, đang nhanh chóng thai nghén, sắp bộc phát.

Vu Hoành phát giác không đúng, bắt lấy đồ vật kéo lấy thiết cầu liền chạy.

Nhanh như chớp chạy ra hơn trăm mét, rời đi đại trạch viện, hắn mới quay đầu lại hướng thần án phương hướng nhìn lại.

Phốc.

Một cái cùng vừa rồi một dạng hắc thủ, đang từ vườn hoa dưới mặt đất duỗi ra, nhưng không chỉ có một cái, còn có một cái khác hắc thủ đồng dạng duỗi ra, lay ở hai bên.

Hai tay hướng lên khẽ chống, từ giữa đó, kéo một cái toàn thân đen kịt to lớn tam nhãn ảnh hình người.

Ảnh hình người này từ xa nhìn lại, một thân trường bào màu đen, tóc đen cuộn thành đạo búi tóc, thần sắc nghiêm túc trang nghiêm, thế mà ẩn ẩn có loại Đạo gia tượng thần hương vị.

Ảnh hình người không để ý đến Vu Hoành, mà là cúi đầu, vươn tay, một chưởng hướng mặt đất chộp tới.

Tựa hồ đang nếm thử bắt lấy thứ gì.

Nhưng nó hắc thủ mới bắt được một nửa, liền liên tiếp vỡ nát liên đới lấy toàn bộ thân hình, cũng nhanh chóng vỡ vụn thành vô số Hắc Thạch khối, sụp đổ tản mát trên mặt đất.

Trong âm thanh ù ù, đại lượng đá vụn rơi xuống, chỉ chốc lát sau triệt để không có tiếng vang.

Chung quanh lại khôi phục thành nguyên bản an tĩnh.

Vu Hoành lúc này mới có rảnh cúi đầu nhìn chính mình cầm cái thứ gì.

Lại là quyển kia bị cái chặn giấy đè ép kinh thư!

Kinh thư này cầm trên tay, cách bao tay đều cho hắn một loại lạnh buốt trơn ướt buồn nôn xúc cảm, giống khối thịt tươi.

Kinh thư mặt ngoài viết năm cái chữ lớn, nhưng Vu Hoành không biết.

Kỳ quái là, mặc dù hắn không biết, có thể cái này năm cái chữ lớn lại cho hắn một loại an tâm, an bình cảm thụ.

Rõ ràng kinh thư bản thân cầm cảm giác rất buồn nôn, nhưng nhìn qua văn tự lại hoàn toàn tương phản, cho người ta muốn đến gần cảm giác hòa hợp.

Loại cảm giác mâu thuẫn này, để Vu Hoành không tự chủ được liên tưởng đến, bị làm bẩn thần thánh cùng thuần khiết.

Hắn cầm kinh thư khống chế Long Tích, phi tốc quay người, hướng phía bến tàu phương hướng phóng đi.

Bất quá nửa phút đồng hồ liền trở lại trên thuyền.

Mới vừa vặn khoanh chân ngồi xuống, không có vài phút, phía ngoài bến tàu, ruộng đen, trạch viện, liền cũng bắt đầu run nhè nhẹ, vặn vẹo.

Hết thảy cảnh tượng cũng bắt đầu như trong gương hoa thủy bên trong tháng, bọt biển như ảo ảnh, theo sóng nước dập dờn, dần dần tán đi.

Thân thuyền chung quanh lại lần nữa biến trở về một mảnh khói đen che phủ vây quanh.

“Mặc dù đánh nhau ta đoán chừng muốn cùng tên kia làm nửa ngày, nhưng ta tốc độ được nhanh a.” Vu Hoành thở phào một cái, giơ tay lên bên trong kinh thư quan sát tỉ mỉ.

Kinh thư là màu xám trắng, phía trên dùng màu đen đường dọc, phân ra từng nhóm chữ viết.

Rất kỳ lạ chính là, rõ ràng Vu Hoành không biết phía trên này chữ, nhưng hắn một chút liền cảm giác, trên quyển sách này vật ghi chép, nhất định là đặc thù nào đó kinh văn, một loại mang theo nhu hòa, quang minh, yên tĩnh kinh văn.

Chương 207: Thăm dò (3)

Chương 207: Thăm dò (3)

Là kinh văn, liền liên lụy đến tông giáo, lại thêm cái kia thần án ngoại hình, chỗ kia tuyệt đối ẩn tàng không nhỏ bí mật.

Vu Hoành xếp bằng ở trên thuyền, buông xuống kinh văn, nhìn ra xa ngoại giới.

Thuyền đen tại trong hắc vụ chậm rãi đi thuyền, thỉnh thoảng sẽ như thật trong nước biển đồng dạng có chút lay động.

Cô tịch.

An tĩnh.

Liền ngay cả tiếng gió cũng cơ hồ nghe không được.

Ước chừng sau mười mấy phút, thuyền đen từ từ giảm tốc độ, thẳng đến dừng lại.

Thân thuyền mặt bên xuất hiện một tòa màu đen cũ nát cầu gỗ.

Vu Hoành đứng người lên, dẫn theo thiết cầu nhẹ nhàng nhảy lên, liền từ trên thuyền đen nhảy đi xuống, rơi vào trên cầu gỗ.

Đám Long Tích từng cái liên tiếp nhảy xuống, như là sủi cảo, thuận cầu gỗ phi tốc trở lại Hắc Phong doanh địa trận pháp phạm vi.

Vu Hoành nhìn một chút cầu gỗ, lại quay đầu nhìn về phía thuyền đen.

'Thuyền này, không phải là cùng cầu gỗ này khóa lại cùng một chỗ a? ?

Trong lòng hắn bỗng nhiên dâng lên một cái ý niệm như vậy.

Đi ra cầu gỗ, hắn trước tiên lại lần nữa xem xét trong tay kinh văn.

Quả nhiên.

Kinh văn bên trên trống rỗng, hết thảy tất cả chữ viết đều hoàn toàn biến mất.

‘Quả nhiên có vấn đề… Xem ra ta trước đó làm được quyển sổ kia, cũng nhất định phải tại dưới hoàn cảnh đặc thù mới có thể đọc.’

Lần này hắn tiến về trạch viện, không mang máy phiên dịch, đây là lo lắng vạn nhất gặp được cực kỳ đối thủ khó dây dưa, trong chém g·i·ế·t làm hư rơi liền đáng tiếc.

Cũng may kết quả cuối cùng còn tốt.

Suy nghĩ một chút, hắn lại sau này lùi lại mấy bước, trở lại trên cầu gỗ.

Lập tức, trong tay kinh văn lại lần nữa hiển hiện từng hàng chữ viết.

‘Quả nhiên!’

Vu Hoành sắc mặt vui mừng, thứ này tăng thêm Long Tích trong miệng bọc về tới một đống hắc tai còn sót lại vật, lần này ra ngoài hắn thu hoạch viễn siêu trước kia.

Trở lại sơn động, hắn cấp tốc cầm tới máy phiên dịch, lần nữa đứng ở cầu gỗ chỗ.

Lần này, kinh văn cùng trước đó quyển sách nhỏ kia bên trên, đều hiện lên ra chữ viết.

Lại lần nữa đi vào trong sơn động ngồi xuống.

Vu Hoành trước kiểm tra đại trận, đại trận chữa trị vẫn còn tiếp tục, nhưng bị cầu gỗ ăn mòn thế mà biến mất.

Không phải giảm bớt, mà là triệt triệt để để biến mất.

Chẳng lẽ lại, cầu gỗ bản thân không có cái gì nguy hại, chân chính có làm hại, là hắn thông qua thuyền đen kết nối vào địa phương?

Nghĩ tới đây, Vu Hoành tâm tình cũng đã khá nhiều.

Nếu không phải vì giải trừ trận pháp phụ tải, hắn cũng không trở thành nhất định phải bên trên thuyền đen thăm dò ngoại giới.

Trung thực ở tại trong trận pháp nghỉ ngơi luyện công không thơm sao?

Xếp bằng ở trên cầu gỗ, hắn lấy ra máy phiên dịch, đem nó máy trợ thính mặt sau, chống đỡ kinh văn, nhẹ nhàng xẹt qua.

"Quét hình hoàn thành, phát hiện không biết loại ngôn ngữ, xin đặt tên." Ngọt ngào tiếng Hán giọng nữ vang lên.

"Dạ Văn." Vu Hoành tùy ý lấy cái danh tự. Trong đêm phát hiện văn tự tên gọi tắt.

"Mệnh danh thành công, Dạ Văn kết cấu phân tích bên trong… Bắt đầu thu nhận sử dụng hàng mẫu. Trước mắt tiến độ 0. 15%." Ngọt ngào giọng nữ phản hồi để Vu Hoành có chút thất vọng.

Lúc này, hắn cầm máy trợ thính, tại mỗi một mặt kinh văn bên trên xẹt qua, thẳng đến tiến độ tăng lên tới 6% mới dừng lại.

Mà lúc này toàn bộ kinh văn đều bị ghi vào, tiếp theo, hắn lại móc ra trước đó tìm tới thuyền đen sách nhỏ, lật ra, tiếp tục ghi vào.

"Phát hiện đồng loại hình Dạ Văn, bắt đầu thu nhận sử dụng."

Mấy phút đồng hồ sau, Vu Hoành lại lần nữa đem sổ buông xuống, nghe được máy phiên dịch truyền ra thanh âm.

"Trước mắt tiến độ: 8%."

Hắn khó chịu đứng người lên, đi ra cầu gỗ, trở về trong trận pháp.

‘Tiến độ này muốn phiên dịch ra nội dung, đoán chừng còn muốn thật lâu, đáng tiếc, nếu như có thể có một cái hàng mẫu rất nhiều địa phương đi, hắn là có thể rất nhanh hoàn thành tiến độ.’

Không có lại đi quản cầu gỗ, hắn trở lại phía trước nội viện, tại trong thạch bảo lầu một đại sảnh, đem từng đầu Long Tích trong miệng vặn bung ra, móc ra từng đoàn từng đoàn bùn đen một dạng sự vật.

Lạch cạch.

Trong đó một đoàn bùn đen bên trong, đột nhiên rơi xuống ra một khối màu tím đen bất quy tắc xương cốt.

Trên xương cốt bò đầy lít nha lít nhít lỗ nhỏ, phảng phất trùng động.

Vu Hoành đưa tay đem nó nhặt lên, vuốt ve mặt ngoài bùn đen, phóng tới một bên. Sau đó tiếp tục xem xét đám Long Tích thu hoạch.

Ánh đèn màu trắng dưới, từng đoàn từng đoàn bùn đen bị để đặt trên mặt đất, thỉnh thoảng có từng khối tím đen xương cốt bị để qua một bên.

Cầm máy kiểm tra, Vu Hoành đem nó dán tại bùn đen mặt ngoài.

Máy kiểm tra trên màn hình tinh thể lỏng trị số nhảy lên dưới, dừng lại tại 8 6.523 vị trí.

Hắn lại từng cái đo đạc tất cả một đoàn bùn đen, tất cả đều tại hơn tám mươi tả hữu. Mỗi một đoàn đều tại lớn nhỏ cỡ nắm tay.

Sau đó là xương cốt…

Bành!

Bành!

Bành! !

Đột nhiên nặng nề khổng lồ tiếng va đập, từ doanh địa bên ngoài trong bóng tối truyền đến mặt đất khẽ chấn động, thỉnh thoảng có cây cối bẻ gãy sụp đổ tiếng vang.

Vu Hoành động tác ngừng một lát, cấp tốc đi vào sơn động giám sát tầng hầm, xem xét hình ảnh theo dõi.

Xa nhất cao nhất một cái camera bên trong, có thể nhìn thấy, trong hắc ám, một đạo khổng lồ bóng người màu xanh lam, chính từng bước từng bước hướng phía nơi xa đi đến.

Màu lam đại biểu nó cá thể nhiệt độ thấp hơn cảnh vật chung quanh, mà lại, đạo nhân ảnh này đang theo dõi hệ thống bên trong, rõ ràng hiện ra nó thân cao tính ra số liệu.

Đo lường tính toán độ cao dài rộng, đây là giám sát tự mang công năng một trong, xác thực nói, là nguyên bản hệ thống theo dõi liền có năng lực như thế.

Vu Hoành nhìn trên màn ảnh số liệu biểu hiện.

‘183 ——19 2 m phạm vi bên trong ba động.’

Hắn con ngươi có chút co rụt lại, mặc dù không phải lần đầu tiên gặp được khổng lồ hắc tai quái vật đi ngang qua, mặc dù hắn đã chính diện đả thương trước đó đạo kia hắc thủ.

Nhưng này hắc thủ chủ thể, cái kia tam nhãn hắc đạo nhân, cũng mới cao ba mươi, bốn mươi mét.

Mà giám thị hệ thống bên trong đại gia hỏa này, thế mà tiếp cận 200 mét…

Không nói những cái khác, to con như vậy, chỉ riêng trọng lượng liền không tầm thường. Mà có thể tiếp nhận lớn như vậy trọng lượng làn da ngoại tầng, nó độ bền bỉ cũng vượt quá tưởng tượng.

Bằng không bình thường vật liệu độ cứng, sợ là còn không có một nửa cao, liền sẽ bị tự thân trọng lượng đè sập, sau đó làn da băng liệt, tại chỗ nằm xuống, chớ nói chi là còn có thể như thế tự nhiên hành tẩu.

Bành bịch tiếng vang từ từ đi xa.

Đại biểu cho cái này cỡ lớn hắc tai đã hướng nơi xa rời đi.

Nhưng coi như như vậy, Vu Hoành sắc mặt vẫn như cũ khó coi.

‘Vạn nhất, vạn nhất đột nhiên đến cái cỡ lớn hắc tai, thử cho ta doanh địa đến một cước… Cái kia…’

Hắc Phong doanh địa chủ yếu đề phòng đối tượng, là hắc tai. Mà lại là chủ yếu thiên hướng về trung tiểu cá thể hắc tai.

Nếu như cũng đối mặt như thế một cái to con, người ta một chân giẫm qua đến, toàn bộ doanh địa đều sẽ sụp đổ.

Dù sao, dạng này cự nhân, không có mấy trăm ngàn tấn trọng lượng, ai mà tin?

Nặng mấy trăm ngàn tấn số lượng áp xuống tới, cái gì doanh địa gánh vác được?

‘Quá nguy hiểm.’ Vu Hoành nhìn chăm chú lên trên màn hình đạo kia thần bí cự nhân rời đi phương hướng, nơi đó đã khôi phục thành một mảnh hắc vụ, cái gì cũng nhìn không thấy.

Nhưng hắn trong lòng vẫn như cũ gõ cảnh báo.

‘Không được. Không có khả năng cứ như vậy lưu tại một chỗ, nơi này phụ cận cỡ lớn hắc tai càng ngày càng nhiều, doanh địa lưu tại nơi này, khả năng gặp phải vấn đề cùng nguy hiểm cũng sẽ càng ngày càng nhiều…’

Đây là một cái cự đại nguy hiểm tín hiệu.

Bởi vì doanh địa cố định bất động, cho nên cho tới nay, đều chỉ có thể bị động tiếp nhận ngoại giới nguy hiểm đánh tới.

‘Nhưng, nếu như doanh địa có thể động đâu?’

Vu Hoành trong lòng bỗng nhiên lóe lên ý nghĩ này.

Nếu như đem một cái sơn động phòng an toàn, liên tiếp ngoại vi trận pháp, cùng một chỗ cải tạo thành có thể di động kết cấu.

Ý tưởng này không thể nói là điên rồi, tại cái khác người không biết chuyện trong mắt, khẳng định là bệnh tinh thần lại phạm vào.

Nhưng, Vu Hoành khác biệt.

Hắn có hắc ấn!

"Ta có thể tận khả năng giảm bớt thể tích, sau đó cải tạo vách trong chất liệu, lại tăng thêm một chút di động trang bị, tỉ như bánh xích… Hoặc là chân máy móc đủ?"

"Còn hoặc là có thể cường hóa ra phản trọng lực trang bị… Trực tiếp mang theo phòng an toàn bay lên!"

Não động ngay từ đầu, Vu Hoành ý nghĩ trong lòng cũng nhiều rất nhiều.

"Nếu như doanh địa phòng an toàn có thể động, ta liền có thể chủ động lẩn tránh rất nhiều phiền phức cùng nguy hiểm. Đồng thời tìm tới tốt hơn phù hợp hoàn cảnh ở lại! Rất nhiều vấn đề liền không còn là vấn đề."

Đi ra giám sát tầng hầm, hắn đem trước bùn đen cùng tím đen xương cốt toàn bộ cầm lên, đặt ở trong một cái thùng gỗ, nâng lên sơn động trong phòng an toàn.

'Trước lại cường hóa một vòng phòng an toàn phòng ngự, có thể đem Dương Quang vật liệu, những này hắc tai còn sót lại vật, toàn bộ dùng tới. Ngoại tầng dùng còn sót lại vật ngụy trang ẩn nấp khí tức, hóa thành hắc tai một bộ phận, ở giữa dùng ngậm Dương Quang vật liệu thành phần chất liệu tiến hành khu trục cách ly. Nội tầng nhất dùng chính ta thiết kế các loại phù văn hấp thu hồng trị khí tức, sáng tạo ra một cái tương đối tinh khiết an toàn hoàn cảnh.'

Vu Hoành buông xuống thùng gỗ, đi dạo một lần sơn động.

Ba cái tầng hầm, hai lớn một nhỏ, tăng thêm một tầng chủ yếu không gian. Toàn bộ phòng an toàn làm thành có thể di động thức cũng không khó, khó khăn là muốn mang lên phía ngoài cả một cái trận pháp doanh địa.

‘Nếu như doanh địa trận pháp có thể thu lại liền tốt… Làm thành có thể triển khai co vào loại hình, tại xác định địa điểm về sau, tự động triển khai, thâm nhập dưới đất, hình thành vòng ngoài phòng hộ khu.’

Ngoại viện hàng rào bên cạnh.

Vu Hoành đem bùn đen còn sót lại vật toàn bộ lấy ra, lại lấy ra từ Trương Khai Tuấn bên kia lấy được Dương Quang vật liệu sơn một thùng, toàn để dưới đất.

Sau đó lẳng lặng chờ đợi Huy Thạch cường hóa kết thúc.

Hơn một giờ về sau, hắc ấn kết thúc, hắn dừng lại luyện khí, đưa tay đè xuống đất.

‘Cường hóa doanh địa, phương hướng…’

Trong đầu của hắn tưởng tượng ra một cá thể tích to lớn, bao hàm toàn bộ trong ngoài viện hình lập phương bánh xích di động bình đài.

Nhưng ngay lúc đó, hắc ấn phản hồi cho hắn đánh đòn cảnh cáo.

‘Độ hoàn hảo không đủ, không cách nào cường hóa.’

“Liền biết.” Vu Hoành buông tay ra, thở dài.

“Muốn một hơi đạt tới mục tiêu, khẳng định không có khả năng. Hay là trước tăng cường chung quanh lực phòng hộ lại nói.”

Hắn lại lần nữa một tay đặt tại mặt đất.

Cường hóa doanh địa ngoại viện tầng phòng hộ, phương hướng.

Cái gọi là ngoại viện tầng phòng hộ, chính là cái kia một vòng đầu gỗ hàng rào, gần nhất cũng bởi vì ngâm nước cua lâu bắt đầu biến phấn biến nát.

Vừa vặn tình huống lần này nhắc nhở Vu Hoành, hắn quyết định đem tầng này phòng hộ trên phạm vi lớn tăng cường. Giờ

này khắc này, trong đầu của hắn tưởng tượng ra hàng rào cường hóa hình tượng.

Kết hợp bùn đen, Dương Quang vật liệu, cùng hàng rào chung quanh mặt đất bùn đất.

Trong đầu của hắn tưởng tượng ra, một đạo vây quanh doanh địa cao lớn màu đen tường vây.

Tường vây dọc theo ngoại viện một đường đột ngột từ mặt đất mọc lên, hai mét dày, cao sáu mét, chất liệu mật độ cực cao, kèm theo nhiều loại công năng, phòng ẩm phòng trùng phòng cháy phòng thủ thấp ấm.

Vu Hoành một mạch tăng thêm một đống đồ vật đi lên.

Sau đó…

‘Cơ sở tin tức không đủ, không cách nào cường hóa.’

Hắc ấn vô tình cự tuyệt hắn.

Buông tay ra, hắn mày nhăn lại.

‘Là điều kiện nhiều lắm a? Hay là nguyên nhân gì khác?’ hắn mắt nhìn bùn đen.

‘Chẳng lẽ lại, là tài liệu này không có ta miêu tả những công năng kia?’

Tiếp theo, hắn lại thử yêu cầu khác cường hóa, nhưng đều không có thành công.

Nhưng theo thời gian chuyển dời, nếm thử nhiều lần, Vu Hoành thần sắc trên mặt dần dần lộ ra hiểu rõ.

‘Ta nhớ được, ban đầu ta cường hóa sơn động cửa lớn lúc, rõ ràng là cửa gỗ, lại có thể cường hóa ra sắt chất liệu… . Khi đó, vì cái gì không gợi ý cường hóa cơ sở tin tức không đủ? Đầu gỗ là thế nào cường hóa thành sắt?’

Khi đó đi, vì cái gì hiện tại lại không được?

Hắn nhẹ nhàng vuốt ve hàng rào, phía trên tràn đầy lỗ hổng vết lõm đầu gỗ vết thương, chứng kiến doanh địa những ngày này gặp phải đủ loại kiểu dáng nguy hiểm.

Suy tư một lát, hắn chợt nhớ tới cái gì.

Chương 208: Thăm dò (4)

Chương 208: Thăm dò (4)

‘Khi đó, ta giống như dùng đều là hắc ấn ngẫu nhiên cường hóa a? Chỉ là cho ra cái đại khái phương hướng, hướng kiên cố độ phương hướng cường hóa.’

‘Mà từ ta nắm giữ dùng não hải mô phỏng tưởng tượng ra cụ thể hình dáng cường hóa phương pháp về sau, cường hóa mục tiêu là càng ngày càng tinh chuẩn, nhưng đối với cơ sở tin tức yêu cầu cũng tới… .’

Vu Hoành trên mặt dần dần lộ ra vẻ chợt hiểu.

‘Nhìn như vậy đến, tốt nhất tỷ lệ hiệu suất cường hóa phương thức, hay là do hắc ấn tự làm quyết định, ta chỉ cấp ra đại phương hướng, không đề cập tới chính xác chi tiết cùng hình tượng, dạng này mới là dùng tốt nhất.’

Minh bạch mấu chốt, Vu Hoành lại lần nữa đưa tay, đi đến ngoại viện một bên, đặt tại trên hàng rào. Trong đầu quyển định phạm vi, gia nhập cường hóa hợp thành nội dung. Sau đó…

‘Cường hóa doanh địa hệ thống phòng vệ, phương hướng: Kiên cố độ tăng lên, ẩn tàng độ tăng lên, lưu cửa ra vào.’

Không đi nghĩ tượng cụ thể, chỉ là đưa ra đơn giản không rõ ràng yêu cầu.

Thế là, hắc tuyến từ mu bàn tay chảy ra, trong nháy mắt chui vào hàng rào.

Rất nhanh.

‘Phải chăng cường hóa doanh địa hệ thống phòng vệ?’ hắc ấn hỏi thăm xuất hiện.

Vu Hoành thở phào một hơi, nhìn xem hiện lên ở hàng rào mặt ngoài đỏ sậm đếm ngược số lượng.

Phía trên biểu hiện: 31 ngày 18 giờ 07 phút.

“Một tháng! ?” Vu Hoành sắc mặt cứng đờ.

Hắn đặt tại hàng rào tay phải không có buông ra, nhìn xem cái số này khoa trương đếm ngược, bờ môi nhếch, lộ ra suy tư thần sắc.

Coi như lúc trước cường hóa nội viện tường vây, cũng không có khoa trương như vậy qua… . Nhưng, thời gian càng dài, cường hóa đi ra hiệu quả càng tốt.

Hắn do dự…

Hai mắt nhìn về phía lúc này hàng rào bên ngoài.

Ngoại bộ một đầu Long Tích đúng lúc bò qua cánh rừng, tuần sát đi xa, phát ra nhỏ xíu tất xột xoạt âm thanh.

Long Tích chung quanh hắc vụ cuồn cuộn lấy, thôn phệ lấy trong doanh địa soi sáng ra đi nhàn nhạt bạch quang.

Chỉ có một cái đèn chiếu sáng, phảng phất thành khu trục chung quanh hắc ám duy nhất hi vọng.

‘Nếu như cường hóa đi ra hệ thống phòng vệ, thật có thể cam đoan cơ sở an toàn… Như vậy… .’

Hắn sau khi suy tính doanh địa trạng thái hiện tại, tạm thời không có cái gì nhu cầu cấp bách cường hóa đồ vật.

Bức xạ v·ũ k·hí tác dụng, đối với hắn hiện tại đã từ từ nhỏ đi, nội khí uy lực bắt đầu dần dần thể hiện, đặc biệt là nội khí bộc phát thiêu đốt lúc, hai đạo nội khí cùng một chỗ bộc phát tiến vào thiêu đốt trạng thái, uy lực phi thường lớn. Có thể cực mạnh bảo hộ thân thể không b·ị t·hương tổn, gia tăng da thịt xương độ cứng tính bền dẻo, còn có thể đối với hắc tai tạo thành tổn thương.

Còn lại trữ hàng đồ ăn uống nước, cũng đều số lượng đông đảo, đủ một mình hắn ăn được mấy tháng đều được.

“Làm đi!”

Nghĩ tới đây, Vu Hoành lúc này trong lòng đáp lại hắc ấn hỏi thăm.

‘Là!’

Xùy!

Trong chốc lát, một tia cực nhanh mơ hồ, bao trùm toàn bộ ngoại viện hàng rào một cái chớp mắt.

Ngay sau đó, Vu Hoành trước mặt đếm ngược bắt đầu có chút lấp lóe, điều này đại biểu cường hóa chính thức bắt đầu.

Hô!

Hắn thở dài một hơi, đứng người lên.

Đen sì bùn nhão đem hắn giày dính đầy khối bùn, soạt vũng bùn âm thanh bên trong.

Hắn mắt nhìn biến mất bùn đen cùng tím đen xương cốt, quay người dẫn theo thùng gỗ, trở về thạch bảo.

Ô ô máy lọc không khí còn tại trong hành lang cố gắng làm việc.

Vu Hoành tiến vào thông đạo, trở tay đóng cửa lại, khóa trái, hướng bên phải sơn động phương hướng đi đến.

Đi đến cửa sơn động lúc, hắn quay đầu lại, mắt nhìn sau lưng thông hướng thạch bảo thông đạo.

Màu xám trắng trong thông đạo, trên tường đèn điện vẫn như cũ ổn định phóng thích ra màu trắng sáng ngời.

Nhưng cái này ánh sáng, lúc này lại lộ ra một cỗ nhàn nhạt trống trải.

Đầu này chỉ có mười mét không đến tảng đá thông đạo, không hiểu cho người ta một loại thâm trầm cảm giác cô tịch.

‘Đúng, lão Chu bao lâu không có trở về rồi?’ Vu Hoành bỗng nhiên nghĩ đến việc này.

‘Cảm giác đã qua rất lâu…’

Hắn có chút thất thần, quay đầu đẩy ra sơn động cửa lớn, đi vào.

Bành.

Đại môn nặng nề trùng điệp đóng lại, chỉ có phía dưới dày đặc lỗ thông gió có thể nhìn thấy bên trong có chút ánh sáng lắc lư.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua.

Hắc Phong doanh địa không có biến hóa chút nào, lẳng lặng đứng sừng sững ở càng phát ra rét lạnh giữa rừng núi.

Nước mưa cùng khí ẩm ngưng kết thành băng sương, dần dần bao trùm xung quanh sơn lâm, cũng bò lên trên doanh địa mỗi một tấc bề ngoài, đem nó triệt để nhuộm thành màu xám trắng.

Nhưng cái này màu sắc chuyển biến, chỉ có mỗi ngày ngắn ngủi Giờ Đen Giờ Xám ở giữa, mới có thể bị người nhìn thấy,

Bởi vì trong vòng một ngày, duy nhất ban ngày, cũng chỉ có cái kia hoán đổi lúc ngắn ngủi vài phút.

Đảo mắt, hơn mười ngày thời gian trôi qua.

Doanh địa bên ngoài, thứ an toàn khu. Một đạo toàn thân màu đen khôi ngô hình người, lẳng lặng đứng thẳng mặt đất.

Hô một chút, hình người trên thân dấy lên hơi mờ ngọn lửa màu trắng, thân thể có chút bành trướng một vòng, đùi phải đột nhiên nâng lên, đá trên.

Xùy!

Bén nhọn tiếng xé gió nổ tung.

Hình người không có dừng lại, dưới đùi phải bổ, quét ngang, nghiêng người liên hoàn không quét. Lăng không bên trên lên gối, bên cạnh đạp, lượn vòng đập xuống.

Các loại làm cho mắt người hoa hỗn loạn chân chiêu phi tốc bị nó biểu diễn ra.

Nương theo lấy ngọn lửa màu trắng lưu lại tàn ảnh, hắn mỗi một chiêu tốc độ mặc dù nhanh, lại đều có thể khiến người ta có thể thấy rõ ràng.

Bởi vì chiêu thức lưu lại hỏa diễm tàn ảnh tầng tầng lớp lớp, triệt để cho thấy chiêu số toàn bộ quá trình.

Không bao lâu, hình người cuối cùng một cái lượn vòng quét sau, rơi xuống đất đứng vững, triệt để bất động.

"Còn kém một chút xíu cuối cùng, chính là tầng thứ sáu… ." Hình người kéo ra bịt mắt, lộ ra Vu Hoành có chút mệt mỏi hai mắt.

Lấy ra đèn nguyên tử, màu xanh lục chiếu sáng sáng chung quanh mặt đất.

"Chính là cuối cùng này một chút… . Luôn cảm giác còn kém chút đồ vật… ." Vu Hoành đánh lấy đèn, từ từ hướng doanh địa ngoại viện trở về.

Sau người nó trong hắc vụ, từng cái Long Tích chợt lóe lên, rời đi phụ cận, tiến về địa phương khác tuần sát.

Vu Hoành không có để ý, đẩy ra hàng rào cửa vào, tiến vào ngoại viện, dưới chân giày giẫm trên mặt đất, phát ra răng rắc răng rắc vụn băng tiếng vỡ vụn.

"Thời tiết càng ngày càng lạnh…" Hắn ngửa đầu mắt nhìn bầu trời.

Bầu trời đêm đen kịt một màu, tựa như một vũng lớn mực nước.

Không có ngôi sao, không có trăng sáng, chỉ có đen. Nhìn không thấy bờ lại thâm thúy.

Vu Hoành thu tầm mắt lại, đi vào nội viện, sân nhỏ trên mặt đất chất đống một chút lớn nhỏ không đều quái dị vật phẩm.

Những vật phẩm này, có là bùn đất màu đen, có là hồng ngọc giống như bất quy tắc khoáng vật, còn có màu xám trắng xương cốt, tròn căng cầu pha lê đồng dạng sự vật.

Hết thảy hơn mười kiện, từ trái hướng phải, theo thứ tự sắp xếp chỉnh tề.

Toàn bộ dùng đầu gỗ chén nhỏ nở rộ tốt.

Chén gỗ mặt bên dùng màu đen bút than viết số lượng, từ 1 đến 14.

Vu Hoành lấy ra máy kiểm tra, liên tiếp mỗi một cái chén nhỏ bên trong đồ vật, đều lại đo một lần.

‘6 1.341 ‘

‘7 7.928 ‘

Liên tiếp số lượng không ngừng biểu hiện, lại thanh trừ.

Hắn ánh mắt không có biến hóa chút nào, thẳng đến khảo thí đến cuối cùng một dạng.

‘412. 512 ‘

Đây là một cái duy nhất phá trăm,

Vu Hoành thu hồi máy kiểm tra, từ sau trong túi eo rút ra một cái cuốn lên màu nâu sách nhỏ, mở ra ở giữa giao diện, rút ra bút than tinh tế ghi chép đứng lên.

“Thí nghiệm ghi chép một tuần thời gian, hắc tai thể nội còn sót lại vật cũng không theo thời gian trôi qua xuất hiện hồng trị biến động.”

Hắn khép lại cuốn vở, thấp giọng tự nói.

“Căn cứ còn sót lại vật bản thể hồng trị phán định, kết hợp Cực Quang thành cùng Hôi Thành cắm vào nhân thể giải phẫu, có thể xác định, hồng trị thấp hơn 100 còn sót lại vật, có thể tính an toàn có thể cắm vào nhân thể phổ thông loại hình.”

“Vượt qua 100 hồng trị, có thể mệnh danh là hi hữu cấp, nó với thân thể người ảnh hưởng khá lớn bình thường chỉ làm người cường hóa giải phẫu sử dụng. Điểm ấy ở tiền tuyến sụp đổ trước, cũng đã giải phẫu thành thục hóa.”

“Mà còn sót lại vật bản thân hồng trị trị số, cùng chỗ hắc tai nguy hiểm đẳng cấp, cũng không trực tiếp liên quan. Cao nguy hắc tai cũng có thể là chỉ để lại phổ thông đẳng cấp còn sót lại vật, thậm chí nhiều hơn thời điểm không có còn sót lại vật.”

Nhổ ngụm bạch khí, Vu Hoành không để ý đến trên đất còn sót lại vật, quay người đi hướng thông đạo cửa vào.

Đẩy ra thông đạo cửa.

Hắn cấp tốc cởi xuống đồ bộ, đem nó tùy ý nhét vào trong thông đạo, sau đó trở về sơn động.

Vào sơn động đóng cửa lại, cởi xuống nội y, hắn đứng ở tầng hầm trong phòng tắm rửa.

Soạt một chút kéo lên rèm vải, mở vòi bông sen.

Ấm áp dòng nước từ trên xuống dưới vẩy xuống.

Một cỗ nhàn nhạt mùi gay mũi, từ trong nước tản mát ra, đó là tựa như nước khử trùng một dạng hương vị.

Đi vào một tầng, hắn một bên dùng khăn lông khô sát càng ngày càng dài tóc, một bên ngồi xuống, kết nối máy truyền tin. Vu Hoành chịu đựng khó chịu, cấp tốc cọ rửa tóc cùng trên thân, sau đó lau khô thay đổi khô ráo quần áo.

Lập tức một trận hơi ồn ào tiếng ồn ào, từ trong loa truyền ra.

“Còn không có tra ra vấn đề nước a?” Vu Hoành nghe ra là Vi Tùng cùng Trương Khai Tuấn tại t·ranh c·hấp, lên tiếng hỏi.

“Đã phái đi ba đội người, không có khả năng lại tiếp tục phái ra nhân thủ, dưới nước hắc tai, đặc biệt là nước ngầm tầng cấp, không phải chúng ta bây giờ có thể giải quyết được.” Vi Tùng ngữ khí có chút giận dữ.

“Vấn đề sẽ không bởi vì chúng ta trốn tránh cùng kéo dài liền không tồn tại.” Trương Khai Tuấn hoàn toàn như trước đây lạnh nhạt, “C·hết bao nhiêu người đều phải giải quyết vấn đề này. Đặc biệt là hiện tại nhiệt độ không khí càng ngày càng thấp, ngoại giới không khí nhiệt độ đã thời gian dài ổn định tại âm, cũng không đủ nguồn nước, uống nước xảy ra vấn đề lớn.”

“Băng tuyết không thể dùng a?”

“Thử qua, nhưng còn thiếu rất nhiều.”

“Cực Quang thành bên đó đây? Hay là chỉ có Hôi Thành cùng ta chỗ này nước ngầm xảy ra vấn đề?” Vu Hoành hỏi.

“Một dạng xảy ra vấn đề, nhưng không có chúng ta nơi này nghiêm trọng, có lẽ là bọn hắn dưới mặt đất bơm nước bộ phận, sử dụng Dương Quang vật liệu xa xa so với chúng ta mạnh.” Trương Khai Tuấn trả lời.

“Vậy tại sao không dời đi dời đi qua, sát nhập vào thành?” Vu Hoành hỏi, “Vi Tùng ngươi tình huống bên kia không tốt lắm đâu?”

Vi Tùng là trước mấy ngày mới liên hệ với, nàng di chuyển sau mới ổn định, lập tức liền gặp Huyết Triều quái vật tập kích, so với Quỷ Ảnh Ác Ảnh, Huyết Triều quái vật tựa hồ chẳng phải khủng bố, nhưng thật xảy ra vấn đề lúc, những quái vật này số lượng có thể xa xa so Quỷ Ảnh Ác Ảnh tới nhiều… .

Vi Tùng gặp phải, chính là một loại tên là Hủ Lạn Tri Chu Huyết Triều sinh vật.

Đối với Huyết Triều, ngay từ đầu sẽ đem nó mệnh danh người, hiển nhiên là có đem nó cùng Quỷ Ảnh chủ động phân chia. Huyết Triều trọng điểm chỉ ở tại một cái chữ Triều, như thủy triều quái vật, vô cùng vô tận…

Hủ Lạn Tri Chu vấn đề lớn nhất, là tự mang một loại kỳ quái bệnh khuẩn, chỉ cần tiếp xúc, liền sẽ để người sốt cao không lùi, miệng sùi bọt mép, suy yếu vô lực.

Vi Tùng ngay từ đầu không có chú ý, thế là bị thiệt lớn.

“Cực Quang thành bên kia cũng tất cả đều là vấn đề, thứ hai Cực Quang thành hiện tại lưu hành lên một loại gọi Morrigan cây nấm phấn, hút nó sẽ cho người mang đến rất mạnh trúng ảo ảnh cảm giác cùng khoái cảm. Trong thành nhiều lần cấm không thôi.” Trương Khai Tuấn nói bổ sung, “Bực này năng lực quản lý, cùng vào thành mất đi quyền chỉ huy, đem sinh tử của mình ký thác cho người khác, không bằng chính mình nắm giữ chính mình.”

“Cái này ngược lại là không nghe nói, ta cùng thứ hai Cực Quang thành giao dịch hai lần, đều là gần nhất, cảm giác kẽ nứt thông đạo càng ngày càng ổn định. Thế cục cũng ổn định rất nhiều. Cũng không biết đội điều tra bên kia tình huống như thế nào?” Vu Hoành nói.

“Nghe nói đội điều tra đều bị phái ra tại vòng vây Mesa gia tộc, nói lên đội điều tra, trước mấy thời gian, hai đội người gặp được bên trong một cái Mesa gia tộc tộc nhân. Nhưng kỳ quái là, bọn hắn cũng không bị công kích.” Vi Tùng thấp giọng nói.

“Cái này ta cũng nghe nói, Cực Quang thành có phong tỏa tin tức, nhưng bọn hắn quản lý xảy ra vấn đề, tin tức tiết lộ ra ngoài.” Trương Khai Tuấn nói, ” nghe nói người biến dị tựa hồ ẩn tàng có bí mật nào đó, cho nên mới sẽ dẫn đến bọn hắn đứng im lúc, hắc tai không chủ động công kích bọn hắn. Mà đồng dạng, Mesa gia tộc thành viên không công kích bọn hắn, tựa hồ là một nguyên nhân.”

“Người biến dị bí mật sao?” Vu Hoành nhớ tới Asena, nàng cùng Y Y tựa hồ cũng có một cái cộng đồng chỗ.

“Là. Căn cứ dưới trướng của ta tổ chuyên gia thống kê, phát hiện tất cả người biến dị đều là hậu kỳ dị biến mà thành, không phải trời sinh chính là.” Trương Khai Tuấn trả lời.

Vu Hoành nghe vậy, trên mặt lộ ra vẻ suy tư.

Hắn dừng lại mấy giây, lên tiếng lần nữa, đang muốn hỏi thăm chi tiết.

Ục ục.

Đột nhiên doanh địa bên ngoài, truyền đến một trận rõ ràng tiếng kèn.

Thần sắc hắn một trận, cấp tốc đứng dậy, đi tới cửa hướng ra ngoài nhìn ra xa.

Chỉ khách khí viện hàng rào bên ngoài, đang có một cỗ màu đen lớn xe bọc thép, chậm rãi dừng lại, đóng lại hai cái lớn mà sáng màu vàng đất đèn xe.

Chương 209: Mê hoặc (1)

Chương 209: Mê hoặc (1)

Đi ra thông đạo.

Vu Hoành tăng tốc bước chân, đi vào hàng rào đứng bên định.

Đèn xe lấp lóe mấy lần, dập tắt.

Cửa xe mở ra, nhảy xuống một cái có chút quen thuộc thân ảnh.

“Vu tiên sinh, đã nhiều ngày không thấy. Thật cao hứng ngài còn bảo trì kiện toàn.” Mang theo một cái toàn phong bế mũ giáp kim loại Thư Thành, kéo ra bịt mắt, lộ ra quen thuộc mà hèn mọn dáng tươi cười.

Hắn hướng phía Vu Hoành có chút cúi đầu.

“Lần này dựa theo ngài bổ sung nhu cầu, chúng ta đưa tới thu thập toàn bộ di tích phù văn, cụ thể lặp lại hay không, chúng ta không có làm so sánh, cần chính ngài xem xét.”

“Di tích văn tự giải đọc từ điển đâu?” Vu Hoành máy phiên dịch nhu cầu cấp bách thứ này, hắn không xác định Dạ Văn có phải hay không chính là Cực Quang thành nói tới Ứng Sơn văn, nhưng lấy ra thử trước một chút lại nói.

Dù sao, coi như không phải Dạ Văn, để máy phiên dịch nắm giữ Ứng Sơn văn, cũng có thể nhiều một hạng năng lực, miễn cho lúc cần phải không dùng được.

“Đều thu thập đến đây, toàn bộ sao chụp bản tư liệu, đều ở nơi này, ngài có thể thông qua máy tính tự hành đọc.” Thư Thành từ trong túi móc ra một cái hai cổng cắm USB, một mặt cắm máy tính, một mặt nhúng tay cơ.

“Còn có vật tư danh sách.” Hắn vỗ vỗ phía sau xe bọc thép thân xe.

“Chờ một lát, ta dỡ hàng.”

Vu Hoành tiếp nhận USB, tiến lên mở ra buồng xe, bên trong để đó từng rương màu đen thùng đựng hàng

Hắn tùy ý mở ra mấy cái kiểm tra, bên trong đổ đầy đủ loại đồ ăn, dược liệu, khối kim loại các loại,

“Không sai, ngươi chờ ta dưới.” Vu Hoành một tay một cái rương, nặng mấy trăm cân rương lớn trong tay hắn cùng hộp giấy nhỏ đồng dạng, nhẹ nhõm dẫn theo liền đi trở về doanh địa buông xuống.

Mặt đất bị giẫm ra từng cái thật sâu dấu chân, thấy Thư Thành trong mắt dáng tươi cười có chút cứng đờ.

“Cứ việc nhìn qua nhiều lần, nhưng mỗi lần nhìn thấy, đều vẫn là sẽ khiếp sợ Vu tiên sinh ngài thần lực.” Hắn nhịn không được mở miệng.

“Nội khí bí tịch các ngươi thử qua sao?” Vu Hoành hỏi.

“Đương nhiên, nhưng ngài biết đến, sở nghiên cứu người cho là kỳ thật cũng không có cái gì nội khí, hết thảy cũng chỉ là ngài ảo giác, ngài đem tự thân có được thiên phú, ngộ nhận là nội khí tác dụng, cái gọi là nội khí bí tịch cùng quan tưởng đồ, nhưng thật ra là đào móc ngài vốn là có được năng lực.” Thư Thành trả lời.

“Liền biết.” Vu Hoành trong lòng lắc đầu, hắc ấn độc nhất vô nhị nội công nếu là tốt như vậy luyện, thế giới này cũng không trở thành hoàn toàn không ai nghe nói qua nội khí cao thủ tồn tại.

“Kỳ thật hắc tai bộc phát trước, mọi người cũng đều nhìn tiểu thuyết võ hiệp, kịch truyền hình loại hình, nhưng trong hiện thực sinh hoạt, không có người nào thật gặp qua ngài như vậy nội khí cao thủ.” Thư Thành ôn hòa giải thích.

“Tốt, những này cho ngươi.” Vu Hoành từ thạch bảo bên trong chuyển ra một rương lớn bức xạ lựu đ·ạ·n.

“Có dây chuyền sản xuất, thứ này làm liền nhanh hơn nhiều. Nơi này là ước hẹn 300 cái.”

Dây chuyền sản xuất trải qua phân tích ban sơ hắc ấn ưu hóa những phóng xạ kia lựu đ·ạ·n, đã làm được còn nguyên rập khuôn thiết kế trình độ.

Cho nên Vu Hoành nơi này sản xuất bức xạ lựu đ·ạ·n, trừ ra Đại Huy Thạch phấn khâu, mặt khác căn bản đã không cần đến hắc ấn tham dự.

Thư Thành mở ra cái rương, xuất ra một viên, tới gần máy kiểm tra kéo ra.

Phốc.

Vô hình bức xạ nổ tung, máy kiểm tra bên trên cho thấy hơn sáu ngàn trị số.

“Không sai, chất lượng thượng thừa. Giao dịch hoàn thành, chúc ngài may mắn.” Thư Thành có chút cúi đầu, ôm lấy cái rương thả lại trong xe, đóng lại buồng xe, ngồi lên vị trí lái

Xe lại lần nữa khởi động đứng lên.

“Chờ một chút, nơi này còn có một phần cho Lâm Y Y chỗ đội 2 dẫn đi tiếp tế, là ta tư nhân tặng cho. Làm phiền ngươi hỗ trợ cho một chút Tân bộ trưởng, ta đã cùng nàng nói xong dẫn đi.” Vu Hoành lại lần nữa ôm ra một cái nhỏ một chút rương gỗ.

“Không có vấn đề. Cảm tạ ngài đối điều tra đội vô tư trợ giúp.” Thư Thành ở vị trí lái bên trong hướng hắn kính một cái quân lễ.

“Ta cũng chỉ có thể làm đến mức này.” Vu Hoành đem cái rương đặt lên xe.

Xe chậm rãi chuyển hướng, dọc theo mở ra trong rừng làn xe, hướng nơi xa trong hắc vụ chạy tới.

Long Tích tại hai bên tựa như hộ vệ, thỉnh thoảng giải quyết hết từng cái mới khôi phục Quỷ Ảnh.

Hắc vụ quay cuồng, không bao lâu, xe liền mất tung ảnh.

Vu Hoành thở dài một tiếng, quay người trở về thạch bảo.

Ấm áp trong phòng lầu hai đại sảnh.

Hắn cầm công cụ đem cái rương từng cái mở ra.

Tiếng tạch tạch không ngừng vang lên.

Hết thảy bốn cái cái rương, ở trước mặt hắn một loạt triển khai.

Từ trái hướng phải.

Cái thứ nhất rương kim loại đen bên trong, tất cả đều là lít nha lít nhít quả khô rau quả làm, những này đều bị đóng gói thành một túi một túi, bịt kín tốt, thuận tiện lấy dùng.

Trong rương thứ hai, là nhiều loại dược tài khô, có nhân sâm, linh chi, cam thảo, đỗ trọng chờ một chút loạn thất bát tao nội dung. Tràn đầy một rương lớn tất cả đều là trân quý dược liệu quý báu.

Cái thứ ba cái rương, là nhiều loại hình vuông khối kim loại, kim ngân đồng thiết nhôm các loại, còn có hợp kim titan các loại, một dạng một khối hàng mẫu.

Cái thứ tư cái rương, là rađa. Ngoại hình là một cái màu đen con cả đầu đ·ạ·n, có trái dưa hấu lớn như vậy, người trưởng thành chân cao như vậy, chung quanh dùng đại lượng bọt biển màu trắng giấy nhồi vào, tránh cho lắc lư va chạm hư hao.

“Lần này đồ vật cũng đầy đủ rồi, tiếp xuống các loại hắc ấn cường hóa kết thúc, liền có thể trang bị thêm rađa, dò xét chung quanh mấy chục cây số bên trong cũng không có vấn đề gì! Hôi Thành đều có thể dùng tới vệ tinh dò xét, ta lúc này mới chung quanh mấy chục cây số, xem như nguyên thủy phiên bản.”

Vu Hoành trong lòng hài lòng, đồ vật hắn không quan tâm có vấn đề hay không, tựa như máy tính, coi như bên trong gắn thêm cái gì loạn thất bát tao cửa ngầm, hắn hắc ấn quét một cái, thứ gì đều thanh không.

Đắp lên cái rương, hắn đem đồ vật toàn bộ cất giữ đến sơn động tầng hầm.

Tiếp theo, cầm mới đến tay USB, đi vào tầng hầm dây chuyền sản xuất máy chủ trước mặt khởi động máy, cắm vào USB.

Hình vuông trên màn hình rất nhanh tự động bắn ra có thể di động bộ nhớ nhắc nhở.

Cộc cộc click con chuột.

Rất nhanh, từng tấm liên quan tới di tích Ứng Sơn văn tấm hình, toàn bộ bày ra.

Tấm hình văn bản tài liệu hết thảy có hàng trăm tấm, Vu Hoành mắt nhìn lớn nhỏ, mỗi một tờ đều khoảng chừng mấy trăm điểm báo lớn nhỏ. Rõ ràng độ rất cao.

Hắn lúc này gỡ xuống mang theo máy phiên dịch, dùng mặt sau bắt đầu dán màn hình di động, trực tiếp lấy mẫu.

“Phát hiện không biết văn tự hàng mẫu, phải chăng tăng thêm tân ngữ chủng phân tích?” Máy phiên dịch ngọt ngào giọng nữ ở tầng hầm nhẹ nhàng vang lên.

“Ừm?” Vu Hoành nhíu mày lại.

“Không phải Dạ Văn a?”

Hắn cẩn thận kiểm tra một hồi Ứng Sơn văn kiểu dáng hình chữ, muốn cùng Dạ Văn so sánh, nhưng trong trí nhớ Dạ Văn căn bản không có gì ấn tượng, không thể nào hồi ức.

Suy nghĩ một chút, hắn trực tiếp ứng thanh.

“Tăng thêm tân ngữ loại, mệnh danh là: Ứng Sơn văn.”

“Đã tăng thêm, hàng mẫu quét hình ghi vào bên trong. Xin mời sau đó.” Máy phiên dịch cấp tốc bắt đầu làm việc.

Vu Hoành máy móc thức một tấm đồ phiến một tấm đồ phiến ghi vào. Bên tai không ngừng nghe máy phiên dịch cho ra tiến độ nhắc nhở.

“Trước mắt tiến độ 12%.”

“Trước mắt tiến độ 24%.”

“Trước mắt tiến độ 47%.”

Lần lượt nhắc nhở lặp đi lặp lại vang lên.

Rốt cục, tại quét hình đến một nửa hình ảnh lúc, tiến độ đạt đến 100.

“Trước mắt tiến độ viên mãn, Ứng Sơn Văn Văn chữ bộ phận đã nắm giữ. Xin mời bổ sung giọng nói bộ phận.”

Vu Hoành cầm lấy máy phiên dịch, đeo vào. Sau đó lại đi xem trên màn hình từng đoạn di tích văn tự tấm hình.

Chuyện kỳ diệu phát sinh, ánh mắt của hắn đi tới tất cả Ứng Sơn văn, bên tai đều tự động vang lên ngọt ngào giọng nữ tiếng Hán phiên dịch.

‘Số 43 phong ấn căn cứ quy tắc: Một, không cho phép tại phong ấn gia cố kỳ sử dụng nguyên thạch.’

‘Hai, không cho phép ở căn cứ bên trong lớn tiếng ồn ào.’

‘Ba, khi đêm tối cùng ban ngày giao thế lúc, phong ấn hiệu quả đạt tới yếu nhất, cần tăng cường phòng thủ.’

‘Bốn, trong căn cứ không cho phép xuất hiện bất kỳ tranh đấu sự kiện đẫm máu.’

Vu Hoành một chút xíu liếc nhìn hình ảnh.

Có phiên dịch, hắn lập tức có thể xem hiểu những hình này bên trong đại bộ phận nội dung.

Tại sao là đại bộ phận, là bởi vì còn có rất nhiều tấm hình, bên trong văn tự bản thân đã không hoàn chỉnh, tất cả đều là đứt quãng tàn phá không chịu nổi, cùng phiên dịch không quan hệ.

Từ Giờ Xám đến tối Giờ Đen, lại đến sáng ngày thứ hai hơn 7h, Vu Hoành vẫn luôn ngồi tại máy tính trước mặt, cẩn thận

đọc tất cả tấm hình nội dung.

Có máy phiên dịch trợ giúp, hắn lúc này có lẽ so Cực Quang thành bên trong Ứng Sơn văn chuyên gia, còn muốn minh bạch trong tấm ảnh nội dung giảng thuật là cái gì.

Những hình này bên trong, có là phong ấn căn cứ quản lý điều lệ, có là ca tụng bộ phận người phong ấn thánh ca, còn có căn cứ bản thân kiến tạo lịch sử cùng nguyên nhân.

Trong đó đối với Vu Hoành trợ giúp nhiều nhất, chính là cuối cùng một loại.

"Khó trách gọi Ứng Sơn văn… . Nhìn như vậy đến, tại hiện tại thế giới văn minh nhân loại trước đó, vẫn tồn tại một cái gọi Ứng Sơn văn minh nhân loại thời đại. Bọn hắn gặp cảnh như nhau hắc tai xâm nhập, nhưng bọn hắn lợi dụng tự thân lực lượng quân sự, cùng hắc tai đối kháng thật lâu."

Thậm chí còn kiến tạo đại lượng các loại phong ấn căn cứ, đến ngăn chặn hắc tai chuyển biến xấu.

Vu Hoành nhanh chóng lật đến phù văn tấm hình chỗ.

Ứng Sơn văn minh hạch tâm, chính là năng lượng phù văn hệ thống, tức Ứng Sơn phù văn trận pháp.

Tân phù văn tấm hình hết thảy hơn mười tấm chính diện bản vẽ mặt bên, trong đó đại bộ phận đều là hắn đã nắm giữ phù văn ký hiệu, mà không có nắm giữ, còn có bốn loại.

Vu Hoành cẩn thận đem nó dùng bút than khắc họa xuống đến, chuẩn bị đến tiếp sau kiểm tra một chút hiệu quả.

"Nhưng Ứng Sơn văn minh cuối cùng vẫn biến mất, bọn hắn không có thể ngăn ở hắc tai xâm nhập, trừ ra lưu lại số ít vài toà di tích, còn lại tất cả vết tích đều hoàn toàn biến mất. Mà bây giờ, đến phiên chúng ta lập tức nhân loại văn minh gặp được hắc tai… ."

Xem hết cuối cùng một tấm hình, tiếp xuống sao chụp bản từ điển hắn không thấy, máy phiên dịch đã không cần từ điển.

Đóng lại tấm hình, Vu Hoành mang lên chính mình mô phỏng bốn loại tân phù văn, rời đi tầng hầm.

Lần nữa tới đến sơn động một tầng. Hắn từ trong góc lấy ra quyển kia thần bí nói trải qua, còn có trên thuyền đen sách nhỏ.

'Nếu như phía trên này Dạ Văn, cũng không phải là Ứng Sơn văn, như vậy đây có phải hay không là mang ý nghĩa, hắc tai hủy diệt văn minh, cũng không chỉ là Ứng Sơn văn minh? Còn có Dạ Văn chỗ văn minh.'

"Hắc tai, đến cùng là cái gì? Lại ý vị như thế nào?"

Trong lòng hắn dâng lên từng đạo nghi hoặc bí ẩn, Ứng Sơn văn nắm giữ, cho hắn biết chính mình nắm giữ những ký hiệu này đến từ chỗ nào, nhưng bởi vì Ứng Sơn văn minh bản thân cũng không có lưu lại bao nhiêu liên quan tới hắc tai tình báo, cho nên để trong lòng của hắn bí ẩn ngược lại càng nhiều.

Nắm giữ Ứng Sơn văn, cũng không cho hắn sinh hoạt mang đến bao nhiêu cải biến.

Ngược lại là Bôn Lôi thối pháp tu hành, cuối cùng đã tới tầng cuối cùng, có hoàn toàn mới đột phá.

Mấy ngày sau · thứ an toàn khu.

Doanh địa chung quanh cánh rừng, đại bộ phận đã bị trước đó chiến đấu bạo tạc thiêu đốt, hủy đến không sai biệt lắm.

Nguyên bản rậm rạp sơn lâm, bây giờ nhiều một mảnh cháy đen trống trải đất dốc.

Không có cỏ, bụi cỏ bụi cây cũng mất, chỉ có đất đen.

Vu Hoành mang theo van thở, một mình đứng tại hàng rào bên ngoài, đứng yên bất động.

Tại Bôn Lôi thối pháp tầng thứ năm kẹt rất nhiều ngày về sau, rốt cục, sáng nay vừa rời giường, hắn ăn sáng xong, đang muốn ra ngoài đi nhà xí, mới đi đến một nửa, hắn bỗng nhiên nghĩ đến, chính mình trước đó muốn đem Khiên Dẫn phù văn

dung nhập nội khí tu hành, lại bởi vì sự tình theo nhau mà tới, một mực không có thử qua.

Hiện tại tu vi kẹp lại, vừa vặn có thể tới thử nhìn một chút, nhìn hiệu quả như thế nào.

Nghĩ đến liền làm.

Kéo xong cỡ lớn, hắn cấp tốc đi vào thứ an toàn khu, đem đèn nguyên tử phóng tới một bên, bắt đầu thao tác nội khí từng đạo ở trong đan điền, bện thành Khiên Dẫn ký hiệu hình dạng.

Khiên Dẫn ký hiệu cùng mặt khác ký hiệu khác biệt, nó là ít có mấy cái toàn phong bế không có đầu sợi phù văn.

Chương 210: Mê hoặc (2)

Chương 210: Mê hoặc (2)

Vu Hoành thao túng một đạo nội khí, rất nhanh liền nhẹ nhõm tại thể nội ngưng tụ vẽ ra một cái lập thể Khiên Dẫn phù văn.

Theo thời gian chuyển dời, cái này đến cái khác Khiên Dẫn phù văn bị nhao nhao ngưng tụ vẽ ra.

Trong đan điền, tất cả nội khí rất nhanh liền đều biến thành từng cái mâm tròn màu trắng trạng Khiên Dẫn phù văn.

Theo phù văn sinh ra hiệu lực, bọn chúng bắt đầu tựa như nam châm, lẫn nhau hấp dẫn, dính vào nhau, kết thành một đoàn, đồng thời càng lúc càng lớn.

Vu Hoành lẳng lặng quan sát đến, nhìn xem nội khí toàn bộ ngưng tụ thành một cái viên cầu.

Viên cầu rất nhanh lại bắt đầu tiếp tục thu nhỏ, phảng phất nội bộ lực kéo còn tại không ngừng phát sinh tác dụng.

Từ lớn nhỏ cỡ nắm tay, dần dần thu nhỏ đến lớn chừng quả trứng gà.

Lúc này nội khí đoàn, đã trở nên thuần trắng hoàn mỹ, không ngừng phóng thích ra sáng tỏ đến chói mắt bạch quang.

'Xem ra không sai biệt lắm?' Vu Hoành trong lòng đoán chừng.

Đang lúc hắn dự định điều động bên dưới nội khí thử nhìn một chút lúc.

Đột nhiên thân thể một trận phát nhiệt nóng hổi, toàn thân làn da cấp tốc bắt đầu biến đỏ, nhiệt độ cơ thể từ 37 độ nhanh chóng cất cao, chớp mắt liền vượt qua bốn mươi độ.

Hiện ra bạch quang chói mắt nội khí đoàn, phảng phất nổi điên đồng dạng, mặt ngoài bắt đầu sôi trào bốc cháy lên.

Vu Hoành trong đầu một vài bức quan tưởng đồ, tự động không hiểu phi tốc thoáng hiện

Vùng đan điền, nội khí đoàn bên trong, tất cả nội khí đều dọc theo Khiên Dẫn ký hiệu quỹ tích, phi tốc lưu động, tuần hoàn, sau đó tiến một bước áp s·ú·c.

Rất nhanh, lớn chừng quả trứng gà nội khí đoàn, lại một lần nữa thu nhỏ, biến thành quả táo lớn nhỏ.

Ngay sau đó, phảng phất nội khí nồng độ tăng lên xúc động cái gì, tầng thứ sáu Bôn Lôi thối pháp quan tưởng đồ, tại Vu Hoành trong đầu tự nhiên hiển hiện.

Hết thảy phảng phất nước chảy thành sông, tự nhiên mà vậy.

Nội khí đoàn dưới đáy, đồng bộ hiện ra một cái nhỏ bé vân tay lỗ thủng.

Trong lỗ thủng, chậm rãi tiêu tán ra một sợi chất lỏng màu trắng bạc.

Chất lỏng mới vừa chảy ra, liền phân tán tràn ngập đến bốn phía, biến mất ở trong đan điền.

Cùng một thời gian, Vu Hoành đứng ở trên không trên mặt đất, trong hắc ám, toàn thân hắn làn da từ từ sáng lên nhàn nhạt bạch quang.

Từng luồng từng luồng hắc tai cực kỳ chán ghét giá trị âm bức xạ, từ trên người hắn từng vòng từng vòng khuếch tán ra tới.

Không khí chung quanh bên trong hồng trị bức xạ, cũng bị hắn liên tục không ngừng hấp thu vào làn da.

Hai cỗ vốn nên nên đối xứng triệt tiêu bức xạ năng, thế mà vào lúc này một vào một ra, không chút nào xung đột.

Toàn thân hiện ra bạch quang dị trạng, trọn vẹn duy trì hơn nửa giờ, mới chậm rãi biến mất.

Vu Hoành nguyên địa bất động, giơ tay lên, nắm chặt lại quyền, cảm giác thân thể tựa hồ có chỗ nào trở nên khác biệt.

Hắn thở hắt ra, nóng bỏng hô hấp chớp mắt hóa thành bạch khí, từ van thở hai bên xông ra cách xa hơn một mét.

‘Ta cái này, xem như là được rồi?’ hắn hơi nghi hoặc một chút.

Trong đầu nhớ lại Bôn Lôi Biến tầng thứ sáu phương pháp tu luyện.

Thay đổi nội khí, tại hai chân hai bên đọng lại tất cả mười đạo nội khí. Sau đó đạp lôi tung bước, kết Thiên Sơn Ấn, nhất cử dẫn bạo lưu chuyển toàn thân.

Vu Hoành lại lần nữa điều động nội khí, trong đan điền nội khí đoàn thuận lợi chảy ra hai mươi đạo nội khí, tự thân cũng bởi vậy thu nhỏ lại một nửa.

Nội khí nhập hai chân, sau đó hắn lần theo bí tịch ghi chép nội dung, tiến lên một bước chạy bộ ra.

Lôi tung bước là một bộ bộ pháp, nhìn qua tựa như phổ thông hành tẩu đồng dạng, nhưng mỗi một bước sử dụng lực đạo, phối hợp quan tưởng đồ, đều có chỗ khác biệt.

Hết thảy chín bước, một bước một lít đài.

Sau đó hai tay kết ấn, ngón tay tựa như một cái phức tạp chữ Sơn.

Rõ ràng đi ở trên đất bằng, Vu Hoành lại trong lòng sinh ra một loại chính mình ngay tại lên cao cảm giác.

‘Ảo giác a?’ hắn quay đầu nhìn về phía chung quanh.

Chung quanh thưa thớt cây cối tựa hồ biến nhỏ, hắc vụ cũng thay đổi phai nhạt, mỏng manh.

Cách đó không xa nằm sấp hai đầu Long Tích tựa hồ cũng rút nhỏ một vòng lớn, tựa như đồ chơi một dạng, chính mình tay không liền có thể bắt lấy thưởng thức.

Đột nhiên.

Vu Hoành rốt cục ý thức được cái gì.

Hắn quay người lại, nhìn về phía doanh địa.

Cái kia nguyên bản hai tầng lầu cao thạch bảo, lúc này cũng rút nhỏ một vòng lớn.

Hắn vươn tay, bàn tay nhẹ nhàng chạm đến thạch bảo lầu hai song cửa sổ, gỡ xuống bên cửa sổ trên mặt bàn để đó một cái chén lọc nước.

'Nguyên lai không phải là ảo giác, là ta thật biến lớn… .'

Nhìn thấy trong tay bỏ túi chén nước, Vu Hoành mới rốt cục trong lòng dâng lên minh ngộ.

Khoảng cách thứ hai Cực Quang thành còn có mấy cây số xa trên đường cái.

Ông ông động cơ âm thanh bên trong, một cỗ bọc thép màu đen xe đánh lấy vàng sáng đèn xe, nhanh chóng tại trên mặt đường chạy.

Sắc trời đen kịt, phía trước vốn nên trống rỗng trên đường cái, bỗng nhiên nhiều hơn một cỗ ít hơn số 1 xe vận binh.

Màu xanh quân đội xe vận binh rất kỳ quái sang bên đặt, mà là nằm ngang ở giữa đường.

Xe bên cạnh, hai cái võ trang đầy đủ cao lớn nhân hình, chính dựa vào thân xe nhỏ giọng nói chuyện phiếm.

Nhìn thấy xe bọc thép tới, hai người tiến lên, nhấc tay đong đưa, ra hiệu dừng xe.

Xe giảm tốc độ, Thư Thành cách điều khiển cửa sổ đúng rồi ám hiệu mật mã về sau, xác định là Cực Quang thành người, liền xuống xe.

"Chuyện gì xảy ra?" Hắn thấp giọng hỏi.

"Từ Hắc Phong doanh địa tới? Dựa theo bộ trưởng mệnh lệnh, hàng hóa giao cho ta chuyển vận, trước được đưa đi một cái

khác phòng thí nghiệm kiểm tra đo lường, xác định không có vấn đề về sau, lại đưa đi bộ đội.” Trong hai người cao to trầm giọng nói.

“Ta cần xác định.” Thư Thành trầm giọng nói.

“Đây là giấy chứng nhận.” Đối phương lấy ra chứng minh.

“Vậy được.” Thư Thành kiểm tra một hồi giấy chứng nhận, xác định không có vấn đề, liền gật đầu biểu thị đồng ý.

“Có hai rương đồ vật, lớn là giao dịch hàng hóa, nhỏ là Vu Hoành để cho ta thay chuyển giao cho điều tra đội 2 Lâm Y Y vật phẩm tư nhân.”

“Cho ta cùng một chỗ dẫn đi đi.” Cao to bình tĩnh nói.

“Vì an toàn phụ trách bất kỳ cái gì đưa đến phía trước cùng chiến trường đồ vật, đều được trải qua kiểm tra an toàn.”

“Minh bạch.” Thư Thành gật đầu chờ hai người tháo hàng, hắn liền điều xe hướng những phương hướng khác rời đi.

Mà lưu lại hai người, thì đồng dạng quay đầu xe, hướng Cực Quang thành phương hướng trở về.

“Thư Thành không biết rõ tình hình a?” Lái xe dáng lùn đầu thấp giọng hỏi.

“Không, hắn chính là cái người trung gian, vì Thự gia thương đội có thể còn sống sót, làm ra đầu nhập vào quyết định cũng rất sáng suốt.” Cao to thản nhiên nói.

“Đồ đâu? Làm sao đưa?” Người lùn lại hỏi.

“Lựu đ·ạ·n nói là tốt, một cái cũng không thể ít, toàn bộ đưa đi kiểm nghiệm. Sau đó cho cấp trên phân phát. Đương nhiên. Số lượng không thể thiếu, có thể bất kỳ vật gì đều là có lương suất, phân một phần ba đi ra đổi thành Lôi tỷ chính mình sinh ra chính là.”

“Cái kia một cái khác rương cho đội 2 đây này?”

“Đội 2 hiện tại tung tích không rõ, ta đưa ai đi? Lôi tỷ nói, tính nửa đường hắc tai tập kích dẫn đến chiến tổn.”

“Đủ hung ác!”

“Hiệp hội sự tình, không có cách nào.” Cao to gỡ xuống van thở, đốt một điếu thuốc thơm, hít một hơi thật dài.

“Cái kia, chính chúng ta phân?” Người lùn cười cười.

“Phân ngươi cái đầu! Muốn c·h·ế·t có thể nói thẳng, đều là Lôi tỷ. Lôi tỷ nói, qua trận muốn sớm hủy đi Hắc Phong chờ Mesa hai người kia giải quyết về sau, đội 2 giữ lại không được, cái này Vu Hoành trước đó không biết điều, đều giữ lại không được.”

“Muốn động đại gia hỏa a?”

“Không sai biệt lắm, siêu tầm nhìn trực tiếp giải quyết hết, dù sao lần này ép không được, chúng ta những người này đều được cùng Lôi tỷ cùng một chỗ rút lui. Quân Liên Hiệp uỷ ban để mắt tới chúng ta. Họ Dương giống đầu c·h·ó hoang, nào có mùi vị liền xông đâu, người cải tạo đều mẹ nhà hắn là một đám không muốn mạng tên điên!”

Xe chậm rãi gia tốc, từ từ chui vào hắc vụ, biến mất không thấy gì nữa.

Bành!

Bành!

Bành!

Nặng nề mà to lớn tiếng bước chân, lại một lần nữa đem Vu Hoành từ trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh.

Soạt một chút, hắn vén chăn lên, ngồi dậy, nhìn một chút chung quanh.

Hắn đang ngủ ở tầng hầm bên trong, chung quanh nhu hòa nhỏ Dạ Đăng phóng thích ra ấm áp ánh sáng.

Vách tường đang rung động, mặt đất đang rung động, giường gỗ đồng dạng đang phát ra chói tai két két âm thanh.

Hắn cấp tốc đứng dậy, lên bậc cấp đi vào một tầng, mặc vào đồ bộ, cầm vũ khí đi ra ngoài.

Ngoài cửa.

Sắc trời vẫn như cũ đen như mực.

Doanh địa ánh đèn đối kháng bên ngoài lít nha lít nhít chảy xuôi qua vô số hắc trùng.

Hôm nay là tăng vọt kỳ a. Vu Hoành trong lòng nghiêm nghị.

Phát triển đến bây giờ, Huyết Triều cao trào kỳ, đối với hắn mà nói đã không tính nguy hiểm.

Cái kia rộng lượng màu đen Huyết Tỳ Trùng, liên doanh ánh đèn cũng vô pháp đột nhập, là yếu ớt nhất hắc tai.

Mà hơi lớn Đại Bì cùng Tượng Trùng, thì là bị trận pháp gắt gao ngăn tại bên ngoài, thậm chí có còn không có tới gần, liền bị đám Long Tích phun lửa thiêu c·h·ế·t.

Bây giờ Long Tích đã đạt đến hơn mười đầu, phân bố tại doanh địa chung quanh, tạo thành một đạo kiên cố phòng tuyến.

Bọn chúng như là thích khách đồng dạng, chỉ ám sát kích cỡ khá lớn, nguy hiểm khá mạnh hắc tai cá thể.

Giờ này khắc này, Vu Hoành chú ý, không phải Đại Bì cùng Tượng Trùng.

Mà là càng xa xôi, bị nồng đậm hắc vụ che kín to lớn tiếng bước chân chủ nhân.

‘Mau mau đến xem a?’ mới đột phá Bôn Lôi thối pháp đại thành, để Vu Hoành trong lòng tự tin bành trướng không ít.

Cho đến bây giờ, không có cái rõ ràng vật tham chiếu, hắn cũng không biết thực lực mình đến trình độ nào.

Chỉ biết là… . Tầng thứ sáu Bôn Lôi Biến, khẳng định rất mạnh rất mạnh!

Về phần mạnh bao nhiêu, không biết.

Về phần có đánh hay không từng chiếm được, hắn cảm thấy mình coi như đánh không lại, chạy khẳng định không có vấn đề.

Đang lúc hắn do dự lúc.

Bỗng nhiên xa xa tiếng bước chân thế mà dần dần biến vang lên!

Bành!

Bành!

Bành! !

Tiếng bước chân càng ngày càng gần, càng ngày càng nặng.

Mỗi một cái đều chấn động đến Vu Hoành trái tim co rụt lại.

Không đúng! Gia hỏa này hướng doanh địa bên này đến đây! Lần này không phải đi ngang qua! Là muốn trải qua doanh địa! !

Vu Hoành trong nháy mắt đánh giá ra tình huống.

Lúc này, hắn tâm niệm khẽ động, đám Long Tích nhao nhao xông ra, hướng phía tiếng bước chân phương hướng phân tán vây quanh đi qua.

Chính hắn cũng nhấc lên vũ khí, nhanh chóng hướng phía thanh âm truyền đến phương hướng chạy tới. Tiến vào tầng thứ sáu, hắn một cước giẫm ra, tốc độ so trước đó nhanh một mảng lớn.

Cảm giác hai bên ô ô tiếng gió rót vào trong tai, cái gì cũng không nghe thấy.

Phía trước hắc vụ cấp tốc hướng hai bên tách ra.

Xông ra doanh địa, hắn mở ra đèn nguyên tử, dùng đèn xanh hướng phía trước chiếu xạ.

Đồng thời chung quanh đám Long Tích cùng hưởng tầm mắt, cũng nhao nhao truyền tới.

Rất nhanh, ngay phía trước, một cái rõ ràng đen trắng hình ảnh, truyền vào Vu Hoành đôi mắt.

Hắc ám trong núi rừng, nồng vụ bao khỏa.

Một đạo núi nhỏ đồng dạng to lớn hình người, toàn thân đen kịt, chính từng bước một hướng phía phía doanh địa phi nước đại.

Hình người chung quanh tất cả đều là cao ngất cây khô, nhưng những này cây khô tối đa cũng chỉ có thể đạt tới nó bắp chân.

Hắc Phong doanh địa cao nhất thạch bảo, ở trước mặt hắn tựa như cái tiểu hài xếp gỗ đồ chơi, vừa mới đạt tới mắt cá chân vị trí.

'… . Lớn như vậy! !' Vu Hoành nhìn xem hình người trực tiếp hướng doanh địa vọt tới, trong lòng rùng mình, toàn thân nổi da gà cuồng bốc lên, trong đầu trống rỗng.

Làm sao bây giờ làm sao bây giờ làm sao bây giờ! ! ? !

Qua trong giây lát, trong đầu của hắn vội vàng hiện lên suy nghĩ.

Đại khái phán đoán bên dưới khoảng cách, nhiều lắm là còn có bảy, tám giây liền sẽ đến doanh địa vị trí.

Trông cậy vào đối phương cất bước con lớn một chút, đừng dẫm lên doanh địa, cái kia rõ ràng không thực tế.

Đối phương là hắc tai, không cách nào câu thông, lại lập trường tự nhiên đối lập.

'Đến dẫn dắt rời đi hắn, để hắn chuyển hướng! !'

Vu Hoành trong đầu hiện lên một cái ý niệm trong đầu.

‘Làm sao dẫn! ?’

Đối mặt khổng lồ như vậy hắc tai quái vật, liền xem như trước đó nổ thương doanh đ·ạ·n hỏa tiễn, cũng tác dụng không lớn.

Trong lúc nhất thời, Vu Hoành trong đầu phi tốc chuyển động đứng lên. Suy tư chính mình nắm giữ toàn bộ thủ đoạn cùng vũ khí.

Bỗng nhiên một cái chưa bao giờ động đậy suy nghĩ, từ trong đầu của hắn dâng lên.

Chương 211: Mê hoặc (3)

Chương 211: Mê hoặc (3)

Bành!

Bành!

Tiếng bước chân nặng nề không ngừng tới gần.

Vu Hoành đóng lại đèn nguyên tử, dựa vào Long Tích nhìn ban đêm năng lực, từ đằng xa tương đối cao địa phương nhìn chăm chú lên cự nhân.

Sưu!

Hắn rất nhanh từ trong doanh địa lấy ra trước đó tịch thu được dạng vai khiêng đ·ạ·n hỏa tiễn.

Tại hắn lấy đồ vật thời gian bên trong, cự nhân lại tới gần một mảng lớn, khoảng cách doanh địa chỉ có 3 giây.

"Tỉnh táo… . Hít sâu…"

Vu Hoành ngưng thần nhìn chằm chằm trong hắc ám cự nhân.

Vận chuyển nội khí, hướng trong tay đ·ạ·n hỏa tiễn tràn vào, đem toàn bộ hỏa tiễn máy phát xạ cũng nhuộm thành nhàn nhạt màu trắng.

Bạch!

Hắn bỗng nhiên hướng doanh địa bên trái phi nước đại.

Bôn Lôi thối pháp tốc độ toàn bộ triển khai.

Một giây gần 60 mét tốc độ, tại thời khắc này chớp mắt liền để nó xuất hiện ở doanh địa biên giới cháy đen trong rừng cây.

Nâng lên s·ú·n·g phóng tên lửa, Vu Hoành không ngừng rót vào nội khí, lúc này đã rót vào tiếp cận năm đạo nội khí,

Trong hắc ám s·ú·n·g phóng tên lửa phảng phất bóng đèn, sáng tỏ đến thậm chí có chút chói mắt.

'Đi!'

Mắt thấy cự nhân còn có một giây liền đến doanh địa, sắp một cước nâng lên dẫm lên.

Xùy! ! !

Trong hắc ám.

Một đạo hỏa quang nghiêng nghiêng phóng lên tận trời.

Đ·ạ·n hỏa tiễn phảng phất pháo sáng đồng dạng, lấy một giây trăm mét tốc độ bay bắn mà ra, tại một khắc cuối cùng chính giữa cự nhân nâng lên chân phải.

Trong hắc ám.

Cự nhân đùi phải có chút dừng lại, ở giữa không trung trong nháy mắt sáng lên sáng chói chói mắt hồng quang.

Oanh! ! ! !

Màu đỏ viền trắng hỏa cầu tựa như diễm hỏa, tại cự nhân trên đùi nổ tung.

Hỏa cầu trực tiếp bao trùm cự nhân hơn phân nửa bắp chân.

Cuồng bạo bạo tạc lực cùng lực trùng kích, vượt xa khỏi đ·ạ·n hỏa tiễn bản thân uy lực.

Ánh lửa thậm chí ngắn ngủi đem chung quanh hơn trăm mét phạm vi một chút chiếu sáng như ban ngày.

Vu Hoành đứng ở phía dưới, nhìn xem hỏa cầu đem cự nhân nổ đùi phải có chút chệch hướng, một cước đạp không.

Một cước này không có trực tiếp giẫm tại trên doanh địa phương, mà là dẫm lên khu vực biên giới.

Bành!

Mặt đất hung hăng chấn động.

Cự nhân đứng vững, quay người hướng phía Vu Hoành nhìn bên này tới.

Ngay sau đó, hắn nhanh chân hướng phía nơi này cất bước.

Bạch!

Vu Hoành xoay người chạy, Bôn Lôi thối pháp triển khai toàn lực, tại giữa rừng núi xê dịch nhảy vọt, mấy lần chạy ra hơn trăm mét, tránh đi đè xuống một cái chân to.

Bành!

Nặng nề bàn chân khổng lồ sát bên cạnh hắn đập xuống.

Bàn chân mang theo to lớn khí lưu, tựa hồ muốn mạnh mẽ đem hắn lôi kéo trở về.

Nhưng Vu Hoành toàn thân dấy lên ngọn lửa màu trắng, lại lần nữa bộc phát, chuyển hướng, hướng phía nơi xa kích xạ mà đi.

Bành, bành, bành.

Dưới sự dẫn đường của hắn, Hắc Cự Nhân dần dần rời đi doanh địa, hướng phía Hoàn Phong thị phương hướng tiến đến.

Tòa kia thần bí Hoàn Phong thị, toàn bộ thành thị đều bị to lớn màu đen chất nhầy hắc tai bao trùm, Vu Hoành dự định đem Hắc Cự Nhân dẫn đi qua, nhìn có thể hay không lưỡng bại câu thương.

Trong hắc ám, hắn dựa vào Long Tích không ngừng chỉ đường, nhanh chóng dẫn cự nhân hướng cố định phương hướng di động.

Rốt cục, không bao lâu, Vu Hoành xem chừng vượt ra khỏi ba cây số, không cảm ứng được đại trận sau.

Hắn mới bỗng nhiên dập tắt nội khí hỏa diễm, lần nữa chuyển hướng.

Bành.

Bành.

Hắc Cự Nhân phát hiện lóe lên bạch quang tiểu nhân không có, lập tức nghi ngờ đông nhìn tây nhìn.

Đáng tiếc nơi này đã là rời xa Hắc Phong doanh địa vị trí, vô luận nó thấy thế nào, làm sao tìm được, đều không cách nào tuỳ tiện từ trong bóng tối tìm tới ẩn nấp tự thân Vu Hoành bản nhân.

Hô!

Đột nhiên một đầu Long Tích há mồm phun ra hỏa tuyến, rơi vào cự nhân đùi phải trên chân, đồng thời tinh chuẩn rơi vào đ·ạ·n hỏa tiễn oanh tạc ra rất nhỏ trên vết thương.

Im ắng bức xạ tạc đ·ạ·n đồng thời nổ tung.

Ngang! !

Hắc Cự Nhân phát ra nặng nề kiềm chế to lớn gầm rú.

Hắn hướng phía Long Tích đập ra phương hướng, nhanh chân giẫm đạp đi xa. Tại phía sau hắn, Vu Hoành cùng còn lại Long Tích ở trong hắc ám đưa mắt nhìn Hắc Cự Nhân.

Thẳng đến Hắc Cự Nhân hoàn toàn biến mất tại Long Tích tầm mắt, Vu Hoành mới thở phào nhẹ nhõm.

‘Còn tốt thành công… Nội khí tăng phúc đ·ạ·n hỏa tiễn, thế mà cũng chỉ có thể ở tại trên làn da nổ ra một chút xíu vết thương nhỏ. Nếu là thật cùng gia hỏa này phát sinh xung đột…’

Đứng tại trong cánh rừng, Vu Hoành treo trên bầu trời trái tim, lúc này mới từ từ hạ thấp xuống tới.

Chỉ là.

Nhưng vào lúc này, tại phía sau hắn.

Một tấm to lớn mà trắng bệch nam tính gương mặt, đang từ trong hắc ám đột nhiên hiển hiện, mặt mỉm cười, nhìn xem bên này.

Gương mặt kia, chỉ độ cao độ cũng đã vượt ra khỏi Vu Hoành thân cao.

Bạch! !

Một cái đường kính mấy mét thô tái nhợt tay người, tựa như cột đá màu trắng, từ phía sau cấp tốc bắn ra, đánh tới hướng Vu Hoành.

Mà đúng lúc chính là, chung quanh Long Tích căn bản không có ai phát hiện, tất cả đều nhìn chăm chú lên Hắc Cự Nhân rời đi phương hướng.

Hắc vụ che cản hết thảy.

Ô! ! Tiếng gió rít gào chờ Vu Hoành phát hiện không đúng lúc, quay đầu lại, nhìn thấy, là một tấm đủ để bao trùm chung quanh hắn hơn mười mét phạm vi to lớn tay không, chính hướng chính mình đè xuống đầu.

Bàn tay to kia che cản hắn tất cả ánh mắt.

Đã gần trong gang tấc!

Vu Hoành con ngươi thít chặt.

Trong chốc lát toàn thân dấy lên ngọn lửa màu trắng, phóng lên tận trời. Cường đại lực bộc phát, kéo theo hắn hướng phía phía bên phải toàn lực né tránh.

Ầm ầm! ! !

Nhưng quá muộn, đại thủ chính giữa Vu Hoành thân thể.

Lực trùng kích khổng lồ mang theo cực kỳ nhanh chóng độ, để đại thủ tựa như đoàn tàu cao tốc, từ trên trời giáng xuống, ầm vang nện trên người Vu Hoành.

Từ trên hướng xuống, bàn tay mở ra, ép xuống!

Ông! ! !

To lớn khí lưu bị đè ép xông bốn phía nổ tung.

Tê tê gió mạnh hướng bốn phương tám hướng hóa thành như rắn buộc hình, đâm vào trên cây khô, phát ra ngột ngạt khí vang.

Trên mặt đất nhiều hơn một cái vòng tròn hình thiên thạch hố sâu.

Trong hố sâu.

Đại thủ tái nhợt trực tiếp treo giữa không trung, cách xa mặt đất, thế mà còn có một mét không đến không gian, không thể triệt để ép xuống!

Từng đạo nóng bỏng sáng tỏ ngọn lửa màu trắng, đang từ trong lòng bàn tay dưới đáy tiêu tán mà ra, chiếu sáng chung quanh.

“Ngươi… Mẹ nhà hắn! ! !”

Trong ngọn lửa, một ngã rẽ eo quỳ xuống đất, hai tay đứng vững phía trên thân ảnh khôi ngô, run rẩy, một chút xíu ngồi dậy.

Khổng lồ áp lực nén, cũng không cách nào ngăn cản hắn lực lượng bộc phát, chèo chống thân thể.

“Muốn… G·i·ế·t ta… !”

“Ngươi cho rằng ngươi là ai! ! !”

Vu Hoành toàn thân ánh lửa màu trắng cháy hừng hực, bắp thịt toàn thân nâng lên, tóc bị bạch quang hỏa diễm triệt để nhuộm thành màu trắng, hướng lên trên vọt lên.

Hắn diện mục dữ tợn, gian nan ngẩng đầu.

“Bôn. Lôi! ! !”

Cùng lúc năm đạo nội khí cùng một chỗ bộc phát.

Lực lượng cuồng bạo để hắn ngắn ngủi đem đại thủ đi lên khẽ chống, cao cao đưa ra một chút không gian.

Sau đó.

Hướng phía trước vội xông, dậm chân, hai tay trước người kết xuất Thiên Sơn Ấn.

Bạch! !

Ánh lửa màu trắng dưới, thân ảnh của hắn ở trong hắc ám lôi ra một đạo rõ ràng thẳng tắp, xông ra hố sâu, xông ra cánh rừng.

Quay người.

Vu Hoành phía sau lưng cực tốc mọc ra vô số bạch quang tơ mỏng.

Đại lượng tơ mỏng ở sau lưng nó phi tốc bện ra một đạo to lớn thuần trắng nửa người ảnh hình người.

Ảnh hình người kia diện mục trang nghiêm, hai mắt lập loè bạch quang, thình lình chính là Vu Hoành khuôn mặt phóng đại bản.

Toàn bộ nửa người ảnh hình người khoảng chừng cao bốn mét, hình thể khôi ngô, thân mang bạch quang phong cách cổ xưa áo giáp.

Ảnh hình người mới vừa xuất hiện, liền đưa tay nắm tay, cơ bắp cao cao nâng lên, ầm vang về sau, đánh ra một quyền.

“Bôn! ! Lôi! ! !”

Tia sáng màu trắng kết nối Vu Hoành bản thể đồng dạng giơ tay phải lên, diện mục dữ tợn vung ra một quyền.

Đây là Bôn Lôi thối pháp cuối cùng áo nghĩa —— Bôn Lôi Biến.

Cũng vì toàn bộ nội khí tập trung bộc phát, điên cuồng vung ra một quyền.

Lớn nhỏ hai cái nắm đấm trong chốc lát trùng điệp dung hợp, bao dung cùng một chỗ, chính giữa sau lưng đi theo mà đến to lớn tái nhợt nhân thủ.

Nắm đấm cùng nhân thủ chớp mắt chạm vào nhau.

Ầm ầm! ! !

Ngọn lửa màu trắng cùng tái nhợt mảnh vụn, tại va chạm mặt tiếp xúc nổ tung, hóa thành một vòng gợn sóng màu trắng.

Gợn sóng cắt ra mặt đất, cắt ra bốn phía thân cây, lưu lại một đạo thật sâu màu đen khe rãnh.

Vu Hoành hữu quyền chống đỡ tại tái nhợt nhân thủ lòng bàn tay.

Kinh khủng lực quyền trong nháy mắt đánh xuyên qua không khí, xuyên thấu qua tái nhợt nhân thủ mu bàn tay, đánh ra một đạo xám trắng huỳnh quang khí lưu.

Khí lưu hô xông ra, ở hậu phương trong núi rừng xô ra một đầu tiếp cận chân không ngắn ngủi thông đạo, cuối cùng rơi vào một bộ cao hơn mười mét Thương Bạch Cự Nhân trên thân.

Huỳnh quang khí lưu nổ tung, ngắn ngủi chiếu sáng cự nhân toàn cảnh.

Đây là một cái cùng vừa mới Hắc Cự Nhân tương đương tương tự nhỏ bản Hắc Cự Nhân.

Nó thân cao chỉ có hơn mười mét, tăng thêm chung quanh bao phủ cực kỳ nồng đậm hắc vụ, liền ngay cả Long Tích cũng không thể phát giác nó tới gần.

Càng thêm khoa trương là.

Cái này cỡ nhỏ Hắc Cự Nhân vị trí, khoảng cách Vu Hoành, chí ít còn có hơn hai mươi mét khoảng cách.

Cự nhân đầu người từ trên cổ đằng không bay lên, cái cổ tráng kiện cấp tốc trở nên dài nhỏ, tựa như như rắn hướng Vu Hoành

nơi này bay tới. Có thể nó trực tiếp đưa tay, cánh tay phải giống như đất dẻo cao su đồng dạng, kéo dài hơn hai mươi mét, trong nháy mắt vượt qua khoảng cách, một chưởng đánh tới hướng không có chút nào phát giác Vu Hoành.

‘Đánh không lại lớn, còn mẹ nhà hắn g·i·ế·t c·h·ế·t ngươi cái nhỏ! ? ?’

Vu Hoành bị vừa mới sinh tử trong nháy mắt hù dọa, mãnh liệt sợ hãi cùng phẫn nộ, trong lòng hắn tựa như giống như hỏa diễm điên cuồng thiêu đốt.

Nội khí vẫn còn bộc phát kỳ, tăng thêm Bôn Lôi thối pháp đạt tới tối chung cực hạn Bôn Lôi Biến.

Hắn lúc này toàn thân tựa như suối phun tựa như khí cầu, đang từ thể nội liên tục không ngừng tuôn ra lực lượng cuồng bạo.

Đối chưởng kết thúc. Thân hình hắn lóe lên, chớp mắt lôi ra bạch quang vết tích, đối diện phóng tới bay tới to lớn đầu người.

Nó hai chân kịch liệt bốc cháy lên ngọn lửa màu trắng, đùi phải trong nháy mắt như như đ·ạ·n pháo bắn ra, oanh tạc đá trên.

Bôn Lôi · ngũ hình! !

Oanh! !

Đùi phải mu bàn chân chính giữa bay tới đầu người cái cằm.

Bén nhọn điên cuồng khí lưu, tựa như điên cuồng tiếng cười to, hỗn tạp ở chung quanh giữa rừng núi.

Một cước này từ dưới đi lên, hội tụ Vu Hoành toàn bộ lực lượng, phối hợp nội khí bộc phát.

Tại chỗ liền đem đầu người bị đá vặn vẹo biến hình, hướng lên trên bốc lên, cao cao bay về phía bầu trời đêm.

Một thối này lực lượng so vừa mới nắm đấm càng nặng, mà lại muốn nặng rất nhiều!

Không chờ người đầu bay cao.

Vu Hoành toàn thân hỏa diễm tăng vọt cao hơn một mét, thân hình hóa thành lưu tinh, vượt qua hơn hai mươi mét, trong nháy mắt xuất hiện tại cự nhân bên người.

Quỳ gối, nghiêng người, đá ngang!

Chính giữa cự nhân bắp chân.

Bành! ! !

Tiếng vang nổ tung.

Lại một lần nữa, không đợi cự nhân mất đi cân bằng triệt để ngã xuống đất, Vu Hoành thân ảnh lại lóe lên, xuất hiện tại tương phản khác một bên.

Lòng vòng như vậy. Lần này lại là một kích trọng thối đá nghiêng. Đem nó ngạnh sinh sinh đá lên.

Siêu cường tốc độ, để hắn tại ngắn ngủi trong mấy giây, liền nghiêng ra mấy chục đòn trọng thối.

Thân hình không ngừng tại cự nhân bên người thoáng hiện lại biến mất.

Ầm ầm ầm ầm ầm oanh! !

Tựa như trọng pháo tiếng oanh kích bên trong.

Cự nhân toàn thân tái nhợt làn da bắt đầu không ngừng rạn nứt, che kín vết rạn.

Nó ý đồ phản kháng, nhưng căn bản là không có cách thoát khỏi phương diện tốc độ chênh lệch.

Mới chạy ra hai bước, liền bị một lần nữa một kích trọng thối đập trở về.

Răng rắc.

Cự nhân đùi phải bị đạp gãy, thân thể ngã lệch đập xuống.

Còn tại giữa không trung, chưa triệt để rơi xuống đất.

Răng rắc.

Lại là một tiếng vang giòn, lần này là xương vai đứt gãy.

Sau đó là xương ngực.

Cánh tay, xương đuôi.

Cuối cùng mới là xương gáy.

Răng rắc! !

Lấp lóe Vụ Hoành thân ảnh, tại thời khắc này bỗng nhiên đứng im, rơi xuống đất.

Nó mũi chân nhẹ nhàng chĩa xuống đất, đứng vững.

Chương 212: Mê hoặc (4)

Chương 212: Mê hoặc (4)

Màu trắng nội khí hỏa diễm cấp tốc ảm đạm, dập tắt.

Vu Hoành đứng tại chỗ, nhìn chăm chú lên chậm rãi đập xuống cự nhân thân thể.

Bành! !

Nặng nề tiếng vang truyền ra, cự nhân nện đứt hai viên cây khô, mặt hướng bổ nhào xuống ngã xuống đất, rốt cuộc bất động.

Huyết dịch màu trắng, từ nó dưới thân chậm rãi chảy ra, sau đó bốc hơi, hóa thành khói đen.

"Cho nên nói, sự hiện hữu của các ngươi, có ý nghĩa gì?"

Vu Hoành thở hắt ra, sau lưng màu trắng nửa người ảnh hình người im ắng tán đi, hóa thành vô số tơ mỏng chui về hắn phía sau lưng.

Hắn khuôn mặt khôi phục lại bình tĩnh, xoay người, không còn đi xem bên kia, thân hình lóe lên, biến mất tại nguyên chỗ, hướng doanh địa trở về.

Mấy phút sau.

Doanh địa trong sơn động.

Vu Hoành cởi áo ra, tra xét trên thân từng đạo băng liệt miệng máu, cấp tốc dùng cồn đỏ nhẹ nhàng đắp lên.

Ngang! ! !

Đột nhiên nơi xa một tiếng to lớn gầm rú truyền đến.

Có chút giống Đa Mục Điểu, nhưng so Đại Đa Mục Điểu thanh âm càng nặng nề, càng vang.

Vu Hoành lau vết thương động tác ngừng một lát.

Hắn lưu tại vừa mới sân chiến đấu chỗ một đầu Long Tích c·h·ế·t rồi.

Con Tiểu Hắc Cự Nhân kia sau khi c·h·ế·t đại bộ phận hóa thành khói đen biến mất, bởi vì chờ đợi bay hơi thời gian quá lâu, hắn lựa chọn lưu Long Tích thủ thi, chính mình rút lui trước.

Kết quả, quả nhiên xảy ra chuyện.

Có đồ vật g·i·ế·t Long Tích. Hắn là cái kia Tiểu Hắc Cự Nhân đồng loại.

Vu Hoành trong lòng suy đoán.

Bộc phát sau hắn lúc này phi thường bình tĩnh.

Bôn Lôi Biến mang cho hắn lực lượng tăng lên cực kỳ to lớn, kích phát trước đó, hai tay của hắn có thể tùy ý giơ lên vài tấn xe.

Dạng này cường độ, một cước tốc độ cao nhất đá ra, lấy hắn thể trọng, tốc độ, phát lực, góc độ thẳng đứng nói, chuyển đổi xuống tới, có thể đánh ra một hai trăm tấn tức thì lực trùng kích.

Lực lượng như vậy đối với người bình thường khẳng định không cách nào lý giải khoa trương.

Nhưng đối đầu với lớn một chút Huyết Triều quái vật, đó chính là bình thường.

Kỳ thật Vu Hoành còn có thể tiếp tục tăng lên, chủ yếu không phải tốc độ vấn đề, mà là tự thân xương cốt huyết nhục không thể thừa nhận càng nhiều. Liền giống như người bình thường, người bình thường bộc phát toàn lực, một quyền đánh vào trên vách tường, xảy ra chuyện nhất định là nắm đấm, mà không phải vách tường.

Quyết định lực trùng kích hạn mức cao nhất, đại đa số thời điểm đều là thân thể của mình sức chịu đựng.

Mà ngay mới vừa rồi, Vu Hoành kích phát Bôn Lôi Biến về sau, xương cốt huyết nhục kiên cố độ tăng nhiều, tốc độ càng là tăng lên một đoạn, hai bên kết hợp, hắn trong nháy mắt bộc phát lực phá hoại, có thẳng tắp tăng lên.

Bộc phát giải quyết đầu kia tiểu cự nhân, cũng coi như thuận lý thành chương

Dù sao tên kia mới cao mười mấy mét, cũng không có cái gì năng lực đặc thù

Ân, cổ cánh tay kéo dài cái gì, hoàn toàn chính là rác rưởi năng lực, đối với Vu Hoành tới nói tương đương không có.

Thu hồi mạch suy nghĩ, Vu Hoành quyết định có rảnh lúc đi qua khảo nghiệm cực hạn của mình lực lượng là bao nhiêu.

Đi ra sơn động, không khí bên ngoài âm lãnh, mặt đất kết đầy sương trắng.

Hắn đứng ở nội viện trên đất trống, tới gần thạch bảo vách tường, lẳng lặng chờ đợi.

Không bao lâu.

Bá một chút, một đầu màu đen Long Tích đột ngột từ trong bóng tối nhảy ra, leo đến trước người hắn, há mồm phun ra một viên màu xám trắng che kín vân văn quả cầu đá.

Quả cầu đá chỉ lớn chừng quả đấm. Nhìn qua có điểm giống…

“Cái này. Chẳng lẽ lại là, tiểu cự nhân kia con mắt? ?” Vu Hoành đột nhiên nhớ tới thứ này là cái gì.

Lúc mới vừa giao thủ, hắn chú ý tới cái kia Tiểu Hắc Cự Nhân hai mắt cũng không phải là nhân loại một dạng ánh mắt, mà là này chủng loại giống như tảng đá chất liệu.

“Cái này không có bốc hơi biến mất a? Xem ra là lưu lại cái thứ tốt.”

Vu Hoành hết thảy lưu lại bốn đầu Long Tích ở bên kia.

Vì chính là thu thập thi thể còn sót lại vật.

Phải biết hắc tai còn sót lại vật đối với hắn mà nói, cũng không nhỏ trợ giúp.

Dùng để hắc ấn hợp thành cường hóa, có lẽ sẽ xuất hiện một chút vui mừng ngoài ý muốn.

Lưu thủ Long Tích c·h·ế·t mất không sao, còn sót lại vật mang về liền tốt.

Cầm lấy con mắt, Vu Hoành đổi tới đổi lui quan sát.

'Cự nhân con mắt lớn nhỏ cùng bản thể lúc rõ ràng khác biệt, hẳn là rút lại.'

Thu hồi cự nhân con mắt, hắn người để trần, vừa mới nhiệt huyết sôi trào còn sót lại nhiệt lượng để hắn cũng không thấy đến lạnh, cứ như vậy đi vào ngoại viện tuần sát một vòng.

Rất nhanh, tại ở gần ra vào làn xe địa phương, hắn phát hiện một cái cự đại dấu chân.

Từ trên không quan sát, có thể nhìn thấy, dấu chân này là tiêu chuẩn hình người dấu chân.

Dài ba chừng mười thước, rộng chín mét nhiều, trước rộng sau hẹp, có năm ngón tay.

Dấu chân vừa vặn rơi vào doanh địa phía bên phải, dán đạp nát một chút hàng rào, nó chiều dài cơ hồ cùng toàn bộ ngoại viện chiều dài không sai biệt lắm, cũng chính là khoảng chừng doanh địa hàng rào một nửa chiều dài.

Mà toàn bộ ngoại viện cùng nội viện cộng lại, cũng liền dài hơn sáu mươi mét rộng.

Đi ra doanh địa, Vu Hoành ngồi xổm ở dấu chân giẫm ra hố sâu bên cạnh.

Trọn vẹn hơn mười mét sâu dấu chân hố, trong đêm tối giống như là một cái khô cạn sông đường. Nhảy đi xuống có thể ngã

c·h·ế·t người.

“Có lẽ ta hẳn là nghĩ biện pháp tạo phi thuyền sớm một chút chạy trốn.” Vu Hoành nhìn xem dấu chân hố, nhịn không được lắc đầu thở dài.

Hắn cũng không muốn chính diện đối đầu loại trình độ này quái vật.

Hắn hiện tại tốc độ cao nhất bộc phát, Bôn Lôi Biến kết hợp cường độ thân thể, có lẽ có thể thời gian rất ngắn đánh ra hơn ngàn tấn lực trùng kích.

Bản thân lực trùng kích cũng không thể dùng trọng lượng đơn vị, nhưng chuyển đổi thành trọng lượng càng thêm trực quan.

Hơn ngàn tấn, nghe rất lợi hại, nhưng đây là trong nháy mắt bộc phát, cũng không phải là thời gian dài phát lực.

“Mấu chốt là… Cái đồ chơi này trọng lượng nện xuống đến, tăng thêm tốc độ, có thể mạnh bao nhiêu lực trùng kích?” Vu Hoành không cách nào tưởng tượng.

Hắn có tốc độ, người ta đồng dạng có.

Một cá thể nặng liền có mấy trăm ngàn tấn đại gia hỏa, một cước gia tốc đạp xuống đến, lực trùng kích kia…

Người ta cũng không phải đứng im bất động để cho người ta đánh.

Cho nên…

Soạt.

Vu Hoành đứng người lên.

“Hay là chạy trốn tương đối tốt.”

Hắn quay người trở về doanh địa, đi vào bị đạp nát một chút hàng rào một bên, cẩn thận kiểm tra cường hóa bên trong đếm ngược.

Rất nhanh hắn liền tại một chỗ khác trên hàng rào, tìm được biểu hiện bên trong đếm ngược số lượng.

Thứ này như trước vẫn là thật tốt, tựa hồ từng cường hóa trình cùng được cường hóa vật phẩm bản thân không quan hệ.

Cái này cảm giác Deja Vu, để Vu Hoành càng phát cảm giác, hắc ấn có lẽ là trực tiếp từ chỗ nào trực tiếp trộm thành phẩm tới.

Dạng này cũng có thể giải thích tại sao muốn cầu càng chính xác, hắc ấn cường hóa càng khó khăn, còn tổng nhắc nhở cơ sở tin tức không đủ.

Chỉ khi nào đổi thành tự do phát huy, vậy liền làm sao cường hóa cũng có thể đi. Nhiều lắm là chính là tiêu hao thời gian cùng tinh lực khác biệt.

'Tạm thời nguy cơ giải trừ, nhưng gần nhất đi ngang qua Hắc Cự Nhân càng ngày càng nhiều… Doanh địa nhất định phải ẩn giấu đi. Không có khả năng như thế trắng trợn đèn sáng. Mặt khác, những này Hắc Cự Nhân là chuẩn bị đi đâu? Tân Cực Quang thành a?'

Hắn biết Đông Hà toàn bộ cảnh nội cũng chỉ có hai tòa Cực Quang thành.

Nơi đó tập trung bây giờ toàn bộ Đông Hà tinh anh tinh hoa, có lẽ những này Hắc Cự Nhân muốn đi.

Suy nghĩ một chút, Vu Hoành đóng lại doanh địa công cộng đèn chiếu sáng.

Vẻn vẹn dựa vào Phong Hỏa Đồ Linh Trận chống cự ngoại giới Huyết Triều hắc trùng.

Dạng này mặc dù trận pháp phụ tải nặng một chút, nhưng không đáng chú ý, hệ số an toàn mạnh rất nhiều.

Cái kia từng cái đi ngang qua khổng lồ cự nhân, thật sự có chút hù đến hắn.

"Đều nói đánh nhỏ, liền đến già. Hi vọng ta xử lý cái kia nhỏ không có bị phát hiện."

Vu Hoành cuối cùng mắt nhìn biến thành đen toàn bộ doanh địa, sau đó trùng điệp đóng cửa lại, cũng đem màu trắng sáng tỏ ánh đèn triệt để khóa kín tại trong thông đạo.

Máy lọc không khí tiếng ô ô bên trong, trong cửa ngoài cửa, hắc ám cùng ánh đèn, phảng phất giống như hai thế giới.

Thứ nhất Cực Quang thành, tiền tuyến.

Từng đầu 200 mét cao khổng lồ Hắc Cự Nhân, dọc theo rộng lớn bình nguyên màu đen, hướng phía nơi xa khổng lồ bạch quang pháo đài thành thị gia tốc phóng đi.

Rầm rầm rầm!

Hạng nặng s·ú·n·g lựu đ·ạ·n phát xạ âm thanh liên tục không ngừng vang lên.

Đ·ạ·n pháo có rơi xuống đất, tại mặt đất nổ ra đường kính hơn mười mét sâu mười mét, thậm chí càng lớn càng sâu cái hố.

Có trên người Hắc Cự Nhân nổ tung, mỗi giây bảy, tám trăm mét tốc độ siêu âm đ·ạ·n pháo, trên người Hắc Cự Nhân thể hiện ra kinh khủng lực xuyên thấu, lưu lại một cái cái lớn nhỏ không đều màu trắng huyết động.

Hắc Cự Nhân dưới chân, là như thủy triều lít nha lít nhít màu đen Huyết Tỳ Trùng.

Trong trùng hải, xen lẫn đại lượng Đại Bì, Tượng Trùng. Bọn chúng tựa như chiến xa cùng xông thành xe, một cái tiếp một cái không sợ sinh tử phóng tới pháo đài màu đen thành thị, sau đó đụng đầu vào nặng nề màu nâu hợp kim trên tường thành.

Tường thành sớm đã từ vuông vức bóng loáng, trở nên mấp mô, tựa như con cóc ghẻ vỏ ngoài.

Trên tường thành s·ú·n·g máy hạng nặng lít nha lít nhít thời khắc không ngừng bắn phá.

Từng viên tăng thêm liệu đ·ạ·n lửa không ngừng ném xuống, nhóm lửa đại hỏa, đem trùng triều đốt cháy thành vô số khói đen.

Trên bầu trời.

Vô số không lông Đạ Mục Điểu cùng một chút không phân rõ chủng loại quái dị hắc tai loài chim, bao quanh từng đầu máy bay hành khách lớn nhỏ xám trắng quái vật, hướng phía thành trì trong pháo đài phương lao xuống công kích.

Những này máy bay hành khách giống như xám trắng quái vật, toàn thân tựa như do sền sệt xi măng tương dịch tạo thành, bọn chúng có rộng thùng thình hai cánh, thằn lằn giống như đuôi dài, dài nhỏ như rắn cái cổ rồng cổ dài, đầu là một tấm to lớn mà vặn vẹo hư thối mặt người, không ngừng hướng xuống phát ra thê lương tiếng kêu.

Phòng không phi đ·ạ·n lít nha lít nhít tựa như khói lửa, đằng không bay lên chặn đường phía trên hắc tai quái vật. Không ngừng nổ tung diễm lệ lại tàn khốc diễm hỏa.

Toàn bộ thành thị phía trên cũng xây dựng nặng nề bê tông tầng phòng hộ.

Nơi này là Tân Chỉ Lôi bên ngoài một tòa khác Cực Quang thành. Cũng là ở vào tuyến đầu nguy hiểm nhất một tòa.

Trong thành, vô số cư dân đều bị yêu cầu ở lại trong nhà chờ đợi hắc tai tập kích kết thúc.

Lúc này, ở vào Cực Quang thành khu vực trung tâm một tòa hình đa giác màu đen cao ốc chỗ.

Cao ốc bên ngoài cửa vào, treo Quân ủy Trung ương Cực Quang lệnh bài.

Ông.

Trống trải trên đường phố, nặng nề bọc thép xe quân đội nhanh chóng lái vào cao ốc cửa sắt, tại lối vào dừng lại.

Võ trang đầy đủ vệ binh tiến lên kiểm tra giấy chứng nhận, cũng lui ra phía sau cúi chào.

Cửa xe mở ra.

Một cái khuôn mặt mỏi mệt tóc hoa râm cao tráng nam nhân, một thân màu đen quân trang đi xuống, quân trang vai ý là nhất là giản lược năm viên thái dương màu vàng tiêu chí.

“Tổng trưởng, Dương Trì Quân bên kia đã bắt được Vĩnh Sinh hội một chút cái đuôi nhỏ.”

Trước đại lâu đứng đấy trong người nghênh đón, một tên tóc trắng xoá còng xuống lão nhân mặc màu trắng nhà nghiên cứu trường bào, tiến lên thấp giọng nói.

“Đi vào nói.” Nam nhân gật đầu.

“Vô luận như thế nào, lần này nhất định phải giải quyết hậu hoạn, triệt để đem vấn đề nội bộ nhổ tận gốc.”

“Đúng!”

“Mặt khác, Tân Chỉ Lôi bộ trưởng xin mời trung trình hạch nhân đạo đ·ạ·n quyền khống chế, cụ thể địa điểm cũng báo đến đây.”

“Để kiểm tra đối chiếu sự thật tiểu tổ đi qua nhìn một chút, xác định là có phải có cần thiết này. Flicka lạm dụng đại đương lượng bom Hy-đrô, đã tạo thành bên kia lớp vỏ bản khối bất ổn.” Tổng trưởng ngưng thần nói.

“Âu Dương bộ trưởng bên kia, đối với Tân bộ trưởng điều tra cũng có tiến triển mới, hiện tại xem ra, quả nhiên có vấn đề. Liền nhìn tìm được hay không thực chất chứng cứ.” Lão giả thở dài.

Hai người vừa đi vừa nói, rất mau tiến vào cao ốc.

“Hiệp hội Vĩnh Sinh bây giờ điều tra ra được, hư hư thực thực tại sớm nhất thời kỳ liền giấu ở thế giới các quốc gia cao tầng, nó nắm giữ lực lượng cùng thế lực phi thường khổng lồ. Điều tra thời vụ tất vạn phần coi chừng.” Tổng trưởng thở dài.

“Dù sao vĩnh sinh a… Dụ hoặc như vậy, đối với bất kỳ người nào tới nói đều quá lớn.”

“Xác thực. Ban sơ bọn hắn đối ngoại tuyên truyền tên là Đăng Thiên Tháp, không nghĩ tới tổ chức này phía sau ẩn tàng sâu

như vậy.” Lão giả gật đầu.

Chương 213: Màu lam (1)

Chương 213: Màu lam (1)

Doanh địa tắt đèn, để Vu Hoành không ngờ trước được an bình rất nhiều.

Ánh đèn ngăn chặn nhỏ yếu Huyết Triều quái vật tới gần, nhưng cũng hấp dẫn cường đại hắc tai tới gần.

Vừa được vừa mất ở giữa, coi như kiếm lời.

Sơn động trong tầng hầm ngầm

Vu Hoành thao tác ra đời đường sản xuất máy chủ, để nó bắt đầu tự động hoá sinh sản bức xạ lựu đ·ạ·n.

Vật liệu đều là hắn xử lý tốt bán thành phẩm.

Sau đó hắn ngồi vào một bên trên ghế, thông qua Long Tích xem xét tình huống ngoại giới.

Trong những thời giờ này, doanh địa bên ngoài liên tiếp không ngừng có đại lượng cao nguy hắc tai trải qua, nhưng lần này không phải Ác Ảnh, mà là Huyết Triều quái vật.

'Đại Hắc Cự Nhân tính cấp chín cùng Chiến Tranh cấp ở giữa cấp độ dựa theo Trương Khai Tuấn nói chuyện, mạnh mẽ như vậy to con, thế mà khoảng cách Chiến Tranh cấp hay là kém một chút, không hợp lý.'

Vu Hoành trong lòng thở dài.

Cầm lấy Mặc Phấn Bút, bắt đầu ở trống không trên ván gỗ khắc hoạ mới được tay bốn mai phù văn một trong.

Cái này bốn cái phù văn, trải qua cẩn thận nghiên cứu, dùng nội khí rót vào vẽ khảo thí, phát hiện chỉ có hai cái hữu dụng.

Mặt khác hai cái không biết nguyên nhân gì, triệt để vô hiệu.

Thông qua Ứng Sơn văn phiên dịch, Vu Hoành biết được, hai cái này phù văn theo thứ tự là ngưng kết, cùng tách rời.

Hai cái này phù văn rõ ràng thuộc về đặc thù công dụng, tại một ít địa phương sẽ sinh ra không thể thay thế tác dụng.

'Trước đa trọng tách rời, chiết xuất về sau, lại ngưng kết, hoàn toàn có thể liên tục không ngừng chế tạo ra một chút ta muốn vật liệu.'

Vu Hoành rất nhanh nghĩ đến hai cái này phù văn cách dùng.

Bọn chúng đồng dạng là Ứng Sơn phù văn hệ thống bên trong, cơ sở nhất song hoàn.

Trong sơn động, Vu Hoành hết sức chăm chú, tại trên ván gỗ vẽ ra một bộ hoàn toàn cùng trước đó tất cả phù trận cũng khác nhau kết cấu.

Thời gian bất tri bất giác trôi qua.

Chờ trên tường máy kiểm tra biểu hiện là bảy giờ sáng mười sáu lúc Vu Hoành để bút xuống, nhìn xem trước mặt hơi có vẻ phức tạp hợp lại trận pháp, cẩn thận kiểm tra trong đó lỗ hổng.

'Trước đó, Ứng Sơn phù văn hệ thống trợ giúp ta, chủ yếu tại vũ khí đạo cụ, cùng chung quanh doanh địa bảo an phương diện. Ngược lại là không nghĩ tới đối nội khí tu vi cũng có nhất định hiệu quả.'

Hắn cầm lấy tấm ván gỗ, thổi thổi phía trên không tồn tại tro bụi.

'Nếu phù văn hệ thống cơ bản hoàn chỉnh, vừa vặn có thể thử một chút, nhìn có thể hay không đem Huy Thạch nội bộ lực lượng thần bí lấy ra, hình thành độ tinh khiết càng lớn, uy lực càng mạnh bền bỉ tính đối với hắc tai vũ khí?'

Đây là hắn khảo thí, thí nghiệm, nhưng cũng không phải là đặc biệt khẩn cấp.

Buông xuống tấm ván gỗ, hắn cầm lấy thí nghiệm sách ghi chép, ghi lại trước mắt tiến độ.

Sau đó đi phòng tắm vọt vào tắm.

Tê.

Trong ống nước nước càng nhỏ hơn.

Điểm ấy lượng nước, nếu không phải bên ngoài nhiệt độ thấp hơn, rút ra nhiệt độ nước cũng càng thấp, chỉ sợ máy điện hạt nhân làm lạnh cũng sẽ xảy ra chuyện.

Vu Hoành xông xong tắm, nhìn xem mảnh đến chỉ còn to bằng ngón tay dòng nước, lông mày nhíu chặt.

Vươn tay, hắn cúc một bụm nước, ngửi ngửi, một cỗ nhàn nhạt mùi gay mũi phát ra.

Vứt bỏ nước, Vu Hoành cấp tốc đi lên bên ngoài, kiểm tra xuống cường hóa tiến độ, bây giờ khoảng cách hắc ấn cường hóa hoàn thành, còn có bảy ngày thời gian, cũng chính là một tuần.

Hắn kết nối máy truyền tin.

Chờ chờ đợi một hồi,

“Ngươi cũng phát hiện?” Trương Khai Tuấn thanh âm càng phát ra mệt mỏi.

“Ừm, xem ra là nước ngầm vấn đề nghiêm trọng, hôm qua ngươi không có lên, ta nghe được Cực Quang thành bên kia đang suy nghĩ biện pháp. Bọn hắn đang đào địa động.” Vu Hoành tin tức là từ Tân Chỉ Lôi bên kia lấy được.

“Hi vọng thuận lợi đi. Đội điều tra tình huống cũng không tốt, chìa khoá nắm giữ trong tay Mesa gia tộc, tin tức đã xác định. Nhưng trước đó tiến vào Đông Hà cảnh nội Mesa gia tộc hai người, làm sao cũng tìm không thấy.”

“Địa tầng Huyết Tỳ Trùng xử lý như thế nào?” Trương Khai Tuấn hỏi.

“Không ngừng dùng cỡ lớn tụ ánh sáng đèn pha tiêm vào, đào thông hắc trùng tầng liền tốt.” Vu Hoành nói, ” bên ngoài bây giờ nhiệt độ càng ngày càng thấp, nguồn nước lại xảy ra vấn đề. Ta cảm giác có thể muốn xảy ra chuyện.”

“Lại hỏng bét có thể hỏng bét đi nơi nào?” Trương Khai Tuấn nói.

Bành!

Bành!

Bành! !

Đột nhiên, bên ngoài lại là một trận to lớn tiếng bước chân nặng nề tới gần, sau đó lại cấp tốc đi xa.

Vu Hoành trải qua Long Tích giám sát, sớm đã phát hiện Hắc Cự Nhân, cũng chính là đối phương tiến lên phương hướng không hướng phía doanh địa, chỉ là lâm thời trải qua, cho nên mới không nhúc nhích.

“Vu Hoành, ngươi nói, chúng ta dạng này, về sau còn sẽ có hi vọng sao?” Trương Khai Tuấn đột nhiên hỏi.

Vu Hoành rất kinh ngạc, không nghĩ tới luôn luôn lãnh khốc Trương Khai Tuấn, thế mà cũng sẽ đột nhiên hỏi ra loại vấn đề này.

“Không biết.” Hắn trả lời.

“Cho nên Cực Quang thành bây giờ tại toàn lực ứng đối hắc tai đồng thời, còn tại truy tìm chìa khoá. Nếu như chìa khoá hữu dụng, hắc tai có lẽ có thể được đến ngăn chặn.”

“Ngươi tin không?”

“Chúng ta có lựa chọn a?” Vu Hoành hỏi lại.

Trầm mặc.

Hai người đều không hẹn mà cùng trầm mặc thông tin tách ra, Vi Tùng cùng Tân Chỉ Lôi từ đầu tới đuôi cũng không có xuất hiện qua.

Vu Hoành lại lần nữa đi vào phòng tắm rửa, mở vòi bông sen, nhìn xem bên trong chảy ra nước có chút biến thành màu đen, hắn thở dài, nhẹ nhàng vặn lên.

‘Không có khả năng trông cậy vào Cực Quang thành bên kia giải quyết vấn đề, coi như bọn hắn thành công, ta chỗ này ngoài tầm tay với, cũng không cách nào giải quyết nguồn nước tiếp tế. Thừa dịp dự trữ nước còn đủ, cần mau chóng giải quyết triệt để nguồn nước.’

Trong lòng định ra suy nghĩ.

Hắn thay đổi trang bị, đi ra doanh địa, đi vào mặt sau.

Đèn nguyên tử mở ra, chiếu sáng doanh địa phần lưng xám đen quỷ dị cầu gỗ.

Cầu gỗ một mực kéo dài tiến nồng đậm trong hắc vụ, lặng yên không một tiếng động, cực kỳ bí ẩn.

Vu Hoành nhắm mắt, kiểm tra một hồi trận pháp.

Sau đó lại lấy ra máy kiểm tra, hướng cầu gỗ phương hướng duỗi ra.

Bá một chút, máy kiểm tra số trước giá trị cấp tốc biến hóa. Từ mấy chục một chút tiêu thăng đến hơn ngàn.

Lại bắt đầu ăn mòn trận pháp, xem ra, thuyền đen bên kia lại xảy ra vấn đề…

Hắn thở hắt ra, rơi xuống mặt nạ.

‘Trước giải quyết cầu gỗ, thuận đường bù đắp máy phiên dịch bên trong Dạ Văn, đằng sau trở về xử lý nguồn nước vấn đề. Khi đó không sai biệt lắm hắc ấn đối với hàng rào cường hóa cũng kết thúc.’ so với nguồn nước, trận pháp chuyển biến xấu tốc độ càng nhanh, cho nên ưu tiên cấp đến lập.

Xe nhẹ đường quen, lần này, hắn dẫn theo đại thiết cầu, bước đi lên cầu gỗ.

Toàn thân nội khí tràn đầy dưới, chung quanh cường đại hồng trị bức xạ nhao nhao bị nội khí tán phát giá trị âm bức xạ triệt tiêu.

Bôn Lôi thối pháp cũng là hắn chuyên môn tăng thêm ứng đối hắc tai công năng hắc ấn dung hợp sản phẩm, tính nhắm vào rất mạnh.

Dùng đến hiện tại, hiệu quả cũng rất tốt.

Nhưng bây giờ tu luyện đến Bôn Lôi Biến tầng thứ sáu, lập tức liền muốn tiếp cận viên mãn.

Hiện tại tiếp tục cường hóa thân thể độ thích ứng, để Bôn Lôi Biến dần dần bị thân thể thích ứng, đồng thời tăng tốc kích phát thời gian, dậm chân thêm kết ấn, tận lực rút ngắn.

Chờ đến những này đều luyện được không sai biệt lắm, liền nên cường hóa môn tiếp theo mới võ công.

Tâm tư lấp lóe dưới, rất nhanh, Vu Hoành lần nữa thấy được dừng sát ở cầu gỗ cuối cực đại thuyền đen.

Sưu.

Mấy cái Long Tích phi tốc nhảy tới, kiểm tra vấn đề an toàn.

Rất nhanh, mấy đạo khói đen chậm rãi dâng lên, Long Tích truyền về an toàn tín hiệu.

Vu Hoành nhảy lên, một tay tại rào chắn khẽ chống, nhẹ nhàng rơi xuống.

Trong âm thanh ken két, thuyền đen bắt đầu khởi động, hướng phía hắc vụ chỗ sâu chậm rãi chạy tới.

‘Hy vọng có thể bù đắp Dạ Văn, thấy rõ quyển kia đạo kinh nội dung.’

Đứng ở trên boong thuyền, Vu Hoành nhìn ra xa đầu thuyền, cứ việc chỉ có thể nhìn thấy nồng đậm hắc vụ.

Nhưng hắn trong lòng vẫn như cũ tràn ngập chờ mong.

Trực giác nói cho hắn biết, hiện tại Cực Quang thành cũng tốt, Hôi Thành cũng tốt, còn lại cỡ lớn cứ điểm cũng tốt, đều đã là một đầm nước đọng.

Chỉ riêng ứng phó theo nhau mà tới hắc tai, liền đã để bọn hắn đáp ứng không xuể, không có dư dật điều tra hắc tai chân tướng.

Mà không thể ổn định phòng tuyến, liền mang ý nghĩa, căn bản không có khả năng đảo ngược xâm nhập, biết rõ tình huống.

Thuyền đen chạy được mười mấy phút, rất tốc độ chậm ngừng lại.

Thân thuyền nhẹ nhàng đụng phải cái gì vật cứng, hơi chấn động một chút.

Vu Hoành đi đến bên trái mạn thuyền, nhìn xuống đi.

Hắc vụ từ từ tán đi.

Một tòa cùng loại cầu gỗ đơn sơ bến tàu, xuất hiện tại trước mắt hắn.

Cầu gỗ trực tiếp hướng nơi xa kéo dài, mười mét, 20 mét, 50 mét.

“Ừm? ?” Đột nhiên Vu Hoành sững sờ.

“Không có hắc vụ? ? Nơi này, thế mà không có hắc vụ? ? !”

Hắn dọc theo cầu gỗ đi đến nhìn lại. Cái này cảnh sắc một chút có thể nhìn rất xa.

Dài đến bảy tám mươi mét cầu gỗ màu đen, hoàn chỉnh mà trực tiếp, cuối cùng kết nối tại một chỗ màu đỏ sậm trên bãi loạn thạch.

Bãi đá mặt đất cắm một khối kim loại đen nhãn hiệu, trên đó viết không biết tên Dạ Văn.

Vu Hoành nhấn xuống bên mặt máy phiên dịch, lần thứ nhất thăm dò, hắn đều là lấy thăm dò tìm tòi làm chủ, không có ý

định động thủ quá nhiều. Cho nên lần này đeo máy phiên dịch tới thu thập hàng mẫu.

“Hàng mẫu đã thu thập, tràng cảnh trong ghi chép, trước mắt tiến độ 8%.” Ngọt ngào giọng nữ tại hắn trong tai vang lên.

Sưu sưu.

Hai đầu Long Tích dẫn đầu nhảy xuống thuyền đen, Vu Hoành cũng đi theo nhảy xuống, giẫm tại trên cầu gỗ, hướng bãi đá bước nhanh tới.

Lạch cạch.

Tại trường ngoa giẫm tại bãi đá bên trên trong nháy mắt.

Đông…

Một tiếng kéo dài tiếng chuông, đột nhiên tại Vu Hoành bên tai nhẹ nhàng vang lên.

Tiếng chuông kia phảng phất một dòng suối trong, trong nháy mắt đem hắn toàn thân từ trên hướng xuống cọ rửa một lần.

Không hiểu, một loại kỳ dị nhẹ nhõm cảm giác, từ nội tâm của hắn chỗ sâu chậm rãi sinh ra.

Vu Hoành ngẩng đầu, tại hắn ngay phía trước.

Hắc ám không ánh sáng dưới bầu trời, một tòa bén nhọn như đao xám trắng ngọn núi, ngút trời mà lập.

Đỉnh núi, có một đạo màu xanh da trời như mắt dọc vết nứt.

Trong cái khe không giờ khắc nào không tại lộ ra tinh khiết ánh sáng sáng tỏ, đó là thuần túy vầng sáng xanh lam, phảng phất đã từng vẫn tồn tại bầu trời chi sắc.

‘Nơi này…’ Vu Hoành giật mình trong lòng, cảm giác thuyền đen tựa hồ dẫn hắn tới khó lường địa phương.

Hắn vẫn ngắm nhìn chung quanh, phía sau là bao phủ hắc vụ hắc thủy dòng sông, cùng cầu gỗ bến tàu hai bên là kéo dài vô tận xám trắng dãy núi, nhưng vượt qua những này dãy núi

khoảng cách nhất định, càng xa xôi cũng bị khói đen che phủ bao phủ.

Chỉ có trước mắt ngọn núi này, phảng phất bị một sức mạnh kỳ dị bao phủ lại, để hắc vụ không được đến gần.

Răng rắc.

Răng rắc.

Hắn nhấc chân, từng bước một hướng phía ngọn núi kia đi đến.

Đỉnh núi kia màu lam mắt dọc vết nứt, phảng phất nam châm, một mực hấp dẫn lấy hắn đi tới gần.

Long Tích không ngừng ở chung quanh cảnh giới lấy, tùy thời chú ý khả năng xuất hiện uy h·i·ế·p.

Không bao lâu, hắn đi vào ngọn núi dưới đáy.

Trụi lủi núi đá xám trắng ở giữa, đám quái thạch tụ, từng cây dị hình cột đá hình thành rừng đá, đem một đầu uốn lượn lên núi đường bậc thang, che giấu trong đó.

Đường bậc thang chỉ có rộng hơn một mét, cửa vào biên giới một khối quái thạch bên trên, điêu khắc màu lam Dạ Văn chữ viết.

Vu Hoành dùng máy phiên dịch đem nó thu nhận sử dụng về sau, đi vào bậc thang trước mặt.

Ngẩng đầu nhìn lên trên.

Một chút suôn sẻ trên bậc thang, mỗi một đoạn khoảng cách liền có một cái bình đài nhỏ.

Từng cái bình đài nhỏ không ngừng đi lên, uốn lượn vặn vẹo, tựa hồ một mực kết nối đến không thấy được ngọn núi cuối cùng.

Lúc này Vu Hoành hơi kinh ngạc nhìn thấy, trước mặt hắn cái thứ nhất bình đài nhỏ bên trên, lại có một người.

Người kia thân mang rách rưới đen xám trường bào, tóc đen áo choàng, quỳ rạp trên đất, đầu lẳng lặng gõ tại mặt đất, không nhúc nhích.

‘Đó là… Đạo bào?’ Vu Hoành nhìn đối phương trang phục có chút quen mắt.

Suy nghĩ một chút, hắn nhấc chân, lần thứ nhất giẫm lên bậc thang.

Từng bước một, từ từ cảnh giới lấy chung quanh, hướng lên trên đi đến.

Long Tích trước một bước bò tới trước mặt hắn, lao ra, tới gần người kia.

Nhưng đối phương không có bất kỳ phản ứng nào, lẳng lặng quỳ ở nơi đó, vẫn như cũ không nhúc nhích.

Chương 214: Màu lam (2)

Chương 214: Màu lam (2)

Không bao lâu, Vu Hoành từng bước một cũng đi tới người này bên người.

Hắn tùy ý nhặt lên trên đất một cái dài mảnh hòn đá, điểm một cái người này.

Phốc phốc.

Hòn đá đâm tại trên thân người, cứng rắn, không có chút nào huyết nhục mềm mại.

'Thi thể a?'

Vu Hoành dưới mũ giáp khuôn mặt lộ ra một tia kinh ngạc.

'Nơi này thế mà lại xuất hiện thi thể… Xem ra, nơi này thật không có hắc tai.'

Hắc tai sẽ thôn phệ thi thể, chỉ để lại vật phẩm. Đây là tất cả mọi người công nhận.

Nơi này xuất hiện thi thể, liền mang ý nghĩa nơi đây có lẽ là cùng hắc tai hoàn toàn tương phản địa phương.

Từ lúc mới bắt đầu hắc vụ tán đi, hắn liền trong lòng có suy đoán này.

Thở hắt ra, Vu Hoành mắt nhìn trên cổ áo máy kiểm tra.

Trên màn hình tinh thể lỏng biểu hiện: -172. 313.

'Quả nhiên.'

Hắn hít sâu một hơi, đi lên

Cạch.

Cạch.

Cạch.

Cứng rắn trên thềm đá, chỉ có một mình hắn tiếng bước chân không ngừng quanh quẩn.

Bốn phía trong núi, rừng đá dày đặc, khí tức băng lãnh, nhưng không có mảy may u ám âm trầm.

Sáng tỏ màu xanh da trời vầng sáng, đem toàn bộ ngọn núi đều chiếu rọi đến một mảnh chính khí.

Vu Hoành không ngừng đi lên, rất mau tới đến cái thứ hai bình đài nhỏ.

Lần này lại có ba cái thân mang cùng loại đạo bào người áo đen, một dạng quỳ rạp trên đất, bọn hắn khuôn mặt thống khổ, hai mắt nhắm nghiền, thân thể đã sớm bị đông cứng, đã mất đi sinh mệnh đặc thù.

Vu Hoành tiếp tục đi lên.

Cái thứ ba trên bình đài, vẫn như cũ có hai cái quỳ rạp trên đất thi thể.

Chỉ là cùng trước đó người hơi khác biệt, nơi này hai người, quần áo muốn hơi hoa lệ điểm, nhiều một chút nhỏ xíu phối sức.

Vu Hoành ý đồ từ trên người bọn họ điều tra đồ vật, nhưng phát hiện quần áo cùng thi thể ngưng tụ thành một khối, không cách nào tách ra.

Xét thấy mới tới nơi đây, vì ngăn ngừa dẫn phát biến số, hắn cũng không có nếm thử bạo lực sờ thi.

Tiếp tục đi lên.

Một cái tiếp một cái trên bình đài, hoặc nhiều hoặc ít, đều có quỳ rạp trên đất đống thi.

Theo nấc thang không ngừng đi lên, Vu Hoành chợt phát hiện, bậc thang phía bên phải trong rừng đá, trên từng cây trụ đá, thế mà cũng xuất hiện một chút Dạ Văn âm khắc.

Hắn từng cái để máy phiên dịch ghi chép lại, tiến độ ngược lại là tăng lên tới 9%.

Không biết đi qua bao lâu.

Rốt cục, phía trước đường bậc thang xuất hiện một cái lớn nhất nham thạch bình đài.

Răng rắc.

Vu Hoành một cước đạp lên.

Đưa mắt nhìn lại.

Đây là một khối to lớn hình tròn màu trắng bình đài, ước một cái sân bóng đá lớn nhỏ.

Mặt đất bóng loáng, bao trùm một tầng thật dày tầng băng.

Xuyên thấu qua tầng băng có thể nhìn thấy phía dưới có một mảnh cực kỳ phức tạp màu lam to lớn trận văn.

.

Hàn phong quét, mang theo Vu Hoành sau lưng nặng nề áo choàng.

Máy kiểm tra bên trên nhiệt độ biểu hiện bắt đầu phát ra đích đích tiếng cảnh báo.

Vu Hoành mắt nhìn.

-27 độ.

Nhấn tắt cảnh báo, hắn vẫn ngắm nhìn chung quanh.

Bình đài ngay phía trước chính là đạo kia màu xanh da trời mắt dọc giống như phát sáng vết nứt.

Hai bên trái phải là trụi lủi không có chút nào hàng rào kết băng sườn đồi.

Tâm niệm vừa động.

Vu Hoành khống chế một đầu Long Tích hướng phía cái khe kia phóng đi.

Sưu.

Long Tích xông ra đạp vào bình đài, hóa thành một đạo hắc tuyến, rất nhanh liền chui vào trong cái khe.

Sau đó…

Tầm mắt tách ra, hết thảy bình tĩnh lại.

"… ?" Vu Hoành lông mày nhíu chặt, nhìn chằm chằm cái khe kia.

'Lại đi một đầu.'

Hắn ra lệnh nói.

Con thứ hai Long Tích lại lần nữa phóng tới vết nứt.

Nhưng lần này, nó tại Vu Hoành khống chế dưới, đứng tại vết nứt cửa ra vào, sau đó, một chút xíu từ từ hướng bên trong bò đi.

Không có bất kỳ biến hóa nào, Vu Hoành trơ mắt nhìn xem con thứ hai Long Tích tiến vào vết nứt, sau đó Long Tích không có việc gì, tiếp tục hướng phía trước, nhưng hắn cùng Long Tích liên hệ lại gãy mất.

'Ngăn cách tính rất mạnh địa phương a?'

Xác định không có nguy hiểm, Vu Hoành đồng dạng giẫm lên đại bình đài, bước nhanh hướng phía vết nứt tới gần.

Chỉ là theo tới gần, một trận nhỏ xíu tiếng ồn bắt đầu ở hắn vang lên bên tai.

Đó là phảng phất có vô số người đồng thời nói chuyện tiếng vang, lít nha lít nhít tựa như bầy ong, để cho người ta bực bội.

Đi vào vết nứt trước.

Vu Hoành do dự một chút, hay là nhấc chân hướng phía trước bước vào.

Không có biến hóa.

Hắn xác định thân thể không có dị thường, mới tiếp tục hướng phía trước.

Từ từ đi vào trong cái khe.

Trong khe hở không gì sánh được sáng tỏ, nơi này là một cái khổng lồ hình bầu d·ụ·c hang động.

Trong huyệt động, đứng sừng sững lấy một cây trực tiếp thủy tinh màu lam trụ, cây cột đỉnh, một áo lam lão nhân lẳng lặng ngồi xếp bằng, đưa lưng về phía Vu Hoành, trước người phảng phất thả ở thứ gì, chính phóng thích ra cần phải chói mắt vầng sáng xanh lam.

Lão nhân trên người quần áo đồng dạng cùng loại đạo bào, bên trên khắc họa cùng thêu lên mảng lớn phức tạp hoa văn. Một chút hoa văn còn thỉnh thoảng sẽ sáng lên màu bạc, lóe lên liền biến mất.

Lão nhân tóc dài từ lâu tuyết trắng, hợp quy tắc choàng tại sau lưng.

Đỉnh đầu mang theo một đạo tựa như hỏa diễm màu bạc liên quan.

Nó trường bào phần lưng, có một cái kỳ dị hoa văn.

Đó là một cái thái dương hình dạng vòng tròn màu vàng, trung tâm bị một đạo kim đồng hồ từ dưới đi lên một phân thành hai. Tận cùng dưới đáy, thì là lấy tường vân cùng vặn vẹo hoa văn làm nền nắm trang trí.

Trong huyệt động tất cả ánh sáng, đều bắt nguồn từ trung tâm nhất ngồi xếp bằng lão nhân.

Vu Hoành ngắm nghía một hồi khoảng cách, chính mình cùng lão nhân kia cách xa nhau chí ít trăm mét.

Nhưng này trên thân người lam quang, lại phảng phất mặt trời nhỏ, để hắn đều cảm giác hai mắt đâm đau.

Đây là cách kính bảo hộ sau kết quả.

Hắn hướng phía trước liếc nhìn, rất nhanh liền phát hiện chính mình hai đầu Long Tích, chính nằm nhoài phía trước cách đó không xa trên mặt đất, không nhúc nhích, không biết là thế nào.

Răng rắc.

Đột nhiên, một tiếng tựa như khối băng vỡ ra động tĩnh, từ trên người lão giả truyền ra.

Hắn từ từ đứng dậy, toàn thân lả tả bắt đầu rơi xuống rơi màu lam bột phấn.

Từng vòng từng vòng gợn sóng trong suốt, từ trên người hắn khuếch tán ra đến, hóa thành gió, quét tại chung quanh huyệt động, sau đó bắn ngược, lăn lộn là loạn phong.

Vu Hoành cảm giác không đúng, từng bước một lui lại.

“Hàng mẫu thu nhận sử dụng bên trong… Tràng cảnh đã ghi chép, trước mắt tiến độ 11%.” Máy phiên dịch nhắc nhở đột nhiên xuất hiện.

Nhưng Vu Hoành lúc này căn bản không biết nó là từ chỗ nào nghe được hàng mẫu, hắn trực giác cảm thấy không lành, phi thường không ổn.

Mắt thấy lão nhân kia đã triệt để đứng người lên.

Hắn lúc này mặc kệ mặt khác, quay người vận chuyển hết tốc lực Bôn Lôi thối pháp.

Xùy!

Dưới chân một chút, người hắn đã như mũi tên rời cung xông ra vết nứt, vượt qua đại bình đài, hướng phía bậc thang một đường hướng xuống.

“Wumengxinghe!” Một trận nghe không hiểu thanh âm già nua tại Vu Hoành lùi gấp lúc, từ đỉnh núi vang lên.

“Xing! ”

“Xing!”

“Xing!”

Thanh âm già nua vang lên đồng thời, cũng cùng một chỗ nương theo lấy vô số người đồng thời nói chuyện niệm tụng cái gì tiếng vang.

Thanh âm kia lần lượt lặp lại, phảng phất tại hò hét, nó phát âm rất giống tiếng Hán bên trong ngôi sao âm điệu.

Một hơi vọt tới dưới núi, Vu Hoành không có chút nào dừng lại, gia tốc phóng tới bãi đá cầu gỗ.

Cực tốc bên trong, hắn quay đầu hướng về sau ngắm nhìn.

Tòa kia sơn phong cao lớn, lúc này đỉnh chính tựa như như mặt trời, phóng thích chói mắt sáng chói lam quang.

Lam quang đi tới, chung quanh tất cả ngọn núi, đại địa, cũng bắt đầu cấp tốc ngưng kết ra mảng lớn băng sương.

Mà cùng lúc, chung quanh xa xa hắc vụ kịch liệt quay cuồng, tựa hồ bị đồng dạng kích thích đến, hướng phía nơi này cuốn tới.

Hắc vụ vừa mới tới gần, liền bị lam quang gắt gao ngăn tại bên ngoài, không ngừng đâm xuyên, xua tan.

Két

Cầu gỗ cũng bị đông kết, một mực kéo dài đến thuyền đen trên thân.

Vu Hoành sớm đã nhảy lên thuyền đen, đứng tại mép thuyền nhìn ra xa ngọn núi.

“wehcak… .” Hắn bên tai lúc này còn tại chậm rãi vang lên cầm tới thanh âm già nua.

Nhưng hắn nghe không hiểu đối phương ngôn ngữ, chỉ là từ trong thanh âm kia cảm giác được một loại không hiểu máy móc cảm giác.

Thanh âm kia không ngừng lặp lại lấy, lặp lại một đoạn nghe không hiểu Dạ Văn, cũng không phải là tại cùng hắn đối thoại câu thông.

Đây cũng là hắn vì cái gì xoay người chạy nguyên nhân.

Bởi vì lão giả kia rất có thể sớm đã không có ý thức, chỉ là phản xạ có điều kiện giống như làm ra phản ứng.

‘Đáng tiếc… Không thể làm đến thu hoạch gì.’ Vu Hoành thở dài một tiếng. Cảm thụ được thuyền đen bắt đầu chậm rãi di động, cứ như vậy rời đi bến tàu, trong lòng dù sao cũng hơi tiếc hận.

“Thu thập hàng mẫu thành công, trước mắt tràng cảnh đã ghi vào. Trước mắt tiến độ 24%.” Máy phiên dịch nhắc nhở lại vang lên.

‘Tại sao lại ghi vào rồi? ?’ Vu Hoành nhíu mày lại, hắn đều đã lên thuyền a? Chuyện gì xảy ra?

Chung quanh một mảnh hắc vụ, cái gì cũng không có, máy phiên dịch là thế nào ghi vào? ?

Đột nhiên Vu Hoành cảm giác không đúng, tả hữu cấp tốc nhìn lại.

Chờ chút! Trên thuyền đen bài trí không đúng! !

Mặc vào cột buồm không phải cái dạng này!

Hắn bỗng nhiên phát hiện vấn đề.

Ngay tại hắn phát giác không đúng trong nháy mắt, chung quanh thuyền đen một chút như gợn nước giống như bắt đầu vặn vẹo, tựa như bị đốt cháy bức tranh, từ tầm mắt biên giới bị đốt cháy, hóa thành tro tàn tiêu tán.

Trước mắt hắn trắng nhợt.

Ánh mắt mơ hồ đứng lên đợi đến con mắt một lần nữa rõ ràng.

Chung quanh cùng một chỗ để hắn như rơi vào hầm băng.

Hắn thế mà còn tại cái kia to lớn lam quang trong cái khe!

Từ đầu tới đuôi, đều không có rời đi!

Ngay phía trước, cái kia ngồi xếp bằng lão giả, lúc này đã chậm rãi đứng thẳng, lại một lần nữa xoay người lại.

Lão giả khuôn mặt bình thản, tựa như pho tượng, hai mắt nhắm nghiền, trong tay nắm ngang lấy một thanh xán lạn lam quang phất trần.

Ánh sáng chói mắt che đậy hết thảy, thấy không rõ phất trần chi tiết.

“Hàng mẫu đã thu thập, trước mắt tiến độ 35%.” Máy phiên dịch nhắc nhở lại một lần nữa truyền đến.

Vu Hoành thấy lão giả bờ môi khẽ nhúc nhích, từng đạo nghe không hiểu thanh âm ở bên tai mình vang lên

Lần này hắn cuối cùng là biết máy phiên dịch tiến độ là thế nào tới.

‘Phiền toái.’ hắn hoàn toàn không biết nên đối phó thế nào loại này ảo giác loại đối thủ.

Hiện hữu thủ đoạn bên trong, cũng không có một cái là ứng phó ảo giác loại thủ đoạn công kích đồ vật.

Đặc biệt là thủ đoạn của đối phương cũng không phải là hắc tai, mà hắn tất cả thủ đoạn cũng là vì ứng đối hắc tai mà cường hóa ra.

Lão giả không ngừng máy móc tái diễn không biết tên lời nói, sau đó nhẹ nhàng hướng phía trước dậm chân.

Sưu!

Trong chốc lát, hắn một bước trăm mét, chớp mắt xuất hiện tại Vu Hoành trước người.

Một chỉ điểm ra.

Ngăn tại ngón tay phía trước, là Vu Hoành giơ lên gai nhọn đại thiết cầu.

Coong! !

Thiết cầu ầm vang vặn vẹo, chính giữa hướng lõm vào trong hãm, sau đó oanh một chút, chia năm xẻ bảy, tựa như phá mất khí cầu, hướng chung quanh bay ra.

“Xing!”

Chung quanh còn tại vang lên đinh tai nhức óc già nua tiếng nói.

Lão giả ngón tay tiếp tục hướng phía trước, điểm hướng Vu Hoành lồng ngực.

Oanh! !

Nội khí bộc phát, Vu Hoành toàn thân nội khí thiêu đốt, nổi lên bạch quang, đùi phải đá trước đồng dạng khai hỏa đối phương bắp chân.

Đồng thời hắn lên nửa người ngửa ra sau đổ, tinh tế tránh đi một chỉ này.

Xùy!

Lão giả ngón tay từ phía trên hắn xẹt qua, xẹt qua chóp mũi, mang ra một cái miệng máu.

Mà Vu Hoành đùi phải cũng đá trúng lão giả chân trái xương đùi.

Bịch một tiếng vang trầm, hai người cấp tốc tách ra.

Vu Hoành chỉ cảm thấy đùi phải của chính mình giống như là đá vào thép đống bên trên, đâm đau không thôi.

Phòng ngự thật mạnh!

Hắn một cước này tự hỏi ngay cả xe bọc thép cũng có thể trong nháy mắt đá bể, thuận thế lực bộc phát chí ít hơn ngàn tấn.

Chính là thật thép đống cũng nên đá cong. Nhưng đối phương thế mà một chút việc cũng không có…

Không!

Đột nhiên Vu Hoành chú ý tới, lão giả trong tay phất trần, bên trên lam quang, tựa hồ có chút ảm đạm một tia.

Chương 215: Màu lam (3)

Chương 215: Màu lam (3)

Lam quang.

Vu Hoành nheo lại mắt, kéo bị vạch phá mũ giáp, vừa mới một chỉ kia, trực tiếp đem hắn toàn bộ áo chống đ·ạ·n mũ giáp cắt thành hai khối.

Thở hắt ra, hắn đột nhiên trái dời, tránh đi lão giả lại một chỉ.

Bôn Lôi nội khí bộc phát, thuận thế một kích quay người hồi toàn thích.

Bành!

Cú đá này bị lão giả một tay ngăn trở, khô gầy năm ngón tay vồ lấy, tựa như năm thanh gai nhọn, hung hăng đâm về Vu Hoành chân.

Cũng may Bôn Lôi Thối tốc độ cực nhanh, đột nhiên thu chân, kéo dài khoảng cách.

Vu Hoành có chút nhảy lên, thư sống hai chân đâm nhói. Lại lần nữa thấy lão giả trong tay phất trần lam quang mất đi một tia.

Trong mắt của hắn hiện lên hiểu rõ.

'Lại đến!'

Lúc này hắn lấy tự thân tốc độ là ưu thế, quay chung quanh lão giả cấp tốc chớp động, xuất thối.

Tốc độ của đối phương tại thẳng tắp phương diện rất nhanh, nhưng xê dịch chuyển di bên trên kém xa Bôn Lôi Thối.

Sách lược này vừa ra, lập tức Vu Hoành trong khoảng thời gian ngắn liền lấy được không ưu thế nhỏ

Hắn như là trước đó giải quyết tiểu cự nhân lúc một dạng, thân ảnh không ngừng tại lão giả bên cạnh lóe ra chân.

Bây giờ Bôn Lôi thối pháp, nội khí tổng lượng rất nhiều, nội khí tiếp tục không ngừng bộc phát cũng có thể duy trì thời gian rất lâu, đủ để chèo chống hắn giải quyết trận chiến này.

Phanh phanh phanh phanh!

Từng mảnh từng mảnh nặng nề trong tiếng va đập, Vu Hoành cùng lão giả giao thủ, theo lam quang dần dần ảm đạm, bắt đầu chuẩn bị kết thúc.

Ù ù.

Cách đó không xa, lam quang phạm vi bao trùm bắt đầu co vào, hắc vụ bắt đầu tới gần.

Từng tòa ngọn núi bị đặt vào hắc vụ phạm vi, bắt đầu vỡ nát, sụp đổ, tựa như cồn cát.

Bành! !

Lại là một cước nặng đạp ở lão giả vai trái, Vu Hoành mượn lực nhảy ra, rơi xuống đất.

Nhìn về phía chung quanh biến hóa dị trạng, hắn sắc mặt ẩn ẩn nhíu mày.

Một loại không hiểu bực bội bất an, từ trong lòng của hắn lặng yên dâng lên.

Răng rắc.

Lão giả giơ lên phất trần, đang muốn tiếp tục công kích, lại đột nhiên một chút kẹp lại.

Giống như người máy mất đi nguồn điện, một chút triệt để đứng im bất động.

Ông!

Trong chốc lát, vô số trọng chồng tiếng người ở chung quanh trong không gian vang lên.

Phảng phất là tại ca tụng, tại ngâm xướng, đang reo hò.

“Hàng mẫu đã thu nhận sử dụng, trước mắt tiến độ 40%.”

“… . Trước mắt tiến độ 51%.”

“…”

“… 68%.”

Lít nha lít nhít máy phiên dịch thanh âm cũng tại lúc này đồng thời vang lên.

Lần này Vu Hoành biết vì cái gì máy phiên dịch tiến độ sẽ tăng lên nhanh như vậy. Chung quanh cái kia loạn thất bát tao thanh âm rõ ràng lên đại dụng.

Hắn lông mày nhíu chặt, đang muốn tiến lên thử một chút lão giả chuyện gì xảy ra.

Đột nhiên, hắn phát hiện lão giả ánh mắt, từ lúc mới bắt đầu máy móc không tình cảm chút nào quang trạch, một chút trở nên linh động nhu hòa.

Đó là.

Ý thức quang trạch!

Hắn bỗng nhiên kịp phản ứng

“Ngươi. ! !”

“ahqck.” Lão giả thu hồi phất trần, trên mặt đột nhiên lộ ra một tia thản nhiên mỉm cười, trong miệng nói ra một đoạn hoàn toàn nghe không hiểu Dạ Văn.

Răng rắc.

Trong chốc lát, toàn thân hắn phảng phất phá toái lưu ly, soạt một chút, bắt đầu không ngừng vỡ vụn.

Từng mảnh từng mảnh nhỏ vụn tinh thể màu lam, từ trên người hắn bay ra ngoài, tiêu tán ở trong không khí.

Theo hắn vỡ nát, chung quanh xa xa hắc vụ tới gần đến nhanh hơn.

Lam quang tại cấp tốc ảm đạm, tiêu tán, độ sáng cũng đang bay nhanh hạ xuống.

"Trước mắt tiến độ 86%." Máy phiên dịch lại lần nữa nhắc nhở.

Lão giả lúc này há miệng, lại lần nữa nhìn xem Vu Hoành, nói một đoạn văn.

Đáng tiếc, không hề có một chữ là có thể nghe hiểu.

Hắn tựa hồ cũng phát giác điểm ấy, ánh mắt lóe lên vẻ tiếc nuối, nghiêng đầu, nhìn xem cái kia nhanh chóng tới gần hắc vụ, trên mặt toát ra bất đắc dĩ bình thản chi ý.

Không bao lâu, lão giả khoanh chân ngay tại chỗ, đem phất trần đặt ở trên đầu gối, thần thái an tường, nhắm mắt.

Ông! ! !

Một vòng sáng chói lam quang từ trên người hắn lại lần nữa kích phát, khuếch tán đến bốn phía, cản trở hắc vụ một cái chớp mắt.

Sau đó, hắn giơ tay lên, hướng Vu Hoành lắc lắc, ra hiệu hắn đi mau.

Vu Hoành nhìn đối phương, trong lòng chẳng biết tại sao, đột nhiên dâng lên từng tia từng tia tiếc nuối chi ý.

Nhưng hắn không chần chờ, trực tiếp lui lại nhảy lên, mấy lần lên thuyền đen.

Bên tai cái kia tầng tầng trùng trùng điệp điệp tiếng người không ngừng tiếng vọng. Máy phiên dịch nhắc nhở tiến độ còn tại tăng tốc.

Thuyền đen chậm rãi bắt đầu di động, thối lui, rời đi bãi đá.

Bãi đá bên trên, mảnh kia trong lam quang lão giả vẫn như cũ khoanh chân ngay tại chỗ, trong miệng bắt đầu cao giọng niệm tụng lấy thứ gì.

Theo hắn niệm tụng, máy phiên dịch nhắc nhở tiến độ nhanh hơn.

Mắt thấy sắp đạt tới 100% hắc vụ rốt cục triệt để đem lam quang bao phủ.

Thuyền đen cũng triệt để cách xa mảnh này tinh khiết màu lam địa vực.

Vu Hoành nhìn qua phương hướng kia, đột nhiên trong hắc vụ, một chút lam quang phá vỡ màu đen, tựa như lưu tinh hướng hắn bay tới.

Hắn đưa tay một phát bắt được.

Đùng.

Lam quang rơi vào lòng bàn tay.

Lấy xuống xem xét.

Là một bản màu xanh da trời trang bìa phong cách cổ xưa chỉ sách.

Chỉ sách chung quanh hiện ra nhàn nhạt lam quang, có vô số mạch máu đồng dạng màu lam mạch lạc tại trang bìa nổi bật, phảng phất vật sống, cực kỳ bất phàm.

“sdhqf.” Cuối cùng một đạo tinh tế mơ hồ thanh âm, từ hắc vụ nơi xa bay tới.

Hết thảy triệt để bình tĩnh lại.

“Trước mắt tiến độ, 100% Dạ Văn phân tích hoàn tất, chúc ngài sử dụng vui sướng.” Máy phiên dịch thanh âm nhắc nhở phảng phất cuối cùng bị bù đắp một khối, hoàn thành toàn bộ hàng mẫu thu thập.

Vu Hoành mừng rỡ, nhìn xem sách trong tay sách, trong mắt Dạ Văn tự phù, tại thời khắc này cấp tốc bị chuyển dịch thành bên tai ngọt ngào tiếng Hán giọng nữ.

‘Sau cùng tuỳ bút.’

Đây là trên trang bìa chữ nội dung.

Rốt cục hoàn thành Dạ Văn phiên dịch, Vu Hoành tranh thủ thời gian lật ra tờ thứ nhất.

‘Không biết ta còn có thể thủ chuẩn bị bao lâu, lực lượng của nó quá mức cường đại, quá mức khủng bố, ở khắp mọi nơi. Phảng phất nhắm mắt lại, trong đầu toàn bộ đều là.’

‘Các quốc gia sớm đã hư, rách nát không chịu nổi, khói đen che phủ hết thảy, vạn vật hóa thành hắc tai, không có ngoại lệ. Trải qua rất nhiều đồng đạo chung nghiên, chỉ có cực hàn loại Chính Nguyên Thần Quang mới có thể ngăn ở xâm nhập. Nhưng Chính Nguyên Thần Quang lại không phải chúng ta tự thân chi lực…’

‘Chuyển tu cũng không dễ dàng, các sư tôn tọa hóa, vì bọn ta thế hệ trẻ tuổi tranh thủ thời gian, tăng cao tu vi.’

‘Công lịch năm 3014, hắc vụ che mất hết thảy, vĩnh dạ giáng lâm.’

‘Các sư bá cũng tọa hóa, có lẽ, rất nhanh liền giờ đến phiên chúng ta.’

‘Ngọn núi tại sụp đổ, đại địa tại lay động, vỡ vụn, thế giới phảng phất tại biến mất. Ta có thể nghe được trong gió truyền đến kêu rên.’

‘Năm 3017, tất cả mọi người Chính Nguyên Thần Quang đều hội tụ đến ta chỗ này, không nghĩ tới ta thế mà còn là người sống bên trong tư chất nhất phù hợp người. Đáng tiếc…’

Vu Hoành từng tờ một lật qua lại, đọc lấy. Cái này tựa hồ là vừa mới lão giả kia lưu lại nhật ký tuỳ bút. Bên trong rất có thể lưu lại đại lượng hắc tai tương quan hữu dụng nội dung.

‘Thần quang hội tụ hoàn thành, ta bị lưu tại Trận Pháp sơn hạch tâm, phòng giữ hết thảy. Làm tất cả mọi người sau cùng người thủ giới. Mỗi ngày nhìn xem các đồng đạo ra vào thần quang khu vực, bị thần quang chỗ thủ hộ, tránh đi hắc tai xâm nhập, trong nội tâm của ta chắc chắn sẽ có một tia vui mừng.’

‘Người biến ít… Vật kia lại bắt đầu ô nhiễm, liền ngay cả thần quang cũng chỉ có người tu hành mới có thể tránh miễn. Ngoại phóng cũng vô pháp che chở người khác, vì sao như vậy? Chưởng môn sư huynh đến đây ta chỗ này tĩnh tọa, nhìn ra được, hắn rất mệt mỏi… .’

‘Mười năm, không nhìn thấy hy vọng. Chúng ta ra không được, chỉ có liên tục không ngừng tiêu hao.’

‘Chưởng môn sư huynh liên hợp phần lớn người bỏ phiếu, quyết định đem tất cả tu vi toàn bộ hội tụ cho ta, bọn hắn không muốn tiếp tục chờ c·h·ế·t khô tọa, muốn truyền công sau ra ngoài liều ra cuối cùng chi hi vọng.’

‘Ta không hiểu… Trừ hộ đạo hạch tâm, ta cái gì cũng không làm được.’

Nơi này giao diện biên giới, có một giọt nhàn nhạt huyết sắc lưu lại.

Vu Hoành có chút cảm thán, tiếp tục về sau lật. Phía sau thì tất cả đều là một chút ghi chép phong cảnh, ghi chép người bên cạnh càng ngày càng ít, ghi chép sinh hoạt thường ngày việc vặt văn tự

Liên tiếp bay qua rất nhiều trang, rốt cục, lại có biến hóa mới.

‘Sau cùng một nhóm người quyết định ra ngoài, dọc theo các tiền bối bước ra lộ tuyến tiếp tục ra bên ngoài, bọn hắn muốn đi tìm tìm hi vọng… Có thể chung quanh, đã sớm không ai.’

‘Không biết trải qua bao nhiêu năm, ta thành Chính Nguyên Thần Quang giới này cấu kết thông đạo, lam quang vẫn như cũ che chở lấy chung quanh phạm vi nhất định. Nhưng đồ ăn không có…’

‘Ta giống như thấy được bên ngoài may mắn người còn sống, ta hướng hắn phất tay, không nghĩ tới hắn cũng hướng ta phất

tay… Nguyên lai chỉ là ta bóng dáng…’

‘Trong gió giống như có vui âm thanh đang vang lên, ta muốn đi xem một chút, nhưng ta không thể đi ra ngoài… Đi ra thần quang liền sẽ tách ra. Ta đã đáp ứng sư tôn bọn hắn, muốn giữ vững mọi người sau cùng một tia hi vọng.’

‘Hôm nay tới cái người sống sót, hắn thấy được ta, liền quỳ trên mặt đất, khẩn cầu ta ban cho che chở. Ta nói cho hắn biết ta không phải thần, nhưng hắn không tin…’

‘Rất nhanh lại tới một chút người sống sót, bọn hắn từ trong hắc vụ xông ra, lại tới đây, coi là nơi này là thế ngoại đào nguyên, bọn hắn khẩn cầu ta mau cứu thân nhân của bọn hắn, nhưng cũng tiếc… Ta cái gì cũng không làm được.’

‘Người chầm chậm bắt đầu nhiều lên… Nhưng bọn hắn nói, bọn hắn đều là người thấy được tinh. Tinh là cái gì?’

‘Đồ ăn không đủ, mọi người bắt đầu bắt đầu tranh đoạt, có người c·h·ế·t, có người lại xông vào hắc vụ, rốt cuộc không có thể trở về đến, ta có chút chán ghét.’

‘Thần quang nội bộ lại có thể có người biến thành hắc tai! Chuyện gì xảy ra! ? Ta muốn đi điều tra, nhưng ta không thể đi ra ngoài!’

‘Thanh âm bên ngoài không có… Hoàn toàn yên tĩnh. Ta nghĩ ra đi xem một chút, đến cùng thế nào.’

‘Có người ở bên ngoài dập đầu, nhưng bọn hắn vì cái gì không tiến vào?’

‘Ta nghĩ ra đi…’

‘Ta là nhân loại hi vọng cuối cùng… Thần quang là sau cùng nơi ẩn núp…’

‘Ta nghĩ ra đi.’

‘Sư tôn trước khi c·h·ế·t phó thác qua ta… Nhất định phải bảo vệ tốt sau cùng nơi ẩn núp…’

‘Các sư bá đem tu vi toàn bộ cho ta.’

‘Ta là nhân loại hi vọng cuối cùng. Sau cùng ánh sáng.’

‘Hi vọng cuối cùng, cuối cùng chi quang.’

Đến tiếp sau từng tờ một tất cả đều là dạng này văn tự. Một tờ phục một tờ, lít nha lít nhít, chữ viết càng ngày càng viết ngoáy.

Thẳng đến một trang cuối cùng.

‘Ta là hi vọng cuối cùng. Sau cùng ánh sáng… Ta là… Ta là ai?’

‘Ta sắp không chịu được nữa… Chỉ có thể dựa vào ngủ say giảm xuống thần quang kết nối thống khổ, ta có thể cảm giác được, ý thức cũng tại già yếu, mục nát…’

‘Chính Nguyên Thần Quang, Chính Nguyên… Có lẽ, ta có thể sáng tạo ra một cái pháp môn, đem toàn bộ tu vi truyền ra ngoài, tại ta triệt để sụp đổ trước… Vì nhân loại lưu lại sau cùng hỏa chủng. Nếu như… Còn có người có thể đi vào…’

Đây là sau cùng một câu. Toàn bộ sổ đến đây triệt để hoàn tất.

Vu Hoành khép sách lại sách, nhìn xem bên trên tỏ khắp tinh khiết lam quang, khẽ thở dài một cái.

‘Nếu như cuối cùng tiến vào vết nứt kia người, không phải ta, mà là một cái khác hiểu Dạ Văn người, có lẽ có thể kịp thời tỉnh lại hắn, cùng hắn giao lưu, không để cho hắn xuất động, từ đó tránh cho mảnh này nơi ẩn núp sụp đổ, nói không chừng còn có thể kế thừa kia cái gì thần quang.’

Lật qua lật lại toàn bộ sổ, Vu Hoành ở mặt sau nơi hẻo lánh chỗ, phát hiện một nhóm đoan chính chữ nhỏ: Tinh Hà đạo nhân Từ Chính Nguyên ký.

Một cái có thể kiên trì lâu như vậy nơi ẩn núp, tựa hồ bởi vì chính mình tiến vào, đưa tới mắt xích sụp đổ.

Vu Hoành mặc dù minh bạch cái kia gọi Từ Chính Nguyên lão nhân, cuối cùng khoanh chân ngay tại chỗ lúc, cũng không trách hắn.

Nhưng trong lòng hay là cực kỳ tiếc nuối.

Đối phương rõ ràng là đã trải qua hoàn chỉnh hắc tai Dạ Văn văn minh còn sót lại người, nếu như có thể cùng nó cẩn thận giao lưu một phen, đúng đúng kháng hắc tai tuyệt đối có thể tạo được trợ giúp cực lớn.

Mà bây giờ, mặc dù cầm bản này nhìn như bất phàm sách nhỏ, hắn nhưng lại không biết nên như thế nào sử dụng.

Đối phương cuối cùng đem sổ này ném ra cho hắn, cũng sẽ không là đơn giản lưu lại sự tích của mình.

Chương 216: Màu lam (4)

Phanh.

Chính trong suy tư, thuyền đen nhẹ nhàng đến bờ, trở lại doanh địa cầu gỗ trước.

Vu Hoành nhảy xuống thuyền đen, kéo lấy không có đại thiết cầu xiềng xích, tiến vào trận pháp.

Lúc này ấn ký bên trong trận pháp đã không có cầu gỗ ăn mòn, hết thảy lại khôi phục bình thường.

Sau đó, thừa dịp ổn định thời gian, đang đợi cường hóa kết thúc trước, nghiên cứu sổ cùng tân phù văn, cũng nếm thử giải quyết nước ngầm vấn đề!

Vu Hoành trong lòng định ra an bài.

Đem sổ hảo hảo bảo tồn lại, hắn nghỉ ngơi một lát, ăn xong, liền kết nối máy truyền tin, chuẩn bị cùng ngoại giới trao đổi tình báo.

Không ngờ mới mở ra, trong máy truyền tin liền truyền ra Vi Tùng cùng Trương Khai Tuấn đang nhanh chóng thảo luận thanh âm.

Nhìn thấy Vu Hoành thượng tuyến, Trương Khai Tuấn cấp tốc chuyển di đối tượng.

"Vu Hoành, xảy ra chuyện!"

"Làm sao?" Vu Hoành sững sờ.

"Ta chỗ này nước ngầm gãy mất, ngươi cho máy kiểm tra kiểm tra đo lường ra có bức xạ mạnh hắc tai ở trong nước ẩn tàng. Vô luận như thế nào loại bỏ, đều dùng không được nữa, chúng ta bây giờ biện pháp duy nhất chính là thu thập phía

ngoài tuyết thủy. Nhưng chi này không chống được bao lâu.” Trương Khai Tuấn nói.

“Gãy mất? ?” Vu Hoành tranh thủ thời gian đứng dậy, chạy đến ống nước trước vặn ra.

Ken két.

Một trận tiếng ồn ào vang về sau, trong vòi nước thế mà thật một giọt nước cũng mất!

“! ! !” Vu Hoành mặc dù sớm có đoán trước có thể sẽ xảy ra chuyện như vậy, thật là chính sự tình đến trước mặt, hắn lại trong lòng sợ hãi.

Đừng nói mặt khác người bình thường, liền xem như hắn, không có nước, cũng căn bản sống không được bao lâu.

Mặc dù hắn trữ hàng hơn mấy tháng lượng nước, nhưng đó là vô căn chi thủy, dùng một chút ít một chút.

Trở lại trước máy truyền tin.

“Cực Quang thành không có tìm được đối sách a?” Hắn ngưng thanh hỏi.

“Bọn hắn tìm được nước ngầm phía sau ảnh hưởng hắc tai.” Vi Tùng bất đắc dĩ nói.

“Bởi vì to lớn nguy hiểm đẳng cấp, Cực Quang thành đem nó đánh giá là cấp chín, gần với Chiến Tranh cấp, đó là tên là Dung Giải Thủy Điệt khủng bố tai hại.”

“Dung Giải Thủy Điệt? Là Huyết Triều hay là Ác Ảnh?” Vu Hoành cấp tốc hỏi.

“Huyết Triều. Đó là một loại có thể đem tự thân tự do phân giải thành nhìn bằng mắt thường không thấy hạt nhỏ hắc tai.”

“Nó có thể tan trong nước, giấu ở hết thảy trong chất lỏng, một khi ngươi mau uống đi, trong nháy mắt liền sẽ hút khô trên người ngươi tất cả chất lỏng, sau đó sinh sôi mới Dung Giải Thủy Thụ.”

“Tân Cực Quang thành đã c·h·ế·t vài trăm người, tất cả đều là chọn lựa ra tinh anh, nhưng không ai có thể giải quyết vấn đề này.” Vi Tùng giải thích nói.

“Tạc đ·ạ·n đâu? Nạp liệu tạc đ·ạ·n cũng vô dụng?” Vu Hoành có chút không tin.

“Nổ qua, vô dụng, bởi vì ngươi căn bản không biết Dung Giải Thủy Điệt đến cùng ở đâu, tan trong chất lỏng gì bên trong, nước ngầm là lưu động, chúng ta cũng không có khả năng đem toàn bộ nước ngầm toàn bộ nổ rớt bay hơi rơi, như thế coi như thắng cũng không có chút ý nghĩa nào.” Trương Khai Tuấn trả lời.

“Cho nên biện pháp duy nhất, là tìm kiếm nguồn nước mới. Đúng, phía ngoài nhiệt độ lại hàng, hắc vụ qua đi, có lẽ chính là cực hàn thời tiết. Không có chiếu sáng, nhiệt độ không khí ngã xuống quá lợi hại.”

Vu Hoành mắt nhìn trong sơn động nhiệt độ: -3 độ.

Ngay cả trong sơn động nhiệt độ đều chỉ có phụ ba độ, chớ nói chi là bên ngoài.

Hắn cùng hai người trao đổi bên dưới như thế nào tìm kiếm nguồn nước mới sự tình, cuối cùng ba người đều nhất trí cho rằng, chỉ có nước mưa cùng không khí ngưng nước, đáng tin nhất.

Nhưng này hai loại nguồn nước đều có to lớn không ổn định tính.

Thông tin kết thúc, Vu Hoành đứng người lên, đi đến trong thông đạo, nhìn qua bên ngoài một vùng tăm tối doanh địa, mặt đất đã nhiễm lên một tầng nhàn nhạt sương trắng.

Hắn mở cửa, đem máy kiểm tra thả ra, chỉ chốc lát sau, máy kiểm tra bên trên cho thấy ổn định nhiệt độ số liệu: -28 độ.

Vu Hoành lông mày nhíu chặt.

‘Loại khí trời này, thật muốn c·h·ế·t cóng người…’

Thời gian kế tiếp bên trong, hắn một bên nghiên cứu mới đến tay sổ cùng phù văn, một bên mỗi ngày bảo trì cùng ngoại giới cao tần câu thông.

Nhưng cuối cùng Vi Tùng, Trương Khai Tuấn, Cực Quang thành Tân Chỉ Lôi đều khai thác không ít khẩn cấp biện pháp, vẫn như trước có đại lượng người sống sót, vĩnh cửu tại trong buổi tối vô thanh vô tức bị đông cứng c·h·ế·t.

Bởi vì thiếu nước, bởi vì nhiệt độ thấp, đại lượng đám người cảm mạo nóng sốt, bị đơn độc cách ly đi ra phó thác cho trời.

Mỗi một ngày, Hôi Thành cùng Vi Tùng doanh địa đều có rất nhiều người bị tươi sống c·h·ế·t cóng.

Tân Cực Quang thành Tân Chỉ Lôi tựa hồ có chuyện gì, gần nhất cũng rất ít lên. Trong kênh nói chuyện cũng chỉ có ba người bọn họ thường tại

Đảo mắt thời gian liền đến hắc ấn cường hóa hàng rào kết thúc cùng ngày.

Vu Hoành đã chuẩn bị kỹ càng, không có khe hở dính liền cường hóa thuộc về mình công pháp mới.

Từ cái kia Tinh Hà đạo nhân Từ Chính Nguyên trong tay, hắn lấy được quyển sách nhỏ kia, tại kiến thức Chính Nguyên Thần Quang hiệu quả lớn về sau, hắn nghĩ đến, nhìn có thể hay không đem vật kia cũng dung hợp tiến công pháp mới bên trong.

Nếu như không được, hắn liền đi module thức tu hành lộ tuyến.

Cái gọi là module thức tu hành, chính là đơn độc tu hành một lĩnh vực nào đó công pháp, lấy đạt tới nhanh chóng viên mãn, bù đắp thiếu khuyết hiệu quả.

Đây là hắn trầm tư suy nghĩ cho ra tốt nhất lộ tuyến.

Tỉ như, cần lực phòng ngự liền chuyển tu Thiết Bố Sam loại hình chuyên hạng công pháp, mặc dù công pháp ngay từ đầu khẳng định rất cơ sở cấp thấp, nhưng không chịu nổi tu luyện tốc độ nhanh a.

Bôn Lôi thối pháp ngay từ đầu nếu không phải không ngừng dung hợp tiến đồ vật mới, tốc độ kỳ thật cũng rất nhanh.

Loại này giai đoạn thức tu hành, chỗ tốt lớn nhất chính là tức học tức dùng.

Đương nhiên, kỳ thật nguyên nhân chủ yếu, hay là hắc ấn không có cách nào một hơi cường hóa ra cái gì thần công tuyệt học tới. Dù sao không có cơ sở đồ vật, không có cách nào một chút nhổ quá cao.

'Không có khả năng giống như Bôn Lôi thối pháp, không ngừng dung hợp đến dung hợp đi, tại một cái phương hướng hao phí quá lâu, khiến cho ta hiện tại thiếu khuyết hết sức rõ ràng, gặp được Huyết Triều quái vật còn tốt, có thể đánh đánh, gặp được Ác Ảnh loại hình, ngay cả ngay đến chạm vào cũng không dám… Loại hình quá đơn nhất cực đoan, bị khắc chế quá lợi hại… . Hiện tại vừa vặn thiếu nước, nếu như có thể cường hóa ra cái Hàn Băng Chưởng loại hình có thể đóng băng nước công pháp, chẳng phải là tự nhiên liền không thiếu uống nước rồi? ? Còn có không khí, nếu như có thể tu luyện một cái cường hóa bài độc công pháp, bách độc bất xâm, có lẽ liền có thể triệt để tránh cho không khí ô nhiễm độc hại?'

Đối mặt công pháp mới lựa chọn, Vu Hoành có ý nghĩ mới.

Hắn hiện tại võ công còn thuộc về dùng huyết nhục chi khu đi lên cứng đối cứng, không có chút nào bảo hộ, nhiều lắm là chính là da dày một chút, xương cốt cứng một chút, đừng nhìn bao trùm một tầng bạch quang, nhưng này không phải tầng phòng hộ, mà là dùng để cường hóa da thịt xương.

Chân chính đánh lên đi, vẫn là hắn huyết nhục thân thể.

'Ta hiện tại còn thuộc về võ công phạm trù, nếu như có thể cường hóa đến huyền huyễn võ học phạm trù, cách không một đạo năng lượng chưởng ấn đánh đi ra, chẳng phải là coi như gặp được Ác Ảnh, cũng có thể nhẹ nhõm ứng đối.'

Liên quan tới công pháp linh cảm nhiều lắm.

Vu Hoành cấp tốc thu liễm mạch suy nghĩ, khuyên bảo chính mình, hay là đi trước bù đắp tỷ lệ hiệu suất con đường, cuối

cùng lại nghĩ biện pháp thăng cấp huyền huyễn võ học.

Miễn cho bước chân quá lớn không cách nào thực hiện.

Khoảng cách Cực Quang thành mấy trăm cây số bên ngoài, một vùng tăm tối bao phủ khô cạn trong rừng đá.

Tê!

Trong hắc ám, một đôi màu đỏ sậm huỳnh quang mắt dọc, tại trong rừng đá không ngừng liếc nhìn chung quanh, tuần tra lấy hết thảy khả năng ẩn tàng nơi hẻo lánh.

Mắt dọc chủ nhân, là một đầu thân dài mười lăm mét, cao bốn mét to lớn thằn lằn màu đen.

Thằn lằn đầu tựa như tê giác, bao vây lấy thật dày kim loại đen cảm nhận áo giáp, cái trán sinh ra một cái sừng, bén nhọn dị thường.

Nó thân thể không giờ khắc nào không tại hướng xuống nhỏ xuống màu đen sền sệt hôi thối nọc độc.

Đây là một đầu nguy hiểm đẳng cấp tám Kịch Độc Tê Long. Thứ này cũng là quân Liên Hiệp không thích nhất đối phó Huyết Triều quái vật một trong bởi vì thứ này bản thân tốc độ chữa trị cực nhanh không nói, còn sắp c·h·ế·t liền sẽ tự bạo.

Tự bạo uy lực vô cùng lớn, bắn tung tóe đi ra nọc độc, đó là đụng liền c·h·ế·t. Sát thương phạm vi cùng lực sát thương đều cực kỳ khủng bố.

Một viên cột đá mặt sau, Lâm Y Y khom người, cẩn thận từng li từng tí trốn ở mặt sau.

Từ đội xe bị tập kích về sau, nàng cùng y tá cùng một chỗ thoát đi hiện trường, vừa vặn gặp được một cái hảo tâm nhắc nhở các nàng người xa lạ.

Ba người mới vừa vặn nói mấy câu, liền có mới còn tại đuổi theo.

Thế là Y Y cưỡng ép lôi kéo người kia một đạo đào vong.

Ba người một đường phi nước đại, y tá chống đỡ không nổi, tìm chỗ trốn giấu nghỉ ngơi, Lâm Y Y thì đi ra ngoài tìm tìm cứu viện đội xe.

Đáng tiếc, tìm hồi lâu, cũng cái gì không có phát hiện.

Trong bóng tối, cứu viện đội xe cũng không dám gióng trống khua chiêng khuếch trương âm thanh tuyên truyền.

Cột đá phía sau, Lâm Y Y tránh đi Kịch Độc Tê Long, cấp tốc chạy chậm đứng lên, xuyên qua từng mảnh từng mảnh rừng đá, rất nhanh tiến vào một cái cửa vào chật hẹp ẩn nấp đen kịt động quật.

Trong động quật không lớn, ước chừng có hơn một trăm bình không gian.

Y tá mơ mơ màng màng dựa vào vách tường ngủ thiếp đi, nàng cái trán phát sốt, toàn thân lại rét run. Coi như Lâm Y Y đem áo khoác của mình cũng cho nàng, cũng không làm nên chuyện gì.

“Nàng sắp không được.” Trong động một người khác thấp giọng nói.

Đó là cái nam nhân, một người mặc màu xám sơ-mi thêm áo gi-lê đen sau lưng, quần dài rách tung toé, mái tóc xù rối bời ngoại quốc nam nhân.

Hắn màu xanh đậm hai mắt lẳng lặng nhìn chằm chằm mặt đất, bên người có một cái không lớn đèn nguyên tử đèn pin, là nơi này duy nhất nguồn sáng.

Lục quang nhàn nhạt tỏa ra trong huyệt động ba người một mảnh xanh lét.

“Ta đi, nhìn qua, bên ngoài cái kia, tên kia. Còn lấp, lấy, không chịu đi!” Lâm Y Y phí sức phối hợp thủ thế khoa tay nói.

“Ngươi dùng ta đưa cho ngươi phương pháp a?” Tóc nâu mắt xanh nam tử ngẩng đầu lên nói.

“Dùng,. Rất có, hiệu, nhưng nó, hay là, không đi.” Lâm Y Y bất đắc dĩ nói.

“Theo lý thuyết, các ngươi trên thân hắn là có chip định vị, nhưng đến hiện tại còn không người tới đón, liền mang ý nghĩa, bọn hắn không có cách nào đột phá hắc tai phong tỏa ngăn cản, hoặc là nói, ngươi đã bị từ bỏ.”

Nam nhân tỉnh táo phân tích.

Lâm Y Y cũng cảm thấy kỳ quái, đã bao nhiêu ngày rồi, Cực Quang thành bên kia muốn tìm, lại thế nào cũng nên đi tìm tới, coi như bị ngăn trở, có thể trong đêm đánh cái đ·ạ·n tín hiệu cũng có thể a…

“Sẽ không..” Nàng lắc đầu, có Tiết Ninh Ninh các nàng tại, có Vu Hoành tại, tuyệt đối sẽ không không ai cứu mình.

“Ngươi như thế tín nhiệm người khác?” Nam tử kinh ngạc nói, “Ngươi không sợ người khác hại ngươi?”

Tựa như vừa mới gặp được đối phương lúc, tiểu gia hỏa này ngay cả hắn là ai, kêu cái gì, tính cách như thế nào, là tốt là xấu cũng không biết, liền lôi kéo hắn liền chạy.

“Ta, tin, bọn hắn.” Lâm Y Y coi chừng đem y tá ôm, che trong ngực sưởi ấm.

“Ngươi người này, thật có ý tứ.” Nam nhân cười cười, tựa hồ có chút mới lạ.

“Nhiệt độ lại ngã, nếu là lại không nhóm lửa, các ngươi đều sẽ bị c·h·ế·t cóng.”

“Nhất định phải, tìm tới, máy truyền tin…” Lâm Y Y còn nhớ rõ Cực Quang thành cùng Hôi Thành số điện thoại mã, nếu như có thể kết nối lại vệ tinh thông tin, hắn là có thể được cứu vớt.

“Kề bên này nhưng không có thành trấn.” Nam nhân ho khan vài tiếng, sắc mặt trở nên trắng bệch.

“Cho.” Lâm Y Y từ trong túi lấy ra một viên bao con nhộng, đây là Vu Hoành chuẩn bị cho nàng cường hóa thuốc tiêu viêm.

“Thuốc.”

Nam nhân sửng sốt một chút, nhìn xem trước mặt mở ra tay, trầm mặc.

Một cỗ không cách nào ngôn ngữ nóng nảy, từ hắn đáy mắt chợt lóe lên, rất nhanh liền bị áp chế.

“Ngươi, rất kỳ quái…” Hắn thấp giọng nói. Tiếp nhận thuốc, hắn một ngụm nhét vào trong miệng, nhai nhai nhấm nuốt nuốt rơi.

Loại cảm giác này rất mới lạ, hắn sớm thành thói quen người khác sợ hắn, bỗng nhiên có người tỉnh tỉnh mê mê chạy tới, lo lắng hắn sinh bệnh mà đưa cho chính hắn trân quý nhất dược vật.

Loại này thuần túy thiện ý, một chút phảng phất khơi gợi lên hắn hồi lâu trước kia một tia ký ức.

“Cám ơn ngươi thuốc, ta cảm giác tốt hơn nhiều.” Nam nhân mới vào trong bụng dược vật, liền thấp giọng mở miệng nói. Không chút nào quản dược vật thấy hiệu quả thời gian không có nhanh như vậy.

“Đúng rồi, ngươi tên là gì? Chờ ta về sau cũng tìm tới thuốc, lập tức trả ngươi.” Hắn chăm chú hỏi.

“Y Y, Lâm, Y Y.” Y Y chỉ chỉ mặt mình, vừa chỉ chỉ chính mình lưng còng.

“Rất, tốt nhận.”

“Nhớ kỹ, đưa ta. Không nhiều lắm.” Nàng bổ sung câu.

Chương 217: Vết tàn (1)

Ô.

Hắc vụ phun trào, hàn phong gào thét.

Hắc Phong doanh địa bên trong.

Vu Hoành đứng bên ngoài viện trước hàng rào chờ đợi sắp hoàn thành hắc ấn cường hóa.

Trong sơn động, Vu Hoành càng nghĩ càng là hai mắt tỏa sáng.

Mười phút đồng hồ.

'Lại gặp được cái kia cười đến rất quái lạ giám sát, hắn vừa vặn ngồi thuyền của ta trở về. Hắn chủ động tìm ta nói chuyện phiếm, nói cái gì nhân sinh có bờ mà vạn thế không bờ, rất nhiều đạo lý phù du ở giữa thiên địa, chúng ta lại như hạ trùng, không cách nào nhìn thấy mùa đông mỹ cảnh. Còn nói ta tư chất rất tốt, chỉ cần ta tiến phụng toàn bộ gia tài, liền có thể thu ta làm đồ đệ, ha ha, những này cùng ta có cái cái rắm dùng, ta mẹ nhà hắn liền muốn lấy cái lão bà xinh đẹp, cưới mười cái tám cái tiểu thiếp, còn tiến phụng toàn bộ gia tài, thật coi ta ngốc a?

Vu Hoành nhíu nhíu mày, trong lòng chờ mong thấp xuống điểm, chỉ là hàng hải nhật ký mà nói, đoán chừng sẽ chỉ đạt được một chút tin tức bên trên thu hoạch.

Vu Hoành não hải linh cảm tựa như chảy ra.

Trong lòng âm thầm ghi lại, hắn tiếp tục nhìn xuống đi.

Một phút đồng hồ.

Có thể thấy được trực tiếp cải tạo, so tốc độ tu hành nhanh nhiều lắm.

Mà tường đá là một chút vết tích cũng không, chỉ có Long Tích chính mình một chút lân phiến bã vụn vẫn còn ở đó.

Bành!

Hắn xuất ra máy kiểm tra, tới gần dán tại trên tường thành kiểm tra một chút.

‘Có lẽ phải cùng Cực Quang thành Hôi Thành liên hệ nhìn xem, nếu như bọn hắn nơi đó có thể làm đến hàng mẫu, liền tiết kiệm ta đại lượng thời gian.’

Đột nhiên một cái ý niệm kỳ quái, ở trong đầu hắn chợt lóe lên các loại.

Vu Hoành xuất ra cường hóa s·ú·n·g ngắn, đối với tường đá chiếu nghiêng một thương.

‘Tiếp đó, thiếu nước vấn đề nhất định phải lập tức giải quyết, nhưng Dạ Văn bù đắp viên mãn, ngược lại là trước tiên có thể phiên dịch bên dưới trước đó tới tay thuyền đen sách nhỏ cùng quyển kia thần bí nói trải qua. Có lẽ có thể từ bên trong đạt được dẫn dắt, giải quyết nguồn nước vấn đề.’

Ngừng tay, Vu Hoành thuận cửa chính đi vào.

‘Thất Diệp phái biến mất, Chính Nguyên giáo đạo gia bọn họ thật là mạnh a… Nếu là ta cũng có thể tiến Chính Nguyên giáo liền tốt, nhìn gầy gò yếu ớt, một bàn tay đều có thể đánh xuyên qua lão tử Hắc chế thuyền lớn! Ngưu bức hỏng!”

Ông.

Vu Hoành trong lòng khẽ động, mũi chân nhảy lên, nhẹ nhàng nhảy ra cao ba mét tường đá, rơi vào vòng ngoài trên mặt đất.

Mặc dù hắn mang không nổi, nhưng lợi dụng một bên máy móc truyền lực tổ chức, hắn có thể rất nhẹ nhàng đem nó kéo, chỉ cần tốn hao rất ít lực lượng.

Hắn lên trước, hai tay chống đỡ tường đá, ý đồ đi đến đẩy.

Vu Hoành không khỏi nhớ tới chính mình mới lấy được quyển kia lam quang sổ, phía trên ghi chép nâng lên Chính Nguyên Thần Quang, tựa hồ cùng nơi này có chút liên quan.

Chính Nguyên giáo?

‘Gần nhất triều đình chính sách càng ngày càng quái… Thánh thượng Đế Quân cùng đám đại thần thế mà bắt đầu khởi xướng toàn dân tích cốc, lấy đói khát rèn luyện nội tâm chi tinh túy, có mao bệnh! Người không ăn cơm có thể sống sao? Không còn khí lực có cái cái rắm tinh thần.’

‘Võ công mục đích, là tu luyện tự thân huyết nhục chi khu, khiến cho thăng hoa, đạt tới một cấp độ khác, một cái khác cường độ, đây là sinh mệnh bản chất thăng hoa, là nhân thể bên trong riêng có tế bào tiến hóa. Như vậy… Đã như vậy, vì cái gì ta không trực tiếp dùng hắc ấn cường hóa ra tiến hóa tự thân dược vật đâu? Không… Hoặc là nói, cường hóa ra tiến hóa tự thân huyết thống!’

Tường đá như là hàng rào một dạng, vờn quanh doanh địa xây thành. Mặt ngoài lóe ra từng tầng từng tầng dày đặc phức tạp phù văn bạch quang.

Màu xám đen bức tường, bề mặt sáng bóng trơn trượt vuông vức, vừa mới hiển hiện đi qua phù văn một cái cũng nhìn không thấy, đều bị bao trùm đến nội tầng.

Phía sau lại là một chút ghi chép bào thương vận hàng, khoác lác tìm nữ nhân tin tức.

Máy kiểm tra bên trên trị số không ngừng dao động, vừa vặn cùng trong không khí trị số một dạng, cả hai lẫn nhau hoàn toàn triệt tiêu.

‘Mượn sư phụ một số tiền lớn, huynh trưởng một số tiền lớn, tăng thêm chính mình nhiều năm tích s·ú·c, bây giờ, ta rốt cục làm được, tại ba mươi lăm tuổi có được thuộc về mình một chiếc Hắc chế thuyền lớn!’

‘Bắc quận quận thủ bên kia nghe nói lương thực nát trong đất đều không có người thu, miễn phí đưa, ai muốn ai chính mình đi cắt, đây cũng quá.’

‘Phàn Minh Hào hàng hải nhật ký —— thuyền trưởng Trần Chí Long.’

‘Trên đường trở về, rời đi trên bến tàu nhìn thấy một cái người thật kỳ quái. Hắn đang cùng phụ trách bến tàu quan viên nói chuyện, trên mặt có rất quái dị dáng tươi cười, tựa hồ là triều đình đặc phái giám sát. Kỳ, nơi này thế mà cũng sẽ có giám sát…’

Bức tường đỉnh thì mọc ra từng dãy bén nhọn gai đá.

Hắn tiếp tục về sau lật giấy.

Hắn không có mang mũ giáp, chỉ là đơn giản đeo cái van thở, ánh mắt nhìn chăm chú tại trên hàng rào.

Trong chốc lát, toàn bộ ngoài doanh địa, một vòng lớn hàng rào tại thời khắc này đồng thời mơ hồ, biến mất.

Vu Hoành trong lòng hài lòng. Loại này động thái triệt tiêu không biết là làm sao tạo nên, nhưng không có việc gì, chỉ cần hắc ấn hữu dụng là được.

‘Không tệ!’

Màu đen tường đá cơ hồ đem toàn bộ trong doanh địa cảnh sắc đều ngăn trở, chỉ có thạch bảo đầy đủ cao, không cách nào che chắn.

Bạch quang chỉ là lấp lóe một lần, liền cấp tốc ảm đạm ẩn tàng.

Đây là hoàn toàn khôi phục trong doanh địa không bức xạ hoàn cảnh a…

Hắc ấn cường hóa cần một cái điểm xuất phát, một cái cơ sở, như vậy huyết thống cải tạo điểm xuất phát, hắn là làm sao cầm tới?

Sau đó hắn nhìn lại.

‘Điên rồi! Toàn mẹ nhà hắn điên rồi! Nông dân không trồng trọt, nuôi dưỡng không chăn heo! Đánh cá không ra biển! Đem kho lương đốt đi làm rõ ý chí là cái quỷ gì! ! Bọn hắn đến

cùng đang làm gì! ? Tích cốc, thực khí! Nhìn xem những người điên kia mặt, toàn mẹ nhà hắn tại tróc da!'

'Không sai, tối thiểu đồng dạng Đại Bì là vào không được. Cái này tăng lên độ lớn như vậy phạm vi, hoàn mỹ phù hợp nhu cầu.'

Màu đen nặng nề cửa đá đập ầm ầm rơi, đem bên ngoài nhiều loại nguy hiểm uy h·i·ế·p, toàn bộ ngăn cản ra ngoài.

Hiện tại trọng điểm là, bước đầu tiên làm sao phóng ra?

Long Tích bị đâm đến đầu óc choáng váng, té ngã trên đất.

Vu Hoành trong lòng suy tư, nhưng tạm thời tìm không thấy đầu mối.

Đếm ngược đột nhiên về không.

'Nghe một cái Tây Đô tới lão đầu nói, triều đình đã ba tháng không có mua vào tạp hóa hủ tiếu! Gặp quỷ! Thật muốn dạng này, bên trong còn có thể có người sống? ? ! Vô nghĩa cũng không phải như thế kéo a? ?'

'Mặc dù thế cục tựa hồ có chút không ổn định đứng lên, duyên hải Chính Nguyên giáo đạo gia bọn họ cùng Thất Diệp phái cao thủ tấp nập xung đột. Nhưng có triều đình tại, náo động sớm muộn đều sẽ lắng lại. Đến lúc đó chính là chúng ta những chủ thuyền này đại phú đại quý thời điểm!'

'Mặt khác, người cường hóa cùng người biến dị, hẳn là cũng xem như một loại huyết thống a? Bị Huy Thạch giá trị âm bức xạ ô nhiễm biến dị huyết thống… Nếu như dùng cái này đến cường hóa.'

Nghĩ đến chính mình đi đến cái nào đều cần cam đoan vấn đề nước, Vu Hoành liền nghĩ đến một cái biện pháp.

Tựa như một mảnh hoang vu vách núi, chỉ thế thôi.

'Hôm nay lên thuyền lão đầu lại là người điên, cái quỷ gì a! Nói Tây Đô trong triều đình, đã có người hai mươi ngày không ăn uống còn tinh thần sáng láng, cái này không vô

nghĩa a! ? Lộn xộn cái gì thực khí, đó không phải là uống gió tây bắc a! ? Đầu óc có bệnh!'

Nhân loại vô luận như thế nào tu hành đều không có biện pháp đem chính mình luyện thành sắt thép người, nhưng những cái kia người cải tạo chỉ cần một trận giải phẫu, liền có thể làm đến điểm ấy.

Ngay sau đó, tiếp theo một cái chớp mắt, hàng rào chỗ cấp tốc ngưng thực ra một bức cao ba mét, dày hơn một mét tráng kiện hắc thạch tường.

Nhưng rất nhanh, một cái vấn đề mấu chốt nhất xuất hiện.

Phía sau từng tờ một đều là giảng cái này gọi Trần Chí Long người làm sao hành thương, nhập hàng, bán được Chính Nguyên giáo cùng Thất Diệp phái hai thế lực lớn nội địa, cùng trong đó nội bộ thế lực cấu kết, đại phát hoành tài.

; không may a… Lại gặp được gia hỏa này. Trên mặt hắn trên thân đều tại rơi da c·h·ế·t, thật là buồn nôn, liền cùng những cái kia được bệnh da c·h·ế·t người một dạng. Lần này ngược lại không cùng ta nói những cái kia vô dụng vật. Chỉ là hung hăng đối với ta cười. ;

Thu hồi máy kiểm tra, Vu Hoành để một đầu Long Tích ra mặt, đối với tường thành hung hăng đâm đầu vào đi.

'Trên thị trường lương thực giá cả càng ngày càng thấp, loại thịt cũng nhiều, không tệ không tệ, sinh hoạt thật sự là càng ngày càng có mùi vị!"

Đứng ở trong bóng tối doanh địa, hắn hài lòng cuối cùng dò xét một lần rương nuôi dưỡng, thu ra thành thục bộ phận, gieo xuống mới hạt giống, mới trở về núi trong động nghỉ ngơi.

Võ học là từ từ đào móc tự thân, cường hóa tự thân, tiến hóa tự thân pháp môn, nhưng ta hoàn toàn có thể trực tiếp một bước đúng chỗ a.

'Rốt cục lấy được… Trong nhân sinh của ta chiếc thuyền thứ nhất!'

Nhưng trừ ra thạch bảo cùng đèn treo tường cột, bên trong mặt khác tất cả mọi thứ, đều không cách nào nhìn thấy.

Phốc.

Bành!

Vu Hoành đứng ở trong sân, thấy cảnh này, đột nhiên trong lòng dâng lên một tia nồng đậm cảm giác an toàn.

Cái này linh cảm là tới từ những người cải tạo kia.

Nhanh chóng lướt qua những này vô dụng nội dung, Vu Hoành một hơi lật đến hơn mười trang đằng sau, rốt cục lại thấy được hữu dụng địa phương.

Ý nghĩ này vừa ra tới, liền tựa như ma chú, một mực gắt gao tại Vu Hoành trong đầu xoay quanh.

Nhưng dùng một nửa khí lực, cũng không thể đem nó rung chuyển. Thăng đến vượt qua một nửa lực lượng lúc, mặt đất trượt, tường đá cũng rốt cục bắt đầu lắc lư nghiêng lệch.

'Hôm nay trên thuyền lại tới một nhóm khách nhân, bên trong một cái bào thương muội tử mới từ Tây Đô trở về, lại còn nói bên kia hiện tại bắt đầu nhiễm ôn dịch, thật sự là đáng sợ.'

Cứ như vậy, chỉ cần tu hành võ công như vậy, liền tuyệt sẽ không thiếu nước.

Vu Hoành lui ra phía sau một chút, xa một chút nhìn lại, chói mắt xem xét, cảm giác thạch bảo cùng tường đá hòa làm một thể, tựa như một ngọn núi nhỏ vách núi, không nhìn kỹ, căn bản nhìn không ra là nhân công tạo vật.

Cửa lớn mở ra đóng lại cũng là trên dưới thả cửa đá phương thức, cửa đá kia trọng lượng liền xem như Vu Hoành, không bạo nội khí hao hết khí lực cũng vận chuyển bất động, tối thiểu vượt qua hai mươi tấn.

Rất nhanh, tường đá triệt để ngưng thực, tại chính hướng về phía làn xe vị trí lưu lại một cánh nặng nề cửa đá.

Dừng lại mạch suy nghĩ, hắn hít sâu một hơi, xuất ra trước đó tới tay thuyền đen sách nhỏ.

Bành!

Một chút ngồi vào bàn đọc sách một bên, Vu Hoành kéo ra ngăn kéo, lấy ra giấy bút, đang muốn bắt đầu viết tự sáng tạo công pháp mới

Năm phút đồng hồ.

Đó chính là, nếu Bôn Lôi Thối có thể đá ra như thực chất luồng khí xoáy gió lốc, nói như vậy không chừng cũng có thể có mặt khác võ công, có thể đánh ra băng sương dòng nước loại hình hiệu quả.

Trên tường đá thêm ra một đạo nghiêng lỗ hổng, đó là đ·ạ·n ngạnh sinh sinh vạch ra tới vết tích.

Sách nhỏ lật ra tờ thứ nhất.

Cùng lúc, tại tường đá thành hình trong nháy mắt, từng tia vô hình ba động, từ trong tường đá bộ khuếch tán ra đến, hướng bốn phía truyền ra.

‘Bây giờ không phải là truy đến cùng nguyên lý thời điểm…’

‘Ta hiện tại cần nhất chính là thời gian, tốc độ tu hành quá chậm, cải tạo tốc độ rất nhanh, nhưng dễ dàng xuất hiện không thích ứng, nếu như ta cả hai kết hợp…’

Bây giờ máy phiên dịch thu thập hoàn thành hàng mẫu, vừa vặn có thể nhìn kỹ một chút bên trong nội dung.

Bạch!

Vu Hoành lại lần nữa vượt qua.

Kiếp trước những cái kia loạn thất bát tao huyết thống huyết mạch, cái gì cương thi, Tiên Nhân, yêu ma, Huyết tộc, Người Sói, Long Phượng các loại, nếu có thể trực tiếp cường hóa ra cải tạo tự thân huyết mạch đồ vật…

Phía sau lại là một trận bình thường vận hàng ghi chép, hoặc là thường ngày xung đột gây sự nữ nhân tốt, hoặc là đen cái nào đó hành khách một số lớn thuyền phí loại hình, thẳng đến nhanh lật đến mấy tờ cuối cùng, Vu Hoành mới lại thấy được có giá trị nội dung.

Chương 218: Vết tàn (2)

‘Hôm nay kéo thật nhiều người, tất cả đều là từ Tây Đô tới, nói cái gì Tây Đô triều đình phía trên bay ra rất nhiều khói đen, khói đen ngưng tụ thành hắc vụ, một mực không tiêu tan, hiện tại hơn phân nửa Tây Đô đều bị dìm ngập, cái gì cũng thấy không rõ… Thế đạo này, cảm giác muốn xảy ra chuyện… . Không được! Ta phải đi đem sư phụ ta đại huynh bọn hắn đều nối liền thuyền, nhanh đi hải ngoại chạy trốn.’

‘Cuối cùng tiếp một chuyến liền triệt để kết thúc công việc, chuyến này cộng lại tiền toàn mua tạp hóa, hắn là có thể ở trên đảo chống đỡ mấy năm. Ngược lại là lại gặp được cái kia giá·m s·át, hắn giống như khôi phục bình thường…’

‘Hắn hỏi ta một đống liên quan tới tinh tượng đồ vật, ta biết cái gì a, tại sao không đi tìm Hải Văn ti người hỏi? Ta liền vừa chạy thuyền, chỉ hiểu điểm trên biển nhìn phương hướng cạnh góc!’

‘Sư phụ bị bệnh… Bệnh đến rất nặng, hắn thế mà đã sớm bị bệnh! Một mực sợ ta lo lắng cho nên không cùng ta nói! Đáng c·hết đáng c·hết đáng c·hết! ! Ta mẹ nhà hắn còn muốn cho hắn tận hiếu lúc tuổi già! ! Hắn sao có thể dạng này! ! ?’

‘Đại huynh sai người tìm đại lang trung, hay là không dùng. Đều là lỗi của ta, ta không nên thật lâu mới đi nhìn sư phụ một lần. Nếu là ta có thể sớm đi phát giác… Nếu là ta có thể sớm một chút…’

‘Hôm nay tìm tới một cái thần y, nói chỉ cần có thể đem sư phụ bệnh chuyển cho ta, liền có thể tốt, ta cho hắn mười lượng tiền đặt cọc, nếu là làm không được, đừng trách lão tử ngoan thủ!’

‘Không dùng… Sư phụ hôn mê… Sư phụ phải c·hết…’

Nhìn đến đây, Vu Hoành phát hiện nơi này cuối cùng trang giấy có rõ ràng nếp nhăn cùng vỡ tan khe hở, hiển nhiên là từng bị người dùng tay đại lực cào nát qua.

‘Đại huynh chuẩn bị tìm đạo nhân làm pháp sự… Nhưng ta cảm thấy sư phụ nhất định có thể tốt, hắn thể cốt luôn luôn rất cường tráng, nói không chừng lần này, chỉ là lừa gạt một chút ta…’

‘Sư phụ ho ra máu… Ta tìm rất nhiều vải bông, đều bị thẩm thấu. Tất cả đều là máu! Tất cả đều là máu! ! Ta ở trước mặt hắn khóc, hắn tỉnh một trận, để cho ta đừng sợ. Nhưng ta trên thế giới này liền hắn một người thân! ! Hắn c·hết ta làm sao bây giờ! ?

Nơi này trang giấy thấm gắn rất nhiều huyết điểm, đỏ sậm mà rõ ràng.

‘Giá·m s·át… Giá·m s·át nói, hắn có biện pháp… . Ta hỏi hắn biện pháp gì, cần gì đại giới, hắn lắc đầu, nói không cần ta giao, hết thảy muốn nhìn sư phụ chính hắn phải chăng tâm thành… Hắn còn nói, chỉ cần ta tìm tới cái kia sáng chói, duy nhất… Ta cùng sư phụ liền vĩnh viễn sẽ không bệnh!’

Chữ viết ở chỗ này chính là cuối cùng.

Vu Hoành lật ra hậu phương, sổ này là viết một tấm sau đó dùng tuyến may đi lên, cho nên đến tiếp sau cái gì cũng không có, nơi này chính là một trang cuối cùng.

“Phàn Minh Hào…” Vu Hoành nhẹ giọng đọc lên chiếc thuyền này danh tự.

Từ quyển sổ này bên trong, hắn thấy được không ít nội dung.

Chính Nguyên giáo, Thất Diệp phái, Tây Đô triều đình dị thường, thần bí giá·m s·át, thuyền đen chủ nhân Trần Chí Long vì cứu mình thân nhất sư phụ, nhất định là làm ra một cái quyết định trọng đại, quyết định này có lẽ mới là cuối cùng dẫn đến chiếc thuyền này biến thành bây giờ bộ dáng như vậy nguyên do.

Vu Hoành thu về sổ, trừ ra đầu này chủ tuyến, hắn cũng từ bên trong thấy được hắc vụ xuất hiện.

“Triều đình tích cốc, không ăn khói lửa, sau ba tháng trên không phiêu tán ra khói đen, khói đen hội tụ là hắc vụ, bao phủ Tây Đô, dân chúng bởi vậy chạy trốn.”

“Chỉ là không biết cái này hắc vụ, có phải hay không chính là ta nơi này hiện thực hắc vụ. Còn có cái kia để chủ thuyền Trần Chí Long nhìn thấy hi vọng giá·m s·át, đến cùng dùng phương pháp gì, để sắp c·hết sư phụ lần nữa khôi phục… ?”

Buông xuống sổ, Vu Hoành lại lần nữa lấy ra trước đó tới tay quyển kia thần bí nói trải qua.

Có máy phiên dịch phiên dịch, hắn lúc này một chút liền xem hiểu đạo kinh trang bìa danh tự.

Thuần Nguyên Định Linh Kinh.

Đạo kinh này là từ tòa nhà lớn kia chỗ sâu thần án bên trên c·ướp tới, cùng cái kia tam nhãn đạo nhân tượng thần tuyệt đối có cực lớn liên quan.

Hắn nhẹ nhàng nắm trang bìa, lật ra tờ thứ nhất.

‘Tự tâm hồ gột rửa, vạn nghĩ lưu dụng, xây trúc chủ thứ, coi là thần cung, cung linh kỳ dị, huyễn sinh tiêu tan, các loại như ta, đều là lấy bản tính…’

Một đoạn tựa hồ là giảng thuật tĩnh công nội dung kinh văn, từ Vu Hoành vang lên bên tai.

Máy phiên dịch thanh âm niệm tụng rất rõ ràng, trầm bổng du dương, rất êm tai, nhưng những này đều không trọng yếu, trọng yếu là, đạo kinh này tựa hồ hoàn toàn không có bất kỳ dị thường gì.

Soạt.

Soạt.

Hắn từng tờ một lật qua lật lại, phía sau tất cả đều là này chủng loại giống như khẩu quyết đoạn, sắp hàng chỉnh tề, chữ viết đen kịt.

Bất tri bất giác, hết thảy chín cái mười tám trang toàn bộ lật hết, Vu Hoành bên tai niệm tụng âm thanh cũng dần ngừng lại.

Hắn không hiểu nhìn xem bản này đạo kinh, chỉ cảm thấy thân thể phảng phất bị triệt để gột rửa một đuổi, giống như trước đó tiến vào cái kia Chính Nguyên Thần Quang bao phủ địa phương một dạng.

'Đạo kinh này, sợ là dùng để nhằm vào một ít đặc thù tình huống bảo vật…" Vu Hoành trong lòng không hiểu nghĩ đến.

Hồi tưởng lúc trước, đạo kinh này chính là cùng đoản kiếm cùng một chỗ đặt ở lư hương bên cạnh.

Chỉ sợ hạch tâm tác dụng, chính là dùng để trấn áp lư hương.

"Còn có cái kia tam nhãn đạo nhân tượng đá… Hiện tại xem ra, cũng hẳn là phối hợp với đạo kinh cùng một chỗ, trấn áp trong lư hương đồ vật nào đó…"

Vu Hoành khép lại đạo kinh, như có điều suy nghĩ.

"Vô luận Chính Nguyên Thần Quang tiếng chuông kia, hay là quyển này Thuần Nguyên Định Linh Kinh, tựa hồ cũng là tại nhằm vào một cái không có ghi chép đi ra đồ vật."

Loáng thoáng, Vu Hoành phảng phất tại một loạt này phía sau, nhìn thấy một đoàn bóng đen, một đoàn ảnh hưởng tất cả mọi thứ bóng đen.

'Được rồi, trước tăng cường chính mình, bất kể hắn là cái gì đồ vật, chỉ cần ta đủ mạnh, đều không phải là vấn đề!'

Hắn thu hồi đạo kinh, đem nó cùng cái kia Chính Nguyên giáo lam quang sổ phóng tới cùng một chỗ.

Cầm lấy bút than, hắn bắt đầu tổng kết tự thân cảm ngộ.

Tu hành Bôn Lôi thối pháp đến nước này, hắn đối nội khí cũng có cực sâu nhận biết, bây giờ định ra ra một môn cơ sở công pháp cũng không khó, khó khăn là như thế nào để môn công pháp này có thể sinh nước.

Suy tư một trận, không có mạch suy nghĩ, hắn liền đứng dậy tu hành Bôn Lôi thối pháp.

Hắc ấn cũng không để cho nó nhàn rỗi, tiếp tục đi cường hóa Huy Thạch, đem nó biến thành Đại Huy Thạch.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua.

Vu Hoành cũng đắm chìm lại sáng tạo mới nội công mạch suy nghĩ bên trong.

Hắn dung hợp Ứng Sơn văn minh phù văn hệ thống, mới lấy được Ngưng Cố phù văn cùng Phân Ly phù văn là linh cảm, rất nhanh liền có mạch suy nghĩ

Phân Ly phù văn tách ra trong không khí lượng nước, vạn vật bên trong lượng nước, sau đó ngưng kết thành chính mình cần thanh thủy quá trình này chính là ý nghĩ của hắn.

Tại bên này tu hành, một bên sáng tác trong quá trình, Bôn Lôi thối pháp tầng thứ sáu, cũng rốt cục đạt đến viên mãn trạng thái.

Viên mãn, cái này mang ý nghĩa, Bôn Lôi Biến đạt tới hoàn thiện, toàn bộ Bôn Lôi thối pháp lại không tu hành cảnh giới mới, hết thảy đi đến cuối con đường.

Tiếng gió rít gào, băng tuyết bao trùm.

Vu Hoành lẳng lặng đứng ở thứ an toàn khu, hai chân cắm vào đất đen, hai mắt nhắm nghiền, không nhúc nhích.

Mấy phút sau.

Đột nhiên, hắn hai mắt đột nhiên mở ra.

Từng đạo trong bạch quang khí ở tại thể nội cực tốc lưu chuyển, sau đó tự hành chảy về trong đan điền khối không khí.

Thẳng đến mười mấy giây sau, tất cả nội khí đều trở về.

Vu Hoành bên tai đột nhiên vang lên khó được hắc ấn phản hồi âm thanh.

Bôn Lôi thối pháp đã đạt cực hạn. Thu hoạch được công pháp viên mãn đặc tính: Đạo tức lưu chuyển.

‘Cái quỷ gì! ?’ Vu Hoành giật mình, kém chút bị từ bực này yên tĩnh trong trạng thái q·uấy n·hiễu đi ra.

Cũng may hắn kịp thời ổn định, điều tức một lát, triệt để sau khi thu công, mới cẩn thận cảm ứng một lần toàn thân.

Rất nhanh, hắn phát hiện mấu chốt.

Đưa tay đè lại hắc ấn hoa văn, lập tức cùng ấn ký một dạng, trong đầu trôi nổi hai cái ấn ký phía dưới, lại tăng thêm một đạo màu trắng hình tròn phức tạp hoa văn.

Hoa văn hàm nghĩa, Vu Hoành một chút liền không hiểu biết được.

Đó chính là bốn chữ: ‘Đạo tức lưu chuyển’ .

‘Cái đồ chơi này, có làm được cái gì?’ trong lòng hắn có chút nhảy lên, cảm giác mình tựa hồ lại phát giác cái nào đó mới chỗ tốt.

Cùng ấn ký một dạng, hắn tưởng tượng lấy suy nghĩ của mình hướng phía trước, chạm đến cái này màu trắng hình tròn hoa văn bên trên.

Lập tức, một đạo rõ ràng tin tức từ hắc ấn lưu truyền tới.

Đạo tức lưu chuyển: Bôn Lôi thối pháp viên mãn đặc tính, có thể dùng sinh mạng thể tại tu hành bất luận cái gì võ học lúc, nghỉ ngơi giấc ngủ cũng có thể tự hành vận chuyển rèn luyện, sinh ra công hiệu làm chủ động lúc tu hành 55%. (việc ngủ các loại vốn là cần đang nghỉ ngơi giấc ngủ lúc tu hành công pháp ngoại trừ)

“! ! !” Nhìn thấy điểm ấy, Vu Hoành hai mắt trong nháy mắt trợn to.

Hắn nội khí sở dĩ chậm như vậy, cũng là bởi vì luyện khí thời gian chưa đủ! Mỗi ngày chỉ có thể luyện như vậy điểm, vượt qua liền sẽ hao tâm tổn sức rã rời, chuyện gì khác cũng không làm được.

Mà lại một khi tách ra đi làm chuyện khác, cũng liền tự nhiên không có cách nào luyện khí.

Nhưng nếu mà có được đặc tính này, về sau luyện thêm võ công gì, tốc độ kia, tuyệt đối là trực tiếp có thể tăng gấp mấy lần tốc độ! !

Mặc dù chỉ có một nửa ra mặt công hiệu, nhưng không chịu nổi tùy thời đều luyện a! !

Vu Hoành vui mừng quá đỗi.

Quả nhiên ta trước đó ý nghĩ là đúng! Đem một cái công pháp luyện đến cực hạn, quả thật có thể có ngoài ý muốn thu hoạch!

Đặc tính này coi là thật không gì sánh được ngưu bức.

Hắn lập tức kiểm tra một hồi, một hơi đem tất cả nội khí toàn bộ tiêu hao hết, sau đó không chủ động tu hành luyện khí, chỉ là tùy ý thân thể tự hành khôi phục.

Quả nhiên, mới ngắn ngủi hai giờ, tất cả nội khí liền toàn bộ bổ đầy.

Đây vẫn chỉ là tu bổ, tương đối đơn giản tác dụng, chân chính tu hành võ học mới là đặc tính này lên đại dụng thời điểm.

Lúc này, Vu Hoành toàn thân tâm vùi đầu tiến vào sáng tạo cơ sở võ học nghiên cứu bên trong.

Sáng sớm hôm sau.

Hắn đỉnh lấy mắt quầng thâm, đem một cái vịt vàng nhỏ bản bút ký mở ra, đặt ở trên bàn sách.

Bản bút ký trên trang giấy, rõ ràng viết một thiên hắn căn cứ điều hoà không khí cục bộ đóng băng nước nguyên lý, kết hợp Phân Ly phù văn cùng Ngưng Cố phù văn, kết hợp tự thân đối nội khí lý giải cùng cảm ứng, nếm thử đi ra đơn giản công pháp cơ bản.

Công pháp này vô cùng đơn giản, thật cũng chỉ có một công năng.

Tu hành một loại có thể ngưng nước nội khí.

Trừ cái đó ra, không còn gì khác bất cứ tác dụng gì.

Nói cách khác, cái này cơ sở võ công luyện ra được nội khí, trừ có thể ngưng tụ nước bên ngoài, không có bất kỳ cái gì hiệu quả, liền ngay cả phát ra đi cũng không cách nào đả thương người.

‘Đóng băng chỉ là phụ trợ, hạch tâm hay là lợi dụng trước đó lấy được quan tưởng đồ, còn có Vô Cực cung thiên kia Vô Cực Ngưng Khí Quyết, tăng thêm ta có thể cảm ứng được chung quanh vô số nhỏ bé năng lượng hạt tròn… Dẫn dắt tìm tới hòa hợp nhất nước năng lượng hạt tròn, sau đó đặt vào thể nội, dung nhập tự thân. Cuối cùng hoàn thành mảnh này cơ sở công quyết.’

Vu Hoành đối với cái này quá trình tương đương hài lòng, chung quanh trong hư không năng lượng hạt tròn cũng không phải tùy ý đều có thể thu nạp.

Vô Cực cung thiên kia Ngưng Khí Quyết nâng lên đến, trong chân không có 9,672 chủng hạt, trong đó có bộ phận là có thể bị nhân thể thu nạp.

Nhưng thu nạp vào nhập về sau, cũng sẽ không có bất luận cái gì hiệu quả đặc biệt, không có đối ứng góp nhặt phương pháp tu hành, rất nhanh liền sẽ tán đi.

Mà lại những hạt năng lượng này cũng không phải tất cả đều thích hợp bản thân thân thể tinh thần, cho nên cần tinh tế sàng chọn.

Cũng may Vu Hoành những ngày này, cuối cùng tìm được một loại tương đối thưa thớt thân nước chân không hạt tròn. Cũng đem nó thu thập nhập thể.

Mặc dù loại này hạt tròn luyện được nội khí, trừ ngưng tụ nước bên ngoài, lại không hắn dùng, nhưng đây không phải còn có hắc ẩn sao?

Chương 219: Vết tàn (3)

Chương 219: Vết tàn (3)

Hôi Thành.

Trống rỗng tường thành trên lối đi, vụn vặt lẻ tẻ toàn thân trang phục phòng hộ binh sĩ tựa như từng đội từng đội kiến đen, mỏi mệt mà khẩn trương từ từ dò xét.

Trên mặt đất thỉnh thoảng có thể nhìn thấy từng đống màu đỏ nhạt bọt biển.

Những bọt biển này khắp nơi có thể thấy được, giống như là bị tùy ý phun ra đi ra, vứt bỏ tại ven đường.

Thuộc hạ rời đi.

"Công pháp càng đơn giản càng tốt, tốc độ tu hành càng nhanh càng tốt."

Bành.

Vu Hoành nhìn xem to bằng đầu người màu đen màn ảnh ra đa, tay tại nhiệt độ bên trên vịn xuống.

Vô luận hắn làm sao điều chỉnh tìm kiếm, trong máy truyền tin đều không có bất luận kẻ nào âm thanh.

"Chúng ta đều chờ ở bên ngoài lấy ngươi, một người trốn ở trong thành lừa gạt mình có làm được cái gì?"

Liền hai cái này yêu cầu, mặt khác hắn tịnh không để ý.

Khẳng định xảy ra chuyện.

Ngoài thành trong hắc vụ đột nhiên truyền tới một quen thuộc giọng nữ.

“Đây là cải tiến bản a… Cũng thế, loại thời điểm này ai còn sinh bản cũ rađa.”

Đè xuống trong lòng dụ hoặc, Vu Hoành đem hai quyển sổ đều buông xuống.

Nhưng rất nhanh hắn liền cảm giác không đúng.

Mặc dù môn công pháp này bậc cửa tương đối cao, nhất định phải trước có thể cảm ứng chung quanh trong chân không rất nhiều hạt, cũng từ đó sàng chọn ra bản thân cần thân thuỷ tính năng lượng hạt tròn.

Trong sơn động. Màu đen máy truyền tin biên giới, bị phản xạ ra nhàn nhạt mài mòn quang trạch.

Hắn đứng dậy lại nhanh đi phía sau kiểm tra một hồi cầu gỗ, phát hiện không có thay đổi gì, cầu gỗ cũng không ăn mòn trận pháp, lại tựa như khảm nạm tiến doanh địa đồng dạng.

Trên màn hình màu đen, một chút hiện ra mấy chục cái điểm đỏ, bọn chúng phân tán đều đều, nhưng đều không có một cái tới gần doanh địa.

Mặt đất thả một tấm lúc trước hắn viết ra cơ sở ngưng nước công pháp.

Trương Khai Tuấn mặc lấy trang phục phòng hộ, hai mắt xuyên thấu qua kính bảo hộ nhìn xem một màn này.

Tức quyển kia đạo kinh thần bí: Thuần Nguyên Định Linh Kinh.

“Nói cách khác…” Trương Khai Tuấn đi đến biên giới thành tường, nhìn qua sáng tỏ dưới ánh đèn Hôi Thành.

‘Về sau đổi tu, về sau còn có cường hóa hợp thành cơ hội.’ trong lòng của hắn tự an ủi mình.

“Ước chừng chừng năm ngày, căn cứ công trình bộ chỉ thị, tất cả nước đều cầm lấy đi dùng cho máy điện hạt nhân làm lạnh tuần hoàn, để tránh cho nhiệt độ quá cao có thể, phản ứng hạt nhân công trình thiêu hủy.” Một người khác trả lời.

“A Tuấn, mau ra đây chơi a, tuyết rơi!”

Phía dưới trên quảng trường trung tâm thưa thớt ngồi một số người, bọn hắn đều ngồi tại dưới ánh đèn, ngồi tại giải nhiệt ống nước làm lạnh một bên, bọc lấy thật dày chăn bông.

Trong chốc lát, toàn bộ màn hình một chút biến thành màu đỏ tươi.

Nhỏ xíu dòng điện âm thanh tiếp tục không ngừng vang lên, rõ ràng có tiếng vang, lại cho người ta càng thêm cô tịch cảm giác.

Tê.

Cầm lấy bị xé rách xuống tờ giấy này, hắn đại khái liếc nhìn kiểm tra một lần, xác định không có vấn đề, liền hít sâu một hơi.

Cho nên tăng lớn xuất thủy công suất có thể mô phỏng cao áp thủy thương loại hình thủ đoạn, gia tăng bền bỉ là vì lúc cần phải có thể làm nguồn nước bổ sung uống nước.

Hài lòng gật đầu, Vu Hoành đóng lại cái này, lại lần nữa mở ra sau cùng Quỷ Ảnh chốt mở.

Thanh âm như vậy, những người khác sẽ không cũng không cách nào nghe được.

“Vật tư đâu?”

“Rất không tệ, có thể tốc độ nhanh nhất đem hết thảy nguồn truyền nhiễm cách ly, tránh cho tuyệt đại bộ phận truyền nhiễm tính hắc tai tiến một bước khuếch trương.” Sau lưng một cái khôi ngô cao lớn cận vệ trả lời.

“Không đúng, nếu quả thật nhiều như vậy, cái kia đội vận chuyển là thế nào tiến đến? Từ phía trên này nhìn, chung quanh không có bất kỳ cái gì kẽ nứt!”

Đứng người lên, hắn đi đến tầng hầm, ở phòng luyện công trung tâm, khoanh chân ngồi xuống.

“Muốn thế nào, mới có thể sống lấy? ?

Cẩn thận xem xét, Vu Hoành cũng không tại trên ra đa phát hiện cụ thể đại biểu cá thể Ác Ảnh điểm nhỏ.

“Chỉ sợ là dạng này.” Thuộc hạ đáp lại.

Phổ cập loại công pháp độ khó, không phải hắn bây giờ có thể khiến cho đi ra.

Đùng.

‘Cường hóa Ngưng Thủy Công, phương hướng: Tăng lớn xuất thủy công suất, gia tăng bền bỉ.’

Trong lòng của hắn rõ ràng, Trương Khai Tuấn tính cách cực kỳ lãnh khốc ổn định, nếu như không phải ngoài ý muốn xuất hiện, hắn tuyệt không buông tha mỗi ngày một lần thông tin câu thông.

“Nếu như trong năm ngày còn muốn không ra biện pháp, chúng ta liền muốn đứng trước mất đi nguồn năng lượng, mất đi nước, không thể không di chuyển tìm nước quyết định?”

Cái thứ năm là Quỷ Ảnh!

Hắc Cự Nhân trải qua thanh âm từ đằng xa truyền đến.

Nhàn rỗi không chuyện gì, hắn ăn cơm xong, liền đem nhận được rađa nối liền nguồn điện, nếm thử sử dụng.

Trương Khai Tuấn sắc mặt bình tĩnh, tay phải luồn vào túi, nắm chặt một cái cứng rắn báng s·ú·n·g.

Môn công pháp này mục đích chủ yếu, kỳ thật chính là giải quyết nguồn nước, cùng công kích từ xa thủ đoạn.

Màn hình phát sáng lên.

Mỗi người tại trong hắc vụ Quỷ Ảnh trên thân, nghe được thanh âm đều là độc nhất vô nhị, sẽ không trùng điệp.

Quay người, hắn đi về.

“Tân Chỉ Lôi bộ trưởng liên lạc không được, làm sao ngay cả Vi Tùng cùng lão Trương cũng liên lạc không được rồi? !” Vu Hoành vừa mới đột phá viên mãn, thu hoạch được công pháp đặc tính mừng rỡ, lúc này đã không còn sót lại chút gì.

Lại lần nữa đưa tay đặt tại trên trang giấy, lần nữa bắt đầu cường hóa.

Mười phút đồng hồ đi qua.

12 giờ 8 phút.

Nhưng.

Một tay khác nắm vuốt xoay tròn nút xoay, từ từ điều chỉnh tìm kiếm kênh.

Dưới đáy một tầng màu nâu màu lót, tại nước sơn đen bị mài đi về sau, từ từ bày biện ra đến một chút.

Vu Hoành đã thành thói quen, đứng dậy ra tầng hầm, hắn đi vi hình máy điện hạt nhân địa phương kiểm tra xuống.

Trong thành đã c·h·ế·t quá nhiều người.

“Thu thập bên ngoài băng tuyết không có khả năng trì hoãn a?”

Trương Khai Tuấn đi qua, ngồi xổm người xuống, nhìn xem cái trán một cái cực đại vết đ·ạ·n tuổi trẻ gương mặt, im lặng không nói.

Là tự sát.

Đùng.

Rất nhanh trong này biến thành một đoàn hình người màu hồng đống bọt biển. Đây là vì phòng ngừa trên người nàng khả năng xuất hiện hắc tai.

Phía trên một mảnh màu đen, có một đạo màu bạc kim đồng hồ không ngừng thuận kim đồng hồ đi lòng vòng Vu Hoành nhìn một chút, rađa để lộ phía dưới cái nắp, bên trong lộ ra một loạt thao tác chốt mở.

Cứng ngắc bất động, không biết là c·h·ế·t hay là còn sống.

Trương Khai Tuấn bỗng nhiên xiết chặt, trở lại nhìn lại.

Rất nhanh, hắc tuyến lóe lên, từ mu bàn tay chảy ra, tụ hợp vào trang giấy.

Nàng ngã trên mặt đất, thân thể không ngừng run rẩy, chung quanh đội viên vội vàng đem nó kéo tới một bên, mỗi người tay đều đang run rẩy.

Cái thứ tư là… Huyết Triều quái vật.

"Không… Không nên là như thế này! Cái này rađa hẳn là lấy hồng trị nồng độ đến kiểm tra đo lường Quỷ Ảnh, mà doanh địa chung quanh sở dĩ hồng như vậy, có lẽ, hay là bởi vì phía sau cây cầu gỗ kia, còn có thuyền đen. Dù sao cũng là hơn trăm vạn hồng trị kết hợp sản phẩm."

Lần này hắc tuyến lóe lên, đếm ngược hiển hiện, cường hóa chính thức bắt đầu.

Thời gian không lâu.

Xùy!

Oanh!

"Vâng."

Máy điện hạt nhân trong phòng nhiệt độ rất cao, bên ngoài có phụ ba mươi độ tả hữu, nơi này lại là chính ba mươi độ trở lên, lại còn tại chậm rãi lên cao.

Một cái tái nhợt thô ráp nam nhân đại thủ, đưa qua đến che lại nơi này, ổn định máy truyền tin.

Vu Hoành trong lòng khẽ động, kết hợp phía ngoài Hắc Tích tầm mắt, đánh giá ra người gần nhất xanh đậm điểm nhỏ, chính là mới vừa rồi trải qua doanh địa Hắc Cự Nhân.

Thuyền đen tác dụng, hắn đã cảm nhận được, có thể dẫn hắn tiến về nhiều loại thần bí mặt đất. Tự thân cường độ cũng rất

cao, không dễ dàng hư hao.

Vừa mới trải qua cái kia đội tuần tra nhân viên bên trong, một vị nữ tính đội viên, chính một phát s·ú·n·g đánh vào mặt mình bên trên.

Đồng dạng do dự một chút, hắn hay là không có gia nhập cường hóa.

Chốt mở mở ra.

Cái thứ ba là độ chính xác.

Một bên đội viên lấy ra một cái bình nhỏ màu đỏ, đối với còn tại có chút co giật thi thể một trận phun ra.

"Cách ly bọt biển hiệu quả thế nào?" Hắn hỏi

Rađa nội bộ tự mang màu sắc rực rỡ màn hình, vì phòng ngừa tín hiệu bị che chắn, Vu Hoành đem nó đem đến thạch bảo lầu hai.

Hắn thấp giọng lầm bầm, vươn tay, nhẹ nhàng tiếp được một mảnh tuyết trắng.

Lập tức màn ảnh ra đa bên trên cấp tốc biến lam, một mảnh lam nhạt bên trong, ba cái màu xanh đậm điểm nhỏ, chính nhanh chóng từ trái hướng phải di động.

"Thật đáng tiếc, số lượng quá ít."

Bành.

Một phen mân mê dưới.

Vu Hoành tâm tình buông lỏng, biết mình rốt cục một mình hoàn thành một bản công pháp cơ bản sáng tác.

Ông!

Tựa như từng đoàn từng đoàn đỏ nhạt tăng sinh, sinh trưởng tại toàn bộ Hôi Thành bên ngoài thân tăng sinh.

Đóng lại máy truyền tin, hắn đứng người lên.

“Trong thành chỉ là ảo giác, ngươi đi ra mới biết được, cái gì hắc tai đều là gạt người, căn bản không có cái gì hắc tai, ngươi chỉ là sinh ra ảo giác.”

“Giữ lại một nửa, còn lại mỗi người phân phát một cái tiêu chuẩn ngoại phối đơn vị.”

Dù sao tin tức tình báo trao đổi, nhiều khi nói không chừng tiết kiệm xuống rất nhiều nhân mạng.

Vu Hoành ngồi tại bên bàn, lông mày cau lại.

Hắc Phong doanh địa.

Toàn bộ doanh địa chỗ phạm vi, tựa như một cái trụi lủi hình tròn.

Từng cái thanh âm quen thuộc, không ngừng từ ngoài thành truyền đến, đây là chỉ có Trương Khai Tuấn mới có thể nghe được thanh âm.

Bành.

Xác định có thể cường hóa, Vu Hoành không có thứ nhất trong lúc nhất thời lập tức bắt đầu, mà là đưa tay chộp một cái, từ một bên trên mặt đất cầm lấy một bản lam quang sách, đây là từ Chính Nguyên giáo Tinh Hà đạo nhân trong tay lấy được sổ.

“Cực Quang thành bên kia còn có rất nhiều dự trữ nước, còn muốn chạy liền đi đi thôi.” Trương Khai Tuấn bình tĩnh nói.

Nhưng công pháp này vốn là cho mình một người dùng.

Lít nha lít nhít vô số màu đỏ tươi, đem doanh địa một khối nhỏ màu đen vây quanh ở giữa.

“Chỉ có ngưng kết nguồn nước một dạng tác dụng, liền gọi Ngưng Thủy Công tốt.”

“Có thể hay không, đem cầu gỗ này bến tàu cùng thuyền đen, cũng cùng một chỗ cường hóa tiến doanh địa, trở thành doanh địa một bộ phận?”

‘Phải chăng cường hóa Ngưng Thủy Công?’

Đống bọt biển có lớn có nhỏ, có trực tiếp chính là hình người.

Màu hồng bọt biển nhanh chóng bị phun ra, bao trùm toàn bộ thi thể, tính cả toàn bộ của nàng trang bị cùng một chỗ.

Trương Khai Tuấn đứng tại chỗ, đứng tại bên tường thành, xoay người, nhìn về phía ngoài thành.

Mấy cái choai choai thiếu niên, dẫn nhỏ hơn hài tử, tựa hồ đang tìm khắp nơi thân nhân.

Bên ngoài hắc vụ quay cuồng, không có trăng sao, không có viễn cảnh, nồng đậm hắc vụ tựa như một mặt tường lớn, ngăn tại toàn bộ Hôi Thành trước mặt.

Đúng lúc một đội tuần tra nhân viên hướng hắn cúi chào, sau đó sượt qua người.

“Xong rồi!”

Từ trái hướng phải, cái thứ nhất màu đen chốt mở là nguồn điện.

Mũ giáp chống đ·ạ·n đã sớm bị kéo ra, bên trong một mảnh huyết thủy khét một đoàn, cái gì cũng nhìn không thấy.

“Trong thành người còn sống, chỉ còn lại có hơn hai ngàn ba trăm. Đây là gần nhất thu không ít người bên ngoài tiến đến. Nhưng nếu như không có nước, không ai có thể sống được xuống dưới.”

Suy nghĩ một chút, hắn buông xuống sổ, lại cầm lấy chuẩn bị xong một quyển khác sổ.

“Nhiều như vậy! ?” Vu Hoành trong lòng giật mình.

‘Ta hiện tại cần chính là mau chóng luyện được ngưng nước công pháp, để sử dụng, mà không phải cường hóa một môn uy lực cường hãn công năng đặc thù công pháp cao cấp, như thế công pháp, cũng không phải ta thời gian ngắn có thể luyện ra trò. Ngược lại là chờ đến tiếp sau tăng cường lúc có thể thêm.’

Cái thứ hai chốt mở là nhiệt độ.

Tuyết trắng mênh mang, bao trùm doanh địa mỗi một chỗ nơi hẻo lánh.

“Nước còn có thể chống bao lâu?”

Đột nhiên sau lưng một tiếng s·ú·n·g vang.

Tựa như biển lớn màu đỏ bên trong một khối hòn đảo nhỏ màu đen.

Hắn vốn là dự định liên hệ Cực Quang thành cùng Hôi Thành, hi vọng thu hoạch một chút liên quan tới người biến dị cùng cường hóa huyết dịch hàng mẫu.

Trở lại thạch bảo, trong lòng hắn dâng lên ý nghĩ.

Vu Hoành thở phào một cái.

Cạch.

Hàn phong gào thét, đột nhiên một chút bông tuyết chậm rãi bay xuống, rơi vào trên vai hắn

Sau đó, hắn đóng lại nhiệt độ, mở ra Huyết Triều chốt mở.

Vu Hoành xác định lò phản ứng không có vấn đề, mặc dù hắn cũng không biết làm sao kiểm tra, nhưng chỉ cần nhìn nhiệt độ không vượt ra ngoài mặt đồng hồ giới hạn, bức xạ không có tiết lộ, hết thảy liền vấn đề không lớn.

“Cho bộ nghiên cứu nhớ một đại công.” Trương Khai Tuấn thản nhiên nói.

Chương 220: Vết tàn (4)

Vì thẩm tra đối chiếu điểm ấy có được hay không, Vu Hoành võ trang đầy đủ, mang theo v·ũ k·hí đạo cụ, tại trên cầu gỗ tuần sát kiểm tra thật lâu.

Xác định tại thuyền đen không có kết nối vào một ít địa điểm lúc, nơi này không có nguy hiểm.

Thế là, hắn ra doanh địa tìm chút cây khô, bắt đầu cho cầu gỗ gia công hàng rào.

Đông đông đông đông.

Phốc phốc phốc.

Mà trên tay một chút nước đọng cũng không có nhiễm.

"Chẳng lẽ lại ta hiện tại tu hành môn công pháp này về sau, về sau bị người nhận ra có thể sẽ bị đánh c·h·ế·t?"

Lật ra trong lòng bàn tay, Vu Hoành nhìn xem trong lòng bàn tay trôi nổi một đoàn nhỏ trong suốt dòng nước, trên mặt toát ra nụ cười vui vẻ.

Hắn tiếp tục lật ra đến tiếp sau giao diện.

Bạch!

Dù sao hắn là lật xem qua đến tiếp sau nội dung, công pháp phía sau bên trong, khống chế chất lỏng gì, thân thể liền sẽ dần dần đối với loại chất lỏng này sinh ra đủ loại hiệu quả đặc biệt.

Thủy đoàn cùng lòng bàn tay của hắn cách xa nhau chỉ có vài centimet, nhưng chính là không rớt xuống đi.

Vu Hoành sắc mặt đỏ lên, gắt gao nhìn chằm chằm đoàn này nước, cố gắng duy trì trạng thái.

Thế là, vì trước tiên cầm tới công pháp, Vu Hoành như trước đó một dạng, dứt khoát ở tầng hầm chờ lấy.

Hắc ấn đã bị hắn ném đi cường hóa Huy Thạch, cái này hơn mười giờ bên trong, hắn rất nhẹ nhàng liền đạt đến tầng thứ nhất yêu cầu tiêu chuẩn.

"Có ý tứ gì? Diệt môn liền diệt môn, vì cái gì đơn độc lấy ra cảnh cáo?" Vu Hoành có chút không hiểu.

Thế là, tình huống như vậy liền dẫn đến, Vu Hoành phát hiện, coi như hắn không kết thủ ấn, không quan tưởng, đạo tức lưu chuyển đặc tính cũng giúp đỡ hắn duy trì lấy thủy cầu điều khiển.

Một trận gõ dưới.

Suy nghĩ một chút, Vu Hoành không thèm để ý cảnh cáo, người đều muốn sống không nổi nữa, còn cân nhắc về sau? Trước có sau này hãy nói đi.

'Chậc chậc chậc… Quá có lời! !'

Thế là đứng dậy tìm một thùng dự trữ nước, đến một chén đi ra.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành trong lòng lại dâng lên nồng đậm chờ mong cùng động lực.

Hắn nhìn chăm chú lên chén nước này, trong lòng trầm tĩnh tư duy, chậm rãi hồi ức tầng thứ nhất quan tưởng đồ.

Khó được an ổn thời gian, từng ngày đi qua.

To to nhỏ nhỏ mấy chục đoàn thủy cầu, cứ như vậy trôi nổi ở bên người Vu Hoành, chậm rãi chuyển động đứng lên.

Trong chén nước nước đang kéo dài run rẩy hơn nửa canh giờ, rốt cục.

Trên tờ thứ nhất đồng dạng ghi chép là bản danh.

Đoán chừng chỉ có Hắc Cự Nhân mới có thể phá hủy hiện tại tường đen…

Trong chốc lát, vô số màu trắng tuyết phấn, tự động hòa tan, ở bên trong khí tác dụng dưới, hòa tan thành từng đoàn từng đoàn thủy cầu, trôi nổi mà lên.

Hắn hít sâu một hơi, thể nội nội khí quanh quẩn, bỗng nhiên một chưởng đánh vào mặt đất trên mặt tuyết.

Vu Hoành đứng tại trên mặt tuyết, trong tay nổi lơ lửng một đoàn thủy cầu, khống chế thủy cầu kia biến thành một sợi dây thừng, vờn quanh chính mình bay một vòng, sau đó khôi phục bản thể sau đó lại khống chế thủy cầu biến thành một khuôn mặt người, một cái ấm nước, một đóa hoa.

‘Nếu nước sông kia cũng là chất lỏng, vì cái gì ta không có khả năng nếm thử điều khiển vật kia? ?’

Tầng thứ ba, coi trọng chính là vi mô điều khiển. Tức từ sự vật khác bên trong, tách ra bọn hắn bao gồm có nước.

Vu Hoành toàn thân toàn ý bắt đầu đầu nhập tu hành Ngưng Thủy Công bên trong, bởi vì nội khí có đạo hơi thở lưu chuyển đặc tính, hắn coi như đi ngủ cũng sẽ tự động tu hành luyện khí, thế là ba ngày sau.

Xoẹt.

Đạo tức lưu chuyển chỉ có thể cam đoan một nửa ra mặt một điểm tu hành hiệu quả, vẫn là chính hắn tự mình đến càng nhanh.

Bỗng nhiên phía sau hắn sơn động nhỏ bên trong, một đầu tân sinh Long Tích chậm rãi leo ra, bỗng nhiên gia tốc, leo lên tường đen, nhảy lên mà ra, biến mất tại trong hắc vụ.

Đây không phải máy khử ẩm loại hình đóng băng nguyên lý, mà là lấy thân thủy năng lượng hạt tròn, kết hợp hơi nước, hội tụ thành đoàn, tương đương với nam châm hấp thụ.

Trong tầng hầm ngầm.

Cao ba mét tường đen, trước mấy ngày bị đi ngang qua Đại Bì đụng vào, cũng một chút việc cũng không có.

Hắn thở hắt ra, tranh thủ thời gian lần nữa tiến vào quan tưởng trạng thái.

Vu Hoành xem hết tầng thứ nhất, cảm giác vô cùng đơn giản.

Thủy giả, dịch vậy. Vạn vật đều là tồn chi, dịch tức lưu động, lưu động tức bản nguyên, tức biến hóa. Bởi vậy nước chính là vạn vật chi biến hiện ra bên ngoài, chính là bản nguyên cơ sở nhất trong đó một thái…

Theo từng đạo nội khí không ngừng tiêu hao.

'Cảnh cáo: Vân Thiên Cửu Cung phái bởi vì dẫn dắt nguyên tai tu hành mà dẫn đến sinh linh đồ thán, vô số thiên địa diệt tuyệt, tại mười hai kỷ trước thảm tao diệt môn.'

Nội khí phân ra một tia, từ đan điền dâng lên, tụ hợp vào hai tay, nơi tay ấn bên trong tự động tuần hoàn, lưu chuyển rất nhanh.

Trong lúc nhất thời hắn hơi lúng túng một chút đứng lên.

Thời gian không ngừng trôi qua.

Ông ông máy lọc không khí không ngừng vang lên.

Một đoàn nhỏ bọng bóng nước, từ từ từ trong chén tách ra, hướng lên trôi nổi mà lên.

Mặc dù đều là rất thô ráp biến hình, như là tiểu hài tử tiện tay vẽ xấu, nhưng dạng này tiến độ, đã coi là muốn tương đương khoa trương

Rất nhanh, cầu gỗ hai bên nguyên bản trụi lủi cọc gỗ, nhiều hơn hai hàng phòng ngừa người rớt xuống hắc thủy đầu gỗ rào chắn.

Nội khí cũng bắt đầu cấp tốc tiêu hao, rất nhanh một đạo nội khí tiêu hao hết, Vu Hoành tranh thủ thời gian triệu tập đạo thứ hai.

Trong doanh địa trong viện.

Đạo tức lưu chuyển đặc tính, để hắn căn bản không cần lo lắng nội khí sử dụng hết, mà đồng dạng là đạo tức lưu chuyển, tại hắn quen thuộc hoàn thành Ngưng Thủy Công một hai tầng về sau, đã bắt đầu giúp hắn thời thời khắc khắc tự hành vận chuyển cái này hai tầng công pháp.

Chỉ cần tiếp tục như vậy xuống dưới, thời gian lưu chuyển, chung quanh đều sẽ biến thành Long Tích địa bàn…

‘Chỉ có Hắc Cự Nhân… Đến lúc đó, chỉ có cấp bậc cao hơn Ác Ảnh cùng Hắc Cự Nhân, có thể uy h·i·ế·p được doanh địa. Nhưng lại Long Tích cùng giám sát rađa các loại, ta cũng có thể tốc độ nhanh nhất phát giác.’

Vài đầu Tượng Trùng bị hắn bỏ vào đến, xua đuổi đụng tường đen mấy lần, cũng chỉ là có chút rung động, không nhúc nhích chút nào.

Khúc dạo đầu tầng thứ nhất, ý nghĩa chính vô cùng đơn giản, kể xong đại đạo lý về sau, chính là cho một cái quan tưởng đồ, phối hợp một cái thủ ấn pháp môn, yêu cầu trước luyện tập khống chế bên người thường thấy nhất phổ thông nhiệt độ bình thường dòng nước.

“Tầng thứ hai… Khống chế thủy đoàn biến ảo các loại hình dạng, giản lược đơn đến phức tạp.” Vu Hoành một tay lật xem phía sau công quyết nội dung.

Hai tay ngưng kết một cái mềm mại như Lan Hoa Chỉ chồng chất lên nhau thủ ấn.

Mà rơi xuống đất đất đen, từ trước đó màu đen ướt át trạng thái, trong nháy mắt biến thành khô ráo bột phấn trạng thái.

Rất nhanh, chưa được vài phút, trong chén nước nước lại lần nữa run rẩy lên.

‘Một bước này muốn làm đến, cần nhìn mấy cái ảnh hưởng nhân tố.’ Vu Hoành trong hồi ức cho, tự thân phân tích.

Vu Hoành sớm thành thói quen, giữ vững tinh thần nhìn kỹ lại.

‘Đây là nguyên lý gì! ?’ Vu Hoành trong lòng hiếu kỳ, lập tức không cẩn thận thối lui ra khỏi quan tưởng đồ trạng thái.

‘Nếu như có thể điều khiển cái kia hắc thủy, nói không chừng, còn có thể lợi dụng nó làm một loại nào đó thủ đoạn công kích!’

Trong lòng yên ổn dưới, Vu Hoành trở về sơn động, tiếp tục bắt đầu công pháp tu hành.

Trong chốc lát, trước mắt hắn công pháp trang giấy, một chút biến ảo thành một bản thật mỏng màu xanh da trời sách nhỏ.

Tựa như có đồ vật gì tại kịch liệt chấn động nó.

Long Tích số lượng càng ngày càng nhiều. Hiện tại như trước vẫn là hơn mười đầu, đây là là trước kia c·h·ế·t mấy đầu dẫn đến.

Bởi vì cầu gỗ bản thân chất liệu cực kỳ cứng rắn, không cách nào chùy nhập cái đinh, cho nên Vu Hoành áp dụng chính là nhựa cao su niêm hợp cùng dây thừng buộc chặt các loại phương thức.

Còn có nội khí điều khiển khoảng cách, cũng ảnh Hưởng Thủy phạm vi khống chế. .. Bất quá, tu thành tầng thứ ba, cơ bản liền có thể từ trong không khí ngưng tụ trình độ đi ra

Nham tương? Hóa học dung dịch? Hoặc là… Phía sau cầu gỗ bên trong hắc thủy! ?

Vu Hoành một tay nắm lấy một đoàn đất đen, nhẹ nhàng buông ra mặc cho thổ nhưỡng rơi xuống đất.

Tê…

‘Bản công pháp từng dùng tên Vân Thủy Quyết, chính là Vân Thiên Cửu Cung phái phụ trợ công quyết một trong, toàn công chín tầng, tu hành đơn giản, tư chất yêu cầu gần như không, tu luyện đến đại thành có thể điều khiển vạn vật nguồn nước 172 loại. Nhưng chỉ giới hạn trong phổ thông điều khiển, bởi vậy cộng là môn phái đệ tử dùng để thuần thục thao nước kỹ xảo tiểu pháp môn.’

‘Một cái là sự vật bản thân đối với mình nội bộ trình độ trói buộc cường độ, tỉ như chén nước túi nước, bên trong nước liền tương đối tốt điều khiển tách rời. Nhưng nếu như là một khối ẩm ướt huyết nhục, bên trong nước liền khá khó khăn. Cần tiêu hao nội khí cũng tuyệt đối chênh lệch cực lớn.’

Cái này băng thiên tuyết địa, hắn lên đi đâu tìm loại thứ hai dòng nước chất lỏng?

Giấy màu trắng trong chén, nhộn nhạo trong suốt thanh thủy, lẳng lặng gác lại ở trước mặt Vu Hoành trên mặt đất.

Trong chén nước nước cấp tốc khôi phục lại bình tĩnh

Vu Hoành hồi ức tầng thứ ba nội dung.

Làm xong thường ngày rèn luyện, tay hắn buông lỏng mặc cho thủy cầu treo tại bên cạnh mình trên bờ vai.

Vu Hoành thu công, trong mắt ý cười càng đậm.

Đoàn này nước mỗi một giọt đều ở bên trong khí công pháp điều khiển dưới, không cách nào thoát ly.

Rốt cục.

Sổ mặt ngoài dùng tiếng Hán viết lấy: Ngưng Thủy Công.

Hơn mười giờ về sau, Vu Hoành hai mắt xích hồng, từ dưới đất thất đi tới lúc, trong tay đã treo trên bầu trời nâng một đoàn bóng bàn lớn nhỏ thủy đoàn.

“Tiếp đó, tầng thứ tư, bắt đầu thay đổi loại thứ hai dòng nước, lấy rèn luyện đối với những khác chất lỏng điều khiển. Như vậy, loại thứ hai dòng nước, ta muốn chọn…”

Hắn đưa tay tại trên thủy cầu chọc chọc, đâm ra từng vòng từng vòng gợn nước, nhưng lại rất nhanh làm nhạt, biến mất.

Hắn nhìn xem ngoại viện cao ngất tường đá, màu đen kiên cố tường đá, bản thân có khu trục đê đẳng hắc tai hiệu quả, còn có hấp thụ hồng trị dự trữ tác dụng. Tại bị phá hủy trong nháy mắt, có thể phóng xuất ra khổng lồ giá trị âm bức xạ bạo tạc.

Liền xem như cao nguy hắc tai cũng tất nhiên sẽ gặp thương tích.

Còn có cái này mười hai kỷ là thời gian nào đơn vị?

Trong chén nước thanh thủy bắt đầu khẽ run lên.

Đột nhiên Vu Hoành trong đầu hiện lên một đạo điện quang.

Vu Hoành trong lòng cảm giác an toàn vào lúc này đạt đến lớn nhất.

Tỉ như phổ thông dòng nước, luyện đến đại thành sẽ xuất hiện hô hấp dưới nước loại đặc hiệu này, cho nên môn này Vân Thủy Cửu Cung phái phụ trợ công quyết, hiển nhiên không hổ là có thể hủy diệt thế giới thế lực đỉnh cấp công quyết, coi như chỉ là phụ trợ, cũng có cường hãn hiệu quả.

Loại này khống chế, cần lấy nội khí khu động, cho nên quyển công pháp này đầu tiên là ngầm thừa nhận người tu hành bản thân liền có nhất định nội khí, mới có thể tu hành.

Chỉ cần đến tầng thứ ba, nguồn nước vấn đề cơ bản liền có thể giải quyết.

“Rốt cục, xong rồi! !”

Tại ngày thứ tư sau giữa trưa.

Vu Hoành hai mắt nhìn chăm chú lên phía trên bên trên đếm ngược, nhìn xem cái kia cuối cùng một phút đồng hồ, một chút nhảy lên, về không.

Cùng lúc, lấy Vu Hoành bên cạnh ba mét làm hạn định chế, trong phạm vi này càng sâu tầng đất đen, cũng bắt đầu cấp tốc khô ráo, từ đó bốc hơi lên từng đoàn từng đoàn trong suốt tiểu thủy cầu.

Duy trì lấy cái này thủy đoàn lơ lửng trong lòng bàn tay.

Sắc trời vẫn như cũ đen kịt.

“Tiến độ này dưới, nhiều lắm là ba ngày nữa, ta liền có thể bắt đầu tầng thứ ba tu hành!”

Ngay sau đó, tất cả thủy cầu nhao nhao nối đuôi nhau nhập vào chuẩn bị xong thùng gỗ, đem thùng gỗ rót đầy hơn phân nửa.

Vu Hoành trong lòng buông lỏng, cầm lấy sách nhỏ, lật ra trang bìa.

Làm xong những này, hắn trở lại sơn động lúc, ăn xong cơm tối, đã không sai biệt lắm đến hắc ấn cường hóa công pháp cuối cùng.

Nếu như nói trước hai tầng chỉ là mặt ngoài điều khiển, như vậy tầng thứ ba bắt đầu, chính là đối với dòng nước điều khiển trên phạm vi lớn tăng cường.

Chương 221: Đo lường tính toán (1)

Chương 221: Đo lường tính toán (1)

Cầu gỗ biên giới.

Hắc vụ tại hai bên quay cuồng, dưới cầu hắc thủy cũng tương tự đang lăn lộn.

Vu Hoành nửa ngồi tại bên cầu, cẩn thận nhìn chằm chằm chảy xuôi hắc thủy.

Hai tay chậm rãi kết xuất khống thủy thủ ấn, nội khí quanh quẩn trong đó, thủ ấn nhắm ngay hắc thủy.

“Hết thảy có ba giai đoạn! Mọi người chịu đựng! !”

Rất nhanh, phía trước cánh rừng dần dần thưa thớt, biến mất.

‘Cái này hắc thủy, chẳng lẽ lại chính là cao nồng độ hoá lỏng hắc vụ? ?’ Vu Hoành trong lòng khẽ động, tựa hồ phát hiện cái gì.

Hắn kiên trì bất động, tiếp tục duy trì.

Đương nhiên hạch tâm nguyên nhân, hay là Bôn Lôi thối pháp viên mãn về sau, Ngưng Thủy Công cũng có thể ngưng tụ nước lọc, uống nguồn nước vấn đề đạt được giải quyết.

Một phiếu người cường hóa dưới mũ giáp khuôn mặt hoàn toàn trắng bệch, nhìn xem dần dần hóa thành khói đen Hắc Huyết Tê Giác thi thể, bọn hắn lúc này mới từ chưa tỉnh hồn bên trong khôi phục một chút tinh thần.

“Theo một ý nghĩa nào đó, xác thực.” Nam nhân nhìn vẻ mặt không tin Lâm Y Y, không thể nín được cười.

“Thử nhìn một chút.”

“Được rồi, không tin thì không tin, đói bụng không, ta dẫn ngươi đi tìm một chút ăn, dù sao ngươi gặp đều gặp được ta, sau khi trở về đừng nói ra ngoài liền tốt.”

Vu Hoành thở hắt ra, kiểm tra một hồi hắc ấn cường hóa trình độ, Huy Thạch phấn cường hóa hoàn thành, hắn liền lại đi tìm một chút hắc tai còn sót lại vật, cùng rađa cùng một chỗ, bắt đầu mới hợp thành cường hóa.

Bành!

Đèn pin ánh sáng trình viên hình trụ, hướng phía trước đánh ra, chiếu xạ tại mấy mét bên ngoài trên mặt đất.

‘Không… Thân phân tử nước có thể cảm giác được nhỏ xíu hấp thụ lực, ý vị này hắc thủy này chính là chất lỏng, cũng không phải là cái gì khác ngụy trang. Chỉ cần là chất lỏng, liền có khả năng bị Ngưng Thủy Công khống chế.’

Cộc cộc cộc cộc!

Hắc Cự Nhân chính là cái không tệ vật tham chiếu.

Ngoại quốc nam tử lẳng lặng ngồi tại bên vách đá, lưng tựa đi lên, hai chân quỳ gối vung ra, trong tay đốt một điếu thuốc, hút vào một ngụm.

“Đồ ăn không có… Không đủ.”

Tê giác chính toàn thân nhỏ xuống lấy màu đen giọt máu, làn da tựa như bị lột da đồng dạng, máu me đầm đìa.

Một chút lộ diện lồi ra cấp độ, nhổng lên thật cao, lộ ra tầng dưới chót màu đen tầng nham thạch.

Nơi xa còn có một cái mười lăm người tiêu chuẩn pháo binh tiểu đội. Mỗi ba người khống chế lấy một máy di động thức s·ú·n·g lựu đ·ạ·n.

Nó có một đôi màu hổ phách hình thoi đồng tử, nhìn thấy Vu Hoành đèn pin lúc, đồng tử có chút co rụt lại, hướng phía phương hướng này nhìn tới.

Chỉ cần thứ này coi như nước, liền nhất định có thể bị hấp thụ đứng lên.

Phốc.

“Đây quan hệ đến một cái bí mật.” Nam nhân cười cười, “Gặp được ta, là cái bất hạnh của các ngươi, cũng coi là may mắn.”

Thế là Vu Hoành định tìm mấy cái hắc tai nếm thử bên dưới thực lực bản thân. Biết người biết ta mới có thể bách chiến bách thắng, mà tri kỷ chính là muốn rõ ràng biết cực hạn của mình ở đâu. Như vậy mới có thể không đánh giá cao chính mình, gặp được vượt qua cực hạn đối thủ lúc, kịp thời rút đi.

Trừ ra những này, cách đó không xa còn có hai chiếc Đông Hà sản xuất hàng loạt mây đen xe tăng hạng nặng, làm khiên thịt ngăn cản tại trước, bị Hắc Huyết Tê Giác chính diện đâm đến lõm đi vào, mắt thấy không thể dùng.

Vu Hoành đưa tay điện giao cho bên phải một đầu Long Tích, kẹt tại Long Tích đỉnh đầu một dải lưng gai nhọn ở giữa

Rất nhanh, lại là một giờ đi qua.

Kéo dài đến hơn mười phút.

Từng vòng pháo kích không ngừng rơi xuống, nổ tại tê giác trên thân bên người, đem nó nổ tả hữu lắc lư.

Màu xám mặt đường bên trên, tràn đầy từng cái lớn nhỏ không đều dấu chân, nhưng có Đại Tiểu Hắc Cự Nhân đi ngang qua nơi này, trực tiếp đem đường đạp.

Tinh thần hắn đại chấn, biết rốt cục có hiệu quả, thế là tranh thủ thời gian duy trì nội khí chuyển vận.

Bành bành!

“Ngươi… Làm sao, không ăn, vậy. Không có việc gì? ?” Y Y nhìn xem nam nhân, ánh mắt lóe lên một tia hiếu kỳ.

“Tốt!” Lâm Y Y nhìn một chút y tá, tranh thủ thời gian đứng dậy. Cứu người trước quan trọng.

Hắn há mồm phun ra một cái vòng khói, nhìn xem đối diện một mặt tiều tụy Lâm Y Y cùng tiểu y tá.

“Phụ cận gần nhất địa phương chính là cho lúc trước các ngươi đề cập qua nơi đó, đó là phụ cận đám thợ săn mùa đông khẩn cấp lúc cất giữ ẩn tàng vật tư, tổng cộng chỉ có ngần ấy.”

Dù sao có Long Tích tại, đánh không lại để Long Tích đi lên dẫn dắt rời đi là được.

Xùy, hô, xùy, hô.

Ngọn lửa rừng rực bám vào tại tê giác trên thân, không ngừng thiêu đốt lên.

Cũng may trận pháp ra sức, cấp tốc đem nó trung hòa triệt tiêu mất.

Vu Hoành từng bước từng bước hướng phía trước, chung quanh đưa tay không thấy được năm ngón, duy nhất nguồn sáng, chính là trong tay hắn đèn nguyên tử đèn pin.

Duy trì lấy cái tư thế này, Vu Hoành không nhúc nhích, rất nhanh liền đi qua mười phút đồng hồ.

To lớn thiết cầu cùng hắn tại lục quang kỳ sau đợi khuôn mặt tươi cười, hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

Có thể coi là không ăn, đối phương tinh thần ý thức cũng vô cùng rõ ràng, không có chút nào bất luận cái gì mỏi mệt thống khổ cảm giác.

Nhưng ngay sau đó, nguyên địa đại lượng khói đen cấp tốc ngưng tụ, ngắn ngủi 2 giây, một đầu hoàn toàn mới Hắc Huyết Tê Giác, lại từ trong khói đen xông ra.

Lập tức một chút hắc thủy thoát ly khống chế, chớp mắt liền bốc hơi hóa thành khói đen, biến mất không thấy gì nữa.

Hắc thủy hay là không hề có động tĩnh gì

Đột nhiên một tiếng vang thật lớn, mặt đất nổ tung một đại đoàn cam ngọn lửa màu trắng.

Nhìn xem không ngừng cường hóa doanh địa, nhìn xem không ngừng tiến bộ tu vi, trong lòng của hắn cảm giác an toàn cũng đang không ngừng đạt được gia tăng.

“Giai đoạn hai! ! Nhanh nhanh nhanh! ! Chú ý dự phán quỹ tích! !”

Nó lung lay đầu, trong mắt nhỏ nổi lên nổi giận cảm xúc.

Trong chốc lát một đạo hỏa tuyến từ trong bóng tối bắn ra, chính giữa trong rừng đá một đầu Hắc Huyết Tê Giác.

Nhưng bây giờ, một bên bổ sung, một bên sử dụng, hai tướng triệt tiêu, thời gian duy trì liền dài hơn.

Âm thanh hỏa lực lại lần nữa vang lên.

Trong hắc ám, Vu Hoành mang theo bốn đầu Long Tích, chung quanh đều có Long Tích hộ giá, hắn đang hướng về Hoàn Phong thị phương hướng tới gần.

“Giai đoạn hai sẽ tốc độ sẽ biến nhanh, tam giai đoạn phòng ngự sẽ trên phạm vi lớn tăng cường, chú ý dẫn dụ trận hình!”

“Ngươi là một cô gái tốt.” Nam nhân lại lần nữa hít một ngụm khói, “Có thể thế đạo này, không phải tốt thế đạo…”

S·ú·n·g máy hạng nặng tiếng xạ kích nổ tung, từng đầu đ·ạ·n s·ú·n·g máy liên ở giữa không trung bay vụt mà qua, đánh vào tê giác trên thân, đánh cho da tróc thịt bong.

Ngoại giới không cách nào liên hệ, máy truyền tin tựa hồ lại lần nữa bị quấy rầy rồi, ngay cả quốc gia phát thanh tổng đài cũng nghe đài không đến.

Bạo tạc ánh lửa khoảnh khắc chiếu sáng chung quanh một cái chớp mắt.

‘Muốn hay không từ bỏ đổi một loại?’

Bao quát bị đ·ạ·n hỏa tiễn nổ ra tới cực đại huyết động, cũng tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được nhanh chóng chữa trị khép lại.

Toàn bộ doanh địa cũng chỉ có một mình hắn, từ đối với Hắc Cự Nhân lo lắng, Vu Hoành cũng chỉ có thể để cho mình đắm chìm tại tu hành cùng không gián đoạn cường hóa bên trong.

Cũng chính là có đạo hơi thở lưu chuyển tại, bằng không hắn như thế tiếp tục không ngừng tiêu hao nội khí, thời gian dài, chung quy là gánh không được.

Cụ thể cường hóa phương hướng hắn không đưa ra, chỉ là để hắc tai ngẫu nhiên thăng cấp. Đếm ngược thời gian sau khi ra ngoài, là tiếp cận hai ngày.

Gầm lên giận dữ dưới, Hắc Huyết Tê Giác quay người liền hướng phía đơn binh đ·ạ·n hỏa tiễn phát xạ phòng tuyến phóng đi.

Sau đó trình tự chính là lặp lại một hai tầng, tăng cường đối với hắc thủy khống chế tinh tế tỉ mỉ trình độ.

Hắn đã thật lâu chưa từng gặp qua người bình thường, trước đây thật lâu, hắn kỳ thật cũng chỉ là người bình thường, một người bình thường đáng tiếc. Bây giờ thì khác.

Đảo mắt, hơn nửa giờ đi qua.

Ầm ầm!

Bò….ò…! !

Cải tiến sau cao độ ngưng tụ ánh sáng, đã có thể xuyên thấu khoảng cách gần bộ phận hắc vụ.

Hắn nâng thủy cầu màu đen, cẩn thận từng li từng tí rời đi cầu gỗ phạm vi.

Từ gặp được đối phương bắt đầu, nhiều như vậy ngày, nàng cho tới bây giờ chưa từng thấy đối phương ăn bất luận cái gì ẩm thực

Trong lúc bất chợt, Vu Hoành nhìn thấy trong hắc thủy, chảy xiết trong dòng sông, bỗng nhiên nhô ra một cái nho nhỏ dòng nước xúc giác.

Hắc Huyết Tê Giác bị nổ tung nổ có chút lùi lại, nửa bên nghiêng người đều bị tạc không có, thêm ra một cái to bằng chậu rửa mặt lỗ máu.

‘Chân chính viên mãn về sau, ta còn không có chính thức xuất thủ qua, lần này ngược lại muốn xem xem, đánh nhau hiệu quả như thế nào. Dù sao dựa theo gặp phải mật độ, Hắc Cự Nhân là ta nhất định phải đối mặt hạm.’

“Nhất định phải. Trở về.” Lâm Y Y cắn răng nói. Đưa thay sờ sờ y tá cái trán, nóng hổi vô cùng.

Năm chiếc Xích Vân xe tăng loại nhẹ, hơn mười mang theo s·ú·n·g phóng lựu người cường hóa, ba chiếc chống s·ú·n·g máy hạng nặng xe bọc thép.

Đùng.

Kinh khủng địa lôi bạo tạc, trong nháy mắt đem Hắc Huyết Tê Giác trùng điệp tung bay, ở giữa không trung quay cuồng mười mấy vòng.

“Cái gì, bí mật? ? Một cái ngươi biết, khẳng định sẽ c·h·ế·t bí mật.”

Làm xong những này, hắn liền lại tiếp tục đắm chìm nhập đối với hắc thủy tu hành cùng rèn luyện.

“Tượng Trùng cũng chỉ là cấp ba, Hắc Cự Nhân là cấp chín cùng Chiến Tranh cấp ở giữa, ngược lại là chưa từng gặp qua cấp bảy loại này to con.” Vu Hoành nhớ một chút, cấp Trùng Nhân mặc dù là so cái này cao, nhưng loại hình không phải một cái loại hình, Trùng Nhân thuộc về đặc dị tính năng lực hắc tai.

Hắc thủy hay là lù lù bất động.

Hoàn toàn không phải cấp ba Tượng Trùng dễ dàng như vậy giải quyết khó khăn.

Tê giác thô trọng tiếng hít thở không ngừng vang lên, oa như to lớn ống bễ.

Trong hắc ám nơi xa, có người đang nóng nảy rống giận.

“So, hắc tai, còn, đáng sợ? ?”

Nhưng bất kể như thế nào oanh tạc, Hắc Huyết Tê Giác đều có thể lại lần nữa đứng dậy, hướng phía pháo kích trận địa bắn vọt.

Vu Hoành cái trán bắt đầu có chút xuất mồ hôi, hắn nội khí đều tiêu hao sáu đạo, nhưng xem ra tựa hồ không có động tĩnh.

Oanh!

“Cũng không thể… Tại, chỗ này chờ c·h·ế·t?” Lâm Y Y bất đắc dĩ nói.

Vòng ngoài.

Hắn nâng hắc thủy cầu, trở lại trong doanh địa viện, nhìn kỹ thứ này, sau đó bắt đầu rèn luyện thay đổi nhỏ điều khiển.

Mặt khác phụ trợ tác chiến một cái hai mươi người đội, có hơn phân nửa ngã xuống sâu trong bóng tối, bị Hắc Huyết Tê Giác va chạm lúc né tránh không kịp, tại chỗ tử vong.

Lại là hơn nửa giờ đi qua, Vu Hoành rốt cục trong lòng bàn tay nâng lên một đoàn thủy cầu màu đen.

Trận trận người cường hóa rống to không ngừng ở chung quanh tiếng vọng.

Một đầu phá toái đường cao tốc, xuất hiện ở trước mặt Vu Hoành.

Trong một chỗ sơn động.

“Ra ngoài tìm không thấy phương hướng, ngươi không có chỉ dẫn thiết bị, tại loại này trong bóng tối cái gì cũng nhìn không thấy, có làm được cái gì?” Nam tử bình tĩnh nói.

Hắc Phong doanh địa.

Tại vẩy ra nửa tấn huyết nhục về sau, tê giác một chút nện đứt hai cây rừng đá cột đá, ngã xuống đất không dậy nổi.

Vu Hoành gỡ xuống phía sau chữa trị tốt lưu tinh to lớn gai nhọn bóng, từng bước một hướng Hắc Huyết Tê Giác đến gần.

Thủy cầu này đen như mực, mới vừa thoát ly nước sông, liền cấp tốc bốc hơi, ý đồ hóa thành sương mù, nhưng bị Vu Hoành mạnh mẽ dùng Ngưng Thủy Công khống chế hấp thụ ở.

Hắn bắt đầu lợi dụng thân thủy năng lượng hạt, cẩn thận hấp thụ nơi này lưu động hắc thủy.

Hắn hứng thú, lần này đi ra vốn là gây chuyện khảo thí công lực, Hắc Huyết Tê Giác đến rất đúng lúc.

Khi Hắc Huyết Tê Giác lần thứ ba đứng người lên, cũng bị nổ đổ về sau, hết thảy cuối cùng kết thúc.

Phốc.

Soạt một chút, tê giác triệt để hóa thành một vũng lớn máu đen, hòa tan, bốc hơi, tiêu tán là đen khói.

Trên cổ áo máy kiểm tra trong nháy mắt tuôn ra tiếng cảnh báo, trị số điên cuồng tiêu thăng, một chút lên cao đến hơn 100. 000, sau đó lại cấp tốc ngã xuống, khôi phục lại mấy chục trình độ

Nhưng những vết thương này mới xuất hiện, liền rất nhanh bị màu đen huyết nhục bao trùm, bao khỏa, thoáng qua biến mất.

Trong hắc ám, từng đạo màu vàng sáng ánh đèn sáng lên, chiếu xạ ra chung quanh giảo sát bộ đội toàn cảnh.

Sưu! !

Phốc.

Cấp bảy hắc tai!

Bước chân nghiêng một cái, dẫm lên một viên hòn đá nhỏ, dẫn đến bàn tay hắn có chút sai lệch dưới.

Tại hơn một giờ về sau, Vu Hoành không cẩn thận bởi vì mỏi mệt thư giãn một cái chớp mắt, lập tức hắc thủy cầu chớp mắt

bốc hơi tiêu tán, để trong doanh địa hồng trị một chút tăng vọt một mảng lớn.

Răng rắc đất tuyết giẫm đạp âm thanh bên trong.

Bởi vì lần trước dẫn một cái Hắc Cự Nhân qua bên kia, cụ thể tình huống như thế nào, hắn hiện tại cũng không nắm chắc được, cho nên quyết định đi qua tới gần nhìn xem.

Vu Hoành trong lòng nhất định, kiên trì bất động.

Vu Hoành đèn pin quang chính xảo đánh vào trên mặt đường, soi sáng ra một đầu xe con lớn nhỏ tê giác màu đen.

“Hắc Cự Nhân không tìm được, ngược lại là gặp được một đầu Hắc Huyết Tê Giác?”

Chương 222: Đo lường tính toán (2)

Chương 222: Đo lường tính toán (2)

“Đi thôi, xác định định vị phương hướng.” Dẫn đội quan chỉ huy ngồi tại lớn nhất một cỗ trang dùng trong xe, nó sắc mặt lãnh khốc, bên cạnh đứng đấy trong mấy người, có Tiết Ninh Ninh cùng An An tại.

“Chung quanh q·uấy n·hiễu càng lúc càng lớn, cũng không đủ công suất chèo chống, liền xem như chúng ta cũng không cách nào nhẹ nhõm thu đến tin tức.” Quan chỉ huy lãnh đạm nói.

“.” Tiết Ninh Ninh muốn mở miệng nói cái gì, nhưng lại cảm giác vô luận nói cái gì, đều không đến đây lúc bầu không khí ngưng trọng.

Vì tìm tới Y Y, chi đội ngũ này một đường giải quyết không ít hắc tai, nhưng tử thương cũng không ít. Vẻn vẹn vì một người, liền Tiết Ninh Ninh cũng không nghĩ tới, nhóm người mình báo cáo về sau, sẽ dẫn tới cao như vậy quy cách tìm kiếm cứu tiểu đội.

Liên tục bộc phát ba đạo nội khí, tốn thời gian mười giây, giải quyết cấp bảy Huyết Triều quái vật, so với trước đó rõ ràng mạnh hơn nhiều. Ta thậm chí tính cả lúc bộc phát hai đạo nội khí thiêu đốt thái dã vô dụng, chớ nói chi là cuối cùng Bôn Lôi Biến.

Vu Hoành lông tóc không hao tổn thân ảnh từ trong vách đá đi ra. Hắn đánh lấy tê giác đi lên dùng sức ném đi soạt một chút, xe con lớn nhỏ Hắc Huyết Tê Giác bị cuồn cuộn lấy ném lên cao năm mét giữa không trung.

Cứ việc nó điên cuồng giãy dụa, bốn vó loạn đạp, nhưng căn bản là không có cách thoát khỏi hai tay kiềm chế.

Chỉ định phương hướng là tăng cường trận pháp lực sát thương cường độ, trong đó còn bao gồm từ Tiểu Hắc Cự Nhân

nơi đó lấy được cùng loại ánh mắt sự vật.

Hắn lặng yên liếc mắt mắt một bên phó quan, hai người ánh mắt giao lưu.

Để Long Tích thu hồi còn sót lại vật, Vu Hoành tính toán mình bây giờ thực lực.

Ầm ầm!

Nội khí bộc phát dưới, một cước này mang ra mấy trăm tấn cự lực, chính giữa tê giác cái cằm, đem nó trùng điệp bị đá nổi lên mà lên.

Vô số đá vụn bùn đất vẩy ra, bị cự lực đè ép tuôn ra.

Ô ô bén nhọn tiếng rít, nương theo lấy nội khí bám vào, càng phát ra bén nhọn.

Sau lưng nó chỗ có vô số xúc tu một dạng màu đen chất nhầy, đang không ngừng ra vào, tựa hồ đang đào rỗng cự nhân trong cơ thể.

Tê giác cuồng nộ đụng chạm lấy, ra hố to, đỉnh lấy Vu Hoành đụng đầu vào mặt bên trên vách núi đá.

Đường cái bên trái, một cỗ màu trắng xe hơi nhỏ chính dừng sát ở ven đường, trong xe trên vị trí lái, ngồi một cái toàn thân váy trắng nữ tử tóc đen.

Oanh! !

“Không, là chỉ có mười giờ, tìm không thấy cũng chỉ có thể rút lui, một lần nữa đánh tan một lần Hắc Huyết Tê Giác.” Quan chỉ huy lãnh đạm nói.

“Ngây thơ, Hắc Huyết Tê Giác là mới xuất hiện cấp bảy hắc tai, Huyết Triều chúc, nó sở trường lớn nhất chính là máu dày, khôi phục nhanh, lần trước thanh lý qua một đầu, không đến nửa ngày thời gian liền có thể hoàn chỉnh khôi phục.”

Ô ô tiếng động cơ bên trong, xe buýt từ từ tới gần.

Đúng lúc này, trong hố khói đen cuồn cuộn, lại lần nữa truyền ra tê giác phẫn nộ rống to.

Một giây sau, một đầu hoàn hảo không chút tổn hại Hắc Huyết Tê Giác từ trong hố đập vào mặt xông ra, trùng điệp đụng trên người Vu Hoành.

Nguyên địa chỉ để lại một khối đen sì cùng loại xương cốt còn sót lại vật.

Nhưng hồi tưởng lại vừa rồi tình hình chiến đấu, Vu Hoành luôn cảm giác có loại hữu lực không dùng được cảm giác.

Sau đó, toàn lực hướng xuống kéo một phát.

Bành! !

“Rất nhẹ nhàng.”

Lúc này hắn cũng không nhìn, quay người dọc theo đường về liền đi.

Thiết cầu xoay quanh tốc độ càng lúc càng nhanh, càng ngày càng nhanh.

Tê.

“Lưu Tinh Chùy hay là chỉ thích hợp một kích mất mạng, cuối cùng đóng đô thời điểm dùng, ở giữa dùng Lang Nha bổng cảm giác càng thực sự, phát lực càng thông thuận.” Suy tư dưới, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một cái cách dùng.

Cơ hồ là cùng một thời gian, to lớn gai nhọn thiết cầu ầm vang hạ lạc, thiểm điện nhập vào hố đá.

Một đôi đại thủ đột nhiên ôm lấy tê giác đầu hai bên.

Trên đường lớn, một cỗ rách rưới vận chuyển hành khách xe buýt, chính lung la lung lay thuận rách rưới lộ diện hướng bên này lái tới.

Vu Hoành cảm thụ được cái này khó được hừng đông, ánh mắt cũng xa xa rơi vào tòa kia vẫn như cũ bị màu đen chất nhầy bao trùm thành thị.

Bò….ò…! !

Liền xem như ra ngoài khảo thí, hắn cũng chưa quên lợi dụng đạo tức lưu chuyển đặc tính đến rèn luyện Ngưng Thủy Công.

Dựa theo hắn tính ra, nơi này hẳn là Hoàn Phong thị gần nhất đường cái vị trí.

Tính cả những cái kia tác dụng sợi tơ màu đen, cũng cùng nhau bị kéo lấy xa xa bay đi, biến mất không thấy gì nữa.

“Lên!”

Vu Hoành khẽ run lên, ngay cả hắn cũng cảm giác có chút rét run, thế là tranh thủ thời gian nhìn về phía gió thổi tới phương hướng.

‘Nhìn như vậy, hay là rất thuận tiện.’ Vu Hoành hài lòng thu hồi thiết cầu, cứ như vậy đứng tại ven đường, lẳng lặng nhìn về phía nơi xa chờ đợi bình minh.

Sau lưng một tên phó quan thao tác xem xét chiến xa này rađa, nghe vậy gật gật đầu.

Bước chân hắn có chút dừng lại, ngẩng đầu hướng bên trái nhìn lại.

Bọn hắn nhận được chân chính mệnh lệnh, là tìm tới mục tiêu, tính cả hết thảy chung quanh, toàn bộ để bọn hắn thượng thiên.

Trở lại doanh địa, Vu Hoành thu liễm tâm tư, toàn thân toàn ý đầu nhập khổ tu bên trong.

“Máy không người lái cùng kiểu mới nhện máy đều thả ra, kháng quấy nhiễu điều khiển phạm vi 500 mét bên trong, từ từ tìm kiếm.” Quan chỉ huy nói, ” hiện tại một cái khác Mesa gia tộc thành viên, đã bị đội điều tra chủ lực tìm tới cũng định vị. Bên này đợi khi tìm được Lâm Y Y, liền lập tức thu đội đi phối hợp hai đội truy tung.”

Đường cái mặt đất xi măng sụp đổ hạ xuống, thêm ra một cái sâu hơn một mét hố to.

“Đúng vậy, ngay tại chung quanh nơi này, chính xác điểm không tiện đem nắm.”

Trong chốc lát một viên gai nhọn thiết cầu gào thét bay ra, chính giữa xe con màu trắng vị trí lái.

Mặt đất rung động, xi măng mảnh vẩy ra.

“Trước đó tập kích Y Y bọn hắn đường về đội ngũ, chính là Hắc Huyết Tê Giác, lần này thanh lý về sau, hắn là có thể chống đỡ một đoạn thời gian a?” Tiết Ninh Ninh thấp giọng hỏi.

Trong thoáng chốc, một trận gió rét thấu xương quét mà qua.

Hắn nắm chặt xiềng xích, đem thiết cầu lôi kéo đứng lên, đang muốn kiểm tra có hay không còn sót lại vật.

Gầm xe bộ cấp tốc leo ra đại lượng tảo biển giống như sợi tơ màu đen.

“Cho nên chúng ta thời gian cũng chỉ có nửa ngày? Mười hai giờ?” Tiết Ninh Ninh biến sắc nói.

Thu tầm mắt lại, hắn lại lần nữa nhìn về phía Hoàn Phong thị phương hướng.

Đối với hắc thủy khống chế được đến hoàn thiện, Ngưng Thủy Công thuận lợi tiến vào tầng tiếp theo.

Đá vụn rơi xuống nước, vôi phiêu tán.

Sắc trời rốt cục dần dần sáng lên. Hắc vụ từ từ làm nhạt, biến thành sương mù xám.

Nhưng loại này tồn tại kỳ dị, tựa hồ cũng không có chủ động xâm hại người sống ý tứ.

.

Trong cái hố, vô số khói đen bốc hơi mà lên, tê giác thi thể đã tại biến mất bốc hơi.

Trong hắc ám, mượn đèn nguyên tử điểm điểm lục quang, Vu Hoành chỉ có thể nhìn thấy xe ngoại quan đại khái bộ dáng. Còn lại liền cái gì cũng không nhìn thấy.

Lúc này Vu Hoành mới nhìn đến, vô luận vị trí lái hay là mặt bên cửa sổ xe, đều là đen kịt một màu, bên trong không có đèn.

"Ta trực tiếp cầm Lưu Tinh Chùy khi vũ khí cận chiến dùng cũng là có thể… Xiềng xích có tự thân thừa trọng cực hạn, xác thực nhiều khi phát lực đến không ngừng điệp gia, lại chậm lại khó khăn. Nhưng ta trực tiếp bắt lấy thiết cầu nện, xiềng xích dùng để thu về vũ khí dùng, cái này chẳng phải dễ dàng hơn?"

Trong lúc đó, Vu Hoành hai mắt một tranh, buông ra thiết cầu để nó bay lên không, chính mình thì bạch quang bao trùm hai chân, trên chính diện đá!

Xe buýt bề ngoài lấy lục bạch sắc làm chủ, mặt bên in xa bằng ô tô chữ.

Tựa hồ là đồng dạng thấy được Vu Hoành, tóc đen nữ tử váy trắng hơi động một chút.

Xe con tại chỗ bị nện dẹp, về sau bay ra, rơi vào ven đường vách núi, biến mất ở trong bóng tối.

Tê giác hạ xuống, còn chưa triệt để rơi xuống đất, liền bị một đạo như thiểm điện bóng người nhảy lên thật cao, từ mặt bên chặn ngang, một cái chiến phủ thức bổ xuống.

Nhìn thấy tòa thành thị kia trong nháy mắt, hắn sắc mặt hơi đổi.

Nó toàn bộ thân thể ầm vang đập xuống, tại ở gần vách núi địa phương lại lần nữa ném ra một cái sâu hơn một mét cực đại hố thiên thạch.

Lại qua vài phút.

Trên đường lớn.

Vu Hoành không chút nào tránh lui, vung lên thiết cầu, lên đỉnh đầu cấp tốc gào thét xoay tròn.

Toàn bộ Hắc Huyết Tê Giác hoàn toàn bị bế lên, cái đuôi chỉ lên trời.

“Minh bạch.” Phó quan gật đầu.

Oanh!

Mắt thấy tê giác sắp vọt tới trước người.

Hắc Huyết Tê Giác dẫn đầu nhịn không được, cúi đầu, sừng nhọn nhắm ngay Vu Hoành, bỗng nhiên bắn vọt.

“Kết thúc.” Vu Hoành mắt nhìn máy kiểm tra bên trên trị số, hồng trị bắt đầu phi tốc giảm bớt.

Nơi xa cái kia cao ngất màu đen trong thành thị ở giữa, đang có một cái cùng cao ốc đồng dạng cao lớn cự nhân màu đen, nửa quỳ trên mặt đất, không nhúc nhích.

Máy kiểm tra hồng trị bên trên trị số tại vừa mới trong nháy mắt, tới gần hơn trăm vạn trình độ.

Đến phía sau cơ hồ chỉ còn một đạo hư ảnh.

Vu Hoành đi ra phía trước, nhìn xem trong hố ngã xuống đất không dậy nổi, toàn thân rách rưới Hắc Huyết Tê Giác.

Bò….ò…! !

Nếu như vẻn vẹn cứu người, tự nhiên không có khả năng chỉ vì Lâm Y Y một cái liền xuất động nhiều như vậy tinh nhuệ. Mấu chốt ở chỗ Lâm Y Y bên kia máy định vị đứt quãng truyền trở về tin tức, một cái khác Mesa gia tộc thành viên, tựa hồ đang cùng Lâm Y Y đợi tại một chỗ.

Tê tê tiếng ma sát tại cái này yên tĩnh trong đêm tối lộ ra đặc biệt rõ ràng.

“Đ·ạ·n dược dự trữ có chút không đủ, không có khả năng gặp lại con thứ hai Hắc Huyết Tê Giác, loại này hắc tai quá mức khó chơi, có thể trong nháy mắt liên tục phục Tô Tam lần, một lần so một lần mạnh. Dựa theo khoảng cách gần cảm ứng định

vị, Lâm Y Y vị trí, hắn là liền tại phụ cận đi?" Quan chỉ huy hỏi.

Thời gian một chút xíu trôi qua, hắn cũng đang không ngừng thao túng trên vai một viên đậu hà lan lớn nhỏ giọt nước màu đen.

Tốc độ càng lúc càng nhanh.

Mà lúc này, một cái đến từ Cực Quang thành đội xe, lại một lần nữa đi tới doanh địa.

Xe chậm rãi từ Vu Hoành bên người thử qua, không có dừng lại, dọc theo đường cái, rất nhanh liền biến mất ở trong hắc ám.

Một thân trầm đục chấn động về sau, tê giác gầm thét, đỉnh lấy vách núi lại lần nữa tăng lực.

Vu Hoành từng bước một hướng phía Hắc Huyết Tê Giác đi đến, sau lưng kéo lấy cực đại nặng nề gai nhọn thiết cầu.

Bò….ò…! !

Thiết cầu lập tức đâm vào tê giác bên trên, gai nhọn đâm vào huyết nhục, đem nó treo gấp, cùng một chỗ điệp gia trọng lực hướng xuống đập xuống.

Trong hố tê giác rốt cuộc không có động tĩnh.

Khoảng cách một cái Chiến Tranh cấp hắc tai gần như vậy, hắn vừa mới còn có một chút khởi sắc cảm giác an toàn, lại một lần nữa trên phạm vi lớn ngã xuống.

Phanh phanh phanh phanh!

Mỏng manh sương mù xám, cũng có thể nhìn thấy xa xa mông lung cảnh vật.

Hắn vừa mới mơ hồ cảm giác được, chiếc xe kia tựa hồ cùng cầu gỗ thuyền đen, là tương tự tồn tại.

Trầm muộn chân đạp âm thanh bên trong, tê giác tựa như một cỗ chiến xa hạng nặng, cứ thế thiếu một trăm năm mươi mã

tốc độ, hướng Vu Hoành va chạm tới.

Ông.

Tiếng vang phía dưới, tê giác phần eo cơ hồ bị nện đứt, sụp đổ đi vào một khối lớn.

Một tiếng ầm vang tiếng vang.

Lít nha lít nhít sợi tơ màu đen rất mau đem đường cái bao phủ, phi tốc hướng Vu Hoành vọt tới.

“Ngũ hình! !”

Một vòng lại một vòng.

Tê! !

Vu Hoành bá một chút xuất hiện tại cạnh hố, trong tay nhấc lên gai nhọn thiết cầu, cao cao vung lên, ở trên đỉnh đầu cấp tốc xoay quanh.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành kéo lên có chút biến hình Lưu Tinh Chùy, khẽ lắc đầu, tiếp tục hướng Hoàn Phong thị tiến đến.

Một đầu Long Tích tự động đi vào bên cạnh hắn, thờ hắn cầm lấy đèn nguyên tử đèn pin, hướng xuống chiếu xạ.

Lại qua ước chừng hơn mười phút.

Vu Hoành thu tầm mắt lại, từ từ tán đi thể nội nội khí.

Vu Hoành lôi kéo xiềng xích, khẽ động thiết cầu ở giữa không trung treo lại tê giác.

Mấy ngày sau.

Hết thảy đều kết thúc.

Hắc ấn cường hóa xong rađa, lập tức cường hóa trận pháp, lần này hắn đem toàn bộ còn sót lại vật đều ném vào đại trận.

‘Cái này mẹ nó… Hắc Cự Nhân đều bại! ! ?’ Vu Hoành sắc mặt ngưng trọng, biết cái này Hoàn Phong thị hắc tai, nhất

định đến Chiến Tranh cấp.

Bỗng nhiên tê giác toàn thân thương thế cấp tốc bao phủ tại từng đoàn từng đoàn trong khói đen.

*

Oanh! ! !

“Khuê Lôi!”

Đang lúc hắn dốc lòng tăng cường tự thân các phương diện thực lực lúc.

Chương 223: Nguồn nước (1)

Chương 223: Nguồn nước (1)

Trong xe là Thư Thành.

Hắn mang theo một cái niên kỷ tại 18~19 tuổi tiểu cô nương, cùng một chỗ lái xe đến.

-30 độ trời, hai người che phủ cực kỳ chặt chẽ, xuyên thấu qua kính bảo hộ có thể nhìn thấy lông mi bên trên đều có băng hoa.

Tiến vào doanh địa thứ an toàn khu sau.

"Ừm chờ muốn đi người đi đến, chúng ta cùng một chỗ, triệt để dẫn bạo tất cả dự trữ Huy Thạch, giải quyết chung quanh Người Nhắm Mắt vây quanh. Cùng để đó từ từ bị hoàn cảnh bên trong hồng trị làm hao mòn uổng phí, còn không bằng một đống bạo c·h·ế·t, nói không chừng còn có thể xử lý chung quanh một chút cao vị hắc tai, để bọn hắn tiến vào khôi phục giai đoạn, cho chạy đi mọi người kiếm con đường sống." Phó quan trả lời.

"Đường cái bị tuyết lớn che mất, căn bản tìm không thấy phương hướng… Chỉ có thể bằng cảm giác."

"Ngươi không có chống đỡ xuống dưới, làm sao biết một khắc cuối cùng sẽ không xuất hiện hi vọng?" Trương Khai Tuấn hỏi lại.

Bành.

Xe nương theo lấy ông ông mô-tơ điện âm thanh, rời đi doanh địa, rất nhanh biến mất tại trong hắc vụ.

"Lấy ra!" Hắn vươn tay.

Không có đầu tường phòng giữ, hắc tai bọn họ không chút kiêng kỵ tiến vào pháo đài thành thị, tìm kiếm có thể đi săn

người sống làm đồ ăn.

“Vẫn không thể nào bù đắp được hắc tai…” Trương Khai Tuấn trầm giọng nói. Nhìn qua ngoài thành u ám đại địa, ánh mắt lóe lên một vòng ảm đạm.

“Giao tiếp hàng hóa đều trong xe, xin ngài cẩn thận kiểm kê. Mặt khác, cho lúc trước Lâm Y Y tiếp tế, Tân bộ trưởng có ý tứ là sẽ không lấy không, đến tiếp sau sẽ cho ngài gấp bội bồi thường, xin ngài tin tưởng quân Liên Hiệp, hết thảy cũng là vì nhân loại sau này.” Thư Thành tựa hồ trong lời nói có hàm ý, cung kính cúi đầu, sau đó cùng tiểu nữ hài cùng lên xe rời đi.

Có thể tùy tiện rời đi doanh địa, Hắc Phong doanh địa trận pháp ấn ký cũng sẽ tự động đóng, Long Tích mặc dù còn có thể động đậy, nhưng Long Tích sào huyệt lại biết mất đi khống chế, đình chỉ ấp.

“Chư quân.”

Hắn lông mày nhíu chặt, trong lòng thở dài.

Hắn đại khái đoán chừng cái phương hướng, gia tốc hướng phía trước phóng đi.

Trương Khai Tuấn không nói thêm gì nữa, mà là mượn ngọn đèn hôn ám, nhìn về phía bộ hậu cần cao ốc bên kia.

“Đúng vậy, xác thực nói, tại hai tuần trước, Lâm Y Y liền tại đường về trên đường gặp tập kích mà mất tích.” Thư Thành chân thành nói, hắn híp mắt thấy được đầu kia biến mất hắc xà.

Hôi Thành.

Nguyên địa chỉ để lại mấy cái cùng trước đó một dạng vỏ bọc màu đen thùng đựng hàng.

Những này Huy Thạch khối vụn liên tiếp địa phương, thả ở đại lượng màu đen túi thuốc nổ.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành cấp tốc bắt đầu thu dọn đồ đạc.

Bốn giờ chiều, bầu trời vẫn như cũ đen kịt.

Trương Khai Tuấn chậm rãi lên tiếng.

Bên trong một cái, chính là nâng cao bụng lớn bác sĩ Hứa.

Thật lưa thưa đám người từ từ tán đi, tuyệt vọng đám người từng đội từng đội đi ra cửa thành, hướng phía hắc vụ thăm dò.

Phốc phốc phốc phốc.

Nhưng hồi tưởng lại Thư Thành dị dạng cùng nhắc nhở, hắn quyết định đem mấy cái rương này, toàn bộ phóng tới thứ an toàn khu bên ngoài, khoảng cách doanh địa xa một chút, trước quan sát nhìn xuống nhìn tình huống.

Tất cả mọi người nhìn chăm chú lên, chất đống tại nhà kho chỗ sâu từng rương Huy Thạch khối vụn.

Bình thường hắn dựa vào Long Tích đen trắng tầm mắt, phán đoán phải chăng nguy hiểm, chỉ có tại lúc cần phải mới mở ra cao lượng độ đèn pin.

Sở dĩ gãy mất thông tin, cũng là bởi vì toàn thành bị cúp điện.

Đối mặt tử vong, không phải mỗi người đều sẽ thản nhiên như vậy.

Bành.

Đối phương hết thảy lời nói cũng không có ý nghĩa. Rất hiển nhiên, đối phương giấu diếm hắn mục đích, chính là vì một mực có thể lợi dụng Y Y danh nghĩa chơi miễn phí hàng của hắn.

Hắc vụ phun trào, lúc này đã chiếm cứ nhà kho bên ngoài đại bộ phận khu vực.

“Không có Huy Thạch khoáng, coi như chúng ta tồn kho lại nhiều, sớm muộn cũng là c·h·ế·t, khác nhau chỉ là c·h·ế·t sớm c·h·ế·t muộn mà thôi.” Một người khác thản nhiên nói.

“Đáng tiếc, bộ nghiên cứu khoa học mới tìm được người cường hóa thông dụng an toàn cường hóa đường tắt… Chờ một tháng nữa, không, có lẽ nửa tháng, liền có thể làm ra

không giảm thọ liền toàn thân cường hóa cao độ tinh khiết dược tề.”

Nơi đó lục tục đi tới một số người.

Vu Hoành tại trong đất tuyết phi nước đại, lấy cùng loại với ô tô 100 mã tốc độ, ổn định hướng phía trước.

Nội khí quanh quẩn tại trên hai chân, phảng phất không biết mệt mỏi. Cứ như vậy chạy trốn ngừng ngừng, không bao lâu, Vu Hoành giảm tốc độ, rơi vào một chỗ nhô ra màu khô vàng tảng đá lớn đỉnh, xuất ra địa đồ thẩm tra đối chiếu hạ vị đưa.

Vẫn sáng phần lớn là trước đó nạp điện thức ánh đèn.

To như hạt đậu ngọn lửa màu vàng, trong tay hắn theo gió lay động, rung động.

Suy tư một lát, Vu Hoành hay là quyết định đi Hôi Thành nhìn xem, Y Y sự tình nhất định phải hỏi rõ ràng, mặt khác nguồn nước vấn đề là vấn đề lớn, hắn bên này giải quyết, nhưng Hôi Thành không nhất định có thể làm.

‘Hôi Thành cùng Cực Quang thành nhìn xảy ra chuyện gì, nguồn nước vấn đề lửa sém lông mày, Thư Thành đến từ Cực Quang thành bên kia, đột nhiên làm loại ám chỉ này, hiển nhiên Tân Cực Quang thành cũng xảy ra chuyện. Máy truyền tin liên lạc không được… Như vậy. Muốn hay không tự mình đi qua nhìn một chút tình huống?’

“Các ngươi cũng đều đi thôi, nơi này bức xạ tiết lộ càng lúc càng lớn, căn cứ dò xét, tránh đi Dung Giải Thủy Điệt phân bố khu vực, cách nơi này hơn ba mươi dặm bên ngoài, còn có thể miễn cưỡng lấy tới chút nước ngầm. Hiện tại ở tại trong thành chỉ có thể chờ đợi c·h·ế·t.” Trương Khai Tuấn bình tĩnh nói.

Nặng nề chân đạp âm thanh, từ nhà kho truyền ra ngoài đến nương theo lấy gào trầm thấp, Đại Đa Mục Điểu kêu to cũng càng ngày càng gần.

“Cùng c·h·ế·t tại hắc tai khủng bố cùng hoang ngôn phía dưới, còn không bằng dẫn bạo hết thảy, xong hết mọi chuyện. Bạo tạc tốc độ có thể cho chúng ta chỉ cảm thấy nhận trong nháy mắt thống khổ, liền kết thúc hết thảy…”

“Cái gì? ! Y Y đã từ điều tra đội 2 bên trong thoát ly?” Vu Hoành trên vai nằm sấp một đầu tiểu xà màu đen, nghe được Thư Thành thuật lại, hắn sắc mặt lập tức biến đổi. Trên vai tiểu xà cấp tốc bốc hơi, biến mất.

Trương Khai Tuấn cùng cuối cùng mười mấy cái trong thành đội trị an hảo thủ, đứng tại tường thành chỗ cao, lẳng lặng nhìn xem một màn này, không có ngăn cản.

Bành.

Vu Hoành dò xét mấy cái cái rương, để Long Tích tiến lên, đem cái rương từng cái mở ra.

Cường hóa đồ bộ vẫn là phải mang, van thở cùng dung hợp đi vào máy kiểm tra rất trọng yếu, đồng thời có thể hữu hiệu ngăn cách một chút có độc vật đối chất làn da trực tiếp tiếp xúc.

Theo cuối cùng một đội người đi ra cửa thành.

Tân Cực Quang thành khoảng cách càng xa, chưa được mấy ngày thời gian đừng nghĩ tìm tới, đây là đem Vu Hoành tốc độ bây giờ tính cả.

Không có phát hiện cái gì dị thường.

Hắc vụ quay cuồng, lần này Vu Hoành cầm khó chịu đèn nguyên tử, mà là sáng tỏ nạp điện đèn pin,

Tiếp xúc lão Trương đã lâu như vậy, cũng coi là người quen, tại nhân loại càng ngày càng ít tình huống dưới, có thể kéo một thanh là một thanh. Hắn không muốn bên người gương mặt quen càng ngày càng ít.

“Là thời điểm trở về ban sơ cố hương.” Có người thấp giọng lầm bầm.

Lần theo Thư Thành cho lúc trước địa đồ, ngày thứ hai hơn sáu giờ chiều.

“Dẫn bạo trang bị bố trí xong a?”

“Ha ha.” Vu Hoành sắc mặt khó coi, hắn đối với Tân Chỉ Lôi độ tín nhiệm đã hạ xuống đến số không điểm.

Tổng hợp kế một lần, cái này đi ra ngoài một chuyến, mang tới tổn thất cùng nguy hiểm rất lớn.

Mang lên bốn đầu Long Tích, nhanh chóng đi ra doanh địa, hướng phía bên ngoài trong hắc vụ đi đến.

Tiểu cô nương kia tựa hồ muốn mở miệng cùng Thư Thành nói cái gì, nhưng thẳng đến đi cũng vẫn là không có lên tiếng.

Đám Long Tích nhổ ra rút vào lưỡi rắn đem cái rương đẩy lên nơi xa.

Trong thành hoàn toàn u ám, mô-tơ điện năng lượng hạt nhân đã không có nguồn năng lượng, triệt để thiêu hủy, dẫn đến khu nguồn năng lượng một mảnh nóng bỏng, mãnh liệt tính phóng xạ chất lỏng để người sống ngay cả tới gần cũng làm không được.

Hơn mười phút về sau, tại chứa đựng Huy Thạch trong kho hàng.

Cứ việc, ánh đèn có áp chế Huyết Triều quái vật tác dụng.

Nếu như muốn đi huyết mạch cải tạo lộ tuyến, nhất định phải có một cái cơ sở nhất hoàn mỹ bắt đầu. Chỉ dựa vào chính hắn, dốt đặc cán mai, không biết cần bao lâu mới có thể cường hóa ra.

Trương Khai Tuấn mang theo cuối cùng lưu lại hơn 30 người, đều đứng ở trên không địa phương.

“Vậy liền lưu cho người khác đi, ta quá mệt mỏi.” Phó quan thổ khí.

Vu Hoành có chút do dự, Hôi Thành cùng Cực Quang thành là hắn có thể cầm tới người cường hóa giải phẫu loại hình dược vật duy nhất con đường.

Hôi Thành bị Người Nhắm Mắt bao quanh, chỉ có hai đầu kẽ nứt có thể cung cấp ra vào.

“Lão Trương, mở cửa nhanh, ta là Vu Hoành, ta tới cứu ngươi!” Bỗng nhiên một thanh âm từ bên ngoài truyền đến.

Huyết Triều hắc trùng tại hắn nội khí bao trùm bên dưới không cách nào tới gần, một cước đạp đất liền có thể nhảy lên thật cao, xông ra một mảng lớn khoảng cách.

Vu Hoành đi ra liên miên sơn lâm, tiến vào mảng lớn rộng lớn bình nguyên

“Mặt khác, lần này vật phẩm giao dịch bên trong, có quan hệ với việc này tường tình, ngài có thể đằng sau kỹ càng xem xét.”

Hắn vốn định đem người đưa qua, nhưng ở tách ra thông tin trước, bên kia cũng không có giải quyết vấn đề nước. Hăn xem chừng đưa qua cũng là c·h·ế·t, còn không bằng tiết kiệm một chút lực, miễn cho trên đường khổ thân.

“Nơi này bởi vì là Huy Thạch nhà kho, giá trị âm bức xạ nồng độ cực cao, không có hắc tai tiến đến. Tạm thời coi như an toàn.”

Nói đi là đi.

Liên tiếp đất vàng trên vùng bình nguyên, bao trùm thật lưa thưa xám trắng tuyết phấn.

‘Không có vệ tinh địa đồ hướng dẫn, khói đen che phủ rất khó khăn phán đoán phương hướng…’

Nhìn thấy bác sĩ Hứa, hắn liền nhớ tới Hắc Phong doanh địa.

“Một mực như thế trốn, lại có thể chạy trốn tới đâu đây?” Phó quan rã rời nói, ” nhân loại đã không có đường sống, tiếp tục chống đỡ xuống dưới cũng chỉ là kéo dài hơi tàn.”

Vũ khí vẫn là dùng cường hóa s·ú·n·g ngắn cùng Lưu Tinh Cầu.

Hắn cúi đầu xuống, trong ánh mắt ẩn ẩn hiện lên một sợi quái dị quang trạch. Lần này hàng hóa bên trong, thế nhưng là chuyên môn ẩn giấu đi đại đương lượng điều khiển tạc đ·ạ·n.

Chỉ cần hàng hóa đưa vào doanh địa. Trong nháy mắt liền có thể làm cho cả doanh địa thượng thiên.

Không có ánh đèn, không có nguồn năng lượng, rất nhiều nơi mặc dù vẫn như cũ có Dương Quang vật liệu sơn phủ chống cự, nhưng vẫn là có hình thể khổng lồ Huyết Triều quái vật lặng yên tiến vào thành.

Cửa lớn chậm rãi rơi xuống, từng tầng từng tầng đem trong ngoài triệt để ngăn cách ra.

Chung quanh đều là như là vách tường đồng dạng sương mù màu đen, cái gì cũng nhìn không thấy.

Trầm mặc một hồi.

“Tân bộ trưởng hẳn là lo lắng ngươi bởi vậy cự tuyệt cho đội điều tra cung cấp tài nguyên vật tư, cho nên cố ý che giấu việc này. Nàng để cho ta chuyển cáo ngài, xin ngài yên tâm, bởi vì Y Y trên người có máy định vị, bây giờ có thể xác định nàng còn sống, đồng thời đến tiếp sau bộ đội tiếp viện đã nhanh muốn tìm tới nàng.” Thư Thành cấp tốc nói.

Vu Hoành mặc vào cường hóa đồ bộ, xuất ra tiến về Hôi Thành kẽ nứt địa đồ.

“Lần này, ta sẽ không lại chạy trốn.” Trương Khai Tuấn nghe phía ngoài tiếng vang, sắc mặt bình tĩnh, không để ý đến, tiếp tục xoa đốt trong tay diêm.

Một đoàn người lục tục ngo ngoe xoay người, hạ tường thành chỗ cao . Chờ đợi thời khắc cuối cùng đến.

Một cây dài nhỏ kíp nổ, liên tiếp thuốc nổ, bị lôi ra mấy mét, rơi vào Trương Khai Tuấn lúc này chỗ đứng bên chân.

Thư Thành trước tiên liền dẫn cho Vu Hoành một cái trọng yếu tin tức.

Bọn hắn cõng sau cùng một chút nước làm lạnh, đi tìm hi vọng cuối cùng.

Vu Hoành một bên tại nội viện luyện công, một bên suy tư vừa mới dị dạng.

Đây là cùng loại đèn mỏ độ sáng, đeo tại trên bờ vai, trực tiếp có thể xuyên thấu hắc vụ, bắn ra xa hơn mười thước.

Trương Khai Tuấn nhìn về phía mọi người tại đây, đứng ở chỗ này, có đội trị an, có bộ nghiên cứu, có hậu cần bộ, vừa mới đứng tại người phía sau hắn, lúc này lại đổi một chút.

“Tân Chỉ Lôi đâu! ? Nàng làm sao không cho ta nói! ?” Vu Hoành đè nén trong lòng tức giận.

“Vượt qua cấp ba hắc tai, nhất định phải đặc chế vũ khí mới có thể tạm thời đánh tan, Ác Ảnh còn phải phân tích chuẩn xác nó vận chuyển cơ chế, nếu không đơn thuần dùng vũ khí oanh tạc cũng chỉ là lãng phí. Thế giới như vậy…” Phó quan nói.

Chương 224: Nguồn nước (2)

Chương 224: Nguồn nước (2)

“Lão Trương, ở bên trong à? Ta có biện pháp giải quyết nguồn nước, mở cửa nhanh, ta đi dạo một vòng, chung quanh liền nơi này có ánh sáng, ta liền biết các ngươi tất cả chỗ này!” Vu Hoành thanh âm lại lần nữa vang lên.

Trương Khai Tuấn mắt điếc tai ngơ, ngồi xổm người xuống, đem hỏa diễm nhẹ nhàng điểm tại kíp nổ bên trên.

Xùy.

Xám trắng kíp nổ thiêu đốt, phát ra mảnh vang.

Đa Mục Điểu bén nhọn mỏ chim, tựa như mũi khoan, hung hăng xuyên thấu cửa lớn, đem vốn là có lấy một cái động lớn cửa kho hàng, triệt để xé rách thành mấy khối, tản mát một đống.

“Không cần thiết dạng này.” Vu Hoành vươn tay, lòng bàn tay hướng lên, chuẩn bị ngưng tụ trong không khí trình độ cho hắn nhìn xem.

“Nguyện chúng ta, mỗi người, đều có thể trở lại như nguyện cố hương…”

“Im miệng! !” Vu Hoành hung hăng một quyền đem Trương Khai Tuấn đánh cho thân thể lơ lửng, sau đó một phát bắt được tóc hắn.

Ngang! !

“Nổ s·ú·n·g!” Trương Khai Tuấn ngẩng đầu, lẳng lặng nhìn chăm chú lên cao tới sáu mét khổng lồ Hắc Báo mọi người tại đây bên trong, có thương nhao nhao chuyển di họng s·ú·n·g, nhắm chuẩn túi thuốc nổ.

Không có mấy lần vận tốc âm thanh hạng nặng s·ú·n·g lựu đ·ạ·n, hoặc là đại đương lượng mai phục thuốc nổ, muốn xử lý loại này hắc tai, gần như không có khả năng.

"… Ngươi phim đã thấy nhiều a?" Trương Khai Tuấn không nói gì.

Ở đây một đám người gần như không dám tin tưởng mình con mắt.

Cửa lớn dần dần nhô ra biến hình.

"Ngươi cần phải đi. Nơi này đã không có hy vọng, nhanh! !" Trương Khai Tuấn đột nhiên trở mặt, lại rút ra một cây thương nhắm chuẩn hắn, bảo hiểm sớm đã mở ra.

Ngang! !

"Ngoài cửa ước chừng có ba đầu Đại Đa Mục Điểu, hai đầu Tượng Trùng, một số không biết Ác Ảnh, tựa hồ là Trùng Nhân ba động, coi như có thể giải quyết nguồn nước, lấy hiện tại trong thành cũng không ai, chúng ta không chống được bao lâu." Phó quan lãnh đạm nói.

"Trương Khai Tuấn! Ngươi điên rồi! ?" Vu Hoành một tay nắm vuốt cổ tay hắn, lông mày nhíu chặt.

Khổng lồ Báo Vương thân thể đều bị đá đến hướng lên lơ lửng mà lên.

"Cảm tạ không thống khổ tử vong."

Đơn thuần người cường hóa vật lộn, một mình có thể đánh được cấp hai hắc tai thể là tốt rồi. Nhưng đổi thành nguyên bộ đặc chế Huy Thạch vũ khí nóng, một thương trúng vào chỗ yếu, liền có thể giải quyết một lần cấp bốn Đại Đa Mục Điểu.

Hắn người tính cả Báo Vương cùng một chỗ, hung hăng thiên thạch giống như rơi xuống, nhập vào nhà kho mặt đất, đem mấy cái né tránh không kịp gia hỏa đụng bay ra ngoài.

Mà thuần túy dựa vào vật lộn, tự thân, không ai có thể chịu từng chiếm được cấp ba.

Hiển nhiên không có người tin tưởng hắn có thể giải quyết vấn đề nước. Ngay cả Cực Quang thành bên kia cũng lâm vào khốn cảnh, chớ nói chi là Hắc Phong doanh địa một cái nhỏ bé cứ điểm.

Bạch!

"Phù Trảm! !"

Phốc!

"Nếu như ngươi thật là Vu Hoành có lẽ ngươi thật có biện pháp giải quyết phía ngoài hắc tai, nhưng chân chính phiền phức không phải bọn hắn, mà là nguồn nước." Trương Khai Tuấn nói.

Mọi người tay đều đang run rẩy.

Ầm ầm! !

Bành! !

Nương theo lấy khủng bố tức giận tiếng gào thét.

Hắn phảng phất buông xuống hết thảy, buông xuống trên thân tất cả gánh nặng.

Báo Vương đứng thẳng người lên, thân hình khổng lồ ầm vang hướng phía Trương Khai Tuấn hung hăng nện xuống tới.

"Ta nói, nước! Ta có thể giải quyết! Đều mẹ nhà hắn cho ta đừng động! ! !"

Thế là trên mặt một vòng xấu hổ trong nháy mắt biến mất.

"Ta có thể…"

Hai tay nhẹ nhàng trước người chắp tay trước ngực.

Ngao! ! !

Két tế.

Ngao! !

Đỉnh đầu nó mọc ra một đôi tựa như dê rừng sừng màu bạc, hai mắt thiêu đốt lên ngọn lửa màu đỏ sậm.

“Các ngươi mẹ nhà hắn! ! Từng cái có thể hay không để cho lão tử nói hết lời! ! ! A! ! ?”

Bỗng nhiên có cái gì to lớn cá thể bắt đầu va chạm nhà kho cửa lớn.

Vừa mới con cóc kia, thế mà chính là hắn ngạnh sinh sinh nện vào tới…

“Ngươi không tin?” Vu Hoành nhíu mày.

“Bôn Lôi chung hình! !” Vu Hoành trệ không lơ lửng, đột nhiên quay người, đùi phải tựa như trảm đao, từ trên hướng xuống trong nháy mắt chém xuống.

“Không có hi vọng. Có lẽ ngươi cường hóa biên độ viễn siêu người khác, nhưng… Đây không phải đơn thuần chém g·i·ế·t liền có thể giải quyết vấn đề.” Có nhân đại tiếng nói.

Một cái người cường hóa, thế mà một chiêu đem một đầu cấp tám Huyết Triều hắc tai đá ngã lăn! ?

Bóng đen cao sáu mét, dài mười hai mét, cơ hồ chiếm hơn nửa nhà kho, ngoại hình tựa như một đầu đen kịt báo săn.

“Không phải không tin, mà là căn bản không có này khả năng. Dung Giải Thủy Điệt mức độ nguy hiểm quá cao, đã không phải là phổ thông thủ đoạn có thể giải quyết.” Bộ nghiên cứu khoa học một tên tóc muối tiêu lão nhân bình tĩnh nói.

Trong hang lớn, một đầu tựa như con cóc một dạng khổng lồ sinh vật màu đen, dài năm sáu mét thân thể hung hăng xông vào cửa hang, lướt qua đám người đỉnh đầu, một đầu đặt ở nhóm lửa kíp nổ bên trên.

Đá ngã lăn! ! ?

“Ông trời ơi…”

Khủng bố chí thượng ngàn tấn lực trùng kích, tại thời khắc này trong nháy mắt đem Báo Vương đầu lâu màu đen bị đá lõm đi vào.

“Ta mẹ nhà hắn chính là đang nằm mơ! ? !” Phó quan hung hăng bóp một cái bắp đùi mình, hai mắt mở phát khô nhói nhói, nhưng thủy chung không dám nhắm lại.

Tất cả mọi người toàn thân bản năng run rẩy lên, nhưng ánh mắt nhưng như cũ tập trung ở thiêu đốt bên trong kíp nổ bên trên.

“Thật có lỗi…” Vu Hoành sắc mặt trở nên nghiêm nghị.

Lựu đ·ạ·n bị đánh bay, gảy tại nhà kho mặt tường lăn xuống trên mặt đất

Báo Vương sau lưng vách tường ầm vang phá toái.

“Tư lệnh… Chúng ta còn muốn hay không tự sát a?” Một bên cách đó không xa phó quan nhịn không được mở miệng.

Trong mắt bọn họ trừ ra c·h·ế·t lặng, nhiều nhất là mỏi mệt.

Một đạo khôi ngô hình người màu đen, kéo lấy hơn một mét đường kính khổng lồ thiết cầu.

Vu Hoành vội vàng không kịp chuẩn bị, tại chỗ bị đâm đến bay tứ tung ra ngoài, đánh vỡ mặt tường, biến mất tại trong hắc vụ.

“Không có ý nghĩa. Không có nước, một cái bình thường người trưởng thành sống không quá năm ngày.”

Tất cả mọi người là sững sờ, nhao nhao ngây dại một cái chớp mắt.

Bành! ! !

Cuồng phong tàn phá bừa bãi, thổi đến đám người trang phục phòng hộ run rẩy dữ dội.

Oanh! !

Bỗng nhiên nhà kho đại môn bị một đầu Đại Đa Mục Điểu hung hăng phá tan.

Đứng tại thuốc nổ biên giới, Vu Hoành liếc nhìn đám người.

A a a a a! ! !

Từng đạo thanh âm không ngừng vang lên.

Mặt đất bụi đất tung bay, mảnh khói dâng lên.

Ở đây hơn 30 người bên trong, đại bộ phận ánh mắt lãnh đạm, c·h·ế·t lặng, sớm đã đã mất đi hi vọng.

Đùng.

"Đừng hơi một tí liền nói c·h·ế·t, đến trao đổi đi, ta có biện pháp giải quyết nguồn nước vấn đề, các ngươi giúp ta giải quyết Cường Hóa dược tề, như thế nào?" Vu Hoành buông ra Trương Khai Tuấn nói.

"Vu Hoành, gia hỏa này vẫn là giống như trước đây…" Bác sĩ Hứa bình tĩnh ôm bụng, ngồi dựa vào bên tường, thấp giọng lầm bầm.

Còn có vừa mới loại kia khoa trương lực lượng… Gia hỏa này chuyện gì xảy ra?

Một đạo bạch quang bóng người toàn thân thiêu đốt hỏa diễm xông vào nhà kho, từ bên trái hung hăng đâm vào Báo Vương đầu.

Đại Đa Mục Điểu lại lần nữa một cái vỗ cánh, hai chân dùng sức phi nước đại, cái thứ nhất phóng tới gần nhất một tên cao hai mét hán tử.

Quy Hương hội một người thấp giọng niệm tụng.

Ngay tại tất cả mọi người kịp phản ứng, rút thương liền muốn xạ kích lúc, lại phát hiện đầu này con cóc màu đen thân thể ngay tại phi tốc vỡ nát, bốc hơi, hóa thành khói đen.

"! ! ! ! ?"

Nàng lẳng lặng nhìn chăm chú lên hết thảy.

Oanh! !

“Mẹ của ta…”

“Ta là không nhận ra, vấn đề là chính ngươi ngực có lệnh bài a!” Vu Hoành tay chỉ đối phương nơi ngực treo thân phận minh bài.

To lớn cửa sắt bị đập ầm ầm mặc, vặn vẹo, trung tâm hướng bên trong phá vỡ một cái động lớn.

Đáng tiếc hắn tiếng nói chưa xong, liền bị một đạo hư ảnh thoáng hiện đến bên cạnh, một cái thiết quyền chính giữa cái cằm.

Trương Khai Tuấn từng bước một đi hướng Báo Vương.

“Hảo thương pháp!” Vu Hoành thấy thế, nhịn không được tán thưởng một tiếng.

Kíp nổ dập tắt.

Một đầu cấp tám hắc tai, mang ý nghĩa nó không e ngại tuyệt đại bộ phận vũ khí nóng, g·i·ế·t người cường hóa cùng người bình thường không có chút nào khác nhau.

Bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn.

“Con của ta, cháu trai, đều c·h·ế·t ở trong tay nó, ta đã không có gì có thể mất đi, cuối cùng liều mạng không muốn sống đi xâm nhập nghiên cứu, nhưng vẫn là tìm không thấy biện pháp gì.”

“Nguyện tất cả mọi người có thể trở về trong lòng cố hương…”

Nhân loại có thể chiến thắng hắc tai đẳng cấp thậm chí đến Chiến Tranh cấp, nhưng đó là lợi dụng vũ khí.

Hắn vẫn ngắm nhìn chung quanh đồng dạng thấy được những người còn lại c·h·ế·t lặng ánh mắt.

Nguyện tất cả mọi người có thể trở lại quê hương.”

Bành! !

“…” Trương Khai Tuấn ngẩng đầu, đem ánh mắt từ trên thân cóc dời đi, nhìn về phía vào cửa Vu Hoành.

“Thân là hắc tai, ngươi sơ hở lớn nhất chính là, ta cùng Vu Hoành chưa từng gặp mặt, cho nên chúng ta không có khả năng tại gặp mặt lần đầu tiên lúc nhận ra thân phận đối phương.” Trương Khai Tuấn thần sắc lãnh đạm, một tay khác bỗng nhiên rút ra một cái lựu đ·ạ·n màu đen, miệng cắn về phía cái kẹp.

“Khả năng ta áp dụng phương pháp, cùng các ngươi tưởng tượng, có chút khác biệt, nhưng…”

Bành! ! !

Hắn thiểm điện rút ra bên hông s·ú·n·g ngắn, trở tay đối với sau lưng thuốc nổ chồng bắn một phát.

“Lão Trương, ta ở bên ngoài hô nửa ngày, ngươi vì cái gì không trả lời? ?”

Quả nhiên, nhìn thấy ngực của mình chỗ, còn cài lấy ‘Hôi Thành quân sự tổng tư lệnh Trương Khai Tuấn’ màu trắng lệnh bài…

Hồi tưởng lại khi đó, Y Y bồi tiếp hắn ở bên ngoài bắt đầu dựng phòng an toàn lúc, thời điểm đó hắn cũng như lúc này một dạng, nói người khác nghe không hiểu.

Oanh! ! !

“Thật có lỗi… Ngươi tới làm cái gì?” Trương Khai Tuấn dùng lạnh nhạt che giấu bối rối của mình. Bất quá rất nhanh hắn liền kịp phản ứng, hắn đều dự định c·h·ế·t rồi, thì sợ gì xấu hổ? ?

Bành! !

“Kiểu mới hình người ngụy trang hắc tai a? Lực lượng thậm chí ở trên Tượng Trùng.”

“Cửa kho hàng phá, bên ngoài có đồ vật tiến đến. Lại không dẫn bạo sẽ trễ.” Hắn chỉ vào cửa ra vào chính chậm rãi tiến vào một cái đầu xám trắng to lớn ngũ mao chim.

Xe tăng ở tại trước mặt như là giấy, tạc đ·ạ·n tương đương nhỏ coi như chơi pháo.

Trương Khai Tuấn toàn thân cứng đờ, chậm rãi cúi đầu.

Một tiếng nặng nề s·ú·n·g vang lên.

Trong chốc lát bóng người lóe lên, hắn tay cầm s·ú·n·g cổ tay đau xót, cò s·ú·n·g còn không có bóp, nòng s·ú·n·g liền bị một cái đại thủ nắm chặt, nhẹ nhàng bóp, trực tiếp uốn lượn.

“Ta đến xem có cái gì khả năng giúp đỡ được bận bịu, mặt khác có thể cho ta làm điểm người cường hóa Cường Hóa dược tề a? Chính là loại kia uống hết liền có thể thân thể mạnh lên gen biến dị Cường Hóa dược tề.” Vu Hoành cẩn thận miêu tả.

Đại Đa Mục Điểu toàn bộ thân thể trong nháy mắt bị đánh đến nổ tung, từ đầu bần xuyên qua phần đuôi.

Bành!

Một tiếng ầm vang tiếng vang.

Trong chốc lát, bên trái nhà kho vách tường, bị một đạo khổng lồ hình thể bóng đen xông lên mà ra, hung hăng đâm vào chính nhấc tay Vu Hoành bên người.

“Vu tiên sinh, rất cảm tạ ngài có thể ngay tại lúc này bốc lên nguy hiểm tính mạng, vào thành cứu viện chúng ta. Nhưng là…” Bộ nghiên cứu khoa học lão tiên sinh gỡ xuống kính mắt, nhẹ nhàng dùng quần áo lau một cái.

“Cái kia sợ không phải cái hàng giả! ? ?”

Nhưng là bây giờ…

“Tạm biệt.” Trương Khai Tuấn nhắm mắt lại, trên mặt mỏi mệt tại thời khắc này phảng phất cũng đã nhận được thư giãn.

“Tốt, mọi người nhìn ta!” Hắn giơ tay lên, đại lượng giọt nước đã bắt đầu ở lòng bàn tay ngưng tụ.

“…”

Nhưng coi như bị đụng bay ra ngoài, mấy người kia đều vội vàng bò dậy, ánh mắt xuyên thấu qua mũ giáp, khó có thể tin nhìn trước mắt một màn này.

‘Cấp tám hắc tai, Hắc Dương Báo Vương.’

Bành!

“Minh bạch rồi?” Vu Hoành không phản bác được.

“Ta minh bạch, chính là bởi vì cái này…” Vu Hoành mở miệng nói.

“Mau đánh túi thuốc nổ, lại không động thủ liền đến không…” Trương Khai Tuấn đột nhiên nghiêm nghị nói.

Chương 225: Phiền phức (1)

Chương 225: Phiền phức (1)

Vu Hoành toàn thân thiêu đốt lên màu trắng nội khí hỏa diễm, tóc tựa như gai nhọn hướng lên bão táp.

Nội khí tăng phúc dưới, thanh âm của hắn tựa như lôi minh, chấn động đến toàn bộ nhà kho một trận vù vù khuấy động,

Ở đây màng nhĩ của người ta đều ông ông tác hưởng, trong lúc nhất thời triệt để bị hắn trấn trụ.

Lực lượng một người, thế mà ngạnh sinh sinh đem cấp tám hắc tai đánh cho không còn sức đánh trả, đây là cái gì kiểu mới v·ũ k·hí? ? !

Từng chiếc xe hàng lớn chở đầy cái rương, lái ra cửa thành, xông vào hắc vụ.

"Vậy liền cho ngươi cái đề nghị, tận lực thiếu thu người, nhân số vượt qua mười cái, đối với hắc tai sức hấp dẫn đem thẳng tắp lên cao."

"Là, cái gì…" Lâm Y Y nhìn xem còn tại bốc khói hố to, thấp giọng thì thào.

Nàng hiện tại mới phản ứng được, cuối cùng Martin đưa nàng bắt lấy, ra bên ngoài ném, nhưng thật ra là vì bảo hộ nàng. Tránh đi bay tới đánh nổ từng mảnh từng mảnh đ·ạ·n hỏa tiễn.

Hắn từng bước một đi ra, đi vào nơi trống trải.

Đối với người này, nàng dần dần có thể phân biệt ra được đối phương cũng không phải là người xấu.

Nội khí, hỏa diễm, còn có thể điều khiển nước!

Một khối vách tường đến rơi xuống tảng đá lớn, bị Vu Hoành ném ra, chuẩn xác ngăn tại đ·ạ·n phía trước, tảng đá mặt ngoài bắn tung tóe hoả tinh.

Đùng!

Năm ngày thời gian, Lâm Y Y cùng hai người bọn họ, cùng đi chuyến có hắc tai du đãng phụ cận thợ săn phòng nhỏ, thành công dùng điệu hổ ly sơn phương pháp, lấy được bộ phận tiếp tế.

30 đạo!

"… Nghĩ." Lâm Y Y ẩn ẩn có suy đoán, thần sắc cũng nghiêm túc lên.

Hắn hé miệng, trong miệng đầu lưỡi thế mà cũng là cùng loại như rắn đỏ sậm xúc tu.

"Ngữ Nhân nói không sai… Cái này mẹ nó thật chính là cái hư giả trò chơi! !"

Một giây.

Vu Hoành buông ra lão Trương, quay người chính là một cái bắn vọt, đối với Báo Vương phần bụng một cái chính đá.

Chờ nàng phát lực lúc, tóc của mình cùng phía sau lưng trang phục phòng hộ đã bị lợi trảo bắt lấy.

Vu Hoành thân ảnh lóe lên, nắm người kia nòng s·ú·n·g vịn lại, cái ống bẻ gãy. Sau đó một bàn tay đem người này nện ngất đi.

"Xin, xin lỗi."

"Chờ… !"

Đáng tiếc, theo nhiệt độ càng ngày càng lạnh, một lần cuối cùng cầm tới tiếp tế về sau, chờ bọn hắn trở về, y tá đã sớm đã không có khí tức.

Lâm Y Y nhẹ nhàng buông xuống đã lạnh như băng y tá cổ tay, trầm mặc.

Mờ tối màu xanh lá đèn nguyên tử dưới ánh sáng, y tá khuôn mặt tái nhợt vẫn như cũ còn như hôn mê lúc một dạng, an tường mà mỏi mệt.

“Martin, ngươi… Đến cùng, là ai? ?” Y Y trong mấy ngày này, cùng nam tử cùng một chỗ hành động giành tiếp tế, cũng biết tên của đối phương.

Nàng vừa mới còn tưởng rằng Martin khống chế không nổi chính mình, muốn tập kích chính mình.

“Đã có thể giữ lại nhân loại lý trí cùng d·ụ·c vọng, lại có thể thu hoạch được hắc tai bộ phận bất tử tính, còn có thể không bị cấp thấp hắc tai công kích.”

“Không rõ là đúng, trên thế giới này, phần lớn người đều không rõ.” Martin cười cười.

Bên trong trái tim sớm đã không cánh mà bay, nhưng hắn lại cũng không để ý.

Xoay người, Martin nhìn về phía Y Y, đỏ sậm trong hai mắt tràn đầy bạo ngược cùng g·i·ế·t chóc. Tim lỗ máu cũng tự động cấp tốc khép lại.

Cứ việc thương thế trí mạng, nhưng hắn vẫn như cũ nhìn chăm chú lên Y Y hai mắt, ánh mắt không có chút nào biến hóa.

Mở đường chiếc xe đầu tiên bên trên.

Bành!

Hắn vươn tay, trong lòng bàn tay một đoàn bong bóng nước lẳng lặng trôi nổi xoay tròn.

Hắn biểu lộ nghiêm túc, đứng người lên, nhìn về phía cửa hang Lâm Y Y cũng đi theo thân, nhìn về phía ngoài động.

Nhìn thấy trong tay hắn nước, trong mắt tất cả mọi người đều toát ra không thể tưởng tượng nổi.

Ngao! !

Trong đêm tối giữa không trung, từng đạo màu cam hỏa tuyến phi lưu thẳng xuống dưới, lít nha lít nhít đều bay vào trong sơn động.

Một trảo.

Nhiệt độ cao nướng nham thạch, hố đá dưới đáy ẩn ẩn có thể thấy được đỏ sậm nham tương, khói đặc bốc hơi.

Mảng lớn khói đen bao phủ cửa hang, trong lúc nhất thời cái gì cũng thấy không rõ

Hôi Thành.

“Tại ngươi phụ cận vị trí, tìm hồng trị bức xạ nồng độ thấp khu vực, dạng này đã có thể thuận tiện từ ngươi nơi đó vận nước, cũng có thể tránh đi khả năng xuất hiện cao nguy hắc tai.” Trương Khai Tuấn lãnh đạm nói.

“Im miệng! !”

Nếu có nước… Có lẽ, còn có thể kiên trì! ?

Bành! !

Dù sao một cái người xấu, là sẽ không vô duyên vô cớ giúp nàng bất chấp nguy hiểm dẫn dắt rời đi hắc tai.

Hỏa tuyến còn tại rơi xuống

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn xem Vu Hoành, nhìn xem trên người hắn như là hư giả đặc hiệu giống như nội khí ngọn lửa màu trắng.

“… Ta, không biết rõ…” Y Y nhíu mày.

Trong sơn động.

To lớn bạo tạc giống như lực trùng kích, trong nháy mắt liền đem Báo Vương khổng lồ phần bụng bị đá sụp đổ đi vào, từ phía sau lưng phá vỡ một cái động lớn.

Tiếng nổ mạnh to lớn, nương theo lấy từng đoàn từng đoàn bành trướng nổ tung tựa như bọt khí hỏa cầu, cùng lúc tại sơn

động chỗ vang lên.

Ước chừng mấy phút sau.

“Năm ngày, nàng đi được rất thẳng thắn, cũng miễn đi khổ thân.” Cách đó không xa ngoại quốc nam tử bình tĩnh nói

Sơn động nguyên bản vị trí, đã tính cả ngọn núi cùng mặt đất, bị đánh ra một cái cự đại hố đá.

Lâm Y Y bị hù dọa, đang muốn phản kháng, tốc độ lại chênh lệch quá nhiều.

Bành! !

Đi ra phía trước, nhặt lên.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Thật lâu, nàng mới nhẹ nói ra hai chữ.

Chi.

Đột nhiên hai mắt một chút trợn to, hốc mắt chung quanh bỗng nhiên mọc ra từng cây sợi tóc giống như thật nhỏ đỏ sậm xúc tu.

“Nói đến, ngươi chỗ kia nguy hiểm như vậy, vì cái gì không sớm một chút thay cái vị?”

“Người Ký Sinh! Dựa theo nguy hiểm cấp bậc là cấp tám…” Martin sắc mặt ngưng trọng, “Coi chừng.”

“Không sai biệt lắm.”

“Cái gì gọi là đã c·h·ế·t càng nhanh? Ta một người qua không phải đến bây giờ còn thật tốt?” Vu Hoành phản bác.

“Tựa như ta, ta cùng người nhà của ta, một mực bảo thủ lấy một bí mật lớn, liên quan tới thế giới này, tại sao phải rơi xuống tình trạng này bí mật. Đây là liên quan tới một ít người, một ít thế lực, vì mình không có khả năng thực hiện nguyện vọng, mà làm ra không cách nào tưởng tượng tàn nhẫn chuyện ác bí mật. Ngươi, muốn biết a?”

Rất nhanh không có động tĩnh.

Ngay tại nàng bay ra sơn động một sát na.

Cái này gọi Vu Hoành gia hỏa, từ vừa mới bắt đầu tựa hồ liền cùng tất cả mọi người phong cách vẽ hoàn toàn khác biệt

Trương Khai Tuấn cùng Vu Hoành song song ngồi.

Trong chốc lát, Martin một cái dậm chân, mũi tên nhọn xông ra, phóng tới Lâm Y Y.

Lâm Y Y toàn thân đau nhức kịch liệt, bò dậy, ngơ ngác nhìn trước mắt một màn này.

Mười đạo.

Nó thân thể cao lớn tựa như bóng da lớn, chớp mắt liền từ hậu phương vách tường cửa hang tà phi ra ngoài, biến mất tại trong hắc vụ.

Tựa hồ có người tại ở gần! ! Y Y bản năng đem USB nhét vào trong túi quần, quay người hướng phương hướng âm thanh truyền tới nhìn lại.

Tê!

Y Y nhớ lại, thứ này tựa hồ cũng là Martin cuối cùng kín đáo đưa cho nàng, cùng một chỗ ném ra sự vật.

Có người xích lại gần tới, ý đồ phân biệt thật giả, nhưng trở ngại Vu Hoành bạo lực khoa trương, không dám tiếp tục.

Thẳng đến lục tục ngo ngoe oanh tạc mấy chục giây.

“Ta có thể lấy tới nguồn nước tinh khiết, tối thiểu đầy đủ các ngươi ở đây tất cả mọi người uống. Cho nên đừng từ bỏ, còn có hi vọng.” Vu Hoành chăm chú cúi đầu nói.

Xúc tu không ngừng từ hốc mắt chung quanh mọc ra, rất nhanh bao trùm ở toàn bộ bộ mặt.

Đưa tay không thấy được năm ngón trong hắc vụ, đèn xe tựa như hai đạo màu quýt mũi tên, đâm xuyên sương mù, chiếu sáng hơn mười mét bên ngoài khu vực.

Đột nhiên một người cười ha hả, nâng lên s·ú·n·g đối với thuốc nổ bắn một phát.

Trong khoảnh khắc, một cỗ cự lực dắt lấy nàng đột ngột từ mặt đất mọc lên.

“Muốn cái rắm ăn.” Vu Hoành giơ lên thủy cầu, khiến người khác nhìn, cười lạnh vài tiếng.

Vu Hoành thấy thế, cuối cùng là nhẹ nhàng thở ra, lên tiếng lần nữa.

Có thể…

“…” Vu Hoành bị ngăn chặn, cũng biết đối phương nói đúng.

“Vậy ngươi dự định làm sao làm?”

Ầm ầm! !

Chỉ là dưới chân hắn, từng đoàn từng đoàn bóng đen tựa như vật sống, không ngừng nhúc nhích lưu chuyển.

Hô! !

Bóng người không nhúc nhích, phía sau là ô ô hàn phong, bông tuyết nhao nhao vẩy xuống.

Mở ra xe, Vu Hoành ngồi tay lái phụ.

Nhưng dạng này khác biệt phong cách vẽ, cũng làm cho ở đây nguyên bản tuyệt vọng rồi các tinh anh, trong đáy lòng lại lần nữa dâng lên một tia kỳ vọng.

Ầm ầm! !

“Martin…” Nàng cúi đầu xuống, nhìn thấy trước người mình trên mặt đất, có cái thứ gì theo nàng vừa rồi hết thảy bị ném ra ngoài.

“Có thù lao trao đổi, ai cũng đừng nghĩ đi ăn chùa!”

Hắc vụ tán đi, người đội đấu bồng kia an tĩnh lui lại, rời đi cửa sơn động, biến mất tại trong hắc vụ.

Nàng chỉ cảm thấy một chút trời đất quay cuồng, cả người tựa như bóng da đồng dạng, bị lực lượng khổng lồ nhẹ nhàng ném đi, bay ra sơn động.

“…” Nhìn thấy cái này không gì sánh được huyền huyễn một màn, Trương Khai Tuấn lại lần nữa co rụt lại triệt bên dưới động

Đột nhiên phía trước trên mặt đường, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một đám quần áo lam lũ người cản đường.

Đột nhiên phía sau hắn Báo Vương đứng dậy gầm thét, một chưởng hướng hắn đập tới.

“…” Nửa bên mặt sưng thành màn thầu Trương Khai Tuấn duy trì trầm mặc, nhưng kính bảo hộ dưới trong đồng tử vẫn như cũ duy trì khó tả rung động.

“Ngược lại là ngươi, có chút ý tứ.” Ánh mắt của hắn rơi trên người Y Y, “Trên người ngươi, có hậu kỳ người vì dung hợp hắc tai vết tích… Nói cách khác, trên người ngươi đã có người biến dị đặc tính, lại có bộ phận hắc tai đặc tính. Cái này cùng lúc trước Hiệp hội Vĩnh Sinh muốn trạng thái, rất tương tự.”

“Lão Trương, thanh tỉnh?” Tiếp lấy hắn tán đi trên thân hỏa diễm, đi đến Trương Khai Tuấn trước người.

Có người!

“Cầu Sinh Giả.” Trương Khai Tuấn rút s·ú·n·g lục ra, kiểm tra bên trong Huy Thạch đ·ạ·n theo rơi bắt đầu phát ra cảnh báo máy kiểm tra cường hóa.

“Không được. Chỗ ngươi chung quanh tất cả đều là cao nguy hắc tai, vệ tinh vân đồ bên trên nhìn, xem như phụ cận hồng trị nồng độ cao nhất hai cái khu vực một trong. Liên tiếp chính là cái Chiến Tranh cấp hắc tai, đi qua đã c·h·ế·t càng nhanh.” Trương Khai Tuấn sắc mặt lạnh lùng, ngữ khí vẫn như cũ nhất quán ác miệng.

“Ngươi xác định không đi ta nơi đó? Xét thấy ta hai người quen quan hệ, ta có thể cho ngươi một cái thành viên dự bị thân phận.” Vu Hoành lên tiếng hỏi.

Bén nhọn năm ngón tay móng tay, mỗi một cây đều tựa như lưỡi lê, có hơn mười centimet dài, trực tiếp mà sắc bén.

Là Tiết Ninh Ninh thanh âm! !

Hai mươi đạo.

Sơn động triệt để biến thành phế tích, một mảnh cháy đen. Lại không tồn tại. Oanh tạc mới ngừng lại được.

Xa xa, một đạo đèn pha bắn tới, rơi vào trên người nàng.

“Một viên cơm cùng một bát cơm, đối với người đói khát sinh ra lực hấp dẫn không giống với.” Trương Khai Tuấn nói.

Trong kho hàng khôi phục an tĩnh.

“Ta? … Một cái không biết có thể làm cái gì người mê mang.” Nam tử Martin bình thản nói, y tá c·h·ế·t, trong mắt hắn tựa hồ thưa thớt bình thường.

Bên ngoài động khẩu, đang đứng một cái hất lên đấu bồng đen bóng người.

Đúng vào lúc này, nơi xa trong hắc vụ, ẩn ẩn truyền đến trận trận tiếng động cơ.

Trong chốc lát, Martin nhào, lấy Lâm Y Y cơ hồ thấy không rõ tốc độ phóng tới áo choàng Người Ký Sinh.

“… Ta tại. Ngạch chờ cơ hội…” Vu Hoành gạt ra cái lý do.

Bạch!

Bọn hắn sắc mặt tiều tụy, trên thân tràn đầy vết máu, ánh mắt hoảng sợ, phảng phất mới từ cực kỳ khủng bố địa phương chạy trốn ra ngoài.

2 giây.

Tay phải hắn hung hăng chụp vào Y Y đầu.

Đèn pin chiếu sáng diệu dưới.

“Ngươi là cô nương tốt… Mặc dù đầu óc có chút trì độn, ta.” Martin dừng một chút, đột nhiên nhíu mày, “Chờ một chút, có đồ vật gì tiến đến… Trước giải quyết hết rồi nói sau.”

Phần lớn người đầu óc đều là mộng, dù sao tại cái này khoa học thế đạo bên trong, bỗng nhiên xuất hiện một cái hoàn toàn không khoa học gia hỏa.

“Miễn phí?” Đột nhiên hắn mở miệng.

“Mười cái a? Tốt a…”

“Cấp năm hắc tai Ác Ảnh bình thường xuất hiện tại trên mặt đường, ngụy trang thành người sống sót ngăn cản đi ngang qua xe cộ. Nó phương thức công kích là phụ thể, một khi bị nó tới gần ba mét bên trong, trong xe hành khách cùng lái xe sẽ bị phụ thể, mất đi ý thức, biến thành khôi lỗi, từ đó chế tạo tai nạn xe cộ.”

“Có không thể nói lý do a?”

Đó là cái màu đen hình chữ nhật USB, có người thành niên ngón trỏ dài như thế.

“Y Y! ? Thật là ngươi!”

Mà Martin thì lẳng lặng đứng tại chỗ, từng ngụm từng ngụm thở hào hển, ngực nơi trái tim trung tâm, trống rỗng nhiều một cái cự đại huyết động.

Phần đuôi treo một cây bện thành đậu đỏ cành màu đỏ dây đeo.

Chương 226: Phiền phức (2)

Chương 226: Phiền phức (2)

“Ứng đối phương pháp chia làm ba bước, bước đầu tiên, dùng Vòng Xoáy phù trận tại lên tiến vào ba mét khoảng cách trước tiên, bẻ gãy phóng thích giá trị âm bức xạ mạch xung. Bước thứ hai, đem Huy Thạch thảm…” Trương Khai Tuấn lời nói chưa nói xong.

Răng rắc.

Cửa xe mở ra.

Vu Hoành nhảy xuống tay lái phụ, trực tiếp hướng Cầu Sinh Giả đi đến.

Lập tức, Trương Khai Tuấn trên mu bàn tay phi tốc hiển hiện một đầu dữ tợn màu đỏ tươi vết máu.

“Tuyệt đối sẽ không. Hắn chính cố lấy dự trữ đập chứa nước tu sửa.”

“Như bây giờ là thích hợp nhất.” Trương Khai Tuấn khẽ lắc đầu, “Hắn có thể tiếp nhận đầy đủ ác liệt hoàn cảnh, chúng ta không có khả năng. Tại bảo đảm tự thân an toàn điều kiện tiên quyết, tại cái này cũng có thể hưởng thụ được hắn có thể cung cấp bộ phận tài nguyên. Đây là chúng ta lựa chọn tốt nhất.”

Y Y bên kia không chiếm được tin tức, Tân Cực Quang thành cũng tìm không thấy lộ tuyến, Vu Hoành chỉ có thể xin mời lão Trương bên kia dựng tốt thiết bị về sau, cho vệ tinh vân đồ duy trì.

‘Phải chăng cường hóa Cải Tạo dược tề?’ hắc ấn hỏi thăm bắn ra.

Bộ nghiên cứu khoa học mấy người tại bộ trưởng lão đầu từ ứng sinh dẫn đầu xuống, gắt gao nắm chặt Vu Hoành tay,

không bỏ được buông ra.

Tay phải hắn kéo lên một đoàn hắc thủy, lớn chừng quả đấm hắc thủy không ngừng quay cuồng vặn vẹo lên, một hồi hình thành một cái chữ màu đen, một hồi hình thành cái chữ Thủy.

“Có đúng không… Đại giới không đủ?” Trương Khai Tuấn hỏi.

‘Lựa chọn thứ hai chất lỏng về sau, hắc thủy điều khiển cũng luyện được không sai biệt lắm, tiếp đó, chính là hai loại chất lỏng đối với thân thể tiếp xúc cùng thích ứng.’

Nhà để xe lối đi ra.

Nhìn qua bên ngoài đen kịt một màu nồng vụ.

Mặt khác dược thủy hiệu quả đều không khác mấy, đều là căn cứ vào người cường hóa nghiên cứu tài liệu làm hàng mẫu, nghiên cứu ra thành phẩm dược tề.

“So với hắc tai các loại cổ quái kỳ lạ năng lực, không tính là gì.” Trương Khai Tuấn nói.

Hai tấn cũng chính là 2000 kg, đại khái 200 điểm chuông giải quyết vấn đề.

“Thật có lỗi, ta làm không được.” Vu Hoành lắc đầu.

Cho nên hắn cùng Trương Khai Tuấn ước định, mời bọn họ nghiên cứu ra có thể cải tạo ra người cường hóa dược tề.

Hắn một lần nữa lỏng tay ra, lại bóp đi lên.

Đối với hắn mà nói, ngưng tụ nước chẳng qua là tiêu hao điểm nội khí cùng thời gian mà thôi, tại duy trì tiêu hao tương đương bổ sung cân bằng thái dưới, một phút đồng hồ là hắn có thể ngưng tụ ra mười kg nước tả hữu.

Hai người còn muốn đuổi theo, nhưng bị một bên một cái lớn tuổi chút nữ tử khuyên nhủ.

Sau khi trở về, cho doanh địa bổ sung chút lạnh lại nước, sau đó buông xuống dược thủy, Vu Hoành đi vào trong sân.

“Nội khí xuất hiện, nhất định có một cái ban sơ kích thích, ban sơ bắt đầu điểm xuất phát hoàn cảnh. Tái hiện hoàn cảnh này, tái hiện kích thích này, phải chăng liền có thể… Tái hiện nội khí?” Trương Khai Tuấn trả lời.

Lần này lữ trình, từ buổi sáng, mở ra xuống buổi trưa.

Hắn ở bên ngoài hướng phía Tân Cực Quang thành một đường phi nước đại, chạy ba ngày thời gian, cuối cùng lấy mất đi phương hướng, kém chút lạc đường là kết quả, không thể không đường cũ trở về về tới doanh địa.

Nàng hoạt động ra tay cổ tay, “Hiện tại người ở đâu?”

Thu hồi nội khí, Vu Hoành quay người trở lại trên xe, đóng cửa xe.

Làm trao đổi, hắn chu kỳ tính cung cấp đầy đủ những người này sử dụng sạch sẽ uống nước.

“Người tìm được?” Nàng nhẹ giọng hỏi.

Bọn hắn trên đường đi kiến thức nội khí khoa trương hiệu quả về sau, đối nội khí khao khát cùng nghiên cứu d·ụ·c vọng, đã đạt đến đỉnh phong.

“Nói thế nào?” Vu Hoành nhíu mày.

Nội khí tu hành, ngay từ đầu chính là thông qua hắc ấn chuyển hóa, mới tu hành thành công.

Chỉ dựa vào vài đầu Long Tích khẳng định gánh không được.

Vu Hoành trầm ngâm dưới.

“… Xác thực không có.” Trương Khai Tuấn lắc đầu. Người cường hóa năng lực thiên kì bách quái, nhưng cơ bản đều là tại lực lượng, phòng hộ, tốc độ, chống virus các loại thân thể các phương diện đảo quanh.

“Hiện tại đến xem cường hóa huyết mạch cải tạo dược vật.”

Ngay sau đó, vết máu một chút nổ tung, từ đó phun ra một phần nhỏ huyết thủy, văng tay lái điều khiển mặt đồng hồ một mảnh bọt máu.

“Nói không chính xác, lúc trước chẳng ai ngờ rằng, Mesa gia tộc thế mà còn lưu lại một tay. Danh sách kia một khi lưu truyền ra đi, đưa tới động tĩnh cũng quá lớn.” Cấp dưới thao lấy một ngụm quái dị lười nhác giọng điệu trả lời.

Bình thường tự hành cường hóa, sẽ ở nguyên bản trên cơ sở, hướng lên tăng lên một cái cấp bậc, giống như chén nước, cường hóa thành lọc nước chén.

Không có mấy bước, bọn hắn tiện nhân gạt ra người, lảo đảo tán loạn, trốn vào trong hắc vụ. Rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

“Rất giản lược giải thích, mặc dù bài dị phản ứng không phải như vậy.” Trương Khai Tuấn gật đầu, “Như vậy có thể hay không phân tích đưa ra bên trong điểm giống nhau bộ phận, sau đó giao phó mỗi người tu hành nội khí hạt giống?”

Tiết kiệm điểm dùng, những này thủy túc đủ bọn hắn dùng rất lâu chạng vạng tối 8h.

Dứt khoát không có cho ra phương hướng, chỉ là để hắc ấn tự hành cường hóa.

Tầng thứ tư là lựa chọn thứ hai chất lỏng, đến tiếp sau tầng năm sáu tầng, chủ yếu chính là để chất lỏng có thể dung nhập tự thân, sinh ra đối tự thân hữu ích cường hóa. Đương nhiên, điểm ấy cũng không phải là thời gian ngắn liền có thể làm đến.

Chờ tất cả mọi thứ thu thập thu xếp tốt. Phù trận lít nha lít nhít dán tốt hình thành Huy Thạch mật thất. Phòng tuyến cũng từng tầng từng tầng bố cục thiết lập đứng lên.

Hắn lúc trước liền thí nghiệm qua, người khác liền nhìn đều nhìn không thấy hắc ấn đường vân, chớ nói chi là tiếp xúc.

“Không phải đại giới, mà là làm không được.” Vu Hoành uốn nắn.

‘Cường hóa Cải Tạo dược tề, phương hướng…’

Đây là không có tăng thêm mặt khác hợp thành phẩm tình huống.

Bên ngoài nhiệt độ càng ngày càng thấp, dược thủy đều kết băng, tại trong rương bị đông cứng thành từng cây màu nâu đậm khối băng.

Mặc dù Hắc Phong doanh địa chỗ cực kỳ nguy hiểm, nhưng có nội khí Vu Hoành tọa trấn nơi đó, nhiều ít vẫn là cực kỳ lực hấp dẫn.

Có thể giống Vu Hoành dạng này, hai người một cái đều không có gặp qua.

Đội xe khởi động, tiếp tục hướng phía trước mở.

"Bất quá, cùng với hắn một chỗ cái kia Lâm Y Y không c·h·ế·t, đến tiếp sau thanh lý hiện trường, nhìn thấy người sau liền không có cách nào động thủ, dù sao trong đội ngũ còn có Quân ủy Trung ương người." Cấp dưới nói khẽ.

'Chờ lần này cường hóa xong, nhất định phải cường hóa một cái có thể chỉ dẫn phương hướng vật phẩm tùy thân mới được, tỉ như trước đó tấm bản đồ kia.'

Nếu như tăng thêm những vật khác, cường hóa kết quả là sẽ rất thụ ảnh hưởng.

"Ngươi biết liền tốt." Vu Hoành gật đầu.

Tân Chỉ Lội đưa tay từ tường pha lê bên trên buông xuống, thu hồi nhìn về phía trong phòng bệnh ánh mắt.

Một bên cấp dưới cười dưới.

"Danh sách là có thể bị phỏng chế, đại nhân. Còn có tiếp ứng trong đội ngũ, bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, người của chúng ta chiếm số ít, vạn nhất cái kia Lâm Y Y nói cái gì không nên nói mà nói, bị người nghe được…" Cấp dưới nhắc nhở.

Trên người hắn bốc cháy lên trùng thiên ngọn lửa màu trắng.

“Ha ha, lần sau nhất định.” Vu Hoành cười cười, phất tay quay người rời đi.

“Đi cứ như vậy . Chờ cái kia Lâm Y Y về Cực Quang thành, liền trước tiên đem tất cả mọi người khống chế lại. Uỷ ban người bên kia trước đừng quản, lấy nhiễm hắc tai làm lý do, cấp tốc cách ly giải quyết hết trừ ra chúng ta tất cả mọi người, sau đó ta sẽ cho uỷ ban tìm lý do trên đỉnh.”

Một tia cực kỳ nhỏ, tựa như cọng tóc giống như nội khí, thuận đầu ngón tay chảy vào mu bàn tay hắn làn da.

Bệnh viện trắng noãn trên hành lang.

Tân Cực Quang thành.

“Tên kia cùng Mesa gia tộc người ngu lâu như vậy, rất có thể đã biết được một ít chuyện chân tướng.” Tân Chỉ Lôi nói.

Đội xe cũng dọc theo đường cái không ngừng hướng phía trước gia tốc.

Trương Khai Tuấn trầm mặc toàn bộ hành trình xem hết Vu Hoành xua đuổi hắc tai phương thức.

“Xem ra là không được.” Hắn tiếc nuối nói.

“Nhớ kỹ ta muốn người cường hóa Cải Tạo dược tề, lần sau đến nhớ kỹ cho ta lấy ra.”

“Hẳn là không thích ứng. Dựa theo kinh nghiệm của ta cùng lý giải, mỗi người tinh khí thần thể chất đều độc nhất vô nhị, cho nên mỗi người tu hành ra nội khí, cũng nhất định là độc nhất vô nhị. Người khác nội khí một khi tiến vào những người khác thể nội, liền sẽ sinh ra bài dị phản ứng, cùng loại khí quan cấy ghép.” Vu Hoành giải thích nói.

Trương Khai Tuấn cùng bộ nghiên cứu khoa học Từ lão, nhìn chăm chú lên Vu Hoành rời đi màu xanh lá đèn nguyên tử chùm sáng dần dần biến mất.

Tựa như là mô liên kết không hiểu thấu chảy máu, nhiều một vết thương.

Mãnh liệt khí lưu cùng giá trị âm bức xạ, lấy hắn làm trung tâm, một vòng một vòng không ngừng hướng bốn phía cực tốc khuếch tán.

“Liền đến nơi này đi, đều trở về.” Vu Hoành dẫn theo một cái rương bộ nghiên cứu khoa học cho tăng cường nhân thể thể chất Cường Hóa dược tề, quay đầu hướng tiễn biệt một đám người vung.

Cầu Sinh Giả bọn họ như là gặp được lưu manh vô tội quần chúng, nhìn thấy Vu Hoành tới gần, liền phát ra cục tẩy gà giống như kêu thảm, nhao nhao lui lại.

Hai người lại lần nữa lâm vào trầm mặc.

Loại dược thủy này, theo Từ lão nói, người bình thường trong một năm mỗi ngày uống, lực lượng thân thể hắn là có thể tăng lên tất cả 20-30%. Nhưng chỉ giới hạn trong năm thứ nhất, đến tiếp sau thời gian lại uống liền vô dụng.

“Nhưng ngươi có từng thấy giống như hắn, thậm chí tương tự người cường hóa a?” Từ lão hỏi.

Ông.

Hắn cười lạnh hai tiếng, xuất ra một cây cao dinh dưỡng, cắn mở ăn.

Hô!

‘Chờ một chút.’ Vu Hoành đột nhiên một trận, tựa hồ nghĩ tới điều gì, lựa chọn từ bỏ.

Phốc!

Tê.

A! !

Mà hắc ấn, không có khả năng bại lộ, không thể di động, chớ nói chi là cho người khác mượn sử dụng.

Vu Hoành mang theo một rương dược thủy về trước doanh địa.

“Ở trên đường trở về.”

Gặp được hắc tai cản đường, Vu Hoành liền xuống xe đi đi dạo một vòng, to to nhỏ nhỏ hắc tai, thấp hơn cấp sáu tại hắn hiện tại trước mặt, tả hữu cũng chính là một bàn tay sự tình.

“Vì cái gì không xin mời gia nhập hắn bên kia?” Từ lão hỏi.

“Ngươi nói, danh sách kia USB, có khả năng hay không trong tay Xion?” Tân Chỉ Lôi thở dài nói.

“Flicka không tìm được, vậy liền chỉ có thể tại chúng ta khu vực này, khu vực này chỉ có hai cái Mesa tiến đến, một nửa một nửa tỷ lệ. Đáng tiếc, nếu như có thể bị oanh tạc trực tiếp hủy đi liền tốt.” Tân Chỉ Lôi thần sắc có chút mỏi mệt.

‘Cường hóa Cải Tạo dược tề, phương hướng: Cùng loại siêu nhân một dạng lực lượng!’

“. Loại kia gọi nội khí lực lượng, thật không có khả năng truyền cho người khác dùng a?” Trương Khai Tuấn lại một lần nữa hỏi.

“Chờ trở về vào thành liền cùng một chỗ giải quyết. Trong thành chuẩn bị đến như thế nào? Một khi động thủ, đừng để họ Dương chạy trốn.”

“Thử nhìn một chút?” Vu Hoành duỗi ra một ngón tay, điểm tại Trương Khai Tuấn trên mu bàn tay.

Hắn vươn tay, mở ra cái rương, từ đó xuất ra một chi uống nghe nói có thể yếu ớt tăng lên cơ bắp lực lượng hoạt tính dược thủy.

Căn cứ ở vào một tòa đại lâu văn phòng bãi đậu xe dưới đất phía dưới, lối ra cũng chính là bãi đỗ xe nhà để xe cửa ra vào.

Đáng tiếc, Vu Hoành không có khả năng lưu tại nơi này phối hợp bọn hắn nghiên cứu, chính mình doanh địa nơi đó rời đi lâu, không có trận pháp bảo hộ sẽ rất nguy hiểm.

Cuối cùng đội xe lái vào một cái gọi rõ ràng dung huyện thành khu, tiến vào chiếm giữ đến Trương Khai Tuấn trước đó liền

chuẩn bị tốt một cái dự bị căn cứ.

Đương nhiên, hai nữ câu thông lúc có ý tứ là, muốn đi vào liền trở thành thành viên chính thức. Đại giới là trợ giúp đối phương giải quyết tạp vụ cùng các loại nhu cầu đáng tiếc…

“Vu tiên sinh, thật không có khả năng mang chúng ta lên a?” Trong đám người hai cái khuôn mặt mỹ lệ nữ tử, nhịn không được lần nữa hỏi.

“Minh bạch.”

“Đã giải quyết, cái thứ hai Mesa dư nghiệt, dựa vào máy định vị khoảng cách gần bão hòa thức oanh tạc, triệt để gạt bỏ. Bất quá.”

“Bất quá cái gì?” Tân Chỉ Lôi lông mày cau lại.

“Thật là một cái người thần kỳ.” Từ lão nhịn không được thở dài nói.

“Đi thôi. Ha ha, đều mẹ nó thế đạo này, còn dám người giả bị đụng?”

Vu Hoành bị Trương Khai Tuấn bọn người đưa đến trụ sở dưới đất lối ra.

Vu Hoành cũng không vội, hắn luyện Ngưng Thủy Công mục đích chủ yếu, là giải quyết nguồn nước vấn đề. Hiện tại tạm thời giải quyết, tự nhiên không hoảng hốt.

Trước khi đi, Vu Hoành dùng Ngưng Thủy Công, ngưng tụ gần hai tấn nước, đem căn cứ thùng đựng nước triệt để đổ đầy, mới tự hành rời đi.

Trương Khai Tuấn thần sắc tỉnh táo, cấp tốc kéo ra trên xe ngăn kéo, lấy ra dược vật, băng gạc, băng vải, không đến mười giây liền tự hành băng bó cầm máu thu thập xong.

“Ta hiện tại đã biết rõ, ngươi vì cái gì có thể một người tại khu vực nguy hiểm sống được tốt như vậy.” Hắn trầm giọng nói.

Chương 227: Phiền phức (3)

Chương 227: Phiền phức (3)

Mang theo chờ mong, Vu Hoành lập tức nghe được phản hồi âm thanh.

‘Cơ sở tin tức không đủ.’

Tiếp lấy hắn cũng không thèm để ý, đem chính mình có thể nghĩ tới các loại cường hãn danh tự, từng cái ném lên nếm thử.

Nhiều loại thần chỉ toàn bộ đến một lần.

Tiếng s·ú·n·g cùng tiếng nổ mạnh hấp dẫn nơi xa trong bầu trời đêm Đa Mục Điểu bọn họ chú ý.

Vu Hoành thở hắt ra.

Vu Hoành thuận thế còn mang theo hai đầu Long Tích, làm ban đêm tai mắt.

Hết thảy ba tòa Tân Cực Quang thành, Tân Chỉ Lôi chỗ là số 2, là danh xưng an toàn nhất một cái, bởi vì khắp chung quanh hắc tai ít đến thương cảm, chỗ một tòa phong bế thức trong hẻm núi, cùng ngoại giới không mặt đất liên thông con đường.

“Không được, ta đột nhiên bụng đau quá, Y Y, ngươi dìu ta, dìu ta đi một chút nhà vệ sinh, có thể chứ?”

Trước phi cơ, bốn người này lập tức đánh thành một đoàn.

Phản xạ có điều kiện dưới, bên này lập tức cũng nhấc s·ú·n·g đánh trả.

‘Khoảng cách xa, rất nhiều thứ liền không có cách nào thấy rõ. Xem ra chỉ có thể chờ đợi tìm tới người lại nói.’

“Chờ một chút, lần này sớm thông tin làm sao bớt đi? Cũng không đủ xét duyệt khâu, vạn nhất Ngữ Nhân hoặc là Ác Mã loại hình lợi dụng sơ hở tiến vào giải quyết như thế nào?”

Ngang! !

Còn tại trong hỗn chiến đại bộ phận cứu viện đội viên cũng nhìn ra vấn đề, vô tình hay cố ý ngăn trở trong máy bay đi ra binh sĩ, yểm hộ ba người rời đi.

Khoảng cách thứ hai Cực Quang thành mấy chục cây số chỗ, một tòa cỡ nhỏ quân dụng phi hành trong căn cứ.

“Thì ra là thế.” Tiết Ninh Ninh gật đầu lộ ra vẻ chợt hiểu, nàng tiến lên giữ chặt Y Y tay, còn muốn mở miệng.

Đột nhiên nàng một chút xoay người, che bụng, phát ra ai nha kêu đau.

Đột nhiên trong đội ngũ một vị nam tử trung niên dừng bước, nghiêm nghị hỏi ra vấn đề.

Hắn ngẩng đầu nhìn đen như mực bầu trời đêm, bông tuyết phiêu tán rơi rụng rơi xuống, hắc vụ tựa hồ cũng bởi vì tuyết rơi mà phai nhạt một chút, tầm nhìn biến xa.

“Cái này mẹ nó đều là quái vật gì! ! Mau bỏ đi!”

Vô phương hướng cực hạn cường hóa, đang hấp thu hắn toàn bộ nội khí liên quan thể lực về sau, bắt đầu đếm ngược.

‘Chẳng lẽ lại thật là có Tây Hải Long Vương? ?’

Cường hóa Cải Tạo dược tề, phương hướng: Tây Hải Long Vương bản thể hoàn chỉnh lực lượng.

‘Cứ như vậy cường hóa lấy đi, trước xử lý chuyện khác.’

“Động thủ!”

“Lý Hán! Trước tiên lui! Mấy người kia không thích hợp!” Hai cái chỉ huy phó một trong đột nhiên hô to.

Hắn dừng lại, đội ngũ lập tức liền có một đám người đều đi theo ngừng lại.

Lâm Y Y cùng mấy cái đội viên cùng một chỗ, theo ở phía sau, sau đó là Tiết Ninh Ninh cùng An An.

“Lập tức cho Lôi tỷ báo cáo! Mục tiêu ngoài ý muốn thoát đi, cần vận dụng hiệp hội ngoại viện!” Quan chỉ huy cắn răng.

Hắn cũng không phải là đang nháo lấy chơi, mà là tại mượn dùng hắc ấn, xác minh những này trong truyền thuyết tồn tại, là có tồn tại hay không tại hiện thực.

Đơn giản tốn mười mấy phút cường hóa một lần địa đồ, Vu Hoành rốt cục đạt được thứ hai Tân Cực Quang thành địa chỉ.

Giày vò một hồi lâu, hắc ấn sẽ chỉ một mực cho ra cơ sở tin tức chưa đủ phản hồi.

Ngắn ngủi mấy giây, liền có năm tên đội viên ngã xuống đất bỏ mình, cái trán ngạnh sinh sinh bị tay không đâm xuyên.

Rất nhanh, hắc ấn đếm ngược nổi lên.

Dày đặc Đa Mục Điểu tiếng kêu, hướng phía bên này phi tốc tới gần.

Một tên chỉ huy phó kịp thời ném ra hai viên lựu đ·ạ·n. Giữa không trung chặn đường bay nhào mà đến hai cái quái nhân.

Thí nghiệm sau một lúc, hắn lại thử bên dưới cường hóa Tân Cực Quang thành địa đồ.

Trong hắc ám, Vu Hoành vừa chạy vừa cầm địa đồ tính ra thời gian.

Rốt cục.

Nhưng lúc này trong máy bay cũng xông ra ba cái cầm s·ú·n·g binh sĩ, đối với đám người liền nâng lên họng s·ú·n·g bắn phá.

Mặc dù hắn mới đá văng ra, sau lưng liền có bông tuyết chầm chậm bắt đầu bổ khuyết tiến vết tích bên trong.

Cứu viện bộ đội xếp hàng tại tuyến đường một bên, chờ đợi sắp trượt tới cỡ lớn yên lặng phi hành khí.

“Ta cũng đi bên dưới nhà vệ sinh.” An An tại phía sau vội vàng nói.

Rất nhanh rời đi sơn lâm, đi đến đường cái mặt đường.

12 ngày 7 giờ 9 phút.

Có thể dạng này vết tích, tối thiểu có thể duy trì một đoạn thời gian, vết tích nhiều, thờ hắn trở về lúc cũng sẽ thoải mái hơn.

Cũng may trong đội ngũ có thanh tỉnh người, chần chờ mấy giây sau, cũng trước tiên hướng quan chỉ huy tới gần, ý đồ ngăn lại.

Đây chính là Vu Hoành dùng để luyện tập tinh tế hóa khống chế phương thức.

‘Lần này Y Y bên kia, tình huống có chút không đúng, Tân Chỉ Lôi không hiểu gây sự còn có thể dùng tham lam miễn cưỡng giải thích, có thể hàng hóa có vấn đề cũng có chút không đúng. Nếu quả như thật chỉ là phổ thông giấu diếm, Tân Chỉ Lôi không đến mức muốn động thủ đến ý đồ mưu hại ta một bước này.’

“Tự nhiên có, thiếu hụt chính là bơm nước phi thường chậm. Cần chờ tròn giản loại bỏ rót vào nước sau, đường ống mới có thể quất đến đi lên. Cho nên hiện tại trong thành chủ yếu dựa vào hay là dự bị đập chứa nước nước.” Quan chỉ huy cười nói.

Không đợi còn lại đội viên phản ứng gì.

Tràng diện hỗn loạn không chịu nổi, Tiết Ninh Ninh không hổ là làm qua tinh nhuệ đại đội đội trưởng người, mấy lần ngăn chặn quan chỉ huy, lôi kéo Y Y cùng An An liền chạy, rất nhanh ba người liền chui vào trong hắc vụ, biến mất không thấy gì nữa.

“Đi thôi, người tới đón chúng ta đến, có vấn đề gì chờ về thành lại nói.” Quan chỉ huy thần sắc bình tĩnh nói, dẫn đầu đi hướng mở ra cabin.

“Phương án này bản thân cũng có thiếu hụt a?” Tiết Ninh Ninh nhịn không được lên tiếng hỏi.

“Phế vật!” Một người hung hăng trừng quan chỉ huy một chút, quay người hướng phía máy bay tiến đến.

‘Hô. Hô…’

Hắn suy đoán, có lẽ là dược thủy này bản thân thành phần hạn chế.

Màu xám đen có bốn cái hình tròn xoắn ốc cánh yên lặng phi hành khí, tựa như cái siêu cấp phóng đại bản máy không người lái, toàn thân tại màu đỏ đèn nguyên tử chiếu rọi xuống phản xạ kim loại trơn nhẵn quang trạch.

Vu Hoành miệng có chút mở ra, không nghĩ tới hắn một trận lung tung thao tác, thế mà thật đúng là làm ra cái đồ chơi kỳ quái.

‘Bằng vào ta tốc độ, trực tiếp tốc độ cao nhất đi đường, cũng chí ít cần hai ngày thời gian, cái này cũng chưa tính nửa đường khả năng xuất hiện lạc đường, gặp phải hắc tai chờ một chút tình huống.’

Xác định Hải Long Vương có lẽ thật tồn tại.

Chỉ để lại bị đánh đến không ngóc đầu lên được quan chỉ huy buồn bực kém thành giận lao ra nhìn chằm chằm đi xa xe phát ra gầm thét.

Đảo mắt thời gian trôi qua hơn mười phút.

Rốt cục có một cái phương hướng không còn là cơ sở tin tức không đủ!

Hắn có loại dự cảm, lần này đi qua, chỉ sợ sẽ không cùng tưởng tượng một dạng thái bình.

Quái nhân đối cứng lấy đ·ạ·n, xông tới gần khoảng cách, bổ nhào về phía trước liền trong nháy mắt lấy tay đâm c·h·ế·t một người.

“Đây là bởi vì, trong thành gần nhất tại bộc phát liên quan tới nguồn nước lâm thời náo động, không ai nguyện ý tới tiếp ứng. Dung Giải Thủy Điệt xuất hiện, để Quân bộ cũng ra nguồn nước vấn đề, cũng may kịp thời có người đưa ra đối sách.” Quan chỉ huy ở phía trước tinh tế giải thích.

“Được.”

Ngồi tại trong đống tuyết nghỉ ngơi mười mấy phút, Vu Hoành đứng người lên, sắc mặt dễ nhìn rất nhiều, lần nữa khôi phục hồng nhuận phơn phớt.

Nếu như hắc ấn bỗng nhiên có một cái có thể cường hóa, vậy liền mang ý nghĩa có lẽ những này cái gọi là thần chỉ, truyền thuyết, có một cái là thật tồn tại qua.

Hô.

Trong thời gian ngắn nội khí cùng thể lực hoàn toàn tiêu hao, liền xem như hắn hiện tại, cũng có chút chịu không được.

“Cái gì đối sách?” Nam tử trung niên hỏi.

An An thì đồng dạng xuất thủ, cùng mặt khác hai cái đã sớm chuẩn bị đội viên đụng vào nhau, ngã xuống đất xoay đánh.

Thứ hai Tân Cực Quang thành khoảng cách, xa so với Hôi Thành càng xa, đó là ở vào mấy ngàn cây số bên ngoài trăm đi dãy núi chỗ sâu.

Bọn hắn trang phục phòng hộ đã sớm bị đập nát, một chút đ·ạ·n bắn vào trên da thịt, xuyên thấu thân thể, lưu lại huyết động, nhưng mấy người không chút nào không thèm để ý thương thế. Phảng phất không có chút nào cảm giác đau đồng dạng.

Nhưng rất đáng tiếc, Tân Cực Quang thành cho tới bây giờ đều là thông qua không trung lộ tuyến thẳng tắp đến Hôi Thành, thông tin phương diện đối địa đồ cũng không giúp được một tay.

“Phương án quy hoạch là thành công, nhưng đối với Dương Quang vật liệu cùng Huy Thạch Tủy tiêu hao phi thường lớn, hiện tại tồn kho tổng lượng đã bị hao phí hơn phân nửa.”

Theo trong hắc ám tìm tòi đi đường, hắn Ngưng Thủy Công, cũng tại đạo tức lưu chuyển không ngừng vận chuyển dưới, càng phát ra tinh thâm tự nhiên, hướng phía tầng thứ năm tiến lên.

Vu Hoành mở ra đèn nguyên tử, chiếu sáng phía trước, sau đó dọc theo đường cái nhanh chóng hướng phía trước, một đường chạy, một đường dùng chân đem trên mặt đất tuyết phấn hung hăng đá văng ra.

Phốc.

Còn lại hơn mười đầu Long Tích thì vẫn như cũ lưu tại doanh địa phụ cận, tuần sát tiêu diệt khôi phục Quỷ Ảnh cùng đê đẳng hắc tai.

Rất nhanh, lúc ban đêm, Vu Hoành lưu lại thủ hộ doanh địa, không cho phép bất luận kẻ nào tiến vào chỉ lệnh về sau, liền dẫn hai đầu Long Tích, lần nữa rời đi doanh địa dựa theo địa đồ hướng phía thứ hai Tân Cực Quang thành phương hướng phi nước đại.

Xe khởi động, cấp tốc rời đi sân bay, biến mất tại trong hắc vụ.

Sau đó hắn không để cho hắc ấn nhàn rỗi, lập tức tuyển một chi cường hóa thể chất dược thủy, không có thay đổi nhỏ phương hướng, chỉ cấp ra yêu cầu, thuộc về cam đoan phục dụng xác xuất thành công dưới cực hạn cường hóa.

Cũng may đạo tức lưu chuyển đặc tính, để hắn lúc này toàn thân ấm áp, nội khí tại tự động vận chuyển thu nạp chung quanh trong chân không hạt năng lượng, cũng đem nó liên tục không ngừng dung hợp chuyển hóa, trở thành mới nội khí.

Hai cái chỉ huy phó mang theo phần lớn cứu viện đội ngũ, lợi dụng hỏa lực cưỡng ép áp chế trong máy bay xông ra mấy người, nhưng căn bản đánh không c·h·ế·t đối phương, chỉ có thể vừa đánh vừa lui, rất mau lui lại về ngoài phi trường trên xe.

Ông.

Trở lại sơn động, cấp tốc thu thập xong vật tư, mang lên vũ khí trang bị, cự ly ngắn máy truyền tin, bảo đảm tất cả đồ điện đều tràn ngập điện.

Oanh! !

Hắn phát hiện trong máy bay xông ra mấy cái quái nhân tố chất thân thể mạnh ngoại hạng, vội vàng lớn tiếng hô đồng bạn chuẩn bị rút lui.

"…" Cái này còn nhìn cái gì?

Lâm Y Y không rõ ràng cho lắm, nhìn xem nàng có chút vụng về biểu diễn, có chút lo lắng, nghe được thỉnh cầu, nàng hay là đơn thuần gật gật đầu.

Đột nhiên Tiết Ninh Ninh hét lớn một tiếng, bóng người xông lên, bay lên một cước, hung hăng đá vào quan chỉ huy trên mu bàn tay.

Vu Hoành triệt để bó tay rồi, nhưng dù gì cũng xem như có một chút thu hoạch.

"Mà lại, toàn bộ đội cứu viện nhân số không ít, đi thời điểm cũng là phái cỡ lớn máy không người lái, hiện tại làm sao biến thành loại này dung lượng nhỏ mô hình?" Nam tử trung niên mặt nạ dưới ánh mắt mang theo một tia thận trọng.

"Trực tiếp dùng đặc chế vật liệu chế tác loại bỏ sơn phủ, dưới đất tu kiến một cái bản thân liền có loại bỏ công năng to lớn ống tròn, sau đó lại đem ống nước bơm nước khí phóng tới cái này ống tròn bên trong." Quan chỉ huy nói.

Phi hành khí im ắng rơi xuống đất, dưới đáy sáng lên một đạo màu cam đèn pha, chiếu sáng một bên chờ đợi lên máy bay đám người.

Phanh phanh phanh phanh!

Dược tề ống nghiệm bên trên, rõ ràng ấn ra màu đỏ số lượng: '128 năm 7 m tháng 25 ngày 9 lúc 54 phút' .

Nhưng kỳ quái là, tiếp xuống hắn nếm thử Đông Hải Long Vương, cùng mặt khác hai cái Hải Long Vương, đều không

cách nào thành.

“Chờ chút.” Quan chỉ huy đột nhiên sắc mặt trầm xuống, tay cấp tốc sờ về phía bên hông báng s·ú·n·g.

Chợt nổ tung hỏa diễm quét sạch xung quanh, hình thành sóng chấn động, đem tất cả mọi người đẩy lui ngã xuống đất.

Đặt mông ngồi tại màu trắng trên mặt tuyết, to lớn trọng lượng đem tuyết phấn ngồi ra một cái hố.

Đạo tức lưu chuyển không ngừng dựa theo Ngưng Thủy Công tu hành lấy, liên tục không ngừng khống chế luyện tập một điểm nhỏ hạt vừng hơi lớn nhỏ hắc thủy đem điểm ấy hắc thủy kéo dài kéo mảnh, biến thành nhìn bằng mắt thường không thấy trình độ, vờn quanh chung quanh thân thể bay múa.

Cuối cùng, hay là lão Trượng bên kia bởi vì khoảng cách tới gần, trọng liên thông tin về sau, phái người đưa một tấm kỹ càng vẽ tay địa đồ. Bên trên ghi chép thứ hai Tân Cực Quang thành địa chỉ.

‘Từ mặt đất đi không có khả năng đi thẳng tắp, ở giữa một khi gặp được cao nguy hắc tai, cấp chín thậm chí Chiến Tranh cấp, chính là cái vấn đề lớn. Cho nên cụ thể đến thời gian còn phải đi một chuyến mới rõ ràng.’

Chương 228: Phiền phức (4)

Chương 228: Phiền phức (4)

Trong hắc ám.

Bốn phía tĩnh lặng im ắng.

Vu Hoành dọc theo uốn lượn đường cái, trực tiếp hướng phía trước, lặng yên di động.

Phía trước đen tối không gì sánh được, chỉ có trên người hắn quanh quẩn một tầng nội khí màu trắng ánh sáng nhạt, phóng thích vi lượng giá trị âm bức xạ, xua tan chung quanh khả năng tồn tại hắc trùng.

Nhỏ không thể nghe được trong tiếng bước chân.

Vu Hoành đưa tay vỗ vỗ máy kiểm tra, đóng lại cảnh báo.

Trong xe bọc thép hoàn cảnh cũng một chút từ yên tĩnh, tràn vào đại lượng bên ngoài thanh âm.

Rất nhanh, từng tòa nông thôn lầu nhỏ và nhà trệt, tại ven đường xuất hiện đến càng ngày càng nhiều.

Nhìn qua phảng phất bây giờ còn có người ở chỗ này sinh hoạt một dạng.

Mím môi, hắn tự mình cảm nhận được, trước đó Thư Thành thương đội cho tới nay kinh lịch đều là dạng gì cảnh ngộ.

A! !

Một tiếng tiếp lấy một tiếng

Sau đó là trận trận đám trẻ nhỏ ồn ào nói đùa thanh âm mơ hồ truyền ra.

Bên kia hắc vụ quay cuồng, một đầu bùn đất lối rẽ từ đường cái phân đi ra, một mực kéo dài chui vào sương mù.

Thông qua Long Tích tầm mắt, hắn nhìn thấy phía bên phải một tòa trong tiểu lâu hai tầng, một cái đen sì bóng người vừa vặn mở cửa đi tới, từ lầu hai ban công từ từ đi qua, rất nhanh biến mất tại một chỗ khác trong bóng tối.

Vu Hoành híp mắt nhìn về phía trước, Long Tích tầm mắt tại trong hắc vụ cũng chỉ có thể nhìn thấy phía trước mười lăm mười sáu mét phạm vi. Thấy không rõ càng xa phải chăng gặp nguy hiểm.

Những thân ảnh này đều là một mảnh xám đen, mơ hồ không rõ, chỉ có thể miễn cưỡng nhìn ra là từng cái đeo bọc sách học sinh tiểu học.

"Đa tạ nhắc nhở!" Tân Chỉ Lôi nghiến răng nghiến lợi, nàng hít sâu một hơi, "Ta dùng ta sở thuộc bộ phận, phân ra một phần năm, thuê một vị Hắc Huyết Nhân xuất động!"

Đùi người ở giữa, vốn nên là nhện phía sau lưng vị trí, biến thành một tấm nhắm mắt mỉm cười trắng bệch mặt người.

Máy kiểm tra bên trong trị số, có khi phi tốc đi lên tiêu thăng, có khi lại đột nhiên rơi xuống khôi phục bình thường.

Phía bên phải đường cái bên ngoài, đã có từng tòa phổ thông xám trắng nhà trệt nhỏ thưa thớt xuất hiện.

Bành.

Trên địa đồ, từ trước mặt hướng Tân Cực Quang thành, cần thông qua ba cái mấu chốt tiết điểm.

Một cái tiếp một cái.

'Đi ước chừng một phần năm đường…' Vu Hoành trong lòng đoán chừng.

Bọn hắn mặt mỉm cười, màu da trắng bệch, trên thân hoặc nhiều hoặc ít đều có vết thương cùng vết máu.

Trong trầm mặc, hắn lại lần nữa tăng tốc bước chân.

“Cho nên… Chỉ có xuất động hiệp hội mạnh nhất Hắc Huyết Nhân… Mới có thể tại cao nguy hắc tai phụ cận tự do xuất nhập, mới có thể cam đoan thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ.”

Những lầu nhỏ này và nhà trệt trước trong viện, từng đạo bóng người màu đen im ắng đứng ở nơi đó, bọn hắn không nhúc nhích, mặt hướng Vụ Hoành, khuôn mặt mơ hồ, không biết là tại nhìn chăm chú hắn, hay là nguyên bản là như vậy tư thái.

Hắn tiếp tục hướng phía trước cất bước, hai bên Long Tích cũng lặng yên hướng phía trước di động.

“Dựa theo hiện hữu tình huống, nếu muốn ở thành thị chung quanh tìm kiếm những người này, không khác mò kim đáy biển. Dù sao hắc tai quá nhiều, lại rất nhiều đều là cao nguy hắc tai, không nhận hiệp hội mồi nhử dẫn dụ.” Người mặt nạ đen phân tích nói.

Đến lúc đó, coi như uỷ ban tổng trưởng cũng không cách nào mệnh lệnh nàng! !

“Đúng vậy, đây là biện pháp duy nhất… Đương nhiên, vận dụng Hắc Huyết Nhân cần gánh chịu phong hiểm, ngài nên minh bạch, bọn hắn mặc dù được mệnh danh là người, nhưng kì thực…” Người mặt nạ đen mỉm cười nói.

Trong viện có treo phơi dây áo, có bày một chỗ nông hàng phơi khô.

Từ từ, hai bên phòng ốc bắt đầu trở nên thưa thớt, hơn nửa canh giờ, hắn xuyên qua nông vườn trấn, hướng phía dã ngoại hoang vu gia tốc rời đi.

Phía dưới còn có một hàng chữ nhỏ: Hoa quả bán buôn Đáo Nông Viên, cả nước lớn nhất hoa quả thị trường chợ chào mừng ngài.

Cái này ba cái tiết điểm, theo thứ tự là nông vườn trấn, Hâm bằng thị, mưa mập thị.

“Nếu là lúc trước quả quyết một chút, trực tiếp đem Mesa gia tộc người toàn bộ g·i·ế·t sạch… Bây giờ lấy ở đâu phiền toái

nhiều như vậy!" Tân Chỉ Lôi một quyền nện ở trước người bàn kim loại bên trên.

Nhưng nếu như lần này hủy diệt chứng cứ thành công, mượn nhờ giải quyết Mesa gia tộc hai người công tích, lại mượn nhờ hiệp hội lực lượng lấy tới càng nhiều nguồn nước, đạt được bên này quân Liên Hiệp chủ lực duy trì, như vậy nàng tại thứ hai Cực Quang thành danh vọng cùng quyền lợi sẽ đạt đến đỉnh phong.

"Cái này có thể không trách ta, ngài thủ hạ người sớm bị bọn hắn phát hiện không đúng, lên phi cơ trước liền động thủ phản kháng, sau đó gây nên uỷ ban người đi theo phản kháng." Cấp dưới sĩ quan tuyệt không hoảng, vẫn như cũ mặt mỉm cười trả lời

Những học sinh này tựa hồ không có phát hiện Vu Hoành, mà là lục tục ngo ngoe xếp hàng, xuyên qua đường cái, từ trước mặt hắn trải qua.

"Như ngài mong muốn."

Bọn hắn lần lượt từ ven đường nhảy xuống khác bên cạnh, biến mất tại trong hắc vụ

Đúng lúc này.

Hắc ám mặt đường bên trên, hai bên đều có một đầu Long Tích, cùng ở bên người Vu Hoành.

Một cỗ lái hướng quân dụng phi trường trang giáp hạng nặng trong xe.

Hắn mượn nhờ Long Tích, hướng nhìn phải đi.

Tiếp tục hướng phía trước.

Tít tít tít!

"Đừng tưởng rằng chỉ là ta chuyện riêng!" Thân chỉ nụ tức giận nói, "USB danh sách một khi bại lộ, hiệp hội tất cả mọi người không có cách nào tránh cho! Ngươi cho rằng các ngươi có thể trốn được? ? Cực Quang thành còn không có đổ."

Thỉnh thoảng mượn nhờ bọn chúng tầm mắt, Vu Hoành mới có thể thấy rõ phía trước di động con đường phương hướng.

Bành.

Đột nhiên một trận thanh thúy chuông điện âm thanh từ bên trái nơi xa bay tới.

Hắn không làm kinh động ý tứ của nó, đối mặt hắc tai, chỉ cần đối phương không chủ động công kích, hắn tuyệt sẽ không ở không đi gây sự.

Bá.

Phốc.

Từng bước một, hắn cùng Long Tích từ từ rời xa cái kia học sinh tiểu học thân ảnh, đối phương cũng một mực lẳng lặng theo hắn di động gương mặt.

Trên màn hình tinh thể lỏng, trị số cuồng loạn lóe ra, một hồi giá trị âm, một hồi hơn trăm vạn, mấy chục triệu vài ức, một hồi lại bỗng nhiên về không, biến thành trống không.

Chỉ lưu sắc mặt khó coi Tân Chỉ Lôi, ngồi một mình ở vị trí bên trên, ánh mắt ngoan lệ.

Cái cuối cùng cõng túi sách nhỏ tóc ngắn thân ảnh, đột nhiên ngừng lại, quay đầu nhìn về phía Vu Hoành.

Nhưng theo thời gian chuyển dời.

Bỗng nhiên.

Mặt người làn da rất như là gốm sứ, sáng bóng tinh tế tỉ mỉ, mảy may không nhìn thấy lỗ chân lông.

Hắn khẽ ngẩng đầu, trên mặt mang theo một tấm mỉm cười kim loại đen mặt nạ, nhìn không thấy chân thực dung mạo.

Vu Hoành chần chừ một lúc dựa theo kế hoạch, tiếp tục hướng phía trước cất bước.

Bởi vì hắc tai có thể vô hạn khôi phục, vô luận như thế nào g·i·ế·t cũng g·i·ế·t không hết, thà rằng như vậy, không bằng tiết kiệm tinh lực, lấy ứng phó nguy hiểm hơn cao nguy hắc tai.

“Kỳ thật hiện tại trong hiệp hội hay là rất mâu thuẫn. Mesa gia tộc danh sách, lực sát thương đối với một bộ phận người to lớn, nhưng đối với một nhóm người khác… Ngài minh bạch. Cho nên, điều động hiệp hội lực lượng, không phải ngài nghĩ như vậy, tất cả mọi người sẽ phối hợp…” Người mặt nạ đen mỉm cười nói.

Bành.

Bên trái lối rẽ bên trên, một đội đeo bọc sách thân ảnh nho nhỏ, đi lại nhẹ nhàng đứng xếp hàng hướng nơi này đi tới.

Đường cái hai bên cũng bắt đầu xuất hiện từng đầu uốn lượn đường rẽ.

Két két.

Bành.

Đầu này quái dị nhện không để ý đến Vụ Hoành, mà là từ bên cạnh hắn từ từ trải qua, không bao lâu liền biến mất ở sau lưng trong hắc vụ.

‘Hỏng?’

Hắn không có trông cậy vào qua máy kiểm tra có thể kiểm tra đo lường hết thảy nguy hiểm, chỉ là lúc này mới đi ra không bao xa, thế mà liền…

Từ từ.

Tân Chỉ Lôi diện mục âm lãnh nhìn chằm chằm đến đây hồi báo cấp dưới sĩ quan.

Ngoại hình chính là một cây sơn cũ xám trắng cán kim loại con cắm trên mặt đất, có chút nghiêng lệch đỉnh lấy một khối hình chữ nhật cột mốc đường.

Đen trắng Long Tích trong tầm mắt, phía trước mặt đường một mảnh trống trải, cái gì cũng không có.

Vu Hoành mắt nhìn trên cổ áo máy kiểm tra, phía trên hồng trị đã tiêu thăng đến hơn 100. 000.

Bôn Lôi thối pháp rèn luyện để hắn có thể bảo trì năm thành tốc độ di động đồng thời, tối đại hóa giảm bớt phát ra tiếng bước chân.

“Ta phái nhân thủ nhiều như vậy xuống dưới, chung quanh còn có dẫn dụ tới hắc tai vây quanh, ngươi cho ta nói người chạy? ? !

Vu Hoành bước chân dừng lại.

“Hắc Huyết Nhân…” Tân Chỉ Lôi hơi biến sắc mặt.

Trên địa đồ, cái này ba cái điểm lóe ra hồng quang nhàn nhạt, mà đại biểu Vu Hoành chính mình, là cái lục quang điểm nhỏ, khoảng cách gần nhất nông vườn trấn, nhiều lắm là chỉ có mấy cây số đường.

Vu Hoành bước chân dừng lại, hướng phía đó nhìn lại.

Không ngừng tại dạng này lộ tuyến đi lên hướng, coi như lại người bình thường, cũng sẽ trở nên tinh thần thất thường.

Hô.

Rất nhanh, phía trước phía bên phải, trên đường lớn từ từ đi tới một đầu cao hơn một mét nhện to lớn.

Phía trước trên đường lớn tuyết phấn dần dần biến ít, trên đường nhiều hơn không ít lớn nhỏ không đều lộn xộn ấn ký, những ấn ký này đem tuyết phấn đâm ra lít nha lít nhít rất nhiều lỗ thủng.

Hắn suy đoán chính mình có thể là cứ điểm lớn bên ngoài, duy nhất người sống sót.

Bành.

Ba cái dọc theo mặt đường đi đường.

Vu Hoành nắm thật chặt sau lưng đại thiết cầu xiềng xích, tiếp tục hướng phía trước cất bước.

Vu Hoành tâm tình bỗng nhiên có chút nặng nề.

‘Ta ở vào hắc tai kẽ nứt bên trên, bọn chúng sẽ không dễ dàng động thủ, kích phát mâu thuẫn. Cho nên… . Chỉ cần hắc tai không đối ta động thủ, ta liền bất động.’

“A. Điều kiện gì! ?” Tân Chỉ Lôi mặc dù biết đối phương là nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, nhưng chuyện cho tới bây giờ, nàng không thể không đè lại hỏa khí hỏi giá.

Đột nhiên phía trước mặt đường bên trên, truyền đến một tiếng vật nặng rơi xuống đất dị hưởng.

Thẳng đến khoảng cách kéo xa, đối phương bao phủ hoàn toàn nhập trong hắc vụ, biến mất không thấy gì nữa, máy kiểm tra nhảy loạn trị số hiện tượng mới biến mất đình chỉ.

Nhưng con nhện này tám cái chân lại không phải chân đốt, mà là từng cái xám trắng đùi người.

Soạt.

Phía trên màu trắng chữ màu đen viết: Nông vườn trấn chào mừng ngài.

Hắc tai kẽ nứt dẫn đến mặt đất lộ tuyến xa xa không phải trực tiếp, mà là cong đến quấn đi, chiều dài so thẳng tắp nhiều gấp bội.

Vu Hoành nheo lại mắt, dừng bước lại, nhìn chằm chằm phía trước hắc vụ.

Thu hồi từng cường hóa địa đồ.

“Chạy? ? !”

Phốc.

“Mặt khác, nhắc nhở ngài một chút, căn cứ Ứng Sơn văn minh phương diện ghi chép, hắc tai tình huống căn bản đã đến đầu, hiệp hội nên lấy được cũng đều được. Tiếp đó, ước chừng

chừng nửa năm, sẽ tự nhiên mở ra hàn tai sở thuộc Tuyệt Vọng Chi Môn, hi vọng ngài sớm chuẩn bị sẵn sàng.”

Vu Hoành không có chủ động trêu chọc, mà là lần theo địa đồ lộ tuyến, bình tĩnh chạy về phía trước đường.

Lần này là hắn cổ áo khảm vào máy kiểm tra tại cảnh báo

Lục quang nhàn nhạt chiếu vào trên địa đồ.

Cấp bốn hắc tai, ngủ say người nhện… Vu Hoành trong lòng hiện lên loại này hắc tai tư liệu.

Lại xuống phương, là một đạo màu đỏ hướng phía trước chỉ đầu mũi tên.

Vu Hoành van thở bên trong phun ra khẩu khí, dọc theo đầu mũi tên chỉ dẫn phương hướng, hướng phía trước tiếp tục đi đường.

Tiếng vang kia tựa hồ là tiếng gió, lại tựa hồ là một loại nào đó thô ráp tiếng ma sát.

Vu Hoành xuất ra địa đồ, đem trên bờ vai chứa đèn nguyên tử đèn pin, kéo ra tấm che, lộ ra một tia khe hở.

Thẳng đến cuối cùng.

Đường rẽ đều là bùn đất đường, thông hướng đen như mực đồng ruộng ở giữa, kéo dài tiến nhìn không thấy cuối hắc vụ chỗ sâu.

Từ từ, Vu Hoành nghe được hai bên nơi xa, mông lung truyền đến tinh tế quái dị tiếng vang.

Những này nông thôn thường gặp nhà trệt nhỏ, trước cửa đều có một khối không nhỏ xi măng sân nhỏ.

Vứt bỏ trên đường lớn, theo hắn không ngừng tiến lên, ven đường phía bên phải, bỗng nhiên xuất hiện một khối dựng đứng cột mốc đường.

Hắn đứng ở nơi đó, không nhúc nhích, phảng phất một chút từ hoạt động biến thành pho tượng.

Phốc.

Thứ hai Cực Quang thành bên này đại cục nàng vẫn không có thể hoàn toàn khống chế, một khi bại lộ, cục diện thật tốt có thể sẽ trong nháy mắt hủy hoại chỉ trong chốc lát.

‘Thế giới này. Trừ ra Cực Quang thành cùng số rất ít cứ điểm lớn, sợ là sẽ không còn có người sống…’

Nhưng con đường này nặng tại an toàn.

Phốc.

Đùng đùng.

Người mặt nạ đen mỉm cười, lui ra phía sau, bỗng nhiên biến mất ở trong bóng tối.

Mặc dù hắn bây giờ thể trọng, đã so trước đó nặng quá nhiều.

Chương 229: Dựa sát vào (1)

Chương 229: Dựa sát vào (1)

Hâm Bằng thị.

Nơi này là trên địa đồ cái thứ hai tiết điểm.

Ngắn ngủi ban ngày thời gian bên trong.

Vu Hoành nhanh chóng tại thành thị trên mặt đường chạy, thỉnh thoảng nhảy qua một chút ngăn chặn tại khu phố xe cộ.

Vu Hoành vươn tay, nhẹ nhàng gõ gõ cửa sổ xe.

Nữ nhân ngã lệch trên ghế ngồi, không nhúc nhích, trong ngực hài tử chỉ có thể nhìn thấy một đầu tóc ngắn màu đen, co quắp tại trong ngực nàng đồng dạng không nhúc nhích.

Nó phảng phất có bản thân ý thức.

“Cho nên nói, các ngươi cũng không biết, vì cái gì quan chỉ huy những người kia muốn đối với các ngươi bất lợi?” Tiết Ninh Ninh nhíu mày hỏi.

“Nhìn như vậy tới… Đội điều tra một mực là Tân bộ trưởng phụ trách, có thể định vị đến Y Y vị trí, lại làm cho chúng ta hướng Y Y địa phương phát xạ đ·ạ·n hỏa tiễn. Cái này.”

Phốc.

Chất lỏng hình thành viên cầu lẳng lặng trôi nổi chuyển động.

“Chạy! !”

Vũ Phì thị cùng trước mặt Hâm Bằng thị hoàn toàn là hai cái phong cách.

Đột nhiên, hắn phía bên phải mái tóc màu đen chậm rãi bò sát đứng lên.

Ngay tại tay hắn đến gần thời điểm.

Đột nhiên một cỗ xe bọc thép bị từ ngoại bộ hung hăng đụng vào, thân xe hướng bên trong đè ép, đập trúng ba người.

Mặt đường tràn đầy rác rưởi, tro bụi, vài chỗ tựa hồ bị to lớn trọng lượng dẫm đạp lên, lưu lại một cái cái lớn nhỏ không đều dấu chân cùng cái hố.

Thu thập tâm tình, hắn kết hợp Long Tích tầm mắt, tiếp tục dọc theo địa đồ đi đường.

Nhưng bởi vì động tác quá nhanh, không có chú ý, tăng thêm thanh âm thoáng qua tức thì, cho nên liền không thèm để ý.

Lúc đó hắn đi ngang qua nơi này lúc, trong lòng đột nhiên từ nhưng dâng lên một cỗ xúc động, chính là đơn thuần nghĩ đến nhìn xem.

Sắc trời triệt để đêm đen lúc đến, toàn bộ cửa hàng trà sữa chỗ quảng trường thương mại, đã cơ bản bị nện thành phế tích.

Ánh mắt của hắn trở lại phía trước, phía trước hai bên trong tầng lầu, đen ngòm vô số cửa sổ phảng phất mỗi một cái đều sẽ đột nhiên xông ra nguy hiểm không biết.

Rất nhanh một lần nữa trở lại ngoài thành trên đường cái, Vu Hoành quay đầu mắt nhìn bị sương mù bao phủ Hâm Bằng thị.

‘Đại Đa Mục Điểu?’ Vu Hoành ngẩng đầu lên, lại trừ ra hắc vụ cái gì cũng nhìn không thấy.

Về phần giấy quảng cáo, đã sớm bị đạp nát thành rất nhiều mảnh khối.

Bành!

Vu Hoành híp mắt nhìn xuống ngoài cửa hàng tường dán tuyên truyền quảng cáo.

‘Dạng này cũng không tệ rồi.’

Đen tối không gì sánh được dãy núi hình khuyên bên trong.

Tiết Ninh Ninh, An An, Lâm Y Y, ba người, cùng vừa mới cùng một chỗ thoát đi cứu viện đội ngũ hai cái chỉ huy phó, đang ngồi ở cạnh đống lửa nướng lấy mới móc ra xuống núi khoai.

Giấy quảng cáo bên trên tiểu hùng nhân thế mà hướng hắn hơi chớp mắt.

Lúc này trong doanh địa tiếng s·ú·n·g lại nổi lên.

Hắn một cước giẫm tại một cỗ đã sớm bị giẫm dẹp trên xe Jeep, ngửa đầu nhìn ra xa bầu trời.

Đi ngang qua một nhà cửa hàng trà sữa, ngoài cửa hàng đứng đấy một cái nhựa plastic cứng rắn chất người gấu, mang trên mặt ấm áp mỉm cười, chỉ là nguyên bản màu trắng da lông đã sớm bị nhiễm lên đỏ sậm vết máu.

Vu Hoành mắt nhìn máy kiểm tra, phía trên trị số đồng dạng nhảy lên rất lợi hại. Từ mấy triệu đến hơn ngàn vạn, điên cuồng biến hóa.

Trong lúc nhất thời nơi này bụi đất tung bay, đá vụn văng khắp nơi, từng mặt bức tường sụp đổ vỡ nát, từng tòa lầu nhỏ rất nhanh sụp đổ.

Kết quả…

Bành.

Y Y cũng đuổi theo sát, phụ một tay dịch chuyển khỏi xe bọc thép, đem người từ đè ép chỗ mang ra.

Hô.

Đúng lúc này, đỉnh đầu trong hắc vụ, quen thuộc tiếng chim hót phi tốc tiếp cận.

Nâng thủy cầu, Vu Hoành trong lòng không tự chủ được nghĩ đến Hắc Phong doanh địa bên kia, nơi đó thế nhưng là có hắn cường hóa bên trong thể chất đặc thù dược thủy.

Vu Hoành mau tới tiến đến nhìn.

“Cái này mẹ nhà hắn lại là cái gì hắc tai! ! ?”

Âm hai ba mươi độ nhiệt độ thấp dưới, hai người ở chỗ này dạng trong xe, không cần nghĩ.

Đại điểu có gai nhọn một dạng thật dài mỏ chim, trên mặt mọc ra lít nha lít nhít từng đôi màu đỏ mắt nhỏ.

Thế là hắn giơ lên thiết cầu, bắt đầu để gai nhọn màu đen thiết cầu lên đỉnh đầu phi tốc chuyển động.

Phanh phanh phanh phanh!

Tiết Ninh Ninh phát hiện An An bị đập trúng, liền vội vàng tiến lên muốn hỗ trợ.

Động một tí mười mấy hai mươi tầng cao ốc cao tầng, cơ hồ đều bị tích bụi nhuộm thành màu xám.

Đột nhiên trước mắt hắn hoa một cái.

Hắn mỗi một cái đưa tay, liền có thể tuỳ tiện g·i·ế·t c·h·ế·t một cái phụ cận đội viên.

Đột nhiên xe bọc thép bên ngoài, phụ trách phòng giữ đội cứu viện binh sĩ bỗng nhiên phát ra tiếng kêu thảm.

Không có động tĩnh. Hai người phảng phất ngủ thiếp đi đồng dạng.

‘Ta vốn hẳn nên trực tiếp đi đường, thế mà không hiểu thấu đậu ở chỗ này, đi xem một tấm không hiểu thấu quảng cáo? Dám dụ dỗ ta?’

Phần phật.

Tiếng bước chân rất nhỏ bên trong, toàn bộ thành thị càng phát ra âm lãnh, trống trải.

Hô!

Bỗng nhiên trong tay hắn thiết cầu bắn ra, chỉ lên trời đập tới.

“Đi hơn phân nửa lộ trình, hi vọng doanh địa không có việc gì.”

Tiết Ninh Ninh khuôn mặt nghiêm nghị.

“Nơi này, có chút không đúng…”

Vu Hoành bây giờ trở về nhớ tới tình hình vừa nãy, cũng cảm giác có chút trong lòng run rẩy.

Đi tại trong khu ngã tư.

Trên đèn đường, ven đường trên bậc thang, vứt bỏ trong cửa hàng.

Ô ô nặng nề tiếng xé gió không ngừng vang lên.

Trong doanh địa ở giữa thăng lên một đoàn đống lửa, không tính ánh lửa sáng ngời, bên trong trộn lẫn thiêu đốt Đại Huy Thạch phấn, là hiện tại ngăn cản hắc tai Huyết Triều chủ yếu thủ đoạn.

Mái tóc đen dài ở khắp mọi nơi.

Ngang! !

“Nơi này quá nguy hiểm… . Không có khả năng giữ lại tiếp tục hại người.”

Nếu không phải lo lắng tùy thân mang theo cực kỳ dễ dàng bị không cẩn thận đập vụn, hắn kỳ thật vẫn là có khuynh hướng mang ở trên người.

Bành!

Không cần trúng vào chỗ yếu, chỉ là trầy da một chút, đội viên liền cấp tốc toàn thân phát tím, hô hấp khó khăn, ngã xuống đất không dậy nổi.

Tóc dài màu đen trên mặt đất khắp nơi có thể thấy được, tản mát đứt gãy.

Hắn một bên đi đường, một bên cẩn thận quan sát đến thủy cầu.

Số lượng tựa hồ còn không ít…

Mà Vu Hoành trong lòng bàn tay, cũng nhiều thêm một đoàn nhỏ đen như mực chất lỏng.

Nơi này có chút vấn đề, nhưng cũng may hắn là đi hắc tai kẽ nứt lộ tuyến, cho nên trừ ra nửa đường gặp được đi ngang qua Đại Đa Mục Điểu, còn lại cũng không gặp được bất kỳ nguy hiểm nào.

Bên trong trên mặt đất, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy một chút thoát hơi cỡ lớn thổi phồng con rối.

*

Vu Hoành rời đi xe con, gia tốc chạy về phía trước đường.

Ngay sau đó là nó bên cạnh từng nhà cửa hàng.

Phía trên một cái phim hoạt hình thuần trắng tiểu hùng nhân, chính ôm một chén trà sữa trân châu thỏa mãn uống vào.

Số 2 Tân Cực Quang thành bên ngoài.

Cái kia băng vải nhân lực số lượng cực lớn, khôi phục khép lại tốc độ cực nhanh, da thịt thậm chí có thể gánh vác đ·ạ·n bắn phá, trên thân tựa hồ còn mang theo kịch độc. Trừ phân tán thoát đi, bọn hắn nghĩ không ra tốt hơn biện pháp.

Ngang! !

Kéo lấy Đại Đa Mục Điểu, Vu Hoành đường, cũng bắt đầu vân dùng thử Ngưng Thủy Công xách Đa Mục Điểu thể nội lượng nước.

Hắc vụ quay cuồng.

“Xác thực không biết. Vừa mới Y Y nói, nàng ở bên ngoài gặp được một cái rất thần bí người ngoại quốc, đối phương cứu được nàng một mạng, chính mình ngược lại bị đ·ạ·n hỏa tiễn oanh tạc không có, nếu như thẩm tra đối chiếu chính xác nói,

oanh tạc bọn hắn đ·ạ·n hỏa tiễn, hắn là chúng ta bên này đội ngũ phát xạ.” Một cái chỉ huy phó cấp tốc nói.

Nhưng bọn hắn không có lựa chọn nào khác…

Buông xuống thiết cầu, Vu Hoành lau mũ giáp trên kính bảo hộ bụi.

Vu Hoành thu hồi thiết cầu, mày nhíu lại xuống.

Thiết cầu nện vào cái gì, bị cấp tốc kéo về, một chút rơi xuống đất.

Phía trước rốt cục xuất hiện sau cùng một cái tiết điểm —— Vũ Phì thị.

Mấy phút sau, hắn đi vào toàn bộ Hâm Bằng thị tới gần trung tâm chợ khu vực.

Vu Hoành càng phát ra giác quan cường đại lực, cũng phát giác được, trong xe hoàn toàn lạnh lẽo, sớm đã không một tiếng động.

Hiện nay, Vu Hoành đối với mình cảm giác đã có rõ ràng nhận biết.

Vu Hoành toàn thân cảnh giới nâng lên cao nhất.

Tê.

Mặt ngoài, nhìn lấy hắc cầu cùng trước đó Hắc Hà Thủy không sai biệt lắm, nhưng nhìn kỹ, liền có thể phát hiện, cái này nguồn gốc từ Đa Mục Điểu thủy cầu màu đen, chính không giờ khắc nào không tại muốn thoát ly khống chế của hắn, hướng phía nơi xa bay đi.

Một đạo toàn thân quấn quanh lấy băng vải màu đen cao lớn nhân hình, đang đội dày đặc mưa đ·ạ·n, nhanh chóng tại mọi người ở giữa vừa đi vừa về xen kẽ.

“An An! !”

“Cảnh giới!”

Chỉ gặp thiết cầu trên mũi nhọn, đâm xuyên lấy một đầu nhắc nhở dài hơn ba mét xám trắng không lông đại điểu.

Hắn nắm lấy, nếu như có thể đem Ngưng Thủy Công bơm nước năng lực dùng tại chém g·i·ế·t bên trong, uy lực tuyệt đối rất mạnh.

*

Rời đi đống lửa, bên ngoài -30 vài lần nhiệt độ thấp, trong nháy mắt liền để mấy người động tác cứng ngắc.

Vu Hoành một tay kéo lấy thủy cầu màu đen, không tự chủ được tăng tốc bước chân.

Thiết cầu rút ra, mang ra một mảnh đá vụn xi măng phấn.

Vu Hoành không thể không tăng lớn một chút nội khí thiêu đốt, mà đối kháng ngoại giới không ngừng xâm nhập âm hàn.

Nhưng bị Vu Hoành tiến lên một thanh nắm nó mỏ chim.

Vừa mới hắn đập thời điểm tựa hồ nghe đến có tiếng gì đó tại phòng ở trong cửa hàng.

Nơi này có cái thương nghiệp khu mua sắm, cùng loại kiểu dáng Châu Âu màu xám hình trụ từng cây vây quanh ra một mảng lớn nửa lộ thiên hình tròn thương trường.

Nữ tử cúi đầu, chỉ lộ ra trắng bệch hư thối cái cằm.

Đột nhiên bước chân hắn ngừng một lát, từ phía bên phải một cỗ xe con màu trắng trong cửa sổ, nhìn thấy bên trong ngồi một cái ôm hài tử nữ nhân áo đen.

Ven đường, là từng tòa cao thấp không đồng nhất ký túc xá cao ốc.

Nhưng tựa hồ là bởi vì Vu Hoành đi tại trong kẽ nứt, nàng cũng không công kích.

Từng chiếc xe bọc thép bày thành hình ô vuông, hình thành đơn sơ doanh địa.

‘Thế mà thật đúng là hút ra nước đây? ? !’

Thành thị cao ốc ở giữa, Vu Hoành cùng hai đầu Long Tích nhanh chóng xuyên qua từng đầu khu phố.

. Vu Hoành cấp tốc liếc mắt mắt máy kiểm tra, trị số hay là một mảnh đay rối.

Căn cứ cao nguy hắc tai khu vực đặc tính, đại bộ phận cao nguy hắc tai cũng sẽ không cho phép đê đẳng hắc tai tùy ý tại chính mình địa bàn hành động, cho nên, nơi này có thể xuất hiện Đa Mục Điểu loại này đê đẳng hắc tai, liền mang ý nghĩa chung quanh tương đối an toàn.

Lời còn chưa dứt.

Hắn đến gần mấy bước, vươn tay, nhẹ nhàng đi đụng vào tấm kia giấy quảng cáo.

Hắn im lặng thu tay lại.

Một viên thô to hắc thiết cầu hung hăng đập trúng mặt tường, đem giấy quảng cáo cũng liền mang theo cùng một chỗ xé nát.

Đụng! ! !

Oanh!

Có thể tại hắn bất tri bất giác lúc liền ảnh hưởng đến hắn hành trình quyết định, có thể nghĩ, nếu là phối hợp một chút đại uy lực tạc đ·ạ·n cùng một chỗ sử dụng, năng lực như vậy… Tuyệt đối là mai phục to lớn sát khí!

Bọn chúng hội tụ, khâu lại, rất nhanh liền hình thành một cái cầm trong tay màu đen đèn treo đấu bồng đen nữ tử.

Đại Đa Mục Điểu lúc này thoát thiết cầu, ý đồ vỗ cánh lại nổi lên bay

Vu Hoành một thanh bẻ gãy Đại Đa Mục Điểu cổ, đem nó ném đến nơi xa.

Đứng tại trần xe nhìn một hồi, hắn phất tay để Long Tích phía trước mở đường, chính mình theo sát phía sau

Lần này ngược lại là không có gặp được phiền toái gì, hơn bốn giờ buồn tẻ đi đường sau.

Có người phẫn nộ hoảng sợ gầm rú lấy.

Nhưng không có cách nào ngăn cản băng vải người băng lãnh g·i·ế·t chóc.

Lực lượng khổng lồ áp chế xuống, Đại Đa Mục Điểu chỉ có thể điên cuồng vỗ cánh. Chỉ là như vậy động tác không làm nên chuyện gì.

C·h·ế·t đi Đại Đa Mục Điểu, cấp tốc vỡ nát, hóa thành khói đen tiêu tán trống không.

Sắc trời dần dần bắt đầu u ám, đêm tối sắp lại lần nữa giáng lâm.

Đ·ạ·n đối với hắn vô hiệu, uy lực càng lớn đặc chế lựu đ·ạ·n đột nhiên nổ tung, cũng chỉ là để nó lui ra phía sau mấy bước, rất nhanh liền lại đi trước tới gần, trên người bỏng cấp tốc khép lại, khôi phục như lúc ban đầu.

Nhảy xuống xe, vượt qua từng chiếc xe.

Lâm Y Y đột nhiên kêu to, nàng lôi kéo Tiết Ninh Ninh cùng An An, quay người liền hướng phía trong hắc vụ chạy tới.

Đám người cấp tốc đứng dậy, rút thương xem xét máy kiểm tra.

‘Tránh thoát hắc tai, lại không có thể tránh thoát cực hàn a…’

Chung quanh từng tòa phòng ốc cao ốc, cửa sổ toàn bộ đều biến mất không thấy. Thay vào đó, tất cả đều là lít nha lít nhít vô số tóc đen phủ kín ở cửa sổ.

Cửa hàng trà sữa cái thứ nhất bị tại chỗ đập sập.

Trong tay nàng đèn treo một chút sáng lên ngọn lửa màu đỏ, chiếu sáng chung quanh một khối nhỏ khu vực.

Chương 230: Dựa sát vào (2)

Chương 230: Dựa sát vào (2)

Vu Hoành từng bước một trải qua nàng, lại phát hiện kẽ nứt bên trái tóc đen bọn họ cũng tương tự bắt đầu nhúc nhích ngưng tụ.

Rất nhanh, từng cái to lớn khối lập phương màu đen bị ngưng tụ ra.

Bọn chúng ở giữa không trung cuồn cuộn lấy, dài rộng ước chừng năm mét, quanh thân hoàn toàn dùng tóc đen khâu lại mà thành.

Vu Hoành không rên một tiếng, tiếp tục hướng phía trước tiến lên.

Số 2 Tân Cực Quang thành thế nhưng là không có đất mặt xuất nhập cảng.

Mà tại hắn ngay phía trước, từng đạo đèn treo nữ tử lít nha lít nhít ngăn trở đường đi, trong tay đèn treo hỏa diễm càng phát ra đỏ sậm, phảng phất huyết tương đồng dạng sền sệt nặng nề.

Trong chốc lát, hai bóng người, một đen một trắng, đồng thời hướng phía đối phương gia tốc phóng đi.

Bôn Lôi Biến tượng bán thân, cùng cái kia cao hơn mười mét nữ tử tóc đen, đang đối mặt đụng vào.

Không chỉ như vậy, hỏa tuyến từng đạo bay ra, đuổi hướng Vu Hoành, đảo mắt liền bay ra hơn mười đạo.

Bành! !

‘Có lẽ, ta không cần Bôn Lôi Biến cũng có thể xử lý nàng.’

Đây là Vu Hoành lần thứ nhất tiến cỡ lớn nhân loại căn cứ, trong lòng còn có chút có chút hiếu kỳ.

To như lớn chừng hột đào, là vừa vặn hắc nữ.

Hắn thu hồi địa đồ, nhìn xem phía trước ngăn trở chính mình đèn treo nữ.

Cái này căn bản là nghiền ép một ván, Bôn Lôi thối pháp đại thành về sau, mang tới ưu thế rốt cục triệt để nổi bật.

To lớn tro bụi gợn sóng khí lưu chớp mắt khuếch tán bốn phía, thổi đến nhẹ một chút hòn đá quay cuồng buông lỏng.

“Vậy là tốt rồi.”

Lúc này hắc nữ mặc dù ngã xuống đất, nhưng thân hình khổng lồ bắt đầu run lẩy bẩy, nó phần bụng phảng phất có thứ gì điên cuồng muốn đi ra, không ngừng chăp lên từng cái lớn nhỏ không đều nhô ra.

Có toàn thân sớm màu trắng trang phục phòng hộ nhân viên y tế, cầm máy kiểm tra, tại ngã xuống đất từng cái bên người thân kiểm tra đo lường, xác định nơi này tất cả mọi người đã bị cảm nhiễm.

Máy bay trực thăng cửa khoang mở ra, từng cái thân mang màu tím đen quân phục cường tráng quân nhân, nhảy xuống máy bay, tản ra chung quanh bắt đầu cảnh giới.

Nàng lại lần nữa lay động đèn treo, trong đèn ngọn lửa màu đỏ lập tức hóa thành một đầu hỏa tuyến, bắn ra.

Hắn toàn thân bạch quang hỏa diễm càng thêm chói mắt, từng cây tơ mỏng màu trắng, từ sau lưng nó nhao nhao chui ra, ngưng tụ thành một đạo khổng lồ bán thân nhân giống.

Hắc ấn ngẫu nhiên cường hóa là cái rất có ý tứ năng lực.

Những này hắc tai còn sót lại vật, nếu như có thể cường hóa hợp thành đi vào, có lẽ cũng có thể như trận pháp đồng dạng, đạt được phương hướng tốt cường hóa.

Một nhóm cấp tốc ra sân bay, đang muốn bên trên tiếp đãi xe cộ.

Kẽ nứt biến hóa a?

Vu Hoành giơ tay lên, trên lòng bàn tay trôi lơ lửng hai viên khí tức khác lạ hắc thủy viên cầu.

Ầm ầm! !

Một đạo hắc ảnh đứng tại trên chạc cây, lẳng lặng nhìn ra xa đám người này.

Liếc nhìn lại, lóng lánh ánh sáng đỏ, chí ít có thể vừa ý trăm đạo hồng quang đèn treo.

Mà chỉ có tại công kích lúc mới có thể tiếp xúc điểm ấy đặc tính, cũng vô pháp ngăn cản bị đánh tan tiến độ.

Lít nha lít nhít thương kích âm thanh về sau, rất nhanh, hết thảy lại lần nữa khôi phục lại bình tĩnh,

“Chú ý chớ bị bọn hắn chạm đến! Nơi này hết thảy đều bị hắc tai ô nhiễm, tuyệt đối không có khả năng tin tưởng bọn họ nói tới bất luận cái gì một câu!”

Mấy phút sau.

Từ khi đi vào thế giới này, hắn liền một mực tại địa phương nhỏ đợi, trốn tránh. Đi qua người nhiều nhất, cũng chính là trước đó trên tiểu trấn cùng trong huyện thành.

“Thế nhưng là Dương ủy viên cũng ở bên trong!”

Ngay sau đó từng tiếng tiếng vang không ngừng truyền đến hắc nữ thân thể cao lớn hoàn toàn biến thành bia ngắm, căn bản là không có cách bắt Vu Hoành tốc độ.

Ba cái tiết điểm đã qua, quãng đường còn lại trình không cao hơn mười mấy phút, mấu chốt là phải cân nhắc làm sao vào thành.

Bán thân nhân giống bỗng nhiên trợn mắt, rõ ràng là cùng Vu Hoành cực kỳ tương tự nghiêm túc gương mặt. Cao hơn ba

mét ảnh hình người hai tay ôm ngực, cả người đầy cơ bắp, phát ra ngọn lửa màu trắng, đồng thời cũng tản mát ra từng vòng từng vòng kịch liệt cường hãn giá trị âm bức xạ.

Lại là một bóng nện ở hắc nữ cái ót.

Bôn Lôi thối pháp toàn lực vận chuyển dưới, hắn cấp tốc từ hỏa tuyến ở giữa khe hở xông vào.

Theo hỏa diễm biến hóa, các nàng phía sau trong hắc ám, cũng bắt đầu xuất hiện lít nha lít nhít càng nhiều đèn treo nữ tử.

Bành! !

“Hì hì ha ha.”

‘Dương bên này rốt cục giải quyết . Chờ Lôi tỷ giải quyết nguồn nước vấn đề, thứ hai Cực Quang thành liền chính là nàng vật trong bàn tay.’

Lực lượng của hắn cùng đối phương không sai biệt lắm, nhưng tốc độ nhanh hơn nàng nhiều lắm.

Mà theo hắn ngưng tụ bơm nước, ngoài ý muốn chính là, hắc nữ kịch liệt động tĩnh rất nhanh bình phục lại đi, thân thể bắt đầu từ từ vỡ nát, hóa thành vô số khói đen, bốc hơi tiêu tán.

Hắn không rõ ràng chính mình thân này thực lực, tại nhân loại toàn bộ quần thể nội bộ, tính là gì trình độ, lần này vừa vặn có thể tự mình thể hội một chút.

Xùy.

“Thứ hai Cực Quang thành uỷ viên hết thảy có năm người, ta đã lôi kéo được trong đó hai người, đầy đủ tại phòng họp bãi miễn Tân Chỉ Lôi chức vụ.” Dương ủy viên gật đầu nói, đã tính trước.

Hắn ôm lấy thiết cầu trùng điệp một kích, nện ở nữ tử trên trán.

Giảm tốc độ dừng bước lại, buông xuống thiết cầu.

Lập tức lại là một tiếng vang trầm, nàng đèn treo tay trái cánh tay đứt gãy, huyết thủy màu đen một chút từ đứt gãy tuôn ra.

Phía trước lít nha lít nhít đèn treo nữ tử nhao nhao ngăn cản tại trước, nhưng không có một cái nào có thể ngăn cản lần này rất hung ác bắn vọt.

Nói không chừng có thể tìm tới mấy cái biến dị cường nhân luyện một chút.

Trong chốc lát, hắn thân ảnh tựa như đ·ạ·n pháo, đột ngột từ mặt đất mọc lên xông về phía trước gai.

Nữ tử tóc đen tay cầm đèn treo đồng dạng lắc lư tiếp theo nện.

Hắc nữ lắc lư một chút, quay người tay bắt, lại bắt hụt.

Tiếng cười quỷ dị tại thành khu bỗng nhiên vang lên.

Vu Hoành nhẹ nhàng rơi xuống đất, nhìn xem ầm vang ngã xuống đất to lớn hắc nữ, thần sắc không có chút ba động nào.

Vũ khí nóng đối với nó vô hiệu, đặc chế thuốc nổ cũng cần ở tại công kích trong nháy mắt mới có thể có hiệu lực, đánh tan độ khó cực lớn.

Không có công kích liền không có thực thể đặc tính, để bộ phận này đèn treo nữ tử may mắn thoát khỏi tại khó.

Một khung yên lặng máy bay trực thăng, chậm rãi từ không trung hạ xuống, rơi vào trong thành chuyên dụng ẩn nấp máy bay bãi bên trên.

Nội khí gia trì dưới, đập một cái này tại chỗ nện đến nữ tử lảo đảo lệch ra, kém chút té ngã.

Hắn một tay một chưởng, đập ầm ầm tại hắc nữ phần bụng.

Bành! !

Hắn đứng cách đối phương ước chừng hơn năm mươi mét vị trí, vừa vặn đứng tại một con đường khu lối vào đường rẽ.

Soạt.

Vu Hoành xuất ra địa đồ, lần nữa thẩm tra đối chiếu xuống, xác định đối phương ngăn trở, chính là hắc tai kẽ nứt lộ tuyến.

Lực lượng khổng lồ mang tới xung kích, ngạnh sinh sinh đem nhô ra đập trở về.

Nhưng hỏa diễm tuy nhiều, nhưng căn bản đuổi không kịp Vu Hoành tốc độ di chuyển.

‘Thời kỳ phi thường cần đi việc phi thường, vào thành trước phế bỏ Tân Chỉ Lôi, lên tiếng hỏi tình hình thực tế, lại đi chung quanh tìm người xác minh tình huống.’

Ầm ầm! !

Từng đạo bạch quang chói mắt không ngừng nở rộ, thiêu đốt.

“Đáng tiếc… Ta cũng không phải chờ các ngươi tiên cơ đồ đần.”

Ánh đèn đầu nguồn truyền đến có người lớn tiếng gầm rú.

‘Hai đoàn.’

Chỉ là những này nhân viên y tế hoàn toàn không rõ ràng, bọn hắn là thế nào bị cảm nhiễm.

Nhìn thấy bọn hắn xuống tới, sớm đã chờ đợi đã lâu nhận điện thoại đám người chủ động tiến lên.

“Ta minh bạch.” Cao tráng nam tử gật đầu.

Dương ủy viên đang muốn lớn tiếng giải thích, nhưng chung quanh đã bắt đầu xạ kích.

‘Tại nghiêm trọng thiếu khuyết nguồn nước thời điểm, ai có thể làm ra nước, ai liền có thể nắm giữ lớn nhất quyền lên tiếng.’

Bị vây quanh đám người một chút mộng. Bọn hắn làm sao đột nhiên biến thành ô nhiễm thể rồi? ?

“Cấp bảy quần cư Ác Ảnh. Đăng Ảnh…” Vu Hoành cong người lên, trong lòng hiện lên đối phương tư liệu.

“Dương ủy viên, đối với Tân Chỉ Lôi lệnh bắt đã hạ đạt, nhưng chúng ta không có cách nào bắn ra càng nhiều lực lượng tới, cụ thể bắt hành động vẫn là phải nhìn ngươi có thể thông qua đại nghĩa thuyết phục bao nhiêu người.” Nam đặc phái viên đơn giản nói.

“G·i·ế·t! !”

Nhận điện thoại người bên trong, một tên khuôn mặt ngay ngắn, ánh mắt thanh tịnh cao tráng nam tử, đưa tay cùng hai người nắm chặt lại, trầm giọng nói.

Hư đèn xanh đèn đỏ ngay tại phía trên hắn, tích đầy tro bụi.

Đồng thời Ngưng Thủy Công phát động, bắt đầu liên tục không ngừng đem hắc nữ thể nội trình độ rút ra ra.

Theo xâm nhập thành khu, hắn hai bên đèn treo nữ tử cùng màu đen lơ lửng khối lập phương cũng càng ngày càng nhiều.

Dù sao hắc tai đều quỷ dị như vậy, ra mấy cái mạnh một điểm người biến dị, hắn là rất bình thường đi.

Số 2 Tân Cực Quang thành.

Bóng đen cười khẽ hai tiếng, nhảy xuống cây, quay người rời đi.

Cũng thế, hắc tai kẽ nứt cũng không phải là đã hình thành thì không thay đổi, thỉnh thoảng sẽ xuất hiện chi tiết biến động, cũng rất bình thường.

Nơi xa trong hắc ám.

Trên người hắn bạch quang bỗng nhiên sáng rõ, ở trong hắc ám phảng phất duy nhất nguồn sáng, chiếu sáng bốn phía.

Vu Hoành thu hồi Bôn Lôi Biến, thân ảnh lóe lên, mang theo hai đầu Long Tích cực tốc xông lên phía trước.

Hắn trở tay gỡ xuống cõng thiết cầu khổng lồ.

Đèn bóng đụng nhau, hai người dưới thân mặt đất một chút nổ tung, hiển hiện dày đặc vết rạn.

Nhưng cũng vẻn vẹn như thế. Thân thể của các nàng bị nội khí đụng vào cũng tương tự sẽ xé thành mảnh nhỏ.

“Xem ra vận khí ta không được tốt lắm.”

“Hắc tai ô nhiễm dưới, không có cái gì uỷ viên!” Có người lãnh khốc nói.

Rất hiển nhiên còn có hình thái thứ hai, nhưng ta không rảnh ở chỗ này kéo dài thời gian.

Hì hì hì hì.

Đây là lần thứ nhất. Vì hiểu rõ Y Y tình huống thật, hắn mới quyết định vào thành.

Hai cái dáng người cao gầy sĩ quan cao cấp, một nam một nữ cuối cùng đi xuống máy bay.

Nội khí hai đạo đồng thời nổ tung, bạch quang hỏa diễm ở trên người hắn thiêu đốt mà lên.

Hai tay của hắn ôm chặt thiết cầu, hai chân tụ lực.

Bỗng nhiên nơi xa từng đạo đèn pha trực tiếp sáng lên phóng tới, to lớn chói mắt bạch quang để đám người căn bản là không có cách phân biệt ánh đèn đầu kia có cái gì.

“Hoan nghênh đặc phái viên đến chỉ đạo, nhằm vào trước đó điều tra nhiệm vụ, ta chỗ này đã có không ít chứng cứ. Chỉ là cụ thể chấp hành phương diện, còn thiếu đầy đủ lực lượng.”

Bỗng nhiên ở tại phía trước, vô số tóc đen hội tụ hiển hình, hình thành cả người cao hơn mười mét to lớn nữ tử tóc đen.

Nữ tử toàn thân áo đen váy đen, cúi đầu mỉm cười, tóc dài tựa như rong biển giống như phiêu phù ở bốn phía không trung.

Bá.

Năm mét bên ngoài cái thứ nhất đèn treo nữ tử, tại chỗ bị thiết cầu gai nhọn đụng vào, thân thể tại trong bạch quang khí bên dưới tựa như trang giấy, trong nháy mắt vỡ nát.

Thu hồi thủy cầu, Vu Hoành dọc theo ra khỏi thành đường cái, hướng số 2 Cực Quang thành phương hướng cấp tốc tới gần.

Cũng may hắc tai kẽ nứt phi thường đáng tin cậy, trên đường đi mặc dù cong đến quấn đi, nhưng thủy chung không có bất kỳ cái gì hắc tai ngăn cản hắn đường đi.

*

Thẳng đến cuối cùng, sắp đi ra thành khu lúc.

Thành khu bên trong, một đạo bạch quang vạch ra dây nhỏ, một đường bay thẳng, cuối cùng bạch quang theo va chạm đồ vật càng ngày càng nhiều, tự thân cũng chầm chậm trở tối.

‘Chỉ dựa vào mấy cái đặc phái viên cùng trong thành ẩn núp lực lượng, liền muốn âm thầm đoạt quyền…’

Thư Thành chạy mấy chuyến đều vô sự, hắn vừa chạy liền đến chuyện.

Ngay sau đó là cái thứ hai, cái thứ ba…

Hỏa diễm cấp tốc lan tràn đến trên thiết cầu.

‘Bất quá còn tốt…’

Mà phiền phức chính là, trước đó hắc tai kẽ nứt, đến nơi đây liền không thể dùng nữa.

‘Chỉ cần đem ngươi đánh c·h·ế·t, vận khí của ta liền tất cả đều là tốt…’

Vu Hoành dưới chân lóe lên, người đã đằng không mà lên, cực tốc xuất hiện tại nữ tử bên người.

Nhỏ lớn chừng hạt đậu, là Đại Đa Mục Điểu.

Phía bên phải đèn treo nữ tử, rốt cục hướng phía trước, bước ra một bước, ngăn trở Vu Hoành tiến lên lộ tuyến.

‘Bôn Lôi.’

‘Hình thái mới? Cấp tám, hay là cấp chín? ?’ Vu Hoành sắc mặt trầm ngưng.

Rất nhanh, liên tục không ngừng giọt nước màu đen từ phần bụng không ngừng lên không, ngưng tụ tại Vu Hoành trong lòng bàn tay.

Đùng.

Vu Hoành tay không ôm thiết cầu trùng điệp một đập.

Hắn thấp giọng lầm bầm.

Khác một bên đám cái rương màu đen, lặng lẽ về sau rút lui, hiển nhiên là tránh đi nữ tử tóc đen, một lần nữa đã đạt thành cân bằng mới.

Không ít người thậm chí còn chưa kịp công kích, thân thể cũng đã bị xuyên thấu.

Mắt thấy bạch quang cũng nhanh xông ra thành khu.

Bành! !

‘Có lẽ có thể đem nó đặt vào hắc ấn cường hóa… Nhìn có thể cường hóa ra cái thứ gì.’

“Tình huống hiện tại rất đặc thù, mỗi cái Cực Quang thành nội bộ đều đã là phong bế tính hoàn cảnh, ngoại giới lực lượng bị hắc tai cách trở, không cách nào truyền lại quá nhiều tiến đến, cho nên…” Nữ đặc phái viên cấp tốc nói.

“Nếu đường không có, cũng chỉ có thể cứng rắn…”

Chương 231: Mê cục (1)

Chương 231: Mê cục (1)

Thứ hai Cực Quang thành bên trong.

Tân Chỉ Lôi cùng mặt khác bốn tên quân Liên Hiệp uỷ viên phân biệt đứng ở hội trường năm cái góc.

Chung quanh bọn họ đều bị đơn độc rào chắn bảo hộ lấy, càng vòng ngoài có từng vòng từng vòng cảnh vệ bảo vệ.

Nơi này là Sinh Mệnh hội trường, cũng là hắc tai bộc phát về sau, quân Liên Hiệp những người lãnh đạo cùng trung hạ tầng dân chúng đại biểu ở trước mặt giao lưu, nghe dân chúng ý kiến địa phương.

'Từ giờ trở đi, ta gọi Lâm Lam.' Lâm lấy là cà lăm họ, Lam nha. Đỏ lam đỏ lam, đơn giản thay cái hài âm chữ.

Này hai loại đều là đối với hắc tai dùng, đối với người không có tổn thương.

Nhưng theo hắc tai làm sâu sắc, bên ngoài đã không có người sống sót.

Chỉ là Trần Hi Quang tuổi tác đã lớn, bây giờ gần bảy mươi tuổi người, thân thể tinh lực kém xa người trẻ tuổi, cho nên nhiều khi đều không thế nào hỏi đến bộ điều tra đội sự tình.

"Ta minh bạch." Vu Hoành gật đầu. Đặt mông ngồi lên.

Hắn không chút do dự đi qua, lục tục ngo ngoe xuyên qua tất cả cửa, năm đạo cửa toàn lục.

Trong môn có thể nhìn thấy hai người mặc màu trắng trang phục phòng hộ bóng người, đang tay cầm s·ú·n·g ống chờ tại bên cạnh.

Đưa tay vỗ vỗ trước mặt lưới sắt, Vu Hoành nhìn chung quanh một chút, rất nhanh liền tại duy nhất tòa kia xám trắng nhà trệt nhỏ mái hiên, phát hiện một cái ngay tại từ từ chuyển động quay phim giám sát đầu.

Sau đó rất nhanh truyền ra một cái thanh âm kinh ngạc.

"Cái này kì quái…" Adili có chút không hiểu, trên thực tế, hiện nay thế cục dưới, mỗi cái có thể ở trong thành đứng vững gót chân uỷ viên, đều có độc thuộc về mình lực lượng vũ trang. Mặc kệ hắn phân công quản lý cái nào một lĩnh vực.

Đồng thời thân thể của bọn hắn độ rộng, cũng rõ ràng muốn gầy đi trông thấy.

"Vâng, tin tức thứ hai, hôm qua bắt đầu, ngoài thành bố khống nạp điện suy thoái hình máy cảm ứng, phát hiện 30 km bên ngoài, có người sống chính hướng Cực Quang thành di động, đi là tiêu chuẩn kẽ nứt lộ tuyến."

Vu Hoành lúc này liền đứng tại một tòa trạm gác trước, xuyên thấu qua lưới sắt hướng bên trong nhìn lại.

"Thật lâu chưa thấy qua còn có rải rác người sống sót, ngươi từ chỗ nào tới! ?"

"Tốt, chúc mừng ngươi, thông qua được phiền toái nhất xét duyệt, tiếp xuống xin mời giải trừ hết thảy vũ trang, vũ khí, đi tới cửa." Mắt điện tử lại lần nữa vang lên.

"Vận khí ta cũng không tệ." Vu Hoành tán đồng gật đầu.

"Còn có người sống sót a? Nhân số bao nhiêu? Có lẽ có thể cho chúng ta mang đến càng nhiều hắc tai tình báo." Adili hứng thú.

Nó biên giới tất cả đều là rậm rạp cháy đen rừng cây.

Dù sao, hắn lần này tới, mục đích chủ yếu là điều tra Cực Quang thành nội bộ tình huống thật.

"Hiện tại, ngươi sau khi xuống tới, phía trước có năm đạo cửa kiểm tra đo lường, từng cái đi vào, nếu như tất cả cửa kiểm tra

đo lường đều sáng lên đèn xanh, ngươi liền có thể tiến đến." Cái kia điện tử âm thanh lại vang lên.

"Lên đây đi, mang ngươi vào thành. Nhắc nhở ngươi một câu, vào thành cần xét duyệt rất nhiều đạo chương trình, nếu như ngươi không cách nào thông qua." Máy không người lái bên trên truyền ra thanh âm.

Trong khoảng thời gian gần nhất này, hắn thông qua thủ hạ tai mắt, phát hiện Tân Chỉ Lôi bộ điều tra đội bỗng nhiên có không ít tiểu động tác.

Những người này cộng lại, khoảng chừng hơn vạn nhiều, trong đó còn có không ít là liên đới các cấp quan viên trực hệ gia thuộc, phần quan hệ này lưới, để bất luận cái gì muốn động người của nàng, đều được trước cân nhắc một chút chính mình đủ tư cách hay không.

Trầm bổng du dương thanh âm tại toàn bộ an tĩnh trong hội trường không ngừng quanh quẩn.

Từng đạo rõ ràng có đặc thù công năng đèn pha. Từ cái lồng bên trong phóng xạ đánh ra, đem chung quanh hắc vụ thỉnh thoảng chiếu sáng đến mỏng manh.

Hiện tại hắc tai đội điều tra bên kia xảy ra chuyện, đối ngoại thăm dò hết thảy tạm dừng, Tân Chỉ Lôi mặc dù lại cấp ra một chút tình báo, nhưng mặc cho ai cũng có thể nhìn ra đó là tại ứng phó xong việc.

Làm ngũ đại uỷ viên bên trong dò xét phạm vi rộng nhất hắn, cũng dựa vào thủ đoạn như vậy, thu nạp nhiều nhất người cường hóa cao thủ.

Cũng chính vì vậy, hắn mới không nghĩ ra, Tân Chỉ Lôi thủ hạ là thế nào xuất hiện nhiều như vậy người cường hóa cao thủ.

"Trên nửa đường gặp được có xe, trong xe còn có dầu, liền một đường bắn tới… Cũng chính là cuối cùng một đoạn đường, xe lượng dầu tiêu hao hết, chỉ có thể đi tới."

Hắn toàn thân căng thẳng, sợ máy không người lái một cái mất khống chế cắm xuống đi.

Những này trạm gác đều là tiêu chuẩn khuôn mẫu, do một khối máy bay bãi cùng một tòa cái hộp nhỏ nhà trệt tạo thành.

“Vâng.”

Theo hắn đi đến lồng chụp thủy tinh trước cửa, cửa đi lên tự động trượt ra, bên trong hai người cấp tốc đi tới.

Adili giơ tay lên, mượn xoa mặt động tác ngăn trở chính mình hình miệng, thấp giọng nói.

“Đến có người đưa đón mới được, ngươi vào không được.” Người kia hồi đáp, “Ngươi cũng thật sự là vận khí tốt, hiện tại nhiệt độ này, hoàn cảnh này, còn có thể đi một mình xa như vậy…”

Xuyên thấu qua cái lồng có thể nhìn thấy bên trong từng tòa lóe lên sáng tỏ ánh đèn kiến trúc phòng ốc.

Nếu là trực tiếp nói rõ mục đích, lấy Tân Chỉ Lôi quyền thế, nếu là nàng thật có vấn đề lớn, trực tiếp cho hắn viễn trình đến một vòng oanh tạc cũng không phải là không thể.

Trần Hi Quang làm số 2 Tân Cực Quang thành trọng yếu nhất uỷ viên, một mực tại phụ trách ứng đối xung quanh thành khu hắc tai an toàn phòng ngự dựa theo phân công, hắn nắm giữ chính là đại bộ phận quân đội chủ lực, mà sàng chọn ra số ít tinh nhuệ bộ điều tra đội thì do Tân Chỉ Lôi phụ trách.

Cái này khiến hắn dù sao cũng hơi hiếu kỳ, hắc tai điều tra quan hệ trọng đại, Tân Chỉ Lôi có thể cầm xuống cái này phân loại, nguyên nhân chủ yếu vẫn là ở chỗ, nàng cho lúc trước đi ra rất nhiều bí ẩn tình báo, nàng dưới trướng bộ điều tra đội, từ vừa mới bắt đầu, chủ lực chính là nàng chính mình bồi dưỡng ra được lệ thuộc trực tiếp.

Không bao lâu, một khung dài hơn hai mét hình vuông máy không người lái, từ trong bầu trời đêm hạ xuống tới.

Lúc này vị này mặt mũi tràn đầy mệt mỏi lão nhân, chính chăm chú đứng tại vị trí của mình, nhớ tới viết xong phát biểu bản thảo.

“Tiếp tục quan sát. Khi tất yếu tùy thời báo cáo.” Adili phân phó nói.

“Tân Chỉ Lôi lệ thuộc trực tiếp bộ đội hồi âm, không có động tĩnh a?”

Tại Đông Hà, đây là đặc hữu một loại giao lưu hình thức, cũng được xưng chi là lưu động đại hội.

Trước mặt sương mù bắt đầu biến mỏng manh, từ từ, một tòa to lớn hình khuyên thành thị, xuất hiện ở Vu Hoành trong tầm mắt.

Chỉ là ứng đối các loại hắc tai, liền để hắn sứt đầu mẻ trán.

Hắn hướng đối phương phất tay.

Vu Hoành sảng khoái gỡ xuống chỉ có một thanh chủy thủ, còn lại vũ khí hắn đã sớm toàn cùng thiết cầu thả cùng một chỗ ẩn nấp rồi.

Cái này cũng cuối cùng dẫn đến, trong thành năm cái uỷ viên bên trong, cũng chỉ có Tân Chỉ Lôi nhỏ tuổi nhất, chỉ có ba mươi mấy, những người còn lại từng cái đều tại năm mươi trở lên.

Rất nhanh, phi hành khí bắt đầu giảm tốc độ, hạ xuống.

Nghe Trần Hi Quang thanh âm đồng dạng là uỷ viên Adili Muhe, đột nhiên nhíu mày lại, nghe vào trong lỗ tai vi hình tai nghe truyền ra báo cáo.

Hai người thân cao đều tại chừng hai mét, xuyên thấu qua trang phục phòng hộ cũng có thể đánh giá ra cơ thể của bọn hắn khổ người không nhỏ.

Nhưng bọn hắn lúc này đi vào Vu Hoành trước mặt, hơn hai mét thân hình khôi ngô, cũng vẫn như cũ so Vu Hoành thấp một tiểu tiết.

Màu bạc năm đạo cửa kim loại, giống như là tại hoan nghênh hết thảy kẻ ngoại lai.

Phía trước nhất cuối thông đạo, là một cánh trong suốt pha lê hình thành hình vuông cửa lớn.

“Ngươi chờ một lát.”

Nhưng cũng may Cực Quang thành kỹ thuật hay là rất mức cứng rắn, trên đường đi đều không có phát sinh bất luận cái gì trục trặc.

Thành thị như cùng ở tại bị từng tòa ngọn núi vờn quanh vây quanh, hình thành một cái cự đại bồn tròn.

“Ngươi quá nặng đi. Ngươi chờ một chút, ta đổi một cái.” Thanh âm kia im lặng nói.

“Từ Bạch Hà thị phụ cận, ta gọi Lâm Lam. Tân Cực Quang thành đến cùng ở đâu? Ta làm sao tìm được không đến?” Vu Hoành hồi đáp.

Giám sát đầu két xuống, phát ra tiếng ồn.

Từng tòa trạm gác cũng chỉ còn lại lẻ loi trơ trọi ánh đèn màu trắng, tọa lạc tại nồng đậm trong hắc vụ.

“Nhân số làm một người, chưa phát hiện phương tiện giao thông, đoán sơ qua là lực lượng hình người cường hóa, hắn đi đường đồng thời còn mang theo không ít hành lý. Dưới loại hoàn cảnh này, có thể một người giãy dụa lấy tìm tới kẽ nứt, xông ra hắc tai trùng vây, có thể thấy được nó đảm phách cùng thân thủ đều cực mạnh, ngươi phái người tiến đến tiếp ứng, nhìn có thể hay không kéo vào bọn ta bản nguyên bộ đội.” Adili nói khẽ.

Hắn trên người bây giờ cũng chỉ có một chút Vòng Xoáy phù bản cùng bức xạ tạc đ·ạ·n.

Nghĩ tới đây, hắn hướng trong miệng ném vào một túi cao dinh dưỡng, răng cắn nát, hút rơi nội dung bên trong lại phun ra.

“… Căn cứ thanh tràng hành động phản hồi, thành khu xung quanh, độ nguy hiểm tương đối cao ba cái hắc tai quần lạc, đã lấy dẫn dụ dịch kỹ thuật dẫn dụ đến càng xa xôi. Cảm tạ vì thế bỏ ra hi sinh quân thứ ba chín lữ bảy doanh, là cố gắng của các

ngươi cùng không sợ hi sinh, duy trì ở thứ hai Cực Quang thành sau cùng an bình, vì thế, ta tuyên bố, trao tặng…”

Những rừng cây này tại hắc tai bộc phát trước, còn xanh um tươi tốt, hôm nay đã sớm bởi vì chiếu sáng không đủ, mà nhao nhao c·h·ế·t héo, lá rụng rơi sạch về sau, chỉ còn lại có giương nanh múa vuốt cành khô, một mảnh hỗn độn.

Liên tưởng đến trước đó số 1 thành tới giám sát ủy Dương ủy viên nói tới lời nói kia, Adili trong lòng bán tín bán nghi.

Trên lối đi đứng thẳng năm đạo vòm tròn cơ giới môn, trên cửa đều có nhiều loại phù văn, hoa văn

Trên thân cũng sửa sang lại, để cho mình nhìn qua càng giống là một cái đến đây tìm kiếm che chở người sống sót.

Hắn làm phân công quản lý hậu cần cùng nghiên cứu khoa học, cũng tự nhiên là có thuộc về mình vũ trang cùng tai mắt.

Hắn đã đem thiết cầu cởi xuống, trước giấu ra ngoài vây cánh rừng. Dù sao đồ chơi kia người bình thường cũng cầm không đi, bên ngoài bây giờ cũng tìm không thấy việc gì người.

Dãy núi biên giới, phân bố to to nhỏ nhỏ không người cỡ nhỏ trạm gác.

Ngắm nhìn bốn phía, chung quanh không có một người, chỉ có ngay phía trước duy nhất một đầu thông đạo.

Nhưng hiện tại xem ra, hết thảy vô sự.

Hắn không sợ phiền phức, nhưng không muốn tạo thành không cần thiết thương vong.

Coi như Tân Chỉ Lôi thật có vấn đề, có thể nàng cho lúc trước ra tình báo, cứu nhiều người như vậy đều còn tại, đây đều là nàng kiên định người ủng hộ.

Đen nghịt Bách Hành sơn mạch, tựa như một đầu phủ phục trong đêm tối to lớn sâu róm.

Phi hành khí mang theo Vu Hoành đáp xuống lồng trong suốt cạnh ngoài, một chỗ dọc theo người ra ngoài tựa như duỗi ra

đầu lưỡi một dạng bụi trên sân bay.

Như thế nào áp chế hắc tai, vì nhân loại tranh thủ càng lớn sinh tồn tài nguyên, đã thành tất cả mọi người khổ não nan đề.

Hắc tai bộc phát về sau, nàng không ngừng cho đại lượng tình báo tuyệt mật, tránh khỏi quân Liên Hiệp nhiều lần trọng đại thương vong, cũng bởi vậy lập xuống đại công, liên tục cao thăng.

Giày vò hơn nửa giờ, rốt cục, Vu Hoành tại mới một khung lớn máy không người lái treo lơ lửng dưới, chậm rãi bay lên, hướng phía khói đen che phủ bầu trời đêm bay đi.

Ánh đèn sáng ngời, tại trong buổi tối đã từng là chung quanh đám người sống sót duy nhất chỗ tránh nạn.

Duy nhất hắn có chút lo lắng, là vừa vặn chính mình thu nhập hai cái thủy cầu màu đen, lo lắng bị cửa kiểm tra đi ra.

“Adili uỷ viên, chúng ta ở ngoài thành bố khống giám sát đạo tiêu, lại phát hiện đám kia hành tung thần bí hắc giáp nhân. Bọn hắn đang tập kích một đám khác tựa hồ là bộ điều tra đội người.”

Vu Hoành ứng tiếng, cởi xuống khóa an toàn, xuống tới hoạt động một chút thân thể.

‘Cho nên, trước tiên cần phải thay cái thân phận…’

Chờ khoảng hơn mười phút, rất nhanh, trong bầu trời đêm ẩn ẩn truyền đến một trận nhỏ xíu vù vù.

Giám sát thanh âm yên tĩnh.

“Không có.”

Nó đỉnh, bao trùm dày đặc trong suốt lồng chụp thủy tinh.

Máy không người lái phía dưới treo một cái màu đen nhựa plastic chỗ ngồi, phía trên còn mang theo khóa an toàn.

Mà áp chế hắc tai, lớn nhất mấu chốt, hay là tại tình báo.

Tại trong hắc vụ phi hành mấy phút sau.

Thứ hai Cực Quang thành năm vị uỷ viên, theo thứ tự là phụ trách quân Liên Hiệp tam đại quân đoàn Trần Hi Quang, phụ trách chữa bệnh vệ sinh phòng dịch Triệu Tường, phụ trách kiến thiết chữa trị thiết kế Lưu Thành Bằng, phụ trách thăm dò điều tra hắc tai sự vụ Tân Chỉ Lôi, cùng phụ trách công việc bên trong dân sinh nghiên cứu khoa học Adili Muhe.

Lập tức toàn bộ máy không người lái hung hăng trầm xuống.

Chương 232: Mê cục (2)

Chương 232: Mê cục (2)

“Tới cái to con a!” Một người như quen thuộc vỗ vỗ Vu Hoành cánh tay.

“Huynh đệ ngươi thật có phúc, hiện tại trong thành như ngươi loại này thể trạng được hoan nghênh nhất.”

Hắn cười mập mờ hướng Vu Hoành trừng mắt nhìn.

Cứ việc cách trong suốt mũ giáp cái lồng, cũng vẫn như cũ có thể nhìn ra gia hỏa này tương đương lỗ mãng.

“Lâm lão đệ, ta tin tưởng lấy ngươi thể trạng lực lượng, sớm muộn có thể kiếm ra trò, cố lên!”

Vu Hoành nhìn qua bọn hắn rời đi bóng lưng, lại nhìn một chút người chung quanh người tới hướng, đi lại vội vàng dòng người.

Hắn phảng phất cảm giác mình về tới an toàn lại quen thuộc hòa bình xã hội.

Vu Hoành đang định vào cửa đi dạo nhìn. Sau lưng lại độ truyền đến tiếng bước chân.

Lập tức tất cả mọi người đánh giá ra, có lẽ là bọn hắn chi đội ngũ này dính đến đại bí mật nào đó, lại bí mật này không có khả năng lộ ra đến Cực Quang thành bên trong.

Lít nha lít nhít vô số mọi người, ngay tại những này kiến trúc ở giữa trong dải cây xanh lui tới lưu động.

“Ngươi tốt, xin hỏi, ngươi là mới từ bên ngoài tiến đến người sống sót sao?” Nữ sinh niên kỷ bất quá hai mươi mấy tuổi, ánh mắt có chút mỏi mệt, vành mắt hơi đen, ngược lại là ngực

tương đương đầy đặn lồi ra, cùng dáng người mảnh mai có chút không hợp.

Một cái hình vuông cửa sổ, từ bên ngoài xuyên suốt tiến đến sáng tỏ ánh đèn màu trắng.

“Ừm. Ta là.” Vu Hoành đang lo tiến đến không hiểu ra sao, không biết trước từ chỗ nào bắt đầu, đối phương đáp lời, để hắn lập tức có mở ra nơi này chốt mở đột phá khẩu.

“Tân Chỉ Lôi tìm được lâm thời giải quyết nguồn nước phương pháp, hiện tại không ai sẽ tin tưởng chúng ta lời nói của một bên.”

Hắn cầm chìa khóa cùng thẻ căn cước, đứng tại cửa đại lâu, bên cạnh không ngừng có người ra ra vào vào, đại đa số người đều so với hắn thấp, nhưng cũng có cái đầu cao, thậm chí còn có cao hơn hắn người cường hóa.

Từng tòa cao lầu, từng gian lầu dưới di động tiểu thương cửa hàng xe, từng bầy ba lượng tụ tập, mua sắm thương phẩm những người bình thường.

Thứ hai Cực Quang thành một chỗ khác nơi hẻo lánh.

Cái này dẫn đội đội trưởng kéo ra mũ giáp, nhẹ nhàng thở ra.

Chung quanh trừ mọi người mặc nhiều lấy màu xám màu đen làm chủ, màu sắc rực rỡ cực ít, còn lại cùng trước kia xã hội, tựa hồ không có khác nhau.

“Trong thành ưu thế lớn nhất là nhiều người, chỉ cần máy che đậy tại, chúng ta liền có thể lẫn vào đám người, không dễ dàng bị tóm.” Tiết Ninh Ninh nói, ” hiện tại mấu chốt là, chúng ta nhất định phải lấy được chứng cứ, chứng minh Tân Chỉ Lôi có vấn đề. Còn có tìm ra nàng tại sao muốn phái người đối với chúng ta động thủ nguyên nhân!”

“Là điều tra thăm dò bộ môn, làm sao? Ngươi muốn gia nhập? Đây chính là nguy hiểm nhất bộ môn chi vong suất rất cao lợi cũng hào nhất.” Nam tử râu quai nón kinh ngạc nói.

“Chuyện gì Y Y?” Tiết Ninh Ninh hỏi.

Cuối cùng vẫn là một cái khác chỉ huy phó xả thân dẫn dắt rời đi kẻ đuổi g·i·ế·t, bọn hắn mới tìm được cơ hội đào thoát.

“Có thể lý giải.” Vu Hoành gật đầu.

“Có thể một đường một người xuyên qua hắc tai kẽ nứt, Lâm tiên sinh thực lực nhất định rất mạnh a?” Một bên một cái đội viên hỏi

“Là như thế này. Tiền tuyến là dựa vào chúng ta người bình thường, nhưng điều tra xâm nhập, xác thực đều dựa vào bọn hắn. Cho nên chúng ta mới mâu thuẫn. Dù sao, không sử dụng s·ú·n·g ống, chúng ta tại trước mặt bọn hắn, thật không chịu nổi một kích.” Đội trưởng thở dài

Khởi động máy, để Y Y đem USB cắm vào trong đó, bắt đầu đọc đến tin tức.

Vu Hoành đẩy cửa ra, rút ra chìa khoá, đánh giá trước mắt phòng nhỏ.

Rất nhanh, đi ra hai cái đội viên liền dẫn trở về một máy màu xám bạc laptop.

Răng rắc.

Đông đông đông.

“Còn tốt, ta chủ yếu là vận khí tốt.” Vu Hoành thành khẩn nói.

“Ta trước đó có hai cái đội viên, chính là được cường hóa người ngạnh sinh sinh đánh thành trọng thương, bây giờ còn đang nằm bệnh viện.”

“Ta vận dụng dự bị máy không người lái vào thành sự tình, chẳng mấy chốc sẽ bị nghiên cứu khoa học bộ môn hậu cần phát hiện, các ngươi nhiều lắm là có thể ẩn tàng hai ngày.”

Trên màn hình, mở ra USB không gian, bên trong xoát đi ra chính là một loạt mười hai cái đơn độc văn bản văn bản tài liệu.

Vu Hoành nhận lấy, nhìn thấy phía trên trừ ra danh tự, còn có một nhóm số điện thoại.

Tiết Ninh Ninh ấn mở số 1 văn bản tài liệu.

Nhà lầu ở giữa, là màu xanh sẫm dải cây xanh, cùng quy hoạch tinh tế màu xám trắng làn xe.

“Chủ yếu là người cường hóa tính tình không thể phỏng đoán, bọn hắn vô cùng không ổn định, tốt thời điểm phi thường tốt, hỏng thời điểm cũng phi thường táo bạo.” Đội trưởng thở dài.

Trong khu vực xây dựng đại lượng xám đen kiến trúc.

Một người đeo kính kính quân Liên Hiệp sĩ quan trầm giọng nói.

Một đội nhân khí phân trầm muộn ngồi tại tầng mười ba trong gian phòng nào đó.

“Mặt khác, mạo muội hỏi một câu, Lâm tiên sinh là người cường hóa a?” Người dẫn đầu hỏi.

“Có thể một đường đi đến Cực Quang thành, không thể không nói tiểu tử ngươi vận khí là thật tốt.” Một người khác thanh âm muốn ổn trọng rất nhiều, cái cằm cũng có lưu thưa thớt râu quai nón đen.

Khoảng cách Vu Hoành ngoài mấy chục dặm một tòa dày đặc trong đại lâu.

Hắn trấn định biểu hiện, để cho hai người đều có chút kinh ngạc.

Hai người mang theo Vu Hoành hạ tự động thang cuốn, tại một tấm vòng tròn màu trắng trước quầy, nhận lấy thẻ căn cước của mình cùng trụ sở tạm thời chìa khoá.

Cộc cộc.

“Vậy xin hỏi Tân Chỉ Lôi bộ trưởng là phụ trách bộ môn nào uỷ viên?” Vu Hoành hỏi.

Tiếng người huyên náo cùng tiếng xe tràn vào hắn lỗ tai, loại này quen thuộc tiếng vang, để hắn sinh ra một loại cảm giác cực kỳ không chân thật.

“Ta là tòa nhà này lầu trưởng Lý Tử Vân, nếu như ngươi có gì cần, có thể thông qua trong phòng điện thoại hướng ta trưng cầu ý kiến.” Nữ sinh lễ tiết tính mỉm cười dưới, từ trong túi áo cho ra một tấm màu trắng danh thiếp.

“Không phải.” Vu Hoành lắc đầu, trên người hắn không có bất kỳ cái gì người cường hóa đặc thù, điểm ấy tra một cái liền có thể tra ra. Tại không sử dụng nội khí lúc, trên người hắn sẽ không giống người cường hóa như vậy, phóng thích giá trị âm bức xạ.

Trong phòng, trưng bày giường chiếu, ngăn tủ, bàn đọc sách, hai tấm cái ghế, còn có một chiếc đèn bàn.

Một đám người đều tiến đến màn ảnh máy vi tính trước, chờ lấy xem rốt cục là bí mật gì, có thể làm cho bọn hắn một đường gặp phải nhiều như vậy nguy hiểm cùng tập kích.

Nhưng không ai hoài nghi điểm ấy, hắc tai bộc phát dưới, rất nhiều người đều trải qua sinh tử ma luyện, cảm xúc trở nên c·h·ế·t lặng mà nghiêm trọng thiếu khuyết ba động.

“Nhưng người cường hóa hiện tại hẳn là ra ngoài điều tra hắc tai chủ lực đi?” Vu Hoành hỏi.

“Ta, hoài nghi. Cái này…” Lâm Y Y từ chính mình trên nội y may trong túi nhỏ, lấy ra cái kia tiểu xảo thần bí USB.

Cho nên mới xuất hiện nửa đường chặn g·i·ế·t cùng loại diệt khẩu hành động.

Những này chính là toàn bộ.

Thế là lập tức có người đứng dậy đi mượn máy tính.

Ba người tiến vào cửa thủy tinh, xuất hiện tại trước mặt, là một tòa nghiêng hướng xuống tự động thang cuốn.

Gặp một cái khuôn mặt mỹ lệ nữ sinh tóc đuôi ngựa, một thân ngắn gọn áo jacket màu đen phối quần jean, đang đứng tại chính mình ngoài hai thước, cẩn thận dò xét chính mình.

“Vào đi, trong thành bây giờ tại làm đại kiến thiết, không nuôi người rảnh rỗi, ta giới thiệu cho ngươi, ngươi có thể ngẫm lại đi tìm cái gì công việc làm. Nơi này tập trung toàn bộ Đông Hà toàn bộ cao nhất khoa học kỹ thuật, đồng thời còn từ sụp đổ Ngân Tháp bên trong cứu giúp ra không ít vượt qua người bình thường tưởng tượng kỹ thuật, cho nên lương thực là không cần sầu, ngươi cần suy tính là tìm cái gì làm việc mới có thể để cho mình tại nơi này địa phương sống sót. Dù sao ăn ở đều không phải là miễn phí.”

Thang cuốn phía dưới, là một cái diện tích cực kỳ to lớn khu vực hình tròn.

“Ta là. Xin hỏi có chuyện gì sao?” Vu Hoành nói.

“Vô dụng!” Tiết Ninh Ninh ngồi ở một bên để Lâm Y Y cho mình dùng cồn lau trên cánh tay vết thương.

“Còn có mấy cái kia đ·ạ·n đánh không c·h·ế·t gia hỏa, rốt cuộc là ai! Bọn hắn tốc độ xuất thủ cùng lực lượng cũng không mạnh, mấu chốt là thương thế khép lại quá nhanh. Đ·ạ·n coi như đánh trúng đầu, cũng rất nhanh khép lại không có việc gì… . Đây quả thực. Không phải tận mắt thấy, căn bản là không có cách tưởng tượng!” Chỉ huy phó Lý Hán tức giận nói.

“Cái kia Lâm tiên sinh khẳng định là thuật cận chiến cao thủ?”

Lúc này Y Y bỗng nhiên xuất ra USB, tựa hồ liền cho mọi người một đạo rõ ràng manh mối.

“Chúng ta là bộ nghiên cứu khoa học vũ trang thu thập viên, bởi vì ngài là gần nhất một tuần duy nhất từ ngoại giới vào thành người sống sót, cho nên, hi vọng ngài có thể cùng chúng ta đi một chuyến bộ nghiên cứu khoa học, thu thập một chút ngoại bộ hắc tai hiện tại tức thời số liệu.”

Nửa giờ sau, hai người đem Vu Hoành dẫn tới một tòa cư dân trước đại lâu, cuối cùng dặn dò một phen, liền tự động rời đi.

“Ha ha. Ngươi vào thành về sau, có thể dẫn tới một cái trụ sở tạm thời, nhưng chỉ có mười mét vuông không gian, phi thường nhỏ, nếu như ngươi muốn sống sót, sống được tốt, liền phải làm việc, bỏ ra cống hiến.”

“Này làm sao nói?” Vu Hoành kinh ngạc. Hắn đối với tòa thành thị này, tòa này danh xưng nhân loại cuối cùng trận địa Cực Quang thành, hết thảy đều là lạ lẫm cùng tươi mới.

Nàng kỹ càng lắp bắp miêu tả cái này USB lai lịch, lập tức hấp dẫn ở đây tất cả mọi người coi trọng.

“Ta.” Y Y xử lý tốt vết thương, nhấc tay muốn phát biểu.

Vu Hoành đi theo đám bọn hắn cùng nhau lên lầu dưới xe quân đội.

“Uy.”

“Đến lúc đó ta sẽ bị thượng cấp bộ môn mang đi điều tra, các ngươi cần cân nhắc sau đó phải làm thế nào, là trực tiếp ra ánh sáng Tân Chỉ Lôi hay là…”

Đột nhiên một cái cẩn thận từng li từng tí giọng nữ, từ bên người truyền đến.

Vu Hoành quay đầu nhìn lại.

Bọn hắn mặc dù bị tuyên bố hắc tai ô nhiễm, nhưng che lấp lại gương mặt, cầm trên người đồng bạc góp một chút, tìm những người khác hỗ trợ mua hộ một máy laptop, vẫn là có thể.

Lại thêm trạm gác lúc đột nhiên tập kích bọn họ quan chỉ huy bọn người.

“Lâm Lam tiên sinh?” Dẫn đầu một người ông thanh hỏi.

“Không có vấn đề!” Vu Hoành gật đầu.

“Trong thành hết thảy ngũ đại hệ thống, ngươi có thể tự do tiến vào nhận lời mời. Theo thứ tự là ngũ đại uỷ viên quản hạt bộ môn, theo thứ tự là chữa bệnh, kiến thiết, công việc bên trong, thăm dò, cùng trọng yếu nhất quân Liên Hiệp bộ.”

Hắn mắt đục đỏ ngầu, trước đó bị tập kích, một hơi bị g·i·ế·t trong đội ngũ gần nửa người.

Nho nhỏ mười mét vuông trong phòng, thế mà còn tự mang một cái phòng vệ sinh.

Còn ở nơi này hết thảy 16 người, đều là lệ thuộc vào bộ điều tra lệ thuộc trực tiếp tinh nhuệ, nhưng bây giờ bộ điều tra bộ trưởng, cấp trên của bọn họ thượng cấp, thế mà nói thẳng bọn hắn bị hắc tai ô nhiễm.

“Xác thực. Ta vừa mới đi bên ngoài nghe được, bên ngoài đã dán ra các ngươi bị hắc tai cảm nhiễm, thậm chí xuất hiện dị thường lệnh truy nã. Hiện tại các ngươi chỉ cần ra ngoài, tựu tùy lúc khả năng bị phát hiện bắt.” Kính mắt sĩ quan trầm giọng nói.

Tất cả văn bản tài liệu, đều dùng số 1, số 2, số 3, danh tự như vậy mệnh danh.

Vu Hoành dạng này không phải ví dụ.

“Nói thật, chúng ta những binh lính bình thường này nhất không hi vọng tiếp xúc, chính là người cường hóa.”

Không ai lên tiếng.

“Không phải?” Đối phương hiển nhiên có chút ngoài ý muốn.

Hắn quay đầu lại, nhìn thấy một đội mặc lấy toàn thân áo chống đ·ạ·n, cầm trong tay chuôi ngắn s·ú·n·g tự động quân Liên Hiệp binh sĩ, đi tới cửa trước, đưa tay gõ cửa một cái.

“Nếu không phải là bị đột nhiên tập kích, nhiều huynh đệ như vậy cũng không trở thành…”

Bá.

“Đi thôi vừa đi vừa nói.” Đối phương nghe được hắn không phải người cường hóa, ngữ khí tựa hồ cũng dễ dàng không ít.

“Ta liền hỏi một chút…” Vu Hoành lộ ra một cái lúng túng dáng tươi cười. Tựa hồ là bị hù dọa rút lui.

“Mặc dù chỗ nguy hiểm nhất chính là chỗ an toàn nhất, nhưng máy che đậy không phải vạn năng, tăng thêm bên ngoài điều

tra không đến, bọn hắn sớm muộn cũng sẽ hoài nghi đến trong thành.”

Trong xe.

“Ừm, biết một chút.” Vu Hoành gật đầu.

“Ừm!” Vu Hoành gật đầu.

Đây tựa hồ là hiện tại cùng trước kia khác biệt lớn nhất.

Chương 233: Mê cục (3)

Chương 233: Mê cục (3)

“Bộ nghiên cứu khoa học có ý tứ là, ngài có thể một mình thông qua dài như vậy hắc tai kẽ nứt, kinh nghiệm nhất định cực kỳ phong phú, nếu như khảo thí thuận lợi, ý tứ phía trên là, có thể chỉ định mời ngươi gia nhập bộ nghiên cứu khoa học lệ thuộc trực tiếp bộ đội tinh nhuệ, hưởng thụ cao cấp phúc lợi. Cho nên, đến lúc đó đến lúc đó, sở nghiên cứu bên kia có thể sẽ có bị xoát xuống người cường hóa không phục, còn xin Lâm tiên sinh đảm đương chút, phải nhẫn ở đừng tìm bọn hắn phát sinh xung đột.” Đội trưởng nói.

Vu Hoành lông mày nhíu lại, lời này liền có chút ý tứ, tựa hồ đang trong thành, người cường hóa đã thành không ổn định cùng tính khí nóng nảy đại danh từ.

“Hiện tại người cường hóa bên trong, có cái gì lợi hại nhất danh nhân a? Có thể lợi hại tới trình độ nào?” Hắn hiếu kỳ hỏi một câu.

“Có cái trong sở nghiên cứu bộ khảo thí bảng xếp hạng, là khảo thí số liệu có được bảng danh sách, nhưng không có nghĩa là cụ thể thực chiến.” Đội trưởng đơn giản nói, “Tốc độ cao nhất hạng nhất ngoại hiệu Nhãn Kính Xà, là tốc độ hình người cường hóa toàn thân, bắt đầu từ số không, trăm mét chạy nhanh có thể đạt tới 4 giây, am hiểu phạm vi nhỏ cực tốc biến hướng, tốc độ phi thường khoa trương.”

“Lực lượng cao nhất, là ngoại hiệu Lực Vương người cường hóa toàn thân, có thể hai tay nâng lên nặng đến 3 tấn xe con. Trừ ra những này, những này người cường hóa toàn thân cơ hồ toàn thân da thịt xương cốt mật độ đều cực cao người bình thường toàn lực dùng đao đều không đâm vào được. Bọn hắn cùng chúng ta người bình thường, hoàn toàn không phải một cái giống loài.”

“.” Số liệu này. Vu Hoành nhìn một chút phía ngoài cao ốc, bỗng nhiên cảm giác nhân loại muốn xong…

Nét mặt của hắn không tốt lộ ra bất cứ dị thường nào, nhưng bén nhạy đội trưởng vẫn như cũ từ trong đó nhìn ra một tia lo lắng.

“Không nói những thứ này đợi đến sở nghiên cứu, nếu như Lâm huynh đệ ngươi cung cấp tin tức có giá trị, nói không chừng có thể phát nhanh một vòng.” Hắn lộ ra một cái hâm mộ dáng tươi cười.

“Cám ơn ngươi chúc lành.” Vu Hoành cười cười.

Trong xe rất nhanh không nói thêm gì nữa.

Ngoài cửa sổ xe, xuyên qua từng đạo khu ngã tư, cong đến quấn đi, từ từ chung quanh phòng ốc kiến trúc càng ngày càng ít.

Hơn mười phút sau.

C-K-Í-T..T…T.

Xe dừng lại, lốp xe trên mặt đất lưu lại tinh tế ngấn đen.

Mấy người thay phiên xuống xe, Vu Hoành theo ở phía sau, đi vào một tòa màu đen rộng thùng thình tựa như cổ đại trạch viện địa phương.

Ngoài cửa thủ vệ xác minh bọn hắn thân phận, liền mở cửa thả người.

Vào cửa về sau, Vu Hoành ôm một loại quan sát thái độ, một đường tả hữu xem xét.

Vào cửa chính là một cái to lớn cát trắng thao trường, bên trong đang có từng đội hình thể dị thường quần áo bó màu đen người, tại lẫn nhau đối luyện chiến đấu.

Chỉ là khác biệt chính là, những người này bên người đều đứng đấy khoác áo khoác trắng nhân viên nghiên cứu, tại ghi chép cùng thỉnh thoảng nói gì đó.

Không bao lâu, Vu Hoành được đưa tới một tòa màu đen nhà trệt bên trong.

Gian phòng bị chia làm hai khối, dùng sức mạnh hóa pha lê phân giới.

Hắn ở bên phải khu vực tiếp nhận kiểm tra đối chiếu sự thật, bên trái lại có người tại đứng đấy thảo luận cái gì, thỉnh thoảng hướng bên này nhìn hai mắt.

“Ta hiện tại là đang làm gì?” Vu Hoành mắt nhìn một bên cùng nhau chờ đợi đội trưởng.

“Chờ lấy ngươi kiểm tra đối chiếu sự thật sau khi kết thúc, làm cái ghi chép, thu thập tình báo, sẽ có nhân sĩ chuyên nghiệp tới nói chuyện với ngươi, ngươi biết cái gì nói cái nấy liền tốt.” Đội trưởng thuần thục trả lời câu.

“Cần bao lâu?” Vu Hoành hỏi.

“Đại khái hơn nửa giờ, nếu như ngươi nói nội dung nhiều, khả năng càng lâu, nhưng ban thưởng phúc lợi cũng sẽ càng tốt hơn.” Đội trưởng cười nói.

“Tốt a.” Vu Hoành không còn lên tiếng. Tùy ý hộ lý nhân viên bắt đầu thu thập hắn vân tay, kiểm tra huyết áp, hô hấp, hồng trị điểm bức xạ các loại.

“Nghe nói ngươi chính là mới tới? Vừa đến đã có thể lên cao cấp phúc lợi! ?”

Đang ngồi ở trong phòng kiểm tra, ngoài cửa một cái bực bội giọng nam cấp tốc bay tới.

Rất nhanh, nương theo lấy tiếng bước chân, hai cái cột khăn hoa văn, hai tay tràn đầy Bạch Hổ hình xăm tráng hán, một trước một sau đi vào cửa.

Hai người một chút liền thấy được đang kiểm tra Vu Hoành.

“Thảo ngươi sao! Lão tử cố gắng của bọn hắn hai tháng! Không giành được một cái cao cấp phúc lợi danh ngạch! Dựa vào cái gì tiểu tử ngươi vừa đến đã có thể cầm tới!”

Đi ở phía trước nam nhân kích cỡ khổ người cơ hồ cùng Vu Hoành không kém là bao nhiêu, hơn hai mét vóc dáng, đi đến Vu Hoành trước người.

Hắn không chút khách khí, một thanh đưa tay liền chộp vào Vu Hoành trên cổ áo.

“Lão tử hay là người cường hóa! Dựa vào cái gì không bằng ngươi ma cà bông này! A! ?” Hắn lớn tiếng la hét.

A tựa hồ là câu thiền ngoài miệng của hắn, nói một câu đều muốn mang cái hậu tố.

“Trần Khải Đông! Đừng gây chuyện! Người ta là mới từ bên ngoài trở về, có thể mang về trọng yếu hắc tai tình báo!” Một bên mang Vu Hoành tới đội trưởng không vừa mắt, đứng dậy quát lớn.

“Quan ngươi * sự tình! !” Người kia quay đầu đối với đội trưởng quát, “Coi là cầm s·ú·n·g nát liền dám ở lão tử trước mặt yêu ba yêu bốn! Tin hay không lão tử g·iết c·hết ngươi phía trên cũng sẽ không đem ta làm gì!”

Cái này gọi Trần Khải Đông to con phách lối đối với đội trưởng chửi ầm lên. Mắng đội trưởng sắc mặt khó coi, nắm trong tay lấy s·ú·n·g tức thì bị bóp vang lên kèn kẹt.

“Nói như vậy, thực lực mạnh, liền có thể có đặc quyền?” Vu Hoành ngồi lên tiếng hỏi.

“Đúng thì thế nào! ? Lão tử vừa mới liền thấy, hồng trị giá trị âm là không! Ngươi con mẹ nó cũng chính là cái vận khí tốt phế vật!” Trần Khải Đông bị Vu Hoành bình tĩnh sắc mặt kích thích, hỏa khí càng là đi lên tuôn.

Ngón tay hắn lấy Vu Hoành

“Lão tử đ·ánh c·hết ngươi một dạng không cần…”

Bành! !

Trong chốc lát một đạo chưởng ảnh trong nháy mắt xẹt qua, rơi vào hắn má phải bên cạnh.

Một tiếng ngột ngạt tiếng va đập về sau, Trần Khải Đông cả người bay tứ tung ra ngoài, đụng nát cửa lớn, tại trên thao trường hoạt động lôi ra dài hơn mười thước vết tích.

Hắn nằm nghiêng trên mặt đất, váng đầu hồ hồ, ý đồ lấy tay chống lên chính mình, nhưng liên tục thử hai lần, đều lại ngã sấp xuống xuống dưới.

Trong phòng, phụ trách kiểm tra đối chiếu sự thật tiểu y tá ngơ ngác cầm trong tay huyết dưỡng dụng cụ, không nhúc nhích, quên bước kế tiếp làm cái gì.

Đội trưởng cùng hai cái tiến đến đội viên cứng ngắc tại nguyên chỗ, nắm trong tay lấy thương cũng không có mảy may cảm giác an toàn. Nhìn xem ngồi tại nguyên chỗ Vu Hoành một trận tê cả da đầu. Đây chính là lực lượng hình người cường hóa Trần Khải Đông, cửa cũng là cường độ cao gỗ chắc chế tạo thêm dày cửa gỗ, trước đó người cường hóa mấy lần ẩ·u đ·ả đều không có làm hư qua.

"Vừa mới… Xảy ra chuyện gì? ?" Đội trưởng mờ mịt nhìn xem bị nện nát cửa gỗ, hoài nghi mình vừa mới có phải hay không xuất hiện ảo giác.

"Ta nói vận khí ta tốt, chỉ là chỉ đùa một chút, hắn thế mà thật đúng là tin." Vương hồng thu hồi nâng lên bàn tay, một lần nữa đặt ở tiểu y tá trước mặt.

"Có thể tiếp tục sao?"

". Nha." Tiểu y tá toàn thân lắc một cái, sắc mặt trắng bệch, nhanh lên đem huyết dưỡng dụng cụ kẹp ở trên ngón tay của hắn.

"Ca! !" Lúc này trong phòng đi theo Trần Khải Đông tiến đến một cái khác to con, mới phản ứng được, phát ra tiếng kêu thảm, tranh thủ thời gian lao ra, đỡ dậy Trần Khải Đông kiểm tra thương thế.

Bên ngoài nguyên bản tại kiểm tra đo lường rèn luyện người cường hóa bọn họ, lúc này nhao nhao dừng lại hướng nơi này xích lại gần.

“Ca. Ngươi còn nói ngươi không phải người cường hóa. ! ? !” Đội trưởng nhìn xem mặt không đổi sắc Vu Hoành, nước bọt cuồng nuốt.

“Chỉ là ngươi mạnh hơn, cũng không nên tại nơi này đánh người cường hóa a… Bọn hắn. .. Bình thường đều rất bão đoàn… Ngươi nhìn bên ngoài…”

Lúc này phía ngoài người cường hóa bọn họ, đã nhao nhao vây quanh Trần Khải Đông xem xét tình huống.

Có người ngồi xuống kiểm tra thương thế, có người lấy điện thoại di động ra bắt đầu gọi điện thoại. Còn có người nhíu mày hướng phía trong phòng Vu Hoành nhìn tới.

“Kỳ thật ta cũng không phải rất mạnh.” Vu Hoành lúc này kiểm tra xong huyết dưỡng, đứng người lên, hoạt động bên dưới cánh tay.

“Chỉ là so nơi này bọn hắn, hơi mạnh như vậy một chút.” Ngón tay hắn dựng lên cái một chút xíu tư thế

“Ha ha… Mạnh một chút xíu… Trần Khải Đông mặc dù có lỗi của hắn, nhưng nhiều lắm là chính là ngoài miệng hùng hùng hổ hổ, không khách khí điểm, đáng giá đem hắn đánh thành chấn động não?”

Lúc này trong đám người, một cái một mét chín vài cực kỳ to con to con nữ nhân, mặc một thân th·iếp thân màu đen trang phục phòng hộ, không có mũ giáp, gạt mở đám người hướng Vu Hoành đi tới.

Nữ nhân này cơ bắp đường cong cực kỳ khoa trương, thậm chí so Vu Hoành còn muốn lớn.

“Bằng hữu, làm được có chút quá mức a?”

“Điểm ấy, đúng là lỗi của ta.” Vu Hoành gật đầu, ra khỏi phòng, đứng ở trước người đối phương một mét chỗ.

“Ta xuất thủ quá nặng một chút, có chút quá mức.”

Hắn giọng thành khẩn, thái độ bình thản, lập tức để ở đây người cường hóa sắc mặt hơi nguội.

“Ta ở chỗ này, hướng hắn nói xin lỗi.”

Vu Hoành nghiêng người, hướng phía một mực dậy không nổi thân Trần Khải Đông có chút cúi đầu, biểu lộ áy náy.

Đi xong lễ, hắn mới nhìn hướng cường tráng nữ tử.

“Bất quá, ta ra tay nặng là của ta sự tình, đây là ta cùng Trần Khải Đông ở giữa xung đột. Cần ngươi đến xen vào việc của người khác? ?”

“Ta… Ngươi làm được quá phận, ta vì cái gì đừng để ý đến?” Nữ nhân sắc mặt phiếm hồng đứng lên. Nàng cùng Trần Khải Đông như thế cấp hai người cường hóa khác biệt, nàng xem như sở nghiên cứu này phân bộ bên trong, lực lượng mạnh nhất bốn người một trong, tự nhiên có tư cách…

Bành! ! !

Lại là đồng dạng một đạo chưởng ảnh, tại chỗ trùng điệp đánh vào nữ nhân má trái.

Nàng muốn phản kháng, nhưng lại hãi nhiên phát hiện, nguồn lực lượng này cường hãn, coi như nàng nổi lên toàn bộ khí lực, cũng không cách nào giữ vững thân thể, không có cách nào ngăn trở đối phương cái này thật đơn giản một cái bàn tay.

Lực lượng khổng lồ kéo theo nàng giống như Trần Khải Đông, đột nhiên bay tứ tung ra ngoài, tại trên thao trường quay cuồng hơn mười vòng, hung hăng đâm vào trong tường vây bên cạnh, một chút bất động.

Người chung quanh thấy cảnh này, rốt cục một mảnh xôn xao.

Trước đó một bàn tay đánh cho Trần Khải Đông chấn động não không tính là gì, nơi này có mấy người đều có thể làm được.

Nhưng bây giờ, một bàn tay đánh ngất xỉu cơ bắp nữ, phần lực lượng này cũng có chút mạnh đến mức đáng sợ. Phải nhớ đến cơ bắp nữ lực lượng cùng thể trọng trọn vẹn là Trần Khải Đông nhiều gấp đôi.

“Lực… Lực Vương! ?” Có người nhịn không được nhỏ giọng suy đoán.

“Không có khả năng! Lực Vương hôm trước liền đi Quân bộ tiền tuyến thanh lý hắc tai!”

“Vậy rốt cuộc là…”

“Đó chính là một cái khác Lực Vương!”

Từng đôi rung động cùng ánh mắt kính sợ, nhao nhao hội tụ trên người Vu Hoành

“Cho nên nói, đây chính là ngươi nói, chỉ so với bọn hắn mạnh một chút xíu? ?” Trong phòng, đội trưởng sắc mặt tê tê chậm rãi đi tới.

“Kiểm tra đối chiếu sự thật kết thúc, nơi này cao nhất người phụ trách là ai, có thể đi ra gặp mặt một lần a?” Vu Hoành không có trả lời vấn đề này, mà là trái lại đưa ra một cái khác yêu cầu.

Thời gian của hắn có hạn, nguyện ý phối hợp tới đón thụ kiểm tra đối chiếu sự thật, kỳ thật mục đích thực sự cũng là vì tiếp xúc bộ nghiên cứu quan viên, tiếp theo tiếp xúc tầng cao hơn.

Từ vừa rồi trên đường đi thô sơ giản lược hiểu rõ đến xem, thứ hai Cực Quang thành ngũ đại uỷ viên, phân biệt đại biểu cho năm cỗ thế lực.

Bộ nghiên cứu khoa học phía sau đại biểu, chính là Adili Muhe bộ trưởng

Cho nên, gây nên náo động, hiện ra thực lực cùng giá trị, dẫn phát cao tầng chú ý, từ đó thu hoạch được tiếp xúc cơ hội, sau đó mới có hỏi thăm tình báo tương quan cơ hội.

Một tòa Cực Quang thành bên trong vứt bỏ cao tầng cao ốc văn phòng bên trong.

Một đạo mang theo kim loại đen mặt người cỗ thân ảnh cao lớn, lẳng lặng đứng ở tầng lầu chỗ cao.

“Chạy? ? Tìm không thấy! ?” Lúc này đạo thân ảnh này chính hướng về phía đồng hồ tiến hành cự ly xa thông tin.

“Bọn hắn có người dùng máy che đậy ngăn trở định vị, còn có người chủ động dẫn dắt rời đi truy binh chờ chúng ta lúc chạy đến, đã không còn hình bóng.” Đồng hồ một đầu khác, một cái coi chừng bất đắc dĩ giọng nữ bay ra.

“Thời gian không nhiều lắm, họ Dương bên kia giải quyết, đặc phái đội ngũ cũng toàn bộ giải quyết. Hiện tại còn mỗi ngươi bọn họ bên kia. Nếu là vạn nhất bị bọn hắn có liên lạc những phân bộ khác… Phiền phức liền lớn.” Người đeo mặt nạ trầm giọng nói.

“Ngài yên tâm, hiện tại hiệp hội, đã nắm giữ trong thành hơn phân nửa bảo an phân điểm. Coi như bị phát hiện, bằng vào chúng ta nắm giữ lực lượng, ai đến cũng cứu không được bọn hắn.” Đồng hồ bên kia tự tin nói.

Chương 234: Mê cục (4)

Chương 234: Mê cục (4)

“Người biến dị bên trong vẫn còn có chút thực lực, còn lại mấy cái uỷ viên từng cái đều có phát giác, thủ hạ bộ đội có chút dị động. Đặc biệt là Trần Hi Quang, dưới tay ba cái tướng tài đều có động tác.”

“Mặt khác bộ nghiên cứu khoa học bên kia, mới tiếp cá nhân vào thành dựa theo nội tuyến cho ra bề ngoài so với, hẳn là Lâm Y Y phía sau cái kia Vu Hoành chạy đến.” Người đeo mặt nạ tiếp tục nói.

“Có Hắc Huyết Nhân tại, vô luận là ai, đều không thể ngăn cản chúng ta chấp hành xong nhiệm vụ. Huống chi đại thế đã thành, mấy cái uỷ viên cho dù có chút hoài nghi, cũng không có khả năng đối với bộ trưởng có động tác, dù sao hiện tại trừ bộ trưởng, không ai có thể áp chế hắc tai, thu hoạch nguồn nước.”

“Về phần kia cái gì Vu Hoành, coi như vào thành, ngay cả còn lại uỷ viên cũng không dám động tác, chỉ là một cái mạnh một điểm người biến dị có thể tạo thành động tĩnh gì? Ngài hẳn là đối với chúng ta hiệp hội người chấp hành ôm lấy càng nhiều lòng tin.” Đồng hồ bên kia nữ nhân trầm giọng nói.

“Loại thời điểm này các ngươi ngược lại là rất có lòng tin.” Người đeo mặt nạ cười.

“Sự thật như vậy. Hiệp hội lực lượng ngài cũng không phải không biết.” Nữ tử cũng cười.

“Lui 10. 000 bước nói, coi như thế cục đến bết bát nhất tình trạng, chúng ta người chấp hành phối hợp Hắc Huyết Nhân, cũng có thể cưỡng chế tiêu trừ tất cả trở ngại, hoàn thành nhiệm vụ mục tiêu.”

“Cái này ngược lại không đến nỗi, còn lại phân bộ bên kia cũng có người của chúng ta, thật muốn chỉnh hợp đứng lên, đột kích phía dưới, triệt để cầm quyền vấn đề không lớn.” Người đeo mặt nạ trả lời.

“Hiện tại vấn đề là, chung quanh chúng ta đều tìm tầm vài vòng. Làm sao vậy. .. Chờ chút!” Đột nhiên nữ tử bên kia truyền ra thanh âm của người khác.

Một trận nói chuyện với nhau về sau, rất nhanh nữ tử ngữ khí dồn dập lại lần nữa lên tiếng.

“Tìm được! ! Bọn hắn vào thành! Phát hiện mấy chiếc ẩn tàng máy không người lái! Nhìn phi hành ghi chép, hẳn là trước đó liền vào thành! ! Khá lắm! Thật là có bản lĩnh! Đùa bỡn lão nương xoay quanh!”

“Ta lập tức hướng Lôi tỷ báo cáo, xin mời tạm thời phong thành!” Người đeo mặt nạ cấp tốc nói.

“Các ngươi vào thành bắt người!”

“Tốt!”

Bộ nghiên cứu khoa học.

“Rất hân hạnh được biết ngươi, ta là chỗ này phân bộ người phụ trách Nghiêm Vũ Thu.”

Màu bạc trắng phong bế kim loại trong phòng.

Vu Hoành bị người đưa vào tiến đến, một chút liền thấy được một tên thân mang màu xám áo dài kính mắt lão nhân.

Lão nhân cột đuôi ngựa, tóc tuyết trắng, rất có nghệ thuật gia khí chất, trên mặt cũng là cười híp mắt, rất là hòa ái.

Vừa thấy mặt liền đưa tay cùng hắn nắm tay.

“Ta là Lâm Lam.” Vu Hoành đưa tay cùng đối phương nắm chặt lại.

“Lâm Lam? Phải nói là Vu Hoành a? Chúng ta nơi này có Hôi Thành bên kia truyền đến ngươi cụ thể đặc thù. Mặc dù đặc

thù khác biệt hơi bị lớn nhưng chỉnh thể vẫn không thay đổi. Có thể đoán được.” Nghiêm Vũ Thu cười nói.

“Cái này cũng có thể nhận ra?” Vu Hoành kinh ngạc nói.

“Ừm, một chút xíu nho nhỏ tổng hợp lĩnh vực kỹ thuật.” Lão nhân ra hiệu ngồi xuống nói chuyện.

“Vu tiên sinh, ta xem tư liệu, cũng chú ý ngươi một đoạn thời gian, nhớ kỹ ngươi một mực tại chính mình Hắc Phong doanh địa đợi, bây giờ đuổi xa như vậy đường đến Cực Quang thành, là định lúc này định cư, hay là…”

“Ta phát giác được có người ý đồ gây bất lợi cho ta.” Vu Hoành trầm giọng nói, “Ta hy vọng có thể cùng ta ở chỗ này hảo hữu Lâm Y Y gặp mặt.”

“Bộ điều tra Lâm Y Y a, nàng tại chúng ta nơi này cũng đã làm thân thể số theo điểm tích, là cái hiền lành hảo hài tử. Nhưng là nghe nói trước đó không lâu liền đã ra ngoài điều tra m·ất t·ích.” Nghiêm Vũ Thu cau mày nói.

“Bộ điều tra sự tình, những bộ môn khác cũng không biết a?” Vu Hoành nói.

“Là không rõ ràng. Hiện tại các đại bộ môn c·ách l·y tính rất mạnh, chỉ có xảy ra vấn đề truy cứu trách nhiệm lúc, đang lưu động trên đại hội mới có thể lấy ra cùng một chỗ giải quyết thảo luận.” Nghiêm Vũ Thu gật đầu.

“Cho nên ngươi có việc, hẳn là trực tiếp đi bộ điều tra, liên hệ Tân Chỉ Lôi bộ trưởng dưới trướng các cấp quan viên.”

“Quá phức tạp. Ta đến bộ nghiên cứu khoa học, chính là hoài nghi Tân Chỉ Lôi chính mình cũng có vấn đề!” Vu Hoành cau mày nói.

“Ta tới đây, đến Cực Quang thành, có hai cái tố cầu.”

Hắn duỗi ra ngón tay.

“Thứ nhất, tìm tới bằng hữu của ta Lâm Y Y, sống phải thấy n·gười c·hết phải thấy xác.”

“Thứ hai, điều tra rõ ta trước đó bị tập kích, còn có đến tiếp sau Tân Chỉ Lôi cho hàng hóa có vấn đề nguyên nhân!”

Nghiêm Vũ Thu trầm mặc dưới, đang muốn mở miệng.

Đột nhiên trên người hắn vang lên một cái trầm thấp điện tử âm.

“Nghiêm ca, hay là ta tự mình tới đi.”

Nghiêm Vũ Thu lập tức đứng người lên, lấy ra trong túi một cái màu trắng khối lập phương máy truyền tin, để lên bàn.

“Tốt a, Adili.”

Hắn ra hiệu Vu Hoành nhìn về phía máy truyền tin, chính mình thì lùi sau ra khỏi phòng, coi chừng khép cửa lại.

“Rất xin lỗi lấy phương thức như vậy nói chuyện với ngươi, Vu Hoành tiên sinh.” Trong máy bộ đàm, Adili mộc hợp hợp thành âm thanh lộ ra tương đương thành khẩn.

“Nhưng ta thân là bộ trưởng, nhận trách nhiệm, nhất định phải tránh cho bất luận cái gì khả năng tồn tại phong hiểm uy h·iếp. Hi vọng ngươi có thể hiểu được.”

“Adili bộ trưởng… Cuối cùng tìm tới cái có thể quyết định sự tình.” Vu Hoành đứng người lên.

“Ta hy vọng có thể giải quyết tốt ta hai cái tố cầu, không có vấn đề a?”

“Nhân chi thường tình, ngươi tố cầu ta có thể hiểu được. Nhưng. Tình huống hiện tại cũng không phải là ta có thể làm chủ. Bộ điều tra sự tình, luôn luôn là nội bộ bọn họ giải quyết. Trừ phi dính đến mặt khác bốn bộ, mới có thể lấy ra hiệp thương đàm luận. Cho nên ta không có quyền can thiệp Tân Chỉ Lôi bộ trưởng quyền hạn phạm vi.” Adili trả lời.

“Ý tứ nói đúng là, ngươi không giải quyết được?” Vu Hoành nhíu mày.

“Tình huống hiện tại là, coi như có thể giải quyết, cũng không thể làm. Bởi vì… Tân Chỉ Lôi bộ trưởng nắm giữ lấy giải

quyết nguồn nước phương pháp. Không có nàng, chúng ta toàn bộ Cực Quang thành đều sẽ đoạn thủy."

"Cho nên? Ta tố cầu cũng chỉ có thể nhường nhịn, không có cách nào giải quyết?" Làm hồng nghe được đối phương ý tứ.

"Cũng không phải là như vậy, tại thời cơ không có như thế mấu chốt lúc, đây đều là có thể trì hoãn giải quyết." Adili khuyên.

"Ngươi cũng rõ ràng, toàn bộ số 2 Cực Quang thành nguồn nước nhu cầu cực lớn, một khi đoạn cung, toàn thành mấy chục vạn người đều muốn xảy ra vấn đề lớn."

"…" Vu Hoành trầm mặc.

Trước khi hắn tới, coi là có thể trực tiếp tìm tới căn nguyên, cấp tốc giải quyết vấn đề, tìm bộ nghiên cứu khoa học đều chỉ là vì xác định Tân Chỉ Lôi vị trí, cam đoan có thể cùng đối phương tiếp xúc đến, nhưng bây giờ nhìn tới… Tình huống so với hắn tưởng tượng muốn phức tạp.

"Vu tiên sinh, việc này không có khả năng nóng vội, đến bàn bạc kỹ hơn." Adili kiên nhẫn thuyết phục.

*

Ngay tại Vu Hoành tại bộ nghiên cứu khoa học bí mật thảo luận lúc.

Cực Quang thành nơi nào đó vắng vẻ lầu cư dân bên trong.

Tiết Ninh Ninh cùng chỉ huy phó Lý Hán bọn người, cùng một chỗ nhìn xem Lâm Y Y mang về USB nội dung.

Click mở cái thứ nhất trong văn bản tài liệu, rõ ràng là một đoạn hình ảnh có chút mơ hồ thu hình lại.

Thu hình lại tựa hồ là đang một chỗ rất rộng rãi trong huyệt động.

Âm u trong động, từng dãy nhóm lửa ngọn nến ánh nến là duy nhất nguồn sáng.

Một tên người khoác áo bào đen, sắc mặt trắng bệch già nua nữ nhân, đang tay cầm một thanh đẹp đẽ hoàng kim chủy thủ, đứng tại một mặt to lớn vách đá màu trắng trước.

Thu hình lại là từ mặt bên thu, thấy không rõ trên vách đá có cái gì, chỉ có thể nhìn thấy lão nữ nhân được bảo dưỡng khi, mang theo đắt đỏ lam bảo thạch bông tai, trên cổ đeo phức tạp hoa lệ hoàng kim trang sức.

Đó là một loại một chút nhìn qua liền rất cổ lão trang sức, phổ thông kim sức dây chuyền đồng dạng chính là một đầu tuyến kết cấu.

Nhưng cái này trang sức, tầng tầng lớp lớp, trọn vẹn hơn mười tầng xích vàng kết thành một cái hình lưới, ở giữa có các loại kỳ dị hoàng kim ký hiệu hoặc văn tự, làm trang trí tô điểm.

“Làm số 1, cũng là thủ vị giả, ta tự nguyện lại cái thứ nhất bắt đầu nghi thức, cho tất cả mọi người làm kiểu mẫu.”

Lão nữ nhân cầm lên hoàng kim chủy thủ, nhẹ nhàng tại dưới bệ trên da, mở ra một đạo lỗ hổng nhỏ.

Lỗ hổng bên trong lập tức tuôn ra tinh tế máu tươi.

Nàng đưa tay dính huyết thủy, hướng trên vách đá bắt đầu viết thứ gì. Đồng thời trong miệng nói lẩm bẩm, phảng phất tại ngâm tụng cái gì.

“Không! Các ngươi không có khả năng dạng này! !” Đột nhiên một cái hoảng sợ giọng nam xâm nhập thu hình lại.

“Đè lại hắn! Đừng để hắn q·uấy n·hiễu nghi thức! !” Có người rống to.

Ngay sau đó chính là một trận đánh lẫn nhau cùng gầm thét vang lên.

…

Theo một tiếng s·ú·n·g vang, hết thảy an tĩnh lại.

“Các ngươi Mesa gia tộc đời đời kiếp kiếp trông coi bí mật này, nhưng lại không biết tiến hành lợi dụng, lớn mạnh tự

thân. Đơn giản lãng phí!" Lão nữ nhân dừng lại niệm tụng, ánh mắt lãnh khốc, tựa hồ đang cùng người nào nói chuyện.

"Cho nên mới cần biến đổi." Hình ảnh bên ngoài, một cái ôn hòa giọng nam nhẹ nhàng vang lên.

"Yên tâm, người của ta sẽ không lung tung g·iết người, chỉ là để hắn an tĩnh lại." Lão nữ nhân thản nhiên nói.

"Không sao, trong gia tộc luôn có một bộ phận thanh âm phản đối, ta không cách nào quét sạch. Để bọn hắn trở thành đại giới cùng một chỗ biến mất, cũng xem là tốt." Giọng nam lộ ra tâm tình rất tốt. Không thèm để ý chút nào tộc nhân sinh tử.

"Tiếp đó, số 2." Lão nữ nhân xoay người, đưa ra hoàng kim chủy thủ, giao cho phía sau trong bóng tối đứng đấy người.

Đùng.

Thu hình lại như vậy kết thúc.

Trong phòng, Tiết Ninh Ninh cổ họng cô lỗ dưới, nuốt mất một miếng nước bọt chấm nhỏ,

"Lão nữ nhân kia… Ta giống như… Nhận biết…"

Không ai lên tiếng.

Bởi vì những người còn lại cũng giống như nàng, chính lâm vào cực độ trong lúc kh·iếp sợ.

Bởi vì bọn hắn, cũng nhận biết lão nữ nhân kia.

"Cái kia tựa như là… Willans thủ tướng… Ehra phu nhân! !" Lý Hán thanh âm khô khốc nói.

Flicka, Đông Hà là toàn thế giới mạnh nhất hai đại quốc, tại bọn hắn phía dưới thứ yếu, thì là Willans vương quốc cùng Tự Do liên bang hai đại địa vực bá chủ.

Có thể nói, Willans cùng Tự Do liên bang một khi liên thủ, coi như Đông Hà cùng Flicka đơn độc đối mặt bên trên, cũng không dám khinh thường.

Vô luận quốc thổ diện tích hay là nhân khẩu tổng số, khoa học kỹ thuật quân sự thực lực tổng hợp, hai nước đều là chỉ so với hai đại tối cường quốc hơi kém cấp một.

Mà cái này thu hình lại, nếu như tình huống là thật, vậy liền mang ý nghĩa… Willans hiện tại thủ tướng Ehra phu nhân, có lẽ là trước đó, liền cùng Mesa gia tộc cùng một chỗ lập mưu cái gì.

“Ehra phu nhân giống như hiện tại hay là Willans duy nhất Tân Cực Quang thành người tổng phụ trách đi. ?” Một cái nữ đội viên nhịn không được nhẹ giọng nhắc nhở.

Trong lòng mọi người bóng ma một chút nặng hơn.

“Mau nhìn phía sau văn bản tài liệu! Nhiều như vậy văn bản tài liệu, nhất định phải biết rõ ràng bọn hắn đến cùng đã làm gì! ? Có người nào tham dự!” Lý Hán bỗng nhiên kịp phản ứng.

“Tốt!” Tiết Ninh Ninh tranh thủ thời gian click cái thứ hai văn bản tài liệu.

Mà lúc này giờ phút này, nhà này lầu cư dân dưới lầu, một đội áo đen cầm thương bộ đội vũ trang, chính lặng yên xông vào đầu hành lang.

“Căn cứ xung quanh giá·m s·át chiếu lại, đại khái xác định ngay tại trong tòa nhà này.”

Dẫn đầu người áo đen nói khẽ.

“Cụ thể gian phòng nào?” Một cái khác người dẫn đội hỏi.

“Không cách nào xác định.”

“Vậy liền từng nhà tìm kiếm, người phát hiện lập tức liền đ·ánh c·hết, nhớ kỹ, động tác phải nhanh, tránh cho dẫn phát động tĩnh lớn. Nếu có người phát hiện USB, nhất định phải lập tức vành đai c·ách l·y đi.”

Sưu!

Hơn 20 tên người áo đen cấp tốc phân lưu, một bộ phận từ thang máy đi, một bộ phận từ thang lầu ở giữa leo lên, bắt đầu một nhà một nhà tìm kiếm hỏi thăm.

Toàn diện hướng phía chính bản thân chỗ lầu sáu Lâm Y Y bọn người tới gần.

Chương 235: Chống cự (1)

Chương 235: Chống cự (1)

Bộ nghiên cứu bên trong.

“Xem ra cuối cùng, nguồn nước mới là hạch tâm, đúng không?” Vu Hoành thở dài, ngón tay nhẹ nhàng đánh mặt bàn.

“Đúng là như thế, toàn bộ Cực Quang thành mấy chục vạn người, mỗi ngày đều cần đại lượng nguồn nước duy trì sinh kế, Tân Chỉ Lôi có vấn đề, chúng ta kỳ thật đều có chút phát giác, nhưng chỉ cần nàng một ngày có thể bảo hộ nguồn nước cung cấp, chúng ta đều chỉ có thể giả bộ làm mở một con mắt nhắm một con.” Adili bất đắc dĩ nói.

“Đông Hà ba cái Cực Quang thành, chẳng lẽ mặt khác Cực Quang thành liền không có đối ứng biện pháp?” Vu Hoành hỏi.

Ông.

Rất nhanh, nhỏ xíu bạch quang trên tay Vu Hoành sáng lên.

Lần trước thu hoạch được đặc chất, hay là Bôn Lôi thối pháp luyện đến cực hạn, lấy được đạo tức lưu chuyển. Hiện tại nhanh như vậy liền đạt được thứ hai đặc chất, không hề nghi ngờ cũng muốn may mắn mà có phần này thứ nhất đặc chất.

Adili tựa hồ đoán được Vu Hoành có mạch suy nghĩ.

Đùng.

Ở sau lưng của bọn họ, còn ẩn giấu đi một cái càng lớn thế lực…

Bành.

Vu Hoành trong lòng vui mừng, tách ra vừa mới muốn nói.

Hắn hiểu được, đây là Ngưng Thủy Công rốt cục đột phá tầng thứ năm, thu hoạch được tầng thứ năm viên mãn sau đạo thứ nhất đặc chất.

Đáp án là chuyển sang nơi khác bị g·i·ế·t c·h·ế·t lúc.

“Nghe nói Vu tiên sinh là ứng đối hắc tai hảo thủ, không biết ngươi có hay không phương diện này mạch suy nghĩ?” Adili nghiêm nghị nói.

“Nguồn nước chỗ khó, ở chỗ hắc tai Dung Giải Thủy Điệt. Loại này hắc tai nếu như có thể tìm tới khắc chế phương pháp…” Vu Hoành nhíu mày.

Bành!

“Loại này nhân loại nguy nan trước mắt thời điểm, nàng chẳng lẽ còn muốn vì bản thân chi tư, đem tất cả mọi người có thể an toàn dùng nước bí mật bóp tại chính mình một người trong tay? ?” Vu Hoành trên mặt lộ ra vẻ khiếp sợ.

Vu Hoành lập tức như có điều suy nghĩ.

‘Cùng ghi chép Vân Thủy Cửu Cung phái đệ tử lấy được một dạng, phổ thông thanh thủy dễ dàng nhất phổ biến nhất lấy được đặc chất, chính là hô hấp dưới nước. Xem ra điểm ấy ta cùng đệ tử bình thường không có gì khác biệt. Ngược lại là một loại khác Hắc Hà.’

Phịch một tiếng s·ú·n·g vang lên.

Trong thành, lầu cư dân dưới.

Một loại không hiểu cải biến, để thân thể của hắn bắt đầu ngứa thấy đau.

“Ừm… Có một chút điểm.” Vu Hoành gật đầu.

“Nếu như các ngươi nhìn qua tư liệu của ta, liền nên rõ ràng, ta là đương kim hiện có một cái duy nhất nội công cao thủ, cho nên, ta muốn thử nhìn một chút, dùng nội khí, có thể hay không giải quyết loại này hắc tai.”

Hiện tại bọn hắn chia làm hai đội, một đội là nàng dẫn đầu An An cùng Y Y ba người tổ điều tra.

Bỗng nhiên một đạo rõ ràng tiếng bước chân, ủng da tiếng bước chân, từ nhà máy trong bóng tối từ từ tới gần.

‘Thu hoạch được đặc chất: Hô hấp dưới nước.’

So với trước đó trực tiếp từ trên thân Đại Đa Mục Điểu rút ra, độ khó lớn hơn.

Nhưng mới trượt một nửa.

Vu Hoành còn không xác định hô hấp dưới nước đặc chất là hiệu quả gì, lúc này hắn trước được ứng đối cục diện bên ngoài.

Thời gian dần trôi qua, chén nước bên trong hôi thủy bắt đầu dần dần phân tầng, phía trên hiện ra thanh tịnh, phía dưới hiện ra xám đen.

Về phần còn lại Lý Hán bọn người, sớm đã phân tán đổi áo khoác, biến thành phổ thông người qua đường lẫn vào mặt đường.

Bởi vì đây là bất luận cái gì tại đào bất kỳ một cái nào tổ chức lực ngưng tụ chi căn.

Dù sao hắn không có khả năng cả ngày cứ đợi ở chỗ này cho người ta tạo nước.

Lấy nàng cầm đầu mấy cái người cường hóa ngạnh sinh sinh dựa vào vây công cận chiến, bẻ gãy người áo đen hai tay, sau đó mang theo Lâm Y Y cùng tấm kia trọng yếu USB, hướng ra phía ngoài trên đường phố phóng đi.

“Làm sao vạch trần? Hiện tại liền xem như Trần ủy viên cũng không có khả năng đối với Tân Chỉ Lôi động thủ, nàng nắm giữ lấy rút ra sạch sẽ nguồn nước bí mật phương pháp.” Tiết Ninh Ninh dao động

Lâm Y Y mang theo USB trốn ở phía sau cùng, tùy thời chuẩn bị được an bài chạy trốn.

Trong lòng hắn khá là quái dị, đến cùng ngươi là bộ trưởng hay ta là bộ trưởng? Đều niên đại gì, loại này che giấu lương tâm lời nói ngươi là thế nào nói ra được?

Lúc này cửa sổ lầu trên bị đụng nát, mấy cái người áo đen nhô đầu ra, nhìn thấy Tiết Ninh Ninh bọn người chạy trốn, lập tức cầm s·ú·n·g bắn mấy lần, lại không có thể bắn trúng, bị lần tránh mở, bất đắc dĩ chỉ có thể đồng dạng phi thân bắt lấy dây thừng, từ trên sợi dây trượt xuống.

"Điều tra qua, nhưng không có đầu mối, chỉ biết là nàng xuống dưới bơm nước hệ thống một chuyến, liền có thể bình thường cung ứng nước một vòng, tại nàng sau khi rời đi, chúng ta điều đại lượng nhân thủ chuyên gia, đều tìm không ra nguyên nhân thực sự."

Lập tức trong chăn nhúc nhích Dung Giải Thủy Điệt liền chớp mắt hóa thành khói đen, bốc hơi đến không trung, biến mất không thấy gì nữa.

Hắn cũng không che giấu, đưa tay phải ra, treo trên bầu trời đặt ở trên ly nước không.

Vu Hoành mới thu hồi tay, trên mặt hiện lên một vệt triều hồng sắc.

"Dạng này, Adili bộ trưởng, ngươi cái này có bị hắc tai Dung Giải Thủy Điệt ô nhiễm nước hàng mẫu a?"

Cái này kỳ huyễn một màn, lập tức để Nghiêm Vũ Thu cùng Adili mộc kết hợp chi hô hấp trì trệ.

Mesa gia tộc có lẽ có tội, nhưng bọn hắn hẳn là chỉ là người tham dự, mà không phải người chủ đạo.

Xong rồi!

Theo thời gian chuyển dời.

"Dạng này bí mật ai sẽ nguyện ý lấy ra?" Adili thở dài, có chút thất vọng.

Đối với loại thứ hai, có thể thu được cái gì đặc chất, hắn tương đương chờ mong.

Trọn vẹn hơn mười phút.

Hắn quả thật có thể tạo nước, nhưng đây không phải mấy ngàn thăng nước liền có thể giải quyết cứ điểm nhỏ, mấy chục vạn người, mỗi ngày dùng nước chỉ riêng chỉ tính uống, liền vượt xa khỏi hắn có thể ngưng tụ lượng nước tổng lượng.

“Đây chính là nước ô nhiễm, bình thường không uống vào thân thể không có việc gì, một khi tiến vào nhân thể, lập tức liền sẽ sinh sôi ra đại lượng Dung Giải Thủy Điệt. Sau đó bị ký sinh sinh sôi người sẽ nhanh chóng biến thành nhân thể tạc đ·ạ·n, bạo tạc uy lực to lớn. Đồng thời nổ ra thân thể thịt nát huyết dịch đồng dạng cũng mang theo rộng lượng Dung Giải Thủy Điệt trứng trùng, sẽ ô nhiễm chung quanh bất luận cái gì chất lỏng.” Nghiêm Vũ Thu bất đắc dĩ nói.

‘Dưới tình huống nào, hắc tai sẽ chủ động di động, rời đi?’

Nói lời này tựa hồ có chút lực lượng.

Tiết Ninh Ninh bọn người nhanh chóng xuống lầu, còn chưa rơi xuống đất, liền nhảy xuống, đụng ngã ngoài lầu trông coi mấy cái người áo đen.

Một tiếng ngột ngạt tiếng phá hủy nổ tung.

“Lão nương thương pháp hay là như thế bổng!” Tiết Ninh Ninh cười thổi miệng họng s·ú·n·g không tồn tại khói, sau đó cùng một mặt sùng bái An An cùng Lâm Y Y cùng một chỗ, thu thương, tiếp tục tụ hợp vào dòng người.

Dây thừng bị đánh gãy, một chuỗi người áo đen từ lầu bốn trùng điệp ngã xuống nện ở nhao nhao đau nhức gào rống không thôi

“Người đều là có tư tâm. Có thể lý giải.” Adili có chút lúng túng nói.

Chỗ này hộ gia đình ngoài cửa sổ, một đầu dây thừng dài bỏ rơi đến, trên sợi dây thuận rất nhanh trượt xuống từng cái hình người.

“.” Vu Hoành không có trả lời ngay, mà là trong đầu phi tốc hiện lên liên tiếp ý nghĩ.

“Có thể cái này USB bên trong bí mật nếu như. Nếu là thật…” Lý Hán sắc mặt ngưng trọng.

“Tân Chỉ Lôi phương pháp là cái gì, các ngươi có biết không?” Vu Hoành nghĩ nghĩ hỏi.

Nghiêm Vũ Thụ há to miệng, muốn nói lại thôi, nhưng nhìn Vu Hoành đã bắt đầu ngưng thần tĩnh khí, liền cũng im lặng chờ đợi kết quả.

“Làm sao bây giờ? Những người áo đen kia làm sao tìm được tới cửa? ?” Tiết Ninh Ninh trầm giọng hỏi.

Đám người phi tốc rời đi, hất ra đuổi bắt, rất nhanh ở trong thành một chỗ tạm thời đình công trong nhà xưởng tập hợp.

“Vừa mới nói đến, giải quyết loại này hắc tai phương pháp.” Hắn một tay khác nắm chặt chén nước, nội khí xông lên.

“Vu tiên sinh là có ý nghĩ gì rồi hả?”

“Tốt, chúng ta hay là đến đòi luận thảo luận, Vu tiên sinh ngươi vừa mới chia ra những cái kia màu xám đen vật chất là cái gì sao?” Adili thấp giọng nói.

Đây cũng không phải là hắc tai những cái kia khủng bố nguy hiểm thiên tai, mà là một người, một cái sống sờ sờ không phải người cường hóa, một mình làm ra một cái lực lượng đặc thù.

Rất nhanh, Nghiêm Vũ Thu lão đầu liền bưng một chén màu xám nhạt tựa như lăn lộn vôi tương nước tiến đến.

“Chờ một lát.” Hắn nhắm mắt lại, tĩnh tọa bất động, trong thân thể khí cầu bắt đầu chậm rãi phóng thích vô hình một loại nào đó ba động, bao trùm ở toàn thân hắn các nơi.

Hắn lựa chọn hai loại chất lỏng điều khiển, một cái là thanh thủy, một cái khác chính là thần bí Hắc Hà nước sông.

Vu Hoành yên lặng vận chuyển Ngưng Thủy Công, nhưng lúc này hắn rõ ràng cảm giác Ngưng Thủy Công vận chuyển rút ra phi thường khó khăn.

'Ngưng Thủy Công, có lẽ có thể thử một chút… Nhìn có thể hay không tách rời.'

Trừ ra một số nhỏ có ý khác người sẽ mượn đại nghĩa áp bách người. Đại bộ phận quốc gia, đều khó có khả năng lấy loại phương thức này cướp đoạt người khác tài phú bí ẩn, coi như thật có, cũng sẽ không công khai nói ra.

Một đội khác là Lý Hán dẫn đầu điều tra nguyện vọng đội đội viên, hết thảy còn có tám người. Những người này mặc dù đều là bộ điều tra, nhưng bản thân kỳ thật cũng không phải là Tân Chỉ Lôi tử trung.

Mà lúc này, nước trong ly, đều đã xuất hiện tại trong lòng bàn tay hắn, chậm rãi lơ lửng chuyển động.

Vu Hoành thở ra thật dài khẩu khí.

Tại tin tức thời đại, chỉ cần tin tức truyền ra, tổ chức như này chẳng mấy chốc sẽ mất đi tất cả lực hướng tâm, sụp đổ.

"Hiện tại có chứng cớ này, chúng ta hoàn toàn có thể đi tìm Trần Hi Quang uỷ viên! Tố giác vạch trần Tân Chỉ Lôi!" Lý Hán làm chỉ huy phó, tự nhiên ở trong thành có chút nhân mạch.

Trong lòng mọi người run lên, cấp tốc rút thương tản ra, hướng thanh âm phương hướng nhìn lại.

"Loại này nguy cơ tình huống, vì phần lớn người có thể an toàn sống sót, cá nhân bí mật không phải là bí mật, Tân Chỉ Lôi bộ trưởng còn cầm giữ dạng này bí mật, rắp tâm không đúng…" Vu Hoành nhíu mày tiếp tục phân tích nói.

'Trên lý luận luyện thành Ngưng Thủy Công có thể điều khiển mấy trăm loại chất lỏng, nhưng có thể thu được đặc chất, cũng chỉ có bắt đầu lựa chọn hai loại. Đoán chừng tầng thứ sáu sau khi đột phá, hắn là có thể thu hoạch được…'

Ngay sau đó là một trận gấp rút tiếng s·ú·n·g vang lên.

Ý vị này, một mực mọi người coi là Mesa gia tộc mở ra hắc tai phong ấn sự thật, có lẽ sẽ bị bộ phận lật đổ.

“. Có.”

“Ta có thể giải quyết bộ phận bị ô nhiễm nước, nhưng cái này cần thời gian cùng nội khí tiêu hao. Đối với giải quyết toàn bộ thành thị uống nước, tác dụng không lớn. Cho nên cá nhân cảm thấy biện pháp tốt nhất, hay là từ Tân Chỉ Lôi bên kia thu hoạch được nàng giải quyết nguồn nước bí mật.” Hắn chân thành nói.

Tầng lầu ở giữa, một chỗ hộ gia đình cửa chống trộm bị nổ tung.

Giống như phù văn hệ thống đồng dạng, lạ lẫm mà thần bí.

Trong chén cũng chỉ thừa một lớp bụi màu đen nhúc nhích bùn nhão.

Trong suốt pha lê cốc chịu nóng bên trong, bên trong nước có chút lắc lư, nhìn qua cùng bẩn một điểm nước không có gì khác biệt.

Vu Hoành nghĩ đến dùng hắc ấn cường hóa ra một cái nhằm vào loại này hắc tai đặc thù độc dược, nhưng bây giờ hắc ấn ngay tại cường hóa bên trong, cho nên…

“.” Nghiêm Vũ Thu cùng Adili không phản bác được.

Rất nhanh, một cỗ thần kỳ cảm giác, để hắn một chút hiểu được. Chính mình tựa hồ từ trong Ngưng Thủy Công, thông qua khống chế phổ thông thanh thủy tu hành, thu được một loại nào đó đặc chất.

“Mặt khác Cực Quang thành cách nơi này rất xa, căn bản không có nước ô nhiễm nguyên hắc tai tới gần. Chỉ có chúng ta số 2 Cực Quang thành, là hoàn toàn ỷ lại nước ngầm cung cấp thành thị.” Adili nói.

Chính lúc này, hắc ấn phản hồi âm thanh lại lần nữa vang lên.

“Ta.” Vu Hoành mở miệng liền muốn nói chuyện, đột nhiên trong cơ thể hắn nội khí bỗng nhiên ngừng một lát, đại lượng nội khí, bắt đầu ở trong đan điền hội tụ, xoay quanh, tiếp theo tại nội khí hình cầu bên trên, hiện ra một đạo phức tạp vặn vẹo đường vân.

Như vậy như thế nào g·i·ế·t c·h·ế·t Dung Giải Thủy Điệt?

Người cường hóa cùng người biến dị, nói đến còn tại bọn hắn có thể hiểu được khoa học trong phạm vi, nhưng cái này phát sáng nội khí, liền hoàn toàn vượt ra khỏi bọn hắn nhận biết.

Đùng. Đùng.

Hắn đem chén nước này phóng tới Vu Hoành bên người trên bàn.

Cho nên, tìm tới chân chính có thể giải quyết nguồn nước phương pháp, cực kỳ trọng yếu

Chương 236: Chống cự (2)

Chương 236: Chống cự (2)

“Có ý tứ.”

Trong bóng tối, một cái một mét bảy vài gầy gò nam tử đầu trọc, từ từ đến gần đám người.

Nam tử nửa gương mặt dưới mang theo mặt nạ màu đen, hai mắt đen kịt một màu, nhìn không thấy bất luận cái gì tròng trắng mắt.

Hai tay của hắn rủ xuống, mười ngón bén nhọn như đao, mặc trên người tu thân áo da đen.

Mắt đen nam đỉnh lấy mưa đ·ạ·n, đưa tay chính là vung lên.

Nhưng kinh khủng là, hắn thế mà mảy may không bị ảnh hưởng, không có đầu thân thể lung lay, vẫn như cũ hướng phía Lâm Y Y phương hướng phóng đi.

Chính là hi vọng tăng lên hắn đối với Cực Quang thành tính an toàn tán thành, từ đó tại ứng đối hắc tai vô lực lúc, lựa chọn gia nhập nơi này.

Nàng cảm thấy không lành, lôi kéo Y Y hai người cấp tốc lui lại, đồng thời hướng phía trước ném ra một viên bức xạ lựu đ·ạ·n.

Nhưng một chuỗi tiếng s·ú·n·g cản trở hắn.

“Ngươi yên tâm, có chúng ta mấy bộ hảo thủ liên hợp xuất động, tuyệt đối không có vấn đề. Chỉ là không biết vì sao, bộ điều tra hồi âm bộ đội sẽ công nhiên trái với kỷ luật, ở trong thành chưa xin mời liền vận dụng s·ú·n·g ống.” Adili nói.

“Lần này Vu tiên sinh đến, vừa vặn có thể đi thăm một chút chúng ta thứ hai Cực Quang thành tại bảo an phương diện

tuyệt đối phòng khống.” Trần Diệu Phong tự tin mỉm cười nói, đưa tay cùng Vu Hoành nhẹ nhàng nắm chặt lại.

Trong nhà xưởng tất cả mọi người lập tức bản năng cúi đầu.

“Đi xem một chút đi.” Vu Hoành từ chối cho ý kiến,

Hắn là lực lượng hình người cường hóa, một đao này dùng ra lực lượng toàn thân, bộc phát uy lực thậm chí có thể đem một đầu tê giác hoặc là voi lớn, ở trước mặt chém đứt xương đầu.

Đúng lúc này, hét lớn một tiếng từ bên ngoài truyền đến.

Bành!

Adili máy truyền tin lúc này đổi được hắn trên cổ áo.

Lại là một thương vang lên.

Nhưng mắt đen nam tử chỉ là nâng lên tay trái, liền một phát bắt được khảm đao vết đao.

Từ vừa mới Vu Hoành biểu hiện đến xem, hắn đã đem đối phương giá trị cùng trọng yếu cấp, thẳng tắp tăng lên tới cao nhất

Oanh! !

Mắt đen nam cái ót tựa như nổ tung dưa hấu, nổ tung hết.

Bành! !

“Chỉ sợ bên trong có Tân Chỉ Lôi chỉ thị của mình.”

Ngay sau đó lại là một trận to lớn bạo tạc giống như tiếng s·ú·n·g, phản thiết bị s·ú·n·g nhắm một thương thương đem Hắc Huyết Nhân đánh cho liên tiếp lui về phía sau. Nhưng đã không có cách nào đánh xuyên qua nó thân thể.

“Cúi đầu!”

“Chúng ta làm sao vượt qua?” Vu Hoành hỏi.

“Gia hỏa này! ! ?” Tiết Ninh Ninh nhìn xem đ·ạ·n tại đồng hồ kim loại mặt đánh ra hỏa hoa, ánh mắt giật mình, lập tức một tay áp chế xạ kích, một tay rút ra sau lưng một thanh khác đặc thù s·ú·n·g ngắn.

Cách đó không xa Tiết Ninh Ninh thiểm điện rút s·ú·n·g xạ kích bốn thương, nàng cũng là người cường hóa, trải qua huấn luyện về sau, khoảng cách gần thương kích chiến đấu viễn siêu phổ thông người cường hóa.

“Là tên kia!” Lý Hán vừa nhìn thấy nam tử, lập tức vành mắt đỏ lên.

Lập tức Lý Hán mấy người cũng đi theo rút s·ú·n·g xạ kích.

Cỗ máy góc cạnh bị nện đoạn, mắt đen nam thân thể cũng bị nện đến cột sống đứt gãy, cả người xoay thành một cái cực kỳ kinh dị tư thế.

Còn chưa kịp cao hứng, hắn liền thấy không đầu còn tiếp tục tiến công mắt đen nam, tại chỗ sắc mặt cuồng biến.

Lý Hán bên người một người tại chỗ bị lực lượng vô hình về sau đánh bay, đập ầm ầm tại nhà máy trên máy móc, ngã xuống đất không dậy nổi.

“Kỳ thật, liên quan tới Tân Chỉ Lôi tình báo, ta cùng còn lại hai cái bộ trưởng cũng có trao đổi, nhưng trở ngại nguồn nước vấn đề. Chúng ta coi như cầm tới chứng cớ gì, vậy… Chờ một chút.” Đột nhiên Adili giọng nói một trận

Oanh!

Phanh phanh phanh phanh!

Đặc thù s·ú·n·g ngắn cầm lấy liền bắn, to lớn sức giật một chút mang cho nàng cổ tay về sau trùng điệp lùi lại một thương này uy lực viễn siêu mặt khác, tại chỗ liền đem mắt đen nam tử nửa bên mặt đánh cho một mảnh máu thịt be bét.

“Ừm, bị đuổi g·i·ế·t người còn giống như có Vu tiên sinh người quen, có lẽ ngươi sẽ có hứng thú.” Adili mỉm cười nói.

“Đương nhiên, nhằm đề phòng vạn nhất có chuyện gì xảy ra, ta cùng mặt khác hai bộ cũng đều phái tiểu đội tinh nhuệ tiến về hiệp trợ. Mỗi một chi tiểu đội tinh nhuệ, đều có người cường hóa các hạng số liệu xếp hạng Top 10 đội trưởng dẫn đội, lực lượng như vậy, phân phối Huy Thạch đặc chất đại uy lực vũ khí, trừ phi là tính chất đặc thù Ác Ảnh, nếu không liền xem như sáu bảy cấp Huyết Triều quái vật, cũng sống không quá mười phút đồng hồ.”

“Hắn không phải người! ! Dùng Huy Thạch vũ khí! !” Tiết Ninh Ninh thấy thế lập tức rống to.

Lập tức lại có hai cái đội viên trống rỗng bay rớt ra ngoài, đâm vào trên vách tường ngã xuống đất không dậy nổi, kêu rên thổ huyết.

Không nói những cái khác, liền loại kia khắc chế tiêu diệt hắc tai nội khí lực lượng, liền có thể để hắn cực độ coi trọng.

“G·i·ế·t! !” Lý Hán nổi giận, vứt bỏ đánh hụt đ·ạ·n s·ú·n·g tiểu liên, rút ra loan đao, hai tay nắm chắc liền xông đi lên vào đầu một chém.

“… Truy sát người nào?” Vu Hoành nhíu mày chờ đợi đối phương hậu văn

Đinh đinh đinh đinh!

“Là Viên Khánh Phi thanh âm! ! Trần Hi Quang uỷ viên Hùng Lộc bộ đội đến rồi! !” Lý Hán đại hỉ.

“Ta chỗ này nhận được một cái tin tức mới, quân Liên Hiệp bộ Trần ủy viên trong khu quản hạt phát hiện tình huống dị thường, có thần bí thế lực đang đuổi g·i·ế·t người nào. Căn cứ chụp hình thu hình lại cùng giám sát chọn đọc tài liệu, còn có bộ điều tra lệ thuộc trực tiếp bộ đội hồi âm đang điều động phối hợp.”

Phốc.

Hắn xem như đã nhìn ra, đối phương cũng có mục đích hắn biểu hiện ra Cực Quang thành thực lực.

Biểu hiện ra thực lực, lại đưa ra có thể ứng đối giải quyết hắc tai cấp bậc, cái này tiềm ý tứ không cần nói cũng biết.

Mặt bên vách tường bị đánh xuyên ba cái lỗ lớn, ba viên s·ú·n·g bắn tỉa công phá đ·ạ·n bay vụt mà vào, chính giữa mắt đen nam vai phải.

“Ta an bài xe. Hùng Lộc hiệu suất luôn luôn cực cao, được nhanh điểm, lập tức lái qua còn có thể nhìn thấy kết thúc công việc. Đến lúc đó, ngươi có thể cùng người quen hảo hảo tâm sự, suy nghĩ một chút lưu tại nơi này. Dù sao hiện tại ngoại giới, càng ngày càng nguy hiểm, cũng càng ngày càng lạnh.” Adili khuyên nhủ

Đeo Hùng Lộc hoa văn tiêu chí khôi ngô các binh sĩ, mặc nguyên bộ cao cấp Hôi Hùng áo chống đ·ạ·n, không phân rõ nam nữ, nhao nhao một thương thương bắn vào trong nhà máy.

Nhưng rất nhanh, thân thể của hắn chấn động, ngồi dậy, toàn thân thương thế phi tốc khép lại, liền ngay cả trên cổ cũng một lần nữa mọc ra vô số huyết nhục xúc tu, ngưng tụ ra một cái đầu mới.

“Cảm tạ Trần bộ trưởng coi trọng. Ta chỉ là cái bình thường nhân viên nghiên cứu, không đảm đương nổi long trọng như vậy nghênh đón.” Vu Hoành trong lòng lo lắng bên trong tình huống, “Chúng ta hay là xem trước một chút tình huống bên trong như thế nào a?”

Mắt đen nam lại lần nữa hai tay huy động liên tục.

“Căn cứ trị an quản lý pháp, bên trong thành là không cho phép vận dụng đại uy lực vũ khí nóng bên kia kẻ đuổi g·i·ế·t cùng người bị đuổi g·i·ế·t đều vận dụng, cho nên quân Liên Hiệp bộ Hùng Lộc trung đội đã xuất động, hắn là không được bao lâu liền có thể giải quyết, cùng đi xem nhìn a?”

Bỗng nhiên, mắt đen nam hai mắt miệng mũi đồng thời chảy ra đại lượng máu tươi màu đen.

Nhưng đã chậm.

“Y Y mau tránh!” Hắn kêu to.

Oanh! !

Không bao lâu, hắn hình thể bắt đầu thổi hơi, bành trướng, biến cao biến lớn.

Liên tục ba tiếng tiếng vang nổ tung.

Nhưng lại mảy may không ngăn cản được mắt đen nam tử đột tiến.

“Đây là ta chia ra hắc tai bản thể, chính là Dung Giải Thủy Điệt bản thể, nhưng chỉ là một bộ phận bản thể, coi như giải quyết hết cũng tác dụng không lớn.” Vu Hoành lắc đầu.

Nhà máy bên ngoài, sớm đã nhấc lên từng cái tốt nhất chỗ nấp.

Cực Quang thành mặc dù sớm bảo vệ được vài toà, có thể thời gian dài chiến tranh tiêu hao bên dưới cũng chèo chống không được bao lâu.

Bạch! !

To lớn động năng mang theo hắn đi phía trái một chút bay lên, hung hăng nện ở một máy cỗ máy góc cạnh bên trên

Rống!

Lít nha lít nhít đ·ạ·n bắn vào đầu trọc mắt đen nam tử trên thân, đánh cho hắn áo da tổn hại, lộ ra tầng dưới đen như mực kim loại chất liệu.

Bộ nghiên cứu khoa học.

Vô hình bức xạ bạo tạc bao trùm chung quanh mấy chục mét phạm vi.

“Hắc tai cường độ tăng lên, chuẩn bị tạc đ·ạ·n, nồng độ trung hoà khí mở ra!”

Trước đó chính là người này g·i·ế·t hắn đại bộ phận huynh đệ!

Phanh phanh phanh!

Nhà máy bên ngoài, Hùng Lộc tiểu đội thanh âm lần lượt truyền đến.

Oanh!

Mắt đen nam tử một tay khác hướng phía trước đâm tới, đâm về Lý Hán phần bụng.

Vu Hoành lúc xuống xe, hồi âm người của bộ đội đang cùng quân Liên Hiệp phương diện một tên thượng tá lớn tiếng tranh chấp lấy cái gì.

“Không nghĩ tới USB danh sách thật đúng là tại trên tay các ngươi…” Thanh âm kia là điện tử hợp thành, không phân rõ nam nữ, nhưng trong giọng nói rõ ràng lộ ra một cỗ may mắn.

Nhà máy một cánh cửa sổ trong nháy mắt nổ nát vụn, một viên đỉnh bén nhọn hình sợi dài đ·ạ·n, xông vào cửa sổ, lấy tiếp cận gấp ba vận tốc âm thanh tốc độ, mang theo từng vòng từng vòng gợn sóng trong suốt, bay qua một khoảng cách, tinh chuẩn đánh trúng mắt đen nam cái ót.

“Nơi này liền nó một cái, hợp lực xử lý hắn! !” Nàng liên tục nổ s·ú·n·g lấy, đồng thời lớn tiếng nhắc nhở.

“Nghe được phát minh máy kiểm tra cường hóa Vu tiên sinh tới trong thành, không thể trước tiên nghênh đón, là chúng ta Cực Quang thành sai lầm.” Trần Diệu Phong là cái niên kỷ hơn 40 tuổi trung niên ôn hòa nam tử, mặc dù phụ thân là thứ nhất uỷ viên Trần Hi Quang, tay cầm quyền cao, nhưng hắn lại không chút nào đời thứ hai hoàn khố khí.

Hình người toàn thân đều bị máu đen bao vây lấy, liền y phục cũng bị hoàn toàn bao trùm. Nhìn qua tựa như một đạo dùng máu đen ngưng tụ thành biến hình người.

Mà Vu Hoành thần kỳ như vậy nội khí, liền lộ ra rất là trọng yếu.

Trong nhà máy.

Phải biết, hiện tại Huy Thạch khoáng, thế nhưng là đại bộ phận đều khô kiệt.

Cứ việc có nàng hỗ trợ, Lý Hán vẫn là bị một cỗ cự lực vô hình, hung hăng đập trúng phần bụng, bay rớt ra ngoài, bước mặt khác bộ hạ theo gót.

Hắn là theo chân Nghiêm Vũ Thu tới, lúc này liền đi tại Nghiêm lão sau lưng.

Nhưng mặt nam tử bên trên thương thế mà lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, phi tốc tự hành chữa trị, trở về hình dáng ban đầu.

“Xem ra các ngươi rất có nắm chắc?” Vu Hoành hỏi. Hắn không cảm thấy Tân Chỉ Lôi động tác có tốt như vậy ứng đối.

Coong! !

Mắt đen nam tử cấp tốc phóng tới Lâm Y Y, xác thực nói, là phóng tới nàng bảo vệ USB.

“Tốt, đều tụ một khối, tránh khỏi ta tìm khắp nơi, Hồng Lân, g·i·ế·t c·h·ế·t tất cả mọi người.” Trong máy truyền tin truyền ra thanh âm đối phương.

“Hùng Lộc là Trần ủy viên mạnh nhất ba chi tinh nhuệ một trong, toàn viên người cường hóa tốc độ, phối trí đều là đại uy lực đơn binh vũ khí, thực chiến cực mạnh.” Adili giải thích.

Chính là máy truyền tin này đang phát ra thanh âm.

Hắn hướng Hùng Lộc tay bắn tỉa phương hướng phát ra gầm thét, trên mặt máu đen càng ngày càng nhiều, cấp tốc bao trùm đến toàn thân cao thấp.

Tiết Ninh Ninh tinh chuẩn cắt đứt, đánh gãy một nhát này.

Lúc này từng chiếc xe đã mở ra chỗ này nhà máy vòng ngoài đến từ quân Liên Hiệp Trần Hi Quang uỷ viên chi tử phó bộ trưởng Trần Diệu Phong, bộ chữa bệnh phó bộ trưởng Chiêm Dũng Văn, cùng bộ nghiên cứu khoa học phân bộ trưởng Nghiêm Vũ Thu, ba vị quan lớn đều tự mình trình diện.

Từng đội từng đội s·ú·n·g ống đầy đủ tinh nhuệ binh sĩ, đem nhà máy chung quanh bao bọc vây quanh.

“. Xem ra thật cùng ta có quan hệ.” Vu Hoành đứng người lên.

Bành! !

Nhưng không có cản mấy lần, hai người liền đều bị lực lượng khổng lồ ngạnh sinh sinh tung bay, ném ra đi, đâm vào trên vách tường, sau khi hạ xuống trong miệng nôn ra máu.

“Ngu xuẩn.” Trong máy truyền tin truyền ra vừa mới hợp thành âm thanh.

Một tiếng vang thật lớn từ bên ngoài nổ tung.

Đầu trọc mắt đen nam tử nghe vậy, bỗng nhiên xông về phía trước ra, tốc độ viễn siêu đám người tưởng tượng, một trảo chụp vào đứng ở phía trước Lý Hán.

“Ừm, người bị đuổi g·i·ế·t hư hư thực thực thứ hai đội điều tra người, có khả năng Lâm Y Y các nàng liền tại bên trong. Mà kẻ đuổi g·i·ế·t, thành phần có chút phức tạp, cũng không rõ ràng.” Adili trả lời.

Nhưng đã quá muộn.

Áo da một bên trên cổ áo, cài lấy một cái máy truyền tin.

Bất quá mấy giây sau, một cái hai mét ra mặt hình người màu đen, xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Một bên Lý Hán lại lần nữa đứng dậy xông lại, cùng Tiết Ninh Ninh cùng một chỗ phối hợp, cận thân liên thủ ngăn cản mắt đen nam lợi trảo tiến công.

Mắt đen nam đã vọt tới Lâm Y Y trước người, một trảo đánh tới hướng đầu nàng.

Chương 237: Chống cự (3)

Chương 237: Chống cự (3)

Ba đội người an bài lực lượng hình người cường hóa cầm trong tay trong suốt bia chống đ·ạ·n, ngăn tại Trần Diệu Phong, Nghiêm Vũ Thu, Chiêm Dũng Văn, ba người trước người.

Trần Diệu Phong làm cho này bên trong cấp bậc cao nhất quan viên, thái độ đối với Vu Hoành phi thường hữu hảo, chủ động cùng Vu Hoành cùng Nghiêm Vũ Thu đứng ở cùng một chỗ, thông qua thời gian thực giá·m s·át xem xét trong nhà xưởng tình huống.

Đám người không cần đi vào, đứng cách nhà máy ngoài trăm thước trên đất trống, liền có thể hoàn chỉnh từ loại xách tay một khối màn hình lớn trên máy tính bảng, nhìn thấy tình cảnh bên trong.

Trên máy vi tính hiện ra năm khối hình vuông màn hình nhỏ, theo thứ tự là từ năm cái góc độ xem xét tình huống nội bộ.

Trong nhà máy tất cả cửa sổ cửa lớn, toàn bộ bị to lớn khí lưu xông mở bạo phá. Tiết Ninh Ninh bọn người bị xung kích lực tung bay, lăn ra hơn mười mét, trong lúc nhất thời không bò dậy nổi.

“Ta không đồng ý, cũng không cho phép.”

Rống! !

Vu Hoành một bàn tay đánh ngất xỉu cấp ba lực lượng người cường hóa sự tình đã truyền bá tản ra.

Hắn xoay người nghiêng người, tránh đi Hắc Huyết Nhân vào đầu một trảo trảo kích, đưa tay ra bên ngoài — lập tức có đại lượng bột màu trắng bay ra mà ra, bám vào trên người Hắc Huyết Nhân.

“Lợi hại!” Vu Hoành khen.

“Mà Lý Khải thì là lực lượng hình gần với Lực Vương người thứ hai, hắn hiện tại đeo vũ khí trang bị, chỉ riêng trọng lượng liền tiếp cận 800 kg, căn bản không phải người bình thường có thể gánh vác được.”

Lâm Y Y bị bảo hộ ở phía dưới ngược lại là không có việc gì, đứng dậy đỡ dậy hai người, xông càng xa xôi chuyển đi.

Chung quanh nó mặt đất đều bị đồ nướng đến hòa tan sụp đổ, hình thành một cái mâm tròn hố cạn.

Hắn không ngừng gầm nhẹ, hai tay lung tung vung vẩy, ý đồ ngăn cản các nơi bay tới đ·ạ·n xuyên giáp.

“Hiện tại động thủ, là Hùng Lộc tiểu đội đội trưởng Âu Nam Vân, cùng phó đội trưởng Lý Khải. Hai người bọn họ là trong thành thực lực tổng hợp xếp hạng Top 10 đỉnh cấp chiến sĩ.” Trần Diệu Phong mỉm cười bên trong mang theo một tia tự hào giới thiệu nói.

Hùng Lộc hai người liếc nhau, đóng lại s·ú·n·g phun lửa, đội trưởng Âu Nam Vân tiến lên, từ sau eo rút ra một thanh co duỗi đoản côn, kéo dài sau biến thành một thanh kim loại bắt, bắt đầu trên người Hắc Huyết Nhân kiểm tra.

Bành!

Phốc!

Lúc đầu đã bị đốt thành một đoàn Hắc Huyết Nhân, bỗng nhiên từ đó vỡ ra, nội bộ bay ra một cỗ huyết thủy màu đen, chính giữa chỗ gần Âu Nam Vân!

“Xem ra lần này là thật hoàn toàn kết.” Trần Diệu Phong vừa mới ngoài ý muốn lúc, cũng tới trước người nghiêng, hơi có vẻ khẩn trương.

“Hắc tai còn sót lại vật? Các ngươi cũng phát hiện loại vật này tác dụng?”

Cùng trước đó lười nhác người đeo mặt nạ khác biệt, lần này khôi ngô bóng người, đang khi nói chuyện cảm giác áp bách mười phần, coi như đối mặt Tân Chỉ Lôi, liền xem như xin lỗi, cũng không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

Lựu đ·ạ·n nổ tung một vòng giá trị âm bức xạ, còn đồng thời nổ ra một tầng quái dị bột màu trắng.

“Nhìn cường độ rất cao a…” Trần Diệu Phong tán thưởng câu.

Mặc dù ngăn không được, nhưng hắn thân thể mỗi một lần bị đánh xuyên đập nát, đều sẽ lấy một cái trố mắt kết thúc tốc độ khép lại.

“Vu tiên sinh hảo hữu Lâm Y Y cũng ở nơi đây, xem ra là bình an vô sự.” Trần Diệu Phong bén nhạy phát giác được Vu Hoành trên mặt một vòng ba động, mỉm cười nói.

“Đừng lo lắng. Hùng Lộc thực lực cũng không chỉ là điểm ấy. Huống chi còn có còn lại tiểu đội tinh nhuệ nhìn chằm chằm vào, không ra được đại sự.”

Bỗng nhiên, Hắc Huyết Nhân một cái bay nhào, cả người ở giữa không trung chia năm xẻ bảy.

Vừa mới Hắc Huyết Nhân, không biết vì cái gì, tổng cho hắn một loại không hiểu cảm giác Deja Vu.

Một tiếng to lớn bạo tạc.

“Căn cứ tổ chuyên gia tức thời số theo điểm tích, cái này quái vật hình người chủ yếu lấy chất lỏng lưu động là chữa trị tự thân hạch tâm thủ đoạn, như vậy chỉ cần nghĩ biện pháp hạn chế lại loại này lưu động tính, liền có thể nhất cử thành công, kết thúc loại kia khoa trương tái sinh lực.” Nghiêm Vũ Thu giải thích cặn kẽ nói.

Nhưng bị một bên Trần Diệu Phong vỗ vỗ cánh tay.

Mà cái này, đều cần thủ hạ thu nạp càng nhiều nhân tài kiệt xuất.

Trước khi hắn tới liền trước tiên nhận được bộ nghiên cứu khoa học nội tuyến tình báo.

Hắn mắt nhìn ba vị quan viên, bọn hắn đều không có lộ ra bất luận ngoài ý muốn gì chi sắc, cái này mang ý nghĩa, bọn hắn đối với cái này lúc xuất thủ người này có rất cao lòng tin.

Ở vào số 2 Cực Quang thành một góc, một tòa hình trụ tròn kiến trúc màu đen bên trong.

Không phải là bị đánh cho chia năm xẻ bảy, mà là thân thể chủ động phân liệt ra, chia năm phần.

Hắn chỉ chỉ hình ảnh theo dõi.

Lúc trước hắn nghe nói người cường hóa bọn họ cứ như vậy điểm cường hóa số liệu, còn cảm thấy tương đối nguy hiểm. Dù sao phía ngoài hắc tai đều trình độ gì rồi? Một chút như thế số liệu sợ là ngay cả đứng tại một ít hắc tai trước mặt tư cách cũng không có.

"Chỉ cần không phải Ác Ảnh loại kia quy tắc quỷ dị hắc tai, còn lại uy h·i·ế·p, kỳ thật nhiều lắm là chỉ có thể cho chúng ta tạo thành một chút phiền phức, chỉ thế thôi." Trần Diệu Phong giận dữ nói.

"Đằng sau lại sử dụng Huy Thạch vũ khí cùng Dương Quang vật liệu, triệt để phá hủy, liền có thể đưa đến một kích mất mạng, làm nhiều công ít mục đích."

Hỏa diễm bao trùm Hắc Huyết Nhân toàn thân, thậm chí đưa nó chung quanh cũng bao khỏa đi vào, vô luận nó như thế nào di động né tránh, đều không cách nào thoát khỏi hỏa diễm phun ra truy kích.

Vu Hoành thân thể có chút xiết chặt, liền muốn động đậy đi vào.

Vu Hoành thuận thế nhìn lại.

"Nhìn có hay không có thể lưu lại còn sót lại vật." Vu Hoành gật đầu nói khẽ.

"Ngươi nói là." Tân Chỉ Lôi nheo mắt, nàng nghĩ tới trong hiệp hội một ít tên điên sẽ rất điên, lại không nghĩ rằng bọn hắn lại dám như thế điên!

Vu Hoành gật gật đầu, nhìn thấy giám sát bên trong, Hắc Huyết Nhân đã bị hỏa trụ bao phủ, toàn bộ bị đốt thành một mảnh than cốc, càng ngày càng nhỏ.

Năm phần thân thể tránh đi thương kích, bay qua hơn mười mét khoảng cách, đuổi kịp Tiết Ninh Ninh Lý Hán bọn người, ở giữa không trung bỗng nhiên tụ hợp, lại lần nữa hóa thành Hắc Huyết Nhân.

“Cục diện này là các ngươi làm ra, các ngươi phụ trách giải quyết.” Tân Chỉ Lôi quay đầu lại, nhìn về phía đối phương.

“Xác thực cũng coi như vận khí, thấy được nàng bình an vô sự, trong lòng ta cũng yên tâm.” Vu Hoành gật đầu.

Hắc Huyết Nhân trên người bột phấn trong nháy mắt bị nhen lửa, bộc phát màu đỏ cam to lớn ánh lửa.

Lần này quỷ dị biến hóa, làm rối loạn Hùng Lộc ám sát đám người trình tự.

Nhà máy bên ngoài.

“Chỉ là cái kia toàn thân bọc lấy huyết thủy màu đen hình người, là cái gì? Kiểu mới hình người hắc tai?”

Đúng lúc này.

“Âu Nam Vân lực lượng thứ hạng là trong thành thứ tư, tốc độ xếp hạng thứ hai, là ít có song trọng người cường hóa thể chất. Cả hai kết hợp, liền đã chú định hắn lực bộc phát cực kỳ khoa trương.”

Nhà máy bên ngoài, có Hùng Lộc tiêu chí binh sĩ đã lặng lẽ tới gần, chuẩn bị tiếp ứng Tiết Ninh Ninh Lý Hán bọn người.

Lúc này trong nhà máy, trừ ra bóng trắng kia bên ngoài, còn tiến vào một người.

Rơi xuống đất trang phục phòng hộ lại lần nữa bị s·ú·n·g phun lửa nhiệt độ cao bao trùm, kịch liệt thiêu đốt.

Tiết Ninh Ninh bọn người phản xạ có điều kiện, lập tức bổ nhào liên đới lấy đem Lâm Y Y cùng An An cũng một tay một cái ngăn chặn.

“Đó là nhiệt độ siêu cao máy phun, là kết hợp phù văn hệ thống dung nhập một chút đặc biệt hắc tai còn sót lại vật, chế tác kiểu mới vũ khí.” Nghiêm Vũ Thu giải thích nói.

Ầm ầm! ! !

Liền xem như hiện tại, bọn hắn cũng duy trì cùng Hắc Huyết Nhân khoảng cách an toàn, để phòng một ít cao tốc khôi phục chủng loại đột nhiên tập kích.

Rống!

Có người rống to.

Hô!

“Đúng là vấn đề của chúng ta, người chấp hành cũng không nghĩ tới, đám người này như thế có thể giày vò, càng không có nghĩ tới, còn lại ba bộ nhân thủ tới nhanh như vậy.” Trong bóng tối, một tên mang theo kim loại đen mặt nạ khôi ngô bóng người, từ từ đi ra.

Hắn bay nhào rơi xuống, hung hăng đem một cái ngăn tại trước mặt Lý Hán đội viên đụng đổ.

Vu Hoành nhìn xem giám sát, vừa định mở miệng, liền nhìn thấy một đạo bóng trắng mơ hồ bỗng nhiên tiến vào giám sát khu, đối với Hắc Huyết Nhân chính là chính diện trùng điệp một quyền.

Không nói trước Vu Hoành tự thân càng quan trọng hơn nghiên cứu khoa học nhân tài nhãn hiệu, liền vẻn vẹn phần này cá thể võ lực, đã làm cho hắn chủ động mạo hiểm tới lôi kéo.

Bành! ! !

“Tự nhiên.” Nghiêm Vũ Thu gật đầu, “Máy này nhiệt độ siêu cao máy phun có thể phun ra chiều dài 3,6m, đường kính 0. 3 mét hỏa trụ khổng lồ. Hỏa trụ nhiệt độ tại 2000 đến 2,400 độ C tả hữu. Cái này nhiệt độ có thể hòa tan đại bộ phận hiện thực

tồn tại vật chất. Tỉ như tảng đá, sắt thép, hết thảy mọi người có thể nhìn thấy phổ biến vật phẩm."

Phanh phanh phanh phanh! !

"… Ba bộ người cũng đã hội tụ tới, USB danh sách, hiệp hội bên kia truyền ra thanh âm, tuyệt đối không cho phép tiết lộ, tất cả khả năng người biết chuyện đều phải thanh trừ hết." Khôi ngô người đeo mặt nạ bình tĩnh nói.

Cuối cùng hơn mười giây sau, Hắc Huyết Nhân về sau ngã xuống đất, cuộn thành một đoàn, triệt để bất động.

"Các ngươi làm việc quá thô ráp, tình huống bây giờ trở nên phiền phức, đều là ngay từ đầu hành động của các ngươi không đủ quả quyết hữu hiệu dẫn đến." Nàng chú ý tới hiện trường phụ cận Trần Diệu Phong bọn người, sắc mặt càng phát ra khó coi.

Bột phấn kia vừa mới bám vào bên ngoài thân, liền để Hắc Huyết Nhân toàn thân cấp tốc toát ra nồng đậm khói trắng, một cái lảo đảo, thân thể thế mà bắt đầu cấp tốc thu nhỏ.

Lúc này dày đặc s·ú·n·g phản khí âm thanh đã dần dần áp chế không nổi Hắc Huyết Nhân động tác.

Xùy!

Nhà máy mặt đất khẽ chấn động. Bóng trắng cánh tay thu hồi, thế mà cùng Hắc Huyết Nhân đánh cái cân sức ngang tài.

Vu Hoành tán đồng gật đầu.

Hắc Huyết Nhân thế mà còn chưa có c·h·ế·t, lại từ trong hỏa diễm vọt ra, nhào về phía mấy người.

Bên ngoài một tiếng s·ú·n·g vang.

Trong đầu trong nháy mắt minh bạch ý đồ của đối phương, nàng trầm mặc dưới.

Hùng Lộc người lại lần nữa từ đằng xa tới gần, chuẩn bị tiếp ứng.

U ám rộng thùng thình trong văn phòng.

“Nghiêm lão thấy thế nào? Các ngươi bộ nghiên cứu khoa học trong kho tài liệu có tra được thuộc loại a?”

Cũng chính là Âu Nam Vân kịp thời cởi xuống trang phục phòng hộ, bằng không hắn cả người cũng có thể sẽ bị ăn mòn c·h·ế·t ở bên trong

Hắn cấp tốc lui lại, nhưng vẫn là đã chậm một bước, thân thể chính diện trang phục phòng hộ bị nhiễm lên, toát ra tê tê tiếng hủ thực.

Tân Chỉ Lôi hai tay vây quanh, lưng tựa bàn công tác, nhìn xem bắn ra tại trên mặt tường nhà máy hiện trường stream.

“Đó là cái gì?” Hắn hỏi.

Giám sát trước, Vu Hoành thấy thế, thân thể căng cứng cũng chầm chậm buông lỏng.

Bành!

Vu Hoành lập tức nhíu mày.

“Kết thúc.”

Người này dáng người cực kỳ khôi ngô, mặc trên người mang theo nặng nề trang phục phòng hộ, đồng thời cõng cái cực đại màu bạc bình, trên tay dẫn theo màu ngà sữa nhuyễn quản.

“Không có…” Nghiêm Vũ Thu lông mày nhíu chặt, nhìn chằm chằm đang bị Hùng Lộc ám sát bên trong Hắc Huyết Nhân.

Trong chốc lát nhuyễn quản bên trong phun ra đỏ màu trắng tráng kiện hỏa diễm.

Oanh!

“Không rõ ràng, máy kiểm tra hồng trị không có phản ứng, liền ngay cả Vu tiên sinh phát minh máy kiểm tra cường hóa cũng không có số liệu ba động, tựa hồ không giống như là hắc tai.” Trần Diệu Phong lắc đầu. Lập tức hắn nhìn về phía bộ nghiên cứu khoa học Nghiêm Vũ Thu lão đầu.

Sau đó xông về phía trước đâm, một phát bắt được Hùng Lộc đội viên đập ra bức xạ lựu đ·ạ·n.

Trong lòng hắn có chút xiết chặt, nhưng không có lập tức động tác, vẫn như cũ đứng tại ba vị quan viên bên người, không nhúc nhích.

Hắn cũng chưa từng thấy qua Hắc Huyết Nhân hình thái. Lúc này xác định Lâm Y Y vô sự về sau, lực chú ý lập tức rơi vào Hắc Huyết Nhân trên thân.

Lập tức hơi sững sờ.

"Là như thế này, tại chiến tranh hiện đại bên trong, lực lượng càng nhiều là dùng đến phụ trọng, có thể mặc mang càng nặng nề an toàn trang bị phòng hộ. Tốc độ là dùng để nhanh chóng chuyển di, ra vào chiến trường có thể nhanh chóng phản ứng, tới lui tự nhiên. Thể chất có thể bảo chứng tại các loại ác liệt hoàn cảnh dưới, cũng có thể kiên trì hoàn thành nhiệm vụ mục tiêu. Người cường hóa các hạng tố chất, tại phối hợp vũ khí nóng trang bị dưới, đều có thể đạt được to lớn biên độ tăng cường." Nghiêm Vũ Thu gật đầu, "Trên bản chất, chiến tranh hiện đại, vũ khí trang bị phương diện uy lực hạn chế thiếu khuyết, chủ yếu là người đến quyết định, người cường hóa xuất hiện, để nhược điểm này đạt được to lớn tăng lên. Cho nên… "

Bây giờ phụ thân thân thể ngày càng sa sút, hắn làm người thừa kế, đối với tương lai thế cục tính ra chưa phát giác lạc quan. Vì ổn định số 2 Cực Quang thành đại cục, hắn không thể không nghĩ hết tất cả biện pháp đối kháng hắc tai, đối kháng càng phát ra ác liệt cục diện.

Nhưng hiện tại xem ra, người cường hóa hình thức chiến đấu, rõ ràng không phải hắn dạng này hoàn toàn dựa vào tố chất thân thể cùng chiến đấu võ công, mà là dựa vào các loại khoa học kỹ thuật vũ khí cùng tổng hợp tổ chuyên gia phân tích chế tác chiến thuật đến xác định.

"Nằm xuống!"

Lần này hữu kinh vô hiểm, cũng làm cho mọi người ở đây đều lau một vệt mồ hôi.

Vu Hoành nhìn một cái, lập tức liền nhìn ra, trốn ở trong góc cẩn thận từng li từng tí Lâm Y Y.

“Người cường hóa phối hợp các loại vũ khí hiện đại, quả thật có thể sinh ra to lớn phóng đại hiệu ứng.” Hắn gật đầu khen.

Chương 238: Chống cự (4)

Chương 238: Chống cự (4)

“Hiện tại không có biện pháp thứ hai, một khi những người kia được cứu vớt, danh sách nhất định sẽ tiết lộ, cho nên chỉ có triệt để trừ tận gốc ở đây tất cả mọi người, mới có thể thỏa mãn hiệp hội mọi người nhu cầu.” Khôi ngô người đeo mặt nạ thâm trầm nói.

“Loại sự tình này một khi làm ra, ta ở trong thành sẽ triệt để không cách nào đặt chân! Tất cả bộ môn đều sẽ nhằm vào ta! Các ngươi đây là đang bắt ta lợi ích hi sinh vững chắc đại cục!” Tân Chỉ Lôi cắn răng nói.

“Tân bộ trưởng, ngươi có phải hay không quên đi, ngươi từ rất sớm trước kia, liền đã không có lựa chọn.” Khôi ngô người đeo mặt nạ ngữ khí bình tĩnh nhắc nhở.

Tân Chỉ Lôi trầm mặc.

“Bên ngoài bị phong tỏa! !” Có người rống to.

Một khi sử dụng hết, ở đây thương vong của binh sĩ tất nhiên sẽ cực lớn.

Cứ việc Y Y trên thân tựa hồ không có gì thương, nhưng hắn luôn cảm giác, rõ ràng thắng, Lâm Y Y Tiết Ninh Ninh bọn người tựa hồ vẫn còn một loại kỳ quái trong sự khẩn trương.

Nó hai tay chụp vào Vu Hoành, lại phát hiện cánh tay trong lúc nhất thời cũng không động được.

“Không sao, g·i·ế·t đủ người nó tự nhiên sẽ dừng lại.” Khôi ngô người đeo mặt nạ trả lời.

Hắn mới thành hình, liền ngửa đầu cuồng hống một tiếng.

Một bộ phận khác phụ trách bảo hộ ở đây yếu viên.

Ầm vang một tiếng thật lớn.

Người sau bị cự lực va chạm, tại chỗ thổ huyết, ném đi, ngã xuống đất không dậy nổi.

“Tân Chỉ Lôi khẳng định có vấn đề!” Trần Diệu Phong hung hăng một quyền đánh vào xe bọc thép trên cửa xe, biểu lộ khó coi.

“Rút lui rút lui rút lui! ! Kéo dài khoảng cách! !” Có sĩ quan đang lớn tiếng gầm thét.

Ầm ầm ầm ầm! !

Đúng lúc này, trong nhà máy, đang kiểm tra Hắc Huyết Nhân Hùng Lộc đội phó Lý Khải, bỗng nhiên bị ngọn lửa bên trong duỗi ra một đạo xúc tu màu đen đánh trúng phần eo.

Tại xác định Y Y không sau đó, hắn cũng không có ý định không người bị hại động tìm hắc tai động thủ, huống chi là vừa mới cái kia quỷ dị người cường hãn hình hắc tai.

Thần sắc hắn có chút ngưng trọng.

“Là… Đám kia đội điều tra người! ?” Trần Diệu Phong kịp phản ứng.

“Ta hiểu được. Ta sẽ an bài Hồi Âm phối hợp các ngươi.”

Hắc Huyết Nhân bị đột nhiên xuất hiện lên gối, đập trúng lồng ngực, bị mang theo nội khí ăn mòn lực lượng trong khoảnh khắc nện đến xương ngực sụp đổ, về sau nổ tung một cái động lớn.

Bành! !

“Tiếp tục như vậy tất cả chúng ta đều ra không được, đều sẽ bị hắc tai xử lý, nhất định phải nghĩ biện pháp bên dưới vây khốn hắc tai, kéo dài thời gian!” Nghiêm Vũ Thu gấp giọng nói.

“Chuyện nơi đây, giao cho người chuyên nghiệp giải quyết. Chúng ta những này làm nghiên cứu hay là tận lực đừng quấy rối.”

“Vậy là tốt rồi.” Khôi ngô bóng người gật đầu, “Ở trong sân, Trần Diệu Phong là Trần Hi Quang nhi tử, thân phận trọng yếu nhất, động thủ về sau, ta sẽ khởi động Hắc Huyết Nhân cuối cùng hoàn chỉnh hình thái, sau đó triệt để g·i·ế·t sạch tất cả mọi người, toàn bộ quá trình ước chừng tại hai phút đồng hồ sau hoàn thành. Đằng sau người của ngươi muốn làm, là triệt để phong tỏa cảnh vật chung quanh, cũng gieo rắc Hắc Tai Giả Thể Phấn, đem nội bộ tất cả mọi người tạm thời ô nhiễm thành hắc tai khí tức mang theo thể. Không để cho bất kỳ một người nào đào thoát.”

Vài chi tinh nhuệ bộ đội cũng không bối rối, một bộ phận tiếp tục áp chế hắc tai, một bộ phận phụ trách cấp tốc nghiên cứu nồng vụ phong tỏa quy tắc, nếm thử phá vây.

“Được.” Vu Hoành cũng nghĩ khoảng cách gần nhìn xem cái kia quái dị hắc tai tình huống. Đồng thời ánh mắt của hắn cũng rơi vào giám sát bên trong Lâm Y Y trên thân.

Vu Hoành hai mắt dấy lên bạch quang, khổng lồ cự lực bắt lấy Hắc Huyết Nhân, đùi phải bỗng nhiên hóa thành hư ảnh, như tiếng sấm rút đánh vào nó phần bụng.

Kinh khủng cự lực tại giữa hai người ngang nhiên bạo tạc.

Lần này hiện ra thực lực, Hùng Lộc biểu hiện cực kỳ để hắn không hài lòng, luân phiên ngoài ý muốn, để hắn ở trước mặt Vu Hoành mười phần khó xử.

Xe bên cạnh mấy cái cảnh vệ lớn tiếng vội la lên.

Oanh! !

Lời còn chưa dứt.

Nhà máy người phụ cận, lúc này mới phát hiện, chung quanh bọn họ cạnh ngoài, không biết lúc nào, nhiều hơn một lớp bụi màu trắng nồng vụ.

Vu Hoành hướng tới trước mặt Hắc Huyết Nhân tốc độ cao nhất bắn vọt, hóa thành một đạo bóng đen quỳ gối, đụng lên!

“Hồi Âm bộ đội đâu! ? Bọn hắn không thấy!”

Đại đoàn xúc tu màu đen từ trong hỏa diễm tuôn ra, rất nhanh ngưng tụ thành hình, lại lần nữa hóa thành vừa mới Hắc Huyết Nhân thân hình.

“Cái kia hắc tai ngay từ đầu mục tiêu nhớ kỹ là cái gì a?” Nghiêm Vũ Thu cấp tốc nói.

Tốc độ của đối phương quá nhanh, liền xem như hắn chủ tu Bôn Lôi thối pháp, tốc độ cũng bất quá chỉ so với đối phương mạnh một chút.

“… .” Nghiêm Vũ Thu sắc mặt khó nhìn lên.

“Thế mà ngay cả liên hợp tạc đ·ạ·n cũng nổ không c·h·ế·t nó! ? Làm sao có thể! ?” Nghiêm Vũ Thu khó có thể tin nhìn chằm chằm bóng đen.

Tiếng s·ú·n·g tiếng nổ mạnh từ cạnh ngoài truyền đến, mấy người lính thử đ·ạ·n cùng lựu đ·ạ·n mini bạo phá.

“Hắc Huyết Nhân hoàn chỉnh hình thái vạn nhất mất khống chế làm sao bây giờ?” Nàng cuối cùng hỏi.

Chớp mắt liền xuất hiện tại Âu Nam Vân trước người.

Bỗng nhiên toàn bộ nhà máy bốn vách tường bạo tạc, to lớn ánh lửa quét sạch hết thảy, đem nhà máy triệt để nổ sập.

Các nàng tựa hồ… Lo lắng cũng không chỉ là trước mắt… Cũng chưa bởi vì chiến đấu kết thúc mà trầm tĩnh lại…

Có binh sĩ phát giác vấn đề, trước tiên bẩm báo.

Rống! !

Tốc độ giống nhau cấp độ dưới, bất kỳ một người nào muốn bắt lấy một người khác, đều là cực kỳ chuyện phiền phức.

Rất mạnh.

Trần Diệu Phong gật gật đầu, nhìn về phía Vu Hoành bên này.

Vô số tro bụi cát đá tiến bắn mở, mảng lớn khói đặc màu trắng nương theo hỏa diễm, đem vốn là nhà máy vị trí triệt để bao trùm vùi lấp. Vu Hoành lập tức hiểu rõ vì cái gì Nghiêm Vũ Thu không để cho hắn đi vào.

Kinh khủng liên tục tiếng nổ mạnh không ngừng vang lên, Hắc Huyết Nhân toàn bộ thân thể phảng phất phá bé con, bị một kích kích đá ngang đánh gãy thân thể, hai chân của nó, phần bụng, toàn bộ nửa người dưới, đều bị triệt để bị đá một mảnh nát nhừ.

Tân Chỉ Lôi im lặng, hơn mười giây sau, mới trầm thấp ứng tiếng.

Bóng đen quá nhanh.

Lây dính máu đen trang phục phòng hộ đã tại hỏa diễm bên dưới hòa tan, biến thành một đám khét lẹt vật thể cùng đậm đặc nham tương chất hỗn hợp.

Rống!

Đột nhiên vừa mới lái đi Chiêm Dũng Văn xe bọc thép lại mở trở về.

Bóng đen phá vỡ mây bụi bặm, trùng điệp đâm vào vừa mới rút khỏi Âu Nam Vân trên thân.

Vu Hoành lúc này đã đi theo Trần Diệu Phong bọn người đi tới nhà máy cửa vào, đang chuẩn bị đi vào. Bỗng nhiên liền thấy được bị ngạnh sinh sinh khiêng ra tới Lý Khải.

“Rời khỏi phạm vi?” Vu Hoành quay đầu nhìn lại.

Thân hình biến mất, lần này Hắc Huyết Nhân tốc độ so trước đó nhanh hơn rất nhiều.

Đối với bực này trọng yếu nghiên cứu khoa học hình nhân mới, một cái đầy đủ yên ổn hoàn cảnh so cái gì đều trọng yếu, coi như Vu Hoành đồng thời còn là cái thực lực không tệ người cường hóa, nhưng so với hắn có được người nghiên cứu mới thuộc tính, người cường hóa nhãn hiệu xa xa không tính là gì.

“Tốt!” Trần Diệu Phong sắc mặt cũng có chút không dễ nhìn, hắn vốn là muốn ở trước mặt Vu Hoành thể hiện ra bản địa cực mạnh đối kháng hắc tai năng lực, hấp dẫn đối phương di chuyển đến định cư.

Cảm tình bọn hắn đã sớm dự định tốt, dùng tập trung bạo phá phương thức giải quyết triệt để hình người hắc tai.

“Chuyện gì xảy ra? Dương Quang vật liệu đ·ạ·n cùng Huy Thạch tạc đ·ạ·n liên hợp sử dụng, thế mà cũng ép không được cái này hắc tai?” Trần Diệu Phong cực kỳ bất mãn, ngay tại cách đó không xa thấp giọng hỏi thăm Hùng Lộc liên lạc viên

“Loại tình huống này còn có dự án sao?” Hắn hỏi.

“Chờ một chút, bên ngoài có đồ vật gì ngăn trở đường, chúng ta ra không được! !”

Bọn hắn ý đồ xông đi vào, cũng rất nhanh liền tự hành lượn quanh đi ra. Phảng phất bên trong là tòa khổng lồ mê cung.

“Vu tiên sinh làm sao như vậy chắc chắn?” Trần Diệu Phong hỏi lại.

Bạch!

Rất nhanh Trần Diệu Phong bọn người biết Hồi Âm biến mất tin tức, nhìn xem chung quanh thật dày nồng vụ, tất cả mọi người suy đoán ra, sương mù này rất có thể không phải tự nhiên xuất hiện, mà là người làm.

Trang phục phòng hộ bị đánh nát đánh xuyên qua, liền ngay cả đỉnh cấp người cường hóa cường hãn làn da cơ bắp xương cốt cứng hóa cũng đều không dùng.

Không bao lâu, lại có Hùng Lộc hai người cao thủ gia nhập vây công, còn lại hai người kéo lấy đội phó Lý Khải cấp tốc rút lui.

“Đi thôi, kết thúc, chúng ta cũng đi xuống xem một chút tình huống.” Nghiêm Vũ Thu tâm tình trầm tĩnh lại. Trong tay hắn chẳng biết lúc nào nhiều hơn một cái màu bạc đặc chất phức tạp dụng cụ, bên trên dáng vẻ còn tại không ngừng lay động biến hóa.

“Bởi vì…” Vu Hoành sắc mặt đóng băng, Quay đầu nhìn về phía đang đội đ·ạ·n hướng bên này đến gần Hắc Huyết Nhân.

Lực trùng kích khổng lồ, lấy đ·ạ·n giống như tốc độ bộc phát đánh ra, trong nháy mắt liền đem hắn toàn bộ thắt lưng đánh gãy số tròn tiết.

Các binh sĩ trước tiên liền nghiêm chỉnh huấn luyện lui lại, nhưng vẫn là không kịp.

“Nghiêm lão có biện pháp nào! ?” Trần Diệu Phong cấp tốc hỏi.

Trong lòng hắn run lên, lúc này liền muốn đi vào.

“Vu tiên sinh chúng ta đi trước! Có bọn hắn giải quyết tốt hậu quả phong tỏa!” Trần Diệu Phong vội vàng thúc giục Vu Hoành cùng hắn cùng một chỗ.

“Đừng lo lắng, Lâm Y Y đám người đã từ cửa sau được mang đi ra, hiện tại trong kho hàng chỉ còn Hùng Lộc người cùng cái này hắc tai quái vật.” Nghiêm Vũ Thu ngăn lại hắn.

Chỉ là một chút, xúc tu màu đen liền đem Lý Khải đánh cho bay ra hơn mười mét, trên mặt đất té ra một đạo vết tích.

Thật không nghĩ đến… Thế cuộc trước mắt tựa hồ xảy ra ngoài ý muốn.

“Trưởng quan, nơi này đã không an toàn, các ngươi nhất định phải lập tức kéo dài khoảng cách, tiến về an toàn sở chỉ huy tị nạn.” Phụ cận hộ vệ mấy người cảnh vệ cấp tốc nói.

“Ngươi nói là, nhóm người kia là mồi nhử? Chuyên môn dẫn dụ chúng ta đến đây mai phục bẫy rập sau đó cùng một chỗ g·i·ế·t c·h·ế·t chúng ta! ?”

Hắn người đã biến mất tại nguyên chỗ.

Tiết Ninh Ninh tại cách đó không xa không ngừng thả bắn lén, cũng coi là giúp Âu Nam Vân vãn hồi thế yếu.

Khổng lồ nhà máy nóc nhà hung hăng giáng xuống, đem hết thảy che lại.

Đúng lúc này, một đạo làm cho tất cả mọi người đều nghe mà biến sắc tiếng thú gào, từ nhà máy bạo phá sau trong phế tích trong nháy mắt truyền ra.

Vu Hoành nhìn xem hơi biến sắc mặt Nghiêm Vũ Thu.

“Chỉ có thể làm cuối cùng ngăn cách, loại cấp bậc này hắc tai chỉ cần chúng ta rời khỏi nó đi săn phạm vi công kích, nó liền sẽ chính mình dừng lại. So với tinh nhuệ cường hóa binh sĩ, chúng ta ở lại chỗ này ngược lại là liên lụy!” Trần Diệu Phong cấp tốc giải thích nói. Chính hắn đã tiến vào một cỗ xe bọc thép, hướng Vu Hoành ngoắc.

Mấy người tại binh sĩ hộ vệ dưới cấp tốc triệt thoái phía sau, mới rút khỏi vài sĩ mét.

Hai người liên tục giao thủ hơn mười chiêu, Âu Nam Vân phản ứng dần dần theo không kịp, bị liên tục áp chế, rơi vào hạ phong.

Có người đi lên tiêu hao thăm dò, hắn tự nhiên mừng rỡ như vậy.

“Nơi này liền mặc kệ! ?” Vu Hoành ngạc nhiên hỏi. Nơi này ở đây nhiều người như vậy, đừng nhìn nhiều người, nhưng thật bị hắc tai ngăn lại, cái này hơn trăm người còn chưa đủ kháng hai phút đồng hồ.

Nhiệt độ cao hỏa trụ không ngừng thiêu đốt lấy trên đất Hắc Huyết Nhân.

Bóng đen kia tốc độ cực nhanh, so trước đó nhanh hơn gấp đôi không ngừng, liên tục tại binh sĩ ở giữa xuyên thẳng qua, một chút liền dẫn ra liên tiếp kêu thảm.

“Bức xạ nhiệt phản ứng biến mất, lần này khẳng định là giải quyết triệt để.” Nghiêm Vũ Thu nhẹ nhàng thở ra.

Qua một hồi lâu, nàng mới thanh âm khô khốc, lên tiếng lần nữa.

“Có ta ở đây, hắn ai cũng g·i·ế·t không được!”

Chỉ gặp trong phế tích, bóng đen không ngừng ở trong đám người xuyên tới xuyên lui, chỗ đến một mảnh đ·ạ·n hỏa diễm nổ tung.

Đương đương đương đương! !

“Bôn lôi.”

Các binh sĩ ý đồ ngăn cản nó, nhưng tác dụng không lớn, người cường hóa nhãn lực quả thật có thể bắt được nó, có thể đ·ạ·n cùng tạc đ·ạ·n luôn có lúc dùng hết.

“Vu tiên sinh cùng một chỗ?”

Nó hai tay cũng bị Vu Hoành hai tay bắt lấy.

Phốc.

Phất tay một trảo.

Những này nồng vụ đem bọn hắn đoàn đoàn bao vây, ngăn cách ngoại giới Cực Quang thành kiến trúc.

Cách đó không xa một cái khác quan viên bộ chữa bệnh phó bộ trưởng Chiêm Dũng Văn, đã sắc mặt khó coi ngồi lên một cỗ xe bọc thép, khởi động rời đi.

Rầm rầm rầm! ! !

“Không thể nào là bẫy rập!” Vu Hoành bỗng nhiên lên tiếng, đánh gãy hai người đối thoại.

Mấy người trước mặt vách tường, một khối lớn bị đâm đến nhô ra, rạn nứt, mảng lớn xi măng mảnh vỡ rớt xuống đất.

Oanh! ! !

Chương 239: Hành động (1)

Chương 239: Hành động (1)

“Cái này. Đây là? ! !” Xe bọc thép bên cạnh.

Trần Diệu Phong cùng một phiếu cảnh vệ kinh ngạc nhìn bên trong phát sinh một màn, trong lúc nhất thời câu nói kế tiếp triệt để không nói ra miệng, hắn cũng là hơn mấy chục tuổi người, theo niên kỷ tăng trưởng, tâm tính cũng so trước đó chững chạc rất nhiều, chỉ là…

Hắn chẳng thể nghĩ tới, Vu Hoành cái này đột nhiên sẽ bộc phát, hơn nữa còn sẽ bạo đến khoa trương như vậy!

“Vu tiên sinh thực lực, khoa trương như vậy sao…” Hắn nhìn về phía một bên Nghiêm Vũ Thu, phát hiện đối phương cũng giống như hắn, biểu lộ toát ra rõ ràng rung động

To lớn đá ngang tiếng nổ mạnh, làm cho cả phế tích chung quanh hoàn toàn yên tĩnh

“Ừm!” Lâm Y Y dùng sức gật đầu.

*

“Ta vì hiệp hội cống hiến nhiều tài nguyên như vậy tình báo, hiện tại liền kết quả này! ?” Tân Chỉ Lôi cắn răng hung ác nhìn chằm chằm đối phương.

Lập tức tất cả huyết nhục vỡ nát hòa tan, hóa thành khói đen, biến mất ở trong không khí.

“Tốc độ quả thật không tệ, nhưng chỉ cần để cho ngươi không phát huy ra được, hết thảy liền kết thúc.”

Vu Hoành tàn phá Hắc Huyết Nhân một màn này, nhìn kỳ biểu hiện lực, chí ít đã vượt qua vừa mới một vòng đ·ạ·n đánh lén còn có uy lực nổ tung.

Ngưng Thủy Công phát động, phương viên 30 mét bên trong tất cả lượng nước, bị hắn cấp tốc rút khô, hội tụ đến dưới tay phải phương mặt đất.

Nàng đã nhận ra Vu Hoành, dù sao mặc dù chỉ gặp qua một lần, không quen, nhưng trước khi đến còn lần nữa nhìn qua tấm hình, đối với Lâm Y Y phía sau đại lão này sớm có nhận biết.

Coi như cùng nó nhiễm phải một chút xíu, cũng là to lớn tai hoạ ngầm.

"Ừm làm sao có thể! Tại sao có thể có loại đẳng cấp này người cường hóa tồn tại! ! ?" Nàng hoàn toàn không cách nào tin tưởng, nhân loại còn có loại này khoa trương đơn thể thực lực tồn tại.

"Người này là lai lịch gì?" Khôi ngô mặt nạ kim loại người từ phía sau trong bóng tối đi tới, trầm giọng hỏi.

"Xuất hiện biến số, là ngươi ta đều không thể khống chế, tại không có thăm dò biến số tình huống cụ thể trước, tùy tiện làm ra bất kỳ động tác gì đáp lại, đều là không lý trí."

Nàng không biết Vu Hoành tại sao phải tới đây, nàng thiếu trí lực không đủ để để nàng lý giải đến một bước này.

"Lần này xem như khai thiên tích địa lần đầu thêm kiến thức…" Hắn lắc đầu, "Nhìn đại lão này biểu lộ động tác, liền biết hắn làm không ít qua hắc tai. Đã sớm xe nhẹ đường quen, cực kỳ thuần thục."

"Không nói, những này, chúng ta, đem, USB… Công khai!"

Lâm Y Y cùng Tiết Ninh Ninh bọn người, tụ hợp Lý Hán các loại đội điều tra đội viên, cùng một chỗ bị tiếp ứng ngồi lên nhà máy phía sau mấy chiếc xe chống đ·ạ·n.

"Ta trước kia gặp qua người cường hóa, đại bộ phận coi như có thể xử lý hắc tai, cũng chỉ là cấp thấp nhất Quỷ Ảnh hắc trùng, mà lại coi như có thể xử lý, cũng sẽ không biểu hiện được nhẹ nhàng như vậy cùng nghiền ép…" Lý Hán nghiêm mặt, tựa ở xe cứu thương cửa xe bên cạnh.

Nhưng Vu Hoành quỳ một chân trên đất, một chưởng vỗ trên mặt đất.

“Đây là ta đã thấy cường đại nhất người cường hóa…” Trần Diệu Phong trịnh trọng gật đầu.

Nhưng sau đó phát sinh hết thảy, nhưng lại làm cho bọn họ trong lòng lại lần nữa nắm chặt lên.

*

Đại tạc đ·ạ·n nổ tung, giá trị âm bức xạ một chút bao trùm chung quanh mấy chục mét.

Mà trước mắt một màn này.

Hắc tai là kinh khủng, là quỷ dị, là không c·h·ế·t cùng không thể nắm lấy.

Oanh!

“Mạnh như vậy tay, nếu là phối hợp tân tiến nhất trang bị cùng vũ khí… Vạn hạnh hắn cũng không đứng tại chúng ta mặt đối lập.”

Tại vũ khí nóng uy h·i·ế·p dưới không chịu nổi một kích.

Cái này khiến mấy người ý thức được, Hắc Huyết Nhân rất có thể là có người tại khống chế, nếu không không có khả năng giải thích nó chỉ nhìn chằm chằm bọn hắn mấy người kia tập kích.

Trong phế tích, lần lượt tạc đ·ạ·n giống như đá ngang rút kích, để Hắc Huyết Nhân bộ phận thân thể càng ngày càng ít.

An An tại một bên nói ra ở đây người tất cả tiếng lòng.

Hai người trầm mặc nhìn xem trong phế tích tích lũy đơn phương ngược đãi, trong lúc nhất thời không biết phản ứng ra sao.

Hắc Huyết Nhân lần lượt đoàn tụ phục sinh, đơn giản tựa như g·i·ế·t không c·h·ế·t một dạng, không ngừng hao tổn bộ đội vũ

khí tinh lực.

“Đoạt quyền.” Khôi ngô người đeo mặt nạ thản nhiên nói, “Trực tiếp đoạt quyền, xử lý Trần Hi Quang, có thể làm được a?”

Hắn mỗi một lần xuất thối, đều có thể so với một lần cực kỳ tập trung đại uy lực xác định vị trí bạo tạc.

Cho nên nàng nếu như muốn chạy trốn, nhất định phải biểu hiện ra lập tức động thủ đoạt quyền tư thái, dùng cái này đến an sau lưng chen chúc thế lực tâm, để bọn hắn vì mình rút lui tranh thủ thời gian.

*

Nàng chỉ biết là, Vu Hoành xưa nay không rời đi hắn cái kia căn cứ nhỏ, nhưng bây giờ, hắn xuất hiện ở nơi này.

Người cường hóa xuất hiện, hơi kéo cao người cùng vũ khí ở giữa to lớn lực sát thương chênh lệch.

“Vậy liền rút lui. Từ bỏ nơi này, về tổng bộ tiếp nhận cải tạo.” Khôi ngô người đeo mặt nạ trả lời.

“Việc này ngươi đến nhắc nhở sau lưng ngươi Vu Hoành, chúng ta bên này liên lụy quá lớn.”

Vừa mới còn nguy cơ vạn phần tình huống, thoáng qua vốn nhờ làm một người chi lực mà thay đổi.

Nhà máy trong phế tích.

Cho nên cho tới bây giờ không ai nghĩ tới, có ai có thể nhẹ nhàng như vậy khoa trương xử lý hắc tai.

Lực lượng của đối phương cũng chính là phổ thông đỉnh cấp người cường hóa tiêu chuẩn, so với hắn trạng thái bình thường cũng không sánh bằng, chớ nói chi là nội khí trạng thái bộc phát tư tư…

Xác định bố trí hoàn tất về sau, nàng bước nhanh rời đi tổng bộ, tại một phiếu cảnh vệ hộ vệ dưới, hướng phía bệnh viện phương hướng tiến đến.

Hai cánh tay của hắn bị tóm chặt lấy, tránh thoát không được, chỉ có thể lâm vào cùng Vu Hoành tuyệt vọng đối hao bên trên, không cách nào tự kềm chế.

Hắn vứt bỏ cánh tay mặc cho hai đầu lăn trên mặt đất, vẩy ra huyết thủy màu đen

"Nơi này là Đông Hà, không phải xử lý một cái người dẫn đầu, những người còn lại liền sẽ nghe ngươi tiểu bang tiểu phái!" Tân Chỉ Lôi nghiêm nghị nói.

Hai mắt nhìn chòng chọc vào chiếu ảnh màn hình, nhìn xem phía trên ngay tại điên cuồng ẩu đả Hắc Huyết Nhân Vu Hoành.

Lạch cạch.

"Hắc Phong doanh địa chủ nhân, Vu Hoành. Đã từng bị đội điều tra người biến dị Lâm Y Y cứu, sau bắt đầu từ số không, tại Bạch Khâu thôn phụ cận tự hành xây dựng Hắc Phong doanh địa hình thức ban đầu, sau mấy lần xây dựng thêm, cuối cùng hình thành hiện tại doanh địa. Đồng thời dựa vào số ít mấy người đội ngũ, tại hắc tai xâm nhập bên trong hàng tồn đến nay." Tân Chỉ Doanh cấp tốc liền đem Vu Hoành tư liệu đều đọc ra.

Đột nhiên chung quanh trên đất huyết nhục lại lần nữa bắt đầu nhúc nhích đứng lên, tựa hồ còn muốn đoàn tụ khôi phục.

Nàng lúc này ánh mắt cảm khái, trong ánh mắt rung động có chút, nhưng càng nhiều hơn chính là cảm khái, là một loại cố hữu quan niệm bị mãnh liệt xung kích, phá vỡ.

Mà chung quanh địa phương khác trình độ biến mất, còn tại nhúc nhích huyết nhục cũng cấp tốc biến thành đen biến làm, triệt để mất đi sức sống.

Hồi Âm bộ đội đại động tác không cách nào che giấu, lại thêm nguồn nước tình huống, thứ hai Cực Quang thành một khi động thủ, mấy đại uỷ viên tuyệt sẽ không có bất kỳ chần chờ, bất động thì thôi, khẽ động thì thiên băng địa liệt.

Cuối cùng gặp ngay cả quân Liên Hiệp tinh nhuệ cũng đỡ không nổi, mấy người lập tức luống cuống, liền muốn thúc giục xe tranh thủ thời gian chạy trốn.

“Người này võ lực không yếu, ta biết, nghiên cứu khoa học năng lực cũng rất mạnh, bức xạ lựu đ·ạ·n cùng bức xạ tạc đ·ạ·n, còn có Vòng Xoáy phù trận các loại, đều là hắn tự hành nghiên cứu chế tạo mà thành. Đối với trung đê cấp hắc tai rất hữu hiệu.”

Mà tới được cuối cùng, Hắc Huyết Nhân cơ hồ không thể ngăn cản về sau, trước tiên hướng phía bọn hắn chỗ phương vị tới gần.

“USB…” Nàng bỗng nhiên mở miệng.

*

Có thể vậy cũng chỉ là hơi.

Mới lên xe, trong nhà máy liền bộc phát bạo tạc thương kích, ngay từ đầu tất cả mọi người bởi vì viện quân đến, hắc tai bị tiếp nhận mà trầm tĩnh lại.

“Mặc kệ giao hay không giao ra ngoài, hiện tại chúng ta đều đã là người biết chuyện, mọi người về sau đều cẩn thận chút!” Tiết Ninh Ninh trầm giọng nói.

Hai người cũng sẽ không tiếp tục nói chuyện, chỉ là lẳng lặng nhìn xem dưới trận bộc phát kịch chiến.

“Loại kia bạch quang là cái gì, chuyện gì xảy ra! ! ?”

“Vậy ta tổn thất đâu! ?” Tân Chỉ Lôi tức giận nói.

Hắn đồng dạng con mắt chăm chú nhìn chằm chằm Vu Hoành, thanh âm trầm ngưng.

Ầm ầm! !

Trước đó đang điều tra đội trưởng thường lúc thi hành nhiệm vụ, liền cũng nghe ngóng không ít tình huống.

Loại tình huống này tại bọn hắn vị trí này, đã rất nhiều năm chưa từng nhìn thấy.

“Vu Hoành tiên sinh có thể một người ở bên ngoài chèo chống cứ điểm lâu như vậy… Hiện tại xem ra. Quả nhiên là có nguyên nhân…” Nghiêm Vũ Thu trịnh trọng nói.

Hắc tai bộc phát về sau, Tuyệt Vọng Chi Môn xuất hiện, cũng dẫn động nhân loại xuất hiện không ít người cường hóa.

Chỉ có Vu Hoành chính mình nắm lấy hai cánh tay, coi như hoàn chỉnh.

“Không có khác nhau.” Tân Chỉ Lôi quay đầu lại, nhìn về phía người này, “Hiện tại vấn đề là, nếu như Hắc Huyết Nhân không có cách nào triệt để diệt khẩu, người của ta toàn bộ sớm bại lộ, tình huống xử lý như thế nào!”

Nàng nắm đấm nắm chặt, lúc đầu coi là hết thảy đều kết thúc sự tình, kết quả hiện tại xảy ra đại vấn đề.

“Hùng Lộc là quân Liên Hiệp Trần Hi Quang uỷ viên tinh nhuệ lệ thuộc trực tiếp, bọn hắn là giữ gìn toàn bộ Cực Quang thành sau cùng lực lượng vũ trang, giá trị tuyệt đối đến tín nhiệm. USB có thể giao cho Trần ủy viên!” Lý Hán cấp tốc nói.

Oanh!

Còn có lần trước, Vu Hoành đưa nàng nhiều như vậy tiếp tế vật tư, cho nàng nhiều như vậy duy trì…

“Nguyên lai, người thật có thể cường hãn đến trình độ này a…”

Phốc.

Oanh! !

“Cho nên, ngươi chỉ có hai lựa chọn, hoặc là, liều mạng một lần, đoạt quyền thử nhìn một chút. Hoặc là lập tức rời đi từ bỏ hết thảy, ta đã sắp xếp xong xuôi đường lui.” Khôi ngô người đeo mặt nạ trả lời.

“Y Y.” Nàng nhìn về phía Lâm Y Y.

Sau đó Vu Hoành hạ tràng.

“Bất quá Vu Hoành tiên sinh nói hắn không phải người cường hóa.” Hắn bỗng nhiên nhíu mày.

Chỉ để lại Tân Chỉ Lôi tức giận đến toàn thân phát run, nhưng cũng không thể tránh được, chỉ có thể cấp tốc bắt đầu hạ đạt liên tiếp chỉ lệnh.

“Hiệp hội tình huống như thế nào, ngươi hẳn là tâm lý nắm chắc. Ban đầu là ngươi có chỗ cầu mới chủ động tìm tới cửa.” Khôi ngô người đeo mặt nạ xoay người, lặng yên biến mất ở trong bóng tối.

Lần này nội khí bộc phát số lượng, là trước kia mấy lần.

“Đây là lần đầu.” Tiết Ninh Ninh ngồi ở trong xe trên cáng cứu thương, ánh mắt xuyên thấu qua cửa sổ nhìn xem nhà máy phế tích, “Lần thứ nhất bị hắc tai để mắt tới về sau, còn có thể cảm giác được nồng đậm cảm giác an toàn…”

Thế là một cước này bị đá Hắc Huyết Nhân toàn bộ thân thể triệt để mục nát, chia năm xẻ bảy hóa thành một mảnh huyết vũ.

Một lần cuối cùng.

Lập tức tất cả mọi người bỗng nhiên lấy lại tinh thần, là, lập tức USB mới là trọng yếu nhất.

“Ta trước kia nghe nói qua hắn đánh lui hắc tai, thật không nghĩ đến, hắn thế mà có thể chính diện đánh lui Hắc Huyết Nhân đẳng cấp này hắc tai! !”

Hắn điên cuồng ý đồ khép lại chữa trị tự thân, nhưng mới chữa trị không có nhiều, liền lập tức bị lại lần nữa đá bể.

Tê! ! !

“Ngươi tin không?” Nghiêm Vũ Thu hỏi lại.

Trong này nội dung liên quan trọng đại, rất có thể liên lụy đến đại lượng trọng yếu đại nhân vật!

Vu Hoành chân nội khí bạch quang trùng điệp đánh vào Hắc Huyết Nhân hạ thân.

Bộ điều tra cao ốc.

Không chỉ bọn hắn hù dọa, tiếp ứng bọn hắn Hùng Lộc tiểu đội đội viên, cũng nhao nhao trầm mặc.

Đúng vậy, Vu Hoành triệt để có chút không kiên nhẫn được nữa, vận dụng ba đạo nội khí ẩn chứa chân.

“Hắc Huyết Nhân không phải hắc tai.” Khôi ngô người đeo mặt nạ cải chính, “Xác thực nói, Hắc Huyết Nhân, là người cường hóa cùng hắc tai kết hợp thể, mà lại càng có khuynh hướng là người cường hóa. Chỉ là có hắc tai siêu cường tự lành năng lực. Cho nên tại bị triệt để đánh tan trước, hắn không e ngại bất luận cái gì giá trị âm bức xạ vũ khí.”

Đứng người lên, Vu Hoành đem dòng nước dung nhập sâu dưới lòng đất, lại tiện tay lấy ra một khối bức xạ đại tạc đ·ạ·n, vứt trên mặt đất.

Mặt khác, nàng còn muốn cân nhắc nhi tử sau khi rời đi đến tiếp sau trị liệu bảo hộ.

Lại nhìn chung quanh gắn một chỗ không trọn vẹn huyết nhục.

Lâm Y Y không nói chuyện, chỉ là nhìn chằm chằm Vu Hoành, nhìn xem trong phế tích triệt để kết thúc công việc thế cục.

Nàng dừng một chút.

Quân đội là tập thể lực lượng, đặc biệt là hiện đại hoá chiến tranh, một người lực ảnh hưởng mạnh hơn, cũng yếu ớt như sâu kiến.

Chương 240: Hành động (2)

Chương 240: Hành động (2)

“Dạng này liền kết thúc.”

Vu Hoành kiểm tra xuống chung quanh, xác định không có lưu lại hắc tai còn sót lại vật, có chút thất vọng rời đi phế tích, hướng phía nguyên bản chỗ Trần Diệu Phong bọn người phương hướng trở về.

Chỉ là không đi bao gần, Trần Diệu Phong liền chủ động đi ra bảo hộ đội ngũ, hướng phía Vu Hoành nghênh đón.

“Quả nhiên là danh bất hư truyền!” Trần Diệu Phong trên mặt tràn đầy nụ cười chân thành.

Hắn đưa tay lại lần nữa cùng Vu Hoành nắm thật chặt nắm. Liều mạng bên cạnh bọn cảnh vệ cực độ khẩn trương.

Trên màn hình, chính rõ ràng cho thấy, Tân Chỉ Lôi cầm trong tay chủy thủ màu vàng, đứng tại vách đá trước mặt, trong miệng nói lẩm bẩm, áp đặt tại bộ ngực mình phía trên vị trí.

Mà là theo bình thường thương binh tại cứu giúp trị liệu.

“. Không được, ta có, chính mình, sự tình muốn làm.” Y Y lắc đầu.

Bốn người lúc này cùng nhau lên một cỗ xe bọc thép, xe bay thẳng đến quân Liên Hiệp bộ chạy tới.

Trên đường đi Trần Diệu Phong, Chiêm Dũng Văn, Nghiêm Vũ Thu, tại trong máy truyền tin cùng Adili các loại các bộ trưởng báo cáo tình huống.

“Y Y!” Vu Hoành đứng cách xe cứu thương còn có năm sáu mét vị trí, nhìn xem Lâm Y Y xuống xe, hướng hắn từ từ đến gần.

“Hắc Ưng, Long Dực, Tam Đầu Điểu, vài chi tinh nhuệ tướng lĩnh đều không đồng ý đối với bộ điều tra động thủ, một khi không cách nào nắm giữ thu hoạch nguồn nước phương pháp, ai cũng đảm đương không nổi nguy hại toàn thành đường sinh mệnh chịu tội, mà điều động ít người cũng cầm bộ điều tra không có cách nào!”

“Cám ơn cái gì. Ta lúc đầu dựng doanh địa thời điểm, ngươi không phải cũng giúp đại ân. Mà lại ngươi thế nhưng là ân nhân cứu mạng của ta.” Vu Hoành đã rất ít cười. Nhưng nhìn đến Lâm Y Y, hay là trong lòng toát ra nụ cười nhẹ nhõm.

Nàng không biết làm sao biểu đạt cảm tạ của mình, nhưng vô luận như thế nào, Vu Hoành tại vừa rồi, là thật cứu được nàng cùng các nàng chung quanh mạng của tất cả mọi người.

“Trần ủy viên bên kia nói thế nào?”

“USB mở ra, bên trong tựa hồ là một cái cùng loại danh sách nhân viên đồ vật, mỗi người đều ghi chép đơn độc một đoạn video, ta không phải rất trong nhận thức người.”

“Dạng này, coi như Tân Chỉ Lôi muốn tìm sự tình, cùng phía quan phương cũng không quan hệ, tất cả đều là ta một người tư nhân sự tình. Người nào cản trở ta ta g·i·ế·t kẻ ấy!”

“Đủ rồi!”

“Nhân loại là quần cư xã hội tính sinh vật, có tài năng người, không nên đem thời gian tinh lực lãng phí ở không am hiểu sinh hoạt việc vặt bên trên.” Hắn chăm chú thành khẩn khuyên.

“Cùng ta trở về đi. Về Hắc Phong doanh địa, bên ngoài quá phức tạp, quá nguy hiểm.” Hắn lại một lần nữa thuyết phục.

“Ta đồng ý bắt người!” Trần Diệu Phong vỗ lan can tức giận nói, “Duy trì hiện trạng chẳng lẽ liền có thể trông cậy vào nàng Tân Chỉ Lôi cần cù chăm chỉ cung cấp nước! ? Nói không chừng nước ô nhiễm hắc tai chính là nàng làm ra!”

“Hiện tại dự trữ nước còn có bao nhiêu?” Vu Hoành hỏi.

Lập tức mọi người tại đây đều nhìn về phía màn hình.

Loại kia phong tỏa thủ đoạn, người giật dây rõ ràng là dự định sẽ tại nơi chốn có người toàn bộ xử lý.

Chợt nghe bên ngoài tiếng người ồn ào lên, liền cách cửa sổ xe nhìn xung quanh.

Mà lại tập kích hắn doanh địa những người kia, cũng muốn điều tra rõ lai lịch.

“Cái này tính chứng cứ sao?” Vu Hoành đột nhiên hỏi.

Vu Hoành nghe được càng phát ra sọ não đau nhức. Lại đợi hai phút đồng hồ.

Hắn một bàn tay đánh gãy bên trái cái ghế lan can.

Vu Hoành để mắt nhìn lại, có thể nhìn thấy sương mù màu xám trắng ngay tại từ từ làm nhạt, tản ra.

Bất kể như thế nào, từ vừa rồi Vu Hoành biểu hiện đến xem, khoảng cách này, chỉ cần hắn hữu tâm, trong nháy mắt liền có thể g·i·ế·t c·h·ế·t Trần Diệu Phong.

Trong xe một đám người bận tâm cái này bận tâm cái kia, nghe được Vu Hoành đầu óc vang ong ong.

Nàng đưa tay trám máu, tại trên vách đá nhẹ nhàng viết vạch lên cái gì.

“Tạ ơn.” Lâm Y Y chăm chú trịnh trọng hướng Vu Hoành bái.

Nhìn thấy trên màn hình xuất hiện người, xác nhận chính là người kia thanh âm, bọn hắn cấp tốc thẩm tra đối chiếu kỹ thuật viên, xác định văn bản tài liệu không có bị sửa chữa qua, từng cái lập tức vô cùng phẫn nộ.

“Vu tiên sinh, ngươi dạng này lực lượng, một mực ở tại Hắc Phong doanh địa, thật quá khuất tài. Không bằng tới Cực Quang thành, nơi này có có thể phát huy thực lực ngươi cùng tài hoa càng lớn bình đài! Rất nhiều cơ sở lãng phí thời gian công việc, ngươi chỉ cần phân phó liền tốt, dạng này cũng có

thể tiết kiệm đại lượng thời gian tinh lực, tại nghiên cứu khoa học cùng tăng lên bản thân bên trên."

Hắn ánh mắt đảo qua mấy người.

"Thực không dám giấu giếm, liền xem như chúng ta những này Cực Quang thành đứng được cao một chút người quản lý, cũng là lần đầu nhìn thấy giống Vu tiên sinh cường đại như vậy chân thực người sống!"

"Bất kể như thế nào, trước nhìn USB. Tân Chỉ Lôi bên kia phụ thân ta đã điều người tiến đến định vị. Sau lưng nàng lực lượng rất lớn, lại nắm giữ nguồn nước an toàn thu hoạch phương pháp, muốn động nàng nhất định phải cực kỳ tường tận chứng cứ! Nếu không không đủ để phục chúng." Trần Diệu Phong tiếp tục nói.

Suy nghĩ kỹ một chút, thật là có này khả năng…

Lúc này Vu Hoành mấy người tại cảnh vệ hộ vệ dưới, đi vào xe cứu thương bên này.

Bành!

"Thế mà thật sự là Willans Ehra phu nhân!"

Vu Hoành ngồi ở sau xe phương trên chỗ ngồi, tiếp nhận cảnh vệ đưa tới laptop, đem USB cắm vào đi vào, cấp tốc bắt đầu phát ra nội bộ văn bản tài liệu.

Hắn đem USB nhét vào túi quần, quay người nhìn về phía Trần Diệu Phong bên kia.

"Bọn s·ú·c sinh này! ! Bọn hắn làm sao dám! !"

"Vậy liền đừng dùng phía quan phương danh nghĩa động thủ!" Vu Hoành đứng người lên, "Ta cùng Tân Chỉ Lôi có thù riêng, hiện tại ta muốn đi bộ điều tra tổng bộ trả thù, điều tra ta bị tham ô vài rương vật tư bất kỳ người nào dám ngăn trở ta, đó chính là cùng ta đối nghịch."

"Cái này hiển nhiên!" Trần Diệu Phong nghiêm nghị nói.

Sáng Trần Diệu Phong tựa hồ không hề để tâm, không lo lắng, mà là chân thành nhìn chăm chú lên Vu Hoành, nắm tay của hắn.

So với một mực không dám lộ diện Adili bộ trưởng, Trần Diệu Phong không hề nghi ngờ phách lực càng đầy, lúc này khoảng cách gần cùng Vu Hoành tiếp xúc, chính là hắn đặc chất này biểu hiện

“Tản tản! !” Lúc này vòng ngoài có người rống to.

Mặc dù Tiết Ninh Ninh bọn người bị tuyên truyền thành hắc tai ô nhiễm thể, nhưng có lẽ là trở ngại Vu Hoành mặt mũi, cũng có lẽ là biết một chút nội tình, Hùng Lộc an bài đội tiếp ứng ngũ, cũng không có theo cảm nhiễm thể đãi ngộ xử trí bọn hắn.

Bành! !

Cấp tốc trở lại Trần Diệu Phong hai người bên người, hai người cũng đã thông qua hỏi thăm còn lại đội điều tra đội viên, đạt được trực tiếp tình báo.

“Ước chừng chỉ đủ toàn thành sử dụng ba ngày.” Nghiêm Vũ Thu trả lời.

“Bạo lực không giải quyết được tất cả sự tình! Vu Hoành tiên sinh!” Chiêm Dũng Văn lớn tiếng nói, “Một khi động Tân Chỉ Lôi, không có nguồn nước, đến lúc đó toàn thành tính mạng con người đều bởi vì ngươi một người mà xảy ra chuyện! Trách nhiệm này ngươi gánh nổi sao! ?

“Tìm được! Thứ 34 hào văn bản tài liệu!” Bỗng nhiên kỹ thuật viên một tiếng kinh hô.

“Mấy vị thủ trưởng mau nhìn chiếu ảnh!”

“Kỳ thật ngươi cùng các nàng ý nghĩ không mâu thuẫn, dù sao, USB bên trong đồ vật là tin tức, có thể nhiều copy mấy phần, mọi người cùng nhau nhìn chính là.”

Hai người tính cả Nghiêm Vũ Thu cùng Chiêm Dũng Văn, tụ hợp cùng một chỗ, cấp tốc hướng phía Tiết Ninh Ninh Lý Hán Lâm Y Y ba người chỗ xe cứu thương tiến đến.

“Vu tiên sinh có biện pháp?” Trần Diệu Phong thấp giọng hỏi.

“Vu tiên sinh!” Trần Diệu Phong trên mặt biến sắc, “Cái này đối ngươi đến không công bằng! Ta đến gánh cái này trách! Cùng lắm thì vị trí này ta không làm! Coi như bị lột, dù sao về sau lão đầu tử sẽ còn kiếm cớ xách ta trở về!”

Xe bọc thép cửa sổ đột nhiên phá toái, Vu Hoành đã biến mất tại tại chỗ.

Thời gian qua đi nhiều ngày, Vu Hoành rốt cục lại một lần nữa nhìn thấy Lâm Y Y.

“Nhóm trước cao tầng cùng chúng ta nghĩ khác biệt.” Trần Diệu Phong buồn bã nói.

“Bộ điều tra tình huống bên kia có chút không đúng, ta đã trước tiên tại phong tỏa giải trừ về sau, xin mời quân Liên Hiệp đại bộ đội phong tỏa Hồi Âm bộ đội trụ sở, nhưng Hồi Âm bộ đội tung tích không rõ, bộ điều tra người bên kia cũng phối hợp phong tỏa, bây giờ căn bản tìm không thấy ngay từ đầu truy sát Lâm Y Y đám người nhóm người kia.” Trần Diệu Phong thần sắc nghiêm nghị nói.

Nhưng mắng qua đi, mấy người lại lần nữa trước khi bắt đầu tranh chấp cùng xoắn xuýt.

“Nếu như USB nội dung bên trong thật sự có như Lý Hán bọn hắn nói tới người kia… Điều này đại biểu cái này Hiệp hội Vĩnh Sinh, sớm đã tại chúng ta xã hội chỗ cao chiếm đoạt quyền cao, tổ chức này ẩn núp thực lực phi thường khoa trương, vô luận như thế nào coi trọng khuếch đại đều không đủ.” Nghiêm Vũ Thu nghiêm mặt nói.

“Đều lúc này còn làm những này nội đấu, những người này là ngại toàn nhân loại người phải c·h·ế·t không đủ nhiều sao?” Bộ chữa bệnh Chiêm Dũng Văn ngoài dự liệu chính là cái tính khí nóng nảy người.

“Không có khả năng trực tiếp phái quân đội áp chế điều tra a?” Vu Hoành nhíu mày.

“Bọn hắn, nói, muốn giao cho, Trần Hi, Quang, uỷ viên. Nhưng không, hỏi, ta, ý kiến.” Lâm Y Y chân thành nói.

Vu Hoành nghe vậy, chợt nhớ tới, trước mắt nhóm này Cực Quang thành cao tầng, tựa hồ là về sau di chuyển về sau, mới đoạt quyền thượng vị người, cũng không phải là ngay từ đầu vẫn chiếm cứ cao vị.

“.” Còn lại hai người lúc đầu cũng đi theo nhiệt huyết dâng lên muốn mở miệng, nghe nói như thế, lập tức ngậm miệng.

“Cái này mẹ nhà hắn… Thế giới này đến cùng chuyện gì xảy ra! ?”

Mở ra cái thứ nhất văn bản tài liệu, chính là số 1 văn bản tài liệu, cũng chính là Lâm Y Y bọn hắn nhìn thấy cái kia.

Lâm Y Y so trước đó gầy, lộ ra trên mặt trên tay, cũng nhiều thêm không ít vết thương. Nhưng nàng hai mắt ánh mắt, lại so trước kia càng thêm sáng tỏ.

“Vậy liền đi bắt người!” Vu Hoành âm thanh lạnh lùng nói,

“Những sự tình này sau này hãy nói, chúng ta xem trước một chút phía ngoài sương mù phong tỏa là chuyện gì xảy ra. Còn có vừa mới hắc tai hình người kia là thế nào xuất hiện?” Vu Hoành nghiêm nghị nói.

Sau đó liền liếc nhìn chính hướng nơi này đến gần Vu Hoành.

Hắn xác định Lâm Y Y an toàn, tiếp xuống chính là muốn xác định Tân Chỉ Lôi bên kia đến cùng chuyện gì xảy ra, chính mình trợ giúp cho Y Y vật tư là thế nào cũng phải đuổi đòi lại.

“Ta muốn, giao cho, ngươi!”

“. Tính!” Trần Diệu Phong cắn răng gật đầu.

“Đó là ngươi tại huyễn tưởng! Chúng ta đảm đương không nổi trách nhiệm này!” Chiêm Dũng Văn không thối lui chút nào, đỉnh lấy rống.

Hắn nhìn xuống USB nội dung, ngẩng đầu hướng mấy người nhắc nhở.

Mấy người không hẹn mà cùng trách mắng âm thanh.

“Nghe được ngươi mất tích, tăng thêm bộ điều tra Tân Chỉ Lôi âm thầm cắt xén ta đưa ngươi vật tư tiếp tế, ta liền quyết định đi ra tìm xem nhìn, điều tra tình hình thực tế.” Hắn trầm giọng nói.

Trong xe bị hắn một tiếng gầm nhẹ chấn động đến ông ông tác hưởng, Trần Diệu Phong ba người lập tức an tĩnh lại, bị trong nháy mắt trấn trụ.

“Nói đến, cái kia hắc tai tại sao muốn đuổi theo các ngươi?” Hắn tiếp tục hỏi.

“Tình huống hiện tại là cũng không đủ chứng cứ, chúng ta không có cách nào trực tiếp đối điều tra bộ ra tay!”

Vu Hoành nhìn ra trong lời này trĩu nặng tín nhiệm, thế là vui vẻ tiếp nhận USB.

“Ta khẩn cầu để cho ta nhi tử thu hoạch được kiện toàn thân thể, khôi phục hoàn chỉnh thần trí… Vĩnh viễn không ốm đau, vĩnh viễn không phiền não… Trường sinh vĩnh tồn. Vô tai vô nạn…”

Nàng ngồi ở trong xe một tấm giản dị chồng chất trên ghế, chính chuyên tâm nghe Lý Hán bọn người thảo luận đến tiếp sau hành động như thế nào.

Hắn rốt cục cũng nhịn không được nữa.

“Nguồn nước liên quan đến toàn bộ thành thị người đường sinh mệnh, hiện tại Tân Chỉ Lôi nắm giữ nguồn nước là mọi người đều biết sự tình, có chút mệnh lệnh, coi như chúng ta hạ đạt, người phía dưới cũng không nhất định sẽ triệt để chấp hành.” Trần Diệu Phong kiên nhẫn giải thích.

Lời này vừa ra, lập tức còn tại tranh chấp mấy người cấp tốc dừng lại, để kỹ thuật viên đem hình ảnh bắn ra ở trong xe chỗ ngồi trên lưng.

“Có lẽ, là. Bởi vì… Cái này.” Lâm Y Y từ trong cổ bên trong rút ra một cái hình chữ nhật tiểu xảo USB.

“Trần ủy viên có ý tứ là tạm thời không vạch mặt, chúng ta trước hết ổn định Tân Chỉ Lôi, âm thầm tìm tới chứng cứ, tìm tới lấy nước căn bản phương pháp. Nếu không một khi không có nước, trong thành tất nhiên muốn sai lầm!”

“Cái này, bên trong… Có lớn, bí mật!” Nàng phí sức giải thích nói, sau đó trực tiếp đem USB, đưa tới.

Nàng biểu lộ rất nghiêm túc, không có một chút đùa giỡn ý tứ.

“Người đều là có tư tâm, mật báo loại hình sự phi thường bình thường.” Nghiêm Vũ Thu ở một bên bổ sung.

Dự liệu được không khuyên nổi, Vu Hoành cũng không nhiều lời, mà là ánh mắt rơi vào Lâm Y Y cho USB bên trên.

Chương 241: Hành động (3)

Chương 241: Hành động (3)

Quân Liên Hiệp bộ Tổng chỉ huy.

Trần Hi Quang, tay vịn quải trượng, đứng tại từng khối lập thể trước màn ảnh lớn, chung quanh là một vòng vây quanh hắn sĩ quan cấp giáo.

“Vu Hoành. ? Người này… . Có đáng giá hay không phó thác?” Hắn thấp giọng hỏi.

“Người này đối với phù văn kỹ thuật phi thường am hiểu, thực lực bản thân cũng cực mạnh, nhiều lần tương trợ Lâm Y Y, trọng tình trọng nghĩa, có thể hết sức lôi kéo đến chúng ta trận doanh.”

Ông. Bành!

“Cái này hiển nhiên.”

Chỉ có ở giữa một tấm màu đen ghế sắt bên trên, ngồi một tên người đeo mặt nạ kim loại đen.

Tro bụi cuồn cuộn, khói đặc tràn ngập, điểm bạo tạc đốt hỏa diễm, đem trong thang lầu chất đống một chút tạp vật dấy lên.

Một đạo hư ảnh cấp tốc từ nổ s·ú·n·g binh sĩ bên trong xuyên thẳng qua mà qua, tất cả binh sĩ tựa như bị ném đi xếp gỗ khối, nhẹ nhàng không nặng chút nào giống như đằng không mà lên, trùng điệp quẳng xuống đất, rốt cuộc bất động.

“Đây là đánh không lại liền dùng độc khí thế công?” Vu Hoành mặt không đổi sắc, đi lên phía trước đến đối diện bức tường trước.

Rất xe tốc hành đội tiến vào chỗ gần bộ điều tra tổng bộ cao ốc, Tân Chỉ Lôi cùng nhi tử chuyển di rương, trực tiếp tiến vào

thẳng tới tầng cao nhất ngoại bộ thang máy.

Vu Hoành vào cửa, bên trong là một cái hình chữ nhật đại sảnh màu trắng, ước chừng hơn một trăm bình dáng vẻ.

Ầm ầm! ! !

Hắn ngược lại từ bên trái một đạo màu trắng cửa sắt đi vào.

Cúp điện thoại.

Chống đ·ạ·n cửa lớn bỗng nhiên lõm đi vào, tiếp theo hiển hiện lít nha lít nhít vết rạn.

“Xem ra các ngươi đều là đồng lõa.” Vu Hoành lười nhác nói nhảm, Bôn Lôi thối pháp nổ tung, người trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ.

Điều đến bên người, không chỉ là bồi dưỡng, cũng là bảo hộ.

Đổi thân ngụy trang y phục hàng ngày Tân Chỉ Lôi, bồi theo vận chuyển nhi tử phong bế cái rương đội ngũ, ngồi lên tiến về bí ẩn chỗ hạ cánh xe.

Bốn phía trống rỗng.

Bành!

Phía bên phải trên mặt tường một đạo hỏa quang nổ tung, to lớn bạo tạc nổ nát vách tường, tuôn ra một mảnh màu đỏ khói bụi, hung hăng đem hắn bao phủ giữa không trung.

“Đúng!”

“Đến tổng bộ, trực tiếp lên tầng cao nhất rời đi.” Bên nàng thân phân phó.

Nhưng bất kỳ người đều biết, Tân Chỉ Lôi nắm giữ lấy lấy nước bí pháp, chỉ cần điểm ấy bất động, mặt khác đều không phải là vấn đề. Mặt khác uỷ viên coi như biết nàng có chút vấn đề, cũng không dám tùy tiện động nàng.

“Nếu để cho Vu Hoành một người cõng trách này, đúng là rất thích hợp cách làm, nhưng hành động như vậy làm trái chính

nghĩa.” Nữ sĩ quan nghiêm nghị nói.

Từng đạo phù văn hoa văn tại hắn cưa điện cùng trên thân thể hiển hiện phản quang.

Phanh phanh phanh phanh! !

Lại lên hai tầng, không cách nào tiếp tục, đỉnh chóp không giới hạn, không có cách nào thẳng tới chỗ cao nhất.

Cả người hắn đột nhiên nhảy lên, tựa như như đ·ạ·n pháo đột ngột từ mặt đất mọc lên, nhảy đến năm tầng lầu độ cao.

Răng rắc mở ra bảo hiểm tiếng vang một mảnh.

Hô!

“Tùy thời có thể lấy mở ra.” Người đeo mặt nạ gật đầu.

Hắn dứt khoát kéo đồ bộ, lộ ra bên trong cường tráng cao lớn tái nhợt cơ bắp.

“Còn có rađa dò xét đến, vừa mới phá vòng vây Trần Diệu Phong bọn người, chính đón xe hướng bộ điều tra bên này gần lại gần. Ngài nhìn ngài là không phải trở về một chuyến tọa trấn đại cục?” Hồi Âm bộ đội căn bản không biết nàng muốn đi, chỉ là đoán được quyền thế của nàng có thể sẽ bởi vậy nhận ảnh hưởng to lớn.

Vách tường sụp đổ, vỡ vụn, đem hắn lâm vào chính giữa.

Nguyên địa Vu Hoành sớm đã biến mất.

Đơn thuần dựa vào nhục thể, hắn còn làm không được ngăn cản tạc đ·ạ·n đ·ạ·n bắn lén.

Quân Liên Hiệp Phổ Thành Đệ Nhất Bệnh Viện.

“Cùng c·h·ế·t! !” Hắn mắt lộ bệnh trạng hung ác, tim sáng lên chói mắt hồng quang.

Vu Hoành lúc này mới phát hiện, sau lưng cửa sắt không biết lúc nào lại bị một tầng càng thêm dày hơn nặng tường trắng ngăn trở.

“Vậy liền nhìn xem ai càng chướng mắt!” Người cải tạo Vưu Hồng cười lạnh, giơ lên móc câu cong bỗng nhiên nhắm ngay Vu Hoành, móc thế mà bịch một chút bắn ra đến, tốc độ cực nhanh đâm về Vu Hoành.

Móc đâm vào vách tường, đâm cái không. Nguyên địa Vu Hoành sớm đã biến mất.

Vu Hoành đùi phải dấy lên ánh lửa màu trắng, đột nhiên đá nghiêng, đá ngang.

“Đại nhân.” Lúc này trong tai nghe truyền ra Hồi Âm bộ đội quan chỉ huy thanh âm.

‘Bên trái!’ Vưu Hồng trong lòng kinh hãi, vội vàng vung vẩy cưa điện hướng bên trái chém tới.

“Ta đi xử lý.” Hồi Âm bộ đội đến đây nghênh tiếp một tên thượng tá quay người dẫn người hướng thanh âm phương hướng tiến đến.

“Không cần nhiều lời, đi làm. Giúp Vu Hoành phối hợp xử lý khả năng xuất hiện tình huống.” Trần Hi Quang phân phó nói.

“Vu Hoành tiên sinh, không thể không nói thực lực của ngài xác thực rất mạnh, ta nguyên bản dự tính ngài xông qua phía trước hai cửa cần càng nhiều thời gian, nhưng ngài chỉ dùng… .”

Oanh!

Tiếng cảnh báo chói tai vang lên.

“Hi vọng các ngươi không cần nuốt lời, nếu không… . Ta cũng có thủ đoạn hoàn thành phản chế.” Tân Chỉ Lôi âm thanh lạnh lùng nói.

Trả lời hắn là mấy chục thanh s·ú·n·g tiểu liên s·ú·n·g ngắn cùng nhau khai hỏa.

“Muốn làm cái gì, vậy liền đi làm đi. Tân Chỉ Lôi bên kia nếu là xảy ra chuyện, ta đến cõng.” Trần Hi Quang thản nhiên nói, “Ta đã cái tuổi này, không bao lâu có thể sống. Cùng không có

chút nào chất lượng tiếp tục duy trì bây giờ sinh hoạt, không bằng trước thời gian cho người trẻ tuổi trải tốt đường… . Đông Hà tương lai, có lẽ liền muốn xem bọn hắn."

Hô!

"Uỷ viên. Ngài."

Ngay tại hắn còn có thể xông đi lên lúc.

Bành bành bành bành bành!

Phải biết vừa rồi vách tường, liền xem như vài đầu Hắc Huyết Nhân bộc phát trạng thái mạnh nhất, cũng không có cách nào từ đó tránh thoát.

Ngay sau đó, một đạo vết rạn màu đen, từ bức tường bị đá trúng vị trí vỡ ra.

Vu Hoành không ngừng bước, thân ảnh tựa như đ·ạ·n pháo, ầm vang đâm vào cao ốc trên cửa chính.

Một đầu mang theo màu bạc gai nhọn trọng thối, tại cưa điện còn chưa kịp tới gần trước, liền ầm vang đá vào hắn lồng ngực chính giữa.

"Dạng này uy h·i·ế·p quá mức vô lực, đại nhân." Người đeo mặt nạ bình tĩnh nói, "Vô hiệu uy h·i·ế·p, sẽ chỉ thể hiện ra ngài lúc này mềm yếu."

Chính đạp! Lực lượng khổng lồ chính giữa người đeo mặt nạ ngực, đem nó đạp bay rớt ra ngoài.

Vu Hoành thu hồi đá ra chân trái, nghiêng người lại lần nữa một cái đạp thẳng.

"Vậy liền tiêu diệt hắn, ta từ cửa bên tiến, thẳng tới thang máy."

Ngay sau đó trên vách tường hiển hiện một chút lỗ nhỏ, phun ra màu lam nhạt hơi khói.

"Bẫy rập?" Hắn nhíu mày.

Hắn đứng ở chính giữa, cầm trong tay cái điều khiển từ xa, kinh ngạc nhìn qua Vu Hoành, tựa hồ còn không có từ vừa mới trong rung động lấy lại tinh thần.

Mặt này độ dày đủ để ngăn chặn xe tăng hạng nặng đánh nổ tường hợp kim thể, tại thời khắc này đối mặt Vu Hoành trọng thối, chỉ là một chút liền không chịu nổi.

Nhưng tất cả đ·ạ·n đều bị chống đ·ạ·n trang phục phòng hộ ngăn trở, một số nhỏ đánh xuyên qua đi vào, cũng biến thành uy lực giảm nhiều, ngay cả Vu Hoành bây giờ da thịt cũng vô pháp làm bị thương.

Mặt tường ra bên ngoài phá toái, nổ tung một cái động lớn, lộ ra phía sau gian phòng.

"Chính nghĩa… ." Trần Hi Quang nghe cái này hồi lâu đến nay càng ngày càng ít xuất hiện từ, ánh mắt cảm khái, cũng chính bởi vì điểm ấy, hắn mới đưa nữ sĩ quan điều đến bên cạnh mình.

Ầm ầm! !

Bốn phía bức tường cũng mảy may không nhìn thấy bất luận cái gì lối ra.

"Thật đáng tiếc, nếu là ngài hơi có thể có giao lưu ý nguyện, chúng ta cũng không trở thành triệt để g·i·ế·t c·h·ế·t ngươi." Vừa mới cái nào âm thanh nam nhân lại lần nữa vang lên.

Hắn thân ảnh hóa thành hư ảnh xông vào nội bộ đại sảnh, liên tiếp s·ú·n·g máy tự động đ·ạ·n chậm một bước, đánh vào phía sau hắn, tại nền đá cẩm thạch lưu lại từng chuỗi rõ ràng vết đ·ạ·n.

Bành!

Bỗng nhiên một tay một trảo lan can, cơ bắp phồng lên bộc phát.

"Cự tuyệt, cho ta ngăn trở." Tân Chỉ Lôi cấp tốc nói.

"Đáng tiếc, là chính ngài tống táng chính mình sinh cơ duy nhất."

Nhưng người đeo mặt nạ thêm cái ghế giữa không trung liền tan thành từng mảnh, bên trong thế mà đây chỉ có một cái khối sắt mang theo thông tin loa.

Bên cạnh hắn một tên nữ sĩ quan khẳng định trả lời.

Lại là một chân chính giữa tim hắn phụ cận tạc đ·ạ·n, cưỡng ép đem nhóm lửa hồng quang giẫm diệt.

"Người cải tạo?" Sương mù tán đi, lộ ra Vu Hoành tổn hại không chịu nổi phòng hộ đồ bộ.

Cánh cổng kim loại hướng bên trong sụp đổ.

Trước mặt bức tường trùng điệp chấn động, bị một cước này đá ngang nện đến tiếng vang đằng sau trong nháy mắt yên tĩnh.

"Giám sát biểu hiện, chính diện cửa lớn có người thần bí đột phá." Người đeo mặt nạ trả lời.

Oanh!

"Chấp Hành Giả bộ đội nhất định phải một đường cam đoan ta cùng nhi tử tiến về tổng bộ an toàn." Tân Chỉ Lôi tiếp tục nói.

Sau đó là lõm, vặn vẹo.

"Có ta Vưu Hồng tại, mơ tưởng uy h·i·ế·p bộ trưởng." Một đạo cải tạo thành kim loại đen thân thể hai mét hình người, bước nhanh đi vào trong thang lầu, một tay nắm móc câu cong, một tay nhấc lấy ông ông tác hưởng to lớn cưa điện.

Vu Hoành rút chân về, lại lần nữa hướng lên trên phóng đi.

"Tân Chỉ Lôi ở đâu?"

Người này một thân đồ tây đen, đầu đội hắc viên mũ, nghiêng chân phía sau lưng tựa lưng vào ghế ngồi, tư thái nhàn nhã.

Răng rắc.

Bành!

Nhưng bây giờ… .

“Tân Chỉ Lôi ở đâu?” Vu Hoành không nhìn tất cả họng s·ú·n·g, trầm giọng hỏi.

“Lâm Y Y không xinh đẹp, không có bối cảnh, có thể có được Vu Hoành trợ giúp, vẻn vẹn chỉ là ban sơ đã cứu hắn một lần, dạng này tình nghĩa, tại bây giờ lúc này, cũng tương đương khó được.” Trần Hi Quang thở dài nói.

“Vừa mới mấy người bọn hắn ở trong xe giao lưu, ngươi cũng nghe được, ý tưởng gì?”

Vưu Hồng vũ khí trong tay rời khỏi tay, cả người về sau bay rớt ra ngoài, trùng điệp tiến đụng vào vách tường.

Mà bây giờ, nàng liền muốn rời khỏi… .

Không vì cái gì khác, vẻn vẹn chỉ là bởi vì nàng còn giữ bây giờ thời đại này khó được một tia thuần túy.

Trong phòng, lại lần nữa xuất hiện vừa mới cái kia đồ vét người mặt nạ đen.

Oanh! ! !

Đương đương đương đương!

Đây là nàng vì đó bỏ ra thành thị, bắt đầu từ số không thành lập, bất luận có phải hay không ngụy trang, nàng bỏ ra thời gian tinh lực đại giới không có giả.

Máy vi tính tốc độ phản ứng cực nhanh, nhưng phân biệt kéo chân sau.

“Chướng mắt đồ vật.” Vu Hoành trên thân bên ngoài thân bắt đầu ẩn ẩn nổi lên bạch quang.

Đen nghịt nòng s·ú·n·g cùng góc tường s·ú·n·g máy tự động nhắm chuẩn bên này.

Sơn hình cửa sắt bị Vu Hoành một cước đá văng.

“Sâu kiến thì như thế nào tưởng tượng Côn Bằng sự mênh mông.” Vu Hoành từng bước một hướng hắn đến gần.

Nhấc chân.

Vu Hoành một bước xông vào trong thang lầu, ngửa đầu đi lên nhìn lại.

To lớn như lũ quét giống như lực lượng kinh khủng, trong nháy mắt bộc phát.

Đ·ạ·n dày đặc tựa như hạt mưa, trong nháy mắt liền bao trùm chung quanh hắn mỗi một cái phương vị.

Vu Hoành bình tĩnh thu chân, đi vào phòng.

Vu Hoành không chờ hắn nói xong, người đã xuất hiện ở tại trước người.

Đây là máy móc camera phân biệt tốc độ chậm.

Bành.

Một quyền đánh xuyên qua cửa sắt, đem nó giật xuống đến ném đi.

“Đại nhân, hiệp hội máy bay đã tại tổng bộ cao ốc đỉnh chờ.” Một cái người đeo mặt nạ kim loại đen ở trong xe nhẹ giọng báo cáo.

“Mềm yếu… . Ha ha.” Tân Chỉ Lôi lười nhác cùng đối phương nói nhảm, xác thực, nàng vốn là cái người mềm yếu, nếu không có vì nhi tử, miễn cưỡng kiên cường. Có lẽ từ vừa mới bắt đầu nàng cũng chỉ là cái phổ thông đã kết hôn nữ nhân.

Đùi phải của hắn bởi vì bộc phát toàn lực, nội khí quá nhiều, ở giữa không trung mang ra từng tầng từng tầng chân hình bóng chồng.

Đột nhiên bên ngoài truyền đến một tiếng vang trầm, tựa hồ có đồ vật gì bị hung hăng đụng vào.

‘Bôn Lôi · version 3!’

Bên trong trông coi từng cái cảnh vệ sắc mặt kịch biến, nhấc thương nhắm ngay Vu Hoành. Trong miệng lớn tiếng hô hào khẩu lệnh.

Lúc này tứ diện tường thể đều truyền đến đóng chặt hoàn toàn tiếng vang.

Bạch!

Tân Chỉ Lôi gật đầu, không nói thêm gì nữa, chỉ là ngẩng đầu lên, xuyên thấu qua trong suốt thang máy xác ngoài, nhìn về phía Cực Quang thành nơi xa rộng lớn dày đặc cao ốc.

Ầm ầm!

“Quấy nhiễu làm xong a?” Tân Chỉ Lôi biểu lộ hờ hững hỏi.

“Tổng bộ bên này có quân Liên Hiệp đội điều tra tới gần, yêu cầu chúng ta tránh ra không gian, phối hợp tiến hành điều tra!”

Chương 242: Hành động (4)

Chương 242: Hành động (4)

“Thực sự là… Quá khoa trương… Không nghĩ tới chỉ là lâm thời đến số 34 nơi này giúp đỡ một chút, thế mà lại gặp được như thế có ý tứ người và sự việc… .” Người đeo mặt nạ lỏng xuống, vứt bỏ trong tay điều khiển từ xa.

“Ta có dự cảm, Vu Hoành. Tương lai chúng ta sẽ còn gặp lại…”

“Không cần tương lai.”

Vu Hoành trong nháy mắt vượt qua khoảng cách, xuất hiện tại trước người hắn.

Màu xám đen xi măng chớp mắt biến mất ở giữa không trung, hóa thành một đạo xám đen hư ảnh, vượt qua hơn trăm mét không trung, tại Tân Chỉ Lôi bọn người rung động nhìn soi mói, chính giữa máy bay trực thăng mặt bên.

“? ?”

Nhưng trên đời này không có thế nhưng là!

Nếu không phải Vu Hoành phá hủy Hắc Huyết Nhân đồ sát kế hoạch, nàng căn bản không cần như thế chạy trốn!

Bực này tuyệt vọng thế đạo dưới, giống như Tân Chỉ Lôi như vậy ích kỷ cao tầng, cũng giống như Trần Hi Quang như vậy lấy đại cục làm trọng cao tầng.

Lại là nhân thể tạc đ·ạ·n!

“Mạnh. Quá mạnh! !”

Hắn thân ảnh lóe lên, trong nháy mắt biến mất.

“Vu Hoành, người đâu! ?” Trần Diệu Phong cũng không khách khí, trực tiếp xuống xe hỏi.

Oanh! ! !

“Loại thực lực này… Thật là người cường hóa có thể chạm đến được a? Loại kia bạch quang…”

Vài giây sau, ánh lửa tán đi, trên người hắn bạch quang bao phủ, chỉ là tóc bị nổ tung đồ nướng đến cháy đen một chút.

Tiến vào quân Liên Hiệp tinh nhuệ bị hắn đột nhiên từ trên trời giáng xuống giật nảy mình chờ phát hiện là hắn, đám người sắc mặt buông lỏng, lập tức lại kịp phản ứng, hắn vừa mới tựa hồ là từ mái nhà nhảy xuống…

Một chưởng.

Toàn bộ sân thượng hoàn toàn bị trắng xóa hoàn toàn biển lửa bao trùm, mặt đất sụp đổ, cao ốc hơi rung nhẹ, tầng cao nhất bốn phía cửa sổ truyền ra đồng dạng hỏa diễm thiêu đốt cuồn cuộn khói đen.

Trọn vẹn xe con đồng dạng lớn nhỏ xi măng khối, bị hắn giơ lên cao cao, lòng bàn tay hắc thủy tựa như nhuộm màu, đem xi măng triệt để nhuộm thành xám đen. Tụ lực, xoay người.

Đúng lúc này.

“Còn có cái kia Lâm Y Y… Đám người kia hỏng đại sự của ta…” Tân Chỉ Lôi nghiến răng nghiến lợi, “Hắc Huyết Nhân không cách nào giải quyết khốn cục, ta cần xin mời tầng thứ cao hơn hắc tai mồi nhử!”

Một đám người vội vội vàng vàng điều động tinh nhuệ người cường hóa, tạo thành tiểu đội, tiến về ngoài thành.

“Có thể tìm tới bọn hắn rời đi lộ tuyến a?” Cùng một chỗ đi theo chính là Trần Diệu Phong sai khiến tinh nhuệ bộ đội Tam Nhãn Điểu.

Nhưng bên trong người sớm đã không biết tung tích.

Vu Hoành trực tiếp từ cao ốc đỉnh nhảy xuống, nhẹ nhàng rơi xuống đất, lấy một loại trái với vật lý học định nghĩa phương thức, rơi vào cấp tốc chạy đến Trần Diệu Phong đội ngũ trước mặt.

“Đi trước tìm kiếm máy bay rơi điểm, tìm tới hài cốt lại nói, mặc dù máy bay rơi đối với người bình thường mà nói là hẳn phải c·h·ế·t, nhưng đối với Hiệp hội Vĩnh Sinh, hay là cẩn thận chút thì tốt hơn.” Vu Hoành nhắc nhở.

Sưu.

Mấy phút sau.

Ầm ầm! !

“G·i·ế·t hắn.” Tân Chỉ Lôi hờ hững quét mắt Vu Hoành, quay người tiếp tục xem hướng mình nhi tử cái rương.

Liên tục ba lần, hắn rốt cục nhìn thấy màu trắng đèn pha chiếu sáng Cực Quang thành bầu trời.

Lưu lại Vu Bằng Hổ bọn người hai mặt nhìn nhau, từng cái toàn thân run lên, trong lòng tuôn ra nồng đậm được bảo hộ cảm giác an toàn.

“Thật sự là ương ngạnh.” Tân Chỉ Lôi lạnh như băng nói.

Lúc này nói chuyện chính là Tam Nhãn Điểu quan chỉ huy Vu Bằng Hổ.

Vu Hoành toàn thân ngọn lửa màu trắng trong lúc nhất thời càng thêm mãnh liệt thiêu đốt.

Bành! !

“Vậy thì khác, lần này thế nhưng là ta bản gia!” Vu Bằng Hổ cười nói.

Lộ ra trung tâm Vu Hoành.

Nhảy lên sân thượng.

Bỗng nhiên phía trên ẩn ẩn truyền đến một trận cánh quạt thanh âm.

Bọn chúng phục sinh cũng cần thời gian, nhưng ở nơi này, Dung Giải Thủy Điệt phảng phất chuyển di không hết đồng dạng.

Oanh!

“Các ngươi tiếp tục tra, ta đi thanh lý chung quanh hắc tai.”

“Ta nói là Tân Chỉ Lôi, còn có bộ điều tra nhiều người như vậy, đều không tại? ?” Trần Diệu Phong không thể nào hiểu được

“Y phục của ta…”

Cộc cộc cộc…

Ngoài thành đen kịt một màu trên đất trống, một chỗ trạm gác biên giới, có một đám rơi vỡ máy bay trực thăng vũ trang hài cốt đang thiêu đốt, toát ra khói đặc.

Trên lầu là ở giữa s·ú·n·g ống xạ kích thất. Vu Hoành không chút nào dừng lại, tiếp tục đi lên.

Bộ ngực hắn nổ tung lỗ lớn, thể nội vô số trình độ bị cấp tốc rút ra, rút khô, cả người giống thoát hơi đồng dạng, nhanh chóng rút lại, thu nhỏ, sau đó soạt một chút sụp đổ mất, tựa như gió cát tạo thành mô hình.

Cái kia thình lình lại là một đầu toàn thân chất lỏng sềnh sệch tạo thành Hắc Huyết Nhân!

Hắn thấp giọng thì thào.

Tựa như Trần Hi Quang, Vu Hoành không tin hắn liền thật là cái vô tư kính dâng người tốt, nhưng giờ này khắc này, hắn làm ra hành động này, không hề nghi ngờ chính là tại vì tuổi trẻ kẻ đến sau dọn sạch bao quần áo, thanh trừ chướng ngại.

Nhưng.

Trong chốc lát, hắn quỳ gối nhảy lên, hung hăng một quyền đánh vào phía trên sàn gác bên trên.

Hô!

Lập tức một đám người ánh mắt rung động, đờ đẫn trong thời gian ngắn không có kịp phản ứng.

Vòng bảo hộ phá toái, bị nện khuyết chức miệng, hắc vụ tràn vào, máy bay trực thăng cũng thuận quán tính bay ra Cực Quang thành vòng bảo hộ, hướng nơi xa hắc ám đại địa rơi xuống phía dưới.

Hai tay đột nhiên xoay người, đâm vào mặt đất.

Ngang! !

Bành! !

Phi đ·ạ·n tốc độ cực nhanh, Vu Hoành chỉ tới kịp hướng mặt bên né tránh một đoạn, liền bị càng thêm khoa trương ngọn lửa màu trắng bao phủ.

Vu Hoành đi theo trong đó, dẫn đầu ra khỏi thành, dẫn đầu hướng phía máy bay trực thăng rơi xuống địa điểm tiến đến.

“Trần bộ trưởng, chớ cô phụ thứ nhất uỷ viên dặn dò cùng trọng vọng…” Chiêm Dũng Văn lúc này cũng xuống xe theo, cảm thán nói.

Hắc tuyến phi tốc tới gần, mắt thấy là phải nhào trúng người.

Cái gì gọi là một tảng đá nện xuống tới? ?

Người nhiều mặt tính vào lúc này triển lộ không bỏ sót.

Hắc Huyết Nhân bị một chưởng chính giữa lồng ngực, còn muốn phản kích, nhưng đã quá muộn.

“Chuyện này là ta mời ngươi xuất thủ, hết thảy trách nhiệm do ta gánh chịu. Nguồn nước đâu? ?” Trần Diệu Phong cấp tốc hỏi.

Tân Chỉ Lôi ngồi ở trên máy bay, nhìn xem hỏa diễm bao phủ sân thượng, ánh mắt tràn đầy hận ý. Nếu như không phải Vu Hoành nửa đường nhảy ra, Hắc Huyết Nhân hoàn toàn có thể g·i·ế·t c·h·ế·t tất cả mọi người ở đây.

“Lên máy bay, bị ta một tảng đá nện xuống tới, hiện tại máy bay rơi ở bên ngoài trên mặt đất, cần các ngươi phái người ra ngoài tìm kiếm. Chú ý chớ chọc đến hắc tai.” Vu Hoành cấp tốc trả lời.

Máy bay trực thăng bị nện đến hướng nơi xa ném đi một khoảng cách, nện ở trong suốt pha lê trên vòng bảo hộ

Bỗng nhiên hắn vọt tới trước mà ra, hóa thành hư ảnh, chớp mắt xuất hiện tại Hắc Huyết Nhân trước người.

Hắc tuyến bay bên, rơi xuống trên mặt đất, lộ ra chân thân.

“Đội trưởng ngươi lần trước gặp được Từ Phàm thời điểm cũng nói như vậy.” Một đội viên nhỏ giọng nói.

Hô!

Máy bay trực thăng bề ngoài màu xanh nâu, che kín các thức phù văn, phía trước phân phối trang bị có hai viên màu trắng phi đ·ạ·n, lúc này đã thay đổi phương hướng, nhắm chuẩn sân thượng.

Vỗ vỗ tay, Vu Hoành tán đi trên thân ngọn lửa màu trắng, đi đến cao ốc biên giới.

Ầm ầm! ! !

Vu Hoành cái thứ nhất nhìn thấy, chính là đã ngồi lên một khung cực đại máy bay trực thăng, bay lên một khoảng cách Tân Chỉ Lôi.

“Vu Hoành tiên sinh nên tính là nhân loại bây giờ mạnh nhất hàng một đi! ?”

Nhưng không ngờ mặt bên đồng dạng cực tốc bay tới một tia trắng, tinh chuẩn đâm vào trên người nó.

“Không sao, biết thân phận của hắn, doanh địa vị trí chờ an toàn đến tổng bộ, dùng mồi nhử dẫn dụ hắc tai đi qua, xử lý hắn so ở chỗ này nhẹ nhõm quá nhiều. Nơi này là Cực Quang thành, rất nhiều thủ đoạn không có cách nào dùng tới.” Khôi ngô người đeo mặt nạ an ủi.

“Vu tiên sinh. Mẹ nhà hắn từ nay về sau chính là ta lão Vu thần tượng! !” Vu Bằng Hổ cảm xúc bành trướng, hung hăng một bàn tay đánh vào trên cây khô.

Đúng lúc này, cái này nhân thể bên trong sáng lên một đoàn hồng quang, hồng quang cấp tốc bành trướng biến lớn, hóa thành hỏa cầu.

“Không c·h·ế·t.” Trên máy bay khôi ngô người mặt nạ kim loại trả lời, “Trước đó bạo tạc không cách nào g·i·ế·t c·h·ế·t người này, vừa mới tự nhiên cũng không thể.”

Ngay sau đó là từng đợt vật nặng bị nện tại mặt đất tiếng vang, nghe được đám người tê cả da đầu.

Một tầng lầu ngạnh sinh sinh bị hắn đánh xuyên qua, nhảy lên.

“Khẳng định là!”

Soạt một chút đào lên một khối lớn xám trắng xi măng khối.

Tối thiểu hắn thấy được, nhân loại tại đối mặt thiên tai hắc ám lúc, vẫn có một ít người liều lĩnh, vì tìm kiếm hi vọng cùng đại nghĩa, dũng cảm gánh chịu trách nhiệm.

“Không tìm được. Không còn kịp rồi, ta đến thời điểm nàng đã lên phi cơ bay một khoảng cách.” Vu Hoành lắc đầu.

Liên tục không ngừng, kéo dài không dứt.

Nhưng hắn hoài nghi nơi này Dung Giải Thủy Điệt, rất có thể vốn là Tân Chỉ Lôi dẫn dụ tới.

“Quả thật không c·h·ế·t.” Vu Hoành sắc mặt không có chút nào ngoài ý muốn.

Máy bay trực thăng phía trước một viên phi đ·ạ·n bỗng nhiên phát xạ, phần đuôi phun lửa, mang ra một túi đường vòng

cung hướng Vu Hoành bay đi.

“C·h·ế·t a?”

“Nhất định phải tìm tới giải quyết nguồn nước phương pháp, nếu không…”

Đột nhiên nơi xa truyền đến Đại Đa Mục Điểu từng mảnh nhỏ tiếng hét thảm.

“Nhưng coi như không c·h·ế·t, Tân Chỉ Lôi trừ phi cũng là lực tự lành cực mạnh người cường hóa, nếu không tất nhiên trọng thương.”

“Ngươi nhất định phải c·h·ế·t! Vu Hoành!” Tân Chỉ Lôi cuối cùng mắt nhìn sân thượng, kiết án chặt tại nhi tử trên nắp rương.

“Thật có lỗi, bây giờ không phải là tranh luận ai trách nhiệm thời điểm.” Một bên Nghiêm Vũ Thu cấp tốc nói, ” vừa mới nhận được thông báo, Trần Hi Quang uỷ viên hướng toàn bộ hành trình thông báo Tân Chỉ Lôi phản bội hành vi, công bố Trần Diệu Phong bộ trưởng tra ra, liên quan tới nàng sau lưng rất nhiều động tác cùng âm thầm tại Hiệp hội Vĩnh Sinh thân phận dựa theo thông báo… Chúng ta làm hết thảy hành động đều do Trần Hi Quang uỷ viên trực tiếp hạ lệnh phụ trách.”

Rầm rầm rầm! !

“Bất quá việc này là chính ta trả thù…”

Dù sao Cực Quang thành tại liên tục không ngừng sử dụng thủ đoạn khu trục cùng chuyển di tiêu diệt hắc tai, tại không có lợi ích thúc đẩy tình huống dưới, Dung Giải Thủy Điệt không nên liều mạng hướng trong thành mạch nước ngầm hội tụ xâm lấn.

“Quá ngây thơ rồi…”

Nhấc chân chính là một cái đá trên.

Hắn toàn thân ngọn lửa màu trắng trùng thiên thiêu đốt, hai tay mở ra, lòng bàn tay hướng lên trên, riêng phần mình lơ lửng một viên chất lỏng màu đen viên cầu.

“Ta lập tức phái người ra ngoài tìm kiếm!” Trần Diệu Phong kịp phản ứng.

Đúng lúc này, hài cốt bên trong bỗng nhiên xông ra một đạo hắc tuyến, nhào về phía trong đó một tên đội viên.

Bành!

Vu Hoành thu tay lại, nhắm mắt cảm ứng chung quanh hồng trị khí tức. Biết thứ này nhược điểm trí mạng, hắn đương nhiên sẽ không lại cùng trước đó một dạng thành thành thật thật mài thời gian.

Mà bây giờ, hết thảy đã trễ rồi! Sự tình đã thành kết cục đã định, tiếp tục lưu lại cũng là uổng phí sức lực thời gian. Không bằng rời đi.

“Làm việc các huynh đệ!” Vu Bằng Hổ không có nói thêm nữa, phất tay chỉ huy đám người tiến lên.

Vu Hoành kéo bị đốt cháy khét áo ngoài, lộ ra lông tóc không hao tổn thân trên, ngửa đầu nhìn về phía phía trên

Vu Hoành tay phải rủ xuống, Ngưng Thủy Công nương theo nội khí cổ động mà lên.

“Ta không am hiểu truy tung, đây là các ngươi cần làm.” Vu Hoành lắc đầu.

“Trở về lại nói. Hàn tai sắp đến, chúng ta cũng cần làm tốt chuẩn bị ứng đối.” Khôi ngô người đeo mặt nạ thản nhiên nói.

Tại vừa mới trong nháy mắt, hắn ngưng tụ một tầng dòng nước bao trùm toàn thân, hình thành màng nước.

“Làm việc! Mọi người nhanh! Không thể để cho Vu tiên sinh đem chúng ta xem thường! !” Vu Bằng Hổ lớn tiếng nói.

Ngưng Thủy Công toàn lực phát động.

“Đáng tiếc, chưa kịp tìm kiếm lấy nước phương pháp.”

Trong chốc lát, hắn cơ bắp thay đổi, bộc phát, vung ra trong tay xi măng khối.

Nhìn thấy Trần Diệu Phong phụ tử cử động, hắn cuối cùng đối với bây giờ thế đạo hắc ám này nhiều một tia lòng tin.

Sân thượng chính giữa, một vòng trong suốt khí lưu hóa thành vòng tròn, tứ phía khuếch tán, thổi tan hỏa diễm.

Oanh! !

“Điểm ấy khoảng cách liền muốn từ trong tay của ta đào thoát.” Hắn ngẩng đầu nhìn về phía máy bay trực thăng, ánh mắt vừa vặn cùng Tân Chỉ Lôi hai mắt đối đầu.

“Các ngươi tiếp tục, để ta giải quyết.”

Vu Hoành cấp tốc thu chân, triệt thoái phía sau, nhưng vẫn là bị ngọn lửa một chút bao phủ toàn thân.

“Ta không biết, ta tới cũng chỉ cố lấy một đường xông đi vào, cản đường đều bị ta đánh c·h·ế·t, những người khác không nhìn thấy.” Vu Hoành trả lời.

Sưu.

“.” Trần Diệu Phong vành mắt một chút đỏ lên. Hắn nghĩ tới lão cha làm như thế nguyên nhân.

Trần nhà tại chỗ phá toái, rơi xuống, nội tầng xi măng cốt thép cũng bị đánh vỡ nát nổ tung.

Chương 243: Tập kích (1)

Chương 243: Tập kích (1)

Trong hắc ám.

Vu Hoành lẳng lặng đứng tại một mảnh xám đen hài cốt trước mặt, không nói một lời.

Hài cốt bên trên còn có không ít tươi mới v·ết m·áu, hiển nhiên vừa mới nơi này còn có người.

"Là đang tránh né ta a?" Hắn trầm giọng nói.

"Đáng tiếc… Coi như né tránh truy tung của ta, ngươi lại có thể sống bao lâu đâu?"

Xoay người, hắn không còn tìm kiếm, cấp tốc rời đi.

Tìm không thấy coi như xong, hắn không có khả năng một mực tại nơi này cùng Tân Chỉ Lôi lãng phí thời gian. Dù sao đối phương thương thế như thế nào, hắn biết rõ.

Chỗ tối trốn tránh Tân Chỉ Lôi bỗng nhiên thở hắt ra, buông lỏng cơ bắp, nàng che miệng lại, từng tia huyết dịch từ khóe miệng chảy ra.

Vừa mới bỗng chốc kia ở trên máy bay bị đập trúng, khi đó nàng liền chịu trọng thương, máy bay rơi về sau, hay là hiệp hội to con giúp nàng khiêng dưới, nếu không hắn phải c·hết không nghi ngờ

Nhưng coi như như vậy, nàng cũng nhanh sống không lâu…

'Thật sự là, không cam tâm a.' nàng cúi đầu xuống, nhìn xem trên bụng một mảnh huyết nhục mơ hồ.

Ở một bên trên mặt đất, nhi tử vẫn như cũ hôn mê, nằm trên mặt đất không nhúc nhích. Cực hàn nhiệt độ thấp để tay chân

của hắn bộ mặt cũng bắt đầu cứng ngắc mất đi mềm mại.

“Số 17… Ta đem hắn giao phó cho ngươi, làm trao đổi, ta sẽ cho ngươi ngươi muốn nhất đồ vật.” Tân Chỉ Lôi yếu ớt nói.

“… Ngươi tin tưởng ta?” Khôi ngô người đeo mặt nạ từ phía sau lặng yên hiển hiện, kinh ngạc nói.

“Ta không có người khác có thể tin. Nếu như ngươi không muốn chiếu cố, vậy liền… Mở ra cái rương đi… Thả hắn tự do.”

“Bệnh của hắn… Có thể tự mình động?” Khôi ngô mặt nạ kinh ngạc.

“Đến lúc đó, ngươi sẽ biết…” Tân Chỉ Lôi nửa nằm tại thụ cước dưới, hô hấp càng phát ra khó khăn.

“Nói cho hắn biết. Tốt tốt… Sống sót…” Nàng hô hấp từ từ yếu xuống tới, hai mắt tại băng lãnh trong không khí, từ từ không cách nào mở ra.

“Đáng tiếc, ngươi chỉ thiếu chút nữa. Hắn coi như sống sót cũng chỉ lại biến thành hắc tai, không có khả năng lại nhớ kỹ ngươi.” Khôi ngô người đeo mặt nạ thở dài.

“Có lẽ. Đi…” Tân Chỉ Lôi cuối cùng từ từ nhắm hai mắt, giơ tay lên, nhẹ nhàng vuốt ve chứa nhi tử trong suốt nắp rương.

Tay của nàng cuối cùng dừng lại tại trên cái nắp, càng ngày càng chậm, thẳng đến rốt cuộc bất động.

Huyết thủy từ nàng bụng bên trong cái hang lớn chảy ra đến, không có bao xa liền đông kết thành đỏ băng.

Ngày kế tiếp.

Điều tra tiểu đội tại xung quanh trong cánh rừng, phát hiện Tân Chỉ Lôi t·hi t·hể.

Nàng chung quanh không có vật gì, trên người tất cả vật phẩm cũng đều bị tìm kiếm đi, hiển nhiên có người trước một bước phát hiện nàng.

Quân Liên Hiệp đưa nàng mang về trong thành, tiến hành an táng. Vô luận nàng tương lai dự định làm cái gì, tối thiểu nàng trước đó tại số 2 Cực Quang thành thành lập bên trong, bỏ ra vô số tâm huyết.

Một trận long trọng t·ang l·ễ hay là đáng giá.

Đằng sau, Vu Hoành cùng Trần Hi Quang gặp mặt một lần, hai người xác định đối với Hắc Phong doanh địa bồi thường, cũng phát hiện nguồn nước hắc tai ô nhiễm từ từ biến mất.

Căn cứ đến tiếp sau bắt Hồi Âm bộ đội thành viên khẩu cung đến xem, hắc tai Dung Giải Thủy Điệt, hư hư thực thực bị Tân Chỉ Lôi phái người gieo rắc mồi nhử, đại lượng hấp dẫn hội tụ đến Cực Quang thành dưới.

Đơn thuần tự nhiên hội tụ, không có khả năng đạt tới cái này mật độ.

Tại Tân Chỉ Lôi sau khi c·hết, nước ngầm Dung Giải Thủy Điệt cũng rốt cục chậm rãi tản ra.

Nước ngầm bộ phận khu vực, cũng có thể bộ phận rút ra nước khẩn cấp. Như vậy, nhưng toàn bộ dùng nước vẫn như cũ không đủ, nhưng lên sao dân sẽ không bởi vì vấn đề nước mà xuất hiện rung chuyển.

“Ngươi cái này dự định đi rồi?” Trần Diệu Phong kinh ngạc nói.

Trong thành trên một chỗ quảng trường, rất nhiều người trong góc đốt cháy tiền giấy, cho nhà c·hết đi thân nhân đưa lên chúc phúc.

Từng đống hỏa diễm giống như là nhảy lên đai lụa đỏ, tiên diễm mà lãnh tịch.

Mấy cái cảnh vệ bồi tiếp Trần Diệu Phong cùng Vu Hoành tại quảng trường nơi hẻo lánh chạm mặt.

“Đi ra thời gian đủ dài, cũng nên trở về. Doanh địa bên kia còn có việc phải xử lý.” Vu Hoành còn băn khoăn trong nhà cường hóa bên trong Thể Chất dược thủy, chính là chi kia từ Hôi Thành Trương Khai Tuấn nơi đó lấy được Thể Chất dược thủy.

Hơn mười ngày cường hóa, không biết có thể cường hóa tới trình độ nào.

“Thật không nguyện ý lưu lại a? Nơi này có đầy đủ ẩm thực, đầy đủ xã giao, còn có ngươi một thân một người lâu như vậy, liền không cảm thấy tịch mịch a?” Trần Diệu Phong hơi hiện ra đời thứ hai bản sắc, loại thời điểm này mới có thể cảm giác được hắn thật sự có cái làm uỷ viên cha.

“Thói quen liền tốt.” Vu Hoành cười cười, hắn không cảm thấy còn có khác phái nào có thể chịu được chính mình.

Mà lại những phương diện này, thuận theo tự nhiên tốt nhất.

“Vậy được đi, ta chỗ này có tin tức liên quan tới Hiệp hội Vĩnh Sinh, sẽ trước tiên thông tri ngươi. Ngươi tại Hắc Phong doanh địa phải cẩn thận, chớ bị bọn hắn nhằm vào, dù sao ngươi mạnh hơn cũng chỉ có một người.” Trần Diệu Phong là thật tâm muốn cùng Vu Hoành giao hảo.

“Y Y bên kia, liền ta cầu các ngươi rồi.” Vu Hoành chân thành nói.

Lâm Y Y ở bên ngoài không chịu trở về căn bản nguyên nhân, hay là muốn tra ra cha mẹ mình cùng gia gia c·hết đến đáy là chuyện gì xảy ra.

Bây giờ cùng Trần Diệu Phong quan hệ rút ngắn, đối phương cũng đáp ứng giúp Lâm Y Y điều tra lúc trước Hắc Thụ thôn án m·ất t·ích.

Cứ như vậy, Lâm Y Y an toàn cũng có càng nhiều người chiếu ứng.

Vu Hoành cũng nên yên tâm.

“Mặt khác, Y Y trên người dị dạng, chúng ta cũng sẽ nếm thử tiến hành uốn nắn giải phẫu. Cà lăm vấn đề cũng sẽ ý nghĩ tiến hành trị liệu, ngươi yên tâm!” Trần Diệu Phong thành khẩn nói.

“Đa tạ!” Vu Hoành chăm chú cùng hắn nắm tay, hai giờ sau.

Vu Hoành trên thân nhiều một cái Cực Quang thành nghiên cứu khoa học cố vấn danh hiệu, lại lần nữa tại bệnh viện bên ngoài thăm bên dưới Lâm Y Y cùng Tiết Ninh Ninh bọn người, hắn lặng lẽ rời đi Cực Quang thành.

Tân Chỉ Lôi lấy đi vật tư, sớm đã hành tung không rõ, thế là quân Liên Hiệp bồi thường hắn càng nhiều vật khác tư.

Kéo lấy cột chắc một lũy cái rương, Vu Hoành một đường phi nước đại, trở về chỉ tốn một nửa không đến thời gian, liền nhẹ nhõm trở lại Hắc Phong doanh địa phụ cận.

Trong doanh địa một mảnh an bình, không có nhân khí hấp dẫn, Quỷ Ảnh cái gì đối với nơi này không có chút hứng thú nào, tặng thêm giá trị âm tán phát trận pháp, nơi này càng làm cho hắc tai cực kỳ chán ghét.

Toàn bộ doanh địa thạch bảo, từ Vu Hoành lúc rời đi là dạng gì, hiện tại hay là cái dạng gì.

Khác biệt duy nhất, là mặt đất cùng nóc nhà tuyết trắng, trở nên càng ngày càng nhiều.

…

Gió rét thấu xương tại ngoài động không ngừng quét.

Ấm áp dưới ánh đèn, trong động, Vu Hoành từ từ trở mình, ngáp dài từ trên giường đá buông xuống hai chân.

Vén chăn lên, hắn mắt nhìn treo trên tường máy kiểm tra.

Ngoài phòng nhiệt độ: - 52 độ C.

“Càng ngày càng lạnh… .”

Vu Hoành thở dài một tiếng. Nếu như nói trước đó loại kia thời tiết, loại kia hắc tai mật độ, có thể sẽ may mắn người còn sống trải qua doanh địa. Như vậy hiện tại phía ngoài loại hoàn cảnh này, căn bản không có khả năng có ai dám ở bên ngoài đi dạo.

Bởi vì thấp như vậy ấm, đi dạo hắn phải c·hết không nghi ngờ.

Ở trên người chụp vào bộ quần áo, hắn đứng dậy đi vào cường hóa lấy dược thủy trước mặt.

Thuận tay kết nối máy truyền tin.

Một trận tê tê âm thanh bên trong.

Trần Diệu Phong thay thế Tân Chỉ Lôi, trở thành hắn cùng Trương Khai Tuấn nói chuyện trời đất người thứ ba.

“Tình huống bên ngoài càng ngày càng nghiêm trọng.” Trương Khai Tuấn trầm giọng nói, “Nhiệt độ thấp là một mặt, gần nhất ngoại giới mới xuất hiện một loại hắc tai, là cùng loại rắn một dạng cỡ nhỏ sinh vật màu trắng, phương thức công kích là xuyên qua đống tuyết, từ dưới chân đánh lén tiêm vào nọc độc.”

“Điểm ấy không tính là gì, ta chỗ này rất phiền phức. Cho dù có đại phong bế hệ thống bảo hộ, vấn đề trí mạng cũng vẫn là nhiệt độ thấp.” Trần Diệu Phong thở dài, “Hai ngày này trong thành đã có hơn 30 người bị phát hiện c·hết cóng trong nhà trên giường.”

“Người cường hóa không có vấn đề a?” Vu Hoành hỏi.

“Cái này ngược lại là không có vấn đề, người cường hóa thể chất cường hãn, không dễ dàng như vậy sinh bệnh.” Trần Diệu Phong trả lời.

“Chỉ là ta lo lắng chính là, cái này nhiệt độ nếu như lại như thế tiếp tục ngã xuống đi, coi như người cường hóa cũng sẽ gánh không được. Đến lúc đó ra ngoài là cái cự đại vấn đề.

“Hiệp hội Vĩnh Sinh điều tra như thế nào?” Vu Hoành hỏi.

“Không có đầu mối, bên ngoài quá nguy hiểm, chúng ta đội điều tra ra ngoài không bao lâu liền không thể không trở về. Quá lạnh.” Trần Diệu Phong nói.

“Đội điều tra đâu? Hiện tại là ai tại tiếp nhận?”

“Nghiêm Vũ Thu Nghiêm lão, điều tra cũng không có cách, ra ngoài nếu như không có đầy đủ giữ ấm phương thức, đi không xa.”

“USB nội dung xác định a?”

“Ừm, đã cho hiện hữu tất cả Cực Quang thành, đều gửi đi một phần, tin hay không liền xem chính bọn hắn…”

Trần Diệu Phong cùng Vu Hoành cấp tốc giao lưu, nghe được một bên Trương Khai Tuấn có chút mờ mịt.

“Trên thực tế, chúng ta trước đó cũng ít nhiều có chút phát giác, chỉ là lần này đem Hiệp hội Vĩnh Sinh kéo đi ra, đặt ở trên mặt nổi. Hiện tại tình báo công khai, địa phương khác đoán chừng còn tại tự tra. Nhưng không được bao lâu, hết thảy liền sẽ hết thảy đều kết thúc.”

“Như vậy Hiệp hội Vĩnh Sinh nắm giữ các loại kỹ thuật, các ngươi làm qua thống kê a?” Vu Hoành hỏi.

“Ngươi là muốn hỏi khả năng cần đối mặt cụ thể trả thù đúng không?” Trần Diệu Phong hiểu rõ, “Chủ yếu thủ pháp có, dẫn dụ hắc tai, Hắc Huyết Nhân, thân thể siêu cường tự lành tính cải tạo, cùng mấu chốt nhất… Trường thọ.”

“Có hơi phiền toái, tăng thêm nếu như nhiệt độ một mực thấp như vậy xuống dưới, chúng ta cũng nhất định phải làm tốt hết thảy biện pháp.” Vu Hoành nói.

“Hỏa diễm, hơi ấm đường ống, phong bế phòng ấm, thật muốn lạnh xuống đến, vấn đề không lớn, phiền phức chính là lạnh xuống đến sau ra ngoài cực kỳ phiền phức.” Trần Diệu Phong thở dài, “Ta vừa mới nhận được Flicka bên kia tin tức, bọn hắn tra ra Tuyệt Vọng Chi Môn đóng lại phương pháp, là cái gọi Will Rotman nhà lịch sử học liều c·hết lấy được manh mối.”

“Phương pháp gì? Tuyệt Vọng Chi Môn đóng lại sẽ như thế nào? Có thể giải quyết triệt để hắc tai?” Vu Hoành hỏi.

“Tuyệt Vọng Chi Môn chính là tuôn ra hắc tai đầu nguồn, mỗi quốc gia đều là bởi vì ban sơ hắc tỉnh, tiếp theo xuất hiện Huyết Triều, sau đó Tuyệt Vọng Chi Môn xuất hiện, không khí hồng trị trên phạm vi lớn lên cao. Huyết Triều cao nguy quái vật, cao nguy Ác Ảnh, bắt đầu từ Tuyệt Vọng Chi Môn tuôn ra.” Trương Khai Tuấn bổ sung giải thích.

“Là như thế này, Tiểu Trương nói không sai.” Trần Diệu Phong khẳng định nói, “Chúng ta Đông Hà hết thảy ngưng tụ ba đạo Tuyệt Vọng Chi Môn, Flicka năm đạo, quốc gia khác cơ bản đều là vừa đến hai đạo. Cho nên nếu như có thể đóng lại Tuyệt Vọng Chi Môn, liền có thể để hắc tai số lượng không còn gia tăng, để hoàn cảnh không còn chuyển biến xấu.”

“Đóng lại phương pháp là cái gì?” Vu Hoành minh bạch trong đó ý nghĩa, cũng coi trọng.

“Tìm tới ban sơ cái thứ nhất đi ra Tuyệt Vọng Chi Môn chìa khoá hắc tai, cũng đem nó một lần nữa nhét trở về.” Trần Diệu Phong cấp tốc nói, ” Flicka cái nào nhà lịch sử học chính là dùng một chiêu này, đem một đạo Tuyệt Vọng Chi Môn thành công đóng lại.”

“Rất mạnh!” Vu Hoành tán thán nói.

“Người bình thường có thể làm được một bước này a?”

“Đương nhiên không có khả năng. Cho nên, nhà lịch sử học này tất nhiên không phải người bình thường.” Trương Khai Tuấn nói.

“Đúng vậy, hắn là cái người biến dị. Đồng thời cùng Mesa gia tộc có chút quan hệ thông gia quan hệ.” Trần Diệu Phong nói.

“Căn cứ tổ chuyên gia tính toán, tương lai trong vòng nửa năm, ngoại giới nhiệt độ sẽ còn tiếp tục ngã xuống, cao nhất khả năng đạt tới âm chín mươi độ. Nếu như chúng ta tìm không thấy ngăn cản phương pháp, cũng chỉ có thể hoàn toàn ngăn chặn ra ngoài. Vĩnh viễn trốn ở trong địa động…”

Trong máy truyền tin, ba người thảo luận một hồi lâu, cũng không có biện pháp tốt.

Bọn hắn kỳ thật đều rất rõ ràng, quá độ nhiệt độ thấp, mang tới là đối với người bình thường người biên giới người tầng dưới chót trí mạng uy h·iếp, tiếp tục như vậy, vốn là thưa thớt nhân khẩu sẽ càng ngày càng ít.

Chương 244: Tập kích (2)

Tách ra thông tin, Vu Hoành thở dài một tiếng, nhìn xem không có một ai doanh địa, cửa sổ ánh đèn chiếu xạ ra ngoài, rơi vào trắng xoá trên mặt tuyết, phản xạ ra nhàn nhạt bạch quang.

Ngoại giới tiếng gió vù vù đung đưa cửa lớn quan sát cửa sổ, phảng phất ý đồ đem nó đụng nát.

Hắn trở lại bàn gỗ trước, cường hóa Thể Chất dược thủy còn lại hơn bốn giờ hoàn thành.

Nguyên bản trong lòng mong đợi tâm tình, lúc này cũng đang nghe Trần Diệu Phong tin tức về sau, không có mãnh liệt như vậy.

Xùy.

Đột nhiên phía ngoài một đầu Long Tích phát ra rất nhỏ gào thét, tựa như mũi tên nhọn từ trong đống tuyết đột ngột từ mặt đất mọc lên, phóng tới nơi xa.

Trong đêm tối không ánh sáng, chỉ có Vu Hoành có thể thông qua trong đầu ấn ký, nhìn thấy Long Tích nhanh chóng di động điểm sáng.

Hắn cấp tốc cắt vào đen trắng tầm mắt, phát hiện phía trước đang có một cái toàn thân đen kịt, che nửa tấm dưới gương mặt thấp bé bóng người đang nhanh chóng chạy trốn.

Mà Long Tích ngay tại phi tốc vòng vây, truy đuổi.

Trong doanh địa Long Tích bây giờ đã đột phá hai mươi cửa ải lớn.

Lúc này một khi kích thích, lập tức từng đầu từ bốn phương tám hướng vây quét tới, rất nhanh liền đem bóng đen kia ngăn

ở ở giữa.

Ầm ầm! !

Trong chốc lát, bóng đen kia đột nhiên từ nổ tung mở, hóa thành một đoàn chói mắt hỏa cầu màu đỏ, chớp mắt liền thôn phệ hết chung quanh hơn mười mét đất tuyết.

Một đầu tới gần chút Long Tích bị tác động đến, bị lật tung lăn mười mấy vòng, một nửa thân thể một mảnh cháy đen, bỏng không nhẹ.

Vu Hoành đang định xem xét bên dưới thương thế, lại đột nhiên phát hiện, cái kia tự bạo vị trí hạch tâm, đang có rất nhiều cùng loại bông tuyết nhan sắc bột phấn bốn chỗ bay múa.

…

Bành, bành, bành!

Nhiều loại to lớn tiếng ồn, từ bốn phương tám hướng cấp tốc vọt tới.

Vu Hoành mặt không đổi sắc, cấp tốc chỉ huy Long Tích lui lại.

‘Rốt cuộc đã đến…’ tâm hắn thái rất ổn.

Ngay tại đám Long Tích lui vào ngoại viện tường cao sau.

Không có vài phút.

Bên ngoài chấn động cùng tiếng ồn càng ngày càng gần, càng ngày càng vang.

Hì hì ha ha…

Quỷ dị cười the thé tiếng vang lên.

Từng cái sắc mặt trắng bệch, quanh thân quanh quẩn lấy xúc tu giống như khói đen Ác Ảnh, từ ba phương hướng cùng một chỗ hướng doanh địa đi tới.

Không chỉ như vậy, phía sau bọn họ, giữa không trung lít nha lít nhít hơn mười đầu Đại Đa Mục Điêu ở phía trên xoay quanh.

Càng xa xôi, lít nha lít nhít tóc đen Khô Nữ, tất cả đều là tiểu nữ hài hình thái, như ẩn như hiện tại trong hắc vụ lấp lóe.

Theo những này cao nguy hắc tai xuất hiện, đại lượng mới Đại Bì, Tượng Trùng, tại hắc trùng trùng triều chen chúc dưới, hướng phía doanh địa chen chúc mà tới.

"Mồi câu a?" Vu Hoành trong nháy mắt nghĩ đến Hiệp hội Vĩnh Sinh thủ pháp.

Bọn hắn có thể thời gian dài dẫn dụ hắc tai hội tụ, hiện tại làm đến những này hiển nhiên không khó.

Có lẽ vừa mới người kia lúc đầu chỉ là muốn thả mồi nhử liền chạy, không nghĩ tới bị Long Tích phát hiện, cuối cùng bị buộc không thể không tự bạo.

"Nhưng thật sự cho rằng dạng này liền có thể đột phá doanh địa phòng hộ?"

Vu Hoành khống chế tất cả Long Tích leo lên ngoại viện tường cao, tùy thời chờ lệnh.

Hai mươi đầu Long Tích, gánh vác đều đều bố phòng tại tường cao đỉnh.

Vu Hoành thì đứng tại thạch bảo biên giới trên đất trống, lẳng lặng chờ đợi không trung tiến công.

Ù ù.

Mặt đất khẽ chấn động đứng lên.

Đó là một ít thể tích khổng lồ hắc tai tại bắn vọt.

Hắc vụ vờn quanh doanh địa, càng xa xôi cái gì cũng nhìn không thấy, chỉ có trận trận không biết ai phát ra gầm rú trải rộng bốn phía.

Vu Hoành hít vào một hơi, một tay bắt lấy đại thiết cầu.

Bành! ! !

Trong chốc lát, toàn bộ ngoại viện tường cao nổ vang, kịch liệt lắc lư dưới.

Từng đầu Tượng Trùng nhao nhao đâm vào trên tường rào, đâm đến bức tường rung động, khối vụn nổ bay

Còn tốt chính là, từng cường hóa tường vây phi thường kiên cố, ngạnh sinh sinh gánh vác một vòng này v·a c·hạm.

Không đợi Tượng Trùng bọn họ lui ra phía sau lại lần nữa v·a c·hạm, đầu tường đám Long Tích khai hỏa.

Từng đạo đỏ thẫm hỏa tuyến phun ra ngoài, bay xuống mà xuống, vẩy trên người Tượng Trùng.

Ăn mòn cực mạnh hỏa diễm trong nháy mắt liền đem Tượng Trùng nhóm lửa liên đới lấy bọn chúng bên cạnh phổ thông côn trùng cũng bị nhóm lửa.

Đám Long Tích tựa như từng cái s·ú·n·g phun lửa, đối với phía dưới không ngừng bắn phá phun lửa.

Huyết Triều Đại Bì, hắc trùng, nhao nhao bị đại lượng thiêu hủy, hóa thành khói đen.

Chỉ có Tượng Trùng hơi rất nhiều, nhưng cũng bị thiêu đến toàn thân từng khối lõm, hư thối, thống khổ không chịu nổi.

Huyết Triều công kích bị tạm thời ngăn chặn lại, Quỷ Ảnh Ác Ảnh bọn họ tiến công cũng tới.

Từng đợt quỷ dị trong tiếng cười, bốn phương tám hướng Ác Ảnh nhao nhao tới gần doanh địa.

Vu Hoành đứng tại chỗ không hề động, mà là vẫn như cũ chờ đợi.

Rất nhanh, cái thứ nhất tựa hồ là Tốc Nhân nữ tử áo đen, xuyên thấu tường cao bước vào ngoại viện mặt đất.

Xùy! !

Trong chốc lát, một đạo trong suốt khí lưu ngưng tụ thành quạ đen hình dạng, hướng về phía nữ tử áo đen bổ nhào mà đi.

Trận pháp khởi động nương theo lấy tiếng cười quỷ dị, từng đạo Ác Ảnh không ngừng bước vào trận pháp phạm vi.

Mặt đất cũng không ngừng dâng lên từng đầu Khí Lưu Ô Nha, mang theo điểm điểm hỏa tinh, nhào về phía tiến vào người xâm nhập.

Từng cường hóa trận pháp, trải qua nhiều lần ưu hóa, gia tăng dự trữ tổng lượng, bây giờ đã xưa đâu bằng nay.

Vu Hoành đứng tại chỗ không nhúc nhích chờ đợi lấy đối phương hậu chiêu.

Hiệp hội Vĩnh Sinh nếu động thủ, liền tuyệt không có khả năng chỉ là điểm ấy. Hoa cạnh trước đó hắn cũng ngăn ở qua bực này tương tự hắc tai, cho nên nhất định còn có còn lại thủ đoạn.

Ngang! !

Đột nhiên trên bầu trời, một tiếng cự Đại Đa Mục Điểu tiếng kêu truyền đến.

Vu Hoành bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía phía trên.

Chỉ gặp cuồn cuộn trong hắc vụ, một đầu khổng lồ, tựa như vô số màu xám xi măng tạo thành quái dị sinh vật, chính giãy dụa cùng loại đầu người cổ dài.

Quái vật kia có to lớn máy bay hành khách giống như thân thể, thân dài hơn trăm mét, hai cánh bằng phẳng rộng rãi, đầu là cùng loại mặt người hai mắt một ngụm ba cái lỗ lớn, còn mang theo cùng loại thút thít biểu lộ.

‘Thiên Sứ Thút Thít.’ Vu Hoành nhận ra loại này hắc tai.

Cấp chín hắc tai, không trung Thiên Sứ Thút Thít bình thường thích cùng Đa Mục Điểu quần cư.

Phốc.

Trong chốc lát, Thiên Sứ Thút Thít hướng xuống nhỏ xuống một đoàn màu xám bùn nhão giống như chất nhầy.

To bằng cái thớt màu xám bùn nhão chất nhầy, đập ầm ầm tại thạch bảo đỉnh, trong nháy mắt liền đem nó ăn mòn ra một cái động lớn.

'Phiền toái…' Vu Hoành phán đoán bên dưới Thiên Sứ Thút Thít độ cao, chí ít hơn trăm mét.

Cũng may trận pháp đem khi ra sức.

Bùn nhão chất nhầy tiếp tục hướng xuống nhỏ xuống, tại ở gần mặt đất lúc, bị trong trận pháp xông ra từng đầu trong suốt quạ đen xộng đi lên, nhóm lửa đốt cháy thành vô số đen xám tiêu tán trống không.

Ông! !

Đúng lúc này, Vu Hoành toàn lực hướng lên ném ra chính mình âu yếm đại thiết cầu.

Thiết cầu khổng lồ gào thét cuồn cuộn lấy, phóng hướng thiên không, rất nhanh vượt qua hơn trăm mét, nện trên người Thiên Sứ Thút Thít.

Nhưng bởi vì khoảng cách qua xa, thiết cầu đến lúc, lực lượng đã bị sức hút địa tâm lôi kéo đến không dư thừa cái gì.

Chỉ có thể nhẹ nhàng nện trên người Thiên Sứ Thút Thít, mang ra một đại đoàn màu xám bùn nhão.

Tê.

Thiết cầu bị nhanh chóng ăn mòn, mềm hoá, còn chưa rơi xuống đất, liền thiếu một nửa thể tích.

.

Thiết cầu bị Vu Hoành hai tay tiếp theo, tập trung nhìn vào, hình cầu thiếu một nửa, giống như là bị gặm qua anh đào.

Hắn nhíu mày nhìn qua từng đoàn từng đoàn nhỏ giọt xuống màu xám bùn nhão.

Hắn một mực lo lắng sự tình rốt cục phát sinh.

Quá mức không trung hắc tai, Hắc Phong doanh địa không có cách nào triệt để ứng đối

'Nhất định phải nghĩ pháp ứng đối không trung đối thủ…'

Rơi vào đường cùng, hắn lui về sơn động.

Sơn động có ngọn núi yểm hộ, tăng thêm xác ngoài là do hắc ấn từng cường hóa mấy vòng, cường độ viễn siêu thạch bảo.

Đứng tại sơn động cửa ra vào, xuyên thấu qua quan sát cửa sổ, Vu Hoành chỉ có thể trơ mắt nhìn con Thiên Sứ Thút Thít kia đem hắn thạch bảo nện đến một mảnh nát nhừ.

Đại lượng màu xám bùn nhão giống như là nước mũi một dạng, ăn mòn vật liệu đá, bám vào tại trên tảng đá, làm ra từng cái lỗ lớn.

Cũng may rương nuôi dưỡng hắn đã sớm chuyển di tiến vào sơn động bên cạnh đệ nhị sơn trong động.

Thạch bảo sụp đổ, đối với hắn ảnh hưởng không lớn.

'Đáng tiếc… Lúc trước ta thế nhưng là cũng phí hết không ít thời gian tinh lực mới sửa chữa tốt…'

Nhìn xem sụp đổ thạch bảo, Vu Hoành tâm tình tương đương không tốt.

Ánh mắt của hắn thông qua Long Tích, nhìn về phía ngoài tường lít nha lít nhít còn đang t·ấn c·ông hắc tai.

"Chờ cường hóa kết thúc, liền cường hóa ứng đối bầu trời thủ đoạn… ."

Thiên Sứ Thút Thít tiến công duy trì hơn mười phút, mới chậm rãi biến mất.

Ngoại giới mặt đất hắc tai, từ đầu đến cuối không cách nào đánh vào trong trận pháp. Trong thời gian này Vu Hoành lại thử mấy lần, vận dụng nội khí công kích bầu trời.

Đáng tiếc hắn tiến công đối với thể tích khổng lồ Thiên Sứ Thút Thít mà nói, không dùng được. Tăng thêm khoảng cách quá xa, tổn thương càng nhỏ hơn

Nửa giờ sau.

Mặt đất hắc tai cũng chầm chậm lui bước.

Vu Hoành sắc mặt khó coi đi ra cửa, nhìn xem một mảnh hỗn độn bốn phía.

‘Phải nghĩ biện pháp giải quyết triệt để Hiệp hội Vĩnh Sinh cái này nhân loại u ác tính!’

Hắn là không thể nào khắp thiên hạ khắp nơi đi tìm hiệp hội này phiền phức, lời như vậy hắn còn muốn hay không phát triển? Muốn hay không luyện công?

Luyện công cần đại lượng ẩm thực dinh dưỡng, căn bản cũng không phải là bên ngoài đói một bữa no một bữa trạng thái sau giải quyết.

‘Cho nên…’

Biện pháp duy nhất, chính là để cho người khác giúp mình đi thăm dò. Hoặc là trợ giúp Cực Quang thành bên kia tinh nhuệ, hoặc là từ tổ nhân thủ.

Vu Hoành đáy lòng trước đây thật lâu liền lên qua suy nghĩ, lại một lần nữa bay lên.

‘Nhất định phải bồi dưỡng một chút có thể tự do hành động, có thể thụ ta ước thúc khống chế cấp dưới, t·ruy s·át Hiệp hội Vĩnh Sinh!’

Hắn sắc mặt băng lãnh, trở lại sơn động, để Long Tích ở bên ngoài thủ vệ.

Đảo mắt liền lại là mấy giờ đi qua.

Đã đến giờ đêm khuya ba bốn giờ.

Vu Hoành lẳng lặng chờ ở bàn gỗ một bên, chờ đợi hắc ấn cường hóa Thể Chất dược thủy kết thúc

Không bao lâu, trên mặt bàn dược thủy cái ống đột nhiên lóe lên, mơ hồ một chút một giây, một cây màu đỏ tươi mang theo điểm gở khí tức chất lỏng sềnh sệch, nở rộ tại trong suốt trong ống nghiệm, xuất hiện ở trước mặt Vu Hoành.

Chất lỏng này nội bộ nổi lơ lửng vô số nhỏ bé hạt tròn màu đen vật, trong ống nghiệm vách tường còn có lít nha lít nhít màu xanh sẫm dạng sợi rễ vật bài tiết, bám vào tại trên pha lê.

Ống nghiệm dùng đơn giản mộc tắc chặn lấy, phía dưới đè ép một tấm chữ viết thể chữ in tờ giấy.

‘Pha loãng thấp kém Nguyệt Thần chi huyết.’

‘Phương pháp sử dụng: Chia đều đều hai phần phục dụng, một phần chính mình phục dụng, có thể tăng lên bộ phận thể chất, ngẫu nhiên thu hoạch được hi hữu Nguyệt Thần đặc tính. Một phần khác cho ngoại vật phục dụng, đem nó tiêu hóa tế tự, có thể đạt được nguyệt chi kêu gọi.’

“Mặt Trăng Lu Mờ thần cụ chuẩn bị 72 đầu đặc thù đặc tính, khả năng thu hoạch hữu ích, cũng có thể là thu hoạch có hại, xem độ may mắn mà định ra.”

‘Nguyệt chi kêu gọi: Đã từng huy hoàng nguyệt chi vĩnh tuyển đang đối kháng với nguyên tai bên trong cuối cùng chống đỡ hết nổi, nó huyết nhục xương cốt khí quan phân biệt bị ô nhiễm, hóa thành nguyên tai bên trong chi khắc ấn, tuân theo đối kháng nguyên tai chi lưu lại ý chí, sử dụng năng lực này có thể kêu gọi đã từng Nguyệt Thần chi bố trí, vì ngài chiến đấu.’

‘Chú thích: Nguyệt Thần bố trí đã sớm bị nguyên tai ô nhiễm, triệu hoán vẻn vẹn chỉ là tư cách, khả năng tồn tại nguy hiểm tương đối, xin mời cẩn thận sử dụng.”

“Thứ này… Có chút ý tứ.”

Vu Hoành suy nghĩ một chút, cầm lấy ống nghiệm, nhổ mộc tắc.

Lập tức một cỗ khó ngửi tanh hôi huyết dịch mùi bừng lên, tán đến toàn bộ sơn động khắp nơi đều là.

Hắn nhíu mày nắm ống nghiệm, do dự một cái chớp mắt, hay là lựa chọn tin tưởng hắc ân.

Lộc cộc!

Hắn một ngụm ngửa đầu uống hết một nửa.

Trong ống nghiệm máu đặc tựa như bốc mùi rau câu, trượt vào khoang miệng, thuận yết hầu một đường nhập dạ dày.

Trong chốc lát, một cỗ hỏa thiêu đâm nhói cảm giác từ thực quản tuôn ra.

Vu Hoành che lại còn lại mộc tắc, tranh thủ thời gian tìm nước thuận thuận yết hầu, mới dễ chịu chút.

“Kế tiếp là tìm tế phẩm thử một chút hiệu quả.”

Hắn nắm vuốt ống nghiệm đi ra sơn động.

Chương 245: Tập kích (3)

Chương 245: Tập kích (3)

Chỉ chốc lát sau, bên ngoài trong hắc vụ trong núi rừng, vang lên một trận Tượng Trùng kêu thảm.

Sau mười phút.

Vu Hoành đứng tại trong sương mù dày đặc, toàn thân thiêu đốt lên màu trắng nội khí vầng sáng, nhìn xem trước mặt không ngừng không hiểu biến mất khổng lồ Tượng Trùng, thần sắc có chút hiếu kỳ.

Tượng Trùng giống như là bị thứ gì trống rỗng bôi lên rơi đồng dạng, một phần thân thể một bộ phận không ngừng biến mất.

Thẳng đến sau cùng đầu.

Phốc.

Hết thảy an tĩnh lại.

Rất nhanh, một đạo tái nhợt mang theo viền bạc nguyệt nha vết tích, xuất hiện tại Vu Hoành một tay khác mu bàn tay.

'Nếm thử bên dưới triệu hoán.'

Hắn mang theo khá nhiều chờ mong, giơ lên mang nguyệt nha tay trái mu bàn tay.

'Làm sao triệu hoán?'

Suy nghĩ một chút, hắn thử đối với nguyệt nha phát ra ý niệm mệnh lệnh.

Nhất thời, một tia nội khí tự động từ đan điền tách ra, tràn vào nguyệt nha.

Nguyệt nha mặt ngoài tản mát ra nhàn nhạt huỳnh quang màu bạc.

Tê.

Trong chốc lát, từng đoàn từng đoàn khói đen, từ Vu Hoành trước người trống rỗng hiển hiện, sau đó bắt đầu ngưng tụ thành một đạo cao hơn một mét hình bầu d·ụ·c vòng xoáy.

Vòng xoáy bên trong hắc vụ lưu chuyển, ẩn ẩn có nhỏ xíu quái dị gào thét truyền ra.

‘Nhân loại đế quốc trường thương thủ đáp lại ngài kêu gọi.’ nguyệt nha bên trong phản hồi nhàn nhạt tin tức.

Trường thương thủ?

Vu Hoành hứng thú, nếu như có thể triệu hồi ra có thần trí nhân loại, có lẽ có thể thu được giao lưu đại lượng tình báo.

Tê.

Khói đen trong vòng xoáy, chậm rãi, một đạo khôi ngô bóng người, từ từ từ trong sương khói nổi lên.

Bành!

Đỏ sậm cơ bắp đùi, trước một bước phóng ra vòng xoáy, giẫm tại đất đen bên trên, giẫm ra một cái thật sâu lõm.

Ngay sau đó, là một đầu khác có người thành niên vòng eo không sai biệt lắm thô đùi.

Sau đó nửa người trên, là một đoàn khí cầu một dạng khổng lồ cục thịt.

Gia hỏa này hoàn toàn chính là cái dị dạng đỏ sậm cơ bắp quái vật, gian nan từ trong vòng xoáy ép ra ngoài.

Quái vật toàn thân hở ra vô số cơ bắp, chỉ là những cái kia cơ bắp cũng không bình thường, mà là mọc ra vô số bồ đào giống như nhô ra.

Xem toàn thể đi lên, cái này giống một đầu mọc ra hai chân đỏ sậm cơ bắp lớn khối u!

“Thương. Chỗ chỉ… ! !” Người cơ bắp khối u này mặt, khảm nạm tại vô số cơ bắp ở giữa, đối với Vu Hoành gạt ra một cái quái dị kinh khủng khuôn mặt tươi cười.

Trên mặt của hắn cũng tất cả đều là đỏ sậm cơ bắp đường cong, quỷ dị mà khủng bố.

Dưới da còn có thể nhìn thấy có vô số côn trùng đồng dạng dạng sợi vật đang không ngừng du động nhô ra.

Xùy!

Một cây gai nhọn màu đen trường thương, từ hắn mở ra trong miệng rộng vươn ra, mang theo ướt nhẹp buồn nôn chất nhầy.

” .” Vu Hoành trên mặt chờ mong từ từ biến mất.

Hắn chợt nhớ tới, Nguyệt Thần cũng là bị nguyên tai ô nhiễm qua, về phần nguyên tai, hắn vốn cho rằng chính là hắc tai, hiện tại xem ra, giống như có chút không giống với.

“Ngươi có thể làm cái gì?” Thu liễm suy nghĩ, Vu Hoành cảm thấy triệu đều triệu hoán đi ra, nhiều ít vẫn là nhìn xem có thể làm gì.

“Thương chỗ… Chỉ. !” Trường thương thủ vẫn như cũ chỉ có một câu nói như vậy, dùng chính là Vu Hoành chưa từng nghe qua ngôn ngữ, nhưng lại không hiểu cho hắn biết câu nói này hàm nghĩa.

“Đập nát nó.” Vu Hoành đổi cái phương thức, chỉ vào một bên một viên cháy đen cây khô.

Bành.

Trường thương thủ phía sau lưng đột nhiên hở ra sáu khối cơ bắp, mỗi một khối cơ bắp đồng thời mọc ra một cây đỏ sậm xúc tu gai nhọn.

Xúc tu bắn ra, tựa như thật sáu đạo trường thương, đồng thời thiểm điện đâm vào cây khô.

Xuy xuy xuy xùy một trận vừa đi vừa về đâm xuyên về sau, cây khô trong nháy mắt b·ị đ·âm nát, đầy người lỗ rách, bẻ gãy ngã xuống đất.

“Ừm.” Vu Hoành nhìn một chút cây khô, cảm thấy gia hỏa này so Long Tích tựa hồ thực lực mạnh một chút.

“Thử nhìn một chút triệu hoán có thể tiếp tục bao lâu, vừa vặn chung quanh đi dạo qua khảo nghiệm thực lực.”

Hắn ra lệnh gia hỏa này đuổi theo, sau đó mang theo nó tại doanh địa chung quanh một đường tán loạn.

Trên đường đi, gặp được Đại Bì, Quỷ Ảnh, Tượng Trùng, đều bị trường thương thủ nhẹ nhõm đâm xuyên g·iết c·hết.

Thẳng đến gặp được một đầu lạc đàn cấp bảy Huyết Triều quái vật Hắc Huyết Tê Giác.

Bò….ò…! !

Tại khoảng cách Hắc Phong doanh địa năm cây số bên ngoài ven đường.

Trường thương thủ cùng Hắc Huyết Tê Giác tựa như hai đống thiên thạch, không ngừng phi tốc đụng nhau

Va chạm, lui ra phía sau, gia tốc, lại v·a c·hạm! !

Lần lượt trọng kích âm thanh dưới, trường thương thủ rốt cục chống đỡ không nổi, từ từ lâm vào xu hướng suy tàn.

Nhưng coi như như vậy, nó vung ra cơ bắp gai nhọn, cũng trên người Hắc Huyết Tê Giác lưu lại khó mà ma diệt thật sâu v·ết t·hương.

Bành!

Một kích cuối cùng, trường thương thủ bị Hắc Huyết Tê Giác sừng đâm xuyên lồng ngực, kêu thảm hòa tan, hóa thành một đám đỏ sậm huyết thủy, rất nhanh bay hơi, hóa thành sương đỏ, biến mất không thấy gì nữa.

“Một mực tồn tại, thẳng đến chiến tử mới có thể biến mất a?” Vu Hoành trong lòng ghi lại tình báo. Hắn lại lần nữa giơ tay trái lên, mệnh lệnh trên mu bàn tay nguyệt nha tiếp tục triệu hoán, nhưng không có phản ứng.

‘Có thời gian khoảng cách?’ trong lòng hắn suy tư.

‘Còn cần cẩn thận thăm dò trong đó chi tiết.’

Nhìn cũng không nhìn thụ thương nghiêm trọng Hắc Huyết Tê Giác, thân hình hắn lóe lên, tay phải rút ra trong túi quần một thanh chủy thủ.

Hiện ra bạch quang chủy thủ từ tê giác con chỗ vạch một cái.

Lại nhẹ nhàng cất kỹ.

Oanh.

Khổng lồ Hắc Huyết Tê Giác tại chỗ ngã xuống đất, thống khổ tại mặt đất quay cuồng, không đến mấy giây, liền toàn thân khô quắt, rút lại, hóa thành khói đen tiêu tán.

Nguyên địa lưu lại một khối đen sì độc giác, bị Vu Hoành nhặt lên.

Trở lại doanh địa, Vu Hoành tiếp tục tìm tòi nguyệt nha, cũng chính là Nguyệt Chi Hô Hoán cách dùng, nhưng hắn không có chú ý tới chính là, theo thời gian trôi qua, toàn thân hắn trên dưới làn da, dần dần nổi lên một chút xíu hào quang màu bạc.

Chuẩn xác mà nói, là hiển hiện một chút màu bạc điểm nhỏ, tô điểm tại trên da. Nguyệt Thần chi huyết tại phát huy tác dụng.

Trong không khí từng tia độc tính, đối với hắn thân thể gánh vác bắt đầu càng ngày càng nhỏ.

Đùng.

Trong nội viện, Vu Hoành bỗng nhiên kéo van thở, lòng có cảm giác miệng lớn hô hấp mấy lần.

Lạnh buốt khô ráo không khí, từ hắn miệng mũi tràn vào, mang đi đường hô hấp dư thừa lượng nước.

Nhưng lượng nước còn không có bay ra bao xa, liền lại bị Ngưng Thủy Công ngạnh sinh sinh lôi kéo trở về, tự động từ miệng mũi hút vào.

Cụ thể biểu hiện, chính là lúc này Vu Hoành xuất hiện dị tượng.

Trong miệng hắn thở ra từng đạo bạch khí, cái này bạch khí ở chung quanh lượn quanh một vòng, lại bay trở về lỗ mũi chui trở về.

"Đối với ngoại giới khí độc tựa hồ không có gì phản ứng, xem ra là thể chất tăng lên, hoặc là thu được cái gì không biết đặc chất dẫn đến."

"Mà Nguyệt Chi Triệu Hoán khôi phục chu kỳ, ước chừng là mỗi ngày một lần, sau khi c·hết chỉ có thể ngày thứ hai triệu hoán. Mặt khác, chỉ có thể cố định triệu hoán một đơn vị, cũng chính là trường thương thủ. Có lẽ là tư cách của ta không đủ, cũng có lẽ là nguyên nhân gì khác, đến tiếp sau còn đợi khảo thí."

Doanh địa phụ cận, Vu Hoành lại một lần nữa triệu hồi ra trường thương thủ, lần này triệu hoán trong quá trình, hắn cẩn thận hết sức chăm chú nhìn chằm chằm nguyệt nha, cảm thụ kỳ phản ứng.

Lần này hắn phát hiện, trừ ra trường thương thủ bên ngoài, còn có không ít mặt khác khí tức tại nếm thử đáp lại triệu hoán, nhưng tựa hồ nhận lấy cái gì hạn chế, mà không cách nào kết nối bên trên bên này.

Cứ việc không cách nào triệu hoán, nhưng hắn từ nguyệt nha phản hồi trong tin tức, cũng đã nhận được không ít trên lý luận có thể triệu hoán đặc thù danh tự.

'Đao thuẫn thủ '.

'Tinh nhuệ cung thủ '.

'Hủ Hủ kỵ sĩ '.

'Hủ Hủ kỵ sĩ dài '.

‘Ngưng Vọng Học Giả ‘.

‘Ngưng Vọng Đại Học Giả ‘.

‘Bạch San Chi Vương’ .

‘Shadiya thần quan’ .

‘Đại thần quan Knudis ‘.

‘Thần huyết Montu ‘.

‘Bán Thần Hilsimoura ‘.

‘Vĩnh Hằng Giả Pháp Hà ‘.

Vu Hoành đem mông lung nghe được danh tự, nhớ kỹ hàng một tấm danh sách, từ cảm nhận được kêu gọi khí tức cường độ, từ yếu đến mạnh không ngừng tăng lên.

“Lần này cường hóa Nguyệt Thần chi huyết mặc dù là tàn thứ phẩm pha loãng phiên bản, nhưng bao nhiêu thu được cơ sở này triệu hoán tư cách, coi như không tệ.”

Vu Hoành bắn rớt trên giấy bột than, những tên này, trước mặt còn tốt, đến tiếp sau đơn tiếp nhận cái tên lúc, đều có thể cảm nhận được nhỏ xíu cảm giác áp bách chảy tại mặt giấy, có thể thấy được nó cường độ tuyệt đối kinh người.

Mặc dù nguyệt nha bên trong phản hồi nói cho hắn biết, đây đều là thần thánh mà tinh khiết Nguyệt Thần thuộc hạ, bọn hắn phần lớn mỹ lệ mà cao khiết, có vô cùng kiên định chi tín ngưỡng. Chỉ cần thu hoạch được càng nhiều Nguyệt Thần chi huyết, tăng lên độ đậm của huyết thống, liền có thể thu hoạch được kêu gọi cao hơn cường giả tư cách.

Nhưng từ trường thương thủ trên thân liền có thể nhìn ra, cái này Nguyệt Thần dưới trướng bố trí, sợ là cũng sớm đã triệt để luân hãm.

Thật triệu hoán đi ra, còn không biết sẽ triệu hồi ra cái quỷ gì đồ chơi.

Ngày thứ ba lúc xế chiều.

Vu Hoành xếp bằng ở trong sơn động dựa theo danh sách, lần lượt nếm thử đưa vào càng nhiều nội khí tiến nguyệt nha, muốn kêu gọi mặt khác danh tự cá thể.

Nhưng không ngoài dự tính, toàn bộ đều không có phản ứng.

Hắn duy nhất có thể kêu gọi, cũng chỉ có một trường thương thủ.

Có chút thất vọng đứng người lên, hắn mấy ngày nay tìm tòi cái này Nguyệt Thần chi huyết công hiệu cơ hồ có chút cử chỉ điên rồ.

‘Nếu như ta có thể triệu hồi ra đại lượng cường hãn thuộc hạ, đối với Hiệp hội Vĩnh Sinh cùng hắc tai xâm nhập phiền phức, có lẽ liền có thể thật to làm dịu, thậm chí trực tiếp xử lý Hiệp hội Vĩnh Sinh. Đáng tiếc.’

Vu Hoành tâm tình có chút khó chịu, trường thương thủ này nói mạnh cũng không rất mạnh, có thể chịu nguy hiểm đẳng cấp cấp bảy mà thôi, nói yếu cũng không yếu.

Nhưng muốn nói đối với hắn có trợ giúp, thật đúng là không thể nói.

Hiện tại trường thương thủ bị hắn an bài ra ngoài, đi theo đám Long Tích tuần sát xung quanh.

Cấp bảy thực lực, đối đầu đại bộ phận hắc tai đều có thể chính diện áp chế. Xem như giảm bớt đám Long Tích gánh vác.

Nhưng chỉ này mà đã xong.

Dùng điện thủy hồ đốt đi một bầu nước, Vu Hoành xuất ra hai chi cao dinh dưỡng, chuẩn bị giải quyết bữa tối.

Đột nhiên doanh địa bên ngoài, một trận to lớn chấn động nhanh chóng tiếp cận.

Phanh phanh phanh phanh!

Cái kia tựa hồ là tiếng bước chân.

Vu Hoành biến sắc, trong nháy mắt nghĩ đến Hắc Cự Nhân. Vội vàng xông ra sơn động, mượn nhờ Long Tích thị lực nhìn ra ngoài đi.

Chỉ gặp hắc vụ nơi xa, một đạo cao tới hơn trăm mét khổng lồ hình người, đứng đắn qua doanh địa phụ cận, hướng phía càng xa xôi cấp tốc rời đi.

'Chỉ là đi ngang qua a… Còn tốt.' Vu Hoành hiện tại liền sợ chính là Hắc Cự Nhân loại quái vật này.

Không thể so với Ác Ảnh quỷ dị nguy hiểm, Hắc Cự Nhân chính là đơn thuần lực lớn phi chuyên, khủng bố trọng lực áp xuống tới, thứ gì đều cho ngươi đập.

Chỉ là, ngay tại hắn tưởng rằng đi ngang qua lúc, Hắc Cự Nhân trước người đột nhiên xuất hiện một tiếng bạo tạc.

Bạo tạc khuếch tán ra, bay ra một mảng lớn vầng sáng màu trắng.

Bành!

Hắc Cự Nhân bỗng nhiên dừng lại, quay đầu, hướng phía vầng sáng màu trắng sáng lên phương hướng nhìn lại.

Trong lúc bất chợt, Hắc Cự Nhân không nói hai lời, chuyển hướng bay thẳng Hắc Phong doanh địa.

". ! !" Vu Hoành nhìn xa xa một màn này, sắc mặt khó coi, lập tức liên tưởng tới trước đó cũng giống như vậy bột phấn màu trắng.

Bột màu trắng, vầng sáng màu trắng, hai cái này đều là màu trắng!

". Hiệp hội Vĩnh Sinh!" Hắn biết là ai đang làm sự tình.

Không nghĩ tới thế mà ngay cả cấp chín Hắc Cự Nhân cũng có thể dẫn dụ biến hướng, cái này Hiệp hội Vĩnh Sinh lực lượng, có chút b·ị đ·ánh giá thấp.

Từng đạo to lớn tiếng bước chân nhanh chóng tiếp cận.

Vu Hoành hít sâu một hơi, dứt khoát cởi áo ra, để trần nửa người trên, đi ra doanh địa, đối diện hướng Hắc Cự Nhân phóng đi.

Vừa vặn hắn cũng nghĩ thử nhìn một chút chính mình bây giờ cực hạn. Nhìn xem có thể hay không ứng phó Hắc Cự Nhân!

Chương 2 46: Tập kích (4)

Đông Hà cùng Flicka giáp giới nơi nào đó trên đường biên giới.

Trắng bệch đất tuyết ở giữa, một tòa rách nát không chịu nổi xám trắng cổ bảo, lẳng lặng đứng sững ở trong đêm đen thăm thẳm.

Cổ bảo bốn phía đều mở có to lớn vòm tròn hình cửa vào, bên trong bốn chỗ gió lùa.

Mặt tường phần lớn có chỗ thủng, pha tạp mài mòn vết tích biểu hiện ra nơi này có qua cực kỳ đã lâu quá khứ lịch sử.

Bên trong một cái chỗ cửa lớn biên giới đứng thẳng một khối kỷ niệm bia đá bên trên, rõ ràng ghi chép thà lam bảo ba cái sơn hồng chữ lớn.

Phía dưới thì là một chút cho du lịch khách du lịch nhìn tư liệu giới thiệu.

Đáng tiếc nguyên bản rất có văn hóa lịch sử nội tình di chỉ, hôm nay đã sớm không có du khách lui tới, chỉ còn còn sót lại vết tích.

Lúc này cổ bảo nội bộ, trống trải cao hơn mười mét trong đại sảnh.

Từng cái người khoác mũ trùm áo bào đen, mặt mang kim loại đen mặt nạ bóng người, tại chập chờn yếu ớt trong ánh nến, phân tán đứng thẳng.

“Sự kiện lần này, bởi vì danh sách bị Đông Hà bên kia công bố, dẫn đến hiệp hội nội bộ trở tay không kịp, không ít lực lượng bị tổn hại. Số 34 phải bị lớn nhất trách nhiệm.” Một đạo hắc ảnh bất mãn nói.

“Số 34 đ·ã c·hết.” Người còn lại nói.

“Con của nàng vẫn còn, n·gười c·hết nợ cũng có thể miễn?”

“Chúng ta đều nhìn xem tình báo, số 17 kế hoạch đầy đủ hoàn thiện, mấu chốt là cái kia đột nhiên xuất hiện Hắc Phong doanh địa chủ, cái kia gọi Vu Hoành người cường hóa, thế mà có thể đánh bại Hắc Huyết Nhân, bởi vậy đưa đến một vòng tiếp một vòng liên tục sụp đổ.” Có người trầm giọng nói.

“Bằng vào chúng ta hiện nay lực lượng, căn bản không cần lại tại trong thành thị ẩn tàng, không bằng vừa vặn lợi dụng bây giờ tình thế, thoát ly tụ quần, tổ kiến chúng ta thế giới mới chi lực lượng?” Có người khác lớn tiếng nói.

“Căn cứ hiện hữu ghi chép tư liệu, ta đối với cái này Hắc Phong doanh địa chủ nhân cảm thấy rất hứng thú.” Đại sảnh chỗ cao nhất, một cái ngồi tại màu xám lưng cao ghế đá người thần bí, mỉm cười nói.

“Hắn thực chiến lực, đã đủ để có thể so với cấp tám Huyết Triều hắc tai, tương đối mặt khác người cường hóa, đây là phi thường khoa trương bạo tạc thức tăng trưởng.” Hắn thản nhiên nói

“Cho nên hội trưởng ngài đi đầu phái cấp dưới tiến đến đưa lên cao cấp mồi nhử? Chính là vì lại lần nữa xác định, cái này Vu Hoành thực lực xác thực như tình báo biểu hiện đồng dạng, đủ cường đại?” Một cái vóc người cực kỳ khôi ngô người đeo mặt nạ kim loại hất lên đấu bồng đen hỏi.

“Cao cấp mồi nhử?” Người thần bí hội trưởng sững sờ, “Ta xác thực chuẩn bị chút ít cao cấp mồi nhử, nhưng mồi nhử chế tác cực kỳ khó khăn, chúng ta số lượng cũng không nhiều, dùng tại thuần túy khảo thí bên trên, ta còn không có xa xỉ như vậy.”

“Không phải ngài?” Khôi ngô bóng người sửng sốt, “Ta chỗ này lấy được tình báo biểu hiện, Hắc Phong doanh địa đã liên tục mấy ngày bị mồi nhử dẫn tới hắc tai vây khốn. Ngay tại vừa mới, còn có một đầu Hắc Cự Nhân, chính diện hướng phía doanh địa đi.”

“Nhưng ta cũng không có đưa lên bất luận cái gì mồi nhử.” Hội trưởng nghiêm mặt nói, “Ta chuẩn bị đưa lên, nhưng còn không có động thủ.”

Hắn dừng một chút.

“Mặt khác, cao cấp mồi nhử cao nhất chỉ có thể dẫn dụ cấp bảy cấp tám hắc tai, cấp chín Hắc Cự Nhân, mồi nhử tại bọn chúng trước mặt, hiệu quả ước bằng không.”

“Nhưng… nếu không phải ngài, còn có ai có thể dẫn đạo cấp chín Hắc Cự Nhân? ?” Khôi ngô bóng người ngữ khí càng phát ra nghiêm túc.

“Không rõ ràng.” Hội trưởng trầm mặc dưới, trả lời.“Ta xác thực có đối với cái này Vu Hoành hạ thủ dự định, nhưng… Còn chưa trả chư hành động, có mặt khác càng quan trọng hơn hạng mục công việc cần sớm hơn xử lý.”

“… Ta coi là hội trưởng khai phát ra kiểu mới cường đại hắc tai mồi nhử…” Một người thấp giọng nói.

“Nhưng nếu như không phải hội trưởng, là ai tại dẫn dụ hắc tai nhằm vào Hắc Phong doanh địa?” Có âm thanh nói khẽ.

Một đám người hai mặt nhìn nhau, không cách nào trả lời.

“Thú vị… Xem ra là có người ý đồ bắt chước chúng ta thủ pháp, mồi nhử hắc tai cũng không phải là chỉ thuộc về kỹ xảo của chúng ta.” Hội trưởng trong giọng nói lộ ra nhàn nhạt vui vẻ.

“Mười bảy, số 34 khu quản hạt về sau liền do ngươi tiếp nhận, tra ra việc này, không có vấn đề a?”

“Dựa theo số 34 sau cùng ghi âm, nàng di sản do ta kế thừa, ta sẽ điều tra ra chân tướng.” Người đeo mặt nạ kim loại khôi ngô cúi đầu trả lời.

“Hi vọng ngươi có thu hoạch…” Hội trưởng dẫn đầu đứng dậy, từ mặt bên cửa ra vào rời đi.

Rời đi đại sảnh, nương theo hội trưởng một tên nữ tử trẻ tuổi nhịn không được thấp giọng nói.

“Đại nhân, thật không phải là ngài a?”

“Đương nhiên, cao cấp mồi nhử không có đối với cấp chín hắc tai lực ảnh hưởng.” Hội trưởng gật đầu.

“Nhưng, nếu là biết được cấp chín hắc tai thích nhất săn mồi cái gì, hướng dẫn theo đà phát triển, muốn dẫn dụ cấp chín cũng không phải là không thể nào sự tình. Mà trừ ra chúng ta có hạng kỹ thuật này, còn ai có?”

Bên cạnh hai người như có điều suy nghĩ.

“Ngài là nói, Mesa?”

“Đương nhiên, ta cũng có nhân thủ phối hợp cùng một chỗ hành động, Hắc Phong doanh địa Vu Hoành, thực lực đầy đủ, vừa vặn có thể lợi dụng hắn dự xử lý một chút tương đối khó làm hắc tai . Chờ hắn đem hắc tai trọng thương về sau, chúng ta lại tiến hành đến tiếp sau khống chế dẫn dụ, sẽ càng thêm dễ dàng.” Hội trưởng sờ sờ trên mặt kim loại đen mặt nạ, thanh âm càng phát ra thong dong.

“Ngài là nói. Hắc Cự Nhân cùng Tuyết Ma?” Một người trong đó kịp phản ứng.

“Thế nhưng là Tuyết Ma tính không thể khống quá mạnh… Lấy nghi thức lực lượng cũng khó có thể ước thúc… Ứng Sơn văn minh mạnh nhất trói buộc nghi thức, chính là Thông Nguyên cấp bậc, cấp bậc này không có cách nào ước thúc Tuyết Ma tầng thứ này hắc tai. Bọn hắn cũng là bởi vì này mà thất bại.” Một người khác có chút hù dọa.

“Đừng lo lắng, Ứng Sơn văn minh chỉ có Ứng Sơn văn minh, mà chúng ta, còn có hiện đại khoa học đem kết hợp. Lấy Thông Nguyên nghi thức ngưng kết Vĩnh Sinh Thụ, phối hợp khoa học vi mô thay đổi nhỏ nghiên cứu, có thể kết xuất càng nhiều Trường Sinh Quả Thực…” Hội trưởng ý vị thâm trường nói.

Hai người trong lúc nhất thời có chút trầm mặc.

Chính như hội trưởng trước đó tại hiệp hội trong hội nghị phát biểu, hắn không thừa nhận cao cấp mồi nhử có thể dẫn đạo cấp

chín hắc tai.

Bây giờ lại lại thừa nhận chính mình có biện pháp gián tiếp dẫn đạo cấp chín hắc tai.

Về phần hắn đến cùng có hay không ra tay với Hắc Phong doanh địa, ngoại trừ chính hắn, không ai biết.

Thật là Mesa a?

Thật là cái kia bị đuổi g·iết đuổi bắt đến hoảng sợ không chịu nổi một ngày Mesa gia tộc?

Không ai quan tâm.

“Hiện tại Hắc Cự Nhân đối đầu, vừa vặn nhìn xem cái này mạnh nhất người cường hóa thủy phân như thế nào.” Hội trưởng thong dong nói: “Có thể vạn nhất Tuyết Ma mất khống chế?”

“Không có vạn nhất.” Hội trưởng bỗng nhiên trong giọng nói ý cười biến mất.

“Chỉ cần bỏ ra cái giá xứng đáng bất cứ chuyện gì đều sẽ tồn tại hi vọng thành công.”

Hắn duỗi ra ngón tay, trắng noãn ngón trỏ thon dài nhẹ nhàng tại cổ bảo bên ngoài đông kết băng sương trên rào chắn phất qua.

“Nếu như vẻn vẹn vì Trường Thọ Quả, trong hiệp hội chư vị cần gì phải bốc lên to lớn phong hiểm gia nhập nơi này.”

“Cho nên, nếu như không có gì pháp thành công, đó chính là trả ra đại giới còn chưa đủ lớn… Chỉ thế thôi.”

…

Hắc vụ phun trào.

Trong núi rừng, vô số hắc tai bị một cái chân to trùng điệp giẫm đạp mà xuống, chân to nâng lên, để lại đầy mặt đất khói đen bốc hơi, cấp tốc hướng phía trước cất bước.

Bành.

Bành.

Bành!

Trong chốc lát, một đạo bạch quang bóng người từ ngay phía trước trong hắc v·ụ n·ổ bắn ra mà ra.

Bạch quang bóng người tốc độ cực nhanh, không đợi Hắc Cự Nhân lại lần nữa đặt chân, hắn tựa như mũi tên nhọn bay vụt đâm vào Hắc Cự Nhân trên bàn chân.

Oanh! ! !

Bạch quang gạt mở từng vòng từng vòng không khí

Vu Hoành bắn vọt bị nội khí thiêu đốt, bộc phát ra cực hạn lực lượng, đã vượt xa khỏi đỉnh cấp người cường hóa.

Cực lớn lực trùng kích, mang theo Hắc Cự Nhân một đầu bắp chân, nghiêng lệch lấy hạ lạc.

Bành! !

Một cước này hay là rơi xuống, nhưng lại so trước đó điểm rơi sai lệch một mảng lớn.

Hắc Cự Nhân bất mãn lại lần nữa ý đồ cất bước, lại bị Vu Hoành lại một lần nữa hóa thành lưu tinh màu trắng, hung hăng đâm vào trên bàn chân.

Lần này hai bên đều là có chuẩn bị mà đến, Hắc Cự Nhân một cước phóng ra, vừa vặn đem Vu Hoành đâm đến bắn bay ra ngoài.

Hai bên đều có nghiêng lệch lui bước.

Ông!

Hắc Cự Nhân tựa hồ phẫn nộ, lại lần nữa nhấc chân hướng Hắc Phong doanh địa phương hướng đi đến.

Thế là nó gặp lần thứ ba hung mãnh v·a c·hạm.

Lưu tinh lần lượt vờn quanh nó, không ngừng phát ra mới v·a c·hạm, rất nhanh là lần thứ tư, lần thứ năm, lần thứ sáu…

Vu Hoành toàn thân thiêu đốt ngọn lửa màu trắng, phía sau ngưng kết ra khổng lồ b·án t·hân nhân giống.

Hắn xông ra lực lượng càng ngày càng mạnh, đánh lui Hắc Cự Nhân cử động cũng càng ngày càng thuần thục

Nhưng cũng tiếc chính là, mặc dù hắn đã bạo phát Bôn Lôi thối pháp toàn bộ uy lực, nhưng đánh trên người Hắc Cự Nhân, vẫn như cũ tựa như bóng da đâm vào trên hòn đá dạng.

Theo thời gian trôi qua.

Hắc Cự Nhân không buông tha hướng phía trước, bị Vu Hoành không buông tha trở ngại.

Song phương giằng co hơn bốn giờ.

Rốt cục, Hắc Cự Nhân khó chịu gầm nhẹ một tiếng, quay người hướng phía một phương hướng khác đi đến.

To lớn tiếng bước chân bên trong, nó cấp tốc đi xa, rất nhanh biến mất tại trong sương mù dày đặc, triệt để không thấy.

Hô. Hô. Hô…

Vu Hoành đứng tại trong hắc vụ, toàn thân đổ mồ hôi, trong miệng phun nóng rực bạch khí.

Nhìn qua Hắc Cự Nhân rời đi phương hướng, hắn tận khả năng nhanh chóng bình phục thấy đau hô hấp.

‘Hay là quá yếu… Hắc Cự Nhân, Huyết Triều quái vật bên trong đỉnh tiêm tồn tại, so với Ác Ảnh cái gì, hoàn toàn chính là thuần túy lực lượng cùng phòng ngự.’

‘Loại này khổ người hắc tai, so với cấp tám hắc tai đơn giản chính là gấp 10 lần mấy chục lần chênh lệch.’

Vu Hoành hồi tưởng vừa rồi, hắn toàn bộ lực lượng một kích, rơi trên người Hắc Cự Nhân, sẽ chỉ lưu lại nhàn nhạt b·ị

t·hương ngoài da.

Mà dạng da này ngoại thương, đối với động một tí hai ba trăm mét thân cao bọn hắn mà nói, cơ hồ có thể không cần tính.

Đánh lui Hắc Cự Nhân về sau, trở lại doanh địa, Vu Hoành trước tiên dùng hắc ấn cường hóa liên quan tới truy tung hoàn thiện kỹ xảo bách khoa toàn thư.

Cường hóa phương pháp rất đơn giản, lời đầu tiên mình viết một chút truy tung sở dụng phương pháp, cuối cùng để hắc ấn tiến hành cường hóa.

Cường hóa thời gian không dài, chỉ có bốn ngày.

Vu Hoành dứt khoát liền một bên tu hành Ngưng Thủy Công tầng cuối cùng, một bên chờ đợi cường hóa thời gian kết thúc.

Bành!

Ngày thứ ba.

Giữa không trung một tiếng vang trầm, lại lần nữa đem Vu Hoành từ trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh.

Hắn cấp tốc đi vào phòng quan sát, phát hiện doanh địa chung quanh đã xuất hiện lần nữa đại lượng hắc tai vây công.

Trên không 200 mét vị trí, lại có Thiên Sứ Thút Thít nhỏ xuống kịch độc chất nhầy.

Đám Long Tích ở bên ngoài tường điên cuồng cùng hắc tai bọn họ chém g·iết, trận pháp toàn công suất vận chuyển, một mực đem bên ngoài hết thảy uy h·iếp ngăn trở.

Vu Hoành ngồi đang theo dõi trước mặt, trong lòng khẽ nhúc nhích.

Lập tức trường thương thủ từ chỗ tối trong bóng tối đi ra, xuất hiện tại trước người hắn.

“Thương chỗ. Chỉ…” Cái này tựa như dị dạng Nguyệt Thần thuộc hạ phảng phất không có chính mình thần trí, chỉ biết là phục tùng mệnh lệnh.

Đánh giá cái này không hiểu triệu hoán đi ra gia hỏa, Vu Hoành đưa tay ấn ấn trường thương thủ vỏ ngoài cơ bắp.

Rất cứng, giống như là bị phơi qua lốp xe, bên trong ẩn hàm tính bền dẻo.

‘Ngươi có thể trở nên nhỏ một chút a?’ Vu Hoành thử nghiệm cùng hắn giao lưu.

Trường thương thủ toàn thân nhuyễn động dưới, ngay sau đó thình lình đi đến co rụt lại. Tê.

Trong mấy giây, hắn liền cấp tốc co lại, ngưng kết thành một đoàn lớn chừng quả trứng gà đỏ sậm hạt châu.

Hạt châu rơi trên mặt đất, phảng phất có nhịp tim, tự hành nhảy lên.

Vu Hoành tiến lên, nhặt lên hạt châu, trong lòng tự nhiên hiện lên tương quan cách dùng.

Chỉ cần bóp nát hạt châu, liền có thể kêu gọi trường thương thủ xuất hiện tác chiến.

‘Thứ này, không biết có thể hay không cho người khác dùng…’

Bóp nát thì tương đương với có một cái sáu bảy cấp Huyết Triều thực lực bảo tiêu.

Nguyệt Thần chi huyết tư cách này, cho hắn kinh hỉ càng ngày càng nhiều.

Mặc dù chỉ là pha loãng sau thấp kém phiên bản.

Chờ hơn mười phút về sau, lấy lại tinh thần, phía ngoài vây công đã kết thúc.

Vòng ngoài hắc tai lại lần nữa lui bước, chỉ để lại không ít các loại còn sót lại vật.

Nhưng nhường cho: Hồng bực bội không phải cái này, mà là doanh địa phía sau cầu gỗ lại bắt đầu xảy ra chuyện.

Cầu gỗ đối với trận pháp phụ tải bắt đầu cấp tốc lên cao, đồng thời nếu như còn muốn ứng đối bên này thỉnh thoảng xuất hiện vây công. Đối với trận pháp gánh vác cũng quá nặng.

“Nhưng nếu như ta trước khi đi hướng thuyền đen thăm dò, doanh địa lại lọt vào tập kích làm sao bây giờ?”

Rời đi doanh địa quá xa, trận pháp cùng Long Tích sào huyệt đều sẽ mất đi hiệu lực, dù sao cũng là trực tiếp ấn ký khống chế chủ thể, doanh địa tự mang trận văn ngược lại là không có vô hiệu.

Nhưng này điểm sát thương lực, đối đầu bị cố ý dẫn dụ tới hắc tai bầy, hiệu quả mấy đẳng bằng không.

Chương 247: Mạch suy nghĩ (1)

Chương 247: Mạch suy nghĩ (1)

Mấy ngày sau.

Tuyết trắng một lần nữa bao trùm toàn bộ Hắc Phong doanh địa.

“Nhiệt độ quá thấp.”

Trong sơn động, Vu Hoành đứng tại cửa ra vào, xuyên thấu qua quan sát cửa sổ nhìn về phía ngoại giới.

Máy điện h·ạt n·hân ống nước nóng tổn hại miệng đã sớm bị đông cứng, trong sơn động ống nước nóng không ngừng tuần hoàn, cũng bởi vì ngoại giới nhiệt độ càng ngày càng thấp, ngược lại không có giải nhiệt quá sôi phong hiểm.

Ngang!

Ngoại giới trong bầu trời đêm, lại là một mảnh Đại Đa Mục Điểu tiếng rống giận dữ.

Đen nghịt hắc tai bọn họ, lại một lần nữa giống như thủy triều, hướng phía bên này tuôn đi qua.

Doanh địa chung quanh tường cao vẫn như cũ sừng sững không ngã, gắt gao ngăn trở phi tốc vọt tới nhóm lớn quái vật.

Trận pháp siêu phụ tải vận chuyển, phóng xuất ra từng đầu lít nha lít nhít Khí Lưu Ô Nha, nhào về phía người xâm nhập.

Tất cả tiến vào trận pháp quái vật, có trực tiếp bị quạ đen dập tắt, có sẽ không trực tiếp diệt đi, cũng sẽ bị quạ đen bám vào nhóm lửa, đồng thời cưỡng chế giảm tốc độ.

Vu Hoành nhìn xem bên ngoài náo nhiệt đối kháng tràng cảnh.

“Lần thứ ba… . Mới mấy ngày liền đã tới ba lần… Là chờ không kịp?”

Ngoại viện tường cao đã tổn hại không chịu nổi, lúc nào cũng có thể nứt ra sụp đổ.

Đám Long Tích đã không có cách nào đứng tại đầu tường phun lửa, mà là rơi xuống đất tại cùng tràn vào hắc tai vật lộn.

Mượn nhờ trận pháp giảm tốc độ cùng tiếp tục tổn thương hiệu quả, Long Tích không ngừng giảo sát lấy tiến vào cao nguy hắc tai.

Trường thương thủ tại trong hắc vụ lúc ẩn lúc hiện, phía sau không ngừng phi đâm mà ra trường thương, có thể làm cho tất cả tốc độ hơi chậm hắc tai không cách nào tránh né, kết hợp trận pháp, ngược lại là cho đám Long Tích giảm bớt áp lực thật lớn.

Phốc!

Trong hắc ám, sáu cái cơ bắp trường thương xuyên qua sương mù, đâm vào hai đầu viên hầu đồng dạng đầm máu quái vật, đưa chúng nó xé thành mảnh nhỏ.

Cơ bắp trường thương cấp tốc thu hồi, những cái kia muốn truy kích hắc tai bọn họ, bị từng đạo hỏa tuyến màu đen tại chỗ cắt đứt.

Trường thương thủ cực tốt phát huy chính mình toàn bộ lực sát thương.

‘Dùng rất tốt binh khí… .’ Vu Hoành từ sau cửa thu tầm mắt lại, trở lại bàn gỗ bên cạnh.

Trên mặt bàn có một tấm giấy trắng, phía trên viết hắn đối với truy tung kỹ xảo tổng kết. Trong đó đại bộ phận đều là từ Trần Diệu Phong cùng Trương Khai Tuấn bên kia thỉnh kinh thu hoạch được.

Mà bây giờ, tờ giấy này sắp cường hóa hoàn thành.

Đối với thường xuyên chạy tới làm nhiễu doanh địa không biết đối thủ, hắn đã chịu đủ.

Mấy phút sau.

Giấy trắng trong nháy mắt mơ hồ, chuyển hóa biến hình thành một bản màu đỏ sậm vỏ nhựa plastic sách nhỏ.

Cuốn vở trang bìa không có bất kỳ cái gì chữ viết, nhưng biên giới có hư hại niên đại cảm giác.

Vu Hoành thở hắt ra, cầm lấy sách nhỏ.

Cuốn vở chỉ lớn cỡ lòng bàn tay, độ dày cùng một người bàn tay không sai biệt lắm.

Lật ra tờ thứ nhất.

Thiểm hồi học.

Rõ ràng mà tinh tế chữ viết, xuất hiện ở trước mặt Vu Hoành.

Hắn lật ra tinh tế đọc, phát hiện đây là một bản không biết thời đại nào thợ săn đại sư, lưu lại đặc thù kỹ xảo. Là chuyên môn dùng để truy tung con mồi đặc thù kỹ xảo tổng kết.

Trong đó kỹ xảo từ cạn đến sâu, phi thường toàn diện phức tạp.

‘Trong thời gian ngắn là không có cách nào triệt để nắm giữ, nhưng có thể từ từ học tập. Dù sao cũng so trước đó con ruồi không có đầu một dạng tốt hơn nhiều.’

Vu Hoành buông xuống sổ, hắn không lo lắng thứ này bị người đánh cắp đi, bởi vì phía trên văn tự tất cả đều là tiếng Hán, trừ hắn không ai nhận biết.

Nghe bên ngoài không ngừng truyền đến tiếng chém g·iết, hắn đưa tay nhìn một chút mu bàn tay nguyệt nha ấn ký.

‘Nói đến, Nguyệt Chi Hô Hoán bản thân triệu hoán mục tiêu rất có vấn đề, coi như ta đến tiếp sau đề cao Nguyệt Thần độ đậm của huyết thống, đủ tư cách triệu hoán, cũng có thể sẽ xảy ra chuyện bị phản phệ. Vậy không bằng ta chỉ nhắc tới lấy Nguyệt Chi Hô Hoán năng lực này có giá trị địa phương… .’

‘Nếu trừ ra ta bên ngoài hết thảy đồ vật đều có thể cường hóa, như vậy… Cái này Nguyệt Chi Hô Hoán năng lực, có thể hay không lần nữa cường hóa?’

Trong lòng của hắn trong nháy mắt nghĩ đến phương pháp.

Nguyệt nha vốn là cường hóa sản phẩm, muốn lại lần nữa cường hóa, nhất định phải tăng thêm mặt khác mới vật phẩm.

Nghĩ tới đây, hắn không để ý bên ngoài ồn ào tiếng chém g·iết, đứng dậy đi vào góc tạp vật.

Nơi này trong khung gỗ, đổ đầy hắn từ bên ngoài săn g·iết lấy được các loại hắc tai còn sót lại vật.

Thứ yếu là một chút cùng loại kết sỏi khối hình bầu d·ụ·c hình tròn cá thể.

Lần nữa là một chút cùng loại mô hình giống như gãy tay gãy chân, mang theo đường vân phiến gỗ các loại. Nhiều nhất là hơn phân nửa giỏ phổ thông màu đen nát xương.

Những ngày này chém g·iết, để Vu Hoành góp nhặt không ít các loại còn sót lại vật.

Hắn đến gần đi qua, xoay người ở bên trong tìm kiếm mấy lần.

“Kêu gọi năng lực bên trong, ta cần nhất, chính là thuần túy kêu gọi. Làm sao có thể đơn độc cường hóa kêu gọi, ổn định tự chủ quyết định kêu gọi mục tiêu?”

“Nếu Nguyệt Thần thuộc hạ có vấn đề, vậy liền tước đoạt khối này.”

Vu Hoành rất nhanh lật ra một bông hoa sinh lớn nhỏ bảo thạch màu đỏ, sau đó nắm một cái cốt phiến màu đen, xen lẫn trong cùng một chỗ, phóng tới tay trái mình trên nguyệt nha.

‘Nếu như có thể cường hóa ra ổn định đáng tin triệu hoán năng lực, như vậy ta liền có thể giải quyết không cách nào thời gian dài rời đi căn cứ tình trạng quẫn bách. Long Tích thực lực quá yếu, cường hóa kỳ thật cũng được, nhưng càng lên cao tốn thời gian càng lâu, đi ra năng lực cũng không nhất định là ta cần, tính nhắm vào không đủ.’

Vu Hoành suy tư dưới, tay phải bao trùm tại tay trái mu bàn tay trên nguyệt nha. Ý thức đem một đống còn sót lại vật bao quát đi vào, nghĩ đến cường hóa nguyệt nha.

‘Cường hóa Nguyệt Chi Hô Hoán, phương hướng: Cường hóa kêu gọi năng lực, ưu hóa không ổn định Nguyệt Thần hệ thống.’

Hắn không có cho ra quá nhiều hạn chế, chỉ là đưa ra đại khái phương hướng.

Rất nhanh, hắc ấn chảy ra hắc tuyến, bay ra đầu ngón tay, chui vào nguyệt nha.

‘Phải chăng cường hóa Nguyệt Chi Hô Hoán?’ hắc ấn phản hồi lập tức vang lên.

Đồng dạng, một cái đỏ sậm đếm ngược đồng bộ xuất hiện tại nguyệt nha chỗ tay trái trên mu bàn tay.

Bản khá nhiều.

‘17 giờ 51 phút’ .

‘Ngắn như vậy?’ Vu Hoành sững sờ, nhưng lập tức lập tức kịp phản ứng, suy đoán có thể là Nguyệt Chi Hô Hoán ưu hóa độ khó cực thấp, cũng có thể là là có sẵn mô hình.

Dù sao nhìn xem trước đó hắc ấn cường hóa ra Vô Cực Ma Cung trận pháp liền biết… Nếu là có có sẵn, nói không chừng nó trực tiếp liền chuyển tới, ngay cả nguyên tác giả đều không thay đổi.

Trong lòng khẳng định bắt đầu cường hóa.

Đếm ngược bắt đầu tính toán.

Vu Hoành giơ tay lên, có chút mới lạ nhìn một chút tiện tay mà động đếm ngược.

‘Hi vọng có hiệu quả, nếu như có thể thu hoạch được một cái không tệ triệu hoán năng lực, như vậy phối hợp Long Tích

không ngừng gia tăng số lượng, hiệu quả sẽ càng ngày càng mạnh!’

Oanh! Hắn nhắm mắt cảm ứng trong đầu ấn ký.

Trận pháp ấn ký gánh vác càng ngày càng nặng, cầu gỗ ăn mòn cũng càng ngày càng nặng.

Nhiều nhất ngày mai lại không giải quyết cầu gỗ thuyền đen bên kia phụ tải, trận pháp nhất định phải xảy ra vấn đề bị hao tổn.

Đột nhiên một tiếng chấn động bạo tạc từ bên ngoài vang mở.

Xích hồng ánh lửa tại khói đen che phủ cực hàn sơn lâm một chút sáng lên, chiếu sáng chung quanh mảng lớn sương mù,

Vu Hoành sắc mặt trong nháy mắt lạnh xuống đến, thân hình lóe lên, xuất hiện tại trước đại môn.

Cánh cửa mở ra, người khác đã xông ra sơn động, hướng tường cao bên ngoài phóng đi.

Mấy chục mét chớp mắt liền tới.

Một mảnh cháy đen b·ốc k·hói lên khí trên đất trống, hai đầu Long Tích thân thể bị tạc đến nát bét, đầu biến mất, phảng phất bị một loại nào đó lưỡi dao trong nháy mắt chặt đứt.

Bọn chúng đ·ã c·hết đến mức không thể c·hết thêm, thân thể bắt đầu chậm rãi hòa tan, hóa thành một loại nào đó sền sệt chất lỏng màu đen, bay hơi tiêu tán.

‘Cùng hắc tai một dạng kiểu c·hết…’

Vu Hoành ngồi xổm ở hai đầu Long Tích bên người, sắc mặt khó coi.

Hắn tả hữu quan sát.

Hơn mười mét bên ngoài, có một đầu rõ ràng còn không có bị sương mù lấp đầy vết tích, đó là một đầu thông đạo, một loại nào đó phi hành vật thể phá vỡ vạch ra đặc thù sương mù thông đạo.

Vu Hoành đứng dậy ở chung quanh chuyển vài vòng, cũng không có phát hiện càng nhiều vết tích.

Xùy!

Dưới chân hắn phát lực, người đã đảo mắt xông vào cách đó không xa nhóm lớn hắc tai bên trong.

Hình thù kỳ quái các loại cự trùng, như ẩn như hiện các loại Quỷ Ảnh, Ác Ảnh, ở bên trong khí thiêu đốt dưới, bạch quang xẹt qua, đều nhao nhao tán loạn hóa thành khói đen tán loạn.

Trở lại doanh địa, phía ngoài hắc tai cũng bắt đầu lui bước.

Vu Hoành tiến nhập nội viện, phát hiện Long Tích lại thiếu một đầu.

Tăng thêm cầu gỗ ăn mòn tăng lớn, hai bên phiền phức, để trong lòng hắn đối với Hiệp hội Vĩnh Sinh khó chịu càng ngày càng nặng.

'Tản ra, chung quanh âm thầm tuần tra hết thảy khả nghi người sống.'

Hắn trong đầu hạ lệnh, để còn lại Long Tích phân tán đến chung quanh tìm kiếm.

Mặc dù biết như thế tìm kiếm hi vọng không lớn, nhưng hắn hay là trở lại tầng hầm, thông qua rađa quét hình, phối hợp Long Tích cẩn thận điều tra.

Trọn vẹn giày vò hơn nửa giờ, trừ tại vài trăm mét bên ngoài trên một chỗ đất trống phát hiện một đ·ám c·háy đen máy móc hài cốt bên ngoài, còn lại không thu hoạch được gì.

"Xác suất lớn là đơn giản máy trí năng khí chấp hành xong chỉ lệnh về sau, trực tiếp tự bạo."

Vài giờ sau.

Vu Hoành tại trong máy bộ đàm đem chuyện này cùng Trương Khai Tuấn nói lên, Trương Khai Tuấn lập tức cho ra phỏng đoán.

“Hiệp hội Vĩnh Sinh tình báo ra ánh sáng cũng không thuận lợi, ngươi hắn là nghe Trần Diệu Phong Trần ca nói a?” Trương Khai Tuấn tiếp tục nói.

“Ta mấy ngày nay doanh địa một mực tại bị tập kích, cường độ so trước đó cao rất nhiều.“Vu Hoành nói, ” nhiệt độ càng ngày càng thấp, Hiệp hội Vĩnh Sinh chẳng lẽ liền tuyệt không thụ ảnh hưởng a?”

“Thụ ảnh hưởng, nhưng so với chúng ta nhỏ hơn rất nhiều.” Trần Diệu Phong thanh âm tại trong máy truyền tin vang lên, mang theo nồng đậm rã rời.

“Tam đại Cực Quang thành là Đông Hà bây giờ lực lượng cuối cùng, chúng ta hợp thành liên hợp hành động tiểu tổ, gần nhất vừa tiêu diệt một cái Hiệp hội Vĩnh Sinh cứ điểm tạm thời, từ trong cứ điểm phát hiện bọn hắn rất sớm đã bắt đầu đối với hàn tai làm ra chuẩn bị ứng đối.”

“Không sai, mặt khác, chúng ta phái đi bên này đội tiếp viện, ở trên nửa đường m·ất t·ích. Ta hoài nghi cũng là bọn hắn ra tay. Hiện tại chúng ta đối với Hiệp hội Vĩnh Sinh thực lực cụ thể, thế lực, đều không rõ ràng. Bọn hắn đến cùng là thế nào vận chuyển, lực lượng vũ trang trú đóng ở đây? Hành động phương thức vì cái gì không sợ lạnh tai hắc tai chờ một chút… những này chúng ta đều không rõ ràng.” Trần Diệu Phong nói.

“Là Thư Thành đội ngũ a?” Vu Hoành cau mày nói, lúc trước Thư Thành ám chỉ hắn vận tới hàng hóa có vấn đề, kỳ thật chính là biến tướng nhắc nhở, mặc kệ đối phương xuất phát từ mục đích gì, phần nhân tình này hắn vẫn là phải nhận.

“Không phải chính hắn mang. Là Thư Thành Thư gia dưới tay một chi thương đội. Thư gia phát triển rất nhanh, dưới tay có hơn mười chi không muốn mạng thương đội, kiếm lời đều là liều mạng tiền.” Trần Diệu Phong giải thích.

“Tiếp tục như vậy không phải biện pháp, chúng ta quá bị động.” Trương Khai Tuấn nói, ” hàn tai hạ nhiệt độ xuống dưới, ta bên này cũng có mấy người bị đông cứng c·hết. Cho nên việc này hoặc là cấp tốc giải quyết, hoặc là tạm thời không để ý tới chờ đợi nghĩ ra biện pháp ứng đối hàn tai về sau, lại xử lý.”

“Vu Hoành, ngươi mới vừa nói ngươi bên kia gần nhất tấp nập bị tập kích, đúng không?” Trần Diệu Phong hỏi.

“Là… Ngươi muốn nói cái gì?” Vu Hoành tra hỏi mới lối ra, đột nhiên trong nháy mắt kịp phản ứng, “Ngươi nói là, Hiệp hội Vĩnh Sinh cũng đang lo lắng hàn tai tiếp tục hạ nhiệt độ?”

“Rất có này khả năng, nếu không nếu như hàn tai đối bọn hắn không có ảnh hưởng mà nói, bọn hắn vì cái gì không dứt khoát chờ đợi hàn tai hạ nhiệt độ về sau, chúng ta gánh vác lớn hơn, lại bắt đầu hành động?” Trần Diệu Phong phân tích.

“Có đạo lý, chính vì bọn họ cũng ứng đối rất gian nan, cho nên bọn hắn hy vọng có thể mau chóng giải quyết Vu Hoành chuyện bên này. Vu Hoành phá hủy Tân Chỉ Lôi bố cục, phá hủy bọn hắn ăn mòn thứ hai Cực Quang thành kế hoạch, trả thù là tất nhiên.” Trương Khai Tuấn đồng ý.

Chương 248: Mạch suy nghĩ (2)

Chương 248: Mạch suy nghĩ (2)

“Đơn thuần trả thù, không giống lắm phong cách của bọn hắn, theo điều tra, Hiệp hội Vĩnh Sinh đối nội bộ thành viên trông nom còn lâu mới có được đến vì báo thù có thể làm được bước này trình độ. Ta bên này số 1 Cực Quang thành hộ tống tới đến từ Flicka chuyên gia, nghe nói đối với Hiệp hội Vĩnh Sinh hiểu rõ vô cùng đợi đến đằng sau, có manh mối kịp thời cùng hưởng.” Trần Diệu Phong nói.

“Tốt, ta bên này cũng nghĩ biện pháp bắt được dấu vết của bọn hắn manh mối.” Vu Hoành nói.

Ba người ước định cẩn thận về sau, tách ra thông tin, Vu Hoành vốn định nằm xuống nghỉ ngơi một hồi, nhưng trong lòng lo lắng chung quanh khả năng xuất hiện mới tập kích, trận pháp gánh vác càng ngày càng nặng tình huống dưới, nếu là một lần nữa vây công, tình huống có thể sẽ rất không ổn.

Két két.

Cửa lớn rộng mở.

Hắn mặc lên cường hóa Hôi Tích đồ bộ, không có nuôi lớn thiết cầu, mà là chỉ đeo vào cường hóa s·ú·n·g ngắn, liền ra tường cao.

Ngoài tường tĩnh lặng im ắng, khói đen che phủ dưới, sơn lâm hoàn toàn mông lung.

Gió lạnh như đao tử đâm vào đồ bộ chỗ tổn hại, thổi đến Vu Hoành làn da ẩn ẩn thấy đau.

Hắn mắt nhìn máy kiểm tra.

-62 độ.

“Lại thấp!”

Vu Hoành nhịn không được mắng câu, ngay cả hắn đều cảm giác rét run, chớ nói chi là mặt khác người bình thường.

Hắn một cước một cước giẫm tại trong đống tuyết, giẫm ra từng cái hơn mười centimet sâu dấu chân.

Loại này nhiệt độ thấp, thật không biết lần này sẽ c·hết bao nhiêu người.

Trong lòng hắn cảm khái, chậm rãi từng bước từ từ quay chung quanh doanh địa đi dạo.

Trên đường đi ngay cả cái Quỷ Ảnh cũng không có, đều bởi vì lúc trước vây công bị tiêu hao sạch sẽ. Phương viên mấy trăm mét bên trong Quỷ Ảnh Huyết Triều đoán chừng đều thanh không.

Đi một trận, một cái quỷ ảnh tử cũng không thấy, Vu Hoành liền trở về hướng tường cao đi đến.

Mới đi ra khỏi mấy bước, hắn liền bỗng nhiên dừng lại, ngừng lại, ngẩng đầu nhìn về phía phía trước bên phải.

Phía trước bên phải một viên giương nanh múa vuốt tráng kiện cây khô phía sau, đang có cái thân ảnh kiều tiểu, an tĩnh co ro, trốn ở trong bóng tối.

“Vu Hoành. Tiên sinh…” Một cái có chút quen tai thanh âm tung bay tới.

Vu Hoành thị lực bị sương mù che lấp, khoảng cách này chỉ có thể nhìn thấy một chút hình dáng. Cho nên hắn không có trả lời, bởi vì rất nhiều Ác Ảnh đều có đáp lại phát động cơ chế.

Hắn chỉ là hướng phía trước tới gần mấy bước, ý đồ thấy rõ đối phương.

Sương mù theo khoảng cách tới gần mà biến mỏng.

Thời gian dần trôi qua, thân cây bóng người phía sau cũng biến thành càng thêm rõ ràng.

Đó là cái mặc đen ngắn tay cùng quần đùi đen nữ hài tóc dài.

Trên mặt nàng bẩn thỉu, hai tay lộ ở bên ngoài, trắng như ngó sen, trên hai chân bọc lấy thật dày chỉ đen, tất chân mặt bên phá mấy cái lỗ hổng, chân mang đến bắp chân nhỏ đen ủng ngắn.

Thuận đối phương nâng lên gương mặt, Vu Hoành nhận ra người này.

“Ngụy San San? ? !”

Nữ hài trong mắt chứa đầy nước mắt, nàng từ từ từ sau cây đi tới.

“Là ta…”

Nhìn thấy Vu Hoành, nàng tựa hồ có chút kích động, từng bước một hướng phía bên này đến gần.

“Ta không có chỗ có thể đi… Ba ba mụ mụ đều đ·ã c·hết… Cũng chỉ có ta một cái… Chung quanh rất đen… Ta cái gì cũng không nhìn thấy…”

Nàng toàn thân phát run, bờ môi cũng hiện ra trắng bệch, một chút cũng không có huyết sắc.

“Rất xa nhìn thấy một chút ánh sáng, ta liền, ta liền hướng bên này đến đây…”

“Ta không muốn quấy rầy ngươi… Ta chỉ là, thực sự nhịn không được…”

Nàng run rẩy, trong mắt mang theo cầu khẩn nhìn xem Vu Hoành.

“Ngươi ở chỗ này ngây người bao lâu?” Vu Hoành trầm mặc dưới, hỏi.

“Không, không biết…” Ngụy San San nhẹ nhàng lắc đầu.

Vu Hoành im ắng thở dài, tay không từ sau eo một vòng, ném ra một chi cao dinh dưỡng.

“Tiếp lấy.”

Đùng.

Ngụy San San có chút luống cuống tay chân tiếp được cao dinh dưỡng. Xem xét là cao dinh dưỡng, mặt trên còn có lời thuyết minh, lập tức mặt lộ kinh hỉ, tranh thủ thời gian xé mở từng ngụm từng ngụm hút.

“Ăn đi, nếu như thực sự không có chỗ để đi, có thể đi ta doanh địa bên ngoài nghỉ ngơi, nhưng muốn tiến đến, đến theo quy củ.” Vu Hoành nói.

“Ừm!”

Ngụy San San dùng sức gật đầu.

“Bất quá đến chỗ của ta cũng muốn coi chừng, gần nhất ta bên kia có chút người xấu đang làm sự tình, muốn làm ta. Hiện tại tới gần có thể sẽ bị liên luỵ.” Vu Hoành nhắc nhở.

“Ta không sợ!” Ngụy San San dùng sức nuốt rơi cao dinh dưỡng, vội vàng nói.

“Vậy là tốt rồi, đi thôi.” Vu Hoành xoay người, hướng phía phía doanh địa tiếp tục đi tới.

Chỉ là chờ hắn đi thẳng ra hơn mười mét, sau lưng cũng vẫn không có truyền đến đi theo tiếng bước chân.

Hắn ngừng lại, quay đầu lại.

Ngụy San San đã biến mất, nguyên địa một người cũng không, thân cây phía sau mặt đất, thậm chí ngay cả đứng lập vết tích cũng không có.

Trên mặt đất trên đống tuyết, chỉ có một chi hoàn hảo không chút tổn hại cao dinh dưỡng, nghiêng cắm ở tuyết phấn bên trong, không nhúc nhích.

Chính là mới vừa rồi Vu Hoành ném ra ngoài một chi kia.

Nhìn thấy chi kia cao dinh dưỡng, Vu Hoành trở về trở về, xoay người nhặt lên nó, nhéo nhéo.

Cao dinh dưỡng thậm chí đều không có mở ra, hắn nhìn kỹ một chút, một lần nữa đem nó cắm về sau lưng cái túi.

Thở dài, lại lần nữa trở về doanh địa. Sau năm tiếng.

Bạch!

Hắc Phong doanh địa tường cao bên ngoài, một bóng người mang theo bạch quang trong nháy mắt vượt qua mấy chục mét, rơi vào trong rừng một đạo lén lút thân ảnh trước người.

Cái kia lén lút thân ảnh trong tay còn cầm một cái tiểu xảo đẹp đẽ trong suốt bình pha lê.

Bình pha lê bên trong rõ ràng cho thấy, bên trong nở rộ lấy chính là tinh tế tỉ mỉ màu trắng hạt tròn vật.

Bóng người lúc rơi xuống đất, cũng đồng dạng bị lén lút thân ảnh phát hiện.

Không chần chờ chút nào, lén lút thân ảnh một chút dừng lại, ngay sau đó bộ ngực hắn sáng lên chói mắt hồng quang.

Ầm ầm! !

Vu Hoành mới vươn cái tay, liền bị nổ tung tại chỗ nổ trúng.

Ánh lửa quét sạch chung quanh phương viên hơn mười mét mặt đất, đem một chút không có bị tuyết che khuất cành khô lá khô nhóm lửa.

Nóng bỏng một chút xông rơi chung quanh hàn ý, nhưng cũng chỉ kéo dài một cái chớp mắt, lộ ra bề ngoài hơi cháy đen một chút Vu Hoành.

Hắn cấp tốc đi vào bạo tạc địa điểm, xoay người kiểm tra, đáng tiếc bên trong trừ ra một chút tàn phá kim loại linh kiện, còn lại liền cái gì cũng không có.

“Ta cũng không tin!”

Vu Hoành đứng người lên, trở lại doanh địa chờ đợi đợt thứ hai.

Đảo mắt lại qua hơn một giờ, trong rừng bạch quang lóe lên, một tiếng ầm vang tiếng vang.

Vu Hoành một thân có chút đốt cháy khét cường hóa đồ bộ, từ trong sương mù đi ra.

Hắn sắc mặt khó coi, ngay tại vừa rồi, lần này hắn tuyệt không chậm trễ, phát hiện khả nghi đối tượng.

Thế là hắn thẳng đến đối phương đầu, muốn đánh trước choáng lại nói.

Kết quả đối phương căn bản chính là hoàn toàn người máy, lập tức tự bạo.

Lần này khoảng cách siêu gần tự bạo, để hắn chụp vào phòng hộ đồ bộ về sau, vẫn còn có chút làn da b·ị t·hương. Dù sao đồ bộ này có không ít tổn hại, lần trước quên chữa trị.

Mà loại này tương đương đã vượt qua trước đó tự bạo uy lực lớn nhất. Đến đồng dạng cao bạo lựu đ·ạ·n cũng vô pháp so sánh với trình độ.

'Đối phương đã có kinh nghiệm…'

Vu Hoành trong lòng khẽ động, trong hắc ám lập tức hiện ra trường thương thủ thân ảnh.

Trường thương thủ thay thế hắn, bắt đầu ở chung quanh khu vực nhanh chóng tuần tra.

Vu Hoành cấp tốc về sơn động, khoanh chân điều tức, đền bù nội khí tiêu hao, đồng thời cũng là tại bình phục tâm tình.

Liên miên bất tuyệt tập kích, Hiệp hội Vĩnh Sinh một chiêu này tương đương buồn nôn.

Hai giờ về sau, bên ngoài lại một lần nữa xuất hiện một tiếng bạo tạc.

Vu Hoành không nhúc nhích, chỉ là lợi dụng Long Tích tầm mắt, liền thấy được tình huống hiện trường.

Trường thương thủ bị tạc đến thân thể có một phần ba biến mất.

Cũng may nó cũng không tính người sống, nghỉ ngơi một hồi, thân thể liền khôi phục bình thường.

Tiếp theo, đằng sau cách mỗi hai ba giờ, liền sẽ có một lần kẻ đánh lén, mang theo đặc thù vật phẩm tới gần doanh địa.

Trường thương thủ một cái tiếp một cái truy tung đi qua, đều là mới phát hiện liền tự bạo.

Đảo mắt liền lại là Tam Đầu Long rắn mối bị tạc c·hết, trường thương thủ cũng tại gần nhất một lần trong bạo tạc, không thể vượt qua đi, nửa người trên bị tạc nát, hoàn toàn biến mất hòa tan.

Hiệp hội Vĩnh Sinh tựa hồ định dùng loại phương thức này, triệt để đè c·hết chỉ có một người Hắc Phong doanh địa.

Cũng may, hắc ấn cường hóa cũng tại loại tình thế này bên trong, triệt để kết thúc.

Trong sơn động.

Vụ Hoành sắc mặt khó coi nghe bên ngoài truyền đến t·iếng n·ổ mạnh.

Mới nhất một lần trong lúc nổ tung, Long Tích lại không một đầu. Hiện tại chỉ còn lại có mười mấy đầu.

Rađa không cách nào phát giác, Long Tích kiểm tra cũng gặp phải vấn đề. Dù sao Long Tích gây giống quá chậm.

Hắn dứt khoát để còn lại tất cả Long Tích co vào tuần tra phạm vi.

Một chiêu này lập tức hữu dụng.

Rút nhỏ tuần tra phạm vi Long Tích, rất nhanh liền phát hiện một chút vết tích. Dạng này mới xem như miễn cưỡng đem Hiệp hội Vĩnh Sinh máy móc cải tạo vật tạc đ·ạ·n ngăn tại bên ngoài.

Sơn động trong tầng hầm ngầm.

Vu Hoành lẳng lặng nhìn mình chằm chằm tay trái, trên mu bàn tay nguyệt nha tiêu ký, vẫn như cũ lóe ra nhàn nhạt viền bạc quang trạch.

Bạch!

Đếm ngược trong nháy mắt về không.

Trên mu bàn tay nguyệt nha ấn ký một chút biến mất, vài giây sau, nguyệt nha lại lần nữa hiển hiện, triệt để biến thành màu bạc.

Trừ cái đó ra, không còn mặt khác bất kỳ biến hóa nào.

Ngay sau đó, một tia tin tức mới sách hướng dẫn, truyền vào đầu óc hắn.

‘Nguyệt Chi Hô Hoán: Lại tên Vô Cực Thiên Hà Thuật, chính là Vô Cực cung đệ tử chân truyền mới có thể tập được kỳ công tuyệt nghệ một trong.’

‘Bí pháp hiệu quả: Tu hành sau khi thành công, bí pháp đem giao phó người tu hành một đầu chảy xuôi tự thân linh năng dòng sông hư ảo, đem dòng sông dùng khổng lồ nội khí tràn đầy sau có thể sinh ra diễn sinh công hiệu.’

‘Công hiệu một: Có thể dùng Linh Năng Thiên Hà trong nháy mắt xung kích đối thủ thần trí, Thiên Hà nội khí càng nhiều, uy lực càng lớn.’

‘Công hiệu hai: Có thể đem tự thân g·iết c·hết đối thủ, mang tính lựa chọn dung nhập Thiên Hà, khi lúc cần phải, có thể đem đối thủ lần nữa kêu gọi đi ra, vì chính mình mà chiến. Có thể dung hợp đối thủ số lượng, cùng Thiên Hà tự thân mạnh yếu lớn nhỏ có quan hệ trực tiếp.’

‘Cái này trừ danh tự là Nguyệt Chi Hô Hoán, còn lại căn bản chính là Vô Cực Thiên Hà Thuật nguyên bản đi…’ Vu Hoành không phản bác được.

Môn bí pháp này bởi vì là trực tiếp cường hóa Nguyệt Thần huyết mạch triệu hoán tư cách được đến, cho nên vừa xuất

hiện chính là tự động nhập môn ngược lại là bớt đi Vu Hoành đại lượng tinh lực thời gian.

Hắn tâm niệm khẽ động.

Lập tức trước người giữa không trung, trong sơn động trong không khí, một đạo trong suốt ba động kỳ dị, chậm rãi nổi lên.

Không có ngoại hình, nhìn không thấy nhan sắc hình dáng, Vu Hoành cũng chỉ có thể cảm ứng được một chút xíu thứ này cảm giác tồn tại.

Hắn đưa thay sờ sờ, cảm giác đây là một sợi dây lụa giống như băng lãnh dòng nước.

Không biết nó từ chỗ nào đầu nguồn chảy ra, cũng không biết hắn đồ nơi nào, chỉ có thể cảm giác nó xuất hiện trước người giữa không trung, nước chảy xiết không thôi.

'Lại đến dung nhập nội khí.'

Vu Hoành trong lòng điều động, lập tức thể nội nội khí giống như vỡ đê, điên cuồng tràn vào dòng nước này bên trong.

Nội khí không ngừng không nghỉ, một mực tiếp tục chuyển vận.

Mười phút đồng hồ, 20 phút, nửa giờ nhiều.

Thời gian dần trôi qua, Vu Hoành cảm thấy một đạo băng lãnh dòng suối, tại trước người mình không ngừng lưu động, tuần hoàn.

Dòng suối một mặt kết nối ở sau lưng mình trong hư không, theo tự mình di động mà động.

Một chỗ khác kết nối tại tay trái màu bạc trên nguyệt nha đồng dạng theo tay trái động tác mà động đ·ạ·n.

Theo nội khí điên cuồng rót vào, Vu Hoành một hơi đem tất cả nội khí đều rót vào trong đó.

Trong đan điền trống rỗng, chính mình một tia cũng không có lưu.

Rốt cục, lại qua hơn mười phút về sau, một loại cảm giác kỳ dị tuôn ra trong lòng.

Hắn đột nhiên hiểu được, chính mình Thiên Hà ổn định, có thể dung nhập một cái tự chọn đối thủ.

Lập tức, hắc ấn cho ra kịp thời nhắc nhở.

‘Chú ý: Dung nhập g·iết c·hết đối thủ về sau, Thiên Hà đem tiếp tục không ngừng tiêu hao nội khí, dung hợp đối thủ càng nhiều, cần duy trì nội khí cũng càng nhiều. Nhưng trái lại, có thể kêu gọi lực lượng cũng càng nhiều.

Chú ý: Kêu gọi lực lượng của đối thủ, quyết định bởi ngươi đối với nó tổng hợp tin tức tập hợp, hiểu rõ càng nhiều, thực lực càng tiếp cận nguyên bản độ cao.’

‘Chỉ có một cái danh ngạch, vậy ta phải hảo hảo chọn lựa một chút…’ Vu Hoành đại khái giải xuống bí pháp này cơ chế, lập tức hưng phấn lên.

Bí pháp này hoàn mỹ đền bù Vô Cực cung sào huyệt binh chủng hệ thống bên trong, khuyết thiếu tinh anh tai hại.

Cả hai kết hợp, mang ý nghĩa chỉ cần một cái Vô Cực cung đệ tử, liền có thể tạo dựng ra một chi lực lượng khổng lồ khủng bố q·uân đ·ội.

Chương 249: Bí ẩn (1)

Chương 249: Bí ẩn (1)

Hôi Thành căn cứ.

Bãi đỗ xe dưới mặt đất trong không gian khổng lồ.

Một đám thân mang thật dày trang phục phòng hộ bóng người, đang lẳng lặng đứng tại ba bộ nằm xuống đất t·hi t·hể trước mặt.

Trong không gian u ám, bốn phía tràn đầy xám đen tường bê tông vách tường. Duy nhất nguồn sáng là mỗi cách một khoảng cách treo trên tường đèn thợ mỏ.

Màu xanh lá đèn thợ mỏ, cứng ngắc t·hi t·hể, băng lãnh mang theo hơi thúi khí lưu gió.

Cùng một chỗ tạo dựng ra chỗ này căn cứ sắp đi hướng tuyệt cảnh sự thật.

Đám người đưa tay nhẹ nhàng để trong lòng miệng, mặc niệm.

“Nhiệt độ không khí quá thấp… Chúng ta vẻn vẹn dựa vào thông thường giữ ấm biện pháp, sắp gánh không được.” Một người trầm thấp mở miệng.

“Tiếp tục nữa, liền hô hấp đều sẽ thành nghiêm trọng vấn đề, trong không khí một bộ phận khí thể cũng sẽ bị đông kết hoá lỏng…” Người còn lại nói, “Hôm qua ra ngoài tuần sát kiểm tra lúc, ta đã cảm giác có chút hô hấp khó khăn.”

“Không có thái dương, nhiệt độ cực thấp, dưỡng khí càng ngày càng ít là tất nhiên sự thật.” Đứng tại phía trước nhất một người lên tiếng nói, thanh âm thanh lãnh hờ hững, chính là Trương Khai Tuấn.

“Bộ nghiên cứu khoa học có biện pháp nào a? Tiếp tục như vậy nữa một người cũng không sống nổi!” Có người nhịn không được vội la lên.

“Cung dưỡng thiết bị đã làm được, nhưng dạng đơn giản không có cách nào thực hiện, thiếu hụt đồ vật quá nhiều, khó mà sinh sản.” Trương Khai Tuấn trả lời.

“Không có khả năng tùy tiện làm cái túi nhựa lắp đặt a?” Trước đó người kia bất đắc dĩ nói.

“Có thể, nhưng túi nhựa không có cách nào thực hiện.” Trương Khai Tuấn trả lời.

Hắn đưa tay từ trong túi áo lấy ra một đoàn trong suốt túi nhựa, nhẹ nhàng chà một cái.

Răng rắc.

Vốn nên mềm mại túi nhựa, cứ như vậy bị hắn nhẹ nhàng xoa thành một mảnh khối vụn.

Mọi người nhất thời không có thanh âm.

“Từ giờ trở đi dựa theo bộ nghiên cứu khoa học cho ra nhiệt độ thấp phương án ứng đối nghiêm ngặt chấp hành, mỗi cái phòng c·ách l·y đều phải bảo trì nhiệt điện phiến hai mươi bốn giờ không ngừng. Mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân ống nước làm lạnh không đủ để đối kháng tất cả khu vực nhiệt độ thấp.” Trương Khai Tuấn ra lệnh.

“Nếu như chúng ta tìm nơi nương tựa địa phương khác đâu?” Một nữ tử nhịn không được hỏi.

“Cực Quang thành hiện tại mỗi ngày n·gười c·hết cóng số trên trăm, bọn hắn đồng dạng tại hết sức làm giữ ấm biện pháp. Nếu như muốn ra ngoài tìm nơi nương tựa địa phương khác, tuyệt đại bộ phận người sẽ c·hết ở trên đường gặp phải hắc tai trong tay.” Trương Khai Tuấn trả lời.

“Hắc Phong doanh địa Vu tiên sinh bên đó đây?”

“Hắc Phong doanh địa gần nhất một mực tại bị vây công, Hiệp hội Vĩnh Sinh để mắt tới hắn, trong doanh địa thạch bảo đã bị

phá hủy, ở lại hoàn cảnh không đủ để cam đoan tính an toàn.” Trương Khai Tuấn tiếp tục trả lời.

“Nhưng tiếp tục như vậy xuống dưới, chúng ta chèo chống không được bao lâu.” Nữ tử giọng nói mang vẻ từng tia tuyệt vọng.

“Hắc tai còn tại không ngừng xâm nhập, chúng ta ngay cả v·ũ k·hí cũng bắt đầu trở nên không cách nào sử dụng. Nếu như nhiệt độ trở nên thấp hơn…”

“Nếu như không thể thay đổi bên ngoài, vậy liền cố gắng cải biến chính mình đi.” Trương Khai Tuấn bình tĩnh nói

Hắn xoay người, đối mặt đám người.

“Phân lượt toàn diện chuyển hóa người cường hóa, chỉ có chúng ta toàn bộ trở thành người cường hóa, đối với nhiệt độ chống cự liền sẽ cao hơn rất nhiều. Đồng thời, triệt để phong bế thông hướng ngoại bộ lối đi duy nhất. Sớm trữ hàng vật tư đầy đủ chúng ta bây giờ tiêu hao chí ít mười năm.”

Mọi người tại đây bị hắn lời nói này trấn trụ.

Người cường hóa sẽ giảm bớt tuổi thọ, sẽ cải biến tính tình, đây đều là đã biết. Nhưng bây giờ nếu như không thích ứng, có lẽ ngay cả tháng sau đều không nhất định có thể bảo chứng sống sót.

Dạng này đến xem, trở thành người cường hóa có lẽ chính là duy nhất có thể ứng đối giải pháp.

Trong lúc nhất thời, đám người rơi vào trầm mặc.

Năm 2023, tháng 1.

Vu Hoành đưa tay nhẹ nhàng ghi lại thời gian bây giờ.

Cách hắn đi vào thế giới này, đã qua hơn nửa năm.

Buông xuống bản bút ký, hắn mắt nhìn tay trái màu bạc nguyệt nha ấn ký, tân cường hóa Nguyệt Chi Hô Hoán, để hắn có lựa chọn một cái mình muốn triệu hoán cá thể tư cách.

Đây là hắc ấn chiết xuất nguyên bản Nguyệt Chi Hô Hoán về sau, lấy được cường đại bí pháp. Đến từ Vô Cực Ma Cung bí pháp.

‘Về khoảng cách lần tập kích, mới đi qua không đầy nửa canh giờ, hiện tại không sai biệt lắm có thể tiến về cầu gỗ, mau chóng giải quyết lần này thuyền đen xâm nhập.’

Hắn thay đổi trang bị, đứng dậy quét mắt một vòng trong sơn động hết thảy bài trí.

Muốn giải quyết Hiệp hội Vĩnh Sinh đối với doanh địa mồi nhử tập kích, phương pháp giải quyết, một cái là tăng cường doanh địa tính bí mật, phòng ngự tính, để hắc tai không thể nhận ra để hiệp hội không cách nào định vị nơi này, sau đó đến tiếp sau di chuyển.

Hai cái là sớm giải quyết đưa lên mồi nhử hiệp hội cá thể. Ba cái là nhằm vào mồi nhử tiến hành đối xứng triệt tiêu.

Răng rắc một chút mở cửa.

Hắn đi ra sơn động, trở tay đóng lại.

Hít một hơi thật sâu, dưới chân đột nhiên nổ tung một đoàn tuyết đọng.

Vài giây sau, người hắn đã lại lần nữa đi tới sơn động mặt sau, mở ra đèn nguyên tử, chiếu sáng hậu phương mơ mơ hồ hồ cầu gỗ.

Cầu gỗ vẫn như cũ cũ nát u ám, nhưng hai bên bị Vu Hoành tu kiến hoàn thiện hàng rào, nhìn qua chính quy nhiều, có chút bến tàu cầu tàu dáng vẻ.

Vu Hoành van thở hai bên phun ra bạch khí, cất bước, bước vào cầu gỗ, từng bước một hướng phía chỗ sâu đi đến.

Hắn tại trong hắc vụ hành tẩu, rất nhanh lại lần nữa đi vào mục nát u ám cỡ lớn thuyền đen trước mặt.

Bước nhảy vọt, rơi vào boong thuyền thuyền đen cũng chậm rãi rời đi bến tàu, dọc theo rộng lớn Hắc Thủy hà, hướng nơi xa hắc vụ gia tốc rời đi.

Thân thuyền tại trong hắc thủy xóc nảy lay động, chạy được hơn mười phút về sau, phía trước rốt cục sương mù tản ra.

Một tòa màu xám trắng nham thạch dựng bến tàu, xuất hiện tại trong tầm mắt.

Bến tàu sau lưng kết nối với một mảng lớn bụi Bạch Nham địa, nơi này phảng phất là một tòa hoàn toàn do nham thạch tạo thành hòn đảo màu trắng.

An tĩnh, sương mù tràn ngập, chung quanh hắc thủy vây quanh, trống không bóng người.

Bành.

Thuyền đen nhẹ nhàng cập bờ, đâm vào bến tàu trên mặt cọc gỗ.

Vu Hoành thuần thục nhảy xuống thuyền đen, rơi vào bến tàu cứng rắn mặt đất nham thạch.

Hắn ngồi xuống đưa thay sờ sờ mặt đất.

Mặt đất cứng rắn mà thô ráp, giống như là vô số hạt cát bị cố định trụ, không cách nào di động, bắt đầu vuốt ve có chút cấn tay.

Hắn đứng dậy đi lên phía trước ra mấy bước.

Phía bên phải trên mặt đất đứng thẳng lấy một tấm bảng hiệu,

‘Giám Ngục đảo’ .

Lệnh bài là kim loại, màu lót lệch vàng biên giới mất rồi không ít hình khối sơn, lộ ra màu nâu màu lót.

Ba cái Dạ Văn văn tự từ máy phiên dịch bên trong truyền phát ra, để Vu Hoành bước chân có chút dừng lại.

Ngục giam? Giam giữ thứ gì địa phương a?

Hắn biểu lộ khẽ nhíu mày.

Tiếp tục đi lên phía trước.

Phía trước sương mù tản ra.

Hơn mười mét bên ngoài trên hòn đảo, một mặt khổng lồ xám đen tường cao, ngăn cản lại hắn con đường đi tới.

Tường cao hai bên, kéo dài đến nhìn không thấy cuối trong sương mù. Phía trên đồng dạng không cách nào nhìn thấy cuối cùng, phảng phất vô biên vô hạn.

Vu Hoành cẩn thận cảm ứng chung quanh, xác định không có bất kỳ cái gì vật sống, liền đến gần tường cao.

Đi đến bức tường trước mặt, hắn vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve mặt tường.

Thô ráp, băng lãnh, cứng rắn, hết sức bình thường tảng đá xúc cảm phản hồi tiến trong đầu của hắn.

Giơ tay lên, hắn phóng tới dưới mũi ngửi ngửi, mùi gì cũng không có.

Bành.

Bỗng nhiên, Vu Hoành nắm tay một chút đánh vào trên vách tường.

Nắm đấm trọng kích mặt tường, ném ra một mảnh đá vụn cặn bã nổ tung, nhưng chỉ này mà đã xong

Vách tường độ cứng viễn siêu hắn tưởng tượng, trừ ném ra một cái nhàn nhạt nắm đấm dấu, còn lại không còn bất kỳ biến hóa nào

Nhất định phải tìm tới đầu nguồn, giải quyết hòn đảo này hạch tâm, nếu không cầu gỗ đối với trận pháp ăn mòn sẽ không đình chỉ.

Vu Hoành nhìn chung quanh một chút, dưới chân phát lực, bỗng nhiên gia tốc, hướng trái phóng đi.

Hô hô tiếng gió ghé vào lỗ tai hắn không ngừng vang lên.

Phía trước trong sương mỏng, tường cao một mực tại duyên thân, phảng phất không nhìn thấy cuối cùng.

Một hơi chạy năm phút đồng hồ, Vu Hoành dưới chân dừng lại.

‘Một mực như thế chạy xuống đi, nếu như còn tìm không thấy biên giới, trở về lúc liền phiền toái…’

Hắn lại lần nữa quét mắt cuối tuần vây, xác định hay là không có vật gì, an tĩnh quạnh quẽ, liền đem lực chú ý tiếp tục tập trung ở trên tường cao.

Ánh mắt tại trên tường cao không ngừng tới lui, tìm kiếm manh mối.

Rất nhanh, hắn phát hiện một cái rất nhỏ màu đen cửa sổ, ngay tại cách xa mặt đất hơn 30m vách tường chỗ cao.

Cửa sổ là hình tròn, từ dưới đi lên nhìn, nhìn không thế nào rõ ràng bên trong là cái gì.

Vu Hoành nhìn ngó nghiêng hai phía xuống, bàn tay bắt lấy tường cao thô ráp mặt ngoài, dưới chân giày xùy băn ra gai nhọn, hung hăng một đâm, vào mặt tường một chút xíu.

Sau đó, hắn một chút xíu đi lên leo lên, từ từ tiếp cận cánh cửa sổ kia.

Mặc dù một chút nhảy dựng lên khả năng cũng có thể đến lấy, nhưng Vu Hoành vẫn là có ý định từ từ tới gần, từ từ quan sát.

Xuy xuy bột đá bị hắn năm ngón tay móc ra, vương xuống đi.

Hai phút đồng hồ về sau, Vu Hoành bò tới cái kia phiến cửa sổ hình tròn phía dưới

Tay phải hắn một phát bắt được cửa sổ rìa ngoài, mượn lực đi lên, từ từ đem ánh mắt chuyển đi lên, nhìn về phía trong cửa sổ.

Trong cửa sổ, cài đặt một khối mơ hồ dày đặc pha lê.

Trong pha lê bên cạnh đã tràn đầy vôi cùng vết bẩn, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy bên trong là một căn phòng.

Một cái cùng loại ngục giam đơn sơ gian phòng.

Hắc ám, vắng vẻ, một loạt kim loại đen rỉ sét cột tạo thành Giám Ngục Môn.

Cửa cùng cửa sổ chính hướng về phía.

Xuyên thấu qua Giám Ngục Môn, có thể nhìn thấy bên ngoài là một đầu u ám hướng ngang ngục giam thông đạo.

Thùng thùng.

Vu Hoành đưa tay gõ kiếng một cái, nếm thử dùng sức đem nó đập nát.

Nhưng quỷ dị chính là, hắn bây giờ cường hãn bực này lực lượng, thế mà dùng sức tăng lớn lực lượng, cũng không cách nào đem cái này pha lê đập nát.

Liên tục đánh nhiều lần, thậm chí dùng tới nội khí, xác định không có cách nào đập nát sau.

Hắn quay người dự định đi địa phương khác xem xét.

Thùng thùng.

Đột nhiên trong cửa sổ, cũng có người tại đánh pha lê

Vu Hoành sững sờ, lại lần nữa tiến lên xuyên thấu qua pha lê nhìn lại.

Một người tóc tai rối bù tái nhợt mặt người, xuất hiện tại trong cửa sổ pha lê bên cạnh, hướng hắn lộ ra thần sắc lo lắng đối phương cũng đang dùng tay đập pha lê, trong miệng tựa hồ muốn nói lấy cái gì, nhưng lại hoàn toàn nghe không được thanh âm.

Vu Hoành sờ lên máy phiên dịch, nhưng lần này máy phiên dịch không có cho ra bất kỳ đáp lại nào.

Hắn đưa tay tại cửa sổ pha lê biên giới vuốt ve, ý đồ tìm tới khe hở, nhưng tiếc nuối là bên cửa sổ nghiêm ty mật hợp, liền thành một khối.

“Ha ha, có thể nghe được a?” Vu Hoành lớn tiếng dán pha lê nói.

Nhưng đối diện người kia lắc đầu, chỉ mình lỗ tai biểu thị cái gì cũng không nghe thấy.

Vu Hoành mắt nhìn trên cổ áo máy kiểm tra, phía trên trị số chỉ có một hai trăm, đây đối với có thể ăn mòn căn cứ trận pháp cầu gỗ mà nói, rõ ràng không hợp cách.

Nếu là hồng trị đều ít như vậy, trận pháp cũng sẽ không dễ dàng như vậy bị ăn mòn.

Rất hiển nhiên đối phương không phải đầu nguồn.

Hắn suy nghĩ một chút, lại tiếp tục đi lên leo lên.

Vượt qua cửa sổ hình tròn, một đường đi lên trên.

Thùng thùng tiếng đánh rất nhanh liền bị hắn không hề để tâm.

Đi lên, đi lên, đi lên.

Vu Hoành một khắc không ngừng, tốc độ càng lúc càng nhanh, độ cao càng ngày càng cao.

Hắn không biết mình bò lên cao bao nhiêu, chỉ cảm thấy cúi đầu nhìn xuống đi, phía dưới là một mảnh hắc vụ hình thành màu đen Vân Hải, vô biên vô hạn.

Tiếp tục trèo lên trên.

Hắn không tin bức tường này sẽ hoàn toàn không có cuối cùng.

Lại bò lên khoảng mấy trăm mét, rốt cục, hữu thượng phương trên mặt tường, lại lần nữa xuất hiện một cái cửa sổ.

Lần này hay là một dạng hình tròn cửa sổ.

Vu Hoành na di đi qua, mắt nhìn máy kiểm tra.

-123 2.441

Hồng trị hơn ngàn. Cái này khiến hắn phát giác được phương hướng của mình là đúng.

Leo đến cửa sổ, xuyên thấu qua mơ hồ bẩn thỉu pha lê, Vu Hoành đi đến nhìn lại.

Chương 250: Bí ẩn (2)

Chương 250: Bí ẩn (2)

Trong cửa sổ, là một cái chật hẹp phòng ngủ.

Màu xám giường chiếu, vàng nhạt tủ gỗ, treo trên tường khô héo lẵng hoa.

Một người mặc màu đen váy liền áo nữ hài tóc dài, đang ngồi ở trên giường, ôm đầu gối đem mặt vùi vào trong ngực, không nhúc nhích.

Đông đông đông.

Vu Hoành gõ kiếng một cái.

Nữ hài không nhúc nhích, không phản ứng chút nào.

Thế là hắn lại dùng sức gõ gõ.

Đông đông đông.

Nữ hài vẫn như cũ không có phản ứng.

Vu Hoành hít sâu một hơi, vận chuyển nội khí cánh tay phải.

Nắm tay, hướng phía trước một đập.

Bành! !

Một kích này bao hàm nội khí bộc phát, lực trùng kích trực tiếp tiêu thăng đến mấy chục tấn.

Cửa sổ pha lê bị nện đến một tiếng vang trầm, lại quỷ dị ngay cả một tia vết rạn cũng không có.

Vu Hoành thở hắt ra, không còn đi xem nữ hài chỗ cửa sổ. Tiếp tục ngẩng đầu, đi lên.

Oanh! !

Đúng lúc này, cửa sổ pha lê chấn động mạnh một cái, cạnh trong dán lên một tấm trắng bệch đẹp đẽ nữ hài gương mặt.

Nàng mỉm cười, kề sát tại trên pha lê, màu xanh lá cây đậm con mắt mang theo ý cười nhìn chăm chú lên Vu Hoành.

To lớn đè ép lực để khuôn mặt của nàng dần dần bắt đầu biến hình, nhưng nữ hài nhưng như cũ nhìn chăm chú vào Vu Hoành, không nhúc nhích.

Dạng này nhìn chăm chú để Vu Hoành trong lòng dâng lên một tia khó chịu.

Hắn đánh giá nữ hài vặn vẹo khuôn mặt, đột nhiên đưa tay lại là một quyền.

Bành! !

Lực trùng kích khổng lồ hung hăng đâm vào trên cửa sổ pha lê, đâm đến cửa sổ hung hăng chấn động, đem nữ hài mặt chấn động lui về sau một tia.

Làm xong những này, Vu Hoành không lại để ý nàng, mà là phi tốc đi lên tiếp tục leo lên.

Rất nhanh, hắn lại nhìn thấy một cái cửa sổ, bên trong cũng là một cái gian phòng trống rỗng, không ai.

Tiếp theo, theo độ cao không ngừng tăng lên, từng cái cửa sổ không ngừng ở bên cạnh hắn xẹt qua.

Những này cửa sổ phần lớn đều giam giữ lấy một chút bề ngoài bình thường, nhưng tinh thần ý thức tựa hồ có chút không đúng người sống.

Hắn nhiều lần ý đồ cùng các nàng câu thông, nhưng cuối cùng đều không có chút nào thu hoạch.

Dạng này lặp lại, thẳng đến hắn tại lần thứ mười sáu vượt qua cửa sổ về sau, phía trên trên vách tường, một đầu cũ nát vết nứt xuất hiện ở trước mặt hắn.

Vu Hoành ngừng lại.

Hắn biết rõ mặt này tường cao độ cứng có bao kinh người, cho nên cũng rõ ràng, có thể ở trên đây lưu lại vết nứt, là một kiện khó khăn dường nào sự tình.

Trong cái khe kẹp lấy một trang giấy.

Khô héo mang theo nhăn nheo giấy.

Tiếng xào xạc cuối cùng, Vu Hoành đưa tay đem nó móc đi ra, triển khai.

Phía trên là dùng Dạ Văn viết từng hàng viết ngoáy chữ viết.

“Tìm tới tinh, liền có thể giải đáp hết thảy, thu hoạch được hết thảy. Liền có thể triệt để thoát khỏi hắc tai, thoát khỏi tuyệt vọng…”

“Ta tìm được một nửa, nhưng còn lại, không có thời gian…”

Phía dưới là một chút loạn thất bát tao không cách nào phân biệt tự phù, thậm chí không phân rõ đến cùng là văn tự tốt hơn theo ý vẽ xấu.

Tận cùng dưới đáy, mới là một nhóm thật nhỏ văn tự.

‘Sau tường là một cái khác đồng dạng đối mặt tuyệt vọng thế giới, ta coi là đạt được cứu rỗi, tìm được hi vọng đáng tiếc… Mọi người kế hoạch thất bại, từ vừa mới bắt đầu, liền không có khả năng thành công… Tất cả, hết thảy tất cả, đều là nhất định hủy diệt, tiêu vong…’

Vu Hoành nhíu mày thông qua máy phiên dịch xem hết tờ giấy này, trong lòng đối với lúc trước lấy được tình báo.

Hắn đột nhiên cảm giác được, trên trang giấy này chữ viết, tựa hồ ẩn chứa một tia nhàn nhạt mỏng manh khí tức quen thuộc.

Loại khí tức này, hắn từ trước đó Chính Nguyên giáo đạo kinh trên có cảm thụ qua một chút.

Cả hai tựa hồ là đồng nguyên…

‘Thuyền đen cầu gỗ hư hư thực thực bút tích của bọn hắn, nơi này xuất hiện bọn hắn nhắn lại cũng coi như bình thường, ta có thể thông qua thuyền đen đi vào chỗ này, bọn hắn càng là khẳng định tới qua. Nhưng…’

Vu Hoành lông mày nhíu chặt, cất kỹ giấy, tiếp tục đi lên leo lên.

Hắn nhất định phải nhanh, nếu không thuyền đen vạn nhất rời đi, còn muốn trở về, liền phải chờ chút một vòng.

Vu Hoành phát giác được, nơi này ẩn ẩn có quan hệ với cái kia thần bí tinh manh mối, đồng thời còn phát hiện Chính Nguyên giáo vết tích.

Hắn đối với Chính Nguyên giáo cảm thấy rất hứng thú.

Bởi vì đây là hắn cái thứ nhất được chứng kiến, có thể thời gian dài đối kháng hắc tai, tự thân bất động thế lực.

Ứng Sơn văn minh mặc dù để lại Huy Thạch dạng này đối kháng vật, nhưng so với Chính Nguyên giáo Chính Nguyên Thần Quang, nhiều năm như vậy n·gười c·hết xong còn có thể ổn định chống đỡ lấy một mảnh không gian an toàn.

Có thể thấy được nó uy năng.

Lại thêm thuyền đen cầu gỗ tựa hồ cũng cùng bọn hắn có quan hệ. Vu Hoành trong lòng tính toán, nếu như có thể tìm tới cầu gỗ thuyền đen phương pháp khống chế, Hắc Phong doanh địa uy h·iếp liền có thể giải quyết dễ dàng. Trận pháp đã không còn gánh vác.

Hắn tiếp tục đi lên leo lên, lần này lại là không có bò bao lâu, liền mơ hồ nghe được phía trên mặt tường, truyền đến một trận trầm thấp tiếng gào thét.

Vu Hoành thả chậm tốc độ, điều chỉnh hô hấp, ngửa đầu đi lên nhìn lại.

Phía trên hắc vụ tỏ khắp, chỉ có thể nhìn thấy chỗ càng cao hơn ước chừng 20 mét khoảng cách Vu Hoành cố gắng đem

ánh mắt ngưng tụ một chút, nội khí tràn đầy toàn thân, cảm giác phóng tới lớn nhất.

Bạch!

Trong chốc lát, ngay phía trên đột nhiên đập xuống đến một đạo bóng đen khổng lồ.

Bóng đen bay thẳng Vu Hoành, phảng phất đoàn tàu cao tốc, muốn đem hắn trực tiếp đụng đi.

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Vu Hoành đi phía trái nhảy lên, cả người vào tay buông ra, nghiêng người na di mấy mét, lại hai chân một lần nữa đâm vào mặt tường, tránh đi vừa v·a c·hạm này.

Tê!

Hắn cấp tốc quay đầu, lúc này mới thấy rõ tập kích chính mình chính là cái thứ gì.

Đó là một đầu container ở trên vách tường, hình thể tựa như thạch sùng màu đen cự quái.

Quái vật toàn thân mọc đầy các loại đồ ăn hại, đầu chỉ có một cái màu vàng độc nhãn, tứ chi là sắc bén gai nhọn màu đen. Nằm nhoài trên vách tường tựa như một lớn bày màu đen chất nhầy.

“Tốc độ không tệ… Nhưng muốn làm ta còn kém một chút!”

Vu Hoành hút khẩu khí, Bôn Lôi thối pháp vận chuyển, đột nhiên từ trên vách đá buông ra, rơi xuống.

Hô hô tiếng gió cao tốc ở bên tai tiếng vọng. Trên người hắn mang theo máy kiểm tra cũng bắt đầu phi tốc biến hóa.

Bởi vì quái vật kia thế mà cũng đi theo theo sát phía sau, thuận vách đá đuổi theo.

Nương theo lấy quái vật kia di chuyển nhanh chóng, nó dài đến hơn 30m thân thể, quỷ dị hóa thành một đoàn khói đen, không có chút nào thực thể hướng phía Vu Hoành gia tốc đánh tới.

Phốc.

Vu Hoành kịp thời bắt lấy vách đá, nội khí bao trùm toàn thân, sáng lên bạch quang, đi lên huy quyền.

Bành! !

Nắm đấm mang theo bạch quang chính giữa quái vật biến thành hắc vụ.

Cả hai phát ra trầm đục.

Vốn cho rằng có thể trực tiếp đem đối phương đánh tan đánh tan, Vu Hoành đối mặt hắc tai lúc, nội khí tăng phúc cơ hồ mọi việc đều thuận lợi.

Nhưng lần này, hắn một quyền đánh lên đi cảm giác, lại phi thường quái dị.

Nắm đấm vừa mới tiếp xúc đối phương, từng đợt ồn ào đinh tai nhức óc tiếng người, liền lít nha lít nhít ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

“Agris!”

“Hưởng Luật Chi Long, Thần Hủ huyết mạch!”

“Vĩ đại chi Bất Hủ Giả, bất tử bất diệt, vĩnh hằng như một!”

“Bất Hủ Kiên Bích chi giám ngục trưởng —— Agris!”

Vô số tiếng người tái diễn vịnh xướng lấy, phảng phất thánh ca giống như tại ca tụng.

Răng rắc.

Trong chốc lát, từng đạo điện quang màu vàng từ quái vật biến thành trong hắc vụ lấp lóe sáng lên, trong nháy mắt đánh trúng huy quyền đánh ra Vu Hoành.

Xuy xuy xuy xùy!

Lít nha lít nhít điện quang trong nháy mắt đem hắn cơ hồ hóa thành màu vàng bóng đèn.

Dòng điện kích thích nội khí tự động phòng ngự, thuần trắng nội khí hỏa diễm phóng lên tận trời, đối kháng chính diện lấy cỗ này không hiểu bộc phát điện quang màu vàng.

Bành! !

Vu Hoành phi tốc rơi xuống, nửa đường gian nan chọi cứng lấy điện quang, ở trên vách tường không ngừng cầm nắm giảm tốc độ.

Rốt cục.

Oanh!

Hòn đảo trên mặt đất, nham thạch ầm vang sụp đổ, nổ nát vụn

Vu Hoành đập ầm ầm nhập hố sâu, sau đó.

G·i·ế·t! !

Trong hố sâu đột nhiên xông ra một đạo bạch quang lưu tinh, đối diện phóng tới bay nhào mà đến quái vật hắc vụ.

Ngọn lửa màu trắng cùng điện quang màu vàng đụng vào nhau, cả hai cấp tốc bắt đầu lẫn nhau tiêu hao.

Mấy tức về sau, hắc vụ ngưng kết, hóa thành quái vật.

Trên người nó lông tóc không tổn hao gì, chỉ có một cái chân trước xuất hiện không trọn vẹn miệng máu.

Vu Hoành lui lại mấy bước, từ trong ngọn lửa màu trắng hiển lộ thân thể.

Hắn sắc mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm đối diện.

‘Lực lượng bị cái gì vật kỳ quái triệt tiêu hơn phân nửa. Còn có loại kia điện quang màu vàng, đối với nội khí tiêu hao quá lớn.’

Hắn hồi tưởng vừa rồi nghe được thanh âm, Bất Hủ Kiên Bích giám ngục trưởng, Agris

‘Nếu như thanh âm kia là thật, nói như vậy không chừng chỉ cần xử lý gia hỏa này, liền có thể giải quyết chỗ này hạch tâm phiền phức!’

Trong lòng xác định được, Vu Hoành hít sâu một hơi, trên thân ngọn lửa màu trắng bỗng nhiên tăng vọt một đoạn.

‘Thử lại lần nữa!’

Người khác trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ, hướng quái vật bên người ngang nhiên một chân.

Bôn Lôi thối pháp tựa như chiến phủ, hướng ngang nặng chém vào quái vật thân eo.

Mắt thấy một cước này bộc phát mấy trăm tấn cự lực, sắp rơi vào quái vật Agris trên thân.

Đúng lúc này, một tầng màu vàng kim nhàn nhạt điện quang, tại Agris bên ngoài thân cấp tốc thoáng hiện.

Kim quang cấp tốc c·hôn v·ùi nội khí, đồng thời còn đem Vu Hoành thực hiện bộc phát khoa trương lực trùng kích, cũng suy yếu hơn phân nửa.

Mười hồng một thân lực lượng trạng thái bình thường bộc phát mấy trăm, so lúc bị gọt đến một phần mười, chỉ còn mấy chục.

Phốc một chút đá vào trên thân quái vật, chỉ nhàn nhạt đá bể mấy cái màu vàng sậm đồ ăn hại, tràn ra một chút buồn nôn chất nhầy, liền lại không hiệu quả.

Ngược lại là quái vật một cái vẫy đuôi, như là cự mãng đuôi dài vung ra âm bạo, trong nháy mắt quất vào hắn trên lưng.

Oanh! ! Vu Hoành chỉ cảm thấy cả người đằng vân giá vũ quay cuồng bay lên.

Trong tầm mắt hết thảy đều đang xoay tròn, run run.

Trên thân truyền đến từng trận đau nhức, lực lượng phảng phất tại thuận nhói nhói chỗ phi tốc trôi qua.

“Đủ kình! !”

Hắn cắn răng tại mặt đất đưa tay chộp một cái.

Song chưởng vạch ra hai đầu thật sâu khe rãnh, mang ra lực cản.

Xoay người đứng lên, Vu Hoành không kịp đứng vững, liền cảm giác một đoàn bóng đen đối diện hướng chính mình đánh tới.

Oanh!

Toàn thân hắn nội khí triệt để thiêu đốt, hai tay cấp tốc kết ấn, Bôn Lôi Biến trong nháy mắt dùng ra.

Sáng chói màu trắng nội khí tại phía sau hắn cấp tốc bện ra một cái cao hơn bốn mét b·án t·hân nhân giống.

Hừng hực nội khí hỏa diễm bao trùm ảnh hình người bên ngoài thân.

G·i·ế·t! !

Vu Hoành rít lên một tiếng, Ngưng Thủy Công đồng thời vận chuyển, bao trùm hai tay, cùng ảnh hình người cùng một chỗ, một quyền đánh về phía quái vật Agris.

Một quyền này chính giữa quái vật vung tới vuốt phải.

Điện quang màu vàng lóe lên, Vu Hoành trên tay nội khí hỏa diễm trong nháy mắt bị xé nứt c·hôn v·ùi, toàn thân hắn nội khí điên cuồng bắt đầu bị thiêu đốt tiêu hao, bộc phát hơn ngàn tấn cự lực, cũng giống như bị thứ gì tháo bỏ xuống hơn phân nửa, chỉ còn một phần mười rơi trên người Agris.

Phốc!

Vu Hoành cánh tay trong nháy mắt bẻ gãy, cả người bị lực phản chấn về sau bắn bay, ở giữa không trung cuồn cuộn lấy, rơi ầm ầm bến tàu trước mặt mặt đất nham thạch bên trên.

Hắn không kịp chấn kinh chính mình thế mà thua, mà là cấp tốc một tay chống đất, đùi phải bộc phát sau cùng toàn bộ nội khí, lại lần nữa hướng phía trước oanh ra một đạo ánh lửa màu trắng trọng thối.

“Bôn Lôi ngũ hình! !”

Hắn rống giận, đùi phải như thiểm điện đập xuống trên mặt đất.

Mặt đất một tiếng bạo phá, nổ tung một đạo rộng mấy thước hố to.

Nương theo lấy trong hố lớn bắn ngược mà lên to lớn phản tác dụng lực, Vu Hoành bay rớt ra ngoài, tinh chuẩn mượn lực rơi vào bến tàu bên cạnh thuyền đen cứng rắn boong thuyền.

Bịch một chút, Vu Hoành nửa quỳ trên mặt đất, đứng dậy nhìn về phía trên bến tàu phi tốc đến gần Agris quái vật.

Nhìn đối phương một hơi vọt tới thuyền đen một bên, kém một chút cũng đi theo lên thuyền, Vu Hoành khẩn trương trong lòng nâng lên cao nhất.

Nhưng cũng may, Agris cũng không lên thuyền, mà là đứng tại cạnh thuyền, vừa đi vừa về bò mấy lần, liền hóa thành hắc vụ, mặc lối về trở về.

“Hô.”

Vu Hoành trùng điệp thở hắt ra, lúc này trầm tĩnh lại, mới cảm giác được cánh tay phải cùng chân trái kịch liệt nhói nhói.

‘Quả nhiên, ai cũng không có khả năng cam đoan chính mình mỗi lần đều tất thắng. Lúc này đến tu dưỡng một trận. Cũng không biết cầu gỗ xâm nhập trận pháp có hay không chậm lại.’

Hắn hồi tưởng lại vừa mới quái vật, luôn cảm giác quái vật kia trên người điện quang màu vàng cực kỳ khắc chế tự thân nội khí.

‘Lần sau đến, đến nghĩ biện pháp ứng phó hồ quang điện màu vàng kia… Suy yếu biên độ quá khoa trương…’

Chương 251: Bí ẩn (3)

Chương 251: Bí ẩn (3)

Thuyền đen chậm rãi rời đi Giám Ngục đảo.

Vu Hoành nửa ngồi ở trên boong thuyền, toàn thân nội khí theo đạo tức lưu chuyển, không ngừng lần nữa sinh sôi, nội khí nổi lên bạch quang, bắt đầu cưỡng ép kích thích thân thể bị hao tổn chỗ mọc ra huyết nhục xương cốt tế bào mới.

Không bao lâu, hắn liền cảm giác thương thế tốt lên rất nhiều, nhưng giơ tay lên xem xét, mới phát hiện căn bản chính là ảo giác.

Cánh tay chỗ xương gãy bởi vì nội khí gia tốc khép lại mà tiếp sai vị trí.

Nhìn qua có chút dị dạng.

'Agris. Giám Ngục đảo… Xem ra nơi này được thật tốt điều tra một phen. Loại kia điện quang màu vàng đến cùng là cái gì?'

Vu Hoành ngồi xếp bằng boong thuyền, lẳng lặng suy tư ứng đối phương pháp giải quyết.

Nhưng tin tức thiếu nghiêm trọng tình huống dưới, phương pháp gì đều là không tốt.

'Ta cuối cùng Ngưng Thủy Công phát động, không có từ tên kia trên thân rút ra bất luận cái gì chất lỏng, loại tình huống này hoặc là trong cơ thể nó xác thực không có chất lỏng, hoặc là chính là ta công lực không đủ để cưỡng ép từ nó thể nội rút ra chất lỏng.'

Lúc này hắn bỗng nhiên nghĩ đến, chính mình trước đó bò qua những cửa sổ kia bên trong người

Bọn hắn mặc dù nhìn qua có chút loạn thần kinh, nhưng nếu như chính xác dẫn đạo, có lẽ có thể nghe ngóng đến một chút tình báo tin tức.

‘Không thể nghe thanh âm, nhưng nếu như còn có lý trí, viết là không có vấn đề…’

Vu Hoành trong lòng có tính toán.

‘Cái kia Agris ngay từ đầu cũng không có xuất hiện, đến tiếp sau xuất hiện, có lẽ là bởi vì ta leo quá cao, cho nên ngay từ đầu ta hoàn toàn có thể thông qua văn tự viết, cùng phía dưới chút cửa sổ người giao lưu, thu hoạch được tình báo.’

Bành.

Thuyền đen trở về, đến cầu gỗ doanh địa.

Vu Hoành khập khễnh hạ thuyền, thuận cầu gỗ trở lại doanh địa mặt sau, trong đầu cảm ứng trận pháp ấn ký.

Quả nhiên, trận pháp phụ tải nhẹ một chút.

Nếu như trước đó phụ tải là mười, như vậy hiện tại cũng chỉ có bảy.

‘Xem ra là ta trước đó xuất thủ, tiêu hao một chút Giám Ngục đảo bên trên Agris lực lượng. Mặc dù tiêu hao đến không nhiều… Nhưng nó khôi phục thời gian cũng chí ít cần mấy ngày, xem như trì hoãn một chút thời gian dưỡng thương.”

Nhịn đau trở lại doanh địa sơn động.

Vu Hoành trùng điệp đóng cửa lại, thở hắt ra. Đặt mông làm đến trên ghế, cởi xuống đồ bộ.

Cường hóa Hôi Tích đồ bộ đã là rách tung toé, mặc hay không mặc đều đã không quan trọng.

Đem đồ bộ ném xuống đất, Vu Hoành cởi xuống quần áo, chỉ mặc một đầu quần đùi, đứng người lên, kiểm tra thương thế.

Hai chân đều có khác biệt trình độ gãy xương thương, chỉ là đùi phải càng nhiều hơn một chút, bắp chân bộ phận có cái rõ

ràng cái hố nhỏ hãm xuống dưới.

‘Mặc dù ta không có gì kiến thức y học, nhưng như thế khép lại xuống dưới, về sau thân thể cân bằng xác định vững chắc xảy ra vấn đề…’

Vu Hoành nhìn xem hai chân gãy xương v·ết t·hương, suy tư dưới, ngồi dưới đất, dùng duy nhất hoàn hảo tay trái, cầm bút than trên mặt đất làm hai cái chiều dài tiêu ký.

Sau đó, bàn tay hắn bắt đầu ở thương thế chỗ nhẹ nhàng tìm tòi.

Vận chuyển nội khí hồi lâu, hắn đối với mình thân thể xương cốt cơ bắp cấu tạo cũng khá hiểu.

Lúc này tìm tòi dưới, kết hợp nội khí lưu động cảm giác, hắn rất nhanh liền tìm được nội khí bị ngăn cản ngại trì trệ địa phương.

Sau đó…

Két.

Hắn bỗng nhiên cưỡng ép giật ra vừa mới hợp nhất điểm xương gãy chỗ, sau đó chịu đựng đau nhức kịch liệt, đem xương gãy hai bên bày ngay ngắn phù hợp, giống như là liều mộc dạng đánh đến lên.

Làm xong cái này, hắn lại làm một cái chân khác, cùng cánh tay phải.

Cũng may hắn xương cốt cứng rắn, tính bền dẻo cũng cực mạnh, đứt gãy cũng không phải bị vỡ nát gãy xương, không có xương vụn loại hình cần lấy ra.

Chờ làm xong toàn bộ thương thế, hắn đã đau đến toàn thân là mồ hôi, sắc mặt trắng bệch.

Mồ hôi tại dưới người hắn mặt đất làm ướt một mảng lớn, lưu lại một cái rõ ràng ấn ký.

Bành!

Bành!

Bên ngoài nặng nề tiếng va đập lại lần nữa truyền đến, là hắc tai lại bắt đầu.

Nhưng Vu Hoành lúc này đã không có tinh thần cùng khí lực đi thăm dò nhìn, chỉ là trong đầu mắt nhìn hai cái ấn ký tình huống.

Trận pháp đã bị kích hoạt, bắt đầu đối kháng ngoại giới vọt tới hắc tai.

Sào huyệt vẫn như cũ cẩn trọng sinh sôi lấy Long Tích.

Kiểm tra xong, hắn liền té ngửa trên mặt đất, hôn mê th·iếp đi.

Ngoài cửa lớn, Tượng Trùng, Đa Mục Điểu, Khô Nữ, các loại các loại hắc tai tiếng gào thét lăn lộn làm một đoàn, hướng phía doanh địa đại trận không ngừng tới gần.

Mà đại trận không ngừng từ mặt đất dâng lên trong suốt quạ đen, từng bầy nhào về phía hắc tai, đem bọn hắn giảm tốc độ, đem bọn hắn nhóm lửa, từng cái c·hôn v·ùi.

Nhìn như tràn ngập nguy hiểm cường hóa bản phong hỏa đồ linh đại trận, lúc này lại thể hiện ra khó có thể tưởng tượng tính bền dẻo, không ngừng khôi phục, không ngừng công kích.

Ngay tại Vu Hoành mê man đi qua lúc.

Hắc Phong doanh địa bên ngoài, u ám trong hắc vụ.

Một đạo toàn thân đen kịt sinh vật hình người, chính lặng yên im ắng hướng phía phía doanh địa tới gần.

Sinh vật hình người trong tay dẫn theo một cái túi tựa hồ là bột màu trắng đồ vật.

“Lần này mồi nhử tụ tập hắc tai số lượng, hẳn là đầy đủ dẫn tới Tuyết Ma săn mồi.” Sinh vật hình người phần bụng phát ra nhỏ xíu điện tử âm.

“Kỳ thật cá nhân cảm thấy để cho bộ chấp hành đưa đến Cực Quang thành bên kia, phục chế kế hoạch này, có thể sẽ càng

tốt hơn Cực Quang thành võ lực xa so với nơi này cường đại.” Hình người hậu phương, một khung phiêu phù ở giữa không trung yên lặng máy không người lái, phát ra băng lãnh điện tử âm thanh

“Vốn là chuẩn bị toàn diện khảo thí, Flicka đã khảo nghiệm qua một lần, Tuyết Ma không e ngại Dương Quang vật liệu cùng Huy Thạch, từ hắc tai qua đi, hàn tai lại chính là một loại khác hoàn toàn khác biệt phân loại, ứng đối phương pháp cũng hoàn toàn khác biệt. Ta đoán Cực Quang thành tất cả chuẩn bị, đối với Tuyết Ma cùng sau bán càng mạnh hàn tai, không dùng được.” Hình người trả lời.

“Nhưng Hắc Phong doanh địa nơi này cho thấy nội khí lực lượng, tựa hồ là có khác với khoa học kỹ thuật một con đường khác, cho nên hiệp hội để cho chúng ta dẫn Tuyết Ma đến thử một chút. Ứng Sơn văn minh nghi thức công dụng tại giảm nhỏ, chúng ta cũng nhất định phải tìm kiếm vật thay thế.”

“Nếu có hiệu như thế nào? Vô hiệu thì như thế nào?” Máy không người lái hỏi.

“Hữu hiệu, liền đem người bắt về, phối hợp hiệp hội thí nghiệm nghiên cứu, thăng đến hiệp hội thu hoạch nội khí chân chính lực lượng.”

“Về phần vô hiệu… Cái này còn phải hỏi?”

Máy không người lái im lặng.

Xác thực, vô hiệu, Tuyết Ma tự nhiên đã sớm diệt đi doanh địa.

Cả hai tiếp tục đi tới, phía trước còn có trăm mét không đến, liền có thể nhìn thấy ngoài doanh địa vây công hắc tai bọn họ

Từng mảnh từng mảnh nhúc nhích hắc trùng, lấp lóe xê dịch Ác Ánh, giữa không trung xoay quanh cự Đại Đa Mục Điểu, còn có chút không biết tên phi trùng đồng dạng hắc tai.

Nhóm lớn nhóm lớn hắc tai tựa như sền sệt thủy triều màu đen, một đợt nối một đợt tràn vào trận pháp. Sau đó bị trận pháp đốt cháy, c·hôn v·ùi, hóa thành khói đen.

Hình người cùng máy không người lái dừng bước lại, đem trên tay dẫn theo cái túi giơ lên, sau đó nhắm chuẩn doanh địa phương vị.

“Ô…”

Đột nhiên một trận thê thảm tiếng khóc, từ cả hai hậu phương truyền đến.

Hình người cùng máy không người lái có chút một dừng, phảng phất nhận lấy cái gì q·uấy n·hiễu đồng dạng, thân thể không tự chủ được buông xuống cái túi, quay người nhìn về phía hậu phương

Từng đạo Quỷ Ảnh hắc trùng, từ bọn hắn bên người sượt qua người, phảng phất không có phát hiện bọn hắn.

Nhưng quái dị chính là, nhận thanh âm ảnh hưởng lại cũng chỉ có bọn hắn.

Hình người ánh mắt ngưng tụ, nhìn về phía tiếng khóc truyền đến phương hướng.

Nơi đó sương mù từ từ tán đi.

Lộ ra một cái co quắp tại dưới đại thụ phương nữ hài xinh đẹp.

Nữ hài tóc dài tới eo, mặc đơn giản màu đen áo đuôi ngắn cùng quần soóc ngắn, một đôi đôi chân dài mặc có chút lỗ rách quần đen vớ, nàng hai tay ôm đầu gối, điềm đạm đáng yêu ngồi tại bên cây.

“Không thích hợp, ta rõ ràng dùng yếu bớt hoạt tính đặc thù bí dược, thân thể cũng cải tạo hơn phân nửa, không nên còn bị hắc tai Ác Ảnh để mắt tới mới đúng!” Hình người thanh âm ngưng trọng.

“Cái này Ác Ảnh giống như có chút đặc thù.” Máy không người lái bên trong cũng truyền ra không hiểu thanh âm.

“Các ngươi là đi ngang qua người hảo tâm à…” Nữ hài ngẩng đầu, nước mắt thuận gương mặt xinh đẹp trượt xuống, từ cằm nhỏ tại trên mặt đất.

“Ta rất sợ hãi… Mau cứu ta… Ta không muốn c·hết…”

“Nơi này, lạnh quá.”

“Có lẽ là từ trong doanh địa làm mất người cường hóa.” Hình người có chút chần chờ nói, ” ta máy kiểm tra không có báo động.”

“Có này khả năng, hẳn là có đặc thù kháng hàn năng lực người cường hóa.” Máy không người lái đồng ý, “Mang nàng trở về đi, nữ hài này ta muốn, dáng điệu không tệ, vừa vặn có thể nuôi đứng lên làm tư sủng.”

Hình người gật đầu, dẫn đầu đi hướng nữ hài, máy không người lái đi theo sau lưng.

Cả hai đem trong túi mồi nhử thuốc bột quên ở sau đầu, mang theo nữ hài cùng một chỗ, từ từ hướng phía nơi xa trong hắc vụ rời đi.

Không bao lâu, liền biến mất ở trong hắc ám.

Ước chừng hơn nửa canh giờ.

Nữ hài thân ảnh lại lần nữa xuất hiện tại cây đại thụ kia dưới cây, như trước vẫn là quỳ gối ngồi, hai tay ôm chân, gương mặt xinh đẹp giữ lại nước mắt, điềm đạm đáng yêu.

“Ai đến, ai tới cứu cứu ta…”

.

Máy kiểm tra trên màn hình LCD, thời gian biểu hiện là 9: 12.

Trong sơn động.

Vu Hoành từ từ từ trong hôn mê thức tỉnh.

Hắn cảm giác toàn thân cao thấp không một chỗ không đau, rõ ràng rất nhiều nơi không có thương tổn thế, nhưng cũng truyền tới trận trận đâm đau.

Hô… Hắn ngồi dậy, cúi đầu mắt nhìn trên thân.

Phần bụng, đùi, cánh tay, vốn cho là là hoàn hảo địa phương, tất cả đều nổi lên từng đầu lít nha lít nhít màu đỏ vết sẹo.

Tựa như là dưới da chảy máu một dạng, từng đầu màu đỏ sậm tinh tế vết sẹo, trải rộng toàn thân hắn.

"Thương lợi hại như vậy…" Vu Hoành ngủ một giấc, thần thanh khí sảng, thử nghiệm giật giật tay chân, cũng không có vấn đề gì.

Nhưng dùng sức vẫn có chút đau nhức, hiển nhiên lần này được thật tốt tu dưỡng một trận.

Hắn từ từ vịn tường đứng người lên, trước đó trước khi đi an bài hắc ấn cường hóa chữa trị Bạch Hùng đồ bộ, bây giờ cũng đã sớm hoàn thành.

Hoàn hảo không chút tổn hại cường hóa Bạch Hùng đồ bộ liền dựa vào tại cách đó không xa bên tường, sát bên lò sưởi trong tường.

Agris tương đương cường hãn, trong thời gian ngắn nếu là ta không có cách nào giải quyết nó, chỉ sợ trận pháp sẽ bị một mực ăn mòn liên lụy.

Vu Hoành ngồi vào trên ghế, cầm hai chi cao dinh dưỡng xé mở ăn.

Xem ra phải làm hai tay chuẩn bị.

Hắn suy nghĩ một chút, một tay trầm xuống đặt tại trên mặt đất.

'Cường hóa Hắc Phong doanh địa.'

Ý thức vào lúc này xác định phạm vi bao trùm, đem toàn bộ doanh địa đều bao hàm ở trong đó

Sơn động, nội viện, ngoại viện, toàn bộ mặt đất trận pháp cùng phía dưới bao hàm một tầng bùn đất đây chính là Vu Hoành trong ý thức xác định toàn bộ doanh địa phạm vi.

'Phương hướng: Gia tăng có thể di động công năng!"

Vu Hoành trong lòng mặc niệm.

Nhất thời, hắc tuyến lóe lên, từ hắc ấn trung lưu vọt mà ra, chui vào mặt đất.

Rất nhanh, một đạo phản hồi nổi lên.

‘Phải chăng cường hóa Hắc Phong doanh địa?’

Đếm ngược tự động tại Vu Hoành dưới chân hiển hiện, đó là một cái to bằng chậu rửa mặt đỏ sậm trị số: ‘27 ngày 17 giờ 9 phút.’

Vu Hoành yên lặng buông lỏng ra đè xuống đất tay phải.

Thời gian một tháng, quá dài quá lâu, nếu như hắn hiện tại không có gặp được vấn đề gì, thuộc về bình ổn quá độ kỳ, như vậy còn có thể suy tính một chút gượng chống một tháng.

Nhưng. Cầu gỗ ăn mòn nhiều lắm là còn có mấy ngày thời gian, liền sẽ chiếm cứ trận pháp toàn bộ lực phòng hộ.

Mà trận pháp lực phòng hộ biến mất, phía ngoài hắc tai cũng sẽ tiến quân thần tốc, không ngăn lại cản.

Chương 252: Bí ẩn (4)

Chương 252: Bí ẩn (4)

‘Hay là ngẫm lại giải quyết như thế nào Agris đi…’

Vu Hoành yên lặng dời đi mục tiêu.

Suy nghĩ một chút, hắn cảm thấy hiện tại Long Tích sào huyệt tính thực dụng không lớn, mặc dù tạp binh Long Tích một mực tại cẩn trọng giữ gìn doanh địa an toàn, nhưng cá thể thực lực thật không đủ, số lượng cũng không lớn đủ.

Hoặc là đề cao đơn thể chất lượng, hoặc là tăng lên gây giống tốc độ, gia tăng tổng số số lượng…

‘Còn có Nguyệt Chi Hô Hoán, a không, là Vô Cực Thiên Hà Thuật, chỉ cần ta có thể làm được một cái đủ mạnh lực triệu hoán vật, nói không chừng liền có thể giải quyết Agris.’

Nghĩ tới đây, Vu Hoành lại lần nữa đứng dậy, tới trước tầng hầm, từ từng rương trước đó trao đổi lấy được trong dược liệu, lấy một chút có thể tráng cốt bổ huyết dược vật.

Sau đó đưa tay đặt tại phía trên.

‘Cường hóa chữa thương dược vật, phương hướng: Bổ huyết trợ giúp xương cốt khép lại.’

Hắc tuyến chảy ra, rất nhanh mới đếm ngược hiện lên ở dược liệu mặt ngoài.

‘2 giờ 11 phút’ .

Vu Hoành không có ngoài định mức gia tăng yêu cầu, chỉ là lấy những dược vật này làm căn cơ, cho ra đơn giản nhất rút ra hữu hiệu dược tính, tiêu trừ vô hiệu cùng tác dụng phụ bộ phận yêu cầu.

Yêu cầu thấp, đối với dược tính không có bất kỳ cái gì tăng cường, hắc ấn cho ra thời gian cũng tương đương có tỷ lệ hiệu suất.

Xác định có thể cường hóa, Vu Hoành hài lòng gật đầu.

Quả nhiên dạng này cách dùng là có thể. Trực tiếp đem hắc ấn xem như sỏa qua thức vạn dùng lò luyện đan.

Chỉ cần xách yêu cầu đủ thấp, cường hóa thời gian liền có thể khống chế tại một cái có thể tiếp nhận trình độ,

Xác định cường hóa về sau, hắn đứng dậy vọt lên cái khắp.

Chờ đổi quần áo trở về.

Két.

Đột nhiên bên ngoài truyền đến một tiếng rất nhỏ nổ vang, phảng phất là thứ gì nổ tung.

Vu Hoành hơi nhướng mày, mặc vào cường hóa chữa trị Bạch Hùng đồ bộ, kéo cửa ra.

Hô!

Mới mở cửa, bên ngoài một trận cực hàn phong tuyết lập tức tràn vào.

Tít tít tít.

Máy kiểm tra nhiệt độ báo động vang lên, nhiệt độ biểu hiện từ trong phòng mười mấy độ, trong nháy mắt cuồng ngã, xông qua âm, đảo mắt liền đến -30 vài, đồng thời còn tại hướng xuống.

Vu Hoành đi ra ngoài, dùng sức kéo tới cửa.

Ngoài cửa nội viện ngoại viện, đều đã một lần nữa hóa thành một mảnh băng tuyết màu trắng.

Hắn mắt nhìn trên cổ áo máy kiểm tra.

Nhiệt độ biểu hiện: -79 độ.

"… Lão Chu sợ là không về được…"

Cái này nhiệt độ, đã tiếp cận trong không khí Carbon dioxide điểm sôi nhiệt độ.

Lại thấp, Carbon dioxide ngưng kết thành chất lỏng, chỉ có một chút dưỡng khí chuyển hóa tác dụng sợ rằng sẽ hoàn toàn đoạn tuyệt. Mỗi ngày điểm này chiếu sáng cũng sẽ không có chút nào công dụng.

Vu Hoành cảm khái dưới, bắt đầu ở trong viện bốn chỗ kiểm tra.

Rất nhanh hắn liền phát hiện, là sơn động kết nối phía ngoài làm lạnh ống nước nóng bị đông cứng nổ.

Quá thấp nhiệt độ, để tuyệt đại bộ phận vật liệu đều gặp phải giòn hóa.

Mà ống nước bên trong nước nóng tại nhiệt độ tán đi về sau, bắt đầu ngưng kết thành băng, thể tích phát sinh biến hóa

Cả hai kết hợp, đường ống đóng băng nứt vỡ sống đến bây giờ mới phát sinh, Vu Hoành cảm thấy đây đã là hắc ấn cường hóa công trình công lao.

Mặc dù phát hiện nguyên nhân, nhưng hắn cũng không cách nào tu, chỉ có thể chờ đợi hắc ấn cường hóa sau khi hoàn thành, lại đi chữa trị.

Lúc này bên ngoài hắc tai cũng chầm chậm tán đi, lại lần nữa tiến vào hòa hoãn kỳ.

Vu Hoành hướng ra phía ngoài hắc vụ mắt nhìn.

Có chút kỳ quái lần này thế mà lại thời gian ngắn như vậy hắc tai liền lui bước, nhưng sớm lui bước là chuyện tốt, hắn cũng lười suy đoán.

Trở lại sơn động, hắn hơi nghỉ ngơi dưới, bắt đầu tu tập Ngưng Thủy Công,

Hai giờ thoáng qua tức thì.

Rất nhanh, trên mặt bàn dược liệu có chút lóe lên, mơ hồ dưới, biến thành một viên tản ra nhu hòa quang trạch đỏ sậm đan dược.

Một tấm lớn chừng bàn tay sách hướng dẫn đè ở phía dưới, bị Vu Hoành cầm lên quét dưới.

‘Cốt Toái Bổ Nguyên Đan: Vô Cực cung đệ tử xương gãy tu dưỡng lúc thiết yếu thuốc hay một trong. Sau khi phục dụng có thể nhanh chóng gia tăng xương cốt khép lại tốc độ, mỗi ngày một viên, có thể rút ngắn tự nhiên khép lại chu kỳ hai phần ba thời gian.’

Lại là Vô Cực cung, Vu Hoành im lặng cầm lấy đan dược, hướng trong miệng bịt lại, nhai nhai nhấm nuốt nuốt mất.

Hương vị cùng đậu chocolate không sai biệt lắm, còn thả đường gia vị.

Uống thuốc, không đến năm phút đồng hồ, hắn cảm giác trên thân v·ết t·hương rất nhanh bắt đầu nổi lên cảm giác tê ngứa, sau đó tranh thủ thời gian dùng hắc ấn bỏ ra mười mấy phút chữa trị nước tốt quản.

Chờ ống nước xác định không thành vấn đề, Vu Hoành mới đi đến Long Tích sào huyệt chỗ đơn độc trong sơn động nhỏ.

Long Tích số lượng góp nhặt quá chậm. Phương diện này đến tăng cường. Nếu thuyền đen bên kia không có cách nào giảm bớt, vậy liền từ phương diện khác giảm bớt trận pháp áp lực.

Long Tích số lượng đủ nhiều, đối kháng hắc tai sức chiến đấu liền càng mạnh, trận pháp cần giải quyết hắc tai cũng liền biến ít.

Trong thời gian ngắn giải quyết Agris, hắn là cảm thấy không làm được, cho nên kéo dài kéo dài thời gian là nhất định phải làm.

Đứng tại cao cỡ một người Địa Đàm Long Tích sào huyệt trước mặt.

Sào huyệt chính là một cái cục thịt màu đen, ở giữa có một đầu màu đỏ sậm vết nứt, bên trong ẩn ẩn có ánh lửa lập loè

Vu Hoành suy tư dưới, vươn tay đặt tại sào huyệt mặt ngoài cường hóa Địa Đàm Long Tích sào huyệt, phương hướng: Gia tốc gây giống.

Hắc tuyến lóe lên, chui vào sào huyệt.

Rất nhanh hắc ấn hỏi thăm vang lên, đếm ngược hiển hiện: '19 ngày 5 giờ 9 phút' .

"." Vu Hoành không phản bác được, thời gian dài như vậy, doanh địa đoán chừng đều đã bị phế.

'Thay cái mạch suy nghĩ… Nếu sào huyệt gây giống tốc độ quá chậm, vậy ta có thể hay không lại tăng thêm một cái sào huyệt, hoặc là gia tăng hai cái, ba cái…'

Sào huyệt hạn chế là cái gì?

Vu Hoành nhắm mắt, cảm giác trong đầu ấn ký.

Cái thứ hai ấn ký chính là Long Tích sào huyệt, toàn bộ sào huyệt là một đoàn to lớn điểm sáng màu trắng, đây là chín đầu Long Tích dung hợp lại cùng nhau, hình thành lớn nhất ánh sáng

'Ban sơ Long Tích, có thể tại ta ấn ký bên trong lưu lại điểm sáng, sau đó ta dùng chín cái điểm sáng dung hợp, hình thành sào huyệt. Nhưng bây giờ Long Tích đã toàn bộ không có điểm sáng. Như vậy nếu như ta phải tiếp tục gia tăng sào huyệt, có phải hay không cũng muốn lặp lại trước đó quá trình?'

Vu Hoành trong lòng suy tư.

Long Tích là hắn ban sơ tự hành dùng hắc ấn cường hóa hợp thành mà tới. Cho nên là trực tiếp trực tiếp khống chế quan hệ, cho nên mới sẽ có điểm sáng.

Như vậy, có thể hay không trực tiếp dùng hiện có Long Tích dung hợp sào huyệt?

Hắn tâm niệm khẽ động, khống chế sào huyệt, để nó điều đến chín đầu Long Tích.

Sau đó, thông qua sào huyệt gián tiếp hạ lệnh, để cái này chín đầu Long Tích tự hành dung hợp.

Tê…

Nhất thời, trong sơn động, chín đầu Long Tích nhao nhao ôm thành một đoàn, tựa như một quả cầu, sau đó rất nhanh huyết nhục của bọn hắn bắt đầu hòa tan, niêm hợp cùng một chỗ, dần dần hình thành một đoàn quen thuộc cục thịt màu đen.

Thịt này đoàn khu vực trung gian, xoẹt một chút, vỡ ra một đầu đỏ sậm khe hở, bên trong ẩn ẩn có ánh lửa lấp lóe.

Thình lình chính là lại một cái Địa Long sào huyệt!

'Thật đúng là có thể làm! ?' Vu Hoành hai mắt sáng lên, hắn chợt phát hiện, chính mình tựa hồ hoàn toàn không có đào móc ra Địa Long bọn họ chân chính tiềm lực.

Rất nhanh, qua ước chừng vài phút.

Sào huyệt mới thành hình, phía dưới phốc phốc một chút, phun ra một viên Long Tích trứng.

Vỏ trứng vỡ ra, một đầu toàn thân chất nhầy Tiểu Long Tích chui ra.

Nhưng để Vu Hoành có chút cảm giác không đúng chính là, sào huyệt này đã hoàn toàn thoát ly khống chế của hắn, hắn không cách nào đối với nó hạ mệnh lệnh, chỉ có thể từ nguyên thủy sào huyệt chuyển đạt mệnh lệnh.

Bởi như vậy một lần, ở giữa cần thời gian khá nhiều, một lần chỉ lệnh cần mười mấy giây mới có thể hoàn thành, kém xa tít tắp trước đó Long Tích như vậy như cánh tay chỉ huy.

'Nếu như mỗi chín đầu Long Tích liền có thể dung hợp thành một cái sào huyệt, ngược lại là có thể cấp tốc hình thành số lượng đông đảo Long Tích đại quân, chỉ lệnh trì hoãn thô ráp điểm cũng có thể tiếp nhận. Ta liền nói, Vô Cực Ma Cung loại đại thế lực này làm sao có thể lựa chọn sử dụng như thế phổ

thông sinh vật làm Đạo binh… Nguyên lai là ta trước đó căn bản không có tìm đúng mặt cách dùng.’

Vu Hoành tâm tình thật tốt liên đới lấy vừa mới thụ thương đau đớn giống như hồ giảm bớt rất nhiều.

Sau đó, hai cái sào huyệt cùng một chỗ gây giống, mỗi năm ngày có thể gây giống hai đầu Long Tích, tốc độ so trước đó nhanh quá nhiều.

Ưu hóa Long Tích gây giống phương thức về sau, Vu Hoành dứt khoát dùng hắc ấn cường hóa trước đó chế tác đại lượng bức xạ tạc đ·ạ·n.

Bức xạ tạc đ·ạ·n mặc dù là duy nhất một lần vật dụng, nhưng chỉ cần có thể vượt qua trong khoảng thời gian này tập kích, về sau các loại Long Tích số lượng nhiều, hình thành số lượng áp chế, liền có thể triệt để ổn định doanh địa, bảo hộ chung quanh an toàn.

Flicka cùng Đông Hà biên cảnh cổ bảo.

Hiệp hội Vĩnh Sinh tham dự trong đại sảnh, từng đạo hội viên áo bào đen nhao nhao hiện thân.

“Hôm nay hội nghị thường kỳ chủ đề, là đối với Tuyết Ma gián tiếp dẫn đạo lộ tuyến như thế nào sửa đổi.” Phụ trách hội nghị trật tự, là ngồi tại chủ vị một bên hội trưởng trợ lý, hai tên che mặt nữ tử mặc hắc bào.

“Flicka, Đông Hà, Willans, Tự Do liên minh, bốn chỗ Tuyết Ma dẫn dụ lộ tuyến đều đã kế hoạch xong, bình quân mỗi tòa Cực Quang thành dẫn đạo hai đầu Tuyết Ma tiến về.”

“Cụ thể lộ tuyến cần các vị điều động nhân thủ giữ gìn độ chính xác.”

Hai tên nữ tử một người một câu báo cáo tiến độ.

“Tuyết Ma vấn đề lớn nhất là cực kỳ dễ dàng lan tràn, rất khó khống chế, giữ gìn lộ tuyến cần trả ra đại giới quá lớn, hiệp hội không có tài nguyên bồi thường sao?” Một cái vóc người thấp bé lão ẩu chậm rãi lên tiếng.

“Không có bồi thường.” Hội trưởng hồi đáp, “Tuyết Ma là chúng ta đối với Cực Quang thành khảo thí, dùng cái này đến xác định toà nào Cực Quang thành có thể chân chính đối với hàn tai sinh ra uy h·iếp, có thể chân chính gánh chịu chúng ta tương lai nhất định thành mới kế hoạch.”

Hắn dừng một chút, tiếp tục.

“Đây là đối với tương lai tiềm lực khảo thí, hắc tai chúng ta có thể miễn cưỡng dẫn đạo, nhưng hàn tai liền xem như chúng ta cũng phải cùng người bình thường một dạng, cộng đồng đối mặt. Chư vị nếu như còn không cách nào chuyển biến tư duy, tương lai nhất định sẽ thiệt thòi lớn.”

“Mấu chốt là, Tuyết Ma một khi dẫn đạo chọc giận, liền sẽ không cách nào khống chế, không cách nào dự đoán. Chúng ta muốn là chế tạo thế giới mới, kiến tạo một cái chỉ thuộc về chúng ta tân nhân loại chi thành, nếu như tất cả mọi n·gười c·hết xong, cái gọi là thành mới lại có ý nghĩa gì?” Một tên nam tử khôi ngô tiến lên phía trước nói.

“Đây là nhất định trả ra đại giới.” Hội trưởng bình tĩnh nói, “Bất cứ chuyện gì, đều cần đại giới, toan tính càng lớn, đại giới đồng dạng càng nhiều.”

Hắn có chút nghiêng đầu, nhìn về phía phía bên phải một tên khôi ngô áo bào đen.

“Số 17, ngươi bên kia chuẩn bị như thế nào?”

“Không sai biệt lắm, Tuyết Ma dẫn đạo trước đưa làm việc đã hoàn thành, bất quá ta hai cái bộ chấp hành cấp dưới m·ất t·ích bí ẩn, ta hoài nghi là Hắc Phong doanh địa có chỗ phát giác. Sớm động thủ.” Số 17 trả lời.

“Dù sao cũng là toàn cầu một cái duy nhất nội khí người tu hành, cùng Tự Do liên minh bên kia cái kia đa trọng cường hóa một dạng, đều là toàn thế giới độc nhất vô nhị ví dụ, một chút chúng ta không cách nào dự đoán năng lực, cũng thuộc về bình thường.” Hội trưởng gật đầu.

“Như vậy, ta lại bắt đầu?” Số 17 hỏi.

“Có thể, ngày mai chính thức khởi động, nhìn xem nội khí đối với Tuyết Ma có bao nhiêu lực sát thương.” Hội trưởng gật đầu.

“Minh bạch, từ Tuyết Ma hiện có địa, dẫn đạo đi qua, đoán chừng cần chừng bảy ngày, xin mời chư vị chứng kiến.” Số 17 trầm giọng nói.

“Tuyết Ma… Nếu như không cách nào ứng đối hàn tai… . Chúng ta cũng đem đồng dạng gặp phải sau cùng tuyệt cảnh, chư vị… . Vì thành mới tương lai, vì toàn nhân loại tiến hóa tương lai, vì chư vị tới ở đây trước đó chung cực nguyện vọng… Vượt qua hàn tai, tìm tới cuối cùng tinh.” Hội trưởng trầm giọng nói, “Không cần keo kiệt tài nguyên, mau chóng tìm ra càng hữu hiệu đối kháng hàn tai hệ thống phương thức.”

Tay hắn nhẹ nhàng nắm chặt thủ trượng, thân thể nghiêng về phía trước.

“Thời gian của chúng ta, không nhiều lắm.”

Chương 253: Tương lai (1)

Chương 253: Tương lai (1)

Ba ngày sau.

Oanh! !

Hắc Phong doanh địa bên ngoài, lại một lần nữa t·iếng n·ổ mạnh vang lên.

Vu Hoành sắc mặt băng lãnh ngồi đang theo dõi trước màn hình, nhìn xem rađa cho thấy xung quanh trạng thái.

Trên màn hình trống rỗng, vừa mới bạo tạc sinh ra nhiệt lượng phản ứng đang nhanh chóng biến mất, khôi phục nguyên bản trạng thái.

'Không cách nào kiểm tra đo lường là cái gì đưa tới bạo tạc… Hiệp hội Vĩnh Sinh tài nguyên không cần tiền a? Tùy tiện như vậy tiêu hao…'

Vu Hoành tâm tình tương đương biệt khuất. Một mực bắt không được Hiệp hội Vĩnh Sinh chân ngựa, đối phương một mực dùng t·ự s·át thức tập kích, đến dẫn dụ chung quanh hắc tai hướng nơi này hội tụ

Loại này dẫn dụ cường độ ổn định, kỳ quái là, biết rất rõ ràng không cách nào công phá doanh địa phòng tuyến, nhưng Hiệp hội Vĩnh Sinh vẫn như cũ một mực không ngừng dẫn dụ hội tụ hắc tai.

Bọn hắn tựa hồ đang tích góp cái gì chờ đợi lấy cái gì.

Vu Hoành đứng dậy rời đi phòng quan sát, tiếp tục ăn vào cường hóa đi ra hồi phục đan dược.

Thân thể thương thế khôi phục được không sai biệt lắm, hắn lại lần nữa đi Long Tích sào huyệt nơi đó kiểm tra một hồi.

Mới chín đầu Long Tích lại xoay sở đủ, hắn lại lần nữa ngưng tụ một đoàn Long Tích sào huyệt.

Hiện tại một đầu phía ngoài Long Tích cũng bị mất, có chỉ là ba cái sào huyệt lăng lặng đứng sừng sững ở trong sơn động, không ngừng phun ra nuốt vào ngoại giới vô hình năng lượng, thai nghén Long Tích.

Nhìn xem ba cái sào huyệt, Vu Hoành trên mặt toát ra đối với tương lai hi vọng.

Lại kiên trì, kiên trì một đoạn thời gian, liền có thể góp nhặt đại lượng Long Tích, quét ngang xung quanh địa vực.

Cứ việc tương lai đều có thể, nhưng phía ngoài từng đợt tiếng va đập, tiếng gào thét, hay là để tâm tình của hắn không có tốt đẹp như vậy.

'Lại kiên trì một chút thời gian.'

Hắn hít sâu một hơi, trở lại sơn động một tầng, kết nối máy truyền tin.

Trận trận mơ hồ dòng điện âm thanh về sau, loa bên trong truyền ra đối thoại âm thanh.

Trần Diệu Phong cùng Trương Khai Tuấn ngay tại giao lưu tình báo.

"Âm tám mươi độ, Carbon dioxide phát sinh cố hóa, đường ống diện tích lớn đóng băng nứt vỡ, trong thành máy sưởi không gian thiết bị phạm vi bao trùm trên phạm vi lớn thu nhỏ. Ta bên này đã thu nhỏ rất lớn một vòng thành thị phạm vi…" Trần Diệu Phong trầm giọng nói.

"Dưới mặt đất nước đều đông cứng, cần nhiệt năng hòa tan, đơn hiện tại mô-tơ điện năng lượng h·ạt n·hân tự nhiên giải nhiệt điểm này nhiệt lượng căn bản không đủ dùng." Trương Khai Tuấn nói tiếp.

"Chúng ta nhất định phải làm ra cải biến, nếu không, tất cả mọi người sẽ c·hết."

“Điểm ấy cũng không phải là nguy hiểm nhất, ta mặt khác còn ở ngoại giới trong không khí phát hiện một loại đặc thù khí thể, tổ chuyên gia đem nó mệnh danh là lam khí, loại khí thể này có kịch độc, không mang theo vạn thở loại bỏ người, không cẩn thận hút vào một ngụm, liền sẽ tại mười đến trong vòng hai mươi phút, xuất hiện hô hấp khó khăn, hành động chậm chạp, trái tim đâm đau chờ triệu chứng. Nếu như trễ tiến hành cao nồng độ hấp dưỡng cứu viện, mấy phút đồng hồ sau liền sẽ dẫn đến nhân thể các hạng cơ năng đình chỉ.” Trần Diệu Phong nói.

“Vu Hoành ngươi đã đến?” Trương Khai Tuấn phát hiện tiếp nhập kênh Vu Hoành.

“Ta chỗ này một mực tại gặp được tập kích, ta hoài nghi là Hiệp hội Vĩnh Sinh tại thiết lập ván cục, một mực dẫn dụ hắc tai vây công doanh địa của ta.” Vu Hoành nói.

“Không cần hoài nghi, chính là như vậy.” Trần Diệu Phong nói, ” căn cứ Flicka bên kia tin tức bên kia Cực Quang thành đã xuất hiện tình huống tương tự, những này bị dẫn dụ mà đến hắc tai, chỉ là Hiệp hội Vĩnh Sinh cố ý dẫn đạo cùng một chỗ mồi nhử.” Trần Diệu Phong nói.

“Mục đích là cái gì?” Vu Hoành trong lòng run lên, vội vàng hỏi.

“Vì dẫn dụ một loại rất khó đối phó hắc tai tới gần, ta không rõ ràng bọn hắn mục đích làm như vậy, nhưng tổng hợp tình báo đến xem, tựa hồ là đang làm một loại khảo thí.” Trương Khai Tuấn nói.

“Đông Hà bên này liên hợp tổ điều tra đã gây dựng lại, tập trung tốt nhất kháng hàn trang chuẩn bị v·ũ k·hí, chuẩn bị lại lần nữa nhằm vào Hiệp hội Vĩnh Sinh tiến hành chuyên hạng hành động.” Trần Diệu Phong nói, ” Vu Hoành ngươi muốn trộn lẫn một cước a? Nhà ngươi Lâm Y Y cũng tại. Hiệp hội Vĩnh Sinh tựa hồ cùng nàng phụ mẫu c·hết có chỗ liên hệ, nàng kiên trì muốn điều tra rõ ràng.”

“Hắc Huyết Nhân các ngươi có thể ứng phó rồi?” Vu Hoành nhíu mày, không có trả lời, mà là hỏi lại.

“Tạm thời ẩn tàng tự thân không có vấn đề, Tự Do liên minh bên kia có người tìm được Tuyệt Vọng Chi Môn đi ra vị thứ nhất đầu nguồn hắc tai, bọn hắn đã bắt đầu chuẩn bị đóng lại đối ứng một cánh Tuyệt Vọng Chi Môn. Chúng ta bên này cũng tìm được tương quan manh mối, mặt khác còn bắt được Hiệp hội Vĩnh Sinh một tia chân ngựa, là liên quan tới bọn hắn tổng bộ bên trong một cái cứ điểm vị trí. Hắc Huyết Nhân ngăn cản không được chúng ta.” Trần Diệu Phong nói.

“Xác định! ?” Vu Hoành lập tức hứng thú.

“Xác định. Mặt khác, Vu Hoành ngươi nơi đó hẳn là cũng sẽ cùng Tự Do liên minh Cực Quang thành một dạng, chính mình coi chừng.” Trần Diệu Phong nói.

“Ta biết. Ta cũng cảm giác không đúng kình… Tổ điều tra nếu như có rảnh rỗi, nhớ kỹ đến chỗ của ta một chuyến.” Vu Hoành nhắc nhở, nếu như tổ điều tra thật bắt được Hiệp hội Vĩnh Sinh một chút chân ngựa, hắn làm sao cũng phải duy trì một hai.

Bọn này buồn nôn gia hỏa gần nhất đã ảnh hưởng nghiêm trọng đến hắn doanh địa an toàn.

Ầm ầm!

Bên ngoài lại là một tiếng bạo tạc tiếng vang, doanh địa trận pháp thiếu đi Long Tích phụ trợ, từng đầu Khí Lưu Ô Nha điên cuồng tuôn ra, đụng vào vòng ngoài quái vật bên trên.

Nhưng lúc này trận pháp đã không có cách nào ngăn cản hắc tai bọn họ tiến vào doanh địa.

Oanh!

Tường cao rốt cục sụp đổ, mới chữa trị ngoại viện tường cao không thể đứng vững áp lực, bị va sụp một đoạn bức tường.

Đen nghịt Quỷ Ảnh quái vật chen chúc mà vào, rất nhanh chiếm hơn nửa ngoại viện phạm vi.

Cứ việc trận pháp điên cuồng toàn thua hà chống cự lại, nhưng một bên muốn phù hợp cầu gỗ ăn mòn, một bên lại phải ứng đối hắc tai vây công, đã để nó không chịu nổi gánh nặng.

Hắn hít vào một hơi, nhấc lên một cái khung, mở cửa.

“Ta bên này lại bắt đầu, để nói sau.”

Máy truyền tin đóng lại.

Hắn bước nhanh đi ra ngoài, nhìn xem sắp xông vào nội viện đen nghịt hắc tai, nắm lên trong sọt bức xạ tạc đ·ạ·n, đưa vào nội khí.

Bạch quang bao trùm tại tạc đ·ạ·n bên trên, bảo hiểm bị nhổ, bị hắn hướng phía trước quăng ra.

Mâm tròn một dạng tạc đ·ạ·n tinh chuẩn lọt vào hắc tai ở giữa.

Sau đó.

Xùy! ! Trong chốc lát, vô hình giá trị âm bức xạ ầm vang bạo tạc, tựa như cỡ nhỏ thái dương, chớp mắt liền bao trùm chung quanh hơn mười mét phạm vi.

Không khí bắt đầu vặn vẹo.

Tất cả bị che kín hắc tai không ngừng bốc hơi, hóa thành mủ dịch màu đen, cấp tốc biến mất.

Vô số hắc tai trong nháy mắt phảng phất bị gặm một cái chocolate bánh bích quy, hư không tiêu thất một khối khu vực.

‘Hiệu quả không tệ.’ Vu Hoành lại lần nữa xuất ra một khối bức xạ tạc đ·ạ·n.

Rót vào nội khí, bạch quang sáng lên, hắn tiện tay ra bên ngoài ném một cái.

Xùy!

Lại là một tiếng vang nhỏ, bức xạ tạc đ·ạ·n nổ tung, nhàn nhạt bạch quang sáng lên, thành trong doanh địa duy nhất nguồn sáng.

Vu Hoành lẳng lặng nhìn chăm chú lên đây hết thảy.

Trống ra hắc ấn có thể cường hóa rất nhiều dạng này bức xạ tạc đ·ạ·n, chỉ cần tranh thủ ra Long Tích sinh sôi thời gian, tình huống liền có thể càng ngày càng tốt.

Nhưng.

Hắc tai, hàn tai, theo nhau mà tới, nhân loại hoàn cảnh sinh tồn càng ngày càng kém. Trong không khí thậm chí còn nhiều hơn một loại lam khí kịch độc…

Tương lai, tương lai thế giới, mọi người có lẽ chỉ có thể vĩnh viễn trốn ở bịt kín loại bỏ dưới mặt đất hoàn cảnh

“Thật. Không nhìn thấy một tia hi vọng a.” Hắn nhìn xem bên ngoài mãnh liệt tiến đến hắc tai, trong lòng bỗng nhiên không hiểu có một tia rã rời

‘Vì cái gì… Vì sao lại sẽ thành dạng này?’

‘Là ta không đủ cố gắng a? Vì cái gì mỗi ngày đều sống được hay là mệt mỏi như vậy…’

‘Vì cái gì ngoại giới còn tại không ngừng chuyển biến xấu, coi là đã đến cực hạn, có thể… Ngày mai vẫn còn có thể trở nên càng hỏng bét…’

Vu Hoành không ngừng ném ra từng khối bức xạ tạc đ·ạ·n, giảm bớt trận pháp gánh vác.

‘Tương lai hi vọng ở đâu? Ta như thế gian nan còn sống, ý nghĩa ở đâu?’ Vu Hoành trong lòng hỏi như vậy lấy chính mình.

‘Hiệp hội Vĩnh Sinh có lẽ biết nhiều bí mật hơn… Nếu không vì cái gì chỉ có bọn hắn bây giờ còn có thể ở bên ngoài tự do hoạt động?’

Nhìn xem hắc tai, cảm thụ được ngoại giới cực độ băng hàn nhiệt độ không khí.

Vu Hoành trong lòng bỗng nhiên dâng lên một đám lửa.

‘Dạng này buồn nôn thế giới, như thế không có chút ý nghĩa nào thế giới, nếu không nhìn thấy hi vọng, vì cái gì ta còn

muốn bị động như vậy ở chỗ này phòng thủ doanh địa?’

‘Vì cái gì ta muốn như thế biệt khuất ở tại trong doanh địa chờ lấy người khác công kích trước ta, lại đảo ngược phòng thủ?’

‘Ta rõ ràng cùng những người khác khác biệt. Thế giới này không bình thường… Ta có thể cảm giác được… Ta có thể làm được càng nhiều…’

Vu Hoành trong lòng hỏa diễm càng ngày càng vượng.

Trong mắt của hắn mê mang từ từ biến mất.

“Đây hết thảy căn nguyên, đều là nguồn gốc từ tại Hiệp hội Vĩnh Sinh. Đều nguồn gốc từ tại tất cả khả năng mang đến nguy hiểm hết thảy, hắc tai, hàn tai, Quỷ Ảnh … Bọn hắn không cách nào bị triệt để trừ tận gốc, cho nên dẫn đến c·hiến t·ranh càng đánh càng thảm…”

Thời gian dần trôi qua, hắn nghĩ tới mấu chốt nhất điểm.

Hắc tai hàn tai biến hóa khởi nguyên từ Tuyệt Vọng Chi Môn cùng hắc tỉnh, mà hắc tỉnh ban sơ rất có thể là Hiệp hội Vĩnh Sinh mở ra, cho nên, Hiệp hội Vĩnh Sinh mới là hết thảy nguyên tội.

Bọn hắn có lẽ nắm giữ thế giới này nhiều nhất bí ẩn.

Đều là lỗi của bọn hắn… Chờ Trần Diệu Phong bên kia tin tức, nếu quả thật nắm giữ Hiệp hội Vĩnh Sinh tổng bộ tình báo.

Cuối cùng ném ra một khối bức xạ tạc đ·ạ·n.

Phía ngoài hắc tai cơ bản bị tiêu diệt đến không sai biệt lắm, thưa thớt bị trận pháp cuối cùng thanh tràng, chỉ để lại thưa thớt còn sót lại vật trên mặt đất.

Vu Hoành mắt nhìn trên đất còn sót lại vật, buông xuống sọt gỗ, về sơn động đổi cường hóa đồ bộ, đi lại bình ổn hướng về hậu phương cầu gỗ đi đến.

Thương thế tốt, hắn muốn làm, là lại lần nữa tiến về Giám Ngục đảo, kéo dài thời gian.

Trên đường đi, tại trên thuyền đen, hắn đều đang suy tư, như thế nào lợi dụng hắc ấn cường hóa ra có thể triệt để xử lý hắc tai thủ đoạn công pháp.

Cái này đến cái khác linh cảm ý nghĩ, không ngừng tuôn ra đầu óc hắn. Nhưng mỗi một cái ý nghĩ đều cần lần lượt khảo thí.

Trên đời này đáng sợ nhất, không phải cực khổ, mà là không biết cực khổ khi nào kết thúc, bởi vì không biết đồng dạng cũng đại biểu cho vô hạn.

Vu Hoành đứng tại mép thuyền, nhìn xem dần dần hiển hiện tới gần xám trắng nham thạch, còn có khối kia dựng đứng Giám Ngục đảo thẻ bài kim loại.

'Ta thân ở người thứ ba cực khổ, không cách nào biết trước tương lai, không cách nào biết được tương lai còn có bao nhiêu cực khổ, chỉ có thể bị động ứng đối hết thảy… Chỉ có thể sống thành người khác thiết kế tốt bộ dáng… Dạng này mới có thể sinh tồn, mới có thể sống sót…'

'Nhưng… Cái này không đúng.'

Vu Hoành trong lòng càng rõ ràng thấu triệt.

'Ta có hắc ấn, ta có thuộc về chính ta át chủ bài mạnh nhất cùng ỷ vào, vì cái gì còn muốn bị động dựa theo mặt khác kịch bản đi sống… Vì cái gì.'

'Vì cái gì ta không dựa theo chính ta ý nghĩ đi làm…'

Hắn từ trên mạn thuyền nhảy xuống, rơi trên mặt đất.

'Nếu… Nếu phần này cực khổ tương lai nhất định không có hi vọng… Dù sao đều không nhìn thấy hi vọng… Dứt khoát đổi thành ta càng có thể đem nắm cùng dự đoán như thế, đổi thành ta càng có thể tiếp nhận cực khổ, càng có thể ảnh hưởng cực khổ…'

Vu Hoành lúc này tâm linh trước nay chưa có thấu triệt, hắn từng bước một giẫm tại nham thạch bên trên, kiên cố thô ráp mặt đất, phản hồi lấy, đụng vào hai chân của hắn.

Cũng làm cho hắn lúc này, trong lòng có loại trói buộc diệt hết thoải mái cảm giác.

Hắc ấn vô cùng nguy hiểm…

Điểm ấy kỳ thật hắn rất sớm đã biết được.

Nếu có thể cường hóa ra cường hóa chính mình bảo vệ mình công pháp, tự nhiên cũng có thể cường hóa ra thôn phệ hủy diệt hết thảy công pháp.

Khác nhau chỉ lấy quyết tại chủ thể như thế nào sử dụng.

Chương 254: Tương lai (2) (tạ ơn bánh pudding ngũ mao minh chủ)

Chương 254: Tương lai (2) (tạ ơn bánh pudding ngũ mao minh chủ)

Rất nhanh, Vu Hoành đứng ở xám đen tường cao trước mặt, ngửa đầu lẳng lặng nhìn qua phía trên.

Hắn bỗng nhiên một bước nhảy vọt, tinh chuẩn nhảy đến lần trước phát hiện cửa sổ kia trước.

Hình tròn trong cửa sổ, cái kia rối bời tóc ngắn tái nhợt nam tử, vẫn như cũ còn tại khác một bên.

Khi nhìn đến hắn xuất hiện, nam tử lập tức kích động lên, lấy tay không ngừng đập cửa sổ.

Vu Hoành không chần chờ, lấy ra một tờ giấy, ở phía trên dùng bút than viết ra một nhóm Dạ Văn tự phù.

Hắn không biết viết, nhưng hoàn toàn đi theo máy phiên dịch sao chép hay là làm được.

“Ta gọi Hoành, là một cái ngộ nhập nơi này lữ nhân, ngươi là ai, tại sao phải bị giam giữ ở chỗ này?”

Nam tử kịp phản ứng, cũng cúi đầu trên mặt đất tìm kiếm một chút, rất mau tìm ra một khối bất quy tắc hoàng mộc phiến, hắn tìm tới một chi da đỏ bút chì, ở phía trên cấp tốc viết đứng lên.

Rất nhanh, phiến gỗ bị dựng thẳng lên đến, đồng dạng mặt hướng Vu Hoành.

“Ta gọi Dương Thần Hà, Chính Nguyên giáo thứ mười ba phân bộ hương chủ, ngươi có thể nói cho ta biết bên ngoài hiện tại tình huống như thế nào a? Triều đình cùng bản giáo

tình hình chiến đấu như thế nào? Giáo chủ lão nhân gia ông ta ở đâu? Có phải hay không đã trở về rồi? Chúng ta thắng a?"

Nam nhân một chữ cuối cùng dùng liên tục ba cái dấu chấm hỏi, biểu thị tâm tình kích động.

Vu Hoành một chút có chút sửng sốt, hắn căn bản không biết cái gì triều đình cùng Chính Nguyên giáo ở giữa tình huống.

Nhưng trừ ra ngây người, hắn càng nhiều hơn chính là cuồng hỉ!

Bởi vì thật vất vả, thật vất vả tìm tới một người có thể cùng hắn bình thường giao lưu người. Tại cái này quỷ dị trong thế giới, trong đêm tối có thể gặp phải người, tuyệt đại đa số đều là Quỷ Ảnh Ác Ảnh.

Nguy hiểm ở khắp mọi nơi, khó lòng phòng bị.

Lấy lại tinh thần, hắn cấp tốc cầm lấy bút than ở trên giấy viết.

"Ta không biết bên ngoài tình huống như thế nào, nhưng ta đi qua một nơi…" Hắn đem chính mình trước đó thu hoạch được Thuần Nguyên Định Linh Kinh cùng Tinh Hà đạo nhân bản kỷ quá trình miêu tả một lần.

Nam nhân nhìn một chút, ngay từ đầu vui sướng biểu lộ, từ từ trầm thấp, đờ đẫn.

Xem hết Vu Hoành văn tự, hắn trầm mặc một hồi lâu, thẳng đến bị thúc giục, mới tiếp tục viết đứng lên.

"Không có thất bại." Hắn chăm chú viết, "Tinh Hà đạo nhân cho ngươi bản kỷ, chính là cho ngươi hi vọng… . Ngươi kế thừa thuyền đen, đó là giáo ta toàn lực chế tạo Cứu Thế Chi Chu… Nó có thể mang theo ngươi đi hướng hết thảy khả năng tìm tới hi vọng địa phương. Ngày tận thế tới, thuyền đen sẽ mang theo ngươi tìm tới nơi hy vọng mới . Có lẽ sẽ gặp được nguy hiểm, nhưng ngẫu nhiên cũng sẽ gặp được hi vọng."

"Cái gì mới là hi vọng?" Vu Hoành hỏi.

"Ta không biết. Thuyền đen là bản giáo dốc sức tạo ra công cụ, khi đó, kỳ thật rất nhiều đại thế lực đều đang dùng phương

pháp của mình tìm kiếm đường ra, bản giáo chỉ là bên trong một cái." Dương Thần Hà giải thích nói.

"Cái kia Chính Nguyên Thần Quang, đến cùng là cái gì?" Vu Hoành lại lần nữa hỏi.

"Ngươi biết nguyên tai a?" Dương Thần Hà hỏi lại.

"Không." Vu Hoành lắc đầu.

"Chính Nguyên Thần Quang, chính là trong đó một loại nguyên tai…" Dương Thần Hà nói, " bản giáo tổ sư, tại một lần trong ngoài ý muốn trao đổi Chính Nguyên Thần Quang nguyên tai… Phát hiện có thể dẫn động nó làm tự thân tu luyện căn cơ, thế là liền bắt đầu khai tông lập phái."

"Thần quang cực kỳ nguy hiểm, hơi không cẩn thận, liền có thể có thể mở rộng ô nhiễm, ăn mòn chung quanh hết thảy. Thế là bản giáo các tổ sư trầm tư suy nghĩ, sáng chế ra đủ loại kiểu dáng dùng để hạn chế thần quang công pháp. Đúng thế… Tất cả bản giáo công pháp, cũng là vì ước thúc Chính Nguyên Thần Quang, ức chế nó quá cường đại ô nhiễm pháp môn."

"Như vậy ngươi đây? Vì cái gì ngươi sẽ bị nhốt ở chỗ này." Vu Hoành tính toán bên dưới thời gian, phát hiện sắp không còn kịp rồi, liền cấp tốc hỏi ra chủ yếu nhất vấn đề.

"Bởi vì nơi này là Vô Tận Kiên Bích Giam Ngục. Điều khiển thuyền đen, là muốn trả giá thật lớn…" Dương Thần Hà cười.

"Đại giới? ?" Vu Hoành trong lòng run lên.

"Đúng vậy a… Trong ngục giam này tất cả mọi người, kỳ thật đều là đã từng thuyền đen thuyền trưởng. Mỗi một vị thuyền trưởng tại thao túng thuyền đen trăm năm về sau, nếu là không cách nào tìm tới hi vọng dừng lại, liền sẽ bị vĩnh viễn giam giữ ở đây… Hưởng Luật Chi Long làm giám ngục trưởng, sẽ vĩnh viễn trông coi nơi này…" Dương Thần Hà cười thảm trả lời.

"Thuyền đen. Nếu nguy hiểm như vậy, các ngươi vì cái gì nhất định phải trở thành thuyền trưởng?" Vu Hoành hít sâu một hơi, hỏi

"Bởi vì hi vọng." Dương Thần Hà thản nhiên.

“Thế giới hủy diệt trước, chúng ta không có lựa chọn… Thuyền đen sẽ ngẫu nhiên tìm kiếm được nguyên tai bên trong khác biệt may mắn còn sống sót địa, triều đình cùng bản giáo, đều là như vậy tìm tới mới nơi đóng quân.”

Vu Hoành mắt nhìn thời gian.

“Một vấn đề cuối cùng. Như thế nào trở thành thuyền trưởng?”

“G·i·ế·t c·hết Hưởng Luật Chi Long một lần.” Dương Thần Hà trả lời. Hắn nhìn chăm chú lên Vu Hoành, “Xem ra, thế giới của ngươi cũng đi tới tuyệt cảnh…”

“.” Vu Hoành không có lại trả lời, hắn đã từ trên thân người này biết tin tức cần.

Cuối cùng một phút đồng hồ.

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía phía trên trong hắc vụ, chính phi tốc đến gần mơ hồ bóng đen.

Agris ngay tại tiếp cận.

“Nói cách khác, các ngươi những thuyền trưởng này, tất cả đều là đánh bại cái đồ chơi này kế nhiệm?” Hắn bỗng nhiên cấp tốc viết.

“Ngươi cảm thấy thế nào?” Dương Thần Hà cười.

“Như thế nào đánh bại nó? Loại kia điện quang màu vàng là cái gì?” Vu Hoành tiếp tục hỏi.

“Đó là thần tính.” Dương Thần Hà viết, “Thần tính có thể suy yếu chín thành chín hết thảy công kích, đem nó yếu bớt là nguyên bản một phần mười. Có thể đánh xuyên chín thành chín các loại phòng hộ, trực tiếp tổn thương bản thể. Nếu như ngươi chặn đánh g·iết Agris, ngươi cần tìm tới ngăn cản thần tính phương pháp, nếu như tìm không thấy, ngươi có thể tiếp dẫn thần quang chi lực, thần quang chi lực là vô tận, cực kỳ nguy hiểm, nhất định phải coi chừng…”

“Đúng rồi. Thuyền đen chỉ có một chiếc a?” Bỗng nhiên Vu Hoành hỏi.

“Tự nhiên không có khả năng, ban sơ chế tạo 72 chiếc, nhưng về sau hủy hoại rất nhiều, còn lại không biết tung tích.”

“Còn có một vấn đề.” Vu Hoành tính toán thời gian cấp tốc viết.

“Ngươi biết, tinh là cái gì a?

“Tinh?” Dương Thần Hà sững sờ, ngay từ đầu không có kịp phản ứng đây là chỉ cái gì, nhưng rất nhanh, thông qua âm đọc, hắn tựa hồ nghĩ tới điều gì, sắc mặt lập tức thay đổi.

“Đừng đi thăm dò, đừng đi lý giải, đừng đi ý đồ tiếp xúc! Đó là ta chỗ thế giới hủy diệt đầu nguồn! Đó là mạnh nhất ôn dịch, kinh khủng nhất ác mộng cùng t·hiên t·ai!”

Hắn cấp tốc điên cuồng tại phiến gỗ bên trên viết.

“Quên nó! Quên nó tương quan hết thảy!”

“.”

Vu Hoành không có lại trả lời, mà là gật đầu, sau đó buông tay ra mặc cho chính mình rơi xuống.

Ông! !

Trong chốc lát, khổng lồ màu đen Hưởng Luật Chi Long, bỗng nhiên xuất hiện tại trước người hắn, lợi trảo giơ cao, trùng điệp hướng xuống vung lên.

Bành! ! !

Vu Hoành giơ cao hai tay, ngạnh sinh sinh ngăn trở một kích này.

Hồ quang điện màu vàng đúng hạn mà tới, trong nháy mắt đánh xuyên trên người hắn Bạch Hùng đồ bộ, trực tiếp ở tại bên ngoài thân đánh ra từng đạo màu đỏ vết sẹo.

“G·i·ế·t! !” Vu Hoành sau lưng ngưng tụ nửa người ảnh hình người, cao hơn bốn mét ảnh hình người huy quyền ngang nhiên đánh tới hướng Agris.

Lần thứ hai chém g·iết, lại lần nữa bắt đầu.

Hơn mười giây sau.

Vu Hoành bay rớt ra ngoài, toàn thân phún huyết, tinh chuẩn rơi vào thuyền đen boong thuyền, thở dốc không thôi.

Bến tàu chỗ, Agris ngã sấp trên đất hướng phía thuyền đen phát ra gầm thét.

Ngao! !

Xùy!

Trong chốc lát, Hắc Hà bên trong dâng lên nước sông, ngưng kết thành đao, bắn ra, hung hăng đánh tới hướng Agris.

Nhưng bị đầu nghiêng một cái, nhẹ nhõm tránh đi.

Vu Hoành từ boong thuyền chống đỡ lấy thân thể, vịn mạn thuyền, lạnh lùng nhìn chằm chằm đầu này đại thằn lằn.

“Thần tính.”

Hắn hồi tưởng cùng Dương Thần Hà nói chuyện phiếm, đối với Chính Nguyên giáo nhận biết, cũng tăng lên thật nhiều một tiết.

Còn có Chính Nguyên Thần Quang, thế mà bản chất là như thế một loại đặc thù lực lượng kinh khủng. Khó trách có thể cùng hắc tai đối kháng nhiều năm như vậy.

‘Còn có Ngưng Thủy Công tầng cuối cùng, viên mãn về sau, có lẽ có thể cân nhắc tu hành Chính Nguyên giáo công pháp… Nếu Chính Nguyên Thần Quang mạnh mẽ như vậy, có lẽ…’

Không thể không nói, Vu Hoành lúc này thật có điểm tâm động.

Thuyền đen là Chính Nguyên giáo sản phẩm, mặc dù không có thu hoạch được giáo phái này công pháp tu hành, nhưng có Dương Thần Hà tại, hắn hoàn toàn có thể thỉnh giáo, sau đó lợi

dụng Tinh Hà đạo nhân cho ra quyển kia truyện ký, điệp gia cường hóa.

Làm ra công pháp không khó.

Trở lại doanh địa, Vu Hoành kiểm trắc bên dưới trận pháp, lần này chém g·iết, lại tiêu hao Agris một chút lực lượng, trận pháp nhận xâm nhập lại khôi phục được trước đó khoảng bảy phần mười.

Lại có thể chịu mấy ngày

Cứ như vậy, cách mỗi mấy ngày, hắn liền đi Giám Ngục đảo cùng Agris đánh nhau mỗi lần đều là một thân thương thế trở về.

Kéo dài trận pháp đầy phụ tải thời gian.

Mà ba cái sào huyệt cũng bắt đầu một lần ấp ba đầu Long Tích đi ra.

Tại lần thứ ba từ Giám Ngục đảo trở về.

Vu Hoành dưỡng thương lúc, kết nối máy truyền tin, nhận được một cái tin dữ.

"Số 3 Cực Quang thành, sụp đổ…"

Trần Diệu Phong trầm giọng nói.

"Bầu trời sụp đổ, năng lượng h·ạt n·hân lò phản ứng không biết nguyên nhân bạo tạc, ta cùng bên kia đã triệt để mất đi tất cả liên hệ."

"Hiện tại ngoài phòng nhiệt độ là âm 89 độ." Trương Khai Tuấn nói.

Dạng này nhiệt độ, người coi như mặc lại ấm, dày nữa, không có sưởi ấm công trình, đều sống không quá một ngày.

Mà từ số 3 Cực Quang thành đến mặt khác hai tòa, tại con đường ánh sáng trình liền chí ít cần mười ngày.

C·hết chắc.

Đùng.

Trần Diệu Phong đóng lại máy truyền tin.

Trương Khai Tuấn đồng dạng rời khỏi kênh.

Chỉ để lại Vu Hoành, không có rời khỏi.

Hắn chỉ là ngồi, ngồi ở chỗ đó, số 3 Cực Quang thành mấy chục vạn người, cứ như vậy đều c·hết hết.

Tại dạng này trong tuyệt cảnh, sinh mệnh phảng phất thành từng cái đơn giản số lượng.

Hắn ngồi yên lặng.

Đạo tức lưu chuyển đặc tính tự hành trợ giúp hắn tu hành lấy Ngưng Thủy Công.

Một giờ.

Hai canh giờ.

Ba giờ…

Phốc.

Đột nhiên, Vu Hoành trên thân bỗng nhiên hiển hiện một mảnh màu đen quỷ dị đường vân.

Đường vân lóe lên liền biến mất, chỉ duy trì 2 giây, liền tự động biến mất.

Ngưng Thủy Công đã đạt viên mãn, thu hoạch được đặc tính: Dạ Nga.

‘Dạ Nga (ban đêm tái sinh lực tăng cường 75% đối với độc tố kháng tính tăng cường 100%) ‘

Thanh âm nhắc nhở vang lên trong nháy mắt.

Vu Hoành toàn thân thương thế liền bắt đầu mắt trần có thể thấy nhúc nhích, khôi phục, khép lại hắn đứng người lên, bàn

tay mở ra, trong không khí chung quanh, từng đạo màu đen thủy khí hội tụ xoay quanh, ngưng kết thành một viên hình thoi khối không khí, xoay chầm chậm.

Ngưng Thủy Công đặc tính cũng không phải là hắn thu hoạch lớn nhất, ngược lại là môn công pháp này bản thân đối với màu đen hơi nước điều khiển, mới là hắn lớn nhất kinh hỉ.

Giờ này khắc này, cảm giác của hắn trong nháy mắt rõ ràng cảm nhận được, trong không khí chung quanh, ở khắp mọi nơi hắc vụ hạt tròn.

Bọn chúng cũng tương tự thuộc về nước sông màu đen vụ hóa, thuộc hồng trị một loại khác cụ hiện hóa thực thể.

Kết hợp với bản thân Bôn Lôi nội khí chính là hắc ấn sửa chữa bản, có thể hấp thu hồng trị ngưng tụ nội khí.

Lúc này Vu Hoành vận chuyển Ngưng Thủy Công, điều khiển đại lượng cao độ tinh khiết hắc khí quanh quẩn chung quanh thân thể.

Bôn Lôi thối pháp điên cuồng hấp thu hắc khí, chuyển thành nội khí, vô cùng vô tận.

Giờ này khắc này, duy nhất có thể chế ước hắn nội khí, chỉ có thân thể thể chất.

‘Vừa vặn.’

Vu Hoành mở cửa đi ra.

Giơ tay lên tâm, nhắm ngay bên ngoài hắc vụ.

Ông.

Nhàn nhạt bạch quang tại lòng bàn tay của hắn quanh quẩn sáng lên.

Liên tục không ngừng nội khí phảng phất không cần tiền đồng dạng, điên cuồng ngưng tụ đến lòng bàn tay.

Ngay sau đó, Ngưng Thủy Công phát động.

Nội khí điên cuồng tiêu hao, bắt đầu tuần hoàn.

Hồng trị bị hấp thu, chuyển hóa làm nội khí, nội khí thôi vận Ngưng Thủy Công, tiếp tục gia tăng chung quanh hắc vụ nồng độ, hồng trị hấp thu tốc độ tiến một bước gia tăng.

Dạng này tuần hoàn dẫn đến Vu Hoành thể nội nội khí càng ngày càng nhiều, càng ngày càng mật.

Cả người hắn cũng bắt đầu dấy lên ngọn lửa màu trắng. Không có bộc phát nội khí, cũng chỉ là phổ thông trạng thái, liền dấy lên ngọn lửa màu trắng.

Từ từ, từng đạo màu đen vân văn, xuất hiện tại hắn lồng ngực phía sau lưng.

Vô số nội khí điên cuồng đè ép, ngưng tụ, dần dần bắt đầu ở trong cơ thể hắn ngưng tụ thành nồng độ cao hơn chất lỏng.

Chất lỏng tốc độ chảy tăng tốc, rất nhanh thiêu đốt hóa thành hỏa diễm. Từ bên trong ra ngoài bắt đầu nung khô Vu Hoành toàn bộ thân thể.

Trên người hắn khí tức bắt đầu một chút xíu tăng cường, cũng theo thời gian trôi qua, dần dần bắt đầu tản mát ra khổng lồ giá trị âm bức xạ.

Chương 255: Tương lai (3)

Điện mở

Bông tuyết phiêu tán.

Vu Hoành lẳng lặng đứng tại chỗ, chung quanh hơn mười mét khu vực, toàn bộ bị trận trận tán phát nhiệt lượng hòa tan thành nước.

Hơn mười phút về sau, hắn chậm rãi hoạt động thân thể, trên thân hỏa diễm biến mất, vân văn tiêu tán.

Hết thảy phảng phất cái gì cũng không có phát sinh.

Nhưng đây là mặt ngoài, trên thực tế, hắn biết mình khác biệt.

Ngưng Thủy Công chiết xuất ra chung quanh hồng trị Hắc Hà Thủy, để cho mình nội khí chuyển hóa tăng tốc đến nguyên bản hơn mười lần.

Ý vị này, chỉ cần thân thể của hắn chịu nổi, nội khí liền sẽ cuồn cuộn không dứt, chỉ cần nội khí chuyển vận không cao hơn trước đó hơn mười lần, là hắn có thể có được vô hạn nội khí sử dụng.

'Trước đó cũng là bởi vì thần tính đem ta nội khí triệt tiêu tiêu hao đến không sai biệt lắm, mới không thể không rút lui, lần này… Ta nội khí bộc phát tăng nhiều, cơ hồ dùng không.'

'Xong. Agris… Lần này ta ngược lại muốn xem xem có thể hay không giải quyết ngươi!' Vu Hoành hiện tại tâm tình tương đương thư sướng.

Hắn đã không kịp chờ đợi muốn chính diện xử lý con đại thằn lằn kia. Cải biến mạch suy nghĩ về sau, hắn cảm thấy dẫn đến chính mình trải qua như thế bị đè nén căn nguyên, ngay tại ở chính mình trước kia quá mức thiện lương, cho nên từ giờ trở

đi, hắn quyết định để cho bọn họ tới thích ứng chính mình, mà không phải mình đi thích ứng bọn hắn.

Thuyền đen quyền khống chế, ngay tại đầu kia đại thằn lằn trên thân, chỉ cần thu hoạch được quyền khống chế, có lẽ cầu gỗ đối với doanh địa ăn mòn liền sẽ giải quyết dễ dàng. Hắn cũng có thể thông qua Thiên Hà khống chế thu hoạch được chính mình con thứ nhất triệu hoán vật.

'Còn có một chút… Thiên Hà là dùng nội khí rót vào hình thành, hiện tại ta, hoàn toàn có thể bao giờ cũng không tại đưa vào nội khí, để Thiên Hà càng phát ra tráng!'

Vu Hoành tâm tình sảng khoái, lúc này liền bắt đầu hướng phía chính mình tùy thân Thiên Hà bên trong rót vào dư thừa nội khí.

Thân thể có thể chứa đựng nội khí số lượng có hạn, nhưng chuyển đổi là có thể cuồn cuộn không dứt, cho nên dư thừa nội khí, hoàn toàn có thể liên tục không ngừng rót vào Thiên Hà, lớn mạnh nó thể tích.

Hiện tại Thiên Hà chỉ có thể dung nạp một cái triệu hoán thể chờ lớn mạnh càng nhiều, hai cái, ba cái, bốn cái. Càng ngày càng nhiều cũng không phải vấn đề.

Phốc.

Vu Hoành cảm xúc bành trướng, quay người bước nhanh đi vào sơn động mặt sau, dùng đèn nguyên tử chiếu sáng cầu gỗ.

Hắn xe nhẹ đường quen đi đến cầu gỗ, tiện tay một chiêu, lập tức chung quanh Hắc Hà Thủy đằng không mà lên, ở bên cạnh hắn ngưng tụ thành từng đạo vân khí, vờn quanh phi hành.

Nhảy lên thuyền đen mặc cho thân tàu mang theo hắn hướng Giám Ngục đảo tiến đến

Thực lực đột phá, hắn đã không kịp chờ đợi muốn đi tự mình trải nghiệm Agris thần tính đặc công.

Rất nhanh, Giám Ngục đảo đến.

Xám trắng nham thạch bình tĩnh như trước an bình.

Sương mù tỏ khắp, bốn phía âm lãnh.

Vu Hoành hít vào một hơi, ném một cái đèn nguyên tử trên mặt đất làm tiêu ký, sau đó tự mang một cái, di chuyển về phía trước.

Chỉ chốc lát sau, hắn lại lần nữa đi vào vô tận cất giấu trước.

Lần này, hắn bắt lấy vách đá, cấp tốc leo lên phía trên, đi ngang qua cửa sổ cũng không có dừng lại, mà là trực tiếp hướng lên, gia tốc.

Ngao!

Bỗng nhiên một đạo hắc ảnh từ trên xuống dưới, điên cuồng đánh tới.

Bạch!

Bóng đen từ Vu Hoành bên người chợt lóe lên, xông ra một mảng lớn khoảng cách.

“Đến!” Vu Hoành buông tay, vật rơi tự do rơi xuống đất.

Mới rơi xuống đất, phía sau hắn cấp tốc tuôn ra sợi tơ màu trắng, bện thành một cái cao hơn bốn mét nửa người ảnh hình người.

Từng đạo hắc thủy vờn quanh cánh tay kia, đột nhiên đưa tay, một quyền hướng Agris đánh tới.

Cùng một thời gian, Agris cũng không chút nào dừng lại, rơi xuống đất, chuyển hướng, liền hướng bên này vọt tới.

Đồng dạng là một móng vuốt vung ra, nhắm ngay Vu Hoành.

Oanh! !

Hai cái một lớn một nhỏ cánh tay đang đối mặt tiếp, quyền diện còn chưa trực tiếp đụng vào, liền có hồ quang điện màu vàng cùng thuần bạch khí chảy, lẫn nhau đè ép, tiếp xúc, trước một bước v·a c·hạm.

Mật độ cao nội khí cùng dòng điện màu vàng điên cuồng đối hao lấy.

Nhưng lần này, Vu Hoành cũng không có b·ị đ·ánh xuyên. Cứ việc dòng điện màu vàng một đơn vị có thể triệt tiêu hắn hơn hai nội khí.

Nhưng không quan hệ.

Hắn hiện tại khác không nhiều, chính là nội khí nhiều!

'Thiên Hà!' Vu Hoành tâm niệm vừa động, một đầu hơi mờ nội khí tạo thành dòng sông, tựa như băng rua, từ phía sau hắn bắn ra, gắt gao đem Agris ở.

Hắn thừa cơ một tay khác huy quyền ném ra.

Oanh!

Agris bị Thiên Hà trói buộc trong nháy mắt, sau đó bị chính diện đánh trúng

Khổng lồ màu trắng nội khí đánh vào nó đầu bên trái, tựa như một đoàn nổ tung bạch khí hình tròn.

Nhưng màu trắng nội khí vốn nên nên bộc phát uy lực, tại thời khắc này, bị trong nháy mắt suy yếu đến một phần mười.

Lực trùng kích khổng lồ cũng bị suy yếu đến một phần mười, đâm vào đại thằn lằn trên thân.

Bành!

Agris b·ị đ·ánh đến thân thể kịch liệt lay động, liền muốn một cái đuôi vung ra phản kích.

Nhưng nó không nghĩ tới một quyền này căn bản không xong.

Vu Hoành trên tay nội khí liên tục không ngừng bộc phát tuôn ra, điên cuồng quán thâu đến trên người nó, đưa nó trên người điện quang màu vàng điên cuồng bao trùm, áp chế.

Ông!

To lớn rung động âm thanh bên trong, Agris trên người điện quang màu vàng đôm đốp nhảy lên, phản kháng lấy. Trong lúc nhất thời một người một thằn lằn lâm vào tuyệt đối giằng co đứng im.

Màu trắng cùng màu vàng kịch liệt đối kháng, vật lộn chiến đấu biến thành năng lượng đối hao. Đây cũng là Vu Hoành nguyên bản m·ưu đ·ồ.

‘Từ trước đó ta đến một chuyến, cầu gỗ đối với trận pháp xâm nhập liền yếu một lần phản ứng đến xem. Agris lực lượng tốc độ khôi phục, tuyệt đối kém xa ta. Ta tiêu hao lực lượng của nó về sau, cầu gỗ ăn mòn khôi phục thời gian, hắn là lực lượng của nó khôi phục thời gian.’

Vu Hoành ý niệm trong lòng như điện quang hiện lên, lúc này càng thêm dùng sức, vận chuyển nội khí liên tục không ngừng tiêu hao đối phương.

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Hắn căn bản không trở về, ngay ở chỗ này ngạnh kháng c·hết hao tổn. Thuyền đen rất nhanh rời đi.

Một giờ, hai canh giờ, năm tiếng, mười giờ…

Thời gian dần trôi qua, ngay từ đầu còn rất thịnh vượng điện quang màu vàng, bắt đầu từ từ biến yếu.

Ngao!

Agris bắt đầu ý đồ tránh thoát dạng này đối hao.

Nhưng bị Vu Hoành hai tay ôm chặt lấy, ôm lấy mặt bên đầu, giãy dụa không ra.

Cứ việc giãy dụa không ra, nhưng nó lực lượng đồng dạng kinh người, mang theo Vu Hoành bắt đầu lại Giám Ngục đảo bên trên điên cuồng đi loạn, quay cuồng.

Oanh!

Oanh!

Oanh!

Mặt đất nham thạch bị nện nát, ném ra từng cái lớn nhỏ không đều cái hố.

Trên vách tường cũng bị ném ra từng cái nhàn nhạt cái hố nhỏ.

Agris điên cuồng giãy dụa lấy, tựa hồ là dự cảm được tình huống của mình có chút không ổn, động tác của nó càng ngày càng nhanh.

Thẳng đến sau mười ba tiếng…

Bành! !

Agris trên người cuối cùng một đạo điện quang màu vàng, bị nội khí bao phủ hoàn toàn.

Nó thống khổ phát ra một tiếng phẫn nộ gào thét, ngã xuống đất không dậy nổi, bị vô hình Thiên Hà, trong nháy mắt bao trùm, sau đó phi tốc làm nhạt, trở nên trong suốt, biến mất không thấy gì nữa.

Cùng lúc đó.

Vu Hoành buông tay ra, đau nhức toàn thân, thở hổn hển, đứng tại chỗ đỡ lấy đầu gối, cảm giác thân thể bị móc sạch.

“Rốt cục… Xong rồi!”

Hắn tâm thần buông lỏng, liền định tọa hạ hơi nghỉ ngơi một hồi.

Đột nhiên toàn bộ hòn đảo khẽ chấn động đứng lên, tại trước mặt hắn nham thạch bên trên, chậm rãi hở ra một đạo xám trắng bệ đá.

Bệ đá không có bất kỳ cái gì trang trí, chỉ là thô ráp phổ thông nham thạch chế tạo, thậm chí ngay cả cạnh góc đều không có rèn luyện.

Mặt bàn chỉ có cao một thước, bên trên có một cái hình tròn lỗ khảm, trong đó trưng bày một khối màu đen thuyền hình ngọc bội.

Ngọc bội dùng dây thừng đen xuyên qua cái lỗ, làm thành mặt dây chuyền.

Vu Hoành đưa tay đi tóm lấy mặt dây chuyền, cầm lên nhìn một chút.

‘Nhắc nhở: Thu hoạch được ngoài định mức tâm thần khế ước, phải chăng đặt vào hắc ấn?’

Hắc ấn phản hồi tiếng vang lên.

‘Đặt vào.’ Vu Hoành không chút do dự đáp ứng.

Đối mặt loại này lai lịch không rõ siêu tự nhiên thủ đoạn, để hắc ấn trước si tra một lần tự nhiên là an tâm nhất.

Nhất thời, tay phải hắn mu bàn tay một trận nóng lên, kéo dài 2 giây về sau, hết thảy biến mất.

Ngọc bội cũng biến mất không thấy gì nữa.

Đặt vào hoàn thành, thuyền đen khế ước đã đặt vào hắc ấn ấn ký, tự động chỉnh hợp đã hoàn thành, đã đem nó chuyển hóa làm hắc ấn ấn ký 3.

Nhất thời, Vu Hoành trong đầu tự nhiên hiện ra một đoàn mới điểm sáng màu trắng.

Hiện tại hắn trong đầu liền có ba đám điểm sáng.

Đoàn thứ nhất là trận pháp, Phong Hỏa Đồ Linh Trận.

Đoàn thứ hai là sào huyệt, Long Tích sào huyệt.

Đoàn thứ ba chính là cái này vừa mới lấy được thuyền đen khế ước.

Vu Hoành trong lòng hiếu kỳ, cấp tốc ý thức đi đụng vào thuyền đen này khế ước chùm sáng.

Rất nhanh từng đạo tin tức tựa như bản năng ký ức, từ trong đầu của hắn tự nhiên hiển hiện.

‘Thuyền đen khế ước: Chính Nguyên thần giáo chế tạo Cứu Thế Chi Chu một trong, có được ngẫu nhiên đỗ khác biệt sinh cơ chi địa đặc tính.’

Cứu Thế Chi Chu?

Vu Hoành có chút mới lạ dùng ý niệm đối với nó phát ra triệu hoán mệnh lệnh.

Rất nhanh.

Bến tàu trong hắc vụ, một chiếc khổng lồ cũ nát thuyền đen, chậm rãi im ắng từ Hắc Hà bên trong di động qua đến, bịch một chút đâm vào trên mặt cọc gỗ, đỗ bất động.

“Lần này dễ dàng hơn.” Vu Hoành tâm tình thư sướng.

Lại thử bên dưới để nó rời đi.

Lập tức thuyền đen lặng yên lại rời đi.

Lặp đi lặp lại mấy lần về sau, Vu Hoành lại bắt đầu xem xét Vô Cực Thiên Hà Thuật.

Thiên Hà vẫn như cũ vờn quanh tại bên cạnh hắn, bình thường tồn tại ở vô hình, người khác không cách nào đụng vào nhìn thấy.

Chờ lúc cần phải, liền có thể nhẹ nhõm hiển hình, trợ giúp thực chiến.

Lúc này, Vu Hoành có thể cảm giác được, chính mình Thiên Hà bên trong, đang có một đầu siêu vi hình Agris, đang chậm rãi du động.

‘Xem ra là thành công! ?’

Trong lòng của hắn có chút kinh hỉ.

Vươn tay, đối với cách đó không xa mặt đất một chỉ.

Xùy!

Lập tức một đạo vô hình ba động chợt lóe lên, dài hơn ba mươi thước Agris bỗng nhiên xuất hiện ở mảnh này đất trống.

Ngao!

Nó tựa như màu đen chất nhầy giống như thân thể, hướng Vu Hoành gầm nhẹ một tiếng, liền nằm xuống không động đậy được nữa.

'Đi.'

Vu Hoành trong lòng hạ lệnh.

Agris đột nhiên hướng phía tường cao hung hăng đánh tới bành! !

Tường cao nổ tung một cái hố cạn, mảnh đá vẩy ra.

Agris chính mình cũng b·ị đ·âm đến da bay ra không ít hắc lân.

"Lợi hại!"

Vu Hoành tiến lên cẩn thận vuốt ve đối phương lân phiến. Cứng rắn mà băng lãnh lân phiến, phản quang lúc nhìn qua liền giống bị nước ướt nhẹp qua đồng dạng.

"Lần này lợi hại! Có Agris, trường thương thủ, phối hợp Long Tích, hoàn toàn có thể trong thời gian ngắn triệt để ngăn chặn trước đó những cái kia hắc tai."

Vu Hoành trong lòng gấp gáp một chút thiếu đi hơn phân nửa.

Hắn cảm thụ được triệu hồi ra Agris về sau, liên tục không ngừng tiêu hao nội khí.

Cảm giác vẫn được, lại đến ba cái đều có thể chống đỡ.

Nhìn xuống thời gian, khoảng cách thuyền đen đến còn có…

"Chờ một chút, ta hiện tại có thể chính mình triệu hoán thuyền đen, vì cái gì còn phải đợi?"

Hắn bỗng nhiên kịp phản ứng.

Lại lần nữa đi vào vô tận cất giấu trước mặt, Vu Hoành một lần nữa thu hồi Agris, hướng lên trên leo lên.

Chỉ chốc lát sau liền tới đến Dương Thần Hà cửa sổ.

“Chúc mừng ngươi, ta đều thấy được.” Dương Thần Hà tại trên ván gỗ viết, mang trên mặt nhàn nhạt vẻ phức tạp.

“Ta cũng không nghĩ tới cuối cùng chân chính làm được.” Vu Hoành gật đầu nói.

“Ta hiện tại đã là thuyền trưởng, có thể thả các ngươi đi ra sao?”

“Không có cách nào… Agris đúng là nơi này giám ngục trưởng, nhưng ngươi lấy đi chỉ là nó một cái phân thân, phân thân là đối với kẻ đến sau, đối với thuyền trưởng một cái thí luyện, cho nên.” Dương Thần Hà lắc đầu viết nói.

“Một cái phân thân! ?” Vu Hoành sững sờ, vừa mới còn tức giận vẻ vui mừng, cấp tốc ảm đạm đi.

“Giám Ngục đảo giam giữ thuyền trưởng, mỗi một cái đều từng chính diện g·iết c·hết qua một lần Agris, nhiều cường giả như vậy bị giam giữ đứng lên, liền để một cái thực lực so với bọn hắn đều nhỏ yếu gia hỏa, đến bảo hộ đây hết thảy? Ngươi cảm thấy khả năng sao?”

Dương Thần Hà nhắc nhở phi thường tinh chuẩn, cũng một chút đem Vu Hoành từ hảo tâm tình bên trong lôi kéo trở về.

“Ta muốn hỏi cái vấn đề.” Vu Hoành nói.

“Ngươi nói.” Dương Thần Hà tâm tình tựa hồ rất không tệ.

“Có ai chân chính thoát khỏi qua nguyên tai sao?” Vu Hoành hỏi.

“Nguyên tai là đại thế, không thể ngăn cản, chỗ thấy, chỗ đến, vạn sự vạn vật nhất định đi hướng hủy diệt, tiêu vong, hư vô. Không cách nào trốn tránh…” Dương Thần Hà lắc đầu.

Chương 256: Tương lai (4)

Chương 256: Tương lai (4)

“Không có sao?” Vu Hoành hiểu được, tâm tình một chút khôi phục nặng nề

“Ngươi có thể lên đi xem một chút, càng lên cao thuyền trưởng, thực lực càng mạnh. Có lẽ bọn hắn sẽ cho ngươi khác biệt đáp án.” Dương Thần Hà cười khổ nói.

“Được.” Vu Hoành hít vào một hơi, ngẩng đầu hướng lên, nội khí quán chú hai tay.

Xuy xuy xuy!

Tốc độ của hắn cực nhanh, phi tốc hướng lên trên leo lên.

100 mét, 500 mét, 1000 mét!

5000 mét!

Hắn rất nhanh liền lại lần nữa đi tới cái kia loạn thần kinh nữ hài gian phòng cửa sổ.

Nữ hài vẫn như cũ ngồi ở trên giường, không nhúc nhích, không chút nào để ý hắn.

Tiếp tục đi lên, Vu Hoành vượt qua từng cái lớn nhỏ không đều cửa sổ, nhìn thấy tất cả đều là tinh thần không bình thường thuyền trưởng.

Bọn hắn có đang đi tới đi lui, lặp lại một động tác.

Có nằm rạp trên mặt đất nói lẩm bẩm, còn có toàn thân run rẩy, miệng sùi bọt mép, phảng phất phát bệnh gì.

Càng có người, chính mình kẹp lấy cổ mình, c·hết trên giường đã lâu.

Bò bò, Vu Hoành nhìn thấy từng cái trong cửa sổ, thời gian dần trôi qua lại không còn người sống.

Trong cửa sổ gian phòng, chỉ có thây khô.

Từng bộ, có nam có nữ, bọn hắn phần lớn nằm ở trên giường, đầu hướng phía cửa sổ, phảng phất trước khi c·hết còn tại mong mỏi rời đi nơi này.

Lại bò lên hơn mười phút, Vu Hoành dần dần không có lại nhìn thấy mới cửa sổ.

Hắn ngừng lại, ngẩng đầu nhìn lên trên.

Cái kia vô tận cất giấu vẫn như cũ chui vào hắc vụ, không nhìn thấy cuối cùng.

‘Ta đã bò lên cao bao nhiêu rồi? Mười cây số? Hai mươi km? ?’ hắn nhớ không rõ.

Buông ra một bàn tay, Vu Hoành quay đầu nhìn về phía sau lưng.

Phía sau là âm lãnh quay cuồng vô tận hắc vụ, trừ cái đó ra, cái gì cũng không có.

Hắn không biết còn muốn bò bao lâu mới có thể đến đỉnh, nhưng hắn không có khả năng một mực cứ như vậy bò xuống đi.

Lúc này, hắn buông tay ra mặc cho thân thể bắt đầu rơi xuống dưới.

Phốc.

Thường cách một đoạn, Vu Hoành liền đưa tay lại trên vách đá vồ mạnh một chút, ma sát giảm tốc độ.

Hạ xuống so sánh với bò nhanh nhiều lắm.

Rất nhanh hắn liền một lần nữa trở lại chỗ thấp, trở lại Dương Thần Hà cửa sổ.

“Ta phải đi, ngươi có cái gì muốn cùng ta nói sao?” Hắn lấy giấy bút viết.

“Ta chỉ muốn nói, nếu như ngươi tìm được thoát khỏi tuyệt cảnh phương pháp, nhớ về nói cho ta biết một tiếng.” Dương Thần Hà gạt ra một cái nụ cười khó coi.

“… Nếu như còn có thể trở lại, ta hiểu rồi.” Vu Hoành cảm giác đối phương căn bản không có ý định ra ngoài.

Hắn buông tay ra, nhẹ nhàng rơi xuống đất, cuối cùng mắt nhìn cửa sổ. Liền quay người bước nhanh hướng bến tàu tiến đến

Lần này, Ngưng Thủy Công viên mãn, Agris giải quyết, cầu gỗ ăn mòn giải quyết

Doanh địa nguy cơ triệt để giải trừ.

Theo lý thuyết, Vu Hoành hẳn là cảm giác rất rất lỏng một hơi mới đúng.

Nhưng lên thuyền, quay đầu lại nhìn xem cái kia vô tận tường cao.

Màu xám đen tường cao mang theo vô số vết tích pha tạp, hắn mơ hồ nhìn thấy cửa sổ chỗ, Dương Thần Hà tại triều hắn nhẹ nhàng phất tay.

Dương Thần Hà huy động tay, đột nhiên nắm lên một thanh chủy thủ, nhẹ nhàng tại trên cổ mình một đao, cắt ngang.

Phốc.

Máu mãnh liệt chảy ra, ướt nhẹp hắn cổ áo, ngực quần áo.

“Lão sư… Nguyên lai, cũng sớm đã, không có hi vọng a…”

Hắn lẳng lặng dựa vào cửa sổ, thân thể vô lực tựa vào vách tường, nhìn phía xa rời đi thuyền đen, không có hai mắt nhắm lại, chỉ là con ngươi dần dần mất đi tiêu cự.

Đến cuối cùng, trên mặt của hắn cũng không có thống khổ, có chỉ là trống rỗng, mất đi hy vọng chỗ trống. Hắn coi là còn tại

bản giáo, sớm đã tiêu vong không biết bao nhiêu năm… Hết thảy hết thảy sớm đã biến thành hư ảo.

“Cái này buồn nôn thế giới… Buồn nôn tuyệt cảnh…”

Trên thuyền đen.

Vu Hoành mặt không b·iểu t·ình

“Có lẽ, thế giới này, cho tới bây giờ không có ý định cho chúng ta lưu một chút đường sống…”

Hắn nhìn xem hòn đảo từ từ rời xa, từ từ biến mất tại trong hắc vụ.

Hàn phong quét, bông tuyết bay vung.

Hắn xoay người, đi hướng một chỗ khác mạn thuyền chờ đợi doanh địa đến.

“Không có hi vọng.”

Hôi Thành căn cứ.

Trương Khai Tuấn mang theo một đám che phủ nặng nề không chịu nổi đội viên, đứng ở căn cứ xuất nhập cảng trước.

Căn cứ cửa lớn, nặng nề đủ để ngăn chặn xe tăng chủ pháo đánh nổ bê tông cửa lớn, nương theo lấy ù ù âm thanh không ngừng rơi xuống, đem trong ngoài chia cắt thành hai cái thế giới khác biệt.

“Nhân loại đã không có hy vọng…” Trương Khai Tuấn thản nhiên nói, “Sống tạm xuống dưới, thẳng đến vật tư hao hết, chính là hết thảy kết thúc.”

“Cực Quang thành đâu? Bọn hắn cũng không có biện pháp a.” Cái khác phụ tá không cam lòng nói.

Trương Khai Tuấn không có trả lời, chỉ là xoay người, nặng nề giày từng bước một đi hướng trụ sở dưới đất chỗ sâu.

Ở bên người hắn, thông đạo hai bên, là từng bộ dựa lưng vào bên tường, sớm đã bất động căn cứ thành viên t·hi t·hể.

Cực hàn không có đánh bại bọn hắn, đánh bại bọn hắn, là đột ngột xuất hiện, có khác với trước đó hàn độc không khí.

Dưới sự vội vàng không kịp chuẩn bị, trong căn cứ vượt qua một nửa nhân viên không thể chống nổi ba giờ.

Có người điên trốn như điên cách căn cứ, muốn ra ngoài tìm kiếm cứu viện. Muốn đi tìm Cực Quang thành.

Nhưng đi ra không bao xa, liền biến mất ở trong hắc vụ, cắt đứt liên lạc.

*

*

*

Số 2 Cực Quang thành.

Ngoài thành một chỗ trạm gác bên cạnh.

Một đạo vô hình trong suốt mơ hồ hình người, im ắng nương theo lấy phong tuyết, vượt qua trạm gác, nhào về phía càng xa xôi hội tụ một đoàn rất nhiều hắc tai.

Quỷ Ảnh, Ác Ảnh, Huyết Triều côn trùng, nhiều loại hắc tai, chính là đoàn này mơ hồ hình người con mồi.

Nó phi tốc tới gần, lại tại lúc sắp đến gần nửa đường, im ắng vỡ vụn, biến mất không thấy gì nữa.

Mấy tức sau.

Hắc tai trong đám, một đầu Trùng Nhân bỗng nhiên nhào trên người Tượng Trùng, điên cuồng cắn xé. Không chỉ như vậy, tất cả chung quanh hắc tai, đều tại thời khắc này nhào về phía cái kia Trùng Nhân cùng Tượng Trùng.

Rất nhanh Trùng Nhân bị vây công tiêu vong, nhưng rung chuyển cũng không kết thúc, mà là hắc tai vây công đối tượng đổi thành mặt khác cá thể.

Không đến mấy phút đồng hồ.

Số lượng vượt qua hơn ngàn hắc tai bầy, liền tự g·iết lẫn nhau chỉ còn lại có vài đầu.

Cuối cùng vài đầu Trùng Nhân lẫn nhau gặm ăn, rất nhanh liền vỡ vụn, hóa thành khói đen tiêu tán bốc hơi.

Hết thảy hết thảy đều kết thúc về sau, vô hình vặn vẹo từ mảnh khu vực này dưới mặt đất dâng lên, hội tụ thành một đạo hình người trong suốt.

Hình người tiếp tục hướng phía chỗ tiếp theo hắc tai tụ tập địa phương đi đến.

Mà nơi đó, khoảng cách Cực Quang thành thành khu thêm gần.

Hắc Phong doanh địa.

Vụ Hoành đứng tại doanh địa chính giữa, cầu gỗ ăn mòn biến mất, triệt để không có.

Trận pháp khôi phục ban sơ viên mãn trạng thái. Còn phải một đầu Agris mạnh mẽ như vậy triệu hoán vật.

Bây giờ Hắc Phong doanh địa, thực lực tăng nhiều. Nhưng hắn trên mặt không có chút nào vui mừng.

Lúc này trên cổ áo máy kiểm tra biểu hiện, nhiệt độ đã rơi xuống đến -92 độ.

Hắn thở ra khí thể, thoáng qua liền kết hợp trong không khí những vật khác, ngưng tụ làm bột màu trắng, phiêu tán rơi xuống đất.

“Cái này tuyệt vọng thế giới, liền không nên tồn tại…” Hắn xoay người, trở lại sơn động.

Kết nối máy truyền tin, hai người khác vẫn không có thượng tuyến, đương nhiên cũng có thể là là không có cách nào thượng tuyến.

Thấp như vậy ấm, đối với tài liệu phụ tải thực sự quá lớn. Đã biết tuyệt đại bộ phận vật liệu cùng hệ thống phòng ngự, cũng sẽ ở thấp như vậy ấm hạ xuất vấn đề.

Mà cơ hồ tất cả đồ điện thiết bị, đều sẽ bị nhiệt độ thấp đông kết, không cách nào vận chuyển.

Lấy ra giấy bút, hắn lại lần nữa viết ra chính mình bây giờ nội khí tu hành kinh nghiệm, tu hành lộ tuyến, làm thành một bộ cơ sở nội khí tuần hoàn hệ thống

Sau đó, đem Thuần Nguyên Định Linh Kinh cùng Tinh Hà đạo nhân quyển kia sách ghi chép cùng một chỗ để lên, chồng lên nhau.

Sau đó đưa tay.

‘Cường hóa công pháp, phương hướng: Có thể triệt để hủy diệt hắc tai, hủy diệt hàn tai.’

Vu Hoành trong lòng mặc niệm.

Một mực đến nay, hắn đều là cường hóa bảo vệ mình, bảo toàn tự thân thủ đoạn công pháp. Nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới chủ động cải biến, chủ động tiến công, hủy diệt hết thảy.

Mà bây giờ, hắn hiểu được một cái đạo lý.

Một mực phòng thủ, sẽ chỉ làm chính mình vĩnh viễn ở vào khẩn trương mỏi mệt trạng thái, chỉ có một hơi giải quyết hết tất cả nguy hiểm, sau đó thong dong nghỉ ngơi, mới thật sự là bảo toàn tự thân bí pháp.

“Tiến công, tiến công, lại tiến công! !”

“Vô luận là người, là quái vật, hay là hắc tai! Dám ngăn cản chính mình tiến lên người, đều nên triệt để hủy đi!”

Nhìn xem chồng lên nhau lam quang sổ, Vu Hoành nghe được hắc ấn cho ra phản hồi.

‘Phải chăng cường hóa công pháp?’

‘Quả nhiên có thể thực hiện…’ trong lòng của hắn hiểu rõ.

Trên bản chất, đây là một lần khảo thí, khảo thí Chính Nguyên Thần Quang đến cùng có thể hay không có tiềm lực hủy diệt hắc tai.

Mà kết quả khảo nghiệm, là có thể.

Đếm ngược: 11 ngày 2 giờ 9 phút.

'Xác định.' Vu Hoành trong lòng bình tĩnh.

Đếm ngược bắt đầu tính thời gian, mà hắn thì nhìn xuống thời gian, chậm rãi đi hướng Long Tích sào huyệt sơn động.

Oanh! !

Bỗng nhiên ngoại giới lại là một tiếng bạo tạc, hiển nhiên là Hiệp hội Vĩnh Sinh t·ự s·át thức máy không người lái bị Long Tích phát giác, nửa đường chặn đánh.

Vu Hoành không để ý đến, chỉ là lẳng lặng nhìn xem bây giờ ngay tại cao tốc gây giống Long Tích sào huyệt.

Sau đó, liền chỉ cần chờ đợi là đủ.

Không ngừng tăng trưởng Long Tích, cùng sắp xuất hiện Chính Nguyên Thần Quang công pháp, có lẽ có thể cho cái này sắp hủy diệt thế giới, mang đến một tia hi vọng cuối cùng.

Vu Hoành dứt khoát trong sơn động, khoanh chân ngồi xuống, ngồi trên mặt đất.

Một ngày.

Hai ngày.

Năm ngày.

Tám ngày.

Mười ngày.

Phía ngoài Long Tích dần dần khôi phục số lượng.

Ục ục.

Đột nhiên bên ngoài tường cao bên ngoài, truyền đến trận trận tiếng thổi còi.

Vu Hoành từ tĩnh tọa đang nghỉ ngơi lấy lại tinh thần, mở cửa đi ra sơn động.

Ngoài tường, một cỗ thân dài hơn mười mét cỡ lớn xe bọc thép, chính toàn thân ngụy trang dừng ở ngoài tường trên làn xe.

Răng rắc.

Xe bọc thép cửa mở ra. Bên trong tuôn ra trận trận sóng nhiệt.

Hai cái toàn thân dày đặc hình người nhảy xuống tới, hướng bên này đến gần.

“Vu tiên sinh! Dựa theo ước định, chúng ta tới tìm ngài!” Tiết Ninh Ninh thanh âm từ người đầu tiên hình trong mũ giáp truyền ra.

“Vu, Hoành!” Lâm Y Y thanh âm là cái thứ hai.

“Đã lâu không gặp.” Vu Hoành lạnh lẽo cứng rắn khuôn mặt một chút nhu hòa xuống tới, “Nhìn các ngươi trải qua cũng không tệ lắm.”

“Là không tệ, lần này đi ra, chính là vì bắt Hiệp hội Vĩnh Sinh manh mối. Bọn này tiện nhân thế mà dẫn dụ Chiến Tranh cấp hắc tai công kích toàn thành! ! Không riêng gì chúng ta Đông Hà, Flicka, Tự Do liên minh, tất cả Cực Quang thành đều bị bọn hắn dẫn dụ Chiến Tranh cấp Tuyết Ma tiến công. Tử thương không ít người! Đám điên này có lẽ căn bản cũng không phải là nhân loại, chỉ là muốn đơn thuần đem toàn bộ người d·iệt c·hủng.” Vừa nhắc tới Hiệp hội Vĩnh Sinh, Tiết Ninh Ninh liền ngữ khí phẫn nộ, cảm xúc kịch liệt.

“Xác định tìm tới đầu mối?” Vu Hoành hỏi.

“Xác định, trên thực tế, xác thực nói, là chúng ta phát hiện một chỗ cho bọn hắn cung ứng tài liệu tự động hoá nhà máy, sau

đó thông qua vận chuyển lộ tuyến, bắt được bọn hắn tổng bộ vị trí.” Tiết Ninh Ninh nói.

“Có thể trực tiếp một viên đ·ạ·n h·ạt n·hân ném qua đi sao?” Vu Hoành hỏi.

“Phát xạ trang bị không ra được… Bị đông lại…” Tiết Ninh Ninh bất đắc dĩ nói.

“Mà lại Hiệp hội Vĩnh Sinh nắm giữ quá nhiều bí ẩn, các đại Cực Quang thành ý tứ, là liên thủ đánh hạ nó, sau đó bắt người ép hỏi bí ẩn.”

“Nếu như tìm tới bọn hắn điểm, nhớ kỹ cho ta biết.” Vu Hoành gật đầu.

Hắn mắt nhìn Y Y.

Lúc này Y Y làm uốn nắn giải phẫu, lưng không còng, thân thể thẳng tắp, trong mũ giáp gương mặt đỏ bừng, giống như là táo đỏ, như thế xem xét, hoàn toàn chính là cái phổ thông, thậm chí có chút đẹp mắt tiểu cô nương.

“Y Y.” Vu Hoành nói.

“Đưa tay.”

Lâm Y Y không rõ ràng cho lắm, đưa tay phải ra, bị Vu Hoành bắt lấy, hướng lên mở ra, thả một vật đi lên.

“Khi ngươi gặp được không giải quyết được đối thủ lúc, xuất ra nó, bóp nát.” Vu Hoành chân thành nói.

“Ừm!” Lâm Y Y chăm chú gật đầu.

“Liền cái này? Không có mặt khác trợ giúp sao?” Tiết Ninh Ninh ở một bên có chút không cam lòng.

“Đầy đủ.” Vu Hoành mỉm cười.

Nếu như bọn hắn tổ điều tra thật tìm được hiệp hội manh mối, như vậy lần này, chính là đám kia buồn nôn gia hỏa tử kỳ.

Chỉ cần xác định địa chỉ, hắn không để ý tự mình đi ra ngoài một chuyến, chấm dứt hậu hoạn.

Chương 257: Tìm kiếm (1)

Chương 257: Tìm kiếm (1)

Y Y bọn người rất nhanh rời đi.

Các nàng chỉ là từ tổng đội ngũ bên trong phân lộ, tiện thể nhìn xem Vu Hoành, cũng cho Vu Hoành lưu lại một tấm bản mới nhất bản hắc tai kẽ nứt địa đồ.

Đứng tại trong doanh địa, nhìn xem xe đèn xe dần dần đi xa, Vu Hoành nhẹ nhàng kéo mũ giáp, hít sâu một hơi.

Trong không khí độc tố đối với hắn đã không hề có tác dụng.

"Xem ra là Dạ Nga đặc tính sinh ra tác dụng."

Hắn một lần nữa đội mũ giáp lên, hiện tại cường hóa đồ bộ, càng nhiều hơn chính là đưa đến một loại ngăn cách tác dụng.

Trực tiếp tiếp xúc không biết vật chất, cùng trước hết để cho đồ bộ tiếp xúc, ngăn trở một bộ phận về sau, lại tiếp xúc, bảo hiểm hiệu quả tự nhiên khác biệt.

"Không sai biệt lắm…"

Vu Hoành mắt nhìn thời gian.

Bạch!

Trong chốc lát thân hình hắn lóe lên, ra doanh địa, xông vào bên ngoài hắc vụ.

Từng đạo Quỷ Ảnh Nhân ảnh, từ trong hắc vụ trong núi rừng hiển lộ ra.

Phốc phốc phốc! !

Nhưng bọn hắn mới hiển lộ thân ảnh, liền bị Long Tích phun ra từng đạo hỏa tuyến đánh trúng, trong nháy mắt bị nhen lửa, rất nhanh hóa thành khói đen.

Vu Hoành mặt không b·iểu t·ình, vờn quanh doanh địa đi một vòng, cùng đi Long Tích trực tiếp dọn dẹp chung quanh mấy chục con Quỷ Ảnh.

Sau đó bước chân hắn rẽ ngang, hướng càng xa xôi đi đến.

Bò….ò…!

Một đầu người khoác hắc giáp cùng loại lợn rừng đồng dạng quái vật, từ trong bóng tối xông ra, hướng hắn tới gần.

Dài hơn năm thước cao ba mét quái vật, tựa như một cỗ cấp tốc bắn vọt xe tải nhỏ, ầm vang mang theo khí lưu, vọt tới Vu Hoành.

“Agris.”

Vu Hoành mặt không b·iểu t·ình, bên người bỗng nhiên xông ra một đạo to lớn cự ảnh.

Oanh! !

Dài hơn ba mươi thước to lớn Hưởng Luật Chi Long gào thét xông ra, một đầu đem quái vật đụng đổ.

Ngao! !

Hưởng Luật Chi Long một trảo đem quái vật thân thể ném ra một cái rõ ràng lõm, điện quang màu vàng lóe lên, quái vật toàn thân t·ê l·iệt, không thể động đậy, chỉ có thể thống khổ phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Xoẹt một chút, Hưởng Luật Chi Long cúi đầu, một ngụm từ quái vật trên thân thể cắn xé tiếp theo khối lớn huyết nhục, ngửa đầu thôn phệ.

Một ngụm, một ngụm, tại to lớn thảm thanh bên trong, quái vật kia không đến mười giây, liền bị Hưởng Luật Chi Long triệt để ăn sạch.

Vu Hoành một cái dậm chân, nhảy vọt mà lên, đứng tại Agris đỉnh đầu, giẫm lên nó, hướng càng xa xôi hắc vụ bò sát mà đi.

Trong núi rừng, từng mảnh từng mảnh hình thù kỳ quái Huyết Triều côn trùng, từng mảnh từng mảnh hội tụ bị dẫn dắt tới Quỷ Ảnh Ác Ánh, nhao nhao tại Hưởng Luật Chi Long cường đại thần tính điện quang dưới, hôi phi yên diệt.

Từng mảnh nhỏ hắc tai bị hồ quang điện màu vàng đập nện vỡ nát, hóa thành khói đen.

Nhưng trong hắc vụ hắc tai số lượng rất nhiều, hơn một giờ về sau, không kiêng nể gì cả phóng thích thần tính điện quang Agris, trên thân màu vàng dần dần trở nên ảm đạm.

Vu Hoành trong lòng khẽ động, đem nó trong nháy mắt thu nhập Thiên Hà, một lần nữa thả ra.

Lập tức Agris trên người thần tính điện quang khôi phục như lúc ban đầu.

Bành.

Bành.

Bành.

Lúc này trong hắc vụ nơi xa, rốt cục xuất hiện cọng rơm cứng mà.

Từng đợt quen thuộc nặng nề tiếng bước chân, từ đằng xa tới gần.

“Hắc Cự Nhân.” Vu Hoành quay đầu, nhìn về phía phương hướng kia.

“Xé nát hắn. Agris.” Hắn đứng thẳng bất động.

Sau lưng khổng lồ Hưởng Luật Chi Long gào thét một tiếng, cực tốc hóa thành hắc vụ, phóng tới phương hướng âm thanh truyền tới.

Lưu lại nguyên địa Vu Hoành, ánh mắt lạnh lùng.

“Tiêu diệt tất cả uy h·iếp, mới là lớn nhất an toàn…”

Hắn từng bước một hướng phía đó đi đến.

Bành! ! !

Bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn nổ tung.

Hắc vụ bị to lớn v·a c·hạm mang theo cuồng phong thổi ra, lộ ra cách đó không xa cảnh tượng.

Một đạo tựa như nhà chọc trời thật lớn cự nhân màu đen, toàn thân vảy giáp màu đen, cái trán có một đạo đỏ sậm vết sẹo, lúc này đang bị bất ngờ đánh tới Agris chính diện đâm vào phần bụng.

Hơn hai trăm mét Hắc Cự Nhân, hình thể xa xa lớn hơn Agris dài hơn ba mươi thước thân thể.

Nhưng cả hai tại đụng nhau trong nháy mắt, nhìn như chênh lệch to lớn v·a c·hạm, thua thiệt lại là Hắc Cự Nhân.

Nó toàn thân bị từng đạo điện quang màu vàng lan tràn, leo lên, cuối cùng bao trùm.

Thân thể bốc hơi lên đại lượng khói đen.

Ngao! !

Agris cuồng bạo rống giận, toàn thân phảng phất hóa thành màu vàng, vô số thần tính hồ quang điện từ trên người nó lan tràn tuôn ra.

Nó đỉnh lấy Hắc Cự Nhân một đường bắn vọt, đem nó đỉnh lấy lui lại.

Nhưng rất nhanh, nó liền bị cố nén thống khổ Hắc Cự Nhân một bàn tay bắt lấy vòng eo, cao cao mò lên, đập xuống đất.

Phốc!

Agris tại bị nện vào mặt đất trong nháy mắt, hóa thành đại đoàn hắc vụ, từ b·ị b·ắt bên trong đi ra ngoài, một lần nữa ngưng tụ, lại lần nữa nhào về phía Hắc Cự Nhân.

Cuồng phong gào thét, bông tuyết bay múa.

Hai đầu quái vật khổng lồ lần lượt đụng nhau, lần lượt đấu sức.

Cứ việc Agris so sánh Hắc Cự Nhân hình thể, tựa như là tiểu miêu tiểu cẩu chi tại người trưởng thành.

Nhưng nó trên thân thả ra đại lượng thần tính điện quang, điên cuồng suy yếu áp chế Hắc Cự Nhân công thủ.

Thần tính hồ quang điện có thể suy yếu nhận công kích, đem nó yếu hóa đến nguyên bản một phần mười.

Tiến công lại có thể cưỡng ép đột phá hết thảy phong tỏa phòng ngự, trực kích bản thể.

Hắc Cự Nhân lân giáp căn bản vô dụng, mỗi một lần bị hồ quang điện màu vàng đánh trúng, đều b·ị đ·ánh đến rú thảm không thôi.

Thuần túy lực lượng cùng thể trọng, tại có thể vụ hóa Agris trước mặt, căn bản không có đất dụng võ.

Ngược lại là như lúc trước Vu Hoành như vậy, dùng rộng lượng năng lượng đi cứng rắn hao tổn, mới là chiến thắng chi điểm.

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Ước chừng hơn mười phút sau.

Agris trên người thần tính điện quang dần dần suy yếu, dù sao Hắc Cự Nhân thể trạng quá lớn, công kích của nó tuy mạnh, nhưng đối với đối phương tổn thương bản thân liền có hạn.

Song phương tiêu hao không thành có quan hệ trực tiếp, lúc này chống đỡ không nổi đúng là bình thường.

Nhưng…

Vu Hoành tâm niệm vừa động, Agris lập tức hóa thành hắc vụ, bay trở về tự thân bên người, tiến vào Thiên Hà.

Trong Thiên Hà nội khí điên cuồng biến mất, chuyển hóa, bổ sung tiến Agris thể nội.

Tiếp theo một cái chớp mắt.

Nó một lần nữa đập ra, lại lần nữa lấy trạng thái toàn thịnh nhào về phía nơi xa Hắc Cự Nhân.

Vu Hoành lẳng lặng đứng tại một viên to lớn cây khô đỉnh, nhìn chăm chú lên tình hình chiến đấu.

Liên tục không ngừng nội khí bị chuyển hóa mà ra, bổ sung tiến Thiên Hà.

'Vân Thiên Cửu Cung Ngưng Thủy Công cùng Vô Cực cung Vô Cực Thiên Hà Thuật, cả hai kết hợp, sinh ra hiệu quả quả thật không thể tầm thường so sánh…'

Không hổ là lúc trước có thể dẫn động nguyên tai, hủy diệt thế giới đỉnh cấp tà ma thế lực, hai thế lực lớn công pháp kết hợp, sinh ra tăng phúc viễn siêu ta trước đó dự tính.

Vu Hoành lẳng lặng nhìn xem khôi phục toàn thịnh Agris, lần nữa cùng Hắc Cự Nhân chém g·iết.

Lần lượt to lớn bị chấn động, ước chừng hơn mười phút về sau, Agris lại lần nữa hiện ra suy yếu thế thái.

Thế là nó lại trở lại Vu Hoành nơi này, khôi phục một lần trạng thái.

Cứ như vậy, một lần lại một lần.

Điện quang màu vàng đối với Hắc Cự Nhân tổn thương không ngừng tích lũy, càng ngày càng nhiều.

Rốt cục.

Tại lần thứ tám hồi phục toàn thịnh, xông ra chém g·iết sau.

Khổng lồ Hắc Cự Nhân, rốt cục chống đỡ không nổi.

Nó lung la lung lay, một thanh đánh tới hướng Agris, phảng phất xua đuổi con ruồi đồng dạng, đem nó đuổi mở, sau đó chính mình từng bước một lui lại, muốn thoát ly chiến trường, rời đi nơi này.

“G·i·ế·t hắn.” Vu Hoành thấp giọng nói.

Hưởng Luật Chi Long gào thét một tiếng, hóa thành một đoàn hắc vụ, nhảy lên một cái, tựa như leo lên cất giấu tường cao đồng dạng, từ Hắc Cự Nhân bên ngoài thân cấp tốc đi lên, mấy lần liền tới đến nó bộ mặt.

Răng rắc.

Nó một ngụm hung hăng cắn lấy Hắc Cự Nhân mặt.

Bén nhọn răng cưa ngạnh sinh sinh đâm vào lân giáp, đâm vào huyết nhục, đem Hắc Cự Nhân bộ mặt lân giáp cùng huyết nhục xé rách, đâm xuyên, cứng rắn giật xuống đến một khối lớn.

Ngao! !

Hắc Cự Nhân phát ra thống khổ gầm thét, hung hăng một quyền đánh tới hướng chính mình bộ mặt.

Bành!

Một quyền này không thể đánh trúng Agris, ngược lại đập vào trên mặt mình.

Lực lượng khổng lồ tựa như hạng nặng đ·ạ·n pháo, một chút nện đến chính nó lung lay sắp đổ, hỗn loạn.

Huyết nhục như mưa rơi phiêu tán rơi rụng.

Vu Hoành ở phía dưới lẳng lặng đứng vững, nội khí triển khai, hóa thành dạng xòe ô, đem đỏ thẫm huyết thủy gạt mở.

Hắn nhìn xem Agris lần lượt trên người Hắc Cự Nhân cắn xé, thẳng đến quái vật khổng lồ này ầm vang ngồi vào trên mặt đất.

Hắc Cự Nhân thương thế trên người càng ngày càng nặng, nó hai chân bị cắn đứt xương cốt. Không cách nào đào thoát, chỉ có thể ở nguyên địa không ngừng giãy dụa, phất tay nện đứt từng mảnh từng mảnh chung quanh cây cối.

Agris lại lần nữa trở lại Thiên Hà khôi phục một lần, tiếp tục đánh g·iết.

Lần này, là một lần cuối cùng.

Mấy phút sau.

Đầu này xui xẻo Hắc Cự Nhân, rốt cục nuốt xuống cuối cùng một hơi, ngã xuống đất không dậy nổi.

Phốc!

Toàn thân nó thân thể, ở tại tắt thở trong nháy mắt, liền bắt đầu mềm hoá, hóa thành vô số chất lỏng màu đen, bốc hơi hắc khí.

Agris điên cuồng thôn phệ lấy Hắc Cự Nhân huyết nhục.

Nhưng Vu Hoành nhìn xem một màn này, suy nghĩ lại không phải cái này, mà là…

“Không biết Hắc Cự Nhân, Thiên Hà có thể hay không khống chế…”

Hắn tâm niệm khẽ động, Thiên Hà lập tức bay ra, đem toàn bộ Hắc Cự Nhân thân thể quấn đi lên. Nhưng rất nhanh, Thiên Hà thể tích liền bắt đầu phi tốc thu nhỏ, biến nhỏ.

Mà Hắc Cự Nhân thân thể mới chỉ có một phần năm biến thành trong suốt.

‘Quá nhỏ… Thiên Hà quá nhỏ, không cách nào dung nạp.’ Vu Hoành có chút tiếc nuối thu hồi Thiên Hà.

Nếu như có thể triệu hoán Hắc Cự Nhân, tại rất nhiều nơi, có lẽ liền có thể chiếm cứ ưu thế cực lớn.

Dù sao gia hỏa này da dày thịt béo, là tương đương ưu tú siêu cấp khiên thịt.

Đối với thành trì, đối với cỡ lớn quái vật, có phi thường ưu tú công kích hiệu quả.

Vô số khói đen bốc hơi bay hơi, rất nhanh, Hắc Cự Nhân t·hi t·hể liền hoàn toàn biến mất, nơi xa chỉ để lại một cái cự đại cái hố nhỏ.

Cái hố nhỏ bên trong, là một cái một người vây quanh lớn nhỏ trắng bệch xương đầu.

Đó là một viên loại người xương đầu, ngoại hình cùng Hắc Cự Nhân giống nhau như đúc.

Vu Hoành đi ra phía trước, nhẹ nhàng chạm đến cái này còn sót lại vật.

‘Cực Quang thành cùng hắc tai chém g·iết hồi lâu, dạng này còn sót lại vật tuyệt đối không ít, đáng tiếc, khi đó quên đi hướng bọn hắn giao dịch loại này sự vật…”

Hắn một tay đem xương đầu này nâng lên đến, đứng trên người Agris, hướng phía doanh địa trở về.

Còn tại trên đường trở về.

Bỗng nhiên một tiếng to lớn màu cam ánh lửa, từ phía doanh địa nổ tung.

Màu da cam hỏa diễm hóa thành mây hình nấm, chậm rãi dâng lên. To lớn hỏa diễm tia sáng chiếu sáng chung quanh mấy chục mét phạm vi.

Hắc vụ bị tạm thời xua tan, hết thảy phảng phất về tới hắc tai còn chưa lan tràn một khắc này.

Vu Hoành hơi biến sắc mặt, đem Agris thu hồi, thân hình như điện, đảo mắt liền vọt tới ngoài doanh địa.

Lúc này trong doanh địa, đã bị vừa mới bạo tạc nổ một mảnh hỗn độn, trung tâm mặt đất nhiều hơn một cái đường kính hơn mười mét hố sâu.

Khói đặc cuồn cuộn, hòa tan nham thạch nặn bùn đất, tại trong hố sâu vách tường hiện ra hồng quang nhàn nhạt, tựa như bị

bôi lên sốt cà chua.

Trận pháp, bị tạc hủy.

Vu Hoành nhìn xem trong doanh địa tổn hại Phong Hỏa Đồ Linh Trận, không có lên tiếng.

Chỉ là quay người nhắm mắt.

Từng đầu Long Tích không ngừng phân tán ra đến, cùng hưởng thị giác, cung cấp cho hắn các nơi manh mối.

Bạch!

Vu Hoành bỗng nhiên bắn vọt, hóa thành bóng trắng chui vào hắc vụ.

Chương 258: Tìm kiếm (2)

Chương 258: Tìm kiếm (2)

Sơn lâm trong hắc vụ.

Hai đạo mang kim loại màu bạc mặt nạ bóng người cao lớn, đang lẳng lặng ngắm nhìn Hắc Phong doanh địa phương hướng sáng lên ánh cam.

“Hàn tai càng ngày càng nghiêm trọng, phát xạ định vị thụ q·uấy n·hiễu quá mạnh, liền xem như hiệp hội kỹ thuật cũng không cách nào ngăn chặn q·uấy n·hiễu. Chỉ có thể chúng ta khoảng cách gần bắn.” Một người bất đắc dĩ nói.

“Lần này mồi nhử tổng lượng tuyệt đối đầy đủ, đồng thời nổ nát Hắc Phong doanh địa chống cự cơ chế, hẳn là có thể nhìn ra cái kia Vu Hoành nội khí chống cự thủ đoạn.” Người còn lại nói.

“Đi thôi, tiếp đó, đến tiếp sau chúng ta khả năng cũng không tốt đi ra. Hắc tai che chở phương pháp đối với hàn tai nhưng vô dụng… Đây có lẽ là chúng ta thành lập thành mới trước, sau cùng một lần tự do hành động.” Phía trước người kia thở dài.

“Hào ca, nói đến, ngươi khi đó là thế nào muốn gia nhập hiệp hội?” Sau một người tùy ý hỏi.

“Vì cha ta. Hiệp hội cung cấp duy nhất ghép tim khí quan.”

“Ta cũng vậy, vì đệ đệ ta… Cũng may hết thảy đều tại triều phương hướng tốt phát triển. Chúng ta ở bên ngoài mặc dù đắng một chút, nhưng bọn hắn dưới đất thành mới trải qua rất hạnh phúc.” Sau một người cười nói.

“Đúng thế. Có thể tại dạng này thế đạo, vượt qua an tĩnh sinh hoạt bình hòa, chỉ có hiệp hội có thể làm được.” Hào ca nói khẽ, “Cho nên, chính như hội trưởng nói, hiện tại chúng ta làm

hết thảy, đều là nhất định đại giới, vì về sau, vì tương lai cuộc sống tốt đẹp… Chúng ta không có lựa chọn nào khác.”

“Đi thôi.” Hắn xoay người, hướng phía hắc vụ nơi xa đi đến.

“Hồi tổng bộ phục mệnh.”

Bạch!

Đúng lúc này, một đạo bạch quang chợt lóe lên.

Phốc!

Hào ca sau lưng người kia tại chỗ bị một cỗ cự lực kẹp lại cổ đặt tại trên cây khô không thể động đậy.

“Ai! ?” Hào ca bỗng nhiên quay đầu, tay phải phản xạ có điều kiện vẩy ra mảng lớn bột phấn màu đen.

Hô!

Gió mạnh quét, những bột phấn này bị đều thổi về trên người hắn.

Phốc phốc phốc.

Bột phấn thiêu đốt, sáng lên hồng quang.

Hắn vội vàng đi đập, nhưng thấy hoa mắt, một đạo khôi ngô bóng người cũng đã xuất hiện tại trước người hắn.

“Tìm được. Rốt cục.”

Bóng người đưa tay, trong chốc lát bẻ gãy Hào ca hai tay.

Răng rắc hai tiếng giòn vang.

Hào ca đau hừ một tiếng, đùi phải đá lên ý đồ phản kháng.

Một cước này đá vào đối phương trên đầu gối, lại phát ra đá vào trên tảng đá âm thanh ầm ĩ.

Hắn lập tức kịp phản ứng.

“Ngươi là… Vu Hoành! ?”

“Hiệp hội Vĩnh Sinh đến cùng muốn làm gì?” Vu Hoành một tay kẹp lại hắn cái trán, trong lòng cũng là thở phào một cái.

Lần này rốt cục bắt lấy hiệp hội chân ngựa, nếu không phải hắn sớm dọn dẹp chung quanh đại lượng hắc tai, để hai người này lẫn vào hắc tai trong nhóm, thật đúng là không có cách nào tìm tới.

Bây giờ chung quanh hắc tai biến mất, tạm thời còn chưa khôi phục, hai người này xuất hiện, tại Vu Hoành trong cảm giác tựa như trong đêm tối đom đóm, có thể thấy rõ ràng.

“Mặt khác, nói ra Hiệp hội Vĩnh Sinh địa chỉ, tha cho ngươi một mạng.” Vu Hoành nói bổ sung.

“Ngạch. Hiệp hội muốn chế tạo một lần sàng chọn, chỉ có có thể chống đỡ tại người cuối cùng, mới có tư cách tiến vào thế giới mới, trở thành tân nhân loại…” Hào ca cười khan nói.

Hắn là từ trong tư liệu nghe nói qua Vu Hoành sức chiến đấu, cho nên dứt khoát cũng không phản kháng.

Hắn cũng không phải những cái kia điều khiển người cải tạo, hắn nhưng là người sống, c·hết coi như cái gì cũng bị mất.

Tân nhân loại? Hiệp hội có cái gì lực lượng có thể vượt qua hắc tai? Vu Hoành kinh ngạc

“Hiệp hội có kế thừa đến Ứng Sơn văn minh v·ũ k·hí đặc thù, có thể phong ấn và giải quyết tuyệt đại đa số hắc tai.” Hào ca không chậm trễ chút nào tiết lộ ra bí mật.

“Ứng Sơn văn minh…” Vu Hoành híp mắt, “Hiệp hội Vĩnh Sinh, thật sự có thể đạt tới vĩnh sinh a?”

“Hội viên chính thức, mỗi một người đều có thể thu được một lần cầu nguyện cơ hội, lấy vạn vật sinh mệnh làm đại giá, bỏ ra càng nhiều, đạt được càng nhiều.” Hào ca cấp tốc trả lời, sợ nói đến chậm, chính mình hắn phải c·hết không nghi ngờ.

“Lấy sinh mệnh người khác làm đại giá, mỗi một cái hội viên đều dùng phương thức của mình, tế tự nghi thức đại lượng

nhân mạng. Cũng bởi vậy thu hoạch được cơ hội cầu nguyện hiệu lực có yếu có mạnh. Nhưng tư cách dạng này, chỉ có những cái kia người có quyền cao chức trọng mới có tư cách, chúng ta chỉ là cấp dưới, không có tư cách."

"Một vấn đề cuối cùng." Vu Hoành trong lòng bộ phận nghi hoặc đạt được giải thích, "Hiệp hội tổng bộ ở đâu?"

"Ngươi muốn đạt được cầu nguyện tư cách sao? Ta gặp qua bọn hắn cầu nguyện bất cứ sự vật gì đều có thể đạt thành, liền xem như phục sinh đã từng người đ·ã c·hết. Khôi phục thanh xuân, thu hoạch được siêu nhân giống như lực lượng chờ một chút… cũng có thể làm đến." Hào ca tiếp tục nói, "Ta có thể cho ngươi dẫn tiến.

"Nói ra vị trí." Vu Hoành thanh âm băng lãnh xuống tới.

"Tốt tốt… Ta nói, ngay tại…" Hào ca gượng cười hai tiếng, trực tiếp mở miệng.

"Đông…"

Đích! ! !

Trong chốc lát một trận bén nhọn chói tai tiếng ồn từ trên người hắn vang lên.

Hồng quang trong nháy mắt sáng lên, ầm vang một tiếng thật lớn.

Ầm ầm! ! !

Ngọn lửa màu đỏ từ Hào ca thể nội mãnh liệt bành trướng, nổ tung, hóa thành một đoàn đường kính cất bước bảy tám mét hỏa cầu khổng lồ, đem một bên Vu Hoành cũng bao khỏa đi vào.

Từng vòng từng vòng sóng xung văn khuấy động khí lưu, hướng bốn phương tám hướng quét, hóa thành gió mạnh, thổi tan trên mặt đất tuyết phấn, lộ ra phía dưới ruộng lậu.

Oanh! Đúng lúc này, hỏa diễm bị nội bộ trắng xóa hoàn toàn tách ra.

Nóng bỏng ánh lửa màu trắng từ nội bộ quét sạch nổ tung, đảo mắt liền đem màu đỏ hôi hỏa diễm tách ra.

Vu Hoành toàn thân b·ốc c·háy lên trùng thiên bạch diễm, nhìn xem trên tay đã nổ nát vụn đến chỉ còn một chút than cốc Hào ca.

Lại vừa quay đầu, nhìn về phía một người khác.

Người kia từ lâu bị tạc vỡ thành vô số khối thịt, c·hết đến mức không thể c·hết thêm.

Thật vất vả tìm tới manh mối, lại tại thời khắc mấu chốt gãy mất.

Hắn sắc mặt dữ tợn, trở tay một chưởng, hung hăng ép xuống.

Hô! !

Trắng xóa hoàn toàn nội khí hóa thành gió mạnh, thổi tới mặt đất, trong nháy mắt dập tắt trên mặt đất hỏa diễm, thổi ra một cái hơn mười mét đường kính rộng thùng thình hình tròn.

Hắn trong nháy mắt suy nghĩ minh bạch.

Hai người này rất có thể là cố ý đưa tới cho hắn dâng tặng bộ phận tình báo.

Hiệp hội Vĩnh Sinh có có thể thỏa mãn cơ hồ tất cả nguyện vọng nghi thức, chỉ cần trả giá đắt đủ nhiều, chỉ cần cho ra những người khác nhân mạng đủ nhiều. Hết thảy liền đều có thể thực hiện.

Dạng này nghi thức, dùng người khác làm đại giới thu hoạch nguyện vọng. Còn có cái gì so dụ hoặc như vậy càng lớn?

Bất luận kẻ nào đều có d·ụ·c vọng, khi một cái không cần chính mình trả giá đắt, chỉ cần người khác bỏ ra máy cầu nguyện, xuất hiện ở trước mặt mình lúc, tuyệt đại đa số người, đều sẽ tâm động.

Liền xem như Vu Hoành, lúc này cũng có chút tâm động.

Hắn muốn rời khỏi cái này tuyệt vọng thế giới, muốn trở lại trước đó như thế thế giới phổ thông, trải qua thường thường không có gì lạ phổ thông sinh hoạt.

Mà không phải giống như bây giờ, tùy thời chuẩn bị muốn đi liều mạng, mỗi thời mỗi khắc đều đang liều mạng tu hành khổ luyện, ngẫu nhiên nghỉ ngơi chính là lớn nhất hưởng thụ.

Trở lại doanh địa.

Vu Hoành cấp tốc kết nối máy truyền tin, chuẩn bị đem vừa mới gặp phải tình huống nói một lần.

Nhưng mới kết nối máy truyền tin, Trần Diệu Phong bên kia liền truyền ra thanh âm đứt quãng.

“Vu Hoành! Tổ điều tra tìm tới… Hiệp hội tổng bộ!”

“Nhanh như vậy! ?” Vu Hoành sững sờ, đầu tiên dâng lên không phải kinh hỉ, mà là hoài nghi.

“Không phải nhanh, xác thực nói, là có người chủ động cho chúng ta thông báo bí mật.” Trần Diệu Phong cấp tốc nói. Trong máy truyền tin lúc này q·uấy n·hiễu phi thường lớn.

“Là ai?” Vu Hoành nói.

“Basas · Mesa.”

“Mesa gia tộc người! ?” Vu Hoành tựa hồ minh bạch.

Hiệp hội Vĩnh Sinh cùng Mesa gia tộc, tại cái kia USB bên trong trong video, có thể đánh giá ra, hai bên cũng không phải là hoàn toàn một phe cánh.

“Chính là từ USB bên trong tư liệu, chúng ta đối với Mesa gia tộc sách lược phát sinh to lớn cải biến, cho nên rốt cục liên hệ với một cái Đông Hà cảnh nội may mắn còn sống sót Mesa gia tộc tộc nhân. Cũng chính là Basas. Hắn tại mang bọn ta quân Liên Hiệp tinh nhuệ sưu tập hiệp hội tư liệu lúc, trong lúc vô tình phát hiện Mesa gia tộc lúc trước phản bội tên tộc nhân kia, lưu lại bộ phận manh mối. Từ đó suy đoán ra Hiệp hội Vĩnh Sinh vị trí cụ thể.”

Trần Diệu Phong cấp tốc nói.

“Sau đó chúng ta mới cấp tốc tổ kiến tổ điều tra, nếu không ngươi cũng biết, loại khí trời này khí hậu, tạo thành tổ điều tra ra ngoài điều tra, cơ hồ chính là dốc một trận một cách làm, không có niềm tin chắc chắn, chúng ta vài toà Cực Quang thành cũng không dám như thế lỗ mãng.”

“Tổ điều tra tại trải qua âm thầm kiểm tra đo lường về sau, xác định phát hiện Hiệp hội Vĩnh Sinh một chỗ vận chuyển thông đạo dưới lòng đất, thông đạo nối thẳng hiệp hội tổng bộ dưới đất!”

“Lúc nào tìm tới vị trí cụ thể, lúc nào cho ta phát định vị!” Vu Hoành cấp tốc nói.

“Tiền kỳ theo dõi thông đạo, trước hết chui vào vận chuyển thông đạo dưới lòng đất, theo bọn hắn hàng hóa cùng một chỗ đợi đến tổng bộ, liền sẽ gửi đi tín hiệu định vị. Chúng ta cũng đang chờ đợi.” Trần Diệu Phong nói.

“Ta cũng chờ một ngày này rất lâu… .” Vu Hoành liếm môi một cái, hắn bị Hiệp hội Vĩnh Sinh người không ngừng dẫn dụ, q·uấy r·ối, tập kích.

Vừa mới thậm chí liên trận pháp đều bị viễn trình oanh tạc, dẫn đến bị hao tổn.

Hắc ấn chữa trị còn cần không biết bao lâu…

Phần này sổ sách làm sao đều muốn cùng các nàng tính toán rõ ràng.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành đột nhiên hỏi.

“Hiện tại tổ điều tra vị trí ở đâu? Phát ta một chút.”

“Tốt!” Trần Diệu Phong sảng khoái nói.

Rất nhanh một cái kỹ càng kinh độ và vĩ độ tọa độ, liền từ trong máy truyền tin truyền ra.

Vu Hoành ghi lại, xuất ra địa đồ tính toán bên dưới cùng mình vị trí cùng phương hướng.

Sau đó đi ra sơn động.

“Agris.”

Hắn thấp giọng nói.

Vô thanh vô tức, khổng lồ Hưởng Luật Chi Long từ phía sau nổi lên.

“Đến đó, đi theo nàng.”

Trong đầu hắn truyền ra chỉ lệnh.

Agris bỗng nhiên hóa thành hắc vụ, bắn ra, đảo mắt chui vào trong hắc vụ biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ còn lại có Vu Hoành một thân một mình, đứng ở trong sân.

“Còn có một ngày.”

Hắn quay người về hướng sơn động.

Còn có một ngày, mới nguồn gốc từ tại Chính Nguyên Thần Quang khắc chế hắc tai công pháp, sắp xuất thế.

Một mảnh u ám thôn trang phụ cận, vứt bỏ khối lớn ruộng lúa bên trong.

Tuyết trắng bao trùm, ruộng lúa đã sớm bị đông cứng, kiên cố vô cùng.

Từng chiếc đồ đổi màu ngụy trang xe bọc thép, hỏa tiễn xe, sắp xếp chỉnh tề, nhao nhao dừng sát ở mảnh ruộng này trên mặt đất.

Hai đại Đông Hà Cực Quang thành phái ra bốn chiếc tổ điều tra xe cộ.

Mỗi một chiếc đều cài đặt cỡ nhỏ hạch nhân mô-tơ điện, cam đoan trong xe công năng cùng sưởi ấm.

Flicka bên kia cũng phái ra ba chiếc tương tự cải tiến xe.

Hết thảy năm chiếc xe, tại mảnh này bỏ trống trong ruộng tụ hợp, sắp thuận phát hiện thông đạo dưới lòng đất, chui vào hiệp hội tổng bộ.

“Nghe nhà Mesa người nói, đó là một chỗ tên là Tân Thành thành phố dưới đất. Sớm tại rất nhiều năm trước, Hiệp hội Vĩnh Sinh liền bắt đầu âm thầm từ mặt đất chuyển di nhân khẩu đi vào.” Đông Hà tổ điều tra đội ngũ tập hợp một chỗ, thay đổi đặc chế giữ ấm đồ bộ, từng cái bao khỏa đến tựa như phi hành gia giống như, cồng kềnh như từng đầu xám đen chim cánh cụt.

Nói chuyện chính là tổ điều tra Đông Hà tổ trưởng, ngoại hiệu Lực Vương Hàn Chân.

Làm Cực Quang thành lực lượng mạnh nhất người cường hóa, thể phách của hắn cùng lực lượng thành có quan hệ trực tiếp, tìm Thường Tử đ·ạ·n khoảng cách gần xạ kích, cũng chỉ có thể đánh xuyên qua hắn làn da một chút xíu.

Trừ phi đặc chế s·ú·n·g đ·ạ·n, nếu không s·ú·n·g ống loại v·ũ k·hí nóng đối với hắn đã hiệu quả không mạnh.

“Lần này phải tất yếu từ nội bộ, đem toàn bộ hiệp hội cứ điểm triệt để đánh nổ, huỷ bỏ! Không có vật tư tài nguyên hậu cần duy trì, bọn hắn nhiều lắm là chính là mấy cái có chút năng lực đơn độc cá thể. Tính nguy hại không lớn.”

Hàn Chân một bên nói một bên kiểm tra trên người các loại thiết bị v·ũ k·hí, dược phẩm.

“Y Y, còn đang suy nghĩ gia gia ngươi sự tình?” Tiết Ninh Ninh tại trong đội ngũ nhỏ giọng hỏi, lặng lẽ nắm chặt Lâm Y Y tay.

“Ngươi yên tâm, căn cứ Trần ủy viên bên kia cho ra manh mối, đã sơ bộ xác định, gia gia ngươi cùng phụ thân hạ lạc chính là cùng Hiệp hội Vĩnh Sinh lúc trước một lần bố cục có quan hệ, Đông Hà nội bộ lần thứ nhất hắc tai bộc phát, chính là hiệp hội những rác rưởi kia bố cục.” Tiết Ninh Ninh nói.

“. Ân, ta, biết.” Lâm Y Y trải qua lâu như vậy rất nhiều kinh lịch, ở trong thành cũng tiếp nhận gian khổ đặc huấn. Khí chất

từ lâu xưa đâu bằng nay. Thực chiến phương diện, vô luận là thương pháp, hay là chiến đấu, đều đã xa xa so trước kia cường hãn.

Đúng lúc này, nơi xa trong hắc vụ, một đạo nhàn nhạt hắc khí bỗng nhiên tới gần, vô thanh vô tức chui vào nàng phía sau lưng, ẩn núp bất động, hóa thành một đạo màu đen nhập thằn lằn giống như tiểu xảo hoa văn.

Mà trong đội ngũ máy kiểm tra không phản ứng chút nào, đặc chế rađa cũng vô pháp phát giác.

Chương 259: Tìm kiếm (3)

Chương 259: Tìm kiếm (3)

Thưa thớt ban ngày từ phía chân trời từ từ sáng lên.

Bạch quang đem toàn bộ bầu trời cấp tốc nhuộm thành một mảnh sáng tỏ, đem hắc vụ nhuộm thành xám nhàn nhạt.

Vu Hoành lẳng lặng đứng tại tường cao trong ngoại viện, không có đeo van thở.

Hắn tại khảo thí tự thân Dạ Nga đặc tính cực hạn, mà khảo nghiệm kết quả, chính là trong không khí độc tố đối với hắn đã đã không còn nguy hại.

Bá.

Một chút mở mắt ra.

Hắn ngẩng đầu nhìn ra xa xuống sáng tỏ bầu trời.

'Chênh lệch thời gian không nhiều lắm.' hắn quay người lại, cấp tốc vào sơn động, đi vào trước đó cường hóa bên trong công pháp mới trước mặt.

Lần này công pháp, bản thân bắt đầu từ Chính Nguyên Thần Quang bên trên phát triển ra đến, hắn có thể tưởng tượng khẳng định là lấy Chính Nguyên Thần Quang làm hạch tâm.

Đứng tại bàn gỗ một bên, hắn lẳng lặng chờ đợi chờ lấy đếm ngược chậm rãi về không.

Một phút đồng hồ.

Năm phút đồng hồ.

Mười phút đồng hồ.

Mười bảy phút đồng hồ.

Xùy.

Trên mặt bàn ba quyển sổ, tại một cái chớp mắt này hoàn toàn biến mất, hóa thành một bản hơi dày đặc màu lam chất da sách.

Hai cái đơn giản chữ Hán, in ấn tại sách trang bìa.

Công pháp.

Vu Hoành không có để ý trang bìa là cái gì, vươn tay, cầm lấy sổ, lật ra tờ thứ nhất.

‘Bản công lại tên Chính Nguyên Thái Uyên Chính Pháp, là Thái Uyên chính giáo truyền thừa hạch tâm công pháp. Công phân chín tầng: 1 Lê Minh, 2 Triều Hà, 3 Lam Nhật, 4 Hoàng Hôn, 5 Tịch Chiếu, 6 Hỗn Nguyên, 7 Phục Sinh, 8 Vĩnh Trú, 9 Minh Thần.

28 kỷ trước, Thái Uyên chính giáo bởi vì ngoài ý muốn biến cố, dẫn phát nguyên tai một trong quang tai, thảm tao diệt môn, chỉ lưu công pháp truyền ra.’

“…”

Vu Hoành trong lòng im lặng, liền biết hắc ấn có thể sử dụng thời gian ngắn như vậy liền giải quyết, khẳng định có vấn đề, hiện tại xem ra, quả nhiên lại là không biết từ chỗ nào trộm được.

Hắn tiếp tục lật qua lật lại trang kế tiếp.

‘Cảnh cáo 1: Bản công pháp lấy tiếp dẫn Trụ Thần Quang làm đầu nguồn, tu hành có chút sai lầm, liền đem dẫn đến quang tai ô nhiễm, dẫn phát xung quanh hoàn cảnh cực tốc chuyển biến xấu, xin mời cẩn thận tu hành.’

‘Cảnh cáo 2: Chính Nguyên Thần Quang, lại tên Trụ Thần Quang, đầu nguồn vô cùng vô tận, truyền bá phương thức lấy để người tắm rửa cảm thụ khó mà hình dung ấm áp cùng cảm giác an toàn là chủ yếu hình thức. Một khi tắm rửa Trụ Thần Quang người vượt qua ba ngày, liền sẽ xuất hiện yếu ớt nghiện

trạng thái. Sau nghiện trạng thái theo thời gian chuyển dời càng ngày càng nặng, thẳng đến vĩnh viễn biến thành Trụ Thần Quang nô lệ, triệt để mất đi bản thân, cũng cuối cùng tại thần quang phạm vi bên trong triệt để hòa tan, cùng hòa làm một thể, tăng cường Trụ Thần Quang lực lượng.'

Vu Hoành cẩn thận liếc nhìn công pháp giới thiệu.

Từ đầu tới đuôi, bản này cái gọi là Thái Uyên Chính Pháp, đều là đang giảng giải như thế nào khống chế Trụ Thần Quang.

Từ tầng thứ nhất cẩn thận từng li từng tí tiếp xúc, đến từ từ điều khiển, gia tăng, lại đến sau cùng cùng tương dung. Ở giữa là cái dài đằng đẵng quá trình.

Đồng thời khắp nơi nhắc nhở có cực cao tính nguy hiểm.

Hắn quả quyết nhìn về phía tầng thứ nhất tu hành phương thức.

1: Lê Minh.

Lấy một tia Trụ Thần Quang tại bên ngoài thân tiếp xúc, lấy tự thân có thể tiếp nhận thích ứng số lượng làm chủ. Tiếp xúc lúc, cần phục dụng ** các loại dược vật. (hắc ấn đã qua lọc đơn giản hoá bản trình tự, không cần dược vật).

Phía dưới là một bộ màu lam quan tưởng đồ, bên trong lít nha lít nhít vặn vẹo cùng hạt tròn cảm giác, thấy Vu Hoành đầu óc thấy đau.

Hắn bây giờ Ngưng Thủy Công cùng Bôn Lôi Thối đều luyện đến cực hạn, lúc này lập tức bắt đầu nếm thử công pháp mới.

Một tay lập tức, hắn dựa theo quan tưởng đồ, nhắm mắt nội tâm minh tưởng.

Đồng thời mu bàn tay nhẹ nhàng đặt ở quyển sách nhỏ này mặt ngoài.

Trên bản chất, quyển sổ này chính là một cái kíp nổ, không có nó, ai cũng không có cách nào nhập môn.

Nhu hòa ánh đèn màu trắng dưới, Vu Hoành trong đầu mô phỏng xuất quan muốn hình.

Cái kia quan tưởng đồ dần dần hóa thành một mảnh lóe ra lam quang hồ nước, xuất hiện ở đáy lòng hắn.

Trong hồ nước thủy quang dập dờn, sóng nước lấp loáng.

Hắn đứng ở bên hồ, cúi đầu.

Nhìn thấy mặt hồ chiếu rọi ra mảng lớn màu xanh thẳm tinh khiết bầu trời.

Sau đó hắn ngẩng đầu.

Phía trên thế mà không biết lúc nào, biến thành một mảnh vô ngần trời xanh.

Chính giữa bầu trời.

Một viên chói mắt to lớn màu lam thái dương, chính cháy hừng hực lấy, phóng thích ra vô cùng tận ánh sáng cùng hàn ý.

‘Chung Cực Thái Dương: Dung Minh.’

Nhìn xem vầng mặt trời này, Vu Hoành đáy lòng tự nhiên hiện ra tên của nó.

Hắn biết đây là Trụ Thần Quang ban sơ đầu nguồn, cũng là quang tai chân chính khởi nguyên.

Trong thoáng chốc, hắn có thể nhìn thấy mặt trời này nội bộ, không ngừng hiển hiện thống khổ biểu lộ lít nha lít nhít vô số mặt người.

Dựa theo công pháp ghi chép, đó là Trụ Thần Quang thôn phệ vô số sinh linh, cũng bao hàm vô số tu hành Trụ Thần Quang cường đại Thái Uyên chính giáo môn nhân.

Nếu là không cách nào tại sinh thời tu hành đến cuối cùng tầng thứ chín, dung hợp Chung Cực Thái Dương, hóa thành siêu cổ đại Chung Cực Thái Dương Thần —— Trụ.

Hành giả tự thân hết thảy, liền sẽ bị dung nhập Chụng Cực Thái Dương, bị vĩnh hằng t·ra t·ấn, cảm thụ vĩnh hằng thống khổ

Cái này có lẽ cũng là Thái Uyên chính giáo năm đó vì sao cuối cùng mất khống chế dẫn đến diệt môn nguyên nhân bạch!

Trong chốc lát, trước mắt hắn hoa một cái, đã từ mảnh kia minh tưởng không gian đi ra ngoài.

Trong tay sổ không lửa tự đốt, rất nhanh hóa thành tro tàn tiêu tán.

Mà đang thiêu đốt trong quá trình, trong sổ văn tự cùng bức hoạ, tựa như vật sống đồng dạng, hiện ra nhàn nhạt lam quang, thuận bàn tay của hắn cổ tay, cánh tay bả vai, không ngừng leo lên, cấp tốc từ lỗ tai ngậm miệng miệng chui vào.

Vu Hoành trong đầu không hiểu nhớ kỹ tất cả trên sách nội dung.

Loại cảm giác này phi thường quái dị, thật giống như không phải hắn chủ động học tập sổ, mà là trong sổ nội dung, chủ động không kịp chờ đợi chui vào trong đầu hắn.

Ngay sau đó, tầng thứ nhất Lê Minh quan tưởng đồ, liền bắt đầu tự hành tại đạo tức lưu chuyển tác dụng dưới, bắt đầu tu hành.

Trước quan tưởng đồ án, cũng lấy ý biết đụng vào trong lòng mảnh kia lam quang hồ nước.

Thẳng đến chính mình có thể từ từ tiếp cận hồ nước, sau đó tiếp xúc nước hồ, sau đó tiến vào nước hồ, sau đó bao phủ hoàn toàn toàn thân mình.

Tầng thứ nhất liền hoàn thành.

Ngồi tại bàn gỗ một bên, Vu Hoành nhắm mắt lẳng lặng tu hành, rất nhanh liền toàn thân làn da sáng lên từng tia màu lam sợi tơ.

Tại mu bàn tay hắn bên trên, hắc ấn không ngừng hút vào màu lam sợi tơ, sau đó phảng phất tịnh hóa đồng dạng, lại lần nữa

phun ra, để nó trở lại Vu Hoành thể nội.

Màu lam sợi tơ rất nhanh liền dung nhập Vu Hoành nội khí chất lỏng đoàn bên trong, để nó nguyên bản bạch quang cũng thay đổi thành lam quang.

Ước chừng hơn nửa canh giờ.

Vu Hoành mở mắt ra.

“Cái này tầng thứ nhất nhập môn?”

Hắn không nghĩ tới nhanh như vậy.

Tầng thứ nhất Lê Minh dựa theo sổ nội dung tới nói, hẳn là vô cùng nguy hiểm. Bởi vì tiếp xúc Trụ Thần Quang quá trình vô cùng phiền phức, hơi không cẩn thận liền sẽ bị xâm nhiễm ý thức, quên chính mình là ai, đắm chìm tại cái kia hư ảo ấm áp cùng an tâm cảm giác bên trong, thẳng đến vĩnh viễn không cách nào thức tỉnh

Nhưng hắn tựa hồ hoàn toàn không có cảm giác này.

‘Xem ra là hắc ấn công lao.’ Vu Hoành ẩn ẩn có chút phát giác. Hắc ấn cường hóa đi ra công pháp, coi như nhìn qua giống như là còn nguyên vận chuyển tới. Nhưng trên thực tế đều bị hơi sửa chữa qua, trở nên hoàn toàn phù hợp thể chất của hắn trạng thái tinh thần, mấy lần trước cũng đều là tình huống này.

‘Chính Nguyên thần giáo bên trong bình thường người tu hành không biết tình huống như thế nào, bất quá nhìn như vậy, hẳn là tầng thứ nhất này rất dễ dàng luyện, cho nên tầng này đệ tử khẳng định nhiều nhất.’

Hắn nâng lên tay phải.

Tầng thứ nhất Lê Minh bên trong, có một thức vô cùng đơn giản xuất thủ chiêu thức, chính là dùng để phối hợp công thủ.

Bây giờ Lê Minh tu thành, hắn cũng cấp tốc chuẩn bị hoàn thiện một chút chính mình công thủ hệ thống.

Ông.

Thoáng vận công.

Vu Hoành hai mắt bỗng nhiên trợn to.

Trong cơ thể hắn nội khí tựa như suối phun đồng dạng, không cần tiền điên cuồng tuôn ra. So với trước đó bộc phát tốc độ còn nhanh hơn quá nhiều.

Cảm thấy không lành dưới, hắn tranh thủ thời gian ngăn chặn, vọt tới cửa ra vào, mở cửa, rơi xuống trong viện.

Mới vừa vặn rơi xuống đất, liền không khống chế nổi.

Hắn tay phải bỗng nhiên hướng mặt đất một đập.

Bành!

Mặt đất trong nháy mắt đứng im, phảng phất ngưng kết đồng dạng, ngay cả một tia tuyết phấn cũng không cách nào bị gợi lên.

Xuy xuy xuy xuy xuy! !

Trong chốc lát.

Lít nha lít nhít lam quang khí lưu, từ ngay phía trước mặt đất xông phá bay ra, tựa như từng đạo cột sáng màu lam, nghiêng nghiêng đâm về phía trước.

Lam quang khí lưu rất nhanh đụng vào trong viện hắc vụ, cả hai cấp tốc triệt tiêu, tám lạng nửa cân.

Vu Hoành đứng người lên.

Nhưng còn không có đứng vững, liền cảm giác thể nội lam quang nội khí còn tại không ngừng hiện lên, số lượng nhiều, viễn siêu lúc trước hắn trạng thái.

Nếu như nói nguyên bản hắn còn cần hấp thu hồng trị chuyển đổi thành nội khí, như vậy hiện tại, hắn ngay cả hồng trị đều không cần hấp thu, trực tiếp thể nội liền liên tục không ngừng tuôn ra ra lượng lớn lam quang nội khí.

Xuy xuy xuy xùy!

Trong chốc lát, dưới chân hắn cấp tốc tràn vào đại lượng lam quang nội khí.

Nội khí hóa thành từng đạo chùm sáng màu xanh lam, thỉnh thoảng từ bốn phương tám hướng trong thổ địa nổ bắn ra mà ra.

Khoa trương nhất chính là, lam quang này nội khí chùm sáng những nơi đi qua, khắp nơi đều lưu lại một phiến nhàn nhạt màu lam.

Phảng phất trực tiếp đem bùn đất cùng mặt khác bất luận cái gì sự vật đều nhuộm thành màu lam.

Màu lam cùng xung quanh hắc vụ điên cuồng triệt tiêu lấy, cả hai tiếp xúc vị trí đều có thể nghe được tinh tế tê tê âm thanh.

Xa xa nhìn lại, hắc vụ chính hóa thành vô số hắc trùng, gặm ăn màu lam, màu lam ngưng tụ thành vô số sợi tóc, lặp đi lặp lại đâm xuyên hắc vụ.

‘Mở ra đi…’ một đạo quỷ dị thanh âm, không phải nam không phải nữ, tại Vu Hoành trong lòng vang lên.

‘Mở ra đi… Cái kia Chung Cực Chi Môn…’

Vu Hoành mặt không b·iểu t·ình.

Đây chính là Trụ Thần Quang nguy hiểm chỗ.

Trừ ra bản thân Trụ Thần Quang tà môn nguy hại bên ngoài, còn có một cái kinh khủng nhất địa phương, cũng là lúc trước dẫn đến Thái Uyên chính giáo đem chính mình làm diệt môn căn bản nguyên nhân.

Đó chính là… Bất kỳ một cái nào tu hành Thái Uyên Chính Pháp, có chút nhập môn người, đều tự nhiên sẽ nắm giữ một cái tên là Chung Cực Chi Môn chiêu thức.

Mà lại mở ra Chung Cực Chi Môn vô cùng đơn giản. Chỉ cần buông ra đối tự thân khống chế cùng áp chế, thuận theo bản năng, để lam quang nội khí tự hành phát tán, ngưng tụ.

Rất nhanh liền có thể ngưng kết ra một đạo có thể cuồn cuộn không ngừng từ động phóng xuất ra Trụ Thần Quang khủng bố cánh cửa.

Tại trong sổ có ghi chép, năm đó Thái Uyên chính giáo, có chuyên môn Chấp Luật điện, tại nhập môn trước, sẽ áp chế phong tỏa Chung Cực Chi Môn bản năng, …

‘Nhưng ta bản này tựa hồ là không có nói trước áp chế phiên bản.’ Vu Hoành giờ này khắc này, nghe đáy lòng không ngừng quanh quẩn mê hoặc tiếng vang, mới xem như chân chính cảm nhận được, những này nguyên tai công pháp tà môn chỗ.

Xoạt.

Xoạt.

Xoạt.

Hắn từng bước một đi đến rách rưới tường viện trước cửa.

Nhìn qua bên ngoài đen nghịt vô số sương mù, trong sương mù, như như ngầm hiện bóng người hình dáng thỉnh thoảng chớp động, ngay sau đó liền bị đuổi kịp đi Long Tích một ngụm hỏa diễm đốt cháy giải quyết.

‘Vừa vặn…’ Vu Hoành nhẹ nhàng thổ khí, ‘Vừa vặn thế giới này đã đủ nát.’

Hắn vươn tay, lòng bàn tay hướng xuống.

“Để cho ta tới, cho thế giới này thêm một chút kinh hỉ.”

Tê.

Trong lòng bàn tay của hắn sáng lên chói mắt lam quang.

Đại lượng lam quang nội khí tự động tựa như vật sống, hội tụ lòng bàn tay.

Oanh!

Một đạo cột sáng màu lam, từ trong lòng bàn tay phun ra ngoài, rơi thẳng xuống đất.

Lam quang tiếp xúc mặt đất trong nháy mắt, mặt đất màu đen bỗng nhiên biến sắc, nổi lên, rất nhanh mọc ra một đạo rộng hơn hai mét màu lam xám nham thạch cánh cửa.

Trên cánh cửa có vô số thô ráp vân văn, kỳ dị tự phù điêu khắc.

Từng tia từng tia chói mắt lam quang, từ chỗ khe cửa tiêu tán đi ra, hóa thành từng tia từng sợi sương mù màu lam, phiêu tán không trung.

Chương 260: Tìm kiếm (4)

Vu Hoành đứng tại cánh cửa biên giới, nhìn chăm chú lên cái này phiến nhìn phi thường phổ thông cánh cửa.

'Đây chính là Chung Cực Chi Môn?'

Hắn nhìn chăm chú lên liên tục không ngừng từ trong khe cửa tuôn ra lam quang sương mù, những sương mù này phiêu tán ra, cùng chung quanh hắc vụ không ngừng tiếp xúc, phản ứng, triệt tiêu.

Không bao lâu, trong doanh địa bởi vì trận pháp hư hao, mà khói đen che phủ tình huống, bắt đầu có to lớn cải thiện.

Chung quanh hắc vụ tại bị pha loãng, doanh địa tứ phương ánh mắt ngăn cản độ cũng đang bay nhanh hạ xuống.

Không khí trở nên càng phát ra rõ ràng, thấu triệt.

Nhàn nhạt màu lam quang vụ, dần dần càng ngày càng nhiều, tỏ khắp đến toàn bộ nội viện ngoại viện.

Mặt đất bắt đầu ngưng kết ra màu lam nhạt tầng băng, bao trùm trước đó tuyết trắng cùng sương trắng.

Đột nhiên Chung Cực Chi Môn nội bộ bị thứ gì đụng vào.

Bành!

Bành! !

Ngay sau đó, một tiếng tiếp theo một tiếng v·a c·hạm cấp tốc truyền ra.

Liền ở trước mặt Vu Hoành, Chung Cực Chi Môn cánh cửa, bắt đầu bị khác một bên thứ gì đâm đến từ từ mở ra, mở ra càng lớn khe hở.

Vu Hoành lẳng lặng nhìn chăm chú lên, không có bất kỳ cái gì động tác.

Trong đầu của hắn hồi ức Thái Uyên Chính Pháp ghi chép.

Chung Cực Chi Môn đem phóng thích đến từ Trụ Thần Quang bên trong vô hạn linh triều, linh triều sẽ bản năng ăn mòn tất cả không phải Trụ Thần Quang hệ thống hết thảy sự vật. Vô luận sinh tử.

Người tu hành không cách nào ngăn cản linh triều, cũng vô pháp ngăn cản Chung Cực Chi Môn, một khi phóng thích, cũng chỉ có thể đứng ngoài quan sát. Duy nhất có thể làm, liền chỉ có cam đoan chính mình an toàn.

"Quả nhiên đủ nguy hiểm…" Vu Hoành nhìn chăm chú lên không ngừng v·a c·hạm cánh cửa tồn tại không rõ, trong lòng lại không hiểu liên tưởng tới hắc tai, liên tưởng tới Tuyệt Vọng Chi Môn.

Loại mô thức này… Thật rất có cảm giác Deja Vu.

Bành!

Rốt cục, Chung Cực Chi Môn bị phá tan một cái khe hở.

Một đạo toàn thân lam quang, tựa như cự mãng giống như đồ vật, từ đó thoát ra.

Vật kia mọc ra khô cạn mục nát màu trắng lão nhân đầu lâu, tóc trắng bay múa, thân thể là hiện ra lam quang thô to lưới văn cự mãng, nửa mét thô thân thể liên tục không ngừng từ khe cửa xông ra.

Một mực xông ra hơn hai mươi mét, đầu này lão nhân đầu lâu cự mãng mới hoàn chỉnh chui ra cánh cửa.

Nó nhìn cũng không nhìn Vu Hoành, trực tiếp phóng tới ngoại giới hắc vụ tỏ khắp thế giới.

'Không cách nào khống chế, quả nhiên chỉ có thể đứng ngoài quan sát.' Vu Hoành đưa mắt nhìn đối phương rời đi. Vật kia khí tức đoán chừng cùng Đại Bì không sai biệt lắm.

Ánh mắt trở lại Chung Cực Chi Môn bên trên.

Bị đụng lớn hơn một chút trong khe cửa, lúc này đã bắt đầu tuôn ra đại lượng lít nha lít nhít Lam Quang Hồ Điệp.

Những này lớn chừng bàn tay lam hồ điệp, nhìn kỹ lại, căn bản cũng không giống hồ điệp, mà là từng cây dài quá cánh hồ điệp màu lam nhân loại ngón tay.

Bọn chúng uốn lượn lấy, bay ra khe hở, phân tán hướng bốn phía đánh tới, rất nhanh liền xông vào trong hắc vụ, thân thể bị sương mù ăn mòn đến phát ra mảnh vang.

Liên tục không ngừng ngón tay hồ điệp phi tốc bay ra.

Vu Hoành không còn quan sát.

Rất hiển nhiên quang tai cũng không phải vật gì tốt, nhưng dù sao hiện tại đã đủ nát, cùng để thế giới hủy ở trong tay người khác, không bằng chính hắn tới. Dạng này tối thiểu còn có thể dẫn đạo t·ai n·ạn, khiến nhân loại lưu lại một điểm hi vọng.

Hắn trở lại sơn động, lẳng lặng bắt đầu đến tiếp sau tu hành.

Thái Uyên Chính Pháp tu hành, cần liên tục không ngừng Trụ Thần Quang, tầng thứ nhất nhập môn cũng là nguồn gốc từ công pháp bản thân sổ tự mang thẩm thần quang.

Cho nên nói, nếu như không ra Chung Cực Chi Môn, đến tiếp sau công pháp cũng không có cách nào tiếp tục tu hành.

Vu Hoành đột nhiên giật mình.

Hắn cảm thụ được trong không khí chung quanh càng phát ra nồng đậm hạt Trụ Thần Quang, bọn chúng phi thường chủ động tràn vào trong cơ thể hắn, tự hành ngưng kết, biến thành cao nồng độ thể lỏng, dung nhập nội khí đoàn bên trong.

Nội khí đoàn liên tục không ngừng phản hồi ra lực lượng, tẩm bổ cải tạo nhục thân cùng tinh thần.

Lực lượng, đang chậm rãi tăng trưởng.

Thiên Hà cũng tại nội khí chất lượng thay đổi, phát sinh biến hóa mới.

Đại lượng lam quang nội khí phi tốc tràn vào trong đó, gia tốc mở rộng lấy Thiên Hà dung lượng, hướng phía dung nạp thứ hai triệu hoán vật giai đoạn rảo bước tiến lên.

'Trên lý luận, chín tầng Thái Uyên Chính Pháp luyện thành, ta liền có thể đạt tới cùng trong truyền thuyết Chung Cực Thái Dương dung hợp làm một cấp độ. Nhưng này cần thời gian có thể sẽ vô cùng vô cùng lâu.'

Vu Hoành ngồi trong sơn động, nhìn xem trong viện Chung Cực Chi Môn liên tục không ngừng tuôn ra ngón tay hồ điệp.

Vô số lam quang từ trên người hắn vân văn sáng lên, lại biến mất.

Nương theo lấy lam quang sáng lên, không khí chung quanh hồng trị, cũng bị bản thân hắn lặng lẽ triệt tiêu, biến thành Trụ Thần Quang ấm áp cùng cảm giác an toàn.

Đồng dạng, nội khí bị lam quang xâm nhiễm liên đới lấy tam đại ấn ký cũng bị Trụ Thần Quang nhiễm lam.

Trận pháp, sào huyệt, thuyền đen, tất cả đều mặt ngoài nổi lên từng tia từng tia hoa văn màu lam.

Thậm chí ở bên ngoài tuần sát từng đầu Long Tích, cũng bên ngoài thân nổi lên hoa văn màu lam.

'Không quan hệ, … Về sau thời gian của ta sẽ càng ngày càng nhiều. Nhiều đến đầy đủ ta đem hết thảy cải tạo thành ta muốn dáng vẻ.'

Vu Hoành chậm rãi nhắm mắt, đắm chìm nhập tu hành Thái Uyên Chính Pháp bên trong.

"Từ giờ trở đi, vô luận ta làm cái gì, đều là tại cứu vớt."

"Cho nên, ngăn cản ta người, đều là ác."

Đường hầm dưới mặt đất bên trong.

Tự động kim loại đen xe chở quáng, tại hắc tử, thuận vứt bỏ dưới mặt đất đường hầm mỏ hướng chỗ sâu chạy tới.

Xe xe khoáng thạch màu đen chất đống ở trong xe.

Tổ điều tra người phân tán trốn ở xe chở quáng bên trong, cầm trong tay s·ú·n·g ống tạc đ·ạ·n, võ trang đầy đủ, lẳng lặng chờ đợi xe đúng chỗ.

Ù ù…

Xe chở quáng mỗi một chiếc đều có dài hơn ba mét, rộng hơn hai mét, chiều sâu cũng có hơn một mét, hoàn toàn đầy đủ trốn lên mấy người.

Tinh vi tự động xa luân tại một loại nào đó không biết động lực tác dụng dưới, khắc phục âm chín mươi độ nhiệt độ thấp, không ngừng hướng phía đường hầm chỗ sâu nhanh dần đều chạy tới.

Tiết Ninh Ninh cùng đội trưởng Lực Vương còn có một cái khác Cực Quang thành đội trưởng nhỏ giọng thương lượng kế hoạch.

Lâm Y Y cùng còn lại hai cái đội viên trốn ở một cỗ xe chở quáng bên trong, cẩn thận kiểm tra trên người v·ũ k·hí trang bị.

S·ú·n·g ống, lựu đ·ạ·n, định hướng tạc đ·ạ·n, cấp tốc đ·ạ·n lửa, độc khí đ·ạ·n, giá trị âm bức xạ tạc đ·ạ·n, mới nhất Dương Quang vật liệu chế tạo đoản đao.

Chờ chút nhiều loại v·ũ k·hí trang bị, để mỗi người trên người phụ trọng đều đạt đến hơn một trăm kg.

Trọng lượng như này nếu như là người bình thường, căn bản không có cách nào phụ tải, nhưng ở thời gian này, đối với người cường hóa tới nói, đây chỉ là trụ cột nhất thể năng phụ tải hạn cuối.

“Nghe nói đội trưởng nơi đó có đặc biệt nhằm vào Hắc Huyết Nhân v·ũ k·hí đặc thù, không biết cụ thể có hữu hiệu hay không… . Nếu như vô hiệu, nói không chừng bọn ta lần này đều phải để lại ở chỗ này…” Một bên Âu Lý thấp giọng nói.

“Y Y, ngươi sợ sao?” Nàng hỏi.

“Trần ủy viên, nói cho, ta, cha ta… Rất có thể, không c·hết.” Y Y thấp giọng nói.

“Không c·hết? !” Âu Lý ngây ngẩn cả người, “Điều đó không có khả năng đi… Nếu như không c·hết, làm sao lại một mực không trở về nhà, không quay về tìm ngươi?”

“Không biết. Nói.” Lâm Y Y thần sắc hiện lên một tia ảm đạm, nắm trong tay gấp phát ra đặc thù s·ú·n·g ống R7 hạn chế s·ú·n·g.

“Chẳng lẽ lại. Cha ngươi cùng Hiệp hội Vĩnh Sinh có quan hệ? ?” Âu Lý bỗng nhiên nghĩ đến một chút.

“.” Lâm Y Y không có trả lời, chỉ là lắc đầu.

“Quá phức tạp đi…” Âu Lý cũng lắc đầu, “Hi vọng lần này có thể tìm tới manh mối đi, về sau ngươi cũng không cần chạy loạn khắp nơi, tra được chân tướng về sau, liền trở về cùng Vu Hoành đại lão kết hôn, sinh một đống tiểu hài mỗi ngày trong nhà chơi.”

“. Ngươi. Nói cái gì, a! !” Lâm Y Y lập tức sắc mặt đỏ bừng, quay đầu chỗ khác đem cái trán chống đỡ xe chở quáng vách trong, không nhìn tới nàng.

“Ha ha, còn thẹn thùng! Bất quá nói thật, ta luôn cảm giác, Vu Hoành đại lão tựa như là đem ngươi trở thành là người nhà loại hình nhân vật, thật muốn cùng hắn kết hôn, đoán chừng có chút độ khó…” Âu Lý trêu ghẹo nói.

“Chán ghét!”

Y Y xấu hổ một bàn tay nhẹ nhàng đánh vào Âu Lý trên vai.

Bành! !

Người sau trang phục phòng hộ xác ngoài xuất hiện vết rạn, khuôn mặt trong nháy mắt đau nhức kịch liệt vặn vẹo, kém chút không có bị một bàn tay đánh ngã.

Hai người không có chút nào chú ý, ngay tại các nàng nghiêng phía trên, trên một chỗ vách động, có ngụy trang thành nham thạch nhô ra camera, đang lẳng lặng giá·m s·át các nàng.

Hiệp hội Vĩnh Sinh trong thạch bảo.

Từng đạo áo bào đen các hội viên lẳng lặng hội tụ một đường, nhìn chăm chú lên trên mặt tường chiếu ảnh đi ra tổ điều tra đội ngũ.

"Cứ như vậy để bọn hắn vào? Không nửa đường nổ nát thông đạo chặn đường?" Một tên người áo đen không kiên nhẫn nói.

"Chỉ là một chút tiểu nhân vật, không ảnh hưởng được đại cục." Mang theo số 2 tiêu chí người áo đen nhẹ nhàng nói. Thanh âm tựa hồ là cái trẻ tuổi giọng nữ.

"Sau cùng chào cảm ơn, cũng là cần một chút người xem…" Hội trưởng sờ lấy trên mặt mình mặt nạ kim loại.

"Tổng bộ vòng ngoài hết thảy ngũ trọng phòng hộ, chỉ bằng những người này, là không thể nào tiến đến. Chư vị không cần lo lắng."

"Hội trưởng hay là như thế đáng tin đâu." Một cái vóc người cồng kềnh lão nữ nhân cười lên tiếng.

"Quá khen chờ đợi lâu như vậy, cuối cùng đã tới chư vị cộng đồng đạt thành lý tưởng thời điểm… Chúng ta đặt cược, bây giờ cuối cùng đã tới công bố thực hiện thời điểm…"

Hội trưởng đứng người lên, tay xử quải trượng, thanh âm dần dần cao v·út.

"Đối mặt Hắc Dạ Chi Trì hiện thế, lấy Tuyệt Vọng Chi Môn làm đại giá, mỗi một cái mở ra Tuyệt Vọng Chi Môn người, chỉ cần hoàn thành một bước cuối cùng, chúng ta nguyện vọng liền đều có thể thực hiện."

"Chờ một chút! Tuyệt Vọng Chi Môn cứ như vậy vài toà, ngay từ đầu cũng không phải nói như vậy!" Trong đám người, một đạo khôi ngô bóng người đứng ra nghiêm nghị nói.

“Ngay từ đầu cũng không có nói chỉ có mở ra Tuyệt Vọng Chi Môn mới có tư cách cầu nguyện! Hội trưởng, ngươi cần cho chúng ta một hợp lý giải thích!”

“Giải thích?” Hội trưởng cúi đầu xuống, hô hấp dồn dập, phảng phất sắp phát bệnh thở khò khè bệnh nhân.

Hắn giống như là đang hô hấp, lại như là tại cười to.

“Đúng vậy a, mọi người xác thực đều làm ra rất lớn cống hiến. Nếu đều làm nhiều cống hiến như vậy. Không bằng.”

“Hiện tại cũng làm tiếp một chút cống hiến như thế nào!”

Hắn quải trượng nhẹ nhàng vừa trốn.

Phanh.

Trong chốc lát từng đạo đỏ thẫm hư ảnh từ thạch bảo trong bóng tối lấp lóe mà ra, trống rỗng xuất hiện tại hiệp hội hội viên sau lưng.

Xuy xuy xuy xùy!

Từng đạo huyết hoa không ngừng nổ tung, vừa mới hoàn thần bí cường thế hiệp hội các hội viên, lúc này tuyệt đại đa số đều tại đỏ thẫm hư ảnh đồ sát dưới, không có lực phản kháng chút nào.

Bọn hắn từng cái ngã trên mặt đất, đầu thân tách rời, c·hết không nhắm mắt, căn bản không nghĩ tới hội trưởng lại đột nhiên làm ra cái này Đẳngành động.

Bọn hắn không thể nào hiểu được.

Không nên a.

Hiệp hội phát triển đến trình độ này, không có lý do đột nhiên đối bọn hắn hạ thủ.

Có thể sự thật chính là như thế phát sinh rất nhanh, trong toàn bộ đại sảnh, cũng chỉ còn lại có bao quát hội trưởng ở bên trong bảy người.

Máu tươi thuận mặt đất chậm rãi chảy xuôi, nhuộm đỏ hết thảy.

“Một cánh cửa đối ứng một cái nguyện vọng… . Những thứ ngu xuẩn kia, thật sự cho rằng nguyện vọng như thế giá rẻ…” Một lão nữ nhân cười lạnh nói.

“Bọn hắn có thể không ngốc, chỉ là không có lựa chọn nào khác thôi.” Một người khác cười nói.

“Tổ điều tra bên kia thật không cần phải để ý đến a?” Lão nữ nhân hỏi. Ánh mắt nhìn về phía hội trưởng.

“Không sao, ta đã sắp xếp xong xuôi. Nhất định có thể cho bọn hắn một cái không tưởng tượng được kinh hỉ…” Hội trưởng cười nói.

“Thật sự là nhân từ, hội trưởng một mực tại đối điều tra đội hạ thủ lưu tình đâu.” Một thanh âm trầm thấp nam nhân trung niên nhịn không được nói.

“Phạm vi nhất định theo ta tâm ý, đây chẳng phải là làm hội trưởng chỗ tốt?” Hội trưởng mỉm cười.

Chương 261: Chung cuộc (1)

Chương 261: Chung cuộc (1)

Mãnh liệt màu lam quang vụ, dần dần tràn ngập tiến trong không khí.

Vu Hoành đứng tại Chung Cực Chi Môn biên giới, ngồi xuống, cẩn thận quan sát trên cửa hiển hiện phong cách cổ xưa ký hiệu hoa văn.

Những này ký hiệu hoa văn bản thân không giống như là bị điêu khắc đi ra, mà càng giống là tự nhiên sinh trưởng ngưng tụ hình thành.

Vu Hoành đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve.

Trên cánh cửa ký hiệu băng lãnh thấu xương, tính chất cứng rắn.

Chỉ là vừa chạm vào sờ, lập tức rộng lượng Chính Nguyên Thần Quang liền thuận tiếp xúc điểm, tràn vào cánh tay hắn, tiếp theo tiến vào thể nội, gia nhập trong đan điền khối không khí.

'Loại cảm giác này, giống như là, Chính Nguyên Thần Quang bản thân, đang nỗ lực gia tốc ta tu hành, để cho ta tu hành đến càng mạnh.'

Vu Hoành mày nhăn lại, hắn không thích không nhận chính mình khống chế nhân tố.

Không hề nghi ngờ, hiện tại Chính Nguyên Thần Quang đã là như thế.

Đứng người lên, hắn xuất ra tấm ván gỗ bút than, đem tất cả ký hiệu hoa văn mô tả xuống tới, chuẩn bị tự hành nghiên cứu.

Ngao!

Đột nhiên nơi xa truyền đến loáng thoáng tiếng thú gào.

Tựa hồ có đồ vật gì tại chém g·iết lẫn nhau, v·a c·hạm.

Không khí chung quanh bên trong lam quang sương mù có chút chấn động đứng lên, sau đó một giây sau liền hướng phía phương hướng âm thanh truyền tới dũng mãnh lao tới.

Vu Hoành nhìn ra xa mắt bên kia, bị càng xa xôi hắc vụ ngăn trở ánh mắt, không cách nào thấy rõ.

Hắn cũng liền không thèm để ý, trước đó nhiều như vậy loạn thất bát tao linh triều tuôn ra, cùng bản thổ cục diện bọn họ không phát sinh mâu thuẫn là không thể nào sự tình.

So với Chung Cực Chi Môn biến hóa, hắn dù sao cũng vô pháp khống chế, còn không bằng tiếp tục chính mình bước đi.

Đứng tại trong sân hắn nhìn dưới mặt đất bị nổ tung hố to, quỳ một chân trên đất, tay phải nhẹ nhàng bao trùm mặt đất.

‘Cường hóa.’

Hắn tâm niệm trong nháy mắt đem toàn bộ trong ngoài viện dưới mặt đất trận pháp bao khỏa đi vào.

Đồng thời cùng lúc bao khỏa đi vào, còn có một đống lớn tịch thu được hắc tai còn sót lại vật, cùng, lần trước xử lý Hắc Cự Nhân đắc thủ viên kia cùng cực đại xương đầu.

Cùng ngắn ngủi chữa trị, còn không bằng trực tiếp hợp thành cường hóa.

Lần này, hắn dự định dựa theo chính mình trước đó ý nghĩ, hoàn thiện toàn bộ trận pháp.

‘Cường hóa Đồ Linh Trận, phương hướng: Có thể thu hồi bao trùm tại phòng an toàn bên ngoài sơn động biểu, có thể thả ra bao trùm chung quanh địa vực, hình thành khu giảm xóc.’

Vu Hoành là thật dự định rời đi nguyên địa, làm cho cả doanh địa động, để tránh biến thành người khác thế lực bia sống.

Rất nhanh, hắc tuyến lóe lên hắc ấn phản hồi tiếng vang lên.

“Phải chăng cường hóa Đồ Linh Trận?”

Đếm ngược tại mặt đất hiển hiện: 5 ngày 11 giờ 2 phút.

‘Hơi dài, bất quá, có lẽ là bởi vì ném vào hợp thành còn sót lại vật phần lớn.’

Nhiều như vậy còn sót lại vật, để Vu Hoành cũng có chút chờ mong sau khi cường hóa thật phát, sẽ là bộ dáng gì.

“Đúng!”

Hắn làm ra khẳng định trả lời.

Ngang! !

Nơi xa lại lần nữa truyền đến Đa Mục Điểu gầm thét.

Hắn mắt điếc tai ngơ, xác định cường hóa về sau, đứng dậy vào sơn động, bắt đầu cầm mô tả xuống ký hiệu cùng hoa văn, ngồi vào bàn gỗ trước.

“Trước nếm thử rót vào nội khí, thử nhìn một chút, đơn độc từng cái tới…”

Trên cánh cửa hết thảy có mười hai loại ký hiệu hoa văn, hắn dự định từng cái cẩn thận khảo thí.

Đơn độc lấy ra, rót vào nội khí, cảm thụ biến hóa.

Đây là Vu Hoành bây giờ nhất là thô ráp nghiên cứu phương pháp.

Từng cái ký hiệu hoa văn bị chia làm vô dụng, nhưng rất nhanh, một viên cùng loại móc câu cong tự phù, ở bên trong khí rót vào dưới, phát sinh kỳ dị biến hóa.

Từng tia giọt nước, ở bên trong khí rót vào về sau, từ từ hiện lên ở tấm ván gỗ mặt ngoài.

“Giọt nước?” Vu Hoành hơi nghi hoặc một chút, Ứ Nê Quái khăn tay cấp tốc đem nó lau khô, sau đó lại đo lường thử.

Một cánh quang tại Chung Cực Chi Môn bên trên, làm sao lại xuất hiện ngưng kết giọt nước tự phù.

Những tự phù này, thật là tự nhiên hình thành sao? Nếu như không phải, như vậy là ai điêu khắc lên đi?

Vu Hoành ẩn ẩn cảm thấy Chính Nguyên Thần Quang rất hiển nhiên cũng ẩn giấu đi rất nhiều bí mật. Hắn dừng lại động tác, nhìn chăm chú lên viên này tự phù, thật lâu, hay là không có tiếp tục đào sâu xuống dưới.

Mà là ghi chép lại công năng, đưa vào nội khí số lượng, sau đó làm một cái đại tộc lặp lại khảo thí, xác định không có vấn đề, liền bắt đầu kế tiếp.

Đạo tức lưu chuyển tu hành, hắn nghiên cứu phù văn hoa văn, một bên đem nó gia nhập chính mình Ứng Sơn văn minh phù văn hệ thống.

Phù văn tổ hợp, có thể làm được rất nhiều sự tình, đối với hoàn cảnh thích ứng tính cũng có thể tăng cường rất nhiều.

Theo một ý nghĩa nào đó, phù văn hệ thống, thậm chí có thể tự hành chế tác trận pháp. Chỉ là Vu Hoành tự nhận là thực lực của mình còn chưa tới một bước kia.

…

Ù ù dưới mặt đất xe chở quáng, tại trong đường hầm không ngừng hướng phía chỗ sâu chạy tới.

Lực Vương bọn người hết thảy mười lăm người, tạo thành tổ điều tra, lúc này đang trốn giấu ở xe chở quáng bên trong, lẳng lặng chờ lấy tới mục đích.

Bọn hắn đã bảo trì cái tư thế này hơn một canh giờ.

Đang lúc Lực Vương mấy người dự định vụng trộm khởi động một chút thiết bị điện tử, nhìn xem chung quanh tình huống như thế nào lúc.

Rốt cục, xe chở quáng tự động tốc độ thả chậm.

“Hoan nghênh đi vào thế giới mới.” Một giọng nói ngọt ngào giọng nữ từ chung quanh vách tường vang lên.

“Tất cả xe chở quáng cùng áp giải nhân viên, xin mời tiếp nhận Tân Thành lần thứ nhất kiểm tra đo lường phòng hộ.” Giọng nữ lại lần nữa vang lên.

Kiểm tra đo lường phòng hộ?

Lực Vương trong lòng xiết chặt, cấp tốc nắm chặt trong tay s·ú·n·g phóng lựu.

Hắn vụng trộm từ xe chở quáng biên giới thò đầu ra.

“Phát hiện khả nghi mục tiêu!” Giọng nữ trong nháy mắt vang lên.

Phanh phanh phanh phanh! !

Trong chốc lát, lít nha lít nhít đ·ạ·n s·ú·n·g máy nổ vang, bắn phá tại từng chiếc xe chở quáng cạnh ngoài.

“Chơi hắn mát!” Lực Vương bỗng nhiên rống to, đứng người lên đối cứng lấy đ·ạ·n s·ú·n·g máy, đảo ngược xạ kích.

Lựu đ·ạ·n bay ra, lựu đ·ạ·n nổ tung, hỏa diễm cùng bạo tạc chấn động, làm cho cả không gian dưới đất sóng âm lặp đi lặp lại khuấy động.

Người bình thường tại loại hoàn cảnh này, đoán chừng một giây cũng đợi không nổi, lập tức sẽ xuất hiện hai tai mất thông.

Nhưng người cường hóa bọn họ không có lo lắng này.

Lực Vương dẫn đầu, những người còn lại từng cái nhao nhao đứng dậy, đối với s·ú·n·g máy xạ kích phương vị chính là một trận đánh trả.

Cộc cộc cộc cộc!

Đ·ạ·n bay vụt, bắn ngược, đánh nát vách tường hòn đá.

Tổ điều tra các thành viên thương pháp tinh chuẩn, một phút đồng hồ sau, tiếng s·ú·n·g an tĩnh lại.

Chung quanh mấy chục cái s·ú·n·g máy tự động điểm, cùng điểm giá·m s·át, đều bị nhổ.

Lực Vương trên người hạng nặng chống đ·ạ·n đồ bộ, lúc này tràn đầy lít nha lít nhít cái hố nhỏ, có thể thấy được hắn bị tập kích số lần nhiều.

Răng rắc.

Hắn đổi đi một cái băng đ·ạ·n, một lần nữa đựng bên trên lựu đ·ạ·n.

"Đi thôi. Như là đã bị phát hiện, vậy liền tốc độ!"

Tiết Ninh Ninh cùng Âu Lý, Y Y, cùng một chỗ tụ hợp, ba người một tổ, giống như những người khác, đi theo Lực Vương sau lưng, nhanh chóng hướng phía đường hầm chỗ sâu xông.

Xuyên qua gần trăm mét đường hầm.

Phía trước sáng tỏ thông suốt, xuất hiện một cái bán cầu hình nham thạch đại sảnh.

Trong đại sảnh bốn vách tường xám đen, trên trần nhà có từng đạo treo ngược lấy màu đen con dơi to lớn.

Những con dơi này, mỗi một đầu đều có to bằng đầu người, lại hai mắt hiện ra hồng quang nhàn nhạt trên lưng cột tựa hồ là thuốc nổ trang bị.

"Xin lấy ra giấy thông hành." Ngọt ngào giọng nữ lại lần nữa vang lên. Hiển nhiên gia hỏa này là cái thiểu năng trí tuệ.

Bành.

Tiết Ninh Ninh một phát s·ú·n·g đánh nổ giọng nữ phát sinh ẩn tàng loa.

Cùng lúc, đám người nhao nhao nổ s·ú·n·g, tinh chuẩn toàn bộ nhắm chuẩn con dơi.

Những con dơi này còn không có tới gần, liền bị từng đạo họng s·ú·n·g tinh chuẩn điểm bạo.

“Lên lên lên! !”

Lực Vương tiếp tục hướng trong đường hầm phóng đi.

Y Y bọn người theo sát phía sau.

Rất nhanh là lần thứ ba tập kích, một đầu chăm sóc thông đạo Hắc Huyết Nhân, từ trong bóng tối bổ nhào về phía trước mà ra.

Liên tục xử lý ba tên đội viên, gia hỏa này mới bị Lực Vương dùng một loại đặc biệt màu trắng s·ú·n·g bọt, đánh ra đại lượng bọt biển, đem Hắc Huyết Nhân năng lực tái sinh kềm chế.

Ngay sau đó có người tiến lên đem Hắc Huyết Nhân dùng đại lượng đặc chất băng vải quấn lên.

“Thứ này g·iết không c·hết, chỉ có thể dùng ức chế tề đem nó tạm thời áp chế, tiếp tục! Chúng ta chỉ có một giờ, tranh thủ có thể tại một giờ bên trong giải quyết!” Lực Vương hô to.

Tiểu tổ mục đích, là chí ít bắt một cái Hiệp hội Vĩnh Sinh thành viên, làm chứng cớ, thẩm vấn tình báo.

Xông qua cái thứ ba đại sảnh, trước mặt vách đá chung quanh bắt đầu xuất hiện đơn giản trang sức.

Một chút đặc thù hoa văn đại biểu Ứng Sơn văn minh biểu tượng, cũng bắt đầu ở nơi này trên mặt tường xuất hiện.

Cái thứ tư trong đại sảnh.

Quay chung quanh ở giữa xe chở quáng đường hầm, đại sảnh hai bên kiến tạo hai tòa quái dị màu đen Dực Nhân tượng nặn.

Hai tòa tượng nặn đều là ôm hai chân, ngồi chồm hổm ở trên bệ đá, phía sau cánh chim màu đen rủ xuống, che khuất trần trụi toàn thân.

Mọi người mới vừa mới tiến tới.

Lập tức hai tòa Dực Nhân pho tượng run lẩy bẩy, trên thân vỡ ra từng đạo tinh mịn vết nứt.

“Cảnh giới!” Lực Vương hô to.

Đám người cấp tốc phân tán, tự động triển khai trận hình, từng thanh từng thanh s·ú·n·g ống nhắm chuẩn pho tượng.

Bành! !

Trong chốc lát, pho tượng nổ tung, bên trong tuôn ra mảng lớn đen nghịt côn trùng.

Đám côn trùng này mỗi một đầu đều là cùng loại phóng đại bản giòi.

Toàn thân nhăn nheo, từng vòng từng vòng hình dài mảnh, tựa như con giun giống như không ngừng trên mặt đất nhúc nhích.

Bọn chúng mỗi một đầu đều có người thành niên cánh tay dài như vậy, vừa hạ xuống địa, liền hướng phía đám người nhanh chóng bò gần.

Cộc cộc cộc cộc!

Tiếng s·ú·n·g nổ tung tất cả mọi người tận khả năng tinh chuẩn xạ kích giòi bọ.

Nhưng giòi bọ da dày trình độ vượt qua bọn hắn tưởng tượng, một đầu giòi bọ ít nhất phải năm phát s·ú·n·g mới có thể đ·ánh c·hết.

Đây là có Huy Thạch vật liệu hỗn hợp chế thành đ·ạ·n đặc thù.

Đ·ạ·n phổ thông đánh vào bọn chúng trên thân, hoàn toàn không có hiệu quả, tựa như hư ảo giống như trực tiếp xuyên thấu rơi trên mặt đất.

Tê. Từng vòng từng vòng màu đen giòi bọ đem tất cả mọi người dần dần vây quanh, hướng phía ở giữa xua đuổi.

Từng cái bức xạ lựu đ·ạ·n bị ném bắn đi ra, nổ tung, vô hình giá trị âm bức xạ nổ tung, cũng vỡ nát bộ phận giòi bọ.

Nhưng không làm nên chuyện gì, hàng ngàn hàng vạn giòi bọ càng ngày càng gần.

Đám người liều mạng khai hỏa, lợi dụng không đứt chương đổi xạ kích thủ, đến hình thành tiếp tục không ngừng ổn định xạ kích chảy.

“S·ú·n·g ức chế!” Lực Vương hô to.

Lập tức tất cả mọi người gỡ xuống s·ú·n·g ức chế, đối với giòi bọ bóp cò.

Tê.

Đại lượng sền sệt bọt biển phun ra ngoài, gặp được không khí liền cấp tốc ngưng kết, đem giòi bọ bọn họ nhao nhao bao phủ, dính dính chặt.

Thế cục một chút cầm cự được.

Đang lúc tất cả mọi người cảm thấy có thể dùng s·ú·n·g ức chế áp chế giòi bọ, tiếp tục hướng phía trước lúc.

Bành.

Bành.

Đột nhiên phía trước trong hắc ám, một đạo thân ảnh cao lớn bước nhanh hướng phía đám người tới gần.

Sau đó, bóng đen gia tốc, bắn vọt.

Bước chân nặng nề giẫm đạp đến mặt đất không tách ra nứt, nổ tung từng cái hố sâu.

Lâm Y Y cái thứ nhất phát hiện người đến, trước tiên chuyển di họng s·ú·n·g, nhắm ngay đối phương.

Phanh phanh phanh! !

Liên tục ba thương.

Ba viên đ·ạ·n đều đánh vào trên người đối phương, tràn ra hỏa hoa, lông tóc không tổn hao gì.

Cũng may những người khác kịp phản ứng, s·ú·n·g ức chế nhao nhao quay tới, lấy người cường hóa siêu tốc động thái thị giác, tinh chuẩn người trong số mệnh ảnh.

Rất nhanh ức chế tề đối với nó cũng sinh ra hiệu quả.

Bóng người bị đại lượng bọt biển dính liền lấy, bộ pháp bắt đầu trở nên chậm chạp, nhưng vẫn là từng bước một gian nan hướng phía bên này đến gần.

Bá.

Một đạo gào thét chợt lóe lên.

Bóng người đột nhiên giơ tay, ném ra một khối to bằng đầu nắm tay hòn đá, đập trúng gần nhất một tên đội viên.

Đội viên lồng ngực sụp đổ, người bị nện đến về sau ngã sấp xuống, một chút không có hô hấp.

Chương 262: Chung cuộc (2)

Chương 262: Chung cuộc (2)

“Thảo! Ta đến!” Lực Vương nhảy xuống xe chở quáng, bắp thịt cả người bành trướng một vòng lớn, hai tay trên da tất cả đều là các loại Huy Thạch Tủy vẽ hoa văn.

Hắn vừa xuống xe bên cạnh hướng bóng người phóng đi.

Hai đạo nhân ảnh không chút nào dừng lại, một chút liền tới gần, đụng nhau.

Bành! !

Lực Vương bỗng chốc bị đụng đổ, lăn đến trên mặt đất.

Không đợi hắn đứng dậy, bóng người kia hướng phía trước xông lên, rút ra bị bọt biển dính dính hai chân, đối với Lực Vương cái cằm chính là một cước.

Bành!

Hắn đem Lực Vương bị đá bay lên, trùng điệp đâm vào trên vách tường. Nhất thời dậy không nổi thân.

Lúc này đến gần, mọi người mới nhìn rõ gia hỏa này là cái thứ gì.

Bóng người căn bản cũng không phải là người sống, mà là một cái mọc ra đầu lâu dê rừng lông đen Dương Nhân!

Dương Nhân thân cao hai mét, không có cơ bắp, lông đen bên dưới là khô cạn không có quang trạch xương cốt.

Hai cánh tay hắn tựa như hai thanh to lớn hắc liêm đao, tùy ý vung vẩy, liền có thể mang ra chói tai tiếng xé gió.

Bạch!

Dương Nhân thân ảnh lóe lên, hung hăng một đao, đem hai tên chỗ gần đội viên chém lăn.

Ầm ầm!

Lựu đ·ạ·n bạo tạc, trên người hai người này hạng nặng chống đ·ạ·n đồ bộ bị chặt ra khe khổng lồ.

Ngã trên mặt đất trong thời gian ngắn dậy không nổi thân.

Bạch!

Dương Nhân lại lần nữa vung đao, lách mình, lại là hai cái đội viên bị chặt bay, như là bị trọng chùy đập trúng đồng dạng, sau lưng bình dưỡng khí b·ị đ·âm vào trên vách đá một chút đè bẹp.

Tốc độ hình người cường hóa thấy tình thế không ổn, cấp tốc triển khai tốc độ, ý đồ cùng nó đánh nhanh chiến.

Nhưng không dùng.

Dương Nhân tốc độ nhanh hơn bọn họ quá nhiều, ba người đồng loạt ra tay, Dương Quang vật liệu đoản đao liên tiếp vung chém, nhưng trừ chém đứt một chút Dương Nhân lông đen, liền lại không hắn dùng.

Bành.

Bành.

Bành.

Đúng lúc này, chỗ càng sâu trong thông đạo, lại có con thứ hai Dương Nhân từ từ đi ra.

"Y Y!" Tiết Ninh Ninh quát khẽ một tiếng, cái thứ nhất xông đi lên.

Lâm Y Y đi theo phía sau, cùng một cái khác nam đội viên cùng một chỗ, hướng phía con thứ hai Dương Nhân tới gần.

Ba người liên thủ đồng dạng bắt đầu vây công Dương Nhân.

Nhưng Dương Nhân trên người lông tóc đặc biệt cứng rắn, đồng thời tốc độ quá nhanh, đến mức bọn hắn tiến công ba vầng, mới có thể có một vòng có thể đánh trúng địch nhân.

Theo thời gian chuyển dời.

Trên thân mọi người thương thế càng ngày càng nhiều, bò dậy đội viên có rất nhiều bởi vì bình dưỡng khí hư hao, mà không pháp tiếp tục hướng phía trước.

"Nghĩ một chút biện pháp! Sắp không chịu được nữa!" Tiết Ninh Ninh lớn tiếng hướng Lực Vương quát.

Lực Vương ôm chặt lấy Dương Nhân cánh tay phải lực lượng toàn thân bộc phát, đem nó ầm vang giơ lên, đập xuống.

Nhưng một giây sau hắn liền bị Dương Nhân cánh tay trái vung ra một đao ném bay.

"Rút lui trước! Ta đoạn hậu!"

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới, Hiệp hội Vĩnh Sinh trừ ra Hắc Huyết Nhân bên ngoài, thế mà còn trong tay nắm giữ một loại thực lực cường hãn đặc thù hắc tai sinh vật.

Cái này Dương Nhân thực lực tổng hợp chí ít có thể so với cấp năm hắc tai. Coi như bọn hắn toàn viên đỉnh tiêm người cường hóa, cũng không cách nào đột phá hai đầu Dương Nhân phòng thủ.

"Tốt!" Đám người nhao nhao triệt thoái phía sau, đỡ dậy trên đất thương binh, hướng về nơi đến phương hướng lui bước.

Đúng lúc này.

Hai đầu Dương Nhân bỗng nhiên đồng thời gầm nhẹ, cùng một chỗ thoát khỏi dây dưa, hướng đối phương phóng đi.

Bành.

Cả hai đụng nhau, trong nháy mắt hóa thành một đoàn khói đen, dung hợp lại cùng nhau.

“Không tốt! Chạy!

Lực Vương nắm lên hai cái đội viên liền lui về sau.

Nhưng đã tới đã không kịp.

Ầm ầm! !

Trong chốc lát, đoàn kia màu đỏ thẫm sương mù ầm vang bạo tạc.

Lực trùng kích khổng lồ một cái chớp mắt bao trùm toàn bộ lớn, trực tiếp đem tất cả còn có thể đứng đấy đội điều tra viên, toàn bộ nổ té xuống đất, động đ·ạ·n không được.

Lâm Y Y cũng bị nổ thân thể cao cao ném đi, đâm vào vách động, lăn xuống địa phương.

Trong miệng nàng một ngụm máu tuôn ra, nôn trong mũ giáp một cổ.

Hỗn loạn nhìn về phía những người khác, nàng hãi nhiên phát hiện, ở đây tất cả đội viên, đều ngã trên mặt đất, không thể động đậy.

Bao quát mạnh nhất đội trưởng Lực Vương, cũng chỉ là miễn cưỡng lấy tay chống đỡ lấy thân thể.

‘Chênh lệch quá xa!’

Bọn hắn nhằm vào Hắc Huyết Nhân chuẩn bị bố trí, đối với cái này Dương Nhân không chút nào có tác dụng.

Đối phương tốc độ quá nhanh, lực lượng cũng quá mạnh, căn bản là không có cách nhắm chuẩn.

Hiện tại tất cả mọi người bị nổ tung đánh ngã, coi như muốn rút lui, cũng căn bản không còn kịp rồi.

‘Làm sao bây giờ! ?’ Lâm Y Y cắn răng ý đồ đứng người lên, nhưng toàn thân đau nhức kịch liệt, để nàng căn bản không có cách nào chống đỡ lấy thân thể trọng lượng.

Chẳng lẽ lâu như vậy chuẩn bị, liền mới đến nơi này, ngay cả hiệp hội thành viên người đều không có gặp, liền kết thúc! ? Hai đầu Dương Nhân bạo tạc quá nhanh, cũng quá đột nhiên, đến mức bọn hắn đến tiếp sau còn có v·ũ k·hí đặc thù, cũng căn bản không có cách nào lấy ra.

Tất cả mọi người liền đều mất đi sức chống cự.

Có thể cục diện như vậy, tại sao tới trước đó cao tầng không có dự liệu được? Đã có Hắc Huyết Nhân, liền rất có thể sẽ có cái thứ hai, cái thứ ba. Vì cái gì… Đội viên bên trong có não người trong biển đã lại lần nữa hiển hiện nghi vấn.

Lực Vương cùng Tiết Ninh Ninh lúc này ánh mắt giao hội, đều trong nháy mắt nghĩ đến một loại khả năng… Đó chính là…

Phốc.

Thân thể lại lần nữa trùng điệp ngã nhào xuống đất.

‘Làm sao bây giờ! ! ?’

Lâm Y Y bị tạc đến có chút chóng mặt đầu, điên cuồng sung huyết, suy tư, chuyển động.

‘Đúng, còn có Vu Hoành cho vật kia!’ nàng vội vàng lục lọi xuất ra viên kia viên hạt châu.

‘Có thể thứ này hẳn là liên hệ Vu Hoành đạo cụ, nhưng bây giờ loại tình huống này, coi như liên hệ đến hắn thì có ích lợi gì. Coi như hắn hiện tại xuất phát, cũng đã không còn kịp rồi…’

Lâm Y Y nắm vuốt hạt châu, trong lòng một mảnh tuyệt vọng. Nhưng vẫn là dùng sức dựa theo Vu Hoành phân phó, đem nó bóp nát ra.

‘Làm sao bây giờ làm sao bây giờ làm sao bây giờ! ! ?’

Phốc! Hai đầu Dương Nhân đã riêng phần mình đi đến một tên đội viên trước mặt, giơ lên liêm đao.

Trong đó một tên đội viên, thình lình chính là một cái chân lựu Âu Lý.

Nàng nằm trên mặt đất, trong tay ôm s·ú·n·g ức chế, run rẩy đối với Dương Nhân. Tựa hồ biết mình muốn c·hết, khóe mắt nàng có nước mắt tràn ra, lại không chút nào lên tiếng, mặc dù đang khóc, nhưng nàng ánh mắt dị thường thản nhiên.

“Quái! Vật! !” Đột nhiên một bên kêu to một tiếng, hấp dẫn Dương Nhân chú ý. Cũng hấp dẫn còn lại chú ý của mọi người.

“Tới g·iết, ta!” Lâm Y Y đứng người lên, sắc mặt phiếm hồng, cắn răng chống đỡ lấy thân thể.

Hai đầu Dương Nhân dừng một chút, thế mà thật xoay người, nhìn về phía nàng, từng bước một hướng nàng đến gần.

Phốc phốc phốc!

Trong lúc đó Y Y đưa trong tay một đống loạn thất bát tao đồ vật, toàn bộ hướng Dương Nhân đập tới.

Sau đó xoay người chạy.

Bành!

Nàng thân thể nhỏ nhắn xinh xắn một chút đâm vào trên vách tường, b·ị b·ắn ngược trở về, ngã ngồi trên mặt đất.

‘Hả? Đằng sau ta không phải đất trống… Sao! ?’

Y Y đầu óc có chút không dùng được nhớ lại, ngồi dưới đất, choáng đầu hoa mắt gian nan ngẩng đầu.

Sau lưng, không biết lúc nào xuất hiện một tòa hình người vách tường, màu đỏ sậm cao hơn hai mét, đang cúi đầu lẳng lặng nhìn xem nàng.

Trong vách tường ở giữa, một tấm tràn đầy bắp thịt dữ tợn mặt người, lộ ra một cái ngốc trệ mà ôn hòa mỉm cười.

“Thương. Chỗ chỉ!”

Mặt người trầm thấp nói nghe không hiểu ngôn ngữ.

“Đây là… . Cái gì! ?” Lâm Y Y ngây dại.

Không chỉ là nàng, phụ cận bộ điều tra đội viên, cũng đều ngây dại.

Trừ ra đã hôn mê đội viên bên ngoài, những người còn lại phần lớn đều là trơ mắt nhìn đầu này khổng lồ dị dạng quái vật, từ Lâm Y Y sau lưng từ nhỏ đến lớn, tựa như hạt giống nảy mầm giống như mọc ra.

Lực Vương hai tay nắm lấy định hướng tạc đ·ạ·n, đột nhiên kịp phản ứng

“Nhanh! Chạy! !” Hắn bỗng nhiên rống to.

Hắn nhìn thấy hai đầu Dương Nhân bỗng nhiên gia tốc, hướng phía Y Y phóng đi, bọn chúng tựa hồ muốn trực tiếp đem Lâm Y Y thân thể đụng xuyên, phóng tới đầu kia mới xuất hiện quái vật.

Mà lúc này Y Y căn bản không có phát giác, còn tại ngơ ngác nhìn phía sau quái vật.

Răng rắc!

Tiết Ninh Ninh giơ lên s·ú·n·g ức chế, nhắm ngay Dương Nhân, liền muốn bóp cò s·ú·n·g.

Oanh! !

Nhưng vào lúc này.

Trường thương thủ bắp thịt cả người bỗng nhiên bành trướng, dậm chân, bắn vọt, tựa như chiến xa giống như vượt qua Lâm Y Y, chính diện vọt tới xông tới hai đầu Dương Nhân.

Bành!

Bành!

Bành!

Nặng nề tiếng bước chân tại thời khắc này điệp gia một thể.

Trường thương thủ cùng hai đầu Dương Nhân tựa như ba chiếc cấp tốc lao vụt xe cộ, trùng điệp đụng nhau cùng một chỗ.

Một tiếng ầm vang tiếng vang.

Trường thương thủ sau lưng vỡ ra, sáu đạo huyết nhục xúc tu bắn ra, tinh chuẩn đem hai Dương Nhân tầng tầng buộc chặt quấn quanh.

Hai đầu Dương Nhân bị khốn trụ sau ý đồ tránh thoát, nhưng lực lượng quá cách xa, ngược lại b·ị b·ắt lại, giơ lên cao cao ngạnh sinh sinh nhập vào mặt đất.

Bành! !

Thế nào!

Bọn chúng rống giận, tại mặt đất còn tại giãy dụa.

Nhưng theo một đạo gai nhọn màu đen đâm vào, trong đó một đầu Dương Nhân an tĩnh.

Trường thương thủ hé miệng, trong miệng bắn ra một đầu thô to gai nhọn màu đen đầu lưỡi, đâm vào một đầu Dương Nhân trán.

Màu đen đầu lưỡi đem Dượng Nhân treo thật cao, treo ở không trung, tựa như hút đồ uống, từ Dương Nhân thể nội hút lấy không biết chất lỏng.

Bò….ò…!

Một đầu khác Dương Nhân còn tại giãy dụa

Răng rắc một tiếng vang giòn, nó toàn bộ lồng ngực bị một cước cự lực tại chỗ đập vụn, sụp đổ đi vào, triệt để an tĩnh lại.

Tê! !

Trường thương thủ g·iết c·hết hai đầu Dương Nhân về sau, trên thân cơ bắp tựa như như nước chảy, cấp tốc bao trùm lên Dương Nhân thân thể.

Rất nhanh, Dương Nhân t·hi t·hể biến mất, phảng phất bị cơ bắp tiêu hóa hấp thu, biến thành trường thương thủ một bộ phận.

Mà chính nó thân thể cũng từ hai mét, cất cao đến hai mét năm. Thân thể cơ bắp cũng so trước đó càng cường tráng hơn vặn vẹo.

"Y Y, đi mau!" Lực Vương đứng người lên, rống to.

Trong tay hắn đã cầm một cái định hướng cỡ lớn túi thuốc nổ, trong mũ giáp máu me đầy mặt, chạy chậm xông lại.

"Có thể động, toàn mẹ nhà hắn cho ta rút lui! Ta đoạn hậu!" Lực Vương rống giận.

Hắn mới đứng dậy, nhìn thấy trường thương thủ khủng bố ngoại hình, lập tức liền hiểu lầm, tưởng rằng mới xuất hiện hắc tai quái vật

"Y Y! Cách xa hắn một chút! !" Tiết Ninh Ninh cũng kêu to, hòa hoãn lại, đứng dậy chuyển di họng s·ú·n·g nhắm ngay trường thương thủ.

Không ai nhìn thấy trường thương thủ là thế nào xuất hiện, chỉ cảm thấy một cái chớp mắt, quái vật kia liền đã hiện thân.

Nhưng cũng tiếc, hết thảy đã tới đã không kịp.

Trường thương thủ lúc này đã quay người, mặt hướng Lâm Y Y.

Xùy!

Nó giang hai cánh tay, trên mặt lộ ra một cái bình hòa dáng tươi cười trong chốc lát, nó thân thể thu nhỏ, trái với định luật vật lý, 2 giây bên trong, liền co nhỏ lại thành một viên viên bi lớn nhỏ đỏ sậm hạt châu.

Đùng.

Hạt châu rơi trên mặt đất, nhấp nhô xuống, lăn đến Y Y bên chân.

Lâm Y Y xoay người, đem nó nhặt lên, khuôn mặt ngơ ngác nhìn một chút chung quanh hướng giống như mình ngơ ngác ngắm nhìn đội viên.

Lực Vương giơ thuốc nổ chạy một nửa.

Tiết Ninh Ninh họng s·ú·n·g kém chút liền nổ s·ú·n·g.

“Cái này. Giống như, là Vu Hoành, cho!” Nàng giơ lên hạt châu, ngơ ngác nói.

Cùng lúc đó.

Hắc Phong doanh địa.

Chính ngồi xếp bằng bất động Vu Hoành, bỗng nhiên mở ra con mắt.

Trong đầu tiến hóa thành Vô Cực Thiên Hà Thuật nguyệt ngấn ấn ký, tại vừa mới trong nháy mắt, bị xúc động.

“Trường thương thủ được triệu hoán… Xem ra bọn hắn gặp phải khó khăn. Hắn là tiếp cận Hiệp hội Vĩnh Sinh tổng bộ…”

Dựa theo logic phán đoán, cái kia một mảnh hồng trị nồng độ không cao, lại có thể gặp được có thể trở ngại tổ điều tra đội ngũ hắc tai, cuối cùng dẫn đến không thể không triệu hồi ra trường thương thủ

Ý vị này tổ điều tra thủ đoạn khác đều dùng mất rồi, hay là vô hiệu, mới có thể lựa chọn triệu hoán. Đương nhiên, cũng có thể là là ngoài ý muốn bị đè ép vỡ tan triệu hồi ra.

‘Mặc kệ cái nào tình huống, ta đều nên xuất phát…’

Vu Hoành đứng người lên, trên gương mặt màu lam vân văn lóe lên liền biến mất.

Thái Uyên Chính Pháp tầng thứ nhất, liền đem hắn lúc này cường độ nhục thân, lại một lần nữa đẩy cao một đoạn.

Hắn lúc này, không chỉ thể nội thần quang nội khí vô hạn, cường độ thân thể cũng đạt tới trước đó không cách nào chạm đến càng đỉnh cao hơn.

Đi ra sơn động.

Vu Hoành đại khái phán đoán hạ ấn ký phương hướng.

Tâm niệm vừa động.

Lập tức từng đầu Long Tích tại phía sau hắn hiển hiện.

“Đi.”

Hắn đưa tay chỉ hướng phương hướng kia.

Sưu sưu sưu sưu! !

Trong chốc lát, trong hắc ám, Long Tích bầy nhanh chóng thoát ra, hướng phía bên kia tốc độ cao nhất bắn vọt.

Mà Vu Hoành đứng tại chỗ, ngẩng đầu nhìn một chút bóng đêm. Cũng đồng dạng bá một chút biến mất tại nguyên chỗ.

Hiệp hội Vĩnh Sinh cực khả năng nắm giữ lấy đóng lại hắc tai phương pháp, nắm giữ lấy càng nhiều liên quan tới nguyên tai, liên quan tới hàn tai bí mật, cho nên… . Vô luận là vì Y Y, vẫn là vì nắm giữ càng nhiều nguyên tai bí ẩn, hắn đều dự định đi một chuyến.

Chương 263: Chung cuộc (3)

Chương 263: Chung cuộc (3)

“Dạng này liền hết thảy kết thúc.”

Thạch bảo trong đại đường.

Một cái cầm trong tay quải trượng mặt nạ màu đen người, từ từ đi dạo, tản bộ, từ trong bóng tối đi ra, nhìn xem trên tường giá·m s·át chiếu ảnh.

Chiếu ảnh tựa hồ có trì hoãn, hình ảnh không ngừng lấp lóe, mơ hồ, hiển nhiên bị quấy rầy rồi.

Trên tấm hình cũng như ngừng lại một phút đồng hồ trước tình cảnh, Dương Nhân hướng phía Y Y tiến lên, tất cả mọi người ngã trên mặt đất, toàn thân đẫm máu, đại cục đã định.

“Đi thôi, nên chấp hành bước kế tiếp.”

Vĩnh Sinh hội trưởng đi lên phía trước ra, sau người nó, ba đạo đồng dạng người khoác áo bào đen, mang theo kim loại đen mặt nạ người thần bí, một dạng từ từ đi ra.

“Tầng thứ tư phòng tuyến, có thể đi đến một bước này coi như không tệ, nhưng cũng liền dạng này.” Bên trong một cái mập lùn lão nữ nhân cười nói.

“Bên này không thành vấn đề, nhìn xem Tự Do liên minh bên kia đội điều tra đi.” Một cái khác nam tử khôi ngô trầm giọng nói.

“Đông Hà thế cục đã định, tiếp xuống chỉ cần Flicka cùng Tự Do liên minh xác định tình huống, chính là chúng ta chính thức thành lập Tân Thành thời điểm. Hắc Dạ Chi Trì nổi lên, tụ tập hơn phân nửa tế phẩm, đã bắt đầu gia tốc, đại khái còn cần hơn một giờ tả hữu.” Vĩnh Sinh hội trưởng giải thích nói.

Hắn đưa tay hư điểm.

Chiếu ảnh lấp lóe xuống, biến thành một chỗ khác thông đạo dưới lòng đất.

Flicka tổ điều tra người dẫn đội là cái tóc vàng mắt xanh cường tráng nữ tử, lúc này nữ tử đã lồng ngực bị Dương Nhân đâm xuyên, đính tại trên tường, vô lực giãy dụa.

Còn lại đội viên ngổn ngang lộn xộn đổ vào một bên, sớm đã không có khí tức.

“Nhìn xem Tự Do liên minh bên kia.”

Hội trưởng mỉm cười nói. Tiếp tục cắt đổi hình ảnh.

Lập tức hình ảnh lại lóe lên.

Đồng dạng trong thông đạo dưới lòng đất một đạo màu đỏ tóc ngắn yểu điệu thân ảnh, chính một tay rút ra loan đao, dưới thân bị loan đao đâm thủng qua, chính là hiệp hội phái ra hắc tai dung hợp tinh anh, Hắc Dương Nhân.

Tựa hồ là phát hiện giá·m s·át chỗ.

Nữ tử tóc đỏ ngẩng đầu lên, hướng phía giá·m s·át lộ ra vẻ kiên nghị tràn đầy huyết tinh biểu lộ.

“Làm sao có thể… ! ? Chỉ là một cái nhiều tầng người cường hóa! ? Nàng làm sao làm được g·iết c·hết Hắc Dương Nhân! ?”

Hiệp hội mấy người động tác ngừng một lát, đều bị trong tấm hình tình cảnh trấn trụ.

“Có ý tứ.” Hội trưởng lại ngược lại nở nụ cười.

“Đây không phải trở nên càng có ý tứ rồi hả? ?” Hắn tựa hồ kìm lòng không được nghĩ tới điều gì buồn cười sự tình, ngẩng đầu lên, cười đến càng phát ra vui vẻ.

“Chẳng lẽ là Mesa người tại… ! ?” Đột nhiên còn lại năm người đều ánh mắt tụ tập tại trong góc một mực chưa hề nói chuyện một tên người áo đen trên thân.

“Chỉ là phiền toái nhỏ thôi. Hội trưởng chắc hẳn cảm thấy dạng này ngược lại có thể tăng thêm một chút niềm vui thú, ta nói đúng không? Hội trưởng đại nhân?”

Tên người áo đen này cúi đầu lên tiếng, thanh âm mang theo thong dong đến có chút dị thường bình tĩnh.

“Xác thực… Dù sao, hết thảy đều tại dựa theo ta dự đoán tiến trình phía trước tiến.” Hội trưởng cúi đầu xuống, từng bước một đi xuống bậc thang, dẫn đầu đi ra đại đường, hướng phía một đầu u ám thông đạo dưới lòng đất đi đến.

Cực Quang thành.

Trần Diệu Phong nhẹ nhàng gõ cửa, đứng tại một đầu đỏ sậm trong hành lang.

Chung quanh an tĩnh dị thường, mặt đất phủ lên thật dày thảm màu đen, hành tẩu lúc mảy may im ắng.

Từng cái đứng nghiêm cầm thương cảnh vệ đều đều phân bố tại hành lang hai bên, bọn hắn mặc lấy toàn thân màu đen cường hóa đồ bộ, mang theo nặng nề van thở mũ giáp bộ mặt thấy không rõ biểu lộ, cho người ta một loại băng lãnh nghiêm túc thiết huyết cảm giác đè nén.

“Tiến.” Phụ thân Trần Hi Quang thanh âm từ bên trong truyền ra.

Trần Diệu Phong đẩy cửa ra, bên trong trống rỗng, tóc trắng phơ Trần Hi Quang đang ngồi ở bên cửa sổ trên xe lăn, ghé mắt nhìn qua ngoài cửa sổ mô phỏng ánh nắng.

“Tổ điều tra xảy ra chuyện.” Trần Diệu Phong trầm giọng nói.

Lặng im.

Trần Hi Quang không có trả lời, thậm chí đều không có quay đầu.

Hắn vẫn như cũ nhìn chăm chú lên cảnh sắc bên ngoài, nhìn chăm chú tắm rửa tại mô phỏng dưới ánh mặt trời từng tòa cao ốc.

Mấy chục giây sau.

Hắn quay đầu, nhìn về phía mình nhi tử.

“Ta đã vừa mới cùng mặt khác Cực Quang thành uỷ viên nói chuyện.”

“Tất cả?” Trần Diệu Phong sững sờ, cấp tốc kịp phản ứng.

“Vâng.” Trần Hi Quang gật đầu.

Hắn từ từ đứng người lên, tay vịn cái ghế lan can, từ từ thẳng tắp thân eo.

“Kỳ thật, từ vừa mới bắt đầu, chúng ta tổ điều tra, cũng chỉ là dùng đến yểm hộ chân chính tổ điều tra tiến vào bom khói.”

“Ta đã nhận ra.” Trần Diệu Phong trầm mặc dưới, gật đầu.

“Đúng vậy, cứ việc chỉ là bom khói, nhưng chúng ta hay là tận khả năng làm đến mỗi một bước chuẩn bị. Cứ việc, chúng ta đều biết, chỉ dựa vào những cái kia, không có khả năng ứng phó được thần bí Hiệp hội Vĩnh Sinh…” Trần Hi Quang tiếp tục nói.

“Nhưng chúng ta vẫn làm.”

“Hiệp hội Vĩnh Sinh gian tế quá nhiều, ta có thể hiểu được làm như vậy nguyên do.” Trần Diệu Phong nói.

“Chính là bởi vì điểm ấy, cho nên chân chính bộ điều tra, không thuộc về bất kỳ một cái nào Cực Quang thành. Mà là, đơn độc do một chi ngoại bộ đội ngũ, lặng yên tiến vào.” Trần Hi Quang giải thích nói.

“Vậy chúng ta người làm sao xử lý?” Trần Diệu Phong trầm thấp hỏi.

“Chuẩn bị không đủ, thậm chí còn không biết rõ tình hình, liền tùy tiện đối đầu Hiệp hội Vĩnh Sinh…” Hắn nắm đấm một chút xíu nắm chặt, thanh âm từ từ lớn lên.

“Chúng ta sẽ tận lực bảo toàn bọn hắn. Bảo vệ bọn hắn sinh mệnh.” Trần Hi Quang nghiêm mặt nói.

“Bọn hắn là tinh nhuệ! Là chúng ta tuyển chọn tỉ mỉ đi ra người cường hóa bên trong tinh anh!” Trần Diệu Phong nói.

“Coi như muốn bọn hắn làm ra hi sinh, cũng ít nhất phải có quyền hiểu rõ tình hình quyền lựa chọn! !”

“Muốn lừa qua địch nhân, đầu tiên muốn gạt qua chính mình. Huống chi, là Hiệp hội Vĩnh Sinh dạng này gian tế đông đảo thế lực.” Trần Hi Quang bình tĩnh nói.

Hắn nhìn chăm chú lên nhi tử.

“Đứng tại phụ thân góc độ bên trên ta có thể hiểu được ngươi. Đứng tại cá nhân góc độ bên trên, ta cũng tương tự có thể hiểu được hành động lần này đối với cá nhân không công bằng. Nhưng…”

Hắn dừng một chút.

“Chúng ta không có lựa chọn nào khác… Là lựa chọn tôn trọng cá nhân, đại cục thất bại. Hay là lựa chọn có khả năng hi sinh một số nhỏ, lấy đại cục làm trọng. Nếu như là ngươi, ngươi nên lựa chọn như thế nào?”

“Ta… !” Trần Diệu Phong nắm chặt nắm đấm, cảm giác như vậy, hắn đã từng cảm thụ qua một lần, lần kia, bằng hữu tốt nhất của hắn không có.

Mà lần này…

Đùng.

Trần Hi Quang đưa tay nhẹ nhàng đặt ở nhi tử trên vai.

“Không sao… Hết thảy quyết định, đều là ta sở hạ. Không có quan hệ…”

Trong thanh âm hắn lộ ra nồng đậm mỏi mệt.

Trong đêm tối hàn phong gào thét.

Tuyết lớn bao trùm tất cả mọi thứ.

Vu Hoành thân hình tựa như một tia trắng, tại trên mặt tuyết nhanh chóng hướng phía trước lao vụt.

Bông tuyết ở bên cạnh hắn đều hóa thành nghiêng mưa đao. Quá nhanh tốc độ, để bông tuyết vẩy xuống lúc va vào trên người cường độ, đủ để tại người bình thường trên thân tạo thành từng đạo miệng máu.

Lúc này bông tuyết thật tựa như đao.

Tại phía sau hắn.

Từng đạo màu lam quang vụ, từ sau lưng nó tiêu tán mà ra, cùng chung quanh hắc vụ phát sinh phản ứng, triệt tiêu lẫn nhau.

Sáng cùng tối, phảng phất trời sinh đối thủ một mất một còn.

Lúc này Vu Hoành thể nội, cái kia vô cùng tận Chính Nguyên Thần Quang, đang điên cuồng ý đồ tuôn ra bên ngoài thân, chống đỡ lấy chung quanh hắc vụ ăn mòn.

Loại này đối lập triệt tiêu, thậm chí ngay cả Vu Hoành nguyên bản hấp thu hồng trị chuyển hóa làm nội khí, đều chịu ảnh hưởng.

Hồng trị bức xạ mới đến bên người, còn chưa kịp hấp thu, liền bị lam quang triệt tiêu.

'Trụ Thần Quang ảnh hưởng đã dần dần bắt đầu…' hắn quay đầu hướng doanh địa phương hướng nhìn lại.

Nơi đó đã có nhàn nhạt lam quang chiếu sáng khối nhỏ bầu trời

Cái này đang khắp nơi đều là sương mù đen kịt so sánh dưới, cái này một khối nhỏ bị chiếu sáng địa phương, lộ ra đặc biệt chướng mắt.

Hắn không biết làm như vậy đúng là sai, nhưng chỉ cần có hắc ấn, hắn tin tưởng, chính mình trưởng thành nhất định có thể đem khống ở thế cục phát triển.

Quay đầu lại, hắn tiếp tục hiệu đính ấn ký phương hướng, hướng phía Y Y bên kia gia tốc tiến đến.

Mà tại phía sau hắn.

Nơi xa, trong doanh địa Chung Cực Chi Môn bên trong, từng đạo bóng người màu xanh lam, chính đứng xếp hàng, lục tục từ trong khe cửa đi ra.

Đó là từng cái thân thể hư ảo hơi mờ áo lam hình người.

Bọn hắn mang theo mũ trùm, cúi đầu, hai tay khoanh giấu ở rộng lớn trong tay áo.

Không có phân chia nam nữ, từ bọn hắn mũ trùm bộ mặt nhìn lại, liền có thể nhìn thấy áo lam bên trong cái gì cũng không có.

Chỉ có một mảnh nhàn nhạt lam quang lưu chuyển không ngừng.

Bành!

Bành!

Đột nhiên cánh cửa lại một lần nữa bị phá tan một chút.

Một đoàn nổi lơ lửng tinh thể đoàn, từ đó bay ra.

Thứ này tựa như dùng vô số Lam Thủy Tinh đắp lên cùng một chỗ khoáng vật chất. Xuyên thấu qua thủy tinh, có thể nhìn thấy bên trong trung tâm, là một viên trắng bệch hình tròn ánh mắt, đang không ngừng hướng chung quanh nhìn tới nhìn lui.

Ngay tại thứ này xuất hiện trong nháy mắt.

Chung quanh phương viên trăm mét hắc vụ, trong nháy mắt cùng nhau một nhạt.

Tất cả cấp bảy trở xuống hắc tai, tại thời khắc này đồng loạt cảm nhận được không hiểu cảm giác đè nén.

Điều này đại biểu lấy cấp tám thậm chí cấp tám trở lên lực lượng nồng độ cao đẳng cá thể, chính thức tiến vào mảnh thế

giới này…

Đường hầm dưới mặt đất bên trong.

Tự Do liên minh bộ điều tra tinh nhuệ, chính nhanh chóng ở trong thông đạo tiến lên.

Cầm đầu nữ tử tóc đỏ, trong tay đoản đao tựa như hồ điệp như cánh chim, không ngừng tung bay, phối hợp nàng di động với tốc độ cao thân pháp, gặp phải đối thủ cơ hồ đều là một đao xong việc.

Trong thông đạo, từng bầy toàn thân phát ra khói đen vặn vẹo hình người hắc tai, tựa như chuột giống như số lượng rất nhiều, hướng phía bất luận cái gì tới gần cá thể bắn vọt tập kích.

“Phải cẩn thận, Leya, ngươi lực lượng thể chất tốc độ đều đã cường hóa đến cực hạn, duy chỉ có đối với độc tố chống cự còn kém một chút, Hiệp hội Vĩnh Sinh rất có thể sẽ nhằm vào điểm ấy gây sự.”

Nữ tử hậu phương, một đạo mơ hồ bóng đen thanh âm trầm thấp nhắc nhở.

“Ngươi phải nói ta trừ ra một hạng này, còn lại hết thảy tất cả đều đã được cường hóa đến cực hạn.” Nữ tử thu đao, rơi xuống đất, dùng xong trên tay áo đen xám.

“An bài đến như thế nào?” Nàng đợi đợi sau lưng đội viên vượt qua, thấp giọng hỏi.

“Đã đến đủ.” Hậu phương bóng đen dừng ở nàng bên người, trả lời.

Sáng tỏ chiếu sáng ánh đèn màu trắng dưới, chiếu rọi ra người này bộ dáng.

Đó là một cái gương mặt hoàn toàn bị bỏng xấu xí nam tử cao gầy, hắn mang theo mũ dạ màu đen, một thân đen kịt, hai mắt lại là như ngôi sao sáng tỏ, phảng phất tại phát sáng.

“Đi tới nơi này, ta hỏi lại ngươi một câu.” Hủy dung nam tử mở miệng nói.

“Thật muốn tiếp tục sao?”

“Đây là mệnh của ta.” Nữ tử Leya bình tĩnh nói, “Coi như ta không đi tìm bọn hắn, bọn hắn cũng nhất định sẽ tới tìm ta. Trốn không thoát, tránh không khỏi.”

“May mà ta tìm được ngươi.” Nam tử nói.

“Đúng thế… . Không có ngươi, có lẽ hiện tại ta, cũng sẽ cùng cái kia Lâm Y Y một dạng đi, vô lực, hết thảy đều bị người bài bố mà không biết.” Leya có chút cảm thán.

“Ngươi đúng là độc nhất vô nhị, Leya. Từ ta tìm tới ngươi khắc thứ nhất, ta liền phải ra phán đoán này. Theo một ý nghĩa nào đó, ta là may mắn, ngươi cũng thế… Chúng ta may mắn gặp lẫn nhau.” Nam tử đồng dạng cảm thán nói.

“Cho nên, chỉ cần giải quyết hết Hắc Dạ Chi Trì, liền có thể đánh gãy hắc tai tiến một bước chuyển biến xấu, sau đó lại giải quyết ban sơ đầu nguồn hắc tỉnh, liền có thể cắt đứt hắc tai căn nguyên đúng không?” Leya hỏi.

“Vâng, Hắc Dạ Chi Trì một mực bị ẩn giấu đi, không cách nào bị đụng vào, chỉ có giáng lâm trong nháy mắt đó, có thể chân thực tiếp xúc đến, mới có thể bị chân chính hủy diệt. Đây là chúng ta cơ hội duy nhất.”

“Cái này đồng dạng cũng là hắn hy vọng… Cho nên cuối cùng, vẫn là phải xem ai nắm đấm càng cứng rắn hơn.” Leya cất bước tiếp tục hướng phía đường hầm chỗ sâu đi đến.

Rất nhanh, trước mặt của nàng xuất hiện một cánh đen kịt cánh cổng kim loại.

Cửa lớn cực kỳ nặng nề mặt ngoài chính giữa, điêu khắc một cái dữ tợn đầu dê rừng đồ án.

Chương 264: Chung cuộc (4)

“Một cái khác Lâm Y Y hiện tại chỉ sợ đã không có cách nào chạy ra khống chế của hắn, hiện tại còn kém ngươi.” Hủy dung nam tử đứng ở phía sau, trầm giọng nói.

“Nếu như ngươi thất bại. Không thể đánh bại hắn, hủy đi Hắc Dạ Chi Trì, toàn bộ thế giới đều sẽ từ này tiến vào bước ngoặt.”

“Ngươi là muốn nói thế giới xong? Đúng không?” Leya nói.

“Ngươi có thể hiểu như vậy. Bởi vì Hiệp hội Vĩnh Sinh hội trưởng thân phận chân thật, kỳ thật cũng không phải là người.” Hủy dung nam giải thích.

“Không phải người, là hắc tai?” Leya sững sờ, đưa tay đặt tại trên cửa chính, quay đầu nhìn về phía nam tử.

“Xác thực nói là bị hắc tai mê hoặc, lâm vào điên cuồng hỗn hợp ý chí kết hợp thể… Hắn đã từng có lẽ là người bình thường, nhưng bây giờ, đã sớm bị hắc tai mê hoặc lâm vào cực đoan chủ nghĩa lý tưởng. Bị phóng đại ích kỷ, đủ để bao phủ hết thảy lý trí, chỉ còn d·ụ·c vọng.”

“Hắn cũng đã khống chế được một người khác, chỉ cần lại đem ngươi một đạo bắt lấy, tại nghi thức bên trong g·iết c·hết hiến tế, liền có thể chân chính đem Hắc Dạ Chi Trì từ trong hư ảo biến thành sự thật. G·i·ế·t c·hết hai người các ngươi thời gian, trước sau không có khả năng vượt qua năm phút đồng hồ, nếu không nghi thức chắc chắn thất bại. Đây cũng là hắn đến bây giờ còn án binh bất động nguyên nhân. Vĩnh Sinh hội trưởng một mực chờ đợi ngươi.”

“Mà hội trưởng tự thân, đã sớm bị hắc tai hỗn hợp ý chí ký sinh, sớm đã không phải người bình thường thể chất, thậm chí khả năng so với bình thường cấp chín hắc tai còn mạnh hơn.”

“Cho nên, hiện tại duy nhất có thể ngăn cản hết thảy, cũng chỉ có nắm giữ Nguyên Thủy Huy Thạch ngươi.” Nam tử nhìn về phía Leya.

“Chỉ có tập hợp đủ hai người chúng ta, mới có thể giáng lâm Hắc Dạ Chi Trì, giáng lâm Hắc Dạ Chi Trì người, có thể thu được đối ứng Tuyệt Vọng Chi Môn số lần cơ hội cầu nguyện… Đây là cái gì cầu nguyện? Cái này căn bản là ma quỷ dụ hoặc. Thật uổng cho các ngươi gia tộc có thể chịu được loại dụ hoặc này nhiều năm như vậy.” Leya giễu cợt nói.

Trên tay bỗng nhiên phát lực.

Oanh!

Cửa lớn chính giữa một chút phá toái, vỡ ra một cái cực đại cửa hang.

Hai người cất bước vào cửa, sau lưng đội viên khác theo sát phía sau, bốn chỗ bắt đầu lắp đặt điều khiển tạc đ·ạ·n.

Phốc.

Trong đêm tối, rộng lớn hắc ám bình nguyên bên trên.

Vu Hoành bỗng nhiên dậm chân, ngẩng đầu nhìn phía trước ngăn cản con đường một đoàn hơi mờ hư ảo hình người.

Hình người chung quanh đều là mảng lớn vừa mới ngã xuống đất các loại hắc tai.

Hắc tai trên người chúng bốc hơi lên đại lượng khói đen, lúc này chính đều bị này hình người dẫn dắt thôn phệ, hấp thu trống không.

Tuyết Ma.

Hắn nhận ra đối phương tình báo.

Đây là từ mặt khác cứ điểm lấy được tin tức.

Chiến Tranh cấp Tuyết Ma, căn cứ tiền tuyến phản hồi, nhằm vào hắc tai hết thảy thủ đoạn, đều đối với hắn, vô hiệu. Bởi vì

quái vật này bản thân thuộc về hàn tai thúc đẩy sinh trưởng t·hiên t·ai.

“Chiến Tranh cấp a?” Vu Hoành từng bước một hướng đối phương đi đến.

Theo tiến lên, hắn lưu lại từng cái đất tuyết dấu chân, cũng ở trong đêm tối từ từ nổi lên lam quang.

Theo khoảng cách tới gần, Tuyết Ma phát hiện Vu Hoành.

Nó giơ tay lên, xa xa hướng phía nơi này mở bàn tay.

Hô!

Trong chốc lát nó toàn bộ thân thể triệt để phân giải, biến mất không thấy gì nữa, phảng phất dung nhập hàn phong.

Mà liền tại giờ khắc này.

Vu Hoành trong mắt hết thảy cũng bắt đầu phát sinh biến hóa.

Chung quanh trong đất tuyết, dưới mặt đất cấp tốc dâng lên từng đạo người khoác váy trắng tóc đen Khô Nữ.

Các nàng vây quanh chính mình, cúi đầu đứng thẳng, phát ra bén nhọn thê lương vui cười.

Hì hì ha ha.

Quanh quẩn tiếng cười tựa như gai nhọn, điên cuồng hướng phía Vu Hoành trong tai đâm xuyên.

Vu Hoành im lặng vọt tới trước, tay phải một chưởng vỗ ở trong đó một đạo Khô Nữ đầu.

Bành! !

Hắn bỗng nhiên ngừng một lát, đứng tại chỗ, có chút ngây ngẩn cả người.

Khô Nữ biến mất, bàn tay hắn cũng xác thực đánh trúng đồ vật.

Nhưng, vai trái của chính mình lại truyền đến rất nhỏ đau đớn, phảng phất bị một bàn tay trùng điệp đánh trúng.

Cùng lúc, một cỗ quen thuộc Trụ Thần Quang nội khí tựa như mũi khoan, xông vào bả vai, ý đồ phá hư.

Nhưng rất nhanh liền bị thể nội mặt khác Trụ Thần Quang nội khí bao trùm tan rã lực trùng kích, trở về bản thể.

"Là ảo giác a? Ngay cả ta đối với tứ chi thần kinh khống chế đều có thể ảnh hưởng?"

Vu Hoành rốt cuộc minh bạch Tuyết Ma Chiến Tranh cấp là thế nào tới…

Loại này r·ối l·oạn tín hiệu thần kinh cấp bậc ảo giác điều khiển, ngay cả hắn đều sẽ thụ ảnh hưởng, lại càng không cần phải nói người bình thường.

Đối mặt loại cấp bậc này quái vật.

Người bình thường có lẽ ngay cả nháy cái mắt, đều sẽ bị đổi thành giơ thương t·ự s·át.

Căn bản không biết xảy ra chuyện gì, hết thảy liền kết thúc.

Hắn thử lại lần nữa tới gần một đạo Khô Nữ, đưa tay đối với đối phương một chỉ.

Lam quang nội khí bỗng nhiên nổ bắn ra mà ra, bao trùm đối phương toàn thân.

Khô Nữ không rên một tiếng, phân giải hóa thành khói đen biến mất.

Lần này lại là thật!

'Hư hư thật thật, thật thật giả giả… Lợi hại!' Vu Hoành nhịn không được tán dương một câu.

Hắn ngắm nhìn bốn phía, căn bản không có phát hiện bất luận cái gì Tuyết Ma vết tích.

Không cách nào tìm tới bản thể, tự thân không ngừng gặp ảo giác ảnh hưởng. Không phân rõ chung quanh thật giả hư thực.

Dạng này hắc tai, căn bản không có cách nào đánh. Thật không biết những Cực Quang thành kia là thế nào đánh lui loại quái vật này.

"Rất cường đại năng lực…" Vu Hoành đứng tại trong đất tuyết, dứt khoát đứng yên bất động.

"Nếu như là vài ngày trước ta, có lẽ sẽ vô lực ứng đối."

Hắn giơ tay lên, hai tay mở ra.

"Nhưng bây giờ…"

Hắn nhắm hai mắt.

Triệt để buông ra thể xác tinh thần, khống chế đạo tức lưu chuyển dừng lại công pháp vận chuyển.

"Ngươi có thể thử đến thôn phệ ta…"

Trong đêm tối.

Chung quanh hàn phong tại thời khắc này phảng phất dừng lại một cái chớp mắt.

Có vô hình đồ vật, ngay tại lặng yên tới gần, lại tới gần.

Mười mét.

Năm mét.

Ba mét.

Một mét!

Một đoàn trong suốt hình người, lặng yên im ắng từ Vu Hoành sau lưng hiển hiện, hai tay ôm hướng hắn.

Đúng lúc này.

Hình người đột nhiên ngừng một lát.

Một loại trước nay chưa có ấm áp cảm giác, thư thái cảm giác, phun lên nó trong lòng.

Loại cảm giác này…

Tuyết Ma chưa bao giờ cảm thụ qua dạng này ấm áp, nó bỗng nhiên tại nguyên chỗ, không nhúc nhích, bị mông lung lam quang chiếu rọi, trong lòng dâng lên khó mà hình dung nồng đậm cảm giác an toàn.

“Ngủ đi.”

“Ngủ đi…”

Một cái mơ hồ không rõ thanh âm ở trong đầu hắn vang lên.

Nhưng rất nhanh Chiến Tranh cấp hắc tai bản năng, cấp tốc đưa nó từ trong ảo giác lôi kéo đi ra.

Chờ lấy lại tinh thần, trước mắt Vu Hoành đã toàn thân tỏa ra sáng chói lam quang.

Cái kia ấm áp tràn đầy cảm giác an toàn lam quang, lại quỷ dị đem hết thảy chung quanh, đều ngưng kết đông kết thành từng mảnh từng mảnh băng điêu màu lam.

Màu trắng đất tuyết bị che kín hóa thành một mảnh lam nhạt.

Tảng đá, bùn đất, bay xuống bông tuyết, hết thảy hết thảy, đều khi tiến vào lam quang chiếu rọi trong nháy mắt, bị nhuộm thành màu lam.

Liền ngay cả Tuyết Ma chính mình.

Cũng có gần nửa đoạn nửa người dưới bị đọng lại đông kết thành băng điêu màu lam.

Bành!

Tuyết Ma ra sức giãy dụa, mặc kệ bể nát hai chân, thân thể lại lần nữa hóa thành vô hình hàn phong, hướng phía nơi xa phi tốc rời đi.

Đảo mắt liền biến mất ở vô tận trong hắc vụ.

Vu Hoành lúc này mới khống chế công pháp một lần nữa vận chuyển lại, đem phóng thích tự do thiên tính Trụ Thần Quang một lần nữa kiềm chế.

“Quả nhiên, Chiến Tranh cấp hắc tai đã có bước đầu trí năng.”

Hắn ngắm nhìn bốn phía, chung quanh mảng lớn thổ địa đều bị hóa thành màu lam băng sương.

“Nếu như là những công pháp khác, có lẽ sẽ bị Tuyết Ma khắc chế, vô luận như thế nào giãy dụa đều không làm nên chuyện gì. Nhưng Thái Uyên Chính Pháp khác biệt.”

Người ta bình thường công pháp, tu hành là vì góp nhặt thể nội lực lượng, tăng cường thể chất tinh thần ý chí.

Mà này cái gọi là Thái Uyên Chính Pháp, thì là đi ngược lại con đường cũ, là chuyên môn vì ước thúc Trụ Thần Quang mà sáng lập ra ước thúc pháp môn.

Một khi buông ra, không chút kiêng kỵ Trụ Thần Quang sẽ không khác biệt ăn mòn chung quanh hết thảy sự vật, vô luận là sinh linh hay là tử vật.

Cho nên Vu Hoành chỉ cần không hề làm gì, dừng lại công pháp vận chuyển, liền giải quyết Tuyết Ma ảo giác công kích.

Bởi vì Tuyết Ma có thể ảnh hưởng hắn tín hiệu thần kinh, nhưng lại không có cách nào ảnh hưởng Trụ Thần Quang.

Đánh bại Tuyết Ma, Vu Hoành tiếp tục cảm ứng ấn ký phương hướng, hướng phía nơi xa lấp lóe mà đi.

Hắn hiện tại, cùng nói là người, không bằng nói là một cái lúc nào cũng có thể bộc phát hủy diệt di động t·hiên t·ai.

Chỉ cần ý chí của hắn mất đi khống chế, thể nội Trụ Thần Quang liền sẽ đồng dạng mất đi khống chế, tiếp theo tự hành bộc phát, ô nhiễm ăn mòn chung quanh hết thảy.

Đường hầm dưới mặt đất bên trong.

Lực Vương cùng Tiết Ninh Ninh bọn người gian nan chèo chống thân thể, hai bên cùng ủng hộ lấy hướng rời đi lối ra đi đến.

Mặc dù mọi người đều đang đi lại, nhưng vô luận là ai, đều cách Lâm Y Y xa xa, sợ bị trên người nàng viên kia quỷ dị hạt châu ảnh hưởng.

Hạt châu kia hóa ra quái vật, trực tiếp đem hai đầu Hắc Dương Nhân đều ăn hết.

Loại này so hắc tai còn quỷ dị quái vật, lại là cái kia thần bí nội công đại sư Vu Hoành tặng cho.

Nếu không phải mọi người trước kia đều nhìn qua tiểu thuyết võ hiệp, nói không chừng thật đúng là sẽ coi là đó là võ công nội khí có thể làm ra đồ chơi.

Đáng tiếc, mọi người không phải người ngu.

Lâm Y Y một người tỉnh tỉnh mê mê đi tại đội ngũ phía sau cùng, không biết vì cái gì những người khác cách mình xa như vậy kỳ thật nàng cũng có chút sợ sệt quái vật kia lại đột nhiên lại đi ra, đem nàng cũng ăn hết.

Nhưng nghĩ tới là Vu Hoành cho, nàng liền tin tưởng vững chắc đối phương sẽ không hại nàng, cho nên cũng tốt tốt mang theo hạt châu kia.

Một đám người đường cũ trở về, nhìn nhau không nói gì.

Đang lúc mặt đường đi đến non nửa lúc.

Trong đường hầm bỗng nhiên xuất hiện một đạo áo bào đen mặt nạ thon dài hình người.

Hình người mang theo kim loại đen trên mặt nạ, bên mặt rõ ràng khắc lấy một con số ba.

“Chư vị, có thể ngừng.”

Hắn ngẩng đầu, thanh âm mang theo khó mà hình dung quái dị bình thản.

Rõ ràng là dưới mắt loại này địch ta không rõ tình huống, hắn lại biểu hiện được giống như là buổi chiều tản bộ gặp được người quen đồng dạng, nhẹ nhõm chào hỏi.

“Ngươi là ai?” Lực Vương tiến lên một bước, đem mọi người ngăn ở phía sau.

Hắn da dày thịt béo, thân thể cực mạnh, vừa mới mặc dù thụ thương, nhưng phần lớn chỉ là b·ị t·hương ngoài da, lúc này làm sơ nghỉ ngơi liền lại khôi phục.

Tại phía sau hắn, một phiếu đội viên nhao nhao làm ra riêng phần mình ứng đối, giơ thương giơ thương, sở trường lôi sở trường lôi, chuẩn bị tránh né khắp nơi ngắm phương vị.

Nhưng mà, không ai chú ý tới, đội ngũ phía sau nhất Lâm Y Y, khi nhìn đến người áo đen kia lúc, nghe được thanh âm đối phương lúc, trong mũ giáp khuôn mặt toát ra một loại khó nói nên lời thần sắc.

Thanh âm kia…

“Cha! !” Đột nhiên, nàng một chữ thốt ra.

Thanh âm kia, nàng tuyệt sẽ không nhận lầm.

Tuyệt đối sẽ không!

Đó là cả ngày lẫn đêm lặp lại tại nàng trong mộng xuất hiện vô số lần thanh âm. Là nàng muốn truy tìm hết thảy động lực một trong!

Nàng hiện tại còn nhớ rõ khi còn bé phụ thân giơ nàng quậy tung vòng trò chơi tình cảnh…

Tình cảnh như vậy, như vậy ấm áp…

“Y Y…” Hình người cũng nhìn thấy phía sau nhất Lâm Y Y. Trong thanh âm hắn lộ ra mỉm cười.

“Lớn như vậy a…”

“Ngươi là… Lâm Hán Đông! ?” Tiết Ninh Ninh đối với Y Y thân thế tương đối quen thuộc, lúc này nghe vậy, nghe được

trước mắt hắc bào nhân này rõ ràng là Hiệp hội Vĩnh Sinh thành viên gia hỏa, thế mà thừa nhận chính mình là phụ thân của Y Y.

Lập tức nàng cùng Âu Lý mấy người đều lộ ra vẻ cực độ kh·iếp sợ.

Mặc dù trước đó Âu Lý mở qua trò đùa, đoán Y Y cha đẻ là Hiệp hội Vĩnh Sinh thành viên, thật không nghĩ đến… Một câu thành sấm…

Lâm Hán Đông nhẹ nhàng gỡ xuống mặt nạ trên mặt, lộ ra một tấm cùng Lâm Y Y giống nhau đến mấy phần trắng nõn gương mặt.

“Kỳ thật, đang nghe tin tức của ngươi lúc, ta đều có chút không thể tin được. Ngươi một cái trí lực trời sinh có vấn đề hài tử, lại dám rời đi thôn nhỏ, một người ở bên ngoài khắp nơi xông xáo, còn dám tìm chúng ta khắp nơi…”

“Cha…” Lâm Y Y đi lên phía trước ra mấy bước nhưng không có tiếp tục tới gần. Nàng ẩn ẩn cảm thấy không đúng.

“Mặc dù xác định ngươi sẽ không c·hết, nhưng nhiều lần hay là để ta không thể không phân thần tới âm thầm cứu ngươi.” Lâm Hán Đông lộ ra phiền não thần sắc.

“Ngươi có biết hay không làm trễ nải ta bao nhiêu thí nghiệm, bao nhiêu hạng mục tiến độ? Khắp nơi cứu người rất phiền a…”

Chương 265: Chung cuộc (5)

Chương 265: Chung cuộc (5)

Phong tuyết chiếu nghiêng.

Đêm tối bao phủ xuống đại địa.

Vu Hoành thân hình lôi ra một đầu bạch tuyến, hướng phía nơi xa kích xạ.

Đột nhiên, dưới chân hắn ngừng một lát, dừng ở một chỗ vứt bỏ trên đường cao tốc, hướng phía trước nhìn lại.

Phía trước một đầu hơi mờ to lớn cá voi, đang đội màu đỏ như máu chỉ có hai cái lỗ thủng con mắt huyết động, chậm rãi từ mặt đất nhảy lên một cái.

Cá voi tựa như một tòa biết di động cao ốc, thân dài hơn trăm mét, bay lên mấy chục mét giữa không trung về sau, lại nhẹ nhàng rơi xuống, nhập vào mặt đất.

Một chút biến mất tại thực thể xi măng đường cái mặt đường.

Rất nhanh, đường cái mặt đường trống rỗng hiện ra từng đạo lít nha lít nhít hình thù kỳ quái hắc tai.

Có nhện giống như to lớn Nhân Đầu Quái, cũng có vài thước cao không đầu Hắc Cự Nhân, còn có hắn quen thuộc cấp tám Trùng Nhân Tốc Nhân.

"Đã tiến hóa xuất từ do di động phương thức a?" Vu Hoành khe khẽ thở dài.

Thế giới như vậy, nhân loại phần thắng đã càng ngày càng thấp.

"Quả nhiên, ta dẫn vào ngoại lực cải tạo hết thảy ý nghĩ là chính xác. Chỉ cần ta có thể đem khống ngoại lực tiến vào tốc

độ cùng trình độ, hết thảy liền tuyệt đối vô sự.”

Chỗ hắn ở, khoảng cách một đám kia bầy hắc tai chỉ có trăm mét không đến, lúc này bên kia đã phát hiện hắn, nhao nhao hướng phía nơi này chuyển hướng, tản mát ra nồng đậm khói đen.

Khói đen ngưng tụ, ý đồ lại lần nữa hình thành hắc vụ. Nhưng ngay lúc đó bị Vu Hoành sau lưng tán phát màu lam quang vụ nghênh đón, triệt tiêu lẫn nhau, phát ra tê tê âm thanh.

Vu Hoành tiến lên một bước, đang muốn thiêu đốt nội khí, từ bọn này hắc tai bên trong lao ra.

Những này hắc tai tất cả đều là cao nguy hắc tai số lượng quá nhiều, coi như hắn lúc này đã đột phá đến tầng thứ mới, nhưng hắn còn không có tự đại đến một người liền có thể đơn đấu hết thảy.

Đối với bất kỳ nguy hiểm nào, hắn đều lo liệu lấy tuyệt đối an toàn nguyên tắc.

Đối với bất kỳ nguy hiểm nào đáp lại số không dễ dàng tha thứ, là hắn sinh tồn đệ nhất pháp tắc.

Cho nên.

“Trực tiếp một hơi xuyên qua liền tốt.”

Hắn nhẹ nhàng hấp khí, trên thân sáng lên bạch quang.

Giày hướng phía trước bước ra một bước.

Bỗng nhiên hắn dừng lại, quay đầu lại, nhìn về phía sau lưng.

Không hiểu quỷ dị tiếng nghẹn ngào, từ phía sau ẩn ẩn truyền đến.

Vu Hoành quay đầu nhìn trong nháy mắt, hai mắt cũng một chút bỗng nhiên trợn to.

Chỉ gặp hậu phương đêm tối bầu trời, đang bị một cái hình thể cực kỳ to lớn Lam Quang Hồ Điệp, từ từ chiếm cứ.

Hồ điệp kia cánh như sương như mây, phảng phất không phải thực thể, che kín không thể đếm hết thần bí xanh trắng hoa văn.

Hồ điệp triển khai hai cánh, mỗi một phiến cánh liền đem đêm tối bầu trời đêm che cản một nửa.

Hai cái cánh vừa vặn đem bầu trời đêm che chắn hoàn toàn.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ bầu trời đều sáng lên.

Xán lạn lam quang chiếu sáng mảnh này rộng lớn dãy núi và bình nguyên.

Ông! !

Đúng lúc này, Vu Hoành phía trước đại lượng hắc tai, nhao nhao phát ra gào thét bốc hơi ra càng nhiều khói đen.

Tất cả cao nguy hắc tai, nhao nhao như q·uân đ·ội công kích, điên cuồng phóng tới cái kia to lớn Lam Quang Hồ Điệp.

Bọn chúng phảng phất bị lực lượng nào đó khu sử, từ Vu Hoành bên người sượt qua người, không chút nào để ý tới hắn, trực tiếp nhào về phía Lam Quang Hồ Điệp.

“Bắt đầu…” Vu Hoành kịp phản ứng.

Đột nhiên nhớ tới mình tại doanh địa mở ra Chung Cực Chi Môn.

“Thế mà nhanh như vậy liền phóng ra khoa trương như vậy đẳng cấp đại gia hỏa… . Nhìn tới…” Trong lòng hắn nghiêm nghị, biết không thể tiếp tục trì hoãn, nhất định phải cấp tốc giải quyết chuyện bên ngoài, về doanh địa trông coi Chung Cực Chi Môn.

Công pháp của hắn cần rộng lượng Trụ Thần Quang tu hành. Tại cạnh cửa cũng có thể tốc độ nhanh nhất, đồng thời cũng thuận tiện tùy thời giá·m s·át trong môn sẽ lao ra thứ quái vật gì.

Nghĩ tới đây, dưới chân hắn gia tốc, từ hắc tai trong đám ngược dòng hướng phía trước, tiếp tục hướng phía Hiệp hội

Vĩnh Sinh tổng bộ phóng đi.

“Sao. Làm sao… Sẽ. ! ? !” Lâm Y Y ngơ ngác nhìn phụ thân Lâm Hán Đông.

Nàng tưởng tượng qua, chính mình đã từng cùng phụ thân gặp lại lúc, sẽ là tình cảnh gì. Tưởng tượng lát nữa phát sinh cái gì.

Nhưng… Vô luận nàng tưởng tượng thế nào đều không cách nào nghĩ ra, chân chính gặp mặt, sẽ là giờ này khắc này dạng này.

“Vì sao lại sẽ thành dạng này! ? Ngươi tại sao phải đối với Y Y loại thái độ này? Ngươi biết nàng vì tìm ngươi ngậm bao nhiêu đắng sao! ?” Vừa mới trong lúc kịch chiến bị gãy chân Âu Lý rốt cục nhịn không được, đối với Lâm Hán Đông rống to.

“Nàng không phải ngươi con gái ruột sao! ?” Tiết Ninh Ninh cũng nhịn không được mở miệng cả giận nói.

Nhìn xem Y Y lắp bắp lời gì cũng nói không ra dáng vẻ, nàng không khỏi đuổi tới một trận đau lòng.

Lâu như vậy ở chung, nàng cửa mấy người đã sớm cùng Y Y tình như tỷ muội. Cũng biết nữ hài này từ khi người nhà sau khi rời đi, ngậm bao nhiêu đắng, bị bao nhiêu mệt mỏi.

“Rất nhỏ thời điểm các ngươi đã không thấy tăm hơi, chỉ có mẹ của nàng một người chiếu cố nàng! Sau đó có một ngày mụ mụ cũng ngã bệnh, cái gì cũng không làm được.”

“Về sau hắc tai bộc phát, mẹ của nàng một người rời đi, rốt cuộc không có trở về, từ đó trở đi nàng chỉ có một người sinh hoạt, một người đối mặt bên ngoài nhiều như vậy nguy chuột, côn trùng, vỏ cây, bùn, đói luống cuống cái gì đều nếm qua!” Tiết Ninh Ninh từng bước một đến gần đi qua, nâng lên họng s·ú·n·g nhắm ngay đối phương.

“Kết quả ăn đau bụng, bụng càng lúc càng lớn, phía sau lưng mọc ra nhọt, đầu óc cũng bởi vì không hiểu thêm giảm quần áo, không có kịp thời trị liệu sốt cao mà ngốc rơi…”

“Sau đó cũng bởi vì phụ thân nói hắn buổi chiều lúc hoàng hôn đợi sẽ về nhà, liền không để ý hắc tai nguy hiểm, mỗi ngày đi ngoài thôn các loại…”

“Nàng đến cùng phải hay không ngươi con gái ruột! ?” Tiết Ninh Ninh họng s·ú·n·g mở ra bảo hiểm, nghiêm nghị nói.

“Ngươi có còn hay không là người! ? Làm sao hung ác đến quyết tâm đến như vậy đối với nàng! ! ?”

“Nữ nhi? Đương nhiên…” Lâm Hán Đông khuôn mặt bình tĩnh trở lại.

“Không phải.”

Đột nhiên, trên mặt hắn lộ ra một loại không quan trọng trào phúng thần sắc.

Không phải! ?

Hai chữ này thanh âm không lớn, nhưng ở lúc này đường hầm dưới mặt đất bên trong, lại không ngừng mang ra trận trận hồi âm.

Cũng không phải là thanh âm đầy đủ vang dội, mà là nghe được câu này tất cả mọi người, đều một chút an tĩnh lại.

Không phải! ?

Lâm Y Y trợn to hai mắt, gắt gao nhìn xem Lâm Hán Đông.

“Cha… ! !” Nàng kịch liệt thở hào hển, muốn mở miệng, nhưng lại chỉ nói ra một chữ, tựa như cùng hô hấp khó khăn, kẹp lại, không cách nào động đậy.

Tiết Ninh Ninh Âu Lý bọn người đồng dạng nghẹn họng nhìn trân trối, hoàn toàn không nghĩ tới Lâm Hán Đông thế mà lại cho ra dạng này đáp án.

“Thảo! Ngươi con mẹ nó có còn hay không là nam nhân! ?” Lực Vương nhịn không được rống to.

Hắn không biết tiền căn hậu quả, nhưng nhìn xem hai người này mặt liền rõ ràng giống nhau đến mấy phần, kết quả nghe

được Lâm Y Y chịu nhiều khổ cực như vậy, tìm tới phụ thân về sau, thế mà còn bị đối phương cự tuyệt nhận nhau, cái này một luồng khí nóng một chút cũng bừng lên

“Ta cũng không phải đang nói linh tinh… .” Lâm Hán Đông lộ ra một cái mỉm cười.

Hắn nhìn một chút đám người.

“Lâm Y Y, từ vừa mới bắt đầu, không phải ta nữ nhi. Dù sao ta ngay cả cưới cũng không có kết, làm sao lại đột nhiên không hiểu thấu xuất hiện cái nữ nhi?”

Đáp án này, một chút đem Tiết Ninh Ninh bọn người trấn trụ.

Lâm Y Y càng là sắc mặt dần dần tái nhợt, mất đi huyết sắc. Nàng kinh ngạc nhìn xem phụ thân, trong lúc nhất thời trong đầu ông ông tác hưởng. Phảng phất cả người đều đã mất đi tồn tại ý nghĩa, lung lay sắp đổ.

“Vì cái gì! ?” Tiết Ninh Ninh xông đi lên một phát bắt được Lâm Hán Đông cổ áo, đem họng s·ú·n·g chống đỡ tại đối phương trên cằm.

“Ngươi con mẹ nó, đến cùng đang nói cái gì! ? A! ! ! ?”

“Rất đơn giản.” Lâm Hán Đông một chút cũng không có b·ị b·ắt lấy, không có bị họng s·ú·n·g uy h·iếp bối rối.

“Bởi vì Lâm Y Y, chỉ là bị khi còn bé tu chỉnh thành ta tương tự gương mặt.”

Hắn âm điệu thong dong, phảng phất tại nói một cái người không liên hệ sự tình.

“Từ vừa mới bắt đầu, nàng cũng chỉ là cái không biết lai lịch đứa trẻ bị vứt bỏ, là chúng ta từ trong đống rác đem nàng tìm ra, nuôi lớn đến nhất định số tuổi, còn an bài một cái phụ thân, mẫu thân, gia gia, cho nàng một cái nhìn như bình thường gia đình.”

“Về sau ta không kiên nhẫn được nữa, liền chính mình đi trước. Gia gia của nàng cũng là lấy cớ nhiệm vụ rời đi, dù sao cả ngày ở cái cũ nát trong thôn nhỏ, xác thực rất vô vị.”

“Ngược lại là cái kia g·iả m·ạo mẫu thân, thế mà còn chiếu cố ra tình cảm, đần độn mang theo nàng rất nhiều năm.” Lâm Hán Đông cười lộ ra hồi ức chi sắc.

“Về sau, nàng ý đồ can thiệp chúng ta sớm định ra an bài kế hoạch, ý đồ nói cho nàng tình hình thực tế, không nghe lời quân cờ, tự nhiên muốn xử lý sạch.”

“Mẹ. Mẹ. !” Lâm Y Y nghe đến đó, đã nước mắt mơ hồ ánh mắt.

Nàng nghĩ tới.

Nghĩ tới khi còn nhỏ hết thảy.

Những cái kia bị mãnh liệt sợ hãi, kinh hoàng chỗ tràn ngập tuổi thơ.

Đúng vậy, đại đa số đều là mẫu thân ôm nàng, an ủi nàng.

Có thể… Trong trí nhớ cũng tương tự có phụ thân cùng gia gia dạy bảo nàng, an ủi nàng nội dung.

Vì cái gì…

Vì cái gì.

Chẳng lẽ những cái kia, hết thảy, đều là giả sao? ?

“Ta cho tới bây giờ không mang qua ngươi.” Lâm Hán Đông tựa hồ biết Y Y đang suy nghĩ gì, hắn cười nói.

“Ngươi trong trí nhớ hết thảy liên quan tới ta cùng gia gia nội dung, đều là cắm vào… Có một loại hắc tai, tên là Niệm Ngấn, cắm vào một chút hư giả ký ức tương đương thuận tiện.”

Bành! !

Đột nhiên Tiết Ninh Ninh một quyền trùng điệp đánh vào hắn bên mặt.

“Đi ngươi sao! !” Tiết Ninh Ninh nổi giận nói, một quyền đánh lên đi.

Nhưng Lâm Hán Đông chỉ là đầu bị lực va đập nện đến sai lệch dưới, lại nhẹ nhàng quay lại tới.

“Nói nhiều như vậy, nhưng thật ra là muốn nói cho ngươi, chúng ta đem ngươi từ trong đống rác kiếm về, nuôi ngươi lâu như vậy, đã coi như là đối với ngươi đại ân đại đức. Hiện tại, nên ngươi hồi báo chúng ta thời điểm…”

“Hồi báo mẹ ngươi! !” Tiết Ninh Ninh lại lần nữa một quyền đánh về phía hắn mặt.

Phốc.

Nhưng một quyền này lại bị nó nhẹ nhàng bắt lấy.

Lâm Hán Đông lực lượng thế mà dễ như trở bàn tay một tay áp chế dưới sự phẫn nộ người cường hóa Tiết Ninh Ninh!

Hắn nắm vuốt quả đấm đối phương, nụ cười trên mặt từ từ biến mất.

“Ồn ào!”

Tiện tay quăng ra.

Cánh tay hắn bỗng nhiên duỗi dài, một phát bắt được Tiết Ninh Ninh, đem nó mang theo bay ra hơn mười mét, ngạnh sinh sinh đặt tại trên vách đá.

Bành!

Vách đá phá toái, Tiết Ninh Ninh bị hoàn chỉnh ấn vào vách tường, không thể động đậy.

“Y Y, đi thôi.” Lâm Hán Đông nhìn về phía Lâm Y Y, một tay khác, nhẹ nhàng vỗ tay phát ra tiếng.

Đùng.

Lúc này đã lâm vào toàn bộ thế giới quan triệt để sụp đổ Lâm Y Y, đột nhiên toàn thân run lên, hai mắt vô thần đứng thẳng người, từ từ hướng Lâm Hán Đông đi đến.

Hiển nhiên Lâm Hán Đông bọn người sớm đã ở trên người nàng hạ một loại nào đó khống chế cửa ngầm.

Mặc cho ai ăn nhiều như vậy khổ, muốn tìm được chính mình cha mẹ ruột gia gia, kết quả chân tướng lại là hết thảy đều là hư giả.

Hết thảy mỹ hảo, cũng chỉ là hoang ngôn.

Nàng chẳng phải là cái gì, chỉ là cái trong đống rác bị người vứt đứa trẻ bị vứt bỏ…

Liền ngay cả lúc này trong đầu đối với phụ mẫu ấm áp ký ức, cũng lại là cắm vào…

Kết cục như vậy, cơ hồ phủ định nàng nhân sinh toàn bộ ý nghĩa.

Lâm Hán Đông mang theo nàng, từng bước một quay người, hướng phía đường hầm chỗ sâu đi đến.

Lực Vương bọn người còn ý đồ xuất thủ đánh lén, lại tại nhấc thương trong nháy mắt, trước mắt liền đã mất đi thân ảnh của hai người.

Chương 266: Chung cuộc (6)

“Đi hai cái cứu người! Mặt khác lập tức báo cáo tổng bộ! Tình huống có biến! ! Bọn hắn mang đi Lâm Y Y tuyệt đối có đặc thù mục đích!” Lực Vương nghiêm nghị nói.

Một nhóm người như ở trong mộng mới tỉnh, tranh thủ thời gian gia tốc rời khỏi đường hầm, tìm kiếm nơi thích hợp dựng tín hiệu lâm thời máy tăng cường.

Tiết Ninh Ninh bị kéo xuống sau lại căn bản không chờ bọn họ đáp lại, một mình liền hướng phía đường hầm chỗ sâu phóng đi.

Ở sau lưng nàng Âu Lý hô to một tiếng, ta cũng đi.

Sau đó cùng xông ra vài mét, lại lượn quanh một vòng chạy về tới.

“Y Y!” Thân thể nàng run rẩy đặt mông ngồi dưới đất, kịch liệt thở phì phò.

“Thật xin lỗi. Ta thể lực quá kém. Còn b·ị t·hương… Ta thật. Thật…”

“Mẹ nó!” Lực Vương giận mắng một tiếng, “Không có việc gì, ta mang ngươi cùng một chỗ! Lão tử đội viên, một cái cũng không thể thiếu! Các ngươi rút lui trước!”

Hắn bước nhanh nắm lên Âu Lý, hướng phía Tiết Ninh Ninh sau lưng đuổi theo.

“Chờ một chút… !” Âu Lý dưới tình thế cấp bách muốn nói chuyện.

Nhưng nhanh chóng rót vào trong miệng không khí, để nàng hút đầy bụng tức giận thể, căn bản không có cách nào lên tiếng.

Nàng chỉ cảm thấy chính mình gáy cổ áo bị đại thủ tóm lấy, sau đó liền lung la lung lay đằng vân giá vũ hướng phía đường hầm chỗ sâu bay đi.

Cổ bảo dưới mặt đất.

Chiều sâu: 135 5 mét.

Tòa trống rỗng hình tám cạnh ao nước màu đen, lẳng lặng đứng sừng sững ở rộng lớn cực đại màu đen trong động quật.

Động quật bốn phía điêu khắc đầy không thể đếm hết Ứng Sơn văn minh phù trận.

To to nhỏ nhỏ, nhiều loại phù trận lẫn nhau khảm sáo, phối hợp lẫn nhau, toàn bộ cũng thống nhất hướng phía phía dưới trống trải ao nước màu đen liên tuyến tụ tập.

Cạch.

Cạch.

Cạch.

Thanh thúy đồng hồ kim giây nhảy lên âm thanh, tại cái này màu đen trong động quật không ngừng tiếng vọng.

Ao nước chiếm cứ động quật này toàn bộ mặt đất, trừ cái đó ra, cũng chỉ có bên cạnh ao thành ao có thể có một ít đường vân đứng thẳng.

Khổng lồ ao nước dài rộng đều vượt qua 300 mét, thành ao đường vân thuộc về dương khắc, ra bên ngoài nhô ra từng mảnh từng mảnh phù trận phù văn.

Nếu như Vu Hoành ở chỗ này, liền có thể nhận ra, những phù văn này phần lớn đều đại biểu cho ngưng tụ, dẫn đạo, áp s·ú·c, tập trung các loại ý tứ.

Hiệp hội Vĩnh Sinh hết thảy bảy người, bao quát hội trưởng ở bên trong, lúc này đều đứng ở trống trải ao nước chính trung tâm.

Từ số 1 hội trưởng, đến số 7, đây cũng là chân chính lưu lại, có thể thực hiện Hắc Dạ Chi Trì cầu nguyện tất cả danh ngạch.

“Trước đó số 8 đáng tiếc. Bị cưỡng ép đóng lại chính mình Tuyệt Vọng Chi Môn, nếu không hiện tại ở đây, cũng nên còn có hắn một phần.”

“Thực lực không đủ, bị chui chỗ trống, không lời nào để nói.” Số 2 mặt nạ nói khẽ. Đó là cái có chút niên kỷ ưu nhã giọng nữ.

“Chuẩn bị kỹ càng đi. Chờ một cái khác đến đủ, liền có thể chính thức bắt đầu.” Hội trưởng mỉm cười nói. Hắn tựa hồ tâm tình rất tốt, ánh mắt di động, nhìn về hướng số 3 trên vai khiêng một cái nhỏ nhắn xinh xắn thân thể.

Đó chính là vừa mới bị mang đi Lâm Y Y

Nàng lúc này đã hôn mê, bị trói đứng lên, tựa như hàng hóa, gánh tại số 3 trên vai.

“Trái cây rốt cục thành thục… Chúng ta nhiều năm chuẩn bị rốt cục có hồi báo.” Hội trưởng ngữ khí mang theo sục sôi, hướng phía số 3 vươn tay.

Số 3 đem Lâm Y Y dẫn đi, phóng tới hội trưởng thủ hạ trên mặt đất.

Đùng.

Hội trưởng tay phải buông ra quải trượng, một thanh nắm Lâm Y Y cổ, đem nó nhẹ nhõm nhấc lên, treo giữa không trung.

Hắn tay trái nhô ra tay áo, trong tay nắm lấy một thanh thuần ngân sắc, chuôi đao điêu khắc đại lượng Ứng Sơn văn tự dao găm.

“Sắp. Bắt đầu…”

Hội trưởng trong thanh âm lộ ra không có gì sánh kịp chờ mong.

Hắn nắm chặt chủy thủ, đối với Y Y lồng ngực liền muốn một chút đâm tới.

Đột nhiên hắn dừng lại, chủy thủ giữa không trung

“Vẫn là chờ một bên khác đến cùng một chỗ, thời gian nhất định phải cùng một chỗ… Nếu không muộn một chút liền phiền toái…”

Hắn thu hồi chủy thủ.

Đúng lúc này, mảnh này khô cạn ao nước một bên vách đá, bị một cỗ đại lực đánh xuyên qua.

Bành!

Bụi đất tung bay.

Hai đạo hỗn tạp tại trong tro bụi bóng người, từ chỗ thủng bên trong nhanh chóng tiến vào, nhảy rụng ao nước dưới đáy, đứng yên định.

“Đến, chính là chỗ này!” Dẫn đầu, thình lình chính là một đầu màu đỏ tóc ngắn, dáng người cường tráng Leya.

Nàng một thân áo da đen, một tay nắm lấy một thanh hơi mờ chủy thủ, vác trên lưng lấy hai thanh dài ngắn không đồng nhất màu đen s·ú·n·g ống.

Nó lộ ra bộ phận làn da tuyết trắng, trên mặt mang theo mặt nạ màu đen, chỉ lộ ra con mắt. Phía sau một người, thì là mặc lễ phục màu đen hủy dung nam.

“Tìm được. Xác thực chính là chỗ này.”

Hủy dung nam giương mắt, trước tiên liền cùng trong bảy người số 5 nam tử khôi ngô đối đầu.

“Salento, đã lâu không gặp. Không nghĩ tới ngươi còn sống…” Số 5 lãnh đạm mở miệng.

“Gia tộc bị ngươi phản bội, tộc nhân c·hết thì c·hết biến dị biến dị, trải qua người không ra người quỷ không ra quỷ sinh hoạt.” Hủy dung nam lạnh như băng nói.

“Có ý tứ.” Số 5 cười, “Trông coi như vậy bí mật coi như không có ta, cũng sớm muộn cũng sẽ có những người khác đột phá gia tộc phong tỏa, ngươi thật sự cho rằng loại sự tình này có thể lẩn tránh được a? Cùng đem cầu nguyện cơ hội không cộng cho ngoại nhân, không bằng chính ta tự mình đến. Ta có lỗi gì! ?”

“Đúng vậy a… Ngươi không sai, chúng ta tự nhiên cũng không sai. Cho nên, ta hôm nay tới đây, g·iết c·hết ngươi, cũng thiên kinh địa nghĩa, đương nhiên.” Hủy dung nam lạnh nhạt nói.

“Ha ha.” Số 5 từ chối cho ý kiến, lười nhác đáp lại.

“Hiện tại, nhân vật chính đều đến đông đủ…” Hội trưởng nắm lấy Lâm Y Y, một tay nắm chặt chủy thủ, nhìn về phía Leya.

“Bắt lấy nàng.”

Nhất thời còn lại sáu người đồng thời hướng phía trước bước ra một bước.

Bọn hắn áo bào đen nhao nhao bị xốc lên, lộ ra phía dưới đen kịt tràn đầy trống rỗng quỷ dị thân thể.

Mỗi người, trên thân thể đều hiện đầy lít nha lít nhít vô số lỗ thủng.

Lỗ thủng kia tựa như là dùng hình trụ tròn côn kim loại đâm xuyên đả thông đồng dạng. Nhìn một cái, chí ít trên người một người cũng có trên trăm cái.

Thương thế như vậy, người bình thường căn bản không có khả năng có thể sống sót.

Nhưng sáu người này, lại có thể tự do nói chuyện, tự do di động.

“Cùng hắc tai nửa dung hợp một chỗ rồi hả?” Leya ánh mắt ngưng trọng lên.

Nếu như là dung hợp chính là phổ thông hắc tai, nàng tự nhiên không thèm để ý, nhưng trước mắt đám người này thế nhưng

là Hiệp hội Vĩnh Sinh tầng cao nhất. Bọn hắn dung hợp hắc tai, ngẫm lại cũng không thể nào là rác rưởi.

Bành!

Đường hầm lối vào.

Bị yểm hộ ngụy trang tốt thông đạo, bỗng chốc bị Vu Hoành một tay bắt lấy, lật tung đến một bên.

Hai bên cao cao mang lấy giá đèn bên trên, hai ngọn lâm thời bổ sung năng lượng đèn, phóng thích ra sáng tỏ bạch quang.

Cái này ánh sáng đem xung quanh mảnh khu vực này hắc vụ xua tán đi không ít.

"Chính là chỗ này…"

Vu Hoành nhìn xem phía dưới u ám đường hầm, tâm niệm vừa động, lập tức từng đầu Long Tích trước một bước chui vào, bắt đầu dò đường.

Rất nhanh xác định không có vấn đề về sau, hắn mới nhẹ nhàng nhảy lên, nhảy vào đường hầm.

Hô!

Tại hắn tiến vào đường hầm trong nháy mắt, trên thân nó màu lam quang vụ, liền cấp tốc khuếch tán ra đến, cùng bên trong hắc vụ nồng đậm triệt tiêu lẫn nhau, đối xứng.

"Là phương hướng này…" Vu Hoành hơi phán đoán dưới, thân hình bỗng nhiên hóa thành bạch tuyến, cực tốc xông vào đường hầm, biến mất không thấy gì nữa.

Khô cạn trong ao.

Hai đạo hiệp hội hội viên rách rưới lồng ngực cấp tốc phục hồi như cũ, hoàn hảo như lúc ban đầu, sau đó cùng còn lại bốn người cùng một chỗ, tiếp tục vây lại ở giữa Leya hai người.

Trung tâm nhất, Leya máu me khắp người, bên cạnh mặt đất khắp nơi là mấp mô vết tích.

Cách đó không xa còn có cháy đen bạo tạc vết tàn.

Nàng nửa quỳ trên mặt đất, đầu óc đều có chút chóng mặt.

Vốn cho là mình đa trọng năng lực cường hóa về sau, thân thể ý thức đều rèn luyện tới đỉnh phong, không nghĩ tới, mới giao thủ một cái, nàng liền tại tốc độ lực lượng khép lại phương diện toàn diện ở vào hạ phong.

Chỉ là ngắn ngủi mấy chục giây, nàng vẫn lấy làm kiêu ngạo thực lực liền bị mấy người kia dựa vào vụng về kỹ xảo cận chiến tuỳ tiện nghiền nát.

“Leya. Ngươi là ta thả ra… Cũng là ta tạo nên. Từ vừa mới bắt đầu, ta liền một mực đề phòng lấy ngươi…” Hội trưởng cười nói.

“Coi như ta không ngờ tới đa trọng người cường hóa là ngươi, nhưng ngươi hết thảy, ta đều như lòng bàn tay, ngươi nói ngươi lấy cái gì đến thắng ta? ?”

“Ngươi thật sự cho rằng ngươi thắng định! ?” Leya chậm rãi đứng người lên, thương thế trên người gian nan phong bế miệng máu, bình thường có thể cấp tốc khép lại thương thế, vào lúc này thế mà ngay cả ngậm miệng đều cực kỳ gian nan.

Xùy.

Nàng trở tay từ đùi cạnh ngoài, rút ra một thanh mỏng như cánh ve hơi mờ màu trắng đoản đao.

Trên đoản đao có từng đầu cùng loại như rắn sừng dê sinh vật, quấn quanh chuôi đao, có chút nhúc nhích, thế mà còn là sống.

“Nguyên Thủy Huy Thạch?” Hội trưởng kinh ngạc nói, “Ngươi thế mà còn có cái này!”

Hắn dưới mặt nạ lông mày nhíu chặt đứng lên.

“Ta nhớ được ta đã toàn bộ hủy đi… Tất cả lưu lại, không còn một mống!”

“Mesa gia tộc các thúc thúc a di, giúp ta… Rốt cuộc tìm được một thanh.” Leya nắm chặt chủy thủ, bỗng nhiên hướng chung

quanh mấy người phóng đi.

Lần này, mấy người đều biểu hiện được cực kỳ kiêng kị chủy thủ, không còn cùng nàng cứng đối cứng.

“Không tệ kế hoạch… Bắt lấy ta chỗ sơ hở duy nhất.” Hội trưởng trầm giọng nói, “Nhưng, vẻn vẹn bằng vào một thanh chủy thủ, liền muốn lật bàn…”

Hắn bỗng nhiên trong miệng nói lẩm bẩm.

Một trận nồng đậm hắc vụ từ chung quanh điêu khắc trong phù trận nhao nhao hiển hiện, tràn vào, chảy vào ao nước

Nhất thời, hắc vụ vờn quanh bên trên còn lại sáu người, để vào mây mù nắm giơ lên bọn hắn, để bọn hắn tốc độ càng nhanh, tăng lên rất nhiều.

Phảng phất tại trong ao hóa thành từng đạo hắc tuyến, xuyên thẳng qua lui tới.

Vốn là đột phá gian nan Leya, lúc này càng tăng áp lực hơn lực tăng gấp bội.

Một cái sơ sẩy, liền bị mặt bên một cước chính giữa phần eo, bay tứ tung ra ngoài, gian nan xoay người rơi xuống đất, ổn định thân hình.

“Ngay tại lúc này! Lấy nàng trái tim!” Hội trưởng đột nhiên một tiếng nôn nóng quát.

Lục Đạo bóng người đồng thời nhào về phía Leya, duỗi ra sớm đã hóa thành lợi trảo hai tay.

Mà cũng chính là lúc này mặt bên vọt tới một bóng người màu đen.

Chính là hủy dung nam Salento · Mesa.

Hắn thân thể thổi hơi, cực tốc bành trướng biến lớn, tựa như khí cầu đồng dạng bảo vệ Leya. Ngăn trở tất cả công kích.

“Lên!” Hắn rống to.

Phốc phốc phốc phốc! !

Liên tục không ngừng to lớn tiếng v·a c·hạm bên trong, hắn từng ngụm từng ngụm phun máu, trên thân xuất hiện cùng hắc tai dung hợp sau không ngừng nhúc nhích quái dị nhô ra.

Nhân cơ hội này, Leya một cái phi thân, từ bên trái trong khe hở, tựa như một đạo hồng ảnh, thấp người một mặc, chớp mắt từ sáu người dưới thân xông ra, phóng tới giơ Lâm Y Y hội trưởng.

Trong tay nàng Nguyên Thủy Huy Thạch chủy thủ bỗng nhiên sáng lên bạch quang chói mắt.

Ầm ầm! !

Quang mang nổ tung, bao trùm toàn bộ ao nước động quật.

Trong bạch quang, từng mảnh từng mảnh kịch liệt kịch đấu âm thanh thỉnh thoảng nổ tung.

Kéo dài đến mấy phút sau.

Quang mang mới chậm rãi tán đi.

Leya nằm ngửa trên mặt đất, trên người trên mặt, khắp nơi là lít nha lít nhít miệng máu.

Tại nàng ngay phía trước, Vĩnh Sinh hội trưởng một tay nắm chủy thủ màu bạc, lồng ngực nhiều một cái to lớn lỗ thủng màu đen, có thể nhìn thấy sau lưng ao nước thành ao.

Phốc.

Hội trưởng há miệng ọe ra một ngụm máu đen.

“Lấy hủy đi Nguyên Thủy Huy Thạch làm đại giá. Muốn phá hư giáng lâm nghi thức… Ngươi cho rằng… Ta không có phòng bị a? ?”

Hắn thấp giọng lại lần nữa cười lên.

“Salento, Leya… Từ mấy năm trước, ta liền biết các ngươi mới thật sự là tai hoạ ngầm, chân chính phiền phức. Cho nên

nhằm vào các ngươi chuẩn bị, ta mấy năm trước liền bắt đầu…”

“Ta rất rõ ràng, trên thế giới này, duy nhất có khả năng đối với ta tạo thành trở ngại, cũng chỉ có các ngươi.”

Hắn đi đến một bên, nắm lên nằm xuống đất Lâm Y Y.

“Cho nên, mặc dù ta không xác định phải chăng còn có Nguyên Thủy Huy Thạch lưu lại, nhưng rất sớm, ta liền góp nhặt nhằm vào Nguyên Thủy Huy Thạch đặc chế dược vật…”

“Nguyên Thủy Huy Thạch có thể bị khoáng mạch phong tỏa ẩn tàng, ta liền tìm được ẩn tàng phong tỏa nó xung quanh tầng nham thạch, rút ra trong đó mấu chốt thành phần… Cuối cùng không ngừng ăn… Đến bây giờ… Đối với Nguyên Thủy Huy Thạch kháng tính, đã đạt đến các ngươi khó có thể tưởng tượng trình độ!”

Hắn tiếng cười dần dần biến lớn, nhìn xem Leya không cam lòng phẫn nộ biểu lộ, nghe bị vây công vô lực tránh thoát hủy dung nam Salento tuyệt vọng gầm thét.

“Hiện tại… Hết thảy, kết thúc… Trái tim của các ngươi, là của ta.”

“Tiếp đó, là của ta thời đại!”

Hội trưởng nắm chặt chủy thủ, nhắm ngay Y Y ngực một đao đâm xuống.

Coong!

Một tiếng vang giòn.

Chương 267: Chung cuộc (7)

Chương 267: Chung cuộc (7)

Coong! !

Chói tai tiếng va đập nổ ở đây tất cả mọi người màng nhĩ tê rần.

Một viên cự ly xa bay tới đ·ạ·n, tinh chuẩn đánh vào hội trưởng chủy thủ mặt bên, thêm bạn đánh cho bỗng nhiên hướng một bên lệch ra đi.

Hội trưởng cổ tay vặn vẹo, kém chút bị cái này lực trùng kích khổng lồ đâm đến trật khớp.

Hắn quay đầu nhìn về phía đ·ạ·n bay tới phương hướng.

Tiết Ninh Ninh Lực Vương Âu Lý ba người, không biết lúc nào xuất hiện ở ao nước thành ao biên giới, từ chỗ cao hướng nơi này nhìn ra xa.

Trong đó cầm s·ú·n·g, thình lình chính là Tiết Ninh Ninh.

Trong tay nàng mang lấy một thanh màu đen s·ú·n·g bắn tỉa công phá, họng s·ú·n·g chính toát ra một tia trắng.

Bành!

Không nói nhảm, phát s·ú·n·g thứ hai lại lần nữa bắn ra.

Đ·ạ·n trong nháy mắt vượt qua vài trăm mét khoảng cách, chính giữa hội trưởng cái trán.

Bành! !

Đầu hắn nghiêng một cái, đầu thế mà không có b·ị đ·ánh xuyên qua, chỉ là b·ị đ·âm đến sai lệch dưới.

“Các ngươi đám côn trùng này! ! Ít đến vướng bận! !”

Hắn bỗng nhiên cầm đao hướng phía Tiết Ninh Ninh ba người phương hướng vung lên.

Một đạo hắc vụ rời khỏi tay, hóa thành một đầu chim bay màu đen, hướng phía ba người bay đi.

Chói tai chim hót nổ tung, chim bay còn chưa bay đến, một cỗ vô hình lực chấn nh·iếp, liền sớm lăng không giáng lâm tại ba người trên thân, để bọn hắn không thể động đậy.

A!

Lực Vương rống giận, bắp thịt toàn thân phồng lên sung huyết, hướng phía trước gian nan bước ra một bước, ngăn tại hai người khác trước người, giơ lên trong tay một mặt khiên kim loại.

Bành! !

Tấm chắn bị hắc vụ chim bay đụng vào, tựa như bị chạy như bay tới xe hơi nhỏ đụng trúng, ba người tại chỗ bay rớt ra ngoài, nhao nhao đâm vào sau lưng trên vách đá, toàn thân vô lực, trong miệng thổ huyết, khảm vào vách đá không thể động đậy.

“Y Y! ! Nhanh tỉnh! Tỉnh! !” Tiết Ninh Ninh mồm miệng không rõ rống to.

“Còn dám gọi!” Hội trưởng lại lần nữa huy tay, nắm chặt chủy thủ hướng phía đó đâm một cái.

Lần này, không ai có thể ngăn cản kích thứ hai hắc vụ chim bay, ba người một khi bị đập trúng, hẳn phải c·hết không nghi ngờ.

(…)

Phốc một chút.

Một cái màu đỏ sậm huyết nhục tạo thành cánh tay tráng kiện, chính diện xuất hiện tại hội trưởng đâm ra chủy thủ phía trước,

lòng bàn tay ngăn trở bén nhọn mũi đao, để nó không cách nào tiến lên mảy may.

Cái kia rõ ràng là màu đỏ sậm huyết nhục thân thể, lại tại v·a c·hạm lúc, phát ra kim loại giao minh.

Hội trưởng có chút ngạc nhiên, ngẩng đầu nhìn về phía đối phương.

Ngăn trở hắn lại là một đầu cao hơn hai mét, bắp thịt cả người huyết hồng vặn vẹo quái vật hình người.

"Ở đâu ra xấu đồ vật?"

"Đừng. Động, ta, bằng hữu… ! !"

Bị hắn bắt lấy cổ Lâm Y Y, lúc này bỗng nhiên mở ra một đôi huyết hồng đôi mắt, hai tay bỗng nhiên cầm tay hắn cánh tay.

Ken két.

Nàng hai tay gắt gao nắm chặt hội trưởng cánh tay, để cánh tay cơ bắp không ngừng vặn vẹo, xé rách, từng đạo sợi cơ nhục bị nàng lực lượng khổng lồ điên cuồng chuyển động, xé đứt.

"! ! ? ?" Hội trưởng một tay khác nắm tay, một quyền đánh tới hướng Lâm Y Y đầu.

Nhưng một quyền này bị trường thương thủ bắt lấy.

Hai cỗ cường đại lực lượng mãnh liệt đối kháng đứng lên, gác ở giữa không trung run rẩy kịch liệt, không thể động đậy.

Trường thương thủ một mực mỉm cười cứng ngắc gương mặt, lúc này thế mà cũng có mặt khác biểu lộ.

Cái kia tựa hồ là phẫn nộ…

"Dám nói, ta xấu! ? ?"

Ông! !

Phía sau hắn sáu đạo huyết nhục trường thương bỗng nhiên xông ra màng da, kéo dài, vờn quanh, tựa như sáu đạo uốn

lượn chùm sáng, từ bốn phương tám hướng thiểm điện đâm vào hội trưởng các vị trí cơ thể.

To lớn đâm xuyên lực lượng cùng hoàn toàn không cách nào dự liệu phương thức công kích, để hội trưởng căn bản chưa kịp chuẩn xác ứng đối, chỉ là ý đồ lui lại né tránh liền bị một đạo huyết nhục trường thương đâm trúng.

Phốc phốc phốc phốc phốc phốc! ! !

Trường thương đâm xuyên thân thể của hắn đâm vào mặt đất tầng nham thạch, đem nó gắt gao cố định trên mặt đất không thể động đậy.

Lâm Y Y thừa cơ tránh thoát trói buộc, rơi xuống đất toàn lực một quyền, bộc phát tất cả lực lượng, bộc phát tất cả giận, nắm đấm vạch phá không khí, mang theo một đạo rít lên, đập ầm ầm tại hội trưởng bộ mặt.

Bành! ! !

Tiếng vang nổ tung, từng vòng từng vòng màu đen thịt nát tựa như hòn đá mảnh vụn, vẩy ra ra.

Biến cố bất thình lình, để còn lại sáu cái hiệp hội hội viên đều ngây ngẩn cả người.

Đột nhiên xuất hiện trường thương thủ, trong nháy mắt đánh lén hội trưởng, cũng đem nó thân thể đều đâm xuyên thành vải rách rưới túi, đón thêm bên trên Lâm Y Y bộc phát toàn bộ một quyền.

Một quyền này ngang nhiên đem hội trưởng hoàn hảo đầu đánh cho không có một nửa.

Chẳng lẽ lại, hết thảy cứ như vậy kết thúc! ?

Leya cùng Salento, cùng sáu người chém g·iết tạm thời dừng lại.

Liền tại bọn hắn kinh nghi bất định, không biết nên không nên tiếp tục lúc hội trưởng thân thể bỗng nhiên nổ tung, hóa thành từng đoàn từng đoàn hắc vụ, rất nhanh liền tại một chỗ khác

một lần nữa ngưng tụ, ngưng tụ ra hoàn hảo không chút tổn hại thân thể.

“Sinh vật kỳ quái. Không phải hắc tai… .” Trên mặt hắn mặt nạ phá toái rơi, lộ ra một tấm sắc mặt âm trầm già nua gương mặt.

Lít nha lít nhít như vỏ cây giống như nếp nhăn, hiện đầy trán của hắn cùng khóe mắt.

“Nguyên bản không muốn bại lộ ta chân chính bộ dáng… Hiện tại xem ra.”

Hắn bỗng nhiên lách mình, tránh đi vọt tới trường thương thủ công kích, dưới chân nhẹ nhàng điểm một cái, nhảy lên giữa không trung.

“Liền để các ngươi nhìn xem, ta chân chính dựa vào Tuyệt Vọng Chi Môn, lấy được lực lượng mạnh nhất! ! ! Mạnh nhất nhân loại chi lực! !”

Hắn giang hai cánh tay. Trên thân thể tất cả trống rỗng nhao nhao tác dụng đại lượng hắc vụ, bao trùm toàn thân hắn.

Hắc vụ hoàn toàn đem nó bao phủ, sau đó cấp tốc mở rộng, đảo mắt liền bao phủ chung quanh mấy chục mét phạm vi.

Lâm Y Y thấy thế cấp tốc lui lại, né tránh khói đen che phủ, thuận vách đá leo lên, xông lên bên cạnh ao, đi cứu bên dưới Tiết Ninh Ninh ba người.

Còn lại hiệp hội hội viên cũng nhao nhao triệt thoái phía sau, cùng Leya hai người một đạo yên lặng theo dõi kỳ biến, không còn chém g·iết.

Đừng bảo là Lâm Y Y bên này, liền xem như bọn hắn, cũng ẩn ẩn cảm thấy một tia không đúng.

Bành!

Bỗng nhiên, hắc vụ phía dưới, duỗi ra một cái dài hơn một mét độ màu đen bàn chân.

Bàn chân nặng nề giẫm trên mặt đất, phát lực, hướng phía trước, đi ra hắc vụ.

Xuất hiện ở trước mặt mọi người, rõ ràng là một đầu chậm rãi đi ra hắc vụ phiên bản thu nhỏ Hắc Cự Nhân!

Chỉ là Hắc Cự Nhân bộ mặt, không phải ngũ quan, mà là khảm nạm lấy hội trưởng toàn bộ thân hình.

Đầu này cao hơn mười mét Hắc Cự Nhân, lúc này tựa như một ngọn núi nhỏ, đứng sừng sững ở đám người trước người.

Hắn bỗng nhiên tay, đem lại lần nữa vọt tới tay dài ôm đồm ở trong tay, dùng sức bóp.

Bành! !

Lực lượng khổng lồ đem trường thương thủ toàn thân đè ép huyết thủy chảy ròng, tiếng kêu rên liên hồi.

"Nhỏ yếu như vậy…" Hội trưởng thấp giọng cười lên, "Có thể bức ra ta hình thái này… Các ngươi cũng hắn là đủ để tự hào. Tiếp đó, hay là không cần chậm trễ thời gian tốt."

Hắn nhìn về phía Lâm Y Y, tiện tay bỏ qua trường thương thủ.

"Vốn cho rằng mười phần chắc chín địa phương, thế mà xảy ra chút biến số, xem ra hay là đến tốc chiến tốc thắng."

Bạch!

Trong chốc lát, hắn xoay người, đạp đất.

Rõ ràng thân thể cao lớn, thế mà tựa như như gió tốc độ, xuất hiện tại Lâm Y Y mấy người trước người.

Hắn gương mặt to lớn một chút xuất hiện tại mấy người phía trước, không đến bốn mét giữa không trung.

Một tay thiểm điện một trảo.

Ầm vang một tiếng thật lớn, hắn khổng lồ bàn tay một chút liền đem né tránh không kịp Lâm Y Y lại lần nữa chộp vào trong lòng bàn tay.

Sau đó không chút do dự, một tay khác duỗi ra một cây móng tay, cực tốc đâm về Y Y tim.

Lần này hắn tuyệt không lãng phí thời gian, trước đào một cái trái tim lại nói.

“Y Y! !” Tiết Ninh Ninh bọn người rống to.

Nhưng hết thảy đã đã quá muộn.

Bén nhọn như đao đầu ngón tay đã đâm vào da thịt, huyết thủy chảy ra.

Lâm Y Y toàn thân chấn động, mất đi sức chống cự.

Nàng phí công giơ hai tay lên, ý đồ đẩy ra to lớn ngón tay, nhưng nhỏ yếu lực lượng đối với Hắc Cự Nhân không có chút ý nghĩa nào, tựa như muỗi vằn.

“Y Y.”

Nàng phảng phất nghe được có người đang gọi nàng.

Thanh âm kia là như vậy ôn nhu.

Tựa như, mẫu thân một dạng.

“Mẹ… Mẹ.”

Giờ khắc này, nàng nhìn thấy cái kia dần dần phóng đại, lấp kín toàn bộ tầm mắt ngón tay màu đen, cũng nhìn thấy một đạo không hiểu xuất hiện tại trước người mình, thân mang váy trắng, khuôn mặt hư thối tóc dài thân ảnh.

Thân ảnh đưa lưng về phía nàng, giang hai cánh tay, thay thế vị trí của nàng, bị ngón tay kia đâm vào lồng ngực.

“Y Y. Phải sống sót…”

Mẫu thân thanh âm ôn nhu vang lên.

Tóc dài thân ảnh nhẹ nhàng nghiêng đầu, rõ ràng là khuôn mặt hư thối, nhưng như cũ để Y Y hồi tưởng lại đã từng mẫu thân

mỹ lệ khuôn mặt.

Xoẹt!

Trong chốc lát, thân ảnh bị to lớn hắc thủ xé rách phân tán, hóa thành mấy khối vẩy xuống.

Y Y muốn duỗi ra, đi ôm tay của mẫu thân, cứng lại ở giữa không trung bên trong.

Nàng vừa mới dâng lên một tia hi vọng, một tia ấm áp, còn không có lấp đầy trái tim, liền bị tàn nhẫn xé nát.

Nàng nhìn xem mẫu thân gương mặt, nhìn xem ánh mắt ôn nhu kia, bị cự lực băng lãnh xé rách thành mấy khối, sau đó hóa thành hắc vụ, hủy hoại chỉ trong chốc lát.

“Oanh! ! ! ! ”

Trong chốc lát, một cỗ không cách nào ngôn ngữ thống khổ, ủy khuất, phẫn nộ, nương theo lấy nước mắt chảy ra mà ra.

To lớn trong tiếng hô.

Lâm Y Y sau lưng hình xăm đột nhiên sáng rõ, một mảnh kim quang chói mắt bỗng nhiên nổ tung, cuốn lên đạo đạo cuồng phong.

Oanh! ! !

Một đầu khổng lồ, tắm rửa lấy điện quang màu vàng thằn lằn khổng lồ quái vật, dài đến hơn 30m khoa trương hình thể, từ trong kim quang ầm vang đập ra.

Cự tích kinh khủng thân thể so với Hắc Cự Nhân lớn không chỉ một vòng, tựa như đại nhân cùng tiểu hài, nó vừa xông ra, liền vượt qua Y Y, chính diện lăng không đem Hắc Cự Nhân bổ nhào.

Oanh! !

Hai đầu khổng lồ sinh vật đập ầm ầm trên mặt đất, đạp nát ao nước mặt đất, nổ tung mảng lớn rạn nứt đá vụn.

Kim quang cùng hắc vụ đối kháng lẫn nhau, triệt tiêu.

Hai đầu cự vật điên cuồng đối ẩu đứng lên. Thỉnh thoảng đâm vào chung quanh trên vách đá, xô ra từng mảnh từng mảnh cái hố nhỏ vết rạn.

Hắc Cự Nhân ý đồ huy quyền giãy dụa đứng dậy, nhưng lại hoảng sợ phát hiện, lực lượng của mình thế mà không bằng đầu này không biết từ đâu xuất hiện cự tích.

Hắn vung ra nắm đấm lực lượng, đánh vào trên người đối phương, phảng phất bị thứ gì giảm đi hơn phân nửa, căn bản không đau không ngứa.

Mà đối phương tùy ý một trảo lực lượng, lại có thể tại trên thân thể của hắn da tróc thịt bong, nếu không phải hắc vụ liên tục không ngừng đang khôi phục thương thế, hắn sợ là trước tiên vừa đối mặt liền sẽ bị miểu sát.

"Thứ gì! Đây rốt cuộc là cái gì! ! ?" Hắn rống giận, không hiểu giãy dụa lấy.

Không chỉ là hắn, đây cũng là lúc này ở nơi chốn có trong lòng người nghi hoặc.

Cũng bao quát ngơ ngác khắp nơi trên đất Lâm Y Y.

Chính nàng cũng không biết đầu kia dài hơn ba mươi thước khoa trương quái vật là từ đâu xuất hiện.

Nhưng so với những này, nàng càng để ý là mẫu thân.

Nàng nước mắt làm ướt gương mặt, quỳ rạp xuống đất, một chút xíu ý đồ đi nhặt mẫu thân bị xé nát thân thể.

Nhưng những cái kia thân thể ngay tại phi tốc bay hơi, hóa thành khói đen dung nhập hắc vụ.

"Nguyên lai, ngươi vẫn luôn tại, đều ở bên cạnh ta…" Nàng lúc này bỗng nhiên không có cà lăm mao bệnh.

Quỳ trên mặt đất, hai tay muốn ôm chặt thứ gì, lại cái gì cũng không cách nào ôm lấy.

Oanh! !

Nàng lại lần nữa khóc rống lấy, toàn thân run rẩy.

Nàng lúc này, cảm giác được rõ ràng, trong thân thể phảng phất có thứ gì biến mất… Phảng phất có cái gì thiếu khuyết. Cũng không thấy nữa.

“Cái kia. Đến cùng là cái gì! ?”

Leya cùng Salento đứng tại một khối, lúc này đồng dạng cách xa xa, rung động nhìn chăm chú lên ngay tại chém g·iết đụng nhau to lớn Agris.

“Không, không biết…” Salento cũng một mặt mờ mịt, “Ta cho tới bây giờ chưa thấy qua loại bộ dáng này hắc tai.”

“Chỉ sợ không phải hắc tai… Loại kia kim quang…” Leya lấy ra một phần khẩn cấp dược vật nhét vào trong miệng, thừa dịp hiện tại thế cục hòa hoãn, nàng nhất định phải tận lực khôi phục chính mình thể năng cùng thực lực.

“Hiệp hội Vĩnh Sinh… . Lần này sợ là thật lật thuyền. Ta có loại dự cảm, bọn hắn khả năng chọc phải một ít chính mình không chọc nổi lực lượng thần bí.” Leya lộc cộc một chút nuốt mất viên thuốc.

“Vừa mới ta đều chuẩn bị giúp ngươi khởi động sau cùng chip, kích hoạt toàn bộ thân thể tiềm năng, kích hoạt tất cả tiêm vào toàn bộ dịch chiết xuất… Không nghĩ tới…” Salento cảm thán nói.

“Có lẽ, không dùng được liều mạng… Nếu như cứ như vậy kết thúc cũng tốt, có lẽ chúng ta không cần c·hết, còn có thể cuối cùng thể nghiệm một chút cuộc sống của người bình thường.” Leya gạt ra một cái nụ cười miễn cưỡng.

Một bên khác.

Hiệp hội còn lại sáu người lặng ngắt như tờ, nhìn chăm chú lên đang bị toàn diện áp chế hội trưởng.

“Chư vị, hội trưởng nhìn tình huống không ổn.” Số 2 già nua giọng nữ ngưng trọng nói.

Chương 268: Chung cuộc (8)

Chương 268: Chung cuộc (8)

“Bất kể như thế nào, đều đi đến bước này, chúng ta không có lựa chọn nào khác.” Số 3 Lâm Hán Đông âm thanh lạnh lùng nói.

“Hắc Dạ Chi Trì, không phải không phải hội trưởng mới có thể triệu hoán giáng lâm. Chính chúng ta đến!”

“Thế nhưng là nếu như cứ như vậy triệu hoán giáng lâm, không có hai trái tim hợp thành thành ban sơ chi chìa khoá hắc tai, Hắc Dạ Chi Trì căn bản không có cách nào thực thể hiển hiện! Chúng ta cầu nguyện làm sao bây giờ! ?” Nam tử khôi ngô chần chờ nói.

“Chúng ta còn có lựa chọn a! ? Trước sống sót lại nói! Lần sau còn có cơ hội!” Lâm Hán Đông nói.

Mấy người nhìn xem hình thể khoa trương Agris, trong lúc nhất thời đều trầm mặc.

Kim quang lập loè dưới, hội trưởng lúc này đang b·ị đ·ánh tàn bạo, hắn lúc đầu lực lượng cũng không bằng đối phương, vung ra nắm đấm rơi vào trên người đối phương, còn phảng phất bị cắt giảm hơn phân nửa lực lượng, đơn giản tựa như là tại cho đối phương xoa bóp.

Vị này ai xem ra đều là tất bại chi cục.

“Bắt đầu đi! Không có khả năng làm trễ nải!” Lâm Hán Đông nghiêm nghị nói.

“Đến!” Số 2 hạ quyết đoán.

Mấy người còn lại nhao nhao gật đầu

Sáu người đồng thời nhắm mắt, hai tay mở ra. Bắt đầu ngâm tụng Ưng Sơn văn minh liên quan tới Hắc Dạ Chi Trì triệu hoán mật văn.

Trầm bổng du dương quái dị âm điệu chỉnh tề tại động quật trong ao vang lên, nhưng ở hai đầu to lớn cự vật trong chém g·iết, căn bản không đáng chú ý, hoàn toàn bị lần lượt tiếng vang bao phủ.

Theo bọn hắn ngâm xướng mật văn.

Từng mảnh từng mảnh hắc vụ nồng đậm, bắt đầu từ trên người bọn họ tản mạn ra, bám vào ở chung quanh vách đá trên phù văn.

Từng mảnh từng mảnh còn hoàn hảo phù văn nhao nhao trở nên càng thêm đen kịt, thâm thúy.

Khổng lồ trống trải trong ao, phảng phất có cái gì mơ hồ hư ảo đồ vật bắt đầu từ từ hiển hiện, giáng lâm.

Theo không biết vật thể giáng lâm, một mực bị áp chế, bị móng vuốt xé rách đến v·ết t·hương chằng chịt Vĩnh Sinh hội trưởng, rốt cục có lực phản kích

Thương thế trên người hắn tốc độ khôi phục bắt đầu kịch liệt gia tăng, mới xuất hiện thương thế, một giây sau liền sẽ trong nháy mắt khép lại.

Dạng này sức khôi phục, để hắn mừng rỡ như điên.

Nhưng rất nhanh hắn liền liên tưởng đến cái gì.

“Không. Hắc Dạ Chi Trì sớm giáng lâm. Nguyện vọng của ta! ! Nguyện vọng của ta! !”

Hắn biểu lộ rất nhanh từ kinh hỉ biến thành phẫn nộ.

“Ngươi hủy nguyện vọng của ta! ! !”

Hắn phảng phất phẫn nộ đến mất lý trí, dứt khoát không chút nào né tránh, từng quyền từng quyền cùng Agris đối ẩu.

Càng nhiều hắc vụ nương theo lấy động tác của hắn, nương theo phẫn nộ của hắn, bị hấp dẫn tới, liên tục không ngừng gia nhập triệt tiêu điện quang màu vàng hàng ngũ.

Như là trước đó Vu Hoành làm một dạng, hắn lúc này cũng bắt đầu dùng rộng lượng năng lượng đi đối xứng điện quang màu vàng cường hãn.

Theo kịch liệt tê tê âm thanh bên trong, đại lượng hắc vụ tựa như vô cùng vô tận, đem Agris trên người điện quang màu vàng từ từ áp chế xuống.

Agris mặc dù vẫn như cũ áp chế hội trưởng, nhưng trên thân cũng đã chầm chậm bắt đầu thụ thương.

Rống! !

Lại lần nữa bị phương thức giống nhau áp chế b·ị t·hương, Agris cũng bắt đầu phẫn nộ.

Nó điên cuồng tăng lớn lực lượng, cắn một cái tại hội trưởng chỗ cổ, đem nó hung hăng vung ra, nện ở trên vách đá.

Ầm ầm! !

Vách đá phá toái, sụp đổ, nện đến hội trưởng toàn thân xương cốt đứt gãy, phần lưng huyết nhục biến thành thịt băm.

Nhưng sau một khắc, không đến 2 giây, trên người hắn tất cả thương thế liền toàn bộ khôi phục như lúc ban đầu.

“Ta là vô địch! !” Vĩnh Sinh hội trưởng tức giận ôm lấy Agris đầu, dùng ngón tay đi móc nó hai mắt, con mắt nổ tung huyết nhục.

Lần này hai mắt bị tập kích Agris mất đi thị lực, càng thêm tức giận cắn hội trưởng điên cuồng đập loạn.

Trong lúc nhất thời trong ao khắp nơi là to lớn oanh minh tiếng vang.

Hội trưởng thân thể lần lượt tại toàn thân tính gãy xương cùng trong nháy mắt khỏi hẳn ở giữa tuần hoàn qua lại.

Thống khổ to lớn để hắn cũng tương tự lâm vào càng nhiều điên cuồng

Trọn vẹn mấy phút sau.

Oanh!

Agris thân thể to lớn đập ầm ầm rơi xuống đất, rốt cuộc không có khí lực.

Nó bắt đầu dần dần trở nên trong suốt, hư ảo, triệt để mất đi hình dáng.

Hô hô…

Vĩnh Sinh hội trưởng ngồi tại trong một mảnh phế tích, thở hổn hển, đầu đau muốn nứt, cơ hồ không thể động đậy.

Tại Hắc Dạ Chi Trì gia trì bên dưới thân thể của hắn chữa trị đúng là vô hạn, nhưng dạng này chữa trị cũng không phải là hoàn toàn không có đại giới.

Mỗi một lần đều nương theo lấy tinh thần ý chí hao tổn cùng thụ thương, mà bây giờ. Hắn dốc hết toàn lực, mới đưa đầu kia biến thái cự tích quái vật triệt để đưa tiễn.

"Thật… Thật sự là lợi hại a…" Hắn gượng cười, che cái trán, chịu đựng từng lớp từng lớp đau nhức kịch liệt.

"C·hết hơn ba mươi lần. Mới giải quyết."

Từng đợt mãnh liệt mê muội cùng n·ôn m·ửa cảm giác, không ngừng đánh thẳng vào tinh thần của hắn.

Hắn cảm giác mình tựa như lúc nào cũng có thể vỡ vụn ra đồ sứ, chỉ cần lại nhiều hao tổn một trận thời gian, có lẽ không cần quái vật kia động thủ, chính hắn liền có thể tự hành sụp đổ, hóa thành một đám thịt nhão, mất đi tất cả ý thức.

Phốc.

Hắn gian nan cuối cùng chống đỡ lấy thân thể, hướng phía sắc mặt hoảng sợ, mang theo tuyệt vọng Lâm Y Y bọn người đi đến.

“Ta nói qua… Muốn thành lập, một cái tuyệt đối công bằng, công chính, tất cả mọi người có được bình đẳng quyết định chính mình vận mệnh quyền lực thế giới mới ”

Trước mắt hắn từng đợt hoa mắt, trong ao tầm mắt phảng phất đều đang không ngừng lay động, xoay tròn.

Liền ngay cả đơn giản hành tẩu, đều cảm giác giống như là phụ trọng vô số đồng dạng, không gì sánh được cố hết sức “Ta nói qua.”

Vĩnh Sinh hội trưởng cắn răng lấy, “Trên đời này hết thảy bất công, đều là bởi vì lực lượng.”

“Lấy có được lực lượng người, thành lập thế giới mới. Để mỗi người đều có ảnh hưởng đại thế thực lực, hết thảy liền sẽ bình đẳng!”

“Ta nói qua… Thế giới sàng chọn kẻ yếu… Lưu lại cường giả… . Lưu lại mạnh nhất người thích ứng, đây là vạn vật vũ trụ bản năng, đang truy tìm thế giới mới. Ta chỉ là, chỉ là tại gia tốc đây hết thảy… Gia tốc đi hướng tự nhiên điểm cuối cùng!”

Hắn từng bước một đi đến Lâm Y Y bọn người trước mặt.

Vươn tay.

“Vì tự nhiên tiến hóa điểm cuối cùng!”

Ngón tay hắn bỗng nhiên vồ xuống dưới.

Giờ khắc này, hắn khổng lồ Hắc Cự Nhân thân thể cũng vô pháp duy trì ở, ngón tay còn tại giữa không trung, liền bay hơi thành khói đen, tiêu tán trống không.

Trong khói đen, Vĩnh Sinh hội trưởng nhẹ nhàng rơi xuống đất, khôi phục bình thường lớn nhỏ thân người, đứng tại Lâm Y Y bọn người trước mặt.

“Duy trì không nổi rồi hả? Không quan hệ… Hiện tại, hết thảy kết thúc.”

Hắn lại lần nữa vươn tay, chụp vào đồng dạng mỏi mệt hư nhược Lâm Y Y.

Tiết Ninh Ninh Lực Vương Âu Lý ba người muốn lên tiếng, nhưng bọn hắn cũng đã bản thân bị trọng thương, toàn thân gãy xương, trừ giãy dụa mấy lần liền không có động tĩnh nữa.

Nơi xa, Leya bọn người muốn xông tới gần tới, lại bị sáu người ngăn lại, lại lần nữa lâm vào khổ chiến.

“Y Y! Chạy mau! !” Tiết Ninh Ninh gian nan kêu lên.

Lâm Y Y nổi giận gầm lên một tiếng, một quyền hướng phía trước đánh tới.

Nhưng nắm đấm lại bị hội trưởng dễ như trở bàn tay ngăn trở, hướng mặt bên hất lên.

Nàng lại lần nữa một cước đá ra đồng dạng bị đối phương đầu gối đụng nhau, tuỳ tiện ngăn trở.

“A!” Nàng điên cuồng nâng lên tất cả lực lượng, hướng phía đối phương vung vẩy đánh tới.

Phanh phanh phanh phanh!

Đáng tiếc thực lực của nàng khoảng cách đối phương chênh lệch quá xa.

Tất cả công kích đều bị dễ như trở bàn tay ngăn trở.

Nhưng.

Bành!

Ngựa có thất đề, huống chi lúc này trạng thái kỳ kém Vĩnh Sinh hội trưởng, hắn không ngừng đón đỡ tiến công, nhưng cũng cuối cùng lọt một chút.

Má trái bị một kích trọng quyền hung hăng đánh trúng, đánh cho đầu ngửa ra sau, khóe miệng chảy máu.

Cứ việc hắc vụ chữa trị dưới, trong nháy mắt thương thế liền biến mất.

Nhưng hắn trong đầu đau nhức kịch liệt cũng đi theo nghiêm trọng hơn một phần.

“Không có chút ý nghĩa nào phản kháng!”

Hắn biết mình sắp không kiên trì nổi, nâng lên tất cả ý thức, tăng lớn lực lượng, không quan tâm vồ một cái về phía Y Y cổ.

Lần này hắn quyết định không còn kéo dài, cánh tay bỗng nhiên bành trướng biến lớn, cho thấy nửa phần Hắc Cự Nhân lúc lực lượng cùng tốc độ, một chút cưỡng ép phá tan Y Y ngăn cản, ôm đồm tới.

Hô.

Nhưng lần này thế mà thất bại! ! ? ?

Vĩnh Sinh hội trưởng trước mắt đã bắt đầu hiển hiện bóng chồng.

‘Hoa mắt à… ?’ hắn gian nan lung lay đầu.

Tiếp tục hướng phía trước, hướng Lâm Y Y chộp tới.

“Ngươi nhìn qua.”

“Giống như rất hư nhược bộ dáng?”

Bỗng nhiên một cái thanh âm xa lạ, từ hội trưởng sau lưng truyền đến.

Hắn toàn thân chấn động, nghe được Leya bọn người phảng phất rung động tiếng hấp khí, nghe được số 2 số 3 bọn hắn nhịn không được phát ra thấp giọng hô.

Đồng thời cũng nhìn thấy trước mắt Lâm Y Y bọn hắn, trên mặt phẫn nộ, tuyệt vọng, tại thời khắc này biến thành ngốc trệ, không biết làm sao, cùng, không hiểu kinh hỉ.

Hắn gian nan quay đầu lại.

Nhìn về phía sau lưng.

Hậu phương.

Một đầu hoàn hảo không chút tổn hại Agris, toàn thân lấp lóe hồ quang điện màu vàng, lẳng lặng đứng sừng sững ở phía sau hắn.

Đầu này dài hơn ba mươi thước quái vật màu đen đỉnh đầu, đang đứng một đạo gương mặt hiện lên màu lam quang văn thân ảnh khôi ngô.

Thân ảnh ở trên cao nhìn xuống, nhìn chăm chú lên bên này. Chính là đã sớm chạy tới nơi này Vu Hoành.

“Nhìn, ngươi thật giống như không có át chủ bài khác.” Thanh âm hắn bình tĩnh, tại mảnh này trống trải không gian dưới đất trong mang theo từng tia từng tia tiếng vọng.

“Dạng này, ta cũng có thể an toàn giải quyết triệt để ngươi.”

“. A…” Vĩnh Sinh hội trưởng nhìn xem tựa như không có chém g·iết qua khổng lồ kim quang quái vật, trong lúc nhất thời triệt để ngây dại.

Trong đầu của hắn trống rỗng, phảng phất đã mất đi suy nghĩ.

Một khắc cuối cùng.

Hắn nhìn thấy Agris giơ lên khổng lồ lợi trảo, hướng phía hắn ầm vang đập xuống.

Bóng ma khổng lồ trong nháy mắt ép xuống.

Ầm ầm! !

Vách đá nổ nát vụn, vỡ tan, lõm.

Lâm Y Y bọn người bị to lớn lực va đập tung bay, còn tại giữa không trung, liền bị từng đạo màu đen Long Tích bắn ra, từng cái tinh chuẩn nâng, nhẹ đặt ở địa phương.

Mà Vĩnh Sinh hội trưởng thân thể cũng tại cái này một dưa dưới trọng kích, triệt để hóa thành thịt băm .

Thịt băm còn tại ý đồ nhúc nhích khôi phục thân thể.

Bị Vu Hoành xa xa một chỉ.

Một đạo cột sáng màu lam từ dưới đất phá đất mà lên, tinh chuẩn trúng mục tiêu đoàn này thịt băm.

Lam quang đông kết thịt băm, đồng thời Ngưng Thủy Công đem trong đó bộ ẩn chứa lượng nước nhao nhao hấp thu, rút ra.

3 giây sau.

Thịt băm cuối cùng miễn cưỡng hình thành một tấm mơ hồ mặt người, hắn nhìn xem Vu Hoành gian nan hé miệng.

“. Nguyên, tai. Vu Hoành. Ngươi. Sớm muộn, cũng sẽ. Cùng ta…”

“Người cùng sâu bọ điểm khác biệt lớn nhất, ở chỗ cái gì?” Vu Hoành sắc mặt bình tĩnh.

“Ngươi.”

“Là d·ụ·c vọng.”

Vu Hoành con mắt khẽ động, một đạo lam quang lại lần nữa phá đất mà lên, bao trùm mặt người, đem nó đông kết, sau đó răng rắc một tiếng triệt để vỡ vụn.

Mảnh vỡ hóa thành vô số điểm sáng, biến mất không thấy gì nữa.

Lúc này Vu Hoành mới quay người lại, nhìn về phía rơi xuống đất Lâm Y Y bọn người.

Khổng lồ Agris hóa thành hư ảnh, biến mất không thấy gì nữa, từng đầu Long Tích cũng tự động ẩn vào chỗ tối.

Hắn nhẹ nhàng rơi xuống đất, đi đến Lâm Y Y trước người.

Vươn tay, nhẹ nhàng vuốt vuốt mặt nàng, lau nàng nước mắt.

“Thật có lỗi, ta nhìn các ngươi còn có thể chịu đựng được, liền nhiều né một hồi.”

Lâm Y Y ngơ ngác nhìn xem hắn, nguyên bản tuyệt vọng vô thần trong mắt, dần dần chiếu rọi ra Vu Hoành duy nhất bộ dáng.

“Đừng trách ta.” Vu Hoành nói, ” dù sao, ta quá s·ợ c·hết.”

Chương 269: Coi là (1)

Chương 269: Coi là (1)

Trên thực tế Vu Hoành rất sớm đã đến, hắn chỉ là một mực tại quan sát, quan sát Vĩnh Sinh hội trưởng đến cùng còn có hay không cái gì mặt khác nguy hiểm át chủ bài.

Một mực quan sát được một khắc cuối cùng, nhìn thấy đối phương ngay cả đứng đều nhanh đứng không yên, hắn mới rốt cục yên lòng, xuất thủ đóng đô.

Mà kết quả cũng xác thực như hắn sở liệu, trải qua Agris thảm liệt chém g·iết về sau, cái này có thể so với cấp chín cùng Chiến Tranh cấp ở giữa Vĩnh Sinh hội trưởng, cuối cùng đã tới trình độ sơn cùng thủy tận.

Mặc dù hắn còn lại lực lượng áp chế Lâm Y Y bọn người vẫn là tương đối nhẹ nhõm, nhưng đối đầu với Vu Hoành loại cấp độ này cường giả, đó chính là suy yếu vô lực, không chịu nổi một kích.

"Tạ ơn. Cám ơn ngươi…" Lâm Y Y nước mắt hay là tựa như chảy ra, gãy mất tuyến chảy xuống.

Tựa như mở ra chốt mở vòi nước, hai đạo nước mắt liên tục không ngừng chảy tới cái cằm, nhỏ xuống trên mặt đất.

Lúc này nàng mới hiểu được, đầu kia toàn thân lấp lóe hồ quang điện màu vàng khổng lồ cự tích, thình lình chính là Vu Hoành phái ra lực lượng.

Là Vu Hoành, một mực tại âm thầm bảo hộ nàng.

"Nghỉ ngơi một chút đi. Mụ mụ ngươi đã chuyển hóa thành hắc tai, không dễ dàng c·hết như vậy, chỉ là khôi phục cần thời gian. Chuyện nơi đây, còn lại, ta đến xử lý." Vu Hoành vỗ vỗ bả vai nàng, xoay người nhìn về phía những người còn lại.

Câu nói này vừa ra, lập tức Y Y toàn thân run lên.

Đúng vậy a, có người từng thấy hoàn toàn biến mất hắc tai a?

Từ hắc tai bộc phát, cho đến bây giờ, không ai chân chính triệt để tiêu diệt hết bất kỳ một cái nào hắc tai. Nhiều lắm thì khôi phục thời gian kéo dài một chút.

Nghĩ như vậy, trong mắt nàng một chút lần nữa hiển hiện hi vọng.

Cách đó không xa, Tiết Ninh Ninh ba người không thể động đậy, xem ra b·ị t·hương rất nặng. Coi như bị Long Tích giữa không trung nâng, nhưng bọn hắn trước đó b·ị t·hương liền đã rất nặng, lúc này chẳng qua là duy trì nguyên trạng.

Vu Hoành đi qua, một người cho bọn hắn lấp một viên hiệu quả nhanh thuốc cầm máu, khống chế thương thế. Đây là lúc trước Cực Quang thành cho, hiện tại ngược lại là vừa vặn dùng về trên thân thể người của bọn họ.

“Vu Hoành…” Tiết Ninh Ninh miệng đầy là máu nguyên lành không rõ kêu lên.

“Y Y thân thế… Tất cả đều là giả! Đừng buông tha Lâm Hán Đông! ! G·i·ế·t hắn!”

“Lâm Hán Đông?” Vu Hoành sững sờ, hắn nhìn về phía Y Y, Y Y toàn thân run lên, ánh mắt không tự chủ được nhìn về phía nơi xa sáu người một trong số 3.

Số 3 Lâm Hán Đông, sắc mặt âm trầm, tại Vu Hoành xuất hiện bệnh đánh tan hội trưởng lúc, hắn liền đã thừa dịp đám người rung động lúc, sớm lui lại, lúc này đã nhanh đi tới cửa ra vào chỗ.

Nghe được Tiết Ninh Ninh kêu to, hắn trên mặt sắc mặt giận dữ chợt lóe lên, lúc này không che giấu chút nào, gia tốc xông ra lối ra cửa đá, biến mất không thấy gì nữa.

Vu Hoành thần sắc bình tĩnh, mắt nhìn Leya hai người, thân hình bỗng nhiên biến mất, lưu lại một tia bạch quang từ từ ảm đạm.

Vài giây sau, lối đi ra một đạo hắc ảnh bị ném ra thật cao, một chút nện ở ao nước mặt đất, rơi thất điên bát đảo.

Bóng đen chính là mới vừa rồi muốn chạy trốn Lâm Hán Đông.

“Vu Hoành! Lấy ngươi bây giờ lực lượng căn bản không cần thiết cùng Cực Quang thành cùng một chỗ! Ngươi hoàn toàn có thể cùng chúng ta hợp tác, chúng ta có thể trở thành Thế Giới Chi Vương! ! Ngươi muốn mỹ nhân, Tân Thành cùng Cực Quang thành có vô số người có thể cho ngươi tuyển! ! Muốn mặt khác bất kỳ vật gì, ngươi cũng có thể đạt được thỏa mãn! !”

Lâm Hán Đông bò dậy, sắc mặt nhăn nhó, không để ý đau đớn lớn tiếng vội la lên.

“Hèn mọn sâu bọ.” Vu Hoành thân hình xuất hiện tại trước người hắn mấy mét chỗ, hoạt động ra tay cổ tay, từ từ hướng hắn đến gần.

“Chờ một chút ! Chờ một chút! Chúng ta có thể phụng ngươi làm chủ! Ngươi có thể trở thành duy nhất Thế Giới Chi Vương! Chỉ cần chúng ta hợp tác, coi như Cực Quang thành cũng không cách nào ngăn cản chúng ta. Hiện tại đ·ạ·n h·ạt n·hân bom Hy-đrô đã không có cách nào phát xạ, lấy lực lượng của ngươi, không ai có thể ngăn cản ngươi!” Lâm Hán Đông không ngừng về sau lùi lại, sắc mặt trắng bệch.

“Ngẫm lại đi, người sống cả đời này không phải là vì những sự tình kia sao? Hiện tại ngươi chỉ cần một ý nghĩ sai lầm, liền có thể vượt qua ngươi về sau vĩnh viễn cũng không có khả năng đạt tới viên mãn sinh hoạt! Ta có thể khống chế Niệm Ngân giúp ngươi sửa chữa bất luận người nào ký ức, ngươi đi vào trong thành tùy ý chọn, coi trọng ai cũng có thể đưa nàng đổi thành nô lệ của ngươi! Tưởng tượng dưới, như thế thời gian có bao nhiêu đẹp…”

Bành! !

Lâm Hán Đông nói còn chưa dứt lời, mặt liền bị một quyền đánh trúng, bay tứ tung rơi xuống đất, tại mặt đất lộn hơn mười vòng.

Thừa dịp hắn chóng mặt lúc, Vu Hoành từ Tiết Ninh Ninh nơi đó cấp tốc hiểu rõ xuống tình huống.

Theo giảng thuật, hắn càng nghe trong lòng càng là nổi giận.

“Nói một chút, các ngươi lúc trước tại sao muốn tuyển Y Y, tại sao muốn ngụy trang thành người nhà của nàng?”

Hắn đi đến Lâm Hán Đông trước người, ở trên cao nhìn xuống nhìn đối phương.

“Ha ha… . Ha ha ha…” Tựa hồ là biết mình c·hết chắc, Lâm Hán Đông dứt khoát t·ê l·iệt ngã xuống trên mặt đất, tứ chi đại trương, lộ ra chẳng hề để ý biểu lộ.

“Rất đơn giản, bởi vì nàng cùng Leya, hợp lại, chính là đã từng con thứ nhất tiến vào thế giới hắc tai, kỳ danh là Thược Thi Hắc Tai.”

Hắc tai? ? ! !

Lâm Y Y lại là hắc tai! ?

Leya lại là hắc tai! ?

Lúc này ở trận đám người chẳng ai ngờ rằng sẽ là một đáp án như thế.

“Không có khả năng! Các nàng rõ ràng là người, thế nào lại là hắc tai! ?” Salento Mesa nhịn không được nghiêm nghị nói.

“Các nàng là vật chứa, là Thược Thi Hắc Tai một phân thành hai ký sinh vật chứa mà thôi.” Lâm Hán Đông cười, “Ngươi nghĩ rằng chúng ta lúc trước tại sao muốn chuyên môn từ trong đống rác tìm kiếm Lâm Y Y đi ra? Leya đều đ·ã c·hết hai ngày, làm sao lại đột nhiên sống lại? Nguyên bản hết thảy đều hắn là tại chúng ta khống chế bên trong… Kết quả.”

Phía sau hắn lời nói chưa nói xong.

Nhưng mọi người đều hiểu.

Trên thực tế, nếu không phải Vu Hoành xuất thủ chuẩn bị ở sau, Lâm Y Y từ vừa mới bắt đầu liền ở vào Hiệp hội Vĩnh

Sinh thiết lập ván cục bên trong, không cách nào tự kềm chế.

Cuộc đời của nàng, từ bắt đầu đến cuối cùng, đều là một cái cự đại hoang ngôn.

Thậm chí ngay cả trong ý thức cũng bị hạ thôi miên cửa ngầm, hoàn toàn không cách nào phản kháng.

Duy nhất thoát ly nắm giữ, nhưng thật ra là Leya, bị Mesa gia tộc che giấu Leya, có được khó nói nên lời đa trọng cường hóa thiên phú, cũng bị bọn hắn coi là báo thù duy nhất hi vọng.

Đáng tiếc. Nguyên bản nên tiêu hao phẩm Lâm Y Y, gặp Vu Hoành.

Vận mệnh từ đây phát sinh cải biến.

“Như vậy, Lâm Y Y cha mẹ ruột ở đâu? Là ai?” Vu Hoành trầm giọng hỏi.

“Các ngươi ở đâu nhặt được nàng?”

Hắn dừng một chút.

“Còn có ý thức cửa ngầm, làm sao giải trừ?”

“Đến, g·iết ta!” Lâm Hán Đông khuôn mặt vặn vẹo cười lên. Hắn chỉ mình trái tim.

“Mau tới g·iết ta! Ta đã không kịp chờ đợi không muốn sống!”

“Chỉ cần g·iết ta, các ngươi vĩnh viễn cũng đừng hòng giải trừ tư duy cửa ngầm! Chỉ cần một cái búng tay, phối hợp đặc thù động tác, liền có thể dễ như trở bàn tay khống chế nàng, trở thành bất cứ người nào nô lệ!” Lâm Hán Đông cười nói.

“Ngươi!” Tiết Ninh Ninh tức giận muốn đứng dậy tiến lên đánh hắn, nhưng chống đỡ lấy thân thể mới đứng dậy, liền lại quỳ rạp xuống đất, một ngụm máu ọe đi ra.

Lâm Hán Đông nhìn thẳng Vu Hoành, nụ cười trên mặt càng phát ra càn rỡ.

“Đến a! Đánh c·hết ta! Có gan g·iết ta a! ! Ha ha ha! ! Lâm Y Y khống chế một mực là ta đang phụ trách, nếu là ta c·hết đi…”

Bành! !

Lời còn chưa dứt, một cái nặng nề thiết quyền chính diện đánh vào hắn trên cằm.

Huyết thủy vẩy ra, màu đen huyết điểm vẩy xuống mặt đất.

Lâm Hán Đông thân thể trùng điệp ngã xuống đất, bật lên mấy lần.

Hắn nhưng vẫn là đang cười, cứ việc máu me đầy mặt, vẫn tại cười.

“Tiếp tục. Tiếp tục đ·ánh c·hết ta! Ta c·hết đi liền rốt cuộc không ai có thể giải trừ Lâm Y Y cửa ngầm! Tiếp tục!”

Bành!

Lại là một cước, trùng điệp giẫm tại trên bụng hắn.

Lực trùng kích khổng lồ dẫm đến thân thể của hắn lõm lên, phun ra một chùm huyết vụ.

Vu Hoành một tay nắm lên tóc hắn, đem người nhấc lên treo trên bầu trời.

“Ngươi có phải hay không cho là ta không dám g·iết ngươi?” Thanh âm hắn bình tĩnh, nhìn chăm chú lên đối phương hai mắt.

“Ngươi dám! Làm sao không dám! ?” Lâm Hán Đông cười.

“G·i·ế·t a! G·i·ế·t ta! !”

Phốc.

Một cái đại thủ đột nhiên nắm cổ của hắn.

“G·i·ế·t a! !” Lâm Hán Đông gạt ra một tia thanh âm, trên mặt thế mà còn tại cười.

“G·i·ế·t…. Ta.”

Vu Hoành giơ hắn, nhìn về phía Lâm Y Y.

Người sau từng bước một hướng phía nơi này đi tới.

Nhưng ngoài dự liệu, Lâm Y Y vượt qua Lâm Hán Đông, mà là trực tiếp đi đến Vu Hoành trước người, giang hai cánh tay, nhẹ nhàng ôm lấy hắn.

“Ta… Tốt, mệt mỏi…”

Nàng nhẹ nói lấy, ôm Vu Hoành nhắm mắt lại, rốt cuộc bất động.

“G·i·ế·t. Ta…” Lâm Hán Đông còn tại gọi.

Răng rắc.

Một tiếng vang giòn.

Hắn trên mặt càn rỡ dừng lại, tựa hồ là không thể tin được Vu Hoành thật động thủ.

Thân thể của hắn mềm nhũn treo ở giữa không trung, nụ cười trên mặt cứng đờ, rất nhanh biến thành kinh hoàng.

Cổ của hắn, bị bóp gãy.

“Trong đầu óc ngươi đồ vật vẫn còn có chút giá trị, nhưng mặt khác thân thể bộ phận liền vô tác dụng.” Vu Hoành bình tĩnh nói.

“Cho nên ta chỉ cần lưu lại đầu của ngươi là đủ rồi.”

Hắn bóp một cái này phi thường tinh chuẩn, không có bóp gãy khí quản, chỉ là đơn thuần bóp gãy cột sống.

Tăng thêm Lâm Hán Đông thân thể sớm đã không phải người bình thường, căn bản không có gì động mạch chủ loại hình mạch máu, lúc này bị bóp gãy cột sống, thế mà cũng không có chảy cái gì máu.

Phốc.

Vu Hoành buông tay ra mặc cho đối phương đập xuống trên mặt đất, phát ra kêu gào tuyệt vọng.

Tay hắn nhẹ nhàng chiếu lại, đặt ở Y Y phía sau lưng.

So với nhỏ nhắn xinh xắn Lâm Y Y, một bàn tay của hắn liền cơ hồ đem nó phía sau lưng hơn phân nửa che khuất.

“Đừng hòng chạy! !” Lúc này Leya bên kia phát ra hét lớn, tựa hồ đang đối với những người khác.

Vu Hoành nhìn về phía còn lại Hiệp hội Vĩnh Sinh năm người.

Năm người kia sớm đã phân tán, lúc này ra lối ra, chỉ còn một người bị Leya cùng Salento cuốn lấy.

“Agris.” Hắn nhẹ giọng kêu gọi.

Kim quang lập loè, một đạo khổng lồ thân thể tại phía sau hắn hiển hiện.

“Bắt bọn hắn lại.”

Trong chốc lát kim quang lóe lên, cất giấu giám ngục trưởng im ắng hòa tan thành hắc vụ, bay nhào mà ra, bay về phía cửa ra vào phương hướng.

Không tiếp tục để ý bên kia t·ruy s·át tình hình chiến đấu, Vu Hoành đem lực chú ý đặt ở chung quanh đã biến thành đen trống trải ao nước.

Ao nước này trên tường đại lượng phù văn phù trận, mặc dù bởi vì vừa mới kịch đấu tổn thương không ít, nhưng còn lại vẫn tại liên tục không ngừng phóng thích ra rộng lượng hắc vụ.

Những hắc vụ này càng phát ra nồng hậu dày đặc, đang từ từ tại trong ao ngưng kết thành điểm điểm chất lỏng.

Lúc này mặt đất, mặt tường, khắp nơi đều bắt đầu ngưng tụ giọt nước màu đen.

Trong mông lung, một đạo khổng lồ ao nước màu đen hư ảnh, đang từ từ từ trong hư ảo hiển hiện, ngưng thực, dần dần tại cùng trong hiện thực trống trải to lớn ao nước trùng hợp.

Là Hắc Dạ Chi Trì.

Vu Hoành đại khái giải qua thứ này, lúc này đưa mắt nhìn lại, bốn phía trong không khí màu đen càng ngày càng đậm, càng ngày càng nhiều.

Hắn tùy ý đưa tay, Ngưng Thủy Công phát động, một đoàn chất lỏng màu đen cấp tốc xuất hiện tại lòng bàn tay của hắn. Đặc tính Dạ Nga cũng trước kia chỗ không có công suất lớn phát động.

Nếu như chỉ là đơn thuần hắc thủy chất lỏng còn tốt, nhưng hắn khống chế hắc thủy lúc, bén nhạy phát giác được, trong Hắc Dạ Chi Trì này, tựa hồ còn ẩn tàng có một loại nào đó cực kỳ nguy hiểm đồ vật, đang đợi, đối với giáng lâm hiển hiện nhìn chằm chằm.

"Có hơi phiền toái." Hắn suy tư dưới.

"Hắc Dạ Chi Trì bắt đầu giáng lâm, bên trong tuyệt đối sẽ có càng mạnh hắc tai hiện thế…"

"Hắc tỉnh, Tuyệt Vọng Chi Môn, đến bây giờ Hắc Dạ Chi Trì, đây là chúng ta tình báo nắm giữ ba cái giai đoạn." Lực Vương lên tiếng nói.

"Mỗi cái giai đoạn một khi xuất hiện, liền sẽ tiêu chí lấy mới càng cường đại hắc tai sắp xuất hiện. Cho nên, nếu như không có khả năng ngăn cản Hắc Dạ Chi Trì giáng lâm…"

Hắn nói còn chưa dứt lời, liền hiện tại tình huống, thế giới đều nhanh chơi xong, nếu là giai đoạn cao hơn Hắc Dạ Chi Trì hiện thế… . So Chiến Tranh cấp Tuyệt Vọng cấp cao hơn hắc tai giáng lâm… Cái kia chỉ sợ hết thảy là thật sắp xong rồi…

Chương 270: Coi là (2)

Chương 270: Coi là (2)

Vu Hoành không có trả lời, chỉ là ngẩng đầu, nhìn lên giữa không trung dần dần đang ngưng tụ thành hình to lớn ao nước màu đen.

Ao nước kia hư ảnh cơ hồ cùng trong hiện thực nham thạch ao nước không sai biệt lắm.

Một dạng lớn nhỏ, một dạng trang trí, duy chỉ có khác biệt chính là hư ảnh bên trong, có nặng nề khổng lồ kiềm chế vô số hắc thủy, ở trong đó dập dờn lưu chuyển.

"Các ngươi đều rời đi nơi này." Vu Hoành làm ra quyết định.

Hắn dự định thử nhìn một chút, nếu như có thể đi, có lẽ có thể ngăn chặn hắc tai tiến một bước tiến hóa.

Leya hai người đã đuổi theo ra đi. Tiết Ninh Ninh ba người không có ý kiến gì rất nhanh liền bị Long Tích mở miệng một tiếng, ngậm mang theo ra ngoài.

Lâm Y Y cũng bị Vu Hoành đưa tới một đầu Long Tích, để nó ôm ở Long Tích phần lưng, đem nó mang theo ra ngoài.

Rất nhanh, trong cả ao, cũng chỉ có một mình hắn nguyên địa bất động.

"Hiện tại… Để cho ta tới nhìn xem… Đến cùng là quang tai mạnh hơn, hay là hắc tai càng mạnh."

Vu Hoành hít một hơi thật sâu, ngửa đầu nhìn qua tuù từ rơi xuống ao nước hư ảnh.

Bá.

Hắn giang hai cánh tay, buông ra thể nội công pháp đối với Trụ Thần Quang trói buộc.

Ông…

Nhàn nhạt lam quang, ở trên người hắn dần dần hiển hiện, biến lớn, trở nên nồng.

Nhu hòa lam quang, dần dần trở nên sáng tỏ, loá mắt, chói mắt.

“Tới đi! !”

Vu Hoành cấp tốc vận chuyển nội khí, lấy Ngưng Thủy Công hấp thu chung quanh hắc thủy, chuyển hóa thành nội khí, lại liên tục không ngừng bảo hộ tự thân, để thân thể tránh đi hai đại lực lượng triệt tiêu lẫn nhau đối kháng.

Bôn Lôi nội khí cùng hai loại lực lượng cũng không phải là một hệ thống, chỉ là nội khí có thể tùy ý dung nhập thẩm thần quang, cũng có thể dung nhập hắc tai hắc thủy.

Đây là một loại dầu cù là lực lượng.

Oanh!

Vu Hoành trong thân thể lam quang điên cuồng kích thích chung quanh rộng lượng hắc vụ.

Vô số hắc vụ bắt đầu lấy hắn làm hạch tâm, xoay tròn, bay động, hình thành một cái to lớn hình tròn vòng xoáy.

Theo đại lượng hắc vụ bị tiêu hao, Hắc Dạ Chi Trì giáng lâm cũng xuất hiện nồng độ chưa đủ quẫn cảnh, từ từ chậm lại.

Thông đạo dưới lòng đất chỗ cửa ra vào.

Một đầu Long Tích bắn ra, nhẹ nhàng đem trong miệng ngậm người thả tại trên mặt tuyết.

Trừ cái đó ra, còn có Agris tàn phá qua đi năm đạo người áo đen hội viên.

Bọn hắn cũng bị Leya hai người trói lại, cùng một chỗ dẫn theo leo ra thông đạo.

Mọi người mới vừa leo ra, liền nhìn thấy Lâm Y Y cũng bị một đầu Long Tích chở đi, leo ra thông đạo.

"Rốt cục… Thắng lợi!" Leya ánh mắt phức tạp nhìn xem Lâm Y Y.

Nàng chuẩn bị nhiều năm như vậy, bỏ ra nhiều như vậy cố gắng, vất vả, chính là vì báo thù, cho mình, cũng cho Mesa gia tộc những cái kia bị liên lụy trở nên người không ra người quỷ không ra quỷ thúc thúc a di.

Nhưng bây giờ, mặc dù thắng lợi, nhưng cho nàng cảm giác, tựa như là một quyền hung hăng đánh vào trên bông, có loại vắng vẻ cảm giác.

"Mau nhìn! Bên kia là cái gì! ?" Bỗng nhiên Âu Lý thanh âm bừng tỉnh mọi người tại đây.

Leya, Salento, Tiết Ninh Ninh, Lực Vương, tất cả hoàn toàn thanh tỉnh người, đều hình xăm nhìn về phía Âu Lý chỉ phương hướng.

Chỉ là mới quay đầu nhìn lại, ánh mắt của mọi người đều ngây ngẩn cả người.

Ánh sáng!

Phương hướng kia chân trời, đường chân trời cùng bầu trời giao tiếp chi địa.

Đang có một chút nhàn nhạt ánh sáng màu lam, đang nhấp nháy, sáng lên.

Lam quang kia tựa như sóng nước, bị nồng đậm hắc vụ bao trùm, tựa như là cách một tầng hắc sa, nhìn không thế nào rõ ràng.

Nhưng coi như như vậy, mọi người cũng có thể rõ ràng cảm ứng được, lam quang đang từ từ, thư giãn một chút xíu sáng lên, biến lớn.

“Chẳng lẽ lại. Lại có cái gì mới hắc tai? ? !” Âu Lý suy đoán nói.

“Không. Không đúng!” Leya nhíu mày quan sát đến, hắn hồi tưởng lại trước đó, Vĩnh Sinh hội trưởng trước khi c·hết lời nói.

Còn có lam quang kia cùng hắc tai khác hẳn tương phản cảm giác.

“Có lẽ. Không phải hắc tai…”

“Đó là cái gì! ?” Âu Lý nói.

“Mặc kệ là cái gì, tổng không đến mức càng hỏng bét. Dù sao thế giới này đã dạng này.” Leya hồi đáp.

“Các ngươi không có phát hiện cái gì không đúng sao?” Tiết Ninh Ninh cũng đi theo lên tiếng nói.

“Cái gì?” Leya sững sờ, lập tức cẩn thận quan sát, bỗng nhiên hồi tưởng lại.

“Chờ một chút! Chung quanh hắc vụ… Trở thành nhạt! !”

Nghe nàng kiểu nói này, đám người lúc này mới phát hiện, bốn phía sương mù màu đen, tựa hồ thật biến đơn bạc.

Tối thiểu có thể nhìn thấy nơi xa ngoài mấy chục thước đồ vật.

Ông! !

Đúng lúc này, mặt đất một trận vù vù, phảng phất có thứ gì trong lòng đất bạo tạc đồng dạng.

Chấn động vù vù kéo dài vài phút, liền biến mất.

Không bao lâu, từng cái máy bay trực thăng bắn ra đèn pha, hướng bên này tới gần, cùng một chỗ đến, còn có từng chiếc che kín gai nhọn pháo đài giống như xe bọc thép.

Cực Quang thành trọng trang bộ đội, đã tới.

Dựa theo ước định, xác định Hiệp hội Vĩnh Sinh tổng bộ về sau, một khi không cách nào đạt thành mục tiêu thứ nhất, những này bộ đội chính là đội cảm tử, trong đó vận chuyển tới đại đương lượng bom Hy-đrô, sẽ được nhân công dùng tay dẫn bạo, cùng Hiệp hội Vĩnh Sinh đồng quy vu tận.

Đây là sau cùng bảo hiểm biện pháp.

Nhưng cũng may, hết thảy thuận lợi kết thúc.

Két.

Đột nhiên một tiếng vang nhỏ từ phía sau lưng thông đạo truyền ra.

Đám người quay đầu, nhìn thấy Vu Hoành dậm chân mà ra, trên gương mặt có nhàn nhạt màu lam huỳnh quang quỷ dị đường vân.

“Không sao… Hắc Dạ Chi Trì không đánh bại lâm xuống tới, hết thảy hoàn toàn kết.” Vu Hoành nói.

“Mặt khác, còn có hiệp hội ẩn tàng tổng cứ điểm, dưới mặt đất Tân Thành, cần Cực Quang thành xử lý.”

Điểm ấy, xin mời Vu Hoành các hạ yên tâm, chúng ta sẽ thích đáng xử trí Tân Thành tất cả mọi người người sống sót.

Loa phóng thanh thanh âm vang lên.

Một khung máy bay trực thăng chậm rãi hạ xuống, rơi xuống đất.

Cửa khoang mở ra, một cái tóc trắng xoá, cầm trong tay quải trượng nhìn quen mắt thân ảnh, từ từ đi tới.

Thân ảnh ngẩng đầu, mũ giáp trong suốt mặt nạ bên trong, một tấm cùng Trần Diệu Phong tương đương tương tự nam tính gương mặt, xuất hiện tại Vu Hoành bọn người trước mặt.

“Trần Hi Quang uỷ viên…” Vu Hoành ngoài ý muốn nói.

Hắn không nghĩ tới như thế một cái tuổi già sức yếu lão ủy viên, thế mà lại tự mình đi máy bay tới đây một chuyến, đến

một đường chỉ huy.

Không chỉ là hắn Tiết Ninh Ninh Lực Vương mấy người cũng không nghĩ tới Trần Hi Quang uỷ ban tự thân lên trận, đều là nhao nhao sững sờ.

Thân thể của hắn suy yếu bệnh nặng, coi như ra tiền tuyến cũng kỳ thật cái gì cũng không làm được.

Nhưng hắn vẫn là tới.

Liên tưởng tới trước đó bọn hắn đoán được, bọn hắn chỉ là làm mồi nhử, cho chân chính chủ lực hấp dẫn hỏa lực đội ngũ.

Lại nghĩ tới trở về trên đường nhìn thấy một cái khác toàn diệt đội ngũ…

Mấy người sắc mặt đều khó nhìn đứng lên.

“Đại hạ tương khuynh, chắc chắn sẽ có ngăn cơn sóng dữ người hiện thế.” Trần Hi Quang nhìn xem Vu Hoành, thần sắc cảm thán.

“Lần này, lại phải đa tạ tại cố vấn toàn lực tương trợ.”

Vu Hoành đảm nhiệm Cực Quang thành cố vấn quân sự, hắn xưng hô thế này cũng không có gì vấn đề.

“Diệt trừ Hiệp hội Vĩnh Sinh, vốn là tất cả chúng ta cộng đồng ý nguyện. Huống hồ ta chỉ là tới cứu người mà thôi.” Vu Hoành bình tĩnh nói.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía những cái kia từng chiếc xe bọc thép, từ những xe này bên trong, hắn cảm giác bén n·hạy c·ảm giác được, ở trong đó ẩn giấu đi cực kỳ khủng bố khổng lồ lực lượng.

Một khi bộc phát, nguồn lực lượng này có thể trong nháy mắt đem chung quanh mấy chục cây số diện tích triệt để phá hủy.

‘Vũ khí h·ạt n·hân a? ?’ Vu Hoành trong lòng run rẩy.

Liền xem như hắn lúc này, tại sát bên cái này nhân loại cuối cùng cấp v·ũ k·hí sát thương gần như vậy lúc, cũng sẽ toàn

thân run rẩy, nổi da gà không ngừng cuồng bốc lên.

Một khi bạo tạc, liền xem như cường độ thân thể của hắn, cũng hẳn phải c·hết không nghi ngờ.

Đang nghĩ ngợi cái này, Trần Hi Quang chạy tới Lực Vương bọn người trước mặt, thật sâu bái.

“Thật có lỗi, hết thảy đều là ta làm ra quyết định.” Hắn trầm giọng nói.

“Ta sẽ không thỉnh cầu các ngươi tha thứ, cũng không hối hận chính mình sẽ làm ra lựa chọn như vậy. Ta chỉ là…”

Hắn ngồi dậy, tại cảnh vệ viên nâng đỡ, nhìn về phía nơi xa lam quang đường chân trời.

“Không có lựa chọn nào khác.”

“Nếu như các ngươi thất bại, ta mang tới 5 triệu tấn tương đương bom Hy-đrô, lại ở chỗ này dùng tay dẫn bạo. Phương viên bốn mươi cây số phạm vi sẽ ở trong nháy mắt hóa thành tro tàn, ánh sáng bức xạ, nhiệt độ siêu cao, xuyên qua bức xạ, sóng xung kích, sẽ hủy diệt phương viên trên trăm cây số bên trong hết thảy.”

“Ta vốn đã làm ra cùng tất cả mọi thứ ở đây mai táng chuẩn bị…” Trần Hi Quang già nua ánh mắt, từng cái tại mọi người trên thân xẹt qua.

“Nhưng. Các ngươi thành công!”

Trên mặt hắn lộ ra nụ cười vui mừng, đó là một loại xuất phát từ nội tâm chỗ sâu mừng rỡ, vui vẻ, tràn ngập hi vọng dáng tươi cười.

“Chúc mừng các ngươi.”

Hắn cười nói.

Nhìn xem một màn này, đám người thần kinh cũng đều không tự chủ trầm tĩnh lại.

Vu Hoành ánh mắt rơi vào cái kia từng chiếc pháo đài giống như trên xe bọc thép, trầm mặc không nói.

Hết thảy, cuối cùng kết thúc.

Y Y thân thế cũng triệt để mở ra đáp án.

Hiệp hội Vĩnh Sinh bị diệt trừ, nội bộ nhân loại lớn nhất u ác tính triệt để đạt được tan rã.

Từ nay về sau rốt cuộc không cần lo lắng mọi người đang đối kháng với hắc tai lúc, phía sau có người đâm đao.

Hắn nhìn xem bầu không khí hoà hoãn lại mọi người, cũng phát giác Trần Hi Quang mang trong lòng tử chí.

“Nói đến. Chúng ta là không phải tranh thủ thời gian về trước đi, đem bom Hy-đrô cất kỹ… Khoảng cách gần như thế, vạn nhất không cẩn thận dẫn bạo…” Âu Lý nhịn không được biểu lộ run rẩy nói.

“Không sao, muốn dẫn bạo cũng là một kiện vô cùng phiền phức sự tình. Bom Hy-đrô không phải phổ thông tạc đ·ạ·n.” Trần Hi Quang ôn hòa trả lời.

Thuộc về Hiệp hội Vĩnh Sinh náo động, triệt để rơi xuống duy màn.

Kết cục lấy hội trưởng bị g·iết, lấy Lâm Hán Đông làm đại biểu sáu tên hiệp hội cao tầng, đang bị nắm bắt trong quá trình, ba người sợ tội t·ự s·át, ba người b·ị b·ắt, cũng bắt đầu tiếp nhận chuyên nghiệp thẩm vấn, lấy hỏi ra càng nhiều tương quan hắc tai hàn tai tình báo.

Mà Cực Quang thành uỷ viên Trần Hi Quang tại tự mình xuất phát, áp vận bom Hy-đrô về sau, về thành ngày thứ hai, liền tại phòng làm việc của mình cầm thương t·ự s·át cũng trước khi c·hết lưu lại nhận tội tự bạch sách, đem trước đây hết thảy mặt trái chính sách, bàn tay sắt chính sách, đều nắm vào trên đầu mình.

Ở tại dư uỷ viên công nhận đề cử xuống, con hắn Trần Diệu Phong kế nhiệm thứ nhất uỷ viên chức vị, thích đáng vượt qua quyền lực giao tiếp.

Mà Vu Hoành thì là từ Hiệp hội Vĩnh Sinh mấy cái cao tầng trong miệng, biết được nguyên tai bên trong hắc tai không ít tư liệu, cũng thu được Ứng Sơn văn minh còn sót lại mười hai nghi thức.

Mặt khác, Lâm Y Y bên này.

Biết được hết thảy đều là hư giả Lâm Y Y, nguyên bản không có nhân sinh trụ cột, lại tại cuối cùng mẫu thân xả thân cứu giúp dưới, một lần nữa dấy lên đối nhau khao khát, tìm được tiếp tục sinh tồn đi xuống ý nghĩa.

Mặc dù ký ức là hư giả, nhưng nàng còn có mẫu thân, còn có bằng hữu, còn có Tiết Ninh Ninh một phiếu vì chuyện của nàng, xuất sinh nhập tử, kinh lịch nhiều như vậy sinh tử gặp trắc trở hảo hữu!

Cho nên tại cùng Vu Hoành nói chuyện với nhau về sau, nàng quyết định cùng các hảo hữu cùng một chỗ phối hợp Leya hai người, là triệt để tiêu trừ hắc tai hàn tai, tiếp tục bôn tẩu khắp nơi.

Hết thảy trần ai lạc địa.

Vu Hoành mang theo Long Tích, Agris, cũng rốt cục quyết định trở về doanh địa, trở lại Chung Cực Chi Môn một bên.

Chương 271: Sinh cơ (1)

Chương 271: Sinh cơ (1)

Cực Quang thành bên ngoài.

Nguyên bản đen kịt một màu dãy núi cánh rừng, lúc này đã có nhiều chỗ bị xa xa lam quang chiếu sáng, không còn là triệt để một tia sáng cũng không.

Lâm Y Y một mình cùng Vu Hoành đứng tại một chỗ trên sườn đồi, hai người cách đó không xa, là Cực Quang thành một nhóm người.

Tiết Ninh Ninh, Âu Lý các loại, cùng Trần Diệu Phong cùng tương quan cảnh vệ, hơi có chút quan hệ người đều tại.

Bọn hắn là đến cho Vu Hoành tiễn đưa.

"Ngươi thật không có ý định cùng ta cùng một chỗ trở về?" Vu Hoành lại lần nữa hỏi một lần.

"Trở về một mực ở tại một chỗ, cái gì cũng không làm?" Lâm Y Y lấy tay tại điện tử viết chữ bản bên trên đánh chữ, sau đó dựng thẳng lên đến xem.

Đây là chuyên môn cho nàng định chế đánh chữ bản, phối hợp đưa vào cú pháp, cơ bản có thể đạt tới người bình thường nói chuyện tốc độ.

"Hắc Dạ Chi Trì không thể giáng lâm, hết thảy nên vấn đề không lớn. Hắc tai cường độ sẽ không lại tăng lên, tại triệt để thăm dò hiện có hắc tai tư liệu về sau, tính nguy hiểm cũng không lớn." Vu Hoành nói, " ngươi không cùng ta trở về cũng không quan hệ. Nhưng, mẫu thân ngươi nơi đó…"

"Nàng một mực tại nơi này." Lâm Y Y đưa tay, chỉ chỉ tim của mình, trên mặt toát ra một nụ cười ôn nhu.

“Ta sẽ đi tìm kiếm, tìm tới có thể làm cho nàng lần nữa khôi phục thân người phương pháp…” Nàng tiếp tục đánh chữ nói.

“Minh bạch…” Vu Hoành gật đầu.

Hắn quay đầu lại, sau lưng màu vàng Agris lẳng lặng tinh đứng ở nơi xa chờ đợi lấy hắn.

“Nếu có một ngày ngươi mệt mỏi, có thể tới tìm ta…”

Lâm Y Y không có lên tiếng, chỉ là trầm mặc.

Nàng nhìn chăm chú lên Vu Hoành đưa lưng về phía hướng nàng, phất phất tay, thân hình lóe lên, trực tiếp xuất hiện tại to lớn Agris đỉnh đầu.

Đầu kia khổng lồ cự thú quay đầu mang theo hắn, hướng nơi xa chậm rãi rời đi, phảng phất không có chút nào lưu luyến. Nhưng chỉ có Y Y biết, cái kia trường thương thủ châu lúc này vẫn như cũ lưu tại nàng trong túi áo.

“Y Y, ngươi không hỏi Hắc Phong doanh địa bên kia lam quang là cái gì a?” Tiết Ninh Ninh ở phía sau tới gần, ánh mắt phức tạp nói.

“Không có…” Y Y lắc đầu.

“Đáng tiếc, ta cảm thấy nếu như là ngươi hỏi, Vu Hoành tuyệt đối sẽ nói chút nội tình cho ngươi.” Tiết Ninh Ninh bất đắc dĩ nói.

“Nếu như hắn muốn nói, sẽ không tới hiện tại cũng không nói cho ta. Ta tin tưởng hắn.” Y Y đánh chữ nói.

“Ngươi nói, Vu Hoành một mình hắn ở tại bên ngoài, cũng không cùng người kết giao, không chứa chấp khác phái hắc hắc, càng không có mặt khác bất cứ hứng thú gì yêu thích. Hắn đến cùng muốn cái gì? Liền ngay cả cuối cùng Lâm Hán Đông như vậy dẫn dụ hắn, đều không thể thành công… . Hắn đến cùng, là hạng người gì?” Tiết Ninh Ninh thở dài, có chút cau mày nói.

“Không, biết…” Y Y lắc đầu chỉ là nhìn xem Vu Hoành dần dần biến mất ở trong sương mù bóng lưng, trong lòng không

hiểu có loại vắng vẻ.

“Nhưng, ta biết… Hắn là, thế giới này, bên trên, đối với ta, tốt nhất, người.” Nàng chân thành nói.

“Ừm ân, đúng là, dù sao đều cứu được ngươi bao nhiêu lần.” Tiết Ninh Ninh nhịn cười không được.

Trên đường trở về.

Vu Hoành một đường đứng tại Agris đỉnh đầu, vẫn ngắm nhìn chung quanh.

Sương mù bị lam quang tiêu hao đại lượng về sau, càng đến gần phía doanh địa, trong không khí hắc vụ càng nhạt, trong suốt độ cũng càng cao.

Vu Hoành chú ý tới, chung quanh hắc tai cũng cơ hồ nhìn không thấy.

Hắn suy đoán có thể là cùng quang tai triệt tiêu lẫn nhau, loại này triệt tiêu sinh ra về sau, dẫn đến hắc tai khôi phục tốc độ xa xa so trước đó chậm.

Thẳng đến hắn một đường thông suốt, trở lại doanh địa, cũng chỉ mới đi qua hơn hai ngày.

Răng rắc.

Trong doanh địa.

Vu Hoành đưa trong tay khối băng buông xuống, nhìn trước mắt bị hắn độc lập cô lập ra Chung Cực Chi Môn.

Toàn bộ Chung Cực Chi Môn chung quanh bị hắn tu một vòng tường băng, ngăn cản ngoại giới ánh mắt quan trắc.

Chung Cực Chi Môn cánh cửa mở một nửa, bên trong như trước vẫn là một mảnh nhàn nhạt lam quang lập loè.

Cứ như vậy, trong môn thả ra lam quang liền bị hạn chế tại một cái phương hướng, chiếu sáng ô nhiễm cũng bị thật to suy yếu.

Xùy.

Đúng lúc này một mảnh màu lam hồ điệp từ trong khe cửa bay nhào mà ra, chớp mắt liền biến mất ở bên ngoài trong hắc vụ.

Vu Hoành không có để ý, tình cảnh như vậy tại hắn sau khi trở về, đã thấy rất nhiều lần.

Hắn ngẩng đầu nhìn ra xa xuống bầu trời xa xa.

Bên ngoài vẫn như cũ là một vùng tăm tối, chỉ là so trước đó nhiều một vòng màu lam.

'Hiệp hội Vĩnh Sinh phiền phức giải quyết, tiếp đó, chính là trước cam đoan có thể độ an toàn qua hàn tai…'

Trong hiệp hội tình báo cùng tư liệu thẩm vấn đi ra bộ phận.

Liên quan tới hàn tai, Lâm Hán Đông những người kia biết đến, mặc dù khẳng định không bằng hội trưởng, nhưng cũng đủ làm cho tất cả mọi người minh bạch, đến tiếp sau có thể muốn đối mặt chính là cái gì.

Vu Hoành thở dài, mở cửa, trở lại sơn động, cởi áo khoác xuống, vuốt ve phía trên bông tuyết.

Ngồi vào trước máy truyền tin, hắn nhẹ nhàng mở ra chốt mở.

Một trận nhỏ xíu tê tê âm thanh về sau, loa an tĩnh lại.

Vu Hoành một bên luyện công, một bên chờ đợi.

Ước chừng hơn mười phút sau.

Rốt cục, trong máy truyền tin vang lên một cái quen thuộc giọng nam.

"Xem ra Hiệp hội Vĩnh Sinh sự tình xử lý rất thuận lợi." Trương Khai Tuấn nói.

"Có cái gì có giá trị tình báo a?"

"Rất nhiều." Vu Hoành nói, " trong đó chủ yếu nhất, là liên quan tới hắc tai, liên quan tới hàn tai."

“Miễn phí?” Trương Khai Tuấn dừng một chút, gạt ra hai chữ.

“Miễn phí.” Vu Hoành thở dài, “Căn cứ Hiệp hội Vĩnh Sinh thu được tình báo đến tính toán, hắc tai chỉ là nguyên tai bắt đầu bước đầu tiên. Đằng sau tiếp theo là hàn tai, hạn tai, phong tai, các loại… Dựa theo Ứng Sơn văn minh còn sót lại, cái này được xưng là nguyên tai t·hiên t·ai, sẽ tiếp tục một vòng lại một vòng, sẽ không ngừng.”

“Sẽ không ngừng…” Trương Khai Tuấn rõ ràng bị tin tức này trấn trụ.

“Vì cái gì… Tình báo độ chân thật có đáng tin?”

“Không biết. Nhưng từ hiện tại xem ra hắc tai cùng hàn tai đã sớm bị Hiệp hội Vĩnh Sinh trong dự liệu.” Vu Hoành nói, ” từ tư liệu tình báo đến xem, bọn hắn miêu tả, văn minh nhân loại chúng ta xuất hiện giai đoạn, mới là toàn bộ thế giới trong lịch sử cực kỳ ngắn ngủi tình cờ khoảng cách. Mà còn lại tuyệt đại đa số thời gian, nguyên tai trạng thái mới là trạng thái bình thường…”

“Tin tức tốt duy nhất là Hiệp hội Vĩnh Sinh kết thúc, bọn hắn Hắc Dạ Chi Trì không có cách nào lại tiếp tục giáng lâm, hắc tai cường độ không cách nào tăng thêm một bước.” Vu Hoành tiếp tục nói.

“Nhưng mặc dù không có tiếp theo giai đoạn hắc tai, liền xem như hiện giai đoạn, cũng không cách nào nhẹ nhõm xử lý.”

Máy truyền tin lâm vào trầm mặc.

Hai người đều hiểu, Hiệp hội Vĩnh Sinh tuy là đẩy tay, là điểm xuất phát, nhưng bây giờ những này đã không trọng yếu, trọng yếu là, hắc tai hàn tai giáng lâm, đã thành sự thật.

“Hiện tại Cực Quang thành đang toàn lực nghiên cứu triệt để g·iết c·hết hắc tai biện pháp.” Vu Hoành nói.

“Ngươi bên kia thế nào?”

“Ta đã triệt để phong bế thông hướng mặt đất lối đi. Dự trữ lương thực đầy đủ chúng ta ăn rất nhiều năm.” Trương Khai

Tuấn nói.

Vu Hoành không có lại nói tiếp.

Mặc dù hắn thả ra quang tai, nhưng chỉ là một cái Chung Cực Chi Môn, chỉ là tại ngay từ đầu khuếch trương lúc, bởi vì nồng độ mật độ vấn đề, chiếm cứ ưu thế.

Tại hắn sau khi trở về, chung quanh hắc vụ liên tục không ngừng triệt tiêu lam quang, một lần nữa đem Trụ Thần Quang áp chế ở một cái trong phạm vi nhỏ.

Liên tục không ngừng tuôn ra linh triều cũng bị ngăn chặn lại, mặc dù không biết những cái kia tuôn ra quang tai quái vật tình huống như thế nào, nhưng không ngừng bị hắc tai vây công là tất nhiên.

Thật lâu không nói gì về sau, hai người tách ra máy truyền tin.

Đến một bước này, kỳ thật đã không có gì có thể nói.

Quang tai phóng thích về sau, còn có một cái biến địa phương tốt, chính là thông tin tín hiệu lại lại lần nữa khôi phục chút.

Vu Hoành đưa tay, nhẹ nhàng vuốt ve dưới thông tin tức khí mặt ngoài.

Hai mắt có chút nheo lại.

Ngồi tại chỗ, hắn thật lâu không có nhúc nhích.

Thẳng đến hơn nửa canh giờ, hắn đứng người lên, đi tới cửa, xuyên thấu qua quan sát cửa sổ nhìn chăm chú lên bên ngoài phóng thích lam quang Chung Cực Chi Môn.

Nhìn chăm chú lên trong môn không ngừng bay ra lam quang ngón tay hồ điệp, không còn dời đi ánh mắt.

Cứ như vậy.

Sinh hoạt lại lần nữa khôi phục được ban sơ một mình hắn dáng vẻ.

Không có liên hệ, không có người sống, mà lần này thậm chí ngay cả Quỷ Ảnh cũng không có.

Làm bạn hắn, chỉ có thỉnh thoảng bay ra Lam Quang Hồ Điệp. Cùng không ngừng chậm rãi tăng lên Thái Uyên Chính Pháp tu vi.

Hai ngày sau.

Hắc ấn cường hóa kết thúc.

Vu Hoành đứng đang thay đổi thành phế tích trong viện, cúi đầu nhìn xem vùi sâu vào dưới mặt đất trận pháp.

Trong im lặng, dưới mặt đất trận pháp đường vân mơ hồ lóe lên, trong nháy mắt biến mất.

Lại xuất hiện lúc, bọn chúng đã trực tiếp bao trùm tại bên ngoài sơn động tầng, xuất hiện tại phòng an toàn sơn động phía ngoài cùng tầng ngoài.

Ở vào Vu Hoành thị giác, chỉ có thể nhìn thấy sơn động trên cửa, cạnh cửa trên vách đá, xuất hiện lít nha lít nhít khảm vào trong đó trận văn màu bạc.

Hắn đứng tại trong đống tuyết, cúi đầu mắt nhìn mặt đất, ngồi xổm người xuống, lấy tay trên mặt đất cấp tốc đào móc.

Không bao lâu, tuyết phấn bị đào mở, lộ ra đất đen, đất đen tiếp tục bị đào mở, phía dưới trống rỗng, đã không có trận pháp vết tích.

Hắn đứng người lên, phủi tay bên trên tuyết phấn, thở phào một cái.

Nhắm mắt xem xét trong đầu ấn ký thứ nhất.

Ấn ký trong bạch quang, thuộc về trận pháp đồ án lúc này chính bày biện ra một cái co vào tựa như nụ hoa ngoại hình.

Ý thức của hắn tiếp xúc, liền thu đến mơ hồ tin tức.

Phong Hỏa Đồ Linh Trận (co vào thái): Có thể tùy thời triển khai bao trùm chung quanh khu vực, thành lập c·ách l·y đại

trận. Trạng thái hoán đổi không cái gì tổn hại ảnh hưởng.

“Xong rồi!”

Vu Hoành trong lòng khẽ động, đối với nó phát ra triển khai chỉ lệnh.

Lập tức lóe lên ánh bạc, sơn động mặt ngoài trận văn trong nháy mắt biến mất.

Mà dưới chân hắn mặt đất thì trống rỗng sáng lên từng mảnh từng mảnh hình lưới trận văn màu bạc.

Trận văn một đường kéo dài, thẳng đến doanh địa bên ngoài hơn sáu mươi mét chỗ khu vực, mới đình chỉ.

Cùng lúc, ngoại vi tường cao cũng đi theo từ dưới đất hở ra, một lần nữa sinh ra.

Trước đó ngoại viện tường cao lúc đầu đều hư hại không ít, nhưng ở lúc này vừa thu vừa phóng dưới, tường cao thế mà chỗ tổn hại đều bị tự động chữa trị.

Vu Hoành kiểm tra xuống, phát hiện xác định không có vấn đề, cùng trước đó đại trận không có gì khác biệt.

Mới lại hài lòng thu hồi trận pháp.

“Năm ngày cường hóa quả nhiên hiệu quả không tệ.”

Hắn mắt nhìn trên thân đeo máy kiểm tra.

‘Nhiệt độ: -98. 7 độ.’

Thấy cảnh này, Vu Hoành bỗng nhiên có chút lý giải Trương Khai Tuấn lựa chọn.

Hiện tại uy h·iếp càng lớn hơn, đã không còn là hắc tai, mà là hàn tai.

Hắn trầm mặc dưới, hồi tưởng lại lần này lấy được Hiệp hội Vĩnh Sinh mười hai nghi thức, còn có nguyên tai tình báo tương quan

Quả nhiên, đến tiếp sau còn có liên tục không ngừng các loại tai hại, không có khả năng một mực lưu tại một chỗ, nhất định phải cường hóa doanh địa di động phương thức.

Chạy trốn mới là duy nhất chính xác phương thức, hắn cảm thấy thế giới này đã không cứu nổi, nhưng làm cái tự cấp tự túc phong bế theo còn không gian vẫn là có thể hắn không chần chờ, lại lần nữa ngồi xôm người xuống, tay phải nhẹ nhàng đặt ở mặt đất.

‘Cường hóa Hắc Phong doanh địa.’

Giờ khắc này ý thức của hắn cấp tốc đem toàn bộ doanh địa sơn động, cùng phía sau cầu gỗ thuyền đen, toàn bộ bao khỏa đi vào.

Tại thu hoạch được thuyền đen quyền khống chế về sau, hắn liền đã sớm muốn đem nó đi theo dung nhập doanh địa, để nó biến thành doanh địa đặc thù di động phương thức.

Hiện tại hắc ấn cường hóa kết thúc, ngoại bộ cũng không có gì tai hại uy h·iếp có thể ảnh hưởng đến chính mình.

Hiệp hội Vĩnh Sinh cũng tiêu diệt.

Sau đó, cũng nên dùng đầy đủ thời gian, đến giải quyết chuyện này.

Chương 272: Sinh cơ (2)

Chương 272: Sinh cơ (2)

Nghĩ tới đây, Vu Hoành trong lòng quyết tâm càng thêm kiên định đứng lên, ý thức lại cử động.

‘Cường hóa doanh địa, phương hướng: Dung hợp cầu gỗ bến tàu, thuyền đen, thu hoạch được cùng giống nhau di động phương thức.’

Oanh!

Lần này, trên mu bàn tay hắc ấn xông ra hắc tuyến, chớp mắt liền chui vào mặt đất.

Trọn vẹn vài giây sau.

Hắc ấn hợp thành tiếng máy móc mới vang lên.

‘Phải chăng cường hóa doanh địa? Bởi vì ấn ký thuyền đen cũng không phải là đơn nhất cá thể, bao hàm đại lượng hoạt tính cá thể, lại tổn hại khá lớn, cường hóa thời gian khả năng quá dài, xin mời đảm nhiệm thẩm tra đối chiếu kỹ.’

Nương theo lấy tiếng máy móc, còn có một cái cực đại đỏ sậm đếm ngược số lượng, tại Vu Hoành dưới chân tạo ra.

‘142 ngày 21 giờ 9 phút’ .

“! ! ?”

Vu Hoành hoàn toàn không nghĩ tới, thế mà lại cần thời gian dài như vậy…

Cái này đều nhanh tiếp cận năm tháng! !

Thời gian lâu như vậy… Là hắn sử dụng hắc ấn đến nay lần đầu nhìn thấy.

Nhưng dựa theo hắc ấn quy luật, cường hóa thời gian càng dài, lấy được thành phẩm cũng tuyệt đối đáng giá.

Vu Hoành ổn định hạ cảm xúc bắt đầu suy tư mình bây giờ có cái gì địa phương cần hắc ấn.

Xác định tạm thời không có nhu cầu cấp bách sử dụng địa phương, hắn nhìn xem trên mặt đất khoa trương đếm ngược, rốt cục vẫn là khẽ cắn môi.

'Là!'

Hắn khẳng định ở trong lòng đáp lại

Rất nhanh, hắc ấn mặt ngoài ánh sáng nhạt lóe lên, mặt đất đếm ngược cố định xuống.

.

Vu Hoành thật dài thổ khí, khí tức mới phun ra, liền bị trời đông giá rét hóa thành nhỏ bé vụn băng rơi xuống.

Xác định cường hóa bắt đầu, trong lòng hắn ngược lại an định lại.

Mỗi ngày trừ tu hành Thái Uyên Chính Pháp, chính là quan sát đến cảnh vật chung quanh biến hóa.

Rất nhanh, bảy ngày sau, tại nhiệt độ rơi xuống đến âm 100 độ về sau, thông tin lại lần nữa tách ra.

Lần này không phải tín hiệu vấn đề, cũng không phải hắn nơi này xảy ra vấn đề, mà là hắn mở ra máy truyền tin, căn bản tìm không thấy bất luận cái gì có thể chỗ liên lạc.

Cực Quang thành cũng tốt, Trương Khai Tuấn bên kia cũng tốt, đều hoàn toàn biến mất.

'Có lẽ là thiết bị ra trục trặc.' Vu Hoành đem máy truyền tin đóng lại, nhìn ngoài cửa sổ đã triệt để bị băng tuyết bao trùm đông cứng cảnh sắc.

Chung Cực Chi Môn lam quang vĩnh viễn nhàn nhạt phóng thích ra, chiếu sáng chung quanh trong phạm vi nhất định đất trống.

Nhìn chăm chú lên bên ngoài càng ngày càng ác liệt hoàn cảnh, Vu Hoành trầm mặc dưới, cảm thụ được thể nội đang theo tầng thứ hai tiến lên Thái Uyên Chính Pháp.

'Tiếp tục như vậy, liền xem như ta, cũng không cách nào từ ngoại giới tìm tới đồ ăn.'

Trong lòng của hắn minh bạch, nước có thể dùng Ngưng Thủy Công giải quyết, nhưng đồ ăn đâu? Không có vật sống chờ hắn dự trữ ăn uống ăn xong, coi như hắn mạnh hơn, cũng phải đứng trước cạn lương thực tuyệt thực quẫn cảnh.

Hắn còn chưa tới triệt để không ăn đồ vật đều có thể duy trì sinh mệnh cảnh giới.

Ở tại ấm áp như xuân trong sơn động, hắn cẩn thận suy tư đối sách.

Hắc tai có quang tai đối xứng, tình huống bây giờ còn tốt. Hết thảy ổn định.

Nhưng hàn tai liền không có cách nào, cực độ rét căm căm ngoại giới, đã hoàn toàn không phải nhân loại có thể tự do hoạt động khu vực.

"Lão Chu có lẽ thật đã không về được." Vu Hoành đột nhiên thở dài một tiếng.

Lão Chu ra ngoài tìm kiếm mình người nhà, mà một màn này đến liền rốt cuộc không có trở về.

"Có lẽ, ta cũng nên thừa dịp bây giờ còn có dư dật, đi thêm sưu tập vật tư, sau đó tăng cường dự trữ sau tìm kiếm mặt khác đường ra."

Hắn nghĩ tới thuyền đen có được một cái công năng, sẽ ngẫu nhiên dừng sát ở sinh cơ chi địa, đây là Cứu Thế Chi Chu bản thân tự mang công năng.

“Chờ cường hóa hoàn thành, có thể thử nhìn một chút xê dịch doanh địa đến một cái tốt hơn vị trí, có đầy đủ vật tư kiến tạo nội bộ sinh thái tuần hoàn địa phương.” Hắn đã bắt đầu cân nhắc tự hành thành lập một cái cỡ nhỏ khu vực vòng sinh thái, tối thiểu cam đoan chính mình hoặc là số ít người ẩm thực cung ứng cũng không có vấn đề.

“Nhưng điều kiện tiên quyết là, Chung Cực Chi Môn có thể một mực duy trì hiện tại trạng thái này. Cùng hắc tai bảo trì cân bằng.”

Xác định mạch suy nghĩ về sau, buổi chiều ăn cơm xong, Vu Hoành liền trở lại sơn động, tiếp tục công pháp tu hành.

Ban đêm đen lúc giáng lâm.

Một trận nhỏ xíu cảm giác khó chịu, bỗng nhiên từ não hải thuyền đen ấn ký bên trong hiện ra tới.

Ngay tại tầng hầm khoanh chân luyện công Vu Hoành, đột nhiên nhíu mày lại, mở mắt ra.

Cẩn thận cảm thụ thuyền đen ấn ký, trước mắt hắn lập tức một chút nhìn thấy một bộ mơ hồ hình ảnh.

Khuấy động chảy xiết dòng sông màu đen, đang không ngừng đánh thẳng vào lung lay to lớn thuyền đen, đem nó v·a c·hạm đến kịch liệt nghiêng.

Từ xa nhìn lại, tựa như phải tùy thời khả năng bị đụng lệch ra lật đồng dạng.

Thuyền đen bắt đầu sinh ra càng lúc càng lớn sức lôi kéo, đó là bị dòng sông màu đen cọ rửa v·a c·hạm sinh ra động lực, tựa hồ muốn lôi kéo thuyền đen xuôi dòng di động.

“Khó trách thuyền đen cách một đoạn thời gian liền sẽ đến một địa phương khác, hiện tại xem ra… Hẳn là Hắc Hà chu kỳ tính sinh ra dòng nước xiết dẫn đến.”

Vu Hoành trong lòng giật mình.

Hiểu thì hiểu, đến cùng muốn hay không đi, là cái vấn đề.

Nhưng vấn đề này, tại hắn phát hiện thuyền đen ấn ký bắt đầu chậm rãi biến yếu, trở nên mơ hồ, sau khi vỡ vụn, liền không do dự nữa.

Bởi vì dòng nước xiết đã bắt đầu ảnh hưởng thuyền đen, cũng phá hư thuyền đen.

Lúc này, hắn đứng người lên, kêu lên ba đầu Long Tích, tại sửa sang một chút bí pháp Vô Cực Thiên Hà Thuật bên trong Thiên Hà Agris.

Đế quốc trường thương thủ c·hết qua một lần, đã sớm trong Thiên Hà chữa trị hoàn thành. Hiện tại đưa cho Y Y hộ thân.

Agris cũng trạng thái hoàn hảo, nhưng kích cỡ quá lớn, không thể tùy tiện phóng xuất

Vu Hoành suy nghĩ một chút, nếm thử đem ba đầu Long Tích cũng để vào Thiên Hà, nhưng thất bại. Bất đắc dĩ hắn chỉ có thể mang theo Long Tích lên hậu phương thuyền đen.

Một đầu Long Tích cõng vật tư uống nước, một đầu Long Tích mang thay đi giặt quần áo, lại đến một đầu phụ trách theo dõi chung quanh, bảo trì cảnh giới, giúp Vu Hoành chính mình bổ sung an toàn giới.

Đứng tại trên thuyền đen, Vu Hoành vịn mạn thuyền, nhìn qua phía dưới khuấy động không thôi dòng sông màu đen.

Trong lòng nhẹ nhàng buông ra đối với thuyền đen lôi kéo khống chế.

Ken két…

Rất nhỏ tạp âm về sau, thân thuyền bắt đầu hướng phía nước sông màu đen xuôi dòng xuống.

Cực hàn phía dưới, thuyền đen tựa hồ cũng nhận nhất định ảnh hưởng, thân thuyền trở nên càng thêm dễ nát, không có chút nào tính bền dẻo.

Nguyên bản cực kỳ cứng rắn thân tàu, tại hắc thủy v·a c·hạm dưới, thỉnh thoảng xuất hiện bã vụn rơi xuống.

Đứng tại mép thuyền, Vu Hoành dứt khoát ở chỗ này lẳng lặng chờ đợi.

‘Nói đến, từ khi ta dung hợp thuyền đen, hóa thành chính mình ấn ký vật sở hữu về sau, đây là lần thứ nhất đi thuyền ra ngoài.’

Ánh mắt của hắn không ngừng tại hai bên hắc vụ Hắc Hà bên trong tới lui.

Không bao lâu, ước chừng hơn nửa canh giờ.

Thuyền đen phía trước từ từ hắc vụ tản ra, hiện ra một cái hình bầu d·ụ·c màu xám hòn đảo.

Hòn đảo chung quanh rõ ràng có người vì tu chỉnh vết tích, xám đen bãi đá trên có bôi màu trắng sơn rỉ sét bến tàu cọc.

Từng cây cọc dọc theo bãi đá một mực cắm vào khu nước cạn, lẫn nhau liên tiếp thật dài màu bạc xích kim loại.

Bến tàu bãi đá bên cạnh, có một cái rách rưới vứt bỏ sơn trắng trên nước phòng gỗ.

Phòng ở kính trình chỉnh sửa phương thể, dài rộng bất quá năm sáu mét, tường ngoài dùng sơn hồng viết chữ gì, tựa hồ là cảnh cáo quảng cáo.

Vu Hoành sờ một cái lỗ tai đeo máy phiên dịch, cấp tốc đem nét chữ này thu nhận sử dụng chứa đựng chờ đợi góp nhặt nhiều phân tích phiên dịch.

Rất nhanh, thuyền đen lái vào cọc trước khu nước cạn, từ từ ngừng lại, bất động.

Vu Hoành nghĩ nghĩ, ra dáng từ boong thuyền cầm lấy mỏ neo thuyền, bỏ xuống nước, ổn định thuyền.

Sau đó mới đi đến mép thuyền, mang theo ba đầu Long Tích từng cái nhảy xuống.

Phốc.

Hắn vận chuyển Bôn Lôi thối pháp, nhảy lên mà ra, khổng lồ thể trọng rơi xuống đất chỉ để lại nhàn nhạt hai cái hố nhỏ.

Nơi này. Vu Hoành mắt nhìn trên cổ áo máy kiểm tra, đột nhiên ánh mắt ngưng tụ.

Hắn hiện tại mặc dù không mặc đồ bộ, nhưng vẫn là đem máy kiểm tra tháo ra, đừng ở áo cổ áo một bên, thuận tiện tùy thời xem xét.

Lúc này nhiệt độ là: -4 độ.

‘Chuyện gì xảy ra? ?’ Vu Hoành cho là mình nhìn lầm, vừa cẩn thận lau màn hình tinh thể lỏng, lại lần nữa nhìn lại.

Đúng là âm bốn độ!

Hàn tai bộc phát, liền xem như nơi xa mặt khác Cực Quang thành đều là âm 100 độ, biển cả đông kết thành đất bằng, vạn vật tàn lụi, khắp nơi quạnh hiu, có lẽ có địa phương có thể bởi vì đặc thù hình dạng mặt đất, đem nhiệt độ tăng lên tới âm chín mươi độ thậm chí cao hơn càng ấm. Nhưng…

Vu Hoành mắt nhìn chung quanh nơi này.

Hòn đảo này không lớn, lúc này hắn mới phát hiện lên đảo, nơi này thế mà ngay cả hắc vụ đều không có.

Ban đêm gió lạnh thổi phật, mang đến trận trận biển mùi tanh.

‘Các loại, biển mùi tanh! ? !’

Vu Hoành tựa hồ ý thức được cái gì, đứng tại màu xám đen bãi đá bên trên, bỗng nhiên quay đầu.

Trong chốc lát, hắn con ngươi hơi co lại, tựa hồ nhìn thấy cái gì khó có thể tin tình cảnh.

Giờ này khắc này, phía sau hắn thuyền đen, thế mà cũng không phải là dừng ở dòng sông màu đen bên trong, mà là dừng ở một mảnh màu xanh đen trong đại dương mênh mông.

Vượt qua thuyền đen, càng xa xôi bên trên biển lớn không có cái gì hắc vụ, chỉ có ban đêm nơi xa, loáng thoáng lấp lóe

thuyền ánh đèn màu vàng

Đèn thuyền từ từ di động, vừa hướng phía nơi xa rời đi một chút, còn lại phương hướng liền lại xuất hiện mới đèn thuyền.

Vu Hoành dụi dụi con mắt, lại lần nữa nhìn kỹ lại.

Biển mùi tanh gió, ào ào cọ rửa xám đen bãi đá nước biển, cùng ngẫu nhiên bay qua màu trắng chim biển, không một không biểu hiện lấy, hắn cũng không có xuất hiện ảo giác.

Ông.

Đột nhiên trong bầu trời màu đen, một khung máy bay hành khách cỡ lớn chậm rãi xẹt qua, mang theo lóe lên lóe lên màu vàng đất đi thuyền đèn, hướng nơi chân trời xa bay đi.

Vu Hoành ngẩng đầu lên, nhìn xem cái này quen thuộc một màn, trong lòng đột nhiên một bức.

Một cỗ khó nói nên lời cảm xúc phun lên trong lòng hắn.

Hắn đã bao lâu chưa thấy qua kiểu gì máy bay hành khách…

Hắn nhìn chăm chú lên chiếc phi cơ kia hướng nơi xa bay khỏi, thẳng đến hoàn toàn biến mất ở trong trời đêm mới niệm niệm không thôi thu tầm mắt lại.

Một lần nữa đem ánh mắt rơi vào trên hòn đảo nhỏ này.

Vu Hoành mới phát hiện, nơi này tựa hồ có chút không thích hợp.

Đảo nhỏ bến tàu kết nối với, là hai hàng đơn sơ sơn trắng phòng ốc.

Phòng ốc mặt sơn rơi xuống, lộ ra phía dưới màu xám đen đầu gỗ chất liệu, nhìn qua niên đại không ngắn.

Một chút cửa hàng trên mặt bài còn có mặc nóng bỏng váy ngắn mỹ nữ tóc đen.

Vu Hoành liếc nhìn xuống chung quanh, không thấy được bất luận cái gì người sống bóng dáng.

Hắn suy nghĩ một chút, phất tay để ba đầu Long Tích trở lại trên thuyền, chính mình cũng cởi xuống chống đ·ạ·n đồ bộ, đánh giá trên biển quảng cáo người mẫu cách ăn mặc, xác định chính mình không có vấn đề, mới thay đổi phổ thông trắng tay áo dài áo thun, trâu đen tử quần, hoạt động bên dưới tứ chi.

Từng bước một, hắn liền giống như người bình thường, thuận bến tàu liên tiếp xám trắng lộ diện, đi đến hòn đảo.

Tại hai bên vứt bỏ rơi giữa phòng, hắn từng bước một thả chậm tốc độ, để máy phiên dịch tận lực thu thập các nơi từ Hối Văn chữ, còn có đối ứng ứng dụng tình cảnh.

Ước chừng hơn mười phút sau.

Máy phiên dịch phát ra rất nhỏ tiếng nhắc nhở

“Không biết văn tự đã thu nhận sử dụng do cùng loại ngôn ngữ hệ thống so sánh tham khảo, phiên dịch tiến độ gia tốc hoàn thành, xin đặt tên.”

“Thứ hai Dạ Văn.” Vu Hoành tùy ý nói.

“Xác định là thứ hai Dạ Văn, phải chăng bắt đầu tức thời giọng nói phiên dịch?”

“Bắt đầu.”

Nhất thời, cửa hàng chiêu bài nhao nhao bị giọng nói phiên dịch ra tới.

Từng khối chiêu bài, bảng hướng dẫn, ở trong mắt Vu Hoành cũng thay đổi dạng.

Cá mực nướng, chè trôi nước cửa hàng, hải sản hiện nướng, hàng hải sản hoa quả khô, du lịch trưng cầu ý kiến chờ một chút các loại cửa hàng lệnh bài cái gì cần có đều có.

Đi đến hai bên phòng ốc cuối con đường, một khối lớn nhất biển quảng cáo xuất hiện ở trước mắt.

‘Nghỉ phép du lịch chào mừng ngài, nơi này là Hoàng Tùng đảo cấp một khu phong cảnh.”

Trên bảng hiệu trừ ra văn tự, còn có một bức rất nhiều người chơi các loại trên biển bộ môn ghép lại hình ảnh.

Bơi lội, câu biển, lướt sóng, thuyền buồm các loại.

Vu Hoành ánh mắt dịch chuyển khỏi, nhìn về phía dưới chiêu bài.

Nơi này bắt đầu, lộ diện chia hai cái phương hướng.

Bên trái là thông hướng trong đảo chỗ càng sâu một đầu sườn dốc đá trắng đường.

Bên phải là thông hướng một chỗ khác bãi biển.

“Bên này bên này!”

“Nơi này làm sao người ít như vậy?”

“Không phải là nói cấp một khu phong cảnh a? Nơi này ngay cả cái tiệm tạp hóa cũng mua không được, cũng chỉ có một đồ đần ở chỗ này, thể nghiệm cảm giác cũng quá kém, lần sau hay là ta đến chọn địa phương đi.”

“Đến đều tới, trước dạo chơi lại nói nha. Các ngươi không cảm thấy nơi này rất kích thích sao?”

Một trận nam nữ trẻ tuổi tiếng nói chuyện, từ đằng xa loáng thoáng bay tới.

Chương 273: Hòn đảo (1)

Chương 273: Hòn đảo (1)

Nghe được thanh âm, Vu Hoành mừng rỡ, thông qua máy phiên dịch, hắn cấp tốc minh bạch những người này nói tới chính là có ý tứ gì.

Nếu như không phải ảo giác hoặc là cũng có thể làm ra hư giả, như vậy chỉ là chỉ từ những ý tứ này bên trong, hắn liền có thể đẩy ngược ra, có lẽ, hắn vừa mới phán đoán không có sai!

Nơi này, hòn đảo này, xác suất lớn không còn là Y Y bọn hắn chỗ cái chỗ kia!

Nơi này rất có thể không có hàn tai, không có hắc vụ, thậm chí còn có người sống dám ở bên ngoài tùy tiện đi dạo!

Nghĩ đến khả năng xuất hiện này khả năng, coi như trầm ổn như Vu Hoành, cũng không khỏi tự chủ kích động lên.

Nếu như có thể di chuyển đến bên này… Cái này không phải liền là thuyền đen đại biểu sinh cơ chi địa! ?

Đã thật lâu không tiếp tục gặp được xã hội văn minh, hắn cơ hồ đều nhanh muốn quên đã từng hòa bình thế giới là cái bộ dáng gì…

'Cho nên, đến cùng là ảo giác, vẫn là chân thực… Đi xem một chút liền biết…'

Hắn không tự chủ bước chân, hướng phía phương hướng âm thanh truyền tới đi đến.

Không bao lâu, hắn phía trước trên mặt đường xi măng, xuất hiện mấy cái cách ăn mặc thời thượng tuổi trẻ nam nữ.

Những người này hết thảy năm cái, hai nam hai nữ.

Hai người nam mặc sơmi hoa, quần bãi biển, dép lào. Bộ dáng đẹp trai, trên tay mang theo xem xét liền khá tinh xảo đồng hồ máy, chỉ là một cái khí chất hơi có chút vênh vang đắc ý, một cái khác trầm tĩnh tự nhiên, bình thường nhiều.

Ba cái nữ, bên trong một cái mặc màu nâu yoga quần cùng áo sơ mi trắng, mang trắng mũ lưỡi trai, tóc dài xõa vai, bộ dáng vẽ lấy nùng trang, bộ dáng diễm lệ, trước ngực quy mô to lớn.

Mặt khác hai cái đều là tiêu chuẩn đỏ lam áo trùm đầu cùng quần jean trắng, chỉ là mỹ lệ dáng người bị căng cứng quần jean phác hoạ ra sung mãn đường cong, tướng mạo một cái thanh tú một cái bình thường mặt đại chúng.

Hai người rất thân cận, tựa hồ đang cùng cái kia nùng trang nữ cố ý giữ một khoảng cách.

Năm người vừa đi vừa nói chuyện, dọc theo ven đường một đường hướng phía trước, đi tới đi tới bỗng nhiên phía trước đen sì hiển hiện một bóng người.

“Chờ một chút, phía trước có người!” Khí chất bình thường nam tử trẻ tuổi đột nhiên nhíu mày, dừng bước hướng phía trước chỉ chỉ.

Mấy người nghe tiếng nhìn lại, quả nhiên ở phía trước mặt đường bên trên, thấy được một đạo cường tráng bóng người cao lớn.

Bóng người tựa hồ cũng phát hiện bọn hắn, đứng tại chỗ bất động.

Chờ sát lại càng gần, năm người mới phát hiện đối phương phi thường rắn chắc.

Mặc một thân áo sơ mi trắng cùng quần jean, cường tráng cơ bắp hình dáng đem vốn nên rộng rãi áo thun chen lấn tràn đầy.

Lại tới gần một chút, năm người mới phát hiện, đó là cái niên kỷ bất quá hai mươi mấy tuổi nam nhân trẻ tuổi, trên mặt râu ria xồm xoàm, tựa hồ thật lâu không có cạo qua sợi râu, làn da rất trắng, dung mạo thuộc về mặt đại chúng, không dễ nhìn không khó coi.

“Anh em? Ngươi cũng tới Hoàng Tùng đảo thám hiểm?” Hai tên nam sinh bên trong khí chất mang một ít trương dương người kia chủ động tiến lên, cùng đối phương chào hỏi.

Đến gần, hắn nhìn thấy đối phương càng thêm rõ ràng cường tráng dáng người, loại này dáng người điệp gia hai mét thân cao, đứng tại trước mặt tựa như một bức tường, để hắn lập tức hô hấp trì trệ, có loại cảm giác bị áp đảo khó chịu.

Bị bắt chuyện người tự nhiên là Vu Hoành, hắn nghe không hiểu đối phương nói lời, chỉ là đánh giá mấy người một lần chỉ chỉ chính mình bên miệng, khoát khoát tay.

Máy phiên dịch phiên dịch chính là văn tự, căn bản không có trúng tuyển đối ứng âm đọc tin tức, cho nên hắn cần thời gian đem âm đọc đối ứng bên trên, mới có thể hiểu nơi này ngữ.

“Không biết nói chuyện?” Nam tử cười, đánh giá đối phương cổ xưa nhiều nếp nhăn quần áo, lại so sánh bên dưới trên người mình đắt đỏ đồng hồ, nhìn như đơn giản nhưng giá trị mấy vạn chỉnh tề quần bãi biển cùng ngắn tay, lập tức trong lòng tự tin lại dựng đứng lên.

“Không có việc gì, có thể nghe hiểu là được.” Hắn cười cười, “Chúng ta cũng là mới lên đảo, bồi tiếp bằng hữu cùng một chỗ tới ghi chép cái tiết mục, tiện thể nghỉ phép. Ta gọi Cao Văn. Anh em đi lên tìm tới cái gì tốt chơi vật có ý tứ không? Cái này Hoàng Tùng đảo từ khi mấy năm trước xảy ra chuyện về sau, vẫn hoang phế, nghe nói nơi này kích thích đồ vật không ít.”

“.” Vu Hoành một mặt mờ mịt, lại lần nữa chỉ vào miệng, biểu thị nghe không hiểu.

Cao Văn thấy thế lập tức có chút nhíu mày, hắn còn muốn nói chuyện.

Nhưng phía sau ba nữ sinh bên trong, bộ dáng kia thanh tú quần jean nữ sinh tiến lên đây, đổi một loại ngôn ngữ, cùng loại tiếng Pháp một dạng nói với Vu Hoành lên nói.

“@*! *#!”

Hay là nghe không hiểu.

Vu Hoành vẫn như cũ chỉ vào miệng, lắc đầu.

Thế là nữ sinh lại liên tiếp đổi ba loại ngôn ngữ, thẳng đến…

“Ngươi tốt, lần này đâu? Lần này có thể nghe hiểu sao?” Sau lưng nàng mấy người đều là một mặt bội phục cùng mang theo tự hào nhìn xem một màn này.

Có cái ngôn ngữ thiên tài hảo hữu, vô luận tại cái nào vòng tròn đều là rất có mặt mũi sự tình.

Lần này, Vu Hoành lại là thật có thể nghe hiểu.

Hắn hai mắt nhắm lại, che giấu trong mắt kinh ngạc.

Là Dạ Văn!

Lần này nữ hài này nói, thế mà chính là trước đó không lâu hắn mới nắm giữ Dạ Văn!

“Ngươi tốt, cái này có thể nghe hiểu.” Hắn đối với Dạ Văn nắm giữ không ít, đi theo máy phiên dịch học qua một trận, lúc này va v·a c·hạm chạm cũng có thể thỏa mãn cơ bản giao lưu.

“Là An Đông người a! Còn tốt còn tốt. Ta gọi Tống Tư Ngữ, bọn hắn là bằng hữu ta, cùng đi ở trên đảo ghi chép cái tiết mục, thuận tiện nghỉ phép. Cùng nhau đi tới, trừ ra ngay từ đầu vị lão tiên sinh kia, nơi này thế mà ngay cả cái tiêu điểm đều không có. Khách sạn cũng không, chỉ có thể khắp nơi đi dạo, nhìn có thể hay không tìm một chỗ nghỉ ngơi.”

Nữ hài phát hiện có thể câu thông, lập tức thở phào một cái, cấp tốc tự giới thiệu.

“Ta gọi Vu Hoành, là ngoài ý muốn tới này ở trên đảo, nhìn thấy nơi này không có một người, có chút kỳ quái, liền lên đến đi dạo, nhìn xem chuyện gì xảy ra.” Vu Hoành trả lời.

“Ngươi cũng là bên ngoài tới a, đúng vậy, thật rất kỳ quái theo đạo lý nói, phía quan phương đều bác bỏ tin đồn, nói Hoàng Tùng đảo trước đó vụ án kia đã kết án, chính là bệnh tâm thần phạm nhân quấy phá, người cũng bắt lấy, b·ắn c·hết. Nhưng

bây giờ nơi này hay là không có bất kỳ ai… Luôn cảm giác rất kỳ quái.” Tống Tư Ngữ gật đầu nói.

Nàng cấp tốc cho phía sau đồng bạn ngắn gọn phiên dịch tình hình bên dưới huống, sau đó tiếp tục quay đầu nói chuyện với Vu Hoành.

“Mà lại trên đảo này một cái trạm cơ sở cũng không, vệ tinh tín hiệu cũng không tốt, điện thoại đều ngay cả không lên mạng. Dự báo thời tiết cũng nói phải có bão tố… . Vu tiên sinh ngươi qua đây lúc đó có thấy cái gì địa phương có thể nghỉ ngơi ở lại a?”

Vu Hoành lắc đầu, đang muốn đáp lời, bỗng nhiên hắn nhớ tới vừa mới khi đi tới nhìn thấy những cái kia căn phòng.

Liền đem phát hiện này cho đối phương nói.

Tống Tư Ngữ mấy người lập tức cao hứng trở lại, la hét muốn đi vứt bỏ phòng ở như vậy nhìn.

Vu Hoành quay người cho mấy người dẫn đường, đồng thời máy phiên dịch cũng đang không ngừng thu thập bọn hắn nói chuyện phiếm nói chuyện nội dung, làm tài liệu cấp tốc bù đắp thứ hai Dạ Văn giọng nói bao.

Theo cùng Tống Tư Ngữ ngắn ngủi vài phút nói chuyện phiếm.

Hắn cấp tốc hiểu rõ đến, nữ sinh này là cái nhà sáng tạo nội dung nhỏ, chủ yếu làm thăm dò cùng bí ẩn chưa có lời đáp tiết mục, lần này tới Hoàng Tùng đảo, cũng là bởi vì nơi này ba năm trước đây, phát sinh qua cùng một chỗ ác tính án g·iết người.

Trên một hòn đảo tinh thần có vấn đề mập mạp, cầm đao g·iết mình trong nhà ba nhân khẩu về sau, lại ra ngoài liên hoàn sát bảy người, đâm b·ị t·hương hơn mười người, cuối cùng b·ị b·ắt lại thẩm vấn, lại sẽ chỉ gào khóc, lời gì cũng nói không ra, sẽ chỉ sợ hãi kêu to.

Đây là trong nước khi đó tương đối nổi danh Hoàng Tùng liên hoàn hung sát án.

Tống Tư Ngữ chính là vì cái này mới mang bằng hữu cùng một chỗ tới thám hiểm.

Giống như nàng ăn mặc một cái khác quần jean nữ sinh gọi Triệu Tư Tư, mặc dù tướng mạo phổ thông, nhưng chân đường cong rất tốt, hơi cách ăn mặc dưới, cũng coi như mỹ nữ.

Cái thứ ba nùng trang nữ sinh gọi Tề Tư Yến, là trương dương nam Cao Văn mang tới bạn gái, cùng các nàng không quen.

Mà Cao Văn cùng nàng là bạn tốt, bạn học thời đại học.

Cuối cùng cái kia tỉnh táo nam sinh gọi Ngụy Thành Quân, là nàng bạn thân, cũng là nghe nói Hoàng Tùng đảo tin tức về sau, chủ động tới bảo hộ nàng.

Tổng kết chính là, Tống Tư Ngữ cùng các bằng hữu của hắn mạo hiểm nghỉ phép hành trình.

Vu Hoành một bên nói chuyện phiếm, một bên mịt mờ từ đối phương trong miệng nghe ngóng tin tức.

Chờ đi đến hai hàng phòng ốc cửa hàng bến tàu nhỏ lúc, hắn đã thành công kích hoạt lên ngôn ngữ bao giọng nói bộ phận.

Đối với mấy người kia ở giữa bình thường giao lưu, cũng có thể nghe hiểu.

“Tốt, đường dẫn tới, đa tạ Vu đại ca.” Tống Tư Ngữ đưa lên một cái dáng tươi cười.

“Không sao, các ngươi tiếp xuống chuẩn bị làm cái gì? Ở lại đây ?” Vu Hoành hỏi.

“Ừm, một hồi khả năng có bão tố, chúng ta trước tiên cần phải tìm thích hợp chỗ ở . Chờ sáng mai không sai biệt lắm liền bắt đầu quay chụp.” Tống Tư Ngữ nói.

“Vậy liền…” Vu Hoành đang muốn nói mình cũng tìm một chỗ ở, đột nhiên ngừng nói, hắn quay đầu nhìn về phía ở trên đảo chỗ sâu phương hướng, lông mày cau lại.

“Vậy trước tiên cáo từ, ta dự định đi ở trên đảo bên trong nhìn xem.”

“Ừm, vậy ngày mai gặp, Vu đại ca.” Tống Tư Ngữ gật đầu cười nói.

Vu Hoành quét mắt nhìn chằm chằm vào chính mình trương dương nam Cao Văn, gia hỏa này là cái phú nhị đại, có bạn gái còn mang theo một tia địch ý theo dõi hắn.

Rất hiển nhiên hắn có chút ưa thích Tống Tư Ngữ, coi như mang theo bạn gái cũng không che giấu được hộ ăn xúc động.

Ngược lại là một cái khác bạn thân Ngụy Thành Quân lộ ra rất thành thục, chỉ là đơn giản quan sát Vu Hoành, từ đầu tới đuôi đều không có nói chuyện.

Vu Hoành liếc nhìn năm người một lần, vẫy tay từ biệt, quay người hướng phía vừa mới cảm ứng được phương hướng đi đến.

Ngay tại vừa rồi trong nháy mắt, hắn ẩn ẩn cảm giác được, hòn đảo chỗ sâu, có một vệt quái dị khí tức chợt lóe lên.

Khí tức kia, có chút giống Quỷ Ảnh hắc tại, nhưng lại có rất lớn bộ phận khác biệt, chỉ là vẻn vẹn có gần một nửa tương tự.

Tại sơ bộ từ Tống Tư Ngữ nơi này đạt được tin tức, hắn dự định đi dò xét một chút khí tức truyền ra địa phương chuyện gì xảy ra.

Đám người này nhìn chính là người bình thường, tạm thời cũng sẽ không rời đi, quay đầu còn có cơ hội tiếp xúc.

Không bao lâu, hắn người đã biến mất tại trong màn đêm, triệt để không thấy.

Tống Tư Ngữ năm người mắt tiễn hắn rời đi cái kia Cao Văn lên tiếng hỏi.

“Gia hỏa này là làm cái gì mưa nhỏ?”

“Cũng là giống như chúng ta, lên đảo thám hiểm, hắn nói là ngoài ý muốn đến nơi đây, nhìn hắn ăn mặc, cái gì ba lô đều không có mang, hẳn là thật. Chính là không có nói là ngoài ý muốn gì.” Tống Tư Ngữ trả lời.

“Hay là cẩn thận một chút, thiếu tiếp xúc với hắn tốt, nhìn hắn dáng người kia, nếu là phát sinh mâu thuẫn, chúng ta có thể làm bất quá loại kia tráng hán.” Hảo hữu Triệu Tư Tư nhịn không được nói.

“Cơ bắp có làm được cái gì? Trở về trên thuyền ta để A Tiêu bọn họ chạy tới, thật muốn có cái gì phiền phức, một phát s·ú·n·g quật ngã biết không? A Tiêu bọn hắn thế nhưng là có chứng nhận s·ử d·ụng s·úng.” Cao Văn không quan tâm nói.

Mấy người cũng sẽ không tiếp tục nói chuyện.

Lần này bọn họ chạy tới, chính là ngồi Cao Văn lão ba du thuyền.

Luận có tiền có thế, đúng là hắn lợi hại.

Mấy người cấp tốc bắt đầu tìm kiếm phòng ở, rất nhanh mười mấy phút, bọn hắn tìm được hai gian coi như hoàn hảo phòng nhỏ.

Thu dọn một chút, để túi đeo lưng xuống, liền bắt đầu vào trong nhà dựng giản dị lều vải.

Lều vải dựng tốt, năm người tập hợp một chỗ phát lên đống lửa, gom lại một gian phòng, nghe bên ngoài dần dần biến lớn mưa gió, trong lòng có loại không hiểu yên ổn.

Mấy người tán gẫu đại học lúc sinh hoạt, trò chuyện trên mạng một chút thời sự Bát Quái, Ngụy Thành Quân phụ trách nấu nước nấu ăn.

Đông đông đông.

Bỗng nhiên cửa phòng bị người từ bên ngoài gõ vang.

Chương 274: Hòn đảo (2)

Chương 274: Hòn đảo (2)

“Ai?” Ngụy Thành Quân một cái điều kiện phản xạ, đứng người lên nhìn về phía cửa ra vào.

“Ta, lão Dương.” Một tiếng nói già nua từ bên ngoài truyền vào tới.

Đây là bọn hắn mới vừa lên đảo lúc tới đón bọn hắn lão nhân.

Lúc đó nhìn qua niên kỷ hơn 70 tuổi, mái đầu bạc trắng, lưng eo còng xuống, khuôn mặt luôn luôn rất nghiêm túc.

Một tiếng cọt kẹt, cửa phòng bị mở ra.

Lão Dương mặc màu đen áo mưa, đứng ở trước cửa, đánh giá mấy người, gật gật đầu.

“Các ngươi những người ngoại lai này, vừa tới ở trên đảo, cho các ngươi đề tỉnh một câu. Trên đảo này có hai cái địa phương đừng đi, một cái là ở trên đảo chỗ cao nhất màu trắng tháp tín hiệu, chỗ kia trước kia phát sinh qua hung sát án. Một cái khác là ở trên đảo chỗ sâu nhất trong một ngọn núi, nơi đó trong rừng đá có cái lão tế đàn, lúc trước ở trên đảo cư dân khẩn cầu Hải Long Vương mưa thuận gió hoà di chỉ. Về sau phát sinh án m·ất t·ích, chỗ kia liền bỏ phế. Các ngươi chơi thì chơi, đừng đem phong tốt tế đàn giật ra là được, ta thật vất vả mới một lần nữa phong tốt.”

Tế đàn? Loại này nghe chút liền có thể làm ra hoa dạng địa phương.

Mấy người biểu lộ chăm chú, đều là một bộ rất thành khẩn bộ dáng. Nhưng trong lòng lại đều nhấc lên một tia hiếu kỳ.

Tống Tư Ngữ lập tức biểu thị, tuyệt đối sẽ không phá hư tế đàn, biểu thị nhóm người mình chỉ là đi dạo nhìn xem liền tốt.

Lão Dương chăm chú quét mắt một lần mấy người.

“Nhớ kỹ liền tốt, tế đàn kia, chính là lúc trước thằng ngốc kia g·iết người cắt nát thành khối, nhét vào vứt xác địa phương. Oán khí rất mạnh, ta dùng tổ truyền biện pháp thật vất vả mới phong tồn tốt. Nếu như bị giật ra, sẽ có thật không tốt sự tình xuất hiện.”

Ngón tay hắn chỉ mấy người.

“Còn có, nếu như nhất định phải đi, có thể ban ngày, xa một chút nhìn xem không có việc gì, trời tối đừng đi nơi đó. Có nhiều thứ, thích nhất trời tối xuất hiện.”

Mấy người bị hắn nói chuyện lúc âm trầm biểu lộ hù đến, trong lúc nhất thời không có lên tiếng đợi đến lấy lại tinh thần, lão Dương đã biến mất tại cửa ra vào.

Trầm mặc một hồi.

Cao Văn không quan tâm cười ha hả.

“Nói đến thật tốt, xem một chút lời kịch, Tiểu Ngữ ngươi là từ đâu tìm người, còn rất có ý tứ đó a!”

“Không phải ta tìm người.” Tống Tư Ngữ bất đắc dĩ nói.

“Được được. Lão đầu này, rõ ràng trước đó chỉ là cái cọc bệnh tâm thần án g·iết người, nhưng bị lão đầu kia nói chuyện, khiến cho lải nhải, giống như rất nguy hiểm giống như. Bầu không khí ngược lại là rất tốt!” Cao Văn cười nói.

“Dù sao chỉ cần chú ý một chút liền tốt.” Tống Tư Ngữ thở dài.

Mấy người rất nhanh đổi chủ đề, tiếp tục nói chuyện phiếm đứng lên, Triệu Tư Tư còn cầm bài đi ra, sau khi ăn xong đồ, cùng một chỗ đánh bài.

Két két.

Bên ngoài đột nhiên truyền đến một phòng khác chốt mở cửa tiếng ồn.

Ngụy Thành Quân đứng dậy đi cửa ra vào nhìn một chút.

“Là trước kia cái kia Vu Hoành.” Hắn quay đầu tại cửa ra vào cùng mấy người nói.

“Xem ra cũng là không tìm được mặt khác chỗ ở.” Triệu Tư Tư cười nói “Vừa vặn chúng ta chỗ này có nước nóng ăn, Quân ca ngươi hỏi một chút hắn có cần phải tới cùng một chỗ ngồi một chút.”

“Đi.”

Ngụy Thành Quân không nói hai lời, mở cửa đi ra ngoài.

Không bao lâu, hắn trở lại phòng ở sáng ngời bên trong, đi theo phía sau Vu Hoành khôi ngô rất nhiều hình thể.

Tống Tư Ngữ ba người cho Vu Hoành nhường ra chỗ trống, để nó vây quanh lửa ngồi xuống.

“Trên đảo này cứ như vậy mấy người, Vu đại ca ngươi không bằng liền tại phụ cận cũng tìm phòng ở nghỉ ngơi đi.” Tống Tư Ngữ đề nghị.

“Ừm.” Vu Hoành gật đầu, hắn hiện tại đã bắt đầu tại tự hành học tập cùng đối ứng phiên dịch nội dung, nếm thử nắm giữ thứ hai Dạ Văn.

Hắn vừa mới đi một chuyến ở trên đảo chỗ sâu, kết quả ngoài ý muốn phát hiện từng tia rất mỏng manh hắc vụ, trừ cái đó ra không còn phát hiện gì khác lạ.

Cẩn thận tra tìm về sau, hắn không thể tìm tới hắc vụ đầu nguồn, nhìn bên ngoài bão tố càng ngày càng tới gần, liền quyết định về nơi này tìm Tống Tư Ngữ năm người, tiếp tục nghe ngóng tình báo.

Không nghĩ tới mới ngồi xuống, hắn liền nghe mấy người nói, mới vừa tới cái lão đầu tử lão Dương, cảnh cáo bọn hắn đừng lộn xộn tế đàn che lấp vật.

“Lão Dương? Oán khí?” Vu Hoành dù sao cũng hơi kinh ngạc.

“Nói đến lải nhải, rất nghiêm trọng dáng vẻ.” Tống Tư Ngữ gật đầu, “Ta kỳ thật không tin những này, chủ yếu là cái kia lão Dương luôn một bộ thần bí vẻ mặt nghiêm túc, trong lòng ít nhiều có chút bỡ ngỡ.”

“Khi ta tới cũng không có thấy cái gì lão Dương.” Vu Hoành nói.

“Khả năng dịch ra đi, cái kia lão Dương ta luôn cảm giác tinh thần tốt giống có vấn đề.” Tống Tư Ngữ thấp giọng nói.

Tiếp lấy nàng nói đến ba năm trước đây ở trên đảo phát sinh án mạng.

Vu Hoành thừa cơ lại cùng nàng nói chuyện trời đất, hỏi thăm liên quan tới thế giới bên ngoài rất nhiều nội dung.

Thời gian dần trôi qua, hắn hiểu rõ đến, nơi này cũng không phải là hoàn toàn không tiếp xúc hắc tai.

Các nơi trên thế giới đã có quan hệ với toát ra hắc vụ giếng tin tức.

Cẩn thận thẩm tra đối chiếu xuống, hắn mơ hồ cảm giác, Tống Tư Ngữ bọn người vị trí, tựa hồ vẫn còn một cái hắc tỉnh vừa mới xuất hiện, hắc tai còn không có bộc phát giai đoạn.

Nhưng cùng Y Y bên kia khác biệt chính là, bên này hắc tỉnh vừa mới xuất hiện, liền bị bản thổ lực lượng cấp tốc giải quyết áp chế.

Một chút sóng gió đều không có bay ra.

Hắc tỉnh khi mới xuất hiện, còn rất là phát hỏa một trận tin tức. Về sau bị phong bế về sau, từ từ nhiệt độ ngã xuống, công chúng liền không có hứng thú.

Cho nên Tống Tư Ngữ năm người đều có thể nói đến đạo lý rõ ràng.

Dễ dàng như vậy phong bế hắc tỉnh, để Vu Hoành một lần coi là những này là giả hắc tỉnh.

Có thể Tống Tư Ngữ bọn người nói ra nội dung, lại hoàn toàn có thể cùng Vu Hoành biết hắc tỉnh tình báo đối ứng với nhau. Thế là hắn đối với phong bế hắc tỉnh bản thổ lực lượng, lên hứng thú rất lớn.

Một mực dắt cái đề tài này cùng Tống Tư Ngữ hàn huyên thật lâu.

Đêm từ từ sâu.

Vu Hoành hàn huyên một hồi, lưu luyến không rời đứng dậy trở về, cũng tại bên cạnh tìm cái phòng lưu lại.

Mới thô sơ giản lược thu thập xong, cửa ra vào liền bị gõ vang.

Đông đông đông.

“Tiến.” Vu Hoành tùy ý nói.

Cửa phòng bị kéo ra, Cao Văn một thân một mình đứng ở trước cửa, trong miệng ngậm lấy điếu thuốc trong lỗ mũi phun ra hai điếu thuốc trụ, đỉnh lấy mưa, nhìn xem Vu Hoành.

“Huynh đệ, tâm sự?”

Vu Hoành kinh ngạc đứng người lên, chỉ chỉ chính mình lỗ tai, biểu thị nghe không hiểu.

“Tốt đừng giả bộ, ta đều đã nhìn ra, ngươi hiểu.” Cao Văn không kiên nhẫn nói.

“Đi anh em, lăn lộn chỗ nào? Báo cáo.”

“Cái gì, ý tứ?” Vu Hoành có chút không lưu loát dùng thứ hai Dạ Văn hỏi.

“Nói như vậy, Tiểu Ngữ nàng cách ăn mặc chẳng ra sao cả, nhưng điều kiện gia đình không thể so với ta kém. Có chút tiểu tâm tư tốt nhất thu lại.” Cao Văn thản nhiên nói. Nhìn chằm chằm Vu Hoành chuyển trong tay điện thoại.

“Tâm tư?” Vu Hoành minh bạch đối phương ý tứ.

“Anh em ngươi cái tuổi này, có nhiều thứ cũng nên đã hiểu. Tiểu Vũ loại này nữ sinh, ngươi nuôi không nổi. Ra ngoài ăn bữa cơm chính là hơn mấy ngàn vạn, ngươi một tháng tiền lương có số này không?”

Hắn gõ xuống thuốc lá gõ gõ.

“Phòng ở mua sao, xe mua sao? Làm là huấn luyện viên thể hình hay là vận động viên? Có thể đến nơi này nghỉ phép cũng coi như nhàn, chỉ là có lúc đầu óc thanh tỉnh điểm. Biết không?”

Tình cảm hắn đem bên này xem như giũ ra du lịch phổ thông sinh viên đại học.

Vu Hoành gật gật đầu.

“Ngươi nói rất đúng. Tiêu phí chênh lệch quá lớn, xác thực rất khó sinh hoạt chung một chỗ.”

“Ngươi minh bạch liền tốt.” Cao Văn trên mặt dễ nhìn chút.

“Có thể ở trên đảo gặp được cũng coi như duyên phận, anh em cái nào tốt nghiệp? Như thế hiểu chuyện, quay đầu rời đảo có thể tới nhà ta công ty đi làm, ngươi vóc người này khổ người, làm công ty trường kỳ huấn luyện viên, cho ngươi một tháng 30. 000. Thế nào? Làm trao đổi, từ hôm nay trở đi ngươi cùng ta lăn lộn, ở trên đảo giúp đỡ Tiểu Vũ giúp đỡ chút, không có vấn đề a?”

Nhìn đối phương tự tin lại thổ hào tư thái, Vu Hoành trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy tâm tình không gì sánh được hoài niệm.

Tại hắc tai bộc phát về sau, đã sớm tìm không thấy như thế hương vị chính tông phú nhị đại… Có, chỉ là mặt mũi tràn đầy nước mũi nước mắt, tè ra quần khắp nơi chạy trối c·hết rất nhiều người bình thường.

“Cao Văn, trong nhà ngươi rất có tiền sao?” Vu Hoành hỏi.

“Vẫn được, không đ·ánh b·ạc đầu tư, vài đời dùng không hết.” Cao Văn nhàn nhạt trang bức nói.

“Vậy ngươi cha mẹ còn có mặt khác nữ nhi nhi tử sao?” Vu Hoành lại hỏi.

“Không có, ngươi con mẹ nó hỏi cái này chút thượng vàng hạ cám làm gì? Liên quan gì đến ngươi!” Cao Văn không kiên nhẫn được nữa.

“Vậy ngươi chính là con trai độc nhất, cha mẹ ngươi khẳng định rất bảo bối ngươi, quan tâm ngươi rồi?” Vu Hoành tiếp tục nói.

“Đúng thì thế nào?” Cao Văn càng phát ra khó chịu.

“Vậy là tốt rồi, ngươi đi về nghỉ ngơi đi.” Vu Hoành cười cười, không lên tiếng nữa.

“Ngươi có ý tứ gì? Có đáp ứng hay không a?” Cao Văn nhíu mày khó chịu.

“Ta chính là cái phổ thông làm công, không phải huấn luyện viên thể hình, cũng không phải vận động viên, đối với đi nhà ngươi công ty không có hứng thú. Rèn luyện thân thể chỉ là ta nghiệp dư yêu thích.” Vu Hoành suy nghĩ một chút, hay là cho đối phương một đáp án.

Hắn dự định thử nhìn một chút, nhìn có thể hay không làm cái thân phận cùng chỗ ở của đối phương thế giới có chỗ tiếp xúc.

Trước đó tại nơi này phát hiện hắc tai hắc vụ tung tích, nhưng xét thấy không có thân phận, không tiện nhúng tay.

Thế là, hắn đem ánh mắt, rơi vào trước mắt bọn này năm người tiểu đoàn thể bên trong.

Nhưng hết thảy điều kiện tiên quyết là, lần này ta xác định có thể tại nơi này ngốc thật lâu.

Thuyền đen tìm tới sinh cơ chi địa, hắn chưa bao giờ ở phía trên dạo qua thời gian rất lâu. Lần này đột nhiên xuất hiện có người sống sinh cơ chi địa, đồng thời khối địa phương này thế mà còn là một cái khác hoàn chỉnh thế giới một bộ phận.

Cái này khiến Vu Hoành trong lòng sinh ra rất nhiều phỏng đoán.

“Được chưa, ngươi người này, có chút ý tứ.” Cao Văn nghe được Vu Hoành ý tứ. Hắn kỳ thật muốn nổi giận, cảm thấy mình bị cự tuyệt hắn là nổi giận mắng vài câu.

Nhưng nhìn thấy đối phương cơ hồ cùng mình lớn bằng bắp đùi một dạng cánh tay, cảm thấy người hay là hắn là dĩ hòa vi quý.

Đặc biệt là tại loại này tiểu đệ không có ở bên người thời điểm.

Thế là hắn hừ hừ hai tiếng, quay người rời đi cửa ra vào, còn tiện thể kéo cửa lên.

Lưu lại Vu Hoành ngồi trên ghế, nhịn không được trên mặt lộ ra mỉm cười.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Sáng sớm hôm sau.

Vu Hoành rất sớm liền đi lên.

Hắn đứng ở ngoài cửa, ngắm nhìn từ từ ngân bạch sắc bầu trời, trong lòng có chủng khó mà hình dung cảm động.

Hắn đã bao lâu chưa từng nhìn thấy chân chính mặt trời?

Từ khi khói đen che phủ hết thảy về sau, thái dương cũng dần dần bị sương mù che chắn. Coi như hừng đông, cũng chỉ có thể nhìn thấy bị chiếu sáng đám sương mù.

Không giống hiện tại.

Rất nhanh, tại hắn cảm động lúc, còn lại năm người cũng đi theo đứng lên.

Năm người duỗi người duỗi người, đánh ngáp đánh ngáp, nhìn thấy Vu Hoành đứng ở bên ngoài không nhúc nhích như là pho tượng.

Mấy người liếc nhau một cái, cảm giác có điểm là lạ.

Nhìn cái mỗi ngày đều có thái dương còn thấy mê mẩn như vậy, người này chẳng lẽ lại là đầu óc có vấn đề a? Tống Tư Ngữ rửa mặt hoàn tất cùng hảo hữu thương lượng một chút, nhìn thấy Vu Hoành, liền chủ động hướng nơi này đến gần.

“Vu đại ca, nhà ngươi là nơi nào đó a?” Nàng mang theo nhu hòa dáng tươi cười hỏi.

“Là cái tiểu thành thị, ngươi khẳng định chưa từng nghe qua.” Vu Hoành nào biết được nhà mình ở đâu, tùy tiện ứng phó câu.

“Kia đại ca tốt nghiệp sao? Công tác sao? Có thành tựu nhà sao?” Tống Tư Ngữ tiếp tục hỏi.

“Tốt nghiệp, làm việc còn tại tìm. Thành gia ngược lại là không có.” Vu Hoành đơn giản trả lời, nghe được đối phương ý tứ.

“Giống Vu ca như thế có cảm giác an toàn nam sinh, khẳng định rất dễ dàng liền có thể tìm tới cô gái tốt.” Tống Tư Ngữ an ủi.

Vu Hoành lúc này tâm tình cũng rất tốt.

“Ta chính là cái phổ thông tốt nghiệp đại học người bình thường, bình thường chính là ưa thích rèn luyện thân thể, mặt khác không có gì đặc điểm, dáng dấp cũng đồng dạng, bất quá vẫn là cám ơn ngươi chúc lành.”

“Vu ca khiêm tốn, lấy điều kiện của ngươi, kiếm tiền cái gì kỳ thật rất dễ dàng.” Tống Tư Ngữ nói: “Cũng tỷ như hiện tại… Chúng ta mấy cái muốn mời ngươi kiêm chức một chút quay chụp trợ thủ, một ngày 1000 khối, không biết Vu ca…”

Chương 275: Hắc tai? (1)

Chương 275: Hắc tai? (1)

Tống Tư Ngữ lời này để Vu Hoành có chút dở khóc dở cười, nhưng cũng bởi vậy trong lòng dâng lên từng tia từng tia thân thiết.

Đúng vậy, tại hắc tai bộc phát sau thế giới, sớm đã không có bình thường trật tự xã hội, hắn cũng thật lâu không có gặp được như thế bình thường người hiện đại.

"Trợ thủ coi như xong, ta vừa vặn cũng nghĩ tại trên đảo này đi dạo. Khó được nghỉ, không có ý định làm việc."

Vu Hoành tùy ý tìm cái cớ chối từ. Hắn còn dự định hảo hảo kiểm tra xuống hòn đảo nhỏ này, tìm tới nơi này hắc vụ đầu nguồn.

Tống Tư Ngữ cũng tiếc hận rời đi, cùng còn lại đồng bạn nói việc này.

Một đoàn người có chút khó chịu, Tống Tư Ngữ mở cao như vậy tiền lương, tên kia thế mà cũng không làm, Cao Văn la hét Vu Hoành là muốn cố ý nâng giá, nhìn trên đảo này ít người, bọn hắn không có mặt khác lựa chọn mới dám làm như vậy.

"Hay là tranh thủ thời gian đập xong rời đi đi, nơi này luôn cảm giác quá hoang vu, cái gì đều không tiện." Ngụy Thành Quân cau mày nói, hắn rất ít nói chuyện, nhưng một khi mở miệng, liền mang ý nghĩa hắn đã nhẫn nại thật lâu, sắp nhịn không nổi nữa.

"Xác thực, chúng ta ước sự tình xế chiều hôm nay thuyền, sáng sớm cấp tốc hoàn thành nhiệm vụ, giữa trưa có thể hơi chơi đùa, nghỉ ngơi một chút, buổi chiều liền về nhà! Lần này thuận lợi hoàn thành, ta mời mọi người trở về hảo hảo này một lần!" Tống Tư Ngữ mỉm cười nói.

“Tiểu Ngữ đại khí!”

“Ta muốn đi Mễ Lạp thành!”

“Mở bao lớn! Rượu toàn lên! !”

Cao Văn cùng Triệu Tư Tư đều hô to gọi nhỏ đứng lên.

Một đoàn người mang lên thiết bị, bắt đầu thuận đảo nhỏ hướng trước đó lão Dương nói tới hai cái oán khí chi địa đi qua.

Cái này hai oán khí chi địa, một cái là hòn đảo chỗ cao nhất tín hiệu bạch tháp.

Cái thứ hai, là chỗ sâu nhất tế đàn.

Bọn hắn thương lượng trước xuống, nhất trí quyết định đi trước tháp tín hiệu chỗ. Nơi đó cao hơn, cảnh sắc càng tốt hơn.

Sáng sớm gió biển mùi tanh lại khô lạnh, hoàn toàn không có ẩm ướt cảm giác.

Một đoàn người riêng phần mình tăng thêm quần áo thuận vứt bỏ con đường, bỏ ra hơn 20 phút, leo đến chỗ cao nhất tháp tín hiệu trước mặt.

Một đoàn người đứng tại chỗ cao, nhìn ra xa toàn đảo, phía sau chính là màu trắng mang theo vết rỉ cao lớn tháp tín hiệu.

Cao tới hơn mười mét màu trắng thiết tháp, giống như là một cây bén nhọn cái chùy, gai ngược tại hòn đảo đỉnh trên sườn núi nhỏ.

Mấy người kỷ niệm giống như chụp hình phiến, sau đó điều chỉnh thử thiết bị, bắt đầu quay chụp video.

Tống Tư Ngữ một lần một lần giới thiệu lời kịch, sau đó tách ra, sau đó kiểm tra, sau đó lại tiếp tục, thỉnh thoảng không hài lòng địa phương cũng muốn một lần nữa biên tập.

Nàng cùng Triệu Tư Tư phụ trách công việc chủ yếu, Cao Văn cùng Ngụy Thành Quân đều ẩn ẩn thích nàng, liền tích cực ở một bên hỗ trợ biểu hiện.

Chỉ có Cao Văn bạn gái Tề Tư Yến, tương đương khó chịu bạn trai thái độ, nhìn xem bạn trai không che giấu chút nào ở trước mặt mình đối với Tống Tư Ngữ xum xoe.

Một loại khó tả cảm giác nhục nhã liền từng đợt xông lên đầu.

Nàng trước tiên ở một bên nhìn một hồi quay chụp thu, về sau thực sự nhịn không được, liền đi lên kêu bạn trai mấy lần, lại ngược lại bị hắn không nhịn được phất tay đuổi mở, giống như là đuổi ruồi đồng dạng.

Tề Tư Yến rốt cục kìm nén không được chính mình biệt khuất, quay người tức giận dẫn theo cao bồi ba lô liền đi xuống chân núi.

Cái này trụi lủi hòn đảo trên sườn núi nhỏ, thông hướng dưới núi đường chỉ có một đầu, đó là một đầu màu trắng xi măng lát thành ô tô nói.

Trên làn xe trải rộng vết rạn cái hố, sớm đã lâu năm thiếu tu sửa.

Tề Tư Yến đi sau một lúc, phát hiện căn bản không ai phát giác, không ai để ý nàng, phẫn uất trong lòng liền càng thêm dày đặc.

“Nếu không phải ngươi cái họ Cao có mấy cái tiền bẩn.” Nàng nhịn không được thấp giọng mắng lên. Tăng tốc bước chân, dọc theo ven đường đi xuống chân núi.

Đi tới đi tới.

Đột nhiên, nàng nhìn thấy phía trước ven đường. Một cái phòng ngừa xe cộ xông ra bên đường tảng xi măng bên trên, ngồi một cái ố vàng áo trùm đầu tóc húi cua mập mạp.

Mập mạp cúi đầu, ngồi tại tảng bên trên hai tay không ngừng loay hoay cái gì.

Đối phương đưa lưng về phía nàng, Tề Tư Yến nhìn không thấy hắn đang lộng cái gì, nàng bước chân chậm dần, giảm xuống động tĩnh, từ sau người nó đi ngang qua.

Nói thật, loại này trên hoang đảo, đột nhiên gặp được một tên mập ngồi tại ven đường, tự mình làm đồ vật, nàng trong lòng là có chút sợ hãi.

“Cái kia lão Dương không phải nói. Ở trên đảo chỉ một mình hắn ở a? Làm sao nơi này, còn có người?”

Tề Tư Yến chậm dần bước chân, lặng lẽ từ mập mạp một bên trải qua, để tránh kinh đến đối phương.

Rất nhanh, đi qua một đoạn này về sau, theo mập mạp càng ngày càng xa, nàng thuận đường xuống dốc bộ pháp cũng chầm chậm gia tốc. Trong lòng cũng trầm tĩnh lại.

Lại đi thêm vài phút đồng hồ.

Đột nhiên Tề Tư Yến thân thể cứng đờ, đứng tại chỗ một chút dừng lại.

Tại trước mặt của nàng, ven đường, một cái tảng xi măng bên trên, lại một lần nữa ngồi một tên mập.

Giống nhau là mặc ố vàng áo trùm đầu, dài rộng màu lam quần jean, áo trùm đầu phía sau lưng ấn một cái to lớn suối phun cá voi.

Mập mạp hay là tên mập mạp kia, hắn vẫn như cũ đưa lưng về phía Tề Tư Yến, tự mình mân mê lấy trong tay đồ vật.

“Hắc hắc. Hắc hắc hắc.”

Thỉnh thoảng còn có thể mơ hồ nghe được một tia nhỏ xíu cười ngây ngô.

Tề Tư Yến lộc cộc nuốt nước miếng một cái, tận khả năng dán vách núi, từ xa cách mập mạp địa phương nhanh chóng xuống núi.

Chờ đến sau lưng triệt để không nhìn thấy mập mạp kia, nàng mới thở phào nhẹ nhõm, dưới chân không ngừng gia tốc.

Có thể hai phút đồng hồ sau…

Phốc.

Tề Tư Yến ngơ ngác dừng bước lại, nhìn xem phía trước tảng xi măng bên trên cái kia quen thuộc mập mạp, vẽ lên nùng trang trên khuôn mặt đã chảy ra lít nha lít nhít mồ hôi.

“Cái này. Đến cùng là.”

Đùng.

Trong tay nàng ba lô rơi trên mặt đất, nhưng lúc này nàng đã không cố được những thứ này, hai mắt chăm chú nhìn mập mạp, co cẳng liền chạy.

Vây quanh xuống núi vòng quanh núi đường cái, Tề Tư Yến từng vòng từng vòng chạy nhanh. Rốt cục, xuống núi đất dốc đến đầu, xa xa có thể nhìn thấy liên tiếp đất dốc ở trên đảo đất bằng.

Một bên còn có dựng đứng rỉ sét đường bày ra bài.

Tề Tư Yến thở hồng hộc, ngay cả một cái giày đều chạy mất, rốt cục chạy đến đường bày ra bài phía dưới, vịn cúi đầu há mồm thở dốc.

Bành.

Đột nhiên một thanh màu đen vết rỉ lưỡi búa, hung hăng bổ trúng nàng cái ót.

Đau nhức kịch liệt chớp mắt truyền khắp toàn thân.

Tề Tư Yến mắt tối sầm lại, mất đi ý thức.

Một khắc cuối cùng, nàng tựa hồ nghe đến mập mạp kia đần độn cười ngây ngô âm thanh.

*

*

Hòn đảo mặt sau, sườn núi cái bóng chỗ, khắp nơi tại trong bóng tối màu đen trên bờ biển.

Vu Hoành nửa ngồi tại mặt đất, chỉ tay một cái điểm đẩy ra trên đất hòn đá màu đen.

Một chút hòn đá bị nước hỗn hợp hạt cát cố định trên mặt đất, khó mà vặn. Nhưng ở hắn man lực dưới, đều ngạnh sinh sinh bị rút ra, vứt qua một bên.

Hắn không ngừng coi chừng rút ra hòn đá, không bao lâu, trên mặt đất liền nhiều hơn từng cái lớn nhỏ không đều màu vàng đất vũng bùn.

Theo vũng bùn dần dần biến sâu biến lớn.

Từng tia sương mù màu đen bắt đầu từ vũng bùn chỗ sâu, thẩm thấu ra.

Lộc cộc.

Bên trong một cái vũng bùn dưới đáy, hắc vụ tại đáy hố trong nước bùn nâng lên từng cái bọt khí.

Bọt khí một khi nổ tung, liền có từng tia từng tia hắc vụ phiêu đãng bay lên.

“Quả nhiên là nơi này. Đây chính là hắc vụ chỗ đầu nguồn.”

Vu Hoành không ngừng xâm nhập đào móc, rất nhanh, lạch cạch một chút, một cái màu đen cùng loại sao biển một dạng đồ vật, bị hắn từ trong nước bùn đào lên.

Cái kia từng tia hắc vụ, bắt đầu từ sao biển một dạng đồ vật mặt ngoài bay hơi bốc hơi ra.

“Đây là…” Vu Hoành cầm lấy thứ này, lật tới lật lui xem xét.

Gia hỏa này tựa như là màu đen phiên bản sao biển, mặt ngoài cảm nhận thô ráp, hạt tròn cảm giác rất đậm.

Hắn vươn tay nhẹ nhàng tại cái này sao biển mặt ngoài bao trùm ở, cảm thụ nó bay ra hắc vụ.

Ngưng Thủy Công cấp tốc phát động, phối hợp không giờ khắc nào không tại vận chuyển Thái Uyên Chính Pháp, nếm thử hấp thu hết những hắc vụ này bức xạ.

Nhưng ngoài ý muốn chính là, hắn thất bại.

Lấy Bôn Lôi thối pháp làm căn cơ, chuyển tu Thái Uyên Chính Pháp, thế mà đối với hắc vụ này hoàn toàn không dùng.

Vu Hoành trong lòng nghiêm nghị, cấp tốc lấy ra máy kiểm tra, mở ra chốt mở.

Không nghĩ tới.

Đích một tiếng, trên màn hình tinh thể lỏng cho thấy trước mắt hồng trị: 2. 341.

'Không đúng!' Vu Hoành đứng người lên, cầm cái này thần bí màu đen sao biển, 'Nơi này thế mà không có gì hồng trị? ?'

Phải biết, thuyền đen thế nhưng là thuận Hắc Hà chảy tới nơi này, mà lại, hắn không phải chủ động tới nơi này, mà là bởi vì thuyền đen nếu như không tới nơi này, sẽ bị bên này truyền đi qua đặc thù Hắc Hà sóng nước xông hủy thân thuyền.

Cho nên hắn nhất định phải tới nơi này, tìm tới hồng trị bức xạ đầu nguồn, chỉ là…

Hắn nhìn xem sao biển mặt ngoài dâng lên hắc vụ, trong lòng nghi hoặc, nếu như thứ này không phải hắc tai sương mù, cũng không có hồng trị bức xạ, vậy nó đến cùng là cái gì? Tại sao phải cùng thuyền đen Hắc Hà cùng nhau cấu kết?

Đứng người lên, Vu Hoành nhìn xem trên tay sao biển, chú ý tới, sao biển bay ra hắc khí, ẩn ẩn hướng một cái phương hướng nghiêng lệch.

Hắn nhìn một chút bên kia, dưới chân phát lực, bỗng nhiên hướng phía bên kia tiến đến.

Nếu như nơi này thật có thể làm tị nạn chuyển di điểm, như vậy hắn nhất định phải trước giải quyết trên hòn đảo khả năng tồn tại tai hoạ ngầm.

*

*

“A? Tư Yến đâu? ?” Cao Văn giúp khuân xong đồ vật về sau, mới chợt phát hiện, bạn gái của mình Tề Tư Yến thế mà không thấy.

Hắn lớn tiếng tại tháp tín hiệu chung quanh kêu một vòng, nhưng đều không có người đáp lại.

Những người còn lại còn tại phía trước quay chụp, tiếng gió rất lớn, thu động tĩnh cũng lớn, bọn hắn căn bản không có chú ý Cao Văn gọi.

Cao Văn một chút xíu mở rộng phạm vi, cảm giác có chút không được bình thường, hắn tại tháp tín hiệu trong ngoài, không ngừng xuyên thấu xuyên ra.

Cuối cùng phát hiện Tề Tư Yến bao cũng bị cầm đi.

“Hẳn là đã đợi không kịp xuống núi đi.” Cao Văn trong lòng nghĩ như vậy, hắn đối với Tề Tư Yến kỳ thật cũng không thèm để ý, chỉ là lâm thời ước tới pháo hữu. Nhưng người là hắn mang tới, tốt xấu cũng muốn phụ trách đối phương thân người an toàn.”

Một đường tìm tới xuống núi sườn dốc trên đường.

Xác định người đã không có ở đây.

Hắn mới có hơi hỏa khí quay người đi trở về.

Bành! !

Mới xoay người.

Một thanh đen sì rỉ sét lưỡi búa, liền đối diện hướng đầu hắn đập xuống.

Coong!

Một bóng người đột nhiên xuất hiện tại mặt bên, đưa tay nắm lấy một thanh tay quay, liền ngăn trở một búa này.

Cao Văn dọa đến gần c·hết, cứng một chút, tranh thủ thời gian lộn nhào đứng dậy chạy đi.

Oanh! ! !

Hắn vừa chạy vừa phát ra kêu thảm như heo bị làm thịt. Quay đầu nhìn lại, cái kia cứu được hắn một chút bóng người, thình lình chính là trước đó đã cảnh cáo bọn hắn lão đầu lão Dương.

Lão Dương mặc tắm đến trắng bệch dày sơ-mi, hai tay nắm tay quay, gắt gao đứng vững lưỡi búa.

Mà cầm lưỡi búa c·hém n·gười, rõ ràng là một cái toàn thân thịt mỡ, mang trên mặt cười ngây ngô tóc húi cua đại mập mạp.

Mập mạp này cũng không biết là từ đâu xuất hiện, đột nhiên liền xuất hiện ở bên người Cao Văn.

“Đi tìm những người khác, lập tức xuống núi, rời đi nơi này!” Lão Dương cắn răng lớn tiếng nói.

“Đừng tại đây mà kích thích bọn chúng!”

Phốc.

Hắn ra sức rung động, đỡ lên lưỡi búa, trong tay hướng phía trước ném ra một tấm đen sì viết chữ viết màu đỏ lá bùa.

Lá bùa chỉ lớn cỡ lòng bàn tay, mỗi lần bị ném ra, đụng phải cái kia nắm lưỡi búa mập mạp, liền trong nháy mắt tự đốt đứng lên.

Mập mạp không rên một tiếng, nắm lưỡi búa liền lùi mấy bước, lại lần nữa giơ lên lưỡi búa, chuẩn b·ị đ·ánh xuống.

Chương 276: Hắc tai? (2)

Chương 276: Hắc tai? (2)

Hô.

Một trận kình phong thổi qua.

Lão Dương dọa đến hai mắt nhắm nghiền, toàn thân lắc một cái.

Nhưng lưỡi búa lại không lại tiếp tục đập xuống, mà là một chút biến mất không thấy gì nữa.

Hắn lại lần nữa mở mắt ra, nhìn thấy vừa mới còn tại trước mặt mập mạp, lúc này đã biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ có trên mặt đất nhiều một đám bột phấn màu xám, đang bị gió thổi tan.

"Giải quyết một cái! Đi! Nhanh đi bảo ngươi đồng bạn!" Lão Dương thở phào một cái, tiến lên, lôi kéo Cao Văn liền hướng những người khác chỗ phương hướng chạy tới.

Mang theo màu đen sao biển, Vu Hoành một lần nữa về tới chính mình xuống thuyền địa phương, đứng tại bờ biển, nhìn qua nhìn không thấy bờ màu xanh đen hải dương.

Trong lòng của hắn đối với thuyền đen ấn ký phát ra chỉ lệnh.

…

Rất nhanh, một trận gió nhẹ thổi qua, trên mặt biển hắc vụ dần dần nồng hậu dày đặc đứng lên.

Ngay tại trước mặt hắn, trong sương mù mơ mơ hồ hồ hiện ra một chiếc cực đại thuyền đen.

'Còn tốt, không bị ảnh hưởng, có thể trực tiếp kêu gọi.'

Xác định đường lui không có việc gì, hắn liền dự định chuyên tâm thăm dò chỗ này bí mật.

Nếu như có thể rời đi nơi này, cùng trước đó gặp phải những người kia cùng một chỗ, đi bọn hắn chỗ địa khu khác, thì tốt hơn.

Vu Hoành cầm lấy màu đen sao biển, cẩn thận chu đáo.

Đột nhiên hắn một chút ngẩng đầu, nhìn về phía ở trên đảo duy nhất sườn núi nhỏ phương hướng.

'Hắc tai khí tức! ?' hắn vừa mới cảm ứng được một vòng cùng loại Quỷ Ảnh khí tức, nhưng so phổ thông Quỷ Ảnh muốn nồng hậu dày đặc.

'Chuyện gì xảy ra? Hồng trị không nồng, nhưng lại có hắc tai ẩn hiện.' bỗng nhiên hắn nghĩ tới, trước đó gặp phải những người kia, chính là đi trên núi.

'Các loại, không thể để cho những người kia xảy ra chuyện. Vạn nhất bọn hắn bị hắc tai toàn xử lý, ta đến tiếp sau ý nghĩ liền không tốt áp dụng?'

Vu Hoành lúc này đem màu đen sao biển thăm dò lên, liền chuyển hướng hướng phía sườn núi phương hướng tiến đến.

Chỉ là mới xông ra mấy chục mét, hắn cảm ứng được hồng trị khí tức, một chút hoàn toàn biến mất.

"Ừm? ?" Vu Hoành dẫm chân xuống trên mặt lộ ra kinh nghi bất định chi sắc.

Hắn lại lần nữa cẩn thận cảm ứng, sau đó lại dùng máy kiểm tra kiểm tra một hồi.

Máy kiểm tra trị số biểu hiện: 0.

'Không có sai, ta cảm ứng hoàn toàn chuẩn xác, hắc tai biến mất, hồng trị cũng đã biến mất.'

Vu Hoành mày nhăn lại.

Hắn chưa bao giờ thấy qua loại tình huống này, coi như trước đó gặp được hắc tai, gặp được Quỷ Ảnh, đem nó tiêu diệt về sau, hồng trị cũng không phải là triệt để về không, mà là vẫn như cũ lưu lại có vài chữ.

Đặc biệt là trong tay hắn máy kiểm tra hay là chính mình cường hóa đi ra đặc chế phẩm, kiểm tra đo lường tinh tế độ viễn siêu tiêu chuẩn máy kiểm tra.

Nhưng lần này, trên màn hình tinh thể lỏng số lượng, rõ ràng biểu hiện ra số không.

Đồng thời cảm ứng của mình cũng hoàn toàn đối ứng cái số này.

Theo thực lực càng ngày càng mạnh, thân thể càng ngày càng mạnh, Vu Hoành lực cảm giác của mình cũng dần dần càng ngày càng n·hạy c·ảm.

‘Sẽ không sai. Hắc tai hoàn toàn biến mất… Dựa theo hắc tai không có khả năng bị tiêu diệt quy tắc, đoán chừng là trong nháy mắt liền rời đi đến khoảng cách rất xa…’

Vu Hoành trong lòng suy đoán.

Nơi này, xuất hiện hắc vụ, nhưng lại không giống như là hồng trị bức xạ đưa đến. Xuất hiện hắc tai, nhưng lại không có hắc tai nên có động tĩnh, khi có khi không.

Nghĩ tới đây, hắn tăng tốc bước chân hướng những người kia phương hướng tiến đến.

Hoàng Tùng đảo diện tích không lớn, lấy tốc độ của hắn, chỉ là nửa phút không đến, liền phát hiện Tống Tư Ngữ đám người thanh âm.

Xông lên vòng quanh núi đường cái, nghe được thanh âm về sau, Vu Hoành cấp tốc thả chậm bước chân, giả dạng làm người bình thường tốc độ.

Vừa hay nhìn thấy Tống Tư Ngữ một đoàn người cùng một cái tóc trắng xoá lão đầu tử, một đạo hướng phía dưới núi bước nhanh đi tới.

Đối diện gặp gỡ đi, hắn liền nghe được lão đầu tử cùng Cao Văn ngay tại vội vàng cùng những người còn lại nói gì đó.

“Chúng ta không có lừa các ngươi, thật! Là thật nhìn thấy có cái mập mạp cầm lưỡi búa muốn chặt ta!” Cao Văn gấp đến độ mặt mũi tràn đầy là mồ hôi.

“Nếu không phải lão Dương giúp ta cản một chút, hiện tại ta căn bản là không nhìn thấy các ngươi!”

“Các ngươi không có khả năng tiếp tục ở chỗ này lưu lại, nhất định phải lập tức rời đi. Ta không rõ ràng nguyên nhân gì, nhưng bây giờ, các ngươi đã bị bọn chúng để mắt tới, nếu ngươi không đi, về sau liền triệt để đi không được!” Lão Dương cũng đi theo nghiêm túc cảnh cáo nói.

Nhưng hai người nói chuyện, lại là để Tống Tư Ngữ ba người lông mày nhíu chặt.

“Nhưng ta thu còn thiếu một chút liền làm xong, hiện tại đi, liền toàn bộ phí công nhọc sức.” Tống Tư Ngữ chần chờ nói, nàng kỳ thật không tin Cao Văn nói bộ kia.

Bởi vì Cao Văn không phải lần đầu tiên dùng cùng loại hù dọa người phương thức lừa gạt người.

Trước kia cũng chơi qua nhiều lần thủ đoạn như vậy, hắn người này chính là như vậy, một khi quyết định ra đến, liền muốn trăm phương ngàn kế đạt tới chính mình mục đích, đạt tới mục đích sau liền nói chính mình trước đó chỉ là nói đùa cái gì.

Nhưng bởi vì trong nhà hắn bối cảnh đủ sâu đủ lớn, những người còn lại b·ị b·ắt làm cũng không dám nói cái gì.

Chỉ là không nghĩ tới, lần này vì để cho mọi người rời đảo, hắn ngay cả loại này thần thần quỷ quỷ đồ vật đều có thể dời ra ngoài.

“Ta cảm thấy là ngươi ban ngày cắn thuốc xuất hiện ảo giác.” Triệu Tư Tư nhịn không được lên tiếng nói, nàng là biết Cao Văn có cắn thuốc bối cảnh.

“Ta không có! Vừa rồi Tư Yến không thấy, ta liền đi ra tìm khắp nơi, kết quả là gặp được cái kia cầm lưỡi búa mập mạp, nếu không phải lão Dương… .” Cao Văn gấp giọng nói.

“Vậy cái kia người mập mạp đâu?” Triệu Tư Tư hỏi lại.

“Hắn bị lão Dương một chút đánh một trang giấy, sau đó liền biến thành bụi! Ta tận mắt nhìn thấy!” Cao Văn cự thủ một bộ thề biểu lộ.

“Cái kia bụi đâu?” Ngụy Thành Quân cũng nhíu mày hỏi.

“Bụi bị gió thổi tản, ta thề ta mẹ nhà hắn không có lừa các ngươi! !” Cao Văn là tuyệt không lại muốn tại trên đảo này đợi.

Nhưng vô luận hắn nói thế nào, ba người đều hoàn toàn không tin hắn.

Ngược lại là Tề Tư Yến rời đi để bọn hắn dù sao cũng hơi lo lắng.

Vừa vặn lúc này đối diện gặp được lên núi tới Vu Hoành.

Mấy người lập tức xích lại gần tới.

“Vu đại ca.” Tống Tư Ngữ dịu dàng nói, “Ngươi lúc lên núi đợi có thấy hay không một cái mặc váy ngắn, tóc dài rất tốt nhìn một cái tuổi trẻ nữ sinh?”

“Không có…” Vu Hoành lắc đầu, ánh mắt tại mấy người trên thân liếc nhìn một lần, cuối cùng rơi vào Cao Văn cùng cái kia lão Dương trên thân.

Đặc biệt là lão Dương, gia hỏa này toàn thân vô cùng bẩn, bọc lấy giống như là áo khoác một dạng áo choàng màu xám, biểu lộ ngưng trọng, thỉnh thoảng tả hữu quan sát, phảng phất tại cảnh giác thứ gì.

“Các ngươi đây là dự định… ?” Vu Hoành thu tầm mắt lại, trở lại Tống Tư Ngữ trên thân hỏi.

“Là Cao Văn muốn ra đảo, hắn giống như bị thứ gì hù dọa, đoán chừng là cắn thuốc ra ảo giác, nhất định phải lôi kéo

chúng ta cùng đi.” Tống Tư Ngữ nại nói, trong ánh mắt ẩn ẩn có chút phiền chán.

Nếu không phải Cao Văn trong nhà bối cảnh sâu, nếu không phải lần này tới thuyền chính là Cao Văn, nếu không phải nơi này tín hiệu không tốt, cũng chỉ có một chiếc thuyền đang chờ, nàng cũng tương tự không muốn để ý tới gia hỏa này.

Nhưng bây giờ tình huống là, nếu như Cao Văn muốn trở về, cũng chỉ có thể ngồi nhà nàng một chiếc du thuyền về.

Nhưng hắn đi, những người còn lại liền không có cách nào trở về, cho nên cũng chỉ có thể cùng hắn cùng một chỗ về.

Cái này hoàn toàn làm r·ối l·oạn Tống Tư Ngữ kế hoạch.

“Ta không có lừa các ngươi, nơi này tà môn! Nếu như bị mập mạp kia đuổi theo, chúng ta một cái đều chạy không được! !” Cao Văn nghe nói như thế, lập tức càng gấp hơn.

“Mập mạp? Cái gì mập mạp?” Vu Hoành trong mắt tinh quang lóe lên, hỏi.

“Vừa đi vừa nói, nhanh, nơi này không thể lưu lại!” Cao Văn thúc giục nói.

Hắn hung hăng kéo lấy đám người xuống núi.

Trên nửa đường, Tống Tư Ngữ đem Cao Văn nói tới cố sự cho Vu Hoành thuật lại một lần.

Nửa đường Cao Văn không ngừng bổ sung, miêu tả mập mạp kia ngoại hình, bề ngoài.

“Chờ một chút! Ngươi nói không phải liền là trước kia ở chỗ này chế tạo g·iết người án mạng mập mạp bệnh tâm thần kia sao?” Ngụy Thành Quân phản ứng đầu tiên, nghiêm nghị nói.

Tống Tư Ngữ cấp tốc lấy điện thoại di động ra kiểm tra một hồi trước đó sưu tập tư liệu, nàng làm video chính là thần bí thám hiểm loại hình, trong đó liền cần sưu tập loại này bối cảnh nguy hiểm thần bí tin tức, dạng này mới có thể câu lên người xem hứng thú.

Cũng bởi vậy sớm để dành không ít tư liệu.

Lúc này vừa tìm ra tấm hình, cho Cao Văn xem xét.

“Liền hắn, chính là hắn! !” Cao Văn nhìn tấm hình, lập tức càng kích động.

“Có thể gia hỏa này đều bị xử bắn ba năm!” Tống Tư Ngữ nhíu mày.

Vu Hoành nghe mấy người đối thoại, hiểu rõ xuống bệnh tâm thần mập mạp án g·iết người kiện, sau đó liền bộ pháp chậm dần, cùng lão Dương cùng một chỗ, đi tại mấy người phía sau.

“Dương lão tiên sinh?” Hắn thấp giọng cùng đối phương đáp lời.

“Chuyện gì? Ngươi cũng không tin?” Lão Dương nhíu mày nhìn hắn một cái.

“Ta tin tưởng các ngươi nói là sự thật.” Vu Hoành chân thành nói, “Nhưng có cái vấn đề mấu chốt, nếu trên đảo này nguy hiểm như vậy, vì cái gì Dương lão tiên sinh còn một người ở lại đây, không chịu rời đi đâu?”

“Đây là chuyện của ta cùng các ngươi không quan hệ, các ngươi mau chóng rời đi nơi này chính là.” Lão Dương lãnh đạm trả lời câu.

Mau chóng rời đảo, cái này chính hợp Vu Hoành ý.

Hắc tai hắn gặp nhiều, nhưng hòn đảo này bên ngoài thế giới, hắn lại càng cảm thấy hứng thú.

Chỉ cần mấy người kia không có việc gì, còn sống, có thể dẫn hắn rời đi, thuận tiện còn có thể giúp đỡ đánh thân phận yểm hộ, liền hết thảy vô sự.

“Có thể hay không hỏi một câu, Dương lão sư theo cùng chỗ nào, thế mà có thể cùng loại kia thứ lợi hại chính diện chống lại?” Vu Hoành cũng không thèm để ý đối phương thái độ, tiếp tục hỏi.

“Ta xuất thân Vân Xung sơn, xem như tục gia đệ tử.” Lão Dương có chút ngoài ý muốn, đơn giản tự giới thiệu mình câu. Hắn đánh giá Vu Hoành, cảm thấy người này có chút không giống.

Trong lời nói tựa hồ thật đem vừa mới Cao Văn nói tới sự tình coi là thật, loại kia đương nhiên hương vị không có sai.

Vân Xung sơn?

Vu Hoành nghe hắn giọng điệu này, tựa hồ nơi này phi thường nổi danh, liền đem nó âm thầm nhớ kỹ.

Ngược lại là hắn bên cạnh Triệu Tư Tư nghe được câu nói này.

“Vân Xung sơn, chẳng lẽ lại Dương lão sư xuất thân Thiên Sư phủ đạo sĩ? ?” Nàng kinh ngạc nói.

“Vân Xung sơn phân Thượng Nguyên Thiên Sư phủ cùng Hạ Nguyên Thiên Sư phủ, không biết Dương lão sư xuất thân một bên nào?” Triệu Tư Tư tựa hồ đối với những này có chút hiểu rõ, cảm thấy hứng thú hỏi.

“Cùng các ngươi không quan hệ.” Lão Dương cứng rắn trả lời câu. Tiếp lấy liền không nói thêm gì nữa.

Ngược lại là Vu Hoành nghe được Thiên Sư phủ, còn có đạo sĩ hai cái từ, lập tức trong lòng hơi rung.

Thiên Sư cái từ này, vô luận tại ban sơ thế giới hay là Y Y bên kia, đều có không giống bình thường hàm nghĩa, đều là truyền thuyết trong chuyện xưa, có thể tuỳ tiện đối kháng giải quyết ác quỷ yêu ma đỉnh tiêm cao nhân.

Mấu chốt nhất là, Thiên Sư là trên mặt đất đạo môn chức quan, cũng là trong thần thoại Thiên Đình bên trong một cái chức quan, có chức quan này, liền mang ý nghĩa, phía sau có cả một cái khổng lồ đạo môn hệ thống.

Hắn tại Y Y nơi đó đối kháng hắc tai lúc, cũng đã được nghe nói rất nhiều người muốn gửi hi vọng ở đạo môn phật môn, ý đồ thông qua bọn chúng đến đối kháng hắc tai.

Nhưng cũng tiếc chính là, Y Y chỗ thế giới, tông giáo không có một cái hữu dụng, tất cả đều là hư giả lạp đầu thương.

Mà nơi này.

Liên tưởng tới vừa mới cảm ứng được hắc tai khí tức, Vu Hoành trong lòng đột nhiên có chút bồn chồn.

‘Nếu như gia hỏa này, thật là xuất thân Đạo gia, xuất thân Thiên Sư phủ, đây có phải hay không là mang ý nghĩa, thế giới này có một cái thành thục, có thể đối kháng hắc tai thế lực lớn?’

Chương 277: Nghi vấn (1)

Chương 277: Nghi vấn (1)

Vu Hoành giờ này khắc này, trong lòng suy đoán một chút nổ tung, càng ngày càng nhiều. Trong lòng chờ mong cũng càng ngày càng nhiều.

Hắn xác định màu đen sao biển chỉ hướng nguồn gốc từ tại thuyền đen, đây có lẽ là bởi vì cái kia sao biển đen chính là bị thuyền đen Hắc Hà mang tới hắc vụ chỗ ô nhiễm.

Đây có phải hay không là liền mang ý nghĩa, nơi này hắc tai không có mặt khác đầu nguồn?

'Nếu như là dạng này, như vậy nơi này có lẽ sẽ vô cùng an toàn…'

Vu Hoành trong lòng có tính toán.

Lúc này, một đoàn người đều đi tới hòn đảo một mặt trên bãi đá, mặt hướng biển cả.

Trên mặt biển, một chiếc màu trắng hai tầng, mặt bên in cao chữ du thuyền xa hoa, đang lẳng lặng theo sóng biển lay động chập trùng chờ đợi lấy đám người.

Du thuyền khoảng cách bên bờ ước chừng có hai mươi mấy mét xa, cần phải mượn thuyền cứu nạn chuyển vận đi qua.

"Đến đến! Mau mau!" Cao Văn nhìn thấy du thuyền tựa như thấy được cứu tinh, tranh thủ thời gian lấy ra bộ đàm, mở ra chốt mở, kêu gọi người ở phía trên tới đón ứng.

Hắn một bên cấp hống hống dùng một loại nào đó tiếng địa phương hùng hùng hổ hổ, một bên vuốt bộ đàm, tựa hồ không có cách nào liên hệ đến đối diện.

“Trên đảo này nhìn xác thực không thích hợp, ta tin tưởng Cao tiên sinh không có nói láo, cũng không giống là xuất hiện ảo giác, tối thiểu cho đến bây giờ, Cao tiên sinh logic đều rất rõ ràng, cho nên ta cũng không muốn lưu tại ở trên đảo theo thời gian ta đại khái muốn ngày mai mới có thể có thuyền tới tiếp, nếu như có thể mà nói, có thể hay không để cho ta cũng thừa thuyền của các ngươi cùng một chỗ trở về?” Vu Hoành thừa cơ lên tiếng nói.

Vốn cũng không bị nhận đồng Cao Văn, nghe được Vu Hoành nói như vậy, lập tức mang theo kích động vỗ vỗ hắn cánh tay.

“Không có vấn đề! Trên đảo này chính là không thích hợp! Ngươi ánh mắt quá chuẩn! Nếu không phải ta đi tìm Tư Yến… Chờ một chút!” Đột nhiên thần sắc hắn biến đổi.

“Tư Yến còn chưa tới!”

Những người còn lại bị hắn nhất kinh nhất sạ giật nảy mình.

“Đúng vậy a, khả năng Tư Yến đi chúng ta lâm thời chỗ ở. Dù sao bên kia còn có thả một chút tạp vật hành lý.” Tống Tư Ngữ nói khẽ.

“Nếu không chúng ta trở về tìm xem nàng?”

Cao Văn nắm vuốt bộ đàm cái trán tất cả đều là mồ hôi, khí lực đem bộ đàm bóp vang lên kèn kẹt.

Hắn đang do dự.

Do dự một hồi lâu, hắn mới một thanh buông ra bộ đàm.

“Nàng. Nàng là cùng ta cùng đi! Ta phải mang nàng cùng một chỗ trở về! !” Rốt cục, trong lòng lương tri để hắn cắn răng gật đầu.

“Dương lão! Ngài là có người có bản lĩnh lớn, giúp ta! Cần gì ngài cứ việc nói!” Hắn nhìn về phía lão Dương, lớn tiếng nói.

“Còn có cá nhân không đến a?” Lão Dương lông mày nhíu chặt đứng lên.

“Có thể, một hồi ta cùng các ngươi lại đi một chuyến.”

“Không phải, ngươi sai lầm, ta không đi, ta đi cũng chỉ là liên lụy, ta ngay tại trên thuyền chờ các ngươi.” Cao Văn vội vàng nói.

“! ! ?” Đám người.

Làm nửa ngày là chính hắn không đi, để lão Dương một người đi cứu người.

Cái này khiến cho tất cả mọi người có chút im lặng.

Vu Hoành có chút dở khóc dở cười, nhưng đối với lão Dương, cùng sau lưng của hắn Thiên Sư phủ, hắn hứng thú càng thêm nồng hậu dày đặc.

Lần này tựa hồ thuyền đen dẫn hắn tìm được một cái tương đương có tiềm lực địa phương.

Nếu như xác định nơi này có thể đối kháng hắc tai, lại nghĩ biện pháp di chuyển tới, hắn hoàn toàn có thể mang lên có thể mang người tới, ở chỗ này vượt qua yên ổn vững chắc sinh hoạt.

Lão Dương cũng có chút im lặng nhưng nói thật, đây đúng là tốt nhất an bài, dù sao Cao Văn chính mình theo sau cũng không được tác dụng.

“Một triệu! Lão Dương ngươi giúp ta đem Tư Yến mang về, ta cho ngươi một triệu!” Cao Văn run lấy bờ môi, dựng thẳng lên một ngón tay nói.

“Thật hay giả?” Triệu Tư Tư ở một bên nhịn không được liếm môi một cái. Lời này vừa ra, nàng đều muốn chủ động đi tìm Tề Tư Yến.

Ở đây trong mấy người, đoán chừng chỉ nàng nghèo nhất.

“Dạng này, ta cùng lão Dương cùng một chỗ trở về đi, ta còn có chút đồ vật muốn trở về cầm.” Ngụy Thành Quân so sánh Cao Văn tới nói phải tỉnh táo quá nhiều.

Hoặc là nói, hắn, Triệu Tư Tư, cùng Tống Tư Ngữ ba người, đều nhất trí cho rằng, lão Dương hắn là một cái l·ừa đ·ảo, dùng

cái gì thủ pháp lừa Cao Văn, dẫn đến hắn đối với sự kiện linh dị tin tưởng không nghi ngờ, thậm chí cam nguyện hoa một triệu đến hao tài tiêu tai cứu người. Lần này một đạo đi qua, cũng coi là muốn bắt đến đối phương sơ hở, vạch trần người này.

Thật sự cho rằng bọn hắn trẻ tuổi liền người ngốc dễ bị lừa?

Lão Dương tựa hồ cũng nhìn ra bọn hắn chất vấn, khẽ lắc đầu, cũng không nhiều lời, quay người liền hướng phía ở trên đảo chỗ sâu đi đến.

Những người còn lại căn bản không có ngăn cản, chỉ là mắt tiễn hắn rời đi.

"Ta cũng đi nhìn xem, ta cũng có chút đồ vật rơi xuống ở trên đảo." Vu Hoành đối với cái này lão Dương có chút hứng thú, lúc này cũng đi theo.

Không đợi mấy người nói chuyện, hắn tranh thủ thời gian đi theo lão Dương, từ từ đi xa.

Ngụy Thành Quân suy nghĩ một chút, đuổi theo treo ở phía sau cùng.

Theo ba người rời đi, còn lại Tống Tư Ngữ Cao Văn cùng Triệu Tư Tư ba người, đứng tại trên bãi đá, trong lúc nhất thời không biết nên làm cái gì.

Hô!

Chẳng biết tại sao, đột nhiên mấy người cảm giác được một hơi khí lạnh quét qua thân thể, trên thân không tự chủ được một cái giật mình. Nhưng lấy lại tinh thần, lại phát hiện chung quanh không có cái kia tia hàn ý, liền xem như lạnh lùng gió biển cũng chỉ đều bị ngoại bộ ngăn trở. Phảng phất vừa mới cảm giác đều là ảo giác.

"Nhanh, nhanh liên hệ trên thuyền!"

Gặp người rời đi, Cao Văn tranh thủ thời gian lại cầm lấy bộ đàm, một lần nữa khởi động máy, đối với uy uy uy kêu lên.

Chỉ là để hắn bất đắc dĩ là, bộ đàm bên kia căn bản liền không có kết nối dấu hiệu.

“A Tiêu!” Hắn dứt khoát bỏ qua bộ đàm, đối với du thuyền bên kia không ngừng phất tay, kêu to.

“A Tiêu, nơi này! Nhìn nơi này! !” Hắn hô to.

“Điện thoại vệ tinh đâu?” Triệu Tư Tư hỏi.

“Nơi này q·uấy n·hiễu rất lớn, điện thoại vệ tinh trước đó liền thử qua, không dùng.” Tống Tư Ngữ lắc đầu, nếu không có những này hiện tượng quái dị, nàng cũng sẽ không tuyển nơi này làm chính mình lần này tiết mục tìm tòi bí mật điểm.

Bất quá tìm tòi bí mật về tìm tòi bí mật, nàng kỳ thật căn bản không tin nơi này có vấn đề.

Tìm tòi bí mật nhiều lần như vậy, nàng liền một lần đều không có gặp được bất luận cái gì quỷ dị tình huống, cơ bản cuối cùng điều tra đến, đều là người vì khác một bên.

Vu Hoành ba người tụ hợp đến cùng một chỗ, lão Dương trầm mặc không nói đi ở phía trước, Vu Hoành cùng Ngụy Thành Quân đi theo ở phía sau

“Đồ vật của ngươi đặt ở cái nào? Ta trước cùng ngươi cùng nhau đi cầm.” Ngụy Thành Quân thấp giọng hỏi.

Hắn cảm thấy cái này lão Dương khắp nơi lộ ra quỷ dị, khẳng định một đường đều đang nghĩ làm sao gạt người, ngược lại là Vu Hoành bình thường rất nhiều.

Vu Hoành lắc đầu.

“Không có việc gì, chúng ta đơn độc đi chính là, ngươi đi lấy các ngươi, ta một người cầm đồ vật, liền đi vừa mới bãi đá bên kia tụ hợp.”

“Cũng được.” Ngụy Thành Quân nhìn ra hắn không muốn một đạo đi ý tứ, liền cũng gật đầu.

Rất nhanh, ba người tại dạo qua một vòng, đến hòn đảo mảnh kia phòng nhỏ chỗ phân ra.

Lão Dương bốn chỗ bắt đầu tìm kiếm Tề Tư Yến.

Ngụy Thành Quân trở về lấy đồ vật hành lý.

Vu Hoành thì lấy cớ cầm đồ vật, nhưng thật ra là gia tốc chạy tới một chỗ khác bãi đá, triệu hoán thuyền đen.

Hắn cùng những người còn lại khác biệt, tới đây nguyên nhân, là thuyền đen tại bị nơi này lực lượng nào đó ảnh hưởng, nếu như không đến xử lý, liền sẽ cùng trước đó một dạng, thân thuyền bị ảnh hưởng, bị ăn mòn hư hao.

Cho nên mới nơi này giải quyết không biết ăn mòn lực lượng đầu nguồn, là hắn mục đích thứ nhất.

Mà bây giờ, tại gặp được Tống Tư Ngữ bọn người về sau, hắn lại có mục đích thứ hai.

Đứng tại trên bãi đá, Vu Hoành trước người trên mặt biển, hắc vụ hiển hiện một chiếc màu đen cũ nát thuyền lớn, lặng yên im ắng xuất hiện tại trong sương mù, dừng sát ở trước mặt hắn.

Vu Hoành tượng trưng lên thuyền cầm chút quần áo, liền làm hành lý xuống tới.

Sau khi xuống tới, thuyền đen rời đi, hắc vụ cũng đi theo cấp tốc tán đi, biến mất vô tung vô ảnh.

Dưới chân hắn thân pháp triển khai, cấp tốc hóa thành một đạo bóng trắng, lặng yên trở lại mảnh kia vứt bỏ phòng ở trong nhóm.

Hai hàng vứt bỏ trong phòng nhỏ ở giữa, tại Ngụy Thành Quân bọn hắn ở qua trong phòng, lão Dương cùng Ngụy Thành Quân không ngừng la lên tên Tề Tư Yến.

Thanh âm từng đợt tại trong gió biển quanh quẩn, lúc mạnh lúc yếu.

Nhưng mặc kệ bọn hắn làm sao hô, đều không có người đáp lại.

Chung quanh trừ ra gió biển bên ngoài, lại không nó âm thanh.

Hô một hồi lâu, lão Dương lắc đầu đi ra khỏi phòng.

“Không có cái kia gọi Tề Tư Yến người. Các ngươi có phát hiện hay không?”

Ngụy Thành Quân dẫn theo ba cái túi đeo lưng lớn phóng tới cửa ra vào, nghe vậy cũng là nhíu mày lắc đầu.

Hai người nhìn về phía Vu Hoành, Vu Hoành cũng lắc đầu, hắn vừa mới căn bản liền không có đi tìm, tự nhiên không có phát hiện.

Lúc này tiếp cận giữa trưa, đã là mười một giờ sáng nhiều.

Trên đảo mảnh này vứt bỏ phòng nhỏ bầy hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có gió lạnh thổi tiến thổi ra.

Rõ ràng là ánh nắng bắn thẳng đến, vạn dặm không mây thời tiết, nhưng nơi này lại là hoàn toàn trắng bệch, lọt vào trong tầm mắt chỗ, khắp nơi đều là vứt bỏ cũ nát, rỉ sét, cùng hoang vu.

Từng gian phòng ở giống như là từng cái hộp rỗng quan tài, tùy ý sắp xếp tại con đường hai bên.

“Có chút không đúng.” Lão Dương nhìn xem một màn này, mày nhíu lại thành một cái chữ xuyên.

Hắn một tay cầm bốc lên thủ ấn, động tác cực nhanh búng ra lên ngón tay, tựa hồ đang tính lấy cái gì.

“Loại khí tức này… Người xác thực không ở nơi này.” Hắn tính toán một hồi, ngôn ngữ chắc chắn nói.

“Hòn đảo nhỏ này cũng không lớn, không ở nơi này nàng cũng đi không là cái gì địa phương a?” Ngụy Thành Quân nghi hoặc hỏi.

“Về trước đi hội hợp rồi nói sau.” Vu Hoành đề nghị.

Hắn có thể cảm ứng được chung quanh có chút không đúng, nhưng lại không có cách nào cảm ứng ra cụ thể có tình huống như thế nào.

Nhìn thấy lão Dương loại này lải nhải thủ đoạn, một bộ rất khẳng định biểu lộ, hắn đối với nó nắm giữ lực lượng cũng càng phát ra cảm thấy hứng thú.

Lúc này, ba người bắt đầu hướng du thuyền chỗ bãi đá phương hướng trở về.

Trên đường đi, Vu Hoành bắt đầu cẩn thận hỏi thăm già Dương tướng quan tình huống.

“Dương lão, có thể hay không nói một chút các ngươi là thế nào ứng đối những cái kia nguy hiểm khủng bố mấy thứ bẩn thỉu?”

“Làm sao? Ngươi tin ta?” Dương lão tà ngắm hắn một chút.

“Tin, ta người này từ nhỏ đã cho là, trên thế giới trong vũ trụ không biết đồ vật rất rất nhiều, khoa học cũng chỉ là trong đó một loại hệ thống, chắc chắn sẽ có khoa học cũng vô pháp giải thích hiện tượng xuất hiện.” Vu Hoành chân thành nói.

“Ngươi ngược lại là thành thật, khuyên ngươi một câu, một hồi thành thành thật thật đi theo du thuyền rời đi toà đảo này, nơi này không phải là các ngươi những này không liên quan gì người có thể tới.” Lão Dương thản nhiên nói.

“Nơi này, đến cùng có cái gì?” Vu Hoành hạ giọng, hỏi một câu.

“Quỷ a?”

“Không phải.” Lão Dương lắc đầu, “Ngươi phim đã thấy nhiều?”

“Đó là cái gì?”

“Một loại hiện tượng tự nhiên, rất phiền phức, khoa học không cách nào giải thích, cũng vô pháp bắt, chỉnh thể tới nói, loại hiện tượng tự nhiên này từ viễn cổ thời đại liền tồn tại, chảy ròng truyền xuống.” Hắn dừng một chút, “Chúng ta đem bọn nó xưng là Oán Ngấn.”

“Oán Ngấn?” Vu Hoành nheo lại mắt. Lại nghe thấy một cái tên mới.

“Vâng, tại cổ đại cũng bị gọi là hắc tai, ý là trong đêm tối mới có thể xuất hiện tai hại.” Lão Dương giải thích.

Hắc tai!

Quả nhiên, Vu Hoành trong lòng nghiêm nghị, trong nháy mắt đối mặt.

“Cái kia nếu cổ đại liền có, chúng ta có thể sống lâu như vậy, hẳn là cũng khẳng định phát triển ra đối ứng khắc chế thủ đoạn đi?” Hắn cấp tốc hỏi.

“Không sai.” Lão Dương gật đầu, “Lợi dụng một chút tương quan nghiên cứu, chúng ta phát hiện không ít có thể khắc chế triệt tiêu Oán Ngấn đặc thù sự vật. So với Oán Ngấn quái dị cùng cường thế, chúng ta người kỳ thật rất yếu đuối, trên sinh lý cũng có được rất đại nạn chế, cho nên lợi dụng tổng kết ra các loại ngoại vật, đã sáng tạo ra đạo thuật, trận pháp, dùng cái này đến đối kháng bọn chúng.”

Chương 278: Nghi vấn (2)

Chương 278: Nghi vấn (2)

Người, rất yếu đuối?

Vu Hoành bén nhạy bắt lấy mấu chốt. Đây ý là người nơi này coi như tu hành cũng rất yếu đuối?

“Đạo thuật trận pháp, chẳng lẽ không có khả năng cường đại thân thể a?” Hắn bất động thần sắc, tiếp tục hỏi.

“Có thể, nhưng người cường đại thân thể phương thức tốt nhất, đều viết tại cách đấu lưu phái bên trong. Cái gọi là đạo thuật, trận pháp, các loại, chỉ là chúng ta lợi dụng tự thân kết hợp ngoại vật, phát huy tính nhắm vào lực lượng khắc chế Oán Ngấn thủ đoạn. Đây là vận dụng, mà không phải rèn luyện cùng làm bản thân lớn mạnh phương pháp.” Lão Dương giải thích nói.

“Nói cách khác, học tập đạo thuật, cũng muốn học tập thuật cận chiến?” Vu Hoành nói.

“Cái này hiển nhiên. Chiến đấu võ thuật bên trong có rất nhiều bồi dưỡng rèn luyện tinh khí thần phương pháp, học tập cho giỏi liền có thể dùng tới.” Lão Dương gật đầu.

“Cái kia… Học được đạo thuật cùng trận pháp, có thể đánh được lợi hại nhà võ thuật sao?” Vu Hoành rõ ràng cảm thấy mấu chốt.

Lời này vừa ra, lập tức lão Dương giống như là nhìn đồ đần một dạng nhìn hắn một cái.

“Nói nhảm!”

“Làm sao?” Vu Hoành trừng mắt nhìn.

“Đương nhiên đánh không lại a.” Lão Dương im lặng, “Một nhân tinh lực có hạn, phân một nửa tinh thần cùng thời gian rèn luyện năng lực chiến đấu, đi đối đầu người ta toàn thân tâm rèn luyện nhà võ thuật năng lực chiến đấu, hoàn toàn chính là muốn c·hết.”

“…” Vu Hoành lần này biết lão Dương cái gọi là đạo thuật là tình huống gì.

Ba người một đường trở về du thuyền bờ biển.

Nhìn thấy lại là một mặt uể oải Tống Tư Ngữ ba người.

“Chuyện gì xảy ra?” Ngụy Thành Quân tiến lên trước một bước tra hỏi, hắn một đường đều đang nghe Vu Hoành hai người đàm luận lộn xộn cái gì nội dung, căn bản không có hứng thú.

“Trên du thuyền người chính là không tiếp điện thoại!” Cao Văn mồ hôi ướt nhẹp tóc, kề sát tại cái trán thái dương.

“Chúng ta đang định đi qua lên thuyền nhìn xem.”

“Ta đề nghị các ngươi đừng như vậy.” Lão Dương xa xa nhìn về phía du thuyền, nghe gió biển, bóp chỉ tính toán dưới, biểu lộ nghiêm túc lên.

“Trên thuyền không ai.”

Không ai? ?

Mấy người cẩn thận hướng phía du thuyền nhìn ra xa, quả nhiên, nhìn một lúc lâu cũng không phát hiện phía trên có người đi lại.

“A Tiêu, còn có A Lương bọn hắn đều tại… Trên thuyền đó a?” Cao Văn sắc mặt trắng bệch đứng lên.

Lão Dương lắc đầu, không nói chuyện. Mà là quay người hướng phía ở trên đảo đi đến

Những người còn lại lúc này cũng cảm giác có chút không được bình thường.

Du thuyền không thể quay về, bọn hắn chẳng phải là liền không thể rời bỏ đảo nhỏ rồi?

“Không cần hoảng dựa theo trước khi đến điều tra, vùng biển này ngày mai sẽ có cảnh sát biển thuyền tuần sát, đến lúc đó chúng ta có thể cầu cứu.” Tống Tư Ngữ trầm giọng nói.

Nghe được cảnh sát biển thuyền, mấy người đều tỉnh táo lại, Cao Văn còn muốn bơi lội lên thuyền nhưng bị lão Dương khuyên nhủ.

Một đoàn người trở về trước đó nơi ở, du thuyền xảy ra vấn đề, Tống Tư Ngữ cũng cảm giác không đúng kình, không tâm tình tiếp tục ghi chép video.

Bốn người này tụ cùng một chỗ, lại tìm một vòng Tề Tư Yến, hay là không thấy được người, lúc này mới xác định Tề Tư Yến là thật m·ất t·ích.

Lúc ban đêm.

Vu Hoành đi ra chính mình nghỉ ngơi phòng ở, nhìn một chút bên ngoài sắc trời

‘Ngày thứ hai… Đây là ta lần thứ nhất tại thuyền đen đưa đến địa phương dừng lại hai ngày…’

Không hiểu, hắn cảm giác trong đầu thuyền đen ấn ký tựa hồ truyền lại ra một cỗ nhàn nhạt nôn nóng.

Phảng phất thuyền đen bản thân là có đơn giản bản năng.

Hắn quay đầu lại, nhìn thấy Cao Văn cùng lão Dương tại nói thầm thương lượng cái gì.

Hai người này không bao lâu liền bắt đầu cầm một quyển tơ hồng, vây quanh bọn hắn ở phòng ở từng vòng từng vòng quấn quanh.

Đồng thời lão Dương còn không biết từ chỗ nào tìm đến bút lông, thấm đen sì không biết mực nước tại phòng ở chung quanh trên mặt đất vẽ lên một cái to lớn hình tròn đồ án. Cũng tại đồ án bên trong tăng thêm các loại nhìn qua liền rất phức tạp văn tự cùng ký hiệu.

Vu Hoành nhìn thấy Tống Tư Ngữ bọn người ở tại trong phòng thần sắc quái dị nhìn xem ngay cả bận rộn, cũng không giúp đỡ.

Cuối cùng, lão Dương dùng tơ hồng đem toàn bộ phòng ở triệt để vây quanh, tơ hồng treo giữa không trung, hình thành một đạo ngăn cản bất kỳ người nào ra vào đều sẽ bị ngăn cản.

“Đêm nay, ta cần phải đi xác nhận địa phương khác an toàn ổn định, các ngươi liền lưu tại nơi này, nhớ kỹ, từ mười hai giờ khuya bắt đầu, tất cả mọi người không nên rời đi cái này tơ hồng quyển định phạm vi. Vòng tơ hồng này là dùng đến ẩn tàng các ngươi khí tức, một khi có người ra ngoài, bị phát hiện về sau, cái này cuộn dây liền mất đi hiệu dụng. Nhớ lấy nhớ lấy!” Lão Dương căn dặn.

“Dương lão ngươi yên tâm! Chúng ta nhất định tuân thủ! Lần này tương trợ chi tình chờ ta ra ngoài liền cho ngươi 2 triệu!” Cao Văn chăm chú ngưng trọng gật đầu.

Lão Dương khóe miệng giật giật, không có cự tuyệt, mặc dù hắn là Đạo gia cao nhân, nhưng cao nhân cũng muốn dùng tiền.

Vu Hoành tại cách đó không xa thấy cảnh này, cũng minh bạch, tiền tài đối với lão Dương người như vậy, hắn là cũng không nhỏ trợ giúp.

Bằng không hắn không đến mức vì Cao Văn thỉnh cầu, liền chủ động tốn sức mân mê thời gian dài như vậy.

Nghĩ tới đây, ánh mắt của hắn nhất chuyển, lại lần nữa nhìn về phía ở trên đảo.

Ăn mòn thuyền đen đầu nguồn còn không có tìm tới, hắn cũng đã ở chỗ này chờ đợi gần hai ngày.

Đây cũng là một lần khảo thí.

Hắn không nói một lời, lẳng lặng quan sát lấy lão Dương rời đi, lưu lại những người còn lại núp ở bị phong tỏa trận pháp trong phòng.

Nói chuyện lấy cớ nghỉ ngơi, hắn cũng tìm cái gian phòng đi vào, còn phân đến hơn một cái dư dự bị lều vải.

Nằm tại màu vàng đất trong lều vải, Vu Hoành lẳng lặng chờ đợi.

Không hiểu đi vào hòn đảo nhỏ này, gặp được bọn này người sống, quỷ dị gia nhập trong đó, còn tiếp xúc đến một cái đặc thù càng lớn thế giới.

Cái này khiến trong lòng hắn dù sao cũng hơi không chân thực.

Nhưng trừ ra không chân thực, càng nhiều hay là mừng rỡ.

Chờ lấy thời gian trôi qua.

Theo sắc trời càng ngày càng sâu, phía ngoài tiếng sóng biển dần dần cũng trở nên yếu ớt.

Vu Hoành nằm tại trong lều vải chờ lấy ban đêm 12h đến mà lúc này giờ phút này, trong đầu của hắn thuyền đen ấn ký, đã bắt đầu không ngừng lấp lóe, truyền ra không ổn định không hiểu khí tức.

'Quả nhiên… Ta dự cảm là đúng.' hắn giơ tay lên, nhìn thấy cánh tay mình bắt đầu không ngừng lấp lóe, từ từ trở nên trong suốt.

'Thuyền đen có có thể tìm kiếm sinh cơ chi địa năng lực, nhưng loại năng lực này cũng có hạn chế. Ở ngoại giới rất có thể dừng lại thời gian không dài, hiện tại xem ra dừng lại không có khả năng vượt qua hai ngày.'

Vu Hoành lẳng lặng ngồi xếp bằng đứng lên chờ đợi lấy chung quanh phát sinh biến hóa.

Rất nhanh, mấy phút đồng hồ sau.

Trước mắt hắn đột nhiên tối sầm.

Lại xuất hiện sáng ngời lúc, mình đã ngồi ở thuyền đen boong thuyền, phảng phất ngay từ đầu an vị ở chỗ này.

Chung quanh là nước biển đập thân thuyền khuấy động âm thanh, một mảnh nồng đậm hắc vụ tựa như tường đen, đem thuyền đen gắt gao bao quanh.

‘Cưỡng chế trở về a? ? Hay là, ta từ vừa mới bắt đầu liền không có rời đi?’ Vu Hoành suy tư bên dưới vấn đề này.

Hắn cảm thấy là người trước.

Đứng người lên, hắn đi đến mép thuyền, nhìn thấy đang dần dần đi xa, chui vào hắc vụ Hoàng Tùng đảo.

Ken két boong thuyền âm thanh bên trong, hắn nhìn chăm chú lên đảo nhỏ, nhìn xem nó dần dần biến mất, rời xa.

‘Một cái thế giới hoàn toàn mới? Hay là… Chỉ là phù quang thoáng nhìn ngẫu nhiên mạo hiểm?’

Hắn không xác định.

Không bao lâu, thuyền đen chung quanh hải dương đã biến thành Hắc Hà, phía trước sương mù tản ra, lộ ra Hắc Phong doanh địa cầu gỗ bến tàu bành.

Thân thuyền đụng phải bến tàu cọc gỗ, ngừng lại.

Nhất thời, một cỗ khí tức vô hình từ cầu gỗ bến tàu tràn ngập leo lên, phảng phất tại cho thuyền đen rót vào lấy cái gì.

Vu Hoành phán đoán có thể là đang vì đó bổ sung lực lượng.

Hắn nhảy xuống thuyền, ba đầu Long Tích mang theo đồ vật xuống tới.

Lượn quanh một vòng, trở lại doanh địa chính diện, Vu Hoành mắt nhìn máy kiểm tra: -10 0. 412.

Âm 100 độ…

Hắn nhìn xem động tác rõ ràng bắt đầu trở nên chậm chạp đám Long Tích, biết cái này nhiệt độ đã tiếp cận Long Tích có thể chịu được mức cực hạn.

Ý vị này đám Long Tích không có cách nào tùy ý ra ngoài rời xa hoạt động. Nếu không lại hạ nhiệt độ, bọn chúng tất cả đều đến bị đông tại ngoại giới.

Về sơn động ăn đồ vật, uống nước xong. Vu Hoành dứt khoát ngay tại trong doanh địa ngồi xếp bằng xuống tu hành, đồng thời cũng đang chờ đợi thuyền đen bên kia.

Thuyền đen tựa hồ đang tiến hành cùng loại nạp điện hành động, dừng sát ở cầu gỗ trên bến tàu, không nhúc nhích mặc cho khí tức thần bí không ngừng tại trên người nó lan tràn leo lên một hồi lâu đều không có phản ứng.

‘Có một vấn đề, nếu như giải quyết hết Hoàng Tùng đảo bên trên ảnh hưởng đầu nguồn, như vậy lần sau, ta còn có thể hay không đến bên kia?’ Vu Hoành nghĩ đến vấn đề này.

Màu trắng trong bông tuyết, trong lòng của hắn cân nhắc lấy các loại quyết đoán khả năng mang tới hậu quả.

Thái Uyên Chính Pháp không ngừng hấp thu Trụ Thần Quang, Bôn Lôi thối pháp không ngừng hấp thụ hồng trị bức xạ, hóa thành nội khí. Hai bên phân biệt rõ ràng.

Nội khí cuối cùng lại cùng Trụ Thần Quang hợp hai làm một, hình thành Vu Hoành thể nội đặc hữu một đoàn lam quang nội khí.

Thời gian một chút xíu chuyển dời, thuyền đen bổ sung năng lượng khôi phục một mực không có hoàn thành.

Hi vọng ta bên này bổ sung năng lượng lúc kết thúc bên kia mấy người có thể chống đỡ.

‘Mặt khác, làm phòng giải quyết hết bên kia đầu nguồn về sau, thuyền đen sẽ tiến về kế tiếp mục đích, ta không có khả năng giải quyết triệt để Hoàng Tùng đảo đầu nguồn, đến chừa chút rễ, để đến tiếp sau tiếp tục có thể đến bên kia…’

Vu Hoành trong lòng hạ quyết đoán.

Hoàng Tùng đảo.

Ban đêm, gió biển gào thét, mây đen dày đặc, tiếng sấm ù ù vang lên.

Bờ biển một tòa hai tầng vứt bỏ trong cửa hàng.

Cao Văn Tống Tư Ngữ bốn người riêng phần mình trở lại gian phòng của mình, ngủ vào trướng bồng bên trong nghỉ ngơi.

Ù ù.

Bên ngoài tiếng sấm cuồn cuộn.

Triệu Tư Tư tại trong lều vải mở ra nạp điện đèn đêm nhỏ, màu vàng noãn quang chiếu sáng lều nhỏ.

Nàng cởi áo khoác xuống, quần, uống chút nước, chuẩn bị tiến vào túi ngủ nghỉ ngơi.

Bỗng nhiên nàng vừa sờ tay trái cổ tay.

"Chờ một chút! Vòng tay của ta đâu?"

Triệu Tư Tư sững sờ, nàng hồi trước thật vất vả tích lũy tiền mua một đầu hoàng kim vòng tay, trên đường trở về còn tại, hiện tại liền một chút không thấy.

"Chẳng lẽ lại rơi tại Tiểu Ngữ bên kia?" Nàng tranh thủ thời gian đứng dậy, kéo ra lều vải khóa kéo.

Bên ngoài là vô cùng bẩn che kín mạng nhện âm u phòng ngủ.

Treo trên tường một bộ có vết rạn hai người chụp ảnh chung, là một cái xinh đẹp đáng yêu nữ hài song đuôi ngựa, ôm cái mười mấy tuổi kính mắt tiểu mập mạp.

Nữ hài dáng tươi cười ánh nắng vui vẻ Tiểu Bàn ngại ngùng đáng yêu, một bàn tay muốn nắm ở nữ hài bả vai, nhưng lại bởi vì thân cao thấp, chỉ có thể phóng tới phía sau lưng.

Hai người một cao một thấp, tương phản mãnh liệt, để cho người ta một chút liền nhớ kỹ này tấm tấm hình.

"Phòng này… Chẳng lẽ lại vừa vặn chính là bệnh tâm thần kia mập mạp nhà?" Triệu Tư Tư cau mày. Cũng không nghĩ nhiều,

mắt nhìn ngoài cửa sổ, bên ngoài khu phố u ám, gió biển thổi trên mặt đất cỏ dại không ngừng lay động nghiêng.

Những này từ phiến đá ở giữa mọc ra cỏ dại, khắp nơi có thể thấy được, lúc này bị gió thổi động, phát ra tinh tế ào ào âm thanh.

Mà liền tại nàng nhìn ra ngoài đi lúc, tại nàng không thấy được dưới cửa sổ phương.

Một cái trên thân bụi bẩn bẩn thỉu tiểu mập mạp, chính ngồi chồm hổm ở bên tường, cúi đầu, hai tay tại mân mê lấy thứ gì.

Tiểu mập mạp ngồi độ cao, vừa vặn thấp hơn bệ cửa sổ, không đem đầu duỗi ra cửa sổ, căn bản không có cách nào nhìn thấy.

Mặt đất hướng phía tường, cổ cùng bên mặt lộ ra trên da, lộ ra vôi giống như trắng bệch.

Chương 279: Bẫy rập (1)

Chương 279: Bẫy rập (1)

Ông…

Hắc Phong doanh địa.

Một trận nhỏ xíu chấn động, để xếp bằng ở trong doanh địa tu hành Vu Hoành, bỗng nhiên mở hai mắt ra,

Hắn lông mày nhíu chặt, cảm giác đầu huyệt thái dương có chút nhói nhói, trong đầu thuyền đen ấn ký chính từng vòng từng vòng phóng xuất ra vi lượng dòng điện giống như nhắc nhở.

Chính là cái này nhắc nhở, kích thích hắn từ trong tu hành đi ra ngoài, cảm giác nhói nhói.

Giật giật thân thể, hắn vuốt ve trên người tuyết phấn, đứng người lên.

Phía sau là sơn động quan sát cửa sổ lộ ra một chùm trắng noãn ánh sáng nhạt, rơi vào trên mặt tuyết, chiếu sáng chung quanh hơn mười mét khu vực.

Mượn cái này ánh sáng, hắn liếc nhìn phía trước hình quạt phương vị.

Nơi đó doanh địa bên ngoài, hiện tại đã không có Long Tích dò xét, nhưng vẫn như cũ trống rỗng, ngay cả Quỷ Ảnh hắc trùng đều không có.

Chung Cực Chi Môn còn tại liên tục không ngừng phóng thích ra lam quang sương mù, nhưng cũng không có ngón tay hồ điệp loại hình linh triều xuất hiện.

Lúc này hắc tại quang tại song phương tựa hồ tiến nhập một cái tương đối ổn định giằng co giai đoạn.

Vu Hoành ngẩng đầu nhìn sắc trời.

Bầu trời hắc vụ dần dần biến thành màu xám đen, không có trước đó thâm trầm như vậy.

Tựa hồ Chung Cực Chi Môn mang tới biến hóa, đã tiếp tục cải tạo mảnh khu vực này bầu trời.

Hắn suy nghĩ một chút cảm ứng đến không ngừng kích thích nhắc nhở bên trong thuyền đen, xoay người, đi trở về sơn động.

Cấp tốc thu dọn một chút, mặc vào trang phục phòng hộ đồ bộ, đeo lên van thở.

Vu Hoành đi thẳng tới doanh địa phía sau cầu gỗ trước, dùng đèn nguyên tử chiếu sáng cầu gỗ, sau đó…

Hắn trực tiếp đi đi lên.

Một mực hướng phía trước, không bao lâu, hắn liền đứng ở cầu gỗ bến tàu nơi cuối cùng, phía trước là một mảnh phun trào dòng sông màu đen.

Thuyền đen dừng sát ở trên dòng sông, không ngừng lay động đụng chạm lấy bến tàu, phát ra tiếng vang.

Vu Hoành thử hạ lệnh để thuyền đen chuẩn bị xuất phát.

Nhưng chỉ lệnh vừa ra, thuyền đen liền toàn thân chấn động xuống, thân thuyền bắt đầu cưỡng ép di động, chỉ là bề ngoài dần dần rơi xuống khối lớn màu đen thuyền da.

‘Ngừng, trở về!’ thấy thế, Vu Hoành chỉ có thể để nó trở về tiếp tục tại bến tàu nghỉ ngơi.

Đứng tại trên cầu gỗ hắn nhìn chăm chú lên phía trước phun trào nước sông, trên mặt toát ra một tia suy tư.

Trọn vẹn hơn mười phút sau.

Bỗng nhiên.

Hắn tiến lên một bước.

Bịch.

Một tiếng vang nhỏ.

Thế mà trực tiếp nhảy vào Hắc Hà.

Hắn tựa như một cái quả cân, thân thể tóe lên một chút bọt nước, liền chui vào Hắc Hà Thủy bên trong.

Ùng ục ục bọt khí từ bên cạnh nổi lên mà đi.

Hắn lẳng lặng trầm xuống, tại Hắc Hà dưới nước, điều chỉnh tư thái của mình, biến thành đầu trên chân dưới tiêu chuẩn thế đứng.

Ngưng Thủy Công đặc tính: Hô hấp dưới nước cùng Dạ Nga, lúc này đồng thời phát động đứng lên.

Từng đạo hắc thủy tại bên cạnh hắn tự động bị công pháp khống chế lại, ở tại bên ngoài thân ngưng kết thành một tầng cực mỏng hắc thủy màng mỏng.

Nhìn qua hắn là ngâm tại trong hắc thủy, nhưng kỳ thật lợi dụng Ngưng Thủy Công cùng Hắc Hà ở giữa còn cách một tầng mỏng manh không khí.

Ngừng thở, Vu Hoành mở mắt nhìn chăm chú lên Hắc Hà bên trong động tĩnh.

Nếu thuyền đen có thể thông qua Hắc Hà đi hướng các nơi thần bí chi địa, sinh cơ chi địa, như vậy là không phải mang ý nghĩa, chính ta tiến vào nơi này, cũng có thể tìm tới từng cái sinh cơ chi địa?

Đầu này Hắc Hà… Đến cùng cất giấu bí mật gì? Trừ ra sinh cơ chi địa bên ngoài, còn có cái gì?

Mang theo nghi vấn, hắn không ngừng chìm xuống, chìm xuống.

Chung quanh đen kịt một màu, hắn cái gì cũng nhìn không thấy, chỉ có thể thông qua cảm giác hồng trị nồng độ, để phán

đoán phương hướng.

Hồng trị thấp phương hướng là trên mặt nước, cao là dưới.

Đồng thời trong đầu ấn ký cũng có thể nhắc nhở hắn, bên nào mới là phía doanh địa.

Ngay tại Vu Hoành cẩn thận tại Hắc Hà bên trong du động lúc, hắn đột nhiên cảm giác trong ngực một trận lạnh lùng

Lúc này cấp tốc từ trang phục phòng hộ bên ngoài trong túi, lấy ra một khối màu đen sao biển.

Là tại Hoàng Tùng đảo móc ra đồ vật.

Nhìn xem cái này sao biển, Vu Hoành có thể thấy rõ ràng, mặt ngoài chính chậm rãi trôi nổi lên từng tia từng tia khói bụi.

Tại Hoàng Tùng đảo bốc lên khói đen, nơi này ngược lại là thay đổi, tung bay khói bụi?

Vu Hoành trong lòng ghi lại sự biến hóa này, hắn chú ý tới, sao biển bay ra khói bụi, thống nhất hướng phía phải phía dưới uốn lượn lướt tới.

Trong lòng hơi động, hắn khống chế hắc thủy, tiêu hao nội khí, dùng Ngưng Thủy Công đem chính mình nâng, hướng khói bụi lướt tới phương hướng xâm nhập.

Rất nhanh, chung quanh bắt đầu có động tĩnh.

Rất nhiều thật nhỏ côn trùng màu đen, bắt đầu ở bên cạnh hắn bơi qua.

Hắn tiện tay lấy Ngưng Thủy Công bao khỏa một cái, cẩn thận xem xét.

Côn trùng mọc lên tám cái chân, toàn thân hình bầu d·ụ·c giống hạt hướng dương, đầu thành hình tam giác nhỏ.

Hắc Tỳ Trùng.

‘Đây là hắc tai nhỏ nhất quái vật đơn vị… Nơi này chẳng lẽ lại là hắc tai đại bản doanh?’

Buông ra Hắc Tỳ Trùng, hắn tiếp tục chìm xuống.

Oanh!

Đột nhiên một đoàn bóng đen khổng lồ nhanh chóng từ bên người chợt lóe lên.

Vu Hoành giật nảy mình, nhưng bởi vì đen kịt một màu, cũng nhìn không thấy xẹt qua là cái gì. Tựa hồ giống một con cá.

Hắn ổn định quyết tâm thần, tiếp tục chìm xuống.

Nhưng theo không ngừng chìm xuống.

Từ bên cạnh hắn xẹt qua bóng đen cũng càng ngày càng nhiều. Trong đó cũng thỉnh thoảng có thể gặp được quen thuộc lão bằng hữu.

Tỉ như Đại Bì, Tượng Trùng, Khô Nữ, Tốc Nhân, Trùng Nhân…

Theo chiều sâu càng lúc càng lớn, chung quanh xuất hiện hắc tai cường độ cũng càng lúc càng lớn.

Từng đạo quái dị vui cười âm thanh, lộc cộc âm thanh, nuốt đồ ăn âm thanh, ca hát âm thanh các loại, không ngừng khi có khi không, hỗn tạp cùng một chỗ, truyền vào hắn trong tai.

Vu Hoành mặt không đổi sắc, khống chế Ngưng Thủy Công, để Hắc Hà Thủy hóa thành xà hình ngụy trang thành hắc tai một thành viên, bởi vì tự thân không ngừng hấp thu hồng trị, dẫn đến bên người hồng trị bức xạ nồng độ tương đối cao, ngược lại che giấu mặt khác khí tức.

Hắn liền dứt khoát ngụy trang thành hắc xà, để nó kéo lấy chính mình hướng khói bụi bay đi phương hướng tiến lên.

Rốt cục.

Ước chừng bảy tám phút về sau, hắc thủy dần dần trở thành nhạt chút, có thể mơ hồ nhìn thấy chỗ xa xa cảnh sắc.

Mà đúng lúc này, hắn ngay phía trước, xuất hiện một mặt dựng thẳng to lớn tường đen.

Tại cái này thâm trầm quỷ dị Hắc Hà Thủy dưới, xuất hiện một mặt không biết lớn bao nhiêu rộng bao nhiêu vuông vức tường đen, không thể nghi ngờ là một kiện phi thường sự tình kỳ quái.

Trên vách tường, một cái hơn hai mét đường kính hình tròn quầng sáng, đang lẳng lặng khảm ở giữa.

Quầng sáng thành màu trắng xám, hỏng bét hắc ám trong nước sông tỏa ra bắt mắt mà độc nhất vô nhị bạch quang.

Bạch quang này biên giới, lúc này đã hấp dẫn không ít không biết đồ vật.

Mà vòng ngoài, trừ ra Vu Hoành, còn có một đống lớn hình thù kỳ quái, chen thành một đoàn bóng đen, chính vây quanh quầng sáng chỗ gần du động.

Các bóng đen ngọ nguậy, lẫn nhau thôn phệ lấy, nhưng không có một cái nào nguyện ý rời đi quầng sáng phụ cận. Cho dù có tự thân bị thôn phệ, cũng không nhúc nhích chút nào.

Vu Hoành khống chế chính mình, tại khoảng cách quầng sáng còn có hơn hai mươi mét vị trí, ngừng lại.

Hắn khống chế Ngưng Thủy Công, tiếp tục ngưng tụ thành hắc xà, đem chính mình triệt để bao tại bụng rắn bên trong.

Cứ việc nội khí liên tục không ngừng tại bị cao tốc tiêu hao, nhưng chung quanh hồng trị cũng phá trần, hấp thu tiến thể nội chuyển hóa thành nội khí, cơ bản đạt tới cân bằng tuần hoàn. Để hắn không cần lo lắng tiêu hao vấn đề.

Chỉ là…

Hắn nhìn xem trong tay sao biển bay ra khói bụi, chảy ra hắc thủy màng mỏng, hướng phía quầng sáng phương hướng chậm rãi lướt tới, trong lòng cũng có một tia suy đoán.

‘Quầng sáng kia chỗ, chính là Hoàng Tùng đảo chỗ khu vực a?’ hắn đoán.

Không nghĩ tới ban ngày nhặt được sao biển, thế mà còn có tác dụng này.

Tại quầng sáng chỗ quan sát một trận, Vu Hoành nhìn thấy hội tụ ở chung quanh bóng đen số lượng rất nhiều.

Liền dự định trở về rời đi.

Loại tình huống này nếu như hắn trực tiếp tới gần, khẳng định sẽ bị vây quanh ở chung quanh vô số hắc tai phát hiện.

Hô!

Đột nhiên, tại Vu Hoành mặt phải trong hắc thủy, vô số dòng nước hóa thành sợi tóc giống như dây nhỏ, hội tụ thành một đạo đen kịt mang theo màu trắng ánh sáng bên cạnh dài năm mét hình người.

Hình người đầu lóe lên hai điểm hồng quang, đưa tay ôm đồm tại Vu Hoành ngưng tụ ra thủy xà bên ngoài thân.

Xuyên thấu qua bên ngoài thân, nó mắt đỏ nhìn trừng trừng lấy bên trong ẩn tàng Vu Hoành.

Nó cùng thủy xà hình thể không chênh lệch nhiều, lúc này một tay cầm nắm ở thủy xà, lại truyền ra một cỗ khó mà hình dung lực lượng khổng lồ.

Vu Hoành chỉ cảm thấy nguồn lực lượng này tương đương khoa trương, có thể so với Hắc Cự Nhân.

Ngưng Thủy Công đích hắc xà khống chế rất nhanh khó mà chống đỡ được, hắn sắc mặt kịch biến, lập tức từ bỏ thủy xà, từ đuôi rắn chỗ bắn ra lui lại.

Xùy!

Cả người hắn tựa như một quả trứng, từ Ngưng Thủy Công ngưng tụ thủy xà phần đuôi bay ra ngoài, mấy lần liền bay ra hơn trăm mét.

Phốc!

Ngay tại hắn mới rời khỏi thủy xà không đến 2 giây.

Nguyên địa liền truyền ra một tiếng vang trầm, Vu Hoành triệt để đã mất đi thủy xà khống chế. Thủy xà nổ tung.

A! !

Trong lỗ tai hắn nghe được một trận bén nhọn tiếng kêu to, Ngưng Thủy Công một lần nữa bắt chung quanh hắc thủy, lại lần nữa ngưng tụ ra một đầu hắc ngư, mang theo hắn hướng đường cũ trở về.

Chỉ là lần này trở về, liền kém xa trước đó bình tĩnh như vậy.

Hắc ngư chung quanh không ngừng xuất hiện từng tấm to lớn trắng bệch mặt người.

Bọn chúng ở trong nước bờ môi khép mở, im ắng phảng phất tại nói chuyện. Mỗi một tờ mặt người đều chí ít có hơn trăm mét giống như to lớn.

Vu Hoành cùng bọn chúng sượt qua người, tựa như từng cái to lớn chậu rửa mặt ở giữa trôi nổi hạt vừng điểm.

Lợi dụng nội khí khống chế Ngưng Thủy Công hắc ngư, hắn rõ ràng cảm ứng được những người này mặt to lớn.

Cũng cảm ứng được, bọn chúng tất cả đều tựa hồ đang hướng quầng sáng phương hướng hội tụ, tới gần.

“Xing…”

“Xing…”

Từng đợt trầm thấp nam nam nữ nữ hỗn tạp cùng nhau vặn vẹo thanh tuyến, đồng thời hô hoán một cái âm tiết.

Thanh âm này không biết từ chỗ nào truyền ra, để cho người ta lỗ tai ngứa,

Vu Hoành khống chế đen Ngư Linh sống tránh đi từng tấm trắng bệch mặt người v·a c·hạm.

Hắn tinh chuẩn tại mặt người ở giữa xuyên qua, hướng phía phía doanh địa bơi đi.

Trang phục phòng hộ bên trên máy kiểm tra sớm đã không có kiểm tra đo lường giá trị, trị số đã hoàn toàn vượt ra khỏi hạn mức cao nhất, cắm ở loạn mã giới diện.

Rốt cục, không biết đi qua bao lâu.

Phốc! Vu Hoành đầu từ Hắc Hà mặt ngoài ủi đi ra.

Hắn thả người nhảy lên, thoát ly hắc thủy, vững vàng rơi vào doanh địa cầu gỗ trên bến tàu.

Quay đầu hướng Hắc Hà nhìn lại, hắn hồi tưởng lại vừa mới nhìn thấy một màn kia, trong lòng ẩn ẩn có suy đoán.

Nếu như quầng sáng phía sau là Hoàng Tùng đảo chỗ khu vực, như vậy khối kia quầng sáng có lẽ liền đại biểu cho đã xuất hiện tiết lộ điểm. Hắc tai chính dựa vào quầng sáng vị trí, chậm chạp hướng Hoàng Tùng đảo chỗ khu vực thẩm thấu."

Hồi tưởng lại trong Hắc Hà thời điểm, loại kia trên dưới trái phải đen kịt một màu cảm giác.

Âm trầm, tuyệt vọng, kiềm chế.

Vu Hoành bỗng nhiên có chút lý giải Hắc Hà bên trong những quái vật kia, tại sao phải điên cuồng như vậy truy đuổi quầng sáng.

Đứng tại trên cầu gỗ.

Hắn đột nhiên ngẩng đầu, nhìn thấy chính mình mất nước mà ra khu vực chỗ, Hắc Hà bên trong, đang có một đạo mang theo màu trắng ánh sáng bên cạnh bóng đen hình người, chậm rãi nổi lên mặt nước.

Tại hắn nhìn thấy lúc, hình người đã trồi lên cả nửa người.

'Đi theo ta trở về! ?' Vu Hoành trong lòng trong nháy mắt đạt được đáp án.

Hắn nhấn xuống máy kiểm tra thiết lập lại.

Đích.

Còi báo động chói tai chớp mắt vang lên, máy kiểm tra bên trên hồng trị trị số một đường bão táp, vượt qua an toàn giá trị, đạt tới 100. 000, 500. 000, hơn trăm vạn…

Đồng thời còn tại đi lên bão tố.

Bởi vì thuyền đen cũng sẽ ảnh hưởng kiểm tra đo lường kết quả, Vu Hoành một thanh nhấn tắt máy kiểm tra, đem nó triệt hạ bỏ qua.

‘Thứ này đã tác dụng không lớn.’

Hắn nhìn xem bạch quang hình người giẫm ở trên mặt nước, cao năm mét hình thể, cao hơn hắn ra một mảng lớn.

“Agris.”

Hắn lui ra phía sau một bước, sau lưng kim quang hồ quang điện sáng lên, từ đó ngang nhiên đập ra một đầu màu đen thằn lằn khổng lồ.

Dài hơn ba mươi thước Agris, chớp mắt vượt qua mảng lớn Hắc Hà khoảng cách, một trảo chụp về phía trên mặt nước bạch quang hình người.

Chương 280: Bẫy rập (2)

Chương 280: Bẫy rập (2)

Bành!

Bọt nước bắn ra bốn phía, hình người thuấn di xuất hiện tại Agris phần lưng, nhẹ nhàng một chỉ.

Nó đầu ngón tay lập tức nổ bắn ra không thể đếm hết tơ mỏng màu đen.

Đại lượng tơ mỏng nhao nhao đâm vào Agris phía sau lưng lân giáp, đau đến nó phẫn nộ gầm hét lên.

Hồ quang điện màu vàng đột nhiên tăng vọt, đem tơ mỏng màu đen nhao nhao chặt đứt, hóa thành hư không.

Một người một thằn lằn liền bắt đầu điên cuồng triển đấu đứng lên.

Bạch quang hình người không ngừng lấp lóe, xuất hiện tại từng cái góc c·hết, dùng đại lượng sợi tơ màu đen công kích Agris thân thể.

Agris thì là xông ngang xông thẳng, điện quang màu vàng suy yếu hết thảy công kích, b·ị t·hương lập tức liền có thể tự động khép lại.

Mà nó hồ quang điện màu vàng rơi vào trên người đối phương, thì sẽ trực tiếp tiếp theo khối lớn màu đen bộ phận thân thể.

Trong lúc nhất thời cả hai đánh cho khó hoà giải.

Vu Hoành đứng tại trên cầu gỗ, lại là khó được sắc mặt ngưng trọng.

Không vì cái gì khác, mà là bởi vì, càng xa xôi Hắc Hà dưới nước chính mơ hồ nổi lên ra cái thứ hai bạch quang ánh sáng

bên cạnh hình người màu đen, còn có cái thứ ba, cái thứ tư, đã xuất hiện hình dáng…

‘Trở về!’ hắn ra lệnh Agris trở về

Lập tức kim quang lóe lên, thằn lằn khổng lồ bay trở về Thiên Hà, Vu Hoành thu liễm khí tức, khống chế Hắc Hà dòng nước bay lên, tại bên cạnh mình lại lần nữa hóa thành một cái hình bầu d·ụ·c màng nước.

Hắc thủy lưu chuyển, hắn cùng Agris khí tức cấp tốc biến mất, có chỉ là trước đó lưu lại ở bên ngoài một tia khí tức.

Khí tức vừa đứt, lập tức cái này vài đầu bạch quang hình người cũng bắt đầu chẳng có mục đích bốn chỗ tìm kiếm.

Thừa cơ, Vu Hoành nhảy lên thuyền đen, cảm ứng được thuyền đen bổ sung năng lượng hoàn tất, vội vàng khống chế nó rời đi nguyên địa, hướng phía Hoàng Tùng đảo phương hướng tiến đến.

Về phần doanh địa, chỉ cần không ai ở bên trong, liền sẽ không dẫn tới hắc tai. Ngược lại an toàn hơn.

Mà nếu như khối kia quầng sáng phía sau, chính là Hoàng Tùng đảo khu vực mà nói, như vậy một khi quầng sáng triệt để mở ra, bên này thủ trong Hắc Hà nhìn chằm chằm bọn quái vật, tất nhiên sẽ một loạt mà tiến.

Những quái vật kia, nhưng so sánh ban sơ Quỷ Ảnh hắc tai mạnh hơn nhiều… Chiều sâu kia, tối thiểu đều là tám chín cấp hắc tai. Nếu như không muốn bên kia khu vực bị hắc tai hủy đi, nhất định phải mau chóng tìm tới cái kia quầng sáng vị trí chỗ ở, cùng xác định là còn có hay không mặt khác tương tự quầng sáng xuất nhập cảng.

Vu Hoành không hy vọng chính mình mới phát hiện một chỗ sinh cơ chi địa, bị hắc tai làm cho triệt để hủy diệt.

Hoàng Tùng đảo.

“Thật là lớn gió.”

Vứt bỏ trong phòng.

Triệu Tư Tư thu hồi nhìn về phía ngoài cửa sổ ánh mắt, cảm giác có chút lạnh, mới nhớ tới chính mình chỉ mặc một kiện đơn bạc đặt cơ sở áo trắng, liền bước nhanh kéo cửa phòng ra, đi ra ngoài.

Nàng đi vào sát bên Tống Tư Ngữ gian phòng, nhẹ nhàng gõ cửa một cái.

“Ai?”

“Là ta, Tư Tư.” Triệu Tư Tư trả lời, “Ta đến xem ta đồ vật rơi vào ngươi chỗ này không?”

Nàng đẩy cửa đi vào, nhìn thấy trong phòng lều vải bị kéo ra, Tống Tư Ngữ chính cầm bản bản bút ký, tựa hồ đang ghi chép nhật ký.

Thấy được nàng tiến đến, liền tranh thủ thời gian khép lại thu hồi.

“Thứ gì a? Ngươi đến từ mình tìm một chút đi.” Tống Tư Ngữ đổi một thân th·iếp thân thu áo quần mùa thu, trên đầu đeo lông xù phấn tai mèo tai nghe.

Triệu Tư Tư tranh thủ thời gian chui vào trong lều vải cẩn thận tìm kiếm, nhưng tìm một hồi lâu, cũng không thấy được chính mình lắc vàng.

“Chẳng lẽ là rơi tại trên đường trở về rồi?” Nàng nhịn không được suy đoán. Lúc này nàng liền dự định trở về phòng mặc quần áo, ra ngoài tìm đồ.

.

“Đã trễ thế như vậy, ngày mai đi tìm đi, trời tối ngươi cũng nhìn không thấy.” Tống Tư Ngữ nhắc nhở.

“Ngày mai nói không chừng lúc nào muốn đi, sớm một chút tìm tới sớm sự tình.” Triệu Tư Tư lắc đầu.

“Có thể Dương lão tiên sinh nói, để cho chúng ta đêm nay không nên rời đi tơ hồng vây quanh phạm vi.” Tống Tư Ngữ nhíu mày.

“Ngươi thật tin a? Cái kia họ Dương lão đầu xem xét chính là muốn chuyên môn lừa gạt tiền, cũng liền Cao Văn tên kia thật tin. Dễ bị lừa.” Triệu Tư Tư cười nhạo xuống.

“Loại chuyện này, mặc dù ta cũng không thể nào tin, nhưng loại sự tình này, thà rằng tin là có, không thể tin là không, đã trễ thế như vậy, ở trên đảo cũng sẽ không có ai trùng hợp như vậy liền nhặt được ngươi dây chuyền. Ngươi nghe ta, ngày mai ra ngoài tìm.” Tống Tư Ngữ khuyên.

“Tốt a tốt a…” Triệu Tư Tư do dự mà đến dưới, cảm thấy bên ngoài đen như vậy, lạnh như vậy, xác thực lúc này ra ngoài cũng không nhất định có thể tìm tới cái gì.

Thế là liền gật đầu coi như thôi.

Cáo biệt khuê mật, nàng trở lại gian phòng của mình lều vải về sau, nằm xuống nghỉ ngơi.

Nhưng ngủ ngủ, luôn cảm giác trên cổ tay thiếu một chút thứ gì.

Cùng những người còn lại khác biệt, trong nhà nàng chỉ là phổ thông công nhân viên chức bối cảnh, không phải cái gì đời thứ hai, kém xa Tống Tư Ngữ Cao Văn cùng Ngụy Thành Quân có tiền.

Đầu kia lắc vàng là nàng toàn thật lâu tiền mới mua xuống, lần này đi ra cũng là vì tại trước mặt bằng hữu hơi chống đỡ chút mặt mũi.

Nếu là mất rồi.

Nghĩ tới đây, Triệu Tư Tư rốt cục lại nhịn không được, lặng lẽ bò dậy.

Nàng nghĩ đến mình đã đáp ứng khuê mật, hiện tại lại đi tìm nàng bồi cũng không tốt.

Liền gượng chống lấy mặc xong quần áo, mang lên đèn pin, một người thuận phòng ở đen sì hành lang, đi đến lối ra cửa chống trộm trước.

Răng rắc.

Đại môn bị mở ra.

Trận trận gió lạnh từ khe hở rót vào. Nàng giật cả mình nhìn xem bên ngoài đen như mực mặt đường, căn răng một cái, đi ra ngoài.

Bên ngoài treo hết thảy ba cây tơ hồng, treo trên bầu trời căng thẳng, hình thành vờn quanh phòng ốc ba cái to lớn vòng tròn.

Triệu Tư Tư coi chừng hướng phía trước tới gần, mới phát hiện tơ hồng căn bản không làm cho người ta lưu ra vào lỗ hổng.

Thế là nàng liền xoay người, vượt qua chân, từ phía dưới cùng nhất tơ hồng này bước ra, sau đó thân trên xoay người, từ tuyến cùng tuyến ở giữa khoảng cách chui ra ngoài.

Nàng nhẹ nhõm chui ra ngoài, vỗ vỗ tay, cầm đèn pin bước nhanh thuận trước đó đường tìm đi qua.

Ngay tại nàng rời đi tơ hồng phạm vi lúc.

Ở trên đảo chỗ sâu, ngay tại đen kịt một màu đáy cốc dò xét tình huống lão Dương, bỗng nhiên biến sắc.

“Không tốt! Có người đi ra!”

Hắn trước khi đi dặn đi dặn lại dặn tái dặn hồi, chính là muốn để Cao Văn mấy người kia chú ý đến, đừng ra tơ hồng trận, để tránh bị phát hiện.

Nhưng bây giờ những người kia hoàn toàn đem hắn vào tai này ra tai kia.

“Nhất định phải lập tức trở lại! Nếu không bên kia tất cả mọi người muốn c·hết!” Lão Dương lúc này quay người còn muốn chạy.

Bỗng nhiên một cái tái nhợt tay hư thối cánh tay, một phát bắt được hắn vai trái.

Đó là một đạo thân mang áo trắng tóc dài bóng người, trong nháy mắt xuất hiện tại phía sau hắn, gắt gao đè lại hắn.

Nếu như Vu Hoành ở chỗ này, liền có thể trong nháy mắt nhận ra bóng người này bản chất.

Quỷ Ảnh.

Đây là một cái cực kỳ tiêu chuẩn Quỷ Ảnh, nàng tựa như như người sống, tóc dài rối tung dưới mặt người mang theo quái dị mỉm cười. Trên thân cũng tại mịt mờ hướng chung quanh tản ra nhàn nhạt hồng trị bức xạ.

"Còn đến!" Lão Dương bị Quỷ Ảnh chạm đến, thế mà không có trong nháy mắt biến mất, chỉ là bị tiếp xúc bả vai phát ra như là in dấu thịt đồng dạng tê tê âm thanh.

Khói đen phiêu khởi, hắn trên mặt lộ ra vẻ thống khổ, lập tức một tay đánh ra một tấm lá bùa màu vàng, tinh chuẩn đính tại Quỷ Ảnh phần bụng.

Phốc!

Quỷ Ảnh trong nháy mắt hóa thành đen xám, rơi lả tả trên đất.

Liền ngay cả nó mang hồng trị bức xạ, cũng tại lá bùa tịnh hóa tự đốt dưới, trong nháy mắt tiêu tán không còn, tựa như chưa bao giờ xuất hiện qua.

Lão Dương cấp tốc quay người, muốn hướng đến chỗ trở về, nhưng không ngờ phía sau sớm đã đứng ba bốn trắng bệch bóng người.

"Lần này phiền toái… Mang lá bùa không đủ dùng a…" Lão Dương hơi biến sắc mặt, bắt đầu tả hữu xem xét có thể phá vòng vây khe hở.

Sưu.

Hai tầng cửa hàng mặt bên, một bóng người bỗng nhiên lóe lên, đi vào bên phòng, dưới chân một chút, mượn lực nhẹ nhàng nhảy lên, tiến vào bên trong một căn phòng cửa sổ.

Đứng vững về sau, bóng người bị nhàn nhạt ánh trăng chiếu sáng nửa người, thình lình chính là mới từ thuyền đen xuống Vu Hoành.

Hắn thở hắt ra, nghe được chung quanh trong phòng liên tiếp tiếng hít thở, Cao Văn bên kia thậm chí còn đang ngáy.

'Xem ra không ai phát hiện.' hắn nhìn xuống máy kiểm tra thời gian, 'Thuyền đen bổ sung năng lượng bỏ ra hơn hai giờ. Xem ra sau này mỗi hai ngày liền phải rời đi hai giờ bổ sung năng lượng. Chỉ dựa vào chính ta, không dựa vào thuyền đen, không có cách nào đến Hoàng Tùng đảo. Quầng sáng kia khẳng định không được vạn nhất ta tiến đến làm phá cái gì, để cao nguy hắc tai cũng tiến vào liền phiền toái…'

Hồi tưởng lại những cái kia hàng trăm hàng ngàn vây quanh ở quầng sáng chung quanh cao nguy hắc tai, Vu Hoành trong lòng liền ẩn ẩn hơi tê tê.

Chiều sâu kia cơ hồ đều là tám chín cấp hắc tai, coi như hắn có thể cản lại nhất thời, vạn nhất tới một cái đặc biệt cấp bậc Chiến Tranh cấp…

Không có trận pháp phụ trợ, hắn không cảm thấy chính mình có thể đỡ nổi hết thảy.

Sao biển mặc dù có thể chỉ dẫn phương hướng, nhưng chỉ có thể chỉ dẫn hướng quầng sáng. Tạm thời chỉ có thể đi thuyền đen.

Vu Hoành cởi quần áo ra, tiến vào lều vải, nghe trong lều vải tươi mát nữ sinh mùi nước hoa, cùng Tống Tư Ngữ trên thân dùng chính là.

Rất rõ ràng lều vải này trước đó là Tống Tư Ngữ mình tại dùng.

Từ từ, Vu Hoành buông lỏng thân thể, đắm chìm tâm thần, tiến vào Thái Uyên Chính Pháp trong trạng thái tu hành.

Dựa theo hiện tại tiến độ, hắn tầng thứ hai ánh bình minh cảnh giới, đoán chừng không được bao lâu, liền có thể đột phá.

Nhanh thì một tháng, chậm thì ba tháng.

Môn công pháp này tà môn chỗ, ở chỗ nhiều khi Vu Hoành cũng có thể cảm giác được, công pháp bản thân, Trụ Thần Quang bản thân, so với hắn chính mình còn muốn không kịp chờ đợi tiến vào tầng tiếp theo.

Kết hợp pháp môn này bản thân liền là tiếp dẫn nguyên tai dẫn đến diệt môn Thái Uyên chính giáo xuất ra. Có lẽ tà môn mới là hiện tượng bình thường.

Cũng bởi vậy, hắn không khỏi mỗi một bước đều đi cực kỳ cẩn thận.

Thái Uyên Chính Pháp tu hành, là thu thập một chút Trụ Thần Quang về sau, đem nó đặt vào thể nội dung hợp luyện hóa quá trình.

Cho nên cũng không phải là thời thời khắc khắc đều phải ở tại Chung Cực Chi Môn bên cạnh, chỉ cần cách một đoạn thời gian đi một chuyến, liền có thể cam đoan công pháp tiến độ.

Mà liền tại Vu Hoành chuyên tâm bắt đầu lúc tu hành, phòng ốc từng vòng từng vòng tơ hồng bên ngoài, đang có một đạo trắng bệch bóng người chợt lóe lên.

Két két.

Đóng lại cửa chống trộm, đột nhiên răng rắc một chút mở ra, cánh cửa không gió mà bay, lái chậm chậm Khải một cái không lớn lỗ hổng.

Một đạo mơ hồ không rõ bóng người màu trắng, vượt qua tơ hồng vòng, từ từ đi vào hành lang.

Bá.

“Ở chỗ này a… Rốt cuộc tìm được!”

Phòng ở bên ngoài một chỗ trên đường núi, Triệu Tư Tư xoay người đánh lấy đèn pin, từ dưới đất nhặt lên một đầu con thỏ kiểu dáng lắc vàng, may mắn nhẹ nhàng thở ra.

“Tìm được liền nhanh đi về, quá lạnh… Có phải hay không trời muốn mưa a?” Nàng có chút bận tâm mắt nhìn bầu trời,

quay người bước nhanh hướng hai tầng cửa hàng chạy về.

Bốn phía âm u khắp chốn, thật dài trên đường núi, trước sau đều chỉ có thể nhìn thấy mười mấy mét phạm vi.

Càng xa xôi chính là đen kịt một màu. Triệu Tư Tư mặc dù không tin cái gì thần thần quỷ quỷ, lúc này cũng có chút sợ lên.

Lúc này, nàng hít sâu một hơi.

Phốc phốc phốc phốc.

Một chút chạy mau lên.

“Hơi chạy trốn nóng người tốt.”

Ngay tại nàng chạy sau một khắc, một cái trắng bệch tay từ phía sau nàng nhô ra đến, bắt hụt.

Chương 281: Bẫy rập (3)

Chương 281: Bẫy rập (3)

Trên đường núi u ám.

Lão Dương thở hồng hộc chạy nhanh.

Hắn đang vì mình 2 triệu phi nước đại, có số tiền kia, hắn tại trên đảo này điều tra cũng có thể nhẹ nhõm một chút, trong phủ nhiệm vụ tiền vốn sớm đã dùng hết, thật sự nếu không đạt được điểm bổ sung, hắn ngay cả chế tác lá bùa trận bàn tiền cũng bị mất.

Dọc theo mặt đường gia tốc chạy trước, hắn quay đầu xa xa mắt nhìn đi theo ba đạo bóng trắng.

'Số lượng lại nhiều. Lần này không được nữa, nhất định phải báo cáo không có khả năng giấu diếm nữa.' lão Dương cắn răng lại quyết đoán.

Tìm đúng phương hướng, hắn xa xa thấy được bờ biển dãy kia hai tầng cửa hàng, trong mắt hắn, nguyên bản bị một vòng hồng quang sợi tơ bao quanh cửa hàng lầu nhỏ, lúc này mặt ngoài hồng quang đã bị phá ra một cái hình người lỗ hổng lớn.

Lỗ hổng chỗ, từng đạo trắng bệch bóng người đang từ từ đi vào lầu nhỏ, phảng phất ngửi được mùi tanh kẻ săn đuổi.

"Nguy rồi!" Hắn biến sắc. Càng nhanh gia tốc phóng đi.

"Thứ gì?" Vu Hoành từ trong tu hành một chút mở mắt, đem Thái Uyên Chính Pháp ném cho đạo tức lưu chuyển tự động vận hành, hắn từ trong lều vải ngồi dậy, nhíu mày, nhìn về phía bên ngoài gian phòng.

Cạch.

Cạch.

Cạch.

Một trận tiếng bước chân rất nhỏ, tại bên ngoài gian phòng từ từ trải qua.

Tiếng bước chân chậm chạp, có cố định tiết tấu, mỗi 2 giây một bước, hoàn toàn không giống nửa đêm đi tiểu đêm Tống Tư Ngữ bọn người.

Không có tiếng hít thở. Vu Hoành giác quan cường đại lực có thể cảm ứng được, ngoài cửa hành lang tiếng bước chân chủ nhân, hoàn toàn không có tiếng hít thở truyền đến.

Khoảng cách này, chỉ cần hắn tập trung lực chú ý, liền xem như nhịp tim mạch đập cũng có thể cảm ứng được.

Lấy hắn bây giờ ngũ giác n·hạy c·ảm độ, không có khả năng không thể nhận ra.

Có vấn đề.

Vu Hoành từ từ đứng dậy, kéo ra lều vải khóa kéo, chui ra ngoài.

Kỳ quái là, hắn cũng không có phát giác được có hồng trị bức xạ tồn tại, nếu không đối với hắc tai cực kỳ mẫn cảm hắn, đã sớm hắn là b·ị đ·ánh thức.

Không phải hắc tai nhưng lại không phải Tống Tư Ngữ bọn người, như vậy…

Đứng người lên, hắn hoạt động ra tay cổ tay, đi tới cửa chỗ.

Răng rắc.

Cửa phòng bị kéo ra.

Bên ngoài trên hành lang tiếng bước chân cũng trong nháy mắt biến mất, hoàn toàn yên tĩnh.

Vu Hoành đi ra ngoài, nhìn chung quanh một chút, trên hành lang trống rỗng, chỉ có lối ra chỗ cửa chống trộm mở, bên ngoài có gió lạnh ô ô đi đến rót.

Hắn bước nhanh đi qua, đóng lại cửa chống trộm, xoay người.

Lại nhìn thấy chính mình vừa mới đi ra cửa gian phòng, đang đứng một cái rối tung tóc dài nữ tử váy đen.

Nữ tử thấy không rõ gương mặt, chính hướng về phía hắn, tóc tai rối bời, dưới hai tay rủ xuống, đi chân đất.

"Ngươi là… ?" Vu Hoành ánh mắt ngưng lại, mở miệng hỏi.

Hắn có thể phát giác được đối phương không thích hợp, không giống như là người.

Nhưng bây giờ hắn không phải Hắc Phong doanh địa cái kia một mình có thể xử lý tám chín cấp hắc tai người cầu sinh, mà là một cái Hoàng Tùng đảo bên trên bình thường du lịch sinh viên. Yêu thích kiện thân, chỉ thế thôi.

Cho nên hắn không nên làm ra chính mình nhân vật thiết lập bên ngoài bộ phận hành động, để tránh gây nên hoài nghi.

Ngay tại hắn mở miệng hỏi thăm về sau, nữ tử xoay người, từ từ đi vào hắn mới ra tới phòng ngủ gian phòng.

Vu Hoành một bước tiến lên, đứng tại gian phòng miệng xem xét, bên trong cái gì cũng không có. Trống rỗng.

'Không phải hắc tai, bây giờ có thể xác định. Khoảng cách gần như thế, thế mà cũng một chút hồng trị bức xạ cũng không có… Có thể lão Dương bên kia lại nâng lên cổ đại nơi này liền tồn tại qua hắc tai, chẳng lẽ lại chỉ là đơn thuần cùng tên? Hay là… Hắc tai cùng những vật khác đưa tới biến dị, dẫn đến hỗn tạp ở cùng nhau?'

Vu Hoành thân thể bên ngoài thân ẩn ẩn nổi lên cực kỳ nhỏ một tia nội khí, bảo vệ toàn thân.

'Phương thức công kích không biết, chỉ là đơn thuần hù dọa người dẫn phát tinh thần bất ổn a?' hắn cẩn thận kiểm tra xuống gian phòng, xác định không có việc gì, liền lại xoay người nhìn về phía hành lang.

Chỉ là mới quay người lại

Sau lưng liền đứng đấy một người. Một cái váy đen tóc đen, sắc mặt tái xanh nữ tử trẻ tuổi.

Nàng cơ hồ kề sát tại Vu Hoành phía sau, bộ mặt cách hắn chỉ có một bàn tay, trên mặt chính lộ ra một loại quái dị loạn thần kinh dáng tươi cười.

Khoảng cách gần như thế thế mà không có phát hiện đối phương, Vu Hoành dọa đến tại chỗ chính là một bàn tay đập tới.

Vận chuyển nội khí bàn tay bạch quang, mang theo bén nhọn tiếng xé gió.

Bành! !

Một chưởng này, không chỉ Vu Hoành không có dự tính, ngay cả nữ tử kia cũng không có đoán trước.

Hô! !

Bàn tay đánh hụt, mang theo một trận mạnh mẽ gió lốc, thổi đến trong hành lang ô ô rung động.

Nữ tử biến mất không thấy, phảng phất vừa mới nhìn thấy chỉ là ảo giác.

"… Thuấn di? Hay là bản thân liền tồn tại ở đặc thù nào đó phương diện, không cách nào tiếp xúc?"

Hắn ẩn ẩn cảm giác, vừa mới nữ tử váy đen kia tựa hồ thật sự có vấn đề rất lớn.

'Không cách nào cảm giác, nội khí vô hiệu, bằng vào ta phản xạ cùng tốc độ xuất thủ, thế mà cũng làm cho nàng đào thoát… Không. Không giống như là đào thoát, mà càng giống là căn bản không cách nào tiếp xúc. Vừa chạm vào đụng phải lập tức liền chính mình biến mất.' Vu Hoành cẩn thận hồi tưởng vừa rồi xuất hiện một màn kia.

Hắn không tin nơi này tùy tiện một cái hắc tai đều mạnh mẽ như vậy. Nếu như coi là thật như vậy, lão Dương dạng này thân thủ người là thế nào sống đến bây giờ?

A! !

Đúng lúc này, Cao Văn trong phòng truyền đến đinh tai nhức óc kêu thảm.

Vu Hoành không nói hai lời, gia tốc tiến lên, một cước đá văng gian phòng.

Bịch một chút, tình cảnh bên trong phòng xuất hiện tại trước mắt hắn.

Một cái cầm trong tay rỉ sét khảm đao mập lùn, đang đứng tại Cao Văn trước lều, giơ đao lên, chuẩn bị hướng xuống chém vào.

Mà Cao Văn thì trốn ở trong lều vải, một mặt hoảng sợ kêu to, co lại thành một đoàn.

Phốc.

Trong chốc lát, trước một giây còn tại nâng đao chuẩn bị chặt xuống mập mạp, một giây sau liền bỗng nhiên biến mất.

Cao Văn a a còn tại kêu thảm, giãy dụa lấy hướng lều vải chỗ sâu ủi, nhìn cũng không dám nhìn bên ngoài một chút.

Vu Hoành thu hồi bắn ra nội khí ngón tay, nhíu mày.

Vừa mới là hắn gảy một tia nội khí bay ra, đánh trúng mập mạp kia, đối phương trong nháy mắt biến mất, nhưng hắn không cảm thấy là giải quyết, mà càng giống là bị nội khí tạm thời đánh lui.

‘Ta nhớ ra rồi, ta nội khí là lúc trước đặc biệt nhằm vào hắc tai cường hóa đặc công hình nội khí, đối với những khác nguy hiểm không dùng được cũng rất bình thường…’ Vu Hoành đột nhiên hồi tưởng lại lúc trước tình cảnh.

A!

Lúc này bỗng nhiên lại là rít lên một tiếng.

Là Tống Tư Ngữ!

Hắn lại quay người cấp tốc hướng phía một cái khác gian phòng chạy tới.

Trong phòng.

Một người mặc sơ-mi quần dài tóc ngắn nam nhân, chính cao cao đem Tống Tư Ngữ giơ lên, treo giữa không trung, kẹp lại cổ nàng, tựa hồ muốn đem nàng bóp c·hết.

Vu Hoành không nói hai lời, tiến lên giơ lên một thanh ghế liền hướng nam nhân đập tới.

Nội khí lặng yên bao trùm tại trên ghế, hung hăng đánh tới hướng nam nhân cái ót.

Xẹt!

Nam nhân chớp mắt biến mất. Phảng phất huyễn ảnh.

Bị giơ lên Tống Tư Ngữ té ngã trên đất, kịch liệt ho khan. Trong thời gian ngắn không thể động đậy.

"Đi c·hết! !" Lúc này hành lang chỗ lại truyền tới người cuối cùng Ngụy Thành Quân tiếng rống.

Vu Hoành lại lần nữa đuổi đi ra. Lại nhìn thấy Ngụy Thành Quân hai mắt đỏ lên, trong tay dẫn theo một thanh đốn cây dùng chuôi ngắn dao quân dụng, diện mục dữ tợn hướng bên này đi tới.

"C·hết đi cho ta!" Hắn phảng phất mất trí, một đao đối diện hướng Vu Hoành bổ tới.

Bành.

Một đao này bị Vu Hoành nhẹ nhàng linh hoạt tránh đi, nhưng vết đao hay là chém vào trên vách tường một bên, chém ra một đạo thật sâu vết đao.

Mặt tường xi-măng lả tả rơi xuống vôi, lưỡi đao tạm thời bị kẹt lại xuống.

Vu Hoành cũng thừa cơ kéo dài khoảng cách, cẩn thận quan sát chung quanh.

Vừa rồi một đao này, tốc độ bộc phát đều rất mạnh, đã vượt xa khỏi người trưởng thành cực hạn phạm trù, đoán chừng đỉnh tiêm vận động viên cũng liền trình độ này, cũng chính là hắn, biến thành người khác nhất định phải trúng chiêu.

“Nhanh chóng lui lại, hắn bị phụ thân! Chỉ dựa vào ngươi không ngăn nổi! !”

Đột nhiên sau lưng truyền đến một trận lo lắng tiếng kêu.

Là lão Dương!

Vu Hoành sắc mặt trấn định, phân biệt ra được người, nhưng hắn không có lui ra phía sau, mà là mũi chân phải chĩa xuống đất.

“Mau trốn a! !” Lão Dương ở phía sau tiếng kêu to lại một lần nữa vang lên.

Vu Hoành mắt điếc tai ngơ, nhìn chăm chú lên Ngụy Thành Quân từ trên tường rút đao ra, lại lần nữa hướng hắn bổ tới đao thứ hai.

Bạch!

Không có nội khí, vẻn vẹn chỉ là thuần túy tố chất thân thể

Vu Hoành đùi phải như cự mãng, ầm vang mang theo một cỗ tiếng xé gió, mu bàn chân gào thét lên bạo tạc giống như đá vào Ngụy Thành Quân bên người trên cánh tay.

Bành! ! !

Ngụy Thành Quân như là nhẹ nhàng búp bê vải, bị đá nghiêng lấy bay tứ tung đứng lên, trùng điệp đâm vào bên trái trên mặt tường.

Một tiếng trọng hưởng sau hắn lăn xuống tại hành lang mặt đất, bất động.

“Ta…” Phía sau giẫm vào hành lang lão Dương vươn tay nắm vuốt một tấm lá bùa, làm bắn vọt hình, vừa hay nhìn thấy một màn này.

Lúc này miệng hắn liền không khép lại được…

Nhìn một chút bị phụ thân Ngụy Thành Quân, lại nhìn một chút đứng tại chỗ, như không có chuyện gì xảy ra Vu Hoành.

“Tốt!” Nhẫn nhịn mấy giây, hắn lúc này tìm được một cái thích hợp hình dung từ, không khỏi thốt ra.

Hô…

Lão Dương nhẹ nhàng thở ra, nhanh chóng tới gần, ngồi xổm người xuống kiểm tra xuống Ngụy Thành Quân lỗ mũi.

“Còn tốt, chỉ là tổn thương một chút tinh khí trở về hảo hảo dưỡng dưỡng là được. Ngươi một cước này, tinh chuẩn!”

“Hơi luyện qua thời gian mấy năm, chê cười.” Vu Hoành khiêm tốn nói.

“Mấy năm?” Lão Dương không nói gì, đây cũng không phải là mấy năm liền có thể luyện ra được công lực. Đương nhiên loại lời này nói cũng không có ý nghĩa. Người ta không thừa nhận, không dùng.

Lúc này Tống Tư Ngữ cùng Cao Văn đều vọt ra, nhìn thấy trước mắt một màn, tưởng rằng lão Dương giải quyết hết thảy, lập tức đều nước mắt nước mắt chảy ngang, khóc lớn nắm lấy lão Dương cánh tay không thả.

Khóc lóc kể lể một trận vừa mới sợ hãi về sau, bỗng nhiên Tống Tư Ngữ lấy lại tinh thần.

“Chờ một chút, Tư Tư đâu? ? Tư Tư làm sao không thấy! ?”

“Ta trở về cũng là bởi vì các ngươi ai đem phía ngoài tơ hồng vòng làm phá cái động! Khí tức tiết lộ, cho nên đưa tới phiền phức!” Lão Dương tức giận nói.

“Ta vừa mới đi ngang qua thời điểm đều nhìn, chỉ mấy người các ngươi người tại, còn lại nơi này không ai. Đoán chừng

chính là cái kia Tư Tư làm sự tình!”

Lời này vừa ra, lập tức để Tống Tư Ngữ nhớ tới, vừa mới khuê mật Tư Tư cho nàng nói tìm lắc vàng sự tình.

Nàng lúc này sắc mặt trắng bệch đứng lên.

Sống hơn hai mươi năm, nàng tìm tòi bí mật thần bí chi địa nhiều, nhưng chưa từng thấy qua đêm nay khoa trương như vậy tình huống.

Có thể nói, đêm nay phát sinh hết thảy, trong mắt nhìn thấy hết thảy, đưa nàng phía trước hai mươi mấy năm hết thảy nhận biết, đều triệt để lật đổ.

Cho tới bây giờ, trong đầu óc nàng hay là mộng.

Lúc này nghĩ đến Tư Tư, trong nội tâm nàng lại bắt đầu gấp đứng lên, lo lắng khuê mật an nguy.

“Sẽ không… Sẽ không, ta trước đó khuyên nhủ nàng, nàng đáp ứng ta ngày mai ban ngày lại đi tìm nàng vòng tay, nàng xưa nay sẽ không gạt ta, khẳng định không phải nàng!” Nghe được lão Dương mà nói, nàng vội vàng giúp đỡ khuê mật giải thích.

“Có phải hay không nàng chờ tìm tới người liền biết.” Lão Dương lãnh đạm nói, tiến lên tranh thủ thời gian cẩn thận kiểm tra Cao Văn tình huống, xác định tiểu tử này không có việc gì, mới thở phào nhẹ nhõm.

Đây chính là hắn kim chủ, vạn nhất xảy ra chuyện, hắn liền không có địa phương lấy tiền.

Chương 282: Bẫy rập (4)

Chương 282: Bẫy rập (4)

Lúc này ổn định lại, mấy người mới vừa nhìn về phía Vu Hoành.

“Đa tạ ngươi huynh đệ!” Cao Văn cảm kích đối với Vu Hoành nói.

“Vừa mới nếu không phải ngươi xông tới, ta xác định vững chắc xong đời! Ngươi đã cứu ta một mạng! Về sau ngươi chính là huynh đệ của ta!”

“Cám ơn ngươi Vu Hoành ca…” Tống Tư Ngữ cảm kích hướng Vu Hoành gạt ra một cái dáng tươi cười, “Lần này trở về, có cái gì có thể giúp đỡ cứ mở miệng, ta tuyệt không hai lời!”

“Ta chỉ là làm một người bình thường đều sẽ làm sự tình.” Vu Hoành lắc đầu nói, “Vừa mới ta cũng bị dọa đến quá sức, còn tưởng rằng có người muốn c·ướp b·óc g·iết người h·ành h·ung. Kết quả… .”

Hắn lộ ra một bộ nghĩ mà sợ chi sắc, xoa xoa trên trán bức đi ra mồ hôi lạnh.

Mấy người đều lộ ra lý giải chi sắc.

Chỉ là Tống Tư Ngữ nhìn xem Vu Hoành sắc mặt, ẩn ẩn cảm giác có chút không đúng. Nhưng lại không biết nơi nào không đúng.

Rất nhanh, Tống Tư Ngữ bị lưu lại chiếu cố Ngụy Thành Quân, Vu Hoành cùng lão Dương Cao Văn ba người thì cùng đi tìm m·ất t·ích Triệu Tư Tư.

Lão Dương đơn giản cho Tống Tư Ngữ trên mu bàn tay, cắn nát ngón tay vẽ lên cái viết ngoáy huyết phù, liền dẫn người

rời đi.

Tống Tư Ngữ lúc này nguy hiểm qua đi, tỉnh táo lại, hồi tưởng lại vừa mới tình huống.

‘Ta, Cao Văn, A Quân, đều là Vu Hoành kịp thời xuất hiện cứu. Sự tình làm sao có thể trùng hợp như vậy? Nắm bắt thời cơ tốt như vậy?’

Nghĩ nghĩ lại, trong nội tâm nàng sinh ra hoài nghi.

‘Có thể hay không… Những quỷ đồ vật này, kỳ thật chính là Vu Hoành bỏ vào đến, hắn cố ý bỏ vào đến, chính là vì kịp thời cứu chúng ta, thu hoạch tín nhiệm của chúng ta? ?’

Tống Tư Ngữ trong lòng nổi lên ý nghĩ này, sau đó liền khó có thể khống chế càng nghĩ càng nhiều.

Càng nghĩ Vu Hoành người này, nàng liền càng là cảm giác điểm đáng ngờ càng nhiều.

Không hiểu thấu cùng mình bọn người gặp gỡ, sau đó lại không hiểu nói muốn lên thuyền cùng chúng ta cùng đi…

Vừa mới lại vừa đúng cứu mà đến tất cả mọi người…

Trên thế giới này, nào có nhiều như vậy trùng hợp, cái gọi là trùng hợp, đều là do từng cái tất nhiên chỗ tạo thành.

Tống Tư Ngữ trong lòng càng khẳng định Vu Hoành có vấn đề.

Trước ứng phó tốt người này chờ sau khi trở về, lập tức tìm ba ba hỗ trợ, liên hệ cục cảnh sát điều tra tình huống.

Hạ quyết đoán, nàng nhẹ nhàng thở ra, cúi đầu xuống xem xét Ngụy Thành Quân tình huống.

Không ngờ Ngụy Thành Quân lúc này đã tỉnh lại, hắn hai mắt trợn to, nhìn chòng chọc vào phía trên, không nhúc nhích, miệng sùi bọt mép.

Chờ chút, phía trên! ?

Tống Tư Ngữ toàn thân run lên, không hiểu, một cỗ sợ hãi từ xương đuôi như giật điện lan khắp toàn thân.

Nàng từ từ, một chút xíu ngẩng đầu, nhìn về phía trần nhà.

Nơi đó, một khối hợp thành tấm đã bị để lộ, lộ ra bên trong một tấm trắng bệch đờ đẫn nam hài gương mặt.

Phốc!

Nam hài t·ừ t·rần nhà khoang trống bên trong nhào xuống tới.

Một thanh đánh tới hướng Tống Tư Ngữ trên thân.

A! ! !

Nàng sợ hãi hét rầm lên, trên mu bàn tay huyết phù một chút sáng lên hồng quang, lan tràn đi lên, người một nhà cũng kịp thời hướng bên trái tránh đi.

Khẩn yếu quan đầu, nam hài rơi xuống đất trước, đưa tay bắt nàng cánh tay một chút, cùng hồng quang lập tức đụng tới.

Trong chốc lát, hồng quang cùng nam hài đồng thời biến mất, huyết phù phảng phất chưa bao giờ xuất hiện qua, nam hài cũng giống như ảo giác, triệt để không thấy.

Chỉ có Tống Tư Ngữ kêu thảm không ngừng trong hành lang khuấy động.

Trên người nàng áo ngủ bị kịch liệt động tác giãy dụa đến giật ra, lộ ra hơn phân nửa bộ phận thân trên, nhưng lúc này nàng cái gì cũng bất chấp. Vứt xuống Ngụy Thành Quân tới lui thân thể, co cẳng liền chạy, đuổi hướng phòng ở bên ngoài lão Dương Vu Hoành ba người.

Lúc này trong đầu óc nàng thuyết âm mưu trong nháy mắt toàn bộ biến mất.

Nếu như Vu Hoành thật là cố ý thiết kế những này, vừa mới hắn nên cũng kịp thời xuất hiện, đuổi tới, đuổi đi đứa bé trai kia.

Nhưng vừa rồi, Vu Hoành căn bản cũng không ở bên người! Xuất liên tục hiện cũng không! Nếu không phải chính nàng kịp thời né tránh, vừa rồi nàng thật sẽ c·hết.

Sẽ c·hết! ! !

Tống Tư Ngữ nhìn xem chính mình trên cánh tay thêm ra tới ba đầu v·ết m·áu, trên mặt toát ra cực hạn sợ hãi.

Nàng một chút minh bạch, vừa mới ý nghĩ của mình tất cả đều là cẩu thí. Vu Hoành là thật cứu được nàng cùng còn lại hai người, không phải cái gì thiết kế!

Trong nháy mắt, nàng bị chính mình vừa mới ý nghĩ ngu xuẩn khóc.

"Không… Đừng bỏ lại ta! !" Nàng thét chói tai vang lên xông ra phòng ở, nhào về phía còn không có tìm xa ba người.

"Ta cũng cùng các ngươi cùng một chỗ! !"

Nàng che ngực, cấp tốc đem áo ngủ đi lên kéo.

"Ngươi lại bị tập kích! ?" Lão Dương một chút liền nhìn ra tình huống, biểu lộ càng thêm khó coi đứng lên.

"Là… Đúng! Vừa mới các ngươi mới đi, liền lại một cái không biết thứ gì, muốn đi trên người của ta nhào…" Tống Tư Ngữ tóc bị thổi làm rối bời, vạn phần hoảng sợ miêu tả.

Nàng nhìn thấy Vu Hoành cũng ở một bên, liền vội vàng tiến lên một phát bắt được hắn cánh tay. Toàn thân dọa đến chim cút một dạng phát run.

"Ta. Ta và các ngươi cùng một chỗ! !" Nàng vội vàng nói.

"Ngụy Thành Quân đâu?" Lão Dương hỏi, hắn mắt nhìn đối phương mu bàn tay, phát hiện huyết phù biến mất.

"." Tống Tư Ngữ không nói.

"Đi, đừng tìm, trở về!" Lão Dương mắng câu, quay người dẫn đầu phòng nghỉ phương hướng tiến đến.

Mà liền tại mấy người quay người trở về lúc, cách đó không xa, ước chừng hơn bốn mươi mét một cái núi đá góc rẽ.

Triệu Tư Tư cả người thành hình chữ đại, bị một loại trong suốt sền sệt chất keo, gắt gao đính vào trên vách núi đá, không thể động đậy.

Trong miệng nàng cũng bị tràn vào loại này chất keo, kêu không ra tiếng. Chỉ có thể miễn cưỡng giãy dụa lắc đầu. Tựa như dính ruồi trên bảng con ruồi.

Nàng nghe được mấy người tiếng nói chuyện, bị gió thổi đến thuận thế bay tới.

Nhưng nàng nói không ra lời, không phát ra được âm thanh, chỉ có thể không ngừng gian nan lắc đầu, cầu nguyện bọn hắn có thể tiếp tục tới, phát hiện nơi này.

Nước mắt chảy ra hốc mắt, theo gương mặt còn chưa tới cái cằm, liền bị gió mạnh thổi lệch ra, rơi trên mặt đất.

Triệu Tư Tư cả người đang bị vách đá, cực kỳ chậm rãi, từ từ thôn phệ đi vào.

Lúc này thân thể nàng phía sau lưng bộ phận, đã có vài centimet huyết nhục bị dung nhập tảng đá, biến mất không thấy gì nữa.

“Cứu mạng. Mau cứu ta… !” Nàng muốn kêu cứu, nhưng căn bản không phát ra được thanh âm nào.

Lúc này nàng mới hiểu được, lão Dương trước đó nói tới, đều là thật.

Vòng tơ hồng kia, cũng là thật, là thật dùng để che giấu khí tức của bọn hắn, bảo vệ bọn hắn không có chuyện.

Có thể nàng hoàn toàn không tin. Không chỉ phá hủy vòng tơ hồng, còn một người đần độn chạy ra. Kết quả. Hiện tại.

Triệu Tư Tư tuyệt vọng khép mở lấy miệng, lại chỉ có thể im ắng chảy ra hối hận nước mắt.

Từ từ, nàng cả người, theo thời gian trôi qua, bị từng chút từng chút, bao phủ hoàn toàn vào ngọn núi, biến mất không thấy gì nữa.

Mà nơi xa ngay tại trở về Vu Hoành, có chút nhíu mày, hướng phía nhìn bên này một chút.

Hắn vừa vặn giống đã nhận ra cái gì, nhưng cảm giác không phải của sở trường của hắn, hắn đều là dựa vào bản năng. Cho nên mặc dù đã nhận ra động tĩnh, nhưng hắn không cảm thấy là người lấy ra, gió, động vật, côn trùng, đều có thể làm ra cấp độ này động tĩnh.

Nếu như là bình thường, hắn khả năng trở về nhìn xem, nhưng bây giờ không có cái này nhàn rỗi.

Hơn mười phút sau.

Lần này, tại lão Dương tự mình tọa trấn dưới, trong phòng không còn chuyện phát sinh.

Mấy người tập hợp một chỗ, một mực ngồi xuống bình minh.

Khi biết Ngụy Thành Quân lại là bị Vu Hoành ngạnh sinh sinh một cước bị đá bay lên, lăn lộn mộc đi qua.

Mấy người lại nhìn Vu Hoành ánh mắt, đều có chút không thích hợp.

Một đêm, Tống Tư Ngữ đều nắm thật chặt Vu Hoành, không buông tay.

Tựa hồ không cùng hắn cùng một chỗ liền sẽ cực kỳ không có cảm giác an toàn.

Sau khi trời sáng.

Lão Dương đứng dậy ra ngoài, tại phòng ở chung quanh giải tơ hồng vòng, sau đó mang theo mấy người một đạo ra ngoài, tìm kiếm Triệu Tư Tư.

Hắn không có rảnh tiếp tục bảo vệ mấy người kia, trên đảo này bởi vì bọn họ đến, kích thích nguyên bản yên lặng nguy hiểm cũng bắt đầu dần dần khôi phục.

Lúc này Ngụy Thành Quân tỉnh táo lại, hắn hai mắt vành mắt biến thành màu đen, đối với Vu Hoành cùng lão Dương không ngừng cảm tạ, thân thể cũng giống như mất ấm đồng dạng, lạnh đến dọa người, rất khó nhúc nhích.

Ánh nắng thanh lãnh, Hoàng Tùng đảo bên trên gió mạnh trận trận, khắp nơi đều bị thổi làm cây cối nghiêng lệch, cát đá vô tung vô ảnh, chỉ có khối lớn tảng đá có thể gánh vác sức gió, lưu tại dễ thấy chỗ.

Nhưng bộ phận cát mịn hòn đá, thậm chí bùn đất, đều bị thổi vào từng cái xó xỉnh.

Trừ ra Ngụy Thành Quân bên ngoài, bốn người ở trên đảo khắp nơi tìm kiếm, nhưng vô luận làm sao tìm được, cũng không tìm tới thần bí biến mất Triệu Tư Tư cùng Tề Tư Yến.

Vào lúc giữa trưa, phía ngoài mặt biển truyền đến động cơ tiếng vang.

Một chiếc cảnh sát biển thuyền chậm rãi từ Hoàng Tùng đảo phụ cận lướt qua.

“Uy! ! Nơi này! !”

Cao Văn đối với cảnh sát biển thuyền lớn tiếng kêu cứu.

Những người còn lại tại sau lưng trên đất trống, dấy lên khói chồng, phóng thích nồng đậm cột khói, hấp dẫn chú ý.

Rất nhanh, cảnh sát biển thuyền tới gần, hai cái áo lam quần dài phối Thương Hải cảnh hạ thuyền, nhìn xem khóc ròng ròng chật vật không chịu nổi mấy người, đều có chút mộng. Nhưng bọn hắn hay là rất nhuần nhuyễn để mấy người lên thuyền.

Tại Cao Văn trận trận trong tiếng hoan hô.

Vu Hoành đứng tại mép thuyền, ngắm nhìn sắp rời đi Hoàng Tùng đảo, mặt không b·iểu t·ình.

“Tư Tư không thấy, Tề Tư Yến cũng m·ất t·ích, hòn đảo này thật sự có vấn đề! Ta đã liên hệ người trong nhà, xin mời càng

nhiều cảnh sát biển lên đảo điều tra.”

“Bọn hắn đại khái sáng mai liền đến.” Tống Tư Ngữ đổi thân quần áo sạch, đi đến Vu Hoành bên người, lúc này gương mặt của nàng còn lưu lại nhìn rõ ràng tái nhợt cùng kinh hoàng.

“Vu đại ca, lần này đa tạ ngươi, ân cứu mạng, sau khi trở về ta sẽ trùng điệp tạ ơn ngươi!

“Ta chỉ là trùng hợp mà thôi.” Vu Hoành trầm giọng nói, “Nói đến, trên đảo này xác thực quá tà môn…”

Hắn lời này là biểu lộ cảm xúc, cái này Hoàng Tùng đảo, rõ ràng có hắc tai khí tức, xuất hiện đồ vật nhưng lại không có hồng trị bức xạ.

Mấu chốt nhất là, tối hôm qua hắn một hơi đánh tan mấy cái Oán Ngấn về sau, nơi này đối với thuyền đen ăn mòn cũng đi theo cấp tốc suy yếu.

“Vu ca, lần này trở về, ngươi nhất định phải cho ta cái mặt mũi! Hảo hảo ở tại Đài Châu nghỉ ngơi điều chỉnh! Ngươi đã cứu ta cùng Tiểu Ngữ, tại Đài Châu về sau muốn làm chuyện gì, cho chúng ta xách một câu chính là!” Cao Văn từ phía sau đến gần tới.

“Các ngươi quá khoa trương, ta chỉ là làm bất luận kẻ nào đều bản năng sẽ đi làm sự tình.” Vu Hoành thản nhiên nói.

“Nói tất cả mọi người sẽ nói, nhưng làm lại khác biệt.” Cao Văn chân thành nói.

“Lần này cần không phải ca, mọi người chúng ta khả năng đều sẽ bị Triệu Tư Tư hại c·hết!”

“Ta cảm thấy không phải Tư Tư.” Tống Tư Ngữ lắc đầu, “Ta khuyên nhủ nàng, nàng…”

“Bất kể có phải hay không là nàng, tìm được trước người lại nói.” Cao Văn lắc đầu nói.

Trong lúc nhất thời ba người cũng sẽ không tiếp tục nói chuyện, chỉ là an tĩnh nhìn xem bên ngoài dần dần đi xa hòn đảo.

Nhìn như đều rất bình tĩnh, nhưng kì thực trong lòng vẫn là lo lắng.

Rất nhanh, cảnh sát biển thuyền từ chiếc kia Cao Văn du thuyền bên cạnh trải qua.

Xuyên thấu qua du thuyền cửa sổ, bọn hắn thấy rõ ràng, trên thuyền phía trên hai tầng trong lâu, đều trống rỗng, không có bất kỳ ai.

Cao Văn bảo tiêu A Tiêu bọn hắn tất cả đều m·ất t·ích bí ẩn. Toàn bộ du thuyền tựa như một cái quan tài lớn, lộ ra một cỗ quỷ dị sức lực.

“Đảo này ta là ép không được.” Lão Dương giận dữ nói, “Lại m·ất t·ích hai người, nhất định phải lấy trong phủ báo cáo.”

“Dương lão, có gì cần hỗ trợ, cứ mở miệng.” Cao Văn vội vàng nói.

“Thu tiền là được, lão phu không ít vật liệu cũng muốn dùng tiền mua.” Lão Dương cấp tốc nói.

Lúc này Cao Văn vỗ ngực nói bao trên người mình. Hắn khác không nhiều, chính là tiền tiêu vặt nhiều!

Ngay sau đó, bọn hắn bắt đầu hướng lão Dương nghe ngóng Oán Ngấn tình huống cặn kẽ. Lão Dương cũng không giấu diếm, từng cái trả lời giải thích.

Biết được Oán Ngấn chi tiết tư liệu về sau, tâm tình mấy người xe cáp treo, lúc cao lúc thấp, lúc này cảm kích, ngược lại trong lòng sợ hãi hơi đạt được trấn an, mặc dù mệt vô cùng, nhưng cuối cùng nguyện ý riêng phần mình tiến cảnh sát biển trong thuyền khoang thuyền nghỉ ngơi.

Chỉ có Vu Hoành cùng lão Dương, lẳng lặng đứng ở mép thuyền, nhìn ra xa càng ngày càng xa Hoàng Tùng đảo.

Chương 118: Tay nhiễm vương huyết

Chương 283: Đường tắt (1)

“Lại nói… Tiểu hỏa tử, buổi tối hôm qua biểu hiện không tệ.” Lão Dương gió biển thổi, đưa tay vỗ vỗ Vu Hoành phía sau lưng, bàn tay lại b·ị b·ắn ngược chấn động đến đau nhức, trong lòng hơi kinh ngạc cái này bắp thịt độ cứng.

“Hẳn là.” Vu Hoành thở dài, “Chỉ tiếc hay là có hai người không thấy…”

“Ngươi cái này diễn có chút giả.” Lão Dương lắc đầu, cười nhạo một tiếng, “Ngươi cùng các nàng không thân chẳng quen, coi như m·ất t·ích cũng không nên là cái b·iểu t·ình này.”

“. Ta trời sinh thiện lương không được?” Vu Hoành đi ngạnh xuống, nhíu mày bất mãn nói.

“Được được.” Lão Dương cúi đầu xuống, đốt điếu thuốc, mỹ mỹ hút miệng.

“Ta mặc kệ ngươi ẩn giấu bản lãnh gì, nhưng trên người ngươi có nhàn nhạt âm khí, Oán Ngấn không phải tốt như vậy lợi dụng, hơi không cẩn thận liền sẽ bị phản phệ mệnh tang Hoàng Tuyền.”

Hắn tựa hồ là coi Vu Hoành là thành một ít muốn lợi dụng Oán Ngấn người hữu tâm.

“Dương lão đây là ý gì?” Vu Hoành mặt lộ không hiểu.

“Cái gì gọi là âm khí?”

“Trang, Oán Ngấn đeo trên người khí tức liền gọi âm khí, tiểu tử ngươi, đáng tiếc gặp được ta quá muộn, nếu là sớm đi, ta có thể dẫn ngươi nhập chính đạo, hiện tại xác thực quá muộn…” Lão Dương thở dài một tiếng, “Về sau ta chỗ này coi như

xong, ngươi nhớ kỹ, không có việc gì đừng đi Tiên Thiên Cửu Môn đạo quán phạm vi, miễn cho bị hiểu lầm bị nhằm vào."

"… . ? ? ?" Vu Hoành một mặt hoang mang.

"Trở về lên mạng điều tra thêm liền biết." Lão Dương lười nhác nhiều lời, đánh một cái ngáp, quay người cũng đi tìm địa phương nghỉ ngơi.

Lưu lại Vu Hoành như có điều suy nghĩ.

Lão Dương nói trên người hắn có âm khí, hắn không rõ ràng loại cảm ứng này đến cùng nguồn gốc từ tại chỗ nào.

Là Thái Uyên Chính Pháp? Hay là hấp thu hồng trị Bôn Lôi Thối? Hay là vừa hình thành Thiên Hà? Cũng hoặc là, là hắn lớn nhất bí ẩn —— hắc ấn?

Đứng tại mép thuyền hắn trong lúc nhất thời không có nhúc nhích, chỉ là trong đầu không ngừng hiện lên đủ loại phỏng đoán.

Cảnh sát biển thuyền một đường tiến lên, trọn vẹn chạy hơn nửa canh giờ, mới đến một chỗ quy mô không lớn quạnh quẽ hải cảng.

Bến cảng hiện lên hình chữ U, một bên ngừng rất lớn tầng năm du thuyền xa hoa, địa phương còn lại thì là phổ thông thuyền đánh cá, thuyền vận tải.

Trên bờ phòng ốc kiến trúc cao ốc cái gì, phong cách cũng càng giống như là thập niên 90 đại lục nội địa, sắc điệu bảo thủ mà mộc mạc.

Người tới lui chảy, mặc phong cách ngược lại là bắt đầu mở ra đứng lên, các phái nữ quần ngắn tất chân sóng lớn tóc khắp nơi có thể thấy được, đám đàn ông âu phục sơ-mi áo cao bồi áo khoác da cũng không ít.

Xe gắn máy ông ông tác hưởng, lui tới xuyên thẳng qua, xe hơi nhỏ phần lớn đều bôi thành màu đỏ sậm màu đen bên cạnh còn có xe đạp tùy hành.

Xa xa nhìn lại, Vu Hoành trong lúc nhất thời còn tưởng rằng chính mình là về tới thập niên 90 Trung Quốc.

Chỉ là khi nhìn đến một chút cửa hàng chiêu bài lúc, mới có thể phân biệt ra được, nơi này không phải Trung Quốc.

‘Á Tùng hạt dưa vàng buôn bán trên biển quốc tế.’

‘Á Tùng đối ngoại chiêu đãi chuyên môn khách sạn.’

Á Tùng quốc tế hội giúp nhau Đài Châu phân bộ.

Loại này mang theo Á Tùng chữ chiêu bài chỗ nào cũng có.

Cái này khiến Vu Hoành minh bạch, nơi này, có lẽ quốc gia tên chính là Á Tùng. Mà khối này địa phương nhỏ bến cảng, hẳn là Đài Châu.

Ông.

Lúc này cảnh sát biển thuyền mang theo mấy người chậm rãi cập bờ, trên bờ đã có xe cùng người đang đợi.

Chờ không ít người, trong đó có một ít giày tây, nam nữ tất cả từng đôi từng đôi đứng đấy, bọn hắn nhìn về phía xuống thuyền mấy người lúc, ánh mắt mang theo rõ ràng lo lắng cùng chờ đợi.

“Văn Văn!” Một người có mái tóc hoa râm lão đầu tử tại mấy cái bảo tiêu bảo vệ dưới, hướng phía Cao Văn bước nhanh tới.

“Cha!” Cao Văn lệ nóng doanh tròng, cũng đi theo nhích tới gần, ôm chặt lấy lão cha không buông tay.

Một bên khác, Tống Tư Ngữ cùng một đôi khí chất nội liễm vợ chồng trung niên tụ hợp, cũng nước mắt rưng rưng ôm phụ nhân chảy nước mắt.

Ngụy Thành Quân thì là đi đến một cỗ xe việt dã màu đen một bên, cùng bên cạnh xe vợ chồng thấp giọng nói chuyện.

Lão Dương vỗ vỗ tay.

“Xem bộ dáng là không sao ta đi trước, có chuyện gì có thể tới Thiên Sư phủ báo đạo hiệu của ta, chớ vào cửa liền không sao, giá tiền dễ thương lượng.”

“Chờ một chút, Dương lão ngài đạo hiệu kêu cái gì?” Vu Hoành tranh thủ thời gian gọi lại đối phương.

“A? Ta không có nói cho ngươi sao?”

“Không có…” Vu Hoành im lặng.

“Mộc Dương Tử.”

“Mục Dương Tử… Đạo hiệu tốt!” Vu Hoành lập tức hiểu rõ.

Lão Dương cười cười, cùng Cao Văn Tống Tư Ngữ khoát khoát tay, liền nhanh chân rời đi.

Vừa đi, còn vừa cầm điện thoại xem xét phía trên tình huống. Có cảnh sát đi lên ngăn cản, nhưng cùng hắn nói mấy câu về sau, liền thả hắn rời đi.

Rất nhanh, một đoàn người đến cục cảnh sát đơn giản làm ghi chép.

Cao Văn, Tống Tư Ngữ, Ngụy Thành Quân, đều cho Vu Hoành lưu lại số điện thoại di động phương thức liên lạc, còn có đại khái một cái địa chỉ.

Cha mẹ của bọn hắn cũng đều rất khách khí, cùng Vu Hoành chân thành nói tạ ơn, cũng cấp ra từng cái ý nghĩa không rõ hứa hẹn.

Nhưng cụ thể những này hứa hẹn có thể có bao nhiêu dùng, vậy liền không rõ ràng.

Rất nhanh ghi chép hoàn thành, mấy người rời đi.

Chỉ lưu Vu Hoành một cái, ngồi ở cục cảnh sát phòng làm việc.

Không lớn trong căn phòng nhỏ, thả một tấm bàn gỗ dài, bốn tấm kim loại ghế dựa.

Vu Hoành ngồi bên trái, hai cái nhân viên cảnh sát một nam một nữ ngồi phía bên phải.

“Rất xin lỗi, chúng ta trải qua cẩn thận kiểm chứng, không có tại nội bộ trong kho tài liệu tìm tới thân phận của ngươi ghi chép.” Nữ cảnh sát cầm Vu Hoành thông tin cá nhân đăng ký đơn, có chút bất đắc dĩ.

“Nói đi, Vu Hoành tiên sinh, ngươi hẳn là không biết địa phương nào lén qua tới a?”

“Ta thật là thẻ căn cước mất rồi, muốn làm một cái. Hộ chiếu cũng không có.”

Vu Hoành hiện tại tiếng bản địa nói đến càng ngày càng trượt.

Hắn không quan trọng ngồi trên ghế, nhìn xem đối diện hai người.

Hai người này trước ngực thân phận bài bên trên viết: Vương Xuân Đông cùng Trần Hi.

“Ai.” Trần Hi rất là bất đắc dĩ, như loại này lén qua tới, xé hộ chiếu ném đi thẻ căn cước, sau đó béo biên một cái không biết địa phương người da đen bọn hắn thấy cũng nhiều.

Chỉ là nhiều như vậy người da đen bên trong, thật giống trước mắt cái này Vu Hoành trấn định như vậy, còn xác thực không nhiều.

“Có phải hay không là có khả năng ghi vào thời điểm không có ghi chép đúng? Hoặc là để lọt ghi chép rồi?” Vu Hoành tùy ý nói.

“Có này khả năng…” Vương Xuân Đông đánh một cái ngáp, muốn sớm một chút tan việc, “Như vậy đi, ngươi xác định chỗ ở của ngươi chính là Hoàng Tùng đảo?”

“Vâng, xác định.” Vu Hoành chăm chú gật đầu, “Lần này ta trở về, phát hiện ở trên đảo thế mà chỉ còn lại có mấy người. Trước kia phòng cũ cũng mưa dột không có cách nào ở, chỉ có thể đi ra chiêu đãi ngươi việc để hoạt động.”

“.” Hai người liếc nhau, dứt khoát lười nhác quản người này rồi.

Vương Xuân Đông nháy mắt ra dấu, ý là dựa theo quy củ cũ tới.

Trần Hi do dự một chút, cũng nghĩ sớm đi tan tầm về nhà, liền cũng gật gật đầu.

“Dạng này, chúng ta cho ngươi một lần nữa ghi vào một lần hệ thống, bổ sung một chút thẻ căn cước, ngươi qua mấy ngày tới này lấy, về sau chú ý chớ làm mất, biết không?” Trần Hi dặn dò.

Kỳ thật nàng rõ ràng đối phương rất có thể chính là người lén qua, nhưng vì bớt việc, nàng cũng lười vạch trần. Dù sao loại sự tình này cả nước trên dưới đều có, đối mặt loại này xé hộ chiếu ném thẻ căn cước, tất cả mọi người như thế xử lý, cũng không thiếu nàng một cái.

Một phen một lần nữa đăng ký về sau, Vu Hoành đi ra cục cảnh sát lúc, đã là hơn bốn giờ chiều.

Hắn nhìn qua sáng tỏ nhiều mây bầu trời.

Gió nhẹ quét trên thân, từ cổ cùng ống tay áo chui vào trong, ngứa một chút, mang theo nhà khác thịt kho tàu hải sản hương khí.

Đứng ở cục cảnh sát cửa ra vào, Vu Hoành bỗng nhiên trong nháy mắt, có loại đại mộng mới tỉnh ảo giác.

Phảng phất hắn lập tức về tới chính mình ra đời địa phương, ra đời thế giới…

Nơi đó không có hắc tai, không có nguyên tai, chỉ có an tĩnh bình hòa phổ thông sinh hoạt

Hắn cũng không có trải qua hết thảy, chỉ là làm một giấc mộng.

Một hồi lâu, hắn mới cúi đầu xuống.

Trước ẩn tàng tự thân, thử tiếp xúc bên dưới Thiên Sư phủ các loại nắm giữ lực lượng đặc thù thế lực, nhìn xem có thể hay không tìm tới đối phó nguyên tai tính nhắm vào biện pháp. Nơi này có thể duy trì từ cổ đại đến bây giờ cùng hắc tai đối kháng, tuyệt đối không giống bình thường.

Lúc trước hắn cùng lão Dương nói chuyện phiếm lúc, liền nghe được thời kỳ cổ đại, nơi này liền xuất hiện qua hắc tai.

Ý vị này hắc tai đối với nơi này ăn mòn, rất sớm rất sớm đã đã bắt đầu.

Chỉ là một mực không có thể thành công.

Cho nên thế giới này, chỉ sợ nước so với hắn tưởng tượng phải sâu rất nhiều.

'Nếu đã tới, trước tiên tìm một nơi ở lại lại nói.'

Suy nghĩ một chút, Vu Hoành thuận cục cảnh sát cửa lớn bên phải, dạo bước đi lại đứng lên. Vừa đi hắn một bên ánh mắt liếc nhìn, suy tư hôm nay làm như thế nào ngủ.

Rất nhanh, hắn tại một chỗ trong ngõ nhỏ, tìm được một nhà lóe lên đèn nê ông quán trọ nhỏ —— Hồng Mai lữ quán.

Cầm cục cảnh sát mở cho hắn lâm thời thẻ căn cước tờ đơn, hắn đưa tay tại trong túi quần sờ lên, rỗng tuếch túi quần nói cho hắn biết, không có tiền ở không được lữ quán.

"Thất sách…" Vu Hoành đứng tại lữ quán trước, lông mày có chút phát nhàu.

"Ca ca ngươi muốn dừng chân sao?" Bỗng nhiên bên người một cái sóng vai tóc ngắn nữ hài đứng người lên, hướng hắn ngọt ngào cười cười.

Nữ hài một bên bên mặt có lớn chừng quả trứng gà đỏ sậm bỏng, cứ việc tóc có che lấp, nhưng khi cười vẫn có thể nhìn ra có chút doạ người.

Cái kia bỏng vết sẹo tựa như lột da thịt tươi, đỏ chói còn tại theo biểu lộ nhúc nhích.

“Ừm. Đến cục cảnh sát làm việc, quên mang tiền. Có thể ký sổ a? Qua mấy ngày trả tiền.” Vu Hoành chăm chú trả lời.

“A.” Nữ hài chần chừ một lúc, “Ta đến hỏi gia gia.”

Nàng quay người chạy vào lữ quán, chỉ chốc lát sau lại chạy ra.

“Ca ca ngươi trước tiến đến đi. Bên ngoài mát.”

Vu Hoành gật đầu lên hai cấp bậc thang, đi vào lữ quán.

Có chút âm u lầu một trong phòng nhỏ, vách tường màu trắng, màu trắng mặt đất, đỏ sậm phía sau quầy nằm sấp một cái ngáp dài lão đầu hói.

Hắn dụi dụi con mắt, đánh giá Vu Hoành một chút.

“Ở bao lâu?”

“Không xác định, đại khái mấy ngày thời gian.” Vu Hoành trả lời, “Ở chỗ này gặp được chút chuyện, hành lý cái gì vứt hết, liền thân phận chứng cũng là mới bổ sung.”

Hắn đến lúc thẻ căn cước đưa tới cho đối phương nhìn.

Lão đầu nhìn một chút, trả lại hắn.

“Cũng không dễ dàng, vậy trước tiên tính ngươi hai ngày, một ngày bốn mươi tiền phòng, thế nào? Ăn cơm cái gì một trận hai mươi.”

“Đi! Người nhà ta đã cho ta đưa tiền đến đây. Yên tâm.” Vu Hoành ngược lại là không nghĩ tới gặp được người tốt.

Dạng này cũng sẽ không cần ngủ đầu đường, bằng không cũng chỉ có thể chạy ra bến cảng, tìm một chỗ không người triệu hoán thuyền đen về doanh địa.

“Ca ca, một hồi sáu điểm bắt đầu ăn cơm. Nhớ kỹ xuống tới, tại lầu một.” Nữ hài cười căn dặn.

“Ừm, tạ ơn.” Vu Hoành nói lời cảm tạ.

“Linh Đang, làm việc làm xong không?” Lão đầu tử đột nhiên hỏi.

“Còn có một chút, ta lập tức đi!” Nữ hài tranh thủ thời gian quay người chạy lên lâu.

Vu Hoành nhìn xem bóng lưng của nàng, trong lúc nhất thời phảng phất thấy được một phiên bản khác Y Y.

Rất nhanh, lão đầu tử mang theo hắn lên lâu tiến vào một căn phòng, lưu lại chìa khoá, dặn dò vài câu, liền xuống dưới rời đi.

Trong phòng thế mà còn có thể xem tivi, còn có điện thoại, một cái sân thượng nhỏ chỗ tia sáng sáng tỏ, gió nhẹ từ lúc mở cửa sổ thổi tới, mang theo màu ngà sữa màn cửa có chút lay động.

Chương 118:

Chương 284: Đường tắt (2)

Ngồi vào cuối giường chỗ, Vu Hoành thở hắt ra.

‘Hay là phải trở về một chuyến a… . Bên này không có tiền quá không tiện… .’

Hắn tung tung chìa khoá, đi đến sân thượng chỗ, nhìn xuống đi.

Phía dưới chính hướng về phía hải cảng, từng chiếc thuyền lui tới ghé qua, thỉnh thoảng phát ra vang dội thôi còi.

Buổi chiều trời chiều ẩn ẩn từ tầng mây dày đặc ở giữa lộ ra một tia đỏ ửng, như ẩn như hiện.

Một đám hải âu bao quanh bến cảng không ngừng phi hành, phảng phất tại cử hành cái gì tập thể nghi thức.

“Thật tốt…” Vu Hoành hít sâu một hơi, có chút tham lam ngửi ngửi trong không khí cỗ kia đủ loại kiểu dáng cơm tối nấu nướng hương khí…

‘Rất muốn rất muốn tại nơi này vĩnh viễn tiếp tục chờ đợi…’

‘Nhưng…’

Đè xuống trong lòng tiếc nuối, hắn đem chìa khoá thăm dò tốt, quay người mở cửa ra gian phòng.

Rất nhanh rời đi lữ quán.

Hắn từ từ bắt đầu chạy, tựa như những cái kia rèn luyện thân thể vận động kẻ yêu thích, một bên chạy, một bên hướng phía bến cảng bên ngoài chạy tới.

Ước chừng hơn hai mươi phút sau.

Hắn thuận đường cái, chạy tới một đoạn hoàn toàn không người hoang vu bãi biển.

Trên bờ biển loạn thạch gầy trơ xương, dốc đứng nguy hiểm, nước biển mãnh liệt một lần tiếp một lần nện ở trên đá ngầm, tóe lên bọt nước.

Vu Hoành dưới chân nhảy lên, nhẹ nhàng nhảy lên một khối khá lớn đá ngầm màu đen, trong lòng kêu gọi thuyền đen.

Rất nhanh, hắc vụ từ từ ở phía trước hiển hiện, không bao lâu, một chiếc cũ nát thuyền đen, xuất hiện ở trước mặt hắn.

Nhảy lên thuyền, Vu Hoành quay đầu nhìn qua đá ngầm bãi biển, trong mắt toát ra một tia không muốn trở về lưu luyến.

Thuyền đen từ từ mang theo hắn, bao phủ hoàn toàn tại trong hắc vụ, hướng lúc đến phương hướng trở về.

Hơn mười phút sau.

Hắc vụ phía trước tách ra, lộ ra doanh địa cầu gỗ.

Cầu gỗ bên dưới vẫn như cũ là cuồn cuộn phun trào Hắc Hà nước sông.

Không khí nhiệt độ từ lâu trở lại âm 100 độ nhiều trạng thái.

Bành.

Vu Hoành nhảy xuống thuyền nhanh chân đi hướng doanh địa chính diện.

Đi vào chính diện, hắn kiểm tra xuống Chung Cực Chi Môn, đại môn này bị dựng ba mặt tường vây bảo vệ, chỉ lộ ra một mặt phóng thích u lam vầng sáng.

Thỉnh thoảng liền có từng luồng từng luồng không rõ ràng cho lắm lam quang sự vật từ trong cửa lao ra. Sau đó bị bên ngoài hắc tại một đoàn nhóm lớn chen chúc tới, cùng lam quang sự vật đối cứng.

‘Ở bên kia làm sao tới tiền nhanh?’ Vu Hoành suy tư dưới, ‘Tốt nhất vẫn là hợp pháp.’

Chỉ chốc lát sau, hắn về sơn động kiểm tra xuống máy truyền tin, phát hiện hay là không có liên hệ, liền dứt khoát mặc vào đồ bộ, rời đi doanh địa, hướng phía gần nhất thôn trấn phương hướng tiến đến.

Chỉ chốc lát sau.

Bạch Thạch trấn bên trên.

Vu Hoành một đường đi tại trắng xoá tràn đầy tuyết đọng trên mặt đường.

Hai bên trái phải phòng ốc có đổ, có chôn, an tĩnh im ắng, không có một ai.

Rất nhanh, Vu Hoành bước chân dừng lại, phát hiện mục tiêu của mình.

Bá.

Hắn chớp mắt xuất hiện tại cửa hàng kia trước mặt, nội khí phát động, lập tức cửa hàng chung quanh mặt đất đại lượng tuyết phấn một chút nổ tung.

Đại lượng tuyết phấn bị tạc đến hai bên, lộ ra nguyên địa một cái rất lớn hố sâu.

Đáy hố, chính là cửa hàng này cửa vào.

‘Hoán Nhiên Hoàng Kim.’

Đây là nhà này chiêu bài.

Vu Hoành cưỡng ép kéo cửa ra, xoay người đi vào.

Bên trong quầy hàng có bị đ·ánh đ·ập vết tích, nhưng tuyệt đại bộ phận kim sức đều tại.

Vu Hoành tiến lên, tùy tiện tuyển mấy cái dễ dàng mang vòng tay vàng nhẫn vàng, bỏ đi nhãn hiệu, xem xét phải chăng có hay không ấn ký.

Những này đều không có. Hắn mới thăm dò tốt hoàng kim, quay người rời khỏi cửa hàng.

‘Làm tài chính khởi động, đầy đủ. Mặt khác hợp pháp thu nhập đối với ta mà nói rất dễ dàng.’

Mang theo kim sức, hắn rất nhanh kêu gọi thuyền đen, thay đổi y phục trở lại Hoàng Tùng đảo thế giới.

Tùy tiện tìm nhà bên đường hoàng kim thu về cửa hàng, tiện nghi bán mất vòng tay vàng chiếc nhẫn, sau đó trên người hắn liền nhiều hơn hơn năm vạn tiền mặt.

Trở lại lữ quán, Vu Hoành đem tiền giao rơi, vừa vặn vượt qua ăn cơm, liền đổi thân sơ mi đen áo quần jean, xuống lầu cùng một chỗ.

Ăn cơm người có bốn cái

Lão đầu và nữ hài hai người, Vu Hoành cùng một cái khác mặt mũi tràn đầy tiều tụy phụ nữ trung niên.

Trong phòng nhỏ, giản dị giá đỡ trên bàn, thả ba món ăn một món canh.

Ớt xanh xào thịt, cà chua xào trứng, nấu nước lát cá, rong biển đậu phụ khô bối canh.

“Tới tới tới đừng khách khí. Đồ ăn số lượng ta là theo sáu người phần làm, dùng sức ăn!” Lão đầu tử nhiệt tình chào mời.

Vu Hoành nhìn xem trên bàn dùng bốn cái bồn trang thức ăn, cũng cầm chén đứng dậy thêm cơm.

Mọi người riêng phần mình thêm tốt cơm bắt đầu ăn, lão đầu tử liền bắt đầu nói liên miên lải nhải nói lên hôm nay ở bên ngoài tản bộ nghe được bát quái cùng bản địa tin tức.

Nói nói, hắn liền nhìn về phía phụ nữ trung niên kia.

“Muội tử, con của ngươi bên kia tình huống thế nào? Có thể đi ra sao?”

“Còn không rõ ràng lắm… Nói là, còn tại đi theo quy trình, để chúng ta các loại…” Phụ nữ cúi đầu, khổ sở nói.

“Ta đã cho người ta chịu nhận lỗi, bồi thường tiền, cũng cho bọn hắn quỳ xuống, có thể…”

“Ai… Nói đến, ta vừa mới trở về trước, lại nghe được thành nam bên kia ra cùng các ngươi rất giống bản án. Nghe láng giềng nói, tựa như là một đám người trẻ tuổi cùng một chỗ hẹn xong đi nông thôn thôn chơi, kết quả đi thời điểm là ba người, trở về cũng chỉ có một.”

“Con của ta. Trong nhà ngay cả gà cũng không dám đụng, làm sao có thể đi g·iết người! ?” Phụ nữ che mặt nhỏ giọng khóc lên.

“Gần nhất cái này đều tốt vài lần, đều là loại này không đầu không đuôi bản án.” Lão đầu tử giận dữ nói.

“Có người nói là cái gì đồ không sạch sẽ tại quấy phá. Lão đầu ta là không tin.”

Tiếp lấy hắn lại nói liên miên lải nhải nói mặt khác mấy cái bản án, phàn nàn cảnh sát không phá được án liền ba phải, nhưng rất nhiều đồ vật người địa phương là lừa gạt không đi qua, mọi người đều biết là chuyện gì xảy ra, chỉ là khó mà nói đi ra mà thôi.

Vu Hoành ở một bên an tĩnh nghe, không có lên tiếng. Từ lời của lão đầu bên trong, hắn ẩn ẩn cảm giác nơi này có lẽ đã có đồ vật chảy vào, bắt đầu.

Một bữa cơm ăn xong, hắn có chút thỏa mãn khen lão đầu vài câu, rất lâu chưa từng ăn như thế bình thường đồ ăn, cái này khiến hắn cảm giác ăn cái gì đều giống như sơn trân hải vị, mỹ vị đến cực điểm.

Cũ kỹ máy tính máy móc phát ra ong ong mảnh vang, quạt liều mạng ra bên ngoài tản ra nóng. Sau khi ăn xong ra ngoài tản bộ, hắn rất nhanh liền tại một bên tìm được một nhà quán net chui, đi vào nạp tiền, khởi động máy.

Chỉ chốc lát sau, một cái là to lớn logo chợt lóe lên.

Ngay sau đó là có chút nhìn quen mắt hệ điều hành giới diện.

‘Ngược lại là cùng trước kia đã dùng qua máy tính không sai biệt lắm.’ hắn có chút may mắn chính mình không cần lại thích ứng một lần.

Thuần thục ấn mở website, đưa vào Thiên Sư phủ ba chữ.

Rất nhanh, bá một chút, từng dãy điều mục rõ ràng hàng ra.

Hắn rất mau tìm đến Thiên Sư phủ Offical Website website, click đi vào.

Lập tức màn hình lóe lên, một bộ dưới trời chiều đạo cung cửa lớn tấm hình, làm bối cảnh hình, xuất hiện tại trước mắt hắn.

Màu vàng cùng màu đỏ làm chủ giọng trên cửa chính, là một cái cự đại Thái Cực Đồ tiêu ký.

Càng phía trên hơn dùng màu lam hình mờ đánh dấu lấy Á Tùng Đạo gia liên hợp tổng hội, Tiên Thiên Cửu Môn liên hiệp hội, Thiên Sư phủ toàn cầu liên hợp tổng môn, các loại chữ.

‘Tư duy đạo đồ giống như kết nối kết cấu đồ… . Rất chính quy a…’ Vu Hoành tiếp tục click trang kế tiếp.

Tiến vào trang web, bên trong là cùng đồng dạng cơ cấu trang web không sai biệt lắm kết cấu, từng đầu ngăn kéo thức tuyển hạng, tùy ý ấn mở một cái tuyển hạng về sau, bắn ra từng mảnh từng mảnh

Tiên Thiên Cửu Môn, là căn cứ đạo môn to to nhỏ nhỏ trên trăm bè cánh, ngược dòng tìm hiểu đầu nguồn, quyết định chín đại truyền thừa lưu phái. Cửu môn phân biệt đại biểu nhất mạch từ xưa đến nay không đứt gãy truyền thừa.

Thái Thượng ngưng hư cung. Rất nhanh, hắn liền tìm được Tiên Thiên Cửu Môn nội dung cụ thể.

Cửu môn thành viên: Vân Xung sơn Thượng Nguyên Thiên Sư phủ, Hạ Nguyên Thiên Sư phủ, Kim Tiêu quan, Vân Thâm quan, Mạc Vấn cung, Đại Vân La quan, Tử Hòa cung, Thanh Hà cung.

Vu Hoành đem cái này chín cái danh tự nhớ kỹ, sau đó lại mở ra website mới, bắt đầu điều tra Oán Ngấn.

Nhưng lục soát cơ hồ đều là cổ tịch nguyên văn, hay là thoại bản loại hình truyền thuyết thần thoại, hiện đại một cái cũng không có.

Hắn suy nghĩ một chút, lại sửa đổi là đen tai.

Nhưng vẫn là tìm không thấy.

Lại đổi thành hắc vụ.

Lần này đi ra… .

Một mảng lớn tìm kiếm đầu từ lít nha lít nhít chừng mấy vạn đầu, không ít là trò chơi tiểu thuyết tương quan.

Vu Hoành nhẫn nại tính tình từng cái click.

Rốt cục, tại hơn một giờ về sau, hắn ngừng con chuột, ánh mắt rơi vào trên màn hình.

‘Năm 1942 tháng 4, Mạc Vấn cung Bất Ngữ chân nhân hiệp đồng Bắc Bộ quân khu chấp hành đặc biệt hành động, thành công phong tồn ba khu cao nguy hắc vụ cửa hang.’

Đây là một thiên nhân vật truyền kỳ bên trong một đầu xen lẫn hồi ức.

Vu Hoành tiếp tục tìm kiếm.

Rất nhanh, lại đang một cái lữ hành du ký trong sách, tìm tới một đoạn cùng loại văn tự.

‘Hơn bốn mươi năm trước Tề Hành sơn, mặc dù sơn thanh thủy tú, nhưng cũng bởi vì hắc vụ động tồn tại mà nguy hiểm trùng điệp, đi vào người không cách nào tìm ra phương hướng. Sau bởi vì thượng du thắng địa.’

Hiện lên hắc vụ cửa hang, đây là mấy hồ tất cả mọi người dùng cộng đồng hình dung miêu tả. Nguyên Thiên Sư phủ Thiên Sư đến đây làm một trận pháp sự, nói đến thần kỳ, pháp

sự sau khi hoàn thành, hắc vụ động cũng đã biến mất. Nơi này từ đó liền trở thành lâu dài không suy lữ

‘Quả nhiên… Hắc tai rất có thể rất sớm đã bắt đầu ăn mòn nơi này, chỉ là thế giới này Tiên Thiên Cửu Môn khắp nơi phong tỏa ngăn chặn, cưỡng ép đem hắc tai kéo dài áp chế, ngăn chặn cho tới bây giờ.’ không chỉ như vậy hắn còn tiếp tục tại một chút du lịch truyện ký bên trong, phát hiện hắc vụ động tồn tại.

Vu Hoành tra được, hiện tại là năm 2012, cùng lúc trước Địa Cầu thời gian rất là tương cận, đều là hơn hai nghìn năm dương lịch thời gian.

Mà nơi này liên quan tới hắc vụ động ghi chép, trừ ra Á Tùng địa khu, còn có mặt khác từng cái quốc gia đều có.

Hắn cả ngày đều tại máy tính trước mặt ngồi, không ngừng tìm kiếm các loại ngôn ngữ website ghi chép.

Nơi này không có tường, có thể tùy ý kết nối nước ngoài website.

Thế là máy phiên dịch cũng bắt đầu toàn công suất vận chuyển, lợi dụng mạng lưới từ điển, phát âm, hình chữ, văn chương các loại phi tốc ghi vào.

Đến hơn mười một giờ khuya, Vu Hoành máy phiên dịch đã nắm giữ vượt qua mười bốn trồng cái này địa phương ngôn ngữ văn tự phát âm.

Trừ ra số ít trật tự từ khác biệt loại ngôn ngữ, tuyệt đại bộ phận đều có thể làm đến đồng thanh phiên dịch.

Mà Vu Hoành cũng tra được vượt qua tám mươi đầu từng có phía quan phương ghi chép hắc vụ động ghi chép.

Trừ ra Tiên Thiên Cửu Môn bên ngoài, còn có phật môn hai đại bè cánh: Kim Cương tông cùng Tu La tông. Hai cái này cũng tại phong ấn hắc vụ động bên trên hiện ra qua tung tích,

Vu Hoành liên tưởng tới tại quầng sáng bên cạnh nhìn thấy những cái kia cao nguy hắc tai, lít nha lít nhít không biết có mấy ngàn con nhiều, nhìn nhìn lại bên này không ngừng bị phong tồn từng cái hắc vụ động.

Vu Hoành tâm tình có chút kích động. Nếu như hắc vụ động chính là quầng sáng, cái kia… Nơi này.

Có thể một mực kéo lấy không bị hắc tai phá hư, đó chính là thật. Quá mạnh!

Đây là hắn chân chính gặp phải, cái thứ nhất có thể đối kháng chính diện nguyên tai, cam đoan tự vệ thế lực.

Trước đó Thái Uyên chính giáo, Chính Nguyên giáo, còn có hắn tu hành công pháp bối cảnh thế lực bọn họ, cả đám đều từng rất cường đại, nhưng ở nguyên tai trước mặt… .

Không phải diệt môn, chính là liên đới chính mình thế giới kia cũng bị hủy diệt, đây chính là hắc ấn tự mình nhận chứng trong sách hướng dẫn ghi chép.

Mà lúc này giờ phút này, Vu Hoành xem như thật cái thứ nhất gặp được có thể chính diện cùng hắc tai đối cứng thế lực lớn.

Chương 285: Đường tắt (3)

Chương 285: Đường tắt (3)

‘Phải nghĩ biện pháp, học được cái này Tiên Thiên Cửu Môn chân chính hệ thống sức mạnh! Nếu như có thể khuếch tán ra đến, về sau ta đối mặt nguyên tai, nói không chừng cũng có thể nhiều một phần nắm chắc, nhiều một phần sức tự vệ. Nếu như có thể mang về, Y Y bên kia, cũng có thể tốt hơn quá nhiều!’

Nghĩ tới đây, Vu Hoành lập tức bắt đầu tìm kiếm ‘Như thế nào gia nhập Tiên Thiên Cửu Môn’ .

Phàm là thế lực, chỉ cần có tuyên truyền, đều nhất định cần máu mới gia nhập.

Cho nên, chỉ cần tìm được đối phương chiêu tân đường tắt là được.

Một phen lốp bốp thao tác về sau, Vu Hoành từ xếp hạng thứ nhất Thượng Nguyên Thiên Sư phủ tìm kiếm lên.

Mặc dù phía trên nói xếp hạng không phân tuần tự, nhưng lời này nghe một chút coi như xong, địa phương khác có thể sẽ không phân, nhưng ở nơi này, loại này có được võ lực trong tổ chức, hạng nhất, là cái rất vi diệu vị trí, tuyệt đối sẽ không không phân.

Mấy phút đồng hồ sau.

Thượng Nguyên Thiên Sư phủ chiêu tân yêu cầu, xuất hiện ở trước mặt Vu Hoành.

Thiên Sư phủ không đối ngoại chiêu tân, chỉ từ Thượng Nguyên Đạo Học trung học phổ thông trúng tuyển thành tích ưu dị người gia nhập.

‘A, hóa ra người ta là làm cấp 3 chính mình bồi dưỡng.’

Vu Hoành khóe miệng khẽ động lại tiếp tục tìm kiếm, cái này cấp 3 làm sao gia nhập.

Thượng Nguyên Đạo Học trung học phổ thông, trên nguyên tắc chỉ tuyển nhận Thượng Đạo trung học sơ cấp sinh viên tốt nghiệp. Không đối ngoại chiêu sinh.

“.” Vu Hoành đóng lại website, lựa chọn kế tiếp.

Cũng không thể để hắn một lần nữa đi đọc một lần cấp 2 a?

Rất nhanh, Hạ Nguyên Thiên Sư phủ cũng giống như vậy yêu cầu. Đều là muốn từ tiểu học liền bắt đầu một đường bồi dưỡng đi lên, đến đại học liền trực tiếp tiến vào Thiên Sư phủ bồi dưỡng.

Triệt để đừng đùa.

Vu Hoành lại lần lượt tìm kiếm mặt khác Tiên Thiên Cửu Môn, phát hiện cơ hồ đều là một cái hình thức.

‘Phiền phức, mà lại ta còn muốn đứng trước một vấn đề, nhất định phải tận lực tại ở gần bờ biển địa phương ở lâu, nếu không mỗi hai ngày một lần thuyền đen bổ sung năng lượng sẽ phi thường không tiện.’

Suy nghĩ một chút, hắn lại đổi cái góc độ, đối với khung tìm kiếm thâu nhập một nhóm văn tự mới.

Lần này, trên màn hình rốt cục xuất hiện hắn muốn nội dung.

Nhìn xem những nội dung này, Vu Hoành cẩn thận từng đầu ký ức xuống tới.

Ban đêm hơn mười hai giờ.

Hồng Mai lữ quán.

Nằm nhoài trên quầy ngủ lão đầu tử trở mình, đánh lấy rất nhỏ tiếng ngáy.

Đúng lúc này, phía sau hắn im ắng đi tới một đạo thân ảnh thấp bé.

Thân ảnh từ từ lộ ra nửa người dưới, lộ ra mặc đồng phục màu đen quần dài.

Dưới ánh đèn lờ mờ, thân ảnh từ từ hướng về phía trước, lộ ra nắm trong tay lấy một thanh bén nhọn dao róc xương.

“Gia gia!” Bỗng nhiên bên ngoài vang lên Linh Đang tiếng kêu.

Lão đầu tử một cái giật mình, tranh thủ thời gian ngồi dậy, trái xem phải xem.

“Ai!” Hắn lớn tiếng đáp, đứng lên hướng phía cháu gái thanh âm phương hướng đi đến.

Mà phía sau hắn đao nhọn thân ảnh từ từ lui ra phía sau, im ắng biến mất tại nơi hẻo lánh trong bóng tối.

Không bao lâu, lão đầu tử lại trở về, thở hắt ra, mở ti vi đập lên hạt dưa tới.

Như thế nghỉ ngơi một hồi, bên ngoài tiếng bước chân vang lên.

Nhanh đến khoảng một giờ, một bóng người cao lớn bước nhanh tiến vào lữ quán.

“Ở trọ a?” Lão đầu ngẩng đầu hỏi.

Thấy rõ người tới lúc, hắn mới nhận ra, là vừa vào ở to con kia.

“Đã trễ thế như vậy còn ở bên ngoài a?”

“Ừm, lên mạng đi.” Vu Hoành ứng tiếng, quét mắt nhìn về phía lão đầu.

Đột nhiên hắn cảm giác lão đầu sắc mặt tựa hồ đặc biệt trắng, giống như là không có huyết sắc một dạng.

“Lão bản ngươi sắc mặt hơi khó coi a, có phải là bị bệnh hay không?”

“Còn tốt, có thể là ban đêm ánh đèn chiếu, ngươi sắc mặt này kỳ thật cũng nhìn qua trắng trắng.” Lão đầu không quan trọng khoát khoát tay.

“Được chưa.” Vu Hoành mắt nhìn chung quanh.

Lầu một lữ quán trong phòng nhỏ, lúc này cũng chỉ có lão đầu một người, nằm nhoài trên quầy cười ha hả gặm lấy hạt dưa, địa phương còn lại đen sì, trong góc khối khối bóng ma phảng phất ẩn giấu đi cái gì.

Tổng cho người ta một loại không an toàn cảm giác.

Hắn cẩn thận cảm giác xuống, cái gì cũng không có phát hiện.

‘Cảm giác của ta đối với nơi này Oán Ngấn tựa hồ không có tác dụng gì, xem ra chờ hắc ấn cường hóa kết thúc, đến lại nhằm vào bên này cường hóa một chút.’

Lên lầu lúc nghỉ ngơi, hắn lại nhịn không được hướng lão đầu tử mắt nhìn, phát hiện lão đầu hoàn toàn không có dị thường, còn tại vui vẻ xem tivi ăn hạt dưa.

Lúc này mới trở về phòng nghỉ ngơi.

Sau đó trong vòng vài ngày.

Vu Hoành bắt đầu không ngừng sàng chọn Tiên Thiên Cửu Môn bên trong mặt khác chi nhánh chi mạch, nếu tổng cửu môn sàng chọn nghiêm ngặt, như vậy mặt khác hơi kém đạo môn tổng không đến mức cũng như thế nghiêm ngặt.

Mà lại, hắn còn cân nhắc đến lão Dương nhắc nhở, trên người mình cái gọi là âm khí, vạn nhất âm khí cửu môn hiểu lầm, sinh ra xung đột liền phiền toái. Tại loại này đối với đối phương thực lực thế lực hoàn toàn không rõ ràng điều kiện tiên quyết, phát sinh xung đột cũng không phải là cử chỉ sáng suốt.

Như thế không ngừng sàng chọn tìm kiếm dưới, rất nhanh, đạo mạch thỏa mãn điều kiện, thật đúng là bị hắn tra được một nhà, cách nơi này rất gần, cũng là tại bờ biển.

Thế là, đang tra đến xế chiều hôm đó, Vu Hoành liền đón xe đi chi nhánh này chỗ đăng ký địa chỉ —— Thanh Trần quan.

“Ai nha, chúng ta Thanh Trần quan thế nhưng là phụ cận xa gần nghe tiếng Đạo gia chân quan! Bất luận ngươi là cầu con, cầu tài, bái phật… A không bái thần, đều là tương đương có tỷ lệ hiệu suất nơi tốt!”

Cửa chính đón khách đạo nhân một sợi tóc cũng không, mặc dù dùng màu đen đạo mũ che, có thể nói sai miệng hay là để Vu Hoành hoài nghi hắn có thể là mới từ phật tự bên kia đi ăn máng khác tới.

Hắn tại đối phương dẫn dắt dưới, tiến vào đạo quán cửa lớn.

Cái này Thanh Trần quan vượt quá hắn đoán trước, lại là cái mở ra thức cùng loại du lịch điểm địa phương.

Đạo quán không lớn, chỉ có ở giữa một cái đại điện, tả hữu tất cả ba gian phòng. Tăng thêm vào cửa cửa lớn, vừa vặn bốn phía vây ra một cái hình vuông sân nhỏ.

Đón khách đạo nhân mang theo Vu Hoành tiến vào đại điện, lập tức liền bắt đầu giới thiệu.

“Bên này chúng ta căn cứ khách nhân ngài muốn nguyện vọng, đến phân ra khác biệt giá vị hương, ngươi nhìn, cái này cầu con một phần tiêu chuẩn số lượng là ba cây, mỗi cái năm khối. Cái này cầu tài phải nhiều, ngươi cũng biết đây coi là lấy nhỏ bác lớn, cho nên một phần muốn chín cái, mỗi cái ba khối. Còn có cải vận.”

Vu Hoành một bên nghe, một bên đánh giá trong đại điện trấn giữ tượng thần.

Tượng thần chỉ có một tôn.

Đó là một tòa tay cầm roi thép, hung thần ác sát, mặc màu đỏ tím lộng lẫy đạo bào nam tử hùng tráng.

“Xin hỏi quý quan cung phụng chính là…”

“Là Cửu Cung Phệ Hồn Thiên Tôn!” Đạo nhân trả lời, “Đây chính là bọn ta đạo mạch tam đại Thiên Tôn một trong, mười

toà đạo quán có tám tòa đều là cung phụng vị này."

"Thì ra là thế." Vu Hoành nhìn xem trong quan lui tới nhân khí không kém tình cảnh, "Kỳ thật ta không phải đến thắp hương, nghe nói quý quan Vũ Mặc đạo trưởng mở rộng cánh cửa tiện lợi, chuẩn bị tuyển nhận đại niên linh đoạn đệ tử nhập môn…"

"A, ngài nói chuyện này a là có việc này, bên này đi bên này!" Nghe chút là việc này, đón khách đạo nhân lập tức nụ cười trên mặt càng thêm xán lạn.

Rất nhanh, hắn dẫn Vu Hoành tránh đi nhân khí rất vượng đại điện, vây quanh phía sau.

Nơi này có khối đất trống nhỏ, bên trên bày hai hàng màu nâu cái bàn gỗ, trên ghế thật lưa thưa ngồi năm sáu người.

Còn có một đạo nhân cao giọng nói chuyện, tựa hồ là đang cho cái này năm sáu người giảng bài.

Vu Hoành một chút quét tới, cái này năm sáu người bên trong có một nửa đều là đang ngủ gà ngủ gật, hoàn toàn không có nghe.

"Bên này bên này." Đón khách đạo nhân đem Vu Hoành lại lần nữa dẫn đạo đến phía bên phải một cái đứng đấy trông coi tuổi trẻ nữ đạo nhân trước mặt.

"Ngọc Lâm, vị này là Vu Hoành Vu tiên sinh, là tâm mộ ta Thanh Trần quan đại danh, đến đây bái sư."

"A, là Vũ Mặc sư thúc bên kia, đúng không? Kim Ngọc ban đúng không?" Nữ đạo nhân Ngọc Lâm đánh một cái ngáp, gạt ra một cái dáng tươi cười nhìn về phía Vu Hoành.

"Đúng đúng, chính là cái này. Ngọc Lâm ngươi mang vị này đi công việc thủ tục nhập học đi." Đón khách đạo nhân cấp tốc nói.

Vu Hoành chỗ nào không biết hai người là có ý gì.

Nhưng hắn mục đích đúng là cái này, cái gọi là Kim Ngọc ban, kỳ thật chính là vơ vét của cải dùng mạ vàng ban.

Hoặc là nói không nên gọi mạ vàng, mà nên gọi hộ thân ban.

Thanh Trần quan cùng mặt khác tiểu đạo mạch vì sinh kế, đều sẽ thỉnh thoảng làm một chút loại này lớp, thụ đồ đệ một đống bất luận niên kỷ, bất luận xuất thân, chỉ lấy tiền đặc thù đệ tử.

Ngọc Lâ·m đ·ạo nhân tiếp nhận về sau, mang theo Vu Hoành đi một bên trong phòng xử lý thủ tục, chỉ riêng bút thứ nhất bái sư phí, liền giao 30. 000, đến tiếp sau còn muốn tiếp tục giao nạp cung phụng phí.

Đây là cho sư phụ cung cấp nuôi dưỡng phí, đồng thời cũng là tại gặp được nguy hiểm lúc, có thể trước tiên ưu tiên thu hoạch được ủng hộ đặc thù phí bảo hộ.

Giao xong tiền, rất nhanh Vu Hoành liền bị mang ra đạo quán, đi vào một bên liên tiếp trong một cái viện.

Tại nhận lấy chế thức đạo bào cùng một bản chú ý hạng mục sách nhỏ về sau, Vu Hoành bị lấy một cái đạo hiệu: Định Nhu.

Sau đó hắn liền coi như là chính thức Thanh Trần quan chữ Định bối đệ tử.

Mặc dù chỉ là dùng tiền quyên, nhưng Ngọc Lâm cũng cáo tri, mỗi ngày đạo quán đều sẽ có người phụ trách tại đại điện phía sau giảng bài, muốn học liền đi, không muốn học cũng có thể tự mình làm chuyện khác.

Xong xuôi thân phận, Vu Hoành đón xe trở lại lữ quán.

Thanh Trần quan ngay tại Đài Châu bên cạnh, đường xe cũng liền hơn một giờ, là gần nhất đạo môn đăng ký cơ cấu.

Mục đích của hắn chỉ là vì học tập nơi này nhằm vào hệ thống, tại có hắc ấn đặt cơ sở điều kiện tiên quyết, chỉ cần lấy được là hoàn chỉnh cơ cấu, liền có thể dùng hắc ấn đem nó cường hóa thành chính mình có thể sử dụng loại hình.

Cho nên cùng hoa đại tâm tư tiến cửu môn, liên hệ đại lão, không bằng tìm kém một chút lấy trước tới tay lại nói. Còn có thể từ từ điều tra cửu môn thái độ cùng khuynh hướng hư thực.

Ở giữa Vu Hoành lại trở về doanh địa hai lần, mang đến một chút hoàng kim, bán thành tiền thành tiền mặt.

Cân nhắc đến tiếp tục như vậy không phải biện pháp, hắn dứt khoát lợi dụng hô hấp dưới nước đặc tính, chui vào trong biển, bắt một chút kích cỡ lớn tôm cua, bày ra tới làm đường phố bán đi.

Lui tới mấy lần, trên thân liền có mười mấy vạn tiền mặt.

Lại tại phụ cận thuê một bộ mang sân nhỏ phòng ốc, cũng coi là tại nơi này an định lại.

Thời gian cũng theo quy luật xuống sinh hoạt từ từ trôi qua.

Một ngày tiếp một ngày, Vu Hoành từ từ tại Đài Châu ở lại, quen thuộc lên hoàn cảnh nơi này.

Thanh Trần quan.

"Hôm nay là bế quan ngày dựa theo lệ cũ, một nhóm này bồi dưỡng đệ tử danh sách đã đưa lên, Vũ Mặc sư thúc một hồi liền sẽ tới, một đối một chỉ điểm một chút mọi người, đừng bỏ qua cơ hội. Đây chính là khó được một lần cận thân chỉ điểm!"

Một danh sơn dê hồ đạo nhân đứng tại sân nhỏ phía trước lớn tiếng giới thiệu.

Trong viện đứng hai nhóm người.

Bên trái bốn người, thân mang đạo bào xám trắng, ngọc khấu chất da đai lưng, sắc mặt lãnh đạm bốn người phân hai nam hai nữ, cùng một bên khác người biểu hiện ra rõ ràng khoảng cách cảm giác, hoàn toàn không cùng bên kia nói chuyện, thậm chí ngay cả ánh mắt cũng không hướng chỗ ấy tung bay.

Chính bọn hắn cũng không thế nào châu đầu ghé tai, không nhắm mắt dưỡng thần, đều là đoan chính đứng đấy, trong miệng có chút niệm tụng lấy cái gì.

Bên phải có sáu người, theo thứ tự là bốn nam hai nữ, tất cả đều là hai mươi mấy tuổi người trẻ tuổi, mặc trên người cách ăn mặc, đẹp đẽ đến xem xét liền biết không phải gia đình bình

thường, từng cái thần thái tùy ý, lẫn nhau nhỏ giọng nói chuyện.

Vu Hoành cũng đứng tại trong sáu người, thuộc về cái này đưa tiền báo danh ‘Kim ngọc đời thứ hai’ một trong.

Chương 286: Đường tắt (4)

Chương 286: Đường tắt (4)

“Nghe nói chỉ cần hảo hảo lên xong tiền tam tiết khóa, liền có thể cầm tới trong quan tương đương linh nghiệm hộ thân phù một cái. Đến lúc đó về nhà cũng coi như có thể cho gia gia bọn hắn bàn giao.”

“Hộ thân phù tính là gì, mấu chốt là treo cái này tên, về sau gặp chuyện tìm người cũng có quyền ưu tiên.”

“Bọn ta tới chỗ này học tập, còn có cái tác dụng, là huấn luyện khi gặp chuyện lúc chúng ta có thể tự mình trước phân biệt một đợt, không cần chuyện gì đều tìm đến trong quan đại sư, trước chính chúng ta dùng đại lượng đạo phù giải quyết thử một chút, nếu như thực sự không được, lại mời đại sư, dạng này cũng có thể tiết kiệm đại lượng thời gian tinh lực.”

Vu Hoành bên người mấy người ngươi một lời ta một câu trò chuyện lần này học tập huấn luyện tác dụng.

Hắn nghe vào trong lòng, lại là có chút nhíu mày.

“Cái kia. Chúng ta liền không dạy chân chính rèn luyện đạo pháp a?”

“Dạy là sẽ dạy, bất quá… .” Một bên một cái nam sinh đeo kính đã sớm nhìn Vu Hoành khổ người này rất ngạc nhiên, lúc này tranh thủ thời gian đáp lời.

“Anh em ngươi không phải là thật muốn tới chỗ này học đạo pháp a?”

“Có ý nghĩ này.” Vu Hoành gật đầu, “Làm sao không được sao?”

“Đương nhiên đi, chỉ là bọn ta cái tuổi này, đã sớm không có cách nào luyện, mà lại Kim Ngọc ban chỉ là tùy tiện dạy một

chút, đạo pháp cái gì, ta cũng nghe qua, kỳ thật chính là cùng loại nội khí công một dạng, điều tiết thân thể thần kinh, so người bình thường tinh thần tốt một ít thể lực tốt đi một chút. Chỉ là nghe rất mơ hồ.” Nam sinh đeo kính thấp giọng nói.

“Không phải đâu? Vậy chúng ta gặp được nháo quỷ cái gì làm sao bây giờ?” Một bên một cái bôi màu tím môi son tuổi trẻ nữ hài nhịn không được hỏi.

“Nào có cái gì nháo quỷ, tìm bảo tiêu a.” Kính mắt cười.

“Dù sao ta tới chỗ này là gia gia của ta để cho ta tới, nói nhất định phải lăn lộn cái chứng nhận tốt nghiệp mới có thể trở về nhà. Ngươi sẽ không thật sự cho rằng mọi người tới đây là vì học đạo pháp a? Đi, các ngươi chưa từng gặp qua.”

“Cái gì?” Kính mắt hỏi.

“Chính là những cảnh sát kia cũng không giải quyết được án m·ất t·ích a. Gần nhất những bản án này càng ngày càng nhiều, cha ta tại cục cảnh sát thành phố bằng hữu nói, căn bản không có gì gây án quy luật, h·ung t·hủ có mấy cái cũng đều là tùy tiện tìm những phạm nhân khác trên đỉnh.” Mập mạp thở dài, “Nếu không phải hiện tại thế đạo càng ngày càng xem không hiểu, ai nguyện ý tốn thời gian giá tiền rất lớn tới đây giày vò a.”

“Nói như vậy, án m·ất t·ích hiện tại rất nhiều?” Vu Hoành chen vào nói rất tự nhiên hỏi.

“Không ít, có phá, là người vì thừa cơ gây sự, nhưng đại bộ phận, đều là đơn thuần tìm không thấy người.” Mập mạp trả lời, mắt nhìn Vu Hoành cao hơn hắn ra một mảng lớn kích cỡ, còn có trên người đối phương phồng lên cứng rắn cơ bắp đường cong.

“Anh em ngươi thể trạng này, trâu a!”

Vu Hoành cười cười, hắn thân cao khổ người, tại trong mấy người này cực kỳ dễ thấy.

Từ mập mạp trả lời bên trong, hắn có thể đánh giá ra, hắc tai đối với thế giới này thẩm thấu còn tại gia tốc cường hóa,

nhưng nếu nơi này cửu môn có thể chống đỡ lâu như vậy, đoán chừng sớm muộn cũng sẽ có nhằm vào phản chế xuất hiện.

Nếu không nơi này đã sớm nên cùng Y Y nơi đó không sai biệt lắm.

Ngay tại hắn nghe mấy cái phú nhị đại nói chuyện phiếm lúc.

Khác một bên trong bốn người đứng tại phía trước nhất quạnh quẽ nam tử tựa hồ bị nhao nhao đến, khẽ chau mày, nhỏ giọng nói.

“Lần này an bài thế nào? Cùng đám kia người rảnh rỗi cùng một chỗ giảng bài, đối với chúng ta là lãng phí thời gian, đối bọn hắn giống nhau là không có chút ý nghĩa nào.”

“Ta đã sớm đề cập qua đề nghị, bọn này mạ vàng tới đời thứ hai nên ném cho bao bên ngoài những nhân viên kia huấn luyện. Dù sao truyền pháp bọn hắn cũng sẽ không chăm chú tu luyện.” Một tên xương gò má hơi có chút cao nam tử trả lời.

“Trước chịu đựng đi.” Quạnh quẽ nam tử nhắm mắt, thở hắt ra, tiếp tục trong miệng niệm tụng lấy cái gì.

Ước chừng hai phút đồng hồ sau.

Trong viện cửa gỗ bị đẩy ra.

Một cái tóc trắng phơ một con mắt là mắt giả lão đạo, phía trước sau bốn tên đạo nhân chen chúc dưới, đi vào nơi này.

Lão đạo phất tay, ra hiệu bốn người dừng bước, chính mình thì bước nhanh đi đến trong viện trước mặt mọi người.

“Bần đạo Vũ Mặc, lần này chương trình học hiện tại bắt đầu, ”

Hắn tọa hạ khoanh chân.

“Nhập môn truyền pháp khâu này, chủ yếu là đối với Kim Ngọc bạn mấy cái mới hài tử, bây giờ hắc ám xâm nhập, loạn tượng sắp tới, hảo hảo tu pháp, không chỉ có thể để tự thân rời xa một chút đồ không sạch sẽ, còn có thể tự hành bảo hộ người nhà, kéo dài đầy đủ thời gian chờ đối đãi chúng ta đạo mạch người đến đây cứu viện.”

“Xin hỏi Vũ Mặc đại sư, trên đời này thật chẳng lẽ có cái gọi là đồ không sạch sẽ?” Vu Hoành bỗng nhiên nhấc tay lên tiếng hỏi.

“Tin thì có, không tin thì không.” Vũ Mặc nhìn hắn một cái, ánh mắt ở tại trên thân từng khối cường kiện trên cơ bắp hiện lên, “Cái gọi là không sạch đồ vật, bao quát trong lòng ngươi dâng lên tà niệm, tạp niệm, đều có thể tính một trong số đó.”

“Thì ra là thế.” Vu Hoành lộ ra ‘Giật mình’ chi sắc.

Hắn không phải cố ý kiếm chuyện, mà là từ lão đầu tử này trên thân, thật không có cảm ứng được bất luận cái gì cùng người bình thường chỗ khác biệt.

Suy yếu, vô lực, thậm chí còn có thể mơ hồ nghe được một tia hô hấp bên trên đàm âm, hiển nhiên lão đầu tử này bị cảm.

Sau đó, chính là cái này Vũ Mặc đạo nhân tụng kinh thời gian, hắn thấy mọi người không có vấn đề, liền đề nghị dẫn đầu dẫn mọi người niệm tụng đạo kinh Phổ Hoa Kinh.

Một trận khô khan niệm kinh kéo dài hơn nửa giờ, để Kim Ngọc ban mấy người đều càng phát ra không kiên nhẫn, ngay cả đánh ngáp. Duy chỉ có Vu Hoành, lại thành thành thật thật cùng theo một lúc niệm tụng Phổ Hoa Kinh.

“Gia hỏa này có chút ý tứ a. Chẳng lẽ lại thật đúng là đến học đồ vật?” Một bên khác bốn cái đạo nhân tuổi trẻ bên trong, một tên nữ đệ tử phát hiện điểm ấy, nhịn không được nhỏ giọng thầm thì.

“Cái này Phổ Hoa Kinh như thế buồn tẻ đều có thể niệm xuống tới, định lực rất mạnh.” Một cái khác nữ đệ tử gật đầu đồng ý.

“Có lẽ là trang.” Xương gò má hơi cao nam đạo suy đoán.

“Chính Minh sư huynh ngươi thấy thế nào?” Hắn nhìn về phía một mực không có lên tiếng lạnh lùng nói người.

“Cùng các ngươi không quan hệ, chăm chú nghe giảng bài. Nếu là thật sự, tự nhiên đến tiếp sau cũng có thể kiên trì nổi,

nếu là giả, rất nhanh liền sẽ từ bỏ không làm.” Thanh lãnh đạo nhân Chính Minh lãnh đạm nói.

Hắn lời này vừa ra, lập tức để còn lại ba người cũng không dám nhiều lời.

Làm trong quan đệ tử trong đồng lứa, chỉ có hai tên đạo pháp tiểu thành người, hắn tại đệ tử trẻ tuổi bên trong quyền uy tương đương nặng.

Chính Minh nói xong, mắt nhìn Vu Hoành, đối phương khôi ngô cường tráng thể trạng, tại một đám phú nhị đại bên trong tương đương đáng chú ý.

Kỳ thật những này đến đây mạ vàng trên danh nghĩa đời thứ hai cũng không phải đều là phế vật, ngẫu nhiên cũng sẽ xuất hiện một hai cái có nghị lực có tiềm chất người.

Chỉ là lớn tuổi như vậy, bất luận hắn tư chất như thế nào nghị lực như thế nào, đều đã lớn đã chậm giữa đường xuất gia nhất định đi không được bao xa.

Cho nên tại nhìn nhiều mấy lần về sau, hắn liền tiếp theo nghe Vũ Mặc giảng bài, giảng giải Phổ Hoa Kinh.

Một ngày giảng bài rất nhanh liền không sai biệt lắm kết thúc, đám người cung tiễn Vũ Mặc đạo nhân rời đi, mới riêng phần mình giải thể.

“Vu Hoành, ngươi hẳn không phải là người địa phương a? Nghe ngươi khẩu âm, hẳn là mới đến Đài Châu không lâu mới là, muốn hay không cùng nhau ăn cơm chơi đùa?”

Đời thứ hai bên trong mập mạp chủ động mời Vu Hoành.

“Không được, ta là thật muốn chăm chú học một chút đạo pháp, dự định trở về cân nhắc lại Phổ Hoa Kinh.” Vu Hoành từ chối nhã nhặn.

“Lợi hại! Thật làm a, vậy ngươi cố lên!” Mập mạp dựng lên cái ngón tay cái, bội phục nói.

“Chờ mong ngươi cố gắng tu pháp, để bên kia Đạo Chủng ban lau mắt mà nhìn!”

Vu Hoành cười cười, nhìn về phía một bên khác bốn cái đạo nhân tuổi trẻ, lấy cảm giác của hắn, tự nhiên có thể nghe được vừa rồi bốn người kia nói chuyện riêng âm thanh.

Cũng có thể minh bạch bọn hắn chướng mắt Kim Ngọc ban bên này mấy người.

Bất quá không quan hệ, có nhiều thứ sẽ theo thời gian khảo nghiệm, dần dần hiện ra bản chất.

Xoay người, hắn một mình hướng phía bên ngoài đạo quán đi đến.

Sau đó từng ngày thời gian bên trong.

Vu Hoành mỗi ngày đều thành thành thật thật đến đạo quán lên lớp, mặt khác Kim Ngọc ban người, ngay từ đầu còn có năm người, nhưng ba ngày sau, còn lại ba người, tiếp qua bốn ngày, liền thừa hai người: Vu Hoành cùng gã đeo kính kia.

Còn lại bốn cái toàn ngại nhàm chán trốn học.

Mỗi ngày chương trình học tất cả đều là đọc thuộc lòng các loại đạo kinh, buồn tẻ còn xem không hiểu, tại mọi người xem ra hoàn toàn chính là lãng phí thời gian.

Chỉ có Vu Hoành cùng gã đeo kính kiên trì nổi.

Ở chung lâu, hắn cũng biết gã đeo kính gọi Quách Thượng Đông, trong nhà là tại bản địa mở mắt xích tiệm sách.

Chỉ là bọn hắn không biết, sự kiên trì của bọn họ cũng đưa tới trong quan truyền công các đạo nhân khác nhau.

Ba tuần sau.

Thanh Trần quan bên trong, rạng sáng năm giờ nửa, mỗi tháng thông lệ tổng kết tiểu hội như thường lệ tổ chức.

“Liên quan tới Kim Ngọc ban hai người truyền pháp xin mời, ta dự định chính thức thông qua.” Vũ Mặc đạo nhân khoanh chân ngồi tại trên bồ đoàn, uể oải phơi nắng.

“Kim Ngọc ban? Những cái kia dùng tiền tiến đến người trẻ tuổi có thể có cái gì tốt hạt giống? Sư đệ ngươi hắn là đang nói đùa?” Quan chủ Vũ Ngấn đạo nhân một mặt trắng trắng mập mập, chính đưa tay đầu ngón tay ở trong miệng dính nước bọt kiếm tiền.

“Ngươi cũng đừng làm loạn a, bọn ta Thanh Trần quan cùng khác đạo mạch khác biệt, bọn ta thế nhưng là hết thảy hướng tiền nhìn, hai cái truyền pháp đệ tử chính thức nhưng là muốn chúng ta dùng tiền hóa tài nguyên bồi dưỡng, cái này không lãng phí a?”

“Cái kia Quách Thượng Đông coi như xong, một cái khác Vu Hoành ta cảm thấy rất có nghị lực, đồng thời nhất tâm hướng đạo, ta cùng hắn nói chuyện với nhau qua mấy lần, nhìn qua là trải qua sóng gió người, cho nên mới như vậy khát Cầu Đạo pháp.” Vũ Mặc giải thích nói.

“Vậy cũng không được, thêm một người bọn ta thu nhập liền thiếu đi một phần, lúc đầu trong quan thu nhập liền không nhiều lắm, sư đệ ngươi đây là không quản lý việc nhà không biết củi gạo dầu muối quý, Kim Ngọc ban Kim Ngọc ban, cái gì gọi là kim ngọc? Vậy hắn a chính là vì kiếm tiền mới xây bạn! Ngươi cái này đừng làm phản!” Vũ Ngấn đạo nhân lắc đầu liên tục.

“Ai, ta cứ như vậy nói chuyện, sư huynh ngươi đừng kích động.” Vũ Mặc bất đắc dĩ cười cười.

“Dạng này, ta cùng hắn tâm sự, để hắn tự hành gánh vác đạo pháp tiêu hao, thấy được không được.”

“Ấy! Cái này đúng rồi! Nếu tâm mộ đạo pháp, tự nhiên cũng liền không quan tâm gánh vác tu hành sở dụng, nếu là ngay cả điểm ấy chi phí đại giới đều muốn để ý, vậy ta liền muốn hoài nghi tâm hắn không thành.” Vũ Ngấn đạo nhân lập tức vỗ đùi.

Vũ Mặc im lặng lắc đầu, nhìn thấy hắn bộ dáng này, còn lại trong quan lão đạo cũng đều nhao nhao đình chỉ ý cười.

Hiện tại Thanh Trần quan mặc dù không bằng trước kia thuần túy, nhưng có tiền a.

Từ khi Vũ Ngấn đạo nhân lên đài về sau, cuộc sống của mọi người đều tốt qua, mua nhà mua xe mua biệt thự, trước kia trong mộng đồ vật hiện tại tất cả mọi người có. Sinh hoạt gọi là một cái muôn màu muôn vẻ, có tư có vị.

Về phần đạo pháp?

Đó bất quá là kiếm tiền sinh ý.

Kiên trì truyền thống có làm được cái gì? Nếu là ngay cả cơm cũng ăn không đủ no, cần tài nguyên tu luyện dược vật đều không xứng với đủ, cuối cùng còn không phải héo rút biến mất mệnh.

Vũ Mặc nhìn xem còn lại lão đạo khí thế ngất trời cùng quan chủ thảo luận như thế nào phát triển sinh ý con đường, còn có vừa mới cao hứng trên mạng stream các loại.

Hắn khe khẽ thở dài.

Từ khi bức đi những cái kia ngu xuẩn mất khôn khổ tu phái về sau, hiện tại trong quan là không thiếu tiền, sinh hoạt tốt hơn nhiều, mọi người gầy gò mặt đều mượt mà đứng lên.

Có thể, thời gian dần trôi qua, hắn cũng đã nhận ra không đúng.

Các đạo nhân đối với đạo pháp tu luyện càng phát ra lười biếng, đại lượng thời gian đều tiêu vào bồi người nhà, ra ngoài du lịch, sống phóng túng bên trên.

Sư trưởng như vậy, thế hệ trẻ tuổi càng là học theo, bản sự không có nhiều, tầm mắt tự ngạo ngược lại là một chút cũng không có học rơi xuống.

Chương 287: Động tĩnh (1)

Chương 287: Động tĩnh (1)

“Lão sư, ngài đang lo lắng a?” Vũ Mặc đứng phía sau đạo đồng Tuần Dương, nhỏ giọng hỏi, nàng tựa hồ nhìn ra cái gì

“Còn tốt… Chỉ là… Cảm giác có chút khó chịu.” Vũ Mặc thở dài.

Hắn biết, bây giờ Thanh Trần quan, tại cái khác đạo mạch trong mắt, đã triệt để biến thành chỉ biết là vơ vét của cải kiếm tiền thế lực bình thường.

“Kỳ thật quan chủ không phải không nỡ chỉ là một cái đệ tử chính thức danh ngạch, mà là sợ ngài mở miệng muốn một cái, như vậy còn lại sư trưởng mỗi người đều muốn một cái, lỗ hổng này mở, đối với trong quan gánh vác liền lớn.” Đạo đồng Tuần Dương nhỏ giọng tới gần giải thích.

“Ngươi ngược lại là cái quỷ linh tinh.” Vũ Mặc cười nói, hắn tự nhiên cũng nghĩ đến điểm ấy.

Suy nghĩ một chút, hắn xem mấy năm này đạo quán phát triển.

“Khó được Kim Ngọc ban ra cái hạt giống, mặc dù niên kỷ quá lớn, đạo pháp tiến triển khẳng định kém xa Chính Minh bốn người bọn họ, nhưng cũng phải cho điểm hi vọng mới là.”

Suy tư dưới, Vũ Mặc nhỏ giọng nói.

“Về sau để Vu Hoành cùng Quách Thượng Đông hai người cùng một chỗ sát nhập đến Chính Lâm bọn hắn bên này, cùng một chỗ giảng bài. Không đủ tài nguyên, vẫn quy củ cũ, năm thứ nhất ta bỏ ra. Dù sao bọn hắn cảnh giới thấp, cũng không cần bao nhiêu, thử trước một chút nhìn lại nói cho bọn hắn một cái cơ hội. Việc này liền không cần nói cho sư huynh.”

“Vâng, cái kia truyền pháp giải hoặc đâu? Cũng giống như trước đây cùng một chỗ?”

“Cùng một chỗ. Cùng một chỗ có so sánh, mới có thể để bọn hắn hai bên có rõ ràng hơn nhận biết. Để Vu Hoành hai người biết, đạo pháp tu vi không phải chúng ta không công bằng, mà là tuổi tác đối với tu hành trở ngại quá lớn. Mà đối với Chính Minh bọn hắn, cũng có thể đưa đến tỉnh táo tác dụng, để bọn hắn nhận thức đến, một khi niên kỷ qua liền không còn cơ hội bổ cứu.”

Vũ Mặc nói, nhìn xem còn lại sư huynh đệ vì lợi ích như là siêu thị bác gái giống như đứng dậy mắng nhau tư thái.

Hắn trước kia không thể nào hiểu được các sư trưởng đối với thuần túy đạo pháp truy cầu, nhưng bây giờ, hắn tựa hồ có chút hiểu.

Từng đạo mạch bên trong, cũng nên có một ít người kiên trì tinh khiết, phụ trọng tiến lên, nếu không…

Đây cũng là hắn lặng lẽ dùng chính mình tài nguyên bồi dưỡng có nghị lực hạt giống nguyên nhân

Có lẽ là bởi vì lương tâm chưa mất, có lẽ là bởi vì không hiểu đối với tương lai cảm thấy bất an, hắn cảm thấy mình hắn là thay đổi một chút hiện trạng.

Đương nhiên, thật nếu để cho hắn từ bỏ hiện tại hậu đãi sinh hoạt, đó là không có khả năng.

Dù sao lý giải về lý giải, hưởng thụ vẫn là phải cầm. Nhiều lắm là trong âm thầm chia một ít đi ra giúp đỡ tiềm lực đệ tử, gia tăng bản môn nội tình.

Về phần mặt khác đạo mạch xem thường cùng khinh bỉ, đại hội lúc nhịn một chút liền tốt, dù sao liền một năm cũng liền mấy ngày thời gian

Cái này gọi nhịn nhất thời gió êm sóng lặng.

Thanh Trần quan xin mời toại nguyện thu hoạch được thông qua, Vu Hoành cũng bắt đầu làm từng bước tu pháp kiếp sống.

Tại tụng kinh tiếp tục một tháng sau, một ngày sáng sớm, 6h qua một chút, hắn cũng đã ngồi xuống đại điện sau trong viện, cùng Đạo Chủng ban bốn người, còn có cùng đi đến Quách Thượng Đông, chăm chú bắt đầu đọc đạo kinh.

Đọc đến 7h, có đạo nhân đến đây để bọn hắn đi ăn điểm tâm.

Bữa sáng điểm ngay tại sát vách một cái bánh bao trong cửa hàng.

Bàn gỗ nhỏ một bên, Vu Hoành cùng Quách Thượng Đông tương đối tọa hạ, trước mặt hai người thả hai nhỏ lồng hấp bánh bao, tất cả một chén tương đậu ngọt, một cái trứng gà chín, một cây dưa chuột sống.

“Nói đến, Tiểu Đông ngươi là vì cái gì kiên trì đến bây giờ còn đến lên lớp? Những người khác không phải đều cầm tới hộ thân phù trở về a?” Vu Hoành kẹp lên một cái bánh bao cắn một cái hỏi.

Hắn xác định đối phương chính là người bình thường, lại có thể cùng hắn đồng dạng kiên trì lâu như vậy, không thể không nói tuyệt đối là mầm mống tốt

Chỉ là một cái bình thường phú nhị đại, có thể có mạnh như vậy nghị lực, quả thực để hắn hơi kinh ngạc.

“Ai.” Quách Thượng Đông lắc đầu thở dài, “Nếu như ngươi cũng có một cái mỗi ngày trong nhà cầm cây gậy tùy thời thúc giục ngươi gia gia, đoán chừng so ta còn chăm chỉ cố gắng… Ta cũng không muốn a… Nhưng là về nhà gia gia của ta thế mà còn muốn kiểm tra thí điểm đạo kinh đọc thuộc lòng tình huống! Đây con mẹ nó ai gánh vác được? ?”

“Vậy ngươi thật sự là vất vả…” Vu Hoành bật cười.

“Quách lão đệ vẫn là như cũ, năm đó chính là này tấm cứng nhắc dạng, không nghĩ tới bây giờ hay là như thế…” Hai người một bên, một bóng người đến gần tới, tay đè tại bên cạnh bàn. Thình lình đúng là bọn họ sư phụ Vũ Mặc đạo nhân.

Lão đầu này đặt mông ngồi vào bên cạnh bàn trên ghế.

“Không để ý ta đụng một khối a? Nói đến hiện tại giá hàng trướng đến rất nhanh a, năm ngoái chúng ta nhận thầu trong tiệm bữa sáng, còn chỉ cần hai phần ba giá tiền, năm nay liền tăng thật nhiều.”

Hắn một bên cầm lấy một cái bánh bao nhét trong miệng, một bên lắc đầu đậu đen rau muống.

“Định Nhu, Định Tĩnh, gặp qua sư phụ.”

Vu Hoành cùng Quách Thượng Đông hai người liền vội vàng đứng lên chắp tay hành lễ.

“Đừng có khách khí như vậy, hiện tại cũng không phải lên lớp, mọi người ăn uống đây, đừng làm cho ảnh hưởng người ta bầu không khí.” Vũ Mặc đạo nhân cười ha hả khoát khoát tay.

“Vâng.” Hai người vội vàng ngồi xuống.

Ba người vây quanh ở bên cạnh một cái bàn, cùng một chỗ ăn dậy sớm bữa ăn. Vũ Mặc tùy ý hỏi vài câu liên quan tới đạo kinh vấn đề, Vu Hoành cùng Quách Thượng Đông đều rất tốt trả lời đi ra, cái này khiến hắn trên mặt hài lòng rất nhiều.

“Kỳ thật, Kim Ngọc ban bên trong, hai người các ngươi là nghị lực tốt nhất, có thể nhất kiên trì nổi, tất cả mọi người rõ như ban ngày. Cho nên, ta liền nghĩ, nhìn xem các ngươi có phải hay không nguyện ý tiến thêm một bước. Chính thức tu hành nhập môn đạo pháp.“Vũ Mặc cười ha hả hỏi.

“Có thể chứ? ?” Vu Hoành sững sờ, vốn đang coi là còn cần một đoạn thời gian, không nghĩ tới nhanh như vậy liền vào đối phương mắt.

“Đương nhiên có thể, kỳ thật đạo pháp không có trọng yếu như vậy, cần kiên trì bền bỉ, mạnh hơn thiên tư, cũng phải nước chảy đá mòn mới được.” Vũ Mặc gật đầu nói, “Bất quá, bởi vì các ngươi niên kỷ quá lớn, không có cách nào tái tạo kinh mạch, lại thêm cũng nhìn thấy ta Thanh Trần quan tình huống, cho nên cái này đến tiếp sau tiến hành tu hành, có thể sẽ xuất hiện kém xa tít tắp Đạo Chủng ban tình huống. Đương nhiên, xuất hiện chuyện như thế sau các ngươi cũng đừng nhụt chí, chỉ cần kiên trì, tối thiểu kéo dài tuổi thọ, đối phó một chút vấn đề nhỏ, không nói chơi.”

“Đây đều là việc nhỏ. Chúng ta là có lý tưởng người, đến tu đạo nhập ban không phải là vì những này, mà là bởi vì tâm mộ đạo môn.” Vu Hoành chân thành nói.

“Không tệ! Đệ tử không phải cái gì không biết tốt xấu người, lớn tuổi như vậy còn muốn so qua người ta từ nhỏ tu đạo, xác thực ngây thơ.” Quách Thượng Đông vội vàng nói. Đồng thời còn nhịn không được liếc trộm một cái Vu Hoành, dù sao vừa mới mấy câu nói kia, không có nhất định da mặt là thật nói không nên lời.

“Ừm, các ngươi có thể nghĩ như vậy tốt nhất.” Vũ Mặc hài lòng gật đầu. Sau đó từ đạo bào áo trong túi lấy ra hai tờ giấy, phân biệt đưa cho Vu Hoành hai người.

“Đến, đây là ta Thanh Trần quan căn bản pháp, các ngươi cầm lấy đi hảo hảo nghiên cứu, ký ức xuống tới, mỗi ngày ở trong lòng đọc thầm 300 lần, đến tiến độ, tự nhiên sẽ cảm nhận được thể nội sinh sôi mà ra một sợi nội lực.”

“Sư phụ, trên đời này, thật là có nội lực a? Đây chẳng phải là những cái kia nội gia cao thủ cố sự trong tiểu thuyết đều là thật?” Quách Thượng Đông nhịn không được hiếu kỳ hỏi.

“Đương nhiên là thật. Nội lực tự nhiên là tồn tại.” Vũ Mặc cười gật đầu, “Nội lực nội lực, trong thân thể phát lực nha, chính là cùng ngoại lực tương đối danh từ, chỉ là tiền nhân để cho tiện hình dung miêu tả, chuyên môn lấy một cái tên.”

Nội bộ lực? ?

“.”

“…”

Vu Hoành cùng Quách Thượng Đông đều không có nghĩ tới lại là đơn giản như vậy giải thích, trong lúc nhất thời đều ngây ngẩn cả người.

“N·ộ·i· ·t·ạ·n·g các bộ phân bắp thịt phát lực, đều xem như nội lực, nội lực kỳ thật còn có một loại giải thích, đó chính là đối tự thân nội bộ sinh ra tác dụng lực, tác dụng là rèn luyện tự thân thể chất, cường hóa thể năng khí lực, nội công chính là

đối nội điệu bộ, đã hiểu a?" Vũ Mặc cười nói. Vừa nhìn liền biết hai người này là đọc tiểu thuyết hiểu lầm.

Hắn vỗ vỗ Vu Hoành cánh tay.

"Ngươi nhìn trên người ngươi cơ bắp, cái này thông qua kiện thân luyện ra được to con, đều là lực lượng lớn nhất, không đủ linh hoạt, loại này đối ngoại điệu bộ luyện ra được cơ bắp, chỉ có thể luyện cơ bắp lớn. Mà nội công luyện ra được là nhỏ bó cơ bắp, còn có đối với tinh thần rèn luyện. Trong đó người sau là mấu chốt."

Hắn dùng cái ống đâm mở sữa đậu nành, bưng lên đến nhấp một hớp.

"Rèn luyện tinh thần mới có thể để cho một người toàn bộ lực lượng tiềm lực bị khai quật ra, đối đầu một chút người bình thường không có khả năng lý giải đồ vật lúc, mới có thể không lộ sơ hở. Chỉ có tự thân trước đứng ở thế bất bại, mới có dư dật đi tìm sơ hở của đối phương."

"Lợi hại! Không hổ là sư phụ!" Quách Thượng Đông lập tức giơ ngón tay cái lên.

"Nghe được không, ngươi cái này một thân đều là cơ bắp c·hết, được thật tốt luyện nội công." Hắn cùng theo một lúc vỗ vỗ Vu Hoành cánh tay.

Vu Hoành: "…"

Bỗng nhiên bữa sáng ăn xong, hai người lấy được chính thức đạo pháp, trên tờ giấy kia ghi chép là Thanh Trần quan căn bản pháp —— Quan Ngô Công. Đồng thời cũng đã nhận được Vũ Mặc đạo nhân cho ra một năm tư chất kỳ, trong môn sẽ cho hai người bọn họ một năm bồi dưỡng kỳ, trong lúc này cần thiết tài nguyên đều là miễn phí, chỉ cần thanh toán cơ bản học chi phí phụ là đủ.

Cầm tờ đơn, Vu Hoành còn tại trên đường trở về, liền cấp tốc nhìn một lần.

Pháp môn này vô cùng đơn giản, chính là một đoạn có chút quấn miệng kinh văn, mà lại là không có gì hàm nghĩa kinh văn, tất cả đều là chắp vá lung tung đơn độc chữ đoạn.

Hắn sau khi cầm về, lập tức bắt đầu nội tâm đọc thầm.

Hiện tại hắc ấn còn tại cường hóa doanh địa, tạm thời không dùng đến, hắn dự định lời đầu tiên mình nếm thử luyện tập một chút.

Quan Ngô Công tu hành rất nhanh liền lên quỹ đạo, Vu Hoành sớm muộn không ngừng đọc thầm đọc thuộc lòng, rất nhanh liền đem nó ký ức ở trong lòng.

Đến bây giờ hắn cũng đã không cần máy phiên dịch, thứ hai Dạ Văn vô luận nghe nói đọc viết đều không trở ngại chút nào.

Mà Vũ Mặc đạo nhân ngày hôm đó cùng bọn hắn nói chuyện phiếm về sau, liền không còn tự mình tiếp xúc bọn hắn. Mà là một tuần mới xuất hiện một lần, thời gian còn lại không phải bên này trong ngoài nước du lịch, chính là bên kia ôm mỹ nữ liên hoan nghỉ phép.

Sinh hoạt muôn màu muôn vẻ.

Tại cùng Đạo Chủng ban gom lại đi học chung về sau, Vu Hoành hai người liền cũng có thể thường xuyên cảm giác được, Đạo Chủng ban bốn người đội bọn hắn không nhìn.

Đúng vậy, không nhìn.

Đạo Chủng ban tựa hồ đối với bọn hắn loại này bồi dưỡng Kim Ngọc ban đồng học tập mãi thành thói quen, xong tiết học ngay cả lời cũng lười cùng bọn hắn nói, phối hợp đứng dậy liền đi.

Cầm đầu cái kia Chính Minh đạo nhân nghe nói là trong quan nổi danh thiên tài, thái độ rõ ràng hơn.

Nhưng Vu Hoành đạo pháp nắm bắt tới tay, vốn cũng không có rảnh đi làm cái gì đồng học quan hệ. Bởi vì hắn đặc tính đạo tức lưu chuyển, cũng đem Quan Ngô Công đặt vào tự động tu hành phạm trù.

“. ! Cái này. Nhập môn?”

Phòng cho thuê bên trong.

Vu Hoành ngủ một giấc đứng lên, ngạc nhiên phát hiện trong đầu mình có một sợi khí tức thanh lương đang lưu chuyển chầm chậm, tựa như một cái vòng, từ bên trái huyệt thái dương chảy tới bên phải, tuần hoàn qua lại.

Nhìn xem trong gương chính mình huyệt thái dương có chút nâng lên.

Hắn bỗng nhiên có loại mình nguyên lai là cũng là thiên tài ảo giác.

"Nếu không phải đặc chất đạo tức lưu chuyển tại phụ trợ, ta nói không chừng chân tín ta là thiên tài."

Cảm thụ được trong đầu tuần hoàn khí tức, Vu Hoành không rõ ràng Thanh Trần quan tiêu chuẩn gì, nhưng từ Vũ Mặc đạo nhân trong lời nói bao nhiêu cũng có thể nghe ra, tuyệt không có khả năng là mấy ngày liền luyện được trò.

Như vậy, tiếp xuống thể nghiệm một chút thiên tài là cảm giác gì?

Hắn sờ lên cái cằm, sau khi nhập môn, đến tiếp sau công pháp cũng chưa tới tay, chỉ có thể đi tìm Vũ Mặc đạo nhân, trừ phi hắn muốn vì giấu diếm tiến độ, cố ý kéo dài thời gian.

Nhưng hắc tai khẩn cấp, hắn không có khả năng như thế nhàn nhã lãng phí thời gian, thông qua bình thường đường tắt hiện ra tư chất, thu hoạch được quyền nói chuyện, cũng coi là một loại phương pháp.

Tại phòng cho thuê nội tu cứ vậy mà làm dưới, Vu Hoành trước tiên liền đi Thanh Trần quan. Tìm tới Vũ Mặc đạo nhân đạo đồng Tuần Dương.

Tuần Dương đang cùng mặt khác hai cái tiểu đạo đồng một đạo chơi lá bài, nghe được Vu Hoành nhỏ giọng nói nội dung, lập tức bài trong tay vô lực trượt xuống, người một chút đứng người lên.

"Coi là thật! ?"

Nàng mở to hai mắt, nhìn chằm chằm Vu Hoành, “Loại sự tình này cũng không thể nói lung tung, sớm tu hành đến tiếp sau công pháp sẽ dẫn phát tinh thần r·ối l·oạn thành tinh thần bệnh!”

“Coi là thật! Ngươi có thể cẩn thận hỏi thăm chi tiết.” Vu Hoành gật đầu khẳng định nói.

Chương 288: Động tĩnh (2)

Chương 288: Động tĩnh (2)

Tuần Dương lập tức lôi kéo hắn đi tới một bên nơi hẻo lánh, để một đạo khác đồng giúp nàng đỉnh lên vị trí.

Hai người đi đến một cây trụ tròn lớn phía sau, đứng vững.

“Cái này chỉ một tuần lễ không đến. Định Nhu ngươi có phải hay không trước kia qua tương tự đạo pháp? Không phải vậy làm sao có thể nhanh như vậy! ?”

Nàng mắt nhỏ đến bây giờ đều vẫn là đạp đến tròn căng.

Bực này tốc độ, nàng chỉ ở trước kia Đồng Tử Công trên thân thấy qua, nghe nói năm đó trong quan hai đại thiên tài, chính là trong một tuần nhập môn.

“Ta cũng không biết… Hẳn là đi, ta trước kia luyện qua một chút rèn luyện tinh thần pháp môn.” Vu Hoành chần chờ nói. Hắn không rõ ràng trước đó luyện quan tưởng đồ có tính không cùng loại.

“Vậy liền bình thường.” Tuần Dương lập tức thở phào một cái, “Làm ta sợ muốn c·hết, ta còn tưởng rằng ngươi luyện được vấn đề… Bởi vì hoàn toàn không phù hợp lẽ thường. Bất quá đã ngươi trước kia từng có cơ sở, tăng thêm ngươi vốn là nghị lực rất mạnh, nhanh chóng nhập môn cũng là không phải là không được.”

Nàng vỗ vỗ tiểu quy mô bộ ngực, xả hơi về sau, lại cấp tốc từ trong túi quần lấy ra một bản trang bìa không có chữ màu lam hình đường thẳng sách nhỏ.

“Đây là Quan Ngô Công đến tiếp sau công pháp, môn công pháp này hết thảy chín tầng, bọn ta Đạo gia phần lớn đều lấy chín, coi đây là số chi cực, Quan Ngô Công cũng là như thế. Bọn ta Quan Ngô Công có chút đặc thù, mỗi một tầng luyện

thành về sau, tinh thần lớn mạnh vì đó trước gấp đôi. Chín tầng viên mãn, trên lý luận tinh thần sẽ lớn mạnh đến nguyên bản hơn ngàn lần. Nhưng này chỉ là trên lý luận cảnh giới, chính ngươi xem một chút đi. Nhớ kỹ đừng truyền ra ngoài a. Bọn ta đạo mạch chân truyền công pháp chỉ thích hợp bọn ta tu luyện, còn muốn nguyên bộ dược vật, Định Thần Hương, ngoại nhân cầm luyện sẽ chỉ tinh thần r·ối l·oạn, vô cùng nguy hiểm, đây là vì bảo hộ ngoại nhân."

Vu Hoành tiếp nhận sổ, lật ra quét mắt một vòng.

Quả nhiên, tờ thứ nhất liền viết: 'Nội bộ tư liệu, chớ truyền ra ngoài.'

Tiếp tục về sau lật từ tầng thứ nhất bắt đầu, đến tầng thứ chín toàn bộ đều đầy đủ.

"Cho hết ta à?" Hắn có chút kinh ngạc.

"Đương nhiên, luyện đến xuất hiện tương quan mặt trái triệu chứng lúc, nhớ kỹ kịp thời lĩnh thuốc điều trị, không phải vậy xảy ra chuyện đừng trách ta không có nhắc nhở. Lĩnh thuốc đi hiệu thuốc chính là đạo quán đi ra ngoài bên phải nhà trệt, treo lệnh bài chính mình nhìn." Tuần Dương căn dặn.

"Tốt tốt, không sao, ta tiếp tục đi đánh bài. Ta đã nói rồi, đều cái tuổi này, làm sao cũng không có khả năng xuất hiện loại tốc độ kia…"

Nàng nói thầm lấy, quay người hướng phía bàn đánh bài đi đến.

Vu Hoành cầm sổ không phản bác được, hắn đều chuẩn bị làm một lần thiên tài, kết quả người ta căn bản liền không thèm để ý.

Mang theo sổ về phòng cho thuê chỗ, trên nửa đường, hắn một đường đều tại đọc qua phía trên ghi chép nội dung.

Quan Ngô Công cả quyển tiếp tục đọc, mang đến cho hắn một cảm giác chính là một bộ thuần túy rèn luyện tinh thần công pháp.

Từ tầng thứ nhất đến tầng thứ chín, phân biệt lợi dụng chín loại khác biệt tự thân sợ hãi nhất sự vật, đến rèn luyện ý chí.

Chín tầng công pháp, cấp ra cửu đoạn khác biệt kinh văn, chỉ cần niệm tụng, liền sẽ tự hành lợi dụng tự thân tinh thần sức tưởng tượng, ngưng tụ ra một loại đối ứng sợ hãi huyễn tượng.

Đem nó đánh bại, liền có thể để tự thân tinh thần tiến thêm một bước, bước vào tầng tiếp theo. Trình tự vô cùng đơn giản.

Chín tầng chính là chín loại sợ hãi huyễn tượng.

“Nhìn như vậy, khó trách Thanh Trần quan không phải rất để ý công pháp lưu truyền ra đi, cái này người bình thường nếu là ý chí lực chưa đủ, luyện thành bệnh tâm thần xác thực rất bình thường.”

Vu Hoành cảm thán khép lại sổ, minh bạch Tuần Dương giải thích.

“Chẳng qua nếu như dựa theo công pháp này đến xem, chẳng phải là Thanh Trần quan bên trong các lão đạo đều là ý chí vô cùng kiên định người? Nhưng từ trong khoảng thời gian này đến xem, thấy thế nào đều không giống.”

Sống phóng túng mọi thứ tinh thông những cái kia lão đạo, hoàn toàn không giống như là công pháp này rèn luyện đi ra cao thủ loại hình.

Bất quá cũng có thể là là thoái hóa, công pháp này coi như tu thành, một khi tinh thần ý chí dao động, cảnh giới cũng khẳng định sẽ thoái hóa. Quả nhiên là cực nhìn trạng thái tâm cảnh một môn công pháp.

Mang theo nguyên bộ công pháp trở về dựa theo phía trên ghi chép nội dung trình tự.

Vu Hoành tại phòng cho thuê trong tiểu viện, khoanh chân ngay tại chỗ, đỉnh đầu tinh không, lẳng lặng bắt đầu mặc niệm tầng thứ nhất kinh văn.

Lúc ban đêm.

Theo thời gian chuyển dời, một giờ, hai canh giờ, ba giờ…

Bỗng nhiên, một trận nhu hòa tiếng bước chân, từ Vu Hoành sau lưng truyền đến.

Hắn im lặng mở to mắt, quay đầu lại nhìn về phía sau lưng.

Cửa phòng, bóng dáng đen sì bên trong, đang đứng một người.

Khuôn mặt trắng bệch, bẩn thỉu áo trắng, quái dị mỉm cười biểu lộ.

“Ta cái thứ nhất sợ hãi lại là vừa mới đến Y Y nơi đó gặp phải cái thứ nhất Quỷ Ảnh a?”

Đứng người lên, Vu Hoành nhìn đối phương, biểu lộ dù sao cũng hơi hoài niệm.

“Là, thời điểm đó ta, không gì sánh được nhỏ yếu, không gì sánh được vô lực, chỉ có thể dựa vào Y Y, mới có thể tại cái kia thế giới tàn khốc bên trong sống sót.”

Hắn từng bước một hướng phía Quỷ Ảnh đi đến.

Đứng ở trước mặt đối phương.

Hai người cách xa nhau chỉ có một mét không đến, hắn ở trên cao nhìn xuống, nhìn chăm chú lên đối phương.

“Mà bây giờ.”

Vu Hoành vươn tay, nắm cổ đối phương.

“Ta sợ hãi sớm đã không còn là ngươi.”

“Mà là lúc trước cái kia vô lực hư nhược ta.”

Trong chốc lát, Vu Hoành khuôn mặt dữ tợn vặn vẹo, nắm lên Quỷ Ảnh, một tay khác tựa như trọng chùy, ầm vang hướng đầu của đối phương nện xuống.

Bành! !

Quỷ Ảnh đầu nổ nát vụn, hóa thành vô số điểm sáng màu trắng, chậm rãi tản mát.

“Ta đã không sợ! Không sợ! !”

Vu Hoành nắm chặt nắm đấm, trong chốc lát giơ chân đá ra đá nghiêng, trong nháy mắt thối ảnh như mưa rơi, trong một giây biến đá ra một mảnh như mưa rơi hư ảnh.

Bá bá bá! ! Điểm sáng bị nhao nhao đá trúng, lại lần nữa nổ tung, hoàn toàn biến mất.

Ngay tại điểm sáng bị triệt để đánh nát sát na, Vu Hoành chỉ cảm thấy vô số thanh lương tơ mỏng từ trong đầu bộ trống rỗng tuôn ra, hội tụ đến mi tâm chính giữa.

Hết thảy chung quanh tràng cảnh trong nháy mắt vặn vẹo.

Trước mắt hắn hoa một cái, chính mình vẫn như cũ xếp bằng ở sân nhỏ chính giữa, hoàn toàn không động tới.

“Tầng thứ nhất… Cái này tu thành.”

Vu Hoành khí tức gấp rút, ngửa đầu nhìn về phía bầu trời.

Lam nhạt sao dày đặc quang mang lấp lóe, thanh tịnh như tẩy, một vầng loan nguyệt lẳng lặng treo lơ lửng chân trời.

Lúc này hắn rõ ràng cảm giác được, chính mình cả người phảng phất bị thanh tẩy qua một lần tấm gương, trong lòng rất nhiều tạp niệm cùng tâm tình tiêu cực, tại thời khắc này đều bị quét sạch sành sanh.

Trong lòng chỗ sâu nhất kiềm chế cũng đã biến mất.

Càng thêm mấu chốt chính là, Thiên Hà.

Thuộc về Vô Cực Thiên Hà Thuật môn này đặc thù triệu hoán bí pháp, lúc này lại có rõ ràng tăng cường.

Một mực vờn quanh ở bên cạnh Thiên Hà, lúc này nội bộ bắt đầu hiển hiện một chút xíu màu bạc hạt tròn, đây là chỉ có Vu Hoành chính mình có thể nhìn thấy bí pháp cảnh tượng.

Agris phiên bản thu nhỏ ở trong đó chậm rãi tới lui, phảng phất đối với loại này màu bạc hạt tròn phi thường mừng rỡ,

không ngừng há mồm đi nuốt.

‘Cái này Thanh Trần quan công pháp… Thế mà đối với Vô Cực môn bí pháp cũng có trợ giúp… Không đúng, có lẽ là ta ngay từ đầu thiếu khuyết, ngay tại ở tinh thần ý chí.’

Hiện tại liên tưởng, Vu Hoành chợt phát hiện, chính mình từ khi gặp phải hắc tai về sau, vẫn ở vào mệt mỏi lo nghĩ trạng thái, tâm cảnh không cao cũng rất bình thường.

Dù sao hắn liền cho tới bây giờ không có truy cầu qua, hắn theo đuổi đều là nhục thân có thể sức mạnh, nội khí lực lượng. Là theo đuổi thật sự vật chất lực p·há h·oại.

“Như vậy cũng tốt.”

Vu Hoành thở ra một hơi dài. Cảm ứng Thiên Hà biến hóa.

Đột nhiên hắn trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

Bởi vì Thiên Hà cho hắn phản hồi, để hắn cảm giác, chính mình lại có thể hướng bên trong nhét mới danh ngạch.

Lấp một cái Hưởng Luật Chi Long Agris, Thiên Hà trước đó liền đầy, mà bây giờ tinh thần tăng lên, không nghĩ tới Thiên Hà lại tăng thêm một cái danh ngạch.

‘Quả nhiên, ta đến nơi này là đến đúng rồi!’ Vu Hoành lập tức tinh thần phấn chấn, mặc dù Thái Uyên Chính Pháp không có đột phá, nhưng Thiên Hà tăng lên, để hắn có thể lại lần nữa thu nạp một cái chính mình g·iết c·hết đối địch cá thể.

Chỉ cần chọn lựa thật tốt, liền có thể thật to tăng cường tự thân thực chiến lực.

Đương nhiên, hiện tại ở vào hòa bình hoàn cảnh dưới, tạm thời không cần cũng không cần đến năng lực này chờ về sau…

Hoàng Tùng đảo.

Từng chiếc cảnh sát biển thuyền dừng sát ở nơi này đã mấy ngày.

Ở trên đảo tới tới lui lui cũng bị tìm tòi nhiều lần, có thể tìm địa phương đều tìm, hay là tìm không thấy cái kia m·ất t·ích hai người hạ lạc.

Lúc này trước đó Tống Tư Ngữ bọn người ở qua dãy kia hai tầng lầu nhỏ trước cửa.

Dương lão đổi một thân vàng nhạt đạo bào, than thở nhìn phía xa từ từ xuống thuyền đến gần hai tên đạo nhân.

"Khô Thiền sư huynh, Khô Lĩnh sư huynh, lần này làm phiền các ngươi."

Tới hai đạo nhân bên trong một cái tóc trắng xoá, niên kỷ gần giống như hắn, mặt chữ quốc, biểu lộ khó coi, để ý cũng lười để ý đến hắn.

Một cái khác tuổi còn rất trẻ, bất quá hai mươi mấy tuổi, dung mạo tuấn lãng, thần sắc nhu hòa, nhìn vẻ mặt mệt mỏi Dương lão, nhẹ nhàng lắc đầu.

"Mộc Dương sư đệ lần này ngươi xác thực làm được quá mức. Tình huống bên này đã có chút nghiêm trọng, nhưng vì để tránh cho bị vấn trách một mực giấu diếm. Kéo tới tình trạng này, ngươi xác thực phải bị rất lớn một bộ phận trách nhiệm.

"Khô Thiền sư huynh… Ta cũng chẳng còn cách nào khác…" Mộc Dương bất đắc dĩ nói, "Lúc trước chính là không cẩn thận sơ ý chủ quan, bổ sai miệng lỗ thủng… Đem phó khẩu làm chủ khẩu bổ . Chờ về sau phát hiện đã tới đã không kịp… Ta cũng không có dư thừa trận bàn."

"Ai bảo ngươi đạo pháp cảnh giới quá yếu, được rồi, lần này ta tới chính là vì mau chóng mau chóng bổ tốt. Còn tốt không có ủ thành đại họa." Nhu hòa nam tử an ủi.

"Chỉ là trong phủ hàng năm khảo hạch ngươi cũng đừng nghĩ."

"Ta biết…" Mộc Dương lại lần nữa thở dài.

"Mặt khác, các ngươi Thiên Sư phủ mấy vị sư đệ sư muội cũng đang trên đường tới, ngươi đến ngẫm lại đến lúc đó đối phó thế nào bọn hắn." Khô Thiền nhắc nhở.

Ai…

Mộc Dương nghe vậy, càng là trùng điệp thở dài.

“Còn tốt có Khô Thiền sư huynh nguyện ý xuất thủ tương trợ một chút sức lực, nếu không lần này lão đạo ta là thật muốn xông đại họa.”

“Khách khí, Thiên Sư phủ cùng ta Tử Hòa cung đồng khí liên chi, cùng là đạo mạch, nên hỗ trợ.” Khô Thiền mỉm cười nói.

Hắn nói xong, cẩn thận hỏi rõ lần trước bổ lỗ thủng vị trí, liền quay người dẫn người tiến đến.

Ước chừng hơn một giờ về sau, toàn bộ Hoàng Tùng đảo quanh quẩn từng tia nhàn nhạt sương mù xám, bắt đầu tiêu tán.

Một chiếc chở Khô Thiền cùng Mộc Dương đám người thuyền nhỏ, cũng thuận lợi rời đi hòn đảo, hướng cái này Đài Châu phương hướng chạy tới.

Cùng lúc.

Trong viện ngay tại mặc niệm kinh văn Vu Hoành, đột nhiên toàn thân chấn động, mở hai mắt ra.

‘Thuyền đen ấn ký ăn mòn hoàn toàn biến mất! ?’

Hắn ở chỗ này dừng lại lâu như vậy, thường xuyên có thể cảm nhận được không ngừng bị không biết lực lượng ăn mòn thuyền đen tại xao động bất an.

Mỗi lần như vậy lúc, hắn liền cưỡi thuyền đen trở lại doanh địa ‘Nạp điện’ nạp đầy điện về sau, thuyền đen có thể ngạnh kháng một đoạn thời gian không có việc gì

Nhưng đồng dạng chỉ có thể kiên trì một ngày, ngày thứ hai liền sẽ lại cảm nhận được thuyền đen bị ăn mòn.

Tình huống như vậy đã tuần hoàn nhiều lần, không nghĩ tới lần này thế mà triệt để không có ăn mòn.

‘Chờ một chút, ta sẽ không bị trực tiếp cưỡng ép mang về a?’ Vu Hoành bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, tranh thủ thời gian đứng người lên, cẩn thận quan sát chung quanh.

Xác định nơi này là lục địa, chung quanh không có bất kỳ cái gì ngừng thuyền vị trí, hắn mới thở phào nhẹ nhõm

‘Hắc tai không có khả năng trống rỗng chính mình biến mất, khẳng định là Hoàng Tùng đảo bên kia xảy ra chuyện gì, dẫn đến hắc tai đột nhiên biến mất… ‘ liên tưởng đến Dương lão khi đó nói muốn đi diêu nhân, Vu Hoành lập tức liên hệ tới.

“Xem ra là Tiên Thiên Cửu Môn người đến.”

Hắn suy tư một lát, hay là không có ý định trở về ở trên đảo nhìn xem, hiện tại mỗi ngày tu hành Quan Ngô Công cũng rất thuận lợi, lập tức tầng thứ hai sợ hãi đồ vật cũng phải bị ngưng tụ ra.

Hắn tiến độ tựa hồ là bởi vì đạo tức lưu chuyển duyên cớ, còn nhanh hơn Quách Thượng Đông rất nhiều rất nhiều.

Nhưng bởi vì không có càng nhiều tham khảo, cho nên hắn cũng không biết chính mình có bao nhanh, dù sao công pháp nơi tay, chỉ cần không có xuất hiện cần dùng thuốc triệu chứng, luyện thành là.

Chương 289: An bình (1)

Chương 289: An bình (1)

‘Bên này thuyền đen xuất hiện, dựa vào nước biển, không giống doanh địa bên kia chỉ cần chiếu sáng liền có thể xuất hiện bến tàu cầu gỗ. Đây có phải hay không là bởi vì bên kia tồn tại hắc tai Hắc Hà, mới sinh ra chỗ khác biệt?’

Vu Hoành đứng người lên, cảm thấy có cần phải đi trong quan nghe ngóng bên dưới tin tức.

Hắn suy tư dưới, phát hiện mình tại trong quan giao tế quái gở, trong lúc nhất thời thế mà không biết nên đi tìm ai nghe ngóng.

Duy nhất quen thuộc Quách Thượng Đông, cũng là giống như hắn người mới, đối với phương diện này khẳng định một điểm đầu mối cũng không có.

Cuối cùng do dự một chút, hắn dứt khoát vỗ đùi.

‘Trực tiếp đi tìm Vũ Mặc lão đầu được rồi!’

Quần áo một đổi, Vu Hoành cấp tốc đi ra ngoài, thẳng đến Vũ Mặc lão đạo biệt thự trong nhà.

Trở thành bị chú ý sàng chọn đi ra đặc biệt đệ tử về sau, Vu Hoành cùng Quách Thượng Đông hai người đều sâu hơn cùng Vũ Mặc liên hệ.

Cho nên biết chỗ ở của hắn một trong cũng rất bình thường.

Khu biệt thự Vọng Nguyệt, là Đài Châu tương đối nổi danh cao cấp tòa nhà, một bộ giá cả thấp nhất cũng là 300 vạn.

Cái này tại giá phòng hơi thấp Đài Châu, đã là con số trên trời giá tiền.

Vu Hoành đón xe taxi, thẳng đến khu biệt thự cửa lớn.

Ngồi trên xe, đầu hắn nghĩ đến một hồi muốn thế nào hỏi thăm, như thế nào phái từ.

Đột nhiên xe đi ngang qua một con đường mặt lúc, trên người hắn có chút lạnh lẽo, bận bịu bên mặt nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Ngoài cửa sổ xe, Hồng Mai lữ quán chiêu bài tại đầu ngõ vẫn như cũ lóe đèn màu.

Nguyên bản quạnh quẽ lữ quán miệng, lúc này lại đứng không ít người, còn có xe cảnh sát môtơ dừng ở ven đường, mấy cái nhân viên cảnh sát cầm bộ đàm nhỏ giọng nói chuyện.

“Sư phụ, phiền phức dừng xe, ta ở chỗ này dưới.” Vu Hoành nhíu mày lại khi đi ngang qua ngõ nhỏ trong nháy mắt, hắn thấy được lữ quán trên mặt kia có tổn thương sẹo nữ hài.

Nàng đang đứng tại cửa chính, trong tay dẫn theo túi sách, ngơ ngác nhìn qua bên trong hai mắt vô thần.

“Đi. Tiền kia.” Lái xe lập tức sang bên dừng xe.

“Tiền chiếu tính, cho.” Vu Hoành lấp một tấm mười khối cho hắn, cũng đừng trả tiền thừa, mở cửa xuống xe.

Thuận ngõ nhỏ đi vào, đi vào lữ quán cửa ra vào.

Nơi này tiến đến mới nhìn đến trước cửa đã đứng hơn mười người, mọi người vây quanh hướng đều tại triều lữ quán bên trong nhìn.

Vu Hoành cũng cùng theo một lúc hướng bên trong nhìn lại.

Hồng Mai lữ quán lối vào cửa lớn, đã bị cảnh giới hoàng tuyến ngăn cản, xuyên thấu qua mở ra cửa lớn, có thể nhìn thấy bên trong lầu một phòng khách nhỏ trên mặt đất, có khô cạn đỏ sậm v·ết m·áu.

Hắn nhìn chung quanh một chút, nghe được mấy người tại nhỏ giọng nói đến đây bên trong sự tình, liền cấp tốc tìm cái đeo kính tuổi trẻ nam nhân, vỗ nhẹ nhẹ bên dưới đối phương.

“Không có ý tứ, có thể hay không hỏi một chút, nơi này là xảy ra chuyện gì rồi hả?”

“Người c·hết chứ sao.” Nam nhân thở dài, “Lữ quán lão bản, một cái niên kỷ bảy tám chục tuổi lão đầu tử, tối hôm qua đột nhiên bị một thanh đao nhọn từ phía sau thọc cái xuyên thấu, trong bụng đồ vật chảy đầy đất, nghe nói còn tại trên mặt đất bò lên tốt một đoạn, muốn ra ngoài cầu cứu, nhưng cuối cùng vẫn là c·hết tại cửa ra vào.”

Lữ quán lão bản, lão đầu tử?

Vu Hoành trong lòng run lên, hắn nhớ tới trước đó chính mình dừng chân lúc, luôn luôn cười ha hả, cho hắn ký sổ lão đầu kia.

Hắn mới dời ra ngoài không bao lâu, cái này lữ quán liền xảy ra chuyện rồi? ?

Trên thực tế, lúc đương thời lúc trời tối lên mạng khi trở về, hắn cũng cảm giác có chút không đúng, chỉ là không biết nơi nào không đúng. Thời điểm đó lão bản, sắc mặt cũng cảm giác rất trắng, rất quái lạ. Kết quả lão đầu tử nói mặt của hắn cũng giống vậy trắng.

Thế là Vu Hoành liền không có để ý, không nghĩ tới…

‘Xem ra ta ngay lúc đó cảm giác là đúng, xác thực có vấn đề, chỉ là bởi vì hệ thống sức mạnh khác biệt, ta cảm giác không thấy.’

Hướng tiểu ca sau khi nói cám ơn, Vu Hoành đi vào vết sẹo nữ hài bên cạnh.

“Linh Đang?”

Nữ hài cứng ngắc từ từ quay đầu, nhìn thấy hắn cũng không trả lời, chỉ là lại tiếp tục quay đầu, nhìn về phía lữ quán.

Gặp nàng dạng này, chung quanh cũng không có những thân nhân khác tại, một mình đứng ở một bên, Vu Hoành suy đoán nàng khả năng tình cảnh tương đối gian nan.

“Nếu như cần hỗ trợ, có thể tới nơi này tìm ta.” Đối với lúc trước lão đầu tử nguyện ý cho hắn ký sổ, hắn hay là nhờ ơn.

Linh Đang không có đáp lời, chỉ là vẫn như cũ ngơ ngác đứng đấy, giống như là không nghe thấy.

Vu Hoành nhìn xem bận rộn nhân viên cảnh sát, lại nhìn một hồi, mới quay người rời đi.

Hắn mười phần xác định, hiện trường không có phát giác được bất luận cái gì hắc vụ hắc tai khí tức. Ý vị này đây khả năng chỉ là cùng một chỗ hung sát án. Cũng có lẽ, là thế giới này bản thổ một thứ gì đó chế tạo.

Về phần Linh Đang, hắn cùng đối phương không thân chẳng quen, xem ở trước đó ký sổ phân thượng, nguyện ý xuất thủ đỡ một thanh, xem như đủ ý tứ.

Có cảnh sát tiếp nhận, làm quốc gia lớn nhất giữ gìn trật tự cơ cấu, hắn không tin bọn hắn đối với thiên thần bí hoàn toàn không biết.

Cho nên phía quan phương đến xử lý mới là phương thức cao nhất.

Sau khi rời đi, Vu Hoành đi ra ngõ nhỏ lúc, vừa lúc đụng phải mấy người mặc màu đen áo không bâu tay áo dài nam tử xa lạ, chính ghé vào một khối, nhỏ giọng nói giỡn trò chuyện.

Mấy người kia sắc mặt trắng bệch, cái cổ lộ ra vị trí bên trên, có rõ ràng màu đen hình xăm.

Nhìn thấy Vu Hoành ra ngõ nhỏ, bọn hắn bởi vì nó thể trạng đáng chú ý nguyên nhân, hơi nhìn nhiều mắt bên này.

Phát hiện Vu Hoành cũng nhìn về phía bọn hắn lúc, mấy người cấp tốc thu tầm mắt lại.

Vu Hoành nghe được bọn hắn nói chuyện phiếm dùng chính là một loại nào đó chưa từng nghe qua phương ngôn, tại máy phiên dịch tác dụng dưới, hắn hiện tại thế nhưng là có thể nghe hiểu mười mấy nước ngôn ngữ, nhưng một dạng nghe không hiểu mấy người kia tiếng nói.

Chỉ là từ bọn hắn nói chuyện phiếm trạng thái đến xem, mấy người kia tựa hồ ở vào một loại đắc ý vui vẻ trạng thái.

‘Tại n·gười c·hết lữ quán bên cạnh vui vẻ như vậy?’

Vu Hoành trong lòng hiện lên một tia nghi hoặc.

Nhưng hắn vội vã làm việc, cũng không rảnh xen vào chuyện bao đồng, cũng không thể nhìn thấy người khác đắc ý liền lên đi một quyền lần lượt đánh ngất xỉu, cái này không thực tế.

Rất nhanh một lần nữa đón xe, hắn ngồi lên, tiếp tục hướng Vũ Mặc đạo nhân gia phương hướng tiến đến. Hơn mười phút sau…

Vọng Nguyệt biệt thự bên ngoài.

Vu Hoành có chút thất vọng đi ra cư xá.

Lão đạo lại không tại, ra ngoài không biết đi đâu du lịch. Không ai không có con đường nghe ngóng tin tức, Vu Hoành dứt khoát quyết định trở về tiếp tục luyện công.

Chờ khi đi học nhìn có thể hay không tìm tới cơ hội nghe ngóng tình huống.

Trên đường trở về, hắn tiện thể mua cho mình đài điện thoại, đi cục cảnh sát dẫn tới thẻ căn cước của mình, cũng coi là chính thức người Á Tùng quốc.

Đem mới làm thẻ điện thoại cắm vào về sau, khởi động máy, ghi vào trước đó Hoàng Tùng đảo mấy người điện thoại liên lạc, cho bọn hắn phát tin nhắn thông tri mã số của mình.

Sau đó là đạo quán đám người, còn có Quách Thượng Đông.

Làm xong những thứ này.

Vu Hoành tiếp tục tiến vào tầng thứ hai tụng kinh đọc thầm bên trong.

Muốn ngưng tụ đạo thứ hai sợ hãi huyễn tượng, cần tụng kinh thời gian liền so trước đó dài nhiều.

Nhưng bởi vì có đạo hơi thở lưu chuyển phụ trợ, tương đương với Vu Hoành là tại hai mươi bốn giờ không gián đoạn tụng kinh đọc thầm.

Rất nhanh, tại ngày thứ tư trước kia, hắn vừa mới ra ngoài mua bánh bao nhân thịt về nhà làm điểm tâm.

Mới vừa vào cửa, liền nhìn thấy trong viện nhà mình đứng một người.

Một cái toàn thân trong suốt tựa như do chất lỏng nhựa cao su tạo thành đặc thù hình người.

“Cái thứ hai. Là ngươi a.” Vu Hoành nhận ra đối phương.

Ngữ Nhân.

Mà lại là hoàn toàn thể Ngữ Nhân.

Lúc trước hắn thừa dịp đối phương không thể hoàn toàn chui ra ngoài, liền cho nó một kích trí mạng, hiện tại xem ra, trong lòng của hắn như trước vẫn là đối với loại này dễ dàng để cho người ta không phân rõ hiện thực cùng hư ảo Ác Ảnh, có thật sâu dè chừng sợ hãi.

Loại này Ác Ảnh, cũng không phải là đơn thuần lực lượng đủ mạnh, liền có thể miễn dịch. Loại này giống như nhận biết phương diện hỗn loạn xâm nhập, không phải vật lý lực lượng liền có thể xử lý.

Buông xuống trong tay đồ ăn, Vu Hoành lại lần nữa ngẩng đầu, liền nhìn thấy đối phương đã biến mất không thấy gì nữa, không còn đứng tại chỗ.

Cùng lúc, trong tai của hắn cũng bắt đầu truyền đến trận trận nhỏ vụn tiếng nói chuyện.

Phảng phất hắn là một cái hôn mê nằm tại trên giường bệnh người, bên giường có cảm giác không gì sánh được thân cận thanh âm nữ nhân, tại tinh tế cho hắn niệm tụng lấy cái gì cố sự.

Trong hiện thực, ngoại giới rất nhiều thanh âm đều từ từ mơ hồ, trở nên sai lệch, chỉ có nữ nhân này kể chuyện xưa thanh

âm, càng phát ra trở nên rõ ràng chân thực.

Vu Hoành sắc mặt bất động, toàn thân nội khí bao trùm, sáng lên rất nhỏ bạch quang.

Hô!

Trong chốc lát, bên ngoài thân hắn nổ tung một cỗ vô hình khí lưu, thổi tan chung quanh tạp vật, nội khí này bây giờ hỗn tạp không ít Trụ Thần Quang ở trong đó, lúc này bị tràn ra bên ngoài cơ thể, hóa thành gió.

Lập tức đem toàn bộ trong viện mỗi một hẻo lánh, đều triệt để thổi lất phất một lần.

Lập tức, vừa mới biến mất Ngữ Nhân, bị trong lúc vô hình khí bao trùm, tại sân nhỏ một góc hiện ra thân hình.

Cả người nó chính giữa, chính mọc ra lít nha lít nhít rất nhiều giương đỏ tươi miệng người, những người này miệng lúc này đang không ngừng nói đồ vật, nói tạp âm.

Lúc này bị phát giác về sau, nó bỗng nhiên tất cả thanh âm cùng một chỗ đồng bộ, biến thành tức giận rống to.

A! ! !

Đó là tựa như soprano giống như bén nhọn tiếng kêu, sóng âm biến thành một đạo hình trụ tròn trong suốt sóng xung kích, chớp mắt liền vượt qua sân nhỏ, đụng trên người Vu Hoành.

Phốc.

Sóng xung kích đụng trên người Vu Hoành nội khí bên trên, rõ ràng thanh thế to lớn, lại không cách nào đánh vỡ cái kia hơi mỏng như vỏ trứng gà một tầng nội khí phòng hộ.

Vu Hoành hướng phía trước cất bước, Bôn Lôi Thối triển khai, người bỗng nhiên lóe lên, liền xuất hiện ở trước mặt Ngữ Nhân, một tay bắt lấy đầu nó, đi lên quăng ra.

Lực lượng khổng lồ trong nháy mắt đem Ngữ Nhân nắm lên, cuồn cuộn lấy bay lên cao cao.

Ngay sau đó hắn tung nhảy lên, nhấc chân chính là một đạo chiến phủ thức bổ chân.

Một thối này trùng điệp chặn ngang đá vào Ngữ Nhân trong thân thể tuyến.

Bành!

Ngữ Nhân không có lực phản kháng chút nào bị một chút đá bể, nổ tung, hóa thành vô số điểm sáng.

Đồng dạng, Vu Hoành lại lần nữa đem tất cả điểm sáng đều cấp tốc đá nát.

Lập tức một mảnh thanh lương thoải mái dễ chịu cảm giác, tràn vào đầu óc hắn.

Thiên Hà bên trong màu bạc hạt tròn lại một lần nữa trên diện rộng tăng nhiều. Đồng thời, Thái Uyên Chính Pháp tiến độ cũng đi theo bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi một đoạn.

Thái Uyên Chính Pháp bây giờ đang đứng ở tầng thứ hai trạng thái, còn tại luyện hóa Trụ Thần Quang dung nhập thể nội giai đoạn.

Lúc này tựa hồ là bởi vì tinh thần trên phạm vi lớn tăng cường, tầng thứ hai ánh bình minh, vốn nên nên đột phá thời gian bỗng nhiên hướng phía trước chạy một đoạn.

Đứng tại chỗ, Vu Hoành có chút nhắm mắt, lại mở mắt, liền cảm giác được chính mình vẫn như cũ đứng tại cửa viện, không nhúc nhích, phảng phất một mực duy trì lấy mới vừa vào cửa trạng thái.

Tầng thứ hai Quan Ngô Công cũng không khó, thậm chí còn phụ trợ ta Thái Uyên Chính Pháp. Tầng thứ hai ánh bình minh, ý là dung nhập đầy đủ Trụ Thần Quang, tăng lên nồng độ, để phóng thích ra Trụ Thần Quang đạt tới cùng loại ánh bình minh sắc thái, coi như thành công.

Vu Hoành đưa tay, lòng bàn tay chảy ra một tia rất nhỏ Trụ Thần Quang.

Màu xanh đậm ánh sáng tựa như nhảy lên hỏa diễm, lẳng lặng phiêu phù ở trong lòng bàn tay hắn.

Cái này xanh đậm trung tâm nhất, mơ hồ có thể nhìn thấy có một chút điểm diễm hồng sắc, tựa như ánh bình minh, mỹ lệ tinh khiết.

“Hiện tại tầng thứ hai cũng qua, kế tiếp là tầng thứ ba.”

Kiểm tra đo lường xong Thái Uyên Chính Pháp về sau, môn công pháp này không thích hợp ở chỗ này hiện ra, hắn lo lắng bị cao nhân phát giác, liền cấp tốc thu công.

Sau đó đem tầng thứ ba Quan Ngô Công luyện một lần, dạng này đạo tức lưu chuyển liền sẽ tự động đem nó đặt vào tu hành, hai mươi bốn giờ không gián đoạn.

Chương 290: An bình (2)

Chương 290: An bình (2)

Lúc chạng vạng tối, Vu Hoành lại đi ra ngoài tìm ăn, ngược lại là ngoài ý muốn nhận được Tống Tư Ngữ, Cao Văn, Ngụy Thành Quân ba người hồi phục tin nhắn, ý là đã đem điện thoại của hắn nhớ kỹ, có rảnh liên hệ.

Cái này khiến hắn có chút ngoài ý muốn, bởi vì hắn cùng ba người kỳ thật không có quan hệ gì giao tình, chỉ là tại Hoàng Tùng đảo xuất thủ cứu qua bọn hắn.

Mặc dù ba người thiếu hắn một phần đại nhân tình, nhưng quan hệ cũng không quen thuộc.

Bất quá ba người hồi âm, ngược lại để Vu Hoành nhiều một cái nghe ngóng tin tức con đường.

Lúc này, tại xế chiều ăn canh thịt trâu bánh phở thời điểm, Vu Hoành tại trong tiệm ăn, đem chính mình vấn đề cho ba người phát một lần.

Rất nhanh, ba đầu tin tức liền hồi phục lại.

Ngụy Thành Quân: “Không rõ ràng lắm ở trên đảo tình huống, tựa như là cảnh sát biển bộ môn mời đạo mạch người đi làm pháp sự, hiện tại đã triệt để phong tỏa, không cho phép người đi vào.”

Cao Văn: “Cảnh sát biển phong đảo, nghe nói mời Tử Hòa cung cao nhân xuất thủ, lần này khẳng định thỏa! Yên tâm được rồi, gần nhất có rảnh hay không, có thể tới trong nhà của ta công ty, lấy lão ca thân thủ của ngươi hình thể, tùy tiện tham gia một chút tranh tài, sau đó cùng một chỗ xử lý huấn luyện, tuyệt đối kiếm tiền!”

Tống Tư Ngữ: “Là Dương lão mời tới Tử Hòa cung Khô Thiền đạo nhân, vị này là Tiên Thiên Cửu Môn bên trong có

Thiên Mạch tên tuyệt đỉnh thiên tài, nghe nói là bị xem như Tử Hòa cung tương lai cung chủ bồi dưỡng, nói đơn giản, chính là đại nhân vật ra mặt, đỉnh tiêm tinh anh xuất thủ, bọn ta có thể không cần lo lắng!"

Tống Tư Ngữ rõ ràng trong nhà thế lực mạnh nhất, tin tức linh thông nhất, nghe được tin tức tường tận nhất.

Vu Hoành vừa ăn bánh phở, một bên phân biệt cho ba người hồi phục cảm tạ tin tức.

'Xem ra đúng là Cửu Môn xuất thủ, giải quyết Hoàng Tùng đảo tai hoạ ngầm. Thế mà có thể giải quyết có thể ăn mòn thuyền đen cường hãn nguy hiểm, quả nhiên, chỗ này nước so ta tưởng tượng phải sâu.'

Ngẫm lại cái trước ăn mòn thuyền đen quái vật là cái gì?

Là Giám Ngục đảo Hưởng Luật Chi Long Agris!

Agris nghiêm ngặt trên ý nghĩa tới nói, xem như cấp chín hắc tai, tính nguy hiểm cùng tính uy h·iếp đều đạt đến Chiến Tranh cấp trở xuống mạnh nhất.

'Đương nhiên cũng không thể khẳng định như vậy, dù sao thuyền đen tìm tới sinh cơ chi địa, nguy hiểm cường độ cũng là không nhất định, có Agris dạng này, cũng có lúc trước cái loại này ngũ lục cấp tả hữu.'

Nếm qua bữa tối đi ra canh thịt trâu quán, Vu Hoành tiếp tục cầm điện thoại hỏi thăm Hồng Mai lữ quán loại h·ình s·ự tình.

Tại biết Tống Tư Ngữ tin tức nhất linh về sau, hắn liền lười nhác phát cả nhóm tin tức, mà là chỉ cùng Tống Tư Ngữ đơn độc liên hệ.

Rất nhanh, tại hắn tra hỏi gửi tới về sau, bên kia liền cấp tốc có đáp lại.

Tống Tư Ngữ một chiếc điện thoại trực tiếp đánh tới.

"Vu đại ca nghe được a?" Tống Tư Ngữ thanh tịnh chăm chú thanh âm từ trong loa truyền ra.

“Ừm, có thể nghe được. Ngươi nói.” Vu Hoành trả lời.

“Đài Châu bên này, ta trước đó đối với phương diện này không chú ý, lần này gặp được nguy hiểm về sau, cha mẹ ta giúp ta tìm người trong nghề cao nhân, cẩn thận giảng giải hiện tại phương diện này tình huống.”

“Ừm, tình huống như thế nào?”

“Đài Châu hiện tại các loại án m·ất t·ích, hung sát án, số lượng xác thực nhiều hơn không ít. Này từng cái gọi Nê Thai giáo tổ chức khủng bố tà giáo thế lực có quan hệ.”

“Nê Thai giáo?”

“Vâng, thế lực này tồn tại rất lâu, chỉ là vẫn giấu kín rất sâu. Hoàng Tùng đảo tình huống, có người liền hoài nghi là bọn hắn giở trò quỷ.” Tống Tư Ngữ nhìn những ngày qua không ít học bù.

“Nê Thai giáo có cái gì đặc thù đặc thù a?” Vu Hoành đột nhiên hồi tưởng lại trước đó tại đầu ngõ nhìn thấy những người kia, còn có bọn hắn trên cổ lộ ra bộ phận màu đen hình xăm.

“Cái này ngược lại là không có nghe nói, hiện tại cha ta là đem ta cấm túc, ngay cả stream thu hình lại thiết bị đều bị mất. Ai…” Tống Tư Ngữ bất đắc dĩ nói.

Vu Hoành an ủi vài câu, liền cúp điện thoại.

Xác định Hoàng Tùng đảo như chính mình sở liệu, xác định Cửu Môn xác thực có rất mạnh cao thủ tại, trong lòng của hắn cũng an tâm.

Tối thiểu nơi này, trời sập còn có thân cao đỉnh. Không giống tại doanh địa bên kia, đoán chừng trên thế giới đã không có ai mạnh hơn hắn, hắn chính là thân cao.

Bây giờ Thái Uyên Chính Pháp đang nhanh chóng tăng lên, Quan Ngô Công cũng bắt đầu mà đến tầng thứ ba tu hành.

Hết thảy tại hướng phương hướng tốt phát triển.

Về phần cái gì Nê Thai giáo, hắn đều không phải là thân cao người, vậy cũng không tới phiên hắn để ý tới.

Đài Châu vùng ngoại thành, một nhà u tĩnh trong quán rượu.

Màu xanh nhạt ánh đèn đem toàn bộ quầy rượu đều nhuộm thành một mảnh lục.

Quầy hàng chính hướng về phía hàng ghế dài bên trong.

Ba cái tóc nhuộm thành màu tím đen tuổi trẻ nam nữ, chính tương đối ngồi, tùy ý ăn trên bàn thấp rau quả đồ ăn vặt.

"Đạo mạch Tử Hòa cung Khô Thiền đến, mọi người động tác đều thu liễm một chút, đừng làm rộn ra động tĩnh lớn." Một cái tóc ngắn mang theo màu tím bông tai nam tử tuấn tiếu, một tay cầm điện thoại, cũng không ngẩng đầu lên nhắc nhở.

"Hôm qua ngươi đã nhắc nhở một lần." Tóc tím nữ hài không nhịn được nói.

"Nói lại lần nữa xem, gia thêm ấn tượng." Nam tử tuấn tiếu để điện thoại di động xuống, mắt nhìn đối phương.

"Cấp độ kia Khô Thiền đi có thể làm hơi lớn sao?" Nữ hài hỏi.

"Tốt nhất đừng, ẩn nấp chút tương đối tốt." Nam tử trả lời.

"Là lo lắng bản địa Thanh Trần quan?"

"Không phải, Thanh Trần quan chính là một đám chỉ nhìn tiền đạo sĩ giả, không có bản lãnh gì, đạo pháp đã sớm hoang phế không chịu nổi, muốn g·iết c·hết rất đơn giản. Nếu không phải lo lắng Cửu Môn phát hiện tình huống, Đài Châu đã sớm là địa bàn của chúng ta." Nam tử lắc đầu.

"Đó là cái gì?" Nữ hài nhíu mày.

"Trong tỉnh tới hai cái đặc phái viên, tra án rất có một tay, đã tra được chúng ta ngoại vi cấp thấp thành viên, bắt mười mấy người. Rất khó giải quyết."

"Vậy liền g·iết c·hết bọn hắn."

“Không dễ dàng như vậy. Bên cạnh bọn họ có đặc khiển cục người bảo hộ.”

“Cái này cũng không được, vậy cũng không được, thật là phiền!” Nữ hài nhịn không được tựa ở trên ghế sa lon, tay tại giữa không trung loạn vung.

“Ý của giáo chủ là, tìm một cơ hội, khống chế lại bọn hắn, không thể g·iết người, g·iết người tất nhiên dẫn tới Cửu Môn người, cái này độ nhất định phải nắm chắc.” Nam tử trầm giọng nói.

“Là bên kia lại cùng giáo chủ liên hệ đi?” Một mực không lên tiếng nam tử lên tiếng nói.

“Có lẽ. Ta cũng không rõ ràng, bất quá bây giờ tất cả mọi người đang đợi thời cơ.” Nam tử tuấn tiếu trả lời.

“Phiền phức.”

Thanh âm an tĩnh xuống, ba người không nói thêm gì nữa.

*

Đầu tháng mười.

Đài Châu nhập thu, bên đường lá rụng bay tán loạn, đầy rẫy khô héo.

Thanh Trần quan bên trong, mới một vòng Kim Ngọc ban học viên lần nữa thành hình.

Vu Hoành cùng Quách Thượng Đông tại cách đó không xa mặc đạo bào, quan sát lại một vòng người mới tiếp nhận nhập môn chỉ đạo.

Lúc này cuối thu khí sảng, ánh nắng nhìn như sáng tỏ lại không cái gì ấm áp. Từ đạo quán sân nhỏ phía trên chiếu nghiêng rơi xuống đất, đem chung quanh chiếu rọi đến một mảnh sáng sủa.

“Vu ca, ngươi Quan Ngô Công đạo pháp luyện đến thế nào?” Quách Thượng Đông một bên nhìn, một bên thấp giọng hỏi.

“Không được… Cảm giác độ khó rất lớn đạo pháp này.” Vu Hoành lắc đầu, mặt lộ vẻ khó xử.

Đến nơi này hai tháng, phía trước mấy tầng đều rất đơn giản, nhưng duy chỉ có tầng thứ năm, hắn kẹt tại tầng này đã một cái tuần.

Đến bây giờ còn là không nhúc nhích tí nào.

“Sư phụ nói cảm giác độ khó lớn rất bình thường, tu hành Quan Ngô Công, nặng nhất một chút, chính là tâm tính không thể gấp.” Quách Thượng Đông thở dài, “Dựa theo ta hỏi thăm tình huống đến xem, càng là tự thân ý chí lực càng mạnh người, luyện đạo pháp này, liền càng dễ dàng hoàn thành bước đầu tiên cô đọng, cô đọng sau khi hoàn thành, chỉ cần đơn giản thành công đánh bại nó, liền có thể đột phá. Nhưng có cái sư thúc nói cho ta biết, ngưng tụ ra Khủng Cụ Huyễn Tượng, nó bản thân tố chất thân thể là vượt qua tự thân… Muốn đánh bại nó, nói nghe thì dễ.”

Hắn những ngày này thật vất vả nhập môn, ngưng luyện ra tầng thứ nhất huyễn tượng, kết quả lại là thảm tao bị ngược.

“Vậy ngươi có hay không thăm dò được, đạo pháp bên ngoài có cái gì thuật pháp a?” Vu Hoành thấp giọng hỏi.

“Thuật pháp? Chính là cái gì thủ ấn, máu c·h·ó, máu gà, trăm năm kiếm gỗ đào cái gì?” Quách Thượng Đông trừng mắt nhìn, “Cái này ta ngược lại thật ra hỏi, nhưng sư thúc nói, đạo pháp không thành, liền không có cách nào dùng thuật pháp. Dùng cũng không có hiệu quả.”

“Các ngươi đang nói thuật pháp a?” Tuần Dương ở một bên lại gần, cười hì hì hỏi.

“Tuần Dương sư tỷ, tới tới tới, cho hai người chúng ta non nớt sư đệ nói một chút khóa.” Quách Thượng Đông tranh thủ thời gian mời nàng gia nhập nói chuyện phiếm.

“Nói thật hay mời khách Hoa Lăng tửu lâu!”

“Ngươi nói!” Tuần Dương lập tức hăng hái.

“Các ngươi muốn học thuật pháp, trước hết muốn ít nhất luyện thành tầng thứ nhất đạo pháp, bởi vì thuật pháp các loại thủ đoạn, mục đích cuối cùng nhất, cũng là vì thuận tiện chúng ta tại gặp được nguy hiểm lúc, gọi ra chúng ta chiến thắng qua Khủng Cụ Huyễn Tượng, thúc đẩy nó đánh tan nguy hiểm. Nói ngắn gọn chính là dùng của ta sợ hãi, đi làm cho đối phương cũng sợ hãi, tiếp theo mất đi phản kháng lực.”

“Mơ hồ như vậy?” Quách Thượng Đông kinh ngạc, “Sư tỷ, cái kia Khủng Cụ Huyễn Tượng, thật có thể triệu hồi ra?”

“Có thể a, bất quá người khác là không thấy được có thể nhìn thấy cũng chỉ có chính ngươi. Nói ngắn gọn, chính là ngươi luyện công đem chính mình luyện được ảo giác, sau đó lợi dụng ảo giác, đến chiến thắng không biết uy h·iếp. Đương nhiên, thực tế ứng dụng chủ yếu là đối phó những cái kia hư, ngươi muốn lấy ra cản đao đỡ đ·ạ·n, quên đi.” Tuần Dương cười nói.

“Còn có thể giải thích như vậy?” Quách Thượng Đông cả kinh nói.

“Đương nhiên, có thể khống chế thu phóng tự nhiên ảo giác, gọi là đạo pháp. Không thể khống chế, sẽ còn công kích mình, ảnh hưởng bản thân trạng thái tinh thần ảo giác, gọi là bệnh tâm thần.” Tuần Dương độ cao tổng kết.

“.” Một bên Vu Hoành thần sắc hơi có chút quái dị.

Luyện đến bây giờ tầng thứ năm, hắn cảm giác vẫn thật là là Tuần Dương nói tới như vậy, trạng thái xác thực không sai biệt lắm.

“Nói như vậy, bọn ta liền không có cách nào giống võ hiệp cao thủ như thế vượt nóc băng tường rồi?” Quách Thượng Đông tiếp tục hỏi.

“Bọn ta vốn cũng không phải là luyện võ đó a, rèn luyện thân thể là muốn, trước đó luyện công buổi sáng thỉnh thoảng dạy một bộ Thất Vũ Quyền a? Đó là dùng đến linh hoạt khí huyết, giãn ra gân cốt. Hiện tại cũng cái gì niên đại, còn luyện võ? Nghe qua một câu không, võ công lại cao hơn, một phát s·ú·n·g quật ngã.” Tuần Dương cười xấu xa nói.

“Ai… Thiệt thòi ta còn huyễn tưởng rất lâu.” Quách Thượng Đông thở dài.

“Nói như vậy, tất cả đạo pháp, đều là luyện trên tinh thần đúng không?” Vu Hoành lúc này nhịn không được chen vào nói hỏi.

“Khẳng định a, có thương pháo vì cái gì còn muốn dùng đao? Siêu tầm nhìn một pháo nổ c·hết ngươi có sợ hay không?” Tuần Dương quơ quơ nắm tay nhỏ, đương nhiên nói.

“Nói cũng phải.” Vu Hoành lý giải gật đầu.

“Bọn ta trong quan đạo pháp còn khá tốt, chân chính Cửu Môn đạo pháp, đó mới gọi khoa trương. Luyện đến chỗ cao, từng cái nhìn qua liền có chút không giống người. Khí chất kia, hướng cái kia tùy tiện đứng một cái, công lực vừa để xuống, cũng cảm giác có thể đem người toàn thân tâm đều thanh tẩy một lần, phi thường khoa trương! !” Tuần Dương liên tiếp dùng hai cái khoa trương, đến biểu thị nàng rung động tâm tình.

“Vậy chúng ta trong quan, ai Quan Ngô Công luyện được cao nhất đâu?” Vu Hoành lại hỏi.

“Cái này ai biết a, dù sao chính mình luyện thành là, chính ngươi không nói, cũng không ai sẽ biết ngươi cấp độ gì, luyện sai lệch chính mình đi lĩnh thuốc cứu trở về là được. Không có việc gì các sư trưởng cũng không hỏi, ta chỉ biết là đệ tử chính thức là nhất định phải ít nhất luyện thành một tầng mới được. Còn lại cũng không rõ ràng.” Tuần Dương nhỏ giọng nói.

Một tầng…

Vu Hoành trong lòng lắc đầu, đây không phải là có tay là được?

Chương 291: Nội bỉ (1)

Chương 291: Nội bỉ (1)

"Quá khó khăn…" Một bên Quách Thượng Đông lại là nhịn không được thở dài.

"Cảm giác nếu muốn đánh bại huyễn tượng xa xa khó vời a."

"Không có việc gì, lúc bắt đầu đều như thế." Tuần Dương lý giải vỗ vỗ bả vai hắn, "Ngươi đã rất tốt, rất nhiều người một năm đều không nhất định đến ngươi trình độ này đâu. Còn có người tâm cảnh rơi xuống về sau, đạo pháp lui bước đây này."

"." Vu Hoành ở một bên không biết nên nói cái gì. Chỉ cảm thấy chính mình cùng hai người đứng chung một chỗ, tựa hồ không phải rất thích hợp.

Mà lại, từ Tuần Dương trong lời nói, hắn cảm giác Thanh Trần quan mục nát, tựa hồ so với trong tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn.

Quan Ngô Công dạng này một môn đối với trước mắt tâm cảnh yêu cầu rất nghiêm đạo pháp, luyện được có được hay không, kỳ thật từ trạng thái tinh thần liền có thể đại khái nhìn ra.

Mà trong quan sư trưởng, rất có thể không ít người đều đã không có cách nào duy trì lúc trước tâm cảnh ý chí.

Chỉ sợ đạo pháp lui bước là trạng thái bình thường.

Không bao lâu, Đạo Chủng ban Chính Minh bốn người cũng đến.

Bốn cái đạo nhân tuổi trẻ, thân mang cách ăn mặc sạch sẽ gọn gàng, khí chất thanh lãnh, một phái tuổi trẻ đắc đạo chi sĩ phái đoàn. Vào cửa liền hấp dẫn không ít ánh mắt.

Sau đó là Kim Ngọc ban còn lại học viên cũ, cũng lục tục ngo ngoe tới không ít.

Cuối cùng còn có không ít vây quanh ở cách đó không xa xem náo nhiệt đám khách hành hương.

“Mặc dù sớm thông tri, nhưng Kim Ngọc ban toàn bộ người, hay là chỉ có một nửa có thể đến, bất quá một nửa người cũng rất nhiều.” Quách Thượng Đông tại Vu Hoành bên người nhỏ giọng nói.

“Xác thực rất nhiều.” Vu Hoành nhìn một chút bên người đã gia tăng đến tầm mười người số lượng, cái này Kim Ngọc ban mỗi năm để dành đến, nhân số thật đúng là không ít.

Chờ đến Kim Ngọc ban người tháp thêm đến 21 người lúc, đã nhìn qua là ô ương ương một đám.

Trong quan hậu viện cũng càng phát ra náo nhiệt lên.

Những người này nhìn qua khí chất khác nhau, tựa hồ cái gì ngành nghề đều có, tuổi trẻ cũng từ mười mấy tuổi đến hơn bốn mươi tuổi đều có.

Tất cả mọi người thay đổi một thân đạo bào màu xám, ba lượng kết bầy, nhỏ giọng trò chuyện chính mình cảm thấy hứng thú chủ đề.

Đệ tử tới không sai biệt lắm tiếp lấy chính là trung tầng phụ trách quản lý chấp sự đạo nhân.

Trong đó chia làm xướng từ đạo nhân, kỷ luật đạo nhân, đạo lạc đạo nhân, đăng ký đạo nhân các loại.

Cuối cùng chờ có hơn mười phút về sau, mới là sư trưởng ra trận,

“Vũ Mặc Vũ Phương Vũ Chung ba vị chân nhân đến.”

Xướng từ đạo nhân cao giọng bắt đầu công tác, cầm trong tay một cái nhỏ đế chung, nhẹ nhàng vừa gõ.

Khi.

Tiếng chuông nhẹ vang lên, để tất cả mọi người là tinh thần vì đó rung một cái.

Ba cái lão đạo tại đạo đồng nâng đỡ, từ từ vào cửa, ngồi vào chuyên môn vị trí. Đám người vội vàng hướng ba người riêng phần mình hành lễ.

“Thanh Trần quan, thông lệ nội bỉ, chính thức bắt đầu!”

Lão đạo bên trong Vũ Mặc đạo nhân đứng dậy cao giọng niệm tụng mở màn từ.

“Thừa dịp này mới ban một nhập môn thời khắc, nội bỉ đã có thể hiện ra ta Thanh Trần quan thế hệ trẻ tuổi phong phạm, lại có thể làm cho tất cả mọi người đối tự thân năng lực tố dưỡng, có cái rõ ràng nhận biết cùng so sánh.”

“Kỳ thật cái này nội bỉ xếp hạng, đặt ở bên ngoài chính là xuất thủ tiền thuê cấp bậc xếp hạng.” Phía dưới Quách Thượng Đông nhỏ giọng cùng Vu Hoành nói thầm.

“Còn có thể dạng này?” Vu Hoành im lặng, cái này quả nhiên là hết thảy hướng tiền nhìn, cố ý làm trong đó so biểu hiện ra thực lực bản thân, sau đó cho tất cả đệ tử kiếm lấy thu nhập thêm công khai định giá?

Ngay sau đó, là Đạo Chủng ban thuật pháp ví dụ thực tế hiện ra, cầm đầu chính là danh xưng hai đại thiên tài Chính Minh đạo nhân.

Cũng chính là cái kia vẫn luôn là mặt lạnh lấy, cùng ai nói chuyện đều một bộ lãng phí lão tử thời gian mặt trắng soái ca đạo sĩ.

Hắn lên về phía sau, rất nhanh liền có sắp xếp tốt một tên nghe nói là đụng tà bệnh nhân, được đưa đến hiện trường.

“Ta đau quá a, ai, ai đang dùng đao cắt thịt của ta… . Là ai! ? Mau cút đi ra! !” Bệnh nhân bị trói tại một cái kim loại trên cáng cứu thương, đưa ra lúc còn tại điên cuồng giãy dụa, hai mắt sung huyết, chảy ầm ầm nước mắt.

“Yên tâm, ngươi chẳng mấy chốc sẽ giải trừ thống khổ…” Chính Minh tiến lên mấy bước, đứng tại đối phương cáng cứu

thương một bên, vươn tay đặt tại đối phương trên trán.

Tựa như như giật điện, bệnh nhân kia một chút liền cứng đờ, sau đó rất nhanh liền từ từ chợp mắt, thần sắc trở nên nhu hòa, sau đó… Cứ như vậy ngủ th·iếp đi.

Ngay trước chung quanh tối thiểu bốn mươi, năm mươi người trước mặt, ngủ th·iếp đi.

Soạt.

Nhất thời tiếng vỗ tay như sấm động.

Chung quanh xem náo nhiệt khách hành hương khán giả, rất cho mặt mũi vỗ tay.

Những này khách hành hương đại đa số đều là đã có tuổi lão nhân, lúc này nhìn thấy cứu chữa một màn, nhao nhao đều lớn tiếng gọi tốt, tán thưởng đứng lên.

Còn có người kêu Chính Minh ngoại hiệu.

“Không hổ là Ngọc Diện Đạo Quân Chính Minh chân nhân! Tưởng thật không được a! !”

Chính Minh sắc mặt ửng đỏ, xem như không nghe thấy, nhưng ánh mắt lại càng phát ra lãnh lệ, hướng chung quanh cùng sư trưởng chắp tay, quay người lui ra.

“Ca bệnh giai đoạn kết thúc, phía dưới là nội bỉ xếp hạng. Lần này, trước từ Kim Ngọc ban chư vị sư đệ bắt đầu. Khảo hạch phương thức thành đạo pháp biểu hiện ra, bản môn đạo pháp bởi vì đặc thù nguyên do, khảo hạch phương thức cũng cực đặc thù.” Phụ trách khảo hạch đạo nhân cất cao giọng nói.

Hắn lui ra phía sau một bước, nhường ra bên người mở cửa một gian đại phòng.

“Phương thức là, tiến vào chiến đấu phòng về sau, một đối một tự do giao thủ. Lấy dạy bảo chư vị sư đệ Thất Vũ Quyền công thủ. Bên thắng tiến vào vòng tiếp theo.”

Lời này vừa ra, lập tức Kim Ngọc ban đám người hai mặt nhìn nhau.

“Ta nói bọn ta đây coi như là tu đạo pháp, làm sao khảo hạch phương thức biến thành trực tiếp động thủ đi lên?” Một cái Kim Ngọc ban nữ đệ tử rõ ràng là người mới, nhịn không được thấp giọng hỏi.

Không ai đáp lời, cứ việc không ít người đều như thế có nghi hoặc, nhưng sư môn quy củ nếu định ra, vậy liền chiếu vào xử lý chính là.

“Định Nhu, lần này xem ta.” Quách Thượng Đông nghe chút là khảo hạch này, lập tức tự tin xông tới.

Hắn vỗ vỗ Vu Hoành cánh tay, “Ngươi đây đều là cơ bắp c·hết, nhìn xem lớn, kỳ thật vô dụng, đợi lát nữa nếu như gánh không được, liền tranh thủ thời gian hô nhận thua, biết không? Chờ ta đi lên báo thù cho ngươi.”

Ân.” Vu Hoành không phản bác được, chỉ có thể ừ một tiếng, chiếu cố tâm tình đối phương, dù sao người ta cũng là có ý tốt mặc dù không biết tại sao có dạng này, nhưng. Đạo pháp tu vi, giống như xác thực không có cách nào khảo hạch đi ra, chỉ có thể thông qua những phương thức khác đến quan sát, đơn giản phán đoán.

Dù sao một người tinh thần ý chí cường độ, không đến cực đoan hoàn cảnh căn bản không có cách nào phán đoán.

Không bao lâu.

Vũ Mặc đạo nhân cùng mặt khác hai cái lão đạo ngồi lên chủ tọa, bắt đầu quan chiến.

“Kim Ngọc ban trước phân ra bên thắng ba người, hàng tốt xếp hạng, sau ba hạng đầu hướng Đạo Chủng ban tiến hành khiêu chiến. Tốt, bắt đầu đi.”

Vũ Mặc bưng lên cẩu kỷ trà nhẹ nhàng nhấp một hớp, phân phó nói.

“Khiêu chiến thi đấu, chính thức bắt đầu, Kim Ngọc ban xếp hạng ba vị trí đầu, có thể đạt được An Trạch Phù một viên. Hộ thân phù một viên. Tổng xếp hạng ba vị trí đầu, có thể đạt

được định chế Đạo khí một kiện.” Xướng từ đạo nhân cao giọng giải thích nói.

Rất nhanh, đăng ký đạo nhân dựa theo Kim Ngọc ban học hào xếp hạng, lần lượt gọi người tiến lên.

“Trận đầu, Định Sơn đối với Định Hải.”

Hai cái hoàn toàn không có đạo nhân khí chất nam nữ trẻ tuổi đi vào.

Hai người này một cái cao, một cái thấp, người trước mặt mũi tràn đầy vết đốm, khí chất hung ác. Người sau một mặt u mê, cột hai cái bím tóc đuôi ngựa.

Mới vừa vào cửa, cửa phòng đóng kỹ.

Vết đốm nam đột nhiên xuất thủ, thừa cơ thế mà đánh lén, một quyền đánh về phía song đuôi ngựa phần lưng.

Đùng.

Một quyền này của hắn bị né tránh, bị tóc tết hai bên nghiêng người nắm lên, đánh hụt vang.

Một quyền này mặc dù không thành công, nhưng lại thành công khơi dậy chung quanh khán giả khó chịu.

Mọi người bắt đầu cách điêu khắc cửa sổ ủng hộ đứng lên, hi vọng vết đốm nam sớm một chút b·ị đ·ánh bại.

Ngay sau đó, hai người kéo dài khoảng cách, riêng phần mình thi triển Thất Vũ Quyền xuất thủ.

Cái này Thất Vũ Quyền, từ từ đánh lúc, động tác ưu mỹ thư giãn, tựa như bảy loại khác biệt phong cách chim bay, chấn động hai tay.

Mà lúc này dùng cho thực chiến, lấy nhanh đánh nhanh lúc, thì biểu hiện được tựa như như nhảy múa ưu mỹ, còn ngoài định mức có một loại tế tự nghi thức giống như cảm giác thần bí.

Thấy khán giả tương đương thoải mái.

Cuối cùng hai phút đồng hồ truy đuổi sau khi chiến đấu, tóc tết hai bên thành công chiến thắng, một quyền đổ nhào vết đốm nam, đem nó đánh ngã xuống đất.

Khi nàng giơ hai tay lên thở hồng hộc đi ra cửa lúc, người chung quanh đều cho phép vỗ tay.

Chỉ là Vu Hoành mặc dù cũng đi theo vỗ tay, nhưng luôn cảm giác…

“Không hổ là tập luyện qua a, coi như không tệ, hiệu quả này.”

Cách đó không xa Tuần Dương miệng lẩm bẩm, cũng là bị hắn nghe vừa vặn.

Vu Hoành sắc mặt quái dị, nhìn một chút bên ngoài thấy kích động đám khách hành hương, lập tức minh bạch cái gì.

“Trận thứ hai, Định Quần đối với Định Yên.”

Rất nhanh xướng từ đạo nhân thanh âm lại vang lên.

Thứ hai đối với đạo nhân cùng đi theo tiến phòng lớn, lần này là hai cái nhìn qua có chút tư sắc nữ tử, đều là Kim Ngọc ban, một cái đầy đặn một cái thanh thuần.

Cái này đánh nhau, phía ngoài người xem thì càng có hứng thú, Hấp dẫn tới khách hành hương cũng càng ngày càng nhiều.

Đặc biệt là hai nữ đánh lấy đánh lấy ngẫu nhiên xuân quang chợt lúc phát ra, tiếng khen một làn sóng tiếp theo một làn sóng cao.

Vu Hoành nhìn xem đồng dạng để mắt kình Quách Thượng Đông, trong lòng lắc đầu, đã hiểu là chuyện gì xảy ra.

Theo thời gian chuyển dời, từng tràng đối chiến đánh xuống, từ từ, cũng không phải tất cả đều là đùa giỡn, cũng có thật giao đấu kẹp ở trong đó.

Thẳng đến trận thứ tám bắt đầu.

“Trận thứ tám, Định Nhu đối với Định Trọng.”

Xướng từ âm thanh bên trong, Vu Hoành chậm rãi đi vào gian phòng. Hướng sau lưng cho hắn ủng hộ Quách Thượng Đông khoát tay áo.

Két két một tiếng cửa phòng đóng lại.

Hắn đi đến trên mặt đất tiêu ký có giằng co vị giấy dán vị trí, quay người hướng đối diện nhìn lại.

Đứng đối diện chính là Định Trọng, một cái vóc người cân xứng, thân dài vai rộng tóc húi cua nam nhân trung niên. Nó dáng người ngược lại là cân xứng hữu lực, không phải chủ nghĩa hình thức, tính mặc đạo bào, cũng có thể cảm giác được hắn cơ bắp phồng lên, là thường xuyên rèn luyện người.

“Hữu lễ.” Đối phương hướng hắn dựng thẳng lên bàn tay thi lễ một cái.

“Hữu lễ.” Vu Hoành đáp lễ.

Rất hiển nhiên, đối phương là vì cân bằng quan sát tính, chuyên môn đem hai người bọn họ nhìn qua khổ người tương cận đệ tử an bài ở cùng nhau.

Chỉ là đối với Kim Ngọc ban đồng học, liền xem như trước một bước tiến ban học trưởng, Vu Hoành cũng không hứng lắm, coi như Quan Ngô Công cùng Thất Vũ Quyền lợi hại hơn nữa, mới luyện chút điểm thời gian này có thể ra hoa gì đến?

‘Tốc chiến tốc thắng đi.’ hắn lười nhác diễn kịch.

Phốc.

Cửa phòng đóng lại, chính là đối chiến giao thủ bắt đầu.

Ngay tại cửa gỗ đóng lại trong nháy mắt.

Vu Hoành dậm chân hướng về phía trước, dưới chân chỉ phát ra từng tia cực kỳ nhỏ tiếng vang, thời gian nháy mắt, người cũng đã xuất hiện ở Định Trọng bên người.

Nghiêng người một chưởng, trúng mục tiêu bên eo.

Bành.

Lần này tới quá nhanh đến mức Định Trọng căn bản không có kịp phản ứng, nhìn ra được hắn tựa hồ cũng luyện qua điểm kỹ năng, nhưng…

“A!” Hắn kêu thảm một tiếng, ngã xuống đất che eo quay cuồng, làm sao cũng dậy không nổi thân.

“Định Nhu chiến thắng!”

Xướng từ đạo nhân lên tiếng.

“Lại là đánh lén!”

“Không nói võ đức, không phải là trước dọn xong tư thế sao?”

“Người này võ đức không được a, không công lớn như vậy khổ người.” Vu Hoành nghe bên ngoài người xem tiếng ồn ào, không phản bác được.

Hắn đó là đánh lén sao? Hắn đều đã thả chậm rất nhiều rất nhiều tốc độ, đối phương chính là phản ứng không kịp, làm sao bây giờ?

Rời khỏi gian phòng về sau, hắn trở lại muốn nói lại thôi, sắc mặt quái dị Quách Thượng Đông bên người, lẳng lặng đứng vững, tiếp tục quan chiến.

Chương 292: Nội bỉ (2)

Chương 292: Nội bỉ (2)

Một trận chiến giải quyết, rất nhanh, là nhị luân sàng chọn chiến, do tất cả Kim Ngọc ban người thắng trận tiếp tục giao thủ, quyết ra cuối cùng ba hạng đầu.

Quách Thượng Đông vòng thứ nhất liền bị một cái nhìn qua điềm đạm đáng yêu nữ đệ tử một cước thăm dò tại trên bụng, bất đắc dĩ nhận thua.

Sau khi xuống tới còn hung hăng nói mình là nhường đối phương, nhìn đối phương xinh đẹp, bị mê mẩn tâm trí, trúng huyễn thuật.

Nói đối phương đạo pháp quá mạnh, đem hắn hù dọa, không thể động đậy kết quả không đầy một lát liền chạy đi tìm nữ hài kia hỏi thăm phương thức liên lạc.

Vu Hoành tự nhiên không phản bác được.

Mấy trận không thú vị giao thủ về sau, Vu Hoành lần thứ hai ra sân, tận lực thả chậm tốc độ chờ đối phương dọn xong tư thế lại động thủ.

Nhưng vẫn là bị chửi thành đánh lén, bởi vì, coi như hắn hãm lại tốc độ, hay là so đối diện nhanh hơn rất nhiều một chút chạy đến đối thủ sau lưng, một cước đá đi, trong nháy mắt kết thúc chiến đấu, đơn giản không có chút nào thưởng thức độ có thể nói.

“Ngươi tốc độ này có chút nhanh đi.” Xuống tới lúc, Quách Thượng Đông nhịn không được cuối cùng mở miệng.

“Ta đây là cơ bắp c·hết bộc phát tốc độ cũng là tốc độ c·hết, không được.” Vu Hoành lắc đầu, giận dữ nói.

“A? Tốc độ này cũng có c·hết sống?” Quách Thượng Đông biểu lộ quái dị.

Cách đó không xa Vũ Mặc bên người Tuần Dương cũng là cúi đầu xuống, nhịn không được run run mấy lần bả vai, tựa hồ đang cười.

Hiển nhiên nàng cũng nghe đến bên này đối thoại.

Sau đó không có cười mấy lần liền bị Vũ Mặc quát bảo ngưng lại ở, Vũ Mặc nhìn một chút Vu Hoành, ngược lại là mặt không đổi sắc, tương đương trấn định.

Kim Ngọc ban xếp hạng rất nhanh liền bình xét đi ra.

Vu Hoành hoàn toàn xứng đáng thứ hạng thứ nhất, bởi vì hắn kết thúc chiến đấu nhanh nhất, lại mỗi trận toàn thắng.

Đằng sau là Định Trọng, Định Vân.

Định Trọng chính là ngay từ đầu giao thủ với hắn người kia, cũng là tên cơ bắp. Mà Định Vân thì là cái nhìn nam hài tử khí nữ sinh tóc ngắn, nhất cử nhất động bắt đầu đấm quyền có loại hổ hổ sinh phong quân nhân khí tức.

“Tiếp đó, Kim Ngọc ban bài vị định ra về sau, bắt đầu do ba hạng đầu, lần lượt khiêu chiến Đạo Chủng ban bốn vị đạo chủng. Từ thứ tư đạo chủng Chính Hoằng bắt đầu, vị cần phải khiêu chiến?”

“Muốn.” Vu Hoành quả quyết gật đầu.

Hắn đã sớm muốn chính thức nhìn xem, Đạo Chủng ban loại này từ nhỏ bồi dưỡng đạo mạch tinh anh, thực lực mạnh bao nhiêu.

Dù sao đây chính là có thể một mực áp chế hắc tai để nó không bộc phát thế giới, ở phương diện này có lẽ so Y Y bên kia mạnh rất nhiều.

Cho nên, hắn đối với mấy cái này tinh anh thực lực, cũng rất tò mò.

Tại xác định muốn chiến về sau, giữa trận thời gian nghỉ ngơi.

Vũ Mặc đạo nhân ba người cũng bắt đầu nhỏ giọng thảo luận.

“Cái này Định Nhu hẳn là luyện qua chiến đấu hảo thủ, tăng thêm lực lượng đủ mạnh, động thủ còn rất lợi hại. Đơn thuần chiến đấu bên trên rất chiếm tiện nghi.” Vũ Mặc thấp giọng nói.

“Nhưng chỉ riêng chiến đấu lợi hại không có đại dụng, còn muốn đánh ra Thất Vũ Quyền tinh khí thần, đánh ra ý chí lực, nếu không gặp được tà túy Oán Ngấn, lại có thể đánh, cũng có thể sẽ bị phụ thể biến thành khôi lỗi.” Một bên Vũ Phương đạo nhân khẽ lắc đầu.

“Xác thực như vậy, mà lại, Đạo Chủng ban Chính Hoằng cũng chuyên môn huấn luyện qua, tố chất thân thể cũng rất mạnh, đồng thời còn tham dự qua thực chiến lấy ra Oán Ngấn, động thủ cùng những người còn lại không cùng đẳng cấp, lần này Định Nhu hẳn là sẽ rất nhanh thua trận.” Vũ Chung đạo nhân phân tích.

“Xác thực, giao thủ không phải đơn thuần đánh nhau, còn phải xem Thất Vũ Quyền nắm giữ tình huống. Nếu như nắm giữ không thuận, sẽ ở ra quyền trước đó, liền bị thu hút tâm thần người ta, sinh ra tâm mang sợ hãi. Đến lúc đó, một thân thực lực mười thành nhiều lắm là chỉ có thể phát huy một nửa.” Vũ Mặc tán đồng gật đầu.

Hắn cảm thấy mình không nhìn lầm, Vu Hoành chỉ là ngay từ đầu vận khí tốt tăng thêm đánh lén thời cơ tốt, cái kia thân cơ bắp đúng là cơ bắp c·hết, lực lượng tuyệt đối lớn, nhưng không đủ linh hoạt, chỉ cần gặp được một cái đầy đủ linh hoạt đối thủ, liền sẽ tai hại hiển thị rõ.

Một bên khác, Đạo Chủng ban ba người cũng tại nhỏ giọng thảo luận.

“Cái này Định Nhu xác thực có chút vốn liếng, cũng không biết Chính Hoằng có thể hay không như dĩ vãng như thế tốc chiến tốc thắng.” Một nữ đệ tử nói khẽ.

“Không cần lo lắng, cái kia Định Nhu cơ bắp mặc dù lớn, nhưng lại đều là cứng ngắc khối thịt, thắng tắp xuất lực rất mạnh, nhưng thêm chút dẫn đạo biến hóa, liền sẽ điểm yếu

hiển thị rõ. Lấy Chính Hoằng thực lực, chỉ cần hơi né tránh, liền có thể nhẹ nhõm đánh bại người này.” Chính Minh làm Đạo Chủng ban bây giờ người thứ nhất, tự nhiên cũng cho xảy ra chút bình.

“Nói cũng phải.”

“Đại sư huynh hay là mắt sáng như đuốc a, một chút liền nhìn ra giữa hai người lớn nhất chênh lệch.” Hai người khác liên tục đồng ý.

Lúc này Vu Hoành cùng một bên khác Chính Hoằng, đã bắt đầu vào sân.

Chính Hoằng đạo nhân dáng người cân xứng, cơ bắp đường cong rõ ràng, bộ pháp cũng nhẹ nhàng hữu lực, khí chất mang theo một loại rõ ràng cao sơn lưu thủy giống như thanh tịnh cao xa, để cho người ta xem xét liền sinh lòng hảo cảm.

Mà Vu Hoành thì là cao hai mét to con, trên thân đạo bào bị cơ bắp chống thật chặt, khuôn mặt cũng không bằng đối diện tuấn tú, mới cạo bản thốn đầu tăng thêm mặt mũi tràn đầy dữ tợn, có loại nguyên sinh thái ma quỷ tên cơ bắp ngạt thở cảm giác.

Hai người riêng phần mình đứng ở giằng co vị bên trên, bắt đầu chờ đợi xướng từ đạo nhân trước khi chiến đấu giới thiệu.

“Kỳ thật giống các ngươi dạng này tiến phòng tập thể thao luyện cơ bắp, tốn nhiều thời gian như vậy tinh lực, căn bản vô dụng.” Chính Hoằng nhìn xem Vu Hoành, nhàn nhạt mở miệng.

“Như chúng ta như vậy, mỗi ngày chăm học khổ luyện, lấy thống hợp thung công rèn luyện toàn thân các nơi lớn nhỏ bó cơ bắp, bộ pháp linh hoạt, mới có kéo dài khoảng cách dư dật, có khoảng cách, mới có thể gia tốc bộc phát ra càng lớn lực p·há h·oại, vừa vặn hôm nay tất cả mọi người ở chỗ này, lão sư cũng cho ta cho Kim Ngọc ban mọi người biểu diễn một lượt, chân chính Thất Vũ Quyền luyện pháp cùng đấu pháp.”

“…” Vu Hoành.

Hắn gặp Vu Hoành không có phản ứng, liền dừng một chút, tiếp tục.

“Nhìn trước ngươi xuất thủ, đi thẳng về thẳng, tốc độ mặc dù nhanh, nhưng khuyết thiếu linh động, thiếu khuyết như chim bay giương cánh xoay quanh nhanh nhẹn, không tin, hiện tại chúng ta tới thử một chút.”

Hắn hướng Vu Hoành vẫy vẫy tay.

“Giữa chúng ta chênh lệch kỳ thật so với các ngươi tưởng tượng phải lớn rất nhiều. Dạng này, vì cụ thể hiện ra cấp độ, ta liền đứng ở chỗ này, ngươi hướng ta toàn lực đánh một quyền, ngươi tin hay không, ta đến hóa giải một quyền về sau, còn có thể nhẹ nhàng đem ngươi đụng bay ra ngoài?”

“Cái này… Có thể hay không quá nguy hiểm.” Vu Hoành muốn nói lại thôi.

“Không cần lo lắng, đừng bảo là các ngươi những người mới học này, trước kia ta thực sự tĩnh cực tư động, đi phụ cận quyền kích phòng chơi đùa lúc, đụng phải một cái 09 năm toàn tỉnh quán quân, ta để hắn toàn lực hướng ta đánh một quyền, hắn ứng, kết quả hắn lúc xuất thủ, bị ta một tay nắm, chặn đường ở giữa không trung, xuất liên tục quyền đều ra không hết một lần.” Chính Hoằng tự tin nói.

“Về sau liên tục hơn mười quyền, khẩn thiết như vậy, đằng sau hắn liền phục, khi đó liền quỳ xuống, nói muốn bái ta làm thầy, học tập chính thống Thất Vũ Quyền, ta không có ứng. Dù sao, bọn ta đạo mạch bí truyền quyền pháp, muốn học, hay là đến nghiêm túc trải qua khảo nghiệm, bái sư nhập môn, biểu hiện đầy đủ thành ý mới được.”

“Tốt, có thể bắt đầu, Chính Hoằng ngươi chú ý thu điểm, đừng làm b·ị t·hương Định Nhu sư đệ. Đồng môn luận bàn, chạm đến là thôi.” Vũ Mặc nhàn nhạt lên tiếng nói.

“Vâng, sư phụ không cần phải lo lắng.” Chính Hoằng gật đầu, “Trước kia có so Định Nhu sư đệ khỏ người còn lớn hơn đấu vật cao thủ đến quấng ta, ta một chân đứng thẳng cũng có thể không nhúc nhích tí nào. Mà lấy sư đệ lực cùng nhanh, khoảng cách lúc trước cao thủ kia còn rất xa, chỉ sợ để cho ta lui ra phía sau một bước cũng khó.”

Hắn trầm ngâm dưới.

“Dạng này, thực lực chúng ta quá cách xa, trực tiếp đánh có lấy lớn h·iếp nhỏ hiềm nghi, cho nên, ta liền đứng đấy bất động, nếu là sư đệ có thể làm cho ta lui lại một bước, ta coi như thua. Như thế nào?”

“…” Vu Hoành không biết nên nói cái gì cho phải.

“Tỷ thí chính thức bắt đầu.”

Đạo nhân thanh âm vang dội truyền ra.

Trong gian phòng lớn.

Chính Hoằng lù lù bất động, dưới hai tay rủ xuống, hai đầu gối hơi cong, hai mắt giống như bế không phải bế, lẳng lặng đứng tại chỗ.

“Đến, sư đệ, hướng ta ngực đánh, không cần lo lắng xảy ra chuyện.” Thanh âm hắn bình thản hữu lực, mang theo nồng đậm làm cho người tin phục khí chất.

“Cái kia… Ta liền không khách khí?” Vu Hoành chần chừ một lúc, hay là quyết định tin tưởng đối phương, dù sao có thể chống cự hắc tai lâu như vậy, bao nhiêu là có mấy cái nội tình.

“Đừng khách…”

Bành! !

Bóng người nhoáng một cái, Chính Hoằng ngửa đầu liền ngã.

Thân thể của hắn đập ầm ầm trên sàn nhà, bắn ngược một chút, lại triệt để nằm thẳng, không có phản ứng.

Nó hai mắt trợn to, tứ chi mở ra, không nhúc nhích, con ngươi tan rã, hiển nhiên là đứt quãng.

Tĩnh.

Hoàn toàn yên tĩnh.

Vu Hoành chậm rãi thu quyền… Nhìn xem ngã xuống đối phương, trong lúc nhất thời, có chút sửng sốt. Đối phương,

giống như, bị hắn một quyền cho đánh ngất xỉu? ? !

Phòng lớn bên ngoài, quan chiến Kim Ngọc ban, Đạo Chủng ban, còn có ba cái vũ chữ lót sư trưởng, lúc này đều trợn to hai mắt, kinh ngạc nhìn trước mắt một màn này.

Không chỉ như vậy còn có vây xem một phiếu xem náo nhiệt người xem, vừa mới còn có chút thanh âm huyên náo, lúc này một chút toàn bộ an tĩnh.

Tất cả mọi người hoàn toàn không nghĩ tới, tình huống phát triển sẽ như vậy… Như thế hí kịch tính…

“Không trách ta, là hắn để cho ta đánh!” Vu Hoành im lặng nói.

Hắn liền thật, thật chỉ dùng một chút xíu, liền khi tắm xoa trên thân bùn cũ khí lực.

Nghĩ đến trước thăm dò nhìn xuống nhìn, lại đến tiếp sau tăng lực, kết quả…

“Nhanh cứu người a! !”

“Chính Hoằng sư huynh!”

“Giống như không có hô hấp!”

“Còn có còn có, nhanh làm hô hấp nhân tạo, ép phổi ngực! ! Mau mau khẩn c·ấp c·ứu giúp!”

“Nhanh cầm khăn nóng đến, gọi điện thoại c·ấp c·ứu a, thất thần làm gì?”

Một đám người cấp tốc luống cuống tay chân xông vào gian phòng, vây quanh Chính Hoằng chính là các loại thao tác.

Vũ Mặc đạo nhân ba cái Vũ chữ lót sư trưởng, kinh ngạc nhìn một hồi Chính Hoằng bên kia, lại nhìn xem một mặt bất đắc dĩ Vu Hoành.

“Cái này. Đây đều là những chuyện gì a!” Vũ Mặc một chùy chỗ ngồi lan can, mặt lộ đau đầu.

“Cái này Định Nhu thể trạng, thật là đủ mạnh, một quyền liền đem người cho đánh ngất xỉu… ?” Một bên Vũ Phương đạo nhân nhịn không được nói.

“Cũng không phải sao, cái kia Chính Hoằng ta trước kia cũng đã gặp hắn động thủ, thực lực kỳ thật cũng coi như đệ tử bên trong có thể. Chỉ là. Không nghĩ tới lần này gặp được cái hung ác.” Cái thứ ba Vũ Chung đạo nhân đồng ý nói, trên mặt cũng đầy là im lặng.

“Nhìn như vậy, Kim Ngọc ban vẫn còn có chút đồ vật, mặc dù bình quân chất lượng không bằng Đạo Chủng ban, nhưng ngẫu nhiên cũng có thể ra một cái giống Định Nhu dạng này hạt giống tốt.” Vũ Phương gật đầu nói. Kim Ngọc ban đầu năm nay đều có thể toát ra cái có thể đánh đổ đạo chủng hạt giống, chính hắn nói đều cảm thấy không thể tưởng tượng được

“Ai… Không có khả năng nói như vậy, hẳn là Chính Hoằng chủ quan, không có phát công, Đạo Chủng ban thực lực tố chất đều không có bày ra.” Vũ Mặc tranh thủ thời gian cho Đạo Chủng ban vãn tôn.

Nói, hắn cũng để mắt nhìn về phía Vu Hoành, hoàn toàn không nghĩ tới tiểu tử này động tác tốc độ nhanh như vậy. Để Chính Hoằng phát công cơ hội đều không dùng đi ra, liền b·ị đ·ánh trúng.

Theo đạo lý nói, hắn loại này cơ bắp c·hết, không nên linh hoạt như vậy mới là a?

Hắn bên này mộng bức.

Chính Minh các loại Đạo Chủng ban còn lại ba người, tức thì bị một quyền kia cho đánh cho hồ đồ.

Nhìn xem trên trận một phen luống cuống tay chân cứu chữa, ba người ngốc trệ một hồi.

“Chính Hoằng, là chuyện gì xảy ra! ?” Chính Minh sắc mặt khó coi nói, “Chẳng lẽ lại là không có chú ý vận công, trong lúc nhất thời đau hai bên sườn khi thở rồi? Hắn Thất Vũ Quyền đã đến có thể tự nhiên né tránh giảm lực Vũ Y cảnh, làm sao lại một quyền liền…”

Chương 293: Thuật thức (1)

Chương 293: Thuật thức (1)

“Có xóa khí khả năng, Chính Hoằng chính là nói quá nhiều, đoán chừng là nói chuyện còn tại thuận khí, liền bị đối phương đánh lén, lần này hắn là bêu xấu, bị một cái Kim Ngọc ban tiểu bối đánh ngất xỉu, về sau là phải bị trò cười cả đời.” Một bên Chính Hà cười nhạo nói.

“Hắn quá lười biếng.” Chính Minh gật đầu tiếp nhận suy đoán này, “Một hồi ngươi không nên khinh thường, vừa vào sân liền chăm chú xuất thủ. Đem ném đi mặt mũi kiếm về tới.”

“Ừm. Giao cho ta, Chính Hoằng tên kia, quá bất cẩn.” Chính Hà gật đầu.

“Ta cũng không giống như hắn như vậy chủ quan.”

Rất nhanh, Chính Hoằng được đưa đi bệnh viện, Vu Hoành thì chính diện đối đầu vị thứ hai Đạo Chủng ban hạt giống, Chính Hà.

“Đầu tiên nói trước, ta cũng không giống như Chính Hoằng tốt như vậy đánh lén, ngươi bộ kia trước đối đầu hắn, là ngươi vận khí tốt. Bất quá bây giờ vận may của ngươi cũng coi như chấm dứt.” Chính Hà triển khai quyền giá, cất cao giọng nói.

Vu Hoành: “…”

Hắn đã vô lực đậu đen rau muống, dù sao Đạo Chủng ban thực lực để hắn thật có chút… Hay là nhanh lên kết thúc việc này cho thỏa đáng.

“Liền để ngươi kiến thức một chút Thất Vũ Quyền luyện tới đại thành về sau, chân chính bí kỹ một trong!” Lúc này Chính Hà đã bắt đầu thân thể rất nhỏ giật lên tới.

Loại này run rất nhanh tại 2 giây về sau, liền lại lần nữa ổn định, phảng phất không có lại tiếp tục. Nhưng lấy Vu Hoành nhãn lực, lại có thể nhìn thấy, đối phương không phải là không có tiếp tục rung động, mà là rung động tốc độ cùng tần suất thay đổi cao, dẫn đến xa xa nhìn, tựa như không có đang động đồng dạng.

"Nhìn, đây cũng là Vũ Y cảnh giới, chỉ cần tại ta động về sau, bất luận cái gì đến gần thế công, đều sẽ bị tránh trước tránh đi, thực sự không cách nào né tránh, cũng sẽ tháo bỏ xuống hơn phân nửa lực đạo, từ đó trở nên không chịu nổi một kích." Chính Hà ngạo nghễ nói.

"Chính Hoằng chỉ là quá bất cẩn, mới có thể bị tốc độ ngươi cận thân, một quyền đánh ngất xỉu. Mà ta…"

Bành!

Tiếng nói chưa xong, nàng má phải đã bị chính giữa một quyền.

Vũ Y cảnh giới run run né tránh, mặc dù đã đang cố gắng giảm lực, nhưng…

Gỡ xong sau lực, cũng căn bản cũng không phải là Chính Hà có thể gánh vác được.

Một tiếng vang trầm.

Nàng bộ mặt cơ bắp bị đè ép, vặn vẹo, cả người toàn thân loạn run b·ị đ·ánh đến ngã văng ra ngoài, ngã trên mặt đất, đầu đều có chút mộng.

"Ngươi… Ngươi cái này, căn bản cũng không phải là Thất Vũ Quyền! !" Nàng âm thanh kêu lên.

"." Vu Hoành không có giải thích, xác thực, người ta Thất Vũ Quyền cánh chim nhẹ lay động, tiên khí bồng bềnh, hắn Thất Vũ Quyền, chính là bảy chiếc xe ben vung vẩy cửa xe, quan sát mặt đất xem ai chạy nhanh. Chậm liền một xe cửa đập tới.

Phong cách chênh lệch cực kỳ rõ ràng.

“Ai.” Trên chủ tọa, Vũ Mặc ba người lại ngây ngẩn cả người, lần này là thật không phản bác được, chỉ có thể thở dài.

Cái này đánh trước đó, ai có thể ngờ tới Định Nhu chiến đấu thực lực, lực lượng tốc độ mạnh thành tình trạng này?

“Cái này… Hắn dùng chính là Thất Vũ Quyền a?” Vũ Chung thấp giọng hỏi.

“Luyện nhiều năm như vậy còn nhìn không ra a?” Vũ Phương im lặng lườm hắn một cái, “Là Thất Vũ Quyền, chiêu thức đều đúng, chính là, đơn thuần tốc độ nhanh khí lực lớn… Vũ Mặc, ngươi đệ tử này có thể a, trước kia là chuyên nghiệp luyện chiến đấu vật lộn a?”

Vũ Mặc: “…”

Hắn nghĩ tới chính mình trước đó còn vỗ người ta cánh tay nói cơ bắp c·hết… Lúc này nhìn nhìn lại từng cái b·ị đ·ánh ngã trên mặt đất từng cái đệ tử, trên mặt trong lúc nhất thời có loại hỏa thiêu giống như nóng lên.

“Vũ Mặc, tiếp tục như vậy không được, Đạo Chủng ban không có khả năng thua nữa, nếu là triệt để ấn xong, ta Thanh Trần quan mặt mũi để ở đâu? Tin tức truyền đi, toàn bộ trong quan từ nhỏ bồi dưỡng đệ tử tinh anh, kết quả bị một cái nửa đường gia nhập chiến đấu hảo thủ tuỳ tiện liền toàn chọn lấy? Đây đối với chúng ta nội bỉ xếp hạng định giá, sẽ có rất lớn khiêu chiến.” Vũ Phương hạ giọng, cùng Vũ Mặc nhỏ giọng giải thích.

“Vậy ngươi nói làm sao làm?” Vũ Mặc làm sao không biết điểm ấy.

“Ngươi cho Định Nhu chào hỏi, để hắn trận tiếp theo thua trận.” Vũ Phương thanh âm thấp hơn.

“Không phải vậy ngươi nhìn trước đó xin mời qua Chính Hà mấy cái khách hành hương lớn.”

Vũ Mặc nghe vậy nhìn lại, quả nhiên, gặp những người kia sắc mặt khó coi, giữa lẫn nhau còn tại nhỏ giọng nói chuyện phiếm.

“Minh bạch rồi?” Vũ Phương tiếp tục giải thích, “Nếu như là chúng ta một mực bồi dưỡng Đạo Chủng ban ở giữa, xuất hiện loại tình huống này, không có vấn đề, mọi người không có dị nghị. Nhưng bây giờ là cái gì? Là Định Nhu cái này mới nhập môn không bao lâu, còn không có làm sao bồi dưỡng tin đệ tử, dựa vào tốc độ cùng lực lượng liền đem những người còn lại từng cái đổ nhào. Đây có phải hay không là sẽ chỉ làm ngoại nhân cảm thấy chúng ta Thanh Trần quan quá yếu, mà không phải Định Nhu quá mạnh?”

Vũ Mặc cùng Vũ Chung nghe, khẽ gật đầu, là lý này.

“Cho nên hiện tại chỉ có một cái biện pháp, một bên nhấc Định Nhu, xác định hắn là danh thiên tài. Một bên khác nhấc đạo chủng, để bọn hắn ván kế tiếp nhất định phải thắng được xinh đẹp, vãn hồi mặt mũi.” Vũ Phương trầm giọng nói.

Còn lại hai người nghe vậy, đều thật sâu gật đầu.

Lúc này trên trận, Vu Hoành đã chuẩn b·ị b·ắt đầu lần thứ ba khiêu chiến. Hắn hạ tràng ngay tại đang nghỉ ngơi, uống nước, ăn đồ ngọt, ngồi tại trên chiếc ghế.

“Định Nhu… Ngươi cái này lại thắng! ?” Quách Thượng Đông chắp tay sau lưng, biểu lộ quái dị đến gần tới.

“Ta cũng cảm thấy có chút kỳ quái, không nghĩ tới thắng được nhẹ nhàng như vậy…” Vu Hoành lắc đầu, lộ ra không thể nào hiểu được biểu lộ. Hắn đang suy nghĩ, yếu như vậy thực lực là giải quyết như thế nào Oán Ngấn những cái kia khủng bố sự kiện quỷ dị? Chẳng lẽ lại toàn bộ nhờ ngoài miệng đi khoác lác?

“Xác thực theo lý nói, Đạo Chủng ban hẳn là sẽ không như thế kéo hông mới là…” Quách Thượng Đông cũng gật gật đầu đồng ý thuyết pháp này.

Không chỉ là bọn hắn, lúc này còn lại Kim Ngọc ban người, cũng đều có chút bầu không khí cổ quái.

Bọn hắn lúc đầu chỉ là vì Thanh Trần quan có thực lực, nguyện ý tiếp nhận bọn hắn, mới dùng tiền bái sư, gia nhập vì tự vệ.

Kết quả hiện tại… Định Nhu một cái mới gia nhập không đến ba tháng người mới, thế mà một hơi đánh bại Đạo Chủng ban hai cái tinh anh…

Nếu như tinh anh đều yếu như vậy, vậy bọn hắn gia nhập vào lại có thể được cái gì bảo hộ? Cái này Kim Ngọc ban mạ vàng thân phận, đến cùng còn có hay không cái này tất yếu.

“Ngươi nhìn mọi người bầu không khí đều có điểm lạ.” Quách Thượng Đông hạ giọng nhỏ giọng nói.

Vu Hoành gật đầu, hắn cũng phát giác không đúng.

Nhưng kỳ thật, hắn cảm giác cái kia Chính Hà, vẫn có chút đồ vật, đối phương toàn thân loạn run, nhìn tựa hồ vô dụng, nhưng kì thực hắn nắm đấm đánh lên đi lúc, có rất rất nhỏ một phần lực lượng b·ị đ·ánh trượt.

Chỉ là bởi vì quá nhỏ, cho nên hắn căn bản không có chú ý tới.

Nhưng nếu như đổi thành một người bình thường… Có lẽ…

“Ta cảm thấy Đạo Chủng ban, có lẽ còn là có đồ vật, vừa rồi.” Vu Hoành đang muốn giải thích vài câu, chợt thấy Tuần Dương hướng chính mình đi tới.

Đối phương đẩy ra Quách Thượng Đông, còn có chung quanh những người khác, sau đó tới gần nhỏ giọng nói.

“Định Nhu, Vũ Mặc sư tôn để cho ta cho ngươi chuyển đạt một câu, ván kế tiếp, muốn thua, phối hợp một chút, đây là biểu diễn nội bỉ, sau đó sẽ cho ngươi đầy đủ bồi thường.”

“.” Vu Hoành lập tức im lặng dựa theo công pháp đến xem, Thanh Trần quan tuyệt đối là có công phu thật, nhưng…

Trầm mặc dưới, hắn tại Tuần Dương cùng Vũ chữ lót ba người càng ngày càng khẩn trương nhìn soi mói, rốt cục gật đầu.

Tuần Dương nhẹ nhàng thở ra, xoay người lại phục mệnh.

Lưu lại Vu Hoành cùng Quách Thượng Đông ánh mắt phức tạp tại nguyên chỗ.

Đương.

“Khiêu chiến nói chủng trận thứ ba, Định Nhu đối với Chính Thời! Chuẩn bị ra trận!”

Xướng từ đạo nhân cao giọng nói, hấp dẫn ở đây người chú ý.

Vu Hoành cùng Đạo Chủng ban thứ hai Chính Thời, cùng nhau tiến vào phòng lớn.

“Xin mời.” Chính Thời mắt nhìn Vũ Mặc sư trưởng bên kia, đối mặt ánh mắt, lại đi tới điều kiện trước tiên trước được chào hỏi, tâm tình lập tức nhẹ nhõm nhiều.

Kỳ thật nhìn liên tục nhiều lần như vậy Vu Hoành xuất thủ, đặc biệt là đang đánh Chính Hà trận trước, một quyền đánh tan Vũ Y cảnh giới, đây là sự thực hù đến hắn.

Phải biết hắn cũng chính là so Chính Hà hơi mạnh như vậy một chút, chênh lệch không nhiều, nhưng cũng là Vũ Y cảnh giới.

Thật muốn đánh đứng lên… Hắn không cảm thấy chính mình là đối với mặt đối thủ.

Nhưng bây giờ…

Cửa phòng nhẹ nhàng đóng lại.

Nhất thời, Vu Hoành lại một lần nữa tiến lên, nhanh chóng ra quyền.

Chính Thời tiếp chiêu phản kích, bị ngăn trở.

Hai người lấy nhanh đánh nhanh, tốc độ kinh người, nhìn qua đánh túi bụi, tương đối kịch liệt.

Chính Thời chỉ cảm thấy tốc độ này vừa vặn kẹt tại cực hạn của mình bộc phát bên trên, lại cao hơn một chút xíu, hắn liền gánh không được, mà lại đối phương xuất thủ cũng vừa tốt là tại hắn thuận tiện nhất có thể tiếp chiêu góc độ thời cơ.

Cái này đánh nhau liền tương đương dễ chịu.

Hắn không cần cân nhắc mặt khác, chỉ cần cân nhắc ra chiêu tốt như vậy nhìn, làm sao nhanh cùng hữu lực chính là.

Bành bịch một phút đồng hồ đối luyện âm thanh bên trong, Vu Hoành một cái sơ sẩy, khí tức thô trọng, thể lực chống đỡ hết nổi, bị một chưởng vỗ trên bờ vai, bên cạnh ngã tại địa, chỉ có thể nhấc tay nhận thua.

Chính Thời thì vươn tay, đỡ dậy hắn, cùng một chỗ mỉm cười hướng đám người hành lễ.

Cứ việc thua, nhưng Vu Hoành kết thúc hạ tràng về sau, lấy được chú ý cũng vượt xa khỏi trước đó số lượng.

Từng tia ánh mắt không ngừng hướng hắn xem ra, Thanh Trần quan có, phía ngoài người xem khách hành hương cũng có.

Một trận cuối cùng, là Chính Thời cùng Chính Minh cái này mạnh nhất thiên tài quyết đấu, Chính Thời rất nhẹ nhàng liền bị một quyền đánh ngã trên mặt đất, lại nổi lên không có khả năng.

Hai người đầy đủ thể hiện ra đạo chủng đệ nhất thiên tài Chính Minh đạo nhân thực lực cùng phong độ.

Một trận nội bỉ xuống tới, cuối cùng là kéo lại đạo chủng ban mặt mũi.

Tan cuộc lúc, tất cả mọi người đối với đột nhiên bộc phát hắc mã Vu Hoành, biểu hiện ra cực lớn chú ý.

Riêng phần mình lúc rời đi cũng tại nhỏ giọng thảo luận, hứng thú mười phần.

Mà Vu Hoành, thì là bị Tuần Dương chuyên môn gọi đi hậu viện tĩnh thất.

Kẹt kẹt.

Cửa gỗ một tiếng vang nhỏ, tại Vu Hoành sau khi tiến vào, bị nhẹ nhàng khép lại.

Trong tĩnh thất, không chỉ có Vũ Mặc Vũ Chung Vũ Phương ba người, còn có vừa mới trận chiến cuối cùng ổn định địa vị

đệ nhất thiên tài Chính Minh.

Bốn người gặp Vu Hoành vào cửa, ánh mắt di chuyển tức thời tới, rơi vào cửa ra vào nơi này.

“Người đến, chính các ngươi thương lượng làm thế nào chứ.” Vũ Phương trầm giọng nói.

Có ý tứ gì?

Vu Hoành híp mắt nhìn một chút mấy người, phát hiện Chính Minh cùng sắc mặt có chút khó coi, mà Vũ Mặc sư trưởng ba người thì mặt lộ không ngờ, tựa hồ có chút sinh khí.

“Sư phụ, hai vị sư thúc, Chính Minh sư huynh, xin hỏi gọi Định Nhu đến, thế nhưng là có việc?” Hắn chắp tay hỏi.

“Định Nhu sư đệ, vừa mới phía ngoài tỷ thí không tính, nơi này, ngay trước ba vị sư trưởng trước mặt, ngươi ta đơn độc lại đánh một trận, có thể chứ?” Chính Minh chăm chú nghiêm nghị nói.

“Cái này…” Vu Hoành lập tức nhìn về phía Vũ Mặc.

Người sau lắc đầu.

“Đơn thuần chiến đấu vật lộn năng lực, cũng không thể chứng minh cái gì. Gặp được Oán Ngấn loại hình nguy hiểm, ngươi chỉ dựa vào quyền, là đánh không đến nó. Năng lực chiến đấu là ghép hình một bộ phận, nhưng không phải toàn bộ, Chính Minh ngươi thật không cần để ý điểm ấy.”

“Không tệ. Chính Minh ngươi quá nghĩ nhiều.”

“Chúng ta sở dĩ tổ chức nội bỉ, là bởi vì đạo pháp không có cách nào dựa vào bên ngoài chỉ tiêu thể hiện ra chênh lệch, ngươi nếu có thể trang, nói mình mấy tầng đều có thể, dù sao Quan Ngô Công Khủng Cụ Huyễn Tượng, chỉ có chính ngươi có thể nhìn thấy. Nhưng cái này thực chiến năng lực chiến đấu, liền phi thường trực quan, có thể làm cho phía ngoài đám khách hành hương, rõ ràng nhìn thấy chúng ta Thanh Trần quan thực lực.” Vũ Chung giải thích nói.

“Đúng vậy a đúng vậy a, dù sao khu trục Oán Ngấn vẫn là phải nhìn đạo pháp, ta cũng chỉ là có thể đánh một chút mà thôi, gặp được Oán Ngấn kém xa tít tắp sư huynh ngài.” Vu Hoành cũng đi theo lên tiếng.

Chương 294: Thuật thức (2)

Chương 294: Thuật thức (2)

“Nhưng… ” Chính Minh còn muốn nói chuyện, nhưng lại bị Vũ Mặc đánh gãy.

“Không có thế nhưng là, Chính Minh, trên thực tế, đơn thuần nhìn năng lực chiến đấu, phán đoán của chúng ta là, hai người các ngươi hẳn là tại sàn sàn với nhau, nhưng bây giờ vấn đề là, nếu như ngươi không có khả năng tốc thắng, liền sẽ hư hao trong quan thanh danh, tổn thương hàng năm các nơi cửa hàng sinh ý. Cho nên, ngươi cùng Định Nhu, không thể động thủ. Coi như động thủ, cũng nhất định là Định Nhu thua.” Vũ Mặc cấp tốc nói.

“.” Chính Minh sắc mặt đỏ lên, nhìn về phía Vu Hoành.

Vu Hoành hướng hắn tán đồng gật gật đầu.

“Là lý này.”

“Ngươi cứ như vậy không thèm để ý chính mình thắng thua?” Chính Minh nhịn không được nói.

“Ta không phải có bồi thường nha, để ý cái gì? Tạ tới đây cũng không phải vì luyện chiến đấu, là học vật thật, thắng thua cái gì không cần để ý.” Vu Hoành khoát tay nói.

“…” Cái này ngay cả người trong cuộc đều không để ý, Chính Minh một chút cũng có chút mộng.

Cuối cùng hắn cứng tại nguyên địa, thở dài một tiếng, phiền muộn đi ra tĩnh thất.

Lưu lại Vu Hoành cùng ba cái sư trưởng ở bên trong.

“Tốt, người đi, Định Nhu, ngươi lần này phối hợp thoả đáng, biểu hiện phi thường tốt, làm sư phụ, không có khả năng thời

điểm then chốt cho ngươi đầy đủ công chính, là vi sư sai.” Vũ Mặc thở dài, “Nhưng vì đại cục, vì toàn bộ Thanh Trần quan, chúng ta cũng không có cách nào.”

“Sư phụ nói quá lời, đây là Định Nhu nên làm.” Vu Hoành chân thành nói.

“Cũng may công chính mặc dù làm không được, nhưng đầy đủ bồi thường, vi sư vẫn có thể giải quyết.” Vũ Mặc nắm vuốt sợi râu, cười tủm tỉm nói.

“Nói đi, ngươi muốn cái gì bồi thường ban thưởng? Có thể làm được chúng ta hết sức thỏa mãn.”

Hắn mặc dù có chút nóng mặt chính mình trước đó nói qua cơ bắp c·hết gì gì đó, nhưng dù sao cũng là môn hạ đệ tử của mình, tùy tiện vung tài nguyên, thế mà cũng có thể đụng phải mầm mống tốt, ngược lại là có thể làm thường ngày thời điểm bề ngoài bồi dưỡng.

Dù sao đại bộ phận người bình thường là không nhìn thấy ngươi đạo pháp tu vi có bao nhiêu lợi hại, nhưng năng lực chiến đấu, năng lực thực chiến liền có chút trực quan.

Lúc này Kim Ngọc ban ra một mầm mống tốt, tiểu thiên tài, hắn Vũ Mặc trên mặt cũng có ánh sáng, cho nên đối với nó thái độ đó là tương đương mềm mại.

“Bồi thường nói.” Vu Hoành nghĩ nghĩ, “Đệ tử muốn sớm tiếp xúc bên dưới đạo pháp thuật pháp vận dụng. Dù sao ngay từ đầu, đệ tử chính là vì cái này mà tới.”

“Thuật pháp a. Ngươi đạo pháp nhập nhập môn?” Vũ Mặc hơi biến sắc mặt, bỗng nhiên dò hỏi.

Không chỉ là hắn, còn lại hai người, Vũ Chung cùng Vũ Phương, lúc đầu đã trầm tĩnh lại, chuẩn bị cầm trước mặt đĩa trái cây hạt dưa ăn, kết quả nghe chút lời này, đều động tác chậm chạp đứng lên, nhìn về phía bên này.

“Nhập môn là nhập môn… Cảm giác bắt đầu không phải rất khó, phía sau ngược lại là lập tức kẹp lại, không có cách nào nhảy tới. Đang muốn thỉnh giáo một chút sư phụ như thế nào phá quan.” Vu Hoành chân thành nói.

“Nhập môn… Đơn nhập môn, tư chất này chỉ là trung đẳng, nhưng nếu là tăng thêm ngươi cái này một thân chiến đấu vật lộn lực… Hạt giống tốt a! !” Vũ Mặc nghe vậy, lập tức trên mặt vui mừng lộ rõ trên mặt, trong mắt phảng phất cũng bắt đầu sáng lên.

Hai người khác đều là liên tục gật đầu.

“Cái này lợi hại…”

“Không tệ không tệ, quả thật năm nay là ta Thanh Trần quan đại hạnh, lại ra mầm mống tốt!”

“Tốt tốt, Định Nhu, ngươi nói một chút, chính mình kẹp lại chính là địa phương nào? Chúng ta ba người đều tại, cho ngươi giải hoặc một hai, không nói chơi.” Vũ Mặc cười buông lỏng nói.

“Vâng.” Vu Hoành gật đầu, “Là liên quan tới niệm tụng đọc thầm kinh văn lúc, xuất hiện âm đồng thời trùng điệp tình huống. Chú giải bên trên viết, hai cái âm cần đồng thời vang lên, thậm chí có nhiều chỗ cần ba âm đồng lên, điểm ấy đệ tử không biết nên như thế nào giải quyết?”

“Song âm cùng lên cùng ba âm đồng lên a, cái này dễ xử lý, ngươi chỉ cần tìm được thích hợp Đạo khí, tại đọc thầm lúc nhẹ nhàng đánh, liền có thể…” Đột nhiên Vũ Mặc thanh âm một chút kẹp lại.

Nụ cười trên mặt hắn cấp tốc ngưng kết, ánh mắt nhìn về phía Vu Hoành gương mặt.

Chờ chút, đây không phải tầng thứ năm nội dung a? ?

Còn lại hai cái lão đạo lúc này cũng kịp phản ứng. Sắc mặt quái dị nhìn xem Vu Hoành.

“Đây là Quan Ngô Công tầng thứ năm mới có thể xuất hiện song âm cùng lên, Định Nhu, làm người tu hành hay là không thể mơ tưởng xa vời, nếu không cơ sở dựng không bền vững, về sau ấn hoàn cực lớn, là sẽ hại người hại mình.” Vũ Chung nhịn không được khuyên bảo nói.

“Nhưng đệ tử cảm giác xác thực luyện đến tầng thứ năm, chính là từng tầng từng tầng cô đọng Khủng Cụ Huyễn Tượng, sau đó đánh bại nó, ngay từ đầu ngược lại là rất dễ dàng.” Vương hồng chân thành nói.

Trong tĩnh thất trong lúc nhất thời có chút an tĩnh lại.

Vũ Mặc ba người hai mặt nhìn nhau, trao đổi ánh mắt, cũng bắt đầu trầm mặc.

Cái này đạo pháp khảo thí, rất khó có cái định lượng. Trừ phi vừa vặn đến cái Oán Ngấn cho hắn nếm thử, nếu không, người khác cũng không nhìn thấy Định Nhu có thể kêu gọi mấy cái huyễn tượng ra.

Mặt khác, trên lý luận tới nói, xác thực khả năng tồn tại Vu Hoành dạng này, nếu như một người không chỉ tư chất tuyệt đỉnh, còn đồng thời ý chí lực cực kỳ kinh người, thiên tài như vậy tu hành Quan Ngô Công, trên lý luận là có thể một hơi xông qua bốn tầng kẹt tại tầng năm.

Chỉ là… Dạng này tỷ lệ… Quá nhỏ.

Ngược lại là một khả năng khác xác suất, phải lớn rất nhiều…

“Đột phá tầng thứ năm, phương diện này, Vũ Chung ngươi có điểm kinh nghiệm, ngươi đến xem?” Vũ Mặc nhịn không được nhìn về phía Vũ Chung sư đệ.

“.” Vũ Chung cái nào nhớ kỹ chính mình là bao nhiêu năm trước đột phá tầng thứ năm, hắn đã từng cao nhất tu vi là tầng thứ bảy, đây cũng là trong quan đã từng cao nhất ghi chép, nhưng bây giờ, nhiều năm ý chí làm hao mòn, để hắn từng tầng từng tầng thoái hóa, đã không có cách nào khống chế lại tầng bảy Khủng Cụ Huyễn Tượng. Nhiều lắm là triệu hồi ra tầng thứ sáu.

“Được rồi, vẫn là ta tới đi.” Vũ Mặc nhìn hắn dạng này, liền biết đối phương khả năng đã đem phương diện này đồ vật quên không sai biệt lắm.

Rơi vào đường cùng, đành phải tự mình hỏi thăm chi tiết.

Thời gian từ từ chuyển dời, ước chừng hơn nửa canh giờ.

Trong tĩnh thất, ba cái lão đạo hai mặt nhìn nhau, nhìn chằm chằm Vu Hoành rơi vào trầm mặc.

“Đều đối được…” Vũ Mặc trầm giọng nói.

“Giống như, là thật…” Vũ Chung xoa xoa tay, cảm giác trên người có điểm nóng.

“Ngay cả chi tiết đều có… Cái này…” Vũ Phương vuốt ve trên cổ ngọc bội, bờ môi phát khô.

Ba người đối mặt với Vu Hoành, mặc dù hết thảy chi tiết đều có thể đối đầu, nhưng trên lý luận, nếu có sớm đọc thuộc lòng cùng cẩn thận phỏng đoán chuẩn bị làm điều kiện trước tiên, cũng là có thể làm được loại ngụy trang này.

“Nếu như Vũ Hàn vẫn còn ở đó. Liền tốt…” Vũ Mặc không nhịn được lẩm bẩm âm thanh.

Vũ Hàn là trong quan một mực đem tu vi ổn định tại tầng thứ bảy khổ tu đạo nhân, trước đó bởi vì ý kiến không hợp, bị đương nhiệm quan chủ khu trục.

Có thể nói, trên Quan Ngô Công, hắn mới là trong môn đệ nhất cao thủ.

Nếu như hắn tại, nhất định có thể phân biệt Vu Hoành là thật hay là giả.

Đáng tiếc.

“Ném hay là không ném?” Vũ Mặc cảm thấy có thể đánh cược một lần, hắn nhìn xem Vu Hoành ánh mắt, cảm giác đối phương không giống như là bệnh tâm thần dáng vẻ.

Dù sao lấy trước đi ra một cái bệnh tâm thần đệ tử, huyễn tưởng chính mình tu đến Quan Ngô Công tầng cao nhất, cũng là như thế ánh mắt kiên định, nói chuyện đạo lý rõ ràng.

Nhưng Vu Hoành khác biệt, ánh mắt của hắn kiên định bên trong lộ ra thanh tịnh, cũng không có bệnh tâm thần như vậy hỗn loạn cùng đục ngầu.

Vũ Chung nhìn về phía Vũ Phương.

Hai người khảo thí về sau, lúc này trong lòng cũng đều đã nắm chắc .

“Ném!”

“Có thể ném!”

Hai người cùng một chỗ gật đầu.

“Tốt! Cùng lắm thì chính là tổn thất chút tài nguyên, bọn ta Thanh Trần quan khác không nhiều, hiện tại chính là nhiều tiền! Cược nổi!” Vũ Mặc vỗ đùi, hạ quyết định.

Mặc dù Vu Hoành nội tình không rõ, mặc dù hắn không phải người địa phương, mặc dù niên kỷ của hắn lớn, mặc dù hắn mới gia nhập không bao lâu.

Nhưng hết thảy hết thảy, đều không chịu nổi một cái nhân tố —— tài năng.

Nếu như Vu Hoành mới có thể thuộc thật, vạn nhất đối với hắn khinh mạn, để người ta bức đến mặt khác đạo mạch đi làm sao bây giờ?

Đặc biệt là Vu Hoành người này còn như thế hiểu chuyện. Vì giữ gìn đạo quán thanh danh, chủ động phối hợp sư trưởng.

Đã rất nhiều năm không có gặp được như thế có cái nhìn đại cục hạt giống tốt, hướng hắn cái này chủ động tính, nện chút tài nguyên đi vào cũng không tính lỗ vốn.

“Định Nhu, kể từ hôm nay, ngươi liền chính thức điều nhập Đạo Chủng ban, tính thứ năm đạo chủng, hưởng thụ còn lại đạo chủng ngang nhau đãi ngộ, đồng thời, nhằm vào ngươi muốn giải Oán Ngấn thuật pháp phương diện, trong quan đối với ngươi mở ra tất cả tư liệu, ta Thanh Trần quan độc hữu thuật pháp Ngưng Khí Hóa Ảnh Quyết, ngươi cũng có thể thử nghiệm tu hành.”

Vũ Mặc chân thành nói.

“Ngưng Khí Hóa Ảnh Quyết độ khó cực cao, đối với đạo pháp yêu cầu cũng cực sâu, ngươi lúc tu hành, nhất định phải xác định, ngươi triệu hồi ra Khủng Cụ Huyễn Tượng, nhất định là có thể bị chính mình khống chế. Nếu không một khi dùng ra thuật pháp, huyễn tượng mất đi khống chế, trước sẽ đối với ngươi tự thân tạo thành tổn thương to lớn.”

Vu Hoành lập tức đại hỉ, liền vội vàng gật đầu.

“Đệ tử minh bạch!”

Cứ như vậy, mục đích của hắn liền chân chính đạt đến.

Quan Ngộ Công cùng Ngưng Khí Hóa Ảnh Quyết, hắn là Thanh Trần quan chân chính áp trục chỗ nội tình,

Sau đó, lấy Thanh Trần quan làm ván nhảy, tiến vào đạo mạch, tiếp xúc Cửu Môn cao cấp lực lượng, cũng đã thành thuận lý thành chương sự tình.

Có thể phong tỏa hắc tai cửa vào, áp chế hắc tai nhiều năm như vậy lực lượng… Vu Hoành đối với cái này, phi thường tò mò.

Tại Vũ Mặc Tam chân nhân quyết định liên hợp đối với Vu Hoành toàn lực đầu tư về sau, bọn hắn hiển nhiên cũng cấp tốc thông tri quan chủ các loại còn lại cao tầng.

Đang thảo luận về sau, cấp tốc thông qua được Vu Hoành làm đạo chủng thứ năm chính thức địa vị.

Từ nội bỉ hôm nay lên, Vu Hoành địa vị cũng hoàn toàn khác biệt.

Hắn thỉnh cầu hết thảy tài nguyên, đều ngay đầu tiên đạt được trả lời, lại hạn mức cực cao. Xem xét bất luận cái gì tư liệu, đều có đạo nhân trước tiên đưa đến hắn chỗ ở.

Trên lý luận, trừ ra có lực lượng đặc thù phù lục, hắn không có cách nào cầm tới bên ngoài, còn lại đều có thể tùy tiện điều động, chỉ cần không phải quá bất hợp lí, cũng không có vấn đề gì.

Mặt khác, tại xác định tình huống về sau, Vũ Mặc còn ngoài định mức đưa hắn một bộ ba phòng ngủ một phòng khách trung tâm thành phố phòng ở.

Mặt khác vẫn xứng một cái ba mươi mấy tuổi đạo nhân làm trợ lý.

Mỗi tháng không chỉ không cần giao tiền, còn ngoài định mức cấp cho tiền lương 20. 000 khối, làm sinh hoạt hàng ngày trợ cấp.

Duy nhất nghĩa vụ yêu cầu, chính là phối hợp trong môn cố định tuyên truyền hạng mục.

Đương nhiên, những này đối với Vu Hoành tới nói cũng không thèm để ý, hắn chân chính để ý, hay là như thế nào đột phá tầng thứ năm Quan Ngô Công. Đặc biệt là tại cầm tới Ngưng Khí Hóa Ảnh Quyết về sau, nguyện vọng này thì càng mãnh liệt.

Hắc Phong doanh địa.

Cực hàn phong tuyết tại kiên cố ngoài cửa lớn ô ô thổi rơi.

Bầu trời bên ngoài là màu lam mang theo một tia u ám, tầng mây cực dày, nhìn không thấy tinh thần mặt trăng,

Vu Hoành đứng ở sau cửa, lộ ra quan sát cửa sổ hướng ra ngoài nhìn qua.

Trụ Thần Quang Chung Cực Chi Môn đã bị đại bộ phận đông cứng, chung quanh tựa như băng phong lô cốt, chỉ có phía trước một mặt, liên tục không ngừng phóng thích ra màu lam quang vụ.

Những này quang vụ không ngừng bay v·út lên, lên cao, tụ hợp vào bầu trời, trở thành vùng trời này sáng lên căn bản đầu nguồn.

“Quan Ngô Công… Đạo khí phối hợp…”

Vu Hoành đứng tại phía sau cửa, đứng tại ấm áp như xuân nhiệt độ trong phòng, lại nhìn một chút bên ngoài chí ít âm hơn một trăm độ cực hàn nhiệt độ thấp.

Trong lúc nhất thời lâm vào trầm tư.

Cầm trong tay hắn một viên Thanh Trần quan chế thức Đạo khí. Đó là một viên màu đen điêu khắc phù văn vân văn Linh Đang, nhưng cái này Linh Đang không có cách nào rung vang.

Dựa theo Vũ Mặc sư phụ thuyết pháp, thứ này cần dùng ngón tay lấy đặc thù ấn pháp, đi đánh mặt ngoài.

Phối hợp đánh, phát ra song âm cùng lên, mới có thể chân chính hoàn thành tầng thứ năm Khủng Cụ Huyễn Tượng ngưng tụ.

“Có chút khó khăn, bất quá dựa vào thời gian mài hẳn là có thể mài đi qua, ngược lại là cái này Ngưng Khí Hóa Ảnh Quyết… Rất có ý tứ…”

Vu Hoành xuất ra một bản màu xanh đậm hình đường thẳng sổ, lật ra xem xét.

‘Lấy tự thân tinh khí, bổ sung huyễn tượng, có thể dùng nó đạt tới cường hóa hiệu quả. Luyện tới cảnh giới tối cao, có thể có trình độ nhất định ảnh hưởng hiện thực năng lực.’

‘Cái gọi là ngưng khí hóa ảnh, chính là có thể luyện đến chỗ cao, có thể đem Khủng Cụ Huyễn Tượng luyện thành tự thân bóng dáng một bộ phận, nhất niệm đã ra, vạn ảnh bay v·út lên. Dựa theo ghi chép bên trên lời nói, đối với Oán Ngấn có cực mạnh nhằm vào hiệu quả.’

Ngưng Khí Hóa Ảnh Quyết hết thảy bốn thức, vừa vặn hắn luyện thành về sau, có thể nếm thử ở chỗ này dùng một chút, nhìn có thể hay không đối với hắc tai sinh ra hiệu quả.

Chương 295: Con đường (1)

Chương 295: Con đường (1)

Ngưng Khí Hóa Ảnh Quyết bốn thức phi thường phức tạp, Vu Hoành dựa theo bí bản một chút xíu nghiên cứu, tìm tòi, sau đó ngẫu nhiên đi tìm Vũ Mặc giải hoặc, mới xem như hơi hiểu rõ nên như thế nào luyện tập.

Lẫn nhau dung hợp, đem nó tăng cường, sau đó thúc đẩy. Môn này thuật thức là Thanh Trần quan căn bản thuật pháp, coi trọng chính là lấy khác biệt ý niệm dẫn đạo tình chí, lấy tình chí khu động thể nội tinh khí, phối hợp Khủng Cụ Huyễn Tượng, cùng nhau bởi vì tình chí tham dự trong đó, dẫn đến mỗi một lần luyện tập, đều sẽ không tự chủ dung nhập luyện tập người tự thân cá tính tính cách.

Tình chí càng mạnh, Khủng Cụ Chi Ảnh lấy được tăng cường cũng càng nhiều. Mà luyện ra được Khủng Cụ Chi Ảnh, cũng liền tự nhiên có mạnh yếu thực hư phân chia.

Cũng may Vu Hoành toàn tâm toàn ý chăm học khổ luyện, tình chí cường độ rất cao, đồng thời tại công pháp đặc tính đạo tức lưu chuyển trợ giúp dưới, hắn bỏ ra hơn một tháng thời gian, rốt cục triệt để nắm giữ bốn thức này.

Hắc Phong doanh địa bên trong.

Vu Hoành đứng trong sân một tay dọc tại trước người, kề sát ngực, hai mắt hơi khép.

Đứng yên mười mấy giây sau, đột nhiên hắn trong ngón trỏ chỉ khép lại, hướng phía trước hóa thành kiếm chỉ, xa xa một chút đất tuyết.

"Thức thứ nhất —— Phục Tổn!"

Xùy!

Một đạo chỉ có chính hắn có thể nghe được rất nhỏ tiếng động nổ tung.

Một đạo toàn thân trắng bệch, trên mặt quỷ dị mỉm cười mơ hồ hình người, trống rỗng lóe lên, xuất hiện tại trên mặt tuyết.

Hình người hình thể hoàn toàn cùng hắn ban sơ gặp phải cái kia Quỷ Ảnh giống nhau như đúc. Thình lình chính là hắn chiến thắng tầng thứ nhất Khủng Cụ Huyễn Tượng.

"Đi." Vu Hoành nhìn chăm chú lên đạo này Khủng Cụ Chi Ảnh, ấn quyết trong tay biến đổi, đồng thời trong lòng hạ lệnh.

Quỷ Ảnh lập tức xông về phía trước ra, chớp mắt liền chui vào doanh địa bên ngoài trong đất tuyết.

Vu Hoành cẩn thận quan sát mượn lam quang, phát hiện cái kia Khủng Cụ Chi Ảnh cũng không phải là chạy, mà là trống rỗng phi hành, tốc độ cực nhanh.

Một chút liền vượt qua mấy chục mét, đồng thời vẫn còn tiếp tục hướng nơi xa bay.

Rất nhanh, thẳng đến bay ra hơn trăm mét bên ngoài, Khủng Cụ Chi Ảnh mới bỗng nhiên tiêu tán, lại chớp mắt lại xuất hiện ở trong sân trên mặt tuyết.

"Điều khiển về khoảng cách trăm mét a? Vẫn được." Vu Hoành ghi lại khoảng cách này.

"Sau đó, lại đi nhìn xem cụ thể hiệu quả."

Hắn tự thân chủ động hướng phía trước, mang theo Khủng Cụ Chi Ảnh một đường chạy ra doanh địa, tại giữa rừng núi di động.

Rất nhanh, theo chạy di động, doanh địa bị không hề để tâm, đỉnh đầu hắn lam quang dần dần trở tối, chung quanh tia sáng càng phát ra âm trầm.

Quang tai Chung Cực Chi Môn bao trùm khu vực, đến nơi đây đã tương đương yếu ớt.

Chi.

Vu Hoành dừng bước lại chung quanh đã là hoàn toàn không quen biết hoang sơn dã lĩnh, từng khỏa hoàn toàn hóa thành băng điêu cây khô, tựa như trong hắc ám u hồn, giương nanh múa vuốt, cực điểm dữ tợn.

Hắc vụ dần dần bắt đầu tỏ khắp tại bốn phía, tầm nhìn hạ xuống đến trước đó mười mấy mét.

Từng đạo như ẩn như hiện hình người Quỷ Ảnh, tại trong hắc vụ im ắng đi lại, thấy không rõ khuôn mặt.

"Đi." Vu Hoành thúc đẩy Khủng Cụ Chi Ảnh tiến lên, một đầu xông vào Quỷ Ảnh trong đám.

"G·i·ế·t bọn hắn." Vu Hoành trong lòng hạ lệnh.

Trong da. Khủng Cụ Chi Ảnh dừng một chút, đi đến một đạo nam tính Quỷ Ảnh bên người, đột nhiên đưa tay, một thanh bóp lấy cổ đối phương, móng tay tựa như gai nhọn, ngấn sâu đâm vào đối phương.

Nhất thời, đối phương cũng bắt đầu hai tay giằng co, điên cuồng ở trên người hắn bắt loạn.

Trong sương mù, Khủng Cụ Chi Ảnh rõ ràng khí lực so với đối phương mạnh không ít, nhẹ nhõm mấy lần liền đem Quỷ Ảnh xé nát, hóa thành xám đen sương mù, tiêu tán trống không.

Hắn tự thân thì không có gì tổn hao nhiều thương.

Ngay sau đó, Vu Hoành lại khống chế hắn đem chung quanh hơn mười đầu Quỷ Ảnh toàn bộ xử lý.

Giải quyết nhiều như vậy Quỷ Ảnh về sau, Khủng Cụ Chi Ảnh hình thể ẩn ẩn có chút trong suốt đứng lên, hiển nhiên tiêu hao không ít.

Mà tương đối để Vu Hoành kinh ngạc chính là, Khủng Cụ Chi Ảnh tựa hồ bị cho rằng là Quỷ Ảnh đồng loại, cũng không lọt vào vây công.

Động thủ về sau, cũng chỉ là một đối một đơn đấu.

Hắn ghi lại điểm ấy đặc thù, sau đó lưu tại chung quanh chờ đợi.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Một giờ.

Hai giờ.

Ba giờ.

Chung quanh một cái Quỷ Ảnh cũng không có xuất hiện.

Vu Hoành sắc mặt lập tức nghiêm nghị.

“Chẳng lẽ lại thật có thể giải quyết triệt để Quỷ Ảnh phục sinh hiện tượng! ?”

Bên này thế giới sở dĩ từng bước bại lui, cũng là bởi vì hắc tai vô cùng vô tận sẽ còn không ngừng phục sinh.

Mà một khi có thể giải quyết phục sinh vấn đề, hắc tai tính nguy hiểm sẽ hạ xuống một mảng lớn.

“Còn cần tiếp tục quan sát… Có lẽ phục sinh cũng không phải là nhất định sẽ cố định địa điểm.”

Vu Hoành trong lòng phân tích, nhưng bất kể như thế nào, lúc này hắn ẩn ẩn thấy được một tia hi vọng.

“Nếu quả như thật có thể giải quyết phục sinh, như vậy Cửu Môn một mực có thể giải quyết hắc tai, áp chế hắc tai, cũng không khó hiểu.”

Một tay phất lên, tản ra ấn quyết, Vu Hoành liền nhìn thấy Khủng Cụ Chi Ảnh bay vụt mà quay về, chui vào dưới người mình trong bóng dáng.

“Tiếp đó, thử lại lần nữa mặt khác.”

Hắn tiếp tục tại trong hắc vụ ghé qua, không bao lâu, phía trước trong hắc ám, một đạo mái tóc đen dài thân ảnh bị treo ở trên cây trong dây thừng, theo gió lay động, dưới thân nhỏ

xuống một chút xíu máu đen. Nhìn thấy thân ảnh kia, Vu Hoành trên vai cài lấy máy kiểm tra hồng trị trong nháy mắt bão táp, trị số xông thẳng lên vạn.

“Chưa thấy qua loại hình mới… .”

Vu Hoành ấn quyết bóp, dưới thân trong bóng dáng bỗng nhiên bay ra một đạo hư ảnh, hư ảnh tại trên mặt tuyết ngưng tụ thành hình, hóa thành trước đó Khủng Cụ Chi Ảnh hình người, hướng đối phương đánh tới.

Phốc!

Đáng tiếc, Khủng Cụ Chi Ảnh còn không có tới gần, liền bị một cỗ lực lượng vô hình cố định giữa không trung, sau đó như khí cầu bạo tạc, một chút nổ tung, triệt để tiêu tán.

Vu Hoành chỉ cảm thấy đầu có chút đâm một cái, không đau, chỉ là cảm giác không thoải mái.

Thử một chút càng mạnh.

Hắn lại lần nữa ấn quyết bóp.

Trên mặt tuyết cấp tốc ngưng tụ ra một đạo toàn thân trong suốt mơ hồ hình người.

Lần này là Ác Ảnh Ngữ Nhân!

Ngữ Nhân mới vừa xuất hiện, liền toàn thân mọc ra lít nha lít nhít đỏ tươi miệng người.

Đại lượng quỷ dị sóng âm hướng phía đối diện người treo cổ hình truyền đi.

Cùng lúc, nương theo lấy sóng âm truyền ra, cái kia người treo cổ hình chân, bắt đầu từ từ biến thành giống như Ngữ Nhân cảm nhận trong suốt trạng thái thạch.

Đây là Vu Hoành lần thứ nhất trực quan nhìn thấy Ngữ Nhân là thế nào công kích một cái không biết cá thể.

A! !

Trong chốc lát, cái kia xâu ngược hình người trên thân hắc khí nổ tung, từng vòng từng vòng tựa như gợn sóng.

Nàng há mồm phát ra bén nhọn tiếng kêu, hắc khí phóng tới Ngữ Nhân, cùng vô hình sóng âm ở giữa không trung đối kháng, hình thành một đầu rõ ràng đường ranh giới.

Hắc khí bị nhìn không thấy vách tường đánh thẳng vào, cuồn cuộn lấy.

Hiển nhiên song phương bắt đầu trực tiếp đấu sức.

'Thức thứ hai —— Nạp Nguyên!' Vu Hoành thấy thế, cấp tốc vận dụng Ngưng Khí Hóa Ảnh Quyết.

Lập tức hắn cảm giác thân thể khẽ run lên, thể lực biến mất một chút xíu.

Sau đó Ngữ Nhân toàn thân vừa tăng, toàn bộ hình thể đều phồng lớn lên một vòng, hắn phát ra sóng âm cũng chính diện cấp tốc áp chế đối phương hắc khí.

Rất nhanh, sóng âm xua tan hắc khí, đâm vào cái kia người treo cổ hình trên thân, đem nó đâm đến bay rớt ra ngoài, nện ở băng điêu trên cây, nổ nát vụn thành từng mảnh từng mảnh vải rách giống như khối vụn.

Khối vụn tứ tán bay động, tiếp tục suy nghĩ muốn nhào về phía Ngữ Nhân, nhưng còn tại giữa không trung, những khối vụn này liền phi tốc bị nhiễm hóa thành trong suốt trạng thái thạch chất keo, rớt xuống đất, ngọ nguậy rất nhanh leo đến Ngữ Nhân trên thân, cùng hòa làm một thể.

'Không tệ.' Vu Hoành hài lòng gật đầu.

Sau đó, hắn trước trước sau sau hết thảy khảo nghiệm hơn mười lần, tìm kiếm khác biệt cường độ Quỷ Ảnh, Ác Ảnh, Huyết Triều quái vật, cuối cùng khảo thí ra kết quả.

Là Ngưng Khí Hóa Ảnh Quyết gọi ra Khủng Cụ Chi Ảnh, so nguyên bản hắc tai bản thể, mạnh hơn một đoạn.

Tại trong đối kháng, hắn còn có thể lợi dụng phía sau ba thức đối với nó tiến hành tăng cường, cùng khôi phục.

Loại đấu pháp này, cùng loại triệu hoán lưu, khá là mới lạ.

Nhưng Vu Hoành vốn là có Vô Cực Thiên Hà Thuật, cùng Long Tích sào huyệt tại, ngược lại là tiếp nhận đến tương đương nhanh.

Rất nhanh, hoàn tất thi kiểm tra, hắn bắt đầu đường cũ trở về.

Đi đến một nửa, trải qua trước đó giải quyết người treo cổ hình vị trí, Vu Hoành mắt nhìn máy kiểm tra.

- 47. 214

"Không có tái sinh?" Trong lòng hắn ẩn ẩn bắt đầu mong đợi.

Lại tiếp tục trở về, trên dọc đường, hắn một mực chú ý chính mình trước đó giải quyết qua Quỷ Ảnh địa phương.

Vì khảo thí so sánh, lúc trước hắn còn tay không giải quyết một chút Quỷ Ảnh. Bây giờ những này Quỷ Ảnh sớm đã khôi phục, đứng tại trong hắc vụ xa xa nhìn qua hắn, không nhúc nhích.

Duy chỉ có bị Khủng Cụ Chi Ảnh giải quyết Quỷ Ảnh, thế mà một cái cũng không có xuất hiện.

Thẳng đến trở lại doanh địa, Vu Hoành đã có thể cơ bản chứng thực, Ngưng Khí Hóa Ảnh Quyết, thật sự có có thể giải quyết triệt để hắc tai hiệu quả!

Phát hiện điểm ấy, lúc này, trong lòng hắn đại hỉ, trước tiên liền hướng phía gần nhất Hôi Thành căn cứ tiến đến.

Nếu như nắm giữ loại này có thể thông dụng tu hành phương thức, có lẽ, thế giới này cũng có thể thêm ra một tia hi vọng.

Đương nhiên, vì để tránh cho Hiệp hội Vĩnh Sinh tình huống lại lần nữa xuất hiện, cũng vì tránh cho được đến rất dễ dàng không trân quý, hắn cần đối với cái này làm ra một chút hạn chế, dùng cái này sàng chọn ra người thích hợp, để cho nó pháp môn.

Dù sao, tâm thuật bất chính có thể mang tới t·ai n·ạn, một ít thời điểm so hắc tai lớn hơn.

Lập tức hắc ấn liền muốn cường hóa kết thúc, vừa vặn lấy hắc ấn cường hóa một loại có thể khống chế người bảo lãnh không làm phản pháp môn, ngăn chặn Hiệp hội Vĩnh Sinh tình huống như vậy tái hiện.

Phong tuyết quét dưới, một mảnh sụp đổ cao ốc trên phế tích.

Vu Hoành cầm cường quang đèn pin, tìm kiếm khắp nơi trụ sở dưới đất lối vào.

Không bao lâu, hắn dừng bước lại, chân phải bỗng nhiên một đóa.

Bành! !

Phế tích xi măng hòn đá lập tức sụp đổ, nổ tung một đạo đường kính năm mét hố to.

‘Thái Uyên Chính Pháp tầng thứ hai Triều Hà đối với thân thể cường hóa rất lớn a. Uy lực biến lớn, thể trọng ngược lại vẫn còn so sánh trước đó nhẹ không ít.’

Vu Hoành phán đoán so sánh chính mình trước đó lực lượng, trong lòng có tính ra.

Lại giậm chân một cái.

Bành! !

Lại là trong một cái hố chi khanh xuất hiện tại dưới chân hắn.

Tuyết vỡ nát vôi bụi hỗn tạp cùng một chỗ, hướng tứ phía bắn ra.

Chờ hơn mười giây sau, Vu Hoành xuất hiện trước mặt một đạo màu đen xám nặng nề xi măng cửa lớn.

“Đã đóng chặt hoàn toàn a… .”

Trương Khai Tuấn gãy mất cùng phía ngoài liên hệ, quyết định ăn xong trong này ẩm thực, liền tự tuyệt c·hết ở căn cứ. Nhưng

đó là không nhìn thấy hi vọng điều kiện trước tiên, bây giờ Vu Hoành trong tay có hi vọng, xem ở bằng hữu một trận phân thượng, hắn dự định kéo đối phương một thanh.

“Ngươi thiếu ta sinh vật cải tạo dược tề còn không có cho xong, cùng lắm thì mở ra cho ngươi thêm chắn trở về.”

Hắn nhẹ nhàng đi tới cửa đá trước mặt, một tay kề sát mặt ngoài.

Từng luồng từng luồng nội khí cấp tốc vận chuyển, tràn vào trong cửa đá.

Xùy.

Trong chốc lát, hắn năm ngón tay đâm thật sâu vào trong môn trong viên đá, sau đó nội khí cấp tốc cường hóa cửa đá mảng lớn kết cấu.

Lại bỗng nhiên đi lên dùng sức.

Băng! !

Cửa đá cùng mặt đất đông kết dính liền nhau địa phương, bỗng nhiên đứt gãy.

Nặng đến trên trăm tấn cửa đá bị một chút nâng lên, lộ ra một đạo đen sì khe hở.

Vu Hoành thừa cơ thân hình lóe lên, chui vào trong đó.

Bành.

Cửa đá lại lần nữa đập xuống, đóng chặt hoàn toàn.

Chương 296: Con đường (2)

Chương 296: Con đường (2)

Phía sau cửa.

Vu Hoành trước mắt một mảnh u ám, trước mặt là một đầu thông hướng dưới mặt đất cầu thang thông đạo.

Thông đạo hiện lên màu xám đen, hai bên vách tường hiện đầy đỏ sậm v·ết m·áu, bị v·ết m·áu nhiễm lên đèn thợ mỏ, phóng xuất ra lục quang nhàn nhạt, lộ ra nơi này càng phát ra ảm đạm.

Vu Hoành sắc mặt hơi trầm xuống, thuận thông đạo hướng xuống nhìn, dưới mặt đất thanh âm gì cũng không có.

“Trương Khai Tuấn! ?”

Hắn lên tiếng kêu lên.

Không ai đáp lại.

Vu Hoành mắt nhìn máy kiểm tra hồng trị, trên màn hình tinh thể lỏng biểu hiện trị số đã đạt đến bốn chữ số: -118 7. 234

Hắn đè xuống trong lòng bất an, dưới chân phát lực, cấp tốc đi vào thông đạo.

Dọc theo thông đạo từng bước một hướng phía trước.

Chung quanh trên mặt đất, trên tường, v·ết m·áu càng ngày càng nhiều.

Toàn bộ thông đạo, phảng phất đều triệt để biến thành một mảnh huyết sắc.

Nhìn đến đây, Vu Hoành trên mặt hiện lên một tia ảm đạm. Hắn tựa hồ đoán được nơi này xảy ra chuyện gì.

Một đường đi vào.

Không bao lâu, thông đạo để nằm ngang, tiến vào một cái còn chuyển động quạt gió hình tứ phương đại sảnh màu đen.

Trong đại sảnh, từng bộ bao trùm lấy sương trắng đóng băng t·hi t·hể, lít nha lít nhít gấp lại cùng một chỗ.

Liếc nhìn lại đầy đất tất cả đều là n·gười c·hết.

Bọn hắn mặc trang phục phòng hộ, trên thân không có rõ ràng v·ết t·hương, nhưng dưới thân chảy ra rất nhiều máu dấu vết, đông kết thành màu đỏ băng tinh, bày khắp toàn bộ mặt đất.

“Trương Khai Tuấn?” Vu Hoành lại lần nữa kêu lên.

Vẫn như cũ không ai đáp lại.

Vu Hoành kiểm tra xuống t·hi t·hể xác định không có phát hiện thân ảnh của đối phương.

Hắn tiếp tục hướng phía kết nối đại sảnh mặt khác thông đạo đi vào.

Từng cái gian phòng, từ bên người trải qua, cửa phòng vô luận chốt mở, trong ngoài trên mặt đất đều là chảy đại lượng huyết thủy t·hi t·hể.

Không có Quỷ Ảnh, không có Ác Ảnh, thậm chí không có Huyết Triều, nơi này chỉ có t·hi t·hể, cùng hoàn toàn yên tĩnh.

Rất nhanh, tại đầu thông đạo này cuối cùng, một cái màu xám bạc cửa kim loại xuất hiện tại Vu Hoành trước mắt.

Hắn đẩy ra, tiến vào.

Cái này chất đầy các loại rương vật tư trong gian phòng lớn, chính giữa vị trí.

Một cái máu me khắp người trang phục phòng hộ bóng người, chính gian nan từ một cái vật tư trong rương leo ra.

Phốc.

Người này nằm xuống đất, ngửa mặt chỉ lên trời, trong suốt mũ giáp trong lồng tất cả đều là hơi nước màu trắng.

“Vu Hoành?” Bóng người hư nhược lên tiếng hỏi.

“Là ta.” Vu Hoành ứng tiếng. Nghe được thanh âm của đối phương.

“Lão Trương… Là Ác Ảnh a?”

“Đúng vậy a. Loại hình mới Ác Ảnh… Ta quá ngây thơ rồi. Dương Quang vật liệu đối với nó hoàn toàn vô hiệu…” Trương Khai Tuấn hư nhược cười ra tiếng.

Phù trận tác dụng cũng chỉ có một chút xíu bọn chúng, tựa hồ đang tiến hóa, tại tiến hóa ra, đối với Huy Thạch chống cự tính.

“Trong căn cứ, trừ ra ngươi, còn có người sống a?” Vu Hoành thở dài một tiếng.

“428…” Trương Khai Tuấn trầm giọng nói.

“Cái gì?”

“4,2,8… Trên tường ẩn nấp phù trận rương… Giao cho. Ngươi…” Trương Khai Tuấn thanh âm trầm thấp xuống dưới.

“Ta quá mệt mỏi, để cho ta nghỉ ngơi, một hồi…”

Vu Hoành còn muốn nói chuyện, đột nhiên thấy hoa mắt, chỉ là một cái nháy mắt.

Trước mắt hắn Trương Khai Tuấn liền trong nháy mắt biến mất.

Trên mặt đất không có cái gì vòng phòng hộ bóng người, cũng không có bất luận kẻ nào năm qua vết tích, cái gì cũng không có.

“Trương Khai Tuấn? ?” Vu Hoành trong lòng trầm xuống, lại lần nữa lên tiếng kêu lên.

Không có trả lời.

Hắn cấp tốc đi đến vừa mới Trương Khai Tuấn bò ra tới cái kia rương vật tư trước mặt, đưa tay mở cái nắp.

Bên trong cái gì cũng không có, trống rỗng

Lúc này hắn rốt cục chú ý tới, nơi này một bên trên vách tường, có từng đạo cùng loại ngăn kéo một dạng cắt chém đường vân.

Thường cách một đoạn khoảng cách, liền có một con số tiêu ký tại trên mặt tường.

Rất nhanh, Vu Hoành liền thấy được Trương Khai Tuấn nói tới mấy cái chữ kia.

428.

Đây là đối ứng một cái trên tường bí ẩn ngăn kéo dãy số.

Hắn vươn tay, nhẹ nhàng lục lọi dưới, rất nhanh liền từ trên tường phát hiện một chỗ nhỏ bé lỗ khảm.

Chụp lấy lỗ khảm ra bên ngoài dùng sức kéo một phát.

Hoa.

Trên tường bỗng nhiên bị kéo ra một cái lớn ngăn kéo.

Màu xám bạc kim loại ngăn kéo bên trong, chính co ro một cái có chút quen mặt nữ hài tóc đen.

Nữ hài người mặc màu bạc trang phục phòng hộ, mũ giáp mặt bên có một nhóm tiêu ký: Tổng hợp thí nghiệm mẫu thể số 428.

Xuyên thấu qua pha lê mặt nạ, Vu Hoành tựa hồ phát hiện tại sao mình lại cảm thấy nàng quen mặt.

Bởi vì nữ hài này mặt… Mang theo Trương Khai Tuấn một chút đặc thù, lạnh lùng, ngũ quan lập thể, hình dáng rất giống hắn nhẹ nhàng vươn tay đặt tại nữ hài bên gáy chỗ, cảm thụ bên dưới mạch đập.

‘Còn sống.’

Vu Hoành cấp tốc đem người một tay xách ra, sau đó lại từng cái ngăn kéo kiểm tra.

Đáng tiếc là, lần này là thật không có lại xuất hiện kỳ tích.

Trong này cũng có những người còn lại, nhưng toàn bộ c·hết hết, không có hô hấp.

Vừa mới còn nói lấy nói Trương Khai Tuấn cũng không biết tung tích.

Rõ ràng là triệt để phong bế trụ sở dưới đất, nhưng hắn lại giống như là nhân gian bay hơi đồng dạng.

Cái này khiến Vu Hoành không khỏi đem ánh mắt rơi vào trong tay dẫn theo số 428 trên thân.

Mang theo cái này duy nhất người sống, hắn nhanh chóng tìm kiếm sau một lúc, cuối cùng vẫn là ra căn cứ, hướng Hắc Phong doanh địa trở về.

Nửa giờ sau.

Trong doanh địa, liên tiếp phòng an toàn sơn động một cái khác phong bế trong động quật.

Vu Hoành dùng miếng vải đen đem cửa hang khe hở triệt để ngăn chặn, không để cho bất luận cái gì chiếu sáng bắn vào.

Sau đó quay người lại, nhìn về phía đã hồi tỉnh lại, từ từ đứng dậy ngồi nữ hài tóc đen.

Nữ hài tuổi chừng chớ tại 17~18 tuổi dáng vẻ, bộ dáng non nớt, thanh tú, đồng tử không phải phổ thông màu đen màu lam hoặc là mặt khác nhan sắc, mà là quái dị màu xám bạc.

“Ngươi cùng Trương Khai Tuấn là quan hệ như thế nào?” Vu Hoành nhìn xem nàng, trực tiếp lên tiếng hỏi thăm.

“Ba ba.” Nữ hài bình tĩnh trả lời.

“Hắn là cha ta.”

“.” Vu Hoành không phản bác được, hắn nhớ kỹ Trương Khai Tuấn rõ ràng cưới đều không có kết, ở đâu ra con gái lớn như vậy? Chính hắn mới bao nhiêu tuổi?

Nhưng bất kể như thế nào, nữ hài này mặt cùng Trương Khai Tuấn xác thực rất giống.

“Ngươi… Tên gọi là gì?”

“Trương Khai Tĩnh.” Nữ hài trả lời.

“Là ngài đã cứu ta a? Vu Hoành thúc thúc.”

“Là. Ngươi về sau có tính toán gì?” Vu Hoành hỏi.

“Không biết… Cha ta để cho ta đi theo ngài.” Nữ hài trả lời.

“Ta không có nghĩa vụ chiếu cố ngươi, nơi này cũng không có điều kiện cùng hoàn cảnh chiếu cố ngươi.” Vu Hoành nhíu mày.

“Đi Hi Vọng thành đi, ta đưa ngươi đi qua.”

“Hi Vọng thành, cũng nhất định sẽ hủy diệt. Thế giới này, không có hi vọng.” Trương Khai Tĩnh bình tĩnh nói.

Vu Hoành nhìn chăm chú lên nàng, luôn cảm giác, nữ hài này tựa hồ nơi nào có địa phương nào không thích hợp.

Vô luận là nàng xuất hiện phương thức, hay là nói chuyện khí chất, thần thái, đều cho hắn một loại tương đương cứng ngắc cảm giác.

“Cho nên ngươi muốn cùng ta?”

“Là. Ba ba nói qua, nếu như thế giới này có ai có thể sống đến cuối cùng, người kia nhất định là ngài.” Trương Khai Tĩnh trầm giọng nói.

“Đây cũng là giống lời hắn nói.” Vu Hoành khẽ gật đầu.

Nhìn xem đứa nhỏ này, bất kể nói thế nào, hắn luôn cảm giác đối phương che giấu rất nhiều thứ, nhưng trở ngại Trương Khai Tuấn tình huống, hắn không đến mức đối với một đứa bé làm thủ đoạn, cũng khinh thường tại làm thủ đoạn.

“Phụ thân ngươi cùng căn cứ những người khác, đều đ·ã c·hết, ngươi không thương tâm a?” Bỗng nhiên hắn lại hỏi.

“. Ta rất thương tâm, chỉ là hiện tại c·hết lặng, trong lòng chỉ muốn dựa theo phụ thân lưu lại dặn dò sống sót.” Trương Khai Tĩnh trả lời, xinh đẹp khuôn mặt bên trên thần sắc tỉnh táo, hoàn toàn nhìn không ra bi thương chi ý.

” …”

Vu Hoành không phản bác được. Vẻ mặt này cũng gọi thương tâm?

Dặn dò đối phương không cần tùy ý ra ngoài, ăn uống ngủ nghỉ đều chỉ có thể đợi tại hang động, nếu không đi ra gặp được quang tai chiếu rọi, trước tiên liền sẽ bị mê hoặc, từ đó triệt để hòa tan hóa thành Trụ Thần Quang một bộ phận.

Hắn cho đối phương lấp một đống lớn ăn uống uống nước các loại, lại từ phòng an toàn sơn động bên kia tiếp một đầu ống nước nóng đi ra, cho nàng gia tăng trong động nhiệt độ.

Lúc này mới quay người rời đi, lại lần nữa đi căn cứ tìm kiếm manh mối.

Tại Hôi Thành trong căn cứ, lần này cẩn thận tìm kiếm, hắn mới tìm ra đại lượng Trương Khai Tuấn tập hợp nhân viên nghiên cứu điên cuồng tiến hành nhân thể thí nghiệm ghi chép.

Vu Hoành giờ mới hiểu được, lúc trước gia hỏa này tại sao muốn kiên quyết như vậy phong tỏa toàn bộ căn cứ.

Hắn thế mà tại nếm thử biến dị ra một loại có thể triệt để thích ứng hắc vụ, thích ứng không khí kịch độc đặc thù tế bào.

Loại thí nghiệm này kỳ thật rất nhiều nơi đều đang làm, nhưng hắn nơi này khác biệt, hắn tìm được một cái lấy thân người dị hoá thành hắc tai án lệ, cũng tại hi sinh hơn mười người về

sau, thành công lấy được đối phương một bộ phân thân thể tổ chức tế bào.

Trương Khai Tĩnh sở dĩ là số 428, cũng là bởi vì đây là mặt khác bọn họ dùng để thí nghiệm thứ 428 cái nhân thể.

Mà trước đó một mực thất bại thí nghiệm, lần này, lại có tính tiến triển đột phá.

Thế là dưới sự kinh hỉ, Trương Khai Tuấn đem nó đặt tên là Trương Khai Tĩnh.

Soạt lật giấy bên trong, Vu Hoành ngồi trong sơn động xem xét tất cả thí nghiệm ghi chép, ghi chép đến nơi này, liền im bặt mà dừng phía sau toàn bộ nội dung đều biến mất, không tìm được bảo tồn, không biết là tiêu hủy vẫn là bị mang đi.

"Trương Khai Tĩnh…" Vu Hoành khép lại tư liệu. "Được rồi, trước tiên ở bên kia mở ra cục diện, trở lại giải quyết bên này vấn đề."

Hắn đứng người lên, đi ra sơn động, đi vào một chỗ khác cất giữ Long Tích sào huyệt động quật.

Bá.

Ngay tại hắn tiến vào bên trong một cái chớp mắt, lít nha lít nhít con mắt màu đỏ ở trong hắc ám bỗng nhiên mở ra.

Đó là mấy tháng qua góp nhặt ra đại lượng màu đen Long Tích.

Lần này, hắn dự định mang đi đại bộ phận Long Tích, đi một bên khác thế giới ứng phó khả năng xuất hiện phiền phức. Dù sao lưu tại đây một bên, nhiệt độ thấp bên dưới động tác chậm chạp, những này Long Tích cũng không được cái tác dụng gì.

Chờ chút lần trở về, hắc ấn cường hóa không sai biệt lắm kết thúc, giải quyết khống chế cục diện pháp môn về sau, liền đi Hi Vọng thành sàng chọn truyền thụ đạo pháp hạt giống.

Hắn không phủ nhận tư tâm của mình, không hy vọng chính mình truyền ra tu luyện pháp, cuối cùng trái lại đối phó chính mình.

Cho nên nhất định phải bố trí tốt sớm hạn chế thủ đoạn.

Dùng để đối kháng hắc tai có thể, nhưng dùng để đối phó hắn, không được.

Hoàng Tùng đảo thế giới.

Đài Châu thị, khu biệt thự Vọng Nguyệt.

Tại Vũ Mặc lão đạo tư nhân trong biệt thự.

Vũ Mặc Vũ Phương Vũ Chung, ba người nhìn đứng ở không trung Vu Hoành, đối phương vừa mới biểu thị xong mới luyện thành Ngưng Khí Hóa Ảnh Quyết bốn thức.

Tam lão đầu trong tay bưng chén trà đang phát run, con mắt có chút đăm đăm.

Nhanh.

Quá nhanh! !

Ngay tại vừa rồi, Vu Hoành cho bọn hắn biểu diễn một lần Ngưng Khí Hóa Ảnh Quyết toàn bộ bốn thức ấn quyết, biểu hiện được phi thường thuần thục.

“Lúc này mới bao lâu thời gian… Coi là thật, quả nhiên là…”

“Toàn lực vun trồng, có Định Nhu tại, chúng ta Thanh Trần quan tương lai nhất định rất có cách làm!”

“Quan chủ bên kia nói thế nào?”

“Quan chủ để cho chúng ta xác định tình huống là thật hay không, nếu là thật, không tiếc bất cứ giá nào, tất cả mọi người cho Định Nhu nhường đường. Chỉ cần hắn có thể tu vi xông đi lên, chúng ta Thanh Trần quan tại cuối năm đạo mạch thi đấu bên trong, tuyệt đối có thể nghịch phản thượng vị! Định Nhu tuyệt đối là ta Thanh Trần quan đến nay trăm năm thiên phú cao nhất người! ! Không có cái thứ hai! Mạnh nhất a! ! Lần này nếu là có thể đem đạo pháp cùng Ngưng Khí Hóa Ảnh Quyết luyện đến đỉnh, trong đạo mạch, ai còn dám ngay trước chúng ta mặt nói ta Thanh Trần quan xuống dốc! ?”

“Đúng là như thế! ! Làm đi! Đây quả thực là trời chú ý chúng ta! Cơ hội trời cho!”

Vu Hoành nghe lấy ba vị lão đạo cảm xúc kích động lời nói, trên mặt vẫn như cũ mang theo nhàn nhạt mỉm cười, khí định thần nhàn.

Hắn mang tới bốn mươi đầu Long Tích, đã tứ tán phân bố đến Đài Châu xung quanh.

Tại xác định nơi này bí pháp có thể triệt để tiêu diệt hắc tai về sau, hắn đối với đạo mạch mặt khác bí pháp pháp môn cũng cảm thấy hứng thú vô cùng.

Đồng thời, đối bọn hắn như thế nào phong tỏa ngăn cản hắc tai cửa vào phương pháp, càng cảm thấy hứng thú.

Mà những này, đều cần hắn chân chính đạp vào đạo mạch cao tầng, mới có thể tiếp xúc. Cho nên…

Trước từ thiên tài bắt đầu, từng bước một đi lên, cấp tốc thông qua thi đấu tiếp xúc Cửu Môn cao tầng, là chính thống nhất mau lẹ phương pháp.

Mà Long Tích, thì là có thể sung làm tai mắt của hắn cùng cấp dưới, đi làm một chút không tiện chính mình tự tay làm sự tình.

Chương 297: Đạo khí (1) (tạ ơn Elvin2016 bọn họ minh chủ)

Chương 297: Đạo khí (1) (tạ ơn Elvin2016 bọn họ minh chủ)

Thanh Trần quan biệt viện.

Lớn như vậy Thanh Trần quan, đệ tử trên trăm, tự nhiên không có khả năng chỉ có đạo quán một cái cứ điểm, ngoài ra còn có hết thảy 36 chỗ khác biệt lớn nhỏ biệt viện, phân biệt sung làm nhà kho cùng căn cứ nghiên cứu.

“Đúng vậy, ngươi không nghe lầm, chính là căn cứ nghiên cứu.” Trong biệt viện, phụ trách dẫn đạo Chính Hà, có chút khó chịu giải thích, “Nghiên cứu chính là căn bản thuật thức Ngưng Khí Hóa Ảnh Quyết cải tiến. Cùng đạo pháp Quan Ngô Công ưu hóa.”

Nàng cùng Vu Hoành lúc này hai người đang đứng tại Đài Châu phụ cận trong một cái huyện thành nhỏ trong một nhà biệt viện, tham quan nơi này nghiên cứu hạng mục.

Xuyên thấu qua quan sát cửa sổ, có thể nhìn thấy từng cái tóc trắng xoá các lão đạo, cầm kinh thư, bút ký, tại từng cái phong bế trong phòng nghiên cứu thao tác các loại dụng cụ, kiểm tra đo lường lấy người tình nguyện đệ tử, cũng ghi chép số liệu, phi tốc tính toán cái gì.

“Nhìn rất lợi hại a.” Vu Hoành ngược lại là không nghĩ tới Thanh Trần quan thế mà như thế rất nhanh thức thời, thực tình tán thán nói.

“Không phải vậy ngươi nghĩ rằng chúng ta cầm nhiều tiền như vậy đến, liền thật chỉ là vì hưởng thụ a? Còn có rất lớn một bộ phận nguyên nhân, là đã từng thụ thương không có khả năng tiếp tục thanh trừ tà túy các lão nhân, không có tiền, không chiếm được thật tốt chiếu cố chăm sóc. Hiện tại có đầy đủ tiền,

các lão nhân không chỉ đạt được rất tốt trị liệu, thân thể thương thế đạt được trình độ lớn nhất chữa trị, đồng thời còn có thể phát huy đầy đủ kinh nghiệm của bọn hắn ưu thế, tổng kết thí nghiệm ra đối với toàn bộ đạo quán đều có lợi kỹ thuật mới tài liệu mới, phương pháp mới."

Chính Hà nói lên cái này, lập tức cái eo thẳng tắp, mặt lộ vẻ tự hào.

"Có đạo lý." Vu Hoành rất tán thành gật đầu, trước đó chỉ biết là Thanh Trần quan c·hết muốn tiền, nhưng không nghĩ tới phía sau còn có sâu như vậy logic cùng đạo lý tại.

"Đúng là như thế, cho nên trong quan mọi người, mới đều duy trì đương nhiệm quan chủ lên đài chấp chưởng đại cục." Chính Hà thở dài.

Nhìn thấy Vu Hoành chân thành lộ ra vẻ tán thán, trong nội tâm nàng mâu thuẫn cũng hơi tốt hơn chút.

Cảm thấy người này không phải trước đó như vậy dối trá.

"Đi thôi, lần này là sư phụ bọn hắn chuyên môn phân phó xuống tới, hết thảy đưa cho ngươi tài nguyên nhường đường, bọn hắn giá cao mua vào nguyên vật liệu, mới đã luyện thành một lò Hoán Tâm Đan, một lò ba viên, lần này nói muốn phân ngươi một viên… Chậc chậc." Chính Hà không biết nên nói cái gì cho phải.

Chỉ từ sư phụ nơi đó lấy được một tia tin tức ngầm, để nàng cũng minh bạch trước mắt vị này Định Nhu sư đệ, tuyệt đối là thiên tư hơn người cực kỳ, nếu không cũng không trở thành muốn đem hàng năm các sư trưởng đều điên cuồng c·ướp Hoán Tâm Đan, cho hắn một viên.

"Hoán Tâm Đan?" Vu Hoành nghi ngờ nói, "Đan được này công hiệu là?"

"Cưỡng ép ổn định ngươi đạo pháp cảnh giới, cưỡng ép để cho ngươi đạo pháp tu vi, đột phá cấp một. Nhưng một người hai năm chỉ có thể ăn một viên, lại đối với đột phá tầng thứ chín vô hiệu. Bởi vì đạo pháp sẽ thoái hóa nhiều khi loại đan dược này cách dùng cũng liền… Ngươi hiểu." Chính Hà giải thích nói.

“…” Vu Hoành chấn động trong lòng, cái này Thanh Trần quan, nhìn không đáng chú ý, bên trong thế mà còn có bực này đồ tốt! ?

“Chấn kinh đi?” Chính Hà cười, “Về sau ngươi kinh ngạc địa phương còn trốn tránh đâu, thật sự cho rằng bọn ta Thanh Trần quan người đều là kẻ ngu? Từ bỏ thanh danh, từ bỏ mặt khác nhiều như vậy, liền vì c·hết muốn tiền? Tiền thứ này, lấy ra trừ hưởng thụ, nhiều cũng không có ý nghĩa, chỉ có tìm tới thích hợp tác dụng, mới có thể phát huy cấp cao nhất hiệu quả.”

“Cái kia đã như vậy, trong quan chẳng phải là đạo pháp cảnh giới cao không phải số ít? Cái này hoàn toàn có thể thi đan dược tích tụ ra đến a.” Vu Hoành hỏi.

“Ngươi cho rằng sư phụ bọn hắn không muốn? Nhưng không được, bởi vì luyện chế đan dược này vật liệu phi thường hi hữu lại khó được, mà lại tỉ lệ thất bại cũng rất cao, một lò này đan dược cũng là góp nhặt rất nhiều năm mới đến, vận khí không tệ cũng mới thành công được mấy khỏa, có thể phân ngươi một viên liền đã phi thường khó lường.” Chính Hà trả lời.

“Thì ra là thế! Chính Hà sư tỷ biết được rất nhiều, thụ giáo.” Vu Hoành chân thành dựng thẳng chưởng hành lễ.

“Cũng không cần khách khí như vậy.” Chính Hà bị như thế chính thức chịu thi lễ, mặt một chút có chút đỏ lên, tranh thủ thời gian quay đầu tránh đi.

“Đạo pháp tu vi không tiến tắc thối, ngươi cũng đừng trông cậy vào có thể một mực dựa vào đan dược này. Bởi vì một khi thoái hóa đứng lên, tốc độ kia chỉ cần mấy ngày, thậm chí càng nhanh, có cực đoan trong nháy mắt liền sẽ đạo tâm sụp đổ, triệt để thuật thức mất khống chế, gặp phản phệ. Thật bởi vì như thế, cho nên đạo mạch của ta mới truy cầu công chính bình thản, ổn định trọng yếu nhất.”

“Điểm ấy ta minh bạch.” Vu Hoành gật đầu.

Hai người trong lúc nhất thời bầu không khí có chút xấu hổ, liền cũng sẽ không tiếp tục nói chuyện.

Tại trong biệt viện xuyên qua hai cái tiểu viện, tiến vào tận cùng bên trong nhất một loạt ba tầng lầu phòng trước mặt.

Một cái giữ lại râu dê lão giả gầy gò, đã tại cửa ra vào chờ đợi đã lâu.

Một phen hàn huyên về sau, lão giả đem một cái sớm đã chuẩn tốt hộp đen, lấy ra, giao cho Chính Hà.

Chính Hà mở hộp ra, kiểm tra một lần, lại chuyển giao cho Vu Hoành.

Vu Hoành tiếp nhận hộp, bên trong là một viên màu vàng nhạt cùng viên bi không xê xích bao nhiêu dược hoàn.

Dược hoàn chung quanh lấp đầy một đống loạn thất bát tao cây bông, rơm rạ mấy phiến lá.

“Đắp lên đi, cách dùng là lúc cần phải trực tiếp ăn liền tốt. Tiếp đó, ta dẫn ngươi đi xem nhìn Đạo khí.” Chính Hà mắt nhìn Vu Hoành bên hông đen Linh Đang.

“Đạo khí ngươi đế chung này chỉ là phổ thông bên trong tính hạng tốt mặt hàng, sư phụ đế cho ta dẫn ngươi đi Truyền Thừa điện nhìn xem.”

“Truyền Thừa điện?”

“Ừm, đó là ta Thanh Trần quan nơi trọng yếu nhất, thả ở trước kia lịch đại trong quan các sư trưởng tùy thân Đạo khí, có chút Đạo khí, bản thân cũng bởi vì dùng lâu lây dính cực mạnh khí tức, có thể đối với đạo pháp cùng thuật thức có rất lớn tăng cường.” Chính Hà giải thích nói.

“Lợi hại như vậy! ?” Vu Hoành kinh ngạc.

“Đi thôi, dẫn ngươi đi nhìn xem.”

Chính Hà nghểnh đầu, mang theo Vu Hoành rời đi biệt viện này, tiến về Truyền Thừa điện.

Truyền Thừa điện ở vào Đài Châu nội thành một cái nhà bảo tàng dưới mặt đất.

Nơi này mặt ngoài là triển lãm nhà bảo tàng, trên thực tế, dưới mặt đất có càn khôn khác.

Hai người đến nơi này trước, Vũ Mặc cùng quan chủ Vũ Ngấn đạo nhân, đều đã sớm chờ đợi tại nơi này.

Ngày thái dương, dưới bóng cây, hai người đứng sóng vai, nhìn qua nhà bảo tàng ra ra vào vào các loại du khách.

“Truyền Thừa điện cửa này nếu là Vu Hoành thông qua được, hắn liền từ nay về sau, chính là ta Thanh Trần quan duy ba đệ tử hạch tâm, đãi ngộ cùng Chính Minh Chính Doanh đặt song song.” Quan chủ chân thành nói hoàn toàn không có ngày thường lỗ mãng.

“Ta ngược lại thật ra cảm thấy không có vấn đề. Chỉ là, dạng này đối với Vu Hoành mà nói có phải là hơi sớm một chút hay không?” Vũ Mặc có chút chần chờ.

“Không còn sớm, lúc trước Chính Minh Chính Doanh không phải cũng là lúc này? Huống hồ, nếu như Vu Hoành đạo pháp thật là tầng thứ năm, sau đó tầng thứ sáu còn muốn dùng Truyền Thừa điện khảo thí, liền vô hiệu.” Vũ Ngấn nghiêm mặt nói.

“Lấy Truyền Thừa Đạo Khí bên trong, các tổ sư linh ý, kiểm tra đo lường hắn phải chăng có lòng xấu xa, kiểm tra đo lường hắn tư chất là có hay không như chính hắn nói tới mạnh như vậy. Đây có lẽ là chúng ta duy nhất phương pháp.”

“Có thể dẫn hắn đi giải quyết Oán Ngấn thử một chút.” Vũ Mặc đề nghị.

“Cái kia nhiều lắm là có thể kiểm tra ra hắn đạo pháp tu vi cùng thuật thức tu vi không yếu, nhưng kiểm tra đo lường không ra tâm tư hắn như thế nào. Tốt, không nói, nếu như Vu Hoành vốn là không có ý xấu, cái kia Truyền Thừa điện đối với hắn cũng có chỗ tốt cực lớn. Nếu như có thể lấy được lấy một hai Truyền Thừa Đạo Khí, hắn về sau đối mặt Oán Ngấn hắc tai, cũng có thể có được cực mạnh sức tự vệ.” Quan chủ Vũ Ngấn cười nói.

“Cũng thế.” Vũ Mặc gật đầu.

Hai người chủ đề chuyển di, trò chuyện lên mặt khác trong quan sản nghiệp sự tình.

Không bao lâu, nhà bảo tàng bên ngoài, rộng mở chỗ cửa lớn, một cỗ màu trắng cấp cao xe con chậm rãi dừng lại.

Cửa xe mở ra, Chính Hà mang theo Vu Hoành xuống xe, cùng cửa ra vào đạo nhân chào hỏi vài câu, liền nhanh chân hướng phía bên này đi tới.

“Chính Hà | Định Nhu, gặp qua sư phụ, quan chủ.” Hai người cùng một chỗ hướng Vũ Mặc Vũ Ngấn hành lễ.

“Đứng lên đi, lần này, Truyền Thừa điện tư cách, đã là đối với Định Nhu một lần khảo nghiệm, cũng là đối với ngươi một lần ban thưởng. Chính thức Đạo Chủng ban đệ tử, đều tới qua nơi này, nhưng chỉ có Chính Minh cùng Chính Doanh hai người, đạt được Truyền Thừa Đạo Khí thừa nhận, lấy đi nơi này một kiện Truyền Thừa Đạo Khí. Cho nên, nếu là ngươi cũng có thể lấy đi một kiện, đối với ngươi sự phát triển của tương lai, sẽ có sự giúp đỡ to lớn.” Quan chủ Vũ Ngấn mỉm cười hòa ái nói.

“Đệ tử minh bạch.” Vu Hoành trước khi đến trên đường, đã nghe qua Chính Hà phổ cập khoa học.

Đối với cái này Truyền Thừa điện, cũng có rất lớn hiếu kỳ.

“Nói đến, cái này Truyền Thừa điện trước kia cũng là hoang phế hồi lâu, không ai phát hiện nó bí ẩn, về sau trong quan có tiền một lần nữa cho các tổ sư tu sửa linh vị, mới phát hiện có càn khôn khác, đây coi như là các tổ sư lưu cho ta hậu nhân đại lễ, chỉ là trước kia bọn ta, quá nghèo… .” Quan chủ thở dài nói, mang theo mấy người dọc theo nhà bảo tàng một cái lối nhỏ, tiến vào trong góc một gian nội bộ thang máy.

Thang máy đè xuống phụ lầu ba, bắt đầu phi tốc dời xuống.

“Người bên ngoài đều nói ta Vũ Ngấn c·hết muốn tiền, nhưng nếu là không có tiền, Truyền Thừa Đạo Khí căn bản là không có cách nào nở rộ quang huy, truyền thừa cũng không cách nào bố trí tự động chuyển di nghi thức, cũng không đủ bảo dưỡng bảo dưỡng, rất nhiều Truyền Thừa Đạo Khí thậm chí sẽ theo thời gian chuyển dời không ngừng tổn hại. Cái này chẳng lẽ

chính là bảo trì truyền thống nhất định phải trả ra đại giới? Không, người khác cho phép, ta Vũ Ngấn, không đồng ý!"

Quan chủ bắt đầu dõng dạc, lâm vào bản thân cảm động.

"Ta kế nhiệm quan chủ về sau, chăm lo quản lý, vì cải thiện trong quan kinh tế, trầm tư suy nghĩ, lo lắng hết lòng…"

Phía sau chính là một nhóm lớn nói khoác chính hắn công tích nói nhảm.

Vu Hoành mặt ngoài cung kính, lỗ tai chính mình loại bỏ rơi bộ phận này nội dung.

Đốt.

Thang máy đến.

Hắn đi theo hai cái sư trưởng đi ra cửa, bên ngoài là một cái hình quạt màu xám sảnh đá.

Sảnh đá mặt hướng bọn hắn, phân biệt có ba cái cửa, cửa thành hình tròn, bị làm thành Thái Cực Đồ kiểu dáng, phía trên còn có khắc chữ.

Theo thứ tự là: Lăng Hư, Kim Miết, Định Thần.

"Ừm, nơi này chính là Truyền Thừa điện. Ba cái cửa theo thứ tự là chạy trốn, phòng hộ, công kích chính ngươi tuyển đi." Quan chủ đơn giản phiên dịch, chỉ vào ba cái cửa.

"Sư huynh liền không thể văn nhã điểm?" Vũ Mặc nhịn không được đậu đen rau muống.

"Có thể cụ thể chính là hình dáng này nha, ta đây không phải sợ Định Nhu xem không hiểu?" Vũ Ngấn nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, không chút nào nhận là chính mình không học thức.

Vu Hoành mắt nhìn cố nén ý cười Chính Hà, đi lên phía trước ra một bước, cảm ứng bên trong ba cái cửa khác biệt khí tức.

Kỳ thật hắn không cảm thấy cái này cái gì Truyền Thừa Đạo Khí, có thể cho hắn bao nhiêu trợ giúp, lấy hắn thực lực bản

thân, luyện đến bây giờ cường đại thể phách, Đạo khí không Đạo khí, tác dụng không lớn.

“Định Nhu ngươi có phải hay không cảm thấy, một cái Truyền Thừa Đạo Khí có thể có bao nhiêu trợ giúp? Hết thảy vẫn là phải nhìn tự thân tu vi, ngươi là siêu cấp thiên tài, hắn là sẽ có bực này ý nghĩ, đúng không?” Sau lưng Vũ Mặc đạo nhân lại là tinh chuẩn mò tới ý nghĩ của hắn. Mở miệng cười.

“Ngạch.” Vu Hoành nghiêm sắc mặt, “Đệ tử quả thật có chút kiêu ngạo… Thật có lỗi sư phụ.”

“Không phải tự ngạo, mỗi một một thiên tài tiến vào nơi này trước, đều có ý nghĩ như vậy. Ngươi như vậy, Chính Minh Chính Doanh đều như thế.” Vũ Mặc cười cười, tiếp tục nói.

“Nhưng… . Đó là bởi vì ngươi không rõ ràng, Truyền Thừa Đạo Khí cường đại. Trên bản chất, nơi này Đạo khí, là ban sơ chúng ta tổ sư lấy rất nhiều thất truyền vật liệu, chế tạo ra cùng loại chứa đựng linh ý một loại Đạo khí.”

“Chứa đựng? Linh ý?” Vu Hoành híp mắt, “Sư phụ, cái này linh ý là?”

Chương 298: Đạo khí (2) (tạ ơn Elvin2016 bọn họ minh chủ)

Chương 298: Đạo khí (2) (tạ ơn Elvin2016 bọn họ minh chủ)

“Linh ý chính là khả năng tồn tại linh hồn, cho đến tận này, không ai có thể xác định, có thể chân chính quan trắc đến linh hồn bản chất. Đạo gia ta cung phụng thần chỉ, dân gian truyền thuyết dã thần, phần lớn đều là linh ý. Ngươi có thể đem nó xem là vô hại Oán Ngấn.” Vũ Mặc giải thích.

“Vậy tại sao không thể nói thành là linh hồn?” Vu Hoành hỏi lại.

Từ điểm đó đó có thể thấy được Vũ Mặc bọn hắn thế giới này đối với linh hồn, đối với rất nhiều thứ trên bản chất nhận biết, đây là cực ít có thể giải nơi này hệ thống thần bí cơ hội tốt. Hắn đương nhiên sẽ không buông tha.

“Bởi vì linh ý chỉ là có một bộ phận trong truyền thuyết linh hồn đặc tính, bọn hắn sẽ tuân theo cố định một loại nào đó hình thức hành động, cho ra phản hồi, nhưng cũng không có chân chính triệt để tự do ý thức. Bọn hắn tại chính mình phạm vi bên trong tương đương linh mẫn linh hoạt, nhưng ở phương diện khác tương đương cứng nhắc.” Vũ Mặc hồi đáp.

“Vạn vật đều có linh, hiện đại khoa học nghiên cứu, phát hiện chúng ta người là do vô số tế bào thân thể liên hợp tạo dựng mà thành, nếu vô số đơn giản ý thức tế bào có thể tạo dựng ra chúng ta người, vì cái gì liền không thể tạo dựng ra mặt khác vật tương tự?” Vũ Ngấn quan chủ chen vào nói cười giải thích một câu.

Hắn lời này lộ ra hoàn toàn lật đổ nó ngày xưa ngu dốt tham tài hình tượng, ngược lại để Vu Hoành hơi có chút lau mắt mà nhìn.

“Cho nên, Truyền Thừa Đạo Khí, chứa đựng nhiều đời ta Thanh Trần quan tổ sư những cao thủ linh ý, bây giờ đã trở nên phi thường cường đại, đồng thời ẩn ẩn có thể câu thông Thiên Đình có thần ý.” Vũ Mặc nói, ” nếu là ngươi có thể cầm tới một kiện, đối mặt Oán Ngẫn chi lưu, thực lực bản thân tuyệt đối có thể trong nháy mắt bạo tăng.”

Thiên Đình? ? !

Vu Hoành trong lòng run lên.

Cuối cùng là nghe được một chút chỗ này đỉnh tiêm hệ thống sức mạnh.

“Thiên Đình? Đó là cái gì?” Hắn trên mặt lộ ra vẻ tò mò.

“Không rõ ràng, chúng ta chỉ biết là đó là một mảnh linh ý cường đại đến cực điểm về sau, mới có thể phi thăng tiến vào không gian đặc thù, bên trong tất cả đều là đủ loại kiểu dáng cực đoan cường đại thần ý. Bọn hắn cũng không đều là thân mật, phần lớn thiện ác không phân, ai có thể mượn lực liền sẽ giáng thế cho ra lực lượng. Cái gọi là thần ý, chính là linh ý cường đại đến cực điểm về sau, thăng hoa mà thành lực lượng kinh khủng. Loại lực lượng kia đã có thể trực tiếp can thiệp hiện thực, đây không phải ngươi bây giờ cần suy tính đồ vật. Hiện tại bọn ta hay là cước đạp thực địa, trước hảo hảo tiếp xúc Truyền Thừa điện.” Vũ Mặc cười nói.

“Vâng, đệ tử minh bạch.” Vu Hoành không xác định cái này Thiên Đình có phải hay không chính là hắn đời trước nghe nói Thiên Đình, nhưng cảm giác Vũ Mặc nói tới tình huống, cũng không giống nhau.

Ngay sau đó đem tâm tư đè xuống.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía cái kia ba đạo Thái Cực Đồ cửa tròn.

‘Nhìn như vậy đến, cái này Truyền Thừa Đạo Khí, có lẽ đối với ta cũng sẽ có trợ giúp rất lớn.’

Thay đổi trước đó hưng thiếu thiếu, hắn suy tư dưới, chủ động đi hướng Kim Miết một môn.

‘Ta hiện tại tốc độ đủ đối mặt nguyên tai, một hơi không có khả năng tốc thắng không có khả năng thời gian ngắn giải quyết vấn đề, vậy cũng chỉ có thể trước hết để cho tự thân đứng ở thế bất bại lại nói. Cho nên, trước tuyển phòng ngự!’

Nhìn thấy hắn đi hướng Kim Miết, sau lưng Vũ Mặc cùng Vũ Ngấn đều lộ ra vẻ tán thưởng

“Tâm tư trầm ổn, tiến thối có độ, đối tự thân có rõ ràng nhận biết, không tệ không tệ.” Vũ Ngấn hài lòng gật đầu.

“Xem ra lần này đạo mạch thi đấu, nên ta Thanh Trần quan xoay người!” Vũ Mặc cũng đi theo bóp cần gật đầu.

Đùng.

Vu Hoành vươn tay, chạm đến Kim Miết cửa đá mặt ngoài.

Tê.

Cửa đá dọc theo Thái Cực Đồ khe hở hướng hai bên tách ra, lộ ra bên trong một cái hoàng quang phòng nhỏ.

Vu Hoành vào cửa, liếc nhìn gian phòng này các nơi.

Bên tường cái trước cái màu đen giá đỡ thế mà tất cả đều là hắc ngọc chế thành, mỗi cái trên kệ đều làm ra một cái lỗ khảm, trong rãnh thả ở từng kiện nhiều loại vật.

Những vật này có đế chung, có đạo bào, có bảo kiếm, có loan đao, còn có ấm trà, cái ghế, tấm chắn loại hình.

Mỗi một kiện vật phẩm phía dưới đều dán nhãn hiệu, phía trên tiêu ký trước đó người sử dụng có cái nào tổ sư.

Có phía dưới danh tự một chuỗi dài, có chỉ có chút ít mấy người.

Vu Hoành từ từ thuận ngọc thạch giá đỡ hành tẩu, không bao lâu liền đứng tại một thanh dài đến hai mét năm màu đỏ sậm Trảm Mã Đao trước mặt.

‘Cái gọi là lớn tức là nặng, nặng chính là mạnh, ta muốn phát huy đầy đủ ta bản thân khí lực lớn ưu thế. Cái này ngược lại là

phù hợp.’

Vu Hoành mắt nhìn lấy Trảm Mã Đao, thứ này xem như nơi này lớn nhất nặng nhất một cái, phía dưới chỉ có hai cái danh tự ghi chép, hiển nhiên lịch đại tổ sư bọn họ, cũng không có mấy người có thể tự do sử dụng vật này.

Trảm Mã Đao nhãn hiệu bên trên còn có cụ thể công năng nói rõ.

‘Phân Thời Đao: Có thể tăng phúc đạo pháp một tầng, thuật thức hai tầng, thu hoạch được tán thành người, có thể thời gian ngắn câu thông Thiên Đình Tứ Quý vực thần ý, thu hoạch được Tứ Quý Đao Linh phụ trợ chém g·iết, câu thông thời gian lấy đạo tự thân pháp tu vi làm chuẩn, đạo pháp càng cao, Khủng Cụ Chi Ảnh làm vật dẫn càng mạnh, Tứ Quý Đao Linh phủ xuống thời giờ ở giữa càng dài.’

Tứ Quý Đao Linh…

Nghe rất lợi hại dáng vẻ.

Vu Hoành không có lập tức lựa chọn cái này, bởi vì ở chỗ này, không phải hắn tuyển Đạo khí, mà là Đạo khí tuyển hắn.

Dạo qua một vòng, hắn lại phát hiện một thanh Lưu Tinh Chùy rất thích hợp đồng dạng cũng là tăng phúc đạo pháp, thuật thức, đồng thời câu thông Thiên Đình thần ý giáng lâm.

Nơi này Đạo khí, rõ ràng so với hắn trước đó bạch bản linh đang mạnh hơn nhiều lắm. Linh đang kia trừ tự thân vật liệu tương đối kiên cố, có thể phụ trợ tu hành đạo ngoài vòng pháp luật, còn lại không còn bất cứ tác dụng gì.

Còn có một cái đồ trang sức đạo quan, kiểu dáng rất đơn giản, tựa như nhảy lên hỏa diễm. Cái này Đạo khí đánh dấu là chỉ tăng phúc thuật thức, nhưng tăng phúc cường độ rất cao, trực tiếp cường hóa năm thành trở lên uy lực, đạo pháp yếu kém, không cách nào hoàn mỹ khống chế Khủng Cụ Chi Ảnh người dùng, đó chính là lập tức biến thành bùa đòi mạng.

‘Đây cũng là thích hợp thuật thức không am hiểu, nhưng đạo pháp cao đệ tử.’

Vu Hoành lần này xem như mở rộng tầm mắt.

Từng kiện Đạo khí cẩn thận xem xét về sau, cuối cùng hắn trở lại trước cửa dựa theo quan chủ nói, nhắm mắt, chậm rãi vận chuyển đạo pháp.

Từng đạo khí tức thanh lương bắt đầu ở hắn hai đạo huyệt thái dương ở giữa vừa đi vừa về tuần hoàn, lưu chuyển.

Kỳ quái là, tại hắn vận chuyển đạo pháp sau khi đứng lên.

Lập tức trong phòng tất cả Đạo khí, cũng bắt đầu đồng dạng bị kích hoạt đồng dạng, phóng thích tương tự khí tức.

Tại Vu Hoành trong cảm giác, nguyên bản trước mắt là đen kịt một màu mông lung nhưng ở từng kiện Đạo khí phóng thích tự thân khí tức về sau, hắn cảm giác đen kịt bên trong, dần dần sáng lên từng kiện Đạo khí bộ dáng ngoại hình.

Bọn chúng tự thân bao quanh lấy lít nha lít nhít rất nhiều xiềng xích trạng phù văn đầu, ở trong hắc ám sáng người nhàn nhạt bạch quang.

Từng đạo thân ảnh mông lung, tại trong bạch quang chậm rãi hiển hiện, trùng điệp.

Từng tấm mơ hồ đạo nhân gương mặt, nhao nhao tại bạch quang bên trong hướng Vu Hoành nhìn tới.

Vô số khí tức thanh lương hỗn hợp cùng một chỗ, hóa thành từng đạo khổng lồ kinh khủng áp bách khí tức, hướng Vu Hoành áp chế tới.

Vu Hoành nguyên bản tâm tình buông lỏng dần dần ngưng trọng lên.

Hắn vốn cho rằng nơi này Truyền Thừa Đạo Khí coi như lợi hại, cũng không trở thành quá mạnh. Nhưng hiện tại xem ra… Nơi này hệ thống, hoàn toàn là đi phương diện tinh thần.

Nếu như nói hắn lúc này tầng thứ năm đạo pháp tu vi khí tức dựa theo trị số định nghĩa là 1.

Như vậy trước mắt cái này từng kiện Đạo khí, tự thân nở rộ khí tức, chính là ít nhất 10 trở lên. Đây là so với hắn tự thân còn mạnh hơn lực lượng, có thể làm cho hắn sinh ra phương diện tinh thần đặc thù uy h·iếp cảm giác.

Hắn có thể cảm ứng được, những này Đạo khí khí tức phảng phất vật sống đồng dạng, tại nếm thử tính tiếp xúc hắn, quan sát hắn.

Bọn hắn mang theo mông lung nghi hoặc, chần chờ, do dự, cùng… Chấn kinh.

'Các ngươi đang lo lắng ta tâm hoài làm loạn a?' Vu Hoành phát hiện điểm ấy, trên mặt lộ ra mỉm cười.

Hắn giang hai cánh tay, thản nhiên nói.

'Ta muốn làm hết thảy, xưa nay sẽ không tổn thương đến bất kỳ người.'

Hắn một tay che ngực của mình.

'Các ngươi cảm nhận được a? Trong nội tâm của ta thiện ý.'

*

Ngoài cửa.

Vũ Mặc cùng Vũ Ngấn quan chủ trầm mặc đứng vững, có chút chờ mong, cũng có chút lo lắng.

"Nếu như tâm tư hắn không tinh khiết, tâm tính ác liệt, chỉ là dựa vào ngụy trang lừa gạt chúng ta, như vậy sau khi tiến vào trước tiên liền sẽ kích phát Truyền Thừa Đạo Khí bản thân phản kích. Mà bây giờ lâu như vậy thời gian cũng không có động tĩnh, hiển nhiên Định Nhu không có vấn đề." Vũ Ngấn trầm giọng nói

"Ta không lo lắng điểm ấy, ta lo lắng chính là hắn có thể hay không mang ra một kiện Truyền Thừa Đạo Khí." Vũ Mặc cau mày nói.

"Ai… . Ta Thanh Trần quan bây giờ đệ tử suy thoái, chỉ có Chính Minh Chính Doanh thành công mang ra hai kiện, nhưng

đều thuộc về Thiên Địa Huyền Hoàng bên trong tầng dưới chót nhất Hoàng cấp Đạo khí, tăng phúc không nhiều, giáng lâm cũng không phải rất mạnh, nhiều lắm là chỉ có thể gọi ra so tự thân mạnh một cấp bậc thần ý." Vũ Ngấn gật đầu, "Định Nhu là ta trong quan trăm năm qua khả năng thiên phú cao nhất một cái, tu hành mới bất quá mấy tháng, liền đạt tới đạo pháp tiến vào tầng năm, thuật thức Ngưng Khí Hóa Ảnh Quyết hoàn toàn nắm giữ. Thiên phú như vậy, các tổ sư làm sao cũng nên chiếu cố thật tốt một hai a?"

"Hi vọng…" Vũ Mặc thở dài.

Thiên Địa Huyền Hoàng, tứ đại cấp bậc, mỗi một cấp nếu như lấy trị số lực lượng đến phân chia, Hoàng là 1, như vậy Huyền chính là 100, Địa chính là 10. 000, Thiên chính là một triệu!

Ở giữa chênh lệch có thể so với giữa thiên địa khoảng cách.

"Lấy Định Nhu thiên phú, nếu là có thể có tốt Đạo khí bảo hộ, ngày sau đường cũng có thể an toàn rất nhiều." Vũ Mặc trầm giọng nói.

Phía sau hai người Chính Hà, lúc này cũng sắc mặt phức tạp, nàng trong lòng nói không nên lời có cái gì tâm tư, mặc dù ngay từ đầu bởi vì bị Vu Hoành đánh bại, một chiêu đánh tan làm ném đi mặt to, cũng bởi vậy rất hận đối phương, không hy vọng đối phương thu hoạch tốt Đạo khí, tốt nhất không chiếm được Truyền Thừa Đạo Khí.

Nhưng ở vào Thanh Trần quan đệ tử thân phận, nàng vừa hy vọng đối phương có thể cầm tới một cái cực tốt.

Ngay tại ba người tâm tư biến ảo thời gian.

Ông.

Kim Miết cửa đá chậm rãi tách ra, từ đó từ từ đi ra một đạo thân ảnh khôi ngô.

Là Vu Hoành.

Trên tay hắn trống rỗng, cái gì cũng không có cầm, cứ như vậy một thân đạo bào xám trắng đi ra.

Thất bại rồi hả?

Đang lúc bốn người trong lòng hiện lên suy đoán này.

Đột nhiên tầm mắt của bọn hắn rơi vào Vu Hoành trước ngực một viên màu tím lam loan nguyệt ngọc thạch mặt dây chuyền bên trên.

Mặt dây chuyền chủ thể là loan nguyệt, chung quanh vây quanh đám mây hoa văn, hoa văn bên trong ẩn ẩn có mặt người đôi mắt thậm chí một ít thần bí vặn vẹo quái vật ẩn chứa trong đó.

Theo Vu Hoành đi lại, trên mặt dây chuyền khác biệt góc độ chiết xạ ra tới hoa văn cũng thể hiện ra khác biệt hình ảnh.

“Đây là… Cầm tới Đạo khí rồi? Hay là. Đây là bản thân hắn mang vào đồ vật?” Vũ Ngấn thấp thỏm nói.

“Định Nhu.” Vũ Mặc lại so hắn trực tiếp nhiều, cao giọng dò hỏi, “Ngươi… Lấy được Truyền Thừa Đạo Khí! ?”

Trên mặt hắn toát ra một tia thật sâu chờ mong.

Không chỉ là hắn, Vũ Ngấn, Chính Hà, lúc này đều trong mắt lộ ra đồng dạng thần sắc.

Một kiện tốt Truyền Thừa Đạo Khí, nếu là tự mang thần ý cường đại, liền có thể trong nháy mắt vì tông môn thêm ra một tên thực chiến cao thủ.

Tại bây giờ Thanh Trần quan suy thoái đại thế dưới, trong môn không có gì cao thủ tọa trấn, chỉ dựa vào bọn hắn những lão gia hỏa này kết trận miễn cưỡng tự vệ, tất cả mọi người, tất cả được chứng kiến đạo mạch thi đấu sau đệ tử, đều quá hy vọng có thể có một cái cường giả chân chính xuất thế.

Mà Truyền Thừa Đạo Khí, chính là dễ dàng nhất tốc thành cao thủ đường tắt duy nhất.

Vu Hoành đi ra cửa đá, ngẩng đầu nhìn về phía ba người, trên mặt lộ ra một tia thong dong mỉm cười.

“May mắn không làm nhục mệnh.” Hắn nắm trước ngực màu tím lam trăng lưỡi liềm lơ lửng, hướng phía trước giơ lên.

“Đây cũng là thừa nhận cũng tiếp nhận ta Đạo khí.”

“Quảng Hàn.”

Quảng Hàn?

Vũ Ngấn cùng Vũ Mặc cẩn thận quan sát viên kia mặt dây chuyền.

“Là cấp bậc gì Đạo khí?”

“Là Huyền cấp. Cường hóa đạo pháp hai cấp, thuật thức uy lực tăng lên ba thành, còn có thể triệu hồi ra một đạo tên là Thường Ngạ thần ý, thôn phệ vạn vật.” Vu Hoành giải thích Đạo khí lúc, chính mình khóe mắt cũng có chút run rẩy.

Thật coi hắn chưa từng nghe qua Thường Nga bôn nguyệt cố sự? Kết quả đến địa phương này, liền biến thành Thường Ngạ… . Mỗi ngày thường xuyên chịu đói đúng không?

Chương 299: Đạo khí (3)

Chương 299: Đạo khí (3)

“Huyền cấp!”

Vũ Mặc ba người lập tức gánh nặng trong lòng liền được giải khai, may mắn không có thất bại đồng thời, nhưng cũng có tuôn ra từng tia từng tia thất vọng, rõ ràng Vu Hoành tư chất đã đã cường đại đến tình trạng này, thế mà còn là không thể được đến tốt nhất Đạo khí a?

“Lấy Định Nhu tư chất cũng chỉ có thể đạt được Huyền cấp thừa nhận, cái kia Tử Hòa cung Khô Thiền có thể thu được Thiên cấp phía trên môn phái duy nhất Đế binh Đạo khí thừa nhận, tư chất kia nên ưu tú đến mức nào? ? !” Vũ Ngấn cảm thán nói.

“Quan chủ, Huyền cấp đã rất khá, cái này có lẽ không phải Định Nhu sai, mà là hắn thời gian tu hành quá ngắn, đạo pháp tu vi cùng nội tình không mạnh. Có lẽ chúng ta buổi tối hôm đó chút dẫn hắn tới.” Vũ Mặc an ủi. Truyền Thừa Đạo Khí một người chỉ có thể lựa chọn một kiện, lại đến liền vô dụng, không cách nào đạt được Thiên Đình thừa nhận.

“Tạo hóa trêu ngươi… Bất quá Huyền cấp cũng không tệ.” Vũ Ngấn tiến lên an ủi Vu Hoành.

“Ừm, đa tạ quan chủ.” Vu Hoành mình ngược lại là phi thường hài lòng.

Chính hắn biết mình tình huống, trên bản chất tư chất của hắn kỳ thật cũng không đến cao nhất, đạo pháp tu vi tiến triển có thể như thế thần tốc, có lẽ còn là dựa vào là đạo tức lưu chuyển đặc chất.

Không thể không nói Bôn Lôi Thối luyện ra được môn này đặc chất quả thực là chính là treo máy tu hành Thần khí.

Hành tẩu ngồi ngủ nằm cảm giác, toàn bộ thời gian đều đang không ngừng tu hành, hiệu suất này một ngày tương đương với người khác hai đến ba ngày.

Hắn bây giờ mặc dù chỉ tu luyện ba tháng nhiều, nhưng bản chất tương đương với người khác luyện hơn nửa năm.

Những Truyền Thừa Đạo Khí kia chấn kinh, càng nhiều là ở chỗ trên người hắn bàng bạc lộn xộn khí tức.

Hắn hoài nghi những Truyền Thừa Đạo Khí kia khả năng cảm ứng ra trên người hắn, nguồn gốc từ Trụ Thần Quang khí tức khủng bố.

Dù sao, đó cũng là có thể diệt thế nguyên tai lực lượng đại biểu một trong.

Cho nên, Truyền Thừa điện đánh giá này, hắn là nhận.

Dù sao, người khác dựa vào là tư chất, hắn dựa vào là hack.

'Bất quá, Quảng Hàn. Nguyệt Cung a?' Vu Hoành không tự chủ nghĩ đến chính mình cái kia mỏng manh Nguyệt Thần huyết mạch…

Vô Cực Thiên Hà Thuật một cái tên khác, nhưng vẫn là Nguyệt Chi Hô Hoán tới.

Hắn bị Quảng Hàn lựa chọn, rất khó nói ở trong đó không liên quan.

"Đúng rồi, nói đến Đế binh Đạo khí lại là cái gì cấp bậc? Cái kia Tử Hòa cung Khô Thiền…" Hắn lại lần nữa lên tiếng hỏi.

"Đạo mạch Tiên Thiên Cửu Môn một trong Tử Hòa cung, là toàn bộ đạo môn bên trong thế lực thực lực gần với Thượng Hạ Thiên Sư phủ tông môn. Tử Hòa cung đương đại đệ nhất đạo chủng, là tên là Khô Thiền đạo nhân tuyệt đỉnh thiên tài. Niên kỷ bất quá hai mươi tám hai mươi chín cũng đã đem Tử Hòa cung đạo pháp Tử Vân Cửu Sách, luyện đến đứng đầu nhất tầng thứ chín, trong cung truyền thừa bảy chi 63 loại thuật pháp, không gì không biết, không gì không giỏi, tăng thêm truyền thừa bọn hắn trong môn Đế binh Đạo khí Xích Tiêu Kiếm, bây giờ thực lực. Chỉ sợ cũng chỉ có một chút thế

hệ trước Cửu Môn đỉnh tiêm cao thủ có thể miễn cưỡng vượt qua hắn.” Vũ Ngấn giải thích nói.

“Cũng may Khô Thiền làm người ôn hòa, tính cách hữu lễ, chính là đạo mạch của ta tương lai trấn đỉnh người.” Vũ Mặc nói bổ sung.

“Sư phụ, ngài còn chưa nói Đế binh Đạo khí là cái gì?” Vu Hoành truy vấn.

“Ừm, ta cũng không rõ ràng, bất quá dựa theo đương đại đạo mạch khôi thủ Tả Thiên Sư giảng giải. Đạo khí Thiên cấp nếu như theo một triệu trị số tính toán, như vậy Đế binh Đạo khí chính là chí ít hơn ức lượng cấp.” Vũ Mặc nắm vuốt sợi râu chân thành nói.

“Ta cũng chỉ học được tiểu học toán học, miêu tả không rõ ràng đừng trách ta.”

“.” Vu Hoành.

“Nhưng bởi vì Đế binh Đạo khí đồng dạng một môn phái cũng chỉ có một kiện, chỉ có thể dựng d·ụ·c ra một kiện dựa theo bản chất đến xem, nó kỳ thật vẫn là tương đương với Thiên cấp chỉ là Thiên cấp bên trong từ t·ranh c·hấp đấu đi ra mạnh nhất một thanh.” Vũ Ngấn đến.

“Cái kia quan chủ, trừ ra Khô Thiền bên ngoài, còn có người thu hoạch được Đế binh Đạo khí a?” Chính Hà cũng chưa từng nghe qua những này mật tân, lúc này nhịn không được lên tiếng hỏi.

“Không có, đương đại liền xem như đạo mạch khôi thủ Tả Thiên Sư, cũng chỉ là Thiên cấp Đạo khí. Chỉ có Khô Thiền một người truyền thừa Đế binh Đạo khí.” Vũ Ngấn lắc đầu, “Nghe đồn Xích Tiêu vừa ra, thiên địa đều là đốt. Loại kia cường đại hỏa diễm, thậm chí có thể ảnh hưởng hiện thực, không chỉ đốt hết Oán Ngấn, còn có thể để hiện thực chung quanh cũng hóa thành mảng lớn biển lửa. Uy thế cấp độ kia. Coi là thật khó có thể tưởng tượng.”

“Lợi hại như vậy a.” Vu Hoành nheo cặp mắt lại, nhẹ nhàng nắm vuốt chính mình Quảng Hàn Loan Nguyệt mặt dây chuyền.

“Vậy dạng này Khô Thiền chẳng phải là vô địch?”

“Chỉ dựa vào Đạo khí có thể không đủ, đạo pháp tranh phong, Đạo khí mặc dù rất trọng yếu, nhưng đạo tự thân pháp cùng thuật thức quan trọng hơn. Đạo khí hàng thần thời gian cũng đều xem đạo pháp tu vi có thể tiếp tục bao lâu.” Vũ Mặc lập tức cười nói.

“Ngài không phải nói Khô Thiền đạo nhân đã đem chính mình môn phái Tử Vân Cửu Sách luyện đến đỉnh a?” Vu Hoành hỏi.

“Ngạch.” Vũ Mặc dáng tươi cười trì trệ, vuốt vuốt chòm râu, “Nhưng đương đại đạo môn khôi thủ Tả Thiên Sư đã đem đạo tự thân pháp luyện đến đột phá cực hạn tầng cao hơn, lại tu hành nhiều loại đạo pháp, mà lại, Đạo khí ảnh hưởng hiện thực hiệu quả không lớn, ta cảm thấy, coi như Xích Tiêu mạnh hơn, dùng để đối đầu hiện thực đồng đạo, khả năng cũng liền tương đương với đ·ạ·n lửa uy lực nổ tung đi…”

“Vậy ngươi chống đỡ được đ·ạ·n lửa a?” Vũ Ngấn tức giận hỏi một câu.

“…” Vũ Mặc lập tức không phản bác được.

Vu Hoành cùng Chính Hà cũng cười theo.

“Tốt, Truyền Thừa Đạo Khí tới tay, tiếp đó, Định Nhu ngươi toàn lực bắn vọt đạo pháp! Mặt khác có nhu cầu gì, chúng ta tới giải quyết! !” Vũ Ngấn vung tay lên, quyết định toàn xem quay chung quanh Vu Hoành chế tạo Thanh Trần quan quật khởi đại kế!

Mặc dù chỉ là Huyền cấp có chút thất vọng, nhưng coi như như vậy, Vu Hoành cũng là Thanh Trần quan bây giờ mạnh nhất thiên tài! Tài nguyên nghiêng đó là nhất định.

“Lúc trước Khô Thiền bỏ ra mười hai năm trưởng thành, chúng ta mục tiêu không cần quá cao, tranh thủ trong vòng năm năm, nghịch chuyển Thanh Trần quan ghế chót xếp hạng!”

Lời vừa nói ra, Vũ Ngấn cùng Vũ Mặc trên mặt đều toát ra từng tia từng tia vẻ chờ mong.

Một bên Chính Hà, nhìn thấy hai người coi trọng như thế Vu Hoành, ánh mắt lóe lên một tia thất thần.

Bởi vì đây chính là nàng vô số lần trong mộng huyễn tưởng qua tràng cảnh, các sư trưởng không còn bởi vì tu vi của nàng tiến độ mà thất vọng, mà là mặt lộ phấn chấn, trong lời nói mang theo kiêu ngạo cùng tự hào.

Đáng tiếc… Tràng cảnh như vậy, không thuộc về mình.

Ra Truyền Thừa điện, rời đi nhà bảo tàng.

Vu Hoành đãi ngộ rõ ràng tăng lên một mảng lớn, tùy thời tùy chỗ chỗ ở chung quanh cũng bắt đầu an bài ngụy trang thân phận phối thương bảo tiêu.

Nhân viên cảnh sát xe tuần tra không có việc gì liền sẽ tại chung quanh hắn đi dạo tuần sát, chung quanh hơn trăm mét tất cả thanh âm khả năng nhao nhao đến hắn tu hành KTV loại hình, tất cả đều bị kêu dừng.

Vu Hoành thuê lại tiểu viện chứng nhận bất động sản, ngày thứ hai liền cho hắn đưa đến phòng ở.

“Từ hôm nay trở đi, bộ này sân nhỏ sẽ là của ngươi, Định Nhu sư huynh.” Chính Hà mang theo hai cái đạo nhân tới cửa nhẹ giọng giải thích.

“Trong quan vì có thể để ngươi an tâm tu hành, không bị quấy rầy, bộ này sân nhỏ quyền tài sản về sau liền tặng cho ngươi.”

“Mặt khác, vì để cho ngươi không bị ngoại vật ảnh hưởng, giảm bớt hết thảy q·uấy n·hiễu, chúng ta còn an bài một ngày ba bữa chuyên nghiệp dược thiện đầu bếp, làm cho ngươi ăn ngon ăn đưa đến trong nhà, đây là thực đơn.” Nàng đưa qua một tấm in xong ép tố tờ đơn.

“Cái này.” Vu Hoành tiếp nhận chứng nhận bất động sản tiếp nhận thực đơn, người hay là có chút mộng.

Phía trên cái gì Ngân Lộc Nhung Lăng Giác Bổ Huyết Thang, Sơn Dược Phục Linh Phượng Hoàng Thang, trăm năm ba ba già hấp, thịt kho tàu linh chi ngàn năm hoàng ngư khối.

Cái này đều thứ đồ quỷ gì mà đồ ăn? ? ?

“Còn có quan chủ mãnh liệt đề nghị, an bài một vị trợ lý sinh hoạt cho ngươi, để giải quyết trên sinh lý đặc thù phiền não, để tránh xuất hiện mượn giống hiện tượng.” Chính Hà nói đến đây nói lúc, sắc mặt hơi có chút đỏ lên.

Nàng tránh ra thân thể, để phía sau một người từ từ đi tới.

Một cái thân mặc màu đen thể thao phục cô gái đáng yêu, chậm rãi tiến lên, nóng qua mái tóc đen dài bị ghim lên đến thành đơn đuôi ngựa. Hai chân mặc thuần trắng tinh tế tỉ mỉ vũ đạo quần tất, đứng ở Vu Hoành trước mặt, nhẹ nhàng phất tay.

“Ngươi tốt, Vu tiên sinh, ta là của ngươi sinh hoạt đặc biệt trợ lý Tiểu Bạch. Từ hôm nay trở đi, liền ở tại ngài sát vách sân nhỏ, có gì cần theo gọi theo đến.”

“…” Mục nát.

Quá mục nát!

Vu Hoành hiện tại mới hiểu được, vì sao Thanh Trần quan từ trên xuống dưới vạn chúng quy tâm, không có một cái nào không tán thành đương đại quan chủ Vũ Ngấn đạo nhân thượng vị.

Nhìn xem cái này ăn mòn cường độ, liền xem như hắn cũng không khỏi đến có chút tâm động.

“Tốt, có việc có thể trực tiếp điện thoại cho ta, về sau ngươi chuyện bên này, ta tùy thời phụ trách.” Chính Hà chân thành nói.

“Cái này quá chậm trễ ngươi tu hành a?” Vu Hoành kinh ngạc nói.

Chính Hà cũng đồng dạng là Đạo Chủng ban đệ tử, làm sao lại đến phiên nàng đến phụ trách chính mình tạp vụ? Cái này không hợp tình lý.

“Là chính ta yêu cầu.” Chính Hà trầm giọng nói, nàng ánh mắt phức tạp nhìn xem Vu Hoành.

“Ta đạo pháp tu vi đã thật lâu không có đột phá, cầm hưởng thụ tài nguyên và phúc lợi, trong lòng thẹn với sư phụ, cho nên có thể làm chút chính mình có thể làm sự tình, cũng coi như hồi báo.”

Kỳ thật nàng còn có cái tâm tư không có nói rõ.

Đó chính là nàng muốn trộm trộm quan sát Vu Hoành tu hành cùng mình đến cùng có khác biệt gì, nàng tự nhận chính mình cũng coi là thiên tài, chênh lệch không nên lớn như vậy mới đúng.

Đồng dạng đều là người, nàng tin tưởng coi như mình tư chất kém một chút, dựa vào chăm chỉ, có lẽ cũng có thể bổ sung bộ phận chênh lệch.

Nàng kẹt tại tầng thứ ba đã rất lâu rồi. Mà nghe được Vu Hoành vừa đến đã đến tầng thứ năm… Dạng này rung động… Thật để nàng trong nháy mắt liền đã mất đi tất cả tu hành động lực.

Nàng không kịp chờ đợi muốn biết rõ ràng, Vu Hoành thiên tài như vậy, đến cùng là thế nào tu hành.

Mặt khác, nàng ẩn ẩn còn cảm giác được, sư phụ bên kia, có ám chỉ nàng cùng Vu Hoành tốt hơn ý tứ tại.

Nếu như có thể lấy bọn hắn hai đại đạo chủng kết hợp, sinh ra huyết mạch, vậy đối với toàn bộ Thanh Trần quan đều là rất tốt hiện tượng.

Dù sao gia đình vợ con thật là tốt buộc chặt ràng buộc.

“Minh bạch, sư tỷ nếu là có hỏi thăm, Định Nhu tuyệt không tàng tư.” Vu Hoành chân thành nói.

Hắn đạo pháp toàn bộ nhờ khổ luyện, kỳ thật căn bản không có gì bí quyết. Mà tiến độ nhanh, hoàn toàn là bởi vì hắn ý chí kiên định bền bỉ, đây khả năng là tại hắc tai bên trong rèn luyện ra được.

Nói thật, hắn hoài nghi doanh địa người bên kia, tùy tiện một cái tại ý chí bên trên đều có thể đạt tới đạo pháp thiên tài trình

độ.

“Vậy liền phiền phức sư đệ.” Chính Hà chắp tay ôm quyền thi lễ.

“Hẳn là.” Vu Hoành gật đầu đáp lễ.

Khoảng cách Hoàng Tùng đảo mấy ngàn cây số bên ngoài, hoàn toàn hoang lương xanh đậm trong biển rộng.

Một đầu cá heo nhỏ đung đưa cái đuôi, ở trong nước biển truy đuổi một đám cá bạc nhỏ.

Tại nó dưới thân, bỗng nhiên cấp tốc hiển hiện một đoàn nồng đậm màu đen.

Cái kia màu đen cấp tốc mở rộng biến rộng, đảo mắt liền bao trùm chung quanh đường kính vài trăm mét phạm vi.

Cá heo nghi ngờ cúi đầu nhìn một chút màu đen, phát ra chít chít âm thanh.

Nhưng nó mảy may không có chú ý, thân thể của mình chung quanh, đang có vô số sợi tóc màu đen một dạng sợi tơ, từ dưới đáy nước biển màu đen bên trong lặng yên lên cao, quấn chặt lấy thân thể nó.

Hô!

Trong lúc đó một trận rất nhỏ tiếng nước vang lên.

Cá heo nhỏ thân ảnh chớp mắt không thấy, phảng phất hư không tiêu thất tại vùng biển này.

Không chỉ là nó, cơ hồ là cùng một thời gian, vùng biển này tất cả vật sống, vô luận là hải ngư, rùa biển, tôm cua, san hô các loại, toàn bộ đều trong nháy mắt biến mất.

Chỉ có vô số hắc tuyến giống như hơi khói, từ mặt nước bốc hơi mà lên, nổi lên bầu trời, dần dần hình thành một đạo to lớn xám đen cột khói.

Nơi xa, một chiếc màu đen thuyền biển chính nhanh chóng rời đi nơi đây.

Trên thuyền một tên người khoác hắc vũ áo khoác nam tử trung niên, đứng tại đuôi thuyền, nhìn ra xa bay lên màu đen cột khói, khóe miệng nổi lên vẻ hài lòng độ cong.

“Chỗ này phong ấn mở ra, kế tiếp là chỗ tiếp theo.” Hắn quay người lại cất cao giọng nói.

Chương 300: Đạo khí (4)

Chương 300: Đạo khí (4)

“Chớ cao hứng trước quá sớm, chỉ có một cánh Tuyệt Vọng Chi Môn mở ra, còn thiếu rất nhiều.” Đầu thuyền một đen kịt quần áo bó nữ tử che mặt lãnh đạm nói.

“Hắc Dạ Chi Trì nha, ta biết.” Áo khoác nam tử mỉm cười nói.

“Ta rất hiếu kì, ngươi những kiến thức này đến cùng là từ chỗ nào được đến?” Ánh mắt của hắn rơi vào trên người đối phương.

“Không liên quan gì đến ngươi, chúng ta chỉ là liên thủ hợp tác, còn lại không trọng yếu.” Nữ tử vẫn như cũ lãnh đạm.

Nàng rất rõ ràng chính mình là tại bảo hổ lột da, đối phương là Long Tình Tử, là đương đại đạo mạch nhất xú danh chiêu lấy mặt trái đại lão, không có cái thứ hai.

Long Tình Tử xuất thân Thượng Nguyên Thiên Sư phủ, thiên tư trác tuyệt, đã từng kém một chút được bổ nhiệm làm đời tiếp theo Thiên Sư hạt giống bồi dưỡng.

Về sau bị phát hiện nó thiên tính tàn nhẫn cực kỳ yêu thích ngược sát vật sống, đồng thời tại bị phát hiện lúc, đã đúng rồi hơn mười vô tội du khách ra tay, tính chất cực kỳ ác liệt.

Thế là bị trục xuất đạo mạch t·ruy s·át truy bắt. Có thể người này tại sau này hơn mười năm bên trong, không chỉ không có b·ị b·ắt được, ngược lại còn phản sát không ít truy bắt đội ngũ hảo thủ.

Từ đó trở thành toàn bộ tu hành giới t·ội p·hạm truy nã hàng đầu.

“Không nói coi như xong, không quan hệ.” Long Tình Tử thu hồi nhiều hứng thú ánh mắt, trở lại cái kia phóng lên tận trời

xám đen cột khói bên trên.

“Nơi này phong ấn đánh vỡ, Cửu Môn tuyệt đối sẽ phái người đến đây xem xét. Mà bọn hắn nhằm vào điều động lệ cũ bình thường sẽ trước điều động phụ cận mạnh nhất đỉnh tiêm cao thủ dẫn đội tới. Cứ như vậy, chúng ta vừa vặn liền có thể từ bị điều động mảnh kia trống rỗng dưới khu vực tay.”

“Ừm. Ta chỉ cung cấp tình báo cùng phương pháp, mặt khác do các ngươi Thất Hung minh quyết định.” Nữ tử bình tĩnh nói.

“Dạng này a?” Long Tình Tử mỉm cười, “Vậy liền để ta đến tự mình mở ra, một thời đại mới. Một cái để luật rừng vì đó nhảy cẫng hoan hô thời đại.”

Thanh Trần quan.

Thông lệ tiểu kết hội nghị.

Một phiếu Vũ chữ lót đạo nhân cao tầng, ngồi vây quanh thành một vòng, sắc mặt ủ dột, đều không lên tiếng.

Nguyên bản gần nhất mấy lần tiểu hội, đều bởi vì Vu Hoành thiên tư biểu hiện mà trở nên vui mừng hớn hở, dễ dàng.

Nhưng bây giờ…

Một tin tức truyền đến bọn hắn nơi này, Vũ chữ lót toàn bộ tám người cũng bị mất động tĩnh.

“Phong ấn kia, liên tục hai đạo tại Á Tùng cảnh nội đều bị phá hư, cái này rõ ràng đều là người làm. Hiện tại Oán Ngấn âm khí đại thịnh, hình thành âm khí thiên trụ, đạo mạch tổng hội bên kia Cửu Môn chuẩn bị tổ kiến tổ điều tra, nhằm vào việc này tiến hành chuyên hạng điều tra.” Vũ Ngấn quan chủ đánh vỡ trầm mặc.

“Cho nên… Tổ điều tra này là có ý gì? Mỗi nhà đều muốn ra người a?” Một đầu trọc chòm râu bạc phơ cao tráng lão giả, trầm thấp hỏi.

“Mỗi nhà ra một cái, gia nhập tổ điều tra. Không chỉ như vậy, còn muốn ra một người gia nhập phong ấn tổ, phụ trách một

lần nữa phong ấn bị phá hư địa phương." Vũ Ngấn gật đầu, "Đầu tiên nói trước, âm khí thiên trụ đã thành hình, bên trong đã hiện ra đại lượng cao đẳng Oán Ngấn, mặc dù có Cửu Môn cùng quốc gia ngăn tại phía trước, nhưng chúng ta những này đạo mạch chi mạch, cũng khẳng định phải ra một phần lực. Cho nên, lần này đi qua tính nguy hiểm không thấp."

"Ai đi?" Ánh mắt của hắn liếc nhìn đám người.

Vũ chữ lót có thể không đi tổ điều tra, nhưng phía sau phong ấn tổ là nhất định phải ra người, bởi vì thế hệ trẻ tuổi không có năng lực này gia nhập phong ấn Oán Ngấn đội ngũ.

Còn lại bảy người hai mặt nhìn nhau, cúi đầu chơi điện thoại di động chơi điện thoại, nhắm mắt chợp mắt chợp mắt, ngẩng đầu nhìn lên trời nhìn lên trời, chính là mỗi người ứng thanh.

"Lần này Cửu Môn đều sẽ phái ra cao thủ, chúng ta nếu không xuất lực, đến tiếp sau đạo mạch nội bỉ bên trong, coi như đạt được càng ít." Vũ Ngấn khuyên bảo nói.

Hay là không một người nói chuyện.

Vũ Ngấn thấy thế, bất đắc dĩ lắc đầu, ném ra ngoài đòn sát thủ.

"Đi người thưởng Luyện Thần Đan một viên."

"Ta đi!"

"Ta càng thích hợp!"

"Ta có thể, ta trẻ tuổi nhất!"

"Ta thuật thức mạnh nhất, các ngươi đi không thích hợp!"

Lập tức từng cái lão đạo lập tức trở mặt, các loại mở miệng tìm lý do.

Vũ Ngấn không phản bác được, vuốt vuốt huyệt thái dương, tùy ý chỉ cái thực lực mạnh nhất, đi an bài.

Hắn không tự chủ được nghĩ đến Định Nhu.

Nếu là trước kia, hắn thấy cảnh này, còn lo lắng đời sau không người kế tục, không biết Chính Minh cùng Chính Doanh có thể hay không tiếp nhận bọn hắn gánh.

Nhưng bây giờ… Hắn không lo lắng, ngược lại đối với tương lai càng nhiều hơn chính là chờ mong.

Định Nhu tư chất cùng thiên phú, đã được đến chứng thực, có thể xưng Thanh Trần quan trăm năm người thứ nhất!

Đây là quật khởi thời cơ! Là bọn hắn xoay người nhất phi trùng thiên đại kỳ ngộ!

Cho nên tại Định Nhu quật khởi trước đó, còn lại hết thảy cũng không thể có biến hóa lớn, để tránh dẫn tới phiền toái không cần thiết, trở ngại Định Nhu trưởng thành.

Thời gian trôi qua, đảo mắt chính là một tháng đi qua.

Vu Hoành vẫn tại chính mình trong viện tu hành đạo pháp, không có chút nào lười biếng.

Cứ việc có sinh hoạt trợ lý Tiểu Bạch tại, nhưng thể chất chênh lệch quá lớn, dẫn đến hắn động tâm một trận, hay là từ bỏ tiến đến hưởng thụ ý nghĩ.

Hắn bây giờ chỉ riêng thể trọng liền có 400 kg, đây là tu hành sau thể trọng giảm bớt kết quả. Lực lượng càng là có thể trong nháy mắt bộc phát đánh ra mấy trăm tấn hơn ngàn tấn lực lượng.

Dạng này thể trọng, b·ạo l·ực như vậy, nếu là lúc kết hợp một cái kích động hưng phấn không cẩn thận làm dùng nhiều. Nữ hài kia thân thể trong nháy mắt liền sẽ biến thành một đoàn bùn nhão.

Cho nên hắn trừ ra để Tiểu Bạch cho hắn quét dọn một chút vệ sinh, phụ trách bên dưới kỳ cọ tắm rửa, trừ cái đó ra, cũng không đối nàng làm cái gì.

Lại là một tháng tiềm tu, đạo pháp của hắn Quan Ngô Công, rốt cục thành công phá vỡ tầng năm, tiến vào tầng thứ sáu.

Mà càng khả quan hơn còn có Thái Uyên Chính Pháp.

Môn này công pháp tà môn, bây giờ chính thức bước vào tầng thứ ba —— Lam Nhật.

Hai đạo công pháp đồng thời đột phá, để Vu Hoành thể phách cùng tinh thần đều chiếm được khá nhiều tăng cường.

Đặc biệt là Lam Nhật…

Sân nhỏ trên mặt đất.

Vu Hoành khoanh chân ngay tại chỗ, một vòng chỉ có chính hắn có thể nhìn thấy màu lam hư ảo thái dương, chậm rãi tại trước người hắn hiển hiện, ngưng tụ.

Mặt trời này chừng to như bóng rổ tựa như thiêu đốt hỏa cầu màu lam, không giờ khắc nào không tại phóng thích ra một loại quái dị như nước gợn lam quang.

'Đây chính là tầng thứ ba triệu hồi ra một tia Chung Cực Thái Dương khí tức a?

Vu Hoành cẩn thận quan sát cái này hỏa cầu màu lam.

Hỏa cầu chung quanh, không khí cũng tại liên tục không ngừng bị đông cứng, hiện ra thật nhỏ màu trắng bông tuyết.

Theo mặt trời này thả ra lam quang chiếu rọi ở trên người, Vu Hoành cảm giác thân thể đang nhanh chóng phát sinh một loại nào đó biến hóa.

Đó là một loại hắn cũng không nói lên được biến hóa.

Bỏ qua một bên sự biến hóa này, hắn còn phát hiện, bây giờ Thái Uyên Chính Pháp, một khi đem dung hợp thực hiện nội khí quán chú tiến Đạo khí Quảng Hàn, liền sẽ trong nháy mắt để Quảng Hàn đạt được trên phạm vi lớn tăng cường.

Bởi vì Trụ Thần Quang vô cùng vô tận, Quảng Hàn tại tăng cường về sau, có thể phóng thích ra lực lượng, vượt xa khỏi dự tính của hắn.

Điểm ấy tại doanh địa bên kia thế giới đã chứng thực qua.

Chính trong suy tư.

Bỗng nhiên cửa viện chỗ, Chính Minh mang theo Chính Hoằng một đạo vào cửa, cùng hắn chào hỏi.

“Định Nhu, không, hiện tại ngươi phải gọi Chính Nhu. Sư phụ bọn hắn cho ngươi sửa lại chữ lót, bây giờ ngươi là bản môn đạo chủng thứ năm, hay là mạnh nhất đạo chủng.”

Chính Minh xa xa ôm quyền, đến gần tới.

“Hôm nay liền tới luận bàn một cái đi, mấy ngày nữa, ngươi cơ bản liền có thể đi thực chiến giải quyết một lần Oán Ngấn sự kiện. Không thật động thủ một lần thử một chút, nhất định sẽ ra chỗ sơ suất.” Chính Minh là được an bài đến cho Vu Hoành nhận chiêu.

Đương nhiên, nói là kiểu nói này, trên thực tế vẫn là chính hắn chủ động xin đi g·iết giặc tới.

Đối với lúc trước không có thể cùng Vu Hoành công bằng đánh một lần, hắn một mực trong lòng canh cánh trong lòng.

Cho nên dạng này lần nữa khiêu chiến cũng không phải lần một lần hai.

Cùng nhận chiêu khác biệt, nhận chiêu cho ăn là đạo pháp thuật thức, chiến đấu phương diện mới là hắn khiêu chiến hạch tâm.

“Ta thế nhưng là có Huyền cấp Đạo khí, sợ rằng sẽ chiếm sư huynh tiện nghi.” Vu Hoành bất đắc dĩ.

“Không sao, ngươi ta đạo pháp cùng thuật thức phương diện có chỗ chênh lệch. Ngưng Khí Hóa Anh Quyết ta cũng đã biết, còn lại thuật thức ta biết được càng nhiều, chủ ta tu chính là Lăng Phi Hư Quyết, cũng không phải là ta Thanh Trần quan độc hữu, nhưng cả hai phối hợp, uy lực càng lớn. Cho nên, không cần phải lo lắng.” Chính Minh không hổ là khổ tu nhiều năm thiên tài đứng đầu, thuật thức tu hành viễn siêu Vu Hoành.

Lúc này, Vu Hoành cũng không chối từ nữa.

Đơn thuần hắn cũng nghĩ khảo thí một hai, được Quảng Hàn Đạo khí sau chính mình, thực lực như thế nào.

Từ khi lại tới đây thế giới này đến nay, hắn liền một mực trong lòng có một vòng lo lắng.

Lo lắng hắc tai cũng tương tự sẽ xâm nhập nơi đây.

Giống như xâm lấn tới một thế giới một dạng.

Dù sao thuyền đen chỗ đến chi địa, không có một cái nào địa phương là an toàn.

Mà bây giờ, rốt cục có thể chính thức tiếp xúc cái gọi là Oán Ngấn.

Soạt.

Vu Hoành từ từ đứng người lên, ra hiệu người chung quanh tản ra khoảng cách.

“Nói đến, ta vẫn là lần thứ nhất cùng người tỷ thí thuật pháp, tất cả mọi người nhìn không thấy đối phương Khủng Cụ Huyễn Tượng, nên như thế nào tỷ thí?”

Chính Minh gặp Vu Hoành đáp ứng, lập tức trên mặt toát ra một tia nhẹ nhõm.

“Phương pháp rất đơn giản. Mặc dù không cách nào trông thấy cụ thể huyễn tượng, nhưng đạo pháp ngưng tụ thuật thức có thể ảnh hưởng Oán Ngấn, đối với nó tạo thành mãi mãi tổn thương. Cho nên chúng ta lợi dụng điểm ấy, làm ra cái này, đến tiến hành thuật thức tỷ thí.”

Hắn vươn tay, trong lòng bàn tay nhiều hơn một cái bình nhỏ màu bạc.

Cái bình là loại kia trang thuốc bình pha lê, màu bạc cái nắp, lớn chừng quả trứng gà, bên trong có thể thấy rõ ràng đựng tràn đầy một bình nhỏ màu bạc bột phấn.

“Đây là duy nhất một lần Oán Sa, có thể bị thuật thức ảnh hưởng . Bình thường dùng cho tỷ thí đối kháng, đạo pháp không cách nào so sánh được thử, nhưng thuật thức nắm giữ

lại có thể thông qua cái này tương đối cao thấp. Thắng bại bên trên, ai đánh tan đối phương thuật thức, coi như thắng, như thế nào?"

"Oán Sa…" Vu Hoành nheo lại mắt, gật đầu.

"Nếu đều làm đến tình trạng này, xem ra sư huynh là chuẩn bị đã lâu, hiện tại bắt đầu?"

"Đương nhiên."

Chính Minh lui ra phía sau mấy bước, kéo dài khoảng cách, đem Oán Sa để dưới đất, mở ra nắp bình.

Sau đó, lại lần nữa rời khỏi mấy bước.

"Sư đệ, chuẩn bị xong?" Hắn hai mắt lăng lệ, nhìn về phía Vu Hoành.

Vu Hoành cũng đã lui ra phía sau mấy bước, tò mò nhìn Oán Sa.

"Được rồi."

"Như vậy… Coi chừng!" Chính Minh cấp tốc đưa tay, nắn thủ ấn chỉ quyết, trong miệng nói lẩm bẩm, tựa hồ đang niệm tụng cái gì khẩu quyết.

Chỉ một thoáng, Oán Sa trong bình, một đạo sương mù màu bạc bỗng nhiên bay lên, ở giữa không trung hóa thành một mảnh màu bạc chim bay, vờn quanh Chính Minh phi hành xoay quanh.

Những chim bay này mỗi một cái đều chỉ có dài bằng bàn tay ngắn, lúc phi hành tốc độ cực nhanh, phần mắt lóe lên sắc bén bạch quang.

"Đi!" Chính Minh một tay một chỉ, lập tức một đám tối thiểu ba mươi con trở lên màu bạc chim bay, cùng một chỗ nhào về phía Vu Hoành.

Vu Hoành lúc này tâm niệm vừa động, thủ ấn nắn, sử xuất Phục Tổn. Lập tức tầng thứ nhất Quỷ Ảnh người áo trắng xuất hiện tại trước người hắn.

Người áo trắng do sương mù màu bạc tạo thành, hiển nhiên giống nhau là nguồn gốc từ tại cái kia Oán Sa.

Lúc này bày biện ra rõ ràng màu trắng bạc.

Mới vừa xuất hiện, hắn liền đối diện nhào về phía đám kia chim bay.

Phốc phốc phốc phốc.

Người áo trắng thế mà tương đương cường hãn, không ngừng một trảo một cái, hoàn toàn không phòng ngự, chỉ có tiến công.

Ngắn ngủi mười mấy giây sau, chim bay bị từng cái bóp nát, chính hắn cũng bị mổ đến thủng trăm ngàn lỗ.

Phốc.

Hai bên cùng một chỗ hóa thành sương mù màu bạc, bay trở về Oán Sa bình.

“Lần này, tính thế hoà không phân thắng bại đi.” Chính Minh thở hắt ra, trong lòng đã bắt đầu biệt khuất.

Mặc dù là thế hoà không phân thắng bại, nhưng cái này đã đại biểu hắn thua.

Bởi vì hắn khổ tu bao nhiêu năm? Mà Vu Hoành đâu?

Chương 301: Mới đầu (1)

Chương 301: Mới đầu (1)

Thế hoà không phân thắng bại?

"Được." Vu Hoành cũng có chút kinh ngạc, đối phương có thể cùng hắn bất phân thắng bại.

Mặc dù hắn tầng thứ nhất Khủng Cụ Chi Ảnh là yếu nhất một cái, nhưng đối thủ là ai? Chính Minh chỉ là đạo mạch biên giới môn phái đệ tử, mặc dù là tinh anh, nhưng cái này ở trên hắn cao thủ thế nhưng là còn có rất nhiều rất nhiều… .

'Thế giới này, có lẽ thật có thể ngăn trở hắc tai xâm nhập…'

Như thế xem xét, Vu Hoành tựa hồ trong lòng lại có một tia lòng tin.

Nếu quả thật có thể ngăn cản, hắn dự định dẫn người tới định cư, hảo hảo qua qua cuộc sống của người bình thường.

Dù sao từ khi đến sau này hắn liền không có qua qua một ngày bình thường sinh hoạt.

Vòng thứ hai.

Chính Minh hai tay cấp tốc nắn thủ quyết, huyệt thái dương có chút nhảy lên, tay không đối với Oán Sa một chỉ.

Xùy!

Trong chốc lát, một đạo sương mù màu bạc bay lên, tại trước người hắn ngưng tụ ra một đạo phảng phất thiêu đốt lên hơi mờ hình người.

Hình người sinh ra bốn tay, tóc trùng thiên nhảy lên, gương mặt mơ hồ không rõ, thân cao chừng có hơn hai mét, tung bay ở Chính Minh trước người.

“Lên!”

Chính Minh trực tiếp hạ lệnh, đồng thời ngẩng đầu hướng đối diện nhìn lại.

Vừa xem xét này lập tức hắn sắc mặt trì trệ.

Đối diện Vu Hoành trước người đồng dạng đứng vững một đạo nhân hình, đó là một đạo dáng người nhỏ nhắn xinh xắn, tóc đen rối tung xuống quỷ dị nữ tử.

Nữ tử gương mặt bị tóc đen rủ xuống che lấp, không cách nào thấy rõ, nhưng chỉ vẻn vẹn từ trên người nàng mặc váy trắng, trên váy nhiễm điểm điểm v·ết m·áu, liền có thể nhìn ra, gia hỏa này cũng không phải người hiền lành.

Đương nhiên, chân chính để Chính Minh có chút ngạc nhiên, không phải mặt khác, mà là Vu Hoành Khủng Cụ Chi Ảnh, tại sao lại là cùng trước đó một dạng quái dị phong cách đồ chơi?

Hắn đây là thụ khi còn bé nhìn múa rối bóng ma ảnh hưởng, đối phương đây cũng là từ chỗ nào chịu ảnh hưởng?

Xùy!

Tứ tí nhân hình cùng mới xuất hiện Khô Nữ đồng thời tới gần, cả hai một cái dựa vào bốn cánh tay không ngừng vung đánh vào công, tốc độ cực nhanh.

Một cái khác thân hình lấp lóe, một chút xuất hiện một chút lại biến mất, phất tay chạm đến liền sẽ để chạm đến chỗ làm tóc khô đen.

Mười mấy hơi thở sau.

Khô Nữ một tay một phát bắt được tứ tí nhân hình bộ mặt, đem nó ngạnh sinh sinh trở nên khô héo, khô quắt, sau đó triệt để tiêu tán.

Chính Minh sắc mặt khó coi.

“Xem ra là ta quá bất cẩn… . Lần này, ta trực tiếp vận dụng sau cùng mạnh nhất Khủng Cụ Chi Ảnh… Nếu như…”

“Chính Minh sư huynh, đủ.” Chính Hà chẳng biết lúc nào xuất hiện ở phía sau hắn.

“Ngươi không vận dụng chân chính át chủ bài, có thể Chính Nhu sao lại không phải? Cùng là sư huynh đệ, không cần thiết tranh đến cuối cùng, tối cao tầng thứ Khủng Cụ Chi Ảnh tiêu hao quá lớn, còn dễ dàng phản phệ, dùng cẩn thận.”

Lời này lập tức để Chính Minh trầm mặc.

Đúng thế.

Hắn biết rõ, kỳ thật tỷ thí đến nơi đây, hắn đã thua.

Bởi vì hắn tu luyện bao nhiêu năm? Vu Hoành mới tu luyện bao nhiêu năm? Giữa hai bên tích lũy khác nhau một trời một vực.

Nhưng cứ như vậy, hắn thế mà cũng không thể áp chế đối phương, còn ngược lại hơi thua một bậc.

Trầm mặc dưới, hắn cố nặn ra vẻ tươi cười.

“Là ta thua, Chính Nhu sư đệ…”

“Chỉ là trong môn tỷ thí mà thôi, chân chính thực chiến đứng lên, ta tất kém xa sư huynh ngươi mới là.” Vu Hoành chân thành nói.

“… .”

Mặc dù biết đối phương là đang an ủi mình, nhưng nghe đến lời này, Chính Minh sắc mặt ít nhiều hay là dễ nhìn chút.

Hắn quay lại thân, nhìn về phía Chính Hà.

“Ngươi tới làm gì?”

“Sư phụ nhận được tin tức, Oán Ngấn âm khí thiên trụ bộc phát, các nơi xuất hiện quy mô nhỏ r·ối l·oạn, phía quan phương tổ chức đội ngũ trấn áp phong ấn, điều tra tình hình thực tế, chúng ta cần ra người gia nhập.” Chính Hà nói.

“Ta hiểu được, Chính Doanh đâu?”

“Nàng dẫn người tham gia một nhiệm vụ khác. Lần này là chính chúng ta xung quanh phiền phức. Sư phụ có ý tứ là, vừa vặn xung quanh tấp nập xuất hiện Oán Ngấn, để cho chúng ta mang Chính Nhu đi nhìn thử một chút.”

“Đài Châu phụ cận a… Ta hiểu được.” Chính Minh gật đầu.

Hắn đồng thời ánh mắt nhìn về phía Vu Hoành, người sau gật gật đầu.

“Không cần chuẩn bị cái gì a?” Vu Hoành liền vội hỏi.

“Vậy liền xuất phát.”

“Chuẩn bị? Giữa ban ngày không có thứ gì.” Chính Minh lắc đầu.

Giữa ban ngày?

Vu Hoành hơi nghi hoặc một chút.

Nhưng sự nghi ngờ này, rất nhanh liền theo hắn nửa giờ sau, đến một chỗ ở vào trong núi rừng biệt thự biến mất.

Trong biệt thự cửa sổ bị màu đậm màn cửa che lấp đến cực kỳ chặt chẽ, một tấm trắng noãn trên giường lớn, nằm một cái bị xích sắt gắt gao trói lại lông đỏ thiếu niên.

Thiếu niên diện mục dữ tợn, bị ngăn chặn miệng không ngừng phát ra gầm rú gào thét, hắn tứ chi bị trói tại kết cấu bằng thép trên giường, nhưng cuối cùng như vậy, cả người cũng tựa như bánh phao đường, không ngừng nâng lên lại nện xuống, nâng lên lại nện xuống.

“Hài tử nhà ta từ khi vào tuần lễ trước bắt đầu, lại đột nhiên nửa đêm len lén cầm trong phòng bếp thịt tươi ăn, ban đêm bảo mẫu phát hiện còn bị hắn cắn b·ị t·hương cổ, ta cùng lão bà của ta mời không ít bác sĩ tới, đều không cách nào xem trọng… . Lần này là thực sự không có biện pháp, chỉ có thể… .”

Nam chủ nhân là cái khí chất nho nhã trung niên nhân sĩ thành công, mang theo kính mắt, thân mang cùng loại đường trang trường bào tím đen, trong tay xử lấy một cây chất gỗ Long Đầu Quải Trượng.

“Là lây dính âm khí không… Hẳn là càng mạnh một chút oán khí.”

Chính Minh dẫn đội, Chính Hà cùng Vu Hoành đi theo ở phía sau, nhìn hắn lên tiếng.

“Không coi là chuyện lớn.”

Hắn đến gần giường lớn, ở chung quanh một nhóm người nhìn soi mói, đột nhiên xuất thủ như điện, chớp mắt tại thiếu niên cái trán vỗ.

Trong chốc lát, một đạo chim bay màu bạc từ phía sau hắn ngưng tụ mà ra, nhào vào trên người thiếu niên, từ nó trên vai mổ lên một sợi nhàn nhạt xám đen khí tức.

Khí tức vừa ra, thiếu niên kia một chút liền an tĩnh lại, hai mắt bỗng nhiên lật lên, lập tức đã hôn mê, bất động.

“Được rồi.” Chính Minh trầm giọng nói.

“Cái này kết thúc.” Nam chủ nhân có chút mắt trợn tròn. Hắn nhưng là mời không biết bao nhiêu danh y cùng pháp sư sang đây xem, kết quả đều từng cái biểu thị bất lực, cuối cùng mới nghe người ta đề cử, tìm bản địa đạo mạch Thanh Trần quan.

Kết quả…

“Đúng vậy a, chỉ là dính điểm khí tức, phí tổn 200. 000, chuyển cho người phía sau liền tốt.” Chính Minh thản nhiên nói.

“Ngạch… Tốt, tốt.” Nam chủ nhân liên tục gật đầu. Hắn chuẩn bị quan sát chờ xác định không sao, lại trả tiền.

Vu Hoành ở phía sau thấy rất rõ ràng.

Sợi khí tức kia, người bình thường căn bản nhìn không thấy, bọn hắn cũng nhìn không thấy chim bay màu bạc.

Hắn ngược lại là không nghĩ tới, những cái kia bị hắn nhẹ nhõm đánh tan chim bay màu bạc, thế mà như thế dùng tốt.

“Ngươi đến một dạng nhẹ nhõm. Nhưng khẳng định không bằng Chính Minh sư huynh chiêu này nhanh gọn dùng ít sức.” Chính Hà ở một bên nhỏ giọng nói.

“Hắn Ngân Tước Thuật có thể chia tách thành rất nhiều tiểu thuật thức đơn độc sử dụng, đơn dùng tiểu thuật thức tiêu hao vô cùng ít ỏi, chỉ có chúng ta sử dụng thuật thức một phần mấy chục.”

“Thì ra là thế.” Vu Hoành gật đầu.

Rất nhanh, ba người rời đi, đi hướng nhà thứ hai.

Chỗ thứ hai là cái có chút cổ xưa lầu trọ.

Xảy ra chuyện chính là một cái khuôn mặt tiều tụy, hốc mắt hãm sâu tuổi trẻ dân đi làm nữ sinh.

Nàng mỗi đêm đều sẽ ngủ không yên, một khi ngủ liền sẽ cảm giác có tảng đá lớn đặt ở nàng lồng ngực, để nó thở không ra hơi.

Chính Minh cho nàng một đạo chính mình vẽ phù lục, sau đó để nó đốt cháy sau lẫn vào trong nước uống hết, liền hoàn toàn sự tình.

Trong nhà trọ từng tia khí tức âm trầm cấp tốc tiêu tán.

Tiếp theo, Vu Hoành đi theo Chính Minh tới tới lui lui chạy bốn cái bản án, có là phối hợp cảnh sát giải quyết, có là đạo quán khách hành hương thỉnh cầu, cũng có người giàu có tốn nhiều tiền mời bọn họ tới cửa.

Nhưng những bản án này, đều không ngoại lệ, đều không có nhìn thấy chân chính Oán Ngấn xuất hiện, đừng bảo là hắc tai như thế ngưng tụ thành thực thể, liền ngay cả Hoàng Tùng đảo bên trên mập mạp loại kia, đều không nhìn thấy một cái.

Vu Hoành càng là đi theo, liền càng là nghi hoặc, sắp trời tối lúc, hắn rốt cục nhịn không được hỏi lên.

“Oán Ngấn quá yếu? ?” Chính Hà vô cùng ngạc nhiên. Ngồi tại trở về trong xe, nàng nhìn xem sắc mặt chân thành, không giống như là đang giễu cợt Vu Hoành, bỗng nhiên trong mắt toát ra thật sâu vô lực.

“Đây chính là đỉnh cấp thiên tài thế giới a…” Nàng thấp giọng thì thào, nhìn xem Vu Hoành, một chút cảm giác được, chính mình cùng bọn hắn, có lẽ từ vừa mới bắt đầu liền không ở vào một thế giới.

“Không kém a? Cũng chỉ là thanh trừ âm khí, oán khí, thật vất vả gặp được một cái có chút động tĩnh, kết quả bị sư huynh một cái Ngân Phi Điểu liền tách ra.” Vu Hoành chân thành nói.

“… Ngươi có nghĩ tới hay không, có lẽ không phải bọn chúng yếu… .” Chính Hà nhìn xem Vu Hoành, cũng nhìn thấy tại bất đắc dĩ cúi đầu Chính Minh, chỉ có thể mở miệng giải thích.

“Ngươi nói là là chúng ta quá mạnh rồi? “Vu Hoành nói tiếp.

“Đúng… Thế giới này nếu là mỗi ngày đều có ngươi nói loại trình độ kia Oán Ngấn ẩn hiện, cái kia dân gian đã sớm đại loạn. Hoàng Tùng đảo loại tình huống kia, đã là trong truyền thuyết đại hung chi địa, là phi thường khó được xuất hiện tình huống ác liệt, không phải tùy tiện liền có thể gặp phải.”

Chính Hà một mặt bất đắc dĩ giải thích.

“Bình thường thời gian, cơ bản đều là những này khu trục âm khí oán khí, giải quyết Tiểu Oán Ngấn vụ án nhỏ… Nếu không ngươi để những đệ tử bình thường kia sống thế nào? ?”

Vu Hoành hiểu rõ gật đầu.

“Thì ra là thế, thụ giáo.”

“Chờ ngươi về sau kinh lịch nhiều, liền biết. Thế giới này không phải ngươi tưởng tượng nguy hiểm như vậy.” Chính Hà vô lực nói.

“Minh bạch.” Vu Hoành gật đầu lần nữa.

Sau đó mấy ngày, chính là hắn thử nghiệm tự mình ra tay giải quyết bản án.

Một tòa hai bên hoàng tường bờ biển trong biệt thự.

Màu trắng trong phòng ngủ.

Chính Minh, Chính Hà, Vu Hoành, ba người đều tại.

Lúc này Vu Hoành đứng ở bên phải bên tường, nhìn chăm chú lên trên tường treo lơ lửng một bộ nhi đồng bức tranh.

Vẽ lên là một cái toàn thân đen kịt, hai mắt huyết hồng, khóe miệng đồng dạng chảy ra máu tươi dữ tợn quái nhân.

Quái nhân không có tóc, đứng tại một tòa hai tầng trước biệt thự, quay đầu nhìn về phía ngoài tranh.

“Mặc dù biết là cái không đến 10 tuổi tiểu nữ hài vẽ. Nhưng không thể không nói… .” Vu Hoành đưa tay nhẹ nhàng chạm đến vải vẽ.

“Vẽ đến thật đúng là rất tốt.”

“Hiện tại ta nên xử lý như thế nào?” Hắn quay đầu nhìn về phía hai người.

“Vận chuyển đạo pháp, cảm thụ khí tức, sau đó tìm ra điểm mấu chốt, khống chế ngươi Khủng Cụ Chi Ảnh xuất thủ, cầm ra tới.” Chính Minh trầm giọng nói.

“Minh bạch.” Vu Hoành gật đầu, thu tay lại, chớp mắt bóp ra Phục Tổn thủ ấn.

Xùy!

Yếu nhất Quỷ Ảnh người áo trắng xuất hiện tại phía sau hắn, cùng hắn cùng một chỗ đưa tay, chạm đến đang vẽ bày quái nhân bộ mặt vị trí.

Xùy!

Trong chốc lát, một loại đốt cháy khét chất thịt mùi thối từ vải vẽ bên trong phiêu tán đi ra.

Vu Hoành đầu ngón tay, phảng phất băng dính đồng dạng, dính ra một sợi màu xám đen sương mù. Sương khói kia tại trên tay hắn còn ý đồ điên cuồng vặn vẹo, giãy dụa, muốn tránh thoát trói buộc.

Phốc.

Vu Hoành một tay bóp, Quỷ Ảnh cùng hắn cùng một chỗ nắm tay, đem cái này một sợi sương mù triệt để bóp nát.

“Tiếp xuống chính là chuyện của người khác, bọn hắn phụ trách điều tra nơi này oán khí là từ đâu tới, chúng ta chỉ cần thời khắc sống còn tới lộ mặt, giải quyết phiền phức là được.” Chính Hà nói rõ nói.

“Như thế một chút, chính là 200. 000… Ta lần đầu cảm giác, kiếm tiền thật đơn giản.” Vu Hoành cảm thán nói.

Chương 302: Mới đầu (2)

Chương 302: Mới đầu (2)

“Đối với chúng ta đơn giản, nhưng đối với người khác muôn vàn khó khăn.” Chính Hà nói.

“Cái này thu phí rất hợp lý. Chúng ta còn tính là công khai ghi giá, tính tiện nghi.

“Ta minh bạch.” Vu Hoành đi đến gian phòng này cửa sổ, ra bên ngoài nhìn.

Phía dưới là một cái hình vuông bể bơi, bên ao ngồi mấy cái đồ tắm nam nữ trẻ tuổi, tựa hồ là nơi này chủ nhà tiểu bối.

Gió biển thổi phật, nhiệt độ không khí tiết trời ấm lại, ước chừng đến hai mươi mấy độ bộ dáng.

Đột nhiên Vu Hoành nhìn thấy, bên bể bơi ngồi một người có chút quen mắt.

Lại nhìn kỹ, lại là trên Hoàng Tùng đảo gặp qua Tống Tư Ngữ. Hắn nhận ra đối phương, nhưng đối phương lần này lại không nhận ra hắn.

Bởi vì hắn hiện tại biến hóa dù sao cũng hơi lớn, một thân đạo bào màu trắng, tóc xõa xuống, cường tráng cơ bắp đại bộ phận đều bị che lại, khí chất từ trước đó huấn luyện viên thể hình, biến thành hơi đáng chú ý cường tráng đạo trưởng.

Trong lúc này khoảng cách có chút lớn, lại thêm khuôn mặt vốn là không có nhiều đặc sắc, chính là mặt đại chúng, không có nhận ra độ cũng rất bình thường.

“Đi thôi, cần phải trở về.” Chính Hà nói, ” vừa mới thu đến tin nhắn, Bách Tùng đường phố số 122 có bản án. Lần này là cái lớn.”

“Lớn?” Vu Hoành theo một chút bản án, tự nhiên có thể nghe ra cực kỳ có ý tứ gì.

Bình thường vụ án nhỏ chính là đại biểu nhiễm âm khí oán khí loại hình, lớn thì là đại biểu có án mạng.

“Đi thôi, đi xem một chút.” Chính Minh thở hắt ra.

“Âm khí thiên trụ xuất hiện, bản án liền trở nên nhiều hơn.”

Ba người cấp tốc rời đi biệt thự, đến tiếp sau giao cho Thanh Trần quan người bình thường viên kết thúc công việc.

Vu Hoành cũng không cùng Tống Tư Ngữ chào hỏi, dù sao đối phương cùng hắn đúng là người của hai thế giới.

Đón xe hơn mười phút về sau, ba người tại dẫn đường đạo nhân dẫn đầu xuống, đi vào một nhà lấy hắc hồ điệp là đặc sắc hoa văn ban đêm quầy rượu trước cửa.

Quầy rượu bên ngoài sớm đã kéo lên dây cảnh giới, có cảnh sát đang duy trì trật tự.

Chính Minh dẫn đầu đi ở trước nhất, nhưng ở tiến quầy rượu trong nháy mắt, hắn bỗng nhiên bước chân dừng lại, nhìn thấy khung cửa bên cạnh treo một tấm màu vàng đất tảng đá mặt nạ.

“Mặt nạ này là lúc nào? Không phải trước kia nơi này có a?” Hắn nhìn về phía bên người một tên nhân viên cảnh sát.

“Không phải. A? Vừa mới mai mối thời điểm còn không có tới? Ai vụng trộm chạy vào treo lên.” Nhân viên cảnh sát hơi nghi hoặc một chút nhìn xem tấm này màu vàng đất mặt nạ giải thích.

Chính Minh sắc mặt khó coi, đưa tay ngăn lại dự định vào xem Vu Hoành

“Vụ án này, chúng ta tiếp không được… Thật có lỗi, phiền phức chuyển cáo Tạ cục trưởng một tiếng.”

“? ? Cái này…” Nhân viên cảnh sát có chút mộng bức.

Nhưng không đợi hắn nói chuyện Chính Minh liền kéo lại Chính Hà cùng Vu Hoành, quay người trở lại trên xe.

“Đi trước, trở về lại giải thích.” Hắn thấp giọng nói.

Vu Hoành đè xuống trong lòng nghi hoặc, ngậm miệng không nói, lẳng lặng chờ đợi.

Một mực đến xe về tới Thanh Trần quan, tiến vào đạo quán sau đại môn, Chính Minh mang theo hai người đi vào phía bên phải một căn phòng, mở ra trên tường một cái chốt mở nhỏ.

Nhất thời một trận nhỏ xíu vù vù âm thanh khuếch tán vang lên.

“Tốt, hiện tại có thể nói.” Hắn thở hắt ra.

“Đến cùng chuyện gì xảy ra, sư huynh? Chẳng lẽ lại là có cái gì cường hãn Oán Ngấn không có cách nào giải quyết?” Vu Hoành nhịn một hồi lâu, lúc này cấp tốc mở miệng.

“Không phải.” Chính Minh lắc đầu.

Hắn mắt nhìn Chính Hà, đối phương giống như hồ kịp phản ứng, nhớ ra cái gì đó.

“Chính Nhu, ngươi biết, tại chúng ta Đài Châu, trừ ra ta Thanh Trần quan bên ngoài, còn có cái gì tương tự lực lượng tồn tại a?”

“Không rõ ràng…” Vu Hoành lắc đầu.

“Vậy ta hiện tại nói cho ngươi.” Chính Minh thần sắc nghiêm nghị.

“Tại Đài Châu xung quanh địa khu, trừ Thanh Trần quan, còn có một nhà thế lực tương đương cường hãn đặc thù tổ chức —— Nê Thai giáo.”

Nê Thai giáo?

Vu Hoành tựa hồ nghe nói qua cái tên này.

“Rất mạnh a? Có thể làm cho sư huynh ngươi cũng chủ động tránh lui.”

“Rất mạnh, tại xung đột qua rất nhiều lần sau chúng ta cùng Nê Thai giáo tạo thành tiềm ẩn ăn ý, chỉ cần bọn hắn không quá phận, chúng ta gặp được bọn hắn tiêu ký qua bản án, cũng sẽ thu tay lại lược qua.” Chính Minh giải thích.

“Đây là sư phụ quyết định của bọn hắn?” Vu Hoành nhíu mày hỏi.

“Là toàn thể sư trưởng quyết định. Mặc dù trước đó chi phát sinh qua xung đột nhỏ, nhưng chúng ta điều tra đến, Nê Thai giáo thực lực so với chúng ta trong tình báo phải cường đại quá nhiều.” Chính Hà tiếp lấy hỗ trợ giải thích.

“Minh bạch, ta sẽ chú ý. Tiêu ký chính là tấm kia màu vàng đất mặt nạ đúng không?” Vu Hoành ngược lại là đối với cái này không quan trọng, một tổ chức trưởng thành lớn mạnh, vốn cũng không khả năng ngay từ đầu liền không sợ hãi, gặp ai không đúng liền đi lên chọi cứng.

“Trừ ra cái này, ta Thanh Trần quan tại Đài Châu cùng xung quanh, đều có đầy đủ uy tín, điểm ấy không cần lo lắng.” Chính Hà nói bổ sung.

Vu Hoành mắt nhìn Chính Minh, gặp nó sắc mặt không phải rất dễ nhìn, liền cũng lấy cớ nghỉ ngơi, lên tiếng cáo từ.

Đi ra đạo quán.

Hắn ngồi xe hướng trong nhà chạy, so với Chính Minh đối với Nê Thai giáo khó chịu, hắn quan tâm hơn nhà mình doanh địa hôm nay cường hóa kết thúc.

Hôm nay sau khi kết thúc, hắc ấn liền có thể mở ra kế tiếp cường hóa hạng mục.

Mà lâm về trước, hắn còn muốn làm một chuyện.

Sau một giờ.

Vũ Mặc đạo nhân trong biệt thự.

Vũ Mặc hất lên quần áo, nhìn xem đột nhiên tới cửa một người bái phỏng Vu Hoành, hơi kinh ngạc

“Hôm nay làm sao sớm như vậy liền kết thúc? Ngươi không phải tại cùng Chính Minh bọn hắn giải quyết bản án a?”

Hắn nhìn sắc trời một chút vừa mới đến xế chiều thời gian. Thái dương màu sắc mới biến đỏ, còn chưa xuống núi.

“Là như vậy…” Vu Hoành đem Nê Thai giáo cùng Chính Minh nói tới sự tình miêu tả dưới.

“Cái này a, bình thường, bọn ta cùng Nê Thai giáo cũng sống chung hòa bình rất nhiều năm, vẫn luôn là nước giếng không phạm nước sông, việc này coi như cho bọn hắn một bộ mặt, bọn ta không dính vào.” Vũ Mặc không cảm thấy đây là việc đại sự gì.

“Vậy là tốt rồi, còn có một chuyện khác, đệ tử muốn thỉnh giáo sư phụ.” Vu Hoành cũng không thấy đến lớn bao nhiêu vấn đề, hắn tới đây mới bao lâu, không hiểu rõ tình huống dưới, tự nhiên càng sẽ không để ý những thứ này.

“Ừm, ngươi nói.” Vũ Mặc những ngày này mặt ngoài cùng quan chủ Vũ Ngấn bọn người, một bộ chúng ta tiếp tục nghỉ phép tiếp tục này dáng vẻ, trên thực tế, tất cả mọi người đang len lén chú ý Vu Hoành biểu hiện.

Tại phát hiện hắn biểu hiện phi thường bình thường, thực lực vận dụng cũng phi thường cường hãn về sau, Thanh Trần quan phía trên Vũ chữ lót bọn họ lập tức đều nhẹ nhàng thở ra.

Hiện tại Vu Hoành chủ động gặp mặt đưa yêu cầu, hắn không chỉ không có cảm thấy phiền phức, ngược lại cảm thấy cao hứng.

Bởi vì đưa qua trợ lý sinh hoạt, Vu Hoành không động vào. Ngày bình thường ăn uống cái gì mỹ thực, hắn cũng không quan trọng. Mỗi ngày không phải đi theo học bản án, chính là ở lại nhà khổ luyện tu hành.

Loại này khổ hạnh tăng giống như sinh hoạt, ngay từ đầu còn để Vũ Mặc bọn hắn có chút vui vẻ, dù sao sư trưởng nha, ai

không nguyện ý nhìn thấy đồ đệ mình chăm chỉ chăm chú tu hành?

Nhưng thời gian dài, mọi người liền có chút bỡ ngỡ.

Một cái trừ ra tu hành bên ngoài, không có bất kỳ cái gì yêu thích người, nhất định là có lực lượng càng thêm cường đại tại đè ép hắn, đè ép mỗi ngày tiến hành khô khan tu hành, đè ép hắn từ bỏ hết thảy giải trí buông lỏng yêu thích, đi không ngừng khổ tu.

Như vậy nguồn lực lượng cường đại này, là cái gì.

Bọn hắn không rõ ràng.

Mà bây giờ Vu Hoành mở miệng đưa yêu cầu, ngược lại là có thể làm cho mọi người buông lỏng chút.

Một cái còn có d·ụ·c vọng người, chung quy tâm tư sẽ không thâm trầm như vậy.

“Là như thế này, đệ tử muốn hỏi một chút, nếu như ở bên ngoài gặp được rất thích hợp ta Thanh Trần quan đạo pháp người, đệ tử có thể hay không truyền thụ đạo pháp cho bọn hắn, đem bọn hắn thu nhập môn tường?” Vu Hoành trầm giọng hỏi.

“Cái này muốn nhìn ngươi có phải hay không đã xuất sư.” Vũ Mặc cười, “Trên thực tế, bản môn đạo pháp không phải là vì chúng ta mà bảo hộ, mà là vì phía ngoài người bình thường mà thiết kế lập giữ bí mật trật tự, về phần nguyên nhân ngươi cũng biết, cũng không muốn nói nhiều.”

Hắn dừng một chút.

“Ngoài ra còn có cái phương pháp, ” hắn cũng không hỏi Vu Hoành có hay không có thể đem người tới đạo quán, liền tiếp theo nói đi xuống.

“Đó chính là thu làm ngươi mạch này, cũng tức là thu hoạch chính ngươi đệ tử. Điểm ấy, lấy thực lực của ngươi có thể thực hiện. Trên lý luận bất kỳ người nào đều có thể tự hành thu đồ đệ, điểm ấy chúng ta không có hạn chế. Mà đạo pháp truyền thụ về sau, ngươi thu đồ đệ liền tự nhiên xem như ta Thanh

Trần quan chi nhánh nhất mạch ký danh. Nhưng đạo pháp có thể truyền, thuật thức không được. Cần đến đạo quán chính thức ghi chép sách về sau, trở thành đệ tử chính thức, mới có thể có đến truyền thụ."

"Minh bạch…" Vu Hoành hiểu rõ, hắn đây là đang vì một bên khác thế giới Hi Vọng thành hỏi thăm tình huống.

"Ngươi đây là muốn nhận đồ đệ?" Vũ Mặc có chút buồn cười hỏi.

"Có chút, dù sao nhìn thấy có hạt giống tốt tại, có chút nhịn không được." Vu Hoành giả ngu cười nói.

"Ngươi khẩu khí này… Lấy bản lãnh của ngươi, chuyện sớm hay muộn, nhưng nhớ lấy đừng ảnh hưởng tự thân tu vi." Vũ Mặc bật cười căn dặn.

"Minh bạch, tuyệt đối sẽ không." Vu Hoành gật đầu.

Hắc Phong doanh địa.

Hàn phong gào thét, tuyết trắng bao trùm toàn bộ doanh địa, cơ hồ nhìn không ra bao nhiêu nguyên bản thạch bảo phế tích vết tích.

Sơn động phòng an toàn chung quanh, lúc này lam quang lập loè, Chính Nguyên nguyên không ngừng hóa thành sương mù xông lên bầu trời.

Phòng an toàn trước cửa.

Một người mặc màu trắng trang phục phòng hộ yểu điệu thân ảnh, đang lẳng lặng xuyên thấu qua quan sát cửa sổ, đảo ngược xem xét tình huống bên trong.

Lam quang chiếu vào trên mặt tuyết, phản xạ ra càng thêm đều đều tản quang, chiếu sáng chung quanh tứ phía.

Thân ảnh vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve cửa lớn tính chất.

Sau đó lại thu tay lại, quay người hướng Chung Cực Chi Môn nhìn lại.

Nhìn một hồi về sau, nàng từ từ đi hướng Long Tích sào huyệt chỗ sơn động. Nhưng còn chưa đi đến, liền bị một mảnh sáng lên màu đỏ tươi con mắt định trụ, không còn hướng phía trước.

Đứng tại Long Tích động miệng hồi lâu, thân ảnh vẫn là không có đi vào, xoay người, hướng doanh địa đi ra ngoài.

Rất nhanh, nàng liền ra nguyên bản nội viện ngoại viện phạm vi, đi vào lam quang cùng hắc vụ hỗn tạp lẫn lộn trung hoà khu vực.

Từng đầu Quỷ Ảnh tại nàng bên người hiển hiện, lại quỷ dị không chút nào công kích nàng.

Theo rời đi khoảng cách từ từ biến xa, thân ảnh đột nhiên dừng lại, ngẩng đầu, trước nhìn.

Nơi xa một đạo mơ hồ không rõ đen Trùng Nhân, xuất hiện tại nàng ngay phía trước.

Trùng Nhân thân là cấp tám cao nguy hắc tai, lúc này thấy được nàng, thế mà hoàn toàn không để ý tới đồng dạng, từ nó bên người sượt qua người, nhào về phía Chung Cực Chi Môn.

Rất nhanh, nó liền cùng lam quang lập loè một áo lam người đội mũ trùm đối đầu, cả hai một cái thần tốc, một cái phất tay liền có thể phạm vi bao trùm đóng băng, ngươi tới ta đi dưới, đánh cho tương đối kịch liệt.

Thân ảnh nhìn một hồi, tựa hồ cảm thấy không thú vị, liền muốn tiếp tục hướng phía trước.

Đột nhiên nàng bước chân dừng lại, tựa hồ cảm giác được cái gì, quay người lại hướng phía phía doanh địa trở về.

Sau mười phút…

Soạt.

Vu Hoành đẩy ra ngăn chặn cửa sơn động tảng đá, nhìn về phía bên trong trung thực ôm đầu gối mà ngồi Trương Khai Tĩnh.

“Nhìn ngươi trải qua cũng không tệ lắm, không có sinh bệnh liền tốt.”

Âm lên trăm độ cực đoan nhiệt độ thấp, bên ngoài rất nhiều thứ đều đã bị đông cứng hỏng.

Đối phương ra ngoài cũng là tìm không thoải mái.

Vu Hoành quét mắt trao quyền cho cấp dưới tiến đến vật tư, vốn cho rằng mấy ngày không đến, bên trong có thể sẽ rất bẩn.

Thật không nghĩ đến.

Vẫn rất sạch sẽ.

“Đi theo ta, đưa ngươi đi một nơi.” Hắn nhìn về phía Trương Khai Tĩnh, trầm giọng nói.

“Đi đâu?” Trương Khai Tĩnh từ từ đứng người lên, ánh mắt bình tĩnh đinh lấy Vu Hoành.

“Cùng đi theo là được.” Vu Hoành thở hắt ra, hắc ấn bên kia còn có mười mấy phút cường hóa kết thúc, vì tránh đi bị tiểu gia hỏa này phát hiện, hắn dự định trước tiên đem người mang đi ra ngoài.

Không biết thế nào, hắn luôn cảm thấy, Trương Khai Tĩnh đối mặt hết thảy đều tỉnh táo trấn định đến quá mức.

Rất nhanh, hai người rời đi sơn động.

Tại trải qua phòng an toàn sơn động lúc, Vu Hoành đột nhiên ánh mắt quét đến, chính mình phòng an toàn cửa ra vào, có hai cái còn chưa kịp biến mất dấu chân.

Hắn ánh mắt ngưng tụ, biết có người đến qua nơi này.

Từ dấu chân lớn nhỏ, hẳn là hình thể thân cao không lớn, mà chung quanh có này khả năng, chỉ có Trương Khai Tĩnh.

Nhưng hắn ngăn cửa tảng đá khoảng chừng nặng ba, bốn trăm cân… Còn cùng mặt đất băng tuyết ngưng kết liền tại cùng một chỗ. .

Nàng là thế nào đi ra, lại là làm sao như không có chuyện gì xảy ra trở về, đem hết thảy trở về hình dáng ban đầu?

Chương 303: Tên (1)

Chương 303: Tên (1)

Chú ý tới dấu chân, Vu Hoành trên mặt bất động.

Nếu như là đứng đầu nhất người cường hóa người biến dị, có lẽ có này khả năng. Trương Khai Tĩnh, có lẽ cũng có cái này tố chất.

Dọc theo doanh địa lối ra, hắn một đường đem người đưa đến bưu cục bên kia, tìm vài thứ cho nàng điểm một đống lửa, làm sưởi ấm.

Sau đó chính mình mới trở về doanh địa chờ đợi hắc ấn cường hóa kết thúc.

Tiếp cận năm tháng cường hóa, đến tận đây rốt cục sắp hoàn thành.

Sau khi trở về, đứng tại sơn động phòng an toàn cửa ra vào, Vu Hoành tắm rửa lấy phong tuyết, lẳng lặng nhìn chăm chú sơn động cửa lớn.

Một phút đồng hồ.

Hai phút đồng hồ.

Bốn phút…

Bạch!

Trong chốc lát, toàn bộ sơn động cửa lớn mơ hồ một cái chớp mắt.

Sau đó rất nhanh, sơn động trên cửa cùng chung quanh một vòng, đồng thời thấm vào ra một tầng nhàn nhạt màu xám đen.

Vu Hoành chú ý tới, trước đó còn có một chút rất nhỏ khe hở, lúc này cũng bị mất, cửa lớn biến thành liền thành một khối, cùng xung quanh nham thạch liền cùng một chỗ.

Hắn cúi đầu mắt nhìn mu bàn tay hắc ấn, cầm chìa khoá dự định mở cửa, lại phát hiện chìa khoá cũng thay đổi cái dạng, biến thành một cây hình trụ sự vật, đỉnh khảm nạm lấy đủ mọi màu sắc cùng loại nhỏ vụn bảo thạch tinh thể.

Cắm vào khóa cửa, thay đổi.

Răng rắc.

Vu Hoành kéo ra cửa lớn, nhìn về phía bên trong chờ mong đã lâu sơn động phòng an toàn.

Theo cửa bị không ngừng rộng mở. Vu Hoành cũng nhìn thấy tình hình bên trong.

Một tầng bài trí vẫn không thay đổi, nhưng vách tường cùng mặt đất toàn bộ đều trở nên sáng bóng sạch sẽ, phảng phất ngoài định mức dát lên một tầng màu bạc hơi mờ nước sơn.

Hắn đi vào, đóng cửa lại.

Răng rắc.

Ông.

Theo đóng lại tốt trong nháy mắt.

Toàn bộ sơn động tự động phát ra nặng nề rất nhiều xiềng xích tốt bánh răng vang động thanh âm.

Sau đó cửa lớn phốc một chút, đóng lại đến càng c·hết rồi.

Vu Hoành nhìn một chút nhìn như không có thay đổi gì cửa lớn, quay người cấp tốc hạ tầng hầm.

Ba cái tầng hầm đều hợp thành một thể bị đả thông đến cùng một chỗ.

Lúc này tầng hầm dựa vào phải vách tường cuối cùng, đứng thẳng lấy một cái cột đá màu đen, phía trên khảm nạm lấy một

cái màu đen chất gỗ bánh lái.

“Đây không phải trên thuyền đen đồ vật a?” Vu Hoành trong nháy mắt nhận ra cái đồ chơi này.

Không chỉ như vậy.

Hắn tại bánh lái phía trên, còn chứng kiến một cánh trong suốt cửa sổ pha lê.

Đó là một cánh hình bầu d·ụ·c cửa sổ, xuyên thấu qua pha lê có thể nhìn thấy bên ngoài nhìn không thấy bờ màu đen.

Chờ chút! Nước sông? Màu đen? ?

Vu Hoành sững sờ, trong nháy mắt cảm giác không đúng.

“Nơi này là tầng hầm, song song đối với ấn hẳn là phía ngoài dưới mặt đất a? Thế nào lại là Hắc Hà? ?”

Hắn ẩn ẩn trong lòng dâng lên một tia ý nghĩ, liền vội vàng tiến lên, tay vịn bánh lái, đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn ra phía ngoài.

Nước sông màu đen không ngừng quay cuồng phun trào, trên không của mặt sông tràn đầy khói đen che phủ.

Đây chính là trên thuyền đen nhìn thấy xung quanh cảnh sắc.

Chỉ bất quá hắn trước đó là tại bến tàu mới vừa lên thuyền thời điểm nhìn thấy, nhưng ở nơi này, lại là tại chính mình doanh địa trong tầng hầm ngầm.

‘Xem ra quả nhiên xong rồi!’ Vu Hoành tâm tình thư sướng đến cực điểm, thành công đem thuyền đen đặt vào doanh địa phòng an toàn hệ thống bên trong. Ý vị này, hắn về sau hoàn toàn có thể đem doanh địa xem như là càng lớn một chiếc thuyền, mang theo hắn di động tứ xứ.

Buông ra bánh lái, Vu Hoành vừa nhìn về phía một chỗ khác tầng hầm.

Sát nhập sau tầng hầm, khoảng chừng một tầng hai cái, lớn như vậy diện tích.

Thuyền đen bánh lái cùng cửa sổ, ở vào tầng hầm góc bên phải .

Mà tầng hầm góc bên trái, thì là đồng dạng tại trên mặt tường khảm nạm một cái tương tự màu xám bạc sắt thép tay lái, cùng loại ô tô một dạng tay lái.

Đồng dạng, tại trên tay lái đá vuông trên vách, cũng có một cánh hình bầu d·ụ·c cửa sổ, thông hướng bên ngoài.

Xuyên thấu qua trong suốt pha lê, Vu Hoành lại lần nữa từ cửa sổ chỗ, thấy được bên ngoài hoang vu tràn đầy lam quang sương mù bầu trời cùng đại địa sơn lâm.

Đây chính là ngoài sơn động cảnh sắc.

Hắn còn chứng kiến bị tuyết bao trùm bao phủ, chỉ lộ ra mấy cái nóc nhà Bạch Khâu thôn.

Suy nghĩ một chút hắn lên trước một bước, nắm lại tay lái.

Nhẹ nhàng nhất chuyển.

Đùng.

Một tấm tràn ngập chữ nhỏ giấy trắng, từ dưới mâm mặt rơi ra.

Hắn nhặt lên triển khai xem xét, phía trên là thao túng hiện tại doanh địa này phòng an toàn sách hướng dẫn.

Cấp tốc quét mắt một lần, hắn nhấn xuống tay lái phía dưới một cái nút.

Răng rắc.

Một tiếng vang giòn, toàn bộ doanh địa lập tức vang lên trầm thấp vù vù âm thanh.

‘Đây là đem cái gì động lực cho trực tiếp vận chuyển đến đây. Đơn thuần trước đó máy điện h·ạt n·hân khẳng định còn thiếu rất nhiều.’ Vu Hoành không rõ ràng cho lắm bốn chỗ xem xét chung quanh, ý đồ tìm kiếm thanh âm nơi phát ra.

Rất nhanh, hắn liền ở tầng hầm một góc khác, phát hiện bị rõ ràng cường hóa vi hình máy điện h·ạt n·hân.

Máy điện h·ạt n·hân xác ngoài bề ngoài, tựa như dây leo giống như bò lên trên một mảnh sợi tóc màu đen giống như đường vân.

‘Xem ra là cùng thuyền đen động lực hạch tâm dung hợp. Khó trách muốn thời gian dài như vậy… Cái này xem ra xác thực vật siêu chỗ giá trị.’

Vu Hoành hài lòng gật đầu.

Trở lại tay lái trước mặt, thông qua cửa sổ nhìn ra ngoài.

Tiếng ông ông dần dần biến mất, thay vào đó, là toàn bộ phòng an toàn sơn động bắt đầu có chút lay động.

Sau đó.

Ô.

Theo một tiếng tựa như tàu thuỷ còi hơi tiếng vang.

Sơn động phòng an toàn bỗng nhiên dừng lại, sau đó ngoài cửa sổ cảnh sắc bắt đầu di động, hiển nhiên phù hợp tiến nhập di động hình thức.

Lúc này doanh địa bên ngoài.

Toàn bộ Hắc Phong doanh địa trên thân núi, đột nhiên phát ra rất nhỏ chấn động.

Ông.

Không bao lâu, ngọn núi chậm rãi phân tách xuống tới một đống lớn bất quy tắc hình tảng đá.

Tiếp theo, tảng đá kia liền dưới chân nhô ra, mọc ra bốn cái to lớn bánh xe, chậm rãi xông nơi xa di động, rời đi.

Doanh địa rời đi ước chừng mấy chục mét liền rất nhanh lại trở lại chỗ cũ, nghiêm ty mật khe hở phù hợp trở về.

Hết thảy, mới khôi phục nguyên trạng, thậm chí không nhìn kỹ, căn bản nhìn không ra di động qua khe hở.

Phong tuyết không đến hai phút đồng hồ, liền đem khe hở triệt để vùi lấp.

Trong tầng hầm ngầm.

Vu Hoành tâm tình thật tốt ngồi tại tay lái trước.

“Rốt cục có thể rời đi, nhưng Chung Cực Chi Môn còn ở nơi này, ta không có khả năng cách quá xa… Nếu không đến tiếp sau tu hành sẽ không rất thuận tiện.”

Hắn dựa theo sách hướng dẫn nhấn xuống một cái khác cái nút.

Két.

Trước mặt vách đá phía bên phải bỗng nhiên vỡ ra, lộ ra một khối mặt người lớn nhỏ màn ảnh máy vi tính.

Trên màn hình tự động biểu hiện toàn bộ doanh địa tình huống.

Màu đen bối cảnh dưới, một cái viên cầu trạng màu trắng phòng ở, chậm rãi lơ lửng, xoay tròn lấy.

Phòng ở mặt ngoài, lộ ra tựa như cắt ngang mặt biểu thị anime một khối nhỏ vết cắt.

Vết cắt bên trong, ba tầng phòng hộ phân biệt dùng hư tuyến chỉ thị đi ra.

‘1 —— ngoại tầng phòng hộ: Phong Hỏa Đồ Linh Trận đổi (bởi vì cực độ nhiệt độ thấp, sinh ra bộ phận công năng mất đi hiệu lực) ‘

‘2 —— trung tầng phòng hộ: Ứng Sơn văn minh phù văn trận (vẻn vẹn đối với hắc tai hữu hiệu) ‘

‘3 —— nội tầng phòng hộ: Đa trọng cường hóa vật liệu tường.’

Ba tầng phòng hộ dùng trắng, xám, đen, ba loại sắc thái phân chia tiêu ký đi ra. Tương đương rõ ràng.

Vu Hoành nhanh chóng một chút có hơn tầng phòng hộ, Phong Hỏa Đồ Linh Trận hơi mờ trận pháp lập tức phóng đại, tựa như lập thể mạng lưới.

“Còn tốt, chỉ là bay liên tục kém một chút, không ảnh hưởng chỉnh thể công năng.”

“Giải quyết căn cứ di động vấn đề, tiếp đó, nên bí pháp.”

Trở lại một tầng, ngồi trở lại bên bàn, Vu Hoành kết nối máy truyền tin, nghe bên trong tiếng xào xạc, ngược lại có không hiểu an lòng.

Nhấc bút lên, tại trên tờ giấy trắng viết ra Thanh Trần quan Quan Ngô Công đạo pháp, sau đó, hắn vươn tay đặt tại phía trên.

‘Cường hóa Quan Ngô Công, phương hướng: Tăng thêm đối với tu hành đạo pháp người năng lực chưởng khống, yêu cầu làm tất cả tu hành pháp này người, không có khả năng ra tay với ta phản bội. Một khi phản bội, công pháp hoàn toàn mất đi hiệu lực.’

Xùy.

Yêu cầu vừa mới truyền ra.

Trên mu bàn tay hắc tuyến lóe lên, phi tốc chảy vào mặt giấy.

‘Phải chăng cường hóa Quan Ngô Công?’

Hắc ấn phản hồi xuất hiện.

Đồng thời đếm ngược hiển hiện: 7 ngày 11 giờ 42 phút.

“Vâng.”

Vu Hoành trải qua gần năm tháng cường hóa, hiện tại lại nhìn mấy ngày thời gian, đơn giản cũng không phải là chuyện gì.

Trong nháy mắt, đếm ngược tại trên tờ giấy trắng nhảy lên lóe lên, bắt đầu tính toán.

Làm xong những này, Vu Hoành lại trở lại tầng hầm, ngồi vào thuyền đen bánh lái trước mặt, nhìn xem trên tường cửa sổ bên ngoài không ngừng khuấy động phun trào Hắc Hà.

‘Hiện tại, đi thử một chút trở về Hoàng Tùng đảo thế giới.”

Hắn lục lọi dưới, quả nhiên cũng ở nơi đây bánh lái phía dưới, tìm được cái cái nút.

Nhẹ nhàng đè xuống.

Xùy!

Nhất thời một mảnh hắc vụ tại trên cửa sổ pha lê chợt lóe lên.

Toàn bộ sơn động lại lần nữa rung động xuống, bắt đầu như cùng ở tại thật trên thuyền đồng dạng, có chút lay động

Ngay sau đó, ngoài cửa sổ nước sông màu đen bắt đầu từ từ về sau lưu động, ý vị này, sơn động bắt đầu trong Hắc Hà di động

Dưới loại tình huống này, doanh địa sơn động tại hiện thực hẳn là bộ dáng gì?

Bỗng nhiên Vu Hoành trong lòng dâng lên một tia hiếu kỳ.

Lúc này, hắn buông xuống bánh lái, cấp tốc trở lại một tầng, xuyên thấu qua cửa lớn quan sát cửa sổ nhìn ra phía ngoài.

Nhưng ngoài cửa sổ đen kịt một màu, hoàn toàn bị bóng tối bao trùm, cái gì cũng nhìn không thấy, phảng phất ngâm tại u ám Hắc Hà trong nước mơ hồ còn có thể nghe được có dòng nước soạt âm thanh, cùng nhỏ xíu đám Quỷ Ảnh tiếng nói chuyện.

‘Biến thành cùng loại tàu ngầm một dạng kết cấu rồi hả?’ Vu Hoành trong lòng suy đoán.

Đứng tại cửa ra vào chờ đợi trong chốc lát.

Rất nhanh.

Bành.

Toàn bộ sơn động khẽ chấn động, trên mặt tường vách trong sáng lên từng mảnh từng mảnh phức tạp hoa văn màu trắng, đó là Ứng Sơn văn minh đặc thù các loại phù trận phù văn.

Vu Hoành cấp tốc xuống đất tầng hầm xem xét.

Từ cửa sổ nhìn thấy toàn bộ sơn động ngừng lại.

Chung quanh khói đen che phủ dưới, bên ngoài mơ hồ có thể nhìn thấy một mảnh hoang vu dã bãi biển.

Đó chính là hắn gần nhất những thời giờ này một mực tại dùng ẩn nấp bãi biển. Ở vào Đài Châu nội thành vùng tây nam một đoạn trên đường ven biển.

'Trở về!' Vu Hoành trong lòng buông lỏng.

'Chỉ cần có thể đi tới đi lui bình thường, mặt khác đều không phải là cái vấn đề lớn gì.'

Một lần nữa trở lại một tầng, hắn mở cửa.

Bên ngoài một cỗ ấm áp không khí tràn vào đến, mang theo gió biển khí tức.

Hắn đi ra cửa lớn, dưới chân là một tiểu tiết lồi ra đi tảng đá, vừa vặn chỉ đủ một mình hắn đứng thẳng.

Thả người nhảy lên, hắn nhẹ nhàng rơi vào trên bờ biển, sau đó quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp trên mặt biển, hắc vụ quanh quẩn dưới, một cái phía trên là hình cầu, phía dưới là hình hộp chữ nhật quái dị vật thể, lẳng lặng trôi nổi trên Hắc Hà.

Cái này vật thể toàn thân bao trùm lấy màu xám trắng không biết tên chất liệu, mặt ngoài không ngừng có đường vân màu trắng ký hiệu sáng lên bạch quang, đối kháng chung quanh hắc vụ.

“Cái đồ chơi này… Mặc dù cường hóa, nhưng… Làm sao cảm giác ngoại hình có điểm giống nắp chén?” Vu Hoành không phản bác được.

Xác định có thể trở lại Hoàng Tùng đảo thế giới, hắn mới lại nhảy về sơn động, ngồi trở lại doanh địa. Sau đó lại đem Trương Khai Tĩnh tiếp trở về để đó nghỉ ngơi.

Bảy ngày sau.

Sơn động một tầng, Vu Hoành thân ảnh lại lần nữa xuất hiện tại bàn gỗ trước.

Hắn vươn tay, cầm lấy trên mặt bàn mới biến hóa ra tới một bản màu xanh đậm sách nhỏ.

‘Tới chậm điểm, cường hóa đã kết thúc.”

Vu Hoành nhìn một chút chung quanh trên bàn, xác định trong tay quyển sách nhỏ này, hắn là trước đó hắn tùy ý viết ra Quan Ngô Công cường hóa mà tới.

Đánh giá sách nhỏ, trang bìa in Quan Ngô Công ba chữ to.

Soạt.

Hắn cấp tốc lật ra tờ thứ nhất.

‘Quyển sách lại tên Quan Ngô Ngọc Linh Công, lấy Quan Ngô Công làm bản gốc căn cơ, dung hợp Vô Cực cung Ngự Linh Quyết cường hóa dung hợp mà tới. Người tu hành cần xác định vị thứ nhất tu luyện người, xác định về sau, đến tiếp sau bất luận cái gì tu luyện công này người, đều sẽ không nhưng đối với người thứ nhất xuất thủ. Như có trái với, sở tu công pháp sẽ triệt để mất đi hiệu lực, công lực tự loạn, chỉ có tán công.’

‘Chú thích: Bất luận cái gì đến tiếp sau người tu hành tu hành công này, đều đem cho vị thứ nhất tu luyện người ngưng tụ ra một tia linh quang. Linh quang càng nhiều, người tu hành lấy được bảo hộ cùng tăng cường cũng càng nhiều.’

Chương 304: Tên (2)

Vu Hoành thở hắt ra.

‘Không sai, ta muốn chính là cái này!’

Trên mặt hắn lộ ra vẻ hài lòng, tiếp tục lật xem đến tiếp sau.

Môn công pháp này, nó nguyên lý là hắn tu luyện về sau, sẽ sinh ra một loại tên là linh quang năng lượng đặc thù.

Loại năng lượng này có thể bám vào dung hợp tại bất luận cái gì tu hành Quan Ngô Ngọc Linh Công đạo pháp trên thân người.

Từ đó gia tốc nó tốc độ tu hành, đồng thời đối với nó đến tiếp sau người tu hành tự thân, sinh ra nhất định bảo hộ cùng thể chất tăng cường.

Sau đó mỗi cái tu luyện người đều hội luyện ra một tia linh quang, dung hợp tăng cường loại năng lượng này.

Thường cách một đoạn thời gian, tất cả mọi người linh quang đều sẽ trở về vị thứ nhất tu luyện trên thân người, dung hợp chiết xuất, tiếp theo tăng cường tất cả mọi người linh quang cường độ.

Trên lý luận, môn này mới cải tạo sau công pháp, xem như luyện càng nhiều người, càng lợi hại.

Về phần mặt khác, thì cùng Quan Ngô Công không có gì khác biệt, giống nhau là triệu hoán Khủng Cụ Chi Ảnh, đem nó vượt qua, đánh tan, sau đó khống chế.

Hết thảy hay là chín tầng, mỗi tầng luyện thành về sau, tinh thần là trước kia gấp đôi mạnh.

Chỉnh thể tới nói, xem như phổ thông Quan Ngô Công tăng cường bản.

Lấy được công pháp bí quyết, Vu Hoành không chần chờ, trước tiên liền tiến vào tầng hầm, bắt đầu một lần nữa tu hành một lần công pháp.

Hi Vọng thành.

Mô phỏng ánh nắng công suất lớn ánh đèn, đem tòa này nhiều t·ai n·ạn thành thị, từ sáng sớm trong ngủ mê tỉnh lại.

Trận trận tập thể d·ụ·c theo đài tiếng âm nhạc bắt đầu vang lên, thành sáng sớm duy nhất nhạc đệm.

“Trước đó nơi này tất cả mọi người thời gian, cũng đều càng ngủ càng muộn, về sau tại phát hiện giấc ngủ không đủ ảnh hưởng nghiêm trọng người trí nhớ cùng sức hiểu biết, cho nên cha ta lúc trước liền liên hợp mặt khác uỷ viên, xác định hiện tại toàn dân tĩnh dưỡng khâu. Quy định nhất định phải lúc nào đi ngủ, sáng sớm rèn luyện, cùng nghỉ trưa.”

Bây giờ đã là thứ nhất uỷ viên Trần Diệu Phong, bồi tiếp Vu Hoành đi vào Hi Vọng thành chỗ cao nhất, khoảng cách mô phỏng đèn tia tử ngoại gần nhất địa phương, quan sát tất cả.

“Rất tốt chính sách, đáng tiếc chân chính chấp hành đạt được hiệu quả, vẫn là phải nhìn người tính tự giác. Ngươi không có cách nào cưỡng cầu một người đi ngủ hoặc là nghỉ ngơi.” Vu Hoành đứng ở phía sau một điểm vị trí, hai tay ôm ngực, nhìn ra xa xa.

Bên cạnh hai người không có cảnh vệ, đối với tất cả mọi người tới nói, ở bên người Vu Hoành chính là bây giờ chỗ an toàn nhất.

“Nói đi, Vu Hoành ngươi là vô sự không lên Tam Bảo Điện, tuyệt sẽ không không có việc gì tới đi dạo.” Trần Diệu Phong cười nói.

“Ngươi ngược lại là hiểu rất rõ ta.” Vu Hoành bật cười, hắn vươn tay, xuất ra một bản tự mình sao chép xuống Quan Ngô Ngọc Linh Công bí bản.

Bản này tự nhiên là đoạn tích qua.

Mới Quan Ngô Ngọc Linh Công so với hắn tưởng tượng muốn đơn giản, kỳ thật chính là nguyên bản trên cơ sở, tại cuối cùng đột phá lúc, nhiều hơn một cái tiểu bí pháp. Cho nên linh quang hắn trước tiên liền luyện được.

"Những thời giờ này, ta một mực tại đau khổ nghiên cứu cùng suy tư, như thế nào mới có thể giải quyết triệt để hắc tai không ngừng phục sinh tính, ngươi cũng rõ ràng, hàn tai mặc dù bây giờ thành phiền toái lớn nhất, nhưng hắc tai vẫn như cũ vẫn còn, chỉ là đẳng cấp thấp Quỷ Ảnh biến ít, nhưng cao nguy hắc tai vẫn như cũ không sợ lạnh tai, thậm chí mượn nhờ hàn tai lực lượng, trở nên càng thêm đáng sợ." Vu Hoành trầm giọng nói.

"Ngươi nói không sai." Trần Diệu Phong nghiêm mặt, gật đầu.

"Cho nên, ngươi đây là… Nghĩ đến biện pháp?" Ánh mắt của hắn mang theo vẻ mong đợi, nhìn về phía.

Vu Hoành trong tay sổ.

"Không tệ…" Vu Hoành gật đầu.

"Bản này Quan Ngô Ngọc Linh Công, là ta thông qua một chút cổ tịch công pháp, kết hợp tự thân tình huống, phục hồi như cũ đi ra đặc thù pháp quyết, có thể cường đại người lực lượng tinh thần, thông qua lực lượng tinh thần, đi đối kháng hắc tai, từ đó để nó đạt tới không thể sống lại khôi phục mục đích."

"…" Trần Diệu Phong nhìn chằm chằm hắn, bỗng nhiên bật cười.

"Hôm nay là cái gì ngày lễ, đáng giá ngươi đặc biệt tới nói đùa?"

"Ngươi cảm thấy ta giống như là ưa thích đùa giỡn người?" Vu Hoành hỏi lại.

Nhìn xem nét mặt của hắn, Trần Diệu Phong nụ cười trên mặt từ từ biến mất, biến thành nghiêm nghị, sau đó là ngưng trọng, mang theo một chút chờ mong cùng tâm thần bất định.

“Ngươi… Thử qua?”

“Đương nhiên, ta đã dùng phổ thông Quỷ Ảnh thử, xác thực không có lại phục sinh.” Vu Hoành gật đầu, nghiêm túc dị thường nói.

“.” Trần Diệu Phong nhìn về phía Vu Hoành trong tay sổ, ánh mắt bỗng nhiên trở nên khác biệt.

“Ta cần khảo thí một hai, nếu quả như thật có thể hữu dụng…” Đến tiếp sau mà nói, hắn không nói ra miệng.

Nhưng Vu Hoành cũng có thể minh bạch ý tứ.

Quan Ngô Ngọc Linh Công truyền bá, là hắn cho Hi Vọng thành còn thừa nhân loại tìm kiếm niềm hy vọng.

Cũng là có thể tăng cường hắn tự thân át chủ bài một trong.

Đây là hợp tác cùng có lợi lựa chọn.

“Xác định sau khi thành công, mau chóng làm cho tất cả mọi người đều tiến hành tu hành khảo thí. Thời gian không đợi người.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Ta minh bạch. Vu Hoành… Nếu như thành công, có lẽ tất cả mọi người sẽ vĩnh viễn, vĩnh viễn nhớ kỹ ngươi!” Trần Diệu Phong trầm giọng nói.

Hơn mười phút sau.

Vu Hoành rời đi Hi Vọng thành, hướng phía phía doanh địa trở về.

Tốc độ của hắn cực nhanh, thân hình phi nước đại đồng thời, dưới thân cũng tự nhiên sáng lên một đạo ảm đạm pháp trận giống như hình tròn đường vân màu bạc.

Đường vân kia bên trong, lưu động xiềng xích giống như từng đầu ký hiệu phù văn, bọn chúng tựa như vật sống, không ngừng đan xen, điệp gia, phát ra chỉ có Vu Hoành chính mình có thể nghe được rất nhỏ nhẹ vang lên.

‘Đây chính là linh quang tăng phúc?’ Vu Hoành cẩn thận quan sát thứ này đối với mình tăng phúc

Tốc độ không có ảnh hưởng, thể chất tăng cường một chút xíu, rất yếu ớt, liền cùng nhiều mặc một tầng áo cao bồi không sai biệt lắm. Da dày một chút. Mặt khác giống như không có thay đổi gì. Hắn là chỉ có ta một người luyện nguyên nhân . Chờ nhiều người, có lẽ liền sẽ từ từ tăng cường.

Vu Hoành trong lòng suy đoán.

Tăng phúc kỳ thật không quan trọng, hắn để ý chỉ là cam đoan không phản phệ chính hắn, chỉ thế thôi.

Hắc Phong doanh địa.

Trương Khai Tĩnh lẳng lặng đứng tại Chung Cực Chi Môn bên cạnh, cái kia mê hoặc lòng người có thể làm cho hết thảy vật sống triệt để hòa tan Trụ Thần Quang, tại nàng nơi này thế mà không có tác dụng.

Nàng vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve ở ngoài Chung Cực Chi Môn bên cạnh tường vây mặt ngoài.

Ngưng kết tầng băng, tại nàng đầu ngón tay chậm rãi bị vạch ra từng đạo vết tích.

“Chính là cái này a?” Nàng nhẹ giọng thì thào, dùng một loại chưa bao giờ xuất hiện trên thế giới này lạ lẫm ngôn ngữ, phảng phất tại nói một mình, lại phảng phất là tại cùng thứ gì đối thoại.

“Biến hóa, đầu nguồn, đến từ hắn, ta có thể phát hiện, hắn ẩn tàng bí mật… Cần thời gian… Từ từ…”

Trương Khai Tĩnh trầm thấp nói, dần dần im lặng, thanh âm cũng chầm chậm biến mất yên lặng.

Không bao lâu, nàng thu tay lại, đầu ngón tay đã bị tầng băng màu lam bao trùm tràn lan lên đến, triệt để đông cứng.

Xùy.

Một tiếng vang giòn.

Ngón tay của nàng toàn bộ triệt để vỡ nát, hóa thành lam quang điểm sáng, bay lả tả rơi xuống đất, dung nhập màu lam Trụ Thần Quang bên trong.

Mà mắt trần có thể thấy, đoạn chỉ chỗ, một đoạn mới ngón tay im ắng bỗng nhiên mọc ra, khôi phục như lúc ban đầu.

"Thật sự là, thế giới kỳ quái…" Nàng hoạt động ra tay chỉ, quay người hướng một mình ở cửa sơn động đi đến.

Nhưng đi đến một nửa, đột nhiên nàng bước chân dừng lại, quay đầu nhìn về phía doanh địa bên ngoài nơi xa.

Nơi đó một mảnh màu lam trên mặt tuyết, chính chẳng biết lúc nào, nhiều một cái toàn thân biến thành màu đen, chỉ có hai mắt là mang theo tơ máu trắng tiểu nam hài

"Sinh cơ… Chi địa." Tiểu nam hài kia vẫn chưa tới một cái vali xách tay cao, lại cứ như vậy quái dị thẳng tắp đứng tại trong đống tuyết, mặc trên người đơn giản con sóc hoa văn áo trắng quần. Trên mặt trên tay lộ ra làn da tất cả đều là từng đầu dữ tợn như con rết giống như đỏ sậm mạch máu.

"Nơi này. Là sinh cơ chi địa…" Nam hài dùng đồng dạng ngôn ngữ, nhẹ nhàng nói.

"." Trương Khai Tĩnh nhẹ nhàng nâng tay, chỉ hướng nơi xa.

Nam hài minh bạch nàng ý tứ, trên mặt lộ ra một vòng vẻ sợ hãi, quay người cấp tốc hướng nơi xa rời đi.

Xùy.

Trong chốc lát, hắn đi ra mấy bước thân thể, phảng phất thuấn di đồng dạng, hư không tiêu thất không thấy.

Nhìn đối phương triệt để rời đi, Trương Khai Tĩnh mới gia tốc hướng doanh địa đi đến.

Đồng dạng, còn chưa đi ra mấy bước, người nàng liền chớp mắt biến mất không thấy gì nữa.

Tiếp theo một cái chớp mắt, nàng trực tiếp xuất hiện tại doanh địa trong sơn động, phảng phất ngay từ đầu liền không có từng đi ra ngoài đồng dạng.

Chính lúc này, cửa hang tảng đá bị chậm rãi đẩy ra, Vu Hoành mặt từ bên ngoài lộ ra.

“Thật có lỗi, lưu một mình ngươi ở chỗ này lâu như vậy. Thế nào đã suy nghĩ kỹ a? Muốn hay không đi Hi Vọng thành sông càng nhiều người cùng một chỗ sinh hoạt? Lưu tại nơi này ngươi cũng không được cái tác dụng gì.” Hắn chăm chú hỏi.

Trương Khai Tĩnh lắc đầu, biểu lộ kiên định cự tuyệt.

“Tốt a, nếu như muốn đổi chủ ý chờ ta ở thời điểm tới nói là được.” Vu Hoành căn dặn.

“Được…” Trương Khai Tĩnh gật đầu.

“Ta muốn đi ra ngoài một chút, chính ngươi muốn làm cái gì làm cái gì, nơi này lấy cho ngươi một chút sách nhìn, không có việc gì cũng có thể chỉnh đốn xuống rương nuôi dưỡng.”

Vu Hoành rất nhanh nàng dời sách vở cùng mấy cái rương nuôi dưỡng, để nàng tự hành xử lý.

Sau đó liền tự mình về tầng hầm.

Không bao lâu, toàn bộ sơn động phòng an toàn hơi chấn động một chút.

Vu Hoành người đã biến mất tại chỗ cũ.

Lại qua hơn mười phút.

Trương Khai Tĩnh từ từ đi ra chính mình cửa hang, nhìn về phía phòng an toàn sơn động.

Nơi đó vẫn như cũ là ban đầu dáng vẻ, ngoại hình hoàn toàn không thay đổi.

(…)

Trương Khai Tĩnh đi ra phía trước, vươn tay, nhẹ nhàng sờ lên cửa lớn.

“Có đồ vật gì… Rời đi…” Nàng thấp giọng lầm bầm.

Hoàng Tùng đảo thế giới.

Thanh Trần quan liên hợp Cửu Phương quan cùng một chỗ, tổ chức đạo mạch đạo pháp giao lưu tiểu hội.

Vũ Mặc đạo nhân mang theo Vu Hoành, Vũ Ngấn quan chủ mang theo Chính Minh, cùng một chỗ tham gia lần này tiểu hội.

Trên danh nghĩa nói là muốn cùng Cửu Phương quan đệ tử các tinh anh, trao đổi gần nhất tấp nập xuất hiện Oán Ngấn khu trừ tâm đắc.

Nhưng trên thực tế, đây là âm thầm một lần đấu sức.

Thanh Trần quan chiếm cứ Đài Châu, Cửu Phương quan chiếm cứ phụ cận Hối Châu, hai địa phương gần sát, ngày bình thường liền có nhiều mâu thuẫn xung đột.

Nếu không có đạo mạch thượng tầng áp chế, hai bên sợ là có đánh nhau dấu hiệu.

Bây giờ có Vu Hoành cái này đỉnh tiêm đệ tử, còn lấy được Huyền cấp Truyền Thừa Đạo Khí, có sức tự vệ.

Vũ Mặc cùng Vũ Ngấn liền cũng nhịn không được nữa, quyết định trước một bước bước từ từ cho Vu Hoành bắt đầu tạo thế.

Dù sao danh khí không phải một lần là xong, mà là cần trước có chút cửa hàng, tiếp qua hàng năm cầu thang thức làm chút chuyện, thuận lý thành chương từ từ thu hoạch được công nhận địa vị,

Sau đó từng bước một đạt được đạo mạch tán thành, tăng lên Thanh Trần quan địa khu quyền nói chuyện cùng lực ảnh hưởng,

“Không phải nói muốn dốc lòng tu hành đạo pháp a? Tại sao lại muốn tích cực mang ngươi tới tham dự?” Tùy hành Chính

Hà hơi nghi hoặc một chút hỏi.

Lúc này nàng cùng Vu Hoành đang ngồi ở tiểu hội giao lưu trong sảnh, nhìn xem còn lại Đạo Chủng ban hai người cùng đối phương mấy cái đệ tử đứng chung một chỗ nói chuyện.

“Có thể hiểu được.” Vu Hoành hồi đáp. Bưng một chén nước táo, từ từ nhấp miệng.

“Mặc dù là tiềm tu, nhưng trọng yếu hơn một chút tuyên truyền hoạt động, hay là đến tham gia. Lần này tiểu hội, trên danh nghĩa là hội giao lưu, kì thực là bởi vì chúng ta một tên đệ tử, tại Cửu Phương quan địa bàn biên giới, làm một đơn án tử, làm thịt người ta một cái nhà giàu không ít tiền.”

Vu Hoành đã sớm nghe ngóng rõ ràng nguyên do.

“Đây không phải chúng ta không chiếm lý a?” Chính Hà hỏi.

“Đúng vậy a, cho nên đệ tử kia bị Cửu Phương quan người đánh thành đầu heo đưa tới. Chúng ta tiếp, nhưng dựa theo quan chủ thuyết pháp, đó chính là mặc dù chúng ta sai, nhưng vô luận như thế nào, người của chúng ta, đều không nên do bọn hắn tự tiện quyết định xử phạt. Đối phương bao biện làm thay, không có quy củ.” Vu Hoành nói.

“Cho nên mới đến tiểu hội, xem như hảo hảo tỷ thí luận bàn một hai, thắng bại định thắng thua?” Chính Hà hiểu rõ.

“Ừm.” Vu Hoành ngẩng đầu, nhìn về phía cách đó không xa nơi hẻo lánh trên ghế sa lon ngồi một đạo khác người.

Người kia khí chất lạnh lùng, song mi tà phi nhập tấn, dáng người cường tráng hữu lực, tuổi chừng chớ tại 23~24 dáng vẻ.

Chính là Cửu Phương quan đương đại thủ tịch đệ tử —— Nguyên Hoa đạo nhân.

“So cái gì? Chiến đấu? Thuật thức?” Chính Hà nhỏ giọng hỏi. Nàng cũng chú ý tới tầm mắt của đối phương.

“Giải quyết Oán Ngấn, tự nhiên là so thuật thức.” Vũ Mặc từ một bên cười híp mắt đi tới, nắm vuốt sợi râu trả lời.

Chương 305: Tên (3)

Chương 305: Tên (3)

Ngay tại Thanh Trần quan bày ra chuẩn bị cho Vu Hoành thoáng bắt đầu dương danh lúc.

Đài Châu phụ cận, một nhà quán trà trước cửa.

Đứng thẳng thanh tịnh tự nhiên chữ chất gỗ chiêu bài chỗ, một tên thân mang Thanh Trần quan đạo bào nam tử tuổi trẻ, đang lẳng lặng chờ lấy bên trong đi ra một tên sóng lớn nữ tử tóc vàng.

Hai người đứng ở trước cửa, ánh mắt trao đổi.

"Trong minh quyết định ngày kia cùng một chỗ động thủ, ngươi đến lúc đó tại nội bộ phối hợp, phá hư trận pháp, xác định tin tức hành tung." Nữ tử giơ tay ném ra một cái đen sì sự vật.

Nam tử tiếp được, mắt nhìn.

"Đi. Đến lúc đó ai động thủ?"

"Nguyên Thai Thất Tử tới, đầy đủ giải quyết bên kia cơ bản đều là chút già yếu tàn tật, mặc dù là đạo mạch, nhưng vì kiếm tiền hưởng thụ, đã sớm không có cái gì sức chiến đấu. Phối hợp thuật thức, trong một ngày hẳn là có thể quét sạch." Nữ tử tùy ý nói.

"Đây mới là bắt đầu, chúng ta chủ yếu đối thủ là đạo mạch đến tiếp sau phái tới cao thủ đội ngũ."

"Minh bạch. Làm sao đột nhiên quyết định sớm bắt đầu rồi? Ta ẩn núp cũng mới hai năm mà thôi, lúc đầu coi là muốn bốn năm năm đâu." Nam tử hỏi.

"Ai biết được." Nữ tử tóc vàng lười biếng nói.

“Bất quá cũng tốt, suốt ngày tụng kinh, người đều nhanh quên chính mình là ai.” Nam tử thản nhiên nói, thu hồi sự vật, quay người rời đi.

*

Tiểu hội hiện trường.

“Luận bàn bắt đầu.”

Đám người vây xem dưới, Vu Hoành cùng cái kia Cửu Phương quan Nguyên Hoa đạo nhân cuối cùng là cửa hàng đối mặt.

Mắt thấy Vũ Mặc hai người nói nhăng nói cuội, cứng rắn kéo cũng muốn hướng đệ tử trẻ tuổi trên thân thoát đi.

Cửu Phương quan làm sao không biết bọn hắn tâm tư gì, vừa vặn bọn hắn nói với mình chủng lòng tin cũng rất đủ, lập tức một lời đáp ứng.

Dù sao chuyện lần này không lớn không nhỏ, thật muốn chính bọn hắn động thủ vậy liền ảnh hưởng quá lớn, ngược lại là đệ tử xuất thủ thắng thua đều có thể lại càng dễ nắm chắc độ.

Sau đó, liền biến thành hiện tại bộ dáng này.

Cửu Phương quan các lão đạo cùng Vũ Mặc bọn người ngồi một chỗ, nhìn đều cười híp mắt cười cười nói nói, trên thực tế, mọi người chú ý lực đều tập trung ở bên này.

Vu Hoành đại biểu là Thanh Trần quan mặt mũi, lúc đầu Chính Minh nên lên, nhưng nghĩ tới trước đó hắn bại bởi Vu Hoành, liền đề cử để Vu Hoành lên.

“Chạm đến là thôi, nhớ lấy không thể gây thương đến đối phương. Hữu hảo luận bàn là được.” Vũ Mặc đạo nhân chăm chú lớn tiếng nói.

“Vâng, sư thúc!” Chính Minh tranh thủ thời gian cao giọng đáp lời, không đợi đối phương đáp lại.

Đây coi như là trước tiên đem điệu định ra.

Cửu Phương quan bên kia mặc dù bất mãn, nhưng cũng không có phản bác, chỉ có thể ngầm thừa nhận.

Vu Hoành mắt nhìn một vòng chung quanh người vây quanh,

Vũ chữ lót hai vị, Chính Minh bốn người bọn họ đều tại, còn lại còn có được mời mà đến bản địa danh lưu đại biểu, không sai biệt lắm có năm sáu cái.

Tăng thêm Cửu Phương quan bên kia tầm mười người, nhìn nhân số còn không ít.

“Tỷ thí sắp bắt đầu, đếm ngược ba lần, dự bị.” Cửu Phương quan một đạo nhân lâm thời sung làm tuân lệnh, giơ cao tay phải lên, dựng thẳng lên ba ngón tay.

“Ba.”

“Hai.”

Vu Hoành cùng Nguyên Hoa đạo nhân đồng thời đưa tay, chuẩn bị nắn thủ ấn.

Oán Sa sớm đã để đặt tại giữa hai người trên mặt đất. Lần này tương đối xa xỉ, một người mỗi loại một bình.

Oanh!

Bạch!

Nguyên Hoa đạo nhân trong tay thêm ra một cái màu trắng sữa cổ dài bình sứ, tay hắn bóp bình sứ nhẹ nhàng vừa gõ.

Lập tức một tia lực lượng vô hình từ trong bình sứ sôi trào mà ra, hướng phía Vu Hoành đánh tới.

Lực lượng vô hình kia ở giữa không trung hấp dẫn Oán Sa, rất nhanh hóa thành một nửa cao bằng người màu bạc mơ hồ mặt người mặt nạ.

Mặt nạ há miệng, phun ra một mảnh sợi tóc giống như màu bạc dây nhỏ, nhào về phía Vu Hoành.

“Đi.” Vu Hoành bên này cũng thả ra tầng thứ nhất Khủng Ảnh —— Quỷ Ảnh người áo trắng.

Người áo trắng hung hãn không s·ợ c·hết, trực tiếp đối diện xông lên.

Phốc phốc phốc phốc! !

Chỉ một thoáng, mảng lớn màu bạc dây nhỏ xuyên thấu người áo trắng thân thể, để nó bộ pháp giảm bớt không ít.

Nhưng cũng chỉ thế thôi, người áo trắng trên người nhỏ bé lỗ thủng cấp tốc tự lành biến mất. Nó một cái bổ nhào, rút ngắn khoảng cách, bắt lấy cái kia mặt nạ màu bạc.

Phốc.

Dùng sức xé ra, mặt nạ bị nó tại chỗ xé nát.

Cùng lúc đó, mặt nạ sau khi vỡ vụn, phóng xuất ra một đoàn sương mù màu đen, bao phủ lại người áo trắng.

Bên này dây dưa.

Một đầu khác, Vu Hoành cùng Nguyên Hoa đạo nhân không hẹn mà cùng lựa chọn lại lần nữa cách khác chiến trường.

Hai người lại lần nữa gọi ra một đạo Khô Nữ, cùng tấm thứ hai sừng hươu mặt nạ.

Khô Nữ rõ ràng bị sừng hươu mặt nạ khắc chế, nhưng bởi vì tự thân thoáng hiện tính đặc thù, cả hai cọ xát mấy phút đồng hồ, đều không thể phân ra thắng bại.

Ngay sau đó, chỗ thứ ba đấu pháp bắt đầu.

Nguyên Hoa đạo nhân sắc mặt ngưng trọng lên.

“Trước đó nhìn thấy không phải Chính Minh lên còn tưởng rằng hắn xảy ra vấn đề gì, hiện tại xem ra hắn là đơn thuần ngươi tương đối mạnh a?” Hắn trầm giọng nói lúc này liên tục mở hai trận, đối với hắn đạo pháp tinh thần tiêu hao đều rất lớn.

Mà đối diện Vu Hoành nhưng như cũ sắc mặt trấn định, khí sắc như thường, phảng phất cùng không có tiêu hao lúc một dạng.

Cái này hơi cường điệu quá.

“Nhưng thật ra là Chính Minh sư huynh đem lần này rèn luyện cơ hội nhường cho ta.” Vu Hoành giải thích nói, “Ta bản thân thực lực không mạnh, hay là không bằng sư huynh rất nhiều.”

“Ha ha ha.” Nguyên Hoa đạo nhân mắt nhìn một bên sắc mặt đờ đẫn Chính Minh, trong lòng mắng cái này Thanh Trần quan người thật mẹ nhà hắn dối trá.

Nhưng mặt ngoài hắn đương nhiên chỉ có thể sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn không lên tiếng nữa.

Đưa tay bắt ấn, hắn lại lần nữa lắc lắc bình sứ.

Nhất thời, một đạo lực lượng mới ba động cấp tốc tuôn ra, rất nhanh bị Oán Sa hấp thụ, hiển hình, ngưng tụ thành một tấm tựa như ác quỷ giống như dữ tợn sừng mặt nạ.

Vu Hoành bên này, mới Khủng Ảnh cũng đi theo nổi lên, một đạo mơ mơ hồ hồ hơi mờ hình người, nổi lên.

Đó là Ngữ Nhân!

Ngữ Nhân mới ngưng tụ cái hình dáng, liền phóng xuất ra từng vòng từng vòng vô hình như thực chất khí lưu, quét bốn phía.

Lúc này liền để Cửu Phương quan người hơi biến sắc.

Bọn hắn không phải không gặp qua Thanh Trần quan Khủng Ảnh, nhưng loại phong cách này quỷ dị, còn là lần đầu tiên gặp.

Cái này tà môn Khủng Ảnh vừa ra, Vũ Mặc mấy người cũng đều có chút ghé mắt, hướng phía trước khoảnh thân, sắc mặt có chút trở nên nghiêm nghị.

Nguyên Hoa đạo nhân lúc này đã cảm giác không đúng, nhưng lại biến chiêu cũng không kịp, huống hồ lần này Ác Quỷ Diện

là trong tay hắn mạnh nhất thuật thức, nếu như vẫn không được.

Trong chốc lát, Ngữ Nhân thành hình một sát na, Ác Quỷ Diện thẳng tắp một đầu đụng vào.

Trầm đục bên trong, Ác Quỷ Diện bị ngạnh sinh sinh bắn bay mấy mét.

Mà Ngữ Nhân vẫn đứng tại chỗ, trên thân rau câu đồng dạng cảm nhận, rất tốc độ chậm biến mất, chỉ còn đơn thuần hơi mờ.

Khí tức cũng thu liễm bất động.

"Chênh lệch đi ra. Mặt quỷ kia căn bản không đánh nổi Chính Nhu Khủng Ảnh!" Chính Hà thấp giọng nói, trong mắt có chút rung động.

"Mới tu hành chút điểm thời gian này liền đuổi kịp Nguyên Hoa đạo nhân nhiều năm như vậy…"

"Đây chính là tư chất, căn bản không nói đạo lý a." Chính Minh lắc đầu.

"Bất quá Chính Nhu gọi ra vật kia là cái gì? Làm sao chưa bao giờ thấy qua? Sư muội ngươi gặp qua a?"

Chính Hà lắc đầu.

"Chưa bao giờ thấy qua, có lẽ sư phụ bọn hắn biết."

Hai người nhìn về phía Vũ Mặc Vũ Ngấn bọn người, phát hiện bọn hắn cũng đều nhìn chằm chằm Ngữ Nhân, có lông mày nhíu chặt, có chỉ là đơn thuần hiếu kỳ.

Vũ Mặc cùng Vũ Ngấn hai người nói, liền cũng đang suy đoán Ngữ Nhân thân phận nơi phát ra.

"Vật kia… Rất nguy hiểm a… Mà lại chi tiết rất nhiều, hoặc là quanh năm huyễn tưởng sợ hãi hình tượng, hoặc là chính là một ít dân tục bên trong dân gian Quỷ Thần hình tượng." Vũ Mặc trầm giọng nói.

“Ta ngược lại thật ra cảm thấy. Có điểm giống… Thật cái kia.” Vũ Ngấn quan chủ cau mày nói.

“Thật? ? Cấp độ này nếu như là thật… Chẳng lẽ lại. ?” Vũ Mặc bỗng nhiên nghĩ đến Vu Hoành bối điều bên trong, có quan hệ với Hoàng Tùng đảo bản án.

“Phải là… Đây cũng là nhân họa đắc phúc đi…” Vũ Ngấn gật đầu.

Ngữ Nhân ngoại hình vừa ra tới, liền rõ ràng không phải bình thường nhân vật.

Lúc này người áo trắng Quỷ Ảnh cũng đã chế trụ đối diện mặt nạ, cũng đem nó chộp trong tay.

“Lợi hại! Như vậy tiếp xuống… Một chiêu này ngươi lại làm như thế nào giải!”

Nguyên Hoa đạo nhân có chút đánh ra tức giận, lúc này tay đè ngực một viên hắc kim mặt dây chuyền.

Ông!

Ngay tại hắn nắm chặt mặt dây chuyền trong chốc lát, một vòng vô hình tinh thần ba động, lấy hắn làm trung tâm bỗng nhiên khuếch tán đến toàn bộ đại sảnh.

Lần này, tất cả mọi người đã nhận ra khác biệt.

Một tia bầu không khí ngột ngạt từ từ hiện lên.

“Là Đạo khí! Truyền Thừa Đạo Khí!” Vũ Mặc thân thể lại lần nữa nghiêng về phía trước, “Chính Nhu mới Đạo khí, không biết có thể hay không ứng phó được đến!”

“Nhìn xem trước, thực sự không được hắn sẽ nhận thua.” Vũ Ngấn lắc đầu.

Cách đó không xa, Chính Minh bốn người cũng lộ ra vẻ lo lắng.

“Truyền Thừa Đạo Khí đều dùng, thật sự là liều mạng.” Chính Minh lông mày nhíu chặt, “Đạo khí sử dụng, không có nhanh

như vậy thuần thục, điểm này Chính Nhu rất ăn thiệt thòi."

"Ta ngược lại thật ra cảm thấy Chính Nhu còn có niềm tin chắc chắn." Chính Hà những ngày này đi theo Vu Hoành, ẩn ẩn có chút quan sát ra tính tình của hắn.

Lúc này nhìn thấy trên trận hắn sắc mặt bất động, liền biết sự tình còn không có vượt qua hắn nắm chắc.

Ngược lại là một bên bản địa các đại biểu, nhìn thấy như vậy thần kỳ đấu pháp, nhao nhao vỗ tay gọi tốt, một bộ xem náo nhiệt ly kỳ tràng diện.

Mảy may không có phát giác trong đó ngưng trọng bầu không khí.

Lúc này giữa sân.

Nguyên Hoa đạo nhân nắm chặt mặt dây chuyền, sau lưng bỗng nhiên ngưng tụ Oán Sa, hình thành một đạo cao ba mét màu bạc mặt nạ đầu trâu hình người.

Ngưu Đầu Nhân mặt cầm trong tay một thanh màu bạc đại phủ, nhấc chân liền hướng Vu Hoành phương hướng phóng đi.

Phốc phốc phốc! !

Nó mỗi chạy một bước, trên thân đều đang không ngừng hướng xuống nhỏ xuống hơi mờ chất keo.

Đó là Ngữ Nhân tại im ắng phát huy năng lực, để nó nhận liên tục không ngừng tiếp tục tổn thương.

Nhưng thương tổn như vậy, thế mà không làm nên chuyện gì, đối với đầu trâu này người đeo mặt nạ không chút nào có tác dụng.

Thoáng qua nó biến chạy tới Ngữ Nhân trước người, huy động lưỡi búa.

Bạch!

Lưỡi búa trong chốc lát rơi vào Ngữ Nhân đỉnh đầu, mà cũng vào lúc này, Ngữ Nhân thét lên trong nháy mắt nổ tung. Bịch

một chút nổ vang, Ngữ Nhân toàn bộ tựa như rau câu, triệt để nổ tung, vẩy ra đến bốn phía, hoàn toàn biến mất.

Mà Ngưu Đầu Nhân chính diện thân thể có gần một nửa, đều bị triệt để chất keo hóa, tựa như dầu sáp giống như không ngừng nhỏ xuống trên mặt đất.

Chung quanh một mảnh xôn xao.

Nguyên Hoa đạo nhân đều vận dụng Truyền Thừa Đạo Khí, thế mà còn bị Ngữ Nhân phản kích làm b·ị t·hương.

Phải biết, Truyền Thừa Đạo Khí một khi sử dụng, liền trong nháy mắt có thể tăng phúc người sử dụng một mảng lớn thực lực, mà đại giới là tinh thần lực siêu tốc tiêu hao. Cái này căn bản là át chủ bài một dạng thủ đoạn, nhưng lúc này, thế mà…

"Hoàng cấp Đạo khí, còn tốt, Chính Nhu là Huyền cấp, coi như không thuần thục, hắn là cũng có thể chiếm cứ một chút ưu thế. Tiếp đó, mới thật sự là quyết định thắng bại mấu chốt." Chính Minh trầm giọng nói, nhìn chăm chú vào Vu Hoành.

Hắn lần trước luận bàn, liền muốn biết Vu Hoành đến cùng lấy được cái gì Truyền Thừa Đạo Khí, cái kia Đạo khí đến cùng có tác dụng gì.

Mà lên lần không có cơ hội, lần này Nguyên Hoa đạo nhân thay thế hắn, có lẽ có thể bức ra Vu Hoành át chủ bài.

Không chỉ là hắn, lúc này Vũ Mặc lão đạo, cũng mang theo chờ mong chi ý, nhìn về phía Vu Hoành.

Vũ Ngấn quan chủ bưng nước trà, đặt ở bên miệng một mực không có trả về, động tác phảng phất cứng đờ.

Chương 306: Tên (4)

Chương 306: Tên (4)

Phốc phốc phốc!

Người mặt nạ đầu trâu lúc này đã lại lần nữa nắm chặt lưỡi búa, hướng phía Vu Hoành bản nhân phóng đi.

Mắt thấy khoảng cách càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Trong chốc lát, một mảnh ngân sa ngưng tụ thành một đạo cao năm mét khổng lồ hình người, ngăn tại Vu Hoành trước người.

Hình người đỉnh đầu trần nhà, toàn thân biến thành màu đen, bộ mặt chỉ có một cái màu đỏ tươi độc nhãn.

Nó hình thể hoàn toàn ngăn trở Vu Hoành toàn bộ.

Cao như vậy? ?

Nhất thời người chung quanh một mảnh xôn xao.

Cái này hình thể khổ người ít nhiều có chút quá khoa trương.

Vũ Mặc cùng Vũ Ngấn có chút đứng người lên, mặt lộ vẻ kinh ngạc.

“Đây chính là Quảng Hàn Truyền Thừa Đạo Khí uy lực a?” Vũ Mặc rung động nói.

“Lớn như vậy kích cỡ, thật thua thiệt Chính Nhu có thể ngưng tụ đạt được! Tiêu hao tuyệt đối không nhỏ.” Vũ Ngấn tán thán nói.

“Xem ra lần này Truyền Thừa Đạo Khí, hiệu quả xác thực so Chính Minh bọn hắn mạnh.” Vũ Mặc gật đầu.

Thấy cảnh này Chính Minh bốn người, đều hô hấp hơi chậm lại, cao năm mét hình người cá thể, xác thực cảm giác áp bách quá mạnh.

Bọn hắn còn không phải quyết đấu chính chủ nhân, cũng có thể cảm giác được trong sân to lớn cảm giác áp bách. Chớ nói chi là đối diện Nguyên Hoa đạo nhân.

Sắc mặt của hắn càng là khó coi tới cực điểm.

Nhưng lúc này không kịp nghĩ nhiều, hắn nắn thủ ấn, khống chế người mặt nạ đầu trâu huy động lưỡi búa, trước một bước hướng năm mét cự nhân chém tới.

Bành.

Đáng tiếc, đại phủ bị đối phương một tay chộp trong tay, nhẹ nhàng một chiết, răng rắc một tiếng, tại chỗ đứt gãy.

Người mặt nạ đầu trâu còn muốn huy quyền, nhưng nắm đấm bị nắm chặt, chính hắn bị có chút giơ lên, treo trên bầu trời, hướng xuống lên gối.

Bành! ! !

Người mặt nạ đầu trâu tại chỗ tán loạn, biến mất.

Lưu lại Nguyên Hoa đạo nhân kinh ngạc đứng tại chỗ, khuôn mặt tái nhợt, thật lâu không có động tĩnh.

“Tỷ thí kết thúc, Thanh Trần quan Chính Nhu thắng!” Một bên đạo nhân cao giọng tuyên bố.

Vu Hoành mỉm cười dưới, điều khiển Hắc Cự Nhân trở về, tản ra hóa thành ngân sa, bay trở về Oán Sa bình.

Hết thảy triệt để an tĩnh.

Hắn hướng phía người chung quanh chắp tay, trên mặt dáng tươi cười.

Vừa mới cái kia Hắc Cự Nhân Khủng Ảnh. Nhưng thật ra là hắn tầng thứ năm Khủng Ảnh, mà không phải Truyền Thừa Đạo Khí Quảng Hàn năng lực.

Chỉ là bởi vì uy lực quả thật có chút quá lớn, tựa hồ bị người chung quanh nhận làm là Truyền Thừa Đạo Khí.

Hắn cũng không giải thích, chỉ là mỉm cười hướng hắn chào hỏi người từng cái đáp lại vấn đề.

Tỷ thí lần này, đại khái hắn cũng làm rõ ràng đạo chủng đỉnh tiêm đệ tử tiêu chuẩn, Nguyên Hoa đạo nhân cùng Chính Minh sư huynh thực lực hẳn là không lệch mấy.

Có thể lấy Truyền Thừa Đạo Khí bộc phát ra đối kháng cỡ nhỏ Hắc Cự Nhân uy lực, quả thật không tệ.

Đúng vậy, vừa mới hắn ngưng tụ tầng thứ năm Khủng Ảnh, chính là trước đó gặp phải đầu kia cỡ nhỏ Hắc Cự Nhân.

Lúc đó hắn là thật bị đối phương từ phía sau lưng giật nảy mình.

Không nghĩ tới lúc này ngưng tụ thành tầng thứ năm Khủng Ảnh.

‘Cỡ nhỏ Hắc Cự Nhân đại khái là cấp tám hắc tai tiêu chuẩn, ta ngưng tụ ra mạnh hơn một tiết, khả năng có cấp chín tiêu chuẩn. Tính như vậy, nơi này đối với hắc tai chiến lực xác thực rất không tệ. Mặc dù chỉ là tinh khiết phương diện tinh thần sức chiến đấu.’

Hắn đại khái tính toán, trong lòng đối với đạo mạch cấp độ thực lực nắm chắc.

Một cái đạo mạch tiểu phái đạo chủng thủ tịch, liền có tiếp cận cấp chín hắc tai nhằm vào lực lượng tinh thần, càng mạnh Cửu Môn, khẳng định sẽ có Chiến Tranh cấp, thậm chí khả năng càng mạnh lực lượng tinh thần cá thể. Nhìn như vậy, nơi này xác thực có ngăn trở trấn áp hắc tai năng lực…

Thắng bại kết thúc, Nguyên Hoa đạo nhân sắc mặt băng lãnh, đi theo nó sư trưởng cùng nhau rời đi.

Bọn hắn cũng liền trước khi đi nói vài câu lời xã giao, xem như chèo chống chèo chống mặt mũi, liền hết thảy kết thúc.

Vũ Mặc Vũ Ngấn hai người vui mừng, mời khách cùng đi ăn tiệc.

Một đám người tràn đầy phấn khởi ngồi lên bao tới xe buýt, xe mới khởi động.

Mọi người mới làm tốt riêng phần mình vị trí, bỗng nhiên Vũ Ngấn chuông điện thoại di động vang lên.

“Ca ca nghe a, ca ca nhanh nghe thôi ~~~” kiều mị sắp kéo giọng nữ vang vọng trong cả chiếc xe.

Lái xe đại thúc bị dọa đến toàn thân lắc một cái, quay đầu nhìn là ai thanh âm đang vang lên.

“.” Chính Minh Chính Hà bọn người ánh mắt trong nháy mắt khóa chặt quan chủ.

Vũ Mặc lắc đầu nhìn về phía sư huynh Vũ Ngấn, ho khan hai tiếng.

“Nhìn cái gì vậy, bần đạo đây là vì xâm nhập bể d·ụ·c, rèn luyện tự thân ý chí, là đột phá cảnh giới cao hơn tích lũy lực lượng.” Vũ Ngấn thần sắc trấn định, nắm vuốt râu bạc thản nhiên nói.

Hắn cũng không mắc cỡ, xuất ra một cái kiểu mới nhất Smartphone, mở ra cái nắp phóng tới bên tai.

“Uy.”

Mới nói một chữ, đối diện nội dung liền để hắn sắc mặt lập tức thay đổi.

Nguyên bản nhẹ nhõm cấp tốc bị nghiêm nghị thay thế.

“Ngươi đừng vội, tỉnh táo, từ từ nói.”

Trong xe bầu không khí cấp tốc trở nên ngưng trọng.

Một lát sau, Vũ Ngấn để điện thoại di động xuống, nhìn về phía trong xe đám người

“Xem ra tiệc là ăn không được, bọn ta cấp tốc ăn xong, đi giải quyết hai cái bản án.”

“Rất khó giải quyết?” Vũ Mặc híp mắt nhìn về phía hắn.

“Ừm, Kim Ngọc ban đệ tử có hai người trong nhà xảy ra chuyện.” Vũ Ngấn trầm giọng nói.

Kim Ngọc ban!

Lập tức tất cả mọi người biết ý gì.

Kim Ngọc ban đại biểu cho Thanh Trần quan mặt mũi, bên trong đệ tử nhìn như là đệ tử, kỳ thật đều là dùng tiền giao phí bảo hộ đặc thù danh sách.

Bình thường những này trong danh sách người, trong nhà đều có trong quan phát ra phù lục, còn có đạo nhân chuyên môn theo dõi, xác định an toàn.

“Hai cái Kim Ngọc ban đệ tử trong nhà xảy ra chuyện, n·gười c·hết, chúng ta phụ trách quan sát bảo vệ đệ tử m·ất t·ích, không cách nào liên hệ.” Vũ Ngấn trầm giọng nói.

Lời này để tất cả mọi người là giật mình, ngay cả trong quan đệ tử đều m·ất t·ích, xem ra xác thực không phải phổ thông bản án.

“Dạng này, địa chỉ ta lấy được, Chính Hoằng, Chính Minh, các ngươi chia ra đi xử lý, trước cẩn thận điều tra rõ tin tức, đừng lỗ mãng xông loạn. Dùng Trắc Linh Phù trước xác định tình huống.” Vũ Ngấn đạo nhân chỉ huy.

“Đúng!”

“Đệ tử tuân mệnh.”

Hai người cấp tốc đứng dậy chắp tay.

“Bảo an đội bên kia các ngươi riêng phần mình điều một đội người đuổi theo, đồng thời phát sinh hai cái bản án, ta hoài nghi khả năng có vấn đề. Có s·ú·n·g ống che chở, cũng có thể ngăn chặn rất nhiều phiền phức.” Vũ Mặc đạo nhân xen vào nói.

“Minh bạch.” Chính Minh gật đầu.

“Những người còn lại, về trước đạo quán, ta muốn liên lạc với quan diện người bên kia, nhìn xem có phải hay không có cái gì tình huống đặc biệt.” Vũ Ngấn nghiêm nghị nói.

“Quan chủ, vậy chúng ta thì sao?” Chính Hà tranh thủ thời gian hỏi.

“Cùng chúng ta cùng một chỗ trở về, trước xác định là không phải có vấn đề mới được.” Vũ Ngấn trả lời. Hắn nhìn một chút Chính Hà cùng Vu Hoành ở giữa thân thể khoảng cách, thất vọng lắc đầu.

“Ngươi cần phải mang tốt Chính Nhu, hắn kinh nghiệm không đủ, gặp được rất nhiều tình huống không biết làm thế nào, ngươi được nhiều giúp hắn một chút.”

“Ngạch… Là!” Chính Hà gật đầu.

Vu Hoành nhìn xem mọi người nghiêm túc lên biểu lộ, cũng minh bạch sự kiện lần này tương đối nghiêm trọng.

Nhưng nếu không để cho hắn xuất động, hắn cũng liền nghe theo an bài, thành thành thật thật tại đạo quán các loại tin tức tốt.

Thanh Trần quan có thể còn sống lâu như vậy, tự có chính mình một bộ ứng đối hệ thống, hắn chưa quen thuộc cũng liền không cần thiết cứng rắn cắm, ngược lại có thể sẽ bừa bãi tình huống.

Trên xe buýt, Chính Minh Chính Hoằng hai người cấp tốc xuống xe, phân biệt ngồi lên xe nhỏ rời đi.

Đám người còn lại thêm vài phút đồng hồ về sau, mới cưỡi xe buýt chậm rãi khởi động, hướng Thanh Trần quan phương hướng trở về.

Trong xe nhỏ.

Chính Hoằng ngồi ở hàng sau, cầm trong tay một máy đặc chất điện thoại, nhanh chóng im ắng đánh lấy chữ.

Hắn sắc mặt trấn định, thỉnh thoảng ngẩng đầu ngắm một chút hàng trước lái xe.

Sau đó tiếp tục cúi đầu đem vừa mới tỷ thí tin tức đưa vào.

“Chính Nhu thực lực cụ thể phải cùng Chính Minh không kém bao nhiêu, Thanh Trần quan bên này còn muốn tăng thêm Vũ Mặc Vũ Ngấn, hai người này đều có Truyền Thừa Đạo Khí, mặc dù tuổi già sức yếu, nhưng đạo pháp cảnh giới tương đối cao, suy nghĩ thêm đến khả năng tồn tại mặt khác Vũ chữ lót, chỉ phái hai cái Nguyên Thai tới không cách nào triệt để xử lý.”

Đùng.

Ấn phím đè xuống, tin tức gửi đi bên trong.

Chính Hoằng đóng lại màn hình, bên mặt nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Rất nhanh, trong tay điện thoại chấn động, màn hình sáng lên, phía trên tin nhắn biểu hiện: Thu đến, ước chừng ngày kia đến.

Đột phát đại án tử, để Thanh Trần quan cả bên dưới đều khẩn trương lên.

Vu Hoành bởi vì bị coi trọng nhất, cho nên bị lôi kéo tiến vào đạo quán, không đồng ý ra ngoài.

Hắn vừa vặn cũng đang nghiên cứu, bước kế tiếp nên cường hóa cái gì.

Đạo quán trong phòng.

Vu Hoành cầm trong tay Quảng Hàn Đạo khí, nửa tựa ở trên giường, tinh tế quan sát.

Hay là không thể động Đạo khí, tại không hoàn toàn biết rõ ràng cái này cái gọi là thần ý trước, hay là trước cường hóa doanh địa bên kia an toàn làm chuẩn, cho mình để đường rút lui.

Hắn cẩn thận cắt tỉa bên dưới mình bây giờ tu hành công pháp.

Có chút lộn xộn, trừ ra Quan Ngô Công bên ngoài, còn lại tốt nhất có thể hòa hợp một bộ tốt nhất. Còn có Thái Uyên Chính Pháp tai hoạ ngầm, cũng là thời điểm nếm thử giải quyết.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành từng cái hồi tưởng tự luyện công pháp.

Quan Ngô Công, Thái Uyên Chính Pháp, Vô Cực Thiên Hà Thuật.

Lông mày nhíu chặt đứng lên.

Như vậy, lúc trước luyện bí tịch công pháp, lại làm như thế nào cường hóa?

Ban sơ cường hóa công pháp là dùng viết tay bản, nhưng lúc này nguyên bản không ở trong tay, mà lại hắc ấn cường hóa quy tắc, là nhất định phải gia nhập đồ vật mới.

'Trừ phi ta có thể hoàn toàn đem nguyên bản viết đi ra, nếu không ở chỗ này thật đúng là không dễ làm.'

'Như vậy không cần hắc ấn, chính ta thử nhìn một chút đâu.'

Bình tĩnh lại, hắn bắt đầu cẩn thận quan sát cùng trải nghiệm tự thân nội lực trạng thái.

Dung hợp Trụ Thần Quang về sau, nội khí đã biến thành một đoàn lam quang dịch đoàn, không ngừng tại thể nội lưu động.

Mà Quan Ngô Công đạo pháp khí tức, thì tại hai huyệt thái dương ở giữa vừa đi vừa về tuần hoàn, lưu chuyển.

Cả hai chỉ có ở bên trong nổi nóng lên chảy qua não bộ lúc, mới có thể hơi có chút gặp nhau.

Vu Hoành cẩn thận quan sát dưới, chợt phát hiện, Quan Ngô Công cùng Thái Uyên Chính Pháp đường lối vận công, chỉ có rất ít bộ phận trùng hợp, còn lại tuyệt đại bộ phận đều là tách ra Quan Ngô Công cường đại tinh thần về sau, đối với Thái Uyên Chính Pháp tiến độ cũng có sự giúp đỡ to lớn, hiển nhiên này hai loại là có thể dung hợp.

Hắn suy tư dưới, một tay đặt tại chính mình nội khí đoàn đối ứng ngoại bộ trên da.

‘Cường hóa Quan Ngô Ngọc Linh Công, Thái Uyên Chính Pháp. Phương hướng: Dung hợp giảm bớt tác dụng phụ.’

Hắn không dám ngoài định mức thêm cái gì khác yêu cầu, trước đó Thái Uyên Chính Pháp cường hóa thời gian để hắn hiện tại còn ký ức như mới.

Hiện tại đang muốn mỗi ngày tu hành thời điểm, tốn hao quá nhiều thời gian tại đơn độc cường hóa bên trên, cũng không có lời.

Dù sao đem công pháp luyện đến đỉnh về sau, có lẽ còn có thể thu hoạch được công pháp đặc chất, đạo tức lưu chuyển sự giúp đỡ dành cho hắn quá lớn.

Cường hóa trong thân thể của mình bộ công pháp năng lượng, hoặc là nói khái niệm này hệ thống, đây là Vu Hoành trước kia chưa bao giờ thử qua.

Nhưng nếu đối với nguyên bản sổ có thể, đối với mình thân thể hắn là cũng đi.

Dù sao hắc ấn cường hóa tựa hồ là lấy khái niệm đối tượng làm chủ.

Xùy.

Dừng lại 2 giây sau.

Coi như Vu Hoành coi là thất bại lúc, bỗng nhiên một tiếng vang nhỏ.

Hắc tuyến từ mu bàn tay hắn chảy ra, không vào bụng bộ.

‘Phải chăng cường hóa Quan Ngô Ngọc Linh Công cùng Thái Uyên Chính Pháp?’

Đếm ngược tại phần bụng đạo bào bên ngoài hiển hiện.

‘17 ngày 4 giờ 9 phút’ .

Thấy thế, Vu Hoành thở phào một hơi.

‘Còn tốt, có thể thành, cũng không phải quá dài.’

Theo hắn tự thân công pháp cấp độ không ngừng tăng cao, hắc ấn cường hóa cần thời gian cũng nước lên thì thuyền lên.

Lần này mới hơn mười ngày, liền có thể giải quyết công pháp tạp nhạp vấn đề, đã rất có lời.

‘Sau đó chính là cái này Đạo khí…’ Vu Hoành nắm vuốt hình trăng lưỡi liềm, lâm vào suy tư.

Hắn luôn cảm giác thứ này, có chỗ nào không đúng…

“Có lẽ, hẳn là tìm một chỗ dùng thử nhìn xem…”

*

Chính lúc này.

Lúc ban đêm.

Thanh Trần quan bên ngoài quạnh quẽ trên mặt đường, một cỗ xe con màu đen chậm rãi tới gần, giảm tốc độ, dừng ở đạo quán ngoài cửa.

Cửa xe mở ra.

Ba cái thân mang áo khoác màu đen, mang theo mặt nạ đen cao gầy bóng người, từ trên xe bước xuống.

“Chính là chỗ này…” Phía trước nhất nam tử hai mắt đỏ sậm, tím đen tóc ngắn dưới, hai tai mang theo màu tím hoa cỏ bông tai, sáng tỏ sạch sẽ hai mắt có loại khó phân giới tính trung tính đẹp.

Chương 307: Đêm dài (1)

“Đi thôi, chỉ cần giải quyết Vũ chữ lót mấy người, liền có thể hoàn thành toàn diện khống chế. Chuyện này tranh thủ trong vòng một ngày hoàn thành, chúng ta kế tiếp còn có những nhiệm vụ khác.” Trung tính nam tử trầm giọng nói.

Hai người khác khẽ gật đầu, cùng một chỗ đi theo hướng đạo quán cửa lớn đi đến.

Cửa lớn mở rộng ra, trong đêm ánh đèn chiếu xuống, tại cạnh cửa ngồi một cái lão đạo đang ngủ gà ngủ gật.

Đối với ba người tới gần, lão đạo không phản ứng chút nào, cửa ra vào lắp đặt cùng loại cảnh giới trang bị báo động hệ thống, cũng không có bất luận động tĩnh gì.

Ba người liền phảng phất u linh cất bước vượt qua cao cao bậc cửa, tiến vào trong quan.

Vừa mới tiến vào bên trong, ba người liền cảm giác trong đầu nguyên bản rõ ràng ý thức, trong nháy mắt như bị trên lưng gánh nặng, một chút nặng nề rất nhiều.

“Trận pháp. Ngược lại là không nghĩ tới cái này Thanh Trần quan thế mà còn bảo lưu lại trước kia trận pháp áp chế.” Dẫn đầu trung tính nam tử lông mày cau lại.

Hắn quay đầu lại nhìn về phía hai người.

“Các ngươi cảm giác thế nào?”

“Vẫn được, tinh thần bị áp chế ước chừng khoảng ba phần mười.” Một người trả lời.

“Đã rất nhiều. Chú ý thuật thức duy trì, trước tìm trận nhãn.” Trung tính nam tử phân phó.

“Vâng.”

Hai người cùng một chỗ ứng thanh.

Đạo quán trong hậu viện.

Vũ Mặc Vũ Ngấn các loại Vũ chữ lót hết thảy bảy người, tề tụ một đường, còn có mặt khác hai cái lâm thời chạy đến đặc phái viên cùng một chỗ.

Tất cả mọi người ánh mắt đều tụ tập tại Vũ Ngấn quan chủ trên thân, đang tùy thời chờ đợi hắn cho ra tin tức.

Trừ ra Vũ chữ lót lão nhân bên ngoài, đệ tử còn lại vì phòng ngừa đi mật, đều để bọn hắn đi những phòng khác cùng phòng lớn lâm thời tu chỉnh.

Chính Hà cùng Vu Hoành cũng làm cho bọn hắn trở về gian phòng của mình nghỉ ngơi.

“Hai vị đặc phái lần này lâm thời nhận được tin tức, không biết đêm khuya đến thăm, không có từ xa tiếp đón, xin hãy tha lỗi.” Vũ Ngấn khá thấp tư thái trước xin lỗi.

Đến từ Á Tùng thủ đô hai cái đặc phái viên, theo thứ tự là một nam một nữ, nam tử thân hình cao lớn, khổng vũ hữu lực, tuổi chừng chớ ba mươi mấy tuổi, tên là Triệu Thế Băng.

Nữ tính lớn tuổi một chút, bốn mươi mấy dáng vẻ, một thân màu đen nghề nghiệp tay áo dài quần dài, lộ ra già dặn vui mừng. Biểu hiện giấy chứng nhận tên là Dương Trì.

Hai người đều là thủ đô Vinh Kinh người, nói chuyện mang theo nồng đậm quê quán khẩu âm.

“Chúng ta nhận được tin tức, nói có đặc thù thế lực, tại nhằm vào các ngươi Thanh Trần quan. Cho nên sớm tới xem xét một hai.” Triệu Thế Băng đưa tay cùng quan chủ Vũ Ngấn nắm chặt lại, giải thích nói.

“Muộn như vậy, chẳng lẽ lại là hiện tại liền…” Vũ Ngấn nói còn chưa dứt lời, bỗng nhiên sắc mặt hơi trầm xuống, trên mặt lễ tiết tính mỉm cười một chút cứng đờ.

“Có người đi vào rồi, mà lại không phải người bình thường.” Hắn xoay người, hướng đạo quán cửa chính phương hướng.

“Hay là quang minh chính đại vào cửa, đủ phách lối!”

Còn lại mấy tên Vũ chữ lót lão đạo nhao nhao sắc mặt xiết chặt, cũng cảm ứng được cái gì, hướng phía cửa chính phương hướng nhìn lại.

Chỉ có hai cái đặc phái viên không rõ ràng cho lắm, không biết xảy ra chuyện gì.

“Hai vị có thể đi nghỉ trước một hai, xin yên tâm, chúng ta nơi này chính là Thanh Trần quan tổng môn, có trận pháp giữ gìn, bình thường phiền phức trêu chọc không tới cửa.”

Vũ Mặc đạo nhân tiến lên trấn an.

Đang khi nói chuyện.

Bành!

Tiền viện đại điện chỗ, đại môn bị phá tan, phát ra tiếng vang.

“Để đệ tử bình thường đều tránh tốt, đừng đi ra.” Vũ Ngấn nghiêm nghị nói.

“Yên tâm, có trận pháp áp chế, bọn hắn náo không ra chuyện gì.”

Vừa dứt lời.

Răng rắc.

Đột nhiên, toàn bộ trong đạo quán bộ một mực bao phủ một vòng vô hình áp lực, trong nháy mắt như đâm rách khí cầu, một chút nổ nát vụn, biến mất không thấy gì nữa.

Vũ Ngấn Vũ Mặc bọn người sắc mặt đại biến.

“Chuyện gì xảy ra! ? Ai động trận pháp trận bàn! ?”

Vũ chữ lót bên trong, trừ ra Vũ Phương Vũ Chung ba người khác, trong mắt lúc này đều hiện lên một vòng mất tự nhiên.

Bành!

Lại là một tiếng vang thật lớn.

Hậu viện đại môn bị đá văng, ba đạo áo khoác đen bóng người nối đuôi nhau mà vào, đứng ở đám người trước người.

“Vũ Ngấn quan chủ?” Dẫn đầu một hạng trung nam tử nhàn nhạt hỏi.

“Các hạ tự tiện xông vào ta Thanh Trần quan, có gì muốn làm? Nếu là hỏi tài, mọi người tọa hạ có thể hảo hảo đàm luận, điều kiện gì cũng có thể thương lượng.” Vũ Ngấn ngữ khí mềm mại nói.

“Chướng khí mù mịt, thật là vì tiền ngay cả mặt cũng không cần.” Trung tính nam tử không nhịn được nói, đột nhiên giương một tay lên.

Từng mảnh từng mảnh trắng bệch vải vóc, phía trên có phù hiệu màu đỏ ngòm, từ ba người sau lưng bắn ra, hướng một đám Vũ chữ lót lão đạo bay đi.

Cơ hồ là cùng lúc, nguyên bản còn khuôn mặt tươi cười đón lấy Vũ Ngấn quan chủ đồng dạng trong nháy mắt trở mặt, lui ra phía sau một bước, trước người ngưng tụ ra một đầu hai đầu tê giác màu đen.

Oanh!

Tê giác đột nhiên cúi đầu xông ra, phóng tới trung tính nam tử.

Mọc sừng cùng vải trắng trong chốc lát đụng vào nhau, phát ra kịch liệt xé nát âm thanh.

Nhưng tê giác cũng bị một cỗ cự lực ngạnh sinh sinh cố định tại chỗ cũ, phí công đấu sức.

“Ta gánh không được! Nhanh vận dụng Truyền Thừa Đạo Khí!” Vũ Ngấn lúc này sắc mặt đỏ lên, rõ ràng cảm giác thể nội đạo pháp lực lượng đang nhanh chóng bị tiêu hao.

Đạo pháp thoái hóa thêm tự thân trạng thái quá kém, dẫn đến hắn bây giờ căn bản không kiên trì được bao lâu. Vừa tiếp xúc, liền cảm giác đạo tự thân pháp tại như l·ũ q·uét giống như phi tốc trút xuống.

Không chỉ là hắn còn lại mấy tên Vũ chữ lót lão đạo, lúc này đồng thời trước tiên khởi động thuật thức, Ngưng Khí Hóa Ảnh Quyết đồng thời xuất động, ngưng kết ra sáu đầu Khủng Ảnh, nhào về phía ba người.

Nhưng vào lúc này, trong đó ba đầu Khủng Ảnh, đột nhiên chuyển hướng, nhào về phía Vũ Ngấn cùng Vũ Mặc! !

"Các ngươi! ! ?" Hai người kinh hãi, vội vàng đưa tay vỗ bên hông ngọc bội.

Oanh!

Hai đoàn màu bạc chói mắt sáng ngời đồng thời nổ tung.

Hai người bị buộc đồng thời bộc phát Truyền Thừa Đạo Khí, chỉ vì ngăn cản cái này một đánh lén.

*

*

Trong phòng.

Vu Hoành cùng Chính Hà nghe được động tĩnh, nhao nhao đi ra ngoài, tập hợp một chỗ, hướng hậu viện tiến đến.

Mới ra ngoài, hai người liền nhìn thấy bị từng cái phá tan cửa lớn cùng đại điện.

Ông!

Lúc này hậu viện ẩn ẩn truyền đến từng đợt tựa như quần điểu kêu to tiếng vang. Còn có to lớn tiếng va đập tấp nập vang lên.

Từng luồng từng luồng chỉ có đồng dạng người tinh thần cường đại mới có thể cảm giác được đặc thù ba động, không ngừng từ hậu viện khuếch tán ra tới.

“Các ngươi đi mau! Sư phụ để cho ta tới mang các ngươi chuyển sang nơi khác ! Chờ giải quyết cường địch sau lại về!”

Hai người đang muốn hướng hậu viện tiến đến, lại tại đại điện bên cạnh bị ngăn ở.

Một trung niên đạo nhân mang theo mấy tên đệ tử trẻ tuổi đụng lên tới.

“Người tới thực lực cực mạnh, chúng ta lưu tại nơi này cũng là cản trở, không được trợ giúp. Hiện tại trận pháp bị phá, nhất định phải tranh thủ thời gian tìm địa phương tránh tốt, để tránh trở thành sư phụ bọn hắn gánh vác.”

Hắn nhìn về phía hai người Đạo Chủng ban là trong quan cuối cùng hi vọng, không cho sơ thất, đây là sư phụ căn dặn bọn hắn nguyên thoại.

“Đi theo ta!”

Hắn dẫn hai người hướng mặt bên cửa ngầm tiến đến.

Tùy hành còn có còn lại không ít chung quanh tới gần tới đệ tử.

Có người ý đồ báo động, nhưng lại ngạc nhiên phát hiện, điện thoại tín hiệu phi thường hỗn loạn, căn bản đánh không thông.

Có người muốn xoay người đi giúp sư phụ bọn người, lại bị đồng bạn gắt gao giữ chặt.

“Đi thôi, tin tưởng sư phụ bọn hắn.” Chính Hà nhìn về phía Vu Hoành, gật gật đầu chủ động đuổi theo.

Bảy vị Vũ chữ lót lão đạo đều ở bên trong, coi như xông vào cao thủ gì, bảy người đều là Đạo Chủng ban đi ra, đạo pháp mặc dù suy yếu, nhưng Truyền Thừa Đạo Khí cùng một chỗ sử xuất, coi như đối thủ mạnh hơn, tự vệ là không có vấn đề.

Chân chính vướng víu chính là bọn hắn những đệ tử này, nhất định phải mau chóng rời đi, để tránh địch nhân phát hiện không thực hiện được về sau, bắt bọn hắn làm uy h·iếp.

Vu Hoành gật đầu tỏ ra là đã hiểu, đi theo trung niên đạo nhân kia một đường ra ngoài.

Một đoàn người cấp tốc ra đạo quán mặt bên, dọc theo đen sì tiểu đạo, hướng dừng ở lộ thiên bãi đỗ xe xe buýt tiến đến.

Bành! !

Trong chốc lát, sau lưng trong đạo quán truyền ra một tiếng bạo tạc giống như tiếng vang.

Vu Hoành bỗng nhiên quay đầu, cảm ứng được một cỗ siêu việt cấp chín khổng lồ lực lượng tinh thần, từ hậu viện bộc phát phóng lên tận trời.

Lực lượng tinh thần cảm ứng là loại cảm giác thật kỳ diệu, nó nhìn không thấy sờ không được, nhưng nếu là lấy tinh thần lực của mình đi cảm giác, lại có thể cảm ứng được một cỗ áp lực vô hình nhào tới trước mặt.

Mà khác biệt cấp độ lực lượng tinh thần, rõ ràng có thể cảm giác được phân chia mạnh yếu.

Mạnh, đối với loại áp lực này sẽ bản năng cảm thấy e ngại, yếu thì sẽ cảm giác tuỳ tiện có thể đem đâm thủng.

Lúc này Vu Hoành cảm ứng đến cỗ kia bộc phát lực lượng tinh thần, liền tựa như một cỗ khí lưu đối diện quét ở trên người.

Trong lòng của hắn tính toán.

Liền xem như bây giờ tầng thứ sáu Quan Ngô Công chính mình, cũng không đạt được cấp độ này. Mà lại chênh lệch còn không nhỏ.

Đơn thuần dựa vào lực lượng tinh thần bộc phát chỗ loại uy lực này.

So với những này khổ tu nhiều năm lão đạo, hắn mặc dù thiên phú không tồi, ý chí kiên định, nhưng đạo pháp trên cảnh giới xác thực kém một chút, bất quá bởi vì Thanh Trần quan công pháp đặc thù, loại cảnh giới này chênh lệch cũng không lớn.

Chủ yếu tại đối với Truyền Thừa Đạo Khí nắm giữ chìm đắm bên trên.

Hắn đại khái đoán chừng bên dưới Chính Minh cùng Vũ chữ lót các lão đạo chênh lệch.

Phát hiện Chính Minh nếu là át chủ bài ra hết, nói không chừng thật đúng là chỉ so với Vũ chữ lót các lão đạo yếu một tầng mà thôi.

Thật đúng là quyền sợ trẻ trung đạo pháp bản…

Vu Hoành đi theo trong đội ngũ, tiếp tục hướng xe buýt chạy tới.

Bất quá từ bộc phát tinh thần lực đến xem, rõ ràng là Vũ Mặc lão đạo chiếm ưu, hắn cũng là không thế nào lo lắng. Toàn bộ Thanh Trần quan cao tầng đều ở chỗ này, ứng phó tập kích vấn đề không lớn, đối phương xác suất lớn là hi vọng đem bọn hắn ngăn chặn, kéo ở chỗ này.

*

*

Trong hậu viện.

Vũ Ngấn Vũ Mặc bọn bốn người, liên thủ đã kết trận lưng tựa lưng đối mặt chung quanh tựa như vô cùng tận phù hiệu màu đỏ ngòm vải trắng.

Cái kia quỷ dị vải trắng bên trong, thỉnh thoảng sẽ nhô ra từng tấm quái dị mặt người, phát ra khủng bố cười khẽ.

Các lão đạo kêu gọi ra Truyền Thừa Đạo Khí thần ý, tại gia trì tại Khủng Ảnh trên thân về sau, nhao nhao uy lực đại tăng,

Từng đầu hình thù kỳ quái, trên thân nở rộ ngân quang Khủng Ảnh, vờn quanh mấy người bọn họ đứng vững đồng dạng kết thành trận pháp, đối kháng bên ngoài ba người liên thủ áp lực.

Trừ ra những này, bọn hắn còn muốn ứng đối phản bội thì phản bội người ba người đánh lén.

“Mẹ nó! Vốn là bảy đánh ba, hiện tại thế mà biến thành bốn đánh sáu! Vũ Xung các ngươi bị điên rồi à! ?” Vũ Ngấn phẫn nộ cao giọng nói.

Không ai đáp lại, phản bội ba người mặt lộ hổ thẹn, nhưng ra tay lại càng thêm kiên quyết đứng lên.

Hiển nhiên là ôm chỉ cần xử lý những người này liền không có người biết bọn hắn phản bội ý nghĩ.

“Chờ các ngươi c·hết rồi, bọn hắn tự nhiên có thể thuận lợi thượng vị, ổn định đạo mạch, Thanh Trần quan vẫn như cũ có thể như cũ huy hoàng, thậm chí nói không chừng có thể phát triển càng tốt hơn.” Trung tính nam tử lớn tiếng cười nói.

“Tiện nhân!” Vũ Phương nổi giận mắng.

“Các ngươi cũng liền bây giờ có thể mạnh miệng một đám lão bất tử phế vật.” Trung tính nam tử cười lạnh.

“Các ngươi rốt cuộc là ai! ? Lại dám ở trước mặt xung kích ta đạo mạch tông môn, đây là đối với toàn Á Tùng đạo mạch nghiêm trọng khiêu khích! !” Vũ Ngấn nghiêm nghị nói.

Lúc này cục diện mặc dù hay là giằng co, thậm chí là bọn hắn hơi chiếm ưu, nhưng… Hắn sắp không chịu đựng nổi nữa! !

“Bản nhân Nguyên Thai Thất Tử đứng đầu, các ngươi có thể xưng hô ta Nguyên Minh, ngược lại là cùng các ngươi thủ tịch đạo chủng cùng lấy một cái chữ Minh.” Trung tính nam tử cười trả lời. Ngược lại là không chút nào che giấu tự thân thân phận.

Nguyên Thai Thất Tử! ?

Bốn người chấn động trong lòng, đồng thời nghĩ đến một cái thế lực!

“Là Nê Thai giáo! ! Các ngươi điên rồi! ! ?”

Vũ Mặc phản ứng đầu tiên.

Chương 308: Đêm dài (2)

Chương 308: Đêm dài (2)

"Điên? Chúng ta không nhất định là điên, nhưng các ngươi, khẳng định lập tức liền muốn điên rồi." Nguyên Minh mỉm cười nói.

Hai tay của hắn bỗng nhiên nắn ấn quyết, lập tức mảng lớn vải trắng từng tầng từng tầng đem Vũ Ngấn bọn người bao vây lại, phi tốc hình thành một cái cự đại kén.

Nói thật, đám lão già này thực lực có chút vượt quá hắn dự tính, bất quá không quan hệ, nhiều kiên trì một hồi, đối phương đạo pháp đã không phải là lúc tuổi còn trẻ, vận dụng Truyền Thừa Đạo Khí gánh vác phi thường lớn, lấy thân thể của bọn hắn, nhiều lắm là mười phút đồng hồ.

"Đúng rồi, các ngươi không phải là cảm thấy, đạo chủng đệ tử đều đưa ra ngoài, liền có thể để bọn hắn bình yên vô sự a?"

"Ha ha, ngươi biết thì như thế nào?" Vũ Ngấn cười lạnh, "Vừa vặn Tử Hòa cung Khô Thiền sư đệ liền tại phụ cận, đãi hắn nhận được xin giúp đỡ đuổi tới, các ngươi hết thảy đều phải c·hết!"

"Khô Thiền là lợi hại, nhưng ngươi cảm thấy, các ngươi có thể đợi được hắn đuổi tới a?" Nguyên Minh ba người cũng nhịn không được cười.

"Phụ cận tín hiệu đều bị chúng ta phong tỏa, điện thoại không cách nào thông tin, về phần các ngươi chạy trốn đệ tử, ngươi cho rằng, Vũ chữ lót đều có người của chúng ta, trong hàng đệ tử. Sẽ không có?"

Lời này vừa ra, lập tức Vũ Ngấn bọn người giật mình trong lòng, lập tức có lấy dự cảm không ổn.

"Các ngươi… ! !"

Bành!

Một cái bình hoa lớn đập ầm ầm tại Vu Hoành cái ót trên cửa, tại chỗ vỡ vụn.

Hắn đang chuẩn bị lên xe một cước giẫm tại nơi cửa xe trên bậc thang, một cước còn tại mặt đất, không có đứng lên,

Kết quả…

Cái ót liền bị dùng sức chịu như thế một chút.

Hắn lẳng lặng đứng tại chỗ cũ.

Máu, chậm rãi nhỏ xuống tại màu nâu mặt đất xi măng, sền sệt mà mùi tanh.

Nhưng cái này máu, không phải Vu Hoành.

Mà là tại phía sau hắn nắm vuốt toái hoa bình một mặt mộng bức lạ lẫm đạo nhân máu trên tay.

Bình hoa mảnh vỡ ngạnh sinh sinh phá vỡ trên tay hắn, để nó vạch ra một cái lỗ hổng lớn, chảy ra huyết thủy.

Nhưng đạo nhân này lúc này, nhìn thấy bị nện còn điềm nhiên như không có việc gì, quay đầu nhìn xem hắn Vu Hoành. So với trên tay đau nhức, trong lòng hoảng, ngược lại càng sâu.

“Ngươi cái tên này… Đầu là làm bằng sắt sao! ? !”

Hắn nhịn không được lui ra phía sau hai bước, lớn tiếng nói.

“Nói đến, các ngươi là từ đâu làm tới bình hoa?” Vu Hoành bình tĩnh nhìn đối phương.

“.” Đạo nhân kia lui ra phía sau mấy bước, cùng mấy người còn lại đứng ở cùng một chỗ.

“Động thủ!”

Đột nhiên bọn hắn đồng loạt từ sau eo rút ra s·ú·n·g ngắn màu đen, nhắm ngay Vu Hoành bọn người.

Răng rắc.

Một mảnh bảo hiểm mở ra âm thanh bên trong.

Đúng lúc này, bóng người chợt lóe lên, Vu Hoành đột nhiên vượt qua mấy mét khoảng cách, tại bọn hắn ngay cả cò s·ú·n·g cũng chưa kịp bóp thời gian khoảng cách, nghiêng người roi.

Bành! !

Đá ngang chính giữa cầm thương đạo nhân phần eo.

Một tiếng ầm vang trầm đục, to lớn mà kinh khủng lực lượng, trong nháy mắt bộc phát, đạo nhân kia hừ cũng không có hừ một tiếng liền bay tứ tung ra ngoài, đụng đổ liên tiếp năm người về sau, đập ầm ầm tại một chiếc khác xe buýt thân xe.

Thân xe đột nhiên lõm đi vào, đạo nhân kia cũng trong nháy mắt không có khí tức, miệng mũi tai mắt chảy máu.

Không chỉ là hắn, còn lại cầm s·ú·n·g mấy người, cũng tại một thối này bên dưới bị đụng vào, toàn bộ mất đi sức chiến đấu, nhao nhao gãy xương ngã xuống đất, kêu rên không thôi.

Đến lúc này, Chính Hà bọn người mới lấy lại tinh thần, một mặt mộng bức nhìn xem Vu Hoành.

Từ vừa mới bắt đầu Vu Hoành b·ị đ·ánh lén, đến phản sát miểu sát mấy người. Trong lúc này động tác mau lẹ, tốc độ cực nhanh.

Chờ bọn hắn kịp phản ứng, cầm s·ú·n·g đạo nhân các loại đã ngã trên mặt đất, không có sức phản kháng.

Bọn hắn còn chưa kịp chấn kinh Vu Hoành lực lượng khủng bố như thế.

“Chính Nhu, ngươi làm sao… ! ?” Chính Hà vội vàng lên tiếng muốn hỏi.

Mà một trận chói tai tiếng vỗ tay, từ nơi không xa bay tới.

Tiếng vỗ tay rõ ràng dị thường, 1 giây trước còn tại khá xa chỗ, một giây sau liền đến mười mấy mét bên ngoài chỗ gần.

“Thân thủ tốt.”

Một cái nhẹ nhàng khoan khoái tuổi trẻ giọng nam, từ bãi đỗ xe nơi cửa truyền đến.

Đám người theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ gặp một cái giống như thiết tháp tráng hán cao lớn, xõa mái tóc dài màu nâu, mặt chữ quốc bên trên hốc mắt biến thành màu đen hãm sâu, chính từng bước một hướng bên này đến gần.

“Chỉ là thời gian mấy tháng, Thanh Trần quan đưa cho ngươi lòng cảm mến cũng không mạnh, Vu Hoành, không bằng thoát ly Thanh Trần quan, gia nhập chúng ta, lấy ngươi tư chất thiên phú, hẳn là rất nhanh liền có thể siêu việt hiện tại điểm ấy tiêu chuẩn.” Nam tử khôi ngô cười nói.

Ba ba ba ba.

Lúc này theo nam tử không ngừng tiến vào, đám người lúc này mới thấy rõ, phía sau hắn trong bóng tối, cùng đi theo tiến đến từng cái đồng dạng dáng người khôi ngô cao lớn hình người màu đen.

“Là… Đồng Binh! ! Đám người này là Nê Thai giáo, đó là Đồng Thi, mọi người coi chừng! !” Chính Hà dẫn đầu nhận ra đối phương lai lịch, trên mặt hoảng sợ.

Đồng Thi? ?

Vu Hoành nhíu mày, nơi này thế mà còn có thứ này! ?

“Là hướng ta tới, các ngươi đi trước!” Hắn đưa tay ra hiệu Chính Hà dẫn người rời đi

“Nhưng… ”

“Không có thế nhưng là, nhanh! Ta một người chiếu cố không được các ngươi!” Vu Hoành nghiêm nghị nói.

Chính Hà nghĩ đến chính mình trước đó bị nhẹ nhõm đánh bại tràng cảnh, biết nếu như là thuần túy đạo pháp thuật thức đối

kháng, chính mình còn có thể điểm xuất phát dùng, nhưng loại này kết hợp hiện thực thực chiến đối kháng, nàng còn kém cách rất xa.

Lại nghĩ tới vừa mới nhìn thấy cái kia khoa trương một màn, Vu Hoành thực chiến lực lượng so trước kia cùng nàng lúc động thủ càng mạnh.

Lúc này, nàng mang theo một phiếu đạo nhân tuổi trẻ, cấp tốc lui lại.

"Chúng ta ra che đậy tín hiệu địa phương, liền lập tức thông tri Tử Hòa cung Khô Thiền sư huynh, Chính Nhu, ngươi nhất định phải chịu đựng, kéo dài thời gian làm chủ!"

"Yên tâm, ta không sao." Vu Hoành cũng không quay đầu lại, khoát khoát tay.

"Đi thôi."

Chính Hà không nói hai lời, quay người dẫn người chạy chậm rời đi.

Nam tử khôi ngô kia đang muốn mở miệng, đột nhiên nhìn thấy Vu Hoành cũng đi theo khởi hành, hướng một phương hướng khác nhanh chóng chạy chậm.

"Muốn chạy!"

Hắn thân là Nguyên Thai Thất Tử bên trong thân pháp truy tung người mạnh nhất, cho nên mới được phái tới xử lý việc này.

"Nếu là dạng này đều bị ngươi chạy thoát, về sau ta ở trong giáo cũng liền đừng lăn lộn!"

Bành.

Nhất thời, hắn tính cả bên cạnh một đám Đồng Thi, một đạo hóa thành một đám bóng đen, hướng Vu Hoành đuổi sát mà đi.

Hai người một đuổi một chạy, đảo mắt liền chạy ra cách xa hơn trăm mét.

Thẳng đến tại một chỗ thương trường trước mặt vòng trượt trên quảng trường, Vu Hoành mới dừng lại.

Lúc này trời tối người yên thời gian, quảng trường trống rỗng, chỉ có chung quanh ảm đạm ánh đèn cùng ngẫu nhiên lái qua từng chiếc ô tô tồn tại.

Vu Hoành dừng lại, đứng tại dải cây xanh biên giới.

Tay hắn đỡ một viên tu bổ qua ven đường Ngô Đồng, quay người nhìn về phía đối phương.

“Thật muốn như thế đuổi tận g·iết tuyệt a?”

“Chúng ta dễ dàng tha thứ ngươi Thanh Trần quan nhiều năm như vậy, cũng coi là hết lòng quan tâm giúp đỡ. Đây không phải đuổi tận g·iết tuyệt mà là Thanh Trần quan từ nay trở đi, hòa bình nhập vào ta Nê Thai giáo.” Nam tử khôi ngô cười nói.

“Mặt khác.” Hắn dừng một chút, nhìn về phía Vu Hoành phía bên phải.

“Ngươi cho rằng chạy trốn tới bên này, liền an toàn?”

Phía bên phải chỗ tối tăm, một cái đồng dạng khôi ngô cao lớn dreadlocks nữ tử, một tay mang theo một cái quen thuộc đạo nhân tuổi trẻ, đến gần tới, bại lộ tại dưới ánh đèn.

Đạo nhân trẻ tuổi kia, lung lay lộ ra gương mặt, rõ ràng là trước đó bị phái đi giải quyết bản án Chính Minh!

“Nguyên Hòa, còn không có giải quyết a? Quá chậm.” Dreadlocks nữ tử bất mãn nói.

Nam tử khôi ngô cười cười.

“Ta chỉ là muốn nếm thử bên dưới thuyết phục giáo d·ụ·c, dù sao vị này gia nhập Thanh Trần quan bao nhiêu tháng, nói không chừng có thể chân thành thuyết phục về sau, gia nhập chúng ta. Dưa hái xanh không ngọt nha.”

“Ha ha, Nguyên Minh lão đại bên kia vẫn chờ, nhanh lên một chút.” Dreadlocks nữ tử khinh thường cười cười. Xê dịch bước

chân, ẩn ẩn đem Vu Hoành kẹp ở hai người chính giữa.

“Thế nào? Cuối cùng hỏi một câu Vu Hoành, muốn hay không bỏ gian tà theo chính nghĩa, gia nhập chúng ta?” Nam tử khôi ngô Nguyên Hòa, lại lần nữa ôn hòa hướng Vu Hoành hỏi.

“Nói thật.” Vu Hoành thả tay xuống, hoạt động năm ngón tay, “Ta nhưng thật ra là rất nguyện ý.”

Trên mặt hắn đột nhiên lộ ra một tia quái dị mỉm cười.

“Điều kiện tiên quyết là, các ngươi có thể còn sống sót…”

Vừa dứt lời.

Không đợi hai người kịp phản ứng là có ý gì.

Oanh!

Chung quanh quảng trường, từng đạo chỗ tối trong bóng tối, từng đôi đỏ sậm đôi mắt nhao nhao sáng lên.

Mấy chục đôi tham lam chỉ còn thèm ăn ánh mắt, từ từng cái phương hướng khóa chặt tại trên thân hai người.

“! ! !”

“! !”

Hai người trên mặt biểu lộ trong nháy mắt ngưng kết, chần chờ một giây sau.

Nam tử Nguyên Hòa trước tiên đi sờ eo ở giữa điện thoại, nhưng đã tới đã không kịp.

Chỗ gần từng đầu Long Tích sớm đã bay nhào mà ra, tới gần.

Xùy! !

Từng đạo hỏa diễm đỏ sậm bắn ra, chớp mắt chính giữa hắn phía sau lưng, đem nó bao phủ.

Một bên khác, dreadlocks nữ tử một cái ngay tại chỗ quay cuồng, buông ra Chính Minh, cảnh giác tránh đi hỏa diễm tập

kích.

“Thứ gì! ! ?” Nàng không ngừng né tránh, tránh đi từng đầu Long Tích t·ấn c·ông, thể hiện ra cực mạnh thân thủ.

Nếu là đổi thành Hi Vọng thành thế giới kia, không sai biệt lắm cũng có thể cùng trung đẳng cường độ người cường hóa vịn xoay cổ tay.

Nhưng dạng này giãy dụa không có chút ý nghĩa nào.

Bởi vì vây công Long Tích, thực sự nhiều lắm.

Bốn mươi đầu Long Tích đồng thời t·ấn c·ông, mỗi một đầu tốc độ đều nhanh hơn nàng ra rất nhiều.

Dạng này đối chiến, kết cục cơ hồ không có bất ngờ.

Mắt thấy nữ tử liền bị bao phủ tiến mảng lớn hỏa diễm đỏ sậm bên trong.

Nàng bỗng nhiên giơ cao tay phải lên, trong tay một chút chỉ có tại biết đạo pháp người mới có thể nhìn thấy quang mang tím đen, trong nháy mắt sáng lên.

“Thiên Địa Chiêu…”

Bành! !

Một tiếng vang trầm.

Quang mang tím đen bên trong, có thể so với cấp tám hắc tai khổng lồ tinh thần lực ba động, mới vừa vặn lên điểm gợn sóng, liền trong nháy mắt dập tắt.

Một đầu Long Tích từ phía sau lưng hung hăng đâm vào nàng sau lưng chính giữa, nương theo lấy thanh thúy tiếng xương nứt.

Nữ tử rên lên một tiếng thê thảm, hướng phía trước trượt ra mấy mét, trong miệng miệng lớn bắt đầu nôn ra máu.

Lạch cạch. Trong tay nàng đồ vật rớt xuống đất, lăn ra xa mấy mét.

“Ta.. ! !”

Nữ tử gian nan đưa tay, hướng phía trước bò đi, ý đồ đem vật kia một lần nữa bắt lấy.

Nhưng một cái màu đen ủng ngắn nhẹ nhàng dẫm ở vật kia.

Vu Hoành xoay người nhặt lên nó, nhìn một chút.

Là cái màu tím đen xà bàn tượng đá, chỉ lớn bằng bàn tay, nhìn rất là tinh xảo tinh tế tỉ mỉ, ngay cả rắn lân phiến, con ngươi đều điêu khắc đi ra.

“Cho nên nói, ta rất chán ghét kế hoạch bên ngoài biến số.”

Hắn cúi đầu nhìn xem nữ tử.

“Thanh Trần quan là ta tuyển định tốt nhất điểm xuất phát.”

Hắn đem tượng đá một lần nữa thả lại trong tay đối phương.

“Các ngươi muốn phá hư ta sớm định ra điểm xuất phát, chính là phá hư kế hoạch của ta, mà vì thế giới tương lai, chỉ có thể xin ngươi c·hết đi.”

“Ngươi… !”

Dreadlocks nữ tử con ngươi thít chặt, lúc này nàng đã rõ ràng phát giác không đúng.

Trước mắt cái này cái gọi là Chính Nhu đạo nhân, sợ là cùng các nàng phái đi nội ứng một dạng, cũng giống như vậy ôm đặc thù mục đích gia nhập Thanh Trần quan.

Mà lại, gia hỏa này ẩn tàng đến so với bọn hắn càng sâu, ác hơn!

Có kinh khủng như vậy thực lực, tối thiểu cùng các nàng thủ lĩnh Nguyên Minh không sai biệt lắm cấp độ, thế mà còn ngụy trang thành đệ tử thân phận.

Nhìn như vậy, mục đích của hắn. Chỉ sợ căn bản cũng không phải là Thanh Trần quan!

Mà là coi đây là ván cầu đi lên toàn bộ đạo mạch! !

Nhưng lúc này minh bạch điểm ấy, đã quá muộn.

Oanh.

Mảng lớn đỏ sậm sền sệt hỏa diễm từ bốn phương tám hướng dâng trào mà đến, triệt để đem nữ tử bao phủ.

Chương 309: Trả thù (1)

Chương 309: Trả thù (1)

Tính ăn mòn mạnh hỏa diễm, triệt để hòa tan lấy hết thảy. Nữ tử thân thể tính cả quần áo cũng dần dần nhìn không thấy hình dáng.

Vu Hoành nhìn chăm chú lên đây hết thảy, trên mặt không vui không buồn.

“Chỉ có cường đại tinh thần lực, lại chỉ có thể ở tại hư nhược trong nhục thể, không. Phải nói, là vì cường đại tinh thần lực, mà trái lại nghiền ép nhục thể, dẫn đến như vậy dị dạng không công bằng hệ thống sinh ra… Chỗ này hệ thống…”

Hắn mắt nhìn nam tử khôi ngô bên kia, cái gọi là Đồng Thi cùng nam tử thân thể cùng một chỗ, đều bị hỏa diễm đỏ sậm thôn phệ.

Nam tử này hiển nhiên thảm hại hơn, thân pháp không đủ, tốc độ không đủ, trước tiên liền bị ngọn lửa che mất.

Đồng Thi ngược lại là bị Vu Hoành lưu lại hai đầu, Vu Hoành đang muốn tới gần cẩn thận nghiên cứu một chút.

Bỗng nhiên trước ngực hắn hình trăng lưỡi liềm run nhè nhẹ, truyền ra từng tia từng tia đâm đau.

“? ? Chuyện gì xảy ra?”

Vu Hoành đưa tay nắm Quảng Hàn, suy nghĩ một chút, hơi đưa vào trong đó một tia đạo pháp khí tức.

Xùy!

Trong chốc lát, Quảng Hàn bên trong bay ra một sợi màu xanh nhạt sương mù.

Sương khói kia rơi xuống đất, hóa thành một đoàn đường kính chừng ba thước mâm tròn băng ngọc.

Trong mâm tròn tâm, một đạo hình chữ S vết nứt chậm rãi tách ra, lộ ra một cái vòng xoáy đen kịt trống rỗng.

“Đói…”

“Đói…”

Một trận trầm thấp trùng điệp, tựa như đang khóc nữ tử tiếng kêu, từ trong lỗ trống bay ra.

Vu Hoành híp mắt nhìn xem trống rỗng, đây cũng là hắn lần thứ nhất triệu hoán cái này cái gọi là Quảng Hàn. Đối với nơi này Truyền Thừa Đạo Khí, đến từ Thiên Đình, hắn kỳ thật trong lòng cũng không tín nhiệm.

Nhưng không tín nhiệm về không tín nhiệm chỉ cần lực lượng có thể vì hắn sở dụng, hắn cũng không quan tâm đối phương là trận gì.

“Đói a! !”

Bỗng nhiên, trong chỗ trống một chút đập ra một tấm dữ tợn tràn đầy cái hố xám đen mặt người.

Mặt người này khoảng chừng rộng hơn hai mét, hai mắt hẹp dài tựa như nheo lại, tựa như trang điểm quá dày mập mạp nữ nhân, một tấm miệng rộng tràn đầy bén nhọn răng cưa chiếm cứ mặt hơn một nửa vị trí.

“Thật đói! ! !”

Mặt người khổng lồ sau lưng cổ giống như nàng thô, tựa như thân mãng. Trên đầu mọc ra vô số cùng loại xúc tu nhúc nhích đường cong làm tóc dài.

Nàng mới bổ nhào về phía trước ra, liền quay đầu nhào về phía Vu Hoành, miệng rộng mở ra, lộ ra bên trong hết thảy chín tầng nhọn dày đặc răng, hướng đầu hắn bộ táp tới.

Bành! ! !

Một cái đại thủ như thiểm điện một bàn tay quất vào bên nàng mặt, đánh cho mặt người toàn bộ bay tứ tung ra ngoài.

Mặt người như đ·ạ·n pháo nện ở quảng trường mặt đất, đem trên mặt đất ném ra một đầu do sâu đến cạn màu nâu khe rãnh.

Bụi đất tung bay, đá vụn nước bắn, hơn mười mét khe rãnh nơi cuối cùng, màu nâu mặt người sau lưng kéo lấy thật dài tựa như cự mãng giống như cổ, lại lần nữa từ dưới đất ngồi dậy, ngửa mặt lên trời gào thét.

Đói! ! !

Từng vòng từng vòng vô hình lực lượng tinh thần, tựa như gợn sóng, hướng bốn phương tám hướng khuếch tán ra.

Vu Hoành híp mắt nhìn chăm chú đối phương, cẩn thận cảm thụ to lớn khái lực lượng.

'Đây chính là Thường Ngạ? Bằng vào ta Khủng Ảnh làm vật trung gian, kêu gọi Thiên Đình thần ý, giáng lâm đi ra chính là cái như thế đồ chơi? Cấp chín là có, nhưng… Còn chưa đủ.'

Đói! !

Bỗng nhiên, mặt người khổng lồ kia vừa nghiêng đầu, lại lần nữa như cự mãng săn mồi, cong người hướng Vu Hoành đánh tới.

Nàng mở ra miệng rộng, trong miệng phóng xuất ra cường đại xoay tròn sức cắn nuốt. Chớp mắt liền vượt qua hơn mười mét khoảng cách, xuất hiện ở trước mặt Vu Hoành.

"Ta triệu hoán đi ra đồ vật, dám tạo ta phản? ? !"

Vu Hoành sắc mặt hiển hiện đạo đạo xanh đậm đường vân, dữ tợn không gì sánh được, nội khí phun trào, cánh tay phải trong nháy mắt băn ra.

Lại một cái nặng nề cái tát, đánh vào Thường Ngạ má phải, đánh cho nàng đầu bị lệch, miệng phun máu đen, toàn thân lắc một cái, nửa bên mặt thịt đều b·ị đ·ánh đến nứt ra rách rưới, rơi xuống mảnh vụn.

Bành!

Không đợi nàng hoàn hồn, hay là một cái như thiểm điện cái tát, quất vào nàng trên má trái.

Bành bành bành bành bành! !

Mấy giây ngắn ngủn, Thường Ngạ trên mặt bị liên tục quất mười mấy lần cái tát, đánh cho thịt nát bay tứ tung, máu đen gắn một chỗ.

Cuối cùng, nàng gào lên thê thảm, chính là muốn chạy, thân thể lại bị Vu Hoành một phát bắt được, đùi phải lần lượt đá lung tung.

Ầm ầm ầm ầm! !

To lớn nặng nề trên trăm tấn lực bộc phát chính đá, tại ngắn ngủi mười mấy giây trong quá trình, bị đá thân thể nàng tựa như bao tải rách, cả khuôn mặt cơ hồ từ chính giữa bị bộc phát đá gãy.

"Đói."

Nàng vẫn như cũ còn phát ra âm thanh, nhưng so với ngay từ đầu, lúc này tiếng vang nhiều lắm là chính là rên rỉ nghẹn ngào.

"Cút về." Vu Hoành vuốt ve trên tay huyết nhục, không nhịn được đem nó ném ra.

Thường Ngạ không còn dám lên tiếng, thành thành thật thật đỉnh lấy rách rưới mặt to, run rẩy bay trở về vòng xoáy trống rỗng.

Rất nhanh một tiếng vang nhỏ, trống rỗng chậm rãi biến mất, hình trăng lưỡi liềm cũng khẽ run lên, khôi phục lại bình tĩnh.

'Ta chỉ là đưa vào từng tia đạo pháp khí tức, kêu gọi ra Thường Ngạ liền có cấp chín thực lực, có thể so với Hắc Cự Nhân một dạng kháng đánh, nếu là ta đưa vào càng nhiều đạo pháp khí tức, thậm chí đưa vào lây dính Trụ Thần Quang nội khí… Khi đó sẽ như thế nào?'

‘Mặt khác, trên lý luận Trụ Thần Quang là vô hạn, nhưng nội khí là có hạn, nếu là trực tiếp dẫn vào Trụ Thần Quang đâu? Vấn đề duy nhất là, cái này Thường Ngạ tựa hồ không thế nào thụ khống, dễ dàng phản phệ.’

Vu Hoành suy tư, khống chế đám Long Tích xử lý hiện trường.

Còn lại Đồng Thi bị đám Long Tích cưỡng ép vặn gãy tứ chi, kéo lấy chui vào bóng ma.

Những này Đồng Thi không có người khống chế, chỉ là ngơ ngác đứng tại chỗ, cũng không động đậy. Ngược lại rất thuận tiện xử lý.

Thu thập xong tàn cuộc, Vu Hoành suy nghĩ một chút, nhấc lên trong hôn mê Chính Minh, hay là quay người hướng Thanh Trần quan tiến đến.

Hắn còn cần lấy Thanh Trần quan làm ván nhảy đi lên tiếp xúc, đường đi này không có khả năng tùy tiện gãy mất.

Dù sao hắn đã đầu nhập vào nhiều thời giờ như vậy chi phí.

Một cái khác, Vũ Mặc đạo nhân các loại Thanh Trần quan cao tầng đối với hắn cũng không tệ, đã tạo dựng lên tốt đẹp quan hệ nhân mạch, không cần thiết lại tới một lần.

Lấy vừa mới hai người kia ngữ khí đến xem, bọn hắn xa không chỉ chút người này, cho nên vẫn là trở về nhìn xem, để tránh lo lắng.

Vù vù âm thanh bên trong.

Chung quanh Long Tích nhao nhao biến mất tại trong bóng tối, một lần nữa ẩn núp

Những này Long Tích không hổ là Vô Cực cung Đạo binh, tại không sống động lúc có thể ẩn núp tiến vào cùng loại ngủ đông trạng thái, trên phạm vi lớn giảm bớt tiêu hao.

Ngẫu nhiên tỉnh lại cũng có thể tự hành săn mồi trong biển tôm cá duy trì sinh mệnh, phi thường bớt lo.

Vu Hoành suy nghĩ một chút, phân công ra một chút tán đến chung quanh, cảnh giới tình huống.

Chính hắn thì tăng tốc hướng Thanh Trần quan tiến đến.

Hắn nghĩ kỹ, một hồi trình diện về sau, nếu như cần tự mình động thủ, liền tận lực chỉ dùng đạo pháp thuật thức, giảm bớt những công pháp khác năng lực bại lộ, để tránh rước lấy hoài nghi.

Từ Quảng Hàn vừa mới biểu hiện đến xem, nếu như nhiều đưa vào điểm đạo pháp khí tức, có lẽ thực lực còn có thể tăng lên. Nên vấn đề không lớn.

Nếu như vậy còn chưa đủ, vậy cũng chỉ có thể đưa vào nội khí, hoặc là… Đưa vào Trụ Thần Quang.

Tối thiểu Trụ Thần Quang vô cùng vô tận, có thể tùy ý lấy dùng. Nhưng đây là ranh giới cuối cùng.

Đương nhiên nếu như ngay cả đưa vào Trụ Thần Quang đều không được, cuối cùng mới là vận dụng bản thể thực lực, cùng Hưởng Luật Chi Long các loại. Nhưng hắn không cảm thấy nơi này có ai có thể làm cho hắn như vậy.

Thanh Trần quan hậu viện.

Nguyên Minh đột nhiên hai mắt nhíu lại, quay đầu nhìn về phía nơi xa.

Hắn khổng lồ lực lượng tinh thần lợi dụng đạo pháp thuật thức, tại hai người khác trên thân lưu lại qua ấn ký.

Nhưng lúc này, ấn ký kia tản.

“Hai cái ấn ký tất cả giải tán. Rõ ràng chỉ là truy kích một đám đệ tử cấp thuật sĩ… Hai cái Nguyên Thai thế mà đều thất bại rồi hả?”

Đột nhiên xuất hiện kế hoạch bên ngoài biến số, để Nguyên Minh phân thân, dẫn đến áp chế các lão đạo thuật pháp yếu đi nhiều.

Trong hậu viện, to lớn vải trắng hình thành kén lớn, lúc này bị từ nội bộ không ngừng chắp lên từng cái lớn nhỏ không đều bao vải.

Hiển nhiên người ở bên trong cũng đang điên cuồng ra bên ngoài phá vây.

Xùy!

Đột nhiên một chút, kén lớn mặt bên nhiều hơn một đầu xé rách khe hở.

Lần này xé rách, để Nguyên Minh cũng đi theo kêu lên một tiếng đau đớn, trên mu bàn tay thêm ra một đầu miệng máu.

Thuật thức này sở dĩ uy lực khổng lồ như thế, chính là bởi vì hắn đem nó cùng tự thân làn da dung hợp cùng một chỗ, lấy tự thân tinh khí thần thời thời khắc khắc tiến hành dung luyện lớn mạnh. Người khác một ngày chỉ có thể tu luyện cường hóa mấy giờ, hắn lại có thể bị động liên tục không ngừng cường hóa hai mươi bốn giờ.

Nhưng làm như thế cũng có tai hại, đó chính là dạng này thuật thức đồng dạng bị phá, phản phệ cũng so với bình thường thuật thức lớn hơn nhiều.

“Lão đại! ?” Hai gã khác Nguyên Thai đang phụ trách phụ trợ áp chế, lúc này gặp trạng không ổn nhao nhao quay đầu nhìn về phía Nguyên Minh.

Nguyên Minh im lặng dưới.

“Xem ra không riêng gì bên kia ra biến cố, bên này cũng đoán chừng sai lầm, bọn này lão đạo thực lực thế mà cũng không tệ lắm, so tưởng tượng mạnh hơn rất nhiều.”

Hắn đưa tay mắt nhìn đồng hồ, quyết định thật nhanh.

“Thời gian không đủ bên kia không thể phong bế, Khô Thiền lúc nào cũng có thể sẽ đến, rút lui!”

Hắn quả quyết phất tay giải trừ thuật thức. Người thì hóa thành hư ảnh, chớp mắt lui lại, bay vào trong bóng dáng, biến mất không thấy gì nữa.

Còn lại hai tên Nguyên Thai cũng đuổi theo sát, ngược lại là phản bội cái kia ba tên Vũ chữ lót lão đạo luống cuống.

“Chờ một chút! Các ngươi không có khả năng dạng này! ! Chúng ta ước định tốt! !”

“Các ngươi đi chúng ta làm sao bây giờ! ?”

Ba người này đã sớm bị rượu thịt nữ sắc ăn mòn lui bước, thực lực ngay cả Chính Minh đều không nhất định có thể đánh thắng, lúc này gặp chủ lực chạy, biết mình xong, trên mặt lập tức mắt trần có thể thấy kinh hoàng thất thố.

Nhưng Nguyên Minh ba người căn bản không để ý tới bọn hắn, thực lực rác rưởi, ý chí cũng yếu kém, bực này phế vật, ngay cả trở thành bọn hắn vòng ngoài cũng không có tư cách.

Ba người chớp mắt liền hoàn toàn biến mất không thấy.

Xoẹt một tiếng vang giòn.

Vải trắng kia kén lớn theo đến tiếp sau thuật thức không người duy trì, cũng đi theo tự hành tán loạn, làm nhạt biến mất.

Lộ ra bên trong thở hồng hộc, cả người mồ hôi bốn cái lão đạo.

Bốn người trẻ tuổi nhất đều có hơn sáu mươi tuổi, tuổi già hơn tám mươi, lúc này một phen đại chiến xuống tới, người đều nhanh hư thoát.

“Người đâu! ?” Vũ Ngấn không hổ là quan chủ, bảo dưỡng tốt nhất, vừa ra tới liền mặt mũi tràn đầy hung ác liếc nhìn chung quanh. Rõ ràng ngoài miệng hô hào chính mình sắp không kiên trì được nữa, nhưng kiên trì lâu nhất, trạng thái tốt nhất vẫn là hắn.

Chờ phát hiện Nguyên Minh ba người không có, chỉ còn lại có chính chạy trốn một nửa tao ca phản đồ lão đạo.

“Còn muốn trốn! ? !”

Hắn lúc này nổi giận gầm lên một tiếng, lập tức xông tới, đối với một người sau mông đầu chính là một cước.

Đạp người kia ôi một tiếng, ngã nhào xuống đất, lại nổi lên không có khả năng.

“Mẹ nhà hắn! Lão tử ăn ngon uống sướng chơi vui cúng bái các ngươi, muốn cái gì đều tùy thời cung cấp, các ngươi chính là như thế đối với lão tử! ? ?”

“Mỗi ngày liều sống liều c·hết nghĩ hết biện pháp kiếm tiền nuôi các ngươi, các ngươi cứ như vậy hồi báo ta! ?” Hắn lên trước cưỡi tại lão đầu trên thân, vung lên Vương Bát Quyền chính là một trận đập loạn.

“Sai sai, chúng ta sai, tha chúng ta lần này đi! !” Trên mặt đất lão đạo b·ị đ·ánh đến liên tục cầu xin tha thứ.

Không chỉ là hắn, hai người khác cũng bị Vũ Mặc đám ba người xông đi lên vây đánh.

Mấy cái lão đầu tử thở hổn hển, giống như là thanh niên một dạng, đối với ba người chính là một trận đá lung tung.

Vu Hoành đẩy cửa lúc đi vào, nhìn thấy chính là một màn này.

Hắn nhẹ nhàng thở ra, đưa trong tay Chính Minh buông xuống, tựa ở tường viện một bên, đi vào.

“Sư phụ! Quan chủ! Các ngươi không có sao chứ! ?”

Hắn trên mặt rất tự nhiên lộ ra rã rời vẻ lo lắng, xông lên phía trước nâng Vũ Mặc lão đạo.

Chương 311: Trả thù (2)

Chương 311: Trả thù (2)

“Hở? ? Ngươi tại sao trở lại! ?” Vũ Mặc xem xét lại là Vu Hoành, lập tức gấp.

“Không phải để cho ngươi chạy trước đường sao?”

“Nửa đường có người t·ruy s·át, kết quả cái kia đuổi g·iết chúng ta người, không biết chuyện gì xảy ra, chọc tới cái gì, bị một đám thoạt nhìn như là thằn lằn khổng lồ một dạng quái vật tập kích, vây công. Chúng ta nhìn tình huống không ổn, thừa cơ liền chạy.”

Vu Hoành giải thích nói.

Hắn nghĩ tới triệt để giấu diếm Long Tích, nhưng này địa phương là quảng trường, chung quanh không có khả năng không ai.

Liền xem như lúc đêm khuya, cũng vô cùng có khả năng bị đi ngang qua xe cộ cùng người qua đường phát hiện tung tích.

Cho nên hoàn toàn giấu diếm là không thực tế, còn không bằng trực tiếp trước tiên nói rõ ràng.

Dù sao chỉ cần chính hắn không nói Long Tích là chính mình, vậy liền không ai sẽ biết điểm ấy.

“Quái vật? Cự tích một dạng? ?” Vũ Mặc có chút mộng, cái này đều cái quỷ gì loạn nhập?

Hắn tại cái này Đài Châu mấy thập niên, Oán Ngấn cùng cao cấp hơn hắc tai ngược lại là nghe nói qua, nhưng cự tích này một dạng quái vật, hay là đầu này một lần nghe nói.

“Dù sao hai người kia bị cuốn lấy, chúng ta liền chạy, hiện tại Chính Hà bọn hắn dẫn người đi tìm Tử Hòa cung Khô Thiền

đạo nhân cầu viện, ta thì là muốn về đến vụng trộm nhìn xem, nhìn có thể hay không tìm tới cơ hội giúp đỡ chút!" Vu Hoành chân thành nói.

"! ! !" Nghe nói như thế, Vũ Mặc Vũ Ngấn bốn cái lão đạo lập tức trên mặt lộ ra rõ ràng chấn động chi sắc.

Đây là cái gì phẩm chất! ?

Tại bực này bị tập kích nguy hiểm thời điểm, đang chạy ra tìm đường sống sau trong lúc nguy cấp, Vu Hoành còn có thể nghĩ đến trở về nếm thử cứu viện bọn hắn đám lão già này.

Dạng này phẩm đức, đệ tử như vậy, lại thêm nó thiên tư hơn người, tai thính mắt tinh, tu hành đạo pháp cực nhanh.

Quả thực là bất luận cái gì lão sư đều tha thiết ước mơ tối ưu đồ đệ! !

"Chính Nhu! !" Vũ Mặc trong lúc nhất thời trong lòng cảm động, cầm thật chặt Vu Hoành tay.

"Cái gọi là hoạn nạn gặp thực tình có thể có ngươi dạng này đồ đệ, ta may mắn vậy!"

"Sư phụ nói quá lời." Vu Hoành b·ị b·ắt lấy xúc cảm cảm giác nổi da gà có chút ra bên ngoài bốc lên, nhưng biểu lộ vẫn là phải duy trì ở.

"Tốt, Chính Nhu phẩm cách chúng ta đều thấy được, về sau tuyệt sẽ không bạc đãi hắn! Hiện tại mấu chốt là, chúng ta cần trước tiên giải quyết tốt hậu quả lần này tập kích. Đặc phái viên hai vị kia ở đâu?" Vũ Ngấn lúc này lấy lại tinh thần, đem cái kia ba cái phản đồ tìm đến dây thừng trói tốt, chuẩn bị giải quyết tốt hậu quả.

Lúc này hắn mới phát hiện ngồi dựa vào một bên Chính Minh, lập tức mấy người liền vội vội vàng vàng tiến lên cứu chữa Chính Minh.

Vu Hoành nhìn xem mấy người một trận rối ren, trong lòng lắc đầu, nhưng vì duy trì trước đó hình tượng, chỉ có thể đuổi theo hỗ trợ.

Nửa giờ sau.

Chính Hà bọn người vây quanh một tên khuôn mặt nhu hòa mặt chữ quốc đạo nhân tuổi trẻ, tiến vào đạo quán.

Trong đại điện.

Vũ Ngấn Vũ Mặc các loại lão đạo tư thái rất thấp hướng đạo nhân kia chắp tay hành lễ.

“Thời điểm nguy cơ, làm phiền Khô Thiền chân nhân đi không một chuyến.” Vũ Ngấn nói.

“Trước đó đám kia tập kích người, bởi vì không hiểu nguyên nhân đột nhiên rút đi, chúng ta ngay tại tra ra nguyên nhân. Chân nhân yên tâm, ta Thanh Trần quan tuy chỉ là đạo mạch tiểu chi, nên có cấp bậc lễ nghĩa tuyệt sẽ không thiếu!”

Cái gọi là cấp bậc lễ nghĩa, dĩ nhiên chính là Khô Thiền đạo nhân ra sân nên có giá trị bản thân.

Thật sự cho rằng cấp bậc này đạo nhân thuật sĩ tùy tiện liền có thể mời đến?

Vậy người ta một ngày hai mươi bốn giờ chẳng phải là muốn chạy loạn khắp nơi rồi? Cho nên tại trong đạo mạch, đối ứng cấp bậc thuật sĩ đạo nhân, đều là có đối ứng giá trị bản thân.

Giống như Vu Hoành Chính Minh bọn hắn ra ngoài tiếp bản án, xuất thủ một lần giá trị bản thân chí ít 200. 000 một dạng.

Bọn hắn cấp bậc này đều là 200. 000 một lần, như vậy Khô Thiền cấp độ này, chí ít gấp 10 lần đi lên.

Liền cái này, còn phải xem người ta tâm tình cùng nhàn rỗi an bài.

Đến, tính nhân tình. Không đến, càng là bình thường.

Bởi vì cái gọi là khắp nơi đều muốn tiền, cho nên lúc ban đầu Thanh Trần quan phát triển không tốt. Cho nên hiện tại Vũ Ngấn đạo nhân, mới có thể coi trọng như thế tiền tài.

Khô Thiền niên kỷ bất quá hai mươi mấy tuổi, liền đã có thể được xưng là chân nhân.

Vu Hoành ở hậu phương lặng lẽ dò xét vị này danh xưng đương kim Á Tùng đạo mạch đứng đầu nhất thiên tài đạo chủng, tương lai Tử Hòa cung cung chủ.

Xác thực như Chính Hà nói qua như vậy, chỉ là đứng cách đối phương mười mét bên trong vị trí, đều có thể cảm nhận được một cỗ áp lực vô hình, không ngừng áp bách lấy tâm thần mình.

Áp lực kia cường độ tựa như là có vài kg lực, tại dùng sức đem người đẩy ra phía ngoài.

Loại lực đẩy này, không phải thân thể tiếp nhận, mà là trong lòng cảm thụ, có chút không chú ý, liền sẽ bị tự nhiên ra bên ngoài lui lại, đứng không vững.

Mà quỷ dị chính là, chỉ cần cúi đầu xuống không nhìn tới đối phương, cỗ này lực đẩy liền sẽ chính mình biến mất.

Vu Hoành trong lòng cẩn thận trải nghiệm loại cảm giác này.

Hắn nhục thân thực lực mặc dù mạnh, nhưng ở tinh thần trên tu vi chỉ là Quan Ngô Công sáu tầng, bây giờ nhiều lắm là mạnh hơn Chính Minh.

Xa xa kém hơn người này.

Mà Thanh Trần quan bên trong, coi như quan chủ cùng sư phụ Vũ Mặc, mặc dù cẩn thận cảm thụ, cũng có thể cảm giác được bọn hắn so với chính mình tinh thần tu vi mạnh.

Nhưng mạnh đến mức có hạn, còn lâu mới có được lúc này đối mặt Khô Thiền đặc thù cảm thụ.

Rất nhanh, Vũ chữ lót các đạo nhân cùng Khô Thiền nói chuyện với nhau vài câu về sau, cỗ này vô hình tinh thần lực đẩy liền lặng lẽ biến mất.

Hiển nhiên là Khô Thiền chủ động thu liễm.

Lúc trước phóng thích, hắn là một loại tự chứng thực lực địa vị biểu hiện.

“Ta vừa rồi cẩn thận cảm giác qua, lấy thuật thức kiểm tra đo lường, nơi này xác thực xuất hiện qua Thất Hung minh thuật sĩ. Hiện tại người đã rời đi, chung quanh phương viên 200 mét bên trong, cũng không có phát hiện có lưu lại ngụy trang nội ứng. Xin mời chư vị yên tâm.” Khô Thiền thanh âm nhu hòa nói.

Nghe được hắn kiểu nói này, Thanh Trần quan đám người nhao nhao nhẹ nhàng thở ra.

Vu Hoành lại là trong lòng khẽ động.

Phương viên 200 mét kiểm tra đo lường phân biệt thuật thức. Hắn đối với cái này đỉnh tiêm thuật sĩ năng lực lại có nhận thức mới.

“Nếu nơi này không có việc gì, bần đạo trước hết rời đi, đạo mạch bên kia còn có không ít cầu viện. Đều là Thất Hung minh cách làm, nhất định phải nhanh tiến về.” Khô Thiền đạo nhân ôn nhu nói.

“Mặt khác đạo mạch cũng có bị tập kích sao! ? Cái kia Thất Hung minh dĩ nhiên như thế lớn mật? ? !” Lời này nghe được Vũ Ngấn bọn người chấn động trong lòng.

“Đúng vậy, Thất Hung minh người cầm đầu, chính là Long Tình Tử, người này tính tình mâu thuẫn, hỉ nộ vô thường, năm đó bị hai đại Thiên Sư phủ liên thủ t·ruy s·át, trọng thương mấy lần đều bị hắn thoát đi, bây giờ hiện thân, chỉ sợ tới bất thiện.” Khô Thiền thở dài.

“Chân nhân vất vả, vậy liền không chậm trễ ngài hành trình.” Vũ Ngấn vỗ vỗ tay, sau lưng một tên nữ đạo nhân vội vàng bưng trên khay trước.

Trong mâm dùng lụa đỏ bố hạng chót, thả sáu cái vàng thỏi nhỏ chồng lên nhau.

“Đây là tạ lễ, chúc chân nhân một đường thuận lợi.”

“Đa tạ.” Khô Thiền gật đầu, liếc nhìn một chút Thanh Trần quan đám người, hắn đột nhiên một tay nắn một cái ấn quyết, đẩy về phía trước.

Ông! !

Trong chốc lát, một vòng trong suốt ánh sáng, từ trên người hắn nở rộ ra.

Ánh sáng kia chiếu rọi đến đại điện bên trong tất cả Thanh Trần quan trên người đệ tử, làm cho tất cả mọi người trong lòng hoảng sợ cùng bối rối, đều trong nháy mắt tiêu tán.

Trên người có thương, cũng cảm giác thương thế một chút không thế nào đau đớn. Tinh thần rã rời mệt mỏi, cũng tựa như mỹ mỹ ngủ một giấc, chợt cảm thấy tinh thần gấp trăm lần.

“Trước khi chia tay, trợ chư vị đạo huynh một chút sức lực.” Khô Thiền trầm giọng nói.

“Đa tạ chân nhân!”

Đám người cùng nhau chắp tay.

Vu Hoành cũng ở trong đám người, cảm thụ được trên thân không ngừng rót vào lực lượng nhu hòa.

Lực lượng kia tựa như nước, tựa như gió, ấm áp mà nhu hòa, liền xem như hắn khoa trương như vậy thể phách, cũng cảm giác tương đương dễ chịu.

Chờ tất cả mọi người từ trên người cảm thụ bên trong lấy lại tinh thần, trước mắt sớm đã không có Khô Thiền thân ảnh.

“Chính Nhu, Chính Minh, các ngươi tới đây một chút.” Vũ Mặc lão đạo hướng phía Vu Hoành ngoắc.

Vũ Ngấn bọn người bắt đầu an bài chúng đệ tử phối hợp đặc phái viên cùng chạy tới cảnh sát bàn giao tình huống.

Vũ Mặc thì mang theo hai người đi vào một chỗ tĩnh thất.

“Bây giờ Thanh Trần quan gặp khó, động thủ là Thất Hung minh bên trong thành viên Nê Thai giáo, việc này đã thành ta

Thanh Trần quan cùng Nê Thai giáo toàn diện khai chiến mở đầu. Cho nên, kể từ hôm nay, chúng ta sẽ phối hợp phía quan phương lực lượng vũ trang, một đạo tiêu diệt xung quanh Nê Thai giáo các đại cứ điểm. Các ngươi lần này vừa vặn có thể mượn cơ hội này rèn luyện một hai."

"Chúng ta… Có thể làm sao?" Chính Minh mới từ hôn mê tỉnh lại lúc này đã có chút lòng tin không đủ.

Tại liên tiếp gặp đả kích về sau, hắn lúc đầu đối với thực lực mình coi như tự tin, bây giờ lại trở nên có chút sợ hãi rụt rè.

"Chúng ta là đạo mạch, nhất định phải xuất thủ phối hợp, huống hồ phía quan phương bên kia cũng có chính mình bồi dưỡng thuật sĩ bảo vệ cùng đội, ngươi sợ cái gì! ?" Vũ Mặc thấy thế tức giận nói.

"Không cần sợ, liền xem như Nê Thai giáo nội bộ, Nguyên Thai Thất Tử cũng chỉ có một cái, trừ cái đó ra cũng chỉ là Thiết Binh, Đồng Binh, tương đối khó giải quyết, nhưng bọn hắn tự có chúng ta các lão đầu tử ứng phó."

"Sư phụ, đệ tử có một vấn đề." Vu Hoành chen vào nói.

"Ngươi nói."

"Đúng đấy, thuật thức đối đầu s·ú·n·g pháo, sẽ hay không có ảnh hưởng?" Vu Hoành trầm giọng nói.

"Bình thường thuật thức không có tác dụng gì, cơ bản đều là chỉ nhằm vào Oán Ngấn hắc tại khai phát đi ra." Vũ Mặc trả lời, "Nhưng một chút không tốt thế lực, khai phát một chút đặc biệt thuật thức, là có thể ảnh hưởng hiện thực. Tỉ như một chút cùng loại thuật thôi miên thuật thức, không chỉ thôi miên người khác, cũng có thể thôi miên chính mình, để cho mình thể trạng cường tráng hơn, tốc độ càng nhanh, càng không e ngại đau đớn, không sợ hãi."

Hắn thở dài.

"Dù sao tinh thần lực của chúng ta số lượng so với người bình thường mạnh hơn nhiều lắm, hơi khai phát điểm đặc thù công dụng, đều có thể nhẹ nhõm ảnh hưởng hiện thực, đưa đến g·ian l·ận giống như hiệu quả."

“Khó trách những cái kia Nê Thai giáo người tự tin như vậy.” Vu Hoành hiểu rõ.

“Tiếp đó, chúng ta Thanh Trần quan đệ tử sẽ phân tán hơn phân nửa, tiến đến phối hợp bộ đội vũ trang động thủ. Cụ thể ngày mai xuất phát, xuất phát trước, chúng ta sẽ cho các ngươi phối phát định lượng phù lục cùng duy nhất một lần Đạo khí.” Vũ Mặc nói, ” lần này, chuẩn bị không đủ, b·ị đ·ánh trở tay không kịp, nhưng chờ chúng ta chuẩn bị đầy đủ, nên nhức đầu chính là bọn họ!”

Chính Minh cùng Vu Hoành liếc nhau, cùng nhau xác nhận.

Không bao lâu, hai người đi ra, trở về gian phòng của mình nghỉ ngơi trên đường.

Chính Minh gọi lại Vu Hoành.

“Chính Nhu! Có thể nói hai câu nói a?”

Ngoài đại điện, một góc an tĩnh chỗ, hai người trải qua bài trí thiết thụ bồn hoa lúc, ngừng lại.

“Đương nhiên, mời nói.” Vu Hoành nhìn về phía đối phương.

“Ta nghe sư phụ bọn hắn nói, là ngươi đã cứu ta. Lần này, đa tạ!” Chính Minh chăm chú hướng hắn thi lễ một cái.

“Ngươi ta tương hỗ là đồng môn không cần khách khí.” Vu Hoành lắc đầu, “Bất quá lần này về sau, ngươi hay là đến hơi chú ý xuống thể năng, nếu không thuật thức nhưng không cách nào đối phó Nê Thai giáo những cái kia thuật sĩ.”

“Minh bạch.” Chính Minh gật đầu.

“Nói đến, ta muốn hỏi cái vấn đề.” Vu Hoành bỗng nhiên nghĩ đến một chút.

“Ngươi nói.”

“Đúng đấy, Nê Thai giáo người, tại sao muốn đối với chúng ta vận dụng thuật thức, mà không phải trực tiếp cận thân chiến đấu chế ngự hoặc là thương kích làm chủ? So với thuật thức,

trực tiếp cận chiến cùng s·ú·n·g ống đè người không phải hiệu suất cao hơn, động tĩnh càng nhỏ hơn a?" Vu Hoành nghi ngờ nói

"Ngạch. Ta đoán, là bởi vì thuật thức phát động càng nhanh, bí mật hơn, một khi thắng, phe thua tất nhiên sẽ tinh thần hao tổn hôn mê, dễ dàng hơn đạt tới mục đích?" Chính Minh cũng có chút chần chờ.

Hắn suy nghĩ một chút, bổ sung một câu.

"Dù sao bọn ta cái vòng này đều là trước liều thuật thức, có rất ít người giống như ngươi cân nhắc, loại ý nghĩ này bình thường là q·uân đ·ội tư duy, là phía quan phương cần suy tính góc độ."

Chương 311: Trả thù (3)

Chương 311: Trả thù (3)

“Minh bạch.” Vu Hoành hiểu rõ, rất hiển nhiên, những này thuật sĩ là tiến vào tư duy theo quán tính. Đương nhiên, đây chỉ là suy đoán trên thực tế, khả năng vẫn tồn tại mặt khác tất nhiên điều kiện, dẫn đến loại tình huống này xuất hiện. Chỉ là hắn tạm thời không biết.

“Kỳ thật còn có một chút.” Chính Minh bỗng nhiên nói.

“Cái gì?”

“Đó chính là, thuật thức so đấu thắng bại, quyết định cuối cùng thắng thua. Một khi thắng, vậy liền triệt để đóng đô, sẽ không còn có ngoài ý muốn mà dựa vào chiến đấu cận thân đánh lén vạn nhất bị đối phương kịp phản ứng, không có hao hết đối phương tinh thần lực, bị nó trong nháy mắt khởi động bí thuật gì Đạo khí, chính mình ngược lại khả năng thiệt thòi lớn. Ta muốn, cái này có lẽ mới là mọi người sẽ chọn trực tiếp vận dụng thuật thức so đấu nguyên nhân.”

Vu Hoành nghe vậy, khẽ gật đầu.

Hắn sở trường chính là thể phách tốc độ, nhưng một khi bị tính nhắm vào đối phó tinh thần lực, vậy liền khả năng xảy ra vấn đề. Mặc dù tạm thời không có gặp được, nhưng không có nghĩa là về sau không có khả năng gặp được.

Hiện tại không có gặp được chỉ là bởi vì Thanh Trần quan yếu, có thể phía trên Cửu Môn cũng không yếu, có thể đối kháng chính diện hắc tai thế lực, còn coi nó là thành người nhỏ yếu đó chính là chính mình đầu óc có vấn đề.

Đây cũng là lúc trước hắn một lời không hợp liền thiểm điện xuất thủ đánh gãy người khác thuật thức nguyên nhân.

Không quan tâm chính mình khiêng nổi hay không, trước hết để cho ngươi gánh không được là được.

Đây chính là hắn nguyên tắc.

Lúc này hắn không gì sánh được may mắn, chính mình lúc trước lựa chọn chủ tu tốc độ Bôn Lôi thối pháp.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, riêng phần mình nghỉ ngơi.

Ngày thứ hai lên, toàn bộ Thanh Trần quan liền tiến nhập tuyệt đối điên cuồng trả thù quá trình.

Từng đội từng đội đệ tử đi theo phía quan phương vũ trang xe vận binh một đạo, hướng phía trước đó bọn hắn lặng yên điều tra ra Nê Thai giáo cứ điểm tiến đến.

Bành!

Một chỗ thấp bé nhà trệt trong vùng.

Từng đội từng đội vũ trang binh sĩ đá văng cửa phòng, xông vào từng tòa phòng nhỏ.

Giữa ban ngày ánh nắng tươi sáng, nơi này phòng ở lại lộ ra một cỗ rõ ràng mục nát ẩm ướt khí tức.

Vu Hoành cùng một cái khác phía quan phương thuật sĩ một trước một sau tiến vào, liếc nhìn toàn trường.

"Ở bên kia." Thuật sĩ kia đưa tay một chỉ phía bên phải bức tường.

Phanh phanh phanh phanh!

Nhất thời mưa đ·ạ·n điểm giống như ném ra đi, đem mặt tường kia thể trực tiếp đập nát đánh xuyên qua.

Mặt tường xuất hiện lỗ rách về sau, lộ ra bên trong ẩn tàng từng bộ hư thối t·hi t·hể.

"Bọn này Nê Thai giáo, quả thật dơ bẩn buồn nôn, ngay cả mộ địa t·hi t·hể cũng đi t·rộm c·ắp." Vị này phân phối tới phía

quan phương nữ thuật sĩ che lỗ mũi lui ra phía sau hai bước.

Nàng gọi Trình Thư, là nghe nói Vu Hoành danh thiên tài về sau, chủ động xin mời điều tới hành động thuật sĩ một trong.

Lần này bởi vì Nê Thai giáo động tác quá lớn, dẫn đến Đài Châu địa khu bản án bạo tăng, tử thương dân chúng trên trăm, cái này đã chạm đến phía quan phương lằn ranh, thế là liền có lần này liên hợp hành động.

“Có thể phát hiện người ở đâu sao?” Vu Hoành hỏi.

“Phía trước bên phải, khoảng mười lăm mét nơi hẻo lánh, trốn tránh hai người. Có thương, coi chừng!” Trình Thư cấp tốc nói.

Bành bành!

Hai tiếng to lớn s·ú·n·g vang lên về sau, bức tường b·ị đ·ánh xuyên, cái kia trốn ở nơi hẻo lánh hai người trong nháy mắt bị đ·ánh c·hết.

Không cần bọn hắn động thủ, tự có tay bắn tỉa viễn trình nổ đầu, đây chính là phía quan phương lực lượng.

“Thật mạnh điều tra lực!” Vu Hoành lại lần nữa nhịn không được đánh giá đối phương.

Trình Thư tựa hồ là xuất thân đạo mạch bên ngoài, một thân khuôn mặt mỹ lệ một thân đơn giản đai lưng áo sơ mi trắng, phối quần dài màu đen, tóc dài rối tung mở, còn đeo một đỉnh phía sau có viền trắng tóc giả mang trang trí mũ tròn đen.

Xem toàn thể đứng lên giống như là khách du lịch, mà không phải tham dự đặc biệt hành động.

“Ta vốn là tại nghỉ phép a, lâm thời bị đột nhiên điều động tới, hiện tại trong rương hành lý tất cả đều là ngày nóng quần áo… Ta vốn là kế hoạch đi nhiệt đới tu dưỡng một tháng…” Trình Thư thở dài một cái.

Nàng mắt nhìn Vu Hoành, đối với Đài Châu, nàng chưa nghe nói qua cái gì có chút danh khí thuật sĩ thế lực, càng không nghe nói nơi này có cái gì có danh nhân vật.

Nghe nói Vu Hoành xuất thân từ đạo mạch chi nhánh cuối cùng, lại nhìn nó niên kỷ, liền phán đoán thực lực của hắn hẳn là cũng chính là bình thường đạo mạch đệ tử trình độ.

Dạng này trình độ, tại loại cường độ này trả thù truy kích trong khi hành động, thật chỉ có thể làm làm điều tra viên.

Nhưng vấn đề tới, thật phối hợp lại, đối phương điều tra năng lực thể mà còn không bằng nàng.

Đây là cỡ nào ngọa tào!

Trình Thư sắc mặt bất động, trong lòng lại là không phản bác được.

Nàng mặc dù cũng là xuất thân từ nhỏ tông môn, hay là đạo mạch bên ngoài, nhưng dù gì cũng là trong môn phái một mình đảm đương một phía cao thủ.

Kết quả.

Nàng đây là tới làm bảo mẫu rồi hả?

“Trình Thư tỷ đang suy nghĩ gì?” Vu Hoành nhìn nàng biểu lộ lúc đỏ lúc trắng, có chút hiếu kỳ hỏi.

Đối phương niên kỷ tiếp cận ba mươi, so với hắn lớn hơn một chút, xưng hô như vậy không có tâm bệnh.

Đương nhiên, là hắn cảm thấy không có tâm bệnh.

“.” Trình Thư nhìn đối phương một mặt không có cạo qua râu quai nón, đang nghe gọi mình tỷ xưng hô, trong lòng lúc này tâm tình càng không tốt.

“Ta đang nghĩ, tốt nhất hiện tại đến mấy cái thằng ranh con để cho ta hảo hảo sửa chữa sửa chữa!” Nàng hít sâu một hơi.

Bành!

Nàng một quyền đánh vào mặt bên trên bàn gỗ.

Cái bàn b·ị đ·ánh đến lõm xuống dưới, tấm ván gỗ nổ tung, gai gỗ nhô ra, trực tiếp nhiều một cái quyền ấn.

Một quyền này thấy Vu Hoành hai mắt tỏa sáng, khó được gặp được một cái rèn luyện thể phách, lúc này liền muốn mở miệng thảo luận a!

Đúng lúc này, phía trước trước xông đi vào binh sĩ bên trong có người phát ra tiếng kêu thảm.

Ngay sau đó chính là trận trận tiếng s·ú·n·g.

Trình Thư không nói hai lời, lách mình xông đi vào.

U ám nhỏ hẹp nhà gỗ phía sau, là một đầu đồng dạng tia sáng ảm đạm phố nhỏ hẻm nhỏ.

Lúc này một cái cầm thương binh sĩ chính che mắt không ngừng kêu thảm, một người khác ý đồ trấn an hắn, nhưng không làm nên chuyện gì, máu không ngừng thuận con mắt biên giới hướng xuống trôi, từ ngón tay khe hở tràn ra.

Trình Thư mấy bước xông đi lên, thẳng đến cuối ngõ hẻm chỗ, nơi đó đang có một cái đang muốn chạy thoát thân ảnh mơ hồ.

“Dừng lại!”

Nàng thân pháp rất nhanh, một tay giũ ra một thanh dài bằng cánh tay dao bổ dưa, gầm thét liền hướng người kia phóng đi.

Vu Hoành thì tại phía sau đuổi theo, kiểm tra xuống cái kia binh lính b·ị t·hương, từ trong túi tiền lấy ra một tấm bùa chú, đưa vào một tia đạo pháp về sau, hướng đối phương bên mặt vừa kề sát.

Xùy.

Phù lục mặt ngoài sáng lên một vòng thuật sĩ mới có thể nhìn thấy ánh sáng nhạt, lập tức rất nhanh biến mất.

Binh sĩ máu trên mặt lập tức đã ngừng lại, thống khổ cũng giảm bớt rất nhiều, bị người phía sau cấp tốc buông xuống, nâng lên, hướng ra phía ngoài tiến đến.

Thấy thế, Vu Hoành mới tiếp tục hướng phía trước.

Rất mau tới đến phố nhỏ cuối ngõ hẻm chỗ, hai cái hất lên trường bào màu đen nam tử khô gầy, đã máu me khắp người ngã trên mặt đất, không thể động đậy.

Vu Hoành hơi cảm ứng, bên trong một cái đã chỉ có ra khí không có tiến khí.

Trình Thư quay đầu lại, bất mãn liếc hắn một cái.

“Quá chậm.”

Vu Hoành mừng rỡ người khác giúp đỡ hoàn thành nhiệm vụ, vừa vặn hắn tiết kiệm thời gian lấy ra tu hành.

“Lần sau nhất định nhanh.” Hắn cười cười, có thể tiết kiệm thêm chút sức vì cái gì không tiết kiệm, hắn lại không phải người ngu, tiết kiệm thời gian đi ra tu luyện không tốt sao?

Ngày thứ hai, trả thù tiếp tục.

Ngày thứ ba, trả thù quy mô tăng lớn, phạm vi cùng nhân số đều có vẻ lấy tăng lên.

Ngày thứ năm. Hành động đạt tới đỉnh cao nhất.

Ngày thứ mười.

Lần lượt tổ hợp hành động dưới, Thanh Trần quan kết hợp phía quan phương liên thủ, đem Nê Thai giáo xung quanh to to nhỏ nhỏ vượt qua ba mươi ẩn nấp cứ điểm, toàn bộ đánh rụng.

Vu Hoành cùng Trình Thư phối hợp, cũng tại lần lượt hành động bên trong càng phát ra thuần thục.

Đài Châu phụ cận một chỗ trong huyện thành, thành khu.

Từng viên cây dừa sắp hàng chỉnh tề tại phòng ốc mặt bên.

Phòng ốc là một tòa trên trắng dưới đỏ ba tầng kiến trúc.

Bành!

Vũ trang binh sĩ lúc này đá văng cửa lớn xông đi vào.

“Hai tay nâng cao quỳ xuống đất!”

“Để s·ú·n·g xuống! ! Buông xuống! !”

Bành bành! !

Tiếng s·ú·n·g vang lên.

Trong kiến trúc hỗn loạn tưng bừng, có người thét lên, đồ vật lật đạp nát, các binh sĩ gầm thét.

Trình Thư cùng Vu Hoành cấp tốc đi theo đám bọn hắn chi tiểu đội này đội trưởng tiến vào.

“Bên trái.” Trình Thư trong tay trượt ra dao bổ dưa, một tay hướng trên thân đao dán một tấm lá bùa màu vàng.

Lá bùa trong nháy mắt tự đốt, hóa thành một tia bạch quang bám vào đi lên.

Giải quyết nhiều lần như vậy cứ điểm, nàng cũng sớm đã quen thuộc Nê Thai giáo những giáo chúng này chơi chiêu số gì.

Hai người đi lên phía trước ra chính sảnh, đi vào kiến trúc chính giữa giếng trời.

Ngao!

Một đạo máu me khắp người cường tráng bóng người, bỗng nhiên nhảy lên một cái, hướng hai người đánh tới.

Tiếng s·ú·n·g kịp thời vang lên, hai người bên người đội trưởng trong nháy mắt rút s·ú·n·g xạ kích.

Nhưng này bóng người chớp mắt liền biến mất không thấy, xạ kích đánh hụt.

“Không đúng! Là Oán Sa Oán Ngấn! !” Trình Thư lập tức kịp phản ứng, tiến lên một đao chém tới.

Đối phương cố ý dùng Oán Sa để Oán Ngấn hiển hình, hấp dẫn đ·ạ·n xạ kích.

Nhưng lúc này nhớ tới, hay là đã chậm một bước.

Bóng người kia lại lần nữa xuất hiện tại đội trưởng sau lưng, hai tay hóa thành tựa như liêm đao giống như lưỡi dao, giao thoa vung lên.

Xùy!

Khẩn cấp quan đầu, một cái đại thủ bắt lấy đội trưởng hướng phía trước kéo một phát.

Cái này kéo một phát vừa vặn tránh đi bóng người đột nhiên tập kích.

Là Vu Hoành.

Hắn sắc mặt trầm tĩnh, một tay khác thừa cơ đem một tấm bùa chú đặt tại bóng người trước ngực.

Oanh!

Phù lục tự đốt, bóng người đồng dạng dấy lên ngọn lửa màu đỏ, không đến 2 giây liền thiêu đốt hóa thành đen xám, phiêu tán rơi xuống đất.

Lúc này càng sâu xa vũ trang binh sĩ truyền đến kêu thảm, mà lại không phải một tiếng hai tiếng mà là liên tiếp kêu thảm.

“Không tốt! !”

Trình Thư ánh mắt run lên, dẫn theo đao liền chỉ lên trời giếng đối diện chỗ càng sâu gian phòng phóng đi.

Gặp nàng xông đi vào, Vu Hoành cũng không vội, mà là cấp tốc lấy ra lá bùa bàn giao đội trưởng vài câu, ở tại trên thân trước dán một tấm, sau đó theo sát lấy hướng càng sâu xa đi đến.

Mới không đi ra mấy bước.

Soạt!

Một tiếng vang giòn.

Một bóng người liền từ bên trong gian phòng cửa sổ pha lê bay ra.

Cửa sổ kính nát một chỗ, người cũng rơi vào trên mặt đất, rên rỉ lên tiếng.

Là Trình Thư!

Nàng hai tay chảy máu, trên thân cũng nhiều thêm mấy đạo sắc bén miệng máu, ngực quần áo bị mở ra một đầu cắt ngang vết đao, kém một chút liền bị mở ngực mổ bụng.

Bất quá cũng bởi vì một đao này, để nó cả nửa người cơ hồ hoàn toàn lộ tại bên ngoài, không có nội y che chắn.

"Thảo!" Trình Thư bò dậy, dùng thụ thương tay ngăn trở trước ngực. Một tay nhấc lấy đao.

Từng tia kỳ dị thanh lãnh khí tức, ở trên người nàng quanh quẩn hiển hiện.

Tại chỉ có thuật thức có thể nhìn thấy giữa không trung, Trình Thư sau lưng, hiện ra một đạo hoàn toàn do dòng nước tạo thành hình tròn phức tạp trận bàn.

Trong trận bàn có rất nhỏ ngân quang ký hiệu lấp lóe lưu động.

"Đi!"

Trình Thư mũi đao chỉ hướng chính mình vừa mới bay ra ngoài cửa sổ.

Sau lưng trận bàn bỗng nhiên xông ra, nở rộ ngân quang, mềm hoá từ cửa sổ chui vào.

Tựa như một tấm màu bạc bánh nướng.

Ầm ầm! !

Cùng lúc, trong phòng truyền đến to lớn bạo tạc chấn động.

Đây không phải là thanh âm, mà vẻn vẹn chỉ là phương diện tinh thần to lớn chấn động.

Vu Hoành tận mắt thấy từng đạo ngân quang từ cửa sổ bộc phát bắn ra, tựa như bên trong nổ một cái pháo sáng.

Chương 312: Trả thù (4)

“Bảo ngươi mẹ nhà hắn còn cuồng! !” Trình Thư gào thét lớn lại lần nữa vọt vào.

Oanh!

Một giây sau.

Nàng cả người lại lần nữa bay ngược ra đến, lần này còn tại giữa không trung liền ngửa đầu phun ra mảng lớn huyết thủy.

Vu Hoành tiến lên nhanh lên đem nó tiếp được, nhẹ nhàng giảm lực, buông xuống.

Vừa xem xét này, mới phát hiện Trình Thư cả người cơ hồ hư thoát, trên thân giống như là bị vô số nhỏ bé lưỡi dao cắt chém qua đồng dạng.

Không chỉ quần áo bị toàn bộ xé nát, trên da cũng tất cả đều là nhỏ bé miệng máu, cả người trở nên một mảnh huyết hồng.

“. Đừng nhìn! !” Trình Thư phát hiện chính mình quần áo không có, cơ hồ thân thể t·rần t·ruồng dựa vào trên tay Vu Hoành, lập tức đại xấu hổ, ý đồ che khuất ba điểm yếu hại.

“… Cái gì cũng nhìn không thấy a…” Vu Hoành không phản bác được.

Gia hỏa này máu me be bét khắp người, trên thân cái gì đều nhìn không thấy.

“Ai…” Trình Thư thở phào một cái, bỗng nhiên biến sắc.

“Không đúng, chạy mau! ! Bên trong có đại gia hỏa! !”

“Ngươi bây giờ mới nói, có phải hay không có chút quá muộn. Người khác cũng sẽ không chờ ngươi chậm chậm rãi rãi thẹn

thùng a…”

Vu Hoành ngẩng đầu nhìn ngay phía trước chỉ có xa hai mét một cái cao ba mét quái nhân mặc hắc bào.

Quái nhân dáng người tinh tế tựa như cây gậy trúc, hai tay dài nhỏ, tựa như hai đầu trường tiên, kéo tới trên mặt đất, trên cánh tay bám vào lấy lít nha lít nhít hàng trăm hàng ngàn màu đen mảnh pha lê vỡ.

Nó mang theo lễ phục đồng dạng mũ dạ màu đen, bộ mặt là một mảnh miếng vải đen che, chỉ có thể miễn cưỡng nhìn thấy một chút thuộc về người ngũ quan hình dáng.

“Lần này phiền toái…” Trình Thư ngồi dậy từ Vu Hoành trong tay đứng thẳng rơi xuống đất.

“Gia hỏa này là Nê Thai giáo Lưu Ly Thai Oán Ngấn… Thần Thai, Kim Thai, Lưu Ly Thai, cùng cao nhất Nê Thai, gia hỏa này đã là bọn này giáo chúng có thể triệu hồi ra thứ hai Oán Ngấn…”

Đánh nhiều tràng như vậy, nàng tình báo cũng thu thập đến không sai biệt lắm, biết Nê Thai giáo đại khái là cái gì thuật thức.

“Ta đến đoạn hậu, ngươi lập tức ra ngoài liên lạc trợ giúp, có thể triệu hoán Lưu Ly Thai, nơi này khẳng định có Nê Thai giáo nhân vật trọng yếu!”

Nàng một cái bước xa xông lên phía trước, nhấc đao nghênh tiếp Lưu Ly Thai chém vào xuống cánh tay phải.

Vừa mới nàng chính là như thế một chút, mặc dù đón đỡ ở, nhưng này mảng lớn nhỏ vụn mảnh pha lê vỡ, cũng như vô số lưỡi dao, trực tiếp đưa nàng cắt chém đến vô cùng thê thảm.

Vừa mới chảy nhiều máu như vậy, lần này nếu như lại như bên trong…

‘Lão nương mới 28 tuổi a! ! Còn không có hưởng thụ cuộc sống rất tốt, sẽ c·hết ở chỗ này sao! ? ?’

Trong lòng trong tiếng gầm rống tức giận, Trình Thư trong tay nhưng không có mảy may đình chỉ, bởi vì nàng biết, nếu như nàng không ngăn trở gia hỏa này, tất cả mọi người ở đây, bao quát Vu Hoành ở bên trong hơn 30 người, tất cả đều muốn c·hết.

Nê Thai giáo am hiểu nhất chính là quần thể thôi miên, Lưu Ly Thai loại quái vật này Oán Ngấn, Tiên Thiên liền tự mang thôi miên khí tức, đối đầu người bình thường, cơ hồ là mọi việc đều thuận lợi.

Cho nên…

Bành! !

Trong chớp nhoáng này.

Trình Thư vung ra đao v·a c·hạm tại Lưu Ly Thai trên cánh tay phải.

Sau đó.

Không có sau đó.

Nàng đột nhiên trợn to hai mắt, nhìn thấy trước mắt Lưu Ly Thai đang giãy dụa.

Cao lớn Lưu Ly Thai, tựa như là bị cái gì kịch độc đồ vật hủ thực đồng dạng.

Toàn thân cũng bắt đầu trở nên hơi mờ, hóa thành từng đoàn từng đoàn sền sệt chất keo, nhỏ xuống trên mặt đất.

A! ! !

Một trận quỷ dị không phân rõ nam nữ tiếng thét chói tai, từ Trình Thư sau lưng nổ tung.

Dọa đến nàng toàn thân lông mao dựng đứng, vội vàng nghiêng người nhảy ra, lại quay đầu nhìn lại.

Chỉ gặp tại nàng vừa mới vị trí phía sau, chính nổi lơ lửng một cái hoàn toàn do trong suốt chất keo tạo thành quái dị hình người.

Hình người toàn thân mọc ra lít nha lít nhít vô số đỏ sậm bờ môi, bọn chúng lúc này đều tại toàn bộ mở ra, phát ra quái dị thét lên.

Mà thuận quái dị hình người lại sau này, Trình Thư ở phía sau thấy được chính nắn thủ ấn Vu Hoành.

Khí lưu vô hình cổ động Vu Hoành trên thân đạo bào, hắn tóc dài khẽ nhúc nhích, sắc mặt bình tĩnh, một tay nắm vuốt ấn quyết, tay kia chậm rãi nắm một tấm màu nâu lá bùa, trên lá bùa đường vân lóe lên rõ ràng lam quang.

Bành! !

Trong chốc lát, Lưu Ly Thai trực tiếp nổ tung, hóa thành vô số khói đen, tiêu tán không thấy.

Mà cái kia trong suốt chất keo hình người cũng bay vụt đi vào phòng, truy kích điều khiển thuật sĩ.

“Thảo! Ngươi cái này, ngươi mạnh như vậy vì cái gì đến bây giờ mới động thủ! ! ? Ngươi đùa bỡn ta đúng không! ?” Trình Thư lập tức p·hát n·ổ, xông đi lên nhảy dựng lên ý đồ nắm chặt Vu Hoành cổ áo.

“Giải quyết giáo chúng lưu manh càng nhiều, lấy được độ cống hiến càng lớn, ta coi là Trình tỷ ngươi đây là suy nghĩ nhiều kiếm lời điểm tích lũy trở về kết hôn.” Vu Hoành bất đắc dĩ nói.

“Móa!” Trình Thư không phản bác được.

“Ngươi mỗi lần đều xông lên phía trước nhất, ta muốn biểu hiện không phải cũng không kịp a?” Vu Hoành tiếp tục nói.

“… Vậy ngươi vì cái gì không xông? ?” Trình Thư cắn răng nói.

“Có người xông, ta vì cái gì còn muốn phí cái này sức lực?” Vu Hoành hỏi lại.

“… ! ! !”

Trình Thư nắm đấm phát ra rất nhỏ két âm thanh. Nàng rất muốn đánh người, nhưng rất rõ ràng chính mình đánh không lại gia hỏa này. Động thủ chính là b·ị đ·ánh.

Đúng lúc này, trong phòng truyền ra một trận hoảng sợ kêu thảm, tiếng kêu rất nhanh biến mất, triệt để yên lặng.

Không bao lâu, hai cái vũ trang binh sĩ khiêng ra một bộ đã hóa thành thây khô khô gầy nữ tử mặc hắc bào.

"Tốt, đây chính là chính chủ. Kế tiếp bản án." Vu Hoành cảm ứng khí tức, xác định chính là gia hỏa này, lúc này gật đầu.

"Ta phải dưỡng thương. Nghỉ ngơi mấy ngày lại nói." Trình Thư im lặng nói.

Nàng cẩn thận tiến lên xem xét phát hiện thây khô này áo choàng biên giới, thêu lên ba đầu ngân tuyến.

"Là Nê Thai giáo cao tầng, hẳn là gần với Nguyên Thai Thất Tử Huyễn Binh Quách Thành Phỉ."

Nàng ánh mắt một chút phức tạp, quay đầu mắt nhìn Vu Hoành.

"Lần này ngươi phải nổi danh."

"Làm sao? Gia hỏa này rất lợi hại?" Vu Hoành kinh ngạc nói.

"Những ngày này chính là gia hỏa này liên tục tại địa phương khác chế tạo hơn năm mươi người t·hương v·ong, còn kém chút á·m s·át thành công Tịnh Châu bên kia một cái phó thị trưởng." Trình Thư nói.

"Luận thực lực, đã đầy đủ đem một vài đạo mạch bên ngoài thế lực nhỏ diệt môn."

"Xem ra Nê Thai giáo phải gấp, loại này hảo thủ cũng dám đưa ra đi tìm c·ái c·hết." Vu Hoành hiểu rõ.

"Chịu c·hết? ? Cũng chính là như ngươi loại này thiên tài tinh anh dám nói thế với." Trình Thư im lặng.

“Nói đến, các ngươi loại này đạo mạch bên ngoài thuật sĩ, là thế nào xem chúng ta?” Vu Hoành đối với đạo mạch bên ngoài thuật sĩ thế giới vẫn còn có chút hứng thú.

Nếu gặp, liền đại khái hỏi một chút.

“Đạo mạch là đương thời mạnh nhất thuật sĩ thế lực, không có cái thứ hai. Thứ yếu là phật môn, còn có thể thấy thế nào? Chúng ta thuật thức chủ yếu coi trọng thực dụng, nhưng đối với tu dưỡng bảo dưỡng cái gì hoàn toàn không có nghiên cứu, đều là làm sao uy lực lớn làm sao tới, nhưng không được bao lâu liền sẽ thân thể suy kiệt, tinh thần uể oải, thuật thức uy lực thẳng tắp hạ xuống bình thường vượt qua 30 tuổi, liền sẽ Đoạn Nhai Thức ngã xuống.”

Trình Thư một bên thi triển thuật thức cho mình cầm máu, một bên giải thích.

“Cho nên ngươi mới vội vội vàng vàng gia nhập phía quan phương, sau đó còn như thế liều, chính là vì cho sau này tích lũy điểm vốn liếng?” Vu Hoành hỏi.

“Là như thế này. Bởi vì các loại thiếu hụt vấn đề, đạo mạch phật môn bên ngoài thuật sĩ bình thường đều là nhất mạch tương thừa, tuyệt tự rất nhiều, mới sáng tạo ra cũng nhiều, vàng thau lẫn lộn, cho nên gia nhập phía quan phương rất nhiều. Dù sao đây cũng là một đầu đường ra.” Trình Thư thở dài.

“Nghe rất thảm a.” Vu Hoành đồng dạng thở dài.

“Các ngươi dạng này còn không bằng đi thành thành thật thật tìm làm việc, làm người bình thường, nói không chừng trải qua sẽ tốt hơn.”

“Không có cách, thế lực lớn bên ngoài thuật sĩ, phần lớn đều là trời sinh, chúng ta trời sinh liền có thể nhìn thấy Oán Ngấn, nhìn thấy thuật thức, nhìn thấy rất nhiều kỳ kỳ quái quái đồ vật kinh khủng. Nếu như không học thuật thức bình thường chúng ta công việc như vậy không đến 20 tuổi.” Trình Thư lúc này thái độ đối với Vu Hoành đã rõ ràng khác biệt.

Tại nàng ngay từ đầu trong mắt, Vu Hoành chỉ là phổ thông đạo mạch biên giới đệ tử, chính mình ở vào đối với đồng đội

trách nhiệm, hỗ trợ đảm đương chút.

Dù sao đệ tử bình thường thiên tư có hạn, cũng không giúp được cái gì.

Nhưng bây giờ, tại phát hiện Vu Hoành thực lực đạo pháp khác biệt về sau, nàng rõ ràng thái độ khác biệt.

Bởi vì coi như Vu Hoành chỉ là nói mạch biên giới tông phái đệ tử, có thể tinh anh, một dạng có thể có không ít người mạch tài nguyên, có thể giúp đỡ các nàng loại tán tu này thuật sĩ cầm tới không thiếu bảo dưỡng thân thể bí dược.

Thậm chí một chút thuật thức nhiều môn phái, còn có thể thường cách một đoạn thời gian giúp đỡ thi triển một lần chữa trị thân thể, khôi phục các nàng trước đó bị hao tổn thương tích.

Cái này rất có kết giao giá trị.

“Cái kia xác thực rất khó.” Vu Hoành trong lòng suy nghĩ lấp lóe, nhưng sắc mặt nhưng như cũ bất động, còn thuận tiện giúp Trình Thư đưa qua một bình dược cao thoa ngoài da.

“Vu Hoành ngươi… Thực lực thế này hẳn là tại Đài Châu có chút danh khí mới đúng chứ? Làm sao bên này trong vòng tròn, không nghe thấy thuật sĩ nói lên?” Trình Thư có chút hiếu kỳ hỏi.

Trên người nàng thương lúc này thế mà liền bắt đầu thu nhỏ miệng lại.

Rất hiển nhiên, nơi này thuật thức mặc dù thể trạng chém g·iết không được, nhưng vẫn là có một ít kỳ kỳ quái quái năng lực đặc thù.

“Ta tương đối là ít nổi danh bình thường không thế nào ưa thích động thủ.” Vu Hoành túc liền giải thích dưới. Không có nhiều lời.

Nhưng đối với dã thuật sĩ cái quần thể này, hắn lại là thượng tâm.

Gần nhất đang thu thập tin tức dưới, hắn đã xác định, hắc tai ngay tại thế giới này từng bước bộc phát.

Nhưng bởi vì đạo mạch toàn lực áp chế, mà tiến triển chậm chạp.

Nhưng là, tiến triển chậm chạp, cũng là tiến triển!

Vu Hoành bén nhạy phát hiện, trong không khí thế mà bắt đầu xuất hiện cực kỳ thật nhỏ hồng trị nồng độ!

Mặc dù chỉ là vị trí, nhưng điều này có ý vị gì, hắn biết rõ.

Đạo mạch, nếu như không có hậu thủ nói, chỉ sợ đã nhanh ép không được hắc tai.

Nếu như nói thuyền đen là thuận hắc tai thủy triều không ngừng hướng phía trước, tìm kiếm có thể tại hắc tai bên trong cũng có thể thủ vững chống cự từng tòa đảo hoang sinh cơ chi địa.

‘Như vậy thế giới này, từ bị ta phát hiện bắt đầu, liền đã ở vào chậm chạp thất thủ trong biến hóa.’

‘Lần này hành động trả thù, đúng lúc là ta dương danh Đài Châu cơ hội tốt. Biểu hiện ra thực lực ở trong thực chiến phi tốc trưởng thành, hoàn mỹ phù hợp thiên tài quỹ tích trưởng thành. Sau đó thuận lý thành chương thông qua thi đấu, c·ướp đoạt ban thưởng cao hơn đạo pháp thuật thức, từ đó tiếp xúc đạo mạch cao tầng lực lượng.’

‘Con đường này rất chính thống, hàng năm phần thưởng bên trong bị lấy ra làm ban thưởng đạo pháp cùng thuật thức cùng bảo vật… cũng đều thuộc về cấp cao nhất cấp độ. Nhưng duy nhất thiếu hụt, chính là chậm điểm.’

Mà ngoài ý muốn tiếp xúc Trình Thư về sau, Vu Hoành trong lòng lại dâng lên một tia ý nghĩ khác.

Dã thuật sĩ mặc dù yếu ớt, nhưng chưa chắc không có một chút kỳ tư diệu tưởng trầm tích xuống tới, nếu như ta có thể chỉnh hợp tất cả dã thuật sĩ, đem bọn hắn thuật sĩ đạo pháp toàn bộ dung hợp cường hóa, có lẽ… Cũng có thể thu hoạch được to lớn ích lợi.

Hắn vốn là vì đạo pháp mà đến, hiện tại có được đạo pháp, ban sơ ý nghĩ cũng có chút thay đổi.

Thế giới này rất hòa bình, rất tốt đẹp, hắn hy vọng có thể ở chỗ này ở lâu xuống dưới, không thích nơi này hủy diệt.

Cho nên, vì để tránh cho thế giới trước Hiệp hội Vĩnh Sinh như thế bi kịch phát sinh, Vu Hoành biết rõ tự mình một người lực lượng cực kỳ có hạn, cho nên nếu như có thể lấy Quan Ngô Ngọc Linh Công lực lượng, trắng trợn truyền bá môn đạo pháp này, dùng cái này làm bản thân lớn mạnh linh quang.

Lại tại đồng thời thành lập một cái hoàn toàn thuộc về mình lực lượng thế lực.

Có lẽ… Có thể đi ra một đầu cùng lần trước hoàn toàn khác biệt đường.

Chương 313: Thanh danh (1)

Chương 313: Thanh danh (1)

Hành động kết thúc.

Thừa dịp Trình Thư trở về dưỡng thương, Vu Hoành cũng trở về đến chỗ mình ở, tùy tiện kêu cái thức ăn ngoài, ăn xong cơm tối, hắn ngồi ở trong sân, tắm rửa lấy trời chiều hồng quang, thổi gió đêm, nghe nhà khác xào rau khói lửa hương khí.

Một tay vừa nhấc.

Lập tức một sợi mơ hồ vầng sáng màu trắng, xuất hiện tại ngón tay hắn nhọn.

Trong vầng sáng có từng tia màu bạc không ngừng lưu chuyển.

Đây là linh quang, hoàn toàn cùng Trụ Thần Quang khác biệt một loại khác đặc thù vầng sáng.

"Không tốt kiểm tra đo lường, xem ra chờ hồi âm sau khi kết thúc, có thể cân nhắc làm vạn dụng máy kiểm tra. Không phải vậy rất nhiều mức năng lượng đều không cách nào định lượng, không tiện xác định cường độ."

Hắn cảm thụ được linh quang tăng phúc.

'Thể trạng hơi tăng lên từng tia, rất yếu ớt. Bên cạnh giống như là mặc vào một tầng chống đ·ạ·n trang phục phòng hộ, có chút dày đặc, so trước đó mạnh hơn nhiều. Xem ra Hi Vọng thành bên kia người tu luyện rất liều a. Tiến độ cũng rất nhanh. Không hổ là trải qua tàn khốc hắc ám đám người!'

Vu Hoành trong lòng cảm thán.

‘Chờ ta dung hợp công pháp đi ra, ngược lại là có thể nếm thử lợi dụng linh quang.”

Bỗng nhiên hắn biểu lộ ngừng một lát.

Tựa hồ phát hiện cái gì ghê gớm sự tình.

‘Chờ một chút… Cái này linh quang…’

Hắn nhẹ nhàng bắn ra, đầu ngón tay sợi linh quang kia thế mà bay ra ngoài, chớp mắt liền rơi vào cách đó không xa trên đất một con chim sẻ trên thân.

Chim sẻ toàn thân run lên, trong mắt rõ ràng nhiều hơn một vòng màu bạc.

Nó nhìn chung quanh một chút, tiếp tục trên mặt đất bắt đầu mổ cục đá.

Nhưng lần này, vừa mới còn mổ bất động cục đá.

Phốc.

Một chút liền bị nó tại chỗ mổ nát.

Chim sẻ kinh hoàng đứng lên, vỗ cánh bay lên không.

Xùy! !

Nó chớp mắt tựa như chim sơn ca, bay thẳng bầu trời, cơ hồ bay ra bén nhọn tiếng xé gió.

“.” Vu Hoành thấy thế trong lòng đối với linh quang này cách dùng, lại có nhận thức mới.

“Nguyên lai, linh quang này là có thể cho mượn đi…”

Trong lòng hắn vừa động thủ chỉ lùi về.

Lập tức trên bầu trời, một sợi bạch quang bay vụt mà quay về, chui vào đầu ngón tay hắn, chui vào biến mất.

Vu Hoành rõ ràng cảm giác, tia này linh quang, so với trước khi đi, còn mạnh hơn từng tia.

Mặc dù chỉ là rất nhỏ bé một chút, nhưng hắn vẫn cảm giác được.

Đùng.

Giữa không trung đột nhiên nện xuống đến một cái đồ vật

Vật kia thẳng tắp rơi trên mặt đất, ném ra một chỗ huyết điểm.

Vu Hoành sắc mặt ngưng tụ, nhìn kỹ lại, phát hiện, thế mà chính là mới vừa rồi hắn bám vào linh quang con chim sẻ kia.

'Cái này linh quang. Có chút không đúng…"

Vu Hoành chợt nhớ tới, cái này linh quang là dung hợp Vô Cực cung Ngự Linh Quyết đoạt được, mà Vô Cực cung, lúc trước trong sách hướng dẫn, thế nhưng là từng bị hắc ấn đánh dấu qua là Vô Cực Ma Cung…

Hắn trầm ngâm dưới, nhắm mắt cảm giác linh quang tình huống

Đột nhiên đưa tay một bày, trong lòng bàn tay lại lần nữa dâng lên một tia linh quang màu trắng, ở trong chứa sợi tơ màu bạc.

Theo hắn tâm niệm khẽ động, lập tức trong linh quang ngân tuyến có chút biến ảo, cái này ngân tuyến nhìn như chỉ là tuyến, kì thực là dùng vô số nhỏ bé phù văn màu bạc tổ hợp mà thành.

Lúc này nếu là nhìn kỹ, liền có thể phát hiện, những này nhỏ bé phù văn màu bạc, chính phát sinh một loại nào đó không muốn người biết biến hóa.

Không bao lâu, biến hóa kết thúc.

Vu Hoành nhìn một chút chung quanh có lại lần nữa đến gần đám chim sẻ.

Trên tường đứng một loạt chim sẻ nhỏ, nhảy nhảy nhót nhót líu ríu.

"Đi." Hắn phất tay hất lên.

Lập tức trong tay linh quang bay ra, trong nháy mắt bám vào tại một cái màu nâu chim sẻ trên thân.

Chim sẻ không phát giác gì, nhảy nhảy nhót nhót mấy lần, vẫn như cũ đứng tại đầu tường gọi bậy.

Vu Hoành lại lần nữa giơ tay, thả ra một sợi nội khí.

Bành! !

Nội khí hung hăng đánh trúng cái kia màu nâu chim sẻ, đánh cho nó kêu thảm một tiếng, bay rớt ra ngoài một mảng lớn.

Nhưng rất nhanh, chim sẻ lại líu ríu hùng hùng hổ hổ bay trở về, trên thân một chút việc cũng không có.

Vu Hoành híp híp mắt, dùng đồng dạng cường độ, đối với bức tường gảy dưới.

Bành!

Trên mặt tường lập tức thêm ra một cái lớn nhỏ cỡ nắm tay cái hố nhỏ.

'Quả nhiên… Linh quang tác dụng là có thể điều chỉnh. Ta đem nó điều chỉnh đến toàn bộ tăng cường lực phòng hộ, phòng hộ phương diện liền được tăng lên trên diện rộng.'

Vu Hoành trong lòng nắm chắc.

Bởi như vậy, hắn hoàn toàn có thể nhằm vào người khác nhau, để cho nó khác biệt thiếu hụt bù đắp. Biến tướng tăng lên trên diện rộng hắn thực lực.

Điểm ấy phát hiện, để hắn đối với Vô Cực Ma Cung hàm kim lượng có nhận thức mới. Cũng làm cho hắn đối với dã thuật sĩ tán tu thế lực, có ý nghĩ mới.

Á Tùng đạo mạch tổ đình —— Vân Số sơn.

Trong núi sâu, một mảnh bụi bẩn có chút cổ xưa đạo cung, trưng bày tại đây.

Một tòa chủ điện, ba tòa phó điện, hai bên đều có một loạt liên phòng, đem trung tâm vây quanh ra một mảng lớn phiến đá quảng trường.

Đây cũng là Vân Số Đạo Cung.

Lúc này mảnh này có thể so với sân bóng lớn nhỏ phiến đá xám trắng trên quảng trường, chính thưa thớt đứng từng đội từng đội bào sắc khác nhau nam nữ đạo nhân.

Đạo nhân bên trong riêng phần mình đều có giơ bảng người, trên bảng hiệu phân biệt viết: Võ Sơn, Lôi Sư, Từ Châu, Tùng Châu các nơi địa danh.

"Xin mời chư vị đạo mạch đại biểu tiến điện, đại hội đã cơ bản mở xong." Lúc này trong đại điện đi ra một lão đạo, thanh âm dị thường vang dội.

Các nhà đội ngũ liếc nhau, nhao nhao nối đuôi nhau tiến vào đại điện.

Thanh lãnh trong đại điện trống trải, một tòa làm bằng vàng ròng to lớn Đạo Quân pho tượng, đang tay cầm phất trần, đỉnh đầu phức tạp tử kim quan, khuôn mặt an tường ngồi ngay ngắn chính giữa.

Pho tượng sau lưng viên quang hiện ra nhàn nhạt màu bạc, tựa hồ là bên trong giả bộ cái gì tự phát quang bóng đèn.

Nó dưới thân là một mảnh nhỏ vườn hoa, trong hoa viên, có vô số chỉ có lớn chừng ngón cái động vật, nhân loại, đạo nhân pho tượng, làm tự do hoạt động hình.

Đạo Quân pho tượng phía bên phải, trên đất trống, có vài chục cái bồ đoàn, phía trên ngồi ngay thẳng đến từ các tỉnh đạo mạch đại biểu.

Trong đó có Cửu Môn người.

"Thất Hung minh động tác rất nhanh, ngắn ngủi ba ngày liền tạo thành vượt qua 20 tỷ nguyên các loại tổn thất, phía trên rất xem trọng, yêu cầu chúng ta cần phải tại trong một tuần triệt để đè cho bằng thế cục." Ngồi ngay ngắn chủ vị, phần độc

nhất, là một tên đấng mày râu đều dài hơn đến trước ngực lão đạo tóc trắng.

Lão đạo thân mang thuần trắng đạo bào, nắm trong tay lấy một thanh kim chuôi phất trần tơ bạc, một thân khuôn mặt khô gầy, hai mắt đen bóng, coi như vẻn vẹn chỉ là híp mắt, cũng có thể cho người một loại lăng lệ hung ác cảm giác.

Người này là đương kim đạo mạch người thứ nhất, Thượng Nguyên Thiên Sư phủ phủ chủ, đương đại hai Đại Thiên Sư một trong —— Vô Nhiễm đạo nhân Tả Vân Phong.

"Tả Thiên Sư bây giờ đã có hơn 180 cao tuổi, như vậy lo lắng hết lòng phụ trách đạo mạch sự vụ, vì sao không nhiều đem sự vụ chuyển di cho Hứa Thiên Sư? Đạo mạch của ta nhân tài đông đúc, thiên tư hơn người người không phải số ít, không đáng như vậy làm phiền lão Thiên Sư." Lão đạo bên trái, một hồng sắc loạn phát tráng hán khôi ngô, nắm vuốt một ngọc thạch cái chén khẽ cười nói.

"Mạc quan chủ chính mình trong quan sự tình đều không có chỗ tốt, còn chạy tới để ý tới Thiên Sư phủ nhàn sự, ngược lại là rất có lòng dạ thanh thản." Một bên áo bào đỏ đạo cô lãnh đạm nói.

"Chỗ nào, so với Vân Thâm quan, ta Kim Tiêu quan phiền phức hay là không đáng giá nhắc tới." Mạc quan chủ cười ha hả nói.

"Tốt đều nói ít vài câu, Tả Thiên Sư tọa trấn thiên hạ mấy chục năm, già những vẫn cường mãnh, ngay cả Hứa Thiên Sư chính mình cũng càng tôn sùng Tả Thiên Sư chủ trì đại cục, như thế ngộn luận hay là ngày sau thiếu xách." Phía bên phải ngồi xếp bằng một tuấn mỹ trung niên đạo nhân ôn nhu nói.

Người này là Khô Thiền đạo nhân cha đẻ, đương kim Tử Hòa cung cung chủ Ngọc Thấm đạo nhân.

Một thân lúc tuổi còn trẻ chính là đạo mạch nổi danh mỹ nam tử, người theo đuổi đông đảo, lại tại rất nhiều người theo đuổi bên trong, lựa chọn nhất tướng mạo thường thường, bối cảnh thường thường nữ tử bình thường làm bạn lữ.

Lúc đó việc này còn nhất thời biến thành đàm tiếu, kết quả lại làm cho tất cả mọi người mở rộng tầm mắt.

Cái kia nhìn như thường thường nữ tử bình thường, tại sau khi cưới, không chỉ vì Ngọc Thấm sinh hạ tuyệt thế thiên tài Khô Thiền, còn phối hợp phu quân đem đạo cung xử lý phát triển không ngừng, bản thân cũng ở bên ngoài kinh doanh sản nghiệp, ngắn ngủi thời gian hai mươi năm, liền làm cho cả Tử Hòa cung từ nguyên bản hàng thứ năm vị, bay thẳng đến bây giờ gần với hai đại Thiên Sư phủ thứ ba.

Từ đó, Ngọc Thấm đạo nhân cưới vợ cưới hiền thanh danh cũng lưu truyền tới, trong lúc nhất thời danh tiếng vang xa.

Nhưng ở bên ngoài hắn mặc dù thanh danh rất lớn, nhưng tại đạo mạch bên trong, lại là tương đương nổi danh người hiền lành.

“Tốt, không nói những này, các tỉnh chiến báo đưa ra, tập hợp ở đây, mọi người trước tiên có thể nhìn xem.”

Ngọc Thấm đạo nhân nghiêm mặt nói, hắn là phụ trách các nơi tập hợp làm việc, tại trong đạo mạch xem như tương đương với chủ nhiệm phòng làm việc. Chủ trì đạo mạch tổ đình kết cấu bên trong vận chuyển, chức vụ biến thiên các loại.

Hắn vỗ vỗ tay, sau lưng đạo đồng mang theo một chồng đóng dấu trên giấy trước, phân phát cho Cửu Môn đại biểu.

Còn lại tám người đều cầm một tấm, cúi đầu nhìn kỹ.

“Thất Hung minh lần này động tác rất lớn, nhất cử đem bọn hắn trước đó ẩn núp rất nhiều năm các loại mai phục, toàn dẫn bạo đi ra, hiệu quả cũng rất kinh người, Dự Nam tỉnh cùng Phủ Thương tỉnh đều tình huống nguy cấp, cần cao thủ trợ giúp.” Ngọc Thấm giải thích nói.

“Ta nhớ không lầm, hai chỗ này hẳn là Thanh Hà cung phạm vi quản hạt a?” Kim Tiêu quan Mạc quan chủ cười hắc hắc hai tiếng.

“Là bần đạo thất trách. Nội bộ, xảy ra chút phiền phức.” Ngồi phía bên trái ghế chót trắng nhợt phát lão đạo cô thở dài.

“Hai đại hạch tâ·m đ·ạo chủng cùng một chỗ phản môn, gia nhập Thất Hung minh, đây cũng không phải là một chút phiền phức… .” Mạc quan chủ tiếng cười trở nên lạnh.

Lão đạo cô không còn lên tiếng, chỉ là cúi đầu, sắc mặt thê lãnh.

“Nếu như ta nhớ không lầm phản môn bên trong một cái, hay là Tố Linh sư tỷ thân nữ?” Vân Thâm quan áo bào đỏ đạo cô nhíu mày hỏi.

“Vâng.” Lão đạo cô Tố Linh ứng tiếng.

Mọi người nhất thời không nói gì, không biết nên nói cái gì cho phải.

“Mau chóng phái người tiến về trợ giúp đi. Từ tổ đình bên này thường trú bên trong phân công hai đội đi qua, hẳn là có thể đè xuống.” Tả Thiên Sư thản nhiên nói.

“Vâng.”

Những người còn lại cùng một chỗ xác nhận.

“Trừ ra tình huống nguy cấp nhất hai tỉnh, còn có đạo mạch khu vực biên giới, đã có không ít môn phái nhỏ bị diệt, Thất Hung minh toàn diện nở hoa đấu pháp để cho chúng ta rất khó chịu, phi thường bị động.” Ngọc Thấm tiếp tục nói, “Dưới tình thế cấp bách, ta đã để cho con của ta Khô Thiền dẫn người bốn chỗ c·ứu h·ỏa, đè xuống không ít địa phương phiền phức.”

“Tử Hòa cung việc này đại thiện, nên nhớ một bút, coi như đạo mạch biên giới, cũng thuộc về chúng ta đồng đạo, nên cứu viện.” Tả Thiên Sư gật đầu khen câu.

“Phía dưới ta đến báo cáo các nơi cụ thể tổn thương tổn thất danh sách tập hợp, xin mời chư vị chỉ ra chỗ sai.”

Ngọc Thấm lấy ra một phần danh sách hắng giọng một cái, bắt đầu mỗi chữ mỗi câu niệm tụng đứng lên.

Mấy phút sau, danh sách niệm xong, hắn lại tiếp tục.

“Trừ ra tổn thất, lần này Thất Hung minh đột nhiên tập kích, cũng là một lần khó được kỳ ngộ, để không ít nguyên bản biểu hiện phổ thông anh tài nở rộ quang mang. Ta chỗ này cũng hàng đạo mạch Anh Tài Lục, hết thảy gom góp bảy bảy bốn mươi chín người.”

Hắn đổi giương đóng dấu giấy, ra hiệu nói đồng cấp cho còn lại bộ phận.

Chín người riêng phần mình cầm tới mới đóng dấu giấy về sau, cẩn thận xem xét.

“Cái này bốn mươi chín người bên trong, đại bộ phận đều niên kỷ chưa đến 30 tuổi. Có thể nói đều là đạo mạch của ta tương lai chèo chống lực lượng. Ta đề nghị đối với cái này bốn mươi chín người cụ thể biểu hiện, tiến hành khen thưởng.” Ngọc Thấm nói tiếp.

“Có thể thực hiện. Lập tức liền muốn tới cuối năm thi đấu, lần này ban thưởng hoàn toàn có thể chuyển đến thi đấu đằng sau.” Vân Thâm quan áo bào đỏ đạo cô đề nghị.

“Có thể.” Tả Thiên Sư đồng dạng gật đầu, hắn đem đóng dấu giấy buông xuống, để nó gác lại tại trước mặt trên đất bằng.

Trên giấy in từng hàng chữ viết.

Trong đó tới gần cuối cùng vị trí, thình lình in: Đài Châu Thanh Trần quan Chính Nhu — — trong mấy ngày, liên tiếp tiễu trừ tám chỗ Thất Hung minh cấp dưới thế lực cứ điểm, chính diện đánh bại Thất Hung minh cán bộ, đang lẩn trốn hung phạm Huyễn Binh Quách Thành Phỉ.

Chương 314: Thanh danh (2)

Chương 314: Thanh danh (2)

Đài Châu, Thanh Trần quan.

Vũ Mặc Vũ Ngấn các loại lão đạo ngồi ngay ngắn đại điện, nhìn xem chậm rãi vào cửa vào chỗ đạo chủng đệ tử.

Chính Minh, Chính Hoằng, Chính Hà, thình lình đều ở trong đó.

Còn có mới xếp vào Chính Nhu, cũng chính là Vu Hoành. Cùng một tên khí chất sắc bén, dáng người cao gầy nữ tử thanh lãnh Chính Doanh.

Chính Minh phảng phất mất trước kia nhuệ khí, thần sắc trầm thấp, đầu có chút rủ xuống, một bàn tay băng bó băng gạc, hiển nhiên là tại mấy ngày nay hành động bên trong b·ị t·hương.

Chính Hoằng sắc mặt bình tĩnh ngược lại là không b·ị t·hương, nhưng nghe nói hắn liên tục mấy lần ở trong hành động cố ý bởi vì e ngại mà lâm trận bỏ chạy, bị phía quan phương bên kia thuật sĩ bẩm báo trong quan, không ít người đều biết.

Chính Hà vẻ mặt nghiêm túc cúi đầu cầm một phần bệnh viện báo cáo, không biết đang suy nghĩ gì.

Sau cùng Chính Nhu Vu Hoành, ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, thần sắc bình tĩnh trấn định, ngược lại là nhìn bình thường nhất một cái.

"Chính Nhu, ngươi thật chính diện đánh lui cái kia Huyễn Binh Quách Thành Phỉ?" Quan chủ Vũ Ngấn lúc này đã hỏi một lần, nhưng bây giờ lại mở miệng hỏi lần thứ hai.

"Không phải đánh lui, là đánh bại!" Vũ Mặc tranh thủ thời gian lớn tiếng uốn nắn.

Trong đại điện đám người hai mặt nhìn nhau, không có lên tiếng, chỉ là đều nhìn về Vu Hoành.

Huyễn Binh Quách Thành Phỉ cùng Nguyên Thai Thất Tử khác biệt.

Là ít có am hiểu hiện đại hoá tác chiến đặc chủng thuật sĩ. Nó bản thân thực lực cường hãn, liên tục nhiều lần chính diện đánh lui bộ đội vũ trang cỡ nhỏ vây g·iết. Còn phản sát rất nhiều người.

Là chiến tích tương đương đột xuất nhân vật hung ác một trong.

Lại không nghĩ rằng, sẽ cắm trong tay Vu Hoành.

“Là như vậy, mọi người đều biết ta tương đối am hiểu cận thân chiến đấu, ta chỉ là vận khí tốt, vừa vặn khoảng cách nàng rất gần, sau đó liền nhanh chóng th·iếp thân tới gần, thừa dịp nàng không kịp sử xuất bao nhiêu thuật thức, nhất cử đem nó phế bỏ.” Vu Hoành chăm chú trả lời, “Kỳ thật cũng coi là vận khí ta tốt, Huyễn Binh thuật thức lúc trước đã bị ta hợp tác tiêu hao không ít. Cho nên ta mới có cơ có thể thừa.”

“Thì ra là thế…” Vũ Ngấn lộ ra vẻ hiểu rõ.

Còn lại Vũ chữ lót mấy người cũng đều liên tục gật đầu.

“Dạng này ngược lại là giải thích thông được, Chính Nhu là mang nghệ bái sư, vốn là tinh thông chiến đấu vật lộn, có thể lý giải.”

“Kỳ thật cũng muốn Chính Nhu chính mình thiên tư hơn người, có thể nhắm ngay thời cơ tốt nhất.”

“Nói cũng phải người bình thường coi như cơ hội bày ở trước mặt hắn, cũng bắt không được, chớp mắt là qua a.”

Vũ Thời Vũ Chung Vũ Phương ba người liên tục đồng ý, ngươi một lời ta một câu, trực tiếp cho Vu Hoành đem tất cả quá trình đều bổ sung.

Vừa trở về Chính Doanh nơi nào thấy qua bực này chiến trận, cảm giác mình chỉ là ra ngoài chấp hành nhiệm vụ một chuyến, sau khi trở về, toàn bộ đạo quán cũng thay đổi. Chính mình giống như trở nên không phải thân sinh…

Không chỉ sự bá sư thúc thiếu đi ba cái, ngay cả trong quan không khí đều biến thành toàn bộ quay chung quanh một cái mới gia nhập Chính Nhu tại chuyển.

Mà những biến hóa này, đều nguồn gốc từ tại cái này cao lớn thô kệch Chính Nhu.

Trong lúc nhất thời, nàng đối với cái này mới nhập môn sư đệ, cũng có càng nhiều hiếu kỳ.

“Tốt, không nói những thứ này, tiếp xuống Nê Thai giáo bị nhổ nhiều như vậy cứ điểm, tất nhiên sẽ trả thù, mà bọn hắn cụ thể sẽ nhằm vào cái nào điểm trả thù, chúng ta không được biết duy nhất có thể làm là, giảm bớt lực lượng phân tán, mọi người hội tụ cùng một chỗ, để tránh bị tiêu diệt từng bộ phận.” Vũ Ngấn nói.

“Nói rất có lý, tiếp xuống cũng không cần như thế phân tán, cứ điểm nhỏ đều đánh rụng, còn lại cũng chỉ có lớn.” Vũ Mặc gật đầu.

Hai người hiện tại là Trân cách cách Thanh Trần quan tổng chỉ huy, một chút quét tới, toàn xem có thể đánh đều ở chỗ này.

Có thể đối đầu cán bộ, bây giờ thực chiến kiểm nghiệm qua, có bọn hắn cái này năm cái già, tăng thêm Chính Doanh, Chính Minh, còn có mới hiện ra thực lực Chính Nhu. Cũng liền tám người.

Những này thực lực đối đầu Nê Thai giáo… Vẫn có chút…

Hai người lông mày cau lại, trong lòng không chắc.

Tại Đài Châu kinh doanh nhiều năm, bọn hắn sao có thể không rõ ràng Nê Thai giáo là cái gì. Sở dĩ nhiều năm như vậy bình an vô sự, hay là bởi vì song phương đều thối lui một bước, đều có kiêng kị.

Bây giờ thật đánh nhau, bọn hắn mới rõ ràng, Thanh Trần quan cùng Nê Thai giáo có bao nhiêu chênh lệch.

“Không cần lo lắng, xét thấy Đài Châu tình trạng, bần đạo đã hướng đạo mạch đưa ra xin mời trợ giúp. Ít ngày nữa sẽ có trợ giúp đến, lần này trợ giúp hay là lão bằng hữu Tử Hòa cung cao thủ. Mọi người đến lúc đó hảo hảo hoan nghênh.” Vũ Ngấn lấy điện thoại di động ra nhìn xuống.

“Ừm… Đại khái buổi sáng ngày mai máy bay đến, quay đầu Chính Hà, ngươi dẫn người đi đón lấy, không có vấn đề a?”

Chính Hà là cục gạch, nơi nào cần thì tới nơi đó.

Chính Hà mắt nhìn Vu Hoành.

“Quan chủ, xin hỏi người đến là nam hay nữ?”

“Lần này là nữ tính, gọi sư tỷ liền tốt. Đối phương là Tử Hòa cung Long Sơn Tứ Kiếm một trong Phi Hà kiếm Mạnh Thành Song.” Vũ Ngấn trả lời, nắm vuốt râu ria lộ ra hồi ức chi sắc.

“Nói đến, lần này có thể mời đến nàng, cũng là ta đã từng cùng nàng phụ thân là từ nhỏ cùng nhau lớn lên bạn thân, quan hệ tâm đầu ý hợp, lúc trước ta còn hỗ trợ cho nha đầu kia đem phân đem nước tiểu, chỉ chớp mắt, cái rắm lớn một chút tiểu nha đầu thế mà trưởng thành lớn như vậy kích cỡ… Cái này tuế nguyệt quả nhiên là…”

“Quan chủ nói là hơn 20 năm trước tới qua trong quan tiểu nha đầu kia a?” Một bên Vũ Chung cũng lộ ra chuyện cũ không chịu nổi chuyện biểu lộ, “Chính là cái kia luôn ưa thích nhổ chúng ta râu ria cái kia?”

“. Đúng vậy đúng vậy nha.” Vũ Ngấn vỗ đùi gật đầu nói.

Thế là một đám lão gia hỏa liền bắt đầu hồi ức đã từng qua lại kinh lịch.

Vu Hoành bọn người ở tại phía dưới nghe được mệt mỏi muốn ngủ, nhưng bất kể như thế nào, nhà này có một già, thời gian đắp lên phức tạp nhân mạch quan hệ, thật đúng là làm không rõ bọn hắn lúc nào có thể đào ra cái gì bài tới.

Giống như trước đó Khô Thiền đạo nhân, đường đường tương lai Tử Hòa cung cung chủ, cứ như vậy dễ như trở bàn tay được mời đi qua, mặc dù chỉ là tiện đường, nhưng cũng có thể nhìn ra lão đạo bọn hắn phía sau nội tình.

Thật vất vả hơn nửa giờ hồi ức kết thúc, Vũ Ngấn điều chỉnh Vu Hoành chỗ ngồi.

Dựa theo có thể đánh trình tự, đem nó vị trí xếp tại gần thứ Vu Chính Minh, Chính Doanh đằng sau.

Từ đó, Vu Hoành địa vị thẳng tắp lên cao, thực chiến thanh danh cũng thông qua bài vị điều chỉnh, cấp tốc truyền ra ngoài.

Đài Châu trừ ra Thanh Trần quan bên ngoài, còn có chút ít ly tán thuật sĩ vòng tròn.

Trong hội này thuật sĩ số lượng, viễn siêu Thanh Trần quan nhân số, trên bản chất Thanh Trần quan có thể được xưng là thuật sĩ, kỳ thật cũng chỉ có Đạo Chủng ban những người kia.

Kim Ngọc ban cơ bản đều là tạp ngư mạ vàng, mặt khác dựa vào phù lục không lý tưởng càng không tính.

Mà ly tán thuật sĩ thì lại khác, bọn hắn nhập môn lại càng dễ, tu hành độ khó thấp hơn, bậc cửa cũng thấp.

Lại bởi vì cần học thuật thức không nhiều, thậm chí rất nhiều cũng chỉ dùng học một cái, dẫn đến bọn hắn tại một số phương diện nhập môn so đạo mạch càng nhanh, tư chất yêu cầu thấp hơn

Ngay tại Vu Hoành vị trí được điều chỉnh không lâu sau, tin tức rất nhanh liền từ trong quan truyền ra. Cái gọi là một truyền mười mười truyền trăm.

Đài Châu làm hải cảng, ra ra vào vào đại lượng thương thuyền đều sẽ thuê một chút dã thuật sĩ hộ giá hộ tống.

Dù sao theo thời gian chuyển dời, khắp nơi các nơi phát sinh sự kiện thần bí tần suất càng ngày càng cao, mọi người an toàn ý thức cũng càng phát ra tăng trưởng.

Dạng này gia tăng thị trường, cũng đảo ngược thôi sinh dã thuật sĩ sinh sôi.

So với đắt đỏ đạo mạch đệ tử, dã thuật sĩ liền tiện nghi nhiều lắm.

Cho nên bây giờ Đài Châu thuật sĩ số lượng cũng không ít.

Lúc này Đài Châu vùng ngoại thành, phố giải trí một gian quán rượu nhỏ bên trong.

Mới từ bệnh viện đi ra Trình Thư, ngồi tại chính mình thường dùng vị trí, gần cửa sổ miệng nhìn qua bên ngoài muôn hình muôn vẻ đi ngang qua người đi đường, ánh mắt mê ly.

Trước mấy ngày mới chịu b·ị t·hương ngoài da, lúc này thế mà liền khôi phục được không sai biệt lắm.

Nàng mặc viền ren màu đen váy liền áo, lộ ra trắng noãn mảng lớn trước ngực da thịt, trên da thịt ngay cả một tia vết sẹo cũng không nhìn thấy.

Bề ngoài nhìn, đây chính là cái dáng người có lồi có lõm, còn bỏ được đưa phúc lợi sung mãn thiếu phụ.

Nhưng không ai biết, nàng căn bản ngay cả cưới cũng không có kết, hay là một đứa con nít.

Trong quán rượu tia sáng lờ mờ, nhu hòa tiếng nhạc như ẩn như hiện, ngược lại cho người ta một loại tĩnh mịch an bình cảm giác.

Tốt đẹp cách âm hiệu quả, để phía ngoài tạp âm cùng biển âm thanh căn bản mặc không tiến vào.

Trình Thư bưng rượu lên nước, phóng tới bên miệng nhấp miệng. Cay độc độ cao rượu kết hợp nhẹ nhàng khoan khoái chua ngọt dâu tây nước trái cây, để nàng có chút hôn mê tinh thần vì đó rung một cái.

“Trình Thư tỷ? Tới sớm như thế a?” Hai cái cách ăn mặc thời thượng người trẻ tuổi đến gần tới, kéo ra cái ghế phân biệt ngồi xuống.

Hai người này tuổi không lớn lắm, so Trình Thư tuổi trẻ không ít, một cái là nhìn qua giống học sinh cấp ba nữ sinh xinh đẹp, mặc sữa bò sắc liền thân váy, trong tay mang theo da trâu tay nhỏ túi.

Một cái khác là mặc đen trắng đường vân quần ống loa cùng sơ mi đen áo lông vàng nam sinh, tuổi chừng chớ dáng vẻ chừng hai mươi, cầm điện thoại ngồi xuống đến liền ngoắc gọi phục vụ viên ăn chút gì.

“Thế nào? Bên này công việc nhiều không? Tốt làm gì? Tỷ giới thiệu cho chúng ta giới thiệu thôi, gần nhất trong tay lại có chút gấp.” Lông vàng nam sinh tọa hạ liền cười đùa tí tửng thấp giọng nói.

“Các ngươi huynh muội ngươi tới vào lúc nào?” Trình Thư có chút ngoài ý muốn, nhìn thấy cái này vốn không nên ở chỗ này hai người.

Hai người này ca ca gọi Hà Vũ Xung, muội muội gọi Hà Ngọc Linh, đều xuất từ một cái chuyên môn giúp người đo lường tính toán phong thủy tiểu gia tộc, hai huynh muội từ nhỏ có chút tư chất, có thể nhìn thấy các loại Oán Ngấn cùng thuật thức, thế là vì cầu tự vệ, rất sớm liền bỏ học ở nhà, khổ học gia truyền tuyệt nghệ.

Năm năm trước hai người liền xuất đạo bắt đầu ở trong vòng tròn lăn lộn, bây giờ cũng coi là có chút tiếng tăm.

Tại vòng tròn người xưng Phong Linh Song Tử. Ý là bọn hắn tin tức linh thông, tính cảnh giác cực mạnh, có chút gió thổi cỏ lay, lập tức liền như chuông gió giống như đinh đương rung động.

“Tới đã nhiều ngày. Vốn là nghỉ phép, kết quả. Các ngươi cũng biết, trong hiệp hội luôn có thể nhận được không ít muốn chơi miễn phí chúng ta nhiệm vụ.” Trình Thư trả lời.

“Tỷ ngươi còn tại cái kia phía quan phương trong hiệp hội a?” Hà Vũ Xung kinh ngạc hỏi.

“Cái kia hiệp hội cái rắm chỗ tốt không phát, ở bên trong có ý gì?”

“Làm sao? Các ngươi đều lui?” Trình Thư hỏi.

Bọn hắn nói hiệp hội, là chuyên thuộc về dã những thuật sĩ một cái phía quan phương hiệp hội —— Á Tùng dân tục hội nghiên cứu.

Hiệp hội này vốn là phía quan phương ý đồ tụ tập dân gian thuật sĩ, làm ra một cái sản phẩm.

Nhưng ở phát hiện dân gian thuật sĩ thực lực xa xa kém hơn đạo mạch phật môn các loại quân chính quy về sau, phía quan phương liền mặc kệ tự do phát triển, hiện tại càng là cắt giảm mất rồi nó tất cả phúc lợi, đem nó biến thành một nửa nhàn tản tổ chức.

“Về sớm, hiện tại chúng ta to to nhỏ nhỏ đều chính mình gây dựng chính mình hiệp hội, ai cũng không nguyện ý chịu làm kẻ dưới đúng không.” Hà Vũ Xung cười nói.

“Tốt a, như vậy cũng tốt. Các ngươi còn trẻ, nói không chừng về sau có thể dựa vào chính mình xông ra thuận theo thiên địa.” Trình Thư gật gật đầu, không có hỏi nhiều nữa.

“Trình Thư tỷ, ngươi tới trước nơi này nhận nhiệm vụ, nói cho chúng ta một chút bên này vòng tròn tình huống thôi?” Hà Ngọc Linh ngọt ngào lộ ra một cái nịnh nọt dáng tươi cười.

Hai người bọn họ không am hiểu tranh đấu thuật thức, thuộc về phụ trợ tính, cho nên tại đối mặt loại này hỗn loạn thế cục lúc, đối với tin tức tình báo ỷ lại cũng lớn hơn.

“Bên này, chủ yếu tình huống chính là Thất Hung minh cấp dưới thế lực Nê Thai giáo, đang cùng đạo mạch cấp dưới thế lực Thanh Trần quan cứng rắn đòn khiêng, phía quan phương bệ đứng đạo mạch. Hiện tại đánh cho chính kích liệt, các ngươi đừng dính vào.” Trình Thư nói đơn giản câu.

“Vậy thì có cái gì có danh tiếng cao thủ a? Cho bọn ta đề tỉnh một câu điểm cái tên thôi, để tránh gặp không biết chân nhân đắc tội người ta.” Hà Ngọc Linh thuần thục lấy ra một cái hồng bao, ẩn nấp nhét vào Trình Thư trong tay.

Chương 315: Thanh danh (3)

Chương 315: Thanh danh (3)

Trình Thư cũng không có cự tuyệt loại này nghe ngóng, như đối phương dạng này dã thuật sĩ, kỳ thật mới là trong vòng tròn nhiều nhất.

Bọn hắn là nơi này tầng dưới chót nhất, số lượng đông đảo, rất nhiều là đối với thần bí kiến thức nửa vời ngẫu nhiên dựa vào vận khí sờ bên cạnh người bình thường. Cũng có thông qua bản thân nghiên cứu, một chút xíu tích lũy truyền xuống truyền thừa.

Dã thuật sĩ số lượng xa so với quân chính quy nhiều, trong đó rất lớn một bộ phận nguyên nhân, còn muốn quy tội bọn hắn phân chia.

Trên thực tế, chỉ cần biết một tay tiểu bí thuật, liền có thể xem như một tên dã thuật sĩ.

Dạng này thô ráp phân chia, cũng tự nhiên mang tới khổng lồ số lượng.

Trình Thư gần nhất dò xét phối hợp phía quan phương loại bỏ Thất Hung minh sở thuộc, tiện thể cũng thăm dò Đài Châu dã thuật sĩ vòng tròn số lượng.

Chỉ riêng chỉ là một cái Đài Châu, liền có vượt qua trăm người dã thuật sĩ tồn tại.

Bọn hắn phần lớn lấy đoán mệnh, Vu Sư, Vu Chúc, Phong Thủy sư là nghề nghiệp, cũng có ẩn tàng thuật pháp, dựa vào thuật pháp tại người bình thường trong xã hội trải qua thoải mái số ít người.

Quầy rượu này, chính là đám dã thuật sĩ thích nhất tới một cái, bởi vì cái này cường đại cách âm hiệu quả chính là dựa vào là

lão bản nắm giữ đặc thù thuật thức dựng hoàn thành, bí ẩn tính cực giai.

“Có cao thủ nào sao?” Trình Thư trong lòng không tự chủ được nghĩ đến một người. Người kia tại bây giờ Đài Châu, cũng hăn là xem như không tệ trụ cột vững vàng đi?

“Cao thủ chủ yếu có Nê Thai giáo Nguyên Thai Thất Tử, Đồng Binh, Thiết Binh, trở về chính các ngươi tìm xem khán quan phương công bố bảng truy nã, phía trên có tấm hình.”

Dừng một chút, nàng tiếp tục.

“Đạo mạch bên này lấy Thanh Trần quan làm chủ, đạo chủng Chính Doanh, Chính Minh, Chính Nhu, đều là không tệ cao thủ.”

“Phía quan phương thuật sĩ… Khẳng định có Trình Thư tỷ một chỗ cắm dùi!” Hà Vũ Xung cười lấy lòng.

“Ha ha.” Trình Thư lắc đầu, vô luận ai bị chơi miễn phí, hay là bốc lên nguy hiểm tính mạng nhiệm vụ, cũng sẽ không cao hứng.

“Ta không tính là gì, phía quan phương thuật sĩ bên này có hai người cao thủ, Hồng Xà cùng Vô Đầu Kiếm, các ngươi gặp chạy xa một chút. Hai người này tính tình đều thật không tốt.”

“Được, chúng ta cái này trở về lập tức đóng dấu tấm hình!

Hai huynh muội đạt được tình báo, lập tức thật vui vẻ tính tiền rời đi.

Trình Thư một người ngồi tại tại chỗ bên người lại khôi phục an tĩnh, một bên uống rượu, nàng một bên nghe cách đó không xa, cũng có người đang thảo luận Đài Châu bây giờ cao thủ thuật sĩ.

Trong đó có Chính Doanh đơn đấu Đồng Binh, trong vòng một phút giải quyết chiến đấu.

Cũng có Chính Hoằng lâm trận bỏ chạy, nửa đường còn té ngã, làm cho người ta trò cười.

Còn có Hồng Xà tàn nhẫn không gì sánh được, tại chỗ đem Nê Thai giáo giáo chúng xé nát thành mấy chục khối.

Thậm chí, nàng còn nghe được trong đó xen lẫn, Chính Nhu chính diện đánh tan Huyễn Binh thảo luận.

Bưng rượu lên nước, nàng nhẹ nhàng lại lần nữa nhấp miệng.

Lúc này nàng mới tính có chút cảm nhận được, Vu Hoành tên kia, giống như thật là nhất chiến thành danh.

Từ một cái Thanh Trần quan phổ thông đạo chủng, nhảy lên có nho nhỏ thanh danh.

Ở chỗ này Đài Châu, cũng coi là nhân vật số một.

*

Mấy ngày sau…

Vu Hoành về tới chỗ ở của mình sân nhỏ đồng dạng mang theo trở về còn có một bản phù lục bách khoa toàn thư, là giảng như thế nào chế phù.

Đối với lần này trong thực chiến biểu hiện không tệ đủ loại kiểu dáng phù lục, Vu Hoành nóng mắt đã lâu.

Bây giờ cuối cùng là bị hắn cọ xát tới.

Mà vừa vặn, hắc ấn cường hóa cũng đến cuối cùng trước mắt.

Hai môn công pháp dung hợp cùng giảm bớt tác dụng phụ, cuối cùng đến cùng lại biến thành cái gì, Vu Hoành trong lòng cũng tương đương chờ mong.

Trời tối người yên lúc.

Trong viện, hắn chắp tay sau lưng, đi vào trong sân, ngón tay hơi động một chút.

Lập tức một đầu Long Tích tại chỗ bóng tối chợt lóe lên, tuần sát chung quanh khả năng xuất hiện phiền phức.

Không bao lâu, mượn nhờ Long Tích xác định không sau đó, Vu Hoành ổn định lại tâm thần khoanh chân ngay tại chỗ, bắt đầu chủ động tiếp nhận đạo tức lưu chuyển tu hành.

Quan Ngô Ngọc Linh Công tiến độ càng lúc càng nhanh, mắt thấy liền muốn đạt tới ngưng kết mới Khủng Ảnh trình độ.

'Đoán chừng ngay tại mấy ngày nay. Ngưng tụ sau đánh tan nó, liền có thể bắt đầu tầng thứ bảy.'

Tầng thứ bảy, đó là cái khá đặc thù giai đoạn, bởi vì tại toàn bộ Thanh Trần quan trong tu hành, tầng thứ bảy là rất nhiều sư trưởng có thể đạt tới tầng cao nhất.

Cấp bậc này đạo pháp sẽ tiến vào một cái cấp độ mới, đồng thời trạng thái cảnh giới cũng sẽ càng thêm thuần túy, dẫn đến thuật thức tăng phúc tăng nhiều.

Nhưng tương tự, tầng thứ bảy cũng là cực kỳ không ổn định một tầng, trong quan đạt tới tầng này sư trưởng đều cơ bản thoái hóa xuống.

Chỉ có năm đó bị đuổi ra trong quan có một cái Vũ chữ lót đạo nhân, một mực nhiều năm duy trì lấy cái này thuần túy cảnh giới, bây giờ lại không biết tung tích.

Bình thường đả thông tầng thứ bảy, cơ bản liền đại biểu Thanh Trần quan cảnh giới tối cao, đến bước này, chính là chỉ có tiến không có lùi, nếu không một khi lui ra phía sau, liền sẽ vĩnh viễn không có khả năng tiến thêm một bước. Tầng thứ bảy Khủng Ảnh sẽ vĩnh viễn khóa kín chính mình đạo pháp.

Vu Hoành mở mắt suy tư.

Mới mấy tháng liền tiếp cận Thanh Trần quan cảnh giới tối cao ghi chép, cái này khiến hắn không thể không cảm giác, chỗ này công pháp khá là coi trọng duy tâm.

Chỉ cần tinh thần có thể đuổi theo, đạo pháp tăng lên đó là phi tốc cất cao.

Cứ như vậy một chút xíu nắm lấy tầng thứ bảy, duy trì lấy tầng thứ sáu tu hành đọc thầm kinh văn.

Nửa đêm hơn hai giờ lúc, đếm ngược về không.

Đột nhiên Vu Hoành thân thể run lên.

Hắn n·hạy c·ảm cảm giác được toàn thân cao thấp đạo pháp cùng Trụ Thần Quang, cũng bắt đầu xuất hiện biến hóa.

Tất cả đạo pháp khí tức cùng Trụ Thần Quang, bao quát dung nhập nội lực bộ phận kia thần quang, đều bị hoàn mỹ tháo rời ra, hỗn thành một đoàn.

Toàn bộ tước đoạt quá trình, không có vượt qua 2 giây.

Ngay sau đó chính là dung hợp.

Tất cả lực lượng toàn bộ dung hợp lại cùng nhau, hình thành một đoàn hoàn toàn mới ngân lam sắc khí đoàn.

Khối không khí tại Vu Hoành ngực bụng chính giữa trôi lơ lửng một hồi, mới chậm rãi tản ra, một bộ phận trở lại huyệt thái dương ở giữa, thay thế trước đó đạo pháp khí tức vị trí.

Một bộ phận tỏ khắp toàn thân, thay thế Trụ Thần Quang tiếp tục cường hóa thân thể.

Còn có một bộ phận dung hợp về trong nội lực.

Ba cái phân chia ngay ngắn rõ ràng.

Đùng.

Đột nhiên Vu Hoành trước mặt trên mặt đất, chẳng biết lúc nào bay xuống một tấm giấy A4, trên giấy rõ ràng in một mảng lớn chữ viết.

Hắn cầm lên xem xét, phía trên hàng chữ thứ nhất dấu vết, chính là liên quan tới dung hợp công pháp nói rõ.

‘Dung hợp thành công, công pháp mới tự động mệnh danh Thái Uyên Quan Ngô Ngọc Linh Công.’

“Đủ ngay thẳng.”

Vu Hoành không phản bác được, tiếp tục xem đi.

‘Công pháp cùng chia chín tầng, lần này dung hợp cường hóa:

1 bù đắp Thái Uyên Chính Pháp tinh thần dễ bị ô nhiễm vặn vẹo thiếu hụt.

2 bù đắp Quan Ngô Ngọc Linh Công chỉ tu tinh thần ý chí thiếu hụt.

3 sửa chữa Trụ Thần Quang đối với thân thể ý chí bộ phận ăn mòn lỗ thủng, sửa chữa là lấy Quan Ngô Công quan tưởng quang tai là nhất cuối cùng Khủng Ảnh hình tượng.

4 tăng lên người tu hành đối với bộ phận Trụ Thần Quang ăn mòn kháng tính.

5 chữa trị Khủng Ảnh cao tầng khả năng xuất hiện phản phệ thiếu hụt.’

‘Cảnh cáo 1: Trụ Thần Quang ô nhiễm ăn mòn vạn vật bản chất, là lấy bảo tồn vĩnh hằng hóa sự vật cá thể làm chủ, tinh thần ý chí sẽ bị thu nạp vào vô tận Chung Cực Thái Dương trở thành chất dinh dưỡng. Này bản chất bởi vì cùng tiến hóa bản chất trùng điệp, không cách nào bị triệt để loại bỏ, chỉ có thể bị đối xứng. Đối xứng đầu nguồn, đến từ hai loại khác nguyên tai: Linh tai, phong tai.’

‘Cảnh cáo 2: Quan Ngô Ngọc Linh Công bởi vì dung hợp qua Vô Cực Ma Cung bộ phận công pháp, cùng Quan Ngô Công bản thân chỗ đặc thù, liên lụy tới hai loại không đồng nguyên tai, tức linh tai, phong tai. Là đối xứng Chung Cực Thái Dương liên lụy lực, ở đây dẫn vào cả hai, lúc tu hành xin mời cẩn thận thu nạp đối ứng hạt, để tránh dẫn phát đối ứng nguyên tai.’

” …”

Vu Hoành nhìn đến đây lúc, người đều muốn tê. Hắn chính là muốn tiêu trừ một chút hai môn công pháp tác dụng phụ, kết quả… Cho hắn chỉnh ra cái cái này? ?

‘Nói cách khác, Chung Cực Thái Dương tác dụng phụ, chỉ có thể dùng mặt khác nguyên tai lực lượng đối xứng triệt tiêu?’

Hắn xem hiểu hắc ấn ý tứ.

Môn công pháp này tác dụng, chính là dung hợp các đại nguyên tai lực lượng, để nó chế ước lẫn nhau đối kháng lẫn nhau, từ đó hình thành một cái đặc thù cân bằng.

‘Vậy cái này cận bằng nếu là mất hiệu lực… . Có phải hay không liền muốn bộc phát đối ứng nguyên tai? ?’ Vu Hoành không phản bác được, nhưng hắn tin tưởng hắc ấn không đến mức như thế hố.

Tối thiểu từ thức tỉnh hắc ấn cho đến bây giờ, hắn đều không có gặp được bị hắc ấn hố án lệ.

Tiếp tục nhìn xuống đi.

Môn này gọi tắt là Thái Linh Công công pháp mới, kết cấu vô cùng đơn giản.

Nó chính là lấy Thái Uyên Chính Pháp làm chủ thể, Quan Ngô Ngọc Linh Công làm phụ trợ, đơn giản hòa vào nhau, ở giữa chỉ điều khiển tinh vi sửa đổi một chút mấu chốt bộ phận.

Đại khái bên trên không có thay đổi trước đó dàn khung, duy nhất lớn biến động, ở chỗ Khủng Ảnh.

Thái Linh Công Khủng Ảnh bởi vì bị Trụ Thần Quang ô nhiễm, triệu hoán đi ra dựa theo nói rõ là không còn là đơn thuần tinh thần ý chí hư tượng, mà là có thể tự do tại hư tượng cùng thực thể ở giữa hoán đổi.

Đồng thời bởi vì Trụ Thần Quang vô cùng vô tận bản chất, Khủng Ảnh một khi được triệu hoán đi ra, liền tự nhiên có Bất Tử Thân, vô luận bị g·iết c·hết bao nhiêu lần, đều có thể cấp tốc phục hồi như cũ.

Chỉ có đánh tan nó tinh thần hạch tâm, mới có thể triệt để đem nó đánh tan.

Mà mỗi một đầu Khủng Ảnh tinh thần hạch tâm, kỳ thật chính là Vu Hoành đã từng trong lòng sinh ra sợ hãi cảm xúc.

“Cái này cải biến biến hóa không lớn, đối đầu thuật sĩ, bị đ·ánh c·hết hay là đồng dạng sẽ không, tăng lên là đối với hiện thực

cùng đối với thực tế vật thể can thiệp. Khủng Ảnh hiện thực lực p·há h·oại lớn rất nhiều."

Vu Hoành trong lòng hiểu rõ.

Nếu như nói thế giới này đạo pháp phần lớn là tinh thần ý chí làm chủ, như vậy môn này hoàn thiện sau Thái Linh Công, chính là bổ sung nhược điểm này, để nó cũng có can thiệp hiện thực hiệu quả.

Hắn tiếp tục xem phía sau.

Đến tiếp sau cải biến thì là tập trung ở tiêu trừ cảnh giới không ổn định tính, tỉ như Quan Ngô Công tầng thứ bảy thoái hóa, Thái Uyên Chính Pháp nhất định phải thường cách một đoạn thời gian trở về thu lấy Trụ Thần Quang chờ cái này hệ liệt tai hại.

Thái Linh Công không chỉ không có cảnh giới bất ổn tình huống, luyện đến hậu kỳ, còn có thể thể nội ngưng luyện ra liên tục không ngừng hiện lên Trụ Thần Quang quang tỉnh. Như vậy tương đương với một cái làm nhỏ xuống di động Chung Cực Chi Môn.

Đương nhiên, trừ ra quang tỉnh, đến tiếp sau còn cần có linh tỉnh, phong tỉnh.

Xác định công pháp toàn bộ cải biến, Vu Hoành thở phào một cái.

'Làm sao cảm giác, cải biến sau so trước đó nguy hiểm hơn…'

Hắn vượt qua giấy A4, mặt sau chính là lít nha lít nhít đại lượng chữ nhỏ màu đen, những chữ nhỏ này tựa như cát mịn, mỗi một cái đều chỉ có gạo hạt lớn nhỏ. Trong đó còn kèm theo một vài bức nhúc nhích quan tưởng đồ.

Những này quan tưởng đồ, tại đất cát giống như dấu hiệu chữ viết bên trong chậm chạp bò sát, giống như là từng đầu ngân lam sắc hoạt trùng.

Bọn chúng mặt ngoài thân thể thỉnh thoảng cho người ta một loại thâm thúy trống rỗng cảm giác. Liền và dường như thân

thể không phải một vài bức đồ án, mà là từng cái liên thông không biết nơi nào thâm thúy lỗ thủng.

Vu Hoành từ hàng thứ nhất chăm chú nhìn lại.

Xùy.

Nhất thời trên giấy văn tự đồ án, toàn bộ đều như là côn trùng, phi tốc thuận ngón tay của hắn leo lên, rất nhanh bò qua mu bàn tay, tiến vào tay áo.

Không bao lâu, trên giấy tất cả chữ viết đồ án, toàn bộ thuận Vu Hoành miệng mũi lỗ tai chui vào.

Vài giây sau, trên giấy một mảnh trống không, lại không bất luận cái gì văn tự.

Chương 316: Thanh danh (4)

Chương 316: Thanh danh (4)

Vu Hoành xếp bằng ở nguyên địa, không nhúc nhích.

Trong cơ thể hắn tu hành tất cả công pháp, tại thời khắc này, đều lại lần nữa dung hợp thành một đoàn ngân lam sắc quang cầu.

Quang cầu rất nhanh hút vào tất cả chữ viết cùng quan tưởng đồ, sau đó tự động trở về hình dáng ban đầu, một lần nữa hóa thành ba đạo khí tức, phân biệt trở về huyệt thái dương ở giữa, ngực bụng vùng đan điền, cùng bắp thịt toàn thân mạch máu xương cốt bên trong.

Nhắm mắt suy nghĩ một hồi nhi, Vu Hoành đứng người lên.

'Dựa theo Thái Linh Công tiến độ, ta hiện tại vẫn chỉ là tại tầng thứ hai, đây là lấy Trụ Thần Quang phương diện tiến độ mà tính. Quan Ngô Công tiến độ cũng không hoàn chỉnh, cần bù đắp sau mới có thể tiếp tục.'

'Ngược lại là có thể tiếp tục tách ra luyện, chỉ là Quan Ngô Công bản thân có rất lớn Tiên Thiên thiếu hụt, đoán chừng rất khó đến đỉnh. Nhưng nếu quả thật có thể trước luyện đến đỉnh, đối với Thái Linh Công bù đắp cũng sẽ có trợ giúp rất lớn.'

Hơi cân nhắc, hắn liền quyết định thành thành thật thật duy trì nguyên trạng, một bên theo Thái Linh Công cho mở luyện, một bên tiếp tục Quan Ngô Công tu hành thử một chút. Vạn nhất có thể trước xông đỉnh, trái lại bổ tu Thái Linh Công cũng dễ dàng rất nhiều.

Hắc ấn loại bỏ về sau, Thái Linh Công mới thật sự là không có tác dụng phụ thiếu hụt công pháp.

Mặc dù nhìn nguy hiểm điểm, nhưng hắn lựa chọn tin tưởng.

‘Vấn đề duy nhất, chính là cùng tạ sớm định ra kế hoạch cùng nhau vi phạm, phải cần thực tế điều chỉnh.’

Đứng ở trong viện, Vu Hoành cảm thụ được nơi xa nơi nào đó nhà lầu bên trong chợt lóe lên Oán Ngấn khí tức, cùng Thanh Trần quan đệ tử điều động Khủng Ảnh động tĩnh, khẽ thở dài một cái, quay người trở về phòng ngủ nghỉ ngơi.

*

*

*

Hai ngày về sau, Đài Châu vùng ngoại ô một chỗ thâm sơn khu biệt thự.

Cộc cộc cộc đát.

Mãnh liệt tự động s·ú·n·g ống bộc phát liên tục xạ kích, đem màu đen biệt thự cửa lớn đánh ra một mảng lớn vết đ·ạ·n.

Phía sau cửa mấy cái giáo đồ bị tại chỗ đ·ánh c·hết, ngã xuống đất không dậy nổi, còn lại đồng bạn hoảng sợ chạy tứ tán, từ sau cửa rời đi.

Bành.

Vũ trang các binh sĩ đá văng cửa lớn, phân tán vọt vào.

Ngay sau đó chính là liên tiếp tiếng s·ú·n·g nổ tung.

Ngoài cửa, Trình Thư cùng Vu Hoành một trước một sau từ từ đi vào.

Tại phía sau bọn họ, Chính Hoằng cùng hắn phía quan phương hợp tác cũng đi theo một đạo tới, cảnh giác nhìn chằm chằm chung quanh.

Đây là một lần liên hợp cứ điểm lớn công thành,

Mảnh này thâm sơn khu biệt thự, trước đó liền liên tiếp truyền ra có người ở chỗ này m·ất t·ích, phía quan phương một mực không có điều tra ra kết quả.

Bây giờ tại càng xâm nhập thêm loại bỏ bên trong, mới phát hiện nơi này căn bản chính là Nê Thai giáo một cái khá lớn giáo chúng cứ điểm.

“Toàn bộ Đài Châu, Nê Thai giáo cũng chỉ có ba cái dạng này cứ điểm lớn, bọn hắn đem loại quy mô này cứ điểm xưng là Nê Đàn.” Trình Thư vừa đi một lần giới thiệu nói.

Từ khi bị Vu Hoành nhìn hết về sau, nàng ở tại trước mặt cũng không che giấu chút nào chính mình bản chất, muốn làm cái gì thì làm cái đó, cũng không thèm để ý l·ộ h·àng.

Nữ nhân này vốn là mở ra, tính tình mạnh mẽ, bây giờ động hơi một chút tâm tự, có chút muốn ý đồ cùng Vu Hoành đáp lên quan hệ, liền bắt đầu như có như không cách ăn mặc chính mình đứng lên.

“Ngươi làm sao mặc thành dạng này? Sẽ không ảnh hưởng động thủ a?” Vu Hoành đánh giá hợp tác, im lặng hỏi.

“Ta thân này thế nào? Không phải rất tốt nhìn a?” Trình Thư vỗ vỗ bộ ngực mình, nàng đổi một thân cực kỳ th·iếp thân đồ yoga, đem toàn thân đường cong phác hoạ đến mảy may lộ ra, một chút bộ vị n·hạy c·ảm cũng theo đi lại có thể nhìn thấy mơ hồ hình dáng.

Đồ yoga là màu xanh nhạt, nhìn qua tựa như quần áo thể thao đồng dạng, trước sau có cùng loại hoa cát cánh hoa văn. Phía dưới còn có thật nhỏ từng hàng đặc thù đường vân.

“Mà lại ta y phục này thế nhưng là bí chế, phía trên tự mang trình độ nhất định phòng xung kích pháp trận. Có thể chống cự tiểu quy mô tinh thần xung kích tổn thương.” Trình Thư mang theo ngạo nghễ nói.

“Bao nhiêu tiền?” Vu Hoành ngược lại là không nghĩ tới nơi này thế mà còn có bực này kỹ thuật.

“Phía quan phương thuật sĩ phối phát, đều có, không cần tiền.” Trình Thư cười nói.

“Cái kia ngược lại là hào phóng một lần.”

“Ai nói không phải đâu?” Trình Thư nhìn một chút Vu Hoành, “Một hồi ngươi lên trước, ta gót, thế nào?”

“Được.” Vu Hoành gật đầu, “Thương thế tốt lên toàn rồi?”

“Tuyệt đối không có việc gì, có cần phải tới sờ sờ?” Trình Thư khiêu khích ưỡn ngực.

“Ha ha.” Vu Hoành hay là càng ưa thích điểm đạm nho nhã điểm, hắn có chút phát hiện đối phương tiềm ý tứ, nhưng cũng không thèm để ý.

Chuyện nam nữ đối với hắn mà nói chỉ là tô điểm, đến hiện nay trình độ, đã sớm có thể tùy thời điều chỉnh thân thể can thiệp, sẽ không đả thương thân.

Cho nên đối với loại sự tình này, hắn sẽ không cự tuyệt, sẽ chỉ lo lắng đối phương khiêng nổi hay không chính mình…

Phía sau hai người, Chính Hoằng cùng một cái khác phía quan phương nữ thuật sĩ sắc mặt khẽ nhúc nhích, cũng đã nhìn ra Vu Hoành cùng Trình Thư ở giữa dị dạng bầu không khí.

Quan hệ giữa hai người tựa hồ cũng không phải là đơn thuần hợp tác.

Đây cũng là Trình Thư hi vọng người khác giải đọc đến đồ vật. Nàng muốn mượn Vu Hoành ánh sáng, tranh thủ chính mình càng nhiều lợi ích.

Coi như cuối cùng không có cách nào cùng hắn tốt hơn, chính mình cũng có thể ăn trước đến một bộ phận chỗ tốt.

Hai tổ người tiến vào biệt thự đại viện.

Trước đó vũ trang binh sĩ đã tại chỗ càng sâu tìm kiếm săn g·iết đứng lên.

Từng đợt tiếng s·ú·n·g, t·iếng n·ổ mạnh, hô quát khẩu lệnh âm thanh, không ngừng từ phía trước bay ra.

Rất rõ ràng gặp được cọng rơm cứng mà, ngay tại kịch liệt giao chiến.

Bốn người xuyên qua sân nhỏ, đi vào nhà chính.

Nhà chính trong đại sảnh lầu một, một đạo xám đen cao lớn nhân hình chính xông ngang xông thẳng, khắp nơi t·ruy s·át vào cửa vũ trang binh sĩ.

Đ·ạ·n bắn vào trên người hắn giống như là đánh vào trên thép tấm đồng dạng, b·ị b·ắn ngược nổ tung.

Nhưng mỗi khi hắn tới gần binh sĩ lúc, liền sẽ bị một mảnh vô hình bạo tạc khí lưu oanh trở về.

Vu Hoành chú ý tới, những này đánh lui hình người màu đen kia v·ũ k·hí, là một loại cùng loại ống pháo màu nâu ống lớn.

Hiển nhiên là phía quan phương nghiên chế tính nhắm vào v·ũ k·hí.

“Ngươi trước.” Trình Thư nhìn thấy cái kia hình người liền muốn bản năng xông đi lên, nhưng nàng cường tự kiềm chế chính mình, nhìn về phía Vu Hoành.

“Được.” Vu Hoành cũng không chối từ, tiến lên từng bước một đi hướng người kia.

Hắn giơ tay lên.

Đồng thời chung quanh tiếng s·ú·n·g cũng dừng lại, phòng ngừa làm b·ị t·hương hắn.

Trong đại sảnh, hình người màu đen kia khuôn mặt vặn vẹo, giống như là bị đại hỏa thiêu hủy bộ mặt, hắn quay đầu một chút tiếp cận đến gần Vu Hoành.

“Thanh Trần quan thằng ranh con! ! Lấy nhiều khi ít có gì tài ba! Có dám tới hay không đơn đấu! !” Hình người trầm thấp giận dữ hét.

“Ngươi tên là gì?” Vu Hoành đã nhìn ra, gia hỏa này hẳn là Nê Thai giáo nội bộ đẩy ra con rơi một trong.

Lý do là, cho đến bây giờ, đều chỉ có trước mắt cái này một cái thuật sĩ ở đây, đây đối với một cái cứ điểm lớn mà nói là không thể nào.

Khả năng duy nhất, chính là bọn hắn sớm điều đi nơi này đại bộ phận lực lượng.

Mà lưu lại, tự nhiên là chỉ là con rơi.

“Đồng Binh Triệu Mông Tư!”

“Ta gọi Vu Hoành, đạo hiệu Chính Nhu.” Vu Hoành chủ động tự giới thiệu mình. Đây coi như là ngầm thừa nhận đáp ứng đối phương đơn đấu yêu cầu.

“Có dũng khí!” Triệu Mông Tư hai bước cũng làm một bước, một cước dậm, mặt đất gạch đá trong nháy mắt nổ tung, người khác đã mượn nhờ lực phản chấn, chớp mắt vọt tới Vu Hoành trước người.

Một quyền.

Một quyền này chính diện đánh về phía Vu Hoành lồng ngực, nắm đấm vạch ra chói tai tiếng xé gió, phảng phất xé nát vải vóc.

Hô.

Nhưng một quyền này ngừng lại.

Triệu Mông Tư nắm đấm khoảng cách Vu Hoành chỉ có một chưởng chi cách, nhưng chính là khoảng cách ngắn như vậy, hắn lại phảng phất làm sao cũng vượt không qua đi.

Cũng không phải là bị ngăn trở, mà là bị chính hắn dừng lực, không còn hướng phía trước.

Hắn đứng tại chỗ, duy trì lấy một cái ra quyền tư thế, thân thể run rẩy kịch liệt lấy.

Trên mặt hai mắt trợn to, mắt đầy tơ máu, mồ hôi phi tốc chảy ra cái trán, ngưng kết thành mồ hôi.

Vài giây sau.

A! ! !

Hắn đột nhiên hét lớn một tiếng, thu tay lại che chính mình lỗ tai, mãnh liệt lắc đầu.

Bành.

Hắn một cái ngã xuống đất, trên mặt đất như điên quay cuồng, kêu to.

Nếu có người có thể nhìn thấy hắn lúc này con ngươi, liền có thể phát hiện, hắn lúc này song đồng ẩn ẩn có lam quang chợt lóe lên.

Đang lúc tất cả mọi người không biết xảy ra chuyện gì, cùng một chỗ nhìn về phía người này lúc.

Trong lúc đó, Triệu Mông Tư nâng quyền liền hướng trán mình điên cuồng đập loạn.

Bành bành bành bành bành! ! Mỗi một cái đập loạn đều là dùng hết toàn lực.

Liên tục mấy chục lần về sau, Triệu Mông Tư khí lực càng ngày càng nhỏ, sau đó, ngẹo đầu, ngã trên mặt đất, rốt cuộc bất động.

Máu, thuận mũi miệng của hắn lỗ tai chậm rãi chảy ra. Mà trên mặt hắn, ngược lại không có lộ ra vẻ thống khổ, mà là bày biện ra một loại giải thoát cùng vẻ mặt nhẹ nhõm.

Chung quanh hoàn toàn yên tĩnh.

Tất cả mọi người bị bất thình lình một màn trấn trụ, sợ ngây người.

Các binh sĩ cũng tốt, đi theo cùng một chỗ tiến đến Chính Hoằng cùng nữ thuật sĩ cũng tốt, cũng không khỏi tự chủ nuốt nước miếng một cái, nhìn xem trên mặt đất t·hi t·hể.

“Hắn. Cứ như vậy đem chính mình, đập c·hết rồi? ?” Trình Thư có chút kinh dị nhìn xem Triệu Mông Tư, lại ngẩng đầu nhìn về phía một mặt bình tĩnh Vu Hoành.

“Tựa như là.” Vu Hoành trả lời, “Có lẽ là hắn đột phát bệnh hiểm nghèo, thân thể không chịu nổi chính mình hỏng mất

cũng khó nói.”

Lời nói này đi ra căn bản không có khả năng có người tin.

Nhưng vừa vặn phát sinh hết thảy, nhưng lại trơ mắt xuất hiện tại mọi người trước mắt.

Trình Thư nhìn vẻ mặt bình tĩnh Vu Hoành, trong lòng biết là đối phương làm, có thể coi là là Nê Thai giáo thuật thôi miên thức, cũng không thể nào làm được trình độ này.

Nê Thai giáo có thể thôi miên cũng chỉ có người bình thường, đối mặt thuật sĩ liền cơ bản vô dụng. Dù sao tất cả mọi người là cường độ cao tinh thần lực người.

Nhưng trước mắt này một màn là cái gì?

Vu Hoành thế mà ở trước mặt tất cả mọi người, thôi miên cái kia Triệu Mông Tư? ?

Như thế thủ pháp, nàng hoàn toàn nhìn không sung, cũng vô pháp lý giải.

“Đi thôi, nơi này cứ điểm sớm đã bị từ bỏ.” Vu Hoành vỗ vỗ tay, tiếng vang làm cho tất cả mọi người từ vừa mới trong rung động lấy lại tinh thần.

Phía sau hắn Ngữ Nhân thân ảnh lóe lên liền biến mất, cấp tốc biến mất.

Sau đó tiến lên kiểm tra t·hi t·hể.

Đã có nghĩ thầm thu phục rời rạc dã thuật sĩ quần thể, tự nhiên cũng cần thể hiện ra đầy đủ cường đại lực uy h·iếp.

Nếu không gửi hi vọng ở thủ đoạn khác, muốn nhận lũng cấp độ kia kiệt ngạo bất tuần người, hoàn toàn chính là nằm mơ.

Cho nên lần này Ngữ Nhân hiện ra thực lực, nhưng thật ra là hắn cố ý. Thể nội lực lượng dung hợp làm một loại về sau, Vu Hoành lúc này tất cả thuật thức Khủng Ảnh đều chiếm được tăng lên không nhỏ, lần này chỉ là dùng dao mổ trâu cắt tiết gà.

Phía sau Chính Hoằng nhìn xem một màn này, mí mắt trực nhảy, biểu lộ không tự chủ được trở nên ngưng trọng.

Hắn lúc đầu ám thông trong giáo, dự định ở chỗ này tọa hạ mai phục, nhất cử xử lý Vu Hoành an bài, nhưng ở nhìn thấy vừa mới một màn kia lúc, hắn kịp thời lợi dụng thủ thế kêu dừng mai phục.

Vốn cho rằng có thể cùng Vu Hoành triền đấu thật lâu Triệu Mông Tư, thế mà trước mặt nhiều người như vậy, c·hết bởi t·ự s·át loại này không minh bạch phương thức. Càng kinh khủng chính là, bọn hắn nhìn không ra Vu Hoành dùng cái gì thuật thức.

Mà ngay cả cán bộ Triệu Mông Tư đêm ngăn không được một hiệp, còn lại mai phục ba tên cán bộ, coi như ra mặt, chỉ sợ cũng vậy.

“Đi thôi, xem ra nơi này là quét sạch.” Vu Hoành đứng dậy.

Không ai lên tiếng, vừa mới một màn kia, cho tới bây giờ, còn dừng lại tại mọi người trong đầu.

Nguy hiểm, không biết, không cách nào đối kháng!

Chỉ có Vu Hoành cười cười, thuận lúc đến đường dạo bước rời đi.

Chương 317: Cấp bậc (1)

Chương 317: Cấp bậc (1)

Thâm sơn biệt thự một trận chiến về sau, Thanh Trần quan Vu Hoành thanh danh, lần thứ nhất vượt qua Chính Minh Chính Doanh còn lại đạo chủng, lần đầu tại thuật sĩ trong vòng tròn phạm vi lớn khuếch tán ra tới.

Nguyên nhân, chính là ở chỗ hắn g·iết c·hết Triệu Mông Tư lúc loại kia quỷ dị nguy hiểm thuật pháp.

Ngay trước đối thủ trước mặt, làm cho đối phương chính mình đem chính mình đập c·hết, trước khi c·hết còn trên mặt nhẹ nhõm giải thoát.

Tình hình như vậy, vô luận cái nào thuật sĩ nhìn thấy đều là trong lòng run lên.

Nghe nói việc này người đều đang suy đoán hắn sử dụng đến cùng là cái gì thuật thức.

Mà Thanh Trần quan người thì suy đoán loại năng lực này cùng hắn cái nào đó Khủng Ảnh có quan hệ.

Tại g·iết c·hết Huyễn Binh Đồng Binh hai cái Nê Thai giáo cán bộ về sau, Vu Hoành thực lực, cũng bị cho rằng là tiếp cận nhất quan chủ cấp độ thiên tài đứng đầu.

Kết hợp hắn mới tu luyện mấy tháng bối cảnh, nhất thời, một cái từ từ bay lên ngôi sao của ngày mai, liền xuất hiện tại Đài Châu thuật sĩ trong vòng tròn.

Tăng thêm vừa mới đuổi tới Đài Châu Tử Hòa cung Phi Hà kiếm, trong lúc nhất thời toàn thành phố thế cục một mảnh chuyển biến tốt đẹp.

Những thuật sĩ thậm chí cũng bắt đầu thảo luận lên Nê Thai giáo bị tiễu diệt sau chuyện khắc phục hậu quả.

Lúc này Nê Thai giáo bên trong, đồng dạng tại kinh lịch một trận kịch liệt biện luận.

“Cái này Chính Nhu mạnh lên tốc độ quá nhanh, thuật thức tu hành ta không phải không gặp qua nhanh, nhưng giống hắn nhanh như vậy, ta lần đầu tiên trong đời gặp.”

Nguyên Thai Thất Tử đứng đầu Nguyên Minh hai tay vây quanh, lưng tựa đại sảnh bên tường, lông mày nhíu chặt nhìn xem máy chiếu ảnh bên trên biểu hiện Vu Hoành tấm hình.

“Thanh Trần quan Chính Doanh, Chính Minh, đều kém xa hắn khoa trương. Ngắn ngủi mấy tháng liền có thể đạt tới như vậy thuật thức uy lực, nhất định phải nghĩ biện pháp triệt để đánh rụng hắn!” Nguyên Minh tiếp tục bổ sung.

“Nguyên Thai Thất Tử một lần nữa bù đắp hai người danh ngạch, Thiết Binh Đồng Binh Huyễn Binh cũng một lần nữa phái người bù đắp, chiến lực cơ bản khôi phục, cái này Vu Hoành xác thực đã ảnh hưởng đến chúng ta cụ thể tiến trình, có thể xuất động giải quyết.”

Đại sảnh trên ghế sạ lon ngồi một người đeo kính kính nhã nhặn nam tử tóc ngắn, nam tử tuổi chừng chớ hơn bốn mươi tuổi, dáng người cân xứng, sơ-mi quần dài cách ăn mặc, tựa như giáo sư đại học giống như khí chất nhu hòa.

“Xác thực, mặt khác chi nhánh đều còn tại giằng co, ngươi thắng một ván ta thắng một ván, coi như thua, cán bộ cũng chỉ là thụ b·ị t·hương đào thoát chính là. Liền hắn là gặp mặt c·hết, sập bàn tốc độ không cao hơn năm phút đồng hồ.” Một bên khác một cái lão ẩu tóc trắng tay thuận cầm điều khiển từ xa, đánh giá chiếu ảnh đi ra Vu Hoành tướng mạo.

“Lần này ta liền tự mình xuất thủ, trước gạt bỏ người này lại nói.” Lão ẩu trầm giọng nói.

“Nếu phó giáo chủ có thể xuất thủ, tự nhiên là vạn vô nhất thất!” Nguyên Minh cùng mặt khác nam tử nghe vậy, đều lộ ra vẻ nhẹ nhàng.

Kế xử lý Đồng Binh Triệu Mông Tư về sau, Vu Hoành về đến trong nhà tu dưỡng, cũng thừa cơ trở về nhìn một chút Trương

Khai Tĩnh, gia hỏa này tự mình một người ở tại trong sơn động cũng dương dương tự đắc.

Sơn động kéo nước ấm quản, tăng thêm nhóm lửa sưởi ấm, đem nhiệt độ duy trì tại mười mấy độ, sau đó Trương Khai Tĩnh chính mình trồng một chậu không biết cái nào tìm kiếm đến cây xanh, còn chăm sóc hai cái rương nuôi dưỡng, không có việc gì lúc nghỉ ngơi liền lật ra Vu Hoành cho máy chơi game, một người yên lặng chơi game.

Ăn uống đều bị Vu Hoành bao tròn tình huống dưới, nàng cuộc sống như vậy thế mà còn lộ ra khá yên ổn.

Vu Hoành đang kiểm tra nó trạng thái về sau, xác định khỏe mạnh, liền phối hợp đi Hi Vọng thành.

Hắn đoán được cái này Trương Khai Tĩnh rất có thể có vấn đề, nhưng hắn không quan tâm.

Hiện nay hắn cùng đối phương cũng không có trực tiếp mâu thuẫn, chân chính cần tranh thủ thời gian xử lý hay là Hoàng Tùng đảo thế giới bên kia hắc tai sắp quy mô lớn bộc phát.

Hồng trị đạt tới vị trí, ý vị này chung quanh các nơi lúc nào cũng có thể xuất hiện hắc tai sự kiện.

Nhưng bởi vì có đạo mạch cùng phật môn áp chế, Hoàng Tùng đảo thế giới bên kia thể hiện kém xa Hi Vọng thành bên này hung hăng ngang ngược.

Vu Hoành cũng rõ ràng, nguyên nhân chủ yếu vẫn là ở chỗ đạo mạch bọn họ có thể duy nhất một lần giải quyết triệt để khôi phục Quỷ Ảnh, mà Hi Vọng thành bên này, g·iết một lần lại một lần, một mực vô dụng, số lượng sẽ chỉ tăng nhiều.

Đây mới là khác biệt lớn nhất.

Hi Vọng thành bên kia ngược lại là như hắn sở liệu, hết thảy phát triển tương đương cấp tốc.

Răng rắc.

Cửa phòng bị nhẹ nhàng đóng lại.

Vu Hoành sau khi tiến vào, từ từ đi đến Hi Vọng thành thứ nhất uỷ viên Trần Diệu Phong bên người, sánh vai đứng tại trước cửa sổ sát đất, nhìn ra xa phía dưới trên quảng trường đám người phương trận.

Phòng làm việc chính hướng về phía, là một mảnh sân bóng lớn nhỏ xám trắng xi măng quảng trường.

Trên quảng trường, lúc này chính khoanh chân ngồi vượt qua 1500 người đạo pháp người tu hành.

"Ngươi đã đến?" Trần Diệu Phong bây giờ đã là đại quyền trong tay, độ cao tập trung quyền thế, đế hắn đang hưởng thụ quyền lợi đồng thời, cũng phi tốc thành thục.

Bởi vì quyền lợi mang tới chính là nghĩa vụ.

Mà vì ứng phó không ngừng bộc phát hàn tai hắc tai, hắn bây giờ đã tóc mai điểm bạc, hoàn toàn không giống như là trung niên nhân, mà càng giống là 60~70 tuổi cán bộ kỳ cựu.

Một thân đen bóng thẳng quan tướng quân trang, là hắn bây giờ sau cùng quật cường.

Dựa theo chính hắn lời nói tới nói chính là: Người mặc dù tại suy kiệt, nhưng chỉ cần hắn còn có thể đứng một ngày, eo của hắn liền muốn thẳng tắp một ngày.

Thẳng đến cũng nhịn không được nữa toàn bộ Hi Vọng thành mới thôi.

"Ừm, ngươi nhìn rất mệt mỏi. Gần nhất lại bộc phát hàn tai rồi?" Vu Hoành nhẹ giọng hỏi.

"Hàn tai ngược lại là ổn định, hiện tại ngoại giới là âm 120 độ tả hữu, tạm thời không có tiếp tục ngã xuống. Chủ yếu là hắc tai hỗn hợp hàn tai cùng một chỗ xung kích ngoại thành, rất nhiều vật liệu tại cái này nhiệt độ dưới, chính mình trước hết bị đông nứt, cường độ trên phạm vi lớn suy yếu. Hiện tại bộ nghiên cứu khoa học ngay tại khẩn cấp nghiên cứu chế tạo nhiệt độ siêu thấp tình huống dưới đặc thù vật liệu."

Trần Diệu Phong bất đắc dĩ nói.

“Bất quá cũng có tin tức tốt.”

“Cái gì.” Vu Hoành thu tầm mắt lại, nhìn về phía hắn.

“Loại này nhiệt độ siêu thấp hoàn cảnh, tăng thêm chúng ta từ hắc tai hàn tai trên thân thu hoạch số rất ít vật liệu, để bộ nghiên cứu khoa học đã sơ bộ phát hiện nhiệt độ thấp siêu dẫn dấu hiệu.” Trần Diệu Phong nói.

Vu Hoành làm g·iả m·ạo nghiên cứu khoa học người làm việc, tự nhiên cũng là biết thứ này ý nghĩa.

Siêu dẫn mang ý nghĩa nhiên liệu cự ly xa truyền thâu, sẽ đạt đến tiếp cận số không hao tổn trình độ.

Đôi này nhiên liệu quy mô lớn vận dụng, điều hành, đều có chỗ tốt to lớn.

“Đúng là một tin tức tốt.” Vu Hoành gật đầu.

“Kỳ thật còn có một tin tức tốt.” Trần Diệu Phong tiếp tục nói trên mặt cuối cùng lộ ra vẻ mỉm cười.

“Cái gì?”

“Ngươi truyền thụ cho đạo pháp, bây giờ toàn bộ Hi Vọng thành, đã có hơn hai vạn người chính thức tu thành tầng thứ nhất, hơn nữa có thể tự nhiên khống chế tầng thứ nhất đánh bại Khủng Ảnh, đúng, ngươi đoán tuyệt đại bộ phận người tầng thứ nhất Khủng Ảnh là cái gì?” Trần Diệu Phong cười nói.

“Quỷ Ảnh?” Vu Hoành nhíu mày.

“Không phải… Là Huyết Tỳ Trùng.” Trần Diệu Phong lắc đầu.

“Cái này thật đúng là không tưởng tượng nổi…” Vu Hoành coi là Quỷ Ảnh mới là kinh khủng nhất, không nghĩ tới tại phần lớn người trong mắt, những cái kia ở khắp mọi nơi Huyết Tỳ Trùng, thế mà mới là nhất làm cho người sợ sệt.

“Cái này hai vạn người, bây giờ đều có thể xem như đệ tử của ngươi. Trong bọn họ, đã có số ít ngưng tụ ra tầng thứ hai

Khủng Ảnh, bây giờ ngay tại nếm thử đánh bại." Trần Diệu Phong thở dài, "Đặc biệt là đang lợi dụng Khủng Ảnh, chân chính triệt để tiêu diệt một chút Quỷ Ảnh về sau, tất cả mọi người như bị điên, điên cuồng từ sáng sớm đến tối, ý đồ thậm chí đi ngủ cũng không ngủ một mực tu hành."

Hắn dừng một chút.

"Nếu không phải tươi sống mệt c·hết hai người, những người còn lại nói là không định đô sẽ bắt chước một mực kiên trì."

"…" Vu Hoành không phản bác được, khó trách hắn cảm giác linh quang tăng cường càng lúc càng nhanh.

Hóa ra bên này tiến độ khoa trương như vậy? ?

Tính như vậy, hắn tốc độ tu hành tại Hi Vọng thành trong những người này, có lẽ chỉ có thể coi là phổ thông.

"Đúng rồi, Lâm Y Y bây giờ cùng trước đó so, thành thục rất nhiều, nàng nói chuyện mao bệnh cũng cải thiện không ít. Đạo pháp tốc độ tu hành ngược lại là vừa phải, ngươi có muốn hay không gặp nàng một chút?" Trần Diệu Phong xách nói.

"Nàng hiện tại ở đâu?"

"Ở một toà khác mới Hi Vọng thành bên kia tình huống so với chúng ta nơi này nghiêm trọng rất nhiều, nàng trước mấy ngày mới đi, đem đạo pháp truyền đi trước."

"Thật sao?"

Vu Hoành không hiểu hơi xúc động, cùng Hoàng Tùng đảo thế giới Thanh Trần quan đệ tử so sánh, bên này người quả thực là đang dùng mệnh đi liều.

"Ngươi lần trước nói, hy vọng có thể đem đạo pháp truyền cho mỗi một cái cần người. Cho nên chúng ta cũng tại nếm thử không ngừng liên hệ khả năng tồn tại những người khác. Nhưng cũng tiếc… Thông tin thiết bị không có cách nào dùng." Trần Diệu Phong nhắc lên việc này, thần sắc cũng ảm đạm xuống

“Sẽ không có chuyện gì.” Vu Hoành đứng ở chỗ này, mới khắc sâu cảm nhận được, linh quang tại liên tục không ngừng tăng cường, cũng cùng trước mắt tòa thành thị này người, sinh ra liên hệ đặc thù nào đó.

“Còn có một chuyện.” Vu Hoành tiếp tục nói, “Chính là ta trước đó ở trong doanh địa, có cái bác sĩ họ Hứa.”

Hắn cấp tốc đem bác sĩ Hứa mang thai sự tình nói một lần.

“Mang thai? Cái kia bác sĩ Hứa đúng là chúng ta nơi này, bất quá nàng đã sớm sinh sản kết thúc a?” Trần Diệu Phong cấp tốc trả lời.

“Thế nào?”

“Là cái tử thai, nàng biết sau người rất sụp đổ, cảm xúc cũng rất không ổn định, chúng ta trước tiên đem nàng đưa vào bệnh viện tâm thần trông giữ.”

“…” Vu Hoành không phản bác được.

Trở lại Thanh Trần quan bên này, Vu Hoành để hắc ấn tốn một ngày, cường hóa một cái vạn dụng kiểm tra đo lường đồng hồ về sau, liền để lúc nào đi cường hóa toàn bộ phòng an toàn tường ngoài, tại tăng thêm một chút hắc tai vật liệu về sau, hắn đạt được tiếp cận hai tháng cường hóa kỳ, đằng sau liền lại lần nữa trở lại toàn thân tâm khổ tu trạng thái.

Đằng sau thời gian, hắn dự định chỉ cần hắc ấn không có việc gì, liền để hắn đi cường hóa phòng an toàn.

Thẳng đến đem phòng an toàn chế tạo thành tuyệt đối không cách nào bị công phá đỉnh tiêm căn cứ, có thể tại bất luận cái gì hoàn cảnh dưới, cam đoan hắn tuyệt đối an toàn, mới tính kết thúc.

Sinh hoạt có người chiếu cố về sau, hắn cái gì cũng không cần lo lắng, tập trung tinh thần dự định đem Quan Ngô Công xông đỉnh.

Mà Đài Châu thế cục, cũng tại mới chạy đến Tử Hòa cung Phi Hà kiếm Mạnh Thành Song trước mặt, cấp tốc ổn định.

Thanh Trần quan bên trong.

Trong đại điện, ngồi Vũ Ngấn Vũ Mặc hai người.

Phía dưới hai hàng riêng phần mình ngồi Đạo Chủng ban mấy người, Mạnh Thành Song cũng ở trong đó, chính ngồi xếp bằng ở bên người Chính Hà, sau lưng lưng đeo một thanh diễm hồng sắc xác ngoài dài nhỏ lưỡi kiếm.

Mạnh Thành Song người này khí thế lăng lệ, dung mạo phổ thông, tư thái càng là tiếp cận nam tính, cường tráng hữu lực.

Lúc này là nàng lần thứ nhất tham gia Thanh Trần quan nội bộ hội nghị, cho nên ánh mắt cũng nhất nhất đang đánh giá trong quan có danh tiếng chư vị cao thủ.

Nhưng cũng tiếc.

Liền xem như mặt ngoài nhìn xem, nàng cũng không thể phát hiện nơi này có có thể làm cho nàng đáng giá chú ý tinh nhuệ.

Lần này chạy đến, kỳ thật vẫn là xem ở lúc trước phụ thân cùng Vũ Ngấn lão đạo giao tình bên trên, hữu nghị xuất thủ.

Có thể coi là là hữu nghị xuất thủ, đến nơi này, nàng cũng vẫn là hy vọng có thể nhiều một chút giúp đỡ. Chỉ là Thanh Trần quan lực lượng, quả thực để nàng không phản bác được.

Một cái đạo mạch trong đạo quán, liếc nhìn lại, thế mà không có một cái nào có thể làm nổi diễn chính người trẻ tuổi kẻ kế tục.

Mặc dù đạo mạch nội bộ không có cụ thể quy định, nhưng trên thực tế thuật sĩ trong vòng, căn cứ thực tế chiến tích, cũng đối thuật sĩ thực lực từng có đơn giản phân chia.

Phổ thông, tiểu tinh anh, cùng có thể tọa trấn nhất định thế cục quan chủ phương diện, đến quan chủ cấp, xem như đường ranh giới, đi lên mới xem như một chỗ danh gia, đại sư. Lại hướng lên, chính là Cửu Môn cao tầng cấp bậc kia.

Mà tầng cao nhất Thiên Sư cấp độ, Cửu Môn các môn chủ, thì là suất độc nhất, viễn siêu phía dưới người khác.

Chương 318: Cấp bậc (2)

Nguyên bản Mạnh Thành Song lại tới đây, vốn cho rằng Thanh Trần quan tốt xấu có thể có mấy cái quan chủ cấp độ hảo thủ hiệp trợ tự mình động thủ.

Kết quả… Thanh Trần quan một cái Quan Chủ cấp cao thủ cũng không, Vũ Ngấn Vũ Mặc đã từng là nhưng hôm nay đã sớm đạo pháp thoái hóa.

Lớn như vậy Thanh Trần quan đệ tử bên trong càng là cao nhất cũng chính là tiểu tinh anh cấp độ. Tại dân gian thuật sĩ vòng được cho hảo thủ, nhưng tại Cửu Môn cùng Thất Hung minh trong mắt, liền thật không đáng chú ý.

Liền xem như gần nhất có chút thanh danh, dần dần siêu quần bạt tụy lên Chính Nhu đạo nhân, nàng khảo sát qua, Chính Nhu đánh bại hai tên cái gọi là Nê Thai giáo cao thủ, kỳ thật cũng còn lâu mới có được đạt tới Quan Chủ cấp, chỉ là Chính Nhu giải quyết bọn hắn phương thức tương đối để cho người ta rung động, sinh ra không nhỏ liên tưởng, mới có thanh danh khuếch tán.

Đương nhiên, có bực này chiến tích Chính Nhu, trong lòng nàng, cũng coi là Thanh Trần quan ít có có thể đánh người, trong Đạo Chủng ban xếp hạng cũng là thứ nhất.

"Nê Thai giáo tiếp xuống nhất định đang bày ra càng lớn phản công, cho nên lần này, ta hi vọng chúng ta tất cả mọi người chia hai đạo." Mạnh Thành Song bây giờ đã thành trên danh nghĩa tổng chỉ huy.

Làm Quan Chủ cấp bên trong cũng có thể xem như cao thủ hàng đầu, lực lượng tinh thần của nàng so với Vũ Mặc Vũ Ngấn các loại lão đạo, đều cường đại hơn rất nhiều.

Vẻn vẹn chỉ là ngồi ngay ngắn ở đây, cũng có thể cho người một vòng có chút chói mắt loá mắt cảm giác.

“Phi Hà mời nói.” Vũ Ngấn vội vàng nói.

“Thực lực ngươi mạnh nhất, chúng ta trừ ra lưu lại trấn thủ đạo quán lực lượng bên ngoài, còn lại Đạo Chủng ban đệ tử, tất cả nghe theo ngươi điều động.”

“.” Mạnh Thành Song im lặng, một vài người như thế, coi như đều nghe nàng cũng vô dụng thôi…

Sửa sang lại tâm tình, nàng tiếp tục nói: “Căn cứ mới đến tay tình báo, Nê Thai giáo đại bộ phận lực lượng đều tụ tập đến Đài Châu biên giới một cái gọi Ngũ Tinh trấn nông thôn, có lẽ bọn hắn ý đồ đang tiến hành cuối cùng một đợt phản công. Cho nên lần này, ta dự định dẫn người tiến về vây quét. Mà đối thành một bên, phía quan phương cũng truyền tới tin tức, phụ cận Hải Âu bãi cát cũng có Nê Thai giáo giáo chúng đại lượng tụ tập, ta cần các ngươi dẫn người tiến về giải quyết.”

“Chia binh hai đường sao? Ta cho là có thể thực hiện.” Vũ Mặc lão đạo liền vội vàng gật đầu.

Hiện tại Mạnh Thành Song chính là toàn bộ Thanh Trần quan người mạnh nhất, nàng nói đánh cái nào tự nhiên là đánh đâu.

“Mà đoạn đường này, người dẫn đầu…” Mạnh Thành Song ánh mắt tại Chính Doanh, Chính Nhu, trên thân hai người vừa đi vừa về di động.

Không hề nghi ngờ, Chính Doanh thích hợp hơn, dù sao kinh nghiệm phong phú, thực chiến ổn định.

Mà Chính Nhu mặc dù chiến tích cũng có bộc phát, nhưng dù sao thời gian tu hành quá ngắn.

“Chính là Chính Doanh phụ trách.” Mạnh Thành Song trầm giọng nói.

“Giao cho ta!” Chính Doanh gánh nặng trong lòng liền được giải khai, nàng lúc này rõ ràng cảm thấy Chính Nhu đối với nàng địa vị uy h·iếp, mặc dù loại uy h·iếp này không có cái gì thực chất tổn thương, chỉ là thanh danh tổn thất mà thôi.

Nhưng, bị một cái mới tu hành mấy tháng người mới, truy đuổi đến sinh ra uy h·iếp cảm giác, cái này khiến nàng trong lòng không hiểu có một tia ghen tuông.

Đặc biệt là các sư trưởng lực chú ý, thường xuyên tụ tập trên người Chính Nhu, mà không còn là như trước kia, chỉ cần nàng trở về, liền cơ bản đều ở trên người nàng.

Dạng này chênh lệch, để Chính Doanh trong lòng kìm nén một cỗ khí, liền muốn tìm một cơ hội chứng minh một chút, chính mình vẫn còn, coi như Chính Nhu thiên tư hơn người, có thể thời điểm then chốt, hay là chính mình có thể tin hơn!

Nghĩ tới đây, nàng đón lấy bổ nhiệm về sau, nhịn không được, lãnh đạm mắt nhìn Vu Hoành.

Cái nhìn này chính nàng đều không có phát giác được, mang theo một tia nhỏ xíu buông lỏng, rất rõ ràng, Mạnh Thành Song cuối cùng lựa chọn, hay là đã chứng minh nàng càng đáng giá được tín nhiệm.

Chỉ là ánh mắt của nàng đổi lấy lại là Vu Hoành ôn hòa về lấy mỉm cười.

Không có nàng dự đoán bất mãn, khó chịu, sinh khí, ngược lại là ôn hòa bên trong mang theo không quan trọng tùy ý.

Cái này khiến Chính Doanh trong lòng lửa một chút nặng hơn.

Nàng quan tâm đồ vật, tại trong mắt đối phương, thế mà căn bản cũng không quan tâm! ?

Hội nghị đằng sau, đám người riêng phần mình trở về chuẩn bị.

Chính Doanh cảm xúc bị Mạnh Thành Song nhìn ra, thế là nàng cũng bị Mạnh Thành Song gọi lại, tạm lưu lại.

Trong tĩnh thất.

Hai người mặt đối mặt tọa hạ, huân hương tại một bên trực tiếp dâng lên, tựa như bạch tuyến.

“Lần này nhiệm vụ của ngươi có thể sẽ tương đối nặng, Chính Doanh sư muội, ta hi vọng ngươi có thể rõ ràng, hiện tại chúng ta đối mặt Nê Thai giáo, là có được tối thiểu ba cái hòa.”

“Ta cùng cấp bậc cường độ cao thủ khó chơi thế lực. Dưới loại tình huống này, ngươi ngàn vạn không thể có chính mình cảm xúc nhỏ, gặp địch ngàn vạn muốn cùng sư đệ sư muội liên thủ kết trận, không thể khinh địch.”

Mạnh Thành Song cố ý căn dặn.

“Ta minh bạch…” Chính Doanh cúi đầu xuống.

“Không, ngươi không rõ.” Mạnh Thành Song thấy thế, lập tức liền biết đối phương khẩu phục tâm không phục.

“Ngươi không rõ ràng ta cấp bậc bực này cường thế chỗ, dạng này.” Nàng cấp tốc lấy điện thoại di động ra, điều ra trước đó tại thông tin trong phần mềm, đơn độc kéo đám nhỏ.

Trong đám nhỏ chỉ có nàng, Chính Doanh, Chính Nhu, Chính Minh, bốn người.

Chính chữ lót ba người này cũng là nàng miễn cưỡng tán thành, xem như hảo thủ trợ lực nhân tuyển, còn lại trực tiếp xem nhẹ.

“Chúng ta tới một lần thực chiến mô phỏng.” Nàng lôi lệ phong hành, trước thông tri Chính Minh Chính Nhu, sau đó lại cho Vũ Mặc Vũ Ngấn phát tin tức.

Soạt một chút.

Nàng đứng người lên, lôi kéo Chính Doanh ra gian phòng, đi vào hậu viện đất trống.

Hậu viện từ lần trước kịch chiến về sau, liền dứt khoát tại trên phế tích xây dựng thêm ra một cái giản dị tu hành tràng.

Chung quanh dùng đơn giản cao su rào chắn vây lên, phòng ngừa ngã ra, mặt đất cũng hiện lên một tầng thật dày chống trơn vật liệu.

Mạnh Thành Song đi đến tu hành tràng một mặt, đứng vững.

“Ta biết các ngươi đối với ta một mực không rõ ràng lắm, vì cái gì Vũ Ngấn sư thúc sẽ chủ động mời ta đến trợ giúp. Cũng đối với ta Tử Hòa cung Tứ Kiếm cấp độ thực lực, ôm lấy thái độ hoài nghi. Cho nên lần này, ta đến chân chính để cho các ngươi thấy rõ ràng.”

Bang.

Nàng trở tay vui mừng rút kiếm, dưới mũi kiếm rủ xuống, chỉ địa phương.

Chính Doanh đứng tại đối diện chỗ, thấy thế hơi dừng lại, cũng cấp tốc cầm bốc lên một cái lên thủ ấn quyết.

Nàng xác thực không rõ ràng Mạnh Thành Song mạnh bao nhiêu, trên thực tế, Thanh Trần quan đệ tử một mực căn nhà nhỏ bé Đài Châu nơi này, đối với Quan Chủ cấp cấp độ cao thủ khuyết thiếu nhận biết.

Đặc biệt là Vũ Ngấn Vũ Mặc các loại Vũ chữ lót lão nhân cũng thực lực biến mất lúc, loại nhận biết này liền càng thêm ngoan cố Chính Doanh thực lực hôm nay, thật sự đối đầu Vũ Mặc Vũ Ngấn, cũng liền nhiều lắm là kém một chút.

Chỉ cần tinh thần cường độ không bị cấp tốc đánh tan, nàng nói không chừng đơn đấu tình huống dưới, còn có thể lấy tuổi trẻ tốc độ khôi phục nhanh phương thức, ngạnh sinh sinh đem các sư trưởng kéo đổ, từ đó chiến thắng.

Tại loại này có thể chạm đến sư trưởng cái đuôi dưới tình huống, Đạo Chủng ban nhân căn bản không có cơ hội chân chính đối mặt Quan Chủ cấp đừng cường giả.

Liền xem như thi đấu, bọn hắn cũng không có cơ hội đụng tới, dù sao lẫn nhau chênh lệch quá xa.

Mà bây giờ, chính là một lần tiếp xúc cấp bậc này cơ hội tốt.

Ngay tại hai người giằng co lúc.

Sân nhỏ bên cạnh lặng yên xuất hiện Vu Hoành thân ảnh.

Không chỉ là hắn, còn có Chính Minh cũng tới, tăng thêm Vũ chữ lót năm người đến đông đủ.

Vừa mới tan họp Thanh Trần quan, nơi này lại tụ tập hơn phân nửa lực lượng.

“Ba tiếng, bắt đầu.” Gặp người đều đến, Mạnh Thành Song lãnh đạm lên tiếng.

“2.”

“1!”

Trong chốc lát, hai người đồng thời xuất thủ.

Chính Doanh ấn quyết trong tay phi tốc ký kết, chớp mắt bên người liền hiện ra một đạo toàn thân thiêu đốt ngọn lửa màu đen thuần trắng xác ướp.

Xác ướp hai mắt đỏ như máu, mới vừa xuất hiện, liền hung mãnh bay thẳng Mạnh Thành Song.

Đây là Chính Doanh Khủng Ảnh bên trong mạnh thứ hai một cái, cũng là cân nhắc đến đối phương là thành danh ở bên ngoài cao thủ, nàng quả quyết vừa ra tay liền cơ hồ là toàn lực.

Quan Ngô Công đồng dạng kêu gọi độ khó khăn nhất Khủng Ảnh, cái kia coi như liều mạng, dù sao lúc nào cũng có thể phản phệ.

Cho nên thường quy toàn lực, chính là kêu gọi mạnh thứ hai Khủng Ảnh.

Lúc này Chính Doanh đã là như thế làm.

Xác ướp vừa ra, trên thân nó hắc hỏa tại cấp tốc di động dưới, mang ra một đầu thông đạo màu đen, khí thế tương đương cường hãn.

Vu Hoành cũng có chút hiếu kỳ, nhìn chăm chú vào Mạnh Thành Song ứng đối ra sao.

Tại hắn trong nhận thức, cái này xác ướp tinh thần cường độ, không sai biệt lắm có thể vượt qua hắn tầng thứ ba Khủng

Ảnh.

Cũng liền so Ngữ Nhân yếu. Đến tiếp sau Ngữ Nhân, Tiểu Hắc Cự Nhân, đều là suất độc nhất cường hãn, cũng không có thể so sánh.

“Nhìn kỹ.” Mạnh Thành Song tay cầm trường kiếm, tiến lên một bước.

Bạch!

Nàng đột nhiên vung lên, sớm trước người chém ra một mảnh kiếm ảnh màu bạc.

Kiếm ảnh kia từ hư đến thực, đảo mắt liền nhuộm màu thành như ráng chiều giống như đỏ thẫm, hình thành một cái bán cầu trạng vòng bảo hộ, đưa nàng một mực bảo vệ.

Lúc này xác ướp đã đến trước người, phất tay một trảo.

Phốc.

Xác ướp trên cánh tay vô số băng vải màu trắng tự động tách rời, tựa như đại lượng dây thừng đồng dạng, hướng phía Mạnh Thành Song toàn thân trói đi.

Đây mới là Chính Doanh đạo này Khủng Ảnh chân chính năng lực.

Những băng vải này không chỉ có cực mạnh buộc chặt lực, có thể trong nháy mắt phong ấn trúng mục tiêu giả đại nửa tinh thần lực, còn có thể kèm theo một loại ẩn nấp, tên là sương mù tán nguyền rủa.

Nguyền rủa này có thể khiến người ta mệt mỏi muốn ngủ, không cách nào tập trung lực chú ý phóng thích thuật thức.

Dĩ vãng chỉ cần bị xác ướp cận thân, Chính Doanh cơ bản đều có thể cầm tới nắm chắc thắng lợi.

Nhưng giờ này khắc này, nàng biểu lộ không chút nào không thấy buông lỏng.

Bởi vì.

Hô!

Xác ướp một cánh tay đập xuống, nện ở cái kia đỏ thẫm bán cầu trên vòng bảo hộ, lại giống như là nện ở một cái cứng rắn không gì sánh được kính chống đ·ạ·n trên tường.

Không chỉ hộ vòng bảo hộ lù lù bất động, chính nó cánh tay ngược lại toát ra từng tia từng tia khói đen, tiếp xúc đến vòng bảo hộ địa phương, ngược lại xuất hiện mảng lớn tổn thương.

Mà những cái kia bay ra màu trắng nguyền rủa băng vải, thì càng là vô hiệu, mới tiếp xúc vòng bảo hộ liền tự động dấy lên ngọn lửa màu đỏ, thiêu đốt hóa thành đen xám, biến mất không thấy gì nữa.

“Thấy được a? Đây cũng là đạo pháp duệ hóa. Chỉ có đạt tới các ngươi Quan Ngô Công tầng thứ bảy về sau, mới có thể nắm giữ tự nhiên đặc chất.” Mạnh Thành Song nghiêm mặt nói.

Nàng nhìn vẻ mặt ngạc nhiên Chính Doanh, tiếp tục nói

“Kỳ thật ta căn bản là có thể không cần để ý tới ngươi tiến công thuật thức, bởi vì coi như để ngươi làm mặt đánh, ngươi Khủng Ảnh cũng không gây thương tổn được ta. Có duệ hóa tại, ngươi càng là công kích ta, chính mình chịu thương thế lại càng nặng.”

Nàng thu hồi trường kiếm, giang hai tay ra.

“Không tin, có thể lại đến.”

Bạch!

Xác ướp lại lần nữa nhào tới trước hai tay hóa thành tàn ảnh, điên cuồng hướng nàng trên thân các loại đập loạn.

Nhưng đều không ngoại lệ, mỗi một lần đập xuống, xác ướp cánh tay đều sẽ trở nên càng thêm cháy đen.

Thẳng đến.

Phốc.

Hai tay thậm chí nửa người đều hóa thành cháy đen xác ướp, bỗng nhiên cứng đờ bất động.

2 giây về sau, nó im ắng hóa thành đen xám, triệt để tiêu tán trống không.

Đùng.

Chính Doanh một cái lảo đảo, nửa quỳ trên mặt đất, che đầu, không dám tin nhìn trước mắt một màn này.

"Quả nhiên là đứng không nhúc nhích a." Một bên Vu Hoành nhịn không được nói khẽ.

Hắn nhìn từ đầu tới đuôi, không có bất kỳ cái gì bỏ sót, cho nên có thể xác định, Mạnh Thành Song tại đằng sau căn bản là vô dụng bất luận cái gì thuật thức.

Nàng vẻn vẹn chỉ là đứng ở nơi đó mặc cho Chính Doanh công kích.

"Tinh thần ý chí ở giữa, chỉ cần tiếp xúc, liền có ảnh hưởng, cường giả tự nhiên sẽ ăn mòn cũng ảnh hưởng kẻ yếu, mà kẻ yếu không cách nào phản kháng, đây là tự nhiên pháp tắc." Mạnh Thành Song thản nhiên nói, "Ngươi hết thảy thuật thức đối với ta vô dụng, cũng là bởi vì điểm ấy."

"Chân chính ý chí cường giả, coi như người trong thiên hạ nhục mạ hắn, phỉ nhổ hắn, hắn cũng không để ý chút nào, tự thân đủ mạnh ý chí, có thể làm cho hắn không nhận bất luận cái gì nhỏ yếu ý chí dao động. Điểm ấy, tại tinh thần học bên trong, được xưng là tuyệt đối giới hạn nguyên lý."

Nàng từng bước một hướng phía Chính Doanh đi đến.

"Tức, tại vượt qua tuyệt đối giới hạn về sau, mạnh ý chí người miễn dịch hết thảy giới hạn phía dưới tinh thần công kích."

Chương 319: Cấp bậc (3)

Chương 319: Cấp bậc (3)

“Tuyệt Đối Giới Hạn.” Chính Doanh hai mắt thất thần, nửa quỳ trên mặt đất khuôn mặt khẽ ngẩng đầu, nhìn xem chỗ gần Mạnh Thành Song.

Nàng không biết nên nói cái gì, tại chính mình đặt vào kỳ vọng cao Khủng Ảnh bị đối phương bắn ngược sau khi c·hết, lý trí của nàng liền đã sập.

Nàng vốn cho rằng cho dù có chênh lệch cũng không trở thành sẽ lớn như vậy…

Nhưng hiện thực, cho nàng tàn khốc một kích.

Không chỉ là nàng, liền xem như Vũ Ngấn Vũ Mặc các loại lão đạo, cũng là nhiều năm lại lần nữa nhìn thấy quan chủ cấp bậc cao thủ xuất thủ, lúc này cũng đều khẽ thở dài một cái, mặt lộ hoài niệm chi sắc.

Mà Vu Hoành, thì là nhìn chăm chú lên Mạnh Thành Song trước người, tầng kia đỏ thẫm vòng bảo hộ, như có điều suy nghĩ.

Tuyệt Đối Giới Hạn, cái này tựa hồ là thế giới này đối với tinh thần ý chí cảnh giới một lần chất biến định nghĩa.

Hắn có thể xác định chính mình không có đạt tới, tinh thần trên tu vi khẳng định không phải là đối thủ của Mạnh Thành Song.

Nhưng. Hiện tại Khủng Ảnh đã bị Thái Linh Công cường hóa, kêu gọi đi ra có hư có thực chân chính có thể phát huy bao lớn thực lực, đối với tinh thần ý chí ăn mòn có bao nhiêu kháng tính, không thật đánh qua, thật đúng là không biết tình huống.

Nhưng hư đánh không lại, hắn hoàn toàn có thể đổi thành thực thể tập sát.

Ba ba ba ba.

Mô phỏng chiến kết thúc, chung quanh mấy người đều cho vỗ tay.

“Quả nhiên là tuế nguyệt không tha người, năm đó ta còn dạy bảo qua ngươi đạo pháp thuật thức tiểu kỹ xảo, bây giờ cũng đã bị ngươi triệt để siêu việt… Ai.” Vũ Ngấn thở dài nói.

“Sư thúc cớ gì nói ra lời ấy nếu không có ngài năm đó mạo hiểm che chở, ta cùng cha cũng không có khả năng có hôm nay.” Mạnh Thành Song chân thành nói.

Nó trong lời nói, để lộ ra năm đó rất có thể là các nàng cha con gặp phải thung lũng, bị Vũ Ngấn lão đạo cho âm thầm đã cứu.

Sau đó liền một phen lẫn nhau nói khoác, không thú vị thời gian.

“Mấy người các ngươi, muốn lên đi thử xem a?” Vũ Mặc ở một bên đề nghị.

“Ta muốn thử một chút!” Chính Minh vượt lên trước lên tiếng

“Vậy ta liền sắp xếp sau đi.” Vu Hoành cũng gật đầu. Hắn cũng nghĩ nhìn xem chính mình chân chính cùng Tuyệt Đối Giới Hạn Quan Chủ cấp cao thủ đối đầu, sẽ là tình huống như thế nào.

Rất nhanh, Chính Minh lên đài, đổi trong thất thần Chính Doanh xuống tới.

Hắn vừa đi lên tựa như lâm đại địch, Truyền Thừa Đạo Khí lấy ra, nắm trong tay, đồng thời trong miệng nói lẩm bẩm, hiển nhiên đã bắt đầu dự bị liều mạng bạo phát.

“Không tệ.” Mạnh Thành Song khen ngợi gật đầu, “Ngay từ đầu liền dùng Đạo khí là chính xác, mặc dù Tuyệt Đối Giới Hạn có tuyệt đối duệ hóa đặc chất, nhưng nếu như tăng thêm Truyền Thừa Đạo Khí, vẫn có thể sinh ra nhất định uy h·iếp. Bởi vì Truyền Thừa Đạo Khí bản thân tự mang một tia Thiên

Đình thần ý, khiến cho nó tăng phúc đi sau ra công kích, cũng không hoàn toàn thuộc về thuật sĩ chính mình mà là dung hợp chính mình cùng thần ý cùng nhau đặc thù thuật thức."

"Thì ra là thế. Nói cách khác, Quan Chủ cấp phía dưới, muốn có lật bàn khả năng, duy nhất yếu tố chính là Truyền Thừa Đạo Khí rồi?" Vu Hoành giật mình nói. Cái này không phải liền là đặc công thuộc tính a?

"Đúng là như thế, nhưng không phải mỗi người đều có tư cách thu hoạch được Truyền Thừa Đạo Khí." Vũ Mặc ở một bên thản nhiên nói.

"Xác thực." Vu Hoành gật đầu.

Lúc này trên trận đã bắt đầu động thủ.

Chính Minh không chần chờ, vung tay lên, sau lưng hiện ra một đạo đầu chim thân người màu đen quái dị hình người.

Hình người toàn thân mọc đầy hắc vũ, ở trần, hai tay mang theo máu tươi nhỏ xuống đỏ sậm hoa lệ bao tay.

Ngang!

Nó ngẩng đầu phát ra cùng loại voi lớn tiếng rống.

"Là Tượng Ưng Nhân a! Lấy nhanh cùng lực lấy xưng Thiên Đình Tinh Thần một trong. Cũng không tệ." Đối diện Mạnh Thành Song gật gật đầu, mũi kiếm hướng xuống.

"Tượng Ưng Nhân là không ít tông môn Truyền Thừa Đạo Khí đều ưa thích câu thông thần ý một trong, nó có được năng lực là đơn thuần trên phạm vi lớn tăng cường thuật thức hoặc là Khủng Ảnh tốc độ cùng lực lượng." Chính Doanh lúc này lấy lại tinh thần, nhìn về phía giữa sân, nhẹ giọng cho Vu Hoành giải thích.

"Vậy ngươi Truyền Thừa Đạo Khí đâu? Vì sao không cần?" Vu Hoành hỏi.

"Không cần thiết. Ta thấy được cùng nàng chênh lệch thật lớn, tựa như vực sâu. Dùng trừ để cho mình càng chật vật điểm,

không còn dùng cho việc khác.” Chính Doanh bình tĩnh rất nhiều.

“Ngươi mới vừa nói, Thiên Đình thần ý là có thể thờ rất nhiều Truyền Thừa Đạo Khí câu thông giáng lâm?” Vu Hoành suy tư nói.

“Vâng, thần ý vẫn ở Thiên Đình, chỉ cần ngươi có năng lực câu thông cũng để nó giáng lâm, bất luận là ai, đều có thể kêu gọi cũng lợi dụng bọn chúng.” Chính Doanh gật đầu, “Trên bản chất, bọn chúng không có thiện ác, không quan tâm ngươi kêu gọi bọn hắn đi ra ngoài là vì làm cái gì.”

“Hiểu rõ.” Vu Hoành gật đầu.

Cái này cùng hắn từ nhỏ tại trong chuyện xưa nghe nói Thiên Đình, hoàn toàn chính là hai cái bộ dáng.

Hai người đang khi nói chuyện, trên trận đã bắt đầu đấu.

Tượng Ưng Nhân tốc độ cực nhanh dựa theo Vu Hoành tính ra, cơ bản đã có thể đạt tới một giây chừng hai mươi mét, cái này đã rõ ràng viễn siêu nhân thể cực hạn.

Phiền toái hơn chính là, gia hỏa này có thể không nhìn vật lý quán tính, trước một giây còn tại tốc độ cao nhất bắn vọt, tiếp theo mặt liền có thể đi phía trái hướng phải lấy đồng dạng tốc độ né tránh. Không có chút nào dừng lại.

Thế là, mấy người liền nhìn thấy, Tượng Ưng Nhân hóa thành một đạo khúc chiết hắc tuyến, không ngừng vờn quanh Mạnh Thành Song vung ra lợi trảo.

Phốc phốc phốc phốc phốc! !

Lần này, Mạnh Thành Song không có ngạnh kháng, mà là hướng phía trước vung chém ra một đạo đỏ thẫm vòng bảo hộ.

Sau đó theo không ngừng bị công kích, vòng bảo hộ mặt ngoài nhan sắc càng lúc càng mờ nhạt, càng ngày càng mỏng manh.

Thẳng đến 5 giây sau.

Bành! ! !

Trong chốc lát vòng bảo hộ tựa như pha lê giống như nổ nát vụn.

Vô số diễm hồng sắc mảnh vỡ hướng bốn phương tám hướng vẩy ra ra, trong nháy mắt liền xuyên thấu ý đồ né tránh Tượng Ưng Nhân.

Mấy chục phiến mảnh vỡ chớp mắt liền đem Tượng Ưng Nhân đánh thành cái sàng.

Đầu này mới được triệu hoán giáng lâm thần ý, cũng bởi vậy không cam lòng gào thét một tiếng, chậm rãi làm nhạt, biến mất.

Phốc.

Chính Minh quỳ rạp xuống đất, đầu đau muốn nứt, sắc mặt trắng bệch.

Đây là tinh thần lực hao tổn quá lớn triệu chứng.

"Đa tạ, Phi Hà sư tỷ chỉ điểm." Hắn ráng chống đỡ lấy đau đớn, cuối cùng nói câu, liền bị Chính Doanh tiến lên đỡ xuống tới.

"Tiếp đó, là ngươi. Còn dám tới a?" Mạnh Thành Song nhìn về phía Vu Hoành.

Cái này Chính Nhu, là nàng tại toàn bộ Thanh Trần quan bên trong duy nhất có điểm coi trọng người trẻ tuổi.

Mặc dù hắn thực lực hiện tại không mạnh, nhưng tốc độ tiến bộ cực kỳ có thể nhìn, tương lai đều có thể. Cho nên lúc này giọng nói chuyện, nàng cũng không tự chủ nhu hòa chút.

Đây chính là đối đãi thiên tài không cần đãi ngộ.

"Đương nhiên! Ta cũng muốn thử một chút cực hạn của mình đến cùng ở đâu." Vu Hoành nghiêm mặt nói.

Hắn sửa sang lại đạo bào, tiến lên đi đến Chính Minh vị trí, mặt hướng đối phương.

“Rất tốt.” Mạnh Thành Song tán dương gật đầu, “Như vậy, ngươi là dự định giống như Chính Minh, trực tiếp toàn lực bộc phát a? Yên tâm, ta có thể vẫn đứng tại chỗ bất động.”

“Đa tạ, bất quá không cần.” Vu Hoành thanh âm trầm xuống.

“Thử trước một chút xem đi, nếu như không được, lại dùng Đạo khí.”

Bạch!

Trong chốc lát, hắn thiểm điện nắn Phục Tồn thủ ấn.

Tầng thứ nhất Quỷ Ảnh từ sau người nó bắn ra, nhào về phía Mạnh Thành Song.

Nhưng Quỷ Ảnh cuối cùng quá yếu, coi như bị Thái Linh Công tăng cường, cũng nhiều lắm là chỉ có cấp hai hắc tai cấp độ.

Mới khẽ dựa gần, liền bị mạnh tiện tay một kiếm, trực tiếp chặt đứt thành hai đoạn, triệt để tiêu tán.

Lưỡi kiếm của nàng bên trong tựa hồ mang theo cực kỳ mãnh liệt lực lượng đặc thù, chỉ là chạm đến Quỷ Ảnh, liền trực tiếp chế trụ cất giấu trong đó năng lực hồi phục.

Nhưng Quỷ Ảnh tốc độ, cũng làm cho Mạnh Thành Song ánh mắt có chút ngưng tụ, đương nhiên, ngoài miệng khẳng định không thua trận.

“Liền cái này?”

“Đương nhiên không chỉ.” Vu Hoành lại bóp thủ ấn.

Một đạo áo vàng váy trắng tóc dài nữ ảnh, đã im ắng xuất hiện ở Mạnh Thành Song sau lưng.

Chính là lúc trước Vu Hoành đánh lui Tốc Nhân!

Nguyên bản Tốc Nhân phi cơ t·ấn c·ông chế là hai lần trông thấy, cũng lòng sinh sợ hãi, nhưng ở Vu Hoành Khủng Ảnh mô phỏng dưới, không cần cơ chế hạn định, trực tiếp liền có thể công kích.

Tại trải qua Thái Linh Cộng cường hóa cùng hư thực hoán đổi ưu hóa về sau, lúc này hắn mô phỏng, đã có thể cùng nguyên bản Tốc Nhân đánh đồng. Không hề chỉ chỉ là tinh thần công kích.

Đương nhiên, nơi này còn không đến mức để hắn vận dụng hư thực hoán đổi lá bài này.

Hì hì hì hì! !

Tốc Nhân tiếng cười quỷ dị đột ngột tại Mạnh Thành Song vang lên bên tai.

Sắc mặt nàng biến đổi, trường kiếm thiểm điện hướng sau lưng đâm ra.

Lưỡi kiếm cuối cùng sáng lên một chút xán lạn hồng quang, chớp mắt liền điểm hướng Tốc Nhân lồng ngực chính giữa.

“Thiên địa nh·iếp Lệnh! Xích Hà!”

Xuy xuy xuy xùy! !

Cơ hồ là cùng lúc, Tốc Nhân cùng Mạnh Thành Song cùng một chỗ hướng đối phương phát ra công kích.

Tốc Nhân gương mặt tóc đen tự động tách ra, lộ ra một tấm trắng bệch mơ hồ nữ tử gương mặt.

Nhìn thấy gương mặt liền sẽ c·hết, đây là Tốc Nhân g·iết người cơ chế.

Nhưng ở lúc này, lại đối mặt tinh thần ý chí đạt tới Tuyệt Đối Giới Hạn Mạnh Thành Song.

Trong chốc lát, Tốc Nhân tinh thần xung kích cường độ, một chút tựa như đỉnh sóng, bay thẳng đi lên, xông phá đến cấp chín tiêu chuẩn.

Nói cách khác, tại Tốc Nhân lộ ra gương mặt cái này ngắn ngủi nửa giây bên trong, nó phóng thích ra tinh thần xung kích, đã đạt đến cấp chín hắc tai cường độ.

Làm Vu Hoành trong tay thắng qua Ngữ Nhân, yếu tại cỡ nhỏ Hắc Cự Nhân Khủng Ảnh, Tốc Nhân lúc trước để lại cho hắn khắc sâu ấn tượng.

Lúc này đã nhận ra tinh thần xung kích trong nháy mắt tăng cường, Vu Hoành trong lòng cũng có chút may mắn, còn tốt lúc trước không có để gia hỏa này cận thân tách ra tóc, nếu là khi đó liền thấy Tốc Nhân gương mặt, chỉ sợ mình bây giờ cũng sớm đã mát thấu.

Lúc này trên trận.

Mạnh Thành Song cảnh ngộ, chính là hắn của ban đầu hắn là trải nghiệm nguyên bộ bản đầy đủ.

Cấp chín cấp độ hắc tai tinh thần xung kích, rõ ràng đã đạt đến Tuyệt Đối Giới Hạn cấp độ.

Trong chớp nhoáng này, nàng cùng Tốc Nhân ở giữa trực tiếp chợt nổ tung một vòng gợn sóng trong suốt.

Vô hình gợn sóng hướng tứ phía khuếch tán, hóa thành gió thổi phật người chung quanh đạo bào

Đây là Tuyệt Đối Giới Hạn cùng cấp chín hắc tai tinh thần xung kích đối kháng.

“Vân Hà!” Đột nhiên trường kiếm trong tay của nàng về sau vẩy một cái.

Lưỡi kiếm chớp mắt phảng phất mang theo một mảnh nhạt Hồng Vân khí.

Vân khí kia trong nháy mắt liền đem Tốc Nhân triệt để bao trùm, hóa thành một đoàn hình người mây mù, che khuất gương mặt.

Gương mặt bị che khuất về sau, mãnh liệt tinh thần xung kích cũng trong nháy mắt im bặt mà dừng.

A! ! !

Một tiếng hét thảm về sau, Tốc Nhân tại trong mây mù trực tiếp hòa tan, tự hành tiêu tán.

“Chỉ có một kích chi lực a?” Mạnh Thành Song kinh ngạc nói. Tốc Nhân công kích, quả thực kinh diễm đến nàng.

Nhưng công kích đằng sau tự hành sụp đổ, cho thấy đối phương lần này hẳn là duy nhất một lần.

“Liền xem như duy nhất một lần cũng rất đáng gờm rồi.” Nàng tán dương nhìn xem Vu Hoành, “Ngươi Khủng Ảnh phi thường đặc biệt, rất không tệ. Tại cuối cùng cao phong một chớp mắt kia, đã có thể chạm đến Tuyệt Đối Giới Hạn hạn cuối.”

“Chỉ là hạn cuối a?” Vu Hoành trầm giọng nói, cấp chín tinh thần công kích, thế mà chỉ là chạm đến đối phương hạn cuối, hắn lúc này càng phát lý giải, hắc tai vì sao không thể triệt để ăn mòn thế giới này.

Đối phương mặc dù chỉ có không đến cấp ba người cường hóa nhục thể cường độ, nhưng ở phương diện tinh thần, hoàn toàn có thể tính nhằm vào phát huy ra cấp chín trở lên sức chiến đấu.

Dù sao coi như thân thể ngươi cường đại, nhưng nếu là tinh thần bị tiêu diệt, lưu lại cũng bất quá chỉ là hoạt thi.

Đây chính là pha lê đại pháo a…

Công kích cao tới đáng sợ, tự thân cũng yếu ớt đáng sợ.

Vu Hoành trong lòng không tự chủ hiện ra dạng này hình dung.

Chương 320: Cấp bậc (4)

Chương 320: Cấp bậc (4)

“Còn muốn tiếp tục a? Nghe nói ngươi Truyền Thừa Đạo Khí hình tượng là một đầu khổ người rất lớn Hắc Cự Nhân? Muốn hay không phóng xuất thử một chút?” Mạnh Thành Song nhiều hứng thú hỏi.

“Không cần, chênh lệch quá lớn, phóng xuất cũng là c·hết. Ta Truyền Thừa Đạo Khí cũng chính là có thể làm được ổn định vừa mới trong nháy mắt đó max trị số cường độ công kích, nếu một chớp mắt kia đều không thể làm b·ị t·hương sư tỷ, Truyền Thừa Đạo Khí cũng giống vậy không dùng.” Vu Hoành lắc đầu.

Hắn có thể nhìn ra Mạnh Thành Song rất nhẹ nhàng, từ đó cũng đánh giá ra, chân chính Quan Chủ cấp, cường độ lớn đến bao nhiêu.

Đây chính là phương thế giới này cao thủ chân chính a…

Phi Hà kiếm, Tử Hòa cung Tứ Kiếm một trong.

Mà Tử Hòa cung là đạo mạch Cửu Môn bên trong bài vị thứ ba thế lực lớn, hiện tại xem ra, Mạnh Thành Song hẳn là trong Cửu Môn cũng coi là cao cấp lực lượng.

“Dạng này đã rất mạnh mẽ.” Nghe được Vu Hoành tự thuật, Mạnh Thành Song hai mắt tỏa sáng, “Vừa mới loại kia cường độ ngươi thế mà còn có thể ổn định phóng thích? Nhìn như vậy đến, ngươi đã có thể xem như Tuyệt Đối Giới Hạn phía dưới, đến gần vô hạn tầng kia cao thủ. Nếu như ngươi phóng thích Truyền Thừa Đạo Khí, toàn bộ Đài Châu, cũng liền Nê Thai giáo người kia có thể thắng dễ dàng qua ngươi, đồng thời nhất định sẽ trình độ bọn hắn sẽ không không nhìn ngươi.”

Nghe được đánh giá này chung quanh quan chiến Vũ chữ lót lão đạo có chút xôn xao.

Vũ Ngấn cùng Vũ Mặc mặc dù sớm có suy đoán, nhưng ở lúc này chính tai từ Mạnh Thành Song trong miệng nghe được lần này lời bình, trên mặt vui mừng cơ hồ là không cách nào che giấu.

Đây là bọn hắn Thanh Trần quan cao thủ a!

Mạnh Thành Song tuy mạnh, nhưng chung quy là mời tới. Mà Vu Hoành mặc dù yếu một chút, nhưng này thế nhưng là Thanh Trần quan chính mình.

Mà lại, mới tu hành không đến một năm, liền đến gần vô hạn quan chủ cấp độ, tiếp qua mấy năm… Chẳng phải là…

Chính Minh có chút thất thần cúi đầu xuống không biết đang suy nghĩ gì.

Chính Doanh thì cắn chặt môi dưới, hô hấp có chút thô trọng. Chênh lệch như vậy, đã để nàng có loại khó tả ngạt thở cảm giác.

Trơ mắt nhìn xem một cái về sau người mới đệ tử, tại ngắn ngủi chút điểm thời gian này bên trong, từ xa không bằng chính mình, đến bằng được chính mình, lại đến siêu việt chính mình.

Loại kia hít thở không thông vô lực… Đơn giản để nàng hoài nghi nhân sinh, hoài nghi mình có phải hay không căn bản cũng không có tu hành đạo pháp cùng thuật thức tư chất.

Giao đấu không tiếp tục tiếp tục nữa, Mạnh Thành Song làm Tử Hòa cung Tứ Kiếm một trong, cho ra lời bình, phân lượng tại đạo mạch nội bộ cũng rất nặng.

Mà tại phát hiện Vu Hoành thực lực vượt qua bản thân dự tính về sau, Mạnh Thành Song tâm tình cũng tốt lên rất nhiều.

Tối thiểu to như vậy một cái Thanh Trần quan, hay là có cái có thể cần dùng đến tức thời chiến lực nhân tài.

Xác định thực lực cao thấp về sau, Vu Hoành tự nhiên mà vậy liền trở thành trong đạo chủng mạnh nhất đại biểu.

Sáng sớm hôm sau.

Thanh Trần quan sắp gia nhập đội ngũ vũ trang, tại phía quan phương thuật sĩ phối hợp xuống, bắt đầu đối với Nê Thai giáo sau cùng cứ điểm lớn tiến hành quét sạch.

Tại xác định tình báo về sau, đội ngũ đem chia hai chi, một chi do Phi Hà kiếm Mạnh Thành Song dẫn đội, tiến về số 1 cứ điểm Ngũ Tinh trấn.

Một chi khác do Vu Hoành dẫn đội, phối hợp phía quan phương thuật sĩ tiến về uy h·iếp nhỏ bé Hải Âu bãi cát.

Đạo quán trước, từng chiếc quân xa màu đen bên trên chở đầy võ trang đầy đủ cầm thương binh sĩ.

Xe xếp thành hàng dài, đội ngũ hậu phương còn có hai chiếc xe hàng lôi kéo dã chiến hoả pháo dự bị.

Phía quan phương từng người từng người thuật sĩ chờ ở bên đường, tốp năm tốp ba tổ đội tán gẫu.

Trình Thư cùng lần này phía quan phương thuật sĩ tổng chỉ huy Lưu Sơn Hà đứng chung một chỗ, nghe tổng chỉ huy lời nhắn nhủ lần này tập kích chú ý hạng mục.

Nàng một bên ánh mắt thỉnh thoảng trôi hướng Thanh Trần quan, thử từ chỗ gần đạo nhân bên trong, tìm kiếm Vu Hoành thân ảnh. Một bên qua loa nghe tổng chỉ huy căn dặn.

Nhưng tạm thời không có phát hiện.

Tại bên người nàng cùng nhau, còn có hai phía quan phương thuật sĩ bên trong cao thủ.

Một cái ngoại hiệu Hồng Xà.

Mái tóc màu đỏ theo gió lật qua lật lại, người mặc bó sát người màu đỏ áo da, nổi bật ra mỹ lệ tư thái, đó là cái nhìn qua yêu diễm nguy hiểm nữ nhân thành thục.

Trong đó tại cùng bề ngoài một dạng nguy hiểm nghe đồn chỉ cần không cẩn thận dùng hơi không đúng ánh mắt nhìn qua nàng, liền sẽ bị nó móc xuống con mắt.

Đương nhiên những này chỉ là nghe đồn, tối thiểu Trình Thư lâu như vậy cũng chưa từng thấy qua đối phương đào ai con mắt.

Một cái khác là Vô Đầu Kiếm Hạ Xuân Linh, danh tự rất nữ tính hóa, nhưng người trên thực tế là cái trầm mặc ít nói hán tử mặt đen.

Hắn không thích nói chuyện, chỉ là xuất thủ cực kỳ tàn nhẫn, ưa thích đem địch nhân đầu chặt đi xuống xem như vật kỷ niệm, cho nên bị não người bổ rất nhiều nguy hiểm cố sự.

“Đang nhìn cái gì?” Hồng Xà gần sát nhỏ giọng hỏi.

Ba người làm phía quan phương thuật sĩ bên trong mạnh nhất ba vị, lúc này đều đang nghe tổng chỉ huy giảng giải lần này hành động yếu điểm cùng trình tự.

“Ta hợp tác.” Trình Thư mất tự nhiên lui ra phía sau một bước, tránh đi loại này quá thân mật cử động. Nàng cùng đối phương còn không có quen thuộc đến mức độ này, loại khoảng cách này để nàng cảm giác bất an.

“Ngươi hợp tác? Cái kia trước đó g·iết c·hết Đồng Binh Triệu Mông Tư Thanh Trần quan Chính Nhu?” Hồng Xà nhíu mày hỏi.

“Ừm.”

“Rất mạnh a… Đồng Binh tên kia ngay cả đ·ạ·n đều đánh không vào thân thể, thuật thức dung hợp tự thân, cường độ nhục thân rất cao, kết quả bị hắn một chút liền phá thuật thức giải quyết.”

“Ừm.”

“Không giống ta hợp tác, gặp chuyện liền biết trốn, xuất thủ cũng giống cái gà dịch, sắc mặt trắng bệch, toàn thân phát run.” Hồng Xà cười nhạo nói.

“Là cái kia Chính Hoằng?” Trình Thư nghĩ đến Thanh Trần quan bên trong phù hợp miêu tả này người.

“Chính là hắn. Thật không biết nhát gan như vậy còn ra tới làm gì?” Hồng Xà cười nói.

“Có muốn hay không chúng ta thay đổi?”

“Ha ha.” Trình Thư trắng đối phương một chút, còn muốn nói điều gì.

Nhưng lập tức liền nhìn thấy Vu Hoành dẫn đầu, mang theo Chính Hoằng, Chính Hà, Chính Minh, ba người cùng một chỗ, đi ra đạo quán, hướng phía bên mình tới gần.

“Đến rồi!”

Nàng sửa sang y phục trên người nhăn nheo, hướng Vu Hoành khoát tay áo

Người sau về lấy gật đầu, đến gần cùng tổng chỉ huy Lưu Sơn Hà bắt chuyện qua.

Sau đó đi hai cái đặc phái viên bên kia, nghe Vũ chữ lót lão đạo cùng đặc phái viên nói chuyện. Tiếp theo là Phi Hà kiếm Mạnh Thành Song, đi ra đạo quán, một mình mang vũ trang binh sĩ cùng thuật sĩ, ngồi lên một chiếc khác xe q·uân đ·ội.

Trước khi đi nàng trên xe cùng Vũ chữ lót các lão đạo phất tay tạm biệt, thế mà còn đồng dạng hướng Vu Hoành cũng đơn độc phất phất tay, thái độ không còn cùng trước đó một dạng, đối với tất cả Chính chữ lót đạo chủng đều triệt để coi nhẹ, mà là mang theo nhìn thẳng vào, ẩn ẩn có đem Vu Hoành một người, coi là nhân vật số một tư thế.

Chung quanh phía quan phương những thuật sĩ, tự nhiên cũng nhìn thấy điểm ấy.

Có thể trà trộn vào phía quan phương thuật sĩ, không người là đồ đần. Tất cả mọi người là nhân tinh, nhìn ra Mạnh Thành Song cái này một thái độ biến hóa.

“Giống như nội bộ bọn họ phát sinh biến hóa gì…” Hồng Xà híp mắt nhỏ giọng nói.

“Ngươi hợp tác đãi ngộ giống như khác biệt a.”

“.” Trình Thư không có trả lời, chỉ là nhìn xem đang cùng những người còn lại nói chuyện Vu Hoành.

“Thanh Trần quan nội bộ, nhìn đội ngũ, giống như đạo chủng bọn họ đều lấy Chính Nhu cầm đầu… Ta nhớ không lầm, hắn mới bắt đầu tu hành đạo pháp thuật thức không đến một năm a?” Hồng Xà kinh ngạc nói.

Không chỉ là nàng, Vô Đầu Kiếm cùng tổng chỉ huy bên này, cũng chú ý tới điểm ấy biến hóa, trên mặt kinh ngạc.

Nếu như nói trước đó, Vu Hoành là cùng mặt khác đạo chủng một dạng đãi ngộ, như vậy hiện tại, hắn tựa hồ liền đã tiếp cận Vũ chữ lót sư trưởng địa vị.

Liền hiện tại, tại hắn bắt đầu lúc nói chuyện, Chính Minh Chính Hà bọn người không có phản bác, không có lên tiếng, chỉ là chăm chú nghe, như là đối đãi trưởng bối.

Cái này có chút quỷ dị.

“Nhìn tới… Thanh Trần quan muốn ra số 1 đại nhân vật…” Vô Đầu Kiếm trầm giọng nói.

“Tốt, môn phái người khác nội bộ sự tình, cùng chúng ta không quan hệ, hiện tại phân phối lộ tuyến, Hồng Xà, Trình Thư, các ngươi cùng Chính Nhu đạo trưởng bên này một đội. Vô Đầu Kiếm ngươi dẫn người phối hợp Phi Hà kiếm Mạnh nữ sĩ.”

“Chậc chậc, nói đúng là, chúng ta bên này gần lại nhân số a?” Hồng Xà kịp phản ứng.

Mạnh Thành Song không thể nghi ngờ là bây giờ Đài Châu mạnh nhất thuật sĩ, không có cái thứ hai. Nguyên bản bọn hắn còn tại suy đoán, đối mặt hai đại cấp bách cần giải quyết cứ điểm lớn, Mạnh Thành Song sẽ làm như thế nào ứng đối.

Hiện tại xem ra, vị này là dự định hai bên cùng một chỗ ăn a…

“Ừm, nhiệm vụ của các ngươi là phối hợp Chính Nhu dẫn đầu đạo chủng bọn họ, ngăn chặn Hải Âu bãi cát tình huống.” Tổng chỉ huy Lưu Sơn Hà giải thích nói, “Ta cùng Mạnh nữ sĩ câu thông qua rồi. Thanh Trần quan bên kia sẽ lấy Truyền

Thừa Đạo Khí kết trận, phong tỏa bãi biển cứ điểm. Một bên khác Mạnh nữ sĩ nơi đó, giải quyết đối thủ về sau, liền sẽ trước tiên chạy tới bãi biển, hợp lực giải quyết."

"Vũ chữ lót đạo sĩ không đi sao?" Hồng Xà lên tiếng hỏi.

"Không đi. Bãi biển bên kia tầm quan trọng bản thân muốn thấp hơn nhiều Ngũ Tinh trấn, Nê Thai giáo rất có thể sẽ không phái ra bao nhiêu cao thủ tọa trấn. Chân chính phiền phức chính là Ngũ Tinh trấn, nơi đó có Nê Thai giáo một chỗ bề ngoài vũng bùn, có thể trợ giúp giáo đồ cải tạo thân thể, đạt tới cường hóa thân thể cùng xóa đi cảm giác đau tác dụng." Lưu Sơn Hà nói.

"Cho nên chúng ta áp lực nhỏ hơn rất nhiều?" Trình Thư hỏi.

"Vâng, nhưng cũng không bài trừ khả năng gặp phải Nê Thai giáo cao thủ, cho nên mới phân ra đại bộ phận lực lượng đến các ngươi bên này." Lưu Sơn Hà gật đầu.

Ục ục.

Xe q·uân đ·ội loa vang lên, Thanh Trần quan đám người lúc này đã phân đội lên xe.

Trình Thư Hồng Xà các loại phía quan phương thuật sĩ, cũng liền bận bịu tách ra lên xe.

Toàn bộ đội ngũ tự nhiên chia hai bên, hướng phía hai cái phương hướng chạy mà đi.

Vu Hoành xếp bằng ở trong xe trên ghế ngồi, nhìn xem bên ngoài không ngừng xẹt qua cảnh đường phố, trong lòng còn tại suy tư nếu như gặp phải Tuyệt Đối Giới Hạn phía trên cao thủ, tốt nhất phương thức hẳn là ứng đối như thế nào.

Bình thường đến xem, chỉ cần đối phương lực lượng tinh thần không có khả năng trong nháy mắt triệt để c·hôn v·ùi ý thức của ta, vậy ta liền có thể trong nháy mắt bên trong phá hủy nhục thể của hắn.

Tinh thần cực mạnh cùng nhục thân cực mạnh, hai bên đối đầu, có lẽ nhìn liền là ai động thủ trước.

‘Xem ra, vô luận như thế nào cũng phải tiên hạ thủ vi cường…’ Vu Hoành trong lòng làm quyết định.

Mặc dù hắn không cảm thấy có ai có thể trong nháy mắt triệt để đánh tan ý thức của hắn, nhưng không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất.

Đạo mạch thuật thức, là lấy lực lượng tinh thần thúc đẩy các loại ngoại lực, đối kháng hắc tai.

Mà hắn lo lắng ngược lại không phải là những ngoại lực này, mà là lực lượng tinh thần thuần túy trực tiếp trùng kích.

Khoảng cách Thanh Trần quan ngoài mấy chục dặm một chỗ trong huyện thành.

Từng đạo bóng người áo đen cấp tốc lên xe buýt, xe cộ khởi động, hướng phía Hải Âu bãi cát chạy tới.

Phía trước nhất trong một chiếc xe.

Một vị tóc trắng phơ lão ẩu, tay cầm hắc thiết quải trượng, mang theo kính lão, lẳng lặng nhìn chăm chú lên phía trước ngoài cửa sổ xe đường xá.

Ở sau lưng nàng vị trí bên trên, theo thứ tự ngồi Nguyên Thai Thất Tử, Đồng Binh, Thiết Binh chờ cộng lại hơn mười tên Nê Thai giáo cao thủ.

“Căn cứ nội tuyến truyền đến tình báo, Thanh Trần quan chia binh hai đường, một đường đi Ngũ Tinh trấn, một đường đi Hải Âu bãi cát.” Nguyên Minh lên tiếng nói.

“Phi Hà kiếm đi đâu?” Lão ẩu nhẹ giọng hỏi.

“Ngũ Tinh trấn.” Nguyên Minh cấp tốc trả lời.

“Tiểu nha đầu này thực lực rất mạnh, ta một người không phải là đối thủ, coi như tăng thêm các ngươi, cũng chỉ có chống lại nắm chắc.” Lão ẩu nhíu mày, “Cho nên, lần này chúng ta tập trung lực lượng giải quyết một bên khác.”

“Phó giáo chủ có ý tứ là, trước giải quyết bãi biển bên này Thanh Trần quan tất cả đạo chủng? Có thể cái kia Mạnh Thành

Song không ai ngăn chặn mà nói, chỉ sợ…" Nguyên Minh đồng dạng nhíu mày đứng lên.

"Không sao, bên kia giáo chủ và phụ thân ngươi Nguyên Như Hải sẽ đồng loạt ra tay. Phối hợp trong minh tới cao thủ, lần này hẳn là có thể nhất cử đem người triệt để lưu tại Đài Châu!" Lão ẩu trong mắt lóe lên một tia lạnh lùng.

"Cái này. Trong minh thế mà còn có người đến! ?" Nguyên Minh kinh hỉ nói.

"Coi như bọn họ vận khí không tốt, Mạnh nha đầu lần này không c·hết cũng phải thuế lớp da chờ chúng ta giải quyết triệt để Thanh Trần quan bên này sinh lực về sau, lại đi giảo sát bọn hắn tổng bộ, toàn bộ Đài Châu thế cục cũng liền đánh một trận kết thúc." Lão ẩu thở dài một hơi.

Chương 321: G·i·ế·t (1)

Chương 321: G·i·ế·t (1)

“Lâm lão, cái kia Vu Hoành, thiên tư hơn người, muốn hay không thử lại lần nữa nhìn có thể hay không mời chào nhập giáo?” Nguyên Minh nghĩ đến Vu Hoành đáng sợ thiên tư, vẫn còn có chút tâm động.

“Không cần.” Lão ẩu cười nhạo một tiếng, “Lão phu năm đó còn gặp được thiên tư còn cao hơn hắn thiên tài, nhưng này lại đại biểu cái gì? Bất luận thiên tài nào đều khó có khả năng thuận buồm xuôi gió, không trải qua đầy đủ gặp trắc trở thiên tài, coi như thực lực cao cường, cũng sẽ ở nói không rõ thời điểm mang đến càng lớn tai hoạ. Không có chút ý nghĩa nào.”

“…” Nguyên Minh bọn người không dám lên tiếng, tất cả mọi người nhớ tới, vị này Lâm phó giáo chủ, tựa hồ năm đó chính là bị thiên tài c·ướp đoạt đi thuộc về mình trọng đại kỳ ngộ, từ đó làm cho nó phẫn mà phản môn, gia nhập Nê Thai giáo.

Kỳ thật Nê Thai giáo tam đại quan chủ cao thủ cấp bậc, giáo chủ và hai vị phó giáo chủ, đều là cùng loại xuất thân

Bởi vậy cũng liền có thể lý giải, vì cái gì vị đại lão này đối với Vu Hoành như vậy chẳng thèm ngó tới.

Đây không phải đố kỵ, đây là hận a!

“Vậy dạng này, nếu như không để cho thuộc hạ trước cùng Vu Hoành giao thủ nhìn xem, dạng này cũng thuận tiện để phó giáo chủ ngài quan sát một hai.” Nguyên Minh lại lần nữa nói.

“Xem ở phụ thân ngươi trên mặt, có thể.” Lão ẩu cười âm thanh, ứng.

Phụ thân của Nguyên Minh là Nguyên Như Hải, cũng là cùng nàng đồng cấp một cái khác phó giáo chủ.

Lại thêm Nê Thai giáo bên trong, Nguyên Minh thân là Nguyên Thai Thất Tử đứng đầu, là tiếp cận nhất bọn hắn tam đại thủ lĩnh cao thủ, không có cái thứ hai.

Đây cũng là nàng nguyện ý cho Nguyên Minh một bộ mặt nguyên nhân.

Ngũ Tinh trấn.

Từng chiếc xe q·uân đ·ội tại ngoài trấn bên cạnh dừng lại, dỡ xuống lính.

Từng đội từng đội nhân mã phân tán tựa như trường xà, từ từng cái phương hướng hướng thôn trấn đánh tới.

Phụ trách lực lượng đặc thù ứng đối những thuật sĩ, thì đi theo tiểu đội đột kích, từ chính diện tiến vào thôn trấn.

Toàn bộ Ngũ Tinh trấn giống như một viên to lớn Ngũ Giác Tinh, mỗi một con đường đều là Ngũ Giác Tinh một đầu bên cạnh.

Phi Hà kiếm Mạnh Thành Song mang theo Vô Đầu Kiếm, ngồi tại cỡ nhỏ xe Jeep nhà binh bên trong, riêng phần mình đã bắt đầu sớm chuẩn bị ấn quyết, bôi lên dầu thuốc.

Sương mù xám xịt bao phủ cả trấn, sắc trời cũng bởi vậy trở nên ảm đạm đứng lên.

Nếu như Vu Hoành ở chỗ này, liền có thể một chút nhìn ra, loại sương mù xám này, đã là hắc tai bộc phát trước báo hiệu, cùng Hi Vọng thành thế giới sơ kỳ giống nhau như đúc.

Từng tòa trên trấn kiến trúc từ xe hai bên không ngừng xẹt qua.

Nhưng lại không nhìn thấy nửa điểm bóng người.

“Coi chừng, nơi này có chút không đúng!” Mạnh Thành Song thấp giọng nhắc nhở.

“Minh bạch.” Vô Đầu Kiếm Hạ Xuân Linh đơn giản đáp lại, nắm chặt phi tiêu chuôi, cấp tốc đem cảnh giác rút đến cao nhất.

C-K-Í-T..T…T!

Đúng lúc này, phía trước tiểu đội đột kích xe thắng gấp, kém chút bị phía sau xe đụng vào không đợi hậu nhân hỏi thăm.

Oanh! !

Phía trước xe đột nhiên bạo tạc.

Từ dưới đất tuôn ra đại lượng hỏa diễm trong nháy mắt liền đem xe triệt để bao trùm.

Mạnh Thành Song cùng Vô Đầu Kiếm phản ứng cực nhanh, đồng thời từ cửa sổ xe nhảy lên mà ra, nhảy xe!

Oanh! !

Xe của bọn hắn dưới đáy cũng nổ tung to lớn hỏa diễm, đem xe triệt để thôn phệ.

Cộc cộc cộc cộc!

S·ú·n·g máy thanh âm vang lên, bọn quan binh bắt đầu cấp tốc đánh trả đứng lên.

Ầm ầm lựu đ·ạ·n t·iếng n·ổ mạnh liên tiếp không ngừng.

Cùng quan binh đối kháng, là một đám bầy người áo đen bịt mặt.

Bọn hắn cầm trong tay s·ú·n·g ống s·ú·n·g phóng t·ên l·ửa, từ thôn trấn hai bên kiến trúc trên đỉnh vụt xuất hiện.

Bọn hắn tựa như trong nháy mắt xuất hiện ở nơi đó một dạng, trước đó hoàn toàn nhìn không thấy, cũng không ai phát giác được.

Chờ phát hiện lúc, đội xe đã gặp hao tổn hơn phân nửa oanh kích.

“Không đúng!” Mạnh Thành Song đột nhiên sững sờ, trong lòng dâng lên dị dạng.

Nàng một tay tay lấy ra màu trắng loáng đặc thù lá bùa, nói lẩm bẩm về sau, tại trên trán mình vừa kề sát.

Lá bùa không lửa tự đốt, chớp mắt biến mất thành tro phiêu tán.

Cùng lúc cảm giác của nàng cũng trong nháy mắt cất cao đến một cấp độ khác.

Tại nàng lúc này trong cảm giác, trong phạm vi một trăm mét xung quanh, đang có từng vòng từng vòng vô hình ba động, đang không ngừng lướt qua toàn bộ quan binh đội xe, sửa chữa lấy tất cả quan binh cùng thuật sĩ giác quan tín hiệu.

"Đây là… Thần kinh q·uấy n·hiễu thuật thức! !" Nàng một chút nhận ra loại này cực kỳ hiếm thấy cường đại cấm kỵ thuật thức.

"Cái gì! ? ?" Vô Đầu Kiếm tại cách đó không xa cũng nghe đến bên này nói chuyện, trong lòng kinh hãi.

Loại này thuật thức là chỉ có Quan Chủ cấp mới có thể thi triển đặc thù thuật pháp, nó trên bản chất đối với những thuật sĩ tổn thương không lớn, nhưng đối với người bình thường, đó là thuật thôi miên thức đỉnh, thậm chí có thể nói, người bình thường số lượng lại nhiều, một khi gặp được nắm giữ bực này thuật pháp thuật sĩ, đều sẽ như là đợi làm thịt cừu non, vô lực đối kháng.

Chỉ có cự ly xa á·m s·át, cùng không khác biệt oanh tạc, mới có thể phá giải bực này phiền phức thuật pháp.

Mà phiền toái hơn chính là, loại này thuật thức vốn hẳn nên đã sớm tiêu vong, cái cuối cùng nắm giữ bực này thuật thức tà giáo, tại hơn 30 năm trước liền đã bị phía quan phương liên hợp đạo mạch triệt để tiêu diệt, một tên cũng không để lại.

Nhưng bây giờ.

"Để những người còn lại toàn bộ rút lui!" Mạnh Thành Song cũng không nghĩ tới Nê Thai giáo còn nắm giữ bực này cấm kỵ chi pháp.

Vội vàng hướng Vô Đầu Kiếm rống to bực này.

Thuật thức, bực này liên lụy phạm vi, quy mô… . Lần này Nê Thai giáo đối thủ tại thuần túy lực lượng tinh thần tổng lượng bên trên, thậm chí so với nàng còn mạnh hơn.

“Một mình ngươi ứng phó được! ?” Vô Đầu Kiếm rút kiếm vung ra một đạo ngân quang, chặt đứt trước người bay tới một cái hắc điểu.

Cái kia hắc điểu t·hi t·hể rơi xuống trên mặt đất, thế mà hóa thành một đám nước bùn màu đen, biến mất không thấy gì nữa.

Hiển nhiên cái này căn bản liền không phải thực thể, mà là thuật thức biến thành.

“Giao cho ta!” Mạnh Thành Song ánh mắt nghiêm nghị đồng dạng rút kiếm như thiểm điện vung chém, chém xuống hơn mười cái đánh tới hắc điểu.

“Coi như ta không địch lại cũng có thể tự do rút lui…”

Bành!

Mạnh Thành Song tiếng nói chưa xong, thân thể đột nhiên cứng đờ, bị không biết nơi nào bay tới một viên đ·ạ·n bắn lén đánh trúng lồng ngực.

Đ·ạ·n xuyên thấu lồng ngực, từ phía sau lưng bay ra, mang ra một mảnh huyết vụ.

Nàng hai mắt trợn to, thân thể bị mang đến về sau quăng lên, trùng điệp té ngã trên đất.

“Vì cái gì… Không có… Cảnh cáo. ! ?”

Nàng không thể nào hiểu được.

Quan chủ cấp bậc cao thủ bởi vì cực kỳ cường đại tinh thần lực, cũng sẽ ở đứng trước nguy hiểm trước, tự động sinh ra cảm giác nguy hiểm ứng.

Bất luận cái gì tay bắn tỉa ý đồ đối bọn hắn á·m s·át, đều sẽ trở nên cực kỳ khó khăn.

Bởi vì đang nhắm vào bọn hắn một khắc kia trở đi, loại này cao thủ liền sẽ tự động sinh ra cảm ứng, từ đó biết được uy h·iếp đến từ phương hướng nào, từ đó tự hành bắt đầu lẩn tránh né tránh.

Nhưng vừa vặn một phát s·ú·n·g kia.

Mạnh Thành Song thế mà không có chút nào bất kỳ nguy hiểm nào nhắc nhở.

Tinh thần lực của nàng cảnh cáo, thế mà mất hiệu lực!

Hải Âu bãi cát.

Nhân số càng nhiều chi thứ hai đội xe, tại bãi cát vòng ngoài liền dừng lại, bắt đầu tháo dỡ lính.

Nơi này chung quanh sớm đã s·ơ t·án rồi đám người, không có một ai.

Toàn bộ bãi cát nói là bãi cát, nhưng thật ra là phiến liên miên vài trăm mét vàng nhạt đường ven biển, thuộc về rất nhiều bãi cát dính liền nhau địa bàn.

Phía trên tu kiến có lẻ rải rác tán bờ biển kiến trúc, đều là không cao màu trắng lầu nhỏ.

Ngày bình thường, có du khách tới chơi, chủ yếu cũng là những lầu nhỏ này bên trong cư dân cung cấp phục vụ.

Bọn hắn có là buôn bán thực phẩm tạp hoá người bán hàng rong, có là cung cấp trên biển bộ môn làng du lịch thôn dân, còn có phụ cận quản lý thôn ủy hội thành viên, quanh năm ven biển mà sống ngư dân các loại.

Mà phía quan phương mục tiêu, cũng chính là bọn này nhìn như bình thường, trên thực tế âm thầm sớm đã gia nhập Nê Thai giáo tà ác giáo chúng.

Vu Hoành dẫn đầu xuống xe, đứng tại trên làn xe nhìn ra xa bốn phía, chung quanh một mảnh trống trải, thưa thớt cây cọ một viên tiếp nối một viên sắp hàng chỉnh tề tại bên bãi biển.

Càng xa xôi chính là chân chính Hải Âu bãi cát cửa vào.

Toàn bộ mảnh này bãi cát đều bị kéo lưới sắt, chỉ có cửa vào này dùng hai cái tảng đá nhỏ Tara cái cửa sắt.

Trên cửa treo đánh dấu mở ra thời gian màu trắng lệnh bài.

“Chính là chỗ này.” Trình Thư tiến lên một bước, đứng tại Vu Hoành bên người thấp giọng nói.

“Hành động như thế nào?” Vu Hoành hỏi.

“Nghe tổng chỉ huy.” Trình Thư nói, ” kỳ thật vẫn là như cũ, trước tiểu đội tiến vào thanh tràng, gặp được phiền phức để cho chúng ta xuất thủ công thành.”

“Có thể.” Vu Hoành gật đầu, cho sau lưng Chính chữ lót mấy người dựng lên thủ thế.

Lập tức mấy người phân tán triển khai, tự động lần theo một cái quái dị hình đa giác trận hình đứng vững.

Đồng thời tất cả mọi người lấy ra chính mình Truyền Thừa Đạo Khí, không có Truyền Thừa Đạo Khí, thì xuất ra phổ thông Đạo khí.

Oanh!

Đúng lúc này, nơi xa truyền đến to lớn t·iếng n·ổ mạnh.

Một cỗ sức mạnh tinh thần vô hình ba động, tựa như thanh phong quất vào mặt, hướng phía bên này khuếch tán ra tới.

“Quả nhiên nơi này cũng có cao thủ! Kết trận!” Chính Doanh lập tức lên tiếng chỉ huy.

Nàng lúc này mới nhớ tới mình mới là lần này đạo quán hành động thực tế người chỉ huy, không phải Chính Nhu.

Nhưng vừa dứt lời, Chính Minh Chính Hà liền theo bản năng nhìn về phía Vu Hoành, nhìn hắn phải chăng thừa nhận Chính Doanh quyền chỉ huy.

“Nhanh!”

Vu Hoành gật đầu đồng dạng nắm chặt ngực Quảng Hàn Đạo khí, bắt đầu niệm tụng trận pháp kích phát kinh văn.

Thanh Trần quan mặc dù nhỏ yếu, tại trong đạo mạch thuộc về mạt lưu, nhưng cơ bản trận pháp phòng hộ vẫn phải có.

Trong quan truyền thừa hoàn chỉnh nhất, chính là bọn hắn lúc này sắp sử dụng môn này Tiểu Quan Sơn Trận.

Tên như ý nghĩa, đây là tổ sư bên trong nào đó một vị thiên tài tại ngày nào quan sát dãy núi lúc, có cảm giác mà sáng tạo, lưu lại trận pháp phòng hộ.

Tác dụng là có thể bảo vệ trong trận pháp tất cả mọi người, tại tinh thần kháng tính nâng lên thăng một cái cấp bậc.

Dùng tại nơi này, cũng tức là có thể làm cho tất cả thuật sĩ trong thời gian ngắn ngăn cản được quan chủ cấp độ tinh thần phạm vi công kích.

Về phần vật lý đả kích, thì là dựa vào bọn quan binh v·ũ k·hí nóng.

Bình thường tới nói, mạnh hơn thuật sĩ, bị viên đ·ạ·n đ·ạ·n pháo đánh trúng, cũng là một mệnh ô hô kết quả.

Cho nên bất luận cái gì thuật sĩ cũng sẽ không coi nhẹ s·ú·n·g pháo uy h·iếp.

Ông.

Ngay tại mấy người tay cầm Đạo khí tụng kinh lúc bắt đầu, một tầng trong suốt vô hình ba động, từ trên người bọn họ khuếch tán ra đến, cấp tốc bao trùm chung quanh hơn trăm mét phạm vi.

Ba động này tựa như một đạo to lớn bán cầu, đắp lên mặt đất.

Tất cả ra vào cái này bán cầu bọn quan binh, đều tự nhiên nhiễm phải một tầng vô hình màng. Tầng này màng có thể cho bọn hắn trong vòng mười phút thu hoạch được một lần chống cự tinh thần xung kích hộ thuẫn.

Mà lúc này trên bờ biển trong tiểu lâu, đã có người cầm thương cùng bọn quan binh bắt đầu giao chiến.

Bọn hắn phần lớn dùng tự chế đất thương, uy lực điểm ruồi kém xa tít tắp quan binh, thế là cũng đương nhiên liên tục bại lui.

Thẳng đến…

Hai chiếc bãi cát môtơ mang theo cấp tốc tiếng gầm gừ, gào thét mà ra, hướng phía thuật sĩ trận doanh bên này vọt tới.

Đ·ạ·n không ngừng tại bãi cát môtơ hai bên nước bắn đất cát, nhưng đều không thể đánh trúng bọn chúng.

Phảng phất bọn chúng mỗi một lần rẽ ngoặt, đều vừa vặn tinh chuẩn đoán được đ·ạ·n tiếp xuống xạ kích địa điểm.

Xùy.

Rất nhanh hai chiếc môtơ thắng gấp một cái, dừng lại, người ở phía trên nhảy lên một cái, rơi xuống đất gấp chạy, tinh chuẩn tránh đi tất cả đ·ạ·n, đảo mắt liền tới gần thuật sĩ trận pháp bên này.

Vẫn chưa hoàn toàn tiếp xúc, đám người cũng đã cảm ứng được trên thân hai người khổng lồ mà nguy hiểm băng lãnh tinh thần lực.

Chỉ có tràn ngập sát ý tinh thần lực, mới có thể làm cho người ta cảm thấy băng lãnh cảm giác.

Một người trong đó càng là tựa như tinh thần lực vòng xoáy, không ngừng xoay tròn phóng xuất ra từng vòng từng vòng vô hình lực kéo, liên lụy chung quanh tất cả mọi người ý thức.

Chương 322: G·i·ế·t (2)

Chương 322: G·i·ế·t (2)

Tới gần về sau, mọi người mới thấy rõ, hai người này một cái là bộ dáng tuấn mỹ khó phân hùng thư nam tử tuổi trẻ, một cái khác thì là mái tóc màu tím, dáng người tinh tế giống tiểu hài tử nữ hài xinh đẹp.

"Là Nguyên Minh! ! Một cái khác là Nguyên Thai Thất Tử!" Chính Doanh cái thứ nhất kêu thành tiếng, sắc mặt trong nháy mắt ngưng trọng.

Nguyên Minh lúc trước thế nhưng là làm ra qua một người đơn đấu toàn bộ Vũ chữ lót sư trưởng hành động vĩ đại.

Cao thủ như vậy, coi như không phải Quan Chủ cấp bậc, cũng xấp xỉ như nhau. Là cực kỳ nguy hiểm Nê Thai giáo cao thủ!

"Đừng sợ, chúng ta có trận pháp bảo hộ!" Chính Doanh vội vàng lớn tiếng nói, "Bọn hắn tiến trận sau nói pháp thuật thức đều muốn bị suy yếu ba thành trở lên!"

Răng rắc.

Vừa dứt lời.

Đột nhiên Chính Doanh bên người xông ra một người.

Là Chính Hoằng.

Hắn cười quái dị, buông ra chính mình Đạo khí, một chưởng đánh vào Chính Doanh trên cánh tay đánh rớt nàng nắm lấy Truyền Thừa Đạo Khí

Đồng thời có hai cái Đạo khí mất đi hiệu lực, lập tức toàn bộ Tiểu Quan Sơn Trận trong nháy mắt ảm đạm biến mất, hoàn toàn tán loạn.

Đồng thời không chỉ như vậy, Chính Hoằng mới rời khỏi, hắn nguyên bản vị trí bên trên bên cạnh khuếch tán chỗ một vòng gay mũi khó ngửi khí tức.

Ngửi được loại khí tức này người đều nhao nhao sắc mặt kịch biến, toàn thân bắt đầu bủn rủn vô lực.

“Có độc! ! Nhanh tản ra! !”

Chính Doanh vội vàng kêu to, nhưng đã tới đã không kịp. Chính Minh Chính Hà đồng thời sắc mặt trắng bệch, chạy đi mấy bước liền té ngã trên đất.

Phía quan phương thuật sĩ bên trên, Trình Thư cùng hai người khác phản ứng nhanh nhất, tăng thêm không có tới gần nơi này một bên, ngược lại là thành công bảo tồn thực lực.

Chỉ là các nàng làm sao cũng không nghĩ ra, Chính Hoằng lại là nội gian!

Đặc biệt là Hồng Xà, thấy cảnh này, người đều muốn tê.

Vừa mới bỗng chốc kia, nếu là tại nàng hợp tác lúc xuất thủ, nàng hẳn phải c·hết không nghi ngờ.

Bất quá rất nhanh các nàng cũng không rảnh suy tư mặt khác, cùng Nguyên Minh cùng lúc xuất hiện một người khác, cũng vào lúc này hướng phía bọn hắn phát động công kích.

Từ ban sơ địch nhân xuất hiện, cận thân, đến Chính Hoằng phản bội, hạ độc.

Một loạt biến cố, để không ít người đều có chút ngây người.

Chờ kịp phản ứng lúc, độc đã theo gió tản ra, chung quanh gần một chút quan binh cũng đi theo đổ một mảnh, trận pháp càng là hoàn toàn tán loạn.

Chính Hoằng hướng phía địch nhân phương hướng chạy mà đi.

“Muốn chạy! !” Vu Hoành vốn định hướng Nguyên Minh xuất thủ, phát giác không đối về sau, kịp thời phán đoán tình thế,

chuyển hướng, nắn ấn quyết, gọi ra Tốc Nhân hướng phía Chính Hoằng đánh tới.

Điểm ấy độc tố đối với hắn mà nói không hề ảnh hưởng, cường đại đến cực điểm thể phách để hắn đã có thể không nhìn tuyệt đại đa số thường ngày kịch độc.

Nhưng Tốc Nhân mới tới gần đối phương, liền bị từng đầu băng vải màu trắng trong nháy mắt cuốn lấy.

"Ở trước mặt ta, cũng dám càn rỡ? ?"

Nguyên Minh chẳng biết lúc nào xuất hiện tại Chính Hoằng bên người, cầm trong tay thuật pháp ấn quyết.

"Thử một chút?" Vu Hoành ánh mắt nheo lại.

Không chút do dự gọi ra Ngữ Nhân lấy lực lượng đặc thù đánh lén.

Tại lực lượng đặc thù dưới, cái kia mảng lớn băng vải màu trắng bị cấp tốc trong suốt hóa là chất keo.

Áo vàng váy trắng Tốc Nhân phát ra quái dị vui cười, trong nháy mắt, xuất hiện sau lưng Chính Hoằng chỉ có ba mét vị trí, vén lên tóc dài.

"Phong!"

Nguyên Minh lại lần nữa ra tay, mảng lớn vải vóc màu trắng trống rỗng hiển hiện, từ bốn phương tám hướng đem Tốc Nhân bao trùm, chớp mắt liền phong tỏa thành một cái màu trắng kén lớn.

Kén bên trên không ngừng nhô ra từng tấm quái dị mặt người, bốn phía du động.

"Tứ phương!" Nguyên Minh lần nữa đưa tay, chỉ hướng Vu Hoành.

Lập tức tính ra hàng trăm vải trắng bay nhào mà ra, từ sau người nó phóng tới Vu Hoành.

Phô thiên cái địa vải trắng che lấp tầm mắt mọi người, tựa như một mảnh cỡ nhỏ sóng biển, thanh thế doạ người.

Mặc dù không tới Tuyệt Đối Giới Hạn, nhưng như vậy thanh thế, đã đến gần vô hạn độ cao kia, trừ ra duệ hóa đặc chất bên ngoài, cùng lúc này Nguyên Minh đối đầu đồng dạng thuật sĩ, đã cùng Quan Chủ cấp không có khác biệt lớn.

Nhưng.

Bành! ! !

Một tiếng vang thật lớn dưới.

Ngang!

Trầm thấp trong tiếng gầm rống tức giận.

Vu Hoành sau lưng đập ra một đạo cao hơn năm mét cự nhân màu đen.

Cự nhân xoay người hiện lên phi nước đại hình, điên cuồng xông ra, đụng đầu vào vải trắng trên sóng biển.

Cự nhân, vải trắng, đồng thời v·a c·hạm đấu sức, nổ tung mảng lớn vô hình tinh thần khí sóng.

‘Bị ngăn trở.’

Thấy thế, Vu Hoành hơi biến sắc mặt, nắm Quảng Hàn. Trong nháy mắt đạo pháp đưa vào trong đó.

Màu xanh nhạt vòng xoáy ở bên người hắn giữa không trung hiển hiện, vòng xoáy xoẹt một chút, trong nháy mắt mở rộng, biến đến năm mét đường kính!

Phốc! !

Một đạo hơn bốn mét xám đen xấu xí mặt người, trong nháy mắt đập ra vòng xoáy, mang theo thô to cái cổ, tựa như cự mãng giống như nhào về phía Nguyên Minh.

“Đói! ! Thật đói! !”

Chân chính Truyền Thừa Đạo Khí thần ý Thường Ngạ xuất hiện.

Nó gầm thét, mang theo từng vòng từng vòng vô hình cường hãn tinh thần áp lực, bay về phía Nguyên Minh. Nguyên Minh toàn thân cứng đờ, thế mà bị Thường Ngạ đặc thù tiếng gầm gừ cưỡng ép cứng ngắc một giây.

Chờ đến hắn kịp phản ứng, đã tới đã không kịp.

Khổng lồ hóa Thường Ngạ một ngụm xé rách vải trắng sóng biển, nuốt bên trong xuyên thấu mà ra, lại lần nữa nhào về phía hậu phương hắn.

Bành! !

Trong chốc lát, Nguyên Minh tựa như bị xe tải đụng vào đồng dạng, bay rớt ra ngoài, ngã vào nước biển, trong lúc nhất thời không có động tĩnh.

Vu Hoành mặt không đổi sắc, nắn ấn quyết, không có truy kích, mà là khống chế Thường Ngạ hướng ở tại một bên tên khốn kiếp Chính Hoằng đánh tới.

“Làm càn! !”

Trong lúc đó, một tiếng quát chói tai.

Thường Ngạ thân thể khổng lồ bị nơi xa đột nhiên bay ra một đạo hồng quang đánh trúng, oanh một chút, tựa như bị đ·ạ·n pháo oanh kích bạo tạc, trùng điệp về sau ném đi một khoảng cách.

Nó xấu xí mặt to bên trên thiếu thốn một khối lớn màu xám huyết nhục, nhìn qua tàn phá không chịu nổi, b·ị t·hương nặng.

“Người nào! ?” Vu Hoành híp mắt nhìn về phía hồng quang bay tới phương hướng.

Bụi mù chậm rãi tản ra, một đạo có chút còng xuống thân ảnh từ từ chiếu ra.

Người này cầm trong tay thiết trượng, tóc tuyết trắng, đầy mặt nếp nhăn, mang theo kính lão, nghiễm nhiên một bộ trên

đường vừa nắm một bó to lão thái thái tư thế.

Nhưng trang phục như vậy, xuất hiện ở đây, liền tương đương không bình thường.

Xùy!

Lão nhân xuất hiện trong nháy mắt trên người nàng vô hình khuếch tán ra một vòng trong suốt ba động, cái kia ba động hóa thành áp lực lực đẩy, chớp mắt liền đem xung quanh Yên Trần trực tiếp đẩy ra, hình thành một vòng lớn thực chất hình tròn rỗng ruột vòng.

Yên Trần tiêu tán, nàng mới ngẩng đầu nhìn về phía Vu Hoành.

“Lão phu Lâm Sơn, Nê Thai giáo phó giáo chủ.”

“Lâm Sơn…” Vu Hoành sắc mặt trầm thấp, khống chế Thường Ngạ tại bên cạnh mình trở về, trôi nổi chờ đợi.

Trên người đối phương ẩn ẩn lộ ra, hắn tại Phi Hà kiếm Mạnh Thành Song trên thân cảm nhận được đặc thù áp lực, rất hiển nhiên, đây cũng là một vị chân chính Quan Chủ cấp bậc cao thủ.

Mạnh nhắc tới Đài Châu Nê Thai giáo chỉ có ba vị đồng cấp, khả năng liền có trước mắt vị này một vị trí.

“Phó giáo chủ! Thuộc hạ có thể hay không đi đầu rút lui!” Chính Hoằng lúc này mới từ kịch liệt trong sự sợ hãi bừng tỉnh, gấp rút thở dốc vài tiếng về sau, lớn tiếng hỏi thăm.

Hắn hiện tại xem như một khắc cũng không muốn lại ở chỗ này.

Vừa mới sinh tử một đường, kém chút bị thôn phệ tinh thần.

Vu Hoành át chủ bài một cái tiếp một cái, cùng Nguyên Minh liên tục quyết đấu chém g·iết, đã để tâm hắn sinh ý sợ hãi, muốn mau chóng thoát đi xa một chút.

“Đi thôi. Đi nâng lên Nguyên Minh giải quyết còn lại đạo chủng. Nơi này giao cho ta.” Lâm Sơn thản nhiên nói, đi đến

Vu Hoành cùng Chính Hoằng ở giữa, ngăn trở ánh mắt.

Vu Hoành nhìn về phía Chính Hoằng, bởi vì Hiệp hội Vĩnh Sinh nguyên nhân, hắn bây giờ chán ghét nhất, chính là tên khốn kiếp nội gian, mà Chính Hoằng gia hỏa này, còn tại dưới mí mắt hắn động tay động chân, dẫn đến trận pháp mất đi hiệu lực.

Dạng này làm người buồn nôn… Nếu là lại bị hắn chạy mất, chính hắn đều làm khó dễ trong lòng đạo khảm kia.

“Ngươi rất tự tin.” Hắn nhìn về phía phó giáo chủ Lâm Sơn.

“Ngươi muốn nói cái gì liền mau chóng.” Lâm Sơn một tay nắm chặt thiết trượng, một tay bắt lấy đầu trượng đi lên vừa gảy.

Thiết trượng thế mà rút ra một thanh sắc bén trực tiếp màu bạc lưỡi kiếm.

Lạch cạch.

Ngụy trang thành thiết trượng vỏ kiếm bị ném ở một bên.

Lâm Sơn lưng eo chậm rãi thẳng tắp, toàn thân nguyên bản khô quắt làn da, cấp tốc đầy đặn, cơ bắp cũng có chút phồng lên.

Tại cái này ngắn ngủi trong mấy giây, nàng phảng phất một chút nghịch phản thời gian, trẻ 40 tuổi, trở lại nhất tráng niên thời kỳ đỉnh phong.

Nếu không có nếp nhăn trên mặt vẫn còn, vẫn như cũ đỉnh lấy lão nhân mặt, chỉ sợ không ai sẽ đem nàng cùng trước đó cái nào lão ẩu liên hệ với nhau.

Nàng lúc này, một mét tám vài kích cỡ, dáng người khôi ngô, hai tay cầm kiếm, trước đó hắc bào thùng thình, ngược lại trở nên vừa vặn vừa người.

“Nếu không, liền không có cơ hội… Bởi vì tiếp đó, ta sẽ một kiếm một kiếm.”

Bạch! !

Tiếng nói chưa xong, bỗng nhiên nàng bên người trong chốc lát xuất hiện một đạo hắc ảnh.

Bóng đen vụng ra hữu quyền, khủng bố cự lực mang theo chói tai rít lên, đồng thời còn mang theo mảng lớn khí lãng màu trắng.

Đây không phải là tinh thần hư tượng, mà là thực sự không khí bạo tạc hình thành khí lãng màu trắng! !

Một quyền này đánh về phía mặt nàng bên cạnh, nàng phản xạ có điều kiện nhấc kiếm từ dưới đi lên, muốn đâm xuyên nắm đấm.

Nhưng ngay lúc xuất kiếm trong nháy mắt, Lâm Sơn trong lòng còi báo động đại tác.

'Không đúng! Đây không phải thuật thức công kích! Là thực thể! !'

Một cái chớp mắt này, nàng kịp thời biến chiêu, cúi đầu đưa tay đón đỡ, nhưng đã tới đã không kịp.

Ầm ầm! ! !

Một vòng dòng khí màu xám chân thật nổ tung.

Không phải thuật thức, không phải tinh thần hình ảnh, mà là chân chính, thực tế vật lý đả kích.

To lớn mà kinh khủng lực trùng kích, một chút liền đem Lâm Sơn đánh cho bay tứ tung ra ngoài, kề sát đất bay ra hơn mười mét, trùng điệp ngã tại trong nước biển.

Bịch một chút, sóng nước màu trắng cao cao tóe lên, xen lẫn từng tia từng tia huyết sắc.

Hết thảy bình tĩnh lại.

Vu Hoành thu hồi hữu quyền, nhìn chăm chú lên đã hoàn toàn biến mất Lâm Sơn, trong mắt lộ ra một tia nhàn nhạt tiếc nuối.

“Đáng tiếc. Nếu như không phải hôm nay, có lẽ ta sẽ có hứng thú cùng ngươi tốt nhất giao thủ luận bàn đạo pháp, nếm thử nhìn xem Tuyệt Đối Giới Hạn phía trên thực lực mạnh bao nhiêu. Nhưng bây giờ…”

Hắn quay người nhìn về phía một mặt ngốc trệ, hai chân đã đang run rẩy Chính Hoằng.

“Ngươi. ! ! ! ?” Chính Hoằng chỉ vào hắn, toàn thân cũng bắt đầu run rẩy lên.

“Ngươi đến cùng, là ai! ! ?” Hắn lúc này cũng kịp phản ứng, có thân thủ bực này cường hãn Chính Nhu, làm sao có thể tại bái sư trước chỉ là một cái có chút am hiểu chiến đấu vật lộn người bình thường? ? Đối phương loại kia kinh khủng cận chiến thực lực, căn bản không phải Thanh Trần quan có tư cách có, gia hộ này, tuyệt đối! Tuyệt đối là ôm lấy dị thường mục đích, mới có thể bái nhập Thanh Trần quan!

Mà bọn hắn, hoặc là nói Nê Thai giáo, vừa vặn trùng hợp vạch trần hắn ngụy trang, dẫm lên lôi điểm.

“Ta thích các ngươi vẻ mặt như thế.” Vu Hoành không có trả lời chính mình là ai.

“Bởi vì, khi ngươi nói ra bực này nhược trí vấn đề, lộ ra loại này mất khống chế biểu lộ lúc, liền đại biểu các ngươi…”

“Không có át chủ bài…”

Tiếp theo một cái chớp mắt, hắn đã xuất hiện ở Chính Hoằng bên người, dừng lại một cái chớp mắt.

Sượt qua người.

Phốc! ! !

Một vòng huyết quang từ trên thân Chính Hoằng vẩy ra ra, lôi ra dài mấy mét tơ máu, vẩy xuống bãi cát.

Huyết thủy nhiễm Hồng Sa đá sỏi, chậm rãi thẩm thấu xuống dưới.

Chính Hoằng ngơ ngác che phần bụng, cả người hắn phần eo bụng dưới, tại vừa mới trong nháy mắt, hoàn toàn bị cắt ra một đạo khe khổng lồ.

Đó là dùng cánh tay ngạnh sinh sinh cao tốc v·a c·hạm, hình thành cùng loại máy cắt kim loại một dạng khủng bố cắt chém hiệu quả.

Bởi vì tốc độ quá nhanh, dẫn đến thân thể của hắn không thể kịp phản ứng, phần bụng cũng đã bị một kích đánh ra trống rỗng.

Xương cốt, cơ bắp, làn da liên đới lấy quần áo, toàn bộ hết thảy, đều b·ị đ·ánh nát, hỗn tạp cùng một chỗ, biến thành sau lưng tơ máu thật dài mảnh vỡ.

“Ta. Hối hận.” Chính Hoằng giãy dụa lấy phát ra âm thanh.

Nhưng thân thể đã vô lực chèo chống chính mình, về sau chậm rãi ngã xuống đất.

Bịch.

Hắn té ngửa trên mặt đất, hai mắt trợn lên, dần dần đã mất đi hô hấp, cũng đã mất đi năng lực suy tính.

Chương 323: G·i·ế·t (3)

Chương 323: G·i·ế·t (3)

“Hiện tại hối hận không có chút ý nghĩa nào.”

Vu Hoành vứt bỏ trên tay lưu lại mảnh vỡ, đột nhiên thiểm điện đưa tay, một chưởng đánh trúng phía bên phải bay tới một đạo im ắng hồng ảnh.

Hồng ảnh kia từ trong nước biển vọt ra khỏi mặt nước, tốc độ cực nhanh, đã có thể so với hắn toàn lực lúc xuất thủ tốc độ, nhưng không có chất lượng, tại bị bàn tay đánh trúng về sau, trực tiếp bạo tạc, hóa thành điểm sáng màu đỏ, tiêu tán trống không.

Hiển nhiên chỉ là tinh thần thuật thức loại hình.

Chính lúc này, một cái đè nén tức giận giọng nữ, từ phía sau xa xa bay tới.

“Không có trước tiên xác nhận đối thủ t·ử v·ong, là ngươi từ lúc chào đời tới nay sai lầm lớn nhất!”

Là Lâm Sơn!

Nàng thế mà còn chưa có c·hết! !

Vu Hoành xoay người, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc. Hắn nhớ rõ chính mình đã vừa mới dùng toàn lực, một quyền đánh trúng đầu của đối phương mặt bên.

Lấy lực lượng của hắn, coi như không có sử dụng kiểu mới nội khí cùng linh quang, không có sử dụng Bôn Lôi Biến, thuần túy lực lượng thân thể cũng có vài chục tấn, đối phương cũng hẳn là đầu đều b·ị đ·ánh bạo mới là.

Nhưng bây giờ.

“Ta muốn g·iết ngươi! ! Lột đi da của ngươi! Đem ngươi ngâm trong nước muối ba ngày ba đêm, móc xuống con mắt của ngươi, cắt mất đầu lưỡi của ngươi… Ta muốn để ngươi vĩnh viễn không được siêu sinh! !” Lâm Sơn thanh âm tràn ngập oán độc.

“Là cái gì cho ngươi nói dọa tự tin?” Vu Hoành nhíu mày, “Vừa rồi loại kia nhỏ yếu đánh lén?”

“Nhỏ yếu! ? ! Sẽ chỉ nói mạnh miệng tiện nhân! Ta ăn ngươi! ! !” Lâm Sơn phẫn nộ gầm rú.

Xùy!

Dưới mặt biển, một đạo hồng ảnh lại một lần đột nhiên bắn ra, lần này không có thực thể, không làm kinh động nước biển, hồng ảnh chỉ là tựa như huyễn ảnh đồng dạng nổ bắn ra mà ra, lấy so Vu Hoành nhục thân tốc độ cao nhất còn muốn hơi tốc độ nhanh, nhào về phía hắn mặt.

Cùng lúc một đạo nhàn nhạt cùng loại Thường Ngạ một dạng khí tức ba động, ở tại trên thân khuếch tán ra tới.

Thần ý! ?

Vu Hoành một chút minh bạch, Lâm Sơn đây là dùng Truyền Thừa Đạo Khí đem tự thân ý chí tinh thần lâm thời dung hợp được, nhất cử bộc phát.

Đây mới thực là liều mạng tuyệt sát.

Quan Chủ cấp bậc cao thủ liều mạng…

Rất hiển nhiên, vừa mới bỗng chốc kia, đối với Lâm Sơn tạo thành trí mạng tuyệt sát, dẫn đến nàng không thể không lựa chọn loại này liều mạng phương thức.

Cho nên, nàng đang nỗ lực tốc chiến tốc thắng, sau đó rời đi cứu giúp chính mình?

Vu Hoành trong lòng dâng lên phỏng đoán, nhưng trên tay không chút nào không chậm.

Mặc dù đối phương tốc độ tương đối nhanh, nhưng hắn đưa tay khoảng cách ngắn hơn, tự nhiên có thể kịp thời ngăn trở.

Nội khí bao trùm cánh tay, Vu Hoành đưa tay, bàn tay chính diện ngăn trở đạo kia bay tới hồng ảnh.

Bành!

Ngân lam sắc nội khí cùng hồng ảnh đồng thời nổ tung.

Vu Hoành cánh tay cạnh ngoài thần kinh cơ bắp một chút co quắp dưới, bề ngoài hiện ra nhàn nhạt màu đen, tựa hồ bị ăn mòn làm b·ị t·hương làn da.

‘Có bộ phận thực thể a? Xem ra là cùng loại sương độc loại hình đồ vật làm vật dẫn.’

Vu Hoành ánh mắt lóe lên suy đoán.

Nhưng như là đã xác định đối phương b·ị t·hương nặng, hắn chỉ cần kéo dài thời gian như vậy đủ rồi.

Mà đến tiếp sau biến hóa cũng hoàn toàn ấn chứng suy đoán của hắn.

Lâm Sơn điên cuồng phóng xuất ra từng đạo hồng ảnh, loại này hồng ảnh tựa hồ là một loại đặc thù giòi bọ, bởi vì tốc độ cực nhanh, cho nên từ xa nhìn lại chỉ là một đầu hồng ảnh.

Liên tục không ngừng giòi bọ bị Vu Hoành từng cái đánh nổ, cứ việc mỗi một lần đều thương tổn tới Vu Hoành làn da.

Đây là thế giới này tới về sau, lần thứ nhất có đồ vật có thể thương tổn được hắn, cái này khiến Vu Hoành phi thường kinh ngạc. Dù sao hắn bây giờ cường độ thân thể sợ là đã có thể ngạnh kháng đ·ạ·n.

Cứ như vậy đều có thể bị làm b·ị t·hương, có thể thấy được nó công kích mang theo thần ý quả thật có chút đồ vật.

Bất quá thương về thương, nhưng này b·ị t·hương thế, đảo mắt liền bị nội khí tràn đầy lưu chuyển, cấp tốc khép lại.

Đương nhiên, cái này cũng mang ý nghĩa, Quan Chủ cấp cao thủ, đã có tư cách làm b·ị t·hương không có bộc phát nội khí thiêu đốt hắn.

Cái này hắn thấy, đã phi thường khó được.

Dù sao hắn bây giờ cường độ thân thể, thế nhưng là tại Trụ Thần Quang cường hóa dưới, so trước đó cường hãn rất nhiều.

Mà theo đạo lý nói, đối phương chỉ là tinh khiết tinh thần ý chí thúc đẩy một ít ngoại lực tiến hành công kích.

Vật lý đả kích cực yếu mới là.

Nhưng bây giờ xem ra, nơi này cao tầng cấp cường giả tựa hồ đã dính đến nhất định can thiệp hiện thực, chỉ là phạm vi nhỏ bé, dẫn đến không bằng v·ũ k·hí nóng uy h·iếp to lớn.

Trước mắt Lâm Sơn như vậy, trước đó nghe nói Khô Thiền đạo nhân cũng như vậy.

Mà lúc này Lâm Sơn, theo lần lượt bị kéo dài, lực lượng cũng càng ngày càng yếu.

Rất rõ ràng, thương thế của nàng đã không khống chế nổi, vừa mới Vu Hoành đột nhiên tập kích, cho nàng to lớn mà không cách nào ngăn chặn v·ết t·hương trí mạng.

Lúc này liều mạng xuất thủ, đoán chừng chính là vì tranh thủ cơ hội thoát ly chém g·iết, rời đi chữa thương.

Nhưng Vu Hoành không có cho nàng cơ hội này, lực chú ý tùy thời nhìn chằm chằm đối phương.

Theo thời gian dần dần chuyển dời.

Trong tuyệt vọng, nàng ý đồ chạy trốn, lại bị Vu Hoành khống chế Thường Ngạ cùng một đám Khủng Ảnh đi lên t·ấn c·ông kéo dài.

Sau năm phút, nàng biệt khuất cuối cùng bộc phát một đạo hồng ảnh côn trùng, côn trùng bị Vu Hoành tiện tay đánh nổ.

Nước biển lại không có bất luận động tĩnh gì.

Soạt.

Vu Hoành tiến lên, tới gần, mới xuyên thấu qua mặt biển, xem rốt cục bộ biển cạn chỗ, nằm Nê Thai giáo phó giáo chủ t·hi t·hể.

Nàng hai mắt trợn lên, một bên huyệt thái dương b·ị đ·ánh đến triệt để lõm đi vào, giống như là cái bị chùy đập bể đồ hộp, não hoa đều đi ra.

"Sinh mệnh lực rất ương ngạnh a, thật khó cho ngươi chống đỡ lâu như vậy."

Vu Hoành ghét bỏ xoay người, từ trên thân nó lục lọi dưới, rất nhanh liền tìm tới một cái cùng loại túi thơm một dạng màu xanh lá cây đậm túi.

Trong bao vải thả ở một chút thật nhỏ như đen hạt dưa đồ vật, tựa hồ là trứng trùng.

Vu Hoành nhíu nhíu mày, nhớ tới vừa mới phó giáo chủ này thả ra nhiều như vậy quái trùng, nghĩ đến có lẽ sẽ cần dùng đến, liền đem nó gỡ xuống, bịt kín tốt lỗ hổng, treo ở chính mình đạo bào bên eo.

"Bị ta đánh lén, có thể chịu một kích trí mạng về sau, còn có thể kiên trì lâu như vậy bộc phát thực lực, trên thân nó nhất định có thể lấy chỗ. Trước giữ đi."

Kiểm tra xong chiến lợi phẩm, hắn quay người nhìn về phía trên bờ cát.

Cách đó không xa, cùng Trình Thư bọn hắn ác chiến một cái khác Nguyên Thai Thất Tử, cũng đã chạy xa, Trình Thư bọn người ngay tại phía sau t·ruy s·át.

Hiển nhiên người này là cái ánh mắt n·hạy c·ảm người, phát hiện bên này không đúng, liền lập tức thoát ly hiện trường, không chút do dự.

Vu Hoành cũng không để ý tới, mà là nhìn về phía ngã xuống đất, vô lực động đậy Chính Doanh Chính Minh bọn người.

Vừa mới, xuất thủ của hắn, bị bọn hắn nhìn thấy.

Lúc này mấy tên đạo chủng mặc dù ngã trên mặt đất, nhưng áp lực lại toát ra một loại không hiểu phức tạp.

“. Chính Nhu. Ngươi…” Chính Minh nhịn không được nhẹ giọng mở miệng.

Cứ việc gió biển gào thét nhưng hắn thanh âm vẫn như cũ truyền vào Vu Hoành trong tai.

“Ta không phải đã nói a? Ta chỉ là, hơi luyện qua một chút cận thân chiến đấu.” Vu Hoành rất tự nhiên gật đầu.

Hơi, ngươi quản đem người một quyền đánh nổ, đánh xuyên qua thuật thức công kích gọi hơi? ? ? !

Mấy người khuôn mặt kéo một cái.

“Có thể cái kia…”

“Vậy chính là ta Truyền Thừa Đạo Khí cho ta tăng phúc. Ta cũng không biết vì cái gì, bỗng chốc kia đột nhiên tốc độ của ta cùng lực lượng liền mạnh lên, sau đó một chút liền bay đi, sau đó… Các ngươi liền đều thấy được.” Vu Hoành mở ra hai tay.

“.” Chính Minh rất muốn nói ngươi mẹ nó lừa gạt quỷ? ?

Nhưng hắn không dám.

Hắn trơ mắt nhìn xem cái kia vênh váo trùng thiên phó giáo chủ, bị Vu Hoành một quyền đánh nổ đầu, người nện vào trong biển tại chỗ bỏ mình.

Cho nên, hắn hiện tại là thật không dám.

Một bên Chính Doanh miễn cưỡng chống đỡ lấy thân thể, đang muốn cũng mở miệng, nhưng lại bị cách đó không xa cấp tốc chạy tới nhân viên cứu cấp vây lên.

Không chỉ là nàng, những người còn lại cũng đều một dạng, mỗi cái thương binh bên cạnh đều có một cái nhân viên cứu

cấp ngồi xuống, kiểm tra thân thể, xác định vận chuyển phương thức.

Cộc cộc cộc.

Máy bay trực thăng từ đỉnh đầu bay qua, hướng phía nơi xa bắn ra hai viên màu đen phi đ·ạ·n.

Phi đ·ạ·n mang ra hai đầu hắc tuyến, trúng mục tiêu một tòa nhà nhỏ ba tầng mặt bên.

Ầm ầm! !

Tiếng nổ mạnh to lớn truyền đến.

Tiếng gầm chắn trở về Chính Doanh Chính Hà muốn mở miệng xúc động.

Các nàng chỉ có thể nhìn thấy Vu Hoành đứng ở khí lãng bên trong, lù lù bất động, tựa như trong sóng biển không thể lay động đá ngầm màu đen.

Mà còn lại tất cả mọi người, đều tại hô to nằm xuống lẩn tránh.

Một màn này phảng phất khắc ấn, chớp mắt thật sâu khắc vào mấy người não hải, không cách nào ma diệt.

Ngũ Tinh trấn.

Mạnh Thành Song cúi đầu ho ra một ngụm máu.

Tại nàng phía trước, là một mảnh hỗn độn, khắp nơi trên đất bạo tạc cái hố nhỏ lộn xộn khu phố.

Phòng ốc cửa hàng sớm đã sập hơn phân nửa, chung quanh số lớn quan binh vây quanh mảnh khu vực này, đại lượng họng s·ú·n·g nhắm chuẩn bên này.

Trên mặt đất khắp nơi là Nê Thai giáo giáo đồ t·hi t·hể, nơi xa một chút quan binh t·hi t·hể cũng tại bị vận chuyển đưa tiễn.

Mạnh Thành Song lấy lại tinh thần, nhìn xem phía trước, lại lần nữa từ từ đi ra sương mù một bóng người, hít sâu một hơi.

Ngay tại vừa rồi, trong sương mù xông ra một người, tập kích hướng nàng xuất thủ.

Một trận thuật thức đối bính về sau, người kia b·ị đ·ánh bại thụ thương, đang lúc nàng dự định tiếp tục truy kích lúc, mới một người xuất hiện.

Sau đó liền khổ chiến.

"Rất không tệ thuật thức, lấy ánh bình minh ráng chiều là ý cảnh, cô đọng nhập tự thân tinh thần, lại mượn Tử Hòa cung danh kiếm Phi Hà, hóa thành đặc thù thuật thức."

Người kia triệt để đi ra sương mù.

Bành!

Đột nhiên một tiếng s·ú·n·g vang.

Là quan binh tay bắn tỉa xuất thủ.

Nhưng ở s·ú·n·g vang lên truyền đến trước đó, người kia liền đột nhiên đi phía trái bước ra một bước.

Một bước này, vừa vặn tránh đi từ nó bên người phi tốc xẹt qua đ·ạ·n.

"Vốn là muốn cùng ngươi tốt nhất luận bàn, nhìn xem Tử Hòa cung thuật thức có gì chỗ huyền diệu, đáng tiếc, thời cơ không tại." Người kia lại lần nữa đi lên phía trước ra, rốt cục lộ ra toàn cảnh.

Đó là cái khuôn mặt xấu xí, con mắt cái mũi riêng phần mình dịch ra đầu trọc quái nhân.

Cái gọi là dịch ra, chính là ngũ quan không tại chính mình hẳn là ở vị trí quái nhân này một con mắt cùng một cái khác không tại một đầu lằn ngang bên trên, cái mũi cũng không tại bộ mặt ở giữa, mà là đi phía trái sai lệch một đoạn.

Miệng hướng phải dịch ra, cùng cái mũi căn bản không phải một đầu dọc theo tuyến.

“Ngươi cho rằng chính mình thắng chắc?” Mạnh Thành Song thẳng tắp thân thể, mũi kiếm lại lần nữa sáng lên một chút hồng quang.

Phi Hà kiếm, chính là nàng Truyền Thừa Đạo Khí, mà lúc này, đang tiêu hao to lớn, bản thân bị trọng thương tình huống dưới, nàng rốt cục quyết định, vận dụng Truyền Thừa Đạo Khí thần ý.

“Thần ý giáng lâm a? Ta cũng biết.” Quái nhân kia khẽ cười một tiếng đồng dạng nắm chặt trước ngực đeo một cái màu vàng sẫm tảng đá mặt dây chuyền.

Ông!

Cùng lúc, hai cỗ khổng lồ khoa trương tinh thần áp lực, cùng lúc xuất hiện tại trên thân hai người.

Người chung quanh ẩn ẩn hoa mắt, nhìn thấy quái nhân một bên cấp tốc tuôn ra một mảnh ố vàng nước bùn, đem nó triệt để bao khỏa.

Mạnh Thành Song bên này, thì là tuôn ra đại lượng ánh nắng chiều đỏ vân khí đồng dạng đem hắn bọc lại.

Nước bùn cùng vân khí cấp tốc khuếch tán, chớp mắt liền bao trùm chung quanh mấy khu phố. Thậm chí đem từng tòa lầu nhỏ cũng bao khỏa đi vào.

Trong đó thỉnh thoảng truyền ra kịch liệt sắt thép v·a c·hạm âm thanh.

“Tất cả tay bắn tỉa chú ý! !”

Hậu phương q·uân đ·ội chỉ huy cầm lấy bộ đàm, sắc mặt nghiêm nghị.

“Cho ta chút rơi đối diện tất cả tay bắn tỉa! Mạnh nữ sĩ trúng đ·ạ·n là chúng ta thất trách! Tiếp xuống không có khả năng lại có bất kỳ sai lầm nào!”

Vừa mới Mạnh Thành Song trúng đ·ạ·n lúc, dọa đến trái tim của hắn đều muốn nhảy ra ngoài.

Cũng may một thương kia chỉ là từ lồng ngực xuyên qua, không có đánh trúng trái tim, từ Mạnh Thành Song biểu hiện đến xem, tựa hồ không có rút lui ý tứ.

Sau đó thắng hay thua, liền chờ kịch đấu kết quả.

“Truyền lệnh, nếu như phán đoán Mạnh nữ sĩ thua, lập tức hoả pháo để lên đi, bão hòa đả kích!” Tổng chỉ huy nghiêm nghị nói.

Chương 324: G·i·ế·t (4)

Chương 324: G·i·ế·t (4)

Vu Hoành trên mặt mang theo tiếc nuối ngồi vào xe Jeep nhà binh, chính hướng phía Ngũ Tinh trấn phương hướng tiến đến.

Ngay tại vừa rồi, Ngũ Tinh trấn bên kia liên hệ đột nhiên gãy mất, hắn lúc này quyết định tiến về xem xét.

Mặc dù hơi bại lộ một chút xíu thực lực, nhưng ít nhiều vẫn là có thể sử dụng Truyền Thừa Đạo Khí đặc thù tròn đi qua, tối thiểu nhìn Trình Thư nét mặt của bọn hắn, đều là bán tín bán nghi.

Nói nhiều rồi, Chính Doanh Chính Minh mấy người tựa hồ cũng có chút tin tưởng.

Đương nhiên, mặt ngoài là như thế này, về phần trong lòng nghĩ như thế nào, hắn không thèm để ý, người khác cũng sẽ không nói.

Ô tô động cơ ông ông tác hưởng, lái xe là khôi phục một chút Chính Hà.

Tay lái phụ ngồi hợp tác Trình Thư, hai người bọn họ là bị tác động đến ít, hút vào khí độc ít.

Lúc này chủ động cùng đi Vu Hoành một đạo, đi Ngũ Tinh trấn điều tra tình huống.

Kỳ thật, nếu như là trước đó Vu Hoành, các nàng là không đồng ý chủ động chạy tới nguy hiểm hơn Ngũ Tinh trấn.

Nhưng ở Vu Hoành bộc phát giải quyết Lâm Sơn phó giáo chủ về sau, đám người nhất thời nghẹn ngào, đối với nó làm ra đến tiếp sau quyết định, đều không có bất kỳ dị nghị gì.

Đây chính là thực lực mang tới biến hóa.

“Đúng rồi, vừa mới tìm kiếm không tìm được Nguyên Minh t·hi t·hể. Hắn hẳn là không c·hết, trước chạy trốn.”

Chính Hà vừa lái xe, một bên lên tiếng.

“Không sao, hắn trúng ta Truyền Thừa Đạo Khí một kích, cơ bản cùng người bình thường bị xe tải đụng vào không có khác nhau, tinh thần b·ị t·hương cực nặng, không c·hết cũng không có tinh thần đảo loạn.” Vu Hoành cũng không thèm để ý an ủi.

“Có thể.”

“Yên tâm, trong lòng ta nắm chắc.” Vu Hoành đánh gãy nàng nói.

Hắn đương nhiên sẽ không nói, chính mình đã sớm phái ra Long Tích bầy, ở trong nước biển tìm được đã hôn mê Nguyên Minh, cũng đem nó trực tiếp xé nát, cho ăn cá mập.

Xuất thủ liền tuyệt không lưu hậu hoạn, đây là hắn bây giờ bản thân tổng kết kinh nghiệm.

“Tốt, không cần trò chuyện những này chuyện không vui, chúng ta lái xe đi Ngũ Tinh trấn cần bao nhiêu thời gian?” Vu Hoành nói sang chuyện khác.

“Đại khái còn có nửa giờ.” Trình Thư cấp tốc trả lời.

“Ta híp mắt một hồi, đến gọi ta.” Vu Hoành dặn dò.

“Được.”

Hai người đồng thời đáp.

Trình Thư cùng Chính Hà trao đổi bên dưới ánh mắt, cũng sẽ không tiếp tục mở miệng.

‘Từ hôm nay trở đi Đài Châu thuật sĩ vòng… Chỉ sợ cũng sắp biến thiên.’ hai người đều từ đối phương trong mắt, ẩn ẩn nhìn ra dạng này ý vị.

Vu Hoành đột nhiên bộc phát, liên tục đánh tan Nguyên Thai Thất Tử đứng đầu Nguyên Minh, lại thong dong đánh bại đến

tiếp sau xuất hiện Nê Thai giáo phó giáo chủ.

Nó khí tràng cường đại, tinh thần áp lực to lớn, thậm chí đã đến để cho người ta xem không hiểu trình độ.

Mà lại.

'Vừa mới loại kia siêu tốc cận thân đả kích, thật là đến từ Truyền Thừa Đạo Khí a?' Trình Thư bán tín bán nghi, mặc dù Vu Hoành nói đến đạo lý rõ ràng, một bộ rất có đạo lý bộ dáng.

Nhưng mấu chốt là, thế đạo này liền không có xuất hiện qua một loại có thể đem người thể tăng phúc đến bực này khoa trương cường độ thuật thức.

Coi như Nê Thai giáo Đồng Binh Thiết Binh, có thể ngăn cản đ·ạ·n xạ kích, đó cũng là kết hợp hiện đại kỹ thuật, lợi dụng thuật thức tại thân thể tầng ngoài dung hợp hợp kim bột phấn cho ra biến chủng.

Nó nguyên lý cũng liền tương đương với mặc trên người một tầng toàn phương vị siêu cường áo chống đ·ạ·n.

Chân chính cường hóa nhục thân đến nước này, một cái thuật sĩ cũng không có.

Thuật thức đối với vật chất can thiệp, là có cực hạn.

Cực hạn này, chính là cái gọi là hiện thực can thiệp giới hạn.

Nó biểu hiện ra giới hạn, nổi danh nhất án lệ, chính là Tử Hòa cung người mạnh nhất, đương kim đạo mạch đệ nhất thiên tài Khô Thiền, sử xuất dung hợp một kích.

Khô Thiền dung hợp Truyền Thừa Đạo Khí Xích Tiêu Kiếm, dưới một kích, thuật thức bởi vì quá sóng gợn mạnh mẽ, dẫn đến bộ phận can thiệp hiện thực, đem một mảnh nhỏ nước hồ triệt để bốc hơi.

Lúc đó một kích kia, diện tích bao trùm hơn 30m, ánh lửa vọt lên gần trăm mét.

Chung quanh mấy cây số bên trong, đều nghe được t·iếng n·ổ mạnh, cũng đều thấy được bị nhuộm đỏ mảnh nhỏ bầu trời đêm.

Uy lực như vậy nhìn như cường đại, nhưng đối với q·uân đ·ội mà nói, kỳ thật cũng chính là một viên cỡ lớn đ·ạ·n lửa bạo tạc uy lực.

Đây chính là thuật thức đối với hiện thực vật chất can thiệp cực hạn.

Mà đối với Vu Sinh mệnh thể, thuật thức can thiệp càng nhỏ hơn.

Không ít cao thủ đều tại nếm thử dùng thuật thức cường hóa tự thân tố chất thân thể, lấy đạt tới đối kháng s·ú·n·g pháo trình độ.

Nhưng đều thất bại.

Bởi vì thuật thức đối với thân thể cường hóa giới hạn, vẻn vẹn chỉ so với đỉnh tiêm vận động viên mạnh một tiểu tiết, chỉ thế thôi.

Tỉ như phổ thông đỉnh cấp vận động viên chạy nhanh cực hạn là trăm mét chín giây, như vậy hao hết tâm lực thời gian cường hóa thân thể sau thuật sĩ cao thủ, lấy được chính là trăm mét bảy giây tốc độ.

Chỉ thế thôi.

Liền điểm ấy cường hóa, hay là hao phí vô số tài nguyên đắp lên đi ra tối ưu kết quả.

Cho nên hiện tại rất nhiều thuật sĩ bắt đầu tìm kiếm khoa học kỹ thuật cùng đạo pháp kết hợp, mà Nê Thai giáo Đồng Binh Thiết Binh, chính là dạng này án lệ.

Vừa mới Vu Hoành bộc phát ra tốc độ, tuyệt đối tuyệt đối, không chỉ trăm mét bảy giây.

Trình Thư trong đầu có chút loạn, nhưng nàng tin tưởng, Thanh Trần quan người so với nàng đầu óc còn loạn.

Vu Hoành không đơn giản, tối thiểu tuyệt đối không phải giống như nhìn từ bề ngoài đơn giản như vậy.

‘Duy nhất đáng được ăn mừng chính là, hắn tối thiểu đứng tại chúng ta bên này.’ Trình Thư trong lòng thở dài.

Nàng nhìn về phía chính lái xe Chính Hà, đối phương thanh tú mệt mỏi trên mặt, còn lộ ra một vòng mờ mịt hiển nhiên còn đang vì vừa mới Vu Hoành biểu hiện hoang mang.

Thanh Trần quan đại điện

Vũ Ngấn lão đạo để điện thoại di động xuống, khuôn mặt đờ đẫn, nhìn về phía trước, ánh mắt có chút mất đi tiêu cự.

“Thế nào? ? Tình huống bên kia thế nào! ? Trước tiên nói bãi biển bên kia Ngũ Tinh trấn có Mạnh nha đầu tại, không có việc gì! Mau nói.”

Vũ Mặc cùng Vũ Thời mấy cái lão đầu tử vây quanh ở bên người, kết làm trận pháp, khoanh chân ngay tại chỗ.

Lúc này nhìn thấy quan chủ nhận điện thoại, lúc này không dằn nổi lên tiếng hỏi thăm thúc giục.

“Mạnh nha đầu bên kia vẫn còn đang đánh, b·ị t·hương nhẹ, đã đè lại, nhưng một bên khác tình huống, có chút… Không đúng.” Vũ Ngấn khuôn mặt phức tạp, lắc đầu.

“Cái gì không đúng? Ngươi ngược lại là nói a!” Vũ Mặc vỗ mặt đất thúc giục.

“Là Chính Nhu…” Vũ Ngấn nhìn xem chung quanh gấp đến độ muốn c·hết sư huynh đệ.

“Chính Nhu thế nào! ?” Vũ Mặc nghe được đồ đệ mình, lập tức càng gấp hơn.

“Hắn.” Vũ Ngấn không biết nên giải thích thế nào, “Hắn giống như…”

“Thụ thương! ? ? Có phải hay không thụ thương! ? ?” Vũ Mặc lập tức khẩn trương, một cái xoay người đứng lên.

“Ta liền nói đừng cho hắn đi đó a, hắn mới bao nhiêu lớn a! ? Mới tu hành đạo pháp không đến một năm, các ngươi không phải nói hắn thực lực mạnh, không đi thiếu một cái trọng yếu chiến lực, ảnh hưởng sẽ rất lớn, hiện tại thế nào? ? Thụ thương đi, xảy ra chuyện đi? Vạn nhất ta Thanh Trần quan bởi vậy thiếu một cái tuyệt đỉnh thiên tài, các ngươi biết đây là bao lớn tổn thất sao? Các ngươi có biết hay không ta trong khoảng thời gian này là ăn không vô ngủ không được…”

“Sư huynh, bọn hắn mới đi hai canh giờ.” Vũ Chung nhịn không được nhỏ giọng đánh gãy.

“Còn chưa tới thời gian ăn cơm…”

“Ta đây không phải ví von sao! ? Ví von, nghe hiểu được sao! ? A! ?” Vũ Mặc nổi giận nói.

“Sư đệ, ngươi trước hết nghe ta nói.” Vũ Ngấn vội vàng đưa tay trấn an, trên mặt lộ ra cười khổ.

“Ta nghe, ngươi ngược lại là nói a!” Vũ Mặc tức giận ngồi xuống.

“Ta đây không phải nghĩ đến làm như thế nào tổ chức ngôn ngữ a…” Vũ Ngấn bất đắc dĩ.

“Nhanh nhanh nhanh! Đừng lề mà lề mề, ngươi ngược lại là nhanh a! !” Vũ Mặc lại bắt đầu lửa.

“Ngươi đừng vội…”

“Ta mẹ nó có thể không vội sao! ? Ngươi biết ta vừa mới đoạn thời gian kia là thế nào tới sao? ? Ta bình thường thời gian này đều là nên xoát Mỹ Nữ Đồ phiến, hiện tại ngay cả hình ảnh đều nhìn không được, ngươi biết đây đối với ta là bao lớn tổn thương sao? Ta lúc đầu đạo pháp cảnh giới liền đã lại nhanh không kiên trì nổi, toàn bộ nhờ mỹ đồ ổn định đạo tâm, hiện tại tâm tính không đúng, sợ là trở về lại phải…” Vũ Mặc lại bắt đầu tức giận điên rồi.

Bành! !

Một tiếng vang thật lớn.

Vũ Ngấn rốt cục nhịn không được, một bàn tay đập vào trên sàn nhà.

“Tốt! Chính Nhu không có việc gì, không chỉ không có việc gì, hắn còn làm mất rồi Nguyên Thai Thất Tử đứng đầu Nguyên Minh, còn tiện thể xử lý Nê Thai giáo phó giáo chủ Lâm Sơn! ! Nghe nói cuối cùng dùng không giống như là đạo pháp, mà là thuần túy cận thân chiến đấu. Nó thân pháp tốc độ cùng lực lượng mạnh đến mức đáng sợ! Không thể nào hiểu được!”

Vũ Ngấn một hơi không ngừng nghỉ chút nào nói xong, thở hắt ra.

“Chính là như vậy! Không thể nào hiểu được tốc độ cùng lực lượng, tại so đấu đạo pháp sắp rơi vào hạ phong lúc, trực tiếp đánh nổ cái kia phó giáo chủ Lâm Sơn! Lâm Sơn thực lực chí ít cũng là vượt qua Tuyệt Đối Giới Hạn. Các ngươi bây giờ có thể lý giải tâm tình của ta đi? A! ?”

Hắn vỗ sàn nhà rống to.

Trong đại điện, hoàn toàn yên tĩnh.

Vũ chữ lót đạo nhân cả đám đều bị trong đoạn văn này để lộ ra nội dung trấn trụ.

Mở to mắt mở to mắt, khẽ nhếch miệng kẹp lại bất động, cầm điện thoại gọi điện thoại ấn phím mới ấn một nửa.

“Ta cảm thấy… Có lẽ là, Chính Nhu giống trong tiểu thuyết miêu tả như thế, trong tuyệt cảnh đột nhiên bộc phát, cảnh giới tăng vọt. Thực lực tăng nhiều.” Vũ Phương khô cằn ý đồ tròn đi qua.

Không ai đáp lại.

Thanh Trần quan thật vất vả ra một cái tuyệt đỉnh thiên tài, bọn hắn quá muốn một cái chân chính quật khởi, quá muốn một cái thiên tài chân chính trấn đỉnh tông môn.

Mà bây giờ, Vu Hoành cho bọn hắn hi vọng.

Nhưng ở giờ này khắc này, hi vọng này, tựa hồ nhiều một tia hư giả.

“Có lẽ là Truyền Thừa Đạo Khí, Chính Nhu Đạo khí mặc dù là Huyền cấp, nhưng là từ chưa nghe nói qua có người thích phối qua loại hình, có lẽ, vừa vặn chính là có thể trên phạm vi lớn cường hóa nhục thân loại hình, cũng nói không chính xác?” Vũ Mặc cũng tương tự lên tiếng nói, chỉ là thanh âm của hắn khô khốc, nội dung ngay cả mình cũng không dám tin.

“Khô Thiền cùng hai vị Thiên Sư, cũng đều thử qua cường hóa nhục thân, nhưng cực hạn ngay tại cái kia… Nếu như là bọn hắn, đến trình độ này, ta tin. Nhưng Chính Nhu trước lúc này, là người bình thường…” Vũ Ngấn trầm giọng nói.

Mấy người lại lần nữa trầm mặc.

Trọn vẹn hơn mười phút, tất cả mọi người không có lên tiếng nữa, mà là cẩn thận suy tư việc này phía sau ý nghĩa, cùng, tiếp đó, toàn bộ Thanh Trần quan, hắn là lấy dạng gì thái độ, đi đối mặt Vu Hoành.

“Bất kể như thế nào! Chính Nhu tu luyện là chúng ta Thanh Trần quan đạo pháp!” Vũ Mặc bỗng nhiên nói, thanh âm biến lớn.

“Hắn đã trải qua có thể Truyền Thừa điện tán thành, các tổ sư dấu ấn tinh thần công nhận hắn, hắn nắm giữ, cũng là ta Thanh Trần quan Truyền Thừa Đạo Khí! Hiện tại cũng là tại vì đạo quán mà chiến, vì Đài Châu mà chiến, coi như hắn ẩn tàng chút gì không tốt quá khứ, thì tính sao! ?”

Hắn từ từ đứng người lên, thanh âm từ yếu ớt, từ từ càng ngày càng cao, càng ngày càng vang.

“Cho nên nói, chúng ta ở chỗ này chần chờ do dự cái gì! ?” Vũ Mặc nhìn chăm chú mấy người.

Những lời này, phảng phất giống như chuông lớn, triệt để sẽ tại tòa mấy người đều triệt để gõ tỉnh.

“Đúng vậy a… Hắn chỉ cần không đối phó đạo quán có hại sự tình, chúng ta cần gì phải hỏi đến hắn đã từng quá khứ, chỉ cần hắn hiện tại hay là ta Thanh Trần quan một thành viên, như

vậy là đủ rồi!" Vũ Ngấn cũng nghĩ thông trên mặt xoắn xuýt quét sạch sành sanh.

"Quan chủ nói cực phải!"

"Chính là như vậy! Trăm năm khó được quật khởi thời điểm, há có thể bởi vì chút chuyện nhỏ này tự hao tổn kéo dài?

"Chúng ta nên trên dưới một lòng, chăm lo quản lý, anh dũng hướng về phía trước!"

"Nói hay lắm!" Vũ Mặc lớn tiếng nói, "Việc này chờ Chính Nhu trở về, ta ngay mặt cùng hắn nói chuyện, mọi người yên tâm, không có việc gì!"

Đùng.

Hắn vung tay lên, trùng điệp đánh vào mặt đất trên ván gỗ, thanh âm rất vang, cho thấy quyết tâm.

Chương 325: Đêm (1)

Chương 325: Đêm (1)

Ngũ Tinh trấn.

Xe Jeep trải qua tầng tầng lâm thời cửa ải, lái vào sương mù màu xám bao phủ thôn trấn ngoại tầng.

Tàn phá khu phố, thiêu đốt đại hỏa, rách rưới cửa hàng dãy lầu.

Xe Jeep trải qua cảnh đường phố, đều triển hiện trước đó phát sinh tình hình chiến đấu có bao nhiêu kịch liệt.

Vu Hoành quay kính xe xuống, nhìn xem bên ngoài tàn phá cảnh tượng, lông mày cau lại.

"Nơi này, vừa mới đã trải qua một lần đại chiến, lưu lại thuật thức tinh thần lực rất đậm."

Thuật thức tán loạn về sau, sẽ xem tình huống mà lưu lại một chút vết tích.

Những vết tích này vật tàn lưu, chủ yếu là nhìn thuật thức nguyên bản dẫn động ngoại lực là cái gì.

Thế giới này những thuật sĩ, sử dụng thuật thức, chủ yếu có hai loại.

Một loại là lực lượng tinh thần khung thuật thức về sau, trực tiếp sử dụng, tỉ như đạo pháp Quan Ngô Công, đã là như thế, triệu hoán đi ra Khủng Ảnh, cơ bản đều là thuần túy sức mạnh tinh thần mạnh mẽ ngưng tụ ra sản phẩm.

Loại thứ hai, chính là Truyền Thừa Đạo Khí loại này mượn nhờ ngoại lực dung hợp, Nê Thai giáo không ít thuật thức, còn có đám dã thuật sĩ ưa thích sử dụng các loại bí thuật, những bí

thuật này kết hợp các loại phía ngoài loạn thất bát tao vật liệu, hợp thành ra các loại cổ quái kỳ lạ năng lực.

Thường Ngạ, Đồng Binh Thiết Binh, Phi Hà kiếm, Xích Tiêu Kiếm, Nguyên Minh vải trắng, đều là như vậy.

Mà để Vu Hoành cau mày, là nơi này dấu vết lưu lại, chủ yếu là thuần túy lực lượng tinh thần.

“Lực lượng tinh thần lưu lại rất đặc biệt, ta đây là lần thứ nhất cảm nhận được loại cường độ này thực chất lưu lại theo đạo lý nói, lực lượng tinh thần mất đi chủ thể sau sẽ tự nhiên rất nhanh tiêu tán mới là.” Vu Hoành nói.

“Không nhất định, quá mạnh tinh thần thuật thức, lưu lại lực lượng tinh thần chủ yếu là bởi vì tinh thần tràng xâm nhiễm tiến vào hoàn cảnh vật chất bên trong, cho nên thật lâu không có khả năng tán đi.” Chính Hà giải thích nói.

“Ta tại không ít đạo kinh lịch thấy qua tình huống tương tự. Dưới tình huống bình thường, loại này xâm nhiễm cần thời gian rất lâu mới có thể thành hình, tỉ như mọi người tiến vào đạo quán đại điện sẽ có lúc cảm giác được nghiêm túc, uy nghiêm, đây cũng là chúng ta quanh năm tháng dài tụng kinh cung phụng, lưu lại lực lượng tinh thần xâm nhiễm cảnh vật chung quanh, tạo thành đặc thù cố định tinh thần tràng.”

“Thì ra là thế… Như vậy nơi này, nói cách khác, Mạnh Thành Song sư tỷ hẳn là gặp được cường địch, cho nên bộc phát ra cực kỳ khoa trương lực lượng tinh thần, dẫn đến lưu lại nhiều như vậy.” Vu Hoành hiểu rõ.

Hắn đây là lần thứ nhất cảm giác loại lực lượng này còn sót lại.

Loại cảm giác này, tựa như là đứng đang đánh mở cửa tủ lạnh trước mặt, cảm giác làn da một trận rét run, thân thể tự nhiên toát ra nổi da gà.

Nhưng trên thực tế, nhiệt độ lại không có bất kỳ biến hóa nào, chỉ là chính mình nội tâm đưa đến thân thể sinh ra phản ứng.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành cấp tốc xuất ra chính mình vừa mới cường hóa máy khảo thí, to bằng một bàn tay hộp vuông màu

đen máy kiểm tra, nhìn qua tựa như cái đồ trang sức.

Đây là hắn dùng đơn giản bức xạ máy kiểm tra cường hóa đi ra tinh thần lực dụng cụ đo lường.

Nguyên bản hắn là dự định để hắc ấn cường hóa đến một bộ kính mắt bên trên, dạng này càng có ngụy trang tính

Nhưng hiện thực là cần thời gian quá lâu, ít nhất phải hơn hai tháng, hắn không thể nào tiếp thu được vẻn vẹn cường hóa hơn một cái công năng máy kiểm tra liền muốn thời gian dài như vậy, chỉ có thể lùi lại mà cầu việc khác, lựa chọn loại này chỉ cần mấy giờ.

Đè xuống chốt mở.

Tít tít tít…

Trong chốc lát, màn hình tinh thể lỏng sáng lên lục quang, phía trên biểu hiện không ngừng nhảy lên số lượng.

Số lượng biểu hiện cùng hồng trị cùng loại, chính vào đại biểu chính là hoàn cảnh cường độ tinh thần lực.

1 là một mình trạng thái bình thường bên dưới tĩnh tọa lúc, không suy nghĩ sự vật vấn đề lúc, bày biện ra sóng não động.

Lúc này biểu hiện trị số là 14, điều này đại biểu cảnh vật chung quanh bên trong, tràn ngập tiếp cận người trưởng thành gấp mười bốn lần cường độ tinh thần lực.

Vu Hoành sắc mặt nghiêm nghị, lại đem dụng cụ dán tại chính mình huyệt thái dương một bên, cổ động đạo pháp đồng thời, lại lần nữa đè xuống kiểm tra đo lường khóa.

Tít tít tít ba lần vang động sau.

Trị số biểu hiện là: 67.

“Còn tốt.” Hắn buông xuống dụng cụ, đem nó lưu tại trên xe, để tránh b·ị đ·ánh hỏng.

Lúc này xe Jeep đã lái vào thôn trấn nội bộ, thuận xe tiến lên, chỉ là nói đường hai bên, có không ít cầm thương quan binh

chính ngơ ngác ngồi dưới đất, không nhúc nhích, ánh mắt ngốc trệ, phảng phất đã mất đi khống chế.

Nhìn thấy dị thường, Chính Hà Trình Thư cấp tốc nghiêm mặt đứng lên, lấy điện thoại di động ra ý đồ liên hệ ngoại giới, nhưng điện thoại hoàn toàn mất hết tín hiệu.

“Có máy che đậy!” Chính Hà theo bản năng nhìn về phía Vu Hoành, nhìn nó định làm như thế nào.

“Xuống xe, các ngươi đi kiểm tra xuống người chung quanh tình huống như thế nào, chú ý an toàn. Ta đi tận cùng bên trong nhất nhìn xem.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Tốt!”

“Đúng!”

Hai người cùng một chỗ đáp.

Xe chậm rãi sang bên, cửa xe mở ra. Ba người thân mang đạo bào bên trong mặc áo chống đ·ạ·n, cấp tốc xuống xe, sau đó chia hai bên, riêng phần mình hành động.

Vu Hoành thì cảm ứng đến tinh thần khí tức mãnh liệt nhất phương vị, dưới chân gia tốc, bước nhanh hướng bên kia tiến đến.

Ngũ Tinh trấn trung tâm.

Một đạo mang theo xám trắng hài đồng mặt nạ quái nhân mặc hắc bào, không ngừng kêu gọi ra từng cái khủng bố quái dị nước bùn nhân ngẫu.

Những này nước bùn nhân ngẫu, tại vàng đỏ sương mù hỗn tạp trong khu ngã tư, điên cuồng đuổi theo Phi Hà kiếm Mạnh Thành Song.

Mỗi cái nước bùn nhân ngẫu đều chỉ có một mét một hai cao, bề ngoài là tiểu hài tử bộ dáng, bộ mặt đáng yêu, mi tâm còn điểm chu sa đỏ.

Chỉ là trên thân trên mặt lưu lại nhỏ xíu vết rách. Đó là tựa như đồ sứ nứt ra giống như vết rách.

Nhân ngẫu cái sau nối tiếp cái trước, không ngừng cùng Phi Hà kiếm chém ra từng đạo tơ hồng lẫn nhau đối xứng, triệt tiêu.

Trong lúc nhất thời hai bên lâm vào giằng co.

Ngay tại hai người giao thủ cách đó không xa đồng dạng còn đứng lấy hai người hai người này, một cái sắc mặt như tờ giấy khóe miệng mang máu, chính là Nê Thai giáo phó giáo chủ Nguyên Như Hải, hắn vừa mới nóng vội xuất thủ, kết quả bị Mạnh Thành Song kém chút mấy chiêu thuấn sát.

Mặc dù cuối cùng được người cứu xuống tới, nhưng vẫn là chịu b·ị t·hương rất nặng thế.

Về phần một người khác, một thân viền bạc áo bào đen, hai tay đeo màu ám kim hoa lệ giáp tay, bộ mặt mang theo màu bạc Phượng Hoàng đường vân mặt nạ.

“Các ngươi Nê Thai giáo, xem ra là ép không được Phi Hà kiếm. Tử Hòa cung Truyền Thừa Đạo Khí quả nhiên danh bất hư truyền, đây ít nhất là Địa cấp Đạo khí.” Phượng Hoàng người đeo mặt nạ trầm giọng nói.

“Thanh Hoàng tiền bối có thể hay không xuất thủ trợ giáo chủ một chút sức lực, mau chóng tốc chiến tốc thắng, nếu không thời gian kéo đến lâu, sợ là biến cố lan tràn.” Nguyên Như Hải cắn răng nhịn đau ôm quyền nói.

Nơi này tín hiệu che đậy, hắn không rõ ràng một bên khác Hải Âu bãi cát tình huống, nhưng không biết tại sao, hắn luôn có loại không hiểu dự cảm bất tường. Tựa hồ bên kia khả năng phát sinh không tốt sự tình.

Đối với quan chủ cấp độ hắn mà nói, vượt qua Tuyệt Đối Giới Hạn cường đại tinh thần lực, là có bộ phận dự cảnh năng lực.

Mà lúc này, hắn liền bị kích phát loại năng lực này.

Thanh Hoàng là Thất Hung minh xuống tới trợ giúp chiến cuộc cao thủ chân chính, nó thân phận cực kỳ thần bí, đến Đài Châu về sau, mấy lần cùng giáo chủ phát sinh thăm dò giao thủ, đều hời hợt hóa giải sự tình.

Hắn thực lực dựa theo Nguyên Như Hải suy đoán, chỉ sợ so giáo chủ cao hơn một tầng

Phải biết, cùng là Tuyệt Đối Giới Hạn phía trên cường giả, cấp độ này bản thân chênh lệch cũng là to lớn.

Tinh thần lực tổng lượng nhiều ít, cường độ cao thấp, thuật thức cùng đạo pháp điệp gia có thể bộc phát cụ thể uy lực, cùng mấu chốt nhất một chút, Truyền Thừa Đạo Khí cường đại.

Đây đều là tổng hợp, ảnh hưởng nghiêm trọng thực lực nhân tố.

Đặc biệt là kẻ cuối cùng. Bởi vì thể chất của con người chênh lệch cũng không lớn, tất cả mọi người là một cái giống loài, kết cấu không sai biệt lắm, coi như tinh thần lực có nhiều có ít, chênh lệch cũng liền như vậy điểm.

Đạo pháp đến cảnh giới này cao thủ không có một cái là kém.

Thuật thức ngược lại là có nhất định chênh lệch, mặc dù có thuật thức bất thiện sát phạt, nhưng xuất thủ ứng đối lúc, vận dụng cũng không thể nào là kém, cho nên chênh lệch cũng liền như thế.

Chân chính tạo thành chênh lệch, là Truyền Thừa Đạo Khí!

Cường hãn Truyền Thừa Đạo Khí, trực tiếp có thể tăng phúc đạo pháp một cái đại cảnh giới, thuật thức uy lực thậm chí có thể tăng cường nhiều gấp đôi.

Mà lại Truyền Thừa Đạo Khí ở giữa đẳng cấp chênh lệch, là theo gấp trăm lần tính toán.

Thiên Địa Huyền Hoàng, mỗi một cái cấp bậc đều là hơn trăm lần chênh lệch.

Đa trọng điệp gia đứng lên, cuối cùng chênh lệch có thể sẽ xuất hiện để cho người ta tuyệt vọng trình độ.

Động thủ tựa như trưởng thành đối với con gà con, một cước một cái.

“Cùng là Địa cấp Đạo khí chưởng khống giả Ninh giáo chủ nhìn tựa hồ không địch lại.” Thanh Hoàng lúc này phảng phất không nghe thấy Nguyên Như Hải thỉnh cầu, tự mình nhìn chăm chú lên giữa sân tình hình chiến đấu.

Cứ việc có sương mù ngăn cách, nhưng hắn vẫn như cũ có thể từ tinh thần ba động dây dưa tình huống, phán đoán tình hình chiến đấu khuynh hướng.

“Thanh Hoàng tiền bối! Ngài…” Nguyên Như Hải đồng dạng cảm ứng được biến hóa

“Không nên gấp.” Thanh Hoàng trả lời, ngẩng đầu, ánh mắt của hắn từ dưới mặt nạ xuyên thấu qua sương mù, nhìn hướng cái nào đó phương hướng.

“Duy trì phạm vi lớn thần kinh thuật thức, đối với ta mà nói, cũng không dễ dàng.”

“Là vãn bối nóng lòng.” Nguyên Như Hải hít sâu một hơi, cúi đầu xuống.

“Mà lại.” Thanh Hoàng nhẹ nhàng hoạt động bên dưới hai tay.

“Còn có cái có ý tứ người trẻ tuổi đến đây.”

“Có ý tứ?” Nguyên Như Hải không hiểu.

Toàn bộ Đài Châu có thể có cái gì người trẻ tuổi vào tới Thanh Hoàng tiền bối pháp nhãn?

“Khó được đụng phải một cái có thể làm cho ta cũng hoạt động một chút gân cốt người trẻ tuổi.” Thanh Hoàng hướng phía trước bước ra một bước, hướng phía chiến trường phía bên phải phương hướng, chậm rãi đi đến.

Mà tại hắn ngay phía trước, trong sương mù mơ mơ hồ hồ hiển hiện một đạo hơn hai mét thân ảnh khôi ngô.

Thân ảnh cấp tốc tới gần, hiện ra gương mặt, chính là Vu Hoành!

Cách xa nhau hơn trăm mét, hai người ánh mắt trong nháy mắt đối đầu.

Một chút lam quang từ Thanh Hoàng đầu ngón tay lặng yên sáng lên.

Đúng lúc này.

Ầm ầm!

Bỗng nhiên, nơi xa truyền đến một trận to lớn t·iếng n·ổ mạnh.

Chấn động mãnh liệt khiến cho toàn bộ Ngũ Tinh trấn mặt đất cũng có chút rung động lay động.

Bạo phủ ở chỗ này giữa không trung tín hiệu che đậy, chớp mắt tán loạn. Đồng thời phạm vi lớn thần kinh thuật thức cũng tại thời khắc này lặng yên biến mất.

"Trận cơ bị tạc hủy…" Thanh Hoàng tiếc hận nói, lại lần nữa nhìn về phía Vu Hoành, hắn khẽ lắc đầu.

"Vốn định chào hỏi, vận khí không tệ người trẻ tuổi."

Hắn vừa dứt lời, thân ảnh bỗng nhiên hóa thành lam quang, biến mất tại nguyên chỗ.

Cùng một thời gian, hắn đứng nguyên bản phương vị, bỗng chốc bị mãnh liệt bạo tạc bao phủ.

Oanh!

Màu cam hỏa diễm trong nháy mắt quét sạch mặt đất, trên mặt đất nổ tung một đạo đường kính mấy thước hố sâu.

Không chỉ như vậy, Nguyên Như Hải bên kia, Nê Thai giáo chủ chỗ phương vị, đồng loạt gặp mãnh liệt pháo kích.

Thần kinh thuật thức bị phá hư ngắn ngủi trong mấy giây, quan binh pháo binh liền kịp phản ứng, trong nháy mắt nhắm chuẩn nã pháo.

Đinh tai nhức óc oanh tạc âm thanh trọn vẹn vang lên ba bốn phút đồng hồ.

Từng dãy phòng ốc sụp đổ tại trong hỏa diễm, từng mảnh từng mảnh quảng trường khu phố bị ánh lửa bao phủ, khói đen quay cuồng phun trào.

Thẳng đến nửa cái Ngũ Tinh trấn đều bị oanh thành phế tích.

Khói bụi cùng hỏa diễm phóng lên tận trời, trong không khí khắp nơi là các loại đồ vật bị đốt cháy khét mùi thối.

Toàn bộ pháo kích mới dừng lại.

Vu Hoành đứng tại chỗ không nhúc nhích, chỉ là cảm ứng đến trong trấn tinh thần khí tức, hắn có thể cảm ứng được ba đạo khá cường đại tinh thần cá thể, có hai đạo tinh thần khí tức cấp tốc suy yếu xuống dưới.

Đạo thứ ba nhưng như cũ hoàn chỉnh như lúc ban đầu.

“Nê Thai giáo giáo chủ và phó giáo chủ chịu pháo kích trọng thương.”

Bá một chút, Phi Hà kiếm Mạnh Thành Song nhảy lên mà ra, nhẹ nhàng rơi xuống đất, nửa quỳ tại Vu Hoành bên người, trầm giọng nói.

“Quân đội thuật sĩ phối hợp pháo binh, tinh chuẩn đánh trúng vào hai người, không có thần kinh thuật thức ảnh hưởng, thực lực của bọn hắn hoàn toàn bị oanh tạc áp chế, chỉ có thể rút lui.” Nàng cấp tốc nói.

“Ngươi thế nào?” Vu Hoành nhìn xem trước ngực nàng mảng lớn v·ết m·áu nhuộm đỏ quần áo, có chút lo lắng.

Chương 326: Đêm (2)

“Còn tốt… Kịp thời tránh đi lá phổi n·ộ·i· ·t·ạ·n·g, chỉ là từ khe hở xuyên qua. Chính là bị viên đ·ạ·n lôi kéo uy lực đánh ra nội bộ khoang trống, nếu không không đến mức b·ị t·hương thành dạng này.” Mạnh Thành Song lắc đầu.

“Lần này chủ quan, không nghĩ tới Thất Hung minh thế mà ngay cả loại cao thủ cấp bậc này cũng dám xuất động, thần kinh thuật thức lớn như vậy phạm vi, không phải người bình thường có thể làm được.”

“Ngươi nói là, trừ ra hai người này còn có cao thủ? Là Thất Hung minh phái tới?” Vu Hoành nhíu mày, hồi tưởng lại mới vừa cùng hắn đối mặt người kia.

Cái kia mang theo Phượng Hoàng mặt nạ màu bạc gia hỏa, từ đối phương lộ ra phần tay làn da đến xem, người này niên kỷ tuyệt đối không nhỏ, hẳn là lão nhân.

“Khẳng định là, Nê Thai giáo cũng không có tư cách phát động lớn như vậy phạm vi thần kinh thuật thức. Cái này không riêng gì cấm kỵ thuật thức, đối tự thân đạo pháp tiêu hao cũng phi thường khủng bố.” Mạnh Thành Song gật đầu, “Bất quá bây giờ không cần lo lắng, Nê Thai giáo b·ị t·hương nặng, tiếp xuống chỉ là đơn giản t·ruy s·át thanh trừ hành động.”

“Mấy cao thủ kia đâu?” Vu Hoành kinh ngạc hỏi.

“Thất Hung minh kết cấu phi thường lỏng lẻo, đối phương hẳn là Nê Thai giáo bỏ ra giá tiền rất lớn mời tới thuê cao thủ, không thể là vì Nê Thai giáo liều mạng. Dù sao Thất Hung minh hạch tâm là Thất Hung bảy đại tổ chức, Nê Thai giáo ở bên trong chỉ là thế lực nhỏ.” Mạnh Thành Song ho khan vài tiếng, phun một chút, phun ra một ngụm máu lớn lại như không việc giải thích nói.

“Sư tỷ ta nhìn ngươi vẫn là đi tĩnh dưỡng xuống đi… Nơi này ta nhìn liền tốt.” Vu Hoành im lặng nói.

“Không sao, ta đây đều là ứ… Máu phốc!” Mạnh Thành Song cúi đầu phun ra một miệng lớn đỏ tươi huyết vụ, miệng mũi đều bị hoàn toàn dán lên lúc này hai mắt lật một cái, ngửa đầu liền ngã.

Vu Hoành một tay đỡ lấy nàng, đạo tức phun một cái, lập tức cảm ứng được đối phương thể nội cực kỳ suy yếu, toàn thân khắp nơi đều là thụ thương đưa đến kinh mạch mạch máu ứ lấp, cái này lại kéo một trận liền nên đưa icu cứu chữa…

Dù sao kinh mạch mạch máu ứ lấp, n·ộ·i· ·t·ạ·n·g khí tức không thông, rất nhanh liền sẽ thiếu thốn dinh dưỡng dưỡng khí mà hoại tử.

‘Cả đám đều ưa thích như thế cậy mạnh.’

Không phản bác được dưới, hắn mang theo nữ hán tử này quay người hướng q·uân đ·ội đội xe phương hướng tiến đến, nơi đó có chuyên môn sớm chờ lấy xe c·ấp c·ứu.

Về phần Nê Thai giáo ba người, hắn chỉ là cái phổ thông đạo chủng đệ tử, coi như thiên tài điểm, trực tiếp làm nằm xuống Nê Thai giáo ba đại cao thủ liền có chút quá khoa trương,

Dựa vào Truyền Thừa Đạo Khí đánh ra trước đó chiến tích, đã qua tại kinh khủng, lại đến một lần, vậy thì không phải là khủng bố, mà là kinh hãi.

Dù sao so với bãi biển bên kia, nơi này Mạnh Thành Song thế nhưng là Địa cấp Đạo khí người nắm giữ.

Có thể đem nàng đánh thành người như vậy, hắn thực lực tuyệt đối vượt xa khỏi bãi biển bên kia Lâm Sơn Lâm phó giáo chủ.

Mang theo thương binh, đem nó đưa đến xe c·ấp c·ứu sau.

Lúc này trên trấn phế tích mới chậm rãi tán đi sương mù.

Đại hỏa nhiều đám thiêu đốt lên, trong phòng nhựa plastic vật liệu gỗ các loại kết cấu, tại đốt cháy bên trong phóng xuất ra gay mũi khói đặc.

Liếc nhìn lại, khắp nơi đều là màu đen cùng màu đỏ.

“Chính Nhu sư huynh, sư phụ điện thoại.” Chính Hà đến gần tới, đưa cho Vu Hoành điện thoại di động của mình.

“Làm sao không trực tiếp gọi cho ta?” Vu Hoành tiếp nhận hỏi một câu.

“Điện thoại di động của ngươi đánh không thông.” Vũ Mặc thanh âm từ đầu kia truyền đến.

Vu Hoành cấp tốc sờ lên, quả nhiên từ trong túi quần lấy ra một bao điện thoại bã vụn, hiển nhiên là trước đó không biết lúc nào bị đụng nát.

“Tình huống thế nào?” Vũ Mặc cấp tốc hỏi.

“Mạnh sư tỷ thụ thương đưa xe c·ấp c·ứu.” Vu Hoành trả lời.

“. Ngay cả nàng đều b·ị t·hương thành dạng này! ?” Vũ Mặc giật mình, soạt một chút từ đầu bên kia điện thoại truyền ra tạp âm, hiển nhiên là giật mình đụng vào thứ gì.

“Người thế nào? Có hay không nguy hiểm? !”

“Người còn tốt, chính là mất máu quá nhiều, cần tĩnh dưỡng, không có v·ết t·hương trí mạng cái gì.” Vu Hoành trả lời.

Lần này hắn chạy tới, đều dự định hơi bại lộ một chút thực lực, giải quyết Nê Thai giáo sự tình.

Không nghĩ tới Mạnh Thành Song chính mình đứng vững đối phương, phía quan phương pháo binh cũng rất cho lực, trực tiếp nổ rớt trận pháp căn cơ, sau đó pháo oanh hai đại cao thủ, đem hai người nổ thương lui cách.

Hắn khi đi tới, cơ bản đã kết thúc.

“Vậy là tốt rồi. Còn tốt còn tốt, đây quả thực là, quá khốc liệt, ngay cả Mạnh Thành Song đều b·ị t·hương thành dạng này… Nếu thật là chúng ta đơn độc đối đầu, đơn giản…” Vũ Mặc ngẫm lại liền không rét mà run.

“Đúng rồi, còn có Chính Hoằng sự tình…” Vu Hoành mở miệng muốn giải thích.

“Không cần nói, ta đều biết. Chính Hà bọn hắn hồi báo cho ta chính miệng, chúng ta một đám lão đầu tử đều biết. Ngươi làm được rất tốt.”

“Kỳ thật ta cũng không muốn dạng này.” Vu Hoành thở dài, “Vì cái gì chắc chắn sẽ có người ưa thích làm nội gian ảnh hưởng đại cục.”

“Người có chí riêng, nếu tuyển một con đường khác, vậy liền chính mình gánh chịu hậu quả tốt.” Vũ Mặc hừ lạnh nói.

“Bực này phản nghịch, nếu là còn sống, trở về liền nên là môn quy xử trí, lão phu hận không thể đem hắn chém tới tứ chi, làm thành nhân côn, răn đe!”

Chính Hoằng phản bội, kém chút hại c·hết toàn bộ đoàn đội tất cả mọi người.

Nếu không phải Vu Hoành đột nhiên bộc phát, lực lượng mới xuất hiện, đứng vững áp lực, lần này bọn hắn toàn bộ Đạo Chủng ban đều có thể sẽ toàn quân bị diệt.

Lại lần nữa hàn huyên vài câu, cúp điện thoại, Vu Hoành nhìn thấy tổng chỉ huy Lưu Sơn Hà đến gần tới.

“Lưu tổng.” Hắn chủ động chào hỏi, “Lần này nhờ có ngươi.”

“Ta cũng là lấy ngựa c·hết làm ngựa sống dựa theo theo quân thuật sĩ đề nghị xác định vị trí bạo phá.” Lưu Sơn Hà lắc đầu nói, “Còn tốt thành công, nếu không…”

Hắn đến tiếp sau lời nói không nói tiếp.

Dừng một chút, hắn đánh giá kịp thời chạy đến trợ giúp Vu Hoành.

“Lần này Nê Thai giáo tất cả cứ điểm, cơ bản đều b·ị đ·ánh xong. Nhưng bọn hắn còn không có tiêu vong, giáo chủ phó giáo chủ cũng còn còn sống, mặc dù trọng thương, nhưng đến tiếp sau còn phải chúng ta tăng cường giám thị.”

“Nói như vậy, chúng ta Thanh Trần quan sự tình liền cơ bản kết thúc?” Vu Hoành hiểu rõ.

Truy kích công việc có đạo mạch cùng phía quan phương đồng thời xuất động.

“Không sai biệt lắm, đến tiếp sau chúng ta tới, bên này còn có không ít sự tình muốn làm.” Lưu Sơn Hà nhìn về phía thu liễm t·hi t·hể xe chuyển vận, thở dài.

Vu Hoành gặp hắn tâm tình rất kém cỏi, cũng không còn lên tiếng, quay đầu lại, nhìn xem tập hợp một chỗ nói chuyện đạo chủng bọn họ.

Mấy cái đạo chủng đều cùng một chỗ chạy tới, Chính Minh Chính Doanh thụ thương trúng độc, vô cùng suy yếu.

Chính Hà một mặt mỏi mệt tiều tụy, trên thân đạo bào cũng không ít chỗ thủng, hẳn là bị tác động đến thương tổn. Chính Hoằng đã không có.

Còn có cái trầm mặc ít nói trong suốt nhỏ Chính Vân, theo ở phía sau một mặt trắng bệch, một cánh tay vô lực xuôi ở bên người, không biết là gãy xương hay là thế nào.

Thanh Trần quan xuất động hết thảy liền mấy người kia, còn lại đều là quan binh cùng phía quan phương thuật sĩ là chủ lực.

“Chính Nhu đạo trưởng, ngày sau, Đài Châu nếu là có cái gì khó giải quyết sự tình, khả năng liền muốn đạo trưởng nhiều hơn xuất thủ tương trợ.” Lưu Sơn Hà khách khí nói.

“Cái này hiển nhiên, ta cũng là Đài Châu một phần tử, lẽ ra nên như vậy.” Vu Hoành lẫm nhiên nói.

Lời hay đương nhiên muốn trước đáp ứng, về phần đến lúc đó muốn hay không giúp, phải xem tình huống cụ thể.

“Trải qua trận này, Thanh Trần quan bên trong, có lẽ lúc này lấy đạo trưởng thực lực là nhất.” Lưu Sơn Hà thở dài.

“Lưu tổng nói quá lời.” Vu Hoành lắc đầu.

Cách đó không xa, Trình Thư Hồng Xà Vô Đầu Kiếm ba người lại lần nữa tụ họp, nhìn xem không ngừng được mang ra từng bộ t·hi t·hể.

Ba người tương đối không nói gì.

Trầm mặc mấy phút đồng hồ, Vô Đầu Kiếm mới thấp giọng mở miệng.

"Các ngươi xác định, không phải đang nói đùa?"

"Không ai có công phu ngay tại lúc này nói đùa." Hồng Xà trầm thấp trả lời.

"Chúng ta tận mắt thấy, Chính Nhu đạo trưởng một chút xuất hiện tại Nê Thai giáo phó giáo chủ kia bên người, một quyền, người liền không có."

"Tốc độ kia… . Quá khoa trương, lực lượng cũng quá khoa trương. Thuật thức trong nháy mắt b·ị đ·ánh bạo, người cũng b·ị đ·ánh bay ra mấy chục mét bên ngoài! Nện vào trong biển!" Hồng Xà bây giờ trở về nhớ tới, đều cảm giác trong lòng run lên.

Cách xa nhau mười mấy mét, một cái chớp mắt, xuất hiện, lại một quyền, chiến đấu kết thúc.

Bực này xuất thủ, đã có thể nói là thuấn sát.

"Nếu như các ngươi chưa từng xuất hiện ảo giác mà nói, sau này, toàn bộ Đài Châu, có lẽ lấy Chính Nhu là thứ nhất…" Vô Đầu Kiếm lại lần nữa nói, sau đó ánh mắt nhìn về phía Trình Thư.

"Nếu như coi là thật không giả, như vậy Trình Thư. Trước ngươi nói lời, còn hữu hiệu sao?"

"Tự nhiên hữu hiệu." Trình Thư gật đầu, "Chính Nhu đạo trưởng đối với chúng ta bực này dã thuật sĩ bí thuật cảm thấy rất hứng thú, hy vọng có thể cùng chúng ta trao đổi. Lấy hắn nắm giữ sư môn thuật thức trao đổi."

"Thanh Trần quan có thể đồng ý?" Hồng Xà hỏi.

“Trước kia sẽ không, nhưng sau ngày hôm nay, ta đoán chừng chỉ cần không phải hạch tâm thuật thức, mặt khác cũng sẽ không có vấn đề.” Trình Thư cảm thán nói.

Nàng hiện tại cảm giác, tựa như là nằm mơ, có loại mãnh liệt không chân thực.

Lúc này mới mấy ngày thời gian, Chính Nhu liền một ngày nhảy một cái, trực tiếp tiêu thăng thành Đài Châu đạo mạch đệ nhất cao thủ.

“Ách.” Hồng Xà cúi đầu xuống suy tư. Thanh Trần quan thuật thức mặc dù không phải Cửu Môn mạnh nhất, nhưng trọng yếu là huyền môn chính tông, tác dụng phụ cực nhỏ.

“Các ngươi cố gắng ngẫm lại đi.” Trình Thư nói khẽ, “Đây là cơ hội khó được, phải biết, cũng chính là hiện tại giai đoạn này, Chính Nhu mới tu hành không bao lâu, mới có thể đối với tán tu thuật thức cảm thấy hứng thú chờ qua không được bao lâu, hắn tích lũy bổ sung tới, đến lúc đó đối với tán tu thuật thức hứng thú không có lớn như vậy…”

Nàng lời này, hai người khác cũng đều minh bạch.

Tán tu thuật thức, nói là uy lực mạnh, nhưng kỳ thật là dùng tác dụng phụ đổi lấy.

Mà nhìn xem vị kia Chính Nhu đạo nhân thân pháp tốc độ, thực lực cường độ, những người khác khả năng có ham bọn hắn thuật pháp khả năng.

Nhưng vị này, có lẽ thật là thuần túy cảm thấy hứng thú.

Sau một giờ.

Thanh Trần quan.

Trong đại điện, Vũ chữ lót các lão đạo, nhao nhao đứng người lên, nhìn xem vượt qua bậc cửa tiến đến Vu Hoành các loại đạo chủng, chủ động nghênh đón tiếp lấy.

Tĩnh.

Các lão đạo mặc dù đi tới, nhưng lại tại còn có vài mét vị trí dừng lại, nhìn kỹ mấy người.

Đặc biệt là Vu Hoành, mấy người thấy phi thường cẩn thận.

Vũ Mặc đi ở trước nhất, ánh mắt phức tạp bên trong mang theo một tia lo lắng.

“Chính Nhu, ngươi… Coi là thật, chính diện thắng Lâm Sơn cùng Nguyên Minh! ?”

“Gặp may mà thôi.” Vu Hoành lộ ra nghĩ mà sợ chi sắc, “Khi đó đệ tử nói pháp thuật thức đã vô kế khả thi, toàn diện bại lui, đành phải mở ra lối riêng, thừa dịp bọn hắn không chú ý, xông đi lên cận thân hung hăng một quyền. Không nghĩ tới thế mà thành công!”

Hắn lắc đầu.

“Bây giờ nghĩ lại, quả nhiên là có vận khí rất lớn thành phần, một quyền kia, là ta từ trước tới nay phát huy đỉnh phong nhất một quyền, không thể phục chế! Quả nhiên là lúc tới tất cả thiên địa đồng lực…”

“…” Tại phía sau hắn Chính Minh Chính Doanh bọn người sắc mặt quái dị, trong lòng nhao nhao cảm thán Vu Hoành da mặt dày, sợ là Đài Châu cổ kim vãng lai đệ nhất, ngay trước nhiều như vậy người chứng kiến trước mặt, còn có thể mặt không đổi sắc khoác lác người.

Bọn hắn có lòng muốn nói rõ, nhưng hồi tưởng lại Vu Hoành đánh nổ Nê Thai giáo Lâm Sơn lúc cuồng bạo, lập tức lời đến khóe miệng lại rụt trở về.

“Bất kể như thế nào phương pháp bất kỳ cái gì phương thức, ngươi thắng. Đây chính là kết quả.” Vũ Mặc lắc đầu. Không để ý đến những cái được gọi là lấy cớ lý do.

“Lão sư nói phải là.” Vu Hoành liền vội vàng gật đầu.

“Ai… Ngươi đạo pháp, bây giờ đến tầng thứ mấy?” Vũ Mặc lại lần nữa hỏi.

“Tại cô đọng tầng thứ bảy Khủng Ảnh.” Vu Hoành thẳng thắn nói.

Tầng thứ bảy! !

Chung quanh đệ tử cùng Vũ chữ lót các lão đạo đều hít sâu một hơi, vừa mới qua đi bao lâu, cũng đã bắt đầu xung kích Tuyệt Đối Giới Hạn đường ranh giới.

Tầng bảy tu thành, liền có thể thành công vượt qua Tuyệt Đối Giới Hạn, tinh thần lực phát sinh chất đồng dạng thuế biến. Trở thành Quan Chủ cấp bậc cao thủ.

Đây cũng là đăng đường nhập thất trở thành cao thủ nước cờ đầu!

Chương 327: Thế cục (1)

Chương 327: Thế cục (1)

“Còn có, ngươi Đạo khí, có cường hóa nhục thân hiệu quả?” Vũ Mặc lại lần nữa hỏi.

“Vâng, cường hóa biên độ rất lớn. Đệ tử cũng là nhân họa đắc phúc.” Vu Hoành mở mắt nói lời bịa đặt nói.

Trên thực tế, Thường Ngạ uy lực hoàn toàn không chỉ như thế, chỉ là hắn không muốn cũng không muốn toàn lực đưa vào đạo tức cung cấp Quảng Hàn.

Nói một cách khác, Thường Ngạ vẫn luôn tại dựa vào Đạo khí lực lượng của mình chiến đấu. Đưa vào điểm này đạo tức cũng liền đủ mở đầu, có thể đánh thành dạng này, đã là rất không tầm thường, không hổ là Huyền cấp Đạo khí.

“Được. Tốt.” Vũ Mặc liên tục nói hai cái chữ tốt.

Từ Vu Hoành thái độ, bọn hắn nhìn ra, hắn vẫn như cũ còn tán thành chính mình là Thanh Trần quan đệ tử, thực lực coi như vượt qua bọn hắn những lão gia hỏa này, vẫn không có ngang ngược.

Đùng.

Vũ Ngấn quan chủ vỗ tay một cái.

“Chính Nhu thực lực, bây giờ đã có một không hai bản môn, dạng này, chúng ta lại gạt ra một viên Hoán Tâm Đan giúp hắn một tay, không có vấn đề a?”

Hắn nhìn về phía một đám lão đạo.

Hoán Tâm Đan có thể cưỡng ép giúp người đột phá một cái cấp độ, nhưng hai năm chỉ có thể phục dụng một viên. Đối với chín tầng vô hiệu.

Vu Hoành trước đó có một viên, hiện tại lần nữa một viên, cái này mang ý nghĩa, bốn năm sau, hắn sẽ đạt đến đạo pháp tầng thứ tám, bắt đầu tu hành tầng thứ chín!

"Nếu như Chính Nhu có thể thuận lợi ổn định… Thời gian bốn năm, hắn sắp thành liền ta Thanh Trần quan cao nhất đạo pháp." Vũ Ngấn trầm giọng nói.

"Nhưng cưỡng ép cất cao đạo pháp cảnh giới, rất dễ dàng thoái hóa. Chúng ta cũng là bởi vì đã từng đạt tới qua mới phục dụng…" Vũ Mặc phản bác.

"Đây chính là ta muốn, lấy Chính Nhu tư chất, trước hết để cho nó trải nghiệm tầng cao hơn đạo pháp cảnh giới, lại đột phá, hắn là có thể dễ dàng rất nhiều!" Vũ Ngấn chân thành nói.

"Mặt khác." Hắn nhìn về phía còn lại lão đạo, "Ngũ Linh Tuyền danh ngạch, một đạo cho hắn như thế nào?"

Nhất thời các lão đạo cùng một chỗ lặng im xuống tới.

Ngũ Linh Tuyền, mười năm mới có thể góp nhặt ra một lần một người sử dụng số lượng, đây là Thanh Trần quan nội tình lớn nhất.

Ngâm một lần Ngũ Linh Tuyền có thể làm cho thuật sĩ thể chất cùng tinh thần đạt được to lớn cải thiện, loại này cải thiện chủ yếu là tại thuật thức bên trên.

Ngâm Ngũ Linh Tuyền về sau, tu hành Quan Ngô Công thuật sĩ tại phóng thích thuật pháp lúc, sẽ có được một loại đặc thù năng lực thiên phú.

Bực này năng lực có thể làm cho thuật sĩ cùng một thời gian kêu gọi ra đa trọng Khủng Ảnh. Chỉ cần đạo tức đủ, thuật sĩ có thể lặp lại kêu gọi ra mười đầu mạnh nhất Khủng Ảnh, chỉ cần chính hắn có thể chịu đựng được tiêu hao.

Vài giây sau.

"Đồng ý." Vũ Mặc cái thứ nhất lên tiếng.

"Đồng ý."

“Có thể!”

Từng cái thanh âm không ngừng vang lên, tất cả Vũ chữ lót lão đạo đều ánh mắt kiên định, bọn hắn đã hạ quyết tâm, lần này, tuyệt đối phải không tiếc bất cứ giá nào, đem Chính Nhu đẩy lên Thanh Trần quan từ trước tới nay đỉnh phong nhất độ cao!

*

Trong màn đêm, Vu Hoành trước cửa tiểu viện.

Từng đạo bóng người mơ hồ, lặng yên hội tụ ở chỗ này

Cầm đầu thình lình chính là mới vừa rồi từ bệnh viện chạy tới Trình Thư.

Dùng bí pháp đổi chính thống không tác dụng phụ thuật pháp, giao dịch như vậy, đối với phổ thông tán tu thuật sĩ dụ hoặc, lực hấp dẫn vượt xa khỏi Trình Thư tưởng tượng.

Nàng mắt nhìn sau lưng một đêm liền chạy tới hơn mười người, trong lòng không hiểu cảm khái.

‘Là ta nghĩ lầm, đối với chúng ta dạng này tán tu bên trong cũng coi như cao thủ người mà nói, chính thống thuật pháp tu hành lực hấp dẫn mặc dù lớn, nhưng không đến mức để cho chúng ta mù quáng từ bỏ hết thảy.’

‘Nhưng đối với bọn hắn… Bọn hắn nắm giữ thuật thức không bằng ta, nếu là cũng có thể đổi chính thống thuật pháp tu hành… Đúng là cơ duyên to lớn.’

Trình Thư thở hắt ra, đưa tay nhẹ nhàng gõ cửa.

Thùng thùng.

Không bao lâu, nhẹ nhàng tiếng bước chân tới gần, sau đó là khóa cửa chuyển động.

Răng rắc.

Cửa phòng mở ra.

Vu Hoành mặt mỉm cười khuôn mặt, xuất hiện ở trước mặt mọi người.

“Chờ đợi đã lâu, hoan nghênh chư vị, trước tiến đến đi.” Hắn tránh ra thông đạo, hướng bên trong so đo tay.

Sân nhỏ rất lớn, Thanh Trần quan mua bộ này bất động sản về sau, liền đem sân nhỏ hai lần nới rộng một lần.

Đám người tăng thêm Trình Thư, hết thảy 16 người, lục tục ngo ngoe tiến vào viện, người cuối cùng đóng cửa lại.

“Hôm nay, mọi người nếu có thể tới đây, liền đại biểu đối với chúng ta chuyện giao dịch, có nhất định chuẩn bị tâm lý.”

Hắn mỉm cười vỗ vỗ tay.

“Đầu tiên nói trước, ta có thể đưa ra thuật pháp không nhiều, nhưng hiệu quả, tuyệt đối để mọi người hài lòng.”

“Chính Nhu đạo huynh, bọn ta nhiều người như vậy ở chỗ này, ngài có thể bên dưới cam đoan nói để cho chúng ta tất cả mọi người hài lòng, lời này, có phải hay không có chút đầy?” Trong đám người, một cái đeo kính râm tóc húi cua tráng hán lên tiếng nói.

Lớn như vậy ban đêm đeo kính râm, cũng không biết là hắn vốn là người mù, hay là có cái gì khác đặc thù nguyên nhân.

“Ta nếu dám nói lời này, liền tự nhiên có nắm chắc.” Vu Hoành cười nói, “Kỳ thật, chắc hẳn tất cả mọi người có suy đoán, ta Chính Nhu, tại đầu nhập Thanh Trần quan trước đó, cũng không phải gì đó cũng đều không hiểu người bình thường, ta cũng là có quá nhiều năm tu hành.”

Hắn chủ động đem lời này ném đi ra, chính là trước thủ tín mọi người.

Quả nhiên, lời này vừa ra, lập tức ở đây tất cả mọi người có chút táo động.

“Chúng ta muốn đổi không phải đạo huynh ngài tự học, chúng ta muốn là Thanh Trần quan thu thập thuật thức.” Một cái khác

nữ tử tóc ngắn trầm giọng nói.

“Ta có thể cam đoan không có tác dụng phụ, đương nhiên, nếu như các ngươi hoàn toàn không tin được ta, quên đi.” Vu Hoành dùng một loại cũng không thèm để ý dáng vẻ đáp lời.

Đám người trầm mặc dưới, lập tức Trình Thư mở miệng hỏi.

“Có thể nói một chút, có cái nào có thể giao dịch thuật pháp a?”

Vu Hoành giơ tay lên, đầu ngón tay sáng lên một vòng màu trắng mang ngân ánh sáng nhạt.

“Cái này đương nhiên có thể.”

Một lát sau.

Đám người nối đuôi nhau rời đi sân nhỏ, từng cái trên mặt đều toát ra mừng rỡ như điên khoa trương thần sắc.

Trình Thư cái cuối cùng đi ra ngoài, nhịn không được, quay đầu nhìn một chút Vu Hoành.

Người sau đưa đến bên cửa, đứng tại đèn đường quang ám chỗ, nhìn không thấy khuôn mặt, chỉ có thể nhìn thấy hắn đứng nghiêm tại cạnh cửa, không nhúc nhích.

‘Như thế thuật thức… . Thế mà có thể hoàn mỹ bổ khuyết mỗi người khác biệt thiếu hụt.’ Trình Thư trong lòng cho tới bây giờ đều cảm thấy không thể tưởng tượng được.

Chỉ là, đại giới…

Trình Thư hồi tưởng vừa mới Vu Hoành nói tới yêu cầu.

Thuật thức có thể giao cho mọi người tu hành nhưng nhất định phải bỏ ra đối ứng đại giới.

Cái gọi là đại giới, kỳ thật chính là gia nhập Vu Hoành xây dựng một cái Hỗ Trợ liên minh.

Không có trên dưới, chỉ có lẫn nhau liên hệ, tín nhiệm lẫn nhau, lẫn nhau tại nguy nan trước mắt trợ giúp lẫn nhau.

Đây là Vu Hoành nói tới nguyên thoại.

Đương nhiên, không ai sẽ thật ngây thơ tin tưởng đoạn văn này.

‘Mục đích của hắn, đến cùng là cái gì?’

Trình Thư không thể nào hiểu được.

Giao dịch điều kiện, vẻn vẹn đơn giản như vậy? Giao dịch bí pháp về sau, miệng gia nhập cái này cái gì Hỗ Trợ liên minh, liền có thể thu hoạch được như vậy hiệu quả khoa trương đặc thù thuật pháp?

Nàng không biết Vu Hoành đến cùng muốn làm gì, lại có thể lấy cái gì để ước thúc mọi người.

Làm dã thuật sĩ một thành viên, nàng rất rõ ràng những người này bản tính như thế nào.

Trong bọn họ không thể phủ nhận có người tốt, nhưng tuyệt đại đa số, đều là không chế không nổi chính mình d·ụ·c vọng, dùng thuật pháp làm qua không chuyện tốt trung lập lệch ác.

Đối đầu như thế một đám người, vẻn vẹn chỉ là một cái miệng ước thúc, nàng không tin sẽ đưa đến cái tác dụng gì.

Quay đầu lại, Trình Thư mang theo nghi hoặc ngồi lên xe của mình.

“Thế nào?” Trong xe Hồng Xà cùng Vô Đầu Kiếm sớm đã chờ.

“Rất thuận lợi, thuận lợi đến giống như giả một dạng.” Trình Thư lắc đầu.

“Vậy sao ngươi bộ dáng này?” Hồng Xà kinh ngạc hỏi.

“Bởi vì quá khẳng khái.” Trình Thư duỗi ra ngón tay, đầu ngón tay bỗng nhiên sáng lên một vòng màu trắng mang ngân quang lực lượng đặc thù.

Lực lượng kia chỉ có thuật sĩ có thể nhìn thấy, nó tựa như vật sống, không ngừng vờn quanh đầu ngón tay bay múa vòng quanh.

“Đây là hắn giao dịch cho chúng ta đặc thù thuật thức —— Lưu Thể Linh Quang.”

“Có làm được cái gì?” Hồng Xà ánh mắt trong nháy mắt tiếp cận thứ này.

“Tác dụng là, có thể tự động bù đắp trên người chúng ta các loại thiếu hụt. Tỉ như ta muốn bổ khuyết, là cường độ thân thể, phương diện lực lượng thiếu hụt. Cho nên đạo này ta luyện ra Lưu Thể Linh Quang, liền mỗi thời mỗi khắc bám vào tại trên người của ta, tăng cường lực lượng nhục thân của ta.” Trình Thư giới thiệu nói.

“Biên độ như thế nào?” Vô Đầu Kiếm cũng tới hứng thú.

“Rất mạnh.” Trình Thư trầm giọng nói, “Ta đoán chừng dưới, hiện tại ta, đơn thuần về mặt sức mạnh, so trước đó ta mạnh hơn chí ít bảy thành.”

“… Khoa trương như vậy! ?” Vô Đầu Kiếm mở to mắt, “Ngươi không phải mới đến thuật thức sao? Làm sao.”

“Đúng vậy a… Mới đến, liền đã luyện thành, mà lại tăng phúc còn như thế lớn, trên đời này có dễ dàng như vậy luyện thành tuyệt thế thuật thức? ?” Trình Thư chính mình cũng tự hỏi mình như vậy.

“Ngươi hỏi qua hắn không?” Hồng Xà nghiêm mặt nói.

“Hỏi qua, hắn trả lời ta nói, đây chính là Hỗ Trợ liên minh chân chính ý nghĩa… Bởi vì, loại này Lưu Thể Linh Quang, bản chất là chúng ta tất cả tu hành loại này linh quang người, cùng một chỗ luyện ra được. Mọi người thường cách một đoạn thời gian tụ hội một lần, linh quang cũng sẽ tự động trao đổi lẫn nhau, sau đó lẫn nhau cân đối mạnh lên. Người tu luyện càng nhiều, linh quang cũng sẽ càng mạnh.”

“… Cái này…”

Hồng Xà cùng Vô Đầu Kiếm trong nháy mắt tâm động.

“Có thể xác định không có tác dụng phụ?” Hồng Xà lại lần nữa hỏi một câu.

“Ta cẩn thận kiểm tra, linh quang đối ta thân thể không chỉ không có chút nào tổn thương, còn không ngừng tại tẩm bổ ta toàn thân, hiện tại ta tinh khí thần so trước đó mạnh hơn rất nhiều.” Trình Thư lắc đầu.

“Vậy còn chờ gì!” Hồng Xà đẩy ra cửa xe đi ra ngoài.

Vô Đầu Kiếm thì ngồi tại tại chỗ, trầm mặc xuống.

“Ta không tin, trên đời này có như thế không có chút nào đại giới thuật pháp.”

“Kỳ thật… Còn có một cái đại giới.” Trình Thư bỗng nhiên nói.

“Ngươi nói.” Vô Đầu Kiếm thần sắc khẽ động, nhìn về phía nàng.

“Đó chính là, Chính Nhu nói, trên thực tế, loại này linh quang tại mỗi người trên người trưởng thành đều có chỗ khác biệt, Hỗ Trợ liên minh đối với trưởng thành nhanh phù hợp thiên tài là không công bằng, đây là để thiên tài đem chính mình mau ra đây bộ phận, cưỡng ép thường cách một đoạn thời gian chia đều cho những người khác.” Trình Thư nói Vu Hoành nguyên thoại.

“Đây coi là đại giới gì?” Vô Đầu Kiếm bật cười, “Nếu như thiên tài không hỗ trợ, có thể so sánh những người khác trưởng thành càng nhanh? Những người khác cùng một chỗ giao lưu bù đắp nhau so với một mình hắn tu hành, tất nhiên muốn càng có ưu thế.”

“Ta cũng là nghĩ như vậy.” Trình Thư gật đầu

Trầm mặc dưới, Vô Đầu Kiếm cũng đi theo đẩy cửa xuống xe.

“Bất kể như thế nào, coi như không cần linh quang này, chỉ là cái này Hỗ Trợ liên minh, chính là cái tự nhiên cơ hội tốt. Lấy linh quang thuật thức là mối quan hệ, thường cách một đoạn

thời gian tụ tập một nhóm thuật sĩ hội nghị, cái này không phải liền là tự nhiên Thuật Sĩ liên minh a? ?"

Huống chi… . Có thể tới đây dã thuật sĩ, kỳ thật rất nhiều đều đã cùng đường mạt lộ, ngay cả phía quan phương cho ra như vậy hà khắc thuê điều kiện, cũng dám đáp ứng cũng dám đến liều mạng, điểm ấy khả năng ẩn tàng đại giới tính là gì.

"Làm đi!" Vô Đầu Kiếm xuống xe, trực tiếp vượt qua Hồng Xà, hướng Vu Hoành tiểu viện đi đến.

Chương 328: Thế cục (2)

Chương 328: Thế cục (2)

Sau một giờ.

Vu Hoành đóng lại cửa viện, đưa tiễn cái cuối cùng đến đây bái phỏng dã thuật sĩ.

Hỗ Trợ liên minh xuất hiện, là hắn linh cơ khẽ động.

Đám dã thuật sĩ nắm giữ thuật pháp uy lực cũng không yếu, mà có thể tới đây bái phỏng, đều là sắp đi vào cấp tốc suy yếu kỳ lớn tuổi thuật sĩ, bọn hắn gặp phải sắp thân thể cấp tốc suy kiệt, triệt để mất đi thi pháp năng lực quẫn cảnh.

Cái tuổi này thuật sĩ, ai không có mấy cái khoái ý ân cừu lúc cừu gia, một khi mất đi nắm giữ thuật pháp, cuộc sống sau này nhất định phi thường khổ sở.

Cái này cũng dẫn đến đám dã thuật sĩ từng cái ra tay cực đen, động một tí trảm thảo trừ căn, tâm ngoan thủ lạt.

Rất nhiều người không phải bọn hắn hỏng, mà là bọn hắn không dám không hung ác.

Mà đối mặt dạng này một cái sắp đi đến cuối quần thể, Vu Hoành linh quang cho bọn hắn một vòng hi vọng.

Thái Linh Công linh quang, không chỉ có thể để cho người khác, còn có thể trên thân người khác chậm chạp hấp thu nó sinh mệnh lực cùng tinh thần lực, bù đắp nó thiếu hụt.

Hắn đem linh quang giao cho những người này, lại tách ra Thái Linh Công bên trong chỉ là tu hành lớn mạnh linh quang một số nhỏ nội dung. Vì cái gì, chính là vô tư trợ giúp người khác, trợ giúp mọi người, trợ giúp thế giới này. Cũng không phải vì bồi dưỡng linh quang lớn mạnh chính mình.

Bởi vì những này dã thuật sĩ vốn là sắp phá toái bình sứ, toàn thân che kín vết rạn, linh quang tương đương với trước bù đắp vết rạn, sau đó chậm chạp hấp thu một chút nước trong bình làm đại giới.

Chỉ cần bọn hắn không rời khỏi liên minh, không làm không phải làm bậy, Vu Hoành liền sẽ không rút về linh quang.

Chỉ cần không hoàn toàn rút về linh quang, người liền không có việc gì.

Liên minh cũng liền có thể không ngừng phát triển không ngừng, phi tốc lớn mạnh.

“Cứ như vậy chờ lúc cần phải, tất cả mọi người có thể có mỹ tốt tương lai, toàn bộ thế giới, cũng có thể có càng mạnh sức tự vệ…”

Vu Hoành khẽ thở dài một cái.

Bù đắp thiếu hụt dã thuật sĩ, kỳ thật cùng chính tông thuật sĩ đã chênh lệch không lớn, duy nhất chênh lệch, đoán chừng chính là Truyền Thừa Đạo Khí, cùng đại lượng tài nguyên đắp lên.

Xoay người, hắn nhấc chân liền muốn trở về buồng trong nghỉ ngơi.

Đột nhiên bước chân dừng lại, quay đầu nhìn về phía phía bên phải sân nhỏ một góc bóng ma.

Ai? !

Trong bóng tối, một đạo bóng người cao lớn, từ từ im ắng đi ra, đi đến dưới ánh sáng, đứng vững.

Thình lình chính là trước đó tại Ngũ Tinh trấn nhìn thấy, cái kia mang theo Phượng Hoàng bằng bạc mặt nạ lão nhân.

Hai tay của hắn mang theo ám kim giáp tay không có, khô gầy mu bàn tay cứ như vậy trần trụi đi ra. Buông xuống hai bên.

“Thật sự là vô tư a. Đem chính mình cường đại thuật pháp vô tư giao cho nhiều người như vậy, cứu vớt bọn họ tại nguy nan

trước mắt chính mình lại chỉ bỏ ra không cầu hồi báo…" Lão nhân cảm thán nói, trong giọng nói lộ ra một vòng mơ hồ trào phúng.

"Ngươi cũng thấy được?" Vu Hoành kinh ngạc tại đối phương ẩn tàng tự thân năng lực, đối với thế giới này cường đại thuật sĩ cũng có càng nhiều nhận biết.

Xác thực nói, hắn đối tự thân không đủ cùng thiếu hụt, cũng lại có nhận thức mới.

Cần bổ túc cảm giác phương diện yếu thế.

"Thấy được, loại kia thần diệu Lưu Thể Linh Quang, rất lợi hại." Lão nhân gật đầu.

Hắn nhìn chăm chú lên Vu Hoành, cái này khôi ngô người trẻ tuổi lúc này khuất bóng mà đứng, khuôn mặt âm u khắp chốn, mơ hồ không rõ.

"Nhưng ta không tin ngươi sẽ như vậy vô tư."

"Ta tự nhiên có chính ta mục đích, nhưng ta có thể cam đoan, ta làm hết thảy, đều không thẹn lương tâm!" Vu Hoành trầm giọng nói.

"Được rồi, bất luận ngươi muốn làm cái gì, g·iết Lâm Sơn cùng Nguyên Minh, Nê Thai giáo bỏ ra đại giới lớn, thuê ta xuất thủ một lần, giải quyết triệt để ngươi. Ngươi bây giờ còn có lời gì muốn nói." Lão nhân bình tĩnh nói.

"Ngươi biết nơi này là bị tùy thời tùy chỗ giá·m s·át bảo hộ lấy sao?" Vu Hoành hỏi lại.

"Biết, nhưng đối với ta không có chút ý nghĩa nào." Lão nhân thản nhiên nói, "Vào lúc này trong con mắt của bọn họ, nhìn thấy ta, chỉ là một đoàn bóng dáng. Cái gì cũng không có…"

"Thôi miên thuật thức?" Vu Hoành ánh mắt lạnh nhạt.

"Ngươi rốt cuộc là ai?

"Ta là người như thế nào, ngươi biết lại có quan hệ thế nào?" Lão nhân nói.

“Không, ta chỉ là cảm giác, hỏi rõ ràng lại đ·ánh c·hết ngươi, cảm giác càng tốt hơn.”

Bạch!

Trong chốc lát, Vu Hoành thân ảnh trong nháy mắt vượt qua hơn mười mét, xuất hiện tại lão nhân bên người.

Một quyền.

Oanh!

Nắm đấm đánh ra bén nhọn tiếng xé gió.

Nhưng lại đánh hụt.

Thân ảnh của lão nhân tựa như bọt nước trực tiếp phá toái.

Cùng lúc chỗ này mặt đất đột nhiên nhô ra một đạo gai nhọn màu đen, đâm về Vu Hoành bàn chân.

Bành! !

Gai nhọn bị ngạnh sinh sinh giẫm nát, hóa thành vô số hư ảo bóng đen mảnh vỡ.

“Quan Ảnh.” Lão nhân thanh âm nhẹ giọng vang lên.

Trong chốc lát, cả viện không khí đều khuấy động lên vặn vẹo cùng mơ hồ ba động. Phảng phất có một đại đoàn trong suốt chất keo, triệt để lấp kín sân nhỏ mỗi một chỗ nơi hẻo lánh.

Một kích không thành, Vu Hoành mặt không đổi sắc, cực tốc lui lại, tránh đi một kích này, thân ảnh như thiểm điện rời khỏi sân nhỏ tường cao, chớp mắt biến mất tại màn đêm trên đường phố.

Cùng lúc một đạo u ám bóng dáng cũng theo hắn, vượt qua tường cao, đuổi sát phía sau, biến mất tại mặt đường cuối cùng.

Đây là lão nhân đặc thù di động phương thức.

Tiếng gió vù vù không ngừng ở bên tai gào thét, Vu Hoành di động với tốc độ cao lấy, không bao lâu liền xông ra toàn bộ Đài Châu nội thành, tiến vào tràn đầy cây dừa cây cọ hoang vu trên đường lớn.

'Bên này.' hắn đột nhiên một cái rẽ ngoặt, hướng phía bên phải bờ biển cấp tốc phóng đi.

Xuyên qua cây cọ rừng, ban đêm màu đen trên bờ biển, một cái đồng dạng đeo Phượng Hoàng bằng bạc mặt nạ lão nhân, chính chậm rãi đứng dậy, nhìn về phía bên này.

"Không tầm thường." Lão nhân nhẹ giọng vỗ tay, "Trước tiên phát giác ta ở bên kia thân thể chỉ là thuật pháp chỗ ngưng, sau đó lần theo cảm ứng thẳng đến chính thể…"

Phốc.

Hắn lúc này thân thể bị một quyền lại lần nữa đánh tan, nhân hóa là đen ảnh, tại cách đó không xa hơn mười mét bên ngoài một lần nữa tụ hợp.

Tiếp lấy lại là một quyền.

Mới tụ hợp thân thể lại một lần nữa bị Vu Hoành đuổi kịp, trực tiếp đánh tan.

Bành! Bành! Bành!

Liên tục nhiều lần, lão nhân không ngừng b·ị đ·ánh tan thân thể, một lần nữa tụ hợp. Phảng phất không phải người sống, cũng không có nhận bất kỳ tổn thương gì.

Rốt cục.

Bá một chút.

Vu Hoành ngừng lại, đứng tại trên bờ cát, lẳng lặng nhìn chăm chú lên lại một lần nữa tụ hợp thành hình lão nhân.

"Đây là thuật pháp gì?" Hắn nhíu mày hỏi.

"Bất Tử Tam Trọng Thân." Lão nhân trả lời, thanh âm bình tĩnh mà chăm chú.

An tĩnh dưới.

“Ngươi, đó là cái gì thân pháp? ?” Lão nhân cũng đồng dạng hỏi thăm.

“Bôn Lôi Thối.” Vu Hoành một dạng chăm chú trả lời.

Trong lúc nhất thời, hai người đều bất động.

Vu Hoành là bị đối phương không ngừng ngưng tụ thuật pháp trấn trụ.

Lão nhân là bị Vu Hoành tốc độ nhanh như vậy còn có thể liên tục xuất thủ nhiều lần như vậy thể phách hù dọa.

Loại tốc độ này, may mắn hắn khi đó tại Ngũ Tinh trấn không có chân chính động thủ, nếu không. Khi đó không có thi triển Bất Tử Tam Trọng Thân hắn, sợ là trong nháy mắt liền có thể b·ị đ·ánh bạo thành trọng thương!

Song phương đều đối với đối phương sinh ra thật sâu kiêng kị.

“Lấy thực lực của ngươi, cần gì phải khuất tại tại chỉ là Thanh Trần quan? Không bằng trực tiếp ấy gia nhập ta Thất Hung minh, ta có thể tiến cử ngươi đảm nhiệm Ám Thiên Sư vị trí. Chỉ có minh chủ cùng Thất Hung tại ngươi phía trên, còn lại mọi người bình đẳng tương giao, như thế nào?” Lão nhân khuyên.

“Thân phận của ngươi như thế nào? Như ngươi thực lực như vậy thuật sĩ, tại Thất Hung minh tính là gì địa vị?” Vu Hoành hỏi lại.

“Lão phu chính là Ám Thiên Sư, trong minh bây giờ đã có ba vị Ám Thiên Sư, ta Thanh Hoàng chính là một trong số đó.” Lão nhân thản nhiên nói.

“Âm khí thiên trụ có phải hay không các ngươi chế tạo?” Vu Hoành lại hỏi.

“Ha ha… Đó là minh chủ thủ bút, minh chủ cùng chính đạo đạo mạch có đại thù, biết rõ thế gian này trật tự sớm đã xơ cứng, người vô năng ở thượng vị, tàn nhẫn phá hư chèn ép

tầng dưới người có tài. Vì cầu công bằng, chỉ có xáo trộn hết thảy, tái tạo càn khôn, mới có thể đến một cái lang lãng Thanh Thiên!" Thanh Hoàng nghiêm nghị nói.

"Ta không quan tâm những thứ này. Ta chỉ quan tâm, âm khí thiên trụ là các ngươi thả, vậy liền đủ." Vu Hoành ánh mắt âm trầm xuống.

Hắc tai giáng lâm, tạo thành c·hết vì t·ai n·ạn không biết bao nhiêu, đây không phải là đối với trật tự chà đạp, mà là đối với tất cả mọi người không khác biệt đồ sát.

Dám làm ra chuyện như thế người, liền không có quan tâm qua thế giới này số lượng nhiều nhất người vô tội.

Mà hắn Vu Hoành, đã từng chính là như vậy người vô tội, tại hắc tai trung khổ khổ giãy dụa…

"Chờ một chút, ngươi tốt nhất ngẫm lại, đạo mạch thượng tầng không gì sánh được xơ cứng, ngươi cho dù có thiên phú, có năng lực, cũng không có khả năng đạt được tại Thanh Trần quan một dạng đãi ngộ, bọn hắn sẽ vì bảo hộ chính mình lợi ích, nghĩ hết biện pháp chèn ép ngươi, nghiền ép ngươi, để cho ngươi c·h·ó đồng dạng không ngừng vì bọn hắn trả giá đắt…"

"Không sao." Vu Hoành hướng phía trước dậm chân.

"Đến lúc đó thật gặp được, lại đ·ánh c·hết bọn hắn tốt."

Bạch!

Hắn bỗng nhiên vọt tới trước, th·iếp thân đi vào Thanh Hoàng trước người.

Hữu quyền lần thứ nhất bao trùm lên màu trắng loáng nội khí.

Oanh!

Quyền ảnh vung ra.

Không khí b·ị đ·ánh tuôn ra một vòng khí lãng màu trắng.

Thanh Hoàng thân ảnh lại lần nữa phá toái tiêu tán.

“Vô dụng, vô luận ngươi đánh như thế nào tán, đều đối với ta bản thân không có chút nào tổn thương…” Thanh Hoàng trầm giọng nói.

Nhưng không đợi tiếng nói rơi xuống đất, hắn đột nhiên nhìn thấy Vu Hoành cấp tốc đi phía trái phóng đi.

Không phải thân thể của hắn mới ngưng tụ bên này, mà là không chút nào muốn làm bãi biển một chỗ khác đất trống.

“Ngưng Viên!” Thanh Hoàng sắc mặt kịch biến, cực tốc nắn thủ quyết.

Trong lúc vô hình, một cỗ khổng lồ bén nhọn trong suốt tinh thần ba động, tựa như trường thương, trong nháy mắt phá không mà ra, từ phía sau bay về phía Vu Hoành.

Dài hơn mười thước tinh thần lực trường thương, chớp mắt liền vượt qua mấy chục mét khoảng cách, đi vào Vu Hoành cái ót.

Loại này thuần túy tinh thần thuật thức, tốc độ nhanh chóng, viễn siêu ngưng tụ ngoại lực đặc chủng thuật thức.

Trừ ra đối với hiện thực vật chất không có bất kỳ cái gì hiệu quả bên ngoài, loại này thuật thức đối với sinh mạng thể hiệu quả rất tốt.

Đây cũng là Thanh Hoàng chỗ trí mạng.

Hắn chủ tu tinh thần thuật thức, đối với hiện thực vật chất không cách nào làm ra bất kỳ ảnh hưởng gì. Nói cách khác, một khi bị tìm tới chân chính chân thân, liền xem như một thanh dao gọt trái cây, cầm tại người bình thường trong tay, đều có thể một đao đem hắn xử lý.

Cho nên hắn mới lợi dụng các loại thuật thức che lấp tự thân, ẩn tàng tự thân.

Nhưng giờ này khắc này, không biết Vu Hoành dùng thủ đoạn gì, thế mà thật tìm được bản thể hắn chỗ núp!

Phốc!

Tinh thần lực trường thương chớp mắt đụng vào Vu Hoành.

Nhưng mũi thương tại thời khắc này phảng phất như gặp phải cái gì cứng cỏi bình chướng, bị một tầng thật mỏng quang mang màu trắng loáng ngăn trở.

Quang mang màu trắng loáng kia mới nhìn là màu trắng, nhưng cẩn thận lại nhìn một chút dày địa phương lại biến thành màu bạc.

Đó là linh quang răng rắc.

Mũi thương bộc phát ra khủng bố tinh thần lực, một cỗ vượt xa Vu Hoành cường hãn ý thức, chớp mắt xuyên thấu linh quang, tiếp tục đi đến.

Nhưng linh quang phía dưới, còn có một tầng mới ngân lam sắc quang mang tự động nổi lên.

Tầng này ngân lam ánh sáng tựa như hình lưới, hoàn mỹ bao trùm tại toàn bộ sau ót.

Băng!

Mũi thương cùng ngân lam quang mang đụng nhau, cưỡng ép đem nó đâm vào đi đến lõm.

Nhưng vào lúc này.

Mũi thương im bặt mà dừng, triệt để dừng lại, lơ lửng giữa trời.

Vu Hoành cũng ngừng lại.

Hắn khom lưng đứng tại trên bờ cát, tay phải kết một cái khô gầy mặt nạ lão nhân cổ, chỉ cần phun một cái lực, liền có thể bóp gãy đối phương cái cổ.

“Xem ra, là ta tương đối nhanh.”

Vu Hoành khí tức bình tĩnh, phảng phất vừa mới bộc phát căn bản không có chút nào tiêu hao.

“Ngươi. ! !” Thanh Hoàng hô hấp dồn dập, dưới mặt nạ con mắt gắt gao nhìn chằm chằm hắn.

“Bản thể của ngươi nhỏ yếu đáng thương, cho nên mới phí hết tâm tư nghiên cứu che lấp cùng thôi miên thuật thức, đúng không?”

Vu Hoành lúc này lại không có lập tức g·iết hắn, mà là tiếp tục mở miệng.

“Ta có thể cho ngươi ta nắm giữ thuật thức, nhưng những này là cấm kỵ, chỉ cần ngươi học, liền sẽ b·ị đ·ánh thành tà ma!” Thanh Hoàng hô hấp không khoái nói.

“Không sao, lực lượng, không phân đúng sai, chỉ có sử dụng lực lượng người tài trí chính tà.” Vu Hoành chân thành nói.

“Mà ta chính là cái kia chính.”

“Được… Điểm ấy ta đáp ứng.” Thanh Hoàng da mặt kéo ra, cấp tốc nói.

“Mặt khác, làm đại giới, ta có thể giúp ngươi, bù đắp ngươi lớn nhất thiếu khuyết.” Vu Hoành trầm giọng nói: “Ngươi có muốn hay không, giống như ta thân thể mạnh mẽ…”

Hắn lúc này nói, tựa như ma quỷ dụ hoặc, để Thanh Hoàng trong nháy mắt phảng phất quên đi sự uy h·iếp của c·ái c·hết, trái tim cấp tốc nhảy lên.

Chương 329: Thế cục (3)

Chương 329: Thế cục (3)

Hơn mười phút sau.

Vu Hoành một mình từ bên bãi biển trở về.

Trên người hắn không có bất kỳ cái gì đánh nhau qua vết tích, không chỉ là bởi vì lúc trước chiến đấu kết thúc quá nhanh, cũng bởi vì, đến tiếp sau, đã không cần lại đánh nhau.

Một bản sách nhỏ thật mỏng, bóp trong tay hắn, sổ trang bìa viết Trọng Tượng Thuật.

Đây cũng là cái kia Thanh Hoàng lão đầu cho ra đặc thù thuật thức, môn này thuật thức vốn hắn nên chỉ có thể lấy hắn độc môn đạo pháp mới có thể thúc đẩy.

Nhưng Vu Hoành cũng không thèm để ý, hay là đem nó muốn đi qua.

Hắn dự định lấy hắc ấn đem nó cường hóa sửa chữa, có lẽ có thể biến thành chính mình có thể sử dụng loại hình.

Tại Vu Hoành sau khi rời đi không lâu.

Trên bờ biển, cũng đồng dạng cấp tốc đi ra một đạo Phượng Hoàng mặt nạ bóng người, bóng người nhanh chóng hướng phía một phương hướng khác di động, chỉ chốc lát sau lên đường qua một cỗ xe con, biến mất tại trên đường lớn.

Trong xe.

Thanh Hoàng thở ra một hơi, để cho mình tận lực từ vừa mới bị cảm giác áp bách bên trong trầm tĩnh lại.

“Hiện tại đi thẳng về tổng bộ không lưu Đài Châu.” Hắn phân phó nói.

Lái xe mu bàn tay khẽ run lên.

“Lão sư, Đài Châu bên này bố trí, còn chưa hoàn thành a?” Lái xe là cái niên kỷ ba mươi mấy tuổi nam tử tóc húi cua, khuôn mặt chất phác, ngũ quan phổ thông không đáng chú ý, hiển nhiên là làm ngụy trang.

“Không làm, để tổng bộ thay người, bên này phiền phức quá nhiều, lão phu có lòng không đủ lực.” Thanh Hoàng hồi tưởng lại Vu Hoành khoa trương thể phách, còn có trên thân cái kia hai tầng thần bí tinh thần phòng hộ, liền không khỏi trong lòng phát lạnh.

Hắn cường hãn đa trọng thôi miên thuật thức bị khám phá coi như xong, thế mà ngay cả toàn lực tinh thần trường mâu cũng vô pháp xuyên thấu đối phương phòng hộ.

Cái này hơi cường điệu quá.

Hắn mới bao nhiêu lớn? Liền có mạnh mẽ như vậy tinh thần phòng hộ tính bị động thuật thức?

Cái gọi là bị động thuật thức, chính là hai mươi bốn giờ thường trú, tự động mở ra phòng hộ đặc thù thuật thức.

Đây là cao đẳng thuật thức bên trong một loại lớn, là chỉ có các nơi có danh tiếng đại gia mới có thể nắm giữ cao cấp kỹ nghệ.

Bực này thuật thức bình thường đều cực kỳ phức tạp, khó khăn, duy trì cũng cần rất nhiều tài nguyên cùng đạo tức.

Trong minh cũng chỉ có Thất Hung cấp bậc mới nắm giữ, có thể Vu Hoành gia hỏa này… . Chẳng lẽ lại, hắn kỳ thật không phải cái gì người trẻ tuổi, mà là nhìn như tuổi trẻ, bản thân đã bảy tám chục tuổi lão gia hỏa?

Thanh Hoàng trong lòng khẽ động.

“Là… Lời như vậy, liền có thể giải thích được bây giờ tình huống.”

Hắn cẩn thận cảm thụ được trong cơ thể mình biến hóa, tầng kia vừa mới lấy được linh quang, chính tựa như vô số rễ cây, đều đều phân tán ở trong cơ thể mình mỗi một chỗ cơ bắp màng da bên trong.

Hắn thử hoạt động hạ ngũ chỉ, phát hiện nguyên bản già yếu thân thể hư nhược, lúc này lại như lúc tuổi còn trẻ tráng niên một dạng, tràn ngập sức sống, tràn ngập lực lượng, phản ứng động tác cực kỳ nhanh nhẹn.

'Không… . Loại trạng thái này, muốn so ta lúc tuổi còn trẻ khoa trương hơn…'

Thanh Hoàng vươn tay, nhẹ nhàng nắm trong xe để đó một đôi ám kim giáp tay biên giới.

Phát lực.

Vô thanh vô tức dưới, giáp tay biên giới thế mà từ từ bắt đầu vặn vẹo… .

Hắn con ngươi có chút co rụt lại. Chính mình cũng bị mình lúc này lực lượng kinh sợ.

'Có lực lượng như vậy, tốc độ, bộc phát, hiện tại ta… . Trước kia đã không có cách nào vận dụng thuật thức cũng có thể nhanh chóng dùng ra… Cận chiến cũng sẽ không như trước đó để ý như vậy cẩn thận… .'

Khảo nghiệm qua thân thể biến hóa sau khi, hắn đối với Vu Hoành kiêng kị, cũng tăng lên tới một tầng thứ mới.

Hồi tưởng vừa mới nhìn thấy một màn kia, đầu kia bị bám vào linh quang lại bị rút ra c·hết đi hải ngư.

Trong lòng của hắn thở dài, không nghĩ nhiều nữa.

Hỗ Trợ liên minh cũng tốt, Thất Hung minh cũng tốt, ở đâu không phải qua đây?

Thắng làm vua thua làm giặc, chỉ thế thôi thôi.

Đương nhiên, hiện tại trọng yếu nhất chính là, hắn lớn nhất thiếu khuyết bị bù đắp, tiếp xuống… . Có chút sổ sách, nên

hảo hảo thanh toán!

Nghĩ tới đây, Thanh Hoàng trong mắt lóe lên một tia hung quang.

*

*

*

Ngũ Tinh trấn một trận chiến sau.

Nê Thai giáo lực lượng lớn nhất bị nhất cử đánh tan, toàn bộ Đài Châu tất cả giáo đồ, bị triệt để đánh tan, mất đi chủ tâm cốt.

Đến tiếp sau liên tiếp hơn mười ngày, phía quan phương tổ chức nhiều lần tập kích bắt hành động, cấp tốc xử lý giấu ở thành thị nội thành giáo đồ tai hoạ ngầm.

Mà Vu Hoành bởi vì nhất chiến thành danh, thanh danh cấp tốc tại thuật sĩ vòng truyền bá ra.

Thanh Trần quan người bái phỏng, cũng nhất cử đột phá trước kia nhiều năm qua quạnh quẽ trình độ, trở nên càng ngày càng nhiều.

Mỗi ngày đều có nơi khác đến đây bái phỏng thuật sĩ tới cửa.

Mặt ngoài, những này thuật sĩ chỉ là đến đây nhìn xem Thanh Trần quan Chính Nhu là dạng gì thiên tài, có thể tại cái tuổi này liền trở thành một phái mạnh nhất.

Nhưng trên thực tế, bọn hắn cơ hồ đều là bởi vì Hỗ Trợ liên minh mà tới.

Âm thầm đến đây gia nhập Hỗ Trợ liên minh thuật sĩ, ngắn ngủi hơn mười ngày liền đột phá đến ba chữ số.

Đại lượng linh quang bị tách ra đi, tặng cho những này mới tới thuật sĩ.

Đồng dạng, linh quang cường độ, cũng bắt đầu càng ngày càng mạnh, càng ngày càng khoa trương.

Ban đêm, vùng ngoại thành một chỗ vắng vẻ trong nhà máy.

Hỗ Trợ liên minh rất nhiều thuật sĩ, tại thời khắc này tiến hành lần thứ nhất chính thức hội nghị, giao lưu linh quang.

Cửa ra vào mở rộng ra không ngừng có toàn thân che lấp miếng vải đen, đội mũ cùng mặt nạ màu đen người tiến vào.

Ngẫu nhiên có người bởi vì hình thể đặc thù không có cách nào ẩn tàng, dứt khoát thoải mái đi tới đến, dựa vào tường vừa đứng chờ đợi bắt đầu.

Cũng có người không có an tĩnh như vậy, nhận ra có cừu gia của mình ở đây, lập tức bắt đầu ngôn ngữ ép buộc, lúc nào cũng có thể phát sinh xung đột.

Nhưng không ai dám động thủ thật.

"Ngay từ đầu, nơi này không có nhiều người thời điểm, mọi người bầu không khí coi như nhẹ nhõm, nhưng bây giờ… ."

Trong góc, Hồng Xà, Vô Đầu Kiếm, Trình Thư, ba người hất lên áo bào đen, một bộ Vạn Thánh Tiết quỷ quái cách ăn mặc, trên mặt mang theo trắng bệch mặt quỷ nhựa plastic mặt nạ, đánh giá chung quanh tình huống.

"Quá nhiều người… ." Trình Thư nói khẽ, "Không nghĩ tới lúc này mới bao lâu điểm, thế mà liền có nhiều người như vậy!"

Nàng ánh mắt ngưng trọng, tâm tình cũng có chút phát chìm.

"Chính Nhu đến cùng muốn làm gì? Coi như tên gọi Hỗ Trợ liên minh, nhưng một câu liền có thể tụ tập nhiều như vậy thuật sĩ, đây đã là cỗ không kém lực lượng."

"Ngươi cho rằng nhiều người như vậy đều chịu phục hắn?" Vô Đầu Kiếm lên tiếng nói, "Có thể hội tụ nhiều người như vậy, không có nghĩa là tất cả mọi người sẽ nghe hắn. Linh quang lợi hại, trong khoảng thời gian này tất cả mọi người cảm ứng được. Có thể tăng cường tốc độ, thể chất, lực lượng, khôi

phục, phòng hộ, lượng thân định chế, quả thực là đối với thân thể tăng lên trên mọi phương diện.”

Hắn dừng một chút ngắm nhìn bốn phía.

“Nếu như ta không có đoán sai, nơi này tuyệt đối có người đánh lấy từ Chính Nhu nơi đó cầm tới linh quang dung hợp pháp quyết. Không ai muốn bị quản chế tại người, huống chi, nếu như có thể cầm tới dung hợp pháp quyết, chính mình cũng có thể một dạng chế tạo ra đại chiến trận như vậy, người chi tham lam, một khi thăng lên liền sẽ không tuỳ tiện rơi xuống… .”

“Lão Hạ nói không sai.” Hồng Xà gật đầu, “Mặc dù mang mặt nạ, nhưng ta đã nhìn thấy mấy cái người quen biết cũ, trên thân còn giống như mang theo gia hỏa thập, thoạt nhìn là dự định đột nhiên động thủ.”

“S·ú·n·g a! ?” Trình Thư giật mình.

“Cái kia đến lập tức thông tri Chính Nhu!”

“Ngươi thật sự cho rằng, dám cùng có thể làm ra lớn như vậy tràng diện Chính Nhu đạo trưởng, sẽ xem xét không đến điểm ấy?” Vô Đầu Kiếm hỏi lại.

“Đó cũng không phải là nhân vật đơn giản… .” Hồng Xà gật đầu, còn muốn nói điều gì. Nhưng bị chung quanh một chút an tĩnh lại biến hóa đánh gãy.

Nàng vội vàng ngẩng đầu, nhìn về phía nơi cửa.

Màu vàng sáng ánh đèn chiếu sáng trong kho hàng.

Trên trăm tên thuật sĩ, cùng lúc nhìn về phía xuất nhập cảng cửa lớn.

Lúc này nơi cửa, một đạo khôi ngô cao tráng nam tính bóng người, chậm rãi vượt qua bậc cửa, tiến vào nội bộ.

Bóng người ngẩng đầu, lộ ra một tấm bình tĩnh ôn hòa tuổi trẻ khuôn mặt, khuôn mặt này không được tốt lắm nhìn, nhưng cũng không khó coi. Không sắc bén, cũng không nhát gan, đối

mặt hơn trăm người thuật sĩ, tựa như là đối mặt trên trăm đóa theo gió chập chờn hoa dại, nhẹ nhàng thoải mái.

Người này chính là mới từ chỗ ở chạy tới Chính Nhu đạo nhân Vu Hoành.

Vu Hoành vào cửa về sau, trở tay đóng lại cửa lớn, răng rắc một chút, khóa trái.

“Xem ra, người đều đến đông đủ.” Hắn cười cười, “Không có người vắng mặt, điểm ấy để cho ta cảm giác rất vui mừng. Mọi người đối với linh quang coi trọng, biểu lộ mỗi người hắn là đều nếm đến linh quang ngon ngọt, cảm nhận được sự cường đại của nó chỗ.”

“Chính Nhu đạo nhân, mọi người cũng đều không phải cái gì đơn thuần người, bọn ta rộng mở cửa sổ mái nhà nói nói thẳng, ngươi truyền bá nhiều người như vậy linh quang, khẳng định có mục đích của mình, thừa dịp hôm nay tất cả mọi người ở chỗ này, không bằng dứt khoát nói rõ ràng.”

Trong đám người, một cái chỉ có một lỗ tai tướng mạo hung ác nam tử trung niên, đứng ra.

Hắn là số ít không có che giấu mình thuật sĩ một trong.

“Xin hỏi các hạ là?” Vu Hoành nhìn về phía người này.

“Huyết Hà Triệu Trí Niên!” Nam tử có chút chắp tay, lớn tiếng trả lời.

“Huyết Hà? Danh hào này ngược lại là thú vị.” Vu Hoành cười cười, “Mục đích, ta kỳ thật đã nói qua, chính là vì chế tạo một cái có thể nhanh chóng tăng cường linh quang liên minh, để tất cả gia nhập vào bằng hữu đều được lợi, đương nhiên cái này người được lợi cũng có ta một cái.”

“Nếu là Hỗ Trợ liên minh, vì sao chỉ có ngươi có thể nắm giữ dung hợp linh quang pháp môn? Không bằng đem pháp môn lấy ra, để mọi người cùng nhau lời bình lời bình, xem ai có tư cách hơn nắm giữ, dùng cái này cũng có thể để Hỗ Trợ liên minh phát triển càng nhanh, không biết Chính Nhu huynh ý như thế nào?” Huyết Hà nhíu mày nói.

“Đây cũng là ý kiến hay.” Vu Hoành vỗ vỗ tay cười, “Không biết, muốn nắm giữ pháp môn bằng hữu còn có cái nào, còn xin đứng ra.”

Trong kho hàng có chút tĩnh lặng.

Đám người nhao nhao tản ra, chừa lại một cái sân trống.

“Ta đến!”

Một cái bím tóc dài nữ tử một cái xoay người, từ một cái vứt bỏ thùng đựng hàng nhảy lên xuống tới, đi vào đất trống.

“Tại hạ Tầm Phong Thủ Mậu Dung!” Nàng mục quang lãnh lệ, nhìn về phía Vu Hoành.

Chung quanh nghe được danh hào về sau, lập tức hù dọa một mảnh thấp giọng hô.

“Cấp A t·ội p·hạm truy nã! ! Phiền toái!” Trình Thư không biết người kia, nhưng danh hào lại là nghe nói qua, cái này Mậu Dung trước đó làm xuống là đoạt một phần ngàn năm bí dược, liên sát ba gia đình, đem hơn 20 nhân khẩu toàn bộ diệt môn huyết án.

Về sau tại phía quan phương lệnh truy nã bên dưới chạy trốn hơn một năm, không nghĩ tới ở chỗ này đụng phải.

Nàng nghĩ tới linh quang có thể sẽ dẫn tới nguy hiểm phiền phức, nhưng không nghĩ qua thế mà lại nhanh như vậy!

Không chỉ là nàng, tất cả không có nặng như vậy tâm tư, không có nhiều dã tâm cùng tham lam thuật sĩ, lúc này đều nhìn về Vu Hoành.

Nhìn hắn dự định ứng đối như thế nào nguy hiểm như vậy.

Mặc dù Nê Thai giáo một trận chiến đặt vững Vu Hoành Đài Châu đệ nhất cao thủ danh hào.

Nhưng Đài Châu dù sao chỉ là một cái thị, cả nước mấy trăm cái thị, vẻn vẹn chỉ là một cái Đài Châu, quá mức nhỏ bé.

Lúc này Mậu Dung ra mặt, nếu như Vu Hoành không cách nào ứng phó, toàn bộ Hỗ Trợ liên minh cũng sẽ lâm vào loạn cục.

Nhất thời, tầm mắt mọi người đều tụ tập đến Vu Hoành trên thân.

“Còn có người a?” Vu Hoành sắc mặt nhu hòa, nhìn về phía những người còn lại.

Không ai đáp lại, hiển nhiên là đều muốn để Mậu Dung khi ra mặt cái rui, nhìn xem hậu quả.

“Vậy trước tiên xử lý một chút ngươi.”

Hắn mỉm cười, vươn tay, xa xa đối với Mậu Dung.

“Muốn động thủ a?” Mậu Dung sắc mặt trầm xuống đồng dạng cầm bốc lên ấn quyết.

Xùy!

Trong chốc lát, nàng còn chưa kịp phát động ấn quyết, thân thể liền kịch liệt co quắp.

Từng đạo màu trắng mang ngân tuyến linh quang, từ nàng trong miệng mũi bắn ra, cấp tốc hóa thành một đạo ánh sáng, vượt qua đám người, rơi xuống Vu Hoành duỗi ra trong lòng bàn tay.

Nhỏ xíu tê tê âm thanh bên trong, đạo này bay ra linh quang kéo dài đến hơn mười giây, mới hoàn toàn dừng lại.

Mà sau khi dừng lại, Mậu Dung thân thể, đã từ trước đó khí huyết sung mãn, biến thành xác ướp đồng dạng thây khô màu đen.

Chương 330: Thế cục (4)

Chương 330: Thế cục (4)

Bịch.

Mậu Dung t·hi t·hể ngã trên mặt đất, không có khí tức.

Mà trong toàn bộ nhà kho, trên trăm hào thuật sĩ, tại thời khắc này đều sợ ngây người.

Lít nha lít nhít ánh mắt hội tụ đang thây khô trên thân, kinh dị, sợ hãi, rung động, không tin, các loại cảm xúc, giờ này khắc này hội tụ tại mảnh này nho nhỏ trong kho hàng.

Đám người hô hấp đều tĩnh lại, nhìn xem t·hi t·hể trên đất, lại hồi tưởng vừa rồi linh quang, rõ ràng như vậy liên hệ, đã không ai sẽ không phản ứng không kịp.

Linh quang, thế mà ẩn giấu đi tà ác như thế cửa sau… .

Sinh tử của bọn hắn, thế mà một mực nắm giữ ở trong tay Chính Nhu… Chỉ cần đơn giản như thế một chút, liền có thể như người này như vậy, trong nháy mắt hóa thành thây khô… .

Bành.

Bỗng nhiên một tiếng s·ú·n·g vang.

Có người nổ s·ú·n·g!

Nhưng đ·ạ·n bắn vào Vu Hoành bên người trên mặt tường kim loại, phát ra giòn vang.

Đồng dạng, trong đám người lại là một đạo linh quang màu trắng bắn ra, tụ hợp vào Vu Hoành trong tay.

Hắn sắc mặt mang cười, bình tĩnh hấp thu xong đạo thứ hai linh quang, sau đó mới thu hồi tay, nhìn xem triệt để yên tĩnh

đám người.

“Xem ra hay là ta cao hơn một bậc.” Hắn cười cười, “Các ngươi nói đúng không?”

Thật lâu…

Đồng dạng bị sợ ngây người Trình Thư, nhìn xem chung quanh sắc mặt trắng bệch chúng thuật sĩ, chủ động đi tới.

“Chính Nhu, ngươi đến cùng muốn làm cái gì? Phạm vi lớn như vậy truyền bá linh quang… . Một khi truyền đi, ngươi lập tức liền sẽ bị đạo mạch cùng phía quan phương toàn lực t·ruy s·át!”

Nàng một mặt không thể nào hiểu được.

“Bọn hắn cũng không có công phu để ý ta.” Vu Hoành lắc đầu, “Huống hồ, ta đây là tại vì tất cả mọi người làm chuẩn bị.”

Hắn giang hai cánh tay.

“Một trận to lớn t·hiên t·ai liền muốn tới, đạo mạch cũng tốt, phía quan phương cũng tốt, bọn hắn đều sắp đáp ứng không xuể, vô lực cố kỵ việc nhỏ như này.”

“Mà ta, chỉ là muốn trong tương lai t·hiên t·ai bên trong, tranh thủ thêm chỉnh hợp một bộ phận mọi người lực lượng.”

Hắn nhìn một chút đám người không ai dám lại mở miệng.

Không ít người đến bây giờ còn đắm chìm tại linh quang bị rút ra về sau, người liền sẽ thư không địa chỉ hơi thở bên trong, trong lòng không gì sánh được khủng hoảng.

“Tốt, mọi người kỳ thật không cần lo lắng, chỉ cần không phải chủ động cùng ta đối nghịch người, ta sẽ không rút ra linh quang. Mà bây giờ, chúng ta tụ ở chỗ này mục tiêu, cũng không phải tới dọa mọi người, mà là dung hợp tất cả mọi người linh quang, tăng cường tất cả mọi người lực lượng. Đúng hay không?”

Hắn lúc này cũng không còn nói nhảm, tay phải giơ cao.

Thái Linh Công cấp tốc phát động.

Xùy!

Xuy xuy xuy xùy! !

Trong chốc lát, mỗi người trên thân cũng bay bắn ra vô hình trong suốt tia sáng tuyến.

Mỗi một đạo sợi tơ, đều cuối cùng hội tụ tại Vu Hoành trong lòng bàn tay, liên tục không ngừng chui vào trong cơ thể hắn.

Lập tức, một cỗ không gì sánh được sảng khoái cảm thụ xông vào Vu Hoành trong lòng.

Hắn có thể thấy rõ ràng, trong cảm giác, trong cơ thể mình Thái Linh Công nội lực, chính phi tốc lớn mạnh, mạnh lên, biến dày.

Thái Linh Công chín tầng, như trước vẫn là tiếp tục sử dụng Thái Uyên Chính Pháp danh tự. Dù sao trên bản chất, môn công pháp này nhưng thật ra là lấy Thái Uyên Chính Pháp làm chủ, còn lại công pháp làm bổ sung, sửa chữa dung hợp mà thành.

Lúc này Vu Hoành nguyên bản ngay tại tu hành tầng thứ ba Lam Nhật, cũng nhận đại lượng linh quang tràn vào, xung kích, dung hợp.

Cái kia một đoàn mang theo Chung Cực Thái Dương khí tức nội lực đoàn, bắt đầu phi tốc lớn mạnh.

Vài giây sau.

Màu lam nhạt hư ảo thái dương, tại Vu Hoành trước người chậm rãi hiển hiện.

Ngay sau đó, thái dương hư ảnh cấp tốc biến mất, thay vào đó, là một mảnh mờ nhạt đỏ lên vầng sáng, đem Vu Hoành triệt để bao khỏa.

Lại là vài giây sau, vầng sáng tán đi.

Vu Hoành thần sắc thư sướng thu tay lại, trong đầu tự động hiện ra Thái Linh Công tầng thứ tư Hoàng Hôn đặc thù biến hóa.

Đúng vậy, nguyên bản chí ít còn muốn mấy tháng mới có thể đột phá Thái Linh Công, vào lúc này đại lượng linh quang thu về dung hợp dưới, nhất cử đột phá, bắt đầu tầng thứ tư Hoàng Hôn tu hành.

Vu Hoành trong cơ thể ẩn ẩn phát sinh phức tạp cường hóa.

Thái Linh Công nội lực mới vừa đột phá, liền bắt đầu từ trên căn bản, đối với hắn bắt đầu mới một vòng cải tạo.

Từng tia băng lãnh khí tức, từ trên thân Vu Hoành có chút quét tản ra.

Môn công pháp này tu hành cuối cùng, chính là để tự thân triệt để dung hợp Chung Cực Thái Dương, trở thành trong đó duy nhất ý chí.

Cho nên mỗi một tầng công pháp đột phá, đều đại biểu cho Vu Hoành thân thể sẽ bị từng bước cải tạo thành có thể thích ứng Chung Cực Thái Dương nội bộ cực đoan hoàn cảnh trạng thái.

Hàn ý lạnh lẽo để đứng tại bên cạnh hắn còn lại thuật sĩ nhao nhao lui lại.

Một chút mắt sắc thậm chí thấy được Vu Hoành dưới chân chậm rãi ngưng tụ mà ra sương trắng.

Liền tại bọn hắn lo lắng cho mình mất đi linh quang cũng sẽ biến thành thây khô lúc.

Xuy xuy xuy!

Từng đạo lít nha lít nhít linh quang sợi tơ, lại từ trên thân Vu Hoành bắn ra, trở lại mỗi một cái thuật sĩ trên thân.

Vài giây sau.

Linh quang biến mất. Vu Hoành trên người dị thường cũng tiêu tán.

Mỗi người đều sắc mặt kịch biến, cảm thấy trong cơ thể mình phát sinh biến hóa mới.

Trình Thư, Hồng Xà, Vô Đầu Kiếm, ba người cũng giống như thế.

Một tầng màu trắng loáng linh quang tự nhiên trên người bọn hắn nổi lên. Phảng phất th·iếp thân áo giáp đồng dạng, phòng hộ lấy thân thể mỗi một chỗ.

"Ta cảm giác linh quang tăng phúc lại mạnh lên một mảng lớn!" Hồng Xà rung động nói.

"Môn thuật pháp này… Quá tà!" Vô Đầu Kiếm trầm giọng nói.

"Nhưng chúng ta đã lên thuyền, ta liền nói làm sao có thể thiên hạ có chuyện tốt như vậy, đạt được nhiều như vậy chỗ tốt, mới bỏ ra một chút xíu đại giới cùng nguy hiểm. Hiện tại tốt." Hồng Xà tựa hồ nghĩ thông suốt.

"Như bây giờ mới bình thường a… ."

"Ngươi không sợ?" Trình Thư nhìn về phía nàng.

"Sợ cái gì? Dù sao ta bình thường cũng không sống nổi mấy năm, còn không bằng đi theo vị này đánh cược một lần!" Hồng Xà thấp giọng nói.

Nàng hoạt động năm ngón tay, cảm thụ được linh quang đối với mình tăng phúc, trên mặt toát ra một vòng mừng rỡ dáng tươi cười.

"Thương thế của ta bị triệt để đè lại!"

Nàng trước đó vì tu luyện thuật pháp, thân thể bị nội thương rất nghiêm trọng, n·ộ·i· ·t·ạ·n·g lúc nào cũng có thể suy kiệt, cho nên mới lựa chọn gia nhập phía quan phương, trở thành phía quan phương thuật sĩ, để có thể lợi dụng phía quan phương tài nguyên kéo dài tính mạng.

Nhưng bây giờ… Bây giờ thì khác.

Linh quang này trước đó chỉ là có thể giảm bớt nội thương, mà lần này, thế mà có thể hoàn toàn áp chế nội thương, để nàng cơ hồ cảm giác không thấy chính mình vấn đề!

Không chỉ là nàng.

Trình Thư cũng cảm thấy biến hóa, mới trở về linh quang, cường độ nâng lên thăng lên một mảng lớn.

Không chỉ tự động có thể tại bên ngoài cơ thể hình thành tầng bảo hộ, tăng phúc cường độ, cũng tối thiểu tăng lên hơn phân nửa.

Nàng trước đó chỉ có thể liên tục sử dụng tự thân thuật pháp năm lần, đằng sau liền sẽ n·ộ·i· ·t·ạ·n·g thụ thương, nhất định phải dừng lại.

Lần trước đạt được linh quang về sau, nàng trở về liền khảo nghiệm, đã có thể liên tục sử dụng thuật pháp mười lần có thừa.

Mà bây giờ, linh quang đạt được tăng cường sau.

“Ta về sau phóng thích thuật pháp, có lẽ sẽ không lại thụ thương… .”

Ra kết luận, Trình Thư sắc mặt rung động.

Đây đối với dã thuật sĩ mà nói, ý vị như thế nào, nàng rất rõ ràng.

Không chỉ là nàng, còn lại Hỗ Trợ liên minh đám dã thuật sĩ, cũng đều nhao nhao lộ ra vẻ chấn động.

Không có tác dụng phụ, liền mang ý nghĩa, bọn hắn cùng chính đạo đại phái thuật sĩ, đứng ở trên cùng một hàng bắt đầu.

Bọn hắn, từ nay về sau, không thể so với đại phái thuật sĩ kém!

“Xem ra tất cả mọi người cảm nhận được linh quang chỗ tốt, mời mọi người yên tâm, chỉ cần chúng ta mọi người cùng tâm hiệp lực, linh quang cũng có thể càng ngày càng mạnh, thắng

đến cuối cùng, chung sáng tạo mỹ hảo ngày mai!" Vu Hoành thái độ thành khẩn lớn tiếng nói.

"… ."

Không ai dám phản bác, dám lên tiếng người, đều đ·ã c·hết rồi. Ngã trên mặt đất biến thành thây khô.

"Ta cũng lý giải, mọi người lo lắng ta rút ra các ngươi linh quang, mang đến nguy hiểm. Nhưng ở nơi này, ta có thể hướng mọi người cam đoan, chỉ cần các ngươi không đi làm thương thiên hại lí sự tình, ta Chính Nhu, tuyệt không tuỳ tiện vận dụng bực này thuật pháp! Dù sao, chúng ta ở đây mỗi người, đều là tăng cường linh quang một phần tử, mỗi người đều có thể ra một phần lực." Vu Hoành lớn tiếng nói.

Gặp hay là không ai đáp lại.

Hắn thở hắt ra, tiếng nói nhất chuyển.

"Đương nhiên, ta cũng không phải như vậy vô tư, ta sáng lập Hỗ Trợ liên minh, cũng là có tư tâm tại…"

Một câu nói kia đi ra, lập tức mọi người tại đây không hiểu cảm giác gánh nặng trong lòng liền được giải khai.

Có tư tâm mới tốt!

Liền sợ một mực mang theo đường hoàng lấy cớ, ai cũng không biết hắn muốn làm cái gì.

Vu Hoành n·hạy c·ảm cảm thấy điểm ấy.

"Ta tư tâm, ở chỗ hi vọng mượn nhờ mọi người lực lượng, chế tạo ra một cái không e ngại bất luận kẻ nào, không bị bất kỳ lực lượng nào q·uấy n·hiễu, trở ngại, cường đại liên minh!"

"Ta nói qua, t·ai n·ạn sắp đến, chỉ có lực lượng đoàn kết, mới có thể ngăn cản hết thảy, bảo hộ hết thảy! Mặt khác, ta cũng đã từng là dã thuật sĩ một thành viên, thâm thụ môn phái đạo pháp gông cùm xiềng xích nỗi khổ. Cho nên, tổ kiến liên minh này, cũng hi vọng đoàn kết mọi người lực lượng, đi thu thập, thu hoạch chân chính đỉnh tiêm đạo pháp thuật thức! Từ đó thành lập thuộc về chính chúng ta đạo mạch!"

Vu Hoành nói ra ý nghĩ của mình về sau, trong kho hàng những thuật sĩ, nhao nhao trầm tĩnh lại.

Mấy cái lòng có ý nghĩ thuật sĩ cao thủ, lục tục ngo ngoe đứng dậy, hỏi thăm Vu Hoành mục tiêu này thực hiện chi tiết.

Vu Hoành cũng nhất nhất chăm chú trả lời.

Liên minh bầu không khí cũng càng ngày càng hòa hoãn.

Đứng ra dám nhắc tới xảy ra vấn đề thuật sĩ cũng càng ngày càng nhiều.

Thẳng đến hơn một giờ sau.

Hỗ Trợ liên minh rốt cục hoàn thành bước đầu cơ cấu.

Lấy Vu Hoành là minh chủ, Trình Thư là trợ lý, đám người nhất trí tuyển ra mạnh nhất hai vị thuật sĩ là liên lạc người truyền tin.

Mọi người riêng phần mình trao đổi phương thức liên lạc, phân biệt ước định offline tiếp tục phát triển thành viên mới.

Thành viên càng nhiều càng tốt!

Đây cũng là Vu Hoành quyết định phương châm, cũng là Hỗ Trợ liên minh tương lai khuếch trương cùng phát triển phương hướng.

*

*

*

Đạo mạch tổng bộ —— tổ đình Vân Số sơn.

Vàng son lộng lẫy trong đại điện.

Lúc đêm khuya, đang có một đạo khô gầy bóng người, lẳng lặng nghiêng dựa vào cạnh cửa, tựa hồ đang chờ đợi cái gì.

Bóng người khuôn mặt lâm vào trong bóng tối, thấy không rõ bộ dáng, chỉ có trên cổ tay phải mang theo một chuỗi màu tím Ngọc Châu vòng tay, ở dưới ánh trăng chiếu sáng rạng rỡ.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Đột nhiên, bóng người hơi ngẩng đầu, nhìn về phía phía bên phải ngoài điện.

Nơi đó trên đất trống, chẳng biết lúc nào, nhiều hơn một đạo phiêu phù ở giữa không trung bóng người màu đỏ.

“Hôm nay làm sao muộn như vậy?” Bóng người trầm giọng hỏi.

“Có việc làm trễ nải, thật có lỗi đại nhân.” Bóng người màu đỏ cấp tốc trả lời.

“Tử Hòa cung tình huống như thế nào?” Bóng người nói.

“Bên này rất thuận lợi. Cơ bản bố cục đều hoàn thành. Hết thảy tuân theo phân phó của ngài.” Bóng người màu đỏ trả lời.

“Cần phải không cần lưu lại bất cứ dấu vết gì, toàn bộ ném cho Thất Hung minh, nếu không Thiên Sư phát giác, truy tra ra liền phiền toái. Gần nhất đã có người đang điều tra trước đó bản án.” Bóng người căn dặn.

“Bất cứ dấu vết gì?”

“Bất luận cái gì. Tất cả làm việc này người, toàn bộ xử lý sạch.” Bóng người thản nhiên nói.

“Minh bạch. Như vậy tiếp đó, mục tiêu thứ nhất là… ?”

“Hạ Thiên Sư phủ Lục Chính Thuận, trước giải quyết hắn. Lần trước phối hợp khởi động âm khí thiên trụ sự tình, hắn hẳn là có chút phát hiện.”

“Là. Ta cái này an bài xong xuôi.”

Chương 331: Mưu đồ (1)

Chương 331: Mưu đồ (1)

Tháng 11 bên trong.

Cuối thu.

Tử Hòa cung.

Rộng lớn lấp lóe lân quang Tử Anh hồ, dưới ánh mặt trời bị chậm rãi dát lên một tầng xán lạn kim hồng.

Giữa hồ, một đạo cầu gỗ xuyên qua trong đó.

Thân cầu chật hẹp, mặt cầu lấy đen trắng hai loại sắc thái cục đá trải mà thành.

Trung đoạn thì mặt đất khảm nạm một cái một mét đường kính Thái Cực Đồ.

Lúc này Thái Cực Đồ bên trong, một cái thân mặc váy tím nữ tử tóc dài, đang đánh dù, ngồi tại một tấm ghế gỗ nhỏ bên trên, hết sức chuyên chú nhìn chằm chằm mặt hồ phao.

Trong tay nàng cầm một cây màu nâu trúc chế cần câu, xinh đẹp trên khuôn mặt đẹp đẽ tràn đầy trầm tĩnh cùng chờ mong.

Đột nhiên nàng thần sắc khẽ động, nhìn về phía mặt bên cách đó không xa.

Một thân lấy đạo bào màu tím nam tử tuấn lãng, chính thuận cầu gỗ chậm rãi hướng nơi này đến gần.

Nam tử dáng người thẳng tắp, mặt chữ quốc, thân dài vai rộng, mái tóc đen suôn dài như thác nước rũ xuống sau lưng, trên môi bao nhiêu lưu lại một túm màu đen ria mép.

“Hôm nay sớm trở về a?” Nữ tử thu tầm mắt lại, tiếp tục nhìn mình chằm chằm phao.

“Ngươi lại đang câu ta Tử Kim Lý.” Nam tử mặt lộ bất đắc dĩ, đi đến nàng bên người, đứng vững.

“Ngươi cũng không nói không để cho.” Nữ tử nhíu mày.

“Ai… .” Nam tử bất đắc dĩ, nhắm mắt lại, vuốt vuốt một bên huyệt thái dương.

Đột nhiên, hắn cảm giác đến một vòng nhàn nhạt mùi thơm tới gần, ngay sau đó một bên khác huyệt thái dương cũng nhiều một cây lạnh buốt ngón tay nhẹ nhàng vò động.

Hắn đưa tay nắm chặt cái tay kia.

“Ngươi cũng lạnh như vậy, còn tại giữa hồ ngồi, coi chừng bị cảm lạnh.”

“Ta là sư tỷ của ngươi, còn cần ngươi quan tâm?” Cái tay kia cưỡng ép rút ra ngoài, trái lại đem hắn tay nắm chặt.

“Tiểu sư đệ, mấy ngày không thấy, râu ria cũng không có tu, nhìn qua thành thục không ít sao?”

Nam tử mở mắt, nhìn xem gần trong gang tấc xinh đẹp khuôn mặt, nhịn không được đưa tay đem nó vòng eo nắm ở.

Nữ tử cũng không vùng vẫy, chỉ là lườm hắn một cái, buông xuống dù ném đến một bên.

“Rám đen ngươi bồi ta.”

“Ta cho ngươi bôi kem chống nắng.” Nam tử cười nói.

“Còn muốn lấy chiếm tiện nghi đâu.” Nữ tử ngoài miệng nói, thân thể lại nhẹ nhàng rúc vào nam tử trong ngực.

“Khô Thiền, ta mấy ngày nay một mực đang nghĩ một vấn đề.”

“Cái gì?”

“Ngươi nói, chúng ta về sau là nên sinh hai cái, hay là ba cái?”

“… . Loại sự tình này ngươi quyết định liền tốt.”

“Loại đại sự này khẳng định phải hai người chúng ta đều thương lượng xong a, ta đến hỏi qua cha mẹ, bọn hắn ngược lại là hi vọng nhiều sinh điểm, nhân khẩu thịnh vượng.”

“Vậy liền nhiều sinh, bất quá nhiều lắm có thể hay không ảnh hưởng thân thể của ngươi.”

“Vậy trước tiên sinh một cái, nhìn xem hiệu quả? Nếu như hiệu quả tốt, liền khiến cho kình sinh, ta thích náo nhiệt.” Nữ tử suy tư, “Ta mơ ước lúc còn nhỏ, chính là muốn sinh một quốc gia rạp hát lớn, mọi người cùng nhau diễn tấu ta thích ca khúc mục lục, cùng một chỗ hát quốc ca, cùng một chỗ ca hát hát tổ quốc. Tràng diện kia, khẳng định rất rung động.”

“… . Ngươi cái này yêu thích…” Khô Thiền khóe miệng giật một cái không cách nào tưởng tượng tràng cảnh kia.

“Một quốc gia rạp hát lớn có thể ngồi lên vạn người, xem ra giấc mộng này đời ta là không xong được.” Nữ tử bất đắc dĩ nói.

Khô Thiền bất đắc dĩ cười cười, đưa tay nâng lên nữ tử đẹp đẽ trắng nõn cái cằm, bốn mắt nhìn nhau.

“Nếu không, hay là Tiên Sinh một cái lại nói?”

“Ở chỗ này? ? Chờ một chút! Khô Thiền ngươi… . !” Nữ tử biến sắc, ánh mắt hiện lên một vòng bối rối.

“Linh pháp.” Khô Thiền mỉm cười.

“Thiên Hà Đảo Chuyển.”

Xùy!

Trong chốc lát, lấy thân thể của hắn làm trung tâm, một vòng bàng bạc khủng bố tinh thần uy áp, khuếch tán chấn khai.

Lấy hai người làm trung tâm, chung quanh mảng lớn nước hồ bị một cỗ lực lượng vô hình dẫn dắt bay lên không, vờn quanh

hai người hình thành một đoàn to lớn viên cầu.

Viên cầu đem hai người triệt để bao khỏa mặt ngoài sáng lên nhàn nhạt tử quang, che giấu hết thảy.

Soạt tiếng nước chảy, triệt để che giấu bên trong nhỏ xíu tạp âm.

Nơi xa màu đỏ tím nguy nga đạo cung chỗ cao.

Trắng nhợt váy nữ tử ngóng nhìn bên này, bất đắc dĩ lắc đầu.

“Tấn Chi lại đang hồ nháo.”

“Sợ cái gì, dù sao hắn cùng Dĩnh nhi đã sớm đính hôn, sang năm thuận lợi thành hôn, không sai biệt lắm vừa vặn sinh con, lớn tuổi cũng muốn hưởng ứng quốc gia hiệu triệu, không có khả năng kết hôn muộn sinh đẻ muộn nha.”

Phía sau Tử Hòa cung cung chủ Ngọc Thấm, xem thường tại cho mình ái cầm làm bảo dưỡng.

Ngọc thạch cùng Ngô Đồng Mộc chế thành cổ cầm đặt nằm ngang trước mặt, coi như dưới ánh mặt trời chiếu sáng dưới, cũng hiện ra thanh lãnh lam nhạt sắc điệu.

“Nói đến, Tấn Chi trong khoảng thời gian này cũng vất vả, vừa vặn cho hai người bọn hắn cái thả lần nghỉ, nghỉ ngơi thật tốt.” Ngọc Thấm nói khẽ.

“Trong cung hiện tại có nhiều việc, có thể làm?” Nữ tử váy trắng kinh ngạc nói.

“Ta tại, không có vấn đề. To như vậy một cái Tử Hòa cung, cũng không thể chuyện gì đều để Tấn Chi làm. Nhiều đệ tử như vậy trưởng lão, tổng không đều là ăn cơm khô.” Ngọc Thấm cười nói.

“Ngươi quyết định liền tốt.” Nữ tử gật đầu.

“Nói đến, Tấn Chi đạo pháp đã đến cảnh giới tối cao, lại hướng phía trước một bước, cũng chỉ có thể như lão Thiên Sư bọn hắn như vậy, đột phá tông môn gông cùm xiềng xích, đi ra

độc đạo thuộc về mình. Cũng không biết một bước này, hắn cần bao lâu có thể bước ra.” Ngọc Thấm thở dài.

“Hắn mới ba mươi không đến, còn rất trẻ, không vội.” Nữ tử an ủi.

“Đúng vậy a, cái tuổi này, xác thực không cần phải gấp gáp, lúc trước lão Thiên Sư bọn hắn cũng là 50~60 tuổi mới tìm được phương hướng. Nếu mà so sánh, con ta nhưng so sánh bọn hắn mạnh hơn nhiều.” Ngọc Thấm có chút tự hào nói.

“Đúng rồi, Phi Hà kiếm đi Đài Châu, thụ thương trở về, xem ra Đài Châu bên kia tình huống tương đối nghiêm trọng.” Nữ tử nhắc nhở.

“Ngọc Thành sư đệ đã đi xem qua, là Thất Hung minh Thanh Hoàng, che đậy Phi Hà cảm giác, lại lấy s·ú·n·g ngắm viễn trình á·m s·át. Kém chút liền mắc lừa.” Ngọc Thấm sắc mặt thu liễm, trầm giọng nói.

“Thất Hung minh thật đúng là âm hồn bất tán khắp nơi đều tại. Đáng thương Tiểu Phi Hà, gặp được lớn như vậy nguy hiểm.” Nữ tử cũng đồng dạng bất mãn nói.

“Phi Hà chúng ta sẽ thật tốt bồi thường, Thanh Hoàng, tựa như là bọn hắn tự lập cái gọi là Ám Thiên Sư một trong a? Khẩu khí ngược lại là lớn, đem minh chủ cùng Thất Hung phía dưới cái gọi là cao thủ, mệnh danh là Thiên Sư, đây là đang nhục nhã đạo mạch của ta hai đại Thiên Sư.” Ngọc Thấm gật đầu.

“Tốt, chớ để ý những chuyện nhỏ nhặt này, có hai đại Thiên Sư đỉnh lấy, trời sập cũng không tới phiên ngươi tới. Chúng ta hay là suy nghĩ một chút chờ cháu trai đi ra làm sao phân phối, ai chủ mang, đầu tiên nói trước, ban đêm ta muốn cùng cháu của ta cùng một chỗ ngủ!” Nữ tử nói sang chuyện khác.

“Ha ha… . Ngươi coi ta ngốc a? Tiểu hài tử đáng yêu nhất thời điểm chính là giai đoạn này! Không được!” Ngọc Thấm quả quyết cự tuyệt.

“Ra điều kiện đi.”

“Điều kiện gì cũng không được!”

“Vậy ta đi mời Bạch Ngọc đến trong cung trao đổi một chút?”

“Bạch Ngọc… . Cái này… Thật?” Tử Hòa cung chủ lập tức trong đầu hiện lên chính mình ánh trăng sáng thân ảnh, chần chờ.

“Tốt, ngươi cùng ta kết hôn đều nhiều năm như vậy, còn không thể quên được cái kia Bạch Ngọc! !” Nữ tử váy trắng lập tức nổi giận đứng người lên, hướng hắn vọt tới.

“Chờ một chút, ta chỉ là đột nhiên nhớ tới đêm nay cơm tối ăn cái gì? Là canh đậu hũ bạch ngư đúng không! ?”

Ngọc Thấm tranh thủ thời gian đứng dậy liền chạy.

“Còn muốn ăn bạch ngọc đậu hũ! Ngươi cái này không biết xấu hổ! Ngươi cũng bao nhiêu tuổi người. Mỗi ngày nhìn trong điện thoại di động mỹ nữ video! Xấu hổ hay không! !”

Tử Hòa cung đỉnh trên bình đài, trong lúc nhất thời không ngừng bay ra cung chủ thống khổ tiếng kêu to.

Phía dưới đi ngang qua các đạo nhân, cũng đều không cảm thấy kinh ngạc làm lấy sự tình của riêng mình, đây cũng là Tử Hòa cung cách mỗi thời gian nhất định tất nhiên phát sinh hiện tượng tự nhiên.

*

*

*

Đài Châu.

Thanh Trần quan một chỗ trong biệt viện.

Vu Hoành cùng một đám lão đạo lục tục ngo ngoe tiến vào biệt viện cửa lớn, sau đó người cuối cùng trở tay đóng lại.

Đám người ngồi vào trong viện từng tấm sớm đã dọn xong chiếc ghế.

Tất cả chiếc ghế vừa vặn vây quanh một cái màu đen cái ghế, bày ra thành một cái to lớn vòng tròn.

Trong vòng tròn ở giữa bên trên, đánh dấu lấy lít nha lít nhít mảng lớn kinh văn ký hiệu.

Lúc này ánh nắng dần dần tiếp cận giữa trưa, bởi vì là mùa thu, tất cả coi như giữa trưa, ánh nắng cũng sẽ không quá tốt. Chỉ có một nửa lão đạo bị chiếu xạ đến, tắm rửa tại trong ánh sáng.

Lạch cạch.

Vu Hoành ngồi ngay ngắn ở chính giữa trên ghế.

“Hết thảy chuẩn bị sẵn sàng, Chính Nhu, lần này chúng ta phụ trợ ngươi phục đan, vững chắc sau khi đột phá đạo pháp cảnh giới, mặc dù mượn đan dược đột phá, rất dễ dàng ngã trở về, nhưng có chúng ta bọn lão gia hỏa này kết trận tương trợ, hẳn là có thể trên phạm vi lớn kéo dài thời gian này.” Vũ Mặc trầm giọng căn dặn Vu Hoành.

“Đệ tử minh bạch.” Vu Hoành chăm chú gật đầu.

“Minh bạch liền điều chỉnh trạng thái.” Vũ Mặc vung tay lên, lập tức bao quát hắn bên trong tất cả lão đầu, tại thời khắc này, cùng một thời gian đưa tay bóp ra cùng một cái ấn quyết, trong miệng niệm tụng chân kinh.

Vu Hoành ngồi ngay ngắn chính giữa, mơ hồ cảm giác được từng luồng từng luồng không tính mạnh, nhưng rất tinh thần cứng cỏi lực lượng.

Cái này từng đạo lực lượng tinh thần, vờn quanh chung quanh hắn, tựa như chim bay giống như không ngừng xoay quanh.

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Ước chừng hơn nửa canh giờ, tất cả Vũ chữ lót lão đạo đồng thời một trận, hoàn toàn dừng lại tụng kinh.

Ngay một khắc này.

Xuy xuy xuy xùy! !

Tất cả tinh thần lực chim bay, cùng một chỗ hướng Vu Hoành bổ nhào mà tới.

Bọn chúng cái sau nối tiếp cái trước, không ngừng xông vào Vu Hoành thân thể.

Bất quá vài phút, tất cả chim bay hoàn toàn biến mất.

Vu Hoành ngồi một mình ở vị trí bên trên, có thể cảm nhận được thể nội lâm thời tiến vào tinh thần lực chim bay bọn họ, ngay tại phi tốc tiêu tán.

“Nhanh đứng dậy! Đi trong phòng phục đan! ! Trong vòng mười phút nhất định phải phục dụng, nếu không vô hiệu! Sau đó lập tức bế quan, kể từ hôm nay, ngươi dốc lòng bế quan, thẳng đến đạo pháp vững chắc sau lại đi ra!” Vũ Ngấn lớn tiếng phân phó nói.

“Đúng!” Vu Hoành lúc này đứng dậy, hướng phía trong phòng mấy bước phóng đi.

Cửa sớm mở ra, Vu Hoành đi vào trước tiên liền khoanh chân ngồi dưới đất trên một chiếc bồ đoàn, sau đó nhập định.

Hai phút đồng hồ về sau, điều hoà khí tức, hắn đưa tay từ trong túi tiền lấy ra một cái hồ lô màu đen trạng bình nhỏ.

Mở ra nắp bình, một cỗ nồng đậm mùi thuốc lập tức xông ra.

Vu Hoành lúc này đổ ra một viên màu vàng đất dược hoàn, hướng trong miệng ném một cái.

Lập tức một cỗ đường trần bì vị ngọt tràn vào khoang miệng, thuận cổ họng mấy lần trượt xuống.

Đây cũng là mục đích hôm nay, phục đan.

Hoán Tâm Đan là Thanh Trần quan hai đại nội tình một trong, bây giờ một hơi cho hai viên cho hắn, muốn chính là hắn có thể càng nhanh chóng hơn đột phá cực hạn.

Đan dược vừa xuống bụng, Vu Hoành liền cảm giác một cỗ nóng bỏng sóng nhiệt, từ dạ dày, cực tốc dâng lên.

Toàn bộ thân thể đều tại cỗ này cường đại kích thích xuống, có chút run run.

Tê…

Vu Hoành bên tai phảng phất nghe được không hiểu tê tê âm thanh, giống như là rắn độc, giống như là thứ gì trên mặt đất phá xoa.

Chói tai, mà lại liên tục không ngừng.

Tại trong loại thanh âm này, hắn lúc này tinh thần lực, ngay tại bất tri bất giác bay lên không nhanh tăng lên.

Lúc này trên người hắn mang theo máy kiểm tra, tinh thần lực ba động trị số bên trên, cũng từ hơn sáu mươi, tiêu thăng đến hơn một trăm.

Cùng lúc, Quan Ngô Công chỗ nguy hiểm nhất, cũng theo đó đi theo.

Chương 332: Mưu đồ (2)

Chương 332: Mưu đồ (2)

Trong tĩnh thất.

Trống rỗng trên mặt đất, Vu Hoành sau lưng, bắt đầu chậm rãi ngưng tụ ra một đạo khổng lồ cực cao khối không khí màu đen.

Khối không khí kia bị giới hạn trong phòng trần nhà độ cao, đang ngưng tụ mấy lần vô hiệu về sau, phi tốc thuận cửa sổ ra bên ngoài bay đi.

Không bao lâu khối không khí tìm tới một chỗ hoang vu bãi biển, bỗng nhiên cắm rễ rơi xuống.

Sau đó, chính là cao tới hơn trăm mét bóng đen khổng lồ, chậm rãi tại bờ biển hiển hiện, ngưng tụ.

Đây là chỉ có thuật sĩ mới có thể nhìn thấy cảnh tượng kỳ dị.

Hơn trăm mét bóng đen không ngừng ngưng thực, thẳng đến hơn mười giây sau, cả người nó triệt để hoàn thành, đứng sừng sững ở trên bờ cát, tựa như một tòa ngọn núi nhỏ màu đen.

Tầng thứ bảy Khủng Ảnh, Hắc Cự Nhân, xuất hiện.

Hắc Cự Nhân mới vừa xuất hiện, liền cấp tốc trong suốt, tiêu tán, phảng phất vừa mới trên bờ cát phát sinh hết thảy, cũng chỉ là huyễn ảnh.

Chung quanh cũng không có thuật sĩ nhàm chán hướng bên này quan sát, ngược lại là còn tốt không ai phát hiện.

Trong tĩnh thất.

Vu Hoành mở mắt ra, cảm nhận được thể nội tạm thời ổn định tầng thứ bảy đạo pháp.

Đan dược loại kia nóng bỏng cảm giác, còn tại liên tục không ngừng kích thích thân thể, sinh sôi tinh thần lực.

Những này tinh thần lực cưỡng ép đem đạo tức tổng lượng tăng lên rất nhiều.

Vu Hoành còn chú ý tới, cái này Hoán Tâm Đan dược lực thế mà còn có thể chiết xuất sinh sôi ra phổ thông tinh thần lực.

'Tiếp đó, chính là đánh bại Khủng Ảnh, liền có thể triệt để ổn định lại. Như vậy, tầng thứ bảy Khủng Ảnh, ở đâu?'

Vu Hoành vẫn ngắm nhìn chung quanh, phát hiện trong phòng căn bản không có.

Hắn nghi ngờ đi đến bên cửa sổ, nhìn ra ngoài.

Cũng đồng dạng không có phát hiện bất kỳ khác thường gì.

Trở lại trên bồ đoàn, hắn cẩn thận dò xét bên dưới của mình tinh thần lực lượng.

Tầng thứ sáu trước đó, thể nội liên tục không ngừng sinh sôi tinh thần lực tựa như dòng nước, nhu hòa thanh tịnh.

Nhưng tầng thứ bảy đằng sau hắn lúc này sinh sôi ra tinh thần lực tựa như súp mè đen. Đậm đặc đến dọa người.

'Khó trách cảnh giới này có thể duệ hóa, đứng đấy bất động cũng sẽ không thụ cấp bậc thấp thuật thức g·ây t·hương t·ích. Cường độ này nồng độ, quả thật bất phàm!'

Hắn cẩn thận trải nghiệm chính mình trạng thái.

'Tân sinh tinh thần lực muốn hoàn toàn thay thế đi trước kia, cần thời gian, mà trong khoảng thời gian này, một khi xuất hiện bất kỳ vấn đề, liền có thể lui về tầng thứ sáu.'

Hắn có thể cảm giác được, mình bây giờ có thể sinh ra tầng bảy tinh thần lực, chủ yếu là dược lực cùng kích thích dung hợp.

“Dược lực này chủ yếu công dụng là sớm kích thích thân thể, ngưng tụ ra mới Khủng Ảnh, đồng thời sớm thu hoạch được đánh bại Khủng Ảnh hậu thân thể sinh sôi cường đại duệ hóa tinh thần lực. Nhưng nếu như một mực không đánh bại Khủng Ảnh, đạo pháp sẽ nhanh chóng trượt chờ dược lực tiêu hao kết thúc, Khủng Ảnh cũng sẽ xuất hiện phản phệ.”

Biết rõ cái này Hoán Tâm Đan nguyên lý, Vu Hoành bắt đầu cẩn thận nghiên cứu dùng mới duệ hóa tinh thần lực, tới lấy thay trước đó các loại thuật thức vận chuyển.

Quá trình này là cái mài nước sống, mỗi cái thuật thức ở tại làm cơ sở nhiên liệu tinh thần lực, phát sinh trên phạm vi lớn tính chất cải biến về sau, đều cần một lần nữa điều chỉnh.

Nếu không liền có thể xuất hiện, thuật thức phóng xuất ra sau uy lực không đúng, hoặc là dứt khoát liền trực tiếp bạo tạc, phản phệ.

Đồng thời, vì tăng lên phần thắng, hắn còn lấy ra Thanh Hoàng cho ra quyển sổ kia, Trọng Tượng Thuật.

Dự định lần bế quan này cường hóa sau vừa vặn nhìn xem.

‘Quan Ngô Công đến tầng thứ bảy, nếu như có thể ổn định, lại phá vỡ tầng cuối cùng, ta liền có thể thu hoạch được một cái đặc chất mới!’

Vu Hoành trong lòng tràn ngập chờ mong lúc trước hắn lấy được đạo tức lưu chuyển đặc chất, chính là nguồn gốc từ tại không ngừng lần lượt cường hóa về sau, lấy được Bôn Lôi thối pháp.

Bây giờ cái này Quan Ngô Công tại thực tế uy lực bên trên, cùng Bôn Lôi Thối tương xứng, chỉ là thiên về tại phương diện tinh thần thôi.

Đến lúc đó viên mãn, lấy được đặc chất, tuyệt đối sẽ không kém.

Ngay tại Vu Hoành tiến vào tĩnh thất bế quan sau.

Phía ngoài Vũ chữ lót các lão đạo, nhao nhao đứng dậy, từng cái nện lấy eo than thở.

“Thật sự là gánh không được, nhớ năm đó, bần đạo là t·ruy s·át một Oán Ngấn, bảy ngày bảy đêm không ngủ không nghỉ, bôn tập hơn ngàn cây số, rốt cục tại một chỗ trong khe núi nhỏ bắt được nó. Nhưng bây giờ, mới hơi động động thân thể, động động đạo tức, liền như thế mỏi mệt… .” Vũ Phương thở dài nói.

“Ta cũng giống vậy, đau thắt lưng đến lợi hại, bác sĩ nói ta đây là thoát vị đĩa đệm đột xuất, có chút nghiêm trọng, phải đi giải phẫu.”

“Ta cũng có chút, nghiêm trọng là cái gì triệu chứng?”

“Chính là ngồi đứng đấy đều đau, chỉ có thể nằm sấp, đệm cái gối đầu tại trên lưng muốn thoải mái một chút.”

“Ta xương sau cổ không tốt. Đường máu cũng có chút cao…”

Từng cái lão đầu tử trực tiếp bắt đầu trao đổi lẫn nhau lên bảo dưỡng kinh nghiệm.

Mấy người chờ đợi trong chốc lát, xác định Vu Hoành bên này không có vấn đề gì, liền riêng phần mình ngồi xe rời đi.

Chỉ để lại Vũ Mặc một người, lẳng lặng chờ ở ngoài cửa.

Thời gian một ngày một ngày trôi qua.

Vũ Mặc lão đạo khoanh chân ngồi tĩnh tọa, trông ba ngày sau, lại đổi còn lại Vũ chữ lót.

Áp chế đạo pháp lùi lại trận pháp là bọn hắn hợp lực phát động, cho nên cũng chỉ có bọn hắn những người tham dự này, mới có thể tùy thời cảm ứng được Vu Hoành có hay không xảy ra chuyện.

Mà lúc này Vu Hoành, chính chậm rãi thay thế lấy trên thân trước đó tinh thần lực, đem tất cả tinh thần lực chuyển đổi thành có Tuyệt Đối Giới Hạn tính chất duệ hóa tinh thần lực.

Trừ ăn cơm ra đi ngủ, hắn đã toàn thân toàn ý đầu nhập vào thuật thức điều chỉnh cùng trong tu hành.

*

*

*

Hoàng Tùng đảo.

Hoang vu cô quạnh đảo nhỏ một bên, một chiếc thuyền đánh cá nhỏ lặng yên cập bờ, dừng lại.

Hai đạo nhân ảnh từ trên thuyền nhảy lên mà ra, rơi xuống đất, đánh giá tòa này đã bị ném bỏ đảo hoang.

“Chúng ta tới nơi này làm cái gì? Nơi này là Khô Thiền đạo nhân tự tay định ra phong ấn, bằng vào ta chờ hiện tại trạng thái, căn bản không có khả năng dao động mảy may.” Một người bất đắc dĩ nói.

“Cái gì gọi là trạng thái hiện tại liền xem như trạng thái đỉnh phong cũng mở không ra.” Một người khác đương nhiên trả lời.

“Vậy chúng ta trả lại nơi này?”

“Đó là bởi vì, chúng ta mở không ra, nhưng người khác có phương pháp mở ra được!” Một người khác cười.

“Ai? Chẳng lẽ lại là Thất Hung một trong vị nào đại nhân? ?”

“Ai cũng không phải. Mà là… .”

Oanh! !

Đúng lúc này, nơi xa trên mặt biển, đột nhiên xông ra một đại đoàn xám đen mây mù.

Mây mù kia phá vỡ sóng biển, phảng phất huyễn ảnh đồng dạng, phóng lên tận trời, liên tục không ngừng, hình thành một đạo to lớn xám đen cây cột.

Lấy đạo này cây cột làm hạch tâm, một vòng chỉ có những thuật sĩ mới có thể phát giác tinh thần ba động, âm khí ba

động, liên tục không ngừng hướng bốn phương tám hướng khuếch tán ra tới.

“Cái này… . Thế mà còn có một đạo âm khí thiên trụ! ! ?”

“Hành động của chúng ta, vốn là chỉ là che giấu tai mắt người thôi, mục tiêu chân chính, không phải Hoàng Tùng đảo, mà là nơi đó… .”

Nói chuyện người này hít sâu một hơi, ngẩng đầu, lộ ra một tấm mang theo hưng phấn trung niên khuôn mặt.

“Giáo chủ… . Nói cách khác, chúng ta ngay từ đầu cũng chỉ là con rơi? ? !” Một bên một người khác, lúc này cũng ngẩng đầu, lộ ra Nê Thai giáo Nguyên Như Hải tái nhợt gương mặt.

Hắn lúc này, gương mặt đã bị bóp méo sở chiếm cứ, vì trận chiến này, hắn ngay cả nhi tử Nguyên Minh cũng mất!

Giáo chúng càng là tử thương thảm trọng, tài sản đánh mất vô số.

Lúc đầu hắn còn tưởng rằng có thể đợi được Thất Hung minh trợ giúp, kết quả, hiện tại giáo chủ nói cho hắn biết, bọn hắn đều là con rơi, cũng chỉ là dùng để che giấu tai mắt người đạo cụ, rác rưởi.

“Âm khí thiên trụ thành công, đại biểu Tuyệt Vọng Chi Môn đã mở ra chí ít một đạo. Toàn bộ Đài Châu, rất nhanh liền sẽ biến thành Nhân Gian Địa Ngục! Như Hải, bây giờ trong giáo cũng chỉ có hai người chúng ta, ngươi theo ta cùng một chỗ tiến về Thất Hung minh, tất nhiên sẽ đạt được trọng dụng . Còn nhi tử cái gì, lại sinh một cái chính là!” Giáo chủ Ninh Nhược Phi cũng không thèm để ý nói.

“Giáo chủ, chúng ta tại Đài Châu thành thành thật thật hưởng thụ sinh hoạt, không tốt sao? Vì sao… Vì sao muốn như vậy! ?” Nguyên Như Hải âm thanh run rẩy nói.

“Hưởng thụ sinh hoạt? Ngươi cho rằng ta không nghĩ, nhưng sự thực là, bình tĩnh thời gian vốn là thừa không được bao lâu, ta cũng chỉ là vô kế khả thi về sau, không thể không sớm làm ra lựa chọn.” Ninh Nhược Phi thanh âm lãnh đạm xuống tới.

“… . . Cái kia, tiếp xuống…”

“Tiếp đó, Oán Ngấn cường độ sẽ viễn siêu trước đó, Thanh Trần quan cùng phía quan phương tuyệt đối sẽ sứt đầu mẻ trán, chúng ta trước khi đi, có thể thừa cơ trả thù trả thù! Cái kia Tử Hòa cung Phi Hà kiếm đi, hiện tại toàn bộ Đài Châu, đã không ai có thể ngăn cản chúng ta liên thủ!” Ninh Nhược Phi cười lạnh.

“Cái kia Chính Nhu đâu? Thanh danh gần nhất nghe nói rất lớn.”

“Gặp may đánh thắng Lâm Sơn tên phế vật kia, liền cho rằng có thể thắng được ta?” Ninh Nhược Phi cũng không thèm để ý, “Huống hồ, chúng ta không cần chính mình ra mặt chờ đợi cơ hội là được, chờ Tuyệt Vọng Chi Môn đi ra cường đại Oán Ngấn càng ngày càng nhiều, bọn hắn tự nhiên sẽ càng kéo căng càng chặt, sau đó… . Đánh lén cơ hội liền đến.”

Nguyên Như Hải trầm mặc.

Nhìn qua nơi xa ngút trời mà lập âm khí thiên trụ, hắn đột nhiên một câu cũng không muốn nói.

*

*

*

Khoảng cách Vu Hoành bế quan sau hai tuần…

Đài Châu Yến Hà vịnh cư xá.

Một tòa song liều biệt thự bên trong.

Giày tây một bộ nhân sĩ thành công ăn mặc họ Lý phú thương, mặt mũi tràn đầy cấp bách mang theo một tên đạo nhân tuổi trẻ đi vào đại sảnh.

“Không dối gạt đạo trưởng, ta phòng này là từ ba ngày trước bắt đầu xuất hiện ánh đèn lấp lóe, ngửi được mùi thối, thỉnh thoảng có thể ở buổi tối nhìn thấy kẻ không quen biết bóng lưng chợt lóe lên.”

Họ Lý phú thương thở dài, mang theo nồng đậm địa phương khẩu âm nói.

“Những này ta nguyên bản chỉ cho là là con của ta phim ma đã thấy nhiều sinh ra phán đoán, nào nghĩ tới, tối hôm qua con của ta nửa đêm tới tìm ta gõ cửa, ta đứng lên vừa mở, khắp nơi đều sờ không tới hắn! Đến bây giờ, trong nhà khắp nơi đều sờ khắp, làm sao cũng sờ không tới người, giá·m s·át bên trong cũng không có phát hiện có người ra vào nơi này!”

“Nơi này có rất đậm âm khí.” Đạo nhân lông mày cau lại, tóc đen đơn giản viện cái đạo kế, một thân sạch sẽ gọn gàng nhạt Lam Đạo bào, khuôn mặt thanh lãnh, chính là mới tu dưỡng thật là không có mấy ngày Chính Minh.

“Đạo trưởng có phát hiện! ?” Phú thương lập tức giật mình, lập tức truy vấn.

“Không vội, ta phải từ từ kiểm tra, nếu không dễ dàng phạm sai lầm.” Chính Minh chân thành nói, từ khi bị Vu Hoành liên tiếp đả kích về sau, hắn tính cách cũng biến thành so trước kia trầm hơn ổn.

“Đạo trường xin mời, mời!”

Chính Minh cũng không khách khí, giơ tay lên, ra hiệu người khác đừng quấn lấy hắn, mà là một người lên lầu hai.

Rất nhanh, tại lầu hai cuối hành lang chỗ, hắn thấy được một bức họa.

Một bộ miêu tả cổ trạch phố cũ lúc hoàng hôn cảnh sắc bức tranh.

Chất lượng ảnh rất tốt, công lực cũng rất tốt, nhìn qua như là ảnh chụp đồng dạng, rõ ràng xinh đẹp, lại chân thực.

Phố cũ Thượng Cổ trạch, màu nâu cửa lớn nửa mở, bên trong mơ hồ có thể nhìn thấy ngồi một cái lão thái thái, tay thuận bên trong cầm kim khâu dệt áo lông.

Ánh nắng chiều đem lão thái thái mái đầu bạc trắng nhuộm thành kim hồng. Hình ảnh hiền lành mà an bình.

Chính Minh nhìn chăm chú bức họa này, cảm giác minh xác cảm ứng được, phía trên bám vào lấy nồng đậm âm khí.

Cộc cộc cộc.

Bỗng nhiên một trận thanh thúy tiếng bước chân, giống như là giày da nhỏ giẫm tại sàn nhà gỗ nhẹ vang lên, truyền vào hắn trong tai.

Chính Minh cấp tốc quay đầu, nhìn về phía phía bên phải.

Phía bên phải trên hành lang, một cái lúc đầu đang đóng gian phòng, cửa phòng mở ra lấy.

Một cái đen bóng giày da nhỏ, đang đứng tại cửa gian phòng, chỉ lộ ra một cái giày gót.

Chương 333: Dị biến (1)

Chương 333: Dị biến (1)

“Lý Chiêu Nhiên?”

Chính Minh kêu phú thương nhi tử danh tự.

Không có trả lời. Cái kia giày da nhỏ từ từ hướng trong phòng lui đi vào, biến mất không thấy gì nữa.

Hắn bản năng cảm giác không đúng, cấp tốc nắn thủ ấn pháp quyết, một đạo mơ hồ Khủng Ảnh tại sau lưng lóe lên mà hiện, lại cấp tốc che giấu.

Chính Minh từng bước một phòng nghỉ ở giữa tới gần.

Hắn hữu tâm phóng thích Khủng Ảnh thăm dò, nhưng lại lo lắng làm b·ị t·hương phú thương nhi tử.

Khủng Ảnh mặc dù vật chất lực ảnh hưởng rất yếu, nhưng đối với tiểu hài tử tinh thần ảnh hưởng vẫn phải có.

Đùng.

Rốt cục, hắn đi vào gian phòng.

Bên trong một cái quần áo thể thao màu trắng tiểu nam hài, niên kỷ 11~12 tuổi dáng vẻ, chính đưa lưng về phía hắn, nhìn chăm chú lên ngoài cửa sổ.

“Lý Chiêu Nhiên? Ngươi đang nhìn cái gì?” Chính Minh mặc dù tìm được người rồi, nhưng trong lòng ngược lại dâng lên một tia không hiểu khó chịu.

“Nãi nãi.”

Nam hài trả lời.

“Nãi nãi? ?” Chính Minh đồng dạng nhìn về phía ngoài cửa sổ, nhưng bên ngoài trừ một mảnh rậm rạp bên ngoài rừng trúc, cái gì cũng không có.

“Chính Minh đạo trưởng?”

Đầu bậc thang, họ Lý phú thương gặp người đi lên hậu cửu lâu không có xuống tới, liền chậm rãi đi đến lâu vừa đi vừa kêu.

Nhưng quỷ dị chính là, toàn bộ lầu hai trống rỗng, không có một người.

Vừa mới lên tới đạo trưởng, lúc này thế mà cũng như con của hắn một dạng, m·ất t·ích bí ẩn!

Phú thương tìm tốt một vòng, còn tìm đến bảo mẫu cùng một chỗ tìm, đều không có bất luận phát hiện gì.

Lập tức bọn hắn hốt hoảng rời đi biệt thự, trước tiên báo động cùng chạy tới Thanh Trần quan.

*

*

*

Trong biệt viện.

Ngay tại Chính Minh biến mất sau mấy phút đồng hồ.

Đang lúc bế quan Vu Hoành, bỗng nhiên mở mắt.

‘Hoàn cảnh… Có chút không đúng…’

‘Hắn kiểm tra một hồi chung quanh, trong tĩnh thất hoàn toàn yên tĩnh, không có chút nào âm thanh, chỉ có nhịp tim của chính hắn cùng hô hấp.’

Lập tức hắn suy nghĩ một chút xuất ra cường hóa ra vạn dụng máy kiểm tra.

Đích.

Hộp đen một dạng máy VOM, im ắng biểu hiện ra lúc này hoàn cảnh hồng trị —— ‘7. 229 ‘

‘Hồng trị cao hơn… .’

Vu Hoành hơi nhướng mày.

Điều này đại biểu cái gì, hắn biết rõ.

‘Hắc tỉnh mở ra càng nhiều, hoặc là nói đạo mạch không thể giải quyết âm khí thiên trụ hồng trị tiết lộ vấn đề. Ta chỗ này tiến độ nhất định phải tăng nhanh.’

Hắn cấp tốc kiểm trắc bên dưới tự thân trạng thái, xác định không có vấn đề về sau, bắt đầu lấy ra vẽ ngũ sắc vòng tròn quái dị màu sắc rực rỡ lá bùa.

Đây là Vũ Mặc lão đạo bọn hắn cho chờ đan dược dược lực sau khi hấp thu, đạo pháp tăng lên tới tầng bảy, liền có thể trực tiếp kích hoạt.

Vu Hoành trong lòng nhất định, đạo tức phun ra một tia, dung nhập lá bùa.

Xùy!

Lá bùa không lửa tự đốt, nó hỏa diễm màu cam cũng cùng lúc một chút chia thành năm phần. Phân biệt hóa thành năm đạo khác biệt sắc thái năng lượng kỳ dị thể.

Ngũ đại năng lượng thể theo thứ tự là đỏ vàng lam lục tím.

Bọn chúng mới vừa xuất hiện, liền hóa thành năm đạo lưu quang, vờn quanh Vu Hoành không ngừng bay múa.

‘Bắt đầu đi.’ Vu Hoành nhìn chăm chú lên lấy năm đạo lưu quang, chậm rãi nhắm mắt.

Tinh khiết lấy tinh thần lực đạo pháp để tính, hắn bây giờ vẫn chỉ là Quan Chủ cấp trở xuống, tinh thần lực duệ hóa vẫn chưa hoàn toàn hoàn thành. Thuật thức cũng chưa hoàn toàn tu sửa. Coi như bản thể thực lực bộc phát về sau, hắn là có thể đạt tới thế giới này đỉnh tiêm trình độ.

Nhưng trên tinh thần to lớn lỗ thủng, có thể sẽ dẫn đến hắn tại cùng cường giả đỉnh cấp quyết đấu lúc, xuất hiện to lớn nhược điểm trí mạng.

Cho nên, môn này Ngũ Linh Tuyền có thể thu hoạch thiên phú, đối với hắn liền tương đương đáng quý.

'Hắc tai sắp giáng lâm, xem ra thời gian của ta không nhiều lắm.' trong lòng hiện lên suy nghĩ, Vu Hoành lại lần nữa tiến vào bế quan tu hành trạng thái.

*

*

*

"Cái gì? Chính Minh m·ất t·ích! ?"

Thanh Trần quan bên trong Vũ Mặc lão đạo đang bưng chén giữ ấm uống trà dưỡng sinh, chợt nghe phía ngoài nói đồng tin tức truyền đến.

Thanh Trần quan bên trong lúc đầu đạo chủng liền không có mấy cái, Chính Minh lại là trong đó siêu quần bạt tụy một cái, cái này nếu là xảy ra chuyện, vậy coi như… .

Hắn sắc mặt một chút ngưng trọng, để ly xuống đứng người lên.

"Ngươi cẩn thận nói rõ ràng!"

Đạo đồng Tuần Dương đầu đầy mồ hôi đem Chính Minh tiến đến điều tra phú thương nhi tử m·ất t·ích sự tình nói.

"Đến người nhà kia truyền về tin tức, Chính Minh sư huynh không sai biệt lắm đã m·ất t·ích vượt qua ba giờ!" Nàng nói bổ sung.

"Lập tức thông tri Chính Doanh bọn hắn, ta đi tìm quan chủ, cảnh sát bên kia ra người a?" Vũ Mặc tỉnh táo hỏi.

"Ra người, hiện tại đã hướng biệt thự bên kia đã chạy tới."

“Vậy là tốt rồi, ta chuẩn bị một chút điện thoại ấy cục cảnh sát, lập tức xuất phát!” Vũ Mặc biết không ổn, Chính Minh thực lực không yếu, vẻn vẹn so với chính mình hơi kém một bậc, ngay cả hắn đều không giải quyết được bản án, tự mình một người lên, xác suất lớn là không giải quyết được.

Cho nên việc này hay là được nhiều người hợp lực.

Nghĩ tới đây, hắn lập tức hướng phía quan chủ chỗ đại điện đi đến.

Vượt qua bậc cửa, quan chủ Vũ Ngấn đang ngồi lấy cùng mấy cái lão đạo nhìn xem một phong thư. Nhìn thấy Vũ Mặc tiến đến, Vũ Ngấn ngẩng đầu.

“Ta đang muốn đi tìm ngươi, đạo mạch thông cáo tin, ngươi cũng nhìn xem.”

Hắn đưa trong tay phong thư đưa qua.

Vũ Mặc tiến lên tiếp nhận, triển khai giấy viết thư xem xét.

Phía trên lít nha lít nhít viết từng hàng đỏ tươi chữ viết.

Chỉ là nhìn mấy hàng, Vũ Mặc sắc mặt liền phát sinh biến hóa.

“Làm sao có thể nhiều như vậy! ?”

Tay hắn bắt đầu phát run, trong mắt toát ra vẻ không dám tin.

“Ta cũng rất tò mò, tại sao phải nhiều như vậy, đạo mạch một mực tại hành động, một mực tại trấn áp các nơi âm khí thiên trụ điểm bộc phát. Trước kia cũng là như thế hành động, làm sao hiện tại một hơi đều xuất hiện bốn đạo thiên trụ! ?” Vũ Ngấn trầm giọng nói.

“Mấu chốt là, có một đạo, cách chúng ta cũng rất gần!” Vũ Chung lên tiếng nói.

“Khó trách, cảm giác gần đây ngâm nga ca khúc Đài Châu tình huống đều biến nguy rồi, Oán Ngấn càng ngày càng nhiều, chúng ta chế tác phù lục độ nhanh không đủ dùng, mỗi ngày tiêu hao đều rất lớn, đám khách hành hương muốn cũng thật nhiều… .” Vũ Mặc sắc mặt khó coi nói.

“Thời buổi r·ối l·oạn a… . Đúng, Vũ Mặc ngươi qua đây, là có chuyện gì không?” Vũ Ngấn hỏi.

“Chính Minh, là Chính Minh điều tra một vụ án lúc, đột nhiên m·ất t·ích!” Vũ Mặc cấp tốc nói.

“Mất tích? ? !”

Mấy cái lão đạo tất cả giật mình.

“Ngay cả Chính Minh vậy… . Muốn hay không thông tri Chính Nhu?” Một người nhịn không được nói.

“Không thể! Chính Nhu bây giờ chính là thời khắc mấu chốt, tinh thần chuyển đổi duệ hóa không thể b·ị đ·ánh gãy, nếu không sẽ thất bại trong gang tấc. Những việc này, chúng ta lời đầu tiên đi xử lý, mọi người hợp lực xuất thủ là được!” Vũ Ngấn đưa tay ngừng những người còn lại lời nói, cho ra quyết đoán.

Không bao lâu Thanh Trần quan bên trong, một cỗ màu trắng việt dã cấp tốc lái ra, hướng phía Chính Minh m·ất t·ích biệt thự nhanh chóng tiến đến.

Hơn nửa canh giờ, xe dừng ở Yến Hà vịnh cư xá bên ngoài, không có lại đi vào.

Toàn bộ cư xá đã không có một ai.

Ngay cả gác cổng nhân viên quét dọn loại hình đều sớm rút lui, đặc biệt là tại Chính Minh sau khi m·ất t·ích, không chỉ là họ Lý phú thương biệt thự có người m·ất t·ích, chung quanh mấy ngôi biệt thự cũng đều xuất hiện hoặc nhiều hoặc ít nhân khẩu biến mất.

Khủng hoảng một chút lan tràn ra.

Thanh Trần quan xe đến lúc, phía quan phương cảnh đội xe đã sớm tới, cùng đi còn có hai cái phía quan phương thuật sĩ.

Nhưng Vũ Mặc bọn người lúc xuống xe, nhìn thấy hai người này sắc mặt đều khó coi,

“Vũ Mặc đạo trưởng, không cần nói nhảm nhiều lời, cư xá này bên trong có Oán Ngấn, mà lại không phải hàng thông thường, tính nguy hiểm cực mạnh!” Phía quan phương thuật sĩ bên trong một cái đeo kính nam tử nhã nhặn tiến lên phía trước nói.

“Phù lục phản ứng như thế nào?” Vũ Mặc mở miệng hỏi.

“Đi vào liền đốt, hiệu quả rất yếu.” Thuật sĩ trả lời.

“Đi, vào xem.”

Vũ Mặc không nói hai lời, hướng sau lưng Chính Doanh bọn người phất tay, cái thứ nhất dẫn đầu đi vào cư xá.

Cùng lúc, phía sau hắn bỗng nhiên hiện ra một đạo mọc ra đuôi dài cùng loại Tích Dịch Nhân một dạng màu đen Khủng Ảnh.

Thanh Trần quan những người còn lại cũng đi theo nhao nhao bóp ra Phục Tồn thủ ấn, triệu hoán Khủng Ảnh hộ thân.

Hơn một giờ sau.

Bành! !

Biệt thự bỗng nhiên nội bộ phát sinh bạo tạc.

Không có hỏa diễm, không có hồng quang, chỉ là vô hình khí lãng trực tiếp từ nội bộ nổ tung.

Pha lê cùng cửa gỗ loại hình, chớp mắt liền bị no bạo phá toái.

Phương diện tinh thần bên trong, một đầu nửa người trên là lão nãi nãi hình tượng, nửa người dưới là con nhện màu máu quái vật khổng lồ, từ bên trong biệt thự xông ra.

Mới xông lên ra, quái vật này liền bị hậu phương một đạo khảm đao khổng lồ một kích chém đầu.

Bịch một chút, quái vật chớp mắt tiêu tán, hóa thành vô số khói đen.

Mà Vũ Ngấn Vũ Mặc mấy người cũng nhao nhao đi ra biệt thự, từng cái sắc mặt mỏi mệt.

Một người đệ tử trên lưng còn đeo Chính Minh hôn mê thân ảnh.

“May mắn không làm nhục mệnh!” Vũ Mặc hướng phía quan phương hai tên thuật sĩ trầm giọng nói.

“Vất vả chư vị!” Hai người cảm thụ được trên người bọn họ nồng đậm âm khí, trong lúc nhất thời không tự chủ được lui ra phía sau hai bước, kém chút không có ngạt thở.

Chính Minh bị mang về tu dưỡng hai ngày, lập tức lại có bản án mới truyền đến Thanh Trần quan.

Chính Doanh dẫn đội, tiến về xử lý, nhưng ngoài ý liệu cũng lâm vào khổ chiến.

Khẩn cấp cầu viện dưới, Vũ Mặc bọn người lại dẫn tồn kho tiến về cứu viện, cuối cùng kịp thời đem người từ trong tay Oán Ngấn đoạt tới.

Nhưng đại giới, là Vũ chữ lót hai người chịu điểm v·ết t·hương nhẹ.

Bọn hắn vốn là lớn tuổi đạo pháp thuật thức đều thoái hóa không ít, bất thiện tranh đấu.

Đột nhiên một chút bắt đầu siêu phụ tải làm việc, lập tức liền ăn không tiêu.

Cứ việc Thanh Trần quan đám người phi thường cố gắng, nhưng bản án hay là một thung tiếp một thung, không ngừng từ Đài Châu các nơi truyền tới, tìm bọn hắn giải quyết.

Chính chữ lót đệ tử khắp nơi ra bản án, Vũ chữ lót người cũng không thể không gia nhập trong đó. Trừ ra Vũ Ngấn cái này quan chủ, Thanh Trần quan trong lúc nhất thời tất cả mọi người công việc lu bù lên.

Cũng may đến tiếp sau, đại bộ phận bản án cũng chỉ là tính nguy hiểm không lớn loại hình, có thể cho đệ tử bình thường

mang theo phù lục tiến về giải quyết, chính là số lượng lập tức gia tăng nhiều lắm.

Mà lúc này Vu Hoành, ngay tại nhuộm dần Ngũ Linh Tuyền thời khắc mấu chốt.

Thanh Trần quan trong biệt viện.

Cả người hắn xếp bằng ở trong tĩnh thất, toàn thân trên dưới bao quanh năm đạo khác biệt sắc thái tinh thần lực dòng nước.

Đây cũng là Ngũ Linh Tuyền.

Nó cũng không phải là thực thể, mà là năm đạo trải qua phức tạp công nghệ chế tạo đặc thù lực lượng tinh thần.

Cái này năm đạo tinh thần lực, cần thường cách một đoạn thời gian lấy đại lượng khách hành hương cung phụng đến tẩm bổ duy trì.

Đồng thời góp nhặt một lần Ngũ Linh Tuyền, cần thời gian mười năm, không gián đoạn tụng kinh thành tâm cầu nguyện, hướng nó vật dẫn đưa vào tinh thuần tinh thần lực.

Trên bản chất, cái này Ngũ Linh Tuyền chủ yếu góp nhặt người, vẫn là bọn hắn Vũ chữ lót nhóm này lão đạo.

Chớ nhìn bọn họ suốt ngày cười toe toét khắp nơi hưởng thụ, nhưng chuyện nên làm, có thể một hạng không rơi xuống.

Từng đạo ngũ sắc tinh thần lực, không ngừng từ trên thân Vu Hoành xuyên thẳng qua mà qua, tựa như huyễn ảnh.

Mỗi một lần xuyên qua thân thể của hắn, đều sẽ để trên thân nó một ít thần kinh, phát sinh rất nhỏ mà kiên định biến hóa.

Mà đang tiếp thụ Ngũ Linh Tuyền cường hóa đồng thời, Vu Hoành trên thân tự mang linh quang, cũng đang thong thả mà kiên định không ngừng mạnh lên bên trong.

Điều này đại biểu lấy tu hành linh quang pháp môn, còn tại truyền bá, người tu hành số càng nhiều, linh quang tăng trưởng mạnh lên cũng càng nhanh.

Không biết đi qua bao lâu.

Đột nhiên, Vu Hoành một chút mở mắt ra.

Hắn đứng người lên, quay đầu nhìn về phía sau lưng, u ám trong tĩnh thất, chẳng biết lúc nào xuất hiện hoàn toàn mông lung hắc vụ.

Trong hắc vụ, một đạo phổ thông màu nâu cầu gỗ, xuất hiện ở trước mặt hắn.

Chương 334: Dị biến (2)

Chương 334: Dị biến (2)

Cầu gỗ kéo dài tiến sương mù chỗ sâu, nơi đó phảng phất có nhỏ xíu sóng nước âm thanh truyền đến.

Vu Hoành tiến lên một bước, không bao lâu mang theo ngũ sắc tinh thần lực biến mất tại trong hắc vụ.

Nhưng rất nhanh, hắn liền lại lần nữa xuất hiện, trở về chỗ cũ ngồi xếp bằng mà xuống, hắc vụ cũng nhàn nhạt biến mất, phảng phất hết thảy cái gì cũng chưa từng xảy ra.

Đây cũng là bây giờ thuyền đen di động phương thức.

Thuyền đen tại cùng phòng an toàn khóa lại cùng một chỗ cường hóa về sau, đã có thể tùy thời tùy chỗ xuất hiện ở thế giới này các nơi.

Giống như tại Hi Vọng thành thế giới một dạng, thuyền đen cũng là đi theo hắc vụ xuất hiện, cũng không cực hạn thế là không ở trong biển.

Thời gian tiếp tục trôi qua, Vu Hoành cũng tiếp tục bế quan, tiếp nhận Ngũ Linh Tuyền cải tạo.

Đảo mắt, lại là ba ngày đi qua.

Đột nhiên Vu Hoành mở mắt ra, nhìn về phía ngoài phòng.

Bên ngoài có một người ở rất gần, đứng ở trong sân, không biết muốn làm cái gì.

Hắn phân ra một tia tâm thần chờ đợi đối phương phản ứng.

Trong sân, Chính Hà có chút bất đắc dĩ nhìn xem Vu Hoành bế quan gian phòng.

Đến cùng muốn hay không đi quấy rầy đối phương, cái này chần chờ trong lòng nàng không ngừng quay cuồng.

Vũ Mặc sư phụ cùng quan chủ tại trước khi đi, dặn đi dặn lại dặn tái dặn hồi, đừng cho nàng ảnh hưởng đến Vu Hoành hấp thu cùng chuyển hóa.

Mười năm mới góp nhặt một phần Ngũ Linh Tuyền, cùng tinh thần lực duệ hóa chuyển biến quá trình, đều phi thường trọng yếu một khi đánh gãy dẫn đến thất bại, mười năm chi công đem hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Chính Hà biết những đạo lý này, đã từng nàng cũng đố kỵ Chính Nhu có thể được đến tốt như vậy nhiều như vậy chỗ tốt.

Nhưng bây giờ, chân chính đối mặt khốn cảnh lúc, nàng mới cảm nhận được, trong tông môn của mình có một vị chân chính có thể ổn định lòng người cao thủ, là kiện trọng yếu cỡ nào sự tình.

“Sư tỷ, muốn đi vào nói sao?” Sau lưng một tên tiểu đạo đồng nhẹ giọng hỏi.

Chính Hà trầm mặc, trọn vẹn an tĩnh mấy phút đồng hồ, nàng mới xoay người.

“Đi thôi, nhịn thêm một chút… .”

Bây giờ trong quan tất cả mọi người siêu phụ tải vận chuyển, mỏi mệt tới cực điểm, coi như thêm một cái Vu Hoành, kỳ thật ngẫm lại cũng không giải quyết được cái gì.

Tại nàng sau khi đi, trong phòng Vu Hoành cũng chậm rãi hai mắt nhắm lại, tiếp tục đắm chìm tại cải tạo bên trong.

Hắn lúc này tinh thần ý thức đã cải tạo không sai biệt lắm một nửa. Tiếp xuống chỉ cần làm từng bước, liền có thể hoàn mỹ cầm tới Ngũ Linh Tuyền đặc thù thiên phú.

‘Chính Hà tới, có lẽ là có chuyện gì phát sinh…’ tại hoàn toàn đắm chìm trước, trong lòng của hắn chợt lóe lên ý nghĩ này.

Trầm mặc vài giây sau.

“Agris.”

Ông!

Sau lưng, một đầu hình thể khổng lồ màu đen cự tích, trống rỗng hiển hiện sau lưng Vu Hoành.

Hưởng Luật Chi Long thân ảnh hơn phân nửa đều rất giống là hắc vụ hình thái, cũng không triệt để ngưng thực, nếu không gian phòng này cũng không có cách nào chứa đựng.

“Đi xem một chút chuyện gì xảy ra.” Vu Hoành không phân thân nổi, nhưng có đồ vật có thể tách ra được.

Bạch!

Agris im ắng hóa thành hắc vụ, phân tán trở thành vài luồng, từ cửa sổ khe hở bay ra ngoài.

Đồng thời phối hợp, còn có bốn mươi băng cột đầu tới ngủ đông bên trong Long Tích.

“Đi thôi, đừng cho bất luận kẻ nào quấy rầy ta, có cái gì phiền phức, trực tiếp xử lý.”

Vu Hoành từ từ nhắm hai mắt phân phó.

*

*

*

Đài Châu đường biên giới, Mễ Nam sơn.

Thanh Trần quan Chính Doanh giơ đèn pin, chậm rãi từng bước tại mảnh này âm u không ánh sáng trong cánh rừng tiến lên.

Ở sau lưng nàng, là trong quan cùng đi nàng một đạo chấp hành nhiệm vụ phổ thông đạo nhân Thanh Vân cùng Thanh Đỉnh.

Hai người đều là tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng tiểu hỏa tử, bởi vì tu đạo pháp không có tu ra trò gì, chỉ có thể đổi thành làm việc bên ngoài, để có thể miễn phí cầm tới một chút phù lục cùng tiền lương, nuôi sống chính mình.

Dạng này đạo nhân tại Thanh Trần quan có không ít.

Bọn hắn cơ hồ đều là các loại tạp vụ người chèo chống, là không có tiếng tăm gì, làm việc ở sau lưng một nhóm kia.

Đạo quán sạch sẽ, hàng hóa vận chuyển, các loại tình báo truyền lại, lão đạo sĩ bọn họ coi chừng các loại, đều là bọn hắn tại vận chuyển.

Mà đạo chủng cùng Vũ chữ lót các lão đạo, thì chỉ phụ trách hạch tâm nhất khu trục Oán Ngấn làm việc.

"Lần này vị này Kim Ngọc Thành viên đã m·ất t·ích hai ngày, phụ cận tiểu trấn cục cảnh sát cũng phái người tìm tòi hai ngày, hay là tìm không thấy bóng người. Chỉ sợ đã… ." Thanh Đỉnh nhìn xem chung quanh đen kịt một màu, đỉnh đầu cũng bị rậm rạp nhánh cây che chắn ác liệt hoàn cảnh, trong lòng có chút run rẩy.

Mặc dù hắn tầm 1m9 vài, dáng người cũng rất rắn chắc, nhưng đối mặt loại này siêu tự nhiên nhiệm vụ, trong lòng vẫn như cũ cùng tiểu hài tử không có gì khác biệt, đều sợ đến muốn mạng.

"Coi như đã m·ất t·ích, chúng ta cũng nhất định phải tìm ra chân tướng, cho gia thuộc một cái công đạo. Phùng lão bản cho chúng ta đạo quán hiến cho hơn mười năm tu sửa kim, một mực không sao cả cầu hồi báo, bây giờ hắn xảy ra chuyện, vô luận như thế nào chúng ta cũng nhất định phải có tư cách." Chính Doanh trầm giọng nói.

"Có thể nơi này đen như vậy… . Vì cái gì chúng ta không nhiều tìm một chút người tới… ?" Thanh Vân cũng có chút hai chân phát run.

"Người bình thường tới chỉ có thể chịu c·hết." Chính Doanh trả lời câu, "Các ngươi chú ý một chút Âm Khí Phù, vừa có phản ứng lập tức cho ta nói!"

“Là! Sư tỷ!” Hai người vội vàng một cái giật mình, cùng kêu lên trả lời.

Một mảnh Hắc Ám sâm lâm bên trong, ba người đi về phía trước hơn một giờ, rốt cục, dọc theo bị đi ra đường nhỏ, đi vào một mảnh bị lưới sắt vây cỡ nhỏ trang viên trước mặt.

Trang viên trên lưới sắt sớm đã leo lên đại lượng dây leo.

Xuyên thấu qua sáng bóng màu bạc cửa sắt lớn, có thể nhìn thấy bên trong ba tầng kiến trúc mang theo đại lượng hình cung hoa văn, giống như là nước ngoài lưu hành quý tộc gió kiểu dáng.

Cửa sắt lớn cùng kiến trúc ở giữa, có mảng lớn bãi cỏ xanh.

Trong bãi cỏ ở giữa, có một cái màu trắng suối phun ao nước, bên trong đứng sừng sững lấy một tòa cá heo pho tượng.

Chính Doanh cầm đèn pin chiếu xạ đi vào.

Trắng noãn đèn pin chỉ là trong trang viên duy nhất nguồn sáng, chiếu xạ đến đâu, chỗ nào liền hiển hiện nhàn nhạt màu trắng phản quang.

Hiển nhiên nơi này tất cả kiến trúc mặt ngoài đều làm qua đặc thù phòng ẩm xử lý.

“Nơi này, đèn cũng không có, hẳn là đã sớm không ai.” Thanh Đỉnh nhịn không được nói.“Chúng ta hay là chớ đi vào a?”

Chính Doanh không để ý hắn, đèn pin bắn phá xuống cửa sắt treo khóa lớn.

Nàng từ bên hông lấy ra chìa khoá, cắm vào lỗ khóa, nhẹ nhàng uốn éo.

Răng rắc.

Khóa lớn mở ra.

“Phùng lão bản cuối cùng lưu lại tin tức, nói là muốn tới nơi này an dưỡng thân thể, rời xa thành thị ồn ào náo động, hưởng thụ an bình. Không vào đi chúng ta đi đâu tìm người?” Chính

Doanh thản nhiên nói, “Đều ra nhiều lần như vậy vụ án, còn như thế sợ sệt?”

“Sợ a, chúng ta lại không đạo pháp gì, gặp chỉ có thể dựa vào phù lục, nhưng bây giờ phù lục gặp được rất nhiều phiền phức cũng không được việc… .” Thanh Đỉnh thầm nói.

Chính Doanh không để ý tới hắn, đẩy ra cửa sắt lớn, cất bước đi vào.

Đột nhiên, đèn pin của nàng tựa hồ bắn phá đến, tại suối phun bên cạnh ao nước bên trên, có bóng người đang đứng ở nơi đó.

Chính Doanh trong lòng khẽ động, cấp tốc đưa tay điện dời trở về, chiếu xạ đến suối phun chung quanh.

Bạch quang trong đêm tối trở thành một chùm, trực tiếp rơi vào suối phun màu trắng tính chất bên trên, phản xạ bạch quang.

“Là ảo giác?” Nàng sờ lên trong túi áo Âm Khí Phù, không có phản ứng, liền tiếp theo đưa tay điện chiếu xạ hướng kiến trúc chủ đạo —— dãy kia tu sửa hoàn hảo ba tầng lầu phòng.

Rất nhanh, ba người từ từ xuyên qua mặt cỏ, đi đến nhà lầu lối vào, xuất ra chìa khoá đẩy cửa vào.

Trong tay bọn họ đèn pin bạch quang cũng dần dần bị bên trong bức tường ngăn trở, từ đó để phía ngoài bãi cỏ một lần nữa lâm vào âm u khắp chốn.

Răng rắc răng rắc.

Ngoài cửa sắt lớn, hai đạo người khoác hắc bào bóng người cao lớn, lặng yên xuất hiện tại trong cánh rừng, nhìn qua âm trầm trang viên, không có tiến vào.

“Bọn hắn tiến vào.”

Một người thấp giọng nói.

“Nơi này ngay cả ta cũng không dám tùy tiện đi vào, đồ vật bên trong, có chút kỳ quái, không giống như là thuần túy Oán

Ngấn, càng giống là xen lẫn mặt khác thứ gì… Rất hung tàn!” Một người khác trầm giọng nói.

“Nói cách khác, các nàng c·hết chắc.”

“Không nhất định, bất quá, đến đều tới, liền từ bọn hắn nơi này bắt đầu tốt. Trước từng cái gạt bỏ Đạo Chủng ban tinh nhuệ, sau đó lại dẫn xuất Vũ chữ lót lão đạo, chỉ cần làm được điểm ẩn núp, không ai có thể phân biệt là chúng ta hay là Oán Ngấn làm.”

“Giáo chủ anh minh.”

“Ta đã không phải giáo gì chủ, trả thù xong Thanh Trần quan, chúng ta liền tiến về liên minh, bắt đầu lại từ đầu!” Người này thở dài, “Chuyện như thế nếu là đặt ở trước kia, cái nào cần chúng ta tự mình động thủ… Thực sự là… .”

Hai người một trước một sau, chậm rãi đẩy ra cửa sắt, tiến vào bên trong.

Mà liền tại bọn hắn sau khi tiến vào không lâu.

Một đạo đen kịt khổng lồ mơ hồ cự ảnh, im ắng xuất hiện tại trước cửa sắt mặt, trong chớp mắt, cự ảnh phân giải tản ra, hóa thành khói đen biến mất không thấy gì nữa.

*

*

*

Trang viên nhà lầu bên trong.

Chính Doanh từng bước một tại lầu một hành lang gấp khúc bên trong quay trở ra, tìm kiếm mỗi một cái nhìn thấy gian phòng.

Lạch cạch.

Công tắc điện bị Thanh Đỉnh nhấn xuống, không có phản ứng.

“Không có mở điện a?” Hắn rụt rụt thân thể, càng phát ra sợ hãi.

“Sư tỷ?” Một bên phân tán dò xét một bên khác hành lang Thanh Vân, đột nhiên kêu thành tiếng.

“Mau đến xem nhìn, bên này, có biến!”

Chính Doanh hai người nghe vậy giật mình, cấp tốc hướng bên kia dựa sát vào.

Rất nhanh, ba người tập hợp một chỗ, đứng ở một gian xem bộ dáng là phòng ngủ chính trước cửa phòng.

Phòng ngủ chính cửa phòng là dùng vuông vức sáng bóng màu đen hợp thành mộc, màu bạc kim loại cầm trên tay còn có nhỏ xíu anh Đào Hoa văn, nhìn qua ngắn gọn mà lộng lẫy.

Nhưng lúc này, cái này phiến vốn nên sáng bóng cửa phòng mặt ngoài, lại bị người dùng một loại bén nhọn lợi khí, khắc hoạ ra một nhóm văn tự cùng bức hoạ.

Chính Doanh vươn tay, nhẹ nhàng vuốt lên mặt vết khắc, đồng thời lông mày nhíu chặt niệm tụng phía trên nội dung.

“Ta sai rồi… Nàng không phải thê tử của ta… Không phải…”

Văn tự phía dưới, là một cái khắc hoạ đến tương đương dữ tợn xấu xí nữ nhân khuôn mặt.

“Nếu như ta nhớ không lầm, Phùng lão bản còn giống như là Hiệp hội du họa thành phố hội viên a?” Chính Doanh thấp giọng hỏi.

“Là… Đúng thế.” Thanh Đỉnh xuất ra tư liệu tờ đơn thẩm tra đối chiếu xuống, khẳng định nói.

“Vậy cái này vẽ đến cũng quá xấu đi… . Âm Khí Phù có cảm ứng a?” Chính Doanh lại lần nữa hỏi.

“Không có…” Một bên khác, Thanh Vân thanh âm có chút phát run trả lời, “Sư tỷ, ta có gan, dự cảm bất tường… .”

“Chớ nói lung tung, điềm xấu.” Chính Doanh tức giận đập hắn một chút.

“Chờ một chút… Sư tỷ bên kia… Bên kia giống như có người! !”

Bỗng nhiên Thanh Vân ánh mắt ngốc trệ, chăm chú nhìn Chính Doanh phía bên phải.

Bên kia là liên tiếp sảnh phòng hành lang, bọn hắn vừa mới chính là từ nơi đó tới.

Chính Doanh vội vàng quay đầu nhìn lại, đồng thời nắm Âm Khí Phù.

Đèn pin chiếu tới bên kia cái gì cũng không thấy được, nàng lông mày nhíu chặt, chuyển qua đèn pin, lại đột nhiên hô hấp trì trệ, vội vàng lui ra phía sau một bước.

Bởi vì, ngay tại lần này trong nháy mắt, ở trước mặt nàng trên cửa phòng, khắc hoạ những văn tự kia cùng bức hoạ, thế mà toàn bộ biến mất!

Chính Doanh cấp tốc lấy ra trong túi eo một tấm Oán Khí Phù, đây là cao hơn Âm Khí Phù cấp nhằm vào phù lục, một tấm tương đương với chính nàng tụ lực phóng thích trung đẳng Khủng Ảnh một kích!

Ở bên ngoài thời tiết nhàn hạ tiết kiệm tinh lực tốt nhất thay thế.

Nhưng quỷ dị chính là, vốn nên mẫn cảm nhất Oán Khí Phù, lúc này thế mà một điểm động tĩnh cũng không có.

Ngược lại là Chính Doanh trước ngực treo Truyền Thừa Đạo Khí, tại có chút phát run, phảng phất bị thứ gì ảnh hưởng đến.

Đùng.

Đột nhiên một tiếng vang nhỏ, Chính Doanh quay đầu nhìn lại, lại phát hiện vừa mới còn tại bên người Thanh Vân, lúc này thế mà không thấy.

“Thanh Vân! ?” Nàng tê cả da đầu, nhẹ giọng hô.

Nhưng không có trả lời.

“Thanh Vận?” Thanh Đỉnh cũng tranh thủ thời gian đi theo hô, trên mặt hắn mồ hôi giống như là gãy mất tuyến đồng dạng, không ngừng hướng trong cổ chảy.

Chính Doanh khẽ cắn môi sau lưng Khủng Ảnh đột nhiên xông ra, tiến vào hắc ám trong phòng khách.

Phốc.

Khủng Ảnh trong nháy mắt chui vào hắc ám, tách ra liên hệ.

Triệu hoán vật đột nhiên bị chặt đứt liên hệ, để Chính Doanh đầu một chút đâm đau.

Nàng rên rỉ một tiếng, cúi đầu che cái trán, dùng sức lung lay đầu.

Chờ lại ngẩng đầu.

“Thanh Đỉnh! ?” Nàng hãi nhiên phát hiện, vừa mới còn tại bên người Thanh Đỉnh, cũng thế mà biến mất!

Xùy.

Đúng lúc này, ngay tại nàng trong lòng dâng lên nồng đậm cảm giác bất lực lúc, một tấm giấu ở nàng phù lục bao chỗ sâu nhất đặc thù lá bùa màu vàng, đột nhiên nóng lên tự đốt đứng lên.

Chính Doanh cảm giác được không đối cấp tốc rút ra lá bùa này.

Mà khi nhìn đến lá bùa này sát na, trên mặt nàng biểu lộ rốt cục triệt để thay đổi.

Trở nên cực kỳ khó coi.

“Đây là… Họa Linh Phù! ! ?”

“Chẳng lẽ lại, đây không phải Oán Ngấn, cũng không phải hắc tai… Đây là… .”

Chính Doanh thanh âm có chút phát run, sau người nó từ từ hiện ra một đạo mơ hồ bóng người màu trắng.

“Linh tai! ! ?”

Trong truyền thuyết, chỉ tồn tại ở cố sự thoại bản bên trong thật hoành kinh khủng linh tai! !

Khó trách Oán Khí Phù không dùng!

Khó trách Âm Khí Phù cũng vô dụng!

Chương 335: Dị biến (3)

Chương 335: Dị biến (3)

Thanh Trần quan trong biệt viện.

Vu Hoành cảm giác mình đã biến hóa hơn phân nửa tinh thần lực đồng dạng cũng phát hiện một chút không đúng.

Trước người hắn trưng bày đồng hồ vạn năng, đã bắt đầu xuất hiện không giống bình thường trị số.

Đồng hồ vạn năng bây giờ có thể đồng thời đo đạc hồng trị, tinh thần lực, bức xạ độ, nhiệt độ, khí áp, làm độ ẩm các loại chỉ tiêu.

Trong đó siêu tự nhiên phương diện, hay là hồng trị cùng tinh thần lực hai hạng, mà lúc này giờ phút này.

Hồng trị vẫn là như cũ, nhưng một cái khác tinh thần lực, lại trị số tựa như xe cáp treo đồng dạng, một hồi xông đi lên hai chữ số, một hồi lại nhào xuống dưới, trở lại vị trí.

'Chuyện gì xảy ra! ?' Vu Hoành chưa bao giờ thấy qua loại tình huống này, nhưng hắn lúc này không cách nào động đậy, lực lượng tinh thần còn tại duệ hóa chất biến, không cách nào vận dụng người chuyển biến xấu thuật pháp, thậm chí bởi vì nội lực cũng bao hàm tinh thần lực, cho nên ngay cả nội lực cũng không thể khinh động, nếu không đều sẽ ảnh hưởng chất biến tiến độ, trùng điệp nhận hạn chế dưới, cho nên hắn cũng không biết bên ngoài xảy ra chuyện gì.

Hắn lấy điện thoại di động ra, Ngũ Linh Tuyền sức mạnh tinh thần mạnh mẽ, làm cho cả hết thảy chung quanh tín hiệu đều bị bóp méo, tín hiệu điện thoại biểu hiện số không, trực tiếp một cái × nằm ngang ở chỗ ấy.

'Long Tích.' hắn thử nghiệm mở ra cùng Long Tích cùng hưởng tầm mắt, nhưng ở Hi Vọng thành thế giới đều có thể

liên hệ cùng hưởng năng lực, ở chỗ này, thế mà giống như là nhận to lớn q·uấy n·hiễu đồng dạng, hoàn toàn liên lạc không được, chỉ có thể loáng thoáng cảm ứng được bọn chúng lúc này vị trí.

‘Có chút không đúng… .’ Vu Hoành sắc mặt nghiêm nghị, nơi này tựa hồ hắc tai bộc phát, cùng Hi Vọng thành thế giới có chút khác biệt.

Suy tư dưới, hắn cầm điện thoại di động lên, thử ra khỏi phòng, đi vào trong sân.

Nhưng tín hiệu điện thoại vẫn là không có.

Bên ngoài trông coi sự tình Vũ chữ lót lão đạo Vũ Chung.

Nhìn thấy hắn đi ra, Vũ Chung liền vội vàng đứng lên.

“Không thể vọng động!”

“Sư thúc, ta đang lúc bế quan bỗng nhiên cảm giác trong lòng có chút bất an, giống như bên ngoài đã xảy ra chuyện gì… Không biết… ?” Vu Hoành thấp giọng hỏi.

“Chính là gần nhất chung quanh bản án trở nên nhiều hơn chút, mặt khác còn tốt, những sự tình này chúng ta có thể xử lý, ngươi bây giờ là ta Thanh Trần niềm hy vọng, không cần bởi vì một chút việc nhỏ ảnh hưởng tu hành. Nhớ kỹ, cứ dựa theo trước đó chúng ta ước định trình tự đi.”

“Chúng ta không chủ động tỉnh lại ngươi, đừng nên dừng lại!” Vũ Chung trịnh trọng nói.

Vu Hoành nhìn ra đối phương kiên trì chi ý.

Trầm ngâm dưới, hay là gật đầu.

“Minh bạch, đã như vậy, còn xin sư thúc có việc kịp thời thông tri.”

“Nhớ kỹ! Mau trở về đi thôi.” Vũ Chung ánh mắt lóe lên một tia vui mừng, khoát khoát tay.

“Ừm.” Vu Hoành trở lại tĩnh thất, lại ngồi xuống, đắm chìm đến duệ hóa bên trong tinh thần lực bên trong, hắn phát hiện chủ động đi cảm thụ, quan sát loại biến hóa này, có thể cấp tốc tăng tốc chất biến tốc độ.

*

*

*

Thâm sơn trong biệt thự.

Chính Doanh sắc mặt trắng bệch, toàn thân phát run.

Hóa ra cái này căn bản liền không phải Oán Ngấn, không phải lực lượng tinh thần ngưng tụ quái vật, mà là thuần túy do tự nhiên biến hóa ra đặc thù linh tai.

Loại này linh tai, không có khả năng đối kháng, không thể trốn thoát, chỉ có thể thuận quy tắc của nó, từ đó tìm kiếm có thể sinh tồn lỗ thủng.

Bởi vì, bọn chúng không phải vật sống, mà là đặc thù nào đó khủng bố hiện tượng…

Lúc này, nàng nhìn chung quanh dưới, co cẳng liền chạy ra ngoài.

Bất kể như thế nào, trước thoát ly hoàn cảnh này lại nói, đằng sau mới có dư dật tìm cơ hội cứu người!

Mà cùng một thời gian, bên ngoài trên bãi cỏ, Nê Thai giáo hai người giống như hồ lòng có cảm giác, cùng một chỗ ngẩng đầu hướng phía lầu chính nhìn lại.

“Cái đó là… . Chờ một chút, đó là linh tai ba động! ! ?” Nê Thai giáo chủ Ninh Nhược Phi thần sắc cứng lại.

“Âm khí thiên trụ không phải oanh mở hắc tai Tuyệt Vọng Chi Môn a?” Một bên Nguyên Như Hải cũng là sững sờ.

“Tuyệt Vọng Chi Môn bên trong đi ra hẳn là hắc tai tồn tại mới đúng… Nhưng nơi này sao lại thế… .” Ninh Nhược Phi

cũng cảm thấy tình huống không ổn.

“Làm sao bây giờ?” Nguyên Như Hải hỏi.

“… . Linh tai coi như xuất hiện, cũng không có khả năng ngay từ đầu chính là cực mạnh.” Ninh Nhược Phi trầm ngâm dưới.

“Chúng ta đã chuẩn bị thỏa đáng hết thảy, hay là giữ nguyên kế hoạch động thủ. Giải quyết hết bên trong ba người liền đi.”

Hai người là Nê Thai giáo người mạnh nhất, coi như thương thế chưa lành, ứng đối phổ thông một điểm linh tai, tự nhận là vấn đề không lớn.

Lúc này, hai người cùng nhau hướng phía trước, thuận mở ra cửa lớn đi vào.

Liền tại bọn hắn sau khi tiến vào không lâu.

Từng đạo màu đen cự tích, lặng yên im ắng tiến vào trang viên, trong đó lớn nhất một đầu lặng lẽ đi vào phòng ở trước cửa, chuẩn bị triệt để tiến vào.

Nhưng cửa ra vào cự tích đột nhiên dừng lại.

Nó dừng lại mấy giây, tựa hồ đã mất đi mục tiêu.

Trong phòng khí tức cực kỳ hỗn loạn, phảng phất có không thể đếm hết người sống đã từng sinh hoạt tại bên trong, đến mức bọn chúng trong trí nhớ truy tung qua người kia, tựa hồ căn bản không tìm được.

Mấy chục con Long Tích chần chờ, bọn chúng đơn giản tư duy nhúc nhích mấy lần, liền tự hành rời đi tranh tài, tại lầu nhỏ bên ngoài, tầng tầng vây quanh.

Phụ trách thống lĩnh Agris, thì mai phục tại càng xa xôi chờ đợi thời cơ.

Vu Hoành cho ra mệnh lệnh là ẩn nấp tự thân, bảo hộ Thanh Trần quan mấy cái đạo chủng cùng Vũ chữ lót lão đạo.

Lúc này trong phòng khí tức lộn xộn không chịu nổi, không cách nào phân biệt. Bọn chúng liền tuân theo chỉ thứ nhất

lệnh, trước ẩn nấp tốt tự thân, lại xác định mục tiêu, bảo hộ nó an toàn.

Chỉ cần mục tiêu lại lần nữa rời đi phòng ở, liền có thể phân biệt ra được ai mới là mục tiêu.

Mà giờ khắc này, trong phòng Chính Doanh, đã vọt tới lầu một phòng khách lớn bên trong.

Âm u trong phòng khách, có thể so với cỡ nhỏ sân bóng rổ lớn nhỏ nơi hẻo lánh, một tấm gỗ thật bàn tròn lớn bên cạnh, đang ngồi lấy hai cái thân mang đạo bào bóng người.

Nàng nhìn kỹ lại, chợt phát hiện thế mà chính là vừa mới biến mất Thanh Vân cùng Thanh Đỉnh.

Hai người đưa lưng về phía nàng, ngồi tại bên bàn, không nhúc nhích, lưng eo thẳng tắp.

Bốn phía âm u đen kịt, trong không khí lộ ra một cỗ nhàn nhạt mùi nấm mốc.

Cái này khiến Chính Doanh trong lòng bất an cùng nôn nóng càng phát ra dày đặc.

“Thanh Vân! ?” Nàng nhỏ giọng kêu gọi lên đối phương.

Không ai biết linh tai cụ thể là dạng gì tai hại, trên cổ tịch cũng nói không tỉ mỉ, chỉ biết là, loại này tai hại nguy hại cực lớn, tại cổ đại đã từng bởi vì nó bộc phát qua một lần cỡ lớn nhân khẩu suy giảm.

Ngồi tại bên cạnh bàn Thanh Vân không có nhúc nhích. Ngược lại là một bên Thanh Đỉnh, chậm rãi rung động đứng lên.

Hắn từ từ xoay người, nhìn về phía Chính Doanh.

Một tấm đờ đẫn, tái nhợt, nhắm mắt lại khuôn mặt, xuất hiện tại Chính Doanh trước mắt.

“Thanh Đỉnh?” Chính Doanh rút ra một tấm Hồi Hồn Phù, đây là trị liệu rất nhiều dị thường mất đi ý thức trạng thái đặc thù

Trị Liệu Phù. Đồng thời cũng có một chút xíu khu trục dị thường tinh thần lực hiệu quả.

Cầm lá bùa, gió lạnh quanh quẩn, Chính Doanh cẩn thận từng li từng tí, từng bước một hướng phía bọn hắn tới gần.

Một đạo Khủng Ảnh ở sau lưng nàng hiển hiện, ngưng tụ thành một bộ thiêu đốt ngọn lửa màu đen thuần trăng xác ướp. Đây là nàng liều mạng bên ngoài mạnh nhất Khủng Ảnh, cũng là tiếp cận tinh thần duệ hóa đỉnh tiêm chiến lực.

Kỳ danh là —— Bách Giang.

Vừa mới Khủng Ảnh trong nháy mắt biến mất, đại biểu cho nơi này phiền phức khó giải quyết trình độ.

Đúng lúc này.

Một tia sắc bén tiếng xé gió, từ mặt bên chỗ tối bay tới.

Chính Doanh cấp tốc thay đổi thân thể, ngửa đầu khẽ đảo, né tránh.

Tiếng xé gió kia nện ở mặt đất, không có động tĩnh.

Bành!

Chính Doanh thì cả người trên mặt đất thuận thế lăn vòng, lại đứng người lên.

Nàng ngẩng đầu hướng phía trước nhìn lại, Khủng Ảnh Bách Giang lúc này đã hướng phía một cái đứng ở trong bóng tối bóng người màu đen sủa inh ỏi.

Bóng người kia chậm rãi biến hình, thân thể cất cao, rất nhanh liền trưởng thành một cái nửa người trên là người, nửa người dưới là nhện quái vật to lớn.

Phốc!

Quái vật bỗng nhiên bắn vọt, hướng phía Chính Doanh đánh tới.

“Thiên địa sáng tỏ, tính linh giao hòa!”

Chính Doanh cấp tốc thấp giọng niệm tụng, sau lưng Bách Giang hình thể cấp tốc bành trướng, vô số băng rua màu trắng từ trên người nó thoát ly xuống tới, khí tức tăng vọt một đoạn, hướng phía Bán Nhân Bán Chu Quái phóng đi.

Bành! !

Hai đầu quái vật hung hãn đụng nhau, tinh thần lực đè ép tuôn ra ba động, một chút tựa như phong bạo, đem trên bàn cái chén tro bụi cái gì, đều thổi tan rơi xuống đất.

Soạt giòn vang bên trong, thừa dịp Khủng Ảnh cùng quái vật chém g·iết, Chính Doanh cấp tốc hướng phía đại sảnh cửa phòng chạy tới.

Nhưng cửa ra vào đột ngột thêm ra mấy đạo sợi tơ, đưa nàng phương hướng đi tới một mực cản c·hết.

Sợi tơ hậu phương, một đạo mơ hồ Bán Nhân Bán Chu Quái vật, lại lần nữa chậm rãi hiển hiện.

Tê.

Nó cúi đầu, phát ra quái dị gào thét.

Chính Doanh bước chân dừng lại, hít sâu một hơi, đưa tay nắm trên lưng phù trong bọc một tấm áp đáy hòm lá bùa.

“Ta sẽ không c·hết ở chỗ này… . Tuyệt đối!”

Nàng ánh mắt kiên định, bỗng nhiên co lại, lá bùa đối với phía trước dán đi.

Một lát sau.

Trong phòng khách một mảnh hỗn độn, hai đầu nửa người nửa nhện quái vật ngã trên mặt đất, kêu thảm hóa thành bùn đen, triệt để mất đi động tĩnh.

Chính Doanh sau lưng Khủng Ảnh cũng toàn thân lỗ rách, hơi mờ miễn cưỡng tung bay ở giữa không trung.

Xùy.

Rốt cục, nó cũng chống đỡ không nổi, tán loạn biến mất.

Chính Doanh máu me khắp người, trên tay trên đùi, tất cả đều là tinh tế vết đao, không biết là làm sao b·ị t·hương.

Sắc mặt nàng trắng bệch, trên mặt cũng bị vạch ra một đạo miệng lớn, cứ việc lỗ hổng đã xử lý, rất có một nửa v·ết t·hương hay là có huyết thủy không ngừng ra bên ngoài thấm.

Đùng, đùng, đùng, đùng…

Đang lúc nàng coi là hết thảy có thể tạm thời an định lại lúc.

Thông hướng lầu hai xoắn ốc cao ốc bậc thang chỗ, truyền đến một trận nhỏ xíu tiếng vỗ tay.

“Không tầm thường! Một người liều mạng xử lý hai đầu linh tai âm linh… .”

Nê Thai giáo giáo chủ Ninh Nhược Phi, cùng Nguyên Như Hải, một đạo đi xuống thang lầu.

Hai người người khoác áo bào đen, lộ ra bộ mặt, riêng phần mình mang theo một tấm trắng bệch sứ chất mặt nạ.

“Các ngươi… Là ai! ?” Chính Doanh thở hào hển, phía sau lưng chống đỡ mặt tường, nhìn chằm chằm hai người.

“Không cần quản chúng ta là người nào, ngươi chỉ cần nhớ kỹ, hết thảy đều là các ngươi Thanh Trần quan tự tìm… .” Ninh Nhược Phi nói khẽ.

Bên cạnh hắn Nguyên Như Hải lặng yên nắn thủ ấn, đẩy về phía trước.

Một đạo băng vải màu đen trống rỗng nổi lên, từ phía sau nhào về phía Chính Doanh.

Bành.

Băng vải ngoài dự liệu đánh xuyên qua Chính Doanh lồng ngực, người sau tựa như bọt biển, bỗng nhiên nổ tung, tiêu tán không thấy.

Trước mắt Chính Doanh, thế mà đã sớm chuẩn bị kỹ càng chạy trốn thuật pháp, lúc này đã không biết tung tích.

Nơi thang lầu hai người mặt không đổi sắc Nguyên Như Hải đưa tay một chút, băng vải màu đen lập tức hóa thành hắc vụ, bỗng nhiên bay vụt hướng phía bên phải hành lang phương hướng.

“Ngươi trốn không thoát!”

Phanh phanh phanh phanh! !

Từng đạo trong phòng tạp vật bị băng vải quét ngang cắt nát, tựa như lưỡi đao giống như vô cùng sắc bén.

Chính Doanh lúc này đã đi tới lầu một cái nào đó phòng ngủ.

Nàng vừa mới lợi dụng chính mình cuối cùng Khủng Ảnh năng lực, cưỡng ép đem chính mình thay thế đến, thành công đào thoát hai người kia bức bách.

Lúc này trốn ở trong phòng, hồi tưởng lại vừa mới hai người kia tự nhiên tán phát, cường đại tinh thần áp lực.

Đặc biệt là nói chuyện người kia, toàn thân trên dưới đều tự nhiên tản ra nồng đậm cảm giác đè nén, nhất định là Quan Chủ cấp mới có tinh thần dị tượng!

Chương 336: Dị biến (4)

Chương 336: Dị biến (4)

‘Bây giờ Đài Châu, cùng ta Thanh Trần quan có thù, tại có Chính Nhu sư huynh nổi tiếng bên ngoài, tọa trấn hết thảy điều kiện tiên quyết, còn dám động thủ với ta người… . Chỉ sợ chỉ có Nê Thai giáo Thất Hung minh người!’

Đoán ra thân phận đối phương Chính Doanh trong lòng cảm giác đè nén càng đậm.

Nhất định phải lập tức chạy đi!

Ý nghĩ này cấp tốc ở trong lòng dâng lên, Chính Doanh cấp tốc vọt tới cửa sổ vị trí, đang muốn kéo ra cửa sổ.

Nhưng lại đột nhiên nhớ tới Thanh Vân cùng Thanh Đỉnh. Hai người bọn họ đều là đi theo chính mình tới.

Trong đầu hồi tưởng lại Thanh Đỉnh muội muội đối với mình xin nhờ… Nhớ tới Thanh Vân phụ mẫu đối với mình khẩn cầu.

Chính Doanh chộp vào bên cửa sổ, sắp dùng sức tay, cũng đột nhiên mềm mại xuống tới.

‘Nơi này là linh tai nơi bộc phát, Nê Thai giáo cao thủ ở chỗ này cũng không dám tùy ý làm bậy, kinh động càng lớn nguy hiểm, cho nên ra ngoài đến tầm mắt rộng lớn không có vật che chắn đình viện, nhất định nguy hiểm hơn… . Ngay ở chỗ này, ngược lại còn có thể đợi đến cơ hội! Tốt nhất thừa dịp bọn hắn đều bị linh tai dây dưa kéo lại lúc lại đi!’

Nàng cắn răng, buông tay ra.

Lưu tại trong phòng, có lẽ còn có thể có tầm mắt che lấp, ra ngoài ở trên đồng cỏ nhìn một cái không sót gì, lại càng dễ lâm vào nguy hiểm. Đây là phán đoán của nàng.

‘Ta còn có một kích cuối cùng… .’ nàng đưa tay nắm chặt chính mình Truyền Thừa Đạo Khí mặt dây chuyền, cong người quay ngược về phòng, dán cửa phòng cẩn thận lắng nghe.

Trong hành lang, băng vải hóa thành hắc vụ bay vào trong đó, rất nhanh liền vừa sợ quấy rầy một đầu nửa người nửa nhện âm linh, cả hai lần nữa dây dưa chém g·iết.

Âm linh phảng phất có thể tuỳ tiện đem hắc vụ xem như kẹo đường gặm ăn, bức bách hắc vụ không thể không hóa thành băng vải, cùng kỳ thật chất đối kháng đứng lên.

Trong toàn bộ trang viên, phức tạp vặn vẹo quái dị ba động, q·uấy n·hiễu Ninh Nhược Phi hai người tinh thần thuật thức điều tra, để bọn hắn không cách nào chính xác tìm tới Chính Doanh vị trí.

Chính Doanh thì lặng yên thừa cơ từ khác một bên lầu thứ hai bậc thang, lên tới lầu hai.

Lầu hai là một cái to lớn vòng tròn hình kết cấu, trong vòng tròn ở giữa là chọn trống không đèn treo thủy tinh.

Vòng tròn chung quanh, là từng gian công năng gian phòng, có là phòng ngủ có là thư phòng, trò chơi phòng, ảnh âm thất các loại.

Chính Doanh coi chừng không phát ra cái gì tiếng bước chân, cởi giày ra tiến lên, nhưng…

Xùy! !

Trong chốc lát, một đạo băng vải màu đen từ dưới chân mặt đất đâm xuyên mà ra, sát bắp chân của nàng bay qua, ngạnh sinh sinh gọt sạch một khối nhỏ thịt.

“Muốn ăn đòn ngươi!” Nguyên Như Hải thanh âm băng lãnh mang theo hận ý.

Ngay sau đó, lại là từng đạo băng vải từ dưới đất đâm xuyên mà ra, không ngừng đâm về nhanh chóng tránh né Chính Doanh.

Nàng phi tốc hướng phía trước chạy trốn, trên thân bỗng nhiên hiện ra một vòng mông lung vầng sáng màu trắng.

Trong vầng sáng mơ hồ có thể nhìn thấy có nhỏ xíu vô số màu bạc hạt tròn, tại vờn quanh bay múa, phảng phất vô số thật nhỏ bầy trùng.

“Thiên Trùng! Đi!”

Nương theo lấy nàng quát khẽ, vầng sáng thoát thân mà ra, hướng sàn nhà xuyên ra băng vải màu đen bay đi.

Vầng sáng cùng băng vải màu đen dây dưa mấy tức, liền cấp tốc tán loạn, bị xé nứt.

Chênh lệch quá to lớn, liền xem như Truyền Thừa Đạo Khí thần ý Khủng Ảnh, cũng chỉ là chống đỡ ngắn ngủi mấy giây.

Băng vải màu đen lại lần nữa nhào về phía Chính Doanh, chính diện trảm tại trên người nàng lại lần nữa hiển hiện vầng sáng màu trắng bên trên.

Bành!

Nàng cả người như bị sét đánh, phun ra một ngụm máu, bay rớt ra ngoài, phá tan một căn phòng cửa gỗ, trùng điệp ngã ở bên trong trên mặt thảm.

Tại nàng bị ngã đến chóng mặt lúc, băng vải màu đen bay vụt vào phòng, lại bỗng nhiên đụng vào gian phòng trên trần nhà chiếm cứ một đạo tay dài chân dài màu đen quái vật hình người.

Rống!

Quái vật phát ra gầm thét, đập xuống đến hai tay hóa thành liêm đao, cấp tốc chém vào tại băng vải màu đen bên trên.

Đương đương đương đương!

Nguyên Như Hải cùng mới xuất hiện linh tai quái vật lần nữa đánh nhau.

Chính Doanh thừa cơ kéo lấy trọng thương thân thể, gian nan leo đến gian phòng bên cửa sổ.

‘Không được, nhất định phải rời đi nơi này, nếu không ta hẳn phải c·hết không nghi ngờ! !’ nàng lúc này ở tiếp xúc mấy lần về sau, minh bạch chính mình cùng đối phương chênh lệch cực lớn, tan vỡ trong lòng huyễn tưởng, quyết định quả quyết rời đi trở về cầu viện.

Vươn tay, nàng nắm chặt cửa sổ nắm tay, hướng xuống mở ra, sau đó hướng phải kéo một phát.

Bành!

Đột nhiên một cỗ cự lực vô hình, gắt gao níu lại nàng sau cổ áo.

Hì hì ha ha.

Một trận hài nhi vui cười âm thanh quỷ dị vang lên.

Chính Doanh toàn thân tê rần, quay đầu nhìn lại.

Vừa hay nhìn thấy một cái cao cỡ một người bùn đất sắc hài nhi, mặc trắng bệch tã, toàn thân làn da tràn đầy miệng máu, đứng ở sau lưng mình cách đó không xa.

Hài nhi tựa như là trong tã lót hài tử bị một so một phóng đại rất nhiều lần.

Nó một con mắt là trống rỗng huyết động, khóe miệng bị xé nứt mở từng có khâu lại huyết sắc v·ết t·hương.

Béo ị tay nhỏ có nhiều chỗ thậm chí không có làn da, lộ ra phía dưới đẫm máu màu đỏ.

“Ta nói qua ngươi trốn không thoát.” Nê Thai giáo chủ Ninh Nhược Phi thanh âm, lãnh khốc trong phòng vang lên.

Chính Doanh há to mồm, muốn thét lên.

Nhưng một cỗ cự lực vô hình trong nháy mắt phong bế nàng miệng mũi, cũng đưa nàng ngạnh sinh sinh kéo cách bên cửa sổ, hướng phía cái kia khủng bố hài nhi bay đi.

Quan Chủ cấp bậc cùng phía dưới cấp độ ở giữa chênh lệch thật lớn, để Chính Doanh triệt để đã mất đi phản kháng lực lượng.

Nàng vô lực giữa không trung lơ lửng, bị ngăn chặn miệng liều mạng mở ra, khóe miệng xé rách phát ra sau cùng, im ắng thét lên.

A! ! ! !

D·ụ·c vọng cầu sinh, tại thời khắc này đưa nàng tinh thần ý chí cường hóa đến từ lúc chào đời tới nay cao nhất max trị số.

Trong chớp nhoáng này, nàng phát ra tuyệt vọng tinh thần ba động, có một bộ phận đột phá phòng ốc q·uấy n·hiễu, truyền đến phía bên ngoài cửa sổ.

Tĩnh… .

Trong thoáng chốc, toàn bộ lầu hai một chút phảng phất an tĩnh lại, tựa hồ tất cả thanh âm tại thời khắc này, đều bị thứ gì che kín một tầng đồng dạng, trở nên xa xôi mà mơ hồ, âm lượng cũng biến thành nhỏ yếu trầm thấp.

Ninh Nhược Phi cùng Nguyên Như Hải cùng một thời gian, tựa hồ cảm ứng được cái gì.

Ầm ầm! !

Trong chốc lát, gian phòng này cửa sổ, tính cả cửa sổ chỗ cả mặt tường, đều tại thời khắc này, tựa như nát bấy bánh bích quy, ầm vang nổ tung.

“Agris! ! Vô thượng Hưởng Luật Chi Long! !”

“Vĩnh hằng như một! Bất Hủ Chi Long! !”

Từng đợt tựa như phạn âm ca tụng tiếng ca ngợi ở trong không khí như ẩn như hiện.

Phá toái vách tường hướng bên trong bắn ra, nổ nát vụn.

Chính trung tâm chỗ, một đầu màu đen quái vật khổng lồ, tựa như xe ben giống như ầm ầm một chút đụng tiến đến.

Quái vật này toàn thân mọc đầy bọc mủ, trên đầu chỉ có một cái màu vàng độc nhãn, tứ chi là sắc bén lưỡi đao màu đen, dài đến hơn 30m to lớn thân thể, chỉ có gần một nửa xông vào phòng ốc, một đầu hướng phía Ninh Nhược Phi đánh tới.

Nó khổng lồ đầu lâu tựa như đầu tàu, ánh sáng rộng liền có bốn năm mét, liền liền nhìn giống như yếu ớt màu vàng độc nhãn, cũng đang không ngừng ra bên ngoài nhỏ xuống lấy sền sệt mạnh ăn mòn chất lỏng trong suốt.

Khí lưu cuồng bạo trong nháy mắt phá hủy trong phòng tất cả mọi người sinh vật cân bằng.

Vô luận là linh tai tay dài chân dài quái vật, hay là Nguyên Như Hải cùng Ninh Nhược Phi hai người, còn có cái kia cao cỡ một người bùn đất sắc quái dị hài nhi.

Tất cả cá thể đều tại phòng ốc kịch liệt lắc lư bên trong, đứng không vững.

“Ta… ! ! ! ? ? ?” Ninh Nhược Phi ánh mắt rung động, bản năng đưa tay ngăn tại trước người, thậm chí chưa kịp làm ra càng nhiều phản ứng, liền bị Hưởng Luật Chi Long đụng đầu.

Oanh! ! !

Trên người hắn tách ra một đạo mông lung hoàng quang bình chướng, ngăn trở một cái chớp mắt v·a c·hạm.

Bình chướng trong nháy mắt phá toái, tiếp theo là Ninh Nhược Phi tay đồng dạng tại cái này khoa trương tập kích xung kích bên trong, trong nháy mắt bẻ gãy, tựa như khô cạn nhánh cây.

Lúc trước liền có thể cùng Vu Hoành đang đối mặt làm Agris, toàn lực xung kích phía dưới, lực trùng kích chí ít đạt đến mấy trăm tấn trình độ kinh khủng.

Lần này, đối đầu nhục thân chỉ là so với người bình thường mạnh một tiểu tiết, cũng chính là hai ba cấp người cường hóa trình độ Ninh Nhược Phi.

Cơ hồ là một kích trí mạng.

Chớ nói chi là Ninh Nhược Phi còn b·ị t·hương không có tốt.

Bành! ! !

Ninh Nhược Phi bị lần này đâm đến đụng nát sau lưng cánh cửa, đụng nát hành lang rào chắn, ngạnh sinh sinh xuyên qua chọn không đèn treo, tiến đụng vào phòng ốc một mặt khác trong vách tường, thật sâu khảm vào đi vào.

Chớp mắt liền không có động tĩnh.

A! ! !

To lớn quái dị hài nhi một chút nổ nát vụn, phóng xuất ra kinh khủng trong suốt tinh thần xung kích.

Agris cũng tương tự thống khổ quay cuồng lên, trong nháy mắt nổ nát vụn, hóa thành hắc vụ phun trào lưu chuyển, rất nhanh tiêu tán.

‘Cái này… Đến cùng là cái gì! ? !’ Nguyên Như Hải rất rõ ràng Quan Chủ cấp bậc duệ hóa tinh thần lực mạnh bao nhiêu, cũng chính bởi vì hiểu rõ, mới rõ ràng hơn, lúc này đột nhiên xuất hiện quái vật một chút đụng bay Ninh Nhược Phi là kiện cỡ nào khoa trương sự tình.

Bởi vì Quan Chủ cấp bậc tinh thần dự cảnh rất mạnh, liền xem như s·ú·n·g ngắm nhắm chuẩn cũng sẽ sinh ra tự động cảm ứng.

‘Nhưng vừa vặn quái vật kia… Tại v·a c·hạm trước, giáo chủ chẳng lẽ liền không có nhận được dự cảnh a! ? Hay là nói, quái vật kia bản thân tương đối đặc thù?’

Hắn không thể nào hiểu được.

Nhân cơ hội này, Nguyên Như Hải cũng không dám muốn cái gì khác kế hoạch suy nghĩ, sắc mặt trắng bệch xoay người liền chạy.

Hắn một cái dậm chân từ phá vỡ tường động nhảy ra ngoài, vững vàng rơi vào bên ngoài trên một bãi cỏ xốp mềm.

Phốc.

Mới vừa vặn đứng vững lít nha lít nhít mấy chục đạo hỏa diễm đỏ sậm chảy, liền từ bốn phương tám hướng nổ bắn ra mà đến, trong nháy mắt liền đem hắn bao phủ tại hỏa diễm dòng lũ bên trong.

Mấy tức sau.

Hỏa diễm tán đi, nguyên địa chỉ để lại một đám tro tàn cháy đen, còn lại không có vật gì khác nữa.

Trong phòng.

Chưa tỉnh hồn Chính Doanh gian nan từ dưới đất đứng lên thân, nhìn xem trước sau cơ hồ xuyên qua cả lầu phòng tầng hai cự đại không động.

Trong lúc nhất thời trong đầu có chút mộng bức.

“Ta… Muốn g·iết ngươi! ! G·i·ế·t ngươi a! !”

Ninh Nhược Phi thanh âm oán độc kêu to.

Hắn thế mà còn chưa có c·hết!

Bị khảm tại trong vách tường thân thể đã sớm bị ép thành một khối bánh.

Nhưng cường đại khoa trương lực lượng tinh thần, để hắn kéo rời thân thể, còn có thể dựa vào tự thân thuật thức tạm thời còn sống.

Chính Doanh vội vàng đi theo từ tường động chỗ bò xuống đi, chạy trốn tới bên ngoài trống trải trên đồng cỏ.

Sau lưng trong phòng, vừa mới đầu kia đột ngột xuất hiện quái vật màu đen cũng không thấy bóng dáng.

Chỉ có Ninh Nhược Phi điên cuồng tiếng kêu không ngừng chấn động khuếch tán, nhưng lại căn bản tìm không thấy mục tiêu.

Thanh âm kéo dài hơn mười giây, liền dần dần yếu hóa xuống dưới. Tựa hồ kích phát nhà lầu bên trong còn lại linh tai lực lượng.

Từng luồng từng luồng quỷ dị mà khổng lồ băng lãnh tinh thần ba động, chậm rãi dâng lên, đem Ninh Nhược Phi tinh thần ba động dần dần bao trùm, vùi lấp, sau đó… Thôn phệ.

Chính Doanh kinh ngạc cảm thụ được một màn này, rốt cục không dám dừng lại, quay người khập khễnh hướng phía ngoài cửa sắt chạy tới.

Nàng không biết xảy ra chuyện gì, nhưng nàng biết, nếu như chính mình lại không thừa cơ chạy, đến tiếp sau hẳn phải c·hết không nghi ngờ!

Tại đầu nàng đau muốn nứt đi vào trang viên trước cửa sắt lúc.

Từng đầu nửa người nửa nhện quái vật im ắng hiển hiện, phát ra cười the thé, ngăn lại đường đi.

"… . Còn tới… ." Chính Doanh lui ra phía sau một bước.

Mà phía sau nàng, lít nha lít nhít từng đội mắt đỏ chậm rãi sáng lên. Đó là từng đầu Long Tích im ắng đối kháng.

Hắc vụ dần dần tràn ngập che đậy kín tòa này thâm sơn trang viên, bên trong kịch liệt tinh thần ba động cũng theo thời gian từ từ lâm vào đình trệ.

Rất nhanh, hắc vụ tán đi, Chính Doanh cũng tốt, Long Tích cũng tốt, hết thảy đều biến mất không thấy.

Trước đó bị hủy diệt nhà lầu lỗ rách, cũng im ắng bắt đầu từ trong không khí hấp thụ ra hạt tròn màu đen vật, chữa trị tổn hại.

Rất nhanh, không đến mười phút đồng hồ, hết thảy vết tích không còn sót lại chút gì.

Toàn bộ trang viên lần nữa khôi phục đến nguyên bản trạng thái.

Liền ngay cả Chính Doanh đám người dấu chân, cũng hoàn toàn biến mất.

Chương 337: Bộc phát (1)

Chương 337: Bộc phát (1)

Trong tháng mười hai.

Á Tùng các nơi im ắng bạo phát cùng trước kia có chỗ khác biệt vụ án mới.

Những này vụ án mới, phần lớn đều lấy án m·ất t·ích làm chủ, đồng thời tiến đến tham dự điều tra các cảnh sát cũng không ít đi theo m·ất t·ích.

Liên tục tổn thất không ít cảnh sát h·ình s·ự về sau, Á Tùng chính phủ không thể không xuất động phía quan phương thuật sĩ nghiên cứu hiệp hội tinh nhuệ tiến hành điều tra.

Một phen điều tra hiệp hội cho ra một cái kinh người kết luận.

'Âm khí thiên trụ mở ra, cũng không phải là giống như trước đây, dẫn tới chỉ là hắc tai các loại quái vật.'

'Lần này, dẫn tới hắc tai quái vật chỉ là một phần nhỏ, tuyệt đại bộ phận, cũng không phải là hắc tai, mà là một loại khác cực kỳ lạ lẫm, cũng cực kỳ cường đại đặc thù cá thể.'

'Bọn chúng chủ yếu lấy vặn vẹo cường đại quái dị thân thể là chủ yếu thủ đoạn công kích, đồng thời có có phụ thân khủng bố năng lực, bị phụ thân người, thường thường sẽ trở nên lực lớn vô cùng, tốc độ cực nhanh, không sợ bình thường tinh thần thuật thức xung kích, đối với lực lượng tinh thần có cực mạnh ô nhiễm đồng hóa năng lực.'

Đạo mạch phật mạch liên hợp thuật sĩ nghiên cứu hiệp hội cao tầng, cùng nhau ban bố mới nhất tình hình t·ai n·ạn thông báo.

Đem lần này tai hại, chính thức mệnh danh là —— linh tai.

Sau ba ngày.

Thâm sơn biệt thự cửa lớn ầm vang tự hành mở ra.

Một đạo máu me khắp người bóng người, gian nan từ trong đó đi tới.

Bóng người toàn thân máu thịt be bét, chỉ có nửa gương mặt còn miễn cưỡng có thể nhìn ra, hắn chính là Nê Thai giáo giáo chủ Ninh Nhược Phi.

Chỉ là hắn lúc này, so tiến vào nơi này trước đó, thê thảm vô số lần. Phảng phất người sắp c·hết đồng dạng, mỗi một bước đều tiến lên đến mức dị thường gian nan.

Nguyên bản cơ hồ biến thành bánh thịt thân thể, không biết khi nào khôi phục đại khái.

Không bao lâu, hắn mặt không thay đổi rời đi cửa lớn, cũng không quay đầu lại chui vào rừng rậm.

Tại hắn đằng sau, rất nhanh.

Một thân lấy Thanh Trần quan đạo bào nữ tử trẻ tuổi, thất tha thất thểu cũng đi ra cửa sắt, cánh tay phải của nàng tận gốc mà đứt, v·ết t·hương một mảnh cháy đen, hiển nhiên là bị bỏng cầm máu.

Nữ tử ngẩng đầu, lộ ra một tấm bởi vì khát khô mà tràn đầy da trắng vết rạn khuôn mặt, chính là trước đó đã m·ất t·ích Chính Doanh.

"Rốt cục… Đi ra! !" Nàng nhìn xem bên ngoài bình thường cảnh sắc, trong mắt rốt cục toát ra thư giãn chi ý, sau đó lảo đảo lấy điện thoại di động ra, muốn đánh điện thoại lại phát hiện điện thoại đã sớm bị vỡ thành mấy khối.

"Thanh Vân… Thanh Đỉnh… ." Nàng cắn răng quay đầu mắt nhìn sau lưng, trên mặt hiện lên một vòng không cam lòng cùng đau thương.

Sau đó mới tiếp tục hướng phía nơi xa đường núi đi đến.

Mới đi ra khỏi không bao xa, liền đối diện gặp được ngay tại tìm kiếm cứu đạo quán cùng phía quan phương cảnh đoàn

người viên.

“Ở chỗ này! Tìm được, người ở chỗ này! !”

Mang theo cảnh khuyển cảnh đoàn người viên vội vàng cao giọng kêu gọi. Sau đó dẫn người chào đón, đỡ lấy Chính Doanh.

Hơn nửa canh giờ.

Thanh Trần quan bên trong.

“Chính Doanh tìm được!”

Vũ Phương bước nhanh tiến vào đại điện, hướng chính tụng kinh bên trong Vũ Mặc Vũ Ngấn lớn tiếng nói.

Tụng kinh cũng không phải là chỉ là ổn định đạo tự thân pháp, cũng là vì cho tân chế ra phù lục cường hóa hiệu lực.

Bị đánh gãy về sau, hai người cùng nhau một trận, quay đầu nhìn về phía Vũ Phương.

“Tình huống như thế nào?”

“Tay phải không có… . Nàng gặp hư hư thực thực linh tai hung hãn quái vật, Khủng Ảnh không cách nào đánh tan đối phương, chênh lệch quá lớn, nàng chỉ có thể một chút xíu tìm tòi đối phương quy tắc, sau đó lợi dụng quy tắc, kéo dài thời gian, cuối cùng tại mấy lần trở về từ cõi c·hết về sau, mới tìm được một tia cơ hội thoát đi.” Vũ Phương cấp tốc nói.

“Tay phải… .” Vũ Mặc hơi biến sắc mặt. Một bàn tay không có, mang ý nghĩa có thể sử dụng thuật pháp thiếu đi hơn phân nửa, cũng mang ý nghĩa, vốn là giật gấu vá vai Thanh Trần quan, lại phải giảm quân số một tên chủ lực.

“Mặt khác, nàng còn nâng lên, ở bên trong cầu sinh lúc, gặp được có một đám không rõ lai lịch quái vật, một mực vô tình hay cố ý trợ giúp nàng.” Vũ Phương nói.

“Quái vật… . Có lẽ không phải trợ giúp nàng, mà là vừa vặn cùng chỗ kia quái vật đối địch a?” Vũ Mặc suy đoán.

Quái vật làm sao có thể trợ giúp người cho dù có thật tình huống phát sinh, cũng khẳng định là bởi vì trùng hợp.

“Xem ra đúng là gặp trong truyền thuyết linh tai! Thứ này, ta vẫn là từng tại trên sách thấy qua. Lần này phiền toái… . Mấy ngày nay, chung quanh đến đây đạo quán thắp hương bái thần người càng đến càng nhiều. Chúng ta… .”

Vũ Ngấn nói còn chưa dứt lời, bên ngoài liền đột nhiên truyền đến một trận ồn ào tiếng ồn ào.

Một cái đạo đồng vội vã xông tới.

“Quan chủ, các lão gia, Cửu Phương quan người từ Hối Châu đến đây, bọn hắn toàn xem cũng chỉ thừa ba người, người còn lại… Mất ráo! !”

Đạo đồng sắc mặt trắng bệch, thân thể phát run, tựa hồ bị dọa thảm rồi.

“Cái gì! ?” Trong đại điện mấy người đều thần sắc kịch chấn, một chút đứng người lên.

“Chuyện này là thật! ? Ngươi không thể nói bừa! !” Vũ Ngấn nghiêm nghị nhìn về phía đạo đồng.

“Đệ tử nào dám a, xe ngay tại bên ngoài, xuống ba người đều trên thân b·ị t·hương không nhẹ, toàn bộ Hối Châu bên kia đạo mạch nói là đã hoàn toàn luân hãm, Cửu Phương quan từ trên xuống dưới hơn 200 người, cũng chỉ có ba người bọn họ trốn tới!” Đạo đồng gấp giọng nói, “Lão gia các ngươi hay là mau đi xem một chút đi!”

Mấy cái lão đạo tâm thần chấn động xuống, bước nhanh đi ra đại điện, xuyên qua sân nhỏ, đi vào đạo quán trước cửa.

Cửa ra vào lúc này đã có đạo nhân khiêng ra cáng cứu thương, đem trong xe xuống ba tên đạo nhân thả đi lên.

Ba người này, có một cái hay là đã từng cùng Vu Hoành giao thủ qua đệ tử thiên tài Nguyên Hoa đạo nhân!

Bọn hắn thuần một sắc đều là sắc mặt tái xanh, toàn thân run rẩy, trong miệng không ngừng ọe lấy bọt mép.

Đi ra đạo quán, Vũ Ngấn Vũ Mặc bọn người vừa nhìn thấy ba người, liền cảm giác một cỗ âm lãnh đâm người tinh thần áp lực như hàn phong giống như đối diện vọt tới.

Hai người đạo pháp tu vi ở chung quanh người bên trong số cao nhất, lập tức không tự chủ được về sau lùi lại.

Cùng ba người này cùng một chỗ đến còn có một bên bị người vịn tựa ở cột đá bên cạnh Chính Doanh. Trên người nàng thảm trạng càng thêm rõ ràng, một đầu gãy mất cánh tay bị băng vải băng bó đến cực kỳ chặt chẽ, dị thường đáng chú ý.

Nàng hư nhược muốn lên trước chào, nhưng người đã tiều tụy đến cơ hồ chân đứng không vững.

"Cái này… . Cái này nên làm thế nào cho phải! ?" Vũ Mặc thấy thế, cũng không khỏi đến hoảng hồn.

Cửu Phương quan lực lượng nhưng so sánh Thanh Trần quan còn mạnh hơn một chút, bọn hắn cũng không phải cái gì đều giữ tiền đạo mạch thành viên, bản thân thanh tu khổ tu đạo nhân không ít, ngay cả bọn hắn đều bị làm thành như vậy thảm trạng…

Nếu là Thanh Trần quan gặp được, sợ là một dạng cũng ngăn không được.

Tâm tình mấy người nặng nề, cấp tốc thu xếp tốt Chính Doanh cùng Cửu Phương quan ba người, lợi dụng trận pháp giúp bọn hắn áp chế trong thân thể hỗn loạn đạo tức, mạnh mẽ dùng lạnh nhạt khu trục linh tai thủ pháp, phóng thích thuật pháp, mới miễn cưỡng xua tán đi ba người trên người dị dạng.

Bởi vì thuật pháp một mực nhằm vào đều là hắc tai, lúc này đột nhiên dùng để đối kháng linh tai, hoàn toàn không đúng bệnh, một phen giày vò dưới, phần lớn tinh thần lực cùng thời gian đều lãng phí.

Tại xác định có một số nhỏ thuật pháp hữu hiệu về sau, Vũ Ngấn mấy người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Từ tỉnh táo lại Cửu Phương quan trong miệng ba người, bọn hắn biết được, có một ngày, Cửu Phương quan nhận được một

cái liên quan tới Thụ Bì nãi nãi dân gian truyền thuyết điều tra bản án.

Người báo án là trước thông qua cảnh sát liên hệ với bọn hắn, nói mình nhi tử thường xuyên ở buổi tối nhìn thấy ngoài cửa sổ có một cái dệt áo lông lão nãi nãi cùng hắn chào hỏi.

Mấy lần đằng sau, bọn hắn bán tín bán nghi bắt đầu ban đêm vụng trộm thu hình lại.

Nhưng lại hoảng sợ phát hiện, mỗi lúc trời tối, nhi tử cũng sẽ ở cố định thời gian rời giường, xem ra giống như là bị thanh âm gì đánh thức đồng dạng, sau đó đứng ở cửa sổ, nhìn xem bên ngoài, tựa hồ đang cùng người nói chuyện phiếm. Có thể ngoài cửa sổ cái gì cũng không có.

Ngay từ đầu bọn hắn chỉ là tưởng rằng mộng du, nhưng về sau… . Nhi tử bỗng nhiên m·ất t·ích.

Thế là Cửu Phương quan người liền bắt đầu điều tra liên quan tới Thụ Bì nãi nãi tình huống.

Nhưng đợt thứ nhất điều tra đạo nhân, cũng giống vậy tại ba ngày sau bỗng nhiên m·ất t·ích.

Cửu Phương quan thế là liền lại phái người tiến đến xem xét tình huống, có thể nhóm thứ hai càng mạnh người, thế mà cũng không quá hai ngày liền một dạng m·ất t·ích, biến mất không thấy gì nữa.

Thế là thận trọng phía dưới, Cửu Phương quan bắt đầu hướng đạo mạch báo cáo, đồng thời chính mình cũng lần thứ ba phái người, xuất động toàn lực, tiến về điều tra.

Sau đó… .

Chính là toàn bộ lần thứ ba đội ngũ, chỉ có ba người bọn hắn, còn sống trở về… .

“Thụ Bì nãi nãi… .” Một bên nghe Chính Minh, hơi biến sắc mặt, hắn nghe được Cửu Phương quan người miêu tả Thụ Bì nãi nãi bề ngoài lúc, tựa hồ có chút quen thuộc.

“… Thụ Bì nãi nãi, gương mặt giống như là vỏ cây già một dạng tất cả đều là nhăn nheo, cầm trong tay cọng lông cùng bện châm, lúc xuất hiện, luôn luôn đang không ngừng bện đồ vật… . Nhưng nàng bện lúc, cơ bản không nhìn trên tay, mà là sẽ cười lấy nhìn người phụ cận.”

Chính Minh càng nghe càng là sắc mặt khó coi.

Hắn chợt nhớ tới, chính mình trước đó điều tra một vụ án lúc, nhìn thấy treo trên tường một bộ bức tranh… .

“Ngay cả Không Nham sư huynh, cũng không có ngăn cản được! ?” Vũ Ngấn sắc mặt khó coi hỏi.

Không Nham là Cửu Phương quan bây giờ đạo pháp thuật pháp người mạnh nhất, là thỏa thỏa đến gần vô hạn Quan Chủ cấp đạo pháp cao thủ, ngày bình thường cũng là Hối Châu đạo thuật hiệp hội hội trưởng, cùng hắn giao lưu rất nhiều. Xem như đối thủ cũ.

“Không Nham sư bá Huyền Đồng Mặt Nạ thuật pháp, mới phóng xuất, người liền bị quái vật kia cách không xé! !” Nguyên Hoa đạo nhân nức nở nói.

“Không biết làm sao ra tay, rõ ràng quái vật kia khoảng cách sư bá chí ít có cách xa hơn trăm mét, nhưng chính là… .”

“Ngay cả công kích phương thức đều không làm rõ được a? ? !” Vũ Ngấn sắc mặt càng khó coi hơn.

Hắn cùng Không Nham đấu mấy chục năm, thế lực ngang nhau, trên thực tế đối phương so với hắn còn muốn hơn một chút, nhưng lúc này nghe được Không Nham ngay cả mình c·hết như thế nào cũng không biết, lập tức trong lòng dâng lên từng tia từng tia khủng hoảng chi ý.

Tâm cảnh này ngay từ đầu không đúng, lập tức bắt đầu ảnh hưởng đạo pháp cảnh giới, Quan Ngô Công chỗ đặc thù liền ở chỗ này.

Mạnh người có thể một chút trong thời gian ngắn vọt tới cấp độ cực cao, nhưng một khi tâm cảnh thất thủ, đạo pháp sụp đổ cũng như l·ũ q·uét, một tiết không thể vãn hồi.

Lúc này Vũ Ngấn đã là như thế, đạo pháp cảnh giới tầng thứ sáu lại một lần nữa bắt đầu hỗn loạn đứng lên.

“Quan chủ, lập tức khẩn cấp nhất, vẫn là phải kịp thời hướng đạo mạch xin mời trợ giúp!” Vũ Mặc nghĩ đến Chính Doanh gãy mất cánh tay, ánh mắt càng thêm ngưng trọng.

“Ta lập tức liên hệ!” Vũ Ngấn gật đầu.

Mấy người cùng nhau đi hướng bệnh viện thăm hỏi Chính Doanh, ý đồ từ trong miệng nàng biết được càng nhiều chi tiết cùng chân tướng.

“Chính Doanh, hiện tại tinh thần tốt chút ít a? Có thể nói một chút, trước ngươi gặp được linh tai tình huống cụ thể sao? Thanh Đỉnh cùng Thanh Vân không có, nếu như không biết rõ linh tai càng nhiều tình báo, đến tiếp sau còn có thể sẽ có càng nhiều người trẻ tuổi xảy ra chuyện. Chúng ta nhất định phải nắm chặt hết thảy thời gian.”

“Ta… . Ta không biết.” Chính Doanh suy yếu lắc đầu, “Trước đó cùng Nê Thai giáo hai người kia gặp phải sự tình, ta đều nói rồi rất nhiều lần rồi, đằng sau ta ra không được trang viên, liền ở bên trong bốn chỗ ẩn núp, tránh đi những cái kia nửa người nửa nhện quái vật.”

“Nhiều lần kém chút g·ặp n·ạn, đều là đột nhiên có một đạo hắc ảnh từ mặt bên bay nhào tới, dẫn dắt rời đi quái vật.”

“Quái vật t·ruy s·át ngươi, bị bóng đen liên tục nhiều lần dẫn dắt rời đi?”

Mấy người sững sờ, hoàn toàn không nghĩ tới tình huống sẽ là dạng này.

Chương 338: Bộc phát (2)

Chương 338: Bộc phát (2)

“Vâng, ta không biết bóng đen là cái gì, nhưng nó xác thực đã cứu ta chí ít bốn lần trở lên. Mà chỗ kia linh tai quy tắc, tựa hồ là vượt qua chỉ định số lần xử tử, liền có thể tự do rời đi. Cho nên ta mới có thể từ bên trong đi ra.” Chính Doanh cấp tốc nói.

“Dạng này, ta bây giờ lập tức hướng đạo mạch phát ra cầu viện, mọi người trong khoảng thời gian này co vào nhân thủ toàn lực phòng thủ đạo quán. Địa phương còn lại tạm thời đều đừng quản, nếu có kim ngọc khách hành hương cầu cứu, có thể cho phép bọn hắn mang lên gia quyến mình đến đây tị nạn.” Vũ Ngấn cấp tốc nói.

“Được. Ta lập tức đi thông tri.” Vũ Mặc gật đầu nói.

“Cái kia Chính Nhu đâu?” Chính Minh trầm giọng hỏi.

“Gọi điện thoại cho hắn, thông báo một chút tình huống bên này, khuyên bảo hắn cần phải không nên đi ra ngoài. Tránh đi trong khoảng thời gian này lại nói.”

“Điện thoại đánh không thông! Phụ cận trạm cơ sở tín hiệu ra trục trặc, còn tại sửa chữa.” Một bên đạo đồng vội vàng nói.

“Ta đi một chuyến đi.” Vũ Mặc đạo đồng Tuần Dương chủ động nói, nàng cùng Vu Hoành quan hệ không tệ, xem như thân cận.

“Được.” Vũ Ngấn gật đầu.

Tuần Dương vội vàng chạy chậm đến ra tĩnh thất, xuyên qua tiểu viện, hướng cửa lớn chạy tới.

Lúc này đạo quán cửa ra vào, lít nha lít nhít đứng đấy xếp hàng chờ đợi bái thần đám khách hành hương.

Vừa nhìn thấy nàng, rất nhiều khách hành hương vội vàng lo lắng chào hỏi.

“Tuần Dương đạo trưởng, có thể hay không trước hết để cho chúng ta đi vào, người trong nhà có bệnh bộc phát nặng, thật sắp không còn kịp rồi!”

“Phụ thân ta bị dọa ngất đổ, nhu cầu cấp bách phù lục cứu người!”

“Van cầu ngài, nhanh để cho ta nữ nhi đi vào đi, nàng thật sắp không chịu được nữa… .”

Từng cái khẩn cầu cầu khẩn để Tuần Dương bước chân không khỏi chậm lại.

Nhưng nàng biết mình đảm đương không nổi trách nhiệm, một cái cũng không dám đáp ứng, chỉ có thể cúi đầu xuống, bước nhanh tại hai cái đạo nhân bảo vệ dưới, ngồi lên tiến về mặt khác biệt viện xe.

Chỉ là, xe mới mở ra không đến 200 mét.

Phía trước đột nhiên hoa một cái, Tuần Dương sắc mặt ngạc nhiên nhìn xem ngay phía trước.

Ngoài cửa sổ xe, bỗng nhiên cảnh sắc họa một cái, chính mình cùng lái xe, tính cả xe cùng một chỗ, thế mà một chút một lần nữa về tới đạo quán phụ cận trên mặt đường.

“Cái này… . Ngươi có phải hay không mở sai! ?” Tuần Dương gấp giọng hỏi.

“Không có khả năng, ta hướng về một phương hướng mở đó a!” Lái xe cũng cái trán toát mồ hôi lôi kéo treo ở trong xe hộ thân phù.

“Lại mở một lần!” Tuần Dương lớn tiếng nói.

Lái xe lúc này đạp mạnh cần ga, đổi một cái phương hướng, hướng ra ngoài chạy tới.

Không bao lâu, hai người thấy hoa mắt, lại lần nữa xuất hiện ở đạo quán phụ cận trên mặt đường.

Lần này, hai người đều sắc mặt trắng bệch, tận mắt thấy toàn bộ quá trình.

“Chúng ta… . Không ra được! ?” Tuần Dương run run rẩy rẩy hỏi.

“… . . Thử một lần nữa!” Lái xe cắn răng nói.

Lần thứ ba.

Hai người lại lần nữa hướng phía rời xa đạo quán phương hướng chạy tới.

Mà liền tại bọn hắn lần nữa nếm thử lúc, Thanh Trần quan chen chúc xếp hàng trong đám người, không biết lúc nào, nhiều hơn một người mặc màu xám áo dài, khuôn mặt hiền hòa lão nhân tóc trắng.

Nàng chính mang theo một cái đồ hàng len cái túi, trên mặt dáng tươi cười, lấy một loại cùng đám người chung quanh lo nghĩ hoàn toàn khác biệt nhẹ nhõm cảm giác, hướng đạo quán đi đến.

Đột nhiên, lão nhân bước chân dừng lại, có chút ghé mắt, nhìn về phía đạo quán phía bên phải, cột cửa một khối nhỏ nơi hẻo lánh bóng ma.

Nơi đó từng sợi nhàn nhạt khói đen, ẩn ẩn lưu chuyển, xoay quanh, ngưng tụ ra một cái cự đại thằn lằn đầu hình dáng. Chính là cùng một chỗ từ trang viên trở về Agris.

Nó chỉ là thụ thương, hiện tại khôi phục không sai biệt lắm sau lại tiếp tục thi hành Vu Hoành mệnh lệnh.

Xùy.

Thằn lằn đầu chung quanh đột nhiên hiện lên một tia hồ quang điện màu vàng.

Lão nhân giơ tay lên, xa xa chụp vào thằn lằn.

.

Ông! !

Một cỗ cực lớn đến siêu việt quan chủ cấp độ khủng bố tinh thần lực, trong nháy mắt giáng lâm, đông kết thằn lằn chung quanh khối nhỏ không gian.

Tinh thần lực cấp tốc đâm vào thằn lằn não bộ, bắt đầu nếm thử cưỡng ép hủy diệt nó sinh mệnh ý thức.

Agris ý thức cấp tốc bị c·hôn v·ùi.

Luồng tinh thần lực này còn cảm giác không đủ, tiếp tục lần theo cái này ý thức, hướng thật sâu chỗ kéo dài đi vào, muốn ngược dòng tìm hiểu cuối cùng khống chế đầu nguồn.

Nhưng rất nhanh, nàng già nua trên mu bàn tay đột nhiên hiện lên một đạo nhỏ bé hồ quang điện.

Đồng thời chung quanh phảng phất mơ mơ hồ hồ vang lên trận trận hát tụng âm thanh.

“Agris!”

“Hưởng Luật Chi Long, Thần Hủ huyết mạch! !”

“Ngươi là vĩ đại chi Bất Hủ Giả! Vĩnh hằng như một bất tử bất diệt!”

“Bất Hủ Kiên Bích chi khán hộ giả, giám ngục trưởng Agris!”

Nương theo lấy trận trận lít nha lít nhít hát tụng âm thanh, từng đạo hồ quang điện màu vàng bắt đầu từ lão nhân mu bàn tay lan tràn khuếch tán, hướng phía thân thể nàng kéo dài mà đi.

Ông! !

Một đạo xa xôi cường đại ánh mắt, chưa hề biết bao xa chỗ cao, xa xa hướng phía nơi này nhìn xuống tới.

Cùng lúc, lão nhân đen kịt trong hai mắt đồng dạng tựa như vô tận đầm sâu, tuôn ra rộng lượng băng lãnh vặn vẹo quái dị tinh thần lực, cưỡng ép đứng vững đạo kia cường đại ánh mắt.

*

*

*

Trong biệt viện tĩnh thất.

“Agris, thế mà mất liên lạc… . Long Tích, thiếu đi bốn cái…” Vu Hoành đột nhiên mở mắt, lông mày nhíu chặt. Cảm thụ được trở về cấp dưới, có chút ngoài ý muốn.

Long Tích thực lực hôm nay, trải qua thời gian trưởng thành, chuyển đổi một chút, không sai biệt lắm có thể có đỉnh tiêm người cường hóa trình độ, đao thương bất nhập, phổ thông s·ú·n·g ống đều đánh không thủng da của bọn nó, trừ ra tốc độ kém một chút, còn lại tố chất đều cơ bản đạt đến người cường hóa hạn mức cao nhất.

Lại thêm số lượng ưu thế, như thế duy nhất một lần thiếu đi bốn đầu, là cực kỳ hiếm thấy tình huống.

Càng mấu chốt chính là, Agris thế mà lại mất liên lạc?

Làm trong tay hắn cho tới nay lao khổ công cao hàng thứ nhất thủ hạ, coi như bây giờ có đẳng cấp cao Khủng Ảnh thay thế nó công năng, Vu Hoành vẫn như cũ đối với nó tương đương coi trọng.

Cái này không chỉ có là bởi vì hắn là cái luyến cựu người, cũng bởi vì Agris thực lực lúc trước liền có chí ít cấp chín, bây giờ càng là tại Thiên Hà gia trì dưới, không ngừng khôi phục ngưng tụ, có lẽ đã có thể đối kháng Chiến Tranh cấp hắc tai.

Chiến Tranh cấp cùng Quan Chủ cấp, theo thứ tự là nhục thể vật lý đả kích, cùng tinh thần thuật pháp đả kích hai thái cực.

Cả hai đều có trong nháy mắt hủy diệt đối phương cường đại lực sát thương.

‘Cho nên, Agris nếu như gặp được Quan Chủ cấp cường nhân, liền xem ai động thủ trước ai trước bị trúng mục tiêu.’

Vu Hoành trong lòng suy tư.

Nếm thử kêu bên dưới để nó trở về, nhưng không có trả lời, Agris giống như là kẹp lại, c·hết máy đồng dạng, hoàn toàn không có động tĩnh.

Không có trả lời, không cách nào trở về, liền không có biện pháp lại lần nữa khôi phục Agris.

Bởi vì coi như khôi phục, cũng cần Agris bản thân thân thể ý thức còn sót lại vật.

Còn lại Long Tích ngược lại là cấp ra đáp lại, bắt đầu hướng trở về.

“Mà lại đạo quán bên kia người giữ cửa hôm nay cũng không đến.”

Vu Hoành đứng dậy, đi vào trước của phòng, đẩy cửa ra tấm dưới hoạt động tấm ván gỗ, từ bên ngoài cửa ra vào trên mặt đất, lấy đi vào một cái kim loại màu bạc hộp cơm.

Mở ra hộp cơm, bên trong là mới làm tốt đồ ăn cơm.

Thịt kho tàu, rau xanh xào, dưa chuột trứng tráng, hai cân cơm khoai lang, lại thêm một chén thanh thủy, chính là hắn một trận thức ăn.

“Tiểu An.” Vu Hoành lấy ra thìa, vừa lái ăn, một bên lên tiếng.

“Thế nào?” Ngoài cửa truyền tới một có chút non nớt tuổi trẻ nữ hài thanh âm.

Nàng gọi An Tố Tố, là phụ cận chuyên môn cho hắn đưa ăn uống một nhà tiệm cơm lão bản nữ nhi. Ngày bình thường cũng đều là nàng tại cho Vu Hoành đưa ăn uống.

“Gần nhất, có đạo quán tình huống bên kia a?” Vu Hoành hỏi.

“Hôm nay làm sao người giữ cửa không đến? Ngươi có biết không tình huống như thế nào?”

Bình thường mỗi ngày đều sẽ có Vũ chữ lót lão đạo đến đây trông coi, nhưng hôm qua cùng hôm nay, đều không có người tới.

Nữ hài ngồi ở ngoài cửa trên ghế dài, nghe vậy cũng có chút kỳ quái.

“Hôm qua liền không có nhìn thấy người đến, không biết a.”

“Đúng rồi, ngươi biết vì cái gì mấy ngày nay điện thoại không có tín hiệu a?” Vu Hoành lại hỏi.

“Cái này ta biết, nói là phụ cận trạm cơ sở tín hiệu xảy ra vấn đề, sau đó sửa chữa người cũng chậm trễ không đi, cứ như vậy kéo dài xuống.” An Tố Tố cấp tốc trả lời.

Vu Hoành lông mày nhíu chặt, bắt đầu liên hệ đến khoảng cách gần Long Tích, nếm thử cùng hưởng tầm mắt.

Nhưng trên tinh thần cường kiền nhiễu, để hắn căn bản không có cách nào mở ra Long Tích cùng hưởng.

Loại này thuần túy tinh thần q·uấy n·hiễu, đối với hắn Thiên Hà triệu hoán vật ảnh hưởng rất lớn, liền ngay cả trước đó cùng Agris, cũng chỉ có thể mơ hồ cảm ứng được cụ thể phương vị.

Vu Hoành cảm thụ bên dưới mình lúc này huyệt thái dương ở giữa đạo tức. Cũng chính là tu hành Quan Ngô Công đặc thù tinh thần lực.

Cái gọi là đạo tức, kỳ thật càng giống là một loại đặc thù biến chất dị hoá tinh thần lực.

Lúc này đạo tức, còn lại một chút xíu liền có thể triệt để hoàn thành duệ hóa. Tinh thần lực duệ hóa về sau, liền có thể triệt để bước vào quan chủ cấp độ. Đến lúc đó, coi như ở thế giới này, tại tinh khiết phương diện tinh thần, hắn cũng coi là cái tiểu cao thủ.

Không cần mỗi lần đánh không lại liền dựa vào nhục thân lực lượng g·ian l·ận.

Vu Hoành tính toán chính mình còn cần thời gian.

Tinh thần lực duệ hóa, đoán chừng còn muốn hai thiên tài có thể hoàn thành. Ngũ Linh Tuyền dung hợp chất biến, thì chí ít

cần bốn ngày.

Cấp tốc ăn cơm xong, hắn mắt nhìn trên mặt bàn để đó sách nhỏ.

Đây là Thanh Hoàng cho ra thôi miên phạm vi thuật pháp, đang bị hắc ấn cường hóa, còn thừa đếm ngược thời gian còn có bốn ngày nhiều.

'Là chờ một chút sau bốn ngày tái xuất quan, hay là hiện tại liền đi đạo quán nhìn xem?' Vu Hoành có chút chần chờ.

Bên cạnh hắn giữa không trung, năm đạo màu sắc rực rỡ tinh thần lực còn tại không ngừng vờn quanh bay múa, thỉnh thoảng xông vào trong cơ thể hắn lưu lại một điểm tinh thần lực dung hợp.

Cái này Ngũ Linh Tuyền dung hợp, tuyệt đối không có khả năng q·uấy n·hiễu năm đạo tinh thần lực, một khi bị q·uấy n·hiễu, liền sẽ xáo trộn quá trình của nó, năm đạo tinh thần lực cũng sẽ lẫn nhau xung đột, từ đó phát sinh hỗn loạn, mười năm tích lũy cũng liền triệt để uổng phí.

"Được rồi, để Long Tích đi đạo quán phụ cận nhìn xem tình huống, nếu như Long Tích xảy ra vấn đề biến mất, liền lập tức xuất quan. Nếu như Long Tích không có việc gì, hắn là liền không sao, ta liền chờ sau bốn ngày lại đi ra."

Mặc dù trước đó Vũ Chung nói, muốn hắn cần phải hoàn thành duệ hóa sau lại xuất quan, có việc bọn hắn sẽ đến thông tri hắn.

Nhưng Agris bỗng nhiên mất liên lạc, để Vu Hoành trong lòng dâng lên một tia lo lắng.

Mà lại nghe nói tinh thần lực cường đại đến mức nhất định, bản thân cũng sẽ đối tự thân liên quan nhân sự vật, sinh ra đặc thù dự cảnh.

Xác định phương án về sau, Vu Hoành hạ đạt Long Tích tiến về Thanh Trần quan mệnh lệnh.

Hắn bây giờ ngay cả Khủng Ảnh cũng vô pháp vận dụng, chỉ có thể dựa vào Thiên Hà bên trong cất giữ triệu hoán vật bàng

thân, thực lực hạn chế cực lớn.

Bởi vì Khủng Ảnh cũng tốt, Truyền Thừa Đạo Khí cũng tốt, đều là tinh thần lực thuật thức ngưng tụ mà thành.

Chỉ có Thiên Hà bên trong triệu hoán vật, là hắn sớm đi thời điểm từ ngoại giới bắt đi vào.

Cho nên, trừ Thiên Hà triệu hoán vật cùng nhục thân lực lượng, hắn cái gì khác đều không động được.

'Không… Không đúng. Ta còn có một nguồn lực lượng, có thể điều động…'

Bỗng nhiên Vu Hoành nghĩ tới điều gì, ánh mắt thâm thúy đứng lên.

Hắn quên đi trong khoảng thời gian này. Linh quang cường độ càng lúc càng lớn… . Điều này đại biểu lấy, tu hành linh quang thuật sĩ cũng càng ngày càng nhiều.

Nguồn lực lượng này, mặc dù phân tán, nhưng trong đó cũng là có không ít cao thủ, che lấp mặt trời Thanh Hoàng chính là.

Đạt được linh quang bù đắp Thanh Hoàng, tuyệt đối so với trước đó cường hãn rất nhiều.

Vận dụng thoả đáng, không thể so với Agris cùng đám Long Tích kém.

Suy tư một lát, Vu Hoành lại lần nữa gõ cửa một cái.

"An Tố, vẫn còn chứ?"

"Ừm, ngài nói." An Tố Tố vội vàng nói. Nàng nhớ kỹ lão cha nói qua, trong này nghỉ ngơi chính là Đài Châu đại nhân vật, để cho mình ml chiêu đãi, không có khả năng lãnh đạm.

"Có thể giúp ta đưa cái tin a? Đi phụ cận đưa một cái nho nhỏ thủ tín." Vu Hoành nói khẽ.

Liên hệ Hỗ Trợ minh người, cần liên hệ với Trình Thư đám ba người, mà hắn cùng ba người ước hẹn tốt ám hiệu cùng cố định điểm liên hệ. Ngay tại đạo quán phụ cận.

“Việc nhỏ, ngài nói.”

Chương 339: Bộc phát (3)

Chương 339: Bộc phát (3)

Thanh Trần quan trước cửa.

Tính ra hàng trăm dòng người hội tụ ở chỗ này.

Tất cả mọi người muốn gạt ra tiến vào trong quan tránh né.

Bọn hắn phần lớn đều mang nhà mang người, hài tử tiếng khóc liên tiếp, tình hình tương đương gian nan.

Mấy cái đạo sĩ tại cửa ra vào tận tình khuyên lơn, hi vọng mọi người đi hướng cục cảnh sát tìm kiếm trợ giúp.

Nhưng trong đám người đứng ra mấy cái cảnh sát, để bọn hắn triệt để không có nói tiếp ý nghĩ.

"Cục cảnh sát bên kia… Cũng xảy ra chuyện… Cục trưởng bỏ chạy tỉnh thành, hiện tại trong cục cảnh sát cũng chỉ còn mấy cá nhân tại miễn cưỡng duy trì. Còn lại không phải m·ất t·ích, chính là đều ở nơi này… ."

Một cái hốc mắt hãm sâu, xem xét liền mỏi mệt không chịu nổi thật lâu không được đến nghỉ ngơi trung niên cảnh sát, bất đắc dĩ nói.

"Chúng ta là cảnh sát không sai, nhưng chúng ta cũng là người, cũng có người nhà… ."

Chính Hà đứng tại đạo quán cửa ra vào, cùng còn lại mấy cái đạo sĩ cùng một chỗ ngăn trở mãnh liệt đám người.

Nhìn xem một màn này, trong nội tâm nàng cũng rất khó chịu.

Đài Châu là quê hương của nàng, cũng là nàng từ nhỏ đến lớn địa phương, bây giờ xuất hiện loại sự tình này, là nàng chỗ không muốn.

Thừa dịp đạo nhân cùng đám người thương lượng lúc, nàng ngẩng đầu đưa mắt, nhìn ra xa xa nội thành.

Trong nội thành không biết lúc nào, trở nên lãnh lãnh thanh thanh, cơ hồ không nhìn thấy mấy cái mở cửa hàng, người đi đường và số lượng xe cũng ít đến đáng thương.

“Tình huống là từ hôm qua ban đêm bắt đầu bộc phát, trong thành có không ít người không hiểu thấu ngã xuống sinh bệnh phát sốt, đồng thời còn nương theo có không hiểu run rẩy, miệng sùi bọt mép. Đi bệnh viện kiểm tra, cũng cái gì đều tra không ra.” Một bên một trung niên đạo cô thấp giọng nói.

“Mặt khác các sư huynh sư đệ đâu?” Chính Hà hỏi.

“Điện thoại không tín hiệu, những người khác cũng không rõ ràng, Chính Doanh sư tỷ vừa mới trở về, tình huống ngươi cũng thấy đấy.” Đạo cô trả lời.

“Chính Minh thụ thương nghiêm trọng bây giờ còn không có khôi phục. Chính Nhu đang bế quan, rất trọng yếu, không để cho quấy rầy. Nhưng bây giờ nghe nói cũng đã đi thông tri, còn lại, đi ra cũng đỉnh không có bao nhiêu sự tình.”

“… .” Chính Hà không phản bác được, hiện tại trong đạo quán khắc hoạ phù lục nhân thủ đều nhanh vẽ đến b·ốc k·hói.

Nhưng vẫn là giải không được phía ngoài to lớn nhu cầu.

“Biết đến cùng xảy ra chuyện gì a?” Nàng hỏi.

“Không rõ ràng… . Nghe nói bệnh viện kiểm tra chỉ tiêu, hết thảy đều là tốt chính là… . Hiện tại có chút dùng, chính là Tị Linh Phù, có thể làm dịu bên ngoài người thống khổ, để bọn hắn an tĩnh lại, còn lại phù lục cơ hồ đều không dùng.” Đạo cô trả lời.

Chính Hà còn muốn hỏi lại, chợt thấy quan chủ Vũ Ngấn mang theo mấy cái Vũ chữ lót lão đạo, vội vã từ đại điện đi tới, hướng phía cửa bên này gần lại gần.

Nàng vội vàng dừng lại, tránh ra vị trí.

Vũ Ngấn bọn người sắc mặt nặng nề, bước nhanh đi đến trước đại môn, cùng một chỗ ngửa đầu nhìn về phía nơi xa.

“Trận pháp cảm ứng được có rất mạnh tinh thần ba động tại nếm thử q·uấy n·hiễu toàn bộ đạo quán!” Vũ Ngấn trầm giọng nói. Thậm chí cũng không có nhìn cửa ra vào phun trào mọi người bầy.

“Tra được là ở nơi nào a?” Vũ Mặc tại mặt bên thấp giọng hỏi.

“Không rõ ràng, nhưng có thể xác định, tại phương hướng kia, chỉ là chúng ta không cách nào quan trắc đến.” Vũ Ngấn thấp giọng trả lời.

Tại bọn hắn tất cả thuật sĩ trong mắt, lúc này phương hướng kia giữa không trung, đang có một đạo khổng lồ màu xám cột khói, phóng lên tận trời, liền trời tiếp đất.

Đó chính là âm khí thiên trụ.

Cũng là Thất Hung minh một mực tại các nơi ý đồ mở ra đồ chơi.

Nó liền như là một đạo dưới mặt đất núi lửa đột phá khẩu, một khi mở ra, không phóng thích rơi nội bộ đủ nhiều áp lực, liền sẽ không biến mất đình chỉ.

Đạo này thiên trụ đã xuất hiện nhiều ngày, mọi người lúc này cũng hoài nghi chính là nó xảy ra vấn đề.

“Quan chủ!” Bỗng nhiên Vũ Chung tựa hồ phát hiện cái gì, hắn đi về phía trước mấy bước ngồi xổm người xuống, tại cạnh cửa trên mặt đất, đưa tay nhẹ nhàng lau một cái.

“Nơi này… Trước đó từng có tình huống.”

Hắn sở trường chỉ tại dưới mũi ngửi ngửi.

“Hơn nửa giờ trước, nơi này hẳn là có thường nhân nhìn không thấy cường đại tinh thần lưu lại.”

“Nơi này? Ngay tại cửa ra vào? ? !” Vũ Ngấn cùng mấy người còn lại đều khó mà tin nhìn về phía Vũ Phương.

“Ta Khủng Ảnh dò xét năng lực rất mạnh, sẽ không nhìn lầm.” Vũ Phương gật đầu, “Nơi này, tại chúng ta không có phát giác điều kiện tiên quyết, tối thiểu có hai cỗ viễn siêu ra giới hạn khổng lồ tinh thần lực, trong khoảng thời gian ngắn đối bính kịch chiến một trận. Mà chúng ta gần trong gang tấc thế mà cũng không có phát giác.”

Vũ Phương sắc mặt khó coi nói.

“Còn tốt chính là, hiện tại không có việc gì, liền đại biểu bọn hắn song phương không có ác ý, hoặc là nói không tâm tư để ý tới chúng ta.” Vũ Ngấn an ủi.

“Không… Quan chủ, trong đó một cỗ tinh thần ba động rõ ràng đã tiến vào ngưỡng cửa, vẫn là bị một cỗ khác cưỡng ép chen đi ra.” Vũ Phương trả lời.

Hắn đột nhiên cẩn thận lại nhìn.

“Không… Không phải chen đi ra, mà là hai cỗ lực lượng ở chỗ này, đều cùng một chỗ biến mất. Một cỗ lực lượng khác là từ chỗ cao rơi xuống lao xuống, cưỡng ép đối xứng triệt tiêu trước một cỗ, loại này tinh chuẩn lực khống chế… . Rất mạnh rất mạnh, cho nên mới sẽ để cho chúng ta chưa kịp phát giác, liền hết thảy kết thúc.”

“… Bất kể như thế nào, tối thiểu chúng ta bây giờ không có việc gì, liền đại biểu chúng ta vận khí không tệ, đúng không? Âm khí thiên trụ mở ra, xuất hiện phiền toái gì không hợp thói thường sự tình đều không đủ.” Vũ Ngấn hít vào một hơi, miễn cưỡng cười nói.

Nhưng nghĩ tới vừa mới nhận được đạo mạch hồi phục, hắn sắc mặt lại càng khó coi hơn.

Hiện tại trong đạo quán có thể đánh cũng chỉ có bọn hắn những lão gia hỏa này, Chính Doanh Chính Minh đều b·ị t·hương, vô lực tiếp tục. Đệ tử còn lại cũng không có mấy cái có thể chống lên đại cục.

Đạo mạch dưới loại tình huống này thế mà cự tuyệt cầu mong gì khác viện binh xin mời, lý do là, toàn bộ Á Tùng đều xuất hiện cần trợ giúp tình huống.

“Mau nhìn, bầu trời đó là vật gì! ?”

Đột nhiên trong đám người, có người chỉ vào nơi xa chân trời kêu to.

“Mây đen a! ?”

“Làm sao rơi xuống! ?”

Một bộ phận đạo quán thuật sĩ lúc này lại phát hiện không thích hợp.

“Trời ạ… !”

“Tựa như là châu chấu! ! Ta khi còn bé gặp qua loại này!”

“Làm sao nhiều như vậy! ?”

Đám người kịch liệt r·ối l·oạn lên, tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn đến, cái kia đen nghịt, tựa như mây mù bay tới mảng lớn châu chấu.

Mặc dù tại người bình thường trong mắt, đây chẳng qua là mây đen, nhưng như vậy không bình thường hướng mặt đất đánh tới cho dù ai cũng trong lòng hốt hoảng.

Toàn bộ đạo quán chung quanh khu ngã tư cùng một chỗ, phía trên sắc trời rất nhanh liền bị che lại.

“Coi chừng lẩn tránh! !” Bỗng nhiên Vũ Ngấn lớn tiếng la lên.

Hắn giang hai cánh tay, một đạo khổng lồ Hỏa Diễm Cự Điểu, từ sau người nó đằng không mà lên, hóa thành tựa như Phượng Hoàng giống như hồng quang, phóng tới đàn châu chấu.

Đó là trận pháp! Thuộc về toàn bộ Thanh Trần quan cỡ lớn tính công kích trận pháp —— Xích Phượng Xung Linh trận.

Màu đỏ Phượng Hoàng phóng lên tận trời, mang ra chỉ có thuật sĩ có thể nhìn thấy ánh lửa xông vào đàn châu chấu.

Soạt một chút.

Mảng lớn hỏa diễm cùng châu chấu mây đen đụng vào nhau.

Chậu chấu bị đốt cháy hóa thành khói đen, nhưng lại càng nhiều từ chung quanh bốn phương tám hướng vọt tới.

Xích Phượng phi tốc suy yếu, thu nhỏ, mắt thấy sắp chống đỡ không nổi.

“Tiến nhanh đạo quán!” Vũ Ngấn thừa cơ chào hỏi tất cả mọi người tiến vào đạo quán.

Người bình thường không biết xảy ra chuyện gì, bọn hắn không nhìn thấy Xích Phượng, cũng nhìn không thấy châu chấu, chỉ có thể nhìn thấy hắc vụ treo tại thiên không, tạm dừng đồng dạng, không có chìm xuống.

Lúc này bị kêu gọi, tất cả mọi người mang theo khủng hoảng, ngươi chen ta ta chen ngươi, lập tức cùng nhau chen vào, tiến vào đạo quán.

Hơn ba trăm người tựa như như nước chảy, rất nhanh liền đều tiến vào đạo quán.

Bành!

Cửa lớn nặng nề đóng lại, khóa lại.

Lúc này bầu trời Xích Phượng triệt để tiêu tán, vô số châu chấu rốt cục lại lần nữa lao xuống, tựa như từng đạo mũi tên, nhào về phía đạo quán.

Kỳ dị là, những châu chấu này hình thành mây đen, thế mà chỉ công kích đạo quán, chung quanh mặt khác phòng ốc hoàn toàn không bị bọn chúng tập kích.

*

*

*

Mặt biển, Thất Hung minh tổng bộ, Phiêu Phù Đảo Hào.

Một chiếc thể tích xa so với bình thường tàu hàng rất nhiều xanh đen thuyền lớn, chính là toàn bộ Thất Hung minh hạch

tâm tổng bộ.

Lúc này minh chủ Long Tình Tử, chính mỉm cười ngắm nhìn chính mình lại thả ra một đạo âm khí thiên trụ.

“Giống như đi ra không phải hắc tai a… .” Hắn quay đầu lại, nhìn về phía sắc mặt khó coi quần áo bó màu đen nữ tử che mặt.

“Không có khả năng… Ta rõ ràng cho là hắc tai kêu gọi nghi thức luân bàn! Mở ra phong ấn điểm cũng là hắc tai… .” Nữ tử tự lẩm bẩm tựa hồ tinh thần có chút không đúng.

Nàng rõ ràng chỉ là muốn mở ra hắc tai, tiêu hao đạo mạch lực lượng, vì người nhà báo thù.

Nhưng bây giờ…

Theo âm khí thiên trụ động tĩnh càng lúc càng lớn, nàng đột nhiên phát hiện, chính mình giống như mở ra, không chỉ có chỉ là hắc tai… .

“Cái này không giống như là hắc tai âm khí thiên trụ…” Nữ tử nhìn chăm chú lên thiên trụ kia, càng phát ra cảm giác mình phán đoán không sai.

“A, ngươi không có cảm ứng sai, xác thực không phải hắc tai.” Long Tình Tử nhíu mày, “Ta nhìn thấy linh tai nghi thức bàn, cảm thấy khả năng cái này càng có ý tứ một chút, liền đổi dưới.”

Khóe miệng của hắn mang cười, nhìn về phía nữ tử.

“Thế nào? Có phải hay không cảm giác rất kinh hỉ?”

“… . .” Nữ tử toàn thân cứng đờ.

Linh tai… .

Khó trách, khó trách nàng một mực cảm giác có chút không đúng.

Nàng chỉ là muốn trả thù đạo mạch, không phải là muốn hủy diệt thế giới a! !

“Ngươi… . Tại sao muốn làm như vậy? Ngươi điên rồi a? Linh tai bộc phát, so hắc tai nguy hại còn muốn lớn hơn nhiều!” Nữ tử nhịn không được kêu ra tiếng nói.

“Đây không phải rất thú vị sao?” Long Tình Tử cười nói, “Thế giới này, tựa như một vũng bình tĩnh đầm sâu, luôn luôn quá mức an bình. Ngẫu nhiên cũng muốn điểm xuất phát gợn sóng mới tốt.”

“Thú vị… . Ngươi biết, linh tai xuất hiện sẽ c·hết bao nhiêu người sao! ?” Nữ tử cắn răng, trên thân từng đợt rét run.

Vẻn vẹn chỉ là bởi vì thú vị, liền phóng xuất ra càng thêm phiền phức linh tai… .

Nàng trước đó hết thảy bố trí đều là nhằm vào hắc tai, bây giờ xuất hiện linh tai chiếm đa số, để nàng bố trí cơ hồ hơn phân nửa mất hiệu, hơn mười năm chuẩn bị một khi vô dụng.

Hiện tại, nàng cũng phải giống như người bình thường không có chút nào chuẩn bị tại linh tai trước mặt giãy dụa cầu tồn!

“Ngươi nhìn, ngươi bây giờ phản ứng không phải rất thú vị a?” Long Tình Tử cười nói, “Nhân sinh không nên quá mức bình thản, ầm ầm sóng dậy, mới có thể nhìn thấy mỗi người không giống bình thường chỗ… Mới có thể có đầy đủ kích thích, để hết thảy trở nên càng thêm đặc sắc.”

“Ngươi tên điên này! !” Nữ tử cắn răng.

“Đa tạ khích lệ, bình thường chính là gò bó theo khuôn phép, mà con người của ta thích nhất, chính là phá hư quy củ.” Long Tình Tử giang hai tay ra, từng đạo vô hình sắc bén khí lưu, vờn quanh bên cạnh hắn không ngừng xoay tròn, gào thét.

“Điên cuồng là cái gì? ? Là đặc sắc, là xán lạn, là lộng lẫy yêu kiều a… .”

*

*

*

Hai ngày sau.

Thanh Trần quan biệt viện.

Vu Hoành khoanh chân ngồi tại trong tĩnh thất.

Đột nhiên mở mắt.

Hắn lúc này lực lượng tinh thần đã chất biến đến cuối cùng khẩn yếu quan đầu, nhiều nhất hơn một ngày liền có thể hoàn thành sau cùng biến hóa.

Mà lúc này giờ phút này, bên ngoài nội thành hoàn cảnh biến hóa đồng dạng cũng làm cho hắn cảm giác đến không đúng.

Đồng hồ vạn năng kiểm tra trị số, hồng trị cùng tinh thần lực ba động, đều đã đến hai chữ số.

Điều này đại biểu lấy hoàn cảnh chung quanh đã tiến nhập một cái cực kỳ nguy hiểm trình độ.

‘Phái đi Long Tích lại trở về, hết thảy bình thường?’

Vu Hoành nheo lại mắt.

Nếu như không có đồng hồ vạn năng biểu hiện, hắn có lẽ sẽ bị Long Tích phản hồi lừa gạt đến.

Nhưng bây giờ nhìn xem trị số, Long Tích phản hồi liền rất có vấn đề.

“Có đồ vật gì… Đang quấy rầy phán đoán của ta… Còn che đậy toàn bộ Thanh Trần quan?”

Đột nhiên, hắn đứng người lên, đi tới cửa trước.

Thùng thùng.

Ngoài cửa có người nhẹ nhàng gõ cửa.

Chương 340: Bộc phát (4)

Chương 340: Bộc phát (4)

“Minh chủ. Chúng ta đến.” Trình Thư thanh âm từ ngoài cửa truyền đến.

“Thật có lỗi, loại thời điểm này gọi các ngươi cùng một chỗ tới.” Vu Hoành ôn nhu nói.

“Chúng ta vốn là lẫn nhau giúp Hỗ Trợ liên minh, minh chủ nói chuyện là khách khí.” Một bên Hồng Xà vội vàng nói.

“Đều tới bao nhiêu huynh đệ tỷ muội?” Vu Hoành hỏi.

“Đều là chỗ gần thuật sĩ, tới hết thảy 36 người.” Trình Thư cấp tốc trả lời.

“Tới huynh đệ tỷ muội thực lực như thế nào?” Vu Hoành hỏi.

“Tính cả linh quang tăng phúc, không tốt tính toán, dù sao không có cực hạn thực chiến qua.” Trình Thư cấp tốc trả lời.

“Như vậy, xác thực không tốt phân phối.” Vu Hoành suy tư dưới, “Như vậy…” Hắn một bộ mới nghĩ đến ngữ khí.

“Vừa vặn ta bên này Thanh Trần quan giống như gặp chút phiền phức, có thể mời mọi người đi qua nhìn một chút a?”

“Đương nhiên… .” Ngoài cửa Trình Thư cùng Hồng Xà nào dám nói phản đối.

Đặc biệt là Trình Thư, trước kia cho là mình hiểu rõ Vu Hoành, nhưng theo linh quang rút ra, để từng cái người không nghe lời c·hết đi. Nhìn xem Vu Hoành mặt không đổi sắc, nhìn thân n·gười c·hết phảng phất nhìn một con kiến đồng dạng, không có chút nào động dung.

Khi đó, nàng liền minh bạch, chính mình trước đó hiểu rõ hết thảy, đều là Vu Hoành giả tượng.

“Đúng rồi, có thể giúp ta đánh một chút cái số này sao? Chung quanh đây trạm cơ sở xảy ra vấn đề, không cách nào liên hệ.” Vu Hoành tiếp tục nói.

“Đương nhiên.” Trình Thư vội vàng nói.

Vu Hoành báo ra một cái mã số, lặp đi lặp lại xác nhận về sau, đưa mắt nhìn hai người rời đi.

Đợi hai người triệt để ra biệt viện.

Hắn mới quay lại thân, nhìn về phía giữa không trung mỏng manh năm đạo màu sắc rực rỡ linh quang, Ngũ Linh Tuyền sắp đến hồi cuối.

‘Chỉ vận dụng nhục thân lực lượng đánh lén, tinh thần ý thức duy trì ở bất động, nên vấn đề không lớn.’

Bá.

Trong chốc lát, hắn thân ảnh im ắng biến mất tại trong tĩnh thất.

Đủ loại dị thường đã cho thấy, tình huống ngoại giới tựa hồ phát sinh không giống bình thường biến hóa.

Một lát sau.

Trình Thư hai người rời đi biệt viện, cầm điện thoại lái xe rời đi thật xa khoảng cách, mới tại vùng ngoại ô một chỗ ruộng đồng một bên, có điện thoại di động tín hiệu.

Trình Thư cầm điện thoại, bắt đầu đưa vào dãy số.

“Ngươi thật muốn đi Thanh Trần quan? Bên kia cảm giác có chút không đúng, có rất âm trầm sương mù bao phủ.” Một bên Hồng Xà nhịn không được hỏi.

“Ngươi muốn không đi? Ngươi không dám đi?” Trình Thư hỏi lại.

“… .” Hồng Xà lập tức trầm mặc.

“Ta từ bên kia cảm ứng được rất mạnh âm khí, kề bên này lại có một đạo âm khí thiên trụ đột nhiên bộc phát, ta hoài nghi… Thanh Trần quan có thể là gặp được vấn đề lớn. Chúng ta chút người này, chút thực lực ấy, cho dù có linh quang tăng phúc đi qua sợ là vậy… .”

Trình Thư trầm mặc, xác thực, Hồng Xà nói không sai.

Bọn hắn đám người này mặc dù có linh quang tăng phúc thực lực, so với trước kia thực lực mình tiến nhanh, nhưng hướng ngang tương đối, cũng chính là cùng trước kia Thanh Trần quan đạo chủng đệ tử không sai biệt lắm. Thậm chí cùng mạnh nhất tinh anh đạo chủng so sánh, khả năng còn kém một chút.

Duy nhất ưu thế, chính là bọn hắn nhiều người.

Lực lượng như vậy, đối đầu ngay cả Thanh Trần quan đều không cách nào hắc tai, sợ là gánh không được.

“Dù sao đều là c·hết, không bằng chúng ta chạy trốn đi.” Hồng Xà nhỏ giọng nói.

Trình Thư không nói chuyện, chỉ là bấm đưa vào số điện thoại.

Bí bo… Điện thoại vang lên.

Nàng dừng xe ở màu vàng óng ruộng đồng một bên, chờ đợi kết nối.

Rất nhanh, lại vang lên hai tiếng, điện thoại truyền ra kết nối âm thanh.

“Ai?” Một cái có chút niên kỷ lão giả thanh âm vang lên.

“Hỗ Trợ minh minh chủ cho ta cái số này, để cho ta điện thoại cho ngươi, đến Thanh Trần quan giải quyết phiền phức.” Trình Thư cấp tốc nói.

“…” Bên kia trầm mặc dưới.

“Ta đã biết.”

Đùng.

Điện thoại cúp máy.

Trình Thư cau mày, đối phương thái độ làm cho nàng có chút khó chịu, nhưng từ Chính Nhu cũng muốn đơn độc cho người này gọi điện thoại đến xem, đối phương tuyệt đối không phải phổ thông nhân vật.

“Hi vọng hữu dụng đi…” Nàng thở dài một tiếng.

Hai người quay đầu, cấp tốc hướng phía nội thành Thanh Trần quan tiến đến.

Không bao lâu, bọn hắn đuổi tới đạo quán cửa ra vào lúc, đã có không ít Hỗ Trợ minh thuật sĩ đến.

Nhưng để bọn hắn ngoài ý muốn chính là, toàn bộ đạo quán không có một ai, đại môn đóng chặt.

Có người tiến lên gõ cửa, không người đáp lại.

Trình Thư nhìn đồng hồ.

Hơn ba giờ chiều.

Hắn nhìn nhìn lại chung quanh, bốn phía trên mặt đường thưa thớt, người cùng xe đều cực ít. Mảnh thành khu này tựa hồ trở nên rất không thích hợp.

“Trợ lý, cần xô cửa a?” Một tên cường tráng thuật sĩ nhìn về phía Trình Thư.

Mọi người tại đây không có cách bao lâu không thấy, từng cái trên thân tinh thần ba động đều có không nhỏ tăng phúc.

Hiển nhiên linh quang bù đắp bọn hắn bị tác dụng phụ t·ra t·ấn tổn thương thể chất về sau, để bọn hắn đạo pháp cũng đột nhiên tăng mạnh đứng lên.

Trong đó có hai người, Trình Thư thậm chí cảm giác đã nhanh muốn tiếp cận chính mình. Phải biết nàng thế nhưng là lúc trước tụ tập cùng một chỗ tất cả dã thuật sĩ bên trong, mạnh nhất hàng một.

“Gõ lại cửa, phân một nửa về phía sau bên cửa cửa nhìn xem.” Trình Thư trầm ngâm nói.

Đám người cấp tốc tách ra nhân mã tiến về còn lại hai cái cửa.

Nhưng còn lại cửa cũng đều nhao nhao đóng chặt.

Bành.

Rốt cục, một tên thuật sĩ đưa tay một quyền, ngạnh sinh sinh đập ra đạo quán cửa lớn, đi vào.

Những người còn lại nối đuôi nhau mà vào, tiến vào viện.

Nhưng trong viện vẫn như cũ trống rỗng, một người cũng không.

“Nơi này… . Không thích hợp.” Trình Thư nhíu mày, ngắm nhìn bốn phía.

“Xác thực không đúng… .”

Đột nhiên một đạo thanh âm già nua từ đám người phía sau vang lên.

“Nơi này, hơn 20 phút trước, còn có người sống tinh thần ba động lưu lại.”

Thanh âm tựa như thuấn di, một chút lại xuất hiện ở phía trước mọi người.

Ông.

Tất cả thuật sĩ nhao nhao xôn xao, cảnh giác nắn thuật thức, tùy thời chuẩn bị động thủ.

Bọn hắn mọi ánh mắt đều tụ tập tại phía trước đứng tại lư hương bên cạnh lão giả áo đen trên thân.

Lão giả mang theo một tấm mặt nạ thuần trắng, chỉ có hai mắt lộ ra, còn lại cái gì cũng không có.

“Các ngươi đạo pháp yếu đi chút, không cảm ứng được cũng rất bình thường.” Lão giả thanh âm yên tĩnh, nâng tay phải lên.

“Ta đến mở ra đi… Vừa vặn kiến thức một chút, trong truyền thuyết này Linh Vực.”

Bành.

Bỗng nhiên hắn một tay mở ra, trong nháy mắt nắm tay, quyền tâm bên trong có một vòng gợn sóng màu đen chớp mắt nổ tung.

Gợn sóng những nơi đi qua, chung quanh mặt đất, lư hương, tường vây, thậm chí toàn bộ đạo quán, đều trong nháy mắt phát sinh kịch biến.

*

*

*

Trong biệt viện.

Vu Hoành đột nhiên lòng có cảm giác.

“Là Thanh Hoàng tới… .” Thần sắc hắn thư giãn xuống tới.

Hỗ Trợ minh bên trong, Thanh Hoàng bù đắp linh quang, có thể nói là trong toàn bộ liên minh cao thủ mạnh nhất.

Hắn vốn là mạnh hơn Nê Thai giáo giáo chủ đám người đỉnh cấp Quan Chủ cấp cường nhân. Bây giờ bù đắp linh quang về sau, càng đem nhược điểm lớn nhất hoàn toàn bao trùm.

Thực lực tăng lên, cơ hồ không cách nào tưởng tượng.

“Hi vọng sẽ không để cho ta thất vọng… .”

Hắn lại lần nữa nhẹ nhàng nhắm mắt, đắm chìm đến sau cùng chất biến bên trong.

Không chỉ như vậy, hắc ấn cường hóa tinh thần thôi miên công pháp cũng hoàn thành. Chất biến duệ hóa, thiên phú tới tay, lại

thêm cường hóa kết thúc, đến lúc đó, thực lực của hắn đem nhất cử tăng lên tới một cái độ cao mới, đã không còn tinh thần lực phương diện thiếu khuyết.

*

*

*

Thanh Trần quan bên trong, c·ách l·y Linh Vực.

Thét lên, kêu thảm, khóc rống, cầu khẩn. Đủ loại tạp âm bên trong. Đám người khắp nơi tránh né lấy trên bầu trời bay nhào xuống đại lượng châu chấu.

Nhưng châu chấu số lượng nhiều lắm, bọn chúng giống như mưa rơi rơi xuống, vạch ra từng đạo hắc tuyến.

Cho dù có rơi xuống đất, cũng có thể rất nhanh chấn động cánh bay lên, tiếp tục tập kích chung quanh vật sống.

Đen nghịt châu chấu đem toàn bộ đạo quán làm cho một mảnh đay rối.

Chỉ có một chút đạo nhân, thì vây quanh quan chủ bọn người kết làm trận hình.

Mãnh liệt tinh thần ba động hội tụ đến cùng một chỗ, hình thành một đạo che chở thuật thức, bảo vệ được nơi này một chút mười mấy người.

Chính Doanh, Chính Minh, Chính Vân đều ở nơi này. Bị đỡ lấy sắc mặt trắng bệch nhìn qua đây hết thảy.

“Hay là không có cách nào liên hệ đi ra bên ngoài a? ?” Vũ Ngấn lớn tiếng hỏi.

“Không có cách, nơi này giống như bị thứ gì che giấu, tín hiệu của chúng ta căn bản không có đáp lại! Vệ tinh thiết bị cũng vô dụng!”

Phía sau hai cái đeo kính trung niên đạo nhân tranh thủ thời gian trả lời.

“Đây chính là linh tai a? ?” Chính Minh ngơ ngác nhìn trận pháp bình chướng bên ngoài, đại lượng đám người bị châu chấu gặm ăn, tiến vào thể nội, sau đó nhao nhao ngã xuống đất.

Thanh Trần quan trận pháp, căn bản bảo hộ không được nhiều người như vậy, ngay cả bọn hắn đều chỉ có thể tự vệ, chớ nói chi là đi trông nom những người còn lại.

Lít nha lít nhít kêu thảm, để trong này tựa như Nhân Gian Địa Ngục…

Thi thể đầy đất đều là, lão nhân, đại nhân, tiểu hài, bất luận thân phận địa vị, y trứ thị không ngăn nắp, giờ này khắc này, có lẽ là người làm nhân loại, nhất bình đẳng một khắc.

Răng rắc.

Đúng lúc này, bọn hắn kết trận thuật thức, đạo kia ngăn cản châu chấu trong suốt bích chướng, đã nứt ra hai đạo vết rạn.

Mấy cái Vũ chữ lót lão đạo mặt như giấy vàng, cùng nhau ọe ra một ngụm máu nhỏ.

“Không chỉ là châu chấu, còn có phiền phức vừa rồi tập kích chúng ta! !” Vũ Ngấn cái thứ nhất phát hiện không đúng.

Ánh mắt của hắn xuyên qua hỗn loạn sân nhỏ, nhìn thấy cách đó không xa đang từ từ đến gần một bóng người.

Trên thân người kia máu thịt be bét, tóc tai bù xù, toàn thân cao thấp chỉ có nửa gương mặt coi như sạch sẽ.

“Là hắn! Trước đó t·ruy s·át qua ta cái kia Nê Thai giáo cao thủ! !” Chính Doanh trước tiên nhận ra đối phương.

“Hắn không phải vội muốn c·hết a! ?” Nàng khó có thể tin nhìn chằm chằm đối phương, tựa hồ đang phân biệt có phải hay không chính mình nhìn lầm.

Nhưng không ngừng làm sao xem xét, đều có thể xác định đối phương chính là trước đó bị quái vật đ·âm c·hết tên kia.

“Ninh Nhược Phi… . Ngươi là Ninh Nhược Phi!” Nghịch Ngấn nhận ra thân phận đối phương. Lập tức sắc mặt kinh hãi.

Bất kể như thế nào, Ninh Nhược Phi thân là Nê Thai giáo giáo chủ, đều là hàng thật giá thật giới hạn phía trên thuật sĩ, là đạt đến Quan Chủ cấp bậc cường nhân.

Mà bây giờ… .

Ninh Nhược Phi không có trả lời, hắn chỉ là khóe miệng mang theo nụ cười cứng nhắc, giơ tay lên, đối với đám người kết trận ngưng tụ bình chướng trong suốt một chỉ.

Oa!

Lập tức một trận chói tai hài nhi tiếng khóc, tại bình chướng hậu phương vang lên.

Quan Chủ cấp khổng lồ tinh thần lực tựa như phong áp, trong nháy mắt bao trùm chung quanh hết thảy. Cũng đồng dạng bao trùm Thanh Trần quan chúng đạo nhân vị trí chỗ ở.

Tinh thần ba động cưỡng ép đè ép đám người ý thức, làm cho tất cả mọi người đều sinh ra một cái chớp mắt tư duy đình trệ.

Đây là tinh thần lực chênh lệch quá lớn mới có thể xuất hiện thời gian ngắn ý thức chấn nh·iếp.

Mặc dù chỉ có một giây, nhưng đủ để chế tạo ra trận pháp bình chướng to lớn sơ hở.

Đồng thời, một đạo màu vàng đất tựa như bùn đất bóp ra tới to lớn hài nhi, xuất hiện tại trận pháp bình chướng bên ngoài, một bàn tay thừa cơ hướng bình chướng đập tới.

Viễn siêu phổ thông quan chủ cấp độ tinh thần ba động, ngưng tụ tại trên một chưởng này, hóa thành hơi mờ vô hình ba quang, chính diện đánh tới hướng trong bình chướng bộ Vũ Ngấn Vũ Mặc các loại lão đạo.

Bọn hắn lúc này cũng lấy lại tinh thần đến, từ tinh thần chấn nh·iếp q·uấy n·hiễu tỉnh dậy, nhưng nhìn thấy gần trong gang tấc bàn tay to lớn lúc, hết thảy đã tới không kịp.

Hài nhi rộng hơn một mét to lớn màu vàng đất tay nhỏ, hung hăng nện ở bình chướng mặt ngoài.

Bành! ! !

Bình chướng phá toái.

Tiểu thủ bút rơi thẳng dưới.

Ầm ầm! !

To lớn bạo tạc tại đạo nhân ở giữa nổ tung, cuồng bạo mang theo một loại nào đó tà ác ô nhiễm tinh thần ba động, tựa như tạc đ·ạ·n, một chút bao trùm trong trận pháp tất cả đạo nhân.

Chính Minh, Chính Doanh, Vũ Ngấn, Vũ Mặc các loại tất cả mọi người, toàn bộ bị che kín tác động đến.

Từng viên đầu lâu tựa như như dưa hấu liên tiếp nổ tung, đỏ trắng vẩy ra một chỗ.

Toàn bộ đạo quán mạnh nhất cuối cùng lực lượng, vào lúc này trong nháy mắt triệt để toàn diệt.

Ninh Nhược Phi khóe miệng dáng tươi cười càng thêm rõ ràng, hắn tán đi to lớn hài nhi, nhìn về phía còn lại trốn ở nơi hẻo lánh phổ thông người sống.

Xoay người, hắn không để ý đến người sống, mà là hướng phía rời đi phương hướng chậm rãi đi đến.

Đùng.

Đùng.

Đột nhiên, bước chân hắn ngừng một lát, ngừng lại.

Cúi đầu nhìn mình lồng ngực.

Không biết lúc nào, hắn nơi ngực trái, thế mà bị vô thanh vô tức phá vỡ một cái cực đại huyết động.

Huyết động bên trong, trái tim của hắn vị trí, thế mà không có vật gì, cái gì cũng không có.

“Làm sao… Chuyện! ?”

Ninh Nhược Phi khô khốc thấp giọng thì thào.

Hắn che ngực trái, toàn thân bắt đầu vô lực quỳ rạp xuống đất.

Đã mất đi trái tim, bộ thân thể này cũng đồng dạng đã mất đi chèo chống năng lượng hạch tâm.

Phốc.

Cả người hắn té sấp về phía trước, ý thức dần dần bắt đầu mơ hồ.

Mơ hồ ở giữa, trước mắt hắn hết thảy cảnh tượng bắt đầu phi tốc biến hóa, tựa như bị thiêu đốt tro bụi đồng dạng, trước mắt hình ảnh cấp tốc vỡ nát thành màu đen nhỏ bé hạt tròn, hạt tròn hóa thành sương mù bay đi, lộ ra phía dưới càng sâu một tầng chân chính cảnh tượng.

Trống trải đạo quán đình viện lại lần nữa hiển lộ ra.

Đình viện chính giữa.

“Đã lâu không gặp.” Một đạo mang theo mặt nạ màu trắng lão giả thân ảnh, đưa lưng về phía hắn, đứng ở phía trước mấy mét chỗ.

“Ninh Nhược Phi, ngươi trở nên yếu đi… .”

Chương 341: Dẫn dụ (1)

Chương 341: Dẫn dụ (1)

“Ngươi…” Ninh Nhược Phi muốn lên tiếng, nhưng đã sớm bị đào đi trái tim, để hắn đã đã mất đi khí lực nói chuyện.

Hắn cuối cùng còn nói cái gì, thân thể lại đột nhiên bành trướng, ngắn ngủi một giây, liền khí cầu giống như nổ tung.

Bành!

Cả người hắn cấp tốc nổ thành vô số khói đen, bay ra ra.

Khói đen này cũng không bay đi, mà là tính cả chung quanh tất cả châu chấu, cùng một chỗ hướng phía đạo quán trên không hội tụ đến một điểm.

Tê.

Vô số châu chấu, hóa thành từng đầu khói đen, điên cuồng tụ hợp vào giữa không trung điểm này màu đen.

Thanh Hoàng có chút ngoài ý muốn ngẩng đầu, híp mắt nhìn về phía giữa không trung.

“Các ngươi rời khỏi nơi này trước.” Hắn lên tiếng nói.

Tại hắn phía trước, Vũ Mặc Vũ Ngấn bọn người vẫn như cũ còn chống đỡ lấy trận pháp bình chướng, hoàn toàn không có bị công kích.

Hiển nhiên, vừa mới phát sinh cái kia hết thảy, cũng chỉ là Ninh Nhược Phi cuối cùng ý thức ảo giác.

Vũ Ngấn lão đạo còn muốn nói điều gì, lập tức liền bị Vũ Mặc giữ chặt.

Loại thời điểm này, vô luận đối phương cỡ nào thân phận, đều phải đi trước lại nói.

Mấy người cùng một chỗ hướng Thanh Hoàng chắp tay.

“Hôm nay cứu viện chi ân, tất có chỗ báo! !”

Thanh Hoàng khoát khoát tay, dứt khoát xoay người, hướng giữa không trung kia điểm đen đi đến.

Bá.

Trong chốc lát, điểm đen nổ nát vụn, bên trong một bóng người vững vàng rơi xuống đất, chính là vừa mất đi trái tim Ninh Nhược Phi.

Hắn lúc này thương thế trên người hoàn toàn không có, toàn thân làn da trắng bệch, hiện đầy tựa như sợi rễ một dạng đỏ sậm hoa văn.

“Là ngươi a. Thanh Hoàng tiền bối. Không nghĩ tới, ngươi ta còn có đứng tại mặt đối lập một ngày…” Ninh Nhược Phi thế mà phảng phất khôi phục ý thức một dạng, mang trên mặt hài hòa mỉm cười, nhìn về phía Thanh Hoàng.

“Là cái gì cho ngươi, dám như thế nói chuyện với ta lực lượng?” Thanh Hoàng ánh mắt hiện lên một tia ngoài ý muốn.

“Còn có, ngươi bây giờ, là cái thá gì?”

Ninh Nhược Phi cười cười.

“Hiện tại ta. Rất dễ chịu a. Ta có thể cảm giác được, sức mạnh vô cùng vô tận, tại từ trong thân thể dũng mãnh tiến ra.”

“Vô cùng vô tận? ?” Thanh Hoàng trào phúng cười.

Oanh! !

Trong chốc lát, phía sau hắn dâng lên một mảnh màu xám đen giống biển cả tinh thần lực, ầm vang phóng tới đối diện Ninh Nhược Phi.

Cái kia trong hải dương màu đen mơ hồ còn xen lẫn lít nha lít nhít vô số linh quang màu trắng sợi tơ.

Hắn thế mà trong khoảng thời gian ngắn liền đào bới ra linh quang cấp độ càng sâu cách dùng. Đem nó trực tiếp dùng để cường hóa tự thân tinh thần lực thực chất hóa thuật pháp.

Cả hai kết hợp sử dụng, lúc này khí thế của hắn cùng uy lực, so với trước đó, chí ít mạnh một cái cấp độ!

"Linh pháp: Vạn Tượng Giai Ảnh." Thanh Hoàng một tay bắt ấn, xa so với trước đó càng cường đại hơn tinh thần lực mãnh liệt bao trùm toàn thân, nó dưới mặt nạ hai mắt sáng lên lên bạch quang mông lung.

Khổng lồ hải dương màu đen hoàn toàn bao trùm toàn bộ đạo quán, mang theo bóng ma khổng lồ, tựa như một mặt màu đen cự tường, âm vang hướng thà.

Đài Châu nội thành, trên mặt đường.

Vu Hoành lẳng lặng đứng tại Thanh Trần quan trước cửa, trước mắt đạo quán trong mắt hắn, phảng phất bao khỏa tại một tầng trong suốt chất keo bên trong, không cách nào tránh thoát.

'Quả nhiên.' hắn mắt nhìn chung quanh đi ngang qua người đi đường, không có người nào phát giác nơi này vấn đề.

Giống như không có người nhìn thấy nơi xa đạo kia màu xám âm khí thiên trụ một dạng.

'Xem ra thế cục, tại không thể tránh khỏi chuyển biến xấu… Mà lại, loại này tai hại, không giống như là hắc tai…'

Hắn đều đứng tại dị thường trước mặt, đồng hồ vạn năng bên trên hồng trị thế mà còn là tăng phúc không lớn. Ngược lại là tinh thần ba động trị số một chút tăng vọt năm sáu trăm trình độ.

Điều này đại biểu nội bộ tinh thần lực ba động max trị số, cao nhất có thể đạt tới trình độ này.

Mà một cái tinh nhuệ đạo chủng thuật sĩ tinh thần lực max trị số cũng chính là 50~60.

Mà lại trước đó đi vào Trình Thư bọn hắn cũng không thấy… Xem ra nơi này đã bị lực lượng nào đó cô lập đứng lên.

Vu Hoành nhìn chăm chú lên đạo quán, suy tư không sử dụng thuật pháp cùng nội khí phá cục chi pháp.

Trước mấy ngày thế cục coi như ổn định bỗng nhiên gần nhất âm khí thiên trụ liền bạo phát, sau đó các loại bản án bạo tăng, thậm chí đều có người đánh tới đạo quán tới. Hiển nhiên là có người tại nhằm vào hắn, nhằm vào hắn vừa vặn bế quan trong khoảng thời gian này.

Nếu không, trên thế giới sự tình, không có trùng hợp như vậy.

'Xem ra cần phải sớm thông cáo đạo mạch… Hắc tai là đủ để hủy diệt toàn bộ thế giới khủng bố tai hại, điểm ấy nhất định phải sớm cáo tri.' Vu Hoành tự nhận không phải cái hạng người lương thiện, nhưng nếu như một sự kiện cũng không tổn hại tự thân lợi ích, còn có thể đến giúp người khác, hắn cũng sẽ không cự tuyệt đi làm.

Chậm rãi đi đến đạo quán trước cửa, hắn vươn tay, xoay người từ dưới đất nhặt lên một khối nhỏ đen sì cùng loại mảnh nhựa plastic một dạng mảnh vỡ.

"Nguyên lai ở chỗ này." Trên mặt hắn lộ ra vẻ chợt hiểu.

Đem màu đen một mảnh bóp ở lòng bàn tay, nắm chặt, lại buông ra.

Mảnh vỡ đã biến mất không thấy gì nữa.

Cùng lúc bên cạnh hắn ẩn hình trong Thiên Hà, cấp tốc nhiều một mảnh mảnh vỡ màu đen.

Mảnh vỡ như là hạt giống, hấp thu nước sông, thấy gió liền dài.

Bất quá mấy giây, mảnh vỡ liền khôi phục thành một đầu cực đại màu đen độc nhãn thằn lằn, ở trong Thiên Hà chậm rãi du động.

Tại cơ hồ vô cùng tận trong Thiên Hà, chỉ là mấy giây, trước đó đã biến thành cặn bã mảnh vỡ Agris, liền triệt để khôi phục như lúc ban đầu chỉ là, cảm ứng đến mới hồi phục Hưởng Luật Chi Long, Vu Hoành đột nhiên cảm giác có chút dị dạng, tựa hồ, gia hỏa này cùng trước đó dáng vẻ có chút khác biệt.

Là ánh mắt.

Bỗng nhiên Vu Hoành đã nhận ra địa phương khác nhau.

Trước đó Agris ánh mắt ngốc trệ mà không có chút nào linh động. Hiện tại, đầu này thăn lằn khổng lồ tựa như thật vật sống đồng dạng, du động lúc thế mà lộ ra một cỗ hài lòng thoải mái dễ chịu cảm giác.

Vu Hoành nheo lại mắt, duỗi ra ngón tay.

Đầu ngón tay đâm vào trước người Thiên Hà, chạm đến chậm rãi du động Agris.

Một trận mơ hồ mông lung thuần túy ý chí, lập tức từ trên thân nó truyền tới.

Ý chí đó mơ hồ không rõ, tại tiếp xúc trong chốc lát, nó tựa hồ truyền lại tới một chút không hiểu cảm xúc.

'Tới. Nơi này… Tới…'

Agris truyền lại cảm xúc bên trong, không nói tiếng nào văn tự, chỉ có dạng này mơ hồ suy nghĩ ý nghĩ.

Vu Hoành thu tay lại, tâm niệm vừa động, dưới chân cấp tốc thẩm thấu ra khói đen, bay ra ra, đem vừa mới khôi phục Agris lại một lần nữa phóng xuất ra.

Lấy khói đen hình thái để nó trốn ở phụ cận.

Chính hắn thì lượn quanh nửa vòng, từ đạo quán cửa bên đi vào.

Trong đạo quán trống rỗng, ngay cả cửa bên đều không có quan, chỉ là khép, trước đó đạo nhân đạo đồng, đón khách, các loại, đều không thấy.

Bất quá để hắn ngoài ý muốn chính là, trong sân thế mà còn có một cái khách hành hương.

Đó là một cái mang theo màu trà kính mát, tóc hoa râm nam tử trung niên.

Hắn một thân âu phục màu trắng, chân mang bóng loáng giày da đen, râu quai nón sửa chữa đến chỉnh chỉnh tề tề, cả người trên thân lộ ra một cỗ nhân sĩ thành công khí chất.

Tựa hồ là nghe được Vu Hoành tiếng bước chân, nam tử xoay đầu lại, nhìn về phía bên này.

“Ngươi là, nơi này đạo sĩ?” Hắn nhẹ giọng hỏi.

“Nơi này không ai, tới dâng hương mà nói, khả năng cần muộn một chút.” Vu Hoành đi vào nơi này, mơ hồ cảm ứng được Thanh Hoàng bọn người trên thân linh quang chỗ, biết bọn hắn không có việc gì, cũng tâm tình an định lại.

Nghe được đối phương hỏi thăm, hắn liền bình thường trả lời.

Lúc này trên người hắn còn mặc đạo chủng đệ tử tiêu chuẩn đạo phục, bị người xem xuất thân phần cũng rất bình thường.

“Muộn một chút đến, ta lo lắng không ai…” Nam tử trung niên nói.

Vu Hoành nheo lại mắt, từ đối phương trong giọng nói, tựa hồ nghe ra một thứ gì đó.

“Khách nhân tựa hồ biết chút ít cái gì?”

“Tiểu đạo sĩ ngược lại là rất n·hạy c·ảm.” Nam tử cười, “Mới từ bên ngoài trở về?”

“Đúng vậy a, khách nhân làm sao mà biết được?” Vu Hoành lúc này khoảng cách gần cảm ứng, đã mơ hồ cảm nhận được Vũ Mặc Vũ Ngấn đám người tinh thần lực ba động, trong lòng lập tức ổn định lại.

Xác định đám người an toàn, hắn lực chú ý liền tập trung vào trước mắt trên thân nam tử này.

“Mặt khác bản quan cũng không mở cửa đón khách, khách nhân chưa cho phép, tự mình tiến đến, phải chăng có chút không thích hợp?”

“Ta đi bất kỳ địa phương nào đều từ trước tới giờ không gõ cửa.” Nam tử cười nói.

“Tiểu đạo sĩ ngược lại là thú vị.”

“Xin hỏi khách nhân đến này có gì muốn làm?” Vu Hoành tiếp tục hỏi, không để ý đến đối phương trong lời nói trương dương.

Kỳ thật đến một bước này, hai người đều biết đối phương không đơn giản, có thể ngay tại lúc này, thỏa đáng vừa lúc tiến vào nơi này còn bình tĩnh như vậy trấn định, người như vậy, thấy thế nào cũng không tính là bình thường.

“Ta đuổi theo một người bạn tới, không nghĩ tới ngoài ý muốn phát hiện một ít gì đó.” Nam tử trung niên nhíu mày cười nói, “Ngươi nói, ta là đem những vật này nói ra, hay là không nói ra đi?”

Hắn tựa hồ muốn nói Thanh Hoàng biến hóa trên người. Trong khoảng thời gian ngắn, Thanh Hoàng có thể từ có to lớn thiếu hụt đỉnh cấp Quan Chủ cấp, tiêu thăng đột phá, cao hơn một tầng, ở trong đó bí mật, chỉ sợ không ai sẽ không có hứng thú.

Vu Hoành im lặng, đã có suy đoán.

“Nói ra đối với ngươi có gì chỗ tốt? Không nói ra đi, có lẽ có thể được đến càng nhiều.”

“Ồ? Như thế chắc chắn ta lại bởi vì chỗ tốt mà dao động?” Nam tử trung niên hứng thú.

“Xác thực nói, cho đến tận này, đối mặt chỗ tốt này mà không động tâm người, ta còn không có được chứng kiến…” Vu Hoành lộ ra một vòng mỉm cười.

“Thú vị.” Nam nhân trung niên cũng tương tự lộ ra dáng tươi cười, “Vậy ta cần phải hảo hảo kiến thức một chút.”

Đột nhiên, hắn nhìn về phía đạo quán chính giữa sân nhỏ chỗ.

“Xem ra lần sau, ta phải đi.”

Đùng.

Hắn đột nhiên đưa tay, tiếp được một tấm hướng hắn ném tới viên giấy nhỏ.

Triển khai xem xét, phía trên là một nhóm số điện thoại.

“Mặc kệ ngươi vì cái gì mà đến, khi ngươi gặp phải không cách nào giải quyết khốn nhiễu lúc, có thể gọi cú điện thoại này.”

Vu Hoành thanh âm từ nơi không xa bay tới.

“Có ý tứ, đã rất nhiều năm không người nào dám ở trước mặt ta như thế cố lộng huyền hư.” Nam tử trung niên trong mắt toát ra một vòng rất hiếu kỳ.

Hắn cuối cùng nhìn chằm chằm Vu Hoành, quay người từ từ hướng bên ngoài đạo quán đi đến.

Không bao lâu, thân ảnh của hắn liền tựa như bọt biển giống như nổ tung, hư không tiêu thất tại đạo quán ngoài cửa.

Cùng lúc đó, trong viện không khí một trận mơ hồ vặn vẹo.

Một bóng người màu đen đột ngột xuất hiện, bóng người mặt mang mặt nạ màu trắng, khí tức quay cuồng phun trào, quanh thân không khí cũng bị kịch liệt tinh thần lực ba động, vặn vẹo nhanh chóng xoay tròn, hình thành vô hình khí lưu.

Người này chính là Thanh Hoàng.

Hắn vai trái chỗ, có nhàn nhạt huyết thủy chảy ra áo bào, tỏ khắp lấy rất nhỏ mùi máu tươi.

Mới xuất hiện, hắn liền trông thấy trong viện Vu Hoành, vội vàng cúi đầu.

“Minh chủ!”

“Vất vả, nhìn, gặp rất phiền phức đối thủ a?” Vu Hoành có chút hiếu kỳ nói.

“Đã có thể sơ bộ xác định, linh tai tại g·iết c·hết bất cứ sinh vật nào về sau, đều có thể chiếm cứ nó thân thể, cũng đem nó cường hóa. Ta vừa rồi tại bên trong, chính là gặp Nê Thai giáo giáo chủ Ninh Nhược Phi…”

Thanh Hoàng đại khái đem vừa mới tình huống nói một lần.

Vu Hoành cũng đem vừa mới chính mình gặp phải người kia miêu tả một lần.

“Là hắn! ?” Thanh Hoàng nghe xong, sắc mặt một chút có chút thay đổi.

“Nếu như là hắn, dám nói bực này nói, cũng là bình thường.”

“Ồ?” Vu Hoành kinh ngạc nói, “Thân phận gì?”

“Minh chủ hẳn phải biết chúng ta Thất Hung minh mạnh nhất là Long Tình Tử minh chủ, cùng bảy đại hung nhân, đúng không?” Thanh Hoàng thấp giọng nói.

“Nói cách khác, hắn là Thất Hung một trong?” Vu Hoành kịp phản ứng.

Chương 342: Dẫn dụ (2)

“Không sai, người này tên là Triệu Ngạn Quân, mặt ngoài nhìn qua tuổi trẻ, trên thực tế đã là 97 tuổi lão đầu tử. Không riêng gì hắn, Thất Hung bao quát Long Tình Tử ở bên trong, bình quân niên kỷ đều đã đạt đến chín mươi.” Thanh Hoàng giải thích.

“Triệu Ngạn Quân ngoại hiệu Thiên Chi Thủ, tu hành đạo pháp là cùng loại Thái Thượng Vong Tình, mô phỏng thiên tâm loại hình, mặt ngoài nhìn như ôn hòa có nhân vị, trên thực tế cực kỳ lãnh khốc, vì tư lợi, chú trọng lợi ích.”

“Như vậy, bọn hắn xuất hiện ở đây… Là có ý gì?” Vu Hoành hỏi.

“Chỉ sợ, hay là ta chạy đến quá vội vàng, đưa tới sự hoài nghi của bọn họ.” Thanh Hoàng hiện tại sinh tử đồng đều tại Vu Hoành trong tay, đã tương đương tự giác đem chính mình xem là bên này người.

Vu Hoành im lặng, hắn nhìn ra, cái kia Thất Hung một trong Triệu Ngạn Quân hẳn là bởi vì đối với hắn đắn đo khó định, không xác định hắn tính nguy hiểm lớn bao nhiêu, cho nên không làm bất luận cái gì không nắm chắc sự tình, từ đó thối lui.

“Mặc kệ hắn, lần này vất vả ngươi.” Vu Hoành trầm giọng nói, “Bên trong tình huống thế nào?

“Linh Vực nhanh tản, hẳn là không bao lớn vấn đề, chính là, người bình thường c·hết không ít…” Thanh Hoàng cẩn thận nói

“Vất vả, ngươi cũng thụ thương, trở về nghỉ ngơi trước dưới.” Vu Hoành gật đầu. Tại bực này tai hại trước mặt, người bình thường tử thương không thể tránh được, hắn có thể hiểu được.

Hắn quay đầu nhìn về phía Triệu Ngạn Quân rời đi phương hướng bên kia ẩn ẩn có một đoàn khổng lồ ẩn nấp tinh thần lực.

Tựa hồ là đã nhận ra hắn quan sát, đoàn tinh thần kia lực lúc này mới hướng nơi xa di động, rời đi.

Đối phương tinh thần lực cực kỳ khoa trương, đạo pháp có lẽ cực cao.

Vu Hoành chính mình cảm giác tự thân không có thả ra bất luận cái gì tinh thần lực, nhưng tựa hồ vẫn như cũ bị người này đã nhận ra không thích hợp.

Kỳ thật hắn vừa mới đều làm xong trực tiếp động thủ xử lý đối phương ý nghĩ, kết quả đối phương thái độ ngoài ý liệu tốt.

Hắn liền cũng không bỏ được gãy mất Ngũ Linh Tuyền rèn luyện.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành quay người lại, nhìn về phía trong viện lục tục ngo ngoe nổi lên Hỗ Trợ minh thành viên, cùng từng bộ t·hi t·hể huyết nhục mơ hồ.

“Chính Nhu! !” Sư phụ Vũ Mặc thanh âm hư nhược truyền đến.

“Lão sư!” Vu Hoành sắc mặt nghiêm lại, cấp tốc tiến lên.

Khoảng cách Thanh Trần quan vài trăm mét bên ngoài một chỗ bữa sáng tiệm bánh bao.

Thất Hung một trong Thiên Chi Thủ Triệu Ngạn Quân, đẩy ra phòng gió lạnh cửa thủy tinh, xuyên qua mấy tấm ngay tại ăn bánh bao cháo khách hàng cái bàn, một chút ngồi vào tận cùng bên trong nhất một tấm bàn vuông nhỏ bên cạnh.

Bên bàn sớm đã ngồi một người, lúc này chính vùi đầu ăn đồ ăn.

“Thế nào? Phát hiện dị thường rồi hả? Thanh Trần quan là thế nào diệt đi Nê Thai giáo?” Người này nghe được tiếng bước chân, khẽ ngẩng đầu, lộ ra một tấm răng hô mũi tẹt nghiêng lệch mắt quái dị dung mạo.

Đối với bên này Đài Châu tình huống, Thất Hung minh dự đoán xuống, vô luận như thế nào tính, coi như tăng thêm Tử Hòa cung trợ giúp cao thủ, Thanh Trần quan cũng không nên có thể nhanh như vậy giải quyết Nê Thai giáo.

Huống chi đến tiếp sau còn có Ám Thiên Sư Thanh Hoàng xuất thủ.

Có thể kết quả, lại là thất bại thảm hại.

Nếu không phải trước đó che giấu tai mắt người kế sách thành công, chỉ sợ Đài Châu bên này bố cục liền muốn cuối cùng đều là thất bại.

“Có ngoại lực nhúng tay.” Triệu Ngạn Quân kéo ra cái ghế tọa hạ, bờ môi bất động, nhưng thanh âm lại quái dị truyền vào đối phương trong tai.

“Ngươi thấy người?” Xấu xí gương mặt nam nhân cúi đầu tiếp tục ăn lấy cháo bánh bao. Thanh âm đồng dạng trống rỗng truyền lại đi qua.

“.” Triệu Ngạn Quân không nói gì, chỉ là nâng bình trà lên, rót cho mình một ly trà nóng.

Chỉ là, hắn châm trà tay, tại có chút phát run, đốt ngón tay chăm chú đè ép ấm trà tay cầm, hơi trắng bệch.

Hắn, vậy mà tại phát run!

Đường đường Thất Hung một trong, Thất Hung minh gần với Long Tình Tử phía dưới, mạnh nhất bảy người một trong, địa vị thực lực có thể so với Cửu Môn môn chủ.

Dạng này đỉnh cấp thuật sĩ cường giả, tại cổ đại thậm chí có thể được tôn xưng là Chân Nhân Chân Quân.

Thế mà lại vẻn vẹn bởi vì một lần gặp mặt, liền sợ sệt đến phát run…

Xấu xí nam nhân ngây ngẩn cả người, ngước mắt nhìn Triệu Ngạn Quân phát run tay, trong lúc nhất thời ngay cả trong miệng nhấm nuốt đều ngừng lại.

“Ngươi. Gặp cái gì! ?”

Triệu Ngạn Quân ngược lại tốt nước, đưa tay nhẹ nhàng đặt ngang, dán tại trên mặt bàn.

“Một cái nhìn rất phổ thông tuổi trẻ đạo nhân.”

Hắn dừng lại.

“Trên người hắn… Ta từ trên người hắn, thấy được vô cùng vô cùng đồ vật kinh khủng… Vô tận ánh sáng, vô tận tối, còn có một loại nào đó vặn vẹo tà ác tới cực điểm thần bí ba động, để cho ta khi nhìn đến hắn trong nháy mắt, liền sinh ra ảo giác.”

“Tinh thần tự chủ chấn động, xu lợi tránh làm hại bản năng kích hoạt lên ảo giác a?” Xấu xí âm thanh nam nhân cũng trở nên nghiêm nghị.

“Là…” Triệu Ngạn Quân gật đầu, “Ta lúc đầu chỉ là truy tung Thanh Hoàng, nhìn hắn đang giở trò quỷ gì, kết quả… Đột nhiên trên nửa đường gặp được một màn như thế, khi đó mồ hôi lạnh một chút liền đi ra.”

“Cũng may, tên kia, quái vật kia, ta trước một bước dẫn dụ hắn, cùng hắn chơi một lần nhân vật đóng vai trò chơi, hắn cũng thuận thế làm bộ người bình thường cùng ta đáp lời.”

Hắn rút ra khăn tay, xoa xoa trán mình mồ hôi.

“Phối hợp hắn diễn sau một lúc, ta tận khả năng biểu hiện tự nhiên, tìm tới thời cơ, liền lập tức thoát thân.”

“Bọn ta trong bảy người hay là lão Triệu ngươi ổn trọng nhất, nếu là ta đi trước, tuyệt đối không thể nào làm được ngươi như thế tự nhiên.” Xấu xí nam nhân khen.

“Ta cũng là linh cơ khẽ động.” Triệu Ngạn Quân thở dài, “Quái vật kia, ta cảm giác tựa như cái cự đại bom hẹn giờ, hơi một kích thích, liền có thể trực tiếp bạo tạc, hủy diệt toàn bộ thành thị, không… Cho ta cảm giác, khả năng tính nguy hiểm còn muốn lớn!”

“Trên đời này, làm sao lại xuất hiện quái vật bực này? Chẳng lẽ lại, lại là cổ đại xuất hiện qua loại đồ vật kia? ?” Xấu xí nam nhân không có hoài nghi đồng bạn bọn hắn mấy chục năm giao tình hắn đối với Triệu Ngạn Quân hiểu rõ vô cùng.

“Bất kể nói thế nào, tình huống bên này, hay là cần nhất định chứng cứ mới có thể chứng minh, nếu không minh chủ bên kia không tiện bàn giao.” Hắn trầm giọng nói.

“Tên kia, ta không muốn lại đi tiếp xúc lần thứ hai, hiện tại nơi này âm khí thiên trụ không phải mở ra a, nếu quái vật kia không có xuất thủ can thiệp, vậy cũng chớ quản. Trở về phục mệnh chính là, coi như không có chuyện này.” Triệu Ngạn Quân trực tiếp không làm nữa.

“Cũng được, chính là minh chủ hỏi tới…”

“Ăn ngay nói thật chính là, minh chủ cũng là quái vật, tên kia cũng là quái vật, để bọn hắn chính mình c·h·ó cắn c·h·ó đi. Ta ngược lại thật ra cảm thấy, lấy minh chủ tinh thần tình huống, nói không chừng sẽ ngược lại cảm thấy có ý tứ.” Triệu Ngạn Quân cười nói.

“Vậy được.” Sửu nam cũng nghĩ đến cái gì, cười theo. Hắn kỳ thật rất ngạc nhiên đồng bạn nói quái vật là cái gì, nếu như có thể xa xa nhìn một chút, có lẽ càng có sức thuyết phục.

Hai ngày sau.

Thanh Trần quan biệt viện.

Vu Hoành ngồi xếp bằng trong tĩnh thất, ngũ sắc tinh thần lực tựa như huyễn ảnh, một đạo tiếp một đạo xông vào trong cơ thể hắn, triệt để tan rã, cùng nó hòa làm một thể.

Điều này đại biểu Ngũ Linh Tuyền đến đây, rốt cục hoàn thành chính mình công hiệu, hoàn thành kích phát thiên phú một bước cuối cùng.

Vu Hoành khoanh chân bất động, hai mắt nhắm nghiền. Lúc này trong cơ thể của hắn, ngay tại phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Vô số tế bào tại Ngũ Linh Tuyền dung hợp hoàn tất một khắc cuối cùng, bỗng nhiên mặt ngoài hiện ra một tầng ngũ sắc huỳnh quang.

Ngay sau đó, tế bào hoạt tính tựa như như bị điên, hỏa tiễn tiêu thăng.

Trong tế bào tự lành khôi phục tương quan hoạt động, tốc độ giống như là ấn gấp 10 lần gia tốc, tốc độ nhanh đến kinh người.

Một loại phảng phất mới ngủ qua cảm giác rời giường thanh tỉnh cảm giác, cực tốc rót vào Vu Hoành não hải.

Hắn mở mắt ra, đang muốn đứng dậy.

Đột nhiên trên mu bàn tay hắc ấn đột ngột chảy ra một đạo tin tức.

Tắm rửa Ngũ Linh Tuyền, thu hoạch được đặc chất: Cực hạn triệu hoán.

Cực hạn triệu hoán —— bất luận cái gì triệu hoán thuật pháp lúc sử dụng, cũng có thể tự làm quyết định triệu hoán số lượng, tại đạo pháp cho phép điều kiện tiên quyết, có thể số nhiều triệu hoán. (giới hạn Thanh Trần quan Quan Ngô Công đạo pháp hệ thống thuật thức)

“Xong rồi! !” Vu Hoành không nghĩ tới cái này Ngũ Linh Tuyền thế mà có thể gây nên hắc ấn nhắc nhở, càng không có nghĩ tới thiên phú này thế mà còn là một cái đặc chất.

Cùng một thời gian, tinh thần lực của hắn duệ hóa, tại thời khắc này triệt để hoàn thành, mặc dù ở giữa ra ngoài làm trễ nải một trận, nhưng vẫn là hết thảy thuận lợi, không có b·ị đ·ánh gãy.

Hô.

Trong lúc vô hình, lấy Vu Hoành làm trung tâm, một vòng đơn bạc tinh thần lực lực trường, hướng bốn phía như gió nhẹ giống như tản ra.

Hắn đứng người lên, cảm giác ý thức cùng tư duy trước nay chưa có rõ ràng. Trước đây thật lâu ký ức đều có thể rõ ràng nhớ lại.

‘Thu hoạch được đặc chất: Tinh thần duệ hóa.’

Tinh thần duệ hóa —— lấy nam tử trưởng thành bình thường tinh thần cường độ cùng mật độ là 1 tính toán, tinh thần lực mật độ cùng cường độ đạt 100 về sau, sinh ra chất biến, đối với tinh thần trị số 100 trở xuống thuật thức, miễn dịch hết thảy ảnh hưởng.

Vu Hoành tâm tình thư sướng, nhiều ngày khổ tu, rốt cục có hồi báo.

Hắn hiện nay đã có năm loại đặc chất, hiện tại coi như không có nội lực cùng mặt khác hết thảy năng lực, hắn chỉ dựa vào đặc chất độ có thể phát huy ra tương đương khoa trương thực lực.

Két két.

Hắn đẩy cửa phòng ra, bên ngoài Thanh Trần quan đám người, sớm đã chờ đợi đã lâu.

Trước đó đạo quán bị tập kích, mặc dù bị Thanh Hoàng giải cứu, hay là tử thương không ít phổ thông khách hành hương.

Cũng may bởi vì cứu viện kịp thời, chủ lực bọn họ không có việc gì, đến tiếp sau tăng thêm Hỗ Trợ minh xuất thủ tương trợ, Đài Châu hiện tại nội thành tình huống tương đối ổn định lại.

Đại lượng châu chấu mây đen, tại bị phụ thể Ninh Nhược Phi b·ị đ·ánh bại về sau, liền chầm chậm bắt đầu tiêu tán.

Mà lưu lại bộ phận, trải qua đám người đồng tâm hiệp lực, cũng nhao nhao bị tịnh hóa.

Lúc này Vu Hoành rốt cục xuất quan, làm bây giờ Thanh Trần quan mạnh nhất thiên tài, Vu Hoành địa vị vốn là khá đặc thù.

Lại thêm, lần bế quan này là vì đột phá tinh thần lực giới hạn, bước vào tầng thứ bảy Quan Chủ cấp bậc.

Bởi vậy liền cho mọi người càng lớn chờ đợi.

Lúc này bên ngoài trong tiểu viện, Vũ Ngấn, Vũ Mặc, Chính Minh Chính Doanh, Trình Thư chờ một chút tất cả mọi người đến.

Tất cả mọi người trơ mắt nhìn Vu Hoành, nhìn xem hắn một đường đi đến Vũ Mặc trước người.

“Lão sư, may mắn không làm nhục mệnh!” Hắn ôm quyền thi lễ một cái.

“… ! ! !” Vũ Mặc miệng mở rộng, muốn về câu nói, nhưng cũng cái gì cũng nói không ra.

Chỉ có chân chính người đã trải qua, mới biết được thực lực tại bây giờ thế đạo này tầm quan trọng. Đặc biệt là trong khoảng thời gian này gian nan, càng là cần dạng này lực lượng càng mạnh hơn chèo chống.

Hắn vươn tay, dùng sức đập Vu Hoành bả vai.

Thanh Trần quan, từ nay về sau, rốt cục, có được thuộc về mình một vị Quan Chủ cấp! !

“Thành công… Chúng ta cuối cùng thành công! !” Một bên quan chủ Vũ Ngấn bỗng nhiên giang hai cánh tay, lớn tiếng cười lên.

Người bên ngoài coi là chính là hắn bởi vì Quan Chủ cấp đột phá mà vui vẻ, nhưng trên thực tế Vũ chữ lót các lão đạo mới biết được, hắn không chỉ là bởi vì điểm ấy, cũng bởi vì càng mấu chốt Ngũ Linh Tuyền, cũng thành công bị hấp thu dung hợp!

Hai cái này kết hợp, đại biểu là, kể từ hôm nay, Thanh Trần quan sẽ nghênh đón một vị thiên phú trước nay chưa có đỉnh cấp thiên tài! !

Tại cái này tai hại liên tiếp phát sinh, hoàn cảnh càng ngày càng kém tình huống dưới, xuất hiện đệ tử thiên tài như vậy, có lẽ chính là Thanh Trần quan quật khởi xoay người thời điểm!

Chính Minh, Chính Doanh các đệ tử nóng mắt nhìn xem một màn này, trong lòng rốt cục không có lòng ghen tị. Mà là mang theo nhàn nhạt tự hào.

Khi chênh lệch kéo đến đến lúc đã đủ lớn, đố kỵ liền sẽ chuyển thành tán thành cùng sùng bái.

Đồng thời, thế cục hôm nay, thật nhu cầu cấp bách một vị thực lực vô cùng cao minh, có thể trấn áp cục diện thuật pháp cao thủ.

Chương 343: Dò xét (1)

Chương 343: Dò xét (1)

Đám người nhao nhao tiến lên chúc mừng.

Trình Thư các loại Hỗ Trợ minh người thì đứng được xa hơn một chút.

Sự trợ giúp của bọn họ, chủ yếu lấy Vu Hoành gia nhập Hỗ Trợ minh vì lý do, đến đây tương trợ.

Đối với quan chủ đám người hỏi thăm, cũng chỉ là ngôn từ mơ hồ hồ lộng qua. Nói hết thảy chờ Vu Hoành chính mình đến bàn giao nói rõ.

Vu Hoành bên này bị hỏi, thì là nói thác chờ chính mình triệt để kết thúc duệ hóa về sau, lại đến nói rõ.

Lúc này hắn rốt cục hoàn thành duệ hóa, dung hợp Ngũ Linh Tuyền.

Một phen chúc mừng về sau, Vũ Mặc nhìn xem hắn, rốt cục hạ giọng, hỏi Hỗ Trợ minh sự tình.

“Chính Nhu, ngươi thành thật cùng ta nói, cái này Hỗ Trợ minh, đến cùng là dùng làm gì? Bọn hắn làm sao lại nguyện ý liều sống liều c·hết bốc lên lớn như vậy nguy hiểm, chạy tới cứu viện? Chỉ riêng bằng hữu quan hệ có thể không đủ.”

Vu Hoành trên mặt mỉm cười từ từ bình phục.

“Kỳ thật, quan hệ này đến đệ tử đã từng trong lúc vô tình tại một chỗ di tích trong sơn động, phát hiện một môn bí thuật.”

Hắn kỳ thật cũng cân nhắc qua, muốn hay không đem linh quang truyền thụ cho Thanh Trần quan, nhưng hiện tại xem ra, dạng này ác liệt hoàn cảnh dưới, có thể tăng cường một phần thực lực là một phần, chỉ cần mình bất động không rút ra linh

quang, đây chính là có thể hoàn mỹ tăng phúc bất luận người nào ngoại lực.

“Vậy cũng không cần nói.” Vũ Mặc đánh gãy hắn, “Chính ngươi đồ vật, không cần rõ ràng bàn giao.”

“Hiện tại càng khẩn yếu hơn, là trước thanh lý toàn bộ Đài Châu khắp nơi bộc phát lớn nhỏ bản án.” Vũ Ngấn ở một bên cấp tốc nói.

“Mặt khác.”

Hắn nhìn về phía Vu Hoành, biểu lộ nghiêm nghị.

“Chính Nhu, vô luận thực lực, thiên phú, tâm tính, ngươi bây giờ đều là bản môn hoàn toàn xứng đáng hàng đầu. Thực lực hiện tại càng là nhất cử vượt qua ta các loại những lão gia hỏa này, cho nên… Ta dự định, ở đây, đem quan chủ vị trí truyền cho ngươi.”

“A! ?”

Lời này vừa ra, các lão đạo không có phản ứng, ngược lại là các đệ tử còn có Trình Thư các loại Hỗ Trợ minh người, kinh ngạc lên tiếng.

Hiển nhiên các lão đạo đã sớm thương lượng qua, chỉ là không có bại lộ giấu diếm tin tức.

Vu Hoành không có động dung, mà là chăm chú suy tư bên dưới bây giờ tình huống.

Hắn nguyên bản mục đích, là lẫn vào cao tầng đạo mạch, cầm tới có thể giải quyết triệt để hắc tai phục sinh năng lực phương pháp, mục tiêu này, kỳ thật bây giờ đã đạt đến.

Nói cách khác, hiện tại hắn có vào hay không nhập đạo mạch cao tầng, đều đã không quan trọng.

Hiện tại hắn duy nhất muốn làm, chính là nhắc nhở đạo mạch liên quan tới hắc tai cùng linh tai khủng bố tính.

Trên bản chất, người của thế giới này còn không có ý thức được, hắc tai cùng linh tai, là sẽ triệt để hủy diệt hết thảy.

Bọn hắn tại trong điển tịch, cũng chỉ là cho là hắc tai linh tai chỉ là phạm vi khá lớn một loại t·hiên t·ai. Coi như không xử lý, qua một thời gian ngắn sớm muộn cũng sẽ đi qua. Hoàn toàn không ý thức được nguyên tai nguy hại lớn đến bao nhiêu.

“Như thế nào, Chính Nhu, dám tiếp sao! ?” Vũ Ngấn trầm giọng nói, ánh mắt nhìn chằm chằm Vu Hoành.

Để một cái mới gia nhập một năm không đến đệ tử trở thành quan chủ, coi như đối phương đã trải qua rất nhiều khảo nghiệm khó khăn, đây cũng là một kiện tương đương có phách lực sự tình.

“…” Vu Hoành trầm mặc, nhìn quanh đám người một vòng.

“Có gì không dám! ?”

Hắn bây giờ cũng liền còn lại duy nhất một cái mục đích, đó chính là ngăn cản hắc tai linh tai hủy diệt nơi này, vì chính mình cùng Hi Vọng thành bên kia tất cả mọi người, lưu lại một cái tưởng niệm, có thể di chuyển tới sinh hoạt tưởng niệm.

Có thể kế nhiệm quan chủ vị trí, ngay tại đạo mạch để ý được cho số, cũng có hướng lên trực tiếp đối thoại tư cách, đây chẳng phải là hắn muốn sao?

“Tốt!”

Lúc này, hắn trọng trọng gật đầu.

Thanh Trần quan phát sinh Linh Vực tập kích về sau, trong lúc nhất thời nguyên khí đại thương. Người mặc dù không c·hết, nhưng mọi người hoặc nhiều hoặc ít đều tiêu hao rất lớn, lại cũng có ít nhiều thương thế.

Nhưng khiến người ngoài ý chính là, đạo quán xung quanh, không có bị liên lụy mặt khác người bình thường, thế mà không có gì thụ thương, chỉ là nhận lấy kinh hãi, không ít bị bệnh người cũng đều từ từ khá hơn, phảng phất chuyện gì cũng chưa từng xảy ra.

Chỉ có trước đó bị Linh Vực không may bao khỏa đi vào nhóm người kia, c·hết gần một nửa. Còn lại còn chịu to lớn kinh hãi.

Cũng may tại đạo quán dốc sức tương trợ dưới, bất quá ngắn ngủi một tuần, bị dọa dẫm phát sợ người liền khôi phục được trạng thái bình thường.

Chỉ là sau khi bình tĩnh lại, đám người cũng sinh ra to lớn nghi hoặc, vì cái gì Linh Vực bộc phát, phảng phất xung quanh trong khu vực, gặp được nguy hiểm, cũng chỉ có Thanh Trần quan.

Trong tĩnh thất.

Vu Hoành lẳng lặng tiếp nhận đại biểu quan chủ vị trí Tử Kim Liên Hoa Quan, đem nó nhẹ nhàng đeo tại đỉnh đầu của mình.

Hắn lúc này một thân trắng noãn tơ vàng đạo bào, phía sau có một cái cực đại Hắc Bạch Thái Cực Đồ.

Tóc dài như thác nước, khôi ngô như gấu dáng người, đem nguyên bản rộng rãi đạo bào chống tương đương căng đầy.

Chung quanh Thanh Trần quan đạo chủng đệ tử cùng số ít tu thành đạo pháp kim ngọc đệ tử, cùng rất nhiều chấp sự đạo nhân, phổ thông đạo nhân, nhao nhao tập hợp một chỗ xem lễ.

Trừ cái đó ra, càng xa một điểm địa phương, thì đứng Đài Châu bản địa Đạo Hiệp cao tầng, cùng bản địa phía quan phương quan viên.

Vì biểu hiện bày ra tôn trọng, phía chính phủ tới người đứng thứ hai, cũng chính là Đài Châu thị thị trưởng Lưu Khánh Văn, đến đây xem lễ.

Hai cái đặc phái uỷ viên thì đã sớm trở về rời đi.

Truyền qua biểu tượng địa vị tử kim quan về sau, Vũ Ngấn dựa theo chương trình niệm tụng một đoạn chúc phúc, động viên mà nói, liền để Vu Hoành khom người, hướng tổ sư, cùng cung phụng Cửu Cung Phệ Hồn Thiên Tôn bái lễ.

“Tiếp đó, xin mời Đài Châu thị thị trưởng, Lưu Khánh Văn tiên sinh, lên đài đọc lời chào mừng.”

Lưu Khánh Văn là cái sắc mặt trắng bệch, thần sắc mệt mỏi nam nhân trung niên.

Trước đó ở náo động Linh Vực bộc phát vào cái ngày đó, hắn mang theo người nhà cái thứ nhất trốn ra nội thành.

Bây giờ mặc dù trở về, nhưng nhận lấy kinh hãi về sau, vẫn như cũ tinh thần uể oải suy sụp. Lên đài về sau, hắn miễn cưỡng nói vài câu, liền xuống dưới tìm lão quan chủ Vũ Ngấn mua phù lục đi.

Còn lại Đạo Hiệp người cũng là như thế, cái gọi là Đạo Hiệp, kỳ thật đại bộ phận đều là Thanh Trần quan cùng số ít phía quan phương thuật sĩ tạo thành. Phía quan phương thuật sĩ lúc trước trận kia Linh Vực triển khai bên trong, mặc dù không có bị tác động đến, cũng dọa cho phát sợ.

Vu Hoành từng cái liếc nhìn mọi người tại đây, đem nó phân chia ra khác biệt trận doanh.

Phía quan phương, dân gian thuật sĩ, Hỗ Trợ minh, Thanh Trần quan người một nhà. Còn có đạo mạch phái tới chứng kiến ghi chép đạo nhân.

Hơn một giờ sau các loại rườm rà chương trình mới miễn cưỡng đi đến,

Tân khách từ từ tán đi, riêng phần mình trở về, trong tay còn mang theo một tấm Thanh Trần quan đưa tặng linh phù.

Bây giờ có thể xác định hữu hiệu, chính là ba loại phù lục: Trắc Linh Phù, Họa Linh Phù, Tị Linh Phù.

Cái này ba loại công hiệu đều có khác biệt. Trắc Linh Phù là có thể kiểm tra đo lường ra linh tai dị thường phù lục.

Họa Linh Phù là có thể tra ra Linh Vực phù lục.

Sau cùng Tị Linh Phù, là trúng chiêu về sau, dùng để giảm bớt tình huống, chậm lại chuyển biến xấu phù lục.

Nơi này cho người là Trắc Linh Phù, có thể phát hiện không đúng liền lập tức hướng Thanh Trần quan nơi này trốn.

Lúc xế chiều.

Người tán đến không sai biệt lắm chỉ để lại đạo quán người của mình. Hỗ Trợ minh người từ lâu tán đi, lặng yên chờ đợi phân phó.

Vu Hoành cởi xuống một thân quan chủ cách ăn mặc, chỉ để lại một viên nho nhỏ Thái Cực kim ấn chiếc nhẫn.

Chiếc nhẫn kia dựa theo Vũ Ngấn lão đạo lời nói, là có thể mở ra rất nhiều trong quan mật khố yếu điểm môi giới, phi thường trọng yếu.

“Bây giờ Thanh Trần quan bên trong, hết thảy có mật khố bốn tòa, phân biệt đối ứng phù lục, Đạo khí, hoàng kim, tạp hóa. Đây đều là thời gian c·hiến t·ranh dự trữ vật tư, chỉ có nhu cầu cấp bách lúc mới có thể sử dụng quan chủ quyền hạn mở ra.”

Vũ Ngấn đi tại Vu Hoành bên người, cho hắn cẩn thận giải thích bây giờ Thanh Trần quan vốn ban đầu.

“Ngân hàng trong trương mục, trong quan còn có 4.3 tỷ tả hữu vốn lưu động. Căn cứ các nơi mặt tiền cửa hàng, quặng mỏ lộ thiên tính toán, mỗi tháng ích lợi là hơn bốn tỷ, chi tiêu 360 triệu, lợi nhuận rất ít. Kim Ngọc Hương khách bọn họ tiền hương hỏa, mỗi tháng có 4 triệu, ngẫu nhiên cuối năm sẽ có người đột nhiên đại bút quyên tiền, nhưng nói không chừng cũng đều vì số không, cho nên khoản này không tính ở bên trong.”

“Cụ thể tạp vụ tổng quản, là Vũ Phương đang phụ trách. Tài vụ tổng quản, là Vũ Chung. Vật tư chiến lược bảo tồn, là sư phụ ngươi Vũ Mặc phụ trách, truyền thừa phương diện truyền công đạo nhân cũng là hắn.”

“Nhân số phương diện: Đạo chủng đệ tử bốn người, kim ngọc đệ tử 236 người, chấp sự đạo nhân 72 người, làm việc bên ngoài hộ vệ 194 người, đây đều là muốn theo tháng cấp cho tiền lương cùng vật liệu. Bọn hắn là duy trì toàn bộ đạo quán vận chuyển mấu chốt trụ cột. Trong khoảng thời gian này xảy ra chuyện tương đối nhiều, chi tiêu quản l·inh c·ữu và mai táng an gia phí rất nhiều, khả năng cần tiêu hao một chút.” Vũ Ngấn thở dài.

“Ta minh bạch.” Vu Hoành gật đầu.

“Tiền những này không cần phải để ý đến, cao thủ phương diện đâu?”

“Dựa theo tầng bảy Quan Ngô Công là Quan Chủ cấp hạch toán, trừ ra ngươi bên ngoài, toàn xem tiếp cận Quan Chủ cấp có năm người, cũng chính là chúng ta những lão gia hỏa này. Tinh anh đạo chủng hai người, Chính Minh cùng Chính Doanh. Chính Doanh mặc dù gãy mất một cánh tay, nhưng nàng đạo pháp thế mà nhân họa đắc phúc, đột phá đến cấp độ mới, Khủng Ánh trực tiếp tăng cường một mảng lớn. Ta đoán chừng trong vòng hai năm có hi vọng nếm thử tinh thần duệ hóa.”

“Quá ít.” Vu Hoành lắc đầu, điểm ấy lực lượng, đối đầu cao thủ chân chính tới nói, không chịu nổi một kích. Nếu như không có đạo quán tổng trận, những người này sớm đã bị diệt đã không biết bao nhiêu lần.

“Chúng ta cũng biết ít, cũng không có cách nào… .” Vũ Ngấn bất đắc dĩ.

“Truyền Thừa Đạo Khí không phải ai đều có tư cách đi lấy, chúng ta đạo pháp cảnh giới ba động lại lớn, tuyệt không ổn định… Kỳ thật, Thanh Trần quan cũng không phải không có cao thủ… Trước kia rời đi Vũ chữ lót bên trong, liền có ba người đều là tùy thời có thể đột phá đến Quan Chủ cấp đạo pháp cao thủ. Chỉ là bởi vì lý niệm không hợp, bị chúng ta khu trục rời đi.” Vũ Ngấn có chút xấu hổ nói.

“Bọn hắn hiện tại ở đâu?” Vu Hoành hỏi.

“Nghe nói tại phía bắc Phúc Thanh tỉnh mấy cái trong thôn làm ly tán đạo nhân, cho người ta xem phong thủy chữa bệnh ẩn cư.”

“Phái người đi mời, có tỷ lệ có thể mời về a?” Vu Hoành hỏi.

“Khó…” Vũ Ngấn mặt lộ vẻ khó xử.

Vu Hoành trầm ngâm dưới, lúc nào cũng có thể đột phá Quan Chủ cấp hảo thủ, nếu là điệp gia linh quang, cái kia thỏa thỏa

ba cái Quan Chủ cấp bậc cao thủ.

“Trên thực tế, sư phụ ta từng nói qua, đến Quan Chủ cấp, cá nhân hắn cảm giác chính là, cấp bậc này chủ yếu so đấu chính là thuật thức tạo nghệ, ý chí mạnh yếu. Đạo tức mà nói, kỳ thật tất cả mọi người tám lạng nửa cân, không kém nhiều. Đây cũng là ba người bọn họ rời đi nguyên nhân, bởi vì bọn hắn cho là ta đối với Thanh Trần quan cải cách, bất lợi cho đệ tử ý chí ma luyện, sẽ chỉ dẫn đến đệ tử phía sau một đời không bằng một đời.” Vũ Ngấn bất đắc dĩ nói.

“Sư công mà nói, kỳ thật có đạo lý.” Vu Hoành đồng ý nói.

“Các ngươi biết cái gì, không có tiền có thể làm gì? Có thể có hiện tại đạo quán tốt như vậy cục diện, đã sớm n·gười c·hết hết.” Vũ Ngấn lập tức dựng râu trừng mắt.

“Ừm ân, sư bá cách làm cũng rất có đạo lý.” Vu Hoành lại gật đầu đồng ý.

“Ngươi đến cùng là bên nào! ?”

“Đệ tử hai bên đều duy trì.” Vu Hoành nói.

“Có thể kiếm tiền đi liền không có cách nào ma luyện tự thân, ma luyện tự thân, liền không có thời gian đi kiếm tiền, làm sao làm?” Vũ Ngấn bất đắc dĩ nói.

“Kỳ thật vẫn là có một cái biện pháp.” Vu Hoành suy tư dưới.

Chương 344: Dò xét (2)

Chương 344: Dò xét (2)

“Cái gì?”

“Đạo mạch Thiên Sư phủ bọn hắn làm sao làm được thực lực mạnh lại có thể đứng vững kiếm tiền?” Vu Hoành hỏi.

“Ngươi nói là…” Vũ Ngấn hai mắt sáng lên, nghĩ tới điều gì.

“Không tệ. Chính là như thế.” Vu Hoành cười gật đầu.

“Xác thực, ta cũng quên chúng ta hiện tại cũng có thực lực, có thể thu phí bảo hộ! !” Vũ Ngấn vỗ đùi, vui vẻ nói.

“…” Vu Hoành trên mặt dáng tươi cười trì trệ, hắn lúc nào nói muốn thu phí bảo hộ.

“Chờ một chút, sư bá, chúng ta tại sao muốn thu phí bảo hộ?”

“Không phải ngươi nói muốn cùng đạo mạch Thiên Sư phủ bọn hắn học tập sao?”

“Nhưng ta không phải muốn nhận phí bảo hộ a?”

“Nhưng bọn hắn chính là làm như vậy đó a? Cố định để các nơi nộp lên trên cung phụng, cung cấp nuôi dưỡng toàn bộ đạo mạch, cái này không phải liền là phí bảo hộ sao?”

“…” Vu Hoành không phản bác được.

“Vậy ngươi muốn làm gì? Không thu lấy tiền ở đâu?” Vũ Ngấn nhìn ra Vu Hoành có dị nghị.

“Bọn ta không cần thiết như thế khiến người chán ghét, nếu có thể làm phù lục kiếm tiền, sao không ở trên đây tăng cường một chút, xâm nhập làm chút văn chương.” Vu Hoành tản ra bước nói khẽ.

“Phù lục chỉ có thể làm đến tình trạng này, sản lượng chỉ có ngần ấy, không có cách nào lại đề cao a…” Vũ Ngấn nhíu mày.

“Nếu như muốn đề cao giá cả, liền điểm này công hiệu, đề cao cũng không ai mua. Đơn giản phù lục đạo mạch cùng mặt khác thuật sĩ, rất nhiều cũng có thể làm. Phức tạp khó khăn người bình thường cũng không dùng đến, cần đạo tức nhóm lửa.”

“Không sao, điểm ấy, để ta giải quyết.” Vu Hoành nheo lại mắt trong lòng có cái mơ hồ tính toán.

Vũ Ngấn há miệng muốn hỏi, nhưng nhìn nó không có giống tiếp tục nói đi xuống ý tứ, cũng liền không hỏi.

“Các hạng sự vụ hay là xin mời sư thúc các sư bá đảm đương chút, một hồi ta dự định đi xem một chút âm khí thiên trụ bên kia, kiểm tra xuống tình huống.” Vu Hoành nói.

“Âm khí thiên trụ.” Vũ Ngấn một mực tại cố ý hơi mở yếu điểm này. Trên thực tế âm khí thiên trụ không phải Quan Chủ cấp, ngay cả tới gần đều làm không được.

Nó khổng lồ bức xạ âm khí, đủ để cho hết thảy đạo pháp thuật thức đều như dưới nước châm lửa, trong nháy mắt bị c·hôn v·ùi.

Cho nên tại cấp độ kia khoảng cách gần hoàn cảnh dưới, không phải Quan Chủ cấp thuật sĩ, cùng người bình thường không có gì khác biệt.

Tới gần chỉ có chờ c·hết.

Đây cũng là Thanh Trần quan tại âm khí thiên trụ bộc phát về sau, một mực không đạt được gì nguyên nhân.

Không phải không muốn, mà là làm không được.

Nhưng bây giờ… . Vu Hoành đột phá đến Quan Chủ cấp bậc, tinh thần duệ hóa năng chống cự âm khí cao nồng độ ăn mòn, hẳn là có thể tới gần quan trắc đến một ít gì đó.

“Nhất định phải coi chừng!” Vũ Ngấn trầm giọng nói.

“Ngươi là chúng ta Thanh Trần quan mấy trăm năm qua lớn nhất hi vọng, gặp được nguy hiểm, ngàn vạn muốn trước cam đoan chính mình an toàn!’

“Yên tâm, ta minh bạch!” Vu Hoành gật đầu.

Đối với âm khí thiên trụ, hắn sớm đã có điều tra chi tâm, chủ yếu là t·ai n·ạn bộc phát thế mà không phải hắn dự đoán hắc tai, mà là linh tai.

Ở trong đó tất nhiên phát sinh một ít không giống bình thường biến hóa, cho nên hắn phải đi dò xét một phen, xác định đến tiếp sau biến hóa, để chuẩn bị sớm.

Mà phía trước đi dò xét trước đó, hắn cần làm chút chuẩn bị, để phòng vạn nhất.

Hi Vọng thành thế giới.

Phòng an toàn bên trong, Vu Hoành ho khan vài tiếng, có chút không thích ứng nơi này ngậm độc không khí.

Bất quá cường đại tố chất thân thể rất nhanh liền điều chỉnh phổi công năng, ho khan dừng lại.

Hắn mắt nhìn trước mắt quen thuộc phòng an toàn một tầng.

Lò sưởi trong tường hệ thống, từng cái rương vật tư, để ở trên bàn đại thông tin tức khí, dự trữ gián khô, thăn lằn khô rau quả làm các loại, còn lại một nửa nước nước sôi.

Cùng trừ ra những này, trong không khí kia cường hóa máy điện h·ạt n·hân rất nhỏ tiếng ông ông.

Ấm áp nhu hòa nhu bạch quang choáng, làm cho cả phòng an toàn lộ ra đặc biệt an tĩnh, bình thản.

Vu Hoành đi đến trước đại môn, kéo ra quan sát cửa sổ.

Xuyên thấu qua cường hóa pha lê, có thể nhìn thấy bên ngoài bị đông cứng thành đống đất màu trắng thạch bảo phế tích, còn

có cách đó không xa liên tục không ngừng phóng thích ra lam quang Chung Cực Chi Môn.

Vài đầu không biết là thứ gì quái vật, giống như là hất lên màu băng lam gai nhọn da lông c·h·ó cỡ lớn, nằm nhoài Chung Cực Chi Môn bên cạnh, vùi đầu gặm ăn cái gì, thỉnh thoảng phát ra tiếng nghẹn ngào.

“Ai.” Vu Hoành không tự chủ được thở dài một tiếng, kéo cửa ra.

Cứ đi như thế ra ngoài.

Âm trên trăm độ nhiệt độ thấp, trong nháy mắt để hắn toàn thân xiết chặt, nhưng rất nhanh liền thích ứng tới.

Chỉ là trên người hắn tóc lông mày, trong nháy mắt nhiễm lên một sầm sương trắng.

Đó là có chút trình độ hơi nước bị đông cứng thành sương.

Răng rắc, răng rắc.

Vu Hoành từng bước một đi đến phòng an toàn một bên một cái khác phó động quật.

Doanh địa phó động quật hết thảy có ba cái.

Một cái là dùng để để đặt rương nuôi dưỡng các loại tạp vật.

Một cái là Trương Khai Tĩnh tại ở lại.

Cái cuối cùng… Mới là hắn lần này tới mục tiêu.

Đứng tại động quật này trước mặt, Vu Hoành mắt nhìn Trương Khai Tĩnh bên kia cửa động, không có động tĩnh bên trong cũng không có hô hấp nhịp tim, hiển nhiên nữ hài thần bí kia ra ngoài không biết làm cái gì.

Vu Hoành thu tầm mắt lại, vươn tay đặt tại trước mắt động quật ngăn cửa trên tảng đá.

Dùng sức.

Răng rắc.

Tảng đá cùng khe cửa bị đông lại địa phương, phát ra nhỏ xíu tầng băng đứt gãy âm thanh.

Từng luồng từng luồng có chút gay mũi axit mạnh mùi, từ bên trong tỏ khắp đi ra.

Bành.

Tảng đá lớn bị Vu Hoành đẩy lên một bên, hắn ngẩng đầu trong triều nhìn lại.

"…"

Một đại đoàn lít nha lít nhít nhét chung một chỗ Long Tích, triệt để đem động quật chắn đến cực kỳ chặt chẽ, không nhúc nhích.

Tất cả Long Tích tựa như pho tượng đồng dạng, quấn quít nhau cùng một chỗ, hình thành một cái cao hơn ba mét, không biết nhiều dày cứng rắn thể rắn.

Vu Hoành cũng nhớ không rõ bên này sào huyệt đến cùng sản xuất bao nhiêu Long Tích, dù sao trong khoảng thời gian này hắn một mực không có tới quan sát.

Lúc này nhìn thấy động quật đều nhanh chồng không được, mới giật mình, nếu như hoàn cảnh thích hợp, cái này Long Tích tựa hồ cũng có thể trở thành đại quy mô v·ũ k·hí hủy diệt tính…

"Là thời điểm dùng đến các ngươi…" Vu Hoành duỗi ra ngón tay, nhẹ nhàng tại ngưng kết Long Tích mặt ngoài, một chút.

Vô hình linh quang cấp tốc tràn vào tất cả Long Tích thể nội, trợ giúp bọn chúng tăng lên đối với nhiệt độ thấp kháng tính.

Răng rắc.

Một tầng trong suốt tầng băng từ tầng ngoài cùng Long Tích bên ngoài thân vỡ vụn, rơi xuống.

Đùng.

Con thứ nhất Long Tích, nhẹ nhàng rơi xuống đất, lung lay đầu, hướng về phía Vu Hoành nằm xuống, lấy đó thần phục.

Ngay sau đó là con thứ hai, con thứ ba…

Lít nha lít nhít Long Tích tỉnh lại càng ngày càng nhiều.

Bất quá vài phút, liền có hơn 300 Long Tích từ trong động quật gạt ra.

Vu Hoành nhổ ngụm bạch khí, mở ra chính mình phòng an toàn cửa lớn, để Long Tích xếp hàng cấp tốc tiến vào bên trong.

Hắn đã đem thuyền đen bến tàu mở tại chính mình trong động, từng đội từng đội Long Tích xếp thành tuyến, nhanh chóng bò vào trong động trong hắc vụ, xuyên qua ngắn ngủi một tầng hắc vụ cầu gỗ, cấp tốc lên đỗ trong Hắc Hà thuyền đen.

Bành.

Chờ cuối cùng một đầu Long Tích bò vào động, Vu Hoành đóng cửa lại, cuối cùng mắt nhìn phía ngoài Chung Cực Chi Môn đồng dạng cất bước, đi vào hắc vụ.

Rất nhanh, hắc vụ tiêu tán không thấy, trong động lần nữa khôi phục thành trước đó một tầng phòng an toàn bộ dáng.

Long Tích còn có nhiều, nhưng Vu Hoành lần này chỉ tính toán mang 300 đầu đi qua, còn lại lưu thủ bên này, bảo hộ doanh địa.

Hạ Nguyên Thiên Sư phủ.

Kim Tiêu quan quan chủ Mạc Vấn đạo nhân, một đầu rối bời tóc đỏ choàng tại đầu vai, trong tay dẫn theo mới mua cái bình lớn rượu mật ong, dùng sức gõ Thiên Sư phủ bên trong một tòa biệt viện cửa gỗ.

“Mở cửa lão Lục, bế quan lâu như vậy còn không ra, người đều muốn bế choáng váng!”

Hắn miệng đầy mùi rượu, mặt đỏ tới mang tai, thỉnh thoảng còn ngáp dài, hiển nhiên là lại thức đêm uống rượu.

Phanh phanh phanh.

Nhưng vô luận hắn làm sao gõ trong viện đều không có người đáp lại.

"Lão Lục!" Mạc Vấn đạo nhân lại kêu to đứng lên, bắt đầu trực tiếp phá cửa.

"Mạc quan chủ… Gia sư hai ngày trước, liền ra ngoài thanh trừ Oán Ngấn…" Cách đó không xa hậu phương, một cái niên kỷ ước chừng mười mấy tuổi thiếu niên đạo nhân, đến gần tới, coi chừng nhắc nhở.

"Đi ra?" Mạc Vấn đạo nhân nhíu mày, "Kỳ quái, trước đó ta cùng hắn đã hẹn, thời gian này tới tìm hắn uống rượu, coi như ra ngoài, lão Lục đồng dạng cũng sẽ gọi điện thoại cho ta nói một tiếng."

"Cái này… Đệ tử cũng không rõ ràng, bất quá gia sư đi được rất vội vàng, tựa hồ là nhận được cái rất phiền phức rất khẩn cấp thông tri. Đi địa phương cũng mười phần vắng vẻ, khả năng tín hiệu điện thoại rất kém cỏi đi." Thiếu niên đạo nhân giải thích nói.

"Được chưa, thật sự là phiền phức." Mạc Vấn đạo nhân không kiên nhẫn khoát khoát tay, quay người dẫn theo vò rượu hướng nơi xa rời đi.

Cái kia thiếu niên đạo nhân cứ như vậy đưa mắt nhìn đối phương, thẳng đến hoàn toàn biến mất tại trong tầm mắt.

"Mạc Vấn cùng Lục Chính Thuận quan hệ tâm đầu ý hợp, muốn thuyết phục, độ khó rất cao, tốt nhất cũng cùng một chỗ giải quyết hết." Một thanh âm tại thiếu niên đạo nhân vang lên bên tai.

"Không chỉ là hắn, còn có Vân Thâm quan Khổng Quân, Thanh Hà cung Tố Linh, đạo pháp thuật thức đối với chúng ta kế hoạch đều có rất lớn trở ngại." Thiếu niên đạo nhân bờ môi bất động, bên người lại vang lên già nua thanh tuyến.

“Còn có Tử Hòa cung, Hắc Dạ Chi Trì cùng Vạn Linh Chi Trì, cả hai thiếu một thứ cũng không được, lấy Hắc Dạ Chi Trì vô hạn lực lượng duy trì, thôn phệ người sau, mới có thể chân chính thành tựu vĩnh sinh. Mà Tử Hòa cung linh pháp, đối với linh tai khắc chế rất lớn, ta tính qua, có khả năng sẽ trở thành lớn nhất biến số.” Thanh âm tiếp tục nói.

“Tử Hòa cung, không phải tốt như vậy động.” Thiếu niên đạo nhân nhíu mày.

“Không sao, ta đến sáng tạo cơ hội…” Thanh âm kia từ từ làm nhạt, đi xa.

*

*

Đài Châu gần biển.

Màu xanh đen trên mặt biển, gợn sóng chập trùng, tiếng sóng trận trận.

Ông.

Một chiếc màu trắng ca nô lôi ra dây nhỏ màu trắng, hướng phía nơi xa liền trời tiếp đất màu xám âm khí thiên trụ chạy tới. Trên ca nô một mình đứng một người, thân mang màu trắng viền vàng đạo bào, phía sau có cực đại Hắc Bạch Thái Cực Đồ, dáng người khôi ngô, tựa như gấu hổ, chính là từ Thanh Trần quan xuất phát Vu Hoành.

Hắn hơn hai mét thân cao, ở trong đám người xem như hùng tráng, nhưng cùng chung quanh rộng lớn không gì sánh được đại hải tướng so, ngược lại lộ ra nhỏ bé đơn bạc.

Đưa mắt ngắm nhìn đạo kia tráng kiện màu xám thiên trụ, Vu Hoành tính toán đường kính.

“Cái đồ chơi này, chí ít có hơn trăm mét thô… Thật sự là tráng quan…”

Hắn tại Hi Vọng thành thế giới cũng không có gặp qua loại vật này.

Ca nô một đường phi nhanh, ước chừng hơn mười phút về sau, bắt đầu giảm tốc độ.

Lúc này âm khí thiên trụ đã gần trong gang tấc, đứng sừng sững ở màu xanh đen trên mặt biển.

Nó tựa như hư ảo, từ đáy biển bay lên, liên tục không ngừng hướng lên trên phun trào.

Vu Hoành nhấn xuống ca nô chốt mở, để nó dừng lại.

Sau đó đứng ở trên thuyền quan sát toàn bộ thiên trụ.

Hắn cách thiên trụ chỉ có xa mấy mét, cơ hồ gần trong gang tấc.

Nước biển không ngừng lay động du thuyền, để hắn lúc nào cũng có thể bị thoảng qua đi, tiến đụng vào thiên trụ bên trong.

Toàn bộ thiên trụ, hoàn toàn là sương mù màu xám tạo thành. Sương mù ở trong đó xoay tròn, dũng động, bên trong cái gì cũng nhìn không thấy.

Vu Hoành híp mắt cảm giác xuống, nhưng cảm giác lực giống như là bị một tầng màn vải ngăn trở đồng dạng, chỉ có thể mơ mơ hồ hồ cảm ứng được, bên trong tựa hồ có rất rất nhiều vật sống tồn tại.

Bọn chúng giống như là bị chất keo bao phủ đọng lại côn trùng, bị cố định ở thiên trụ bên trong, không thể động đậy.

Chương 345: Trấn áp (1)

Chương 345: Trấn áp (1)

Vu Hoành xuất ra từng cường hóa đồng hồ vạn năng ấn xuống chốt mở.

Hắn trước kiểm tra một hồi chính mình, gần sát huyệt thái dương.

Màn hình tinh thể lỏng biểu hiện bên trên trị số bỗng nhiên tiêu thăng, trực tiếp đột phá 100, sau đó tại 130 vài không ngừng nhảy lên.

'Vẫn được.'

Hắn buông xuống đồng hồ vạn năng, sau đó nội khí tìm tòi, tựa như dây thừng đem nó chốt lại, hướng phía cách đó không xa âm khí thiên trụ ném đi.

Phốc.

Màu trắng nội khí tựa như màu trắng dây thừng, một chút liền đem đồng hồ vạn năng thả vào màu xám thiên trụ bên trong.

Lơ lửng giằng co vài giây sau.

Vu Hoành trong vòng khí đè xuống ghi chép trị số khóa, sau đó kéo trở về.

Đồng hồ vạn năng cấp tốc thu hồi, tinh chuẩn rơi vào lòng bàn tay của hắn.

Hắn cầm lấy xem xét.

1238 3.571

'Quả nhiên a.' Vu Hoành thở dài một tiếng, đây là tinh thần ba động trị số, hắn lại hoán đổi thành hồng trị khảo thí hình thức,

lại lần nữa lặp lại vừa mới cử động.

Thu hồi đồng hồ vạn năng bên trên biểu hiện là 0.

Điều này đại biểu nơi này hoàn toàn không có bất kỳ cái gì hồng trị.

Không hề rời đi, Vu Hoành tâm niệm vừa động.

Bên cạnh trong nước biển, một đầu Long Tích chậm rãi nổi lên, cực tốc hướng phía âm khí thiên trụ bơi đi.

'Đi xem một chút, bên trong đến cùng có cái gì…' hắn phân phó nói.

Long Tích không chút do dự xông vào sương mù màu xám phạm vi.

Nhưng trong nháy mắt kế tiếp, nó cùng Vu Hoành liên hệ bị trực tiếp chặt đứt.

'Xem ra linh tai chủ yếu chính là nhằm vào phương diện tinh thần, đây đối với ta sinh vật triệu hồi khắc chế rất nghiêm trọng…'

Vu Hoành trong lòng nắm chắc.

Bành!

Trong chốc lát, một đoàn huyết nhục mơ hồ hình cầu, từ trong sương khói bắn ra, đập ầm ầm tại Vu Hoành bên người biển.

Là Long Tích!

Vu Hoành trong nháy mắt kết nối thượng cảm ứng hơi biến sắc mặt, hắn nhận ra, đoàn kia huyết nhục bóng, chính là mới vừa rồi đi vào trong sương khói con Long Tích kia.

Nó đ·ã c·hết.

Đột nhiên, hắn ngẩng đầu, chỉ lên trời trụ bên trong nhìn lại.

Sương mù màu xám bên trong, một đạo màu xám bạc toàn thân áo giáp thân ảnh cao lớn, xếp bằng ở một đoàn vân khí

màu vàng bên trên, từ từ từ mơ hồ biến trong tích.

Thân ảnh triệt để rõ ràng về sau, mới nhìn rõ, đó là một cái đầu rồng thân người gia hỏa.

Đầu nó là một cái loạn phát xoã tung màu trắng đầu rồng.

Tóc là sư tử lông bờm màu vàng óng, đỉnh đầu mọc ra ba cây màu trắng sừng rồng, mi tâm có con mắt thứ ba, hiện ra nhàn nhạt kim quang.

“Quỳ…”

“Quỳ…”

“Quỳ…”

Từng đợt vô hình hùng vĩ tiếng gầm, tại Vu Hoành bên tai chấn động.

“Thấy Chân Thần, vì sao không quỳ! ?” Tiếng gầm hóa thành một cỗ bàng bạc tinh thần áp lực, trong nháy mắt bao trùm trên người Vu Hoành ý đồ để nó quỳ xuống.

Ken két…

Thân thể của hắn xương cốt có chút phát ra tiếng vang, dưới chân du thuyền bị ép tới hướng xuống lâm vào nước biển một đoạn.

“Chân Thần?” Vu Hoành híp mắt, “Cũng tức là nói, cái gọi là linh tai… Chẳng lẽ lại chính là Truyền Thừa Đạo Khí chỗ cấu kết địa phương… ?”

Hắn đang muốn đưa tay, phóng thích nội lực triệt tiêu cỗ áp lực này.

Đơn thuần dựa vào tinh thần lực, hắn khẳng định không phải đối phương đối thủ.

Nhưng vào lúc này, kia cái gọi là Chân Thần đột nhiên ngừng một lát, tầng tầng áp lực như sóng triều giống như thu hồi.

“Nguyên lai là Nguyệt chi dư mạch.”

Thân người đầu rồng Chân Thần chậm rãi lui lại, chớp mắt liền biến mất ở trong sương khói, không còn xuất hiện

Nguyệt chi dư mạch? Vu Hoành trong nháy mắt kịp phản ứng, "Chăng lẽ lại, là chỉ trong cơ thể ta mỏng manh ô nhiễm Nguyệt Thần huyết mạch?"

Không có phát sinh tranh đấu, chuyện này với hắn mà nói cũng là chuyện tốt, chỉ là… Nguyệt chi dư mạch, đến cùng là chỉ trên người huyết mạch, hay là…

Nghĩ tới đây, Vu Hoành nhẹ nhàng nắm chặt ngực treo Truyền Thừa Đạo Khí Quảng Hàn.

Nơi này linh tai, tựa hồ cùng thế giới bản thân dây dưa liền rất sâu a.

Vừa mới cái kia thân người đầu rồng gia hỏa, thật muốn đánh đứng lên, hắn không xác định chính mình có thể hay không gánh vác đối phương tinh thần xung kích.

Mặc dù bây giờ hắn đã thu được tinh thần duệ hóa, có thể song phương tinh thần ba động chênh lệch có chút quá lớn… Sợ là chỉ có thể vận dụng dung hợp Trụ Thần Quang nội dân.

Mà quái vật dạng này, bên trong tuyệt đối không chỉ một cái.

'Hiện tại xem ra, Quan Chủ cấp mới chỉ là bắt đầu a. Mới là vừa mới thoát ly tạp ngư cấp bậc.'

Vu Hoành nghĩ đến, nếu là mình không có nhục thân lực lượng cùng còn lại át chủ bài, chỉ dựa vào Quan Chủ cấp tinh thần lực, chỉ sợ ngay cả trước đó đến đây trợ giúp Tử Hòa cung Phi Hà kiếm cũng đánh không lại.

"Còn cần cố gắng." Hắn dò xét cuối cùng tính phân phó Agris hướng thiên trụ tới gần.

Tê.

Khói đen từ phía sau hắn bắn ra, lao thẳng tới thiên trụ.

Agris sương mù hóa về sau, không chút do dự xông vào trong đó.

Sau đó, không có động tĩnh.

Chờ chờ đợi ước chừng nửa phút.

Đột nhiên một đạo hắc ảnh từ trên trời trụ bên trong bắn ra, bỗng nhiên chui vào Vu Hoành bên người vô hình Thiên Hà.

Là Agris!

Vu Hoành trong lòng khẽ động, cảm ứng Thiên Hà bên trong tình huống.

Kết quả liền nhìn thấy Agris thân thể chỉ còn lại có nửa đoạn trước, trong miệng còn ngậm lấy một khối màu tím đen tựa như ngọc thạch tảng đá.

Trên tảng đá tựa hồ khắc ấn lấy một chữ.

Nhưng Vu Hoành không kịp lấy ra tra xét.

Bởi vì trước mặt thiên trụ bên trong, bắt đầu phát sinh kịch liệt quay cuồng.

Từng luồng từng luồng cực kỳ khủng bố tinh thần ba động, từ thiên trụ bên trong khuếch tán ra tới.

Từng đầu vừa mới xuất hiện qua loại kia đầu rồng thân người người mặc áo giáp, nhao nhao bước trên mây hiển hiện.

Bọn hắn lít nha lít nhít liếc nhìn lại, số lượng không dưới hơn ngàn.

Bàng bạc tinh thần ba động tụ lại, ở chung quanh mặt biển hình thành vô hình gió lốc, quay chung quanh thiên trụ gia tốc xoay tròn.

Nước biển cũng bắt đầu bị tinh thần lực cưỡng ép can thiệp hiện thực, không ngừng vặn vẹo chuyển động, hình thành một cái quay chung quanh thiên trụ to lớn vòng xoáy.

Vu Hoành thấy tình thế không ổn, đồng hồ vạn năng bên trên trị số đều đã tiêu thăng đến hơn trăm vạn!

Thế là vội vàng thay đổi du thuyền hướng nơi xa cưỡng ép thoát ly.

Cũng may quỷ dị chính là, cái này to lớn vòng xoáy đối với hắn tựa hồ không thèm để ý chút nào, cũng không công kích hắn, chỉ là tự mình xoay tròn, khuếch tán tinh thần ba động. Tựa hồ đang tìm kiếm cái gì.

Qua mấy phút đồng hồ sau, ba động cái gì cũng không tìm được, mới cấp tốc thu liễm, tất cả đầu rồng thân người người mặc áo giáp mới chậm rãi mơ hồ, biến mất.

Vu Hoành lúc này đã kéo dài khoảng cách, đứng ở vài trăm mét bên ngoài trên mặt biển, lòng vẫn còn sợ hãi nhìn qua cây kia âm khí thiên trụ.

“Quá khoa trương… Cùng lúc trước hắc tai có thể liều một trận…”

Hắn lần thứ nhất dò xét quy mô lớn số lượng hắc tai lúc, cũng là trực tiếp tiêu thăng đến hơn trăm vạn, khi đó thật hù đến hắn.

Có lẽ là hơn vạn cá thể điệp gia cùng một chỗ sinh ra ba động, mà không phải một cái cá thể hơn trăm vạn trị số.

“Bất quá liền xem như hơn vạn tinh thần trị số, cũng rất khủng bố.”

Hắn có thể cảm ứng được, thiên trụ bên trong, còn có càng nhiều càng thêm khoa trương đồ vật, tại yên lặng lấy, không có bị bừng tỉnh.

Nhìn qua thiên trụ, Vu Hoành nhẹ nhàng thở phào một cái, cấp tốc quay người, hướng phía Đài Châu trở về.

Trên nửa đường, hắn đứng tại trong du thuyền, đưa tay một đám, đem Thiên Hà bên trong Agris tìm tới đồ vật lấy ra.

Đó là một khối lớn chừng quả trứng gà màu tím đen tảng đá, mặt ngoài khắc ấn lấy một cái mơ hồ không rõ văn tự.

Vu Hoành cẩn thận phân biệt xuống, tựa hồ là thứ hai Dạ Văn bên trong…

“Tinh! ?”

Hắn không tự chủ đọc lên âm thanh.

Mới niệm đi ra, hắn liền phát hiện không đúng.

‘Lại là xing? ? !’

Hắn trong nháy mắt cùng hắc tai bên kia cũng phát hiện xing manh mối, liên hệ tới.

Linh tai bên trong cũng thế mà xuất hiện xing manh mối, đây có phải hay không mang ý nghĩa, hai loại tai hại, ở giữa có chứa một mối liên hệ không ai biết nào đó.

Vu Hoành cầm tảng đá, nhẹ nhàng nhéo nhéo.

.

Răng rắc.

Đột nhiên, tảng đá tựa như đậu hũ đồng dạng, thế mà chính mình phá toái.

Ngay sau đó tảng đá hóa thành một mảnh màu tím đen bột phấn, trong nháy mắt bay vào trước ngực hắn đeo Truyền Thừa Đạo Khí Quảng Hàn mặt ngoài, đem nó thật dày bao khỏa một tầng.

Mấy cái hô hấp về sau, Quảng Hàn trở về hình dáng ban đầu, mặt ngoài tầng kia bột phấn như là nước đồng dạng bị hấp thu rơi, biến mất vô tung vô ảnh.

Mà Quảng Hàn bản thân, thì phảng phất trở nên càng thêm sáng tỏ, giàu có quang trạch đứng lên.

Vu Hoành quan sát đến sự biến hóa này, hắn chưa kịp ngăn cản nó phát sinh, cũng không có ý định xuất thủ ngăn cản.

Cái này tựa hồ là một chuyện tốt.

Hắn nếm thử tính thâu nhập một chút đạo tức đi vào.

‘Đói…’

‘Thật đói…’

Một cỗ so trước đó mạnh mẽ hơn không ít tinh thần ba động, từ trong Quảng Hàn lộ ra, đó là Thường Ngạ.

Thường Ngạ khí tức cùng ba động tối thiểu mạnh gấp hai trở lên.

‘Đúng là đồ tốt.’ Vu Hoành như có điều suy nghĩ, nhìn như vậy đến, có lẽ Truyền Thừa Đạo Khí ban sơ vật liệu, khả năng chính là các tiền bối từ linh tai bên trong thu hoạch đến.

Nói cách khác, thế giới này những thuật sĩ, rất sớm đã đã bắt đầu cùng linh tai lẫn nhau.

Bọn hắn có thể đối kháng hắc tai, rất có thể cũng là bởi vì có linh tai lực lượng tại, lấy linh tai tới áp chế hắc tai vô hạn khôi phục năng lực.

Nắm vuốt Quảng Hàn, thu hồi cái kia một tia đạo tức, Vu Hoành quay người gia tốc hướng nơi xa trở về.

Ngày thứ hai.

Một phong do Thanh Trần quan tân nhiệm quan chủ Chính Nhu tự tay viết viết thư tín, từ Đài Châu đưa ra, đi đến đạo mạch tổ đình Vân Số sơn.

Trong thư cẩn thận miêu tả hắn dò xét âm khí thiên trụ kỹ càng quá trình, trừ ra hơi mất rồi Quảng Hàn cùng đồng hồ vạn năng bộ phận, còn lại phần lớn đều chi tiết viết.

Tổ đình bên kia gần nhất không có khả năng điện thoại liên lạc, cho nên chỉ có thể viết thư.

Vu Hoành một bên chờ đợi đáp lại, một bên cũng bắt đầu chính thức tiêu diệt Đài Châu tất cả bản án.

Thân là tân nhiệm quan chủ, hắn muốn dẫn tới, không phải như Vũ Phong như vậy chỉ vì kiếm tiền phong cách, dù sao dưới mắt thế cục, Thanh Trần quan cần, cũng không phải loại phong cách này.

Ban đêm, nội thành một chỗ trong công viên.

Hai cái Thanh Trần quan đạo nhân đang tay cầm phù lục, vận chuyển thuật thức, gian nan đối kháng trong bóng tối, một đầu đầu heo thân người cường tráng quái vật.

Quái vật kia lúc ẩn lúc hiện, cả người đầy cơ bắp, mặc rách rưới màu đen áo khoác ngoài, cầm trong tay đồ đao, giống như là cái chuyên môn g·iết heo đồ tể.

Cách đó không xa đã có hai cái đạo nhân ngã xuống đất hôn mê.

Chính Minh mặt như giấy trắng, khoanh chân ngay tại chỗ, ngay tại nếm thử ngưng tụ đạo tức, lại lần nữa triệu hoán mới Khủng Ảnh.

Lúc trước hắn Khủng Ảnh đã bị quái vật này cưỡng ép xé nát.

“Kiên trì một hồi nữa, lập tức… Lập tức trợ giúp đã đến!”

Hắn lớn tiếng an ủi phía trước ngăn cản hai đạo nhân.

Nhưng an ủi tại thực lực tuyệt đối chênh lệch trước mặt, tác dụng không lớn.

Cái kia Trư Đầu Nhân lực lượng cường đại vô cùng, mỗi lần hai mắt đỏ lên lúc, tốc độ sẽ còn tăng lên trên diện rộng.

Tốc độ cùng lực lượng kết hợp, không ngừng tuỳ tiện đánh tan hai đạo nhân thả ra phù lục thuật thức.

Bành!

Đột nhiên, Trư Đầu Nhân trong tay đồ đao trùng điệp hất lên, rời khỏi tay, lượn vòng lấy chém bay hướng trong đó một tên đạo nhân.

Mắt thấy đạo nhân kia né tránh không kịp, liền muốn trúng chiêu.

Linh tai công kích, toàn bộ đều ngưng tụ ở trên tinh thần, nói cách khác, một đao này chém trúng, thụ thương không phải thân thể, mà là tinh thần ý thức.

Nhưng coi như như vậy, tinh thần b·ị t·hương, cần khôi phục khép lại thời gian, cũng không so thân thể thương thế thiếu.

Thậm chí có khả năng nghiêm trọng hơn, sẽ lưu lại cả đời mãi mãi thương tích.

Đúng lúc này.

Một đạo cao hơn 6 mét khổng lồ hình người màu đen, bỗng nhiên hiển hiện ngưng tụ, vừa vặn ngăn tại đồ đao bay ra quỹ tích bên trong.

Đồ đao lượn vòng lấy, như là chém vào trên thép tấm đồng dạng, đâm vào hình người màu đen trước ngực b·ị b·ắn ngược ra đến, rơi xuống đất gảy mấy lần bất động.

Lưỡi đao đối với cái này khổng lồ hình người thế mà không có tạo thành nửa điểm v·ết t·hương.

Chương 3 46: Trấn áp (2)

Chương 3 46: Trấn áp (2)

“Không có sao chứ.”

Khổng lồ hình người bên người, một đạo người khoác đạo bào màu trắng khôi ngô bóng người, bỗng nhiên xuất hiện.

Quan chủ!

“Là quan chủ! !”

Hai đạo nhân vui mừng không thôi, trên người căng cứng phảng phất một chút có dựa vào, trong nháy mắt trầm tĩnh lại.

“Chính Minh, vất vả.” Vu Hoành nhìn về phía cơ hồ tùy thời đã hôn mê Chính Minh, khẽ gật đầu.

“Không, không có việc gì.” Chính Minh mở miệng liền muốn nói chuyện, đột nhiên nhìn thấy cái kia đầu heo thân người quái vật linh tai, từ phía sau lưng trong nháy mắt thoáng hiện mà ra, phảng phất có thuấn di năng lực, trực tiếp xuất hiện sau lưng Vu Hoành.

“Coi chừng! !”

Hắn vội vàng hét lớn một tiếng.

Bành! !

Nhưng hắn tiếng rống mới xông ra yết hầu, liền một nửa im bặt mà dừng.

Bởi vì đầu kia đầu heo thân người quái vật, cánh tay mang lên một nửa, còn tại giữa không trung, liền bị cao sáu mét không lồ Hắc Cự Nhân, một bàn tay.

Từ chỗ cao hướng xuống trực tiếp đè xuống đất.

Ầm ầm! !

To lớn đến lực lượng kinh khủng, trong nháy mắt, liền đem Trư Đầu Nhân ép không có.

Đúng thế.

Triệt để ép không có.

Tựa như một đoàn đất dẻo cao su, trong nháy mắt bị bàn tay to lớn một chưởng ép tới mặt đất, ném ra một cái hố sâu.

Hố sâu biên giới, có nồng đậm huyết tương thịt băm bị đè ép tràn ra.

Cái kia để bọn hắn khổ chiến thật lâu đầu heo thân người quái vật, tại quan chủ trước mặt, chỉ là một chiêu, liền trong nháy mắt miểu sát.

"Các ngươi trở về nghỉ ngơi thật tốt dưới, ta còn có địa phương khác cần xử lý. Sẽ không tiễn các ngươi."

Vu Hoành phân phó câu, quay người hướng phía nơi xa hắc ám phương hướng tiến đến.

Sau người nó cự nhân màu đen theo sát bước dài ra, cũng hướng phía nơi xa phóng đi.

Xa xa nhìn lại, tựa như một cái di động sườn núi nhỏ, cực kỳ khoa trương.

Chính Minh nhìn xem cái kia cao lớn Hắc Cự Nhân, trong lòng không khỏi dâng lên một cỗ nồng đậm đáng tin cảm giác.

"Là cái này… Trong tông môn có dựa vào cảm giác… A?"

Hắn trước kia chưa bao giờ trải nghiệm qua cảm giác này.

Trước kia Vũ Ngấn Vũ Mặc các loại các lão đạo, đều không có biện pháp làm đến sức mạnh như thế trợ giúp.

Làm đạo chủng tinh anh, bọn hắn có thể làm, phần lớn đều là lẫn nhau duy trì.

Các sư trưởng thể năng quá kém, thực lực cũng mạnh đến mức có hạn, trợ giúp cường độ tự nhiên yếu đến đáng thương.

Nào giống hiện tại…

“Thảo! Quan chủ nếu có thể sớm một chút tới… Bọn ta cũng không trở thành…” Một người nhịn không được thấp giọng nói.

“Ngươi biết cái gì. Quan chủ mới từ mặt khác bản án hiện trường chạy tới, trong khoảng thời gian này đạo quán chỉ có thể tự vệ, cho nên tồn trữ bản án quá nhiều, gần nhất đều đang nhanh chóng tiêu giảm.” Một người khác mở miệng mắng.

“…” Lúc trước một người bị mắng á khẩu không trả lời được.

“Bất quá, loại này trong nháy mắt tất cả phiền phức đều được giải quyết cảm giác. Thật mẹ nhà hắn thoải mái!” Đạo nhân vỗ đùi cảm khái nói.

Chính Minh không nói chuyện, bởi vì hắn cũng cảm giác rất thoải mái.

Một chỗ trường học nữ lầu dạy học trước.

Chính Doanh cùng hai tên đạo nhân cùng một chỗ khu động Khủng Ảnh Hắc Hỏa Xác Ướp đang cùng một đầu cao hơn ba mét đầu tê giác quái nhân dây dưa.

Đối phương không chỉ là linh tai, mà là đã hoàn thành phụ thể sau chân chính thực thể quái vật.

Lầu dạy học trên quảng trường, chung quanh sớm đã cảnh sát kéo lên vành đai c·ách l·y.

Chỉ có Thanh Trần quan cùng Hỗ Trợ minh thuật sĩ ở đây, kết trận phóng thích thuật sĩ, liên hợp lại áp chế đầu tê giác quái nhân.

Hắc Hỏa Xác Ướp lúc này sớm đã không có trước đó lúc xuất hiện cường hãn thanh thế, ngược lại giống như là chuột đồng dạng, bị truy đuổi đạt được chỗ trốn chui như chuột.

Ngẫu nhiên không cẩn thận chậm điểm, b·ị đ·ánh trúng, trong nháy mắt thân thể liền sẽ bị xé nứt rơi xuống một khối lớn tổ chức.

Sau đó thúc đẩy Chính Doanh cũng sẽ đồng bộ ọe ra một ngụm máu nhỏ.

Cũng chính là chung quanh có còn lại thuật sĩ kịp thời phóng thích thuật pháp, yểm hộ kéo dài, nếu không nàng căn bản không kiên trì được lâu như vậy thời gian, sớm đã bị xé bỏ Khủng Ảnh thổ huyết hôn mê.

"Gia hỏa này… Chí ít công kích phương diện, đã đạt tới Quan Chủ cấp bậc… Khó trách trước đó cảnh sát vũ trang tới vây quét, đều không thể thành công!" Chính Doanh lau máu trên khóe miệng nước trầm giọng nói.

So với vật lý lực sát thương rất yếu Quan Chủ cấp thuật sĩ, những này linh tai quái vật phụ thể về sau, tạo thành lực sát thương nhưng so sánh bọn hắn mạnh hơn nhiều.

Bành!

Hơi không chú ý, xác ướp lại lần nữa né tránh không kịp, bị đầu tê giác quái nhân đụng đầu vào lầu dạy học vách tường,

Mặt tường nổ tung mảng lớn rạn nứt.

Tê giác quái nắm lên xác ướp, ngửa đầu phát ra vô hình gầm thét.

Tựa như sóng âm tinh thần chấn động trong nháy mắt một vòng nổ tung, nổ chung quanh chỗ gần thuật sĩ đầu đau muốn nứt.

"Tán!" Chính Doanh đang muốn phóng thích thuật thức cường hóa Khủng Ảnh, bị một vòng này chấn động chấn động đến trì hoãn oanh!

Xác ướp bị đập ầm ầm tại mặt đất hơn phân nửa thân thể bị nện tán, hóa thành khói đen biến mất.

Điều này đại biểu Chính Doanh tinh thần lực cũng bị nện tán hơn phân nửa.

Nàng lỗ mũi một chút chảy ra huyết thủy, kịch liệt đau đầu để nó nhịn không được nửa quỳ trên mặt đất.

Còn tốt nơi này là khoảng cách chiến trường ngoài mấy chục thước ẩn nấp nơi hẻo lánh, nếu không một khi bị quái vật kia phát hiện, hậu quả khó mà lường được.

"Chuẩn bị hoả pháo trợ giúp!" Sau lưng quan chiến cảnh sát vũ trang chỉ huy thấy thế, lập tức mở miệng hạ lệnh.

Hắn không nhìn thấy xác ướp Khủng Ảnh, nhưng có thể nhìn thấy đầu kia tê Ngưu Đầu quái vật. Có thể từ nó động tác đánh giá ra, có đồ vật gì ngay tại dây dưa nó.

Mà bây giờ, phối hợp Chính Doanh biến hóa, hắn biết, vật kia không chịu nổi.

"Không cần." Bỗng nhiên một cái thanh âm trầm thấp xuất hiện ở sau lưng mọi người.

Vu Hoành hơn hai mét thân ảnh khôi ngô từ đèn đường trong bóng tối đi ra.

"Ta đến xử lý."

"Quan chủ!"

"Sư huynh!"

Chúng đạo nhân cùng Hỗ Trợ minh thuật sĩ đi ra âm thanh, chỉ có Chính Doanh kêu hay là sư huynh.

Nhưng bất kể là ai, lúc này nhìn thấy Vu Hoành đến, trong lòng đều trong nháy mắt dâng lên một cỗ an tâm cảm giác.

Bất luận như thế nào, Vu Hoành đều là bây giờ Thanh Trần quan chú ý, Quan Chủ cấp cường giả, Đài Châu thuật sĩ giới người mạnh nhất! Không có cái thứ hai.

Vu Hoành không có để ý đám người tụ đến ánh mắt.

Mà là ánh mắt rơi vào cái kia đầu tê giác quái nhân trên thân.

Đối phương đã đã nhận ra hắn đến, đưa xong xác ướp, quay người hướng phía phương hướng này cúi đầu phát ra gầm thét.

“Đã có thể phụ thể đến trình độ này a?”

Hắn giơ tay lên, lòng bàn tay có vô hình tinh thần lực thuật thức lưu động bện thành hình.

“Đã như vậy… Vậy ta vậy. Không khách khí.”

Ông! !

Trong chốc lát, đầu tê giác quái nhân bên người, lít nha lít nhít dâng lên mảng lớn tròng mắt màu đỏ.

Tê tê như rắn tạp âm bên trong.

Từng đầu dài ba, bốn mét màu đen Long Tích, nhao nhao từ trong bóng tối leo ra, trong miệng tiêu tán lấy nhàn nhạt hỏa diễm đỏ sậm, đục ngầu con mắt gắt gao nhìn chằm chằm đầu tê giác quái nhân.

Trong tích tắc, trọn vẹn mấy chục con Long Tích, đem toàn bộ thao trường vây lại, cũng đồng thời đem cái kia đầu tê giác quái nhân vây quanh phong tỏa.

Một màn này, trong nháy mắt dọa đến chung quanh đồng dạng bao quanh nơi này cảnh sát vũ trang cùng thuật sĩ toàn thân lắc một cái.

Mặc kệ là Thanh Trần quan đạo nhân, hay là Hỗ Trợ minh thuật sĩ, nhìn thấy số lượng này Long Tích, đều là trong lòng tê rần.

“Làm sao… Làm sao có thể nhiều như vậy! ! ?”

Một cái Thanh Trần quan làm việc bên ngoài đạo nhân nhịn không được tê cả da đầu, toàn thân nổi da gà cuồng bốc lên.

Liền xem như đoán được những cự tích này đều là nhà mình quan chủ triệu hồi ra Khủng Ảnh, hắn lúc này cũng cảm giác toàn thân run rẩy, chỉ là đứng ở chỗ này, liền một trận đáy lòng hốt hoảng. Sợ những này quái vật cự tích quay đầu hướng chính mình đánh tới.

Chỉ xem nhìn Long Tích trong miệng còn tại tiêu tán hỏa diễm, liền biết loại quái vật này không dễ chọc.

“Đây chính là minh chủ chân chính thực lực a! ?” Hỗ Trợ minh mấy tên thuật sĩ thấy cảnh này, cũng là bị hù dọa, phải biết, minh chủ còn không có vận dụng ẩn tàng linh quang át chủ bài, bằng vào mượn thực lực của mình, liền làm được điểm này.

Đây quả thực…

Chính Doanh là trong đó rung động nhất một cái

Những người khác không hiểu trong đó hàm kim lượng, nhưng nàng rõ ràng.

Thanh Trần quan bí pháp thiên phú Ngũ Linh Tuyền, công hiệu nàng là biết đến, có thể tối đại hóa triệu hoán chính mình có thể triệu hoán Khủng Ảnh số lượng.

Nàng tự xưng là nếu như là chính mình thu được Ngũ Linh Tuyền tư cách, có lẽ có thể một hơi triệu hồi ra năm đầu xác ướp, đây coi như là cực hạn.

Mà lại xác ướp triệu hoán đi ra b·ị t·hương bị hủy diệt, cũng sẽ đối với mình tạo thành gấp năm lần tinh thần tổn thương.

Cái gọi là có lợi có hại, môn này thiên phú cũng không phải là tuyệt đối vô địch.

Nhưng trước mắt này một màn… Là cái quỷ gì! ! ?

Nàng thô sơ giản lược đếm, chỉ riêng trong mắt nhìn thấy cự tích, liền có hơn 30 đầu.

Chớ nói chi là tinh thần cảm ứng bên trong chỗ tối nơi hẻo lánh, còn ẩn tàng có mơ hồ hình dáng.

“Là cái này… Tuyệt thế thiên tài, cùng người bình thường, ở giữa chênh lệch a! ?” Chính Doanh có chút thất thần, cũng có to lớn vô cùng thất lạc.

Đến lúc này, nàng một lần nữa nhận rõ hiện thực, nhận rõ chính mình không phải cái gọi là thiên tài hiện thực.

Thế giới này, cũng không phải là quay chung quanh chính mình chuyển động.

Nhưng rất nhanh, thay vào đó, là một cỗ nồng đậm may mắn.

May mắn dạng này thiên tài cường giả, là đứng tại phía bên mình.

Nếu như những quái vật này là đứng tại chính mình mặt đối lập, nàng không dám tưởng tượng, chính mình sẽ đối mặt cái gì.

Lúc này đầu tê giác quái vật rõ ràng cảm thấy uy h·iếp lớn, nó liền lùi mấy bước, nhìn chung quanh, ý đồ tìm kiếm khả năng chạy trốn khe hở.

Nhưng Long Tích nhiều lắm.

Bọn chúng mỗi một đầu đều đã là thành thục thể, có có thể ngăn cản đường kính nhỏ đ·ạ·n cường hãn lân giáp. Tốc độ cũng không chậm, nhanh nhất có thể đạt tới gần 200 mã, lực lượng càng là đạt đến mấy tấn trình độ.

Có thể nói, một cái một đầu Long Tích, liền đã có thể chính diện đánh bại một chi võ trang đầy đủ tinh nhuệ cỡ nhỏ bộ đội.

Mà bây giờ, dạng này Long Tích, nơi này có năm mươi đầu trở lên.

"G·i·ế·t c·hết nó." Vu Hoành thanh âm trầm thấp truyền vào thao trường.

Ngao! !

Đầu tê giác quái nhân tựa hồ ý thức được cái gì, cúi đầu, cất bước, băn vọt, liền muốn hướng cùng Vu Hoành phương hướng ngược nhau chạy trốn. Nhưng nó mới phóng ra hai bước, người liền bị chung quanh lít nha lít nhít mấy chục đạo đỏ sậm hỏa trụ, bao phủ hoàn toàn.

Xuy xuy xuy xùy! ! !

Lít nha lít nhít hỏa tuyến, tựa như nhựa cao su, dâng trào tại trên người nó, chớp mắt liền đem nó bao phủ hoàn toàn thành một đám lửa người.

To lớn tiếng kêu thảm thiết từng đợt vang lên, không đến mười giây, đầu này hình thể quái vật khổng lồ, liền như vậy hòa tan, sụp đổ trên mặt đất, bị thiêu hủy thành một đám đen xám bột phấn.

Chỉ có nhàn nhạt khói đen lưu lại dâng lên.

"Đi xử lý rơi toàn bộ Đài Châu tất cả cùng loại quái vật." Vu Hoành phân phó nói.

Bá.

Tất cả Long Tích bỗng nhiên phân tán, hướng phía bốn phương tám hướng cấp tốc lao vụt, rất nhanh biến mất trong đêm tối.

Long Tích bây giờ phiên bản, đã sớm không có khoảng cách hạn chế.

Chỉ có nguyên thủy nhóm đầu tiên Long Tích, mặc dù có khoảng cách hạn chế, nhưng khống chế lại cũng phi thường thuận buồm xuôi gió.

Mà nhóm thứ hai cũng chính là nhóm đầu tiên Long Tích dung hợp thành sào huyệt, lại lần nữa sinh sản ra mới Long Tích, liền không có bất luận cái gì hạn chế.

Bọn chúng càng có hơn dã tính, không có nhóm đầu tiên loại kia binh lính nghiêm chỉnh huấn luyện cảm giác.

Vu Hoành mang tới cũng chính là nhóm thứ hai Long Tích.

Bọn chúng chỗ tốt là không nhận khoảng cách hạn chế, chỗ xấu là chỉ lệnh chấp hành rất thô ráp. Chỉ có thể tiếp thu chỉ lệnh đơn giản, trên thực lực cũng hơi yếu một chút.

Bất quá không quan hệ, thực lực có thể dùng linh quang cưỡng ép cất cao.

Chương 347: Trấn áp (3)

Chương 347: Trấn áp (3)

“Quan chủ. Những cái kia… Chẳng lẽ lại, đều là Khủng Ảnh! ?” Chính Doanh thu hồi xác ướp, ráng chống đỡ lấy thân thể, nhìn về phía Vu Hoành.

“Ta chỉ là triệu hoán cấp thấp một điểm Khủng Ảnh, cho nên số lượng nhìn qua hơi nhiều một chút, không cần sợ.” Vu Hoành an ủi.

Đó là hơi nhiều một chút! ! ? Vậy hắn a là siêu nhiều tốt a! ! ?

Chính Doanh cùng chung quanh thuật sĩ từng cái hai mặt nhìn nhau, trong lòng chửi mẹ.

Liền xem như cấp thấp nhất Khủng Ảnh, Chính Doanh cũng nhiều lắm là có thể triệu hoán không đến sáu cái.

Mà lại như thế Khủng Ảnh, cường độ chỉ sợ không chịu nổi một kích, nào giống vừa mới những Long Tích kia, ngay cả đầu tê giác quái nhân như vậy cường độ quái vật, đều có thể nhẹ nhõm giải quyết.

“Quan chủ, khó giải quyết nhất bản án liền còn lại Vinh Hưng sân vận động bên kia hung sát án. Còn lại vụ án nhỏ nếu như ngài vừa mới những cái kia cự tích thật có thể giúp một tay, vậy liền vấn đề không lớn.” Chính Doanh đến gần trầm giọng nói.

“Vậy là tốt rồi.” Vu Hoành liếc nhìn đám người, “Các ngươi đi về nghỉ trước dưỡng thương, từ đêm nay đằng sau, ta muốn toàn bộ Đài Châu tất cả thuật sĩ đều đến Thanh Trần quan đăng ký. Làm tiến xuất cảnh quản lý. Không đến người, chính là thừa nhận làm Thất Hung minh người, toàn bộ tiêu diệt.”

“Cái này…” Chính Doanh bọn người biến sắc.

“Quan chủ, cái này, có phải hay không, quá bá đạo! ?” Một cái làm việc bên ngoài đạo nhân nhịn không được lên tiếng.

“Địa phương khác ta không xen vào.” Vu Hoành thản nhiên nói, “Nhưng ở Đài Châu có ý kiến, có thể tới Thanh Trần quan tìm ta.”

“Người phản kháng, ngay tại chỗ xử quyết.” Vu Hoành quay người bước vào bóng ma, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Thiên trụ bên trong nguy hiểm lúc nào cũng có thể bộc phát, hắn không có rảnh cùng Thất Hung minh chơi chậm tìm phản đồ trò chơi.

Trực tiếp một đao chém đay rối, nhanh chóng thanh lý.

Hắn có lẽ bảo hộ không được địa phương khác, nhưng ở Đài Châu, tại t·ai n·ạn triệt để bộc phát trước, vẫn còn có chút hi vọng.

Bành!

Một cái Thanh Trần quan đệ tử bị trùng điệp ném vào đạo quán cửa lớn, ngay trước rất nhiều khách hành hương trước mặt, quẳng xuống đất, kêu lên thảm thiết.

Bảy tám cái tướng mạo hung hãn âu phục nam tử, nhanh chân đi tiến đạo quán sân nhỏ.

Đương đầu một cái sắc mặt đỏ lên, lông mày dù sao, con mắt trừng trừng giống chuông đồng nam tử.

Vừa vào cửa liền chỉ vào trong đạo quán đạo sĩ mắng to.

“Mẹ nhà hắn! Các ngươi Thanh Trần quan là muốn gây sự đúng không! ? Không ghi danh toàn bộ muốn động thủ! ? Đạo mạch nhiều như vậy, ta mẹ nhà hắn liền không có gặp qua so với các ngươi càng bá đạo!”

“Muốn tìm sự tình? Đi, lão tử hôm nay chuyên môn tới cửa kiếm chuyện! Có bản lĩnh các ngươi hôm nay liền đ·ánh c·hết lão tử, lão tử Song Đầu Hạt Từ Diệp Sơn, đi không đổi tên ngồi không đổi họ!”

Mấy người nháo đằng lập tức dẫn tới đám khách hành hương vội vàng thối lui nhường ra một vùng không gian.

Một chút ngay tại chào hỏi khách hành hương đạo nhân, cũng bị mấy người kia hù đến, nhao nhao thối lui đứng xa, một bộ phận người nhao nhao lấy điện thoại di động ra thông tri làm việc bên ngoài đạo nhân.

Bực này người nháo sự bình thường đều là làm việc bên ngoài đạo nhân tới trước xử lý.

Bên ngoài đạo quán, đối diện một nhà bữa sáng trong cửa hàng.

Mấy cái ngồi xem náo nhiệt thuật sĩ đã sớm nhận được tin tức, trước một bước tới đây xem kịch.

“Ta liền nói Thanh Trần quan cái này Chính Nhu, mới nhậm chức liền nghĩ nháo ra chuyện tình đốt mấy cái lửa? Nhìn xem, xảy ra chuyện đi?” Một cái khuôn mặt âm nhu nam tử tóc dài trào phúng thấp giọng nói.

Hắn ăn mặc nam không nam nữ không nữ, nhìn toàn thân là nam trang, nhưng có nhiều chỗ nhưng lại mang theo nữ tính mới dùng đồ trang sức.

Trên mặt rõ ràng hóa trang, nhưng cái cằm vẫn còn giữ lại không ít râu đen, nhìn dở dở ương ương.

“Xác thực, Thanh Trần quan thực sự có chút bá đạo, mặc dù biết vị này Chính Nhu đạo trưởng là Thanh Trần quan từ trước tới nay khoa trương nhất thiên tài, nhưng mới lên đảm nhiệm liền tuyên bố bực này thông cáo, coi là thật có chút khinh thường thiên hạ thuật sĩ. Chúng ta ly tán thuật sĩ mặc dù đại bộ phận thực lực thấp, nhưng kiểu gì cũng sẽ ra mấy cái nhân vật hung ác. Cái này Song Đầu Hạt chính là bên trong một cái.”

Một bên người đang ngồi bên trong một đôi huynh muội nhất là đáng chú ý. Nói chuyện chính là nữ sinh muội muội.

Hai người nam lông vàng, nữ học sinh quần ngắn, tại một đám lớn tuổi thuật sĩ bên trong, lộ ra không hợp nhau.

Hai người này chính là trước đó cùng Trình Thư nghe qua tin tức Phong Linh Song Tử, Hà Vũ Xung Hà Ngọc Linh.

“Ta trước đó không muốn đăng ký, còn bị Thanh Trần quan người lôi kéo không cho phép đi, buông lời nói, không ghi danh liền phải rời đi Đài Châu, dựa vào cái gì? Coi là trên Đài Châu này mặt khác bọn họ nhà a? Ta muốn tới thì tới muốn đi thì đi, bọn hắn quản được a?” Hai huynh muội bên cạnh, một toàn thân quấn tại thật dày đen trong áo khoác cao to nữ tử, thấp giọng nói.

“Nói đúng, cho nên lần này rước lấy phiền phức đi, vừa vặn xem kịch, cái này Song Đầu Hạt cũng không phải bình thường ly tán thuật sĩ, người ta ca ca thế nhưng là đường đường chính chính đạo mạch Ngọc Tuyền quan cao thủ. Bọn hắn trong những người kia, còn có người thân thích cũng cùng môn phái khác cấu kết, ta ngược lại muốn xem xem cái kia Chính Nhu muốn làm sao chỗ.” Bất nam bất nữ tóc dài nam châm chọc nói.

Chỉ là hắn tiếng nói chưa xong.

Một vòng vô hình tinh thần ba động, trong nháy mắt từ Thanh Trần quan nội bộ đại điện, khuếch tán mà ra.

Coong! !

Trong thoáng chốc, ngăn ở cửa ra vào Song Đầu Hạt bọn người, phảng phất bên tai nghe được đinh tai nhức óc to lớn chuông vang.

Mấy người sắc mặt trắng nhợt, hai chân như nhũn ra, toàn thân vô lực, còn không đợi bọn hắn ngã xuống đất.

Một cỗ vô hình khí lãng, ầm vang từ trong đại điện bộc phát xông ra.

Phanh phanh phanh phanh! !

Một đám người bị khí lãng đối diện đụng vào, tinh thần bị làm kinh sợ, căn bản ngay cả phản kháng suy nghĩ cũng vô pháp dâng lên, liền bị ngạnh sinh sinh ngã văng ra ngoài.

Bao quát Song Đầu Hạt ở bên trong tất cả kẻ nháo sự, tất cả đều xụi lơ trên mặt đất, không thể động đậy.

Ba ba ba ba!

“Tốt một cái Thanh Trần quan, tốt một cái Chính Nhu đạo nhân!”

Bên ngoài đạo quán, một người có mái tóc hoa râm lão giả cao lớn, phồng lên chưởng từ từ tới gần đạo quán “Chỉ là một cái Thanh Trần quan, lại dám làm lên quốc gia đơn vị làm việc tới? Đăng ký tất cả tiến vào Đài Châu thuật sĩ, ai cho ngươi sao mà to gan như vậy! ?”

Hắn từng bước một tới gần đạo quán, trên thân thế mà cũng tản mát ra nồng đậm như thực chất tinh thần ba động.

Đó là Quan Chủ cấp mới có đặc thù duệ hóa đặc chất.

Ly tán thuật sĩ bên trong, trừ ra Thất Hung minh bên ngoài, xác thực cũng có Quan Chủ cấp cao thủ, nhưng những cao thủ này không có khả năng vừa vặn trùng hợp như vậy, liền lúc này đến Đài Châu.

Rất hiển nhiên, cao thủ này nhất định có thân phận khác m·ưu đ·ồ.

“Đến rồi! Đây không phải Kim Cương…” ngồi ở phía đối diện bữa sáng cửa hàng tóc dài nam, mới từ vừa mới Song Đầu Hạt bỗng chốc bị xử lý trong lúc kh·iếp sợ lấy lại tinh thần, liền nhìn người tới gương mặt. Hắn hai mắt vừa mở, tựa hồ nhận ra người tới.

“Chính là Kim Cương tông ngoại môn tán nhân —— Thiết La Hán Du Khánh Tông, người này nói là phản môn tán nhân thuật sĩ, kỳ thật người nào không biết hắn là Kim Cương tông găng tay đen, chuyên môn ở bên ngoài thay người làm việc?” Một bên Hà gia huynh muội ngay thẳng nói ra thân phận.

“Kim Cương tông khoảng cách Đài Châu có chút khoảng cách, nhưng không tính xa, người này tới… Chẳng lẽ lại, là đối với bên này địa bàn có ý tứ?” Tóc dài nam thấp giọng nói.

“Không có khả năng, phải có ý tứ, vậy hắn sớm đi thời gian là sao không đến, Đài Châu khối này địa phương nhỏ còn không để tại phật môn đại tông trong mắt. Đoán chừng là nghe nói Chính Nhu danh thiên tài, tới thăm dò sâu cạn hơn nhiều.” Hà Ngọc Linh nói khẽ.

“Lần này có ý tứ, chọc cùng là đạo mạch chi nhánh thế lực khác, sau đó lại bị phật môn để mắt tới.”

Chúng thuật sĩ nhao nhao gật đầu.

“Xác thực, đạo mạch thiên tài một cái tiếp một cái, phật môn mấy chục năm mới ra ngoài một cái Phật Tử Ngọc Hiểu. Trước kia cũng đã được nghe nói, phàm là có đạo mạch thiên tài, phật môn đều sẽ phái người tiến đến thăm dò. Lúc trước Khô Thiền đạo nhân cũng bị kiếm chuyện qua, đánh trước lại rồi, không được nữa liền phái mật tông Thiên Nữ tới ý đồ lưu chủng, thủ đoạn đó là hoa dạng chồng chất.” Một người đầu trọc thuật sĩ gãi đầu bên trên lưu lại giới ba giải thích nói.

Rất hiển nhiên hắn phật môn tình huống bên kia hiểu rõ vô cùng.

“Kim Cương tông cũng không phải thế lực bình thường, các ngươi nói, cái này Chính Nhu tại quan chủ, sẽ làm như thế nào ứng phó?” Hà Vũ Xung cười nói.

“Còn có thể đối phó thế nào, chịu thua thôi, hắn ban bố thông báo vốn là không thể nào làm được. Dân gian thuật sĩ mặc dù không phải bền chắc như thép, nhưng các nhà bao tay cũng đều ở bên trong, nước sâu đâu, liền hắn, một cái đạo mạch chi nhánh nhỏ quan chủ, cũng liền dám khi dễ khi dễ chúng ta những này không có bối cảnh, thật gặp được nhân vật hung ác. Trực tiếp liền mềm nhũn.” Đầu trọc thuật sĩ trào phúng cười cười.

“Dù sao Chính Nhu cũng là mới đột phá, gặp được bực này uy tín lâu năm cao thủ, sợ xuống tới cũng rất bình thường. Thật sự cho rằng trước kia Thanh Trần quan các lão đạo không muốn chấn hưng tông môn nói một không hai a? Là không muốn sao? Cái kia căn bản chính là làm không được.” Hà Ngọc Linh đi theo cười lạnh.

Hiển nhiên, bị cưỡng chế đăng ký, không ghi danh liền bị xua đuổi, cách làm như vậy chọc tất cả dã thuật sĩ bất mãn.

Bọn hắn mặc dù khi đó phục nhuyễn, nhưng đó là trở ngại Thanh Trần quan thực lực, bây giờ nhìn thấy có gai đầu xuất thủ kiếm chuyện, cả đám đều bắt đầu cười trên nỗi đau của người khác.

Liền ngóng trông Thanh Trần quan bị khiến cho đầy bụi đất.

“Thiết La Hán Du Khánh Tông?” Đạo quán trong đại điện, lúc này Vu Hoành thanh âm từ bên trong xa xa truyền ra.

“Chính là lão phu.” Lão giả tóc hoa râm híp mắt ngạo nghễ nói.

Hắn một thân màu lót đen kim văn trường bào, nắm trong tay lấy một cây tráng kiện hắc thiết trượng, đi đến Thanh Trần quan trước đại môn.

Trên người cường đại tinh thần ba động, chính diện đứng vững trong đại điện phát ra Vu Hoành tinh thần ba động.

Hai cỗ Quan Chủ cấp tinh thần ba động, tựa như hai đạo khí lưu tường, ở giữa không trung, đối kháng lẫn nhau, triệt tiêu.

“Ta Thanh Trần quan tại Đài Châu cắm rễ mấy trăm năm, liền ngay cả Nê Thai giáo cũng bị bản quan nhổ tận gốc, ngươi một cái không phải Đài Châu thuật sĩ, cũng dám chạy đến gây sự? Nếu muốn tới, liền muốn tuân thủ ta Đài Châu quy củ!” Vu Hoành cất cao giọng nói.

Lúc này chung quanh người quan sát không ít, có thuật sĩ, có khách hành hương, có bản quan các đạo nhân.

Nhưng càng nhiều, hay là trên mặt đường xem náo nhiệt ly kỳ người bình thường.

Người bình thường cảm giác không thấy Quan Chủ cấp bậc tinh thần xung kích đối kháng, chỉ có thể cảm giác hai người giằng co tựa hồ bầu không khí tương đương ngưng trọng, tựa như xem phim mảng lớn.

Lúc này hai người đối thoại dẫn tới dòng người cũng càng ngày càng nhiều.

“Trò cười, tại một chỗ ở lâu nơi này liền thành các ngươi Thanh Trần quan đúng không? Trên đời này còn có bực này đạo lý? Vậy nếu là ta đem đến thủ đô ở cái mấy chục năm, có phải hay không thủ đô cũng thay đổi thành ta Du Khánh Tông địa bàn? !” Thiết La Hán cười ha hả.

“Nếu ngươi cũng có thể che chở một phương mưa gió, tự nhiên cũng có tư cách này. Vấn đề là, ngươi có bản sự này che chở thủ đô a?” Vu Hoành lạnh nhạt nói.

“Ha ha, nói khoác mà không biết ngượng ngươi một cái mới đột phá hậu bối mới xuất hiện, dám nói lời này, cũng không sợ gió lớn đau đầu lưỡi!” Du Khánh Tông ánh mắt cũng lạnh xuống tới.

Hai tay của hắn bóp thủ ấn, lập tức quanh thân hiển hiện từng đạo lập loè kim quang phật môn phù chú xiềng xích.

Từng đạo xiềng xích vờn quanh hắn không ngừng bay múa, trong nháy mắt liền đem nó thả ra tinh thần ba động tăng phúc mấy lần chi cự.

Một đạo phật quang màu vàng, từ sau người nó bay lên, đó là chỉ có thuật sĩ mới có thể nhìn thấy đặc thù dị tượng.

Nó phóng thích ra tinh thần ba động, trong chốc lát liền đem Vu Hoành ba động áp chế đi qua.

“Có chút ý tứ.” Vu Hoành sắc mặt băng lãnh, hắn liền đợi đến đến cái đau đầu đi ra tế cờ, để g·iết gà dọa khỉ.

Cái này Du Khánh Tông, tới vừa vặn!

Lúc này, hắn nắn Phục Tổn ấn quyết.

Một đạo cao hơn 6 mét khổng lồ màu đen cự ảnh, xuất hiện ở sau lưng nó.

“Phế bỏ hắn.” Vu Hoành âm thanh lạnh lùng nói.

Oanh!

Tiểu Hắc Cự Nhân khom người, đạp đất.

Đột nhiên xộng ra đạo quán, vượt qua mấy chục mét khoảng cách, bay thẳng Du Khánh Tông.

Đồng thời cũng trong nháy mắt xông phá Du Khánh Tông thả ra phật quang màu vàng cùng tinh thần ba động.

Tựa như một thanh màu đen đao nhọn, xuyên thấu hết thảy trở ngại, thẳng tới Du Khánh Tông trước người mặt.

Chương 348: Trấn áp (4)

“Ngưng! ! Nanwubaojiafadian.”

Đối mặt Tiểu Hắc Cự Nhân, Du Khánh Tông một tay bắt ấn quyết niệm chú, một tay nâng lên sáng lên kim quang, ngăn tại trước người tranh thủ thời gian.

Oanh! ! !

Tiểu Hắc Cự Nhân một quyền, chính giữa trước người hắn kim quang bên trên.

To bằng chậu rửa mặt nắm đấm, thế mà bị cái này nhìn như thật mỏng kim quang ngăn cản xuống dưới.

Cứ việc Du Khánh Tông cũng bị chấn động đến đầu vù vù rung động, không thể không lui ra phía sau mấy bước, kéo dài khoảng cách.

Có thể một quyền này xác thực ngăn trở.

“Có ý tứ, thế mà có thể ngăn cản ta một chiêu…” Vu Hoành hơi kinh ngạc, cao thủ này ở đâu ra? Trước đó âm khí thiên trụ lúc bộc phát không bỏ ra tay cứu người, hắn ổn định cục diện sau lại đột nhiên xuất hiện kiếm chuyện.

Mặc dù chỉ là ngăn trở tầng thứ sáu Tiểu Hắc Cự Nhân Khủng Ảnh một kích, nhưng hắn Khủng Ảnh vốn là cùng những người khác khác biệt, trời sinh liền lực công kích mạnh hơn một đoạn.

Cái này tựa hồ là bởi vì tự mình trải qua, tao ngộ qua, cận thân quan sát qua, đưa đến đặc thù biến hóa.

Liền cái này đối phương đều có thể ngăn trở, có thể thấy được hắn thực lực xác thực không tầm thường.

“Xem ra, cái này đăng ký tất cả thuật sĩ, vẫn thật là một chút nổ ra không ít cá lớn tới…” Hắn một chút hiểu được, đối phương đại khái thân phận mục đích.

Chỉ sợ gia hỏa này căn bản chính là phật môn tại đạo mạch thám tử, chôn cọc ngầm.

Tính toán như vậy, như hắn dạng này cọc ngầm, khả năng không phải số ít, chính mình như thế vừa ghi chép, khả năng đều sẽ đắc tội không ít thế lực.

Bất quá, dù sao đều đắc tội, làm đến đáy lại nói, hắn tới chỗ này cũng không phải thật còn thành thật hơn chậm rãi phát triển thế lực, muốn tại đạo mạch bên trong lăn lộn cái thành tựu.

Hiểu được Vu Hoành càng thêm không lưu tay nữa.

Trong lòng của hắn hiện lên mấy cái át chủ bài, lập tức tinh thần khẽ động.

Lại là một đạo Tiểu Hắc Cự Nhân xuất hiện ở bên người hắn.

Oanh!

Con thứ hai Hắc Cự Nhân xông ra, cực tốc đánh ra một quyền, phối hợp trước một đầu, cùng một chỗ vây công Du Khánh Tông.

Không ngờ lão đầu này thủ ấn bóp, lại xuất ra một cái tiểu xảo màu trắng phật tượng, thấp giọng tụng kinh bắt ấn.

Lập tức một đạo cao năm mét Phật Đà hư ảnh, từ sau người nó bay lên, ngăn trở hai đầu Tiểu Hắc Cự Nhân.

“Thật sự cho rằng chỉ có ngươi Thanh Trần quan có bí pháp?” Du Khánh Tông cười lạnh, “Hôm nay liền để lão phu dạy dỗ ngươi, cái gì gọi là tôn trọng tiền bối! !”

Rất hiển nhiên người này trước khi đến liền trước thu thập qua Vu Hoành tình báo, biết hắn dung hợp Thanh Trần quan Ngũ Linh Tuyền thiên phú.

Thiên tài tuy mạnh, nhưng đối đầu với hắn bực này dựa vào thời gian đắp lên thực lực cao thủ, cũng không có khả năng đơn giản chiến thắng.

Cái gọi là thiên tài, cũng chỉ là so với người bình thường tích lũy nhanh rất nhiều thôi. Đối mặt tích lũy vốn là dựa vào thời gian tích lũy dày thế hệ trước, tự nhiên lộ ra không ra ưu thế.

"Ta còn không tin!" Vu Hoành lại lần nữa nắn thủ ấn, lại là hai đầu Tiểu Hắc Cự Nhân từ phía sau ngưng tụ mà ra, phóng tới Du Khánh Tông.

Lần này, thấy Du Khánh Tông nheo mắt, bốn đầu Tiểu Hắc Cự Nhân Khủng Ảnh, cái này đã rõ ràng vượt ra khỏi bình thường thiên tài phạm trù.

Nếu không phải Kim Cương tông thuật pháp đối với Thanh Trần quan Khủng Ảnh có tương đối lớn tác dụng khắc chế, hắn hiện tại đã có chút muốn xoay người chạy.

"Vạn Hóa Độ Mẫu!" Hắn cấp tốc đổi thủ ấn, tinh thần lực cấp tốc bện, kêu gọi.

Lập tức một đạo cao hơn mười mét khổng lồ màu trắng Phật Mẫu, hư ảnh hiện lên ở giữa không trung.

Phật Mẫu khuôn mặt hiền lành, người khoác phật môn lụa trắng, đầu đội Kim Liên mâm tròn, mi tâm một chút màu son lập loè huyết quang, có thể thấy rõ ràng.

Trong miệng nàng than nhẹ phạn âm, đưa tay hướng xuống, rộng mấy thước bạch quang đại thủ, trực tiếp chụp vào hai đầu Tiểu Hắc Cự Nhân.

Phốc phốc.

Hai đầu Tiểu Hắc Cự Nhân thế mà bỗng chốc bị nhẹ nhõm đè nát.

Một trận nhỏ xíu phản phệ, xông vào Vu Hoành não hải, để hắn huyệt thái dương có chút đau xót.

Không đợi hắn phản ứng, Phật Mẫu lại lần nữa đưa tay, tựa như đè c·hết giống như con kiến nhẹ nhõm đè nát còn lại hai

đầu Tiểu Hắc Cự Nhân,

Cái này ở dưới Quan Chủ cấp uy lực không tệ Tiểu Hắc Cự Nhân, lúc này đối mặt càng cao hơn một cấp thuật thức, lập tức không chịu nổi một kích đứng lên.

"Ta cũng không tin!" Vu Hoành ánh mắt tàn nhẫn thường thấy g·iết chóc, t·ử v·ong cùng sợ hãi, hắn cũng không tin, chính mình tốn hao nhiều thời gian như vậy dung hợp thiên phú và đột phá đạo pháp, lại đối phó không được một cái không biết từ đâu xuất hiện lão gia hỏa!

Thừa dịp Phật Mẫu hướng hắn bay gần, hắn cấp tốc nắn Phục Tổn thủ ấn, thuật pháp Ngưng Khí Hóa Ảnh Quyết, bây giờ cũng luyện đến hoàn chỉnh hình thái.

Lúc này, tầng thứ bảy Khủng Ảnh, lần thứ nhất ở chỗ này bắt đầu triệu hoán.

Đây là tinh thần hắn duệ hóa đến nay, lần thứ nhất triệu hoán Quan Chủ cấp Khủng Ảnh.

Tầng thứ bảy Quan Ngô Công, vào giờ phút này, rốt cục chân chính bắt đầu phát huy vốn nên có uy lực.

Trong thoáng chốc, chung quanh không trung hiện ra trận trận vù vù âm thanh, đó là chỉ có tinh thần cảm ứng bên trong, mới có thể nghe được đặc thù tiếng vang.

Sau lưng Vu Hoành một tòa đen kịt như núi thân ảnh to lớn, chậm rãi từ trong hư vô ngưng thực, hiện ra hình dáng.

Đó là thuộc về hắc tai chân chính đại sát khí, khoảng chừng 200 mét cao hoàn toàn thể Hắc Cự Nhân.

Lúc này cái này có thể so với một tòa 60~70 tầng lầu kiến trúc khổng lồ quái vật, sắp hiển hiện sau lưng Vu Hoành.

Chỉ là… Hắc Cự Nhân mới xuất hiện mông lung thân thể, Vu Hoành tinh thần lực liền đột nhiên đâm một cái, triệu hoán không cách nào tiến hành tiếp. Mà lại tinh thần lực của hắn tiêu hao cũng trực tiếp sắp thấy đáy, hiển nhiên tổng lượng cũng không đủ hoàn thành lần này triệu hoán.

Hắn lại lần nữa nắn ấn quyết, ý đồ tiếp tục.

Nhưng không dùng.

Rất hiển nhiên, dựa vào phục đan đường tắt đột phá Quan Chủ cấp, ở phương diện này tựa hồ có không nhỏ tác dụng phụ. Tinh thần lực không đủ, triệu hoán cũng không hoàn chỉnh.

“Bất quá cứ như vậy hắn là cũng đủ! !” Vu Hoành sắc mặt hung ác. Đối thủ ấn, thúc đẩy Hắc Cự Nhân hướng phía trước một chưởng chụp vào Phật Mẫu.

Lúc này bị Hắc Cự Nhân khổng lồ hình thể hù đến chúng thuật sĩ, cũng phát hiện mánh khóe.

“Tên kia xem ra chỉ là khổ người lớn, làm ta sợ muốn c·hết, cái này Vu quan chủ không hổ là thiên tài, thế mà có thể triệu hồi ra khoa trương như vậy to con Khủng Ảnh!”

“Xem ra tiêu hao quá lớn, không có cách nào đi ra hoàn toàn thể. Cũng không biết to con này uy lực như thế nào. Ta đoán chừng đại cá đầu như vậy, nện xuống đến khẳng định thắng cũng không đơn giản! Kim Cương tông thuật pháp tương đương khắc chế Thanh Trần quan loại này dựa vào tinh thần lực triệu hoán vật tác chiến loại hình. Thắng bại còn khó nói.”

Từng cái thuật sĩ nhao nhao đứng dậy kéo dài khoảng cách, để tránh bị tình hình chiến đấu tác động đến.

Người bình thường không nhìn thấy còn tốt, sẽ không bị dư ba ảnh hưởng. Bọn hắn những này có thể nhìn thấy thuật sĩ, sơ ý một chút, thế nhưng là sẽ bị tai bay vạ gió, tinh thần b·ị t·hương.

Tinh thần xung kích tựa như thái dương, chỉ cần không giương mắt nhìn thẳng, chỉ cần không phải bị chủ yếu nhằm vào cá thể, ngược lại không có cảm giác gì.

Ông! ! !

Lúc này to lớn sóng tinh thần văn từng vòng từng vòng nổ tung, chớp mắt bao trùm đến chung quanh vài trăm mét phạm vi.

Hắc Cự Nhân cự thủ dò xuống, đối diện cùng lụa trắng Phật Mẫu chính diện đụng vào.

Tại cự thủ khoa trương thể tích dưới, Phật Mẫu vốn là đủ lớn thân thể cũng lộ ra cực kỳ nhỏ yếu.

Nhưng.

Bành! !

Nhìn như khổng lồ Hắc Cự Nhân hư ảnh, tại đụng vào một sát na, liền từ bàn tay bắt đầu, về sau liên tiếp vỡ nát, nổ tung, hóa thành vô số hắc khí một dạng lực lượng tinh thần tản mạn ra.

Một giây.

2 giây.

3 giây không đến, toàn bộ nhìn như khổng lồ Hắc Cự Nhân, liền tựa như bọt xà phòng đồng dạng, ầm vang nổ nát vụn, biến mất không thấy gì nữa.

Phá toái Hắc Cự Nhân phía dưới.

Vu Hoành kinh ngạc nhìn nổ nát vụn khói đen.

Hắn rất ít ngẩn người, nhưng lần này, hắn vốn cho rằng nên uy lực cường hãn tầng thứ bảy Khủng Ảnh Hắc Cự Nhân, thế mà… Liền cái này! ?

Coi như đối diện thuật pháp khắc chế chính mình.

Coi như mình là dựa vào uống thuốc ngạnh xông đi lên.

Coi như mình tinh thần lực không đủ, triệu hoán không hoàn chỉnh.

Có thể đó là đến gần vô hạn Chiến Tranh cấp Hắc Cự Nhân a! !

Nhìn xem đối diện biểu lộ từ kinh hãi, đến giật mình, lại đến trào phúng Thiết La Hán Du Khánh Tông.

Vu Hoành bỗng nhiên biểu lộ bình tĩnh trở lại.

Ông! !

Trong chốc lát, trên người hắn dấy lên màu xanh trắng huỳnh quang.

Từng đạo tầng tầng lớp lớp tàn ảnh, tại phía sau hắn đột nhiên hiển hiện.

Khom người.

Đạp đất.

Lóe lên!

Oanh! ! !

Vu Hoành trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ.

Lại xuất hiện, đã đến Du Khánh Tông sau lưng, chỗ hai mét.

Hắn ngồi dậy, thu tay lại, không còn đi xem sau lưng, trực tiếp hướng nơi xa rời đi.

Sau lưng trên mặt còn mang theo trào phúng mỉm cười Du Khánh Tông, cứng ngắc đứng tại chỗ.

Trước người màu trắng Phật Mẫu cũng giống như hắn, toàn thân cứng ngắc bất động.

2 giây sau.

Phật Mẫu im ắng tán loạn, hóa thành điểm sáng màu trắng biến mất không thấy gì nữa.

Du Khánh Tông cũng phun một chút, há miệng phun ra huyết vụ, hai mắt lật một cái, ngã nhào xuống đất, mất đi ý thức.

‘Thật là. Ta luyện công là dùng đến tra khuyết bổ lậu, làm sao lại đột nhiên đầu óc vờ ngớ ngẩn, cùng người so đấu tinh thần lực đi…’

Vu Hoành cảm ứng được sau lưng động tĩnh, trong lòng lắc đầu.

Hắn vừa mới bỗng nhiên tỉnh ngộ, chính mình một cái luyện võ cộng đại lão thô, thế mà đầu óc vờ ngớ ngẩn cùng người đi so đấu chính mình không am hiểu thuật pháp, đây không phải chính mình phạm ngu xuẩn a?

Hắn luyện thuật pháp mục đích, chính là vì khắc chế hắc tai khôi phục mà thôi, thật muốn động thủ c·hém n·gười, lúc này mới luyện một năm không đến thuật pháp, cái nào so ra mà vượt Thái Linh Công bạo khí thiêu đốt.

Giờ này khắc này, Vu Hoành một chút tỉnh táo.

Chính là vì bổ sung thiếu khuyết, hắn mới cắn thuốc gia tốc tu vi. Đều cắn thuốc, còn thành thành thật thật cùng người liều thuật pháp gì a.

Trực tiếp đập phát c·hết luôn bớt việc.

Lãng phí thời gian.

Tại hắn sau khi đi.

Chung quanh vây xem thuật sĩ, Thanh Trần quan đạo chủng Chính Minh bọn người, đều là một chút an tĩnh lại.

Vừa mới bỗng chốc kia, liền xem như cái gì đều nhìn không thấy người bình thường, cũng có thể nhìn thấy Vu Hoành mang ra tàn ảnh về sau, trong nháy mắt biến mất, lại xuất hiện, chính là Du Khánh Tông thổ huyết hôn mê ngã xuống đất.

Bực này khoa trương tốc độ, lực lượng, tinh chuẩn, trong lúc nhất thời làm cho tất cả mọi người đều đầu óc một ông, không biết nên lên phản ứng gì.

Trọn vẹn tầm mười giây sau.

Du Khánh Tông trong miệng máu đều nhanh chảy thành dài hai mét tơ hồng, mọi người mới kịp phản ứng.

Xoạt! !

Kịp phản ứng tất cả mọi người, từng cái biểu lộ khoa trương.

Phần lớn người há to mồm, hình miệng đại khái là ngọa tào im ắng bản.

Một phần nhỏ người cái trán gạt ra mấy đầu lằn ngang, con mắt mở cơ hồ quên chớp mắt.

Vừa mới còn tại bữa sáng cửa hàng tóc dài nam, cùng Hà gia huynh muội một đoàn người, lúc này vì tránh chiến, đứng ở khoảng cách đạo quán hơn trăm mét bên ngoài một dãy nhà cửa siêu thị, từng cái cũng đều không nói. Một lát sau.

Tóc dài nam mới khô khốc mở miệng lên tiếng.

“Vừa mới, các ngươi ai, thấy rõ?”

“…”

Đám người không có một cái đáp lời.

Đều là trầm mặc.

Nhìn phía xa Thanh Trần quan đạo nhân chạy đến đem Du Khánh Tông dọn đi cứu giúp, ở đây tất cả mọi người không muốn nói chuyện.

Vừa mới trận chiến kia cho dù ai cũng đã nhìn ra, mới nhậm chức Vu quan chủ tinh thần tu vi có hạn.

Mặc dù thuật pháp tựa hồ tu luyện được rất mạnh, có thể triệu hồi ra khoa trương như vậy một đạo Khủng Ảnh.

Nhưng… Đạo pháp hay là yếu đi, không thể triệu hoán hoàn toàn, đồng thời Khủng Ảnh phù phiếm ly tán, chính là cái tốt mã dẻ cùi.

Có thể, cứ việc vị này quan chủ mới thuật pháp có dạng này vấn đề như vậy, dạng này như thế thiếu hụt, mao bệnh.

Nhưng hắn vật lộn cứng rắn a.

Triệu hoán đánh không lại, người ta dứt khoát đi lên cùng ngươi vật lộn.

Vật lộn có sợ hay không?

Nồi đất lớn nhỏ nắm đấm, một quyền, liền có thể đưa tặng một trận giống như trẻ nít giấc ngủ tốt đẹp. Vận khí tốt còn có thể kèm theo thu hoạch một trận hi hữu sắp c·hết thổ huyết thể nghiệm.

Chương 349: Trấn áp (5)

Bầu không khí chính xấu hổ lúc.

“Ta cảm thấy, Thanh Trần quan có Vu quan chủ cao thủ như vậy tọa trấn Đài Châu, là toàn bộ Đài Châu phúc khí.” Hà Ngọc Linh đánh vỡ yên tĩnh, giật giật quần ngắn, cười khan nói.

“Nói đúng, trước đó âm khí thiên trụ thời điểm, cũng là Thanh Trần quan ngăn cơn sóng dữ trấn trụ tràng tử. Mới kéo tới đạo mạch cao nhân đến, gạt bỏ thiên trụ.”

“Không sai, Vu quan chủ không hổ là thiên tư bừng bừng phấn chấn, cái này thực chiến thiên phú không ai bằng.”

“Nghe nói Vu quan chủ là mang nghệ bái sư, một thân vật lộn công phu, tại nhập môn trước đó liền rất mạnh mẽ. Sau đó hắn tự hành kết hợp thuật pháp, nghiên cứu ra càng mạnh vật lộn kỹ xảo.”

“Bây giờ xem ra, hiển nhiên đã đăng phong tạo cực, cao hơn mấy tầng lâu… Không hổ là đạo mạch mấy năm gần đây khó gặp tân tấn thiên tài!”

Một cái thuật sĩ lập tức mượn gió bẻ măng chuyển đổi ý.

Cách đó không xa, mấy cái Hỗ Trợ minh thuật sĩ cũng đều nghe được, nhao nhao mặt lộ cười lạnh, không còn tiếp tục giá·m s·át bọn hắn.

Hôm nay trận chiến này, xem như triệt để đánh rớt các thế lực tại Đài Châu quân cờ âm thầm phản kháng.

Ngay cả mạnh nhất Kim Cương tông Du Khánh Tông đều bị làm nằm xuống, mặt khác thuật sĩ càng là mèo lớn mèo nhỏ hai ba con, không chịu nổi một kích.

Trận này đối với Đài Châu thuật sĩ các nơi thanh trừ đăng ký, chỉ kéo dài không đến năm ngày, liền triệt để kết thúc.

Vu Hoành tiền nhiệm chuyện thứ nhất, liền triệt để ổn định Thanh Trần quan tại toàn bộ Đài Châu địa vị.

Còn đem trước đó bị âm khí thiên trụ tiêu tán ra linh tai, chỗ họa hại người bình thường, một lần nữa kéo ra ngoài. Cũng một lần nữa lôi trở lại người bình thường đối với bọn hắn tín nhiệm.

Mà lúc đầu mềm yếu vô lực khống chế tất cả thế cục Thanh Trần quan, tại hắn cùng Hỗ Trợ minh tăng cường dưới, thế lực đạt được trước nay chưa có cường hóa.

Tháng 12 bên trong.

Trong đại điện, Cửu Cung Phệ Hồn Thiên Tôn tượng thần cao cao tại thượng, đứng yên bất động.

Vu Hoành ngồi xếp bằng dưới đó, vừa vặn ở vào tượng thần trong bóng ma.

Chung quanh ánh nến chớp động, an tĩnh nghiêm túc.

Hắn một tay cầm bút, một tay cầm giấy, cẩn thận ở phía trên viết lấy liên quan tới phù lục bộ phận nội dung.

Ba loại đối với linh tai có hiệu quả phù lục, rất nhanh liền phân biệt bị hắn sao chép đi ra, cũng tự tay vẽ lên dạng đồ tại một bên.

Làm xong những này, Vu Hoành đem bản đồ giấy đặt ở mặt đất, ngẩng đầu nhìn một chút tượng thần, đưa tay đặt tại trên giấy.

‘Cường hóa phù lục, phương hướng: Uy lực tăng cường, chế tác độ khó giảm xuống.’

Trên mu bàn tay hắc ấn cấp tốc chảy ra hắc tuyến, hỏi thăm ở bên tai vang lên.

Vu Hoành khẳng định sau khi trả lời, đếm ngược hiển hiện, bắt đầu tính toán.

‘Ba ngày thời gian, còn tốt.’ Vu Hoành mắt nhìn số lượng, buông xuống giấy.

Muốn ổn định Thanh Trần quan sản nghiệp, nhất định phải có chính mình độc nhất vô nhị đặc sản.

Cho nên cái này ba loại hữu hiệu phù lục, cường hóa về sau, hoàn toàn có thể làm môn phái chuyên môn sản phẩm đánh đi ra.

Đương nhiên, đây chỉ là thời gian ngắn ứng phó thủ đoạn, dù sao quỷ mới biết nguyên tai lúc nào quét sạch toàn thế giới, vạn nhất tận thế đến, kiếm tiền cái gì cũng liền không có ý nghĩa.

Mặt khác. Vu Hoành giơ tay lên, trong lòng bàn tay hiển hiện một sợi nhàn nhạt màu bạc linh quang.

Bây giờ linh quang đã hoàn toàn biến thành màu bạc. Cường độ cũng so trước đó tăng lên rất nhiều.

Bởi vì không có cụ thể so sánh, cho nên không biết tăng cường biên độ.

Đông đông đông.

Đột nhiên sau lưng chỗ cửa lớn, truyền đến đạo đồng tiếng đập cửa.

“Quan chủ, cục cảnh sát thành phố bên kia truyền đến tin tức, trước đó phụ cận trạm cơ sở tín hiệu, xác định là người vì phá hư. Hiện tại bọn hắn đã phái người truy xét đến manh mối, hi vọng chúng ta xuất động nhân thủ phối hợp, tránh cho gặp được tình huống đặc biệt.”

Đạo đồng đạo hiệu Phù Bạch, không phải người khác, chính là trước đó an bài cho Vu Hoành làm bảo dưỡng xoa bóp nữ tử xinh đẹp kia.

Nữ tử bây giờ đổi thân đạo bào, nóng bỏng dáng người bị hoàn toàn che lấp đi vào, ngược lại là lộ ra thanh tú động lòng người, phảng phất biến thành người khác giống như.

“Biết.” Vu Hoành đưa lưng về phía nàng, nhẹ giọng đáp lại.

“Để Chính Doanh tới gặp ta.”

“Vâng.” Phù Bạch cúi đầu, cấp tốc lui ra.

Vu Hoành nhẹ nhàng thở dài, hắn lên làm quan chủ ngày thứ hai, liền sớm ám hiệu Đạo Chủng ban bọn họ, chính mình có biện pháp có thể tăng lên thực lực bọn hắn, chữa trị bọn hắn thương thế.

Bây giờ, là thời điểm bắt đầu áp dụng kế hoạch của mình.

Dù sao, liền Thanh Trần quan bây giờ chút nhân thủ này, muốn đạt tới chính mình mục đích, còn thiếu rất nhiều.

Tĩnh tọa mấy phút sau, rất nhanh, gãy mất một cánh tay Chính Doanh, bước nhanh từ bên ngoài đại điện tiến đến.

Đứng ở phía sau, nàng hướng phía Vu Hoành kính úy thi lễ một cái.

“Sư huynh, ta tới.”

“Phù Bạch, đóng cửa.” Vu Hoành phân phó nói.

Phù Bạch sững sờ, mắt nhìn Chính Doanh, lại nhìn một chút Vu Hoành, lập tức trong mắt lộ ra một vòng hiểu rõ.

Nàng ám muội im ắng cười cười, nhẹ nhàng đóng cửa, sau đó, chính mình một tay giải khai đạo bào phía dưới bên cạnh lỗ hổng, lộ ra bên trong trên hai chân một vòng vớ trắng tinh tế tỉ mỉ đường viền.

“Ngươi cũng ra ngoài.” Vu Hoành xoay người, liếc mắt nhìn nàng, im lặng nói.

Phù Bạch trừng mắt nhìn, có chút bất đắc dĩ một lần nữa cài nút áo lại, an tĩnh rời khỏi.

Không phải nàng hành vi phóng túng, mà là càng là hiểu rõ thế cục hôm nay, nàng liền càng là rõ ràng, chỉ có ôm chặt Thanh Trần quan đùi, mới là tốt nhất phương hướng, mà Thanh Trần

quan bên trong, lại đặc biệt Vu Hoành vị này quan chủ mới chói mắt nhất.

Nàng chỉ là người bình thường, không có đạo pháp, duy nhất có thể có tư cách lưu ở bên người Vu Hoành, cũng chỉ có dựa vào một ít không đứng đắn đặc thù phương thức.

Dù sao, từ khi theo Vu Hoành về sau, nàng trong bóng tối từ Vũ Ngấn lão đạo nơi đó lấy được chỗ tốt, cũng đã vượt xa khỏi chính mình tưởng tượng.

Phù Bạch sau khi rời đi.

Chính Doanh kéo ra khóe miệng, nhìn về phía Vu Hoành khoan hậu thân thể cường tráng.

"Cái này. Sư huynh, ta cảm thấy, chúng ta là không phải… Có chút không thích hợp."

"Yên tâm." Vu Hoành mắt nhìn Chính Doanh cường tráng rắn chắc dáng người, lắc đầu.

Hắn còn không có đói khát đến đối với Chính Doanh dạng này nam tính hóa sư muội hạ thủ tình trạng.

"Ta bảo ngươi đến, là vì trên người ngươi thương."

"Ta thương thế kia sẽ không ảnh hưởng quá nhiều thực lực, sư huynh thật không cần quá lo lắng, ta cam đoan, ta hiện tại đã tìm tới lợi dụng phù lục sớm dự bị chiến đấu mới phương thức." Vừa nhắc tới thương, Chính Doanh liền tựa như ứng kích, vội vàng mở miệng giải thích, ý đồ chứng minh chính mình không có bị ảnh hưởng đến thực lực tổng hợp, chính mình còn có thể đi!

"Không nên hiểu lầm." Vu Hoành thở dài, "Tay của ngươi mặc dù không có một cái, nhưng, ta có biện pháp chân chính triệt để đền bù thực lực của ngươi. Chỉ là biện pháp này, có thể sẽ cần bỏ ra một chút đại giới."

"…" Chính Doanh nghe vậy sững sờ, lập tức không đến 2 giây, nàng biểu lộ liền kiên định xuống tới.

"Vô luận đại giới gì, sư huynh! Ta có thể khiêng!"

Vu Hoành gật gật đầu, nhìn ra đối phương giác ngộ.

Thế là, hắn vươn tay, mở ra hướng lên.

Trong lòng bàn tay ngưng tụ ra một vòng nhàn nhạt ngân quang.

“Ta có một bí pháp có thể bổ toàn trên người ngươi bất luận cái gì thiếu hụt tố chất, mặc dù không có khả năng đoạn chi trọng sinh, nhưng hẳn là có thể cực lớn trình độ bù đắp ngươi sau này thiếu khuyết.”

Chính Doanh nhìn xem một màn kia ngân quang, há to miệng, muốn nói điều gì, lại nhất thời ở giữa cái gì cũng nói không ra.

Đạo linh quang này, nàng kỳ thật cũng không lạ lẫm, trong khoảng thời gian này cùng Hỗ Trợ minh những cao thủ kề vai chiến đấu, kỳ thật nàng đã sớm được chứng kiến nhiều lần loại này linh quang.

Bây giờ, tại từ trong tay Vu Hoành sau khi thấy, nàng lập tức đem trước hết thảy toàn bộ liên hệ.

“Nguyên lai, như vậy.”

Vu Hoành chăm chú đem lợi và hại cho nó giảng thuật rõ ràng. Sau đó để nó tự làm quyết định.

Mà Chính Doanh cơ hồ không do dự, trực tiếp đáp ứng.

Thế là, cải biến bắt đầu.

Hơn mười phút sau.

Đại điện cửa lớn bịch mở ra.

Chính Doanh sắc mặt hồng nhuận phơn phớt, ánh mắt sắc bén chậm rãi đi ra, nàng vừa rồi, biết trước đó trong Linh Vực, cứu mình những quái vật kia là ai.

Đây cũng là nàng không chần chờ tiếp nhận linh quang nguyên nhân.

Mà bây giờ…

‘Hiện tại ta… Đơn giản mạnh đến mức đáng sợ…’

Nàng cảm thụ được trong cơ thể mình sôi trào mãnh liệt linh quang lực lượng.

Nguồn lực lượng này bị nàng hoàn toàn chuyển hóa thành lực phòng ngự.

Đã là Khủng Ảnh lực phòng ngự, cũng là tự thân lực phòng ngự.

Cỗ này cường đại phòng ngự, để nàng có loại chính mình trốn ở tường thành phía sau cường đại cảm giác an toàn.

“Chính Doanh, tiến đến bái phỏng Vũ Đàm sư bá nhiệm vụ, liền giao cho ngươi. Tận ngươi cố gắng đi thuyết phục bọn hắn trở về đi. Bây giờ Thanh Trần quan, cần đoàn kết hết thảy có thể lực lượng đoàn kết, cá thể thực lực tại t·ai n·ạn trước mặt không chịu nổi một kích.” Vu Hoành thanh âm từ trong đại điện truyền ra.

“Có thể, nếu là sư bá bọn hắn không muốn trở về về…” Chính Doanh chần chờ nói.

“Bọn hắn sẽ trở về, nếu như bọn hắn muốn bảo vệ mình coi trọng người.” Vu Hoành thản nhiên nói.

“Vâng.” Chính Doanh thi lễ một cái, trên mặt lộ ra vẻ chợt hiểu.

Nàng rất nhanh rời đi, bóng lưng biến mất tại trong màn đêm.

Vu Hoành thì lấy điện thoại di động ra, giải tỏa nhìn một chút phía trên nội dung.

Mới một đầu tin nhắn bên trên, viết đạo mạch hồi phục.

Trạm cơ sở tín hiệu chữa trị là hai ngày này sự tình, mà đạo mạch tin cũng sớm đã đến tổ đình, bây giờ liền nhìn tổ đình cái gì ứng đối.

Vu Hoành ấn mở tin nhắn.

‘Cảm tạ Chính Nhu quan chủ mật tín, liên quan tới t·hiên t·ai nhắc nhở chúng ta đã thu đến, ít ngày nữa sẽ có đặc khiển sứ giả đến đây kiểm chứng, xin mời chú ý đạo mạch Offical Website thông cáo.’

‘Hi vọng các ngươi thật có thể coi trọng đi…’ Vu Hoành bất đắc dĩ thở dài.

Nhắm mắt lại, hắn lại lần nữa tiến vào tu hành luyện công trạng thái.

Quan Ngô Công đến tầng thứ bảy, lại có hai tầng liền có thể cầm tới công pháp đặc chất. Bây giờ linh tai sắp đến, hắn nhất định phải cố gắng, không lãng phí bất luận cái gì từng phút từng giây thời gian.

Sau ba ngày.

Vừa vặn cũng là hắc ấn cường hóa kết thúc thời gian.

Vu Hoành đứng tại đạo quán trong tĩnh thất, một bên luyện công, một bên chờ đợi hắc ấn cường hóa phù lục kết quả.

Đã đến giờ giữa trưa, đếm ngược còn lại hơn mười phút kết thúc.

Đông đông đông.

“Quan chủ lão gia, đạo mạch người tới.” Phù Bạch thanh âm từ ngoài cửa truyền đến.

“Biết.” Vu Hoành trả lời.

Mấy ngày nay, đạo chủng đệ tử cả đám đều bị hắn đơn độc triệu hoán, ban cho mới linh quang.

Vì gia tăng đạo chủng tỉ lệ sinh tồn, hắn ban cho mấy người kia linh quang, toàn bộ đều là như Chính Doanh như vậy, thuần túy tăng cường phòng ngự.

Bây giờ linh quang lực lượng, toàn bộ dùng để cường hóa lực phòng ngự, cái kia phòng hộ cường độ, thậm chí đã có thể cùng hắn lúc trước mặc cường hóa Hôi Tích đồ bộ so sánh với.

Bình thường đ·ạ·n là đánh không thủng, về phần tinh thần xung kích, cái này còn cần thực chiến mới có thể kiểm nghiệm.

Bây giờ linh tai bộc phát sắp đến, cũng không vội, cơ hội sẽ chỉ càng ngày càng nhiều.

Mặc dù có chút tiếc nuối không thể nhìn thấy hoàn chỉnh cường hóa kết quả, nhưng người tới hắn hay là trước tiên cần phải chiêu đãi.

Vu Hoành phủ thêm đạo bào, cầm lên đại biểu quan chủ phất trần, Tử Kim Liên Hoa Quan.

Mở cửa hướng bên ngoài đạo quán phương hướng đi đến.

Phụ trách tạp vụ Vũ Phương lão đạo đã đem người đón vào, chung quanh cùng đi không ít đạo nhân, vây quanh một tên hạc phát đồng nhan áo lam lão đạo, vừa vặn hướng đại điện phương hướng tiến lên.

Đối diện đụng phải Vu Hoành, lão đạo kia ánh mắt vẩy một cái, tỉ mỉ bắt đầu đánh giá.

“Vu quan chủ, bần đạo Thanh Hồng Tử, đến từ Hạ Nguyên Thiên Sư phủ.” Lão đạo một tay dựng thẳng chưởng, đi cái đạo lễ.

Chương 350: Trấn áp (6)

Chương 350: Trấn áp (6)

“Nguyên lai là Hạ Nguyên Thiên Sư phủ Tứ Sắc một trong Thanh Sắc - Thanh Hồng Tử tiền bối, tiền bối thanh danh hiển hách, nghe nói đã lâu, bây giờ có thể được thấy một lần, kính đã lâu kính đã lâu!” Vu Hoành trên mặt mang theo hài hòa mỉm cười, tư thái hạ thấp, đến gần nói.

“Vu quan chủ tuổi trẻ tài cao, bằng chừng ấy tuổi, liền thành công bước vào đạo kia chất biến giới hạn, quả nhiên là thật đáng mừng, xem ra sau này Thanh Trần quan thi đấu thứ hạng là muốn đi lên chuyển mấy cái vị trí.” Thanh Hồng Tử thận trọng cười cười đồng dạng xu nịnh nói.

“Tạ tiền bối chúc lành.” Vu Hoành cười nói.

Hai người song song tiến vào hậu viện phòng tiếp khách.

“Tiền bối nếu có thể đến, cũng hẳn là đối với đạo kia âm khí thiên trụ có hiểu biết a?”

An vị về sau, Thanh Trần quan chỉ có Vu Hoành cùng vội vàng chạy tới Vũ Ngấn hai người, một đạo cùng đi Thanh Hồng Tử.

Lẫn nhau khen vài câu về sau, Vu Hoành đã cảm giác được, cái này Thanh Hồng Tử, tựa hồ vô luận nói cái gì, đều mang một vòng nhàn nhạt ngạo ý.

Trên thân nó tán phát tinh thần ba động, cũng tương đương cường hãn thâm thúy, thậm chí so trước đó hắn gặp phải Thanh Hoàng, còn mạnh hơn ra một bậc.

Bực này tu vi đạo pháp, sợ là đã nhảy lên tới mấy ngàn độ cao, khó trách là Hạ Nguyên Thiên Sư phủ Tứ Sắc một trong.

Hạ Nguyên Thiên Sư phủ có Tứ Sắc Tứ Thải tám vị Quan Chủ cấp cao thủ, bọn hắn là gần với Thiên Sư mạnh nhất đội hình. Mà tám người này bên trong, cũng có được nội bộ chia cao thấp.

Thanh Hồng Tử chính là trong tám người này thực lực trung đẳng một vị.

Ba người hàn huyên một hồi gần nhất t·hiên t·ai liên tiếp phát sinh tình huống, chủ đề liền tự nhiên mà vậy dẫn đạo đến Đài Châu phụ cận đạo kia âm khí thiên trụ bên trên.

"Bần đạo lần này đến, chính là vì đạo này âm khí thiên trụ." Thanh Hồng Tử thản nhiên nói.

"Tiền bối dự định xử trí như thế nào? Thiên trụ này vãn bối tiến đến đàm luận điều tra, xác thực phi thường khó giải quyết." Vu Hoành trầm giọng nói.

"Vu quan chủ niên kỷ còn nhẹ, kiến thức không đủ rộng rộng rãi, không có trải qua lúc trước mấy cái thời đại, bị hù dọa như vậy cũng có thể lý giải." Thanh Hồng Tử không khách khí nói, "Hơn 30 năm trước, kỳ thật liền xuất hiện qua âm khí thiên trụ, mười lăm năm trước, bần đạo cũng giải quyết qua âm khí thiên trụ. Đến bây giờ bần đạo xử lý qua án lệ đã không xuống chín lần."

Hắn cười cười, cũng không thèm để ý.

"Thiên trụ kia nhìn như cường đại khủng bố, kì thực nội bộ tất cả quái vật cũng không thể ra ngoài rời đi một bước. Một khi rời đi xa hơn một chút, lực lượng của bọn hắn liền sẽ trên phạm vi lớn ngã xuống. Đồng thời, loại quái vật này bị giới hạn ô nhiễm môi trường nồng độ, căn bản là không có cách triệt để rời đi thiên trụ xung quanh. Cho nên chỉ cần triệt để xử lý sạch thiên trụ, giữa trưa ấy những cái kia tiêu tán đi ra quái vật, liền sẽ như không có nước cá, rất nhanh liền khô cạn mà c·hết, tự hành biến mất."

Vu Hoành mắt nhìn Vũ Ngấn sư bá lấy ánh mắt hỏi thăm đối phương nói tới có phải hay không là thật.

Vũ Ngấn lắc đầu, biểu thị chính mình cũng không biết.

Trước kia cũng không phải hắn làm quan chủ, mà lại Thanh Trần quan thực lực thế lực quá yếu, trước kia thậm chí cũng không có tư cách tiếp xúc đến như thế cơ mật sự tình.

Nếu không phải lần này thiên trụ liền xuất hiện tại Đài Châu phụ cận, coi như đạo mạch lại lần nữa xử lý tốt, bọn hắn bên này người có lẽ cũng sẽ không biết chút nào.

“Hai vị không cần lo lắng, hiện tại thời gian mấy điểm.” Thanh Hồng Tử tự tin hỏi.

“Hiện tại là buổi chiều 04:50.” Vu Hoành mắt nhìn điện thoại, trả lời.

“Từ nơi này tiến đến Thiên Hồ, cần bao lâu?” Thanh Hồng Tử tiếp tục hỏi.

“Ước chừng nửa giờ.” Vu Hoành trả lời.

“Cái kia đi thôi, tranh thủ trước khi trời tối trở về.” Thanh Hồng Tử đứng người lên, hắn lại lần nữa nhìn về phía Vu Hoành cùng Vũ Ngấn.

“Cường điệu một lần nữa, thiên trụ không đáng sợ, phiền phức chính là Thất Hung minh bực này không ngừng mở ra thiên trụ gây ra hỗn loạn người. Cái gọi là hắc tai linh tai, bất quá đều là trong tay bọn họ gây ra hỗn loạn đạt tới mục đích công cụ. Các ngươi nhớ lấy không cần chủ thứ điên đảo.”

“Thất Hung minh mặc dù phiền, nhưng vẫn bối cảm thấy, hay là linh tai cùng hắc tai càng thêm hung hiểm…” Vu Hoành lại lần nữa nói, chỉ có tận mắt qua giống như diệt thế tình cảnh hắn, mới rõ ràng biết, tại hắc tai linh tai cấp độ kia nguy hiểm, triệt để được phóng thích mở về sau, sẽ có bao lớn phá hư.

“Tốt không cần phải nói, hắc tai cổ đại cũng nhiều lần bộc phát qua, cũng liền tiểu nạn tai, coi như mặc kệ nó, chính nó tàn phá bừa bãi một trận thời gian về sau, cũng sẽ tự hành biến mất khôi phục. Linh tai coi như hơi mạnh hơn một chút, cũng nhiều lắm là so hắc tai tiếp tục lâu một chút. Chân chính thực cốt chi giòi, là Thất Hung minh.” Thanh Hồng Tử lại lần nữa nhấn mạnh một lần, tiếp lấy nhìn thấy Vu Hoành còn muốn nói điều gì, hắn dứt khoát quay đầu nhìn về phía trước, không

thèm để ý hắn, một mặt nói không thông đạo lý không kiên nhẫn.

Vu Hoành không phản bác được, nhìn về phía lão quan chủ Vũ Ngấn. Gặp mặt trước đó, hắn căn bản nghĩ không ra, đạo mạch nội bộ tầng cao nhất cao thủ, thế mà đối với hắc tai linh tai như vậy không thèm để ý.

Cỗ kia khó có thể lý giải được ngạo mạn, liền xem như che giấu tại đạo mạch nghiêm cẩn lễ tiết bên trong, cũng có thể rõ ràng nhìn ra.

Một bên Vũ Ngấn nhún nhún vai biểu thị bất lực, hắn kỳ thật không quan tâm ai đúng ai sai, dù sao chỉ cần có thể bảo trụ đạo quán, ai đúng đều có thể.

Bởi vì thiên trụ chỉ có Quan Chủ cấp có thể đến gần.

Cho nên Vu Hoành tự mình cùng đi Thanh Hồng Tử, tiến về âm khí thiên trụ chỗ phương vị.

Dựa theo Thanh Hồng Tử lời nói, hắn phải nhanh một chút giải quyết hết thiên trụ, sau đó tiến về chỗ tiếp theo.

Bây giờ Thất Hung minh mở ra thiên trụ số lượng không ít. Tốc độ càng nhanh, càng có thể giảm bớt trực tiếp gián tiếp tổn thất kinh tế.

Nửa giờ sau, mặt trời chiều ngã về tây, một nửa lơ lửng ở trên mặt biển.

Thanh Hồng Tử cùng Vu Hoành một người đứng tại một chiếc trên ca nô, trực tiếp hướng phía nơi xa khổng lồ âm khí thiên trụ chạy tới.

Hai người trong tai đều đeo cỡ nhỏ máy truyền tin, thuận tiện cự ly ngắn trò chuyện.

Bây giờ Vu Hoành sớm đã quen thuộc cái này Ria tùng ngôn ngữ văn tự, cũng không cần đến máy phiên dịch hỗ trợ.

Máy truyền tin này liền cũng thay thế trước đó máy phiên dịch vị trí.

“Tiền bối, chính là trước mặt.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Làm ơn phải cẩn thận, thiên trụ kia bên trong, ẩn tàng có cực kỳ khủng bố đồ vật!”

“Đừng lo lắng.” Thanh Hồng Tử cười cười, từ trong tay áo sờ mó, lấy ra một dạng màu xanh lam mạ vàng mâm tròn.

Trên mâm tròn kia lít nha lít nhít khắc ấn lấy vô số kim tuyến phù văn.

Mâm tròn chính giữa, có một cái lỗ trống đen kịt mắt người hình dạng mắt dọc.

“Đây là Định Thiên Bàn, là chúng ta đạo mạch hội tụ 36 đạo mạnh nhất thuật sĩ, tiếp tục chín ngày chín đêm, luyện chế mà ra ổn định Sơn Hà Đạo khí.”

Hắn nhẹ nhàng vuốt ve mâm tròn, trong mắt toát ra vẻ kiêu ngạo.

“Các ngươi căn bản chưa từng thấy tận mắt, lúc trước trấn áp hắc tai cửa vào Tuyệt Vọng Chi Môn lúc Định Thiên Bàn chân chính lực lượng, cho nên đối với cái này khu khu một đạo thiên trụ mới có thể như vậy khủng hoảng.”

Hắn đem Định Thiên Bàn hướng phía trước ném đi.

“Nhìn cho thật kỹ! Đạo mạch của ta nội tình chân chính! !”

Hô.

Bàn tay kia lớn nhỏ màu xanh lam mâm tròn, xoay tròn lấy, hướng khổng lồ âm khí thiên trụ phi tốc tiếp cận.

Phốc một chút, mâm tròn triệt để chui vào thiên trụ bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

Một giây.

2 giây.

3 giây.

.

Ông! !

Đúng lúc này.

Toàn bộ âm khí thiên trụ oanh minh một tiếng, bắt đầu cấp tốc hướng thu nhỏ, biến nhỏ.

Theo thời gian chuyển dời, thiên trụ đường kính càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng mảnh, nhan sắc cũng càng phát ra mỏng manh.

Sau đó, tại thứ 30 giây lúc, tại Vu Hoành rung động nhìn soi mói, toàn bộ thiên trụ một chút bạo tán.

Bành! !

Sương mù màu xám trong nháy mắt tiêu tán trống không.

Vừa mới còn khổng lồ như vậy âm khí thiên trụ, lúc này mới ngắn ngủi ba mươi giây, liền tan thành mây khói.

Giữa không trung, chỉ để lại đạo kia màu xanh lam mâm tròn Định Thiên Bàn, tại quay tròn lơ lửng chuyển động, phóng thích ra sáng tỏ kim quang.

“Thu.” Thanh Hồng Tử giơ tay lên, lập tức tựa như kéo một đầu dây nhỏ, đem Định Thiên Bàn từ giữa không trung kéo bay trở về.

Đùng một chút, mâm tròn rơi vào trong tay hắn, bị nó một lần nữa cẩn thận thu nhập tay áo.

“Tốt, bên này xử lý tốt, lúc trước cái này Định Thiên Bàn thế nhưng là ngay cả mở rộng hắc tai cửa lớn đều có thể đóng lại, huống chi đạo này mới có chút đầu mối âm khí thiên trụ.”

“Tiền bối, cái này… Hoàn toàn khỏi rồi?” Vu Hoành nhìn xem thiên trụ nguyên bản vị trí, đột nhiên phát hiện, nơi đó mặt biển tựa hồ còn có một chút thật nhỏ động tĩnh, nước biển phía dưới, còn tại không ngừng đi lên tản ra nhàn nhạt sương mù xám.

Chỉ là cái này sương mù xám tốc độ rất chậm, không chút nào thu hút.

“Không sao, một chút lưu lại mà thôi, không cần để ý, qua một thời gian ngắn chính mình liền biến mất.” Thanh Hồng Tử không thèm để ý nói.

“Có thể hay không triệt để xử lý điểm ấy tai hoạ ngầm lại về?” Vu Hoành coi chừng đề nghị.

“Ta thử một chút.” Thanh Hồng Tử lại lần nữa ném ra ngoài Định Thiên Bàn.

Nhưng lần này mâm tròn kia tựa hồ không có phản ứng, cũng không còn phóng thích kim quang.

“Hẳn là điểm ấy lượng cấp, không có cách nào gây nên Định Thiên Bàn khởi động, bất quá cái này cũng biểu lộ, nơi này uy h·iếp đã triệt để giải trừ. Thậm chí đến Định Thiên Bàn cũng không thèm để ý yếu ớt cường độ. Cho nên, không cần phải lo lắng, Vu quan chủ sau khi trở về, có thể dán th·iếp bố cáo, để cho người ta trong vòng mười năm, không có việc gì đừng đến vùng biển này là đủ.”

“Như vậy phải không? Vãn bối minh bạch.” Vu Hoành chăm chú gật đầu.

Hắn hiện tại có chút có thể hiểu được đạo mạch người vì sao như thế không coi trọng hắc tai linh tai.

Liền cái kia Định Thiên Bàn khoa trương hiệu quả, lớn như vậy một đạo âm khí thiên trụ, trong nháy mắt ba mươi giây liền đem nó một chút đóng lại.

Khó Quái Đạo mạch người như vậy tự ngạo, đây không phải không có nguyên do.

“Đi thôi, đổi lại đi.” Thanh Hồng Tử mỉm cười nói. Hắn dẫn đầu thay đổi ca nô, mặc lối về trở về.

Chỉ là, Vu Hoành đi theo lúc rời đi, nhịn không được lần nữa quay đầu nhìn lại thiên trụ nguyên bản mặt biển.

Dưới mặt biển kia phương, không ngừng đi lên quanh quẩn từng tia sương mù xám, tựa hồ… So trước đó thiên trụ sương mù xám, càng đậm.

“Tiền bối, ngài kế tiếp là dự định đem còn lại tất cả âm khí thiên trụ đều toàn diện thanh lý một lần a?” Vu Hoành lại lần nữa lên tiếng hỏi.

“Làm sao có thể.” Thanh Hồng Tử cười, “Định Thiên Bàn cũng là có tiêu hao. Toàn bộ đạo mạch tổ đình hết thảy cũng liền chín cái Định Thiên Bàn, Cửu Môn mỗi một cái nắm giữ một đạo.”

Hắn lấy ra cái kia tiểu xảo mâm tròn, cầm trong tay thưởng thức.

“Trên thực tế, chúng ta chỉ cần cam đoan trọng điểm thành thị an toàn liền tốt, còn lại vắng vẻ một chút địa phương, liền tùy ý nó mở ra tốt, dù sao qua không được bao lâu liền sẽ tự hành tán loạn.”

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói.

“Đừng nhìn ta trong tay cái này Định Thiên Bàn uy lực rất mạnh, lớn như vậy thiên trụ, nói ép liền ép. Nhưng trên thực tế, đây chỉ là ta Hạ Nguyên Thiên Sư phủ Định Thiên Bàn một đạo phân thân vật dẫn. Chỉ có thể dùng một hai lần liền phải lấy về nạp điện. Chân chính hoàn chỉnh Định Thiên Bàn, một mực đặt ở tông môn bí ẩn nhất vị trí.”

“Thì ra là thế!” Vu Hoành giật mình, nguyên lai đạo mạch đã sớm nhằm vào hắc tai linh tai các loại, từng có nghiêm mật bố trí.

Cái này chín đại Định Thiên Bàn, chính là nó trấn áp hết thảy át chủ bài.

“Chỉ là, những cái kia vắng vẻ chi địa thiên trụ… Thật sẽ không càng phát ra tràn lan a?” Hắn nhớ lại Hi Vọng thành thế giới bên kia thảm trạng, không thèm quan tâm, thật liền có thể tự hành tán loạn?

Hay là nói thế giới khác biệt, tình huống cũng khác biệt?

Đối với cái này hắn giữ lại hoài nghi.

“Thực sự không được, có hai vị Thiên Sư tọa trấn, khởi động Định Thiên Bàn bản thể, có thể trấn áp hết thảy ác. Không cần lo lắng.” Thanh Hồng Tử cười nói.

Chương 351: Dấu hiệu (1) (tạ ơn mặt trăng Kỵ Sĩ Quải Nguyệt Lượng minh chủ)

“Kỳ thật những bí ẩn này người bình thường không có tư cách biết được, dù sao cũng coi là đạo mạch của ta cơ mật, bất quá ngươi khác biệt.” Thanh Hồng Tử nắm vuốt râu ria “Lấy ngươi chi thiên phú, có lẽ không được bao lâu liền có thể tại Cửu Môn trên đại hội nhìn thấy ngươi.”

Cửu Môn đại hội cũng không phải là chỉ có Cửu Môn tham gia, mà là còn có xếp hạng hàng đầu đạo mạch chi nhánh thủ lĩnh tham dự.

Đây đều là đạo mạch chân chính trụ cột vững vàng, thực lực nội tình cùng căn cơ.

Mà như Vũ Ngấn như vậy, thực lực yếu ớt người, căn bản không có tư cách này biết được những này đạo mạch cơ mật.

“Đa tạ tiền bối cáo tri.” Vu Hoành minh bạch đối phương giao hảo chi ý.

Hai người cấp tốc quay lại Đài Châu.

Thanh Hồng Tử cầm Vu Hoành đưa lên 30 triệu tiền xe cộ, liền khởi hành quay trở về.

Về phần hắn nói chỗ tiếp theo thiên trụ, căn bản không có đi, tựa hồ là bên kia giá tiền không có nói xong.

Đối phương trụ sở môn phái Vô Cấu sơn, là so Thanh Trần quan cùng Cửu Phương quan mạnh rất nhiều trung đẳng môn phái, thế lực nó chiếm cứ ba cái thành phố lớn, quan chủ phương diện cao thủ liền có ba người, thậm chí nó lãnh tụ nghe nói sớm đã tu thành bị động thuật thức, tại toàn bộ

phương nam thuật sĩ trong vòng, cũng coi như nhân vật số một.

Có lẽ là tự nhận có phần này thực lực đè xuống thiên trụ mang tới bản án, liền không cho số tiền này.

Dù sao, 30 triệu tại Vu Hoành loại này có một thế giới làm bối cảnh người trong mắt không tính tiền, nhưng đối với bình thường môn phái, đó là khá là khổng lồ một bút hoạt động chi tiêu.

Chỉ là, Vu Hoành toàn bộ hành trình mắt thấy Định Thiên Bàn trấn áp quá trình, luôn cảm giác… Định Thiên Bàn đối với thiên trụ trấn áp, cũng không như Thanh Hồng Tử nói tới như vậy nhẹ nhõm.

Vân Số sơn.

Cao v·út trong mây đỉnh núi, một khối ngọc thạch trải màu trắng trên bình đài.

Một khối nho nhỏ hàng tre trúc bồ đoàn bị để đặt ở chỗ này, trên bồ đoàn ngồi xếp bằng một mặt mũi tràn đầy dữ tợn, tóc hoa râm cường tráng lão giả.

Lão giả cầm trong tay phất trần, trống không một bàn tay thì lật xem trước mặt trên đất một phần văn bản tài liệu.

Màu lam nhạt văn bản tài liệu xác ngoài bao lấy mềm tấm nhựa plastic, bị gió núi thổi đến không ngừng búng ra, phát ra giòn vang.

“Sùng Chân Tử gửi tới tình báo liền điểm ấy?” Lão giả xem hết văn bản tài liệu, có chút bất mãn hỏi.

“Đúng vậy lão gia, từ Vãn Thanh tỉnh gửi tới văn bản tài liệu đều ở nơi này.” Sau lưng trong mây mù, một đạo mơ hồ không rõ Nguyên Bảo đầu đồng tử lặng yên hiển hiện, thân đáp lại.

“Còn có mặt khác không? Âm khí thiên trụ đóng bao nhiêu?” Dữ tợn mặt lão giả tiếp tục hỏi.

“Đã đóng lại ba mươi tư đạo, còn thừa còn có ba đạo, tạm thời không cần để ý tới, tính nguy hại cực nhỏ.” Đồng tử trả lời.

“Hồi văn kiện đều lấy ra ta xem một chút.” Lão giả không yên lòng nói.

“Vâng.”

Rất nhanh, đồng tử liền đem mới một chồng văn bản tài liệu ôm lấy, cẩn thận đặt ở lão giả bên người.

Đi đến gần, liền có thể nhìn thấy, đồng tử này làn da tuyết trắng, mặc yếm đen, thân cao chỉ có một mét bốn năm, tròng mắt quỷ dị đang không ngừng xoay tròn.

Không phải tả hữu chuyển động, mà là như là hai cái viên cầu một dạng, tại mí mắt bên trong tự hành nhanh dần đều chuyển động.

Lật nhìn một hồi về sau, lão giả đột nhiên xuất ra bốn phần văn bản tài liệu.

“Cái này mấy phần có vấn đề, lựa đi ra trọng điểm quan sát. Long Tình Tử tên kia âm mưu quỷ kế quá nhiều, khó lòng phòng bị, để tất cả mọi người chú ý một chút.”

“Là…” Đồng tử tiến lên từng cái tiếp nhận bốn phần văn bản tài liệu.

Tại hiển lộ ra trong đó một phần trên văn kiện, có thể thấy rõ ràng, phía trên lấy tay viết bút tích, ghi chép: Phong bế số 11 âm khí thiên trụ, gặp phải Đài Châu tân nhiệm Thanh Trần quan quan chủ Chính Nhu Vu Hoành, lai lịch người này không rõ, đối với hắc tai linh tai chú ý quá dị thường, công pháp bên trong kêu gọi Khủng Ảnh cũng cùng trạng thái bình thường khác lạ, lại ở thiên trụ phụ cận lúc, cũng không lọt vào linh tai ba động ăn mòn, hư hư thực thực cùng linh tai có không rõ cấu kết, ý đồ dẫn dụ ngoại nhân đối với hắc tai linh tai quá độ chú ý, lấy che đậy vấn đề khác, xin mời khác phái người trọng điểm chú ý.

“Lão gia, gần nhất đạo mạch có mấy vị hảo thủ bỗng nhiên tung tích không rõ, mất đi liên hệ. Tả Thiên Sư có ý tứ là, muốn bọn ta Hạ Nguyên phái người truy tung điều tra.” Đồng tử đứng đấy không động, tiếp tục nói.

“Ai…” Lão giả thở dài một tiếng, “Toàn bộ đạo mạch nhìn như bền chắc như thép, Cửu Môn uy chấn thiên hạ, kỳ thật, bên trong luôn có không ít người rác rưởi ngồi không ăn bám, không chỉ như vậy còn tận làm chính mình tiểu tâm tư.”

“Vậy lão gia có ý tứ là. ?”

“Hướng lần trước Thanh Dương tổ hành động thành viên phát thư mời, gây dựng lại tổ hành động, đạo mạch người tạp toái quá nhiều, ta không có cách nào phân biệt ai có tìn được hay không. Sau đó chờ gây dựng lại sau đem việc này giao cho tổ hành động xử lý.” Lão giả nói.

“Minh bạch. Ta đi thông tri.”

Đồng tử quay người muốn đi gấp, đột nhiên tựa hồ liền nghĩ tới cái gì.

“Lão gia, đúng, phía dưới đi phong tỏa trấn áp thiên trụ người có nâng lên, lần này trấn áp, tựa hồ chắc chắn sẽ có chút lưu lại, Định Thiên Bàn giống như cũng không cách nào triệt để ép sạch sẽ, cái này cần thiết phải chú ý a?”

“Không cần để ý. Định Thiên Bàn bản thể tọa trấn, đạt tới kích thước nhất định đều sẽ gây nên chấn động. Bản thể bất động, vấn đề liền đều là việc nhỏ. Hiện tại chuyện phiền phức Thất Hung minh.” Lão giả cũng không thèm để ý khoát khoát tay.

“Vâng.”

Đối với đạo mạch nhắc nhở, tựa hồ cũng không đạt được bao nhiêu coi trọng.

Vu Hoành xếp bằng ở đại điện phía sau một cái nhỏ một vòng trong thần điện.

Nhìn chăm chú lên mặt đất toàn bộ đạo quán trận pháp đầu mối, trong lòng của hắn có chút suy nghĩ tác.

Phía trên tới cái Thanh Hồng Tử, vội vàng giải quyết hết âm khí thiên trụ về sau, liền cấp tốc rời đi.

Định Thiên Bàn uy lực xác thực rất mạnh, nhưng… Lưu lại điểm này vết tích, lại luôn để Vu Hoành như nghẹn ở cổ họng,

có loại khó chịu không nói ra được cảm giác không biết vì sao, hắn có loại dự cảm không tốt.

Đặc biệt là khi nhìn đến đồng hồ vạn năng đo ra hoàn cảnh tinh thần ba động trị số bắt đầu tiếp cận 1, thì càng nghiêm trọng.

Vu Hoành liếc nhìn trước mặt cường hóa kết thúc cầm tới ba loại phù lục, biểu lộ nghiêm túc.

Không bao lâu, hắn buông xuống phù lục, cầm lấy đồng hồ vạn năng.

"Đây là ta tìm người ra ngoại quốc chuyên môn định chế đặc thù dụng cụ đo lường, có thể kiểm tra đo lường cảnh vật chung quanh bên trong tinh thần ba động trị số."

Hắn giới thiệu sơ lược bên dưới đồng hồ vạn năng công năng, xoay người, nhìn về phía sau lưng đồng dạng ngồi xếp bằng Vũ chữ lót các lão đạo.

"Phía trên gần nhất đo đạc đi ra số liệu, đều biểu hiện, hoàn cảnh chung quanh trị số, đã tiếp tục ổn định tại 0. 6 tả hữu. Điều này có ý vị gì, sư phụ sư bá các ngươi có biết không?"

"Ý vị như thế nào?"

Một đám lão đạo một mặt mờ mịt.

"Mang ý nghĩa, một khi trong hoàn cảnh này tinh thần ba động có chút vấn đề, liền có thể nhẹ nhõm ảnh hưởng một cái bình thường phổ thông người trưởng thành tư duy hoạt động." Vu Hoành chân thành nói.

"Ngươi nói là, phạm vi lớn thôi miên? Hoặc là thần kinh thuật thức?" Vũ Ngấn kịp phản ứng.

"Đúng vậy." Vu Hoành gật đầu.

"Đệ tử hoài nghi thiên trụ đưa tới linh tai khả năng cũng không đơn giản như vậy bị trấn áp, nhưng viết thư cho đạo mạch lại được không đến coi trọng."

“Cho nên, ngươi định làm gì?” Vũ Mặc hỏi, “Hiện tại ngươi là quan chủ, ngươi nói, bọn ta phối hợp là được.”

“Bất kể như thế nào, mặc kệ linh tai có thể hay không tiếp tục bộc phát, thậm chí nghiêm trọng hơn, ta đều dự định làm tốt hết thảy chuẩn bị. Tăng cường ta Thanh Trần quan hết thảy khẩn cấp phản ứng lực lượng, dù sao, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất.” Vu Hoành nghiêm mặt nói.

Lời nói này nói đến một phiếu lão đầu đều là gật đầu.

“Nói đến có lý, Chính Nhụ ngươi cứ việc nói thẳng đi, muốn bọn ta làm cái gì.” Vũ Ngấn sảng khoái nói.

“Rất đơn giản, đệ tử nơi này nắm giữ một loại đặc thù bí thuật, có thể tập hợp tất cả mọi người chi lực, cộng tu tăng cường, tăng cường sau còn có thể lẫn nhau mọi người cùng hưởng thành quả.” Vu Hoành bắt đầu phổ cập khoa học chính mình linh quang tốt bao nhiêu mạnh bao nhiêu, tràn đầy tất cả đều là ưu điểm không có thiếu hụt.

Một phen nói đến các lão đạo đó là đầu váng mắt hoa, chóng mặt liền đáp ứng hắn, để Thanh Trần quan mở rộng cánh cửa tiện lợi, đại lượng thu nhận sử dụng đệ tử ngoại môn.

Đệ tử ngoại môn không luyện được Quan Ngô Công cũng không quan hệ, chỉ cần biết luyện linh quang bí thuật là được.

Nói xong linh quang bí thuật, Vu Hoành lại lấy ra cường hóa sau lấy được ba loại phù lục.

“Ngoài ra, đệ tử nơi này còn sáng tạo ra ba loại đặc biệt nhằm vào linh tai khai thác đặc thù phù. Có thể thờ mọi người tu hành luyện chế.”

Hắn đưa ra tấm kia sao chép phù lục giấy.

Vũ Ngấn mấy người tiến tới cùng một chỗ nhìn.

Chỉ thấy phía trên ghi chép ba loại đặc thù chưa từng thấy qua quái dị phù văn.

Trắc Linh Phù đổi: Có thể đo ra chung quanh trăm mét bên trong hết thảy không phải bình thường linh thể vết tích.

Họa Linh Phù đổi: Khi gặp phải Linh Vực bao trùm lúc, phù này có thể ngắn ngủi bảo vệ chủ thể, khiến cho thu hoạch mười giây tả hữu thoát ly thời gian. Thời gian cụ thể dài ngắn, xem phù lục thiêu đốt tốc độ mà định ra.

Tị Linh Phù đổi: Có thể dùng không phải bình thường linh thể đối với người sử dụng triệt để không nhìn, thời gian sử dụng xem phù lục thiêu đốt mà định ra.

Ba loại phù lục tất cả đều là trước đó gia cường phiên bản, đồng thời, khắc hoạ độ khó cũng đã nhận được ưu hóa yếu bớt.

Vấn đề duy nhất là…

Những phù lục này, tất cả đều muốn tăng thêm linh quang mới có thể chế tác hoàn thành.

“Thì ra là thế, nguyên lai đây mới là Chính Nhu ngươi nhất định phải mọi người tu luyện linh quang bí thuật căn bản nguyên nhân.” Vũ Ngấn bừng tỉnh đại ngộ.

“Đúng vậy.” Vu Hoành thở dài gật đầu nói.

“Đệ tử cũng là nghĩ lấy, nếu như mỗi người đều có thể nắm giữ loại phù lục này, linh tai không bộc phát còn tốt, coi như chuyển biến xấu bộc phát, cũng sẽ không xảy ra bất luận ngoài ý muốn gì! Một cái nữa, ba loại phù lục này kỳ bảo đảm chất lượng thật dài, coi như không dùng để ứng phó linh tai, ngày bình thường gặp được linh thể phương diện phiền phức, cũng có thể là rất trọng yếu hộ thân.”

“Có đạo lý! !”

Mấy người nhao nhao đồng ý.

“Làm đi, Chính Nhu, chúng ta cần làm sao phối hợp?” Vũ Mặc lão đạo vỗ đùi cười nói.

“Rất đơn giản. Chỉ là muốn xin mời mấy vị sư trưởng, tại trong thời gian sau đó, đảm nhiệm truyền thụ linh quang bí thuật truyền công đạo nhân một trận là đủ.” Vu Hoành trầm giọng.

“Truyền công đạo nhân? Cái này đơn giản.” Vũ Mặc cười, cái này không phải liền là hắn am hiểu nhất?

An bài tốt lão đạo nhiệm vụ về sau, Vu Hoành độc thân lại một lần nữa đi vào âm khí thiên trụ phụ cận.

Nơi đó khí tức màu xám càng đậm, không ngừng từ đáy biển liên tục không ngừng đi lên tiêu tán.

Mặc dù cái này khí xám không có hình thành mới âm khí thiên trụ, nhưng… Trong hoàn cảnh chung quanh, tinh thần ba động trị số, ngay tại càng phát trở nên nồng.

Điểm ấy, để Vu Hoành nhớ tới lúc trước hắc tai đại bạo phát lúc điềm báo.

Khi đó, cũng là như thế.

Cùng lúc, hắn mỗi lần tới gần nơi này chỗ địa phương, đều sẽ cảm giác được, trên tinh thần có khó nói nên lời to lớn cảm giác áp bách.

Rõ ràng cái gì cũng không có, nhưng chính là trong lòng giống đè ép tảng đá, không thở nổi.

Trên mặt biển, lúc này gió êm sóng lặng, thời tiết âm trầm.

Vu Hoành đứng tại trên ca nô, thở hắt ra, thu tầm mắt lại, nhìn về phía khác một bên.

Nơi đó không biết lúc nào, nhiều hơn một đạo trường bào màu đen bóng người.

Bóng người lẳng lặng giẫm ở trên mặt biển, không nhúc nhích.

“Đến đây lúc nào?” Vu Hoành hỏi. Cách xa nhau mấy chục mét, thanh âm của hắn thông qua tinh thần ba động, tinh chuẩn truyền vào đối phương trong tai.

“Vừa tới.” Bóng người trả lời. Đồng thời cũng ngẩng đầu, xốc lên mũ trùm, thình lình chính là trước đó rời đi Thanh Hoàng.

“Thất Hung minh tình huống như thế nào? Ngươi lần này trở về, có hay không thăm dò được liên quan tới hắc tai linh tai tin

tức?” Vu Hoành hỏi lại.

Chương 352: Dấu hiệu (2) (tạ ơn mặt trăng Kỵ Sĩ Quải Nguyệt Lượng minh chủ)

Chương 352: Dấu hiệu (2) (tạ ơn mặt trăng Kỵ Sĩ Quải Nguyệt Lượng minh chủ)

“Không có…” Thanh Hoàng lắc đầu, “Trong minh vội vàng bày ra đối với đạo mạch lần tiếp theo lớn tập kích, không ai để ý hắc tai linh tai.”

“…” Vu Hoành mày nhăn lại, “Vì cái gì? Linh tai không phải đã tạo thành lớn như vậy nguy hại rồi hả? Vì cái gì ngay cả Thất Hung minh cũng không coi trọng?”

“Minh chủ cùng Thất Hung không cho rằng hắc tai linh tai là vấn đề. Thái độ của bọn hắn là, coi như mở ra, triệt để giáng lâm, bọn hắn cũng tự tin có thể rất mau đem nó ép trở về. Hắc tai cũng tốt, linh tai cũng tốt, cũng chỉ là dùng để q·uấy n·hiễu đạo mạch công cụ v·ũ k·hí, chỉ thế thôi.” Thanh Hoàng hồi đáp.

“…” Thật đúng là không hổ là nhất mạch tương thừa, Vu Hoành không biết nên nói cái gì.

Rất hiển nhiên, thế giới này những thuật sĩ, chưa từng ăn qua nguyên tai khổ, vô luận chính tà, đều đối với nguyên tai không coi trọng.

Theo bọn hắn nghĩ, nguyên tai phía sau đối phương, mới thật sự là mấu chốt, chỉ cần giải quyết đối phương, nguyên tai cái gì, nhẹ nhõm liền có thể thoáng qua áp chế, khôi phục hết thảy tình huống.

“Nói thật.” Thanh Hoàng cũng lộ ra một vòng không hiểu, “Minh chủ, hắc tai linh tai cái gì, có Định Thiên Bàn áp chế giá·m s·át, căn bản không bay ra khỏi sóng lớn, ngươi vì sao còn muốn coi trọng như vậy? Tốn hao tinh lực tinh thần thăm dò?”

“Đó là ngươi không rõ ràng bọn chúng chỗ đáng sợ…” Vu Hoành thở dài.

Cho tới bây giờ đến thế giới này bắt đầu, hắn cũng cảm giác được, hoàn cảnh nơi này một mực tại chuyển biến xấu, không có dừng lại.

Coi như Định Thiên Bàn trước đó phong ấn nơi này âm khí thiên trụ, có thể hoàn cảnh tinh thần ba động trị số, hay là tại không ngừng tăng lên.

“Ta…” Hắn ý đồ cẩn thận miêu tả hắc tai đáng sợ.

Đột nhiên hai người phía trước, trên mặt biển, đột nhiên nhấc lên trắng xóa hoàn toàn sóng biển.

Soạt một chút.

Trong sóng biển một vòng bóng trắng bỗng nhiên xông phá bọt nước, giấu ở màu trắng trong sóng biển phóng lên tận trời, chớp mắt liền biến mất ở trong tầng mây.

“Vừa mới, thứ gì đi ra! ?” Vu Hoành sắc mặt ngưng trọng hỏi.

“. Giống như, là một con cá?” Thanh Hoàng không xác định trả lời.

Vu Hoành cầm lấy đồng hồ vạn năng, mở ra.

Màn hình tinh thể lỏng biểu hiện trên màn hình, đột nhiên cho thấy 1.264 số liệu.

“Phá 1…” Vu Hoành sắc mặt ngưng trọng.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía vừa mới vật kia bay đi phương hướng.

Trong lòng quyết định trở về liền gia tốc tu hành Quan Ngô Công tiến độ. Mau chóng cầm tới công pháp đặc chất, đồng thời lấy hắc ấn cường hóa Thanh Trần quan, nhìn có thể hay không làm ra một cái bản địa Đài Châu bảo vệ đại trận.

Cam đoan càng nhiều người còn sống.

Một tháng.

Thanh Trần quan đối mặt Đài Châu thị, ban phát hoàn toàn mới chiêu tân thông báo.

Nó đối với ly tán thuật sĩ đưa ra cực kỳ rộng rãi chiêu tân điều kiện, việc này đưa tới thuật sĩ vòng rất lớn ba động.

Bình thường tới nói bất kỳ một cái nào thuật sĩ môn phái, chiêu tân, đều là lấy có thể hay không tu hành tự thân mang tính tiêu chí công pháp làm căn bản yêu cầu.

Môn công pháp này thường thường bậc cửa không thấp, sàng chọn ý nghĩa rất lớn.

Nhưng lần này, làm quan chủ Vu Hoành lại vung ra chiêu tân công pháp Quan Ngô Công, mà là khác cấp ra một môn tên là Linh Quang bí thuật công pháp.

Bất luận kẻ nào nguyện ý, đều có thể thử tu luyện, đồng thời công pháp này bậc cửa cực thấp.

Không ít thuật sĩ ôm thử một lần thái độ, tiến đến khảo thí, không nghĩ tới, năm người đi, năm cái toàn qua!

Bên trong một cái hay là đạo pháp tư chất rất kém cỏi, chỉ là miễn cưỡng trước kia tu ra đạo tức ly tán thuật sĩ.

Cứ như vậy tư chất, thế mà đều có thể đem cái kia Linh Quang bí thuật luyện được linh quang.

Nhất thời, toàn bộ Đài Châu thuật sĩ bầy điên cuồng.

Ai không muốn trở thành danh môn chính phái? Ai không muốn quang minh chính đại đối ngoại tuyên truyền chính mình là chân chính đạo mạch đệ tử.

Còn không phải tư chất không đủ, không cách nào đạt tiêu chuẩn.

Không thấy trước đó Thanh Trần quan nhiều đệ tử như vậy, cũng chỉ có Đạo Chủng ban mấy người a?

Mà bây giờ, Vu Hoành đem lỗ hổng này buông ra.

Thanh Trần quan mặt khác tại vùng ngoại ô, hao tốn giá tiền rất lớn, mua một mảng lớn đất hoang.

Sau đó triệu tập đội thi công bắt đầu nhanh chóng thi công.

Gia nhập đệ tử ngoại môn số lượng càng ngày càng nhiều, cơ hồ mỗi ngày đều có tầm mười người bảo mệnh gia nhập, sau đó từ mấy cái Vũ chữ lót lão đạo nơi đó thu hoạch được Linh Quang bí thuật công pháp.

Lấy đạo mạch đệ tử tên tuổi cùng tài nguyên vị dẫn dụ, cứ như vậy, Thanh Trần quan ngắn ngủi trong nửa tháng, liền thu nạp vượt qua 300 tên các phương thuật sĩ.

Những này thuật sĩ một phần nhỏ là Đài Châu bản địa, tuyệt đại đa số đều là đến từ nơi khác.

Bọn hắn tại xác định đệ tử ngoại môn tên tuổi là thật, tu luyện Linh Quang bí thuật cũng là thật. Liền mang nhà mang người, cả tộc di chuyển tới.

Dù sao chỉ cần là thuật sĩ, liền không có người muốn tại ba mươi đằng sau trạng thái nhanh chóng ngã xuống, sau đó thực lực đại tổn. Tuổi thọ cũng tổn hao nhiều.

Việc quan hệ mạng sống đại sự, Thanh Trần quan một chiêu này, lực hấp dẫn quá mạnh.

Mà lúc này Vu Hoành, thì một bên tại khổ tu Quan Ngô Công, vừa bắt đầu triệu tập trong quan đan dược đạo nhân, ý đồ phối hợp ra một loại có thể gia tăng tốc độ tu luyện đặc thù dược tề.

Lúc này trong đó một tòa biệt viện bên trong.

Hắn cùng ba cái lão đạo ở tại trong phòng thí nghiệm, thương thảo làm sao cải thiện trước đó trong đạo quán thuốc thang.

Về mặt đan dược, là Vũ Chung tương đối am hiểu, vẫn luôn là hắn đang phụ trách khối này.

Trên thực tế hắn cũng là Tam lão đạo bên trong một cái.

Lúc này nghe Vu Hoành yêu cầu, hắn mặt lộ vẻ khó xử.

“Chính Nhu sư chất, không phải chúng ta không muốn làm, mà là ngươi yêu cầu này kỳ thật rất khó làm đến.” Hắn thở dài.

“Thuốc thang gia tăng tốc độ tu luyện, chuyện như vậy, nếu là có thể làm, chúng ta đã sớm làm. Trên thực tế, bởi vì công pháp vấn đề, bản môn đối với vật chất nhu cầu cũng không quá nhiều, tương phản, đối với tinh thần ý chí yêu cầu cực cao. Mà bất luận cái gì chén thuốc, liền không có nghe nói qua có thể đối với tinh thần ý chí có thừa cố gắng dùng.”

“Ta có thể hiểu được, như vậy bổ sung dinh dưỡng, gia tăng nâng cao tinh thần hiệu quả thuốc, có thể phối a?” Vu Hoành lùi lại mà cầu việc khác.

“Cái này ngược lại là đã có sẵn, trong quan mọi người ngẫu nhiên cũng sẽ sử dụng, tỉ như ngưng thần canh tụ tâm hoàn, cái này hai khoản là hiệu quả tương đối không tệ.” Vũ Chung giới thiệu nói.

“Đem cái này hai thành thuốc cho ta, ta đi thử xem hiệu quả.” Vu Hoành phân phó nói.

“Được.”

Rất nhanh một bên trợ thủ mang tới hai loại thuốc tất cả một phần.

Đều là lấy màu nâu che ánh sáng bình pha lê chứa đựng, nắm bắt tới tay hay là lạnh buốt, hiển nhiên là ướp lạnh.

“Ta thử trước một chút hiệu quả, lại nghĩ biện pháp.” Vu Hoành tiếp nhận hai bình thuốc, phân phó bọn hắn nghiên cứu bổ sung tinh khí thần an toàn thuốc bổ, sau đó mới quay người rời đi.

Linh quang tu hành là muốn tiêu hao tinh khí thần, cho nên bổ dưỡng tinh khí thần tiếp xuống sẽ là đạo quán quan trọng nhất.

Mà lại, trước đó thông qua Cường Hóa dược tề, thu được mỏng manh thấp kém Nguyệt Thần huyết mạch, điểm ấy để trong lòng của hắn có ý nghĩ.

Nếu hắc ấn thuốc cường hóa nước hiệu quả tốt như vậy, vậy hắn hoàn toàn có thể trực tiếp lợi dụng chức năng này phụ trợ tu luyện Thái Linh Công.

Nghĩ đến liền thử.

Mang theo dược thủy, hắn cấp tốc trở lại chỗ mình ở sân nhỏ.

Đem dược thủy đặt ở trong phòng trên mặt bàn.

Sau đó đưa tay đụng vào.

'Cường hóa thuốc bổ, cực hạn cường hóa, phương hướng: Phụ trợ tu hành Thái Linh Công, không có tác dụng.'

Xùy.

Hắc tuyến bay ra, chảy vào hai bình dược thủy.

Rất nhanh đếm ngược hiển hiện: 72 ngày 11 giờ 9 phút

"… Lâu như vậy…" Vu Hoành không phản bác được.

Do dự một chút, hắn hay là hồi phục khẳng định.

Xùy.

Dược thủy có chút lóe lên, hắc ấn bắt đầu điên cuồng hấp thu trong cơ thể hắn đại lượng Thái Linh Công nội lực.

Đem tất cả công lực quét sạch sành sanh về sau, hắc ấn tiếp lấy lại thôn phệ hơn phân nửa tinh thần thể lực đợi đến Vu Hoành thậm chí có gật đầu choáng hoa mắt, mới dừng lại.

Hai bình dược thủy mặt ngoài đếm ngược, lúc này mới bắt đầu tính toán.

“Căn cứ thời gian càng lâu, hiệu quả càng mạnh quy luật, hi vọng đến lúc đó sẽ không để cho ta thất vọng…” Vu Hoành đem hai bình dược thủy bỏ vào tủ sắt, khóa kỹ.

Khoảng cách Á Tùng mấy ngàn trong biển bên ngoài.

Một mảnh thâm thúy u lam băng lãnh trên mặt biển, ngừng lại một chiếc thể tích dài đến hơn trăm mét cỡ lớn thuyền đánh cá.

Thuyền đánh cá mép thuyền, đến từ đạo mạch Vân Số sơn hai tên lão đạo tóc trắng, chính cẩn thận quan sát đến mặt biển gợn sóng tình huống.

Hai người một cái đến từ Đại Vân La quan đạo hiệu Pháp Danh.

Một cái khác đến từ Thái Thượng Ngưng Hư cung, đạo hiệu Nguyên Thuần.

Hai người quan hệ tâm đầu ý hợp, nhiệm vụ lần này cũng là ước định cùng nhau tới xử lý.

Chỉ là đi vào mục đích về sau, hai người mới phát hiện, nơi này chung quanh một mảnh hoang vu, ngay cả cái hải đảo cũng không, bọn hắn cũng không thông thuỷ tính, căn bản không thể đi xuống.

“Trên nhiệm vụ rõ ràng nói, nơi này trước kia có một chỗ đảo hoang? Hiện tại đảo hoang đâu?” Pháp Danh bất đắc dĩ nói.

“Nhiệm vụ miêu tả tình huống không đúng, đi về trước đi, dạng này chúng ta cũng không cách nào tiếp tục chấp hành.” Nguyên Thuần trên mặt đồng dạng bất đắc dĩ.

“Vừa vặn vừa mới nhận được điện thoại vệ tinh, Hứa Thiên Sư rốt cục nghĩ thông suốt, muốn trùng kiến tổ hành động. Bọn ta những này lão bồn hữu rốt cục lại có thể gom lại cùng nhau. Nhiều năm như vậy, không dễ dàng.”

“Lúc trước hơn 30 người, hiện tại qua mấy thập niên, đột phá giới hạn, bước vào Quan Chủ cấp, cũng chỉ còn lại có mười cái. Tuế nguyệt không tha người, năm đó rõ ràng tất cả mọi người là thiên tài…” Nguyên Thuần thở dài nói.

“Ngươi biết Hứa Thiên Sư vì cái gì đột nhiên đồng ý trùng kiến tổ hành động a?” Pháp Danh thấp giọng hỏi.

“Không rõ ràng, bất quá có lẽ cùng Thượng Nguyên có quan hệ. Ngươi cũng biết, trong những năm này, đạo mạch bên trong tình huống càng ngày càng cảm giác không đúng.” Nguyên Thuần cau mày nói.

“Nói thật, lúc trước ta liền không đồng ý giải tán, khi đó ta liền mơ hồ cảm giác được, đạo mạch bên trong, còn ẩn giấu đi một cỗ rất mạnh rất bí mật lực lượng, khi đó không có thể bắt đi ra. Nhưng lúc đó tất cả mọi người mệt mỏi, chúng ta hơi nói nhẹ, nói chuyện không có phân lượng, cũng chỉ có thể theo đại lưu.” Pháp Danh nói, ” thẳng đến gần nhất, ta lại cảm thấy đến, nguồn lực lượng kia, giống như lại xuất hiện…”

“Ngươi nói những này, ta cũng có cảm giác. Thất Hung minh vì cái gì nhiều năm như vậy còn có thể bên ngoài hung hăng ngang ngược… Hứa Thiên Sư mỗi lần phát lực động thủ, đều sẽ bị đối phương sớm biết hành động quỹ tích. Cái này nếu không phải nội bộ có người, đã sớm…” Nguyên Thuần nói còn chưa dứt lời, bỗng nhiên hai mắt ngưng tụ, xa xa nhìn thấy trên mặt biển, có một chiếc thuyền nhỏ màu đen, đang nhanh chóng tới gần.

“Nơi này, là viễn hải a?” Hắn theo bản năng hỏi ra âm thanh.

“Đúng vậy a…” Một bên Pháp Danh cũng nhìn thấy, sắc mặt ngưng trọng lên.

“Coi chừng, có chút không đúng!”

Hô!

Trong lúc bất chợt, nơi xa cái kia thuyền đen nhỏ truy cập nhảy lên một bóng người.

Bóng người bịch một tiếng, rơi vào trong biển, biến mất không thấy gì nữa.

“Chờ một chút, không đúng! Đây là huyễn tượng!” Pháp Danh bỗng nhiên cảm giác tinh thần một trận run rẩy.

Hắn một tay nắn ấn quyết, trong nháy mắt phóng thích thuật thức.

Một đạo lam quang tại bên cạnh hai người tầng tầng lớp lớp như sóng sóng hỗn loạn dạng.

Rất nhanh, bọn hắn liền phát hiện, vừa mới rõ ràng còn rất xa thuyền nhỏ màu đen, lúc này thế mà ngắn ngủi mấy giây. Liền xuất hiện ở phía trước bọn họ không đến trăm mét chỗ.

Bọn hắn vừa mới đối với khoảng cách cảm giác, nhận lấy nghiêm trọng q·uấy n·hiễu.

“Loại khoảng cách này khống chế đặc thù thuật thức… Không tốt! Chẳng lẽ lại là Huyền Tinh Tử!” Pháp Danh sắc mặt kịch biến.

Chương 353: Dấu hiệu (3)

Chương 353: Dấu hiệu (3)

“Vừa mới người nhảy cầu kia đâu! ?”

Đâm lúc này trên thuyền đánh cá, Nguyên Thuần cũng cảm giác không đúng, vội vàng đưa tay nắm chặt trước ngực Truyền Thừa Đạo Khí mặt dây chuyền.

Khoảng cách gần như thế, đối phương nhảy cầu hơi bơi một đoạn, liền có thể…

Phốc!

Trong lúc đó, một thanh lam nhạt điêu khắc tinh mịn phù văn loan đao, hung hăng từ Nguyên Thuần phía sau xuyên ngực mà ra.

Một đao này không móc nối đâm xuyên qua hắn, đồng thời cũng đâm xuyên qua trong tay hắn nắm chắc Truyền Thừa Đạo Khí.

Hắn kinh ngạc đứng tại chỗ, há miệng ọe ra một búng máu.

“Không! ! Nguyên Thuần! !” Một bên Pháp Danh ở một giây lát, lập tức rống giận, trong nháy mắt khởi động Truyền Thừa Đạo Khí.

Một đầu khổng lồ màu lam cá voi hư ảnh, tại hai người trên không cấp tốc hiển hiện, ầm vang đập xuống.

Ầm ầm! ! !

Toàn bộ thuyền đánh cá tựa như bị bao khỏa tại thạch màu lam bên trong, nội bộ hết thảy hai người bên ngoài thuật sĩ, đều sẽ lọt vào cá voi công kích.

Nhưng.

Một giây sau.

Xùy!

Toàn bộ cá voi đầu, bị một đạo vô hình lưỡi dao, từ trên hướng xuống, trong nháy mắt chặt đứt.

Ngang! !

Cá voi kêu thảm, đến từ Truyền Thừa Đạo Khí thần ý cấp tốc tiêu tán, tan tác.

Lộ ra bên trong bình yên vô sự thuyền đánh cá.

Thuyền đánh cá boong thuyền, vừa mới còn đứng đứng thẳng Nguyên Thuần cùng Pháp Danh hai người, hai vị Quan Chủ cấp bậc uy tín lâu năm Cửu Môn thuật sĩ, lúc này đều cùng nhau ngã vào trong vũng máu, không có sinh tức.

Một tên người khoác đấu bồng màu đen nam tử tóc đen, phía sau in một cái cực đại chữ Hung, lúc này đang đứng tại hai bộ t·hi t·hể bên cạnh.

“Lại giải quyết hai cái, cũng không thể để Hứa Sùng một lần nữa tổ chức lên tổ hành động.” Nam tử tán đi trong tay lam nhạt loan đao mặc cho lên hóa thành điểm sáng màu lam.

“Huyền Tinh tiền bối ngươi bị động thuật thức nứt ra.” Một cái khác đấu bồng đen nữ tử, nhẹ nhàng từ phía sau đi đến hắn bên người.

“Không sao, một hồi chữa trị bên dưới liền tốt.” Nam tử cười nói, “Ngược lại là khó được chúng ta cùng một chỗ hành động, ngươi Thanh Ngọc môn muốn hay không cùng chúng ta làm làm liên hợp hành động?”

“Đưa cho ngươi Ma Đao đưa huyết thực a?” Nữ tử lộ ra một vòng mỉa mai.

“Tất cả mọi người là đồng sự, minh chủ nhưng là nhìn lấy đâu? Ta làm sao dám?” Nam tử vui cười đứng lên.

“Ngươi thế nhưng là bọn ta Thất Hung đứng đầu, có cái gì không dám?” Nữ tử lãnh đạm nói.

“Tốt không nói cười, tranh thủ thời gian bố trí trở về, nơi này lạnh buốt, chung quanh một người cũng không, không có ý nghĩa.” Nam tử đá đá trước người t·hi t·hể.

“Đi.”

Nữ tử một tay lấy ra một cái mâm tròn màu đen, phía trên hiện đầy dùng màu đỏ tím đường vân điêu khắc thành các loại ký hiệu hoa văn. Chính trung tâm, có một cái màu trắng mắt người đồ án.

Thình lình cùng Định Thiên Bàn kiểu dáng hoàn toàn tương phản.

Nàng thấp giọng niệm tụng vài câu chú văn, liền đem mâm tròn ra bên ngoài ném đi.

“Đi.”

Mâm tròn kia nhẹ nhàng rơi vào mặt biển, bịch một chút cấp tốc chìm xuống.

Hai người ở một bên chờ đợi, cũng sẽ không tiếp tục nói chuyện.

Ước chừng mấy phút sau.

Từng tia khí xám từ trong nước biển bốc hơi tuôn ra.

“Được rồi.” Nữ tử xuất ra một đạo phù lục màu đen, nhìn xuống phía trên sáng lên bộ phận hoa văn, thế là gật đầu.

“Vậy thì đi thôi.” Nam tử cười cười, quay người, liền muốn trở về chính mình tới trên thuyền nhỏ.

Đột nhiên hắn biến sắc, tựa hồ cảm ứng được cái gì, một lần nữa quay đầu hướng mặt biển nhìn lại.

“Thế nào?” Nữ tử nghi hoặc nhìn về phía hắn.

“Không có gì… Hắn là ảo giác.” Nam tử lắc đầu. Hắn vừa mới trong nháy mắt, tựa hồ cảm ứng được, một loại nào đó cực kỳ khoa trương kinh khủng tinh thần ba động chợt lóe lên.

Nhưng rất nhanh hắn liền lấy lại tinh thần, cấp độ kia cường độ tinh thần ba động, trên đời này làm sao có thể tồn tại.

Cấp độ kia tựa như dãy núi đồng dạng khủng bố trọng áp, tối thiểu tương đương với hắn lên gấp trăm lần tinh thần lực mới có thể hội tụ mà ra.

Liền xem như minh chủ cũng xa không có khả năng mạnh đến độ cao như thế.

“Đi thôi.”

Hắn lắc đầu, có chút bật cười nhảy xuống, giẫm đạp nước biển, tựa như khinh công, nhẹ nhàng rơi vào trước đó trên thuyền nhỏ.

Nữ tử kia cũng đi theo phía sau, cùng nhau đứng ở trên thuyền nhỏ, hai người rất nhanh phát động động cơ thay đổi đầu thuyền, hướng lúc đến cấp tốc rời đi.

Chỉ để lại nguyên bản lớn thuyền đánh cá, vẫn như cũ an tĩnh phiêu phù ở trên mặt biển, chỉ là phía trên tất cả người sống, đều tại vừa mới hai người lên thuyền bên trong, g·iết c·hết toàn bộ.

Gió biển gào thét, sóng cả phun trào.

Đảo mắt hơn mười phút đi qua.

Xùy.

Đột nhiên một đạo khổng lồ hình cá bạch quang hiện lên. Từ mặt biển một chút xẹt qua, lại chớp mắt biến mất.

Bạch quang này tới không hiểu, lại biến mất đến chẳng biết đi đâu, tốc độ cực nhanh.

Bạch quang đằng sau, trước đó lớn như vậy thuyền đánh cá, cũng thần bí quỷ dị biến mất tại mặt biển, vô tung vô ảnh, phảng phất ngay từ đầu liền từ chưa tồn tại qua.

Hi Vọng thành thế giới.

Vu Hoành một bước từ trong hắc vụ bước ra, trở lại chính mình trong phòng an toàn.

Hắn hít một hơi thật sâu, rất lâu không có ở bên này dài đợi, lúc này trở về, lại có chủng không hiểu hoài niệm cảm giác.

‘Lần này đi một chuyến Hi Vọng thành, rút ra một lần linh quang, hẳn là có thể để nó cường độ tầng lầu cao hơn.’

Trong lòng của hắn cảm khái, không thể không nói, linh quang cường độ tăng phúc quá biến thái.

Cái này Thái Linh Công làm ra đặc thù đồ chơi, tựa như virus một dạng, chỉ cần người tu luyện đủ nhiều, cường độ liền có thể điên cuồng đi lên chồng.

Bành.

Hắn mở cửa phòng.

Bên ngoài Chung Cực Chi Môn chính đại mở ra, một cái hơi mờ tựa như khối băng điêu thành đại thủ, đang từ trong môn duỗi ra một nửa, tại thử nghiệm bắt sờ thứ gì.

Bàn tay to kia toàn thân tản ra nhu hòa lam quang, chiếu rọi chung quanh, đem hết thảy đến gần mặt đất toàn bộ bao trùm lên dày đặc lam băng tầng.

Vu Hoành không có để ý những thứ này.

Những thời giờ này, Chung Cực Chi Môn kiểu gì cũng sẽ thỉnh thoảng xông ra một chút nhìn qua liền tương đương khoa trương cường đại quái vật.

Nhưng bởi vì hắn người mang Chung Cực Thái Dương một tia lực lượng, cho nên những quái vật này không chỉ sẽ không cộng kích hắn, ngược lại sẽ còn đem nó xem là chính mình đồng bạn một bộ phận.

Ngược lại là Trương Khai Tĩnh.

Vu Hoành nhìn về phía nàng chỗ ở động quật, nơi đó bị phong bế đến cực kỳ chặt chẽ, mơ hồ có thể cảm ứng được, bên trong có một đạo mơ hồ tinh thần ba động, còn còn sống lấy.

Xác định còn sống, Vu Hoành cũng không đi chú ý, ngẩng đầu nhìn phía dưới hướng, hắn thả người nhảy lên, bỗng nhiên mang theo kịch liệt tiếng xé gió, hướng Hi Vọng thành phương hướng phóng đi.

Vài giờ sau.

Thân ảnh của hắn lại lần nữa trở về Hắc Phong doanh địa.

Chỉ là lần này, sau người nó đi theo hai cái dáng người tương đương khôi ngô vũ trang chiến sĩ.

Hai chiến sĩ toàn thân mặc lấy gia cường phiên bản loại hình mới nhất thiên mệnh đồ bộ.

Loại này đồ bộ có thể cực kỳ hữu hiệu truyền linh quang, thậm chí còn có thể đối với linh quang tác dụng có tăng phúc hiệu quả.

Cho nên bị Hi Vọng thành rất nhiều người sử dụng, lấy cái thông tục ngoại hiệu —— linh trang.

“Nơi này liền làm phiền các ngươi hỗ trợ dò xét. Ta thường cách một đoạn thời gian sẽ ra ngoài một lần, thời gian còn lại đều cần chuyên chú nghiên cứu.” Vu Hoành đứng tại phòng an toàn cửa ra vào, quay đầu hướng hai người căn dặn.

“Đây là chúng ta phải làm, minh chủ không cần phải khách khí.” Hai người liền vội vàng khom người đáp lời.

“Có linh trang tại, hai mươi bốn giờ duy trì ở, nơi này các loại nguy hiểm hẳn là sẽ không ảnh hưởng các ngươi. Nhưng trở ngại thể chất vấn đề, các ngươi thường cách một đoạn thời gian, vẫn là phải trở về trao đổi một chút.” Vu Hoành nói.

“Cái này chúng ta minh bạch, chỉ là minh chủ nói tới, một cái khác địa phương an toàn, không biết là tại…” Một người trong đó nhịn không được lại lần nữa hỏi.

“Ta đã tại xử lý, còn cần thời gian, nơi đó có mặt khác nguy hiểm phiền phức, so với hắc tai cùng hàn tai không thua bao nhiêu.” Vu Hoành thở dài, nghĩ đến một bên khác thế giới linh tai, hắn cũng cảm giác đau đầu.

Hắn để cho Hi Vọng thành bên kia quen thuộc lui tới con đường. Mục đích cũng là thuận tiện chính mình, không cần luôn hướng bên kia chạy.

Bây giờ linh quang cường hóa đã để Hi Vọng thành bên kia chiến sĩ, sinh tồn lực đề cao mạnh.

Dung hợp Trụ Thần Quang linh quang, những người này bản thân cũng sẽ không bị Chung Cực Chi Môn quái vật chủ động tổn thương.

Cái này mang ý nghĩa, Chung Cực Chi Môn lực lượng bức xạ phạm vi, ngược lại thành nhân loại bây giờ chỗ an toàn.

Lần này cũng coi là một lần nếm thử, nếu như xác định Chung Cực Chi Môn đối với linh quang nắm giữ thì không có ảnh hưởng, Hi Vọng thành bên kia liền chuẩn bị lại lần nữa di chuyển, hướng bên này tới gần thành lập mới căn cứ địa!

“Khảo thí thời gian đại khái là ba tuần, nếu như ba tuần các ngươi ở chỗ này không có vấn đề, như vậy chúng ta mới có thể áp dụng bước kế tiếp kế hoạch.” Vu Hoành nói.

“Vâng.” Hai người cung kính đáp lại.

Bây giờ Hi Vọng thành, đối với Vu Hoành sớm đã là như kính Thần Minh. Linh quang trên phạm vi lớn tăng lên các cư dân tỉ lệ sinh tồn, sẽ không lo lắng bị hàn tai c·hết cóng, sẽ không lo lắng bị phổ thông hắc tai Quỷ Ảnh đánh g·iết.

Chỉ có gặp được cao tầng thứ hắc tai Huyết Triều, mới có thể gặp được nguy hiểm.

Trừ hiện tại còn tạm thời không có quan sát được khả năng tác dụng phụ bên ngoài, linh quang đơn giản cho Hi Vọng thành cư dân lần thứ hai sinh mệnh.

Đem hai người dàn xếp tại trong viện, Vu Hoành nhìn xem hai người tự mình bắt đầu nhanh nhẹn dựng dạng đơn giản giữ ấm

lều vải, cách giữ ấm cường hóa linh trang, thế mà cũng có thể làm rất tốt.

Hắn lại chuyển qua ánh mắt, nhìn về phía Trương Khai Tĩnh bên kia.

Quả nhiên, động tĩnh bên này, đưa tới Trương Khai Tĩnh chú ý.

Cửa động tảng đá bị dời một cái khe hở, một đôi mắt chính hướng phía bên này coi chừng quan sát.

“.” Nhìn xem cặp mắt kia, Vu Hoành đột nhiên trong lòng khẽ động.

Đưa tay hướng nàng vẫy vẫy.

“?” Trương Khai Tĩnh nghi ngờ nhìn về phía hắn, dừng lại, lập tức dùng sức đẩy ra cửa tảng đá, đi ra cửa động.

Nàng toàn thân che phủ như đầu gấu không biết mặc vào bao nhiêu quần áo.

Trong động loạn thất bát tao tất cả đều là bên ngoài nhặt về tạp vật. Trên mặt đất còn thả một cái lò vi ba đang nấu nồi lẩu, nóng hôi hổi, mùi thơm nức mũi.

Vu Hoành hít mũi một cái, nghe đứng lên còn rất thơm

Hắn nhìn đối phương đi đến trước mặt mình, an tĩnh đứng vững.

Nữ hài này ban đầu ở trong căn cứ liền không sợ lạnh, hiển nhiên là hội tụ Trương Khai Tuấn đám người nghiên cứu kết tinh, đồng thời lai lịch của nó hơi có chút thần bí, Vu Hoành luôn cảm thấy, nàng không giống như là mặt ngoài nhìn qua đơn giản như vậy.

“Một người ở lại đây, có phải hay không rất nhàm chán? Muốn hay không thúc thúc dẫn ngươi đi chỗ tốt?”

Hắn nhẹ giọng mở miệng nói, trên mặt lộ ra một vòng ôn hòa mỉm cười.

Đạo mạch bên kia thế giới, hiện tại cảm giác tình huống có chút không đúng. Trong lòng của hắn dự cảm bất tường càng ngày càng đậm, lần này liên hệ Hi Vọng thành, chính là dự định mượn nhờ có thể mượn nhờ tất cả lực lượng tại một bên khác ổn định một khối an toàn địa bàn mà hiện hữu lực lượng, chỉ dựa vào Đài Châu bên kia thuật sĩ, khả năng còn chưa đủ.

Hi Vọng thành nơi này, tu hành đạo pháp cư dân bên trong, bây giờ đã có ngàn người đạt tới Quan Ngô Công tầng thứ năm.

Tăng thêm Ngưng Khí Hóa Ảnh Quyết truyền xuống, lập tức chính là hơn ngàn đỉnh tiêm đạo chủng cao thủ xuất thế.

Hắn thậm chí cũng hoài nghi, tiếp qua nửa năm một năm, tới, nói không chừng đều có thể có Quan Chủ cấp xuất hiện.

Bên này người ý chí lực kiên định, đơn giản đáng sợ.

Không ít tại sinh tử bên trong quanh quẩn một chỗ chiến sĩ binh sĩ, tu luyện đạo pháp gọi là một cái đột nhiên tăng mạnh, so với hắn người truyền thụ này còn muốn khoa trương.

Chương 354: Dấu hiệu (4)

Chương 354: Dấu hiệu (4)

“Nơi tốt?” Trương Khai Tĩnh lộ ra nghi hoặc ánh mắt.

“Địa phương tốt gì? Có thể làm cho ta ăn thứ ăn ngon, chơi chơi vui sao?”

Nàng vốn là dự định tới đây quan sát Chung Cực Chi Môn, cùng mở ra Chung Cực Chi Môn Vu Hoành, kết quả thời gian dài cảm giác nhàm chán, liền bắt đầu nếm thử nhấm nháp các loại đồ ăn, chơi Vu Hoành ném cho nàng các loại trò chơi.

Ngay từ đầu những này sống phóng túng là g·iết thời gian, nhưng bây giờ… Nàng cảm thấy mình cuộc sống trước kia thật sự là quá ngu. Sẽ chỉ ngây ngốc khô tọa ở trong hắc ám, đầu óc trống rỗng chờ đợi lấy thời cơ xuất hiện, sau đó ra ngoài đại náo một trận.

Như thế thời gian, sao mà nhàm chán!

“Ăn uống chơi cái gì có rất nhiều, mà lại ngươi cũng có thể đem ngươi máy chơi game cái gì đều mang lên.” Vu Hoành ôn hòa nói.

Hắn hiện tại trong lòng cảm giác nguy cơ cực mạnh, nếu không phải quang tai quái vật khả năng dẫn đến đạo mạch bên kia thế giới cũng xuất hiện mới tai hại, mà lại không nhận hắn khống chế, hắn thậm chí còn muốn mang Chung Cực Chi Môn đi ra bọn quái vật tiến về Đài Châu.

Về phần Trương Khai Tĩnh, hắn biết tiểu gia hỏa này không đơn giản, bây giờ linh quang phát triển, cùng một mực để nó nuôi thả ở chỗ này, không thử để nó cùng mình một đạo, quan sát nó động tĩnh nói chuyện hành động, đồng thời dựa vào linh quang cho nàng lên một tầng bảo hiểm.

“Ta muốn đi! Nơi này không gian quá nhỏ, bên ngoài lại lạnh, trống trải, không có gì có thể lấy chơi.” Trương Khai Tĩnh bình tĩnh nói. Nàng tựa hồ một mực không có gì biểu lộ cảm xúc, cho tới bây giờ đều là lạnh băng băng như vậy thần thái.

“Vậy thì tốt, không đi qua chỗ kia trước, ngươi còn cần làm sự tình.” Vu Hoành xòe bàn tay ra trong lòng bỗng nhiên dâng lên một chút nhàn nhạt vầng sáng màu bạc.

“Chuyện gì?” Trương Khai Tĩnh cũng nhìn thấy ngân quang cúi đầu nhìn về phía lòng bàn tay.

“Tiếp nhận nó, sau đó cùng ta một đạo tu hành Linh Quang bí thuật.” Vu Hoành chăm chú trả lời.

Trương Khai Tĩnh nheo lại mắt, nhìn chăm chú lên cái này một sợi màu bạc linh quang, vốn nên nên biểu hiện được nàng đơn thuần, lúc này thế mà một chút trầm mặc.

Nàng nhìn chằm chằm linh quang, tựa hồ từ trong đó thấy được một ít không muốn người biết nguy hiểm.

“Nhất định phải dạng này a?” Nàng ngẩng đầu hỏi.

“Ngươi biết, ta đối với ngươi phụ thân sự tình, phi thường khổ sở, ta cũng đã đáp ứng hắn, chiếu cố tốt ngươi. Mà bây giờ, ngươi nếu là tiếp nạp nó, an toàn của ngươi cũng liền đạt được to lớn bảo đảm.” Vu Hoành chăm chú thành khẩn nói.

Không sai.

Hắn đang dùng linh quang thăm dò Trương Khai Tĩnh.

Phải biết trong linh quang thế nhưng là dung hợp qua quang tai Trụ Thần Quang lực lượng, nếu như triệt để tiếp nhận nó, liền mang ý nghĩa cho phép nó dung nhập tự thân sinh mệnh tuần hoàn. Để cho mình mang lên một vòng quang tai khí tức ba động.

Mà quang tai, cùng hắc tai, tự nhiên đối lập.

Nếu như Trương Khai Tĩnh cùng hắc tai có liên hệ gì, như vậy lúc này thăm dò đối với nó liền có rất lớn uy h·iếp.

Trầm mặc hơn một phút đồng hồ.

Trương Khai Tĩnh mới gật gật đầu.

“Được. Ta có thể.”

“Ngươi xác định?” Vu Hoành lại lần nữa hỏi.

“Xác định.” Trương Khai Tĩnh nhanh chóng đưa tay, tại Vu Hoành trong lòng bàn tay một đoạt, nhẹ nhõm đem một sợi kia màu bạc linh quang nắm trong tay.

Tê.

Trong chốc lát, linh quang tựa như nước vào biển miên, chớp mắt liền thẩm thấu tiến trong cơ thể nàng.

Một giây sau

Thân thể nàng mặt ngoài hiện ra một tầng màu bạc màng ánh sáng, đương nhiên đó là vừa mới dung hợp đi vào linh quang.

“Dạng này, có thể a?” Trương Khai Tĩnh hỏi.

Vu Hoành híp mắt nhìn chăm chú lên trên người nàng ngân quang, xác định cái kia đúng là linh quang.

Trầm mặc dưới, lập tức trên mặt lộ ra mới mỉm cười.

“Có thể.”

Mặc kệ đối phương cái gì nội tình, chỉ cần có linh quang tại, không ngừng tăng cường Linh Quang bí thuật là tại Thái Linh Công khống chế dưới, có chỗ bảo hộ gông xiềng.

Hắn vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve đối phương tóc dài.

“Mặc kệ ngươi muốn làm gì, ngươi phải nhớ kỹ. Ta đáp ứng ngươi phụ thân, sẽ chiếu cố ngươi… Trương Khai Tĩnh. Tiểu Tĩnh, ta có thể gọi như vậy ngươi đi?”

“Đương nhiên, có thể.” Trương Khai Tĩnh cúi đầu xuống đáy mắt hiện lên một vệt bóng đen.

Nàng nghe được Vu Hoành ý tứ, chỉ cần nàng hay là Trương Khai Tĩnh, như vậy hết thảy liền có thể duy trì hiện tại nguyên trạng.

Đây đối với còn nhìn không thấu Vu Hoành nàng mà nói, không thể nghi ngờ là một đạo ước định.

Khám phá không nói toạc, đối phương đã hoài nghi lai lịch của nàng.

“Hiện tại đừng vội, ta còn muốn đi chuẩn bị một chút chờ qua trận, có thể, ta sẽ bảo ngươi.” Vu Hoành tiếp tục nói.

Nếu như đạo mạch bên kia thế giới, hoàn cảnh nồng độ tiến một bước chuyển biến xấu, thực sự không được, hắn liền quyết định đem tất cả có thể lợi dụng lực lượng, toàn bộ tập trung.

*

Một tháng hạ tuần.

Thanh Trần quan bắt đầu lấy đạo quán làm hạch tâm, xung quanh bố trí tám cái trạm điểm, lấy kiểm tra đo lường bát phương linh năng tình hình t·ai n·ạn ba động.

Đại lượng nhân lực vật lực bị điều động, tiền tài như nước chảy tốn hao ra ngoài.

Ngắn ngủi nửa tháng, tám cái cỡ nhỏ trạm điểm liền được kiến tạo đi ra.

Đó là tám tòa nguyên bản cao ốc văn phòng kiến trúc cải tạo mà thành. Mặt ngoài bao trùm mấy tầng đặc chất vật liệu, đều là Thanh Trần quan các lão đạo kết hợp Hi Vọng thành mang tới thành quả, làm ra che đậy sơn phủ.

Có thể mức độ lớn nhất che đậy cùng tiêu trừ linh tai đối với chỗ này chú ý, đồng thời có thể đối với triển khai Linh Vực có suy yếu tác dụng.

Tám tòa cứ điểm, bị Vu Hoành mệnh danh là Ngự Linh trạm, chính thức tại mới đầu tháng hai bắt đầu sử dụng.

Mà lúc này giờ phút này, tiến đến mời chào đã từng lưu truyền ra ngoài Vũ chữ lót cao thủ Chính Doanh, cũng rốt cuộc tìm được mấy người ẩn cư chi địa non xanh nước biếc, trời xanh mây trắng.

Chim bói cá vờn quanh, rừng trúc chập chờn phát ra nhẹ vang lên.

Chính Doanh một thân đạo bào màu đen, cầm trong tay phất trần, mặt mang mặt nạ màu đen, che khuất nửa gương mặt dưới, chỉ lộ ra hai mắt.

Nàng xuyên qua hoa hoa tác hưởng u lãnh rừng trúc, giẫm tại dày đặc trên lá rụng, đi vào một tòa hai tầng màu khô vàng trúc lâu trước mặt.

Khô héo lá trúc theo gió bay tán loạn, từ nàng chung quanh bay xuống, tựa như mưa bụi.

“Thanh Trần quan Chính Doanh, đến đây bái phỏng Vũ Sơn sư bá, còn xin sư bá đi ra một lần.”

Chính Doanh mặt hướng trúc lâu, đề khí cao giọng nói.

Trong trúc lâu răng rắc vang động mấy lần, chậm rãi đi tới một cái râu dê lão đạo gầy gò.

Lão đạo xanh xao vàng vọt, nhưng hai mắt lại phảng phất Phật bảo thạch, sáng tỏ thanh tịnh.

Trong tay hắn đồng dạng cầm phất trần, nhưng phất trần kia đã không có mấy cọng tóc lưu lại. So với Chính Doanh trên tay cây kia, đơn giản chính là rác rưởi phế phẩm cùng cấp cao sản phẩm mới chênh lệch.

“Chính Doanh? Đạo chủng a? Ngươi trở về đi, chúng ta đã không còn tính Thanh Trần quan người.” Lão đạo thở dài nói.

Hắn tựa hồ chưa nghe nói qua Chính Doanh, rất hiển nhiên là ở tại nhập môn trước, khả năng liền đã rời đi Thanh Trần quan.

“Vũ Sơn sư bá, gia sư Vũ Ngấn, năm đó ấn lý niệm khác biệt mà đối với ngài có chỗ thua thiệt, bây giờ cũng là hối hận nhiều năm, đặc biệt phái đệ tử đến đây mời các sư bá quay về

trong môn. Còn xin sư bá thông cảm.” Chính Doanh chăm chú hướng phía lão đạo bái.

“Ta nói, ta không còn là Thanh Trần quan người, ngươi có thể đi về.” Vũ Sơn nhíu mày lập lại.

“Sư bá, bây giờ ngoại giới t·hiên t·ai nhiều lần hiện cổ đại xuất hiện qua hắc tai linh tai cùng nhau phát tác, chúng ta đạo mạch người phải nên gánh vác phải có trách nhiệm, bảo vệ trấn áp một phương, bảo đảm một phương an bình, nếu chỉ là vì một mình chỉ lo thân mình ẩn cư ở đây, vậy ngài khổ tu nhiều năm đạo pháp thuật thức, lại có ý nghĩa gì?”

Chính Doanh khuyên.

“Đó là của ta sự tình, cùng các ngươi không quan hệ. Ta ở chỗ này cũng có thể che chở một chỗ an bình.” Vũ Sơn không kiên nhẫn nói.

“Sư bá có biết, hiện tại quan chủ là ai?” Chính Doanh đổi cái thuyết pháp.

“Không phải Vũ Ngấn rồi?” Vũ Sơn kinh ngạc nói.

“Tự nhiên không phải, nếu thật là lão nhân gia ông ta, cũng không trở thành…” Chính Doanh gật đầu.

“Là, nếu thật là hắn, tuyệt không có khả năng xệ mặt xuống cầu chúng ta trở về.” Vũ Sơn ngắt lời nói.

“Ngài nói đúng, đương nhiệm quan chủ, chính là ta Thanh Trần quan đệ nhất cao thủ, Đài Châu đệ nhất thuật sĩ, Chính Nhu sư huynh.”

“Sư huynh! ?” Vũ Sơn sững sờ, “Ngươi gọi hắn sư huynh?”

“Cái này hiển nhiên…” Chính Doanh cấp tốc đem Vu Hoành một loạt sự tích, từng cái giảng cho đối phương nghe.

“Hai mươi mấy tuổi giới hạn thiên tài? ? !” Vũ Sơn da mặt kéo ra, có chút không tin.

“Chỉ chúng ta Thanh Trần quan, có thể nuôi dưỡng được loại thiên tài này?” Hắn nhịn không được nghi ngờ nói.

“Ngài đều có thể cùng vãn bối cùng nhau trở về nhìn xem.” Chính Doanh thừa cơ nói.

“Nếu hắn lợi hại như vậy, cũng liền càng không cần đến chúng ta những lão gia hỏa này mới đúng. Ngươi trở về đi, tiểu cô nương, ta sẽ không lại về cái kia địa nhi.” Vũ Sơn quả quyết cự tuyệt.

“Sư bá…” Chính Doanh có chút gấp. Còn muốn nếm thử nói cái gì.

Nhưng đối phương quay người liền hướng trúc lâu trong phòng đi đến, cự tuyệt giao lưu.

“Sư bá. !” Chính Doanh hít sâu một hơi, sờ sờ trên mặt mặt nạ.

“Vãn bối phụng mệnh mà đến, còn xin ngài, đừng cho vãn bối khó làm!”

Nàng gặp mềm không được, trong lòng hồi tưởng lại lúc trước Vu Hoành trước khi đi căn dặn. Lập tức ánh mắt sắc bén.

“Ha ha, làm sao, ngươi còn muốn đối với ta dùng sức mạnh?” Vũ Sơn quay người đi ra cửa, nhìn về phía nàng.

“Quan chủ trước khi đi, đặc biệt căn dặn, phải tất yếu đem mấy vị mời về đạo quán.” Chính Doanh ngữ khí trở nên lạnh.

“Dù sao, bây giờ ngoại giới càng phát ra nguy hiểm, hắc tai liên tiếp phát sinh, linh tai càng mạnh, Thất Hung minh từ một nơi bí mật gần đó nhìn chằm chằm, như ngài mấy vị vẫn như cũ đơn độc ở bên ngoài, sợ là.”

“Sợ là cái gì?” Vũ Sơn ánh mắt cũng lạnh xuống tới.

“Sợ là, ngài bên người người trọng yếu, có thể sẽ gặp được một chút không tốt sự tình… Dù sao, Thất Hung minh, cũng không giống như chúng ta đạo mạch dễ nói chuyện như vậy.” Chính Doanh trong giọng nói ẩn hàm uy h·iếp.

“.” Vũ Sơn sắc mặt chầm chậm bắt đầu một chút xíu biến đỏ, vô luận hắn nghĩ như thế nào cũng không nghĩ ra, chỉ là một cái Chính chữ lót tiểu bối, tu luyện đạo pháp thuật thức mới

bạo nhiêu năm, thế mà liền dám ngay ở mặt của hắn uy h·iếp hắn!

“Được. Rất tốt. Xem ra quan chủ mới cho các ngươi mang theo tốt đầu, ta đúng vậy nhớ kỹ trước kia Thanh Trần quan là bực này bá đạo phong cách?”

“Ngài vẫn không rõ a? Quan chủ đây là vì ngài mấy vị tốt, đây không phải uy h·iếp, mà là bảo hộ. Hắn đây là đang bảo hộ mọi người an toàn.” Chính Doanh trầm giọng nói.

“Ha ha ha, nói đến nước này còn có cái gì ý tứ?” Vũ Sơn cười lạnh, “Lúc đầu ta còn có chút ý động, dự định trở về nhìn xem tình huống, nhưng bị ngươi kiểu nói này, ta còn thực sự liền không trở về! !”

“Vũ Sơn sư bá, ngài đây là đang để cho ta khó làm a…” Chính Doanh nhìn chăm chú lên đối phương, thanh âm càng phát ra băng lãnh.

“Sau đó thì sao? Ngươi muốn làm cái gì? Ta liền để ngươi khó xử, thế nào?” Vũ Sơn lớn tiếng nói.

“A.” Chính Doanh không nói gì nữa, chỉ là tay phải dọc tại trước người, nắn ấn quyết.

Một đạo thiêu đốt hắc hỏa xác ướp Khủng Ảnh, xuất hiện tại nàng bên người.

“Vậy liền tha thứ vãn bối thất lễ.”

Xác ướp bên người hắc hỏa, bỗng nhiên bao trùm lên một tầng nhàn nhạt ngân quang.

Ngân quang trong nháy mắt đem toàn bộ xác ướp hoàn toàn bao khỏa, chớp mắt liền hóa thành một bộ tựa như kim loại chế tạo màu bạc xác ướp.

Bành!

Trong chốc lát, xác ướp một đầu hướng phía trúc lâu phóng đi.

“Thật can đảm!” Vũ Sơn đồng dạng kịp thời nắn Phục Tổn ấn quyết, gọi ra một đạo màu đen đầu voi người, cầm trong tay

màu ám kim đao thuẫn, đối diện hướng xác ướp phóng đi.

Chương 355: Bộc phát (1)

Chương 355: Bộc phát (1)

Rừng trúc trước, trên đất trống.

Hai đạo Khủng Ảnh đồng thời xông ra hơn mười mét, nhảy lên một cái, giữa không trung đụng vào.

Bành! !

Vũ Sơn Tượng Đầu Nhân nhìn qua khổ người càng lớn, nhưng ngược lại là b·ị đ·ánh lui lại một bước cái kia.

Bò….ò…!

Nó nổi giận gầm lên một tiếng, nâng đao thiểm điện một chút chém vào xác ướp trên bờ vai.

Nhưng khi một tiếng vang thật lớn, đao của nó thế mà ngay cả xác ướp làn da màu bạc đều không chém nổi, chỉ là tại mặt ngoài lưu lại một đạo nhàn nhạt bạch ngấn.

"Ừm? ? !" Vũ Sơn hơi biến sắc mặt, lại lần nữa biến ảo pháp quyết, sau lưng lại hiện ra một đạo hai cánh màu vàng hùng sư.

Cao hơn ba mét to lớn hùng sư, lung lay lông bờm, vỗ cánh bổ nhào về phía trước liền hướng phía Chính Doanh bản nhân phóng đi.

Tốc độ kia cực nhanh, cơ hồ chỉ là hư ảnh lóe lên, mấy chục mét khoảng cách liền thoáng một cái đã qua.

Chờ phát hiện lúc, hùng sư đã một ngụm hướng phía Chính Doanh đầu táp tới.

Ngao! !

Phương diện tinh thần to lớn sư hống âm thanh, vào lúc này nổ tung.

Răng rắc.

Hùng sư một ngụm triệt để đem Chính Doanh nửa người trên cắn.

Nhưng…

Nương theo lấy trận trận quái dị vang động, hùng sư truyền ra khó chịu nghẹn ngào. Tựa hồ nó cắn không phải người sống, mà là một loại nào đó cực kỳ cứng rắn đồ vật.

Phốc một chút, một thanh đoản đao màu bạc, từ phía dưới đâm xuyên hùng sư cái cằm.

Toàn bộ đầu sư tử nghẹn ngào một tiếng, ầm vang như pha lê đồ sứ, nổ tung vỡ thành vô số cặn bã.

Mảnh vỡ tản ra, Chính Doanh đứng tại chỗ, lông tóc không hao tổn nắm đoản đao.

"Vô dụng, sư bá, đây là sư huynh ban cho chúng ta lực lượng bí thuật, lấy ngươi bây giờ lực lượng, là không có cách nào làm b·ị t·hương ta."

Nàng rủ xuống đoản đao, từ từ từng bước một hướng Vũ Sơn đi đến.

"Đừng rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, ngoan ngoãn cùng vãn bối cùng nhau trở về tốt…"

Nàng một mực ghi nhớ lấy quan chủ phân phó, làm cho đối phương minh bạch, một mình lưu tại dã ngoại là không có đường sống, dùng uy h·iếp đối phương người trọng yếu phương thức, trước đem người mang về lại nói.

"Đây là bí thuật gì… ! ! ?" Vũ Sơn chịu đựng phản phệ mang tới đau đầu, ánh mắt rốt cục ngưng trọng lên.

Hắn chưa bao giờ thấy qua bực này bí thuật, tối thiểu tại Thanh Trần quan cùng Đài Châu xung quanh chưa bao giờ thấy qua.

Xem ra không phải Vũ Ngấn chính là cái này Chính Nhu làm ra đồ vật mới.

“Bất luận cái gì bí thuật, đều có cực hạn, ta ngược lại muốn xem xem, ngươi bí thuật này có thể gánh vác được ta bao nhiêu lần! ?”

Vũ Sơn trong lòng quyết tâm, lại lần nữa nắn pháp quyết.

Lần này, hắn vận dụng chính mình áp đáy hòm tầng thứ sáu Khủng Ảnh.

Một đạo đen kịt tám tay người mặc áo giáp, trọn vẹn cao hơn ba mét, hiện lên ở phía sau hắn.

Từng vòng từng vòng gợn sóng màu đen, từ người mặc áo giáp trên thân không ngừng khuếch tán.

Mãnh liệt tinh thần ba động mang theo nhỏ xíu q·uấy n·hiễu hiệu quả, có thể cho bất luận cái gì nhìn thấy người mặc áo giáp này thuật sĩ, đều trước tiên tốc độ phản ứng giảm xuống.

“Bát Ám, Minh Khí.” Vũ Sơn quát khẽ một tiếng.

Lập tức tám tay người mặc áo giáp tám đầu trên cánh tay đồng thời xuất hiện từng thanh từng thanh đỏ thẫm hoa văn trường mâu.

Xuy xuy xuy xùy! !

Trong chốc lát, tám thanh trường mâu bị cự lực liên tiếp phát ra, cùng một chỗ bay vụt hướng cách đó không xa Chính Doanh.

Lúc này Chính Doanh Hắc Hỏa Xác Ướp còn bị Tượng Đầu Nhân dây dưa, căn bản vô lực triệu hồi.

Bực này cường độ cao triền đấu dưới, nàng cùng uy tín lâu năm Thanh Trần quan cao thủ chênh lệch liền thể hiện đi ra.

Cường độ cao tác chiến dưới, nàng chỉ có thể triệu hoán một cái Khủng Ảnh, mà đối phương, lại có thể đồng thời triệu hoán hai đạo.

Đây không phải Ngũ Linh Tuyền dung hợp ra thiên phú, mà là ngạnh sinh sinh dựa vào nhất tâm nhị dụng, bản thân rèn luyện ra cực hạn năng lực.

Lúc này tám đạo hắc mâu bắn ra, như thiểm điện chính giữa Chính Doanh lồng ngực.

Nàng căn bản né tránh không kịp, chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, liền trúng chiêu.

Bành bành bành bành! ! !

Liên tục không ngừng hắc mâu một cây tiếp một cây đâm vào trên người nàng màu bạc linh quang tầng bên trên.

Hắc mâu không ngừng nổ nát vụn, hóa thành điểm sáng.

Nhưng, thẳng đến cuối cùng một cây hắc mâu bạo tán, hoàn toàn biến mất, hóa thành tinh thần ba động.

Màu bạc linh quang tầng cũng còn có nhàn nhạt một tầng hơi mờ còn sót lại, bảo hộ lấy Chính Doanh an toàn.

Đồng thời, hắc mâu ngừng dưới, không đến 2 giây, tầng này hơi mờ còn sót lại, lại như là thổi phồng đồng dạng, cấp tốc nhan sắc biến sâu, lần nữa khôi phục màu bạc linh quang bình thường độ dày.

“Vô dụng.” Chính Doanh trầm giọng nói, từng bước một hướng phía trước tới gần.

“Vũ Sơn sư bá, ta liền đứng ở chỗ này, ngươi thậm chí ngay cả đánh đoạn ta tới gần, cũng vô pháp làm đến… .”

“Làm sao… Khả năng! ?” Vũ Sơn trơ mắt nhìn xem chính mình đòn sát thủ, thế mà liền đối phương phòng ngự thuật thức đều không đánh tan được, trong lúc nhất thời mắt già trợn lên, sắc mặt trắng bệch.

Hắn khổ tu mấy chục năm Khủng Ảnh, một kích toàn lực… .

Kết quả là, thế mà…

“Sư bá, dạng này các ngươi, có thể bảo hộ được ai?”

Lúc này Chính Doanh đã đi tới trước người hắn.

Hai mắt bình tĩnh nhìn chăm chú lên hắn.

Bành!

Một quyền.

Nàng trùng điệp một kích, đánh vào Vũ Sơn trên mặt.

Một kích này, đánh gãy Vũ Sơn tự ngạo, cũng đánh gãy hắn đối với Khủng Ảnh thuật thức khống chế.

Nhất thời, Khủng Ảnh tiêu tán, trong đầu hắn chóng mặt, về sau té ngã trên đất, nhận phản phệ.

“Mang đi.” Chính Doanh đi đến trước người hắn, vung tay lên.

Lập tức sau lưng hai cái đồng dạng thân phụ nhàn nhạt màu bạc linh quang đạo nhân, xông ra rừng trúc, đem Vũ Sơn nâng lên, buộc chặt tốt nhấc hướng ra phía ngoài ngừng lại trong xe.

“Chính Doanh sư tỷ, những thứ kia làm sao bây giờ?” Một tên đạo nhân từ phía sau đi ra, nhẹ giọng hỏi.

“Phong tồn tốt, không cho phép người loạn động chờ Vũ Sơn sư bá thanh tỉnh, chính mình sẽ trở về chỉnh lý.” Chính Doanh bình tĩnh nói.

“Cái kia vị kế tiếp nên đi đâu… . ?” Đạo nhân tiếp tục hỏi.

“Vũ Sơn, Vũ Long, Vũ Quảng, lại đi Vũ Long nơi đó, mạnh nhất Vũ Quảng lưu tại cuối cùng.” Chính Doanh trả lời.

“Minh bạch, nói đến, sư tỷ vừa mới thế mà chỉ dựa vào chính mình liền có thể ngạnh kháng sư bá Khủng Ảnh một kích, quả nhiên là quá mạnh!” Đạo nhân lúc này thoáng có chút hưng phấn xu nịnh nói.

“Ngươi sai…” Chính Doanh thở dài một tiếng, “Ngươi cho rằng ta sẽ cao hứng a?”

Nàng xoay người nhìn đối phương tuổi trẻ hai mắt, "Ta sẽ chỉ cảm thấy bi ai."

"Bi ai?"

"Đúng vậy a, nếu không có Chính Nhu sư huynh mang theo chúng ta một đạo tiến lên, có lẽ chúng ta cũng sẽ cùng Vũ Sơn sư bá bọn hắn một dạng, đắm chìm tại trong thế giới của mình, đắm chìm tại quá khứ nhận biết cường đại bên trong, tự cho là đúng… Theo không kịp thời đại."

"Thời đại tại tiến bộ, mà chúng ta, vẻn vẹn chỉ là đi tại trên con đường đúng đắn, nhưng cái này chính xác, cũng chỉ là chúng ta bản thân coi là cái kia."

"Sư tỷ… . Ta có chút nghe không hiểu." Đạo nhân tuổi trẻ là mới nhập môn người mới, lúc này gãi đầu một cái ngượng ngùng nói.

Chính Doanh không nói thêm lời. Chỉ là thở dài một tiếng. Nếu không phải tận mắt chứng kiến Vu Hoành trưởng thành, có lẽ nàng cả một đời cũng sẽ không tin tưởng, có người có thể ở trong thời gian ngắn như vậy, đạt tới như thế độ cao.

"Đi thôi, kế tiếp, trong hai ngày cần phải giải quyết triệt để nhiệm vụ."

Thượng Nguyên Thiên Sư phủ.

Liên miên mấy cây số Thiên Sư phủ, ở vào Vân Xung sơn mạch chỗ sâu nhất.

Nó bao hàm hết thảy mười chín tòa kiến trúc, chung quanh có ba tòa tiểu trấn quay chung quanh cung ứng vật tư, là tại toàn bộ Á Tùng đều là tương đương trứ danh điểm du lịch.

Cùng càng thêm mở ra Hạ Nguyên Thiên Sư phủ khác biệt, Thượng Nguyên Thiên Sư phủ đối ngoại mở ra du lịch khu vực, chỉ chiếm căn cứ đạo cung một nửa.

Mà lúc này, tại còn lại một nửa khác đạo cung chỗ sâu.

Một tòa bị phong tồn đã lâu âm u trong đại điện.

Một tòa cao cỡ một người to lớn mâm tròn màu đen, đang lẳng lặng lơ lửng tại đại điện giữa không trung.

Mâm tròn bốn phía có lỗ, bị tám đầu thô vàng dây thừng thủng treo, vững chắc bất động.

Trong lúc mơ hồ, có thể nhìn thấy mâm tròn chính giữa có một cái màu trắng quái dị mắt người đồ văn.

Nơi này là Định Thiên điện, cũng là cất giữ Thượng Nguyên Thiên Sư phủ Định Thiên Bàn cố định địa điểm.

Dưới tình huống bình thường, nơi này quanh năm bị phong tỏa lấy, không cho phép bất luận kẻ nào tiến vào, chỉ có tại xin mời đạt được cho phép về sau, mới có thể tại bên ngoài đại điện liên thông trong ao, dùng Định Thiên Bàn tử thể tiến hành ngâm nạp điện.

Trừ cái đó ra, nơi này ngay cả cửa cũng không cho phép mở ra.

Từ lần trước trấn áp Tuyệt Vọng Chi Môn về sau, nơi này đã tối thiểu mấy chục năm không có bị mở ra.

Ù ù… .

Lúc này bên ngoài bầu trời ẩn ẩn có mây đen dày đặc, tiếng sấm cuồn cuộn.

Răng rắc.

Trong lúc bất chợt, một đạo điện quang màu bạc ầm vang rơi xuống, đánh vào bên ngoài đại điện bên cạnh đỉnh.

Mưa to tùy theo mưa như trút nước xuống.

Trong đại điện, Định Thiên Bàn nhẹ nhàng trôi nổi lấy.

Bỗng nhiên, trên mặt bàn im ắng nhiều hơn một vết nứt.

Một đạo cực kỳ nhỏ, cơ hồ không cách nào phát hiện vết rạn.

Không chỉ là dùng lâu, hay là nguyên nhân gì khác, tòa này trấn áp hắc tai mấy trăm năm cường đại Đạo khí, tại không có

mục nát tình huống dưới, không hiểu thêm ra một vết nứt.

Mà lúc này, Thượng Nguyên Thiên Sư phủ bên trong, không có bất kỳ người nào phát hiện việc này.

Tất cả mọi người, đều đắm chìm tại Định Thiên Bàn trấn áp thiên hạ, sơn hà ổn định hòa bình bên trong…

Đài Châu hải vực, vùng ngoại ô bãi cát.

Trời chiều ngã về tây.

“Vu quan chủ, ngài nhìn, đây là thị Cục Thanh tra Môi trường phát hiện tình huống.”

Một cái có chút hói đầu nam tử trung niên, mặc bụi bẩn âu phục, ngồi xổm ở trên bờ cát, nắm lên một thanh đất cát, hướng Vu Hoành mở miệng.

“Đất cát tanh hôi, đây là không có bất kỳ cái gì ô nhiễm bãi cát, nhưng bên trong vốn nên còn sống sò hến loài cá tôm cua, đều toàn bộ c·hết rồi.”

Hắn buông tay ra, lòng bàn tay đất cát bên ngoài vàng bên trong đen, một cỗ khó ngửi kịch liệt mùi tanh một chút tuôn ra.

“Xác định không có vật ô nhiễm a?” Vu Hoành nhìn quanh hai bên đang dùng tinh thần cảm ứng chung quanh tình huống, xác định là không là mặt khác siêu tự nhiên nhân tố dẫn đến.

“Xác định, có thể kiểm tra đo lường hạng mục đều đo xong, nhưng cỡ nhỏ bãi biển sinh vật hay là tại phạm vi lớn t·ử v·ong.” Nam nhân trung niên bất đắc dĩ nói, “Ta chuyên môn tổ kiến liên hợp tổ điều tra, từ các bộ môn điều hảo thủ tụ tập cùng một chỗ điều tra, nhưng một tuần, hay là cái gì cũng không có phát hiện.”

Hắn là Đài Châu thị phụ trách hoàn cảnh phương diện vệ sinh phó thị trưởng Từ Kiến Phong.

Lần này phát sinh tình huống, tại loại bỏ các loại khả năng nguyên nhân về sau, hắn rốt cục vẫn là không thể không tìm được Vu Hoành nơi này.

“Hiện tại cũng chỉ có thể nhìn Vu quan chủ từ các ngươi huyền môn nhân sĩ góc độ, điều tra, nhìn có thể hay không tìm tới nguyên nhân.” Từ Kiến Phong bất đắc dĩ nói.

Vu Hoành gật gật đầu.

Hai người chỗ cách đó không xa, còn có không ít trong thành phố người chờ lấy, đều đang đợi hắn điều tra kết quả.

Vu Hoành tại trên bờ cát từ từ đi một đoạn đường, cúi đầu một đường kiểm tra chỗ đi qua mỗi một điểm.

Đột nhiên, dưới chân hắn giẫm một cái.

Giày gót lâm vào mặt đất, lại hướng lên vẩy một cái, trên bờ cát cũng lập tức nhiều hơn một cái hố cạn.

Trong hầm, một cái còn sống màu đen cua biển, bị triệt để bại lộ tại dưới ánh mặt trời.

Lớn chừng bàn tay màu đen cua biển, trên thân tản ra nồng đậm h·ôi t·hối, giống như là protein thả lâu hư thối đi sau ra mùi.

Xùy!

Đột nhiên.

Cái kia màu đen cua biển thế mà nhảy lên một cái, tựa như đ·ạ·n, hướng phía Vu Hoành mặt đánh tới.

Tốc độ kia nhanh chóng, người bình thường căn bản không có khả năng phản ứng từng chiếm được tới.

Nhưng Vu Hoành tự nhiên khác biệt.

Đầu hắn nghiêng một cái, tránh đi cua biển t·ấn c·ông, sau đó cong ngón búng ra.

Một đạo xanh trắng nội lực bắn ra, trong nháy mắt đánh trúng giữa không trung cua biển, đem nó hoàn toàn bao trùm.

Sau đó hắn đưa tay mở ra.

Cua biển tự nhiên trống rỗng bay tới, rơi vào trong tay hắn, đứng im bất động.

Chương 356: Bộc phát (2)

Chương 356: Bộc phát (2)

Một màn này, xem ở một bên Từ Kiến Phong phó thị trưởng trong mắt, lập tức dẫn tới hắn hô hấp thả nhẹ, mặt lộ vẻ rung động.

Trước kia hắn không phải không gặp qua thuật thức quyết đấu, nhưng đó là thuật pháp. Trên thực tế, hắn còn chưa bao giờ thấy qua một cái thuật sĩ, có thể có Vu Hoành như vậy cách không điều khiển hiện thực vật thể năng lực.

Những thuật sĩ nếu không mượn nhờ Oán Sa, bình thường biểu hiện, cũng liền như thế, so với người bình thường mạnh, nhưng cũng mạnh không ra quá nhiều.

Đương nhiên, đỉnh tiêm thuật sĩ cao thủ, lực sát thương cũng khá kinh người, nhưng này đồng dạng không có cách nào như vậy trực quan nhìn thấy.

"Thế nào?" Hắn đã chờ một hồi, nhỏ giọng hỏi.

"Cua biển này đã sớm c·hết." Vu Hoành lắc đầu, cau mày nói, "Tối thiểu c·hết lại ba ngày trở lên, đều bốc mùi. Nhưng là… Vừa mới nó còn ý đồ công kích ta…"

"Đúng vậy a… Đột nhiên nhảy dựng lên, một chút cao như vậy, cũng chính là Vu quan chủ, đổi thành những người khác, nói không chừng liền muốn thụ thương." Từ Kiến Phong gật đầu nói, có chút kinh dị nuốt nước miếng một cái.

Vu Hoành trầm ngâm dưới, vứt bỏ đã không có động tĩnh cua biển, nhìn về phía đối phương.

"Từ thị trưởng, ta cần thống kê một chút bây giờ Đài Châu xung quanh thực vật động vật thời gian thực tình huống."

"Cái gì thời gian thực tình huống?"

“Liền là, số lượng, phải chăng tật bệnh, phạm vi hoạt động, các loại chi tiết số liệu.”

“Cái này, đối với chúng ta điều tra có ảnh hưởng a?” Từ Kiến Phong hỏi lại.

“Ảnh hưởng rất lớn.” Vu Hoành gật đầu.

Hắn cần hoàn chỉnh nhận biết linh tai đối với tự nhiên hoàn cảnh ảnh hưởng, hắc tai hắn quen thuộc, hàn tai cũng rất đơn giản, duy chỉ có cái này linh tai, vô thanh vô tức mỗi ngày lên cao lấy hoàn cảnh bên trong tinh thần ba động chỉ số.

Cho đến bây giờ hoàn cảnh tinh thần chỉ số đã đột phá hai.

Cái này kéo lên tốc độ thấy Vu Hoành là hãi hùng kh·iếp vía, có thể hết thảy chung quanh cũng đều vẫn như cũ bình thường. Không chút nào rõ ràng ảnh hưởng đến địa phương nào.

Vừa vặn Từ Kiến Phong bên này phát hiện tình huống, tìm tới cửa hi vọng hắn hiệp trợ điều tra, hắn cũng liền thuận nước đẩy thuyền đáp ứng.

“Này khả năng cần một chút thời gian, ta trở về để tổ điều tra người phối hợp một chút, nhìn xem toàn bộ thời gian tiến độ biểu đến, dù sao muốn phái người từ các nơi điện thoại thời gian thực số liệu, có thể sẽ chậm rất nhiều.” Từ Kiến Phong cau mày nói.

“Không sao, mau chóng là được.” Vu Hoành gật đầu.

Rời đi bãi cát, Vu Hoành trở lại Thanh Trần quan, chuẩn bị trở về phòng tu hành.

Lại là ở trên nửa đường, nghe được trong đạo quán đệ tử người mới nói chuyện phiếm.

“… C·hết nhiều người như vậy a?”

“Còn giống như không chỉ chủ yếu vẫn là bởi vì nữ nhân kia cho nàng lão công đeo nón xanh, còn chuyển di gia sản, người nhất thời tức không nhịn nổi, cầm đao liền tới nhà, thất tử tam thương, ai… Một phòng đầy đất đều là máu.”

“Còn có tối hôm qua Kim Tùng lộ có cái đồ nướng bữa ăn khuya bày, một người điên cầm thịt nướng thanh nẹp sắt ngay cả thọc ba cái, nghe nói là cùng trong nhà người cãi nhau, trong cơn tức giận đi ra trả thù xã hội…”

“Cái này cùng người trong nhà cãi nhau cùng người bên ngoài có quan hệ gì a? Hắn tại sao không trở về nhà g·iết người trong nhà? Thật mẹ nhà hắn bệnh tâm thần!”

“Ai nói không phải.”

“.” Vu Hoành chậm rãi đi vào tĩnh thất, mở cửa sổ ra lấy hơi.

Ngoài cửa sổ chính hướng về phía đạo quán mặt bên một đầu quạnh quẽ khu phố.

Trên đường phố dòng người lui tới.

Đi làm nam nữ, mang hài tử phụ nữ trẻ, tản bộ lão đầu lão thái, không ngừng gào to tiểu thương tiểu phiến.

Trên mặt tất cả mọi người, đều không hiểu lộ ra một cỗ mỏi mệt, sa sút tinh thần.

Vu Hoành nheo lại mắt, đột nhiên chú ý tới, hắn trong tầm mắt hết thảy mọi người, bất luận nam nữ già trẻ, hai mắt con mắt, đều hiện đầy tơ máu.

Tựa hồ tất cả mọi người tối hôm qua đều không có nghỉ ngơi tốt.

Cách đó không xa bị kẹt xe lái xe nhô đầu ra chửi ầm lên, loa cuồng ấn.

Đầu đường đẩy xe hài nhi nam nhân lung la lung lay, thần sắc ngốc trệ.

Trong cửa hàng bởi vì một hai lông tiền lẻ không có tính đúng, lão bản cùng khách hàng lẫn nhau xô đẩy.

Hết thảy đều trở nên có chút nôn nóng bất an.

Vu Hoành đóng lại cửa sổ, đốt một chú ngưng thần tĩnh khí hương dây.

Khoanh chân ngồi xuống.

Nhắm mắt, hắn bắt đầu lại lần nữa đắm chìm đến Quan Ngô Công trong tu hành.

Từ khi mượn nhờ đan dược sau khi đột phá, tinh thần lực của hắn xác thực đạt được tăng lên trên diện rộng, nhưng hắn là gọi ra Khủng Ảnh Hắc Cự Nhân, nhưng thủy chung mơ hồ không rõ. Tựa hồ Tiên Thiên không đủ.

Mặc dù bởi vì đan dược nguyên nhân, không cần đánh bại Khủng Ảnh, liền có thể kêu gọi Hắc Cự Nhân tác chiến, nhưng nó gọi ra cường độ, so với hắn trong dự đoán, yếu đi rất rất nhiều

"Xem ra thực chiến phương diện, hay là đến trông cậy vào linh quang. Đạo pháp tắc trước tiên đem Quan Ngô Công luyện đến đỉnh điểm, cầm tới công pháp đặc chất lại nói. Một tốt đặc chất trợ giúp ta thực sự quá lớn."

Hắn bây giờ Quan Ngô Công đã là tầng thứ bảy vững chắc xuống, muốn đột phá, đoán chừng không có thời gian mấy năm, là muốn cũng đừng hòng.

"Đạo pháp quyết định bay liên tục cùng tư cách, thuật pháp quyết định chiến lực. Dựa vào đan dược đột phá đạo pháp Tiên Thiên không đủ, ta nhất định phải bù đắp khối này, mới có thể đến tiếp sau tiếp tục đột phá."

Vu Hoành suy tư dưới, dựa vào chính mình, thời gian ngắn là khó có đại đột phá, hiện tại liền chờ hắc ấn cường hóa dược vật về sau, nhìn có thể hay không phụ trợ Quan Ngô Công tấn cấp.

Hiện tại đã là tháng hai phần, đầu tháng ba, hắc ấn liền cường hóa kết thúc, đến lúc đó liền biết rốt cuộc.

An định tâm thần, hắn cấp tốc đắm chìm đến Quan Ngô Công trong tu hành đi, Tiên Thiên không đủ tầng thứ bảy, tại dạng này dốc lòng tu trì dưới, đang chậm rãi đạt được đền bù.

Chỉ là loại này đền bù cần quanh năm suốt tháng thời gian mới có thể bù đắp.

Mà trong lúc này, đạo tức lưu chuyển đặc chất cho Vu Hoành trợ giúp rất lớn nếu là không có đạo tức lưu chuyển, hắn có lẽ cũng chỉ có thể như Vũ chữ lót lão đạo như vậy, sau khi tiến vào, lại không bao lâu thoái hóa rơi xuống cảnh giới.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Đảo mắt hơn hai giờ đi qua.

Thùng thùng.

Cửa phòng bị gõ vang.

"Chuyện gì?" Vu Hoành mở mắt nhẹ giọng hỏi.

"Đạo mạch tổ đình phát tới phong thư, là liên quan tới cuối năm thi đấu." Đạo đồng Phù Bạch ở ngoài cửa nói khẽ.

"Phong thư do Thượng Nguyên Thiên Sư phủ đặc sứ tự mình đưa tới, cần ngài ra mặt ký nhận."

Thượng Nguyên Thiên Sư phủ đặc sứ?

Vu Hoành nhíu mày, hắn Thanh Trần quan chỉ là cái biên giới thế lực, dĩ vãng nhưng cho tới bây giờ chưa từng có bực này đãi ngộ, do tổ đình đặc sứ tự mình đưa tin.

Hiển nhiên, lần này hoặc là đãi ngộ đặc biệt, hoặc là chính là… Có đại sự phát sinh!

"Biết, ta lập tức đi ra." Hắn thấp giọng nói.

Hắn đổi thân đạo bào, cấp tốc đi ra tĩnh thất, đi vào đại điện.

Trong đại điện, Trình Thư chính bồi tiếp đặc sứ nhỏ giọng giới thiệu Thanh Trần quan các loại tình huống.

Những người còn lại ở chung quanh chờ lấy, bầu không khí nghiêm túc.

Cái này đặc sứ niên kỷ không nhỏ, tóc hoa râm, một chút nhìn qua không xuống sáu mươi tuổi.

Nó dáng người thẳng tắp, lưng đeo trường kiếm màu xanh, ngôn hành cử chỉ cho người ta một loại trực tiếp sắc bén đặc thù cảm nhận.

“Thượng Nguyên Thiên Sư phủ Đường Hà, gặp qua Vu quan chủ.” Gặp Vu Hoành tới, đặc sứ chủ động chắp tay tự báo danh hào.

“Nguyên lai là Phi Bằng đạo nhân Đường Hà tiên sinh, cửu ngưỡng đại danh!” Vu Hoành vội vàng chắp tay hoàn lễ. Vị này chính là trên mạng nổi danh Thiên Sư phủ danh gia cao thủ.

“Tình huống khẩn cấp, ta cũng không muốn nói nhiều, đây là tổ đình công hàm, xin mời tiếp!” Đường Hà từ trong tay áo lấy ra một phần kim loại đen cảm nhận phong thư, hai tay đưa qua.

Vu Hoành cũng đi theo hai tay tiếp nhận.

“Xin hỏi Đường Hà tiên sinh, đạo mạch bên kia là có cái gì đại sự phát sinh rồi hả?”

“Tối hôm qua 03:12 tả hữu, Thất Hung minh tổ chức trên trăm thuật sĩ, tập kích phật môn Kim Cương tông, toàn tông trên dưới bảy mươi bốn người không ai sống sót.”

“Sáng nay 07:50, Thất Hung minh xuất động chí ít ba vị đỉnh cấp thuật sĩ, cường công Cửu Môn Thái Thượng Ngưng Hư cung, tập sát ba vị đạo cung trưởng lão, Ngưng Hư cung cung chủ Hoàng Tùng đạo trưởng bản thân bị trọng thương, trong cung bảo tồn một dạng chí bảo bị hủy…”

“Ngay tại vừa rồi, nửa giờ trước, ta lên phi cơ lúc nhận được tin tức, Thất Hung minh Tam Hung liên thủ á·m s·át Kim Tiêu quan Mạc quan chủ, Mạc quan chủ người b·ị t·hương nặng, nếu không có Hứa Thiên Sư kịp thời đuổi tới, sợ là…”

Nói tới chỗ này, Đường Hà mắt nhìn chung quanh nghe được trọn mắt hốc mồm Thanh Trần quan đám người, tiếp tục nói.

“Đạo mạch cùng Thất Hung minh bây giờ toàn diện khai chiến, các ngươi cần phải dựa theo trên công hàm viết, làm tốt hết thảy chuẩn bị. Nắm giữ này công hàm, nhưng tại khẩn yếu quan đầu, đối với nó phóng thích độc hữu thuật pháp, kích hoạt trong đó bố trí cường đại thuật thức, thu hoạch được nửa giờ tả hữu bảo vệ bảo mệnh thời gian.”

“Tình huống nghiêm trọng như vậy rồi hả?” Vu Hoành trong lòng giật mình, hỏi.

“Đạo mạch đã có mấy cái chi nhánh nhỏ bị diệt môn. Lần này… Thất Hung minh xem ra là muốn chính diện cùng bọn ta triệt để quyết chiến… Cái kia Long Tình Tử tất nhiên là có cái gì đặc biệt lực lượng, dám chính diện khiêu chiến Tả Thiên Sư cùng Hứa Thiên Sư.” Đường Hà thở dài nói.

“Tốt, ta còn có nhiệm vụ tại thân, Vu quan chủ, công hàm đưa đến, cáo từ!”

Hắn không cần phải nhiều lời nữa, chắp tay hướng chung quanh chúng đạo nhân thi lễ, liền cất bước vội vàng ra đại điện, ngồi lên bên ngoài xe con.

Vu Hoành nắm vuốt công hàm, nhẹ nhàng mở ra, bên trong là một phần không tính ngắn phong thư.

Nội dung chủ yếu là giảng hủy bỏ cuối năm thi đấu, các tông môn đề cao cảnh giác, phối hợp phía quan phương bộ môn hiệp đồng phòng thủ, ngăn chặn hết thảy tập kích khủng bố hoạt động nguy hại nhân dân an toàn.

“Sư huynh, làm sao bây giờ?” Chính Minh ở một bên nghe được là hãi hùng kh·iếp vía, lúc này cái thứ nhất lên tiếng hỏi thăm.

Chuyện cho tới bây giờ, hắn không gì sánh được may mắn, nhà mình đạo quán có thể đi ra một cái như Chính Nhu cường hãn như thế đỉnh cấp thiên tài.

Nếu không tại Thất Hung minh thủy triều dưới, toàn bộ Thanh Trần quan sợ là một đợt đầu sóng liền có thể triệt để nện chìm.

“Không cần sợ. Có Hỗ Trợ minh huynh đệ tỷ muội tại, có bọn ta Linh Quang bí thuật tại, liền xem như Thất Hung minh,

không phải chủ lực tới, cũng không vớt được tốt.” Vu Hoành trấn định nói.

Hắn đối với Thất Hung minh nhận biết cũng không nhiều, chủ yếu đều đến từ Thanh Hoàng bên kia.

“Thất Hung minh mạnh nhất chính là minh chủ Long Tình Tử, cùng bảy đại hung nhân, cái này Thất Hung mọi người đều là đỉnh tiêm thuật sĩ danh gia, là gần với hai vị Thiên Sư mạnh nhất thuật sĩ, nhưng bọn hắn tuy mạnh, chúng ta đạo mạch càng mạnh.”

Hắn vẫn ngắm nhìn chung quanh, từ trong đại điện đệ tử trên mặt nhìn ra lo sợ bất an.

“Đạo mạch Cửu Môn mỗi một môn đều có dạng này đỉnh tiêm thuật sĩ danh gia, một đến hai vị, đỉnh cấp cao thủ về số lượng, chúng ta chiếm cứ ưu thế tuyệt đối cho nên không có gì phải sợ.”

“Vì chiến thắng, Thất Hung minh cũng không có khả năng phân tán lực lượng đến đánh chúng ta loại này chi nhánh nhỏ chủ ý. Ngược lại là Cửu Môn bên kia, tính nguy hiểm so với chúng ta cao hơn rất nhiều, bởi vì bọn hắn mới là Thất Hung minh mục tiêu chủ yếu.”

Hắn lời nói này vừa ra, lập tức lấy Chính Minh làm chủ một phiếu đạo nhân, sắc mặt cũng hòa hoãn rất nhiều.

“Nói không sai!”

Vũ Ngấn Vũ Mặc các loại một phiếu Vũ chữ lót lão đạo đi vào đại điện.

“Thất Hung minh nguy hiểm coi như xa, hiện tại chúng ta phải giải quyết phiền phức thêm gần!”

Vũ Ngấn sắc mặt ngưng trọng, nhìn về phía Vu Hoành.

“Sư bá, phiền toái gì! ?” Vu Hoành nhìn xem mấy cái lão đạo sắc mặt, trong lòng có loại dự cảm không tốt.

“Chính Nhu, Đài Châu phụ cận Lô Sơn thôn, có Linh Vực bao trùm, hết thảy 372 người toàn bộ m·ất t·ích, ta vừa mới nhận

được đóng quân quân khu gọi điện thoại tới, muốn chúng ta lập tức lên đường đi qua phối hợp điều tra!" Vũ Ngấn trầm giọng nói.

Chương 357: Bộc phát (3)

Chương 357: Bộc phát (3)

“Toàn bộ m·ất t·ích? Phía quan phương thuật sĩ điều tra không?” Vu Hoành hơi biến sắc mặt, cấp tốc hỏi.

“Điều tra, xác định là Linh Vực lưu lại, mà lại không phải bình thường cấp độ. Hai cái thuật sĩ nhận phản phệ, tại chỗ lại không được.” Vũ Ngấn đáp.

“Thất Hung minh cùng linh tai cùng một chỗ bộc phát, xem ra, không phải ngẫu nhiên. Mà lại, ta hoài nghi, xung quanh không có khả năng chỉ có như thế một chỗ xảy ra chuyện.” Vu Hoành trịnh trọng nói.

“Ngươi muốn làm gì?” Vũ Mặc lão đạo nhìn mình đệ tử.

Hắn đối với Vu Hoành tác phong đã có chút quen thuộc.

“Làm phòng ngoài ý muốn, để mọi người lập tức lấy Ngự Linh trạm là điểm, kết nối thành tuyến, phong tỏa nội bộ khu vực, cam đoan nội bộ hết thảy nhân viên an toàn. Phân bốn đội nhân mã ngày đêm không ngừng tuần sát xung quanh. Một khi gặp được không địch lại, lập tức lui vào Ngự Linh trạm dựa vào trong đó trận pháp ngăn địch, cái này do sư bá ngài đến an bài có thể chứ?” Vu Hoành nhìn về phía Vũ Ngấn.

“Có thể. Ngự Linh trạm chính là thời điểm này dùng sao? Có thể trở thành xung quanh thuật sĩ người bình thường chỗ tránh nạn, quả nhiên là cử chỉ sáng suốt!” Vũ Ngấn bây giờ nghĩ lại Vu Hoành cách làm đơn giản chính là phòng ngừa chu đáo, sớm làm xong có thể làm tất cả chuẩn bị.

Đơn giản quá có dự kiến trước.

“Thông tri chính phủ bên kia, trực tiếp điện thoại Từ thị trưởng, nói cho hắn biết, Ngự Linh trạm kết nối thành Bát Quái trận pháp bên trong, có thể cung cấp nhất định che chở,

gặp được không hiểu sự tình quỷ dị, trước tiên lui vào Ngự Linh trạm trận pháp phạm vi bên trong!" Vu Hoành tiếp tục nói.

Từ nghe được Thất Hung minh tập kích tin tức một khắc kia trở đi, trái tim của hắn liền kịch liệt cuồng loạn lấy, tựa như có đồ vật gì từ không trung áp bách lấy hết thảy.

Áp bách lấy toàn thân hắn thần kinh.

Nếu như hắn dự cảm không sai, từ hôm nay trở đi, có lẽ linh tai liền muốn chân chính bạo phát! !

Thế giới này, có lẽ sắp đối mặt chân chính tận thế…

An bài tốt hết thảy về sau, Lô Sơn thôn bên kia, Vu Hoành cũng không có đi, mà là để nắm giữ linh quang tăng phúc Chính Minh dẫn đội đi qua.

Những này đạo chủng vốn là thực lực không tệ, tâm tính ưu dị, thêm chút rèn luyện, tương lai chưa chắc không thể làm thành chủ lực sử dụng.

Hiện tại mấu chốt là, nơi này đạo mạch đối với nguyên tai coi trọng trình độ quá thấp, chỉ lo ứng đối Thất Hung minh.

Đám người sau khi đi, Vu Hoành một mình đứng tại trong đại điện, ngửa đầu nhìn qua khổng lồ Thiên Tôn tượng thần.

"Xem ra, hay là chỉ có thể dựa vào chính ta a… Vô luận là nơi nào đều trốn không thoát nhân loại nội đấu."

Vô số suy nghĩ ở trong đầu hắn hiện lên, cuối cùng, như ngừng lại một cái một mực có chút do dự ý nghĩ điên cuồng bên trên.

*

Hai ngày sau.

Lô Sơn thôn vụ án, tuyên cáo là bởi vì đất đá trôi ngọn núi đất lở dẫn đến triệt để vùi lấp. Nhưng thực sự được gặp hiện trường người, đều hiểu, nơi đó không có khả năng có cái gì đất đá trôi, phụ cận càng không khả năng có ngọn núi đất lở.

Chính Minh dẫn đội tiến về hiệp trợ điều tra, lại không thu hoạch được gì, chỉ tra được nơi đó tất cả vật sống, bao quát cả người lẫn vật, đều phảng phất tại trong nháy mắt toàn bộ biến mất.

Cùng lúc đó, Thanh Trần quan bên trong, Vu Hoành chính thức nhận được đến từ Từ Kiến Phong phó thị trưởng đưa tới điều tra thống kê báo cáo.

Hắn dựa theo báo cáo kiểm tra đo lường địa điểm, trước tiên liền tự mình dẫn đội tiến về xem xét.

Đài Châu phía bắc, Thất Phong sơn.

Chỗ chân núi mảng lớn bãi cỏ rừng cây, ẩn ẩn mang theo màu xám đen, mặt ngoài không có chút nào sinh cơ, nghe không được bất luận cái gì chim kêu, côn trùng kêu vang.

Toàn bộ mảnh này khu vực, phảng phất một chút tiến nhập yên tĩnh hình thức.

Soạt.

Trong rừng cây, Vu Hoành xoay người dùng cái xẻng nhỏ xúc một chút đất, cầm ở trước mắt nhìn kỹ.

“Trong đất rễ cỏ đều khô héo.” Hắn giận dữ nói.

“Là như thế này loại này thổ địa rừng cây c·hết héo, là gần nhất mấy tuần này mới xuất hiện, không chỉ như vậy, Đài Châu chỉ có hai đầu sông, Ngô Hà cùng Tam Định Hà, đều phát hiện có cá c·hết c·hết tôm nổi lên, nước sông phát ra mùi thối.”

Sau lưng một tên hoàn cảnh kiểm tra đo lường bộ môn tổ hành động thành viên giải thích nói.

“Còn có mặt khác sao?” Vu Hoành hỏi.

“Còn có một chút, ta không xác định phải chăng có liên quan.” Tên này thành viên là Đài Châu đại học hoàn cảnh chuyên nghiệp giáo sư, niên kỷ không nhỏ, lúc này biểu lộ chần chờ nói.

“Ngươi nói, ta lại phán đoạn.” Vu Hoành nói.

“Là như thế này, gần nhất, ta luôn cảm giác, ban đêm đi ngủ nghỉ ngơi, sẽ làm ác mộng tần suất so trước đó lớn rất nhiều.” Giáo sư già thấp giọng nói.

“Ác mộng? Dạng gì, có thể nói một chút a?” Vu Hoành đột nhiên nhớ tới trước đó ở trên đường nhìn thấy những cái kia mắt đầy tơ máu người đi đường.

“Chính là cái gì dạng nội dung đều có, nhưng mặc kệ cái gì mộng, chỉ cần mộng thấy, liền tất cả đều lại biến thành ác mộng.” Giáo sư già bất đắc dĩ nói, đưa tay vuốt vuốt huyệt thái dương.

“Nói đến cũng kỳ quái, tới gần đạo trưởng ngài đằng sau, trong lòng ta cũng cảm giác thoải mái hơn, cũng an tâm nhiều.”

Vu Hoành gật gật đầu, biết đây là dung hợp Trụ Thần Quang linh quang cùng nội lực hiệu quả.

“Trừ ra những này, còn có cái gì mặt khác tình huống a?” Hắn lại hỏi.

“Tạm thời không có.” Giáo sư già trả lời.

“Được chưa, về trước đi lại nói.” Vu Hoành trầm giọng nói.

Hai người quay người, rời đi rừng cây, hướng phía bên ngoài chờ đãi bọn hắn xe chống đ·ạ·n đi đến.

Màu đen chống đ·ạ·n xe việt dã một bên, còn đứng một cái võ trang đầy đủ, hai tay cầm thương ngụy trang binh sĩ.

Đây là trong thành phố lo lắng an toàn của bọn hắn, Từ Kiến Phong điều đến bảo hộ hai người bảo tiêu.

Giáo sư già một bên hướng phía xe đi đến, một bên cẩn thận cho Vu Hoành giảng thuật bọn hắn trước đó tới điều tra gặp được một ít động vật t·hi t·hể chi tiết.

Nhưng vào lúc này, Vu Hoành ngẩng đầu nhìn về phía cái kia ngụy trang binh sĩ một chút.

“Tiểu Lý, ngươi có phải hay không thân thể chỗ nào không thoải mái?” Binh sĩ kia cúi đầu, mặc dù thân thể đứng nghiêm, nhưng hô hấp dồn dập, cái trán sợi tóc cũng bị mồ hôi ướt nhẹp, một bộ tương đương khó chịu bộ dáng.

“Không có việc gì, ta… Chính là, có chút, nóng… Nóng.” Binh sĩ thấp giọng trả lời.

“Vậy là tốt rồi. Chúng ta đi về trước đi.” Giáo sư già gật gật đầu mở cửa xe, liền muốn ngồi lên.

Đúng lúc này, hắn đột nhiên nghe được liên tiếp s·ú·n·g vang lên.

Phanh phanh phanh phanh! ! !

Trong tay binh lính s·ú·n·g tiểu liên, thế mà liên tiếp không ngừng tự động xạ kích đứng lên.

Hắn họng s·ú·n·g ngay từ đầu là hướng mặt đất, nhưng phản tác dụng lực đẩy người khác về sau ngã ngồi, thế là họng s·ú·n·g bắt đầu loạn thất bát tao bắn ra bốn phía đứng lên.

“Nóng!”

“Nóng quá… !”

Binh sĩ kêu to lấy, tựa hồ hoàn toàn không biết mình họng s·ú·n·g loạn vung, bỗng nhiên họng s·ú·n·g nhoáng một cái, thế mà rẽ hướng giáo sư già ngực.

Lần này, giáo sư già quay đầu nhìn lại, vừa hay nhìn thấy họng s·ú·n·g đen ngòm hướng hắn nâng lên, nhắm chuẩn.

Trong đầu của hắn trống rỗng, toàn bộ thân thể kéo căng, hoàn toàn ngây dại.

Bành!

Đúng lúc này, một cái đại thủ mặt bên duỗi ra, đột nhiên nắm họng s·ú·n·g, đi lên.

Phanh phanh phanh phanh! !

Liên tục tiếng s·ú·n·g lại lần nữa vang lên, đ·ạ·n lần này toàn bộ bắn tới trên trời.

Là Vu Hoành!

Giáo sư già kịp phản ứng, nhìn thấy vừa mới còn khuôn mặt bình hòa Vu Hoành, lúc này chính hai mắt âm trầm, cánh tay phải cơ bắp cao cao nâng lên, dữ tợn từng cục nhô ra đạo bào, bóp tại binh sĩ nòng s·ú·n·g bên trên.

"Lên xe trước!" Vu Hoành thanh âm vang lên.

Giáo sư già không kịp phản ứng, người liền cảm giác có cỗ lực lượng vô hình thôi động chính mình, một chút ngã vào trong xe.

Bành.

Cửa xe đóng lại.

Ngoài xe.

Vu Hoành kéo hết đ·ạ·n s·ú·n·g tiểu liên, một tay đẩy ra lung la lung lay ngụy trang binh sĩ.

"Tiểu Lý!"

Hắn vừa kêu lấy đối phương vừa cấp tốc lấy ra ba loại linh phù, nhưng cũng tiếc chính là, không có bất kỳ cái gì linh phù có hiệu quả.

Binh sĩ Tiểu Lý ngơ ngơ ngác ngác ngã ngồi trên mặt đất, toàn thân mồ hôi đầm đìa.

"Nóng quá… Nóng…"

Thừa dịp Vu Hoành kiểm tra khảo thí linh phù lúc, hắn bỗng nhiên đưa tay nhổ bên hông cài lấy lựu đ·ạ·n bên trên kíp nổ.

Két.

Ầm ầm! !

Một đoàn đinh tai nhức óc hỏa cầu, trong nháy mắt đem Vu Hoành cùng nửa bên xe bao khỏa đi vào.

Màu da cam hỏa diễm quét sạch bốn phía, đem c·hết héo bãi cỏ một chút đốt thành cháy đen.

Mặt đất bùn đất vẩy ra, cũng đảo mắt nhiều hơn một cái không nhỏ hố đất.

Phốc.

Hỏa diễm tán đi.

Vu Hoành trên thân ngân quang lóng lánh, sắc mặt âm trầm, nhìn xem trước mặt c·hết đến mức không thể c·hết thêm ngụy trang binh sĩ tàn thi.

“Xem ra đây chính là linh tai chân chính đối với hoàn cảnh ảnh hưởng tới…”

Hắn cấp tốc kiểm tra xuống xe, cửa xe mặt bên bị tạc đến lõm đi xuống, hai cái lốp xe bị đốt biến hình, hiển nhiên không có cách nào mở.

Băng.

Hắn cưỡng ép mở cửa xe, sẽ được bạo tạc chấn động đến chóng mặt giáo sư già kéo xuống.

“Chúng ta lấy đi!”

“Sao… Đi như thế nào! ?” Giáo sư già người đều nhanh ngớ ngẩn.

“Xe này không thể dùng, đi mặt khác ven đường gọi xe.”

Vu Hoành nắm lên giáo sư, bước nhanh rời đi xe việt dã, không bao lâu xuyên qua mấy mảnh đồng ruộng, đi vào thông hướng nội thành ven đường.

Vừa vặn có một cỗ xe con màu xám từ phía sau nhanh dần đều lái tới.

Vu Hoành đứng tại ven đường phất tay, ra hiệu dừng xe.

Ông!

Nhưng đối phương không chỉ không ngừng, ngược lại gia tốc đứng lên.

Vù vù âm thanh bên trong, xe ầm vang hướng phía hai người thẳng tắp đụng tới.

Bành! !

Vu Hoành đứng thẳng không động thân trước hiển hiện màu bạc linh quang, ngạnh sinh sinh ngăn trở cái này 3 tấn tả hữu xe con v·a c·hạm.

Dưới chân hắn bỗng nhiên ép ra một vòng hình bầu d·ụ·c sụp đổ, đó là linh quang tại phân tán xe v·a c·hạm lực trùng kích.

Màu bạc linh quang vững vàng ngăn tại hắn cùng giáo sư già trước người, hai người lông tóc không thương.

Mà xe con ngược lại đầu xe nhếch lên, kim loại đòn khiêng lõm, động cơ mui trước toát ra khói đặc, dừng ở nguyên địa, thấy giảng dạy người đều choáng váng.

“A! ! Ha ha ha! ! Đâm c·hết ngươi! ! Đâm c·hết các ngươi! ! Ha ha ha ha! !”

Trong xe vị trí lái đã có an toàn khí nang bắn ra, nhưng lái xe hay là mặt lộ điên cuồng liều mạng giẫm lên chân ga, một bên loạn thần kinh rống to.

Vu Hoành mắt nhìn đối phương, là cái mặc bụi sơ-mi tuổi trẻ nam nhân, tựa hồ là dân đi làm dáng vẻ, mang theo kính đen vốn hắn nên có chút nhã nhặn, nhưng lúc này dữ tợn rống to triệt để phá hủy loại khí chất này.

Hắn đưa tay bắn ra, nội khí bắn ra, đánh nát cửa sổ xe, tựa như dây thừng quấn quanh ở trên thân nam nhân.

Bành.

Nam nhân một chút xuyên ra cửa sổ xe, trùng điệp ngã tại trên đường lớn.

“G·i·ế·t! G·i·ế·t g·iết! ! !” Coi như thế, nam nhân cũng vẫn như cũ còn tại mắt đỏ rống to.

Vu Hoành cẩn thận cảm giác xuống tinh thần ba động của hắn. Đang dạy dỗ mộng bức nhìn soi mói, xuất ra đồng hồ vạn năng, tiến lên dán chặt nó trán đo đạc.

Đích.

Màn hình tinh thể lỏng số lộ ra bên trên hiện ra trị số: 2.785.

“Đã hoàn toàn không bình thường.” Vu Hoành thở dài.

Bình thường nam tử trưởng thành tinh thần ba động, đồng hồ vạn năng cố định là 1.

Mà bây giờ, tinh thần của người này ba động thế mà đã đạt đến gấp hai nhiều, ý vị này, trong thân thể của hắn thêm ra tới bộ phận kia tinh thần lực, hoặc là tiêu hao được đến, hoặc là, liền căn bản không phải chính hắn…

Tút tút tút Bí bo.

Chuông điện thoại vang lên.

Vu Hoành cấp tốc lấy ra ấn nút tiếp nghe.

“Quan chủ! Không xong trong thành phố thành khu trên đường khắp nơi đều loạn! ! Xe đi loạn, bên ngoài khắp nơi đều là cầm đao chém lung tung tên điên! !” Trong điện thoại di động truyền ra Chính Hà hốt hoảng thanh âm.

Chương 358: Bộc phát (4)

Chương 358: Bộc phát (4)

“Tên điên?” Vu Hoành hơi biến sắc mặt.

“Ngươi cẩn thận đem sự tình nói rõ ràng.”

Chính Hà đông một câu tây một câu miêu tả chính mình nhìn thấy tình cảnh.

Cái gì trên đường mấy chỗ hung sát án, xe đi loạn, tình huống hỗn loạn tưng bừng, tựa như thế giới tận thế.

“Không nên gấp ngươi trước lập tức liên hệ Từ thị trưởng, nhìn xem phải chăng cần phối hợp duy trì trật tự, để tất cả coi như người bình thường, thối lui đến Ngự Linh trạm liên tuyến trận pháp cạnh trong.” Vu Hoành bình tĩnh nói.

Tại chính thức linh tai bắt đầu bộc phát về sau, trong lòng hắn áp lực ngược lại nhẹ đi nhiều.

Lúc này cảm xúc tinh thần cũng tỉnh táo lại.

“Là… ! Ta hiểu được!”

Tựa hồ bị Vu Hoành trấn định cảm nhiễm, trong điện thoại Chính Hà cũng cấp tốc tỉnh táo trả lời.

“Trong quan còn có không ít khách hành hương, đều là cầm chúng ta thả ra phù lục quay lại tìm cầu che chở. Nhân số hơi nhiều…” Nàng còn muốn nói điều gì.

“Tám cái Ngự Linh trạm bên trong đều có thể an trí. Ngươi để Vũ Ngấn sư bá quyết định!” Vu Hoành cấp tốc nói.

“Đúng!”

Điện thoại cúp máy.

Vu Hoành dẫn theo giảng dạy, dứt khoát cất bước hướng phía nội thành trở về.

Khoảng cách Tử Hòa cung mấy cây số.

Một chỗ vứt bỏ trong núi lầu nhỏ đỉnh.

Rách nát dây leo khô bò đầy lầu nhỏ cạnh ngoài, mái nhà trên bình đài.

Cả người khoác đấu bồng màu đen, phía sau in một cái màu trắng chữ Hung nữ tử tóc dài, trong tay kẹp lấy một cây nhóm lửa thuốc lá, đứng tại lâu một bên, nhìn ra xa hoa tú lệ Tử Hòa cung.

“Huyền Tinh Tử ở đâu?” Nữ tử cũng không quay đầu lại, thấp giọng hỏi.

“Tổ trưởng ngài quên rồi sao, hắn là muốn đi Thượng Nguyên.” Một thân khác tài hơi nhỏ nhắn xinh xắn một điểm nữ tử, ở hậu phương trả lời.

Đáp lời nữ tử mặc màu đen áo da bó người, đùi cạnh ngoài cột lít nha lít nhít từng vòng từng vòng hắc châm, tư thái nóng bỏng, thái độ cung kính.

“Lớn tuổi, trí nhớ không xong.” Nữ tử tóc dài thổ khí nói. Tiện tay bóp tắt tàn thuốc vứt bỏ.

Nàng vỗ vỗ tay, từ trong áo choàng bên cạnh lấy ra hai cái mềm oặt tựa như cao su tiểu cầu viên cầu màu vàng.

“Bắt đầu đi. Nói thật, ta đối với Khô Thiền vẫn rất có hảo cảm, dù sao những năm gần đây khó được đi ra đạo môn đỉnh cấp thiên tài. Nhưng cũng tiếc… Ai bảo hắn ngăn cản con đường của chúng ta.”

Nữ tử tóc dài đem bên trong một cái viên cầu hướng phía trước ném một cái.

Tùy ý nó rơi xuống dưới lâu, phốc rơi vào thâm thúy trong rừng đất lở.

Âm ầm! !

Trong chốc lát.

Một đạo bàng bạc màu xám hơi khói, từ viên cầu rơi xuống chỗ phóng lên tận trời.

Hơi khói xoay tròn cấp tốc, mở rộng, biến lớn.

Đảo mắt không đến mười giây, liền hình thành một đạo đường kính hơn trăm mét khổng lồ khí trụ.

Khí trụ trực tiếp đem gần nhất vứt bỏ lầu nhỏ bao vào.

Khí trụ bên trong, từng đạo mơ hồ không rõ kim giáp người đầu rồng, chậm rãi hiển hiện, khổng lồ kinh khủng tinh thần ba động, tựa như không cần tiền đồng dạng.

Đồng thời cũng bắt đầu cấp tốc hướng phía vòng ngoài bao trùm.

Lúc này nữ tử tóc dài hai người, sớm đã thân hình nhanh nhẹn rời đi lầu nhỏ, rời đi khí trụ phạm vi.

Hai người đổi cái địa điểm, lại lần nữa vứt xuống một cái tiểu cầu.

Lập tức, đạo thứ hai màu xám cột khói phóng lên tận trời.

“Không sai biệt lắm.” Nữ tử tóc dài lui ra phía sau rời khỏi cột khói phạm vi, nhìn chăm chú lên hai đạo âm khí thiên trụ sinh ra.

“Tổ trưởng, đơn thuần dạng này, không có khả năng đối với Tử Hòa cung có uy h·iếp a?” Quần áo bó nữ tử có chút không hiểu.

“Đương nhiên không đủ. Nhưng. Lần này hai cái linh tai cửa lớn, đều là chúng ta thêm qua liệu phế đi khí lực lớn mới thu thập đến, lại thêm nơi này hai nơi vốn chính là bọn hắn vài thập niên trước hắc tai phong tồn chi địa.” Nữ tử tóc dài cười cười.

“Cho nên, ngươi nhìn, cái này không… Lớn không phải đã đến rồi sao…”

Quần áo bó nữ tử nhìn về phía trước đó mở ra đạo kia âm khí thiên trụ, trong cây cột, một đạo toàn thân kim giáp, thân người đầu rồng, kích cỡ so với bình thường Long Thủ Nhân còn phải cao hơn rất nhiều thân ảnh khôi ngô, lúc này ngồi xếp bằng trên mây trắng, chậm rãi gạt ra khí trụ

“Phàm nhân… Triều bái đi! !”

Khổng lồ trùng điệp tiếng gầm, nương theo lấy rộng lượng tinh thần ba động, sóng dữ giống như lấy cái này to lớn Long Thủ Nhân làm trung tâm bạo tạc khuếch tán ra.

“Chậc chậc. Đây là quái vật gì… Nhìn qua rất mạnh a.” Nữ tử tóc dài chậc chậc tán thưởng vài tiếng, “Lần này có Tử Hòa cung chịu được.”

Lúc này cây thứ hai âm khí thiên trụ, cũng bắt đầu mọc ra một vài cao mười mét khổng lồ hình thể.

Không biết cái gì quái vật khổng lồ sắp xuất hiện.

Hai nữ không còn nhìn nhiều, cấp tốc rời xa nơi đây, biến mất ở phía xa giữa rừng núi.

Chỉ để lại cảnh báo đại tác Tử Hòa cung, đại đội thuật sĩ chính nhanh chóng hướng phía bên này gần lại gần.

Trong đó cầm đầu, thình lình chính là cầm trong tay định Định Thiên Bàn tử thể cung chủ Ngọc Thấm đạo nhân.

Cuối tháng hai.

Đài Châu thị phát sinh mấy chục lần ác tính t·ấn c·ông khủng bố sự kiện.

Nhưng ở Thanh Trần quan cùng bản địa cục cảnh sát liên hợp chấp pháp dưới, cấp tốc ổn định lại.

Sau điều tra, là một chút quá độ mệt nhọc, nghỉ ngơi thiếu nghiêm trọng người trẻ tuổi, đột nhiên không phân rõ ngủ mơ

cùng hiện thực khác nhau, dẫn đến đột phát tinh thần tật bệnh, tùy ý công kích chung quanh người xa lạ.

Nhưng tuyên bố thông cáo mới không quá hai ngày.

Ngoại ô thành phố một tòa nhà máy hóa chất nửa đêm bạo tạc, phảng phất tín hiệu đồng dạng, triệt để đem linh tai mở màn kéo ra.

Ầm ầm! !

Lúc nửa đêm.

Vu Hoành đứng tại đạo quán tầng cao nhất, ngắm nhìn nơi xa phát sinh hai lần bạo tạc nhà máy hóa chất phương hướng.

Đại hỏa bắt trói lấy khói đặc, cuồn cuộn phóng lên tận trời, cơ hồ chiếu sáng gần phân nửa bầu trời đêm.

Khói đặc phát ra, tựa hồ bắt đầu làm cho cả nội thành đều tràn ngập lên nhàn nhạt sương mù xám.

“Quan chủ… Đến cùng… Đến cùng xảy ra chuyện gì! ?”

Trình Thư bọn người đứng ở phía sau đồng dạng ngắm nhìn đại hỏa bạo tạc, thần sắc tiều tụy.

Mấy ngày nay mỗi người bọn họ đều không có nghỉ ngơi tốt, đều đang lo lắng bên ngoài hoàn cảnh biến hóa.

Nhưng bất lực

Liền xem như lúc này Vu Hoành, cũng không có cách nào ngăn cản loại này lực lượng vô hình xâm nhiễm.

“Người đều thông tri đúng chỗ rồi hả?” Vu Hoành hỏi.

“Vâng, đều đúng chỗ.” Hồng Xà cấp tốc trả lời.

“Xác định lúc này không có quan hệ gì với Thất Hung minh?” Vu Hoành lại lần nữa hỏi.

“Xác định, Thất Hung minh thuật sĩ nếu là tiến vào Đài Châu, chúng ta nhất định có thể có cảm giác. Hiện tại toàn bộ Đài

Châu đều là người của chúng ta.” Vô Đầu Kiếm thanh âm khô khốc nói.

“Nhưng là minh chủ, cái này tai hại đến cùng lúc nào có thể ngăn chặn, ta phát hiện Ngự Linh trạm vòng ngoài người bình thường cũng bắt đầu không được bình thường. Đây chính là mấy chục vạn người số lượng, một khi xảy ra vấn đề… Hậu quả khó mà lường được!”

Vu Hoành thở dài.

“Ta đã hướng đạo mạch tổ đình xin mời, yên tâm đi, nhất định không có chuyện gì.”

Hắn kỳ thật cũng rất lo nghĩ, xin mời rõ ràng đã sớm phát ra ngoài, điện thoại liên lạc, tốc độ cực nhanh.

Nhưng… Nhiều ngày như vậy, đến bây giờ cũng còn không có hồi âm.

Hắn không biết nguyên nhân, nhưng cực lớn khả năng cùng Thất Hung minh liên quan.

Tai nạn lớn muốn tới, những này thuật sĩ thế mà còn có thời gian nhàn rỗi tự g·iết lẫn nhau, quả thực là…

Vu Hoành không biết nên nói cái gì cho phải.

“Từ hiện tại thống kê đến xem, linh tai bộc phát, chủ yếu có mấy cái phương diện, thứ nhất, sinh vật dị hoá, thứ hai, không khí ô nhiễm, thứ ba thổ nhưỡng dòng sông ô nhiễm.”

“Cái này ba cái phương diện phân biệt tạo thành khác biệt phạm vi ảnh hưởng, đặc biệt là không khí truyền bá tốc độ cực nhanh. Đối với người bình thường cũng sẽ tạo thành to lớn nguy hại. Đồng thời chúng ta ba loại phù lục đối với nó vô hiệu, chỉ có thể chờ đợi người triệt để dị hoá về sau, mới có thể đối với nó tiến hành xử lý.”

“Quan chủ, ta liên lạc qua, hiện tại không riêng gì chúng ta Đài Châu, xung quanh tất cả khu vực, đều có tình huống tương tự bộc phát. Trong đám người số lượng nhất định người bình thường bỗng nhiên tính tình đại biến, chế tạo tập kích khủng bố.” Hồng Xà giải thích nói.

“Phía quan phương bên kia sứt đầu mẻ trán, nhân thủ thiếu nghiêm trọng, đã tại điều chúng ta trở về trợ giúp.”

Bành.

Tầng cao nhất đại môn bị đẩy ra.

Vũ Mặc các loại lão đạo cũng cùng theo vào. Cùng bọn hắn cùng nhau còn có vừa mới bị Chính Doanh thuyết phục trở về Vũ Sơn Vũ Quảng ba cái lão đạo.

Tam lão đạo vừa về đến, liền gặp được nhà máy hóa chất nổ lớn, lại thêm trên mặt đường nhìn thấy loạn thất bát tao cảnh tượng, khắp nơi là máu, khắp nơi là tên điên đồng dạng kẻ tập kích.

Tam lão đầu người đều sợ choáng váng.

“Ba vị, thấy được a? Nếu như các ngươi chỉ lựa chọn ẩn cư, tương lai một khi gặp phải bực này tình huống, các ngươi lại nên như thế nào ứng đối?” Vu Hoành quay người nhìn về phía ba người, thở dài nói.

“…” Vũ Sơn Vũ Quảng đều là trầm mặc.

Bọn hắn vốn cho rằng tình huống không có Chính Doanh nói tới như vậy hỏng bét, có thể hiện thực đến xem, tựa hồ so Chính Doanh nói tới muốn hỏng việc rất nhiều.

Nếu như trước đó bọn hắn vẫn như cũ còn sinh hoạt tại dã ngoại hoang vu, sợ là một khi thụ thương, dược phẩm xác định vững chắc không đủ.

Một bên khác Vũ Ngấn lại không để ý tới ba người tâm lý hoạt động mà là đồng dạng biểu lộ ngưng trọng.

“Ta lúc đầu muốn liên lạc Tử Hòa cung giúp đỡ chút tới trợ giúp, nhưng là… Bên kia cũng liên lạc không được!”

Vu Hoành trầm mặc dưới, kỳ thật trong lòng đã hoài nghi, đạo mạch bên kia xảy ra chuyện lớn. Nếu không chẳng lẽ ngay cả điện thoại cũng không trở về.

“Ta trước đó sửa sang lại tư liệu đâu?”

“Ở chỗ này.” Đạo đồng Phù Bạch từ phía sau đi ra, cầm một chồng mới in trang giấy tới.

“Mỗi người một tấm.” Vu Hoành ra hiệu nàng phát hạ đi.

Vũ Sơn nhìn người chung quanh một chút, tiếp nhận một tấm trong đó tờ đơn, tập trung nhìn vào.

Chỉ thấy phía trên thu nhận công nhân chỉnh bút tích viết.

‘Linh tai —— điểm chính.’

“Đây là ta cho tới nay thu thập tư liệu, tự mình điều tra, tổng kết ra liên quan tới linh tai cùng hắc tai tài liệu tương quan. Các ngươi có thể nhìn xem.” Vu Hoành nói.

Đối với hắc tai, hắn tự nhiên không gì sánh được rõ ràng, nhưng linh tai thì lại khác. Cần bắt đầu từ số không từng cái luận chứng.

Hiện tại là cuối tháng hai, còn có hơn một tuần, hắc ấn dược vật cường hóa liền có thể hoàn thành, đến lúc đó hắn uống thuốc tu hành, nói không chừng lại có thể tăng lên một đoạn. Đối với linh tai nắm chắc cũng có thể lớn hơn một chút.

Đối mặt một cái không biết tai hại, hắn cho là bất luận cái gì có thể làm được chuẩn bị, đều là cần thiết bởi vì ai cũng không biết linh tai đến cùng có thể lớn bao nhiêu uy lực, khi nào kết thúc.

Cho nên hiện tại hắn cần chính là, tận khả năng điều động tất cả mọi người lực lượng, để bọn hắn nhận rõ chính mình phải đối mặt là cái gì. Không cần mù quáng xông đi lên chịu c·hết. Đến nên phát lực lúc cũng có thể xuất lực ổn định thế cục.

Vũ Sơn không nói chuyện, nhưng kỳ thật trong lòng đã có chút tán thành Vu Hoành cố gắng.

Hắn nhìn xuống đi.

“Ta dựa theo tinh thần ba động trị số đại khái phạm vi, bộc phát sau trạng thái đặc thù khác nhau, đem linh tai phân làm

mấy cái cấp độ.”

‘Một: U thể.’

‘Linh tại cơ sở nhất đơn thể đơn vị, trải qua số liệu thống kê tổng kết, cho là nó không có đủ năng lực suy tính, sẽ chỉ dọc theo cố định quy tắc quỹ tích lặp lại hành động. Loại này linh tai bình thường chỉ có một loại g·iết người quy tắc, cẩn thận thăm dò về sau, liền xem như người bình thường, cũng có thể có cơ hội từ nó trước mặt thoát đi.’

‘Hai: Âm linh.’

‘Âm linh so u thể càng cao hơn một cấp, bắt đầu sơ bộ xuất hiện g·iết người quy tắc bện hóa. Bên này thí dụ như trước đó Chính Minh gặp được qua Thụ Bì nãi nãi, chính là như vậy, nàng thông qua hai loại hoặc trở lên quy tắc, để đạt tới g·iết người thôn phệ tinh thần mục đích. Âm linh bện quy tắc mạnh hơn, càng nhiều, cũng càng không dễ dàng tìm ra lỗ thủng. Nguy hiểm hình khá lớn. Bởi vì ngươi không rõ ràng chính mình lúc nào liền chạm đến nó g·iết người quy tắc.’

Chương 359: Bộc phát (5)

‘Ba: Tà linh.’

‘Tà linh ban sơ phát hiện, nguồn gốc từ tại Chính Doanh tiến về xuất ra trong núi trang viên, cấp độ này linh tai, lớn nhất đặc thù, là Linh Vực. Tà linh có thể lấy tinh thần ba động vặn vẹo hiện thực, chế tạo ra một cái đặc thù không gian thần bí. Lôi kéo tiến phía ngoài vật sống, tiến vào bên trong. Ở trong Linh Vực, có thể sẽ gặp được viễn siêu âm linh số lượng quy tắc g·iết người, khắp nơi là nguy cơ bẫy rập, hơi không cẩn thận, liền sẽ trong nháy mắt bị g·iết. Mà muốn đi ra Linh Vực, cần thỏa mãn cố định ẩn tàng quy tắc, nếu không cũng chỉ có thể vĩnh viễn ở trong đó trầm luân, thẳng đến bị quy tắc g·iết người g·iết c·hết.’

“Cái này ba loại tổng kết, là ta sưu tập tất cả xung quanh bản án số liệu, thống hợp đi ra. Hi vọng mọi người coi trọng.”

Vu Hoành nói, ” mặt khác phải nhắc nhở mọi người chính là, linh tai quy tắc, có cực mạnh tính dễ nổ. Nói cách khác, coi như chỉ là cấp thấp nhất u thể một khi ngươi thỏa mãn hắn quy tắc g·iết người phát động điều kiện, nó cũng sẽ bộc phát ra viễn siêu tự thân trạng thái bình thường lực lượng kinh khủng, ý đồ bóp c·hết ngươi.”

“Nói một cách khác, chính là một khi ngươi phát động quy tắc g·iết người, khả năng nhất định phải c·hết.”

“Quan chủ, ta nhớ được… Trên cổ tịch còn đề cập tới, linh tai hẳn là còn có phía sau Ma Linh cấp độ, có thể phạm vi lớn vặn vẹo hiện thực, chế tạo quy mô lớn Linh Vực…” Chính Doanh lúc này từ phía sau tiến đến, trầm giọng nói.

“Nếu như xuất hiện cấp bậc bực này quái vật, bao trùm chúng ta chỗ khu vực sinh hoạt, đem tất cả mọi người kéo vào Linh Vực. Đến lúc đó, chúng ta nên làm cái gì?”

“Đừng sợ… Ta cũng cân nhắc qua này khả năng, cho nên… Vì ứng đối loại khả năng này nguy hiểm, ta quyết định.”

Vu Hoành nhìn quanh đám người một vòng, dừng một chút

“Tổ chức Đài Châu thị lần thứ nhất Linh Quang đại hội!”

Lời này vừa ra, đoán được Linh Quang đại hội là có ý gì đám người, trên mặt lập tức hiển hiện hi vọng chi sắc.

“Không sai, nếu như có thể lại giao hòa một lần linh quang tất cả mọi người có thể thu được càng mạnh bảo hộ, dạng này liền xem như linh tai náo động, chúng ta một nhóm người này cũng có thể ổn định chính mình.”

Trình Thư mừng rỡ, gật đầu nói.

“Trừ ra cái này đạo mạch bên kia, còn cần càng nhiều tranh thủ, đối kháng linh tai lực lượng càng mạnh càng tốt. Còn có Thất Hung minh bên kia, cũng phải nghĩ biện pháp thông cáo một chút, không thể để cho bọn hắn lại như thế tiếp tục gây sự đi xuống.” Vu Hoành thở dài.

“Chúng ta đã liên lạc qua Thiên Sư phủ, tốn không ít tiền, cuối cùng có liên lạc Tả Thiên Sư hai cái đạo đồng dựa theo Chính Nhu ngươi chỗ phân phó, đưa lên khuyên nhủ sách. Nhưng bây giờ… Đã hai ngày, vẫn là không có tin tức, ta hoài nghi là đưa lên tin tức quá nhiều, Thiên Sư căn bản không có chú ý nhìn.” Vũ Mặc lắc đầu.

“Thất Hung minh bên đó đây?” Vu Hoành ngẩng đầu nhìn về phía ngoài cửa.

Đám người trong lúc nhất thời không biết hắn đang hỏi ai.

Nhưng rất nhanh.

Một đạo bóng người mơ hồ bỗng nhiên xuất hiện tại cửa gian phòng, dọa đến tất cả mọi người giật mình trong lòng.

Bọn hắn nhiều như vậy đạo pháp cao thủ, thế mà không có một cái nào phát hiện đối phương đến tới gần.

Đây quả thực là.

Như người này lòng có ý xấu, sợ là liền vừa mới như vậy một chút, liền có thể trong nháy mắt toàn diệt toàn bộ Thanh Trần quan cao tầng.

Nghĩ tới chỗ này Vũ Ngấn bọn người, sau lưng càng là dọa ra một tầng mồ hôi lạnh.

Nhưng rất nhanh, bọn hắn liền nhận ra người tới.

Chính là lần trước kịp thời đến đây trợ giúp, cứu ra bọn hắn thoát ly Linh Vực cao thủ thần bí —— Thanh tiên sinh.

"Minh chủ, thật có lỗi. Ta nếm thử thuyết phục, nhưng…" Thanh Hoàng vẫn như cũ mang theo mặt nạ, ánh mắt bất đắc dĩ nhìn về phía Vu Hoành, cúi đầu.

"Thất Hung ý kiến là cái gì?" Vu Hoành hỏi.

"Ta không có nhìn thấy tất cả mọi người, trong thời gian ngắn, chỉ tìm được ba vị khuyên nhủ, nhưng không ai để ý. Sau đó ta lại đi tìm phó minh chủ, tại bên ngoài động phủ đưa thủ tín, không có trả lời." Thanh Hoàng lắc đầu, "Tại hạ cho là, cùng tranh thủ Thất Hung minh tán thành, không bằng trước lôi kéo trung tiểu thuật sĩ quần thể, nhóm quần thể này bản thân tự nhiên có thể tiếp nhận Linh Quang bí thuật, tiến hành tu hành cực nhanh. Đồng thời bọn hắn cũng là nhận đau điếng người lớn nhất quần thể. Trước đó bị linh tai diệt đi thế lực, cũng đều là trung tiểu quần thể."

"Đề nghị này không tệ." Vu Hoành gật đầu, "Á Tùng đất rộng của nhiều, thuật sĩ đông đảo, trừ ra Cửu Môn bên ngoài, còn có bao nhiêu đáng giá lôi kéo, ngươi có thể có dự án?"

"Chuẩn bị dưới, không sai biệt lắm có quy hoạch." Thanh Hoàng gật đầu, hắn hiện tại xử lý trước đó chính mình mấy cái lão cừu gia, ở trong Thất Hung minh địa vị tăng một tiết, nếm đến ngon ngọt về sau, hiện tại ước gì linh quang tranh thủ thời gian trở nên càng mạnh.

Cho nên làm chuyện này cũng tích cực nhất về phần có tin hay không nguyên tai sẽ diệt thế, vậy liền nhân giả kiến nhân trí giả kiến trí.

Dù sao lấy cớ này có thể cho hắn thừa cơ lấy Linh Quang bí thuật chiếm đoạt tất cả trung tiểu thuật sĩ quần thể.

Coi như gặp được nguy hiểm đến lúc đó cũng là Vu Hoành ngăn tại phía trước, hắn tuyệt không hoảng.

“Nhưng dạng này đại động tác, tất nhiên sẽ dẫn tới đạo mạch cùng Thất Hung minh chú ý… Bằng vào chúng ta hiện tại điểm ấy lực lượng…” Vũ Ngấn nhịn không được lên tiếng chất vấn.

“Chỉ cần có thể tìm tới đầy đủ cao thủ, hội tụ đủ mạnh lực lượng, điểm ấy để ta giải quyết.” Vu Hoành lên tiếng nói

Thời khắc mấu chốt, ai làm ngăn cản hắn, người đó là địch nhân của hắn.

Mặc kệ đạo mạch hay là Thất Hung minh, hắn đến lúc đó không để ý chân chính vận dụng toàn bộ lực lượng, cùng đối phương va vào.

Cho đến bây giờ, hắn lại tới đây thế giới này về sau, liền chưa bao giờ triệt để bộc phát qua toàn lực chiến đấu.

Một là không cần thiết.

Hai là không có đủ phân lượng đối thủ, hắn lúc này toàn lực tạo thành tính phá hư quá mạnh.

Lúc trước cùng Hắc Cự Nhân chém g·iết, ngắn ngủi mười mấy phút còn kém không nhiều hủy một cái thành nhỏ thị gần nửa khu vực.

Chớ nói chi là hiện tại công lực mạnh hơn chính mình.

“Điểm ấy chúng ta tin tưởng, tại linh quang cường hóa dưới, minh chủ thực lực tuyệt đối viễn siêu chúng ta tưởng tượng.” Thanh Hoàng gật đầu nói, “Nhưng… Vạn nhất minh chủ bị kéo lại, địa phương khác xuất hiện phiền phức, lại nên như thế nào ứng đối? Dù sao vô luận là đạo mạch Thất Hung minh hay là linh tai, đều không phải là một đối một đơn đấu trạng thái.”

“Như vậy ngươi có đề nghị gì a?” Vu Hoành lần thứ nhất tổ kiến số lượng to lớn như vậy thế lực, không có kinh nghiệm

gì, dứt khoát chủ động thỉnh giáo.

“Tại hạ đề nghị là, đầu tiên, nhất định phải thiết lập một đến ba vị phó minh chủ, xử lý minh chủ không thể phân thân lúc các loại cục diện. Vừa cùng ba số lượng, là vì thuận tiện thời khắc mấu chốt thống nhất quyền quyết định. Một người tự quyết cùng ba người bỏ phiếu, đều có thể.” Thanh Hoàng hiển nhiên sớm có nghĩ sẵn trong đầu, cấp tốc trả lời.

“Thứ yếu, thành lập phân cấp chế độ, Hỗ Trợ minh bên trong tình huống hiện tại là, cao thủ thực lực không rõ ràng, nhất định phải phân chia cụ thể giới hạn, đem cao thủ cùng phổ hảo thủ cùng phổ thông thuật sĩ phân chia ra, để tránh xuất hiện phái phổ thông thuật sĩ đi đối phó cao nguy linh tai sai vị tổn thất. Nhất định phải cường thủ đối với cao nguy, tránh cho vô hiệu tổn thương.”

“Cái này có lý.” Vu Hoành gật đầu.

“Nhưng đề nghị của ngươi tuy tốt, nhưng chúng ta Hỗ Trợ minh bên trong cao thủ hay là quá ít.”

“Cái này cần lôi kéo càng nhiều mạnh thuật sĩ gia nhập.” Thanh Hoàng chân thành nói.

“Ngươi có mục tiêu?” Vu Hoành hai mắt sáng lên.

“Có phần danh sách này.” Thanh Hoàng thuần thục từ tay áo bên trong rút ra một phần bản thảo, đưa tới.

Hắn nhìn không thấu Vu Hoành, nhưng bây giờ tại phát hiện linh quang cường độ phi tốc tăng phúc về sau, hắn hiển nhiên đã đem bảo toàn bộ đặt ở Hỗ Trợ minh bên này.

Vu Hoành tiếp nhận, tùy ý mở ra.

Chỉ thấy phía trên rõ ràng ghi chép đạo mạch, phật môn, Thất Hung minh, phía quan phương, dân gian, hết thảy năm nơi trong trận doanh, tất cả có thể bị Thanh Hoàng để mắt thuật sĩ cao thủ.

“Ta chỗ này ghi chép đều là cùng ta một cái cấp bậc, thậm chí so ta trước đó càng mạnh cao thủ, bọn hắn số lượng không nhiều, nhưng tuyệt đối đủ mạnh, nếu như lại thêm hiện tại linh

quang tăng phúc, thực chiến đứng lên tuyệt đối có thể có to lớn hiệu quả.” Thanh Hoàng chân thành nói.

“Ta chỗ này còn có một cái đề nghị.” Vừa tới Vũ Sơn lão đạo bỗng nhiên lên tiếng.

“Đã các ngươi Linh Quang bí thuật mạnh như vậy, rộng khắp truyền bá ra ngoài sau tất nhiên sẽ xuất hiện có người nắm giữ bí thuật, nhưng lại không nguyện ý lao tới tiền tuyến đối kháng linh tai tình huống. Loại tình huống này các ngươi ứng đối như thế nào? Phải biết, một chút loại người này xuất hiện nhiều, tất nhiên sẽ đả kích tiền tuyến sĩ khí, dù sao ai cũng không muốn chính mình liều sống liều c·hết, phía sau người khác an toàn không lo hưởng thụ chiến quả.”

“Đó là cái vấn đề tốt.” Thanh Hoàng vỗ tay cười nói.

“Lão phu cũng có phương diện này lo lắng. Coi như minh chủ có thể lấy rút ra linh quang là uy h·iếp, bức bách những người này xuất thủ, kỳ thật tác dụng cũng không lớn. Thậm chí còn khả năng bởi vì bọn họ lười biếng, xuất hiện càng nhiều nguy hiểm nguy cơ.”

Vu Hoành gật đầu, bắt đầu hồi tưởng Hi Vọng thành là thế nào giải quyết loại sự tình này.

Bỗng nhiên, một cái ý niệm trong đầu tại đầu óc hắn thoáng hiện.

Thiên hạ rộn ràng đều là lợi lai, vô luận hạng người gì, đều tất nhiên sẽ là lợi ích mà bản thân khu động.

Cho nên…

“Ta hiểu được, có thể lợi dụng khích lệ cơ chế, phân chia cống hiến cấp bậc, cống hiến càng nhiều, tiếp nhận linh quang cùng chỗ tốt thì càng nhiều, thực lực tự nhiên càng mạnh.” Vu Hoành lên tiếng nói.

“Linh quang phân phối, cho đến bây giờ đều là điểm bình quân, ta đến tiếp sau có thể không bình quân phân phối, cống hiến mạnh để cho càng nhiều, cống hiến yếu cho đến ít, không cống hiến không tiếp tục tăng trì, sinh ra đảo ngược tổn thất, xem trình độ tước đoạt bộ phận linh quang.”

“Điểm ấy tốt!”

Đám người nhao nhao gật đầu đồng ý.

Sau đó ngươi một lời ta một câu bắt đầu thương thảo cụ thể cơ cấu chi tiết.

Mà liền tại đám người khí thế ngất trời thảo luận lúc, đưa ra mở đầu Thanh Hoàng, lúc này lại có khác tâm tư.

Hắn bất động thanh sắc nương đến bên tường, từ đưa ra vấn đề, đưa ra đề nghị, dần dần biến thành lắng nghe người khác người.

Thừa dịp thêm ra tới một chút thời gian nhàn rỗi, hắn nhìn trộm nhìn xem cẩn thận trong suy tư Vu Hoành, lặp đi lặp lại nhiều lần, rốt cục xác định chính mình một chút suy đoán

‘Quả nhiên.’

Thanh Hoàng trong lòng xác định.

‘Chính Nhu hoàn toàn không thèm để ý ta trên danh sách hàng ra thuật sĩ đỉnh tiêm cao thủ.’

‘Vô luận một tổ chức thành lập đến có bao nhiêu hoàn thiện, thủ lĩnh cùng trấn áp kết cấu cường lực nhân vật, đều là trong đó hạch tâm.’

‘Hỗ Trợ minh hạch tâm, chính là Chính Nhu chính mình. Một khi hắn b·ị đ·ánh tan g·iết c·hết, toàn bộ Hỗ Trợ minh cũng sẽ trong nháy mắt sụp đổ.’

‘Có thể. Chính Nhu thế mà tuyệt không lo lắng loại vấn đề này, ngược lại là cùng mọi người cùng nhau thảo luận cơ cấu tổ chức các loại chi tiết. Hắn lúc này có thể đem tâm thần an định lại, có thể cả người ổn định lại, tại những chi tiết này bên trên đầu nhập thời gian tinh lực, cái này mang ý nghĩa…’

Thanh Hoàng ánh mắt lóe lên một vòng u quang.

‘Hắn có tuyệt đối tự tin.’

‘Tự tin chính mình, tuyệt đối sẽ không b·ị đ·ánh bại!’

‘Coi như đối mặt Thất Hung minh cùng đạo mạch, cũng có phần này thong dong cùng tự tin. Quả nhiên… Cùng ta đoán một dạng, Chính Nhu, tại gia nhập Thanh Trần quan trước đó, tuyệt không có khả năng vẻn vẹn chỉ là người bình thường!’

Lúc này mọi người đã cơ bản thảo luận ra Hỗ Trợ minh đại khái dàn khung

Vu Hoành đảm nhiệm minh chủ, phó minh chủ ba vị, phụ trách thời khắc mấu chốt tiếp quản minh chủ sự vụ, đồng thời cũng phụ trách ngày thường tổ chức vận hành.

Phó minh chủ không nhất định phải thực lực rất mạnh, nhưng muốn vận hành năng lực tổ chức rất mạnh mới được

Sau đó, là Hỗ Trợ minh chiến lực bộ phận

Hành chính cùng chiến đấu đơn độc tách ra.

Chín vị trí đầu cấp đại biểu có thể sử dụng thông thường s·ú·n·g ống v·ũ k·hí nóng giải quyết cấp độ, Ác cấp cơ bản cũng là cao hơn một tầng, là phổ thông thuật sĩ có khả năng đạt tới cực hạn.

Mà Chiến Tranh cấp, chính là đối ứng Quan Chủ cấp, cao hơn Ác Mộng cấp cùng Tuyệt Vọng cấp tạm thời chỉ là cái danh tự chờ đến tiếp sau thực tế tiếp xúc sau lại xác định.

Rất rõ ràng, Vu Hoành chính là trực tiếp đem Hi Vọng thành bên kia phân chia lấy tới dùng.

Chương 360: Bộc phát (6)

Chương 360: Bộc phát (6)

Chiến lực phân chia kết thúc, Hỗ Trợ minh thiết lập điểm tích lũy khích lệ cơ chế, cách mỗi thời gian nhất định dựa theo công lao phân phối linh quang nắm giữ nhiều ít

Cứ như vậy, ngắn ngủi hơn một giờ, Hỗ Trợ minh chân chính căn cơ, liền ở đây, tại cái này nho nhỏ đạo quán trong phòng, đặt vững xuống tới.

"Vì thời khắc mấu chốt có thể có người dẫn đầu công kích dẫn đội, trong minh còn muốn thiết lập cọc tiêu tướng tài mới được. Đây là lúc chiến đấu lĩnh đội tướng lĩnh. Cũng không phải là phó minh chủ như thế hành chính chức vị." Thanh Hoàng lại lần nữa nói.

"Có lý." Vu Hoành gật đầu.

"Như vậy ngươi có cái gì nhân tuyển thích hợp a?"

"Hiện tại không có." Thanh Hoàng cười.

"Minh chủ có thể nhìn xem danh sách. Đạo mạch Kim Tiêu quan Mạc quan chủ… . Bây giờ vừa vặn bản thân bị trọng thương, ngài nói, lấy linh quang công hiệu, đến để nó gia nhập chúng ta…"

"Cái này… Có thể làm?" Vu Hoành ánh mắt sáng lên, đây là đầu mạch suy nghĩ a, chuyên môn tìm lúc đầu thực lực cực mạnh, nhưng bây giờ không được lão nhân, lấy linh quang tiến hành cường hóa tăng phúc.

Chỗ tốt như vậy là, linh quang cho bọn hắn mùa xuân thứ hai, cho bọn hắn một lần nữa khả năng cùng hi vọng, người như vậy, đối với Hỗ Trợ minh độ tán thành sẽ phi thường cao.

“Đương nhiên có thể làm, hiện trong nội bộ Kim Tiêu quan đã bắt đầu vì tranh đoạt quan chủ vị trí, trong bóng tối đánh cho đầu óc heo đều muốn đi ra.” Thanh Hoàng cười nói.

Vu Hoành gật gật đầu.

Cúi đầu mắt nhìn danh sách, Thanh Hoàng cho ra danh sách bên trên, rõ ràng ghi chép hắn cùng cấp độ thậm chí tầng thứ cao hơn đạo mạch thuật sĩ, đương nhiên chỉ là nhớ kỹ cùng biết nghe nói qua, hết thảy cứ như vậy mười ba người.

Phật môn chỉ có ba người.

Thất Hung minh tám người.

Phía quan phương một người

Dân gian hai người.

Hết thảy cộng lại, cái này Á Tùng thuật sĩ đỉnh tiêm cao thủ, liếc qua thấy ngay.

Tính cả Thanh Hoàng không biết bộ phận, khả năng tổng cộng cũng liền hai ba mươi người.

“Việc này, liền giao cho ngươi đến giải quyết, như thế nào?” Vu Hoành nhìn về phía Thanh Hoàng.

“Đạo mạch phương diện ta không tiện tiếp xúc, đề phòng rất nghiêm mật.” Thanh Hoàng lắc đầu, “Địa phương khác ngược lại là có thể.”

“Như vậy đạo mạch liền giao cho lão phu tới đi.” Vũ Ngấn lão đạo quả quyết lên tiếng.

Lúc trước hắn một mực tại dự thính, lúc này chủ động ra mặt.

Bây giờ Thanh Trần quan, cùng Hỗ Trợ minh đã cơ hồ hòa làm một thể.

Hỗ Trợ minh càng mạnh, mọi người linh quang liền càng mạnh, cao thủ thì càng nhiều, đây là quả cầu tuyết đồng dạng đại thế.

Hắn cũng không nhịn được muốn cống hiến một phần lực.

“Sư bá, nói đến, ngươi có thể tiếp xúc đạo mạch bên trong lão nhân, chính là trước kia những cái kia thụ thương lui ra tới cao thủ a?” Vu Hoành trầm ngâm bên dưới hỏi.

“Hắc hắc, ngươi cho rằng ngươi sư bá ta mấy năm nay đến sống phóng túng thật chỉ là đang ăn uống vui đùa a?” Vũ Ngấn nắm vuốt sợi râu tự tin cười.

“Cái này khác ta không dám hứa chắc, nhưng muốn nói đi ra tới chơi hảo huynh đệ hảo tỷ muội… Hắc hắc, nghe nói qua Á Tùng lão niên hoạt động hiệp hội a?”

Hắn hạ giọng.

“Bần đạo bất tài, là hiệp hội quản sự một trong, đang lúc đỉnh phong cao thủ khẳng định chướng mắt ta, nhưng cùng nhau chơi đùa lão bằng hữu bên trong, có không ít đều là đã từng trải qua cấp bậc cường nhân, hiện tại ốm đau một thân, không có cách nào chỉ có thể hưởng thụ sinh hoạt.”

Đột nhiên hắn nghiêm mặt.

“Bất quá Chính Nhu, ngươi thật xác định, Linh Quang bí thuật có khôi phục thân thể bọn họ công hiệu? Không cần cho bọn hắn hi vọng lại để cho bọn hắn tuyệt vọng, như thế… Nói không chừng sẽ trở mặt thành thù! Ngươi phải suy nghĩ kỹ!”

“Ta có thể xác định!” Vu Hoành gật đầu.

Không ai so với hắn rõ ràng hơn linh quang công hiệu, liền xem như tay chân cụt, chỉ cần thời gian không phải khoảng cách quá lâu, đều có thể dựa vào linh quang cưỡng ép tiếp nhận trở về như là nguyên bản một dạng.

“Ngươi cam đoan! ?” Vũ Ngấn lại lần nữa hỏi.

“Ta tuyệt đối cam đoan!” Vu Hoành chân thành nói.

“Tốt! Ta chỗ này có thể liên hệ đến, đối với linh quang khả năng có nhu cầu đỉnh cấp cao thủ, chỉ riêng một đời trước lui ra tới Cửu Môn môn chủ liền có ba vị!”

Tê. !

Lời này vừa ra, lập tức ở đây tất cả mọi người da đầu tê rần, nhìn Vũ Ngấn lão đạo ánh mắt cũng không giống với lúc trước.

Nhân mạch này, khó trách lúc trước có thể bảo vệ Tử Hòa cung cái kia hai cha con, bây giờ nhìn nhìn, cảm tình khi đó căn bản cũng không phải là dựa vào vận khí a…

“Ha ha, mặc dù bần đạo trong mắt bọn hắn chỉ là cái chân chạy, nhưng bao nhiêu có thể đưa lên nói. Trừ cái đó ra, nếu như linh quang hiệu quả đủ mạnh, cần có nhất cái này, nhưng thật ra là Đại Vân La quan Thái Thượng quan chủ Toàn Hạc tiền bối!” Vũ Ngấn biểu lộ nghiêm túc đứng lên, tựa hồ nâng lên người này có tên húy, cũng làm cho hắn tự nhiên mà vậy mang lên một tia tôn trọng.

“Chờ một chút!” Những người khác còn không có cái gì nhưng duy chỉ có Thanh Hoàng, cùng Vũ Mặc các loại một phiếu lão đạo, sắc mặt lại lần nữa kịch biến.

Thanh Hoàng liếm môi một cái, ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm Vũ Ngấn lão đạo.

“Vũ Ngấn huynh, nói Toàn Hạc, thế nhưng là Cửu Môn một trong Đại Vân La quan đời trước quan chủ sư tôn, Toàn Hạc Chân Quân! ?”

Nhấc lên người này, ngay cả hắn cấp độ này cao thủ, thế mà cũng thanh âm có chút phát run, tựa hồ đang cưỡng chế trong lòng rung động.

“Không sai, chính là chín mươi năm trước vị kia Toàn Hạc Chân Quân.” Vũ Ngấn trịnh trọng gật đầu.

“Nàng lão nhân gia bây giờ đã 142 tuổi, lúc nào cũng có thể đèn cạn dầu, người ngoại bộ đều cho là nàng sớm đã cưỡi hạc đi tây phương, nhưng chỉ có chúng ta những lão nhân này biết, Toàn Hạc tiền bối bởi vì năm đó trận kia rung chuyển thụ thương rất nặng, sau tu hành Miên Hà thuật pháp, tại hơn 20 năm trước liền kết hợp khoa học kỹ thuật thủ đoạn, dùng tới hệ thống duy sinh duy trì sinh mệnh.”

“…” Lời này vừa ra, nghe được mọi người tại đây đều là trong lòng run lên.

“Nghe danh hào, vị này khẳng định rất mạnh, nhưng vấn đề là lớn tuổi như vậy… Coi như linh quang hồi phục nó trạng thái thân thể, lại có thể thừa bao nhiêu thực lực?” Chính Doanh trầm giọng nói.

“Các ngươi căn bản cũng không biết Toàn Hạc Chân Quân thanh danh, lão phu là từ nhỏ nghe cái danh hiệu này lớn lên. Nói như vậy.” Thanh Hoàng cười cười, “Tả Thiên Sư cùng Hứa Thiên Sư là bây giờ đạo mạch mạnh nhất hai người, nhưng bọn hắn cũng làm không được lực lượng một người uy áp toàn bộ thời đại. Cùng bọn hắn đối lập, thế nhưng là còn có Long Tình Tử cùng Thất Hung.” Dừng một chút, hắn tiếp tục nói.

“Mà Toàn Hạc Chân Quân thời đại kia, hai Thiên Sư phủ Thiên Sư, đều là bị nàng đè lên đánh. Đương nhiên, bởi vì thời điểm đó hai đại Thiên Sư cũng không cùng hiện tại hai vị đương đại Thiên Sư so với, không biết mạnh yếu, cho nên ta cũng không dám cam đoan Toàn Hạc Chân Quân nhất định so Tả Thiên Sư bọn hắn mạnh. Nhưng vô luận như thế nào, bọn hắn đều là một cái cấp độ tuyệt đỉnh cường nhân!”

“Thế nào? Linh quang có thể khôi phục nàng a! ?” Vũ Ngấn lúc này ánh mắt sáng rực nhìn về phía Vu Hoành.

“Nếu không, thử một chút?” Vu Hoành cũng không dám cam đoan, lớn tuổi như vậy, coi như linh quang có thể diên thọ, có thể cụ thể hiệu quả như thế nào, hắn thật đúng là chưa có thử qua

“Ta đến an bài! Hiện tại Toàn Hạc Chân Quân bên kia người đi trà mát, nàng lão nhân gia người cũng thường xuyên hôn mê, đã sớm không có giá trị, Đại Vân La quan chỉ ngẫu nhiên phái người đến xem, cũng đều là nhớ tình bạn cũ lão nhân. Cho nên duy trì hệ thống duy sinh chi tiêu cùng coi chừng, đều là chúng ta hiệp hội đang làm.”

Vũ Ngấn lên tiếng nói.

“Mà hiệp hội sự tình, rất nhiều đều là ta tại xử lý.”

Lời nói này đến, Vũ Mặc các loại lão đạo không hẹn mà cùng hướng hắn so với ngón tay cái, một mặt kính nể.

Nhân mạch này, đơn giản muốn đột phá chân trời.

Vũ Sơn ba cái lão đầu thấy thế, lúc này mới chân chính tâm phục khẩu phục xuống tới.

Liền cái này nhân mạch quan hệ, khó trách năm đó bọn hắn không tranh nổi Vũ Ngấn…

Phàm là năm đó Vũ Ngấn lại tâm ngoan một chút, ba người bọn họ cũng không ra được Đài Châu.

Sau ba ngày.

Đài Châu thế cục tương đối ổn định lại, Ngự Linh trạm trấn áp, làm cho cả thành khu rất nhanh liền khôi phục bình thường trật tự.

Xung quanh mặt khác mấy cái thành thị, cũng có xuất hiện tương tự náo động, bởi vì không có Ngự Linh trạm cùng Thanh Trần quan như vậy lực lượng áp chế, náo động dần dần bắt đầu có thường ngày hóa khuynh hướng.

Phía chính phủ không ngừng phát ra thông cáo, muốn dân chúng ban đêm giảm bớt ra ngoài, đồng thời tăng thêm cảnh lực, phạm vi lớn giữ gìn trật tự xã hội.

Nhưng cuối cùng phía chính phủ lấy hết cố gắng lớn nhất, có thể trật tự, hay là tại chậm rãi hướng phía vực sâu không ngừng trượt xuống.

Theo trong không khí tinh thần ba động trị số càng ngày càng cao, trong thành thị phát sinh Oán Ngấn bản án cũng càng ngày càng nhiều.

Mà lúc này.

Vu Hoành một đoàn người, đã tại Vũ Ngấn dẫn đầu xuống, rời đi Đài Châu, thông qua đường cái đã tới Toàn Hạc Chân Quân tu dưỡng Thiên An trại an dưỡng.

Tê.

Trại an dưỡng trắng noãn rộng rãi tầng một dưới mặt đất bên trong, Vũ Ngấn mang theo Vu Hoành, đi theo trước mặt hộ công Tiểu Phương, một đường dọc theo trắng noãn thông đạo hướng phía trước tiến lên.

Trong thông đạo ấm áp rất là thoải mái dễ chịu, bốn phía thường cách một đoạn khoảng cách liền lắp đặt có ấm ướt độ máy giá·m s·át. Mặt tường mặt đất cũng đều là dùng hút â·m v·ật liệu, phòng ngừa ồn ào.

Ba người xuyên qua từng tầng từng tầng cách ấm cửa, đi vào dưới mặt đất tầng hai một cái đơn độc đại sảnh hình tròn.

Đại sảnh toàn thân xám trắng trên tường dán một vài bức màu đỏ quảng cáo. Trong góc chất đống đại lượng hộp quà tặng xác không.

“Chính là chỗ này. Trừ ra Toàn Hạc tiền bối bên ngoài, nơi này còn có hai vị cũng đang dùng hệ thống duy sinh giữ mệnh, cũng đều là đã từng đại nhân vật. Đáng tiếc.”

Vũ Ngấn thở dài một tiếng, tiếp tục nói.

“Đáng tiếc bọn hắn di sản đều bị được chia không sai biệt lắm, lưu tại nơi này cũng có thể là đều bị quên lãng.”

Vu Hoành không nói chuyện, mà là nhíu nhíu mày.

Từ vừa mới hắn đi vào nơi này, liền ẩn ẩn cảm giác được, một cỗ cảm giác áp bách vô hình, cùng loại lúc trước linh tai bộc phát trước, hắn cảm nhận được cảm giác áp bách, tràn ngập nơi này mỗi một chỗ nơi hẻo lánh.

Hắn cùng Vũ Ngấn đi theo hộ công, rất đi mau đến ngoài cùng bên phải nhất lóe lên trước cửa sắt.

“Chính là chỗ này, bây giờ còn không có đến Toàn Hạc nữ sĩ thanh tỉnh thời gian, các ngươi có thể cách quan sát cửa sổ thăm viếng, không thể đi vào.” Hộ công hay là rất phụ trách căn dặn.

“Tốt, ngươi đi đi, một hồi tốt ta rung chuông bảo ngươi. Đa tạ Tiểu Phương.” Vũ Ngấn đưa tay nhẹ nhàng nhéo nhéo hộ công

tay nhỏ, nháy mắt ra dấu.

Hộ công mập mờ liếm môi một cái, quay người một mình rời đi.

Một bên Vu Hoành lấy lại tinh thần, hắn đi đến trước cửa sắt, kéo ra phía trên quan sát cửa sổ. Trong triều nhìn lại.

Bên trong một tấm màu trắng quan tài một dạng hình chữ nhật trong hộp nằm trắng nhợt phát lão nhân khô gầy.

Lão nhân bộ mặt mang theo van thở, một bên từng đài các loại dụng cụ giá·m s·át không ngừng nhảy lên các loại ba động hình vẽ.

“Ta có thể cảm nhận được… Một loại vô hình, tinh thần ba động…” Vu Hoành thấp giọng nói.

“Tại sao ta cảm giác không đến?” Vũ Ngấn nhíu mày, nhìn hai bên một chút, xác định chính mình thật cái gì cũng cảm giác không thấy.

“Sư bá… Người sẽ chỉ đối với mình có thể nhìn thấy đồ vật làm ra phản ứng.” Vu Hoành uyển chuyển giải thích một câu.

Trong lời này bên ngoài lưỡng trọng ý tứ dù sao cũng hơi mịt mờ.

“Ha ha…” Vũ Ngấn trừng mắt liếc hắn một cái. Lúc này tiến lên gõ gõ cửa sắt.

Đang đang đang.

“Tiền bối, là Vũ Ngấn a, ta đến xem ngài a!” Hắn lớn tiếng nói.

“Là Tiểu Ngấn Tử a…” Đột nhiên một đạo thanh âm ôn nhu, từ hai người trong đầu tự nhiên vang lên.

“! ! ?” Vu Hoành hai mắt vừa mở, trong nháy mắt ngẩng đầu nhìn về phía trong phòng bệnh Toàn Hạc.

Chỉ gặp vừa mới còn nhắm mắt lại Toàn Hạc Chân Quân, lúc này thế mà đã mở ra.

Song sâu thẳm đen kịt đồng tử, nhìn chăm chú lên bên này.

Chương 361: Nếu như (1)

Chương 361: Nếu như (1)

Tử Hòa cung.

Mây đen phun trào, tiếng sấm cuồn cuộn.

Từng đạo hồ quang điện thỉnh thoảng xẹt qua tầng mây, đem phía dưới đại địa chiếu sáng một cái chớp mắt.

Nguyên bản thân ở trong núi Tử Hòa cung, lúc này đã hoàn toàn bị một mảng lớn nồng đậm sương mù xám bao phủ.

Sương mù xám đem quần thể đạo cung triệt để vây quanh, tựa như vật sống đồng dạng, chiếm cứ ở trong dãy núi, không theo gió tản ra, còn có chút nhúc nhích, phảng phất tại thôn phệ cùng tiêu hóa cái gì.

Xùy.

Đột nhiên một đạo tử quang phá vỡ sương mù xám, tựa như một đạo màu tím lưỡi dao, bay về phía nơi xa chân trời.

Tử quang một đường không ngừng, đảo mắt liền bay qua hơn mười dặm, nhẹ nhàng rơi vào một tòa thành thị ngoại vi biệt thự trong núi bên trong.

Phốc.

Tử quang lọt vào biệt thự trong viện, một cái nhỏ hẹp màu đen thùng đá bên trong, run rẩy mấy lần đứng im bất động.

Lúc này tử quang mới hiện ra toàn cảnh, cái kia rõ ràng là một đạo mọc ra hai cánh màu tím kim loại phù lục.

Trên phù lục tử quang lưu chuyển, lóng lánh lít nha lít nhít vô số phù văn. Phần đuôi còn có hai cái quạt đồng dạng t·ên l·ửa đẩy.

Không bao lâu, trong biệt thự đi ra một đạo nhân mặc hôi bào, mang theo kính đen, đưa tay đem phù lục từ thùng đá bên trong lấy ra, nhìn một chút.

“Là Tử Hòa cung khẩn cấp máy không người lái.” Hắn quay đầu hướng trong biệt thự kêu câu.

“Tử Hòa cung… Tranh thủ thời gian báo cáo!” Trong biệt thự cùng đi theo ra một tuổi trẻ nữ thuật sĩ, nghe vậy biến sắc.

Hai người cấp tốc gỡ xuống máy không người lái dưới đáy một cái cái hộp nhỏ, quay người tiến vào biệt thự.

Không bao lâu một đoạn vô hình sóng điện từ, xuyên qua rộng lớn khoảng cách, thẳng tới đạo mạch tổ đình Vân Số sơn.

Tổ đình đạo cung, Vân Quang chính điện bên trong.

Tả Thiên Sư đạo đồng Phương Tú đánh một cái ngáp, gỡ xuống trước mặt vừa mới đưa tới khẩn cấp thông báo văn bản tài liệu, quay người hướng trong đại điện đi đến.

Không bao lâu, hắn lại cầm một phần hồi phục văn bản tài liệu cấp tốc đi ra, giao cho bên ngoài đại điện chờ đạo nhân.

“Thiên Sư phân phó, nhanh đi hồi phục.”

“Minh bạch!” Đạo nhân cung kính gật đầu.

Xoay người, hắn cầm văn bản tài liệu bước nhanh đi xuống bậc thang, đi chưa được mấy bước, liền bị phía bên phải một nữ tu ngăn lại.

“Thành Không, Thiên Sư như thế nào trả lời?”

Nữ tu này tên là Tử Lăng, là từ trước đến nay Tử Hòa cung giao hảo Thiên Sư phủ đạo nhân, lúc này nghe nói Tử Hòa cung g·ặp n·ạn, liền quả quyết đến đây hỏi thăm.

“Thiên Sư đã bắt đầu triệu tập cao thủ tiến về trợ giúp, chỉ là cần thời gian.” Đạo nhân trả lời, hồi phục văn bản tài liệu cũng không mã hóa, số lượng từ cũng rất ít một chút liền có thể thấy rõ.

Hắn nói, đem văn bản tài liệu đưa tới làm cho đối phương nhìn một chút.

Nữ tu ánh mắt đảo qua, gật gật đầu.

“Đây là sau đó hồi phục tin tức triệu tập hành động cũng đã bắt đầu. Đến cùng xảy ra chuyện gì, thế mà ngay cả Tử Hòa cung đều sẽ hướng tổ đình cầu viện, trong cung nhiều như vậy phá hạn đạo pháp cao thủ, còn có Định Thiên Bàn tại…” Nàng nói trên mặt đều cảm thấy không thể tưởng tượng được.

“Có lẽ là Thất Hung minh phá hủy Định Thiên Bàn, để nó sinh ra vết rạn, không cách nào vận dụng…” Đạo nhân cũng là sắc mặt ngưng trọng, “Bất kể nói thế nào chờ trợ giúp đi qua liền biết chân tướng.”

“Khô Thiền đâu? Ngay cả Khô Thiền đều bị vây nhốt, tình huống sợ là không ổn.” Nữ tu hỏi lại.

“Khô Thiền đạo nhân cũng không tại, hẳn là còn ở Lễ Gia Tác chấp hành trấn áp nhiệm vụ. Bất quá bây giờ nhận được tin tức, hẳn là cũng tại hướng trở về.” Đạo nhân thở dài.

“Tốt không chậm trễ ngươi, nhanh chóng hồi phục đi. Đừng để Tử Hòa cung đạo hữu đợi lâu.” Nữ tu dặn dò.

“Ừm.” Đạo nhân cầm văn bản tài liệu bước nhanh rời đi.

Tin tức thông qua sóng điện từ, cấp tốc truyền lại về Tử Hòa cung phụ cận biệt thự.

Lại từ phù lục màu tím máy không người lái, mang theo phóng lên tận trời, trở về bị phong tỏa Tử Hòa cung khu vực.

Mênh mông trong sương mù xám.

Máy không người lái xuyên thấu mây mù, không bao lâu bay vụt tiến một mảnh sụp đổ hơn phân nửa phế tích quần thể đạo cung trên không.

Nơi này từng tòa nguyên bản thuộc về Tử Hòa cung xinh đẹp phòng ốc, nghiêm túc cung điện, hoa lệ rào chắn trang trí các

loại, bây giờ đại bộ phận đều đã bị một loại nào đó khổng lồ sinh vật đụng đổ, áp sập.

Trên phế tích, từng bộ đạo nhân t·hi t·hể ngổn ngang lộn xộn, tứ tán trên mặt đất.

Bọn hắn tứ chi vặn vẹo, hai mắt trợn lên, phảng phất khi còn sống đã trải qua cực kỳ tức giận cùng sợ hãi.

Máy không người lái vượt qua một mảnh nổi lơ lửng phá toái phiến gỗ hồ nhỏ, rất mau tới đến trung tâm nhất, một tòa duy nhất còn hoàn hảo trước cung điện.

Cung điện thành sừng trâu hình đỉnh đứng thẳng lấy hai cây điêu khắc vô số phù văn màu tím sừng

Chính là cái này hai cây sừng, đối kháng ngoại giới lúc ẩn lúc hiện khổng lồ sương mù xám địch nhân.

Một đoàn đạo nhân hội tụ tại trong cung điện, lúc này kết làm viên trận, cổ động thể nội đạo tức, liên tục không ngừng rót vào dưới mặt đất phù văn đường vân, là cung điện sừng cung cấp lực lượng.

Xùy!

Phù lục màu tím máy không người lái bỗng nhiên bay ra đạo nhân trong đám người, vững vàng rơi vào tầng trong nhất Ngọc Thấm cung chủ trước người.

Ngọc Thấm sắc mặt trắng bệch, đưa tay nắm máy không người lái, gỡ xuống phía dưới mang theo hộp.

Mở ra rút ra cuốn lại một ống nhỏ văn bản tài liệu.

Nhìn mấy lần, hắn liền sắc mặt buông lỏng.

“Mọi người chịu đựng! Tổ đình đã triệu tập nhân thủ tới chi viện! Tả Thiên Sư đã biết khốn cảnh của chúng ta, lập tức liền có thể tới. Còn có con ta Khô Thiền, cũng đã tại trở về trở về trên đường!”

Một phiếu Tử Hòa cung đạo nhân nhao nhao nhẹ nhàng thở ra,

“Chỉ cần tin tức có thể truyền đi liền an toàn, nhiều nhất hai canh giờ, tổ đình liền có thể có cao thủ đến đây trợ giúp!” Một tên Tử Hòa quan trưởng lão biến mất bên miệng dấu vết, phấn chấn nói.

“Sư phụ, sư đệ có thể có hồi âm?” Một tên bộ dáng tú mỹ tuổi trẻ nữ tu nhịn không được lên tiếng hỏi thăm.

“Ừm, Khô Thiền nói hắn tại tốc độ cao nhất chạy về trên đường, yên tâm!” Ngọc Thấm nhìn ra tâm tư của đối phương.

“Vậy là tốt rồi… Vậy là tốt rồi…” Nữ tu sắc mặt buông lỏng, nhẹ nhàng đè xuống bụng dưới.

Hành động này để Ngọc Thấm thần sắc khẽ động, lập tức một tay bóp ấn quyết, một cỗ đạo tức hóa thành thuật pháp, dẫn động xung quanh lực lượng nào đó, vờn quanh ở nữ tu tinh tế kiểm tra.

Mấy tức về sau, hắn sắc mặt chấn động.

“Chờ một chút… Dĩnh nhi, ngươi… Đây là, có! ! ?”

Lời này không có đè thấp âm lượng chung quanh còn tại chống cự tất cả mọi người nghe được

Mọi người nguyên bản tâm tình nặng nề, nghe vậy cũng không hiểu khe khẽ rung lên.

“Ừm. Hẳn là. Ta tháng này không đến cái kia.” Dĩnh nhi cúi đầu xuống, thấp giọng trả lời.

Ngọc Thấm cùng thê tử liếc nhau, đều từ đối phương trong mắt thấy được ngoài ý muốn cùng một vòng mừng rỡ.

“Tấn Chi biết, nhất định sẽ thật cao hứng. Chỉ là đáng tiếc… Dạng này việc vui, đã có không ít đệ tử rốt cuộc không thấy được…”

Bành!

Một tên trưởng lão hung hăng một quyền đánh vào trên cột đá.

“Thất Hung minh. Trước đó lão phu còn cho là cùng là đạo mạch xuất thân, không động tới xuất thủ t·ruy s·át chi ý, bây giờ… Chờ lão phu vượt qua kiếp này, lập tức gia nhập vây quét đội, muốn bọn hắn sinh tử lưỡng nan!”

“Tính ta một người!” Tứ Kiếm một trong một tóc hồng nữ tu tức giận nói

“Ta cũng đi! Đáng thương đồ nhi ta mới vừa vặn Trúc Cơ, cứ như vậy bị…”

“Đáng c·hết Thất Hung minh! Như thoát đến kiếp này, tất dốc hết toàn lực g·iết hết tặc này! !”

Nghe được trợ giúp sắp tới về sau, toàn bộ Tử Hòa cung sĩ khí một chút cũng tăng lên không ít

Đám người mắng sau một lúc, lại tiếp tục vững chắc lấy nói cung đại trận chờ đợi trợ giúp.

Phi Hà kiếm Mạnh Thành Song cũng ở trong đó, nàng không nói chuyện, chỉ là yên lặng chuyển vận đạo tức, rót vào trong đại trận.

Giờ này khắc này, nàng không biết thế nào, không hiểu nghĩ đến lúc trước tại Đài Châu lúc tình hình.

Nhớ tới Thanh Trần quan cái kia thiên tài trẻ tuổi Chính Nhu đạo nhân.

Không biết vì cái gì, nàng luôn cảm thấy, nếu như Chính Nhu ở chỗ này, có lẽ sẽ có biện pháp phá vây ra ngoài.

Cái kia đối mặt bất kỳ tình huống gì, đều luôn là một bộ thong dong tự tin tuổi trẻ đạo nhân, cho nàng sâu sắc không gì sánh được ấn tượng.

“Thế nào? Song Song?”

Một bên khuê mật Tiêu Linh nhẹ giọng hỏi, nhìn ra lòng của nàng không tại chỗ nào.

“Không có gì, chỉ là nhớ tới một người.” Mạnh Thành Song lắc đầu, nàng còn tại dưỡng thương bên trong, nếu không thân

là Tứ Kiếm một trong, lúc này cũng không trở thành đứng tại cái góc này vị trí.

Tứ Kiếm chính là Tử Hòa cung chiến lực chủ yếu trụ cột, lúc này còn lại ba người đều tại trận pháp chính trung tâm, chỉ có nàng thụ thương bị chiếu cố, bị bỏ vào cạnh trong gánh vác nhẹ vị trí.

“Làm sao? Là ngươi người trong lòng?” Tiêu Linh lau khóe miệng tràn ra huyết thủy, nhịn đau trêu ghẹo.

“Nghĩ quá nhiều, chỉ là… Bỗng nhiên nghĩ đến hắn lúc trước ngôn luận…” Phi Hà kiếm thở dài, “Lúc trước rất sớm trước kia, hắn ngay tại tuyên dương, linh tai tương lai sẽ trở thành họa lớn, nhưng không ai tin hắn, tất cả mọi người cảm thấy hắn là nhận qua kích thích cực khổ, cho nên mắc chứng hoang tưởng bị hại. Nhưng bây giờ… Ta đột nhiên cảm giác được, hắn nói hình như, có chút đạo lý…”

Giờ này khắc này, nàng không tự chủ được chuyển mắt nhìn ra phía ngoài.

Đạo cung bên ngoài đại điện.

Mây mù màu xám bên trong, từng đạo khổng lồ Long Thủ Nhân hình dáng, thỉnh thoảng như ẩn như hiện.

Bọn chúng khi thì hóa thành mây xám, khi thì ngưng tụ thành thực thể, quan sát đạo cung bên trên tán phát oánh oánh tử quang, ánh mắt băng lãnh

Nếu là có người có thể nhìn thấy bọn hắn, liền có thể nghe được tầng tầng lớp lớp quát lớn quỳ lạy tiếng gầm.

Như tinh thần lực mạnh hơn một chút, càng có thể trong nháy mắt nhận vô cùng mãnh liệt tinh thần xung kích, chớp mắt liền tinh thần sụp đổ, thân thể bị đè sập, ngã xuống đất bỏ mình.

Tử Hòa cung ban đầu tan tác, chính là bởi vậy gây nên.

Mà lúc này, từng đầu Long Thủ Nhân vây quanh đạo cung, không ngừng tới gần, chậm rãi vươn tay.

“Thiên Binh ở đâu.”

Trầm thấp hô quát chấn động tại trong mây xám.

Rất nhanh.

Tại bọn hắn phía dưới, những cái kia sớm đ·ã c·hết đi đạo cung môn nhân, lúc này thế mà từng cái ngọ nguậy thân thể, chậm rãi bò dậy.

Trên da dẻ của bọn hắn, chậm rãi hiện ra từng đạo tinh mịn như rễ cây đường vân màu xám.

Trong viện dưỡng lão, dưới mặt đất.

“Tiểu Ngấn Tử, không phải không đến quan sát thời gian sao? Lần này làm sao sớm đến đây?”

Toàn Hạc thanh âm êm dịu bình thản, giống như là một trận gió, rõ ràng trực tiếp tại Vu Hoành trong đầu vang lên, lại làm cho hắn sinh không nổi một tia đối địch cảnh giác.

Nàng tựa như ở bên tai nói chuyện, thanh âm nhưng lại giống như là trải rộng toàn bộ đại sảnh dưới mặt đất, ở khắp mọi nơi, như là cộng hưởng.

“Đây không phải muốn ngài sao?” Vũ Ngấn lão đạo râu bạc này lúc này thế mà lộ ra một loại rõ ràng ngại ngùng cùng nhu mộ chi sắc, thấy một bên làm hồng một trận ác hàn.

“Hay là ngươi hữu tâm, nhiều như vậy hài tử, năm đó trong cả một cái ban hơn trăm người, liền các ngươi mấy cái này còn nhớ rõ thường cách một đoạn thời gian đến xem ta.” Giọng nữ ngay cả oán trách cũng mang theo một tia ôn nhu ngữ khí.

“Bất quá, nhìn ngươi cũng không phải chỉ riêng sang đây xem ta, bên cạnh ngươi đứa nhỏ này là?” Toàn Hạc nhẹ giọng hỏi.

“Đây là ta Thanh Trần quan từ trước tới nay ưu tú nhất đệ tử thiên tài, Chính Nhu. Tiểu Ngấn Tử dẫn hắn tới, kỳ thật, cũng là có chút tư tâm… Chính Nhu thiên tư hoành ích, tuổi còn trẻ cũng đã đạt đến phá hạn cấp độ, tu luyện đạo pháp tính toán đâu ra đấy bây giờ cũng bất quá một năm. Đồng thời, đây không phải mấu chốt, mấu chốt là, hắn từng ngoài ý muốn từng thu được một môn bí pháp, tên là Linh Quang bí thuật, bí

thuật này, có thể đối với thân thể cơ năng cùng năm xưa v·ết t·hương cũ cực kỳ thần diệu khôi phục tác dụng… .” Vũ Ngấn ngữ khí cung kính giải thích nói.

“Linh quang…” Toàn Hạc trầm ngâm.

Lúc này toàn bộ đại sảnh dưới mặt đất bên trong, từng luồng từng luồng nguyên bản vô hình bàng bạc tinh thần lực, chậm rãi tụ lại, ngưng tụ trên người Vu Hoành, tựa hồ đang dò xét liếc nhìn hắn.

Chương 362: Nếu như (2)

“Ngươi có lòng . Bất quá, vị tiểu hữu này, trên người lực lượng cũng không phải đơn giản như vậy. Trừ ra Thanh Trần quan Quan Ngô Công bên ngoài, còn có một cỗ ấm áp nhu hòa cứng cỏi lực lượng, hẳn là như lời ngươi nói linh quang. Trừ cái đó ra, còn có một cỗ… Cùng loại lúc trước linh tai không hiểu khí tức…” Toàn Hạc nói khẽ.

“Tiền bối mắt sáng như đuốc!” Vu Hoành vội vàng cúi đầu cung kính nói, “Vãn bối trên thân xác thực có dùng qua một loại không biết tên dược tề, đằng sau liền tự mang một tia linh tai khí tức. Có người nói cho vãn bối, có được loại khí tức này, nếu là không đi tu hành đạo pháp, tương lai tất nhiên sẽ có đại họa, thế là vãn bối tại kinh lịch rất nhiều sự tình về sau, liền bốn chỗ tìm kiếm bái sư, đáng tiếc còn lại đạo môn bởi vì các loại điều kiện cự tuyệt vãn bối, cuối cùng chỉ có Thanh Trần quan, nguyện ý cho vãn bối một cơ hội.” Vu Hoành nửa thật nửa giả tự biên một bộ lí do thoái thác.

Hắn lần giải thích này nghe được một bên Vũ Ngấn liên tục gật đầu.

Sự thật lại là như thế, lúc trước Cửu Môn đạo mạch phần lớn đều không tuyển nhận Vu Hoành dạng này giữa đường xuất gia. Chỉ có Thanh Trần quan nguyện ý mở rộng cạnh cửa, cho người bên ngoài một cơ hội.

“Cho nên, các ngươi đến đây mục đích, là đơn thuần muốn thử xem dùng Linh Quang bí thuật, có thể hay không chữa cho tốt thương thế của ta?” Toàn Hạc hỏi lại.

“Đương nhiên, đây là mục đích lớn nhất, nếu là Toàn Hạc tiền bối có thể khôi phục trạng thái tu vi, toàn thịnh rời núi, đối với đương kim đạo mạch cục diện, tuyệt đối sẽ là một cái cường tâm châm!” Vu Hoành cấp tốc trả lời.

“Không ai không muốn khôi phục thanh xuân, trở lại đã từng… Tình huống bên ngoài, ta có thể nhìn thấy nhưng bất lực.” Toàn Hạc thở dài.

“Tiền bối coi như thử một chút cũng có thể mà lại Linh Quang bí thuật chỉ là có một tia hi vọng, mặt khác còn sẽ có một chút tác dụng phụ, vãn bối ở chỗ này cần sớm là tiền bối giải thích rõ ràng, để phòng hiểu lầm.” Vu Hoành lúc này đem linh quang dung hợp sau sẽ không có cách nào rút ra tác dụng phụ nói thẳng đi ra.

Một khi rút ra, liền sẽ dẫn đến sinh cơ bị hao tổn. Trong nháy mắt m·ất m·ạng.

Toàn Hạc sau khi nghe nói, trầm mặc một hồi.

“Đã các ngươi có thể tìm tới cửa, chắc hẳn đã có khá lớn nắm chắc, nếu như thế, bần đạo một cái đã sắp c·hết lão gia hỏa còn có cái gì sợ sệt. Tới đi, không cần sợ. Nếu là không thành, đơn giản chính là trước thời gian rời đi mà thôi.”

Mặc dù những năm này nàng đã thử qua vô số phương pháp, đều không thể vãn hồi đại hạn sắp tới chung cuộc chậm rãi tới gần.

Nhưng… . Lần này, nàng từ Vu Hoành vừa vào cửa, liền cảm thấy một tia dị thường.

Linh tai, hắc tai, còn có đặc thù nào đó ấm áp lực lượng, hỗn hợp lại cùng nhau.

Người trẻ tuổi kia trên thân ẩn giấu đi bí mật không nhỏ.

Nói không chừng, có thể nhìn thấy một vòng hi vọng…

“Tiền bối yên tâm, tuyệt sẽ không có như thế nguy hại, nhiều lắm là chính là linh quang vô hiệu, nó bản thân không có bất kỳ cái gì nguy hại.” Vu Hoành tranh thủ thời gian giải thích.

“Vậy còn có cái gì tốt lo lắng?” Toàn Hạc cười cười.

“Cần ta làm sao phối hợp?”

“Xin ngài tiếp nhận nó, không cần phòng bị kháng cự, liền có thể.” Vu Hoành gánh nặng trong lòng liền được giải khai, hắn vừa mới vụng trộm mắt nhìn đồng hồ vạn năng, vị này lão cổ đổng tiền bối tinh thần trị số đã đạt đến hơn 400. 000 cường độ, đơn giản đáng sợ, đây là hắn lần thứ nhất tại nhân loại trên thân, cảm nhận được cùng loại hắc tai cao nguy sinh vật cảm giác áp bách kinh khủng.

Điều này cũng làm cho hắn đối với Toàn Hạc khôi phục, có rất lớn chờ mong.

Dạng này một cái già yếu sau đều có như thế tinh thần cường độ khủng bố thuật sĩ cao thủ, nếu là khôi phục trạng thái toàn thịnh… Vậy đơn giản không dám nghĩ.

“Tới đi. Đừng lo lắng.” Toàn Hạc nhìn ra hắn chờ mong, trong giọng nói nhiều một vòng đồng dạng chờ mong.

Trong chốc lát, một chút nhu hòa quang mang màu bạc, tại Vu Hoành trong lòng bàn tay sáng lên.

Hắn vươn tay, nhẹ nhàng bắn ra.

Ngân quang kia hóa thành một sợi sợi tơ từ quan sát cửa sổ khe hở chui vào, tựa như có sinh mệnh đồng dạng, nhẹ nhàng bay đến Toàn Hạc bên cạnh.

Dừng lại.

Sưu!

Trong lúc đó ngân quang sợi tơ một chút chui vào Toàn Hạc trong lòng bàn tay, tựa như băng tuyết tan vào trong nước, đảo mắt liền biến mất không thấy.

“Lực lượng này. Thật là thần diệu! !” Toàn Hạc thanh âm lập tức mang theo rung động, tại hai người trong não vang lên.

Nhưng rất nhanh, nàng liền không có công phu cảm thán.

Một sợi kia dung nhập linh quang, cấp tốc hóa thành vô số sợi tơ màu bạc, phân bố đến nàng sớm đã già yếu toàn thân các nơi.

N·ộ·i· ·t·ạ·n·g, cơ bắp, xương cốt, làn da, hết thảy tất cả bộ vị, đều bị sợi tơ màu bạc cưỡng ép thâm nhập vào.

Một giây sau.

Linh quang sợi tơ thế mà bắt đầu cưỡng ép hấp thu nàng vốn cũng không nhiều sức sống, sau đó đem chính mình biến hình thành các loại bộ phận thân thể, thay thế trước đó khô héo thụ thương tổ chức, dùng cái này cưỡng ép chống lên cỗ này sớm nên mục nát suy bại thân thể.

Quá trình này cực kỳ phức tạp to lớn.

Bởi vì thân thể quá mức già yếu mục nát, đến mức Vu Hoành đem linh quang toàn bộ chuyển hóa đến thể chất tăng cường cùng khôi phục bên trên, cũng không có cách nào thời gian ngắn cấp tốc để Toàn Hạc lần nữa khôi phục đứng dậy.

"Có hiệu quả!" Toàn Hạc thanh âm ngạc nhiên tại bọn hắn não hải quanh quẩn, "Nhưng rất chậm. Thân thể của ta đã sắp gặp t·ử v·ong, linh quang này là tại cùng Tử Thần đối kháng giằng co, nó không ngừng tại thay thế ta hư hao thân thể bộ phận, nhưng bởi vì cần thay thế địa phương quá nhiều, dẫn đến khôi phục rất chậm… Nhưng coi như rất chậm, ta có thể xác định nó xác thực rất hữu dụng!"

"Chúc mừng tiền bối! !" Vũ Ngấn nghe vậy đại hỉ, vội vàng cao giọng chắp tay.

Giống như hắn, một bên Vu Hoành cũng mặt lộ vẻ vui mừng.

"Bất quá tiền bối khả năng còn cần chờ đợi một đoạn thời gian, linh quang chữa trị xác thực có hiệu quả, nhưng ít ra cần mấy ngày thời gian mới có thể hoàn thành chữa trị."

"Không nghĩ tới. Sắp đến số tuổi này, ta thế mà còn có có thể một lần nữa đi ra cơ hội…" Toàn Hạc thở dài, "Nói đi, cần ta giúp các ngươi cái gì?"

Nàng cái tuổi này, tự nhiên rất rõ ràng, thiên hạ không có bữa trưa miễn phí, hai người trước mắt lại thiện lương, cũng không có khả năng vô duyên vô cớ chạy tới nơi này giúp nàng một cái lão bất tử khôi phục thân thể.

Vu Hoành nghe vậy, lúc này thần sắc nguyên một, tiến lên một bước thật sâu cúi người hành lễ.

“Vì thiên hạ chi yên ổn, vì thế giới chi hòa bình, xin tiền bối vì càn khôn tươi sáng ngàn vạn chúng sinh, xuất thủ trấn áp t·hiên t·ai, loại trừ tà túy!”

“Trừ cái đó ra, vãn bối lại không tâm khác!”

Hắn lời nói này nói đến chém đinh chặt sắt, thần sắc kiên nghị.

“Ngươi… ! !” Cảm nhận được Vu Hoành vô cùng kiên định tinh thần ba động, Toàn Hạc vốn cho rằng đủ loại suy đoán, lúc này lập tức thất bại hơn phân nửa.

Nàng vốn cho là đối phương bao nhiêu sẽ mang theo các loại tư d·ụ·c, hi vọng mượn nhờ lực lượng của nàng thực hiện, nhưng lúc này giờ phút này.

Đối mặt kiên định như vậy ánh mắt, như vậy thuần túy ý chí.

Toàn Hạc động dung…

Không chỉ là hắn, một bên Vũ Ngấn, cũng đang nghe lời nói này về sau, trên thân một chút lên mảng lớn nổi da gà.

Hắn cũng không nghĩ tới, Vu Hoành đối với linh tai cùng hắc tai oán niệm sẽ như thế to lớn.

Cái này một lời nhiệt huyết, ngay cả hắn lúc này cũng theo đó động dung.

“Ngươi. Hảo hài tử!” Toàn Hạc không biết nên hình dung như thế nào lúc này tâm tình của mình.

Nhưng không hề nghi ngờ, trước mắt Vu Hoành, hắn kiên định không thay đổi vẻ mặt và ánh mắt, để nàng tại xa xưa trong trí nhớ, không tự chủ được hồi tưởng lại một chút đã từng ý khó bình cố nhân.

Bọn hắn đều như thế, có là lý tưởng, để ý chí, nguyện ý thuần túy đi thiêu đốt quyết tâm.

“Tiền bối, đường này đối mặt khó khăn gian khổ tuyệt đối viễn siêu ngài tưởng tượng, vãn bối tuyệt không phải nói ngoa, cho nên nếu là ở dọc đường gặp phải trở ngại, xin ngài ngàn vạn cần phải kiên định bản tâm, chém c·hết hết thảy dám can đảm q·uấy n·hiễu người.”

Vu Hoành tiếp tục nói.

“Những cái kia ý đồ mở ra t·hiên t·ai, không để ý người khác sinh tử ác nhân, tuyệt không thể cho bọn hắn nửa điểm giãy dụa cơ hội. Nhất định phải chém tận g·iết tuyệt!”

Lời nói này đằng đằng sát khí, mang theo khó mà hình dung quyết ý, để Toàn Hạc cùng Vũ Ngấn không tự chủ được đều trong lòng nghiêm nghị.

Bọn hắn rất khó tưởng tượng, là dạng gì gặp phải, mới có thể để trước mắt tuổi trẻ Vu Hoành, sinh ra mãnh liệt như thế sát tâm.

“Ta hiểu được…” Toàn Hạc thở dài.“Nếu như hết thảy đúng như như lời ngươi nói, ta sẽ giúp ngươi!”

“Ba ngày.” Vu Hoành ánh mắt lộ ra một vòng buông lỏng, “Đại khái ba ngày sau, linh quang hẳn là có thể triệt để chữa trị tiền bối sinh cơ, để ngài có thể tự do đứng dậy hoạt động. Linh quang bây giờ là lấy thay thế phương thức, cưỡng ép tái tạo ngài thân thể, cho nên có thể sẽ xuất hiện một chút khá lớn khoa trương biến hóa, còn xin không được kinh hoàng.”

“Ta tuổi đã cao, cái gì chưa thấy qua, ngươi yên tâm là được.” Toàn Hạc cười nói.

“Tốt, các ngươi đi thôi, ta phải hảo hảo ngủ một giấc. Trên thân bắt đầu lại ngứa vừa đau, xem ra cải tạo chữa trị bắt đầu trầm trọng hơn, cứ như vậy một mực thanh tỉnh quá khó tiếp thu rồi.”

“Vãn bối cáo từ.”

Vũ Ngấn cùng Vu Hoành liền vội vàng khom người trả lời.

Chờ đến rời khỏi dưới mặt đất trại an dưỡng, hai người liếc nhau, không tự chủ được đều cười ha hả.

“Sư bá! Tiếp đó, còn xin dẫn đường, đi hướng mấy vị khác tiền bối vị trí!” Vu Hoành chắp tay nói.

“Tốt! Lực lượng của chúng ta, sẽ trở nên cường đại trước nay chưa từng có! Đến lúc đó, cái gì Thất Hung minh, cái gì phật môn đạo mạch, toàn bộ đều hoàn toàn quỳ xuống!” Vũ Ngấn lão thủ vung lên, đã lâu dâng lên một cỗ hào khí.

Hắn cảm thấy mình ngay tại làm một kiện đủ để cải biến thế giới, cải biến hết thảy đại sự.

Chính mình, tựa hồ ngay tại sáng tạo lịch sử, sáng tạo một cái hoàn toàn mới, tổ chức khổng lồ! Chính đi tại một đầu trước nay chưa có lịch sử trên đường.

“Có lẽ, tại rất nhiều năm về sau, sẽ có người nhớ kỹ ta như vậy một cái đạo pháp thấp lão đầu tử, là thế giới chi yên ổn làm ra một chút cống hiến đi…” Vũ Ngấn nhịn không được cảm thán nói.

“Nhất định sẽ.” Vu Hoành chân thành nói.

“Nếu có người quên, ta liền để bọn hắn nhớ tới.”

“Thật sao.” Vũ Ngấn cười.“Vậy là tốt rồi…”

Hắn nắm chặt nắm đấm, hít sâu một hơi, nhắm mắt lại.

Phảng phất thật tại rất nhiều năm sau này đạo mạch trên sử sách, thấy được chính mình một vòng không chút nào thu hút vết tích.

Giờ khắc này nụ cười trên mặt hắn trước nay chưa có nghiêm túc, chân thành.

*

Á Tùng phía đông, Cảnh Hải thị.

Ông!

Một cỗ màu đen môtơ hạng nặng lóe lên bạch quang chói mắt, tựa như một đạo mũi tên, bắn thủng phía trước bao phủ xám

đen sương mù.

Trên đường lớn không có một ai, cũng không xe cộ.

Hai bên là hoang vu hắc lục sơn lâm, liên miên chập trùng, im ắng mà tử tịch.

Giữa cả thiên địa, phảng phất cũng chỉ có chiếc này môtơ tiếng động cơ.

Trên xe một người khom lưng, mang theo mũ giáp, một thân đen kịt bó sát người đồ xe đua kéo căng ra cường tráng hình dáng.

Sau lưng nó cõng một thanh quấn quanh rất nhiều băng vải thon dài lưỡi kiếm.

“Uy, Khô Thiền, ngươi bây giờ đến đâu rồi?”

Môtơ kỵ sĩ trong tai đeo tai nghe, truyền ra mang theo một chút q·uấy n·hiễu hỏi thăm.

“Đã đến Cảnh Hải, còn có ước chừng 40 phút, có thể trở về Tử Hòa cung.” Kỵ sĩ cấp tốc trả lời.

“Trong nhà của ta tình huống như thế nào?”

“Rất không ổn!” Trong tai nghe trả lời, “Sương mù xám quá lớn, triệt để đem đạo cung chung quanh bao phủ lại, chúng ta phái rất nhiều đội ngũ đi vào, dùng máy không người lái đi vào, đều không dùng!”

“Thuật thức đâu? Xác định là cái gì rồi sao! ?” Khô Thiền ngữ khí băng lãnh hỏi.

“Bây giờ có thể dò xét đến, chỉ có vòng ngoài biên giới lưu lại Thất Hung một trong Quỷ Linh đạo pháp vết tích, nàng Cửu Sinh Cửu Tử Vãng Sinh Pháp, có thể ngắn ngủi phong tồn linh tai hắc tai thông đạo, đem nó cưỡng ép chuyển di. Cho nên hiện tại Tử Hòa cung phụ cận trừ ra bị để lộ vốn có hai cái hắc tai ngoài thông đạo, còn điệp gia hai cái nàng chuyển di tới linh tai thông đạo. Hiện tại âm khí thiên trụ trực tiếp tiến hóa thành Âm Khí Linh Vực, đi vào giai đoạn thứ hai!”

Chương 363: Nếu như (3)

“Tuyệt Vọng Chi Môn cùng Vạn Linh Chi Môn đều có hai đạo, đúng không?” Khô Thiền băng lãnh hỏi. Trong mắt sát ý càng ngày càng đậm.

“Là! Hiện tại đạo mạch hẳn là đang tập trung cao thủ tiến về trợ giúp, phía trên phát tới thông tri, để Tử Hòa cung chèo chống hai giờ, ngươi đến trước không nên vọng động, chờ ở bên ngoài đại bộ đội cùng một chỗ tiến!” Trong tai nghe truyền ra căn dặn.

“Ta biết nên làm như thế nào!” Khô Thiền bình tĩnh nói.

“Chờ một chút, Khô Thiền, ngươi đừng xúc động!” Trong tai nghe người kia tựa hồ nghe ra hắn ý tứ, tranh thủ thời gian khuyên nhủ.

“Ta không có xúc động, thật có lỗi… Bên này có phiền toái… Một hồi sẽ liên lạc lại.”

Khô Thiền vừa dứt lời, liền một cái đứng dậy, từ trên môtơ nhảy lên một cái, lộn mèo rơi xuống đất.

Xùy!

Oanh! !

Môtơ cùng lúc bị một đạo hỏa tuyến màu đỏ trúng mục tiêu, xông ra mấy chục mét ầm vang bạo tạc.

Ánh lửa chiếu rọi xuống, Khô Thiền cấp tốc trái dời, tránh đi mấy viên đ·ạ·n bắn lén, thả người chui vào ven đường rừng rậm.

Nhưng mới nhập rừng rậm.

Trong rừng cả người khoác đấu bồng đen, phía sau in trắng noãn chữ Hung thân ảnh cao lớn, sớm đã chờ đợi đã lâu, xoay người, nhìn về phía hắn.

Ông! !

Trong chốc lát, Khô Thiền rơi xuống đất trong nháy mắt, chung quanh mặt đất một chút sáng lên mảng lớn trắng bệch huỳnh quang đường vân.

Như khói như sương màu đen mùi hôi khí độc, từ mặt đất bốc hơi mà lên.

“Bần đạo Nhàn Không Tử, gặp qua Khô Thiền tiểu hữu.” Thân ảnh ngẩng đầu, lộ ra một tấm tràn đầy bỏng vết sẹo, chỉ có một cái huyết sắc độc nhãn lưu lại khủng bố khuôn mặt.

“Đường đường Thất Hung thứ hai… Huyết Nhãn tông tông chủ, thế mà cũng sẽ chơi hạ lưu thủ đoạn mai phục ta một tên tiểu bối, nói ra không sợ hỏng bét người chế nhạo a?”

Khô Thiền thanh âm băng hàn nói.

“Chế nhạo mỉa mai, tại bần đạo như thoảng qua như mây khói…” Nhàn Không Tử nhạt.

“Nếu là ở trước mặt chế giễu, liền cắt mất đầu lưỡi của hắn. Nếu là phía sau chế giễu.”

“Bần đạo chưa từng trông thấy, cũng không nghe được đó chính là không tồn tại.”

“Tốt một cái bịt tai trộm chuông… Xem ra các ngươi Thất Hung minh đây là trước kia liền kế hoạch tốt… Như vậy, là ai nói cho các ngươi biết ta trở về lộ tuyến?” Khô Thiền lúc này trong lòng đã có một vòng suy đoán. Nhưng hắn như trước vẫn là hỏi lên.

“Ngươi như là đã đoán được, làm gì hỏi nhiều.” Nhàn Không Tử nói.

Đùng.

Khô Thiền một tay bóp nát tai nghe, đem nó vứt bỏ, trong lòng càng băng lãnh.

Tê.

Hắn trở tay rút ra trên lưng trường kiếm.

“Nghe qua Thất Hung đại danh, hôm nay, vừa vặn kiến thức một chút, nhìn xem là ngươi vị này thành danh đã lâu lão tiền bối mạnh, hay là trong tay của ta Xích Tuyết Kiếm lợi!”

Á Tùng bên ngoài.

Vùng biển quốc tế.

Nương theo lấy trong không khí tinh thần ba động trị số phi tốc tăng lên.

Màu xanh đậm dưới biển cả, một mảnh rộng chừng mấy cây số bóng ma khổng lồ, chậm rãi từ bụi, biến thành đen.

Từng tia từng sợi hắc vụ, từ trong nước biển thẩm thấu bốc hơi, lên tới giữa không trung, ngưng tụ thành hoàn toàn mông lung mây đen.

Răng rắc.

Trong mây đen bỗng nhiên hiện lên một đạo hồ quang điện màu đen.

Ngay sau đó, tinh mịn hồ quang điện từ từ biến nhiều, càng ngày càng mật.

Khi.

Trong thoáng chốc.

Một tiếng phong cách cổ xưa tiếng chuông du dương chậm rãi vang lên.

Trong mây đen, dần dần hiện ra một đạo điêu khắc có hoa điểu trùng cá, sơn hà đại địa màu đen kim văn cửa lớn.

Cửa lớn cao bốn, năm trăm mét, rộng 300 mét, tựa như một tòa cao ốc lơ lửng tại mây đen ở giữa.

Nó chính giữa phối thêm màu đen đầu thú kim loại móc kéo, đầu thú hai mắt lúc này ngọ nguậy từ từ mở ra, nổi lên hồng quang.

Răng rắc.

Đột nhiên, cửa lớn chính giữa, từ trong ra ngoài, mở ra một đầu rất nhỏ khe hở.

“Đan…”

Từng đợt trầm thấp thanh âm thật lớn từ trong môn bay ra.

“Nhân đan.”

“Chúng sinh a… Vạn tượng đều là củi, vạn linh quy nguyên…”

Bành! !

Trong chốc lát, cửa lớn khe hở bị một cỗ cự lực, bỗng nhiên từ nội bộ phá tan.

Cánh cửa rung động, ra bên ngoài phiến ra mảng lớn khí lưu.

Khí lưu cuốn lên phía dưới nước biển, khuấy động lên hơn trăm mét sóng biển.

Trong môn kim quang lập loè, chậm rãi bay ra một đạo thân mang lộng lẫy áo bào tím, đầu đội vũ quan đạo nhân tóc trắng.

Đạo nhân sau lưng có mâm tròn màu vàng chậm rãi chuyển động, quanh thân thỉnh thoảng có tinh tế phù văn màu vàng dây xích lúc ẩn lúc hiện, chậm rãi bay múa.

Bắt mắt nhất, hay là đạo nhân bộ mặt vậy căn bản liền không có người ngũ quan, mà là một mặt bằng phẳng, phảng phất do rất nhiều màu sắc sắc lốm đốm liều cùng một chỗ thải quang kính.

Đạo nhân phiêu phù ở trên mặt biển, vượt qua mấy triệu khủng bố tinh thần trị số ba động, tựa như gợn nước, từng vòng từng vòng hướng chung quanh phát ra.

Đột nhiên, hắn đưa tay hướng phía trước một chỉ.

Ầm ầm! !

Trong chốc lát, phía sau hắn trong cửa lớn, một mảnh kim quang dập dờn, xông ra từng đầu hình thể khổng lồ Long Thủ Kim Giáp Nhân.

Long Thủ Kim Giáp Nhân sau lưng, thì là lít nha lít nhít vô số trôi nổi kim quang điểm sáng, nương theo Long Thủ Nhân một đạo xông ra.

Đến hàng vạn mà tính 100. 000, mấy triệu điểm sáng màu vàng óng, vây quanh mấy trăm đầu Long Thủ Nhân, nhào về phía gần nhất lục địa —— Á Tùng.

Toàn Hạc đằng sau, Vũ Ngấn lại dẫn Vu Hoành đi đến trại an dưỡng một chỗ khác biệt viện —— Ninh Hương viện.

Cái này không lớn trong tứ hợp viện, chính ở trong bốn người, có ba người, chính là đã từng quát tháo phong vân, bây giờ cao tuổi thương lui Cửu Môn môn chủ trước.

Buổi sáng ánh nắng thanh lãnh.

Hai người đến Ninh Hương viện lúc, đã là 09:40 nhiều.

Trong viện cửa lớn rộng mở, hai cái nhân viên quét dọn a di đang ở bên trong quét dọn vệ sinh, nấu cơm giặt giũ.

Kẹt kẹt.

Vũ Ngấn đẩy ra bên trái một căn phòng cửa lớn, cẩn thận hướng bên trong hô câu.

“Thần ca, tỉnh dậy a?

“Ừm ân.” Bên trong truyền đến một trận nguyên lành không rõ đáp lại.

“Tỉnh dậy liền tốt. Ta mang hài nhi tới thăm ngươi á!” Vũ Ngấn xông Vu Hoành nháy mắt ra dấu đi vào gian phòng, kéo ra ngăn cách rèm vải, lộ ra bên trong một tấm màu xám trắng hình vuông giường lớn.

Trên giường nửa nằm một cái không có tóc không có răng lão đầu gầy còm.

Lão đầu con mắt sáng tỏ, nhưng giương trong miệng không có đầu lưỡi, phát ra âm thanh cũng là mơ hồ không rõ.

“Thần ca, rất nhiều thời gian không thấy a, xem ra ngươi gần nhất khí sắc không tệ.” Vũ Ngấn tiến lên cười ha hả cho lão đầu đóng bên dưới chăn mền.

“~~” lão đầu giương đáp lại vài câu, sau đó cầm lấy một bên có thể xóa kí hoạ tấm, dùng viết một hàng chữ.

“Ngươi mang ngươi hài nhi tới?”

“Sư chất ta, hiện tại ta đạo quán nhỏ kia đã truyền cho hắn. Hắn là quan chủ, ta là hắn phía dưới.” Vũ Ngấn cười nói, “Lần này tới, là tìm tới một loại mới phương án trị liệu, có thể cho Thần ca ngươi thử nhìn một chút, nói không chừng có thể khôi phục ngươi hành tẩu nói chuyện năng lực, ngươi nhìn có nguyện ý hay không.”

“Ha ha, ta còn không biết ngươi?” Cái này Thần ca viết một câu, “Nói đi, phải trả bao nhiêu tiền?”

“Ta giống như là loại người này?” Vũ Ngấn mở to mắt.

“Ngươi không phải giống như, là vốn chính là, còn như cái gì giống!” Thần ca lộ ra cái vẻ mặt bất đắc dĩ.

“Tốt tốt, không ra nói giỡn. Thần ca, lần này ta nói là thật! Không có lừa ngươi, sư chất ta dưới cơ duyên xảo hợp, thu hoạch được một loại bí thuật, có thể chữa trị nhân thể rất nhiều không có khả năng khôi phục thương thế, chân của ngươi, ngươi dây thanh đầu lưỡi, nói không chừng đều có cơ hội!” Vũ Ngấn trên mặt ý cười cấp tốc thu liễm, chân thành nói.

Hắn thái độ một nghiêm túc lên, lập tức để Thần ca hơi kinh ngạc, nhưng rất nhanh, theo đánh giá ra Vũ Ngấn không phải

nói đùa sau Thần ca ánh mắt cũng chầm chậm nghiêm nghị.

“Hai chân của ta không phải đơn giản thần kinh vấn đề, mà là bên trong tràn ngập năm đó Vân Hoa Ma Quân trước khi c·hết đánh vào đi Ác Vân Chân Công đạo tức. Ngươi nên rõ ràng điểm ấy, không phải dựa vào trị liệu liền có thể giải quyết.” Hắn cấp tốc viết.

“Ta đương nhiên biết.” Vũ Ngấn gật đầu.

“Nhưng… Ngươi cũng đã biết, chúng ta vừa mới đi gặp ai?”

Ai?

“Toàn Hạc tiền bối!

“. !” Thần ca toàn thân run lên, lập tức liên tưởng đến cái gì, “Hữu hiệu?”

“Đương nhiên, nếu không chúng ta làm sao lại trực tiếp tới tìm ngươi? Tiếp xuống không chỉ tìm ngươi, chúng ta còn dự định đi xem một chút Kim Quang tiền bối cùng Liên Vân tiền bối.” Vũ Ngấn nghiêm mặt nói.

“Có cái gì đại giới?” Thần ca trầm mặc dưới, vù vù viết.

“Đại giới, chính là tất cả hưởng thụ qua bí thuật này trị liệu người, tất cả mọi người sẽ thành người một nhà, hỗ bang hỗ trợ, đều vì ta Linh Quang Hỗ Trợ minh một thành viên. Sinh tử đồng đều thụ minh chủ khống chế.” Hậu phương Vu Hoành trực tiếp lên tiếng.

Hắn không có giấu diếm, lựa chọn trực tiếp thẳng thắn.

Giống như đối với Toàn Hạc một dạng, hắn đã phát hiện, đối diện với mấy cái này tinh thần cực mạnh đại lão, chân thành thẳng thắn, mới là tốt nhất giao lưu phương thức.

“Mà ta chính là minh chủ.” Hắn trầm giọng nói.

“.” Thần ca không có ngoài ý muốn, cũng không có lộ ra sắc mặt giận dữ, chỉ là chăm chú dò xét hắn đứng lên.

Mấy tức về sau, lại lại lần nữa viết.

“Ngươi vì cái gì?”

“Vì sống sót!” Vu Hoành nói, ” t·hiên t·ai sắp tới, mà chính tà hồn nhiên không biết, ta chỉ là cái muốn tại sắp đến trong tận thế, vì đi theo ta người, vì muốn sống sót mọi người, tránh ra một đầu sinh lộ người bình thường!”

“…” Có lẽ là phần này chăm chú, để Thần ca không có trước tiên chất vấn tận thế loại hình ngôn luận. Mà là cẩn thận nhìn chăm chú Vu Hoành trong mắt thần sắc.

Nửa phút đồng hồ sau, hắn mới tại Vũ Ngấn có chút lo lắng nhìn soi mói, cúi đầu lại lần nữa viết một đoạn chữ.

“Ta rất muốn khôi phục thân thể, nhưng lại lo lắng bị người lợi dụng. Nhưng nếu Toàn Hạc tiền bối cũng lựa chọn tin tưởng, như vậy ta cũng giống vậy. Cùng lắm thì phát hiện không đúng bản thân kết thúc là được.”

“Nói như vậy, Thần ca ngươi đồng ý?” Vũ Ngấn không nghĩ tới thuận lợi như vậy, vừa mới hắn nhìn bầu không khí ngưng kết xuống tới, đều coi là lần này thất bại.

Dù sao vị này Thần ca tại lúc tuổi còn trẻ chính là lấy tính tình nóng nảy lấy xưng. Không nghĩ tới…

“Không đồng ý là kẻ ngu. Dù sao có thể động đi lên lại nói, về phần điều kiện đại giới, đó là chuyện sau này.” Thần ca cười.

“Lời này cũng không tệ.” Vu Hoành cũng cười theo.

Hắn vươn tay, lòng bàn tay một chút ngân quang cao lên, tại hai người khác nhìn soi mói, sợi tơ màu bạc bay! Bỗng nhiên chui vào Thần ca che kín chăn mền đùi phải dung hợp Trụ Thần Quang cường hãn linh quang sợi tơ, bắt đầu bá đạo vỡ ra Thần ca chân một cỗ ngưng kết tà dị lực lượng.

Lực lượng kia tựa như một đầu nhúc nhích đỏ sậm giòi bọ, hoàn toàn đem Thần ca đùi phải chật ních chiếm cứ.

Lúc này bị linh quang xông lên, cả hai lập tức chém g·iết.

Có thể không đến mười hơi, cái này ngưng kết tà dị lực lượng, tựa như Đông Tuyết gặp lửa hòa tan giống như cấp tốc hòa tan.

Đối mặt linh quang, nó trong nháy mắt liền b·ị đ·ánh tan, liên tục bại lui, quân lính tan rã.

Mấy phút sau.

Hai người từ gian phòng lui ra ngoài, nhẹ nhàng khép lại.

“Thần ca cần thời gian nghỉ ngơi, chữa trị thời gian xác định hai ngày có thể tốt?” Vũ Ngấn hỏi.

“Không có vấn đề. Bất quá vị này Thần ca xuất thân là?” Vu Hoành thấp giọng hỏi.

“A, ta không nói sao?” Vũ Ngấn sững sờ.

“Đương nhiên không nói.” Vu Hoành không phản bác được.

“Ừm. Thần ca tên đầy đủ Trương Diệu Thần, đạo hiệu Diệu Thần chân nhân, là đời trước Mạc Vấn cung cung chủ, Cửu Môn đời trước môn chủ một trong. Thực lực nha, cũng tạm được, dù sao tổng cũng là môn chủ, theo lão nhân gia ông ta nói, chính mình trước kia là bên trong không trượt. Tốt nhất chiến tích, là một người đơn đấu Thất Hung một trong chiến thắng. Mặc dù đằng sau liền thành dạng này.”

Chương 364: Nếu như (4)

Chương 364: Nếu như (4)

“Ừm… Vậy cũng rất ngưu…” Vu Hoành gật gật đầu. Hắn vừa mới vụng trộm dùng đồng hồ vạn năng đo đo, tinh thần ba động trị số tại hơn năm vạn tả hữu, ân, cũng là đại lão.

Dù sao đối với hắn loại này điểm tinh thần mới hơn một trăm con tôm nhỏ mà nói, đây đều là đỉnh cấp đại lão.

Dưới tay hắn hiện tại tinh thần ba động mạnh nhất chính là Thanh Hoàng, cũng mới mấy ngàn cường độ. Đây là linh quang bù đắp thực lực thiếu khuyết sau trị số.

“Không nói, tiếp xuống đi tới một chỗ. Liền Thanh Hà cung đời trước cung chủ, Kim Quang đạo nhân. Vị này thực lực rất mạnh, tại hắn cái kia thời đại, xem như gần với Toàn Hạc tiền bối vị trí, nhưng cũng là bởi vì quá mạnh, bị ba cái cùng cấp bậc đại lão vây công, đánh thành trọng thương, ở chỗ này nằm còn mấy năm mới hồi phục ý thức.”

“Cái này lợi hại!” Vu Hoành gật đầu.

“Kim Quang đằng sau là Liên Vân tiền bối, vị này một dạng rất mạnh, ngươi đến lúc đó nhớ kỹ chút lễ phép.” Vũ Ngấn căn dặn.

“Minh bạch.”

“Ba vị này, tăng thêm Toàn Hạc tiền bối, hết thảy bốn người, chính là chúng ta cần có nhất trọng điểm chú ý dự bị lực lượng. Nếu như bọn hắn có thể khôi phục toàn bộ số lượng, cái kia… Bọn ta Hỗ Trợ minh. Liền có thể nhất cử tăng lên tới chỉ so với Thất Hung minh cùng đạo mạch yếu một ít thế lực cường đại!”

“Toàn Hạc tiền bối đối tiêu Long Tình Tử Tả Thiên Sư, còn lại ba vị đối tiêu Thất Hung cùng Cửu Môn môn chủ.”

“Lại thêm đạo mạch bên trong bản thân liền có thiên ti vạn lũ nhân mạch liên hệ, đến lúc đó, Hỗ Trợ minh liền có thể xác định vững chắc đứng vững gót chân.”

Vũ Ngấn mặc sức tưởng tượng tương lai nói.

“Nói một chút, Kim Quang tiền bối cùng Liên Vân tiền bối tư liệu cơ bản.”

Vu Hoành chăm chú hỏi thăm.

Vũ Ngấn cũng nghiêm túc, lập tức đọc nhấn rõ từng chữ rõ ràng đọc thuộc lòng lên hôm qua chuẩn bị tư liệu.

Trận này linh quang hành động cứu viện, Vu Hoành cùng Vũ Ngấn tại Thiên An trại an dưỡng ở một ngày nhiều, mới lưu luyến không rời trở về.

Một ngày này thời gian, trừ ra tam đại môn chủ trước bên ngoài, bọn hắn lại bái phỏng hết thảy chín vị thân thể thương bệnh suy yếu không chịu nổi đã từng huyền môn cao nhân.

Chín người này bên trong, có bốn người cự tuyệt đề nghị của bọn hắn, biểu thị không muốn ra ngoài, chỉ nguyện lưu tại nơi này chậm đợi điểm cuối của sinh mệnh trước mắt.

Mà mặt khác năm vị, ôm thử một lần ý nghĩ, đồng ý Vu Hoành linh quang dung hợp. Mà bọn hắn tinh thần ba động giá trị, đều là hơn ngàn cường độ… Nói cách khác, người đồng đều Thanh Hoàng đạo pháp cảnh giới.

Không nói trước đánh nhau như thế nào, dù sao sao còn muốn xem chưởng cầm thuật thức đủ mạnh hay không, tự thân kinh nghiệm thực chiến phong không phong phú các loại, tối thiểu vẻn vẹn từ trên đạo pháp đến xem.

Nơi này mấy vị, đều là hoàn thành bản thân bị động thuật thức uy tín lâu năm danh gia.

Thả vài thập niên trước cái kia từng cái đều là có thể nhẹ nhõm lên thuật sĩ vòng báo chí đại nhân vật.

Mà bây giờ, bọn hắn đều chỉ có thể bởi vì đau xót, bởi vì già yếu, ở chỗ này ngồi ăn rồi chờ c·hết, không còn trước kia nửa điểm giá trị.

Cũng may, linh quang hiệu quả sơ thí, không để cho người thất vọng.

Nhưng dung hợp cùng chữa trị cần thời gian, những này lão đồng chí v·ết t·hương trên người bệnh không có một cái là đèn đã cạn dầu.

Nếu không cũng không trở thành có được bực này địa vị, còn chỉ có thể đợi ở chỗ này dưỡng lão…

Hạt giống rất nhanh gieo rắc xuống dưới, tiếp xuống chính là chờ đợi chờ đợi vài ngày sau mọc rễ, nảy mầm, nở hoa, kết quả.

Gieo rắc linh quang, lưu lại bí thuật về sau, hai người cấp tốc trở về Đài Châu, chính thức tổ chức lần thứ nhất Linh Quang đại hội.

Đại hội tuyên bố hết thảy giản lược chỉ cần người đến đông đủ là đủ.

Địa điểm tuyển tại Đài Châu lớn nhất lộ thiên sân thể d·ụ·c. Họp quá trình đã không cần Vu Hoành xử lý, phía dưới có là người sắp lập tổ.

Hắn thậm chí cũng không cần toàn bộ hành trình cùng trận, chỉ cần chờ tất cả mọi người linh quang giao hòa về sau, hắn lại đến hoàn thành một bước cuối cùng, dung hợp chính mình sau đem linh quang một lần nữa bay ra ngoài.

Hôm sau trời vừa sáng.

Khổng lồ Đài Châu sân thể d·ụ·c bên trong.

Chủ trì đại hội, là tay cầm nói giản đời trước Thanh Trần quan quan chủ Vũ Ngấn.

Hắn đứng tại đài cao hình tròn bên trên, một thân vừa vặn tu thân đạo bào, tóc trắng bồng bềnh, tiên phong đạo cốt, rất có khí tượng.

Vẫn ngắm nhìn chung quanh, hắn đang bị mấy trăm đạo con mắt chăm chú nhìn chăm chú lên, nhưng cũng không chút nào hoảng.

“Ta Vũ Ngấn, giờ này ngày này, ở chỗ này, thay mặt sư chất Chính Nhu, đến bồi mọi người cùng nhau, chứng kiến chúng ta Hỗ Trợ minh bây giờ trưởng thành!” Vũ Ngấn lớn tiếng nói.

“Căn cứ Hỗ Trợ minh tầng quản lý lẫn nhau thảo luận, vì để cho tất cả mọi người, đều có thể trực quan nhìn thấy, chúng ta Linh Quang bí thuật đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu, cho nên.”

Hắn dừng một chút.

“Chúng ta ở chỗ này, sớm chuẩn bị một chút tiết mục, hy vọng có thể để mọi người trực quan lý giải Linh Quang bí thuật mạnh, là mạnh ở nơi nào.”

Lần này Linh Quang đại hội, trừ ra thuật sĩ, còn có không ít bản địa quan viên cùng nơi khác chạy nạn tới dân gian thuật sĩ.

Bây giờ địa phương khác không ổn định, càng phát ra nổi bật ra Đài Châu hòa bình yên ổn hàm kim lượng.

Hắn lời nói này, cũng là nói cho bộ phận này người nghe.

Sau đó, Vũ Ngấn liền bắt đầu để từng người từng người tu luyện người tu hành lên đài.

Sau đó an bài chuẩn bị xong các loại v·ũ k·hí đạo cụ, bắt đầu khảo thí.

Hơn mười phút về sau, những này lên đài người tu hành, có bị người cầm s·ú·n·g phun lửa một trận hỏa diễm phun ra, có trực tiếp an bài một cỗ xe con nhắm chuẩn tốc độ cao nhất xông đi lên. Còn có người bị trực tiếp cầm khác biệt đường kính loại hình s·ú·n·g ống, khoảng cách gần xạ kích.

Bành!

Một tiếng vang thật lớn.

Xe con phía trước nắp động cơ đều bị đụng biến hình nhếch lên.

Xe một đầu đem đứng tại chỗ không nhúc nhích thuật sĩ hung hăng đụng bay, ra ngoài hơn mười mét.

Nhưng rất nhanh, thuật sĩ kia tự nhiên mà vậy đứng lên, vỗ vỗ trên thân, thế mà liền y phục đều không có phá, lông tóc không tổn hao gì.

Tất cả lực trùng kích, đều bị trên người hắn tầng kia hơi mỏng màu bạc linh quang tiếp nhận.

"Mọi người thấy sao? Chúng ta linh quang, tu luyện về sau, liền có thể từng cái cản ô tô, không sợ hỏa thiêu, nhiệt độ cao, đ·ạ·n, kịch độc." Vũ Ngấn ở trên đài đưa tay giới thiệu.

"S·ú·n·g ống phương diện, hiện tại võ trang bộ cũng hữu nghị ủng hộ bọn ta một chút s·ú·n·g ống. Bọn ta hiện trường không tin, hiện tại liền có thể đi lên thử một chút, nhìn phổ thông bình quân linh quang cường độ như thế nào? Đây cũng là vì lý do an toàn!"

Vũ Ngấn giơ tay, lớn tiếng nói.

"Chúng ta hứa hẹn, a, hứa hẹn, mỗi một cái gia nhập chúng ta Hỗ Trợ minh bằng hữu, đều có thể thu hoạch được ngang nhau cấp độ linh quang phòng hộ! Mạnh mẽ như vậy bí thuật, khoa trương như vậy an toàn, còn có ai có thể so sánh từng chiếm được? ? Toàn bộ Á Tùng, bọn ta Hỗ Trợ minh linh quang, đó là phần độc nhất! Hiện tại, kế tiếp là độc tố khảo thí, chúng ta an bài một cái khí độc phòng, là toàn mật phong, kín gió loại hình, bên trong xông vào, là đến từ Mead đặc thù hóa học khí độc, bình thường người trưởng thành, chỉ cần hút vào một ngụm, liền sẽ cấp tốc thần kinh hoại tử, mất đi đối với toàn thân khống chế, rất c·hết nhanh tại sinh lý cơ năng loạn."

Vu Hoành tại dưới đài, nhìn xem vị này phát huy nhiệt lượng thừa lão quan chủ, cảm giác hắn tựa hồ thích thú, kích tình bắn ra bốn phía, tuổi đã cao khiến cho như cái hiện trường rút thưởng mua sắm một dạng.

Bất quá đây cũng là mục đích của hắn, xen vào linh quang đặc tính, càng nhiều người uy lực càng mạnh, cho nên hắn đã

quyết định, trực tiếp đem môn bí pháp này dâng ra đi, nộp lên cho phía quan phương ngành chính phủ.

Hiện trường bên trong, ngồi tại chỗ khách quý ngồi, liền có một nửa là trong tỉnh cùng xung quanh nội thành tới quan viên.

Lúc này mọi người thấy một màn này, từng cái thần sắc ngốc trệ, phảng phất còn tưởng rằng Vũ Ngấn ở trên đài biểu diễn tiết mục.

Rất nhanh, trong phòng khí độc đi ra vừa mới người tình nguyện thuật sĩ.

Hắn đi tới đi lui tầm vài vòng, xác định hoàn toàn không có việc gì, mới hướng Vũ Ngấn có chút cúi đầu, rời đi.

Lần này, chung quanh tiếng nói chuyện, tiếng nghị luận, càng ngày càng nhiều.

Trong đó cơ bản đều là đến từ quan sát đại hội người bình thường cùng mặt khác thuật sĩ. Còn lại bản thân liền có linh quang Hỗ Trợ minh thành viên, thì cũng chẳng suy nghĩ gì nữa những kiểm tra này, để bọn hắn càng an tĩnh, càng chờ mong phía sau giao hòa khâu.

Không bao lâu, hai cái ngành chính phủ bí thư ăn mặc nam tử, tiến lên muốn đi nói chuyện với Vũ Ngấn, nhưng bị nó tùy ý một chỉ, liền dẫn đạo đến một bên chuyên môn phụ trách giải thích tường tình Hỗ Trợ minh những người còn lại trước mặt.

Vu Hoành nhìn chăm chú lên đây hết thảy đồng dạng chờ đợi cuối cùng linh quang dung hợp khâu.

Mà liền tại hắn ngồi tại sân vận động khu nghỉ ngơi hậu trường chờ đợi lúc.

Sư phụ Vũ Mặc lão đạo sắc mặt nghiêm trọng, bước nhanh sau khi tiến vào đài, hướng hắn nơi này tới gần.

“Chính Nhu, xảy ra chuyện lớn!”

“Sư phụ, hiện tại ngay tại tổ chức đại hội mặc kệ chuyện gì, không phải quá nghiêm trọng chúng ta đều phải trước chờ đại

hội kết thúc lại nói.” Vu Hoành đứng lên nói.

“Không ảnh hưởng đại hội tiến hành, nhưng là… Chúng ta đến đề cao cảnh giác.” Vũ Mặc đưa trong tay mới vừa lấy được phong thư, đưa cho Vu Hoành.

Vu Hoành hơi kinh ngạc, loại thời điểm này lựa chọn cổ lão phiên bản thư, mà không phải điện thoại trực tiếp liên hệ, cái này khiến trong lòng hắn dâng lên một loại dự cảm bất tường.

Đứng tại lộ thiên khu nghỉ ngơi, hắn tiếp nhận vàng nhạt phong thư bao lấy thư, từ xé mở lỗ hổng lấy ra giấy viết thư, triển khai, cúi đầu nhìn.

Theo cẩn thận đọc, nét mặt của hắn trở nên có chút ngưng trọng, khó coi.

Soạt. Giấy viết thư bị một lần nữa khép lại.

Vu Hoành ngẩng đầu nhìn về phía Vũ Mặc.

“Lão sư, tin tức là thật?”

“Tuyệt đối là thật, hiện tại bên kia hết thảy điện thoại đều bị nghe lén lấy, cho nên mới sẽ có người viết văn bản nội dung lặng lẽ đưa ra đến, tình huống bây giờ rất tệ!” Vũ Mặc đồng dạng sắc mặt cực kỳ khó coi.

“Chúng ta vẫn luôn biết đạo mạch tổ đình nội bộ có chút hư, có thể làm sao cũng không nghĩ ra, tại bực này đại sự phía trên, lại có một số người cũng dám động ý nghĩ thế này tâm tư! ! Quả nhiên là đáng c·hết a! !”

Thanh âm hắn trầm thấp, cảm xúc dù sao cũng hơi phẫn nộ kích động đằng sau mỏi mệt.

Hiển nhiên khi lấy được tin tức trước tiên, hắn cũng đã phẫn nộ qua.

“Đây là chuyện khi nào?” Vu Hoành hỏi.

“Hôm qua, ngay tại các ngươi đi trại an dưỡng vào cái ngày đó phát sinh. Khi đó Tử Hòa cung hướng tổ đình cầu viện, tin tức

dùng khẩn cấp máy không người lái truyền tới, sau đó tổ đình bồi thường phục, nói để bọn hắn kiên trì hai giờ."

Vũ Mặc mím môi trầm giọng trả lời.

"Kết quả, hai giờ về sau, không có trợ giúp, một cái cũng không có. Tử Hòa cung lại ngoại phóng máy không người lái cầu cứu, lấy được hồi phục là, lại kiên trì ba giờ. Sau đó, bọn hắn lại tiếp tục kiên trì…"

"Khô Thiền đâu?" Vu Hoành trực tiếp hỏi.

"Khô Thiền nghe nói đã sớm hướng trở về, nhưng một mực không có gặp người." Vũ Mặc lắc đầu.

"Nói cách khác. Lớn như vậy Tử Hòa cung, nhiều như vậy Quan Chủ cấp trở lên cao thủ, cứ như vậy, hết rồi! ?" Vu Hoành có chút hấp khí

"Đúng thế… Nghe nói là Thất Hung minh Thất Hung một trong Quỷ Linh, kích phát hai tòa hắc tai Tuyệt Vọng Chi Môn, lại thả ra hai đạo linh tai Vạn Linh Chi Môn, dẫn đến tình huống phát sinh dị biến…" Vũ Mặc gật đầu, thần sắc khó coi.

"Đám người này…" Vu Hoành nhắm mắt, tựa hồ đang lắng lại tâm tình của mình.

Liền xem như thế giới trước Hi Vọng thành, Hiệp hội Vĩnh Sinh, cũng không có ác tâm như vậy.

"Thật đáng c·hết a…"

Bốn tòa nguyên tai lối ra, dạng này t·hiên t·ai, hoàn toàn có thể tưởng tượng, cái kia chung quanh thành trấn thôn xóm, hiện tại chỉ sợ đã đ·ã c·hết không có một ai

"Tình huống hiện tại là, trừ ra Tử Hòa cung bên ngoài, toàn bộ Á Tùng cả ngày hôm qua, liền có mười ba tòa Vạn Linh Chi Môn bị mở ra. Trước đó Định Thiên Bàn phong ấn bộ phận, cũng có bị xông phá lại lần nữa mở ra. Chúng ta ngay tại hai tòa âm khí thiên trụ bên cạnh, Thất Hung minh rất có thể cũng sẽ lựa chọn phái người đến đây phá phong, cho nên nhất định phải nhanh chuẩn bị sẵn sàng." Vũ Mặc trầm giọng nói.

Hắn cùng Vũ Ngấn, cùng Thanh Hoàng, bây giờ là toàn bộ Hỗ Trợ minh ba vị phó minh chủ, chưởng quản quyền hành chính hạn, cho nên tin tức này mới là tới hắn đến truyền đạt cho Vu Hoành.

Chương 365: Đo lường tính toán (1)

Chương 365: Đo lường tính toán (1)

“Là. Một khi phá phong, linh tai cùng hắc tai quái vật lúc nào cũng có thể sẽ đại bạo phát, xác thực không thể chờ.” Vu Hoành gật đầu.

Nguy cơ sắp bộc phát, cũng may ngày kia chính là hắc ấn cường hóa lúc kết thúc, cũng là lão tiền bối Toàn Hạc không sai biệt lắm tái tạo thân thể ngày.

Chỉ cần kiên trì qua trong khoảng thời gian này, đến lúc đó liền có thể có đầy đủ nhiều cường viện.

“Dạng này.” Vu Hoành suy tư dưới, “Ta lập tức ra ngoài bắt đầu linh quang giao hòa lại phân phối. Đằng sau trực tiếp đi Tử Hòa cung bên kia nhìn xem, bên này liền để Thanh tiên sinh trước nhìn chằm chằm.”

“Không được, cái này quá nguy hiểm, coi như thực lực ngươi thiên tư đủ mạnh, có thể bên kia ngay cả toàn bộ Tử Hòa cung vậy…” Vũ Mặc quả quyết cự tuyệt

“Sư phụ, ngươi nghe ta nói, ta chỉ là xa xa xác định một chút bên kia tình hình t·ai n·ạn tình hình thực tế, dạng này mới có thể căn cứ phán đoán, bố trí chúng ta bên này cụ thể an bài! Mới có thể biết chúng ta bố trí, đến cùng có hiệu quả hay không, có thể ngăn trở hay không!” Vu Hoành chân thành nói.

“Có thể cái này… Quá nguy hiểm, ngay cả Tử Hòa cung đều rơi vào đi… Khô Thiền đều bặt vô âm tín… Ngươi. !” Vũ Mặc còn muốn lại khuyên, nhưng bị Vu Hoành giơ tay lên ngừng.

“Sư phụ ngươi cảm thấy, ta là loại kia sẽ vì một chút không quen người cam nguyện mạo hiểm giả a? Mặc dù Tử Hòa cung đã giúp chúng ta, nhưng không đến mức ta hi sinh đến tình trạng kia.” Vu Hoành trịnh trọng nói.

“Ai… Nhanh đi mau trở về!” Vũ Mặc gặp không khuyên nổi Vu Hoành, trầm mặc dưới, chỉ có thể bất đắc dĩ căn dặn.

“Yên tâm.”

Vu Hoành vỗ vỗ trên thân đạo bào, hướng lối ra đi đến.

Rất nhanh, hắn từ mặt bên lên đài, cùng chính thao thao bất tuyệt giới thiệu Linh Quang Hỗ Trợ minh tương lai tiền cảnh Vũ Ngấn nói thầm mấy câu, liền đem Vũ Ngấn trong tay microphone nhận lấy.

Đại hội tiến hành đến nửa đường b·ị đ·ánh gãy, mấy trăm người ánh mắt đều có chút nghi hoặc, nhìn về phía nơi này.

Vu Hoành cầm microphone vẫn ngắm nhìn chung quanh.

“Chư vị… . Ta là Hỗ Trợ minh minh chủ Chính Nhu, cũng là hiện nay Thanh Trần quan quan chủ Vu Hoành. Vừa mới Vũ Ngấn sư bá đã đem bọn ta Linh Quang bí thuật chỗ tốt đều giới thiệu đến không sai biệt lắm. Hiện tại ta đến nói một chút không tốt địa phương. Nói xong không tốt chỗ, mọi người tự làm quyết định muốn hay không gia nhập bọn ta, trở thành người một nhà!”

Hắn lúc này, thẳng thắn đem Linh Quang bí thuật tu hành về sau, sẽ bị triệt để trói chặt tác dụng phụ nói ra.

Sau đó không đợi chung quanh những người bình thường kia một mảnh xôn xao, hắn lại lần nữa giơ tay lên.

“Hiện tại bởi vì lâm thời đột phát tình huống, cho nên ta quyết định trực tiếp tiến hành đại hội cuối cùng hạng, linh quang giao hòa. Lần này linh quang dung hợp, đem có thể cho tất cả mọi người mang đến kỹ càng phân cấp tăng phúc. Cụ thể phân cấp, mọi người có thể hướng trong minh thuyết minh viên cẩn thận hỏi thăm…”

Xùy.

Một chút màu bạc linh quang, bỗng nhiên từ hắn giơ cao trong tay phải sáng lên.

“Hiện tại, mời mọi người ý chí, cùng bần đạo lại lần nữa tương liên… . Chúng ta hỗ bang hỗ trợ, chung làm một thể!”

“Trời không giúp ta, ta tự phục vụ!”

Vu Hoành trong miệng cao giọng nói ra.

Ông! !

Nhất thời chung quanh sân thể d·ụ·c ngồi mấy trăm người bên trong, đại bộ phận thuật sĩ trên thân, đều chậm rãi sáng lên màu bạc linh quang.

Xùy! !

Cùng một thời gian, người ở bên ngoài rung động nhìn soi mói, trên người mọi người màu bạc linh quang cũng bay ra một đạo sợi tơ, hướng phía Vu Hoành từ bốn phương tám hướng tụ tập mà đi.

Đến từ tất cả phương hướng tơ bạc, chớp mắt liền tại Vu Hoành trong lòng bàn tay, ngưng kết ra một đoàn chói mắt sáng chói màu bạc nguồn sáng.

Nguồn sáng kia phảng phất một vòng mặt trời nhỏ, loá mắt không cách nào nhìn thẳng.

Lúc này tất cả mọi người linh quang tu vi tiến độ, đều chồng chất lên nhau, dung hợp làm một thể, cái này cũng khiến cho toàn bộ linh quang lại một lần nữa đi lên kéo lên cường độ.

Nếu có cụ thể trị số miêu tả, như vậy lần này dung hợp, khiến cho Vu Hoành trong tay linh quang cường độ, trực tiếp tăng cường nguyên bản tám thành.

“Đi.” Vu Hoành nhẹ giọng quát khẽ.

Lập tức trong tay màu bạc mặt trời nhỏ bỗng nhiên tản ra, im ắng hóa thành vô số ngân tuyến, đường cũ trở về, bay trở về nguyên bản chủ nhân thể nội.

Trong chớp nhoáng này, một bộ phận thuật sĩ có chút nổi lên nghi ngờ.

Bởi vì bọn hắn chỉ cảm thấy nhận lấy từng tia linh quang tăng cường, cái này cùng dự đoán khác biệt. Nhưng có lại tăng phúc cực lớn, viễn siêu chính mình trước đó dự đoán.

“Cụ thể linh quang phân cấp tăng phúc, mọi người xin mời tự hành trưng cầu ý kiến. Ta chỗ này có việc gấp, liền trước rời sân.”

Vu Hoành bàn giao một câu, liền vội vàng hạ tràng rời đi.

Trước khi đi, hắn nhìn thấy Vũ Ngấn đã tại cùng các nơi tới lãnh đạo kích động giao lưu Linh Quang bí thuật cùng hưởng.

Xem ra Tử Hòa cung bên kia tai hại còn không có phạm vi lớn lan tràn ra, nếu không những người này sẽ không như thế không vội không chậm.

Vu Hoành cấp tốc ra sân thể d·ụ·c, Thanh Hoàng đã lái xe chờ ở bên ngoài.

“Minh chủ, ta và ngươi cùng nhau đi nhìn xem.” Thanh Hoàng trầm giọng nói.

“Không cần, ngươi cần lưu lại tọa trấn Đài Châu, nơi này là đại bản doanh của chúng ta.” Vu Hoành cự tuyệt.

“Tử Hòa cung chỗ khu vực tương đối vắng vẻ, thời gian ngắn mặc dù còn không có tác động đến đại lượng đám người ở lại thành thị, nhưng tình huống đã không thể lạc quan. Chúng ta bên này còn liên tiếp hai đạo đã từng âm khí thiên trụ, tình thế sẽ không quá tốt.”

“Thế nhưng là minh chủ, nếu là gặp được Thất Hung minh người…” Thanh Hoàng muốn nói lại thôi.

“Có chuyện nói thẳng!” Vu Hoành nhíu mày.

“Là như thế này, Thất Hung một trong Ngô Thiều Nguyên đối với thuộc hạ có ân, cho nên, nếu là gặp được, có thể hay không…” Thanh Hoàng bất đắc dĩ lên tiếng xin xỏ cho.

Chỉ có chân chính giao thủ qua bị miểu sát qua hắn, mới biết được Vu Hoành nội tình bên trong ẩn tàng đồ vật khủng bố đến mức nào.

Hắn không cho rằng Thất Hung đơn đấu có thể đánh được Vu Hoành. Trừ phi môn chủ Long Tình Tử đích thân đến, nếu không…

“Nhìn tình huống, nếu như hắn không có vấn đề quá lớn, ta có thể nhìn trên mặt ngươi thả một tay.” Vu Hoành gật đầu.

“Tốt, xuống xe đi.”

“Tốt!” Thanh Hoàng cấp tốc xuống xe nhường ra vị trí lái.

Vu Hoành ngồi lên, khởi động, xe một trận gia tốc, ma sát mặt đất nhanh chóng hướng phía nơi xa rời đi.

Thanh Hoàng đưa mắt nhìn hắn rời đi, mới vừa vặn không nhìn thấy đèn sau.

Bỗng nhiên phía sau hắn sân thể d·ụ·c nội ẩn ước truyền ra b·ạo đ·ộng âm thanh từng cái chuông điện thoại liên tiếp vang lên.

Đầu bên kia điện thoại, không phải lo lắng xin giúp đỡ, kêu khóc, chính là ngữ khí ngưng trọng căn dặn nhắc nhở.

Mỗi một cái nhận được điện thoại thuật sĩ, trên mặt đều đầu tiên là chất vấn không tin, nhưng theo người chung quanh nhận được nội dung điện thoại, cơ bản giống nhau, thời gian dần trôi qua, mọi người trên mặt thần sắc cũng bắt đầu thay đổi.

Mà tất cả điện thoại, nội dung kỳ thật đều chỉ có một cái…

Đó chính là.

Tử Hòa cung xảy ra chuyện, nó chỗ dãy núi xung quanh, liên tiếp bốn cái địa cấp thành phố khu vực, xuất hiện quy mô lớn động vật hoang dã b·ạo l·oạn tập kích.

Đại lượng sinh vật hoang dại từ trong núi sâu khủng hoảng chạy trốn mà ra, đối với nhân loại bên ngoài nơi ở tạo thành tập kích ngộ thương.

Mà căn cứ phía quan phương thuật sĩ kiểm tra đo lường, phát hiện Tử Hòa cung địa chỉ ban đầu chung quanh, bán kính bốn mươi cây số phạm vi bên trong đã hoàn toàn bị màu xám đen mê vụ bao phủ. Sóng điện từ tín hiệu không cách nào truyền vào truyền ra.

Quân đội đã xuất phát, liên hợp phía quan phương thuật sĩ, đạo mạch điều động thuật sĩ, một đạo thành lập phạm vi lớn vòng phong tỏa.

Đây hết thảy tình hình, đều cho thấy một sự thật.

Đó chính là… Cửu Môn bên trong xếp hạng thứ ba Tử Hòa cung… Có lẽ đã.

Trong sương mù.

Tử Hòa cung phế tích sườn núi.

Một đạo máu me khắp người bóng người, gian nan từng bước một hướng phía trên núi đi đến.

Bóng người mặc trên người môtơ kỵ thủ chuyên môn bó sát người xe phục, lúc này cũng đã khắp nơi là chỗ thủng, trong đó còn có đỏ tươi huyết thủy chảy ra.

Trong tay hắn nắm lấy một thanh màu đỏ sậm trường kiếm, lưỡi kiếm điêu khắc có phong cách cổ xưa lộng lẫy ngắn gọn hoa văn.

Hộ thủ hay là điêu khắc tinh tế tỉ mỉ màu đỏ vàng Phượng Hoàng đầu, lưỡi kiếm bắt đầu từ Phượng Hoàng mở ra trong mỏ chim kéo dài mà ra.

“Đến. Rốt cục. Đến. Cha… Mẹ… Dĩnh nhi… Các ngươi . Chờ lấy ta!”

Bóng người ngẩng đầu, lộ ra Khô Thiền máu thịt be bét kiên nghị khuôn mặt.

Hắn bị Thất Hung một trong Huyết Nhãn tông tông chủ thiết hạ phù trận mai phục, ác chiến hơn mười giờ, song phương át chủ bài dùng hết, rốt cục đem nó trọng thương đánh lui.

Nhưng đối mặt cấp bậc bực này cường thủ, chính hắn cũng không có khả năng lông tóc không tổn hao gì, trên thân cũng b·ị t·hương không nhẹ.

Nếu như vẻn vẹn chỉ là như vậy coi như xong, có thể trên đường trở về, tiến vào mây mù phong tỏa trong dãy núi về sau, hắn liên tục còn gặp đại lượng vô ý thức bốn chỗ tuần sát các loại t·hi t·hể.

Những t·hi t·hể này từng cái đao thương bất nhập, tốc độ cực nhanh, trên thân còn mang theo có kịch độc, tựa như Zombie.

Giải quyết đại lượng t·hi t·hể về sau, Khô Thiền lại liên tục gặp được ba lần đầu rồng thân người kim giáp linh tai.

Mượn nhờ Xích Tiêu Kiếm Đạo khí chi lực, hắn cưỡng ép đánh tan linh tai, nhưng mình thương thế cũng đã đến khó có thể chịu đựng tình trạng.

Khô Thiền hít sâu một hơi, nâng lên đạo tức, tăng tốc bước chân, dùng Xích Tiêu Kiếm khi đăng sơn trượng, chống đỡ lấy thân thể tiếp tục trèo lên trên.

Lại qua hơn mười phút.

Hắn rốt cục thành công đã tới đã từng không gì sánh được quen thuộc, từ nhỏ đến lớn nhìn vô số lần Tử Hòa cung quần thể đạo cung cửa lớn.

Tòa kia quen thuộc màu xám trắng hình vuông cửa lớn, hôm nay đã sớm chia năm xẻ bảy, tản mát trên mặt đất.

Cửa vào bị thật to mở rộng, từ ra phía ngoài bên trong, có thể nhìn thấy bên trong khắp nơi là v·ết m·áu lưu lại, khắp nơi là đoạn tường tàn bích, hoàn toàn hoang lương.

Khô Thiền cắn môi, thấy cảnh này, toàn thân phát run.

Hắn dừng một chút, tăng tốc hướng phía trước, cất bước đi vào cửa động.

“Cha.”

“Mẹ…”

“Dĩnh nhi… ?”

Bước chân hắn càng lúc càng nhanh, càng ngày càng nhanh.

Xuyên qua tổn hại lang kiều, vượt qua sụp đổ đạo cung, đi qua tràn đầy phá toái vật nổi hồ nhỏ.

Cuối cùng, hắn rốt cục đi tới Tử Hòa cung sau cùng chống cự chỗ —— Ngưu Giác Đạo Cung.

Tòa này ngoại hình phảng phất đầu trâu đặc thù đạo cung, lúc này cũng đã là hoàn toàn tĩnh mịch, bên trong ngổn ngang lộn xộn, ngã đầy đất t·hi t·hể.

Khô Thiền toàn thân run rẩy càng ngày càng kịch liệt.

Hắn cố nén trong lòng thống khổ to lớn, từng bước một, dịch chuyển về phía trước động lên.

Cái thứ nhất, hắn thấy được cha mình Ngọc Thấm đạo nhân.

Ngọc Thấm bị từ phần eo chặn ngang chặt đứt, nửa người trên hai tay cầm kiếm, trợn mắt tròn xoe, ngã lệch trên mặt đất.

Máu hòa với n·ộ·i· ·t·ạ·n·g, từ hắn phần eo chảy đầy đất, sớm đã lạnh buốt.

Khô Thiền thân thể lắc lư dưới, con mắt một chút mơ hồ. Cứ tới trước đó liền trò chơi đoán trước, nhưng giờ này khắc này, chân chính thấy cảnh này, hay là…

Hắn há to miệng, to lớn bi ai, tựa như như nước biển tràn vào, triệt để lấp kín hắn lúc này lồng ngực, để hắn cơ hồ không thể thở nổi.

Hắn lên trước, vươn tay, nhẹ nhàng đem phụ thân mở to hai mắt vuốt lên nhắm lại.

Sau đó đứng người lên, tiếp tục hướng phía trước.

Tiếp theo, hắn thấy được mẫu thân mình.

Thân thể của nàng bị giẫm thành một đám thịt băm, còn sót lại đầu lâu tràn đầy phẫn nộ, lăn ở một bên, trợn mắt tròn xoe, tựa hồ đang gầm thét cái gì.

Hắn đồng dạng đi lên, đem con mắt khép lại.

Lúc này nước mắt của hắn đã làm ướt khuôn mặt, nhỏ xuống tại rách rưới đạo bào vạt áo.

Thân thể cũng bắt đầu khẽ run lên.

Sau đó là… Dĩnh nhi.

Dĩnh nhi quỳ rạp xuống đất, t·hi t·hể coi như hoàn chỉnh, chỉ là thân thể chính giữa nhiều một cái cự đại to bằng đầu người lỗ máu nhỏ.

Khô Thiền đi từ từ đến t·hi t·hể trước mặt cúi đầu xuống, lưỡi kiếm buông xuống, vô lực mũi kiếm đâm vào mặt đất. Lại lần nữa vươn tay, đi chạm đến…

"Chờ một chút, không đúng! Đây không phải Dĩnh nhi! Đây là Tử Vân Thế Thân Thuật!"

Bỗng nhiên thần sắc hắn khẽ động, nhẹ nhàng đẩy t·hi t·hể.

Lập tức Dĩnh nhi t·hi t·hể bỗng nhiên vỡ nát, tựa như đồ sứ, hóa thành tro bụi tản một chỗ.

Chương 366: Đo lường tính toán (2)

Chương 366: Đo lường tính toán (2)

“Nàng, còn sống! Còn chưa có c·hết! !”

Trong chớp nhoáng này từ buồn đến nhìn thấy một tia hi vọng, cảm xúc biến hóa to lớn, để Khô Thiền trên mặt khí huyết đỏ lên, phun trào quay cuồng.

Hắn cấp tốc kiểm tra một phen vết tích, phát hiện rất có thể là phụ thân Ngọc Thấm trước khi c·hết bộc phát ra một đạo thuật pháp, đem Dĩnh nhi yểm hộ đưa tiễn.

“Dĩnh nhi…” Khô Thiền đứng thẳng người, dọc theo đạo tức dấu vết lưu lại, từng bước một tăng tốc hướng nơi xa tiến đến.

Tử Hòa cung ngoài dãy núi.

Từng vòng từng vòng q·uân đ·ội phòng tuyến, đem nội bộ khổng lồ mây xám bao vây lại.

Máy bay trực thăng từng cái hai mươi bốn giờ không gián đoạn giá·m s·át tuần tra.

Từng đội từng đội thăm dò tính đội ngũ thỉnh thoảng trong triều tiến vào, nếm thử trận địa thức thu thập tình báo nội bộ.

Phụ trách vận chuyển phế khí vật hài cốt cùng t·hi t·hể động vật hậu cần đội lục tục ngo ngoe liên thành từng đầu màu cam dây nhỏ.

Vu Hoành xa xa nhìn ra xa xuống vòng ngoài tình huống, không có lựa chọn trực tiếp cùng phía quan phương đạo mạch tiếp xúc.

Từ trước đó phản ứng đến xem, hắn cảm giác đạo mạch tại đối đãi nguyên tai trên thái độ, tồn tại to lớn vấn đề.

Thà rằng như vậy, không bằng hắn tiếp tục chế tạo Hỗ Trợ minh, đào đạo mạch chân tường cùng, trùng kiến một cái đạo mạch mới!

Tại khoảng cách vòng vây còn có mấy cây số bên ngoài, hắn tìm cái đất hoang dừng xe xong, đi bộ hướng phía trước.

Xám trắng trên đường lớn vòng quanh núi Vu Hoành đứng tại sườn núi chỗ, nhìn ra xa xa trong vòng vây mây xám.

Cái kia mây xám tựa như một cái cự đại vật sống, phảng phất tại nhúc nhích, thôn phệ lấy nội bộ Tử Hòa cung hết thảy.

Vu Hoành không có tùy tiện tiến vào, mà là tâm niệm vừa động.

Bạch! !

Trong chốc lát, lít nha lít nhít màu đen Long Tích, xuất hiện tại phía sau hắn trong bóng tối.

“Đi bên trong nhìn xem.” Hắn phân phó nói.

Sưu sưu âm thanh bên trong, vượt qua hai mươi đầu Long Tích, cấp tốc phóng tới mây xám phạm vi bao phủ.

‘Lần này, cần hoàn thành ta bây giờ đối với linh tai cực hạn khảo nghiệm thực lực. Ta đến cùng có thể đối kháng mạnh cỡ nào linh tai, linh quang tăng phúc mấy lần về sau, thực lực của ta đến cùng như thế nào, điểm ấy nhất định phải biết rõ ràng. Nếu không hậu kỳ khả năng xuất hiện không biết tự lượng sức mình cục diện.’

Vu Hoành trong lòng suy tư.

Đây cũng là hắn nhất định phải tự mình một người tới nguyên nhân.

Hắn muốn ẩn tàng đồ vật, hơi nhiều, nếu như muốn từng cái bộc phát, có người thứ ba tại liền không tốt giữ bí mật.

Rất nhanh, mượn nhờ Long Tích cùng hưởng tầm mắt năng lực, hắn chậm rãi tiến lên một bước, bước ra ven đường sườn đồi biên giới.

.

Thân thể vật rơi tự do, chậm rãi hướng phía dưới rơi xuống.

Tốc độ từ chậm đến nhanh.

Hơn trăm mét giữa không trung, Vu Hoành bên cạnh tiếng gió càng lúc càng lớn, càng ngày càng vang.

Hắn nhẹ nhàng hô hấp.

Ông!

Thân thể bên ngoài thân bỗng nhiên sáng lên một tầng huỳnh quang màu trắng.

“Agris.”

Oanh!

Một đầu màu đen cự ảnh, từ phía sau hắn lóe lên mà ra, tinh chuẩn đem nó thân thể nâng, sau đó nhào vào trên sườn đồi, hấp thụ vách đá, phi tốc hướng nơi xa mây xám bò đi.

Không bao lâu, Vu Hoành từ sườn đồi mặt bên lặng yên lách qua phía quan phương vòng vây, mượn nhờ Agris yểm hộ, để cho người ta coi là nơi này chỉ là có một mảnh xám đen sương mù thổi qua.

Rốt cục, cuối cùng thành công xâm nhập vào Tử Hòa cung bên trong dãy núi.

Phốc!

Trong một khu rừng rậm rạp, Vu Hoành đứng tại Agris phần lưng, lặng yên rơi xuống đất, đứng ở mảng lớn mây xám trước mặt.

Mây xám gần trong gang tấc quay cuồng dũng động, cách hắn chỉ có không đến một mét.

Vu Hoành nhìn chăm chú mây xám, chậm rãi đưa tay, để đầu ngón tay đi đụng vào.

Xùy!

Mây xám mới vừa vặn đụng phải, liền tựa như hoạt trùng, từng sợi hướng trên tay hắn leo lên mà tới.

Nhưng rất nhanh liền bị Vu Hoành trên người bạch quang đối xứng, triệt tiêu.

"Đi."

Vu Hoành quát khẽ một tiếng, chủ động hướng phía trước, dậm chân tiến vào sương mù xám.

Long Tích tại lúc trước hắn đã sớm tiến vào, nhưng căn bản không có cách nào cùng hưởng tầm mắt.

'Xem ra, chỉ có chính ta tự mình đi nhìn một chút.'

Agris nâng Vu Hoành nhanh chóng tại trong sương mù xám tiến lên.

Chung quanh hoàn toàn u ám, tĩnh mịch, không có côn trùng kêu vang không có chim kêu, chỉ có gió lay động lá cây phát ra ào ào mảnh vang.

Hướng chỗ sâu vọt lên khoảng mấy trăm mét, bỗng nhiên Agris ngừng lại, nhìn về phía trước đi.

Phía trước một đạo khô gầy bóng người, đang tay cầm đao bổ củi, lẳng lặng đứng tại khô héo trên đồng cỏ.

Cho dù có sương mù xám bao phủ, cũng có thể nhìn ra đó là cái đốn củi tiều phu, chỉ là lúc này không biết thế nào, tiều phu này nửa người trên để trần lồng ngực, lộ ra trên da, có dễ thấy đường vân màu xám Vu Hoành tâm niệm vừa động.

Một đầu Long Tích im ắng từ mặt bên đánh tới, há mồm phun ra một đạo đỏ sậm hỏa tuyến.

Phốc một chút, tiều phu kia không tránh không né, đứng tại chỗ bị hỏa tuyến tại chỗ phun ra vừa vặn.

Hỏa diễm thiêu đốt ăn mòn đứng lên, phát ra ào ào hỗn tạp vang.

Nhưng lần này tựa hồ cũng kinh động đến đối phương.

“Ngao! !” Tiều phu kia gầm nhẹ một tiếng, tựa như như dã thú hướng phía Long Tích đánh tới.

Trên người hắn còn đốt hỏa diễm, phảng phất không sợ đau nhức đồng dạng, cực tốc bắn vọt đến Long Tích trước mặt, một đao hướng nó trên mặt chém tới.

Coong!

Vết đao chém vào Long Tích mặt, tràn ra hoả tinh.

Trên người nó lân giáp thế nhưng là có thể chống cự ở s·ú·n·g ống xạ kích, đối với điểm ấy công kích không thèm để ý chút nào.

Nhưng không thèm để ý về không thèm để ý, đối mặt công kích, Long Tích đồng dạng gầm nhẹ một tiếng, nghiêng người bản năng một cái đuôi hướng phía trước vung đi.

Bành!

Đao bổ củi tiều phu bị đập ầm ầm tại trên cổ, tại chỗ xương gáy răng rắc một chút đứt gãy.

Hắn bay ra xa hơn mười thước, trên mặt đất lộn rất nhiều vòng, nhưng rất nhanh, lại lần nữa bò lên.

Gãy mất cổ cũng không để ý tới, cứ như vậy trực tiếp siêu Long Tích tiếp tục tới gần.

‘Người c·hết sống lại a?’ Vu Hoành nhíu mày lại.

Lúc này, hắn lưu lại một đầu Long Tích cùng đối phương dây dưa, chính mình thì mang theo còn lại đội ngũ, lách qua đi đến tiến đến.

Xuyên qua một mảnh nhỏ cánh rừng, phía trước hiển hiện khối lớn khối lớn tựa như bệnh rụng tóc cháy đen đất trống.

Những này trên đất trống, ngay cả cỏ mang cây, tất cả đều bị nhiệt độ cao đốt thành đen xám.

Vu Hoành xuất ra đồng hồ vạn năng, nhìn thấy phía trên tinh thần trị số nhảy lên đến mười bảy tả hữu.

Trong lòng càng phát ra cảnh giác.

Tiếp tục lại hướng phía trước.

Cánh rừng bắt đầu trở nên mỏng manh, một ít nhân loại ở lại vết tích, nhà gỗ, dần dần càng ngày càng nhiều.

Có bên ngoài còn treo du lịch nghỉ phép chiêu bài.

Mà rất nhanh, hắn lại gặp trước đó loại kia làn da có đường vân màu xám n·gười c·hết.

Một đám người mặc cảnh sát vũ trang quân trang binh sĩ, cầm trong tay s·ú·n·g ống hốt hoảng hướng Vu Hoành đánh tới.

Đồng dạng, từng đầu màu đen Long Tích cũng từ Vu Hoành sau lưng đập ra, ngăn trở những n·gười c·hết sống lại này.

Mà Agris thì ánh mắt rơi vào đám người này sau lưng, một đạo cao ba mét toàn thân ngân giáp đầu rắn thân người quái vật bên trên.

Quái vật này cầm trong tay màu bạc dài đoạt, mặt mang mặt nạ màu bạc, một cây chỉ lên trời màu đỏ mũ miện, về sau cong lên, theo động tác lắc lư.

Bành.

Bành.

Bành.

Theo đầu rắn người bước chân nặng nề tới gần, Vu Hoành trong tay đồng hồ vạn năng trị số bắt đầu từ hai chữ số, tiêu thăng đến ba chữ số.

Rất nhanh tại 380 vài bên trên xuống tới tiếng dội động. Tương đương với uy tín lâu năm Quan Chủ cấp tinh thần

cường độ.

“Agris, xé nát hắn.”

Vu Hoành tay vỗ bên người thằn lằn khổng lồ.

Một tiếng ầm vang tiếng vang.

Agris dài hơn ba mươi thước khổng lồ thân thể, giống như xe lửa giống như hướng đối phương đánh tới.

Hồ quang điện màu vàng chợt lóe lên.

Quái vật kia giơ lên trường thương ý đồ đỡ ngang, nhưng thể trạng trọng lượng chênh lệch quá lớn, chỉ là một cái chớp mắt.

Bành! !

Quái vật liền biến mất ở Vu Hoành trước mắt.

Hắn bị Agris ngạnh sinh sinh đụng vào sau lưng mảnh rừng núi lớn bên trong.

Điện quang màu vàng ở trong sương mù cấp tốc sáng lên, phát ra lốp bốp chói tai vang động.

Không bao lâu, ước chừng nửa phút tả hữu, Agris hóa thành hắc vụ, một lần nữa trở lại Vu Hoành bên người, ngưng tụ thành hình.

Mà đầu rắn kia người thì không có lại tiếp tục xuất hiện.

Hiển nhiên đã bị nó xử lý.

Vu Hoành chú ý tới Agris bụng hơi có chút hở ra, hắn có chút hoài nghi tên kia có phải hay không bị nó ăn.

“Tiếp tục.”

Trong lòng của hắn yên lặng ghi lại, Agris nhẹ nhõm giải quyết Quan Chủ cấp tinh thần ba động cường độ linh tai quái vật.

Lần này đi ra, hắn không riêng gì muốn hạch chuẩn thực lực bản thân, cũng muốn khảo thí rõ ràng chính mình nắm giữ lực lượng, có khả năng ứng phó cực hạn ở đâu.

Chung quanh n·gười c·hết sống lại rất nhanh đều bị Long Tích từng cái giải quyết.

Vu Hoành dứt khoát liền để Long Tích tự do đi săn, Agris cũng thả ra, hướng Tử Hòa cung phương hướng từ từ thăm dò tới gần.

Hắn thì dạo bước ở hậu phương, từ từ hướng phía trước tới gần.

Rất nhanh, tại liên tiếp gặp được ba lần đầu rắn người về sau, rốt cục, một đầu càng cường tráng hơn Long Thủ Kim Giáp Nhân, xuất hiện ở Vu Hoành trước người.

Nó lúc xuất hiện, đã cùng Agris ở phía trước đánh lên.

Gia hỏa này đồng dạng cao hơn ba mét hình thể, phát ra ba động kém xa lúc trước Vu Hoành lần thứ nhất nhìn thấy con Long Thủ Nhân kia. Nhưng lực lượng lại so trước đó đầu rắn người mạnh hơn rất rất nhiều.

Nó lúc này trên thân cũng nhiều không ít v·ết t·hương lõm.

Agris trên thân đồng dạng tràn đầy miệng máu vết sẹo. Nhưng khác biệt chính là, hắc vụ lóe lên, trên người nó toàn bộ thương thế tự động khép lại tiêu tán.

Đây là Vu Hoành vận dụng Thiên Hà giúp nó chữa thương.

Tê! !

Ngao! !

Hai đầu quái vật ngay trước mặt Vu Hoành, lại một lần nữa hướng phía đối phương cuồng tiến lên.

Bịch một chút tiếng vang.

Hai bên đụng thẳng vào nhau, ngay tại chỗ nhấp nhô triền đấu đứng lên.

Cả hai lực lượng tựa hồ không sai biệt nhiều, Agris khí lực lớn hơn một chút, nhưng ở trên kỹ xảo tựa hồ kém xa đối phương linh hoạt.

Hai tướng triệt tiêu, thế mà trong lúc nhất thời đánh cái khó phân thắng bại.

Vu Hoành xuất ra đồng hồ vạn năng, mắt nhìn tinh thần ba động.

81 2.732.

Ngẩng đầu nhìn một chút toàn thân hồ quang điện màu vàng Agris, gia hỏa này xem ra đã có thể sử dụng thủ đoạn đều dùng. Vẫn là không cách nào giải quyết cái này Long Thủ Kim Giáp Nhân.

“Xem ra đây chính là ngươi bây giờ mức cực hạn.”

Hắn thu hồi đồng hồ vạn năng, khẽ lắc đầu.

Hắn không rõ ràng Long Thủ Kim Giáp Nhân tại linh tai bên trong tính là gì cấp bậc, nhưng Agris cực hạn, đã kiểm tra ra.

Chưa từng có ngàn.

Nhìn chăm chú lên đầu kia gào thét triền đấu bên trong Long Thủ Nhân.

Vu Hoành ánh mắt hơi khép.

“Hay là cho ta tự mình xuất thủ a.”

Không có sử dụng thuật thức, hắn mới hơn một trăm đạo tức tinh thần ba động, ở chỗ này vận dụng thuật thức đó là lãng phí tinh thần, là đưa đồ ăn.

Đạo pháp, từ vừa mới bắt đầu, chính là hắn vì tìm kiếm giải quyết triệt để hắc tai phục sinh, đền bù tự thân thiếu khuyết con đường.

Hiện tại vẫn chỉ là mới sinh, dùng để phòng hộ là đủ.

Cho nên.

Vu Hoành tay phải nâng lên, thành thủ đao hình.

“Khảo thí hạng mục một: Nội lực bao trùm một thành.”

Bạch quang nơi tay đao mặt ngoài lưu chuyển như sóng nước.

Hắn từng bước một hướng phía đối phương đi vào.

Sau đó…

Xùy! !

Trong chốc lát, Vu Hoành người đã biến mất tại nguyên chỗ.

Lại xuất hiện, đã đến đầu rồng thân người sau.

Không có quay người, rũ tay xuống, Vu Hoành vứt bỏ đầu ngón tay nhiễm một chút màu vàng giọt máu.

Hướng phía trước rời đi.

Tại phía sau hắn, Long Thủ Nhân lồng ngực chính giữa, bịch một chút, bỗng nhiên nổ tung, nhiều hơn một đạo dữ tợn cực đại vết đao.

Lưỡi đao này tỏa ra mảng lớn huyết dịch màu vàng, triệt để đem nó thân thể một phân thành hai, hoành đoạn chặt đứt!

Ngao! !

Tiếng gào thét bên trong, đầu rồng thân người thể phá toái, hóa thành vô số sương mù xám tiêu tán trống không.

Chương 367: Đo lường tính toán (3)

Chương 367: Đo lường tính toán (3)

Rậm rạp cánh rừng ở giữa, sương mù xám tràn ngập, từng đạo còng xuống bóng người màu đen, ở chỗ này từ từ lay động đi lại.

Những bóng người này cõng đen sì cái túi, khom người, vô ý thức phát ra trận trận kêu rên, phảng phất lão nhân rên rỉ.

Hô!

Trong chốc lát một trận gió nhẹ quét.

Trong rừng đột nhiên nhiều một đạo thân hình khôi ngô.

Vu Hoành nhíu mày nhìn xem trước mặt từng đạo bóng người.

'Long Tích lại biến mất… Tiến vào nơi này liền trong nháy mắt biến mất, mất đi liên hệ… Xem ra là Linh Vực. Mà lại rất có thể là phạm vi lớn…'

Hắn biểu lộ càng phát ra nghiêm túc, Agris cảm ứng cũng liên lạc không được.

'Xem ra chỉ có thể dựa vào chính mình.'

Dọc theo cánh rừng hắn từng bước một đi vào trong.

Cùng trước đó những linh tai quái vật kia khác biệt, nơi này gặp phải còng xuống bóng người tại hắn tới gần mười mét bên trong, cũng vậy mà đối với hắn hoàn toàn không nhìn.

Vu Hoành đi đến một tên cõng cái túi bóng người trước mặt, quan sát tỉ mỉ.

Đây là một cái toàn thân làn da thối rữa, mặt mũi tràn đầy mọc ra lít nha lít nhít bọc mủ, nhìn không thấy ngũ quan lão nhân

tóc trắng.

Hắn lộ ra cánh tay cùng ống quần bên dưới chân già yếu làn da, đều biểu lộ nó niên kỷ.

Nếu như chỉ là những này, nhiều lắm là đây chính là một cái nhìn qua bị ốm đau giày vò đến thống khổ không chịu nổi lão đầu.

Nhưng lại thêm trên lưng hắn túi vải màu đen lại khác biệt.

Trong cái túi kia không biết chứa cái gì, căng phồng, phảng phất có vật sống gì ở bên trong nhúc nhích, hở ra.

Lão nhân hai tay chăm chú dắt lấy cái túi phần cổ, tiến lên một bước bước động đậy thân thể, bộ pháp gian nan mà chậm chạp.

Vu Hoành tới gần liền nghe đến một cỗ khó nói nên lời h·ôi t·hối, mùi thối này rất quái dị, để cho người ta mất tự nhiên liên tưởng tới khô cạn, tro bụi, âm u.

Đối phương không có công kích hắn, hắn cũng lười động thủ, quan sát mấy lần, liền từ bọn này cõng túi đen lão nhân ở giữa xuyên qua.

Càng đi đi vào trong, cõng túi người số lượng liền càng là dày đặc.

Vu Hoành xâm nhập hơn mười phút bên trong, nhìn thấy cõng túi người chí ít có vượt qua hơn ngàn số lượng.

Đồng thời đồng hồ vạn năng hoàn cảnh số liệu cũng cất cao đến hơn một trăm cường độ. Cái này đã đạt đến hắn lúc này có thể đến tinh thần cao độ.

Mà ở chỗ này, cái này vẻn vẹn chỉ là linh tai quái vật bọn họ tiêu tán tinh thần ba động hoàn cảnh giá trị.

Cái này khiến trong lòng hắn càng phát ra nặng nề.

Vượt qua từng tòa sườn núi.

Thời gian dần trôi qua cõng túi nhân số số lượng bắt đầu biến thiếu.

Thay vào đó, là trên mặt đất từng cái lít nha lít nhít mọc đầy bao thịt màu đen.

Những này bao thịt, mỗi một cái đều có to bằng chậu rửa mặt, mặt ngoài bóng loáng chứng giám, như là khí cầu, lúc lớn lúc nhỏ, phảng phất nội bộ đang hô hấp.

Bọn chúng mọc trên mặt đất, phía dưới có mảng lớn sợi rễ, tựa hồ đang hút vùng đại địa này dinh dưỡng.

Vu Hoành thử tới gần một cái bao thịt, ngồi xổm người xuống, đưa tay, đi đụng vào.

Không có Long Tích cùng Agris, hắn tựa hồ đang nơi này cũng không bị coi là địch nhân.

Tay của hắn nhẹ nhàng sờ tại bao thịt mặt ngoài trên màng mỏng.

Lành lạnh tựa như đang sờ thổi phồng khí cầu.

Bên trong cách màng mỏng cũng có thể cảm nhận được, có lít nha lít nhít tiểu côn trùng tại nội bộ phi tốc du động.

Vu Hoành xuất ra đồng hồ vạn năng, dán đi lên đo xuống.

123 4.138.

Trong này tinh thần ba động số liệu rõ ràng là điệp gia cùng nhau, lớn như vậy trị số, mang ý nghĩa cái này nội bộ ẩn giấu đi đại lượng tiểu cá thể.

Không làm kinh động những quái vật này, đứng người lên, hắn tiếp tục đi đến.

Xâm nhập tiến lên vài trăm mét về sau, phía trước dần dần có thể nhìn thấy Tử Hòa cung mảng lớn phế tích khu kiến trúc.

Chỉ là những này màu xám trắng kiến trúc vòng ngoài bên trong, đang có từng mảnh từng mảnh số lượng không ít Ngân Giáp Xà Đầu Nhân tại tuần sát.

Trong đó xen lẫn có vài đầu Kim Giáp Long Thủ Nhân.

‘Thế mà hoàn thành xây dựng chế độ…’ Vu Hoành đây là lần thứ nhất nhìn thấy nguyên tai biểu hiện ra mạnh như vậy trật tự tính.

Cái này khiến hắn có cực kỳ dự cảm không tốt.

Cẩn thận quan sát hiện có linh tai số lượng, xác định về sau, hắn từ từ đi ra cánh rừng, trực tiếp hướng đạo cung tới gần.

Bạch!

Trong chốc lát, chung quanh trên trăm Ngân Giáp Xà Đầu Nhân, đồng loạt quay đầu nhìn về phía hắn nơi này.

Lít nha lít nhít cường đại tinh thần ba động, trong nháy mắt tựa như từng đạo mũi tên, khóa chặt Vu Hoành.

Trong tay hắn đồng hồ vạn năng một chút liền tiêu thăng số liệu đến mấy vạn!

Thu hồi đồng hồ.

“Đây là một trận khảo thí.”

Vu Hoành đưa tay phải ra, bàn tay thành đao, bao trùm lên một tầng huỳnh quang màu trắng nội lực.

“Vẫn như cũ là nội lực, một thành.”

Đơn thuần dùng nhục thân lực lượng là đánh không đến những quái vật này, chỉ có kết hợp nội lực, mới có thể chân chính đả kích làm b·ị t·hương bọn hắn.

Bạch!

Vu Hoành vừa dứt lời, người đã hóa thành bạch tuyến, như thiểm điện xông vào linh tai bầy.

Con dao của hắn tùy ý phách trảm, ở trong đám người chỉ là tùy tiện vạch một cái, liền sẽ có linh tai thân thể bị cắt mở ra, bạo tạc.

Phanh phanh phanh phanh!

Mười mấy giây sau. Ở đây trên trăm Xà Đầu Nhân toàn bộ bạo tạc, hóa thành vô số sương mù xám biến mất.

Kim Giáp Long Thủ Nhân thì nhao nhao cầm trong tay trường thương, hướng phía Vu Hoành tới gần bắn vọt.

“Quỳ xuống!”

“Quỳ xuống!”

“Quỳ xuống! !”

Từng tiếng tinh thần ba động xung kích đến Vu Hoành não hải.

Nhưng bị hắn tự thân lực lượng tinh thần kết hợp nội lực cản trở lại.

Chính hắn lực lượng tinh thần, kết hợp Truyền Thừa Đạo Khí Quảng Hàn tăng phúc về sau, đã đạt đến hơn 300 trình độ, mặc dù vẫn như cũ rất ít, nhưng tăng thêm nội lực cùng Đạo khí bên trong một tia thần ý, kết hợp lại, ngăn trở điểm ấy cự ly xa tinh thần xung kích, tựa hồ cũng không khó.

Nội lực vốn là có thể ngăn cản tinh thần xung kích, chỉ là không vận nội lực lúc, tự thân cực độ yếu ớt.

Hiện tại kích hoạt nội lực Vu Hoành, tựa như mặc áo giáp hạng nặng tiểu hài tử, nội lực chính là áo giáp, nhưng hắn không có khả năng một mực thiêu đốt nội lực, không có khả năng một mực ở vào loại kia trạng thái bộc phát. Nội lực của hắn cũng không có xa xỉ đến có thể một mực duy trì thiêu đốt.

Cho nên tăng lên tự thân tinh thần cường độ, liền thành lựa chọn duy nhất.

Cũng may hắn không có chân chính kiểm tra một chút chính mình có thể ngăn cản bao nhiêu tinh thần xung kích, mà là cấp tốc nội khí bao trùm toàn thân, c·ách l·y xung kích.

Cái này tương đương với tại ngoài thân thể của hắn tầng tăng lên một tầng cần phải cứng rắn xác.

Nội lực không hao hết, hắn liền không có việc gì.

Nhìn chăm chú vọt tới hơn mười đầu Kim Giáp Long Thủ Nhân.

Vu Hoành giơ lên một thành lực thủ đao chủ động nghênh đón tiếp lấy.

Bành!

Con thứ nhất Long Thủ Nhân cùng hắn sượt qua người, thân thể trong nháy mắt nổ tung, hóa thành vô số điểm sáng màu vàng óng, ngay sau đó điểm sáng hóa thành sương mù xám triệt để tiêu tán không thấy.

Sau đó là con thứ hai.

Vu Hoành cúi đầu tránh đi một cây đâm tới trường thương, đưa tay hướng phía trước vung lên.

Bá một chút.

Hai đầu Long Thủ Nhân lồng ngực tại chỗ bị phá ra miệng lớn, phun ra huyết dịch màu vàng, về sau kêu thảm thối lui.

Sau đó là ba đạo mũi thương từ ba phương hướng hướng Vu Hoành đâm tới.

Lần này biến chiêu không còn kịp rồi, Vu Hoành dứt khoát không còn tránh né, nâng lên bắp thịt toàn thân, nội lực bao trùm.

Đang đang đang!

Ba tiếng giòn vang, ba thanh mũi thương toàn bộ đâm vào trên người hắn, không có lửa hoa, ngược lại là một cỗ khó mà hình dung cảm giác hôn mê xông lên đầu.

‘Loại này mê muội, là thuần túy tinh thần đâm xuyên a?’

Trong lòng hắn sáng tỏ, thủ đao hướng phía trước vung chém mà ra.

Nhưng lần này, hắn lại quỷ dị phát hiện không hợp lý.

Hắn vung chém tốc độ, tựa hồ trở nên chậm…

Rất nhanh, lại là ba đầu Long Thủ Nhân b·ị c·hém đứt, nổ tung.

Mà Vu Hoành cũng lại b·ị đ·âm trúng hai lần.

Lần này, hắn cảm nhận được biến hóa lớn hơn. Xuất thủ của hắn vung chém, tốc độ so lúc mới đầu chậm không ít.

'Bị trúng mục tiêu một lần, sẽ xuất hiện có chút mê muội, đồng thời sẽ bị cắt giảm một lần tốc độ a?' Vu Hoành trong lòng hiểu rõ.

Long Thủ Nhân quy tắc tựa hồ chính là điểm này.

Lại điệp gia bản thân nó xuất thủ lực lượng cùng tốc độ đều rất nhanh, tốc độ di chuyển chí ít trên trăm mã, đồng thời có thể không nhìn vật lý quán tính, cực tốc biến hướng.

Quái vật dạng này, nếu là đổi thành đồng dạng thuật sĩ, liền xem như Thanh Hoàng cấp độ kia lực lượng tinh thần cường hãn đại thuật sĩ, sợ là cũng sẽ g·ặp n·ạn.

Hắn cẩn thận quan sát Long Thủ Nhân quy luật.

Ước chừng mấy phút sau.

Đại khái thăm dò nó số liệu.

'Nguyên địa lực bộc phát ước chừng tại ba mươi tấn tả hữu, bắn vọt tốc độ không biết, nhưng bởi vì không có vật lý quán tính, hẳn là lực lượng không sai biệt lắm, biến hóa không lớn.'

Lực phòng hộ rất mạnh, trên người kim giáp không phải bài trí, cường độ hẳn là có thể ngăn cản đồng dạng s·ú·n·g ống xạ kích.

Nó bản thể thuộc về thực thể, nhưng có thể thương tổn được tinh thần lực, đồng thời s·ú·c thế một hồi, còn có thể thời gian ngắn chuyển đổi thành tro hình mây thái, miễn dịch vật lý công kích.

Vu Hoành một tay đao chém vào một đầu chính mình hòa tan hóa thành mây xám Long Thủ Nhân đầu khu vực.

Thủ đao thất bại.

Hắn không ngoài ý muốn thu tay lại, cảm giác phía sau lưng lại bị trường thương vỗ trúng hai lần.

Lúc này tốc độ của hắn đã rõ ràng hạ xuống rất nhiều.

Từ ban sơ 200 mã tả hữu, hạ xuống chỉ có 100 không đến, đây là so chung quanh những này Long Thủ Nhân còn chậm trình độ.

Tử Hòa cung trước cửa.

Rộng rãi trong rừng trên đất trống, Vu Hoành phát hiện đuổi không kịp đối phương về sau, dứt khoát thu tay lại, đứng tại chỗ. Tùy ý từng thanh từng thanh trường thương trúng mục tiêu thân thể của hắn.

“Một thành lực xem ra không đủ để hoàn toàn tránh đi số nhiều Long Thủ Nhân, như vậy…”

Hắn vươn tay, mu bàn tay nội lực lại lần nữa sáng lên một cái độ.

“Hiện tại là, hai thành.”

Bành!

Hắn một tay một thanh tinh chuẩn nắm vung lên tới trường thương, dùng sức kéo một phát.

Nội lực tăng phúc cự lực, trong nháy mắt liền đem cao hơn ba mét Long Thủ Nhân rút ngắn tới.

Lại là một tiếng vang trầm, hắn trống đi tay trái vào đầu một quyền, đánh nổ con Long Thủ Nhân này đầu

Huyết vũ màu vàng rơi xuống trên mặt đất, toát ra nhàn nhạt khói trắng Long Thủ Nhân ngã xuống đất hóa thành sương mù xám, thân thể tính cả trang bị cùng một chỗ, toàn bộ phân giải, tiêu tán.

Không chỉ như vậy, chung quanh tất cả vung tới trường thương, đều bị hắn tay không bắt lấy, rút ngắn tới, lần lượt nổ đầu.

Ngắn ngủi mười giây, ở đây sau cùng Long Thủ Nhân, liền toàn bộ biến mất tại Vu Hoành dưới nắm tay.

Theo tất cả Long Thủ Nhân diệt vong, hóa thành sương mù xám.

Vu Hoành trên thân cảm thụ giảm tốc độ nặng nề cảm giác, cũng cấp tốc tiêu tán.

“Toàn bộ g·iết hết một cái tiểu đoàn thể, mới có thể giải trừ loại này giảm tốc độ trạng thái a? Độ khó rất cao a…”

Vu Hoành suy đoán có phải hay không những này Long Thủ Nhân đã kết đội hình thành phạm vi nhỏ Linh Vực, mới có thể như vậy.

Thanh không trước mắt đạo cung cửa ra vào.

Hắn phủi mắt trên mặt đất ngã xuống phá toái cửa lớn, cất bước đi vào trong tiến.

Kỳ thật lần này tới, trong lòng của hắn chưa chắc không có ôm một tia cứu lúc trước trợ giúp qua Thanh Trần quan Phi Hà kiếm suy nghĩ.

Nhưng cũng tiếc… Chân chính đến nơi này, mới biết được lúc trước hắn ý nghĩ có bao nhiêu buồn cười.

Toàn bộ Tử Hòa cung, lọt vào trong tầm mắt chỗ, một mảnh hỗn độn, cơ hồ không có một tòa hoàn hảo kiến trúc.

Một chút mặt đất còn lưu lại tựa như Hắc Cự Nhân giống như to lớn dấu chân, có hai cái kiến trúc chồng chất lên nhau, tựa hồ bị cái nào đó cự nhân vớt lên làm công cụ đập.

Còn có phòng ở triệt để biến thành một mảng lớn tạp sắc thảm, tựa hồ bị cái gì cực kỳ nặng nề đồ vật, đè ép lâm vào dưới mặt đất.

Chương 368: Đo lường tính toán (4)

Chương 368: Đo lường tính toán (4)

Vu Hoành một tay bao trùm lấy nội lực chậm rãi đi đến tiến lên

Vừa đi, hắn cũng ở trong lòng đối vừa mới Long Thủ Nhân tiểu đội tiến hành định vị, định vị sau mới tốt nhằm vào nó điều động lực lượng giải quyết, mà không phải cái gì đều dựa vào tự mình ra tay giải quyết.

'Một chi số lượng tại mười lăm con tả hữu Long Thủ Nhân tiểu đội, hắn là có thể giải quyết hắc tai bên trong Hắc Cự Nhân. Bọn gia hỏa này thân pháp linh hoạt, tốc độ nhanh, phòng ngự cao, còn có thể chuyển đổi thành vật lý miễn dịch hình thái, còn có thể cưỡng chế tính quy tắc giảm tốc độ, mê muội đánh gãy… Nếu như loại này mê muội cùng giảm tốc độ đối với Hắc Cự Nhân cũng hữu hiệu, như vậy Hắc Cự Nhân lớn như vậy hình thể, một khi bị để mắt tới, rất có thể sẽ bị vô hạn đánh gãy mê muội, thẳng đến giảm tốc độ đến một cái hoàn toàn không có khả năng động trình độ…'

Như thế xem xét, Vu Hoành cơ bản có thể đem Long Thủ Nhân tiểu đội, phán định là Chiến Tranh cấp.

Bởi vì Hắc Cự Nhân, bản thân nhưng thật ra là thuộc về cấp chín đỉnh điểm cường độ, khoảng cách Chiến Tranh cấp, còn thiếu một chút.

"Cái này còn không có nhìn thấy chính chủ liền đã gặp được Chiến Tranh cấp quái vật a?" Hắn khẽ thở dài một cái, đi đến một mảnh tràn đầy vật nổi bên hồ nhỏ.

Trong hồ nước chìm chìm nổi nổi không ít tạp vật, có là quần áo, có là nồi bát bầu bồn, còn có phòng ốc đầu gỗ xà nhà cái gì.

Từ xa nhìn lại, đủ mọi màu sắc, lộn xộn dơ bẩn.

Nước hồ đã biến thành nhàn nhạt màu nâu đỏ, không biết là máu chảy đi vào quá nhiều, hay là…

Vu Hoành đi đến bên hồ liền nghe đến một cỗ nhàn nhạt mùi máu tươi.

Không cần nghĩ, liền cũng biết, hồ nước này bên trong màu đỏ là thế nào tới.

Hắn đưa mắt nhìn lại.

Tử Hòa cung xa xa lầu chính bầy một dạng sụp đổ hơn phân nửa, tận cùng bên trong nhất cận tồn lấy một tòa đầu trâu hình dạng đại điện, tổn hại ít, coi như hoàn hảo.

“Nơi đó hẳn là sau cùng chống cự địa điểm…”

Hắn cất bước hướng phía đó tiến lên.

Chỉ là, không đi ra bao xa.

Phía trước bỗng nhiên truyền đến một trận kịch chấn

Bành! ! !

Mặt đất im lặng nhiều hơn một đạo đường kính mấy thước dấu chân.

Ngay sau đó, một cỗ ác phong gào thét lên đối diện vọt tới.

Phảng phất trong không khí có một cái nhìn không thấy to lớn vật thể, hướng phía hắn nhanh chóng tiếp cận.

Vu Hoành hơi biến sắc mặt, trong tay nắn ấn quyết, cải thiện sau Họa Linh Phù thuật pháp trong nháy mắt phát động.

Xùy!

Một vòng bạch quang tại hắn hai mắt chỗ nổ tung.

Đây là có thể đo ra Linh Vực ưu hóa phù lục thuật pháp. Bản chất là cũng là thuật pháp, cũng có thể dùng thuật thức phóng thích.

Sau một khắc, hắn liền thấy được.

Trước mắt một cây cỡ thùng nước trường thương màu vàng, từ trên trời giáng xuống nghiêng lấy ầm vang đập tới.

Thanh trường thương kia toàn thân điêu khắc có màu trắng long văn, mũi thương ẩn ẩn hiển hiện nhàn nhạt thải quang, một cái chớp mắt này tốc độ, đã vượt ra khỏi Vu Hoành có khả năng lẩn tránh cực hạn.

Tốc độ của đối phương quá nhanh, không phải so với hắn Bôn Lôi Thối còn nhanh hơn, mà là chuyện đột nhiên xảy ra, lưu cho hắn phản ứng thời gian quá ngắn.

Không gian cùng thời gian đều quá ít, không còn kịp rồi!

Trong chốc lát, Vu Hoành tay phải bạch quang sáng rõ, nâng lên, đón đỡ.

Đông! !

Từng vòng từng vòng trong suốt khí lãng, tại hắn cùng trường thương ở giữa nổ tung.

Vu Hoành hai chân hãm sâu mặt đất, không có đến phần eo, tay phải lại vững vàng ngăn trở giáng xuống màu vàng mũi thương.

“Bốn thành lực…”

Hắn tính toán tốn hao lực lượng, bốn thành nội lực kết hợp nhục thân, mới đưa một thương này ngăn trở.

“Rất mạnh!”

Vu Hoành giương mắt nhìn về phía trường thương chủ nhân.

“Lại là người quen?”

Nhìn thấy đối phương lúc, hắn hơi sững sờ.

Đối thủ cũng là Long Thủ Nhân, nhưng khổ người so trước đó còn lớn hơn, thân cao hơn mười mét, tựa như một ngọn núi

nhỏ, xếp bằng ở một đám mây trắng bên trên, quan sát nơi này.

Nó hai tay nắm trường thương màu vàng, vừa mới một thương kia, chính là nó đột nhiên đánh lén ném ra.

Trừ ra những này, còn có tựa như sư tử lông bờm màu vàng óng, mi tâm con mắt thứ ba, đỉnh đầu ba cây màu trắng sừng rồng, những này đều cho thấy, gia hỏa này cùng mặt khác Kim Giáp Long Thủ Nhân, không cùng đẳng cấp.

“Thấy Chân Thần, vì sao không quỳ! ! ?”

Nhìn thấy đối phương trước tiên, Vu Hoành trong đầu liền nổ tung đinh tai nhức óc quen thuộc tiếng gầm.

Từng luồng từng luồng bàng bạc tinh thần áp lực. Ầm vang đặt ở trên người hắn, ý đồ để dưới đó quỳ.

“Năm thành.”

Vu Hoành sắc mặt bình tĩnh, tay phải bạch quang lại lần nữa sáng một phần.

Oanh!

Thuộc về Thái Linh Công bàng bạc nội lực, ngang nhiên đi lên, xông mở cỗ kia ý đồ ép hắn quỳ xuống tinh thần áp lực.

Hai cỗ lực lượng triệt tiêu lẫn nhau, nội lực rõ ràng càng mạnh một chút, dư thừa lực lượng xông ra Vu Hoành thể nội, còn hóa thành một đạo bạch quang nhu hòa khí lưu, đảo ngược nhào về phía đối phương.

Nhưng bị Long Thủ Nhân tiện tay vung lên, giữa trời đánh tan, hóa thành vô số điểm sáng màu trắng.

“Nguyệt chi dư mạch… Lần trước tha cho ngươi một mạng, thế mà dám can đảm t·rộm c·ắp ta chi tinh thạch… Tội ác cùng cực! !”

“Đáng c·hết! ! Đáng c·hết! ! Đáng c·hết! ! !

Tên này đặc thù Tam Nhãn Long Thủ Nhân từ trên mây trắng đứng người lên nhảy xuống rõ ràng cao hơn mười mét thân

hình khổng lồ, lúc này rơi xuống đất, lại thế mà không có tạo thành nửa điểm động tĩnh, vô thanh vô tức nửa quỳ trên mặt đất, sau đó đứng dậy.

“Trong nháy mắt hư hóa lại chuyển thực thể a?” Vu Hoành nhìn ra đối phương kỹ xảo.

Gia hỏa này tại rơi xuống đất trong nháy mắt liền đem thân thể hư hóa thành mây mù, sau đó tiêu trừ trọng lượng xung kích về sau, lại thực thể.

Chỉ là bởi vì liên tiếp biến hóa này cực nhanh, không nhìn kỹ không có cách nào phát giác

“Nếu có thể câu thông, ta có thể hỏi mấy vấn đề a?” Hắn đây là lần thứ nhất gặp được có thể nói nhiều lời như vậy linh tai, đánh trước đó, có lẽ có thể từ đối phương nơi đó bộ lấy một chút tin tức.

“Trộm cắp tinh thạch người, đáng c·hết! !”

Tam Nhãn Long Nhân căn bản không để ý tới hắn, trong tay trường thương màu vàng cấp tốc vung vẩy, hóa thành quang luân, bỗng nhiên dừng lại.

Trường thương nở rộ kim quang chói mắt.

Xùy!

Cùng lúc, Tam Nhãn Long Nhân toàn bộ thân hình khổng lồ, thế mà một chút biến mất, nguyên địa chỉ để lại một đạo trường thương màu vàng hư ảnh.

Vu Hoành sắc mặt ngưng tụ, lập tức quay người, đưa tay một trảo.

Bành! !

Trường thương màu vàng không biết khi nào xuất hiện tại phía sau hắn, vào đầu lại là một đập.

Kinh khủng hơn ngàn tấn cự lực tựa như như dãy núi ầm vang đập xuống.

Vu Hoành thân thể cũng đồng thời tựa như cái đinh, bị ngạnh sinh sinh nhập vào dưới mặt đất, hoàn toàn biến mất không thấy.

Mặt đất cũng bị nện đến soạt một chút, nổ tung mảng lớn rạn nứt. Đá vụn vẩy ra, bụi đất đầy trời.

Tam Nhãn Long Nhân một kích thành công, liền muốn lần nữa vọt lên.

Nhưng cái này nhảy lên hay là chậm.

Oanh! !

Nó dưới chân mặt đất trong nháy mắt nổ tung, cát đá vẩy ra dưới, Vu Hoành bên ngoài thân bao trùm bạch quang, phá đất mà lên, hai tay tinh chuẩn ôm lấy nó thân thương.

“Lên cho ta! ! !”

Vu Hoành bắp thịt toàn thân phồng lên sung huyết, lực lượng kinh khủng tại nội lực tăng phúc dưới, trong nháy mắt bộc phát cự lực, thế mà đem toàn bộ Tam Nhãn Long Nhân thông qua trường thương màu vàng giơ lên.

Tiếng gió vù vù bên trong, trường thương màu vàng liên đới Tam Nhãn Long Nhân giữa không trung xẹt qua một đạo hoàn mỹ đường vòng cung, như đ·ạ·n pháo đập xuống trên mặt đất, đập trúng một đống sớm đã sụp đổ kiến trúc phế tích.

Oanh!

Phế tích bị nện đến càng nát.

Vô số đá vụn tựa như đ·ạ·n, hướng bốn phương tám hướng bắn tung tóe, đánh cho cách đó không xa hồ nhỏ cũng tóe lên từng mảnh từng mảnh sóng nước màu trắng.

“Người ă·n t·rộm! !”

Bò….ò…! !

Nương theo lấy một tiếng long hống, Tam Nhãn Long Nhân từ trong phế tích bò dậy, nó hình thể cấp tốc thu nhỏ, biến thành

cùng rồng khác người không sai biệt lắm cao ba mét hình thể.

Xùy một chút nó ngửa đầu gầm thét, trong nháy mắt tốc độ tăng vọt, biến mất tại nguyên chỗ.

Lần này tốc độ tăng vọt, đến phiên Vu Hoành không thể kịp phản ứng.

Đối phương tăng cường tốc độ quá nhiều, dẫn đến hắn ngưng thần ứng đối sinh ra chênh lệch cực lớn.

Một giây sau

Một cỗ khổng lồ cự lực, chí ít vượt qua 3000 tấn lực trùng kích, hoàn toàn trấn áp Vu Hoành trên hai tay.

Phiền toái hơn chính là, cự lực bên ngoài, còn có một cỗ hoàn toàn không nói đạo lý không biết lực lượng, cưỡng ép để Vu Hoành tư duy vì đó mà ngừng lại.

Chờ đến hắn kịp phản ứng lúc, mình đã trúng chiêu.

Nội lực tự động hộ thể, vượt qua tám thành nội lực trong nháy mắt tràn đầy đến hai tay, ngạnh sinh sinh ngăn tại trước người, một mực ngăn trở quét ngang mà đến trường thương màu vàng!

Bành! !

Vu Hoành thân thể bay rớt ra ngoài, chớp mắt liền nện vào hậu phương một mảnh đạo cung phế tích.

Giống như Tam Nhãn Long Nhân, cũng nện đến đại lượng đá vụn nổ tung, bụi đất tung bay.

Oanh! !

Sau một khắc, phế tích nổ tung.

Vu Hoành từ đó đi ra, toàn thân dấy lên nhàn nhạt trong bạch quang lực. Đầu phát hướng lên trên dấy lên ngọn lửa màu trắng, chuẩn bị dựng thẳng lên.

Bắp thịt cả người so với trước đó bành trướng một vòng lớn. Thân cao cũng đạt tới hai mét năm. So với đối diện chỉ hơi thấp một ít.

“Bị đánh trúng trong nháy mắt sẽ xuất hiện tư duy đứng im a? Đây là quy tắc của ngươi một trong?”

Đối diện loại cấp bậc này linh tai, tuyệt đối không có khả năng chỉ là phổ thông nhân vật, tuyệt đối là có chính mình Linh Vực đặc thù quái vật.

Nhục thân mạnh, tinh thần xung kích mạnh, còn tự mang Linh Vực quy tắc khó lòng phòng bị, loại này hình sáu cạnh chiến sĩ, đơn giản mạnh đến mức làm cho người giận sôi!

“Người ă·n t·rộm! Đáng c·hết! !” Tam Nhãn Long Nhân tựa hồ sẽ chỉ vài câu đơn giản ứng đối.

Nó vung vẩy kim thương, đem nó lại lần nữa hóa thành kim luân.

Sau đó bỗng nhiên dừng lại.

Kim thương ngưng trệ, lưu lại chói mắt hư ảnh. Chính hắn thì một chút biến mất tại nguyên chỗ.

Lại một lần nữa xuất hiện sau lưng Vu Hoành, kim thương chém bổ xuống.

Nhưng lần này, lại bị Vu Hoành sớm một khắc quay người đá ngang.

Bành! !

Một cái chớp mắt này, không khí cũng bị đá ngang rút bạo, tạc đ·ạ·n giống như đè ép nổ tung.

Vu Hoành một thối này tại kim thương rơi xuống đồng thời, liền đánh trúng vào Tam Nhãn Long Nhân phần eo.

“Nếu không cách nào suy nghĩ, tư duy đình chỉ, vậy cũng không cần suy nghĩ tốt.”

Một trận to lớn oanh minh từ giữa hai người nổ tung.

Hai đạo nhân ảnh đồng thời bay ngược mà ra, hung hăng nhập vào sau lưng mặt đất, tựa như hai đạo lưỡi dao, một đường đem đại địa cắt chém ra hai đầu dài nhỏ màu đen vết đao. Vu Hoành cấp tốc đứng dậy, bạch quang sáng rõ, nội lực thiêu đốt, phóng tới đối phương.

Dưới trạng thái này, phòng ngự của hắn tốc độ lực lượng, đều bị cực lớn phóng đại.

Tại phát hiện đối phương hai đạo quy tắc về sau, hắn lúc này lại phát hiện đầu thứ ba quy tắc…

Liên tục để đối thủ đón đỡ hoặc là bị trúng mục tiêu nhiều lần, tất nhiên sẽ phát sinh một loại nào đó biến hóa to lớn!

Vu Hoành lúc này trên cánh tay phải, cũng đã xuất hiện từng đoá từng đoá màu vàng hoa thủy tiên giống như đường vân.

Dung hợp Trụ Thần Quang nội lực, cũng chỉ có thể chậm rãi ăn mòn triệt tiêu loại hoa văn này.

Ngay tại vừa rồi, hắn nhìn thấy trên thân xuất hiện hoa văn màu vàng lúc, trong lòng bỗng nhiên tuôn ra cực kỳ bén nhạy dự cảm.

Sau đó hồi tưởng vừa mới hoa văn lúc xuất hiện, đến lúc này thời khắc này biến hóa.

Vu Hoành suy đoán, đây cũng là Tam Nhãn Long Nhân nắm giữ Linh Vực một trong những quy tắc.

Thế là quyết định thật nhanh, hắn chủ động xuất thủ, nội khí thiêu đốt bao trùm toàn thân mười thành!

“Lại đến!” Trên người hắn ngọn lửa màu trắng càng phát ra tăng vọt.

Lần này triệt để phóng thích toàn lực về sau, Tử Hòa cung trong phế tích, Tam Nhãn Long Nhân cầm trong tay kim thương, tốc độ cùng lực lượng bị hoàn toàn áp chế.

Trong lúc nhất thời chỉ có thể đứng tại chỗ không ngừng vung đâm chung quanh, nhưng mỗi một thương đều triệt để thất bại.

Chỉ thấy từng đạo bạch tuyến, quay chung quanh nó phi tốc xuyên thẳng qua, tựa như từng đạo mũi tên, một lần lại một lần xuyên thấu nó thân thể.

Tại xác định Tam Nhãn Long Nhân không có những quy tắc khác về sau, Vu Hoành liền không còn để nó đụng phải chính mình qua một lần.

Coi như đối phương hư hóa thành tro mây, hắn cũng có thể dùng nội lực bao trùm cưỡng ép đem nó ăn mòn đánh cho càng tán.

Nửa phút đồng hồ sau.

Một tiếng thống khổ long hống âm thanh sau.

Tam Nhãn Long Nhân ngửa đầu gào thét một tiếng, thủng trăm ngàn lỗ tràn đầy v·ết t·hương thân thể, ầm vang bạo tạc, hóa thành mảng lớn mây mù màu xám, triệt để bao trùm chung quanh vài trăm mét phạm vi.

Bạch!

Vu Hoành nhẹ nhàng rơi xuống đất, đứng tại một cây gãy mất một nửa trên cột đá, trên người hoa văn màu vàng cũng theo Tam Nhãn Long Nhân biến mất, mà từ từ làm nhạt, biến mất.

Chương 369: Thủy triều (1)

Chương 369: Thủy triều (1)

“Tam Nhãn Long Nhân: Tuyệt đối đã có Chiến Tranh cấp… Gia hỏa này một thương trúng mục tiêu liền có thể cưỡng chế đứng im đối thủ một chút, cái này so mê muội còn muốn không nói đạo lý còn có thuấn di, hư hóa, nhiều lần trúng mục tiêu khả năng tồn tại không biết thủ đoạn. Tốc độ nhanh lực lượng cũng khủng bố.”

Thở hắt ra.

Vu Hoành nhẹ nhàng nhảy xuống cột đá, trên thân đạo bào đã tại vừa mới trong chém g·iết hư hại hơn phân nửa, hắn dứt khoát một thanh xé toang nửa người trên áo choàng, sẽ đoạn gốc rạ tại bên hông đánh cái kết, lộ ra như là nham thạch cơ bắp, hướng sau cùng sừng trâu đại điện đi đến.

Chỉ là mới đi ra khỏi mấy bước, hắn liền đột nhiên ngừng một lát.

Ngẩng đầu hướng bên phải bầu trời nhìn lại.

Hô.

Gió nhẹ quét mang theo một chút cát bụi.

Ầm ầm! ! !

Bỗng nhiên.

Một cỗ phô thiên cái địa áp lực khủng bố, tựa như như sóng biển bao trùm chung quanh hết thảy khu vực, tiện thể v·a c·hạm bao phủ trên người Vu Hoành.

Coi như hắn lúc này toàn thân thiêu đốt lên nội lực, tại dưới loại trạng thái này, thế mà cũng bị cỗ này áp lực khủng bố, ép tới toàn thân xương cốt vang lên kèn kẹt.

Trong đầu trống rỗng, ngay cả tư duy cũng bị đứng im.

Trong cơ thể Thái Linh Công nội lực bản năng bộc phát sức mạnh lớn nhất, đối kháng áp lực ở bên ngoài.

Oanh!

Vu Hoành trên thân lại lần nữa dấy lên mãnh liệt hơn ngọn lửa màu trắng. Lần này là song trọng nội lực thiêu đốt.

Nó lực lượng toàn thân cùng tố chất, tại song trọng gia tốc thiêu đốt dưới, tăng vọt một mảng lớn.

Dạng này đối kháng dưới, Vu Hoành mới dần dần khôi phục bị đứng im tư duy, lấy lại tinh thần.

Hắn cấp tốc cúi đầu mắt nhìn đồng hồ vạn năng: '729238. 124.'

Khoa trương số lượng, để hắn hô hấp hơi chậm lại.

Ngẩng đầu, hắn hướng áp lực vọt tới phương hướng nhìn lại.

Nơi đó giữa không trung, đang có một đạo cầm trong tay phất trần, một thân áo bào trắng, đầu là màu sắc rực rỡ quang kính đạo nhân thân ảnh, khoanh chân lơ lửng bất động, phảng phất tại nhìn chăm chú lên phía dưới nơi nào đó.

Đạo nhân bên người, đỉnh đầu tầng mây cũng tốt, chung quanh sơn lâm cùng mặt đất cũng tốt, đều lấy hắn làm trung tâm, bày biện ra một cái cự đại vô hình hình cầu, phảng phất bị trên người hắn áp lực khổng lồ, ngạnh sinh sinh gạt ra một quả cầu hình nội khang.

'Khá lắm, tuyệt đối đỉnh cấp quái vật. Cái đồ chơi này sợ là không ra Bôn Lôi Biến, ngay cả đến gần tư cách cũng không có.' Vu Hoành trong lòng rét run, đối phương tuyệt đối không chỉ là Chiến Tranh cấp, so vừa mới Tam Nhãn Long Nhân mạnh không chỉ gấp mười lần.

Khoảng cách xa như vậy, còn có thể đo ra hơn 700. 000 tinh thần ba động điểm bức xạ.

A! ! !

Đột nhiên, một tiếng người gầm thét xa xa bay tới.

Vu Hoành ngưng thần nhìn lại, nhưng ánh mắt bị ngăn cản cản cái gì cũng nhìn không thấy. Chỉ cảm thấy có cỗ khí tức quen thuộc, đột nhiên tăng vọt một tiết khí tức về sau, hóa thành màu tím hỏa diễm lưu tinh, phóng tới giữa không trung thải kính đạo nhân.

Nhưng này tử hỏa lưu tinh chỉ dựa vào gần đến đạo nhân hơn mười mét chỗ, liền giữa không trung tự hành sụp đổ.

Lưu tinh bên trong, một đạo cháy đen bóng người cao cao rơi xuống, phốc một chút rơi vào phía dưới, biến mất không thấy gì nữa.

‘Khô Thiền! ?’ Vu Hoành nhớ tới cái kia tử hỏa lưu tinh khí tức chủ nhân là ai, lập tức biến sắc.

Hắn có lòng muốn tiến đến cứu viện, nhưng này quái vật đạo nhân tinh thần cường độ quá khoa trương

Hắn cảm thấy mình hiện tại đi qua, rất có thể sẽ không thể không cùng gia hỏa này đánh một trận.

Mặc dù hắn Bôn Lôi Biến rất mạnh, nhưng nói thật, đây là hắn lần thứ nhất cảm giác mình không có phần thắng.

Vì cứu một cái Khô Thiền, có đáng giá hay không đến?

Vu Hoành trong đầu còn tại hiện lên đánh giá, nhưng rất nhanh Khô Thiền khí tức màu tím chợt lóe lên, lại lần nữa dâng lên, hóa thành lưu tinh, hướng phía nơi xa bắn tới.

Gia hỏa này thế mà không có việc gì, ngược lại tốc độ bạo tăng, mấy lần liền đào tẩu biến mất tại Vu Hoành tầm mắt.

‘Khá lắm… Còn biết bay! ?’

Hắn cứng đờ ra đó mấy giây, mới im lặng thu tầm mắt lại.

Cái kia thải kính đạo nhân vẫn như cũ xếp bằng ở trong hư không, cũng không để ý tới, chỉ là trong tay phất trần nhẹ

nhàng vung lên.

Xuy xuy xuy xùy!

Trong chốc lát, không thể đếm hết tơ phất trần từ trong tay nó bay xuống mà xuống, tựa như chùm sáng.

Không có một cây tơ phất trần, sau khi hạ xuống, tựa như khí cầu giống như thổi phồng bành trướng, đảo mắt hóa thành từng đầu cùng vừa mới Tam Nhãn Long Nhân giống nhau như đúc linh tai quái vật.

Lít nha lít nhít khí thế mênh mông tựa như nắp nồi, tầng tầng lớp lớp bao phủ cùng một chỗ, một chút liền để đồng hồ vạn năng số liệu xông lên hơn ngàn vạn.

Đồng thời, cùng một thời gian, chung quanh mảng lớn mặt đất, cũng đi theo bay lên lít nha lít nhít vô số điểm sáng màu trắng.

Những điểm sáng này, mặt ngoài nổi bật lấy động vật côn trùng, thậm chí người mơ hồ hình dáng.

Bọn chúng lớn nhỏ không đều, người lớn, động vật thứ yếu côn trùng nhỏ nhất.

Tất cả điểm sáng bay vụt mà lên, nhao nhao hội tụ hướng cái kia thải kính đạo nhân đầu lưu động thải quang.

Tình cảnh như vậy, phảng phất là đạo nhân kia tại thôn phệ vạn linh linh hồn…

"… ! ! ! "

Vu Hoành xa xa thấy cảnh này, da đầu tê rần, lúc này không nói hai lời, xoay người rời đi!

Làm bất động làm bất động, tràng diện này chờ hắn luyện thành Chung Cực Thái Dương đằng sau lại đến không sai biệt lắm.

Hiện tại… Đi qua chính là muốn c·hết.

Không thấy ngay cả Khô Thiền bộc phát toàn lực, thế mà ngay cả tới gần cái kia thải kính đạo nhân đều làm không được a

Như là đã xác định Tử Hòa cung không có người sống, lưu lại cũng lại không ý nghĩa.

Vu Hoành một hơi phi nước đại trở về rất mau trở lại đến trước đó dừng xe vị trí, không chút do dự, quay đầu rời đi ngồi ở trong xe, hắn một lần nữa choàng thân đạo bào, cấp tốc cho Vũ Ngấn gọi điện thoại.

Ô ô cửa sổ xe khí lưu, quét tiến vào trong xe, để hắn nhảy lên kịch liệt trái tim từ từ lạnh đi.

Vừa mới cục diện kia, nếu là hơi do dự một chút, bị vây lại liền thật c·hết chắc.

Tam Nhãn Long Nhân hắn vận dụng Bôn Lôi Biến có lẽ có thể nhẹ nhõm giải quyết, nhưng này số lượng… Tối thiểu trên trăm đầu nhiều, cùng một chỗ nhào tới, thuấn di liên tiếp trúng mục tiêu đứng im hắn, hắn sợ là liên động cũng không động được, sẽ bị một mực liên đến c·hết.

Ục ục chờ đợi âm sau.

Rất nhanh bên kia kết nối điện thoại.

“Chính Nhu, thế nào? Tử Hòa cung bên kia.”

“C·hết xong… Liền thừa một cái Khô Thiền chạy thoát.” Vu Hoành thở dài, “Ta vào xem, quá thảm rồi, đầy đất là phế tích, t·hi t·hể còn bị linh tai biến thành quái vật. Bọn hắn đao thương bất nhập, tốc độ lực lượng đều rất không tệ. Còn có thể truyền nhiễm. Trừ cái đó ra, còn có không ít tuyệt đối vượt qua Giới Hạn cấp bậc quái vật, vô cùng nguy hiểm.”

“Toàn bộ Tử Hòa cung… Cửu Môn thứ ba, lớn như vậy một cái tông môn.” Vũ Ngấn nghe vậy, trầm mặc một hồi lâu, mới tiếp tục lên tiếng.

“Thật, cứ như vậy, hết rồi! ?”

“Không chỉ không có, mà lại bên kia còn ra hiện một cái phi thường khủng bố linh tai quái vật, ta nhìn thấy Khô Thiền bộc phát thực lực, thế mà ngay cả tới gần tên kia đều không có làm đến!” Vu Hoành nghiêm mặt nói.

“. Giả đi. Định Thiên Bàn đâu! ? Loại quái vật này Định Thiên Bàn sẽ cho phép hắn tiến đến?” Vũ Ngấn nghi ngờ nói.

“Không rõ ràng, bất quá…” Vu Hoành lúc này hồi tưởng lại vừa mới nhìn thấy cái kia thải kính đạo nhân quái vật, hiện tại cũng lòng còn sợ hãi.

Chỉ xa xa nhìn một chút, thân thể của hắn liền bản năng tự nhiên căng cứng, đây là đối mặt cực độ uy h·iếp cường địch, mới có thể sinh ra kịch liệt cảm giác nguy cơ.

“Bất quá tên kia quá kinh khủng, ta cần lập tức thông tri đạo mạch cùng Thất Hung minh cao tầng! Ngươi giúp ta liên hệ xuống đạo mạch bên kia, ta muốn trực tiếp cùng bọn hắn cao tầng đối thoại, tình huống khẩn cấp! Ngài giao thiệp rộng, giúp đỡ chút!”

“Ta là giao thiệp rộng, không phải công năng rộng! Ngươi coi ta là đương đại Thiên Sư a, nói liên hệ cao tầng liền liên hệ cao tầng!” Vũ Ngấn tức giận nói.

“Nghĩ một chút biện pháp. Chúng ta Thanh Trần quan linh quang thanh danh, cùng trước kia hẳn là khác biệt, hiện tại phân lượng, nói chuyện đi ra cũng khẳng định so trước kia nặng, ngài thử lại lần nữa?” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Ngươi… Đạo mạch coi như xong, có thể Thất Hung minh…” Vũ Ngấn muốn nói lại thôi.

“Thất Hung minh không phải người tốt, điểm ấy xác thực, nhưng vô luận như thế nào, ta sợ là, quái vật kia nhìn tựa như là tại thôn phệ linh hồn, vạn nhất nó nuốt trở nên càng mạnh càng khó chơi hơn, liền phiền toái! Một cái nữa, ta hoài nghi Thất Hung minh cũng không rõ ràng hắc tai cùng linh tai triệt để được phóng thích sau sẽ dẫn đến ngày tận thế tới, kịp thời thông tri bọn hắn, cũng là tránh cho tại sau này người cùng linh tai trong đối kháng, giữ lại càng nhiều sinh lực!”

Vu Hoành trịnh trọng hồi đáp.

“Ngươi…” Vũ Ngấn không phản bác được.

“Tốt sư bá, nhanh liên hệ đi. Thời gian không nhiều lắm Tử Hòa cung dãy núi bên này vòng vây, ta trước thông tri một chút tình huống, để bọn hắn trước…”

Vu Hoành vốn muốn nói rút lui trước.

Nhưng hắn bỗng nhiên kịp phản ứng, nếu như vòng vây này rút lui, cái kia phía sau mấy trăm vạn cư dân thành phố, đối mặt bực này lưng khoa trương tai hại, lại có thể làm cái gì?

Chờ c·hết sao?

Chi.

Xe đột nhiên thắng gấp, ngừng lại.

Hắn ngồi ở vị trí lái bên trên, nắm chặt tay lái, mặt lộ suy tư.

Ục ục.

Tin nhắn tới, là Vũ Ngấn lão đạo, hắn cho hai cái số điện thoại, là nội bộ dãy số, nối thẳng đạo mạch hai vị Thiên Sư, nói là có thể muốn nhiều đánh mấy lần.

Sau đó vòng vây bên kia, nói hắn sẽ thông báo cho cùng liên hệ, lấy Linh Quang Hỗ Trợ minh danh nghĩa thông báo cho bọn hắn bên trong tình huống, về phần quyết định, liền do phía quan phương tự làm quyết định.

Vu Hoành cấp tốc bấm đạo mạch mã số đầu tiên.

Dài dằng dặc chờ đợi bắt đầu.

Một lần, không ai tiếp.

Hai lần, ba lần, bốn lần…

Răng rắc một chút mở cửa xuống xe, hắn một tay kéo lấy xe nương đến ven đường, phòng ngừa chặn đường.

Sau đó đi đến bên vách núi, hướng phía Tử Hòa cung dãy núi vòng vây phương hướng nhìn lại.

Nơi đó q·uân đ·ội xe cộ quả nhiên bắt đầu từ từ rút lui.

Hiển nhiên Vũ Ngấn lão đạo hay là có biện pháp, không biết dùng thủ đoạn gì, để bên này quan binh cùng thuật sĩ lập tức lên đường rời đi.

Trong lòng buông xuống một chút về sau, Vu Hoành chuyên tâm lặp lại gọi điện thoại. Đánh một hồi không ai tiếp, sau đó lại cho Thanh Hoàng cũng gửi tin tức, để hắn cho trực tiếp liên hệ Long Tình Tử phương thức.

Hắn quyết định tự mình cùng những này tầng cao nhất đối thoại, dùng cái này đến xác định bọn hắn đối với linh tai hắc tai thái độ.

Đồng thời thi hội dùng chính mình chân chính sự thật, đến thuyết phục bọn hắn.

Liên miên bất tuyệt trong núi rừng.

Rời xa Tử Hòa cung, đang đi tới đạo mạch tổ đình Vân Số sơn trên nửa đường.

Một đạo tử quang bỗng nhiên rơi xuống đất, xoay người cưỡi lên xe gắn máy, liền tốc độ cao nhất hướng phía nơi xa phi nhanh.

Trong tử quang, cả người là máu Khô Thiền, nửa bên gò má ngay cả con mắt cái mũi lỗ tai, toàn bộ bị một loại nào đó mạnh tính ăn mòn chất lỏng đốt cháy khét, chỉ còn lại có cháy đen một mảnh, còn tại không ngừng ra bên ngoài tung bay khói trắng, phát ra tê tê âm thanh.

Cũng một cánh tay mềm nhũn treo ở bên người, tay kia ôm chặt hôn mê b·ất t·ỉnh vị hôn thê Dĩnh nhi. Bàn tay miễn cưỡng ổn định xe nắm tay.

Huyết thủy, thuận hai người kề sát vị trí không ngừng hướng xuống trôi. Lại bị di động với tốc độ cao xe vung tán, hóa thành thấy không rõ nát giọt.

Dĩnh nhi sắc mặt sớm đã tái nhợt một mảnh, không có chút huyết sắc nào một đường phi nước đại, không biết đi qua bao lâu.

Đột nhiên Dĩnh nhi mí mắt khẽ nhúc nhích, chậm rãi mở ra một đường nhỏ.

“Tấn Chi. Là ngươi. Sao?”

“Là ta… Ta tại, ta tại bên cạnh ngươi!” Khô Thiền mừng rỡ, vội vàng đáp lại.

“Ta. Còn không có… Tới kịp. Nói cho ngươi.” Dĩnh nhi gian nan thở hào hển, mấy chữ mấy chữ ra bên ngoài chen.

“Ta có… Ngươi, hài tử,.”

“Ta…” Khô Thiền sắc mặt run lên, nhưng cảm thụ được vị hôn thê càng ngày càng mát thân thể, hắn nước mắt lập tức bừng lên.

“Ta lập tức liền đến tổ đình! Vân Số sơn đạo pháp thuật pháp đông đảo, tuyệt đối có có thể cứu ngươi biện pháp! Ngươi chống đỡ! ! Ngàn vạn phải sống! !”

Khô Thiền ôm chặt Dĩnh nhi, thấp giọng gần như cầu khẩn.

“Cha. Mẹ, bọn hắn, đều rất vui vẻ.” Dĩnh nhi phảng phất nghe không được hắn nói chuyện, tự mình nói.

“Còn nói, muốn cho chúng ta xử lý một cái, rất lớn… Hôn lễ…”

“Ta. Đáp ứng ngươi… Nhất định… Nhất định.” Vừa nghĩ tới sớm đ·ã c·hết đi phụ mẫu, Khô Thiền nước mắt lại một lần nữa mơ hồ ánh mắt.

Chương 370: Thủy triều (2)

Chương 370: Thủy triều (2)

To lớn bi thống tựa như thủy triều, một đợt nối một đợt đánh thẳng vào lý trí của hắn phòng tuyến.

“Cha. Vừa rồi, đối với ta thi thuật, để cho ta. Tránh tốt… Ta có chút, lo lắng… Cha mẹ. Thế nào?” Dĩnh nhi còn đang hỏi.

“Bọn hắn, bọn hắn. Không có việc gì.” Khô Thiền nước mắt nước mũi lưu lại một mặt, bị gió mạnh thổi tan, vung ra sau lưng.

Hắn nghẹn ngào trả lời.

“Ngươi phải kiên trì lên nhanh lên tốt, đến lúc đó, chúng ta người một nhà cùng một chỗ… Đều cùng một chỗ…”

Đột nhiên trước mắt hắn sáng lên.

Đường đi phía trước bên trên đối diện lái tới một cỗ màu trắng năm tòa xe con.

Xe con mặt bên, có Vân Số sơn đạo mạch Cửu Môn màu ám kim chữ.

Hắn nhận ra loại xe này, đây là bình thường chỉ có đạo mạch cao tầng mới có thể phân phối chuyên môn Limousine.

Cấp bậc như vậy cao tầng đại nhân vật, trên thân tuyệt đối mang theo có bảo mệnh hiệu quả nhanh thuốc cùng c·ấp c·ứu phù lục.

“Cứu mạng! !” Khô Thiền bỗng nhiên kêu to lên, giảm tốc độ xe gắn máy, một cái hoành bãi, ngăn trở đối phương đường đi.

Xe con cũng tranh thủ thời gian phanh lại, mới kém chút không có đụng vào.

Răng rắc.

Cửa xe mở ra, một người mặc màu đen tu thân đạo bào, mặt mang hùng ưng màu vàng mặt nạ người thần bí, đi xuống xe tới.

“Nhanh mau cứu thê tử của ta! ! Nàng bị trọng thương, là bị linh tai bên trong cao đẳng.

Xùy!

Trong chốc lát, một đạo hư ảnh màu vàng cấp tốc tới gần Khô Thiền, chính giữa hắn lồng ngực.

Bành! ! !

Tựa như phong cách cổ xưa tiếng chuông tinh thần chấn động, trong nháy mắt đem hắn cả người ý thức chấn động đến hung hăng buông lỏng.

Ngay sau đó, chính là trái tim đau đớn một hồi.

Chờ lấy lại tinh thần.

Khô Thiền nhìn thấy chính mình bay lên không về sau tại bay ngược, chính bản thân thể chắp lên, phiêu phù ở giữa không trung.

Rất nhiều dòng máu từ ngực tuôn ra, hướng xuống vẩy xuống.

Mà thê tử Dĩnh nhi, thì đã ngã lăn xuống đất, vô lực ngã tại cái kia người đeo mặt nạ kim ưng trước người.

Bá.

Người đeo mặt nạ thiểm điện phía sau rút kiếm, hàn quang lóe lên.

Lưỡi kiếm từ Dĩnh nhi cái cổ ở giữa xẹt qua, một phân thành hai.

Đầu người lăn ra ngoài, máu phun ra ngoài, hết thảy tại một cái chớp mắt này phảng phất đứng im.

“Không! ! ! ! Dĩnh nhi. ! ! !”

Khô Thiền mở to mắt, trái tim thống khổ, lúc này cũng vô pháp bằng được trơ mắt nhìn thấy vị hôn thê cùng còn chưa xuất thế hài tử, bị người ở trước mặt g·iết c·hết, sinh ra cỗ kia thống khổ cùng tuyệt vọng.

“Xích Tiêu Kiếm, tại trên tay ngươi thật sự là lãng phí.”

Người đeo mặt nạ kim ưng lãnh đạm lên tiếng, đối với Khô Thiền xa xa một trảo.

Màu đỏ Xích Tiêu Kiếm lăng không bắn ra, vững vàng rơi vào lòng bàn tay của hắn.

Thanh này văn danh thiên hạ huyền môn thứ nhất Truyền Thừa Đạo Khí, lúc này thế mà không có chút nào phản kháng rơi vào cái này thần bí người đeo mặt nạ bằng vàng trong tay.

Loại này môn phái chuyên môn mới có thể sử dụng Truyền Thừa Đạo Khí, thế mà tại người này trong tay, cũng có thể như cánh tay chỉ huy!

Cái này hoàn toàn lật đổ Khô Thiền từ nhỏ sở học cơ bản thường thức.

Bịch.

Khô Thiền rơi xuống vách núi, thẳng tắp nện vào dưới đáy phun trào hẻm núi dòng nước, tóe lên mảng lớn bọt nước.

Người đeo mặt nạ bằng vàng một cước gọi Dĩnh nhi t·hi t·hể cũng đá ra ngoài, để thứ nhất lên rơi xuống sơn nhai.

“Không cần bổ đao sao?” Trong xe lại xuống tới một cái người đeo mặt nạ bằng vàng, trầm giọng hỏi.

“Trái tim của hắn bị ta đâm xuyên, hẳn phải c·hết không nghi ngờ.” Người đeo mặt nạ kim ưng lãnh đạm trả lời.

“Đi thôi, Xích Tiêu Kiếm tới tay.”

Hai người cấp tốc lên xe, vượt qua môtơ, hướng nơi xa mau chóng bay đi.

Lúc này vách núi dưới đáy, hẻm núi trong dòng sông.

Khô Thiền trái tim b·ị đ·âm xuyên, nhưng cường đại đạo pháp cảnh giới cùng thuật thức tu vi, quanh năm suốt tháng không buông tha đối tự thân đột phá rèn luyện, để hắn trong lúc nhất thời cũng không triệt để c·hết đi.

Hắn mở to hai mắt, chậm rãi hướng phía u lãnh đục ngầu đáy nước lặn xuống.

Trên thân rách rưới đạo bào, ở trong nước tiêu tán ra từng tia từng sợi đỏ sậm huyết tuyến.

Lúc này hết thảy, phảng phất đều an tĩnh lại. Chỉ có hắn lẳng lặng nhìn qua đỉnh đầu khuấy động lam nhạt mặt nước.

Cái kia phá toái ba quang bên trong, phảng phất không ngừng tại chiếu lại lấy đời này của hắn từ nhỏ đến lớn trải qua hết thảy hình ảnh.

Hắn cứ như vậy lẳng lặng trầm xuống, trầm xuống…

Phảng phất đứng im pho tượng, không nhúc nhích.

Thẳng đến.

Phốc.

Một bộ t·hi t·hể mới. Cũng từ bên trên chậm rãi trầm xuống.

Là Dĩnh nhi t·hi t·hể không đầu.

Đầu của nàng bị dòng nước xiết xông đến không biết đi đâu.

Khô Thiền chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía cỗ kia đã từng không gì sánh được quen thuộc thê tử thân thể. Từ từ, trên người hắn, từng luồng từng luồng cô quạnh, tuyệt vọng, âm trầm khổng lồ tinh thần ba động, hướng phía bốn phía tản mạn ra.

Tại cái này âm u dưới nước chỗ sâu, khốn nhiễu Khô Thiền thật lâu một bước cuối cùng, đột phá bản môn đạo pháp cực hạn, đi ra độc thuộc về tự thân hoàn toàn mới con đường, tại thời khắc này… Tựa hồ triệt để một chút, tươi sáng…

Ông.

Khô Thiền chỗ cổ, dưới da bỗng nhiên sáng lên một chút màu tím huỳnh quang. Đó là hắn khi còn bé phụ mẫu cho hắn cắm vào một khối to bằng móng tay màu tím mảnh kim loại.

Khi đó hắn không biết đây là vật gì, nhưng bây giờ, Khô Thiền minh bạch…

Đây là phụ thân ở trên người hắn hao phí to lớn tài nguyên, bố trí siêu vi hình bảo mệnh thuật thức.

Dưới nước, từng vòng từng vòng càng phát ra bàng bạc tinh thần ba động, lấy Khô Thiền làm trung tâm, không ngừng hướng bốn phía khuếch tán ra tới.

Vết thương ở trái tim của hắn, cũng tại bảo mệnh thuật thức hồi phục dưới, cấp tốc thu nhỏ miệng lại, cưỡng ép bị ngăn chặn chảy máu điểm.

Khô Thiền im ắng đi lên, đưa tay tiếp được Dĩnh nhi trầm xuống t·hi t·hể.

Trên thân bàng bạc tinh thần ba động, bắt đầu đột nhiên co vào, tựa như như lỗ đen, phảng phất có thể thôn phệ hấp thu chung quanh hết thảy đến gần ý thức tư duy.

Dạng này từ ngoại tán cực hạn, chuyển thành co lại cảnh giới, tại huyền môn bên trong, có một cái thống nhất tôn xưng.

Kỳ danh là: Thiên Sư.

Ven đường.

Vu Hoành cầm điện thoại không ngừng gọi dãy số.

Một cỗ xe con màu trắng từ bên cạnh hắn lướt qua, phía trên tựa hồ ẩn ẩn khắc lấy đạo mạch tiêu ký.

Vu Hoành vốn định lại nhìn kỹ một chút, vừa vặn trong tay điện thoại một chút kết nối, liền cũng không để ý.

“Uy, xin hỏi là Tả Thiên Sư a? Ta là đạo mạch sở thuộc Thanh Trần quan quan chủ Chính Nhu.”

“Ta là Thiên Sư đạo đồng Hoành Minh, Thiên Sư hiện tại không rảnh, ngươi có chuyện gì liền cho ta nói ta nhớ kỹ sẽ thuật lại cho hắn lão nhân gia.” Đầu bên kia điện thoại truyền ra một cái uể oải tuổi trẻ giọng nữ.

“Ta chỗ này có việc gấp, có thể xin ngươi đem điện thoại trực tiếp cho Tả Thiên Sư nghe sao?” Vu Hoành nhíu mày.

Đùng.

Bên kia dập máy.

Vu Hoành tức giận trong lòng, lại lần nữa gọi đối phương điện thoại. Nhưng lần này đối diện kết nối đều không tiếp, trực tiếp không để ý tới.

Liên tục hơn mười lần, tức giận đến hắn trực tiếp điện thoại nhắn lại, sau đó dứt khoát xin số điện thoại.

Lần này là đưa cho Hạ Nguyên Thiên Sư phủ Hứa Sùng Hứa Thiên Sư.

Lần này còn tốt, ba lần sau khi gọi thông bên kia liền có đạo đồng ôn hòa nói cho hắn biết. Hứa Thiên Sư đã ra ngoài, lại hắn từ trước tới giờ không mang điện thoại. Có việc có thể nhắn lại.

Nhắn lại xong.

Thanh Hoàng bên kia một chiếc điện thoại dãy số cũng phát tới.

“Đây là minh chủ mấy ngày nay dùng điện thoại, quá thời hạn mất đi hiệu lực.” Thanh Hoàng đến tiếp sau lại phát tới một cái tin tức.

Vu Hoành trực tiếp mở phát.

Lạch cạch.

Đối diện thế mà một chút liền tiếp.

“Xin hỏi, đối diện thế nhưng là Thất Hung minh Long Tình Tử tiền bối? ?” Vu Hoành lên tiếng hỏi.

“Đánh nhầm.” Bên kia không nhịn được trả lời câu.

Lạch cạch một chút, cũng treo.

Vu Hoành cầm điện thoại, trong lúc nhất thời thậm chí cũng không biết có nên hay không tiếp tục đánh.

Trầm mặc dưới, khôi phục tâm tình ba động, hắn từng cái cho cái này ba cái điện thoại phát tin nhắn. Đem chính mình nhìn thấy linh tai cường độ, cẩn thận miêu tả một.

Làm xong những này, hắn mới hít sâu một hơi, trở lại trên xe.

Đột nhiên, hắn tựa hồ cảm giác được cái gì, hướng nơi xa dưới vách núi nhìn một chút.

Nơi đó tựa hồ có đồ vật gì, tán phát trong nháy mắt ba động kịch liệt.

Nhưng về sau liền hoàn toàn không có động tĩnh.

“.” Vu Hoành chần chừ một lúc, hay là không có tiến đến xem xét, mà là quay đầu xe, hướng Đài Châu phương hướng trở về.

Tình thế nguy hiểm, hiện tại nhất định phải nhanh trở về tọa trấn bản bộ.

Tử Hòa cung hủy diệt, triệt để tìm được chứng minh.

Cửu Môn thứ ba đường đường mấy trăm năm huyền môn một trong, thế mà trong thời gian ngắn như vậy, liền hoàn toàn bị hủy diệt, biến mất.

Liền số liền nhau xưng huyền môn đệ nhất thiên tài Khô Thiền đạo nhân, cũng không biết tung tích. Hư hư thực thực đồng dạng ngã xuống.

Tin tức này tựa như tạc đ·ạ·n, một chút liền đem toàn bộ Á Tùng thuật sĩ giới chấn động đến thất điên bát đảo.

Nhưng không đợi tất cả mọi người hòa hoãn, cái này đến cái khác kình bạo tin tức đi theo truyền đến đi ra.

Á Tùng các nơi, trong vòng một đêm chí ít có hơn 30 chỗ địa phương, xuất hiện đại quy mô tật bệnh cảm nhiễm động vật, tập kích nhân loại án lệ.

Một chút trong núi rừng xa xôi thôn, bắt đầu xuất hiện nồng đậm sương lớn, thôn đối ngoại mất liên lạc, tín hiệu điện thoại cũng vô pháp liên thông.

Những này liên tiếp vụ án bộc phát, để Á Tùng chính phủ lập tức hoảng loạn lên, bọn hắn trước tiên triệu tập đạo mạch cùng phật môn tiến về thủ đô họp.

Tại tập hợp tất cả tin tức sau.

Khổng lồ cơ quan quốc gia bắt đầu vận chuyển, tất cả bộc phát tai hại sương lớn địa phương, toàn bộ đều bị nghiêm mật bắt đầu phong tỏa, không cho phép người xe ra vào.

Cùng lúc đó, đạo mạch Cửu Môn liên thủ phía quan phương lực lượng, cả nước phạm vi bên trong đại điều tra.

Rốt cục, tại sau chín tiếng, tìm được kẻ cầm đầu Thất Hung minh minh chủ tung tích.

Là ngăn cản Thất Hung minh tiến một bước nghiêm trọng hóa tai hại, đạo mạch Cửu Môn cao thủ tề tụ, hai đại Thiên Sư đồng loạt ra tay — dẫn đội chặn g·iết Long Tình Tử!

Sung Vân tỉnh, Phúc Thọ sơn.

Phúc Thọ sơn làm toàn bộ Á Tùng nổi danh nhất danh sơn, là từ xưa đến nay liền tấp nập xuất hiện tại các triều đại phong thiện nghi thức bên trong đệ nhất danh sơn.

Mà tại Thất Hung minh hành động bên trong, nơi này cũng tại xung quanh bố trí vượt qua sáu đạo âm khí thiên trụ.

Lúc này sáu cái màu xám thiên trụ liền trời tiếp đất, mây xám xoay tròn. Đem toàn bộ Phúc Thọ sơn vây quanh ở trung tâm, phảng phất hình thành một cái tự nhiên trận pháp nghi thức.

Phúc Thọ sơn đỉnh núi.

Cuồng phong gào thét, mây đen dầy đặc, sắc trời trong âm u, đỉnh núi rìa vách núi, đang lẳng lặng đứng đấy một tên thần sắc tà dị trung niên đạo nhân áo đen.

Đạo nhân đứng chắp tay, ngẩng đầu ngắm nhìn mây đen chiếm cứ bầu trời.

"Đứng ở chỗ này, cho người cảm giác, thật giống như vươn tay liền có thể đụng chạm đến bầu trời một dạng."

Đạo nhân mỉm cười lên tiếng.

"Cho nên ta đem lần này nghi thức địa điểm, tuyển tại nơi này. Phong Thiện Đài a, từ xưa đến nay đều là Thiên Tử phong thiện chi địa, sông núi chi linh tính hội tụ địa, càng là ta Á Tùng cường thịnh nhất chỗ. Ta rất ưa thích."

"Long Tình Tử. Hồi lâu không thấy, không nghĩ tới ngươi thế mà cả gan làm loạn đến tận đây, làm ra phiền toái lớn như vậy!"

Hậu phương trên vách núi, một chút hồng quang chợt lóe lên, một tên mặt mũi tràn đầy dữ tợn, tóc hoa râm lão đạo, cầm trong tay một thanh phất trần tơ bạc, chậm rãi đi đến đỉnh núi, ánh mắt mang theo thống hận, gắt gao nhìn chằm chằm trung niên đạo nhân.

"Hứa Thiên Sư từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ, nhìn ngài hay là già khi ích, thân thể an khang." Long Tình Tử quay người, nhìn về phía người tới, mặt mỉm cười.

"Lúc trước ta liền không nên chỉ điểm ngươi!" Hứa Sùng tức giận nói.

"Thật sự là mắt bị mù!"

"Tiền bối quá mức cuồng vọng." Long Tình Tử không thèm để ý chút nào, "Ngài sẽ không coi là, thiếu ngài điểm này chỉ

điểm, bản tọa liền không cách nào bước ra cuối cùng một bước này? ”

“Ngươi cho rằng hôm nay ngươi có thể chạy thoát?” Hứa Sùng âm thanh lạnh lùng nói.

“Chúng ta hai người tề tụ, còn lại Thất Hung có chư vị môn chủ động thủ giải quyết. Hôm nay, ngươi hẳn phải c·hết!”

Vừa dứt lời.

Phía sau hắn liền lại lần nữa dần hiện ra một đạo áo bào trắng đạo nhân.

Đạo nhân tóc dài tuyết trắng, hai mắt lăng lệ, cầm trong tay phất trần màu trắng, thân hình khô gầy.

Thình lình chính là đương kim huyền môn thứ nhất, thiên hạ chí cường, Thượng Nguyên Thiên Sư phủ Thiên Sư —— Vô Nhiễm đạo nhân Tả Vân Phong.

Chương 371: Thủy triều (3)

Chương 371: Thủy triều (3)

“Nguyên lai là Vô Nhiễm sư tôn đích thân đến, thật sự là nhiều năm không thấy, thật đáng mừng.” Long Tình Tử nhìn người tới, thế mà vẫn như cũ không nhanh không chậm, trên mặt nhẹ nhõm tự nhiên không có chút nào ngưng trọng khẩn trương.

“Long Tình, còn nhớ đến, bốn mươi năm trước, ta thu ngươi nhập môn lúc, ngươi đối với ta phát ra hạ lời thề?” Tả Vân Phong nhìn chăm chú lên cái này đã từng đệ tử, thanh âm bình thản không có chút ba động nào.

“Nhớ kỹ, đương nhiên còn nhớ rõ.” Long Tình Tử cười đến càng vui vẻ hơn.

“Vậy là tốt rồi.” Tả Vân Phong gật đầu.

“Tả sư huynh, còn xin tốc chiến tốc thắng, bây giờ linh tai nổi lên, Định Thiên Bàn hỏng bét Thất Hung minh ra tay mất đi hiệu lực, chúng ta nhất định phải nhanh hồi phục nguyên trạng, trọng phong chư môn!” Hứa Sùng trầm giọng nói.

“Không sao, chỉ cần mọi việc chấm dứt yên ổn, linh tai hắc tai, phất tay áo có thể giải.” Tả Vân Phong bình thản nói.

“Nhưng… ” Hứa Sùng còn muốn nói điều gì.

Phốc.

Trong lúc đó, trước mắt hắn Tả Vân Phong bỗng nhiên hóa thành hư ảnh, chậm rãi tiêu tán.

Mà chân chính Tả Vân Phong, chẳng biết tại sao, thế mà xuất hiện ở phía sau mình.

Một thanh thanh đồng đoản kiếm, sớm đã giữ tại trong tay đối phương, lưỡi kiếm sáng lên lít nha lít nhít mấy trăm đạo thuật

pháp phù văn, thiểm điện đâm về hắn sau lưng chính giữa.

“Ngươi! ! ? ?” Hứa Sùng hai mắt co rụt lại, toàn thân bị động thuật thức sáng lên hồng quang, hóa thành một bộ lập thể trận pháp, vờn quanh hắn cao tốc chuyển động.

Nhưng dạng này ứng đối hay là quá vội vàng

Soạt một tiếng vang giòn.

Đoản kiếm xuyên thủng mấy tầng bị động thuật thức, hung hăng đâm xuyên Hứa Sùng ngực phải phổi.

Máu nương theo lấy không khí cực tốc tràn vào lá phổi

Hứa Sùng hai tay bắt lấy chuôi kiếm, ngẩng đầu gắt gao nhìn chằm chằm Tả Vân Phong, trong mắt lộ ra khó có thể tin phẫn nộ cùng chất vấn.

“Tả Vân Phong! ! !”

“Ngươi đang làm gì! ! ! ?”

“Ngươi cảm thấy thế nào?” Tả Vân Phong sắc mặt bình tĩnh, rút ra đoản kiếm.

Mảng lớn huyết thủy phun ra rơi xuống đất.

Hứa Sùng lảo đảo lui ra phía sau mấy bước lại đột nhiên thấy được Long Tình Tử trên mặt nụ cười quỷ dị.

Trong đầu hắn đột nhiên sắp vỡ, tựa hồ minh bạch cái gì.

Đài Châu.

Mặt biển.

Âm khí thiên trụ hừng hực tuôn ra, đại lượng sương mù xám phóng lên tận trời, rất có hướng ra ngoài lan tràn khuếch tán xu thế.

Vu Hoành, Vũ Ngấn, Vũ Mặc, Thanh Hoàng, bốn người đang đứng tại phụ cận một chiếc quan trắc trên thuyền.

Nhìn ra xa thiên trụ.

“Chung quanh đây hai đạo thiên trụ, tại ba giờ trước liền bỗng nhiên một lần nữa bộc phát. Người của chúng ta nguyên bản tại cái này quan trắc, nhưng ở thông xong điện thoại về sau, liền triệt để mất liên lạc, sơ bộ phỏng đoán, là gặp linh tai độc thủ.”

Vũ Mặc lão đạo trầm giọng nói.

“Quan trắc tư liệu có a? Linh tai quái vật thẩm tra đối chiếu ghi chép, có a?” Vu Hoành cấp tốc hỏi, hắn vừa mới vội vàng chạy về Đài Châu, liền được cho biết nơi này hai đạo thiên trụ xảy ra chuyện.

Mặc dù sớm có đoán trước sẽ xảy ra chuyện, nhưng cái này hai đạo thiên trụ vừa vỡ phong, mang tới phiền phức hay là để hắn trở nên đau đầu.

Buồn nôn nhất chính là đạo mạch mặc kệ, chỉ nhìn chằm chằm Thất Hung minh, cũng không biết đang làm gì.

Thất Hung minh lại không hiểu chuyện, khắp nơi gây sự.

Hai bên liều mạng lẫn nhau xé, một bộ cái gì khác đều mặc kệ tư thế.

Hiện tại thật giống như toàn thế giới thuật sĩ liền bọn hắn những người này ở đây bồi tiếp phía quan phương chính phủ khắp nơi c·ứu h·ỏa.

“Trong vòng mười ba phút, hai đạo thiên trụ sương mù xám phạm vi làm lớn ra gần gấp đôi, đồng thời trong sương mù có không ít loài cá bơi ra về sau, trở nên tính tình hung bạo, gặp người liền công kích. Xung quanh ngư dân dưới sự vội vàng không kịp chuẩn bị, tử thương không ít người, phía quan phương bên kia cho ta chính xác thống kê thông tri.” Vũ Ngấn trả lời.

“Hải phòng đâu?” Vu Hoành hỏi.

“Phụ cận đóng quân hải phòng, tính cả trú quân thuật sĩ, tại ba ngày trước liền không có tin tức. Người của chúng ta đi qua tra xét, hải quân trong cảng không có một ai, thuyền cũng đều

không thấy, chung quanh có lưu lại bị phá hư qua vết tích.” Vũ Ngấn nói.

“Cũng tức là nói, hiện tại, chúng ta chỉ có thể dựa vào chính mình. Quốc gia đã vô lực ủng hộ chúng ta rồi?” Vu Hoành đau đầu nói.

“Có thể hiểu như vậy, hiện tại phía quan phương đại bộ phận lực lượng đều co vào bảo vệ trọng đại thành thị đi. Đài Châu dạng này tiểu thành thị, không có bất luận tài nguyên gì nghiêng, cho nên…” Vũ Ngấn nặng nề đạo

“Đúng rồi, Chính Nhu ngươi mang về linh tai quái vật tư liệu, chúng ta so với nhân viên gửi thư tín tới.” Một bên Vũ Mặc xen vào nói.

“Thế nào?” Còn lại ba người cùng một chỗ hướng hắn nhìn lại.

“Căn cứ chung quanh đây tuần tra thuật sĩ hồi ức, nơi này trừ ra loại kia mặt đất dài bọc mủ một dạng quái vật bên ngoài, còn lại đều xuất hiện qua. Bất quá bởi vì người của chúng ta chỉ dám cực xa khoảng cách quan sát, cho nên chỉ có thể đại khái từ ngoại quan bên trên dò xét, không cách nào xác định hư thực.” Vũ Mặc nói.

“Đầy đủ.” Vu Hoành gật đầu.

Linh tai quái vật cường độ, so với lúc trước hắc tai còn mạnh hơn rất nhiều, đương nhiên, có lẽ là lúc trước hắc tai đỉnh phong nhất lúc hắn không có tham dự đối kháng.

Dù sao khi đó Chiến Tranh cấp hắc tai cũng không ít, tỉ như Hắc Khô Nữ cái gì.

“Trên mặt biển không tiện ứng đối, chúng ta trước vung cách phòng tuyến, tận lực chừa lại địa bàn, đến lục địa giải quyết.” Hắn suy tư nói, “Sau đó mọi người tận lực lấy Ngự Linh trạm làm phòng tuyến, tạo dựng phòng ngự, nếu như gặp phải loại kia người mặc kim giáp, người đầu rồng, cần phải trước tiên thông cáo chúng ta.”

“Loại quái vật kia rất mạnh?” Thanh Hoàng nhíu mày hắn hiện tại bù đắp tự thân thiếu khuyết về sau, cảm giác mỗi thời mỗi

khắc đều tại tiến bộ, nếu không phải là trên thân thể Tiên Thiên không đủ, hắn cũng không trở thành điên cuồng phí hết tâm tư ẩn tàng an toàn của mình vị trí.

Nhưng bây giờ, loại này đối tự thân yếu đuối cảm giác vừa đi, tâm cảnh viên mãn dưới, hắn bây giờ đạo pháp đột nhiên tăng mạnh, tiến vào mùa xuân thứ hai.

Cũng bởi vậy, hắn bây giờ càng phát ra tự tin, khẩu khí cũng bắt đầu biến lớn.

"Ngươi muốn thử xem?" Vu Hoành mắt nhìn hắn.

"Có linh quang tại, ngươi cũng thực là có thể nếm thử dưới."

Lúc trước hắn thăm dò, không vận dụng linh quang, Bôn Lôi Biến điệp gia linh quang, là hắn thứ nhất át chủ bài.

Về phần thứ hai át chủ bài, đó chính là linh quang thu hồi, hội tụ bản thân. Nhưng một chiêu này không có khả năng tuỳ tiện sử dụng, một khi sử dụng cưỡng ép thu hồi chung quanh tất cả mọi người tuyệt đại bộ phận linh quang về sau, một khi xảy ra vấn đề, cực khả năng dẫn đến bây giờ Hỗ Trợ minh sụp đổ.

"Bất quá bây giờ khả năng tạm thời không có cơ hội." Vu Hoành nói.

"Có ý tứ gì?" Thanh Hoàng híp mắt, mặt lộ nghi hoặc, nhưng rất nhanh, hắn liền ánh mắt ngưng tụ, quay đầu nhìn về phía âm khí thiên trụ chỗ mặt biển.

Cái kia tối tăm mờ mịt trên mặt biển, giờ này khắc này, đang có mảng lớn mảng lớn đám mây, nâng từng bầy Ngân Giáp Xà Thủ Nhân, hướng phía nơi này bay tới.

Những này Ngân Giáp Xà Thủ Nhân, cầm trong tay trường thương, đầu đội đen đỏ mũ miện, có râu dài hướng về sau nhổng lên thật cao, phảng phất thiên tuyến, lại phảng phất là một loại nào đó đại biểu địa vị cùng thực lực tiêu ký.

"Loại này Xà Thủ Nhân tư liệu ta đã đã cho các ngươi. Đi thử xem?" Vu Hoành nhìn về phía Thanh Hoàng.

“Ngạch.” Thanh Hoàng nhìn xem liếc nhìn lại không xuống hơn ngàn Xà Thủ Nhân quân trận, sắc mặt cứng ngắc, không còn dám kêu.

Đơn đấu, hắn dám, nhưng chiến trận này, hắn không cảm thấy đối diện linh tai sẽ cho hắn đơn đấu cơ hội.

“Rút lui đi.” Vu Hoành thở dài một tiếng.

“Đây vẫn chỉ là tiên phong, phía sau còn có Kim Giáp Long Thủ Nhân, Tam Nhãn Long Thủ Nhân, về phần càng mạnh ta không xác định nơi này có không có, bên kia là bốn đạo cửa lớn hỗn hợp biến dị mới xuất hiện đại trận chiến. Nơi này chỉ có hai cánh cửa, trong đó một đạo hay là hắc tai. Hắn là yếu nhược rất nhiều, nhưng tình huống cụ thể còn phải quan sát.”

“Tốt!”

Mấy người bận bịu không được quay đầu hướng Đài Châu bên bờ trở về.

Những Ngân Giáp Xà Thủ Nhân kia cũng không truy kích, chỉ là tự mình dựa theo tốc độ của mình, hướng phía Đài Châu phương hướng chậm rãi trôi nổi, tới gần.

Bọn chúng khuếch trương tốc độ tựa hồ là căn cứ âm khí thiên trụ bên trong tản ra mảng lớn mây xám tốc độ, đến quyết định.

Dựa theo cùng tốc độ đoán chừng, muốn đến Đài Châu bến cảng, chí ít còn tốt hơn vài ngày.

Cấp tốc trở về bến cảng lúc.

Bốn người tại bên bờ ngừng thuyền, nhìn thấy một chút bị cấm biển ngư dân tụ cùng một chỗ ép hỏi phía quan phương nhân viên lúc nào giải cấm.

Cứ việc phía quan phương nhân viên không ngừng giải thích, có thể phía dưới quần tình xúc động, ồn ào không ngớt, không ai nguyện ý nghe giải thích.

Tựa hồ chỉ cần náo, dùng sức náo, huyên náo đủ lớn, hết thảy vấn đề liền đều có thể giải quyết.

Vu Hoành ngồi lên về đạo quan xe, cách pha lê một đường đều có thể nhìn thấy lui tới vội vã xe cộ.

Người đi đường so trước đó càng thưa thớt, không có người, loại kia quỷ dị mâu thuẫn xung đột cũng thiếu.

Thay vào đó, là an tĩnh. Tĩnh mịch đồng dạng an tĩnh.

Trên đường đi, cơ hồ tất cả gặp phải xe, đều cùng đạo quán xe chạy phương hướng tương phản.

Bọn hắn đều lái về phía rời đi Đài Châu đường cao tốc, cực ít có cùng Vu Hoành bọn hắn một dạng trở về mở.

“Hiện tại tin tức đã khuếch tán ra, Đài Châu phụ cận có hai đạo âm khí thiên trụ sự tình, bị người trong vòng truyền ra cho thân bằng hảo hữu, thân bằng hảo hữu lại truyền cho chính mình thân bằng hảo hữu. Sau đó cứ như vậy từng vòng từng vòng triệt để truyền khắp.”

Vũ Ngấn thở dài, “Hiện tại người bình thường biết đến cũng không ít, dù sao chung quanh bản án bộc phát nhiều như vậy, mọi người cũng càng ngày càng dị thường.”

“Ngự Linh trạm vòng phòng ngự bên trong đâu? Tình huống như thế nào?” Vu Hoành hỏi.

“Bên kia tốt một chút. Chúng ta lập tức sắp đến, ngươi có thể cẩn thận quan sát dưới.” Vũ Ngấn gật đầu.

Vu Hoành không lên tiếng nữa.

Mấy người còn lại cũng tâm tình nặng nề, nhìn xem bên ngoài thoát đi Đài Châu dòng xe cộ, không rên một tiếng.

Hơn mười phút về sau, bốn người cưỡi xe chậm rãi ngừng đến một đạo khẩn cấp tu kiến màu đen tường vây trước.

Tường vây sử dụng chính là một loại nhanh củi khô liệu, tựa hồ là đặc chủng xi măng hỗn tạp mà thành, trong vòng một đêm, liền kiến tạo lên đạo hoàn này quấn toàn bộ Đài Châu Ngự Linh trạm phạm vi hình tròn tường vây.

“Cái này vòng tường đen, bao khỏa là bằng vào chúng ta Thanh Trần quan làm trung tâm, phương viên 500 mét phạm vi đại khu vực. Là Đài Châu quân khu phái người hiệp đồng tu kiến.” Vũ Ngấn giới thiệu nói.

Xe chậm rãi mở ra tường đen cửa vào trước đại môn.

Cửa lớn sử dụng màu đen lưới rào hợp kim nghiên cứu dựng, to bằng cánh tay kim loại vật liệu, nhìn qua băng lãnh cứng rắn, mười phần kiên cố.

Két két.

Thẩm tra đối chiếu Vũ Ngấn cách cửa sổ đưa ra giấy thông hành về sau, trong môn vệ binh từ từ mở ra chốt mở, để xe tiến vào.

“Không ai canh giữ ở cánh cửa này muốn vào đến tránh sao?” Thanh Hoàng đột nhiên hỏi.

“Không, trên cơ bản từ bản án biến nhiều, tin tức tiết lộ về sau, có thể chạy người, đều hướng phụ cận trọng đại thành thị tụ tập.” Vũ Ngấn lắc đầu.

“Là Vinh Cảnh thị a?” Thanh Hoàng phán đoán.

“Ừm. Phía trên xuống tới thông tri, mỗi tỉnh lấy tỉnh lị thành thị làm hạch tâm, thành lập vòng phòng ngự, hiện tại vòng phòng ngự đồng dạng địa phương xây không nổi, tài nguyên cùng cơ sở công trình đều không đủ. Có thể lý giải.” Vũ Ngấn gật đầu.

“Từ đám người xuất hiện xao động, bản án trên phạm vi lớn gia tăng, đến dòng người rút lui, trước sau bỏ ra bao lâu?” Vu Hoành đột nhiên hỏi.

“Đại khái chính là chúng ta đi trại an dưỡng hai ngày kia. Tình huống một chút liền chuyển biến xấu.” Vũ Ngấn thở dài.

“Xung quanh đại lượng n·gười c·hết, không phải c·hết không toàn thây, chính là trực tiếp m·ất t·ích. Sau đó một chút nguyên bản bị cho là n·gười c·hết mất, lại đột nhiên sống, bắt đầu khắp nơi tập kích người sống. Mặc dù đều bị phía quan phương kịp thời xử lý, nhưng vẫn là gây nên khủng hoảng.”

Chương 372: Thủy triều (4)

Chương 372: Thủy triều (4)

Lúc này ngoài cửa sổ xe, đóng giữ vệ binh hướng mấy người cúi chào, cho đi.

Vu Hoành nhìn thấy trước ngực hắn đeo chính mình cường hóa cho ra tam linh phù.

Ba loại linh phù xem ra đã phân phối tương đương phổ cập.

Xe chậm rãi xuyên qua tường đen phòng tuyến, những phòng tuyến này chính là đem ngự linh tìm cao ốc kết nối cùng một chỗ tầng vòng.

Xuyên qua nơi này, liền mang ý nghĩa tiến nhập Ngự Linh trạm phòng ngự phạm vi bên trong.

O - tiến đến, trong xe bốn người liền minh cảm giác không giống với lúc trước.

Trong không khí sương mù xám so bên ngoài phai nhạt rất nhiều rất nhiều.

Nếu như nói mặt biển thiên trụ sương mù xám là mười, như vậy Đài Châu địa phương khác sương mù xám chính là ba.

Mà nơi này Ngự Linh trạm phòng ngự phạm vi bên trong khu vực sương mù xám, thì là một.

“Đây là nguyên lý gì! ?” Thanh Hoàng trải qua so sánh, lúc này mới phát hiện rõ ràng như vậy biến hóa.

“Ngự Linh trạm nội bộ có không ít thuật sĩ tụ tập, đều là chúng ta Linh Quang Hỗ Trợ minh hảo thủ, linh quang hội tụ cùng một chỗ, hô ứng lẫn nhau, ảnh hưởng. Cũng sẽ hình thành nhìn không thấy ảnh hưởng tràng. Loại này trận, át chế ngoại giới

linh tai sương mù xám ăn mòn.” Vu Hoành đơn giản giải thích nói.

Hắn đương nhiên sẽ không nói, linh quang bên trong có đại biểu quang tai Trụ Thần Quang thành phần, tụ tập nhiều cũng tương tự lại phát ra quang tai một chút bức xạ, loại này bức xạ cùng hắc tai thế bất lưỡng lập, cùng linh tai tựa hồ cũng có nhất định đối kháng tính.

“Hiện tại xem ra Linh Quang bí thuật ở đâu là cái gì tà ma bí kỹ, căn bản chính là cứu mạng thuốc hay!” Vũ Ngấn thở dài.

Xe tiếp tục đi đến chạy tới.

Trên đường đi ở chỗ này gặp phải người qua đường liền có thêm, người tuần tra tăng thêm phổ thông người qua đường, trên mặt đường rộn rộn ràng ràng, nhìn qua tựa hồ cùng linh tai bộc phát trước Đài Châu không sai biệt lắm.

Vu Hoành còn chứng kiến có không ít người tụ tập tại đạo quán phụ cận q·uân đ·ội bộ chỉ huy tạm thời, cảm xúc kịch liệt cùng bộ chỉ huy đại biểu nói gì đó.

“Bên kia có ít người muốn đi ra ngoài tiếp nhà mình thân thích tiến đến. Nhưng nơi này quy định là sau khi đi vào không cho phép tùy ý ra ngoài. Hết thảy đều do q·uân đ·ội tiến h·ành h·ạn ngạch vật tư. Loại sự tình này thường xuyên có.” Vũ Ngấn tiếp nhận nói.

Vu Hoành gật đầu không nói gì thêm.

Cách cửa sổ xe hắn còn ngoài ý muốn nhìn thấy Cao Văn cùng Tống Tư Ngữ, hai cái này hắn vừa tới thế giới này nhận biết người quen.

Hai người đều đứng tại nhà mình phụ mẫu bên người, đứng ở trong đám người, cùng người q·uân đ·ội thương lượng.

Bọn hắn chỉ là đám người một trong số đó, nơi này tụ tập tối thiểu ba mươi, bốn mươi người tại, cũng may tất cả mọi người chỉ là ngoài miệng nói chuyện, cũng không nháo sự động thủ.

Vu Hoành cũng không cùng bọn hắn chào hỏi, hiện tại cũng không có rảnh làm những thứ này.

Tiến vào đạo quán. Lưu thủ Chính Minh dẫn người vội vàng nghênh đón.

Cùng hắn cùng nhau, còn có phó thị trưởng Từ Kiến Phong, cùng đại biểu q·uân đ·ội Trần Ninh, cùng q·uân đ·ội thuật sĩ tổng chỉ huy Lưu Sơn Hà.

“Vu quan chủ, ngươi cuối cùng trở về, tình huống bây giờ rất không ổn, chúng ta nhất định phải làm tốt co vào phòng tuyến chuẩn bị!” Phó thị trưởng Từ Kiến Phong sắc mặt ngưng trọng vừa mở cửa xe bên cạnh vội vàng tiến tới góp mặt.

“Đi vào nói.” Vu Hoành nhìn hắn thần sắc, lại nhìn Lưu Sơn Hà bên này sắc mặt thảm đạm, trong lòng cũng nắm chắc.

Hắn vào đầu cái thứ nhất xuống xe, mang theo mọi người đi vào đạo quán trong viện.

Trong viện đã đem lư hương đẩy ra, lâm thời xây dựng một tòa chỉ huy lều vải.

Trong trướng bồng, một máy máy chiếu ảnh đang sáng lấy đèn, tại chiếu ảnh trên màn vải đánh ra một bộ toàn bộ Đài Châu địa khu vệ tinh địa đồ.

Từ Kiến Phong tiến đến liền trước tiên cầm lấy que chỉ huy, tại trên địa đồ điểm ba cái vị trí.

“Chúng ta nhận được ngươi mạo hiểm thu thập linh tai tư liệu về sau, liền trước tiên phái người thẩm tra đối chiếu quan sát. Hiện tại đã có thể xác định, ba địa phương này, Kim Kiều trấn, Long Sơn trấn, ba khu, đã có ngươi miêu tả Kim Giáp Long Thủ Nhân quái vật.”

“Số lượng như thế nào?” Vu Hoành tọa hạ hỏi.

“Mỗi chỗ không ít hơn 1000.”

“Cái gì! ?” Vu Hoành giật mình, hai mắt trợn to. Vừa mới tọa hạ liền lại bị cả kinh đứng người lên.

“Đúng vậy, ngươi không có nghe lầm, chúng ta hi sinh không ít thuật sĩ đồng chí mới dò xét đi ra chuẩn xác số lượng. Kim

Giáp Long Thủ Nhân không thua kém 1000, Ngân Giáp Xà Thủ Nhân, chí ít tại 5000 trở lên số lượng, còn lại người cõng túi, hành thi, số lượng quá nhiều, căn bản là không có cách thống kê. Hiện tại ba phương hướng này khu vực đều bị phong tỏa, q·uân đ·ội trọng điểm chỉ bảo hộ mấy đầu thông hướng ngoại giới đường cao tốc."

"Làm sao lại nhiều như vậy! ?" Vu Hoành không thể nào hiểu được, trừ ra Hoàng Tùng đảo bên ngoài, còn lại hai cái phương hướng sẽ không có nhiều như vậy Long Thủ Nhân mới đúng.

"Hẳn là chúng ta phụ cận thành phố khác khu hỏng mất, chuyển di tới quái vật." Quân đội thuật sĩ đại biểu Lưu Sơn Hà thở dài.

"Thủ hạ ta có mấy cái thuật sĩ đều là mới từ tỉnh ngoài trở về."

"Hiện tại bên kia sân bay đã ngừng chở, đường sắt cũng chỉ có hai đầu còn tại duy trì. Sương lớn một chút át chế phần lớn giao thông thủ đoạn. Tín hiệu cũng rất nhiều nơi đoạn liên. Tình huống bên ngoài một đoàn đay rối. Đạo mạch hiện tại ốc còn không mang nổi mình ốc, các nơi chi nhánh chỉ có thể co vào tự vệ. Nhưng rất nhiều nơi thế lực nhỏ căn bản ngăn không được linh tai, tử thương rất thảm trọng…"

"Là như thế này, bên ngoài bây giờ loan thành hỗn loạn, khắp nơi đều tại co vào lực lượng, bảo vệ chính mình địa bàn nhỏ." Quân đội Trần Ninh gật đầu khẳng định nói.

"Trần tư lệnh, phía trên không có cụ thể chỉ thị a?" Vu Hoành nhíu mày nhìn về phía hắn. Đạo mạch tình huống hắn không rõ ràng, nhưng q·uân đ·ội thượng tầng không có khả năng không có động tác

Trần Ninh đại biểu là trú đóng ở Đài Châu 60. 000 Á Tùng quốc phòng quân, trong đó bao hàm hải quân cùng lục quân hai khối. Nhiều người như vậy, phía trên không có khả năng không cho ra chỉ thị.

"Thông cáo có, nhưng cũng chỉ là để cho chúng ta tự hành đóng giữ chờ đợi mệnh lệnh. Mà lại thông cáo này là hơn mười ngày trước liền gửi tới, hiện tại, còn không có tiến thêm một bước chỉ thị." Trần Ninh lắc đầu, "Ta nhiều lần liên hệ với cấp bộ môn, nhưng đều liên lạc không được."

“Thủ đô bên kia, là Thất Hung minh trọng điểm chiếu cố địa khu, hết thảy mười hai toà âm khí thiên trụ vờn quanh thủ đô đưa lên. Bọn hắn ốc còn không mang nổi mình ốc, khẳng định không để ý tới các ngươi.” Thanh Hoàng đột ngột mở miệng giải thích.

“… !” Mười hai toà âm khí thiên trụ.

Mấy người hai mặt nhìn nhau, cũng sẽ không tiếp tục nói chuyện, nếu như tình huống là thật, cái kia các nơi hỗn loạn liền cũng có thể lý giải.

Rất hiển nhiên, quốc gia trung tâm tựa hồ gặp nguy hiểm cùng phiền phức, so với bọn hắn tưởng tượng phải lớn rất nhiều.

“Lớn như vậy số lượng. Chúng ta điểm ấy Ngự Linh trạm, thủ không được.” Vu Hoành lúc này nhìn kỹ chiếu ảnh địa đồ.

Trong lòng so sánh phương diện phòng thủ lực lượng cùng linh tai quái vật số lượng.

“Sư bá, trại an dưỡng bên kia.” Hắn nhìn về phía Vũ Ngấn.

“Tín hiệu mất liên lạc, tạm thời liên lạc không được, bất quá cũng nhanh dựa theo thời gian tính toán, ngày mai, liền có thể…” Vũ Ngấn trả lời.

Vu Hoành đứng người lên, đi tới lui mấy bước.

“Không tính đạo mạch khả năng trợ giúp, hiện tại trong tay chúng ta có bao nhiêu lực lượng?”

“Đối phó linh tai, v·ũ k·hí bình thường vô dụng, v·ũ k·hí nóng chỉ có đối với những n·gười c·hết sống lại kia lúc đó có điểm dùng. Cho nên không tính q·uân đ·ội binh lính lời nói, chân chính có thể sử dụng, chính là Hỗ Trợ minh thêm đạo quán hơn ba trăm người.” Vũ Ngấn trả lời.

“Cái này 300 người hiện tại phân bố tại toàn bộ Ngự Linh trạm vòng phòng ngự tường đen bên trên, trấn thủ hết thảy ra vào xe cộ dòng người.”

“Phân cấp chế độ làm được như thế nào?” Vu Hoành hỏi.

“Căn cứ ngươi cho ra phân chia đẳng cấp, qua lại chiến tích, sơ bộ phân ra, một đến chín nguy hiểm đẳng cấp, trong đó cấp chín năm người, cấp tám 43 người, cấp bảy sáu mươi sáu người, còn lại đều là cấp sáu trở xuống.”

“Lại hướng lên Chiến Tranh cấp, cũng chính là đối ứng Quan Chủ cấp, chỉ có Thanh tiên sinh, Chính Nhu ngươi, hai cái, chúng ta đối với cao cấp lực lượng quá yếu. Một khi có số nhiều Chiến Tranh cấp lực lượng tập kích, cục diện có thể sẽ băng.”

“Tính linh quang a?” Vu Hoành hỏi.

“Không, cần cụ thể khảo thí số liệu mới tốt…”

Vu Hoành trầm mặc mấy giây.

“Căn cứ linh quang tăng phúc, tất cả mọi người bình quân ước định đẳng cấp đi lên điều cấp một.”

“Được.” Vũ Ngấn gật đầu.

“Mặt khác vật tư phương diện bởi vì có ngươi sớm nhắc nhở, ta trữ bị không ít, vấn đề không lớn, Trần tư lệnh bên kia cũng chuẩn bị mười cái kho hàng lớn, đầy đủ chèo chống mấy tháng có thừa. Hiện tại duy nhất mấu chốt, chính là thực sự tiếp xúc đánh nhau, Ngự Linh trạm tường đen vòng phòng ngự, có thể hay không chịu nổi.”

“Chỉ dựa vào cái này hơn 300 thuật sĩ, coi như tất cả đều là linh quang thuật sĩ, cũng rất khó.” Vu Hoành lắc đầu.

“Nhưng ngươi cần cân nhắc, bọn hắn không phải chỉ tập trung vây công chúng ta một chỗ. Linh tai lực lượng là phân tán, cho nên chúng ta cần ứng phó, không phải toàn bộ, mà hắn là chỉ là một trong số đó.”

Đang khi nói chuyện, đột nhiên bên ngoài có người bước nhanh xông tới.

“Phiền phức đến rồi! !”

Là Trình Thư, nàng một thân tu thân quân trang, sắc mặt trắng bệch, cái trán đầy mồ hôi, xốc lên lều vải màn cửa lớn tiếng nói.

“Kim Kiều bên kia linh tai, bắt đầu hướng nội thành di động! Còn có chừng năm phút sẽ v·a c·hạm đến chúng ta mặt phía bắc Ngự Linh trạm tường đen vòng phòng hộ!”

“Cùng đi xem nhìn?” Vu Hoành trầm giọng nói.

Hắn tận khả năng cho bản địa thuật sĩ tăng cường thực lực, bây giờ, là thời điểm khảo thí hắn chuẩn bị đến cùng được hay không.

Chỉ cần có thể ngăn cản trung đê tầng quái vật triều liền tốt, cấp bậc cao hơn, không có khả năng dựa vào những thứ này.

Về phần ứng đối ra sao những cái kia đỉnh tiêm phiền phức quái vật, trong lòng của hắn đã có mạch suy nghĩ.

Nếu Thất Hung minh gây sự, trước hết đem bọn hắn tận diệt rơi, hiển hình cắt lỗ. Thừa dịp đám người này đang cùng đạo mạch đánh cho đầu óc heo đều nhanh đi ra, phía sau tập kích.

Sau đó lại bắt lấy đầu óc có cứt đạo mạch cao tầng, đem bọn hắn toàn bộ nhiễm hóa linh ánh sáng, cưỡng ép khống chế lại.

Đối với cái này rõ ràng có thực lực, nhưng lại một mực phớt lờ thế giới, hắn hoàn toàn chịu đủ.

“Đi.”

Đám người lưu lại Vũ Ngấn cùng Trần Ninh phụ trách trù tính chung thế cục, những người còn lại một đạo đón xe cấp tốc tiến về mặt phía bắc Ngự Linh trạm.

Xe đến lúc, đã có không ít dân chúng tụ tập tại nơi này.

Bọn hắn có lái xe, có đi bộ, nhao nhao tìm chỗ cao, ý đồ vượt qua tường đen nhìn ra phía ngoài.

Nhưng cao hơn năm mét tường đen hoàn toàn ngăn trở ngoại giới hết thảy.

Chỉ có số người cực ít có thể leo lên phụ cận cao lầu, có thể những này leo lên cao lầu người, cũng không phải là thuật sĩ, chỉ có thể nhìn thấy bên ngoài bị đốt cháy khét vuông vức đi ra đất trống lớn bên trên, có lít nha lít nhít n·gười c·hết sống lại hành thi, toàn thân đường vân màu xám, lảo đảo hướng phía tường đen tới gần.

Chính là những hành thi này, cũng dọa đến tường đen bên trong người liên tục kinh hô, từng cái sắc mặt xám ngoét, không thiếu nữ sinh khóc tại chỗ đi ra.

Vu Hoành một đoàn người tại tường đen bên cạnh trú quân binh sĩ cúi chào dưới, cấp tốc leo lên Ngự Linh trạm lầu ba, từ gia cố cửa sổ nhìn ra bên ngoài.

"Nơi này bên ngoài trước kia là chất gỗ nhà trệt khu, bị trước đó Từ thị trưởng quyết định thật nhanh, hạ lệnh phóng hỏa thiêu hủy, mới đánh lùi một đợt n·gười c·hết sống lại tập kích." Trần Ninh giới thiệu nói, hắn hiển nhiên không phải lần đầu tiên cùng những hành thi này giao thiệp, lúc này nhìn xem phía ngoài đám hành thi, sắc mặt rất khó coi.

"Những hành thi này, bị bọn hắn lên một cấp quái vật huyễn âm bên trong xưng là Thiên Binh, bọn hắn nhìn từ xa tốc độ rất chậm, nhưng một khi tới gần, liền sẽ một chút bạo tăng.

Bọn hắn lực lượng rất lớn, bình quân tương đương với thành năm nam tính gấp hai ba lần. Đ·ạ·n phổ thông đánh lên đi, tác dụng không lớn, chỉ cần không phải triệt để đem bọn hắn thân thể nổ nát vụn, bọn hắn vẫn có thể đứng lên tiếp tục công kích.

"Trước không vội, để cho chúng ta Hỗ Trợ minh các huynh đệ tỷ muội đi lên thử nhìn một chút." Vu Hoành nói.

Bên cạnh hắn Vũ Ngấn gật gật đầu, nhỏ giọng cùng nơi này Hỗ Trợ minh đóng quân thuật sĩ bàn giao vài câu.

Rất nhanh, tường đen đỉnh, nhao nhao nhảy rụng xuống dưới một đám áo đen thuật sĩ.

Chương 373: Hành động (1)

Chương 373: Hành động (1)

Những này xuất chiến thuật sĩ, người mặc thống nhất quân phục màu đen, nhìn cách thức là cải tiến cùng loại đạo bào đặc chế y phục tác chiến, trên đầu mang theo mũ giáp, ba người một tổ, kết làm tiểu trận, hướng phía lít nha lít nhít không biết bao nhiêu số lượng hành thi đại quân nghênh đón.

"Hỗ Trợ minh bây giờ xuất chiến, là cấp độ thấp nhất cấp một thuật sĩ, sáu tổ 18 người."

Ngự Linh trạm người phụ trách giới thiệu nói.

"Bọn hắn vốn chỉ là trong tay nắm giữ một loại thuật pháp vòng ngoài thuật sĩ, cũng là tiếp cận nhất người bình thường cấp độ."

"Nhưng bây giờ tại linh quang tăng phúc dưới, bọn hắn phòng hộ cường độ phi thường kinh người. Lực lượng cùng sức chịu đựng tăng phúc cũng rất khoa trương."

Vừa dứt lời.

Đợt thứ nhất ba cái tiểu tổ thuật sĩ liền toàn thân sáng lên màu bạc linh quang, vào đầu hướng phía hành thi đại quân xông tới.

Trong đó phía trước nhất một nam tử, tay nắm ấn quyết, trong miệng nói lẩm bẩm, nó bên cạnh hiển hiện một vòng hình răng cưa màu trắng mâm tròn.

Mâm tròn vừa tiếp xúc với hành thi, liền cấp tốc chuyển động đứng lên, điên cuồng cắt chém lên tiếp xúc hết thảy hành thi.

Cái này cắt chém tựa hồ cũng không phải là thực thể, cắt qua hành thi thân thể không tổn hao gì, nhưng sẽ tại chỗ ngã xuống

đất, tựa hồ thương tổn tới một loại nào đó ở bên trong vô hình đồ vật.

Còn lại tiểu tổ thuật sĩ cũng nhao nhao thi pháp, toàn thân bao trùm linh quang, không s·ợ c·hết xông vào thi quần.

Đám hành thi phất tay đánh vào trên người bọn họ, chỉ là đánh cho linh quang không ngừng hiển hiện gợn sóng, trừ cái đó ra, không còn tác dụng.

“Nhìn vẫn được nhưng đơn dạng này bọn hắn không kiên trì được bao lâu.” Vu Hoành lên tiếng nói.

“Phía sau còn có mặt khác tiểu tổ thay phiên địa phương còn lại thì là dựa vào q·uân đ·ội lấy đ·ạ·n lửa c·ách l·y đánh lui.” Ngự Linh trạm thuật sĩ hồi đáp.

“Dạng này tiểu tổ quá ít, nếu như số lượng lại tăng thêm gấp 10 lần, khả năng có thể ngăn cản vòng ngoài linh tai.” Vu Hoành thở dài.

“Minh chủ không cần phải lo lắng, linh quang trên phạm vi lớn tăng cường chúng ta sức chịu đựng thể năng, dạng này chém g·iết, kiên trì cái mấy giờ không có vấn đề, đến lúc đó thay phiên xuống tới mặt khác tổ, vấn đề không lớn. Hơn ba trăm người bảo vệ một khu vực nhỏ này vẫn là có thể.” Ngự Linh trạm thuật sĩ người phụ trách trả lời.

“Xác thực như vậy.” Lưu Sơn Hà là q·uân đ·ội thuật sĩ tổng chỉ huy, đối với đại khái cục diện tâm lý nắm chắc, lúc này gật đầu đồng ý thuyết pháp này.

“Đi mặt khác tường đen bên ngoài nhìn xem.” Vu Hoành đề nghị.

“Được. Xin mời đi theo ta.”

Ngự Linh trạm người phụ trách dẫn đầu đi ở phía trước.

Một đoàn người ra Ngự Linh trạm, dọc theo rộng rãi tường đen hướng địa phương khác di động.

Quả nhiên, mới đi ra khỏi hơn trăm mét dáng vẻ, tường đen bên ngoài tập kích linh tai quái vật liền thiếu đi rất nhiều.

Bên ngoài cũng chỉ là một hai tổ thuật sĩ đang tiến hành thanh lý ngăn chặn.

Xem ra tình thế vẫn được.

Nhưng không đi ra bao xa, hậu phương nơi xa một chút truyền đến một trận bạo tạc.

Oanh! !

Ánh lửa ngút trời, đem bầu trời bên kia cũng nhuộm thành đỏ nhạt.

Vu Hoành bọn người cực tốc quay đầu, lần đầu tiên, liền thấy được từng đầu Ngân Giáp Xà Thủ Nhân, nhảy lên tường đen, đang cùng phòng thủ thuật sĩ đối đầu, đánh thành một đoàn.

Những thuật sĩ trên thân lóe lên màu bạc linh quang, tựa như đỉnh lấy xác rùa đen pháo đài, mỗi ba người một tổ, không ngừng thay phiên phóng thích thuật thức.

Từng đạo thuật thức tại phương diện tinh thần bên trong mang theo khác biệt sắc thái vĩ viêm, bay về phía Xà Thủ Nhân.

Có đưa chúng nó đông kết giảm tốc độ, có ăn mòn thiêu đốt, có là từng đạo lưỡi dao đâm xuyên tiến vào nó thể nội, để nó tại chỗ t·ê l·iệt.

Những này thuật sĩ xuất thân bề bộn, nắm giữ thuật pháp cũng cao thấp không đều. Đánh ra đến xem đi lên chính là một đoàn rối bời tinh thần đặc hiệu, tại thuật sĩ trong mắt rất hoa lệ, nhưng thực tế phương diện bên trên, người bình thường hoàn toàn không nhìn thấy.

Bành!

Một đầu Xà Thủ Nhân một thương hung hăng nện ở một nhỏ nhắn xinh xắn nữ thuật sĩ trên trán.

Trường thương cùng màu bạc linh quang v·a c·hạm, tóe lên mảng lớn màu bạc mảnh vụn.

Nữ thuật sĩ bay rớt ra ngoài, lăn trên mặt đất mười mấy vòng, đụng vào phía sau Ngự Linh trạm vách tường, mới dừng lại.

Nhưng nàng thế mà bò dậy, thí sự không có liền tiếp theo xông về tại chỗ tiếp tục chiến đấu.

Vừa mới một thương kia mang tới tổn thương, cũng chỉ là để trên người nàng màu bạc linh quang hơi mỏng manh ảm đạm một chút. Chỉ thế thôi.

Mà tình huống như vậy, còn không chỉ là tại chỗ này phát sinh.

Những thuật sĩ thuật pháp căn bản ngăn không được linh tai quái vật, bọn hắn chỉ có thể miễn cưỡng kéo dài thời gian, nhưng chỉ cần bọn hắn ở phía trước đỉnh lấy hấp thu cừu hận, những quái vật này liền không có cách nào vượt qua tường đen, tiến vào nội bộ.

“Hiệu quả nhìn không tệ. Nhưng là nơi xa còn có phiền toái hơn.” Vu Hoành quét mắt có chút buông lỏng bên người mấy người, trầm giọng nói.

“Kim Giáp Long Nhân mà nói, chúng ta cũng an bài nhằm vào cấp bậc cao thuật thức tiểu tổ tiến đến triển đấu.” Lưu Sơn Hà trả lời.

“Tới.” Vu Hoành giương mắt nhìn về phía tường đen bên ngoài nơi xa sương mù.

Nơi đó, từng đoàn từng đoàn mây trắng chậm rãi bay tới, trên mây ngồi xếp bằng, chính là từng cái thân mang Kim Giáp Đích Long Thủ Nhân linh tai.

Lần này, vượt quá Vu Hoành dự liệu là, Lưu Sơn Hà cái gọi là triển đấu căn bản là cùng hắn nghĩ không giống với.

Rất nhanh, tường đen bên trên đẩy ra từng môn sơn trắng có thể di động thức hoả pháo.

Hoả pháo một bên, đứng đấy từng người từng người đỉnh lấy màu bạc linh quang xác Hỗ Trợ minh thuật sĩ.

Bọn hắn khẩn trương đối với thao tác viên pháo thủ chỉ dẫn phương hướng, đồng thời đem từng mai từng mai sớm đã bám

vào màu bạc linh quang đ·ạ·n pháo, lắp đi vào.

Ầm ầm ầm ầm! !

Trong chốc lát, liên tiếp tiếng pháo nổ tung.

Ánh lửa mãnh liệt, mấy chục ổ hỏa pháo đồng thời sáng lên ánh lửa, tựa như mấy chục đạo từ trên trời giáng xuống lưỡi dao màu vàng, trong nháy mắt xé mở phía trước bay tới Kim Giáp Long Nhân trận doanh.

Từng đầu Kim Giáp Long Nhân còn chưa kịp trốn tránh, liền bị mấy lần vận tốc âm thanh hoả pháo trực tiếp nổ lật.

Trên người bọn họ kim giáp phá toái hóa thành điểm sáng, từng cái ba mét trở lên hình thể, cũng tại trong hoả pháo không ngừng bị xuyên thủng, bị nổ tung nổ nát vụn.

Những này trước đó Vu Hoành giao thủ qua, tốc độ lực lượng đều rất mạnh Kim Giáp Long Nhân, tại cái này từng vòng linh quang Phụ Ma Hỏa Pháo dưới, dễ như trở bàn tay liền b·ị đ·ánh lui.

“Bởi vì linh quang có thể thời gian ngắn bám vào tại không có sự sống vật thể bên trên, đồng thời còn có thể trực tiếp tiếp xúc công kích đến linh tai quái vật, cho nên chúng ta an bài mỗi một môn Hỏa Pháo Thủ bên người đều có chí ít hai tên thuật sĩ, tạo thành tiểu tổ, đối với đ·ạ·n pháo tiến hành lâm thời linh quang phụ thuộc.” Lưu Sơn Hà giải thích nói. Nhìn thấy chính mình chuẩn bị có hiệu lực, hắn cũng không khỏi đến gánh nặng trong lòng liền được giải khai.

“Chờ một chút, không đúng!” Đột nhiên Vu Hoành biến sắc, phát hiện không ổn.

Xuy xuy xuy xùy! !

Từng đạo kim quang từ hoả pháo trong sương khói nổi bật đi ra.

Bọn chúng phi tốc tới gần, tại tường đen phía trên ngưng tụ thành hình, khôi phục Long Thủ Nhân nguyên bản thân hình.

Những này Long Thủ Nhân lâm không rơi xuống, cầm thượng rống giận, nhào vào đầu tường, đem từng cái thuật sĩ nện đến khắp nơi lăn loạn, tràng diện rất có vui cảm giác.

“Là hư hóa năng lực.” Vu Hoành lắc đầu im lặng. Nhìn về phía Lưu Sơn Hà, “Còn có an bài a? Tiếp tục như vậy tất thua không thể nghi ngờ.”

“Cái này… Tự nhiên là có.” Lưu Sơn Hà mặt mo đỏ lên vội vàng nhéo một cái trong tay một cái hộp điều khiển ti vi bên trên cái nút.

Chỉ một thoáng, từng đạo màu xanh da trời phi kiếm, từ Ngự Linh trạm bên trong bắn ra, tựa như đáy biển cá bơi, tạo thành bầy cá, tốc độ cực nhanh nhào về phía xung quanh Kim Giáp Long Nhân.

Phốc phốc.

Một đầu Kim Giáp Long Nhân né tránh không kịp, bị màu lam bay Kiếm Ngư bầy ầm vang lướt qua, thôn phệ.

Một giây về sau, quần thể phi kiếm rời đi, nguyên địa chỉ còn lại có một mảnh nổ tung sương mù màu xám cùng điểm điểm kim quang mảnh vỡ.

“Ừm? Đây là?” Vu Hoành nhíu mày.

“Đây là cấp sáu trở lên Hỗ Trợ minh thuật sĩ tạo thành linh quang thuật pháp quần thể phi kiếm, là chúng ta không ràng buộc đưa ra linh kiếm thuật pháp, thống nhất truyền thụ, thống nhất huấn luyện hình thành quần thể thuật pháp.” Lưu Sơn Hà giải thích.

“Cũng coi là trong tay chúng ta một tấm đòn sát thủ đi. Vốn định là lưu cho Tam Nhãn Long Nhân, nhưng hiện tại xem ra… Không cần không được.”

Hắn gượng cười.

“. Tam Nhãn Long Nhân các ngươi gánh không được. Chỉ riêng tinh thần uy áp tản ra, liền có thể đánh ngã một bọn người.” Vu Hoành lắc đầu.

“Ngươi sẽ không quên cao tinh thần cá thể đối với cấp bậc thấp sinh mệnh có cực lớn tinh thần lực áp bách hiện tượng a?”

“Đương nhiên sẽ không, cho nên Tam Nhãn Long Nhân nhằm vào tổ hợp, chúng ta là dựa vào Ngự Linh trạm để ngăn cản.”

“Lấy Ngự Linh trạm nội bộ tất cả thuật sĩ tinh thần lực liền cùng một chỗ, lấy trận pháp tăng phúc, có thể tăng lên tới một cái tầng thứ cao hơn, dùng cái này đối kháng tinh thần uy áp.” Lưu Sơn Hà nói.

“Hạng mục này là ta cùng Lưu tổng tại kết nối.” Vũ Mặc lão đạo gật đầu lên tiếng.

Vu Hoành gật đầu, không còn lên tiếng, mà là tiếp tục xem tiếp đi.

Chiếu suy đoán của hắn, bên này cao nhất hẳn là xuất hiện chính là Tam Nhãn Long Nhân, thải kính đạo nhân loại tồn tại kinh khủng kia, khả năng không lớn xuất hiện.

Dù sao bên này chỉ có hai cái cửa bị mở ra.

Nghĩ đến đây, hắn liền không cách nào ức chế nhớ tới lúc trước kinh động như gặp Thiên Nhân Định Thiên Bàn.

Nếu là Định Thiên Bàn còn có thể dùng, hiện tại làm sao đến mức bị động như thế!

Đạo mạch đám phế vật kia!

“Định Thiên Bàn như vậy thần vật, liền không nên nắm giữ tại cấp độ kia ngồi không ăn bám người trong tay, nên do ta như vậy người chính nghĩa khống chế!”

Vu Hoành càng nghĩ càng thấy đến không cam lòng. Rõ ràng có có thể giải quyết triệt để căn nguyên bảo vật tại, lại chỉ có thể nhìn, không có khả năng động!

Lại nhìn một hồi linh tai đối kháng chờ đổi phòng thay thế, hắn mới xác định phòng tuyến có thể chịu nổi, Tam Nhãn Long Nhân xác thực một mực không có xuất hiện.

Mới quay người dẫn người hạ tường đen.

“Nơi này có ta nhìn chằm chằm thuận tiện, minh chủ ngài tiếp xuống có gì chỉ thị?”

Trong xe, những người còn lại riêng phần mình đi làm việc sự tình của riêng mình, chỉ có càng Vu Hoành cùng Thanh Hoàng hai người lên xe.

Thanh Hoàng thanh âm xen lẫn đang không ngừng vang lên tiếng pháo bên trong, truyền vào Vu Hoành trong tai.

“Ta đã làm ta cố gắng lớn nhất, nhưng bây giờ loại kết quả này, ta không đồng ý.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Ý của ngài là…” Thanh Hoàng từ trong giọng nói của hắn nghe được một tia không đúng, lập tức ngữ khí cũng càng cẩn thận.

Hắn đã phát hiện, chính mình mới cùng cái này lão đại tựa hồ hữu thụ hoang tưởng bị hại, chuyện gì đều ưa thích hướng nghiêm trọng nhất phương diện nghĩ.

Mà lại cảm xúc cũng rất không ổn định, lúc nào cũng có thể sẽ làm ra một chút làm cho không người nào có thể lý giải cực đoan quyết định. Cũng tỷ như hiện tại, hắn liền có loại dự cảm không tốt

“Phía quan phương bên kia còn không có quy mô lớn mở rộng Linh Quang bí thuật, đều đến phân thượng này còn đang do dự. Ta quyết định không còn làm chờ, Thanh Hoàng ngươi cùng ta một đạo, bọn ta đi bái phỏng bên dưới Thất Hung minh tổng bộ.” Vu Hoành thần sắc chăm chú.

“Cái này. Hiện tại bên kia ngay tại Long Tình Tử dẫn đội dưới, cùng đạo mạch quyết đấu… Minh chủ, bọn ta trực tiếp dính vào, đây là… Muốn ta phản minh?” Thanh Hoàng coi chừng hỏi.

“Làm sao? Ngươi không nguyện ý?” Vu Hoành nhìn về phía hắn, ánh mắt sâu thẳm.

“.” Thanh Hoàng giật mình trong lòng, tê cả da đầu, vội vàng cười cười, “Làm sao có thể, thuộc hạ đến minh chủ bù đắp

thiếu khuyết nhược điểm, bây giờ thực lực đại tiến, Thất Hung minh loại kia đất nghèo, đương nhiên là tùy ý có thể vứt bỏ. Chỉ là… Bên kia tình huống có thể sẽ rất nguy hiểm… Vạn nhất bọn ta bị Thất Hung chú ý tới."

"Không sao, ngươi liền phụ trách dẫn đường là được." Vu Hoành nói, " kỳ thật ta đã sớm muốn động thủ, chỉ bất quá bây giờ thời cơ mới vừa vặn, chính là muốn chờ bọn hắn cùng đạo mạch cao tầng đánh cho ngươi c·hết ta sống, ta mới tốt thừa lúc vắng mà vào. Nhìn xem Thất Hung minh nhà kho cửa lớn, có đủ hay không cứng rắn!"

"…" Thanh Hoàng trong lòng một ngụm lão tào không biết nên không nên nôn, có thể đem đánh lén trộm nhà nhân lúc c·háy n·hà mà đi hôi của, nói như vậy tươi mát thoát tục, đoán chừng trên đời này cũng chỉ có nhà mình minh chủ phần độc nhất.

"Ta hiểu được." Hắn nuốt nước miếng một cái, gật đầu. Đến bây giờ giờ khắc này, hắn rõ ràng chính mình không có cách nào lại hồ lộng qua, nhất định phải tại Linh Quang Hỗ Trợ minh cùng Thất Hung minh ở giữa hai chọn một.

Mà chọn cái nào, căn bản không cần phải nói.

Dù sao lúc trước hắn gia nhập Thất Hung minh cũng bất quá là lợi ích thúc đẩy, đồng thời còn có triển vọng tránh né đạo mạch t·ruy s·át bão đoàn sưởi ấm suy nghĩ.

Nhưng bây giờ, hắn tẩy trắng, không giống với lúc trước, tự nhiên là không cần.

"Vậy minh chủ, bọn ta khi nào thì đi?"

"Hiện tại." Vu Hoành nói.

"Không chuẩn bị chuẩn bị?" Thanh Hoàng có chút chần chờ, "Ngài khả năng không rõ ràng, Thất Hung minh mặc dù danh xưng Thất Hung, nhưng trên thực tế còn có phó minh chủ tọa trấn bản bộ, phó minh chủ thực lực chí ít cũng là Thất Hung một cái cấp bậc…"

Chương 374: Hành động (2)

“Không sao, dẫn đường chính là. Không gặp được coi như, gặp cùng nhau đóng gói kéo trở về làm lao động. Làm ra phiền toái lớn như vậy, vừa vặn lấy công chuộc tội.” Vu Hoành xem thường.

Hắn đã sớm đối với đạo mạch cùng Thất Hung minh thấy thèm, trước đó là vì đại cục, còn ôm lấy có thể đem người kéo qua làm sinh lực ý nghĩ, hiện tại triệt để gãy mất tưởng niệm, ngược lại mạch suy nghĩ mở rộng.

Bây giờ vừa vặn bọn hắn đại chiến, cho mình cơ hội.

Lại thêm phía bên mình thiếu khuyết cao thủ tọa trấn, Thất Hung minh lại tất cả đều là tiền tài bất nghĩa, cái gọi là trời cho không lấy phản thụ tội lỗi, đây chính là đưa tới cửa thịt mỡ, ăn chùa thì ngu sao mà không ăn!

Xe con quay đầu xe trực tiếp hướng phía một phương hướng khác nhanh chóng chạy tới.

Chờ đến Ngự Linh trạm phòng tuyến phía tây bắc một góc lúc, xe dừng lại một khung máy bay trực thăng đã chờ từ sớm ở tường đen bên cạnh.

Cánh đã bắt đầu xoay tròn vỗ.

Thanh Hoàng đi lên cùng phi công dặn dò vài câu, sau đó mang theo Vu Hoành một đạo, đằng không mà lên, hướng phía nơi xa bay nhanh rời đi.

Phúc Thọ sơn đỉnh, Phong Thiện Đài

Cuồng phong gào thét, mây đen dầy đặc.

Từng đạo lôi xà tại trong mây thoáng hiện, nở rộ lam quang.

Hứa Sùng dưới thân rỉ máu, xếp bằng ngồi dưới đất, trong tay phất trần lóng lánh kim quang chói mắt, đem hắn toàn thân bao phủ ở bên trong.

Đó là hắn bảo mệnh bí thuật lấy cỡ nào năm tu hành luyện chế đỉnh cấp thuật pháp, kết hợp Truyền Thừa Đạo Khí thần ý, kích phát thông linh đạo quang.

Đạo ánh sáng này có thể tại một giờ bên trong, cưỡng ép ngăn chặn thân thể hết thảy thương thế, đem thương thế trì hoãn đến sau một giờ thời đoạn.

Bất luận b·ị t·hương gì, cái này một giờ thời gian, đều sẽ từ đầu đến cuối duy trì tại trạng thái đỉnh cao nhất.

Mà tại trong thời gian này chịu v·ết t·hương mới, cũng sẽ điệp gia đến phía sau cùng một chỗ bộc phát.

“Ta liền biết, đến chúng ta cấp độ này, muốn dựa vào một chút đánh lén liền xử lý ngươi, rõ ràng không thực tế.” Long Tình Tử thấy cảnh này, vỗ tay cười nói.

“Ngươi diễn quá kém.” Tả Vân Phong nhìn hắn một cái.

“Ta cho là ta đã rất hoàn mỹ. Dù sao một cái ưa thích nổi điên bệnh tâm thần tên điên, làm ra bất cứ chuyện gì không đều nên có thể bị tiếp nhận sao?” Long Tình Tử nhíu mày cười nói. “Bất quá, ta ngược lại thật ra cảm thấy, là ngài xuất thủ quá chậm… Lão sư.”

Hắn mặt mày bên trong ý cười càng phát ra nồng đậm.

“Ngươi thật giống như… Có chút già rồi…”

“Vậy ngươi có thể nếm thử tránh thoát ta.” Tả Vân Phong mặt không b·iểu t·ình.

“Đệ tử cũng không dám, ngài thế nhưng là thiên hạ đệ nhất cường giả, đương đại mạnh nhất thuật sĩ… Ta điểm ấy công phu mèo ba chân, liền không tại trước mặt ngài bêu xấu.”

“Các ngươi những tên điên này!” Hứa Sùng xếp bằng ở trong kim quang, ngăn chặn thương thế trên người, chậm rãi đứng dậy.

“Là ta nhìn sai rồi! Tả Vân Phong! Hết thảy đều là ngươi đang làm trò quỷ!”

Hắn hai mắt đỏ lên, râu tóc đều là động, toàn thân khẽ run, hiển nhiên giận đến cực hạn.

“Đường đường thiên hạ đệ nhất thuật sĩ, thế mà làm ra bực này dơ bẩn việc cẩu thả! Thượng Nguyên Thiên Sư phủ ngàn năm cơ nghiệp đều muốn bị ngươi hủy hoại chỉ trong chốc lát, ngươi liền không sợ.”

“Ta phải c·hết.” Tả Vân Phong đánh gãy hắn.

“Hứa Sùng.”

Hắn nhìn chăm chú lên đối phương, ánh mắt bình tĩnh mà chân thành.

“Nhiều nhất một năm. Ta liền phải c·hết…”

“Ta có thể cảm giác được, cái kia càng ngày càng gần đại hạn…”

“Thì tính sao! ? Đến ngươi như vậy cảnh giới, lại ngay cả sinh tử cũng nhìn không thấu, ngươi coi cái gì Thiên Sư! ? Ngươi làm cái gì đệ nhất thuật sĩ! ! ? Ngươi cái mua danh chuộc tiếng hạng người! !” Hứa Sùng phẫn nộ nói.

“Ta và các ngươi khác biệt.” Tả Vân Phong thản nhiên nói, “Từ rất rất nhỏ, trăm năm trước khi đó, ta tu đạo, liền chỉ vì một cái mục đích.”

“Đó chính là, trường sinh.”

“Trăm năm như một ngày, cả đời theo một người, không hổ là lão sư, đạo tâm sự lãnh khốc kiên định, đệ tử khâm phục.” Long Tình Tử ở một bên vỗ tay cười nói.

Tả Vân Phong không để ý tới hắn âm dương quái khí, tiếp tục nói.

“Từ khi đó, ta liền minh bạch một cái đạo lý. Thế gian này vạn vật, có nhân liền có quả, muốn đạt được bao nhiêu, liền muốn

bỏ ra bao nhiêu. Mà muốn thu hoạch được vĩnh sinh, liền muốn bỏ ra đủ nhiều đại giới, mà ta trăm năm khổ tu, còn xa xa không đủ…"

"Cho nên ngươi liền làm ra được nhiều chuyện như vậy, chính là vì ngươi cái gọi là vĩnh sinh! ?" Hứa Sùng cắn răng nói. Hắn lúc này biết rõ đối phương là đang trì hoãn thời gian chờ hắn bí thuật thời gian trôi qua, nhưng vẫn là nhịn không được muốn nghe một chút đối phương là thế nào nói.

Thiên hạ đệ nhất thuật sĩ a, Tả Vân Phong tên tuổi này tối thiểu trấn áp khắp thiên hạ mấy chục năm!

Nhưng bây giờ… Một khi kinh biến, tất cả mọi thứ, đều hủy sạch.

Long Tình Tử cùng Thất Hung minh thế mà ngay từ đầu chính là Tả Vân Phong đứng ở phía sau duy trì?

Cái này nếu là truyền đi, toàn bộ đạo mạch danh dự đều sẽ hủy hoại chỉ trong chốc lát, sụp đổ.

"Ngươi sẽ không hiểu." Tả Vân Phong thở dài, "Dạng gì bởi vì trồng ra dạng gì quả, cũng không đủ dinh dưỡng, là dài không ra đầy đủ ngọt ngào ngon miệng chi trái cây."

Hắn hất lên phất trần, thu hồi đoản kiếm.

"Ta bỏ ra gần trăm năm thời gian bố cục gieo nhân, bây giờ, cũng đến nên thu hoạch thời tiết nhàn hạ…"

"Ngươi có ý tứ gì?" Hứa Sùng bỗng nhiên trong lòng dâng lên một tia dự cảm bất tường.

Tả Vân Phong mỉm cười, ngẩng đầu nhìn về phía đạo mạch tổ đình Vân Số sơn phương hướng.

Ầm ầm! ! !

Trong lúc đó, thiên địa chấn động Vân Số sơn phương hướng bầu trời bỗng nhiên sáng lên một đoàn kim quang óng ánh.

Kim quang kia tráng kiện không gì sánh được, so âm khí thiên trụ còn muốn lớn gấp 10 lần, nó dưới đáy hoàn toàn đem toàn

bộ số trời núi bao trùm đi vào.

Kim quang phóng lên tận trời, tựa như một cây trường thương màu vàng, xông vào tầng mây, phá vỡ một cái cự đại mây động.

Sau đó tiếp tục đi lên, xông ra tầng khí quyển, tại lam nhạt trong khí quyển cũng phá vỡ một cái cự đại khe.

Đây không phải tinh thần ảo giác, mà là tất cả mọi người có thể nhìn thấy thực tế hình ảnh.

Kim quang chói mắt trong cột ánh sáng, lại có một đạo toàn thân đen kịt, sau lưng mọc lên to lớn hai cánh mơ hồ hình người, chậm rãi nổi lên.

Hai tay của hắn ở trước ngực bưng lấy một chiếc nghiên mực một dạng ao nước nhỏ, cứ như vậy phiêu phù ở trong quang trụ màu vàng, không nhúc nhích, tựa hồ chỉ là một tòa pho tượng.

"Hắc Dạ Chi Trì… Giáng lâm…" Tả Vân Phong thưởng thức nhìn qua bóng đen khổng lồ kia trong tay bưng lấy ao nước nhỏ, trong mắt tràn đầy chờ mong.

"Lão sư, vô hạn nguồn năng lượng có, kế tiếp là Vạn Linh Chi Trì tiếp nhận." Long Tình Tử mỉm cười nhắc nhở.

"Vạn Linh Chi Trì mở ra, trừ ra đầy đủ Vạn Linh Chi Môn bên ngoài, còn muốn một vật." Tả Vân Phong nhìn về phía hắn, thản nhiên nói.

"Cái gì?" Long Tình Tử nhíu mày.

"Ta lấy toàn bộ Vân Số sơn làm đại giá, tạm thời bày trận, trói buộc Hắc Dạ Chi Trì, đem nó đặt vào đại trận. Tiếp đó, cần một cái thích hợp dẫn dắt, đem Vạn Linh Chi Trì mở ra tại đồng dạng Vân Số sơn bên trên." Tả Vân Phong nói.

"Cho nên…" Long Tình Tử mỉm cười nói.

"Cho nên." Tả Vân Phong đưa tay một chỉ.

Ông!

Một đạo phức tạp màu vàng bươm bướm hoa văn, tại Long Tình Tử tim bỗng nhiên sáng lên.

Bành! !

Một tiếng vang trầm, Long Tình Tử tim đột nhiên phá vỡ một cái miệng máu, dòng máu đỏ tươi phun tung toé mà ra, trong nháy mắt liền để nụ cười trên mặt hắn đọng lại.

“Ta nuôi dưỡng ngươi nhiều năm như vậy, hiện tại, nên ngươi hồi báo ta thời điểm…” Tả Vân Phong thản nhiên nói.

Ngón tay lại kéo một phát.

Lập tức lực lượng vô hình một chút tăng cường, từ Long Tình Tử trong thân thể rút ra càng nhiều huyết thủy.

Huyết thủy hóa thành dây nhỏ, ở chung quanh vờn quanh bay múa, tựa như sợi tơ màu đỏ.

“Tả Vân Phong! Bần đạo hôm nay liền muốn thay trời hành đạo! Tru các ngươi những tà ma ngoại đạo này! !”

Một bên Hứa Sùng lại là từ Vân Số sơn tổ đình bị diệt lay động lấy lại tinh thần, lúc này cũng nhịn không được nữa, mang theo một thân kim quang bỗng nhiên tới gần, trong tay phất trần bay thẳng Tả Vân Phong, hiển nhiên là dự định ngăn cản hắn.

Trong chớp nhoáng này, Long Tình Tử thế mà cũng trong nháy mắt thân thể nổ tung, hóa thành một đoàn Huyết Ảnh, đánh gãy huyết dịch rút ra, lao thẳng tới Tả Vân Phong.

“Lão sư, ngài sẽ không coi là, qua nhiều năm như vậy, ngài bí pháp này còn có thể có hiệu quả a?”

Hai người một trước một sau, thế mà quái dị tạm thời liên thủ, đối kháng Tả Vân Phong.

Chỉ là ba người không có phát giác được chính là.

Liền tại bọn hắn phụ cận, cái kia quay cuồng phun trào trong đó một cây âm khí thiên trụ bên trong.

Đang có một đạo đen kịt như mắt hình vết nứt, lặng yên bị mở ra.

Trong đó, một đạo xếp bằng ở trên mây trắng thải kính đạo nhân thân ảnh, tại trong cái khe như ẩn như hiện, lẳng lặng chờ đợi.

Đạo nhân này sau lưng, thì là lít nha lít nhít chí ít hơn ngàn Kim Giáp Long Nhân thân ảnh.

Những thân ảnh này, nếu là Vu Hoành ở đây, liền có thể nhìn ra, trong đó có không ít rõ ràng đều là tại Tử Hòa cung bên kia xuất hiện qua cá thể.

Bọn hắn vốn chỉ là phổ thông Kim Giáp Long Nhân, nhưng giờ này khắc này, trong đó chí ít có một phần ba, thế mà biến thành Tam Nhãn Kim Giáp Long Nhân.

Không chỉ như vậy, liền ngay cả cái kia cuộn mây mà ngồi thải kính đạo nhân, lúc này trên người thu liễm tinh thần uy áp, cũng so trước đó tại Tử Hòa cung mạnh một mảng lớn.

Nếu như nói Tả Vân Phong ba người tinh thần uy áp, cộng lại là 100, như vậy lúc này cái này thải kính đạo nhân tinh thần uy áp, chính là trên một ngàn.

Đồng thời chính là như vậy, thải kính đạo nhân thế mà còn tại vẫn như cũ ẩn giấu đi, lẳng lặng chờ đợi, tựa hồ đang chờ đợi ba người giao thủ tranh đấu lâm vào lưỡng bại câu thương một khắc này.

Khoảng cách Đài Châu hơn trăm cây số bên ngoài, một chỗ hải cảng che khuất bên trong.

Một chiếc màu đen khổng lồ thuyền biển, chính chậm rãi dừng sát ở trong bến cảng.

Thuyền biển không có tiêu ký bất luận cái gì danh tự, chỉ là đơn giản treo Á Tùng quốc cờ.

Lúc này mây đen phía dưới, thuyền biển cách đó không xa, trên bờ cát lặng yên xuất hiện hai đạo nhân ảnh.

Một người dáng người khôi ngô, thân mang đạo bào màu trắng, cường tráng cơ bắp đem đạo bào chống tương đương căng đầy, chính là vội vàng chạy tới Vu Hoành Vu quan chủ.

Một người khác viền bạc áo bào đen, mặt mang màu bạc Phượng Hoàng mặt nạ, thì là Dẫn Đường đảng Thanh Hoàng.

“Minh chủ, chính là chỗ này. Ta cho bọn hắn nói cần tiếp ta, nơi này là gần nhất ẩn tàng bến cảng. Hắn là mới bắn tới.” Thanh Hoàng thấp giọng nói.

“Không sai, làm được tốt, đi thôi, trực tiếp lên thuyền. Ngươi có thể liên hệ bộ hạ của mình a?

“Có thể là có thể, nhưng bọn hắn đều khó có khả năng cùng ta một đạo bội phản.” Thanh Hoàng thở dài.

“Vậy ngươi làm người thật là đủ thất bại.” Vu Hoành lắc đầu, dẫn đầu đi ra ngoài.

“Từ chỗ nào đi vào? Nhà kho ở đâu?” Hắn vừa đi vừa hỏi.

“Nhà kho không rõ ràng, bất quá chúng ta có thể bắt người đến hỏi.” Thanh Hoàng chần chờ nói.

“Được rồi, chiếc thuyền này không sai, ta nhận lấy chính mình dùng, không có vấn đề a?” Vu Hoành nói.

“Cái này… Tự nhiên là không có vấn đề…” Thanh Hoàng dừng một chút, trả lời.

“Vậy là tốt rồi.”

Vu Hoành mỉm cười.

Xùy!

Trong chốc lát thân hình hắn biến mất, tựa như mũi tên, bay thẳng màu đen tàu thuỷ. Mấy giây sau.

Tàu thuỷ mặt bên, một bóng người nhẹ nhàng vọt lên, rơi vào boong thuyền.

Không đợi boong thuyền cảnh giới nhân viên nhắc thương nhắm chuẩn, hắn thẳng tắp thân trên, sau lưng bỗng nhiên xông ra lít nha lít nhít mảng lớn màu đen cự tích.

Vượt qua trên trăm đầu Long Tích, từ bên bờ phi tốc leo lên tàu thuỷ, leo lên boong thuyền, gặp người liền g·iết.

Agris thân thể cao lớn tại Vu Hoành bên người ngưng tụ mà ra, cúi đầu xuống, toàn thân hồ quang điện màu vàng lấp loé không yên.

“Đi thôi, g·iết c·hết nơi này tất cả mọi người. Không lưu người sống.” Vu Hoành thản nhiên nói.

Ngang!

Agris gầm nhẹ một tiếng, hư hóa hóa thành hắc vụ, phóng tới khoang thuyền cửa vào.

Vu Hoành chính mình, thì đưa tay hướng trên mặt đất một chỉ.

‘Quan Ngô Công Khủng Ảnh · cực hạn triệu hoán.’

Xuy xuy xuy! !

Trong chốc lát, từng đầu toàn thân hơi mờ tựa như chất nhầy người hai hình thái ngữ người, xuất hiện ở trên boong thuyền.

Tất cả ngữ người vượt qua hai mươi đầu, mới vừa xuất hiện, liền phân tán hóa thành trong suốt chất nhầy, từ khoang thuyền chảy đi vào.

Lúc này Thanh Hoàng mới từ phía dưới lên thuyền đi lên, nhìn thấy boong thuyền đã là t·hi t·hể đầy đất, hắn khe khẽ thở dài, không nói gì thêm, chỉ là an tĩnh cùng sau lưng Vu Hoành, cùng một chỗ hướng khoang thuyền cửa vào đi đến.

Chương 375: Hành động (3)

Chương 375: Hành động (3)

Bành.

Cửa khoang bị đá văng, lõm đứt đoạn, đi đến bay vào đi, đâm đến phát ra tiếng vang.

Vu Hoành cùng Thanh Hoàng một trước một sau tiến vào.

Bên trong sớm đã khắp nơi là máu, từng bộ người đeo mặt nạ áo bào đen t·hi t·hể xen lẫn Long Tích t·hi t·hể đổ vào thông đạo hai bên.

Vu Hoành mắt nhìn Long Tích, khe khẽ thở dài, phất tay để sau lưng mặt khác Long Tích tiến lên, từng cái đem đồng bạn t·hi t·hể thôn phệ.

Hắn sẽ không đem Long Tích vết tích lưu tại nơi này, để tránh tạo thành ý nghĩa khác bên trên phong hiểm.

"Nơi này, là tầng ngoài khu vực, chủ yếu dùng cho họp, nghiên cứu, tiếp đãi. Người không nhiều, lưu tại nơi này phần lớn đều là nhân viên tiếp đãi." Thanh Hoàng ở phía sau cấp tốc nói.

"Có thể triển khai thôi miên thuật thức a?" Vu Hoành hỏi.

"Có thể. Bất quá phá giới phía trên cấp độ thuật thức không ảnh hưởng được. Thậm chí liền xem như hơi mạnh một chút phổ thông thuật sĩ, ta thôi miên thuật thức đều rất miễn cưỡng. Này chủ yếu là nhằm vào người bình thường khai thác." Thanh Hoàng trả lời.

"Đầy đủ." Vu Hoành lơ đễnh, "Đi thôi."

Hắn tăng tốc bước chân, dọc theo hướng xuống thông đạo đi về phía trước.

Xuyên qua phủ lên thảm đỏ sáng tỏ lối đi nhỏ, phía trước lại là một đạo bị phá tan ngăn cách cửa.

Phía sau cửa, một bộ bị đốt thành than cốc khôi ngô hình người, ngã trên mặt đất, sớm đã không có khí tức.

Trên vách tường chung quanh lại có đại lượng đỏ sậm huyết nhục dán lên, hiển nhiên nơi này đã trải qua một trận đại chiến.

Vách tường đều đánh cho khắp nơi là lõm.

Vu Hoành không nói một lời, tiếp tục hướng phía trước.

Xuyên qua một đầu thang lầu xoắn ốc về sau, phía trước sáng tỏ thông suốt.

Một cái tựa hồ là trung đình đại sảnh, xuất hiện ở trước mặt hắn, toàn bộ đại sảnh là lấy màu tím đen làm chủ điều, bốn phía khắp nơi là từng cái thông hướng từng cái khoang khu vực phong bế cửa thông đạo.

Trong đại sảnh còn có một cái to lớn bể thủy tộc, bên trong bố trí đủ mọi màu sắc san hô cảnh biển.

Lúc này bể thủy tộc bên trong đã nổi lơ lửng hơn mười cỗ người đeo mặt nạ áo bào đen t·hi t·hể.

“Oanh! !”

Bỗng nhiên, phải phía dưới một cái lối đi cửa ầm vang bị phá tan, dày đặc cửa kim loại xa xa bay ra, hướng Vu Hoành bên này đập tới.

Vu Hoành sắc mặt bất động, bên người tự có một đạo Long Tích bay nhào mà qua, đem cửa tấm giữa không trung chặn đứng, nện xuống tới.

Không có cánh cửa che chắn ánh mắt, ánh mắt của hắn hướng phía phá tan cửa người tới nhìn lại.

Đó là cái toàn thân quấn quanh đại lượng hắc thiết liên khôi ngô đầu trọc.

Hắn mặt mang kim loại khẩu trang, làn da trắng bệch, hơn hai mét thân cao đi vào đại sảnh, ánh mắt lăng lệ hung hãn, mang theo một cỗ bạo ngược cùng phẫn nộ, nhìn về phía Vu Hoành.

“Là ngươi làm! ?” Hắn mở miệng chính là một ngụm lắm mồm đồng dạng ngoại ngữ. Gắt gao nhìn chằm chằm Vu Hoành.

“Người Alexan?” Vu Hoành nhớ kỹ môn này ngôn ngữ, lúc trước hắn liền đem thế giới này chủ lưu nhất mấy chục loại ngôn ngữ dùng máy phiên dịch toàn bộ nắm giữ.

Bây giờ giao lưu hoàn toàn không chướng ngại.

“Ta đang hỏi ngươi!” Đầu trọc nổi giận gầm lên một tiếng, bỗng nhiên quay người một quyền, đánh về phía lối đi phía sau đập ra tới một đầu to lớn thằn lằn đen đầu.

Hô!

Một đạo màu trắng sóng xung kích một dạng tinh thần xung kích thuật thức, từ nó nắm đấm nổ bắn ra mà ra. Trong nháy mắt vượt qua hơn mười mét khoảng cách, đập trúng xông ra Agris não.

Agris thân hình khổng lồ bỗng nhiên hiển hiện điện quang màu vàng, miễn dịch tuyệt đại bộ phận tổn thương.

Nhưng này màu trắng sóng xung kích liên tục không ngừng tiêu hao điện quang màu vàng, cả hai giằng co vài giây sau.

Phốc!

Điện quang màu vàng bị hao hết, Agris triệt để bị dìm ngập thôn phệ.

Màu trắng sóng xung kích rất nhanh tiêu tán, trong thông đạo không có vật gì khác nữa.

Đường đường Agris thế mà bị ngạnh sinh sinh bỏ đi hao tổn chiến đánh nổ! ?

“Ồ? Loại lực lượng này…” Vu Hoành có chút ngoài ý muốn.

Hắn thả ra Agris, chủ yếu vẫn là bởi vì gia hỏa này rất thích hợp đánh lén.

Thế giới này thuật sĩ cơ hồ đều là công cao phòng thấp, chỉ cần trước một bước đánh lén thành công, lấy Agris cấp chín vật lý v·a c·hạm, chỉ cần trúng mục tiêu một lần, liền có thể miểu sát tuyệt đại bộ phận người.

Nhưng hiện tại xem ra, tinh thần cao cao thủ, rất khó b·ị đ·ánh lén a…

“Thanh Hoàng! Ngươi lại dám phản môn! ! ?” Đầu trọc xoay người, một chút liền thấy được Vu Hoành sau lưng Thanh Hoàng lão đầu.

“Âu Dương Thành Đào, cùng là Ám Thiên Sư, lời này ngươi không cảm thấy có chút buồn cười a?” Thanh Hoàng mặt không đổi sắc đương nhiên hắn mang theo mặt nạ cũng nhìn không thấy biểu lộ, nhưng từ trong giọng nói, cũng có thể cảm giác được nồng đậm không kiên nhẫn.

“Đạo mạch đại thế đã định, sụp đổ là cuối cùng kết cục duy nhất, trừ cái đó ra, thiên hạ này, ta muốn không ra còn có cái gì thế lực đáng giá ngươi thoát ly tổ chức!” Đầu trọc Ám Thiên Sư Âu Dương Thành Đào sắc mặt dữ tợn nói, “Thoát ly coi như xong, thế mà còn dám can đảm dẫn người đánh lén tổng bộ! Ngươi không muốn sống có thể nói cho ta biết, ta giúp ngươi đoạn đường, đừng mẹ nhà hắn liên lụy ta! !”

“A đúng, minh chủ mệnh ngươi cùng phó minh chủ trấn thủ tổng bộ, ngươi lúc đó thế nhưng là nói đến rất rõ ràng, như xảy ra chuyện, đưa đầu tới gặp!” Thanh Hoàng nở nụ cười.

“Nếu không, ngươi bây giờ trước hết đem đầu cắt bỏ, ta giúp ngươi cho minh chủ đưa qua?”

“Ngươi muốn c·hết! !” Đầu trọc không nói hai lời, đột ngột từ mặt đất mọc lên, hóa thành một đạo màu trắng hư ảnh, hướng phía Vu Hoành Thanh Hoàng vọt tới.

Tốc độ kia trong nháy mắt bộc phát, đã vượt xa khỏi nhân loại cực hạn, liền xem như đệ nhất thế giới chạy nhanh vận động

viên ở đây, cũng hoàn toàn không cách nào tưởng tượng, nhân loại thân thể có thể làm được bực này cao tốc.

Hơn mười mét khoảng cách một cái chớp mắt mà qua.

Đầu trọc chớp mắt từ Vu Hoành bên người xông qua, thẳng đến Thanh Hoàng.

So với Vu Hoành cái này không biết đối thủ, hắn càng cừu hận Thanh Hoàng tên khốn kiếp này. Nếu không phải hắn dẫn đường, lưu thủ tại tổng bộ nhà mình chất nữ căn bản sẽ không xảy ra chuyện! Căn bản sẽ không bị những cái kia lai lịch không biết cự tích thiêu c·hết! Chính là hắn!

Tất cả đều là bởi vì hắn! !

Trước tiên đ·ánh c·hết cái này dẫn đường tên khốn kiếp, lại đem cùng hắn cùng nhau gia hỏa này ép thành thịt băm! ! !

Đầu trọc Âu Dương Thành Đào lửa giận trong lòng tựa như liệt diễm, cháy hừng hực.

Bạch!

Đúng lúc này, trước mắt hắn đột nhiên nhiều một chi hiện ra bạch quang cánh tay.

Cánh tay thiểm điện hóa thành hư ảnh đặt tại bộ mặt hắn, hướng xuống một đập.

Oanh! !

Đại sảnh sàn nhà kim loại lõm xuống dưới, sau đó tiếp tục vỡ tan, hướng xuống nổ tung, nhiều một cái đường kính mấy thước vặn vẹo lỗ rách.

Vu Hoành thu tay lại, tán đi phía trên nội lực, ánh mắt bình thản.

“Thực lực không tệ, vừa mới tiến đến liền có thu hoạch, rất tốt.”

Thanh Hoàng mắt nhìn tầng tiếp theo trên sàn nhà nằm sấp Âu Dương Thành Đào, gia hỏa này toàn thân bao trùm màu bạc

linh quang, ngay tại cưỡng ép bị xâm nhiễm.

Từ nơi này vị trí nhìn, Âu Dương cả người xương cốt đã tại vừa mới trong một kích kia, gãy mất 80%.

Hắn hiện tại, không có linh quang chèo chống, chỉ sợ không dùng đến hai phút đồng hồ liền sẽ c·hết.

"Minh chủ thần uy." Vừa nghĩ tới Âu Dương gia hỏa này ở trong Thất Hung minh cũng là lấy nhục thân cường hãn, lực lớn vô cùng, vận dụng thuật thức có thể ngăn cản đ·ạ·n thậm chí đường kính nhỏ đ·ạ·n pháo lấy xưng, hắn liền toàn thân run rẩy.

Đối với minh chủ Vu Hoành thực lực, lại có nhận thức mới.

Minh chủ lực lượng cho tới nay đều là cái mê, hắn g·iết cao thủ như g·iết gà, nhưng lại chưa bao giờ đối diện Thất Hung cấp bậc cùng trở lên tầng cao nhất, cho nên đến cùng hắn thực lực như thế nào, Thanh Hoàng cũng không rõ ràng.

"Đi thôi, đi tìm nhà kho, sau đó nhìn xem các ngươi phó minh chủ kia làm sao còn không xuất hiện, đều cục diện náo thành dạng này, hắn không có khả năng còn không có phát hiện."

Vu Hoành trước đó không rõ ràng, nhưng bây giờ hoàn toàn giải về sau, liền minh bạch, đỉnh tiêm tinh thần lực cường giả, cảm giác lực cũng đồng dạng cực kỳ khủng bố, phạm vi rộng lớn.

Không có khả năng không có phát hiện bọn hắn xâm nhập.

Tới bây giờ còn không có xuất hiện, liền rõ ràng có nguyên nhân khác.

"Ta hoài nghi, phó minh chủ khả năng đã sớm chạy trốn." Thanh Hoàng suy đoán.

"Có này khả năng? Thất Hung minh phó minh chủ như thế không đáng tin cậy?" Vu Hoành kinh ngạc nói.

"Minh chủ có chỗ không biết, Thất Hung minh phó minh chủ họ Triệu tên Tịnh Đàm. Người này cho tới bây giờ đều là lấy thần toán lấy xưng, thực lực mặc dù có thể so với Thất Hung,

nhưng làm người không thích tranh đấu, càng ưa thích sớm bố cục diễn thử. Như hắn thật muốn xuất thủ, hoặc là hiện tại đã bố trí tốt bẫy rập chờ đợi chúng ta, hoặc là người đã sớm sớm rời đi, không có lựa chọn thứ ba.” Thanh Hoàng giải thích nói.

“Vậy liền không thèm quan tâm hắn, tăng thêm tốc độ.” Vu Hoành mở ra cảm giác cùng hưởng.

Rất nhanh cúi đầu ánh mắt hướng phía một chỗ sàn nhà nhìn lại.

“Bên kia.”

Thân hình hắn lóe lên, xuất hiện tại một chỗ khác mặt đất, chân phải đạp mạnh.

Bành! !

Sàn nhà sụp đổ, nổ tung, bị giẫm ra một cái động lớn, mang theo hắn hướng xuống rơi xuống.

Thanh Hoàng thấy thế, vội vàng chống lên linh quang, đi theo nhảy xuống.

Hắn cũng không có mạnh như vậy nhục thân năng lực, không có linh quang, trực tiếp từ cao năm sáu mét nhảy đi xuống, sợ là chân đều muốn uy đến.

Vừa hạ xuống hắn liền lại nhìn thấy tầng này trên mặt đất lại thêm một cái lỗ lớn.

Lúc này kêu rên một tiếng, tiếp tục đi theo nhảy xuống.

Tầng tiếp theo.

Hình bầu d·ụ·c màu nâu đại không giữa sân.

Bầy bầy Long Tích đang cùng từng bầy người đeo mặt nạ áo bào đen triền đấu chém g·iết.

Từng đạo các loại thuật pháp nở rộ sáng lên, rơi trên người Long Tích, đem nó đánh cho liên tiếp lui về phía sau.

Nhưng Long Tích trên người màu bạc linh quang sáng lên, tựa như vỏ cứng, quả thực là để bọn này người đeo mặt nạ vô kế khả thi.

Vu Hoành hai người mới rơi xuống đất, liền có từng tiếng s·ú·n·g vang lên nổ tung.

Như mưa rơi đại uy lực cải tạo đ·ạ·n, từ nhiều cái phương hướng hướng hắn nổ bắn ra mà tới.

Đương đương đương.

Đ·ạ·n trên người Vu Hoành chỉ đánh ra mấy cái bạch quang gợn sóng, liền bị che kín nội lực toàn thân ngăn trở.

"Đi." Vu Hoành nhìn về phía đ·ạ·n phóng tới phương hướng bên kia là mấy cái nhìn qua giống như là tiểu đầu mục thuật sĩ.

Phổ thông hắc bào mặt nạ đều là màu đen, bọn hắn thì là màu trắng.

Theo Vu Hoành thanh âm rơi xuống, từng đoàn từng đoàn trong suốt ngữ người trống rỗng hiển hiện, hướng phía bên kia đánh tới.

Bất quá mấy hơi thở, những cái kia cầm thương thuật sĩ liền bị dìm ngập tại ngữ người tập kích dưới, bị trong suốt chất keo triệt để bao trùm.

Bọn hắn hét to lên lời nói cùng thanh âm cũng đều bị bóp méo thành mặt khác âm thanh, thậm chí còn có người bởi vì ngữ người bắt chước q·uấy n·hiễu, xuất hiện nghiêm trọng phối hợp sai lầm, hai bầy người phóng thích hoàn toàn tương phản thuật pháp, đánh vào giữa không trung triệt tiêu.

Vu Hoành không còn nhìn nhiều, tiến lên một bước, đạp đất.

Oanh!

Mặt đất lại lần nữa nổ tung.

Hắn tiếp tục rơi xuống dưới.

Tầng tiếp theo bên trong, một tòa kim loại màu bạc cỡ lớn máy móc đứng sừng sững ở rộng rãi hình trụ trong đại sảnh.

Vụ Hoành mới rơi xuống, trước mắt liền thêm ra lít nha lít nhít mấy chục đạo thiêu đốt lên ngọn lửa màu đen kim loại mũi tên.

Mũi tên không chỉ phía trước có, phía sau cũng có.

Trong đó xen lẫn chí ít một nửa mũi tên, là Quan Chủ cấp cường độ ba động.

Trước mắt hắn sáng lên, rốt cục gặp được nơi này tinh nhuệ. Lúc này quanh thân bạch quang sáng lên. Hóa thành như lưu ly cất giấu.

Đương đương đương đương! !

Tất cả mũi tên đánh vào trên người hắn, lông tóc không tổn hao gì.

Vụ Hoành vẫn ngắm nhìn chung quanh, trước sau trên đất trống đều có mấy người, người khoác áo bào đen mặt nạ màu bạc, trong đó mặt nạ cùng Thanh Hoàng có chút tương tự hoa văn, nhưng chủ thể động vật không giống với.

Sư hổ gấu ưng báo sói, một loại sáu loại. Trước sau các trạm ba người, tạo thành hai cái trận pháp cỡ nhỏ.

Chương 376: Hành động (4)

Chương 376: Hành động (4)

“Vô hại! Làm sao có thể! ?” Vu Hoành nghe được có người đang kinh ngạc thốt lên.

Hắn nhẹ nhàng rơi xuống đất, thân thể tựa như phiêu đãng lá rụng, nhẹ nhàng lóe lên, biến mất tại chỗ cũ.

Lại xuất hiện, đã đến phía trước ba tên ngân diện nhân trước người.

Dẫn đầu là một Ngân Diện Hùng Sư nữ tử, rõ ràng là nữ tử lại mang hùng sư mặt nạ, người này dáng người yểu điệu, trường bào cũng chỉ là tùy ý xõa, lộ ra trước ngực mảng lớn trắng nõn, hoàn toàn cùng hùng sư không đáp điều.

Nàng phản ứng cũng cực nhanh, phát hiện Vu Hoành tới gần trước người, liền vỗ hai tay, quanh thân nổ tung một vòng hắc quang, hóa thành thực chất tinh thần sóng xung kích ý đồ đem Vu Hoành bức lui.

Nhưng sóng xung kích đâm vào Vu Hoành bạch quang bên trên, không làm nên chuyện gì, trong nháy mắt liền bị triệt tiêu.

Đùng.

Cổ nàng bị tại một tay bắt lấy, vô số linh quang không cần tiền đồng dạng điên cuồng tràn vào nó thể nội.

Nữ tử toàn thân run rẩy run rẩy cảm giác toàn thân tố chất hỏa tiễn đi lên tiêu thăng.

Chỉ là không đợi nàng lấy lại tinh thần minh bạch chuyện gì xảy ra. Mảnh kia linh quang màu bạc liền phi tốc rút ra liên đới lấy rút ra, còn có nàng toàn thân sinh mệnh lực, tinh khí thần.

Tê.

Vu Hoành một tay nắm vuốt ngân diện sư tử, đem nó treo trên bầu trời, hấp thu về tuôn ra đại lượng linh quang.

Chuyển vận linh quang nếu như là một, như vậy lúc này thu về, chính là mười.

Thôn phệ một cái Quan Chủ cấp bậc thuật sĩ toàn bộ tinh khí thần huyết thịt sinh mệnh lực, đạo linh quang này trống rỗng cường hóa gấp 10 lần có thừa.

Theo cuối cùng một sợi linh quang thu về, Vu Hoành buông tay ra mặc cho đã làm lựu khô gầy như củi t·hi t·hể rớt xuống đất.

Bang boong boong.

Màu bạc hùng sư mặt nạ lăn xuống ra, lộ ra dưới mặt nạ một tấm già yếu khô gầy màu trắng mặt người.

Mặt người kia phảng phất mất nước mà c·hết thây khô, huyết nhục hoàn toàn mất đi quang trạch, mất đi trình độ.

“A! ! !”

Chung quanh năm người dọa đến cấp tốc kéo ra cùng Vu Hoành khoảng cách.

Từ Vu Hoành bắt lấy Ngân Diện Hùng Sư đến triệt để đem nó g·iết c·hết, hết thảy liền xài 2 giây.

Giống như một chén nước từ một cái cái chén đổ vào một cái khác. Bọn hắn thậm chí chỉ tới kịp kích phát phòng ngự thuật thức, trước bảo vệ chính mình. Hết thảy liền kết thúc.

Phốc.

Vu Hoành một tay đánh tan bay về phía chính mình hai mắt một đoàn hắc hỏa viên cầu.

Vô luận cái gì thuật thức chỉ cần không cách nào đánh xuyên nội lực của hắn phòng hộ, hết thảy liền đều là hư ảo.

“Cho các ngươi 3 giây, đầu hàng, hoặc là c·hết.”

Hắn liếc nhìn còn lại năm người, từ trên người bọn họ đều cảm nhận được nồng đậm hoảng sợ cảm xúc.

Đùng.

Năm người không nói hai lời, vứt bỏ v·ũ k·hí trong tay trên mặt đất, không có v·ũ k·hí giơ hai tay lên tại chỗ quỳ xuống đất.

“Đầu hàng! Chúng ta đầu hàng!”

Giây quỳ!

Vừa mới đỉnh lấy linh quang màu bạc nhảy xuống Thanh Hoàng, thấy cảnh này, lập tức có chút im lặng che mặt.

Quá mất điểm.

Trước khi hắn tới ở trên đường, còn cẩn thận dặn dò Vu Hoành lão đại nhất định phải coi chừng, kết quả… Thất Hung minh bọn này Thất Hung các đệ tử, thế mà nhanh như vậy liền trượt quỳ.

Hắn vững vàng rơi xuống đất, đứng người lên, nhìn thấy năm người đã tại Vu Hoành trước người song song quỳ tốt.

Vu Hoành cong ngón búng ra, mỗi người một đạo linh quang bắn ra, bám vào ở trên người, chớp mắt hóa thành sợi tơ màu bạc chui vào làn da, biến mất không thấy gì nữa.

“Giao cho ngươi.” Vu Hoành không còn nói nhảm, dưới chân lại lần nữa giẫm mạnh.

Ầm ầm!

Mặt đất lại một lần nữa nổ tung lỗ lớn, hắn tiếp tục rơi xuống dưới.

Thanh Hoàng vội vàng dặn dò năm người vài câu, liền đi theo nhảy đi xuống.

Liên tục nhảy ba tầng.

Rốt cục, hắn tại tận cùng dưới đáy, một chỗ u ám hình bầu d·ụ·c trong phòng nhỏ, thấy được Vu Hoành thân ảnh.

Hắn lúc này, quanh thân bao quanh đại lượng màu tím đen phù văn dây xích.

Lít nha lít nhít chí ít mấy trăm đạo phù văn dây xích, cưỡng ép đem hắn khóa tại nguyên chỗ, không thể động đậy.

Phòng khách nhỏ một mặt tường đen bên trên, có một đạo nặng nề cao ba mét cửa kim loại màu bạc, khảm nạm bất động.

Bốn phía còn lại trên tường, riêng phần mình khắc rõ chín cái thái dương chín mặt trăng thần bí đồ án.

Vây đốt Cửu Nhật Cửu Nguyệt, trên tường đồ án bên trong, mỗi một đối với nhật nguyệt chung quanh, còn có bốn tôn điêu khắc tinh mỹ bốn cánh quái điểu tượng đồng đen.

Bọn hắn tựa như người đồng dạng, cúi đầu phủ phục, hai cánh lấy ra, đứng thẳng lên, phảng phất tại hướng trước người nhật nguyệt cầu nguyện.

Từng luồng từng luồng bàng bạc tinh thần ba động, không ngừng từ trên người bọn họ khuếch tán mà ra.

Đến nơi này, Thanh Hoàng mới kinh hãi phát hiện, cái này bốn tôn pho tượng hợp lại tinh thần cường độ, tràn ngập tại mảnh này không lớn trong không gian, thế mà đã vượt xa tinh thần của hắn cường độ!

Đó là mạnh hơn hắn mấy chục lần, tựa như hải dương đồng dạng khoa trương tinh thần lực.

Đối mặt lít nha lít nhít quái điểu pho tượng, mang đến cho hắn một cảm giác tựa như là tại đối mặt Thất Hung lúc khủng bố áp bách.

"Đây là cái gì?" Vu Hoành cũng đang quan sát những pho tượng này đồ án, hiển nhiên đối với cái này cảm thấy rất hứng thú.

“Không rõ ràng . Bất quá, xem ra tựa hồ là Long Tình Tử tự tay bố trí.” Thanh Hoàng suy đoán nói.

“Làm sao mà biết?” Vu Hoành nhìn về phía hắn chờ đợi giải thích.

“Long Tình Tử tu hành đạo pháp thuật thức, từ khi năm đó bội phản Thượng Nguyên Thiên Sư phủ về sau, liền một mực không thể phỏng đoán. Trong nội bộ Thất Hung minh, thường xuyên có thể nhìn thấy hắn phóng thích thuật pháp lúc, tự mang có loại này quái dị Tứ Dực Hắc Điểu hư ảnh. Thuộc hạ hoài nghi, đây khả năng là đặc thù nào đó đồ đằng.”

“Cấp bậc này phòng hộ cường độ, ngươi có thể mở ra a?” Vu Hoành hỏi.

“Ngài đừng nói giỡn.” Thanh Hoàng bất đắc dĩ nói, “Thuộc hạ bực này phương diện, một khi không có thua đối với mật văn, một giây sau liền sẽ tại chỗ b·ị đ·ánh đến não t·ử v·ong. Loại này thuần túy to lớn tinh thần lực đạo tức chênh lệch, thuật pháp gì đều không dùng.”

Vu Hoành không nói thêm gì nữa, chỉ là nhìn chăm chú những pho tượng này.

So tinh thần lực, hắn ngay cả Thanh Hoàng cũng không sánh bằng, khẳng định không được. Cho nên…

Oanh! ! !

Trong chốc lát, toàn thân hắn bạch quang đại tác, nội lực hỏa diễm phóng lên tận trời, cháy hừng hực.

Hướng phía trước đối với nhà kho cửa kim loại, hắn đột nhiên vung ra một quyền.

Một quyền này đánh ra giữa không trung, liền bị đại lượng pho tượng đồ án tán phát trong suốt lực trường, cưỡng ép chặn đường ngưng kết.

Nhưng những này trong suốt lực trường chỉ là ngưng trệ một cái chớp mắt, liền bị cưỡng ép đứt đoạn.

Băng băng băng băng!

Liên tục giòn vang sau. Vu Hoành một quyền chính giữa cửa kim loại màu bạc trung tâm.

Hết thảy tĩnh lại. Ầm ầm! !

Cửa kim loại trong triều, đột nhiên vỡ nát, vặn vẹo, nổ tung một cái hình tròn lỗ lớn.

Trong động, là từng cái chồng chất như núi màu lam nhựa plastic rương hàng.

Rương hàng bên trên tiêu ký lấy nhiều loại văn tự.

'Đạo khí' 'Đồ ăn' 'Bí dược' 'Trận pháp' 'Cổ tịch' 'Dị vật' các loại.

Trừ ra những vật này bên ngoài, còn có một người, từ phía bên phải từ từ đi tới, trên mặt cứng ngắc dáng tươi cười, hướng phía Vu Hoành chắp tay.

"Ta tưởng là ai, nguyên lai là Linh Quang Hỗ Trợ minh minh chủ Vu quan chủ đích thân đến, không có từ xa tiếp đón, thất kính thất kính."

Người này mái tóc dài màu xanh lam áo choàng mà xuống, thân mang trường bào màu xanh nhạt, eo Huyền Ngọc Bội, lưng đeo song kiếm.

Tựa như cổ đại thư sinh cùng hiệp khách kết hợp thể.

Mấu chốt nhất là, gia hỏa này dung mạo đẹp đẽ, không biết là nam hay nữ, trên mặt vừa nhìn liền biết động không biết bao nhiêu đao. Đẹp đẽ đến cho người ta một chủng loại giống như mô hình khủng bố cảm giác.

"Nguyên lai là phó minh chủ Triệu Tỉnh Đàm." Thanh Hoàng liếc mắt mắt những cái kia ảm đạm đi Tứ Dực Hắc Điểu pho tượng đồ án, lập tức minh bạch trận pháp này đến cùng là ai kích hoạt.

"Thanh Hoàng tiểu tử, là ngươi mang Vu quan chủ bực này quý khách đến thăm? Lão phu nghe nói linh quang đã lâu, lúc đầu cũng nghĩ đi Đài Châu nơi đó nhìn xem, nhưng làm sao

chân không tiện, một mực cực kỳ tiếc nuối sự tình. Bây giờ không nghĩ tới ngươi ngược lại là giúp lão phu một đại ân." Gia hỏa này da mặt cứng ngắc bất động, khẩu khí ngược lại là xoay chuyển cực nhanh.

"Hiện tại ngươi không cần tiếc nuối." Vu Hoành vươn tay, lòng bàn tay sáng lên ngân quang.

"Đến, ta hiện tại liền cho ngươi gia nhập bổn minh cơ hội."

"…" Triệu Tỉnh Đàm ánh mắt ngưng tụ, lập tức trầm mặc dưới.

Sau lưng của hắn cõng hai tay điên cuồng nắn ấn quyết, tính toán sinh lộ.

Nhưng vô luận như thế nào tính toán, hắn lúc này trước mắt, đều không nhìn thấy một tia hi vọng.

Muốn hay không đánh? Đó là cái lựa chọn.

Mấy tức sau.

Thân thể của hắn trầm tĩnh lại.

"Nếu là Vu quan chủ tự mình mời, lão phu vinh hạnh đã đến!"

Hắn có chút cúi đầu đồng dạng vươn tay, lòng bàn tay hướng lên trên.

Xùy!

Một đạo ngân quang từ Vu Hoành lòng bàn tay bắn ra, tinh chuẩn rơi vào trong lòng bàn tay hắn, sau đó tựa như vật sống, dung nhập thể nội.

"Tốt, hiện tại mọi người là người một nhà, làm phiền ngươi giới thiệu cho ta một chút trong kho hàng vật tư có cái nào…"

Vu Hoành mỉm cười, trong lòng dễ dàng xuống tới.

"Dù sao, ta cũng cần hảo hảo hiểu rõ thêm ta trên thuyền còn bảo tồn có bao nhiêu dự trữ."

A.

Còn lại hai người không phản bác được.

Nhanh như vậy liền biến thành thuyền của hắn. Vị này hóa ra cùng Long Tình Tử là hoàn toàn khác biệt hai cái loại hình.

Mấy tức sau.

Còn sót lại không c·hết xong Thất Hung minh cao thủ, bị nhao nhao xua đuổi đến tầng cao nhất trong đại sảnh.

Vu Hoành tiện tay bung ra, cưỡng ép đem linh quang vung vào trên thân những người này.

Mấy phút đồng hồ sau, còn sót lại Thất Hung minh hơn một trăm vị tinh nhuệ thuật sĩ, bao hàm phó minh chủ Triệu Tỉnh Đàm, cùng Ám Thiên Sư Âu Dương Thành Đào, ngũ đại mặt nạ thuật sĩ, toàn bộ thành công hoàn thành linh quang dung hợp.

Đến tận đây, chiếc này Thất Hung minh tổng bộ thuyền lớn, triệt để hoàn thành đổi chủ.

Vu Hoành thừa lúc vắng mà vào kế hoạch chấp hành đến phi thường thành công.

Nếu như là Long Tình Tử cùng Thất Hung đều còn tại, hắn tuyệt đối không có khả năng dễ dàng như vậy.

Sợ là một trận ác chiến tử đấu tránh không được.

Mà lại thắng bại cũng vô pháp xác định, dù sao Long Tình Tử gia hỏa này nội tình, ai cũng không rõ ràng.

Nhưng bây giờ, có Thanh Hoàng dẫn đường tình huống dưới, hết thảy liền dễ dàng.

Trạm tiếp theo, Vu Hoành thẳng đến trại an dưỡng.

Dựa theo thời gian tính toán bên kia hiện tại tiến độ, không sai biệt lắm Toàn Hạc Chân Quân cùng Kim Quang đạo nhân, Liên Vân đạo nhân, đều đã hoàn thành thân thể tái tạo.

Toàn Hạc Chân Quân là vị cuối cùng.

Một khi trại an dưỡng bên này chư vị cao thủ hoàn thành thoát thai hoán cốt, như vậy Hỗ Trợ minh cao cấp lực lượng lại có thể tăng cường một mảng lớn.

Đối với Toàn Hạc bực này toàn bộ thế giới đều là tầng cao nhất chí cường giả, hắn thân là minh chủ thân là tiểu bối, tiến đến tiếp người, biểu thị coi trọng, cũng coi như chuyện đương nhiên.

Phúc Thọ sơn, Phong Thiện Đài.

Một vệt kim quang bỗng nhiên rơi xuống, hung hăng đập xuống đất, mặt đất bị nện ra vết rạn, kim quang cũng bắt đầu từ từ ảm đạm, biến mất.

Hứa Sùng Hứa Thiên Sư sắc mặt trắng bệch, không có chút huyết sắc nào, tay cầm Truyền Thừa Đạo Khí phất trần, quỳ một chân trên đất, nhịn không được cúi đầu ho khan.

Nhìn bên cạnh không ngừng lấp lóe ảm đạm kim quang, hắn biết mình thời gian không nhiều lắm.

"Đã như vậy…" Hắn ngẩng đầu nhìn đang cùng Long Tình Tử kịch đấu cùng một chỗ Tả Vân Phong.

Long Tình Tử đã dùng toàn lực, quanh thân kích động tựa như thái dương đồng dạng vầng sáng màu tím, phía sau có bốn cái Hắc Dực không ngừng vỗ, nó mỗi một lần bắn vọt, những nơi đi qua, đều sẽ lưu lại lít nha lít nhít đại lượng hư ảnh.

Những hư ảnh này sẽ hóa thành một đầu Tứ Dực Hắc Điểu, từ từng cái phương hướng phóng tới Tả Vân Phong tự bạo.

Tự bạo uy lực, cũng không so Thiên Sư cấp bậc chính thức thuật thức yếu. Mỗi một cái bạo tạc, cũng sẽ ở giữa không trung nổ tung một vòng khủng bố ba động.

Quan chủ cấp độ trở xuống, dám lưu tại phụ cận trăm mét bên trong, đều bị cái này tự bạo ba động chạm đến, trong nháy mắt liền sẽ tinh thần tán loạn, hóa thành người thực vật ngã xuống đất không dậy nổi.

Mà Tả Vân Phong bên này.

Hắc ám bóng dáng, tại phía sau hắn tựa như mực nước giống như không ngừng lan tràn.

Bóng đen kia càng lúc càng lớn, theo thời gian trôi qua, phảng phất tại không ngừng ô nhiễm lấy chung quanh thế giới.

Hắn cố định giữa không trung, thân thể bất động, một tay chỉ là tùy ý, liền ngăn trở không ngừng bay tới tập kích Long Tình Tử công kích.

Bất luận cái gì công kích, vô luận là thuật thức, hay là nắm đấm, hay là Truyền Thừa Đạo Khí, ở trước mặt hắn, đều đối xử như nhau.

Chỉ cần tay không một trảo.

Hết thảy đều sẽ tự động bị bóng đen ăn mòn, triệt tiêu, tiêu tán.

“Thiên Đạo luân hồi, ta tâm vĩnh hằng, chiếu lưu trong vắt, không ấn một thân.”

Tả Vân Phong trong miệng niệm tụng pháp quyết, một tay khác cấp tốc nắn ấn quyết, sau đó chỉ lên trời một chỉ.

Xùy! !

Một vệt kim quang từ đầu ngón tay hắn bắn ra, chui vào chân trời.

“Chờ một chút! ! Ngươi muốn làm gì! ! ?” Hứa Sùng chợt nhớ tới cái này pháp quyết tác dụng, sắc mặt kịch biến rống to.

“Ta đang đánh phá thời đại trước trở ngại.” Tả Vân Phong nói khẽ, hai mắt toát ra rõ ràng chờ mong.

Răng rắc.

Bầu trời, cực tốc u ám đứng lên.

Không còn là trước đó như thế sương mù xám bao phủ. Mà là hoàn toàn từ ban ngày chuyển thành đêm tối.

Đạo đạo điện quang màu trắng xẹt qua màn trời, phát ra tiếng vang.

Giờ này khắc này, đạo mạch Cửu Môn nội bộ, còn lại vẫn còn tồn tại Định Thiên Bàn, cùng một thời gian im ắng hiển hiện đại lượng vết rạn.

Vết rạn kia phi tốc biến nhiều, biến mật.

Sau đó.

Soạt! !

Tất cả Định Thiên Bàn cùng nhau nổ nát vụn.

Chương 377: Oán niệm (1)

Chương 377: Oán niệm (1)

Ngay tại tất cả Định Thiên Bàn phá toái sát na.

Toàn bộ Phong Thiện Đài phía trên trời, đen.

“Ra đi! Vạn Linh Chi Trì! !” Tả Vân Phong một tay giơ cao, cao giọng đại xướng.

Tại ba người trong bầu trời trên đỉnh đầu, lúc này lại lần nữa xuất hiện biến hóa mới.

Định Thiên Bàn phá toái sát na, một mảnh màu sắc rực rỡ lân quang lấp lóe bất quy tắc hình ao nước, từ từ nổi lên.

Ao nước kia chỉ có dài hơn mười thước rộng, từ nơi này khoảng cách nhìn lại, tựa như một cái điểm sáng nhỏ.

Nhưng nó tán phát thải quang, lại có thể chiếu sáng phía dưới mấy chục cây số bên trong sơn lâm đại địa.

Quang mang chiếu rọi xuống, lít nha lít nhít vô số phi trùng, từ dưới đất các nơi chui ra ngoài, đằng không mà lên, hướng phía nơi này đánh tới. Phảng phất bị cái này chỉ có chỗ kích thích.

“Hiện tại, còn kém ngươi.” Tả Vân Phong cúi đầu, nhìn về phía giữa không trung lơ lửng Long Tình Tử.

“Bỏ mặc ngươi mấy chục năm, nên trở về tới, ta thuốc dẫn.”

Long Tình Tử toàn thân v·ết t·hương, trên thân tử quang tựa hồ cũng ảm đạm không ít. Nhưng hắn không có chút nào bối rối chi ý, ngược lại ánh mắt điên cuồng ngóc đầu lên.

“Lão sư, thật sự cho rằng đệ tử nhiều năm như vậy chỉ là tại cam chịu a?”

Tại dưới người hắn vô số phi trùng hóa thành mây đen, hướng hắn nhanh chóng tới gần, tựa hồ muốn đem hắn thôn phệ, triệt để hóa thành Vạn Linh Chi Trì giáng lâm kíp nổ.

“Chỉ là linh tai, coi như không có Định Thiên Bàn, cũng dám làm càn!” Sau lưng của hắn bốn cánh chấn động, bay lên không lên một khoảng cách.

Ông!

Trong chốc lát hai tay của hắn chắp tay trước ngực, trong lòng bàn tay bỗng nhiên nhiều hơn một khối màu đỏ ngọc bội, ngọc bội kia sáng lên một đoàn chói mắt hồng quang.

“Linh Vực · Động Thiên Ngọc!”

Đây là hắn bắt chước Định Thiên Bàn nguyên lý, luyện chế mấy chục năm mới thành công đặc thù Đạo khí, uy lực của nó nguồn gốc từ tại trong Thiên Đình Phần Thiên Tinh Quân một tia thần ý.

Nhưng cái này thần ý cách dùng cùng Truyền Thừa Đạo Khí khác biệt, mà là duy nhất một lần đem nó triệt để thiêu đốt làm củi đốt, kết hợp tự thân thuật pháp, phóng thích mạnh nhất ánh lửa.

Khổng lồ như sóng biển hồng quang hướng xuống chiếu rọi, một đợt nối một đợt, lập tức đem tất cả dâng lên phi trùng toàn bộ đốt cháy, rơi xuống.

Phi trùng bên trong linh hồn phảng phất tại hồng quang này chiếu rọi xuống, một chút liền hôi phi yên diệt, triệt để c·hết đi.

“Không phải do ngươi.” Tả Vân Phong một tay từ phía sau lưng co lại, vậy mà trống rỗng rút ra một thanh toàn thân xích hồng, hộ thủ là Phượng Hoàng hoa mỹ lưỡi kiếm.

Lại là Tử Hòa cung Khô Thiền Xích Tiêu Kiếm!

“Linh Vực · Phàm Ảnh!”

Lập tức mảng lớn bóng đen mực nước từ trên người hắn phiêu tán rơi rụng mà ra, hóa thành từng đạo Phượng Hoàng, toàn

thân b·ốc c·háy lên ngọn lửa màu đen, nhào về phía Long Tình Tử.

Hắc Ảnh Phượng Hoàng cùng hồng quang ở giữa không trung tựa như hai đạo dị sắc thủy triều, đối kháng đứng lên.

Phượng Hoàng rõ ràng mạnh rất nhiều, phi tốc hướng phía trước tiến lên, áp chế hồng quang.

Hai người lại lần nữa triển đấu đứng lên. Cứ việc Tả Vân Phong có thể chính diện áp chế Long Tình Tử, nhưng người sau dị thường trơn trượt, mỗi đến thời khắc mấu chốt, luôn có thể sử xuất các loại thủ đoạn tránh đi Vạn Linh Chi Trì phi trùng bắt.

Thế cục một chút có chút giằng co.

Phía dưới đã bắt đầu thổ huyết cấp tốc suy yếu Hứa Sùng, lại là phát hiện không đúng.

Hắn nằm ngửa tại đỉnh núi trong đá vụn, trên thân chồng chất thương thế bắt đầu diện tích lớn bộc phát.

“Linh tai, có chút không đúng! ! Tả Vân Phong… Ngươi không nên hủy đi Định Thiên Bàn… Thế giới này. Sẽ xảy ra chuyện.”

Hắn rốt cục bắt đầu lo lắng nguyên tai.

“Không cần lo lắng, đợi ta hoàn thành nguyện vọng về sau, tự sẽ xử lý sạch linh tai hắc tai, đem hết thảy trở về hình dáng ban đầu.” Tả Vân Phong lãnh đạm nói, ” đến lúc đó, ta sẽ thu hoạch được vĩnh hằng, lấy vĩnh hằng chi sinh mệnh, tái tạo đạo mạch huy hoàng mới! Hết thảy đều tại ta trong lòng bàn tay.”

“Mà trước đó, còn cần một chút hy sinh cần thiết.”

“Ngươi… Điên rồi…” Hứa Sùng phun huyết nhãn thần dần dần bắt đầu ảm đạm.

“Ta chỉ là muốn qua nhân sinh ta muốn, làm sai chỗ nào?” Tả Vân Phong mặt không b·iểu t·ình, tiếp tục xem hướng né tránh ra bắt đầu càng ngày càng gian nan Long Tình Tử.

Mà liền tại ba người cũng không có chú ý nơi xa một âm khí thiên trụ bên trong.

Theo tất cả Định Thiên Bàn vỡ vụn, thiên trụ bên trong, đạo kia ẩn nấp vết nứt màu đen, bắt đầu cấp tốc lan tràn, dài ra, mở rộng.

Trong cái khe, khổng lồ thải kính đạo nhân, khẽ ngẩng đầu, phảng phất bị giải khai một loại nào đó kiềm chế trói buộc, đạo nhân sau lưng chậm rãi sáng lên màu xám vầng sáng, vầng sáng kia ngưng tụ thành một đạo mâm tròn, cố định bất động.

Trên thân nó vốn là kinh khủng tinh thần áp bách, lúc này lại một lần nữa đi lên kéo lên.

Nếu là Vu Hoành ở đây, liền có thể nhìn thấy đồng hồ vạn năng cự ly xa tinh thần trị số đã đến 2 triệu trở lên.

Không chỉ như vậy, thải kính đạo nhân sau lưng vô số Kim Giáp Long Nhân, cũng trên thân khí tức tầng tầng cất cao, áo giáp ngoại tầng ẩn ẩn dấy lên điểm điểm ánh lửa màu vàng.

Răng rắc.

Đột nhiên, thải kính đạo nhân lặng yên duỗi ra đại thủ, đào tại vết nứt biên giới.

Thân thể của hắn nghiêng về phía trước, bắt đầu chậm rãi ra bên ngoài xê dịch thân thể.

Ngay tại thân thể của hắn lộ ra vết nứt một điểm nhỏ lúc.

A! ! !

Nương theo lấy một tiếng giống như trẻ nít chói tai thét lên.

Một vòng hơi mờ tinh thần uy áp, từ trên người hắn khuếch tán ra đến, xông ra vết nứt, cũng lấy vết nứt làm trung tâm, ầm vang nổ tung.

Cỗ uy áp này chớp mắt lợi dụng tốc độ ánh sáng bao trùm phương viên mấy chục cây số.

Mấy chục cây số bán kính bên trong, hết thảy sinh vật, tại thời khắc này, đều cảm giác toàn thân trầm xuống, bên tai đồng thời vang lên nhàn nhạt thiên âm tiên nhạc, trong lòng dâng lên khó mà ức chế mãnh liệt sợ hãi, không thể động đậy.

Chính triền đấu bên trong Tả Vân Phong hơi biến sắc mặt, quay đầu hướng vết nứt phương hướng nhìn lại.

Long Tình Tử cũng bất tri bất giác dừng lại né tránh, nụ cười trên mặt cũng ngưng kết xuống tới.

"Cái đó là… Thứ gì! ?"

Hai người hoàn toàn chưa thấy qua như vậy khoa trương tinh thần uy áp. Bực này cường độ, đơn giản đã vượt xa khỏi bọn hắn có khả năng tưởng tượng cực hạn!

"Linh tai bên trong, có loại vật này! ?" Tả Vân Phong cau mày, chậm rãi nắm chặt nắm đấm, trong mắt lần thứ nhất toát ra một vòng thế cục mất đi khống chế chấn kinh cùng không hiểu.

*

*

Thiên An trại an dưỡng.

Dưới mặt đất duy sinh đại sảnh.

Vu Hoành cùng Thanh Hoàng, cùng vừa mới gia nhập trước Thất Hung minh phó minh chủ Triệu Tỉnh Đàm, ba người lẳng lặng canh giữ ở chính giữa đại sảnh chờ đợi sau cùng thời gian.

"Đến rồi!"

Đột nhiên Vu Hoành cảm ứng được linh quang biến động bắt đầu ổn định chậm lại, minh bạch đây là chữa trị thân thể đến hồi cuối.

Hắn nheo lại mắt trong mắt nổi lên mãnh liệt chờ mong. Thân thể nghiêng về phía trước, chắp tay ôm quyền.

“Vãn bối Chính Nhu, chúc mừng tiền bối quay về đỉnh phong, diệu nhật giữa trời.”

“Chúc mừng tiền bối!” Còn lại hai người cũng tranh thủ thời gian đi theo ôm quyền chắp tay.

Hô.

Một trận nhu hòa gió nhẹ, trống rỗng hiển hiện, thổi qua ở đây ba người.

Thanh Hoàng cùng Triệu Tỉnh Đàm còn không có kịp phản ứng xảy ra chuyện gì, liền nghe được cái nào đó thanh âm.

Bịch! !

Một tiếng tựa như trống trận nặng nề tiếng vang, tại trong đầu của bọn họ bỗng nhiên nổ tung.

“Tim đập của ta…”

Một đạo nhu hòa tuổi trẻ giọng nữ, trống rỗng tại bọn hắn não hải vang lên.

“Chưa từng như này tuổi trẻ…”

Bịch!

Lần thứ hai nhịp tim lại lần nữa nổ tung.

Vòng như thực chất chấn động, lấy dưới mặt đất duy sinh đại sảnh làm trung tâm, trong nháy mắt khuếch tán chung quanh, xông ra trại an dưỡng, tựa như mặt nước gợn sóng, rất nhanh bao trùm bốn phía mảng lớn sơn lâm, hồ nước, đường cái.

Trại an dưỡng trên không, vô số khí lưu trống rỗng tụ đến, xoay tròn, vũ động, mơ hồ cuốn lên tro bụi, ngưng tụ ra một cái mơ hồ không rõ to lớn Tiên Hạc.

Tiên Hạc kia liền trời tiếp đất, độ cao há lại chỉ có từng đó vạn mét. Mới vừa xuất hiện, cất giọng ca vàng, liền lại lặng yên tán loạn, phân giải thành vô số khí lưu sợi tơ, bay về phía phía dưới trại an dưỡng.

Vô số khí lưu sợi tơ, xuyên qua hết thảy khe hở, rất nhanh dưới đất trong đại sảnh hội tụ.

Bịch!

Lần thứ ba nhịp tim.

Trong chớp mắt, phương viên mấy chục cây số bên trong, hết thảy dị trạng khôi phục nguyên dạng.

Khí lưu tán đi, hệ thống duy sinh dừng lại vận chuyển, gian phòng cửa lớn chậm rãi mở ra. Phảng phất vừa mới hết thảy cũng chỉ là ảo giác

“Thế gian vạn vật, có được tất có mất.”

Một đạo giọng nữ dễ nghe từ trong môn nhẹ nhàng vang lên.

*

*

Dưới vách núi, đầm nước chỗ sâu.

Một bộ ngâm thật lâu bóng người, chậm rãi mở mắt.

Trong tay hắn ôm thật chặt một bộ không đầu nữ thi, tại trong hắc ám đứng tại đáy đầm, ngóc đầu lên.

Ầm ầm! !

Một tiếng vang thật lớn.

Bóng người hư không tiêu thất tại chỗ cũ, hướng lên trên xông ra một đạo dòng nước màu trắng, vọt ra khỏi mặt nước tử quang vờn quanh, lâm không dậm chân, hướng phía Xích Tiêu Kiếm cảm ứng chỗ phương hướng bay đi.

*

*

Đen kịt dưới bầu trời.

Từng đạo vết nứt màu đen tại thiên không nổi lên, trong đó ẩn ẩn có vô số màu đen bầy trùng tuôn ra, tựa như đất cát.

Đó là hắc tai Tuyệt Vọng Chi Môn, tại Định Thiên Bàn phá toái trong nháy mắt, liền nhao nhao không kịp chờ đợi tiến vào thế giới này.

Mà âm khí thiên trụ bên trong đạo kia lớn nhất vết nứt màu đen, lúc này xoẹt một chút, lại lần nữa bị xé nứt lớn hơn.

Ngồi xếp bằng trong đó thải kính đạo nhân, chậm rãi nhô ra nửa người trên, mọc ra vết nứt.

Lúc này hắn hình thể so với ban sơ lúc xuất hiện, lớn rất rất nhiều, riêng này cái nửa người trên, liền có vài chục mét cao.

Vô số như trẻ con khóc nỉ non bén nhọn tiếng vang, nương theo lấy hắn tiến vào, điên cuồng ở chung quanh vang lên.

“Mặc kệ ngươi là cái gì… Bần đạo khổ tu trăm năm, truy tìm vĩnh sinh, bước cuối cùng này, tuyệt không thể thất bại!”

Tả Vân Phong mắt thấy một màn này, sắc mặt bất động, hiện lên một vòng kiên định.

Hắn dựng thẳng lên Xích Tiêu Kiếm, trên thân đạo pháp thế mà một chút chuyển biến, đổi thành Tử Hòa cung truyền thừa đạo pháp, từng vòng từng vòng hỏa diễm màu đỏ tím từ hắn cánh tay phải dấy lên, lan tràn đến Xích Tiêu Kiếm bên trên.

Tu hành nhiều năm, vì trường sinh vì đột phá tầng thứ mới, hắn không chỉ Tử Hòa cung đạo pháp tu qua, ngay cả Cửu Môn mặt khác tất cả đạo pháp đều như lòng bàn tay.

Ngang! Một tiếng cao v·út Phượng Hoàng minh gọi vang lên.

“Linh Vực · Thiên Hỏa Giao Minh.”

Bạch!

Hắn giơ cao Xích Tiêu Kiếm, khổng lồ đạo tức điên cuồng tràn vào trong đó, bện lên một tấm trong suốt lưới tia, đem toàn bộ Xích Tiêu Kiếm bao trùm toàn thân.

Âm ầm! !

2 giây sau.

Xích Tiêu Kiếm rời khỏi tay, bay v·út lên trời, hóa thành một đạo chói mắt đỏ tía Phượng Hoàng, trực tiếp hướng thải kính đạo nhân phóng đi.

Nó những nơi đi qua, Tử Hỏa bành trướng, hoả tinh phiêu tán rơi rụng, hết thảy trải qua địa phương, đều bị nhen lửa, hóa thành màu tím hỏa lộ.

Tử Hỏa Phượng Hoàng phi tốc tiếp cận thải kính đạo nhân, trên thân nó hỏa diễm cũng theo khoảng cách càng ngày càng gần, mà bắt đầu càng thêm mãnh liệt thiêu đốt.

Nhưng, ngay tại Phượng Hoàng tới gần còn có không đến cự ly trăm mét lúc.

Đông đông đông đông đông! !

Kịch liệt tiếng trống nổ lên.

Một mảnh thủy triều màu vàng từ thải kính đạo nhân sau lưng điên cuồng tuôn ra.

Đại lượng Kim Giáp Long Nhân bày trận chỉnh tề bay ra, phóng tới Phượng Hoàng.

Bọn hắn giơ cao tinh kỳ, trên đó viết một cái vặn vẹo phong cách cổ xưa to lớn huyết sắc tự phù.

Phía sau có người đánh trống, trung bộ có người vung vẩy lệnh kỳ, phía trước có nhân kỵ ngựa. Vân khí quanh quẩn, nắm nâng quân trận.

Một mảng lớn màu vàng quân trận tựa như sóng biển màu vàng, chính diện hung hăng vỗ trúng bay tới Tử Hỏa Phượng Hoàng.

Vô thanh vô tức.

Tử Hỏa Phượng Hoàng phảng phất bị thôn phệ đồng dạng, nhẹ nhàng liền bị quân trận xé rách, hóa thành vô số đỏ tía hoả tinh

tản mát.

Chương 378: Oán niệm (2)

Chương 378: Oán niệm (2)

"Cái gì… ! ! ?" Tả Vân Phong tận mắt nhìn thấy một màn này, hắn chưa bao giờ thấy qua bực này linh tai, vô luận là trong sách cổ, vẫn là hắn chấp chưởng đạo mạch trong vòng mấy chục năm, không có bất kỳ cái gì một đầu tình báo, đề cập tới linh tai có khoa trương như vậy cường độ!

Không.

Vẫn là có người.

Đột nhiên Tả Vân Phong trong đầu hiện lên trước đó nhìn qua một phần tư liệu.

Biên giới đạo mạch trong môn phái, có cái gọi Thanh Trần quan tân nhiệm quan chủ, nhiều lần viết thư nâng lên muốn đạo mạch cảnh giác linh tai cùng hắc tai tồn tại tiềm ẩn phá hư khổng lồ.

Phong thư bên trong nói ngoa, đưa ra một khi không coi trọng, hắc tai cùng linh tai chắc chắn dẫn đến không cách nào khống chế khủng bố t·ai n·ạn.

Cái kia t·ai n·ạn cấp bậc thậm chí khả năng đạt tới diệt thế cấp độ.

Lúc đó Tả Vân Phong quét mắt tin liền vứt xuống một bên, diệt thế?

Có Định Thiên Bàn tại, có hắn tại, có cái gì t·hiên t·ai có thể làm được diệt thế trình độ? Còn có nhiều như vậy quy mô lớn tính sát thương v·ũ k·hí tại…

Nhưng bây giờ…

Tả Vân Phong đè xuống trong lòng một chút hối hận, hai tay cấp tốc kết ấn, đạo tức điên cuồng tràn vào thủ ấn, sau lưng bóng đen kịch liệt nhúc nhích đứng lên, ẩn ẩn mở rộng, cấp tốc nhiễm hóa chung quanh mảng lớn không gian.

“Phong Linh Vực · Đại Thiên Định Pháp!”

Từng đạo màu ám kim phù văn hình trụ, chậm rãi hiện lên ở bên cạnh hắn mấy mét bên ngoài

Hết thảy chín cái phù văn ám kim hình trụ, vờn quanh hắn rất nhanh hình thành viên trận.

Răng rắc.

Nhỏ vụn hồ quang điện màu vàng bắt đầu ở chín đại hình trụ ở giữa sáng lên, xen lẫn.

Tả Vân Phong giơ cao trong tay phất trần, bàng bạc đạo tức chớp mắt chia ra làm chín, rót vào chung quanh hình trụ.

Lít nha lít nhít điện quang màu vàng phảng phất tại tiếp dẫn cái gì, trong hư không, một cỗ băng lãnh uy nghiêm khủng bố ý chí, đang từ từ hiển hiện, tràn vào mảnh thế giới này.

Vô số điện quang màu vàng hội tụ tại Tả Vân Phong cái trán, dần dần ngưng tụ ra một đạo mắt dọc màu vàng.

“Mở!” Hắn một tiếng quát chói tai, cái trán mắt dọc màu vàng hướng phía xa xa thải kính đạo nhân chiếu đi.

Xùy! !

Một đạo kim quang óng ánh từ trong mắt dọc nổ bắn ra mà ra, mang theo một cỗ không hiểu thần thánh uy nghiêm thẩm phán ý chí, cường độ siêu việt Tả Vân Phong tự thân nhiều gấp mấy lần, lao thẳng tới thải kính đạo nhân.

Phốc!

Thải kính đạo nhân ngẩng đầu trên đầu thải quang run lên, bị kim quang đánh vừa vặn, bắn tung tóe ra một chút mảnh vụn.

Nhưng, cũng vẻn vẹn như vậy.

Tả Vân Phong một kích toàn lực, ở tại trên thân, chỉ là đánh ra một chút xíu mảnh vụn, giống như này mà thôi.

“Làm sao có thể! ! ?”

Tả Vân Phong trợn to hai mắt, không cách nào tưởng tượng chính mình khổ tu trăm năm thuật pháp, tiếp dẫn Thiên Đình thần ý một kích, thế mà…

A! !

Không đợi hắn hoàn hồn, một tiếng bén nhọn hài nhi tiếng khóc ở chung quanh nổ tung.

Thải kính đạo nhân đưa tay, hướng phía hắn nơi này nhẹ nhàng một chỉ.

Một chút thải quang từ đầu ngón tay hắn bay ra, sau đó chui vào giữa không trung cái nào đó lỗ đen biến mất.

Lại xuất hiện, cũng đã là Tả Vân Phong bên người.

Bành! !

Thải quang chính giữa mục tiêu, triệt để đem Tả Vân Phong bao trùm.

Một giây sau.

Thải quang tản ra.

Tả Vân Phong máu me khắp người, từ chỗ cao vô lực rơi xuống.

Long Tình Tử cùng phía dưới nằm Hứa Sùng khó có thể tin nhìn xem một màn này.

Vừa mới còn hoàn mỹ chiếm thượng phong, áp chế bọn hắn hai người lông tóc không hao tổn đệ nhất cường giả Tả Vân Phong, lúc này thế mà liền đối phương tiện tay một chỉ cũng đỡ không nổi!

“Đây chính là các ngươi muốn! Đây chính là các ngươi muốn kết quả! ! ?” Lấy lại tinh thần, Hứa Sùng tức giận rống to.

“Ha ha, ha ha ha ha.” Long Tình Tử lại là quái dị cười ha hả. Hắn chậm rãi rơi xuống đất, ngước nhìn đồng dạng giáng xuống Tả Vân Phong.

“Nhìn xem, đây không phải rất tốt sao? Thực lực vi tôn người thu hoạch được hết thảy! Không có người nào là tuyệt đối nắm giữ hết thảy! Coi như mạnh như sư phụ cũng có thuộc về nhân loại cực hạn!”

“Ngươi! ! ?”

Hứa Sùng cảm thấy đối phương đây là điên rồi.

Không đợi hắn lên tiếng nữa.

Cái kia thải kính đạo nhân lại lần nữa hướng phía Long Tình Tử một chỉ.

Thải quang nổ bắn ra mà ra, chui vào lỗ đen. Lại xuất hiện, đã đến Long Tình Tử sau lưng.

Phốc!

Hắn so với Tả Vân Phong kém không ít, tại thải quang xuất hiện trong nháy mắt, cả người liền bị to lớn tinh thần áp bách chấn trụ, không cách nào động đậy tránh né.

Nó nửa người bị thải quang tại chỗ bao trùm, thải quang bên trong chui ra vô số sợi tơ, như là trùng đồng dạng, ý đồ đâm vào thân thể của hắn

Nhưng bị Long Tình Tử trên thân bộc phát ra đại lượng tử quang, cưỡng ép ngăn trở.

Hắn ngửa đầu cười lớn, hai tay nắn ấn quyết.

“Phong Linh Vực: Xích Lĩnh!” Trong chốc lát, lấy hắn làm trung tâm, chung quanh mấy chục mét bên trong, tất cả không gian, toàn bộ hiển hiện hơi mờ mơ hồ hình dáng.

Một mảnh phảng phất trống rỗng nổi lên xích hồng sơn lĩnh, lấy phiên bản thu nhỏ vi mô phương thức, giáng lâm ở xung quanh.

Mảnh này xích hồng sơn lĩnh chỉ xuất hiện một cái chớp mắt, liền bị thải quang sợi tơ chớp mắt đâm rách, tán loạn.

Nhưng một cái chớp mắt này ngăn cản, đầy đủ Long Tình Tử bứt ra đào thoát.

Sau lưng của hắn quang dực chấn động, hóa thành tử quang bay về phía nơi xa chạy trốn.

“Vui vẻ, hôm nay thật sự là thật là vui! ! Sư phụ, ngài không phải muốn thành tựu vĩnh sinh sao? Nhìn xem, chân chính vĩnh sinh tới, giáng lâm! Ngài nghĩ đến rất vui vẻ a? ? Còn không mau đi quy hàng! ?”

Hắn cười lớn nhanh chóng hướng nơi xa thoát đi.

Tả Vân Phong thân thể lúc này đập ầm ầm tại mặt đất, quỷ dị giống như đồ sứ, triệt để vỡ nát thành cặn bã.

Một màn này nhìn ở trong mắt Hứa Sùng.

“Nguyên Từ Thế Thân Quyết.”

Bạch!

Tả Vân Phong thân hình chậm rãi ở bên người Hứa Sùng hiển hiện, cấp tốc ngưng thực.

Hắn cúi đầu ra một búng máu, sắc mặt trắng, miệng lớn thở hào hển, ngẩng đầu nhìn về phía cái kia thải kính đạo nhân cùng sau lưng tuôn ra đại lượng màu vàng quân trận.

“Xem ra là ta đánh giá thấp linh tai nguy hại…” Hắn ánh mắt khôi phục nguyên bản không hề bận tâm.

“Bất quá, dù sao ta chỉ có một năm không đến tuổi thọ, ngươi…”

Tiếng nói chưa xong, hắn đột nhiên một trận, nhìn thấy cái kia thải kính đạo nhân mang theo màu vàng quân trận, nổi lơ lửng,

liếc nhìn nơi xa Phong Thiện Đài gần nhất Thông Ninh thị bay đi.

“Ta nhớ được linh tai, là có thể thông qua thôn phệ linh hồn, tiến hóa tự thân. Đúng không? ?” Hăn bỗng nhiên nói.

“. Trước kia chưa từng gặp qua mạnh như vậy linh tai. Hẳn là…” Hứa Sùng thở dài.

“Bên kia, phương hướng kia, là Thông Ninh thị? Nhân khẩu có bao nhiêu? 500. 000? 700. 000?” Tả Vân Phong hỏi.

“3 triệu.” Hứa Sùng trả lời, “Thông Ninh thị, thường ở nhân khẩu 3 triệu, lưu động nhân khẩu một triệu.” Hắn cảm giác thanh âm của mình đang phát run.

“.”

Tả Vân Phong chậm rãi đứng thẳng người, sau lưng bóng đen nhúc nhích hiển hiện, hóa thành mây đen, nâng hắn thân thể.

Sưu!

Trong chốc lát, hắn xoay người chạy, hướng phía cùng Thông Ninh thị phương hướng ngược nhau bay đi, rất nhanh liền biến mất ở giữa không trung.

“Tả Vân Phong! Ngươi c·hết không yên lành! !” Hứa Sùng sững sờ, lập tức nổi giận, nâng lên dư lực rống to.

“Hiện tại chỉ có bắt lấy Long Tình Tử, để hắn trở thành ta kíp nổ, hoàn thành nghi thức, giáng lâm Vạn Linh Chi Trì, mới có thể để cho ta tăng lên tới đủ để đối kháng hết thảy giải quyết hết thảy cường độ!” Tả Vân Phong lãnh đạm thanh âm lại lần nữa vang lên.

“Nếu không có các ngươi, ta sớm đã hoàn thành cuối cùng nghi thức, đạt đến Vĩnh Sinh Chi Thể! Nếu không có các ngươi q·uấy r·ối, tình thế sẽ không đi đến tình trạng này! !”

“Ngươi đổi trắng thay đen! !” Hứa Sùng lại lần nữa phun ra một ngụm máu, ánh mắt dần dần tan rã đứng lên.

Hắn thương quá nặng, sống đến bây giờ, đã là tự thân nội tình hùng hậu, mà lúc này lại bị Tả Vân Phong khí đến, gặp nó xông lớn Họa Y cũ c·hết cũng không hối cải, còn muốn trách người khác không có phối hợp hắn cấp tốc hoàn thành, bực này ngụy biện.

Hứa Sùng tức giận đến cuối cùng một hơi cũng ngạnh sinh sinh bị sặc đi ra.

Nhưng lúc này, đã nhìn không thấy Tả Vân Phong thân ảnh.

Cái này làm ra lớn như thế t·hiên t·ai thứ nhất Thiên Sư, thế mà trước tiên quay người liền chạy!

Thiên An trại an dưỡng

Hệ thống duy sinh dừng lại vận chuyển.

Phong bế đã lâu cửa phòng, chậm rãi bị mở ra.

Một đầu trắng như ngó sen tinh tế cánh tay, nhẹ nhàng nhô ra, đẩy cửa phòng ra.

Hô! !

Vô hình bàng bạc tinh thần uy áp, tựa như thái dương đồng dạng, bao trùm bên ngoài ba người một cái chớp mắt, lại cấp tốc bị thu lại, phảng phất sợ sệt tổn thương đến ba người, hoàn toàn biến mất.

Ba người cảm giác mình tựa như trong biển rộng thuyền nhỏ, trong khoảnh khắc đó, phảng phất đối phương tùy ý một tia niệm động, liền có thể tuỳ tiện phá vỡ chính mình ý thức tư duy.

Chỉ có Vu Hoành, từ đầu đến cuối cùng đều đem nội lực bao trùm toàn thân. Mặc dù rung động Toàn Hạc Chân Quân khủng bố tinh thần lực, nhưng dung hợp Trụ Thần Quang linh quang cùng nội lực, cho hắn hùng hậu lực lượng.

Lúc này cửa mở, hắn cũng tương đối hiếu kỳ, khôi phục được nguyên bản trạng thái đỉnh phong Toàn Hạc Chân Quân, đến cùng biến thành bộ dáng gì.

Cửa chậm rãi mở lớn.

Một đạo thân mang xanh nhạt đạo bào nữ tử tóc dài, lẳng lặng xuất hiện tại ba người trước mặt.

Nữ tử mái tóc đen suôn dài như thác nước, chỉ dùng đơn giản một chiếc trâm gỗ cuốn lên búi tóc, đạo bào rộng lớn tay áo bồng bềnh, rối tung bao vây lấy toàn thân, nó khuôn mặt đẹp đẽ nhu hòa, mang trên mặt ôn nhu nụ cười thân thiết.

Nếu không phải là đạo bào mặc lên người, đổi thân nhà ở quần áo, cho người cảm giác tựa như là nhà bên đại tỷ tỷ đồng dạng, không có chút nào khoảng cách cảm giác.

“Không có hù đến các ngươi a?” Toàn Hạc Chân Quân cười ra khỏi phòng, nàng không có mặc giày, đi chân đất, từng bước từng bước giẫm tại sáng bóng trên sàn nhà.

Tựa hồ đang cẩn thận cảm thụ được nhiều năm chưa từng cảm thụ qua kỳ diệu xúc giác.

“Không có không có!” Thanh Hoàng hai người vội vàng từ trong rung động lấy lại tinh thần, cúi đầu cung kính nói.

“Vãn bối truyền thụ cho qua rất nhiều người Linh Quang bí thuật, nhưng trong nhiều người như vậy, chỉ có Toàn Hạc tiền bối… Biến hóa là lớn nhất…” Vu Hoành thấy cũng là trong lòng rung động.

Cái này Linh Quang bí thuật ở trước mắt vị này trong tay, đã không phải là đơn giản bình thường chữa trị. Mà căn bản chính là phản lão hoàn đồng!

Hiệu quả này, không biết còn tưởng rằng hắn cho ra là cái gì Trường Sinh Bất Lão Dược.

“Ta cũng là nhất thời hiếu kỳ, hơi nghiên cứu bên dưới Linh Quang bí thuật bản chất, sau đó hướng bên trong gia nhập một chút chính mình nắm giữ thuật thức.” Toàn Hạc nhẹ giọng.

“Hiệu quả cũng từ đơn thuần tăng phúc, chữa trị, tăng lên một lần nữa sức sống hóa công năng, đương nhiên, chỉ là nho nhỏ sửa chữa, ngươi sẽ không để tâm chứ?”

“… Đương nhiên, sẽ không.” Vu Hoành có thể nói cái gì? Cấp bậc này đại lão, thế mà ngay cả hắc ấn từng cường hóa Linh Quang bí thuật cũng có thể sửa chữa, đơn giản không nên quá khoa trương.

Toàn Hạc nhìn kỹ một chút chính mình.

“Đây là ta hai mươi lăm tuổi lúc trạng thái, mượn nhờ linh quang, trở lại lúc này thật rất không dễ dàng…”

“.” Vu Hoành không phản bác được, hắn cảm thấy mình cùng đối phương luyện không phải một cái bí thuật.

“Không cần để ý, quay đầu ngươi nếu là muốn học, ta có thể dạy ngươi.” Toàn Hạc mỉm cười nói, nhìn ra hắn tâm tư.

“Đa tạ tiền bối! !“Vu Hoành gấp hành lễ.

“Không cần luôn luôn tiền bối tiền bối ngươi nhìn ta hiện tại còn trẻ như vậy, ngươi nên gọi ta tỷ tỷ.” Toàn Hạc khuôn mặt nghiêm chân thành nói.

“… Ngạch.” Vu Hoành cảm thấy vị này không chỉ thân thể trẻ, tâm tính cũng trẻ.

“Tốt a, tỷ tỷ.” Hắn nhìn đối phương sắc mặt có từ từ ngưng kết chi ý, tranh thủ thời gian thốt ra.

“Còn có hai người này. Trước kia chưa từng thấy, bất quá nếu đều đã gia nhập ta Linh Quang Hỗ Trợ minh, chính là người một nhà. Linh quang rút ra sẽ dẫn đến cái gì, chắc hẳn các ngươi đều rõ ràng.” Toàn Hạc xoay chuyển ánh mắt, rơi vào một bên run lẩy bẩy Thanh Hoàng cùng Triệu Tỉnh Đàm trên thân.

Bất quá tốt xấu cũng coi là hai cái hảo thủ, chấp nhận lấy dùng cũng được.“Nàng nhìn hai người như là quách giống như đối với mình gạt ra nịnh nọt mỉm cười, lập tức cảm giác không có ý nghĩa.

Lập tức quay đầu nhìn về phía cửa vào chỗ lối đi.

Nơi đó đang có hai đạo to lớn khí tức, nhanh chóng hướng phía nơi này di động.

“Vừa vặn đứng lên thư giãn xương ống chân, không nghĩ tới lão sư nhanh như vậy liền xuất quan!” Một cái hùng hậu giọng nam người chưa đến tiếng tới trước.

“Tiểu Liên Vân cùng Tiểu Kim Quang sao?” Toàn Hạc mỉm cười chỉ tay một cái.

Đám người trong nháy mắt thấy hoa mắt, chung quanh thế mà một chút từ dưới đất duy sinh đại sảnh, biến thành mặt đất trại an dưỡng không trong viện.

“A.” Không đợi mọi người phản ứng là chuyện gì xảy ra.

Liền nhìn thấy Toàn Hạc Chân Quân che miệng lại, một mặt áy náy.

“Thật có lỗi, theo thói quen sửa chữa nhận biết dẫn người na di… Rất nhiều năm trước thói quen xấu, luôn luôn không đổi được…”

Vu Hoành mắt nhìn chung quanh, lại nhìn một chút một mặt vô tội Toàn Hạc Chân Quân.

Luôn cảm giác có chỗ nào không thích hợp…

Chương 379: Đột phá (1)

Chương 379: Đột phá (1)

“Còn có, xin hỏi cái gì gọi là na di? Tiền… Tỷ tỷ, đạo pháp thuật thức này, đã cường đại đến có thể dịch chuyển không gian rồi hả?”

“A… Cái này rất đơn giản.” Toàn Hạc cười nói, “Chỉ cần trước tiên đem các ngươi nhận biết tạm dừng, sau đó khống chế mọi người cùng nhau đi ra ngoài, ở bên ngoài tập hợp, là có thể. Đây là ta trước kia đóng gói ra một cái thuật pháp mô hình, thiết trí chỉ cần một cái tiểu động tác liền có thể tự động bắt đầu dùng, vừa mới là thói quen không tốt, quên cái này thiết trí không có đóng, thật có lỗi.”

“Cứ như vậy, đối với chúng ta mà nói, chẳng khác nào hai mắt hoa một cái, người liền từ một chỗ đến một địa phương khác, đúng không? “Vu Hoành hai mắt tối đen, hiểu, nhưng chính là hiểu bản chất mới càng là hai mắt tối sầm.

“Không cần để ý, đây cũng là ta lúc tuổi còn trẻ muốn sáng tạo ra không gian na di thuật pháp, kết quả không thành, làm ra thấp kém phẩm.” Toàn Hạc ôn nhu nói.

Làm sao có thể không thèm để ý! ! ?

Vu Hoành Thanh Hoàng cùng Triệu Tỉnh Đàm ba người không phản bác được, tư duy bị khống chế tạm dừng mấy phút đồng hồ mới khởi động lại, cái này nếu là đối phương muốn đối bọn hắn làm điểm chuyện gì khác…

“Lão sư hay là giống như trước đây ác thú vị a… .” Một cái cao hai mét khôi ngô cường tráng lão giả, một thân màu xanh sẫm đoản đả, tay chân cột xám trắng vòng phòng hộ, chậm rãi đi vào sân nhỏ, hướng Toàn Hạc chắp tay.

“Diệu Thần a, đầu lưỡi ngươi tốt! ?” Toàn Hạc kinh ngạc nói.

“Ừm, toàn tốt nhờ có minh chủ Linh Quang bí thuật, coi là thật huyền diệu vô tận, ta tại cảm thụ lúc, thậm chí có thể cảm giác được trong linh quang kia, phảng phất ẩn chứa một cái vô biên vô tận ấm áp thế giới. Cái kia khổng lồ nhu hòa lực lượng, để cho ta nội tâm bị cọ rửa đến vô cùng yên tĩnh… .” Diệu Thần chính là trước đó Vu Hoành hai người bái phỏng qua Trương Diệu Thần, chính là đời trước Mạc Vấn cung cung chủ.

“Thật tốt… Lại nhìn thấy lão sư ngài lúc còn trẻ bộ dáng.” Trương Diệu Thần cảm thán nói.

“…” Nghĩ đến quang tai đặc tính, Vu Hoành không nhịn được nghĩ nói cái gì, nhưng lại biết cái gì cũng không thể nói.

“Nói không sai, năm đó ta còn nhỏ lúc, thế nhưng là trong âm thầm cùng đám tiểu đồng bọn cam đoan, trưởng thành nhất định phải trở thành thiên hạ đệ nhất thuật sĩ, sau đó cưới lão sư làm vợ. Kết quả bị lão sư đánh cho đầu đầy là bao.”

Một cái mang theo bất đắc dĩ lão đầu tử thanh âm xa xa bay tới.

Vừa dứt tiếng, người liền kim quang lóe lên, đến sân nhỏ.

Lão giả này dáng người thon dài, mặc chỉnh tề đẹp đẽ áo bào trắng viền vàng đạo y, ống tay áo cổ áo đều có đặc chế Âm Dương Đồ cùng tử cúc hoa văn.

Nó một tay nắm phất trần, một tay cầm Ngọc Hồ Lô, khuôn mặt sung mãn hồng nhuận phơn phớt, nhìn ra được lúc tuổi còn trẻ cũng là mỹ nam tử.

“Kim Quang / Diệu Thần, gặp qua minh chủ.” Hai người cùng nhau hướng Vu Hoành một tay hành lễ.

“Hai vị khách khí. Cùng là chính đạo, nên hai bên cùng ủng hộ hỗ trợ.” Vu Hoành vội vàng đáp lễ.

“Liên Vân đâu?” Toàn Hạc nhìn một chút chung quanh.

“Đến rồi đến rồi!” Trước đó cái kia hùng hậu giọng nam vang lên lần nữa, một cái đầu đầy loạn phát, tựa như sư hổ ngang

ngược lão đạo, xách ngược lấy cánh cửa đồng dạng đại kiếm, nhanh chân tiến đến.

“Toàn Hạc lão sư, hay là năm đó phong thái a!” Lão đạo sau khi đi vào, như chuông đồng hai mắt toát ra rõ ràng nhu mộ chi sắc.

Hắn hướng Vu Hoành thi lễ một cái.

“Còn có Vu minh chủ, tái tạo chi ân, không thể báo đáp thân này coi như có chút thực lực, nếu có phân phó, cứ mở miệng!”

“Đâu có đâu có, cũng là vì cùng chống chọi với t·hiên t·ai.” Vu Hoành vội vàng đáp lễ.

Hắn nhìn một cái, ở trong sân, lấy Toàn Hạc cầm đầu, còn lại ba người làm phụ, nơi này trại an dưỡng đã sơ bộ tạo thành hoàn toàn mới đỉnh tiêm Sinh Lực quân.

Cái này cũng đại biểu cho Linh Quang Hỗ Trợ minh, tại Toàn Hạc Chân Quân sau khi tỉnh dậy một khắc kia trở đi, liền chính là bước vào thế lực đỉnh tiêm cấp độ.

“Nếu nhiều như vậy đỉnh tiêm thuật sĩ ở trước mặt, vãn bối có một vấn đề, không biết có thể hay không thỉnh giáo mấy vị giải đáp?” Vu Hoành lên tiếng nói.

Hắn một mực tránh đi Long Tình Tử cùng Thiên Sư, chính là lo lắng cho mình gánh không được trong nháy mắt tinh thần nghiền ép.

Mà vừa vặn Toàn Hạc Chân Quân ở đây, hắn thực lực ít nhất cũng là cùng hai đại Thiên Sư một cái cấp bậc, thậm chí khả năng cao hơn.

Cho nên hắn liền có hỏi ra câu trả lời suy nghĩ.

“Vấn đề gì, ngươi nói.” Toàn Hạc nhìn về phía Vu Hoành, thái độ ôn hòa.

“Vãn bối muốn thỉnh giáo một chút, thuật pháp đạt tới cấp độ gì, mới có thể chỉ dựa vào tự thân đối kháng hiện đại hoá binh khí?” Vu Hoành chân thành nói.

Vấn đề này kỳ thật chính là biến tướng hỏi thăm, thuật pháp cấp độ gì có thể đạt tới đỡ đ·ạ·n đ·ạ·n pháo độ cao, cái này đã là đang hỏi tầng cao nhất thuật sĩ đường ranh giới, cũng là tại xác định, nhục thể của hắn vật lý đả kích, có thể hay không ứng phó đỉnh tiêm cao tầng thứ thuật sĩ. Bởi vì phần lớn v·ũ k·hí hiện đại, đối với hắn mà nói uy h·iếp không lớn.

"Rất đơn giản, phá giới hạn về sau, nhân thể sẽ có một vòng mới đạo pháp tăng trưởng kỳ, đằng sau, vượt qua đoạn thời kỳ này, sẽ dần dần đạt tới tự thân tinh thần lực hạn mức cao nhất. Đoạn thời kỳ này thuật sĩ, thường thường lại bởi vì mãnh liệt nhục thân yếu ớt cảm giác, bắt đầu chế tạo bảo vệ mình bị động thuật thức, để phòng ngừa bị không biết địa phương nào bay tới tập kích một kích m·ất m·ạng. Bị động thuật thức tạo nên cần rất nhiều tài nguyên thời gian cùng tinh lực, nếu như ngươi chỉ là đơn giản lựa chọn một môn thuật pháp, cái kia bị động thuật thức không có chút ý nghĩa nào, cho nên bình thường lựa chọn bị động đều là phòng hộ tính cực mạnh đỉnh tiêm thuật pháp. Cứ như vậy, bị động thuật thức tạo nên trước sau, liền xem như hai cái đạo pháp cảnh giới một dạng thuật sĩ, thực lực sai biệt cũng sẽ kéo đến rất lớn. Dù sao một người trống rỗng nhiều hơn một cái có thể thuấn phát cường đại thuật pháp, tự nhiên là hoàn toàn khác biệt. Cho nên, mọi người lấy bị động thuật thức có cùng không, đến xác định cấp độ thực lực . Bình thường không có tài nguyên đạo pháp thuật pháp tích lũy thuật sĩ, không làm được bị động thuật thức."

Toàn Hạc giải thích nói.

"Đằng sau, chính là linh pháp. Mọi người đều biết, thuật thức đằng sau, càng hoàn thiện càng mạnh một bước, chính là linh pháp. Linh pháp tương đương với tinh thần ý chí đạt đến đỉnh điểm cực hạn, là có thể so đấu Thiên Đình thần ý cường đại thuật pháp . Bình thường có thể tự sáng tạo một môn linh pháp, cũng đủ để cho một tên thuật sĩ khai tông lập phái, tự thành lập thế lực. Mà Linh Vực thì càng mạnh."

Toàn Hạc vươn tay, trong lòng bàn tay im lặng xuất hiện một cái trắng noãn Tiên Hạc hư ảnh.

"Lại sau này chính là cái gọi là Linh Vực, đây là lấy bị động thuấn phát thuật pháp, bện ngưng tụ ra một mảnh thuật pháp tuyệt đối bao trùm khu vực."

“Một khi dùng ra, liền tương đương với toàn diện kích hoạt tự thân tất cả bị động thuật pháp, uy lực lực phòng hộ tự nhiên đạt đến lớn nhất, nhưng tiêu hao cũng đến cực hạn, thường thường chèo chống không được bao lâu liền sẽ tán đi. Cho nên Linh Vực bình thường là xác định cần tính quyết định một kích lúc, mới có thể vận dụng. Nói đơn giản, chính là chỉ có một phát đ·ạ·n pháo đại pháo, một khi dùng ra, liền muốn khúc mắc nhỏ buộc sau chính mình suy yếu vô lực, bị nhân lúc c·háy n·hà mà đi hôi của. Mà có thể vật che chắn đ·ạ·n đ·ạ·n pháo cấp độ bình thường cũng là cấp độ này.”

“Thì ra là thế…“Vu Hoành gật đầu.

“Bất quá vãn bối ngược lại là gặp qua, có thuật thức kết hợp đạo pháp thuật pháp cùng hiện đại khoa học vật liệu học, chế tạo ra cường hãn cá thể.”

“Đây chẳng qua là dùng khoa học kỹ thuật làm chủ, đạo pháp làm phụ khác loại lộ tuyến, hạn mức cao nhất rất thấp, nó cường độ hạn mức cao nhất hoàn toàn quyết định bởi tại vật liệu học.” Triệu Tỉnh Đàm ở một bên tự nhiên chen vào nói trả lời.

“Triệu huynh hiểu rất rõ?” Vu Hoành nhìn về phía đối phương.

“Ừm, trước kia huấn luyện qua một chi bộ đội như vậy, kỳ thật tác dụng không lớn, giống này cá thể, nhục thân cường hãn, nhưng tinh thần nhỏ yếu, dẫn đến gặp được thiên tinh thần thuật pháp căn bản không thể nào ứng phó, mặc dù bọn hắn lực lượng lớn, tốc độ nhanh, lực p·há h·oại mạnh. Nhưng cùng thuật thức cao thủ so sánh, vẫn là phải xem ai phát hiện ra trước đối phương, ai động thủ trước trúng mục tiêu. Mà trên thực tế, thuật sĩ cao thủ cường đại năng lực cảm ứng, tại rất xa liền có thể phát hiện bọn hắn tồn tại, đồng thời đỉnh tiêm thuật sĩ còn có đủ loại kiểu dáng c·hết thay chạy trối c·hết bị động thuật pháp, rất khó g·iết c·hết.” Triệu Tỉnh Đàm tựa hồ là muốn biểu hiện mình, lập tức thành khẩn trả lời.

Cái này không rồi cùng chính mình một dạng?

Vu Hoành trong lòng run lên, hắn nếu là không có dung hợp Trụ Thần Quang Thái Linh Công bàng thân, chỉ sợ cũng là như vậy.

Tiêu chuẩn da giòn đại pháo.

“Theo ta thấy, cả hai tề đầu tịnh tiến, mới là hoàn mỹ nhất cách làm.” Triệu Tỉnh Đàm tiếp tục nói.

“Lấy hiện đại khoa học cường hóa nhục thân, lấy thuật thức đạo pháp cường đại tinh thần, cuối cùng song tướng hợp nhất, đạt tới hoàn mỹ không một tì vết cảnh giới.”

“Linh Quang bí thuật không phải là như vậy theo thời thế mà sinh?” Vu Hoành lên tiếng nói.

Đám người nghe chút, lập tức hai mắt tỏa sáng, xác thực, nhìn như vậy đến, Linh Quang bí thuật hoàn mỹ bù đắp thuật sĩ tự nhiên nhục thân hư nhược thiếu hụt.

Có được linh quang đỉnh cấp thuật sĩ, mới thật sự là hình sáu cạnh chiến sĩ!

Trong lúc nhất thời mọi người tại trong viện thảo luận đến khí thế ngất trời, liên quan tới như thế nào vận dụng linh quang càng có hiệu suất cường hóa nhục thân, như thế nào bện ra càng mạnh bị động phòng hộ thuật thức. Cùng tầng thứ cao hơn thuấn phát thuật thức như thế nào đạt thành. Đều có không ít tư tưởng mới sáng ý.

Vu Hoành cũng ở trong đó nghe được là như thử như say.

Hắn bây giờ đạo pháp mặc dù yếu, nhưng cực kỳ cường hãn thể phách, cùng bị động tu hành đặc chất đạo tức lưu chuyển, để tinh thần lực của hắn mỗi thời mỗi khắc đều đang nhanh chóng trưởng thành.

So sánh mặt khác thuật sĩ, hắn chỉ là thời gian tu hành quá ngắn, tích lũy quá ít, chỉ thế thôi.

Như cho hắn đầy đủ thời gian, bằng vào đạo tức lưu chuyển, cùng khủng bố nhục thân tinh thần lực của hắn có lẽ sẽ đạt đến một cái tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả khủng bố độ cao.

Thảo luận sau một lúc.

Vu Hoành tính toán bên dưới thời gian, thừa dịp mấy người hướng Thanh Hoàng hai người giải bây giờ thế cục thời điểm,

hắn đi đầu trở về Đài Châu, chuẩn bị xem xét hôm nay cường hóa kết thúc thuốc bổ dược thủy.

Những người còn lại thì tại trại an dưỡng bên này trong minh nhân viên an bài xuống, ngồi xe chạy tới Đài Châu tụ hợp. Dù sao trại an dưỡng chỗ khu vực, phòng hộ lực lượng tuyệt đối không có khả năng gánh vác được linh tai quy mô lớn xâm nhập.

Hiện tại không có việc gì, chỉ là bởi vì nơi này xung quanh không có âm khí thiên trụ, chỉ thế thôi. Bốn phía phía quan phương cũng đã bắt đầu giới nghiêm, phối hợp trú quân khắp nơi phong tỏa tuần tra.

Đối với dược vật bên kia. Trọn vẹn bảy mươi hai ngày cường hóa thời gian, hơn hai tháng cực hạn cường hóa, không biết có thể đem hai bình bổ sung tinh khí thần dược thủy cường hóa đến mức nào.

Đối với cái này Vu Hoành tương đương chờ mong.

Không có lái xe, hắn trực tiếp đi bộ phi nước đại, tại nội lực tăng phúc thiêu đốt dưới, hiện tại hắn cực hạn thăng tắp tốc độ đã đạt đến tiếp cận 400 mã trình độ.

Tốc độ này dưới, một giây chính là hơn trăm mét, chung quanh phù quang lược ảnh, chỉ dựa vào thị giác căn bản thấy không rõ đường xá.

So với Hi Vọng thành thế giới bên kia một chút đỉnh tiêm xe thể thao, động một tí bốn năm trăm mã tới nói, Vu Hoành tốc độ như vậy mặc dù trị số bên trên không sai biệt lắm, nhưng kết quả khoa trương hơn.

Đến Đài Châu lúc, cả thị khu đã hoàn toàn biến dạng. Bởi vì hắn đi không phải đường xá rất tốt đường cao tốc, mà là các loại phức tạp vùng núi. Còn có đại lượng trở ngại vật cần lẩn tránh.

Rộng lớn thành thị kiến trúc, đại bộ phận sớm đã biến thành phế tích, chỉ có quay chung quanh Thanh Trần quan một khối nhỏ khu vực bị một vòng tường đen một mực bảo vệ lấy.

Tường đen vòng ra phạm vi bên trong, đại bộ phận công trình kiến trúc đều bị dỡ bỏ, lít nha lít nhít nạn dân chạy nạn chen ở trong đó, chính đứng xếp hàng nhận lấy phát ra đồ ăn nhanh.

Trừ cái đó ra, Ngự Linh trạm xung quanh tất cả đều là từng đội từng đội binh sĩ kết hợp thuật sĩ pha trộn đội tuần tra tại điều tra cảnh giới.

Chương 380: Đột phá (2)

Chương 380: Đột phá (2)

Bá.

Vu Hoành thân hình rơi vào tường đen bên ngoài một tòa sáu tầng trên tiểu lâu, hướng xuống quan sát

Tường đen bên trong, hết thảy ngay ngắn trật tự, hoàn hảo không chút tổn hại.

Tường đen bên ngoài, khắp nơi là khói lửa, phế tích, hố đ·ạ·n, thi hài.

Trong không khí phiêu đãng nồng đậm thuốc nổ mùi thối, còn có các loại tạp vật bị đốt cháy nhóm lửa sau gay mũi khí tức.

Vu Hoành có chút một, từ mái nhà một ngã mà xuống, nhẹ nhàng rơi xuống đất hướng như một tòa Ngự Linh trạm lối vào cửa lớn đi đến.

Linh quang cảm ứng xuống, hắn chỉ giơ tay lên, lấy ra tự thân trên người linh quang màu bạc, liền đạt được cho phép tiến vào.

Thậm chí đều không có mấy người nhận ra thân phận của hắn, mọi người chỉ là coi hắn là thành là Hỗ Trợ minh một thành viên trong đó.

Mỗi người sượt qua người đều đối với hắn đáp lại cảm kích cùng kính t·rọng á·nh mắt.

Dáng người khôi ngô hắn đi tại trong dòng người, tựa như một tòa di động chiến xa. So người chung quanh cũng cao hơn ra một đoạn.

Xuyên qua Ngự Linh trạm, phía trước là giới nghiêm khu phố.

Hai bên đường dựng đứng lít nha lít nhít lâm thời cứu trợ phòng, tất cả đều là dùng dỡ bỏ công trình kiến trúc vật liệu, ngay tại chỗ trùng kiến

Liếc nhìn lại, ngắn ngủi một đầu 200 mét khu phố, chí ít đã dung nạp lít nha lít nhít mấy ngàn người.

Rất nhiều người che phủ cực kỳ chặt chẽ, người một nhà tập hợp một chỗ ngồi tại phát ra thống nhất thảm xám bên trên, ăn mì ăn liền màn thầu bánh bao loại hình đồ ăn nhanh.

Tai nạn như vậy tình cảnh, để Vu Hoành không tự chủ được có chút nhớ nhung lên Hi Vọng thành bên kia tận thế giống như cảnh tượng.

Hắn nhịn không được tăng tốc bước chân, không muốn lại nhìn.

Lại đi đi về trước một khoảng cách, hắn ngầm trộm nghe đến có người đang lớn tiếng cầm loa phóng thanh, giảng giải liên quan tới Linh Quang bí thuật tu hành chuẩn tắc, cùng nhận lấy linh quang cố định địa điểm.

"Rốt cục thông qua được a?" Trong lòng của hắn biết được, đây là bản địa chính phủ thực sự không có cách, mới không được đã phổ biến lên Linh Quang bí thuật.

Phàm là có lựa chọn thứ hai, coi như hiện tại Đài Châu người phụ trách Từ Kiến Phong lại thế nào cùng Thanh Trần quan hữu hảo, cũng sẽ không lựa chọn đem nhiều người như vậy sinh tử, ký thác vào Vu Hoành một người trong tay.

'Đáng tiếc, ta sẽ cho các ngươi lựa chọn, nhưng linh tai cùng hắc tai, sẽ không.'

Vu Hoành rất mau tới đến trung tâm nhất Thanh Trần quan chỗ.

Nơi này đồn trú đại lượng ngụy trang binh sĩ, từng tòa sĩ nhiều tầng cao lầu bị toàn bộ phong tỏa thành quân doanh pháo đài.

Không làm kinh động bên trong sở chỉ huy Từ Kiến Phong bọn người, Vu Hoành thân ảnh lóe lên, chớp mắt tiến vào đạo quán, trở lại chính mình cửa tĩnh thất.

Đẩy cửa vào.

Trở tay đóng cửa.

Trên mặt bàn, hai bình trước đó cường hóa thuốc bổ vẫn như cũ còn tại tại chỗ, không có chút nào xê dịch vết tích.

Vu Hoành lân cận mắt nhìn phía trên hiển hiện đếm ngược: 1 2 phút.

Hắn kiểm tra xuống xung quanh cửa sổ, xác định trong đạo quán hết thảy duy trì nguyên dạng, không có camera cái gì.

Mới xếp bằng ở bên cạnh bàn trên bồ đoàn, lẳng lặng chờ đợi cường hóa kết thúc một khắc cuối cùng.

Mấy phút sau.

Bên ngoài truyền đến chói tai bén nhọn tiếng cảnh báo.

“Lại tới!”

“Nhanh xếp hàng! Lập tức xuất phát, xâm lấn địa điểm là phía đông, nhanh nhanh nhanh! !”

“Ba ba, không muốn đi!”

“Ngoan, ba ba đi đánh người xấu, bảo hộ mọi người, có linh quang tại, người xấu không đả thương được ba ba.”

“Ba mươi ba đội theo ta đi! Ba mươi tư đội cùng lão Từ! Động tác nhanh! !”

Bành bành bành! !

Trận trận tiếng pháo không ngừng vang lên.

Xen lẫn máy bay n·ém b·om từ đỉnh đầu xẹt qua bén nhọn gào thét.

Vu Hoành lẳng lặng xếp bằng ở trong phòng, nghe bên ngoài ồn ào tiếng huyên náo, ánh mắt nhìn chăm chú dược thủy mặt bên cái kia huyết hồng rõ ràng đếm ngược số lượng.

Lúc này thất nội thất ngoại, nhất tĩnh nhất động, hình thành mãnh liệt tương phản.

Loại này thế giới sắp lâm vào tuyệt cảnh vòng xoáy khí tức, để trong lòng của hắn hiện lên một cỗ không hiểu xúc động.

Đùng.

Rốt cục.

Đếm ngược về không.

Trên bàn hai bình dược thủy một trận mơ hồ, trong nháy mắt biến mất.

Một giây sau, mới hai bình dược thủy lại xuất hiện.

Đó là hai chi do máy móc trang bị đóng gói màu băng lam ống nghiệm, trong ống nghiệm, tràn đầy lơ lửng điểm điểm băng hoa u lam chất lỏng.

Hai chi dược tề phía dưới, còn đè ép một tấm màu nâu nhạt giấy viết thư, phía trên dùng màu bạc chữ viết, viết xinh đẹp chữ Hán.

Vu Hoành hai mắt tỏa sáng, tranh thủ thời gian đứng dậy, cầm lấy dược tề dưới giấy viết thư xem xét.

‘Mendisar virus cảm nhiễm nguyên dịch.’

‘Đến từ Hủy Diệt Hắc Tinh Mendisar Thủy Tổ virus tinh luyện nguyên dịch, trăm phần trăm phù hợp bản thể cường hóa. Sau khi phục dụng, khả năng thu hoạch được phía dưới đặc chất bên trong một hạng.

Một: Nguyệt Thần huyết mạch, do mỏng manh thấp kém chi huyết, đề thăng làm thấp kém chi huyết.

Hai: Thu hoạch được Thủy Tổ virus mấy trăm triệu năm qua hết thảy hằng tinh ảo giác ý tưởng mảnh vỡ. Đối với Thái Linh Công tu hành có to lớn giúp ích.

Ba: Thu hoạch được Mendisar virus tiến hóa thể huyết thống, thể chất cùng năng lực tái sinh tiến một bước tiến hành cường hóa, cũng có cơ hội thu hoạch được một loại không biết tên siêu năng lực.

Cảnh cáo: Bản dược phẩm vẻn vẹn thích hợp bản thể thể chất cùng trạng thái tinh thần ăn, phe thứ ba ăn nhầm lầm đụng đồng đều sẽ sinh ra cực lớn nguy hiểm, xin mời cẩn thận bảo tồn.'

"Hai chi dược thủy, hai lần cơ hội…" Vu Hoành xem xong thư giấy, đem nó buông xuống, suy nghĩ tới cái này hai chi virus nguyên dịch.

Cầm lấy một chi dược thủy, hắn nếm thử vặn vẹo phía trên máy móc trang bị.

Răng rắc.

Một tiếng vang giòn, máy móc trang bị tản ra một vòng băng lãnh bạch khí, đỉnh chóp tự động mở ra một cái hình tròn lỗ hổng, lộ ra bên trong u lam chất lỏng.

Vu Hoành bưng lên ống nghiệm, ngửa đầu một ngụm.

Lộc cộc.

Lạnh buốt virus nguyên dịch một ngụm im lìm không có nửa điểm lưu lại.

Buông xuống ống nghiệm, hắn lại lần nữa cầm lấy chi thứ hai, một dạng một ngụm.

Hai ống con chất lỏng thuận cổ họng chảy vào dạ dày.

Giống như là tại uống ướp lạnh đồ uống, hay là quả xoài vị hồ tiêu thịt nướng vị hỗn hợp một thể.

Đùng.

Buông xuống ống nghiệm, Vu Hoành lại ngồi xuống chờ đợi có hiệu quả.

Bên ngoài t·iếng n·ổ mạnh, tiếng s·ú·n·g, quái vật tiếng rống giận dữ, tầng tầng lớp lớp, nườm nượp mà tới.

Trong phòng hết thảy đứng im bất động, chỉ có trên mặt bàn hai chi không rơi máy móc ống nghiệm, ống nghiệm miệng nghiêng lệch lấy, phản xạ nhàn nhạt băng lãnh lam quang.

Xùy!

Đột nhiên một tầng màu lam mạch máu, bỗng nhiên từ Vu Hoành toàn thân nổi bật đi ra.

Mạch máu nổi bật tới cực kỳ mãnh liệt, cực kỳ đột nhiên.

Lít nha lít nhít mạch máu lam phảng phất muốn nổ rớt đồng dạng, từ Vu Hoành trên làn da nhô ra, phồng lên, nhảy lên.

Lúc này trên mu bàn tay hắc ấn cấp tốc chảy ra phản hồi.

‘Thu hoạch được Nguyệt Thần huyết mạch tăng lên.

Trước mắt huyết mạch: Thấp kém Nguyệt Thần chi huyết.

Thu hoạch được Thủy Tổ virus hằng tinh ảo giác ý tưởng mảnh vỡ.’

Không đợi Vu Hoành kịp phản ứng, trong đầu của hắn ầm vang nổ vang

Tất cả giác quan tại thời khắc này, hoàn toàn bị bao phủ tại vô tận vô tận tin tức trong trí nhớ.

Hình ảnh, thanh âm, mùi, xúc giác, vị giác, ngũ giác triệt để bị rộng lượng dòng ký ức bao phủ.

Chờ lấy lại tinh thần.

Người hắn đã trôi lơ lững ở một mảnh u ám thâm thúy rộng lớn trong vũ trụ.

Chung quanh từng mảnh từng mảnh màu sắc rực rỡ vòng xoáy giống như tinh hệ, chậm rãi chuyển động, có lớn có nhỏ, có gần có xa.

Vu Hoành cúi đầu nhìn xem chính mình.

Thình lình phát hiện, chính hắn thế mà biến thành một viên cuồn cuộn lấy đang phi hành thiên thạch màu đen.

Thiên thạch giống như là một viên ven đường khắp nơi có thể thấy được bất quy tắc cục đá, cao tốc tại trong vũ trụ phi hành.

Thời gian ở chỗ này không cách nào tính toán, không biết bao nhiêu ngày, không biết bao nhiêu năm.

Tại loại này không gì sánh được cô tịch lữ hành bên trong, thiên thạch chung quanh dần dần bắt đầu sáng lên

Nó bất tri bất giác bị một viên hằng tinh to lớn lực hút hấp dẫn, hướng phía bên kia từ từ bị lệch.

Hằng tinh kia so xung quanh tất cả tinh cầu đều muốn khổng lồ, nó ánh sáng cũng không phải là màu vàng, mà là quỷ dị màu lam.

‘Đó là, Chung Cực Thái Dương… ?’ Vu Hoành trong lòng suy đoán.

Nhưng rất nhanh hắn liền đẩy ngã loại phỏng đoán này.

Bởi vì hằng tinh này thả ra ánh sáng, cũng không băng lãnh, ngược lại cực độ nóng rực.

Thiên thạch bị hằng tinh trói buộc không biết bao nhiêu năm, Vu Hoành lẳng lặng quan sát, nhìn chăm chú lên, phảng phất cũng đã mất đi thời gian cảm giác.

Theo thời gian trôi qua, viên này khổng lồ màu lam hằng tinh bắt đầu dần dần biến trắng, bắt đầu thu nhỏ, nhiệt độ cũng tại giảm xuống.

Vu Hoành có thể cảm giác được, nó tại già yếu, đi hướng mạt lộ.

‘Thái dương, đến cùng là cái gì?’ bỗng nhiên một cái mơ hồ ý niệm, từ trong lòng hắn chỗ sâu dâng lên.

Không ai trả lời, lúc này hết thảy cũng chỉ là Thủy Tổ virus đã từng không biết bao nhiêu năm trước mảnh vỡ kí ức.

Vu Hoành nhìn chăm chú lên viên này màu lam hằng tinh cuối cùng càng ngày càng mờ, càng ngày càng đen, thẳng đến triệt để thu nhỏ, hóa thành một đoàn ngay cả ánh sáng cũng vô pháp chạy trốn cỡ nhỏ lỗ đen.

Thiên thạch cũng đang thu nhỏ lại lúc, tránh thoát trói buộc, tiếp tục hướng phía nơi xa phi hành.

Vu Hoành quay đầu, vẫn như cũ nhìn chăm chú lên viên kia biến thành lỗ đen hằng tinh.

'Nếu bất luận cái gì hằng tinh đều có tuổi thọ, như vậy Chung Cực Thái Dương lại là cái gì dạng tồn tại?

'Quang tai căn nguyên, Chung Cực Thái Dương, đến cùng là dạng gì đồ vật?'

Bá.

Hết thảy trước mắt triệt để ảm đạm đi, chung quanh lại khôi phục một vùng tăm tối.

Chỉ lưu Vu Hoành chính mình, lẳng lặng phiêu phù ở chính giữa

Thái Linh Công điểm cuối cùng, là dung hợp Chung Cực Thái Dương, triệt để khống chế quang tai. Lúc trước Thái Uyên chính giáo, lại là bởi vì cái gì, mới có thể cho là tự thân có thể khống chế Chung Cực Thái Dương?

Vu Hoành cẩn thận hồi ức Thái Linh Công bên trong ghi chép, phát hiện, bên trong căn bản không có bất luận cái gì miêu tả Chung Cực Thái Dương là cái gì tin tức.

Phảng phất không cần bất luận cái gì suy nghĩ, chỉ cần dọc theo môn công pháp này tu hành, liền có thể cuối cùng đạt tới dung hợp Chung Cực Thái Dương kết cục.

Nhưng nếu thật sự là đơn giản như vậy, Thái Uyên chính giáo liền không có nhiều người như vậy bị thôn phệ hóa thành Chung Cực Thái Dương bên trong chất dinh dưỡng.

Vu Hoành lặp đi lặp lại hồi tưởng đến Thái Linh Công nội dung, có thể bên trong trừ ra cụ thể tu hành trình tự cùng quan tưởng đồ bên ngoài, không còn giải thích khác.

Không bao lâu.

Chung quanh hắc ám dần dần biến mất.

Hắn lại lần nữa trở lại tĩnh thất, thân thể vẫn như cũ xếp bằng ở trên bồ đoàn, ht

Bên ngoài thân màu lam mạch máu nhô ra cũng đã biến mất, chỉ có hắc ấn nhắc nhở phản hồi, trong đầu chậm rãi hiển hiện.

'Thu hoạch được thấp kém Nguyệt Thần huyết mạch, thu hoạch được đặc thù đặc chất —— thần tính.'

'Thần tính: Sinh mệnh của ngươi chính thức bước vào tiến hóa một cấp độ khác. Thần tính là giai tầng, thu hoạch được về sau, lực lượng của ngươi thể phách sẽ đạt được tăng thêm một bước. Tuyệt đại đa số công kích cùng tổn thương, đối với ngươi chỉ có thể tạo thành chừng phân nửa hiệu quả.'

'Chú ý: Thần tính đã là ưu thế, một ít thời điểm cũng sẽ trở thành nhược điểm. Cũng có thể bị tiêu hao.'

"Cái này không phải liền là Agris thiểm điện màu vàng a?" Vu Hoành lập tức hiểu rõ.

Hiện tại tốt, hắn cũng có, chỉ là còn hơi yếu một chút.

Nguyệt Thần huyết mạch tăng lên, mang tới không chỉ điểm ấy, còn có đối với Thiên Hà cũng có cường hóa.

"Vô Cực Thiên Hà Thuật danh ngạch cũng nhiều một cái, tăng thêm trước mặt tăng cường, hiện tại ta có thể dung nhập hai cái mới danh ngạch đi vào. Vừa vặn có thể suy nghĩ một chút, dung nạp cái gì…"

Tạm thời buông xuống những này, Vu Hoành lại đi thăm dò nhìn Thái Linh Công.

Vượt quá hắn dự liệu là, Thái Linh Công thế mà tiến độ cực lớn.

Tựa hồ quan sát virus hằng tinh ký ức, hiểu hằng tinh biến hóa thật đối với công pháp có rất lớn giúp ích.

Lúc trước hắn là tầng thứ tư hoàng hôn, bây giờ vô thanh vô tức đã đột phá đến tầng thứ năm nắng chiều.

Trong tĩnh thất, Vu Hoành vươn tay, lòng bàn tay im lặng phiếm hồng, hiện ra ráng chiều đồng dạng u ám màu đỏ tím.

Chương 3 81: Xuất phát (1)

Chương 3 81: Xuất phát (1)

“Quả thật là tà công… Bắt lấy một chút xíu cơ hội liền điên cuồng hướng phía trước đột phá… So ta người tu hành này còn muốn tích cực hướng phía trước…”

Hơi không chú ý đã đột phá, đây là Vu Hoành tu hành Thái Linh Công đến nay, cho ra cảm thụ.

Mặc dù thực lực lại có tăng lên, thể nội bên trong toàn bộ nội lực biến thành màu đỏ tím cháo dạng hóa, mật độ đề cao mạnh. Không cần nghĩ, năng lượng cường độ cũng nhất định có cực lớn tăng phúc.

Nhưng loại này có chút thoát ly tự thân nắm giữ, không biết quá trình đã đột phá cảm giác, hay là để hắn có chút bỡ ngỡ.

‘Hết thảy liền chín tầng, hiện tại cũng tầng thứ năm…’

‘Tuyệt đối có vấn đề, nếu quả thật đơn giản như vậy liền có thể đến tầng thứ chín, lúc trước Thái Uyên chính giáo cũng sẽ không diệt giáo.’

Nhưng bất kể nói thế nào, hiện tại loại thời điểm này, thực lực tăng lên chính là chuyện tốt.

Tầng thứ năm nắng chiều, mang tới biến hóa, chính là trên người nội lực xuất hiện mới sát thương hiệu quả.

Thái Linh Công bản chất là tu hành nội lực.

Theo không ngừng tiến lên cảnh giới, nội lực hiệu quả cũng đang không ngừng phát sinh biến hóa.

Từ vừa mới bắt đầu chỉ là tăng phúc bảo hộ toàn thân, đến mê hoặc nhân tâm, rút ra những sinh linh khác tinh khí thần sinh

cơ cho mình dùng. Đây đều là tự nhiên tiến dần lên lấy được đặc hiệu.

Mà bây giờ tầng thứ năm nắng chiều, nội lực lại đạt được một loại mới hiệu quả.

Đó là một loại cùng loại già yếu, khô kiệt năng lực đặc thù.

Chỉ cần nội lực đụng vào chỗ, hết thảy vật sống đều sẽ cấp tốc tiến vào già yếu hình thái cuối cùng.

Đây là Thái Linh Công bên trên ghi chép, Vu Hoành chính mình không xác định cụ thể hiệu quả.

Nhưng hắn không cho rằng hắc ấn cường hóa ra Thái Linh Công sẽ có nói ngoa.

Ngồi xếp bằng trong tĩnh thất.

Hắn duỗi ra ngón tay nhọn chậm rãi hiển hiện một sợi tử hồng sắc quang mang, hắn đem quang mang hướng mặt đất nhấn một cái.

Trên mặt đất tựa giống như đậu hũ bị nhẹ nhõm đâm ra một cái lỗ nhỏ, đồng thời vách động cùng biên giới đều bày biện ra nhàn nhạt màu xám đen.

“Còn có thần tính.” Vu Hoành tâm niệm vừa động, lập tức đầu ngón tay lại lần nữa bao trùm lên một tia hồ quang điện màu vàng, đó là cùng Agris tương tự cường hãn hồ quang điện, là có thể suy yếu hết thảy công kích cường đại đặc tính.

“Cụ thể uy lực còn phải cẩn thận khảo thí, hiện tại thời gian không nhiều, xem trước một chút bên dưới một dạng mạnh hơn hóa đồ vật là cái gì.”

Vu Hoành suy tư dưới, rất nhanh liền đem mục tiêu tập trung vào Quan Ngô Công bên trên.

Thái Linh Công cho hắn một loại không bình thường cảm giác, mới cường hóa, hắn quyết định lấy trước đến Quan Ngô Công đặc chất lại nói.

Lần này, hắn trực tiếp cầm còn lại một viên Hoán Tâm Đan.

Viên đan dược này đang đợi hai năm sau, liền có thể để hắn lần nữa phục dụng, cưỡng ép đột phá lần thứ hai.

Nhưng ở thực tế sau khi phục dụng, Vu Hoành cảm giác hiệu quả cũng không tốt, đi đường tắt đột phá Quan Ngộ Công, ngay cả Khủng Ảnh cũng triệu hoán không được đầy đủ.

Di chứng cực lớn.

Cho nên hắn để lên bàn, vươn tay, nhẹ nhàng đè lại cái bình mặt ngoài,

'Cực hạn cường hóa Hoán Tâm Đan, phương hướng: Không có tác dụng tăng lên Quan Ngộ Công.'

Hắc ấn hắc tuyến lóe lên, chảy vào bình thuốc.

Phản hồi âm thanh cấp tốc vang lên.

'Phải chăng cường hóa?'

Vu Hoành mắt nhìn hiển hiện đếm ngược: 14 ngày 1 giờ 09 phút

Vẫn được hai cái tuần mà thôi.

Hắn cảm giác thân thể tinh khí thần thể lực nội lực, bắt đầu toàn bộ đều bị hút vào hắc ấn.

Mấy tức về sau, thân thể bị móc sạch, hắn kém chút hai mắt tối sầm ngất đi.

Cũng chính là hiện tại thể phách đủ mạnh, tốc độ khôi phục rất nhanh, bị hút không về sau, bất quá mấy giây, liền lại rất nhanh bổ sung một mảng lớn, tinh thần cũng khôi phục lại.

Uống thuốc kết thúc, hắn đứng người lên, đem cường hóa bên trong Hoán Tâm Đan phóng tới trên thuyền đen đi.

Sau đó mới mở cửa đi ra ngoài ra.

Chỉ là mới đi ra khỏi cửa ra vào mấy bước, liền nhìn thấy Vũ Ngấn lão đạo cùng Từ Kiến Phong thị trưởng vội vàng từ nơi

không xạ đi ngang qua hai người bị binh sĩ thuật sĩ chen chúc bảo hộ lấy, thần tình nghiêm túc căng cứng, hiển nhiên là lại xảy ra đại sự gì.

Nghĩ tới đây, dưới chân hắn gia tốc, một cái lắc mình, chặn lại được hai người phía trước trên đường.

“Sư bá, Từ thị trưởng.”

Bị ngăn lại hộ vệ các binh sĩ rất gấp gáp, kém chút nổ s·ú·n·g xạ kích, nhưng ngay lúc đó nhận ra Vu Hoành thân phận, để s·ú·n·g xuống.

Vũ Ngấn cùng Từ Kiến Phong càng là mặt lộ vẻ vui mừng.

“Chính Nhu ngươi trở về thật đúng lúc! Xảy ra chuyện lớn! Ngay tại vừa rồi, tất cả vệ tinh tín hiệu toàn bộ mất liên lạc, chúng ta cùng thủ đô bên kia liên hệ toàn gãy mất, sau đó chung quanh tất cả con đường bị toàn bộ chặt đứt, hiện tại mọi người đang suy nghĩ hết tất cả biện pháp liên hệ ngoại giới. Xem xét đến cùng xảy ra chuyện gì.”

“Toàn bộ mất liên lạc. ?” Vu Hoành trong lòng hơi trầm xuống, tình huống này, cùng lúc trước Hi Vọng thành bên kia hắc tai toàn diện lúc bộc phát, thật rất giống.

Cũng may vừa mới hắn giấu thuốc lúc thử qua, trở về Hi Vọng thành thuyền đen vẫn có thể kêu gọi mà ra.

“Tình huống bây giờ như thế nào?” Hắn cấp tốc hỏi.

“Chúng ta tình huống coi như ổn định, không lo ăn uống, phòng tuyến cũng rất kiên cố, có Linh Quang Hỗ Trợ minh phụ trợ, bên ngoài linh tai vào không được. Nhưng là còn lại không có Ngự Linh trạm phòng tuyến địa phương lại không được.” Từ Kiến Phong trầm giọng nói.

“Chúng ta phái người ra ngoài nhìn qua thu hình lại trở về, bên ngoài khắp nơi là loại kia Thiên Binh n·gười c·hết sống lại . Bình thường người ra ngoài hẳn phải c·hết.”

“Nói cách khác hiện tại cũng chỉ thừa chúng ta Ngự Linh trạm bên trong còn có người sống?” Vu Hoành hỏi.

Đối mặt loại tình huống này, hắn biểu hiện được thậm chí có chút bình tĩnh.

Dù sao lúc trước Hi Vọng thành thế giới, hắn đã gặp được quá nhiều tương tự chuyện.

Loại an tĩnh này để trước mặt mấy người ẩn ẩn có chút trái tim băng giá.

"Không, còn có ước chừng ngoài ba cây số, Đài Châu trú quân trụ sở còn có người, đều là không có điều tới bộ phận." Từ Kiến Phong điều chỉnh cảm xúc trả lời.

"Bên này Ngự Linh trạm dung không được nhiều người như vậy, chúng ta đã tại xây dựng thêm, nhưng thuật sĩ số lượng có hạn, cho nên độ khó rất lớn."

Hắn lông mày thít chặt, khuôn mặt tiều tụy, tóc cũng so trước đó trắng không ít, rất hiển nhiên những thời giờ này thật hao phí hắn quá nhiều tâm lực.

"Toàn dân truyền bá Linh Quang bí thuật, tình huống thế nào?" Vu Hoành đột nhiên hỏi.

"Đã tại an bài, cũng là bởi vì không ít người đều tu hành linh quang, cho nên phòng tuyến hiện tại mới chịu đựng được." Vũ Ngấn trả lời.

"Chính Nhu ngươi đi trại an dưỡng bên kia, tình huống như thế nào?"

"Nhanh, bọn hắn chẳng mấy chốc sẽ tới." Vu Hoành nhấc lên cái này, lập tức tâm thần dễ dàng rất nhiều.

Có Toàn Hạc đại lão tọa trấn, bên này hắn cũng có thể rút ra thân đến, đi tiến hành thực lực bản thân bù đắp.

Thiên Hà nhưng còn có hai cái danh ngạch có thể dùng. Đồng thời Nguyệt Thần huyết mạch cường hóa về sau, Thiên Hà tẩm bổ năng lực cũng so trước đó lớn một chút. Agris ở bên trong tựa hồ khổ người đều hơi lớn một vòng, hiển nhiên thực lực lại có tăng cường.

“Tình huống bên ngoài mặc dù tạm thời ổn định, nhưng tương lai thế cục thật không tốt, linh tai quái vật càng ngày càng nhiều, còn ra hiện không ít hắc tai quái vật, cả hai kết hợp cùng một chỗ, khó lòng phòng bị, tạo thành không ít tử thương. Hiện tại liền nhìn có thể hay không chiêu mộ được càng nhiều thuật sĩ…” Từ Kiến Phong nói còn chưa dứt lời, nơi xa tường đen vòng phòng ngự bên ngoài, đột nhiên truyền đến từng tiếng hạc kêu.

Hạc kêu tiếp tục không ngừng, ngăn chặn cơ hồ tất cả tạp âm, thẳng đến giữa cả thiên địa, chỉ có một thanh âm này tiếng vọng.

Tất cả mọi người không tự chủ được ngẩng đầu, hướng phía hạc kêu truyền đến bầu trời nhìn lại.

Mây đen dưới, một đạo toàn thân hiện ra ngân bạch vầng sáng to lớn Tiên Hạc, chậm rãi vỗ cánh, từ đằng xa chân trời cấp tốc bay tới.

Tiên Hạc phần lưng, có trắng nhợt sắc đạo bào tóc đen phiêu tán nữ tử mỹ lệ, tay cầm phất trần, ngẩng đầu đứng thẳng.

Tiên Hạc kia, chỉ là ngoại hình, liền có trọn vẹn hơn trăm mét dài, nhìn từ xa còn tốt, theo khoảng cách tiếp cận, càng phát ra lộ ra lớn.

Nữ tử một tay niết kiếm chỉ, sau lưng tựa như khổng tước xòe đuôi, tản ra một mảnh màu trắng bạc lít nha lít nhít hình quạt hơi mờ phù văn.

“Đạo hạnh vạn hóa, phù du thiên địa.”

Thanh thúy giọng nữ dễ nghe từ giữa không trung vang lên.

Trong chốc lát, vô số hơi mờ ngân bạch phù văn như như du ngư, bắn ra, bơi về phía phía dưới.

Phù văn liên tục không ngừng từ nữ tử sau lưng bay ra, càng ngày càng nhiều, càng ngày càng mật.

Mấy trăm, mấy ngàn, mấy vạn, mấy chục vạn!

Thẳng đến về sau, toàn bộ bầu trời đều là màu trắng bạc bay múa du động phù văn phù lục.

Vô số đang cùng những thuật sĩ chém g·iết Long Nhân quái vật, bị phù văn từng cái xuyên thấu thân thể, tựa như bị từng đạo phi đao đâm xuyên, thân thể run không ngừng cứng ngắc.

Ngắn ngủi mười giây.

Toàn bộ Ngự Linh trạm tường đen bên ngoài, chí ít mười mấy vạn vây quanh quái vật, tại cái này mảng lớn ngân bạch phù văn đâm xuyên dưới, bị ngạnh sinh sinh làm hao mòn hơn phân nửa, hóa thành sương mù xám tán đi.

Duy nhất có thể miễn cưỡng chạy trốn, chỉ có số rất ít vài đầu Tam Nhãn Long Nhân.

Nhưng coi như đào thoát, bọn hắn cũng mình đầy thương tích, thương thế cực nặng.

Giữa không trung, nữ tử mặc bạch bào kiếm chỉ vừa thu lại, lập tức thu hồi vô số ngân bạch phù lục.

Tất cả phù văn phù lục tựa như Vạn Kiếm Quy Tông, phi tốc hội tụ, chui về sau lưng nàng hình quạt trong phù văn.

Thẳng đến cuối cùng một đạo phù văn trở về, nữ tử buông ra kiếm chỉ, sau lưng hình quạt phù văn cũng tự nhiên tán đi.

Nàng cúi đầu nhìn lại, lập tức khóe miệng lộ ra một vòng nhu hòa dáng tươi cười, cất bước hướng phía trước, bước ra giữa không trung.

Sau lưng to lớn Tiên Hạc im ắng hóa thành điểm sáng màu trắng biến mất.

Chính nàng thì nhẹ nhàng chậm chạp hướng xuống như lá rụng bay xuống. Đạo bào tung bay ở giữa, tựa như tiên như ảo.

Phía dưới đến hàng vạn mà tính dân chúng cùng binh sĩ thuật sĩ, đều thấy được một màn này.

Trong lúc bất tri bất giác, đại lượng dân chúng mặt mũi tràn đầy thành tín quỳ xuống đất, hướng nàng dập đầu.

Có người lệ rơi đầy mặt, có người lớn tiếng khẩn cầu, khóc lóc kể lể.

Liền ngay cả không ít binh sĩ cũng quỳ theo bên dưới dập đầu.

Có lẽ rất nhiều người dứt khoát coi nàng là thành Tiên Thần hạ phàm.

Vu Hoành ngửa đầu đồng dạng nhìn xem một màn này, trong lòng minh bạch Toàn Hạc ý tứ.

Tại hỗn loạn như vậy hoàn cảnh hiểm nguy, tất cả mọi người cần một hy vọng, một cái có thể ngưng tụ mọi người hết thảy sĩ khí, hết thảy chờ đợi Định Hải Thần Châm.

Nàng như thế cao điệu xuất thủ, chính là vì cho người ta hi vọng này.

Mà bây giờ thuật sĩ giới bên trong, cũng chỉ có nàng có thể làm được một bước này.

Không bao lâu Toàn Hạc rơi xuống đất, vung tay lên, người chung quanh ánh mắt hoa một cái, vô số lông trắng trống rỗng hiển hiện, tản ra về sau, lộ ra bên trong ba tên thần thái khác nhau lão đạo.

Chính là Kim Quang đạo nhân Liên Vân Tử cùng Trương Diệu Thần ba người.

Ba vị đều là đời trước Cửu Môn môn chủ, nhưng ở Toàn Hạc chiêu này quỷ dị na di thuật pháp dưới, một dạng cảm giác cực kỳ khó chịu.

Nhìn xem ba người sắc mặt trắng bệch, khóe miệng tràn ra bọt mép, liền biết dọc theo con đường này bọn hắn xác định vững chắc không chỉ bị dùng qua một lần na di.

Lúc này nơi xa cũng truyền tới trận trận sóng lớn giống như tiếng hoan hô.

Hiển nhiên là quái vật bị thanh không một mảng lớn, làm cho tất cả mọi người đều sĩ khí phóng đại, bắt đầu hoan hô lên.

“Xem ra bần đạo không đến muộn.” Toàn Hạc hướng phía Vu Hoành trừng mắt nhìn.

“Tiền bối tới đúng lúc.” Vu Hoành nhìn thấy vị này, trong lòng lập tức buông lỏng.

Chỉ là đứng tại đối phương bên cạnh, đều có thể cảm ứng được từng vòng từng vòng khoa trương vô hình uy áp, hướng phía chung quanh như sóng biển khuếch tán phun trào.

Lần này Toàn Hạc cũng không có lại thu liễm, chỉ là tại phóng thích áp bách lúc tránh khỏi bọn hắn những người này, nhưng này kinh khủng tinh thần áp bách phun trào, từ bên người xẹt qua loại kia run rẩy cảm giác, vẫn như cũ rõ ràng cực kỳ.

Chương 382 xuất phát (2)

Chương 382 xuất phát (2)

“Cái này. Vị này là. ! ! ?” Một bên Từ Kiến Phong thị trưởng nhịn không được mở miệng hỏi, hắn chỉ là người bình thường, nhìn thấy cái này khoa trương ra sân phương thức, rõ ràng bị chấn động đến không nhẹ.

Lúc này mặc dù lấy dũng khí mở miệng, chỉ là thanh âm hắn có chút phát run, ánh mắt phiêu hốt, căn bản không dám nhìn đối phương mặt.

Có thể ánh mắt dời xuống về sau, nhìn thấy đối phương cao ngất trước ngực đường cong, nhưng lại cảm giác thất lễ, xuống chút nữa, uyển chuyển một nắm phần eo để hắn mặt mo đỏ ửng, dứt khoát ánh mắt bị lệch, nhìn chằm chằm một bên Kim Quang đạo nhân nhìn.

Kim Quang đạo nhân: “? ? ?”

Hỏi ta?

“Bần đạo Kim Quang, chính là.”

“Ngạch, ta là xin hỏi vị nữ sĩ này…” Từ Kiến Phong vội vàng nói.

“Tiểu bằng hữu rất đáng yêu.” Toàn Hạc cũng bị trêu đến cười khẽ đứng lên, đưa tay nhẹ nhàng vỗ vỗ Từ Kiến Phong đầu.

Nàng một mét chín vài thân cao, đứng tại một mét bảy Từ thị trưởng trước người, hoàn toàn hiện lên nghiền ép trạng thái.

“.” Từ Kiến Phong sắc mặt đỏ lên, muốn tránh đi nhưng lại không dám biệt khuất dạng, trêu đến một bên Vu Hoành nhìn không được.

“Vị này là ta Linh Quang Hỗ Trợ minh khách khanh trưởng lão, trăm năm trước đạo mạch thứ nhất Đại Vân La quan Toàn Hạc tiền bối! Năm nay hơn 140 tuổi, bảo ngươi một tiếng tiểu bằng hữu không tính thất lễ.”

Hắn nghiêm túc đem tất cả danh hào từng cái báo toàn.

Hơn 140 tuổi! ! ?

Từ Kiến Phong nghe hai mắt tê rần. Nhìn xem đối diện bất quá chừng hai mươi nữ tử, hắn cảm thấy mình có thể là nghe lầm tuổi rồi.

Nếu không phải vừa mới cái kia khoa trương một màn còn tại trước mắt không ngừng thoáng hiện, hắn tuyệt đối cho là đối phương là tìm diễn viên cố ý trêu đùa hắn.

“Ừm?” Toàn Hạc nghe được tiền bối hai chữ, lập tức nheo lại mắt, mắt nhìn Vu Hoành.

“Minh chủ thế nhưng là quên đi, vừa mới gọi ta cái gì?”

“Ngạch.” Vu Hoành vừa định nói chuyện, đột nhiên cảm giác trên thân nội lực trống rỗng phun trào, bộ mặt màu đỏ tím chợt lóe lên.

A!

Một tiếng tựa như pha lê phá toái nhẹ vang lên tại giữa hai người nổ tung

“A?” Toàn Hạc kinh ngạc nhìn xem hắn.

Nàng vừa rồi chỉ là muốn cùng đối phương mở trò đùa nhỏ, không nghĩ tới trước đó còn có thể sửa chữa nó nhận biết Vu Hoành, hiện tại thế mà liền không có cách nào xâm nhập nó tinh thần tầng ngoài.

Vừa mới qua đi bao nhiêu thời gian?

Đối phương bên ngoài cơ thể liền nhiều một tầng quái dị sức mạnh cường hãn, cái này bao trùm một cái chớp mắt lực lượng… Âm lãnh, khổng lồ, vô biên vô hạn, cho nàng một loại tương đương mâu thuẫn cảm giác.

Âm lãnh bên trong nhưng lại mang theo một vòng ấm áp.

Loại kia to lớn, rất như là trong linh quang ẩn tàng nguồn lực lượng kia tăng cường bản.

“Kẻ sĩ ba ngày không gặp lau mắt mà nhìn là bần đạo thất lễ, minh chủ.” Toàn Hạc đột nhiên mỉm cười, hướng phía Vu Hoành chính thức dựng thẳng chưởng thi lễ.

“Tiền bối khách khí, vào tới Linh Minh, ngươi ta đều là huynh đệ tỷ muội, hết thảy chỉ vì cùng chống chọi với đại địch mà thôi.” Vu Hoành chân thành nói

“Có lý.” Toàn Hạc cười nói, “Thực lực chênh lệch liền tỷ tỷ, mạnh chính là tiền bối, minh chủ phương diện này ngược lại là coi là thật linh hoạt.”

Vu Hoành cười cười, coi như không nghe thấy, hắn nghiêng người hướng Vũ Ngấn bọn người giới thiệu Toàn Hạc mấy người.

Khi biết bốn người chính là trong đạo mạch đứng đầu nhất cái kia một túm cường giả về sau, Từ Kiến Phong cùng Vũ Ngấn cũng nhịn không được lộ ra vẻ mừng như điên.

Chỉ là còn không đợi bọn hắn thương thảo tốt như thế nào khuếch trương khu an toàn.

Nơi xa một đạo nhân đón xe nhanh chóng tiếp cận.

“Minh chủ! Đạo mạch cấp báo! ! Cấp báo!”

Đạo nhân mặt như giấy vàng, thở hổn hển, từ trên xe nhảy xuống, nhanh chóng hướng về gần, cấp tốc đưa trong tay phong thư hướng phía trước một đưa.

“Đạo mạch Cửu Môn tất cả Định Thiên Bàn toàn nát, Lưỡng Thiên Sư cùng Thất Hung minh chủ Long Tình Tử quyết chiến, đến nay tung tích không rõ. Quyết chiến địa bộc phát siêu quy cách linh tai hắc tai, tình huống bây giờ không rõ!”

“Cái gì! ? ? Định Thiên Bàn nát! ? Tin tức này xác định là thật? ?” Vu Hoành biến sắc, hắn còn muốn lấy đi đạo mạch

đem Định Thiên Bàn đoạt ra đến, hiện tại thế mà…

Mà lại siêu quy cách là cấp bậc gì? !

“Xác định nát, căn cứ bên kia tin tức truyền đến, Cửu Môn người lặp đi lặp lại xác định rất nhiều lần, còn ý đồ dùng các loại phương pháp che giấu chữa trị, nhưng không dùng! Mà lại, căn cứ đạo mạch bên kia đi ra báo tin tức người nói, không cách nào phán đoán lần này linh tai hắc tai bộc phát trình độ, cho tới bây giờ chưa thấy qua khoa trương như vậy cường độ! Toàn bộ bầu trời đều đen. Nhìn một cái, vô số Hắc Trùng cùng Long Thủ Nhân!” Đưa tin nói người gấp giọng nói.

Hắc Trùng… Hắc tai rốt cuộc đã đến a.

Vu Hoành trong lòng run lên, cấp tốc nhìn về phía Toàn Hạc bốn người.

Bọn hắn cũng đồng dạng sắc mặt ngưng trọng, hiển nhiên đã đoán được tình huống khẩn cấp tính.

“Đạo mạch bên kia không nói có bao nhiêu đạo môn a?” Vu Hoành hỏi.

“Không biết, chỉ nói là rất rất nhiều.” Đưa tin đạo nhân lắc đầu, thở hổn hển.

“Tiền bối, cần phải đi một chuyến Đại Vân La quan?” Vu Hoành nhìn về phía Toàn Hạc, Đại Vân La quan dù sao cũng là xuất thân của đối phương tông môn.

“Quá khứ không cần hoài niệm, trong môn sớm đã không phải năm đó ta ưa thích những người kia.” Toàn Hạc lắc đầu, “Ngươi có tính toán gì không? Nói thẳng là được.”

“Vãn bối có ý tứ là, nhất định phải biết rõ ràng bên kia đến cùng mở bao nhiêu cửa. Còn có đạo mạch không có khả năng triệt để sụp đổ, trong đó đại lượng thuật sĩ, là tự nhiên đối kháng linh tai hắc tai Sinh Lực quân, chỉ cần ban cho linh quang liền có thể trước tiên chuyển hóa thành tinh duệ chiến lực thậm chí Chiến Tranh cấp chiến lực. Chúng ta có thể cứu một chút là một chút.” Vu Hoành nói.

“Hiện tại đi qua đã tới đã không kịp. Từ bên kia truyền ra tin tức, đến chúng ta nhận được, chí ít đã qua mấy giờ. Hiện tại bên kia cũng đã hết thảy kết thúc.” Kim Quang đạo nhân xen vào nói.

“Xác thực hẳn là đi qua nhìn một chút, đương thời Thiên Sư Tả Vân Phong cùng Hứa Sùng, thực lực mặc dù yếu một chút, nhưng không phải người tầm thường. Ta bệnh nặng trước gặp qua mấy lần, đều là không tệ người trẻ tuổi. Nếu như có thể kéo đến chúng ta cùng một chỗ, đối kháng linh tai phần thắng cũng sẽ tăng nhiều.” Toàn Hạc gật đầu.

“Vãn bối cũng là ý tứ này.” Vu Hoành nói, ” lần này đi, gặp được hết thảy tài năng có thể đào tạo, tại loại này nguy nan trước mắt, đều nên nhập ta Linh Quang minh, vì đối kháng linh tai hắc tai chi đại nghiệp, cống hiến tự thân một phần lực lượng.”

“. Minh chủ có phải hay không có chút quá mức lo lắng linh tai cùng hắc tai rồi?” Toàn Hạc nói khẽ, “Theo ta được biết, này hai loại tai hại, mặc dù quỷ dị phiền phức nhưng cũng không cường đại, coi như ta bây giờ không sử dụng Truyền Thừa Đạo Khí, cũng có thể tuỳ tiện giải quyết.”

“Tiền bối… Các ngươi không rõ linh tai hắc tai chỗ sâu chân chính nguy hiểm, khủng bố như vậy… Ta từng thật sâu cảm thụ qua nhiều lần. Đừng nhìn tiền bối thực lực bây giờ khôi phục, nhưng vãn bối biết hắc tai, so ngài hiện tại phương diện hẳn là còn mạnh hơn.” Vu Hoành hồi tưởng lại vừa mới đến Hi Vọng thành thế giới lúc cuộc sống bi thảm, đến bây giờ cũng vẫn như cũ canh cánh trong lòng.

“Là ngươi căn bản cũng không minh bạch ta mạnh bao nhiêu. Được chưa, lần này liền đi kiến thức một chút, như lời ngươi nói nguy hiểm khủng bố, đến cùng khủng bố đến mức nào, nhiều nguy hiểm.” Toàn Hạc xem thường cười cười.

Nàng sinh ra chính là quét ngang đương thời tuyệt thế thiên tài.

Hết thảy đạo pháp thuật pháp vào tay liền biết, trong thời gian rất ngắn liền có thể luyện đến đỉnh phong, Truyền Thừa Đạo Khí cũng là tối cao tầng thứ Đế binh Đạo khí, siêu việt Thiên Địa Huyền Hoàng phân cấp.

Hiện nay có thể so sánh nàng, cũng liền Khô Thiền một người, nhưng Khô Thiền tư chất cùng thiên phú thua xa nàng. Cho nên chỉ có thể coi là rút lại bản Toàn Hạc.

“Thôi được, lần này đi hành trình, đạo mạch mục nát, Thất Hung thắng yếu, thiên hạ hôm nay, thuật pháp lui bại, lúc trước ngươi mời ta xuất quan, không phải là vì tái tạo thiên hạ này, trấn áp tà túy, loại trừ t·hiên t·ai a?” Toàn Hạc hồi tưởng lại trước đó Vu Hoành ở trước mặt mình nói tới lời nói kia, không khỏi nghiêm mặt đứng lên.

“Tiền bối còn nhớ rõ?” Vu Hoành khi đó cũng là biểu lộ cảm xúc.

“Đương nhiên nhớ kỹ, mới ba ngày mà thôi.” Toàn Hạc cười nói, “Mà lại, lần này, có linh quang tương trợ, bần đạo sẽ không đi như lần trước như vậy nhục thân bị tập kích, thắng tỷ thí, thua lớp vải lót.”

“Đa tạ tiền bối.” Vu Hoành cảm khái nói, “Lần này đi, chúng ta mục tiêu thứ nhất là điều tra rõ ràng linh tai hắc tai chi tiết. Thứ yếu quét dọn đạo mạch, diệt sát Thất Hung dựa theo bây giờ tình thế đến xem, thiên hạ hôm nay, có thể vãn hồi hết thảy xu hướng suy tàn, chỉ có ta Linh Quang minh!”

“Các ngươi có thể nguyện theo ta một đạo?” Toàn Hạc nhìn về phía Kim Quang ba người.

“Lão sư mời sao dám chối từ.” Kim Quang ôm quyền nói.

“Nguyện theo lão sư tiến về.” Còn lại hai người tranh thủ thời gian trăm miệng một lời trả lời.

“Đều là hảo hài tử.” Toàn Hạc mỉm cười, một tay phất lên.

Xuy xuy xuy xùy! !

Bốn tiếng nhẹ vang lên lóe lên, nàng cùng còn lại ba người trong nháy mắt bị vô số ngân quang lông trắng bao trùm, 2 giây về sau, lông vũ tản ra, người đã biến mất không thấy gì nữa.

Liền ngay cả Vu Hoành cũng không biết nàng là dùng thuật pháp gì làm đến điểm này, loại này cùng loại thuấn di thuật pháp. Tựa hồ cùng trước đó có chút khác biệt, trước đó lông trắng hay là màu trắng tinh, lần này tựa hồ xen lẫn linh quang vận dụng.

Vị đại lão này quả thật là thiên tài đứng đầu, linh quang mới đến trên tay nàng ba ngày, liền chơi ra nhiều như vậy hoa dạng tới.

Nhìn như vậy xuống dưới, sợ là sớm muộn có trời chân chính thuấn di sẽ bị đối phương mân mê đi ra.

Dù sao mặc kệ quang tai Trụ Thần Quang lực lượng, hay là hắc tai, hàn tai, linh tai, đều dính đến không gian phương diện nguyên lý.

Bằng không bọn hắn căn bản là không có cách vượt qua xa xôi khoảng cách giáng lâm hủy diệt thế giới.

Đột nhiên Vu Hoành nhớ ra cái gì đó, tranh thủ thời gian đưa tay nhìn xuống đồng hồ vạn năng.

Bề ngoài biểu hiện trị số hắn là hiện tại khôi phục đỉnh phong sau Toàn Hạc Chân Quân thực lực phạm vi.

72366 10. 241

"… ."

Vu Hoành lại lần nữa cầm lấy dán vào chính mình huyệt thái dương đè xuống kiểm tra đo lường.

Đích.

Trị số trong nháy mắt thu nhỏ: 3 23. 127

"Ừm. Tốt xấu hay là gấp bội, dài quá không ít…" Hắn mặt không b·iểu t·ình. So với vừa mới bắt đầu hơn một trăm, tốt hơn nhiều…

Dù sao hắn mới tu tới bao lâu? Toàn Hạc Chân Quân đã hơn một trăm năm tu vi, chênh lệch lớn một chút cũng là nên… Hắn là.

Thu hồi đồng hồ vạn năng, hắn nhìn về phía nhìn xem chính mình Từ Kiến Phong cùng Vũ Ngấn.

“Sư bá, Từ thị trưởng, ta cũng đi nhìn xem tình huống, bên này thế cục làm dịu, hẳn là không cần lo lắng, còn xin hai vị tận khả năng ổn định cục diện, chậm chạp mở rộng khu an toàn. Không nên gấp gáp, tận lực thu thập nhiều kỳ bảo đảm chất lượng hơi dài thực phẩm đồ uống.”

“Điểm ấy không cần lo lắng, chúng ta sẽ xử lý tốt. Chỉ là. Chính Nhu ngươi nói như vậy, là…” Vũ Ngấn đoán được cái gì.

“Không sai, ta cũng dự định qua bên kia nhìn xem tình huống, không có Định Thiên Bàn, muốn đóng lại hắc tai linh tai cửa lớn, độ khó quá lớn.”

Vu Hoành còn nhớ rõ hắc tai Tuyệt Vọng Chi Môn muốn đóng lại, chỉ có tìm tới cái thứ nhất đi ra cửa lớn quái vật, cam đoan nó còn sống, nhét trở về chỗ cũ sau.

Như vậy mới có thể đóng lại.

Mà Vạn Linh Chi Môn đóng lại phương thức, thậm chí ngay cả phương pháp cũng không biết.

Cũng chỉ có thế giới này cổ đại thuật sĩ các đại lão lợi hại, có thể luyện chế ra Định Thiên Bàn cưỡng ép trấn áp hắc tai linh tai cửa lớn.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành thân hình lóe lên đồng dạng biến mất tại nguyên chỗ.

Vượt qua khu an toàn tường đen, hắn nhẹ nhàng như gió, xuyên qua mảng lớn trống trải bị thanh tràng qua chiến trường đất trống.

Không bao lâu, liên tục không trung xoay người, vượt qua vài trăm mét khoảng cách, nhẹ nhàng rơi xuống đất.

Đùng.

Hắn vừa vặn đứng tại một mảnh sụp đổ lầu cư dân trên phế tích. Đi lên phía trước ra hai bước.

Phía trước là một mảnh hướng xuống sườn dốc.

Sườn dốc dưới đáy, là phủ kín xám đen công trình kiến trúc cặn bã đất trống, giữa đất trống đứng đấy từng đạo thân mang Thanh Trần quan đạo bào mặt nạ bóng người.

Đây đều là mới từ Thất Hung minh tổng bộ thu phục tinh nhuệ cao thủ.

Gieo xuống linh quang về sau, liền trở thành tốt nhất thuật sĩ thủ hạ.

Thanh Hoàng cùng Triệu Tỉnh Đàm là đám người này lâm thời người dẫn đầu, bọn hắn đứng tại phía trước nhất, quay đầu hướng Vu Hoành nhìn tới.

“Đi thôi.” Vu Hoành lên tiếng nói.

“Dám lui người, g·iết không tha.”

Hắn lạnh lùng ánh mắt từ trên thân mọi người khẽ quét mà qua.

“Lần này đi lúc các ngươi lấy công chuộc tội cơ hội tốt, hảo hảo nắm chắc.”

Agris từ sau người nó hiển hiện, mang theo một mảnh cuồng phong, chở đi hắn nhanh chóng hướng nơi xa rời đi.

Còn lại thuật sĩ trầm tĩnh dưới, nhao nhao tản ra, ngồi lên hai bên chờ đợi đã lâu từng cái máy bay trực thăng, hướng Vu Hoành đuổi theo.

Chương 383: Xuất phát (3)

Chương 383: Xuất phát (3)

Thông Ninh thị.

Hình thể càng phát ra khổng lồ thải kính đạo nhân, cuộn mây mà ngồi, bay về phía trước đi, phía sau là lít nha lít nhít trải rộng bầu trời Kim Giáp Long Nhân đại quân.

Bầu trời mây đen dày đặc, tiếng sấm cuồn cuộn.

Thông Ninh thị bên trong, tất cả mọi người, xe, tất cả đều ngừng lại, lúc này nhao nhao hướng phía thải kính đạo nhân bay tới phương hướng nhìn lại.

Hồi trước thành thị xung quanh bản án liên tiếp phát sinh, không có thể kết không nói, đi ban điều tra để ý thuật sĩ còn cùng một chỗ m·ất t·ích, phía quan phương cũng không cho cái thuyết pháp.

Loại này gian nan cục diện, đã để không ít người trong lòng có dự cảm bất tường.

Mà bây giờ, chính là dự cảm kia có hiệu lực thời điểm.

Nhìn thấy dị tượng.

Có người giơ lên điện thoại thu hình lại, có người lớn tiếng hoan hô, có người thành tín tưởng rằng Tiên Thần giáng thế, quỳ xuống đất cầu nguyện.

Nhưng chỉ có số rất ít phía quan phương thuật sĩ cùng đạo mạch đóng quân thuật sĩ, tại chỗ cao tuyệt vọng nhìn xem màu vàng đại quân tới gần.

Từng mảnh từng mảnh đ·ạ·n pháo từ phía sau bọn họ không ngừng bắn ra, oanh tạc hướng màu vàng đại quân, nhưng tất cả

đ·ạ·n pháo đều trống rỗng xuyên qua, không cách nào chạm đến linh tai lớn.

Lít nha lít nhít phi đ·ạ·n từ đằng xa bay lên không, cũng đi theo bắn ra, lấy mấy lần vận tốc âm thanh rơi xuống đất, phát sinh kịch liệt bạo tạc, nhưng bạo tạc đằng sau, cũng chỉ có số rất ít Long Nhân bởi vì nhiệt độ cao hỏa diễm xung kích, hơi b·ị đ·ánh lui.

Dạng này oanh tạc đối bọn hắn hữu dụng, nhưng không nhiều.

Rất nhanh bị nổ tung lỗ hổng lại bị đến tiếp sau đại quân bù đắp.

Từ từ, theo khoảng cách tới gần, thải kính đạo nhân bên người tự nhiên hiển hiện quỷ dị huyễn âm thiên âm, bắt đầu vang lên.

Từng đợt tựa như Tiên Thần cầu nguyện âm thanh, để cho người ta cực dễ dàng bị mê tín, từ bỏ chống lại.

Nó ngồi xếp bằng đám mây, một tay hướng phía Thông Ninh thị một chỉ.

Nhất thời đầu ngón tay sáng lên một chút thải quang.

Cái kia thải quang cấp tốc mở rộng, sáng lên, sau đó trong nháy mắt nổ tung, nổ bắn ra mà ra, hóa thành vô hình, biến mất ở giữa không trung.

Thải kính đạo nhân dừng lại di động, thu tay lại, mặt hướng Thông Ninh thị. Sau đó…

Nó một mảnh thải quang đầu xoẹt một chút vỡ ra một đường vết rách.

Cùng một thời gian, phía dưới toàn bộ nội thành bên trong, tất cả đám người đột ngột cứng ngắc bất động, phảng phất bị nhấn xuống nút tạm dừng.

Vô số đám người trên đỉnh đầu, bắt đầu chậm rãi tung bay lên một chút xíu màu trắng hơi mờ sáng ngời.

Cái kia vô số sáng ngời, chen chúc hướng thải kính đạo nhân bay đi, sau đó tại ở gần nó lúc tự hành thu nhỏ, hướng phía

đầu nó lỗ hổng chỗ chui vào.

Từ xa nhìn lại, phảng phất là đang ăn uống!

“Thế giới này. Điên rồi a? ?”

Nơi xa một mảnh sơn lâm chỗ cao.

Tả Vận Phong xa xa nhìn qua đang bị thôn phệ Thông Ninh thị, sắc mặt băng lãnh.

Hắn cúi đầu nhìn về phía có chút phát run bàn tay, dùng sức nắm chặt, nhắm mắt lại.

“Đây không phải lỗi của ta… Ta chỉ là muốn vĩnh viễn sống sót, từ cổ chí kim, đây là vô số một đời người chi truy cầu, ta chỉ là giống như bọn họ… .”

“Lão sư, ngài hay là cùng năm đó một dạng đâu.” Long Tình Tử tại sau lưng khô héo cánh rừng ở giữa chậm rãi đi ra.

Trên người hắn đồng dạng tất cả đều là v·ết m·áu, hiển nhiên xông ra trùng vây đại giới cũng không nhẹ.

Nhưng những thương thế này tựa hồ cũng không thể để tâm tình của hắn sa sút. Ngược lại…

“Chỉ cần thấy được lão sư ngài lừa mình dối người dáng vẻ, đệ tử trong lòng liền luôn có chủng không hiểu vui vẻ…”

“Ngươi không trốn rồi?” Tả Vân Phong quay người, nhìn về phía đối phương.

Xuy xuy xuy!

Trên thân hai người lại một lần nữa tản mát ra khủng bố bàng bạc tinh thần áp bách, tại gặp mặt trong nháy mắt, từng đạo ẩn hình bị động thuật thức, liền giấu ở tinh thần trong áp bách, tựa như ám khí, hướng phía đối phương xâm nhập mà đi.

Loại này thuật thức đối kháng trạng thái, cụ thể bày ra, chính là từng đoàn từng đoàn không ngừng tại bên cạnh hai người giữa không trung thoáng hiện vầng sáng màu đen.

Cái kia lớn nhỏ cỡ nắm tay vầng sáng, tựa như từng đoá từng đoá không ngừng nở rộ lại héo tàn hoa đen, quỷ dị mà hoa mỹ.

Vượt qua mấy triệu trị số tinh thần thuật thức đối kháng, để xung quanh trăm mét bên trong tất cả sinh mệnh, cũng không biết chưa phát giác bị chấn nát ý thức tư duy, biến thành chỉ còn bản năng đơn giản thể xác.

Dưới mặt đất côn trùng đình chỉ nhúc nhích, giữa không trung chim bay nhao nhao rơi xuống.

Trên cây lá rụng tựa như hạt mưa, dày đặc hạ xuống.

Một chút phụ cận du tán linh tai hành thi, người cõng túi, bởi vì khoảng cách quá gần mà đột nhiên ngã xuống đất, người trước biến thành phổ thông t·hi t·hể, người sau hóa thành sương mù xám phân giải.

"Lão sư, ngay cả ngài vị này thiên hạ đệ nhất đều không thể đối kháng như thế quái vật, ngài cảm thấy, những người khác, còn có cơ hội ứng phó như vậy nguy cơ a?" Long Tình Tử vừa hướng kháng một bên loạn thần kinh cười hỏi.

"Ngài lâm trận bỏ chạy lúc, chính là quái vật kia yếu nhất thời điểm, đợi đến nó thôn phệ càng nhiều linh hồn, trở nên mạnh hơn, đến lúc đó lại có ai có thể ngăn cản hắn?"

"Hay là nói, ngài sợ? Ngài vị này thiên hạ đệ nhất cường giả đối mặt chỉ là phất tay có thể diệt linh tai quái vật, sợ? ?"

Long Tình Tử tiếng cười tựa như đao nhọn, không ngừng từng cái đâm vào Tả Vân Phong trong lòng, đối phương thậm chí còn tại chỉ là hai chữ tăng thêm trọng âm.

Nhưng hắn trăm năm da mặt không phải luyện không, vẫn như cũ mặt không b·iểu t·ình, chỉ là không ngừng tăng lớn đối với đối phương áp chế.

Nếu không có vừa mới bị thải kính đạo nhân một chỉ đánh trúng trọng thương, hắn bây giờ sao có thể có thể cùng chỉ là một cái Long Tình Tử dây dưa.

"Nếu không có biến cố liên tiếp phát sinh, nguyên bản chỉ cần ta hoàn thành nghi thức, ký kết vĩnh hằng, chỉ là linh tai, vốn

là trở tay thối lui.” Hắn đưa tay nắm chặt Xích Tiêu Kiếm hướng phía trước vung lên.

Bạch!

Một mảnh hắc hỏa hóa thành lít nha lít nhít vô số chim bay, phóng tới Long Tình Tử.

Cùng lúc, trong phạm vi một trăm mét xung quanh, tất cả không khí bỗng nhiên ngưng tụ.

Vô hình tinh thần trọng áp tại một cái chớp mắt này bị thuật thức bạo tăng sĩ lần, cưỡng ép trì trệ Long Tình Tử một cái chớp mắt Long Tình Tử hai tay kết ấn, phía sau lại lần nữa mọc ra một đôi tử quang cánh chim, từng đầu phù văn màu tím hóa thành xiềng xích, quấn quanh ở trên cánh chim.

Hắn đi phía trái lóe lên, tinh chuẩn tránh đi vô số hắc hỏa chim bay, tốc độ so trước đó nhanh một mảng lớn.

“Lão sư ngài coi là thật cho rằng như thế?”

“.” Tả Vân Phong không nói thêm gì nữa, chỉ là trầm mặc huy động Xích Tiêu Kiếm, không ngừng chém ra từng mảnh từng mảnh hắc hỏa chim bay.

Hai người lúc này trạng thái, căn bản không có cách nào phóng thích đại uy lực thuật pháp, chỉ có thể đánh thành tiêu hao chiến.

“Ha ha ha… Lão sư…”

Đùng.

Đột nhiên Long Tình Tử một chút tán đi tất cả thuật pháp, trên thân tử quang tiêu tán.

Hắn cứ như vậy đứng tại chỗ, giang hai cánh tay, mặt mỉm cười.

“Thật có ý tứ…” Hắn cười.

Phốc!

Phốc phốc phốc phốc! ! !

Lít nha lít nhít hắc hỏa chim bay chớp mắt liền che mất hắn.

Hỏa diễm bao trùm nó đứng thẳng khu vực, trong lúc nhất thời cái gì cũng thấy không rõ, chỉ có cháy hừng hực hắc hỏa.

“Ta sẽ nhìn xem ngài.” Long Tình Tử thanh âm từ bên trong truyền ra.

“Bộ thân thể này liền giao cho ngài, để đệ tử nhìn xem, ngài là làm sao ngăn cơn sóng dữ chờ mong ngài biểu diễn…”

Ngang! !

Mây đen quay cuồng trên bầu trời.

Một cái hình thể trăm mét khổng lồ Bạch Hạc, chở đi bốn đạo nhân ảnh, phi tốc hướng Thông Ninh thị phương hướng bay đi.

Bạch Hạc vỗ cánh kêu to, dáng người nhanh nhẹn, giống như thần thoại.

Phía dưới trên đại địa, Vu Hoành đứng tại Agris phần lưng, hai tay ôm ngực, nhìn ra xa phía trước.

Dài hơn ba mươi thước Agris tựa như xe lửa giống như trực tiếp vọt tới trước.

Từng mảnh từng mảnh màu xanh sẫm màu khô vàng sơn lâm, ở bên người hắn lướt qua.

Từng tòa hóa thành phế tích thôn, tiểu trấn, huyện thành, từ hắn cách đó không xa trải qua.

Agris khi thì hư hóa, bao khỏa hắn bay vọt đỉnh núi. Khi thì thực thể, đạp đất bốn chân phi nước đại, nó lúc hành tẩu lặng yên im ắng, tốc độ cũng so trước đó nhanh hơn không ít.

Cái này đã có tiếp cận 200 mã tốc độ cao nhất.

Cây cối ở tại trước mặt bị từng cái đụng gãy, ngẫu nhiên gặp được rời rạc hành thi Thiên Binh, cũng bị ngang ngược một đầu đụng bay, quẳng xuống đất lại nổi lên không có khả năng.

Từ từ, theo càng phát ra tiếp cận Thông Ninh thị.

Bầu trời bắt đầu càng ngày càng mờ, càng ngày càng đen, cánh rừng cũng càng ngày càng khô đen.

Đột nhiên, Vu Hoành hơi biến sắc mặt, ngừng Agris tiến lên, ngẩng đầu tiến về.

Trong tay hắn lấy ra đồng hồ vạn năng, hoán đổi thành hồng trị kiểm tra đo lường.

Đích.

Một tiếng vang nhỏ, hồng trị trị số nổi lên: 2 1.682.

"Phiền toái…" Vu Hoành thần sắc ngưng trọng lên.

Hắn còn nhớ rõ, ban sơ hắn gặp phải hắc tai Quỷ Ảnh, chính là hồng trị hai mươi mấy cá thể.

Hoàn cảnh này hồng trị nồng độ, mang ý nghĩa, tuyệt đối có đại lượng hắc tai tràn vào thế giới này, dẫn đến hoàn cảnh hồng trị trong thời gian ngắn trên phạm vi lớn gia tăng.

Lấy điện thoại di động ra lại lần nữa thử bên dưới đáng tiếc vẫn như cũ không tín hiệu.

Tín hiệu của điện thoại di động thông tin chủ yếu dựa vào trạm cơ sở, hiện tại trạm cơ sở khẳng định bị hủy, vệ tinh tín hiệu cũng bị ngăn cản. Điện thoại di động này cơ bản đã thành có điện cục gạch.

Hắn suy tư dưới, vỗ vỗ Agris, ra hiệu nó tiếp tục hướng phía trước.

Bất kể như thế nào, tra rõ có bao nhiêu Tuyệt Vọng Chi Môn cùng Vạn Linh Chi Môn mở ra, là nhất định phải làm.

Sau đó là cứu giúp Định Thiên Bàn mảnh vỡ, coi như Định Thiên Bàn phá toái, nếu như có thể đạt được đủ nhiều mảnh vỡ, hắn có lẽ còn có thể lợi dụng hắc ấn, đem nó một lần nữa tu.

Lúc này tốc độ chậm lại, phía sau hắn máy bay trực thăng cũng đều theo sau.

Chở Thanh Hoàng cùng Triệu Tỉnh Đàm máy bay trực thăng khoảng cách gần hắn nhất, lại vẫn duy trì một khoảng cách, trước sau không cao hơn 200 mét.

Lúc này Triệu Tỉnh Đàm thanh âm xa xa từ trên máy bay truyền lại xuống tới, truyền đến Vu Hoành trong tai.

“Minh chủ, trước mặt linh tai cùng hắc tai quái vật càng ngày càng nhiều, có thể sẽ xuất hiện cực cao độ nguy hiểm quái vật, còn xin coi chừng.”

Gia hỏa này ngược lại là cơ linh, trước biểu quan tâm, thuận tiện điểm ra chính mình rất hữu dụng, có thể siêu viễn cự ly cảm ứng được khả năng tồn tại nguy hiểm, miễn cho bị Vu Hoành kéo đi làm bia đỡ đ·ạ·n.

“Nơi đó là Thông Ninh thị phương hướng, Toàn Hạc Chân Quân đã dẫn người đi qua. Chúng ta trực tiếp đi Cửu Môn vơ vét Định Thiên Bàn mảnh vỡ. Loại thế cục này, Cửu Môn thuật sĩ khẳng định chịu không được!” Vu Hoành quyết định thật nhanh, chuyển di mục tiêu.

“Minh bạch, gần nhất Cửu Môn một trong, là Thượng Nguyên cùng Hạ Nguyên Thiên Sư phủ, cách nơi này chỉ có hơn một trăm cây số lộ trình!” Triệu Tỉnh Đàm cấp tốc trả lời.

“Nhưng nhắc nhở ngài một chút, Long Tình Tử lúc rời đi, an bài Thất Hung tiến về Cửu Môn các nơi phải qua giao lộ, ngăn chặn viện binh, chúng ta như thế đi qua, khẳng định sẽ gặp được trấn thủ ngăn chặn hai vị Thất Hung.”

“Bọn hắn m·ưu đ·ồ gì?” Vu Hoành không thể nào hiểu được, “Phóng thích linh tai hắc tai, Thất Hung đến cùng m·ưu đ·ồ gì? ?”

“Ngài có chỗ không biết, đạo mạch áp chế Thất Hung minh quá lâu, mọi người trước kia nhất khao khát, chính là triệt để lật tung đạo mạch, đương gia làm chủ, muốn làm cái gì thì làm cái đó. Hiện tại phóng thích linh tai hắc tai, chính là lật bàn bước đầu tiên.” Triệu Tỉnh Đàm giải thích.

“Ngu xuẩn.” Vu Hoành âm thanh lạnh lùng nói, “Không, cùng nói là ngu xuẩn, không bằng nói là một đám phản xã hội nhân cách tên điên, e sợ thiên hạ bất loạn, trật tự càng sụp đổ, bọn hắn liền càng vui vẻ.”

“Minh chủ nói đúng, tại hạ trước đó tại Thất Hung minh cũng là không quen nhìn những người kia cho nên mới lá mặt lá trái làm bộ dung nhập bọn hắn…” Triệu Tỉnh Đàm tranh thủ thời gian phụ họa.

“Thì ra là thế.” Vu Hoành không nhịn được nói, “Cái kia một hồi ngươi dẫn người lên trước!”

Chương 384: Xuất phát (4)

Chương 384: Xuất phát (4)

"… . Cái này… ." Triệu Tỉnh Đàm còn muốn giải thích. Nhưng thay ngươi linh quang run lên bần bật, ẩn ẩn có tự hành ra bên ngoài thoát ly cảm giác. Dọa đến hắn mau ngậm miệng, không dám nói nhảm.

Một đường không nói gì.

Ước chừng hơn nửa canh giờ.

Phía trước một mảnh đang thiêu đốt khói đen thành trấn hiển hiện tiếp cận.

Thành trấn này bên cạnh trong núi rừng, liền có thể nhìn thấy có tầng tầng lớp lớp dày đặc đạo môn phong cách kiến trúc, từ sườn núi một mực kéo dài đến đỉnh núi.

"Vân Xung sơn đến!" Triệu Tỉnh Đàm nhắc nhở.

Vu Hoành không nói chuyện, chỉ là điều khiển Agris leo lên một viên đại thụ, đứng tại chỗ cao nhìn lại.

Hả? ?

Nơi xa Vân Xung sơn dưới tình hình, tựa hồ cùng hắn tưởng tượng, có chút không giống.

Dưới núi một cái móc ngược dạng cái bát bạch quang hộ thuẫn bên trong, đạo mạch áo lam áo bào trắng những thuật sĩ, đang cùng Thất Hung minh một đám áo bào đen mặt nạ thuật sĩ cùng một chỗ, liên thủ phóng thích đạo tức, rót vào sau lưng dựng đứng chuyển động cực đại đồng thau trận bàn.

Trận bàn kia bị ba đạo bắt mắt bóng người trông coi.

Ba người này ảnh bên trong, có hai cái là đạo bào màu trắng, phía sau có tơ vàng Âm Dương Ngư đồ án đạo nhân.

Bọn hắn trước ngực phân biệt có Thượng Nguyên Thiên Sư phủ cùng Hạ Nguyên Thiên Sư phủ chữ.

Cái này hai rõ ràng là hai đại Thiên Sư phủ phái ra đỉnh tiêm thuật sĩ, Thiên Sư không tại, trên người hai người này không ngừng tán phát tinh thần uy áp, cũng chí ít đạt đến cùng Triệu Tịnh Đàm không sai biệt lắm cấp độ.

Không hổ là Thiên Sư phủ nội tình.

Mà người thứ ba, thì là cái người khoác áo bào đen phía sau có cái cực đại chữ Hung người đeo mặt nạ bằng vàng.

“Đây không phải Thiết Phất Trần Ngô Thiều Nguyên a?” Triệu Tỉnh Đàm thanh âm kinh ngạc truyền vào Vu Hoành trong tai.

“Thất Hung một trong Ngô Thiều Nguyên?” Vu Hoành lập tức nhớ tới, trước đó Thanh Hoàng còn cùng hắn cầu qua tình, vạn nhất gặp được người này, hy vọng có thể thả hắn một con đường sống.

Không nghĩ tới mới đến trong này gặp được chính chủ.

“Chính là người này, hắn phải cùng Hàn Ảnh Tiêu Cửu cùng đi chặn đường hai đại Thiên Sư phủ cao thủ mới là, làm sao…” Triệu Tỉnh Đàm nghi ngờ nói.

“Một người khác không tại, nhưng cái này Ngô Thiều Nguyên hẳn là thụ thương, còn không nhẹ.” Vu Hoành thể phách kinh người thị lực tự nhiên cũng cực mạnh, từ xa nhìn lại, nhìn thấy cái kia Ngô Thiều Nguyên mặt như giấy vàng, thở hồng hộc trên thân cánh tay phải đùi phải đều có v·ết m·áu nhuộm đỏ áo bào đen.

“Đi thôi, để bọn hắn quỳ xuống tiếp nhận hợp nhất. Nhưng có người phản kháng, ngươi tự mình động thủ!” Vu Hoành ánh mắt kiên định,

“Minh chủ, bọn hắn tựa hồ đang liên thủ phòng bị thứ gì, chúng ta như thế tùy tiện đi qua, có phải hay không không tốt

lắm?" Triệu Tỉnh Đàm chần chờ nói.

"Cho nên ta để cho ngươi đi trước." Vu Hoành nói. Đi trước thử một chút có thể hay không xảy ra chuyện.

"…" Triệu Tỉnh Đàm rất muốn mắng mẹ, nhưng lời đến khóe miệng nhưng lại nén trở về.

"Đi thôi, có linh quang tại, bọn hắn không phải đối thủ của ngươi." Vu Hoành ánh mắt nhìn về phía trận pháp kia hộ thuẫn bên ngoài, một mảnh tiểu trấn trong phế tích, tìm kiếm bọn hắn đến cùng tại liên thủ phòng bị cái gì.

Hắn khống chế Agris, tại khoảng cách chén kia trạng hộ thuẫn còn có ba bốn trăm mét lúc, liền ngừng lại.

Sau đó tùy ý sau lưng trên phi cơ trực thăng từng cái nhảy xuống thu phục Thất Hung minh tinh nhuệ thuật sĩ, hướng phía trước tiến lên.

Triệu Tỉnh Đàm, Ám Thiên Sư Âu Dương Thành Đào, là đám người này người dẫn đầu, phía sau bọn họ thì là hết thảy ngũ đại mặt nạ thuật sĩ, đều là Quan Chủ cấp. Những người này lúc này cắm vào linh quang về sau, toàn thân sáng lên màu bạc xác rùa đen, cẩn thận từng li từng tí hướng phía chân núi vòng bảo hộ phương hướng tới gần.

Mới tới gần không bao xa, một cái Vu Hoành thân ảnh quen thuộc, liền từ trong phế tích nổi lên.

Kim giáp, đầu rồng, tam nhãn, cuộn mây mà ngồi, cùng trong tay đặt ngang bén nhọn trường thương màu vàng.

Là Tam Nhãn Long Nhân!

Đồng thời không chỉ một đầu!

Mọi người ở đây dưới mí mắt từng đầu Tam Nhãn Long Nhân nhao nhao nổi lên, 2 giây bên trong, liền có năm đầu Tam Nhãn Long Nhân, cầm trong tay trường thương, đối với đến gần Triệu Tỉnh Đàm bọn người nhìn chằm chằm.

Phiền toái nhất còn không chỉ điểm ấy.

Vu Hoành ánh mắt di động, nhìn về phía bọn này Tam Nhãn Long Nhân bên người một chỗ đất trống.

Nơi đó, đang có từng đạo toàn thân váy đen nữ tử tóc đen, tại bóng ma trong góc như ẩn như hiện.

Hì hì hì hì…

Quỷ dị bén nhọn vui cười âm thanh, tại mọi người trong tai không ngừng tiếng vọng.

Tít tít tít đích.

Vu Hoành trên người đồng hồ vạn năng điên cuồng phát ra cảnh báo.

Hắn lấy ra xem xét, hồng trị trị số đã đột phá 200. 000, đồng thời còn tại lên cao.

“Hắc Khô Nữ…” Vu Hoành cắn răng, cơ hồ là gạt ra ba chữ mắt.

Hắc tai bên trong Chiến Tranh cấp Hắc Khô Nữ, hắn tại Hi Vọng thành bên kia không có gặp được, ngược lại là ở chỗ này, lần thứ nhất gặp!

Cùng Ác Ảnh cấp bậc một dạng, Chiến Tranh cấp đồng dạng cũng là một cái loại lớn, ở giữa cường độ vượt qua cực lớn.

Mà Hắc Khô Nữ, chính là Khô Nữ tiến hóa hình thái, nó lực sát thương viễn siêu người trước. Có thể diện tích lớn phóng thích hắc khí đụng vào vật sống, chỉ cần đụng phải nàng thả ra hắc khí, liền sẽ trong nháy mắt khô cạn suy kiệt mà c·hết.

Trong phế tích, Tam Nhãn Long Nhân kết trận cùng Hắc Khô Nữ bọn họ ẩn ẩn có phần đình kháng lễ ý tứ.

Song phương ở giữa đường ranh giới, chính là một bộ sớm đã khô cạn c·hết đi áo bào đen người đeo mặt nạ bằng vàng t·hi t·hể.

Đã nhận ra không thích hợp, Triệu Tỉnh Đàm bọn người từ từ dừng bước.

Nhưng mới dừng lại, bọn hắn liền cảm giác được sau lưng một đạo đao nhọn ban ánh mắt liếc nhìn mà đến, đâm vào người phía sau lưng run lên.

“Có linh quang tại, sợ cái gì! Lên cho ta!” Vu Hoành quát lớn.

Bọn này Thất Hung minh thuật sĩ, vốn chính là giữ lại lúc này tạo tác dụng. Không dám lên, coi như hiện tại không có việc gì, một hồi hắn cũng sẽ ngay tại chỗ xử quyết, rút khô tinh hoa tăng cường chính mình.

Nhiều lần gặp phải, sớm đã để hắn hiểu được, k·ẻ g·ian nhiều khi có thể tạo thành nguy hại, nói không chừng sẽ so nguyên tai lớn hơn.

Nghe được quát lớn, Triệu Tỉnh Đàm bọn người mới không thể không tiếp tục hướng phía trước, bọn hắn trước tiếp xúc đến, là Tam Nhãn Long Nhân một bên.

Trong núi rừng.

Bá.

Hắc hỏa tán đi, Long Tình Tử toàn bộ thân thể đã bị thiêu đốt hóa thành một đoàn đỏ tía viên cầu.

Viên cầu chỉ lớn chừng quả đấm, bên trong có vô số thật nhỏ như tinh thần điểm đỏ như ẩn như hiện.

Tả Vân Phong trong lúc nhất thời không nghĩ tới đối phương thế mà từ bỏ chống lại, phóng thích xong thuật pháp về sau, còn tại nguyên địa sửng sốt một chút.

Lập tức, khi nhìn đến viên kia đỏ tía viên cầu ngưng tụ ra, hắn mới sắc mặt đại hỉ, cấp tốc tiến lên, một tay bắt lấy phiêu phù ở giữa không trung viên cầu.

“Kíp nổ. Chìa khoá, cuối cùng cũng đến tay! !

Long Tình Tử thế mà lại từ bỏ thân thể của mình cùng đại bộ phận tinh thần, lựa chọn tác thành cho hắn.

Tên điên này quả thật đã tinh thần không bình thường.

“Gia hỏa này coi như tu hành Phân Thần bí thuật, chủ thể cũng chí ít có một nửa trở lên ý thức tồn tại, từ bỏ chủ thể, mang ý nghĩa về sau mãi mãi thực lực yếu bớt một nửa. Tư duy cũng sẽ không hoàn chỉnh, xuất hiện các loại tinh thần vấn đề… Long Tình Tử gia hỏa này… Điên thật rồi a?”

Hắn nắm vuốt viên cầu, bỗng nhiên cảm giác kia có chút không hiểu không chân thực.

Biến số liên tiếp phát sinh một bước cuối cùng, thế mà cứ như vậy đột ngột đưa đến chính mình bên miệng.

Lúc này, hắn mắt nhìn Thông Ninh thị bên kia còn tại thôn phệ đám người ý thức thải kính đạo nhân.

Thuận tay nắm chặt viên cầu, cúi đầu trong miệng nói lẩm bẩm.

Còn sót lại tinh thần lực bắt đầu quay chung quanh viên cầu, ngưng tụ thành hắc tuyến, bện ra một tấm quái dị cổ lão phức tạp lưới đen.

Xùy! !

Lưới đen co vào, chớp mắt liền đem viên cầu triệt để cắt chém thành vô số khối, sau đó phóng lên tận trời.

Đại lượng mảnh vỡ hóa thành một đạo tinh tế tử quang, bay lên không trung, phóng tới mây đen, đảo mắt liền chui vào cái kia lập loè thải quang sáng tỏ Vạn Linh Chi Trì.

Cùng lúc, càng xa xôi đạo mạch tổ đình trên không, đạo kia Bàng đại nhân ảnh trong tay Hắc Dạ Chi Trì, hơi chấn động một chút, từ đó bay ra lít nha lít nhít vô số hắc tuyến, bay về phía Vạn Linh Chi Trì.

“Bắt đầu. Bắt đầu! !” Tả Vân Phong ở phía dưới thấy tâm huyết bành trướng.

Hắn trăm năm mộng tưởng, rốt cục, rốt cục phải hoàn thành! !

Xùy! ! !

Trong chốc lát, Hắc Dạ Chi Trì mảng lớn hắc tuyến xông vào Vạn Linh Chi Trì, đem cả hai vượt ngang bầu trời, trực tiếp kết nối cùng một chỗ.

“Nói ra nguyện vọng của ngươi.”

“Cho ta nguyện vọng của ngươi…”

“Vô hạn, vô ngần…”

“Đêm tối chi vô hạn…”

“Vạn linh chi tiến hóa…”

Giờ khắc này, lít nha lít nhít huyễn âm tại Tả Vân Phong vang lên bên tai.

Hắn khuôn mặt từ từ vặn vẹo, trong mắt toát ra điên cuồng chờ mong cùng cuồng hỉ.

“Cầu nguyện đi…”

“Cầu nguyện đi…”

Trùng điệp vô số thanh âm tại thời khắc này lặp đi lặp lại lặp lại.

“Lấy Hắc Dạ Chi Trì cầu nguyện, kết hợp Vạn Linh Chi Trì thu hoạch vô hạn tiến hóa. Ta cầu nguyện!”

Tả Vân Phong cao giọng nói

“Ta muốn thu hoạch được, vĩnh hằng chi sinh mệnh! Sẽ không già yếu. Sẽ không ốm đau! !”

“Có thể.” Một cái máy móc giống như băng lãnh cứng ngắc thanh âm, đáp lại hắn.

Trong chốc lát, một đạo quang trụ màu vàng từ trong Vạn Linh Chi Trì bắn ra, tinh chuẩn chiếu xạ ở trên người hắn.

Tả Vân Phong toàn thân nhục thể bắt đầu trở nên từ từ trong suốt đứng lên.

Một cỗ khổng lồ lực kéo, lôi kéo ở ý thức của hắn, hướng phía trên bầu trời thăng.

Xoẹt một chút, ở trên đỉnh đầu hắn không trung, một vệt kim quang vết nứt tự nhiên mở ra lộ ra trong đó vân khí lượn lờ, vàng son lộng lẫy lộng lẫy Thiên Đình tiên cung kiến trúc.

Lực kéo kia lôi kéo hắn liền hướng phía kim quang vết nứt bay đi.

“Không. Không đúng! ! Ta không phải muốn đi Thiên Đình, ta là muốn vĩnh hằng sinh mệnh! !” Tả Vân Phong cảm thấy không lành, tranh thủ thời gian ý đồ giãy dụa.

Nhưng không làm nên chuyện gì.

Cỗ lực lượng khổng lồ kia cưỡng ép bọc lại hắn toàn bộ thân thể, tính cả ý thức cùng một chỗ, cưỡng ép trói buộc hướng kim quang vết nứt bay đi.

Bạch!

Phía dưới trong cánh rừng, một bộ mới c·hết không bao lâu tuổi trẻ nữ tính t·hi t·hể, chậm rãi đứng dậy, trong mắt lóe lên một vòng quỷ dị tử quang, nhìn về phía b·ị b·ắt trói lấy bay về phía kim quang vết nứt Tả Vân Phong.

“Lão sư… Đi Thiên Đình trở thành Tiên Thần một thành viên, chẳng phải có thể thu được vĩnh hằng sinh mệnh a?”

Hắn nói xong chính mình cũng không nhịn được cười ha hả.

“Linh tai cùng hắc tai xác thực không có lừa gạt ngài, hết thảy đều là chính ngài lựa chọn.”

Mặc dù hắn hiện tại thân thể đã hủy đi, ý thức tinh thần lực cũng chỉ thừa nguyên bản một phần ba, nhưng không quan hệ… Nhìn thấy luôn luôn hết thảy tất cả nằm trong lòng bàn tay lão sư, lộ ra cấp độ kia tuyệt vọng thần sắc, hắn liền tâm tình không gì sánh được thông suốt.

Oanh! ! Đúng lúc này, giữa không trung Tả Vân Phong trong nháy mắt bạo tạc, hóa thành vô số hắc hỏa, nổ đoạn tiếp dẫn hắn lực lượng khổng lồ.

Mâm tròn hình hắc hỏa, là lấy Xích Tiêu Kiếm hư hao làm đại giá, thay thế Tả Vân Phong ngăn cản một kiếp.

Hắn ý thức xoay người lại thân thể, người đập ầm ầm rơi xuống đất, toàn thân máu me đầm đìa, một nửa tóc cũng bị xé rách xuống tới, lộ ra dưới da đầu mặt trắng sâm sâm xương đầu.

"Không… . Cái này không đúng! ! Ta thẩm tra đối chiếu qua. Thẩm tra đối chiếu qua rất nhiều lần." Tả Vân Phong nửa quỳ trên mặt đất, tóc tai bù xù, giống như điên dại. To lớn thất lạc biến thành tuyệt vọng, để trong lòng của hắn tựa như nhiều hơn một cái động lớn.

Mờ mịt, không hiểu, thống khổ, thất vọng.

Mãnh liệt tâm tình tiêu cực, cơ hồ đem hắn lúc này ý thức bao phủ.

"Lão sư, nhanh đi trở tay giải quyết linh tai a, đệ tử thế nhưng là ở chỗ này chờ ngài đại triển thần uy đâu!"

Long Tình Tử ở phía xa cười to, tràn đầy trào phúng.

"Ngài không phải nói, chỉ trách chúng ta không có phối hợp ngài thành tựu vĩnh hằng sao? Hiện tại đệ tử thế nhưng là liều mạng phối hợp, ngài nhanh đi trở tay trấn áp đại cục, trấn áp Vạn Linh Chi Môn a! Ha ha ha! Không phải là làm không được a? ?"

"Ngài thế nhưng là thiên hạ đệ nhất cường giả! Đương đại mạnh nhất thuật sĩ? Thiên Sư a! ! Đệ tử điểm ấy không quan trọng mánh khoé, cũng chính là mở một chút Tuyệt Vọng Chi Môn Vạn Linh Chi Môn mà thôi, làm sao bị ngài nhìn ở trong mắt đâu?"

"Im miệng! !" Tả Vân Phong rống to.

Hắn sắc mặt dữ tợn, nhìn chòng chọc vào Long Tình Tử, phảng phất muốn đem hắn triệt để nuốt mất!

Chương 385: Tảng sáng (1)

“Lão sư, ngài lòng r·ối l·oạn…” Long Tình Tử cười to.

Tả Vân Phong lúc này đã mắt điếc tai ngơ.

Hai tay của hắn ôm đầu, cắn răng, thân thể suy yếu, tinh thần suy yếu, to lớn thất vọng, trăm năm cố gắng tan thành bọt nước, hết thảy hết thảy, để hắn lâm vào không có gì sánh kịp trong thống khổ.

Đứng người lên hắn nhìn phía xa Thông Ninh thị, ngay tại thôn phệ vô số điểm sáng thải kính đạo nhân, lại nhìn một chút trên bầu trời trôi nổi Vạn Linh Chi Trì, cùng Hắc Dạ Chi Trì.

Còn có càng xa xôi ở trên mặt đất tàn phá bừa bãi linh tai đại quân…

Điều chỉnh một hồi lâu, hắn tựa hồ tiếp nhận chính mình thất bại sự thật.

“… Ngươi tốn sức khổ tâm nhiều mở nhiều môn như vậy, là vì đánh vỡ ta đối với ngươi khống chế đi. Hiện tại, khống chế kết thúc… Vận mệnh của ngươi do chính ngươi quyết định…”

Tả Vân Phong nhìn về phía Long Tình Tử, vẻ mặt nhăn nhó mà kiềm chế.

“Sau đó, ngươi muốn làm cái gì?”

“Đừng như vậy, mở cửa cũng không phải đệ tử một người cách làm, đệ tử đơn giản là trợ giúp, nhiều mở một chút số lượng.” Long Tình Tử cười nói.

“Như vậy hiện tại, hết thảy kết thúc. Như ngươi mong muốn ta thất bại.” Tả Vân Phong nói.

“Ngươi dự định kết cuộc như thế nào?”

“Kết thúc… Tại sao muốn kết thúc?” Long Tình Tử lui ra phía sau một bước, quay người đột nhiên rời đi.

“Sống sót tự nhiên sẽ hình thành trật tự mới, không sống nổi, đều đi c·hết tốt! Ha ha ha ha! !” Tiếng cười lớn của hắn còn tại không ngừng trở về truyền lại

Phốc!

Bỗng nhiên, một cái khổng lồ màu đen bàn chân, từ trên trời giáng xuống, hung hăng đạp trúng Long Tình Tử thân thể.

Không có bất kỳ cái gì giãy dụa, rộng chừng hơn mười mét cự hình bàn chân, tinh chuẩn đem Long Tình Tử giẫm bạo, đặt ở lòng bàn chân, không tiếng thở nữa.

Tả Vân Phong đờ đẫn giương mắt nhìn lại.

Chỉ thấy trên bầu trời những cái kia trước đó coi nhẹ vết nứt màu đen bên trong, từng đầu hình thể khổng lồ màu đen Độc Nhãn Cự Nhân, chính không nhanh không chậm từ trong cái khe leo ra, nhảy xuống, trùng điệp rơi xuống đất.

Xùy!

Bỗng nhiên, hắn đi phía trái lóe lên, trên thân thuật thức hắc quang sáng lên, cực tốc hướng nơi xa thoát đi.

“Lão sư, ngươi tính đi đâu?” Long Tình Tử thanh âm từ một bộ khác tiểu hài trên t·hi t·hể truyền ra.

Tả Vân Phong không chút nào để ý tới, toàn lực tăng thêm tốc độ, hướng phía giữa không trung Hắc Dạ Chi Trì phóng đi.

Hắn tựa hồ còn có mặt khác dự định.

Ngoài miệng nói từ bỏ, nhưng nó ánh mắt, cũng không phải nhận thua trạng thái.

Nhưng hắn chạy tốc độ, chỗ nào so ra mà vượt Hắc Cự Nhân bọn họ.

Hắc Cự Nhân thân cao 200 mét, vừa cất bước liền có thể bước ra hơn một trăm mét. Căn bản không phải hắn điểm ấy tốc độ có thể so sánh.

Một giây sau, một cái chân to đồng dạng cùng giẫm Long Tình Tử đồng dạng, từ trên trời giáng xuống, hung hăng giẫm hướng Tả Vân Phong.

"Lăn! !" Tả Vân Phong nâng lên tinh thần lực, chỉ lên trời dũng mãnh lao tới.

Hơn trăm vạn tinh thần lực tại thời khắc này ảnh hưởng hiện thực, hóa thành như thực chất lực đẩy, ầm vang đâm vào Hắc Cự Nhân đạp xuống chân to bên trên.

…

Không làm nên chuyện gì.

Thuần túy tinh thần lực ảnh hưởng hiện thực, sinh ra lực đạo, ngay cả cho Hắc Cự Nhân xoa bóp đều làm không được. Liền bị chính diện đánh tan.

Cũng may đây chỉ là yểm hộ, chân chính sát chiêu là tinh khiết tinh thần xung kích.

Xùy!

Một đạo tinh thần thuật thức đâm vào Hắc Cự Nhân não hải, để đầu nó hung hăng đau xót.

Liền muốn đạp xuống chân to tại chỗ treo trên bầu trời, thân thể to lớn mất đi cân bằng, ngửa ra sau đổ.

Hô!

Còn không có triệt để ngã xuống đất, Hắc Cự Nhân liền toàn thân vỡ vụn, im ắng hóa thành khói đen, tiêu tán trống không.

Cấp chín đỉnh điểm hắc tai Hắc Cự Nhân, thế mà cứ như vậy một cái chớp mắt bị xuống đất ăn tỏi rồi!

Tả Vân Phong hừ lạnh một tiếng, gia tốc hướng nơi xa Hắc Dạ Chi Trì phóng đi.

G·i·ế·t c·hết một đầu Hắc Cự Nhân đối với hắn mà nói phi thường nhẹ nhõm.

Nhưng… Hắn g·iết c·hết Hắc Cự Nhân cử động, triệt để chọc giận còn lại hắc tai.

Từng đầu Hắc Cự Nhân thành quần kết đội từ phía sau đuổi theo, bọn hắn gầm thét, nhao nhao một cước giẫm hướng Tả Vân Phong.

Tả Vân Phong cũng không cam chịu yếu thế một tay bắt ấn, phi tốc phóng thích từng đạo nhằm vào tinh thần ý thức công kích thuật thức.

Nương theo lấy nặng nề to lớn tiếng bước chân, từng đầu Hắc Cự Nhân không ngừng ngã xuống đất, hóa thành khói đen.

Bất quá nửa phút đồng hồ, liền có vượt qua hai chữ số Hắc Cự Nhân ngã xuống đất biến mất, đồng thời không có chút nào tái sinh khôi phục dấu hiệu.

“Không hổ là thiên hạ đệ nhất cao thủ!” Long Tình Tử thanh âm lại lần nữa từ đằng xa bầu trời một con chim bay trên thân truyền ra.

“Chỉ là. Lão sư ngài có thể g·iết mười đầu, năm mươi đầu, 100 đầu. Nhưng ngài có thể g·iết tới ngàn, hơn vạn đầu a! ?”

Hắn cười the thé lấy, sau lưng cách đó không xa, giữa không trung hắc tai vết nứt, đang bị chậm rãi chống ra, lộ ra bên trong một chút nhìn không thấy bờ vô số Hắc Cự Nhân đầu lâu.

Bọn hắn tức giận gầm thét, chen chúc lấy, ý đồ từ bên trong chui vào thế giới này.

Tả Vân Phong sắc mặt khó coi, mới ngắn ngủi nửa phút, tinh thần lực của hắn tiêu hao cũng đã hơn phân nửa.

Những này Hắc Cự Nhân có thể g·iết, nhưng mỗi một cái g·iết c·hết về sau, đều cần tiêu tốn rất nhiều tinh thần lực tạo dựng thuật thức, triệt để xóa đi nó bản thể lạc ấn, nếu không quay

đầu bọn hắn liền sẽ tự nhiên trùng sinh, lông tóc không tổn hao gì.

Cứ như vậy, hắn tiêu hao cũng sẽ càng lúc càng lớn, càng ngày càng nhiều.

Lúc này không nói thêm lời, hắn bắt đầu không đi công kích đuổi theo Hắc Cự Nhân, mà là lựa chọn tại cự nhân chân ở giữa mau lẹ né tránh, nhảy vọt. Phế tích giống như trong cánh rừng.

Khắp nơi là khe rãnh, to lớn dấu chân.

Tràn đầy vết rạn có chút bóp méo Xích Tiêu Kiếm, đang lẳng lặng nghiêng cắm trên mặt đất.

Đột nhiên, một cái đại thủ, nhẹ nhàng nắm chặt chuôi kiếm, thô ráp tay bẩn chỉ đem kiếm tuệ quấn quanh ở trên đầu ngón tay.

Dùng sức vừa gảy.

Xùy!

Xích Tiêu Kiếm bổ ra mặt đất, lộ ra uốn lượn mà ảm đạm vô quang.

“Kiếm của ta… Người kia, ở chỗ này…”

Nắm chặt kiếm người, sắc mặt trắng bệch, một tay ôm một bộ không đầu nữ thi, t·hi t·hể kia cũng bắt đầu bốc mùi, hắn cũng không để ý chút nào.

Trước đó còn gãy xương gãy mất một cánh tay, lúc này cũng đã sớm đã khỏi hẳn.

Hắn một tay nhấc kiếm, một tay ôm nữ thi, nhắm mắt, đại khái tính toán phương hướng, sau đó cất bước.

Xùy!

Đột nhiên một vệt kim quang từ trên trời giáng xuống, một Tam Nhãn Long Nhân cuộn mây bay tới, cầm trong tay kim thương, tự mang uy nghiêm huyễn âm, nhào về phía nơi này.

“Linh Vực.”

Người cầm kiếm ngẩng đầu, lưỡi kiếm thiểm điện nâng lên.

“Thiên Đan.”

Chói mắt tử quang lóe lên, bao phủ phương viên trăm mét phạm vi.

Rất nhanh, hơn mười giây sau, tử quang tiêu tán.

Tam Nhãn Long Nhân biến mất không thấy gì nữa, người cầm kiếm ho khan hai tiếng, hướng trong miệng nhét vào một viên màu vàng nhạt viên đ·ạ·n, tựa hồ là một loại nào đó đan dược.

Theo đan dược vào trong bụng, tinh khí thần của hắn tựa hồ lại bắt đầu gia tốc tăng trưởng.

Tử quang lại sáng, người này đằng không mà lên, hướng phía nơi xa Tả Vân Phong phương hướng đuổi theo.

Vân Xung sơn.

Triệu Tỉnh Đàm dẫn người cẩn thận từng li từng tí hướng phía vây khốn trận pháp thứ ba linh tai Tam Nhãn Long Nhân đến gần.

Phía sau hắn là Thất Hung minh quy hàng tới còn lại đám người.

Hết thảy tầm mười người, hiện lên hình quạt kết trận, trong tay nắm ấn quyết, tùy thời có thể lấy bằng nhanh nhất tốc độ phóng thích thuật pháp.

Đám kia Tam Nhãn Long Nhân ngồi xếp bằng trên đám mây, vây quanh móc ngược dạng cái bát trận pháp bay tới bay lui, bọn hắn tự thân nội bộ không có chút nào giao lưu, cũng không có cùng loại cá tính hóa ý thức vết tích, vân khí bao phủ xuống, từng đạo kim thương từ trên trời giáng xuống, hung hăng nện ở vòng bảo hộ mặt ngoài.

Triệu Tỉnh Đàm đám người tới gần, để bọn hắn cảnh giác lên.

Hai đầu Tam Nhãn Long Nhân quay người, hướng phía Triệu Tỉnh Đàm phương hướng chạy đến.

Ông.

Trong đó một đầu Tam Nhãn Long Nhân, trong tay kim thương sáng lên chói mắt kim mang.

Xùy!

Một giây sau hắn liền xuất hiện ở Triệu Tỉnh Đàm sau lưng.

Một thương đập xuống.

Tốc độ kia nhanh chóng, để cho người ta căn bản không kịp phản ứng.

Triệu Tỉnh Đàm cũng không phải thường nhân, thời khắc mấu chốt, hắn không kịp quay người, nhưng một tay nắm vuốt ấn quyết buông lỏng, một vòng hơi mờ vô hình ba động, từ hắn thân Kamiizumi tuôn ra mà ra.

Cái kia ba động hóa thành một vòng hình tròn bụi trận văn, đem Tam Nhãn Long Nhân cùng một chỗ bao khỏa đi vào.

Cùng lúc đó, kim thương cũng đúng lúc trúng mục tiêu Triệu Tỉnh Đàm phía sau lưng.

Bành! !

Một tiếng vang thật lớn.

Tam Nhãn Long Nhân bị chấn khai một khoảng cách.

Triệu Tỉnh Đàm cũng trên lưng ngân quang lấp lóe, linh quang bao trùm.

Cả hai đều lông tóc không tổn hao gì.

Không đợi người chung quanh phản ứng, cả hai lại lần nữa hướng về phía đối phương phóng đi.

“Linh Vực · Hôi Minh!”

Triệu Tỉnh Đàm quát khẽ một tiếng, quanh thân trong nháy mắt nổ tung mảng lớn hơi mờ phù văn gợn sóng.

Gợn sóng đem Tam Nhãn Long Nhân một chút bao trùm, cả hai đồng thời biến mất không thấy gì nữa, phảng phất thoát ly mảnh không gian này.

Lúc này còn lại Thất Hung minh tinh nhuệ cao thủ cũng liên hợp lại, kết trận đối kháng còn lại Tam Nhãn Long Nhân.

Bọn hắn liền không giống Triệu Tỉnh Đàm như vậy lợi hại, từng cái phóng thích thuật thức không ngừng hướng về phía chung quanh loạn oanh.

Nhưng đó căn bản ngăn không được Tam Nhãn Long Nhân một thương đánh trúng tức thì đứng im quy tắc.

Cũng may linh quang thực sự ra sức, ngạnh sinh sinh ngăn trở kim thương, không để cho bọn hắn bị còn lại Tam Nhãn Long Nhân miểu sát.

Trong lúc nhất thời tràng diện rối bời, từng cái thuật sĩ bị đập bay ra ngoài, lại đứng dậy cấp tốc xông về chiến trường.

Vu Hoành đứng ở phía sau nơi xa, lẳng lặng quan sát đến tình huống.

Những này Tam Nhãn Long Nhân thực lực rất mạnh, nhưng không có cách nào một chút đánh vỡ linh quang, chỉ cần không có khả năng một lần đánh vỡ, đằng sau liền có thể cấp tốc phục hồi như cũ, trở về hình dáng ban đầu.

Một đám mặt nạ thuật sĩ tìm được bí quyết, thay phiên để cho người ta tiến lên cứng rắn

Những người còn lại phóng thích thuật thức, thừa cơ oanh kích Long Nhân như vậy bố cục, thật đúng là để bọn hắn kéo lại còn lại vài đầu Tam Nhãn Long Nhân.

“Trừ ra Triệu Tỉnh Đàm bên ngoài, những người còn lại… . Tại loại tầng thứ này trên chiến trường, chỉ còn kéo dài thời gian tác dụng.” Thanh Hoàng đứng tại Vu Hoành bên người, giận dữ nói.

Hắn bị coi là người một nhà, đương nhiên sẽ không bị đưa lên cản pháo hôi sử dụng.

“Có thể kéo dài thời gian cũng không tệ.” Vu Hoành cũng không thèm để ý, “Nếu như ngay cả kéo dài thời gian cũng làm không được, vậy liền không có ta tha mạng giá trị.”

Hắn hai mắt nhìn chăm chú vào nhìn chăm chú những này Tam Nhãn Long Nhân mỗi một cái trạng thái.

Đúng lúc này.

Triệu Tỉnh Đàm chỗ khu vực, màu xám ba động một chút hiển hiện.

Hắn cùng một đầu Tam Nhãn Long Nhân cùng lúc xuất hiện, rơi xuống trên mặt đất.

Đầu kia bị hắn đặt vào Linh Vực Tam Nhãn Long Nhân, lúc này toàn thân miệng máu. Chảy ra màu vàng huyết thủy. Một cái chân tựa hồ bị cưỡng ép bẻ gãy, lúc này bò dậy, quỳ một chân trên đất, ý đồ đứng lên, đáng tiếc không làm nên chuyện gì.

“Linh pháp · Hãm Không Chỉ!”

Triệu Tỉnh Đàm tay phải bắn ra, thiểm điện hướng phía trước xa xa một chỉ.

Xùy!

Một đạo màu xám mũi tên giống như thoát ly nó đầu ngón tay, nổ bắn ra mà ra, chính giữa Tam Nhãn Long Nhân cái trán con mắt thứ ba.

Bành! !

Kim huyết nổ tung, con Tam Nhãn Long Nhân này tại chỗ c·hết, hóa thành sương mù xám tiêu tán trống không.

Vu Hoành thấy thế, khẽ gật đầu, vừa nhìn về phía còn lại bốn đầu Tam Nhãn Long Nhân.

Mấy cái này chính cầm thương giống nện bóng da, không ngừng đấm vào mấy cái quy hàng thuật sĩ.

Mắt thấy những này thuật sĩ trên người ngân quang càng ngày càng ảm đạm, liền muốn chèo chống không đủ.

Triệu Tỉnh Đàm kịp thời xuất thủ, lại lần nữa chia sẻ một đầu Tam Nhãn Long Nhân đi qua.

Sau đó lại là Linh Vực phong tỏa, linh pháp thừa dịp hư nổ đầu, tinh chuẩn giải quyết con thứ hai Tam Nhãn Long Nhân.

Tiếp theo là con thứ ba, đầu thứ tư…

Cuối cùng, tại con thứ năm Tam Nhãn Long Nhân bị triệt để giải quyết sau. Triệu Tỉnh Đàm mặt mũi tràn đầy tái nhợt, thở hổn hển, đặt mông ngồi ngay đó, cơ hồ không thể động đậy.

“Còn có bên kia, tiếp tục.” Vu Hoành thản nhiên nói, chỉ hướng Hắc Khô Nữ phương hướng.

Chương 386: Tảng sáng (2)

Triệu Tỉnh Đàm cùng một đám Thất Hung minh thuật sĩ sắc mặt kịch biến.

Vừa mới một trận chiến, liền đã để bọn hắn hao hết đạo tức, cơ hồ dậy không nổi thân, hiện tại còn muốn đuổi bọn hắn đi đối phó một đạo khác cao giai hắc tai.

Cái này, đơn giản chính là bắt bọn hắn làm bia đỡ đ·ạ·n!

"Nhanh đi." Vu Hoành nhíu mày, trên thân linh quang phun trào, dẫn phát chung quanh Thất Hung minh thuật sĩ đồng dạng trên thân linh quang run rẩy, phảng phất lúc nào cũng có thể thoát thân mà ra.

Lúc này, Triệu Tỉnh Đàm thở dài một tiếng, dẫn người hướng phía Hắc Khô Nữ phương hướng phóng đi.

Một đám Hắc Khô Nữ cũng không an phận, thừa dịp bọn hắn lúc động thủ, lặng yên hướng phía bên này lan tràn hắc vụ tới.

Triệu Tỉnh Đàm lại lần nữa triển khai Linh Vực, đem tất cả Hắc Khô Nữ bao khỏa đi vào.

Đồng thời cũng làm cho còn lại mặt nạ thuật sĩ cùng theo một lúc tiến vào Linh Vực.

Nửa phút đồng hồ sau, Linh Vực tán loạn, Triệu Tỉnh Đàm máu me khắp người, bị mấy cái mặt nạ thuật sĩ vịn cơ hồ đứng không vững.

Mà hắn đối diện, trước đó một đám Hắc Khô Nữ, lúc này chỉ còn lại có hai đầu vẫn còn ở đó.

Các nàng đồng dạng trên thân tán phát hồng trị yếu đi không ít, hiển nhiên bị Linh Vực thương tổn tới bản thể.

Loại này nguồn gốc từ tại tinh khiết tinh thần thể hệ tổn thương, để các nàng không cách nào khôi phục.

Nhìn đến đây, Vu Hoành hai mắt tỏa sáng, cuối cùng minh bạch đối phó hắc tai phương pháp tốt nhất.

“Minh chủ, muốn xuất thủ cứu người a?” Thanh Hoàng ở một bên nhịn không được hỏi. Hắn cảm thấy Triệu Tỉnh Đàm bọn người sắp không chịu được nữa.

“Không vội. Còn sớm.” Vu Hoành mặt không đổi sắc.

Thanh Hoàng chỉ có thể kiềm chế bất động.

Nhưng hắn bất động, đối diện trốn ở hộ thuẫn bên trong đạo mạch cùng Thất Hung minh thuật sĩ, lại nhịn không được.

Bọn hắn chen chúc mà ra phóng thích từng đạo thuật thức, đánh ra một đạo các loại quang mang, một chút đem còn lại hai cái Hắc Khô Nữ bao phủ.

Ồn ào thuật thức bộc phát âm thanh về sau, cuối cùng hai tên Hắc Khô Nữ toàn thân hắc vụ bộc phát, đối kháng một trận các loại thuật thức, cuối cùng vẫn tiêu hao bất quá đối diện bị một mảnh màu sắc rực rỡ thuật sĩ oanh tạc trúng mục tiêu.

Nương theo lấy bén nhọn giữa tiếng kêu gào thê thảm, hai đầu Chiến Tranh cấp Hắc Khô Nữ căn bản không có cơ hội hiện ra các nàng chỗ kinh khủng, liền triệt để b·ị đ·ánh tan.

Một đám thuật sĩ từng cái tiêu hao rất lớn, thở hồng hộc, có người thậm chí kiệt lực đặt mông ngồi ngay đó, không hề cố kỵ hình tượng.

Bao quát hai cái Thiên Sư phủ dẫn đầu đạo nhân, đều là đầu đầy là mồ hôi, bờ môi khô nứt.

Triệu Tỉnh Đàm bọn người thì thảm hại hơn, có trên thân hai người rõ ràng còn có linh quang thủ hộ, người cũng đã lâm vào hôn mê.

Vu Hoành chậm rãi đến gần đi qua, đá đá hôn mê hai người.

Phát hiện da của bọn hắn có chút tùng thỉ, hốc mắt hãm sâu, thân hình có chút còng xuống.

Ngắn ngủi một hồi liền giống già đi mười tuổi

Hồi tưởng lại linh quang trong nháy mắt rút ra người về sau, t·hi t·hể hiện ra thảm trạng.

Vu Hoành trong lòng lập tức có suy đoán.

Linh quang lực lượng, hiển nhiên không thể nào là trống rỗng xuất hiện, cũng không thể nào là hắn bên này truyền lại đi qua.

Nếu tất nhiên phải có nơi phát ra, như vậy lớn nhất khả năng, hay là nguồn gốc từ tại người sở hữu bản thân.

'Linh quang tiêu hao, hoặc là tuổi thọ, hoặc là cùng loại tinh khí thần căn cơ loại hình đồ vật.'

Hắn thu liễm suy nghĩ, nhìn về phía may mắn còn sống sót hai nhóm người, cất cao giọng nói.

"Hiện nay hắc tai linh tai bộc phát, thiên hạ sụp đổ, đạo mạch mục nát sa đọa, Thất Hung tội ác cùng cực. Chỉ có ta Linh Quang minh, giúp đỡ chính đạo, quét ngang hai tai."

Thân hình hắn lóe lên, chớp mắt xuất hiện tại mọi người mười mấy mét chỗ gần.

"Cho các ngươi một cơ hội, nhập ta Linh Minh, đền bù đã từng phạm vào sai lầm."

"Ngươi là cái gì nhập! ? Cái gì loạn thất bát tinh Linh Minh, cũng dám đến ta Vân Xung sơn làm càn!"Thượng Nguyên Thiên Sư phủ một lão đạo tức giận nói.

"Ta nhìn các ngươi cùng Thất Hung chính là cùng một bọn! Làm sao dám lừa gạt chúng ta! Ta Thiên Sư phủ người, c·hết cũng sẽ không khuất phục!"

Bạch!

Vu Hoành chớp mắt xuất hiện tại trước người hắn.

Đưa tay một quyền.

Bành! ! !

Tiếng vang nổ tung, một vòng khí lãng màu trắng từ lão đạo lồng ngực nổ tung, kinh khủng mấy trăm tấn cự lực tập trung ở nho nhỏ nắm đấm mặt tiếp xúc tích bên trên, trong tích tắc liền đem hắn lồng ngực đánh nổ.

Huyết vụ phiêu tán, lão đạo cả nửa người đều bị một quyền này đánh cho nổ tung, hóa thành bọt máu, chỉ còn lại có phần eo trở xuống thân thể, đứng thẳng bất động tại nguyên chỗ.

“Nếu c·hết cũng sẽ không khuất phục, vậy liền đi c·hết tốt.” Vu Hoành bình tĩnh nói.

“… A! ! !”

Chung quanh Thiên Sư phủ đám người đối với hắn trợn mắt nhìn.

Dẫn đầu hai tên lão đạo càng là sắc mặt giận dữ, lập tức liền muốn đưa tay ngưng tụ thuật pháp.

Nhưng một giây sau, Vu Hoành xuất hiện tại giữa hai người, hai tay mở ra, đồng thời nắm hai người cổ tay.

Bành bành! !

Hai t·iếng n·ổ mạnh, hai tên lão đạo bị đập ầm ầm rơi xuống đất, toàn thân bạch quang lập loè, kích hoạt lên bị động thuật thức phòng ngự.

Nhưng cũng tiếc chính là, bị động thuật thức trước đó ở trong chiến đấu đã bị kích hoạt quá nhiều lần, đồng thời hai người sớm đã tiếp cận đèn cạn dầu. Lúc này phản kháng, vẻn vẹn chỉ là để Vu Hoành hai tay có chút đâm một cái, tốc độ tay hơi chậm hơn một chút.

Chỉ thế thôi.

Một mảnh tiếng vang về sau, hai người đạo thủ cánh tay đứt gãy, trên thân linh quang bao trùm, bị cưỡng ép xâm nhập.

Vu Hoành cũng lười cùng bọn hắn nói nhảm, thả người nhảy lên, cao cao nhảy lên, ở giữa không trung hai tay mở ra.

“Tắm rửa đi!”

Xùy! !

Trên người hắn ngân quang đại tác, từng mảnh từng mảnh điểm sáng màu bạc, như mưa rơi hướng phía phía dưới rơi.

Phía dưới đạo mạch cùng Thất Hung minh bọn người né tránh không kịp, từ lâu vô lực trốn tránh, bị ngân quang nhao nhao vung bên trong.

Rất nhanh, tất cả thuật sĩ thay đổi cả sắc mặt, bọn hắn cảm thụ được trạng thái thân thể ngay tại cấp tốc biến tốt, thân thể trở nên trước nay chưa có cường kiện hữu lực.

Tinh thần cũng đã nhận được không nhỏ tăng phúc cường hóa.

Bên ngoài thân còn hiển hiện một tầng quang mang màu bạc, hình thành vòng bảo hộ, đem người bảo hộ ở trong đó.

“Đi thôi, nên đến các ngươi lấy công chuộc tội thời điểm.”

Vu Hoành nhẹ nhàng rơi xuống đất.

“Đây là cái gì tà pháp? Thân thể của ta, tại bị tiêu hao tinh nguyên! ! Ngươi tại hao tổn tuổi thọ của ta! !”

Đột nhiên Thượng Nguyên Thiên Sư phủ dẫn đầu lão đạo đứng dậy phát ra sợ hãi gầm thét.

Một tiếng rống này, lập tức đem chính lâm vào kinh hỉ cùng nghi ngờ đám người lôi kéo trở lại hiện thực.

Nhất thời đám người kinh sợ đứng lên nhao nhao ý đồ giải trừ linh quang.

Nhưng không làm nên chuyện gì. Linh quang cắm vào thân thể về sau, liền cắm rễ tiến tinh thần cùng trong máu thịt, không cách nào tiêu trừ.

Nếu không cũng không trở thành là nguyên tai một loại, tên là quang tai tồn tại.

“Ừm?” Vu Hoành ánh mắt xuyên thấu qua r·ối l·oạn đám người, nhìn thấy tên kia phát giác không đúng lão đạo.

Không nghĩ tới Thiên Sư phủ cao thủ quả thật có chút bản sự, thế mà có thể nhanh như vậy liền phát hiện linh quang chân chính bản chất.

“Ngươi sai. Linh quang bản chất, do hai bộ phận tạo thành. Một bộ phận đúng là các ngươi tự thân tinh khí thần tuổi thọ, nhưng còn có một bộ phận, là do cái kia vô cùng vô tận, xa xôi không biết ánh sáng sinh mệnh, bù đắp cường hóa. Nếu như ngươi có thể tìm hiểu tiến thêm một bước, liền có thể lợi dụng ánh sáng, trái lại tẩm bổ bản thân, phản lão hoàn đồng.”

Vu Hoành thản nhiên nói.

Lời nói này hắn không có nói lung tung, bởi vì đây là Toàn Hạc Chân Quân tại giao lưu lúc nói tới, nàng cũng xác thực làm như vậy thành công.

“Thanh Hoàng, ngươi tổ chức bọn hắn quét sạch chung quanh quái vật, đến cá nhân dẫn đường, mang ta đi cầm Định Thiên Bàn mảnh vỡ! Muốn đóng lại hắc tai linh tai cửa lớn, nhất định phải từ Định Thiên Bàn vào tay!”

“Ta dẫn đường cho ngươi!” Hạ Nguyên Thiên Sư phủ rất nhiều thuật thức bên trong, một tên khuôn mặt thanh tú tuổi trẻ đạo nhân, chủ động đứng ra lớn tiếng nói.

“Tốt! Ngươi tên gì?” Vu Hoành gật đầu.

“Bần đạo Ngọc Sở, gặp qua Vu quan chủ!” Không nghĩ tới cái này trẻ tuổi đạo nhân thế mà còn nhận ra Vu Hoành.

“Ồ? Có ý tứ.” Vu Hoành lông mày nhíu lại. Hắn Thanh Trần quan quan chủ tên tuổi không đến mức xa như vậy Thiên Sư phủ đều có thể nghe nói, như vậy đối phương duy nhất có thể biết hắn khả năng, chính là bọn hắn trước đó liền đang chăm chú hắn.

“Vu quan chủ có chỗ không biết, nhà ta Thiên Sư trước chuyến này đi nghênh chiến, xuất hành trước có điềm xấu dự cảm, sớm liền đem tất cả có tiềm lực người mới hàng ra danh sách giao cho đệ tử ghi lại chờ đằng sau tiến về triệu tập. Ngài chính là danh sách một trong số đó, chỉ là không nghĩ tới tình huống chuyển tiếp đột ngột…” Cái này trẻ tuổi đạo nhân Ngọc Sở ai thán nói.

“Hứa Sùng Hứa Thiên Sư sao?” Vu Hoành hỏi.

“Chính là gia sư.”

“Ta lúc đầu liên hệ Hứa Thiên Sư nhiều lần, một mực bặt vô âm tín, chuyện cho tới bây giờ nói những này đã không có chút ý nghĩa nào. Dẫn đường đi.”

Lời tuy nói như vậy, nhưng đối phương phối hợp cùng minh lý, hay là để Vu Hoành ngữ khí hơi hòa hoãn chút.

“Ngươi oa nhi này ngược lại là buồn cười, không cho chúng ta suy yếu coi như xong, còn chủ động giúp chúng ta chữa thương.”

Lúc này cách đó không xa, Thất Hung minh Thất Hung một trong Thiết Phất Trần Ngô Thiều Nguyên hắc hắc quái tiếu.

“Liền không sợ chúng ta xuống tay với ngươi a?

Vu Hoành ánh mắt chuyển hướng, rơi vào trên người hắn.

Xùy! !

Từng đạo linh quang màu bạc bắt đầu trên người Ngô Thiều Nguyên quay cuồng phun trào đứng lên, cưỡng ép mang theo trong cơ thể hắn tinh khí thần tất cả sinh cơ, cùng nhau ra bên ngoài bốc lên.

“Mả mẹ nó! !” Ngô Thiều Nguyên dọa đến quát to một tiếng, lập tức khoanh chân ngay tại chỗ, ý đồ trấn áp linh quang.

Đáng tiếc lực lượng của hắn đối đầu linh quang, chênh lệch quá lớn.

Đây là chất khác biệt, cũng là tương tính cực độ khó chịu.

Đến từ quang tai lực lượng kinh khủng, hoàn toàn không thấy hắn phản kháng.

Ngay sau đó, Ngô Thiều Nguyên không dám nói tiếp nữa, chỉ có thể xếp bằng ngồi dưới đất, đau khổ trấn áp muốn thoát ly linh quang.

Cũng may Vu Hoành chỉ là hơi nếm thử kéo ra bên dưới linh quang, cũng không phải là thật ra tay.

Cảnh cáo một phen về sau, liền thu tầm mắt lại.

Bây giờ linh quang cường độ đã rất khả quan, theo thời gian chuyển dời, tu hành cao thủ cũng càng ngày càng nhiều.

Linh quang vòng bảo hộ thậm chí có thể gánh vác Tam Nhãn Long Nhân lặp đi lặp lại nhiều lần vung nện, mà không bị phá.

So với ban sơ vừa tới thế giới này lúc, đơn giản chính là cách biệt một trời.

"Đi thôi." Vu Hoành thu tầm mắt lại, liếc nhìn còn lại câm như hến người, lúc này mới quay đầu nhìn về phía Ngọc Sở đạo sĩ.

"… Là! Xin mời, đi theo ta." Ngọc Sở toàn thân run lên, tê cả da đầu, tranh thủ thời gian quay người hướng trên núi chạy tới.

Hai người chạy một đoạn sau Vu Hoành ngại chậm, dứt khoát một phát bắt được hắn phía sau lưng quần áo, bay lên không vọt lên, giẫm đạp tán cây, bay thẳng đồng dạng phóng tới đỉnh núi.

Bất quá nửa phút đồng hồ, liền đến đỉnh núi Hạ Nguyên Thiên Sư phủ khu kiến trúc chỗ.

Thiên Sư phủ bên trong trống rỗng, cơ hồ phần lớn người đều ra ngoài chống cự Thất Hung minh cùng hắc tai linh tai quái vật.

Còn lại chỉ là một chút tạp vụ nhân viên.

Ngọc Sở bị rót một bụng gió, ho khan mang theo Vu Hoành đi vào chỗ sâu nhất một tòa cổ lão màu đen đạo cung trước.

“Chính là chỗ này, Định Thiên điện, một mực là chúng ta cất giữ Định Thiên Bàn địa phương. Bình thường bất luận kẻ nào đều không cho phép tiến vào. Không biết vì cái gì, đột nhiên trước đó liền một chút nát. Thanh âm rất lớn, toàn bộ Thiên Sư phủ tất cả mọi người nghe được. Khi đó phá toái lúc, Định Thiên điện chung quanh chỉ có tuần sát phòng cháy người, căn bản không ai đi vào qua.” Ngọc Sở cấp tốc giải thích nói.

“Cửa ở nơi nào.” Vu Hoành hỏi, nhưng không đợi đối phương trả lời, “Được rồi. Ta hiện tạo một cái.”

Hắn dứt khoát đối với Định Thiên điện một mặt tường, một quyền nhẹ nhàng đâm một cái.

Bành! !

Bức tường nội bạo, nổ ra một cái động lớn.

Hắn cất bước tiến vào bên trong, lưu lại sau lưng trợn mắt hốc mồm Ngọc Sở đạo nhân.

Chương 387: Tảng sáng (3)

Chương 387: Tảng sáng (3)

Định Thiên điện bên trong trống rỗng, bốn phía treo thô to khắc rõ đỏ thẫm phù văn làm bằng đồng xiềng xích

Từng cây xiềng xích kết nối tại chính giữa, tựa hồ nguyên bản nơi đó buộc chặt lấy thứ gì.

Nhưng bây giờ, vật kia chỉ còn lại có trên đất một chỗ màu xanh lam mảnh kim loại.

"Đây chính là Định Thiên Bàn mảnh vỡ?" Vu Hoành hỏi.

"Bần đạo cũng không biết, ta chưa bao giờ đi vào, cho nên cũng không rõ ràng chân chính Định Thiên Bàn bản thể là cái dạng gì." Ngọc Sở lắc đầu.

Vu Hoành tiến lên, tính toán bên dưới mảnh vỡ số lượng lớn nhỏ, sau đó từ trong túi quần lấy ra cái tiện lợi túi, từng khối đem mảnh vỡ nhét vào.

Đĩa không lớn, lại rất mỏng, rất nhanh liền toàn bộ gắn xong.

"Thứ này ta mang về nếm thử chữa trị, thời gian cấp bách, ngươi lập tức tổ chức tất cả mọi người tập trung đến một khối, từ bỏ nơi này tất cả địa phương, đi Đài Châu, bên này khẳng định thủ không được!" Vu Hoành phân phó.

"Đài Châu? Thế nhưng là, nơi này có chúng ta Thiên Sư phủ bố trí ngàn năm đại trận… Không nhất định liền." Ngọc Sở chần chờ nói.

"Vô dụng, nơi này phụ cận mở cửa nhiều lắm…" Vu Hoành trầm giọng nói.

Nơi này khoảng cách Thông Ninh thị rất gần, khoảng cách Phong Thiện Đài bên kia cũng rất gần. Xung quanh hắc tai

linh tai cửa quá nhiều, mang ý nghĩa có vô cùng vô tận hai loại quái vật đồng thời tuôn ra, tình huống như vậy, vô luận đại trận gì đều khó có khả năng ngăn trở.

Sẽ chỉ bị như thủy triều quái vật bao phủ hoàn toàn.

Nhìn thấy bây giờ cường độ, Vu Hoành thậm chí hoài nghi Đài Châu đều không nhất định có thể thủ được, rất có thể cuối cùng còn phải tiếp tục co vào phòng tuyến.

“Nhưng… ” Ngọc Sở vẫn còn do dự lấy rất hiển nhiên, nhiều năm quán tính ỷ lại, để hắn không tin Thiên Sư phủ xảy ra vấn đề.

Càng không tin một ngoại nhân liền có thể chế tạo so Thiên Sư phủ còn cường đại hơn hoàn thiện trận pháp phòng hộ.

Mà điểm ấy, Vu Hoành cũng không có khả năng nói cho hắn biết chính mình có hắc ấn.

Dựa theo bình thường logic tới nói, quan điểm này là đúng. Đáng tiếc, hắn không bình thường.

“Phụ cận còn có mặt khác Thất Hung a? Cửu Môn còn lại môn chủ ở đâu?” Vu Hoành cấp tốc hỏi.

“Bọn hắn tại Phong Thiện Đài chung quanh các nơi giao thủ, đây là đạo mạch cùng Thất Hung minh ước định cẩn thận chiến trường. Thất Hung minh còn lại năm người cùng Cửu Môn còn lại sáu vị môn chủ giao đấu.” Ngọc Sở cấp tốc nói.

“Biết vị trí sao?”

“Cái này biết! Chúng ta đều bị yêu cầu ghi lại địa chỉ, để đằng sau trợ giúp.” Ngọc Sở khẳng định gật đầu.

“Dẫn đường!”

Vu Hoành xoay người rời đi.

Thái Linh Công đột phá đến tầng thứ năm về sau, hắn bây giờ thể nội nội lực càng phát ra hùng hậu quỷ dị, đối mặt Toàn Hạc Chân Quân tinh thần lực xung kích, đều có thể bị động ngăn trở, có thể thấy được nó tăng lên to lớn.

Một mực đến nay, hắn đều không có chính diện toàn lực xuất thủ qua một lần, vừa vặn lần này cầm Thất Hung cùng Cửu Môn môn chủ thử tay nghề.

Cũng xem hắn toàn lực, đến cùng có thể đối tiêu nơi này cấp độ gì.

Bây giờ tình huống khẩn cấp, Vu Hoành một tay nhấc Định Thiên Bàn, một tay bắt lấy Ngọc Sở, linh quang đem nó bao trùm lan tràn, hình thành xác rùa đen.

Sau đó chân nhấc chân đạp một cái

Bành!

Vách tường nổ tung, lộ ra lỗ lớn.

Hắn khom người nhảy ra, tại mặt đất trùng điệp đạp mạnh, hướng về đường tới trở về.

Lúc này Phong Thiện Đài chung quanh, một chỗ âm u trong hẻm núi.

Thất Hung bên trong năm vị, cùng Cửu Môn sáu người, không hẹn mà cùng tụ tập tại mảnh này nho nhỏ chật hẹp không gian.

Song phương riêng phần mình trên thân đều mang pha tạp v·ết m·áu, có mặt như giấy trắng, có nhân thủ cổ tay bị chặt đứt, còn có người khoanh chân ngay tại chỗ, tại chỗ uống thuốc chữa thương.

Hai bên thân người sau đều tụ tập không ít riêng phần mình cấp dưới.

Thất Hung minh bên này trận doanh ước chừng có hơn trăm người, tất cả đều là lần này tiến công chủ lực thuật sĩ.

Bọn hắn mang mặt nạ màu đen, người khoác tu thân áo bào đen, trong tay có cầm thương, có cầm v·ũ k·hí lạnh, thậm chí còn có người khiêng Gatling tương tự quân dụng s·ú·n·g máy hạng nặng.

Một chút tựa như t·hi t·hể hắc giáp người bịt mặt, quay chung quanh tại bọn hắn bên cạnh, hình thành hộ vệ bảo vệ xung quanh.

Những này là Thất Hung minh nội bộ luyện chế cùng loại hành thi cương thi khôi lỗi.

Đối diện đạo mạch trận doanh, thì phong cách hoàn toàn khác biệt.

Sáu đại môn chủ bên trong, có hai người vốn là mang thương xuất thủ, cũng chính là đối diện cũng giống như Huyết Nhãn tông tông chủ như vậy thương binh, mới miễn cưỡng cân bằng thực lực.

Phía sau bọn họ môn nhân càng nhiều, ô ương ương trọn vẹn ba, bốn trăm người, lít nha lít nhít nhét chung một chỗ, cùng nhau duy trì lấy dưới chân một đạo màu vàng nhạt viên trận.

Viên trận bên ngoài, từng vòng từng vòng không ngừng khuếch tán bốn phía vầng sáng màu trắng, không biết làm làm gì dùng đồ.

"Đánh tới hiện tại các ngươi đã lại không phần thắng." Thất Hung đệ nhất Huyền Tinh Tử không có mang mặt nạ, lộ ra mang chút tà dị tuấn mỹ khuôn mặt.

"Cửa đã toàn bộ mở ra, các ngươi hiện tại coi như chặn lại chúng ta, cũng không có chút ý nghĩa nào, còn không bằng trở về tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp trấn áp hắc tai linh tai, mà không phải cùng chúng ta ở chỗ này tự hao tổn." Hắn giọng nói nhẹ nhàng, mang theo ý trào phúng nói.

"Nếu không có các ngươi âm mưu, Tuyệt Vọng Chi Môn cùng Vạn Linh Chi Môn vốn không sẽ mở ra! Cùng ngăn cản hắc tai linh tai, không bằng ở chỗ này nhất cử đưa ngươi các loại triệt để diệt trừ, chấm dứt hậu hoạn!" Cửu Môn môn chủ bên trong, cầm đầu rõ ràng là một tên tóc trắng xoá, thân hình còng xuống thiết trượng lão đạo.

Lão đạo thân mang xám trắng tay áo dài quần dài, cũng không phải là đạo bào, chỉ nơi ngực trái thêu lên một cái Mạc Vấn cung hoa thủy tiên tiêu ký.

“Bất Ngữ lão đạo, bọn ta cũng là nhiều năm đối thủ cũ, lần này mở cửa số lượng thật không ít, nếu không kịp thời áp chế, hắc hắc, cái kia tử thương nhân số… Đối với các ngươi nói… Ta nhớ được mà các ngươi lại là còn có quốc gia đặc thù cấp phát, có các loại đặc quyền, nếu là ép không đi xuống, lúc này mới qua hết năm…” Huyền Tinh Tử quái tiếu.

“Đây là chúng ta cùng Bất Ngữ sư huynh cùng bàn sau quyết định, hôm nay hai đại Thiên Sư vây g·iết Long Tình Tử, chúng ta vây g·iết các ngươi năm người sẽ triệt để nhất cử giải quyết toàn bộ Thất Hung minh.”

Bất Ngữ chân nhân bên người trắng nhợt phát đạo cô lạnh như băng nói.

Người này là Thanh Hà cung Tố Linh đạo nhân, Thất Hung minh trước đó xúi giục nàng môn hạ hai đại đệ tử hạch tâm, kém chút đưa nàng tức giận đến thổ huyết. Bây giờ thật vất vả bắt được cơ hội, tự nhiên là hận thấu xương, không phải nhất cử đem nó trảm thảo trừ căn mới được.

Đặc biệt là phản môn còn có một cái là nàng con gái ruột, bực này đại thù, là nàng thân là Thanh Hà cung cung chủ cả đời sỉ nhục!

Trừ nàng ra, những người còn lại hoặc nhiều hoặc ít đều cùng Thất Hung minh có chút thù mới hận cũ, nhưng những này kỳ thật đều cũng không phải là mấu chốt.

Mấu chốt là, Thất Hung minh gần nhất động tác quá độc ác, mở cửa tiêu diệt Tử Hòa cung ròng rã một môn phái.

Ngay cả thiên tài đứng đầu Khô Thiền cũng tung tích không rõ.

Cái này đã nghiêm trọng dao động Cửu Môn đạo mạch căn cơ.

“Chậc chậc chậc… Thật sự là nhẫn tâm a… . Nhiều như vậy quái vật ra ngoài, không biết sẽ g·iết c·hết bao nhiêu phổ thông bình dân… Bên ngoài lớn nhỏ thành trấn, bây giờ sợ là đã biến thành Quỷ Vực… Đây chính là Á Tùng mạnh nhất huyền môn đạo mạch a? Thêm kiến thức.”

Huyền Tinh Tử nhẹ nhàng vỗ tay.

“Có Tu La tông đạo hữu đến đây trợ trận, xung quanh tình huống tạm thời có thể ổn định đối đãi chúng ta tiêu diệt hết các ngươi, lại cùng Thiên Sư bọn họ tụ hợp, cùng nhau trấn áp hắc tai linh tai! Đến lúc đó thiên hạ tự nhiên thái bình.” Tố Linh đạo nhân lạnh như băng nói.

“Ra vẻ đạo mạo.” Thất Hung thứ hai Huyết Nhãn tông tông chủ Nhàn Không Tử nhịn không được cau mày nói.

“So ra kém các ngươi mở cửa tàn sát chúng sinh!” Bất Ngữ chân nhân phản bác.

Hai bên người tiếp tục đánh pháo miệng, cục diện giằng co, đều đang đợi Thiên Sư bên kia ra kết quả cuối cùng.

Mặc dù bầu trời mây đen dầy đặc, triệt để đen kịt xuống tới, khi thì có Hắc Dạ Chi Trì Vạn Linh Chi Trì hiển hiện, nhưng nơi này thuộc về trong hẻm núi, nhìn không thế nào rõ ràng, vật che chắn quá nhiều.

Thậm chí đều không có người có thể chú ý đến, Phong Thiện Đài phía trên đã có một trận không có đấu pháp động tĩnh.

Ngay tại hai nhóm người cãi lộn đến tương đối kịch liệt lúc, hẻm núi chung quanh, du đãng từng mảnh từng mảnh Hắc Trùng, hành thi, người cõng túi, nhao nhao bị một đám bầy Linh Quang minh thuật sĩ thanh tràng.

Tựa như hỏa diễm tinh thần thuật thức một đường đốt đi qua, người cõng túi cũng tốt, Hắc Trùng cũng được, toàn bộ ngã xuống đất hóa thành hắc vụ.

Đám hành thi thì nhao nhao mất đi tư duy, một lần nữa hóa thành t·hi t·hể.

Linh Quang minh thuật sĩ từng cái đỉnh lấy ngân quang, không có chút nào phòng ngự ý tứ, một đường thẳng tắp, xông mở tất cả cản đường linh tai hắc tai quái vật.

Dẫn đầu chính là phó minh chủ Triệu Tỉnh Đàm, phía sau hắn là sắc mặt biệt khuất Thất Hung một trong Thiết Phất Trần Ngô Thiều Nguyên.

Còn có hai cái Thiên Sư phủ cùng cấp độ lão đạo, một dạng xụ mặt đi theo sau lưng.

“Các ngươi b·iểu t·ình gì! ? Cả đám đều thúi như vậy nghiêm mặt, nếu là bị minh chủ nhìn thấy…” Triệu Tỉnh Đàm quay đầu quát lớn.

“Quả nhiên là lẽ nào lại như vậy! Bần đạo sống nhiều năm như vậy, hay là lần đầu gặp được bực này tà ma ngoại… . Ngạch.”

Ngô Thiều Nguyên lời nói một nửa, khóe mắt liếc qua quét đến bên người có bóng người đi qua, lập tức sắc mặt nghiêm lại, không dám nhiều lời.

Không chỉ là hắn, chung quanh những người còn lại cũng đều nhao nhao im lặng, cúi đầu không dám nhìn nhiều.

Vu Hoành cùng Thanh Hoàng một trước một sau đi qua mấy người, tại phía trước nhất đứng vững, ngẩng đầu nhìn về phía hẻm núi bên ngoài hiện ra kim quang đại trận vầng sáng.

“Chính là chỗ này?” Vu Hoành nhìn về phía trong đám người dẫn đường Ngọc Sở đạo nhân.

“Là… Còn lại mấy nơi đều không có người, xem ra hẳn là tụ hợp đến nơi đây quyết chiến!” Ngọc Sở trịnh trọng gật đầu.

Vu Hoành liếc nhìn phía trước hẻm núi cửa vào.

Toàn bộ hẻm núi là một đường thẳng, lối vào có Kim Quang trận pháp phong tỏa, hiển nhiên là vì phòng ngừa bên ngoài q·uấy n·hiễu.

Dò xét trận pháp kia, hắn quay đầu lại, nhìn về phía Thiết Phất Trần Ngô Thiều Nguyên.

“Ngươi đi.”

Ngô Thiều Nguyên trừng hai mắt một cái, bản năng muốn mắng người, nhưng nhìn thấy Thanh Hoàng nhắc nhở ánh mắt, chung quy là không dám nói nhảm, chỉ có thể dạ, tiến lên mấy bước, hướng trận pháp đi đến.

Đứng tại Kim Quang trận pháp trước, hai tay của hắn bắt ấn, đánh ra từng đạo lam quang ấn quyết, nhưng tựa hồ hiệu quả không tốt.

Ngô Thiều Nguyên trên mặt mũi có chút làm khó dễ, cố gắng đối chủng thuật pháp, trong lúc nhất thời lam quang lấp lóe, từng đạo phù văn vầng sáng b·ị đ·ánh ra ngoài, có thể vào trận pháp về sau, chính là mảy may vô dụng, trong nháy mắt liền bị quang mang hòa tan triệt tiêu.

“Ngươi cũng đi.” Vu Hoành nhìn về phía Triệu Tỉnh Đàm.

Người sau vội vàng cười làm lành xuống, đi theo đi lên, cũng bắt đầu phân tích trận pháp.

Quỷ dị chính là, hai người cùng một chỗ thế mà đều cầm trận pháp này không có cách, liên tục đánh một đống phát giác thủ ấn, cũng không có động tĩnh.

Không đầy một lát, Triệu Tỉnh Đàm quay đầu truyền âm nói.

“Minh chủ, trận pháp này không phải vội vàng bố trí, mà là rất sớm liền mai phục nơi đây, bố trí thời gian tối thiểu tại hai tháng trở lên, cực kỳ phức tạp. Hẳn là đạo mạch bố cục mai phục Thất Hung minh một cái bẫy. Trong thời gian ngắn, chúng ta không có cách nào phá vỡ.”

“Nhanh nhất cần bao lâu?” Vu Hoành nhíu mày.

“Chí ít ba giờ.” Triệu Tỉnh Đàm coi chừng trả lời.

“Quá dài.” Vu Hoành nhìn về phía một bên Thanh Hoàng. Người sau gật đầu, vỗ vỗ tay.

Linh Quang minh thuật sĩ bên trong, hậu phương lập tức có người tiến lên, để túi đeo lưng xuống, từ đó lấy ra từng mai từng mai đen sì lớn nhỏ cỡ nắm tay đồ chơi.

Trong này thế mà tất cả đều là từng khỏa lựu đ·ạ·n! !

Bên cạnh mới nhập minh đạo mạch cùng Thất Hung minh thuật sĩ thấy thế, nhao nhao toàn thân run rẩy, về sau lùi lại.

Mấy cái này thuật sĩ xuất thân phía quan phương, là phía quan phương thuật sĩ bên trong tinh anh, đối với linh hoạt vận dụng hiện đại hoá binh khí cũng không bài xích.

Lúc này bọn hắn đem mấy chục trái lựu đ·ạ·n thả một khối gói kỹ, sau đó dùng một sợi dây thừng buộc chặt tốt.

Cuối cùng đối với hẻm núi cửa vào nhẹ nhõm ném đi.

Một giây, 2 giây.

Ầm ầm! !

Một đạo cao hơn mười mét hỏa cầu khổng lồ, triệt để chiếm cứ mảnh hẻm núi này cửa vào,

Bạo tạc mang tới chấn động chấn đổ hai bên mảng lớn rêu đá vụn.

Trong tiếng rầm rầm, đạo kia Kim Quang trận pháp, cũng bởi vì địa hình trên phạm vi lớn cải biến, cấp tốc trở nên ảm đạm vô quang.

“Đi thôi.” Vu Hoành gật gật đầu, ra hiệu Triệu Tỉnh Đàm cùng Ngô Thiều Nguyên đi ở phía trước.

Chương 388: Tảng sáng (4)

Chương 388: Tảng sáng (4)

Một phiếu Linh Minh thuật sĩ lục tục ngo ngoe tiến vào trong hẻm núi.

Ghé qua vài trăm mét, rất nhanh, phía trước lại một lần nữa xuất hiện một mảnh Kim Quang trận pháp chặn đường.

Lần này, trận pháp nội bộ có thể nhìn thấy có đạo mạch thuật sĩ tại chỗ đứng duy trì, đưa vào đạo tức.

Nhìn thấy Linh Minh tiến đến người, những này thuật sĩ nhao nhao sắc mặt kịch biến, lớn tiếng lẫn nhau truyền tin.

Nhất thời, Cửu Môn môn chủ cùng Thất Hung năm người nhao nhao ánh mắt vượt qua trận pháp, nhìn về phía Linh Minh một đoàn người.

Tại phát hiện Linh Minh bên trong lại có song phương riêng phần mình lưu thủ người về sau, hai bên giằng co Huyền Tinh Tử cùng Bất Ngữ chân nhân đều ngây ngẩn cả người.

Đạo mạch cùng Thất Hung minh người cùng đi tới, cái này khiến bọn hắn dù sao cũng hơi không thể nào hiểu được. Hai người phân biệt đối với mình cho là người một nhà ném lấy nghi hoặc ánh mắt, lại không người cho bọn hắn về doanh.

Thừa dịp này, Vu Hoành liếc nhìn hai bên, xác định nơi này cũng nhiều như vậy người.

Thế là thân hình hắn lóe lên, trực tiếp xuất hiện tại hai bên trong trận doanh ở giữa.

“Ta là Linh Quang Hỗ Trợ minh minh chủ Vu Hoành, đạo hiệu Chính Nhu, trước chuyến này đến, là muốn mời chư vị trợ kênh một chút sức lực, đóng lại hắc tai linh tai, bình định lại

cục diện, cứu vạn dân tại thủy hỏa!” Hắn thần sắc nghiêm nghị, cất cao giọng nói.

“Tiểu bối, lá gan đủ lớn, khẩu khí lớn hơn. Chúng ta dựa vào cái gì muốn giúp ngươi một tay? Bằng ngươi không biết trời cao đất rộng khẩu xuất cuồng ngôn a?” Huyền Tinh Tử có chút hăng hái nở nụ cười, đánh giá đến Vu Hoành.

“Nói như vậy, ngươi là không muốn? ?” Vu Hoành xoay chuyển ánh mắt, nhìn về phía Huyền Tinh Tử.

Huyền Tinh Tử cười to vài tiếng.

“Bần đạo bọn người phí hết tâm tư thật vất vả mới mở nhiều môn như vậy, ngươi bây giờ chạy đến phải cho ta nói đóng lại? Ngươi cho rằng ngươi là ai! ?”

“Cũng không nguyện cứu vạn dân, cũng không muốn tương trợ bần đạo, cái kia cần ngươi làm gì?”

Vu Hoành vừa dứt lời, người đã hóa thành hư ảnh, đạp đất phóng tới Huyền Tinh Tử.

Dưới chân hắn mặt đất mỗi giẫm đạp một bước, liền sẽ nổ tung một đạo đường kính hơn một mét nửa mét sâu bạo tạc hình cái hố.

Phanh phanh phanh phanh! !

Nặng nề dồn dập to lớn tiếng bước chân trong nháy mắt tới gần.

Huyền Tinh Tử hơi biến sắc mặt ấn quyết trong tay nắn, trước người cùng Vu Hoành khoảng cách một cái chớp mắt liền bị kéo dài biến xa.

Nhưng cái này biến xa khoảng cách chỉ là hắn bị động thuật thức, chính là tạm thời chế tạo nhận biết ảo giác đặc thù bí pháp.

Đối mặt Vu Hoành.

Oanh! !

Huyền Tinh Tử sắc mặt đại biến, đưa tay vội vàng lập loè lam quang, ngăn trở đầu, hắn cũng chỉ tới kịp làm ra hành động này.

Một tiếng vang thật lớn dưới.

Hắn đầu trúng quyền, lam quang b·ị đ·ánh tan, người tại chỗ bay rớt ra ngoài, chớp mắt biến mất tại mọi người trong tầm mắt, hung hăng khảm vào cách đó không xa hẻm núi vách núi.

“Tiểu bối! Ngươi muốn c·hết! !” Huyền Tinh Tử tiếng rống giận dữ từ trong vách núi vang lên

Một thanh màu xanh da trời khắc đầy phù văn loan đao, phá vỡ né tránh, chớp mắt phóng đại, lăng không bay ra, hướng phía Vu Hoành phương hướng vọt tới.

Loan đao mặt ngoài có vô số vặn vẹo quỷ màu trắng mặt, giống như khóc giống như cười, không ngừng lưu chuyển, phảng phất liên đới cả thanh đao đều đang ngọ nguậy.

Vu Hoành đưa tay, kẹp chặt ngón tay, hai ngón tay tinh chuẩn kẹp lấy loan đao mũi đao.

Nhảy!

Mũi đao trong nháy mắt đứt đoạn, từ đó nổ ra từng tầng từng tầng lam nhạt vầng sáng, dọc theo ngón tay cấp tốc đi lên lan tràn.

Nhưng bị trên người hắn tự nhiên hiển hiện một tầng tử hồng sắc quang choáng ngăn trở.

Hai loại vầng sáng triệt tiêu lẫn nhau, chớp mắt liền triệt để tiêu tán.

Nhưng ngay lúc một cái chớp mắt này, Vu Hoành trước mắt tầm mắt bắt đầu vặn vẹo, kéo dài.

Hết thảy tất cả, người, hẻm núi, sơn lâm, cây cối, đều tại quỷ dị kéo dài dài ra.

“Tinh thần ảo giác a?”

Vu Hoành bên ngoài thân nội lực tự nhiên kích hoạt, ở tại hai mắt chỗ bao trùm.

A!

Tất cả ảo giác trong nháy mắt biến mất.

Hắn vẫn đứng tại chỗ, một đạo bóng người mơ hồ xuất hiện tại phía sau hắn, cầm trong tay một thanh khác loan đao màu đen, hung hăng đâm vào hắn phía sau lưng sau lưng.

Bành.

Loan đao kẹp lại, bị một tầng tự nhiên hiển hiện đỏ tía vầng sáng cố định giữa không trung, khoảng cách Vu Hoành phía sau lưng còn có một chỉ khoảng thời gian, liền cũng không còn cách nào tiếp tục hướng phía trước.

Mà sau lưng kẻ tập kích, cũng lộ ra chân diện mục, rõ ràng là mới vừa rồi b·ị đ·ánh bay Thất Hung đứng đầu Huyền Tinh Tử.

Hắn sắc mặt chật vật, tóc tai bù xù, hiển nhiên vừa mới bị động thuật thức cũng không thể bảo vệ hắn, ngăn trở Vu Hoành đột nhiên một quyền.

Cứ việc tại b·ị đ·ánh trúng trong nháy mắt, hắn phản xạ có điều kiện giống như thuấn phát ba đạo bị động thuật thức, nhưng cuối cùng vẫn là bị loại kia quỷ dị màu đỏ tím lực lượng áp chế triệt tiêu.

Mà bây giờ, lợi dụng cuối cùng một đạo bị động thuật thức, mê hoặc đối phương sinh ra thị giác ảo giác, từ đó phía sau đánh lén đánh g·iết.

Rõ ràng đối phương căn bản là đã bị mê hoặc, đao cũng đâm ra ngoài, lại thế mà liền đối phương hộ thân bị động thuật thức cũng vô pháp đâm rách! !

“Ngươi! ! ?” Huyền Tinh Tử trên mặt biểu lộ ngưng lại.

Hắn đạo tức tràn vào, toàn lực bộc phát Địa cấp Truyền Thừa Đạo Khí, thế mà liền đối phương hộ thân bị động thuật thức đều đánh không thủng! ?

Đây là cấp bậc gì bị động thuật thức! ? ?

“Bản sự không tệ.” Vu Hoành cũng có chút kinh ngạc, hắn còn lo lắng vừa mới một quyền kia có phải hay không dùng sức quá lớn, đem đối phương đ·ánh c·hết.

Không nghĩ tới đối phương b·ị đ·ánh một chút về sau, phản kháng kịch liệt như vậy. Hiện tại xem ra, vị này Thất Hung một trong quả nhiên có có chút tài năng.

Đùng.

Hắn xoát đưa tay, bàn tay hiển hiện đỏ tía nội lực, tựa như xuyên qua giống như thanh thuỷ, xuyên thấu Huyền Tinh Tử hộ thân vô hình bị động thuật thức

Sau đó một thanh nắm cổ của hắn!

Xùy! !

Trong chốc lát, một mảnh ngân quang từ trên thân Vu Hoành phi tốc lan tràn đi qua, bao trùm ở Huyền Tinh Tử toàn thân các nơi, cơ hồ đem hắn bọc thành một cái người bạc.

“Buông tay!”

Đột nhiên một đạo cao hơn ba mét hơi mờ màu tím cự ảnh, trống rỗng xuất hiện sau lưng Vu Hoành.

Đó là một đầu mọc ra hai cái đầu áo giáp màu tím xấu xí cự nhân.

Cự nhân hai tay cầm một thanh màu đen Trảm Mã Đao, như thiểm điện giơ cao rơi chém.

Một đao này chém về phía chính là Vu Hoành đỉnh đầu.

Lưỡi đao trống trơn giơ cao lúc, liền đã dẫn phát chung quanh không trung khí lưu xoay tròn, thiêu đốt.

Xuất thủ là cách đó không xa Thất Hung thứ hai, Huyết Nhãn tông tông chủ Nhàn Không Tử.

Coong!

Song Đầu Cự Nhân một đao chém xuống, tại Vu Hoành đỉnh đầu lại bị nhàn nhạt đỏ tía lực lượng ngăn trở, phát ra tiếng kim thiết chạm nhau.

“Yếu đuối.” Vu Hoành đứng tại chỗ, thậm chí cũng không lại động đậy một bước.

Hắn tay trái một trảo, trong nháy mắt nắm chặt Trảm Mã Đao lưỡi đao.

A!

Lưỡi đao vỡ nát, hóa thành vô số mảnh vỡ, nổ Song Đầu Cự Nhân thân thể tối sầm lại, bị mảnh vỡ vẩy ra phản thương.

Đúng lúc này, người thứ ba xuất thủ.

Một toàn thân quần áo bó màu đen nữ tử che mặt, trong tay nắm lấy một thanh khắc đầy phù văn khảm nạm nhỏ vụn bảo thạch màu sắc rực rỡ s·ú·n·g ngắn, nhắm chuẩn Vu Hoành, bóp cò.

Oanh!

Rõ ràng chỉ là s·ú·n·g ngắn, nhưng thanh thương này bắn ra đ·ạ·n lại mang theo to lớn vù vù, phảng phất như sét đánh.

Đ·ạ·n chớp mắt đánh trúng Vu Hoành cái trán, sau đó nổ tung mảng lớn hồ quang điện màu đen.

Lít nha lít nhít như là tiểu xà giống như hồ quang điện, trong nháy mắt bộc phát ra vượt qua 500. 000 khoa trương tinh thần ba động.

Kích phát đến Vu Hoành toàn thân cơ hồ đều sáng lên đỏ tía nội lực quang hoa.

“Cái này không tệ.” Vu Hoành rốt cục cảm thấy trên thân nội lực một chút ba động.

Rất rõ ràng, ý vị này vừa mới một thương này, đã có q·uấy n·hiễu nội lực của hắn cường độ.

Bạch!

Thừa dịp hắn phân thần, Huyền Tinh Tử thân thể trong nháy mắt bạo tạc, hóa thành vô số lam quang, chớp mắt liền tại ngoài mấy chục thước một lần nữa ngưng tụ.

Đến lúc này, xuất thủ ba vị Thất Hung, mới rốt cục ngưng trọng đánh giá đến đột nhiên vào sân Vu Hoành.

Từ đầu đến cuối cùng, Vu Hoành chỉ xuất thủ một lần, liền đem Thất Hung đứng đầu Huyền Tinh Tử đánh cho chật vật không chịu nổi, kém chút trọng thương.

Sau đó đối mặt tam đại Thất Hung liên thủ tập kích, hắn thế mà đứng tại chỗ bất động, liền đem tất cả tập kích ngạnh kháng xuống tới.

Không phải tiếp chiêu, mà là đứng tại chỗ ngạnh sinh sinh chống được đến! !

Biểu hiện như vậy, đã đầy đủ để Thất Hung minh cùng đạo mạch bên này tất cả mọi người chấn động.

“Quái vật gì! ? Gia hỏa này! !”

Thất Hung minh bên trong nổ s·ú·n·g nữ tử che mặt lui về sau đi, kéo ra càng xa khoảng cách, cực kỳ kiêng kỵ nhìn chằm chằm Vu Hoành

Vừa mới giằng co đạo mạch đều không có cảm giác nàng, lúc này cái trán thái dương thậm chí đã rịn ra nhỏ xíu mồ hôi lạnh.

Không chỉ là nàng, nỗ lực tránh ra Huyền Tinh Tử, lúc này cũng sờ lấy trên cổ máu ứ đọng, trong lòng run rẩy, gắt gao nhìn chằm chằm Vu Hoành.

Vừa mới nếu không phải còn lại hai người cứu giúp, hắn khả năng thật sẽ vừa đối mặt liền c·hết tại đối phương kiềm chế bên trong.

“Là Thanh Trần quan Vu Hoành! Chính Nhu đạo nhân Vu Hoành!” Lúc này Thất Hung bên trong một người nhận ra Vu Hoành thân phận.

Người này thân mang màu trắng đồ tây, mang theo màu trắng mũ lưỡi trai, sắc mặt lạnh lùng, tóc hoa râm, rất có loại nhân sĩ thành công phong phạm.

Cầm trong tay hắn một tấm tờ giấy nhỏ, trên đó viết một cái tên cùng một chiếc điện thoại dãy số.

Đây chính là trước đó gặp mặt, Vu Hoành vứt cho hắn phương thức liên lạc.

"Triệu Ngạn Quân… Ngươi nhận ra hắn?" Nhàn Không Tử thối lui đến hắn bên người trầm giọng nói.

"Trước đó ta đi Đài Châu, gặp phải quái vật kia…"

Bọn hắn bên này rung động, đạo mạch bên kia chính là cuồng hỉ. Thiên Chi Thủ Triệu Ngạn Quân hồi tưởng trước đó tại Đài Châu Thanh Trần quan lúc, nhìn thấy Vu Hoành thứ nhất trong nháy mắt, hắn liền lâm vào to lớn tinh thần bản thân chấn động, đó là cùng loại ảo giác khoa trương tình cảnh.

Ở nơi đó, hắn thấy được vô tận ánh sáng cùng nhiệt, cái kia Vu Hoành, tựa như một cái cự đại bom hẹn giờ. Hơi có chút kích thích, liền có thể có thể sẽ oanh một chút, triệt để nổ tung.

Nổ rớt chung quanh tất cả mọi người thậm chí nổ rớt ánh mắt chiếu tới, toàn bộ thế giới! !

"Tên kia, chỉ là nhìn xem, liền có thể cảm giác được, mạnh đến mức khủng bố…" Triệu Ngạn Quân trầm giọng nói.

"Là ngươi cùng Tiêu Cửu đi lần kia?" Nhàn Không Tử nhíu mày hỏi.

"Ừm… ." Triệu Ngạn Quân gật đầu, hắn đang muốn giải thích cái gì, đột nhiên hai mắt bỗng nhiên trợn to.

"Coi chừng! !"

Hắn bỗng nhiên kêu to.

Ngay tại tiếng kêu vang lên trước một cái chớp mắt.

Vu Hoành mỉm cười, đứng tại chỗ thân ảnh mang theo liên tục màu tím tàn ảnh, lặng yên không tiếng động xuất hiện tại Nhàn Không Tử bên người.

Tốc độ của hắn quá nhanh, trong nháy mắt bộc phát dưới, ngắn như vậy khoảng cách gần như vậy, căn bản không kịp phản ứng.

Xùy!

Một cái thủ đao như là thật đao, từ Nhàn Không Tử phần eo cắt ngang mà qua.

Từng tầng từng tầng dùng để bảo vệ an toàn tử quang phù văn thuật thức tự động kích phát, sau đó lại đang trong nháy mắt kế tiếp toàn bộ phá toái, tựa như bể nát thủy tinh pha lê.

Huyết hoa, từ Nhàn Không Tử phần eo bắn tung tóe mà ra

Hắn toàn thân cứng ngắc, đứng tại chỗ, không động đậy được nữa.

Phốc! Tại Triệu Ngạn Quân trong tầm mắt, điểm điểm ngân quang từ Nhàn Không Tử phần eo v·ết t·hượng trong nháy mắt bộc phát, rất nhanh lan tràn đến toàn thân hắn.

Cao tới 500. 000 trở lên tinh thần trị số đạo tức bị động thuật thức, cũng vô pháp ngăn trở tầng thứ năm nắng chiều nội lực, dù là chỉ là ngăn trở một giây.

Vu Hoành thân hình mang theo đạo đạo tàn ảnh, sau một khắc xuất hiện tại cầm thương nữ tử che mặt trước người.

Bàn tay lớn vồ một cái tử quang lập loè, phá vỡ tầng tầng trong suốt bích chướng, nắm chặt nữ tử tóc.

Oanh!

Cái thứ ba Thất Hung tại chỗ rơi xuống đất, mất đi ý thức.

“Còn có hai vị.” Vu Hoành đứng tại chỗ, nhìn xem Triệu Ngạn Quân cùng còn lại tối sầm nữ tử mặc áo choàng.

Tự mình trải nghiệm về sau, hắn mới phát hiện, khi thuật thức thuật pháp không cách nào đột phá nội lực của hắn phòng hộ lúc, giải quyết Thất Hung và giải quyết một cái bình thường thuật sĩ, với hắn mà nói cũng không khác biệt.

Chỉ cần tốc độ nhanh, đối phương thậm chí ngay cả đại chiêu Linh Vực đều dùng không ra, liền ngã b·ất t·ỉnh.

“A! ! !”

Hai người toàn thân cứng ngắc, đứng tại chỗ, cùng sau lưng rất nhiều Thất Hung minh cấp dưới một dạng, không dám động đậy, lặng ngắt như tờ.

Không chỉ bọn hắn, đối diện đạo mạch đám người cũng thấy là trợn mắt hốc mồm, thậm chí ngay cả sau lưng Linh Quang minh đám người tới gần ra trận, cũng không chút nào cảm giác.

Chương 389: Chiến trường (1)

Chương 389: Chiến trường (1)

Trong hẻm núi, mấy trăm người ở đây, nhưng không có một người dám phát ra tiếng vang.

Từng tia ánh mắt tụ tập ở trung tâm Vu Hoành trên thân.

Rung động, nghi hoặc, e ngại, suy đoán, trùng điệp cảm xúc hỗn hợp vào lúc này hai bên thuật sĩ trong lòng.

"Gia hỏa này… ! ! ? Chuyện gì xảy ra! ? Hắn rõ ràng đạo tức yếu như vậy!" Che mặt nữ tử mặc áo choàng thanh âm kiềm chế, hai tay không tự chủ nắm chặt, lòng bàn tay chảy ra mồ hôi lạnh.

"Cho nên ta mới nói, hắn là quái vật." Triệu Ngạn Quân truyền âm thở dài.

"Ngươi ta liên thủ, thử một lần, sau đó chạy, làm gì! ?" Nữ tử trầm mặc dưới, nhìn thấy Vu Hoành chính quan sát bị ngân quang bao trùm sau mấy người còn lại, tựa hồ không có rảnh chú ý bọn hắn.

"Không, chúng ta không thắng được!" Triệu Ngạn Quân cự tuyệt, "Linh Quang minh sự tình ta một mực tại chú ý, ngươi muốn chạy trốn liền chạy đi, ta chuẩn bị gia nhập. Đánh không lại liền gia nhập, dù sao lúc trước Long Tình Tử kéo ta nhập bọn lúc cũng là dạng này. Hiện tại đơn giản chính là thay cái đông gia."

". Ta không có cách nào. Tử Hòa cung lúc trước đưa lên cửa là ta tự mình chấp hành." Nữ tử ngừng tạm truyền âm nói.

"Một cái còn sống Thất Hung, so biến mất Tử Hòa cung càng có giá trị." Triệu Ngạn Quân khuyên.

"." Nữ tử do dự.

Một bên khác, Vu Hoành nhìn xem từ từ bò dậy Nhàn Không Tử, không nói một lời Huyền Tinh Tử, cùng băn một phát s·ú·n·g liền toàn thân cứng ngắc không còn dám động nữ tử che mặt.

Trong ba người này, Nhàn Không Tử cùng Huyền Tinh Tử đều đã cắm vào linh quang, chỉ còn lại có che mặt nữ tay s·ú·n·g cùng Triệu Ngạn Quân, cùng sau cùng đấu bồng đen nữ tử.

“Ta không có nhiều thời gian như vậy cùng các ngươi tốn tại nơi này.” Hắn ngay thẳng nói.

“Hiện tại hỏi một câu, nguyện ý gia nhập ta Linh Quang minh nhấc tay.”

“Ta không có nhiều thời gian như vậy cùng các ngươi tốn tại nơi này.” Hắn ngay thẳng nói.

“Nếu như không nguyện ý sẽ như thế nào?” Thất Hung một trong đấu bồng đen nữ trầm giọng hỏi.

“Vậy thì không phải là chúng ta bằng hữu, không phải là bằng hữu, tại bây giờ dạng này ác liệt thế cục dưới, hết thảy không ổn định nhân tố, ta chỉ có thể nói xin lỗi.” Vu Hoành không che giấu chút nào trả lời.

“Đúng rồi.” Hắn bỗng nhiên xoay chuyển ánh mắt nhìn về phía khác một bên xem trò vui đạo mạch một đoàn người.

“Các ngươi cũng giống vậy. Hoặc là bằng hữu, hoặc là c·hết, chọn một đi.

Hắn đối mặt đạo mạch liền ôn hòa nhiều, mặc dù chỉ là biểu lộ ôn hòa, có thể chọn tuyển hạng vẫn như cũ không thay đổi.

“…” Đạo mạch bên này, Bất Ngữ chân nhân cầm đầu tám vị sáu vị môn chủ phần lớn sớm đã lòng dạ thâm trầm, đối với bực này đợi uy h·iếp khiêu khích ngữ không đánh giá.

“Vu quan chủ, dạng này không đúng sao? Chúng ta đều là trong đạo mạch người…” Trong đạo mạch một lão đạo nhịn không được lên tiếng nói.

“Tử Hòa cung cũng cảm thấy các ngươi là người một nhà, cần người ta thời điểm tính, người ta cầu viện thời điểm không tính, đạo mạch người một nhà tiêu chuẩn quá linh hoạt.” Vu Hoành thản nhiên nói.

Gặp đạo mạch bọn người trầm mặc không nói, hắn lười nhác nói nhảm, phất tay bung ra, một mảnh ngân quang bắn ra, tinh chuẩn rơi vào trên người mọi người tại đây, mỗi người một chút.

Tuyệt đại đa số người đều bản năng muốn cự tuyệt né tránh, nhưng bị Vu Hoành liếc mắt qua, phần lớn đều nhịn xuống bất động.

Đạo mạch còn có người muốn lôi kéo làm quen, bị Linh Minh mấy người ngăn cản trở về.

Bất Ngữ chân nhân nhìn xem không ngừng tiến vào trong trận pháp rất nhiều Linh Minh cao thủ, rõ ràng nhận ra trong đó một chút người quen.

Lại thêm vừa mới Vu Hoành tự mình phô bày, lực lượng một người đối đầu nhiều vị Thất Hung liên thủ.

Mặc dù còn chưa tới Linh Vực đối kháng phương diện, có thể Vu Hoành tốc độ, lực bộc phát, lực p·há h·oại, không gì sánh kịp. Nếu như không cách nào đột phá đối phương loại kia màu đỏ tím phòng hộ, thậm chí liền đối nó tạo thành v·ết t·hương nhẹ cũng làm không được.

Liền ngay cả bị động thuật thức cực mạnh Huyền Tinh Tử, thế mà ở tại trước mặt cũng gánh không được mấy giây.

Trùng điệp phức tạp ý nghĩ điệp gia đứng lên.

Tạo thành Bất Ngữ chân nhân các loại môn chủ theo binh bất động, quan sát biến hóa quyết định.

Có thể quyết định như vậy, tại Vu Hoành buông ra linh quang, bay ra cho tất cả mọi người lúc, cũng đã quyết sách sai lầm rồi.

Điểm sáng màu bạc phiêu tán rơi rụng mà ra, Bất Ngữ chân nhân còn lại môn chủ dự định ngăn cản.

Có thể trong nháy mắt kích phát bị động thuật thức, chỉ có thể ngăn trở bay về phía chính bọn hắn điểm sáng, còn lại thuật sĩ liền không có phản ứng như vậy kịp thời, nhao nhao trúng chiêu.

"Vu quan chủ, Thanh Trần quan cũng thuộc về đạo mạch của ta một chi, bây giờ ngươi tự sáng tạo Linh Minh dẫn người tới đây, nếu là trợ giúp, chúng ta hoan nghênh, nhưng ngươi thái độ này…"

Bất Ngữ chân nhân sắc mặt khó coi nhìn thấy linh quang màu bạc dung nhập đạo mạch rất nhiều thuật sĩ bên ngoài thân.

"Đạo mạch tại Tử Hòa cung cầu viện lại bỏ mặc lúc, cũng đã chỉ còn trên danh nghĩa." Vu Hoành thản nhiên nói, "Huống chi…"

Phía sau hắn lời nói chưa kịp nói, đột nhiên trong bầu trời xa xa, một mảnh trong suốt to lớn gợn sóng, ầm vang khuếch tán ra đến, hướng phía bốn phương tám hướng chấn động tản ra.

Gợn sóng trong nháy mắt liền đến mảnh hẻm núi này, nó không có chấn động bất luận cái gì vật thể, duy chỉ có đối với người ở chỗ này, tất cả người sống trong lòng nổ tung một đạo phong cách cổ xưa xa xăm tiếng chuông.

Lần này tiếng chuông, một chút để Cửu Môn môn chủ cùng Thất Hung bọn họ nhao nhao biến sắc.

Tinh thần lực của bọn hắn cực kỳ cường đại, bản năng dự cảnh cũng đồng dạng cường hãn.

Lúc này nhận gợn sóng này xung kích, hai bên trận doanh đều trong lòng tuôn ra không ổn chi ý.

Vu Hoành dạng này tinh thần lực thậm chí cũng cảm nhận được mãnh liệt không thích hợp.

Hắn tách ra nói chuyện, tại chỗ lấy ra bên hông đồng hồ vạn năng.

Đích.

Đo đạc tiếng vang lên. Trên màn hình LCD hiện ra rõ ràng số lượng: 112. 324.

“Làm sao đột nhiên tăng lên nhanh như vậy! ?” Vu Hoành sắc mặt khó coi.

Trị số này đo chính là hồng trị.

Liền xem như Hi Vọng thành thế giới cũng chưa từng xảy ra lớn như vậy nhảy lên. Bên kia hồng trị cũng là từ từ tăng lên. Đồng thời bên kia còn tất cả đều là đơn nhất Tuyệt Vọng Chi Môn, hắc tai tuôn ra. Bên này bao nhiêu cửa?

Nghĩ tới đây, hắn cấp tốc hoán đổi khảo thí linh tai tinh thần ba động giá trị.

Đích.

Hoàn cảnh trị số: 7 9.527

Trị số này cũng lớn không ít.

Bất quá cân nhắc đến xung quanh tất cả đều là cao tinh thần lực đỉnh tiêm thuật sĩ, hoàn cảnh trị số tăng lên có thể lý giải.

Nhưng mới nhìn không có 2 giây, Vu Hoành hay là cảm giác không đúng chỗ nào.

Liền lại lần nữa kiểm tra một hồi tinh thần trị số.

Đích một chút sau.

Đầu tiên là trị số: 184. 652.

Hắn sắc mặt ngưng trọng chờ mấy giây, lại lại lần nữa khảo thí.

Lần này, trị số thẳng đến 300!

Đến lúc này, hắn đã có thể xác định, linh tai chiến trường chính bên kia khẳng định lại ra biến hóa lớn!

Bất Ngữ chân nhân tựa hồ còn tại bên tai nói chuyện, nhưng Vu Hoành đã nghe không thế nào rõ ràng.

Hắn quay đầu nhìn về phía Thông Ninh thị bên kia phương hướng.

Nơi đó, là Toàn Hạc Chân Quân dẫn người tiến về Thiên Sư chiến trường. Mặc dù không biết đến cùng xảy ra chuyện gì.

Nhưng, hi vọng Toàn Hạc có thể kịp thời đuổi tới đi…

Hắn bất chấp gì khác, quay đầu nhìn về phía trong khi nói chuyện Bất Ngữ chân nhân.

“Thiên Sư bên kia khả năng xảy ra chuyện, ta dự định đi xem một chút, các ngươi có dám cùng đi?”

Bất Ngữ trì trệ, bị lời này chặn lại vừa mới tìm một đống ý đồ thuyết phục đối phương lý do.

“Chúng ta còn có quan trọng hơn sự tình.” Hắn trầm ngâm dưới, cảm thấy quá nguy hiểm.

Bạch!

Lời còn chưa dứt, trước mắt hắn hoa một cái, trước mặt vậy mà trong nháy mắt thêm ra một người.

Chính là Vu Hoành!

Vừa mới còn tại hơn mười mét bên ngoài Vu Hoành, lúc này thế mà một cái chớp mắt liền đến trước người hắn.

Soạt một tiếng vang giòn.

Từng tầng từng tầng trước người bị động thuật thức, tựa như pha lê như thủy tinh phá toái, nổ tung vô số màu xám trắng điểm sáng.

Vu Hoành hữu quyền vung ra đánh xuyên qua bị động thuật thức phòng ngự, âm vang rơi vào Bất Ngữ chân nhân bên mặt.

Oanh! !

Bất Ngữ chân nhân tại chỗ bay bên ra ngoài, như đ·ạ·n pháo tiến đụng vào vách núi, nổ ra một vài mét cao sâu hơn một mét

rạn nứt cái hố nhỏ.

Đá vụn vẩy ra, đất cát rơi xuống đất, cơ hồ là cùng lúc.

Còn lại mấy cái Cửu Môn môn chủ đồng thời xuất thủ, khổng lồ đến mấy chục vạn cường độ tinh thần lực đạo tức, kích phát ra đủ loại linh pháp thuật pháp, từ phía sau phô thiên cái địa hướng Vu Hoành đập tới.

Nhưng tất cả thuật pháp đều bị hắn tay trái sau duỗi, năm ngón tay mở ra, ngăn tại giữa không trung.

Bành! ! !

Một vòng đỏ tía nội lực lại Vu Hoành trong tay trái nổ tung quang hoa, hóa thành cao cỡ một người mâm tròn, ngạnh sinh sinh ngăn trở phía sau bay tới các loại thải quang linh pháp.

Băng sương, hỏa diễm, dòng nước, kịch độc chờ một chút bị cụ hiện hóa thuật thức linh pháp, tại thời khắc này toàn bộ bị đỏ tía nội lực ngăn trở, không được tiến thêm.

Không chỉ như vậy, tất cả cùng nội lực tiếp xúc thuật pháp, mới giằng co không đến một giây, liền bắt đầu toàn bộ biến thành màu đen, biến đục ngầu, khí tức cấp tốc suy giảm.

Phảng phất vật sống suy kiệt già đi đồng dạng, không đến 2 giây, liền giảm bớt còn hơn một nửa.

Phốc.

Vu Hoành tay trái một nắm, nội lực ngưng tụ ra đỏ tía đại thủ đồng dạng một nắm, bóp nát tất cả thuật.

“Linh Vực · Thiên Địa Vô Trần!”

Đột nhiên trong vách núi, toàn thân xương cốt gãy mất mảng lớn Bất Ngữ chân nhân tức giận niệm tụng chân ngôn.

Xùy!

Một vòng màu xám đậm vầng sáng, lấy hắn làm trung tâm, bỗng nhiên hướng phía bốn phương tám hướng khuếch tán nổ tung.

Vầng sáng này tốc độ cực nhanh, cơ hồ chính là tốc độ ánh sáng, làm cho không người nào có thể né tránh.

Chờ Vu Hoành kịp phản ứng, mình đã bị đặt vào trong Linh Vực.

Chung quanh tất cả cảnh vật triệt để thay đổi cái dạng.

Nguyên bản hẻm núi vách núi, khô héo bãi cỏ cảnh tượng, lúc này biến thành vô tận màu xám sa mạc.

Thiên địa đều là một mảnh màu xám gió cát, cái gì cũng nhìn không thấy.

Chỉ có chung quanh hơn mười mét khoảng cách từng tòa màu xám tượng đá rõ ràng mà kiềm chế.

Những này tượng đá quay chung quanh Vu Hoành khoanh chân ngay tại chỗ, mỗi một tòa đều có cao năm sáu mét, hai mắt nhắm nghiền, bộ mặt cũng tất cả đều là điêu khắc hài nhi tướng mạo.

Bọn hắn thân mang đạo bào, đầu đội đạo quan, mi tâm có một đạo xám trắng phù văn dựng thẳng, phảng phất con mắt thứ ba đang toả ra bạch quang.

Cùng lúc, một tia rõ ràng sóng ý thức, truyền vào Vu Hoành não hải. Đồng thời cũng tự động truyền ra mảnh này Linh Vực cụ thể quy tắc.

Linh Vực Thiên Địa Vô Trần, tiếp dẫn Thiên Đình cát thần ý chí dung hợp mà thành đặc thù lĩnh vực. Tiếp tục thời gian là ba mươi lần nhịp tim, mỗi một lần nhịp tim về sau, người tiến vào sẽ phải gánh chịu xung quanh tượng đá liên hợp tiến công một lần.

Mười lần nhịp tim sau còn có thể người còn sống, Linh Vực cáo phá. Thi thuật giả gặp phản phệ. Không có khả năng người còn sống, ý thức sẽ được kéo vào Thiên Đình hằng sa giới, trở thành Nguyên Anh tượng đá một trong, vĩnh sinh không cách nào thoát ly.

“Đây chính là Linh Vực a?” Vu Hoành còn là lần đầu tiên tiến vào đỉnh tiêm thuật sĩ Linh Vực.

Loại này thuật sĩ liều mạng chung cực thủ đoạn, tựa hồ dung hợp linh tai Thiên Đình rất nhiều đặc điểm.

Chỉ là từ loại này nửa thật nửa giả hoàn cảnh biến hóa đến xem, Linh Vực cũng đã thoát ly thuật sĩ tự thân dùng tinh thần điều động hoàn cảnh lực lượng truyền thống thuật pháp phạm trù.

Mà là thăng lên đến Thiên Đình linh tai thần ý độ cao.

Thần ý đến cùng là cái gì, Thiên Đình đến cùng là cái gì, có phải hay không cường đại những thuật sĩ sau khi phi thăng tinh thần hư thể, đây hết thảy đều không được mà biết.

“Vậy liền nhìn xem, ngươi cái này Linh Vực, có thể hay không đánh vỡ ta hộ thể linh quang!”

Bịch.

Đúng lúc này, giữa thiên địa một tiếng to lớn tiếng tim đập nổ tung.

Cùng một thời gian, Vu Hoành chung quanh hơn mười tòa hài nhi đạo nhân tượng đá, đồng thời mở mắt hai mắt cùng mi tâm ngấn thẳng, hết thảy ba con mắt, phóng xạ ra lít nha lít nhít mông mông bụi bụi chùm sáng, đánh trên người Vu Hoành.

Chùm sáng kia mở mắt thế thì, tốc độ cực nhanh, cơ bản cùng cấp tốc độ ánh sáng, không cách nào né tránh.

Xuy xuy xuy xùy! ! !

Lít nha lít nhít ánh sáng xám rơi vào Vu Hoành bên ngoài thân, v·a c·hạm đến đỏ tía nội lực không ngừng đẩy ra đóa đóa gợn sóng. Nó cường độ so trước đó mạnh chí ít mấy lần!

Chí ít trước đó thuật pháp, chỉ là đánh ra một chút xíu gợn sóng, mà bây giờ là mảng lớn gợn sóng.

Nhưng cuối cùng tình huống kịch liệt, đỏ tía hộ thể nội lực vẫn như cũ không gì phá nổi, vững vàng đem Vu Hoành bao khỏa

ở trung tâm, lông tóc không tổn hao gì.

Hắn vốn đang tại nội lực phía dưới bao trùm một tầng linh quang, không nghĩ tới tầng thứ năm Thái Linh Công như thế ra sức, lúc này cười lớn một tiếng.

Toàn thân đỏ tía nội lực phóng đại, bao trùm toàn thân, cực tốc thiêu đốt.

“Yếu ớt không chịu nổi!”

Oanh! !

Một đạo to lớn ngọn lửa màu tím, từ trên người hắn hóa thành hỏa trụ, phóng lên tận trời.

Chương 390: Chiến trường (2)

Chương 390: Chiến trường (2)

Cháy hừng hực ngọn lửa màu tím, trọn vẹn xông ra cao hơn mười mét, sau đó cấp tốc đem chung quanh đất cát màu xám nhuộm thành đỏ tía.

Bị nhuộm màu đất cát bắt đầu cấp tốc biến thành màu đen, phảng phất già yếu cùng khô héo.

Liên đới toàn bộ Linh Vực khí tức đều đang nhanh chóng ngã xuống, không gian nứt ra.

Bịch.

Lần thứ hai nhịp tim bắt đầu.

Chùm sáng vô hiệu, tượng đá bọn họ nhao nhao đưa tay, ngưng tụ hơi mờ bàn tay to lớn, hướng Vu Hoành đập tới.

Nhưng tất cả bàn tay còn tại giữa không trung, liền bị đỏ tía nội lực hỏa diễm đốt, chớp mắt liền sụp đổ tiêu tán

Đỏ tía hỏa trụ tại Vu Hoành trong lúc cười to nhanh chóng lan tràn, nhóm lửa bốn phía.

Không bao lâu, lần thứ ba nhịp tim còn chưa kịp vang động.

Vùng thiên địa này liền hiển hiện mảng lớn vết rạn, sau đó soạt một tiếng, chung quanh hết thảy triệt để sụp đổ.

Vu Hoành lại một lần nữa trở lại hẻm núi.

Mà tại hắn phía trước cách đó không xa Bất Ngữ chân nhân, đã một lần nữa leo ra vách đá, sắc mặt trắng bệch, ngã trên mặt đất không thể động đậy, con mắt lỗ mũi đều chảy ra màu đỏ tươi máu tươi.

Vu Hoành lấy ra bên hông đồng hồ vạn năng, bên trên tự động kiểm tra đo lường tinh thần ba động giá trị tại vừa rồi đã đột phá hơn trăm vạn!

Lúc này ngay tại phi tốc hạ xuống.

“Tuyệt vọng rồi?” Vu Hoành nhìn về phía đối phương.

“.” Bất Ngữ chân nhân sắc mặt khó coi, không nói một lời. Dùng một loại ánh mắt nhìn quái vật, gắt gao nhìn chằm chằm Vu Hoành.

Từ Linh Vực bị phá một chớp mắt kia lên, hắn liền minh bạch, trước mắt Vu Hoành, mặc kệ tinh thần tu vi như thế nào, nó thuần túy thực lực, đã đến đứng đầu nhất Thiên Sư cấp độ.

Đã không phải là hắn có thể chống đỡ được.

Xùy.

Một chút ngân quang bắn ra, tinh chuẩn chui vào không nói cái trán.

Vu Hoành nhìn về phía còn lại sắc mặt khó coi Cửu Môn môn chủ bọn họ.

“Cho các ngươi 3 giây.”

Trầm mặc.

Mấy vị môn chủ cúi đầu không nói.

Không nói trong bọn họ mấy người đã sớm thụ thương không có tốt, kéo lấy thương thế miễn cưỡng tham chiến.

Liền xem như toàn thịnh thời kỳ đỉnh phong, Bất Ngữ chân nhân thực lực cũng là Cửu Môn bên trong, gần với hai vị Thiên Sư đỉnh lưu.

Mà thực lực như vậy tại triển khai toàn lực kích phát Truyền Thừa Đạo Khí thần ý, giáng lâm Linh Vực về sau, thế mà còn là ngạnh sinh sinh bị đối phương cưỡng ép từ nội bộ xé bỏ.

Ý vị này, Linh Vực nội bộ thần ý quy tắc, căn bản là không có cách áp chế đối phương, mang ý nghĩa Linh Vực bản thân danh xưng bền chắc không thể phá được thần ý cất giấu, căn bản là không có cách vây khốn đối phương.

Tại thuật sĩ trong vòng, sẽ xuất hiện kết quả như vậy, chỉ có một loại tình huống.

Đó chính là song phương tinh thần tu vi, đạo tức cảnh giới, chênh lệch quá khổng lồ.

Đạo tức chất lượng chênh lệch quá lớn, đến mức kẻ bị nhốt thuần túy dùng đạo tức gượng chống, cũng có thể đem Linh Vực no bạo.

“Chúng ta… Nhận thua!”

Kim Tiêu quan Mạc quan chủ nhấc tay lên tiếng. Dù sao đều là đạo mạch xuất thân, đầu hàng người một nhà hắn cảm thấy không có gì mất mặt, huống chi còn là trẻ tuổi như vậy tuyệt đỉnh thiên tài.

Hắn nhưng là nhớ kỹ sư phụ dạy bảo, không cần ý đồ cùng một cái xa xa siêu việt chính mình thiên tài cường giả cò kè mặc cả, bởi vì song phương cấp độ chênh lệch quá lớn, tương lai sẽ chỉ lớn hơn.

Còn lại mấy vị môn chủ không rên một tiếng không biết tâm tư gì.

Nhưng Vu Hoành đã không thèm để ý một chút việc nhỏ.

Phất tay vẩy ra một mảnh linh quang màu bạc.

“Buông ra phòng hộ, dung nhập nó, ta liền tin các ngươi.”

Ngân quang bay đến mấy cái này môn chủ trước người, bị bị động thuật thức tự nhiên ngăn trở.

Nghe đến lời này, Kim Tiêu quan Mạc quan chủ không nói hai lời, tản ra thuật thức, đưa tay đụng vào linh quang.

Bất Ngữ chân nhân cũng nhắm mắt lại, trầm mặc tùy ý linh quang từ cái trán xâm nhập toàn thân mình.

Rất nhanh linh quang liền tại hắn kinh ngạc rung động cảm ứng xuống, cấp tốc chữa trị nó thân thể.

Những người còn lại chần chừ một lúc, cũng chỉ có thể đi theo làm theo.

Từ Vu Hoành xuất hiện đến bây giờ, vị này Thanh Trần quan quan chủ cho thấy thực lực đều là tính áp đảo cường đại.

Vô luận Thất Hung phản kháng, hay là Cửu Môn Linh Vực, ở trước mặt hắn, đều dường như đồ chơi đồng dạng, nhấc tay có thể phá.

Trước ứng phó lại nói, chỉ cần làm bộ hút vào thân thể thuận tiện.

"Từ giờ trở đi đạo mạch… Có lẽ liền muốn biến thiên." Tố Linh đạo cô đưa tay nắm ngân quang, để nó dung nhập làn da, nhẹ giọng thở dài.

"Không phải đạo mạch, mà là toàn bộ thuật sĩ giới, đều muốn biến thiên…"

Thái Thượng Ngưng Hư cung Hoàng Tùng đạo trưởng mới từ trong hôn mê thanh tỉnh không bao lâu, mới ra ngoài liền gặp được chuyện như thế, lúc này cũng là than thở.

Mấy người còn lại không phản bác được.

Thẳng đến người cuối cùng cũng dung nhập linh quang, Vu Hoành xác định có thể nắm giữ trên trận tất cả mọi người linh quang về sau, mới thở phào một cái.

Thất Hung cùng Cửu Môn môn chủ cấp bậc, tự thân kết hợp Truyền Thừa Đạo Khí, có thể bộc phát Linh Vực cường độ, cao tới hơn trăm vạn tinh thần ba động.

Dạng này cường thủ, tại linh quang bảo hộ cùng tăng phúc dưới, tuyệt đối có thể tầng lầu cao hơn.

Tại đằng sau đối kháng linh tai hắc tai bên trong, tất nhiên sẽ là cường hãn trung kiên chiến lực.

Đây cũng là hắn vừa rồi khắp nơi lưu thủ, lấy uy h·iếp đe dọa làm chủ nguyên nhân một trong. Xử lý tốt bên này chiến trường, ánh mắt của hắn nhìn về phía Thông Ninh thị phương hướng, vội vàng phân phó bên dưới Thanh Hoàng dẫn người phía sau chạy đến.

Liền một thân một mình toàn lực phóng tới Thông Ninh thị.

Mà lúc này Thông Ninh thị phương hướng, trên bầu trời âm u, đã bắt đầu hiển hiện mây đen to lớn vòng xoáy.

Trung tâm vòng xoáy, cái kia dài dòng mây đen thông đạo chỗ sâu nhất, hiện ra một cánh bạch ngọc dựng thành lộng lẫy cao lớn cửa vòm tròn.

Đạo này cửa bạch ngọc cao trăm mét, rộng hơn năm mươi mét. Trên cánh cửa khắc lấy lít nha lít nhít một vài bức các loại Tiên Thần chuyện thần thoại xưa.

Cạnh cửa chỗ, có lập loè kim quang bảng hiệu bị vô số ngân bạch hào quang vây quanh.

Trên tấm bảng viết lấy rồng bay phượng múa ba chữ to.

‘Nam Thiên Môn!’

Răng rắc.

Điện quang màu bạc tại trong mây đen giống như mạng nhện lúc ẩn lúc hiện.

Vu Hoành càng đến gần Thông Ninh thị, liền càng là cảm giác được, một cỗ khó mà hình dung to lớn cảm giác đè nén, đánh thẳng vào tâm thần của hắn.

Phốc.

Đột nhiên, bên hông hắn đồng hồ vạn năng toát ra khói xanh, hiển nhiên trong hoàn cảnh lực lượng nào đó, dẫn đến nó xuất hiện tổn hại.

Âm u giữa rừng núi, Vu Hoành toàn thân lóe lên đỏ tía quang mang, không ngừng tại tán cây chạc cây ở giữa mượn lực bay lượn.

Răng rắc.

Đúng lúc này.

Một tiếng vang nhỏ.

Giữa bầu trời kia to lớn Nam Thiên Môn, có chút mở ra một đầu khe cửa.

“Trường sinh!”

“Trường sinh!”

“Chứng đạo thần vị, thay trời mà đi!”

“Nhập ta thiên môn, vạn tượng trường sinh!”

Từng đạo nghiêm túc uy nghiêm tụng hát âm thanh, ở trên bầu trời vang lên.

Nương theo lấy thanh âm chấn động, toàn bộ bầu trời mây đen, cũng bắt đầu bao quanh Nam Thiên Môn gia tốc xoay tròn.

Thông Ninh thị.

Thải kính đạo nhân sau lưng hình tròn vầng sáng càng phát ra sáng tỏ, nổi lên kim quang. Theo thôn phệ tinh thần lực càng ngày càng nhiều, hắn tự thân khí tức cũng càng lúc càng cường hãn.

Lúc này đã siêu việt ngàn vạn cấp, tựa như thái dương, tự nhiên phát ra uy áp kinh khủng, chiếu rọi tứ phương.

Không chỉ như vậy, thải kính đạo nhân ngồi xếp bằng đám mây, hai tay kết ấn, trong tay tản mát ra vô hình vặn vẹo, từng đạo bay vụt nhập bầu trời, chui vào cái kia đầy trời mây đen xoáy.

Nương theo lấy ấn quyết không ngừng thôi hóa, Nam Thiên Môn mở ra khe hở càng ngày càng rộng, càng lúc càng lớn.

Bên trong chậm rãi tiêu tán ra từng luồng từng luồng cùng thải kính đạo nhân không sai biệt lắm khí tức khủng bố.

Trong thoáng chốc, còn có thể từ trong khe hở nhìn thấy, trong môn một mảnh mây trắng lượn lờ, tiên cung mờ mịt, tối thiểu hai chữ số thải kính đạo nhân, chính cùng nhau giá vân chờ lấy khe cửa một bên khác.

Càng xa xôi, những này thải kính đạo nhân đằng sau, là lít nha lít nhít không nhìn thấy bờ Tam Nhãn Kim Giáp Long Nhân.

Răng rắc.

Lại qua hai phút đồng hồ.

Nam Thiên Môn khe hở lại lần nữa biến rộng biến lớn.

Một đạo thuần trắng tiên quang từ đó chiếu rọi xuống đến, rơi vào thải kính đạo nhân trên thân.

Tiên quang này phảng phất một loại ban thưởng, trong nháy mắt liền để thải kính toàn thân hiển hiện đại lượng màu vàng nhạt phù văn, phù văn cơ hồ đem nó nhuộm thành thuần kim sắc.

Mà theo tiên quang tiếp tục chiếu xạ, thải kính đạo nhân khí tức, cũng bắt đầu lại một lần nữa phi tốc cất cao.

Răng rắc.

Chung quanh hắn giữa không trung, ẩn ẩn bắt đầu hiển hiện nhàn nhạt vết rạn màu đen, phảng phất ngay cả không gian cũng bắt đầu bị cường hãn đến cực hạn tinh thần lực ba động vặn vẹo nứt ra.

Xuy xuy oa!

Đúng lúc này, nơi xa từng đạo phi đ·ạ·n, lít nha lít nhít từ chân trời tiếp cận, tựa như bầy cá giống như nhào về phía thải kính đạo nhân chỗ.

Oanh! ! !

Liên tiếp không ngừng to lớn bạo tạc, hóa thành một đoàn siêu cấp hỏa cầu, đem thải kính triệt để thôn phệ đi vào.

Không chỉ như vậy, đến tiếp sau đến từ hơn mười cây số bên ngoài lít nha lít nhít đ·ạ·n hỏa tiễn, cũng giống vậy như mưa rơi nhào về phía Kim Giáp Long Nhân đại quân.

Trong lúc nhất thời toàn bộ thiên địa phảng phất đều lâm vào vô cùng vô tận bạo tạc. Từ càng xa xôi nhìn, nơi này phảng phất biến thành hỏa lực đạo đ·ạ·n Địa Ngục.

Oanh tạc kéo dài đến mấy phút đồng hồ, mới chậm rãi tán đi.

Nhưng Thông Ninh thị phía trên không trung, thải kính đạo nhân cùng Tam Nhãn Kim Giáp Long Nhân vẫn như cũ còn tại chỗ cũ, trừ ra Long Nhân biến mất một chút, còn lại phảng phất không có chút nào bị tập kích một dạng, hay là lẳng lặng nổi lơ lửng chờ đợi lấy.

Răng rắc.

Nam Thiên Môn lúc này lại một lần nữa đã nứt ra càng khe lớn hơn khe hở.

Xuy xuy! !

Từng đạo màu trắng tiên quang phân tán rơi xuống, lần này, không phải cho thải kính, mà là ngẫu nhiên chiếu xạ tại Tam Nhãn Kim Giáp Long Nhân trên thân.

Theo Long Nhân bị tiên quang chiếu rọi, đầu của bọn hắn bắt đầu kịch liệt vặn vẹo, sau đó rất nhanh toàn bộ đầu đều ngọn nến đồng dạng hòa tan.

Lại sau đó, màu trắng tiên quang triệt để đem Long Nhân thôn phệ, 2 giây về sau, tiên quang giảm đi, bên trong Long Nhân, một lần nữa hiển hiện, thế mà biến thành một đạo mới nhỏ một chút thải kính đạo nhân!

Răng rắc.

Tiếp theo, lại một lần nữa, Nam Thiên Môn lại lần nữa mở ra càng khe lớn hơn khe hở, lần này mở ra sau khi, không sai biệt lắm liền đủ để bên trong quái vật triệt để gạt ra nguyên bản

chính cùng theo Vu Hoành, rời đi hẻm núi, hướng phía chiến trường trợ giúp Linh Minh những thuật sĩ, lúc này thấy cảnh này, nhao nhao mặt lộ tuyệt vọng.

“Thế thì còn đánh như thế nào! ? Nhiều như vậy quái vật, chúng ta bây giờ đi qua căn bản chính là đưa đồ ăn! !”

Triệu Tỉnh Đàm nhìn qua trong bầu trời xa xa không ngừng rơi xuống tiên quang, sắc mặt trắng bệch.

Hắn lúc đầu cũng coi là linh tai hắc tai coi như phóng xuất, tàn phá bừa bãi sau một lúc liền chính mình có thể tán đi biến mất.

Dù sao thiên nhiên có cường đại bản thân chữa trị năng lực.

Nhưng bây giờ, nhìn xem tình thế này, nếu như lại không ai ngăn cản, toàn bộ Á Tùng, chỉ sợ đều biết…

Không.

Không chỉ là Á Tùng, quái vật dạng này, toàn bộ tinh cầu đều không có người có thể đỡ nổi.

Một khi tàn phá bừa bãi ra, một tòa thành thị một tòa thành thị tiến công, không được bao lâu, liền có thể hủy đi mặt đất tất cả thành khu.

“Cái này linh tai, giống như cùng chúng ta trước đó dự đoán, có chút không giống với…” Huyết Nhãn tông tông chủ Nhàn Không Tử ở một bên nhịn không được lên tiếng, hắn cũng tương tự sắc mặt không dễ nhìn.

Trừ ra Long Tình Tử như thế tinh thần vặn vẹo biến thái bên ngoài, những người còn lại, liền xem như Thất Hung minh, cũng không có khả năng có người nguyện ý thế giới hủy diệt.

Bọn hắn muốn sự tình lật tung đạo mạch, tự mình làm đạo mạch mới, chế định quy tắc. Mà không phải triệt để hủy đi tất cả mọi người, tính cả chính bọn hắn.

Trong bất tri bất giác, trước mọi người tiến tốc độ bắt đầu trở nên chậm.

Bất luận là đạo mạch hay là Thất Hung minh người, đều không tự chủ thả chậm bước chân.

Không ai nguyện ý chịu c·hết uổng, đặc biệt là vào giờ phút này, quái vật số lượng căn bản nhìn không thấy cuối tình huống dưới.

Chương 391: Chiến trường (3)

Chương 391: Chiến trường (3)

Răng rắc.

Giữa thiên địa đột nhiên là một tiếng vang nhỏ.

Tiếng vang thanh thúy êm tai, phảng phất mang theo một loại nào đó nhạc khí nhạc đệm.

Nam Thiên Môn rốt cục, một lần cuối cùng, triệt để mở ra.

Cánh cửa to lớn kia, bị hai cỗ lực lượng cưỡng ép ra bên ngoài, đẩy kéo một phát, càng mở càng lớn.

Đồng thời, từ trong môn bay ra từng đạo màu trắng tiên quang, cũng càng ngày càng nhiều. Không ngừng đem phía dưới Tam Nhãn Long Nhân chuyển hóa làm mới thải kính đạo nhân.

Đùng.

Đột nhiên, một cái màu đồng thau cánh tay to lớn, từ trong Nam Thiên Môn đưa ra ngoài.

Cánh tay kia riêng là độ rộng, liền lấp kín toàn bộ Nam Thiên Môn xuất nhập cảng.

Hắn duỗi ra cửa lớn, một thanh đào tại mặt bên trên mây đen. Ý đồ mượn lực, đem chính mình đến tiếp sau thân thể từ trong môn mọc ra tới.

Trên cánh tay kia màu đồng phong cách cổ xưa hoa văn, màu xanh nhạt điểm điểm vết rỉ, đều có thể nhìn ra nó bản thân xa xưa tuế nguyệt vết tích.

Ngang! !

To lớn cuồng bạo tiếng rống, từ trong môn nổ tung, tuôn ra, chấn động đến không khí bên ngoài mây đen khẽ run lên.

Sóng âm từng vòng từng vòng tựa như sóng xung kích, tầng tầng rơi xuống đất, chấn động đến phía dưới thành thị cao lâu pha lê nổ nát vụn, rơi xuống, cuồng phong gào thét, đại địa run rẩy.

Bạch!

Toàn Hạc Chân Quân, Kim Quang đạo nhân, Diệu Thần đạo nhân, Liên Vân Tử, bốn người trống rỗng xuất hiện tại nội thành một tòa hơn mười tầng cao lâu mái nhà.

Ngửa đầu chỉ lên trời nhìn lại. Cái kia thải kính đạo nhân còn tại liên tục không ngừng thôn phệ lấy phía dưới trong thành thị người sống tinh thần lực.

“Thật là lớn chiến trận, bực này tràng diện, ta cũng chỉ trước kia cổ đại trong điển tịch thấy qua. Nó đây là muốn mở ra Nam Thiên Môn, thả phiền toái hơn càng mạnh Tiên Thần hạ phàm a…”

Toàn Hạc sắc mặt có chút ngưng trọng.

“Lão sư, chúng ta cũng nhìn cổ tịch, chưa từng thấy a… Tràng diện này, ta cảm giác trong lòng có chút hoảng.”

Diệu Thần đạo nhân nhịn không được lên tiếng nói. Tại lão sư bên người, hắn tựa hồ không còn là mấy chục tuổi lão nhân, hay là lúc trước cái kia trong mắt chứa nhu mộ tiểu đạo đồng.

“Ta nhìn cổ tịch đến các ngươi trận kia, cũng sớm đã tại trận kia náo động bên trong thất truyền. Khi đó nước ngoài thuật sĩ nhập nước ta bên trong t·rộm c·ắp bí sách, hư hại không ít cổ tịch, nếu không có như vậy, ta cũng không trở thành cùng bọn hắn nháo đến cuối cùng quyết sinh tử tình trạng.”

Toàn Hạc hai tay bắt đầu cấp tốc kết ấn, một bên kết ấn một bên giải thích.

“Cũng thế…” Kim Quang đạo nhân gật đầu, “Chúng ta khi đó vẫn chờ ngài đến tiếp tục giảng bài, kết quả ngày thứ hai liền nghe đến ngài trọng thương hôn mê, nước ngoài thuật sĩ liên

hiệp hội tổn thất nặng nề, cơ hồ diệt môn. Nào nghĩ tới bên trong còn có bực này điều bí ẩn."

"Không hổ là lão sư, quả nhiên là chúng ta thuật sĩ vô thượng mẫu mực!" Liên Vân Tử không nói hai lời, trước đập một cái.

"Cũng không có các ngươi nói cao thượng như vậy…" Toàn Hạc da mặt hay là mỏng điểm, "Ta khi đó chủ yếu là cùng bọn hắn hội trưởng đồng thời coi trọng một bản cổ tịch bí sách, đấu giá xảy ra t·ranh c·hấp. Phía sau ta không có mang đủ tiền… Không có đấu giá từng chiếm được, sau đó hội trường tản ta liền định đi mượn tới nhìn xem. Nghĩ đến tất cả mọi người là thuật sĩ, các nơi trên thế giới khởi nguyên nói không chừng còn là người một nhà, nhìn xem cũng sẽ không có cái gì tổn thất, còn có thể tăng tiến hữu nghị? Kết quả lúc kia tru dài xưng Lôi Đế, tính tình quá bạo, tuyệt không dễ nói chuyện, không mượn sách coi như xong, còn động thủ đánh ta, ta đường đường thiên hạ đệ nhất cao thủ, muốn thật bị hắn đánh không hoàn thủ ta mặt mũi để nơi nào, các ngươi nói đúng không? Sau đó động thủ, một mình hắn lại đánh không lại, liền bắt đầu gọi người. Người càng làm càng nhiều, cuối cùng liền biến thành đối ngoại đại chiến…"

Toàn Hạc ấn quyết kết xong, toàn thân mấy trăm vạn đạo tức cuốn lên cuồng phong, điên cuồng tràn vào trước ngực nàng đeo một viên màu vàng hạc hình ngọc bội, đây cũng là nàng Truyền Thừa Đạo Khí.

"Tốt không nói, ta trước giải quyết một cái bên này."

Nàng ngẩng đầu lên, nhìn lên bầu trời càng phát ra hỏng bét cục diện.

"Dù sao, lại mang xuống, nói không chừng vấn đề thật cũng quá phiền toái."

"Lão sư. Hiện tại cục diện này. Đệ tử cảm thấy, đã rất phiền toái…" Kim Quang đạo nhân cầm hai lần bàn tay, nhìn qua thải kính đạo nhân cùng Nam Thiên Môn khoa trương cảnh tượng, hắn đang cố gắng để cho mình trấn định lại, nếu không tại chú trọng tinh thần đạo tức thuật sĩ hệ thống bên trong, thực lực bản thân ngay cả một nửa cũng vô pháp phát huy.

“Kỳ thật đừng nhìn tràng diện lớn… .” Toàn Hạc ấn quyết trong tay cực tốc co vào, hóa thành một cái kết thúc ấn, treo ở trước ngực.

“Giải quyết, chỉ cần một chút.”

“Linh pháp: Thông Thiên Tuyệt Địa!”

Trong chốc lát, nàng hai tay kết xuất tầng tầng lớp lớp tàn ảnh, tựa như hoa tươi giống như nở rộ, nhìn lên trời không đẩy.

Bò….ò…! !

Một tiếng to lớn tựa như trâu rống tiếng vang, từ đỉnh đầu nó bầu trời truyền ra.

Ầm ầm! ! ! !

Một tiếng vang thật lớn.

Toàn Hạc trên thân bỗng nhiên sáng lên bạch quang kinh khủng.

Bạch quang kia tựa như thái dương, thậm chí đem bầu trời thải kính đạo nhân trên người ánh sáng cũng áp chế xuống.

Bạch quang phóng lên tận trời, hóa thành cột sáng, trực tiếp xông vào mây đen vòng xoáy, một chút đâm vào Nam Thiên Môn chính giữa.

Đông! ! !

“Cho bần đạo, đóng cửa! !”

Toàn Hạc một tiếng gầm thét, thanh âm phảng phất bị khuếch đại âm thanh phóng đại bản, như sấm sét rung động ầm ầm.

Bành! !

Nam Thiên Môn bị một cỗ cự lực hung hăng kẹp lại, sau đó cứng ngắc một cái chớp mắt.

Lập tức một tiếng vang thật lớn, trong nháy mắt đóng cửa.

Cái kia màu đồng cánh tay không có chèo chống, bị ngạnh sinh sinh bẻ gãy, cũng đi theo giãy dụa làm nhạt, hóa thành vô số sương mù xám, biến mất ở trên bầu trời.

Phía dưới Kim Quang đạo nhân ba người ngửa đầu nhìn qua một màn này, cứ việc bị cường quang đâm vào hai mắt rơi lệ, nhưng lúc này trong lòng rung động cùng kinh hãi, để bọn hắn không nỡ nhắm mắt ưa tối.

“Lão sư, hay là mạnh như vậy…” Diệu Thần đạo nhân tự lẩm bẩm.

“Không hổ là thế kỷ trước mạnh nhất, cái này đã thoát ly bần đạo phạm vi hiểu biết, lão sư, ngươi đã, không phải người.” Kim Quang đạo nhân kìm lòng không được đạo đùng.

Vừa dứt lời, Kim Quang đạo nhân trên trán liền nhiều một dấu bàn tay

Hắn toàn thân lắc một cái, nhìn thấy bạch quang bên trong cột ánh sáng, mơ hồ hướng hắn xem ra Toàn Hạc ánh mắt, lập tức dọa đến tranh thủ thời gian cúi đầu.

“Lão sư vạn cổ đệ nhất! Tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả! Trấn áp đương thời, không thể địch nổi! !” Sau cùng Liên Vân Tử hấp thụ giáo huấn, một mực đập chính là.

“Chỉ là Thiên Đình Thần Phật, không kịp lão sư một ngón tay! Bởi vì cái gọi là thổ khí có thể phá hắc tai, một tay có thể áp thiên cửa, chúng ta có thể tại lão sư môn hạ nghe đạo, quả thực là mười đời đã tu luyện công đức! ! Lão sư vạn tuế! !”

Luận da mặt dày, Liên Vân Tử thuộc về ba người thứ nhất.

Bất quá tựa hồ ôn nhu Toàn Hạc Chân Quân liền dính chiêu này. Lúc này đứng tại bạch quang trong cột ánh sáng, hài lòng gật đầu, lộ ra trẻ nhỏ dễ dạy biểu lộ.

Bạch quang cấp tốc tán đi.

Nàng một tay nắm tự thân màu vàng ngọc bội, giật xuống đến, hướng phía trước ném một cái.

Ngay sau đó, màu vàng ngọc bội trôi nổi mà lên.

Xùy một chút, hướng giữa không trung đánh ra một vệt kim quang.

Kim quang trên không trung từ trên hướng xuống như lưỡi đao cắt ra một đạo vết nứt màu vàng.

Xoẹt.

Vết nứt mở ra, bên trong xán lạn ngời ngời gợn sóng màu vàng, không ngừng khuấy động phun trào.

“Tứ Cực Thiên Tượng, Vô Pháp Thiên Tôn. Lấy tâm hợp đạo, Cửu Cung phệ hồn! !”

Toàn Hạc cấp tốc niệm tụng chân ngôn, khuôn mặt cũng bị nhuộm thành một mảnh màu vàng.

Đúng lúc này.

Kim quang kia trong cái khe, đột nhiên nổ bắn ra mà ra một đạo quang trụ màu vàng.

Kim quang trụ phóng lên tận trời, ở giữa không trung càng lúc càng lớn, càng ngày càng sáng.

Ngắn ngủi mấy giây, liền tản mát ra tựa như như mặt trời quang mang chói mắt.

2 giây về sau, cột sáng tản ra, bên trong hiển hiện một tôn to lớn hung thần ác sát đạo nhân.

Đạo nhân cao trăm mét, cầm trong tay roi thép, thân mang màu đỏ tím hoa văn đạo bào màu vàng óng, một đầu liền xông vào cái kia đóng lại Nam Thiên Môn trên cánh cửa.

Giữa thiên địa tại một cái chớp mắt này, bỗng nhiên yên tĩnh.

Sau đó liền một vòng màu vàng màu đen đan vào một chỗ to lớn bạo tạc, tại trong bầu trời nổ tung.

Mây đen xen lẫn chùm sáng màu vàng óng, từng vòng từng vòng bị chấn động đến hướng bốn phía khuếch tán ra đến, hình thành từng đạo to lớn vòng tròn đồng tâm.

Vài giây sau, bạo tạc tiêu tán, hết thảy bình tĩnh, cái kia to lớn Nam Thiên Môn rốt cục không còn lại xuất hiện, mây đen vòng xoáy cũng bị nổ tản ra biến mất.

“Tốt, cửa nổ, tiếp đó, là gia hỏa này.” Toàn Hạc ánh mắt nhất chuyển rơi vào giữa không trung thải kính đạo nhân trên thân.

“Chớ nhìn hắn còn tại liên tục không ngừng thôn phệ sinh linh, nhưng những cái kia bị thôn phệ sinh linh cũng không có tiêu vong, chỉ cần xử lý con hàng này, liền có thể tự nhiên trở về trong thân thể. Đằng sau nhiều lắm là bệnh hơn mấy ngày, liền có thể khôi phục.”

“Ta liền nói lão sư nhân mỹ tâm thiện, làm sao lại đưa mấy trăm vạn dân chúng tại không để ý, nguyên lai là như vậy đạo lý.” Diệu Thần đạo nhân tranh thủ thời gian trước đoạt đập.

“Không tệ không tệ, lão sư chính là lão sư, xuất thủ mọi cử động tự có thâm ý. Nếu như phát hiện lão sư nói chuyện hành động có vấn đề, cái kia tất nhiên là chính chúng ta tâm tính không đủ, cảnh giới chưa tới, nhìn không thấy chân chính đạo lý.” Kim Quang đạo nhân không cam lòng yếu thế.

Còn lại Liên Vân Tử lần này phát hiện chính mình không có đập, lập tức có chút mộng

Nhưng lúc này Toàn Hạc đã không đếm xỉa tới sẽ ba người, dẫm chân xuống, người đã nhẹ nhàng lơ lửng mà lên, hướng phía thải kính đạo nhân phương hướng bay đi.

“Gia hỏa này đã đến giai đoạn thứ hai, có hơi phiền toái, ta đi giải quyết trò chuyện tiếp.”

Nàng bỏ xuống một câu, thả người càng bay càng cao, càng lúc càng nhanh, rất nhanh quanh thân không khí khuấy động, mang ra bạch khí, hóa thành một cái khổng lồ Bạch Hạc, thanh minh một tiếng, nhào về phía thải kính cùng Kim Giáp Long Nhân đại quân.

Mà lúc này thải kính đạo nhân, đã tiêu hóa xong vừa mới tiên quang tăng lên, sau lưng viên quang triệt để biến thành ngoại kim nội bạch thần thánh hình thái.

Mở ra Nam Thiên Môn đối với hắn mà nói, tựa hồ chỉ là một loại nhiệm vụ, so sánh với mà nói, tăng lên tăng cường chính mình, mới là càng trọng yếu hơn mục đích.

Cái này cũng dẫn đến vừa mới Toàn Hạc đóng cửa lúc, nó không có phản ứng chút nào, chỉ là tại thừa cơ tiêu hóa tiên quang.

Lúc này nhìn thấy Toàn Hạc biến thành cự hình Bạch Hạc tới gần, thải kính đạo nhân tay nắm ấn quyết, đầu thải quang bắn ra một đạo xiềng xích đen kịt, bay về phía Bạch Hạc.

Xiềng xích kia bay đến một nửa, bỗng nhiên phân tách, chớp mắt liền hóa thành lấy ngàn mà tính xiềng xích màu đen, phô thiên cái địa tới gần Bạch Hạc.

“Linh pháp: Kính Tâm.” Toàn Hạc một tay bắt ấn, miệng phun chân ngôn.

Nhắm mắt.

Xùy!

Một vòng vòng tròn màu trắng từ trên người nàng cấp tốc khuếch tán, đón lấy tất cả xiềng xích.

Bành! !

Vu Hoành một quyền đem cản đường hai đầu Tam Nhãn Long Nhân đánh nổ, hóa thành sương mù xám tán đi.

Hắn toàn thân lóe lên đỏ tía huỳnh quang, cực tốc tại trong núi rừng bay lượn.

Trong rừng khắp nơi là du đãng Kim Giáp Long Nhân, Ngân Giáp Xà Nhân. Ngẫu nhiên còn có thể gặp được vài đầu Tam Nhãn Long Nhân tại bốn chỗ tuần sát.

Kim quang ngân quang tại trong sương mù xám lúc ẩn lúc hiện, khiến cho nơi này không giống nhân gian, càng giống là một loại nào đó yêu ma hoành hành quái dị thế giới.

Đột nhiên hắn tựa hồ cảm ứng được cái gì, ngẩng đầu nhìn lên trời.

“Cho bần đạo, đóng cửa! !”

Toàn Hạc gầm thét từ đằng xa ẩn ẩn bay tới.

Ngay sau đó hắn liền nhìn thấy Nam Thiên Môn bị một cỗ cự lực, hung hăng đụng vào, trong nháy mắt đóng lại.

“Là Toàn Hạc tiền bối! Nàng cuối cùng đã tới!” Vu Hoành gánh nặng trong lòng liền được giải khai.

“Quả nhiên không hổ là đã từng thiên hạ đệ nhất, đủ kình!”

Chương 392: Chiến trường (4)

Chương 392: Chiến trường (4)

Nhìn xem Nam Thiên Môn bị đến tiếp sau một đạo Thiên Tôn hư ảnh ngạnh sinh sinh đánh nổ.

Vu Hoành đã lâu cảm nhận được một cỗ nồng đậm an tâm cảm giác. Từ khi rời đi phòng an toàn về sau, hắn đã rất ít cảm nhận được loại trình độ này an tâm.

"Liền vừa mới cục diện, nếu như là ta, có thể giải quyết a?" Trong lòng hắn tự hỏi.

Đối với cái này hắn không có đáp án, bởi vì hắn chính mình trạng thái mạnh nhất, là triệu hồi tất cả linh quang chung cực Bôn Lôi Biến hình thái.

Mà như thế hình thái, hắn chưa từng dùng qua, không biết mạnh bao nhiêu.

Dù sao giá quá lớn.

Tiếp tục hướng phía trước, hắn đè xuống trong lòng phỏng đoán, tăng thêm tốc độ.

Mặc dù bây giờ Toàn Hạc chiếm ưu, nhưng thuật sĩ lực bền bỉ, kém xa hắn. Trên bản chất hắn Thái Linh Công nhưng thật ra là có vô cùng vô tận quang tai làm hậu thuẫn, cho nên không sợ nhất chính là đánh lâu dài.

Cho nên hắn lo lắng, hiện tại Toàn Hạc vẫn được, phía sau vạn nhất thời gian lâu dài, khả năng vẫn như cũ muốn xảy ra chuyện.

Mà lại, càng làm cho hắn nghi ngờ là, thì Thông Ninh thị phụ cận Phong Thiện Đài chính là Thiên Sư cùng Long Tình Tử quyết chiến chỗ ở.

Có thể linh tai bộc phát càng ngày càng khoa trương, đều một mực không thấy Thiên Sư ra mặt áp chế.

Chẳng lẽ lại hai đại Thiên Sư đều đánh không lại một cái Long Tình Tử?

Hắn cảm giác loại khả năng này quá thấp.

"Cho nên, tuyệt đối là bên kia ra một loại nào đó biến cố!"

Chi!

Đột nhiên Vu Hoành ánh mắt ngưng tụ, dừng bước lại, ánh mắt nhìn về phía ngay phía trước một cái dừng ở trên chạc cây chim bay màu đen.

"Đây là vật gì? Có người một dạng đạo tức tinh thần lực quái điểu?" Hắn suy đoán có thể là linh tai xuất hiện loại sản phẩm mới.

Nhưng đối phương khí tức không yếu, tối thiểu vượt ra khỏi đồng dạng Tam Nhãn Long Nhân, mà lại vượt qua không ít.

Cái này khiến hắn nghĩ tới có lẽ có thể đem nó bắt bỏ vào Thiên Hà, biến thành cùng loại Agris đồng dạng tùy thân triệu hoán vật.

"Ngươi đây là ánh mắt gì? Tiểu tử?" Hắc điểu đột nhiên miệng nói tiếng người. Thanh âm bén nhọn quái dị.

"Thế mà lại còn nói chuyện?" Vu Hoành hai mắt sáng lên.

"Ngươi sẽ không thật sự cho rằng ta là chim đi?" Hắc điểu cười quái dị hai tiếng.

"Nhìn trên người ngươi khí tức không yếu, là dự định đi Thông Ninh thị muốn c·hết? Làm cứu vớt hết thảy anh hùng?"

"Ta đi làm cái gì không liên quan gì đến ngươi, ngươi là ai?" Vu Hoành hỏi lại.

"Bần đạo Long Tình Tử, a, hiện tại hắn là chỉ có thể coi là một phần ba cái Long Tình Tử, còn lại hai phần cũng bị mất." Hắc điểu hoàn toàn thất vọng.

“Ngươi là Long Tình Tử, ta vẫn là đương đại Thiên Sư đâu. Tiểu gia hỏa khẩu khí thật không nhỏ.” Vu Hoành cười.

“Ngươi không tin?” Hắc điểu hỏi lại.

“Đón lấy ta một chiêu liền tin.”

Vu Hoành dưới chân lóe lên, người đã mang theo tàn ảnh xuất hiện tại đen năm bên người, một tay một trảo.

Bành! !

Một trảo này thế mà rơi vào khoảng không, trống rỗng vồ nát không khí.

Nhưng tay phải thất bại, Vu Hoành lại há mồm phun một cái.

Một đạo tử quang dâng lên mà ra chính giữa cách đó không xa trên mặt đất hắc điểu.

Phốc!

Hắc điểu gào lên thê thảm, hắc vũ bay loạn, b·ị đ·ánh đến quay cuồng ra ngoài, nện vào trong một hố đất bất động.

“Ngươi đây là một chiêu sao! ? Ngươi cái lừa gạt!” Long Tình Tử nổi giận nói.

“Ta nói cái gì ngươi liền tin cái gì? Vậy ngươi cũng quá dễ lừa gạt?” Vu Hoành cười nói.

Hắn kinh ngạc phát hiện, hắc điểu này trên thân trúng hắn một cái kèm theo nội lực thổ tức, thế mà không nhiều lắm sự tình, chỉ là nhìn qua chật vật mà thôi, trên thân lại một chút thương cũng không có.

“Đáng tiếc ngươi thuật pháp hay là yếu một chút, chút thực lực ấy, không gây thương tổn được ta.” Hắc điểu đứng lên nói.

“Ta chỉ là lo lắng g·iết c·hết ngươi, thiếu cái sủng vật.” Vu Hoành nói.

“Ha ha, ngươi người trẻ tuổi kia, so hiện tại đạo mạch lão đầu tử có ý tứ. Không nghĩ tới đạo mạch còn có ngươi như vậy thiên tài.” Hắc điểu cười.

“Bây giờ còn đang trang Long Tình Tử a?” Vu Hoành cũng cười.

“Không có rảnh cùng ngươi lãng phí thời gian.”

Bạch!

Trên người hắn tử quang lập loè người nổ bắn ra mà ra, một tay dấy lên màu tím nội lực hỏa diễm, trong nháy mắt nắm hắc điểu.

Nương theo lấy một mảnh phốc phốc t·iếng n·ổ tung, tựa hồ có không ít thuật thức tại hắc điểu trên thân bị Tử Hỏa thiêu hủy.

Hắc điểu kêu thảm một tiếng, muốn tránh thoát chạy trốn, lại bị Vu Hoành một thanh hướng trước người Thiên Hà bịt lại.

Khi.

Thiên Hà không tiến vào, ngược lại là đem hắc điểu đâm vào chính mình xương ngực bên trên, đâm đến đầu chim kém chút bẻ gãy.

“Ta nói ta là Long Tình Tử! Thất Hung minh cao thủ liền tại phụ cận, ngươi dám đụng đến ta, muốn c·hết a! ?” Hắc điểu tức giận nói.

“Ngươi yếu như vậy, còn dám g·iả m·ạo Thất Hung minh chủ? ?” Vu Hoành nhấc lên hắc điểu, lung lay, có chút im lặng.

“Ta yếu là bởi vì bộ thân thể này không có cách nào kết ấn, mà lại cùng Tả Vân Phong lão gia hỏa kia đánh thật lâu, tiêu hao quá lớn! Chỉ cần ngươi giúp ta trùng hoạch một chút khôi phục đan dược, liền có thể quay về đỉnh phong, đến lúc đó, ta nhất định phản hồi ngươi gấp trăm ngàn lần tài nguyên!” Hắc điểu giãy giụa nói.

“Ha ha. Ta còn nói ta là Nguyên Thủy Thiên Tôn, hiện tại chỉ là tạm thời bị cừu địch trọng thương, hạ phàm tinh thần sa sút, đói gần c·hết, chỉ cần ngươi tài khoản ngân hàng chuyển ta

100, đợi ta quay về đỉnh phong, nhất định gấp trăm ngàn lần hoàn trả.” Vu Hoành trêu ghẹo nói.

“Cái gì Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngươi nói cái gì quỷ?” Hắc điểu rõ ràng nghe không hiểu.

Đối phương nghe không hiểu trên Địa Cầu network tiết mục ngắn, nước đổ đầu vịt, Vu Hoành lập tức cảm giác tẻ nhạt vô vị, năm hắc điểu liền tiếp theo hướng Thông Ninh thị phương hướng tiến đến.

“Chờ một chút! Đừng đi bên kia, ngươi dạng này cấp độ, đi qua hẳn phải c·hết không nghi ngờ!” Hắc điểu thét to. Vu Hoành mắt điếc tai ngơ, tiếp tục đi đường.

“Chờ một chút! Đúng, ngươi là đạo mạch người, có muốn biết hay không các ngươi trong đạo mạch bí mật lớn nhất! ? Các ngươi có phải hay không cảm giác có chút không đúng, rõ ràng hai đại Thiên Sư liên thủ đối phó ta một người, thế mà còn như thế lâu không có nửa điểm tin tức?” Hắc điểu vội vàng nói.

“Chỉ cần ngươi dừng lại đừng đi mang ta chịu c·hết, ta sẽ nói cho ngươi biết chân tướng!”

Vu Hoành vẫn như cũ bất động, tiếp tục hướng phía trước.

“Ngươi nói trước đi nói nhìn, ta nghe tự nhiên sẽ quyết định có đi hay không.”

“Vậy thì tốt, ngươi nghe rõ ràng, ngươi cũng đã biết, cái gọi là thiên hạ đệ nhất thuật sĩ, Thượng Nguyên Thiên Sư Tả Vân Phong, căn bản chính là bày ra mở ra linh tai hắc tai cửa lớn hắc thủ phía sau màn!”

Hắc điểu câu nói đầu tiên, liền để Vu Hoành thần sắc cứng lại, tốc độ hạ thấp xuống tới.

Phát hiện hữu hiệu, hắc điểu lập tức tiếp tục mau nói, “Không chỉ các nơi Tuyệt Vọng Chi Môn cùng Vạn Linh Chi Môn, đều là hắn tại thao túng mở ra, liền ngay cả tiến về trấn áp đạo mạch cao thủ, cũng nhiều là bị hắn tiết lộ tình báo, phần lớn không công mà lui, thậm chí hãm hại g·iết c·hết.”

“Mặt khác, Tử Hòa cung vì cái gì bị diệt, cũng là bởi vì hắn tự mình đè xuống thư cầu viện, đồng thời bộ đội tiếp viện cũng bị kỳ cố ý kéo dài tốc độ, cuối cùng dẫn đến Tử Hòa cung cầu viện không có kết quả, sống sờ sờ bị mài c·hết.” Hắc điểu tiếp tục nói

“Nếu như theo ngươi nói như vậy, Tả Vân Phong Tả Thiên Sư có vấn đề, cái kia Hạ Nguyên Thiên Sư Hứa Sùng chẳng phải là vô cùng nguy hiểm rồi?” Vu Hoành nghe cảm giác không giống như là giả, vội vàng truy vấn.

“Hứa Sùng đ·ã c·hết.” Hắc điểu cười nói, “Gia hỏa này bị Tả Vân Phong đâm lưng, một chút trọng thương, đằng sau cưỡng ép sử dụng bí pháp, tiêu hao thân thể, hiện tại sợ là t·hi t·hể đều cứng rắn.”

“Ngươi mới vừa nói, Tử Hòa cung là Tả Vân Phong cố ý ngăn chặn trợ giúp tin tức, mới đưa đến hủy diệt?” Vu Hoành hỏi.

“Không sai, không chỉ như vậy, Tả Thiên Sư thế nhưng là ngay cả Khô Thiền Đế binh Đạo khí Xích Tiêu Kiếm cũng đoạt tới chính mình dùng. Đoán chừng trên nửa đường còn chặn g·iết c·hết Khô Thiền. Toàn bộ Tử Hòa cung cơ hồ chính là hủy ở hắn một người trong tay.”

Hắc điểu nói đến có đầu có đuôi, trật tự mười phần rõ ràng, cái này khiến Vu Hoành có chút tin tưởng, hắn có thể là thật biết chút ít nội tình gì.

“Ta có chút nghĩ không thông, vì sao Tả Vân Phong muốn cố ý mở cửa, hủy đi toàn bộ thế giới.” Vu Hoành nhíu mày.

“Rất đơn giản.” Hắc điểu cười đến càng sáng lạn hơn, “Bởi vì hắn sắp c·hết.”

“Chớ nhìn hắn ngày bình thường ra vẻ đạo mạo, một phái đạo mạch cao nhân khí chất, trên thực tế, hắn chính là cái s·ợ c·hết quỷ.”

“Sợ c·hết?” Vu Hoành còn muốn hỏi nói, đột nhiên cảm ứng được bên trái một cái hướng khác, truyền đến một trận kịch liệt tinh thần ba động.

Cỗ ba động này, sở dĩ có thể gây nên chú ý của hắn, tất cả tại nó cường độ rất lớn.

Thậm chí so với vừa mới một phiếu môn chủ cao thủ đều mạnh hơn được nhiều, thuộc về lật mấy lần chênh lệch.

“Cao thủ bực này, bây giờ không đi cùng chống chọi với t·hiên t·ai, ngược lại ở chỗ này nội đấu, sao mà lãng phí!” Vu Hoành ánh mắt lóe lên một tia bất mãn, lúc này quay người hướng phía bên kia phóng đi.

Hiện tại bất kỳ một cái nào thuật sĩ Sinh Lực quân đều đầy đủ đáng ngưỡng mộ, hắn vì nhân lực ngay cả Huyền Tinh Tử cùng không nói đạo nhân đều nguyện ý cho một con đường sống, huống chi lúc này gặp phải bực này cường độ cao thuật sĩ?

Lúc này, hắn liền quyết định tiện đường bắt người, tiến đến trợ giúp Toàn Hạc.

Tối thiểu Toàn Hạc bên kia nhìn qua hiện tại còn hỏi đề không lớn.

“Ha ha ha! ! Phương hướng này, là Tả Vân Phong lão tiểu tử kia!” Hắc điểu lúc này lại chợt cười to đứng lên.

“Ta xem một chút hắn gặp ai? Đạo này hơi thở… A? ? Đây không phải Khô Thiền sao! ?”

Khô Thiền?

Vu Hoành trong lòng sững sờ, bán tín bán nghi, dưới chân càng thêm gia tốc hướng bên kia tiến đến.

Âm u trong núi rừng.

Hai đoàn to lớn quang cầu lẫn nhau trùng điệp một bộ phận, lơ lửng ở giữa không trung, phảng phất trong trò chơi mô hình mặc mô hình.

Trong ngươi có ta, trong ta có ngươi.

Quang cầu đều là màu đen, chỉ là một cái là thuần túy đen kịt, một cái khác là mang theo một chút đỏ sậm màu đen.

Phía dưới, hai đạo nhân ảnh giằng co đứng thẳng.

Một cái cầm trong tay Xích Tiêu Kiếm, một tay khác ôm một bộ không đầu nữ thi, hai mắt khóe mắt có huyết hồng nước mắt, hướng xuống một mực kéo dài đến cái cằm.

Chính là từ tuyệt vọng sắp c·hết bên trong giãy dụa trở về, đột phá cảnh giới Khô Thiền.

Một người khác tóc trắng xoá, hai mắt sắc bén, trong tay nắm chặt một thanh cháy đen phất trần, sắc mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm đối diện Khô Thiền.

Chính là thoát khỏi Hắc Cự Nhân t·ruy s·át Thiên Sư Tả Vân Phong.

“Ngươi là Khô Thiền? Ngươi làm sao lại biến thành bộ dáng như vậy? Còn có, ngươi không nhận ra ta rồi? Ta là ngươi Tả sư bá, khi còn bé còn bao qua ngươi.” Tả Vân Phong lông mày nhíu chặt, ngữ khí thân cận nói.

“Vì sao không có trợ giúp?” Khô Thiền bình tĩnh hỏi, “Vì sao muốn g·iết ta cùng sư tỷ…”

“Trợ giúp chúng ta tới đã chậm… .” Tả Vân Phong thở dài, ngẩng đầu nhìn một chút giữa không trung đối kháng hai đạo Linh Vực.

Hắn tuyệt đối không nghĩ tới, Khô Thiền thế mà không c·hết, còn đột phá.

Cũng tuyệt đối không nghĩ tới, gia hỏa này thế mà truy tung đến chính mình, còn tại loại thời điểm này đem chính mình cản lại. Vừa đối mặt liền thả Linh Vực mở lớn, làm cho hắn không thể không cũng phóng thích Linh Vực triệt tiêu.

Nếu không một khi bị nhốt vào trong đó, làm trễ nải thời gian, Hắc Dạ Chi Trì biến mất, vậy hắn tia hi vọng cuối cùng cũng sẽ phá diệt.

Mà Linh Vực thả ra, đối với bất luận cái gì thuật sĩ đều là một lần to lớn tiêu hao.

Hiện tại hắn chỉ muốn đuổi tới Hắc Dạ Chi Trì bên kia, nếu không có khả năng đạt tới vĩnh sinh, vậy trước tiên mượn nhờ Hắc Dạ Chi Trì một cái cầu nguyện năng lực, kéo dài sinh mệnh mình. Gia tăng thực lực mình.

Đến lúc đó, chỉ cần sống qua trong khoảng thời gian này, lấy lực lượng của hắn cảnh giới tất nhiên có thể tìm tới mới cơ hội!

Tâm niệm đến tận đây, hắn trên mặt toát ra nghi hoặc chân thành.

Chương 393: Chiến trường (5)

Chương 393: Chiến trường (5)

“Về phần g·iết ngươi cùng sư tỷ của ngươi? Ngươi đang nói cái gì, có ai ra tay với các ngươi rồi hả? Lấy thực lực ngươi bây giờ, ai có thể đối phó được ngươi cùng sư tỷ của ngươi liên thủ?” Tả Vân Phong cau mày nói.

“Nếu bị đuổi g·iết, ngươi vì cái gì không đến đạo mạch, Tử Hòa cung hiện tại mặc dù không có, nhưng ngươi Tả sư bá ta vẫn còn, có bất kỳ sự tình, ta đều sẽ cho ngươi chỗ dựa!”

“Ta ngửi thấy, trên người ngươi có, Xích Tiêu khí tức…” Khô Thiền lưỡi kiếm chỉ xéo mặt đất.

“Ngươi… !” Tả Vân Phong còn muốn nói điều gì

Đột nhiên trước mắt ầm vang một mảnh đỏ sậm ánh lửa nổ tung

Hắn tất cả tầm mắt, tại thời khắc này, đều bị bàng bạc khoa trương hỏa diễm bao phủ.

“Linh pháp: Phụng Thần Thiên.”

Khô Thiền trường kiếm thiểm điện hướng phía trước vạch ra một đạo đạo văn phức tạp, đạo này văn một chút kích hoạt trên người hắn bố trí tam trọng bị động thuật thức.

Vốn chỉ là bình thường uy lực ba đạo bị động thuật thức, lúc này bị Thiên Sư cảnh giới đạo tức cưỡng ép đẩy cao, đạt tới tầng thứ mới, sẽ cùng nhau điệp gia bộc phát.

Mãnh liệt hỏa diễm đỏ sậm đồng thời tác dụng tại tinh thần cùng hiện thực, chớp mắt lấy hắn làm trung tâm, che hết chung quanh 200 mét hết thảy phạm vi, hình thành một cái cự đại hỏa diễm đỏ sậm tròn.

Sơn lâm thiêu đốt, đại địa cháy đen, đất đá nửa dung, nhiệt độ thẳng đến hơn ngàn độ.

Hư thực trùng điệp song trọng hỏa diễm nhảy lên kịch liệt lấy, gầm thét đỏ thẫm khói đặc xen lẫn hoả tinh, ẩn ẩn ở trên không huyễn hóa ra một tôn khuôn mặt mơ hồ, người khoác gai nhọn hắc giáp khôi ngô hình người.

Này hình người lưng đeo song kiếm, sau lưng có một vòng hắc nhật phát ra kim quang chói mắt, nó mi tâm có ba đóa hỏa diễm đỏ sậm đường vân, tại trong khói đen sáng lên hồng quang.

Phía sau hắn rõ ràng là mặt trời màu đen, lại xung quanh lóe lên kim quang chói mắt.

Như vậy mâu thuẫn một màn, để Tả Vân Phong trong lòng cuồng loạn.

‘Đó là… Hắc Viêm Đại Nhật Tru Tà Thiên Tôn! ?’

Làm đạo mạch cung phụng Thiên Tôn một trong, hắn thân là Thiên Sư, tự nhiên đối với cái này tương đối quen thuộc.

Mà khi thuật pháp xuất hiện Thiên Tôn hư ảnh, vậy liền đại biểu cho nó cường độ đã siêu việt Linh Vực cấp bậc, đạt đến một cái điểm chất biến mới.

Lúc này hắn căn bản không né tránh kịp nữa, trăm mét phạm vi cơ hồ là đồng thời bị nhen lửa, hắn cũng chỉ có thể dừng ở nguyên địa phóng thích thuật thức ngăn cản.

Đồng thời bởi vì là hư thực kết hợp cùng nhau nổi lên, hắn không chỉ muốn chống cự tinh thần thuật pháp còn muốn ngăn cản hiện thực hơn ngàn độ nhiệt độ cao xâm nhập.

Nếu là thời kỳ toàn thịnh, hắn tự nhiên không sợ loại cường độ này thuật pháp, nhưng bây giờ hắn bản thân bị trọng thương, liên tiếp ác chiến dưới, tiêu hao rất lớn.

Một thân thực lực mười không còn một lúc, đối mặt bực này đỉnh tiêm Thiên Sư cấp bậc cường đại thuật pháp, căn bản vô lực chống đỡ, chỉ có thể đau khổ dày vò, hi vọng các loại Khô Thiền chống đỡ không nổi, tự hành tán loạn.

Dù sao cấp bậc bực này thuật pháp, tiêu hao đồng dạng cực kỳ khủng bố

Vô cùng tận hỏa diễm đỏ sậm tựa như sóng biển, cọ rửa trước người hắn màu đen thuật pháp vòng bảo hộ.

Vòng bảo hộ màu đen màu sắc, đang không ngừng bị cọ rửa làm nhạt, thẳng đến trở nên có chút hơi mờ.

“Khô Thiền sư chất! Ta coi là thật không rõ ràng ngươi tại sao lại biến thành bộ dáng như vậy! Có cái gì khổ sở, chúng ta có thể cùng một chỗ dừng tay xuống tới, hảo hảo thương lượng giải quyết, mà không phải như thế vừa thấy mặt liền động thủ phân sinh tử!”

Tả Vân Phong lớn tiếng truyền âm nói.

“…” Khô Thiền không nói một lời, trong tay Xích Tiêu Kiếm lại lần nữa vang lên một tiếng ngâm khẽ, dựng đứng trước người.

Trên lưỡi kiếm sáng lên một đạo phong cách cổ xưa thái dương hoa văn màu vàng.

“Sư chất! Ngươi thật xác định hết thảy chính là bần đạo cách làm? ! Mà không phải có người cố ý vu oan giá họa? ! Ngươi suy nghĩ kỹ một chút, nếu là ngươi ta quyết chiến lưỡng bại câu thương, đến lúc đó ai thu hoạch càng lớn! Bần đạo cùng cha ngươi Ngọc Thấm từ trước đến nay quan hệ không tệ, hoàn toàn không cần thiết đối với ngươi chờ chút độc thủ này!”

“Thậm chí nhiều khi, phụ thân ngươi Ngọc Thấm thường xuyên bởi vì ủng hộ ta, mà thụ không ít đạo mạch cao tầng lên án! Ta có gì lý do xuống tay với Tử Hòa cung? ?” Tả Vân Phong khuôn mặt chân thành phân tích nói.

“. Vậy ngươi trên thân, tại sao lại có Xích Tiêu Kiếm khí tức?” Khô Thiền âm thanh lạnh lùng nói.

“. Ngươi trước dừng lại, Linh Vực đối kháng tiêu hao quá lớn, không phải nói chuyện tốt thời gian!” Tả Vân Phong thành khẩn nói.

“Nhớ lấy, không cần làm có thể làm cho người thân đau đớn kẻ thù sung sướng sự tình. Chúng ta cũng không phải là địch nhân. Thậm chí có thể nói, bần đạo lúc trước nhận được tin tức lúc, trước tiên liền điều người tiến về trợ giúp, kết quả lấy được tin tức, lại là…”

Hắn thở dài một tiếng.

“Về sau, bần đạo phái người khắp nơi ngươi tìm kiếm hạ lạc, có thể làm sao cũng tìm không đến. Mà bây giờ, không nghĩ tới ngươi còn sống! Thậm chí còn trở nên mạnh hơn!”

Hắn lập tức lộ ra vẻ vui mừng.

“Nếu là ngươi phụ thân nhìn thấy ngươi bây giờ thành tựu, không biết sẽ có cao hứng bao nhiêu! Hắn luôn luôn ở trước mặt ta nhắc lên ngươi, lo lắng ngươi không cách nào đột phá một bước cuối cùng.”

Phen này lời nói, để Khô Thiền chần chừ một lúc, trong tay Xích Tiêu Kiếm, từ từ sáng ngời làm nhạt xuống tới.

Hắn mắt nhìn giữa không trung Linh Vực,

“Chúng ta cùng một chỗ thu hồi Linh Vực.” Tả Vân Phong thanh âm truyền đến.

“3!”

“2!”

“1!”

Khô Thiền một tay bóp ấn quyết.

Linh Vực hình cầu tán đi.

Nhưng để ánh mắt của hắn co rụt lại là, Tả Vân Phong Linh Vực, không có tán đi!

Không chỉ như vậy.

Đạo này Linh Vực thậm chí còn tại gia tốc bành trướng.

Xùy! !

Trong chốc lát, màu đen Linh Vực bóng cực tốc mở rộng, trong nháy mắt đem hắn thôn phệ trong đó.

Ông! !

Linh Vực trong cầu bộ kịch liệt nâng lên đạo đạo lồi ngấn, phảng phất có thứ gì tại nội bộ điên cuồng giãy dụa, tựa như bị giam tiến to lớn khí cầu chim bay.

Tả Vân Phong ở phía dưới nhẹ nhàng thở ra, ánh mắt phức tạp nhìn xem Linh Vực hình cầu.

“Linh pháp: Đảo Lưu Kính!”

Hai tay của hắn kết ấn, ngưng tụ ra một khối phức tạp tinh mỹ hình bầu d·ụ·c gương đồng

Gương đồng kia xoay tròn mấy vòng, bỗng nhiên bay vụt tiến vào Linh Vực.

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn. Linh Vực chậm rãi hạ xuống, tản ra.

Lộ ra bên trong nửa quỳ trên mặt đất Khô Thiền thân thể.

Hắn phần eo, phần lưng, hai tay, thậm chí cái cổ mặt bên, tất cả đều xuất hiện từng đạo có thể thấy rõ ràng thật sâu miệng máu.

Phốc.

Hắn cúi đầu ọe ra một ngụm máu lớn.

“Ngươi.” Khô Thiền khó có thể tin nhìn xem Tả Vân Phong, hắn hoàn toàn không nghĩ tới, chính mình chỉ là nhất thời mềm lòng, không có thừa thắng truy kích, kết quả liền rơi xuống kết cục như thế.

“Khô Thiền sư chất… Ngươi… Hiện tại quá nguy hiểm, sư bá cũng là vì phòng ngừa vạn nhất, trước tạm thời phong bế tu vi

của ngươi, để tránh ngươi đột nhiên khống chế không nổi chính mình bạo khởi đả thương người.” Tả Vân Phong thở dài nói.

“Hi vọng ngươi có thể hiểu được, dù sao hiện tại đạo mạch, quá yếu đuối, chúng ta đã chịu không được bất luận cái gì tổn thất.”

Hắn chậm rãi hướng phía trước, đi đến Khô Thiền trước người.

“Ngươi thương thế nặng như vậy, còn làm khó ngươi chạy xa như vậy. Sư bá tạm thời còn có chuyện quan trọng muốn làm ngươi liền trước tiên ở nơi này đợi, đợi ta làm tốt hết thảy, liền sẽ tới giúp ngươi.” Tả Vân Phong chân thành nói.

Hô!

Bỗng nhiên hắn một chưởng đánh ra, hung hăng đánh vào Khô Thiền ở giữa trán.

Khổng lồ đạo tức ngưng tụ ra cùng loại băng thứ thuật pháp, tràn vào Khô Thiền não hải.

Bành! !

Vòng vòng bị động thuật thức gợn sóng nổ tung.

Khô Thiền đau hừ một tiếng, về sau quay cuồng té ra mấy mét, trong lúc nhất thời dậy không nổi thân.

Hắn trong lỗ mũi ẩn ẩn có v·ết m·áu chảy xuôi.

“Tạm biệt. Sư chất.” Tả Vân Phong không còn đi xem hắn, mà là quay đầu tiếp tục xem hướng Hắc Dạ Chi Trì.

Hắn không có lựa chọn cùng Khô Thiền cùng c·hết, lấy hắn lúc này trạng thái, có thể đánh ra như vậy chiến quả, đã đủ rồi.

Khô Thiền bây giờ đột phá đến Thiên Sư phương diện, đơn thuần đánh cho trọng thương, vấn đề không lớn, nhưng nếu là muốn triệt để g·iết c·hết hắn, bức bách nó tinh thần bộc phát dưới, nguy cơ t·ử v·ong sẽ để cho Khô Thiền thực lực tiến thêm một bước, trước khi c·hết bộc phát.

Đến lúc đó ngược lại khả năng được không bù mất.

Cho nên hắn không có lựa chọn triệt để g·iết c·hết đối phương, mà là xoay người rời đi.

Quay người, gia tốc, hắn toàn lực hướng phía Hắc Dạ Chi Trì phương hướng xông ra, rất nhanh biến mất tại sương mù xám bao phủ trong rừng rậm.

Mới chạy ra không bao xa

Đột nhiên hắn thắng gấp, dừng ở một viên cây khô màu đen một bên, hướng phía trước nhìn lại.

Phốc.

Phía trước một đầu Tam Nhãn Long Nhân, lồng ngực bị từ phía sau lưng xuyên qua, toàn thân b·ốc c·háy lên đỏ tía huỳnh quang, chậm rãi tán đi hóa thành sương mù xám.

Trong sương mù.

Một đạo cao hơn hai mét thân ảnh khôi ngô, tòng long người phía sau hiển lộ ra.

"Không biết là vị đạo hữu nào ở đây giao thủ, bần đạo Chính Nhu, chính là Đài Châu Thanh Trần quan quan chủ, Linh Quang minh minh chủ chuyên tới để làm người khuyên can. Như hôm nay tai ở trước mặt, chúng ta thuật sĩ bản khi liên thủ kháng địch, vì trùng kiến đại thế hòa bình cùng nhau cố gắng. Nếu có thù riêng, còn xin sau đó lại."

"Chính Nhu?" Tả Vân Phong cẩn thận hồi tưởng dưới, cấp tốc tại não hải ký ức chỗ sâu, nhớ tới đáp châu Thanh Trần quan tư liệu, hồi trước cái này Chính Nhu tựa hồ trả hết báo qua một ít tình báo tư liệu.

Cảm thụ được trên người đối phương không hiểu lực lượng khổng lồ khí tức.

Hắn trên mặt lại một lần nữa toát ra nghiêm nghị chính khí thần sắc.

“Thù riêng ngược lại không đến nỗi, chỉ là có chút hiểu lầm, làm cho đối phương cho là bần đạo mới là chủ sử sau màn, còn không nghe giải thích, đành phải làm qua một trận.” Tả Vân Phong thở dài nói.

“Có chuyện như thế?” Vu Hoành mặt lộ kinh ngạc.

“Đại tai phía dưới, khó tránh khỏi sẽ có người đục nước béo cò, nhân lúc c·háy n·hà mà đi hôi của, nếu là bị bần đạo biết là ai ở sau lưng giở trò, tất yếu hắn sống không bằng c·hết! Thần hồn câu diệt! !” Tả Vân Phong nghiêm mặt nói.

“Không tệ! Như hôm nay tai liên tiếp phát sinh, ngay cả quái vật đều g·iết không dứt, còn ý đồ đục nước béo cò nhân lúc c·háy n·hà mà đi hôi của, quả nhiên là nên g·iết!” Vu Hoành mặt lộ vẻ tán đồng.

“Đạo hữu nếu tự có g·iết địch chi tâm, làm gì đơn đả độc đấu, không theo bần đạo cùng nhau, gia nhập ta Linh Quang minh, lấy được linh quang bảo hộ, cùng chống chọi với đại tai! Như thế nào?”

“Cái này… Bần đạo luôn luôn tính cách quái gở, độc lai độc vãng đã quen, không quen cùng người một đạo làm việc.” Tả Vân Phong mặt lộ vẻ làm khó.

“Không sao, người đều có không thích ứng đến quá trình thích ứng, bây giờ đại thế gian nan, linh tai hắc tai cùng nhau bộc phát, ở ngoài sáng biết thế cục thối nát, cực đoan nguy hiểm điều kiện tiên quyết, nếu vẫn tùy ý đạo hữu ngươi một mình tiến lên g·iết địch, để cho mình lâm vào hoàn cảnh hiểm nguy, đây mới là ta Chính Nhu thân là Linh Minh minh chủ, lớn nhất không chịu trách nhiệm!”

“Thế nhưng là bần đạo…”

“Không có thế nhưng là.” Vu Hoành đánh gãy hắn, mỉm cười nói.

“Đạo hữu có thể có chút hiểu lầm.”

Tay phải hắn rủ xuống, nắm chặt thành quyền, trên nắm tay dấy lên màu đỏ tím nội lực hỏa diễm.

“Bần đạo không có tại cùng ngươi thương lượng.”

“.” Tả Vân Phong trên mặt biểu lộ có chút cứng ngắc lại.

“Đạo hữu đây chính là tại ép buộc.”

“Đạo hữu sai.” Vu Hoành thở dài, “Bần đạo hành động, chỉ là muốn là trời đất sáng sủa thế này, gian nan thế gian, lưu thêm một tia không quan trọng chi hi vọng.

“Nhiều một phần nhân lực, chính là nhiều một tia hi vọng.” Hắn nói bổ sung.

“Không có chừa chỗ thương lượng rồi?” Tả Vân Phong lại lần nữa hỏi.

“Đạo hữu còn do dự cái gì?” Vu Hoành nghiêm mặt nói, “Bần đạo đây là vì ngươi tốt, nếu là đơn đả độc đấu, ngươi có thể thắng được bao nhiêu quái vật? Nhưng nếu là cùng chúng ta Linh Minh huynh đệ tỷ muội kết làm một thể, mệt mỏi có người thay thế, nguy hiểm lúc đó có người trực luân phiên. Như vậy trước mắt sinh tử tồn vong, tội gì khó xử chính mình?”

Chương 394: Chiến trường (6)

Chương 394: Chiến trường (6)

"…" Tả Vân Phong không phản bác được, trầm mặc một chút, rốt cục vẫn là gật đầu.

"Tốt! Nếu đạo hữu thịnh tình mời, bần đạo liền tiến đến nhìn qua, nếu là quả thật không sai, muốn gia nhập Linh Minh cũng không thành vấn đề!" Hắn chân thành nói.

"Đạo hữu sẽ không hối hận!" Vu Hoành gật đầu cười.

Hắn xoay người, chỉ một ngón tay.

"Xin mời đi theo ta!"

Tả Vân Phong gật đầu, hướng về phía hắn chỉ phương hướng đi đến.

Hắn một tay vác tại sau lưng, cực tốc bắt ấn, lặng yên bắt đầu kích phát Linh Vực.

Hai người khoảng cách càng ngày càng gần, càng ngày càng gần…

Đột nhiên, Tả Vân Phong huyệt thái dương không ngừng nhảy lên, phảng phất tại nhắc nhở cái gì.

Hắn sắc mặt bất động, bước chân dừng lại.

"Đúng rồi, mới vừa cùng ta giao thủ vị kia, còn tại phía sau, ta trở về gọi hắn cùng một chỗ tới nếu như đạo hữu nói tới Linh Minh thật sự có tốt như vậy, ta muốn hắn cũng sẽ không không muốn cùng nhau đi tới."

"Cái này tốt, ta cùng ngươi cùng đi." Vu Hoành gật đầu.

“Không cần, có chút ta cùng hắn việc tư, không tiện truyền cho người thứ ba nghe, đây là bần đạo trong nhà chuyện xấu thật có lỗi.” Tả Vân Phong thở dài nói.

“Dạng này a? Tốt a, cái kia bần đạo liền tại chỗ này chờ đợi đạo hữu tin tức.” Vu Hoành nghe vậy, cũng cảm thấy có lý, gật đầu đáp ứng.

Tả Vân Phong lúc này mới lại lần nữa kéo dài khoảng cách, quay người hướng về nơi đến phương hướng bước nhanh tới.

Đi hơn mười mét hắn có chút nghiêng đầu, nhìn thấy Vu Hoành còn đứng ở nguyên địa, cũng chưa hề đụng tới, trong lòng nhất thời lỏng không ít.

Hắn làm sao có thể còn về đi tìm Khô Thiền tra hỏi?

Đi lần này, mắt nhưng là trước tiên phó cách đường, một vòng từ mặt khác phương hướng tiền nhiệm Hắc Dạ Chi Trì.

Xoạt xoạt tiếng bước chân bên trong.

Tả Vân Phong dần dần biến mất tại sương mù xám trong núi rừng, thẳng đến sau lưng cũng không thấy nữa Vu Hoành bóng dáng.

Hắn mới bé không thể nghe nhẹ nhàng thở ra.

Hắn lúc này trạng thái, có thể xưng tu đạo đến nay kém cỏi nhất, một thân thực lực liên tiếp gặp thải kính đạo nhân, Long Tình Tử, Hắc Cự Nhân bầy, cùng sau khi đột phá Khô Thiền ác chiến, bây giờ đạo tức còn lại mới tự nhiên khôi phục một phần năm, điểm ấy đạo tức, nhiều lắm là chỉ đủ thả một lần Linh Vực, duy trì hai phút đồng hồ liền sẽ tuyên cáo hao hết.

‘Hay là trước tiên cần phải tìm một chỗ uống thuốc khôi phục đạo tức, ổn định thương thế, lại đi tiến về. Nếu không một khi lại gặp biến cố. Bằng vào ta thực lực bây giờ…’ Tả Vân Phong vừa nghĩ tới vừa mới khẩn trương cùng uy h·iếp dự cảnh, trong lòng đã lâu dâng lên nồng đậm biệt khuất.

Đùng!

Đột nhiên một cái đại thủ, từ phía sau lưng một phát bắt được cổ tay hắn.

“Đạo hữu tốc độ quá chậm, không bằng bần đạo mang ngươi một đạo tiến đến!” Vu Hoành thanh âm từ phía sau gần trong gang tấc vang lên

Băng lãnh kiên cố đại thủ, tựa như kìm sắt, gắt gao bóp lấy Tả Vân Phong cổ tay.

Hắn sắc mặt kịch biến, trong miệng cấp tốc niệm thông chân ngôn, trên thân một vòng hắc quang bỗng nhiên bộc phát, hóa thành màu đen Linh Vực, hướng về sau dũng mãnh lao tới.

Bành! ! ! !

Một tiếng vang thật lớn nổ tung

Màu đen Linh Vực ở hậu phương cùng một mảnh đỏ tía ánh lửa chính diện đụng vào.

Trong khoảnh khắc cả hai cấp tốc đối xứng, triệt tiêu.

Tả Vân Phong lòng sinh không ổn, ý đồ tránh thoát tay phải, nhưng cổ tay không chút nào động đậy. Trong mắt của hắn tàn khốc lóe lên, rút ra bên hông đoản kiếm.

Xùy!

Tay phải từ nhỏ cánh tay chỗ trong nháy mắt chặt đứt.

Huyết thủy vẩy ra, lập tức liền bị bị động thuật thức ngăn chặn.

Hắn cấp tốc lui lại, thân ảnh mang ra từng mảnh từng mảnh màu đen thuật pháp gợn sóng, phong tỏa xung quanh tia sáng tầm mắt, chớp mắt liền rời đi nguyên địa mấy chục mét.

Cố nén đau nhức kịch liệt, Tả Vân Phong nhìn cũng không nhìn hậu phương tình huống, chuyển hướng liền hướng cảm ứng được quái vật nhiều nhất phương hướng phóng đi.

Một loạt này động tác một mạch mà thành, tốc độ cực nhanh, tại thuật sĩ bên trong, hắn tự nhận thể thuật kiêm tu đồng dạng

đến tuyệt đỉnh phương diện.

Kết hợp bị động thuật thức tăng phúc tăng cường, vừa mới hệ liệt kia quyết đoán, liền xem như đỉnh phong lúc chính mình, cũng sẽ nhận mê hoặc.

Huống chi…

Chi!

Tả Vân Phong đột nhiên ngừng chân, ánh mắt nhìn chăm chú phía trước.

Từng tia mồ hôi lạnh, từ hắn thái dương chậm rãi chảy ra.

Ngay phía trước trong núi rừng.

Một mảng lớn thân ảnh khôi ngô, đang lẳng lặng chờ đợi ở đó, thân ảnh trong tay một đoạn tay cụt, đúng là hắn vừa mới ra tay độc ác chính mình chặt đứt chi kia.

“Chạy a.” Vu Hoành ngắm nghía trong tay tay cụt, “Làm sao không chạy?”

“Tả Vân Phong, ngươi cũng có hôm nay! Ha ha ha ha! ! C·hết cười ta!” Một cái hắc điểu ở phía trên trên chạc cây cười to. Thình lình chính là lại lần nữa phân thần phụ thể Long Tình Tử.

Phốc!

Đột nhiên một đạo đỏ tía lưu quang lăng không đánh trúng hắn.

Tử quang nổ tung, hắc điểu kêu thảm một tiếng, toàn thân hắc vũ nổ nát vụn, trên thân lông vũ mất đi một mảng lớn.

Vu Hoành thả tay xuống chỉ, quay đầu nhìn về phía Tả Vân Phong.

“Đường đường thiên hạ đệ nhất thuật sĩ, bây giờ lưu lạc đến tận đây, tội gì, làm gì?”

“Tiểu bối, ngươi tuổi tác quá nhỏ, căn bản không rõ, từng ngày nhìn xem chính mình già yếu, đi hướng t·ử v·ong, loại kia vô lực cùng sợ hãi.”

Tả Vận Phong cũng không còn giả bộ, thẳng tắp lưng, thanh âm trầm thấp.

Hắn lời nói này, không thể nghi ngờ là chấp nhận thân phận của mình. Cũng làm cho Vu Hoành triệt để xác định, hắn chính là đã từng thiên hạ đệ nhất, Thượng Nguyên Thiên Sư Tả Vân Phong.

“Ta là không rõ, bất quá ta thể nghiệm qua, mỗi ngày đều lúc nào cũng có thể đối mặt t·ử v·ong. Mỗi một giây, mỗi một phần, đều đang lo lắng có cái gì sợ hãi cùng nguy hiểm lại đột nhiên tập kích. Không cách nào ngủ, lo lắng hãi hùng. Loại kia sâu tận xương tủy lo nghĩ, để cho ta cho tới bây giờ, cũng vẫn như cũ dưỡng thành cực độ ngủ nông thói quen.” Vu Hoành bình thản nói.

“Ngươi… Từ đâu mà đến?” Tả Vân Phong đột nhiên hỏi.

“Từ một cái rất xa, rất xa, cực kỳ nguy hiểm địa phương, tới.” Vu Hoành trả lời.

“Nguyên bản ta là tới tìm kiếm hi vọng, nhưng nơi này, hiện tại xem ra cũng chỉ thừa sau cùng một chút hi vọng sống…”

“. Trước ngươi lặp đi lặp lại cường điệu linh tai hắc tai là diệt thế t·hiên t·ai, chính là bởi vì ngươi đã từng trải qua?” Tả Vân Phong lời nói này, để Vu Hoành hơi sững sờ.

“Ngươi biết?” Hắn mang theo kinh ngạc nhìn về phía đối phương.

“Ta đã từng gặp được, cùng ngươi người tương tự. Nhưng bọn hắn đều biến mất. Bọn hắn tựa hồ chỉ có thể ở nơi này ngốc rất ngắn một chút thời gian. Đằng sau liền sẽ không thể không rời đi. Nếu như ngươi coi thật giống như bọn họ, ngươi vì sao có thể ở chỗ này đợi lâu như vậy?” Tả Vân Phong không hổ là đã từng thiên hạ đệ nhất, hiển nhiên hiểu rõ rất nhiều các loại bí ẩn.

“Ta nghĩ ta cùng Thiên Sư sẽ có rất nhiều có thể trò chuyện sự tình. Bất quá bây giờ… Chúng ta hay là trước đem chính sự hoàn thành.” Vu Hoành xoay người, nhìn về phía trong núi rừng, một đạo từ từ đến gần bóng người màu đen.

Người kia lộ ra một tấm hủy khuôn mặt xấu xí gương mặt, trong tay xách ngược Xích Tiêu Kiếm, một bàn tay ôm một bộ không đầu nữ thi.

Thình lình chính là mới vừa rồi b·ị đ·ánh lén trọng thương Khô Thiền đạo nhân.

“Khô Thiền sư huynh, hồi lâu không thấy, ngươi nhìn qua, cần một điểm nho nhỏ trợ giúp.”

Vu Hoành nhìn xem Tả Vân Phong cùng Khô Thiền hai người, còn có một cái hắc điểu Long Tình Tử, trên mặt biểu lộ càng phát ra nhu hòa.

Hai tay của hắn tử quang ngoại tầng, lại lại lần nữa bao trùm một tầng vầng sáng màu bạc.

“Mặc kệ giữa các ngươi có cỡ nào đại thù, bây giờ thế cục thối nát, bần đạo đều xin mời chư vị, lấy đại cục làm trọng.”

“Đại cục? Hắc hắc, Tả Vân Phong thế nhưng là chính mình phá mất Định Thiên Bàn, dẫn đến bây giờ cục diện như vậy chân hung, ngươi muốn hắn lấy đại cục làm trọng?” Hắc điểu Long Tình Tử bén nhọn cười lên.

“! ? Định Thiên Bàn là hắn phá mất?” Vu Hoành khẽ giật mình, hắn cho tới nay tương đương khao khát lấy được, chính là hoàn chỉnh hoàn hảo Định Thiên Bàn.

Đang nghe bảo vật này không hiểu phá toái lúc, tim của hắn đều là đau.

Mà bây giờ, nghe được Long Tình Tử nói, Định Thiên Bàn lại là Tả Vân Phong làm nát.

Hắn cảm xúc một chút liền xông tới.

“Bực này bất công bất nghĩa ích kỷ làm bậy người, ngươi không sợ hắn thời điểm then chốt cho ngươi hút lãnh tử đến

một chút lớn?" Long Tình Tử tiếp tục nói.

"Ngươi tại kích ta động thủ?" Vu Hoành nhìn về phía Long Tình Tử.

"Ta chỉ là trần thuật sự thật." Long Tình Tử cười the thé.

"Bần đạo có tội, nhưng ngươi Long Tình Tử vì bản thân tư d·ụ·c đồng dạng mở viễn siêu kế hoạch số lượng hắc tai linh tai cửa lớn. Tạo thành bây giờ cục diện như vậy có ngươi hơn phân nửa công lao." Tả Vân Phong cũng đồng dạng lạnh giọng giải thích.

"Lão sư ngươi hay là vô sỉ như vậy, lúc trước nếu không phải ngươi…" Long Tình Tử thanh âm bén nhọn kêu lên.

Nhưng hắn nói mới nói một nửa, bên người liền đột ngột thêm ra một bóng người.

Là Vu Hoành!

Hắn một tay một trảo, trong nháy mắt nắm Long Tình Tử, dùng sức một nắm.

Bành! !

Huyết nhục văng tung tóe, hắc điểu tại chỗ bị ngạnh sinh sinh bóp nát, hóa thành một đám thịt băm tản mát.

Thịt băm bên trong, một chút thường nhân không thể gặp trong suốt ba động bắn ra, hướng phía phụ cận t·hi t·hể nhiều nhất phương hướng vọt tới.

Một bên khác, tại Vu Hoành động thủ sát na, Tả Vân Phong lập tức triệt thoái phía sau.

Nhưng hắn động đậy, Khô Thiền cũng đi theo rút kiếm.

Hỏa diễm đỏ sậm mãnh liệt nổ tung, phô thiên cái địa hướng hắn quét sạch mà đi.

"Khô Thiền, ngươi thấy được! Người này ẩn tàng chi sâu, thân phận thần bí, lúc này ở ngươi ta đều người b·ị t·hương nặng trạng thái dưới, mới xuất thân thu hoạch tất cả mọi người, nó

lòng dạ sâu thẳm, nhất định tại phía sau màn bày ra hồi lâu! Tử Hòa cung lúc trước diệt môn ý một chuyện, rất có thể chính là hắn ở hậu phương thiết lập ván cục!" Tả Vân Phong thanh âm cấp tốc truyền âm, thân thể cũng đang bay nhanh về sau rút lui, tránh cho bị hỏa diễm đỏ sậm nhiễm.

"Còn nhớ rõ lúc trước, bần đạo phái người tiến đến Tử Hòa cung điều tra, cũng ở đó phát hiện người này dấu vết lưu lại khí tức. Nói rõ người này vô cùng có khả năng chính là lúc trước người bày cục một thành viên!" Tả Vân Phong vừa lui vừa nói.

Lời nói này, để Khô Thiền thế công lại một lần nữa có chút chậm dần.

"Bần đạo thừa nhận không phải người tốt lành gì, nhưng Tử Hòa cung một chuyện, tuyệt không phải bần đạo cách làm, nếu có lừa gạt, thiên lôi đánh xuống!" Tả Vân Phong mắt thấy sắp ngăn cản không nổi, vội vàng nghiêm nghị nói.

Phía sau hắn lại lần nữa xuất hiện Vu Hoành thân ảnh.

Vu Hoành đại thủ duỗi ra, lăng không ngưng tụ ra một cái đỏ tía nội lực cự thủ.

Cự thủ đường kính hơn một mét, tựa như cối xay khổng lồ, vào đầu hướng Tả Vân Phong đè xuống.

Mắt thấy Tả Vân Phong trên thân bao trùm bị động thuật thức tầng tầng phá toái, hắc quang tựa như mất đi sinh mệnh phi trùng, rơi đầy đất.

Trong mắt của hắn thậm chí toát ra vẻ tuyệt vọng.

Bành! !

Lại có một mảnh hỏa diễm đỏ sậm ngạnh sinh sinh đi lên giương lên, ngăn tại Tả Vân Phong trước người.

Đỏ tía cự thủ cùng hỏa diễm đỏ sậm chính diện v·a c·hạm, cả hai triệt tiêu lẫn nhau, đồng thời tiêu tán tại sương mù xám bên trong.

Thế mà đều không có chiếm được tốt.

Vu Hoành trên mặt bình tĩnh một chút thay đổi, ánh mắt của hắn nhìn về phía Khô Thiền.

“Khô Thiền sư huynh, đây là ý gì?”

“Nói không nói rõ ràng, chân tướng không có điều tra rõ. Ngươi không có khả năng g·iết hắn!” Khô Thiền thanh âm lạnh như băng nói.

“.” Vu Hoành bị gia hỏa này quả nhiên là ngu xuẩn khóc. Khó trách nhà mình cả nhà sẽ bị diệt môn. Rõ ràng chính mình thiên tư trác tuyệt, lại chăm học khổ luyện, thực lực cao cường, thế mà lại còn rơi vào tình cảnh như vậy, hiện tại xem ra, không phải là không có nguyên nhân.

“Sư huynh, cái này Tả Vân Phong đều đã nói rõ, hiềm nghi to lớn, tuyệt đối là người tham dự một trong! Dưới loại tình huống này, chúng ta phải làm là, bất chấp tất cả, trước tiên đ·ánh c·hết một cái lại nói. Lại đi từ từ điều tra. Thà g·iết lầm, không buông tha.” Vu Hoành kiên nhẫn giải thích.

“Lần này, xem ở ngươi khi đó đến đây Đài Châu trợ quyền thể diện, ta không động ngươi.” Hắn chân thành nói.

“Nhưng lần tiếp theo… Như lại đến, đừng trách ta…”

“Hắn muốn diệt khẩu!” Tả Vân Phong cấp tốc hướng nơi xa chạy tới, một bên cao giọng truyền âm.

Mắt thấy hắn sắp chạy mất, Vu Hoành thả người nhảy lên, thân ảnh hóa thành đỏ tía lưu quang tại trong rừng cây trực tiếp xông ra, một tay chụp vào đối phương.

Nhưng cùng với trong lúc nhất thời, một đạo cao v·út quái dị tiếng gầm gừ, từ phía sau nổ tung.

Khô Thiền giơ cao Xích Tiêu Kiếm, trên thân thiêu đốt hỏa diễm dâng lên cuồn cuộn khói đen, lại lần nữa ở trên không ngưng tụ ra một đạo đại nhật tru tà Thiên Tôn hư ảnh.

Một kiếm này trùng điệp chém xuống, vừa vặn chém về phía Vu Hoành duỗi ra bắt Tả Vân Phong cánh tay phải trung đoạn.

Chương 395: Thế thái (1)

Chương 395: Thế thái (1)

Ầm ầm! !

Một tiếng vang thật lớn nổ tung lên.

Hỏa diễm đỏ sậm nương theo lấy Thiên Tôn hư ảnh gầm thét, một chút bao trùm chung quanh trăm mét phạm vi.

Cây cối nhóm lửa, đại địa quá trình đốt cháy, không khí trở nên cực độ khô ráo nhiệt độ cao.

Trong ngọn lửa chỗ.

Vu Hoành cánh tay phải, bị Xích Tiêu Kiếm phách trảm, chính giữa cánh tay.

Lưỡi kiếm sắc bén đã phá vỡ hơn phân nửa đỏ tía nội lực, sắp chạm đến phía dưới cường tráng da thịt.

Răng rắc.

Khô Thiền lại lần nữa phát lực.

Lưỡi kiếm thế mà lại một lần nữa bộc phát, rốt cục triệt để phá vỡ nội lực tầng, một chút cắt chém tại Vu Hoành trên cánh tay.

Nhưng vào lúc này.

Một mảnh điện quang màu vàng trống rỗng hiển hiện, lan tràn tại Vu Hoành trên da.

Đồng thời còn có một mảnh linh quang màu bạc, xen lẫn tại điện quang màu vàng phía dưới, hoàn mỹ hình thành lại một tầng phòng hộ.

Xích Tiêu Kiếm phong nhận, tại thời khắc này trước bị điện quang màu vàng suy yếu một nửa, lại tiếp xúc linh quang tầng, phát ra phù một tiếng nhẹ vang lên.

Hết thảy an tĩnh.

Cái này Khô Thiền tới gần toàn lực một kiếm, vẻn vẹn chỉ là phá vỡ Vu Hoành trên người đạo bào.

“Ta thu hồi trước kia đối với ngươi kính nể, Khô Thiền, ngươi thật mẹ nhà hắn là thằng ngu! !” Vu Hoành hít sâu một hơi.

Toàn thân màu vàng ngân quang xen lẫn sáng lên.

Đỏ tía nội lực lại lần nữa bao trùm toàn thân để hắn hình thể bắt đầu cấp tốc bành trướng, biến lớn.

Rốt cục, thời gian qua đi hồi lâu, hắn rốt cục lại một lần nữa tiến nhập Bôn Lôi thối pháp cảnh giới tối cao, Bôn Lôi Biến trạng thái! !

“Hắn nói cái gì ngươi liền tin cái gì, Khô Thiền, cha mẹ ngươi thậm chí toàn bộ Tử Hòa cung, đều là bị ngươi ngu xuẩn c·hết! !”

Chi! ! !

Thân thể của hắn tại Khô Thiền rung động nhìn soi mói, từ hơn hai mét, tựa như huyết nhục sinh trưởng giống như cấp tốc cất cao đến ba mét.

Đồng thời sau lưng từng đạo sợi tơ màu trắng, từ từ bay ra ở sau lưng bện ra một đạo cao bảy tám mét khổng lồ màu trắng nửa người cự nhân.

Cự nhân này khuôn mặt mơ hồ, cả người đầy cơ bắp, mặc lấy một bộ ngân quang áo giáp, hai tay thiêu đốt lên màu đỏ tím lửa cháy hừng hực, lộ ra áo giáp làn da bộ phận, còn có nhàn nhạt đỏ tía hoa văn.

Mới vừa xuất hiện, liền khuấy động lên chung quanh từng vòng từng vòng gợn sóng màu tím

Đó là không khí tại bị không ngừng chấn động, khuếch tán, phát ra tựa như như nước gợn đường vân.

“Ngươi… Đây không phải thuật thức linh pháp! ?” Khô Thiền rõ ràng cảm giác không thấy bất luận cái gì tinh thần đạo tức ba động.

Hắn nhìn xem Vu Hoành bên cạnh không ngừng khuấy động từng vòng từng vòng đỏ tía nội lực hỏa diễm, mấy mét bên ngoài mặt đất, đều tại bị đỏ tía hỏa diễm không ngừng cọ rửa mở, hình thành một đạo rõ ràng thực chất vòng tròn.

“Ngươi thậm chí không giống như là thuật sĩ…” Khô Thiền ánh mắt càng phát ra thâm thúy. Rút kiếm cấp tốc lui lại mấy bước.

“Nếu không phải ngươi thiết kế, ngươi như vậy vội vã diệt khẩu làm gì?”

Xích Tiêu Kiếm bên trên lại lần nữa ngưng tụ lại tầng tầng lớp lớp đỏ sậm ánh lửa, ánh lửa tựa như sền sệt nham tương, từng đoàn từng đoàn từ lưỡi kiếm biên giới nhỏ xuống.

“C·hết cười ta, ha ha ha! !” Long Tình Tử thanh âm lại lần nữa truyền tới.

Lần này hắn đổi thành một cái hoàng vũ bụng trắng tiểu xảo con vẹt, bay đến chạc cây ở giữa kêu to.

“Tả Vân Phong muốn đi tìm Hắc Dạ Chi Trì cầu nguyện, bị hắn g·iết c·hết cả nhà Khô Thiền thiên tài bị mấy câu một lừa dối, còn có thể miễn phí cho hắn kéo dài thời gian. Luận miệng pháo công phu, ta Long Tình Tử cam bái hạ phong!”

Mấy câu ở giữa, hắn liền đem Tả Vân Phong mục đích, kế sách.

Hiển nhiên hoàn toàn là hướng phía hỏng người chuyện tốt mục tiêu tới.

“Ngươi, có thể có chứng cứ! ?” Khô Thiền trên vai hỏa diễm có chút tối sầm lại.

“Ta chính là Long Tình Tử, ta cần gì chứng cứ, a đúng, hiện tại đạo mạch đoán chừng đã nhận rõ Tả Vân Phong chân diện mục, ngươi muốn chứng cứ, chính mình đi đạo mạch hỏi thăm một chút không phải rồi?” Long Tình Tử cười nói.

“Đã như vậy, tại ta nghe ngóng rõ ràng trước đó, Tả Vân Phong không thể c·hết…” Khô Thiền lạnh như băng nói.

“Được rồi.” Vu Hoành chờ ở một bên, còn tưởng rằng Long Tình Tử giải thích tỉnh ngộ một chút, kết quả, không nghĩ tới.

Hắn nâng tay phải lên.

Sau lưng nửa người ảnh hình người cũng đồng dạng nâng tay phải lên.

“Khô Thiền, đừng trách ta.”

Oanh! !

Một mảnh kinh khủng đỏ tía nội lực từ trên người hắn bạo tạc giống như b·ốc c·háy lên, to lớn chói mắt hỏa diễm màu đỏ tím phóng lên tận trời, cho đến cao hơn mười mét giữa không trung.

“Muốn trách thì trách ngươi quá ngu.”

Vu Hoành nắm chặt hữu quyền, trên nắm tay ngưng tụ chói mắt đỏ tía nội lực ánh lửa.

Hắn khom người, hữu quyền để đặt bên người, nhắm chuẩn, tụ lực.

“Bôn Lôi.”

“Một thức!”

Xùy! ! !

Trong chốc lát một đạo điện quang màu tím chợt lóe lên.

Chớp mắt xuyên qua Khô Thiền thân thể.

Nhanh!

Quá nhanh! !

Điện quang lóe lên, cơ hồ chính là thấy hoa mắt, Khô Thiền tinh thần cảm ứng được, ánh mắt cũng nhìn thấy thế là hắn ý đồ đưa tay, rút kiếm, đón đỡ.

Nhưng là.

Hắn theo không kịp!

Hắn có thể nhìn thấy động tác của đối phương, có thể thân thể của mình lại không cách nào đuổi theo tiết tấu, tại hắn Xích Tiêu Kiếm nâng lên một nửa không đến lúc đó.

Đạo kia xán lạn điện quang màu tím, đã xuyên qua chính mình lồng ngực, từ phía sau chợt lóe lên.

Điện quang màu tím tại thời khắc này, phảng phất c·ướp đi chung quanh hết thảy hỏa diễm quang mang, đến mức toàn bộ cháy đen thiêu đốt trong núi rừng, phảng phất chỉ có đạo này điện quang, mới có thể tính ánh sáng.

Phốc.

Xích Tiêu Kiếm vô lực rủ xuống, lưỡi kiếm nghiêng cắt vào đất khô cằn, sau đó là chuôi kiếm, sau đó là Khô Thiền vô lực thân thể.

Bành.

Hắn cùng ôm sư tỷ t·hi t·hể cùng một chỗ, té ngã trên đất, lồng ngực từng luồng từng luồng huyết dịch đỏ sậm nhanh chóng lần thứ hai ăn mòn đạo bào.

“Cái này. Kết thúc! ? Ta. Hay là như thế vô lực a… Cái gì cũng không cải biến được… Cái gì cũng không cứu vãn nổi…”

Đau nhức kịch liệt nương theo lấy thân thể cùng tâm linh cùng một chỗ, quét sạch Khô Thiền ý thức.

“Sư… Tỷ.”

Hắn nằm rạp trên mặt đất, vươn tay, gian nan bắt lấy sư tỷ t·hi t·hể cánh tay.

“Đây chính là kẻ yếu vận mệnh.” Long Tình Tử ở một bên cao giọng cười ha hả.

“Coi như có được lực lượng thì như thế nào? Hay là ngu xuẩn như thế! C·hết cũng tốt, c·hết cũng tốt, coi như sống sót, cũng chỉ sẽ tiêu hao trận doanh mình lực lượng phế vật! Ha ha ha ha!”

Vu Hoành tán đi trên thân ngọn lửa màu tím, bấm tay bắn ra hai điểm ngân quang, bay vào Long Tình Tử cùng Khô Thiền trên thân.

Sau đó nhìn cũng không nhìn hai người, quay người lóe lên, cực tốc đuổi hướng Tả Vân Phong chạy trốn phương hướng.

Hắn cùng tốc độ của đối phương chênh lệch quá lớn, mới chạy ra không có vài phút.

Phía trước liền ẩn ẩn xuất hiện Tả Vân Phong bóng lưng.

Trong núi rừng hắc tai linh tai quái vật càng ngày càng nhiều.

Ngẫu nhiên có thể nhìn thấy một chút hắc tai hình người tại tụ tập gặm ăn một chút mới c·hết đi không bao lâu t·hi t·hể.

Bọn hắn cùng linh tai thế mà không có quá nhiều xung đột, ngược lại là không can thiệp chuyện của nhau hương vị.

Cũng may mảnh này xung quanh cũng bắt đầu xuất hiện trận trận t·iếng n·ổ mạnh, tiếng hò hét.

Linh Minh cùng đạo mạch Thất Hung minh các loại thuật sĩ, ở phía sau cũng đi theo chạy tới. Tại linh quang uy h·iếp bên dưới đạo mạch cùng Thất Hung minh thuật sĩ cao thủ đại lượng kết trận phối hợp, giảo sát khiêng l·inh c·ữu đi tai hắc tai.

“Tả Vân Phong!”

Vu Hoành nhảy lên một cái, trên thân tử quang sáng lên, bỗng nhiên bay nhào mà xuống, tựa như mãnh cầm săn mồi mặt đất

sinh vật.

Tả Vận Phong bỗng nhiên dừng lại, quay người, phất trần huy sái, hắc quang bao trùm mảng lớn tơ phất trần, tựa như một mảnh màu đen tuyến trùng, đổ ập xuống bay về phía Vu Hoành.

“Linh pháp: Ám Thiên Địa!”

Cùng lúc, phía sau hắn dâng lên một mảnh thuần túy đen kịt, tựa như mực nước, đem chung quanh hết thảy nhuộm đen.

Đen kịt vẩy ra mà lên, theo sát màu đen tuyến trùng phóng tới Vu Hoành.

Đây không phải sát chiêu, mà là khốn chiêu.

Đến lúc này hắn đã rõ ràng chính mình sợ là đánh không lại người trước mắt này. Nhất định phải kéo dài thời gian, đến Hắc Dạ Chi Trì cầu nguyện khôi phục trạng thái toàn thịnh mới được.

Chỉ là hắn hết thảy tính toán, vào lúc này Vu Hoành trước mặt không có chút ý nghĩa nào.

Hắn đại khái đã rõ ràng chính mình Bôn Lôi Biến sau thực lực.

Người còn tại giữa không trung, hắn toàn thân màu tím ánh lửa lóe lên, bỗng nhiên nổ tung.

Bôn Lôi một thức lại lần nữa bộc phát.

Xùy! ! !

Điện quang màu tím lóe lên mà rơi.

Chớp mắt liền xuyên thấu Tả Vân Phong trước người mảng lớn đen kịt.

Nắng chiều nội lực bá đạo triệt tiêu mất hết thảy lực lượng tinh thần dẫn tới loạn thất bát tao năng lượng.

Trong chớp nhoáng này, Vu Hoành tốc độ đã vượt xa khỏi hắn phổ thông trạng thái bình thường tốc độ, tối thiểu tăng phúc

nhiều gấp mấy lần.

Mặc dù đây chỉ là bởi vì nội lực bạo tăng mạnh lên về sau, đưa đến cự ly ngắn tăng phúc, nhưng kết hợp Bôn Lôi Biến lực lượng phòng ngự thể chất tăng phúc, hắn hiện tại, mới tính chính thức có được thuộc về mình tính quyết định sát chiêu.

Oanh! !

Phía trên sơn lâm, điện quang màu tím chợt hiện.

Bôn Lôi Biến chợt lóe lên, Vụ Hoành cùng nửa người cự nhân nắm đấm, đồng thời một quyền cùng một chỗ làm ra một động tác, đánh xuyên qua Tả Vân Phong bên eo, trùng điệp rơi xuống đất.

Hơn vạn tấn lực lượng khổng lồ trong nháy mắt nổ tung lên, rót vào dưới mặt đất.

Ầm ầm!

Bùn đất đá vụn như là bị tạc đ·ạ·n dẫn bạo, cao cao nâng lên, nổ bắn ra bốn phía.

Tả Vân Phong trên người bị động thuật thức, tại tiếp xúc nắm đấm trước tiên, liền b·ị đ·ánh bạo.

Hắn thấy được đối phương tới gần, cận thân, sau đó một quyền.

Hết thảy đều tại hắn cường hãn tinh thần tu vi dưới, có thể thấy rõ ràng.

Nhưng hắn nhìn thấy, lại không biện pháp né tránh.

Thân thể của hắn căn bản là không có cách đuổi theo khủng bố như vậy tốc độ.

Chờ phát hiện không đúng lúc, mình đã trúng chiêu.

Giữa không trung, Tả Vân Phong toàn thân bị đỏ tía nội lực bao trùm, triệt tiêu mất trong cơ thể hắn tự động tuôn ra đại lượng màu đen năng lượng quỷ dị.

Hắn vô lực rơi xuống, cuồn cuộn lấy, ngã tại một cây đại thụ trên rễ cây, lại lần nữa lăn vài vòng, nằm ngửa trên mặt đất, triệt để bất động.

Bạch!

Vu Hoành xuất hiện ở bên người hắn, trên nắm tay hỏa diễm chậm rãi tán đi.

“Rất yếu.” Hắn nhíu mày nhìn xem Tả Vân Phong.

“Ngươi chút thực lực ấy, thậm chí không sánh bằng Khô Thiền.”

“.” Tả Vân Phong không phản bác được, hắn ngửa đầu nhìn chăm chú lên Vu Hoành.

Nơi này đã cách Hắc Dạ Chi Trì mở ra rất tới gần.

‘Còn thiếu một chút, chỉ cần suy nghĩ lại một chút biện pháp… Ổn định người trước mắt này.’

“Thanh Trần quan Vu quan chủ, không nghĩ tới loại thời điểm này, còn có thể theo thời thế mà sinh ngươi lớp này tuyệt thế thiên tài. Lão phu thừa nhận, hắc tai cùng linh tai bộc phát, có ta một phần tham dự. Nhưng bây giờ hết thảy đã thất bại, Định Thiên Bàn tổn hại, hiện tại thời đại này, trừ ta, đã không có có thể luyện chế Định Thiên Bàn siêu cường thuật sĩ.”

Hắn cấp tốc nói.

“Cho nên?” Vu Hoành nhìn xem hắn.

“Cho nên, Định Thiên Bàn luyện chế, cần đỉnh tiêm thuật sĩ rất nhiều, nếu ngươi hiện tại g·iết ta, về sau còn muốn tìm tới một cái như lão phu như vậy cấp độ thuật sĩ, rất khó!” Tả Vân Phong phân bua.

“Hiện tại ta có một cái biện pháp tốt hơn, hiện tại linh tai quy mô biến lớn, hắc tai cũng không cam chịu yếu thế, nếu như không nhanh chóng tiến hành can thiệp, chỉ sợ đồng dạng sẽ xuất hiện càng lớn tai hại. Cho nên…”

Hắn dừng một chút.

“Cho nên ngươi nếu là có thể theo giúp ta một đạo, đi hướng Tuyệt Vọng Chi Môn trung tâm, chỉnh thể dò xét hắc tai phương diện tình huống, vậy đối với đằng sau trùng luyện Đỉnh Thiên Bàn, sẽ có sự giúp đỡ to lớn. Đúng, vừa mới một tiếng kia rống to, là Toàn Hạc Chân Quân xuất quan a?” Tả Vân Phong cấp tốc nói, ” nếu ngươi không tin, có Toàn Hạc Chân Quân tại, bần đạo cho dù có cái gì không hảo tâm nghĩ, cũng không dám tùy ý làm bậy.”

“Ngươi nói rất có đạo lý.” Vu Hoành gật đầu.

Bành! !

Trong chốc lát một quyền đập xuống.

Vu Hoành tay phải trực tiếp đánh vào mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên Tả Vân Phong trán chính giữa.

Cự lực bộc phát dưới, đầu tựa như dưa hấu, từ nội bộ bịch một chút nổ tung, trắng đỏ bắn tung tóe đầy đất.

Chương 396: Thế thái (2)

Chương 396: Thế thái (2)

“Yếu như vậy, còn dám g·iả m·ạo Thiên Sư? Ha ha, thật coi ta không biết Thiên Sư mạnh bao nhiêu? ?”

Vu Hoành không thèm để ý hắn nói nhảm, gia hỏa này vừa mới liền đã thể hiện ra cường đại miệng pháo thiên phú.

Đối mặt loại đối thủ này, biện pháp tốt nhất, chính là một quyền đập tới, mặc kệ hắn nói cái gì, trước tiên đ·ánh c·hết lại nói.

Nguyên bản hắn còn dự định lưu gia hỏa này một mạng, cầm lấy đi lấp tuyến, không nghĩ tới con hàng này tâm tư nhiều như vậy, nếu là có chủ tâm gây sự, hắn cho dù có linh quang ước thúc, chỉ sợ cũng phải xảy ra chuyện.

Dứt khoát trực tiếp xử lý, miễn cho như Khô Thiền ngu xuẩn như vậy lại sẽ bị hắn lừa dối.

Ngồi dậy, Vu Hoành không lại trì hoãn, vội vàng lục soát bên dưới đồ vật, hướng trên thân bịt lại, quay người liền đi.

Bởi vì Khô Thiền cùng người này, hắn đã làm trễ nải một hồi lâu thời gian.

Một phút đồng hồ sau.

Trong rừng cây, một bộ cơ hồ mục nát một nửa nam thi, từ từ từ dưới đất bò dậy thân, ngắm nhìn bốn phía,

“Đi rồi hả?” Nam thi bé không thể nghe lỏng xuống.

Bành! !

Một đạo tử quang từ đằng xa nổ bắn ra mà tới. Tinh chuẩn đánh nổ nam thi đầu lâu.

Vu Hoành thân ảnh mang theo một chút tàn ảnh, xuất hiện tại một bên, lẳng lặng nhìn xem bộ t·hi t·hể không đầu này.

“Trước đó còn muốn lấy, Long Tình Tử có thể không ngừng đổi thân thể, ngươi nói không chừng cũng có thể… Hiện tại xem xét, quả thật như vậy.”

Lần này hắn chờ khoảng trong chốc lát, xác định không còn phát hiện động tĩnh, mới lại lần nữa hướng nơi xa rời đi.

Mấy phút sau.

Vu Hoành thân ảnh lại lần nữa xuất hiện tại phụ cận, trái xem phải xem, cảm giác ngoại phóng, ý đồ tìm tới xung quanh khả nghi động tĩnh.

Lại lần nữa không tìm được động đậy vật sống

Hắn cong ngón búng ra.

Lập tức lít nha lít nhít từng đầu màu đen Long Tích nổi lên, bắt đầu càn quét chung quanh tất cả thi hài.

Hết thảy thi hài vô luận là người hay là linh tai, đều bị bọn chúng nuốt như trong bụng.

Phương viên trăm mét, Vu Hoành tại thanh lý trong phạm vi này tất cả t·hi t·hể.

Mới thanh lý một nửa.

Một cái thợ săn trong núi ăn mặc nam thi đột nhiên nhảy lên, trên thân một cỗ bàng bạc đạo tức khuếch tán nổ tung, đem hai đầu chỗ gần Long Tích trong nháy mắt băng tán tinh thần, ngã xuống đất đột tử.

“Vu Hoành tiểu nhi, ngươi coi thật muốn đuổi tận g·iết tuyệt! ?” Tả Vân Phong gầm thét ở trong rừng đâm mà khuấy động.

“Ta chỉ là muốn đem không ổn định nhân tố toàn bộ tiêu trừ.” Vu Hoành thân ảnh lấp lóe mang theo nhàn nhạt màu tím tàn ảnh, cực tốc tới gần.

“Mà ngươi, chính là cái kia không ổn định.”

Trong chớp mắt, hắn cùng Tả Vân Phong khoảng cách liền chỉ có không đến một mét.

Vài như gần trong gang tấc.

“Bôn Lôi, một thức.”

Oanh! !

Điện quang màu tím lóe lên Vu Hoành quả đấm to lớn như là đ·ạ·n pháo, chính giữa Tả Vân Phong lồng ngực.

Cùng lúc, màu tím nội lực hóa thành lưới lớn, đem chung quanh hoàn toàn bọc thành một cái kén.

“Tiểu bối! Ngươi!” Tả Vân Phong lúc này nơi đây, rốt cục cảm nhận được bóng ma t·ử v·ong.

Hắn nghĩ tới chính mình khả năng c·hết tại bị rất nhiều đạo mạch thuật sĩ liên thủ vây g·iết dưới, cũng nghĩ qua là đường đường chính chính quyết đấu, chiến tử tại nhân tài mới nổi tuyệt đỉnh thiên tài bên trong.

Nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới, sẽ là một kết cục như vậy.

Chính mình ngay cả một lần công bằng quyết chiến cơ hội, cũng không có… Bị liên tục xa luân chiến, cuối cùng bị chỉ là một cái Thiên Sư cảnh giới đều kém đến cực xa quái thai, nhặt nhạnh chỗ tốt g·iết c·hết.

Hắn có thể cảm nhận được Vu Hoành tinh thần lực nghèo nàn đơn bạc, đừng bảo là cùng hắn so, chính là cùng tùy tiện một cái đạo mạch cao tầng so sánh, đều như đom đóm chi tại hạo nguyệt, khác nhau một trời một vực.

Coi như dạng này đạo tức cảnh giới, thế mà tại một loại nào đó không biết tên lực lượng tăng phúc dưới, lắc mình biến hoá, có thể cùng hắn đối bính chém g·iết lâu như vậy, còn chiếm tận thượng phong.

Cảm giác cực kì không cam lòng, từ đáy lòng của hắn dâng lên, đọng lại.

Oanh! !

Kén lớn nội bộ bạo tạc, trong nháy mắt đem bộ t·hi t·hể này hóa thành thịt nát.

Mà lần này, chung quanh hơn trăm mét không còn bất luận cái gì có thể thờ hắn phụ thể thể xác.

Bạo tạc kết thúc, tử võng thu về, trở lại trong cơ thể hắn.

Lại lần nữa chờ đợi thêm vài phút đồng hồ, chung quanh rốt cục đã không còn bất luận động tĩnh gì, Vu Hoành mới quay người hướng phía nơi xa phi nhanh rời đi.

Thông Ninh thị.

Toàn Hạc thân ở to lớn Bạch Hạc nội bộ, phiêu phù ở không, hướng phía nơi xa khổng lồ thải kính đạo nhân nhìn lại.

“Nếu thật để cho ngươi thôn phệ thành công sợ là tại chỗ liền muốn thành tựu tiên phật.”

Trong tay nàng kiếm chỉ, chỉ xéo phía dưới.

“Đáng tiếc, ngươi gặp ta.”

Xùy! ! !

Trong chốc lát, từng đạo thuần trắng điện quang, hội tụ đến trong tay nàng kiếm chỉ bên trên điện quang ngưng tụ thành hình, chậm rãi hóa thành một thanh dài hơn mười thước khoa trương tế kiếm.

Tế kiếm mặt ngoài có từng cái linh quang màu bạc ngưng tụ thần bí phù văn. Từ chuôi kiếm hướng phía mũi kiếm, lần lượt sáng lên.

“Linh Vực: Thanh Lệ.”

Một vòng do vô số Bạch Hạc lông vũ tạo thành vòng tròn, từ trên người nàng khuếch tán ra đến, chớp mắt bao trùm không gian xung quanh.

Bất quá một giây, liền đem xa xa thải kính đạo nhân triệt để bao khỏa đi vào.

Một giây sau, hai người hoàn toàn biến mất ở trên bầu trời, vô ảnh vô hình.

Mấy tức sau.

Hai người thân ảnh lại lần nữa nổi lên.

Thải kính đạo nhân vừa mới còn hoàn hảo thân thể, lúc này trống rỗng nhiều hơn lít nha lít nhít vô số lỗ thủng.

Đại lượng huyết dịch màu vàng, từ trong những lỗ thủng này thẩm thấu chảy ra, tiêu tán đến bốn phía trong không khí.

Nương theo lấy huyết dịch chảy ra, không trung tiên âm phảng phất cũng bắt đầu chuyển hóa làm trầm thấp đau thương phong cách.

Phảng phất thiên địa cũng tại vì thải kính đạo nhân trọng thương mà bi thương.

“Không biết mùi vị.” Toàn Hạc mặt không đổi sắc, lại lần nữa đưa tay, trong tay dài hơn mười thước tế kiếm, lại lần nữa sáng lên từng đạo phù văn màu bạc.

Răng rắc.

Đột nhiên, một đạo chói mắt điện quang từ không trung đỉnh đầu chợt lóe lên.

Lôi điện ầm vang rơi xuống, trực tiếp nện ở trên người nàng phòng hộ thuật thức bên trên.

To lớn khủng bố dòng điện, trong nháy mắt đánh xuyên Toàn Hạc hai tầng thuật thức, nhưng ở tầng thứ ba dung hợp linh quang bị động thuật thức trước mặt, bị triệt để cản lại.

“Ừm? !” Toàn Hạc ngẩng đầu, nhìn về phía bầu trời.

“Cái kia là, cái gì? ?”

Bầu trời trong mây đen, vừa mới tán đi Nam Thiên Môn vị trí chỗ ở, lúc này đang có hai đạo đỉnh đầu thải quang cẩm bào thân ảnh, chậm rãi hướng nơi này trôi nổi xuống.

Cái kia rõ ràng là hai đạo đồng dạng phía sau có viền vàng viên quang thải kính đạo nhân.

Thậm chí nói, bọn hắn phía sau viên quang, so Toàn Hạc trước mặt đầu này, rõ ràng hơn, càng lớn lớn.

“Vừa mới thừa cơ đi ra cá lọt lưới a? ?” Toàn Hạc sắc mặt ngưng trọng lên.

Nàng lại lần nữa nắm chặt chuôi kiếm.

Xùy!

Cùng lúc, ba đầu thải kính đạo nhân cùng một chỗ đưa tay, nhắm ngay nàng cong ngón búng ra.

Ba đạo vô hình chỉ lực vượt qua không gian, trống rỗng xuất hiện tại Toàn Hạc trước người giữa không trung, hướng nàng mặt đâm tới.

Phốc một chút, chỉ lực bị bị động thuật thức ngăn trở, hóa thành vô hình vặn vẹo tiêu tán.

Nhưng.

Oanh! ! !

Ba cái đại thủ cơ hồ là đồng thời, từ ba phương hướng, cùng nhau cầm nắm hướng Toàn Hạc.

Oanh! Chi thứ nhất đại thủ, tinh chuẩn đem Toàn Hạc nắm chặt, bao khỏa.

Sau đó là chi thứ hai, chi thứ ba, cùng một chỗ bao trùm tại tầng ngoài cùng.

Một cái bao lấy một tay khác, ba cái tay tựa như cà rốt, một tầng lại một tầng, đem Toàn Hạc quấn tại trung tâm.

Mặt khác hai đạo thải kính đạo nhân thế mà cùng một thời gian thuấn di, xuất hiện ở Toàn Hạc bên người giữa không trung, sau đó phối hợp con thứ ba, đồng loạt ra tay.

“Thần Hạc! !” Đột nhiên một tiếng hạc kêu từ ba cái trong đại thủ tâm nổ tung.

Bá.

Từng đạo thuần trắng kiếm quang từ nội bộ xuyên thấu mu bàn tay, không đến 2 giây, ba cái đại thủ đồng thời bị ngạnh sinh sinh chen bể, nổ nát vụn, chia năm xẻ bảy.

Thải kính các đạo nhân cấp tốc phân tán, kéo dài khoảng cách, thành hình tam giác đem Toàn Hạc vây quanh, một tay kết ấn.

Phía sau bọn họ viên quang tựa như mặt trời nhỏ, phóng xạ ra ba đạo chùm sáng màu vàng óng, chiếu rọi hướng Toàn Hạc.

Cùng lúc, một đạo to lớn chiếc đỉnh lớn màu đen hư ảnh, trống rỗng tại Toàn Hạc chung quanh nổi lên.

Đại đỉnh từ hư đến thực, phảng phất tại được triệu hoán, dần dần truyền ra càng ngày càng mạnh uy áp.

Một giây sau, mắt thấy đại đỉnh liền muốn đem Toàn Hạc trấn áp trong đó.

Một mảnh mảnh Tiểu Bạch Hạc từ ba đạo trong chùm sáng tâm chen chúc bay ra, trong đó một cái Bạch Hạc bay ra vòng vây về sau, cúi người hạ xuống độ cao, hóa thành Toàn Hạc thân ảnh.

Trong tay nàng tế kiếm gãy mất chỉ còn lại có một nửa, lúc này lại lần nữa ngẩng đầu, nhìn về phía giữa không trung ba đầu thải kính đạo nhân.

“Lần này là thật hơi rắc rối rồi. Kim Quang, các ngươi đi xung quanh thanh tràng, trước tiên đem những cái kia trước đó mới tiến hóa ra thải quang đầu xử lý! Vạn nhất lại ra hai cái cấp độ này, thì càng khó khăn.” Nàng cấp tốc truyền âm nói.

“Minh bạch!” Kim Quang đạo nhân ba người cùng kêu lên đáp ứng, phân tán xuống lầu, riêng phần mình phóng tới thành khu

bên ngoài từng đầu nhỏ một vòng thải kính đạo nhân.

Lúc này thành thị, khắp nơi là hôn mê b·ất t·ỉnh, ngã xuống đất không dậy nổi người đi đường, bọn hắn không phải t·hi t·hể, còn có nhỏ xíu sinh mệnh ba động.

Nhưng nếu như thời gian lại lâu, khả năng liền thật sẽ xuất hiện quy mô lớn t·ử v·ong.

Xác định ba tiểu đệ xuất thủ săn g·iết còn lại thải kính đạo nhân về sau, Toàn Hạc lại lần nữa nhìn về phía giữa không trung vọt tới ba đạo hoàn toàn Thể Thải kính đạo nhân.

"Cấp độ này… Rất mạnh a. Xem ra không có cách nào thời gian ngắn miểu sát…"

Nàng hai tay bắt đầu cấp tốc kết ấn, bên cạnh giữa không trung bắt đầu ngưng tụ ra một đạo phức tạp bạch quang đại trận.

Không chỉ như vậy, một đạo đại trận kết xuất, nàng còn tiếp tục một đạo tiếp.

Từng tầng từng tầng đại trận không ngừng điệp gia, không ngừng tăng dầy.

Không bao lâu, nàng bên cạnh liền bố trí hơn ba mươi đạo đủ loại kiểu dáng trận pháp.

Trận pháp sáng lên ánh sáng nhạt, chồng chất lên nhau, đều cùng thải kính đạo nhân phía sau viên quang không sai biệt lắm loá mắt.

"Muốn triệt để mài c·hết, chí ít mười lăm phút… Chỉ có thể dùng trận pháp luyện hóa…" Toàn Hạc thở dài một tiếng, trong lòng tính toán đại khái thời gian, lập tức một tay một chỉ.

"Tử Hóa Vạn Liên Trận! Lên! !"

Hơn bảy triệu khủng bố đạo tức, tại thời khắc này tràn vào Truyền Thừa Đạo Khí màu vàng ngọc bội.

Ngọc bội như là phóng đại máy tăng cường, trong nháy mắt liền đem đạo tức tăng cường đến hơn gấp mười lần, sau đó đều

tràn vào xung quanh trong trận pháp . Bình thường Truyền Thừa Đạo Khí, tăng phúc hiệu quả thường thường đều là điệp gia, toán cộng, tức thuật sĩ chính mình tăng thêm Truyền Thừa Đạo Khí bên trong thần ý, chính là toàn bộ bộc phát đạo tức.

Nhưng đến Toàn Hạc nơi này, lại là ngạnh sinh sinh thành tỉ lệ, tăng phúc cường hóa.

Đồng thời không chỉ như vậy.

Lúc này trận pháp thì lại lần nữa tăng phúc một vòng Truyền Thừa Đạo Khí phát ra đạo tức, đem nó hóa thành một loại kỳ dị nào đó lực lượng đặc thù, dẫn động không gian.

Ầm ầm! !

Một mảnh bạch quang tinh khiết, từ trong trận pháp không gian đột ngột hiển hiện, lập tức cấp tốc dâng lên, hóa thành cột sáng màu trắng, xông phá trên không mây đen.

Đồng thời bạch quang này cũng tương nghênh diện đánh tới ba đầu thải kính đạo nhân, cưỡng ép bao phủ đi vào.

Trận pháp cột sáng phảng phất có được không có gì sánh kịp lực kéo, cưỡng ép trói buộc bên trong ba đạo thải kính đạo nhân ra bên ngoài tránh thoát. Để nó không cách nào chạy ra.

“Ngưng!” Phía dưới tầng trời thấp Toàn Hạc bóp ra một cái ấn quyết, duy trì cột sáng phong tỏa.

“Lại được ngao thời gian…” Nàng khẽ thở dài một cái.

Loại cấp bậc này linh tai nàng vừa rồi ở trong Linh Vực đã nếm thử qua. Liền xem như triệt để nghiền ép diệt đi nó tinh thần thể, bọn hắn cũng sẽ rất nhanh tái sinh.

Đạo mạch trong cổ tịch, ghi chép qua hắc tai phương thức xử lý, chỉ cần giảo sát lên tinh thần hạch tâm, liền có thể tiêu trừ nó phục sinh năng lực.

Nhưng linh tai phương thức xử lý, tựa hồ chỉ có một loại.

Từ Định Thiên Bàn liền có thể nhìn ra, đối mặt đẳng cấp cao linh tai, thuật sĩ có thể làm, chỉ có phong ấn.

Cũng tức là, trước làm hao mòn rơi lực lượng, lại thừa dịp nó suy yếu đem nó phong tỏa.

Chương 397: Thế thái (3)

Toàn Hạc rất chán ghét cách làm này nhưng cũng không có tốt hơn phương thức xử lý.

Hủy đi tinh thần, có thể hạn chế nhục thể trùng sinh. Như vậy hủy đi cái gì, có thể hạn chế tinh thần trùng sinh? ?

Linh tai chính là tinh thần trùng sinh cực kỳ buồn nôn.

Răng rắc.

Ngay tại nàng duy trì trận pháp lúc, đột nhiên trong bầu trời xa xa, đạo kia năm nâng Hắc Dạ Chi Trì to lớn hình người, một chút truyền ra nhỏ xíu, cùng loại đồ sứ tiếng vỡ vụn vang động.

Toàn Hạc để mắt nhìn lại.

Chỉ gặp Hắc Dạ Chi Trì hậu phương, đạo kia to lớn hình người, chính chậm rãi động đậy đứng lên.

Nó toàn thân trải rộng vết rạn, chính mình lại mở ra miệng rộng, trong miệng có vô cùng màu đen chất nhầy nhỏ xuống mà ra.

Miệng rộng chỗ sâu, đen kịt bên trong.

Một tôn mọc ra ba cái mập mạp nữ nhân đầu lâu nham thạch to lớn tượng thần, chính chậm rãi leo ra hắc ám.

Nàng toàn thân dính đầy màu đen chất nhầy, ba cái đầu mặt mỉm cười, mặt mũi tràn đầy thịt mỡ, làn da trắng bệch.

Mới vừa bò đi ra, quái vật này liền đem ánh mắt nhìn về hướng phía trước không xa Hắc Dạ Chi Trì.

Oanh! ! ! !

Nàng bỗng nhiên nhào tới trước một cái. Xông ra màu đen miệng rộng, phiêu phù ở giữa không trung, cấp tốc bành trướng biến lớn.

Chỉ là ngắn ngủi mấy giây. Cái này tượng nữ thần ba đầu liền biến lớn đến hơn trăm mét độ cao.

Nàng hai tay ôm lấy Hắc Dạ Chi Trì tựa như bưng lên một cái bát, ngửa đầu hướng ở giữa trong miệng ngã xuống.

Xùy.

Một vòng mây đen ngưng tụ thành màu đen vân hoàn, lấy nàng làm trung tâm, hướng phía bốn phương tám hướng phi tốc khuếch tán.

Mây đen những nơi đi qua, trong không khí phảng phất nhiều hơn một loại không biết kịch độc.

Nữ tử quỷ dị thấp giọng kể rõ nỉ non thanh âm, không ngừng tại tất cả nhìn thấy tượng nữ thần ba đầu trong lòng người dâng lên.

Chung quanh Thông Ninh thị phương viên hơn mười cây số không khí, tại thời khắc này, hồng trị cấp tốc lên cao.

Từng mảnh nhỏ quỷ dị hư ảnh, bởi vì hồng trị lên cao, mà trống rỗng tại các nơi hiển hiện, lấp lóe, phát ra quỷ dị nói nhỏ.

Đây đều là Quỷ Ảnh, là cơ sở nhất hắc tai một trong, nhưng liền xem như trụ cột nhất, cũng vẫn như cũ có thể g·iết c·hết người bình thường.

Trên đại địa, vô số Long Nhân tạo thành quân trận cũng đồng dạng chịu ảnh hưởng, nhao nhao táo động.

Bọn hắn cũng nhận Quỷ Ảnh xâm nhập, ảnh hưởng.

Vài đầu vừa mới tiến hóa Thải Kính Đạo Nhân, ngẩng đầu nhìn về phía ba đầu nữ thân tượng, dứt khoát nắn ấn quyết, đỉnh đầu thải kính thả ra từng đạo thải quang chùm sáng, đánh về phía đối phương.

Nhưng không làm nên chuyện gì.

Tượng nữ thần ba đầu chắc nịch tại quá dày, nàng thậm chí chỉ là phiêu phù ở giữa không trung mặc cho những chùm sáng này đánh vào trên người mình, cũng lông tóc không thương.

Toàn Hạc bên này trận pháp trói buộc ba đầu Thải Kính Đạo Nhân, lúc này tựa hồ cũng cảm ứng được tượng tam nhãn nữ thần xuất hiện.

Nhất thời, ba cái giống như là điên cuồng đồng dạng, điên cuồng tại trong cột sáng trái trùng phải đụng. Tựa hồ muốn đi ra cùng đối diện chém g·iết giao thủ.

"Hắc tai cùng cấp bậc quái vật a…" Toàn Hạc hiểu rõ. Là, nàng nghĩ đến, nếu cửa mở đến số lượng này, linh tai có thể cấp tốc tiến hóa quy mô, hắc tai tự nhiên cũng có thể.

Xác thực nói, hắc tai có thể cứng rắn kéo tới hiện tại mới xảy ra chuyện, đã coi như là vận khí phi thường tốt.

"Chờ một chút! Ta bên này đi không được, nhưng bên kia không phải hai cái Thiên Sư cùng Thất Hung minh nơi giao thủ a? Như thế nào để thế thái rơi xuống tình trạng này? Đương đại Thiên Sư đâu! ?" Toàn Hạc ánh mắt trầm xuống, đột nhiên cảm giác không đúng kình.

Tại chỗ rất xa có thể cảm ứng được, trừ cái này tượng nữ thần ba đầu bên ngoài, còn lại thuật sĩ thế mà một cái cũng không có.

"Lần này, giống như thật nguy hiểm…" Toàn Hạc sắc mặt càng ngưng trọng thêm đứng lên.

Có thể đối phó bực này cục diện, chỉ có nắm giữ Định Thiên Bàn đạo mạch Thiên Sư, nhưng bây giờ… Hai cái Thiên Sư cũng không thấy bóng dáng!

Cảm nhận được bên kia hắc tai khí tức càng ngày càng mạnh, nàng rất rõ ràng, nếu như không ai ngăn chặn, hắc tai sẽ tự hành lại lần nữa mở cửa, tiến một bước mọc thêm tự thân lực lượng.

Đến lúc đó…

“Toàn Hạc tiền bối.”

Đột nhiên một đạo khôi ngô bóng người xuất hiện ở phía dưới mặt đất.

Chính là mới vừa vặn chạy đến Vu Hoành.

“Có thể có cần hỗ trợ? Vừa mới bỗng chốc kia đóng cửa, quả nhiên là thật là uy phong! Thật là khí phách!” Vu Hoành tán thán nói.

“Thiên Sư bên kia đến cùng chuyện gì xảy ra? Vì sao hắc tai bên kia không ai ngăn chặn?” Toàn Hạc lại không để ý những này, sắc mặt ngưng trọng hỏi.

Vu Hoành trên mặt buông lỏng một chút làm nhạt, cấp tốc ngắn gọn truyền âm, đem đạo mạch chuyện phát sinh cấp tốc miêu tả một lần.

“… Cái gì! ? Không có Định Thiên Bàn! ?” Toàn Hạc biến sắc.

“Không có Định Thiên Bàn, có thể có phương án bổ cứu?” Vu Hoành thấy thế, trong lòng cũng là trầm xuống. Vốn cho là Toàn Hạc khả năng có biện pháp nào.

Nhưng nhìn kỳ b·iểu t·ình, sợ là…

“Chỉ có thể ngạnh kháng, không cách nào đóng cửa.” Toàn Hạc cắn răng nói.

“Chỉ có trọng chế Định Thiên Bàn, nếu không… Chúng ta cũng chỉ có thể đối mặt vĩnh viễn linh tai hắc tai quái vật.”

“Tiền bối nhưng có biết như thế nào trọng chế?” Vu Hoành hỏi lại.

“… Bần đạo, không phải Thiên Sư, bực này pháp môn chỉ có Thiên Sư biết được… Ban sơ cũng là nào đó Thiên Sư đời thứ nhất sáng chế Định Thiên Bàn trận pháp.” Toàn Hạc mặt lộ bất đắc dĩ.

Vu Hoành im lặng.

Lúc này trên đại địa, khắp nơi thuật sĩ cùng bọn quái vật chém g·iết cũng bắt đầu lâm vào giằng co

Đại bộ phận thuật sĩ bắt đầu lâm vào thế yếu, bọn họ nói hơi thở tiêu hao quá lớn, dần dần biến thành dựa vào linh quang màu bạc ngạnh kháng phòng thủ

Thanh Hoàng, Triệu Tỉnh Đàm, các loại thuật sĩ bên trong cao thủ, mặc dù tận khả năng lôi kéo càng nhiều linh tai quái vật đến chính mình nơi này. Có thể trách vật số lượng thực sự quá nhiều bọn hắn chỉ có như thế vài trăm người, nhưng quái vật thì là lít nha lít nhít giống như nước thủy triều, đến hàng vạn mà tính.

Bọn chúng ở trong thành thị tùy ý thôn phệ người sống, phi tốc tiến hóa.

Một chút mười phút đồng hồ trước mới là người cõng túi linh tai quái vật, hơi kéo dài một trận thời gian, liền thôn phệ người sống, tiến hóa thành Ngân Giáp Xà Nhân.

Cũng không ít Kim Giáp Long Nhân, thôn phệ đại lượng nhân loại, tiến hóa thành Tam Nhãn Long Nhân.

Mặc dù từ Tam Nhãn Long Nhân đến Thải Kính Đạo Nhân, ở giữa tựa hồ cần trong tiên quang một loại nào đó yếu tố, mới có thể đi vào đi.

Nhưng chỉ là Tam Nhãn Long Nhân, cũng đã có thể cùng Thanh Hoàng các loại tinh nhuệ thuật sĩ cao thủ đánh trận địa chiến.

Mà lúc này Thông Ninh thị bên trong Tam Nhãn Long Nhân, số lượng đã vượt qua hơn ngàn!

Mỗi lúc mỗi giây đều có rất nhiều n·gười c·hết đi, toàn bộ thành thị ngay tại nhanh chóng bị thanh không.

Vu Hoành quét mắt nhìn lại, chung quanh khắp nơi đều là bị xem như bóng da ẩ·u đ·ả thuật sĩ. Thành thị kiến trúc tựa như bị đ·ạ·n pháo oanh tạc đồng dạng, các loại v·a c·hạm tiếng ầm ầm bên tai không dứt.

Hiện tại thuật sĩ trận doanh, đã toàn diện lâm vào thế yếu.

Hơi tốt một chút, cũng chính là mới khôi phục Kim Quang đạo nhân đám ba người, kết trận lấy Truyền Thừa Đạo Khí chi lực, hóa thành tổ hợp Linh Vực, cưỡng ép mở ra một khối nhỏ hình tròn khu an toàn.

Vu Hoành thở dài một tiếng.

Thân hình hắn như điện, không ngừng bắt đầu xuyên thẳng qua tại nhà cao tầng ở giữa, những nơi đi qua, từng đầu Tam Nhãn Long Nhân trống rỗng b·ị đ·ánh bạo, hóa thành sương mù xám tiêu tán.

Tiến vào nội lực song trọng thiêu đốt về sau, thực lực của hắn so với Bôn Lôi Biến hơi yếu, nhưng so với lúc trước cùng Tam Nhãn Long Nhân triền đấu lúc, mạnh một mảng lớn.

Lại thêm, vô luận là tốc độ lực lượng, hay là phòng ngự thể chất, tại mới Thái Linh Công nội lực tăng phúc dưới, đều có không nhỏ tăng cường.

“Nếu không, ngươi đi thử xem?” Giữa không trung, Toàn Hạc thanh âm bỗng nhiên truyền xuống.

Vu Hoành sắc mặt trì trệ, không nói gì.

Lúc này hắc tai bên kia, người sáng suốt đều có thể nhìn ra, mới ra tới cái kia ba đầu tượng thần đại gia hỏa, tuyệt đối là cùng bên này hoàn toàn thể Thải Kính Đạo Nhân đánh đồng tồn tại kinh khủng.

Mà dạng này cá thể, hắn không có nắm chắc.

Lúc này Toàn Hạc thanh âm lại lần nữa truyền đến.

“Ngươi vừa rồi có thể chính diện đánh bại Thiên Sứ Tả Vân Phong, có thể đánh bại ngang nhau cảnh giới Khô Thiền, nói rõ bản thân ngươi thực lực cũng đến Thiên Sư cảnh giới, cảnh giới này đặc điểm lớn nhất, chính là, đạo tức nồng độ cực cao, một phần có thể làm phổ thông thuật sĩ mười phần sử dụng, lại thêm tỉ lệ lợi dụng cực mạnh, kỹ xảo đạt đến đỉnh điểm, lãng

phí cực ít, kết hợp với đỉnh tiêm Truyền Thừa Đạo Khí, thế là chênh lệch liền kéo đến cực lớn."

Toàn Hạc giải thích nói.

"Mà ngươi, có thể chính diện đánh bại Thiên Sư cấp độ cao thủ, mang ý nghĩa, cục diện bây giờ bên trong có lẽ chỉ có ngươi… Có thể kéo lại bên kia cục diện."

"Vãn bối…" Vu Hoành kỳ thật không muốn đi.

Hắn có thể cảm nhận được bên kia hắc tai quái vật khoa trương cường độ. So với bên này Thải Kính Đạo Nhân hoàn toàn thể không thua bao nhiêu.

Quái vật dạng này liền xem như Bộn Lôi Biến toàn bộ triển khai, khả năng cũng không phải đối thủ.

Trọng yếu nhất chính là, hắn chỉ muốn muốn tại mảnh thế giới này mở một khối tịnh thổ, chuyển di tới vĩnh ở sinh hoạt, cũng không phải muốn vì thế giới này an nguy không để ý tự thân sinh tử đi liều mạng.

Nói câu ích kỷ mà nói, hắn không có đại công vô tư như vậy.

Hắn đều không phải là người nơi này, dựa vào cái gì muốn hắn đi gánh nguy hiểm tính mạng, độc lập đối kháng to lớn phong hiểm?

"Tiền bối, đầu tiên nói trước, ta chỉ mới qua thử một chút, có thể quần nhau kéo dài thời gian liền kéo, thực sự không được… Cũng đừng trách vãn bối lâm trận bỏ chạy." Vu Hoành nghĩ thấu về sau, truyền âm nói thẳng.

"Dù sao vãn bối chính là Linh Minh minh chủ, một khi có việc, ảnh hưởng liên quan quá lớn, đây cũng là vì đằng sau đại cục suy nghĩ." Vu Hoành nói đến đây chút nói, bỗng nhiên cảm giác mình cũng thay đổi thành đã từng chính mình chán ghét người.

…

"Là lỗi của ta." Toàn Hạc trên trăm năm lịch duyệt, nhân vật bậc nào, một chút liền nhìn ra Vu Hoành lo lắng.

“Mang theo nguy hiểm tính mạng bỏ ra, không nên là do ngoại lực bức bách, mà hắn là để tay lên ngực tự hỏi, phát ra từ bên trong lựa chọn.”

Nàng mặt lộ mỉm cười.

“Không sao, có thể làm được một bước này, ngươi đã rất tốt rất khá…”

“Như vậy… Vãn bối, cáo từ.”

Vu Hoành than nhẹ một tiếng, ôm quyền, quay người hóa thành điện quang màu tím, gào thét mà đi.

“Tiếp lấy!” Đột nhiên một đạo tiếng xé gió từ phía sau hướng phía Vu Hoành đuổi theo.

Hắn trở tay vừa tiếp xúc với, tiếp được một khối màu trắng tinh hình vuông ngọc bài.

Trên bảng hiệu điêu khắc một đầu sinh động như thật Tứ Dực Bạch Hạc.

“Nếu có nguy hiểm, bóp nát là đủ. Vật này có thể kích phát bần đạo kết hợp Truyền Thừa Đạo Khí một kích toàn lực. Uy lực quá lớn, dùng cẩn thận.” Toàn Hạc thanh âm xa xa bay tới.

Vu Hoành trong lòng ấm áp.

Trở lại ôm quyền chắp tay thi lễ, sau đó lại độ hướng hắc tai phương hướng tiến đến.

Đi trước trên đường, vừa vặn gặp được hướng bên này chạy tới Khô Thiền bọn người.

Khô Thiền thương thế trên người rõ ràng tại linh quang chữa trị bên dưới chuyển tốt rất nhiều, mặc dù vẫn như cũ suy yếu, nhưng Thiên Sư cấp bậc đạo tức, tối thiểu là khôi phục lại.

Đối diện gặp được Vu Hoành, tại trong núi rừng, hắn sắc mặt cứng đờ, nắm chặt Xích Tiêu Kiếm, bản năng liền muốn động thủ.

Nhưng ngay lúc đó, trên người linh quang rung động kịch liệt, tựa hồ muốn dẫn lấy trong cơ thể hắn tất cả sinh cơ cùng nhau thoát ly.

Dạng này dị thường, để hắn không dám vọng động.

"Ta sẽ tra rõ ràng chân tướng!" Khô Thiền hướng phía nhanh như tên bắn mà vụt qua Vu Hoành, trầm giọng nói.

"Nghe nói Tử Hòa cung đạo pháp thuật thức thích hợp nhất thanh lý linh tai, Khô Thiền sư huynh, bên này Thông Ninh thị liền nhiều ỷ vào ngươi. Ta đi hắc tai bên kia, nơi đó cũng ra cùng loại Thải Kính Đạo Nhân đỉnh cấp quái vật."

Vu Hoành đối với hắn cử động không thèm để ý chút nào, vứt xuống một đạo truyền âm, liền tốc độ cao nhất phóng tới hắc tai phương hướng.

…

Khô Thiền nghe vậy tay cầm kiếm không khỏi có chút mềm nhũn, "Minh chủ đại nghĩa!"

"Đa tạ minh chủ!"

"Đa tạ!"

"Là Vu quan chủ! Chúng ta được cứu rồi!"

Hắn nghe được nơi xa trên đường có được cứu thuật sĩ không ngừng tại cao giọng cảm tạ, có mang theo tiếng khóc nức nở, kích động, cùng cuồng hỉ.

Chương 398: Thế thái (4)

Chương 398: Thế thái (4)

“Thật đúng là…” Một bên Long Tình Tử đồng dạng mấy thanh âm này, đứng tại trên chạc cây, há miệng muốn châm chọc vài câu. Làm thế nào cũng nói không ra miệng.

Hắn sợ chính mình nói thêm nữa một câu liền sẽ giống trước đó như thế bị một chút tiện tay đánh nổ.

Hắn đã không có cách nào lại phân thần lại tiếp tục phân phát, bản thân ý thức có lẽ liền thật sẽ biến thành không lý trí chút nào dã thú, mất đi bản thân.

“Đi!” Khô Thiền âm thanh lạnh lùng nói, ôm sư tỷ, hướng Thông Ninh thị phương hướng tốc độ cao nhất tiến đến.

Hắn không biết mình muốn làm gì, cũng không biết về sau đi con đường nào, hiện tại, hắn chỉ muốn tìm tới đủ nhiều người, tra ra chân tướng. Điều tra rõ đến cùng là ai g·iết mình phụ mẫu, hại c·hết vợ mình!

Tả Vân Phong có hiềm nghi, nhưng… Hắn không cho rằng chỉ có một người liền có thể hoàn thành nhiều như vậy chuyện lớn như vậy, đạo mạch nội bộ, tuyệt đối còn có người!

Còn có Thất Hung minh… Lúc trước mở cửa Thất Hung một trong Quỷ Linh… Cũng là hắn người tất phải g·iết!

Thừa Thủy Hồ.

Mảnh này vùng ngoại ô tự nhiên thưởng thức hồ, bây giờ chính là hắc tai ba đầu tượng thần trôi nổi chính phía dưới.

Toàn bộ hồ nhỏ xung quanh mấy chục cây số phạm vi, không có còn lại một cái vật sống.

Hết thảy tất cả đều bị hắc tai tác dụng rộng lượng các loại quái vật, bao phủ hoàn toàn.

Vu Hoành đuổi tới bên hồ lúc, chung quanh đã hoàn toàn biến thành âm trầm u ám nồng vụ.

Đêm tối bao phủ lên không, trừ ra không có cực hàn bên ngoài, hoàn cảnh nơi này đã cùng hắn tại Hi Vọng thành thế giới không xê xích bao nhiêu.

Hắn đứng ở bên hồ, ngửa đầu nhìn qua phía trên không trung trôi nổi tượng nữ thần ba đầu.

Cái kia màu trắng bệch to lớn tượng nữ thần, ba cái đầu trên mặt quái dị dáng tươi cười, lúc này chính một hồi lao xuống đến bên này, một hồi lao xuống đến bên kia, tựa hồ đang săn mồi cái gì

Trên đó trăm mét thân hình khổng lồ, cùng phía dưới một chút hơn hai trăm mét Hắc Cự Nhân so sánh, cũng không thu hút.

Nhưng nó trên thân không ngừng chấn động ra từng vòng từng vòng mây đen. Lại làm cho người vô pháp coi nhẹ nó tồn tại.

Bởi vì mây đen này khuếch tán ra tới đồ vật, có kịch độc!

Vu Hoành mắt nhìn một bên trên đất mấy cỗ t·hi t·hể, t·hi t·hể làn da hiện ra thối rữa trạng thái, bộ phận tứ chi đã ngay cả thịt mang xương cốt triệt để tại hòa tan, phát ra rất nhỏ tê tê âm thanh.

“Thử trước một chút xem đi…”

Vu Hoành thở dài một tiếng, mục tiêu của hắn, là tới nơi này kéo dài thời gian, ngăn cản nó lại lần nữa mở cửa lớn. Mà không phải thật muốn triệt để xử lý gia hỏa này.

Cho nên.

Hì hì hì hì!

Đúng vào lúc này, một đám bóng đen hình dáng phát hiện hắn, hướng phía bên này phi tốc bay tới.

Vu Hoành ánh mắt lạnh lẽo, trên thân màu tím nội lực im ắng phân ra một sợi, nổ bắn ra mà ra, chớp mắt chui vào bọn này trong bóng đen.

Phốc! !

Trong chốc lát điện quang màu tím nổ tung lên, một chút liền bao trùm đến bóng đen chỗ khu vực.

Tử quang lập loè một giây, liền cấp tốc ảm đạm.

Bóng đen cũng toàn bộ biến mất, chỉ để lại nguyên địa trên đất từng bãi từng bãi đen xám.

Mà nơi này động tĩnh lớn, cũng càng thêm đưa tới giữa không trung cái kia tượng nữ thần ba đầu chú ý.

Nó sáu con mắt hướng phía bên này bắn ra tới.

Ô! ! !

Quái dị tiếng thét chói tai từ giữa không trung áp bách xuống.

Đại địa chấn động, rừng cây run rẩy.

Mảng lớn xung quanh hắc tai bọn quái vật nhao nhao sôi trào lên, sương mù xám càng thêm nồng đậm, tầm nhìn thấp hơn.

Trong sương mù, chỉ có tượng nữ thần ba đầu hình thể không gì sánh được rõ ràng. Phảng phất vô luận khoảng cách bao xa, đều có thể rõ ràng trông thấy.

Cái kia vô cùng mãnh liệt cảm giác tồn tại, phảng phất như là trực tiếp ấy bắn ra đến người võng mạc bên trong.

Vu Hoành tiến lên một bước, trên thân sáng lên tầng tầng lớp lớp màu đỏ tím ánh lửa.

Tóc hắn không gió mà bay, hướng lên trên vọt lên, bộ mặt bắt đầu bò lên màu đỏ tím đạo đạo đường vân.

“Mụ mụ… Mụ, mụ…”

Đột nhiên, sau lưng trong sương mù.

Một cái ôm Teddy hùng oa oa váy ngủ màu trắng tiểu nữ hài, đại khái chỉ có bốn năm tuổi, từ từ từng bước một, đi ra sương mù, hướng phía Vu Hoành tới gần.

Tiểu nữ hài còn sống, cũng không phải Quỷ Ảnh, không phải quái vật.

Nàng trên má trái có một đạo có thể thấy rõ ràng miệng máu, sâu đủ thấy xương. Tái nhợt trên da, hiện đầy đạo đạo v·ết t·hương. Hai mắt cũng mờ mịt vô thần, tựa hồ vốn là nhìn không thấy đồ vật.

"Mụ, mụ… Ngươi ở đâu?" Tiểu nữ hài run rẩy, cẩn thận từng li từng tí la lên.

"Ba ba, ba ba đã tìm được chưa? Mụ mụ, ngươi mau trở lại…"

Nàng từng bước một hướng bên này gần lại gần lấy, sau lưng trong sương mù, một đầu toàn thân màu xám, cao hơn bốn mét quái vật hình người ẩn tàng bất động, chính mang theo nụ cười quỷ dị, dùng dài nhỏ mà bén nhọn ngón tay, chống đỡ tiểu nữ hài cái ót, một chút xíu đem nó hướng phía trước thôi động.

Vu Hoành có chút nghiêng mặt qua, nhìn chăm chú lên nàng.

Không có bất kỳ cái gì ngoài ý muốn, cũng không có bất luận cái gì bẫy rập.

Tiểu nữ hài cứ như vậy rụt rè đi tới trước người hắn.

"Bảo hộ nàng a, nàng khả ái như vậy… Như vậy đáng thương… Ngươi nhẫn tâm để nàng thống khổ như vậy c·hết ở chỗ này, bị vô số quái vật phân thây gặm ăn sao?" Một cái quỷ dị dụ hoặc âm thanh, ghé vào lỗ tai hắn xì xào bàn tán.

"." Vu Hoành giữ im lặng, cúi đầu nhìn bên cạnh tiểu nữ hài.

"Hồi lâu không thấy, nơi này hắc tai, đã tiến hóa đến loại tình trạng này a?"

Hắn khẽ thở dài một cái.

Vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve tiểu nữ hài tóc đen dài.

Một chút ngân quang chui vào trong đó, đem nó thân thể bảo vệ đồng thời, cũng kiểm tra một lần, xác định nàng thật là người sống.

“Là phát hiện người lẫn nhau cứu cùng thương hại, sau khi tiến hóa nhằm vào thiết kế, vẫn là có người có ý thức chuyển hóa thành cao đẳng hắc tai?”

Lúc này giao thủ sắp đến, nếu là mang một tiểu nữ hài tất nhiên sẽ trên phạm vi lớn ảnh hưởng thực lực của hắn phát huy.

Nhưng nếu là mặc kệ nàng, tiểu nữ hài cho dù có linh quang bảo hộ, đối mặt chung quanh nhiều như vậy quái vật, cũng hẳn phải c·hết không nghi ngờ.

“Bất kể như thế nào, ngươi định làm gì đâu?” Trong hắc ám cái kia nói nhỏ, mang theo tà ác cùng đắc ý nói khẽ.

Vu Hoành im lặng, lại lần nữa quay đầu, trước người hắn trên nước hồ phương, bất quá mười mấy thước khoảng cách.

Cái kia tượng nữ thần ba đầu, đã cúi người, ba tấm mặt to tới gần nơi này một bên, lộ ra dữ tợn mà trắng bệch quái dị dáng tươi cười.

“Nghỉ ngơi đi.” Vu Hoành thủ hạ bỗng nhiên dùng sức.

Nhắm mắt lại.

Răng rắc một tiếng vang giòn.

Tiểu nữ hài tại dưới tay hắn đột nhiên trì trệ, miệng mũi hai mắt đều chậm rãi chảy xuống máu tươi.

Oanh! !

Trong chốc lát, nữ hài thân thể trực tiếp chia năm xẻ bảy, tựa như hoa tươi giống như nở rộ nở rộ.

Toàn bộ thân thể trung tâm, huyết nhục đỏ tươi ở giữa, đập ra một mảnh roi giống như huyết nhục xúc tu.

Xúc tu cuối cùng nhao nhao vỡ ra từng tấm quỷ dị miệng nhỏ, hướng phía Vu Hoành nhào cắn qua đi.

Phốc!

Tất cả xúc tu tới gần Vu Hoành lúc, trực tiếp đâm vào trước người hắn màu tím nội lực trên hỏa diễm, phảng phất đụng vào kính chống đ·ạ·n, xúc tu đại lượng tự hành sụp đổ, nổ nát vụn.

Tiểu nữ hài xác thực còn sống, nhưng lại không phải như là người bình thường đồng dạng sống…

Nàng căn bản đã biến thành dựa vào quái vật mới có thể sống sót sản phẩm phụ…

"Các ngươi… Vẫn là trước sau như một buồn nôn a."

Vu Hoành ngẩng đầu, cùng tượng nữ thần ba đầu đối mặt.

"Nếu đáp ứng tiền bối, liền để ta thử nhìn một chút… Chính mình có thể làm được trình độ gì."

"Hì hì hì hì ~" quái dị loạn thần kinh cười the thé âm thanh ở chung quanh liên tiếp vang lên.

Cảnh vật chung quanh bên trong, không biết có bao nhiêu hắc tai Ác Ảnh ẩn núp chờ đợi lấy, ý đồ hướng phía bên này phát ra một kích trí mạng.

Xùy!

Đột nhiên Vu Hoành hai con ngươi hiện lên một đạo ngân quang.

Hắn cảm giác thể nội linh quang đạt được tăng cường.

"Giao phó linh quang Linh Minh thuật sĩ cũng c·hết trận a…" Linh quang trừ ra hắn chủ động thu về, sẽ còn tại sau khi c·hết, tự hành bay trở về chủ thể nơi này.

Hắn vừa mới cũng không thu về, như vậy liền chỉ có một nguyên nhân.

"Tới đi."

Hắn tiến lên một bước, trên thân ngọn lửa màu tím tăng vọt bay lên không, càng phát ra táo bạo.

“Tới thử lấy g·iết c·hết ta! ! Tạp chủng! !”

Bỗng nhiên, toàn thân hắn cấp tốc bành trướng, vô số màu tím sợi tơ xen lẫn linh quang màu bạc, chui ra phía sau lưng, bện thành một đạo cao hơn mười mét khổng lồ nửa người tượng cự nhân.

Oanh! !

Trùng thiên ngọn lửa màu tím bao khỏa toàn thân hắn, đem nó hóa thành một đoàn chói mắt hỏa cầu màu tím.

Hỏa cầu cháy hừng hực, phóng xuất ra xán lạn tử quang, chiếu rọi chung quanh hết thảy đến gần quái vật.

Xùy! !

Hắn đột ngột từ mặt đất mọc lên, tựa như lưu tinh, ầm vang phóng tới tượng nữ thần ba đầu.

Tượng nữ thần ba đầu cũng duỗi ra đại thủ, giữa trời áp đỉnh, hướng phía bên này bên dưới bắt tới.

Bàn tay khổng lồ tựa như con dấu, từ trên trời giáng xuống, hướng đại địa đè xuống.

Một lớn một nhỏ trắng bệch đại thủ cùng chỉ có nó một phần mười lớn nhỏ hỏa cầu màu tím, ầm vang đụng nhau.

Xùy! !

Giữa không trung nổ tung một vòng bàng bạc hơi mờ đỏ tía quang diễm.

Ngay sau đó.

Oanh! ! !

To lớn vang động triệt để bộc phát.

Đỏ tía quang diễm nương theo lấy hơi mờ sóng xung văn, chớp mắt bao trùm bán kính cao tới hơn mười cây số.

Sương mù tách ra, cuồng phong tàn phá bừa bãi.

Giữa không trung quang diễm tản ra về sau, vậy mà tựa như ngưng kết đồng dạng, cũng không tán đi, ngược lại không ngừng phóng thích ra đỏ tía quang mang, chiếu sáng lấy phía dưới lớn Địa Hồ đỗ.

Cái kia ánh sáng, hơi ấm mà thần thánh, phảng phất mang theo để cho người ta an tâm buông lỏng tịnh hóa năng lực. Nhưng lại ẩn ẩn mang theo quỷ dị nhu hòa, để cho người ta không nhịn được muốn triệt để sa vào trong đó.

Thông Ninh thị Toàn Hạc duy trì lấy phong tỏa ấn quyết, đột nhiên quay đầu nhìn về phía hắc tai Hắc Dạ Chi Trì phương hướng.

Nơi đó trong bầu trời đêm, đột nhiên sáng lên một chút đỏ tía quang mang.

Nàng trầm mặc một cái chớp mắt, lập tức khóe miệng lộ ra vui mừng dáng tươi cười.

“Vẫn là đi a. Thật sự là mạnh miệng hài tử…” Nàng quay đầu nhìn mình bên này.

Phong tỏa ba đầu Thải Kính Đạo Nhân hoàn toàn thể trận pháp, lúc này còn tại kịch liệt giãy dụa vặn vẹo biến hình.

Hơi không chú ý liền có thể bị nó chạy trốn ra ngoài.

“Ngay cả tiểu bối cũng như thế ra sức, ta kẻ làm trưởng bối này, làm sao cũng không thể rớt lại phía sau quá nhiều.”

Nàng một tay duy trì ấn quyết trận pháp, tay kia nắm Truyền Thừa Đạo Khí màu vàng ngọc bội.

Xùy.

Nàng trực tiếp đem ngọc bội biên giới, tại trước ngực mình lộ ra dưới cổ vạch một cái.

Vết thương một chút đi ra, máu đỏ tươi từ từ chảy ra.

“Đã rất nhiều năm không có liều mạng… Ta đều lớn tuổi như vậy. Ai… .” Toàn Hạc có chút thở dài, nhìn xem ngọc bội không ngừng hấp thu máu tươi của mình, cũng bắt đầu sáng lên càng ngày càng kim quang chói mắt.

Cùng lúc. Chính nàng sắc mặt cũng mắt trần có thể thấy tái nhợt.

Vù vù!

Nàng buông ra ngọc bội, một tay cấp tốc kết ấn.

“Phong Linh Vực.”

Theo kết ấn bắt đầu, ngọc bội thả ra kim quang ẩn ẩn ngưng tụ thành một đóa to lớn Kim Liên, đưa nàng bao khỏa trong đó.

“Tịnh Liên Thần Hương!”

Toàn Hạc đẩy về phía trước ấn quyết.

Trong chốc lát, to lớn Kim Liên xoay tròn lấy, phát ra rất nhỏ réo rắt sắt thép v·a c·hạm, hướng phía phía trên trận pháp bay đi.

Xùy! !

Tại tiếp xúc trận pháp một sát na, Kim Liên giây lát bạo, tách ra không gì sánh kịp tựa như như mặt trời khủng bố quang mang.

Ông! !

Một vòng một vòng quang mang không ngừng khuếch tán, bao trùm toàn bộ Thông Ninh thị chiến trường, trên bầu trời có vô số màu vàng Tiên Hạc hiển hiện lại biến mất, phát ra thanh minh.

Trong lúc nhất thời, trên bầu trời, cách xa nhau hai nơi hai đạo quang mang, màu vàng cùng màu tím, cái này hai đạo chói mắt quang huy, đem ảm đạm thật lâu đêm tối triệt để chiếu sáng.

Phía dưới rất nhiều linh tai hắc tai quái vật, nhao nhao bị một loại nào đó lực trường lâm không đè xuống, tựa như phụ trọng đồng dạng, động tác trì hoãn rất nhiều.

Ngược lại là thuật sĩ cùng phản kháng những người bình thường, nhao nhao cảm giác toàn thân tinh lực cấp tốc được bổ sung.

“Là minh chủ. ! !”

“Còn có Toàn Hạc Chân Quân! !”

Linh Minh những thuật sĩ nhao nhao ngửa đầu, nhìn qua hai đại quang mang chiếu xạ phương hướng, cực kỳ chấn động.

Bọn hắn không cách nào tưởng tượng, đến cùng cần cường đại cỡ nào đạo tức, mới có thể kích phát ra khủng bố như vậy khoa trương thuật thức! ?

Chương 399: Chữa trị (1)

Chương 399: Chữa trị (1)

"Nguồn lực lượng này… ! ! !"

Khô Thiền bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía bầu trời hai đạo chói mắt quang huy. Trong mắt tràn đầy rung động.

Vốn cho là hắn đột phá Thiên Sư cảnh giới về sau, cũng coi là trên đời này nhân vật số một.

Nhưng hiện tại xem ra. Liên tục không ngừng hắc tai cùng linh tai, tựa hồ đem rất nhiều ẩn tàng đỉnh tiêm cao thủ kích đi ra.

"Là minh chủ lực lượng, ta cảm nhận được…"

Vừa cùng bọn hắn hội hợp rất nhiều thuật sĩ bên trong, Thanh Hoàng mặt mũi tràn đầy thán phục nói.

Hắn cùng Triệu Tỉnh Đàm, chính mang theo Cửu Môn môn chủ cùng Thất Hung minh còn lại mấy cái Thất Hung, đến đây bị ép trợ giúp.

Đúng vậy, tất cả mọi người là bị ép, nếu không có linh quang uy h·iếp, bọn hắn căn bản không có ý định tới vũng nước đục.

Lúc này một phiếu đỉnh cấp cao thủ, nhìn lên bầu trời bộc phát khoa trương lực lượng ba động, cả đám đều trầm mặc.

"Đây chính là Linh Minh minh chủ lực lượng a?" Thất Hung thứ hai Nhàn Không Tử thở dài.

"Chúng ta Thất Hung, xem ra trước kia đều là ếch ngồi đáy giếng, xem thường anh hùng thiên hạ." Huyền Tinh Tử trầm giọng nói.

"Chờ một chút! Các ngươi, là Thất Hung minh Huyền Tinh Tử cùng Nhàn Không Tử! ?" Đột nhiên cùng một chỗ hành động

đi đường bên trong Khô Thiền sắc mặt lạnh lẽo, sát ý cuồng bạo âm vang phóng tới Huyền Tinh Tử hai người.

“Quỷ Linh ở đâu! ?” Hắn bỗng nhiên dừng bước, rút kiếm chỉ hướng hai người.

Trước đó tụ hợp, hắn trong lúc nhất thời còn không có nhận ra bọn này cùng đạo mạch môn chủ cùng một chỗ hành động thuật sĩ, lại là Thất Hung minh một trong.

Dù sao hai cái này thế nhưng là tử địch, thì thế này khả năng một đạo như vậy yên ổn hòa bình phối hợp hành động?

Nhưng bây giờ nghe bọn hắn giao lưu lại thêm trên người mình bị gieo xuống đặc thù linh quang, cái này khiến Khô Thiền biết, muốn để hai đại trận doanh cao thủ thuật sĩ cùng nhau xuất hiện, dựa vào Linh Quang bí thuật, kỳ thật cũng không khó.

“Khô Thiền, ngươi điên rồi a! ? Minh chủ lời nói ngươi dám vi phạm! ?” Thanh Hoàng trước tiên kịp phản ứng, nhìn về phía Khô Thiền nghiêm nghị nói.

“Ừm! ?” Khô Thiền Thiên Sư cảnh đạo tức tự nhiên tản ra, cường hãn tinh thần uy áp tựa như ánh sáng đồng dạng, trong nháy mắt bao trùm đến chung quanh hơn trăm mét phạm vi, để tất cả phạm vi bên trong thuật sĩ trong lòng trầm xuống, thân thể phảng phất cũng trên lưng nặng nề gánh nặng.

“Ngươi dám động thủ! ?” Thanh Hoàng mặt không đổi sắc, nâng lên thể nội đạo tức đối kháng trọng áp.

Mặc dù có chút cố hết sức, nhưng hắn cuối cùng vẫn là không có bị ép tới xoay người mất mặt.

“.” Khô Thiền ánh mắt từng cái đảo qua Thất Hung.

Tại hắn đạo tức áp bách dưới, bọn hắn lại biểu hiện được cực kỳ nhẹ nhõm, thậm chí trên thân đạo tức ẩn hàm phản kích chi ý.

Thất Hung vốn là Thiên Sư phía dưới mạnh nhất, có thậm chí đã đến gần vô hạn Thiên Sư.

Đối mặt Khô Thiền như thế một cái mới đột phá, đạo tức cảnh giới cũng không hoàn toàn ổn định, nguyên bộ bị động thuật thức cũng không có thăng cấp càng mạnh Thiên Sư mới cấp, mấy người sắc mặt trầm ngưng, có kiêng kị, nhưng cũng không trở thành sợ.

“Khô Thiền tiểu nhi, xử lý Tử Hòa cung mệnh lệnh, chính là Tả Vân Phong sở hạ, người chấp hành chính là Quỷ Linh xuất thủ, cùng chúng ta không quan hệ.” Huyền Tinh Tử cao giọng giải thích nói.

“Các ngươi Thất Hung cùng là một thể, nói cái gì ngươi ta phân chia?” Cửu Môn Bất Ngữ đạo nhân hừ lạnh nói.

“Ha ha, chúng ta cũng không phải cái gì cùng là một thể, Quỷ Linh ngay tại chỗ ấy, muốn g·iết ngươi đi g·iết.” Huyền Tinh Tử nhìn về phía Khô Thiền đạo tiện tay thả ra loạn đao, xoay tròn vờn quanh chung quanh một vòng, chớp mắt chặt đứt xung quanh từng đầu đánh tới linh tai Ngân Giáp Xà Đầu Nhân.

Khô Thiền cầm kiếm tay nắm chặt lại, ánh mắt ngưng tụ tại Thất Hung bên trong thân thể cứng ngắc Quỷ Linh trên thân.

Quả nhiên, hắn phát hiện, chính mình một xác định đối với Quỷ Linh động thủ. Còn lại Thất Hung liền kéo dài khoảng cách, một bộ không có quan hệ gì với chính mình tư thái.

Hắn có lòng muốn động thủ, nhưng mắt nhìn chân trời chói mắt tử quang, cuối cùng vẫn là tạm thời nhẫn nại xuống tới.

Triệu Tỉnh Đàm bọn người thu hồi nhãn thần, lại lần nữa nhìn về phía bầu trời đoàn tử quang kia.

“Toàn Hạc Chân Quân thanh danh lão phu cũng là từ nhỏ nghe lớn lên. Nhưng minh chủ chân chính thực lực cũng khủng bố như vậy, vậy liền thật là…” Hắn mặt mũi tràn đầy tán thưởng.

“Linh Minh vừa ra, ngày sau, sợ là đạo mạch cũng sẽ bị chiếm đoạt…” Bất Ngữ đạo nhân thở dài.

“Chính Nhu đạo trưởng xuất thân đạo mạch, linh mẫn không phải cũng là chúng ta đạo mạch kéo dài, nghĩ như vậy chẳng phải bình thường?” Một bên Tố Linh đạo cô giải thích nói.

“Có đạo lý.” Bất Ngữ đạo nhân gật đầu cười cười, ai đến lãnh đạo không phải một dạng? Nên nhức đầu, hắn là hai đại Thiên Sư phủ mới đúng. Bọn hắn kỳ thật cũng liền chuyển cái ổ. Ngược lại là Linh Quang bí thuật mới là phiền phức.

Hắn nhìn về phía trong đội ngũ cái kia hai chi Thiên Sư phủ thuật sĩ, dẫn đầu hai người đạo sắc mặt đều rất khó coi, nhưng lại lộ ra không thể làm gì chi ý.

Thừa Thủy Hồ.

Giữa không trung, từng vòng từng vòng đỏ tía hỏa diễm, ngưng kết tại thiên không, chiếu sáng phía dưới tất cả cảnh vật.

Đỏ tía trong ngọn lửa, một đạo toàn thân thiêu đốt tử quang khôi ngô hình người, đang cùng tượng nữ thần ba đầu điên cuồng đối ẩu.

“G·i·ế·t! ! ! !”

Vu Hoành từng sợi tóc dựng thẳng lên, tựa như thiêu đốt hỏa diễm, bắp thịt toàn thân tựa như nham thạch kim loại, cùng sau lưng b·án t·hân nhân giống cùng nhau động tác, điên cuồng hướng phía tượng nữ thần ba đầu phát tiết lấy phẫn nộ của mình.

Từ khi tới thế giới này, hắn đọng lại rất rất nhiều sợ hãi, kiềm chế, phẫn nộ.

Đối mặt hắc tai, đối mặt không cách nào ngăn cản t·ai n·ạn.

Hắn luôn luôn trốn tránh, luôn luôn cẩn thận từng li từng tí, nhẫn nại lấy chính mình hết thảy, mỗi một lần một chút xíu sơ sẩy, đều để hắn trong lòng run sợ, sợ lần tiếp theo mở mắt, chính là thế giới tận thế.

Mà hết thảy này đọng lại sợ hãi, phẫn nộ, tại thời khắc này, rốt cục bị triệt để dẫn nổ.

“Thế giới này! !”

Hắn ầm vang một quyền, cùng bàn tay to lớn đang đối mặt lay.

Ầm ầm tiếng vang dưới, hắn bị to lớn lực phản chấn bắn bay về sau.

Tượng nữ thần ba đầu cũng toàn thân run lên, bỗng nhiên giữa không trung.

“Ta không tin, cái gì đều không cải biến được! ! !”

Vu Hoành quay cuồng rơi xuống dưới, tại sắp rơi xuống đất trong nháy mắt.

Xùy! !

Hắn lại lần nữa tử quang lóe lên, đi phía trái vẽ ra đường gãy, hai chân đạp đất, nổ tung hơn mười mét rộng hố sâu to lớn, lại một lần nữa phóng tới trên không chộp tới tượng nữ thần ba đầu.

Bôn Lôi Biến mở, linh quang bao trùm, thần tính kích phát.

Sau đó, cái gì cũng không cần quản.

Cứ duy trì như vậy là được! !

Vu Hoành điên cuồng thôi vận lấy nội lực, toàn thân hóa thành một đạo không ngừng xuyên thẳng qua tại tượng nữ thần ba đầu bên cạnh lưu tinh màu tím.

Lần lượt điên cuồng xuất thối, ra quyền, toàn lực đánh vào trên thân quái vật.

Đáng tiếc.

Hắn cùng tượng nữ thần ba đầu tương tính cực kém.

Quái vật này không có gì khác năng lực kỳ dị, chỉ có một điểm.

Đó chính là siêu cường phòng ngự.

Liền xem như Vu Hoành mang theo Thái Linh Công đánh ra quyền thối, rơi vào trên người đối phương, cũng chỉ là đánh ra từng cái cực nhỏ cái hố.

Đồng thời những cái hố này cũng rất nhanh liền tự hành khép lại, biến mất.

Mà trái lại đồng dạng, tượng nữ thần ba đầu một bàn tay đập trên người Vu Hoành.

Cũng là trước bị Thái Linh Công cơ hồ vô hạn quang tai lực lượng triệt tiêu già yếu hơn phân nửa, tiếp theo bị thần tính suy yếu một nửa, gặp lại Vu Hoành trên người linh quang phòng hộ.

Hắn làm Linh Quang bí thuật chủ thể, còn lại bất luận cái gì linh quang người tu hành, c·hết đi về sau, đều sẽ tự nhiên trở về hắn nơi này, để cho mình lực lượng dung nhập trong cơ thể hắn.

Cái này cũng dẫn đến hắn linh quang trên thực tế, muốn so tất cả những người khác đều mạnh hơn.

Trừ phi hắn thời thời khắc khắc đều tổ chức Linh Quang đại hội, trao đổi lẫn nhau tất cả mọi người linh quang.

Nếu không mọi người linh quang cường độ tự nhiên sẽ theo tu hành tiến độ mà sinh ra khác biệt.

Oanh! !

Vu Hoành lại một lần nữa bị cự lực đập xuống xuống đất, nổ tung một đạo hố to, cạnh hố cây cối bẻ gãy, sụp đổ liên đới lấy một chút né tránh không kịp hắc tai Quỷ Ảnh cũng bị tác động đến thiêu đốt biến mất.

Cùng đối phương một dạng, trên người hắn cũng lông tóc không thương.

Đúng vậy, hắn không đánh nổi đối phương, đối phương kỳ thật cũng không đánh nổi hắn…

Thái Linh Công đến hắn cảnh giới này, đã tại thể nội tạo dựng ra vi hình quang tai mật khổng, những này mật khổng kỳ thật chính là tương đương với mở ra quang tai thông đạo, sau đó ở phía trên thêm mấy tầng lưới lọc. Đem loại bỏ lực lượng bỏ vào đến dung hợp luyện hóa thành chính mình một bộ phận.

Từng tầng từng tầng để lộ lưới lọc, để tự thân không ngừng hướng phía Chung Cực Thái Dương tới gần, thẳng đến cuối cùng không chướng ngại không trở ngại tiếp xúc Chung Cực Thái Dương, đây cũng là Thái Linh Công mục đích cuối cùng nhất.

Tới gần nó, trở thành nó, sau đó…

Siêu việt nó!

Bành!

Vu Hoành dưới chân đạp đất, lại một lần nữa đột ngột từ mặt đất mọc lên, bay về phía tượng nữ thần ba đầu

Lúc này đại gia hỏa này đã có chút chán ghét, nàng đánh không c·hết Vu Hoành, còn từ gia hỏa này trên thân cảm nhận được một cỗ để nàng chán ghét khí tức.

Thế là nàng quyết định, đi trước một bên đem cái kia thai nghén Hắc Dạ Chi Trì to lớn nữ tử hư tượng nuốt mất.

Chỉ là mới quay người bay ra một khoảng cách, một đạo màu tím ánh lửa liền tại nàng ở giữa một cái đầu bên trên nổ tung.

Hơn vạn tấn to lớn lực bộc phát, tụ tập một chút, tạo thành cực kỳ khủng bố sức chịu nén.

Đem tượng nữ thần ba đầu ở giữa đầu đánh cho hướng phía trước hung hăng một cái lảo đảo.

Lần này tổn thương không có nhiều, vũ nhục tính cực mạnh.

A! ! !

Nàng ba cái đầu đồng thời bộc phát chói tai thét lên, lại một lần nữa quay đầu cùng Vu Hoành đánh nhau đứng lên.

Hai người ngươi một quyền ta một cước, hoàn toàn không có né tránh, chính là đối cứng.

Mặc dù hình thể cách xa, mặc dù tượng nữ thần ba đầu lực lượng so Vu Hoành còn muốn lớn hơn nhiều.

Nhưng kết quả một dạng.

Tất cả mọi người một dạng không đánh nổi đối phương.

Thời gian một chút xíu trôi qua, một chút xíu bị kéo dài.

Thời gian dần trôi qua, Vu Hoành trên thân bắt đầu hiển hiện từng tia xám đen sợi tơ, sợi tơ kia thẩm thấu tiến bên ngoài thân hắn Thái Linh Công nội lực bên trong, phảng phất vật sống, không ngừng q·uấy n·hiễu hắn phát lực.

Mà tượng nữ thần ba đầu bên ngoài thân, nguyên bản tái nhợt làn da, cũng bắt đầu hiển hiện đạo đạo nếp nhăn, lão nhân lốm đốm.

Đó là Thái Linh Công nắng chiều hiệu quả đặc biệt góp gió thành bão, bắt đầu bạo phát.

"G·i·ế·t! !"

Vu Hoành hai tay mở ra, toàn thân lại một lần nữa dấy lên song trọng nội lực.

Bôn Lôi Biến trạng thái, lại lần nữa thiêu đốt song trọng nội lực, khủng bố như vậy tiêu hao, để trong cơ thể hắn tiếp cận vô hạn nội lực lúc này cũng có chút duy trì không nổi mạo xưng, bắt đầu chậm chạp hạ xuống.

Oanh!

Người khác ở giữa không trung, trên thân ngọn lửa màu tím tiếp tục bành trướng thêm biến lớn một vòng, hỏa diễm vòng ngoài, vậy mà ẩn ẩn hiện ra từng tấm phẫn nộ, nghiêm túc, tuyệt vọng, thống khổ mặt người.

Đó là trong cơ thể hắn mật khổng tại thời gian dài toàn lực trạng thái bộc phát dưới, bắt đầu rịn ra một tia càng tinh thuần Chung Cực Thái Dương chi lực.

Đạo này rỉ ra Chung Cực Thái Dương chi lực, vừa xuất hiện, liền bắt đầu dẫn phát xung quanh thiên tượng.

Xuy xuy xuy xùy! ! !

Lít nha lít nhít từng đạo chùm sáng màu xanh lam, xuyên thấu làm hồng bên ngoài thân tím đỏ hỏa diễm hồ kém bốn phương tám hướng điên cuồng khuếch tán cái kia ánh sáng chỗ đến, hắc tai quái vật nhao nhao kêu thảm hóa thành khói đen, tiêu tán trống không.

Không chỉ như vậy.

Không chỉ là hắc tai, còn có linh tai quái vật cũng đồng dạng nhao nhao ngọn nến đồng dạng hòa tan, hóa thành từng bãi từng bãi màu xám chất nhầy.

Trong lúc nhất thời, lấy Vu Hoành làm trung tâm, chung quanh hơn mười cây số phạm vi, trên đại địa tất cả vật sống, chỉ cần là còn có thể động, đều tại cái này lam quang loá mắt dưới, không khác biệt cảm nhận được ấm áp.

Quái vật hòa tan, người sống bọn họ nhao nhao quỳ xuống đất, trên mặt toát ra quỷ dị an tâm thần sắc.

“Chiếu rọi đi.”

“Cùng vạn vật, hòa làm một thể…”

Từng đạo mơ hồ không rõ nỉ non, tại lam quang này bên trong như ẩn như hiện, khi có khi không.

Chương 400: Chữa trị (2)

Chương 400: Chữa trị (2)

“G·i·ế·t! ! !”

Vu Hoành lúc này đã lâm vào điên cuồng, toàn thân nội lực sôi trào thiêu đốt, lại lần nữa thả người nhào về phía tượng nữ thần ba đầu.

Lần này, tượng nữ thần ba đầu ba cái đầu, vậy mà lộ ra rõ ràng vẻ sợ hãi.

Nàng lại có thần trí! !

Nhưng hết thảy đã tới đã không kịp.

Nàng lúc này cũng giống vậy bị đại lượng lam quang chiếu rọi ở, toàn thân mềm mại, lâm vào quỷ dị an tâm cảm giác, không cách nào động đậy.

Cái kia quái dị lam quang, thậm chí để nàng sinh ra một loại muốn từ bỏ chống lại, cứ như vậy c·hết đi dung nhập trong đó, mới là lớn nhất tối chung cực hạnh phúc suy nghĩ.

“Chúng ta là chung cực!”

“Chúng ta là hi vọng cuối cùng!”

“Chúng ta là vĩ đại nhất chiếu rọi! Là thái dương, là hết thảy vạn vật ban sơ cũng là cuối cùng huyễn tưởng cuối cùng!”

“Tới đi… Rời đi thống khổ này thế gian, dung nhập chúng ta, vĩnh viễn hưởng thụ an tâm, hưởng thụ ấm áp, hưởng thụ khoái hoạt…”

“Sẽ không còn có sợ hãi, nguy hiểm, sợ sệt, đau đớn. Sẽ không còn có…”

Từng đạo dụ hoặc nỉ non, không ngừng ở bên người tượng nữ thần ba đầu quanh quẩn.

Thời gian dần trôi qua, thân thể nàng bắt đầu biến tùng, chung quanh bắn ra mây đen cũng bắt đầu trở thành nhạt.

Ông!

Đúng lúc này, ở sau lưng nàng nơi xa, từng đạo Tuyệt Vọng Chi Môn, liên thông hắc tai chỗ sâu trong hắc ám

Một tấm trắng bệch lão phụ nhân khuôn mặt, từ từ từ trong bóng tối, nổi lên.

Hai mắt của nàng là thâm thúy đen kịt, không có đồng tử.

Tóc là khô héo đồng dạng màu tái nhợt, chải vuốt đến chỉnh chỉnh tề tề. Trên mặt rõ ràng màu da trắng bệch, vẫn còn bôi trét lấy thật dày bột màu trắng.

Nàng mang theo nụ cười quỷ dị, ánh mắt rơi vào Vu Hoành trên thân.

“Xuỵt.”

Nàng duỗi ra một cây tựa như nhánh cây màu xám khô héo ngón tay, dọc tại trước môi.

Hô…

Nương theo lấy nàng hư thanh, một cỗ xám đen gió, im ắng vượt qua giữa hai bên mảng lớn khoảng cách, quét trên người Vu Hoành.

Nhất thời, lam quang ảm đạm, hỏa diễm thu nhỏ biến yếu, hướng tới dập tắt.

Lộ ra phía dưới Vu Hoành lập loè ngân quang bản thể.

Tượng nữ thần ba đầu trên mặt e ngại biến mất.

Nàng một lần nữa hiển hiện nóng nảy dáng tươi cười, chắp tay trước ngực, hướng phía không trung Vu Hoành đập tới.

Bành!

Đúng lúc này, ở trong mắt nàng, Vu Hoành ngửa đầu hai tay mở ra.

Sau lưng trống rỗng dần hiện ra một vòng to lớn vô cùng thái dương màu lam.

Mặt trời kia cháy hừng hực, mặt ngoài hiện ra không thể đếm hết quỷ dị mặt người.

Răng rắc.

Cơ hồ là cùng một thời gian, Tuyệt Vọng Chi Môn bên trong trắng bệch lão phụ nhân mặt người, tựa như pha lê giống như trực tiếp nổ nát vụn, biến mất không thấy gì nữa.

Vu Hoành sau lưng thái dương màu lam cũng lặng yên phá toái, vô thanh vô tức.

Hắn cùng tượng nữ thần ba đầu đồng thời từ giữa không trung rơi xuống phía dưới, ầm vang nện vào nước hồ.

"Đáng c·hết…" Vu Hoành một đầu từ trong hồ nước mọc ra đến, lung lay đầu.

Vừa mới lên đầu trong khoảng thời gian ngắn, hắn bỗng nhiên cảm giác thân thể giống như là bị đông cứng đồng dạng, không thể động đậy.

Ngay sau đó sau lưng truyền đến ấm áp làm tan thân thể, lại sau đó hắn liền giáng xuống về phần đến cùng xảy ra chuyện gì, hắn không rõ ràng lắm.

Toàn bộ quá trình cũng đều là mơ hồ không rõ, chỉ nhớ rõ đại khái.

Chờ một chút, hắn đạp nước lên bờ, thân nội lực chấn động, tán đi vệt nước.

Xoay người, hắn nhìn thấy tượng nữ thần ba đầu cũng một lần nữa từ trong hồ nước dâng lên, mang theo đại lượng dòng nước cùng nước bùn.

Đối phương ba cái đầu cũng rõ ràng thấy được hắn.

“Lại đến! !” Vu Hoành lại lần nữa mở ra Bôn Lôi Biến, sau lưng ngưng tụ nửa người tượng cự nhân, hướng phía đối phương đánh tới.

“Không cần. Đã đủ rồi.”

Đột nhiên một đạo giọng nữ ôn nhu tại phía sau hắn truyền đến.

Vu Hoành gánh nặng trong lòng liền được giải khai, biết là ai tới.

Hắn hóa thành màu tím hỏa diễm lưu tinh, hung hăng một quyền đánh vào tượng nữ thần ba đầu vung ra trên hữu quyền.

Oanh!

Hai người kịch chấn, riêng phần mình thối lui.

Vu Hoành cuồn cuộn lấy bay rớt ra ngoài, tiện thể nhường ra vị trí.

Tại phía sau hắn, Toàn Hạc lẳng lặng nổi lơ lửng, đạo bào màu trắng theo gió tung bay, tựa như váy trắng.

“Chỉ có một đầu, còn tốt còn tốt.” Toàn Hạc nhìn về phía tượng nữ thần ba đầu, một tay nắm màu vàng ngọc bội, hướng phía trước ném đi.

“Ngọc Châu Thiên Tề, Vạn Tượng Do Tâm.”

Xùy! ! !

Trong chốc lát ngọc bội sáng lên một vòng càng lớn màu vàng lập thể trận văn, tầng tầng lớp lớp trận văn ra bên ngoài cấp tốc khuếch trương, trở nên càng lớn, vừa vặn liền đem tượng nữ thần ba đầu bao trùm đi vào.

“Tốt, cái này chỉ cần luyện cái năm phút đồng hồ liền tốt.” Toàn Hạc thần sắc có chút mang theo một tia yếu ớt nói.

Tượng nữ thần ba đầu rống giận bị màu vàng trận pháp vây khốn huy động cánh tay ý đồ đánh vỡ nhưng không tế trợ lý, nàng huy động đánh ra quyền đầu, chui vào trần pháp bên trong vách tường, lại chớp mắt từ phía sau mình vách trong xông ra, đánh vào chính nó trên lưng.

Bịch một tiếng vang thật lớn.

Tượng nữ thần ba đầu chính mình đánh trúng chính mình, chóng mặt lung lay đầu.

“Chờ cái năm phút đồng hồ, trận pháp làm nóng một chút liền tốt.” Toàn Hạc đánh một cái ngáp nói.

Vu Hoành toàn thân hỏa diễm thu liễm, linh quang tán đi, cẩn thận trên không trung bước lên, phát hiện dưới chân hắn lại có một tầng hơi mờ đồ vật nâng, lúc này mới từ từ đi đến Toàn Hạc bên người.

Hô…

Hắn thở hắt ra.

“Còn tốt gia hỏa này năng lực đơn giản, khá tốt đối phó, không phải vậy.” Hắn dù sao cũng hơi may mắn, cũng chính là lần này gia hỏa này không có gì năng lực đặc thù, nếu không…

“Vất vả, ngươi đã đầy đủ tận lực.” Toàn Hạc thở dài.

Nàng nhìn chăm chú trận pháp màu vàng, nhìn xem pháp trận bắt đầu từ từ co vào, thu nhỏ.

“Tiếp đó, giao cho ta, hắc tai so với linh tai dễ đối phó nhiều, chúng ta thuật thức đối bọn hắn không nhỏ khắc chế hiệu quả.”

“Hiện tại vấn đề, không chỉ là cái này.” Vu Hoành nhìn xem tượng nữ thần ba đầu lại trong trận pháp màu vàng giãy dụa gầm thét, lại ngay cả thanh âm cũng truyền không ra, đang nhìn Toàn Hạc Chân Quân nhẹ nhàng thoải mái tư thái biểu lộ.

Lập tức lần thứ nhất trực quan cảm giác được. Chính mình cùng thế giới này tầng cao nhất cường giả chênh lệch.

Phải biết vừa mới hắn đã là trừ ra linh quang triệu hồi, còn lại át chủ bài gì đều dùng.

“Đừng có gấp, ngươi còn trẻ, mới hai mươi mấy tuổi, ta đều đã sống hơn một trăm năm, có chút chênh lệch rất bình thường.” Toàn Hạc tựa hồ nhìn ra trong lòng hắn suy nghĩ.

“Ừm, ta minh bạch.” Vu Hoành gật đầu, “Nhưng bây giờ, phiền phức chính là không có Định Thiên Bàn, Tuyệt Vọng Chi Môn cùng Vạn Linh Chi Môn nên xử lý như thế nào?”

“Thất Hung người mở, để bọn hắn đi trước đứng vững.” Toàn Hạc nói, ” chúng ta đi tìm Thiên Sư thu hoạch phương pháp luyện chế.”

“Tả Vân Phong giống như bị ta g·iết. Hứa Sùng còn không biết, nhưng nghe nói bị Tả Vân Phong đánh lén mà c·hết. Hiện tại hai cái đương đại Thiên Sư cũng bị mất. Không biết Thiên Sư phủ có hay không ghi chép.” Vu Hoành cau mày nói.

“… Chuyện gì xảy ra?” Toàn Hạc không nghĩ tới chính mình sau khi tách ra, thế mà còn phát sinh nhiều chuyện như vậy.

Vu Hoành đem sau một dãy chuyện cẩn thận cho nàng nói rõ.

“Như vậy, như quả nhiên là hết thảy là Tả Vân Phong bố cục, hắn xác thực nên g·iết!” Toàn Hạc gật đầu.

“Mặt khác, ngươi không cần hoài nghi có phải hay không g·iết nhầm. Tả Vân Phong hắn là trước đó đánh qua mấy trận, thực lực tiêu giảm lợi hại.”

“Minh bạch. Hiện tại lưu lại Thiên Sư cao thủ cấp bậc, cũng chỉ còn lại có Khô Thiền. Nhưng gia hỏa này… Rất dễ dàng bị người lừa dối.” Vu Hoành nói.

“Để hắn giá·m s·át Thất Hung minh người đi lấp tuyến, khẳng định hiệu suất rất cao.” Toàn Hạc cười dưới. Tiện tay đối với trận pháp màu vàng một chỉ.

Xùy!

Trong chốc lát, toàn bộ pháp trận triệt để co vào, đảo mắt liền hóa thành một đoàn viên cầu màu vàng, viên cầu quay tít một vòng, lại lần nữa co vào, bay vào màu vàng ngọc bội, biến mất không thấy gì nữa.

"… Vừa mới, đại gia hỏa kia đâu?" Vu Hoành từ đầu tới đuôi thu hút mắt thấy, nhìn thấy cái kia to con, thế mà ngay tại hắn dưới mí mắt mặt, biến mất.

"Đối xứng đánh cho tàn phế, sau đó phong tỏa đưa trở về." Toàn Hạc thở dài, "Ta hiện tại không có tinh thần từ từ xử lý gia hỏa này, cấp tốc giải quyết sự tình."

Vu Hoành nhìn về phía phía dưới, nguyên bản liên miên sơn lâm, lúc này cũng bị sương mù xám bao phủ.

Đại gia hỏa mặc dù giải quyết, nhưng này phiến phiến Tuyệt Vọng Chi Môn vẫn còn, liên tục không ngừng hắc tai cùng linh tai, còn tại điên cuồng ra bên ngoài tuôn.

"Như vậy, cửa đâu?" Vu Hoành lên tiếng nói.

"Không có cách nào phong ấn chỉ có thể…" Toàn Hạc không có nói tiếp.

Vu Hoành nhìn phía dưới trong sương mù xám không ngừng tuôn ra đại lượng quái vật Quỷ Ảnh, trong lúc nhất thời không phản bác được.

Hắn biết rõ, bỏ mặc mà nói, lấy hiện tại hắc tai linh tai tình huống, không được bao lâu, liền sẽ tạo thành to lớn tử thương.

Thông Ninh thị sự tình, sẽ còn tái hiện.

Linh Tai Môn không ngừng thôn phệ, tiến hóa, Thải Kính Đạo Nhân không nhất định có thể ra, có thể Tam Nhãn Kim Giáp Long Nhân cũng xa xa không phải phổ thông thuật sĩ có thể đối kháng.

"Về trước đi rồi nói sau." Toàn Hạc thở dài.

Nàng đưa tay đem ngọc bội nắm, treo về cổ.

Lại vung tay lên, to lớn Bạch Hạc trống rỗng tại hai người bên cạnh hiển hiện, bao vây lấy bọn hắn, hướng Thông Ninh thị phương hướng bay đi.

…

Ngày 19 tháng 5.

Thông Ninh thị sự kiện về sau, Á Tùng phía quan phương trước tiên triệu tập cả nước thuật sĩ, trong thành khẩn cấp tai hại bộ môn, nhằm vào hắc tai linh tai nghiên cứu đối sách.

Nửa tháng sau, bộ đội bắt đầu chút ít phân phát tính nhắm vào đối kháng phù lục.

Phong Thiện Đài một trận chiến, hai đại Thiên Sư m·ất t·ích, Thất Hung minh minh chủ m·ất t·ích, hắc tai linh tai cùng một chỗ bộc phát, Thông Ninh thị mấy trăm vạn quân dân kém chút gặp tác động đến

Lần này ác tính sự kiện, cũng làm cho toàn bộ Á Tùng phía quan phương, nhận thức lại hắc tai cùng linh tai khủng bố cùng nguy hiểm.

Mượn nhờ thuật sĩ lực lượng, phía quan phương bắt đầu quy mô lớn truyền bá tính nhắm vào thuật pháp đạo pháp, ý đồ mở rộng thuật sĩ số lượng.

Đồng thời đối với Thông Ninh thị phía nam tất cả thành thị, tiến hành quy mô lớn thanh tra.

Cũng lấy Thông Ninh thị là đường ranh giới, thành lập dài dòng tai hại trường thành.

Cũng đối với tất cả Tuyệt Vọng Chi Môn cùng Vạn Linh Chi Môn xung quanh, tiến hành nhân viên rút lui.

Do Cửu Môn cao thủ tinh nhuệ, phân lượt xuất động, á·m s·át trong đó khó chơi quái vật. Duy trì cơ bản thế cục cân bằng.

Mà Phong Thiện Đài sau khi chiến đấu.

Toàn Hạc Chân Quân thay thế Thiên Sư, trở thành một đời mới đạo môn khôi thủ. Được mời đảm nhiệm tai hại đối sách

bộ bộ trưởng chức.

Vu Hoành thân là Linh Minh minh chủ, thể hiện ra không thể tranh cãi khoa trương thực lực về sau, thì được mời đảm nhiệm phó bộ trưởng. Nhưng hắn từ chối nhã nhặn.

Phó bộ trưởng chức, tặng cho Bất Ngữ đạo nhân. Hắn thì cắm đầu chữa trị Định Thiên Bàn, cũng bắt đầu không ngừng cường hóa thuốc bổ, tăng lên Quan Ngô Công tiến độ.

Lần này một trận chiến, để hắn chân chính thấy được cực hạn của mình. Hắn thuộc về siêu việt phổ thông Thiên Sư cấp một cái cấp bậc, nhưng khoảng cách Toàn Hạc vẫn như cũ kém không ít vị trí.

Toàn Hạc vị này, cơ hồ là sức một mình kéo cao toàn bộ thuật sĩ giới hạn mức cao nhất.

Đài Châu, Thanh Trần quan.

Vu Hoành ngồi xếp bằng, trên thân lóng lánh nhàn nhạt vầng sáng màu tím.

Không bao lâu, hắn hai mắt mở ra, một tay lấy sớm đã chuẩn bị xong ống nghiệm màu bạc dược thủy, hướng trong miệng khẽ đảo.

Định Thiên Bàn đã nhanh nhanh chữa trị hoàn tất, nhưng chữa trị sau khi hoàn thành, mọi người mới hiểu được, thứ này không phải trọng yếu nhất, trọng yếu là trong đó chứa đựng rất nhiều cổ đại đỉnh cấp những thuật sĩ rót vào trong đó cường hãn đạo tức.

Những này đạo tức cực kỳ cường hãn, thậm chí có thể tự mình hấp thu bên ngoài năng lượng rời rạc, bổ sung tiêu hao.

Cho nên Định Thiên Bàn chữa trị về sau, Toàn Hạc bọn người liền dẫn cả nước các nơi thuật sĩ, cùng nhau nghiên cứu như thế nào hướng bên trong rót vào thích hợp đạo tức.

Mà Vu Hoành thì một mình trở về, bắt đầu gia tăng tốc độ tu hành Quan Ngô Công, lần này uống, là lại một lần cường hóa nhằm vào Quan Ngô Công thuốc đặc hiệu.

Hắc ấn xuất phẩm, hiệu quả không thể chê.

Hắn lúc này Quan Ngô Công đã an toàn không tác dụng phụ đột phá đến tầng thứ tám, tinh thần lực cũng không còn là trước đó đáng thương ba chữ số, mà là trực tiếp tiêu thăng đến bốn chữ số hơn ngàn.

Chương 401: Chữa trị (3)

Chương 401: Chữa trị (3)

Đùng.

Đem kim loại ống nghiệm vứt trên mặt đất.

Vu Hoành yết hầu cổ động mấy lần, hồi lâu chưa kéo tóc đen thế mà một chút xíu hiển hiện nhàn nhạt lam quang.

Hắn khoanh chân ngồi xuống vị trí bên trên, một chút xíu bóng đen tựa như nước bùn, hướng bồ đoàn ngoại dật tán mà ra.

Không bao lâu, bóng đen càng ngày càng nhiều, càng ngày càng mật, ngưng tụ thành một viên mặt ngoài hiển hiện lít nha lít nhít vô số mặt người quỷ dị viên cầu.

Vu Hoành mở mắt ra, nhìn chăm chú lên cái này tầng thứ chín ngưng tụ mà ra quái dị viên cầu.

"Quả nhiên, trong lòng ta một mực sợ hãi lo lắng, chính là cái này a?"

Hắn thở dài một tiếng.

Chung Cực Thái Dương, đến từ quang tai ban sơ đầu nguồn, cũng là cuối cùng điểm cuối cùng. Cứ việc chỉ gặp qua một lần, nhưng vẫn tại trong lòng hắn lưu lại không thể xóa nhòa khắc sâu ấn tượng.

Đứng người lên, Vu Hoành phất tay tản ra.

Lập tức cái này màu đen bắt chước phẩm tự nhiên tiêu tán. Triệt để không thấy.

Đây cũng là hắc ấn cường hóa sau lấy được đặc thù dược vật hiệu quả.

Có thể không tác dụng phụ đột phá Quan Ngô Công, nhưng tương tự, triệu hồi ra Khủng Ảnh cũng uy lực giảm nhiều.

Cũng may Vu Hoành mục đích từ bắt đầu cũng không phải là Khủng Ảnh, mà là Quan Ngô Công cuối cùng lấy được đặc chất.

Cảm thụ được thể nội không ngừng hướng tới ổn định hoàn toàn mới đạo tức.

Đã được cho khổng lồ đạo tức, tại thời khắc này thành công đột phá đến hắn trước kia không dám nghĩ trình độ.

Mà theo đạo tức dần dần ổn định, hắc ấn mới nhắc nhở, cũng lặng yên chảy ra.

Quan Ngô Công đột phá tầng thứ chín, thu hoạch được đặc chất mới: Minh Tâm Chính Tính.

Minh Tâm Chính Tính (sợ hãi sinh sôi do dự, do dự sinh ra chần chờ, này đặc chất có thể đem xung quanh sợ hãi chuyển hóa làm tinh thần lực bổ sung tự thân, cũng đối với tinh thần q·uấy n·hiễu ăn mòn gia tăng 40% kháng tính.)

“Chuyển hóa xung quanh sợ hãi, hóa thành tinh thần lực bổ sung chính mình?”

Vu Hoành hơi nghi hoặc một chút.

Đặc chất này hiệu quả tựa hồ có chút phức tạp.

Hắn đứng người lên, lái xe cửa ra vào.

Đột nhiên, một sợi thanh lương khí tức, như là như sợi tơ, từ ngoài cửa lặng yên rót vào, bay đến trên mu bàn tay hắn, chậm rãi rót vào.

Khí tức này dung nhập mu bàn tay về sau, Vu Hoành lập tức cảm nhận được một cỗ nhàn nhạt tâm thần tẩm bổ.

Loại cảm giác này rất kỳ diệu, tựa như tại ngày nắng to bên ngoài mỏi mệt làm việc sau một hồi, về đến nhà, bỗng nhiên huyệt thái dương bị băng thoa, thanh lương thoải mái dễ chịu.

Nhưng loại này thoải mái dễ chịu chỉ kéo dài không đến 2 giây, liền tuyên bố kết thúc.

Không chỉ như vậy, đến tầng thứ chín về sau, hắn cảm giác đến chính mình tinh thần lực lại một lần nữa bắt đầu mới tăng trưởng.

Tiếp tục không ngừng gia tăng để hắn cảm giác mình tựa như là khí cầu, đang nhanh chóng bành trướng, biến lớn.

Loại cảm giác này thẳng đến kéo dài hơn mười phút, mới ngưng xuống.

Vu Hoành xuất ra một lần nữa cường hóa năng lượng đồng hồ vạn năng, hoán đổi ra tinh thần ba động hình thức.

Đích.

Khảo thí trị số nhảy lên dưới, cuối cùng ổn định tại hơn một vạn hai ngàn cấp độ.

“Rốt cục… Từ ba chữ số đến năm chữ số, rốt cục không tính thiếu khuyết.”

Vu Hoành trong lòng thư sướng, hắc ấn cường hóa dược vật cho hắn rút ngắn không biết bao nhiêu năm tiến độ.

Dạng này hơn vạn tinh thần lực, nếu là dựa vào hắn chính mình tu hành, ít nhất phải hơn mười năm mua sắm.

Nhưng ở nơi này, chỉ cần phục dụng hai chi Cường Hóa dược tề.

Đưa tay đẩy cửa đi ra ngoài, hắn quét mắt trong đạo quán.

Bên trong trống rỗng, chỉ có mấy cái phụ trách thanh lý vệ sinh người đang bận rộn.

Cửa đại điện, trợ lý Phù Bạch tại cùng một đạo đồng nói chuyện phiếm. Nhìn đến đây Vu Hoành đi ra, vội vàng chạy chậm tới tới gần.

“Quan chủ lão gia.” Nàng có chút khom người.

“Những người còn lại đâu?” Vu Hoành hỏi.

“Một bộ phận người đi trợ giúp Tai Hại Trường Thành, Linh Minh mấy vị lão gia, đi hiệp trợ rót vào đạo tức tiến Định Thiên Bàn.” Phù Bạch cấp tốc nói.

“Là bộ chỉ huy tạm thời bên kia a?” Vu Hoành hỏi.

“Đúng thế. Cho thủ đô giải vây về sau, buổi sáng người phía quan phương đến xin mời Toàn Hạc Chân Quân đi hướng thủ đô, trấn thủ đại cục, bị cự tuyệt. Hiện tại bọn hắn dứt khoát đem bên này bộ chỉ huy tạm thời, xem như là tai hại đối sách bộ làm việc trung tâm.”

“Ta đi xem một chút, ngươi ở chỗ này nhận được bất luận cái gì tình báo trọng yếu, trực tiếp điện thoại phát cho ta.” Vu Hoành nói.

“Được rồi lão gia.” Phù Bạch tranh thủ thời gian gật đầu.

Hiện tại toàn bộ Đài Châu khu an toàn, nội bộ mới xây không ít tháp tín hiệu, cưỡng ép nối liền thông tin tín hiệu. Nhưng bởi vì hắc tai Ác Ảnh bên trong Ác Mã xuất hiện, khiến cho máy truyền tin loại hình chỉ có thể thuật sĩ sử dụng.

Thở dài một tiếng, Vu Hoành cấp tốc phủ thêm áo ngoài, đi ra đạo quán, ngồi lên quan chủ xe riêng.

“Quan chủ xuất quan! ?”

“Cảm tạ quan chủ đại từ đại bi!”

“Là Vu quan chủ đến rồi!”

“Quan chủ, con của ta còn ở bên ngoài, van cầu ngài thả hắn tiến đến a!”

“Quan chủ t·hiên t·ai này lúc nào mới có thể kết thúc…”

“Quan chủ.”

Từng tiếng kêu gọi bên trong, bên ngoài đạo quán đen nghịt sớm đã chật ních đám người, nhao nhao hướng phía Vu Hoành

xe cầu khẩn hỏi thăm, bọn hắn không ít người thậm chí đã nhanh muốn đụng phải đạo quán xe riêng.

Lít nha lít nhít khí tức thanh lương, tựa như vô số sợi tơ, nhao nhao dọc theo nhìn không thấy con đường, tụ hợp vào Vu Hoành não hải.

Đó là do Minh Tâm Chính Tính chuyển hóa sợ hãi tinh thần lực.

Vu Hoành ngậm miệng không nói, hắn biết rõ, chuyên nghiệp nguyên do sự việc người chuyên nghiệp đi làm, hắn lúc này một khi mở miệng, liền sẽ bị lãng phí đại lượng thời gian tại râu ria giải đáp nghi vấn bên trên.

Hắn thân là quan chủ, muốn làm, chính là làm chính mình nên làm sự tình.

Màu đen xe riêng không nhanh không chậm đi xuyên qua đám người.

Không bao lâu liền tới đến lâm thời sở chỉ huy cao ốc.

Đây chính là trước đó một chỗ Ngự Linh trạm, bị cải tạo thành xung quanh khu vực phòng ngự trung tâm chỉ huy.

Vu Hoành vừa tới, Linh Minh thuật sĩ cũng đã ra đón.

Thanh Hoàng dẫn đầu, đằng sau là Vũ Ngấn, Vũ Mặc các loại lão đạo.

“Toàn Hạc tiền bối đâu?” Vu Hoành xuống xe cùng sư phụ sư bá chào hỏi, hỏi.

“Còn tại bên trong.” Thanh Hoàng thở dài.

“Hiện tại tiền tuyến tình huống thật không tốt, tiền bối mới từ phía trước trở về, mặc dù nàng lão nhân gia vẫn như cũ là quét ngang, nhưng loại này nhìn không thấy hi vọng đối kháng, mới là phiền toái nhất.”

“Minh bạch.” Vu Hoành gật đầu.

“Định Thiên Bàn hay là không có cách nào a?”

“Kém hơn quá nhiều. Ngài tự mình đi qua nhìn một chút liền biết.” Thanh Hoàng nói.

Vu Hoành không nói thêm nữa, ngửa đầu mắt nhìn bầu trời.

Sắc trời vẫn như cũ một mảnh đen kịt, không ánh sáng.

Từ khi Thông Ninh thị một trận chiến về sau, bầu trời liền không còn sáng lên qua.

Không có thái dương, không có tinh thần, chỉ có vô tận màu đen xám nồng vụ, bao phủ hết thảy.

Thân hình hắn lóe lên, trực tiếp tiến vào cao ốc, chớp mắt liền đi vào trong thang máy ấn xuống tầng cao nhất.

Hơn mười giây sau.

Cửa thang máy mở ra.

Một gian bố trí lít nha lít nhít vô số phù văn đỏ sậm đại sảnh rộng rãi, xuất hiện tại trước mắt hắn.

Đại sảnh bốn vách tường cùng trên trần nhà, đều là từng vòng từng vòng hình vòng tròn quái dị phù văn.

Những phù văn này khoa tay vặn vẹo. Hình thành vòng tròn cho người ta một loại không hiểu cảm giác khó chịu.

Toàn Hạc liền đứng ở vùng trung tâm, một cái lớn nhất phức tạp nhất màu đỏ vòng tròn trong trận pháp.

Nghe được động tĩnh, nàng xoay người, nhìn về phía Vu Hoành.

“Ngươi rốt cuộc đã đến, nhìn thu hoạch rất lớn?”

“Ừm, đạo pháp có nho nhỏ đột phá.” Vu Hoành gật đầu, đi ra thang máy, đi vào đối phương bên người.

“Tiền bối, Định Thiên Bàn… ?”

“Chỉ có lực lượng của ta phù hợp tiêu chuẩn, mà Định Thiên Bàn rót vào toàn mãn, chí ít cần chín cái cùng ta cùng cấp độ thuật sĩ toàn lực đồng thời rót vào đạo tức.” Toàn Hạc thở dài nói.

“Chín cái…” Vu Hoành không phản bác được.

“Nhất định phải đồng thời a?”

“Ừm, đồng thời mới có thể cùng một chỗ liên hợp, ngưng tụ ra cao hơn một tầng đạo tức, trận pháp này vốn là đã giảm xuống yêu cầu… Là lợi dụng thấp một tầng đạo tức, kết hợp thăng hoa nguyên lý.” Toàn Hạc giải thích.

“… Tiền tuyến đâu? Tình huống như thế nào?” Vu Hoành không phản bác được, nói sang chuyện khác.

“Tai Hại Trường Thành tử thương thảm trọng, nhưng có ngươi Linh Quang bí thuật bao trùm, tăng thêm nạp liệu đ·ạ·n pháo oanh tạc, miễn cưỡng duy trì ở cục diện. Nhưng dạng này tiếp xuống, hắc tai cùng linh tai tại tử thương bên trong vẫn như cũ có quái vật đang không ngừng tiến hóa. Ta sợ không được bao lâu… Sẽ dựng d·ụ·c ra càng nhiều hoàn toàn thể thải kính.” Toàn Hạc khổ sở nói.

Nàng dừng một chút.

“Ngươi cũng tận lực, có thể chữa trị Định Thiên Bàn, nay đã là rất khó sự tình… Nhưng bây giờ chúng ta gặp phải vấn đề nhiều lắm.”

“Kỳ thật, còn có một loại biện pháp, có thể đóng lại hắc tai Tuyệt Vọng Chi Môn.” Vu Hoành trầm mặc dưới, lên tiếng nói.

“Cái gì?”

“Tìm tới ban sơ cái thứ nhất đi ra hắc tai quái vật, đem nó nhét trở về. Tuyệt Vọng Chi Môn liền sẽ tự hành đóng lại.” Vu Hoành đem Hi Vọng thành thế giới dùng vô số nhân mạng tổng kết ra phương pháp, nói ra miệng.

“Cái thứ nhất quái vật? ?” Toàn Hạc nắm vuốt Định Thiên Bàn, lâm vào suy tư.

“Ngươi xác định?”

Nàng lại lần nữa hỏi một câu.

“Xác định. Đây là có người đã chứng thực qua.” Vu Hoành gật đầu.

“Vậy thì tốt. Ta đi thử xem, thử trước một chút gần nhất Tuyệt Vọng Chi Môn, nếu như có thể trước đóng lại hắc tai, chúng ta cũng có thể tiết kiệm một nửa lực. Định vị tìm thuật thức ta cũng không ít, phân biệt hạ xuất tới thời gian dài ngắn liền tốt, sau đó chính là từng cái cứng rắn nhét.” Toàn Hạc bóp chỉ tính toán, tựa hồ dùng đặc thù nào đó thuật pháp xác định khả thi, lúc này liền dự định bắt đầu hành động.

“Cần vãn bối hỗ trợ, cứ việc nói.” Vu Hoành vội vàng nói.

“Ngươi thân là Linh Minh minh chủ, hay là tọa trấn tổng bộ tương đối tốt. Chỗ nào cần trợ giúp liền dựa vào ngươi trực tiếp đi qua, như thế nào?” Toàn Hạc đề nghị.

“Tốt!” Vu Hoành gật đầu.

Nhìn xem Toàn Hạc kiên nghị trầm tĩnh gương mặt, hắn không biết thế nào, bỗng nhiên cảm giác có loại không hiểu bất an.

Đến hắn cấp độ này, hơn vạn cường độ tinh thần lực, mỗi một lần dự cảm đều tuyệt sẽ không là không có lửa thì sao có khói.

“Không cần lo lắng, ta có thể cảm ứng được, toàn bộ thế giới đang không ngừng đi xuống rơi, rơi xuống… Nhưng chúng ta không phải còn có cơ hội a?” Toàn Hạc cười cười.

Hiển nhiên nàng đã sớm cảm ứng được.

“Nhân loại, vốn là giỏi về trong cực khổ tìm kiếm hi vọng tộc đàn.”

“Tiền bối rộng rãi, vãn bối mặc cảm.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Tốt, đi làm việc đi, còn tốt có ngươi thu phục Thất Hung minh đám cao thủ kia lấp tuyến, hiện tại thật nhiều chỗ yếu

điểm, đều dựa vào bọn hắn tại đỉnh. Nếu không chỉ dựa vào Cửu Môn mấy cái này già yếu tàn tật, căn bản không đủ dùng."

Toàn Hạc buông xuống Định Thiên Bàn phủ thêm đạo bào, đi đến đại sảnh bên cửa sổ.

"Yên tâm, có ta ở đây, trước kia so hiện tại còn muốn ác liệt cục diện, ta cũng xông qua, hết thảy sẽ không có chuyện gì."

Nàng sáng sủa cười một tiếng, thả người nhảy lên, bay ra ngoài cửa sổ, hóa thành một đạo bồ câu trắng phóng tới bầu trời xa xa.

Vu Hoành nhìn xem bị cuồng phong thổi đến lay động không thôi cửa sổ, đi ra phía trước, nhìn ra xa bầu trời đêm.

Ông!

Đột nhiên, nơi xa một cỗ đung đưa kịch liệt không ngừng truyền đến.

Không chỉ là hắn, cũng không chỉ là đại sảnh cùng tòa nhà này, mà là xung quanh toàn bộ khu an toàn phạm vi, tất cả đều chấn động.

"Rốt cục, mãi cho tới một bước này a?" Vu Hoành thở dài.

Hắn cảm ứng được cùng loại hằng tinh giống như khoa trương năng lượng, tại tại chỗ rất xa trong nháy mắt bộc phát.

Đó là v·ũ k·hí h·ạt nhân.

Mà lại ngay tại khoảng cách không xa trên mặt biển, hẳn là đối với trên biển âm khí thiên trụ Tuyệt Vọng Chi Môn nổ.

Một màn này, cùng lúc trước Hi Vọng thành thế giới lúc, sao mà tương tự.

Chương 402: Chữa trị (4)

Chương 402: Chữa trị (4)

Vũ khí h·ạt n·hân, đã là nhân loại cuối cùng có thể vận dụng cuối cùng át chủ bài, nhưng bây giờ, liền xem như lá bài này, kỳ thật hiệu quả cũng không tốt.

Vu Hoành đóng lại cửa sổ, không có nhắc nhở cái gì chú ý bức xạ loại hình, những này đối với dần dần bao trùm tuyệt đại đa số người linh quang tới nói, không tính là gì.

Hắn lúc này còn có chuyện trọng yếu hơn muốn làm.

Vì ứng đối cái kia dự cảm bất tường hắn quyết định tiếp tục dùng hắc ấn cường hóa trụ sở của mình phòng an toàn.

"Nguyên bản còn định đem người nhận lấy… Hiện tại xem ra, bên này không thể so với bên kia tốt hơn rồi."

Thở dài một tiếng, Vu Hoành trong lòng khẽ động, sau lưng hắc vụ tuôn ra, một đầu cầu gỗ tại sau lưng của hắn kéo dài.

Hắn xoay người, tiến vào hắc vụ, đi đến cầu gỗ, rất mau tới đến một đầu trong hắc vụ chảy xuôi dòng sông màu đen trước mặt.

Thuyền đen từ từ từ trong Hắc Hà lái ra, dừng ở trước người hắn.

Vu Hoành lên thuyền dọc theo Hắc Hà chạy mười mấy phút đồng hồ.

Rất nhanh, nhiệt độ chung quanh rõ ràng bắt đầu trên phạm vi lớn ngã xuống.

Không bao lâu, thuyền cập bờ, dừng ở một chỗ nhìn qua mới tu sửa qua cỡ nhỏ bến tàu trước.

Vu Hoành nhảy xuống thuyền, sau lưng hắc vụ tán đi.

Hắn lại một lần nữa về tới mình tuyệt đối an toàn Hắc Phong doanh địa phòng an toàn.

Không có ra ngoài, hắn đứng tại phòng an toàn trung tâm, ngắm nhìn bốn phía, nhìn xem được nhu hòa ánh đèn chiếu sáng từng loại chính mình trước đó thu thập vật tư, dụng cụ.

Hồi tưởng lại trước đó giao thủ đầu kia tượng nữ thần ba đầu quái vật.

"Còn chưa đủ." Hắn lúc này lại đi nhìn phòng an toàn ngoại tầng trận pháp phòng hộ, rõ ràng đã rớt lại phía sau không ít phiên bản.

Hít sâu một hơi.

Hắn cuối cùng hạ một cái quyết định.

Vươn tay đặt tại trên vách tường.

'Cường hóa toàn bộ phòng an toàn, phương hướng: Cực hạn cường hóa bề ngoài tầng phòng hộ cường độ.'

Trên mu bàn tay hắc tuyến chợt lóe lên, chảy vào mặt tường.

Rất nhanh, một đạo hắc ấn hỏi thăm từ trong lòng hiển hiện.

'Phải chăng cường hóa phòng an toàn?'

Cùng lúc xuất hiện còn có đếm ngược: 17 ngày 19 giờ 2 phút.

"Đúng!" Vu Hoành trầm giọng trả lời.

Xùy! !

Trong chốc lát, trên người hắn toàn bộ tinh khí thần, bắt đầu điên cuồng bị hút vào hắc ấn.

Loại trạng thái này, kéo dài hơn nửa phút.

Cũng chính là hắn hiện tại bổ sung cũng cực nhanh, nếu không căn bản là không có cách chèo chống như vậy khoa trương

thôn phệ tốc độ.

Cuối cùng hấp thụ kết thúc.

Đếm ngược một trận mơ hồ về sau, bắt đầu chính thức tính thời gian.

Vu Hoành mới thở phào một cái, thu tay lại.

Ngay sau đó, hắn bắt đầu tay đối với phòng an toàn tiến hành đại thăng cấp.

Không phải hắc ấn thăng cấp, mà là dựa vào hắn từ Thanh Trần quan đạo mạch Thất Hung minh bên kia, gần nhất học được đại lượng trận pháp tri thức, tiến hành tăng cường cải tạo.

Lần này, hắn muốn vì phòng an toàn gia tăng tương đối toàn diện các loại công năng, dùng cái này làm tương lai hắc ấn cường hóa cơ sở.

Dù sao hắc ấn cường hóa, đầu tiên cần một cái hoàn chỉnh cơ sở, mới có thể coi đây là điều kiện trước tiên, không ngừng tăng cường.

Hoàn chỉnh, một mực là hắc ấn cường hóa điều kiện tất yếu.

Hai ngày sau.

Đài Châu phụ cận, vùng biển quốc tế bên trên.

Âm khí thiên trụ liền trời tiếp đất, chậm rãi chuyển động, bên trong có liên tục không ngừng vô số hắc tai côn trùng, bay nhào mà ra, tựa như bùn nhão hắc thủy, tụ hợp vào biển cả.

Ngẫu nhiên có từng đạo Ác Ảnh chợt lóe lên, bị Hắc Trùng thủy triều mang theo, cùng một chỗ xông ra thiên trụ.

Xùy!

Đột nhiên trên bầu trời hắc ám, một đạo bạch quang Tiên Hạc lóe lên mà tới, Tiên Hạc phần lưng, Toàn Hạc Chân Quân cầm trong tay một viên hạt châu màu đen.

“Đây chính là ban sơ hắc tai quái vật. Thử nhìn một chút.” Nàng mặt lộ chờ mong, nhẹ nhàng hướng phía trước ném đi.

Muốn bắt mà không thương tổn hắc tai, đối với những người khác tới nói rất khó, nhưng đối với nàng bực này am hiểu phong ấn đại lão, lại cực kỳ đơn giản.

Hắc châu bay vụt mà vào âm khí thiên trụ.

Sau đó hết thảy an tĩnh lại.

Toàn Hạc lẳng lặng chờ đợi.

Theo thời gian chuyển dời, âm khí thiên trụ thế mà rõ ràng có thu nhỏ vết tích.

Phát hiện điểm ấy về sau, nàng hai mắt lập tức sáng lên.

“Không phải đâu, thật đúng là đi? Vu Hoành tiểu tử này…”

Bực này phương pháp, ngay cả cổ đại những thuật sĩ cũng không biết, hắn một cái hai mươi mấy tuổi người trẻ tuổi lại biết, rất hiển nhiên, gia hỏa này lai lịch tuyệt không đơn giản.

Nàng vốn đang là còn nước còn tát, không nghĩ tới thật đúng là mang đến cho mình một tia kinh hỉ.

Ước chừng mấy phút sau âm khí thiên trụ đã co nhỏ lại thành chỉ có cỡ thùng nước.

Sau đó phốc một chút, triệt để tản ra, biến mất không thấy gì nữa.

Bên trong Tuyệt Vọng Chi Môn, lúc này cũng hiển lộ ra, đó là một đạo khung màu đen nhánh vòng xoáy đỏ sậm.

Vòng xoáy dần dần bắt đầu biến trong suốt, sau đó không đến mười giây, liền lặng lẽ im ắng triệt để tiêu tán.

“Xong rồi!” Toàn Hạc vỗ hai tay, con mắt to sáng.

Nàng hướng phía trước tới gần một chút, bắt đầu tinh tế kiểm tra, xác định là thật không nữa triệt để đóng lại.

Một chút không biết tên Ác Ảnh muốn tới gần, bị nàng tùy ý vung tay áo, bàng bạc tinh thần lực trong nháy mắt hóa thành trong suốt sóng xung kích, trực tiếp đánh xơ xác.

Hai giờ sau.

Thân ở Thanh Trần quan tọa trấn Linh Minh Vu Hoành, chính tu hành Thái Linh Công lúc, bị một tràng tiếng gõ cửa kinh động.

Mở mắt ra, hắn coi là lại có cái gì c·ấp c·ứu chiến trường muốn hắn xuất động.

Những ngày này, hắn mỗi ngày đều có hơn mười lần khẩn cấp trợ giúp, xuất thủ giải quyết xung quanh khó giải quyết quái vật xâm nhập trong đó đại bộ phận đều là Tam Nhãn Long Nhân gây nên, một số ít là toàn cục số lượng Hắc Cự Nhân xông ngang xông thẳng.

Bực này tần suất xuất thủ, mỗi một lần đều cường độ cực cao, coi như nội lực của hắn tiếp cận vô hạn, tinh thần tu vi cao tới hơn vạn, cũng cảm giác sâu sắc mỏi mệt.

Nhưng nơi này, là hắn cho đến tận này nhìn thấy có hi vọng nhất gánh vác áp lực địa phương.

Có Toàn Hạc Chân Quân ở phía trước cản trở, lần này, nói không chừng thật sự có khả năng ngăn chặn hắc tai linh tai.

Chỉ cần thời gian kìm chân, linh quang liền có thể bảo vệ lấy tất cả mọi người, cam đoan mọi người trình độ lớn nhất còn sống.

Thời gian dài cao áp, tuyệt đối sẽ sinh sôi tu hành đạo tức cực mạnh thiên tài.

Chỉ cần thời gian đủ dài, chưa chắc không có khả năng tái hiện trước kia cổ đại thuật sĩ cường thịnh huy hoàng.

Đến lúc đó, Định Thiên Bàn trọng chế không phải việc khó.

“Ai?” Vu Hoành mở mắt nhìn về phía cửa phòng.

“Minh chủ! Là Toàn Hạc Chân Quân truyền về tin tức, phụ cận trên biển Tuyệt Vọng Chi Môn, bị nàng thành công đóng lại! Dùng chính là ngài cho ra loại phương pháp kia!” Phía ngoài Phù Bạch giọng kích động nói.

Nàng mặc dù một mực bị đạo quán che chở, nhưng nhìn xem bên ngoài càng ngày càng hỏng bét thế cục, trong lòng cũng tâm thần bất định bất an.

Lúc này thu đến tin tức tốt, cuối cùng để cho người ta có thể nhìn thấy một tia yên ổn hy vọng.

“Thật!” Vu Hoành một chút đứng dậy, hắn vốn nghĩ, bên ngoài nhiều như vậy hắc tai quái vật, căn bản không có cách nào tìm, bên này tìm kiếm ban sơ cái thứ nhất quái vật độ khó, kỳ thật muốn so Hi Vọng thành bên kia cao.

Bởi vì, nơi này hắc tai quái vật, không phải không c·hết.

Ai biết cái thứ nhất quái vật có phải hay không sớm đã bị xử lý.

Nhưng không nghĩ tới, Toàn Hạc thế mà thật làm được!

“Toàn Hạc tiền bối, hiện tại ở đâu?” Vu Hoành đứng người lên, cấp tốc mở cửa.

“Chân Quân đã tiếp tục đi tìm mặt khác Tuyệt Vọng Chi Môn!” Phù Bạch trả lời.

“Ta đi xem một chút!”

Vu Hoành lúc này rời đi đạo quán, không có thông tri bất luận kẻ nào, triển khai Bôn Lôi Thối, tốc độ cao nhất tiến về bờ biển.

Xuyên qua giới nghiêm thành khu, vượt qua tường cao, một đường tiện tay xử lý du đãng hắc tai quái vật.

Mấy phút sau, đến bãi biển, Agris trống rỗng ngưng tụ mà ra, nâng hắn, nhào vào biển cả, hướng phía Tuyệt Vọng Chi Môn phương hướng bơi đi.

Lúc này đêm tối giữa trời, nồng vụ tràn ngập, trên biển sớm đã là cái gì cũng nhìn không thấy.

Hơn mười phút sau.

Vu Hoành tìm được nguyên bản âm khí thiên trụ vị trí, quả nhiên phát hiện, đạo kia cực kỳ dễ thấy to lớn thiên trụ, hoàn toàn biến mất.

Liên đới chung quanh trong nước biển các loại hắc tai quái vật, cũng số lượng ít đi rất nhiều.

Trong lòng của hắn đại hỉ, lúc này bắt đầu thanh lý chung quanh độ nguy hiểm tương đối cao Ác Ảnh hắc triều.

Thời gian nhoáng một cái, chính là ba ngày đi qua.

Trong ba ngày này.

Toàn Hạc Chân Quân mỗi ngày chỉ nghỉ ngơi sáu giờ, thời gian còn lại đều ở bên ngoài bôn ba, mà chiến tích cũng tương đương cường hãn.

Ba ngày thời gian nàng hết thảy đóng lại hơn 30 tòa Tuyệt Vọng Chi Môn, còn lại năm tòa đoán chừng là con thứ nhất quái vật sớm đã bị g·iết, không cách nào tìm tới, cho nên không có cách nào đóng lại.

Dạng này hành động hiệu suất, cực lớn hóa giải Á Tùng Tai Hại Trường Thành chống cự áp lực.

Cũng làm cho tai hại đối sách thuộc cấp càng nhiều lực lượng, tập trung ở ứng đối linh tai Vạn Linh Chi Môn bên trên.

Mà càng làm cho Vu Hoành mừng rỡ là, phương pháp này, đối với Vạn Linh Chi Môn thế mà cũng hữu hiệu.

Toàn Hạc Chân Quân nửa đường tiện thể cũng tìm một tòa Vạn Linh Chi Môn tiến hành nếm thử.

Không nghĩ tới… Một dạng đóng lại tòa này linh tai cửa lớn.

Lần này, toàn bộ Tai Hại Trường Thành gặp tai hoạ quần chúng đều sôi trào.

Trong khoảng thời gian này, Thất Hung minh mở ra linh tai cùng hắc tai, chủ yếu tập trung ở Á Tùng Nam Bộ, Bắc Bộ, hai khối lớn khu vực.

Gặp tai hoạ, cũng chủ yếu là hai bộ phận này khu vực bình dân.

Được lợi tại quốc thổ rộng lớn, rất nhiều quái vật kỳ thật cũng không lan đến gần còn lại khu vực thành thị.

Tăng thêm Tai Hại Trường Thành thành lập kịp thời chỉ có ước chừng hơn 30 tòa thành thị lớn nhỏ gặp tai hoạ.

Còn lại khu vực chủ yếu là thụ đêm tối giáng lâm, sương lớn tràn ngập ảnh hưởng.

Tại xác định Toàn Hạc Chân Quân thật đóng lại đại lượng hắc tai linh tai sau đại môn, Á Tùng phía quan phương hạ lệnh hết thảy lực lượng quay chung quanh nàng toàn lực phối hợp.

Mà Vu Hoành cũng hạ lệnh Linh Minh tận khả năng thừa cơ tiến công, tiêu diệt quái vật sinh lực.

Dạng này tình trạng, đang kéo dài sau hai tuần.

Rốt cục.

Tử Hòa cung di chỉ.

Mảng lớn đạo cung trên không phế tích, Toàn Hạc Chân Quân chân đạp to lớn hơi mờ Tiên Hạc, nhìn về phía trước đạo kia liền trời tiếp đất âm khí thiên trụ.

“Đây là sau cùng Vạn Linh Chi Môn.” Giọng nói của nàng nhẹ nhõm, mang theo nồng đậm như trút được gánh nặng.

Ở tại hậu phương, Linh Minh cao tầng, đạo mạch cao tầng, tất cả đều tụ tập đến nơi này.

Liền ngay cả Thất Hung minh còn sót lại cao thủ, cũng đều hội tụ ở đây.

Những thời giờ này bọn hắn bị kéo đi lấp tuyến, nơi nào có cần liền hướng chỗ nào nhét, hoàn toàn không để ý sống c·hết của bọn hắn.

Không ngừng tiêu hao dưới, Thất Hung minh nhân viên giảm bớt hơn một nửa, còn lại tất cả đều là mắt lộ hung quang, một thân tử khí sát ý cỗ máy g·iết chóc.

Thất Hung bên trong, Quỷ Linh không biết tung tích, nghe nói là bị Khô Thiền đánh lén g·iết c·hết. Nhưng không ai quan tâm.

Còn lại Thất Hung không quan tâm, khôi phục như cũ Long Tình Tử cũng không quan tâm. Vu Hoành càng không thèm để ý.

So với Khô Thiền, chỉ là một cái Quỷ Linh mà thôi, c·hết thì đ·ã c·hết.

Khô Thiền giá trị rõ ràng cao hơn.

Tại đã trải qua rất nhiều âm mưu tính toán về sau, hiện tại Khô Thiền cuối cùng khai khiếu, biết đánh lén.

Cũng không còn như trước đó như vậy ngây thơ.

Lúc này hắn liền đứng ở bên người Vu Hoành, trong tay không có lại ôm vợ mình t·hi t·hể, mà là đổi một thân đạo bào màu đen. Hủy dung bộ mặt đeo một tấm hoàng kim ảnh hình người mặt nạ, mặt nạ thoáng có chút nữ tính hóa, thình lình chính là Quỷ Linh bộ dáng.

“Cánh cửa này đóng lại về sau, hết thảy liền rốt cục có thể kết thúc a… ?” Hắn nhẹ giọng hỏi.

“Tạm thời kết thúc.” Vu Hoành gật đầu.

“Chỉ là đêm tối này, vì cái gì còn chưa đi? Rõ ràng bị nhốt chỉ còn cuối cùng một cánh cửa.” Bất Ngữ đạo nhân tại cách đó không xa nghi hoặc lên tiếng.

“Có lẽ chờ cuối cùng cánh cửa này đóng lại, sẽ từ từ tán đi.” Vu Hoành suy đoán.

“Bất kể nói thế nào, đóng cửa đối với chúng ta là chuyện tốt!”

Một phiếu thuật sĩ nhao nhao gật đầu, lúc này đều ngửa đầu nhìn lên trong bầu trời Toàn Hạc Chân Quân.

Chương 403: Vạn linh (1)

Chương 403: Vạn linh (1)

Đám người rất thưa thớt phân tán đứng tại trong phế tích.

Không ít kiến trúc thậm chí bị chặn ngang chặt đứt, triệt để không có trần nhà, tựa như lộ thiên hộp.

Từng đạo khói đen thỉnh thoảng từ cái nào đó khe hở chỗ sâu bay ra.

Tầm mắt mọi người đều tụ tập tại cái kia cuối cùng một đạo linh tại trên cửa chính. Chỉ cần đóng lại linh tai, hắc tai ngược lại đối với thuật sĩ tới nói không tính khó giải quyết.

Âm khí thiên trụ không ngừng quay cuồng, xoay tròn, dũng động.

Tại Toàn Hạc đạo đạo thủ ấn dưới, không ngừng bị hạn chế, trói buộc.

Xùy! !

Trong chốc lát, một viên hắc châu bắn ra, bắn vào thiên trụ.

Đó là bị phong ấn ban sơ linh tai quái vật, lúc này bị tinh chuẩn đánh vào thiên trụ bên trong.

Trong lúc vô thanh vô tức, thiên trụ bắt đầu chậm rãi co vào, biến nhỏ, mắt trần có thể thấy thu nhỏ.

Một phút đồng hồ.

Hai phút đồng hồ…

Phốc!

Cuối cùng một tia hơi khói hoàn toàn biến mất, thiên trụ lộ ra hạch tâm nhất một đạo màu đỏ sậm bị huyết nhục leo lên bao khỏa quái dị cửa vòm tròn.

Môn kia cũng đang chậm rãi đóng lại.

Cao hơn ba mươi mét cánh cửa, bắt đầu phát ra ken két tiếng ma sát. Hai cánh cửa hướng trung tâm khép lại.

Bành!

Rốt cục, cánh cửa triệt để khép kín.

Toàn bộ Vạn Linh Chi Môn cũng triệt để làm nhạt, trong suốt, tiêu tán ở giữa không trung.

Đến tận đây, toàn bộ Tử Hòa cung di chỉ trên không, không còn nửa điểm linh tai khí tức.

Tĩnh.

Tất cả mọi người tại thời khắc này an tĩnh lại.

Lập tức, vài giây sau.

Tiếng hoan hô to lớn vang vọng đất trời.

Toàn Hạc vui mừng nhìn xem bị quan bế Vạn Linh Chi Môn chỗ, quay đầu nhìn về phía phía dưới trên đại địa rất nhiều thuật sĩ.

“May mắn không làm nhục mệnh!”

Trên mặt nàng toát ra ôn nhu mỉm cười.

“Tiếp đó, cũng chỉ có hắc tai Tuyệt Vọng Chi Môn.”

Nhất thời vô luận là Linh Minh hay là tai hại đối sách bộ thuật sĩ, tại thời khắc này đều lâm vào trong vui sướng.

Từ khi đạo mạch xảy ra chuyện, Thất Hung minh thả ra hắc tai linh tai về sau, sư tỷ liền bắt đầu không ngừng đi xuống rơi, hướng phía vực sâu phương hướng càng lúc càng nhanh, càng ngày càng nhanh trượt.

Cho tới bây giờ.

Toàn Hạc Chân Quân hoành không xuất thế, cưỡng ép lấy sức một mình, đóng lại từng tòa cửa lớn.

Có thể nói, một mình nàng cơ hồ cứu vớt cái này sắp trượt vào vực sâu thế giới.

“Xem ra, tiếp xuống chỉ cần Toàn Hạc Chân Quân tại thế, thế giới này hẳn là có thể duy trì cơ bản yên ổn, ta không sai biệt lắm có thể đem một bên khác người nhận lấy…” Vu Hoành lúc này trên mặt cũng lộ ra dáng tươi cười. Nếu như ngay cả biện pháp này cũng vô dụng, Toàn Hạc Chân Quân cũng không cách nào, vậy hắn cũng chỉ có thể cuối cùng thử cường hóa Định Thiên Bàn, nhưng này giống như khủng bố năng lượng khổng lồ nhu cầu, căn bản không phải trong thời gian ngắn có thể bù đắp được, đối với một cái ngay cả cường hóa dược vật đều cần hơn mười ngày hắc ấn tới nói, Định Thiên Bàn bực này cường độ bảo vật, xác suất lớn sẽ cần thật dài thời gian mới có thể cường hóa đến đủ tiêu chuẩn.

Dù sao, đó là cần chín cái Toàn Hạc chồng chất lên nhau thăng hoa về sau, mới có thể có đến năng lượng khổng lồ. Cái này cùng cầm cái đ·ạ·n h·ạt n·hân xác không, trực tiếp cường hóa ra đại đương lượng Tinh Thần hệ đ·ạ·n h·ạt n·hân không có gì khác biệt.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành trên mặt cũng rốt cục lộ ra nhẹ nhõm mỉm cười.

“Cũng may, hết thảy đều kết thúc…”

Hắn nhìn lên trong bầu trời Toàn Hạc chói mắt dáng người, cảm giác đem nó từ lão hủ những năm cuối cứu thoát ra, là hắn đời này làm ra chính xác nhất quyết định.

Răng rắc.

Đúng lúc này.

Bỗng nhiên một tiếng pha lê nứt ra thanh âm, vang vọng bầu trời.

Ở đây tất cả tinh thần lực mạnh đến cảnh giới nhất định thuật sĩ, đều nghe được đạo thanh âm này.

“Thanh âm gì?” Vu Hoành nhíu mày lại, ngắm nhìn bốn phía, lại cái gì cũng không có phát hiện.

Đột nhiên, hắn vội vàng ngẩng đầu hướng phía Toàn Hạc phương hướng nhìn lại.

“Coi chừng! !”

Một cái chớp mắt này, hắn con ngươi co rụt lại, gấp giọng rống to.

Nhưng hết thảy đã tới đã không kịp.

Toàn Hạc Chân Quân sau lưng, vừa mới bị quan bế Vạn Linh Chi Môn, lúc này thế mà lại lần nữa hiển hiện hình dáng.

Cửa lớn cánh cửa hiển hiện vô số vết rạn, sau đó, tại Toàn Hạc quay đầu trong nháy mắt, ầm vang phá toái.

Xùy! ! !

Một cái bàn tay lớn màu hoàng kim, trong nháy mắt duỗi ra cửa lớn, bịch một chút, tinh chuẩn bắt lấy Toàn Hạc thân thể.

Đại thủ toàn thân điêu khắc vô số phù văn, tựa như hoàng kim chế tạo, cùng trước đó cái kia bị ngăn cách đồng thau đại thủ không có sai biệt, chỉ là hình thái càng thực thể hóa, khổ người cũng lớn hơn.

Bắt lấy Toàn Hạc về sau, đại thủ đột nhiên rút về, trong nháy mắt chui vào cửa lớn, biến mất không thấy gì nữa.

Lần này biến cố, để phía dưới những thuật sĩ đều trấn trụ, hoàn toàn chưa kịp phản ứng.

Quá nhanh bàn tay to kia từ xuất hiện, bắt lấy Toàn Hạc, lại đến co vào trở về, chỉ tốn không đến một giây thời gian.

Thời gian này, bực này khoảng cách, liền xem như Vu Hoành cũng không kịp ra tay cứu viện.

Oanh! !

Đúng lúc này, Vạn Linh Chi Môn nội bộ truyền ra một tiếng đinh tai nhức óc hạc kêu, nhưng lập tức im bặt mà dừng, hết thảy an tĩnh lại.

Lúc này bầu trời, một mảnh vắng vẻ.

Âm u trong bầu trời đêm, vừa mới còn phóng thích ra bạch quang sáng tỏ Toàn Hạc Chân Quân, lúc này đã biến mất vô tung vô ảnh.

Ở đây thuật sĩ đều ngây dại.

Không biết nên phản ứng ra sao, có người thậm chí còn tưởng rằng chính mình hoa mắt, cúi đầu vò mắt. Có người theo bản năng liền bắt đầu về sau rút lui, kéo dài khoảng cách, tùy thời chuẩn bị chạy trốn.

Nhưng càng nhiều người, đều nhìn chằm chằm Toàn Hạc b·ị b·ắt đi phương hướng.

“Sao… Làm sao có thể! ! ?” Kim Quang đạo nhân sắc mặt cứng ngắc, trong mắt tràn đầy không dám tin.

“Lão sư nàng lão nhân gia, thực lực thông thiên triệt địa… Chợt a… Sao lại thế! ! ?”

Xùy!

Một bên Khô Thiền cùng Bất Ngữ đạo nhân đồng thời đột ngột từ mặt đất mọc lên, hóa thành một đỏ một trắng hai đạo lưu quang, bay về phía mảnh kia Vạn Linh Chi Môn.

Vu Hoành hơi chậm một chút đồng dạng nhảy lên một cái, hướng Vạn Linh Chi Môn nhảy xuống.

Nhưng ba người đều phảng phất xuyên thấu một đạo huyễn ảnh, trực tiếp từ trong Vạn Linh Chi Môn ở giữa xuyên qua.

Ba người từ phía sau lưng rơi xuống đất, lại lần nữa quay đầu nhìn lại.

Lúc này phía dưới mặt khác thuật sĩ mới phản ứng được, nhao nhao phóng thích thuật pháp, hướng phía Vạn Linh Chi Môn oanh tạc đi qua.

Từng đạo tinh thần triệu hoán hư thể, hỏa diễm, hàn băng, sương độc, chùm sáng các loại, lít nha lít nhít hướng Vạn Linh Chi Môn bay đi. Nhưng toàn bộ đều từ giữa đó xuyên qua.

“Tiền bối! !” Vu Hoành toàn thân dấy lên đỏ tía nội lực hỏa diễm, lại lần nữa vọt lên, ngắn ngủi trệ không, lơ lửng tại Vạn Linh Chi Môn phía trước.

Nhưng hắn cái gì cũng không có cảm nhận được.

Tinh thần cảm giác bên trong, nơi này chỉ là một mảnh hư vô, cái gì cũng không có…

Giờ này khắc này, một cỗ khó tả bối rối, xuất hiện ở ở đây thuật sĩ đáy lòng.

Toàn Hạc Chân Quân cường đại trong đoạn thời gian này đã triệt để xâm nhập lòng người, đó là triệt để cùng những người còn lại kéo ra một cái cấp bậc lớn thực lực kinh khủng.

Nhưng ở lúc này, ngay cả nàng, muốn đều bị Vạn Linh Chi Môn nội bộ bàn tay lớn vàng óng kia ôm đồm đi…

Ngay cả nàng như thế cái thế cường giả, cũng không đủ sức chống cự…

Như vậy bọn hắn.

“Minh chủ! ! Mau nhìn trên trời! !” Bỗng nhiên Thanh Hoàng hét lớn.

Vu Hoành vội vàng ngẩng đầu, hướng chỗ càng cao hơn nhìn lại.

Bành bành bành bành bành bành! ! !

Lúc này từng đợt nhỏ xíu trầm đục, không ngừng từ trên không trung truyền lại xuống tới.

Phiến phiến ban sơ phong cách cổ đại hoa lệ cửa vòm tròn, nhao nhao hiển hiện, mở ra. Đó là hắn lần thứ nhất thấy qua Vạn Linh Chi Môn!

Năm phiến.

Mười phiến.

Hai mươi phiến.

Năm mươi phiến…

Thậm chí đến phía sau Vu Hoành đã không đi số có bao nhiêu Vạn Linh Chi Môn.

Hắn chỉ thấy, đầy trời đầy mắt Vạn Linh Chi Môn, lít nha lít nhít, cơ hồ chiếm hết toàn bộ tầm mắt.

"Đến cùng… Chuyện gì xảy ra! ! ?" Cả người hắn đều mộng.

Răng rắc.

Điện quang màu vàng ở trên bầu trời chợt lóe lên, ngay sau đó, điện quang càng ngày càng nhiều, đem hết thảy chiếu sáng nhuộm thành một mảnh màu vàng.

Vạn Linh Chi Môn bên trong, từng mảnh từng mảnh Kim Giáp Long Nhân chen chúc xông ra, mấy vạn, mấy chục vạn, thậm chí nhiều hơn Kim Giáp Long Nhân, tất cả đều là tam nhãn hình thái.

Bọn chúng xếp quân trận, phía sau có Thải Kính Đạo Nhân lưng đeo viền vàng viên quang, tọa trấn chỉ huy, trong lúc nhất thời vẽ lấy phong cách cổ xưa ký hiệu màu trắng tinh kỳ từng đạo hướng phía phía dưới di động bay tới.

Màu vàng linh tai đại quân, tựa như nước biển thủy triều, tại vạn mét trên không trung, từ trên trời giáng xuống, ầm vang đánh tới hướng phía dưới đại địa.

Cùng lúc.

Tất cả Vạn Linh Chi Môn bên trong đồng thời duỗi ra từng cái to lớn cánh tay màu vàng óng.

Lít nha lít nhít cánh tay màu vàng óng đều lẫn nhau giữ tại một chỗ, lập tức băng một chút, nổ nát vụn hóa thành vô số điểm sáng màu vàng óng.

Trong điểm sáng, một đạo thân cao trăm mét thuần trắng toàn thân Khải Giáp Cự Nhân nổi lên, nó cầm trong tay Tam Tiêm Kích, đầu dấy lên trùng thiên ngọn lửa màu trắng, lơ lửng giữa không trung.

Khải Giáp Cự Nhân vừa xuất hiện từng vòng từng vòng bàng bạc khủng bố tinh thần áp lực, hướng phía bốn phương tám hướng phô thiên cái địa tiết ra.

Phương viên mười cây số trong vòng.

Cả vùng đại địa đều trong nháy mắt trùng điệp chìm xuống một đoạn, bị ép ra một đạo to lớn hình cầu tròn ấn ký.

Phía dưới trên đại địa những thuật sĩ, tính cả công trình kiến trúc cùng một chỗ, toàn bộ cùng nhau chìm xuống

Cái kia kinh khủng khoa trương tinh thần áp lực, ảnh hưởng vặn vẹo hiện thực, hóa thành vượt qua một tấn thực thể trọng áp, tại chỗ liền đem mấy cái thể chất kém một chút thuật sĩ ép tới sắc mặt trắng bệch, trên thân hiển hiện linh quang.

Một số nhỏ không có nắm giữ Linh Quang bí thuật thuật sĩ, tại chỗ bị ép tới quỳ rạp xuống đất, không ngừng thổ huyết, thân thể cấp tốc biến hình, xương cốt vỡ vụn, huyết nhục từ từ bị ép thành một đám bánh thịt.

“Ta chính là Tiên Linh Vạn Sơn Tiên Tướng…”

Màu trắng Khải Giáp Cự Nhân dưới mũ giáp sáng lên sáng chói thâm thúy hai mắt màu vàng óng.

“Phàm nhân a… Vạn vật cuối cùng rồi sẽ tàn lụi, duy tiên độc tồn!”

Cao v·út to lớn sóng âm bên trong Bất Ngữ đạo nhân phản ứng đầu tiên, nằm lên đạo đồng bên người xoay người chạy.

Vu Hoành quét mắt đồng hồ vạn năng bên trên loạn mã đồng dạng trị số, trực tiếp đem nó bóp nát.

Thứ này đã vô dụng, đối phương tinh thần trị số vượt ra khỏi kiểm tra đo lường hạn mức cao nhất, tối thiểu quá trăm triệu.

Ngay cả nắm giữ linh quang Toàn Hạc Chân Quân, đều không rên một tiếng b·ị b·ắt đi vào.

Hắn lúc này không do dự nữa, xoay người chạy.

'Thế giới này… Tuyệt đối không bình thường!'

Hắn đã sớm cảm giác thế giới này những thuật sĩ có vấn đề, bọn hắn nắm giữ thuật pháp phần lớn là triệu hoán Thiên Đình thần ý giáng lâm, nhưng linh tại hậu phương tựa hồ cũng là đứng đấy Thiên Đình Tiên Thần.

Cả hai đến cùng phải hay không một hệ thống? Nếu như là, vì sao Thiên Đình lực lượng những thuật sĩ tấp nập mượn dùng, lại sẽ không đối với thế giới này tạo thành uy h·iếp?

Mỗi một lần thuật sĩ mượn dùng, không phải liền là lần lượt mở ra một cánh Tiểu Vạn Linh Chi Môn a?

Hắn một mực có sự nghi ngờ này.

Mà bây giờ, nhìn xem cái kia vốn nên bị triệt để đóng lại Vạn Linh Chi Môn, bị như là trò đùa trong nháy mắt mở ra hàng trăm hàng ngàn tòa, đầy trời đều là.

Trong lòng của hắn tựa hồ minh bạch…

Thế giới này, có lẽ là khoảng cách linh tai, quá gần…

Lại nghĩ tới trước đó linh tai bọn họ thôn phệ nhân loại tinh thần lực sinh ra tiến hóa. Thế giới này, có lẽ căn bản chính là linh tai bãi săn, thường cách một đoạn thời gian đến đây giáng lâm thu hoạch một lần. Cho nên mới khắp nơi đều là lỗ thủng, cho nên mới sẽ dễ như trở bàn tay liền có thể bị Long Tình Tử bọn hắn mở ra Vạn Linh Chi Môn.

Chương 404: Vạn linh (2)

Vu Hoành nhanh chóng ở trên mặt đất phi nước đại thoát đi.

Một tấn nhiều trọng áp đối với người khác tới nói rất mạnh, nhưng với hắn mà nói như là mưa bụi.

Có thể mấu chốt là, hắn cùng đối phương cách xa nhau tối thiểu mấy ngàn mét, thế mà liền có thể cảm nhận được mạnh như vậy trọng áp, nếu là tới gần.

Có lẽ chỉ riêng thời thời khắc khắc cảm nhận được trọng áp, đều có mấy chục trên trăm tấn.

Vậy còn đánh cái cái rắm!

"Toàn Hạc tiền bối… ." Trong lòng hắn lúc này vẫn như cũ không tin, mãnh liệt như vậy Toàn Hạc Chân Quân, thế mà lại không có lực phản kháng chút nào, liền bị áp chế bắt lấy biến mất.

"Có lẽ… Nàng chỉ là tạm thời bị khốn trụ, còn có thể chạy trốn ra ngoài." Vu Hoành trong lòng an ủi.

Nhưng tinh thần dự cảnh cho ra mãnh liệt bất an, để hắn hiểu được, kết quả này khả năng… Quá thấp.

Lúc này hắn quay đầu lại, một chút chạy chậm thuật sĩ, đã bị màu vàng Tam Nhãn Long Nhân đại quân bao phủ thôn phệ.

Thậm chí Cửu Môn môn chủ một trong Tố Linh đạo cô, vốn là trọng thương, vốn cũng không tốt tốc độ thuật pháp, lúc này tuyệt vọng bị thủy triều màu vàng bao phủ.

Đảo mắt liền biến mất vô tung vô ảnh một đám thân cận đệ tử sư huynh đệ kêu to cong người cứu người, cũng chưa kịp, đi theo bị một đạo bao phủ trong đó.

Nếu không có những này Long Nhân lúc cần phải thời khắc khắc bảo trì quân trận, trừ ra Vu Hoành bên ngoài, những này thuật sĩ một cái cũng trốn không thoát.

Nhưng cuối cùng như vậy, cũng từng có nửa thuật sĩ không thể kịp thời thoát đi. Tại chỗ bị dìm ngập xé nát.

Vu Hoành cảm nhận được liên tục không ngừng linh quang bởi vì n·gười c·hết mà chảy vào trong cơ thể mình.

Hắn nhịn không được quay đầu nhìn về phía bầu trời.

Tử Hòa cung di chỉ phía trên, bầu trời đã ngưng tụ ra mảng lớn sương mù xám.

Sương mù xám như là ban sơ đồng dạng, cấp tốc hướng phía tứ phương lan tràn, bao phủ đại địa.

Hồi tưởng lại vừa mới nhìn thấy Vạn Linh Chi Môn số lượng.

Vu Hoành không còn mảy may chần chờ.

Hắn hiểu được. Thế giới này, xong.

Oanh!

Đỏ tía hỏa diễm lại lần nữa ở trên người hắn cháy bùng mà lên, nội lực song trọng thiêu đốt dưới, tốc độ của hắn bão táp đến gần 400 mã.

Mỗi giây hơn trăm mét tốc độ, để hắn cơ hồ hóa thành gió, một đường phi nước đại.

Hơn mười phút sau.

Tai Hại Trường Thành.

Vu Hoành cái thứ nhất nhảy vọt qua nặng nề màu đen tường cao.

Đè xuống trên tường nút báo động.

Ô! !

Chói tai khẩn cấp tiếng cảnh báo cấp tốc vang lên.

Từng đội từng đội thuật sĩ phối hợp q·uân đ·ội binh sĩ từ chỗ nghỉ ngơi lao ra.

Ai vào chỗ nấy.

Pháo binh nhắm chuẩn hiệu đính.

Máy bay n·ém b·om cất cánh, giếng đ·ạ·n đạo tự động mở ra, tùy thời chuẩn bị phát xạ.

Những thuật sĩ bắt đầu khuấy động đạo tức, cho tất cả v·ũ k·hí bám vào thuật pháp.

Vu Hoành không ràng buộc cho ra ba loại đặc công phù lục bị sửa đổi thành trận pháp, tại đại lượng thuật sĩ liên thủ kích hoạt dưới, đem toàn bộ Tai Hại Trường Thành màu đen bức tường, dát lên một mảnh trắng muốt trận văn.

Lúc này hậu phương những thuật sĩ mới lục tục ngo ngoe đuổi tới, nhao nhao vượt qua Tai Hại Trường Thành, dừng lại nghỉ ngơi.

Có trực tiếp không có ý định ngừng, hướng càng xa xôi muốn chạy, bị Vu Hoành lấy Linh Quang bí thuật đè lại.

Hắn tự mình đứng ở phía sau một tòa đ·ạ·n đạo giếng phát xạ bên cạnh.

Lúc này đóng quân nơi này q·uân đ·ội tư lệnh bước nhanh đã tìm đến, đi đến bên cạnh hắn.

“Chính Nhu minh chủ, chuyện gì xảy ra! ? Không phải nói cuối cùng một cánh Vạn Linh Chi Môn lập tức liền phải đóng lại rồi sao! ? Vì cái gì sẽ còn làm ra đại chiến trận như vậy!”

“Ngươi đang chất vấn ta a! ?” Vu Hoành hỏi lại, ánh mắt nhìn về phía đối phương.

Tư lệnh là cái giữ lại ria mép trung niên nam tử đầu trọc, bị ánh mắt ép một cái, toàn thân cứng đờ, nhưng vẫn là đối cứng lấy áp lực cùng Vu Hoành đối mặt.

“Siêu tự nhiên phương diện là các ngươi cùng tai hại đối sách bộ đang phụ trách! Ta không hỏi ngươi hỏi ai! ? Trước đó các ngươi vỗ ngực cùng ta nói, lập tức liền có thể hoàn tất ~ dừng a! Hiện tại đến cùng là chuyện gì xảy ra! ? Tại sao muốn theo cao nhất cảnh giới cái nút! ? Toàn Hạc Chân Quân người đâu! ?”

“Chân Quân… .” Vu Hoành cắn răng, hồi tưởng lại cái kia đầy trời Vạn Linh Chi Môn, cơ hồ nói không ra lời.

Tư lệnh thấy thế, trong nháy mắt trong lòng mát lạnh, minh bạch tình huống không ổn.

Mặc dù hắn cũng không phải là thuật sĩ, nhưng đối với Toàn Hạc tại thuật sĩ trong vòng thực lực độ cao, hay là có hiểu biết.

Nhưng bây giờ, vị này đương thời mạnh nhất thuật sĩ. Thế mà vậy.

“Đến rồi!” Vu Hoành đột nhiên quay đầu, nhìn về phía Tử Hòa cung phương hướng.

Nơi đó lại lần nữa tuôn ra trong sương mù xám, vô tận thủy triều màu vàng, một chút xông ra, hướng phía Tai Hại Trường Thành ầm vang vọt tới.

Một màn này khoa trương số lượng, để sớm đã cảnh giới chờ q·uân đ·ội cùng những thuật sĩ đều sợ ngây người.

Nhưng sau một khắc, tất cả mọi người lập tức bắt đầu oanh tạc.

Lít nha lít nhít pháo kích âm thanh đồng thời hóa thành một thanh âm vang lên, chấn mặt đất lắc một cái.

Lấy ngàn mà tính đ·ạ·n pháo lấy mấy lần vận tốc âm thanh tốc độ, ầm vang rơi vào thủy triều màu vàng bên trong.

Rầm rầm rầm! !

Bạo tạc, hỏa diễm, liên tục không ngừng ngăn trở thủy triều tới gần.

Vu Hoành nhảy lên nhảy vào giếng đ·ạ·n đạo, rơi vào đ·ạ·n đạo đỉnh chóp, toàn thân linh quang đi lên không cần tiền giống như bám vào đối với không có sự sống vật thể, linh quang chỉ có thể ngắn ngủi bám vào một trận, cho nên hắn chỉ có thể trước tiên chạy đến nơi đây tới.

Một bên tư lệnh thấy thế, không nói hai lời, xuất ra bộ đàm hạ lệnh châm lửa.

Xùy!

Đ·ạ·n đạo phía dưới, hỏa diễm sáng lên.

Toàn bộ giếng phát xạ truyền ra trận trận chấn động, oanh minh.

Theo hỏa diễm càng ngày càng sáng, khói đặc tuôn ra.

Vu Hoành nhảy đến một bên bên cạnh giếng nhìn qua đ·ạ·n đạo dần dần lên không, gia tốc, nghiêng, càng ngày càng cao.

“Yên tâm, nó sẽ lên tới cao nhất, sau đó từ trên trời giáng xuống, gia tốc đến gấp 30 lần vận tốc âm thanh oanh tạc rơi xuống. Tốc độ như vậy, vẹn vẹn lực trùng kích, cũng là một cái đại sát khí.” Tư lệnh trầm giọng nói.

Vu Hoành không có trả lời, chỉ là xoay người, nhìn qua Tử Hòa cung phương hướng thủy triều màu vàng.

Lúc này Tam Nhãn Long Nhân đại quân kết trận thả ra một tầng màu vàng nhạt bình chướng trong suốt, ngăn trở đánh nổ hỏa lực, tạc đ·ạ·n, địa lôi.

Cứ việc không ngừng có Long Nhân bị nạp liệu phạm vi lớn bạo tạc xé nát, thiêu đốt hóa thành sương mù xám tiêu tán. Nhưng bọn hắn số lượng nhiều lắm.

Một chút quân trận thậm chí còn có thể cự ly ngắn tập thể thuấn di, dùng cái này tránh đi tốc độ chậm một chút thiêu đốt đ·ạ·n pháo.

Đinh tai nhức óc oanh tạc cùng đ·ạ·n pháo âm thanh, để Vu Hoành cơ hồ nghe không được mặt khác bất kỳ tiếng vang.

Hắn cấp tốc trở lại trên tường thành, vừa mới trở về những thuật sĩ đã bắt đầu phối hợp q·uân đ·ội chặn đường vọt tới to lớn nguy hiểm.

“Minh chủ… Thải Kính đến rồi! !” Thanh Hoàng sắc mặt trắng bệch chạy vào tới, “Nghĩ một chút biện pháp! !”

Thải Kính.

Vu Hoành trầm mặc. Vừa mới xuất hiện những Thải Kính Đạo Nhân kia, từng cái lưng đeo màu vàng viên quang, tất cả đều là hoàn toàn thể.

Hắn lấy cái gì đi đánh! ?

Lúc trước ba đầu hoàn toàn thể Thải Kính liền ngay cả Toàn Hạc đều cần mười lăm phút mới có thể triệt để luyện hóa.

Hiện tại bên kia há lại chỉ có từng đó ba đầu.

“Minh chủ!” Bất Ngữ đạo nhân cũng chạy tới.

“Tiếp xuống nên làm thế nào cho phải? ?”

Giờ này khắc này, đối mặt kinh khủng như vậy tràng cảnh, liền xem như bọn hắn những này lão thuật sĩ, cũng không biết như thế nào cho phải.

Đối diện lực lượng chênh lệch, quá lớn. Bọn hắn căn bản không nhìn thấy bất luận cái gì đối kháng khả năng.

Hy vọng duy nhất, chính là đến đây tìm gần với Toàn Hạc Vu Hoành, nhìn xem thần bí hắn, có biện pháp gì tốt.

“.” Vu Hoành im lặng.

Hắn có thể có biện pháp nào?

Loại tình huống này, liền xem như hắn lập tức có thể lại thu hoạch được một lần khai quang tai cửa lớn tư cách, cũng không làm nên chuyện gì.

Linh tai Vạn Linh Chi Môn nhiều lắm.

Gặp hắn trầm mặc.

Bất Ngữ đạo nhân bọn người tựa hồ cũng minh bạch cái gì, sắc mặt càng phát ra tái nhợt.

Nơi xa một chút mới trốn về đến thuật sĩ, cũng quay người lặng lẽ thoát đi.

Két.

Một đạo thiểm điện màu vàng, ở trên không đột nhiên xẹt qua.

Bạch!

Trong chốc lát, nặm đạo Thải Kính Đạo Nhân thân ảnh, trống rỗng thuấn di, xuất hiện trên bầu trời Tai Hại Trường Thành.

Bọn chúng cao cao tại thượng, trăm mét thân hình phóng thích nhàn nhạt thải quang, chiếu rọi chung quanh, quan sát hết thảy.

Như có như không tiên âm vang lên, uy nghiêm mà khí tức thần thánh tràn vào trên trường thành trong lòng của tất cả mọi người.

“Xong! !” Vu Hoành nhìn thấy bọn hắn một cái chớp mắt, liền minh bạch, những người khác hết thảy chống cự, đều đã không có chút ý nghĩa nào… Nơi này chỉ có hắn!

Không chút do dự, hắn toàn thân bộc phát đỏ tía nội lực hỏa diễm, hình thể bành trướng biến lớn, vô số tơ mỏng tại sau lưng bện ra nửa người tượng cự nhân, sau đó đạp đất, phóng lên tận trời.

‘Bôn Lôi!’

‘Năm thức!’

Thân thể của hắn hóa thành một đạo đỏ tía lưu tinh, chớp mắt v·a c·hạm đến một đạo Thải Kính Đạo Nhân trước người.

Một chân hoành đá!

Oanh! !

Một cước này trùng điệp đánh vào Thải Kính Đạo Nhân phần eo mặt bên, nhưng bị một tầng màu vàng nhạt hơi mờ bình chướng ngăn trở.

Hai cỗ đồng dạng khổng lồ lực lượng kinh khủng, điên cuồng đối kháng tiêu hao.

Nhưng không đợi Vu Hoành tiếp tục xuất lực, một bên còn lại Thải Kính Đạo Nhân, đồng thời đối với hắn duỗi ra ngón tay một chút.

"Nguyệt Thần dư mạch… Kẻ ngỗ nghịch, c·hết! !" Cuồn cuộn tiên âm bên trong, Thải Kính Đạo Nhân bọn họ phát ra như là thẩm phán gầm nhẹ.

Ông!

Bốn đạo đầu ngón tay phát ra thải quang, thuấn di xuất hiện tại Vu Hoành bên cạnh, trong nháy mắt đem hắn bọc lại đi vào.

Một giây sau.

Xuy xuy xuy! !

Thải quang bạo phá, tản ra, Vu Hoành toàn thân hồ quang điện màu vàng xen lẫn linh quang màu bạc một mảnh loạn hưởng, ngạnh sinh sinh gánh vác thải quang ăn mòn.

"G·i·ế·t! ! !" Hắn dữ tợn gầm thét, đùi phải từ trên hướng xuống, chiến phủ giống như phách trảm.

Ầm ầm! !

Trước mặt Thải Kính Đạo Nhân bị một thối này chính giữa cái cổ, trên đầu thải quang cũng b·ị đ·ánh cho rơi ra màu sắc rực rỡ vụn ánh sáng.

Tiếp theo một cái chớp mắt, nó tựa như như lưu tinh bị nện đến bay về phía nơi xa, trùng điệp rơi xuống đất.

Oanh!

Mặt đất chấn động nhưng không đến một giây, con Thải Kính Đạo Nhân này liền thuấn di lại xuất hiện, chỉ điểm một chút

sau lưng Vu Hoành phần lưng

Thải quang đại tác, Vu Hoành lại một lần nữa bị càng ánh sáng chói mắt bao trùm một giây về sau, trên người hắn thần tính điện quang cùng linh quang màu bạc đồng dạng kịch liệt tiêu hao, ngạnh sinh sinh ngăn trở thải quang.

Đang lúc hắn muốn phản kích lúc.

Còn lại Thải Kính Đạo Nhân đồng thời thoáng hiện, đem hắn vây quanh tại chính giữa, tựa hồ kết xuất trận pháp, trong tay cấp tốc kết ấn.

Đạo đạo thải quang hóa thành sợi tơ, phi tốc quấn quanh trên người Vu Hoành.

Kinh khủng tinh thần trọng áp, tại thời khắc này cuồng bạo tiêu thăng.

Oanh! !

Một giây sau, Vu Hoành trong nháy mắt cảm giác mình thể trọng nặng gấp 10 lần!

Thân thể của hắn trầm xuống, bắp thịt toàn thân xương cốt n·ộ·i· ·t·ạ·n·g, toàn bộ cũng bắt đầu tiếp nhận to lớn nội áp.

Giây thứ hai.

Hắn lúc này thể trọng lại một lần nữa gia tăng gấp 10 lần! !

Hai lần gia tăng mười lần, trực tiếp tiêu thăng đến nguyên bản thể trọng hơn trăm lần.

Hắn bây giờ vốn là thể trọng cao tới nửa tấn, một chút tiêu thăng hơn trăm lần, toàn thân phụ tải lập tức phá trần.

Lại xuống một giây, chung quanh thải quang sợi tơ lại lần nữa bắt đầu tăng lên tăng phúc.

Vu Hoành không thể động đậy, toàn thân nội lực thiêu đốt, thần tính linh quang điên cuồng giãy dụa lấy, ý đồ thoát ly sợi tơ trói buộc.

Nếu là một lần nữa, hắn chỉ sợ không thể không triệu hồi linh quang, biến thân hoàn toàn thể!

“Ta đến! !” Đột nhiên một đạo băng lãnh tiếng vang từ phía dưới truyền đến.

Bàng bạc hỏa diễm đỏ sậm phóng lên tận trời, một tôn khuôn mặt mơ hồ, người mặc gai nhọn hắc giáp thân ảnh khôi ngô, lưng đeo một vòng hắc nhật, cấp tốc tới gần, hai kiếm chém vào hai tôn Thải Kính Đạo Nhân trên thân.

Lần này lực lượng mặc dù không đủ để để Thải Kính Đạo Nhân thụ thương, nhưng lại q·uấy n·hiễu bọn chúng thả ra trận pháp, để màu sắc rực rỡ sợi tơ gãy mất một chút.

Khô Thiền chính mình thì bị một Thải Kính Đạo Nhân tiện tay một chỉ, tại chỗ hộ thân hỏa diễm nổ tan, Xích Tiêu Kiếm lại lần nữa hiển hiện vết rạn, bay rớt ra ngoài, tiến đụng vào một tòa trong tiểu lâu, không rõ sống c·hết.

Vu Hoành thừa cơ tránh thoát mà ra, một chân ầm vang quất trúng một tên Thải Kính Đạo Nhân đầu.

Phốc một chút, màu sắc rực rỡ điểm sáng vẩy ra nổ nát vụn.

Con Thải Kính Đạo Nhân này tại chỗ bị đá đến khí tức tối sầm lại, bị nội lực khí tức ăn mòn, thụ thương bay tứ tung ra ngoài.

Chương 405: Vạn linh (3)

Chương 405: Vạn linh (3)

Vu Hoành rơi xuống dưới địa, trên thân nội lực chấn động, tán đi thể trọng tăng phúc trọng áp.

Kim Quang đạo nhân các loại thuật sĩ đỉnh tiêm cao thủ, lúc này cũng nhao nhao viễn trình phóng thích thuật pháp trợ giúp. Từng đạo các loại Linh Vực cấp tốc triển khai, lên không liều mạng.

Nhưng lúc này, hết thảy đã không có biện pháp.

Tạm Nhãn Long Nhân số lượng nhiều lắm, đã bắt đầu thuấn di tiến vào trong trường thành, triển khai đồ sát.

Không có thuật sĩ có thể ngăn cản được bọn chúng thuấn di á·m s·át. Linh Vực cũng chỉ có thể miễn cưỡng bao trùm vị trí, càng nhiều tại cuồn cuộn không dứt điên cuồng tràn vào.

Liền xem như linh quang tăng cường phòng hộ, cũng nhiều lắm là nhiều chống đỡ mấy lần, lúc này đã có từng đạo linh quang tựa như bị nện nát trứng gà, nhao nhao vỡ tan.

Những thuật sĩ không cách nào ngăn trở, lại càng không cần phải nói người bình thường.

Mỗi một giây, đều có linh quang bay vụt tụ hợp vào Vu Hoành thể nội.

Trên người hắn linh quang nhan sắc, dần dần vượt trên mặt khác hết thảy sắc thái, cả người tắm rửa tại chói mắt màu bạc bên trong.

"G·i·ế·t! !"

Hắn lại lần nữa đột ngột từ mặt đất mọc lên, phóng tới Thải Kính Đạo Nhân, nhưng lại vọt lên cái không, đối phương trực

tiếp thuấn di, căn bản không cùng hắn đánh. Bọn hắn chính diện đối quyết đã không cách nào một chọi một gánh vác lúc này Vu Hoành, đại lượng tăng phúc linh quang nhanh chóng cường hóa lấy Vu Hoành các phương diện tố chất.

Năm đạo Thải Kính Đạo Nhân phân tán trận hình, kéo dài khoảng cách, phi tốc ở chung quanh thoáng hiện, lại một lần nữa chuẩn bị kết trận phóng thích màu sắc rực rỡ sợi tơ.

Mà càng xa xôi đạo kia thuần trắng áo giáp to lớn hình người, chính bản thân quấn băng rua màu trắng, đầu thiêu đốt chói mắt ngọn lửa màu trắng, hướng nơi này chậm rãi bay tới.

Hắn mỗi di động một chút khoảng cách, lấy hắn làm trung tâm, chung quanh mười cây số phảng phất thành hắn đặc hữu trọng áp lĩnh vực.

Chỗ đến, đại địa sụp đổ, bị ép ra một đạo rõ ràng vết lõm. Tất cả vật sống, cây cối, tảng đá, nhao nhao bị ép tới vỡ nát.

Vu Hoành bên này t·ử v·ong Linh Minh nhân số càng ngày càng nhiều.

Càng ngày càng nhiều linh quang bay vụt mà lên, dung nhập trong cơ thể hắn.

Lại một lần nữa, từng tia đến từ Chung Cực Thái Dương lực lượng, tại phía sau hắn như ẩn như hiện.

Theo linh quang không ngừng tăng cường, hắn lực lượng, tốc độ, thể chất, phòng ngự, đều đang nhanh chóng lại lần nữa bay vụt.

Trước đó còn ý đồ lấy trận pháp khóa chặt hắn Thải Kính Đạo Nhân, lúc này cũng không còn cách nào cuốn lấy hắn, mà là đảo ngược bị hắn lần lượt tập kích, đánh cho liên tục bại lui.

Bọn hắn thuấn di cũng không phải là không có dấu hiệu nào, mà là trước đó sẽ có một cái nho nhỏ một tay kết ấn động tác, chính là điểm này trì trệ, tại khoảng cách gần chém g·iết bên dưới bị Vu Hoành bắt lấy, như thiểm điện tập kích, đem từng cái Thải Kính Đạo Nhân đánh cho thải quang bay ra

Oanh! !

Rốt cục, một đầu Thải Kính Đạo Nhân sau lưng viên quang phá toái, cả người bị một quyền đánh nổ đầu thải quang, trong nháy mắt tiêu tán.

Nhưng một giây sau. Cách đó không xa sương mù xám đại lượng ngưng tụ, từ đó lại một lần nữa hiện ra Thải Kính Đạo Nhân thân ảnh.

Nó lại trùng sinh! !

Vu Hoành lúc này mới rốt cuộc minh bạch, vì sao Toàn Hạc sẽ chọn phong ấn… Sẽ chọn trận pháp…

Giờ này khắc này, xa xa Tiên Tướng ngay tại tới gần.

Phía dưới mấy vạn thuật sĩ cùng q·uân đ·ội mỗi thời mỗi khắc đều có n·gười c·hết đi.

Rõ ràng linh quang còn tại phi tốc tăng phúc tự thân toàn phương vị tố chất, có thể Vu Hoành lại không nhìn thấy nửa điểm hi vọng.

"G·i·ế·t! !" Sau lưng trong tiểu lâu, đại bộ phận thuật sĩ cao thủ đều chạy. Chỉ có Khô Thiền, lại một lần tay cầm Xích Tiêu Kiếm, máu me đầy mặt lao ra.

Hắn hai mắt một mảnh đỏ sậm, hỗn thân bao vây lấy hỏa diễm đỏ sậm. Trên thân đạo tức liên tiếp bay vụt, kết hợp linh quang màu bạc sợi tơ, thế mà so trước đó mạnh hơn một mảng lớn.

Hiển nhiên gia hỏa này cũng là thiên tài, tại đến Toàn Hạc chỉ điểm về sau, trong khoảng thời gian ngắn liền đem linh quang vận dụng tăng lên tới một tầng khác, đem nó dung hợp tăng lên chính mình thuật pháp uy lực.

Nhìn qua nơi xa tới gần Tiên Tướng, cảm thụ được phía dưới cơ hồ bị bao phủ hơn phân nửa Tai Hại Trường Thành, Vu Hoành cắn răng mặc cho thân thể rơi xuống đất đạp chân xuống, hướng phía Khô Thiền phương hướng phóng đi, một tay lấy nó bắt lấy.

"Bị g·iết, đi!"

Hắn gầm thét một tiếng, mang người hướng phía trường thành hậu phương đất trống đánh tới

Lấy hắn lúc này bị linh quang trên phạm vi lớn tăng phúc tốc độ, đã tới gần một giây 200 mét.

Đây là tiếp cận bảy trăm mã tốc độ kinh khủng.

Cũng là tiếp cận vận tốc âm thanh trình độ, không khí tại trước mắt hắn cơ hồ hóa thành sền sệt bùn nhão.

Trong nháy mắt, bên người cảnh vật hóa thành hư ảnh, phía trước loạn thất bát tao các loại đồ vật bị đụng xuyên, hắn mấy lần liền dẫn người xông ra mấy cây số bên ngoài.

Thải Kính Đạo Nhân bọn họ người phát hiện không thấy về sau, đối với hắn không còn cảm thấy hứng thú, mà là vội vàng bắt đầu trắng trợn thôn phệ phía dưới nhân loại phiêu khởi tinh thần lực điểm sáng.

Vu Hoành phi nước đại lấy, tinh thần lực cảm ứng đến sau lưng trên trường thành còn thừa không có mấy người sống khí tức, cuối cùng nhắm mắt lại, nắm lấy thổ huyết Khô Thiền cực tốc bão táp, hướng Đài Châu phương hướng trở về.

Nhưng còn tại trên nửa đường.

Đêm tối giống như bầu trời, đột nhiên có sương mù xám từ từ tản ra.

Từng đạo trắng noãn lưu tinh, từ trên trời giáng xuống, nghiêng nghiêng hướng phía đại địa rơi xuống phía dưới.

Mặt đất bắt đầu run rẩy lên.

Không phải bạo tạc đưa tới đơn giản run rẩy, mà là cực kỳ lay động kịch liệt.

Két.

Đại địa bắt đầu phân liệt, lộ ra từng đạo tựa như rết khổng lồ giống như vết rạn khe rãnh.

Vu Hoành bỗng nhiên quay đầu.

Nhìn thấy Tai Hại Trường Thành vị trí, cái kia áo giáp màu trắng Tiên Tướng, một tay giơ cao một đạo do điện quang màu trắng tạo thành to lớn trường mâu.

Đã hướng mặt đất hung hăng ném ra.

Trường mâu hóa thành trực tiếp cột sáng, ầm vang rơi xuống đất, đâm vào đại địa, đến không biết sâu đến mức nào vị trí.

Bạch quang trụ liên tục không ngừng tràn vào đại địa, khắp chung quanh kiến trúc, địa hình, hết thảy bị mặt đất khuấy động lên gợn sóng chấn vỡ, biến hình, hóa thành thống nhất nhỏ vụn đất bằng.

Lúc này hai viên màu trắng t·ên l·ửa xuyên lục địa, có thể thấy rõ ràng từ trên trời giáng xuống, vừa vặn trúng mục tiêu giữa không trung áo trắng Tiên Tướng.

Xùy!

Ánh sáng chói mắt, trong nháy mắt nổ tung, hóa thành hai vòng chồng chất lên nhau mặt trời nhỏ.

Chung quanh đêm tối trực tiếp bị đuổi tản ra, chiếu sáng.

Hết thảy phảng phất trở lại ban ngày.

Nhưng này ánh sáng, thế mà chỉ kéo dài không đến một giây, liền đột nhiên tối sầm lại.

Vu Hoành lại mở mắt nhìn lại, vừa hay nhìn thấy Tiên Tướng kia trên người băng rua màu trắng tự động bay ra, đem hai đoàn mặt trời nhỏ v·ụ n·ổ h·ạt n·hân hoàn toàn bao trùm, phong tỏa tất cả ánh sáng cùng nhiệt.

Băng rua kịch liệt cổ động, mặt ngoài hiển hiện vết rạn, nhưng cuối cùng không có hư hao giằng co mấy giây, hết thảy liền triệt để bình ổn lại.

“. ! !” Vu Hoành nhìn đến đây, trong lòng đã triệt để không báo bất kỳ hy vọng gì.

Quay đầu cắm đầu phi nước đại.

“Chúng ta đi! Tai Hại Trường Thành người bên kia, làm sao bây giờ! ?” Khô Thiền bị hắn nắm lấy chạy, thế mà còn có tinh thần nói chuyện.

“Tai Hại Trường Thành bên kia, đã không có người sống.” Vu Hoành trầm giọng trả lời.

Khoa trương như vậy thủy triều màu vàng, tại hắn bị Thải Kính Đạo Nhân bọn họ cuốn lấy lúc, phía dưới cũng đã không có hi vọng.

Người bình thường, mới là những này linh tai bọn họ chân chính đi săn đối tượng.

Khô Thiền không phản bác được, không nói thêm gì nữa.

Hai người điên cuồng đi đường, trên đường đi, không ngừng gặp được bầu trời mở rộng phiến phiến Vạn Linh Chi Môn.

Một chút rõ ràng là hoang vu đất hoang trên không, thế mà cũng sẽ ngẫu nhiên xuất hiện cửa lớn.

Rất hiển nhiên, linh tai đối với thế giới này ăn mòn, cũng không phải là trong thời gian ngắn liền bắt đầu.

Có thể trong nháy mắt mở ra nhiều môn như vậy, tai hoạ ngầm, đã sớm mai phục nhiều năm.

Vu Hoành nửa đường gặp được cùng một chỗ chạy nạn lái xe Linh Minh thuật sĩ, cũng không ngừng xuất thủ cứu đám người.

Cũng may lần này cuối cùng xem lễ, đi hoặc là đỉnh tiêm cao thủ, hoặc là lịch duyệt kinh nghiệm phong phú lão hoạt đầu, nhìn thấy không đúng, chạy tặc nhanh.

Có người trực tiếp máy bay đổi xe tiền kỳ tốc độ còn nhanh hơn Vu Hoành.

Hơn một giờ về sau, Đài Châu bộ chỉ huy tạm thời.

Bành!

Chỉ huy đại sảnh đại môn bị phá tan.

Vu Hoành vào đầu cái thứ nhất đi tới, có chút thở dốc, đi theo phía sau Vũ Ngấn Vũ Mặc, Thanh Hoàng, không nói bọn người.

Bọn hắn vừa vào cửa, liền hấp dẫn bên trong tất cả thuật sĩ trung tầng ánh mắt.

“Tin tức mọi người đều biết, hiện tại thời gian khẩn cấp, chúng ta không có đường lui.” Vu Hoành đứng ở trên bục giảng, truyền âm nói.

“Đầu kia phía sau đi ra Tiên Tướng, một kích tựa hồ kích phát đại địa chấn động, ta khi trở về khắp nơi đều tại địa chấn, đại địa nứt ra. Bầu trời cũng có thật lưa thưa Vạn Linh Chi Môn mở ra, từng đạo lưu tinh bay xuống, bên trong xen lẫn tất cả đều là quái vật, đoán chừng chỗ càng cao hơn cũng có Vạn Linh Chi Môn mở rộng, cho nên mới sẽ quái vật từ trên cao rơi xuống, hóa thành lưu tinh.”

Vu Hoành nhìn quanh đám người.

Cửu Môn đám người, còn lại bốn cái, Kim Quang đạo nhân đám ba người ngược lại là đều tại, chỉ là b·ị t·hương nhẹ.

Long Tình Tử hư nhược tựa ở bên tường, hắn khôi phục nhục thân, tu vi tại linh quang phụ trợ dưới, mới khôi phục không có mấy ngày, liền bị kéo đi lấp tuyến chém g·iết, vừa mới trùng hợp trước tiên liền bị thủy triều màu vàng đụng trúng, tại chỗ trọng thương.

Toàn bộ Thất Hung minh bên trong, chỉ có một mình hắn sống tiếp được.

Những người còn lại toàn bộ bởi vì quá mức gần phía trước, mà bị trong nháy mắt thôn phệ.

“Minh chủ, thật, không có một chút hi vọng rồi sao! ?” Diệu Thần đạo nhân tiến lên một bước, nhìn chằm chằm Vu Hoành.

“… Tiếp thu ý kiến quần chúng, có lẽ các ngươi có, đây cũng là ta để mọi người gom lại cùng nhau nguyên nhân.” Vu Hoành trả lời.

Hắn biết rõ, Đài Châu cũng ngăn không được cái kia thủy triều màu vàng, cũng ngăn không được cái kia Tiên Linh Vạn Sơn Tiên Tướng…

Hết thảy chống cự, chỉ là vô lực kéo dài thời gian, chỉ thế thôi.

“Nhằm vào loại tình huống đặc biệt này, hiện tại, chỉ có một cái biện pháp!” Rất nhiều thuật sĩ bên trong, ngược lại là Vũ Ngấn đạo nhân trong suốt nhỏ này, lúc này lên tiếng nghiêm nghị nói.

“Sư bá! ?” Vu Hoành kinh ngạc nhìn về phía Vũ Ngấn.

Ở đây rất nhiều thuật sĩ bên trong, Vũ Ngấn thực lực hôm nay cơ hồ là thấp kém nhất, nhưng thực lực tựa hồ cũng không đại biểu ý chí.

Hắn lúc này trong mắt thế mà còn không có mất đi hi vọng, thế mà còn có biện pháp? Ngược lại là còn lại cao cấp thuật sĩ đã có chút đã mất đi tỉnh táo.

“Vì kế hoạch hôm nay, chỉ có tránh trước phong mang, tránh là thượng kế!” Vũ Ngấn cấp tốc nói.

“Nhưng bọn hắn tốc độ quá nhanh, kết trận lan tràn, ta đoán chừng còn có hơn nửa giờ liền có thể đến nơi này. Không còn kịp rồi!” Vu Hoành cấp tốc nói.

“Đài Châu các nơi dưới mặt đất phòng hạch công trình đều có thể dung nạp người, bây giờ lập tức cảnh cáo kéo vang, có thể cứu bao nhiêu là bao nhiêu!” Vũ Ngấn nói.

“Nhưng đằng sau đâu? Phòng hạch công trình sau khi tiến vào, sau đó bị linh tai chặn lấy g·iết! ?” Long Tình Tử giễu cợt nói.

“Chừa chút người dẫn dắt rời đi bọc hậu chính là. Những người còn lại trốn đi, ẩn tàng tự thân, đánh cược một lần. Hiện tại cũng không có lựa chọn khác.” Vu Hoành nhìn hắn một cái.

Long Tình Tử lập tức toàn thân lắc một cái, không nói. Hắn sắc mặt cực kỳ khó coi, đã minh bạch, ở đây ai mới có thể bị kéo đi bọc hậu.

“Chúng ta đã sớm tại phòng hạch công trình xuất nhập cảng bố trí nhiều tầng ẩn nấp trận pháp. Chính là vì phòng ngừa một ngày này đến, không nghĩ tới…” Vũ Ngấn giận dữ nói.

Hắn chỉ là bởi vì quá độ quen tính toán, ưa thích mọi thứ đều làm mấy bộ dự bị phương án, mới thuận đường hạ lệnh bố trí.

Lại không nghĩ rằng, bây giờ thế mà dùng tới.

Chương 406: Vạn linh (4)

Chương 406: Vạn linh (4)

“Lập tức chấp hành, có thể cứu bao nhiêu người là bao nhiêu.” Á Tùng phía quan phương phương diện chỉ huy đại biểu, đứng người lên quyết định thật nhanh, đánh nhịp hạ lệnh.

Người bình thường phương diện, do hắn làm quyết sách. Mà thuật sĩ bên này, thì là nhìn về phía Vu Hoành.

“Còn có hai mươi sáu phút đồng hồ, đây là ta đoán chừng đại khái thời gian, không phái ra Tiên Tướng kia cùng Thải Kính Đạo Nhân lại đột nhiên không ngừng thuấn di, hướng nơi này nhanh chóng tới gần.” Vu Hoành nói, ” tất cả mọi người, lập tức dẫn đạo dân chúng tị nạn! !”

“Long Tình Tử, nếu có linh tai đại quân xâm nhập, ngươi phụ trách kéo dài thời gian.” Hắn nhìn về phía Long Tình Tử.

“Đúng!” Long Tình Tử cắn răng, chỉ có thể cúi đầu.

“Bắt đầu đi. Chư vị.” Vu Hoành không nói thêm nữa.

Quay người rời đi chỉ huy đại sảnh.

Bên ngoài không ngừng có máy bay bay lên không cất cánh, hướng phía nơi xa rời đi.

Rất hiển nhiên là những cái kia sớm nhận được tin tức sau quan lớn phú thương.

Nhưng những này máy bay cũng có vài khung ở giữa không trung liền bị Phi Hà lưu tinh đụng vào, tại chỗ nổ tung.

Những lưu tinh này cũng không phải là thẳng tắp, mà là có thể tự do uốn lượn, di động, bên trong bao vây lấy từng bầy Tam Nhãn Kim Giáp Long Nhân, phảng phất từng chiếc từ trên trời giáng xuống chiến hạm vũ trụ.

Vu Hoành đi ra sảnh chỉ huy, trước tiên, liền tìm tới sư phụ Vũ Mặc, để hắn thu thập đồ vật đi đạo quán tập hợp.

Sau đó là Linh Minh cao tầng, Thanh Hoàng, còn lại Cửu Môn môn chủ, Kim Quang đạo nhân các loại ba cái.

Lại thêm Trình Thư các loại thuật sĩ từng cái thông tri đúng chỗ.

Hơn mười phút về sau, Thanh Trần quan bên trong nhận được người thông báo, chín thành đều đến đông đủ.

"Khô Thiền đâu! ?" Vu Hoành đi vào trong sân lại phát hiện Khô Thiền không tại.

Hắn là Thiên Sư cấp đỉnh cấp thiên tài, tự sáng tạo đạo pháp thậm chí có thể trực tiếp thôn phệ đẳng cấp thấp linh tai bù đắp tự thân, lấy chiến dưỡng chiến.

Thiên phú như vậy tuyệt đỉnh cao thủ, hắn tự nhiên hi vọng nó sẽ không tùy tiện ngã xuống.

"Hắn cùng Long Tình Tử cùng nhau đi, nói đúng không muốn lâm trận bỏ chạy." Liên Vân Tử thở dài nói.

"Theo hắn đi." Vu Hoành không phản bác được, liền xem như nắm giữ linh quang, hắn cũng không cách nào buộc một người đã không s·ợ c·hết.

"Cả nhà của hắn đều c·hết tại linh tai trong tay, mà lại hắn khác với chúng ta, nếu như ẩn tàng thoả đáng, lấy chiến dưỡng chiến, xác thực so trốn đi càng tốt hơn." Bất Ngữ đạo nhân nói.

"Được." Vu Hoành không còn nói nhảm, liếc nhìn mọi người tại đây.

Liên Vân Tử ba người tại, bốn môn môn chủ cùng thân cận đệ tử, cộng lại có hơn mười người.

Thanh Trần quan bên này một đám lão đạo cùng đệ tử cộng lại, có trọn vẹn hơn 40 người.

Sau đó là Trình Thư các loại Linh Quang minh lão nhân, có hơn 30 người.

Những này toàn bộ cộng lại, hết thảy tiếp cận trăm người. Chính là trong thời gian ngắn thế giới này Á Tùng địa khu lưu lại thuật sĩ tinh hoa.

“Nơi này, đã không có bất kỳ hy vọng gì… .” Vu Hoành phất tay phóng thích thuật thức, phong tỏa toàn bộ đạo quán, phòng ngừa thanh âm truyền ra ngoài.

“Ta có cái lựa chọn, có thể mang các ngươi rời đi nơi này, tiến về một cái nhiệt độ cực thấp, nhưng tương đối hơi so nơi này điểm an toàn địa phương, các ngươi ai nguyện ý một đường tới! ?” Hắn trầm giọng nói.

“An toàn? Bây giờ còn có chỗ như vậy! ?” Bất Ngữ đạo nhân chất vấn hỏi.

“Ta không có cách nào mang đi quá nhiều người cho nên, chỉ có ở đây các ngươi có quyền lựa chọn, có đi hay là không, các ngươi có hai phút đồng hồ cân nhắc.” Vu Hoành không để ý đến chất vấn, tiếp tục nói.

Đám người một chút an tĩnh lại, nhìn thấy Vu Hoành chăm chú khuôn mặt, không ai sẽ cảm thấy hắn là đang nói đùa.

Loại khẩn yếu quan đầu này, thân là Linh Minh minh chủ, hắn hẳn là rất rõ ràng không phải đùa giỡn thời điểm, cho nên cái này đường lui, cái này cái gọi là nơi tương đối an toàn, xác suất lớn là thật tồn tại.

“Không có khả năng mang nhiều chọn người?” Vũ Ngấn trầm giọng hỏi.

“… .” Vu Hoành lắc đầu.

Hắn thuyền đen cứ như vậy hơi lớn, có thể chứa đựng không gian cực kỳ có hạn.

Một trận khó tả trầm mặc.

Tất cả mọi người chăm chú suy tư lên sự lựa chọn này.

Là cùng theo mọi người trốn vào dưới mặt đất phòng hạch công trình, hay là cùng minh chủ cùng một chỗ, đi một cái hoàn toàn vị trí cái gọi là chỗ an toàn.

Không bao lâu.

Vu Hoành mở miệng nói.

“Không nguyện ý, hiện tại có thể đi ra.”

Yên lặng, rất nhiều Cửu Môn người đi ra ngoài, mấy vị này sống sót môn chủ, bao quát Bất Ngữ đạo nhân ở bên trong, đều đối với Vu Hoành không có lớn như vậy độ tín nhiệm, cùng đi theo hắn cùng một chỗ loạn cược, không bằng bắt lấy chính mình thấy được đồ vật.

Cầm đầu Bất Ngữ đạo nhân, hướng Vu Hoành ôm quyền thi lễ, liền im ắng dẫn người rời đi.

Hơn mười người này vừa đi, Liên Vân Tử ba người cũng đi theo khởi hành, rời đi.

“Ta đại khái có thể đoán được minh chủ ngươi nói chỗ an toàn là cái gì, nhưng chúng ta vẫn chưa tới thời điểm đi, nếu là chúng ta đều đi, vạn nhất lão sư phá vây đi ra, thiên tân vạn khổ không ai tiếp dẫn, vậy coi như quá tệ.” Kim Quang đạo nhân khuôn mặt kiên nghị, hướng phía Vu Hoành ôm quyền thi lễ, cùng Diệu Thần đạo nhân, Liên Vân Tử, ba người cùng rời đi đạo quán.

Lập tức, ở trong sân chỉ còn lại có Thanh Trần quan nhất hệ, cùng ban sơ Linh Minh thành viên Trình Thư bọn người.

Đỉnh tiêm cao thủ, đều lựa chọn lưu lại.

Vu Hoành không có giữ lại, hắn có thể từ tinh thần cảm ứng bên trong, phát giác được những này người lưu lại, trong lòng đều ẩn ẩn mang theo một tia tử ý.

Bọn hắn có lẽ là ràng buộc tại thân, có lẽ là bởi vì cừu hận, có lẽ là bởi vì mỏi mệt, đều không muốn trốn tránh xuống dưới.

Đám người này đã ngay cả c·hết cũng không sợ, tự nhiên càng không thèm để ý hắn cái gọi là linh quang uy h·iếp.

Nhưng đối phương lời nói lại nhắc nhở hắn, còn có Toàn Hạc lớn nhất một cỗ linh quang chưa hề quay về, là bị Thiên Đình c·ách l·y khóa lại rồi? Hay là… Toàn Hạc cũng không c·hết? Chỉ là tạm thời bị vây! ? Ý tưởng này để trong lòng hắn không khỏi cũng dâng lên một tia nhàn nhạt hi vọng.

Nhìn qua cái cuối cùng Liên Vân Tử rời đi bóng lưng, đạo quán đạo môn chậm rãi đóng lại.

Hắn dẫn đầu quay người, hướng phía chính mình tu hành bế quan gian phòng đi đến, không bao lâu, liền từ mở ra cửa phòng đi vào.

Vũ Ngấn, Vũ Mặc các loại lão đạo gật đầu, nhao nhao nâng lên trên thân linh quang, đi theo tiến vào.

Trình Thư mấy người cũng khuôn mặt kiên định phóng thích ngân quang, đi theo.

“Hiện tại, không ai lại rời đi rồi?” Vu Hoành liếc nhìn mọi người tại đây.

“Như vậy phóng thích linh quang, bảo vệ tốt chính mình. Đi theo ta!”

Còn lại hơn bảy mươi người lục tục ngo ngoe, xếp thành hàng dài, nối đuôi nhau đi vào phòng.

Kỳ dị là, tất cả mọi người mới đi vào phòng, liền bị đặt mình vào nhập một mảnh thâm trầm trong hắc vụ,

“Đây là… Hắc tai mê vụ! ?” Phía trước nhất Thanh Hoàng kịp phản ứng, nhận ra tình huống.

Hắn rất sớm liền quy hàng, tăng thêm một mực cần cù chăm chỉ bỏ ra, đã sớm bị cho rằng là Linh Minh người cao tầng.

Cùng hắn cùng nhau, thế mà còn có Triệu Tỉnh Đàm lão hoạt đầu này.

Hắn thế mà cũng không đi.

“Đúng là hắc tai mê vụ… .” Triệu Tỉnh Đàm một bên dò xét cảm giác chung quanh, một bên thấp giọng nói.

Hắn tiện tay nắm qua một sợi sương mù, cẩn thận cảm thụ quan sát.

Cùng là Thất Hung cấp bậc đỉnh tiêm thuật sĩ, hắn cũng là cùng Cửu Môn môn chủ không sai biệt lắm tiêu chuẩn tuyệt đỉnh cao thủ, tự nhiên có chính mình một bộ phân biệt phương pháp.

“Đừng lo lắng, đi theo ta chính là.” Trước mặt Vu Hoành còn tại trong hắc vụ tiến lên, chung quanh trong phòng bài trí, sớm đã triệt để mơ hồ, bị hắc vụ che lấp, biến mất.

Biết rất rõ ràng là một cái không lớn phòng ngủ nhỏ trong phòng, đám người bọn họ lại phảng phất cảm giác tại trống trải không gì sánh được nồng vụ trên vùng bình nguyên tiến lên, có loại quỷ dị hoang đường cảm giác.

Không bao lâu, phía trước dần dần truyền đến dòng sông tiếng vang.

Đám người tập trung nhìn vào, phía trước thế mà xuất hiện một đầu sơn Hắc Hà chảy, trên sông mang lấy một cái tảng đá chất gỗ lộn xộn kiến tạo đơn sơ bến tàu.

Vu Hoành lúc này đã đi lên bến tàu nhỏ cầu gỗ, hướng phía chỗ càng sâu hắc vụ đi đến.

Đám người bước chân dù sao cũng hơi chần chờ. Nhưng trước mặt Vu Hoành tựa hồ sớm có đoán trước, trên người mình cũng sáng lên nồng đậm linh quang màu bạc. Tựa như hải đăng, chỉ dẫn đám người.

Đạo ánh sáng này, lập tức để đám người an định rất nhiều.

Cái kia sáng tỏ ngân quang, cũng đem chung quanh hắc vụ xuyên thấu không ít, đã không còn trước đó như vậy nồng đậm cảm giác quỷ dị.

Rất nhanh, Vu Hoành phía trước hiện ra một chiếc dừng sát ở bên bờ cực đại màu đen thuyền.

Thuyền là loại kia thời đại Viễn Cổ cũ kỹ loại hình thuyền gỗ, còn có đầu gỗ cột buồm, buồm.

Vu Hoành nhảy lên, nhảy lên thuyền đen, từ bên trên mạn thuyền vứt xuống đến một khung thang dây.

Phía sau đám người đi theo thuận thang dây từ từ leo lên thuyền đen.

Lên thuyền về sau, Vũ Mặc sờ lên mép thuyền, ướt lạnh mà trơn nhẵn xúc cảm để da đầu hắn có chút run lên, lại đứng tại cạnh thuyền, nhìn xuống lấy ngoài thuyền cái kia phun trào nước sông màu đen, trong nước sông tựa hồ có quỷ dị mà nguy hiểm bóng dáng, tại xuyên thấu qua dòng nước nhìn chăm chú lên bọn hắn.

Két két.

Người rất nhanh hơn xong, thuyền đen hơi chấn động một chút, lần thứ nhất phát ra chứa đầy phụ trọng tạp âm.

Sau đó tự động rời đi bến tàu, thuận dòng sông màu đen, chậm rãi lái vào hắc vụ chỗ sâu.

“Chiếc thuyền này, tựa hồ tất cả đều là dùng hắc tai quái vật còn sót lại vật chế tạo!” Bỗng nhiên Triệu Tỉnh Đàm hoảng sợ nói.

Hắn ngồi xổm ở boong thuyền, đang dùng nhẹ tay gõ nhẹ kích mặt đất, lắng nghe tiếng vọng.

“Dựa theo Linh Minh mới nhất phân chia, boong thuyền này, là dùng chí ít Ác Mộng cấp cường độ hắc tai quái vật xương cốt, rèn luyện mà thành… Ta dùng qua loại tài liệu này.”

“Ác Mộng cấp, đối tiêu linh tai, hẳn là cấp nào quái vật?” Vũ Ngấn lão đạo hỏi.

“Thải Kính Đạo Nhân, một cái liền không sai biệt lắm là Ác Mộng cấp. Thuộc loại này ta nghiên cứu qua, khoảng cách rất rộng, từ phổ thông Tam Nhãn Long Nhân, đến không hoàn toàn thể Thải Kính, lại đến hoàn toàn thể Thải Kính, ở giữa đạo tức cường độ chênh lệch, bản thân liền có vài chục lần nhiều.” Triệu Tỉnh Đàm giải thích nói.

Hắn biết rõ nhận thức đến, mình tại nơi này trên thuyền trong mọi người, đoán chừng địa vị thấp nhất. Không đáng tín nhiệm nhất, cho nên lúc này cùng Vũ Ngấn Vũ Mặc lão đạo tạo mối quan hệ, là hắn thứ nhất sự việc cần giải quyết.

“Thải Kính a… .” Đám người nghe vậy, đều là trong lòng kịch chấn.

Lại đi nhìn dưới chân mình màu đen boong thuyền, lập tức cảm giác cái này bẩn thỉu boong thuyền khắp nơi đều lộ ra thần bí cùng nguy hiểm.

“Chiếc thuyền này, vốn là cái phổ thông chủ thuyền tư nhân sở hữu, về sau bị một phương thế lực lớn, cải tạo thành có thể tại hắc tai bên trong đi thuyền đặc thù thuyền, cho nên mọi người không nên kinh hoảng, chúng ta bây giờ là an toàn…”

Vu Hoành đứng ở đầu thuyền, quay đầu hướng mọi người giải thích.

Chỉ là nói còn chưa dứt lời, phía sau hắn mảng lớn hắc vụ nhao nhao tản ra, giữa không trung im ắng hiện ra một đầu mang kim quan to lớn áo bào trắng đạo nhân.

Đạo nhân đơn mặt liền có nửa cái thuyền đen lớn như vậy, hắn từ trong hắc v·ụ n·ổi lên, tái nhợt sắc khuôn mặt không chút b·iểu t·ình, trong hai mắt thiêu đốt lên hai đóa ánh lửa màu vàng, nhìn chăm chú lên trên thuyền đám người.

Vu Hoành phát hiện không đúng, nhìn thấy đám người rung động kinh ngạc biểu lộ, bỗng nhiên quay người.

“Munaendiyasangluo…”

To lớn đạo nhân gương mặt bắt đầu niệm tụng không biết khẩu quyết chân ngôn.

Trong miệng mũi nó cấp tốc phun ra mảng lớn sương mù màu xám, cưỡng ép xông vào trong hắc vụ, đem thuyền đen đoàn đoàn bao vây.

Một cỗ có thể so với hoàn toàn thể Thải Kính Đạo Nhân khủng bố tinh thần áp bách, ầm vang hạ lạc hung hăng nện ở

trên thuyền trên thân mọi người.

Răng rắc.

Thuyền đen thân tàu bắt đầu hiển hiện rất nhỏ vết rạn. Một chút cũ kỹ mục nát địa phương, không ngừng rơi xuống rơi mảnh vụn.

Toàn bộ thuyền cũng bắt đầu chậm rãi hướng bên trong thấm nước.

“Đây cũng là cái gì linh tai! ! ?” Thanh Hoàng sắc mặt trắng bệch, nhô lên linh quang, gian nan hướng phía trước nhìn lại.

Chương 407: Hi vọng (1)

Chương 407: Hi vọng (1)

Mảng lớn hắc vụ sương mù xám xen lẫn triệt tiêu lấy, cái kia kim quan đạo nhân miệng mũi điên cuồng tuôn ra sương mù xám, đối kháng hắc vụ.

Mà đầu thuyền Vu Hoành thì toàn thân thiêu đốt đỏ tía hỏa diễm, ngạnh sinh sinh ngăn trở hơn phân nửa tinh thần áp bách.

Cũng làm cho hậu phương đám người dễ dàng rất nhiều.

"Kết trận! !" Thanh Hoàng hét lớn một tiếng.

Đám người nhao nhao tìm kiếm trận vị, lấy ra dạng đơn giản trận bàn, hướng trên mặt đất nhấn một cái.

Ông!

Từng vòng từng vòng linh quang màu bạc kết Hợp Đạo hơi thở vờn quanh đám người, hình thành một đạo to lớn Đại Âm Dương Đồ.

Âm Dương Đồ cùng một chỗ đem trước mặt Vu Hoành cũng bao trùm đi vào, cũng triệt để ngăn trở đến từ trước mặt to lớn áp bách.

"Thuyền tại rỉ nước! !" Triệu Tỉnh Đàm lớn tiếng nói.

"Tìm đồ chắn! !" Vu Hoành rống to, toàn thân đạo tức cùng linh quang điên cuồng rót vào trận pháp.

Lập tức tướng trận pháp một chút làm lớn ra không ít, tựa như một tầng to lớn áo mưa, đem toàn bộ thuyền đen bao khỏa đi vào.

Đạo của hắn hơi thở không nhiều, cũng chính là mạnh hơn Thanh Hoàng chút, không bằng Triệu Tỉnh Đàm. Nhưng hắn linh quang nhiều.

Nhanh chóng, thuyền đen rỉ nước đạt được làm dịu, thân thuyền cũng ổn định lại, tự hành chuyển hướng, lách qua cái kia kim quan đạo nhân đầu lâu, hướng địa phương khác chạy tới.

Cũng may đạo nhân không có lại truy kích chỉ là dừng ở nơi xa, xa xa nhìn xem bọn hắn rời đi.

Nhưng một giây sau.

Một cái thuần kim sắc đại thủ từ trên trời giáng xuống, xuyên thấu hắc vụ, hướng phía thuyền đen vồ đến một cái.

Bàn tay to kia mở ra liền cơ hồ đem toàn bộ trên thuyền đen không triệt để bao phủ, dài rộng quang mục đo cũng đã vượt qua trăm mét chi cự.

Hiển nhiên cũng không phải là trước đó cái kia kim quan đạo nhân cách làm, mà là một cái khác không biết tên khủng bố linh tai quái vật.

Trong lúc nhất thời, hắc vụ bị cưỡng ép gạt mở, thuộc về linh tai sương mù xám xâm nhập, trận trận tiên âm truyền vào trong tai mọi người.

Tại chỗ rất xa phảng phất có người tại hát vang ngâm xướng.

“Đạo thành Kim Tiên pháp cắm sen, vạn sự do ta không do trời!”

“Cái này mẹ nó là Kim Tiên! ! ? ?” Vu Hoành ngửa đầu đứng vững trận pháp, xuyên thấu qua vầng sáng nhìn lại. Đây quả thực lật đổ trong lòng của hắn Tiên Thần trong truyền thuyết thuộc về Kim Tiên ấn tượng.

Chỉ gặp cái kia hoàng kim đại thủ cùng trước đó bắt Toàn Hạc cái kia cũng không giống nhau, khí tức nhỏ yếu rất nhiều nhưng một dạng lộ ra một cỗ không thể phá hủy, bất hủ kiên cố tinh thần ám chỉ.

Cái kia hoàng kim đại thủ lòng bàn tay, điêu khắc đại lượng Tiên Thần hạ phàm, vạn dân cung phụng tranh màu.

Chỉ là những này tranh màu, nương theo lấy đại thủ tới gần cũng bắt đầu bắt đầu chuyển động, trong đó vạn dân nhao nhao hóa thành bạch cốt, trên thân bay ra ánh sáng màu trắng, dung nhập Tiên Thần trên thân.

Sau đó Tiên Thần bên ngoài thân nhao nhao hiện ra lít nha lít nhít vô số tựa như mụn nước giống như mặt người, cái kia tựa hồ tất cả đều là bọn hắn thôn phệ vạn dân.

Vu Hoành điên cuồng phóng thích ra thể nội vô hạn Thái Linh Công nội lực, nhưng cùng đối phương khổng lồ áp bách so ra, hắn thả ra nội lực tốc độ quá chậm quá chậm.

Đến mức bao khỏa thuyền đen trận pháp dần dần bắt đầu biến hình, lại lần nữa nứt ra, ngoại tầng thuyền da cũng đang không ngừng rơi xuống rơi.

Răng rắc.

Trận pháp hình thành màu bạc Âm Dương Đồ hiển hiện vết rạn.

Rốt cục, hai hơi sau.

Trên thuyền thuật sĩ đồng loạt thổ huyết, trận pháp ầm vang nổ nát vụn.

Bàn tay to kia trực tiếp chộp vào thuyền đen trên thân tàu.

Vu Hoành rốt cục kìm nén không được, toàn thân ngân quang đại tác, sắp triệt để triệu hồi tất cả linh quang.

Nhưng.

Ngang! ! !

Đúng lúc này, thuyền đen nội bộ bỗng nhiên vang lên một tiếng to lớn trầm thấp khủng bố gầm thét.

Toàn bộ thân thuyền hung hăng cứng đờ, phía sau hắc vụ quay cuồng phun trào, ngưng tụ thành một đầu Agris bộ dáng trăm

mét khổng lồ Long Tích.

Chỉ là so sánh Agris, con Long Tích này hoàn toàn do hắc vụ tạo thành, nó hình thể có thể so với trước mặt kim quan đạo nhân.

Nó vừa xuất hiện, thân thể liền phóng thích kim quang chói mắt, hóa thành một tôn thân thể màu vàng khoa trương tượng lớn, một trảo hướng phía đại thủ vàng óng vỗ tới.

Đại thủ vàng óng buông ra trong thời gian ngắn bóp không nát thuyền đen, đưa tay hướng phía to lớn màu vàng Long Tích chộp tới.

Oanh! !

Cự thủ đối với cự trảo, hai đạo to lớn cự vật tại trên thuyền đen không chính diện v·a c·hạm.

Hắc Hà bị khuấy động lên to lớn gợn sóng, thuyền đen ở trong đó lung la lung lay, không đứt rời cặn bã, nhưng là chống đỡ không nát.

Một cỗ lực lượng vô danh, cưỡng ép đem thuyền đen khớp vào nhau cùng một chỗ.

“Cái đó là… Agris bản thể bắn ra! ?” Vu Hoành phủ phục lại kịch liệt lay động boong thuyền, ngẩng đầu nhìn một chút cái kia màu vàng to lớn Long Tích, trong lòng đoán ra thân phận đối phương.

Agris là trông coi thuyền đen lịch đại chủ thuyền giám ngục trưởng, sau lưng nó nhất định cùng thuyền đen có thiên ti vạn lũ quan hệ.

Tê.

Vu Hoành toàn lực quán chú nội lực tiến dưới chân thuyền đen, gần như xa xỉ đại lượng thiêu đốt nội lực, kéo theo thuyền đen gia tốc, hướng phía hắc vụ chỗ sâu chạy tới.

Sau lưng Agris cùng hoàng kim cự thủ chém g·iết, rất nhanh liền bị không hề để tâm.

Hắc Hà sôi trào mãnh liệt, trước đó đi thuyền, chưa từng có như hôm nay dạng này kịch liệt.

Theo khoảng cách càng ngày càng xa, thời gian dần trôi qua, sau lưng lần lượt to lớn v·a c·hạm, bắt đầu biến mất.

Mấy phút sau.

Mọi người mới dám gian nan đứng dậy, vội vàng riêng phần mình uống thuốc chữa thương.

Lại qua hai phút đồng hồ.

Nhiệt độ không khí càng ngày càng lạnh.

“Nhanh đến! Mọi người vội vàng mặc quần áo, bên này âm vài chục độ, hơi không chú ý liền sẽ xảy ra chuyện!”

Vu Hoành vội vàng nhắc nhở.

“Trong khoang thuyền có chuẩn bị xong áo bông, từng cái loại hình đều có, mọi người chính mình cầm!”

Một nhóm thuật sĩ động tác cực nhanh, biết bây giờ không phải là lề mề thời điểm, bất quá hai phút đồng hồ liền nhao nhao mặc quần áo.

Đã trải qua vừa mới to lớn náo động về sau, đám người lúc này tỉnh táo lại, mới phát hiện, trong đám người thiếu đi rất nhiều người.

Thanh Trần quan bên trong không ít thực lực yếu ớt thuật sĩ, còn có người bình thường, đều tại vừa mới xung đột kịch liệt bên trong bị lay động quăng vào bên ngoài Hắc Hà.

Linh Minh bên trong cũng không ít người bị quăng ra ngoài.

Vu Hoành lúc này cảm ứng rõ ràng đến, tinh tế từng tia linh quang bắt đầu phi tốc trở về thân thể.

Ý vị này, những này bị quăng đi ra người, đ·ã c·hết.

Hắn đứng ở đầu thuyền chỗ, sắc mặt khó coi quay đầu nhìn qua còn lại thuật sĩ.

Còn lại cơ bản cũng chỉ là hảo thủ. Trước đó hơn bảy mươi người, hiện tại còn lại chừng phân nửa.

Duy nhất đáng được ăn mừng, là Vũ Mặc sư phụ bọn người vẫn còn, không thấy bị quăng đi ra đều là bọn hắn đạo đồng, đệ tử, thân thuộc, còn có bộ phận Linh Minh cấp bậc thấp thành viên.

Phốc.

Rốt cục, thuyền đen chậm rãi cập bờ, ngừng lại

Đầu thuyền phía trước, hắc vụ tản ra, lộ ra phòng an toàn bên ngoài sơn động doanh địa cảnh sắc.

Đại trận vẫn tại quang tai ô nhiễm trong phạm vi, bao trùm giữ gìn ra một khối nhỏ khu vực.

Vu Hoành một ngựa đi đầu, nhảy xuống đầu thuyền, mang theo hơn 30 người cùng một chỗ, lục tục ngo ngoe tiến vào doanh địa phạm vi.

Chợt hạ xuống to lớn độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày, để ở đây tất cả mọi người sắc mặt kịch biến, trên thân đều bị kích thích lên linh quang màu bạc, chống cự rét lạnh.

“Nơi này là ta đã từng sinh hoạt địa phương, mọi người trước tạm thời ở chỗ này dàn xếp xuống.”

Vu Hoành dẫn đường vòng qua liên tục không ngừng phóng thích ra quái vật quang tai Chung Cực Chi Môn, đi vào sơn động trước cửa.

Phong Hỏa Đồ Linh Trận ổn định vận chuyển, phóng thích nhàn nhạt màn ánh sáng màu bạc, ngăn trở bên ngoài càng thêm ác liệt hoàn cảnh.

Vu Hoành đến lúc, trong trận pháp, cái kia thần bí Trương Khai Tĩnh, chính khom người tại trên mặt tuyết trồng rau, cũng không biết món gì có thể tại như thế nhiệt độ thấp bên dưới sinh tồn.

Nghe được động tĩnh, nàng đứng dậy quay đầu hướng trong doanh địa nhìn lại.

Lập tức sắc mặt trì trệ.

Trọn vẹn hơn 30 người toàn bộ bọc lấy thật dày màu đen áo bông, đột ngột từ sơn động phía sau lượn quanh đi ra, cùng một chỗ đứng tại trước sơn động trong doanh địa.

Chung Cực Chi Môn ánh sáng chiếu sáng bọn hắn, cũng làm cho Trương Khai Tĩnh đối với Vu Hoành càng phát ra hiếu kỳ. Trước đó còn một người cũng không, hiện tại vừa đến đã đến như vậy nhiều.

"Nơi này." Triệu Tỉnh Đàm đối với trên mặt đất phun.

Nước bọt kia còn tại giữa không trung liền ngưng tụ thành băng, đạp nát trên mặt đất.

Tất cả thuật sĩ đi vào trận pháp trong doanh địa, đều có chút mộng.

Nơi này bốn phía một mảnh sáng tỏ, tất cả đều là bạch quang, nhưng không nhìn thấy thái dương.

Chung quanh một vòng tất cả đều là cao ba mét trở lên rộng thùng thình nặng nề tường kim loại. Từng đầu màu đen Long Tích, tại đầu tường đỉnh lấy ngân quang không ngừng tuần tra, chậm chạp đi tới đi lui.

Trừ ra nhiệt độ quá thấp, nơi này không hề nghi ngờ là cái địa phương rất an toàn.

Vu Hoành không kịp quản bọn họ, ném cho đám người một nhóm ăn uống, sau đó để bọn hắn tự hành động thủ dựng phòng lạnh phòng nhỏ.

Rất nhanh, Vu Hoành lại lần nữa ngồi lên thuyền đen, trở về bắt đầu tiếp nhóm người thứ hai.

Hắn đến tận khả năng nhiều tiếp cao thủ đi ra, đám người hợp lực, con đường tương lai cũng nhất định có thể đi tốt hơn càng nhanh.

Thuật sĩ đặc biệt là đỉnh cấp thuật sĩ, là bất kỳ địa phương nào đều hi hữu cường đại trung kiên.

Hơn mười phút về sau, lại là một thuyền người bị kéo lại, lần này không có gặp lại quái vật cản đường, hết thảy thuận lợi đến làm cho hắn đều có chút không thể tin được.

Lần này kéo tới, chủ yếu là Linh Minh Thanh Trần quan một bộ phận khác thành viên.

Lần thứ ba.

Vu Hoành lại lần nữa tiến về, nhưng…

Đài Châu.

Răng rắc.

Hắc vụ từ trong phòng tuôn ra, Vu Hoành từ đó nhảy lên mà ra, nửa quỳ trên mặt đất, đứng dậy xông ra gian phòng, nhìn về phía chung quanh.

“Những người còn lại… !” Hắn nói mới nói một nửa, liền im bặt mà dừng, an tĩnh lại.

Bởi vì bên ngoài gian phòng, lọt vào trong tầm mắt chỗ, tất cả đều là t·hi t·hể.

Mặc đạo bào, mặc y phục hàng ngày, lít nha lít nhít chồng chất cùng một chỗ.

Máu tươi hội tụ thành dòng suối, róc rách từ sân nhỏ biên giới rãnh thoát nước chảy vào dưới mặt đất.

Chính giữa đại điện Thiên Tôn tượng thần ngã lệch tại một bên, thân thể tách ra.

Một tên không biết ở đâu ra tăng nhân khoanh chân ngay tại chỗ, cúi đầu đối mặt tượng thần, dưới thân tràn đầy xử lý đỏ sậm huyết thủy.

Vu Hoành trầm mặc rục rịch, hắn đã nhận ra.

Những này là lần trước trở về, vẫn còn bận rộn điều động lực lượng chống cự Linh Minh Thanh Trần quan thành viên, lúc này bọn hắn, đã triệt để không có động tĩnh.

Đạo quán bốn phía không ít địa phương đều sụp đổ, mặt đất lưu lại khắp nơi cháy đen. Hiển nhiên tại hắn lần thứ hai sau khi rời đi, cũng đã có linh tai đánh vào nơi này.

Hắn lưu lại Long Tích đã sớm không có động tĩnh, những này cháy đen rất có thể chính là Long Tích phun lửa lưu lại.

Hít sâu một hơi, Vu Hoành thân thể từ nửa mở đạo quán cửa lớn lao ra.

Bên ngoài đường cái đồng dạng cũng là một mảnh bụi số không bao lại vô số cùng loại câu nguyện, đọc đạo kinh thanh âm, như ẩn như hiện, từ đằng xa bay tới.

Trên mặt đường có thể nhìn thấy khoảng cách chỉ có hơn mười mét.

Cái này hơn mười mét bên trong, vách tường đứt gãy, mặt đất lõm, khắp nơi tán lạc bẩn thỉu quần áo cùng giày, người nhưng không thấy bóng dáng.

Mấy chiếc đụng nhau xe ngăn chặn đạo quán trước cửa, người ở bên trong sớm đã không có khí tức.

Vu Hoành hít sâu một hơi, đang muốn tiếp tục dò xét.

Đột nhiên bầu trời đảo qua một tầng to lớn uy áp kinh khủng.

Hô!

Cường hãn lực áp bách, chớp mắt liền đem chung quanh còn sót lại vài toà kiến trúc ầm vang áp sập.

Trong lúc nhất thời trong sương mù xám bụi đất tung bay, đá vụn bắn tung tóe, một giây sau hết thảy liền lại bị triệt để trấn áp.

Vu Hoành cực độ thu liễm khí tức chờ cái kia áp bách sau khi rời đi, mới trực tiếp tiến về bộ chỉ huy tạm thời bên kia.

Mấy phút sau, hắn đi vào bộ chỉ huy tạm thời trước đại lâu, trước đó cao ốc, hiện tại chỉ còn lại có một phần ba, liền giống bị ngạnh sinh sinh đè ép hộp giấy nhỏ, toàn bộ cao ốc bày biện ra một loại quỷ dị vặn vẹo.

Màu đen bức tường mặt ngoài tràn đầy từng khối trần trụi ra xi măng bụi.

Không cần nhìn, bên trong bị đè ép thành dạng này, xác định vững chắc không có người sống.

Chương 408: Hi vọng (2)

Vu Hoành tâm tình càng phát ra nặng nề.

Hắn cẩn thận từng li từng tí tại thành khu dạo qua một vòng.

Toàn bộ Đài Châu thành khu, trước đó thành lập khu an toàn, lúc này đã triệt để luân hãm, sụp đổ.

Không nhìn thấy bất kỳ một cái nào người sống. Cũng không thấy được một cái linh tai hắc tai quái vật.

Có lẽ tất cả quái vật đều bị hấp dẫn đến người càng nhiều địa phương khác đi.

Nửa giờ sau.

Hắn tại một chỗ phế tích biên giới, đứng ở chỗ cao, cuối cùng ngắm nhìn cái này đã từng tràn ngập hi vọng thế giới…

'Có lẽ, từ vừa mới bắt đầu, Định Thiên Bàn liền chỉ là một cái mỹ hảo ảo giác…'

Vu Hoành bây giờ trở về nhớ tới, linh tai đối với thế giới này ăn mòn quá sâu, tùy ý một cái thuật sĩ đều có thể nhẹ nhõm triệu hoán Thiên Đình bên trong thần ý hạ phàm, chẳng lẽ nói, tùy tiện một cái thuật sĩ đều có được đánh vỡ không gian thông tin năng lực?

Cái kia rõ ràng không có khả năng.

"Hi vọng, còn có trở về thời điểm."

Vu Hoành ngẩng đầu, nhìn qua mấy đạo chậm rãi tại bụi giữa một thoáng ngưng tụ, hiển hiện Vạn Linh Chi Môn.

Hồi tưởng lại Toàn Hạc Chân Quân khi xuất hiện trên đời, trong mắt mọi người toát ra to lớn hi vọng.

Cái kia sắp thành công lúc buông lỏng, vui sướng.

“Đều là gạt người… Thế giới này, đã sớm không có hy vọng.”

Hắn thấp giọng lầm bầm.

Một lần nữa trở lại Thanh Trần quan hắn tìm một khối đã bị ép tới rắn chắc không gì sánh được mặt đất màu đen, dùng ngón tay đâm thật sâu vào, viết nhắn lại.

‘Ta sẽ còn trở về, Toàn Hạc tiền bối, như thấy vậy nói cần phải bảo trọng chính mình. Nếu có người hữu duyên thấy vậy, xin mời tiến về xung quanh tránh tốt, cũng ở đây lưu dướiơi giấu, đợi ta khi trở về liên hệ. Chịu đựng, hi vọng, sẽ có… Sống sót mới có thể nhìn thấy hi vọng.’

Hắn không biết nên khắc cái gì, thậm chí rất có thể, những lời này cũng muốn không được bao lâu liền sẽ bị linh tai phá đi.

Nhưng hắn có thể làm không nhiều…

Khắc xong chữ, không tiếp tục đi địa phương khác, cũng không có đi tìm những người còn lại.

Vu Hoành một lần nữa trở lại đạo quán trong đại điện.

Mắt nhìn cái kia không quen biết tăng nhân t·hi t·hể, thở dài một tiếng, sau lưng hắc vụ tuôn ra, Hắc Hà tiếng nước truyền đến.

Hắn xoay người, hướng phía thuyền đen đi đến.

Phốc.

Đột nhiên một tiếng vang nhỏ truyền đến.

Vu Hoành vội vàng theo tiếng kêu nhìn lại, vừa hay nhìn thấy một đạo máu me khắp người bóng người, dẫn theo đem đoản kiếm đi vào đạo quán cửa bên.

Bóng người trên thân còn như ẩn như hiện lóng lánh linh quang, hắn đi rất chậm, một bước, một bước, dưới chân còn tại không ngừng chảy xuống máu tươi.

“Khô Thiền!” Vu Hoành trong lòng vui mừng, gia hỏa này thế mà trở về!

Hắn cấp tốc tiến lên, toàn thân linh quang lan tràn đi qua, rót vào Khô Thiền trên thân, giúp nó cường hóa trên thân sức khôi phục.

Đúng lúc này, một mảng lớn linh quang ầm vang tràn vào Vu Hoành thể nội.

Hắn lúc này sau lưng đại lượng linh quang hội tụ, thậm chí bắt đầu hiện ra một đạo màu bạc vòng xoáy, chậm chạp chuyển động, phảng phất muốn ngưng tụ ra cái gì.

Đột nhiên xuất hiện linh quang trở về, để Vu Hoành trên mặt trầm xuống.

Cường độ này, lại có một mảng lớn linh quang người tu hành vẫn diệt.

Lít nha lít nhít nhỏ vụn linh quang sợi tơ, không ngừng kết nối sau lại tách ra.

Điều này đại biểu mỗi một lần linh quang trở về, đều số lượng không lớn, nhưng số lại rất nhiều.

Vu Hoành một thanh đỡ lấy Khô Thiền, đem nó một tay kẹp ở dưới cánh tay, cùng đi tiến hắc vụ.

Đi tại trên cầu gỗ, sắp lên thuyền lúc, bỗng nhiên, Vu Hoành tâm huyết dâng trào, quay đầu lại, nhìn thoáng qua Thanh Trần quan phương hướng.

Vừa xem xét này, lại làm cho hắn trực tiếp cứng ở nguyên địa.

Toàn bộ Thanh Trần quan chỗ khu vực, từ trong hắc vụ nhìn lại lúc, vậy mà trong không gian hiện đầy lít nha lít nhít vết nứt màu đen.

Két.

Theo thời gian chuyển dời, những này vết nứt màu đen, thế mà còn tại tiến một bước mở rộng.

Trong khe hở chỗ sâu, ẩn ẩn có thể nhìn thấy có sương mù màu xám tuôn ra, cùng thuộc về linh tai tinh thần uy áp thẩm thấu tới.

“Cái này, là có ý gì! ?” Khô Thiền hư nhược lên tiếng hỏi.

Hiển nhiên hắn mặc dù trọng thương, lại giống nhau thấy được.

“Không biết.” Vu Hoành thấp giọng trả lời, hắn đem người buông xuống, hai người đứng tại thuyền đen một bên, quay đầu nhìn chăm chú lên cái kia dần dần vết nứt càng ngày càng lớn Thanh Trần quan không gian.

Hai người nhìn xem cái kia vết nứt càng ngày càng lớn đạo quán không gian.

Vu Hoành cuối cùng vẫn là xoay người, mang theo Khô Thiền lên thuyền đen

“Chúng ta. Đây là muốn đi đâu…” Khô Thiền té nằm boong thuyền.

“Đi một cái địa phương an toàn, tối thiểu, tạm thời hiện tại coi như an toàn.” Vu Hoành nhẹ giọng trả lời.

Đứng ở trên thuyền, hắn bỗng nhiên liên tưởng đến chính mình đã từng gặp qua những cái kia đơn độc đảo nhỏ đồng dạng địa phương.

Lại liên tưởng lên vừa mới nhìn thấy vết rạn màu đen…

Trong lòng không hiểu cảm giác đè nén, càng ngày càng nặng.

Mấy ngày sau Hắc Phong doanh địa.

Một mảnh đơn sơ băng ốc vụn vặt lẻ tẻ quay chung quanh phòng an toàn, hình thành một mảnh cỡ nhỏ thôn xóm.

Tất cả băng ốc phía dưới, là một mảnh không ngừng lóng lánh nhàn nhạt huỳnh quang đại trận trận văn.

Lại vòng ngoài, là mới xây một vòng giản dị hàng rào.

Hàng rào càng vòng ngoài, là quang tai Chung Cực Chi Môn, tại liên tục không ngừng hướng ra ngoài phóng xuất ra màu lam quang vụ, giá cả hắc tai ngăn tại vòng ngoài.

Khô Thiền đứng tại doanh địa hàng rào một bên, nhìn qua bên ngoài Chung Cực Chi Môn chảy ra màu lam quang vụ, thần sắc tiều tụy.

“Khôi phục được thế nào?”

Vu Hoành thanh âm tại sau lưng của hắn truyền đến.

“Còn tốt… May mắn mà có linh quang.” Khô Thiền trả lời, ngữ khí đờ đẫn, mờ mịt, phảng phất đã mất đi tất cả mục tiêu, lộ ra cực độ trống rỗng.

“Vậy là tốt rồi.” Vu Hoành đi đến bên cạnh hắn, cùng một chỗ nhìn qua Chung Cực Chi Môn.

“Ta còn tưởng rằng ngươi ăn không quen cao dinh dưỡng cùng con gián thịt khô.”

“Chúng ta… Còn có thể trở về sao?” Khô Thiền thấp giọng hỏi.

“Không biết.” Vu Hoành trả lời.

“Vậy chúng ta sống sót, còn có ý nghĩa gì? Cái gì cũng không làm được, chỉ có thể ở nơi này kéo dài hơi tàn?” Khô Thiền nhắm mắt lại, biểu lộ thống khổ.

“Ta cũng không biết.” Vu Hoành lại lần nữa trả lời.

“Ngươi không biết? Vậy ngươi vì cái gì cứu ta?” Khô Thiền quay đầu nhìn chăm chăm Vu Hoành.

“Ta hết thảy cũng bị mất, để cho ta c·hết ở nơi đó không phải tốt? Cùng sống ở tuyệt vọng cùng trong thống khổ, c·hết liền xong hết mọi chuyện, cái gì cũng có thể không cần để ý tới!”

“Bởi vì ta còn không có từ bỏ hi vọng.” Vu Hoành trả lời, cũng đồng dạng quay sang, nhìn chăm chú đối phương.

“Tựa như ngươi cuối cùng vẫn là trở về Thanh Trần quan một dạng.”

Khô Thiền trầm mặc dưới, lại nói: “Hi vọng ở đâu?”

“Ta tại hắc tai bên trong thăm dò qua, nhớ kỹ ngươi ngồi qua chiếc thuyền kia sao? Nó gọi Sinh Cơ Chi Thuyền, là đã từng những cái kia liều mạng đối kháng hắc tai linh tai như vậy nguyên tai đám người, chế tạo ra Hi Vọng Chi Thuyền. Nó có thể mang theo ta tìm kiếm được sinh cơ chi địa.” Vu Hoành trả lời.

“Cho nên đây cũng là ngươi ngay từ đầu xuất hiện tại Hoàng Tùng đảo nguyên nhân?”

Vũ Ngấn lão đạo từ phía sau từ từ đến gần, thở dài nói.

“Là. Thuyền mang theo ta đi vào hi vọng chi địa đáng tiếc… Vẫn không thể nào bắt lấy.” Vu Hoành thấp giọng nói.

“Nếu có thể tìm tới một cái, có phải hay không còn có thể tìm tới kế tiếp?” Vũ Ngấn dò hỏi.

“Có thể… Nhưng… Theo ta quan sát mỗi một cái, đều gặp phải nguyên tai uy h·iếp.” Vu Hoành gật đầu.

“Vậy ngươi cảm thấy, chỉ dựa vào dạng này, lần lượt tìm kiếm xuống dưới thật có thể đối kháng được, linh tai? Hắc tai?” Khô Thiền hỏi.

“Không biết.” Vu Hoành lắc đầu, “Ta chỉ biết là, nếu như không đi tìm, hi vọng liền tuyệt sẽ không xuất hiện.”

“Có lẽ ngươi là đúng.” Khô Thiền trầm mặc dưới, nói.

“Muốn cùng một chỗ a?” Vu Hoành hỏi, “Trở thành thủy thủ đoàn của ta, sau đó cùng đi tìm kiếm hi vọng.”

“…” Khô Thiền không nói gì. Mà là xoay người, yên lặng đi ra.

Vu Hoành thở hắt ra, nhìn về phía Vũ Ngấn lão đạo.

“Sư bá, hoàn cảnh coi như thích ứng sao?”

“Không thích ứng cũng phải thích ứng, dù sao đã trở về không được.” Vũ Ngấn thở dài, “Những người khác ngay từ đầu cũng đều rất tâm thần bất định lo lắng, hiện tại ở lại về sau, từ từ cũng an tĩnh. Nơi này, xung quanh hết thảy đều rất an tĩnh, hắc tai cũng rất yếu. Cái kia quang môn cũng không tổn thương chúng ta, chỉ cần chúng ta không động thủ trước, liền có thể chung sống hoà bình. Kỳ thật suy nghĩ kỹ một chút, liền cùng sinh hoạt tại vùng địa cực không có gì khác biệt. Chỉ là quái vật mạnh chút thôi.”

Hắn dừng một chút.

“Ngược lại là Khô Thiền, lần này trở về đạo tức lại tăng vọt một mảng lớn, hiện tại ngay cả Triệu Tỉnh Đàm bọn hắn đụng phải cũng có thể cảm giác được rõ ràng khó chịu cảm giác, hắn đạo tức tốc độ phát triển quá nhanh. Đạo pháp này không bình thường, không có khả năng như thế không kiêng nể gì cả còn không có di chứng.”

“Qua mấy ngày ta đưa ngài đi Hi Vọng thành đi, đó là ta ở chỗ này sáng lập Thanh Trần quan phân quan. Nhân số khả năng hơi có chút nhiều.” Vu Hoành nói sang chuyện khác.

“Ta nhớ ra rồi, ngươi khi đó còn chuyên môn hỏi qua ta cùng Vũ Mặc, hóa ra hố đều đặt ở nơi này?” Vũ Ngấn bất đắc dĩ nói.

Giờ này khắc này hồi tưởng lại trước kia hết thảy, so sánh hiện tại, để hắn có loại tựa như ảo mộng không chân thật cảm giác.

Ai có thể nghĩ tới, mới cách bao nhiêu ngày, chính mình liền luân lạc tới bên người chỉ còn lại có chút người này thảm trạng.

Mỗi ngày chỉ có thể ở tại trong doanh địa, bên ngoài gần trong gang tấc mở ra một cánh lam quang cửa lớn, xung quanh băng thiên tuyết địa, cái gì cũng không có.

Ăn uống cũng chỉ có thể ăn con gián, cây nấm, thằn lằn.

“Hi Vọng thành bên kia, hoàn cảnh có thể sẽ rất nhiều, người cũng rất nhiều, tối thiểu sẽ không giống bên này như thế cô độc, chỉ là cần các ngươi học tập một chút bản địa loại ngôn

ngữ.” Vu Hoành hi vọng đem Hi Vọng thành chế tạo thành chính mình đại bản doanh căn cứ.

Thanh Trần quan lực lượng hòa tan vào về sau, đối với song phương đều có mãnh liệt bổ sung hiệu quả.

“Hy vọng đi… Mất đi nhà người, vô luận là ở đâu, đều sẽ không có chút nào thuộc về.” Vũ Ngấn thở dài.

Đã nhìn ra trong doanh địa tất cả mọi người ở vào một loại cực độ lo nghĩ ác tính trong trạng thái.

Vu Hoành an ủi bên dưới sư bá sư phụ, liền trước tiên tiến về Hi Vọng thành.

Liên hệ tốt đưa đón về sau, hắn lại một lần nữa cưỡi thuyền đen, tiến về Thanh Trần quan.

Nhưng lần này. Thuyền đen lại không có thể tại trong hắc vụ cập bờ. Một mực tại trước đó vị trí chuyển thật lâu, đều không có lại gặp đến trở về chi địa.

Trở lại doanh địa, Vu Hoành không có nói cho những người khác chuyện này, mà là nghỉ ngơi dưới, lại tiếp tục ra ngoài, tìm kiếm Hoàng Tùng đảo cửa vào.

Lúc trước hắn bắt đầu từ Hoàng Tùng đảo tiến vào, nhưng cũng tiếc chính là, hắn lần này ngay cả Hoàng Tùng đảo cũng không thể phát hiện.

Thuyền đen phiêu đãng, hướng phía không biết tên nơi xa chạy tới.

Tung bay thật lâu, cái gì cũng không có đụng phải, Vu Hoành mới không thể không trở về địa điểm xuất phát.

Hắc Phong doanh địa bên này.

Đám người sống sót cùng Hi Vọng thành bên kia thành công có liên lạc bên kia tiếp nhận bọn hắn, có thể đi qua ở trong thành đơn độc cho một tòa nhà ở lại, cũng hi vọng bọn họ dung nhập hệ thống phòng ngự.

Ở đây phần lớn người đều lựa chọn tiến đến Hi Vọng thành.

Chỉ có Khô Thiền cùng Thanh Hoàng, lựa chọn lưu lại, đi theo Vu Hoành.

Ba người một đạo, ngồi thuyền mỗi ngày đều không ngừng ra ngoài, tìm kiếm Hoàng Tùng đảo thế giới. Nhưng trong này sớm đã cái gì cũng không có.

Lục tục đưa tiễn trong doanh địa người, Vu Hoành dứt khoát cũng đem Trương Khai Tĩnh cũng mang lên thuyền, để tránh không ai nhìn xem nàng khả năng gây sự.

Hắn thêm Thanh Hoàng Khô Thiền, thêm Trương Khai Tĩnh, bốn người, chính là thuyền đen khởi hành cố định nhân viên.

Thời gian dần dần trôi qua, theo đám người dần dần thích ứng bên này cực độ rét lạnh sinh hoạt, so sánh linh tai khủng bố cường độ, nơi này hắc tai đơn giản chính là nhà trẻ, không có chút nào cảm giác nguy hiểm.

Đã lâu cảm giác an toàn, để trốn qua tới những thuật sĩ, cảm nhận được trước nay chưa có an tâm.

Nhưng dạng này an tâm, cũng không lâu lắm, liền lại biến mất.

Bởi vì, nhiệt độ không khí, lại bắt đầu giảm xuống… Cùng, không khí, tựa hồ bắt đầu không có khả năng hô hấp…

Mà Vu Hoành, cũng không thể không yên tĩnh, bắt đầu suy nghĩ, tương lai hi vọng đến cùng ở đâu.

Hắc tai, linh tai lực lượng, vượt xa khỏi suy đoán của hắn. Liền hệ so sánh hắn mạnh một cái cấp bậc Toàn Hạc, cũng không rõ sống c·hết.

Hiện tại biện pháp duy nhất, có lẽ liền rơi vào hắc ấn trên thân.

Mà như thế nào lợi dụng hắc ấn, tại cái này tuyệt vọng tương lai bên trong, tìm ra một tia sáng, đây cũng là hắn sau đó phải làm sự tình.

Một chút xíu thời gian cường hóa, đã không có cách nào đối kháng áp lực ở bên ngoài.

Bọn hắn cần, là chân chính chất biến bên trên cải tạo.

Căn cứ vào hoàn chỉnh cơ sở mới có thể cường hóa hắc ấn, có lẽ có thể tại hiện hữu nội tình bên trong, tìm tới đường ra.

Chương 409: Hi vọng (3)

Chương 409: Hi vọng (3)

Trong doanh địa, trong phòng an toàn.

Vu Hoành một mình xếp bằng ở vi hình máy điện h·ạt n·hân trước mặt, lẳng lặng bình phục tâm tình trong lòng.

‘Đến cùng thế nào, mới có thể tại nguyên tai xâm nhập dưới, an ổn sống sót…’

‘Nguyên tai hạn mức cao nhất, đến cùng ở đâu? Là hẳn là lấy tránh né làm chủ, hay là đối kháng làm chủ?’

‘Đã từng những cái kia đối kháng nguyên tai thế lực, bọn hắn phải chăng có người tìm tới qua hi vọng?’

Hiện tại ngoại giới coi như ổn định, đó là bởi vì những thuật sĩ bố trí ấm lên pháp trận, đối kháng ngoại giới không ngừng rớt xuống nhiệt độ thấp.

Nhưng đây không phải kế lâu dài, trận pháp duy trì, cần năng lượng, mà những thuật sĩ đạo tức là có hạn, xa không đủ để duy trì bực này tiêu hao, cho nên bọn hắn dùng chính là linh quang chi lực.

Có thể chỉ có Vu Hoành biết, linh quang chi lực bản chất, nhưng thật ra là quang tai.

Quang tai đồng dạng cũng là nguyên tai đồng dạng cũng có to lớn tai hoạ ngầm, chỉ là hiện tại tạm thời không có bạo phát đi ra mà thôi. Thời gian dài, tuyệt đối sẽ bị quang tai ăn mòn, đến lúc đó sẽ xuất hiện kết quả như thế nào, hắn cũng không biết.

‘… Hi vọng, ở đâu?’

Vu Hoành trong đầu không ngừng lóe ra nhiều loại dòng tin tức.

Hắn ý đồ từ từng cái phương diện, tìm kiếm có thể đánh vỡ bực này cục diện biện pháp.

“Đây hết thảy căn nguyên, đầu tiên muốn trước biết rõ ràng, tại sao phải có nguyên tai, nó đến từ địa phương nào? Tại sao phải có nhiều như vậy chủng loại?” Vu Hoành hồi tưởng lại những ngày qua mượn nhờ Linh Minh tất cả mọi người tập hợp, sưu tập đại lượng tình báo tin tức.

Trong đó, đến từ đạo mạch thế giới các loại tư liệu, tình báo, cũng thống nhất cho thấy, linh tai tại cổ đại chính là những thuật sĩ ngẫu nhiên phát hiện, cũng bắt đầu đối kháng tự nhiên t·hiên t·ai, bên trong Thiên Đình rất sớm liền tồn tại các loại Tiên Thần.

Mà hắc tai, bên này tập hợp tin tức, cho thấy bọn chúng tựa hồ đến từ một cái tên là xing vật chất thần bí.

Ngoài ra còn có phong tai, quang tai, cùng thuộc nguyên tai, những này tai hại bộc phát, tựa hồ tuân theo một cái không ngừng lên cao, cường độ càng ngày càng cao, cơ hồ không có hạn mức cao nhất quy luật.

Mà kết quả sau cùng.

Chính là hư hư thực thực toàn bộ thế giới đều b·ị đ·ánh nát.

Vậy bây giờ hàn tai, không ngừng rớt xuống nhiệt độ, có phải hay không điểm cuối cùng cũng sẽ là triệt để hủy diệt toàn bộ thế giới?

Đột nhiên, Vu Hoành nghĩ đến chính mình trước đó đi từng tới tòa kia ngục giam tháp cao.

Giám Ngục đảo cái này nhốt rất nhiều tiền nhiệm thuyền trưởng hòn đảo, có lẽ có thể tìm tới không ít tin tức.

Chỉ là muốn đi, khả năng cần trình độ nhất định tìm vận may. Dù sao lúc trước hắn không có ở trên đảo lưu lại đạo tiêu.

Thân là thuyền trưởng, hắn có thể tại đạo mạch thế giới vừa đi vừa về đi tới đi lui, một bộ phận nguyên nhân, cũng là bởi vì có linh quang tồn tại làm đạo tiêu chỉ dẫn.

Lúc này, hắn đứng người lên, đi ra phòng an toàn.

Bên ngoài Khô Thiền giống như là ăn kẹo đậu đồng dạng, đang điên cuồng hướng trong miệng nhét từng khỏa đan dược màu vàng.

Hắn mỗi ngày đều sẽ ra ngoài đi săn luyện hóa hắc tai quái vật, đem nó hóa thành đan dược thôn phệ.

Thực lực bản thân cũng đang nhanh chóng đi lên tiêu thăng.

Nhưng tương tự, di chứng tựa hồ cũng bắt đầu bày ra, sắc mặt của hắn càng ngày càng tái nhợt, ánh mắt càng phát ra bạo ngược, xem ai đều phảng phất muốn lúc nào cũng có thể động thủ g·iết người đồng dạng.

Hơi ngôn ngữ kích thích đến, liền sẽ đại hống đại khiếu, mấy ngày trước đây còn đem một cái cho hắn đưa cơm đạo đồng đánh cho bay lên, nếu không có linh quang che chở, tại chỗ người liền không có.

Lúc này Khô Thiền đang cúi đầu đang ăn cơm, thỉnh thoảng ngẩng đầu chằm chằm một chút hắn đối diện Trương Khai Tĩnh.

Trương Khai Tĩnh mặt không b·iểu t·ình đồng dạng xếp bằng ngồi dưới đất, ở trong sân ăn thịt khô.

Đối với Khô Thiền giám thị, nàng tựa hồ cũng có chút không vui. Nhưng không có cố ý đi ra.

“Ta dự định đi ra ngoài một chuyến.” Vu Hoành nói, ” Khô Thiền, nơi này liền dựa vào ngươi nhìn một chút. Nhiều giúp đỡ bên dưới sư phụ ta.”

Gia hỏa này mặc dù đầu óc ngốc một chút, nhưng người là thật không hỏng, mọi người tại đây bên trong, thực lực tâm tính đều thích hợp, cũng chỉ hắn một cái.

Còn lại Thanh Trần quan đám người, mặc dù đáng giá tín nhiệm, nhưng thực lực hay là kém quá nhiều.

“Ừm.” Khô Thiền gật đầu.

Vu Hoành xoay người lúc, mắt nhìn một mặt bình tĩnh Trương Khai Tĩnh.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến, có lẽ ban sơ Trương Khai Tuấn, chính là đánh lấy đánh không lại liền dung nhập suy nghĩ, mới có thể sáng tạo ra Trương Khai Tĩnh cái này án lệ.

Nếu quả như thật có thể dung nhập hắc tai, trở thành trong đó một vòng, như vậy tối thiểu yên ổn sống sót mục tiêu này, cũng có thể hoàn thành.

Đáng tiếc. Sống sót Trương Khai Tĩnh, tựa hồ có chút không bình thường.

Trương Khai Tĩnh phát hiện Vu Hoành đang nhìn nàng, liền có chút hướng hắn cười cười.

…

Vu Hoành lần này trở về, liền rõ ràng cảm thấy Trương Khai Tĩnh có vấn đề, tinh thần của hắn cường độ so trước đó khổng lồ rất rất nhiều.

Chớ nói chi là tinh thần lực mạnh hơn hắn được nhiều Khô Thiền.

Có lẽ còn có không ít người đều đã nhận ra Trương Khai Tĩnh không thích hợp, chỉ là bởi vì một ít nguyên nhân, không có lên tiếng thôi.

“Khô Thiền, nếu như phát hiện Trương Khai Tĩnh có bất kỳ chỗ không đúng, xin ngươi giúp ta trước phế đi nàng.”

Vu Hoành lặng yên truyền âm.

“Được.” Khô Thiền bất động thanh sắc trả lời.

Vu Hoành lúc này mới yên tâm trở về phòng an toàn, tại hắc vụ phun trào bên trong lên thuyền đen.

Giám Ngục đảo.

Liên tục tìm vận may mấy chục lần sau rốt cục, Vu Hoành nện một lần đến nơi này trên hòn đảo, sương mù mông lung, to lớn liên miên màu đen cất giấu, lẳng lặng đứng sừng sững ở trong sương mù, hướng hai bên nhìn lại căn bản không nhìn thấy cuối cùng.

Vu Hoành đứng tại màu xám đen cất giấu trước mặt, đưa tay nhẹ nhàng đụng vào tại trên mặt tường.

"Agris." Trong lòng của hắn kêu gọi.

Lập tức vô số hắc vụ ngưng tụ, ở bên người hắn hình thành giám ngục trưởng thân thể cao lớn.

Nhảy lên một cái, hắn rơi vào giám ngục trưởng phía sau lưng.

"Mang ta đi tìm người còn sống." Hắn thấp giọng nói.

Nơi này liên quan cùng đen cầu, thuyền đen, đều là hư hư thực thực Chính Nguyên giáo thủ bút.

Vu Hoành hoài nghi, Chính Nguyên giáo có lẽ còn tra được càng thâm trầm liên quan tới hắc tai đồ vật.

Đây cũng là hắn trở lại tìm kiếm đầu mối duyên cớ.

Sưu!

Agris không hổ là về nhà hài tử, chở đi Vu Hoành nhẹ nhõm liền tại chín mươi độ góc vuông trên vách tường vọt lên.

Tốc độ nhanh chóng, động tác chi thuần thục, như giẫm trên đất bằng.

Vu Hoành không tiếp tục tại chỗ thấp dừng lại, hắn để Agris chở đi hắn, phi tốc đi lên leo lên.

100 mét, 500 mét, 1000 mét, 5000 mét…

Độ cao càng ngày càng cao, càng ngày càng cao.

Không khí chung quanh cũng bắt đầu càng phát ra mỏng manh, nhiệt độ không khí cấp tốc hạ xuống, trên hòn đảo

nguyên bản mười độ tả hữu nhiệt độ, rất nhanh hạ xuống đến âm mười mấy độ.

Vu Hoành sắc mặt không thay đổi, điểm ấy nhiệt độ thấp, đối với kinh lịch hàn tai hắn tới nói, cơ bản có thể không nhìn.

Tiếp tục trèo lên trên.

Hắn lần này liền muốn nhìn xem, cái này Bất Hủ Kiên Bích đến cùng cao bao nhiêu, có thể hay không tìm tới chỗ cao nhất đỉnh điểm.

Nơi này ẩn giấu đi đối với hắc tai thăm dò manh mối trọng yếu, lần này, hắn quyết định muốn triệt để hiểu rõ, làm rõ ràng!

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Agris mang theo Vu Hoành một khắc không ngừng, tại cất giấu bên trên chạy hơn hai giờ.

Thuyền đen tại cố định ngừng thuyền thời gian sau sớm đã rời đi. Vu Hoành cũng không thèm để ý, hắn bây giờ thân là thuyền đen thuyền trưởng, hoàn toàn không cần lo lắng không cách nào rời đi.

'Đúng, lần này không thấy được lần trước cho ta giao lưu Chính Nguyên giáo Dương Thần Hà.' hắn hồi tưởng lại tóc kia lộn xộn, tiều tụy Chính Nguyên giáo giáo đồ, lúc trước đối phương hay là cho hắn cung cấp không ít tin tức.

Lần này trở về vốn nghĩ nhìn xem có thể hay không lại từ trong miệng hắn đào ít đồ.

Không nghĩ tới, vẫn luôn không thấy được người.

Mang theo ý nghĩ như vậy.

Đột nhiên Agris một chút dừng lại, đứng tại lóe lên hình vuông màu đen trước cửa sổ.

Vu Hoành hai mắt tỏa sáng, lần trước hắn có thể còn lâu mới có được lần này leo cao.

Dựa theo Giám Ngục đảo quy củ càng cao thuyền trưởng, thực lực cũng càng mạnh.

Cho nên… Độ cao này, tuyệt đối có thể từ đối phương trong miệng thăm dò được thứ gì.

Trên tay hắn nội lực sáng lên, một tay đỡ lấy bên cửa sổ, tiến đến cái kia đen sì hình vuông trước cửa sổ, từ ra phía ngoài bên trong nhìn.

Trong phòng có hắc thiết giá sách, chất gỗ trắng giường, trong không khí phiêu đãng tinh tế tro bụi.

Treo trên tường một vài bức loạn thất bát tao tựa như hài đồng vẽ xấu cọ màu vẽ.

Một đầu Kim Mao hắc điều văn lão hổ, chính nhân tính hóa ngồi tại bàn đọc sách một bên, biểu lộ điềm tĩnh nhắm mắt, phảng phất tại chợp mắt.

Lão hổ? ?

Vu Hoành nhìn kỹ một chút, lặp đi lặp lại xác nhận dưới, phát hiện vẫn thật là là lão hổ.

Hắn dùng sức đối với cửa sổ pha lê gõ gõ.

Đông đông đông.

Bá.

Trong chốc lát, trong phòng, phảng phất nhiều hai đạo đèn pha.

Lão hổ mở mắt ra, trong mắt lóe lên một đạo bạch quang chói mắt, lập tức bạch quang làm nhạt, tiêu tán.

Nó mới chậm rãi quay đầu lại, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

“Lại có thể có người có thể leo đến ta độ cao này… .”

Một đạo bình hòa giọng nam, từ trong phòng truyền ra.

Vu Hoành đang chuẩn bị cầm ra viết bản bút ký, đột nhiên nghe được trong đầu vang lên thanh âm, lập tức giật mình. Theo sau chính là đại hỉ.

Hắn còn nhớ rõ, nơi này cửa sổ là cực kỳ ngăn cách thanh âm, không có cách nào nhẹ nhõm trong ngoài giao lưu.

Đồng thời, nhốt ở chỗ này thuyền trưởng, cơ hồ đều tinh thần thất thường. Hiện tại gặp được một cái tựa hồ có thể giao lưu người bình thường, có thể nói là vận khí vô cùng tốt.

Giám Ngục đảo c·ách l·y hiệu quả, hắn là được chứng kiến, mà đối phương, có thể đem thanh âm trực tiếp truyền ra cửa sổ, có thể nghĩ năng lực cường đại.

“Không cần kinh ngạc ngươi cũng là thuyền trưởng, trình độ nhất định, cũng đã bắt đầu dung nhập tòa này cất giấu, theo thời gian chuyển dời, trăm năm về sau, ngươi cũng sẽ thành chúng ta một thành viên, từ vừa mới bắt đầu có liên hệ, chúng ta cũng đã có có thể cộng đồng đối thoại cơ sở.” Lão hổ bình thản giải thích nói.

“Thì ra là thế.” Vu Hoành thử trong đầu trả lời. Đối phương dùng chính là Dạ Văn, hắn tự nhiên cũng dùng Dạ Văn đáp lại.

“Ta gọi Triệu Thần Hổ, Cứu Thế Chi Chu thuyền trưởng một trong, bằng hữu, ngươi lại tới đây, là trong lòng có cái gì nghi hoặc, muốn tìm kiếm trợ giúp sao?” Lão hổ mỉm cười hướng Vu Hoành hỏi.

“Triệu tiền bối, ngài thăm dò hắc tai nhiều năm, nhưng biết, hắc tai nguồn gốc từ tại cái gì? Nó tai hại hạn mức cao nhất là mạnh cỡ nào? Trong đó cường đại nhất quái vật là cái gì?” Vu Hoành cấp tốc hỏi.

“Vấn đề của ngươi rất nhiều, ta hiểu, nhưng vấn đề thứ nhất ta liền trả lời không được, hắc tai đầu nguồn, không ai biết đến từ chỗ nào, tất cả mọi người chỉ biết là một cái xing.”

“Thứ yếu, hạn mức cao nhất? Không có hạn mức cao nhất, thẳng đến toàn bộ tinh cầu bị thôn phệ, phá toái, thậm chí thế giới bị thôn phệ, xé rách.” Lão hổ đơn giản trả lời.

“Ngươi khống chế Cứu Thế Chi Chu, có phải hay không gặp rất nhiều từng khối đảo nhỏ. Biết tại sao là đảo nhỏ sao? Biết Chính Nguyên giáo vì cái gì chế tạo là Cứu Thế Chi Chu, mà không phải phi hành khí?”

Vu Hoành há to miệng, đang muốn trả lời.

“Ha ha ha ha.” Đột nhiên lão hổ nở nụ cười, “Từ bỏ đi, người mới, không nhìn thấy hi vọng. Cùng gian khổ cố gắng thăm dò về sau, tới đây bị giam giữ, không bằng ngay từ đầu liền hảo hảo hưởng thụ sinh hoạt.”

“…” Vu Hoành nhìn xem nó có chút loạn thần kinh dáng tươi cười, nguyên bản còn tưởng rằng là cái bình thường, không nghĩ tới chỉ là ẩn tàng tương đối sâu.

“Vì sao nói như vậy, vì cái gì ngay cả người khác nếm thử thăm dò, các ngươi cũng không thèm để ý?” Hắn trầm giọng hỏi.

Chương 410: Hi vọng (4)

“Ngươi hẳn không phải là Chính Nguyên giáo đệ tử a? A, đúng, hồi trước, nơi này duy nhất cái nào Chính Nguyên giáo đệ tử, t·ự s·át, kêu cái gì Dương Thần Hà.” Lão hổ cười nói, “Ngươi gặp qua hắn không, ngay tại rất phía dưới vị trí.”

“Dương Thần Hà… Ta gặp qua.” Vu Hoành trả lời, trong lòng lại là trầm xuống.

“Vậy hắn có hay không nói cho ngươi, thế giới này, vạn vật, hết thảy, hết thảy tất cả, chỉ có nguyên tai, mới là chính thống! Mới là vạn vật giọng chính, chúng ta những này vật sống… . Căn bản chỉ là ngẫu nhiên xuất hiện kỳ tích?” Lão hổ cười to nói.

“Cái gọi là sinh mệnh, vốn là tại dài dằng dặc nguyên tai tuần hoàn bên trong, ngẫu nhiên xuất hiện một chút xíu bọt biển, thích hợp chúng ta sinh tồn hoàn cảnh, chỉ có một tí teo như thế thời gian tồn tại. Còn lại tuyệt đại bộ phận thời điểm, đều là hoàn toàn không cách nào dung hợp bất luận sinh mệnh nào sống sót nguyên tai hoàn cảnh.”

“Ngươi biết ta trước kia là làm nghề gì không?“Lão hổ tiếp tục nói.

“Mệnh Sư! Ta thế nhưng là chuyên môn cho người ta tính toán tương lai vận mệnh mạnh nhất Mệnh Sư! Kết quả ta phí hết tâm tư, bố cục kết trận, cố nén buồn nôn lừa g·iết mấy chục vạn người là nội tình, mưu tính tương lai chi hi vọng! Tìm kiếm chúng ta sinh mệnh sinh cơ, tính toán nguyên tai còn muốn tiếp tục bao nhiêu thời gian…”

Nó nụ cười trên mặt dần dần bắt đầu vặn vẹo.

“Ngươi biết ta tính ra cái gì a! ?”

“…” Vu Hoành nhìn xem nó cơ hồ hoàn toàn méo mó khuôn mặt, không nói một lời.

“Sáu tỷ năm! !” Lão hổ quát to một tiếng.

“Muốn chờ sáu tỷ năm hắc tai mới có thể bắt đầu từ từ biến yếu, nhưng ngay sau đó, ngươi cho rằng liền xong việc? Không!”

“Ha ha, hắc tai xong còn có hàn tai, phong tai, thủy tai, quang tai… Từng vòng tuần hoàn qua lại, chúng ta sinh mệnh, chỉ có tại rất nhiều nguyên tai giao nhau ở giữa, một chút xíu miễn cưỡng duy trì đối kháng cân bằng khu vực, mới có thể còn sống an định lại. Còn lại thời điểm chờ đợi chúng ta, chỉ có bị thôn phệ… .”

Lão hổ bén nhọn tiếng cười, không ngừng tại Vu Hoành bên tai tiếng vọng, hắn mặt không b·iểu t·ình nhìn chăm chú lên đối phương.

“Cho nên nói, về sau, cũng sẽ không có yên ổn hòa bình địa phương?”

“Ha ha, tựa như trong nước sông ngẫu nhiên cũng sẽ xuất hiện đá ngầm, đá ngầm phía sau ngăn trở dòng nước khu vực, sẽ càng bình tĩnh. Ta lúc đầu ý đồ tìm kiếm loại địa phương này. Kết quả, phát hiện giống này khu vực cũng có mặt khác nguyên tai chiếm cứ… Cho nên, hết thảy đều là không có hi vọng… .” Lão hổ xoay người, cự tuyệt tiếp tục giao lưu, vẫn như cũ đối mặt với vách tường, ngồi tại bàn đọc sách một bên, nhắm mắt chợp mắt.

“Nếu như ta thôn phệ nguyên tai lực lượng biến hoá để cho bản thân sử dụng đâu?” Vu Hoành nghĩ đến Khô Thiền tự sáng tạo công pháp, lại lần nữa hỏi.

“Nguyên tai đại biểu đơn nhất, thuần túy, thần trí là linh một loại, là dị chủng tạp chất năng lượng, nếu như thôn phệ, phương pháp rất mạnh nói, ngay từ đầu ngươi sẽ tiếp tục sống, nhưng đằng sau, sẽ rất sắp bị ăn mòn, linh trí sẽ bị xem như dị thường lực lượng bị khu trục. Cuối cùng hóa thành nguyên tai một bộ phận, mất đi bản thân ý thức. Chỉ còn thể xác hình thể.”

Lão hổ nhẹ giọng trả lời.

“Bởi vì ý thức bản thân là lợi dụng ngoại lực có thứ tự tạo thành trật tự đồ vật. Một khi mất đi trật tự, liền sẽ không sinh ra ý thức. Phàm nhân ý thức là do sóng điện não tạo thành, mà càng mạnh một chút, biết dùng tương tự cao truyền thâu lực lượng thay thế sóng não. Nhưng hết thảy điều thuốc, đều đến từ trật tự. Đáng tiếc, nguyên tai nội bộ hết thảy đều là hỗn loạn, hỗn loạn không chỉ có chỉ là lực lượng, còn có ý thức.”

Vu Hoành nghe vậy, đột nhiên hồi tưởng lại trước kia nhìn qua rất nhiều cố sự tiểu thuyết, bên trong nâng lên mỗ mỗ nắm giữ lực lượng hỗn loạn, còn có thể duy trì tự thân ý chí tồn tại.

Bản thân cái này chính là mâu thuẫn…

Ý chí là trật tự kết tinh, là do sóng điện não cùng cùng loại năng lượng tạo dựng ra tới toàn cục lượng cấp mạng tin tức, không có trật tự, liền ngay cả cơ bản nhất tế bào thần kinh kết cấu đều không cách nào tạo thành.

Tin tức không cách nào có thứ tự truyền thâu tổ hợp, biểu hiện ra ngoài, đó chính là ý thức hỗn loạn, thậm chí ngay cả ký ức cũng vô pháp bảo tồn.

Bởi vì ký ức cũng là trật tự sản phẩm. Là có thứ tự chứa đựng tin tức.

“Các ngươi thử qua sao?” Vu Hoành hỏi.

Lão hổ lại không đáp lời nữa, gian phòng hoàn toàn yên tĩnh, không tiếng thở nữa.

Vô luận hắn làm sao hỏi lại, cũng sẽ không tiếp tục lên tiếng.

Rơi vào đường cùng, Vu Hoành đành phải trở lại Agris trên lưng, hồi tưởng sau này đường.

‘Nếu như nguyên tai thật như cái này Triệu Thần Hổ nói, như vậy… Tương lai, có lẽ thật… .’

Đùng.

Hắn đột nhiên một bàn tay hung hăng đánh vào chính mình trên cánh tay, nhàn nhạt đâm đau đem hắn một chút từ trong bi ai tỉnh táo lại.

“Ta chỉ muốn an tâm sống sót, tương lai mấy trăm triệu năm sự tình cùng ta lại có quan hệ thế nào? Ta chỉ cần cam đoan chính mình còn sống thời gian hết thảy yên ổn mỹ hảo liền tốt…”

Nghĩ như vậy, Vu Hoành lập tức trong lòng dễ chịu nhiều.

“Vạn vật vốn là không cách nào đào thoát suy vong vận mệnh, tuần hoàn qua lại đương nhiên, ta chỉ cần tận khả năng tìm yên ổn địa phương, an tâm qua chính mình nghĩ tới sinh hoạt. Lời như vậy, tùy tiện tìm nơi hẻo lánh thế giới, xuất lực giúp đỡ chèo chống cái mấy trăm năm, liền cùng lúc trước đạo mạch cổ đại thuật sĩ một dạng, chế tạo Định Thiên Bàn cùng linh tai sống chung hòa bình đã ngoài ngàn năm thời gian.”

“Về phần lại về sau, giao cho người đến sau xử lý là được.”

Nghĩ như vậy, Vu Hoành trong lòng kiềm chế lập tức tiêu tán rất nhiều.

Tìm địa phương mới dọn nhà! ! Nhất định phải nhanh!

Xác định chính mình mạch suy nghĩ về sau, hắn lập tức trong lòng dâng lên cấp bách cảm giác.

Hi Vọng thành thế giới nhiệt độ còn tại giảm xuống, một khi hạ xuống đến thua một trăm bảy tám chục độ, trong không khí ngay cả dưỡng khí cũng sẽ hoá lỏng, đến lúc đó chỉ có thể hoàn toàn dựa vào khoa học kỹ thuật sinh ra dưỡng khí. Mà hắc tai xâm nhập dưới, thế giới vật tư cũng không có cách nào đại lượng khai thác chuyển hóa, cuối cùng chỉ có một con đường c·hết.

Rời đi Giám Ngục đảo, Vu Hoành lập tức lôi kéo Khô Thiền, Thanh Hoàng, Trương Khai Tĩnh, bắt đầu lên thuyền ngẫu nhiên thăm dò sinh cơ chi địa.

Sau ba ngày.

Hắc Phong doanh địa cường hóa kết thúc.

Từng tầng từng tầng giống như là kim loại lại như là tảng đá màu đen bức tường, lại một lần nữa bao trùm tại phòng an toàn ngoại tầng, hoàn thành một vòng mới cường độ độ cứng cường hóa.

Hi Vọng thành bên kia, Trần Diệu Phong dẫn đầu, lãnh đạo tất cả mọi người chính tập trung lực lượng kiến tạo một chiếc vô cùng to lớn cự hình phi thuyền.

Bọn hắn xưng là kế hoạch Thự Quang.

Nhưng Vu Hoành đối với cái này không ôm hi vọng.

Nếu như nguyên tai tốt như vậy tránh, vậy nhiều như vậy cường hãn thế lực, căn bản cũng không khả năng tuỳ tiện toàn diệt. Hắn cũng không có khuyên can, dù sao coi như không đảm đương nổi phi thuyền dùng, cũng có thể làm cái to lớn toàn phong bế căn cứ.

Soạt.

Trận trận Hắc Hà tiếng sóng, tại ngoài thuyền không ngừng vang lên.

Vu Hoành thoáng có chút mệt mỏi đứng ở đầu thuyền, nhìn qua phía trước không ngừng bị bổ ra nồng vụ.

Trong những ngày qua, hắn mang theo thuyền đen thăm dò không ít phá toái hòn đảo, nhưng phía trên đều chỉ có một ít hình thù kỳ quái hắc tai quái vật, không tìm được hữu dụng manh mối.

Khô Thiền ở phía sau boong thuyền ngồi xuống. Thanh Hoàng tại đọc qua sưu tập từ Hi Vọng thành ngoại ngữ học tập tài liệu giảng dạy.

Trương Khai Tĩnh thì ngồi dựa vào mép thuyền, một tay cầm bản sách manga, say sưa ngon lành nhìn xem.

Vu Hoành hướng nàng nhìn sang, trong tay đối phương cầm chính là một bản võ hiệp sách manga, lúc trước hắn nhàm chán lúc một người cũng nhìn qua, bên trong nhân vật từng cái

đều phất tay phá vỡ núi diệt biển, võ hiệp đẳng cấp khoa trương đến cực điểm.

Khi đó hắn còn huyễn tưởng qua, nếu như mình cũng có bên trong nhân vật thực lực, có lẽ liền có thể ngăn trở nguyên tai, bảo hộ chính mình muốn sinh sống.

Nhưng lần này đạo mạch thế giới gặp phải đến xem, liền xem như cường giả như vậy, có lẽ cũng không nhìn thấy hi vọng…

'Các ngươi nói, dạng lực lượng gì mới có thể ngăn được linh tai hắc tai? Trong manga cao võ cường giả? Hay là Thần Phật? Hay là khoa học kỹ thuật phát triển đến cực hạn?' Vu Hoành nhẹ giọng hỏi.

"Cao võ cường giả đoán chừng cũng không được… . Thần Phật, linh tai không phải liền là? Từ cổ đại ghi chép đến xem, nguyên tai không có tận cùng, sẽ còn phục sinh. Bọn hắn năng lượng số lượng vô hạn muốn đối kháng, chỉ có cũng tìm tới vô hạn lực lượng mới được, nhưng thế gian này vô hạn, chỉ có nguyên tai. Cho nên vẫn là về tới mượn nguyên tai đối kháng nguyên tai đường xưa, đây là xiếc đi dây, một cái sơ sẩy đầy bàn đều thua. Cho nên… ." Khô Thiền lắc đầu, mở mắt.

"Chỉ có có thể thôn phệ lực lượng của bọn hắn! Đem bọn hắn hóa thành tự thân một bộ phận, mới có thể suy yếu bọn hắn, cường đại bản thân! Trái lại đem nó áp bách!"

Rất hiển nhiên, hắn rất sớm liền có ý nghĩ này, cho nên mới sẽ tự sáng tạo ra cùng loại công hiệu đạo pháp.

"Có đạo lý, Khô Thiền, có thể đưa ngươi đạo pháp truyền ta sao? Có lẽ ta có thể đem cường hóa cải thiện một chút…"

Vu Hoành gật đầu đồng ý, xác thực không hổ là tuyệt đỉnh thiên tài. Khai khiếu đăng sau, một chút liền bắt được trọng điểm

"Cho." Khô Thiền giơ tay vung ra một quyển sách.

"Đây là ta tự sáng tạo Hóa Vân Luyện Pháp, còn chưa đủ hoàn thiện, chỉ có đạo tức đạt tới tiếp cận Thiên Sư có thể sử dụng . Bình thường người cũng luyện không tới. Minh chủ cùng

hưởng Linh Quang bí thuật, cứu được nhiều người như vậy, điểm ấy công pháp không đáng giá nhắc tới."

Hắn bây giờ tựa hồ hòa hoãn lại, tinh khí thần cũng so trước đó dồi dào rất nhiều, ánh mắt sáng tỏ trở nên kiên nghị, bắt đầu tích cực gia nhập điều tra nguyên tai trong khi hành động.

Nhìn, hắn tựa như là đem nguyên tai trở th·ành h·ại c·hết chính mình cả nhà cận tồn địch nhân, vừa tìm được sống sót mục tiêu.

Đùng.

Vu Hoành tiếp được sổ, lấy tới lật nhìn dưới, đại khái hiểu Khô Thiền mạch suy nghĩ.

Đây là dùng tự thân đạo tức, thể nội ngưng kết trận pháp, nạp nguyên tai lực lượng nhập thể, đem nó lấy nhiều đánh ít, ưu thế áp chế, cắt giảm nguyên tai lực lượng, đem hỗn loạn từng tia từng sợi chia cắt làm rõ, sau đó gây dựng lại thành có thể cùng tự thân dung hợp cùng tồn tại hoàn toàn mới kết cấu lực lượng.

Môn này Hóa Vân Luyện Pháp chỉ có thể đối với cùng đạo tự thân hơi thở thuộc tính chẳng phải đối lập nguyên tai sử dụng. Nhưng mạch suy nghĩ tương đương mới lạ, phương pháp cũng đơn giản thô bạo.

Trong thời gian ngắn không cân nhắc dung nhập nguyên tai lực lượng nhập thể di chứng mà nói, vấn đề không lớn.

Nhưng… Vu Hoành nhìn một chút Khô Thiền bây giờ đã hai mắt đỏ như máu, hủy dung trên khuôn mặt, lại lần nữa mọc ra mới lít nha lít nhít mụn nước, liền biết di chứng đã bắt đầu phát tác.

Uống rượu độc giải khát thôi… .

Trong lòng của hắn thở dài.

Cầm sổ, hắn khoanh chân ngay tại chỗ, trong lòng mặc niệm,

"Cường hóa Hóa Vân Luyện Pháp, phương hướng: Tiêu trừ di chứng."

Xùy.

Hắc ấn bên trong chảy ra hắc tuyến, phi tốc dung nhập sổ.

Nhưng sau một khắc, hắc tuyến lại lần nữa trở về hắc ấn, cũng cho ra phản hồi.

Không cách nào tiêu trừ, công pháp tương quan công năng không hoàn chỉnh.

"…" Vu Hoành lập tức hiểu rõ, đây là cần công pháp có dù cho một chút đối kháng di chứng công năng, nhưng hiện tại xem ra, hoàn toàn không có. Có lẽ Khô Thiền căn bản liền không có để ý chính mình có thể sống bao lâu.

Hắn suy nghĩ một chút, thay cái phương thức.

Cường hóa Hóa Vân Luyện Pháp, phương hướng: Kéo dài di chứng lúc phát tác 100 năm.

Thuật sĩ không có gì diên thọ pháp môn, trường thọ nhất cũng chính là Toàn Hạc, Khô Thiền hiện tại số tuổi, về sau đem di chứng kéo dài đến một trăm năm sau phát tác, cái kia chẳng phải tương đương với không có di chứng.

Dù sao khi đó Khô Thiền đoán chừng cũng c·hết già rồi.

Lần này, hắc tuyến lóe lên, chảy vào sách nhỏ, lập tức hỏi thăm phản hồi tiếng vang lên.

Lần này Vu Hoành biết cường hóa thành công.

Hắn hồi phục khẳng định về sau, nhìn thấy sổ mặt ngoài hiện ra một cái đỏ tươi đếm ngược: 5 ngày 11 giờ 05 phút.

Chương 411: Quyết tâm (1)

‘Mới năm ngày… Còn tốt.’ Vu Hoành tâm tình không tệ, giải quyết Khô Thiền vấn đề, môn công pháp này hoàn toàn có thể quy mô lớn mở rộng cho tất cả thuật sĩ tu hành.

Mặc dù có tác dụng phụ, nhưng một trăm năm sau mới phát tác, cùng không có không có khác nhau.

Tựa hồ nhìn ra tâm tình của hắn không tệ, Trương Khai Tĩnh buông xuống sách manga, đang muốn mở miệng nói chuyện.

Đột nhiên nàng ngẩng đầu nhìn về phía phía trước.

Phía trước hắc vụ từ từ tản ra.

Một mảnh bao phủ tại mây đen thật dày dưới biển lớn màu xám, xuất hiện tại mấy người trước mặt.

“Địa phương mới!” Vu Hoành hai mắt sáng rõ, vội vàng đứng người lên, nhảy đến đầu thuyền nhìn về phía trước đi.

Răng rắc.

Phía trước nơi xa, trong mây đen điện quang màu lam đạo đạo nổ tung.

Tiếng sấm cuồn cuộn vọt tới, phía dưới biển cả kịch liệt phập phồng, phảng phất toàn bộ thiên địa đều đang không ngừng nghiêng lệch.

Sóng cả tiếng sóng biển cơ hồ bao phủ mặt khác hết thảy.

Ướt át cuồng bạo gió biển nhào tới trước mặt, mang theo Vu Hoành trên người đạo bào góc áo.

“Lần này! Ta tuyệt sẽ không tái phạm trước đó sai lầm! Ta phải nhanh nhất tốc độ thống hợp hết thảy lực lượng! Kẻ thuận

ta sống! Kẻ nghịch ta c·hết!" Hắn hai mắt tỏa sáng, trong lòng một lần nữa tràn đầy hi vọng.

Khô Thiền cùng Thanh Hoàng lúc này cũng đứng người lên, trong mắt tràn đầy chờ mong, kích động nhìn phía trước biển cả.

Bọn hắn tại biết được thuyền đen năng lực về sau, liền một mực bán tín bán nghi, mà lúc này giờ phút này, khi hết thảy thật bày ở trước mắt bọn hắn lúc, hai người rốt cục động dung.

"Không có khả năng lại để cho bi kịch tái diễn!" Khô Thiền sắc mặt cũng bắt đầu dữ tợn nói.

"Ai." Thanh Hoàng lúc này đã không phân rõ, đến cùng ai là chính đạo, ai là phản diện…

Nhưng bất kể nói thế nào, một cái hoàn toàn mới địa phương dựa theo Vu Hoành đối với thuyền đen giải thích, cũng đại biểu cho trong một thời gian ngắn tuyệt đối an toàn khu vực.

Bọn hắn cuối cùng cũng có thể có chậm khẩu khí thời điểm.

Đích ~~~

Trên bàn đồng hồ báo thức vang lên.

Khương Dung một mặt tiều tụy đem đồng hồ báo thức cầm lên theo rơi.

Nàng nhìn xem phòng bếp một mảnh hỗn độn, khắp nơi vô cùng bẩn, bát đũa chất đống tại rãnh nước bên trong cũng không có tẩy. Trong nồi lưu lại sớm đã thối mất rồi nước canh.

Trong chén đồ ăn từ lâu khô cứng biến sắc.

Trong khoảng thời gian này, nàng mỗi ngày đều sẽ ở ban đêm nửa đêm đột nhiên bị bừng tỉnh, sau khi tỉnh lại, luôn cảm giác trong phòng trong tủ treo quần áo có người.

Mà lại nàng mỗi lần đem tủ quần áo trước khi ngủ đều đóng kỹ, có thể nửa đêm tỉnh lại cửa tủ quần áo kiểu gì cũng sẽ mở ra một đường nhỏ.

Xuyên thấu qua khe hở, nàng luôn cảm thấy đầu kia trong hắc ám, có cái gì, đang lẳng lặng nhìn chăm chú lên nàng

Loại cảm giác sợ hãi này, là nàng từ khi rời nhà bên trong đi vào Festa du học đến nay, lần thứ nhất gặp được.

Một thân một mình đi vào tha hương nơi đất khách quê người sinh hoạt học tập, nàng không có sợ. Một mình làm công kiếm lấy tiền sinh hoạt học phí, nàng đồng dạng không có sợ.

Thậm chí ở bên ngoài gặp được bên đường c·ướp b·óc bắn nhau, nàng y nguyên tỉnh táo tìm trong góc ẩn núp, hay là không có sợ.

Nhưng bây giờ.

Nàng cảm giác mình đang phát run.

Vội vàng đổ sạch thối rơi nước canh tắm vào nồi.

Khương Dung trở lại thư phòng, bật máy tính lên, dự định điều tra thêm nhìn ban đêm cửa tủ quần áo sẽ tự mình mở ra tình huống, đến cùng bình thường hay không bình thường.

Lúc ban đêm, ngoại giới ngoài cửa sổ từng chiếc xe từ trên mặt đường chạy qua, khô cạn trên cây, có quạ đen cạc cạc gọi bậy, hàn phong gào thét, từ cửa sổ biên giới thổi vào, phát ra dị hưởng.

Máy vi tính trên website, nàng vì tìm kiếm đáp án, gia nhập trong một nhóm, không ngừng xoát ra phụ cận gần nhất phát sinh chút nổi danh vụ án

‘Phố Tal phát sinh không rõ hoả hoạn, ta đi xem qua, khẳng định có vấn đề, giáo hội người cũng đến. Nhưng không có cách nào. Cảnh sát trừ từng lần một lặp lại để cho người ta tỉnh táo, dọn nhà, còn lại biện pháp gì cũng không!’ —— Thằng Hề.

Một cái gọi Thằng Hề dân mạng là đối với các loại linh dị vụ án cảm thấy hứng thú vô cùng người trẻ tuổi, lúc này ngay tại trong nhóm phát tiết đối với phía quan phương cùng giáo hội bất mãn.

“Đệ đệ ta đi thời điểm, đã từng rất nhiều lần hướng ta xin giúp đỡ, ta đi Alsma giáo hội tổng bộ, hi vọng tìm kiếm trợ giúp, nhưng không ai tin tưởng ta nói lời. Hiện tại xem ra, có lẽ không phải không người tin tưởng, mà là không ai dám tin…” —— Đĩa Nhạc Cũ Kỹ.

Dân mạng này niên kỷ tương đối lớn. Một mực tại trong nhóm là sung làm an ủi người nhân vật, nàng bởi vì đệ đệ q·ua đ·ời, mà đối với hết thảy linh dị tràn ngập căm thù, theo chính nàng nói, nàng đã thề, nhất định phải tìm tới đối kháng hiện tượng quỷ dị biện pháp.

“Phố Tal sự tình, ta biết, ta liền ở tại phụ cận, kính viễn vọng nhìn xuống. Người nhà kia là tháng trước mang vào, không đến nửa tháng, liền báo động, xin mời giáo hội, mời được Pirthrapo đi qua, đều không dùng.” —— Thanh Đằng.

Một người khác xen vào nói.

“Pirthrapo? Cái kia trải qua TV phỏng vấn tiết mục linh dị chuyên gia?” —— Đĩa Nhạc Cũ Kỹ.

“Vâng.”—— Thanh Đằng.

“Cho nên nói, bọn hắn cũng giống như chúng ta, đối ngoại xin giúp đỡ qua, kết quả, hay là không có cách, đúng không?” —— Chocolate Sữa Bò.

Khương Dung thâu nhập một đoạn văn, nàng nickname gọi Chocolate Sữa Bò. Tại số người này không nhiều trong nhóm xem như người mới, mới tiến vào không có qua một tuần.

“Là… Ta vì tìm tới chân tướng, tra ra manh mối, cơ hồ đi khắp mấy cái châu hơn mười quốc gia, các loại dân gian đối kháng phương pháp, đều dùng qua, không dùng.” —— Đĩa Nhạc Cũ Kỹ.

“Giáo hội mục sư mịt mờ nói cho ta biết, chỉ có rời đi, là phương pháp tốt nhất.” —— Thanh Đằng.

“Rời đi.” Khương Dung nghĩ tới đây, không khỏi quay đầu lại, lại nhìn mắt trong phòng ngủ mình tủ quần áo.

Quả nhiên, nơi đó cửa, hay là mở ra một đầu khe hở màu đen, khe hở kia chỉ có to bằng ngón tay, đen thẫm, không ánh sáng, vừa vặn chính hướng về phía nàng nơi này.

Trời tối người yên dưới, bên ngoài trừ từng chiếc đi ngang qua ngoài xe, thanh âm gì cũng không có.

Khương Dung nhìn xem khe hở kia, trong lòng một vẻ khẩn trương, dần dần càng ngày càng đậm.

“Ta đi bái phỏng qua Pirthrapo. Hy vọng có thể tìm tới lúc trước cứu đệ đệ ta biện pháp. Hắn nói cho ta biết, trừ rời đi, không còn cách nào khác. Trên thực tế, hắn cũng chỉ là cái cảm giác so với người bình thường mạnh thiên phú giả, trừ cái đó ra, hắn cũng đồng dạng không có bất kỳ biện pháp nào đối kháng loại sự tình này.” —— Thanh Đằng.

“Kỳ thật, gần nhất bang Yadivilla vụ án kia, liền đã thấy rõ, phía quan phương cùng giáo hội, trừ phong tỏa tin tức, còn lại cái gì cũng làm không được.” —— Đĩa Nhạc Cũ Kỹ.

“Nhưng… ” Khương Dung ngừng lại, nhìn xem màn ảnh máy vi tính phản quang, từ bên trong này có thể lại lần nữa nhìn thấy sau lưng tủ quần áo, khe hở kia vẫn như cũ có thể thấy rõ ràng.

“Không biết vì cái gì, luôn cảm giác gần nhất hai năm này, loại sự kiện này càng ngày càng nhiều, rất nhiều bản án, trước kia nói là cái gì khí thiên nhiên bạo tạc, hoả hoạn, mọi người kiểu gì cũng sẽ tin tưởng, nhưng bây giờ nhiều lần, không ai có thể bị tuỳ tiện lừa gạt.” —— Đĩa Nhạc Cũ Kỹ.

“Ta chỗ này cũng thế, chung quanh đồng sự mặc dù công khai không đề cập tới, nhưng tự mình cũng đều bắt đầu khắp nơi đi tìm các loại hộ thân phù loại hình đồ vật.” —— Thanh Đằng.

“Khoa học đâu? S·ú·n·g điện loại hình mua được phòng thân có hiệu quả a?” —— Chocolate Sữa Bò.

Khương Dung cấp tốc đánh chữ nói.

Chữ nhưng đánh xong, nàng còn không có gửi đi ra ngoài, đột nhiên liền nghe được một chút nhẹ vang lên.

Cửa tủ treo quần áo, tại sau lưng nàng, chậm rãi trượt ra.

Không có người ở trong phòng, nơi này chỉ có nàng một cái.

Nhưng cửa tủ quần áo lại tự mình đột nhiên trượt ra.

Khương Dung toàn thân cứng đờ, thông qua màn ảnh máy vi tính phản quang, nàng mơ hồ nhìn thấy, cửa tủ quần áo không gió mà bay, chậm rãi mở càng lúc càng lớn.

Bên trong lộ ra treo từng kiện mùa đông áo dày áo khoác

Từng tia sợ hãi, từ nàng sâu trong đáy lòng lan tràn ra.

Đích đích!

Đột nhiên trên máy vi tính nói chuyện phiếm khung chat lắc lư dưới, có người tại hướng nàng gửi đi tin tức.

Khương Dung chấn động mạnh một cái trước mắt bỏ ra dưới, lại là nhìn thấy phản quang bên trong, cửa tủ quần áo thật tốt, căn bản không có mở ra, thậm chí ngay cả khe hở cũng không có.

A!

Nàng thật sâu gần như là ngâm nước giống như hít vào một hơi thật dài, lại phun ra.

Soạt.

Nàng từ máy tính bên cạnh bỗng nhiên đứng người lên, nhìn một chút hoàn hảo không có mở qua tủ quần áo, liền muốn chạy ra gian phòng.

Lại vừa vặn từ chỗ cửa sổ, nhìn xuống đến đối diện một mực trống không dãy kia ba tầng lầu nhỏ, lại có xe đứng tại trước cửa.

Cửa xe mở ra, mấy cái người mặc áo khoác màu đen bóng người cao lớn, xuống tới, ngửa đầu nhìn về phía lầu nhỏ.

Đúng lúc này đi ở trước nhất bóng người to con kia, tựa hồ là đã nhận ra Khương Dung nhìn chăm chú, một chút quay đầu

hướng bên này nhìn sang.

Đùng đùng.

Khương Dung thấy rõ khuôn mặt của đối phương lúc, không khỏi lui về sau hai bước.

Trên mặt đối phương mang theo một tấm màu bạc nhựa plastic mặt nạ, nhìn không thấy gương mặt, chỉ có một đôi mắt, tựa như chim ưng sư hổ, tràn ngập một loại nào đó kh·iếp người áp bách.

Khương Dung cấp tốc quay đầu, mắt nhìn hết thảy hoàn hảo tủ quần áo, lại quay đầu nhìn một chút mấy cái kia chậm rãi đi vào đối diện lầu nhỏ bóng người.

Nàng ẩn ẩn cảm giác được, sau lưng tủ quần áo, có lẽ là bởi vì cảm thấy những người kia tới gần, mới chủ động thối lui.

Bởi vì từ khi tủ quần áo xuất hiện dị thường về sau, đây là lần thứ nhất, lần thứ nhất cửa tủ quần áo chính mình triệt để đóng lại tốt.

Trước đó vô luận nàng làm sao quan, đều sẽ bị cứng rắn kéo ra một đường nhỏ.

“Là những người kia tác dụng a! ?” Khương Dung trong lòng ẩn ẩn dâng lên một tia suy đoán.

Suy đoán trong mang theo một tia kỳ vọng, chờ đợi.

Nàng đã chịu đủ t·ra t·ấn rất lâu… Nếu quả như thật là bọn hắn… Như vậy.

Lúc này, nàng rốt cuộc kìm nén không được, cầm áo khoác, khoác lên người, liền mở cửa chạy ra gian phòng, sau đó đổi giày, mở cửa. Hướng đối diện lầu nhỏ chạy tới.

Lầu viện nhỏ bên trong.

Vu Hoành đánh giá xung quanh hoàn cảnh, hài lòng gật đầu.

“Động tác phải nhanh.” Hắn nhìn về phía bên cạnh Thanh Hoàng.

Loại thời điểm này, Thanh Hoàng tác dụng liền bị vô hạn phóng đại.

Hắn phạm vi lớn thôi miên thuật thức, nếu là không có thuật sĩ hạn chế, tại nhân loại bình thường xã hội đơn giản chính là đại sát khí.

Ở trên bờ, đi vào tòa này tên là Mana thành thị về sau, mấy người bọn họ liền lợi dụng thôi miên thuật thức cấp tốc khống chế bờ biển ngư dân, sau đó hướng bọn hắn nhanh chóng học tập cơ bản giao lưu dùng bản địa ngữ.

Tại máy phiên dịch hiệu quả dưới, chỉ tốn mười phút đồng hồ, kho ngôn từ liền dự trữ hoàn thành.

Vu Hoành liền đơn phương nắm giữ nghe nói đọc viết năng lực, đương nhiên chỉ giới hạn ở đi theo máy phiên dịch cùng một chỗ, còn không có phát ra từ mình nắm giữ.

Nhưng dùng để giao lưu đầy đủ.

"Được." Thanh Hoàng gật đầu. Nhìn về phía một bên đi theo mấy người bên cạnh nơi đó phú thương.

"Tòa nhà này thủ tục chuyển nhượng mau chóng làm xong, còn có chúng ta thân phận, đều cần ngươi cùng nhau giải quyết, về phần trong nhà ngươi sự tình, chúng ta giúp ngươi giải quyết triệt để." Hắn trực tiếp thông qua thôi miên thuật thức cắm vào suy nghĩ.

"Cảm tạ các hạ." Phú thương mặt mỉm cười, xoay người, từng bước một đi ra sân nhỏ lên xe nghênh ngang rời đi.

Hắn mặc dù bị thôi miên, nhưng có thể bị thời gian dài như vậy khống chế lại, hay là bởi vì có nhu cầu của mình tại.

Vợ hắn bệnh nặng tại giường, bị dùng xích sắt chói trặt lại, không dám thả ra gian phòng, những năm này mời nhiều loại chuyên gia, đều không làm nên chuyện gì. Lần này nửa đường gặp được Vu Hoành một đoàn người, mặc dù bị thôi miên, nhưng hắn mình tại kiến thức đối phương năng lực thần kỳ về sau, cũng cam nguyện phối hợp, trợ giúp làm chút chính mình đủ khả năng sống.

Chương 412: Quyết tâm (2)

Trong viện cửa sắt chậm rãi tự động đóng.

Vu Hoành dẫn người đẩy ra lầu nhỏ cửa lớn, bên trong là to lớn thủy tinh màu tím đèn treo thành hình dạng xoắn ốc thùy điếu tại phòng khách lớn, tựa như một chuỗi to lớn hoa tử đằng.

Sảnh phòng đơn cao liền có bảy tám mét, vào cửa nhìn liền tương đương có đánh vào thị giác.

Vu Hoành, Thanh Hoàng, Khô Thiền, cùng Trương Khai Tĩnh, bốn người đứng ở trong đại sảnh hình tròn màu tím thảm bên trên, dừng lại.

“Lần này chúng ta nhất định phải tốc chiến tốc thắng, mau chóng chỉnh hợp nơi này tất cả hữu hiệu lực lượng, hình thành kiên cố nhất phòng tuyến, phong tỏa nguyên tai xâm nhập, kéo dài khu vực an toàn chèo chống thời gian!” Vu Hoành nói.

“Ta có thể cảm giác được, nơi này hồng trị nồng độ cũng đang thong thả lên cao, điều này đại biểu nơi này cũng là một chỗ ngay tại ở vào bị xâm lấn biên giới khu vực. Cho nên, nhất định phải nhanh.”

“Minh bạch!” Thanh Hoàng gật đầu.

Khô Thiền cũng im ắng gật đầu.

Trương Khai Tĩnh nhìn tất cả mọi người gật đầu, cũng đi theo gật đầu.

“Nếu muốn tốc chiến tốc thắng, như vậy cùng phía quan phương liên hệ liền không có khả năng thông qua trước đó loại kia chậm rãi phương thức câu thông tới. Nhất định phải nhanh, trực tiếp, hữu hiệu!” Vu Hoành nói.

Hắn nhìn về phía mặt bên ngoài cửa sổ, bên ngoài từng chiếc đi ngang qua ô tô nối liền không dứt.

“Thanh Hoàng, ta muốn ngươi lặp đi lặp lại không ngừng ở chỗ này mở ra phạm vi lớn thôi miên thuật thức, tất cả đi ngang qua người, toàn diện thôi miên, sau đó để bọn hắn dẫn người tới lại lần nữa thôi miên. Thôi miên về sau, ta đem cho mỗi cá nhân trên người phóng thích linh quang hạt giống.”

“A? ?” Thanh Hoàng nghe vậy sững sờ, động tác này, có phải hay không có chút quá mức?

Liền xem như phản diện tổ chức khủng bố Thất Hung minh, lúc trước cũng không dám như thế tùy ý, như thế quang minh chính đại tại trong nội thành mở phạm vi lớn thôi miên thuật thức.

Cũng tức là cuối cùng quyết chiến lúc mới dám làm như vậy một chút.

“Thời kỳ phi thường, đi việc phi thường.” Vu Hoành nói.

“Động tác của ngươi tất nhiên sẽ dẫn tới phía quan phương điều tra, can thiệp, đến lúc đó ta đi giải quyết. Ngươi thôi miên dù sao không có cách nào thời gian dài khống chế người, chỉ có thể thời gian ngắn hữu hiệu. Cho nên nếu như chúng ta không có khả năng mau chóng mở rộng quy mô, tăng phúc lực lượng một khi nguyên tai bộc phát, rất nhiều lực lượng tài nguyên cũng sẽ uổng phí hết.”

“Ta hiểu được, linh quang càng truyền bá rộng khắp, thuận tiện chỗ càng nhiều. Nếu như gặp phải phiền phức, linh quang có thể bảo hộ người bình thường trình độ nhất định an toàn. Nếu như thực sự không bảo vệ được, c·hết mất người bình thường, cũng sẽ cho minh chủ cống hiến một phần tăng cường lực lượng của chúng ta.” Thanh Hoàng hiểu rõ.

“Hiện tại linh quang lực lượng đã rất mạnh mẽ. Thật còn cần làm như vậy a? Làm như thế, chúng ta cùng tà ma lại có gì khác nhau?” Khô Thiền cau mày nói.

Từ khi đại lượng linh quang trở về Vu Hoành trên thân về sau, linh quang cường độ liền thẳng tắp tiêu thăng, đến bây giờ đã

có thể làm cho một người bình thường, đứng tại chỗ tùy ý s·ú·n·g máy bắn phá, cũng không có chút nào tổn thương.

Mà đặt ở thuật sĩ cao thủ trên thân, tăng phúc hiệu quả liền khoa trương hơn.

Vu Hoành dựa vào linh quang thậm chí có thể lấy một đối nhiều, đối kháng hoàn toàn thể Thải Kính Đạo Nhân,

Sức chiến đấu bay thẳng toàn thịnh lúc Toàn Hạc.

Cấp bậc này, lúc trước Linh Minh phân chia bên trong, được xưng là Ác Mộng cấp đỉnh điểm.

Quỷ Ảnh, Ác Ảnh, Chiến Tranh, Ngạc Mộng, Tuyệt Vọng.

Mấy cái này đẳng cấp, mỗi cái cấp bậc khoảng cách đều cực lớn.

Ở giữa liền xem như cùng cái cấp bậc, cũng có thể sẽ xuất hiện voi lớn chi tại chuột khoảng cách.

Mà so với Thải Kính Đạo Nhân, đến tiếp sau xuất hiện Tiên Tướng, Vu Hoành đem nó chia làm Tuyệt Vọng cấp.

Đây cũng là cho đến tận này, hắn được chứng kiến mạnh nhất quái vật cá thể. Tiên Tướng, đạo kia bắt đi Toàn Hạc cánh tay hoàng kim, đều bị hắn tính vào cùng một cấp bậc.

Lúc này nghe được Khô Thiền hỏi thăm.

“Khác nhau ở chỗ, chúng ta sẽ không tổn hại dân chúng bình thường an toàn, mà tà ma sẽ.” Vu Hoành lấy lại tinh thần, trả lời.

“Yên tâm đi, đơn thuần thôi miên, sẽ không đối với người có bao nhiêu tổn thương. Vừa vặn thông qua thôi miên, chúng ta cũng có thể thăm dò một chút nơi này lực lượng đặc thù hệ thống, đến cùng như thế nào.” Thanh Hoàng bây giờ tu vi cũng tăng lên rất nhiều, kết hợp linh quang tăng phúc, thôi miên năng lực trực tiếp tăng vọt một mảng lớn.

Mặc dù không có đạt tới Ác Mộng cấp, có thể thực lực so với trước kia, một người đánh mười người hay là không có vấn đề

gì.

“Có biện pháp nào, có thể tốc độ nhanh nhất đem linh quang truyền khắp toàn bộ thế giới này?” Vu Hoành nhìn về phía mấy người, hỏi.

“Trực tiếp tiếp xúc cầm quyền kết cấu, thông qua phổ cập hình phạm vi lớn cơ sở hoạt động, trực tiếp cưỡng chế tính truyền bá.” Thanh Hoàng trả lời.

“Dạng này chỉ có thể làm đến bao trùm một bộ phận, còn có thể lợi dụng internet bình đài, khống chế truyền thông cự đầu, dẫn lưu cực lớn lưu lượng, trên phạm vi lớn trường kỳ ra ánh sáng, hấp dẫn ly tán đám người. Chỉ cần cụ thể hiệu quả bày ra. Có là người đến đây tìm nơi nương tựa!” Khô Thiền không tưởng tượng được cấp ra tốt đề nghị.

“Stream a? Chúng ta có thể hai bút cùng vẽ, bất quá phải chú ý không có khả năng sớm kích thích nguyên tai bộc phát, tại chính thức trước khi động thủ, tận lực không nên đánh cỏ kinh rắn để tránh sinh ra phản tác dụng.” Vu Hoành gật đầu, đó là cái ý kiến hay.

Hắn không biết stream, nhưng có người sẽ là được, hắn chỉ cần khống chế biết những người kia là đủ rồi.

Lúc này, Thanh Hoàng bắt đầu bố trí trận pháp, lấy ra từng loại tăng phúc đạo tức đạo cụ.

Không bao lâu, hắn khoanh chân ngồi vào trung tâm trận pháp, hai tay phi tốc kết xuất ấn quyết.

Xùy.

Một tầng vô hình thôi miên ba động, tựa như sóng nước, lấy hắn làm trung tâm, hướng phía chung quanh phi tốc khuếch tán ra tới.

Gợn sóng vượt qua xung quanh tường vây, vượt qua bên ngoài sân nhỏ, rất nhanh bao trùm chung quanh phòng ốc, mãi cho đến xung quanh hai cây số tả hữu phạm vi, mới chậm rãi dừng lại, duy trì bất động.

Đến tận đây, một vòng một vòng thôi miên gợn sóng, liên tục không ngừng lấy Thanh Hoàng làm trung tâm, hướng phía chung quanh không ngừng tản ra.

Tít tít tít đích.

Phụ cận xe chậm rãi giảm tốc độ, làm cho đến tiếp sau xe cộ điên cuồng thổi còi.

Nhưng phía trước thôi miên phạm vi bên trong xe, chính là không để ý tới.

Thẳng đến từng chiếc xe phát sinh dị thường hơn mười giây sau, từng tia bé không thể nghe hơi mờ sợi tơ màu bạc, từ trong tiểu lâu bắn ra, bắn vào những xe này bên trong, hết thảy mới một lần nữa khôi phục bình thường.

Cùng lúc đó, chung quanh nhà lầu bên trong, từng hộ người ta nhao nhao đờ đẫn xuống lầu, hướng phía Vu Hoành bọn người chỗ di động.

Bọn hắn không có đi tiến sân nhỏ, chỉ là tại bên ngoài tường rào dừng lại một chút, dừng một chút, liền quay người rời đi.

Chính là bữa này một trận, một tia yếu ớt linh quang sợi tơ, cũng đã chui vào trong cơ thể của bọn hắn

Ngắn ngủi mười mấy phút, liền có vượt qua ngàn người, bị phụ lên linh quang Vu Hoành sắc mặt lạnh lẽo cứng rắn, đứng sau lưng Thanh Hoàng, một tay không ngừng lóng lánh linh quang màu bạc.

Hắn đang chờ đợi chờ đợi thế giới này siêu tự nhiên hệ thống lực lượng đến đây thương lượng.

Nhưng cũng tiếc chính là, linh quang cắm vào kéo dài đến hơn hai giờ, phụ cận cũng không có bất luận kẻ nào đến thương lượng hắn.

Nếu không ai làm liên quan, dứt khoát, hắn liền để tiêu hao đến sắc mặt trắng bệch Thanh Hoàng, thôi miên một cỗ xe tải, tại trong buồng xe, dọn xong trận pháp, di động thức thôi miên chung quanh hết thảy đám người.

Màu trắng xe hàng chậm rãi khởi động, hướng phía trong thành thị chạy tới.

Mà hết thảy này, đều bị trốn ở chính mình trong thang lầu Khương Dung, toàn bộ mắt thấy.

Nàng nguyên bản chạy ra cửa chính chuẩn bị đi qua cầu cứu, có thể chạy đến trong thang lầu, nhìn thấy màn này, nàng thế mà không có bị thôi miên thuật thức ảnh hưởng, mà là hoảng sợ che miệng, nhìn chằm chằm nhóm lớn đám người tiến lên, tựa như triều thánh, tại đối diện bên ngoài tường rào lẳng lặng cúi đầu đứng vững.

"Cái kia. Đó là cái gì? ? Tà giáo a! ?" Khương Dung nhìn xem thần sắc cứng ngắc tụ tập đám người, nhìn xem bọn hắn tựa như cương thi đồng dạng, đứng ở nơi đó không nhúc nhích, lập tức một cỗ hàn khí, từ trong lòng tuôn trào ra.

Lúc này, nàng không chút nghĩ ngợi, một đường chạy về nhà, đem cửa phòng cửa sổ toàn bộ đóng lại.

Núp ở trong chăn run lẩy bẩy.

*

Thành phố Mana một đầu khác.

Một thân âu phục trắng Pirthrapo, mới từ đài truyền hình đi ra, hắn mới tham gia xong hàng một nhân vật thăm hỏi tiết mục.

Lúc này đã là hơn mười một giờ khuya, thu thật vất vả kết thúc, hắn cũng nhẹ nhàng thở ra.

Đi ra đài truyền hình cao ốc, hắn mở cửa xe, nhìn thấy trong xe ngồi một người có mái tóc trụi lủi cường tráng thần phụ, lập tức sững sờ.

"Tamm thần phụ, đã trễ thế như vậy trả lại, không nghỉ ngơi sao?"

"Năm nay liền đã có bốn khối địa khu bị cô lập, số lượng càng ngày càng nhiều, một ngày nào đó chúng ta sẽ không có cách nào ẩn giấu đi. Giáo hội nhân thủ thiếu nghiêm trọng, tử thương quá nhiều, ngươi đáp ứng chúng ta tổ kiến Hiệp hội

Tham Linh, đến cùng chừng nào thì bắt đầu?" Thần phụ Tamm chăm chú hỏi.

"Thật, không có có thể chống cự bọn chúng biện pháp a?" Pirthrapo ôm tia hi vọng cuối cùng hỏi.

"Thánh thủy, hộ thân phù, thánh kinh, thập tự giá, đều không được a?"

"Bất luận cái gì tông giáo, trên bản chất cũng chỉ là cùng một loại tín ngưỡng người tụ tập cùng một chỗ tổ chức, cái này không có nghĩa là chúng ta liền có được cái gọi là siêu năng lực. Chúng ta cũng chỉ là người bình thường, chỉ là bởi vì tín ngưỡng mà càng thêm kiên định, càng thêm dũng cảm, càng không e ngại hi sinh, chỉ thế thôi." Thần phụ chân thành nói.

"… Sara tu nữ đâu?"

"Nàng giống như ngươi, là trước có linh cảm thể chất, có thể cảm ứng ác linh, sau đó mới trở thành tu nữ. Tín ngưỡng kiên định ý chí của nàng, để nàng linh cảm càng thêm n·hạy c·ảm, cường đại. Nhưng cũng chỉ thế thôi, nàng đồng dạng không có cách nào đối kháng những vật kia." Thần phụ trả lời.

"Cách ly c·ách l·y, trừ c·ách l·y, hay là c·ách l·y. Trừ để thời gian trôi qua, hết thảy làm nhạt biến mất, thật liền không có mặt khác biện pháp gì a?" Pirthrapo nói.

"…" Thần phụ không nói thêm gì nữa, nên nói, hắn đều nói rồi.

"Ta hiểu được." Pirthrapo ngửa đầu nhìn qua bầu trời đêm, sắc mặt buồn khổ.

"Minh bạch liền tốt, Hòe Lâm bệnh viện tâm thần bên kia, các nơi trên thế giới linh cảm nhân đều đi qua từng điều tra, xác nhận, nơi đó là nhân loại từ trước tới nay phát hiện nghiêm trọng nhất ác linh vùng nạn. Một khi bộc phát, rất có thể sẽ giáng lâm trong lịch sử nổi danh Ma Thần một trong —— Ô Uế Chi Xà Flora."

"Đó chính là tòa lúc nào cũng có thể núi lửa bộc phát, cho nên nhất định phải đi vào, tìm tới q·uấy n·hiễu giáng lâm phương

pháp… Nhiệm vụ này, trừ linh cảm nhân bên ngoài, không ai có thể làm được.” Thần phụ tiếp tục nói.

“Lần này lại muốn c·hết bao nhiêu người?” Pirthrapo đưa tay che mặt, ngữ khí tiều tụy mà suy yếu.

“Thành công, mấy chục người. Không thành công… . Không biết.” Thần phụ nói, ” có lẽ nơi đó xung quanh mấy cái thành thị, đều sẽ xao lãng đi. Tựa như trong lịch sử lần kia một dạng, c·hết cái mấy triệu, hơn ngàn vạn…”

Nhân loại, không có bất kỳ cái gì đối kháng ác linh cùng Ma Thần biện pháp, chỉ có tại bọn chúng giáng lâm trước, ý nghĩ q·uấy n·hiễu. Mà giáng lâm về sau, chỉ có thể c·ách l·y phong tỏa.

Pirthrapo ngồi lên xe, khởi động châm lửa.

Cửa xe đóng lại, bọn hắn cấp tốc hướng phía hắn tại nội thành trong nhà tiến đến.

Mà hai người đều không có cảm giác được, cái này thành phố Mana một góc vùng ngoại thành, lúc này chính phát sinh không hiểu nghiêng trời lệch đất biến hóa.

Một chiếc xe vận tải chính chậm rãi chạy tại thành thị đại lộ hình khuyên tuyến thượng, một vòng một vòng bao trùm thôi miên lấy tất cả người đến gần chảy.

Trong xe, Vu Hoành xếp bằng ở Thanh Hoàng một bên, không ngừng phóng thích ra mảng lớn linh quang.

Hắn trải qua Khô Thiền dẫn dắt, đồng thời cũng nghĩ đến một cái ý tưởng, như thế nào tối đại hóa tỷ lệ hiệu suất lợi dụng hắc ấn, tăng lên chính mình đối với nguyên tai tính nhắm vào lực lượng.

Đó chính là… Tập trung cường hóa tu luyện một loại nhằm vào khí quan.

Hắc ấn mặc dù không có khả năng trực tiếp cường hóa thân thể của mình, nhưng có thể lợi dụng dược thủy cùng công pháp, đến gián tiếp đạt tới hiệu quả.

Mà trực tiếp cường hóa toàn thân, đề cập qua lãng phí thời gian, nguyên tai chủng loại lại rất nhiều, cho nên, hắn nghĩ tới, đem chính mình khác biệt khí quan, đơn độc cường hóa dùng để nhằm vào một loại nào đó nguyên tai.

Không ngừng cường hóa, không ngừng cường hóa, tỉ như chỉ cường hóa một con mắt, hoặc là một ngón tay.

Đem nó một mực cường hóa đến xuất hiện có thể khắc chế đơn chủng nguyên tai năng lực.

Dạng này, bởi vì cần cường hóa bộ vị, thể tích nhỏ, hắc ấn cường hóa hiệu suất sẽ cực cao, cần thời gian cũng sẽ trên phạm vi lớn thu nhỏ.

Ngồi tại xe loại, Vu Hoành càng nghĩ càng thấy đến có thể thực hiện.

Đơn nhất khí quan cực hạn cường hóa, một khi có thể xác định có thể thực hiện, tuyệt đối có thể tăng lên trên diện rộng hắn đối khác biệt nguyên tai thích ứng đối kháng năng lực.

Chương 413: Hành động (1)

Chương 413: Hành động (1)

Mấy ngày sau.

Melies trấn.

Hòe Lâm bệnh viện tâm thần chính là tọa lạc ở nơi này, đã từng cho nơi này tiểu trấn này, mang đến to lớn vật tư vận chuyển nhu cầu.

Tòa này cao nhất từng dung nạp hơn sáu ngàn người khổng lồ bệnh viện tâm thần, mỗi ngày cần đại lượng các loại sinh hoạt vật tư, y dược tài nguyên, cũng liền mang theo mang nóng lên trên tiểu trấn loạn thất bát tao thiếu tài nguyên sinh ý.

"Nhưng hết thảy đều là hơn mười năm trước. Hiện tại nơi này, đã cái gì cũng bị mất." Tamm thần phụ dẫn đầu đi ở phía trước, cho theo sau lưng linh dị chuyên gia Pirthrapo giải thích tương quan tình huống.

Trên thân hai người mang theo nhiều loại lớn nhỏ đạo cụ, có đạo cụ bên trên còn lưu lại nhàn nhạt mùi máu tanh.

"Tiến vào bao nhiêu người đã?" Pirthrapo thấp giọng hỏi.

"Tuần tự năm tiếng bên trong, lần lượt tiến vào hơn một trăm người."

"Vậy còn tốt chung quanh đâu? Thiết bị dụng cụ đều bố trí xong a?"

"Đều tốt."

Vils nhìn xuống đồng hồ. Lại lần nữa đi lên phía trước ra mấy bước, nhẹ nhàng nhảy một cái, nhảy đến một khối trên tảng đá lớn.

Phía trước một mảnh cát vàng trong đất bằng, đứng sừng sững lấy một cái bao phủ tại màu vàng nhạt trong bão cát rộng thùng thình tiểu trấn.

Tiểu trấn chỗ sâu nhất, đứng sừng sững lấy một tòa màu vàng xám cùng loại tứ phương vây bảo kiến trúc.

Kiến trúc tiến vào trên cửa chính, điêu khắc: Hòe Lâm bệnh viện tâm thần.

Hai người thở hắt ra nhìn thấy trước đại môn còn ngừng lại mấy chiếc xe buýt.

Màu trắng xe buýt xác ngoài, đều bị chung quanh gió cát nhuộm thành màu vàng đất.

"Đến… Chú ý chút, căn cứ giáo hội đánh giá đẳng cấp, đến khoảng cách nó 500 mét phạm vi bên trong, liền đã gặp được phiền phức tình huống." Tamm thần phụ nhắc nhở.

"Ta không có vấn đề." Pirthrapo lắc đầu, tiếp tục đi lên phía trước, tiến vào mảnh này vứt bỏ tiểu trấn.

Rất nhanh, hai người liền đi tới ngừng lại cái kia hai chiếc xe buýt trước mặt.

Đột nhiên, trên xe chậm rãi nhỏ giọt xuống chất lỏng màu đỏ, hấp dẫn hai người chú ý.

Bọn hắn sắc mặt ngưng tụ, đi đến trước mặt, mới phát hiện xe buýt cửa mở ra lấy, bên trong một mảnh lộn xộn, hành lý trang bị, camera các loại bị làm thành một đoàn loạn.

"Người đâu?" Tamm nhíu mày, lên xe quét mắt hai lần, nhưng đều không có phát hiện người sống tung tích.

Bành.

Đột nhiên, một tiếng vang trầm, từ trong bệnh viện tâm thần truyền ra.

Hai người toàn thân run lên, cấp tốc theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ gặp trong viện, cách tường cao, cũng có thể cảm giác được

một loại nào đó khí tức tà ác, đang không ngừng từ trong tường tiêu tán đi ra.

Hai người liếc nhau, từ bên hông lấy ra đường kính lớn s·ú·n·g ngắn, mở ra bảo hiểm, từ từ hướng phía cửa lớn đi đến.

Két.

Cửa lớn không khóa, Tamm coi chừng thuận khe cửa, hướng bên trong nhìn lại.

Tường cao bên trong, là một mảnh đỏ sậm v·ết m·áu mặt cỏ, nguyên bản màu xanh lá mặt cỏ, lúc này đã đến chỗ giội gắn cùng loại sơn giống như huyết thủy.

Một đạo mái tóc dài màu xám, làn da khô cạn nữ tử thân ảnh, chính đưa lưng về phía bọn hắn, hướng phía bệnh viện tâm thần chỗ sâu nhất phương hướng, chắp tay trước ngực, tựa hồ đang cầu nguyện.

Mà tại nữ tử ngay phía trước cách đó không xa, trong không khí, chính ẩn ẩn có sợi tơ màu đỏ, đang thong thả bện lấy cái gì.

Tamm nhìn kỹ lại, mới phát hiện tơ hồng kia, thế mà chính là từng cây tung bay mà lên huyết dịch dòng nhỏ.

Da đầu hắn run lên, hướng phía Pirthrapo dựng lên thủ thế, từ từ lui lại.

Trước tránh né, sau đó dẫn đạo mở, lại ngăn cách. Đây cũng là bọn hắn cho tới bây giờ đã lâu biện pháp giải quyết.

Đối mặt ác linh, bọn hắn không có cách nào cũng không có bất kỳ thủ đoạn nào ứng đối.

Pirthrapo tiến lên, lại gần thấy được trong tường một màn.

Làm linh cảm giả, hắn nhìn thấy so thần phụ càng nhiều.

Hắn nhìn thấy, tại cô gái tóc xám kia phía trước, trong không khí huyết tuyến tựa hồ đang bện lấy một cánh có quái dị hoa văn cửa lớn.

Bành!

Bỗng nhiên, nữ tử trước người không khí một chút nổ tung một vòng khí xoáy.

Nữ tử cấp tốc ngẩng đầu, trở về quay đầu, nhìn về phía bọn hắn.

“A!” Vils khi nhìn đến nữ tử trong nháy mắt, liền nhịn không được sắc mặt tái nhợt, lui lại mấy bước, hô nhỏ một tiếng.

Cô gái tóc xám kia bộ mặt, lại là một cái thâm thúy lỗ đen. Lỗ đen kia nối thẳng cái cổ, hướng xuống đến khoang bụng . Khiến cho cho nàng cả người tựa như một cây ống lớn.

Bị hù dọa về sau, hắn trước tiên lôi kéo thần phụ liền lui về sau đi, một đường phi nước đại, hướng phía hai người mình tới xe phóng đi.

Nhưng… Hắn mới chạy ra mấy bước đường, lại đột nhiên cảm giác trong tay chợt nhẹ.

Quay đầu nhìn lại.

Đã thấy Tamm thần phụ cứng ngắc tại nguyên chỗ, đại lượng huyết thủy từ thứ năm quan tuôn ra, rơi xuống trên mặt đất.

Phốc.

Thần phụ nửa quỳ trên mặt đất, vẻ mặt nhăn nhó, tránh ra khỏi tay, hướng hắn quơ quơ.

Hắn tựa hồ rất đau rất đau, đau đến hoàn toàn nói không ra lời.

Vils cắn răng, từ trong ngực lấy ra một khối đen sì giống như hòn đá đồ vật, trước tiên hướng phía thần phụ trên thân nhấn tới.

“Vâng, b·ạo đ·ộng, nhanh… . Trốn a! !” Thần phụ bỗng nhiên dùng hết lực khí toàn thân, quát to một tiếng.

Bành! !

Trong chốc lát, cả người hắn triệt để nổ tung, hóa thành vô số huyết nhục mảnh vỡ, tung tóe Vils một thân.

Vils bờ môi run rẩy, bọn hắn vốn là dự định thừa dịp còn không có bộc phát trước trước tìm kiếm tòa này bệnh viện tâm thần đáy thật không nghĩ đến… Bạo động, trước thời hạn! Mà lại thậm chí ngay cả cảnh cáo cũng không người đến được đến bố trí.

Lúc này đầu hắn cũng không trở về, cố nén nước mắt, co cẳng liền chạy.

Tại phía sau hắn, một đạo nữ tử tóc xám thân ảnh, trống rỗng lấp lóe đến thần phụ vị trí nổ mạnh, ngồi xổm xuống, nhẹ nhàng vuốt ve bị máu nhuộm đỏ bùn đất.

Trong chốc lát, trong đất bùn, từng đạo tơ máu đằng không mà lên, bắt đầu tự hành biên chế lại một cánh có quỷ dị hoa lệ hoa văn cửa lớn.

Theo cửa lớn dần dần thành hình, từng tia từng sợi hắc khí, từ trong khe cửa tiêu tán mà ra, chui vào nữ tử tóc xám trên thân, để nó thả ra kiềm chế chính theo thời gian chuyển dời, càng thêm cường đại.

Khi tiến vào thế giới mới này sau bốn ngày.

Toàn bộ Mana thành cơ hồ đều bị linh quang lây bệnh một lần.

Vu Hoành mấy người cũng đem ban sơ chuyển nhượng dãy kia lầu nhỏ, trở thành Linh Minh ở chỗ này Linh Minh tổng bộ.

“Bên ngoài bây giờ tình huống như thế nào?” Ngồi ở đại sảnh trên ghế, Vu Hoành nhìn về phía chậm rãi vào cửa Thanh Hoàng mấy người.

“Trên cơ bản, toàn bộ Mana nội thành, chín thành người, chúng ta đều đã triệt để truyền bá hoàn thành. Tiếp đó, là mở rộng đến xung quanh thành thị. Chỉ là…” Thanh Hoàng nhịn không được liếc mắt mắt ngồi tại chỗ Vu Hoành.

Lúc này Vu Hoành, theo truyền bá linh quang nhân số càng ngày càng nhiều, hiện tại hắn sau lưng một khi bất động lúc,

liền sẽ có hơi mờ thái dương màu lam hư ảnh ở sau lưng nó hiển hiện.

Khi hắn hơi động đậy lúc, hư ảnh kia lại sẽ biến mất.

Tựa hồ theo truyền bá linh quang nhân số càng ngày càng nhiều, Vu Hoành trên thân cũng đang phát sinh lấy một loại nào đó bí ẩn không muốn người biết biến hóa.

“Khô Thiền đã căn cứ mục tiêu của chúng ta, tìm phụ cận căn cứ quân sự. Trước thông qua thủ đoạn đặc thù, nắm giữ bản địa lực lượng quân sự. Đem nó toàn bộ truyền nhiễm, tăng cường nó sức chống cự. Sau đó là ta bên này stream phương diện…”

Thanh Hoàng nhìn xem trên chỗ ngồi Vu Hoành.

“Ta thuật thôi miên chỉ là thời gian ngắn, cũng không phải là vĩnh cửu, cho nên muốn thời gian dài ảnh hưởng một người, chỉ có thể dựa vào thủ đoạn khác.”

“Nơi này bản án sau khi xuất hiện, là ai tại xử lý.” Vu Hoành hỏi.

“Đại bộ phận tự sinh tự diệt một số nhỏ dựa vào những người khác dùng mệnh đi kéo dài, sau đó chủ yếu lấy giáo hội làm chủ, phái ra thần phụ tu nữ tiến về hiện trường.” Thanh Hoàng giải thích.

“Như vậy nơi này giáo hội như thế nào?”

“Không có lực lượng tựa hồ chỉ là người bình thường tạo thành tổ chức. Bọn hắn loại trừ phương thức, chủ yếu là lấy mạng người đi dẫn dắt rời đi.” Thanh Hoàng thở dài.

Hắn nhìn về phía Vu Hoành.

“Chúng ta muốn tiếp xúc giáo hội a?”

“Không, trước không vội mà đối kháng nơi này phiền phức, tận khả năng tốc độ lớn nhất khuếch trương, mới là chúng ta phải làm.” Vu Hoành nói, ” từ linh tai phản ứng đến xem, nếu là không có khả năng tốc độ nhanh nhất một kích đóng chặt hoàn toàn, về sau liền có thể sẽ xuất hiện to lớn bắn ngược…”

“Mở rộng quy mô, làm tốt hết thảy chuẩn bị, tận khả năng tăng cường tự thân, sau đó, nhất cử hoàn thành mục tiêu, đây là lộ tuyến của chúng ta.”

Vu Hoành lại lần nữa cường điệu.

Hắn lần này là quyết định, nhất định phải lấy lôi đình thủ đoạn hoàn thành một chỗ khu an toàn kiến thiết.

“Nếu có gặp được nơi này không tệ hạt giống đâu? Phải chăng thu nạp nhập chúng ta?” Thanh Hoàng hỏi.

“Thế nào, mới đến mấy ngày liền coi trọng người?” Vu Hoành kinh ngạc nói.

“Chung quy phải đối mặt bực này vấn đề.” Thanh Hoàng lắc đầu.

“Chính ngươi quyết định, đừng hỏng chúng ta đại sự là được.” Vu Hoành bình tĩnh nói, “Ta mấy ngày nay chuẩn b·ị b·ắt đầu đại lượng hướng bên này di dời nhân khẩu, Hi Vọng thành cùng Linh Minh người, càng ngày được nhiều, chúng ta khuếch trương tốc độ cũng sẽ càng nhanh. Địa bàn đã liên hệ tốt, tại Festa Đông Bộ, một khối vứt bỏ rất nhiều năm trên đất hoang bên kia có tòa sắp hoang phế pháo đài.”

“Minh chủ anh minh!” Thanh Hoàng là thật cảm thán, Vu Hoành hành động hiệu suất, lúc này mới mấy ngày thời gian, liền dựa vào mấy người bọn hắn, thế mà liền làm ra nhiều chuyện như vậy.

“Bất quá, chúng ta khuếch trương, giống như đưa tới bên này quốc gia an toàn cục chú ý, bọn hắn có phải một ít nhân thủ đang điều tra chúng ta. Không bằng ta đi tiếp xúc bên dưới?” Thanh Hoàng tiếp tục hỏi.

“Có thể.” Vu Hoành gật đầu.

Không bao lâu, mấy người đi ra đại sảnh rời đi

Vu Hoành mới đứng người lên, nhìn xem trong góc lẳng lặng nhìn xem manga Trương Khai Tĩnh.

“Muốn đi ra ngoài đi dạo a?”

“Không cần, ta liền ở chỗ này chờ ngươi, ngươi đi đi.” Trương Khai Tĩnh cũng không ngẩng đầu lên, vẫn như cũ nhìn xem trong tay manga.

Vu Hoành một mình đi ra đại sảnh, ngửa đầu mắt nhìn âm trầm nhiều mây bầu trời.

Hắn từ trong ngực lấy ra Khô Thiền cho quyển sách nhỏ kia.

Trên sách đếm ngược còn lại hơn mười giờ. Hôm nay hẳn là có thể thời gian kết thúc.

Một mình đi ra sân nhỏ, hắn nhìn chăm chú lên xung quanh lui tới, đã sớm bị đưa vào linh quang người bình thường, trong lòng lập tức có không nhỏ cảm giác an toàn.

Toàn bộ Mana thành thị, tối thiểu có hơn trăm vạn nhân khẩu, đều tại trong mấy ngày này bị bọn hắn toàn bộ truyền bá hoàn thành.

Dạng này hành động hiệu suất, so với phía trước hai lần, nhanh đơn giản vô số lần.

“Còn chưa đủ. Thậm chí còn kém đến rất xa.” Vu Hoành trong lòng hồi tưởng lại Toàn Hạc b·ị b·ắt đi một màn kia, trong lòng minh bạch, người bình thường có thể cung cấp linh quang kỳ thật có hạn, chỉ có cao thủ cường hãn, tu hành Linh Quang bí thuật về sau, mới có thể từ Chung Cực Thái Dương nơi đó nhiều hấp thụ lực lượng, từ đó cho hắn đủ nhiều phản hồi.

Từ từ tại trong cư xá đường bóng rừng ngược lên đi, Vu Hoành xuất ra bên hông một cái máy kiểm tra hồng trị.

Đích.

Trên LCD, một chút hiện ra tới hoàn cảnh bây giờ hồng trị: 11.23.

Dụng cụ này cũng không phải là hắn làm, mà là Hi Vọng thành xuất phẩm, lúc trước bắt chước hắn cường hóa ra máy kiểm tra hồng trị, những người khác cũng làm ra tương tự dụng cụ, chỉ là độ chính xác kém xa mà thôi.

Bây giờ những thời giờ này đi qua, máy móc cũng có tiến bộ không ít.

Mới đi không có mấy bước, liền nhìn thấy Khô Thiền tại một đám người chen chúc dưới, tiến vào cư xá, hướng phía lầu nhỏ phương hướng trở về.

Đột nhiên Khô Thiền thấy được bên này Vu Hoành, liền đơn độc chuyển hướng hướng phía cái này cấp tốc tới.

“Trên người ngươi, làm sao mùi máu tanh nồng như vậy?” Tới gần, Vu Hoành đột nhiên có chút nhíu mày, hỏi.

Chương 414: Hành động (2)

Chương 414: Hành động (2)

“Vì đạt được mục đích, có chút thủ đoạn cũng là nhất định. Có người dám can đảm trở ngại ta, chậm trễ chúng ta đại sự, ta hơi xử lý chút.” Khô Thiền lãnh đạm nói.

“Quân đội bên kia, tình huống như thế nào?” Vu Hoành cũng không có hỏi nhiều nữa.

“Không sai biệt lắm hoàn thành, nhưng chỉ là phụ cận trú quân. Ta hơi hiện ra xuống thuật pháp bên kia người phụ trách liền không còn mâu thuẫn, mà là nhiệt tình hoan nghênh chúng ta đi vào. Ta đoán chừng không được bao lâu, phía trên phía quan phương liền sẽ người tới tiếp xúc.” Khô Thiền nói.

“Quốc gia an toàn cục đã tới.” Vu Hoành gật đầu. Hắn có chút ghé mắt, ánh mắt rơi vào cách đó không xa một đội ngay tại tiến vào cư xá này, hướng bọn họ nơi này đến gần đồ tây đen nam tử.

Người nơi này, bề ngoài cùng loại Âu Mỹ người da trắng, ngẫu nhiên có người da đen, hoàng nhân, nhưng người da trắng tựa hồ mới là nơi này chủ lưu.

Lúc này đến gần đồ tây đen nam tử chính là. Bọn hắn hết thảy có tám người, đi ở trước nhất, là một người có mái tóc hoa râm, khuôn mặt tuấn mỹ, sợi râu tóc đều tu bổ cực kỳ đẹp đẽ trung niên lão nam nhân.

Đối phương đến gần về sau, mặt mỉm cười, hướng phía Vu Hoành vươn tay, ra hiệu nắm tay.

“Vu tiên sinh, rất xin lỗi mạo muội tới chơi, ta là quốc gia an toàn cục đặc thù nhân viên chỗ ghi danh trưởng phòng, Chard · Roman.”

“Nguyên lai là Roman trưởng phòng, xin hỏi có chuyện gì a?” Vu Hoành rất tự nhiên nói tiếp, phảng phất không biết đối phương đến đây mục đích là cái gì.

“Ta tới, là liên quan tới quý tổ chức Linh Minh gần nhất quy mô khuếch trương tình huống, còn có làm trái quy tắc tiếp xúc Mana trú quân phương diện…” Roman nói còn chưa dứt lời, liền b·ị đ·ánh.

“Roman trưởng phòng ta cho là tới đây trước đó, ngươi hẳn là suy nghĩ thật kỹ làm như thế nào cùng chúng ta tiếp xúc.” Vu Hoành sắc mặt ôn hòa lãnh đạm xuống tới.

“Giống này lời nói trừ trở nên gay gắt mâu thuẫn bên ngoài, không có bất kỳ ý nghĩa gì.”

“Trở nên gay gắt mâu thuẫn? Vu tiên sinh ta muốn biết, các ngươi những người này là căn cứ vào cái gì lực lượng, dám cùng đại biểu quốc gia bộ môn chúng ta, ở trước mặt nói loại này hoa thoại? Đột nhiên đến Mana, các ngươi đến cùng có mục đích gì?” Roman sắc mặt lạnh xuống đến nói.

Hắn là trước mấy ngày mới nhận được tình báo, nói có người làm trái quy tắc tiếp xúc nơi đó trú quân tư lệnh, đồng thời thế mà vẫn thật sự cùng trú quân phương diện ở chung dung trị. Cái này có chút không thể tưởng tượng nổi.

Về sau, trải qua cẩn thận tập hợp hắn rất nhanh liền nắm giữ một cái tên là Linh Minh tổ chức thần bí, đang nhanh chóng thu nạp Mana bản địa tinh anh nhân sĩ.

Linh Minh ban đầu xuất hiện, chỉ có bốn người, bốn người lấy trước mắt cái này Vu Hoành cầm đầu, nhưng ở trong mấy ngày ngắn ngủi này, bọn hắn tựa như là không nhận bất luận cái gì ngăn cản đồng dạng, dễ như trở bàn tay liền có thể tiến vào có sâm nghiêm phòng giữ các loại khu vực. Sau đó tiếp xúc bọn hắn muốn tiếp xúc bất luận kẻ nào.

Mà cùng bọn hắn tiếp xúc qua các cấp nhân sĩ, đều quỷ dị đối bọn hắn có cực kỳ tốt ấn tượng.

Loại này quái dị tình huống, cấp tốc liền đưa tới quốc gia an toàn cục chú ý.

Thế là Roman liền buông xuống mặt khác tất cả sự vụ, tự mình đến đây điều tra Linh Minh tình huống.

“Ngắn ngủi bốn ngày thời gian, Linh Minh động tác đã ảnh đến toàn bộ Mana từ trên xuống dưới tất cả giai tầng đám người. Hai cái nghị viên thành phố, bản địa lớn nhất Hải Tượng tập đoàn đổng sự, trú quân tư lệnh, hắc bang đầu lĩnh, tốt nhất hai chỗ trường học tư nhân hiệu trưởng. Nhìn xem các ngươi tiếp xúc người, vượt ngang từng cái lĩnh vực, trong đó còn đã bao hàm không ít mẫn cảm giai tầng.”

Hắn dừng một chút, ánh mắt sắc bén.

“Vu tiên sinh, các ngươi tốt nhất muốn rõ ràng, mình đang làm cái gì. Nguy hại an toàn quốc gia, không phải một câu nói suông. Ta có thể tự mình đến nơi này hỏi thăm, đã là đối với các ngươi cuối cùng cảnh cáo, nếu như lần này các ngươi còn không biến mất, hậu quả…”

“Hậu quả?” Vu Hoành cười.

“Roman trưởng phòng, ngươi gặp được trong sinh hoạt, không có cách nào giải thích một ít tình huống a?” Hắn tiếp tục nói.

“. Ta mặc kệ các ngươi tại sao đến, nhưng các ngươi động tác quá lớn.” Roman trầm giọng nói, hắn chỉ vào trong cư xá, một chút hiện tại còn đứng ở lầu nhỏ bên ngoài đứng yên người.

“Mặt khác, ta rất muốn biết, các ngươi là thế nào tại muộn như vậy trời lạnh bên trong, đem người ngạnh sinh sinh lôi ra trong nhà, xa như vậy chạy tới nơi này, chính là vì tại ngươi ngoài phòng đứng đó a một lát?”

“Nói cách khác, ngươi dẫn người muộn như vậy tới, đứng ở trước mặt ta, chính là vì uy h·iếp ta?” Vu Hoành hỏi lại.

“Ngươi có thể hiểu như vậy.” Roman ánh mắt băng lãnh, mang theo thượng vị giả uy nghiêm, áp bách hướng đối diện.

Xùy!

Trong chốc lát, Vu Hoành sau lưng Khô Thiền bỗng nhiên ra quyền.

Toàn diện là hồng quang lóe lên.

Oanh! !

Một mảnh nóng bỏng hỏa diễm đỏ sậm tại chỗ từ Khô Thiền trên nắm tay bạo phát đi ra, ầm vang đem Roman cùng một đám người sau lưng bao phủ.

Trong đêm tối, đạo này đường kính thô to bảy tám mét hỏa diễm dòng lũ, trong nháy mắt trên mặt đất lưu lại hình trụ tròn cháy đen vết tích.

Hỏa diễm đằng sau, mấy cỗ cháy đen t·hi t·hể, nghiêng lệch lấy ngã xuống đất.

Nhưng Vu Hoành lại là mang theo kinh ngạc nhìn về phía hỏa diễm mặt bên một bóng người.

Người kia, thế mà chính là mới vừa rồi hắn là bị ngọn lửa bao phủ g·iết c·hết Roman trưởng phòng!

Lúc này Roman sắc mặt đỏ bừng, trên mặt còn lưu lại bị ngọn lửa đốt b·ị t·hương v·ết t·hương.

Trong đầu hắn hiện tại hay là mộng, căn bản là không có cách lý giải vừa mới xảy ra chuyện gì.

Người, thế mà một quyền đánh ra lửa đến rồi! ?

Không thể nào hiểu được!

Không thể tưởng tượng nổi!

“Thế thân?” Vu Hoành nhíu mày.

Đùng.

Đột nhiên một chút, sau lưng Thanh Hoàng vỗ tay phát ra tiếng.

Một vòng vô hình đạo tức ba động khuếch tán ra tới.

Roman toàn thân run lên, ánh mắt mất đi tiêu cự.

Nhưng một giây sau, hắn thế mà cấp tốc thoát ly trạng thái thất thần, hoàn toàn không bị đến ảnh hưởng, ánh mắt một chút trở nên cực độ cảnh giác.

Hắn một tay rút thương, trước tiên nhắm chuẩn Vu Hoành hai người, đồng thời nghiêm nghị quát.

“Ngươi làm cái gì! ?”

“Chớ khẩn trương… .” Vu Hoành nhìn về phía Thanh Hoàng, lấy ánh mắt hỏi thăm hắn có phải hay không thuật pháp xảy ra vấn đề.

“Không phải vấn đề của ta, là hắn… Hắn rất đặc thù.” Thanh Hoàng lắc đầu.

Vu Hoành gật đầu.

“Vậy liền thử lại lần nữa nếu như thực sự không được, cũng đừng thôi miên.”

“Minh bạch.” Thanh Hoàng cung kính nói.

Linh Minh vừa tới nơi đây, ngay tại quy mô lớn kiến thiết lớn mạnh thời điểm. Cho nên hết thảy nhất định phải nhanh đè xuống, không lưu tai hoạ ngầm.

Thế là, nhìn xem chuẩn bị bóp cò s·ú·n·g Roman, hắn lại lần nữa đạo tức khẽ động.

Một đạo người bình thường không cách nào nhìn thấy hồng quang nhàn nhạt, lóe lên liền biến mất, tinh chuẩn đánh vào đối phương s·ú·n·g ngắn bên trên.

Roman tay run một cái, b·ị đ·ánh rơi thương, lúc này liền hướng mặt bên lăn khỏi chỗ. Muốn né tránh.

Nhưng chờ hắn đứng lên lúc, lại phát hiện, Thanh Hoàng vẫn như cũ đứng tại trước người hắn, hắn vẫn như cũ còn đứng ở vị trí cũ, hai người thậm chí ngay cả động cũng không động qua một chút.

Hắn vừa mới xoay người, thật giống như hoàn toàn chưa làm qua động tác này đồng dạng.

“Cái này, ! ! !” Hắn cái trán đầy mồ hôi, nếu như vừa mới hỏa diễm miễn cưỡng có thể dùng đạo cụ để giải thích, như vậy hiện tại tình huống này, hắn trước tiên liền nghĩ đến ác linh.

Quỷ dị như vậy lực lượng, cũng chỉ có ác linh, mới có thể làm đến.

Hắn thân là quốc gia an toàn cục trưởng phòng, tự nhiên cũng có tư cách cùng quyền hạn hiểu rõ tình huống bên ngoài.

Nhưng nếu như là ác linh, đối phương căn bản không sẽ cùng hắn có bất kỳ nói chuyện với nhau mới đúng! Ác linh chưa bao giờ có bình thường giao lưu ghi chép.

“Kỳ quái, ta thế mà không cách nào thôi miên ngươi. Chỉ có thể q·uấy n·hiễu.” Thanh Hoàng hơi kinh ngạc thanh âm từ hắn bên người truyền đến.

“Các ngươi, đến cùng là cái gì! ? Đến cùng có mục đích gì! ?” Roman trên mặt xuất mồ hôi hột

Hắn hiện tại phi thường hối hận, phải gọi giáo hội người cùng một chỗ tới. Không… Thậm chí hắn là kêu lên đội hành động đặc biệt, trước tiên đem những người này toàn bộ cầm xuống lại nói!

“Đến, bọn ta tới đây, hảo hảo trao đổi một chút.” Thanh Hoàng một phát bắt được hắn, giống như là bắt cái con rối đồng dạng, nhẹ nhõm mang theo hắn đi vào trong tiểu lâu một căn phòng hội nghị, bịch một chút đóng cửa lại.

Mà Vu Hoành thì không tiếp tục để ý những này, một mình tản bộ, rời đi cư xá, hắn không lồ tinh thần ba động, lặng yên im ắng khuếch tán ra, bao trùm chung quanh vài trăm mét phạm vi.

Hành tẩu tại trên mặt đường, chung quanh chỉ có ven đường có một ít không lớn đồ ăn tiểu điếm, tiệm bánh mì.

Hắn không nhanh không chậm tản ra bước, hưởng thụ lấy nơi này đã lâu không gặp an bình hòa bình.

Chờ đợi mua dưới vùng ngoại ô khối đất hoang kia cầm tới về sau, chính là hắn bắt đầu đại lượng vận chuyển Linh Minh thành viên lúc.

Mà dạng này an bình, từ hồng trị nồng độ nhìn lại, nơi này cũng bảo trì không được bao lâu.

Không bao lâu, tại phía sau hắn, Thanh Hoàng lại lần nữa cùng lên đến.

“Có chút kỳ quái, cái kia Roman, ta thế mà triệt để không cách nào đối với hắn thôi miên.”

“Là có cái gì đặc thù a?” Vu Hoành hỏi.

“Căn cứ trong khoảng thời gian này đối với nơi này tin tức thu thập, thuộc hạ hoài nghi, hắn có thể là tương đối mạnh hung hãn linh cảm nhân. Mà nơi này linh cảm nhân, tựa hồ cũng không phải là chỉ là đơn thuần cảm giác tương đối mạnh.” Thanh Hoàng trả lời.

“Mặt khác, ta còn từ trong miệng của hắn biết được, nơi này tính cả giáo hội tại bên trong, đều không có bất luận cái gì có thể đối kháng tai hại thủ đoạn.”

“Đều là Huyết Dẫn a?” Vu Hoành thở dài.

“Vậy trước tiên đừng để ý tới bọn hắn. Mana hoàn thành, có thể hướng xung quanh tiến một bước khuếch tán.”

“Festa liên bang hết thảy có mười ba cái tỉnh lớn, mỗi tỉnh ước chừng có hai mươi mấy tòa thành thị. Nhân khẩu nhiều nhất, là các đại tiết kiệm tỉnh lị. Ta đã phái người tới sớm bố trí cứ điểm.” Thanh Hoàng nói.

“Một tuần một tòa thành thị, không có vấn đề a?” Vu Hoành hỏi.

“Có thể, nhưng dạng này hay là quá chậm. Chúng ta cần càng nhanh phương pháp. Liên quan tới stream, minh chủ ngài thấy thế nào?”

“Vốn liếng đẩy tay chuẩn bị xong?”

“Vâng, đã thuyết phục ba cái phú thương đáp ứng lớn tiền vốn đầu tư xoát số lượng.” Khô Thiền chen vào nói trả lời.

“Vậy liền lấy Linh Quang bí thuật làm hạch tâm tuyên truyền, có thể hiện ra bên dưới Linh Quang bí thuật tác dụng, không nên quá khoa trương, ngay từ đầu muốn tiến hành theo chất lượng.”

Vu Hoành căn dặn.

“Minh bạch.” Hai người ứng tiếng nói.

Dù sao người bình thường nhìn thấy người khác tại trong video đỉnh lấy màu bạc xác rùa đen bị xe đụng đều không c·hết, chắc chắn sẽ không là lập tức tin tưởng thật, mà là cho là đây chỉ là máy tính đặc hiệu.

“Một tháng trong vòng, ta muốn linh quang nhân số đạt tới 30 triệu.” Vu Hoành nói.

“Cái này… Thuộc hạ hết sức.”

.

Vu Hoành không có lại nói tiếp, chỉ là ngẩng đầu nhìn về phía phía trước.

Festa quốc gia an toàn cục.

Ánh đèn sáng tỏ bên trong trụ sở dưới đất.

Cục trưởng Raniavicen, sắc mặt khó coi nhìn xem trở về phục mệnh Roman, hắn chẳng thể nghĩ tới, Roman thế mà lại thời gian ngắn như vậy liền bị tiễu trừ hết thảy vũ trang, thủ hạ đều bị xử lý, sau đó bị kéo đi tiến hành hơn mười giờ tư tưởng giáo d·ụ·c.

Thậm chí cuối cùng Roman cả người, đều là tự xưng Linh Minh người đưa tới.

“Cục diện bây giờ đã đủ để cho đầu ta đau. Các ngươi bọn này vô năng gia hỏa.”

Hắn kéo qua bên tay phải di động bảng đen, cầm lấy phấn viết liền đi lên chỉ chỉ.

“Hiện tại phía tây là thế cục càng ngày càng khẩn trương Tangora rừng rậm. Mặt phía bắc là Hòe Lâm bệnh viện tâm thần bom hẹn giờ này, vừa mới giáo hội người điện thoại tới nói bọn hắn Tamm thần phụ cũng c·hết ở bên trong.”

Hắn dừng một chút, nhìn xem ngồi phía dưới một đám cục an ninh quan viên.

“Hòe Lâm phạm vi, rõ ràng lại làm lớn ra. Ở tại bao trùm xung quanh, ước chừng còn muốn đẩy ra phía ngoài dời c·ách l·y ba cây số.”

“Hiệp hội Tham Linh sự tình, còn không có gì tin tức manh mối, lại xuất hiện cái này cái gì Linh Minh.”

“Thời gian của chúng ta không nhiều lắm, Roman, bây giờ không phải là nhà chòi thời điểm.” Rania khuôn mặt âm trầm nói.

“Giống Hòe Lâm dạng này bản án, toàn thế giới đã biết hết thảy có bốn chỗ, căn cứ quan sát, bốn chỗ đều đang không ngừng mở rộng phạm vi bao trùm. Còn muốn không đến ứng đối biện pháp, chúng ta chỉ có thể xin mời đem xung quanh thành thị toàn bộ di chuyển, dọn đi.”

Chương 415: Hành động (3)

Chương 415: Hành động (3)

“Cái này cái gì Linh Minh người, cũng không nếu như hắn tà giáo thành viên như vậy không lý trí, tàn nhẫn. Bọn hắn càng giống là mục tiêu minh xác lính đặc chủng, g·iết người, hành động, hiệu suất cũng rất cao.” Phó cục trưởng Regustus là người da đen đầu trọc, lúc này lên tiếng lên tiếng.

“Ngươi cảm thấy có thể mời chào a?” Rania nhìn về phía đồng liêu.

“Không, bọn hắn đã g·iết c·hết đội chúng ta viên, mà lại, hoàn toàn tương phản, ta cảm thấy tại bực này thời kỳ mấu chốt, dạng này lý trí người phạm tội, theo một ý nghĩa nào đó, so ác linh nguy hiểm hơn. Dù sao, ác linh đại bộ phận đều không thể rời đi nơi sinh quá xa.” Regustus nói.

“Như vậy, hiện tại đưa ra quyết nghị, cho là Linh Minh nên bị mời chào nhấc tay, nên bị triệt để áp chế tiêu diệt ấn xuống trên bàn chuông điện.”

“Cho đến tận này, Linh Minh hạch tâm nhân số đã sơ bộ tiếp cận hơn một trăm người. Những này tất cả đều là tự nguyện đi theo Thanh Hoàng cống hiến một phần lực lượng của mình. Mới bốn năm ngày, liền có thể phát triển đến trình độ này. Nếu là lại dài chút thời gian…” Augustus thở dài.

Tất cả mọi người có chút trầm mặc, nhìn xem trên bảng đen cấp tốc bị vẽ ra Linh Minh, cùng Hòe Lâm bệnh viện tâm thần.

Hai bên dùng văn tự thay thế, chữ chung quanh vẽ lên một cái vòng tròn lớn. Phân biệt bao thành hai cái hình tròn. Điều này đại biểu hai bên coi trọng đẳng cấp tiếp cận ngang nhau.

Đích.

Rốt cục người đầu tiên đè xuống chuông điện.

Tiếp theo là cái thứ hai, cái thứ ba.

“Để Hải Khiếu đặc chủng đi xử lý dưới, tốc chiến tốc thắng, bắt tội danh liền dùng nguy hại an toàn quốc gia làm lý do.” Rania nói.

“Đối với cái này Linh Minh có rất mạnh không an toàn cảm giác. Luôn cảm giác bọn hắn sẽ làm ra việc đại sự gì.”

“Cần xin mời nơi đó trú quân phối hợp động thủ a?” Có người hỏi.

“Có thể. Nhưng chu kỳ quá dài, chủ yếu để biển động động thủ là đủ.” Rania gật đầu.

“Trực tiếp bắt bọn hắn lại nhân vật trọng yếu, cái kia gọi tại Linh Minh minh chủ đằng sau toàn bộ Linh Minh tự sẽ tan rã.”

“Minh bạch!”

Đám người nhao nhao gật đầu.

Chỉ là tất cả mọi người không có chú ý tới, Roman từ khi sau khi trở về, cả người đều trở nên phảng phất biến thành người khác giống như.

Lúc này nghe được quy hoạch, hắn cúi đầu xuống, con mắt trong tích tắc toát ra mờ mịt vô thần quái dị thần thái.

Loại thần thái này ánh mắt, liền ngay cả chính hắn cũng tựa hồ không có chút nào phát giác.

Xùy.

Ban đêm.

Vu Hoành ngồi một mình ở một nhà quán cà phê trước cửa, trong tay bưng một chén sữa bò cà phê, nhiệt khí xông vào mũi, nhìn xem trong tay Khô Thiền chia xẻ Hóa Vân Luyện Pháp sổ.

Cường hóa thời gian vừa mới kết thúc, mà bây giờ, bản này nguyên bản mười phần đơn sơ sách nhỏ, thế mà biến thành

một bản hoàn toàn dùng bạch ngân chế tạo điêu khắc viết sách nhỏ.

Bạch Ngân Chi Thư.

Quyển sách nhỏ này tựa hồ nhìn qua cùng Hóa Vân Luyện Pháp đã không có khác biệt.

Mặt ngoài trên trang bìa, điêu khắc một cái to lớn mặt người hư thối, chung quanh là một vòng ngón tay quấn giao vờn quanh vòng tròn, đem mặt người bao trùm.

"Thứ này, thật có thể dùng?" Vu Hoành nhẹ nhàng vuốt ve Bạch Ngân Chi Thư, không cần cẩn thận cảm giác, hắn đều có thể phát giác được trên quyển sách này cực kỳ nồng đậm khí tức tà ác.

Khí tức sẽ bị xưng là tà ác, trước kia hắn còn xem thường, cho là lực lượng chỉ có người sử dụng phân chính tà, lực lượng bản thân không có đúng sai.

Nhưng ở tiếp xúc nguồn lực lượng này sau… Hắn mới hiểu được, lực lượng tà ác là thật có…

Nguồn lực lượng này tại tiếp xúc hắn trong nháy mắt, liền bắt đầu huyễn hóa ra nhiều loại quỷ dị nói nhỏ, ý đồ để hắn phóng thích đối tự thân kiềm chế cùng trói buộc, để lộ lý trí, phóng thích bản năng d·ụ·c vọng.

Muốn làm cái gì thì làm cái đó. Thỏa mãn chính mình hết thảy.

'Bất kể như thế nào, nếu quả như thật có thể thôn phệ linh tai hắc tai cho mình dùng, công pháp này cũng đáng.' Vu Hoành chịu đựng còn muốn tiếp tục cường hóa một lần xúc động, lật ra Bạch Ngân Chi Thư tờ thứ nhất.

Quyển sách sửa chữa từ Thiên Nguyện giáo bảy đại Đan Đạo bí pháp một trong —— Hồng Thực.

Hồng Thực pháp cùng chia tam trọng, đệ nhất trọng: Sinh Thực, đệ nhị trọng: Thục Thực, đệ tam trọng: Tinh Thực.

Thiên Nguyện giáo tại Vô Cực Ma Cung vẫn diệt về sau, ở tại trên phế tích trùng kiến mà thành, ý nghĩa chính lấy nuốt vạn

vật làm mục tiêu, vĩnh hằng bản thân. Nhưng ở đến tiếp sau đối kháng nguyên tai bên trong xảy ra bất trắc, bởi vì nuốt quá nhiều dẫn đến tự thân bị đồng hóa, trở thành các đại nguyên tai bên trong một bộ phận, bởi vậy tiêu vong.

‘Hồng Thực pháp tam trọng, mỗi một trọng đều cần nắm giữ đối ứng luyện thành pháp trận, dùng cái này đem vạn vật đan hóa. Cuối cùng cảnh giới đem sinh ra ba viên Đầu Tham Ăn, đại biểu tự thân thôn phệ Thiên Địa Nhân ba loại vạn vật nguyện vọng.’

Phía dưới là đệ nhất trọng phương pháp tu hành, tu hành tránh ra rất đơn giản chính là cần dùng tinh thần lực trong đầu đem một bộ cực kỳ phức tạp pháp trận màu đỏ phác hoạ ra đến, chỉ thế thôi.

Vu Hoành bên cạnh uống cà phê, liền cẩn thận lật đọc lấy trong tay Bạch Ngân Chi Thư.

Trên cây nội dung dùng ngôn ngữ, người khác xem không hiểu, bởi vậy hắn cũng không có cái gì che che lấp lấp.

Rất mau đem toàn bộ sổ xem hết, hắn nhắm mắt bắt đầu nếm thử tạo dựng đệ nhất trọng pháp trận.

Nhưng quỷ dị chính là, lấy hắn lúc này cường hãn tu vi, thế mà mới tạo dựng một phần nhỏ, liền tự hành tán loạn xuống tới.

Mà lại cái này một phần nhỏ pháp trận, quái dị chính là, tại hắn sau khi thất bại, vậy mà cũng không biến mất.

Mà là chầm chậm bắt đầu hấp thu trong không khí chung quanh một ít màu xám hạt, đem tự thân trận pháp đường vân, từ tinh thần lực trạng thái dần dần thực thể hóa.

‘Có ý tứ.’ Vu Hoành chú ý tới, pháp trận này hấp thu, thế mà chính là không khí chung quanh bên trong hồng trị bức xạ!

‘Công pháp này, đã không phải là sửa đổi. Cái này căn bản chính là triệt để đổi một môn!”

Hắn im lặng đem nó ký ức xuống tới, sau đó gọi quán cà phê phục vụ viên mượn giấy bút, đem tầng thứ nhất chép lại, phiên

dịch thành Khô Thiền có thể xem hiểu nội dung.

Sau đó mới đứng dậy, cầm giấy trở về tổng bộ.

Hắn cần chính mình thân thận nếm thử qua đi, lại giao cho Khô Thiền tu hành, dù sao hắc ấn quán tính đến xem, công pháp cơ bản đều theo chiếu chính hắn thể chất tinh thần đến cường hóa. Từ trước tới giờ không quản phải chăng có thể cho những người khác dùng.

Mặt khác, hắn cũng dự định bắt đầu lựa chọn trên người mình một cái khí quan, nhằm vào hắc tai, tiến hành đơn hướng thời gian dài cường hóa.

Khí quan này, hắn lựa chọn là mắt trái.

Chỉ là cầm sổ mới đi đến tổng bộ ngoài cửa sắt, Vu Hoành bỗng nhiên có chút ghé mắt, nhìn về phía phía bên phải một cỗ nhanh chóng chạy tới màu đen xe tải.

Không chỉ như vậy, mấy cái khác phương hướng giờ này khắc này, cũng gấp nhanh dâng lên có người hướng phía nơi này nhìn chăm chú nhắm chuẩn cảm giác.

“Tiêu diệt bọn hắn.” Vu Hoành bình tĩnh phân phó nói.

Phòng giữ tại ngoài cửa sắt một tên Linh Minh thành viên khẽ gật đầu, bước nhanh rút ra sau thắt lưng s·ú·n·g ngắn, hướng xe tải phương hướng đối diện đi đến.

Những này mới gia nhập thành viên, cơ bản đều là thành phố Mana xuất ngũ tàn phế lão binh, bọn hắn là Festa phục vụ cả một đời, kết quả kết quả là, cái gọi là tự do tinh thần không thể cho bọn hắn tuổi già mảy may bảo hộ, cũng bởi vì chính mình giao tiền mua bảo hiểm kéo dài cấp cho tuổi tác, mà dẫn đến sinh hoạt quẫn bách vô lực duy trì.

Hiện tại, là Linh Minh cho bọn hắn giành lấy cuộc sống mới khỏe mạnh thân thể. Cho nên vì Linh Minh bán mạng không có gì đạo đức gánh vác.

Vu Hoành không để ý đến bên ngoài tập kích người bình thường. Đến hắn lúc này cấp độ, những này tầng cấp tập kích,

đối với hắn mà nói không có chút ý nghĩa nào. Tựa như hài đồng đùa giỡn.

Hắn càng thêm quan tâm, hay là Linh Minh các phương diện phát triển tốc độ.

“Minh chủ, stream lập tức sẽ bắt đầu, đến xem a?”

Thanh Hoàng từ trên lầu cầm cái laptop, cười hướng hắn đi tới.

“Dùng cái gì hình thức stream?” Vu Hoành cũng có chút hiếu kỳ, loại này mới phát phương thức, không biết có thể hay không hấp dẫn đến đủ nhiều dòng người gia nhập Linh Minh.

“Kỳ thật rất đơn giản.” Thanh Hoàng đem bản bút ký hướng Vu Hoành trước mặt vừa để xuống, chuyển cái mặt.

Trên màn hình lập tức hiện ra một người mặc không gì sánh được gợi cảm, chỉ có màu đen bikini che kín thân thể nữ tử thanh thuần.

Nữ tử tóc dài tới eo, tại phía bên kia xoay, một bên cầm trong tay một khối tuyên truyền Linh Minh màu trắng biển quảng cáo.

Trên biển quảng cáo viết: Linh Quang Hỗ Trợ minh chào mừng ngài gia nhập, có vô số mỹ nữ chờ ngươi đến, duyên phận để cho ngươi ta gặp nhau, hiểu nhau, yêu nhau, điện thoại liên lạc.

“…” Vu Hoành nhìn xem cái này rất giống tình sắc trang web tuyên truyền phong cách stream, biểu lộ từ từ mất đi dáng tươi cười.

“Còn có phiên bản này.” Thanh Hoàng tranh thủ thời gian hoán đổi website.

Lập tức, một cái chỉ mặc quần lót cường tráng mỹ nam, trong tay khiêng một khối Linh Minh tuyên truyền biển quảng cáo, nghênh ngang theo âm nhạc không ngừng lắc lư vặn vẹo.

“…”

“Ta chỗ này còn có lão niên bản, mập mạp bản, gầy còm bản, cổ trang bản, tàn tật bản thì ra hết thảy hơn ba mươi phiên bản, thích hợp đủ loại kiểu dáng hạm mê người xem đến xem. Tuyên truyền hiệu quả tuyệt đối đệ nhất lưu!” Thanh Hoàng hơi đắc ý nói, “Từ trên số liệu đến xem, ngắn ngủi hai ngày, mở rộng dưới xem online nhân số liền đã đạt đến 6~7 triệu nhiều! Server đều tăng thêm nhiều lần.”

“Rất tốt.” Vu Hoành không phản bác được, bất quá chỉ cần hiệu quả tốt.

“Stream hiện tại hết thảy bình thường, mặt khác, chúng ta những ngày này đang phát triển thành viên trong quá trình, còn phát hiện một chút không tưởng tượng được tư liệu.” Thanh Hoàng tiếp tục nói.

“Cái gì?”

“Là liên quan tới xing.”

“Cái gì! ?” Vu Hoành hai mắt vừa mở, một chút đem ánh mắt từ trên màn hình dịch chuyển khỏi, nhìn về phía Thanh Hoàng.

“Căn cứ ta gần nhất sưu tập tư liệu đến xem, nơi này rất có thể là hắc tai ban đầu lần thứ nhất xâm nhập khu vực. Trước kia Hi Vọng thành cũng tốt, đạo mạch bên kia cũng tốt, kỳ thật cẩn thận tính đều không phải là lần thứ nhất. Hắc tai đã sớm tại hai bên đều lưu lại kíp nổ. Nhưng bên này không phải.”

“Xing tình báo đến từ đây?” Vu Hoành hỏi.

“Một cái chuyên môn nghiên cứu giáo hội tịnh hóa vụ án giáo sư đại học. Hắn bị phát triển thành chúng ta thành viên về sau, liền hy vọng có thể thông qua nghiên cứu của hắn tăng lên nó linh quang đẳng cấp. Ngài cũng biết, linh quang đẳng cấp càng cao, lấy được cường hóa tăng phúc cũng càng lớn.”

Thanh Hoàng tiếp tục nói: “Căn cứ nghiên cứu của hắn, giáo hội ban sơ cái thứ nhất phát hiện có hắc tai dấu vết nhân viên, liền xưng chính mình nhìn thấy, là tên là xing tồn tại. Mà tại hắn tuyên bố truyền ra đằng sau, mới bắt đầu lục tục ngo ngoe xuất hiện mặt khác vụ án, nhưng xing cũng rốt cuộc không có trồi lên.”

Vu Hoành trầm ngâm dưới.

“Tạm thời đừng động bất kỳ cái gì liên quan tới hắc tai sự tình, đều nhịn xuống. Trước xử lý trong kế hoạch bộ phận, ta hoài nghi nguyên tai đến cao tầng, rất có thể liền bị nhất định trí lực cấp độ.”

“Minh bạch.” Thanh Hoàng gật đầu.

“Tiếp tục toàn lực truyền bá linh quang đi.” Vu Hoành phân phó.

“Mặt khác, để Khô Thiền tới đây một chút.”

“Được.”

Thanh Hoàng rời đi, rất nhanh Khô Thiền từ trên lầu đi xuống, hắn ngay tại chuyên chú tu hành bí pháp của mình, chính là thời khắc mấu chốt, liền bị gọi xuống tới.

“Quyển công pháp này ngươi xem một chút, là ta sửa chữa đưa cho ngươi.” Vu Hoành đem ghi chép một tờ kia giấy đưa cho hắn.

Hắn vừa mới ngưng tụ dưới, nếm thử về sau, phát hiện cũng không có cái gì chỉ có thể một mình hắn chuyên dụng nhắc nhở.

Chương 416: Hành động (4)

“Đây là ngươi pháp môn làm cơ sở đổi thành, nếu như xác nhận tu hành hữu hiệu, có thể hay không truyền lại cho tất cả những người khác?” Vu Hoành tiếp tục nói.

“. . Nhanh như vậy!” Khô Thiền tiếp được trang giấy, mới đầu chỉ là tùy ý nhìn lướt qua, nhưng ở quét đến bộ kia cực kỳ phức tạp trận pháp đồ lúc, ánh mắt của hắn lập tức sáng lên.

Có thể tự sáng tạo công pháp, hắn đối với trận pháp hiểu rõ tự nhiên viễn siêu Vu Hoành.

Một chút liền nhìn ra trên sổ này pháp trận nhọn phi thường bưng cường hãn.

“Có thể!” Khô Thiền con mắt đều chuyển không ra, cấp tốc nói, ” bí pháp này cùng ta đưa cho ngươi cái kia, đã hoàn toàn không cùng một đẳng cấp, ngươi muốn thế nào đều có thể.”

“Hữu dụng liền tốt.”

Nhìn xem Khô Thiền tương đương vui vẻ ánh mắt, Vu Hoành thở dài, đứng dậy về đến phòng, gọi ra thuyền đen, bắt đầu chính thức di chuyển Hi Vọng thành bên kia Linh Minh thành viên.

Trên thuyền đen.

Vì không lãng phí thời gian, hắn cũng cấp tốc chỉnh lý ra trong đạo mạch nhằm vào con mắt rèn luyện phương pháp.

Đạo gia bên trong, thuật sĩ bên trong đều có rất nhiều liên quan tới như thế nào rèn luyện thị lực.

Vu Hoành tùy ý tuyển một môn bảo hộ con mắt thị lực rèn luyện pháp, ngồi xếp bằng boong thuyền, trực tiếp đưa tay đặt tại bản này rèn luyện pháp bên trên.

“Cường hóa Hắc Mục pháp, phương hướng: Tăng lên thị lực, có thể xem thấu nguyên tai mê vụ.”

Hắc tuyến lóe lên, nhưng vừa chảy vào bản này rèn luyện pháp, liền lại cấp tốc lui trở về.

‘Rèn luyện pháp không tương quan cơ sở công năng.’ hắc ấn cho ra phản hồi.

“Cái này có chút khó khăn.” Vu Hoành suy nghĩ một chút, hắn không có cái gì có thể đem con mắt rèn luyện xuất siêu phàm năng lực pháp môn.

“Như vậy thay cái mạch suy nghĩ. Nếu như ta đem một con mắt cường hóa đến cực hạn, phải chăng nửa đường sẽ xuất hiện khác biệt một ít đặc thù công năng. Sau đó căn cứ mới xuất hiện những công năng này, tiến hành chi nhánh tu bổ cường hóa.”

Lúc này, Vu Hoành trong lòng hiểu rõ có phương hướng.

Nhìn như vậy đến, trước tiến hành ngẫu nhiên cường hóa tương đối tốt. Định hướng cường hóa quá ăn cơ sở chức năng.

Sau đó, hắn lại lần nữa đưa tay, nhẹ nhàng lấy ngón tay đặt tại thị lực rèn luyện pháp bên trên.

‘Cường hóa rèn luyện pháp.’

Lần này hắn không có định hướng, cũng không có cực hạn cường hóa, bởi vì ở giữa cường hóa, rất có thể là cần không ngừng nghiên cứu không ngừng điều chỉnh, cho nên hắn không có thêm bất luận cái gì định ngữ.

Hắc tuyến lại lần nữa bơi ra, chui vào rèn luyện pháp sách nhỏ.

Phải chăng cường hóa rèn luyện pháp?

Lần này quả nhiên thành công.

Vu Hoành mắt nhìn hiện ra đếm ngược, 2 giờ 11 phút.

‘Chỉ có cơ sở cường hóa xem ra không hao phí bao nhiêu thời gian.’

Hắn hồi phục khẳng định.

Lúc này, đếm ngược có chút mơ hồ một cái, bắt đầu chính thức một chút xíu đếm ngược.

Vu Hoành động tác trên tay không ngừng, người cũng không có dừng lại chờ thuyền đen đến doanh địa về sau, hắn bắt đầu ở doanh địa bên này, không ngừng sắp xếp người lên thuyền.

Trước một vòng đi qua, là Linh Minh cùng Thanh Trần quan nòng cốt bọn họ. Bọn hắn tại nhận được tin tức sau trước tiên liền chạy về.

Lấy Vũ Ngấn Vũ Mặc, Trình Thư, Vô Đầu Kiếm làm đại biểu đám người, phân biệt mang theo mong đợi tâm tình, leo lên thuyền đen, tiến về thế giới mới.

Ngay sau đó là Hi Vọng thành rất nhiều đại biểu tinh anh.

Trần Diệu Phong nhận được tin tức về sau, tại xác định thật tìm được có thể di chuyển rời đi địa phương, thậm chí còn phái người tiến về vừa đi vừa về xác minh về sau, hắn cấp tốc thả ra cái này đại biểu hi vọng to lớn tin tức tốt.

Lập tức toàn bộ Hi Vọng thành đều sôi trào.

Hàn tai xâm nhập, để Hi Vọng thành nguyên bản đã dần dần bắt đầu đánh mất đối với tương lai kỳ vọng, dần dần bắt đầu tiến vào ngồi ăn rồi chờ c·hết chán chường giai đoạn.

Nhưng bây giờ tin tức này, giống như là một tề cường tâm châm, trong nháy mắt đem Hi Vọng thành chán chường quét sạch sành sanh.

Vì trước một bước khai thác địa bàn, Trần Diệu Phong tỉ mỉ sàng chọn trong thành tinh nhuệ nhất người cường hóa thuật sĩ, tạo thành đội hình cực kỳ cường hãn cường hóa cũng mệnh danh là Hắc Quang.

Ý tứ đơn giản rõ ràng, chỉ trong đêm tối ánh sáng!

Hắc Quang bộ đội hết thảy 3,400 người, số lượng đồng thời còn tại không ngừng gia tăng.

Vu Hoành tại vận chuyển Linh Minh Thanh Trần quan bọn người đi qua sau, liền trước tiên đuổi tới Hi Vọng thành, cũng chính thức thấy được chi này mới tổ kiến không lâu cường hãn bộ đội.

Tuyết lớn đầy trời, toàn bộ Hi Vọng thành xung quanh, chẳng biết lúc nào, dựng đứng lên từng cây đường kính vài trăm mét to lớn băng trụ.

Băng trụ giữa lẫn nhau ẩn ẩn có liên hợp dung hợp xu thế, phảng phất muốn đem toàn bộ thành thị triệt để đông cứng phong kín.

Lúc này ở trong đó một cây băng trụ phía dưới, trên đất trống.

Trước đó tứ phía vây quanh ngọn núi, bây giờ đã bị khai thông một đầu rộng rãi cửa ra vào.

Từng đội từng đội thân mang màu đen nặng nề cường hóa đồ bộ khôi ngô hình người, ngay cả đầu đều giấu ở dày đặc mũ giáp chống đ·ạ·n bên trong, chính xếp hàng chỉnh tề đứng trên đất bằng.

Tất cả mọi người là thuần một sắc phía sau hai thanh hạng nặng chiến phủ, lưng đeo hình tứ phương màu nâu dưỡng khí bao, trên thân đồ bộ mặt ngoài khắc rõ từng đạo đá trắng thuật thức trận pháp vết tích.

Trần Diệu Phong cùng Vu Hoành lúc này đứng tại xe bọc thép nội bộ, theo xe chậm rãi dò xét cái này hơn ba ngàn người.

“Đây chính là chúng ta Hi Vọng thành cuối cùng ngưng tụ kết tinh! Mạnh nhất chi võ lực!” Trần Diệu Phong mang theo tự hào chỉ vào những người này nói.

“Dựa theo ngươi cho ra phân chia thực lực tiêu chuẩn, Hắc Quang bộ đội mỗi người, đều có tiếp cận hai tấn nhục thể lực bộc phát, đều có vô hạn tiếp cận Chiến Tranh cấp cường đại đạo tức, thuật pháp phương diện cũng thuần thục nắm giữ cơ sở lục giác hệ liệt, cũng chính là công thủ tránh, ba phương hướng mỗi loại hai cái thuật pháp hệ thống.”

“Thực chiến như thế nào?” Vu Hoành gật đầu, nhìn xem bọn này từng cái đều có cao hai mét cao lớn binh sĩ, liền xem như hắn hiện tại, cũng ít nhiều có chút rung động.

Bởi vì hắn có thể cảm ứng được, nơi này mỗi người, trên thân đều tản ra nồng đậm đạo tức.

Đạo tức kia cấp độ, cơ bản đều là Quan Ngô Công tầng thứ sáu, tiếp cận tầng thứ bảy trình độ. Tầng thứ bảy, chính là tục xưng Quan Chủ cấp, cũng tức là nói, nơi này ở đây, liền có hơn ba ngàn cái cùng chính minh Chính Doanh bọn người không sai biệt lắm dự bị Quan Chủ cấp cao thủ!

Cái này còn không có tính cả nhục thể của bọn hắn lực lượng cùng linh quang tăng phúc.

“Những này còn không có tính cả linh quang, tính cả mà nói, mỗi một người bọn hắn cơ hồ đều có thể phát huy ra mấy lần ở hiện tại thực lực. Căn cứ chuyên gia ước định, hắn là tương đương với các ngươi gặp phải linh tai bên trong, không cần đứng im năng lực Kim Giáp Long Nhân cấp độ.” Trần Diệu Phong kiêu ngạo nói.

“Quan Chủ cấp đâu? Cũng chính là Chiến Tranh cấp, hiện tại có mấy người rồi?” Vu Hoành gật đầu lại hỏi.

“Nếu như là chỉ tự thân thuần túy đạo tức tu vi, như vậy Hi Vọng thành bên trong bây giờ còn không có có Quan Chủ cấp. Tầng thứ bảy Quan Ngô Công độ khó quá lớn, thời gian tu hành quá ngắn. Bất quá bây giờ dạng này, kỳ thật cũng đã phi thường khoa trương, còn sót lại hắc tai hiện tại hoàn toàn không cách nào uy h·iếp được chúng ta xung quanh an toàn. Liền xem như Hắc Cự Nhân, cũng có thể thông qua nhiều người vây quét, nhẹ nhõm đem nó tươi sống mài c·hết. Đồng thời còn không ngờ có tái sinh phiền phức.” Trần Diệu Phong nói lên cái này liền có chút kích động.

“Y Y đâu? Nàng hiện tại thế nào?” Vu Hoành lại hỏi

“Nàng tu hành Quan Ngô Công rất chậm, công pháp này cần người lực lĩnh ngộ rất mạnh mới được, hiện tại bởi vì thực lực mạnh người cường hóa thuật sĩ nhiều, cũng không cần nàng luôn luôn ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, cho nên hiện tại nàng

thường ở tại trong thành học tập các loại cơ sở ngành học." Trần Diệu Phong nói rõ nói, rất hiển nhiên, hắn vẫn luôn đang chú ý Lâm Y Y.

"Rất tốt." Vu Hoành gật đầu, "Chuẩn bị một chút đi, Hắc Quang bộ đội trước đi qua, sau đó để chiến thuật hạch bộ đội đi qua, chúng ta cần tốc độ nhanh nhất đứng vững gót chân, sau đó thông qua đàm phán c·hiến t·ranh cục bộ các loại thủ đoạn, thành lập thuộc về chính chúng ta khu an toàn."

"Minh bạch! Chính là đáng tiếc ngươi thuyền kia một lần nhiều nhất chỉ có thể trang hơn trăm người. Chậm như vậy chậm chuyển ổ, thật không biết muốn giả tới khi nào." Trần Diệu Phong có chút bất đắc dĩ.

"Không cần lo lắng chờ ta rảnh tay, một lần vừa đi vừa về nửa giờ, một ngày hai mươi lần không có vấn đề."

"Vậy cũng mới một ngày hai ngàn người."Trần Diệu Phong lắc đầu

"Mười ngày hai vạn người, 100 ngày 200. 000, ngươi còn muốn như thế nào?" Vu Hoành im lặng.

"Chỉ đùa một chút, Vu quan chủ đừng nóng giận." Trần Diệu Phong cười vỗ vỗ bả vai hắn.

"Bất quá chúng ta xác thực cần càng lớn càng nhanh vận chuyển phương thức." Vu Hoành tính toán cũng minh bạch, chậm như vậy chậm xê dịch quá mức lãng phí chính mình thời gian.

"Hiện tại sơ bộ định ra, Hắc Quang bộ đội đi qua sau, trước tiên thành lập căn cứ phụ, căn cứ đối diện truyền lại trở về tình báo đến xem, tại Festa thành phố Mana, xung quanh khả năng đối với chúng ta tạo thành uy h·iếp, chỉ có nhân số ước chừng tại 80. 000 tả hữu thông thường lục quân trú quân, hiện tại chi này lục quân đã bị bọn ta gián tiếp khống chế. Cho nên cơ bản loại bỏ hết thảy nguy hiểm." Trần Diệu Phong còn tại mang theo kích động nói đằng sau an bài phân tích.

Vu Hoành lúc này lại đã lui ra phía sau một bước ngồi trở lại chất da trên ghế ngồi, một bên nghe, một bên lấy ra sắp cường hóa kết thúc thị lực rèn luyện pháp.

Đếm ngược chỉ còn lại có hai phút đồng hồ, hắn cũng liền an tĩnh đem nó một lần nữa thăm dò về chờ đợi lấy.

Ước chừng sau ba phút.

Vu Hoành bất động thanh sắc cảm giác được chính mình cầm nắm lấy rèn luyện pháp trang giấy tay truyền đến một trận lạnh buốt xúc cảm.

1 giây trước nắm vuốt trang giấy, một giây sau tựu tựa hồ biến thành một cái khác băng lãnh sự vật.

Hắn nhẹ nhàng rút tay ra. Xuất ra vật kia xem xét.

Là cái cuốn lại màu đen quyển da cừu.

Hắn từ từ triển khai quyển da cừu, trên đó viết từng hàng mang theo viết ngoáy chữ Hán bút tích.

Phía trên nhất tiêu đề rất đơn giản —— ‘Ưng Nhãn Đoán Luyện Thuật’ .

Vu Hoành hướng xuống hơi xem dưới, phía trên này ghi chép là một môn chuyên môn rèn luyện cường đại thị lực đặc thù rèn luyện pháp môn.

Nơi phát ra là một cái gọi đằng phương không biết tên cổ lão bộ lạc.

Rèn luyện phương pháp cũng rất đơn giản, chính là năm bước, mỗi cái trình tự phân biệt nhìn chăm chú trên quyển da cừu đối ứng một cái đặc thù hoa văn một phút đồng hồ.

Mỗi ngày lặp lại mười lần, sau đó kiên trì mười năm liền có thể thấy hiệu quả, trên phạm vi lớn cải thiện thị lực.

‘Thời gian dài như vậy, khó trách chỉ trị giá hai canh giờ.’

Vu Hoành cũng lơ đễnh, lúc này bắt đầu dựa theo phía trên ghi chép, nhìn chăm chú hoa văn luyện một lần, cảm giác hiệu quả cũng không tệ lắm, con mắt sáng một chút.

Sau đó, hắn từ trong túi áo lấy ra sớm đã chuẩn bị xong một bình màu lam thuốc nhỏ mắt.

‘Trân Châu Nhuận Mục Dịch’ danh tự cùng hắn trước kia đã dùng qua Trân Châu Minh Mục Dịch rất giống, công hiệu cũng là thoải mái mắt sáng, đây cũng là lúc trước hắn tùy ý chọn tuyển thuốc nhỏ mắt lúc, chọn trúng nguyên nhân của nó.

Công pháp có sau đó là gia tốc tu hành dược vật.

Hắn một tay nắm chặt thuốc nhỏ mắt.

Cường hóa thuốc nhỏ mắt, phương hướng: Tăng cường khôi phục con mắt mệt nhọc bị hao tổn.

Hắc tuyến lóe lên, chảy vào thuốc nhỏ mắt bình, đếm ngược chậm rãi hiển hiện: 2 4 điểm.

Tiếng hỏi xuất hiện, Vu Hoành lúc này khẳng định hồi phục, cường hóa cấp tốc bắt đầu.

Vu Hoành thì buông xuống tiếp tục rèn luyện thị lực rèn luyện pháp.

Không bao lâu, xe bọc thép tuần sát xong, Trần Diệu Phong cũng dẫn đội, bắt đầu hướng phía Hắc Phong doanh địa phương hướng trở về.

Trên nửa đường, Vu Hoành vẫn như cũ vẫn ngồi ở trong xe, thuốc nhỏ mắt còn chưa tới doanh địa liền cường hóa hoàn thành.

Vu Hoành vừa cùng Trần Diệu Phong thổi trâu, một bên lấy ra thuốc nhỏ mắt quan sát.

‘Bạch Long chi lệ.’

Thuốc nhỏ mắt danh tự đều đổi. Trực tiếp biến thành to bằng một bàn tay màu lam bình nước hoa.

Phía dưới đè ép một tấm sách hướng dẫn.

Lấy từ tên là Bạch Long đặc thù trân quý dược liệu chế tác mà thành, vừa ý bộ mệt nhọc cùng tổn thương có hiệu quả. Chế

tác phương thuốc đến từ Thiên Nguyện giáo Cửu Khiếu Long Vương, là trong giáo đối ngoại tiêu thụ dễ bán nắm đấm sản phẩm.

“. Lần này từ Vô Cực Ma Cung đổi thành Thiên Nguyện giáo hao lông cừu đúng không?” Vu Hoành không phản bác được.

Chương 417: Thủy triều (1)

Chương 417: Thủy triều (1)

Cái này liên tiếp hai lần đều là đến từ Thiên Nguyện giáo, rất hiển nhiên, hắc ấn đổi mục tiêu.

Bất kể như thế nào, Vu Hoành đối với hắc ấn phẩm chất cam đoan, vẫn là tương đối tín nhiệm.

Lúc này hắn một bên nghe Trần Diệu Phong nghĩ linh tinh, vừa bắt đầu rèn luyện Ưng Nhãn Đoán Luyện Thuật, luyện qua một lần về sau, trực tiếp vặn ra thuốc nhỏ mắt hướng trong mắt giọt.

Một giọt.

Xùy!

Nhất thời, thuốc nhỏ mắt đập vào mắt sát na, Vu Hoành cảm giác mình phảng phất toàn bộ con mắt đều bị ngâm tiến vào một cái thanh lương thoải mái dễ chịu trống trải trong hồ nước.

Trong hồ một đầu ngân bạch hình rồng sinh vật, lặng yên du động, từ xa đến gần, phi tốc từ bên cạnh mình sượt qua người.

Xùy!

Một trận nhỏ xíu bạch quang từ Vu Hoành hai mắt vị trí vầng sáng lên.

"Vu Hoành, ánh mắt ngươi làm sao? ?" Trần Diệu Phong ngay tại nói mình gần nhất vất vả quá độ, liền nói hơi thở đều không có biện pháp làm dịu thể xác tinh thần áp lực, đành phải cưới một hơi bốn cái lão bà làm dịu buông lỏng.

Kết quả chỉ chớp mắt, liền thấy Vu Hoành ngồi trên ghế, hai mắt không hiểu thấu bắt đầu phát sáng.

“Không có việc gì, đang luyện rèn luyện con mắt pháp môn.” Vu Hoành tùy ý trả lời.

“Thật sao? Có thể phổ cập loại kia sao?”

“Chỉ sợ không có cách, thời gian quá lâu.” Vu Hoành lắc đầu.

“Luyện thành cần mười năm ít nhất.”

“Vậy quên đi.”

Vừa nói chuyện Vu Hoành chậm rãi mở mắt ra, đột nhiên cảm giác hết thảy trước mắt tầm mắt, đều trở nên cùng trước đó khác biệt.

Rõ ràng độ, so trước đó cao hơn nhiều lắm.

Mấu chốt nhất là, hắn đảo mắt xuyên thấu qua cửa sổ xe hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Nơi xa hắc vụ vẫn như cũ tràn ngập, nhưng so với trước đó, hắn hiện tại đã có thể nhìn thấy chí ít ngoài trăm thước cảnh sắc.

‘Hiệu quả tốt như vậy?’ Vu Hoành kinh ngạc nhắm lại mắt, lại lần nữa mở ra.

Sau đó tiếp tục rèn luyện Ưng Nhãn rèn luyện pháp. Mệt mỏi liền lập tức nhỏ một giọt thuốc nhỏ mắt.

Nửa giờ sau, doanh địa đến.

Vu Hoành từ trên ghế ngồi đứng người lên, giãn ra xuống lưng eo. Lại lần nữa ngửa đầu nhỏ một giọt thuốc nhỏ mắt.

Vài giây sau.

Trên mu bàn tay hắn hắc ấn trong nháy mắt chảy ra một tia phản hồi.

‘Ưng Nhãn rèn luyện pháp đạt đến đỉnh điểm, thu hoạch được đặc chất: Ưng Mục.

Ưng Mục: Gia tăng nhất định biên độ thị lực, nhưng tại ánh sáng yếu cùng cự ly xa quan trắc lúc phát huy công hiệu.'

'Đây khả năng là ta thu hoạch được đến nhanh nhất một cái đặc chất.' Vu Hoành cảm thụ được chính mình trở nên sáng tỏ rất nhiều con mắt, tâm tình hơi xúc động.

'Như vậy, tiếp đó, tiếp tục.'

Hắn một bên phối hợp vận chuyển Hắc Quang bộ đội, một bên cầm giấy bút tự hành viết thị lực rèn luyện pháp, lần này, trải qua thí nghiệm nghiệm chứng, xác định loại phương thức này hữu hiệu.

Hắn dứt khoát lúc trước Ưng Nhãn rèn luyện pháp trên cơ sở, gia tăng dung hợp một đống các loại thị lực rèn luyện pháp.

Không quan tâm có tác dụng hay không, trước trên nắp đi lại nói.

Không phải yêu cầu độ hoàn hảo sao, hắn dứt khoát đem một đống rèn luyện pháp đều để lên, luôn có mấy cái như vậy phương pháp có thể sinh ra muốn công hiệu, đằng sau cường hóa tự nhiên là sẽ đem nó từ đó sàng chọn cường hóa đi ra.

'Cường hóa.' Vu Hoành một tay đặt tại trên trang giấy, nghĩ nghĩ, "Phương hướng: Nhằm vào hắc tai công năng đạt được tăng cường."

Hắn dự định lại thử một chút.

Nhưng một giây sau, hắc ấn phản hồi hay là để hắn hiểu được, đường tắt không có tốt như vậy tìm.

Cơ sở công năng thiếu thốn, không cách nào cường hóa.

'Vậy liền hay là ngẫu nhiên cường hóa đi.' Vu Hoành thở hắt ra, trong lòng lại lần nữa mặc niệm.

Lần này không có quy định phương hướng, hắc ấn rất bình thường bắt đầu đếm ngược cường hóa.

Chỉ là so với lần trước hơi hấp thu nhiều một chút hắn Thái Linh Công nội lực.

Màu đỏ sậm đếm ngược rất nhanh hiện lên ở mới viết trên trang giấy.

‘3 giờ 11 phút.’

‘Lần này thời gian dài chút.’ Vu Hoành trong lòng từ từ cảm thấy vẻ mong đợi.

Dạng này không ngừng cường hóa công pháp, sau đó thuốc cường hóa nước phụ trợ gia tốc tu luyện, con mắt sớm muộn cũng sẽ sinh ra chân chính chất biến.

Hắc ấn cường hóa có lẽ có thể thông qua loại phương thức này, nhanh chóng thăm dò phải chăng có cực hạn.

Kỳ thật hắn ngay từ đầu nghĩ tới trực tiếp cường hóa ra có thể làm cho con mắt đạt được tăng cường đặc thù dược vật, nhưng trong hiện thực không có dạng này dược vật làm cơ sở, đồng thời so với trực tiếp dược vật cường hóa, công pháp lại càng dễ nắm giữ chi tiết, tiến độ, đồng thời có thể khiến cho có một cái cùng toàn thân triển khai cân đối cùng tồn tại thích ứng quá trình.

Dù sao, đơn nhất khí quan cường độ quá cao, biến hóa quá lớn, có thể sẽ xuất hiện thân thể các loại không thích ứng.

Từ từ công pháp tu hành, thời gian thích ứng dài hơn, đương nhiên, đến tiếp sau nếu như có thể cường hóa ra cải tạo thời gian rõ dài dược thủy, cũng có thể đưa đến đồng dạng hiệu quả. Cái này liền muốn nhìn đến tiếp sau.

“Vu quan chủ, thế giới mới, đến cùng là cái dạng gì địa phương?” Hôm nay cuối cùng một chuyến vận chuyển lúc, Trần Diệu Phong chủ động đi theo lên thuyền đen, đứng ở trên boong thuyền mong đợi nhìn qua phía trước dòng sông màu đen, lên tiếng hỏi.

“Một cái sắp đồng dạng bộc phát nguyên tai địa phương, bất quá không quan hệ.” Vu Hoành bình tĩnh nói, “Lần này, ta sẽ đem tất cả hết thảy ngoài ý muốn, đều bài trừ rơi. Không ai có thể ngăn cản chúng ta thành lập gia viên thuộc về mình.”

“Ta tin tưởng ngươi.” Trần Diệu Phong gật đầu, “Hiện tại lực lượng của chúng ta, cường đại trước nay chưa từng có. Không có cái gì có thể ngăn cản chúng ta. Nhưng là dân bản địa đâu? Xử lý như thế nào?”

“Bọn hắn sẽ lý giải. Cùng là nhân loại, hiện tại bọn hắn trợ giúp chúng ta, tương lai, chúng ta cũng sẽ phản hồi bọn hắn.” Vu Hoành thản nhiên nói.

“Dù sao chúng ta không phải địch nhân, đối mặt nguyên tai, đều là đồng dạng giãy dụa cầu tồn người đáng thương.”

Thành phố Mana mặt phía bắc, thành phố Mosanna.

Quạnh quẽ trên mặt đường, một nhà tên là Thúy Lãnh Chi Thạch trong quán cà phê.

Vils mặt mũi tràn đầy mệt mỏi từ trên mặt bàn đứng lên, chà xát mặt, ý đồ để tinh thần càng tốt hơn một chút hơn.

Nhưng hắn nồng đậm mắt quầng thâm, cùng đổ xuống khóe mắt, đều tỏ rõ, hắn lúc này trạng thái phi thường kém.

Soạt.

Đối diện màu nâu chiếc ghế bị người kéo ra, một cái mặt mũi tràn đầy râu quai nón cao lớn người da đen, thân mang đồ tây đen, sắc mặt đồng dạng mệt mỏi ngồi xuống.

“Tamm c·hết, ta rất xin lỗi.” Người da đen trầm giọng nói.

“Regustus… Sao ngươi lại tới đây? Thăng nhiệm phó bộ trưởng sự vụ hắn là rất nhiều mới đúng a?” Vils thấp giọng nói.

“Là phó cục trưởng.” Regustus cải chính.

“Thật có lỗi, ta luôn luôn không phân rõ các ngươi cùng Bộ An ninh Quốc gia ở giữa khác nhau.” Vils cười khổ.

“Về sau nhớ kỹ chính là.” Regustus không gấp nói, chỉ là nhấc tay ra hiệu nhân viên phục vụ tới chọn món.

Điểm một ly đá đen cà phê đắng, hắn đồng dạng dùng ngón tay xoa huyệt thái dương, mày nhăn lại.

“Ngươi còn tại bận bịu Hòe Lâm bệnh viện tâm thần sự tình? Chúng ta tạm thời phân không ra thân, chỉ có thể giao cho giáo hội bên kia xử lý.”

“Đúng vậy a.” Vils lại lần nữa cười khổ.

“Tamm thần phụ tại cửa ra vào đều không thể đi vào, liền trực tiếp gặp Thượng Đế. Chúng ta cũng chỉ dám ở biên giới gõ gõ đập đập, tìm cơ hội tìm tòi dò xét một chút râu ria tình báo tin tức.”

“Ngươi là thích hợp nhất làm cái này. Đổi thành những người khác, c·hết sớm đã không biết bao nhiêu lần.” Regustus nói.

“Nhưng vẫn là lâm vào bình cảnh. Hòe Lâm ác ý càng ngày càng mạnh, nhưng chúng ta lại chỉ có thể ở lại bên ngoài không cách nào tiến vào. Giáo hội bởi vậy tử thương hơn trăm người nhưng vẫn là chỉ ở vòng ngoài đảo quanh.” Vils giải thích nói.

Hắn nhìn về phía hảo hữu, đối phương mệt mỏi sắc mặt, mặt mũi tiều tụy, cũng làm cho hắn nhịn không được hỏi ra âm thanh.

“Ngươi đây, nghe nói các ngươi đang bận cái kia đột nhiên xuất hiện Linh Minh?”

“Ừm, rất khó giải quyết.” Regustus thở dài, “Linh Minh thực lực phi thường cường hãn, ngay từ đầu chúng ta coi là chỉ là dựa vào phổ thông marketing. Nhưng từ từ, mấy ngày nay chúng ta phát hiện, tổ chức này phát triển khuếch trương tốc độ kinh người nhanh, mà lại cao thủ trong đó rất nhiều! Đơn giản chính là cái quái vật khổng lồ kinh khủng, sâu không thấy đáy.”

“Ta bên này cũng giống như vậy, thăm dò tiến độ quá ít, dẫn đến căn bản không có chỗ xuống tay, bệnh viện tâm thần kia, ngay cả linh cảm giả đều bị xem như vật liệu thôn phệ.” Vils bất đắc dĩ nói.

“Không có khả năng không có người sau lưng sai sử, ta nhớ được hai lần trước cũng đều là có cái chỗ kia người đang nhúng tay, đúng không?” Regustus nói.

“Chúng ta bây giờ cũng đang hoài nghi, có thể là Elsa huyết năng đang giở trò, nhưng chưa bắt được bất cứ chứng cớ gì.” Vils gật đầu.

Hai người trong lúc nhất thời nhìn nhau không nói gì.

Rất nhanh cà phê đi lên, hai người từ từ uống.

“Kỳ thật ngươi nên tới giúp ta.” Vils nhịn không được nói.

“Nơi này nếu là nhân thủ không đủ, ảnh hưởng thế nhưng là hàng trăm hàng ngàn vạn người. Linh Minh khuếch trương tốc độ quá nhanh, mặc dù bây giờ tạm thời còn nhìn không ra bọn hắn khuếch trương có làm được cái gì, nhưng…”

“Ta chỗ này xử lý không tốt, sơ ý một chút, xung quanh mấy cái thành thị một dạng bị thôn phệ, trên nhân số ngàn vạn dễ dàng.” Regustus biểu lộ không.

“Hiệp hội Tham Linh ta đã xin mời phê chuẩn, sơ bộ định ra nhân viên là năm người.” Vils nói.

“Thành viên hạch tâm năm cái?”

“Ừm. Vòng ngoài nhân số không hạn, ta có ghi chép hồ sơ. Cái này năm vị linh cảm năng lực trong tương lai đối kháng trong điều tra, có thể đưa đến tác dụng rất lớn.” Vils trả lời.

“Đến lúc đó ngươi bên này xử lý xong, điều tạm một chút?”

“Nếu quả thật có thể xử lý xong, tự nhiên không có vấn đề… Chỉ là…” Vils cười khổ.

“Đoán chừng ngươi cái kia giải quyết ta bên này đều có thể không có cách nào làm.”

“Không có khả năng. Ngươi không rõ ràng chúng ta bây giờ đối mặt vật kia, đến cùng là cái dạng gì quái vật tổ chức.” Regustus thở dài.

“So với bên này, Hòe Lâm nơi đó tối thiểu sẽ không tùy tiện khắp nơi khuếch tán, nhẹ nhõm nhiều lắm, nhưng ta bên này thật là…”

“Ngươi mới là không rõ ràng ta bên này tính nghiêm trọng.” Vils phản bác, “Ngươi đây chẳng qua là nhân họa, nhưng ta bên này một khi bộc phát, là thật vô kế khả thi, chỉ có thể chờ đợi c·hết! Ngươi không có trải qua loại kia tuyệt vọng áp lực, căn bản không rõ ràng…”

“Ngươi…” Regustus còn muốn nói điều gì, nhưng đột nhiên nghĩ đến giữ bí mật điều lệ, nghĩ đến Linh Minh khủng bố, nếu như không phải chân chính tự mình tiếp xúc, căn bản trải nghiệm không đến, hắn cũng thở dài một tiếng.

“Được rồi chờ về sau sự tình kết thúc ta cho ngươi xem tư liệu văn bản tài liệu, ngươi liền hiểu. Hòe Lâm chuyện bên kia ta rõ ràng, nhưng ta bên này sự tình, ngươi không rõ tính nghiêm trọng…”

“Ngươi vẫn là như vậy, luôn cảm thấy trên thế giới chỉ có ngươi khó khăn gặp phải khó khăn nhất, ngươi phiền phức mới là phiền phức, người khác cũng chỉ là việc nhỏ.” Vils im lặng.

“Ngươi cho rằng ngươi thấy tư liệu tình báo chính là toàn bộ rồi? Nói thật cho ngươi biết, chuyện này chúng ta sơ bộ tra được một chút manh mối, phía sau có huyết năng tập đoàn bóng dáng, bọn hắn đang nghiên cứu đặc thù nào đó tương quan virus… Đồng thời còn làm đại lượng phi pháp nhân thể thí nghiệm! Liên luỵ vào đồ vật nhiều lắm.”

“Hai chuyện không phải một cái lượng cấp, ngươi không rõ ràng ta đối mặt một ít gì đó, về sau trò chuyện tiếp đi.” Regustus bưng lên cà phê uống một hơi cạn sạch, sau đó đứng người lên.

“Tốt, ta cũng nên công tác. Tháng sau gặp lại. Nếu như ngươi ta còn về có được nói.” Hắn thấp giọng nói.

“Ngươi cái tên này…” Vils bất đắc dĩ lắc đầu, bưng lên chén cà phê đồng dạng uống một hơi cạn sạch, đè xuống trong đầu dâng lên bối rối.

Hắn còn nhớ rõ, rất nhiều năm trước, bọn hắn cũng còn lúc tuổi còn trẻ, ba người cho tới nay đều là bạn rất thân, nhưng bây giờ…

Chương 418: Thủy triều (2)

Chương 418: Thủy triều (2)

Hòe Lâm bệnh viện tâm thần.

Từng đạo lớn nhỏ không đều huyết sắc cổng vòm, xuất hiện tại bệnh viện tâm thần xung quanh trên đất trống.

Những này cửa lẻ loi trơ trọi đứng thẳng lấy, khảm tại mặt đất, khe cửa không ngừng chảy ra từng tia từng sợi đỏ sậm huyết thủy.

Tất cả huyết thủy liên tục không ngừng hội tụ đến trong bệnh viện tâm thần bộ, đến ở giữa nhất trên đất trống một đạo bóng người màu xám trên thân.

Huyết thủy tựa như thuốc nhuộm, tại từ dưới đi lên, dần dần đem bóng người màu xám kia từ từ nhuộm đỏ.

Lúc này toàn bộ bệnh viện tâm thần chung quanh đã dựng đứng lên một vòng giản dị lưới sắt, ngăn cản tất cả ý đồ tiến vào vật sống.

Giáo hội tu sĩ rải rác khẩn trương ghìm s·ú·n·g ở chung quanh tuần sát.

Chỉ là không có người chú ý tới.

Tại càng xa xôi, cách nơi này ước chừng mấy cây số trên sườn núi, một đội võ trang đầy đủ áo đen binh sĩ, lặng yên im ắng từ bãi cỏ trong rừng đi ra.

Các binh sĩ sau lưng hai người mặc ngụy trang áo chống đ·ạ·n lão nhân tóc trắng, từ từ đi ra, lấy ra viễn thị thiết bị, nhìn ra xa Hòe Lâm bệnh viện tâm thần tình huống.

"Thật sự là hoàn mỹ tạo vật!"

Bên trong một cái đeo kính lão nhân, nhìn xem viễn thị thiết bị trên màn hình bóng người áo xám, nhìn xem nàng liên tục không ngừng hấp thu chung quanh huyết dịch, dần dần biến đỏ trên mặt toát ra tán thưởng vẻ chấn động.

“Đừng cảm thán, giáo hội cản trở tương đương phiền phức, chúng ta còn muốn cam đoan bắt lấy mấu chốt nhất thời cơ, từ trên người nàng lấy được hoàn mỹ chi huyết hàng mẫu.” Một lão nhân khác không nhịn được nói.

“Giáo hội? Một đám yếu đuối người bình thường thôi. Chỉ cần xuất động vài đầu người lây bệnh liền có thể nhẹ nhõm tiêu diệt bọn hắn.” Kính mắt lão nhân không quan tâm nói. Chăm chú nhìn bóng người màu xám, con mắt cũng không nháy mắt một chút.

“Hiện tại còn không phải bại lộ thời điểm, còn phải lại chờ một chút.” Một lão nhân khác nhíu mày.

“Chung cực kế hoạch còn không có triệt để hoàn thành, đại lão bản yêu cầu tất cả mọi người phải nhịn nhịn.”

“Chỉ cần thu thập mẫu đến hoàn mỹ chi huyết, virus cuối cùng một khối ghép hình cũng sẽ triệt để hoàn thành, đến lúc đó chúng ta tất cả cao tầng đều có thể thu hoạch được trùng sinh cơ hội. Trở thành tiến hóa tân nhân loại! Tại sao muốn sợ cái này sợ cái kia?” Kính mắt lão nhân bất mãn nói.

“Nghe lệnh làm việc chính là.” Một lão nhân khác vỗ tay một cái, “Đi thôi, giải quyết hết xung quanh giáo hội người, sau đó cho chúng ta hoàn mỹ chi huyết mẫu thể, dâng lên hậu lễ. Chú ý không cần q·uấy n·hiễu nàng, hoàn mỹ chi huyết mẫu thể dựa theo tính ra, hẳn là có vô hạn tiến hóa năng lực thích ứng, một khi q·uấy n·hiễu tỉnh lại, không có cái gì có thể đỡ nổi nàng hành động.”

“Vâng.”

Hai người chung quanh, từng đạo áo đen binh sĩ nhanh chóng im ắng hướng phía trước đánh tới.

Bọn hắn hành động tốc độ như báo săn, viễn siêu bình thường quân nhân, hành tẩu chạy lúc, thân thể cũng ổn định đến đáng

sợ, dưới mũ giáp mang theo chiến thuật kính bảo hộ hai mắt, thậm chí ẩn ẩn che kín màu lam tơ máu.

Không bao lâu, bệnh viện tâm thần chung quanh hơn 30 danh giáo hội sĩ binh, bị nhao nhao một thương m·ất m·ạng.

Thi thể bị toàn bộ kéo lấy, ném vào bệnh viện tâm thần nội bộ.

Rất nhanh, không đến hai phút đồng hồ, tất cả t·hi t·hể toàn bộ chậm rãi hòa tan, hóa thành từng tia tơ máu, chảy vào bóng người màu xám trên thân.

Chỉ để lại từng bộ từng bộ giáo hội nhân viên quần áo, bày tại nguyên địa.

Mà bóng người màu xám trên người huyết sắc, cũng càng ngày càng nhiều, khí tức cùng cảm giác đè nén, cũng càng phát ra mãnh liệt.

Răng rắc.

Tại nàng bên cạnh một mét bên trong mặt đất, đột nhiên chìm xuống, sau đó vỡ ra từng đạo nhỏ bé vết rạn.

Cùng lúc, nếu là có thuật sĩ ở đây quan trắc, liền có thể phát hiện, bóng người màu xám sau lưng, đang dần dần ngưng tụ ra một đạo mơ hồ, huyết sắc tế đàn hư ảnh.

Tế đàn kia do vô số bạch cốt tạo thành, nội bộ có trắng noãn huỳnh quang lộ ra, chỉnh thể thành Kim Tự Tháp hình, đỉnh có ba cây uốn lượn sừng nhọn đen chỉ lên trời chắp lên.

Trên sừng nhọn phương, phân biệt lơ lửng ba viên che kín huyền ảo hoa văn huyết sắc viên cầu.

Theo bóng người màu xám không ngừng hấp thụ huyết dịch, hư ảnh này cũng không ngừng từ ba viên huyết sắc trong viên cầu, chảy ra sương mù màu máu, tụ hợp vào người Ảnh Hậu cõng.

Ngay tại các binh sĩ tiếp cận, bóng người màu xám hai mắt, bỗng nhiên một chút mở ra.

Linh Minh tổng bộ.

Bàng bạc như sóng biển linh quang khí tức, không ngừng triều tịch, theo Vu Hoành hô hấp, mà phập phồng không chừng.

Hắn ngồi ngay ngắn ở minh chủ hắc thạch trên ghế ngồi, phía sau ẩn ẩn hiện ra màu lam nhạt tràn đầy mặt người Chung Cực Thái Dương hư ảnh.

"Truyền bá linh quang nhân số, hiện tại không cách nào tính ra số lượng. Chúng ta thông qua mạng lưới, phân tán gieo rắc linh quang, đã chí ít lại truyền bá mấy chục vạn người. Lại càng không cần phải nói những này nắm giữ linh quang người, sẽ còn nhịn không được truyền cho người nhà mình, thân bằng."

Phía dưới trong đại sảnh.

Thanh Hoàng trong tay cầm trên lòng bàn tay máy tính đang tra duyệt số liệu, một bên hướng phía Vu Hoành báo cáo tình huống.

Nhìn thấy Chung Cực Thái Dương một tia hư ảnh, hắn cố nén trong lòng tự nhiên dâng lên sợ hãi, cúi đầu xuống mượn xem xét máy tính mà không đi tiếp xúc Vu Hoành bên kia cảnh tượng.

"Chúng ta trải qua loại bỏ, đã cơ bản toàn bộ vào ở đến ngoại ô vứt bỏ pháo đài, cự toản cơ cũng đã lắp ráp hoàn tất, mượn dùng nhà máy tên tuổi, bắt đầu dưới mặt đất làm việc." Hắc Quang bộ đội quan chỉ huy Lực Vương, cái này trước đó đã từng Hi Vọng thành thứ nhất người cường hóa, lúc này cũng mở miệng mang theo kính úy bẩm báo tình huống.

"Thống kê một chút linh quang truyền bá số liệu tình huống, xác định là cái gì trở ngại nhân số tiến một bước tăng trưởng…" Vu Hoành trầm giọng nói.

"Giải quyết trở ngại, ta cần càng nhiều, nhiều người gia nhập chúng ta hơn, gia nhập Linh Minh."

"Minh chủ, chúng ta nghỉ ngơi cũng không xê xích gì nhiều, việc này không bằng giao cho chúng ta như thế nào? Khô Thiền huynh đệ cùng Thanh Hoàng lão đệ cũng bận rộn hồi

lâu, cũng không thể tất cả sự tình đều giao cho bọn hắn đúng không?" Triệu Tỉnh Đàm đứng ra đề nghị.

Phía sau hắn đứng đấy, là mới tin sàng chọn đi ra Hi Vọng thành Linh Minh người mới, đều là thiên tài thuật sĩ, Quan Ngô Công đạt tới tầng thứ sáu cực hạn, lúc nào cũng có thể bước vào tầng bảy dân gian thiên tài.

Không phải tất cả mọi người nguyện ý gia nhập Hắc Quang, cũng không phải tất cả mọi người là quân nhân.

Triệu Tỉnh Đàm lôi kéo, chính là dạng này một số người.

Hắn thực lực cường hãn, gần với Khô Thiền, mạnh hơn còn lại tất cả mọi người. Tại nội bộ luận bàn mấy lần về sau, liền đạt được không ít người kính ngưỡng, cũng bởi vậy lôi kéo được một số người kết thành thành viên tổ chức thân là đã từng Thất Hung minh phó minh chủ, hắn biết rõ, bên người nhất định phải có đầy đủ có thể sử dụng nhân thủ, nếu không chính mình ngay cả tình báo đều có thể sẽ khắp nơi rớt lại phía sau.

"Có thể." Vu Hoành đáp ứng.

"Còn có, Cục An ninh Quốc gia lần trước phái ra bộ đội đặc chủng, á·m s·át minh chủ, chúng ta nhất định phải cho đầy đủ hữu lực đáp lại mới được." Thanh Hoàng tiếp tục nói.

"Địa phương bộ đội bọn hắn không cách nào điều động, cũng chỉ có thể làm những này việc ngầm thủ đoạn." Triệu Tỉnh Đàm cười nói.

"Lúc này liền giao cho chúng ta đến xử lý tốt. Cho Cục An ninh Quốc gia một cái nho nhỏ cảnh cáo liền tốt."

"Cần bao nhiêu người?" Vu Hoành nói.

"Không cần, chỉ cần để hắc quang đi một chi tiểu đội liền tốt." Triệu Tỉnh Đàm trả lời.

Hắn cười nhìn về phía Hắc Quang quan chỉ huy Lực Vương.

"Ta Linh Minh bây giờ theo linh quang đẳng cấp phân chia, Hắc Quang bộ đội ở vào thứ hai đếm ngược danh sách, vẻn vẹn so bình thường nhất Linh Minh thành viên thuật sĩ mạnh

lên cấp một. Dùng cái này đến biểu hiện ra lực lượng, phù hợp làm uy h·iếp."

"Nhanh lên đi." Vu Hoành cũng không thèm để ý, lấy hắn hiện tại độ cao, lại đi quan tâm xử lý như thế nào người bình thường thế lực, bản thân cái này liền không bình thường.

Rất nhanh, xác định hành động về sau, đám người tán đi, Vu Hoành một mình từ trên ghế ngồi đứng dậy, lại lần nữa lấy ra trước đó cường hóa mới Ưng Nhãn rèn luyện pháp.

Rèn luyện pháp trước đó là tay hắn viết tại trên một trang giấy, còn tăng thêm một đống loạn thất bát tao đạo mạch thị lực rèn luyện thuật.

Mà bây giờ, cường hóa sau khi kết thúc, tờ giấy này sớm đã triệt để đổi bộ dáng.

Nguyên bản giấy trắng, biến thành một tấm màu vàng nhạt rất có niên đại cảm giác dày đặc giấy vàng.

Trên giấy từng hàng dựng thẳng viết văn tự cùng bức hoạ, tất cả đều là dùng chữ Hán ghi chép.

Trên cùng một nhóm tiêu đề rõ ràng phóng đại.

'Nh·iếp Thần Công' .

Vu Hoành nhẹ nhàng lại đọc lấy công pháp nhất mở đầu nội dung.

'Bản công pháp cùng chia tầng năm, phân biệt là Định, S·ú·c, Dưỡng, Ma, Nh·iếp năm bước. ;

"Có thể đem tinh khí chuyển hóa làm thần ý, tồn tưởng nh·iếp nhân tâm phách chi rung động tâm tượng, tại lúc cần phải, nhất cử phóng thích, thu hút tâm thần người ta. Gặp tâm chí cường giả có thể này áp chế một cái chớp mắt thu hoạch tiên cơ, gặp tâm chí kẻ yếu, có thể mất đi sợ vỡ mật, trong lòng run sợ, kẻ nghiêm trọng thậm chí có thể dùng nó tâm mạch tự đoạn mà vong."

"Đây là đem Đạo gia Mục Kích chi thuật, hòa tan vào a… Cũng không biết là từ đâu sờ tới." Vu Hoành lúc này đang

đứng ở tầng thứ nhất định trạng thái.

Hắn tạm thời còn tại cường hóa thuốc nhỏ mắt, không có cách nào gia tốc tu luyện, chỉ có thể dựa vào chính mình từ từ thôi.

Cũng may có linh quang trợ giúp khôi phục, tốc độ cũng không kém.

Dựa theo trên bí tịch ghi chép, bình thường cần một năm mới có thể tu thành tầng thứ nhất định, hắn lúc này đã nhanh muốn đạt tới tâm thần ngưng đỉnh, theo gió bất động trình độ.

Một bên tu luyện Nh·iếp Thần Công, Vu Hoành một bên hồi tưởng lại gần nhất hắc ấn cường hóa, tựa hồ đang hướng phía truyền thống võ công lộ tuyến tiến lên.

'Là Thiên Nguyện giáo phong cách chính là như vậy, hay là ta cho ra đạo mạch bí tịch dẫn đến?' hắn không thể nào biết được.

Xùy.

Đúng lúc này, trước mắt hắn hiện lên một đạo sáng tỏ lại không chói mắt nhu hòa điện quang.

"Tới, ban ngày điện mang, tầng thứ nhất định chân chính viên mãn tiêu chí!"

Trong lòng hắn vui mừng.

Tu luyện rất nhiều võ học sau lại quay đầu luyện giống này cấp bậc thấp võ công, không chỉ là cảm thấy đơn giản nhiều, tiến độ cũng phi thường tấn mãnh.

Vừa vặn phù hợp hắn dự định lợi dụng đại lượng đê đẳng võ học xoát đặc chất mục tiêu.

Tầng thứ nhất xác định hoàn thành, Vu Hoành hơi nghỉ ngơi dưới, tiếp tục bắt đầu tầng thứ hai.

Đồng dạng, bản thân hắn con mắt liền đã bị thể phách cường hóa đến một cái tương đối cao cấp độ, lúc này huấn luyện đứng lên đạt tới Nh·iếp Thần Công ghi chép cố định tiêu chuẩn, phi thường dễ dàng.

Lần này giai đoạn này càng nhanh, chỉ là bỏ ra ngắn ngủi ba giờ, liền thành công hoàn thành s·ú·c một bước này.

Sau đó là tầng thứ ba.

Vu Hoành chỗ nào cũng không đi, liền ở tại tổng bộ, lẳng lặng tu hành võ học.

Buổi sáng mở xong hội, đột phá tầng thứ hai về sau, hắn vội vàng ăn cơm xong, buổi chiều tiếp tục trở về phòng khổ luyện tầng thứ ba nuôi.

Vừa vặn, trước đó cường hóa thuốc nhỏ mắt, cũng thuận lợi hoàn thành đếm ngược.

Vu Hoành không có khe hở dính liền, lại để cho hắc ấn tiếp tục cường hóa mới phục dụng loại phụ trợ tu hành dược vật

Cường hóa thuốc nhỏ mắt ngoại dụng giọt, lại thêm phục dụng trong dược vật bộ bổ, lại thêm linh quang không ngừng chữa trị cường hóa con mắt phụ trợ, cùng đạo tức lưu chuyển hai mươi bốn giờ tự động tu hành võ học.

Như vậy tứ trọng gia tốc sáng sớm hôm sau. Hắn liền thành công viên mãn tầng thứ ba, bắt đầu tiến vào tầng thứ tư.

Bực này tốc độ đơn giản đã đến mức làm người nghe kinh hãi.

Mà đúng lúc này, một mực tại chậm chạp tăng trưởng linh quang, lúc này thế mà một chút đình chỉ tốc độ tăng.

Linh Minh phái ra hắc quang tiểu đội, cũng không hiểu m·ất t·ích tại Cục An ninh Quốc gia một chỗ trong căn cứ. Đồng thời tất cả Linh Minh tuyên truyền stream, toàn bộ bị đồng bộ hạ tuyến phong cấm.

Rất hiển nhiên đây là phía quan phương tại nhằm vào Linh Minh toàn diện phát lực.

Chương 419: Thủy triều (3)

Chương 419: Thủy triều (3)

“Minh chủ, đây là thuộc hạ hành sự bất lực dẫn đến tổn thất Hắc Quang bộ đội nhân thủ, xin ngài trách phạt!”

Trong đại đường.

Triệu Tỉnh Đàm một mặt hổ thẹn, hướng phía Vu Hoành cúi người chào thật sâu.

“Bọn hắn không c·hết.” Vu Hoành bình tĩnh nói, “Bọn hắn ánh sáng chưa hề quay về đến nơi này của ta. Cho nên, hẳn là bị tạm thời vây ở nơi nào đó, hoặc là tạm thời đã mất đi đối ngoại liên hệ. Linh quang người nắm giữ tại trong khoảng cách nhất định, là có thể dùng thuật pháp lẫn nhau cảm ứng.”

“Thuộc hạ minh bạch, người là ta rớt, ta cái này đi đem người tìm trở về!” Triệu Tỉnh Đàm trầm giọng nói.

“Lão Triệu nếu như ngươi không được, có thể cho ta tới.” Thanh Hoàng nhịn không được lên tiếng nói.

“Ta thuật pháp tương đối thích hợp hoàn cảnh bây giờ.”

“Mặt khác, nhân số tăng trưởng dừng lại tình huống, thuộc hạ…” Triệu Tỉnh Đàm không để ý Thanh Hoàng, dự định tiếp tục nói đi xuống.

“Lực Vương, ngươi đi xử lý. Ta chỉ cần kết quả.” Vu Hoành chân thành nói.

“Thời gian của chúng ta không nhiều. Nhớ kỹ, hiện tại di động phát xạ căn cứ đã dựng hoàn thành, nếu như phía quan phương không phối hợp, ngươi tìm một chỗ phát xạ một viên bom Hy-đrô.”

“Đúng!” Lực Vương dùng sức gật đầu.

“Đi thôi. Nhiều nhất ba ngày, ta muốn nhìn thấy linh quang nhân số lại lần nữa bắt đầu tăng trưởng. Nếu như làm không được, vậy bây giờ Festa phía quan phương cũng không cần thiết tồn tại, chúng ta cần một cái thái độ càng ôn hòa chính quyền.” Vu Hoành nói.

“Cái này. Festa tại ngũ thế nhưng là có hơn trăm vạn lục quân, chúng ta dạng này, có phải hay không có chút quá cấp tiến rồi?” Thanh Hoàng có chút bỡ ngỡ.

“Đối với chúng ta, cái gọi là quân nhân cũng chỉ là vô tội yếu đuối bình dân, bọn hắn không có bản thân ý chí, lôi đình giải quyết cao tầng, sớm muộn cũng sẽ trở thành chúng ta huynh đệ tỷ muội.” Vu Hoành mặt không đổi sắc.

“Cái kia, vạn nhất vẫn là bị bọn hắn điều động lính…” Triệu Tỉnh Đàm nhịn không được lên tiếng hỏi.

“Vậy cũng chỉ có thể hi sinh một bộ phận người.” Vu Hoành nói, ” chúng ta việc làm chính là cứu rỗi, là tuyệt đối chính nghĩa, là vãn hồi phá toái thế giới tất yếu thủ đoạn. Bất luận cái gì dám can đảm ngăn cản chúng ta đều là tà ma!”

Triệu Tỉnh Đàm nuốt nước miếng một cái, nhìn vẻ mặt tán đồng Khô Thiền cùng Lực Vương, trong lòng ít nhiều có chút run rẩy.

“Ta…”

Hắn muốn nói chút gì, nhưng cũng cảm thấy miệng lưỡi phát khô, không biết như thế nào mở miệng.

Thất Hung minh trước kia cũng chính là muốn phá vỡ đạo mạch, chính mình trở thành đạo mạch.

Nhưng cho tới bây giờ không nghĩ tới muốn cùng quân chính quy đang đối mặt làm a…

Nhưng bây giờ…

Bành!

Trầm muộn tiếng phá hủy bên trong.

Khoảng cách Mana trên trăm cây số bên ngoài, một chỗ bí ẩn bên trong trụ sở dưới đất.

Nặng nề vách tường, bị một quyền ngạnh sinh sinh nện xuyên, còn lại mặt tường tiếp tục so hủy đi xếp gỗ giống như đập ra đứt gãy, rơi trên mặt đất tóe lên không ít tro bụi.

Một đội thân cao hai mét khôi ngô bóng người, thân mang nặng nề kim loại y phục tác chiến, giản thể màu đen, chậm rãi xoay người đi vào vách tường lỗ rách.

Nhìn qua bên trong hoàn toàn yên tĩnh trụ sở dưới đất thông đạo.

“Chúng ta đã tại nơi này lượn quanh đã mấy ngày, cùng ngoại giới liên hệ triệt để bị che đậy, có chút phiền phức.”

Dẫn đội phó đội trưởng đi ở bên trái, một tay dẫn theo nặng nề chiến phủ, thấp giọng nói.

“Chỗ này căn cứ tên là Hoằng Á, là Festa phía quan phương nhằm vào lưu hành tật bệnh nghiên cứu thành lập virus sở nghiên cứu, nhưng hiện tại xem ra, dưới đất này kết cấu, cũng không phải cái gì virus nghiên cứu có thể giải thích.”

Đội trưởng duỗi ra quạt hương bồ giống như đại thủ, cách bao tay bằng kim loại vuốt ve trên mặt tường lưu lại kích quang máy phát xạ.

Bởi vì bọn họ b·ạo l·ực tường đổ, thứ này đã bị phá hư đến tuyến đường, hoàn toàn không có động tĩnh.

“Đi thôi, đi trước tìm xem nhìn. Loại trình độ này che đậy q·uấy n·hiễu, nơi này tuyệt đối có bí mật, mặt khác, cũng có thể nhìn xem không có trú quân phối hợp, Cục An ninh Quốc gia bên kia còn có thể điều động cái gì vũ trang?” Đầu hắn nón trụ dưới gương mặt hiện lên một tia lãnh khốc.

Đứng tại lỗ rách miệng, hắn một tay ở trong không khí một trảo, trên thủ sáo phụ lên thuật pháp vi hình trận pháp trong nháy mắt khởi động.

Một đạo băng lãnh lam quang, trên mu bàn tay hình thành một cái cỡ nhỏ trận văn, sau đó ra bên ngoài khuếch tán.

Lam quang bám vào ở trong đường hầm trên vách, hình thành một vòng tựa như mạch điện giống như quang văn, hướng toàn bộ thông đạo chỗ sâu kéo dài mà đi.

“Đi.”

Đội trưởng dẫn đầu, dẫn theo chiến phủ, cất bước hướng chỗ sâu đi đến.

Một đội chín người, ba tên đội viên tự giác quay người, canh giữ ở lỗ rách miệng, một tay nâng thương bắt đầu phòng giữ.

Mà liền tại mấy người hướng thông đạo chỗ sâu đi đến lúc.

Tại phía xa Quốc An cục Rania cùng Regustus bọn người, cũng lâm vào t·ranh c·hấp bên trong.

Một nhóm Quốc An cục cao tầng, thông qua viễn trình máy giá·m s·át, thấy được tiến vào dưới mặt đất sở nghiên cứu Hắc Quang tiểu đội.

“Đầu tiên là thư uy h·iếp, sau đó là cưỡi xe b·ị t·hương kích, hiện tại đám người này thế mà cạn đảm dám đối với căn cứ bí mật của chúng ta trực tiếp xâm lấn. Xác định bọn hắn chính là xuất từ Linh Minh bên kia! ?”

Rania nhìn chăm chú lên trên màn hình chậm rãi tiến lên Hắc Quang tiểu đội, sắc mặt tương đương khó coi.

“Xác định, đúng là dưới quyền bọn họ tên là Hắc Quang đặc chủng bảo an thành viên.” Một tên Quốc An cục quan viên gật đầu khẳng định.

“Bọn gia hỏa này, kích cỡ ngược lại là cũng không tệ.” Regustus dò xét trọng điểm có chút sai lệch.

“Linh Minh đây là muốn làm gì? Muốn phản kháng toàn bộ quốc gia lực lượng?” Rania dù sao cũng hơi hỏa khí dâng trào.

“Cục trưởng, cái kia nhằm vào Linh Minh toàn hạng chặn đánh, còn tiếp tục a?” Một người trầm giọng hỏi.

“Tiếp tục.” Rania lạnh như băng nói.

“Có thể lần trước Hải Khiếu tiểu đội tổn thất không nhỏ, cái này Linh Minh phản kháng ngành chính phủ chấp pháp, công nhiên tập kích quân nhân tại ngũ, hiện tại đã bị liệt là cấp quốc gia tổ chức khủng bố, vì cái gì không trực tiếp điều động trú quân vây quét?” Một quan viên đặt câu hỏi nói.

“Bởi vì. Mana trú quân bên này một mực tại từ chối, căn bản không phối hợp điều hành.” Regustus thở dài.

“Chúng ta có thể điều động cũng chỉ có Hải Khiếu, Hải Sư, hai chi bộ đội an toàn, hiện tại Hải Khiếu bị hao tổn nghiêm trọng, chỉ còn lại có Hải Sư, nhưng Hải Sư bên kia đang phụ trách nghị hội tỉnh tuyển cử công tác bảo an.” Rania giới thiệu sơ lược nói.

“Nói cách khác hiện tại chúng ta bắt bọn hắn không có biện pháp?” Quan viên kia kinh ngạc nói.

“Còn có cơ sở nhân viên vũ trang, mặt khác có lẽ có thể định bọn hắn lén xông vào chế độ quân sự khu vực, để q·uân đ·ội ra mặt.” Regustus nói.

“Tốt, đừng nói nhảm, hiện tại nên ngẫm lại xử lý như thế nào đoàn người này.” Rania quát bảo ngưng lại nói.

“Xem bọn hắn trang bị, rất có thể đồng dạng nhân viên vũ trang căn bản cũng không phải là đối thủ, lần trước Hải Khiếu tập kích, cũng b·ị đ·ánh lui, ý vị này cái này Linh Minh đã không phải là chúng ta tùy tiện phái chọn người liền có thể giải quyết phiền toái. Chúng ta cần đại lượng lực lượng vũ trang trợ giúp.” Regustus nói.

“Cũng không nhất định, Linh Minh tổng bộ phòng giữ sâm nghiêm, nhưng những này ngoại phái đội viên chỉ có chín người, chúng ta hoàn toàn có thể lợi dụng nhân số ưu thế, vây quét bắt người, từ trên người bọn họ thu hoạch đủ nhiều tình báo.” Một tên quan viên đề nghị.

“Ngươi nói là, dựa vào phổ thông nhân viên vũ trang đi lên vây công mấy người kia?” Rania nói.

“Linh Minh xuất hiện dị thường đột ngột, nếu như chúng ta có thể từ những tiểu đội này trên thân đạt được tình báo, có lẽ đối với sau này điều tra sẽ có trợ giúp rất lớn.” Quan viên này tiếp tục giải thích.

“Có thể nếm thử, dù sao chiến đấu không phải xem ai cái đầu lớn, áo chống đ·ạ·n cũng có đ·ạ·n xuyên giáp có thể đột phá, vấn đề không lớn.” Regustus đồng ý nói.

“Vậy liền thông tri bốn đến bảy đại đội, trực tiếp đi chỗ này sở nghiên cứu tập hợp, bắt nếu như độ khó quá lớn liền trực tiếp ngay tại chỗ đ·ánh c·hết.” Rania hạ lệnh.

“Mặt khác chú ý trên người bọn họ trang bị, khả năng khoa học kỹ thuật hàm lượng tương đối cao, hành động sau như có cần phải, có thể bảo tồn mấy bộ làm hàng mẫu.”

“Đúng rồi, đám người này ngay từ đầu, có phải hay không trực tiếp đem tường nện xuyên rồi?” Một cái quan viên nhịn không được lên tiếng hỏi.

“Hẳn là dùng cùng loại phần tay phá cửa sổ khí loại hình đạo cụ. Ngươi cần có cơ sở thường thức, coi như đoàn người này thân hình cao lớn, nhưng đối mặt tường xi-măng vách tường, dùng nắm đấm nện cũng là tương đương ngu xuẩn sự tình.”

“Nói cũng phải.”

“Được rồi, thông tri mấy cái đại đội, lập tức lên đường.” Rania trầm giọng nói.

Vu Hoành chậm rãi mở hai mắt ra, ngửa đầu lại nhỏ một giọt thuốc nhỏ mắt.

Đồng thời bưng lên nước ấm, đem trên bàn một viên đen sì đan dược nguyên lành nuốt xuống dưới.

Ăn vào không bao lâu, hắn liền cảm giác được hai mắt một trận thanh lương sảng khoái, đặc biệt buông lỏng.

Nh·iếp Thần Công tầng thứ tư là mài, tên như ý nghĩa, chính là mài nước công phu, cần thời gian dài đem con mắt chỉnh hợp khai phát, ngưng kết thành một cái hoàn chỉnh chỉnh thể.

Mà một bước này, tại trong dược vật bên ngoài song trọng phụ trợ dưới, lúc này đã tới kết thúc rồi.

Không bao lâu, Vu Hoành hai mắt ẩn ẩn hiện lên một tia hồng quang.

Hồng quang kia nh·iếp nhân tâm phách, rõ ràng không sáng, lại cho người ta một loại cần phải cảm giác chói mắt.

“Tầng thứ tư, Đoạt Mục Chi Hồng thành công đạt tới… Cái này tuyên cáo triệt để thành công. Sau đó là tầng cuối cùng —— nh·iếp.”

Đông đông đông.

Đột nhiên cửa phòng bị nhẹ nhàng gõ vang.

“Tiến.” Vu Hoành tạm thời dừng lại tu hành, nhìn về phía trước cửa.

Đại môn mở ra, Lực Vương cúi đầu đi vào cửa.

“Minh chủ, tìm tới m·ất t·ích đội nhân mã kia, bọn hắn tiến nhập tín hiệu che đậy khu. Đồng thời chúng ta người liên lạc còn phát hiện Quốc An cục đã bắt đầu từ địa phương khác trú quân điều động bộ đội, cũng hẳn là nhằm vào chúng ta đặc thù hành động.”

“Có thể giải quyết sao?” Vu Hoành nhìn về phía hắn.

“Căn cứ bản địa trú quân truyền đến tình báo, lần này bọn hắn hẳn là hạ đại quyết tâm, có vượt qua 3000 người trở lên nhân viên vũ trang đang hướng bên này tụ tập.” Lực Vương nói.

“Không có chân chính giao thủ qua, đồng thời chúng ta không rảnh bên trong trợ giúp, tình huống cụ thể không biết.”

“Cần thực chiến ước định đúng không? Vậy liền đánh một trận thử một chút.” Vu Hoành bình tĩnh nói.

“Minh bạch. Lần này bị che đậy tiểu đội, vừa vặn có thể làm khảo thí tham khảo, sơ bộ tính ra nơi này lực lượng vũ trang cường độ có bao nhiêu.” Lực Vương gật đầu.

“Mặt khác thông báo tiếp Thanh Hoàng, để hắn tìm tới Quốc An cục thượng tầng quan viên, không cần thiết cùng phổ thông trong q·uân đ·ội hao tổn.” Vu Hoành gật đầu.

“Vâng.”

Nhìn xem cửa phòng chậm rãi đóng lại, Vu Hoành lại lần nữa nhắm mắt, tiến vào tiềm tu.

*

*

*

Virus trong sở nghiên cứu.

Lúc này chậm rãi xâm nhập Hắc Quang tiểu đội, chính lặng yên bị ngoại giới từng đội từng đội tiến vào xanh lục vũ trang binh sĩ đoàn đoàn bao vây.

Vượt qua ba mươi người lính, cầm trong tay gắn thêm đ·ạ·n xuyên giáp khoảng cách gần tự động s·ú·n·g ống, chính căn theo giá·m s·át tín hiệu chậm rãi hướng phía Hắc Quang tiểu đội tới gần.

Mà Quốc An cục chư vị quan viên, thì thông qua trong sở nghiên cứu bộ ẩn nấp giá·m s·át, xem xét cụ thể tình hình chiến đấu.

Vô luận là bản đồ góc nhìn, hay là thị giác thứ nhất hình ảnh, thứ ba thị giác nghiêng hình ảnh, đều có thể toàn diện nắm giữ trong sở nghiên cứu tình huống.

Rất nhanh, hai phút đồng hồ sau.

Ba mươi người bên trong tiên phong mười lăm người, lặng lẽ mai phục tại Hắc Quang tiểu đội tiến lên phía bên phải trong thông đạo.

Chờ đợi thời cơ đến.

Chương 420: Thủy triều (4)

Chương 420: Thủy triều (4)

“Trên người bọn họ mặc bọc thép áo chống đ·ạ·n rất dày, ta có chút bận tâm đ·ạ·n xuyên giáp không nhất định có thể có hiệu quả.”

Quốc An cục bí ẩn trong tổng bộ, Regustus nhìn xem máy giám thị bên trên hình ảnh, thanh âm trầm giọng nói.

“Vấn đề không lớn, loại này loại hình đ·ạ·n xuyên giáp thậm chí có thể trực tiếp đánh xuyên xe tăng, bọn hắn luôn không khả năng so xe tăng còn cứng rắn a?” Rania bình tĩnh nói, trong giọng nói lộ ra cường đại lòng tin.

Lần này binh sĩ v·ũ k·hí, là hắn sớm an bài phát ra xuyên giáp hiệu quả cao nhất Phi Long loại hình đ·ạ·n xuyên giáp.

Phối hợp kiểu mới nhất khoảng cách gần đơn binh phát xạ thương, một lần chỉ có thể xạ kích ba thương, đằng sau s·ú·n·g ống báo hỏng.

Uy lực như vậy, dạng này chi phí, liền xem như trong truyền thuyết hợp Kim Cơ giới người, cũng có thể cho hắn đánh cái xuyên thấu.

“Lập tức tiếp xúc!” Lúc này trong tấm hình, Hắc Quang cùng cục an ninh bộ đội vũ trang, sắp tiến vào cùng một cái không gian đại sảnh.

Tất cả mọi người ngưng thần nín thở chờ đợi chân chính giao chiến một khắc này.

Răng rắc.

Dưới mặt đất ăn liên hoan đại sảnh cửa, bị nhẹ nhàng vặn động, sau đó đi đến, mở ra.

Một tên Hắc Quang đội viên tựa như một cái màu đen bình lớn đầu, cất bước, đi vào đại sảnh.

Đúng lúc này.

Bành! !

Một tiếng vang thật lớn.

Một viên đ·ạ·n xuyên giáp nổ tung một vòng khí lãng màu trắng, mang theo nhàn nhạt ánh lửa, thoát khang mà ra, xoay tròn lấy tốc độ siêu âm trúng mục tiêu đội viên lồng ngực.

Đ·ạ·n tại một cái chớp mắt liền xuyên thấu dày đặc bọc thép, sau đó tiếp tục đi đến, hung hăng đánh vào đội viên màu vàng nhạt trên da.

Nhưng tiếp theo một cái chớp mắt, linh quang màu bạc tự động hiển hiện.

Khi.

Đ·ạ·n uốn lượn, vỡ ra, cường đại động năng tại linh quang màu bạc bên trên khuấy động ra từng tầng từng tầng nhỏ bé gợn sóng, sau đó triệt để đứng im bất động.

Đội viên đứng tại chỗ, cúi đầu, nhìn xem khảm tại trước ngực mình dài nhỏ đ·ạ·n xuyên giáp.

Hắn vươn tay bắt lấy đ·ạ·n cái đuôi, đem nó ngạnh sinh sinh rút ra.

Sau đó lần theo phương hướng âm thanh truyền tới nhìn lại.

Vừa hay nhìn thấy từng đạo màu xanh sẫm y phục tác chiến Quốc An cục đội vũ trang viên, đang tay cầm s·ú·n·g ống, ngơ ngác nhìn hắn.

Lặng ngắt như tờ.

Trong lúc nhất thời chỉ có trong phòng quanh quẩn tiếng s·ú·n·g hồi âm.

“Địch tập! !” Hắc Quang đội viên nổi giận gầm lên một tiếng, nặng nề thân thể tựa như gấu đồng dạng hướng phía đối phương đánh tới.

Tốc độ của hắn cực nhanh nhảy lên chính là bảy tám mét, cầm trong tay nặng nề chiến phủ, đối với phía trước nhất hai người chính là vung lên.

Bạch!

Khí lưu cuồng bạo âm thanh bên trong, hai tên binh sĩ mới tới kịp lại lần nữa nổ s·ú·n·g bắn phá hai lần, liền bị chặt mất rồi nửa bên đầu.

Đ·ạ·n bắn vào Hắc Quang đội viên bên ngoài thân, nhưng chỉ có thể tại ngân quang vòng ngoài khuấy động lên điểm điểm gợn sóng màu bạc.

Căn bản không đánh vào được.

“Vì Linh Minh! !”

Đến tiếp sau mấy tên Hắc Quang đội viên cũng lúc này vọt vào, vọt thẳng tiến nhân viên vũ trang trong đội ngũ, mỗi người đều là tiêu chuẩn động tác, lưỡi búa chém đứt một cái, thân thể đụng bay một cái, động tác nghiêm chỉnh huấn luyện, gọn gàng.

Không đến 3 giây.

Chiến đấu kết thúc.

Nhân viên vũ trang mười lăm người toàn diệt.

Trong đại sảnh đầy đất huyết tinh, có mấy người thậm chí ngay cả thương cũng không kịp nhắm chuẩn, chỉ có thể khủng hoảng phía dưới lung tung bắn phá, kết quả bị ngạnh sinh sinh đụng bay, dán tại trên vách tường, cả người xương cốt gãy mất chín thành, mắt thấy là không sống được.

“Là mới tiến vào binh sĩ. Bọn hắn có đối ngoại liên hệ thiết bị.” Hắc Quang đội trưởng cấp tốc thu thập chiến lợi phẩm.

“Đi trước giải quyết hết những người còn lại.” Phó đội trưởng cấp tốc hai tay kết ấn, phóng thích thuật pháp.

Một đạo hồng quang nhàn nhạt dây thừng, đầu tiên là bay đến trên mặt đất trên t·hi t·hể, sau đó lại đằng không mà lên, hướng phía thông đạo nơi nào đó bay vụt rời đi.

“Đuổi theo.”

Mấy người cấp tốc vứt bỏ trên lưỡi búa v·ết m·áu, đi theo hồng quang dây thừng xông sở nghiên cứu vòng ngoài tiến đến.

Mà lúc này.

Quốc An cục một mảnh cao tầng chính nhìn xem giá·m s·át bên trên hình ảnh, rơi vào trầm mặc.

Vừa mới tiếp xúc chiến trong nháy mắt.

Bọn hắn nhìn thấy trúng đ·ạ·n Hắc Quang đội viên, một lần cho là hắn c·hết chắc.

Có thể tiếp xuống. Cái kia linh quang màu bạc xuất hiện, vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn hắn, đội viên kia không chỉ không c·hết, thậm chí còn rống giận tựa như mãnh thú giống như nhào tới, một búa liền chặt c·hết hai người.

Tiếp lấy mặt khác Hắc Quang đội viên xuất chiến, cũng nhao nhao xác nhận đám người này không phải chỉ có đội viên kia một người có được linh quang màu bạc, mà là tất cả mọi người, đều có.

Xem hết trận này tiếp tục không đến 5 giây tao ngộ chiến, tất cả cao tầng đều trầm mặc.

Thẳng đến máy giám thị triệt để chuyển tới đội thứ hai mười lăm người bên kia.

Regustus mới bỗng nhiên lấy lại tinh thần, đứng dậy hạ lệnh.

“Mệnh lệnh, đội 6 đội 7 lập tức trở về, hành động huỷ bỏ! Lập tức trở về! Hành động huỷ bỏ!”

Hắn lúc này cầm ống nói tay mu bàn tay đều đã căng cứng đến trắng bệch.

Nếu như không phải tận mắt thấy stream hình ảnh, hắn vô luận như thế nào cũng không dám tin tưởng, trên thế giới này, thế mà còn có đ·ạ·n xuyên giáp cũng vô pháp đánh xuyên qua cường đại đơn binh trang bị.

Mà ngay mới vừa rồi, hắn tận mắt thấy… Không chỉ như vậy, mấy cái kia Hắc Quang binh sĩ đơn giản giống như quái vật đồng dạng. Lực lượng to lớn, tốc độ kinh người.

Chính mình một phương này binh sĩ tại trước mặt bọn hắn, tựa như như trẻ con yếu ớt, Thanh Thanh xanh v·a c·hạm liền có thể bay ra mười mấy mét.

"Bọn này… Đơn giản chính là quái vật! !" Rania đồng dạng đứng người lên, hắn không có ngăn cản Regustus vượt qua hắn trực tiếp hạ lệnh. Mà là nhìn chăm chú máy giám thị bên trên huyết tinh hình ảnh, bờ môi run rẩy.

"Đây là đang nhìn đặc hiệu phim a? !" Một tên quan viên đứng người lên, sắc mặt khó coi.

"Linh Minh là thế nào tìm tới bọn này thể chất mạnh như vậy quái vật? Chiến sĩ gen? Cường hóa nửa người máy? ? Hay là cái gì khác khoa huyễn đồ chơi? ?" Một người khác trầm giọng nói.

"Ta nghĩ chúng ta nên một lần nữa cân nhắc, muốn thế nào đối mặt Linh Minh, cải biến trước đó thái độ đối với bọn họ." Một người khác cao giọng nói, "Thử nghĩ một chút, nếu như vậy kỹ thuật tinh nhuệ nắm giữ tại trong tay chúng ta, lực lượng của chúng ta sẽ cường đại đến mức nào? ?"

"Lực lượng bực này, xác thực không nên nắm giữ tại tư nhân trong tay! Richard nói không sai. Linh Minh chỉ là cái tổ chức dân gian, coi như mạnh hơn lại thế nào khả năng mạnh đến mức qua quốc gia. Ta đề nghị trực tiếp xin mời lục quân không quân liên hợp đả kích. Tiêu diệt bọn hắn bộ phận lực lượng, sau đó bức bách đàm phán, muốn bọn hắn giao ra bực này kỹ thuật. Chỉnh tề như vậy đồng dạng tinh nhuệ lính, tuyệt không có khả năng là trời sinh như vậy, tuyệt đối có tương quan kỹ thuật cường hóa huấn luyện, còn có loại kia màu bạc ánh sáng,

có lẽ cũng là kiểu mới phòng hộ kỹ thuật! Kích quang lực trường bình chướng loại hình, lực lượng bực này nhất định phải nắm giữ tại trong tay chúng ta!"

Rania tổng kết nói. Ánh mắt của hắn liếc nhìn đám người,

"Mà lại chúng ta nhất định phải nhanh, nếu bị quốc gia khác phát hiện, trước một bước lấy ra, sẽ là chúng ta tổn thất thật lớn!"

"Không sai, có phần này thu hình lại tại, tổng thống bên kia tuyệt đối sẽ đồng ý điều động không quân phối hợp!" Có người gật đầu đồng ý.

"Như vậy, bắt đầu hành động đi, các tiên sinh, toàn diện nhằm vào Linh Minh cực kỳ thành viên, tuyên bố lệnh truy nã, để hắn xuất động pháo binh hỏa tiễn quân trực tiếp rửa sạch sở nghiên cứu." Rania trầm giọng nói.

Trong lòng mọi người run lên, biết lần này cường độ rốt cục chính thức lên cao đến phần tử khủng bố đãi ngộ.

Linh Minh cho thấy cường đại kỹ thuật, đã đạt tới có thể đủ để cho quốc gia bộ môn cũng theo đó động tâm trình độ.

Hiện tại mâu thuẫn, đã không còn là trước đó loại kia quy mô nhỏ tiêu diệt địa phương hắc bang phương diện, mà là tiến vào chính thức c·hiến t·ranh quy cách.

"Đúng!" Đám người cùng một chỗ đứng dậy, biểu lộ nghiêm nghị.

Trong sở nghiên cứu.

Hắc Quang tiểu đội căn cứ tịch thu được hình ảnh theo dõi, đảo ngược tìm được máy giá·m s·át cũng phá hư hết che đậy thiết bị.

Lập tức một lần nữa cùng Linh Minh bên này lấy được liên hệ.

Linh Minh tổng bộ cao ốc.

Lực Vương, Thanh Hoàng, Triệu Tỉnh Đàm, tụ tập cùng một chỗ.

Nhiệm vụ lần này là do bọn hắn phụ trách xử lý, còn lại tới Linh Minh cao tầng thì tại phụ trách mặt khác hạng mục tiến lên.

Thành phố Mana linh quang khuếch tán đã cơ bản hoàn thành, bây giờ Linh Minh đã bắt đầu tại xung quanh mấy tòa thành thị mở rộng,

"Có thể xác nhận là Quốc An cục tại ngũ nhân viên vũ trang?" Liên lạc trong tấm hình, Lực Vương lông mày cau lại, nhìn xem bên kia trong tấm hình Hắc Quang đội trưởng

"Xác định, chúng ta thiết bị hiện tại không có vệ tinh bật, không có trạm cơ sở tháp tín hiệu cường hóa, chỉ có thể làm cự ly ngắn hỗ liên, vô cùng phiền phức, bị che đậy sau không cách nào cùng tổng bộ tiếp tục liên hệ, trải qua thương thảo về sau, quyết định tiếp tục chấp hành nhiệm vụ. Sau đó ngay tại vừa rồi, chúng ta tao ngộ tính nhắm vào nắm giữ xuyên giáp v·ũ k·hí vũ trang binh sĩ, hết thảy ba mươi người, cơ bản toàn bộ tiêu diệt. Sau đó phải như thế nào hành động, xin chỉ thị."

"Cái này đã thăng lên đến cao hơn độ chấn động, xuyên giáp v·ũ k·hí loại cấp bậc này là đối với bên ngoài không cho phép mua bán, cũng tức là nói, coi như chúng ta đã trấn an được địa phương trú quân, cũng vẫn là khả năng có q·uân đ·ội dính vào." Lực Vương trầm giọng nói.

"Thông tri minh chủ đi, hiện tại cục diện lúc nào cũng có thể sẽ mất khống chế." Triệu Tỉnh Đàm luôn luôn cẩu ổn, đề nghị.

"Không cần. Minh chủ nếu giao cho ta, ta sẽ xử lý tốt hết thảy!" Lực Vương nói.

Triệu Tỉnh Đàm nhíu mày, muốn nói cái gì, chợt nghe được trong tấm hình có chói tai tiếng rít truyền đến.

"Chờ một chút! Đây là… Pháo kích! ! Lập tức lẩn tránh! !" Lực Vương trước tiên kịp phản ứng,

Bọn hắn là mới từ tiếp cận tận thế thế giới tới, lúc trước đối với hắc tai đánh lâu dài tranh, mỗi thời mỗi khắc đều là cường độ cao tác chiến, tiếng pháo sớm đã bị khắc vào trong lòng.

Lúc này vừa nghe đến ghi chép kiện phản xạ, lập tức kêu thành tiếng.

Máy giám thị bên kia hình ảnh cũng bỗng nhiên nhoáng một cái, chín người nghiêm chỉnh huấn luyện, không hốt hoảng chút nào cấp tốc tản ra, ngay tại chỗ tìm kiếm che lấp vật.

Liên hệ hình ảnh rất nhanh tại từng mảnh từng mảnh tiếng vang trong bạo tạc, triệt để tách ra.

“Pháo quân cũng xuất động.” Lực Vương sắc mặt khó coi.

“Hiện tại nhất định phải thông tri minh chủ, độ chấn động đi lên. Festa lúc nào cũng có thể đối với chúng ta tiến hành toàn diện vây quét.” Triệu Tỉnh Đàm cấp tốc nói.

“Không cần. Ta đã biết.”

Bạch!

Một bóng người bỗng nhiên xuất hiện tại mấy người bên người.

Khôi ngô cường tráng thể trạng bên ngoài, hất lên thuộc về Thanh Trần quan quan chủ rộng thùng thình đạo bào màu trắng. Đạo bào phía sau vẽ lên một cái cực đại màu bạc Thái Cực Đồ, phong cách cổ xưa mà phiêu dật.

Vu Hoành hai mắt lóng lánh nhàn nhạt bạch quang, lúc đầu hắn dự định chỉ cường hóa một con mắt, nhưng bây giờ luyện công đứng lên, không hề đơn độc luyện một cái công pháp và dược vật, liền đành phải cùng tiến lên.

“Xem ra động tác của chúng ta có chút quá lớn. Gây nên đại động tác phản kích, cũng rất bình thường.” Hắn sắc mặt bình tĩnh.

“Minh chủ, hiện tại làm như thế nào ứng đối?” Lực Vương cúi đầu cung kính hỏi thăm.

“Muốn ta nhìn, không bằng trực tiếp làm được rồi! S·ú·n·g phòng không chúng ta cũng không phải không có.”

“Số lượng kém quá nhiều.” Vu Hoành chậm rãi lắc đầu, nhìn qua tách ra hình ảnh giá·m s·át màn hình, hắn trên mặt toát ra một tia buồn vô cớ.

“Huống chi, tất cả mọi người là nhân loại, oan oan tương báo khi nào, thế giới này sớm muộn cũng sẽ đứng trước hủy diệt kiếp nạn, tất cả mọi thứ ở hiện tại tự hao tổn, đều là tại suy yếu tương lai đối kháng nguyên tai lực lượng.”

“Nhưng chúng ta cũng không thể chỉ riêng b·ị đ·ánh a?” Lực Vương im lặng nói.

“Ta nói qua, quyết định phải chăng tự hao tổn người, không phải mấy tên binh lính kia, mà là bọn hắn phía sau người quyết định. Cho nên, phương diện này, không cần toàn diện đối kháng. Các ngươi lập tức an bài, phát cảnh cáo thông báo, sau đó tại phụ cận thả hai viên bom Hy-đrô. Bọn hắn liền minh bạch chúng ta hướng tới hòa bình quyết tâm.”

Trong phòng họp an tĩnh.

“Thật… Thật muốn thả a? ?” Lực Vương có chút cà lăm. Nhìn xem minh chủ mặt mũi bình tĩnh, hắn bỗng nhiên cảm giác mình có chút miệng đắng lưỡi khô.

“Phát xạ trang bị không phải chuyển tới rồi hả? Giếng phát xạ không có xây xong a? Hay là nhiên liệu không có chở tới đây?” Vu Hoành nhìn về phía hắn.

“Không… Không phải. Thế nhưng là, đây chính là v·ụ n·ổ h·ạt n·hân, vạn nhất gây nên phản ứng dây chuyền…” Lực Vương cắn răng nói.

“Không sao… Trừ phi tại khoảng cách gần khu hạch tâm, còn lại khu vực linh quang đều có thể bảo hộ chúng ta vô sự. Mà Mana dân chúng bình thường, cơ bản đều đã phụ lên linh quang. Mặc dù cường độ còn không cao, tạm thời chỉ cường hóa năng lực khôi phục, nhưng chỉ cần ta hơi hoán đổi một chút, chuyển thành cường hóa phòng ngự, liền đủ để bảo vệ bọn hắn an toàn.” Vu Hoành nói.

“… Không có vệ tinh định vị, chúng ta thả ra có thể hay không đánh lệch ra a! ?” Lực Vương lo lắng.

“Không cần vượt qua châu, không cần quá cao độ chính xác, lấy pháo hoả tiễn phương thức phát xạ, vấn đề không lớn.” Vu Hoành nói.

“Đi thôi. Thi hành mệnh lệnh.”

“…” Lực Vương mang theo một mặt lo lắng, đi ra phòng hội nghị, chỉ để lại hai cái á khẩu không trả lời được, không biết nên nói cái gì lão đầu.

Thanh Hoàng cùng Triệu Tỉnh Đàm trước kia còn cảm thấy Vu Hoành là cái chính trực chính nghĩa, vì cứu vớt thế giới hơi có chút không từ thủ đoạn người tốt.

Nhưng bây giờ…

Bọn hắn đột nhiên cảm giác được, Người tốt đơn thuần, đã không đủ để định nghĩa trước mắt vị minh chủ này.

Đến từ nguyên tai uy h·iếp cùng bức bách, đã để hắn có chút rất nhỏ điên cuồng.

Chương 421: Đối kháng (1)

Chương 421: Đối kháng (1)

Công lịch năm 2019 ngày 13 tháng 10.

Buổi sáng 8 giờ 10 phút 21 giây.

Festa Đông Bộ, thành phố Mana phía đông 182 cây số chỗ, Duras hoang mạc.

Từng chiếc hạng nặng màu xanh q·uân đ·ội xe hàng, không nhanh không chậm từ công cộng trên quốc lộ chuyển biến, mở rộng chi nhánh tiến vào phiến diện này tích rộng lớn hoang nguyên sa mạc.

Không bao lâu, xe cộ tại một mảnh chung quanh không có bất kỳ cái gì thành thị thôn trang rộng lớn đất trống dừng lại.

Cửa xe mở ra, Thanh Hoàng cầm trong tay kiếm gỗ màu đen, chậm rãi xuống xe.

Hắn ngẩng đầu nhìn một chút bầu trời, khẽ gật đầu, tránh ra vị trí.

Rất nhanh hậu phương trên xe hàng cấp tốc nhảy xuống hơn mười tên Hắc Quang bộ đội binh sĩ.

Bọn hắn cấp tốc đem trên xe hàng đồ vật vận chuyển xuống tới, bắt đầu ở chung quanh bố trí đặc thù trận pháp.

Sau mười mấy phút, một bộ khảm sáo ba tầng duy nhất một lần trận pháp dựng hoàn thành.

Thanh Hoàng đứng đi vào, đi đến trung tâm.

Tê.

Hắn đưa tay nắm chặt chuôi kiếm, chậm rãi ra bên ngoài nhổ.

Lưỡi kiếm từ màu đen trong vỏ kiếm bị rút ra, lộ ra mặt ngoài khắc rõ đại lượng phù văn trận văn lam quang thân kiếm.

“Có thể bắt đầu.” Trong tai nghe truyền đến Vu Hoành thanh âm.

“Vâng.” Thanh Hoàng khẽ gật đầu, dựng thẳng lên trường kiếm, chậm rãi tại nguyên chỗ vũ động lên một bộ múa kiếm.

Lả tả lưỡi kiếm trống rỗng âm thanh không ngừng bị kích phát, thời gian dần trôi qua trên lưỡi kiếm đường vân phù văn bắt đầu sáng lên bạch quang.

Nhu hòa bạch quang là chỉ có thuật sĩ mới có thể nhìn thấy vầng sáng, nó nhanh chóng hướng chung quanh khuếch tán. Rất nhanh càng lúc càng mờ nhạt, cũng càng phát ra trở nên hơi mờ.

Xùy!

Vô hình trong suốt ánh sáng, khuếch tán càng lúc càng nhanh, chớp mắt liền đem phương viên hơn 70 cây số tất cả người sống đều bao quát trong đó.

Trận pháp liên tục không ngừng tăng phúc lấy Thanh Hoàng thuật pháp, điệp gia hắn tự chế Đạo khí, lại thêm ngân quang tăng phúc.

Lần này, hoàn toàn thỏa mãn lần này tác chiến nhu cầu.

“Lên!” Quát khẽ một tiếng, Thanh Hoàng mũi kiếm hướng xuống, nhẹ nhàng đâm một cái.

Trong nháy mắt đó, phương viên hơn 70 cây số tất cả mọi người, đều đột nhiên khẽ run lên, hai mắt lâm vào thất thần.

Mặc kệ là thôn trang hay là thôn trấn, hay là rải rác ở lại ven đường người ta các loại, đều tại lúc này thả ra trong tay hết thảy công việc, đều đâu vào đấy thu thập hành lý, mang lên hài tử, rời nhà, hướng phía càng xa xôi tiến đến.

Bên này tại thanh lý khu vực nhân khẩu, để tránh ngộ thương.

Một bên khác, thành phố Mana bên trong, Lực Vương mang theo bộ đội thì trực tiếp bao vây thị đài phát thanh.

Bành!

Cửa sắt bị một cước đá văng, mấy cái cảnh vệ khí thế hung hăng đứng người lên, ngẩng đầu nhìn đến Hắc Quang bộ đội khôi ngô kích cỡ cùng chiến phủ s·ú·n·g ống, lập tức mềm nhũn ra.

Lực Vương dẫn người leo lên thang máy, một đường lưu thủ vệ binh, thẳng đến phòng quảng bá.

Không bao lâu, một tên ngay tại thông báo tin tức sáng sớm nữ MC, bị một người một tay ôm đi ra.

Đang lúc nàng còn tại mộng bức lúc, một bên khác Lực Vương đã chen vào phòng quảng bá bắt lấy microphone.

"Này này, có thể nghe được a?" Hắn vỗ vỗ micro.

Phụ trách stream tiết mục mấy cái điều chỉnh thử viên thấy thế không ổn, đang muốn đóng lại stream chốt mở, lại bị sau lưng Hắc Quang đội viên coi chừng, lập tức mồ hôi lạnh chảy ròng, không còn dám loạn động.

Từng cái cao hơn hai mét khôi ngô cự hán, mặc nặng nề màu đen toàn trang giáp kim loại, một tay dẫn theo hạng nặng chiến phủ, chỉ là bề ngoài cũng làm người ta nhìn mà phát kh·iếp.

"Ngươi… Các ngươi là ai! ? Ta cảnh cáo các ngươi, ta đã báo cảnh sát! !" Đài trưởng vội vàng chạy đến, phồng lên dũng khí hướng mấy tên canh giữ ở phía ngoài Hắc Quang lớn tiếng nói.

Răng rắc.

Một thanh đen ngòm họng s·ú·n·g chống đỡ ở bên người hắn trên cổ, đài trưởng lập tức không dám loạn.

"Làm cho tất cả mọi người phối hợp phát thanh." Hắc Quang đội viên trầm giọng nói.

“Được… Tốt.” Đài trưởng vừa mới thật vất vả nâng lên dũng khí, lúc này một chút tiết Hồng không còn dám gọi.

Mấy phút sau.

Lực Vương thanh âm từ đài phát thanh cấp tốc truyền tới toàn bộ Mana, thậm chí xung quanh hơn mười thành thị.

“Ta là Lực Vương, đến từ Linh Minh Hi Vọng thành, để chứng minh chúng ta đối với Festa cũng không ác ý, chúng ta quyết định ở cách nơi này phía đông Duras hoang mạc đưa lên bom Hy-đrô.”

“… ! ! !”

Trong nháy mắt, toàn bộ phòng quảng bá nguyên bản còn lo sợ bất an nhân viên công tác, một chút đều có chút mộng.

Cơ hồ tất cả mọi người tưởng rằng chính mình nghe lầm.

Nhưng sau một khắc.

“Bom Hy-đrô là v·ũ k·hí h·ạt nhân một loại, ta không rõ ràng các ngươi nơi này có không có, bất quá dù sao đều là v·ũ k·hí h·ạt nhân, các ngươi chấp nhận lấy xem đi.”

Nói xong, Lực Vương buông ra microphone, quay người đi ra phòng quảng bá.

Mặc dù hắn tự học bản địa ngữ không phải rất tiêu chuẩn, nhưng luyện tập không ít thời gian mấy câu nói đó, tất cả mọi người vẫn là có thể nghe được rõ ràng.

Linh Quang minh sắp phát xạ đ·ạ·n h·ạt n·hân, thí nghiệm oanh tạc vị trí là Duras hoang mạc, tin tức này tựa như virus thức cấp tốc truyền ra.

Đài phát thanh bên ngoài dân chúng bình thường đều không có người để ý, coi là hay là nói đùa, cùng loại Talk Show tiết mục chi lưu.

Nhưng Quốc An cục cùng Festa phía quan phương bộ môn, liền không có như vậy biểu hiện bên ngoài đi ra ổn định.

“Xác định là v·ũ k·hí h·ạt nhân a! ? Kiểm tra đối chiếu sự thật nhân viên đâu? Cầm dụng cụ thiết bị đi qua kiểm tra a!”

Quốc An cục bí ẩn trong tổng bộ. Rania nguyên bản mệt mỏi gương mặt một chút lại bắt đầu vặn vẹo.

Vì chấp hành trù tính chung đối với Linh Minh toàn diện vây quét, lấy thuận tiện đến tiếp sau uy h·iếp cầm tới kỹ thuật, hắn đã hai ngày không ngủ.

Hắn lúc này mắt đầy tơ máu, bẩn thỉu, cơ hồ nhìn không ra thân là cục trưởng bất luận cái gì thể diện.

“Đã, đã xác định, thông qua đối với bức xạ lưu lại kiểm tra đo lường, cực lớn có thể là v·ũ k·hí h·ạt nhân, nhưng cụ thể tương đương chúng ta không cách nào đo lường tính toán.” Cục an ninh một tên quan viên lau mồ hôi nói.

“Bọn hắn từ chỗ nào lấy được v·ũ k·hí h·ạt nhân! ? Quốc gia v·ũ k·hí h·ạt nhân mật khố không có bất kỳ tổn thất nào, mặt khác hạch đại quốc cũng không có truyền ra bất luận cái gì mất đi tin tức.” Rania căn răng nói.

“Hiện tại mấu chốt là, Linh Minh đến cùng muốn làm cái gì! ? Công khai tại dân chúng trước mặt tuyên bố chính mình muốn đưa lên v·ũ k·hí h·ạt nhân? Cái này mẹ nhà hắn toàn thế giới nguy hiểm nhất phần tử khủng bố đều không có bọn hắn như thế cấp tiến!”

Regustus luôn luôn trầm ổn, lúc này sắc mặt cực kỳ khó coi.

“Lập tức liên tuyến tổng thống.”

“Không được, vạn nhất chỉ là nháo kịch, trách cứ xuống tới ngươi gánh được?” Regustus nói.

“Thật giả tổng thống sẽ có thủ đoạn khác thẩm tra đối chiếu, chúng ta bây giờ chỉ cần làm chính là, đem tình huống báo cáo đi lên!” Rania nghiêm nghị nói.

“Nhưng… ”

“Không cần! Ta đã biết.” Trong phòng họp, đạo hùng hậu mang theo từ tính giọng nam, đột nhiên vang lên.

Thanh âm là từ hai người phía sau trên màn hình lớn truyền đến.

“Ngài Tổng thống, liên quan tới Linh Minh sự tình, chúng ta đã tiến hành cụ thể xác minh xử lý, nguyên bản không có ý định nhanh như vậy thông tri ngài, nhưng…”

Rania lời nói còn chưa nói xong, một giây sau.

Oanh!

Phòng họp chấn động kịch liệt đứng lên.

Toàn bộ dưới mặt đất phòng họp tựa như xếp gỗ hộp, bị không ngừng lay động, chấn động.

Đỉnh đầu đèn đóm bị lay động rơi xuống, container trên không trung.

Máy vi tính trên bàn chén nước nhao nhao đập xuống trên mặt đất, từng mảnh từng mảnh điện hỏa tiêu vào vách tường trên màn hình nổ tung, sáng lên.

Ánh đèn lúc sáng lúc tối, tiếng cảnh báo chói tai vang lên, phun nước phòng cháy công trình cũng bắt đầu lung tung phun ra.

“Chuyện gì xảy ra! ! ?” Regustus lớn tiếng hỏi thăm, ôm đầu trốn ở dưới bàn.

Nhưng không ai trả lời, bởi vì thanh âm của hắn đã bị một loại chấn động to lớn hoàn toàn bao phủ che giấu.

Ầm ầm! ! !

Kinh khủng chấn động tiếp tục không ngừng rung động tòa này không gian dưới đất.

Mà tại thành phố Mana.

Vô số bình thường sinh hoạt công tác mọi người, giờ này khắc này, đột nhiên cảm giác được trời sáng lên.

Phương đông trên bầu trời, phảng phất một chút nhiều hơn một cái mặt trời nhỏ.

Mãnh liệt bạch quang cơ hồ đem chân chính thái dương cũng che giấu thất sắc.

Một lát sau, mặt đất một trận chấn động, ngay sau đó một vòng màu trắng xung kích khí lưu, từ đăng xa cuốn tới, như sóng biển hung hăng xông vào thành thị nội thành, sau đó bị rất nhiều công trình kiến trúc ngăn cản, cấp tốc tiêu tán.

Tất cả thành phố Mana đám người nhao nhao trên thân sáng lên rất nhỏ linh quang màu bạc, triệt tiêu xung kích, sau đó cấp tốc cường hóa phối thanh trừ bụi bặm năng lực.

Festa tổng thống phòng làm việc.

Tổng thống đương thời Vinita · Kleiman, sắc mặt ngưng trọng chậm rãi đứng người lên.

Nhìn về phía trước kịp thời chiếu ảnh đi ra stream hình ảnh.

Duras hoang mạc bên trong, một đạo to lớn mây hình nấm đột ngột từ mặt đất mọc lên, chói mắt bạch quang trải qua xử lý, chẳng phải chướng mắt, cái kia mập mạp mây hình nấm, cũng làm cho người nhìn qua chẳng phải sợ sệt.

Nhưng Vinita biết, thứ này, là tuyệt đối đại đương lượng v·ũ k·hí h·ạt nhân…

“Thượng Đế a… Còn có một năm liền từ nhiệm, tại sao phải tại ta nhiệm kỳ xuất hiện loại sự tình này…” Vinita nhìn xem hình ảnh này, chính mình quốc thổ bên trên bị đột nhiên dẫn nổ một viên đại đương lượng v·ũ k·hí h·ạt nhân.

Còn không phải phía quan phương q·uân đ·ội v·ụ n·ổ h·ạt n·hân thí nghiệm đưa đến, điều này có ý vị gì, hắn biết rõ.

Nhìn xem hình ảnh, Vinita trái tim đều nhanh từ trong lồng ngực nhảy ra, hắn hô hấp dồn dập, tay che tim, chậm một hồi lâu, mới hồi phục tinh thần lại, xác định đây không phải hợp thành hình ảnh, mà là chân chính bật thu hình lại.

Lập tức, một cỗ thật sâu mỏi mệt phun lên trong lòng của hắn.

“Tổ chức nội các hội nghị, ta cần quốc thổ Bảo Chướng cục cùng Cục An ninh Quốc gia cụ thể báo cáo. Liên quan tới trận này v·ụ n·ổ h·ạt n·hân hết thảy tin tức!”

“Cục điều tra Liên bang cùng cơ quan tình báo cũng cho ta động, ta cần cái này phát thanh bên trong Linh Minh hết thảy tư liệu!”

“Đúng vậy, ngài Tổng thống.”

Phòng làm việc tổng thống bí thư lúc này cũng bị thanh âm đánh thức, lấy lại tinh thần trắng nghiêm mặt cấp tốc ra ngoài.

Lưu lại một mặt mệt mỏi tổng thống Vinita, đổ vào trên ghế da theo xoa chính mình huyệt thái dương.

Vụ nổ h·ạt n·hân ảnh hưởng so Vu Hoành tưởng tượng phải lớn rất nhiều

Nhưng hắn cũng không thèm để ý.

Tại hạ lệnh phát xạ bạo tạc một phút đồng hồ sau, hắn liền biết, tiếp xuống tất nhiên sẽ có từng tràng theo nhau mà tới xung đột cùng tập kích.

Không có người sẽ dễ dàng tha thứ một cái nắm giữ v·ũ k·hí h·ạt nhân tổ chức khủng bố một mực tại quốc gia mình nội bộ hành động.

Hắn hạ lệnh triệu tập Hắc Quang bộ đội, Linh Minh các đại thành viên, phân tán thẳng đến tổng thống chỗ ở —— Festa biểu tượng tự do ý chí cung điện Ares.

Linh Minh cũng tại thời khắc này, chân chính chính thức tiến nhập tất cả mọi người tầm mắt.

Mà không phải một mực như ngay từ đầu như vậy, chỉ ở thành phố Mana cùng xung quanh thành thị có chút thanh danh, tại trên internet cũng chỉ bị xem như là một ít công ty giải trí.

Khoảng bốn giờ rưỡi chiều. Vu Hoành thay đổi định chế tốt một cái kiểu dáng bạch đạo bào, phía sau màu bạc Âm Dương Đồ, có thể thấy rõ ràng.

Ngồi lên thủ hạ an bài tốt một cỗ chống đ·ạ·n thương vụ xe con.

Từng chiếc xe con màu trắng trước sau bảo vệ hắn, hình thành đội xe, dọc theo đại lộ hướng ngoài thành chạy tới.

Ven đường trên mặt đường mọi người còn tại thảo luận vừa rồi nhìn thấy to lớn bạch quang cùng cảm nhận được bạo tạc chấn động.

Bởi vì thần kỳ không có người thụ thương, thế là chấn động như vậy liền trở thành trà dư tửu hậu đề tài nói chuyện, náo nhiệt phi thường.

Vu Hoành ngồi ở trong xe, một bên luyện tầng cuối cùng Nh·iếp Thần Công, một bên an tĩnh nghe trong xe Vũ Ngấn lão đạo kỹ càng điều tra.

Chương 422: Đối kháng (2)

Chương 422: Đối kháng (2)

“Chúng ta bỏ ra hai ngày thời gian, đối với toàn bộ Festa tiến hành toàn diện ước định cùng kiểm tra đối chiếu sự thật. Tại Hi Vọng thành h·acker kỹ thuật trợ giúp dưới, thành công xác định Festa hết thảy 79 chức cao cấp thực quyền quan viên địa chỉ, hành tung phạm vi, cùng ngày sau đại khái hành trình các loại.” Vũ Ngấn đơn giản nói.

“Phái người tới cửa thương lượng một chút, những quan viên này phần lớn đều tuổi hơi lớn đi?” Vu Hoành trầm giọng hỏi.

“Đúng vậy, một cái nhỏ nhất, cũng có hơn 50 tuổi.” Vũ Ngấn gật đầu.

“Ta minh bạch ý tứ của ngươi, tiếp xuống chủ yếu sẽ lấy dụ dỗ làm chủ. Linh quang đối với diên thọ hiệu quả, không ai có thể cự tuyệt.”

Hắn nói, cảm khái sờ lên chính mình trên cằm màu xanh đen sợi râu.

Cái này sợi râu đang tiếp thụ linh quang trước, hay là màu trắng, hiện tại thế mà xanh tươi trở lại!

“Nhưng ở này trước đó, còn cần hiện ra một chút thực lực của chúng ta. Vụ nổ h·ạt n·hân cho thấy chúng ta có uy h·iếp bọn hắn năng lực. Mà thực lực bản thân có thể cùng bọn hắn quyết đấu, đại biểu bọn hắn không có cách nào giải quyết triệt để chúng ta. Cả hai kết hợp, mới là song phương hòa bình đối thoại cơ sở.” Vu Hoành nói.

“Có lý.” Vũ Ngấn đồng ý gật đầu.

“Truyền lệnh.” Vu Hoành bỗng nhiên nói: “Đem ta xe cộ quỹ tích, thời gian thực truyền cho Festa phía quan phương.”

“Minh bạch!” Lái xe Hắc Quang đội viên lập tức mặt lộ kính ngưỡng chi sắc.

Một lát sau.

“Truyền thâu hoàn tất. Đoán chừng bọn hắn sẽ trước thẩm tra đối chiếu một chút, sau đó mới có thể khai thác hành động.”

“Quay kính xe xuống cửa sổ mái nhà, để bọn hắn xác minh.” Vu Hoành sắc mặt càng phát ra bình tĩnh.

Tê.

Lập tức tất cả cửa sổ toàn bộ mở ra.

Gió lạnh từ bên ngoài thổi vào, thổi đến mấy người áo bào chấn động. Nhưng không ai để ý, linh quang cường hóa, quen thuộc hàn tai hoàn cảnh, đủ để cho bọn hắn đối với điểm ấy gió lạnh không đáng kể.

Đội xe vẫn như cũ hướng phía trước, dọc theo đường cái không có dừng lại.

Sau mười phút, phía trước mở đường trong ghế xe một cỗ giảm tốc độ, hai tên Hắc Quang bộ đội đội viên xuống xe, hai tay gỡ xuống chiến phủ, sải bước đi về phía trước.

Ngay phía trước, mặt đường bị chướng ngại vật trên đường ngăn chặn, từng cái màu nâu thùng đựng hàng hậu phương, là từng chiếc hình thể khổng lồ màu đen dã chiến xe tăng.

Xe tăng phía trên, có bảy, tám đỡ máy bay trực thăng vũ trang, mang lấy pháo máy ngắm chuẩn lấy bên này.

Càng xa xôi, có máy b·ay c·hiến đ·ấu máy bay n·ém b·om từ đỉnh đầu gào thét mà qua, mang ra như sấm sét ù ù âm thanh.

“Là muốn đàm phán?” Đi ở phía trước một tên Hắc Quang đội viên nghi hoặc hướng sau lưng nhìn lại, ý đồ đạt được một cái tin chính xác.

Bành!

Nhưng một giây sau, xe tăng họng pháo đồng thời co vào, nổ tung hoàng quang.

Từng đạo đ·ạ·n pháo chính giữa hắn chỗ đứng.

Vượt qua hơn ngàn mét mỗi giây gấp năm lần vận tốc âm thanh đ·ạ·n pháo, điệp gia cao bạo yếu tố, trong nháy mắt liền đem hai tên Hắc Quang đội viên cùng một bên xe con màu trắng oanh tạc nổ tung.

Ánh lửa cùng bụi đất nổ tung, hai người bị to lớn bạo tạc tung bay, trên thân bọc thép cùng linh quang đồng thời chống cự, nhưng cũng hay là đi phía trái bên cạnh hung hăng bị ném ra ngoài, nện vào vách núi, một chút bất động.

"Thế mà so s·ú·n·g ngắm còn chuẩn, uy lực còn lớn hơn? ?" Phía sau xuống xe một cái Hắc Quang đội viên kinh ngạc nói.

"Máy tính nhắm chuẩn khẳng định so với người mắt chuẩn a, đ·ạ·n pháo uy lực chẳng lẽ lại vẫn còn so sánh nòng s·ú·n·g yếu? Đi xem một chút c·hết không?" Phía sau đội trưởng xuống xe bất mãn nói.

"Ta thấy được, chỉ là thổ huyết, đoán chừng đã hôn mê không có việc gì." Một đám Hắc Quang đội viên không thèm để ý chút nào.

Từ khi linh quang cường độ càng ngày càng cao về sau, bọn hắn cơ hồ không tiếp tục từng b·ị t·hương, cho nên đối với đồng đội an nguy biểu hiện ra một loại nhẹ nhàng thoải mái tư thái.

"Giải quyết hết phía trước chướng ngại vật trên đường, đừng để minh chủ đợi lâu!"

Đội trưởng dựng lên thủ thế.

Hơn mười tên Hắc Quang đội viên lập tức thân hình phân tán, tựa như chim tước giống như nhẹ nhàng, cực tốc phóng tới phía trước xe tăng quân trận.

Cơ hồ là đồng thời, mảng lớn xe tăng đ·ạ·n pháo lại lần nữa tập kích, đánh vào bọn hắn vừa mới tụ tập vị trí.

Nhưng lần này tốc độ di chuyển quá nhanh, dẫn đến một người cũng không có b·ị đ·ánh trúng.

Từng đạo Hắc Quang xông vào xe tăng quân trận, chiến phủ hung hăng chém đứt từng người từng người người - tank hiệp đồng bộ binh. Sau đó đem thuốc nổ nhét vào hành động bất tiện xe tăng cửa khoang.

Bành bành bành!

Một mặt t·iếng n·ổ mạnh về sau, Hắc Quang từ bị nổ tung xe tăng cửa hầm đi vào, ngay sau đó chính là trận trận kêu thảm truyền ra, người ở bên trong bị bóp gãy tứ chi kéo đi ra.

Lúc này một đội khác Hắc Quang thì cùng giữa không trung máy bay trực thăng vũ trang đối với làm.

Bọn hắn tiện tay nắm lên trên mặt đất tảng đá, đối với máy bay trực thăng chính là một trận cuồng nện.

Lực lượng khổng lồ bộc phát ra cự ly ngắn xung kích, tại chỗ liền đem bốn đài máy bay trực thăng đập xuống, ầm vang bạo tạc.

Máy bay n·ém b·om lúc này mới khó khăn lắm giáng xuống bó tạc đ·ạ·n.

Giữa không trung, tạc đ·ạ·n bỗng nhiên phân tán, hóa thành lít nha lít nhít một mảng lớn, hướng phía phía dưới phiêu tán rơi rụng xuống.

Bành bành bành bành bành!

Dày đặc trong bạo tạc, mấy tên Hắc Quang bị tạc thương, những người còn lại thì nhao nhao phóng thích thuật pháp, cường hóa cơ bắp tốc độ phản ứng, bưng lên mặt đất s·ú·n·g máy hạng nặng hướng bầu trời bắn phá.

Nhưng máy bay n·ém b·om độ cao quá cao, đ·ạ·n còn không có chạm đến liền nhẹ nhàng di chuyển đến không còn hình dáng.

Trong nháy mắt Hắc Quang xe cộ không ngừng bị tạc hủy, một đám người bởi vì trang bị không đủ, bị hoàn toàn áp chế.

“Ta tới.” Một cái đội trưởng bộ dáng cường tráng nữ tử, đi tới, nhìn về phía bầu trời, hai tay cấp tốc kết ấn.

Chỉ một thoáng, phía sau nàng hiện ra một cái mọc ra quỷ dị mặt người khí cầu màu đen.

Khí cầu tung bay đi lên, người bình thường không thể nhận ra, chỉ có thể ẩn ẩn cảm giác được, tựa hồ có đồ vật gì được phóng thích đi ra.

Bành!

Khí cầu Khủng Ảnh thành công ảnh hưởng tới một khung bay vụt mà qua máy b·ay c·hiến đ·ấu.

Máy bay cong vẹo hướng xuống cắm xuống khí cầu cũng tiếp tục đi lên, hướng phía máy bay n·ém b·om phương hướng bay đi.

Không bao lâu, một khung màu xám trắng máy bay n·ém b·om, xiêu xiêu vẹo vẹo hướng mặt đất giáng xuống.

Oanh!

Máy bay n·ém b·om bạo tạc, ở phía xa hóa thành một đám lửa.

Còn lại chiến cơ nhao nhao bị dọa đến rút lui.

Một phiếu Hắc Quang bộ đội, cấp tốc trở về lên xe, hướng phía trước mở đi ra.

Không có xe cộ bộ phận thì đường cũ trở về.

Vu Hoành ngồi trên xe, lẳng lặng chờ đợi.

Từ nơi này lái hướng thủ đô lộ trình, ước chừng cần hơn mười giờ.

Nhưng Festa phía quan phương sẽ không để cho hắn nhẹ nhàng như vậy bay thẳng thủ đô, ở giữa đoạn đường này, chính là song phương hiện ra thực lực quá trình.

“Festa sẽ không như thế dễ dàng từ bỏ, lúc này mới chỉ là bắt đầu.” Vũ Ngấn lão đạo ở trong xe trầm giọng nói. Hắn có chút

lo lắng, nhìn về phía Vu Hoành.

“Chính Nhu, chúng ta dạng này có phải hay không có chút quá lỗ mãng. Dù sao… Đối mặt thế nhưng là một quốc gia lực lượng.”

“Không sao, có ta ở đây.” Vu Hoành trả lời, nhắm mắt tiếp tục rèn luyện Nh·iếp Thần Công tầng cuối cùng.

“Chúng ta đã không có thời gian chậm chậm rãi rãi phát triển, thế giới này, ngay tại đi hướng phá toái biên giới. Đang đợi chúng ta xuất thủ cứu vãn.”

Hắn, để Vũ Ngấn cũng hít sâu một hơi, lại lần nữa nhớ tới, nhóm người mình nay đã đứng ở vách núi biên giới, nguyên tai không phải trò đùa, đã hủy diệt hai thế giới hết thảy.

Nếu như loại thời điểm này còn không ra sức đánh cược một lần.

“Mặt khác, sư bá, yên tâm đi, Thanh Hoàng, Triệu Tỉnh Đàm bọn hắn đã sớm đi phía trước. Đằng sau lộ trình sẽ nhiều ít an tĩnh một chút.” Vu Hoành nói.

“Ừm. Hi vọng như vậy.” Vũ Ngấn từ từ gật đầu.

Đội xe càng phía trước, một mảnh gập ghềnh đồi núi ở giữa.

Lực Vương vỗ vỗ trên hai tay bụi, nhìn qua phía trước nơi xa, mảng lớn tới gần chiến xa xe tăng cùng di động hoả pháo xe.

“Chuẩn b·ị b·ắt đầu.”

Hắn trầm giọng nói.

“Chúng ta trang bị chỉ qua đến một số nhỏ, khả năng chủ yếu phương thức chiến đấu muốn lấy cận chiến là chủ.”

Phía sau hắn từng đội từng đội Hắc Quang trọng giáp chiến sĩ lần lượt từ đồi núi phía dưới bò lên, hiện ra thân hình.

“Vấn đề nhỏ.” Một tên khôi ngô nữ đội trưởng chẳng hề để ý trả lời.

“Cần tổ hợp thi pháp a? Binh lính bình thường cho dù có xe bọc thép bảo hộ, cũng chỉ là yếu ớt dê con.”

“Không cần, chú ý không nên bị đ·ạ·n pháo tập kích là được, trước đó minh chủ bên kia liền có mấy cái ngu xuẩn tiểu tử bị tập kích, hôn mê đến bây giờ còn không có tỉnh.” Lực Vương im lặng nói.

“Minh bạch.”

Lực Vương không còn nói nhảm, hướng xuống vung tay lên.

Xuy xuy xuy! !

Nhất thời, tất cả Hắc Quang binh sĩ nhảy lên thật cao, từ trên đồi núi vừa mới vọt mà xuống, phi nước đại tản ra hướng phía đối diện quân trận phóng đi.

Vài giây sau.

Phía trước nhất xe bọc thép cùng xe tăng khai hỏa, s·ú·n·g máy hạng nặng, s·ú·n·g phun lửa cùng xe tăng đ·ạ·n pháo, dày đặc đem phía trước một khu vực lớn hóa thành biển lửa.

Khói đặc cuồn cuộn dưới, có số ít mấy cái Hắc Quang binh sĩ không may bị chính giữa trán nổ bay té xỉu, còn lại mấy trăm người mấy lần xông vào quân trận.

Lập tức xe tăng bị lật tung, xe cộ bị nện lõm, pháo xa họng pháo thậm chí đều bị một người ngạnh sinh sinh vịn cong.

S·ú·n·g máy hạng nặng b·ị c·ướp tới đảo ngược nhắm chuẩn Festa quân người một nhà bắn phá.

Tiếp xúc chiến nửa phút đồng hồ sau, Festa thứ ba bọc thép quân thứ mười chín sư hơn năm ngàn người toàn diệt.

Hắc Quang bộ đội 300 người chỉ có năm người hôn mê v·ết t·hương nhẹ, bị vận chuyển đi về nghỉ. Những người còn lại lông tóc không tổn hao gì.

Lúc này, một phương hướng khác.

Khoảng cách thành phố Mana không xa Phù Đồ ngoài trấn nhỏ, Festa quân thứ năm sư thứ bảy, sư thứ tám, hết thảy mười ba ngàn người, đang cùng Khô Thiền dẫn đầu 600 Hắc Quang triển khai ác chiến.

“Vì Linh Minh! !”

Từng cái Hắc Quang binh sĩ rống giận, đỉnh lấy lít nha lít nhít đ·ạ·n đ·ạ·n pháo, hướng phía đối diện quân trận công kích.

Đ·ạ·n bắn vào trên người bọn họ, liền xem như s·ú·n·g ngắm cũng chỉ là để bọn hắn hơi giảm tốc độ một chút.

Những này công kích Hắc Quang, cơ bản đều là tuyển ra lực lượng người cường hóa.

Lực lượng của bọn hắn bình quân cao hơn nhiều mặt khác Hắc Quang, đạt đến trạng thái bình thường lực đẩy 5 tấn tả hữu.

Lúc này bọn này số lượng chừng một trăm lực lượng người cường hóa, bắt đầu bình nguyên công kích đứng lên, tựa như có thể linh hoạt biến hướng chiến xa hạng nặng.

Trong đó hai cái dẫn đội đội trưởng hộ vệ lấy đồng dạng công kích bên trong hạch tâm quan chỉ huy, cân đối toàn bộ quân trận thế trận xung phong.

Từng cái Festa quân trận bị dễ như trở bàn tay tách ra, không có bất kỳ cái gì v·ũ k·hí có thể ngăn cản bọn hắn tiến lên.

Một chút Festa quân thậm chí dùng chiến xa xếp thành một loạt tạo thành lâm thời chướng ngại vật lẩn tránh, cũng bị bọn hắn dứt khoát liên chiến xe cũng cùng nhau đụng đổ, đập nát.

Đ·ạ·n pháo tại phía sau bọn họ không ngừng nổ tung, nhưng căn bản theo không kịp bọn hắn di động quỹ tích.

Tại bọn hắn hậu phương.

Khô Thiền chậm rãi hướng phía trước, tay cầm tràn đầy tổn hại răng cưa Xích Tiêu Kiếm, dưới mặt nạ hai mắt nhìn về phía phía trước bầu trời.

Nơi đó có lít nha lít nhít trên trăm đỡ máy bay n·ém b·om hướng phía nơi này cấp tốc tiếp cận.

“Thuật pháp.”

Trong tay hắn lưỡi kiếm bỗng nhiên nâng lên, mũi kiếm ở giữa không trung cấp tốc vẽ phác thảo ra từng đạo phù văn.

“Dạ Tương Phủ Không Đình.” Từng đạo phù văn ở bên cạnh hắn cấp tốc sáng lên đỏ sậm vầng sáng, một giây sau.

Tất cả phù văn liên hợp hóa thành một đạo pháp trận hình tròn, lập tức phóng lên tận trời.

Bành! !

Theo phù văn đỏ sậm thuật pháp lên không, bàng bạc đạo tức ở trên bầu trời nổ tung, dẫn phát trong không gian vô số không biết năng lượng thần bí vì đó cộng minh.

Trong chớp mắt, Khô Thiền trên người tinh thần uy áp, bỗng nhiên toàn bộ triển khai.

Vốn chỉ là có thể bao trùm chung quanh mấy cây số tinh thần áp lực, tại đạo này linh pháp tác dụng dưới, cấp tốc phát sinh chuyển di, cũng thu hoạch được vi lượng tăng phúc.

Đảo mắt liền di động bao trùm Khô Thiền đỉnh đầu mảng lớn bầu trời khu vực.

Đến gần máy bay n·ém b·om, mới tiến vào chung quanh hắn mười cây số bán kính bên trong, phi công liền bỗng nhiên cảm giác tim khó chịu, trong mắt hiển hiện huyễn tượng, hô hấp khó khăn, thân thể phảng phất một chút lưng đeo mấy trăm cân trọng áp.

Lập tức từng cái chiến cơ quỹ tích bắt đầu nghiêng lệch, vặn vẹo, trận hình phi tốc tản ra, có trực tiếp rơi xuống, ầm vang hóa thành hỏa cầu.

Đại bộ phận thì nỗ lực trở về địa điểm xuất phát, thẳng đến thoát ly linh pháp phạm vi, mới chậm rãi khôi phục bình thường.

Khô Thiền mắt thấy chiến cơ rời đi, ánh mắt bình tĩnh, nhìn chăm chú lên Hắc Quang bộ đội đánh tan Festa quân, không còn xuất thủ.

Dù sao, đối thủ như vậy, thực sự có chút không thú vị.

Khi thuật sĩ nhất thân thể yếu đuối nhược điểm bị linh quang bù đắp về sau, hết thảy liền lại không còn thiếu hụt.

Chương 423: Đối kháng (3)

Chương 423: Đối kháng (3)

Festa tổng thống phòng hội nghị.

Các đại võ lực cơ cấu người phụ trách đều liên thông viễn trình tín hiệu.

Từng cái vị trí bên trên, riêng phần mình để đặt lấy độc thuộc mã hóa máy tính, trong màn hình cho thấy thân ở tất cả căn cứ bí ẩn bộ môn người tổng phụ trách khuôn mặt.

Cục Bảo vệ Nội địa, Cục An ninh Quốc gia, cơ quan tình báo, Cục điều tra Liên bang các loại người phụ trách, tăng thêm hải lục không ba bộ ba vị tổng tướng, nhao nhao xuất hiện.

“Đã xác định, bạo tạc hoàn toàn chính xác thực là đ·ạ·n h·ạt n·hân, tương đương ước chừng tại 10 triệu tấn Kaynte trình độ. Sơ bộ phán định, bức xạ cường độ thấp, hẳn là cải tiến hình đ·ạ·n h·ạt n·hân. Loại kỹ thuật này, tại hiện tại toàn cầu cũng chỉ có chúng ta cùng Brutus hai phe có được.” Cơ quan tình báo cục trưởng là cái niên kỷ hơn 60 tuổi tóc vàng gầy còm nữ nhân, ánh mắt nghiêm túc, băng lãnh, tướng mạo cay nghiệt mà hung ác, hoàn toàn không có nữ tính ôn nhu cảm giác, chỉ xem khuôn mặt càng giống là nam tính.

“Căn cứ đo lường tính toán con số cụ thể nhìn, trực tiếp bạo tạc phạm vi ảnh hưởng làm bán kính mười bốn cây số, gián tiếp nhiệt độ cao phá hư bán kính là bốn mươi sáu cây số, mười bốn cây số bên trong tất cả công trình kiến trúc toàn diện hủy diệt. Không có sự sống có thể còn sống. Bạo tạc về sau, căn cứ tổ chuyên gia tính ra, tính phóng xạ bụi bặm có thể kéo dài ảnh hưởng vượt qua 300 cây số bán kính tất cả khu vực. Đối với xung quanh bốn cái châu đều sẽ tạo thành không thể nghịch chuyển tính hủy diệt đả kích.” Cơ quan tình báo cục trưởng tiếp tục nói.

“Hiện tại mấu chốt là, cái này Linh Minh đã đủ để đối với toàn bộ Festa tạo thành tính hủy diệt uy h·iếp. Chúng ta cần xác định bọn hắn phải chăng còn có lần thứ hai nổ h·ạt n·hân cùng đưa lên năng lực.” Không quân tư lệnh trầm giọng nói.

“Cái này nên hỏi cục an ninh Rania cục trưởng.” Cơ quan tình báo cục trưởng nhìn về phía Rania.

Sắc mặt người sau ngưng tụ, chú ý tới chung quanh bao quát tổng thống đều đem ánh mắt tập trung tới.

Hắn hít sâu một hơi.

“Vô luận bọn hắn phải chăng có hai lần đưa lên năng lực, vẻn vẹn bọn hắn loại năng lượng đặc thù kia lực trường bình chướng đơn binh phòng hộ kỹ thuật, cũng đã là trên toàn bộ tinh cầu cũng chưa từng xuất hiện qua hắc khoa kỹ, vô luận như thế nào chúng ta nhất định phải cầm tới loại kia kỹ thuật. Vũ khí h·ạt n·hân phương diện kỳ thật chúng ta chỉ là b·ị đ·ánh trở tay không kịp, chỉ cần tại Linh Minh xung quanh đại lượng bố trí điện tử q·uấy n·hiễu lưới, cùng đ·ạ·n đạo chặn đường hệ thống, phổ thông mấy khỏa đ·ạ·n h·ạt n·hân, coi như bọn hắn còn có đưa lên năng lực, cũng căn bản thăng liền không cũng làm không được.”

“Có lý. Từ thông cáo đến phát xạ bạo tạc, ở giữa không có vượt qua 20 phút, quá nhanh.” Cục trưởng tình báo gật đầu.

“Ta nguyên bản tại xử lý Brutus bên kia đặc công trộm lấy sinh hóa kỹ thuật mấy cái bản án. Nhận được bên này tình tiết vụ án nghiêm trọng hóa liền lập tức quên đi tất cả sự vụ, lập tức chạy tới, nhưng vẫn là không có theo kịp.”

“Xác định có thể ngăn cản?” Tổng thống trầm giọng hỏi, ánh mắt thâm thúy nhìn chằm chằm cục trưởng tình báo cùng Rania.

“Điểm ấy lục quân Baal tư lệnh hẳn là có quyền lên tiếng.” Rania nhìn về phía một bên khác lục quân tư lệnh.

“Nếu như trước đó làm tốt bố trí cảnh giới, số lượng không cao hơn hai mươi khỏa, lại không là phân tán bom bi, quỹ tích cũng có thể khống mà nói, không phải loạn đợt, chặn đường

suất có thể đạt tới trăm phần trăm.” Baal tư lệnh trịnh trọng cho ra đáp án.

“Cái này định ngữ, có phải hay không có chút nhiều lắm?” Tổng thống nhíu mày.

“Chúng ta chặn đường cùng q·uấy n·hiễu kỹ thuật kém như vậy a?”

“Không có cách, khoảng cách quá gần, ở giữa cho chúng ta phản ứng thời gian quá ngắn. Mặt khác v·ũ k·hí h·ạt nhân bay tới cũng là cần mấy mươi phút phản ứng thời gian, ta hiện tại còn không cách nào tưởng tượng, bọn hắn là thế nào dám ở khoảng cách gần như thế đưa lên v·ũ k·hí h·ạt nhân. Không sợ người một nhà bị toàn diệt a?” Baal tư lệnh trầm giọng nói.

“Trên thực tế, bọn hắn loại kia năng lượng lực tràng kỹ thuật lên đại dụng, mấy chục cây số bên ngoài thành phố Mana không ai bởi vậy thụ thương, chỉ có mây bụi bặm cọ rửa đi qua sau các loại video nhỏ, hiện tại xã giao truyền thông thượng phô thiên cái tất cả đều là. Chúng ta đã tại lệnh cưỡng chế mấy đại truyền thông xóa bỏ tương quan video.” Cục trưởng tình báo nói.

Tổng thống Vinita Kleiman đứng người lên, đi tới lui mấy bước.

“Lục quân sư đoàn vây quét tình huống như thế nào?” Hắn dừng lại, nhìn về phía Baal.

“Rất tệ.” Baal nhún nhún vai, “Cá nhân cho là, đối phương có được cùng chúng ta không phải một thời đại khoa học kỹ thuật v·ũ k·hí, so với đối kháng, càng hắn là lựa chọn hợp tác.”

“Tử thương nhiều người như vậy, bây giờ nói hợp tác bản thân liền đại biểu quốc gia ý chí thỏa hiệp.” Tổng thống lắc đầu.

“Dù sao cũng so b·ị đ·ánh đến cúi đầu tới thể diện.” Baal không thèm để ý nói.

“Chỉ là một cái nhân số bất quá mấy ngàn tổ chức khủng bố, liền có thể để cho ngươi nói ra bực này ngôn luận?” Tổng thống nhíu mày, ngưng thần nhìn chằm chằm đối phương.

“Baal, ngươi nên ngẫm lại ta lúc đầu để cho ngươi thượng vị lúc, ngươi là như thế nào hướng ta cam kết.”

“Đây cũng không phải là chỉ là.” Baal thanh âm cũng trầm thấp xuống, “Ngài Tổng thống, cho đến bây giờ, ta phái ra tham chiến 15,000 người, chỉ còn lại có hai ngàn người tan tác trốn về, những người còn lại cơ hồ không có người sống sót lưu lại. Mà đối phương tham chiến, tổng cộng không cao hơn 1000. Đ·ạ·n đánh không thủng, đ·ạ·n pháo tập trung cũng chỉ là hôn mê, người của chúng ta vô luận như thế nào ẩn núp ẩn tàng, một khi tới gần, đều sẽ bị phát hiện, sau đó trước tiên đ·ánh c·hết. Đối thủ như vậy, ta không cho rằng hắn là dùng chỉ là để hình dung.”

“Các ngươi đâu?” Tổng thống nhìn về phía không quân tư lệnh cùng hải quân tư lệnh.

Hai người sau giữ im lặng, chuyện này không quân có chỗ tham dự, nhưng bị chính diện đánh xuống mấy chục chiếc máy bay n·ém b·om về sau, liền không dám lên tiếng.

“Viễn trình chiến lược đ·ạ·n đạo trực tiếp rửa sạch đi. Thừa dịp bọn hắn coi như tập trung.” Đợi một chút nhi, không quân tư lệnh lên tiếng nói.

“Cá lọt lưới xử lý như thế nào? Đơn binh v·ũ k·hí đối bọn hắn cơ bản toàn bộ vô hiệu, một khi bọn hắn phân tán ra chơi á·m s·át, chúng ta lấy cái gì ngăn cản?” Cục trưởng tình báo nhíu mày.

“Tốt. Đều đừng nói nữa, xem ra, thông thường lực lượng quân sự, đối bọn hắn hiệu quả không lớn. Chỉ có xuất động cái kia.” Tổng thống Vinita dừng chân lại.

“Cái kia?” Quốc An cục Rania phản ứng đầu tiên, biểu lộ ngưng tụ tựa hồ nghĩ tới điều gì.

“Xác thực, nếu như là bọn hắn mà nói, có lẽ có thể hữu hiệu.” Hắn biểu lộ có chút thư giãn.

“Gửi điện thoại cho Charl·es, nói cho hắn biết, tốc độ siêu âm có công việc.” Tổng thống nhìn về phía bí thư, trầm giọng nói.

“Được rồi ngài Tổng thống!”

Thành phố Mana tiến về Festa thủ đô trên đường.

Màu trắng đội xe tiếp tục nhanh dần đều hướng phía trước tiến lên.

Vu Hoành ngồi ở trong xe, bên cạnh Vũ Ngấn lão đạo không ngừng tập hợp lấy chung quanh tình hình chiến đấu tình báo.

Khô Thiền, Lực Vương, Triệu Tỉnh Đàm bọn người nhao nhao chặn đường lấy đến đây tiễu trừ Festa q·uân đ·ội.

“Trần Diệu Phong đâu?” Hắn lên tiếng hỏi.

“Còn tại tổng bộ tọa trấn, ước chừng sau mười ba phút, sẽ có mới một đợt không tập tiếp cận. Lần này là cự ly xa đ·ạ·n đạo oanh tạc, bởi vì độ cao quá cao, trang bị có hạn, Hi Vọng thành Hắc Quang phương diện không cách nào chặn đường.” Vũ Ngấn trả lời.

“Bọn hắn còn không có từ bỏ chống lại xem ra còn cho là mình có chiến thắng khả năng, không tập đã được chứng minh không có hiệu quả chút nào, từ đ·ạ·n đạo bay vụt tới gần, đạo rơi xuống đất, đầy đủ người của chúng ta sớm tránh né. Cho nên nói, bọn hắn hẳn là còn có át chủ bài.” Vu Hoành nói.

“Hẳn là, chỉ có này khả năng. Ta hiện tại lo lắng sự tình, bọn hắn cũng đối bọn ta phát xạ v·ũ k·hí h·ạt nhân.” Vũ Ngấn lão đạo mặt lộ thần sắc lo lắng.

“Ta sẽ có dự cảnh. Chỉ cần không phải bị chính trung tâm trúng mục tiêu, vấn đề không lớn.” Vu Hoành cũng không thèm để ý cái này.

“Thế nhưng là…” Vũ Ngấn còn muốn nói điều gì.

Chợt thấy Vu Hoành giơ tay lên.

“Dừng xe.” Vu Hoành chậm rãi lên tiếng.

Đội xe cấp tốc dừng lại, sau đó tại chỗ giữa sườn núi trên đường cái bài xuất trận hình, đem trung tâm xe cộ bảo hộ ở trong đó.

Nhưng Vu Hoành lại cũng không để ý, mở cửa xe, xuống xe.

Hắn hai mắt lóe hồng quang nhàn nhạt, ngắm nhìn bốn phía, phất tay ra hiệu chung quanh xuống xe Hắc Quang binh sĩ tản ra.

Bốn phía đám người nín hơi, nhao nhao khẩn trương nhìn chăm chú chung quanh.

Nhưng xung quanh cái gì cũng không có, chỉ có gió núi gợi lên lấy Vu Hoành đạo bào vạt áo, phát ra mảnh vang.

“Có ý tứ, ngay cả thuật pháp tinh thần cảm giác cũng không có phát giác.”

Vu Hoành tiến lên một bước một bước, đi ra vòng bảo hộ.

“Festa tinh nhuệ a.” Hắn giang hai cánh tay, “Đến, ta liền đứng ở chỗ này, đã các ngươi có thể xuyên qua phòng tuyến, lẻn vào đến bên cạnh ta khoảng cách, mục đích tất nhiên là vì ta mà tới.”

“Hiện tại ta cho các ngươi cơ hội.”

Ngón tay hắn chỉ hướng chính mình mi tâm.

“Đến, g·iết ta.”

Vừa dứt lời.

Trong chốc lát một vòng màu vàng hỏa hoàn, vờn quanh Vu Hoành nổi lên.

“Ta bắt hắn lại!” Một cái tuổi trẻ giọng nam kêu to, thân ảnh mơ hồ sau lưng Vu Hoành mấy mét chỗ mơ hồ hiện thân.

“Đi mau a! !” Một cái khác giọng nữ kêu to.

“Ta mang không nổi! Hắn… Hắn làm sao lại nặng như vậy! ! ?” Nam tử có chút luống cuống.

“Đáng c·hết!” Trong chốc lát, từng đạo hơi mờ hình người xuất hiện tại Vu Hoành bên người.

Chính diện một tên tóc trắng quần áo bó màu đen nữ tử nhào tới trước một cái, thân thể cấp tốc biến hình, thế mà trong chớp mắt biến thành một đầu vượt qua cao ba mét lông trắng cự hùng.

Ngao!

Cự hùng mở ra răng nanh miệng rộng, gầm thét vung vẩy cự trảo, vào đầu hướng phía Vu Hoành dùng sức đập xuống.

Ông!

Cự trảo đập trên người Vu Hoành, lại bị một tầng nhàn nhạt linh quang màu bạc hoàn mỹ ngăn ở.

Một trận tựa như chuông vang tiếng chấn động đợt từ hai người bên cạnh khuếch tán ra.

"Biến hình, truyền tống?" Vu Hoành đứng tại chỗ, thậm chí đều không có bất luận cái gì động đậy chỉ là khẽ ngẩng đầu, nhìn về phía cự hùng.

"Cứng như vậy! ! ?" Cự hùng miệng nói tiếng người, trong ánh mắt lộ ra ánh sáng.

Nó lại lần nữa nâng lên cơ bắp, rống giận, hai tay hợp lực, hướng xuống một đập.

Bành! ! !

To lớn trầm đục nổ tung.

Nó gào lên thê thảm, hai tay răng rắc phát ra gãy xương giòn vang.

Chính lúc này, một đạo bóng người mơ hồ, cầm trong tay chủy thủ màu vàng, xuất hiện sau lưng Vu Hoành, một đao đâm vào Vu Hoành dưới thân trên bóng dáng.

"Ta đâm trúng hắn! ! Nhanh! Giúp ta cùng một chỗ! !" Bóng người kêu to, phát ra thanh thúy giọng nữ.

"Ta đến!" Cái thứ tư bóng người xuất hiện, đó là cái bắp thịt cả người đen trung niên tóc ngắn nam nhân, hắn trống rỗng

xuất hiện phía trên Vu Hoành chỗ hai mét, mới xuất hiện liền giang hai cánh tay, trong ngực ngưng tụ ra từng đạo màu vàng đất huỳnh quang khí lưu, sau đó hướng xuống vừa để xuống.

Khí lưu im ắng bay xuống, đem Vu Hoành chung quanh bao quanh bao trùm, hình thành một cái to lớn hoàng quang lồng giam.

Oanh! ! !

Lúc lên lúc xuống hai người cùng một chỗ phát lực, trên trán gân xanh đều muốn tuôn ra tới.

Phốc!

Trong chốc lát, hoàng quang lồng giam mặt ngoài b·ị đ·âm xuyên ra một cánh tay.

Vu Hoành tay phải hướng phía trước, tựa như xé giấy, nhẹ nhàng đem hoàng quang lồng giam xé nát.

Mà cái kia đâm trúng bóng dáng bóng người, lại muốn được xe tải kéo lấy bay loạn bao tải, bị một cỗ cự lực nhẹ nhàng hất lên, liền bay ra ngoài.

Lấy Vu Hoành lúc này linh quang cường độ, đã đến gần vô hạn đạo mạch thế giới Toàn Hạc cấp độ.

Xoẹt.

Toàn bộ hoàng quang lồng giam bị từ đó xé nát, bên trong đi ra Vu Hoành mảy may không nhiễm áo bào trắng thân ảnh.

“Bực này cường độ trói buộc, phổ thông Hắc Quang binh sĩ thật đúng là không phải là các ngươi đối thủ. Xem ra các ngươi chính là Festa tối chung binh khí rồi?”

Vu Hoành hai mắt sáng lên lên hồng quang, rõ ràng nhìn thấy chung quanh vây quanh chính mình bốn người.

Hai nam hai nữ, đều mặc lấy màu đen bó sát người y phục tác chiến, trên vai khảm nạm có màu vàng chim sơn ca hoa văn, trước ngực có Festa quốc kỳ tiêu ký.

“Ngươi đến cùng là quái vật gì! ? Trên thế giới này tại sao có thể có phân lượng nặng như vậy người! ?” Ban đầu theo vòng sáng màu vàng cùng lúc xuất hiện nam tử tuổi trẻ lộ ra khó có thể tin thần sắc.

Hắn nhìn qua rất trẻ trung, có lẽ chỉ có 17~18 tuổi, trên môi còn có mới mọc ra màu sáng sợi râu.

Chương 424: Đối kháng bốn

“Năng lực của các ngươi rất không tệ.” Vu Hoành sắc mặt bình tĩnh, “Có hứng thú đến thủ hạ ta a? Muốn cái gì, ta có thể cho các ngươi.”

Vốn cho là thế giới này lúc không có chút nào chỗ đặc thù địa phương, không nghĩ tới nhiều ít vẫn là có chút vượt xa bình thường tinh hoa.

“Đừng quản ta dùng cái kia!” Nam tử trẻ tuổi căn bản không đáp nói, nhào tới trước một cái, trên thân nổ tung một đạo mới vòng sáng màu vàng, chính hắn cũng bởi vậy trở nên càng thêm trong suốt.

Vòng sáng màu vàng lại lần nữa đem Vu Hoành vây lại, cùng trước đó cái kia điệp gia cùng một chỗ lập tức trói buộc lực đại tăng, gắt gao trói lại Vu Hoành.

Còn lại ba người lúc này lại lần nữa nổi giận gầm lên một tiếng, nhào về phía Vu Hoành.

Bạch Hùng nhào cắn, chủy thủ màu vàng chướng mắt, khí lưu màu vàng hóa thành đạo đạo mang tác tát.

Nhưng.

Ngay tại một cái chớp mắt này.

Vu Hoành trên thân bỗng nhiên hiển hiện linh quang màu bạc.

Đương đương đương!

Tất cả mọi người công kích, đều bị linh quang hoàn mỹ đỡ được.

Không có ngoại lệ.

“Gian ngoan không yên.” Vu Hoành tay phải nâng lên, như thiểm điện biến mất tại nguyên chỗ, sau một khắc cũng đã bắt lấy trước mặt Bạch Hùng.

Linh quang màu bạc cưỡng chế tính rót vào Bạch Hùng thể nội.

Ngay sau đó, sau một khắc, Vu Hoành bàn tay hướng lên co lại, phảng phất từ Bạch Hùng thể nội rút ra thứ gì.

Lập tức, một đạo sáng chói ngân quang, từ Bạch Hùng trong tai mắt mũi miệng băn ra, tụ hợp vào bàn tay.

Tê! !

Liên tục không ngừng ngân quang, phi tốc chảy vào Vu Hoành trong lòng bàn tay.

Cảnh tượng này kéo dài 2 giây chờ những người còn lại lấy lại tinh thần, Bạch Hùng đã tiếng kêu thảm thiết im bặt mà dừng, thân thể chỉ còn lại có một tấm rộng lớn màu trắng da lông.

“Mary! !” Trong ba người có ai phát ra tiếng kêu thảm la lên.

Nhưng hết thảy đã chậm.

Vu Hoành vứt bỏ trong tay Bạch Hùng da, hướng phía trước bước chân đạp mạnh.

Oanh! !

Lấy chân tay hắn làm trung tâm, chung quanh ầm vang nổ tung.

Đỏ sậm nội lực bao trùm toàn bộ đường núi liên đới lấy vách núi cùng vách núi cũng bị lan tràn khuếch trương.

Còn lại ba người dưới sự vội vàng không kịp chuẩn bị, bị nội lực bao phủ, tại chỗ toàn thân run rẩy, tựa như như giật điện, ngã trên mặt đất, ngất đi.

“Mang xuống.” Vu Hoành bình tĩnh nói.

“Đúng!” Lập tức có Hắc Quang binh sĩ kính úy lúc này mới tiến lên, đem ba người mang xuống buộc chặt tốt.

Hắn mắt nhìn ngay phía trước

“Con đường sau đó, ta đi một mình liền tốt. Các ngươi tản ra.”

Nói xong không đợi những người còn lại phản ứng.

Dưới chân hắn đạp mạnh, mặt đất nổ tung, người bỗng nhiên biến mất, lấp lóe giống như xuất hiện ở ngoài trăm thước.

Xùy!

Cùng lúc, Khô Thiền thân ảnh xuất hiện ở bên người hắn.

“Minh chủ, ta chặn đường bất lực.”

“Không sao, cùng đi đi.” Vu Hoành lơ đễnh, trông thấy hắn cũng giống như mình, đổi một thân đạo bào, chỉ là không phải màu trắng, mà là Tử Hòa cung màu tím.

“Cần triệt để đổi thành Tử Hòa cung kiểu dáng a?”

“Không cần.” Khô Thiền trầm mặc dưới, một tay vuốt ve bên dưới cao cao đứng lên cổ áo mặt bên, đó là cái thêu lên đi ngân tuyến chữ Tử.

“Ta chỉ là muốn, để cho mình vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên.”

“Không sao, ngươi có thể trùng kiến Tử Hòa cung, Linh Minh chỉ là một cái liên minh, cũng không phải là độc tài tổ chức.” Vu Hoành ôn hòa nói.

“Không được… Chỉ là lưu làm kỷ niệm…” Khô Thiền nhắm mắt, “Ngoài ra ta cần sớm hướng ngài thỉnh tội.”

“Vì sao?”

“Ta có tội…” Khô Thiền cúi đầu xuống.

“Ta không nên đem Festa quân hơn vạn lực lượng đề kháng toàn bộ g·iết c·hết… Cái này vi phạm với minh chủ quyết định

tận khả năng chỉ g·iết cao tầng Linh Minh nguyên tắc.”

Vu Hoành nghe vậy, cũng trầm mặc xuống.

Nhìn chăm chú lên Khô Thiền, hắn thật lâu không nói gì thêm.

Thẳng đến bầu trời xa xa dần dần truyền đến bén nhọn máy bay n·ém b·om gào thét, hắn mới nhẹ giọng mở miệng.

“Tiếp đó, ngươi liền đi theo bên cạnh ta đi.”

“Vâng.” Khô Thiền cúi đầu.

Hắn bị nguyên tai hại đến cả nhà c·hết hết, mang thai vị hôn thê cũng c·hết thảm ở trước mắt, bây giờ còn có thể bảo trì sau cùng lương thiện, đã là đạo đức trình độ cực cao kết quả.

Vu Hoành biết, chính mình nhất định phải tận lực coi chừng Khô Thiền, tâm tính của hắn dần dần tại đi hướng một cực đoan khác.

“Đi thôi.”

Vừa dứt lời.

Hai người cơ hồ là đồng thời biến mất tại nguyên chỗ

Một giây sau.

Dày đặc mưa đ·ạ·n đạo điểm giống như bay xuống xuống oanh! !

Đường núi trong nháy mắt lâm vào một vùng biển lửa, màu vàng đất màu trắng ánh lửa che mất hết thảy.

Tổng thống trong phòng hội nghị.

Vệ tinh giá·m s·át thời gian thực stream dưới tấm hình.

Một phiếu Festa cao tầng mắt không chớp nhìn chằm chằm chiếu ảnh trên màn hình hình ảnh.

“Tốc độ siêu âm, thế mà cũng thất bại.” Tổng thống trầm giọng nói, trong mắt lóe ra thần sắc khó có thể tin.

Làm Festa cuối cùng cũng là mạnh nhất đơn binh á·m s·át bộ đội, tốc độ siêu âm có mấy chục lần nhằm vào đế quốc nguyên thủ cấp á·m s·át kinh nghiệm.

Nhưng tại đối mặt Linh Minh minh chủ lúc…

“Gia hoả kia, đơn giản chính là cái quái vật! !” Rania cũng nhìn toàn bộ hành trình stream ép mặt. Linh Minh hào phóng rộng mở để bọn hắn giá·m s·át.

Có thể càng như vậy, trong lòng bọn họ biệt khuất cùng kiềm chế liền càng dày đặc.

Bởi vì thái độ như vậy, đại biểu cho khinh miệt, đại biểu cho nhìn xuống.

“Trực tiếp trải thảm oanh tạc đi. Chúng ta không có bao nhiêu lựa chọn…” Tổng thống Vinita thở dài nói.

“Nếu như hay là vô hiệu đâu? ?” Baal tư lệnh trầm giọng hỏi.

Tổng thống không có trả lời, chỉ là nhìn xem chiếu ảnh hình ảnh, thật lâu không lên tiếng.

Rất nhanh, trong tấm hình lại lần nữa xuất hiện oanh tạc stream.

Không quân phối hợp hải quân lục quân, hết thảy bắn vượt qua 2500 mai đối địa đ·ạ·n đạo.

Đem Vu Hoành hai người tiến lên mấy cây số phạm vi lộ tuyến, toàn bộ bao trùm.

Dĩ vãng dạng này quy cách bình thường là đối phó một quốc gia mới sẽ sử dụng, nhưng lúc này, đối phó chỉ là một cái tổ chức khủng bố.

Chỉ là, khi Vu Hoành hai người, bình yên vô sự, thậm chí lông tóc không hao tổn từ đ·ạ·n đạo cùng pháo hoả tiễn nhóm lửa trong lửa lớn rừng rực đi ra lúc.

Tổng thống phòng hội nghị đám người, rốt cục tâm tính hỏng mất.

Bành!

Rania bỗng nhiên đứng người lên.

“Ngài Tổng thống! Ta đề nghị lập tức phát xạ v·ũ k·hí h·ạt nhân! !”

“Nếu như v·ũ k·hí h·ạt nhân cũng vô dụng đâu! ?” Baal phản bác.

“Không có khả năng! ! Không ai có thể đối kháng tối chung binh khí!” Rania nghiêm nghị nhìn về phía hắn.

“Táo bạo không giải quyết được vấn đề gì.” Cục trưởng tình báo lãnh đạm nói.

“Đến bây giờ tình trạng này, ngươi hẳn là rõ ràng, chúng ta không có lực lượng có thể lại ngăn cản bọn hắn tới gần. Mà bọn hắn sở dĩ như thế công khai hành trình, không phải là vì muốn buộc chúng ta tỏ thái độ, từ bỏ chống lại a?”

“Đúng vậy, đối phương ngay từ đầu liền ôm trao đổi thái độ tới, ngược lại là chúng ta, một mực tại hùng hổ dọa người, tập kích bọn họ.” Cục Bảo vệ Nội địa trung niên cục trưởng sờ lấy chính mình trụi lủi trán nói.

“…” Rania nhìn xem vừa mới còn không phải lần này thái độ đám người, trong lòng minh bạch, hết thảy đã kết thúc.

Hai tay của hắn nắm chặt, móng tay cơ hồ muốn đâm vào lòng bàn tay.

“Hiện tại bọn hắn tiến lên trên đường, còn có đã xuất động tập đoàn quân thứ nhất.”

“Ta sẽ thông báo cho bọn hắn bỏ v·ũ k·hí xuống, đình chỉ chống cự.” Baal trầm giọng nói.

“Ta không muốn binh lính của ta hi sinh vô ích sinh mệnh. Đối mặt không biết không cách nào chống cự lực lượng, đầu hàng không phải là lỗi của chúng ta.”

“Ôi… Ôi…” Rania lắc đầu, không nói thêm gì nữa.

Hắn biết, mình bây giờ vô luận nói cái gì đều không có chút ý nghĩa nào.

Nhìn xem mặt không b·iểu t·ình, ánh mắt mệt mỏi tổng thống, ánh mắt dị dạng hải quân không quân tư lệnh, còn có còn lại đầu lĩnh.

Hắn bỗng nhiên dự cảm được cái gì, sợ hãi trong lòng dâng lên một tia cảm giác nguy cơ.

“Thật có lỗi, Rania, chuyện này vô luận như thế nào, đều nhất định muốn có người vì thế phụ trách.” Tổng thống thanh âm, mang theo một tia bất đắc dĩ, đang làm việc trong sảnh quanh quẩn.

“Ta minh bạch…” Rania nhắm mắt, cắn răng tiến lên một bước, nhưng lại bị một bên không biết lúc nào xuất hiện cảnh vệ bắt lấy cánh tay.

“Vì gia tộc của ngươi, dạng này là kết quả tốt nhất.” Tổng thống Vinita nói.

Rania da mặt run rẩy, một câu cũng nói không nên lời, bị cảnh vệ áp tải kéo lại đi.

Hắn kỳ thật dự đoán qua chính mình sẽ có một ngày như vậy, chỉ là không nghĩ tới, ngày này là bị một cái không cao hơn hai ngàn người cỡ nhỏ tổ chức khủng bố mang đến.

Phụ trách trấn áp tổ chức khủng bố Cục An ninh Quốc gia cục trưởng, thế mà bị khủng bố tổ chức liên luỵ xuống đài.

Đây quả thực là thiên đại châm chọc!

Hai giờ sau.

Rania bị giam lỏng đứng lên, ngồi một mình ở trong phòng giam lúc, trong lòng vẫn như cũ còn tại suy tư, Linh Minh sẽ làm như thế nào đối phó hắn.

Tử vong, hắn không e ngại.

Sớm tại đi đến con đường này một khắc kia trở đi, hắn liền đã sớm có giác ngộ.

Chỉ là, Linh Minh tổ chức này, vô luận phương diện nào đều lộ ra một cỗ quỷ dị cùng tà khí.

Hắn không tin có người sẽ thật vì miễn phí mở rộng loại kia quỷ dị linh quang, tới chỗ đánh quảng cáo.

Trên đời này xưa nay sẽ không có vô duyên vô cớ chỗ tốt, còn đưa đến bên miệng.

Hắn từ bảy tuổi lúc liền minh bạch đạo lý này.

Trắng noãn chỉnh tề cá nhân trong phòng giam, Rania ngồi ngay ngắn ở trước bàn sách, liếc nhìn trong tay một bản chính trị lý thuyết trò chơi.

Thỏa hiệp, đã từng là hắn từ trước đến nay khịt mũi coi thường lý luận, nhưng bây giờ…

Bỗng nhiên. Thân ở dưới mặt đất hắn, có chút ngẩng đầu lên, nhìn về phía phía trên.

Nhìn về phía tuyết trắng trần nhà.

Nơi đó, càng phía trên hơn mặt đất, tựa hồ có đồ vật gì ngay tại phát sinh Festa thủ đô —— thành phố Weirance trên không.

Hai đạo người khoác rộng thùng thình đạo bào bóng người cao lớn, chính ở trên cao nhìn xuống quan sát phía dưới từng mảnh từng mảnh nhà cao tầng, ngựa xe như nước.

Vô số dòng người dòng xe cộ tựa như con kiến, tại xếp gỗ hộp ở giữa lảm nhảm sẽ lưu động, như nước chảy.

“Từ góc độ này nhìn, một tòa nhân loại thủ đô, kỳ thật cũng tựa như sa bàn giống như yếu ớt a.”

Vu Hoành thở dài nói.

“Bây giờ còn không có người tới đón tiếp, không bằng ta đến cùng bọn hắn chào hỏi như thế nào?” Khô Thiền tại sau lưng

lạnh lùng nói.

Vu Hoành cười cười.

“Không sao, hay là ta tự mình tới đi. Có đôi khi hiện ra lực lượng, cũng cần nhất định kỹ xảo cùng nghệ thuật. Đơn thuần b·ạo l·ực, sẽ chỉ làm người sợ hãi, mà sợ hãi chỉ có thể để cho người ta thoát đi cùng phản kháng.”

“.” Khô Thiền không nói gì, nhưng trên mặt rõ ràng cũng không tán đồng.

Vu Hoành không nói thêm gì nữa, chỉ là đưa tay phải ra, nâng lên ngón trỏ.

Đầu ngón tay cấp tốc sáng lên quang mang màu bạc.

Cái kia ánh sáng cấp tốc ngưng kết thành lớn nhỏ cỡ nắm tay chùm sáng, lòe loẹt lóa mắt.

“Chỉ có cho người hi vọng.”

Vu Hoành giơ tay phải lên cao hơn đỉnh đầu. Chùm sáng cũng đồng dạng giơ lên phía trên.

“Sinh mệnh mới có thể cân đối.”

Xùy! ! !

Trong chốc lát, đầu ngón tay hắn chùm sáng màu bạc quang mang đại tác, đột nhiên tăng vọt, bành trướng.

Đảo mắt hóa thành một vòng đường kính mấy chục mét khủng bố quang cầu màu bạc.

“Đi thôi.”

Vu Hoành phía sau hiện ra to lớn màu lam Chung Cực Thái Dương hư ảnh, vô số quỷ dị thống khổ mặt người tại thái dương mặt ngoài hiển hiện, vặn vẹo, nhúc nhích.

Xuy xuy xuy xùy!

Tiếp theo một cái chớp mắt, phía trên hắn to lớn quang cầu màu bạc bắt đầu cấp tốc bay ra bồng lớn ngân quang tơ mỏng.

Vô số tơ mỏng như mưa rơi bay xuống mà xuống, lấy ngàn mà tính, vạn nhớ, 100. 000 nhớ, bay về phía mỗi một cái thủ đô người sống.

Chương 425: Nồng độ (1)

Chương 425: Nồng độ (1)

Thành phố Weirance phía dưới, trong dòng xe cộ lái xe các hành khách, ven đường lối đi bộ người đi đường, thương trường trong cửa hàng khách nhân, trong đại lâu dân đi làm vân vân vân vân, giờ này khắc này tất cả mọi người chú ý tới trên đỉnh đầu viên kia không gì sánh được sáng tỏ chói mắt quang cầu.

Xuống một giây, quang cầu kia một chút phân tách, phân tán bắn ra mảng lớn tơ mỏng màu bạc, phi lưu xuống.

Mỗi người trên đỉnh đầu đều tinh chuẩn bị bay vào một đạo tơ bạc.

Tơ bạc kia nhập thể về sau, không có cảm giác chút nào, chỉ là không hiểu cảm thấy thân thể hơi mát lạnh, hết thảy liền kết thúc.

“Đó là cái gì! ?”

Khương Dung cầm một chén cà phê đang cùng hảo hữu Winni cùng một chỗ dạo phố, bỗng nhiên ngơ ngác ngửa đầu, nhìn về phía cái kia bay đầy trời rơi màu bạc mưa bụi.

“Ngạch? Kiểu mới quang ảnh tiết mục?” Winni suy đoán nói.

“Tốt rất thật a.”

“Chỉ sợ không phải tiết mục gì, ta đoán… .” Khương Dung vì tránh né trong nhà nguy hiểm tình huống, cũng vì tránh né nhà phụ cận đám kia thần bí quái nhân, thế là tại ngày thứ hai liền quả quyết lại lần nữa dọn nhà.

Dọn nhà, xin phép nghỉ, thụ khuê mật mời, đến thủ đô du lịch. Hết thảy đều chỉ vì tránh đi bên người quỷ dị.

Nhưng… Không nghĩ tới đến thủ đô, quốc gia này chỗ an toàn nhất, thế mà cũng sẽ gặp được phiền phức.

“Ta cảm thấy chúng ta hay là về nhà sớm tốt.” Khương Dung đề nghị.

“Ta.”

Winni còn không có đáp lời, liền nghe được giữa không trung bỗng nhiên vang lên gấp rút bén nhọn phòng không cảnh báo

Lít nha lít nhít một mảng lớn phòng không chặn đường phi đ·ạ·n, bay lên không, hướng phía giữa không trung viên quang cầu kia bay đi.

“Vô dụng giãy dụa.”

Một đạo băng lãnh tuổi trẻ giọng nam, từ trên bầu trời ẩn ẩn truyền đến.

Ngay sau đó.

Khương Dung mơ hồ có thể nhìn thấy, trên bầu trời, ngay tại quang cầu phía dưới, thế mà còn nổi lơ lửng hai bóng người.

Bên trong một cái toàn thân trường bào màu tím nam tử tuổi trẻ, đối mặt phi đ·ạ·n, chỉ là bờ môi khẽ nhúc nhích.

Xùy! !

Trong chốc lát, một vòng hơi mờ thực chất gợn sóng, lấy hắn làm trung tâm, hướng phía bốn phía cấp tốc khuếch tán ra đến, chớp mắt liền đem đến gần phi đ·ạ·n toàn bộ bao khỏa đi vào.

Một giây sau phi đ·ạ·n đều bạo tạc.

Ầm ầm! !

Tất cả trên trăm mai phi đ·ạ·n cùng nhau bạo tạc, thanh âm đồng thời vang lên, hình thành một vòng to lớn tiếng gầm sóng chấn động, hướng xuống đè xuống.

Cao ốc đỉnh pha lê cùng nhau cộng hưởng nổ nát vụn, một chút rộng lớn biển quảng cáo bị chấn động sụp đổ, đập xuống

xuống dưới, gây nên phía dưới đám người phân tán chạy trốn.

Nguyên bản còn sẽ có tiếng thét chói tai, tiếng v·a c·hạm.

Nhưng bây giờ, giữa thiên địa tất cả thanh âm đều biến mất.

Khương Dung cùng Winni trợn mắt hốc mồm nhìn lên bầu trời một màn này, sau đó còn không đợi các nàng kịp phản ứng, hai người liền bị phía trước cuốn ngược mà đến đám người bắt trói lấy, hướng phía cùng trước đó phương hướng ngược nhau di chuyển nhanh chóng lấy.

Không chỉ là các nàng.

Lúc này tổng thống trong phòng hội nghị, một đám Festa cao tầng chính đồng dạng lặng ngắt như tờ nhìn chăm chú lên giá·m s·át màn hình.

Hình ảnh cuối cùng như ngừng lại Vu Hoành một tay ngón tay giơ lên to lớn quang cầu màu bạc một khắc này.

Mặt của mọi người lộ rung động, trong đầu trong lúc nhất thời tất cả phản ứng đều dừng lại.

Đối mặt viễn siêu chính mình thường thức thần bí lực lượng cường đại, tất cả mọi người đã mất đi chính xác năng lực phán đoán, không biết nên phản ứng ra sao.

Đạo kia cơ hồ bao trùm hơn phân nửa thủ đô chói mắt quang cầu màu bạc, tựa như một mặt trời khác, lơ lửng tại thành thị phía trên mấy ngàn thước chỗ.

“Oh My GOD… !”

Có người đang run giọng nỉ non.

“Đây không phải là nhân loại! Bọn hắn tuyệt đối đã không phải là loài người! !”

“Là một loại nào đó ngụy trang thành nhân loại sinh vật ngoài hành tinh!”

“Đ·ạ·n đạo hệ thống phòng ngự đâu! ? Phòng không mạng lưới đâu! ? Vì cái gì không có phản ứng!”

Một phiếu cao tầng hòa hoãn lại, lập tức cấp tốc triển khai đối ngoại liên lạc, hỏi thăm tình huống cụ thể.

Nhưng vào lúc này.

Phòng hội nghị đỉnh đầu, đột nhiên truyền đến đinh tai nhức óc to lớn s·ú·n·g phòng không cùng phi đ·ạ·n t·iếng n·ổ mạnh.

Oanh! ! !

Phòng hội nghị chấn động kịch liệt đứng lên.

Đám người nhao nhao ngồi xuống tìm che lấp vật tránh né.

Một hồi lâu, hết thảy mới an tĩnh lại, tổng thống từ từ từ dưới bàn công tác mặt leo ra.

“Kết thúc a?

Không ai trả lời.

Những người còn lại phần lớn đều tiếp tục trốn ở che lấp vật dưới, sợ vòng thứ hai bạo tạc xuất hiện.

“Vừa mới, đó là cái gì? ? !”

Lục quân tư lệnh Baal thanh âm có chút phát run.

Đồng dạng không ai trả lời.

Tổng thống từ từ ngồi trở lại trên ghế làm việc, kéo ra rút, tay run run cho mình điểm rồi.

Hắn không ngờ tới tình huống phát triển lại nhanh như vậy. Đối phương trước đây không lâu còn tại trên nửa đường, nhanh như vậy đã đến Weirance.

“Chúng ta, còn có đối kháng có thể sao?” Hắn thấp giọng hỏi.

“Đàm phán đi, vừa mới loại lực lượng kia có lẽ chỉ là đối phương đối với chúng ta cảnh cáo.” Cục trưởng tình báo tại hai cái cảnh vệ nâng đỡ, đứng người lên, sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên một dạng bị dọa thảm rồi.

“Hết thảy đều là Rania sai, là hắn bắt đầu liền định sai đối với đối phương cơ bản phương châm, đưa đến tất cả mọi thứ ở hiện tại phát sinh.”

“Đúng thế… Vậy liền, đàm phán đi.” Tổng thống Vinita trầm mặc dưới, nhìn xem còn lại cao tầng phẫn nộ trong sự ngột ngạt mang theo một tia sợ hãi từng gương mặt một, rốt cục mệt mỏi gật đầu.

Ngay tại Weirance phát sinh thiểm điện tập kích, Vu Hoành linh quang cường độ lại một lần nữa bắt đầu phi tốc tăng cường lúc.

Tại phía xa tinh cầu một chỗ khác thế giới đệ nhị cường quốc Brutus.

Trong nước một chỗ người ở hi hữu đến sa mạc chỗ sâu.

Một khung trắng noãn cỡ nhỏ máy bay vận tải chậm rãi hạ xuống độ cao, từ giữa không trung trượt xuống, tại lâm thời sân bay trên đường chạy trượt một hồi lâu, mới chậm rãi dừng lại.

Chờ đợi đã lâu Huyết Năng tập đoàn vũ trang cùng nhân viên nghiên cứu, cấp tốc tiến lên, vây đến máy bay vận tải phần đuôi.

Theo nhàn nhạt thông gió phóng khí âm thanh truyền ra.

Đuôi phi cơ cửa khoang tự động trao quyền cho cấp dưới, triển khai, hình thành loại xách tay cầu thang.

Cabin rộng lớn vận chuyển trong sảnh, từng cái người mặc nặng nề sinh hóa trang phục phòng hộ nhân viên nghiên cứu, thôi động một khung toàn bộ màu đen sắc kim loại chế tạo rộng thùng thình quan tài, thuận cầu thang trượt ra tới.

“Vất vả, Epson chủ quản, lần này làm việc bên ngoài nhiệm vụ tương đương gian khổ, cũng vô cùng nguy hiểm, nhưng cũng còn tốt các ngươi hoàn mỹ hoàn thành nhiệm vụ.” Nghênh tiếp trong đám người, một cái màu đen nam tử ria mép, tiến lên cùng đi ra nhân viên nghiên cứu đầu mục giao tiếp.

“Wade sở trưởng, lần này thuận lợi thu hoạch hoàn mỹ chi huyết mẫu thể, quá trình kỳ thật có chút kỳ quái. So với mấy lần trước bắt, lần này mẫu thể, tựa hồ có bước đầu trí lực. Chúng ta đơn giản ngôn ngữ, nàng đều có thể nghe hiểu cũng hoàn thành phối hợp. Ta không rõ ràng điều này có ý vị gì, dù sao ta không phải nhân viên nghiên cứu, nhưng cá nhân ta cảm thấy, vẫn là phải đem nó ghi chép lại, giao cho các ngươi lưu làm tham khảo.”

“Sơ bộ trí lực?” Wade sờ lên chính mình ria mép, “Ta hiểu được, đến tiếp sau sẽ chú ý, có lẽ chỉ là cơ sở loại động vật tính chất bản năng phản hồi. Một ít thần kinh phản hồi cơ chế kỳ thật cùng trí lực không liên quan gì, chỉ là nhìn qua ngẫu nhiên cùng trí lực phản ứng cùng nhau trùng hợp.”

“Những này ta không hiểu, dù sao mẫu thể hiện tại giao tiếp cho các ngươi. Tiếp xuống nhiệm vụ của ta liền hoàn thành.” Epson thấp giọng nói.

“Hai vị giáo sư đâu?”

“Đã đi về trước, lấy được hàng mẫu sau trước tiên liền chạy về sở nghiên cứu, nói là có trọng đại phát hiện mới.”

Wade đi ra phía trước, vây quanh quan tài dạo qua một vòng.

“Ừm?” Bỗng nhiên, hắn phát hiện quan tài biên giới khe hở, lại có một tia nhỏ xíu huyết thủy, đang chậm rãi từ trong chảy ra ngoài.

Đúng lúc này.

Nắp quan tài bỗng nhiên bị hướng lên xốc lên.

Xùy!

.

Một cái làn da màu xám tinh tế cánh tay, trong nháy mắt bắn ra, lưỡi lê giống như xuyên thấu Wade dày đặc trang phục phòng hộ, tính cả bên trong áo chống đ·ạ·n cũng cùng nhau xuyên thấu.

A!

.

Hắn kêu thảm một tiếng, muốn đi sau lui lại.

Nhưng thân thể cả người bị một cỗ cự lực bốc lên, treo giữa không trung, một giây sau, thân thể của hắn tựa như khí cầu, bắt đầu cấp tốc thoát hơi.

Cả người không đến 3 giây, liền phảng phất thể nội hết thảy trong xương cốt bắn đều bị hòa tan thành chất lỏng, bị cái kia cánh tay màu xám hoàn toàn hấp thu biến mất.

Lạch cạch.

Một lần cuối cùng, Wade cả người chỉ còn một tấm mềm oặt bao da, liên thông quần áo rơi trên mặt đất.

Một giây sau, bao da lại lại lần nữa thổi phồng, lại là 2 giây, một cái khí chất thoáng có chút xa lạ Wade, một lần nữa đứng ở quan tài bên cạnh.

Hắn bẻ bẻ cổ, nhìn về phía chung quanh.

Bốn phía đến đây nghênh tiếp Huyết Năng tập đoàn sở nghiên cứu thành viên, lúc này đều đã bị máy bay vận tải bên trong đi ra người nhao nhao hút, thay thế.

Một chút bị hù dọa người hốt hoảng hướng ra ngoài chạy trốn, nhưng bị mấy lần đuổi kịp, hút trưởng thành da.

Lên tiếng, Wade lộ ra nụ cười quỷ dị, xoay người nhẹ nhàng điểm một cái.

Lập tức trên mặt đất trống rỗng hiện ra một chút v·ết m·áu.

Vết máu cấp tốc mở rộng, vặn vẹo lên biến hình hở ra, hình thành một cánh điêu khắc phong cách cổ xưa hoa văn quỷ dị đỏ sậm cửa vòm tròn.

Cánh cửa từ từ mở ra, sền sệt mà đỏ sậm h·ôi t·hối huyết thủy, từ đó mãnh liệt chảy ra.

Cộc cộc cộc cộc!

Đúng lúc này, cách đó không xa mấy cái mới đi tiến vào tới sân bay binh sĩ, ghìm s·ú·n·g hướng phía bên này điên cuồng bắn phá.

Ngắn ngủi bảy, tám cây thương, liên tục xạ kích đứng lên, lít nha lít nhít đ·ạ·n thậm chí trong thời gian ngắn đánh ra s·ú·n·g máy hạng nặng khí thế.

"Đi c·hết đi! Ta mẹ nhà hắn liền biết sẽ xảy ra chuyện! Sớm muộn cũng sẽ xảy ra chuyện! Các ngươi bọn này ăn * trứng!" Đương đầu cảnh vệ rống to.

Đ·ạ·n dày đặc đánh trên người Wade, đánh cho hắn không ngừng lùi lại, thân thể b·ị đ·ánh ra dày đặc cái sàng lỗ thủng, huyết thủy cũng nhanh chóng từ trong lỗ thủng rò rỉ ra tới.

Nhưng rất nhanh, bất quá mấy giây, trên người hắn cấp tốc sinh ra một tầng màu vàng nâu hơi mờ chất keo, cái này chất keo cấp tốc chậm lại đ·ạ·n xung kích lực lượng. Đồng thời theo thời gian chuyển dời.

Lại là 2 giây về sau, ngón chân biến thành màu đen, độ cứng trên phạm vi lớn gia tăng.

Đ·ạ·n trở nên chỉ có thể đánh ra từng cái lớn nhỏ không đều cái hố.

Lại 2 giây đi qua.

Đ·ạ·n đã không có cách nào trên người Wade đánh ra v·ết t·hương, chỉ gặp có liên tục không ngừng v·a c·hạm hoả tinh không ngừng thoáng hiện.

"Ông trời của ta… !" Nổ s·ú·n·g mấy người trơ mắt nhìn xem Wade phi tốc tiến hóa, từng cái trợn mắt hốc mồm, ghìm s·ú·n·g tay cũng bắt đầu như nhũn ra đứng lên.

"Chạy a! !" Có hai người từ bên hông lấy ra lựu đ·ạ·n, nhổ kíp nổ ra bên ngoài ném một cái, sau đó xoay người chạy.

Những người còn lại cũng học theo, đi theo ném ra lựu đ·ạ·n.

Ầm ầm!

Liên tục bạo tạc quét sạch trong buồng phi cơ không gian.

Wade tại chỗ bị tạc đến ném đi ra ngoài, thân thể tựa như rách rưới con rối nhưng một giây sau, hắn lại lần nữa đứng dậy, thân thể thương thế cấp tốc khôi phục, đồng thời đến tiếp sau lựu đ·ạ·n bạo tạc, lần nữa đánh tới lúc, hắn chỉ là bị tạc đến trên mặt đất trượt ra một đạo vết tích, rất nhanh liền có thể đứng người lên.

Đến viên thứ năm lựu đ·ạ·n bay tới bạo tạc, hắn đã có thể ngồi dậy, chính diện nghênh tiếp bạo tạc hỏa diễm cùng mảnh đ·ạ·n xung kích, lại trên thân chỉ là có chút v·ết t·hương nhẹ.

Dựa theo tiến độ này, lại đến một vòng lựu đ·ạ·n bạo tạc, hắn hẳn là có thể hoàn toàn miễn dịch lựu đ·ạ·n tổn thương.

Nhưng lúc này đã không có cơ hội này.

Chạy trốn những người kia, bị phía sau đuổi theo những người còn lại một phát bắt được, thôn phệ hết trong cơ thể hết thảy vật chất, một lần nữa rót vào huyết thủy, rất nhanh liền biến thành giống như Wade huyết dịch trùng sinh người.

Chương 426: Nồng độ (2)

Wade ngắm nhìn bốn phía, khịt khịt mũi, cứ như vậy treo quần áo rách nát, hướng cabin đi ra ngoài.

“Đi, nơi đó…” Ngón tay hắn hướng cách nơi này gần nhất Huyết Năng tập đoàn sở nghiên cứu phương vị.

Nơi đó, có hắn ẩn núp tiến đến muốn thu hoạch đại lượng huyết dịch đặc thù.

Nhất thời, tất cả bị một lần nữa rót vào huyết dịch trùng sinh người, đều đi theo hắn cùng một chỗ, hướng phía phương hướng kia mau chóng bay đi.

“Nồng độ lại tăng lên, nhưng… Có chút kỳ quái.”

Vu Hoành cùng Khô Thiền hạ xuống tới, chính đi đang đi tới cùng Festa phía quan phương đàm phán trong cung điện.

Rộng rãi cung điện hành lang, hai bên tất cả đều là run run rẩy rẩy, cầm trong tay lễ nghi trường thương nghi thức binh sĩ.

Bọn hắn nhìn không chớp mắt, trước kia có lẽ có thể nói là nghiêm chỉnh huấn luyện, nhưng giờ này khắc này, ngoại nhân một chút liền có thể nhìn ra, bọn hắn là căn bản không dám nhìn Vu Hoành cùng Khô Thiền hai người.

Lúc này Vu Hoành trong tay chính cầm một cái máy kiểm tra hồng trị, nhìn xem phía trên trị số lại lần nữa lên cao, đạt đến chừng 20.

“Hồng trị lên cao, chỉ có hai cái khả năng.” Khô Thiền nói, ” một cái là cấp thấp Quỷ Ảnh hắc tai bắt đầu đại lượng tuôn ra. Thứ hai là có đẳng cấp cao hắc tai chút ít xuất hiện.”

“Cũng không tại Festa linh quang lực lượng hiện tại chính theo đám người lưu động, cấp tốc khuếch tán đến cả nước các nơi.

Bọn hắn tương đương với phân tán linh quang điểm cảm ứng, một khi có hắc tai quái vật tới gần, liền sẽ trước tiên để cho ta có thể phát giác."

Vu Hoành thu hồi máy kiểm tra.

"Nhưng kỳ quái là hồng trị tại trướng, ta lại không thu đến bất kỳ đáp lại nào. Bất kể như thế nào, hiện tại Festa không chênh lệch nhiều cục đã định, còn lại địa khu, nhất định phải nhanh."

"Nhân thủ của chúng ta quá ít. Không đủ dùng." Khô Thiền trả lời.

"Không sao. Lập tức liền sẽ đã đủ dùng. Festa đại lượng nhân viên tình báo, binh sĩ, công chức, đều có thể biến thành chúng ta truyền bá tiết điểm."

Vu Hoành mỉm cười, đẩy ra phía trước cuối hành lang nặng nề cửa lớn màu đỏ.

Cửa lớn lắp đặt có cảm ứng thức mở cửa trang bị, chỉ là làm ra một cái đẩy cửa động tác, cửa lớn liền tự động đi đến mở ra.

Cao năm mét cửa vòm tròn bên trong, tổng thống Vinita mang theo một mảnh nội các quan lớn, sớm đã chờ đợi tại nơi này.

"Thật cao hứng có thể ở chỗ này trịnh trọng chính thức cùng Vu minh chủ gặp mặt." Tổng thống tiên sinh tiến lên một bước, thành khẩn cúi đầu.

"Ta rất xin lỗi, trước đó cùng Linh Minh nháo đến như vậy không thoải mái, là chúng ta khuyết điểm. Trên thực tế, khi lấy được Cục An ninh Quốc gia cục trưởng Rania đến tiếp sau báo cáo trước, ta căn bản không rõ ràng thành phố Mana bên kia tình huống cụ thể."

Hắn dừng một chút, tiếp tục nói.

"Rania che giấu rất nhiều chuyện thực, dẫn đến chúng ta đối với Linh Minh mục tiêu cùng nhận biết, định vị, có to lớn sai lầm. Cũng đưa đến giữa chúng ta phát sinh nhiều như vậy hiểu lầm… Chúng ta đã nghiêm túc xử lý xong Rania ở bên trong một loạt tương quan quan viên…"

“Chúng ta…”

“Tốt.” Khô Thiền lông mày nhíu chặt đánh gãy hắn nói chuyện.

“Chúng ta không có thời gian nghe ngươi chậm chậm rãi rãi giải thích chi tiết. Hiện tại, cho các ngươi hai lựa chọn.”

Hắn nhìn về phía Vu Hoành, xác định đối phương không có nhúng tay ý tứ, liền tiếp tục nói.

“Một, từ bỏ hết thảy, toàn quyền giao tiếp cho chúng ta, chúng ta xử lý hết thảy. Hai, gia nhập chúng ta, tự hành xử lý đến tiếp sau. Thời gian không nhiều lắm. Toàn bộ thế giới lúc nào cũng có thể đứng trước uy h·iếp lớn. Hết thảy giản lược!”

“Cái này…” Tổng thống có chút mắt trợn tròn, gặp qua sảng khoái, chưa thấy qua sảng khoái như vậy.

“Ta đếm ba tiếng, không quyết định liền đi c·hết.” Khô Thiền nheo cặp mắt lại, tay cầm bên hông chuôi kiếm.

“Một… ?”

“Hai.”

“Ta tuyển hai! Tuyển hai!” Vinita biết mình không có lựa chọn nào khác, vội vàng cấp tốc lên tiếng, xác định lựa chọn

Hắn biết rõ, tâm lý học bên trong, chỉ cấp thời gian ngắn như vậy, chính là vì không để cho mình bọn người suy nghĩ chuẩn bị mưu tính, mà là bức bách chính mình chỉ có thể lấy cơ sở nhất tầng sâu ý nghĩ tới làm ra quyết định.

“Rất tốt.” Vu Hoành cong ngón búng ra, bay ra một mảnh tơ bạc, chui vào ở đây quan viên thể nội.

“Đây là linh quang lực lượng, các ngươi có thể có một lần cơ hội, lựa chọn mình muốn cường hóa thuộc tính gì. Lực lượng, tốc độ, phòng hộ, hồi phục, tuổi thọ, đều có thể. Nhưng nhớ kỹ, cơ hội chỉ có một lần.” Hắn nhẹ giọng giải thích.

“Đây không phải gạt người sao! ?” Cục Bảo vệ Nội địa một vị phó cục trưởng nhịn không được lên tiếng phản bác.

“Ừm?” Khô Thiền ánh mắt quét qua, trên thân khổng lồ tinh thần tu vi không còn áp chế, trong nháy mắt hóa thành từng vòng từng vòng sóng chấn động văn, lấy hắn làm trung tâm, hướng phía bốn phía nhanh chóng khuếch tán, nổ tung.

Oanh!

Kinh khủng trọng áp trong nháy mắt rơi vào bộ kia cục trưởng trên thân, để nó tại chỗ phốc một chút, quỳ gối quỳ rạp xuống đất, hai tay cũng gian nan chống tại trên mặt đất, ý đồ đem chính mình chống lên đến, nhưng hắn lực lượng so với Khô Thiền tinh thần so sánh, căn bản không có chút ý nghĩa nào.

Chí ít mấy trăm kg trở lên cự áp, đều đều phân bố tại phần này trên thân.

2 giây, hắn ngã trên mặt đất, miệng mũi con mắt cũng bắt đầu chảy máu.

Không chỉ như vậy, trọng áp dư ba, tác động đến ở đây người chung quanh, mỗi người đều biểu lộ kịch biến, toàn thân run lên, cứng ngắc tại nguyên chỗ, hoàn toàn không thể động đậy.

“Tốt, hiện tại chúng ta tới nói chuyện, như thế nào mới có thể để linh quang truyền lại cho càng nhiều người bình thường.” Vu Hoành lúc này đi lên trước một bước, ánh mắt liếc nhìn ở đây cao tầng.

“Người hơi nhiều. Giảm một nửa đi.”

Hắn vừa mới nói xong.

Xùy!

Trong đại sảnh một nửa người, miệng mũi cấp tốc sáng lên ngân quang, ngay sau đó ngân quang như chất lỏng giống như tuôn ra, nhanh chóng chảy về Vu Hoành trên thân

3 giây về sau, ở đây chỉ còn lại có bốn người còn đứng ở trên gạch. Bọn hắn mặc dù vận khí tốt, không có việc gì, nhưng lúc này cũng hai cỗ run run, thần sắc hoảng sợ, không dám ra nửa điểm tiếng vang.

“Con người của ta rất dễ nói chuyện.” Vu Hoành nhìn xem bốn người, thành khẩn nói, “Trong thời gian kế tiếp, hi vọng mọi người chân thành hợp tác. Hoàn thành toàn bộ Festa quốc dân linh quang cường thân kế hoạch. Không có vấn đề a?”

Còn lại mấy người điên cuồng lắc đầu.

Ngày 15 tháng 10.

Giữa trưa 12h cả.

Festa thủ đô Weirance phát sinh quy mô lớn kỳ dị ngân quang cầu sự kiện.

Sau khí tượng bộ môn giải thích là lớn hình thiểm điện hình cầu hiện tượng.

Cứ việc có vô số nhiều người lần biểu thị hoài nghi, nhưng giải thích cứ quyết định như vậy đi.

Kế tiếp Phủ tổng thống cung điện Ares, lại ban bố một hạng lệnh tổng thống mới .

Tuyên bố tiếp xuống trong nửa tháng, bắt đầu miễn phí quốc dân cường thân châm tiêm vào hoạt động.

Lấy quốc gia tài chính làm căn cơ, cho mỗi một vị Festa công dân cung cấp miễn phí quốc dân cường thân châm tiêm vào.

Mà phụ trách cái này cường thân châm, là một cái tên là Thanh Tịnh Thiên mới xây sinh vật công ty y dược.

Linh Minh tổng bộ cũng từ thành phố Mana, chuyển dời đến thủ đô Weirance.

Làm việc địa điểm, cũng đổi thành cung điện Ares.

Vu Hoành ngồi lên tổng thống phòng làm việc, trở thành Festa Linh Minh nội bộ tuyệt đối biểu tượng cùng lãnh tụ tinh thần.

“Căn cứ cơ quan tình báo gửi tới bày ra. Lần này cường thân châm kế hoạch, hẳn là có thể cấp tốc sinh ra hiệu quả. Festa hết thảy thường trú cư dân 1.26 ức động nhân khẩu 6 ngàn đến 8 ngàn vạn ở giữa. Muốn thuận lợi toàn bộ truyền bá ra, cần

Linh Minh điều động nhân thủ tiến về các nơi làm truyền bá linh quang hạch tâm đầu nguồn.”

Vũ Ngấn lão đạo chơi lên chỉnh lý các loại tình báo tư liệu sống, lúc đầu Vu Hoành còn cảm thấy hắn có thể hay không quá mệt mỏi, hiện tại xem ra, lão đầu này tựa hồ có chút thích thú, vui đến quên cả trời đất.

“Sư bá nhìn xem xử lý chính là.” Vu Hoành nhỏ một giọt thuốc nhỏ mắt, hai mắt hồng quang bắt đầu không ổn định càng ngày càng sáng.

Trong hai ngày này, tựa hồ là nương theo lấy linh quang không ngừng tăng cường, hắn Nh·iếp Thần Công tầng cuối cùng, cũng bắt đầu sau cùng bắn vọt.

Hắn rõ ràng có thể cảm giác được, tầng cuối cùng nh·iếp, hẳn là ngay tại hai ngày này liền có thể hoàn thành.

“Minh bạch.” Vũ Ngấn buông xuống laptop, “Mặt khác, ta còn tra được mới, liên quan tới xing tư liệu.”

“Nói một chút.”

“Căn cứ bản địa lưu lại bộ phận ghi chép, có người tại bị hắc tai ăn mòn thần trí về sau, viết xuống mảng lớn văn tự nội dung.”

Vũ Ngấn cấp tốc lấy ra một cái dạng đơn giản máy chiếu ảnh, sắp dời động cuộn chen vào đi, nhắm chuẩn buông ra chiếu ảnh màn vải.

Đùng.

Ánh đèn ảm đạm xuống.

Chiếu ảnh trên màn vải sáng lên một hàng chữ nhỏ.

19 81 -11·9. Buổi chiều 3 giờ 12 phút.

Trong tấm hình, một gian chật hẹp phong bế màu trắng gian phòng, từ từ nổi lên.

Trong phòng, chỉ có một tấm màu nâu gỗ tròn băng ghế.

Trên ghế, đang ngồi lấy một cái tóc tai bù xù nam tử khô gầy.

Nam tử mặc rộng thùng thình không vừa vặn màu trắng quần áo bệnh nhân, đen trắng đường vân dị thường rõ ràng.

“Khâu Trạch Bằng ngươi lại cẩn thận hồi ức một chút, bị những cái kia quái ảnh phụ thân về sau, cảm nhận được hết thảy.”

Quay phim góc độ phía sau, một cái hùng hậu già nua giọng nam nghiêm túc vang lên.

“Ừm, có thể.” Nam tử cúi đầu, thanh âm thanh tịnh.

“Ta từ nhỏ đã có đặc thù cường đại trí nhớ, các ngươi cũng biết, ta là một cái không tệ thầy thôi miên, đối với người khác, đối với mình, đều có tự nhận là không tệ thôi miên kỹ thuật. Cho nên, tại gặp bất trắc về sau, ta trước tiên cho mình hạ ám chỉ làm chốt mở.”

Ngừng tạm

Hắn tiếp tục nói.

“Tại từ trọng thương bên trong khôi phục lại về sau, ta lợi dụng chốt mở, một lần nữa đào móc mình tại trước đó gặp phải tất cả sự tình, cũng từ đó phát hiện một cái bí mật.”

“Bí mật gì? Là liên quan tới ác linh?” Camera bên ngoài già nua thanh âm hỏi.

“Đúng thế. Ta phát hiện, bọn chúng tựa hồ cũng không phải là… Đơn thuần… Nói như thế nào đây?” Khâu Trạch Bằng có chút khổ não nắm lấy tóc mình, dùng sức xoa nắn.

Sau đó, liền tiến nhập dài đến hơn mười phút dây dưa giãy dụa thời gian, nam nhân này không ngừng phát ra quái dị nỉ non, khi thì đứng dậy đi trở về động, khi thì đối với vách tường một trận đập loạn.

Hoàn toàn mất hết vừa mới người bình thường dạng.

“Cái này thụ hình lại là cung điện Ares bảo tồn rất nhiều năm cao nhất bí ẩn trong hồ sơ tìm tới.” Nhân cơ hội này, Vũ Ngấn trầm giọng giải thích.

“Người này trải qua cái gì?” Vu Hoành hỏi.

“Thể chất của hắn, là loại kia phi thường dễ dàng bị ác linh phụ thân loại hình, cho nên từ lúc rất nhỏ đợi liền thường xuyên sẽ xuất hiện bị phụ thân quỷ dị tình huống.” Vũ Ngấn giải thích nói.

“Ngay từ đầu, người trong nhà cùng người chung quanh đều cho rằng hắn là đang làm bộ, thẳng đến có một lần, hắn tại bị phụ thân trạng thái dưới, một thanh bẻ gãy muốn khi dễ hắn cấp cao côn đồ cánh tay.”

“Có ý tứ.” Vu Hoành tiếp tục xem tiếp.

Trong tấm hình, không ngừng tiến nhanh về sau, nam nhân lời nói, rốt cục lại bắt đầu có chút trật tự.

“Bọn chúng. .. Không muốn. .. Không muốn… Xing, chỉ có xing…”

Khâu Trạch Bằng thống khổ cầm đầu ở trên tường đập loạn.

“Chỉ có xing, lại lần nữa tìm tới, liền có thể bảo tồn. Bảo tồn bản thân. Cho nên, bọn chúng cũng đang không ngừng tìm kiếm.”

“Tìm kiếm, bọn chúng?” Vu Hoành bén nhạy chú ý tới hai cái này từ tại Festa ngữ bên trong, đối với người cùng đối với không phải người, sử dụng xưng hô cũng là khác biệt.

Nơi này bọn chúng, rõ ràng là chỉ những cái kia ác linh.

“Tìm kiếm bản thân liền đại biểu có được nhất định lý trí, nơi này ác linh chỉ sự tình hắc tai a? Ta ngược lại thật ra chưa bao giờ phát hiện hắc tai thế mà cũng sẽ tồn tại lý trí…” Vu Hoành lời nói một nửa, chợt nhớ tới trước đó gặp được mấy lần cái kia nửa hắc tai hóa nữ hài. Lập tức trầm mặc xuống.

Chương 427: Nồng độ (3)

Chương 427: Nồng độ (3)

“Thế nào?” Vũ Ngấn khác biệt hỏi.

“Không có gì… Chỉ là đột nhiên nghĩ đến, hắc tai cảm nhiễm sơ kỳ, tựa hồ người cũng là khả năng có lý trí ở… Ta gặp được loại này ví dụ, mà hắc tai cảm nhiễm số lượng lớn như vậy, xuất hiện số nhiều cùng loại ví dụ, cũng có thể lý giải.” Vu Hoành nhẹ giọng trả lời.

“Hiện tại trong nước đại cục đã định, tiếp đó, phía chúng ta khuếch tán đến quốc gia khác, một bên cũng cần điều tra hồng trị lên cao, nguyên nhân đến từ chỗ nào.” Ngón tay hắn nhẹ nhàng gõ gõ.

“Đã tại an bài nhân thủ đã điều tra, bất quá tạm thời không có manh mối, hồng trị nồng độ tựa hồ là tương đương đều đều phát ra ở trong không khí, mà lại cũng không phải là giống như là gần đây cách làm.” Vũ Ngấn nói.

“Tương quan nhân sĩ chuyên nghiệp đâu? Hắc tai xâm nhiễm, nhất định sẽ có tiếp xúc qua người a?” Vu Hoành hỏi.

“Là có, ta lập tức đi an bài, kỳ thật trước đó đã tiếp xúc qua một nhóm người, nhưng phần lớn đều là l·ừa đ·ảo.” Vũ Ngấn thở dài.

Hắn nhìn xem lúc này ngồi ngay ngắn ở tổng thống trên ghế Vu Hoành, sau lưng như ẩn như hiện lóng lánh màu lam quỷ dị thái dương hư ảnh.

Hắn hiện tại, đã so với vừa mới bắt đầu cường đại rất nhiều lần.

Vẻn vẹn đứng ở bên cạnh hắn, cũng sẽ cảm giác được linh quang vô cùng nặng nề uy áp.

“Trước đó giáo hội cùng Phủ tổng thống bên này, liên hợp hi vọng tổ kiến một cái tên là Hiệp hội Tham Linh tổ chức, trong đó liền đã bao hàm các loại linh cảm nhân ở bên trong.”

“Linh cảm nhân? Chính là trước đó trên đường đánh lén qua ta mấy cái kia?” Vu Hoành hồi tưởng lại, những người kia đều đóng rất nhiều ngày, cũng không biết tình huống như thế nào

“Là. Bọn hắn cổ quái kỳ lạ năng lực khá nhiều, mà lại sẽ không tái diễn. Có nhất định giá trị nghiên cứu.” Vũ Ngấn gật đầu

“Chủ yếu vẫn là tìm tới hồng trị lên cao đầu nguồn, những này hậu văn lại nói, trước tập trung lực lượng giải quyết một vấn đề.” Vu Hoành nói.

“Minh bạch!”

Chiếu ảnh hình ảnh líu lo dừng lại, sau đó đùng một chút dập tắt.

Brutus.

Huyết Năng tập đoàn dưới mặt đất sở nghiên cứu.

Xùy!

Nhỏ xíu huyết dịch lưu động âm thanh gia tốc truyền ra.

Nương theo lấy lại một bộ t·hi t·hể ngã xuống đất, huyết thủy chảy xuôi mà ra, cấp tốc hóa thành sợi tơ, một lần nữa bện thành một đạo màu đỏ sậm phong cách cổ xưa cửa vòm tròn.

Cửa chậm rãi mở ra một cái khe hở từ đó chảy ra đỏ nhạt huyết thủy.

“Wade” mang theo hơn mười tên khuôn mặt chất phác sở nghiên cứu cảnh vệ, chậm rãi đang nghiên cứu chỗ trong đại sảnh hành tẩu.

Trong đại sảnh khắp nơi là t·hi t·hể, khắp nơi là huyết nhục tàn chi. Trên vách tường cũng có đ·ạ·n cái hố cùng bạo tạc cháy đen lưu lại vết tích.

Một đoàn người rất mau tới đến sở nghiên cứu hạch tâm nhất giữ bí mật phẩm đông lạnh nhà kho.

Nặng nề màu bạc nhà kho cửa lớn, tại Wade tay phải trước mặt, chỉ là nhẹ nhàng nhấn một cái.

Cửa kim loại chung quanh khung, ầm vang chấn động.

Ngay sau đó, cửa lớn đi đến nghiêng, buông lỏng.

Ầm ầm!

Cánh cửa toàn bộ hướng bên trong đổ xuống.

Cái này vượt qua trăm tấn cửa lớn, ở trước mặt Wade, vẻn vẹn chống đỡ mười giây.

“Đi thôi.” Wade dẫn đầu hướng phía trước, tiến vào nhà kho.

Tại chỗ tốt nhất, một cái cao cỡ một người thủy tinh màu đỏ bình trước mặt dừng lại.

“Tìm được… Cao nồng độ đời trước hoàn mỹ chi huyết… .” Wade đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve bình thủy tinh mặt ngoài, trên mặt lộ ra vẻ say mê.

Bành!

Một giây sau, hắn một quyền hung hăng đạp nát bình, lộ ra bên trong đông kết thành khối băng cột máu.

“Có thể bắt đầu.” Wade lui ra phía sau một bước hai tay mở ra, sau lưng đi theo cùng nhau trùng sinh nhân, nhao nhao tản ra, quay chung quanh cột máu đứng vững, cấp tốc bắt đầu hai tay không ngừng kết ấn, trong miệng nói lẩm bẩm.

Theo bọn hắn tụng niệm, cột máu nội bộ, loáng thoáng bắt đầu hiển hiện một cánh màu đen nhánh cửa lớn, cánh cửa có dữ tợn quái kiểm cùng vô số hoa lệ hoa tươi hoa văn.

Răng rắc.

Cửa lớn chậm rãi nứt ra một khe hở.

Trong chốc lát, đại lượng hồng trị bức xạ, nương theo lấy hắc vụ nồng đậm, từ trong khe cửa tuôn trào ra.

“Flora!”

“Flora!”

“Flora! !”

Một đám trùng sinh nhân bắt đầu cao giọng kêu gọi đứng lên.

Wade thì một mình giang hai cánh tay, trên cánh tay có vô số hỏa diễm màu máu, im ắng dấy lên.

Nương theo lấy hỏa diễm màu máu nhóm lửa, trong hắc môn tiêu tán ra hắc vụ nhanh hơn.

Răng rắc.

Cánh cửa bị một nguồn lực lượng, nhẹ nhàng đẩy đến lớn hơn chút.

Ngay sau đó, một cái mọc đầy dữ tợn hắc giáp gai nhọn cánh tay, chậm rãi đưa ra ngoài.

Cánh tay kia khuỷu tay bộ vị mọc ra cánh chim màu đen, hắc giáp trong khe hở, mơ hồ có màu đỏ sậm mạch máu lưu động.

Mới duỗi ra ra, chung quanh hồng trị liền phảng phất giống như điên, cực tốc đi lên tăng vọt.

Xuy xuy xuy xùy!

Cùng lúc, từ hắc môn khe hở những vị trí khác, bắn ra từng đạo hắc quang.

Những này hắc quang rơi xuống đất liền hóa thành từng cái người mặc váy dài màu đen tóc dài nữ ảnh.

Các nàng phảng phất không có trọng lượng đồng dạng nhẹ nhõm liền tung bay tại nhà kho giữa không trung.

Nếu như Vu Hoành ở đây, liền có thể một chút nhận ra, đây chính là hắc tai bên trong Hắc Khô Nữ, Chiến Tranh cấp bên

trong người nổi bật.

Mà lúc này, Hắc Khô Nữ càng ngày càng nhiều, tựa như không có cuối cùng đồng dạng, suối phun một dạng từ trong hắc môn tuôn ra.

Bọn chúng phi tốc rời đi nhà kho, rời đi sở nghiên cứu, xuyên thấu tầng đất, đi vào mặt đất, nương theo lấy hắc vụ tản ra, bọn chúng cũng bắt đầu phi tốc hướng phía số người nhiều nhất phương hướng di động.

Mà lúc này, ban sơ mở ra cánh cửa kia bên trong, đang lúc cánh chim kia hắc giáp cánh tay, tiếp tục suy nghĩ ra bên ngoài mở rộng lúc.

Đột nhiên một cái già nua mà trắng bệch nhân loại cánh tay, từ trong môn một chút nhô ra, bắt lấy cánh chim hắc giáp cánh tay.

Nương theo lấy một trận trầm thấp tiếng cười quái dị, già nua nhân thủ nhẹ nhàng bóp, lập tức đem hắc giáp cánh tay tại chỗ bóp nát.

Ngay sau đó, chính nó cũng lùi về trong môn.

Hết thảy an tĩnh lại.

Phía ngoài Wade mấy người cũng từ từ dừng lại động tác, có chút không biết làm sao.

“Ở chỗ này… Nguyên lai, ở chỗ này…”

Phốc!

Bỗng nhiên, hắc môn khe hở chỗ, một chút mọc ra đến một tấm trắng bệch lão ẩu mặt người.

Mặt người mang theo nụ cười quỷ dị, ngạnh sinh sinh chen lấn hắc môn vang lên kèn kẹt, cơ hồ muốn sụp đổ.

Nếu như Vu Hoành ở đây, nhất định có thể nhận ra, tấm này lão ẩu mặt người, chính là lúc trước hắn cùng tượng nữ thần ba đầu chém g·iết sau xuất hiện cái kia đỉnh tiêm hắc tai quái vật.

Nàng lúc này muốn tránh ra hắc môn, nhưng tựa hồ khoảng cách triệt để tiến đến, còn kém một vài điều kiện, đạo này tiểu môn căn bản không đủ để tiếp nhận nàng cấp độ này tiến vào.

Theo mặt người không ngừng đè ép, hắc môn cũng chậm rãi bị cự lực cứng rắn gạt ra, cực kỳ chậm rãi tại ra bên ngoài mở ra.

Răng rắc.

Bên ngoài trên bầu trời bắt đầu chiếm cứ mây đen, cuồng phong gào thét mà lên, đại lượng sương mù màu xám đen bay lên không tỏ khắp, dần dần bao phủ lên mảnh này mấy cây số phạm vi.

Ngày 19 tháng 10.

Festa cường thân châm chính sách triển khai, bị tiêm vào người xuất hiện cực kỳ rõ ràng tật bệnh khôi phục hiệu quả, cho nên dẫn phát trên internet phạm vi lớn tự phát video nhỏ.

Thanh Tịnh Thiên công ty cùng Linh Minh tồn tại, cũng bị đám dân mạng rất nhanh đào móc đi ra nội tình.

Trong lúc nhất thời cường thân châm vang dội các nơi, đai linh quang tới ảnh hưởng, rốt cục bắt đầu sơ bộ tự phát khuếch tán.

Mà lúc này Vu Hoành, sắp hoàn thành sau cùng Nh·iếp Thần Công tu hành.

Cung điện Ares bên trong, một gian an tĩnh phòng họp.

Vu Hoành lẳng lặng đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn qua bên ngoài người làm vườn ngay tại tu kiến mặt cỏ bụi hoa.

Hắn hai mắt nhắm lại, lúc này trong con mắt bộ chính một vòng một vòng ra bên ngoài không ngừng khuếch tán hồng quang.

Chỉ là cái này hồng quang này bị linh quang đè ép xuống, dẫn đến bên ngoài không ai phát hiện.

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Rất nhanh, hơn mười phút đi qua.

Vu Hoành đột nhiên toàn thân chấn động, hai mắt bỗng nhiên trợn to. Cả đôi con mắt đều hiện lên ra màu đỏ sậm phức tạp hoa văn.

Lại qua mấy giây.

Rốt cục, một tia hắc ấn phản hồi âm, chảy vào đầu óc hắn.

'Nh·iếp Thần Công tu hành đạt đến đỉnh điểm, đặc chất phát sinh tiến hóa: Ưng Mục —— Con Mắt Bẻ Cong.'

Con Mắt Bẻ Cong: Ngươi có thể sử dụng ánh mắt vặn vẹo người khác tinh thần, chỉ cần ngươi nguyện ý, nhìn chăm chú phía dưới, tầm mắt của ngươi đem phát động tiếp tục không ngừng tinh thần vặn vẹo tổn thương. Tổn thương này đối với tinh thần cường độ cao hơn tự thân gấp ba người vô hiệu.

"Ừm! ? Một chút khoảng cách lớn như vậy?" Vu Hoành sờ lên mí mắt, cảm giác hai mắt lúc này nóng hầm hập, phảng phất chườm nóng qua thật lâu.

Nhắm mắt lại, lại lần nữa mở ra.

Hắn nhìn về phía hết thảy trước mắt, phát hiện trong tầm mắt, tất cả có thể nhìn thấy vật sống, đều cho hắn một loại có thể có thể đụng tay đến, tùy thời đối với nó phát động công kích cảm giác.

'Thuần túy trên tinh thần Mục Kích chi thuật a? Cũng đúng là nhằm vào hắc tai năng lực, ngược lại là có thể cường hóa xuống dưới.'

Lập tức cường hóa, rốt cục luyện được một loại có thể đối phó hắc tai đặc chất năng lực, cái này khiến Vu Hoành tâm tình có chút dễ dàng hơn.

Hai ngày này hắn một mực để hắc ấn cường hóa lấy các loại máy kiểm tra, đối với linh tai, hắc tai, thậm chí quang tai máy kiểm tra, đều đã làm nhiều lần giản dị bản.

Một mực không có tiến hành thời gian dài cường hóa, chính là vì chờ đợi Nh·iếp Thần Công đặc chất xuất hiện.

Hiện tại, đặc chất rốt cục xuất hiện.

Sau đó…

Bí bo…

Bỗng nhiên trên người hắn chuông điện thoại di động gấp rút vang lên.

Lấy điện thoại di động ra ấn xuống phím kết nối, Vu Hoành nhìn thấy điện báo biểu hiện là Vũ Mặc sư phụ.

“Sư phụ, ngươi không phải tại đi theo hắc quang điều tra hồng trị đầu nguồn a? Có đầu mối?”

“Ừm, chúng ta kết hợp bên này tổ chuyên gia, đo lường tính toán phát hiện hồng trị bức xạ lưu động quỹ tích, thông qua nhiều mặt kiểm tra đối chiếu sự thật, xác định, hồng trị phát ra đầu nguồn, không ở trong nước Festa!” Vũ Mặc lão đạo nghiêm túc nói

“Quả nhiên, cụ thể địa điểm ở đâu?” Vu Hoành thần sắc nguyên một, cấp tốc hỏi nếu như có thể sớm áp chế rơi hắc tai bắt đầu, cái kia mang ý nghĩa, bọn hắn có thể ở thế giới này an ổn sinh hoạt một đoạn thời gian rất dài.

Thời gian, đối với hắn mà nói phi thường trọng yếu, chỉ cần mấy năm, liền đầy đủ để hắn nhanh chóng trưởng thành đến mình cũng không cách nào tưởng tượng độ cao.

“Tại Brutus. Hiện tại Hắc Quang đã phân ra một chi tiểu đội, tiến về bên kia điều tra, tin tưởng chẳng mấy chốc sẽ có tin tức truyền về.” Vũ Mặc trả lời.

“Vất vả các ngươi, tùy thời chú ý kiểm tra đo lường chung quanh hồng trị, hồng trị bức xạ nồng độ cũng là có lưu động tính, đồng thời chú ý sương mù tồn tại.” Vu Hoành nói.

“Yên tâm, hiện tại tất cả mọi người phân tán ra ngoài điều tra, hắc tai bộc phát cũng là tiến hành theo chất lượng, không có khả năng ngay từ đầu liền đạt tới cực kỳ cao cường độ, cho nên chúng ta còn rất dài thời gian giảm xóc.” Vũ Mặc an ủi.

“Ta chỉ là, không muốn lại lưu lạc.” Vu Hoành thở dài.

Bên kia cũng trầm mặc xuống.

Cúp điện thoại, Vu Hoành lại lần nữa lấy ra mang theo người Nh·iếp Thần Công bí tịch, công pháp viên mãn, cần tiếp theo giai đoạn cường hóa.

‘Bất quá trước đó, trước kiểm tra một chút cái này cái gì Con Mắt Bẻ Cong hiệu quả.’

Hắn rời phòng, đi vào bên ngoài trên bãi cỏ, một đội cảnh vệ chính hộp kia bộ đàm, mang theo tai nghe, cảnh giác tuần sát chung quanh.

Nhìn thấy Vu Hoành, bọn hắn ánh mắt run lên, cấp tốc cúi đầu không còn dám nhìn.

Linh Minh minh chủ Vu Hoành cùng tổng thống nội các đã đạt thành nhất trí, tin tức này truyền ra ngoài về sau, rất nhiều người đều minh bạch, Linh Minh rất có thể là một người có thể cùng tổng thống nội các nói chuyện ngang hàng trao đổi tổ chức.

Cho nên đối với Vu Hoành, bọn hắn cũng ôm gần với đối với tổng thống thái độ đối đãi.

Vu Hoành dừng lại, nhìn xem thân thể bọn họ ưỡn đến mức ngay ngắn đi qua bên cạnh mình.

“Chờ một chút.” Hắn lên tiếng nói.

“Xin phân phó, các hạ!” Dẫn đầu cảnh vệ trưởng lập tức nghiêm quay người, lớn tiếng nói.

“Cho ta đưa con dê tới. Muốn sống.” Vu Hoành nói.

“? ? ? Dê?” Cảnh vệ trưởng một mặt mộng bức.

Chương 428: Nồng độ (4)

Chương 428: Nồng độ (4)

Sau năm phút, một cái nhốt ở trong lồng dê sống xuất hiện ở trước mặt Vu Hoành.

Hắn đứng tại chiếc lồng trước, chung quanh là cung điện Ares bên trong một chỗ phòng bếp không trung.

Nhìn chăm chú lên da trắng lông Công Dương, Vu Hoành hai mắt ngưng tụ, một mảnh màu đỏ sậm hoa văn quỷ dị, trống rỗng hiện lên ở hắn hai tròng mắt bên trong.

Con Mắt Bẻ Cong! Phát động!

Lần thứ nhất phát động, trong lòng hắn mặc niệm lên tiếng.

Trong chốc lát, hai đạo vô hình trong suốt vặn vẹo vầng sáng, bắn ra, tinh chuẩn trúng mục tiêu dê trắng.

Be be!

Dê trắng vội vàng xao động kêu to lên.

Sau một khắc.

Bành! !

Đầu dê trong nháy mắt bị bóp méo được không quy tắc đất dẻo cao su, huyết thủy phun ra ngoài, tung tóe sau lưng một chiếc lồng.

Không đầu thân dê ngã xuống.

Cái này… Không phải nói vặn vẹo tinh thần a.

Hắn ra lệnh cảnh vệ thu lại chiếc lồng, trở về tổng thống phòng làm việc.

Mặc dù có chút kỳ quái, bất quá năng lực này tựa hồ so với hắn tưởng tượng mạnh hơn, cũng liền không nghĩ nhiều nữa.

Một lần nữa lấy ra Nh·iếp Thần Công bí tịch.

Vu Hoành vươn tay, đem nó đặt ở bàn đọc sách trên mặt bàn, trong lòng mặc niệm.

'Cường hóa Nh·iếp Thần Công, phương hướng: Tăng cường vặn vẹo chi lực.'

Rất nhanh hắc tuyến lóe lên, hắc ấn phản hồi truyền về.

Vu Hoành để cho khẳng định về sau, quét mắt đếm ngược số lượng: 73 giờ 67 phút.

"Ba ngày a? Vẫn được."

*

*

Brutus cảnh nội.

Vils bọc lấy dày đặc áo khoác màu đen, chậm rãi từng bước đi tại ban đêm trong đống tuyết.

Lần lượt đi tới hơn mười phút, phía trước mơ hồ xuất hiện một cái tràn đầy tuyết đọng tiểu trấn.

Vils nhẹ nhàng thở ra tiến lên, tìm tới vẫn sáng đèn, buôn bán lấy ban đêm quầy rượu.

Đẩy cửa đi vào.

"Lão bản! Cho ta đến ba cái thịt muối trứng gà pizza dứa!"

Vils cảm giác mình sắp c·hết đói. Lần này xâm nhập dò xét, để hắn tìm được rất nhiều chi tiết cùng bí mật.

Nhưng cũng bởi vậy kém chút không có thể trở về tới.

"Ba cái! ?"

Quầy rượu phía sau quầy, nhân viên phục vụ có chút mộng bức nhìn xem hắn, không biết nên không nên nghe.

“Ta cùng hắn cùng nhau, không có việc gì, lên đi.” Một cái hùng hậu trầm thấp giọng nam, ở bên người hắn vang lên.

Nhân viên phục vụ mắt nhìn đối phương tranh thủ thời gian gật đầu, buông xuống trong tay đồ vật, xoay người đi bếp sau.

Chỉ chốc lát sau ba phần sáu người trang pizza, xuất hiện ở Vils trước người. Bởi vì chồng không xuống thậm chí bỏ vào bàn bên cạnh.

Đồng dạng, hắc ám quầy rượu trong không gian, một cái có chút ẩn thân hói đầu người da đen trung niên nhân, từ từ kéo ra cái ghế, ngồi vào trước mặt hắn.

“Vils, lại gặp mặt.”

“Là ngươi a… Regustus. Ngươi tốt nhất phó cục trưởng không làm, chạy đến nơi này tới làm cái gì?” Vils ngẩng đầu, lại là không nghĩ tới thấy được một cái mặt mũi quen thuộc.

“Đã không có.” Regustus bình tĩnh nói.

“Cái gì?”

“Cục An ninh Quốc gia, đã không có. Ta cũng quang vinh thất nghiệp.” Regustus đốt điếu thuốc, nhẹ nhàng nhấp một ngụm, phun ra cái màu trắng vòng khói.

“Chuyện gì xảy ra?” Vils có chút kinh ngạc, “Ngươi có phải hay không đang nằm mơ? Không phân rõ mộng cùng hiện thực khác biệt?”

“Là Linh Minh, bọn hắn không biết sử dụng thủ đoạn gì, để nội các cơ hồ tất cả mọi người cho duy trì. Ta vốn cho là bọn họ là thu đến uy h·iếp, kết quả…”

“Mạnh như vậy! ? Cái này Linh Minh.” Vils nắm lên một khối pizza liền lập tức ăn như hổ đói.

“Ừm. Bọn hắn nắm giữ lấy cùng loại linh cảm nhân một dạng năng lực đặc thù, kỳ quái là, rất nhiều người năng lực đặc thù đều tương đương nhất trí.” Regustus không có tiếp tục nói nữa, mà là chỉ chỉ Vils sau lưng công cộng tivi nhỏ.

Trên TV ngay tại stream Linh Minh Thanh Tịnh Thiên bối cảnh tư liệu.

Đồng thời còn có thanh lương mỹ nữ mỹ nam, cắm loa tiết mục ở giữa nhàn rỗi quảng cáo. Đều tại tuyên truyền cường thân châm hiệu quả.

“Cường thân châm, khắp nơi đều là cường thân châm! Đúng là điên, hiện tại…” Vils cũng đã nhận ra không thích hợp.

“Ngươi bên kia như thế nào?” Regustus lên tiếng hỏi.

“Ừm… Brutus bên này, Huyết Năng tập đoàn hai cái trụ sở dưới đất bị huyết tẩy biên cảnh tuyến thượng có nguyên một tòa thành thị, vượt qua ba mươi vạn người, trực tiếp biến thành thành không, ngươi biết không? Toàn bộ một tòa thành thị, bên trong không có một người… Ta đi vào chênh lệch điểm bị dọa sợ! Nhiều người như vậy, thế mà trong vòng một đêm toàn bộ m·ất t·ích bí ẩn!”

“Vừa mới chính là bản địa quan viên kéo ta đi qua trưng cầu ý kiến tra án. Tình huống bây giờ phong tỏa, không có ra bên ngoài truyền.” Vils làm nổi tiếng thế giới linh dị chuyên gia, dĩ vãng gặp được chuyện như thế đều cũng không thèm để ý.

Nhưng bây giờ, tại biết trong vụ án lúc nào cũng có thể xuất hiện thật nguy hiểm linh dị về sau, khi nhìn đến một cái thành nhỏ trong vòng một đêm biến thành thành không. Hắn cũng không giống gặp được vụ án nhỏ đồng dạng thong dong trấn định.

“Nghiêm trọng như vậy?” Regustus nhíu mày.

“Vô cùng nghiêm trọng, q·uân đ·ội đã điều động đến đây, tùy thời chuẩn bị vây quét. Đồng thời đã bắt đầu khẩn cấp tu kiến tường c·ách l·y.” Vils vuốt vuốt huyệt thái dương, cúi đầu hung hăng cắn một cái lớn pizza.

“Nhưng cá nhân ta cho là, tác dụng không lớn. Lần này bộc phát, là bệnh viện tâm thần bên kia thả ra cái gọi là hoàn mỹ chi huyết người mang theo hàng mẫu. Kết quả Huyết Năng tập đoàn trên nửa đường xảy ra chuyện, xe lật. Hàng mẫu người mang theo thức tỉnh, sau đó lập tức g·iết tiến đến nghênh tiếp sở nghiên cứu một đội người.”

“Loại quái vật kia… Huyết Năng tập đoàn thế mà còn dám đem nó mang ra. Đơn giản điên rồi.” Regustus bất đắc dĩ nói.

“Là như thế này, ta từ bộ môn đặc thù bên kia được biết, lần này cái này người mang theo, vốn là một cái đi bệnh viện tâm thần thăm hỏi con trai mình mẫu thân, kết quả lọt vào biến cố, bệnh viện tâm thần có Huyết Năng tập đoàn người, bố trí nghi thức, ý đồ triệu hoán trong truyền thuyết Ma Thần Flora. Kết quả Flora không có trở ra đến, đi ra một giọt máu của nàng. Cái này máu tiến nhập cái này người mang theo trên thân.” Vils giải thích cặn kẽ.

“Nghe liền rất biến thái.”

“Ai nói không phải đâu. Còn tốt hiện tại q·uân đ·ội xuất động, nên vấn đề không lớn, trực tiếp hỏa lực rửa sạch, quái vật gì đều cho nổ không có.” Vils tâm tình rõ ràng rất buông lỏng.

Hai người cùng một chỗ ăn pizza, một bên tiếp tục nói chuyện phiếm mặt khác quen biết linh cảm nhân tình hình gần đây.

Thời gian cũng từ xế chiều bảy giờ rưỡi, từ từ chuyển động đến ban đêm 09:42.

Ăn xong, uống một chút ít rượu, hai người kề vai sát cánh đi ra cửa, lung la lung lay hướng Regustus ở chỗ này lâm thời mướn tiểu viện tử đi đến.

Đúng lúc này, tút tút tút!

Vils chuông điện thoại vang lên.

Hắn lấy điện thoại di động ra, xem xét điện báo biểu hiện, lập tức tỉnh rượu không ít.

Đè xuống kết nối, đầu bên kia điện thoại lập tức truyền đến lo lắng giọng nam.

“Vils giáo sư, tình huống không đúng! Basarod bên kia làm sao rút quân rồi?”

“Rút quân, không đến mức a? Ta trước khi đi nói đến rất rõ ràng, không cần phái người đi vào thăm dò, trực tiếp viễn trình Bạch Lân Đ·ạ·n rửa sạch, đốt cái ba bốn ngày, hắn là cũng không có cái gì vấn đề.”

“Nhưng bây giờ Basarod đã rút quân, chúng ta cũng không cách nào liên hệ bọn hắn. Hiện tại Huyết Mẫu bên kia đã hai lần bắt đầu khuếch trương. Dựa theo vi hình giá·m s·át, còn có ước chừng mười phút đồng hồ liền có thể đến ngươi bên kia chỗ thôn trấn!” Điện thoại bên kia nam sinh hấp tấp nói.

“Ngươi nói cái gì! ? Mười phút đồng hồ! ?” Vils biểu lộ một chút cứng đờ.

“Cho nên hiện tại, mau mau rời đi nơi đó! Giáo sư, nếu ngươi không đi không còn kịp rồi!”

“Nhưng nơi này còn có nhiều người như vậy! Brutus phía quan phương đến cùng chuyện gì xảy ra! ? Vì cái gì rút quân, phía sau này hơn mười thành trấn làm sao bây giờ! ? Còn có vượt qua 400, 000 nhân khẩu làm sao bây giờ! ? Bọn hắn điên rồi a! ?” Vils một chút có chút mộng, trái tim cấp tốc nhảy lên, thân thể chưa bao giờ cảm giác được như vậy hoảng hốt.

Hắn linh cảm năng lực là biết trước, mỗi khi gặp được có cực độ chuyện không tốt sắp phát sinh lúc, hắn đều sẽ sớm thu hoạch được dự cảnh.

Mà lúc này giờ phút này… Hắn linh cảm năng lực nhắc nhở, so với trước đó bất kỳ lần nào đều mãnh liệt hơn.

Ý vị này, lần này nguy hiểm, tuyệt đối sẽ vượt qua dĩ vãng bất kỳ lần nào!

“Chuyện gì xảy ra! ?” Lúc này lái xe phía trước Regustus nghe được không đúng, tranh thủ thời gian hỏi.

“Huyết Mẫu… Huyết Mẫu khuếch trương!” Vils cấp tốc đem tình huống đơn giản hoá miêu tả một lần.

“Mả mẹ nó! !” Regustus nghe nói qua Brutus các loại không đáng tin cậy, có thể như thế không đáng tin cậy sự tình, còn là lần đầu tiên.

“Làm sao bây giờ! ? Coi như khẩn cấp thỉnh cầu điều động cũng không kịp!” Vils cái trán đầy mồ hôi, đầu óc phi tốc chuyển động, suy tư biện pháp.

“Huyết Mẫu năng lực như thế nào?” Regustus cấp tốc hỏi.

“Miễn dịch đ·ạ·n, đ·ạ·n pháo, còn lại tổn thương không biết, hư hư thực thực có vô hạn tiến hóa năng lực thích ứng bất kỳ cái gì tổn thương tại tiếp xúc nàng 3 giây về sau, đều sắp mở bắt đầu siêu tốc thích ứng, đồng tiến hóa ra đối kháng loại tổn thương này nhằm vào năng lực.”

“Ta… ! !” Regustus nghe qua không hợp thói thường, nhưng chưa từng nghe qua như thế không hợp thói thường.

Loại năng lực này, chỉ là nghe liền cho người ta cảm giác tuyệt vọng…

“Ngươi cho ra kiến nghị gì?”

“Không tổn thương bắt, khi đó ta lúc rời đi hết thảy thuận lợi, đồng thời cũng tạm thời khóa lại Huyết Mẫu hành động quỹ tích, thuận lợi hoàn thành bắt, nhưng bây giờ… Chỉ sợ là xảy ra chuyện!” Vils không ngừng hít sâu.

“Chúng ta, nhất định phải nghĩ biện pháp, nếu không, nơi này mấy trăm ngàn cư dân đều sẽ xảy ra chuyện!”

Đột nhiên, Regustus ánh mắt lóe lên một vòng tinh mang.

“Đúng rồi Vils, ta có nói qua cho ngươi, ta là thế nào tới đây cùng ngươi gặp mặt sao?”

“Bây giờ nói những này làm gì! ?” Vils nhanh vội muốn c·hết. Không thể nào hiểu được hảo hữu mạch suy nghĩ.

“Ta chỉ là muốn nói cho ngươi… . Không cần mười phút đồng hồ, chúng ta bây giờ, lập tức liền có phiền toái…” Regustus nhìn xem xe phía trước, từ trong bóng tối đi ra hai cái cao hơn hai mét to con.

Trái tim liền bành bành trực nhảy đứng lên.

Cái này hai khối lớn đầu người mặc kim loại đen nặng nề đồ bộ, toàn thân đều hoàn toàn bao khỏa tại bình lớn trước.

Bọn hắn một tay nhấc hạng nặng chiến phủ, một tay nhấc s·ú·n·g máy hạng nặng, trên thân trước ngực treo mảng lớn chùm băng đ·ạ·n, lúc này ngăn tại xe phía trước mười lăm mét chỗ, tại trong đống tuyết, tựa như hai đầu đại hắc hùng, nhìn chằm chằm.

“Cái này mẹ nó là cái gì! ?” Vils chỉ vào trước mặt hai khối lớn đầu, nhìn về phía hảo hữu.

“Ta nhớ được ngươi nói ngươi là thất nghiệp, không phải phạm pháp!”

“Chính trị đấu tranh ngươi cho rằng sẽ rất nhẹ nhõm? Ta là trốn tới, Quốc An cục toàn viên b·ị b·ắt bị truy nã, tin tức ngươi không thấy a?” Regustus thuần thục cấp tốc chân ga, mở cửa xe, sau đó một cước đem hảo hữu đạp ra ngoài. Chính mình cũng đi theo cấp tốc nhảy xe.

Bành! !

Đúng lúc này, hai cái to con bên trong một cái, mấy bước bắn vọt, chớp mắt liền xuất hiện tại phía trước xe, một búa hướng xuống một đập.

Tiếng vang phía dưới, xe con tại chỗ bị đính tại nguyên địa, phía trước mui xe bị ngạnh sinh sinh nện xuyên, xa luân ô ô rung động, nhưng là không có cách nào tiếp tục hướng phía trước.

Xuống xe Regustus hai người động tác nhanh nhẹn, cấp tốc tại phòng ốc ở giữa xuyên tới xuyên lui, nhìn thuần thục trình độ, rõ ràng không phải lần đầu tiên làm như vậy.

“Cái kia hai cái là cái gì! ? Mạnh như vậy! ?

“Linh Minh linh năng bộ đội!”

“Linh Minh mạnh như vậy sao? ?”

Vils quay đầu quét mắt, nhìn thấy cái kia hai cái bình lớn đầu thế mà cùng viên hầu đồng dạng, động tác đồng dạng nhanh nhẹn đuổi theo, lập tức vong hồn đại mạo. Hắn hiện tại có chút minh bạch, vì cái gì hảo hữu ngồi ở vị trí cao, còn đối với Linh Minh như thế kiêng kị cùng sợ hãi.

Chương 429: Sắp (1)

Chương 429: Sắp (1)

Răng rắc!

Sau lưng một cái đồ hộp lớn trực tiếp vịn đoạn một cây xi măng cột điện, quét ngang lấy hướng trước mặt hai người đập tới.

Hô!

Nhưng đập cái không, bị Vils một cái cúi đầu quay cuồng, tránh đi quét ngang.

Nhưng mới chạy ra không bao xa, phía trước giao lộ, lại xuất hiện hai tên đồng dạng trang bị đồ hộp lớn.

"Mả mẹ nó, loại cấp bậc này quái vật, Linh Minh thế mà còn có! ?" Vils biết trước năng lực thoáng hiện, hắn vội vàng lôi kéo hảo hữu hướng một chỗ phòng ốc chật hẹp thông đạo chen vào.

"Quả nhiên, đến tìm ngươi, là đời ta làm được việc tốt nhất." Regustus thở hổn hển lớn tiếng nói.

"Ngươi đây là lừa ta!" Vils nổi giận nói.

Hai người xông ra ngõ nhỏ, kết quả không có chạy bao xa, lại nhìn thấy phía trước xuất hiện ba cái đồ hộp lớn, phong đường.

"Ta… . Còn có! !" Vils cảm giác mình biết trước năng lực đều nhanh vận chuyển b·ốc k·hói,

"Đến cùng còn có bao nhiêu cái! ? Loại quái vật này Linh Minh chẳng lẽ lại rất nhiều sao! ?" Hắn có chút tuyệt vọng.

“Ta đã sớm nói cho ngươi, đây không phải cao thủ, chỉ là, chỉ là bọn hắn linh năng bộ đội binh sĩ…” Một bên Regustus thở phì phò bất đắc dĩ nói.

“Ý là, còn có rất nhiều?” Vils há to mồm, “Mà lại ngươi không cho ta nói qua.”

“Ừm, kỳ thật không nhiều, đại khái là… Còn có hơn nghìn người…” Regustus bỗng nhiên dừng lại dừng lại, nhìn cách đó không xa trong gió tuyết, từ trong bóng tối chậm rãi đến gần một nhóm đồ hộp lớn, trong đó phía trước nhất rõ ràng là một tên tóc đen đến eo, tay cầm tối mờ trường kiếm nam tử trung niên.

Nam tử chậm rãi đi vào, liền ngay cả bên cạnh hắn phong tuyết, tại ở gần chung quanh hắn lúc, cũng lặng yên lắng lại mất đi lệ khí.

“A nha… Lại một con quái vật tới…” Regustus hít sâu một hơi.

“Ngươi nói cái gì?” Vils không nghe rõ.

“Ta nói, ta có một ý tưởng…” Regustus nói khẽ.

“Muốn nói cũng nhanh!” Vils lui về sau đi.

“Thời gian, có phải hay không sắp đến rồi? ?”

“…” Vils sững sờ, lập tức trong đầu phảng phất có một cây châm, truyền đến đau nhức kịch liệt.

Hắn ôm đầu ngồi xổm người xuống, mà kỳ quái là, trước mặt bọn họ Linh Minh binh sĩ nhưng không có thừa cơ tới gần động thủ.

Két.

Tất cả Linh Minh Hắc Quang binh sĩ, lúc này cùng nhau ngẩng đầu, hướng phía Vils cùng Regustus phía sau nhìn lại.

Ở nơi đó, trên trấn cư dân không biết lúc nào, từng bầy trên mặt quái dị mỉm cười, hướng phía bên này chỉnh tề hành tẩu, tới gần.

Bọn hắn thuận ngõ nhỏ, khu phố, tường vây, không nhìn bị phá hư khu ngã tư, không nhìn bị bẻ gãy đèn đường, phảng phất tản bộ đồng dạng, lít nha lít nhít, hướng phía Vils hai người cùng một phiếu Hắc Quang bộ đội vây quanh tới.

Chói mắt xem xét, trong tuyết dạ năng lượng ánh sáng nhìn thấy bộ phận, liền chí ít hơn ngàn!

“Xong… Xem ra hôm nay ta hai khẳng định trốn không thoát.” Vils thân thể căng cứng, trong đầu điên cuồng nghĩ đến các loại chạy trốn biện pháp.

“Không nhất định, ta có thể không cảm thấy bọn hắn cùng Linh Minh người là cùng một bọn.” Regustus ngăn chặn hô hấp, tay từ sau eo rút ra một thanh s·ú·n·g tay tự động, đây là hắn sau cùng thủ đoạn phòng thân.

“Ngươi nói là. Có thể Linh Minh người chỉ có một chút như thế…” Vils nhíu mày.

“Thiếu không có nghĩa là yếu.” Regustus cong người lên, nhìn về phía trước cái kia rút kiếm Linh Minh người dẫn đầu.

“Chuẩn bị!” Thanh âm hắn đè thấp, cơ bắp kéo căng.

“Vì Linh Minh! !”

Bỗng nhiên, chung quanh nguyên bản vây quanh bọn hắn Linh Minh Hắc Quang các binh sĩ, nhao nhao rống giận, gầm thét, quay người rút v·ũ k·hí ra, hướng những cái kia quỷ dị đám người nhắm chuẩn.

Cộc cộc cộc cộc! !

S·ú·n·g máy hạng nặng thanh âm tựa như tiếng sấm, tại tuyết này trong đêm nổ tung, chói tai khó nghe.

Nhưng ở lúc này Regustus hai người trong tai, lại thành tốt nhất tiên nhạc.

Bọn hắn nhìn xem bọn này Linh Minh đồ hộp lớn, dẫn theo s·ú·n·g máy hạng nặng không ngừng gặt lúa mạch đồng dạng bắn phá đám người, nhưng phát hiện đ·ạ·n liền rất nhanh

không dùng về sau, đánh ngã đám người cấp tốc lại lần nữa bò dậy.

Thế là liền dẫn theo chiến phủ, toàn thân bao trùm linh quang màu bạc xông tới.

Bọn hắn nhân số tuy ít, nhưng từng cái như là xe tải nặng, xông ngang xông thẳng, tường vây cùng thấp một điểm phòng ốc, đều tại trước mặt bọn hắn b·ị đ·âm đến phá thành mảnh nhỏ.

Một chút dừng ở trên đường xe hơi nhỏ, dứt khoát bị mấy cái lưỡi búa chém đứt to con ôm, làm binh khí nặng đập loạn.

Bành bành bành bành! ! !

Nặng nề tiếng vang liên tiếp nổ tung.

Regustus cùng Vils hai người thừa cơ từ giữa khe hở chạy đi.

Bọn hắn chạy trốn không có bất kỳ người nào chú ý, trong trấn quỷ dị đám người, tựa hồ lực chú ý đều bị Linh Minh người hấp dẫn tới, hoàn toàn không để ý tới bọn hắn chạy trốn.

Hai người lộn nhào, tốc độ cao nhất chạy ra thôn trấn mấy cây số bên ngoài, mới có cơ hội thở một ngụm.

Giẫm lên dày đặc tầng tuyết, Vils toàn thân mồ hôi, đứng tại một chỗ bị vùi lấp đất tuyết phòng nhỏ nóc nhà, nhìn ra xa trên trấn tình huống.

Oanh!

Một đoàn màu cam ánh lửa, tại trong trấn nổ tung.

Ngay sau đó từng đợt bành bành tiếng vang, hiển nhiên chiến đấu vẫn còn tiếp tục.

“Thật là mạnh a…” Vils là gặp qua Huyết Mẫu những cái kia cảm nhiễm thể thực lực, thân thể bọn họ bất kỳ một cái nào bộ vị đều có thể biến thành vô cùng sắc bén gai nhọn, trong nháy mắt đâm vào nhân thể, hút nội bộ khí quan cùng huyết dịch cơ bắp xương cốt các loại tất cả mọi thứ.

Sau đó trong khoảng thời gian ngắn một lần nữa rót vào huyết dịch, có thể đem người nhanh chóng chuyển hóa thành chính mình một thành viên.

Nhưng bây giờ…

“Có hơn mười phút đi? Vẫn còn đang đánh, đủ mãnh liệt!” Vils nguyên bản còn không rõ ràng lắm hảo hữu một mực tại phiền não đối kháng Linh Minh, là cái gì thế lực tổ chức.

Mà bây giờ, Hắc Quang binh sĩ cho hắn lên cực kỳ sinh động bài học.

“Vì Linh Minh! !”

“Vì vĩnh cửu an bình! !”

Trên trấn còn mơ hồ có thể nghe được to lớn gầm thét.

Cái kia dẫn đầu rút kiếm nam nhân, lúc này toàn thân tắm rửa lấy ngân quang, ngân quang ở trên người hắn tựa như thiêu đốt hỏa diễm, vọt tới cao ba bốn mét.

Hắn không chút nào phòng ngự điên cuồng rút kiếm lưới bốn phía phách trảm, lưỡi kiếm bao trùm ngân quang, chỗ đến, tất cả trên trấn cư dân nhao nhao phá thành mảnh nhỏ, tàn chi bay loạn.

Nương theo lấy ngân quang bao trùm, còn có từng đạo màu trắng phù văn thần bí, ở tại bên cạnh giữa không trung vờn quanh, lúc ẩn lúc hiện. Trôi nổi bay múa.

Đó là nhằm vào hắc tai phù lục một trong.

Đối với Hắc Quang mà nói, cùng phóng thích điểm tinh thần chỉ có hơn ngàn thuật pháp, không bằng tại linh quang cường hóa dưới, dùng thuật pháp cho mình phụ ma gia tăng đặc công hiệu quả, sau đó đi lên vật lộn.

Nếu không thuật pháp thả mười mấy liền hết sạch sức lực, sẽ còn gây nên tinh thần suy yếu, từ đó mang đến suy kiệt vô lực.

Ngay từ đầu cái này đấu pháp là Lực Vương bắt chước Khô Thiền mà đến, về sau mọi người phát hiện loại phương thức

này càng thích hợp Hắc Quang tác chiến, dứt khoát liền mở rộng phổ cập ra.

“Ngươi nói, bọn hắn có thể trốn tới a?” Regustus nhẹ giọng hỏi.

“Không biết. .. Bất quá, động tĩnh lớn như vậy, hẳn là.”

Vils nói còn chưa dứt lời, bỗng nhiên liền nhìn thấy trong trấn, từng đạo linh quang màu bạc phóng lên tận trời.

“A! ! !”

“Vì Linh Minh! ! !” Đều nhịp tiếng rống giận dữ trùng thiên vang lên, bọn hắn tựa hồ hẹn xong, trong chốc lát, một tiếng vang thật lớn bạo tạc.

Gần phân nửa thôn trấn đều bị bao phủ tại ngân quang chói mắt bên trong, không thể nhìn thẳng.

Regustus hai người không khỏi lấy tay che mắt chờ trọn vẹn ba bốn giây, mới dám từ từ buông xuống, lại lần nữa nhìn lại.

Vừa hay nhìn thấy hết thảy chín đạo ngân quang, từ trong trấn bắn ra, hướng phía trên không chớp mắt liền biến mất ở nơi xa chân trời.

Thôn trấn lúc này cũng rốt cục yên tĩnh trở lại.

“Ta đoán là không có…” Regustus thở dài, chỉ có chân chính nhìn thấy Linh Minh đáng sợ như vậy lực ngưng tụ, hắn mới rõ ràng, hiện tại Festa, không có khả năng ngăn cản được bọn hắn.

“Chúng ta cũng nên đi.” Vils hấp tấp nói, “Ta dự cảm lại tới, những Huyết Mẫu quái vật kia tựa hồ rất giận sinh khí… Bọn hắn chuyển hướng tại triều chúng ta nơi này tới.”

Hắn một bên nói, một bên không ngừng lui về sau.

“Vì cái gì sinh khí?” Regustus đuổi theo chạy chậm đứng lên.

“Giống như những cái kia Linh Minh người, cái gì cũng không cho bọn hắn lưu lại, ngay cả t·hi t·hể đều không có, Huyết Mẫu

quái vật trắng tiêu hao lâu như vậy, thua thiệt lớn!" Vils ha ha cười khan hai tiếng, chạy trốn tốc độ lại càng lúc càng nhanh.

"Hiện tại xem ra, Linh Minh tuy mạnh, nhưng vẫn là đấu không lại Huyết Mẫu." Regustus nói.

"Ta ngược lại không cảm thấy như vậy…" Vils lúc này lại có khác biệt cái nhìn.

"Nói thế nào?"

"Linh Minh phía sau khẳng định, khẳng định còn có lợi hại hơn người. Bên này tổn thất, hô… Khẳng định sẽ gây nên đến tiếp sau truy tung điều tra, đến lúc đó, liền xem bọn hắn hai bên ai mạnh hơn!"

"… Ý nghĩ rất tốt. Nhưng…" Regustus còn muốn nói điều gì, chợt nghĩ đến trước đó tại thủ đô trên không, nhìn thấy một màn kia, lập tức ngậm miệng không nói.

Nếu như Linh Minh đại lão bản ra mặt, tình huống nói không chừng thật khả năng giải quyết.

Hai người chạy hùng hục, chỉ chốc lát sau tại trong đất tuyết lên một cỗ không biết ai dừng ở ven đường đất tuyết xe.

Vils gian nan dùng chính mình khổ luyện sờ kỹ thuật lái xe thuật phát động về sau, hai người ngồi lên, cùng một chỗ hướng phía nơi xa chạy tới.

*

Ngay tại một tiểu đội Hắc Quang binh sĩ tự bạo t·ử v·ong lúc.

Tiếp theo một cái chớp mắt.

Tại phía xa Festa thủ đô Weirance Vu Hoành, đột nhiên mở hai mắt ra.

Hắn nhìn chăm chú lên xếp bằng ở hắn đối diện Khô Thiền.

"Có Hắc Quang hi sinh…"

Linh Minh nội bộ khác biệt cấp độ người, nắm giữ linh quang đẳng cấp cũng khác biệt.

Từng bậc nghiêm ngặt rõ ràng phân chia cấp độ, thành lập nên Linh Minh nội bộ không gì sánh được hợp quy tắc chỉ huy tác chiến hệ thống.

Mà Hắc Quang bộ đội linh quang, cho tới bây giờ đều là đẳng cấp cao nhất.

“Ai có thể g·iết c·hết hiện tại Hắc Quang? ?” Khô Thiền cũng từ tiềm tu bên trong mở mắt ra, mặt lộ kinh ngạc.

Hiện tại Hắc Quang linh quang cường độ liền xem như hắn nhìn đều cảm giác khó làm.

Hoặc là một hơi dùng viễn siêu Hắc Quang lực lượng nghiền ép miểu sát, hoặc là chỉ có thể dựa vào mài nước công phu, không ngừng mài.

“Không biết.” Vu Hoành khẽ lắc đầu, hắn chỉ có thể hấp thu trở về linh quang, còn lại, chỉ có chân chính tìm tới người sống sót mới có thể biết được.

“Linh Minh cùng Festa đã toàn diện ngưng chiến, triển khai hợp tác, mà địa phương còn lại cũng không có bộc phát nghiêm trọng xung đột. Không có có thể đối với Hắc Quang sinh ra uy h·iếp lực lượng, như vậy giải thích duy nhất, chính là khả năng gặp được mặt khác nguyên tai…” Khô Thiền phân tích nói.

“Phái một số người đi nơi này, điều tra một chút, tìm tới lưu lại vết tích.”

Vu Hoành duỗi ra ngón tay, nhẹ nhàng điểm một cái, nội lực ở giữa không trung cấp tốc hình thành một bộ bản đồ đơn giản, cũng tại trên đồ tiêu chú binh sĩ m·ất t·ích cụ thể phương vị.

“Được. Ta đi an bài.” Khô Thiền gật đầu. Đứng dậy, bước nhanh đi ra ngoài.

Lưu lại Vu Hoành một người, tiếp tục tiềm tu Thái Linh Công.

Theo linh quang truyền bá bao trùm càng lúc càng lớn, càng ngày càng nhiều. Trên người hắn linh quang cũng càng ngày càng đậm, càng ngày càng cường đại.

Dưới loại tình huống này, Thái Linh Công ngược lại bị qua mạnh linh quang chế trụ, đến mức hắn cảm giác chính mình có chút hướng quang tai phương hướng nghiêng càng nhiều.

Đây không phải hiện tượng tốt.

Mặc dù quang tai tương đối mặt khác nguyên tai càng ôn hòa, nhưng quá độ tới gần, cũng sẽ xảy ra chuyện. Thái Linh Công còn tốt chút, chí ít có thể lấy dùng những lực lượng khác tiến hành cân bằng, nhưng Linh Quang bí thuật nhưng chính là chỉ dựa vào quang tai làm động lực.

Cho nên hắn hiện tại càng nhiều hơn chính là ở tại cung điện Ares chủ động tu hành Thái Linh Công, một bên chờ đợi hắc ấn cường hóa thời gian hoàn thành, một bên thông qua Thái Linh Công, một lần nữa đem Linh Quang bí thuật hoàn toàn thu nạp nhập nội công trong khống chế.

Chương 430: Sắp (2)

Chương 430: Sắp (2)

Thời gian phi tốc trôi qua.

Vu Hoành chỉ ở buổi chiều thanh tỉnh lúc ăn một bữa cơm, thời gian còn lại cơ hồ đều tại tu hành nội lực. Nhưng dạng này an bình, cũng không có duy trì bao lâu biên cảnh linh quang trở về đằng sau, sáng sớm hôm sau, tiến đến điều tra mới Hắc Quang tiểu đội truyền về tình báo

Nhận được tình báo trước tiên, Vu Hoành liền tổ chức Linh Minh tất cả cao tầng.

"Brutus bên kia thế cục hơi không khống chế được. Hai cái biên cảnh tiểu trấn bị tàn sát, bên trong không có một ai. Chúng ta một chi Hắc Quang tiểu đội đi qua, cũng toàn diệt bỏ mình."

Vu Hoành đem sao chép hiện trường tấm hình, phân phát cho đám người.

Vũ Mặc Vũ Ngấn, Triệu Tỉnh Đàm, Thanh Hoàng, Khô Thiền, Lực Vương, Trần Diệu Phong còn có bản địa tổng thống Vinita cùng lục quân tư lệnh Baal bọn người.

Hết thảy hơn mười, phân ngồi bàn dài hai bên, cầm lấy phóng tới trước mặt mình bản sao chép xem xét.

Trong văn bản tài liệu, liên quan tới tiểu trấn trống rỗng Quỷ Vực tấm hình, quay chụp đến mức dị thường rõ ràng.

"Chúng ta tốt nhất trực tiếp cùng Brutus bên kia câu thông tốt, nếu không vị trí này cực kỳ mẫn cảm bất kỳ cái gì hành động đều có thể dẫn đến ngoại giao phương diện rất nhiều phiền phức." Tổng thống Vinita cấp tốc nói.

“Không cần thiết, trong nước Brutus cục diện thối nát đến nước này mới có thể dẫn đến loại kết quả này phát sinh, thông cáo bọn hắn không dùng được, nói không chừng sẽ còn kinh động những này ngụy trang năng lực tăng cường quái vật.” Vũ Ngấn phản bác.

“Căn cứ báo cáo điều tra đến xem, Huyết Mẫu chủ yếu lấy hoàn mỹ chi huyết virus huyết dịch làm ô nhiễm căn nguyên, điểm ấy tựa hồ cùng hắc tai hoàn toàn khác biệt. Hiện tại còn không thể xác định nàng chính là hắc tai.” Thanh Hoàng hiển nhiên làm tỉ mỉ điều tra, lên tiếng nói.

“Vậy ngươi cho là, chúng ta nên xử lý như thế nào?” Vu Hoành hỏi.

“Nhóm thứ hai đi qua Hắc Quang tiểu đội số lượng nhiều ra gấp ba, coi như gặp lại vấn đề, cũng không có khả năng ngay cả trở về báo tin cơ hội cũng không có. Cho nên, tốt nhất đầu tiên chờ chút đã chờ mới nhất hồi âm.” Thanh Hoàng tiếp tục nói.

“Có phải hay không hắc tai, kỳ thật cũng không ảnh hưởng chúng ta động thủ… Được rồi, tin tức thẩm tra đối chiếu đại khái cần bao nhiêu thời gian?” Vu Hoành nhìn về phía cục tình báo trung ương dài.

“Chỉ cần tình báo đưa đến, trong vòng năm phút đồng hồ.” Cục trưởng cấp tốc trả lời.

“Như vậy thì đợi thêm một ngày, ngày mai lại mở tụ tập bên trong xử lý. Cấp bậc này phiền phức, không có khả năng qua loa làm việc, nhất định phải làm tốt toàn bộ chuẩn bị.” Vu Hoành nói.

“Minh bạch!”

Mọi người cùng âm thanh đáp.

Răng rắc.

Đúng lúc này, tại phía xa Brutus bên trong trụ sở dưới đất.

Đại môn màu đen lại một lần nữa hiển hiện mới vết rạn.

Trong môn kia lão ẩu lần nữa hướng bên này chen tới.

Lúc này hắc môn nhiều lắm là lại gạt mở một phần ba, liền có thể triệt để lộ ra đầy đủ nàng tiến đến khe hở.

Hì hì hì hì.

Quái dị già nua tiếng cười, không ngừng tại bên trong vùng không gian này khuấy động.

Wade sở trường mang theo một đám Huyết Mẫu cảm nhiễm người, canh giữ ở chung quanh, trên mặt kính úy nhìn xem trong hắc môn bộ lão ẩu.

Trên người bọn họ chảy ra từng tia tơ máu, kết nối đến lão ẩu dưới cổ, phảng phất tại trợ giúp nàng cùng một chỗ đối kháng hắc môn, hướng phía bên này tiến đến.

Rất nhanh, lại là một tia vết rạn tại trên hắc môn hiển hiện.

Ngày kế tiếp, sáng sớm 8 giờ 15 phút.

Tình báo mới nhất rốt cục truyền đến cung điện Ares.

Tổng thống văn phòng bên trong, Vu Hoành đang cùng tổng thống cùng một chỗ tiếp đãi hiệp thương cường thân châm ngoại quốc đại sứ.

Thanh Hoàng bước nhanh từ phía sau đến gần, đứng tại phóng viên màn ảnh bên ngoài nhỏ giọng truyền âm.

“Quan chủ, tình báo tới. Khả năng hơi rắc rối rồi.”

“.” Vu Hoành mắt nhìn tổng thống Vinita, xin lỗi một chút, đứng dậy rời đi.

Hiện tại đối ngoại vì duy trì ổn định, hay là hết thảy sự vụ do tổng thống tại tổng lĩnh an bài, hắn đối ngoại đảm nhiệm chính là cùng loại cố vấn cao cấp vị trí.

Đi đến phía sau, tùy ý kéo ra một cái phòng trống đi vào.

Vu Hoành nhìn về phía theo vào tới Thanh Hoàng.

“Phiền toái gì?”

“Xác định, Brutus biên cảnh bên kia chính là hắc tai. Mà lại không phải bình thường cường độ hắc tai, đã có phi thường khủng bố truyền nhiễm tính, đi đến hiện trường Hắc Quang tiểu đội cẩn thận kiểm tra. Bên kia không khí hồng trị đã thăng lên đến hơn 70, đồng thời còn tại nhanh chóng gia tăng.”

“Cái này không bình thường!” Vu Hoành nhíu mày lại.

Trước đó Hi Vọng thành thế giới, Tuyệt Vọng Chi Môn mở lâu như vậy, hồng trị cũng không có tăng tới cao như vậy trình độ.

“Đúng vậy, đi qua Hắc Quang tiểu đội cũng nghĩ như vậy, cho nên bọn hắn xâm nhập tiếp tục điều tra, phát hiện phiền phức địa phương.” Thanh Hoàng thở dài, không đợi Vu Hoành thúc giục liền tiếp theo cấp tốc đạo

“Nơi đó nguyên bản có Brutus Huyết Năng tập đoàn, cũng chính là cái kia trên quốc tế xú danh chiêu lấy tổ chức khủng bố tu kiến dưới mặt đất sở nghiên cứu. Bọn hắn lần trước nếm thử triệu hoán Ma Thần Flora, kết quả thất bại, tạo thành Hòe Lâm bệnh viện tâm thần biến thành Quỷ Vực, không cách nào tiến vào bất luận kẻ nào. Giáo hội cùng phía quan phương đều sứt đầu mẻ trán.”

“Cho nên…” Vu Hoành lông mày cau lại.

“Mấu chốt chính là cái này Huyết Năng tập đoàn?”

“Không. Tình huống hiện tại, so với lần trước bệnh viện tâm thần còn hỏng bét.” Thanh Hoàng khẽ lắc đầu, “Bọn hắn chơi nguy rồi.”

“Có ý tứ gì?”

“Bọn hắn triệu hoán Huyết Mẫu hoàn mỹ chi huyết xác thực thành công, nhưng cũng bởi vì sơ sẩy hoặc là nguyên nhân gì khác, dẫn đến Huyết Mẫu virus nhanh chóng lan tràn ra, đồng thời có siêu cường thích ứng năng lực tiến hóa, còn đảo ngược tru diệt bọn hắn toàn bộ sở nghiên cứu.” Thanh Hoàng nói một hơi.

“Hiện tại bộ điều tra đội bên kia đang chờ chúng ta hồi âm, tiếp xuống cần ứng phó như thế nào, còn xin chỉ thị.”

Vu Hoành im lặng.

Suy tư dưới, lại hỏi.

“Bên kia không có gặp được đại quy mô hắc tai quái vật a?”

“Không có, chỉ có một số nhỏ, đều bị nhẹ nhõm giải quyết.” Thanh Hoàng gật đầu.

“Hồng trị nồng độ cao như vậy… Nhưng lại không có đại lượng quái vật xuất hiện, điều này có ý vị gì, ngươi nên rõ ràng.” Vu Hoành nói.

Thanh Hoàng sắc mặt có chút khó coi, hiển nhiên cũng nghĩ đến điểm ấy.

“Chuẩn bị một chút đi, hơn 70 hồng trị nồng độ…” Vu Hoành thở dài một tiếng.

“Ý của ngài là, ta đi?” Thanh Hoàng có chút không cách nào xác định.

“Không. Tất cả chúng ta, toàn bộ đi qua!” Vu Hoành bình tĩnh nói.

“Bên này có linh quang áp chế, sẽ không xảy ra chuyện, chúng ta vừa vặn có thể thừa cơ đem Brutus toàn bộ quốc gia cùng một chỗ lấy xuống!”

Oanh!

An bài tốt hành trình.

Vu Hoành một khắc cũng không trì hoãn, trở lại tiếp đãi sảnh, trao đổi xong cường thân châm sau đó liền lập tức trở lại phòng ngủ, lấy ra Nh·iếp Thần Công bí tịch.

Lúc này thời gian đã qua hơn nửa giờ.

Nguyên bản Nh·iếp Thần Công bí tịch, đã biến thành một bản rách rưới phong cách cổ xưa vàng nhạt cổ thư.

Cổ thư bên trái dùng tuyến khâu lại cùng một chỗ, trang bìa rõ ràng viết một nhóm mới chữ Hán —— « Loạn Thần Thiên Mục Kinh »

“Lần này rốt cục phong cách vẽ không giống với lúc trước a?” Vu Hoành trong lòng rốt cục dâng lên vẻ mong đợi.

Lần lượt này không ngừng cường hóa con mắt, cảm giác tựa như cho hai mắt thăng cấp, đang thử thăm dò hắc ấn cực hạn đồng thời, cũng quan sát đến công pháp càng mạnh hóa càng biến thái.

‘Cũng không biết luyện ra uy lực như thế nào…’

Hắn nhẹ nhàng lật ra tờ thứ nhất. Lọt vào trong tầm mắt chỗ, quả nhiên hàng thứ nhất chính là liên quan tới quyển sách lai lịch giới thiệu.

‘Bản kinh nguồn gốc từ Thiên Nguyện giáo Trầm Uyên các các chủ Tư Không Nhạn, là nó bảy đại phụ tu công pháp một trong, có thể tu hành hai mắt đạt tới phá diệt tuyệt đại bộ phận hư ảo, ảo giác, huyễn thuật chi tình trạng. Lại có thể lấy hai mắt phóng thích công lực, phóng ra quang mang, cưỡng ép phá hủy địch nhân tinh thần, đều xem trọng xây thần trí, hóa thành bản thân khôi lỗi.’

‘Chú thích: Tư Không Nhạn bởi vậy công dẫn phát nhiều người tức giận, tại nhập giáo năm sau thứ 724 thu, b·ị c·hém đầu tại Độc Cô Phong đỉnh Thiên Thủ Đài.’

“Thật là tà môn công pháp.” Vu Hoành cảm thán một tiếng.

Lại lần nữa lật ra trang kế tiếp.

Đập vào mắt chính văn trang thứ hai, chính là một đầu hùng tráng uy mãnh điếu tình trán trắng cự hổ.

Chói mắt xem xét, cự hổ này tựa hồ cùng phổ thông lão hổ không có khác nhau, chính là cái đầu lớn chút.

Nhưng Vu Hoành nhìn kỹ, mới phát hiện, con hổ này trên thân tràn đầy đen trắng đường vân hoa văn, lông trắng văn đen văn

đen bên trong, cái kia từng đầu dây nhỏ vằn, thế mà tất cả đều mọc ra lít nha lít nhít từng cái con mắt màu đen.

Chỉ là những con mắt này đều nhắm, nhìn chỉ là giống từng đầu khe hở dây nhỏ. Không chút nào thu hút.

Tiếp tục về sau lật.

Mộn công pháp này hết thảy chín tầng, cùng phần lớn truyền thống công pháp cùng loại, lấy chín vi tôn.

Nhưng kỳ thật mỗi ba tầng có thể chia làm một cái giai đoạn.

Cho nên hết thảy có thể phân ba cái giai đoạn: Sinh Mục, Thiên Đồng, Loạn Thần.

Chung ba cái bước lớn.

Mà cụ thể phương pháp tu hành, cũng phi thường tà môn.

Công pháp này thuộc về trưởng thành hình pháp môn.

Cần đại lượng tài liệu quý giá chồng, mới có thể để cho cuối cùng uy lực đạt tới cực hạn.

Giai đoạn thứ nhất Sinh Mục, Vu Hoành lật nhìn dưới, lập tức lông mày nhíu chặt đứng lên.

Lại để cho không ngừng nuốt mặt khác sinh mệnh cường đại con mắt, sau đó thông qua tu hành, trên người mình mọc ra có cùng loại năng lực con mắt. Tại Sinh Mục giai đoạn săn thức ăn đến cường đại con mắt càng nhiều, hậu kỳ công pháp uy lực cũng liền càng lớn.

Vu Hoành khẽ lắc đầu.

‘Bài này trước muốn tìm tới con mắt có năng lực đặc thù cá thể, sau đó muốn sống móc ra, trực tiếp nuốt… Số lượng không hạn chế, nuốt càng nhiều, Sinh Mục càng nhiều, về sau uy lực càng lớn…’

Nhìn đến đây, Vu Hoành cũng không biết có nên hay không tiếp tục tu hành, hay là cường hóa sau đổi một cái.

Nhưng loại này tính trưởng thành công pháp, đều xem chính mình có thể tìm tới tài liệu gì, hạn mức cao nhất tuyệt đối cực cao.

Muốn đổi đi, hắn cũng có chút không nỡ.

Do dự một hồi về sau, hắn lúc này hạ quyết định, luyện! !

Nếu hắc ấn cho, vậy khẳng định không có kém.

Lập tức, hắn bắt đầu dựa theo tầng thứ nhất chính văn, toàn thân tâm trầm tĩnh lại, đi cảm giác tồn tại ở trong hư không Thiên Chi Nhãn.

Hư không chính là chân không, trong đó các loại hạt năng lượng vô cùng vô tận, nhiều vô số kể, chủng loại càng là phong phú.

Còn có tầng tầng lớp lớp loạn thất bát tao huyễn tượng điệp gia ảnh hưởng, liền xem như lúc này Vu Hoành, cũng bỏ ra trọn vẹn hơn hai giờ, mới dựa theo trên bí tịch phương pháp, tìm được một chỗ cực kỳ ẩn nấp màu đen nhánh Thiên Chi Nhãn.

… Trong hư không, tự nhiên phân bố rất nhiều giống này thần bí Thiên Chi Nhãn, bọn chúng không biết từ nơi nào đến, cũng không biết tại sao lại tồn tại ở trong hư không. Thông qua nếm thử tính tiếp xúc, ta phát hiện, bọn chúng bên trong một bộ phận, có thể thông qua trao đổi, thu hoạch trình độ nhất định lực lượng đặc thù.

‘Tại đối với loại lực lượng đặc thù này tiến hành nghiên cứu về sau, ta bắt chước nó, tạo dựng cùng loại Thiên Chi Nhãn cơ sở tu hành kết cấu, đây cũng là Loạn Thần Thiên Mục Kinh tồn tại.’ trên công pháp đại khái miêu tả sáng tạo công người ban sơ linh cảm.

“Thì ra là thế, Thiên Mục, nguyên lai chỉ chính là cái này Thiên Chi Nhãn?” Vu Hoành lập tức hiểu rõ.

Hắn nhắm mắt lại, cảm giác chung quanh chân không tình huống.

Ngay từ đầu nhắm mắt về sau, bốn phía đen kịt một màu.

Nhưng bởi vì hắn bây giờ tinh thần lực xa xa mạnh hơn trước kia, cho nên mấy giây sau, bốn phía cấp tốc liền sẽ hiển hiện ngũ thải ban lan vô số điểm sáng.

Cái kia Thiên Chi Nhãn, ngay tại một mảnh màu tím đen điểm sáng chỗ sâu nó tựa như khảm nạm ở trong hư không trang trí, cố định ở nơi đó, ngoại hình chính là một cái màu đen mắt người, chung quanh dọc theo dài nhỏ mà dày đặc màu đen sợi rễ.

Vu Hoành cẩn thận quan sát lấy Thiên Chi Nhãn dựa theo Loạn Thần Thiên Mục Kinh miêu tả, hắn nhất định phải tuyệt không sai đem Thiên Chi Nhãn hết thảy chi tiết, phục khắc đến mình muốn tu luyện trong một con mắt.

Đúng vậy, lần này, môn công pháp này là một con mắt một con mắt tu hành.

Chương 431: Ngăn chặn (1)

Chương 431: Ngăn chặn (1)

Loạn Thần Thiên Mục Kinh tu hành không tính thuận lợi, đối với Thiên Chi Nhãn bắt chước cùng quan sát, bỏ ra Vu Hoành rất lớn tinh lực.

Hắn ngay từ đầu còn ghét bỏ phiền phức, dự định đem Thiên Chi Nhãn dáng vẻ mô phỏng vẽ xuống đến, sau đó tùy thời quan sát, không cần tiến vào cảm giác trạng thái.

Nhưng chân chính bắt đầu vẽ lúc, hắn lại phát hiện, cái này Thiên Chi Nhãn, thế mà không có cách nào bị vẽ ở trên giấy.

Còn tốt chính là, dùng hắc ấn cường hóa ra bốn giờ một vòng tu hành dược vật, ngược lại là tương đương ra sức.

Dùng Festa đỉnh tiêm hộ nhãn dược vật, cường hóa ra một loại tên là Nhuận Mộc Dịch dược thủy, cùng Loạn Thần Thiên Mục Kinh phi thường phù hợp, lại thêm đạo tức lưu chuyển tự động tu hành đặc chất.

Tốc độ tu hành vẫn như cũ nhanh đến mức kinh người.

Tại đắc đạo công pháp sáng sớm hôm sau, hắn liền thành công tiến vào tầng thứ nhất viên mãn trạng thái.

Mà tầng thứ hai nhất định phải bắt đầu tìm kiếm đủ cường đại con mắt.

Răng rắc.

Tổng thống trong văn phòng.

Cửa phòng bị đẩy ra, Khô Thiền, Triệu Tỉnh Đàm, Thanh Hoàng, Lực Vương, lục tục ngo ngoe đi vào.

“Chuẩn bị xong?” Vu Hoành từ trên chỗ ngồi đứng người lên.

“Hậu cần do Trần Diệu Phong tư lệnh phụ trách, Vũ Ngấn Vũ Mặc hai vị phụ trợ.” Thanh Hoàng giới thiệu nói.

“Brutus bên đó đây, tình huống như thế nào?” Vu Hoành vuốt vuốt huyệt thái dương đặc biệt là bên phải, hắn trước luyện mắt phải.

Lúc này mắt phải đã từ trước đó đồng tử hiển hiện màu đỏ sậm hoa văn, biến thành bên trong có vô số trùng điệp màu tím nhỏ bé trận pháp quỷ dị mắt đơn.

Từ xa nhìn lại, tựa như trong mắt đeo rất nhiều kính sát tròng.

Mà bởi vì Loạn Thần Thiên Mục Kinh uy lực quá lớn, coi như không phát động lúc, công lực không đủ viên mãn, lực khống chế không đủ mạnh, cũng sẽ đối với chung quanh tạo thành nguy hiểm.

Cho nên Vu Hoành dứt khoát tìm người muốn một cái Độc Nhãn Long chuyên dụng bịt mắt, đem mắt phải bao lại.

“Lực Vương đã mang theo Hắc Quang bộ đội tại doanh địa chờ, tùy thời có thể lấy xuất phát.” Thanh Hoàng tiếp tục nói.

Soạt một chút, Vu Hoành từ trên chỗ ngồi đứng người lên.

“Nếu chuẩn bị xong vậy liền xuất phát.”

Bá.

Tất cả mọi người bỗng nhiên trên thân sáng lên linh quang màu bạc. Trong chốc lát, Vu Hoành trên người ngân quang một chút đại tác, đem tất cả mọi người bao khỏa đi vào.

Một giây sau, quang mang làm nhạt biến mất.

Mà lúc này trên người mọi người đều ẩn ẩn bắt đầu hiển hiện thái dương màu lam hư ảnh.

Hư ảnh kia chợt lóe lên, không hề giống Vu Hoành như vậy có thể một mực xuất hiện tại sau lưng.

Nhưng hư ảnh qua đi, mỗi người da trên người đều tựa hồ nhiều hơn một chút rất nhỏ mà phong cách cổ xưa đường vân màu bạc.

Đây là lại một lần nữa cùng hưởng linh quang, linh quang cường độ mỗi thời mỗi khắc đều tại bởi vì người tu luyện biến hóa mà mạnh lên, mà chỉ có Vu Hoành một mực ở vào trạng thái mạnh nhất, cho nên không ngừng cùng hưởng cho những người khác, liền có thể để bọn hắn linh quang cũng đạt tới cũng giống như mình tăng phúc độ cao.

Trên lý luận, đây thật ra là tại hao Chung Cực Thái Dương lông cừu, chỉ cần Vu Hoành thời thời khắc khắc cùng tất cả mọi người cấu kết, như vậy linh quang cường độ cũng sẽ để tất cả mọi người một mực ở vào trạng thái đỉnh cao nhất.

Cường độ này linh quang, hiện tại thậm chí ngay cả đ·ạ·n pháo tập kích, cũng không nhất định có thể đánh xuyên. Trước đó bị đ·ạ·n pháo nổ choáng tình huống, hiện tại cũng sẽ không lại xuất hiện.

Đây là bởi vì cảm nhiễm linh quang mấy chục triệu người bên trong, phần lớn người đối với linh quang tăng cường đều không có cống hiến, chỉ cần tại bọn hắn khi c·hết, mới có thể thu về tăng cường Vu Hoành linh cảm hạn mức cao nhất.

Nửa giờ sau, Linh Minh Hắc Quang hơn nghìn người, cùng nhau thay đổi trang bị tối tân, hướng phía Brutus biên cảnh, ngồi lên xe vận binh phi tốc tiến đến.

Brutus biên cảnh.

Đất tuyết chỗ sâu, chung quanh một mảnh trắng xóa, cái gì cũng không nhìn thấy.

Regustus cùng Vils trầm mặc ngồi tại xe trượt tuyết bên trên, nhìn xem chung quanh không ngừng xẹt qua trắng noãn đất tuyết, hai người đều thật lâu không nói gì.

Cho đến tận này, bọn hắn từ buổi tối hôm qua lái xe đến bây giờ hừng đông, nửa đường trải qua hai cái mặt khác tiểu trấn, đều đã toàn bộ biến thành Quỷ Vực thành không.

Không có người.

Không có bất kỳ ai.

Trong trấn, phòng ốc mặt ngoài còn lưu lại đ·ạ·n cái hố nhỏ cùng các loại vết cào.

Mà hết thảy này, đều tỏ rõ, nơi này từng có qua chống cự, nhưng loại này chỉ là dựa vào s·ú·n·g ống chống cự, đối với quái vật mà nói không có chút ý nghĩa nào.

Ông.

Xe trượt tuyết động cơ thanh âm không ngừng xen lẫn tiếng gió, tiến vào hai người trong tai.

Lại càng phát ra để bọn hắn phiền não trong lòng.

“Hiện tại. Brutus chính phủ đến cùng đang làm gì! ?” Vils cầm điện thoại ý đồ lên mạng, xem xét tình huống, nhưng chung quanh không có trạm cơ sở, hắn điện thoại di động căn bản không có lên mạng tín hiệu.

“Brutus cũng không đem người tầng dưới chót mệnh xem là mệnh, đoán chừng q·uân đ·ội của bọn hắn hiện tại tập trung ở bảo hộ trọng đại thành thị đi.” Regustus đối với loại tình huống này thấy quá nhiều, sớm đ·ã c·hết lặng.

“Cái này mẹ nó thế nhưng là mấy trăm ngàn người! ! Không phải mấy người! !” Vils cắn răng, một quyền trùng điệp đánh vào trước mặt xe trượt tuyết trên lan can, sau đó bị kim loại lan can bắn ngược trở về, phát ra một tiếng kêu đau.

“Vậy ngươi có cái gì biện pháp tốt hơn?”

Chi.

Đột nhiên, Regustus thắng gấp, ngẩng đầu hướng phía trước nhìn lại.

Trong chớp nhoáng này, nét mặt của hắn trở nên rất khó coi, rất khó coi.

“Ta hắn…”

Nhìn xem cảnh tượng trước mặt, hắn bỗng nhiên rất muốn mắng người, nhưng giờ này khắc này bất kỳ phản ứng nào bất kỳ cái gì động tác, có lẽ đều là phí công.

Chỉ là nhìn xem tình huống phía trước, thân thể của hắn cũng đã có chút như nhũn ra.

Mills tại bên cạnh hắn, cũng nhìn thấy phía trước tình huống.

Trắng noãn trên mặt tuyết.

Một mảnh đen nghịt khổng lồ mây đen, chính hướng phía bọn hắn bên này khuếch tán lan tràn mà tới.

Mây đen phía dưới, là như thủy triều, vô cùng vô tận côn trùng màu đen.

Bọn chúng nhỏ như móng tay, trên mặt đất bò, trên bầu trời bay, tựa như bão cát, ở khắp mọi nơi.

Mà bầy trùng hậu phương, mơ hồ có thể nhìn thấy, lít nha lít nhít từng đạo hơi mờ quỷ dị hình người, tung bay lấy hướng bên này vọt tới. Số lượng vô cùng vô tận, chí ít hàng ngàn hàng vạn.

“Chạy a! !” Vils bỗng nhiên kêu to lên. Hắn đoán chừng chính mình là trước kia phát động năng lực quá nhiều lần, trong thời gian ngắn năng lực linh cảm đã không có cách nào tại tiếp tục tiêu hao.

Cho nên mới tại quái vật thủy triều sát gần như vậy, còn không có phát hiện.

Nếu không dựa theo kinh nghiệm của dĩ vãng, hai người mình tuyệt sẽ không lâm vào loại tuyệt cảnh này. Đây cũng là hắn có thể qua nhiều năm như vậy cam đoan chính mình an toàn, còn trở thành linh dị chuyên gia nguyên nhân chủ yếu.

“Chạy không được…” Regustus mệt mỏi thở dài, vỗ vỗ xe dầu biểu, “Đã hết dầu lập tức.”

Vils trong lúc nhất thời á khẩu không trả lời được, nhưng nhìn xem phía trước mảng lớn côn trùng màu đen cùng quái vật tới

gần, trong lòng của hắn vẫn như cũ không thể ức chế dâng lên nồng đậm sợ hãi.

“Chúng ta, sẽ bị thế nào?”

Thanh âm hắn có chút phát run.

“Có lẽ sẽ biến thành người khô, có lẽ sẽ bị giống bánh ngọt một dạng cắt chém ăn hết?” Regustus trêu ghẹo nói, cuối cùng cho mình điểm điếu xi gà, nhìn qua cấp tốc tới gần hắc tai đại quân, hít sâu một cái.

“Ta ngược lại thật ra cảm thấy, có thể sẽ giống túi máu một dạng, cắm rễ ống hút sau toàn bộ hút khô.” Vils nói.

“Đây chính là, có chút khủng bố a…” Regustus gạt ra một cái dáng tươi cười.

“Ai nói không phải…” Mills cắn răng, “Ta ngay cả dự cảm đều không dùng… Xem ra lần này, là thật sơn cùng thủy tận…”

“Dự cảm… ?” Regustus sững sờ. Muốn nói điều gì.

Nhưng lại chợt thấy Mills, toàn thân run lên, ánh mắt có chút không đúng, hắn tựa hồ phát hiện cái gì.

“Chờ một chút. Giống như. Ta dự cảm, không có hỏng?” Mills chậm rãi quay đầu, nhìn về phía sau lưng.

.

Phía sau hai người trên bầu trời, từng cái cỡ lớn máy bay vận tải, tựa như tái nhợt cự điểu, từ trên cao hạ thấp độ cao, chính trực tiếp bay về phía phía trước hắc tai nồng vụ.

Lít nha lít nhít màu trắng máy bay vận tải, liếc nhìn lại, cơ hồ lấp kín toàn bộ bầu trời.

Bên tai tất cả đều là máy bay động cơ trầm muộn vù vù âm thanh.

“Vì Linh Minh! !”

Theo một tiếng to lớn gầm thét.

Máy bay vận tải phần bụng mở ra miệng con, nhắm ngay Hắc Trùng bầy lít nha lít nhít nhảy xuống một mảnh ngân quang bình lớn.

Vils cùng Regustus bất tri bất giác hé miệng, nhìn qua đám người này đồng đều hai mét trở lên khôi ngô đồ hộp lớn, từ cao tới vài trăm mét không trung rơi xuống mặt đất.

Bành bành bành bành bành!

Không bao lâu, mặt đất đất tuyết bị nện ra từng cái lớn nhỏ không đều hố tròn.

Đồ hộp lớn bọn họ dẫn theo chiến phủ, cự bổng, trường mâu, toàn thân dấy lên ngân quang hỏa diễm, từ trong hố leo ra, gầm thét, rống giận, nhào về phía hắc tai bên trong bầy trùng cùng quái vật.

Trên người bọn họ ngọn lửa màu bạc, phảng phất Hắc Trùng khắc tinh, tiếp xúc liền trong nháy mắt đem nó nhóm lửa.

Trong lúc nhất thời hắc vụ cũng bị ngân quang cọ rửa thiêu đốt đến dần dần mỏng manh.

Từng cái hình người hắc tai đồng dạng phát ra rít lên, nhào về phía đồ hộp lớn, ý đồ ngăn cản bọn hắn xâm nhập.

Nhưng không làm nên chuyện gì, mãnh liệt linh quang không ngừng chiếu sáng lấy mảnh hắc vụ này hắc ám. Bọn hắn t·ấn c·ông, chỉ là hơi tại ngân quang hỏa diễm bên dưới nhiều chống mấy giây, liền trong nháy mắt bị xé nát, nhóm lửa, biến mất.

Tại Regustus hai người nhìn soi mói, không đến nửa phút, trước mặt mảng lớn hắc tai thủy triều, liền triệt để tiêu tán trống không.

“Ta *! ! Quá mẹ nhà hắn mãnh liệt!” Mills thấy toàn thân căng cứng, bờ môi đều đang phát run.

Từ tuyệt vọng chờ c·hết, đến đột nhiên đại nghịch chuyển, lúc này tâm tình của hắn ở vào một loại không bình thường trạng

thái phấn khởi.

“Không đúng! Vẫn chưa xong!” Regustus bỗng nhiên nói.

Mills hướng phía trước nhìn lại.

Hắc vụ tán đi, nhưng càng xa xôi, trên mặt tuyết, lúc này cũng xuất hiện một cái hắc vụ đầu nguồn.

Đó là một cái đường kính chí ít trăm mét to lớn màu đen địa động.

Lúc này trong địa động, có đen kịt dòng nước không ngừng dâng lên, đem ba đạo nhân ảnh chậm rãi nhô lên.

Ba đạo nhân ảnh, một cái là ở trần, tóc vàng rối tung nam tử trung niên, khuôn mặt rõ ràng là Huyết Năng tập đoàn bản địa sở nghiên cứu sở trưởng Wade.

Một cái khác là hai người đều biết lão bằng hữu, từ Hòe Lâm bệnh viện tâm thần xuất hiện trước nhất khô cạn làn da nữ tử tóc đen —— Huyết Mẫu.

Mà cái thứ ba. Thì là cỗ nặng nề hoa mỹ áo giáp màu đen người.

Nó phiêu phù ở phía sau hai người, một thân màu đen lộng lẫy lân giáp bao khỏa toàn thân, khuỷu tay chỗ có kim loại đen cánh chim hướng hai bên kéo dài, nhẹ vỗ nhẹ động. Đỉnh đầu phảng phất mang theo một đỉnh vương miện, có nhỏ xíu hồng quang chậm rãi nổi lên, tựa như sương mù.

Nhìn thấy phía trước hai người, Vils cùng Regustus đều không có cảm giác gì, chỉ là trong lòng có chút hốt hoảng.

Nhưng nhìn thấy cái thứ ba thân ảnh lúc, hai người không hiểu trái tim đột nhiên xiết chặt, phảng phất bị một cái đại thủ chăm chú níu lại, không thể động đậy.

Không có khả năng nhảy lên, không có khả năng hô hấp, hai người trước mắt ẩn ẩn bắt đầu biến thành màu đen, thân thể cấp tốc bắt đầu vô lực…

Không chỉ có là bọn hắn, liền ngay cả xung quanh chuẩn bị tới gần ngân quang đồ hộp lớn bọn họ, cũng bị một cỗ lực lượng vô hình, cưỡng ép ngăn chặn, không cách nào lại hướng phía trước.

“Ai nói không phải…” Mills cắn răng, “Ta ngay cả dự cảm đều không dùng… Xem ra lần này, là thật sơn cùng thủy tận…”

“Dự cảm. . ?” Regustus sững sờ. Muốn nói điều gì.

“Là hủy diệt.”

Một cái trầm thấp giọng nam từ phía sau trả lời hắn.

Hô!

Một bộ thuần trắng đạo bào từ Mills hai người phía bên phải trải qua, trực tiếp hướng phía hắc tai ba đạo thân ảnh đi đến.

Đạo bào phía sau in màu bạc Âm Dương Đồ, theo đi lại có chút lật qua lật lại, một màn kia kỳ dị màu bạc, phảng phất một thanh ô lớn, tại trải qua hai người đằng sau trong nháy mắt, liền đem phía trước truyền đến áp lực thật lớn hoàn toàn ngăn trở.

Chương 432: Ngăn chặn (2)

Chương 432: Ngăn chặn (2)

Hô… Hô…

Hai người đạt được buông lỏng tranh thủ thời gian cúi đầu há mồm thở dốc

Nhưng lòng hiếu kỳ mãnh liệt, lại để cho bọn hắn nhịn không được tiếp tục ngẩng đầu, nhìn về phía trước, muốn xem đến cùng là ai, cứu được bọn hắn, giúp bọn hắn ngăn trở áp lực.

Ngẩng đầu bọn hắn mới nhìn rõ

Ba đạo đồng dạng người mặc đạo bào bóng người, chính quay lưng về phía họ, từ ba cái phương hướng khác nhau, không hẹn mà cùng bình tĩnh đi hướng hắc tai ba đạo thân.

"Cái cuối cùng chúng ta khả năng đánh không lại a… ." Bên trong một cái người mặt nạ vàng kim rút ra bên hông trường kiếm, lên tiếng nói.

"Không sao, ta tại." Đi ở hậu phương đạo bào màu tím người đeo mặt nạ nhẹ giọng trả lời.

"Các ngươi giải quyết mặt khác hai cái, cuối cùng cái kia, ta sẽ xử lý."

Khô Thiền thanh âm nhẹ giọng vang lên, dưới chân hắn dừng lại, Xích Tiêu Kiếm chậm rãi rút ra, chỉ xéo mặt đất.

"Có ngươi tại ta an tâm." Thanh Hoàng buông lỏng nói.

"Không nên khinh thường, lần này hắc tai cùng trước đó chủng loại cũng khác nhau." Cái thứ hai nói chuyện chính là Triệu Tỉnh Đàm.

“Ngươi đối với tên lính quèn đều là nói như vậy, lời này trên đường đi đều nghe mấy chục lần.” Thanh Hoàng bất đắc dĩ nói.

“Cẩn thận chạy được vạn năm thuyền.” Triệu Tỉnh Đàm không thèm để ý chút nào cười cười.

“Bắt đầu đi.” Khô Thiền kết thúc chủ đề, thân kiếm chấn động.

Phía sau hắn trong bóng dáng cấp tốc tuôn ra đại lượng chẳng lành quỷ dị hỏa diễm đỏ sậm.

Hỏa diễm lẫn vào linh quang, cấp tốc bện thành một đạo mơ hồ không rõ cự điểu hình dạng.

Ngang! !

Cự điểu ngửa đầu gào thét, toàn thân đỏ sậm ánh lửa đại tác, xông lên hơn trăm mét bầu trời.

Khắp chung quanh không trung, trống rỗng nổ tung từng vòng từng vòng hơi mờ nặng nề tinh thần áp lực.

Cái này tinh thần áp lực so Khô Thiền ngày bình thường toàn lực phóng thích, còn mạnh hơn ra mấy lần.

Lúc này áp lực lăng không đè xuống, tựa như một cái nhìn không thấy cột sáng, hung hăng bắn ra, chính giữa hắc thủy nâng ba đạo hắc tai bóng người.

“Linh pháp · Tử Cực Bất Diệt Thiên.”

Khô Thiền hai mắt đồng thời sáng lên đỏ sậm huỳnh quang, trong vầng sáng, có đỏ tía Phượng Hoàng hư ảnh như ẩn như hiện.

Đây là Tử Hòa cung phổ Thông Linh pháp chi nguyên bản phóng xuất ra, hắn là một đầu màu tím Phượng Điểu thuật pháp, nhưng lúc này dị biến thành đỏ sậm cự điểu.

Đồng thời kỳ uy thế cũng so nguyên bản mạnh hơn hơn trăm lần.

Răng rắc.

Mảnh kia trong lỗ đen, vô số hắc thủy bị áp lực thật lớn ép tới quay cuồng khuấy động, bên trong chung quanh đại địa cũng bị ép tới không ngừng sập rạn nứt.

Phảng phất thật sự có một cái cự đại hình tròn con dấu, hung hăng tại b·ạo l·ực áp chế mảnh đất này.

"Nếu như ngay cả ân cần thăm hỏi cũng gánh không được." Khô Thiền ánh mắt lạnh nhạt trong tay Xích Tiêu Kiếm nhẹ nhàng lập tức, nâng lên, chỉ hướng phía trước.

"Vậy liền c·hết chung tốt."

Bang.

Lưỡi kiếm run lên, phát ra thanh minh.

Cùng lúc, mũi kiếm bỗng nhiên sáng lên chói mắt hồng quang.

Xuy xuy xuy xuy xuy! !

Trong hồng quang như đ·ạ·n pháo bay vụt ra lít nha lít nhít đỏ sậm Hỏa Diễm Phượng Điểu, chớp mắt chính là mấy chục con bay ra mà ra, nhào về phía lỗ đen phương hướng ba người.

Mỗi một đầu Phượng Điểu đều không chút kiêng kỵ phóng thích ra khủng bố tinh thần uy áp. Toàn thân hỗn hợp linh quang hỏa diễm, tức giận thiêu đốt lên chung quanh hết thảy.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ phía trước đất tuyết hoàn toàn biến thành một mảnh đỏ sậm biển lửa, rốt cuộc thấy không rõ bất kỳ vật gì.

Nhưng vào lúc này.

Tối đen như mực chất lỏng sềnh sệch, hình thành một viên cực đại viên cầu, từ nội bộ cấp tốc bành trướng, biến lớn.

Sau đó.

Ầm ầm!

Một t·iếng n·ổ vang.

Viên cầu màu đen trực tiếp nổ tung

Bộ bắn tung tóe ra lượng lớn vặn vẹo con rết một dạng quái vật màu đen

Những quái vật này thân thể dài nhỏ, mọc ra dữ tợn giác hút, mỗi một đầu đều nắm chắc mười mét, nương theo lấy bạo tạc, bọn chúng nhào vào hỏa diễm đỏ sậm bên trong, hung hăng đụng trúng Hỏa Điểu, sau đó cùng một chỗ đồng quy vu tận, hóa thành mảnh vỡ nổ tung, tán lạc xuống.

"Ồ?" Khô Thiền nhíu mày, nhìn về phía trong lỗ đen đạo kia toàn thân vảy giáp màu đen dữ tợn hình người.

"Xem ra ngươi có bị ta dùng ăn giá trị."

"…" Hình người không có lên tiếng, chỉ là hướng phía trước lóe lên, chớp mắt vượt qua mấy chục mét, hướng phía Khô Thiền cấp tốc tiếp cận.

Khô Thiền cũng rút kiếm tiến lên, tốc độ càng ngày càng càng nhanh, càng ngày càng nhanh.

Hai người đồng thời hướng đối phương phóng đi.

Sau đó.

Coong! ! !

Một tiếng vang thật lớn.

Tại v·a c·hạm sát na, màu đỏ ánh sáng màu đen vòng trực tiếp bạo tạc, từng vòng từng vòng ra bên ngoài khuếch tán.

Phá hủy chung quanh mấy chục mét bên trong tất cả vật chất.

Mặt đất hư không tiêu thất, xuất hiện một cái bán cầu trạng hố to hai người lại không chút nào rơi xuống đáy hố ý tứ, ngay tại giữa không trung thiểm điện giao kích đứng lên.

Hậu phương Thanh Hoàng cùng Triệu Tỉnh Đàm sớm đã không cảm thấy kinh ngạc, phân biệt tìm tới mặt khác Wade cùng Huyết Mẫu, nhất thời từng mảnh từng mảnh phạm vi

ngân quang linh pháp, xen lẫn huyết dịch đỏ sậm ầm vang nổ tung.

Ba bên đồng thời từng đôi chém g·iết.

Mà ban sơ dẫn phát trận đại chiến này Mills cùng Regustus hai người, lúc này lại phảng phất bị quên lãng đồng dạng, ngơ ngác ngồi tại xe trượt tuyết bên trên, nhìn xem đây hết thảy.

“Chúng ta, hiện tại, có phải hay không hẳn là, chạy trốn?” Mills ngơ ngác lên tiếng hỏi.

“Ta không cảm thấy chạy trốn là tốt lựa chọn, tựa như ta không cảm thấy Linh Minh người vừa vặn lại tới đây cứu chúng ta, là cái tình cờ trùng hợp một dạng.” Regustus nhìn qua phía trước cơ hồ cải thiên hoán địa khủng bố chém g·iết tràng cảnh, trong lòng có loại đột nhiên xâm nhập khoa huyễn phim ma huyễn bên trong ảo giác.

Có thể hiện thực chân thực xúc cảm, nói cho hắn biết, đây hết thảy, không phải là mộng.

“Vậy chúng ta hay là lui về sau một đoạn?” Mills thấp người né tránh một khối bay vụt tới tảng đá, nhịn không được đề nghị.

Tảng đá b·ị c·hém g·iết dư ba bắn tung tóe bay loạn, cái này đã đối bọn hắn sinh mệnh an toàn tạo thành nghiêm trọng uy h·iếp.

Nếu không chạy, khả năng thật không còn kịp rồi.

“Ngươi lái xe!” Regustus vội vàng nói.

“Không phải ngươi một mực tại mở a? ?” Mills sững sờ.

“Tay ta không còn khí lực…” Regustus thở dài, nhìn qua phía trước nơi xa khoa trương khung cảnh chiến đấu, hắn là thật nghĩ đến chính mình trước đó cùng Linh Minh đối nghịch thời điểm.

Bây giờ trở về nhớ tới, mới biết được nghĩ mà sợ. Nếu là khi đó hắn không cẩn thận bộc quang chính mình, chỉ sợ hiện tại, cỏ trên mộ đều muốn mọc ra cao ba thước!

Lúc này Regustus ngẩng đầu lên, hít thở sâu một hơi, chuẩn bị thật dài phun ra, dùng cái này đến buông lỏng căng cứng thần kinh.

Có thể mới ngẩng đầu, hắn liền nhìn thấy một khung màu trắng máy bay vận tải đầu phi cơ bên trên, đang đứng một cái mơ hồ không rõ bóng người.

“Chờ một chút, đó là cái gì! ? Máy bay trên đỉnh lớn như vậy gió cũng có thể đứng người! ?”

Regustus hoài nghi mình có phải hay không hoa mắt.

Nhưng nghĩ lại, nếu như vừa mới những cái kia chiến đấu đều là thật, như vậy người có thể đứng ở máy bay trên đỉnh, cũng không phải cái gì rất khó tiếp nhận chuyện.

Một giây sau, hắn đang muốn để hảo hữu Mills cũng nhìn.

Nhưng trên máy bay bóng người lại một cái hướng phía trước, dậm chân thất bại, nhẹ nhàng từ trên cao rơi xuống phía dưới.

Theo rơi xuống, cách xa mặt đất cũng càng ngày càng gần.

Regustus từ từ cũng thấy rõ dáng vẻ của người kia.

Đối phương mặc trắng noãn rộng thùng thình đạo bào, không có mang theo bất kỳ v·ũ k·hí nào, hai tay trống trơn.

Nhưng nó thể trạng dị thường khôi ngô, mắt phải đeo một cái bịt mắt màu đen, toàn thân theo rơi xuống mà không ngừng sáng lên nhàn nhạt ngọn lửa màu bạc.

“Là Linh Minh minh chủ!” Regustus một chút liền nhận ra người này, đối phương rơi xuống địa điểm, chính là cái kia hắc thủy tuôn ra cửa hầm ngầm.

“Trực tiếp hướng trong lỗ đen kia nhảy, … Đây chính là Linh Minh a? Quá mạnh!” Mills hiện tại rốt cuộc minh bạch, vì cái gì chính mình năng lực linh cảm không có nguy hiểm gợi ý. Bởi vì… Phía sau tất cả đều là Linh Minh đại quân quái vật bọn họ, bọn hắn căn bản không cần lo lắng bị hắc tai bao phủ hoàn toàn.

“Liên minh chủ đều tự mình xuất thủ… Thừa dịp hiện tại chúng ta hay là tranh thủ thời gian chạy đi!” Mills nhắc nhở.

“Vô dụng. Tiếp tục như vậy xuống dưới, trừ trốn, chúng ta còn có thể làm gì? Không có hi vọng…” Regustus cự tuyệt đề nghị của hắn.

“Ngươi… Dự định gia nhập?” Mills khó có thể tin hỏi.

“Tại sao lại không chứ? Brutus mặc kệ cái này mấy trăm ngàn bình dân, không ai có thể quản, q·uân đ·ội ngay cả phương thức liên lạc đều cho gãy mất, không tiếp điện thoại. Chúng ta đều là bị từ bỏ một phương. Hiện tại, chỉ có Linh Minh quản.”

Regustus nói, ” bất luận bọn hắn có lý do gì, hiện tại sự thật chính là, bọn hắn quản!”

“…” Mills vừa lái xe quay đầu rời đi, một bên cũng rơi vào trầm mặc.

Đúng vậy, bất luận Linh Minh lại thế nào thanh danh ác liệt, có thể sự thật chính là, bọn hắn làm Brutus bên này ngay cả chính phủ cũng không muốn làm sự tình.

Những trấn kia bên trong cư dân, chỉ có bọn hắn đang thủ hộ.

Huyết Năng tập đoàn —— dưới mặt đất sở nghiên cứu.

Răng rắc.

Phiêu phù ở giữa không trung đại môn màu đen lại lần nữa phát ra giòn vang, cánh cửa đã mở ra một nửa, cái kia trắng bệch lão ấu đã nửa người chen vào bên này thế giới.

Bạch!

Vu Hoành thân ảnh trực tiếp xuất hiện tại mảnh phế tích này trong đại sảnh.

Hắn không để ý đến Khô Thiền ba người chiến đấu, đó là bọn họ chém g·iết, hắn xác thực có thể giúp một tay tốc chiến tốc thắng, nhưng là, nếu như không có khả năng thừa dịp hiện tại

mau chóng trưởng thành mạnh lên, thích ứng cùng nguyên tai chiến đấu.

Đến tiếp sau gặp được hắn cũng vô pháp phân thân hỗ trợ cường đại đối thủ lúc, những người còn lại có thể sẽ đ·ã c·hết rất thảm.

Cho nên một mình đảm đương một phía năng lực phi thường trọng yếu.

Mà lúc này, Vu Hoành trực đảo Hoàng Long, lại tới đây hắc tai căn bản nhất Tuyệt Vọng Chi Môn chỗ.

Chỉ là mới đến nơi này, nhìn thấy cảnh tượng liền cùng hắn tưởng tượng có chỗ khác biệt.

Đại môn màu đen bên trong, cái kia quen thuộc trắng bệch lão ẩu, đã chui ra cửa lớn một nửa thân thể, đồng thời đi ra tốc độ còn đang tăng thêm.

“Xem ra ta tới đúng lúc.” Vu Hoành nheo lại mắt, tay phải mở ra, từng tia từng sợi đỏ sậm nội lực hội tụ lòng bàn tay.

Cùng lúc, rộng lượng ngân quang từ vòng ngoài thấm vào, đem đỏ sậm nội lực nhiễm lên một tầng màu bạc.

“Là ngươi…” Vu Hoành nhận ra lão ẩu khuôn mặt.

“Thế mà có thể đuổi tới nơi này tới…”

Rốt cục, cửa lớn lại một lần nữa bị gạt mở một đầu càng miệng lớn hơn .

Tái nhợt lão ẩu toàn bộ thân thể, rốt cục có thể trực tiếp chen vào mảnh thế giới này giữa không trung truyền ra trận trận quái dị cười the thé, lão ẩu cấp tốc đem người hướng bên này chui vào đến, cánh tay, thân thể, hai chân.

Từng đợt quỷ dị cười the thé cùng thống khổ kêu rên hỗn tạp cùng một chỗ, ở chung quanh không trung tiếng vọng, phảng phất tại vì nàng tiến vào mà nhạc đệm.

Cạch!

Theo lão ẩu tiến vào bên này bộ phận càng ngày càng nhiều, toàn bộ cửa không gian chung quanh cũng bắt đầu có chút vặn vẹo, hiển hiện đạo đạo vết rạn màu đen.

Mắt thấy còn có một tiểu tiết liền có thể triệt để tiến vào.

Bỗng nhiên, lão ẩu trên mặt khóe miệng uốn lượn, người một chút đi đến xông lên. Tiến vào tốc độ trong nháy mắt tăng tốc.

Răng rắc! !

Khung cửa nổ tung, hóa thành vô số mảnh vỡ màu đen.

Tiếp theo một cái chớp mắt, một đạo khôi ngô bóng người, thân mang đạo bào màu trắng, thoáng hiện tại trước người nàng.

“Cho ta…”

Một vòng màu xanh trắng vặn vẹo mặt người thái dương, xuất hiện tại bóng người sau lưng, cháy hừng hực.

“Cút về! ! !”

Một quyền! !

Bóng người đưa tay, oanh kích, hướng phía trước chính giữa một quyền, mang theo lực trùng kích kinh khủng, hung hăng đập trúng lão ẩu bộ mặt.

Chương 433: An bình (1)

Chương 433: An bình (1)

Ầm ầm! !

Khủng bố linh quang tăng phúc về sau, đã tinh thần ba động đạt tới mấy ngàn vạn trở lên Bôn Lôi Quyền, triệt để trúng mục tiêu mục tiêu.

To lớn t·iếng n·ổ mạnh nổ tung, nắm đấm đập trúng vị trí, khuấy động ra từng vòng từng vòng màu lam màu đỏ xen lẫn hỏa diễm gợn sóng.

Gợn sóng tựa như lưỡi đao, trong nháy mắt liền mổ ra vách tường chung quanh, mặt đất, tất cả mọi thứ.

Sở nghiên cứu hết thảy công trình, tại một quyền này bộc phát nội lực dưới, tựa như bị gió lốc tàn phá, chớp mắt liền hoàn toàn thay đổi.

Khủng bố tinh thần ba động giá trị, kết hợp Thái Linh Công nội lực mang tới sóng xung kích, điên cuồng phá hủy lấy nơi này hết thảy tinh thần cá thể.

Lão ẩu toàn thân kích động thảm Bạch Ba văn, vô số hắc khí từ nàng ngũ quan bên trong tuôn trào ra, ý đồ chống đỡ Vu Hoành một quyền này.

Nhưng trừ ra thuần túy tinh thần ba động cùng nội lực, còn có cái kia quang tai đại biểu tồn tại, áp chế gắt gao lấy lực lượng của nàng.

. Nương theo lấy thảm màu lam Chung Cực Thái Dương hư ảnh càng phát ra sáng tỏ, nàng cuối cùng vẫn là không cam lòng phát ra gầm thét, trên mặt dần dần mất đi dáng tươi cười.

Răng rắc.

Lão ẩu tính cả bên người cửa lớn, lúc này cùng một chỗ, tựa như mặt kính, nổ tung mảng lớn vết rạn.

Một giây sau.

Soạt một tiếng.

Tất cả mọi thứ hết thảy phá toái, hóa thành vô số mảnh vỡ cặn bã, rơi xuống một chỗ.

Vu Hoành duy trì lấy toàn lực ra quyền tư thế, kinh khủng Thái Linh Công nội lực từ hắn trên nắm tay dâng lên mà ra, ầm vang nện ở phía sau cửa trên mặt đất.

Xùy! !

Mặt đất b·ị đ·ánh xuyên ra một cái không biết sâu đến mức nào thùng nước lỗ đen. Tựa như bị kích quang đâm xuyên thiêu đốt đồng dạng, trong lỗ đen vách tường tất cả đều là bóng loáng mặt cắt.

Nội lực thu hồi, Vu Hoành nhìn chăm chú lên lão ẩu biến mất địa phương.

“Kết thúc a?”

Hắn không rõ ràng đến cùng thành công hay không, nhưng xem ra hắn là kịp thời chạy tới, tại đối phương không hoàn toàn đi ra Tuyệt Vọng Chi Môn trước, thành công ngăn chặn đến.

Chung quanh hoàn toàn yên tĩnh.

Dụ!

Lúc này hắn vừa mới đánh ra trong một quyền kia lực cột sáng, đưa tới dưới mặt đất bạo tạc địa chấn, mới khó khăn lắm truyền lại trở về thanh âm chấn động.

Vu Hoành mặt không b·iểu t·ình, cẩn thận cảm giác chung quanh lưu lại hắc tai hồng trị.

Phốc phốc!

Đúng lúc này, một đạo tái nhợt cánh tay, từ phía sau hắn im ắng nhô ra, thiểm điện đâm xuyên hắn lồng ngực.

Cánh tay bàn tay sắc bén như đao, không trở ngại chút nào liền đâm vào Vu Hoành phía sau lưng, lại từ trước ngực hắn xuyên thấu mà ra.

Nhưng một giây sau, Vu Hoành b·ị đ·âm xuyên thân thể thế mà chậm rãi hóa thành hư ảnh biến mất, cái kia cũng chỉ là một đạo rất thật tàn ảnh.

Chân thực Vu Hoành, mang theo liên tiếp tàn ảnh thoáng hiện đến dưới đất đại sảnh một đầu khác, sau lưng im ắng do đỏ sậm nội lực sợi tơ bện ra một đạo to lớn nửa hình người tượng lớn.

Tượng lớn đội xuyên phía trên trần nhà hai tay mở ra, huy quyền.

Theo nắm đấm ở trong trần nhà vạch ra một đạo thật sâu khe rãnh, thiểm điện đánh tới hướng tái nhợt cánh tay.

Oanh! !

Hai tay đối quyền. Màu đen cùng đỏ sậm, hai đạo bàng bạc lực lượng, đến ngàn vạn cao nồng độ hồng trị ngưng tụ, đối số ngàn vạn tinh thần ba động đáng giá linh quang tăng phúc Thái Linh Công nội lực.

Hai cỗ lực lượng không có bất kỳ cái gì c·hôn v·ùi ý tứ, riêng phần mình xuyên thấu đối diện quang mang, chính giữa thân thể đối phương.

Tái nhợt cánh tay bị đỏ sậm linh quang nội lực quyền đả đến tái nhợt mảnh vụn cuồng rơi, nội bộ phảng phất có vô số thật nhỏ màu đỏ sậm vụn băng ra bên ngoài lan tràn

Vu Hoành ngực bị màu đen tựa như bùn nhão cao nồng độ hồng trị bức xạ năng số lượng trúng mục tiêu, từng tầng từng tầng linh quang bị trong nháy mắt đánh xuyên qua, còn thừa non nửa bắn vào nội bộ, chính giữa lồng ngực thân thể.

Thân thể mặt ngoài thì lại lần nữa hiển hiện đạo đạo hồ quang điện màu vàng, đến từ Nguyệt Chi Thần Tính suy yếu, chỉ

cưỡng ép ngăn chặn gần một nửa hồng trị bức xạ, còn lại hoàn toàn do Vu Hoành bản thể cường độ cao thân thể ngạnh kháng xuống tới.

Phốc! !

Hắn lui ra phía sau một bước, toàn thân nội lực tại b·ị đ·ánh trúng trước cũng đã b·ốc c·háy lên.

Ngọn lửa màu đỏ sậm triệt để tắm rửa toàn thân, Vu Hoành trực tiếp mở ra bôn lôi thái điệp gia song trọng nội lực thiêu đốt, lại thêm linh quang tăng phúc, đây đã là hắn từ trước tới nay trạng thái mạnh nhất.

Cỗ này còn sót lại hồng trị bức xạ đợt, đánh vào trên người hắn, chỉ là đem nó lồng ngực đánh ra một cái cùng loại bỏng lớn nhỏ cỡ nắm tay vết sẹo.

“C·hết! !”

Dưới cuồng bạo Vu Hoành khuôn mặt dữ tợn, không lùi mà tiến tới, người lại lần nữa xông về phía trước đâm, sau lưng to lớn ảnh hình người cùng hắn cùng một chỗ đưa tay huy quyền.

Ngân quang hồng quang xen lẫn một thể, quấn quanh ở hắn hữu quyền mặt ngoài, cùng một chỗ hướng phía trước đánh tới.

Lúc này tái nhợt cánh tay đã không chịu nổi, nó chỉ có một cánh tay có thể phản kích, nhưng rất rõ ràng, mặc dù bản thể cực mạnh, có thể trước đó không có thể bắt ở cơ hội, hiện tại chỉ có thể dựa vào một cánh tay đối địch.

Đây đối với Vu Hoành mà nói cường độ cuối cùng vẫn là không đủ.

“Ta. Nhớ kỹ ngươi….”

Đúng lúc này, cánh tay bỗng nhiên buông ra nắm đấm, bóp một cái có chút quái dị thủ ấn.

Oanh! !

Tiếp theo một cái chớp mắt, cánh tay bị Vu Hoành một quyền đánh trúng phần tay.

Chói mắt màu đỏ quang mang màu bạc, bao phủ hoàn toàn tái nhợt cánh tay.

Vài giây sau, quang mang biến mất, nguyên địa lại không nửa điểm lưu lại.

Hô. Vu Hoành đứng tại chỗ, cảm nhận được chung quanh lại không vừa mới loại kia nồng đậm đến khoa trương khủng bố hồng trị.

Rốt cục thở phào một cái.

"Cuối cùng kết thúc a?" Đột nhiên một thanh âm từ phía sau hắn truyền đến.

Thanh âm tỉnh táo thanh tịnh, là cái trẻ tuổi giọng nữ.

Vu Hoành không có lộ ra vẻ ngoài ý muốn, chỉ là xoay người, nhìn về phía hậu phương.

Hậu phương đứng đấy, rõ ràng là hắn cho tới nay cố ý bỏ qua người bên cạnh một trong.

Trương Khai Tĩnh.

Trương Khai Tĩnh một thân màu trắng nữ sĩ áo khoác, chính nửa ngồi trên mặt đất, nhẹ nhàng từ dưới đất nhặt lên một khối vừa rồi cái kia tái nhợt cánh tay rơi xuống màu trắng khối vụn.

Khối vụn kia lúc này chính theo thời gian chuyển dời mà không ngừng vỡ nát, hóa thành khói đen tiêu tán.

"Ngươi rốt cục không có ý định tiếp tục ngụy trang?" Vu Hoành trầm giọng nói.

"Ngay cả mẫu thân cũng bị ngươi đánh lại, ta tiếp tục ngụy trang cũng không có bất cứ ý nghĩa gì." Trương Khai Tĩnh bình tĩnh nói.

"Mẫu thân?" Vu Hoành nhíu mày, "Chính là vừa mới cánh tay kia chủ nhân?"

“Đúng vậy, kỳ thật từ rất sớm bắt đầu, chúng ta liền chú ý tới ngươi. Ý chí tiêu tán bức bách chúng ta nhất định phải tìm kiếm vật thay thế… . Mẫu thân không muốn từ bỏ lực lượng biến thành các ngươi, nàng lựa chọn c·ướp đoạt. Nhưng ta khác biệt, ta lựa chọn từ bỏ, sau đó trùng sinh.” Trương Khai Tĩnh trong khoảng thời gian này hiển nhiên ngôn ngữ năng lực so trước đó mạnh rất nhiều rất nhiều.

“Như vậy ngươi bây giờ thuộc về lập trường gì?” Vu Hoành sắc mặt bất động, nhưng trong lòng đối với Trương Khai Tĩnh sinh ra to lớn hứng thú.

“Là người? Hay là hắc tai?”

“Ta nói ta là hắc tai, bọn chúng cũng sẽ không quan tâm ta, sẽ chỉ cùng nhau tiến lên lần nữa đem ta ăn hết. Ngươi cảm thấy thế nào?” Trương Khai Tĩnh trả lời.

“Ha ha… Như vậy ngươi bây giờ đột nhiên bại lộ chính mình, muốn làm cái gì?” Vu Hoành cười cười, hoán đổi chủ đề.

“Chỉ là bỗng nhiên cảm giác rất mệt mỏi, ngươi ta đều biết ngươi đối với ta có hoài nghi, dạng này làm bộ xuống dưới quá mức lãng phí thời gian. Ta muốn thẳng thắn một chút, dạng này thoải mái hơn. Tốn năng lượng càng ít.” Trương Khai Tĩnh trả lời.

Nàng ngẩng đầu nhìn chăm chú lên Vu Hoành sau lưng khổng lồ đỏ sậm ảnh hình người.

“Mà lại, ngươi đã thành quang tai người phát ngôn, chính ngươi có biết không?”

“Thì tính sao?” Vu Hoành trả lời.

“Xem ra ngươi tại điều động nguồn lực lượng này trước liền rất rõ ràng mình đang làm cái gì.” Trương Khai Tĩnh lộ ra có chút ngoài ý muốn biểu lộ.

“Nếu như ngươi thật hiện tại đứng tại người một bên. Như vậy…” Vu Hoành hướng nàng vươn tay.

“Đến chỗ của ta… Không nên phản kháng.”

“Ngươi muốn làm gì?” Trương Khai Tĩnh sững sờ.

“Đem quang tai lực lượng cắm vào trong cơ thể ta a? Vô dụng. Cùng là nguyên tai, tổng lượng không đủ là sẽ bị một loại khác nguyên tai c·hôn v·ùi.”

“Nói cách khác, trong cơ thể ngươi còn có hắc tai hồng trị lực lượng?” Vu Hoành nhíu mày.

“Nói cách khác, ngươi vừa mới nói lời đều là đang gạt ta?”

“Hiện tại xuất hiện ở đây, lại ý đồ nói chuyện lừa gạt ta, mục đích của ngươi ta hiện tại đã không thèm để ý.”

Trên người hắn lại lần nữa sáng lên nhũ đỏ bạc vầng sáng.

“Chờ một chút! Ngươi đừng kích động, ta có lời còn không có…” Trương Khai Tĩnh hai mắt trợn to, vội vàng lên tiếng.

Oanh! !

Nhưng đã tới đã không kịp.

“C·hết đi!” Vu Hoành thân ảnh đã biến mất tại nguyên chỗ, mang ra tàn ảnh chớp mắt một quyền đánh phía nàng mặt.

To lớn như như địa chấn chấn động đè xuống không gian dưới đất không khí, mang ra cuồng phong.

Một quyền này trong nháy mắt trúng mục tiêu Trương Khai Tĩnh bộ mặt.

Mũi răng rắc một chút cái thứ nhất đứt gãy, nổ nát vụn, tiếp theo là xương mặt nứt ra, tuỷ não như tào phớ giống như bịch nổ tung, hướng về hậu phương phun ra.

Trương Khai Tĩnh đầu người cái ót bỗng chốc b·ị đ·ánh ra một cái động lớn, bạo tạc ra vô số đỏ trắng mảnh vỡ, tung tóe đầy đất.

Thân thể nàng cứng ngắc đứng tại chỗ rung động mấy lần, bịch ngã xuống đất.

“Còn gì nữa không?” Vu Hoành đứng tại chỗ, thu hồi nắm đấm, nhìn về phía t·hi t·hể.

Đúng lúc này, t·hi t·hể chậm rãi tán đi, hóa thành màu đen bọt biển, phảng phất ngay từ đầu liền từ chưa tồn tại qua.

Mà một đạo hơi mờ lão ẩu hư ảnh, thì không âm thanh xuất hiện sau lưng Vu Hoành.

Lão ẩu chính là vừa rồi vậy còn kém một chút liền có thể tiến vào nơi này hắc tai đỉnh tiêm quái vật.

“Ngươi… Vô cùng… Nhạy cảm…” Lão ẩu lần này không tiếp tục động thủ, mà là tay xử lấy hắc thạch quải trượng, lẳng lặng nhìn chăm chú lên Vu Hoành.

“Trương Khai Tĩnh từ ta gặp được nàng đến bây giờ, liền không có cùng ta nói qua nhiều lời như vậy, ngươi sơ hở quá lớn. Bất quá… Biết nói chuyện, mang ý nghĩa biết giao lưu.” Vu Hoành xoay người, nhìn về phía đối phương.

“Ta có thể hỏi ngươi một vấn đề a?”

“Ha ha… Nếu như ngươi không sợ, có thể.” Lão ẩu mỉm cười.

“Sợ?” Vu Hoành sững sờ, lập tức chú ý tới, ý thức của mình ngay tại không tự chủ tự nhiên dâng lên bạo lo, điên cuồng, muốn từ bỏ hết thảy quái dị suy nghĩ.

Mà bên ngoài thân hồ quang điện màu vàng từ lâu tự động hiển hiện, tựa hồ đang chống cự cái gì.

“Xing lực lượng, chỉ cần tiếp xúc, liền sẽ ô nhiễm.” Lão ẩu đứt quãng nói.

“Giao lưu cũng là tiếp xúc, ta hiểu được.” Vu Hoành nhắm mắt. Không còn ánh mắt trực tiếp nhìn chăm chú đối phương, mà chỉ cần nghe cảm giác cùng cảm giác.

Chỉ là trong cảm giác, lúc này lão ẩu vị trí, trong hư không tất cả đều là màu đen vô số hạt năng lượng, vậy hiển nhiên là hắc tai hạt năng lượng bản thể.

Trừ ra những này bên ngoài, lão ẩu cái kia một mảnh Thiên Chi Nhãn, toàn bộ bày biện ra một loại phá toái không trọn vẹn trạng thái.

Cái này khiến Vu Hoành đối với Thiên Chi Nhãn suy đoán, lại nhiều một chút tuyển hạng.

“Ta muốn hỏi, chúng ta có khả năng chung sống hoà bình a? Vì cái gì các ngươi nhất định phải săn g·iết sinh linh?” Hắn cấp tốc hỏi.

“Ngươi sẽ, cùng trong mâm thịt nướng, chung sống hoà bình a?” Lão ẩu nhẹ giọng trả lời.

“Về phần tại sao. Săn g·iết các ngươi… Vậy dĩ nhiên là bởi vì, chúng ta đói… Duy trì ý thức, nhất định phải đầy đủ bổ sung…”

“Xing đâu? Như vậy xing là cái gì?” Vu Hoành lại hỏi.

“Đó là chúng ta hết thảy đầu nguồn, cũng là hết thảy kết thúc. Mỗi một loại nguyên đều có một loại xing, tìm tới nó, liền có thể duy trì một đoạn thời gian rất dài không cần đi săn.” Lão ẩu nói chuyện tốc độ càng lúc càng nhanh, tựa hồ càng phát ra thuần thục đứng lên.

Chương 434: An bình (2)

Chương 434: An bình (2)

"Như vậy một vấn đề cuối cùng." Vu Hoành cúi đầu xuống, nhìn xem trên mu bàn tay mình đang dần dần hiển hiện vết rạn màu đen, thân thể phảng phất như đồ sứ, ngay tại dần dần tản mát ra nhàn nhạt hồng trị bức xạ.

Loại này bức xạ thậm chí ngay cả thần tính cũng vô pháp ngăn cản.

"Ngươi còn nhớ rõ chính mình là ai a?" Hắn hỏi.

"… Còn sống chính là hết thảy." Lão ẩu cười quái dị một tiếng, giơ tay lên, chỉ hướng Vu Hoành.

"Ngươi rất mạnh, thời gian ngắn như vậy, liền tăng lên nhiều gấp mấy lần, nhưng, ta hiện tại, tức là tương lai của ngươi…"

Trong tiếng cười quái dị, thân ảnh của nàng dần dần bắt đầu làm nhạt, biến mất.

Vu Hoành đứng tại chỗ, cẩn thận dư vị câu nói này.

"Đã từng cũng là người a?" Hắn có chút hiểu được, có lẽ lão ẩu kia, chính là thành công Thiên Sư Tả Vân Phong. Vì sống sót, nàng cuối cùng lựa chọn hướng nguyên tai thỏa hiệp, hóa thân trong đó, trở thành trong đó.

Răng rắc.

Lúc này căn cứ mảnh đất này đã rốt cục chống đỡ không nổi, khắp nơi đều bắt đầu đứt gãy, uốn lượn, rơi xuống.

Vu Hoành lại lần nữa mắt nhìn trên người mình vết rạn màu đen.

Vẻn vẹn cùng đối phương đối thoại, đều sẽ bị ô nhiễm thành cái dạng này, đây là hắn, cường độ thân thể cực cao, thần tính có thể chống cự suy yếu, còn có nội lực quang tai lực lượng tại.

Đổi thành những người khác, có lẽ cùng lão ẩu kia đáp lời thứ nhất trong nháy mắt, liền sẽ bị dị hoá thành hắc tai quái vật.

Ngẩng đầu, tay phải hắn tùy ý đi lên một quyền.

Bành! !

Phía sau thô to ảnh hình người đồng thời đưa tay một quyền, hung hăng đánh xuyên qua phía trên tầng đất.

Sau đó.

Xùy! !

Trên nắm tay hồng quang cột sáng nổ bắn ra mà ra, xuyên thấu tầng đất đánh ra một cái bóng loáng trực tiếp thông đạo.

Vu Hoành mũi chân điểm một cái, thuận thông đạo nhẹ nhàng xông ra dưới mặt đất.

Bên ngoài hắc vụ ngay tại tán đi nhưng chỉ là vùng này hồng trị bức xạ hạ xuống, nơi xa còn có mặt khác hồng trị đầu nguồn.

“Còn mở mặt khác cửa a?” Ánh mắt của hắn liếc nhìn, rất nhanh tại mấy cây số bên ngoài, cảm giác được còn tại chém g·iết Thanh Hoàng Triệu Tỉnh Đàm bọn người.

Hắc Quang bộ đội còn tại cùng hắc tai côn trùng Ác Ảnh bọn họ đối kháng, Ác Ảnh số lượng nhiều lắm, đến mức Hắc Quang rõ ràng có chút chống đỡ không nổi.

Vu Hoành còn chú ý tới, lần này hắc tai, cùng phía trước hai lần cũng khác nhau.

Nơi này ngay từ đầu, xuất hiện liền cường độ cực cao. Không phải phổ thông Hắc Trùng Quỷ Ảnh Ác Ảnh một bước như vậy bước tới.

Là trực tiếp ngay từ đầu liền lên Trùng Nhân, Tốc Nhân, Hắc Khô Nữ các loại cường hãn Ác Ảnh.

Mà lại số lượng rất nhiều.

Hắn hoài nghi đây khả năng cùng lão ẩu kia có quan hệ.

"Nên kết thúc… Lần này rốt cục, rốt cục có thể nghỉ ngơi thật tốt một trận…"

Vu Hoành đạp chân xuống, người tại trong hắc vụ đột ngột từ mặt đất mọc lên, nhảy lên giữa không trung.

Ông!

Trong chốc lát, trên người hắn phóng xuất ra không gì sánh được chói mắt linh quang màu bạc.

Linh quang hóa thành từng đạo chùm sáng, hướng phía bốn phương tám hướng khuếch tán ra, bao trùm chung quanh toàn bộ chiến trường.

Tại ngân quang bao trùm dưới, hắc tai bức xạ cấp tốc bị quang tai bức xạ thay thế, mà sớm đã cắm vào linh quang tất cả mọi người, tại cỗ này chiếu sáng bức xạ dưới, không tổn thương chút nào ngược lại càng phát ra tinh thần.

Ngược lại là hắc tai bọn quái vật, tại lần này bức xạ bao trùm dưới, thân thể tựa như lưng đeo to lớn gánh nặng, toàn thân lực lượng một chút rớt xuống hơn phân nửa nhiều. Suy yếu không gì sánh được.

Chiến trường thế cục cấp tốc đạt được nghịch chuyển.

Hắc vụ tán đi.

Từng đạo ngọn lửa màu bạc phóng lên tận trời.

"Vì Linh Minh! !"

"Vì an bình! !"

Hắc Quang tiếng rống giận dữ như mãnh thú giống như gào thét vang lên, trên người bọn họ linh quang cũng cùng Vu

Hoành hoà lẫn lấy, cùng nhau cộng minh, ẩn ẩn cấu kết lên một vòng to lớn thái dương màu lam, hiện lên ở trên vùng chiến trường này không.

Từ bên trên hướng xuống quan sát, hắc tai bọn quái vật tựa như bị ánh nắng băng tuyết bị tan chảy, phi tốc tan rã, thu nhỏ, tán đi.

Vu Hoành nhẹ nhàng rơi xuống đất, không có Khô Thiền hỗ trợ, hắn còn tạm thời không có lơ lửng năng lực. Bất quá không quan hệ, hiện tại hết thảy đều kết thúc.

Đứng tại một chỗ tựa hồ là bị kiếm bổ ra màu vàng đất trên sườn đồi, hắn hướng xuống nhìn qua phía dưới còn tại chém g·iết Hắc Quang bộ đội cùng hắc tai quái vật.

Màu bạc đang nhanh chóng tiến lên, màu đen đang bay nhanh bại lui.

Nơi xa giữa không trung, một đám đỏ sậm Hỏa Diễm Cự Điểu dần dần từ tản ra trong hắc v·ụ n·ổi lên.

Bọn chúng chính tập hợp một chỗ cắn xé cái gì.

Theo Vu Hoành ánh mắt nhìn, đám kia Hỏa Điểu bỗng nhiên tản ra, lộ ra trung tâm Khô Thiền cùng một cái khác toàn thân hắc giáp quái dị hình người.

Chỉ là cái kia hình người lúc này toàn thân b·ốc k·hói, một đầu cánh tay sớm đã không có. Đầu mi tâm, đang bị Xích Tiêu Kiếm đâm thật sâu vào, cố định bất động.

Xùy.

Khô Thiền rút kiếm, một thủ chưởng khác cấp tốc nắn ấn quyết, hung hăng một chưởng vỗ tại hắc giáp nhân hình trước ngực.

Nhất thời hắc giáp nhân hình chớp mắt bị hỏa diễm đỏ sậm bao trùm, tiếp theo một cái chớp mắt liền thu nhỏ, hóa thành hỏa cầu, cháy hừng hực.

“Minh chủ, cần một chút thời gian tiêu hóa thu hoạch.” Khô Thiền lúc này nghiêng người hướng Vu Hoành truyền âm.

“Có thể.” Vu Hoành lại lần nữa nhìn về phía Thanh Hoàng cùng Triệu Tịnh Đàm phương hướng, hai người một thân v·ết t·hương, nhưng đều tại linh quang bức xạ trợ giúp dưới, lúc này giải quyết đối thủ.

“Lần này. Chỉ cần cẩn thận hơn chút, tuyệt đối có thể bảo trụ thế giới này, ở chỗ này an ổn sinh hoạt một đoạn thời gian rất dài!”

Vu Hoành tâm tình cũng theo hắc vụ tán đi cấp tốc biến tốt.

Rất nhanh, hơn mười phút về sau, theo sau cùng một đầu hắc tai Hắc Khô Nữ, bị hai cái Hắc Quang huy kiếm chặt bạo.

Rốt cục, lần này đối với Brutus biên cảnh hắc tai loại trừ, triệt để hoàn thành.

Không có chút gì do dự, Vu Hoành trực tiếp hạ lệnh, kiểm kê t·hương v·ong, sau đó bay thẳng Brutus thủ đô thành phố Adara thị.

Hắn phải thừa dịp lấy hiện tại đại thắng, cấp tốc khuếch trương Linh Minh phạm vi thế lực.

Hắc Quang công kích thế như chẻ tre, tại bị vệ tinh phát hiện về sau, Brutus khẩn cấp triệu tập lục quân không quân tiến hành chặn đường.

Nhưng không có chút ý nghĩa nào.

Hắc Quang công kích tựa như xe lu, mỗi một cái đồ hộp lớn đều có thể trực tiếp lật tung xe tăng, đụng dẹp xe bọc thép, tay nện máy bay trực thăng, trừ ra không trung máy bay n·ém b·om không có biện pháp gì bên ngoài, còn lại bất kỳ v·ũ k·hí nào, bao quát hỏa lực rửa sạch, cũng không có cách nào ngăn cản bọn hắn tiến lên.

Mà lúc này, Vu Hoành cũng không có tham dự đối với Brutus công phạt.

Mà là đem hết thảy đều giao cho Thanh Trần quan cùng Linh Minh cao tầng xử lý, chính mình thì lặng yên rời đi, tìm một

chỗ hoang tàn vắng vẻ ẩn nấp căn cứ quân sự, bắt đầu quy mô lớn chuyển vận Hi Vọng thành bên kia đại lượng đám người.

Sau ba ngày.

Màu xanh biếc dạt dào trong phòng vườn cây bên trong.

Vu Hoành đổi thân rộng rãi áo ngủ, buông lỏng tiếp kiến đến đây báo cáo tình huống Trần Diệu Phong cùng Vũ Ngấn Thanh Hoàng ba người.

Hiện ở trong Linh Minh, chủ chính năng lực mạnh nhất, chính là lấy ba người bọn hắn.

Những người còn lại không phải tu luyện cuồng, chính là tu luyện cuồng.

Bị khốn tại lúc trước bị hắc tai linh tai bóng ma, cơ hồ tất cả Hắc Quang bộ đội thành viên, coi như biết nơi này hắc tai chủ lực b·ị đ·ánh tan, cũng vẫn như cũ không dám có chút thư giãn.

“Hiện tại Brutus bị công hãm về sau, còn lại thế giới các nước đều đã tuyên bố đối với Linh Minh khuếch trương tuyên truyền không ngăn cản nữa. Chúng ta cũng có qua có lại không còn xuất binh giải quyết bọn hắn phía quan phương.” Trần Diệu Phong trên nét mặt hiện tại còn mang theo một vòng không cách nào ức chế mỏi mệt. Nhưng mỏi mệt bên trong, toát ra, càng nhiều là tiếc nuối cùng an tâm.

“Đáng tiếc, nhiều huynh đệ như vậy tỷ muội, không thể tới cùng chúng ta cùng một chỗ nhìn xem thế giới mới này, nhìn thấy mảnh này yên ổn hòa bình địa phương…” Hắn cúi đầu thở dài.

“Còn không thể hoàn toàn buông lỏng, hắc tai lỗ thủng khắp nơi đều khả năng xuất hiện, chúng ta nhất định phải tùy thời bảo trì đội hồng trị kiểm tra đo lường. Hiện tại hoàn cảnh hồng trị thế nào?” Vu Hoành hỏi.

“Tùy thời bảo trì tại 1 trở xuống, xác định không có mặt khác Tuyệt Vọng Chi Môn lưu lại. Trước đó bị Huyết Mẫu mở ra những cái kia hồng môn, cũng không phải là Tuyệt Vọng Chi Môn, mà là liên thông một cái khác không gian đỏ sậm. Chúng

ta dùng máy không người lái đi vào thu hình lại qua, bên trong thiên địa tất cả đều là màu đỏ, trên mặt đất có rất dày sền sệt huyết tương, cũng không phải hắc tai chỗ không gian.” Trần Diệu Phong nói.

“Mặc kệ bọn chúng là cái gì, đóng lại.” Vu Hoành nói.

“Đã toàn bộ phá hủy, môn này không giống Tuyệt Vọng Chi Môn như vậy khó đóng, chỉ cần phá hủy là đủ.” Trần Diệu Phong gật đầu.

“Linh quang khuếch tán như thế nào?” Vu Hoành nhìn về phía một bên khác Thanh Hoàng, việc này là hắn đang phụ trách.

“Cũng không tệ lắm, hiện tại nhân số đã không có cách nào thống kê, chỉ có thể đại khái tính ra số lượng chữ, ước chừng đã có vượt qua một trăm triệu người cắm vào linh quang.” Thanh Hoàng mỉm cười nói.

“Rất tốt… Tiếp đó, chúng ta rốt cục có thể hảo hảo yên ổn một đoạn thời gian.” Vu Hoành cũng cười theo.

Không dễ dàng a, từ thế giới thứ nhất đến bây giờ, hắn đã trải qua bao nhiêu gặp trắc trở, hiện tại, thật vất vả, rốt cục triệt để đóng lại hắc tai cửa lớn.

Mà ở chỗ này, không có linh tai, cũng không có mặt khác bất luận cái gì nguyên tai, bọn hắn chỉ cần duy trì một chút thường ngày giá·m s·át lực lượng, liền có thể ở chỗ này sinh hoạt thật lâu, thật lâu.

“Tiếp đó, các ngươi có tính toán gì?” Vu Hoành cười hỏi.

“Ta là dự định nghỉ ngơi, ” Trần Diệu Phong vỗ vỗ bụng, “Lão bà của ta mang thai, đoán chừng không được bao lâu ta liền có thể làm ba ba, đến lúc đó hảo hảo uống một trận.”

“Ta không có gì tưởng niệm, bây giờ không phải là tu luyện chính là lên mạng đánh một chút trò chơi.” Thanh Hoàng tùy ý nói.

“Ta tạo dựng một tổ chức nhỏ, dạy một chút đồ đệ cái gì, tên gọi Phi Sa môn, địa chỉ chờ ta định phát cho các ngươi, có rảnh tới chơi a.” Triệu Tỉnh Đàm cười cũng nói.

“Khô Thiền đâu?” Vu Hoành hỏi.

“Hắn làm sao không đến.”

“Hắn a, còn tại khắp thế giới tìm nguyên tai, hắn cũng là người đáng thương, người trong nhà mất ráo, trừ báo thù, hoàn toàn không có gì tưởng niệm. Còn trẻ như vậy liền gặp được loại sự tình này… Ai.” Trần Diệu Phong lắc đầu, không có nói tiếp.

“Ngươi đây? Vu minh chủ, Vu quan chủ, phía sau có tính toán gì?” Trần Diệu Phong câu chuyện nhất chuyển, nhìn về phía Vu Hoành.

“Vận chuyển xong người về sau, ta dự định tiếp tục tiềm tu. Có một số việc, còn không có xử lý xong.” Vu Hoành thẳng thắn nói.

Hắc tai mặc dù ổn định, nhưng làm sao ổn định, người khác không biết, trong lòng của hắn thế nhưng là phi thường rõ ràng.

Thuyền đen trăm năm hạn chế còn tại, đến cùng như nào giải trừ bị giam tiến Giám Ngục đảo phiền phức, còn phải nghiên cứu một chút.

Còn có Thái Linh Công mượn nhờ quang tai lực lượng, cũng không phải mượn không, bây giờ còn không có đến trả lại thời điểm, về sau chưa chắc đã nói được.

Hắn cũng không tin mặt khác nguyên tai đều khủng bố như vậy, liền quang tai sẽ hoàn toàn vô hại.

Muốn thật vô hại, liền không nên thêm một cái tai ở phía sau.

Cho nên, người khác ổn định lại, hắn còn không có cách nào.

“Mặt khác, Toàn Hạc, ta luôn cảm giác nàng hẳn là không c·hết.” Vu Hoành tiếp tục nói.

“Ta dự định đi địa phương khác, lại tìm kiếm linh tai. Nhìn có thể hay không đem người cứu ra.”

Nói lên Toàn Hạc, ba người đều trầm mặc.

Trần Diệu Phong là không có trải qua, không có thực cảm giác. Thanh Hoàng cùng Vũ Ngấn đó là nhìn tận mắt Toàn Hạc b·ị b·ắt vào linh tai cửa lớn.

“Có thể hay không, lại đem linh tai gây ra?” Trần Diệu Phong trầm mặc bên dưới đột nhiên nói ra Vu Hoành sững sờ, không có trả lời.

Chương 435: An bình (3)

Chương 435: An bình (3)

Mới vừa vặn an định lại, liền bắt đầu có mặt khác khác nhau đầu mối a?

Vu Hoành trong lòng thở dài.

Nhiều khi, rất nhiều chuyện, hắn luôn luôn không an tâm tới.

Mặc dù bây giờ thế giới này tinh cầu này mặt ngoài an định, nhưng chính như lúc trước hắn cùng Giám Ngục đảo lão hổ đối thoại lúc một dạng.

Hắn hiện tại cũng minh bạch.

Thế giới yên ổn, chỉ là ngắn ngủi mà mỹ hảo huyễn tượng, vĩnh viễn có người truy cầu trường sinh, truy cầu vĩnh hằng, mà theo đuổi trong quá trình, những người này sẽ phát hiện, vô luận như thế nào đều sẽ không có cách nào chống cự nguyên tai hủy diệt tự thân.

Vô luận chính mình có phải hay không có thể thật thu hoạch được trường thọ, đều sẽ bị hủy diệt.

Thế là, chống cự, liền trở thành hết thảy chủ lưu.

Như thế nào chống cự?

Hắn hồi tưởng lại hắc tai lão ẩu, tháp cao lão hổ, còn có linh tai… .

Hiện tại xem ra, linh tai Thiên Đình, có lẽ cũng là siêu cổ đại cường giả đỉnh cấp bọn họ một loại nếm thử.

Nếu không dựa theo lão hổ lý luận, nguyên tai bên trong làm sao có thể xuất hiện trật tự hóa kiến trúc, áo giáp, hoa văn các loại.

Liên quan tới nguyên tai hết thảy, bí ẩn rất rất nhiều…

Hắn hiện tại đã tu luyện đến Thái Linh Công tầng thứ năm Tịch Chiếu, còn có bốn tầng, nhất định phải giải quyết Chung Cực Thái Dương dung hợp vấn đề… Quang tai Chung Cực Thái Dương uy h·iếp, lấy cái kia công pháp tà môn chủ động tính, có lẽ căn bản không dùng đến mấy chục năm liền phải đối mặt…

“Bất kể như thế nào, ta sẽ cẩn thận, sẽ không ở nơi này dò xét.” Vu Hoành trả lời thái độ dị thường chăm chú.

Trần Diệu Phong không có lại nói cái gì, cái đề tài này dù sao cũng hơi nặng nề.

Đi cứu những cái kia hư hư thực thực người hi sinh, muốn bốc lên phá hư hiện tại khó được hòa bình phong hiểm.

Có thể những cái kia đã từng người chẳng lẽ liền không nên cứu được?

Đưa tiễn mấy người, Vu Hoành một mình đi ở căn cứ bên trong vườn cây bên trong, nhìn qua màu xanh thẳm bầu trời, thật lâu không có lên tiếng.

Không bao lâu, hắn đột nhiên quay người lại, nhìn về phía sau lưng.

Trương Khai Tĩnh không biết khi nào đã đứng ở nơi đó. Nàng mặc đơn giản áo sơ mi trắng cùng quần jean bó sát người, tóc dài đâm thành đuôi ngựa, lộ ra thanh thuần căng cứng đường cong.

Trừ ra khuôn mặt lạnh lùng điểm bên ngoài, còn lại bề ngoài nhìn qua, nàng liền cùng nơi này phổ thông học sinh nữ không có gì khác biệt.

“Gọi ta trở về có chuyện gì a?” Trương Khai Tĩnh nói.

“Ừm, ta dự định trở về một chuyến, ngươi cùng ta cùng một chỗ.” Vu Hoành chân thành nói.

“?”

Trương Khai Tĩnh trừng mắt nhìn, không biết có ý tứ gì.

“Toàn Hạc khả năng còn chưa có c·hết, nhìn như hết thảy hòa bình, an định, nhưng còn có rất nhiều chuyện không hoàn thành, ta đáp ứng ngươi phụ thân chiếu cố ngươi, cho nên, ngươi phải cùng ta một đạo đi.” Vu Hoành nói.

Hắn sắc mặt chăm chú, không có phản đối chỗ trống.

Cái này mẹ nhà hắn là chiếu cố? Ngươi xác định? ? ?

“…” Trương Khai Tĩnh vẻ mặt nhăn nhó xuống không có trả lời, chỉ là an tĩnh nhìn hắn một hồi.

“Ta không.”

Nàng nói khẽ.

“Nơi này rất dễ chịu, ta không muốn rời đi.”

Oanh! !

Tiếp theo một cái chớp mắt, một cái đại thủ ầm vang tới gần, bắt lấy cổ nàng, đưa nàng giơ lên cao cao, lơ lửng giữa trời.

To lớn linh quang màu bạc cùng Thái Linh Công nội lực, điên cuồng tràn vào trong cơ thể nàng.

Sau đó hướng xuống một đập.

Bành! ! !

Một tiếng vang thật lớn.

Vườn cây mặt đất nhiều hơn một cái đường kính hai mét tính phóng xạ hố tròn.

Vu Hoành một tay ấn xuống Trương Khai Tĩnh, nhìn xem sắc mặt nàng bình tĩnh, ngũ quan đều bởi vì c·hấn t·hương mà bắt đầu chậm rãi chảy ra ngoài máu.

Hai người đối mặt một trận, hắn mới buông tay ra.

“Cùng đi a?” Vu Hoành hỏi lại.

“Được.” Trương Khai Tĩnh gian nan từ trong hố đứng lên, trung thực.

“Xuống dưới chuẩn bị đi.” Vu Hoành bình tĩnh nói.

Hắn không có khả năng biết rõ Trương Khai Tĩnh có vấn đề, còn để nàng một mình lưu tại nơi này.

Mảnh thế giới này thật vất vả mới gặp được, thật vất vả mới có thể an định lại.

Hắn không cho phép bất luận cái gì khả năng tồn tại nhân tố nguy hiểm phá hư nó.

Trương Khai Tĩnh quay người rời đi.

Vu Hoành cũng trực tiếp trở về tu hành, tại công pháp tạm thời đủ tình huống dưới, cần tu hành dược vật Nhuận Mộc Dịch, mấy ngày nay cũng cường hóa hoàn tất. Hiện tại hắn dự định cường hóa thuyền đen.

Một đường xuyên qua căn cứ, trải qua từng cái sân bãi, tất cả gặp phải Linh Minh binh sĩ đều đối với hắn đáp lại cao nhất sùng kính chú mục lễ.

Tất cả mọi người có chút xoay người, cúi đầu, dừng ở nguyên địa, hướng hắn cúi chào.

Xuyên qua thao trường, nhà ăn, cùng một chỗ sân bắn, Vu Hoành đi vào một chỗ chuyên hưởng đơn độc màu trắng lầu nhỏ trước mặt.

Tiến vào nhà lầu, từ trên thang máy đến tầng hai.

Nơi này đã bị đả thông thành hoàn chỉnh một mảng lớn. Cùng lúc trước Toàn Hạc cùng loại, cái này nguyên một tầng bên trong, khắp nơi đều là hắn nghiên cứu đạo mạch trận pháp cùng Định Thiên Bàn nguyên lý, mân mê đi ra các loại phù văn, ký hiệu.

Còn có các loại cổ quái kỳ lạ dụng cụ, vật liệu, tùy ý bày ra đến khắp nơi đều là.

Hiện đại khoa học kỹ thuật cùng thần bí học kết hợp, ở chỗ này lộ ra dị thường hòa hợp.

Vu Hoành không có dừng lại, đi thẳng đến lớn tầng này một chỗ khác.

Ở nơi đó, có một chỗ chuyên môn chừa lại tới trống rỗng gian phòng.

Đứng tại trước cửa phòng, Vu Hoành tâm niệm vừa động.

Lập tức trước mặt hắc vụ cấp tốc tỏ khắp lan tràn, trận trận Hắc Hà tiếng nước chảy truyền vào trong tai.

Tu sửa qua cầu gỗ từ trong hắc vụ như ẩn như hiện, xuất hiện ở trước mặt hắn.

Hắn hướng phía trước dậm chân, cấp tốc đi qua cầu gỗ, lại một lần nữa đứng ở thuyền đen trước mặt.

Vươn tay, hắn đặt tại thuyền đen trên thân thuyền.

Bóng loáng lạnh buốt thân thuyền, mặt ngoài phảng phất dính đầy rất nhiều cùng loại rêu vật chất màu đen, phi thường trơn nhẵn buồn nôn. Phảng phất còn tại như côn trùng giống như nhúc nhích.

Vu Hoành lại cũng không để ý. Loại này vật chất màu đen hắn đã sớm ở trên thuyền tiếp xúc qua, cũng không có nguy hiểm gì.

‘Cường hóa thuyền đen.’

Trong lòng của hắn mặc niệm. Lập tức trên mu bàn tay hắc ấn hắc tuyến lóe lên, chảy vào trước mắt thân thuyền.

‘Phương hướng: Loại trừ trăm năm nguyền rủa.’

Nhất thời, hắc tuyến lại trở về về rồi, chảy vào mu bàn tay.

‘Không cường hóa cơ sở.’

Băng lãnh không tình cảm chút nào phản hồi âm, để hắn thở dài.

Liền biết không có dễ dàng như vậy.

Điều chỉnh xuống thất vọng, hắn tiếp tục đối với hắc ấn hạ đạt chỉ lệnh.

‘Cường hóa thuyền đen, phương hướng: Gia tăng dung lượng.’

Hắn đã sớm ngại một chuyến chuyến vận chuyển Hi Vọng thành cự dân quá phiền toái. Lần này vừa vặn mở rộng dung lượng về sau, tăng tốc vận chuyển tốc độ.

Lần này ngược lại là không sao.

Rất nhanh hỏi thăm phải chăng cường hóa phản hồi tới, Vu Hoành khẳng định qua đi. Lập tức đại lượng tinh lực nội lực, thể năng, bị hấp thu đi vào.

Nhưng bây giờ hắn, tốc độ khôi phục cực nhanh, cũng không thèm để ý chút tiêu hao này.

Rất nhanh đếm ngược hiện lên ở thân thuyền mặt ngoài.

29 ngày 11 giờ 17 phút.

“Lâu như vậy…” Vu Hoành có chút ngoài ý muốn.

Bất quá suy nghĩ kỹ một chút, trong thời gian ngắn chính mình cũng không cần cái gì dùng đến hắc ấn địa phương.

Mà lại cường hóa bên trong cũng không có nghĩa là hắn liền không thể ngồi thuyền đen. Hiện tại có thời gian, có rảnh rỗi, vừa vặn có thể đi biết rõ ràng rất nhiều thứ, đến cùng là dạng gì.

Nhìn xem đếm ngược bắt đầu lấp lóe về sau, Vu Hoành một bước nhảy lên, nhẹ nhàng nhảy vào thuyền đen, khống chế thuyền hướng Hắc Hà chỗ sâu chạy tới.

Hắn phải tiếp tục trở lại Giám Ngục đảo, hỏi thăm con hổ kia một vài vấn đề.

Soạt tiếng nước bên trong.

Vu Hoành đứng ở trên boong thuyền, đứng ở đầu thuyền, nghe ngoài thuyền đập sóng nước.

Hắn lông mày có chút nhăn dưới.

Làm sao cảm giác… . Nước sông so trước đó phải gấp một chút?

Không biết có phải hay không là ảo giác, hắn đi đến mép thuyền, nhìn xuống đi.

Luôn cảm giác thuyền đen theo sóng nước lay động, so trước đó cũng lớn một chút.

Đè xuống trong lòng nghi hoặc, hắn một bên tu hành, vừa bắt đầu tại mép thuyền tìm kiếm Hắc Hà bên trong như ẩn như hiện các loại quái vật con mắt.

Cái này Loạn Thần Thiên Mục Kinh tầng thứ hai, nhất định phải tìm kiếm thích hợp con mắt một chút xíu thôn phệ tu hành.

Đương nhiên vừa mới bắt đầu, cũng không có khả năng trực tiếp chính là mạnh nhất phiền toái nhất con mắt lấy ra tu hành.

Dựa theo bí tịch đến xem, cần trước tìm nhỏ yếu một điểm đặc thù con mắt, sau đó từng bước một tăng lên.

Mà thế giới mới mới an định lại, không có gì sinh vật đặc biệt có thể thờ hắn đào, ngược lại là nơi này, thành trong thời gian ngắn thích hợp nhất khu vực săn bắn.

Cái này Hắc Hà bắt nguồn từ hắc tai, bên trong chảy xuôi không thể đếm hết hắc tai quái vật, luôn có thể từ bên trong tìm tới một chút thích hợp.

Soạt!

Hắc thủy khuấy động bên trong, Vu Hoành ánh mắt sắc bén, xuyên thấu đục ngầu dòng nước, nhìn thấy Hắc Hà bên trong, một đám mọc ra hai cái đầu hắc ngư, miệng đầy răng nanh, đang từ thân thuyền bên cạnh một chút bơi qua.

Tiếp theo, một tên toàn thân bị ngâm đến sưng xanh lét hình người t·hi t·hể, đứng thẳng lấy, chậm rãi theo dòng nước, không ngừng hướng một cái hướng khác đi đến.

Sau đó là một đầu màu xám bạc độc nhãn cá chình, trên thân lóe lên quái dị bạch quang chậm rãi bơi tới.

'Liền ngươi.' Vu Hoành nhìn thấy độc nhãn kia cá chình, hai mắt tỏa sáng.

Tay phải vươn ra, xa xa một trảo.

Lập tức vô số đỏ sậm nội lực ngưng tụ thành đại thủ, bay ra ngoài, trong nháy mắt xâm nhập Hắc Hà, nắm con cá kia.

Tê… .

Nhưng nội lực đại thủ tựa hồ bởi vì quang tai nồng độ quá cao, dẫn đến tiến vào hắc thủy tựa như nước tiến nồi xào, trong nháy mắt liền bốc hơi lên đại lượng sương mù màu trắng.

Thấy thế, Vu Hoành tăng thêm tốc độ, một chút nắm con cá kia, đem nó cấp tốc lùi về, ném đến thuyền đen boong thuyền.

Lạch cạch một chút.

Độc nhãn cá chình rơi vào boong thuyền, liền bắt đầu điên cuồng loạn đập loạn đả.

Con cá này khoảng chừng dài bảy, tám mét, nằm ở trên boong thuyền khí lực rất lớn, nện đến các nơi địa phương thùng thùng loạn hưởng.

Xùy!

Lúc này cá độc nhãn cũng sáng lên một mảnh xinh đẹp phức tạp màu đỏ quang văn. Quang văn kia phảng phất là nhiều cái hình tam giác pháp trận điệp gia chồng vào nhau, hình thành cùng loại hoa hướng dương một dạng hình dạng.

Ông!

2 giây sau.

Lấy cá chình độc nhãn làm trung tâm, một vòng trong suốt vô hình lực trường, trực tiếp bao phủ lại trên thuyền đen chung quanh mấy chục mét phạm vi.

Trong phạm vi này, hết thảy tất cả, đều tại thời khắc này tốc độ trở nên chậm.

Vẩy ra tiến đến Hắc Thủy Thủy Tích, rơi xuống tốc độ là trước đó mười mấy phần một trong, phảng phất mở siêu cấp máy giảm tốc.

Trên thuyền bị gió thổi đãng dây thừng, lắc lư tốc độ cũng so trước đó chậm rất nhiều.

"Giảm tốc độ năng lực a?" Vu Hoành trước đó nhìn từ xa, cũng cảm giác con cá này con mắt khả năng có năng lực, vớt lên đến quả nhiên không sai.

"Cường độ cũng không khoa trương, vừa vặn phù hợp." Tâm tình của hắn không sai, cánh tay sáng lên hồng quang, Thái Linh Công nội lực cưỡng ép gia tốc.

Xùy một chút, đột phá giảm tốc độ, một thanh xa xa nắm độc nhãn cá chình, một tay khác ngưng tụ nội lực đại thủ, tinh chuẩn đối với cá chình con mắt, chính là một đào.

Xoẹt.

Nương theo lấy quái dị thảm liệt tiếng gào thét, độc nhãn cá chình màu đỏ độc nhãn, một cái lớn chừng quả đấm màu đỏ viên thịt, liền xuất hiện ở Vu Hoành trong tay.

Hắn không có đi nhìn đau đến điên cuồng vặn vẹo cá chình, mà là đánh giá cái này có thể kiếm không dễ độc nhãn.

"Ăn sống… Có chút buồn nôn a… ."

Nhưng trên công pháp chính là như thế ghi chép, cho nên…

Phốc.

Vu Hoành một ngụm nhét vào trong miệng, đang chuẩn bị mấy ngụm nhai nát nuốt rơi.

Bỗng nhiên vừa mới luyện được Loạn Thần Thiên Mục Kinh nội lực, đột nhiên từ phát từ đan điền chảy ra, chui vào trong con ngươi.

Một giây sau.

Viên này độc nhãn trong nháy mắt phân giải, hóa thành một ngụm thanh thủy một dạng chất lỏng, thuận cổ họng tự hành chảy xuống.

Chương 436: An bình (4)

Chương 436: An bình (4)

Kỳ dị là, Vu Hoành lập tức liền cảm giác mắt phải bắt đầu ngứa, tựa hồ có đồ vật gì, bắt đầu ở con mắt chỗ sâu sinh trưởng.

Hắn nhìn qua bí tịch, phía trên miêu tả đây là tình huống bình thường.

Lúc này khoanh chân ngồi tại trên thuyền đen, lẳng lặng dựa theo bí tịch miêu tả vận công.

Loạn Thần Thiên Mục Kinh nội lực lưu động lộ tuyến, cùng Thái Linh Công lộ tuyến hoàn toàn không có bất kỳ cái gì trùng hợp.

Hai môn công pháp không can thiệp chuyện của nhau.

Nhưng Vu Hoành đối với môn công pháp này ôm rất cao kỳ vọng.

Bởi vì Thái Linh Công chung quy là quá mức dựa vào quang tai, mà Loạn Thần Thiên Mục Kinh thì đi là cùng loại c·ướp đoạt con đường, nhìn qua tựa hồ an toàn hơn.

Hơn mười phút sau.

Hắn đứng người lên, để lộ mắt phải bịt mắt, lộ ra một cái màu tím sậm, xung quanh mọc đầy các loại vảy màu đen quái dị đôi mắt.

Con mắt chỗ sâu còn có lít nha lít nhít pháp trận màu tím, trùng điệp xen lẫn.

Lúc này những này trong con ngươi trong pháp trận, bên trong một cái chính trung tâm, im lặng nhiều hơn một viên khảm nạm đi vào ánh mắt.

Ánh mắt kia, thình lình liền cùng độc nhãn cá chình mất đi con mắt giống nhau như đúc.

Vu Hoành dùng mắt phải nhìn về phía Hắc Hà nước sông.

Trong lòng hơi động một chút, thị lực phát động.

Tiếp theo một cái chớp mắt, một cỗ bao phủ chung quanh mấy chục mét chậm chạp lực lượng, trực tiếp giáng lâm. Đồng thời còn có một cỗ khổng lồ vặn vẹo lực lượng, điệp gia ở trong đó, theo hắn tâm ý tùy thời có thể lấy phát động.

"Không tệ." Vu Hoành hài lòng thu hồi thị lực, đeo cái che mắt.

Tiếp tục tại cạnh thuyền tìm kiếm mục tiêu.

Bịch một chút đầu kia cá chình đã mất đi con mắt, bị ném xuống sông, chớp mắt liền bị một đám màu đen thật nhỏ quái ngư xé nát ăn hết.

Rất nhanh, lại có một đầu lão quy, trên mai rùa mọc ra ba cái tròng mắt màu vàng óng, xếp theo hình tam giác sắp xếp, chậm rãi từ thuyền đen bên trái bơi qua.

Lão quy này thân dài mấy chục mét, chỉ so với thuyền đen ít hơn.

Tựa như một tòa di động đá ngầm, chậm rãi trong Hắc Hà du động.

Vu Hoành đứng tại mép thuyền, quan sát tỉ mỉ lão quy, từ hắn góc độ này, có thể nhìn thấy lão quy mai rùa biên giới, cái kia khe hở màu đen bên trong, mọc ra lít nha lít nhít không thể đếm hết trắng bệch n·gười c·hết đầu lâu.

Những đầu người này tựa như mụn nước đồng dạng, lại như rất nhiều màu trắng bong bóng, sinh trưởng ở lão quy trên thân.

Vu Hoành cân nhắc dưới, muốn hay không đối với gia hỏa này động thủ, xuất ra máy kiểm tra hồng trị.

Phía trên trị số đang đánh mở trong nháy mắt liền một trận bão táp, bay thẳng mấy triệu.

Chần chừ một lúc, hắn hay là không có động thủ.

Trị số này bức xạ, hắn không có vấn đề, nhưng vạn nhất đối phương nổi giận đem thuyền đen làm hỏng, khả năng tổn thất liền lớn.

Sau đó hắn lại bắt mấy đầu độc nhãn cá chình, sau đó là một cái nửa người trên là người, nửa người dưới là đuôi bạch tuộc ba hư thối hắc tai.

Cái này hắc tai phần lưng có một cái rất lớn tròng mắt, có thể phóng thích kịch độc sương độc, ăn mòn hòa tan chung quanh hết thảy.

Hắn xuất hiện liền chủ động công kích Vu Hoành, bị một bàn tay nội lực đại thủ tại chỗ bóp c·hết.

Tròng mắt cũng cống hiến ra đến, thành Vu Hoành luyện công chất dinh dưỡng.

Liên tục nuốt hơn mười con mắt về sau, Vu Hoành đã cảm giác Loạn Thần Thiên Mục Kinh có thể đột phá đến tầng tiếp theo.

Hắn không có lập tức đột phá, mà là dự định nhiều góp nhặt đầy đủ con mắt năng lực, đằng sau sẽ cùng nhau đột phá. Dù sao môn công pháp này chính là góp nhặt đặc thù con mắt càng nhiều, công pháp uy lực liền càng mạnh.

Thời gian theo Hắc Quang bộ đội khắp nơi tiêu diệt hắc tai dư lưu mà chậm rãi đi qua.

Đảo mắt, hơn nửa tháng đi qua.

Hoàn cảnh hồng trị đã hạ xuống đến máy kiểm tra cũng vô pháp đo ra tình trạng.

Hắc Quang bộ đội cũng không có cách nào dựa vào thuật pháp tìm tới hắc tai, hết thảy, cũng tại Khô Thiền đem cuối cùng tìm tới một đầu Quỷ Ảnh chặn ngang chém đứt, tuyên bố kết thúc.

Thế giới này, rốt cục thu được triệt để an bình.

Mà Vu Hoành bên này, cũng ngừng sưu tập con mắt hành động, lần nữa đi vào Giám Ngục đảo.

Lần trước hắn ở chỗ này lưu lại định vị Long Tích.

Lần này mới có thể dựa vào lấy ngủ say Long Tích, cấp tốc tìm tới vị trí.

Xe nhẹ đường quen dưới, Vu Hoành thuận Bất Hủ Kiên Bích một đường đi lên trên, rất nhanh lại một lần nữa đi tới lão hổ chỗ nhà tù cửa sổ.

Leo đến bên cửa sổ lúc, Vu Hoành vừa hay nhìn thấy lão hổ chính quỳ rạp xuống đất, đối với không khí, trong tay nắm vuốt ba cây nhóm lửa hương, cung kính lễ bái.

Đông đông đông.

Hắn gõ kiếng một cái.

Bên kia lão hổ cũng nhìn thấy Vu Hoành, thế là buông xuống hương, quay lưng lại mặc kệ hắn.

Nhưng vẫn chưa hoàn toàn cõng qua, hắn tựa hồ phát hiện cái gì, thân thể một chút dừng lại, lại một lần nữa quay đầu nhìn về phía Vu Hoành.

Dừng lại 2 giây về sau, hắn đứng dậy hướng cửa sổ đi tới.

“Ngươi biến hóa rất lớn.” Hắn trầm giọng nói.

“Ta tới là muốn thỉnh giáo mấy vấn đề.” Vu Hoành nói.

“Ta không có nghĩa vụ trả lời ngươi. Ta không phải lão sư của ngươi.” Lão hổ bình tĩnh nói.

“Ta tìm được sinh cơ chi địa hiện tại vấn đề là, thuyền đen nguyền rủa cần như thế nào mới có thể giải trừ?” Vu Hoành nói.

“Ha ha, ngươi tìm tới, thật là sinh cơ chi địa?” Lão hổ cười, “Ngươi biết chân chính Chính Nguyên giáo sinh cơ chi địa, là

chỉ địa phương nào a?" Lão hổ châm chọc cười cười.

"Có thể còn sống sót, có sinh cơ địa phương? Vu Hoành chỉ có thể chính mình lý giải

"Không. Là có thể vĩnh viễn không bị nguyên tại chỗ xâm hại địa phương. Nơi đó, sẽ không còn có không hiểu sợ hãi, sẽ không còn có nguyên tai quái vật. Không phải tùy ý một cái yên ổn tinh cầu, liền có thể tính sinh cơ chi địa…" Lão hổ trả lời.

"Như vậy, như thế nào mới có thể tìm được?" Vu Hoành mặc dù sớm đã có đoán trước, nhưng trên thực tế thật nghe được lão hổ nói như vậy, trong lòng của hắn vẫn còn có chút thất vọng.

"Ta nếu là biết, sẽ còn ở chỗ này?" Lão hổ cười.

Theo cùng người giao lưu, thần trí của hắn tựa hồ cũng dần dần có chút khôi phục.

Nói chuyện cũng không có lần trước như vậy điên bị điên Điên Thần trải qua chất.

"Lúc trước, các ngươi là thế nào tiến đến? Là bị Hưởng Luật Chi Long bản thể bắt vào tới?" Vu Hoành lại đổi cái vấn đề hỏi.

"Ta nói ta không có trả lời vấn đề của ngươi." Lão hổ bình tĩnh trở lại.

"Bản thể hắn mạnh bao nhiêu, có thể sử dụng hắc tai bên trong quái vật thực tế so sánh bên dưới a? ? Nói thật, lần này ta gặp một cái có thể giao lưu cao giai hắc tai, nàng nhìn qua giống như là một cái niên kỷ lớn nữ tính nhân loại, rất già, ưa thích cầm trong tay cây thủ trượng, tóc cắt tỉa rất chỉnh tề, nhưng trên thực tế…" Hắn cẩn thận miêu tả một lần lão ẩu bề ngoài.

"A, là nàng a… Marisa, hoàn toàn thanh tỉnh a? Thật sự là khó được." Lão hổ kinh ngạc nói.

"Nàng gọi Marisa a?" Vu Hoành bỗng nhiên nghĩ đến mình bây giờ không giống với lúc trước, cấp tốc đưa tay đỏ sậm nội

lực tại cao siêu vi mô dưới, ở giữa không trung bện phác hoạ ra lão ẩu toàn thân tượng.

“Chính là nàng. Lúc trước đi theo Thánh Tháp nghị viên bên người tiểu cô nương…” Lão hổ gật đầu nói.

“Thánh Tháp hủy diệt, nàng cũng điên rồi, về sau người m·ất t·ích, không biết đi đâu, không nghĩ tới bây giờ thế mà còn có thể sống được.”

“Kỳ thật cũng không tính còn sống. Biến thành quái vật, quên chính mình là ai, còn có thể tính người a?” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Chỉ cần còn có ý thức, ý chí mới là chúng ta tồn tại tiêu chí.” Lão hổ chỉ chỉ đầu mình.

“Hắc tai Tuyệt Vọng cấp phía trên, cơ hồ cũng có thể tích huyết trùng sinh quái vật, còn có tầng cao hơn khái niệm vĩnh tồn quái vật, chỉ cần có một tia nhận biết vết tích không có lãng quên rơi, bọn hắn liền sẽ trong nháy mắt tái hiện, mà lại vĩnh viễn ở vào trạng thái toàn thịnh. Ngươi bây giờ gặp phải đồ vật tính là gì…” Lão hổ tùy ý nói.

“. Còn có loại quái vật kia a?” Vu Hoành trong lòng nghiêm nghị.

Tồn tại ở nhận biết bên trong quái vật… Đây quả thực, không cách nào tưởng tượng!

“Ngươi đi qua nguyên tai chỗ sâu a?” Lão hổ không có trực tiếp trả lời, phát đâu hỏi lại.

“Không có…”

“Đi xem một chút đi. Thực lực ngươi bây giờ, cũng coi như có chút bảo đảm.” Lão hổ cười cười.

“Đối kháng nguyên tai, đầu tiên phải hiểu, chúng ta đối kháng, rốt cuộc là thứ gì, đến cùng có bao nhiêu địch nhân… Nếu như ngươi ngay cả những này đều không rõ ràng, cuối cùng sẽ chỉ là trên bờ cát sa bảo, khi thật sự nước biển xông lên đến, hết thảy liền sẽ trong nháy mắt sụp đổ.”

“. Nguyên tai chỗ sâu…” Vu Hoành một mực lại né tránh tuyển hạng này.

Dù sao bị xâm nhập thế giới đều khủng bố như vậy, nguyên tai chỗ càng sâu, sẽ là cái dạng gì, không ai nói rõ được.

“Thử một chút đi, trên người ngươi khí tức, cùng cộng tồn giả có chút cùng loại, hơi ngụy trang che dấu một chút, sẽ không bị nguyên tai công kích, chỉ cần chú ý cho kỹ lui về tới thời gian, vấn đề không lớn.” Lão hổ nói.

“Cộng tồn giả?” Vu Hoành lại nghe thấy một cái danh từ mới.

“Đó là chút cho là chúng ta phải cùng nguyên tai cộng sinh, dựa vào nhau mà tồn tại gia hỏa. Trong bọn họ có rất nhiều thế lực, đã từng rất huy hoàng, rất cường đại, cũng bảo vệ một chút tinh cầu một đoạn thời gian, nhưng về sau hay là diệt vong.” Lão hổ hơi xúc động.

“Trừ ra bọn hắn, còn có người phản kháng, người dung hợp.”

“Tên như ý nghĩa, người phản kháng chủ trương triệt để phản kháng, chỉ cần cố gắng phấn đấu, tu hành nghiên cứu, liền có thể chiến thắng hết thảy.”

“Người dung hợp thì là cho là từ bỏ chống lại, dung nhập nguyên tai, lợi dụng lực lượng của bọn chúng lẫn nhau cân đối, đối kháng lẫn nhau, thậm chí triệt để đầu hàng, từ bỏ bản thân, mới là sinh mệnh phải làm sự tình.”

Nói đến đây, lão hổ trên mặt toát ra một tia trào phúng.

“Người dung hợp còn có cái tương đương thú vị quan niệm về số mệnh, ngươi muốn nghe sao?”

“Ngài nói.” Vu Hoành nói.

“Bọn hắn cho là, sinh mệnh chỉ là vũ trụ thời không phát triển tự nhiên diễn sinh ra dầu bôi trơn, chúng ta xuất sinh, chúng ta phát triển, chúng ta t·ử v·ong, chỉ là vì để vạn vật vận chuyển càng thêm trôi chảy, để nguyên tai quá độ, càng thêm nhu hòa.”

“Cho nên, hi sinh chính mình, thành toàn nguyên tai, mới là chúng ta xuất sinh liền lưng đeo sứ mệnh…”

“Hoang đường!” Vu Hoành nhíu mày.

“Ha ha ha ha! !” Lão hổ cười ha hả.

“Ta khi đó cho bọn hắn một bàn tay. Ở ngay trước mặt bọn họ, g·iết một đống lớn loại quan niệm này phế vật.”

“Loại ngu xuẩn này liền nên toàn bộ g·iết sạch!” Vu Hoành chân thành nói.

“Chính là mùi vị này! Tiểu tử ngươi, giống như ta nghĩ! Ha ha ha ha! !” Lão hổ cười, rất là vui vẻ.

Bỗng nhiên, hắn tiếng cười im bặt mà dừng.

“Đáng tiếc hiện tại không ra được. Những thứ ngu xuẩn kia cũng kém không nhiều c·hết xong đi, bọn hắn như thế phế vật, sống không được lâu đâu.”

Hắn nhìn về phía Vu Hoành.

“Tiểu tử, ngươi ở bên ngoài, có hay không gặp được người như vậy?”

“Ta không biết. Ta lợi dụng Cứu Thế Chi Chu (thuyền đen) mới đi hai cái địa phương, hiện tại nơi này thật vất vả triệt để ngăn chặn tất cả nguyên tai, cuối cùng có thể hơi an ổn một trận.” Vu Hoành lắc đầu.

“Ngăn chặn?” Nghe đến đó lão hổ lông mày đột nhiên nhíu chặt đứng lên.

“Ngươi làm sao ngăn chặn? Ngươi nói cho ta nghe một chút đi.”

Vu Hoành thấy thế, khổng lồ tinh thần lực trong nháy mắt cảm giác có chút không đúng.

“Đừng gọi ta tiểu tử, chỉ cần đem hắc tai tiến vào thế giới tất cả Tuyệt Vọng Chi Môn triệt để hủy đi, chẳng phải kết thúc?”

“…” Lão hổ trầm mặc xuống, nhìn xem hắn, ánh mắt bỗng nhiên trở nên tương đương kỳ quái.

“Hủy đi?”

Hắn nhẹ nhàng lặp lại.

“Làm sao?” Vu Hoành nhìn xem sắc mặt của hắn, bỗng nhiên trong lòng loại cảm giác không ổn kia càng ngày càng đậm.

“Ngươi quản những cái kia cửa vào cửa lớn, gọi là Tuyệt Vọng Chi Môn?” Lão hổ lại lần nữa hỏi.

Chương 437: Thăm dò (1)

Chương 437: Thăm dò (1)

“Làm sao? Cách làm của ta, chẳng lẽ lại có vấn đề! ?” Vu Hoành lập tức truy vấn.

“Ngươi biết, một đầu sôi trào mãnh liệt dòng sông, dòng nước tốc độ rất gấp, rất nhanh, loại thời điểm này, ngươi đem đường sông cuối cùng nhất triệt để ngăn chặn, sẽ phát sinh cái gì a?” Lão hổ không trả lời mà hỏi lại.

“… Sẽ tiêu tán đến địa phương khác…” Vu Hoành trong nháy mắt kịp phản ứng.

“Nhưng nếu như đường sông chung quanh tất cả đều là vách tường phá hỏng, không có cách nào tiêu tán đâu?” Lão hổ tiếp tục hỏi.

“.” Vu Hoành nghĩ tới điều gì hơi biến sắc mặt.

“Xem ra ngươi cũng nghĩ đến, đúng vậy, dạng này ngăn chặn, sẽ chỉ mang đến vấn đề càng lớn hơn.” Lão hổ nói khẽ.

“Bao lâu… Có thể kiên trì bao lâu… ?” Nghe đến đó, Vu Hoành kỳ thật có chút tin.

Vừa mới biến gấp nước sông, không thể nghi ngờ xuất hiện một tia manh mối.

“Đây hỏi ngươi chính mình. Ta chỉ là cái tù phạm, chỉ thế thôi.” Lão hổ bình tĩnh trở lại.

“Lại một vấn đề cuối cùng.” Vu Hoành hỏi.

“Tiền bối tục danh là?”

“Ngươi liền gọi ta Mệnh Sư liền tốt.” Lão hổ đưa lưng về phía đi qua, không còn lên tiếng

Vu Hoành thấy thế cũng không lại quấy rầy hắn, ngồi lên Agris, phi tốc hướng phía dưới trượt xuống.

Trở lại trên thuyền đen, hắn không có dừng lại, lặng yên im ắng quay trở về thế giới mới.

Đảo mắt một tháng trôi qua.

Thế giới mới không còn bất luận cái gì hồng trị lên cao. Vu Hoành dựa theo Mệnh Sư lão hổ lời nói không có triệt để đóng lại tất cả Tuyệt Vọng Chi Môn, mà là lưu lại một cánh cửa, đem nó phong ấn, sau đó phái người đóng giữ phụ cận, cách mỗi mấy ngày mở ra một lần chém g·iết trong đó tuôn ra quái vật.

Dạng này đã có thể luyện binh, cũng có thể phát tiết đọng lại hắc tai áp lực.

Hắn không rõ ràng cách làm như vậy có hữu dụng hay không, nhưng. Nếu như Tuyệt Vọng Chi Môn tiếp tục duy trì rất nhiều, vậy dạng này cùng ban sơ hắn tới đây trước, lại có cái gì khác biệt.

Cho nên trước dạng này thử một chút, đằng sau lại xác định phương án giải quyết, mới là tối ưu cách làm.

Mà nhằm vào Brutus phương diện, Huyết Năng tập đoàn đại bản doanh cũng tại Hắc Quang t·ruy s·át truy nã dưới, bị tìm tới.

Linh Minh liên hợp các quốc gia phía quan phương bộ đội, nhằm vào nó tiến hành giảo sát.

Huyết Năng tập đoàn thả ra đại lượng virus cảm nhiễm biến dị binh khí sinh vật, nhưng những binh khí sinh vật này, tại Hắc Quang công thành dưới, đều không chịu nổi một kích.

Theo ba ngày điều tra cùng giảo sát, sau cùng tai hoạ ngầm, cuối cùng cũng theo Huyết Năng tập đoàn toàn bộ cao tầng bị xử bắn, mà hoàn toàn biến mất.

Lúc này Vu Hoành thuyền đen cường hóa, cũng rốt cục kết thúc.

Căn cứ bí ẩn bên trong.

Vu Hoành đứng tại chính mình nghiên cứu dùng đại bình tầng bên trong, bên cạnh hắc vụ tỏ khắp, phía trước cầu gỗ, Hắc Hà cũng bắt đầu chậm rãi hiển hiện.

Hắn đưa tay nhìn xuống trên điện thoại di động thời gian, xác định hiện tại chính là thuyền đen cường hóa hoàn thành thời điểm.

Lúc này, nhấc chân hướng phía trước, từng bước từng bước thuận cầu gỗ, hướng thuyền đen phương hướng đi đến.

Hắn kỳ thật có chút bận tâm, cũng có chút chờ mong, đến cùng hắc ấn đem thuyền đen cường hóa thành một cái thứ gì, trọn vẹn 30 ngày thời gian, dài như vậy cường hóa, chính hắn cũng rất ít vận dụng.

Cho nên…

Đùng.

Đột nhiên Vu Hoành bước chân dừng lại, đứng tại trên cầu gỗ, một mặt im lặng nhìn chằm chằm phía trước đỗ thuyền đen.

Lúc này thuyền đen đã triệt để biến thành một hình dáng khác.

Dừng sát ở cầu gỗ bến tàu bên cạnh, là một chiếc thể tích so trước đó thuyền đen còn muốn đại xuất mấy lần khoa trương cự hạm.

Nếu như chỉ là như vậy Vu Hoành còn sẽ không như thế im lặng, mấu chốt là, chiếc cự hạm này ngoại hình.

Hoàn toàn chính là lúc trước hắn xông qua được đạo mạch thế giới Thất Hung minh di động tổng bộ.

Cả hai không nói giống nhau như đúc, tối thiểu chín thành chín tương tự.

Vu Hoành bây giờ thị lực kinh người, từ trái hướng phải cẩn thận lên thuyền kiểm tra xuống.

Xác định chiếc thuyền này, bây giờ thân dài gần 500 mét, rộng hơn tám mươi mét.

Từ trên hướng xuống, hết thảy có hai mươi tầng boong thuyền. Những này boong thuyền đều hiện lên hình khuyên, vây quanh thân thuyền chủ thể nổi bật đi ra, tựa như từng vòng từng vòng vân tay.

Những này boong thuyền có thể thờ hành khách đi ra lấy hơi tản bộ.

Mà chủ thể thân thuyền, thì là từng tầng từng tầng khoang thuyền chồng lên nhau, tựa như ngàn tầng bánh ngọt, hết thảy tầng bốn mươi.

Mỗi một tầng tất cả đều là lít nha lít nhít gian phòng, ở lại nhân số tuyệt đối viễn siêu trước đó.

Hắn lên thuyền tỉ mỉ kiểm tra một lần.

Tầng bốn mươi thân tàu, xác thực rất rất lớn, đi dạo thật lâu mới miễn cưỡng dựa vào nội lực gia tốc đi dạo xong.

Thậm chí còn phân ra khu công năng, khu giải trí, điểm ấy ngược lại là hoàn mỹ phù hợp Vu Hoành bây giờ nhu cầu.

“Cuối cùng như cái bộ dáng. Nhưng là động lực đâu? Lớn như vậy thuyền, động lực vấn đề còn dựa vào trước đó… Có thể hay không…”

Hắn còn có chút lo lắng.

Nhưng rất nhanh, lên thuyền về sau, theo thuyền đen chậm rãi di động đứng lên, trong lòng của hắn lo lắng cũng buông xuống.

Rất hiển nhiên Cứu Thế Chi Chu động lực kết cấu, hoàn toàn không phải hắn bây giờ có thể lý giải phạm trù.

Như bây giờ to con quy mô, cũng có thể là bị hắc ấn lý giải cũng từng cường hóa, nếu không 30 ngày cường hóa thời gian, luôn không khả năng tất cả đều dùng để xây dựng thêm thuyền không gian.

Rất nhanh, tại thuyền đen phòng điều khiển chính, Vu Hoành tìm được liên quan tới chiếc thuyền mới này sách hướng dẫn.

Một bản màu vàng nhạt da hươu nhỏ hình vuông bản bút ký lật ra bản bút ký tờ thứ nhất.

'Bản thuyền thiết kế linh cảm, nguồn gốc từ tại Thiên Nguyện giáo Cửu Đồng tán nhân tọa giá Vạn Vân Hào.

Tại tận khả năng mở rộng dung lượng trên cơ sở, tăng cường vốn có hệ thống động lực, từ trước kia hấp thu hồng trị bức xạ làm động lực, đổi thành hấp thu hắc tai, linh tai, quang tai ba loại bức xạ chuyển đổi thành cơ sở năng lượng hoá học là động lực.

Tại kháng bức xạ cùng kháng nguyên tai trên lực lượng, tiến một bước gia tăng sau khi cường hóa thuyền, ngoại tầng xác ngoài không chỉ có có thể đối với hắc tai sinh ra đặc công phòng ngự, đối với linh tai, quang tai, đều có khác biệt trình độ cường hóa phòng ngự. Cũng trang bị cơ sở phòng ngự trận pháp.

Hiện hữu khoang có thể dung nạp ba vạn người vào ở, những tộc đàn khác sinh vật khác tính. Trên thuyền không khí hệ thống tuần hoàn, dòng nước loại bỏ hệ thống, hệ thống điều hòa không khí, cũng có thể căn cứ vào ở hành khách tộc đàn tự hành điều tiết tham số.'

Vu Hoành cẩn thận một đường đọc qua xuống dưới.

Càng xem càng là cảm thấy, lần này cường hóa… Mặc dù không có trước đó những cái kia loạn thất bát tao thần bí hề hề chỗ đặc thù, nhưng đơn thuần chỉ là loại này vật lý kết cấu cùng chỉnh thể khuếch trương cường hóa, liền đã phi thường có lời.

Từ trước đó chỉ có thể dung nạp bốn chữ số, đến bây giờ trực tiếp có thể chứa đựng năm chữ số. Hiệu suất tăng lên nhiều gấp mười.

"Lần này, Hi Vọng thành người cơ bản có thể rất nhanh chuyển tới."

Vu Hoành tâm tình thoải mái.

Hi Vọng thành bên kia hiện tại bởi vì hàn tai c·hết rét không ít người, trừ ra tháng này vận chuyển tới bộ phận, còn thừa lại mười mấy vạn người, trong đó Hắc Quang bộ đội nhân số mở rộng đến 5000, còn lại còn gây dựng ba chi tương tự bộ đội an toàn.

Những người này dùng mới thuyền đen Vạn Vân Hào, chỉ cần mấy ngày liền có thể toàn bộ chuyển tới.

“Không sai, Hi Vọng thành di chuyển kết thúc, ta cũng dám tiến về đạo mạch thế giới bên kia, nhìn xem Toàn Hạc tình huống.”

Vu Hoành trong lòng tính toán.

Kỳ thật trừ ra đi nếm thử cứu viện Toàn Hạc, hắn còn có ý tưởng khác, đó chính là, từ đạo mạch thế giới phương hướng, hấp thu linh tai lực lượng.

Cho đến tận này, hắn vẫn luôn chỉ dựa vào chính là quang tai chi lực, lúc này sắp liền muốn tầng thứ sáu, bắt đầu tạo dựng quang tỉnh, nếu là hắn lại không tìm những lực lượng khác cân bằng quang tai, hậu kỳ nhất định là bị Chung Cực Thái Dương thôn phệ dung hợp mệnh

Cho nên, hấp thu mặt khác nguyên tai lực lượng, cân bằng bản thân, đã đến cấp bách tình trạng.

‘Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là còn có thể tìm tới đường trở về.’

Lần trước lúc rời đi, hắn tìm hồi lâu đều không cách nào tìm tới đạo mạch thế giới trở về cửa vào.

Lần này, hắn thời gian dồi dào rất nhiều, ngược lại là có thể từ từ tìm kiếm.

Nếu như thực sự tìm không thấy, tìm tới linh tai chỗ cũng có thể. Ngay từ đầu hấp thu linh tai bức xạ, cần số lượng cũng không nhiều, có thể bên cạnh hấp thu bên cạnh tìm.

Đứng ở trên thuyền phòng điều khiển chính, Vu Hoành buông xuống trong tay sách hướng dẫn bản bút ký, xuyên thấu qua

trong phòng hình khuyên cửa sổ pha lê, ra bên ngoài nhìn ra xa.

Nơi này là trên thuyền đoạn trước nhất, cũng là có thể tùy thời quan sát vòng ngoài tình huống vị trí.

Ngoài cửa sổ, Hắc Hà chảy xiết mãnh liệt trên mặt sông không ngừng dâng lên hắc vụ, nước sông cùng trong sương mù đều có bóng người mơ hồ quái ảnh như ẩn như hiện.

Hiển nhiên, lớn như vậy thân tàu, đã khiến cho chung quanh Hắc Hà quái vật chú ý.

Trước đó thuyền đen còn có thể nói miễn cưỡng cùng hắc tai hòa làm một thể, nhưng bây giờ thuyền đen. Đã không còn là trước đó như thế, có thể bị Hắc Hà ẩn tàng.

Chú ý tới điểm ấy, Vu Hoành sắc mặt từ từ trở nên nghiêm nghị.

Lúc này thuyền đen vòng ngoài, một chút màu đen như bùn nhão vặn vẹo quái ảnh, chính thuận thuyền đen ngoại tầng, hướng phía thân thuyền đi lên leo lên.

Bọn hắn tựa như ngoài thuyền rong biển, tảo biển, dây leo giống như thuận thân tàu không ngừng đi lên.

Vu Hoành vươn tay, nhẹ nhàng đặt tại bàn điều khiển bên trên.

Két.

Trong sách hướng dẫn thuộc về thuyền đen cơ sở hệ thống phòng ngự bị mở ra.

Đó chính là cái dị thường đơn sơ màu đỏ chốt mở, đi lên là mở ra, hướng xuống là đóng lại.

Phía dưới đơn giản tiêu ký hai chữ: Phòng ngự.

Ông.

Lập tức toàn bộ thuyền đen khẽ run lên, thân thuyền bắt đầu cấp tốc hấp thu bốn phía hắc vụ.

Rất nhanh, hắc vụ đem thuyền đen bao phủ càng triệt để hơn, hình thành một tầng hơi mờ màu xám đen pha lê một dạng cái lồng, đem mạn thuyền đi lên tất cả có thể lên thuyền không gian, đều bao vây lại.

Từ xa nhìn lại, tựa như trên thuyền che lên một cái nghiêm ty mật khe hở lồng chụp thủy tinh.

Ngoài thuyền bóng đen quái ảnh giống như hồ bởi vì thân thuyền một chút trở nên phi thường bóng loáng, mà nhao nhao rơi xuống nước.

Rớt xuống nước về sau, bọn hắn tựa hồ đối với thuyền đen hứng thú cũng đại giảm, chỉ có một phần mười không đến bóng đen, tiếp tục lựa chọn leo lên thuyền đen, còn lại đều tự hành tán đi rời đi.

Vu Hoành mắt nhìn những cái kia còn lại bóng đen, trong đó phần lớn là hồng trị không thế nào cao phổ thông hắc tai.

Thậm chí ngay cả ngữ người dạng này trung cấp hắc tai cũng không có, đều là tiểu nhân vật.

Hắn cũng liền không thèm để ý.

'Đi hướng Hi Vọng thành thế giới.'

Ở trong lòng cho thuyền đen hạ chỉ lệnh, hắn lẳng lặng nhìn qua phía trước, quan sát đến thân thuyền bắt đầu chậm rãi gia tốc, bình ổn vượt qua Hắc Hà hai bên như ẩn như hiện cảnh sắc.

Nhỏ xíu tiếng chấn động vang lên.

Tốc độ thuyền bắt đầu tăng tốc, lấy so trước đó nhanh tối thiểu gấp ba bốn lần cao tốc, nhanh chóng đi thuyền.

Bành, bành.

Một chút nhỏ một chút khối vụn, quái vật, né tránh không kịp, trực tiếp bị khổng lồ thân thuyền vào đầu đụng tới.

Khối vụn vỡ tan, quái vật bay ra ngoài, trên thân thêm ra thật sâu khe. Có thậm chí trực tiếp bị đáy thuyền to lớn tua bin trực

tiếp xoắn nát, máu thịt be bét.

Bất quá vài phút.

Vu Hoành liền từ cửa sổ thấy được phía trước Hắc Phong doanh địa mơ hồ ánh đèn.

Ánh đèn màu trắng tại trong hắc vụ phảng phất hải đăng, rõ ràng dị thường.

Hắn nhẹ nhàng thở ra, đi ra phòng điều khiển chính, nhảy xuống, nhẹ nhàng rơi xuống cầu gỗ trên bến tàu, thuận cầu gỗ đi ra ngoài chỉ chốc lát sau liền một lần nữa trở lại trong phòng an toàn.

“Tiếp đó, lựa chọn kế tiếp cường hóa đồ vật, sau đó tiếp người…”

Hắn trực tiếp từ trong túi áo lấy ra mấy cái tiểu xảo màu lam thuốc nhỏ mắt cái bình, đây là tu luyện Loạn Thần Thiên Mục Kinh cần thuốc bôi nước Nhuận Mộc Dịch.

Dù sao hiện tại không có việc gì, còn không bằng tiếp tục cường hóa Nhuận Mộc Dịch, tu hành mắt phải.

Hắn suy nghĩ một chút, tùy tiện tìm điểm hắc tai quái vật vật liệu, phóng tới cùng một chỗ, cùng thuốc nhỏ mắt một khối, bàn tay đè lên.

Chương 438: Thăm dò (2)

Chương 438: Thăm dò (2)

‘Cường hóa Nhuận Mộc Dịch.’

Không có quy định phương hướng, chỉ là đơn thuần ngẫu nhiên cường hóa, cũng có thể xưng là là toàn diện cường hóa.

Hắc tuyến lóe lên, rất nhanh một đạo tiếng hỏi truyền đến.

Đồng thời đếm ngược cũng nổi lên. Rơi vào thuốc nhỏ mắt mặt ngoài.

4 ngày 11 giờ 01 điểm.

Vu Hoành xác định cường hóa, lúc này đi ra phòng an toàn.

Bên ngoài sớm có đóng giữ Hi Vọng thành nhân viên đi tới, hướng hắn cúi chào.

Doanh địa trong trận pháp, còn có đến tiếp sau chạy đến ở tại trong trận pháp Hi Vọng thành liên lạc viên. Cơ bản đều là nữ tính, hơn nữa còn là khuôn mặt mỹ lệ, vóc người nóng bỏng tuổi trẻ nữ tính.

Hiển nhiên Trần Diệu Phong tên kia tâm tư không tinh khiết. Cố ý như thế tuyển bạt.

“Minh chủ, cần lập tức tiến hành một vòng mới di chuyển a?” Đóng giữ nhân viên là cái tên là Âu Dương Điệp tiểu cô nương, niên kỷ vừa đầy hai mươi, cả nhà phần lớn người đều bị hắc tai hại c·hết, chỉ còn nàng cùng một cái 6 tuổi muội muội sống nương tựa lẫn nhau, bây giờ nàng lưng đeo lên nuôi dưỡng muội muội trách nhiệm, chủ động tham quân, bởi vì biểu hiện ưu dị, từ đó bị liên tiếp đề bạt, hiện tại đảm nhiệm toàn bộ đội Hắc Phong doanh địa đóng giữ liên hệ chức vụ.

Hi Vọng thành lớn tuổi cơ hồ đều nhanh c·hết hết, vượt qua năm mươi tuổi người, cơ hồ không nhìn thấy mấy cái.

Gần nhất còn sống sót đảm nhiệm cao vị, cơ bản chín thành đều là người trẻ tuổi.

Hàn tai không ngừng hạ nhiệt độ, khiến cho phía ngoài không khí đã trở nên hoàn toàn không cách nào hô hấp.

Dưỡng khí bây giờ cũng hoá lỏng, ngoại giới khắp nơi đều dát lên một tầng màu lam nhạt, đó là dưỡng khí dịch thể hóa sau màu sắc.

Ra vào nhân viên, đều nhất định muốn đeo đặc chế bình dưỡng khí.

“Hắc tai cơ bản biến mất a?” Vu Hoành không có trả lời hỏi ngược lại.

“Đúng vậy, tại Hắc Quang bộ đội thanh lý dưới, xung quanh hắc tai cơ bản đã thanh lý hoàn tất, nhưng bởi vì hàn tai càng ngày càng nghiêm trọng, chúng ta không cách nào rời đi điểm tiếp tế quá xa, chỉ có thể thanh lý xung quanh khu vực.” Âu Dương Điệp trả lời.

“Để Hi Vọng thành bên kia chuẩn bị phối hợp đi. Lần này ta đổi thuyền lớn, một hơi nhiều tiếp điểm người đi.” Vu Hoành giọng nói nhẹ nhàng nói.

“Minh bạch!” Âu Dương Điệp trọng trọng gật đầu, “Đúng rồi minh chủ, Lâm Y Y tiểu thư cũng đến bên này. Ngài muốn hay không gặp một lần?”

“Ta biết đã cảm thấy…” Vu Hoành gật đầu, “Ngươi đi mau đi.”

Hắn cho Y Y một đầu Thiên Hà triệu hoán vật, tự nhiên biết nàng vị trí cụ thể

Đi ra căn cứ, ngoại giới khắp nơi đều là hình thù kỳ quái quang tai quái vật du đãng ghé qua.

Hàn tai cho đến tận này chưa thấy qua quái vật gì.

Chỉ có ổn định không ngừng hạ xuống nhiệt độ thấp.

Vu Hoành toàn thân bao trùm linh quang, lấy quang tai lực lượng đối kháng hàn tai xâm nhập, thuận cảm ứng định vị, hắn rất mau tới đến Hắc Phong doanh địa phía bên phải, nguyên bản thuộc về Bạch Thạch thôn di chỉ.

Nơi này hắc tai Quỷ Ảnh hiển nhiên bị thanh trừ sạch sẽ.

Bây giờ tại vòng ngoài kiến tạo một cái rất lớn cường hóa lều plastic.

Trong lều mặt lắp đặt một tòa cỡ nhỏ dưỡng khí điện phân tháp, nhìn qua tựa như một cây toàn thân đường màu trắng hồ lô, cao bảy tám mét, cắm ngược ở trong thôn.

Vu Hoành đi đến bình nhựa lối vào, có phòng giữ Hi Vọng thành quân nhân mở cho hắn cửa c·ách l·y.

Tiên tiến cửa c·ách l·y, sau đó máy móc quét hình, trừ độc về sau, lại mở ra tiến vào cửa vào cửa lớn.

Mới đi vào bên trong, một trận sáng sủa tiếng đọc sách, liền từ trong thôn vốn có trong phòng truyền đến.

Những gian phòng này trước đó liền sụp đổ vỡ vụn, hiện tại toàn bộ đều nhìn ra được tu sửa vết tích.

Vu Hoành khổ người rất cao rất tráng nhưng ở hiện tại Hi Vọng thành quân nhân bên trong, cũng không lộ vẻ bắt mắt.

Bởi vì tu hành Quan Ngô Công cùng Linh Quang bí thuật Hi Vọng thành những quân nhân, từng cái khổ người đều rất lớn. Người đồng đều hai mét trở lên.

Mà lại bởi vì quanh năm chém g·iết ở vào nguy hiểm biên giới, mỗi người trên thân đều có nồng đậm thiết huyết khí chất.

Vu Hoành một đường từ từ hành tẩu, phát hiện nơi này bị triệt để cải tạo thành hài đồng đọc sách trường học.

Hắn định vị tinh chuẩn đi tới trong thôn phần sau, đi vào một cái hơi lớn một chút đất trống bên cạnh.

Rốt cục thấy được đang đứng tại hơn mười tiểu hài tử trước mặt, giảng bài Lâm Y Y.

Nàng cột đơn giản đuôi ngựa, mấy sợi tóc từ gương mặt tán lạc xuống, mặc trên người mộc mạc lam nhạt áo thun cùng màu nâu dài.

Lưng eo còn có chút đống, nhưng so trước đó đã khá nhiều.

Trên gương mặt thanh tú, cũng mất trước đó các loại vết sẹo cùng đồ ăn hại. Hiển nhiên Quan Ngô Công cùng Linh Quang bí thuật đối với nàng thân thể tổn thương, chữa trị hiệu quả phi thường tốt.

Nàng lúc này, nhìn chính là một cái có chút lưng còng phổ thông tiểu nữ hài.

Con mắt thật to, ngạo nghễ ưỡn lên chóp mũi treo một chút mồ hôi, bờ môi là đại biểu tân sinh màu hồng, tràn ngập sinh cơ.

Trị liệu sau tư thái trước ngực căng phồng, cũng có rõ ràng mỹ lệ đường cong.

Không cẩn thận quan sát, đây chính là một 15~16 tuổi thanh thuần tiểu cô nương.

Chính giảng bài lúc, Y Y cũng nhìn ngay lập tức đến đến gần tới, tại nhỏ giọng cùng quân phòng giữ người nói chuyện Vu Hoành.

“Tốt, chúng ta bây giờ nghỉ ngơi một chút, lão sư hơi có chút sự tình, mọi người lời đầu tiên tập ôn tập trước đó nói qua nội dung, sau mười phút ta trở về muốn kiểm tra.”

Nàng mồm miệng lưu loát để quyển sách xuống, sửa sang hai tóc mai tóc, hướng Vu Hoành bên này đi tới.

“Trở về lúc nào?” Y Y một mét năm kích cỡ, ngẩng lên nhìn về phía Vu Hoành. Giọng nói nhẹ nhàng mà quen thuộc, phảng phất nhiều năm không thấy hảo bằng hữu. Không có một tia ngăn cách.

“Vừa trở về, ngươi cà lăm tốt?” Vu Hoành đưa tay vuốt vuốt tóc nàng, ôn hòa nói.

“Ừm, làm cái cuống họng tiểu phẫu, sau đó lên thật lâu tâm lý thương tích khóa, bác sĩ đề nghị ta cho thêm đám trẻ nhỏ lên lớp, có thể giúp bệnh tình khôi phục, cho nên cứ như vậy.”

“Nhìn đầu ngươi cũng chữa khỏi.” Vu Hoành trên mặt lộ ra một tia phát ra từ nội tâm dáng tươi cười

“Còn tốt, Linh Quang bí thuật đối ta khôi phục có trợ giúp rất lớn.” Y Y trên mặt lộ ra nụ cười xán lạn.

“15 - 4 + tương đương bao nhiêu?” Vu Hoành hỏi.

“…” Y Y nụ cười trên mặt dần dần biến mất.

Nàng cúi đầu, không tự chủ nắm chặt lấy ngón tay bắt đầu tính toán.

Một phút đồng hồ đi qua.

Nàng còn không có tính ra tới.

Ba phút đi qua.

Nàng cái trán mồ hôi bắt đầu trở nên nhiều hơn.

“Được rồi, đừng được rồi, nói một chút, ngươi đang dạy bọn nhỏ thứ gì?” Vu Hoành bảo trì mỉm cười, lại lần nữa xoa xoa Y Y tóc.

Nghe chút không cần được rồi, Y Y lập tức thở dài một hơi, ngẩng đầu ngòn ngọt cười.

“Ta là dạy âm tiết vỡ lòng.”

Ghép vần a…

Vu Hoành gật đầu, nhìn nàng bộ dạng này, đoán chừng cũng chỉ có thể dạy cái này.

“Chớ xem thường ta!” Y Y cảm giác n·hạy c·ảm, lập tức nhíu mày.

“Ta vẫn là giáo viên thể d·ụ·c!”

“. Không tệ không tệ.” Vu Hoành gật đầu, cái này càng thích hợp.

“Chờ đợi tất cả mọi người di chuyển đi, ngươi có tính toán gì a?” Hắn lại tiếp tục hỏi.

Y Y sắc mặt không có biến hóa, hiển nhiên vấn đề này, nàng rất sớm đã cân nhắc qua.

“Ta một người ở chỗ này đi. Không quan hệ, các ngươi có rảnh tới xem một chút ta liền tốt. Nơi này thật nhiều phòng ở, thật nhiều đồ vật, đều ta một người dùng, đến lúc đó khẳng định rất vui vẻ.”

Nàng lộ ra một cái thật lòng khuôn mặt tươi cười.

Vu Hoành không có trả lời ngay.

Y Y cùng những người khác tình huống khác biệt.

Nàng bản thân là thế giới này Tuyệt Vọng Chi Môn đóng lại chìa khoá một bộ phận.

Xác thực nói, nàng kỳ thật chính là tên là Thược Thi Hắc Tai quái vật vật chứa.

Một cái là Leya, một cái chính là nàng.

Hai người bọn họ tổ hợp đứng lên, chính là hoàn chỉnh Thược Thi Hắc Tai.

Cho nên, nàng không có khả năng đi thế giới mới, bởi vì nàng, thế giới này sau cùng một chút hắc tai cũng một mực không có bị đóng lại sạch sẽ.

Bởi vì sau cùng Tuyệt Vọng Chi Môn không cách nào đóng lại, chỉ có thể phong tỏa phong ấn.

Chỉ có nàng cùng Leya cùng một chỗ sát nhập, khôi phục thành Thược Thi Hắc Tai bản thể, sau đó bị nhét về thứ nhất

phiến Tuyệt Vọng Chi Môn, hắc tai mới có thể triệt để rời khỏi nơi này, rời khỏi thế giới này.

Nhưng chuyện này, vô luận là Vu Hoành, hay là Leya bên kia thân bằng hảo hữu, đều không cho phép.

Cho nên sự tình cũng chỉ có thể kéo xuống tới.

“Leya đâu?” Vu Hoành hỏi.

“Nàng đi rất lâu… Một người nói là đi thăm dò hàn tai đầu nguồn, hiện tại cũng có hơn một tháng không có tin tức.” Y Y trả lời.

“.” Vu Hoành trầm mặc xuống, nhìn xem Y Y ngây thơ tinh khiết mắt to.

“Cùng ta cùng tiến lên thuyền đi. Ta dự định thăm dò nguyên tai chỗ sâu, cần nhân thủ hỗ trợ, nhưng bây giờ có thể tín nhiệm người không nhiều, chỉ có ngươi…”

“Lên thuyền? Ta thế nhưng là quái vật a? Ngươi không sợ ta nửa đêm ăn ngươi?” Y Y kinh ngạc nói.

Vu Hoành không phản bác được, hắn nhìn ra được, Y Y biểu lộ rất nghiêm túc, nàng hiện tại tựa hồ ở vào ngu xuẩn cùng không ngốc ở giữa, cho nên, vừa mới câu nói kia, nàng có thể là thật cho rằng như vậy.

“Không sao… Ta tin tưởng ngươi.” Hắn nở nụ cười.

“Cũng thế, ta cảm giác được, ngươi bây giờ trên thân cũng có thật nhiều quang tai đồ vật, ngươi cũng sắp biến thành quái vật.” Y Y đột nhiên thở dài.

Vu Hoành không có nói thêm nữa, chỉ là để Y Y suy nghĩ pháp mời Leya cũng một đạo lên thuyền. Hai người đều là tương tự thân thể, cùng hắn lên thuyền có lẽ là thích hợp nhất đường ra.

Bởi vì dựa theo xu thế này, thế giới này, nhất định sẽ bị hàn tai triệt để diệt tuyệt.

Nói chuyện phiếm sau một lúc, Vu Hoành xác định Y Y tình huống hiện tại.

Nàng bên ngoài bề ngoài hết thảy bình thường, mồm miệng cũng rõ ràng, nhưng nội tại tư duy, logic, hay là so ra kém người bình thường.

Hơi phức tạp một điểm sự tình liền lập tức c·hết máy. Nhìn từ bề ngoài 15~16 tuổi, trên thực tế trí lực trình độ khả năng chỉ có bảy, tám tuổi.

Thậm chí khả năng thấp hơn, dù sao thời đại này, bảy, tám tuổi hài tử rất nhiều cũng đã rất trưởng thành sớm.

Thời gian kế tiếp bên trong, Vu Hoành đem thuyền mở ra Hi Vọng thành. Cũng bắt đầu chính thức quy mô lớn di chuyển hành động.

Liên tiếp mấy ngày thời gian, sau khi cường hóa thuyền đen, bị Vu Hoành đổi tên là Hắc Quang Hào, thành công hoàn thành chuyển vận tất cả Hi Vọng thành cư dân nhiệm vụ.

Mà Vu Hoành cũng chính thức mang theo Y Y, Trương Khai Tĩnh, Khô Thiền, một đạo bắt đầu thăm dò đạo mạch thế giới lữ trình.

Đại lượng dự trữ vật tư bị mang lên Hắc Quang Hào, đầy đủ mấy người ăn được vài chục năm đều các loại đồ hộp đồ ăn uống nước, quần áo, cái gì cần có đều có.

Vu Hoành đem tất cả sự vụ giao cho Vũ Ngấn sư bá, để Hắc Quang bộ đội phụ tá, Thanh Hoàng lưu lại ổn định cục diện, hết thảy yên ổn tốt sau.

Hắc Quang Hào, chậm rãi nhanh chóng cách rời thế giới mới, bắt đầu tiến về hắc tai chỗ sâu thăm dò chuẩn bị.

Hắc Phong căn cứ.

Trận pháp đã hoàn toàn co vào đứng lên. Bao trùm ở căn cứ phòng an toàn mặt ngoài. Tựa như từng tầng từng tầng lóe oánh oánh bạch quang lưới.

Vu Hoành, Khô Thiền, Trương Khai Tĩnh, cùng Y Y, bốn người đứng tại cửa ra vào. Ngắm nhìn ngoại giới sắp đóng lại vận chuyển giữ ấm lều lớn không gian.

“Đây là sau cùng địa phương, tất cả vật tư đều dời đi qua.” Vu Hoành thở dài, “Nói thật, muốn từ bỏ nơi này hết thảy, thật, cảm giác có chút kỳ quái.”

Hắc Quang Hào hiện tại thuộc về phòng an toàn phụ thuộc, phòng an toàn từ giờ trở đi, có lẽ liền triệt để đóng lại bên này tất cả ra vào.

Về sau phải vào ra, chủ yếu từ Hắc Quang Hào bên kia trải qua.

“Nơi này còn có người a?” Khô Thiền hỏi, sắc mặt bình tĩnh.

“Không biết. Ta chỉ biết là chúng ta nơi này không có, có lẽ còn có mặt khác Hi Vọng thành, nhưng này không phải ta có thể phụ trách.” Vu Hoành lắc đầu.

Chương 439: Thăm dò (3)

Chương 439: Thăm dò (3)

“Trên bản chất, ta không phải Thánh Mẫu, có thể thuận tay cứu người bên cạnh, là năng lực ta phạm vi mức cực hạn.” Vu Hoành nói khẽ.

Quay đầu, nhìn về phía sau lưng ba người.

Khô Thiền một mặt lãnh đạm, hiển nhiên không thèm để ý những thứ này.

Trương Khai Tĩnh sắc mặt bình tĩnh, ánh mắt u lãnh, không biết đang suy nghĩ gì.

Y Y sắc mặt đồng dạng an tĩnh, ánh mắt lại lộ ra thanh tịnh mê mang, nàng cùng Trương Khai Tuấn đều thuộc về thanh thuần khí chất, cũng đều đâm đuôi ngựa kiểu tóc, cũng đều là tóc đen dài.

Nhưng giờ này khắc này, hai người một cái thành thục một cái ngơ ngác, một cái sắc bén, một cái tự nhiên. Xác thực hình thành mãnh liệt thị giác so sánh.

Vu Hoành trong lòng im lặng, nhưng Y Y vô luận như thế nào, đều là hắn người tín nhiệm nhất.

Dù sao, hắn có thể xác định một chút, nếu như mình gặp được cái gì tuyệt cảnh tình huống nguy hiểm, chân chính có thể trước tiên không chút do dự chạy đến cứu viện, tuyệt đối có Y Y.

Cho nên, chỉ cần có điểm ấy tại, cái gì khác, đều có thể bị xem nhẹ.

“Đi thôi.” Hắn xoay người, đi vào phòng an toàn.

Còn lại ba người cũng đi theo phía sau, cùng một chỗ tiến vào phòng an toàn.

Bây giờ trong doanh địa, Long Tích sào huyệt đã toàn bộ bị vận chuyển tiến vào Hắc Quang Hào bên trên, quang tai Chung Cực Chi Môn, vẫn như cũ còn tại liên tục không ngừng phóng thích ra bức xạ cùng các loại quái vật.

Răng rắc.

Phòng an toàn cửa lớn theo cuối cùng Trương Khai Tĩnh tiến vào, mà triệt để đóng lại khóa kín.

Quan sát nơi cửa sổ, Vu Hoành khuôn mặt ở bên trong chợt lóe lên.

Theo một bộ màn cửa kéo qua che khuất

Hết thảy tiến nhập triệt để an bình

Mấy tức về sau, phòng an toàn sơn động bỗng nhiên run lên, quan sát cửa sổ vị trí dần dần hóa thành một mảnh bằng đá.

Ngay sau đó, vùng vách núi này nguyên bản phòng an toàn cửa lớn, cũng dần dần mơ hồ, làm nhạt, triệt để dung nhập chung quanh vách đá, biến mất không thấy gì nữa.

Xa xa nhìn lại, nơi này cũng chỉ là một mặt phổ thông vách đá, không còn bất luận cái gì cửa lớn vết tích.

Trong phòng an toàn.

Vu Hoành trong lòng hạ đạt di động chỉ lệnh về sau, toàn bộ chung quanh liền bắt đầu tinh tế chấn động.

Tiếp tục hơn mười giây sau.

Phòng an toàn hoàn toàn cùng thuyền đen Hắc Quang Hào kết nối cùng một chỗ.

Sớm tại trước đây thật lâu, hắn liền cường hóa ra phòng an toàn di động công năng, chỉ là vẫn rất ít sử dụng.

Lần này, hắn trực tiếp để phòng an toàn hướng trong hắc vụ Hắc Quang Hào bên trên di động.

Quả nhiên thành công.

Vu Hoành trơ mắt nhìn xem cửa lớn quan sát ngoài cửa sổ, từ trước đó một mảnh trắng xoá đất tuyết, dần dần biến thành Hắc Quang Hào rộng lớn cứng rắn màu đen boong thuyền.

Hắn quay đầu mắt nhìn có chút phát giác được động tĩnh ba người, cười cười.

“Chuẩn bị xong chưa?”

Ba người không rõ ràng cho lắm lúc, liền nhìn thấy Vu Hoành hướng phía trước, đẩy ra vừa mới đóng lại phòng an toàn cửa lớn.

Răng rắc.

Ngoài cửa lớn, rộng mở tại trước mặt bọn hắn, vậy mà không còn là băng thiên tuyết địa cùng lập loè lam quang Chung Cực Chi Môn, mà là Hắc Quang Hào rộng lớn chỉnh tề màu đen boong thuyền.

“Cái này! ! ?” Khô Thiền mở to mắt, vừa sải bước ra, đi đến boong thuyền, lại quay đầu nhìn lại.

Phát hiện chính mình đang đứng tại Hắc Quang Hào tầng 20 boong thuyền mặt ngoài, nơi này rất tốt nhận, bởi vì là làm lớn boong thuyền mà tồn tại, nơi này trừ ra thân tàu tầng lầu bên ngoài, còn có toàn bộ trên thuyền mặt khác các đại khu vực.

Tỉ như phòng điều khiển chính, tỉ như thông hướng đuôi thuyền đầu thuyền thông đạo, vẫn còn so sánh như sau thuyền cửa ra vào, cũng ở nơi đây.

Tầng này cũng là tất cả boong thuyền bên trong rộng lớn nhất một tầng.

Bọn hắn lúc đến, cũng đã đại khái đi dạo qua.

“Doanh địa, toàn bộ bị đem đến trên thuyền rồi?” Khô Thiền kinh ngạc nhìn về phía Vu Hoành.

“Xác thực nói là, doanh địa vốn là cùng Hắc Quang Hào cùng là một thể, hiện tại mới thật sự là hoàn toàn hình thể thái.” Vu Hoành mỉm cười trả lời.

“Bảo bối tốt!” Khô Thiền than thở.

“Khó trách ngươi giới thiệu nơi này lúc, xưng hô nó là Cứu Thế Chi Chu…”

“Đây cũng là ta thăm dò nguyên tai. Lấy được thu hoạch. Xem như đã từng bị nguyên tai chỗ hủy diệt thế lực, lưu lại di sản.” Vu Hoành nói.

“…” Nghe được di sản hai chữ, Khô Thiền lập tức cũng trầm mặc xuống.

“Nơi này, thật lớn…” Cùng hắn khác biệt, Y Y là lần đầu tiên đi vào Hắc Quang Hào bên trên.

Lúc này trái xem phải xem, một mặt rung động ở trên boong thuyền đi dạo, khắp nơi sờ loạn.

“Nơi này không sai biệt lắm chính là ngươi sau này nhà.” Vu Hoành nói, Y Y tình huống đặc thù, bởi vì vấn đề thân phận, nàng không có cách nào chân chính đi đến mặt khác bất luận cái gì thế giới, thà rằng như vậy, nếu như không để cho nàng trở thành chính mình cái thứ nhất vĩnh cửu thuyền viên.

“Có thể chứ?” Y Y quay đầu kinh ngạc nhìn về phía hắn.

“Đương nhiên có thể.” Vu Hoành cười gật đầu.

“Nơi này còn có rất nhiều chơi, nghỉ ngơi địa phương, các ngươi có thể tại tầng này tự đi chọn lựa. Dưới lầu có khu giải trí, trên lầu có vận động khu cùng bể bơi, máy chơi game cùng khu ảnh âm đều tại khu giải trí.”

“Tu luyện đi đâu?” Khô Thiền đã sớm đi dạo qua, đối với cái này không có hứng thú

“Ngay tại tầng này đuôi thuyền bên kia, trên cửa có tiêu ký văn tự đều có thể dùng.” Vu Hoành nói.

“Có việc gọi ta, ta đi tu luyện, trước đó luyện hóa đan dược còn không có ăn xong.” Khô Thiền xoay người rời đi, nhìn xem hắn bóng lưng, Vu Hoành trong lòng minh bạch, gia hỏa này đoán chừng là đem hắc tai linh tai xem như là báo thù đối tượng, bây giờ toàn thân tâm nhào vào phía trên này, đối với những khác hết thảy đều không có hứng thú.

“Ta đi khu giải trí, ăn cơm gọi ta. Tạ ơn.” Trương Khai Tĩnh ở một bên cũng đi theo lên tiếng.

“Đi thôi.” Vu Hoành cười nói, “Ta để cho người ta ở bên trong chất đống tất cả trên thị trường máy chơi game cùng trò chơi, mấy vạn loại loại hình khác nhau, đầy đủ ngươi chơi rất lâu. Ăn cơm có thể chính mình đi ăn uống khu.”

Nghe nói như thế, Trương Khai Tĩnh rời đi bước chân từ đi biến thành chạy, đảo mắt liền biến mất ở lên lầu đầu bậc thang.

Còn lại Y Y chạy đến mép thuyền, ra bên ngoài nhìn quanh. Nàng đối với nơi này hiển nhiên phi thường tò mò.

Mạn thuyền bên ngoài, là một mảnh khuấy động chảy xiết nước sông màu đen.

Vô số xám đen quái vật tại trong nước sông chập trùng lên xuống, như ẩn như hiện.

Sương mù bao phủ toàn bộ Hắc Quang Hào bốn phía, lại hướng bên ngoài 20 mét liền triệt để nhìn không thấy đồ vật.

Bò….ò… ~~~

Nơi xa sương mù chỗ sâu, còn có mơ hồ quái dị tiếng rống không ngừng truyền đến.

Thuyền chậm rãi hướng phía trước đi thuyền, phảng phất tại một đầu không có cuối trong sông lớn xuyên thẳng qua.

“Nơi này… Là tại hắc tai chỗ sâu sao?” Y Y trên mặt vui vẻ một chút yên tĩnh lại.

Hi Vọng thành hòa bình thế giới một đoạn thời gian, để tình trạng của nàng dù sao cũng hơi buông lỏng.

Lúc này nhìn thấy quen thuộc gặp nguy hiểm hắc vụ, còn có trong nước sông vô số quái vật hư ảnh, cái kia đã từng qua lại hết thảy, lại tự nhiên mà vậy từ đáy lòng dâng lên.

Y Y sắc mặt cũng bắt đầu từ từ căng cứng trở nên nghiêm nghị, hiển nhiên khi tiến vào trạng thái.

“Là. Mục tiêu của chúng ta, là thăm dò nguyên tai chỗ sâu bí mật, xác định nguyên tai đến cùng là cái gì, đến cùng bên trong có bao nhiêu cường đại quái vật địch nhân, đến cùng sẽ xuất hiện bao nhiêu các loại đều có phiền phức. Còn có chính là, ta dự định đi cứu một cái đã từng vì trợ giúp tất cả mọi người đối kháng nguyên tai, mà bị nắm đi tiền bối.” Vu Hoành nói.

“Ta minh bạch, cứu người sao? Ta giúp ngươi!” Y Y gật đầu.

“Thật có lỗi.” Vu Hoành đi đến bên người nàng, nhẹ nhàng vuốt vuốt tóc nàng.

“Nếu như không phải ta, ngươi cũng không cần lại đến đối diện với mấy cái này.”

“Ta trốn không thoát.” Y Y lắc đầu, “Mụ mụ sự tình, ta đều đã điều tra xong, vô luận ta đi đâu, đều đã không có khả năng cùng người bình thường cùng một chỗ sinh hoạt.”

“…” Vu Hoành im lặng.

Y Y thân phận như vậy, trừ để nàng một người tiếp tục đợi tại gần như sinh mệnh diệt tuyệt Hi Vọng thành thế giới, coi như có thể đem phóng tới thế giới mới, cũng chỉ sẽ trở thành hắc tai kết nối thế giới một cái tiết điểm.

Dù sao nàng trên bản chất hay là một cái hắc tai quái vật một nửa.

“Đừng lo lắng, cuộc sống như vậy cũng rất tốt.” Y Y nhìn thấy Vu Hoành trầm mặc, lập tức mỉm cười, nhẹ nhàng ôm lấy cánh tay của hắn, đem mặt dán tay của hắn.

“Chúng ta thế nhưng là hảo bằng hữu, đúng không?”

“.” Vu Hoành sững sờ, cảm thụ được trên tay đè ép tới mềm mại, nhìn xem Y Y trong mắt toát ra chân thành cùng thản nhiên.

“Là…” Hắn cũng cười theo.

An bài thỏa đáng về sau, Y Y đi trên thuyền phòng ngủ nghỉ ngơi.

Vu Hoành một mình trở lại trong phòng an toàn.

Bây giờ phòng an toàn, đã cùng trên thuyền phòng điều khiển chính hòa làm một thể.

Phòng điều khiển chính cửa liền mở tại trong phòng an toàn trên một vách tường.

Hắn đi vào phòng điều khiển chính, xuyên thấu qua hình khuyên pha lê hướng phía trước nhìn lại.

Đầu thuyền không ngừng theo gió vượt sóng, phá vỡ tầng tầng hắc vụ, trên đường đi không biết tên cuối cùng.

‘Hi vọng lần này có thể tìm tới.’ hắn nhắm mắt, trong đầu cấp tốc tìm tới hắc ấn ấn ký chỗ mấy cái quang cầu, trong đó lớn nhất một cái màu tím đen viên cầu, ngay tại lúc này Hắc Quang Hào.

Cường hóa về sau, nó liền biến thành bộ dáng này.

Khống chế Hắc Quang Hào phương pháp rất đơn giản, Vu Hoành chỉ cần tưởng tượng thấy chạm đến quang cầu, sau đó mệnh lệnh nó đi hướng có lưu chính mình ấn ký địa phương là đủ.

Ấn ký này, chủ yếu là hắn hắc ấn phụ thuộc vật.

Tỉ như thường dùng nhất Long Tích.

Triển khai cảm ứng.

Vu Hoành lần theo cảm giác tinh thần liên hệ, cấp tốc trong đầu mô phỏng ra một mảnh bản đồ giả lập.

Một mảnh trong hải dương màu đen.

Hắc Quang Hào bên trái nơi xa, một cái bạch quang điểm, là mới an định lại thế giới mới, nơi đó có đại lượng Hắc Quang binh sĩ làm ấn ký. Một mảng lớn tập hợp một chỗ, phi thường rõ ràng.

Bởi vì Linh Quang bí thuật cũng là hắc ấn cường hóa ra sản phẩm, cho nên cũng có thể làm tiêu ký.

Hậu phương nơi xa, một cái hơi nhỏ bạch quang điểm, thì là Hi Vọng thành chỗ thế giới, nơi đó quang tai Chung Cực Chi Môn, là Vu Hoành chính mình triệu hồi ra, bởi vì công pháp cũng là hắc ấn cường hóa mà ra, cho nên một dạng có thể làm ấn ký tồn tại.

Phía bên phải nơi xa, có một chút Long Tích ấn ký tại, đó là mới đi qua Giám Ngục đảo.

Toàn Hạc trên người có ta lưu lại Linh Quang bí thuật, tăng thêm nàng có thể nói là Linh Quang bí thuật bên trong cường đại nhất một vị, chỉ cần khoảng cách tới gần, hắn là có thể có cảm ứng… Hiện tại linh quang không có thu về, cảm ứng cũng không có chút nào vết tích… Lớn nhất khả năng, chính là nàng bị linh tai bên kia những lực lượng khác giam giữ che giấu…

Đứng tại phòng điều khiển chính, Vu Hoành suy tư, như thế nào mới có thể tìm tới Toàn Hạc.

Được rồi, trước lại đi một chuyến đạo mạch thế giới bên kia vị trí, nhìn có thể hay không tìm tới cửa vào.

Lần trước đi tìm, đạo mạch thế giới liền tiến vào miệng đều biến mất.

Mặc dù không tìm được, nhưng đại khái vị trí hắn còn nhớ rõ. Chỉ cần ở trong Hắc Hà tìm tới linh tai khí tức dày đặc nhất phương hướng là được.

Ngay sau đó, Vu Hoành không có lập tức xuất phát, mà là nhắm mắt cảm ứng toàn bộ Hắc Quang Hào lúc này trạng thái.

Toàn bộ thân thuyền rất nhanh hoàn chỉnh xuất hiện tại trong cảm giác của hắn.

Lấy hắn lúc này lực lượng tinh thần cường độ, linh quang tăng phúc sau đạt tới mấy ngàn vạn nhiều, quét hình cảm giác một cái Hắc Quang Hào, tự nhiên không cần tốn nhiều sức. Lại điệp gia hắc ấn ấn ký nắm giữ công năng, lập tức Hắc Quang Hào trong ngoài hết thảy đều tại hắn điều khiển dưới, như xem vân tay.

Vươn tay đầu ngón tay hắn bay vụt ra một sợi đỏ sậm nội lực.

Nội lực hóa thành sợi tơ, tại trước mặt giữa không trung bện ra toàn bộ Hắc Quang Hào cùng phòng an toàn dung hợp sau huỳnh quang mô hình.

Xuất phát trước, trước bố trí tốt an toàn cảnh giới hệ thống.

Hắn tâm niệm khẽ động, lập tức trong thân tàu khang tầng dưới chót nhất, từng cái cất giữ Long Tích nhà kho, chậm rãi bị từ trong đẩy ra phía ngoài mở.

Tê.

Từng bầy màu đen Long Tích từ trong kho hàng chen chúc mà ra, lít nha lít nhít lần theo hành lang hướng Hắc Quang Hào các nơi lan tràn.

Trước mắt Long Tích số lượng: 6721.

Chương 440: Thăm dò (4)

Chương 440: Thăm dò (4)

Vu Hoành cảm ứng đại khái số lượng, đây là đang thế giới mới cất giữ không ít Long Tích sau còn thừa số lượng, tăng thêm những ngày qua không có lại để cho nó tiếp tục chế tạo, còn có trước đó chiến tổn không ít, còn lại những này coi là không tệ.

Long Tích hiện tại cường độ đã có chút theo không kịp… Đến tiếp sau đến cường hóa đi lên. Hiện tại tạm thời dùng linh quang cường hóa, miễn cưỡng có thể sử dụng.

Vu Hoành đem chuyện này để ở trong lòng.

Tiếp theo, là trận pháp.

Hắn đánh giá giữa không trung thuyền mô hình.

Hắc Quang Hào bản thân tự mang có một cái cơ sở phòng ngự trận pháp, nhưng chỉ có ẩn nấp cùng không mạnh phòng hộ hiệu quả. Cường độ không cao, đoán chừng gặp được Chiến Tranh cấp quái vật liền sẽ bị phá… Nhất định phải chính ta bố trí tốt hơn trận pháp phòng hộ.

Hắn thử qua trực tiếp linh quang cường hóa trận pháp, nhưng vô dụng, linh quang cường hóa chỉ có thể tiếp tục thời gian rất ngắn, bởi vì không phải vật sống.

Đến tiếp sau ngược lại là có thể lựa chọn cơ thể sống bày trận, tránh đi chỗ thiếu hụt này.

Hiện tại hắn trận pháp tạo nghệ đã tính vẫn được, mặc dù khẳng định so ra kém đạo mạch thế giới những cái kia chìm đắm nhiều năm cao thủ, nhưng cầm tới một cái trận pháp cấp tốc đi ra bố trí tốt, cũng hơi sửa chữa, vẫn là có thể.

Vu Hoành tính toán dưới.

‘Ta hiện tại nắm giữ trận pháp, chủ yếu là đạo mạch thế giới bên kia hao tới nhất tinh thần lực áp chế thành chủ các loại đặc công trận, đối đầu thực thể quái vật vẫn còn có chút quá hư.’

Hắn đem lực chú ý lại bỏ vào trên doanh địa cường hóa ra Phong Hỏa Đồ Linh Trận · đổi, phía trên.

Trận pháp này sớm đã không còn là nguyên bản Phong Hỏa Đồ Linh Trận, cường độ cũng tăng lên không ít.

‘Ngược lại là có thể đem trận pháp này, kết hợp đạo mạch bên kia trận pháp, điệp gia bố trí, một cái đối phó thực thể, một cái đối phó tinh thần. Bất quá bây giờ Phong Hỏa Đồ Linh Trận cường độ hay là yếu một chút, cần tăng cường.’

Trận pháp này cũng liền có thể đối phó hạ cửu cấp trở xuống hắc tai quái vật, càng thăng chức hơn không thành.

Vu Hoành một bên nắm lấy làm sao cường hóa sửa chữa, một bên phân phó Long Tích tại Hắc Quang Hào các nơi bắt đầu xác định vị trí định thời gian tuần tra.

Những này Long Tích chủ yếu lấy thôn phệ hồng trị bức xạ làm chủ, lúc cần phải trực tiếp lấy hắc tai quái vật làm chủ ăn, cũng không thành vấn đề, phi thường tốt nuôi.

Rất nhanh, mượn nhờ thế giới mới bên kia vận chuyển vật tư tài nguyên, Vu Hoành tại Hắc Quang Hào các nơi bố trí tốt trận phù, kết hợp Phong Hỏa Đồ Linh Trận cùng đạo mạch thế giới chọn lựa ra một môn Tử Vi Loạn Tinh Trận, cuối cùng là đem hệ thống phòng ngự đề cao một cái cấp bậc.

Đem trước cơ sở phòng ngự vật lý hệ thống, tăng lên thành tinh thần cùng vật lý song trọng đả kích điệp gia hệ thống phòng ngự.

Hắc Quang Hào tại đi thuyền bên trong, đột nhiên toàn thân run lên, toàn bộ thân thuyền mặt ngoài, im lặng hiện lên một vòng đỏ sậm.

Ngay sau đó, thân thuyền các nơi dần dần nhiều hơn một chút màu đỏ nhạt quái dị hoa văn, cùng đại biểu đạo mạch hệ thống thuật pháp ký hiệu văn tự.

Vu Hoành đứng tại phòng điều khiển chính, đánh giá lúc này thân tàu, khẽ gật đầu.

‘Mới dung hợp trận pháp, liền gọi Hắc Quang đại trận tốt. Mỗi 30 ngày rót vào một lần nội lực là được, trận pháp không phá, không có quái vật có thể lên thuyền tập kích.’

Hắn hơi khống chế xuống thân tàu, yếu bớt một chút Hắc Quang đại trận ngụy trang giấu kín khí tức hiệu quả. Đây là cơ sở phòng ngự dung hợp trước liền tự mang, hiệu quả không tệ.

Lúc này một yếu bớt, lập tức chung quanh Hắc Hà bên trong, đại lượng mạnh hơn xa trước đó tôm tép các loại hắc tai quái vật khí tức cấp tốc thức tỉnh.

Bọn chúng đã nhận ra Hắc Quang Hào lái vào.

Nhất thời con thứ nhất mạnh quái vật vọt ra khỏi mặt nước.

Vu Hoành nhìn kỹ lại, đó là một đầu hình thể cao hơn năm mét cự trùng màu đen. Ngoại hình cùng bọ ve không có gì khác biệt, đúng là hắn lão bằng hữu, Tượng Trùng.

Oanh!

Tượng Trùng gầm rú lấy, đụng đầu vào Hắc Quang Hào trên thân thuyền.

Bành.

Lập tức thân thuyền mặt ngoài nổi lên một tầng đỏ sậm vầng sáng, trong vầng sáng có mạch điện đồng dạng đường vân màu đỏ khuếch tán lan tràn, tựa hồ đang đem lực va đập phân tán đều đều.

Vầng sáng rất nhanh biến mất, lần này v·a c·hạm không dùng được.

Con Tượng Trùng này không công mà lui, chỉ có thể lại lần nữa rơi vào Hắc Hà.

Nhưng nó lần này tiến công, chỉ là một cái tín hiệu, sau một khắc.

Phốc phốc phốc phốc! !

Lít nha lít nhít đủ loại kiểu dáng Tượng Trùng, vọt ra khỏi mặt nước, đồng thời còn có từng đạo trắng bệch váy dài người tóc đen ảnh, trống rỗng thoáng hiện trôi nổi xuất thủy, bay về phía Hắc Quang Hào, ý đồ lên thuyền.

‘Tốc Nhân a?’ Vu Hoành nheo lại mắt, nhận ra loại này cao cấp Ác Ảnh.

Tốc Nhân lít nha lít nhít, một chút quét tới, chí ít có trên trăm đầu.

Các nàng đụng đầu vào thân tàu đỏ sậm hơi mờ trên màn sáng trận pháp, bị ngạnh sinh sinh bắn ngược ra ngoài, chỉ để lại từng mảnh từng mảnh lóe lên liền biến mất màu đỏ mạch điện vầng sáng.

Phanh phanh phanh phanh tiếng va đập, hấp dẫn Khô Thiền ba người từ trong phòng đi ra, đi vào boong thuyền mép thuyền, nhìn ra bên ngoài.

Đầy trời vô số quái vật lít nha lít nhít đâm vào đỏ sậm hơi mờ trên màn sáng trận pháp, tựa như là tại Thủy Tộc quán bên trong nhìn bên trong nhóm lớn cá v·a c·hạm bể thủy tộc pha lê.

Loại này đập vào mặt cảm giác đè nén, để Khô Thiền không tự chủ nắm chặt Xích Tiêu Kiếm chuôi kiếm.

Trương Khai Tĩnh thì sắc mặt bình tĩnh nhìn chăm chú lên, trong tay còn cầm một cái trò chơi tay cầm.

Y Y cắn môi, thân thể căng cứng, trong mắt có vẻ lo âu.

Đột nhiên, bên ngoài Hắc Hà bên trong, một trận đại lượng nước sông bị xốc lên khuấy động âm thanh truyền đến.

Nước sông mặt ngoài, từng cái đường kính hơn 30m to lớn đầu người, từ trong nước sông chậm rãi mọc ra.

Những đầu người này, không có thân thể, bọn hắn chậm rãi thoát ly nước sông, trôi nổi đứng lên, toàn thân làn da trắng bệch, hư thối, con mắt lỗ mũi trong mồm còn không ngừng dài nhỏ màu đen giòi bọ bò vào leo ra.

To lớn đầu người ngăn trở Hắc Quang Hào tiến lên mặt sông.

Bọn hắn lít nha lít nhít ngăn chặn mặt sông, vừa vặn cùng to lớn hơn thân tàu chính diện đụng vào.

Bành bành bành! !

Liên tiếp không ngừng đánh trúng.

Hắc Quang Hào trận pháp bắt đầu kịch liệt đung đưa, từng mảnh từng mảnh đỏ sậm quang văn không ngừng bị kích phát.

Vu Hoành đứng tại phòng điều khiển chính bên trong, sắc mặt có chút nhăn lại.

"Cường độ này." Hắn chú ý tới, tại những đầu người này sau khi xuất hiện, trước đó tất cả hắc tai, bao quát Tốc Nhân ở bên trong, toàn bộ đều tự hành thối lui.

Hiển nhiên, những này to lớn đầu người mới là càng cường đại hơn quái vật chủng loại.

'Như thế nào đo lường tính toán bên ngoài quái vật cụ thể tầng cấp?' hắn suy tư dưới, đột nhiên tay phải vừa nhấc.

Một đạo dài hơn ba mươi thước màu đen thằn lằn khổng lồ, xuất hiện tại Hắc Quang Hào thân thuyền cạnh ngoài.

Chính là Agris.

'Đi, xử lý một cái cự nhân đầu.' Vu Hoành trong lòng hạ lệnh.

Agris không có trí thông minh, trực tiếp đối với người gần nhất cự nhân đầu liền nhào tới.

Bành.

Nó đụng đầu vào cự nhân trên đầu, đối phương không có việc gì, chính nó ngược lại là b·ị b·ắn ngược trở về, kém chút ngã vào trong nước sông.

Cả hai chiều dài tương cận, nhưng kích cỡ nhìn liền hoàn toàn không phải một cái cấp bậc.

Lúc này, Agris toàn thân nổi lên điện quang màu vàng, lại lần nữa nhào tới, có bắt lại cắn, cùng cái kia tái nhợt đầu người đánh thành một đoàn.

Vu Hoành nhìn mấy giây, liền biết đại khái cự nhân này đầu cấp độ.

Chiến Tranh cấp quái vật a?

Hắc Quang Hào kích cỡ hấp dẫn nhiều như vậy Chiến Tranh cấp, đây là hắn không nghĩ tới.

Nhìn xem không ngừng tràn ngập nguy hiểm Hắc Quang đại trận, Vu Hoành đối với trận pháp phòng ngự cực hạn cũng kém không nhiều đo lường tính toán đi ra. Lúc này khởi động che giấu khí tức công năng.

Đồng thời thu hồi Agris.

Nhưng ngoại giới những cự nhân này đầu đã để mắt tới thuyền lớn, coi như khí tức thu liễm, cũng vẫn như cũ cũng không lui bước. Ngược lại lít nha lít nhít hướng thuyền lớn bay tới.

Nhìn số lượng, chật ních đường sông giữa không trung, chí ít có trên trăm nhiều.

“Ta có thể xuất thủ a?” Khô Thiền đột nhiên truyền âm tới.

“Có thể, trận pháp này có thể từ trong ra bên ngoài xuất thủ, sẽ không bị ảnh hưởng.” Vu Hoành truyền âm trả lời.

“Biết.” Khô Thiền thanh âm thấp kém đi.

Một giây sau.

Một mảnh đỏ sậm hỏa quang từ trên thuyền phóng lên tận trời.

Nương theo lấy một tiếng cự điểu kêu to ánh lửa ngưng tụ thành một đầu thân dài trăm mét Hỏa Diễm Phượng Hoàng, bay ra trận pháp, nhào về phía ngoại giới cự nhân đầu.

Vừa tiếp xúc, những này cự nhân đầu tựa như cùng hỏa diễm dưới, phi tốc bắt đầu hòa tan.

‘Thực lực của người này, lại mạnh lên…’ Vu Hoành trong lòng cảm khái.

Không uổng công hắn chuyên môn cho đối phương cường hóa ra kéo dài di chứng bộc phát Hồng Thực Pháp.

Tốc độ tiến bộ này, đều nhanh vượt qua chính hắn.

Phải biết hắn nhưng là có đặc chất đạo tức lưu chuyển, có thể chính mình hai mươi bốn giờ luyện công thiên tài.

Lại thêm luyện Thái Linh Công lại là chính mình không kịp chờ đợi muốn đi lên đột phá quỷ dị công pháp

Vu Hoành nhìn chăm chú lên đỏ sậm Phượng Hoàng tại thân thuyền chung quanh bay múa một vòng, nhẹ nhõm liền đem tất cả cự nhân đầu toàn bộ đốt cháy hòa tan, sau đó mới bay trở về Khô Thiền trên thân, hóa thành hỏa diễm tán đi, dung nhập trong cơ thể hắn.

Sau đó Vu Hoành liền nhìn thấy Khô Thiền từ đạo bào trong túi áo lấy ra một thanh dược hoàn màu trắng, đánh giá, trực tiếp hướng trong miệng bịt lại, giống ăn kẹo đậu một dạng quay người rời đi.

Im lặng phía dưới, Vu Hoành tiếp tục điều khiển Hắc Quang Hào, tiếp tục hướng phía đạo mạch thế giới nguyên bản đại khái phương vị chạy tới.

Hắc Hà đường sông mặc dù mơ hồ còn có khói đen che phủ, nhưng hắn thông qua Giám Ngục đảo, Hi Vọng thành thế giới, cùng thế giới mới, ba điểm kết nối thành tuyến, dùng cái này làm hệ tham chiếu, sớm đã đem đạo mạch thế giới chỗ phương vị khu vực định vị đi ra.

Rất nhanh, cự nhân đầu biến mất về sau, Hắc Quang Hào che giấu khí tức triển khai, đằng sau cũng không có gì kinh động phiền phức hắc tai quái vật.

Thuyền tiếp tục hướng phía trước đi thuyền.

Thuyền lớn khổng lồ tua bin tại dưới nước, không thể ngăn cản đem hết thảy đến gần quái vật lôi kéo đi vào, xoắn nát

thành thịt băm, lại từ hậu phương phun ra đi, trở thành động lực.

Hơn nửa canh giờ.

Hắc Quang Hào tốc độ rốt cục giảm bớt xuống tới.

Vu Hoành đứng tại phòng điều khiển chính bên trong, xuyên thấu qua cửa sổ ra bên ngoài cẩn thận xem xét.

Đồng thời hắn cũng bắt đầu toàn lực cảm giác chung quanh khu vực linh quang vị trí.

Lần này, hắn không có ý định trở về, mà là dự định một mực liền trên Hắc Quang Hào, làm xong trường kỳ tại xung quanh đảo quanh tìm kiếm dự định.

Dù sao nội lực của hắn dựa vào quang tai, cơ hồ vô cùng vô tận. Tùy thời có thể cấp cho Hắc Quang Hào bổ sung năng lượng.

Trên thuyền cũng trữ bị đủ nhiều vật tư, lần này hắn trước tìm chút thời giờ tìm Toàn Hạc, nếu như thực sự tìm không thấy, liền trực tiếp đi tìm linh tai.

Người sau dễ tìm rất nhiều, dù sao Khô Thiền Xích Tiêu Kiếm thể nhưng là vẫn có thể liên thông linh tai Thiên Đình đỉnh tiêm Đạo khí.

Thực sự không được, cũng chỉ có thể để hắn nếm thử câu thông Thiên Đình.

Chỉ là như vậy vừa đến, thì tương đương với cũng cho Thiên Đình bên kia tọa độ của mình vị trí.

Cứ như vậy, thời gian một chút xíu trôi qua.

Vu Hoành cùng Khô Thiền ba người tiếp tục không ngừng tại mảnh này hà vực đảo quanh.

Một ngày.

Hai ngày. Ba ngày.

Đến ngày thứ năm…

Vu Hoành ngay tại trong phòng điều khiển chính sử dụng sau khi cường hóa Nhuận Mộc Dịch, phụ trợ luyện công. Bỗng nhiên, một đạo yếu ớt linh quang phản ứng, từ Vu Hoành trong cảm giác chợt lóe lên.

Tựa như trong bóng tối bỗng nhiên sáng lên một chiếc đèn, nhưng vừa mới sáng lên liền cấp tốc dập tắt.

Mặc dù chỉ là một cái chớp mắt, nhưng Vu Hoành đã nhận ra, đó chính là Toàn Hạc linh quang phản ứng!

Chương 441: Lạc đường (1)

Chương 441: Lạc đường (1)

“Tìm được!” Vu Hoành sắc mặt chấn động, lần này lấp lóe, không chỉ là tìm tới đơn giản như vậy, càng quan trọng hơn, là đã chứng minh Toàn Hạc không có c·hết!

Nàng cứ việc bị linh tai bắt đi, nhưng cho tới bây giờ, y nguyên còn sống!

Đúng lúc này.

Vu Hoành đột nhiên hơi biến sắc mặt.

Hắn cúi đầu, kéo lên tay trái cánh tay.

Trên cánh tay, thình lình có một đóa màu tái nhợt tựa như uất kim hương quái dị hoa văn.

Hoa văn kia lúc này chính chậm rãi ra bên ngoài phóng thích ra từng sợi quen thuộc hồng trị khí tức.

“Khí tức này… Là cái kia Marisa!” Hắn cùng lão ẩu kia mới giao thủ, đối với nó khí tức ấn tượng cực sâu.

“Rốt cục tìm tới a…”

Vu Hoành sắc mặt trầm tĩnh lại. Trước đó hắn liền hoài nghi mình bị lão gia hỏa kia ở trên người đánh cái gì tiêu ký. Hiện tại xem ra, quả nhiên.

“Vừa vặn…”

Đại khái cảm ứng đến linh quang vừa mới vị trí.

Vu Hoành đứng người lên, đẩy cửa đi ra ngoài.

“Có chút việc phải xử lý, Khô Thiền, các ngươi ở trên thuyền hành sự tùy theo hoàn cảnh . Chờ ta thông tri.” Hắn truyền âm nói.

“Được.”

Khô Thiền thân ảnh thoáng hiện, xuất hiện ở trên boong thuyền.

Hắn quét mắt Vu Hoành thân hình gặp hắn chuẩn bị hướng Hắc Quang Hào màn sáng trận pháp bên ngoài rời đi, liền nói ngay.

“Cần chờ ngươi bao lâu?”

“Ta không trở lại, các ngươi không cách nào điều khiển thuyền. Chí ít một giờ.” Vu Hoành nói.

Câu nói kế tiếp không cần nhiều lời, Khô Thiền tự nhiên minh bạch.

“Có thể giao tiếp một bộ phận quyền khống chế hạn a?” Hắn hỏi.

“Đơn thuần điều khiển thuyền ngươi chỉ cần tiến phòng điều khiển chính là được. Nhưng trận pháp cùng mặt khác các loại hệ thống, ngươi không có cách nào khống chế.” Vu Hoành giải thích.

Hắn lúc này đã đứng ở mép thuyền, tầng kia màn sáng trong suốt trước mặt.

Thân hình lóe lên, hướng phía trước nhảy ra.

Phốc.

Tựa như xông ra một tầng lạnh buốt màn nước, Vu Hoành trong nháy mắt liền cảm giác được một cỗ nồng đậm đến tựa như chất nhầy giống như hồng trị bức xạ, nhào tới trước mặt.

Hồng trị bức xạ tựa như đứng tại nhóm lửa trước lò lửa, cái kia không ngừng khuếch tán cùng loại nhiệt lượng giống như cảm giác ăn mòn, đâm vào toàn thân hắn làn da tự phát bắt đầu

khuấy động Thái Linh Công nội lực, lấy chống cự siêu cao nồng độ hồng trị ô nhiễm.

Vu Hoành nội lực khuấy động, dưới chân nhẹ nhàng giẫm mạnh.

Phốc!

Một chùm màu đỏ nội lực tựa như suối phun, từ dưới chân phun ra. Mượn nhờ phản xung lực, hắn lại lần nữa nhảy lên, nhẹ nhàng nhảy cao, hướng phía tay trái trên cánh tay ấn ký lôi kéo phương hướng tiến đến.

Soạt!

Dưới chân tất cả đều là dòng nước xiết phun trào Hắc Hà, chung quanh là không ngừng tràn ngập hắc vụ.

Hắc Quang Hào vầng sáng nhanh chóng bị quăng tại sau lưng, rất nhanh chui vào hắc vụ, biến mất không thấy gì nữa.

Toàn bộ mảnh hắc ám này bên trong, phảng phất cũng chỉ có chính mình một người.

Vu Hoành thậm chí ngay cả một đầu hắc tai quái vật cũng không có lại phát hiện.

Hắn mặt không đổi sắc, lại lần nữa xác định trong đầu Hắc Quang Hào vị trí cảm ứng, tiếp tục không ngừng phun trào từng đạo trong hồng quang lực, sau đó mượn lực bay về phía trước vọt.

Rất nhanh, hơn một phút đồng hồ sau.

Phía trước trên mặt sông, sương mù từ từ tản ra, lộ ra một cái tối như mực chỉ có dài mười mấy mét rộng đảo đá ngầm.

Trên hòn đảo nhỏ này, một tên lão ẩu, người mặc màu tím sậm lượng phiến trường bào, tóc trắng chải vuốt chỉnh chỉnh tề tề, tay xử kim loại đen thủ trượng, lẳng lặng đứng ở trên đảo, mỉm cười nhìn chăm chú lên bên này.

Người này chính là trước đó thấy qua Marisa.

“Ta nói qua… Ngươi trốn không thoát.” Marisa trắng bệch khuôn mặt nhìn chăm chú Vu Hoành, nhẹ giọng mở miệng.

“Ngươi cảm thấy ta là đang lẩn trốn?” Vu Hoành dưới chân tiếp tục không ngừng phun ra nội lực, lơ lửng giữa không trung.

“Nơi này không có hoàn cảnh áp chế, lực lượng của ta có thể được đến triệt để phóng thích.” Marisa giơ tay lên trượng, màu đen thủ trượng tại trong tay nàng, răng rắc một tiếng vang giòn, thế mà chớp mắt bắn ra, kéo dài, biến thành một thanh mảnh khảnh trường kiếm màu đen.

“Như vậy ngươi cho rằng, lần trước chính là ta toàn lực?”

Vu Hoành ở trên cao nhìn xuống, hai mắt nheo lại.

Ông!

Phía sau hắn bỗng nhiên sáng lên to lớn màu lam mâm tròn, Chung Cực Thái Dương hư ảnh chậm rãi ở sau lưng nó chuyển động.

*

Hắc Quang Hào.

Khô Thiền ngồi xếp bằng boong thuyền, lẳng lặng tiêu hao ăn sau đan dược.

Một đội Long Tích từ bên cạnh hắn tuần tra bò qua, phát ra tựa như như rắn rất nhỏ tiếng vang.

Hắn mở mắt ra, đánh giá loại này đột nhiên xuất hiện sinh vật kỳ quái.

“Ngươi không cảm thấy kỳ quái sao?”

Trương Khai Tĩnh thanh âm tại phía sau hắn vang lên.

“Vu Hoành là một cái người thật kỳ quái, hắn đến cùng là từ đâu lấy được những này quái vật binh sĩ? Còn có chiếc thuyền này.”

Nàng từ từ đi đến Khô Thiền bên người, nói khẽ.

“Ta đã nghe qua thế giới mới người nói chuyện phiếm, bọn hắn cũng không có giúp Vu Hoành kiến tạo chiếc thuyền này. Hi Vọng thành bên kia cũng giống vậy, lớn như vậy thể tích, nếu có sửa chữa vận chuyển, vô luận như thế nào, đều sẽ có người phát hiện. Nhưng…”

“Thì tính sao?” Khô Thiền đánh gãy nàng.

“Đây không phải ngươi hẳn là quan tâm sự tình.”

Trương Khai Tĩnh trầm mặc dưới, vừa tiếp tục nói.

“Ngươi có nghĩ tới không, nếu như hắn sau khi rời khỏi đây không về được, chúng ta nên làm cái gì? Chúng ta không có cách nào khống chế chiếc thuyền này, cho nên… Cuối cùng chỉ có thể ở nơi này chờ c·hết.”

“Minh chủ tự sẽ có lập hồ sơ an bài.” Khô Thiền bất vi sở động.

“Ngươi đối với hắn ngược lại là rất tín nhiệm.” Trương Khai Tĩnh nhíu mày.

“Nhưng kỳ thật, ngươi chân chính ngẫm lại, hắn thật tín nhiệm ngươi a? Nếu như hắn thực sự tin tưởng ngươi, vì cái gì còn muốn mang lên thằng ngốc kia?”

“Im miệng!” Khô Thiền âm thanh lạnh lùng nói.

“Xem ra ngươi…”

Ông! !

Xích Tiêu Kiếm trong nháy mắt xuất hiện tại Trương Khai Tĩnh bên cổ, kém một tia liền đem nó cổ chặt thương.

“Ngươi không dám g·iết ta, hắn nói qua muốn chiếu cố ta.” Trương Khai Tĩnh trên mặt toát ra một tia châm chọc.

“Ha ha.”

Khô Thiền trở tay một bàn tay hung hăng quất vào Trương Khai Tĩnh trên má trái.

To lớn chưởng lực đánh cho người sau đầu hung hăng vứt qua một bên, khóe miệng lỗ mũi đều b·ị đ·ánh ra máu.

Trong đầu óc nàng ông ông tác hưởng, coi như bộ thân thể này là trải qua cường hóa, cũng không nhịn được Khô Thiền loại đẳng cấp này quật

"Đem hết thảy ký thác vào một người đối với chúng ta như vậy phòng bị trên thân, thật được không?" Trương Khai Tĩnh nhịn đau, tiếp tục lộ ra vẻ mỉm cười

"Ngươi nói thêm câu nữa, ta cắt đầu lưỡi ngươi." Khô Thiền lãnh đạm nói.

"Ha ha…" Trương Khai Tĩnh không dám nói nhiều, chỉ có thể từ từ thối lui

Đi ở trên boong thuyền, nàng biến mất máu trên khóe miệng, nhìn thấy một bên khác ngay tại mạn thuyền ra bên ngoài nhìn quanh Lâm Y Y, lập tức ánh mắt lóe lên một vòng dị sắc.

"Vu Hoành người trọng yếu nhất a…"

Hắc Hà phía trên.

Chung Cực Thái Dương lam quang phảng phất chảo dầu rót vào một bát nước, kích thích chung quanh nước sông sương mù nhao nhao quay cuồng sôi trào lên.

Soạt hỗn tạp vang bên trong.

Quang tai màu lam cùng hắc tai màu đen, đối kháng lẫn nhau c·hôn v·ùi lấy, tại Vu Hoành chung quanh hình thành một cái to lớn xanh đen vòng tròn.

Xùy!

Trong chốc lát, trên người hắn dấy lên đỏ sậm nội lực hỏa diễm, hỏa diễm phóng lên tận trời, đem hắn toàn thân tắm rửa nhóm lửa, tính cả tóc dài cũng xông lên phía trên lên.

Từng luồng từng luồng cuồng bạo ngọn lửa màu đỏ, lấy hắn làm trung tâm, hướng phía chung quanh vặn vẹo tia sáng.

Mà ở tại đối diện.

Marisa thân thể cấp tốc còng xuống đứng lên, phía sau lưng ra bên ngoài nhô ra, càng lồi càng lớn, sau đó xoẹt một chút, từ đó mọc ra một loạt trăng bệch gai xương.

Nàng cả người thân thể kéo dài, cất cao, biến hình, trường bào xé rách, toàn thân mọc ra vô số vảy màu đen, bộ mặt mọc ra mặt khác hai đôi màu xanh lá mắt nhỏ song song sinh trưởng ở gương mặt hai bên.

Đảo mắt nàng liền biến hình thành một đầu vảy giáp màu đen hình người sáu mắt quái vật.

Bá.

Trong tay nàng vẫn như cũ nắm trường kiếm màu đen, hoành nâng bên người, khẽ rung lên, nổ tung một vòng vô hình chấn động.

Sau người nó tóc bạc tản ra, đến eo rủ xuống, phảng phất màu bạc tơ lụa giống như tơ lụa diễm lệ.

“Ngươi biết, tuyệt vọng phía trên, là cái gì a?” Marisa nói khẽ. Thanh âm trở nên ngọt ngào, tuổi trẻ, lại mang theo một loại quái dị ôn nhu.

“Ngươi có thể thử nói cho ta biết.” Vu Hoành sau lưng cấp tốc bện ra một bộ cao hơn mười mét nửa người tượng lớn.

Tượng lớn giống như hắn đồng dạng giơ cao tay phải lên, ngón tay chỉ thiên.

Xùy!

Một đạo chói mắt sáng chói lam quang, cùng hắn tự thân đỏ sậm nội lực lẫn nhau giao hòa, tại đầu ngón tay ngưng tụ ra một đạo tinh tế lưỡi kiếm!

Lưỡi kiếm toàn thân do màu lam màu đỏ chất keo quấn quanh mà thành, chiều dài xông thẳng tới chân trời, trọn vẹn dài đến

hơn trăm mét.

Xùy! !

Trong chốc lát, Vu Hoành hướng xuống một chém.

Kiếm trong tay lưỡi đao cũng trong nháy mắt hạ lạc đem trước mặt hết thảy nhao nhao chặt đứt.

Hắc vụ bị một phân thành hai, lưỡi kiếm thẳng đến phía dưới đảo đá ngầm bên trên Marisa.

Marisa bỗng nhiên giơ kiếm, đỡ ngang.

Coong! !

Một tiếng vang thật lớn, nàng bên người Hắc Hà nước sông b·ị c·hém đột nhiên chìm xuống, hiện ra hai đạo sâu không thấy đáy đen kịt khe rãnh.

Cùng lúc đó, sau lưng nàng hơn trăm mét mặt sông, cùng một thời gian xuất hiện sâu không thấy đáy màu đen khe rãnh.

Trong nước sông không biết có bao nhiêu hắc tai quái vật, bị một kiếm này triệt để c·hôn v·ùi.

"C·hết đi!" Marisa chấn khai Vu Hoành kiếm quang, đạp chân xuống, đá ngầm nổ nát vụn người trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Lại xuất hiện lúc, đã đến Vu Hoành sau lưng, một kiếm hướng nó phần eo chém ngang.

Hắc kiếm cắt ra lam quang hỏa diễm, phá vỡ sau lưng to lớn nửa người giống, sắp rơi vào Vu Hoành phần eo. Đúng lúc này, một cái nắm đấm khổng lồ từ mặt bên hung hăng nện ở nàng thân kiếm, ném ra một mảnh vầng sáng xanh lam.

Bành! !

Vu Hoành song quyền như thiểm điện quay người gần sát, giống như mưa to gió lớn đánh phía đối phương.

Nội lực bám vào dưới, nắm đấm của hắn mỗi một quyền đả tại đối phương trên hắc kiếm, đều mang cường hãn nội lực mục nát đặc tính.

Chỉ là ngắn ngủi mười mấy giây, hai người ở giữa không trung bộc phát một mảng lớn lam quang hồng quang hỏa hoa màu đen.

Marisa hắc kiếm cũng bắt đầu dần dần xuất hiện vết rỉ, nhưng một giây sau, hắc khí quấn quanh mà lên, phía sau nàng trong nháy mắt xuất hiện một đạo áo bào đen che mặt hư ảnh.

Hư ảnh tay cầm hắc kiếm, cùng nhau hướng phía trước chém ngang.

Một chém này so với vừa mới lưỡi kiếm chiêu số hoàn toàn khác biệt.

Vu Hoành còn không có tới gần liền cảm giác một cỗ rùng mình, vội vàng thiểm điện lui lại, tránh đi lưỡi kiếm.

Tránh đi lưỡi kiếm sau lại độ hướng phía trước, hai tay của hắn bao trùm linh quang, hung hăng đánh vào hắc kiếm thân kiếm mặt bên.

Chung Cực Thái Dương hư ảnh lại lần nữa sáng rõ, vô số ngọn lửa màu xanh lam mãnh liệt kết hợp linh quang hướng phía trước tuôn ra.

Nhưng một giây sau.

Marisa bên người lại lần nữa hiển hiện áo bào đen kia hư ảnh, hắc kiếm lóe lên cắt ngang.

Lưỡi kiếm nhẹ nhõm né tránh đả kích, phá vỡ hộ thể hỏa diễm, bay thẳng Vu Hoành mặt.

Một kiếm này né tránh sau phản kích phi thường quỷ dị, phảng phất một chút tốc độ tăng vọt gấp bội, cực kỳ đột nhiên.

Bạch!

Vu Hoành vội vàng ngửa ra sau, tránh đi lưỡi kiếm, nhìn xem nó từ chính mình phía trên chợt lóe lên.

Xùy một chút, phía sau hắn Chung Cực Thái Dương hư ảnh cũng bị một kiếm chặt đứt. Mơ hồ sau lại lại lần nữa ngưng tụ.

Sau đó, liên tục hơn mười chiêu, Marisa cách mỗi mười chiêu liền sẽ chém ra hư ảnh hắc kiếm, cái này hắc kiếm cơ hồ không có gì không ngừng, linh quang cũng tốt, nội lực cũng tốt, mặt khác bất luận vật chất gì cũng tốt, đều ở tại trước mặt bị một phân thành hai.

Cũng chính là Vu Hoành lúc này thân pháp tốc độ bị linh quang tăng phúc đến một cái cực cao trình độ, né tránh kịp thời, nếu không sớm tại lần thứ nhất b·ị c·hém lúc, liền sẽ thụ thương.

Chương 442: Lạc đường (2)

Nhưng một mực trốn tránh, sẽ chỉ làm chính mình càng ngày càng bị động.

Nửa phút đồng hồ sau, một cái sơ sẩy, Vu Hoành né tránh hơi chậm một tia.

Xùy một chút, chính mình cánh tay phải cánh tay chỗ bị một kiếm cắt ra một đầu lỗ hổng.

Huyết thủy một chút bão tố ra, hắn che v·ết t·hương cấp tốc sau tránh.

Nhưng Marisa chấn động lưỡi kiếm, tiếp tục bay lên không đuổi theo, gắt gao dính chặt.

Hai người cùng một chỗ 2 giây liền lui 500 mét, trên mặt sông mang ra một đầu khí lưu vết lõm.

Trong khi lùi lại, hắc kiếm lưỡi kiếm lại lần nữa không ngừng tiếp cận Vu Hoành, hướng hắn lồng ngực trực tiếp chém ngang mà đi.

Lưỡi kiếm kia chậm rãi gia tốc, tới gần, lại tới gần, thậm chí đã để Vu Hoành ngăn tại trước người cánh tay trái làn da có chút run lên.

Đúng lúc này, Vu Hoành ánh mắt lạnh lẽo, mắt phải bịt mắt đột nhiên rơi xuống, lộ ra một cái khác dữ tợn mọc đầy hắc lân quỷ dị mắt đơn.

Tiếp theo một cái chớp mắt trong đôi mắt, màu tím tầng tầng lớp lớp phù trận cùng một chỗ chuyển động, phóng thích tử quang.

Loạn Thần Thiên Mục!

Một đạo hỗn tạp vô số phù văn chùm sáng màu tím, từ trong mắt của hắn nổ bắn ra mà ra, lấy tốc độ ánh sáng, trong nháy mắt trúng mục tiêu Marisa bộ mặt.

Xùy! ! !

Tử quang tại nội lực cùng linh quang thôi vận tăng cường dưới, tại trong hắc vụ một cây màu tím gai nhọn hung hăng chống đỡ tại Marisa mặt, đem nó từ giữa không trung ầm vang ép xuống, rơi vào Hắc Hà.

To lớn dòng nước khuấy động âm thanh bên trong.

Tử quang từ từ làm nhạt.

Marisa cũng triệt để chìm vào nước sông, lại không động tĩnh.

Một giây.

2 giây.

3 giây!

Ầm ầm! !

Trong lúc đó, lấy Vu Hoành làm trung tâm, phía dưới tất cả Hắc Hà nước sông đồng thời vẩy ra, bị đẩy ra.

Một đầu toàn thân hư thối mủ nhọt to lớn Hắc Long, triệt để chiếm cứ toàn bộ đường sông, xông ra nước sông, cắn một cái hướng Vu Hoành.

Rống! ! !

Hắc Long sau lưng mọc lên bốn cánh, bộ mặt mọc ra cùng Marisa đồng dạng màu xanh lá sáu mắt, một cái chân trước giống như người, vẫn như cũ nắm lấy một thanh thật dài hắc kiếm,

Nàng một đầu xông ra, Quang Long đầu mở ra trong miệng răng cưa, cái kia lít nha lít nhít vô số răng nanh bên trong một viên, liền có lúc này Vu Hoành lớn như vậy.

Cùng lúc, từng vòng từng vòng tinh thần ba động vô hình, cũng từ nàng trên thân rồng tự động khuếch tán chấn động ra.

Cái kia ba động chạm đến chung quanh hắc tai quái vật, tất cả quái vật nhao nhao phát ra sợ hãi rít lên, quay người hướng ra ngoài vây chạy trốn.

Một chút chưa kịp chạy trốn quái vật, chỉ chống 2 giây, liền im ắng hòa tan, hóa thành một đoàn giọt nước màu đen, bắn ra, từ từng cái phương hướng khác nhau dung nhập Marisa thân thể.

Tinh thần ba động khuếch tán đến Vu Hoành trên thân, cũng làm cho thân thể của hắn run lên, nhưng tiếp theo một cái chớp mắt, bản thân đặc tính Minh Tâm Chính Tính tự phát có hiệu lực.

Từng đạo màu trắng loáng trận văn tại bên ngoài thân hắn lóe lên liền biến mất, trên phạm vi lớn suy yếu cỗ này sợ hãi tinh thần ba động xâm nhập.

Minh Tâm Chính Tính cắt giảm tinh thần q·uấy n·hiễu ăn mòn có thể đạt tới 40% trình độ, đồng thời mấu chốt nhất là nó còn có thể đem bốn phía sợ hãi hấp thu chuyển hóa, biến thành Vu Hoành tự thân tăng cường lực lượng,

“Xem ra chúng ta tương tính tựa hồ không phải quá tốt.” Vu Hoành thân thể lại một lần nữa bởi vì lực lượng sợ hãi tăng phúc bành trướng.

Cấp tốc tăng trưởng đến năm mét!

Toàn thân hắn làn da băng liệt, bắn tung tóe chảy máu hoa, nhưng tiếp theo một cái chớp mắt liền cấp tốc tại linh quang chữa trị bên dưới tự động khép lại.

Loạn Thần Thiên Mục!

Hắn lại một lần nữa mắt phải là sáng lên pháp trận màu tím, vô số pháp trận ở giữa, một đạo tử quang bắn ra mà ra, hướng xuống phóng đi.

Lần này Loạn Thần Thiên Mục, không chỉ là có nội lực cùng linh quang tăng cường, còn có đặc tính hấp thu lực lượng sợ hãi ẩn chứa trong đó.

Marisa gầm thét, thuận thế một ngụm hung hăng cắn về phía tử quang chùm sáng.

Nhưng này tinh tế tử quang nhìn như yếu ớt, lúc này lại cứng cỏi không gì sánh được, quả thực là để nàng không cách nào khép kín răng nanh.

Cả hai dứt khoát liền ở giữa không trung giằng co.

Vài giây sau.

Bành! !

Marisa từ bỏ cắn đứt tử quang, hất đầu, ngạnh sinh sinh đem tử quang hất ra, chiếu xạ đến bên trái bên bờ sông.

Hắc vụ kia bao phủ bờ sông không biết là địa phương nào, bị tử quang vừa chiếu, đánh xuyên qua, lập tức như sóng nước cái bóng giống như chậm rãi làm nhạt, tiêu tán, một lần nữa biến thành hắc vụ nồng đậm.

Vu Hoành thừa thắng xông lên, tâm niệm vừa động, kích phát Loạn Thần Thiên Mục bên trong vừa hấp thu giảm tốc độ lực trường.

Nhưng lực trường mới tản mát ra, liền bị Marisa tùy ý chấn động, trực tiếp đánh tan, đứt đoạn.

Chỉ có cái kia thuộc về Loạn Thần Thiên Mục Kinh thuần túy vặn vẹo chi lực, mới khiến cho nàng có chút kiêng kị, không cách nào cắn đứt.

Đáng tiếc là, hắn liên tiếp thử bên dưới các loại chiêu số, nhưng trừ ra bị nội lực cùng linh quang đặc tính tam trọng tăng cường Loạn Thần Thiên Mục bên ngoài, còn lại đối với Marisa tác dụng cũng không lớn.

Chung Cực Thái Dương lực lượng, lần đầu xuất hiện mềm nhũn, liên tục nhiều lần ngay cả tự thân chiếu ảnh đều bị tại chỗ chặt đứt.

Hiển nhiên có thể là hoàn cảnh nơi này đối với nó áp chế quá lớn, lực lượng căn bản truyền lại không có bao nhiêu tới.

Thời gian không ngừng trôi qua.

Hai người ác chiến chí ít vài giờ, ai cũng không có cách nào làm sao đối phương.

Marisa hắc kiếm quả thật có thể chém b·ị t·hương Vu Hoành, nhưng lại không cách nào triệt để trúng mục tiêu.

Vu Hoành Loạn Thần Thiên Mục có thể áp chế Marisa, nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là áp chế, đánh lui, không cách nào giải quyết dứt khoát. Đánh tới về sau, Vu Hoành đã lòng sinh thoái ý.

Hắn không có khả năng một mực tại nơi này cùng đối phương tốn hao, đối phương là hắc tai quái vật, thời gian đối với tại bọn hắn mà nói, là cùng chính mình hoàn toàn khác biệt khái niệm đồ vật.

Nhưng hắn khác biệt…

Xùy!

Cuối cùng một đạo tử quang bắn ra đánh lui Marisa.

Vu Hoành rốt cục không lại dây dưa, mà là bứt ra lui lại.

“Muốn chạy trốn sao! ?” To lớn Tứ Dực Lục Nhãn Hắc Long đuổi sát theo, trong miệng dấy lên mãnh liệt long viêm màu đen, xa xa nhắm chuẩn bên này.

“Tiếp tục như vậy không có chút ý nghĩa nào.” Vu Hoành lãnh đạm nói.

“Không có chút ý nghĩa nào? Ngươi cho rằng ta tại sao muốn ở chỗ này lãng phí thời gian? ? Ngươi cho rằng nơi này là địa phương nào! ?” Marisa cười lên.

“! ! ?” Vu Hoành chấn động trong lòng, lập tức minh bạch đối phương ý tứ.

Còn có đồng bọn!

Một cái Marisa liền đủ hắn đối phó, nếu như lại đến một cái…

Đang nghĩ ngợi này khả năng, bỗng nhiên nơi xa phía trước giữa không trung, một đầu nhan sắc hơi phát lam Tứ Dực Lục Nhãn Hắc Long, từ giữa không trung đáp xuống, phát ra rống to.

Ông!

Không khí chung quanh bắt đầu chấn động, nước sông thậm chí nhảy lên lên vô số nhỏ bé hạt tròn, bốc hơi lên hơi nước nhàn nhạt.

Vu Hoành mí mắt cuồng loạn, loại hình thái này hoàn toàn nhất trí Tứ Dực Lục Nhãn Hắc Long, để nàng trong lòng có liên tưởng không tốt.

Lúc này hắn cấp tốc lui lại, trong mắt tử quang nổ bắn ra mà ra, hóa thành gai nhọn giống như chùm sáng, bay thẳng Marisa.

“Muốn chạy, bắt hắn lại, Ryan! !” Marisa nhấc kiếm ngăn trở tử quang, cười to.

“Ăn hết hắn, chúng ta có thể kéo dài chí ít trăm năm nhận biết! !”

Rống! !

Hắc lam Cự Long lại lần nữa gào thét, xa xa liền há mồm phun ra một đạo thô to màu lam long viêm.

Xùy! !

Long viêm thô đạt mấy chục mét, tựa như một đạo to lớn cây cột, đuổi theo lui lại Vu Hoành không ngừng di chuyển về phía trước.

Cự Long di động miệng tốc độ xa so với Vu Hoành nhanh chóng lùi về phía sau tới cũng nhanh.

Chỉ là một giây, long viêm liền đuổi kịp Vu Hoành, đem nó bao phủ hoàn toàn trong đó.

Lần này đúng lúc là mắt phải tử quang phóng thích sau khoảng cách đứng không.

Trong tiếng ầm ầm, màu lam long viêm hỏa trụ rơi vào mặt sông, đem nước sông đốt cháy bốc hơi, hóa thành đại lượng hắc vụ, bao phủ bốn phía.

Tê tê âm thanh bên trong.

Hỏa diễm nơi trọng yếu.

Răng rắc.

Một tiếng nhỏ vụn giòn vang, đột nhiên bay ra.

“Phong Thần Vực · Tịnh Liên Thần Hương!”

Một đạo lạnh thấu xương giọng nữ từ trong cột lửa tâm truyền mở.

Tiếp theo một cái chớp mắt, toàn bộ trong long viêm tâm phi tốc dập tắt, phảng phất có thứ gì đang nhanh chóng hấp thu hỏa diễm.

Marisa cùng về sau một đầu khác Hắc Long Ryan, đồng thời toàn thân nổi lên kim châm giống như đau đớn, vội vàng triệt thoái phía sau.

Tiếp theo một cái chớp mắt, trong mắt bọn họ màu lam long viêm triệt để dập tắt, thay vào đó, là một đóa đường kính vài trăm mét, bao trùm chung quanh hết thảy đường sông cự hình Kim Liên.

Kim Liên mỗi một cánh hoa đều tựa như lưỡi đao sắc bén, cao tốc chuyển động, phóng thích kim quang chói mắt, đâm rách chung quanh hết thảy hắc vụ.

“Không đúng! !” Đột nhiên Marisa kịp phản ứng, không lùi mà tiến tới, cố nén đau nhức kịch liệt hướng Kim Liên đánh tới, bên người hư ảnh lóe lên đồng thời, hắc kiếm hướng phía trước một chém.

Rồng tránh!

Xùy!

Lưỡi kiếm chính diện rơi vào Kim Liên bên trên, thế mà phát ra tiếng kim thiết chạm nhau, không cách nào chém vào.

“Ryan! Hỗ trợ!”

Rất nhanh một đầu khác Cự Long đi theo nhào lên, há mồm ý đồ đem Kim Liên cắn nát, nhưng ngược lại là chính mình miệng rộng b·ị đ·âm ngược cắt chém chảy máu.

Lúc này Vu Hoành đã không tại chỗ cũ.

Hắn lặng yên từ Kim Liên hậu phương sớm đã thoát ly, hướng phía Hắc Quang Hào đạp nước rời đi.

Nhìn xem trong tay viên kia phá toái rơi ngọc bội hình vuông, trong lòng hắn thở dài.

Đây là lúc trước Toàn Hạc đưa cho hắn bảo mệnh dùng ngọc bội Đạo khí, vốn cho là không có cơ hội dùng đến.

Dù sao mình thực lực bây giờ đã mạnh đến một cái thường nhân không thể nào hiểu được độ cao. Nhưng không nghĩ tới lúc này, hay là… .

Thu hồi ngọc bội mảnh vỡ, hắn đưa tay nhìn một chút trên cánh tay ấn ký, tại cái kia Kim Liên hiển hiện chiếu rọi lúc, điểm ấy ấn ký cũng đã bị Toàn Hạc lực lượng triệt để cọ rửa tiêu tán.

‘Vốn cho rằng thực lực của ta đã tiếp cận Toàn Hạc, hiện tại xem ra, vẫn là phải so với nàng yếu hơn không ít. Không hổ là đạo mạch đệ nhất thế giới cường giả.’

Cảm nhận được hậu phương cái kia Kim Liên gắt gao ngăn chặn hai con Cự Long t·ruy s·át, mặc dù đang thong thả vỡ nát, nhưng xem ra lại ngăn lại cái vài phút khẳng định không có vấn đề.

Đối với cấp bậc này cường giả mà nói, bị cứng rắn chống đỡ vài phút lâu, đã là tương đương khoa trương trình độ.

Một đường lần theo trong đầu cảm ứng chạy vội.

Không bao lâu, phía trước rốt cục xuất hiện một chiếc trong hắc vụ chậm rãi đi thuyền to lớn thuyền.

Sưu.

Vu Hoành đằng không mà lên, nhào vào trên thuyền màn sáng.

Mới vừa tiến vào, hắn liền thở phào một hơi, cảm nhận được ngoại giới tất cả khí tức hồng trị bay vụt đều bị ngăn cản ngăn tại bên ngoài.

Trong lòng cái kia một tia cảm giác nguy cơ cũng cấp tốc làm nhạt.

Nhưng một giây sau, hắn liền nghĩ đến một chút.

'Hắc Quang Hào mục tiêu quá lớn, không có khả năng tiếp tục ở chỗ này đi thuyền. Cho dù có Kim Liên ngăn cản, khoảng cách này cũng quá tới gần.'

Nhất định phải nghĩ biện pháp ẩn tàng!

Không chút do dự, hắn cấp tốc đi vào phòng điều khiển chính, điều khiển thuyền hướng phía trước đó Toàn Hạc linh quang thoáng hiện qua phương hướng gia tốc chạy tới.

Nhưng cũng không lâu lắm.

Bành.

Hắc Quang Hào đụng phải Hắc Hà bờ sông. Không cách nào lại tiếp tục hướng phía trước.

Vu Hoành cùng Khô Thiền bọn người bị chấn động kinh động, đi tới, nhìn về phía trước bờ sông.

Mạn thuyền bên ngoài, là một mảnh màu xám trắng bờ sông, tại trong hắc vụ một mực kéo dài đến nơi xa.

Không nhìn thấy sâu bao nhiêu, cũng vô pháp phán đoán đây có phải hay không là một tòa phổ thông đảo nhỏ.

Bờ sông mặt đất màu xám trắng, tất cả đều là do phá toái màu trắng tấm gạch tạo thành, tấm gạch phản xạ trên thuyền chiếu xạ ra nhàn nhạt huỳnh quang, mới cho thấy nhan sắc.

“Ngươi thụ thương! ?” Khô Thiền lúc này đi ra, mới nhìn đến Vu Hoành trạng thái, lập tức có chút kinh ngạc.

“Vết thương nhỏ, tại nguyên tai bên trong, hết thảy đều có khả năng.” Vu Hoành bình tĩnh nói. Một lần nữa đeo cái che mắt, che khuất mắt phải.

“Ta muốn cứu người khả năng ngay ở chỗ này chỗ sâu, Y Y lưu lại chiếu khán thuyền, Khô Thiền, Tiểu Tĩnh, các ngươi muốn cùng một chỗ a?” Hắn quay người nhìn về phía hai người.

“Ta đi.” Khô Thiền không chút do dự, hắn đi theo Vu Hoành, vốn là vì tận khả năng tăng lên thực lực mình, cả ngày ở trên thuyền không có Hồng Thực Pháp tu luyện lương thực, vậy còn tăng lên cái gì.

“Ta cũng muốn đi?” Trương Khai Tĩnh mới là kinh ngạc cái kia.

“Ta đáp ứng phụ thân ngươi, muốn chiếu cố ngươi.” Vu Hoành trả lời.

Chương 443: Lạc đường (3)

“Cái này mẹ nó gọi chiếu… !” Trương Khai Tĩnh lúc này cũng không nhịn được bạo nói tục, nhưng lại nói một nửa, tại Vu Hoành ánh mắt nhìn soi mói, nàng hồi tưởng lại trước đó bị ẩ·u đ·ả lúc đau đớn, lập tức thức thời im lặng.

“Biết.”

Nếu như lại nói nhảm, trước đó tràng cảnh có thể sẽ bị tái diễn.

Thấy được nàng ngầm thừa nhận, Vu Hoành gật đầu, cùng Khô Thiền trao đổi nhắm mắt thần, lặng yên bắt đầu truyền âm giao lưu.

Rất nhanh, từ Khô Thiền nơi đó biết được vừa mới Trương Khai Tĩnh tiểu động tác về sau, Vu Hoành trầm ngâm dưới.

“Một hồi tìm một cơ hội đem nàng ném đi.”

“Nhét vào bên ngoài? Không trực tiếp chém c·hết?” Khô Thiền kinh ngạc truyền âm.

“Đừng như vậy táo bạo, ta đã đáp ứng phụ thân nàng, chiếu cố nàng.” Vu Hoành nhíu mày.

“Vạn nhất chính nàng đi về tới làm sao bây giờ?” Khô Thiền đồng dạng nhíu mày.

“Nơi này là hắc tai Hắc Hà, ai biết đi về tới có phải hay không nàng.” Vu Hoành nói.

Vốn còn muốn giữ lại Trương Khai Tĩnh làm đối tượng nghiên cứu, nhưng bây giờ Marisa cả hai uy h·iếp lúc nào cũng có thể tới gần, là giảm bớt gánh vác cùng tai hoạ ngầm, trước tiên đem Trương Khai Tĩnh ném ra bên ngoài thử một chút.

Nếu như nàng có thể còn sống sót, liền đại biểu nàng khẳng định có vấn đề, đằng sau chặt chính là.

Nếu như nàng không sống nổi, vậy hắn trở về liền cho thêm lão Trương hơn mấy chú hương. Chiếu cố lâu như vậy hắn cũng tận lực. Chính hảo sự tình.

Về phần đi tìm Toàn Hạc, hắn vừa mới khảo nghiệm thực lực, phát hiện cùng Toàn Hạc còn có chênh lệch. Ngay cả Toàn Hạc đều bị bàn tay to kia một thanh vớt đi, mình bây giờ thực lực này đi qua, sợ là một dạng bị miểu sát phần.

Còn không thể gấp.

Vu Hoành ngay từ đầu ý nghĩ đã thay đổi, tại xác định thực lực bản thân định vị sau hắn quyết định lại cường hóa nhằm vào linh tai thủ đoạn về sau, lại đi hành động.

Từ Loạn Thần Thiên Mục đến xem, mới trong khoảng thời gian ngắn cường hóa ra mắt phải năng lực, thực chiến hiệu quả liền đã vượt ra khỏi chính mình khổ tu thật lâu Thái Linh Công, hiệu suất này xác thực rất mạnh, cũng nói chính mình trước đó mạch suy nghĩ thật sự hữu hiệu.

Xác định ý nghĩ Vu Hoành đi ra phòng điều khiển chính, nhìn thấy Trương Khai Tĩnh đang đứng ở bên người Y Y, nhỏ giọng cùng nàng nói gì đó.

"Đi thôi, có thể xuất phát."

Trương Khai Tĩnh khóe miệng giật một cái, không dám nhiều lời, đành phải đi theo Vu Hoành cùng Khô Thiền, một đạo từ mép thuyền ném ra treo lơ lửng cái thang bò xuống đi.

Răng rắc.

Vu Hoành đi ở trước nhất, cái thứ nhất chân đạp tại xám trắng đường đá vụn mặt, lông mày lập tức có chút nhăn lại.

Lòng bàn chân xúc cảm phi thường cứng rắn, những đá vụn này độ cứng, có chút vượt qua dự tính của hắn.

Hắn xoay người, tùy ý nhặt lên một khối nhỏ trong tay, lấy tay bóp.

Răng rắc.

Tảng đá thế mà không có việc gì.

Ngược lại là chính hắn làn da bị đè ép ra thật sâu dấu vết.

Ông.

Linh quang gia trì nơi tay trên lòng bàn tay, lần này rốt cục truyền đến phốc trầm đục.

Hòn đá bị tại chỗ bóp nát, hóa thành bột đá.

Hắn mặt bên hướng Khô Thiền nhìn lại, người sau cũng đang làm đồng dạng khảo thí, chính vứt bỏ trong tay vụn đá.

“Coi chừng, nơi này khả năng không đơn giản.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“… Kiếm của ta đang phát run.” Khô Thiền truyền âm nói.

“Linh Tai Thiên Đình a…” Vu Hoành hiểu rõ.

Xích Tiêu Kiếm còn kết nối với bây giờ Thiên Đình, cho nên, kiếm sinh ra phản ứng, liền mang ý nghĩa, bọn hắn không có tìm nhầm địa phương, nơi này đúng là khoảng cách linh tai hơi gần phương vị.

Ba người thuận xám trắng đường đá vụn mặt, hướng bờ sông chỗ sâu đi đến.

100 mét.

200 mét.

Chung quanh hắc vụ dần dần bắt đầu trở thành nhạt, thay vào đó, là từng tia quen thuộc sương mù xám.

“Có người! Bên phải có người!”

Đột nhiên Trương Khai Tĩnh lên tiếng nhắc nhở.

Vu Hoành cùng Khô Thiền thế mà cũng không phát hiện bên người có người, hai người đồng thời giật mình, quay đầu nhìn về phía phía bên phải.

Phát hiện phía bên phải ven đường trong sương mù, chính chậm rãi lái ra một cỗ có chút cũ nát xe ngựa màu xám.

Trước mặt xe ngựa ngựa, ánh mắt chất phác kéo lấy buồng xe, phảng phất t·hi t·hể, không có chút nào sinh cơ.

Phía sau buồng xe mặt bên, mở cửa chỗ ngồi một cái váy xám tiểu nữ hài tóc đen.

Nữ hài trong tay bưng lấy diễm hồng sắc quả táo, quả táo kia sắc thái cùng nàng toàn thân hết thảy chung quanh, tạo thành tươi sáng nhan sắc so sánh.

Nữ hài hai mắt trống rỗng, tựa hồ cũng nhìn thấy bên này, đối với Vu Hoành ba người toát ra một cái chân thành mà quái dị mỉm cười.

Ùng ục ục.

Xe ngựa xa luân chậm rãi chở nữ hài hướng sương mù chỗ sâu chạy tới, từ đầu tới đuôi nữ hài cũng chỉ là ánh mắt đi theo ba người, mặt mỉm cười, ngồi tại nơi cửa xe, không nhúc nhích.

Thẳng đến xe ngựa biến mất tại trong sương mù, Khô Thiền mới chậm rãi buông lỏng thân thể.

“Xe ngựa kia. Bên trong còn người ngồi, cho ta rất mạnh cảm giác áp bách.” Hắn truyền âm nói.

“Nơi này là Hắc Hà, hắc tai nội bộ, không cần tại người khác động thủ trước trước hành động thiếu suy nghĩ.” Vu Hoành nhẹ nhàng nói.

Còn lại hai người gật đầu, tiếp tục đuổi theo.

Vu Hoành dẫn đường hướng phía trước.

Đi nữa chừng hai trăm thước con đường bên trái, trong sương mù xám từ từ xuất hiện một tòa màu nâu lầu các

Lầu các phía trước có lấy một cái viện.

Trong viện hai cái Nguyên Bảo đầu mập trắng hài đồng, lẳng lặng xuyên thấu qua rộng mở cửa viện nhìn về phía Vu Hoành ba người.

Bọn hắn mặt mỉm cười, không nhúc nhích, giống như là pho tượng, nhưng con mắt nhưng lại chậm rãi theo chuyển động.

Mà tại bên ngoài viện, một bên xám trắng trên đất trống, đang đứng một bạch bào râu bạc già nua đạo nhân.

Đạo nhân kia hai mắt sáng lên lấy ngân quang, lưng đeo tông Hồng Mộc Kiếm, mặt hướng lầu các, không nhúc nhích.

Sự chú ý của hắn tựa hồ hoàn toàn tụ tập tại trên lầu các, đối với xuất hiện Vu Hoành ba người không có chút nào chú ý.

"Trong lầu các là hắc tai hồng trị bức xạ, đạo nhân kia là linh tai." Khô Thiền cấp tốc truyền âm.

Vu Hoành gật đầu, bất động thần sắc, tiếp tục hướng phía trước tiến lên.

Xuyên qua sân nhỏ lầu các, đạo nhân cùng hài đồng đều không có nhập nồng đậm sương mù xám, biến mất không thấy gì nữa.

Từ từ, theo không ngừng hướng phía trước, ba người bên người trong sương mù xám, hiển hiện công trình kiến trúc càng ngày càng nhiều.

Những kiến trúc này vật phần lớn là nhiều loại lầu cư dân, trong đó cửa lớn mở rộng ra, có thể nhìn thấy bên trong hoặc nhiều hoặc ít đứng đấy ngồi rất nhiều quỷ dị trắng bệch màu da đám người.

Mà tại những đám người này vòng ngoài, cơ hồ cũng đều có từng cái phát ra linh tai tinh thần ba động đối ứng quái vật.

Những quái vật này có là đạo nhân, có là ngân giáp kim giáp binh sĩ, nhưng cũng không phải là Long Nhân, mà là thuần túy nhân loại binh sĩ.

Ba người trải qua lúc, những cá thể này đều không có để ý tới bọn hắn. Mà là hết sức chuyên chú trông coi công trình kiến trúc bên trong trắng bệch đám người.

Lại đi tiến lên tiến vào hơn mười phút.

Rốt cục, trước mặt sương mù xám bắt đầu biến trắng.

Nồng đậm trong sương trắng, một đạo cao tới hơn 30m cự hình cửa tròn, dần dần nổi lên, phiêu phù ở ba người ngay phía trước không trung.

Cự hình cửa tròn biên giới có dây leo, liên tiếp, như ý, các loại Thần Thú các loại hoa văn trang trí, trung tâm là một đoàn vòng xoáy màu trắng vầng sáng.

"Chúng ta. Muốn đi vào a?" Trương Khai Tĩnh ở một bên thấp giọng hỏi.

"Đương nhiên." Vu Hoành nói, nhìn xem cái kia màu trắng cửa tròn, hắn từ từ đến gần.

"Nơi này, hẳn là linh tai cửa vào…"

Dựa theo trước đó đạo mạch thế giới vị trí phán đoán, nơi này vốn phải là đạo mạch thế giới lối vào mới đúng.

Nhưng bây giờ…

'Đạo mạch thế giới là bị thôn phệ rồi hả?' Vu Hoành trong lòng suy đoán.

Nghiêng đầu sang chỗ khác, hắn nhìn về phía Trương Khai Tĩnh.

"Ngươi đi trước."

"." Trương Khai Tĩnh sắc mặt trì trệ, không dám nói nhảm, chỉ có thể hướng phía trước, từng bước một tới gần cửa tròn.

Sau đó một cước bước vào trong đó.

Xùy.

Một giây sau, nàng cả người liền vỡ nát hóa thành bạch quang điểm, biến mất không thấy gì nữa.

Ngay tại nàng tiến vào sát na.

Vu Hoành cùng Khộ Thiền ăn ý thân hình lóe lên, chớp mắt về sau nhanh chóng thối lui.

Hơn trăm mét khoảng cách chớp mắt mà qua, hai người rất mau trở lại đến ban sơ Hắc Quang Hào xuống thuyền vị trí.

Không chần chờ, trực tiếp lên thuyền, khởi động, rời đi.

.

Một chỗ khác, Hắc Hà chỗ sâu.

Sền sệt nước sông màu đen dưới đáy, Marisa cùng Ryan hai người tách ra đứng thẳng, hai người đều hai tay khẽ nhếch, động tác nhất trí, phảng phất tại triệu hoán phóng thích ra cái gì đồ vật.

Rốt cục, trong đáy sông, một đạo màu đen cửa vòm tròn im ắng từ từ mở ra.

Chỗ cửa vừa vặn ở vào giữa hai người đáy sông.

Trong môn.

Một đạo toàn thân tựa như hình người cây khô màu xanh đen quái vật, khom người từ từ đi ra hắc môn.

Trên người hắn hất lên khoan hậu áo bào đen, hành tẩu lúc run run rẩy rẩy, phảng phất lúc nào cũng có thể té ngã đồng dạng.

“Marisa. Ryan. Là các ngươi, đang kêu gọi Thánh Tháp…”

“Ăn mòn… Lọt vào trở ngại…” Marisa cúi đầu trả lời, “Chúng ta làm sứ giả nhiệm vụ, không cách nào hoàn thành.”

“Đó là chuyện của các ngươi… Các ngươi không nên sớm tỉnh lại ta… Cái này sẽ chỉ lãng phí ta nhận biết…” Khô Thụ Nhân bất mãn nói.

“Chỉ dựa vào lực lượng của chúng ta, đã không đủ để hoàn thành ăn mòn, chúng ta cần cự mộc lực lượng…” Ryan trả lời.

“Nếu như không có khả năng tại cố định thời gian hoàn thành ăn mòn nhiệm vụ chờ Hắc Dạ Mẫu Thụ bắt đầu gieo hạt thôn phệ thế giới lúc, sợ rằng sẽ xuất hiện hậu quả khó có thể dự liệu…” Marisa nói theo.

“… Bao nhiêu vạn năm… Không có người nào có thể chống cự Hắc Dạ Mẫu Thụ, giống như không có người nào có thể ngăn cách xing truyền bá.” Khô Thụ Nhân nói.

“Nhưng có dẫn vào quang tai chống cự phái ra hiện.” Marisa nói, ” ta b·ị đ·ánh lui, nếu không có Ryan kịp thời đuổi tới, có lẽ…”

“Ánh sáng a? Ta hiểu được…” Khô Thụ Nhân thở dài một tiếng, quay đầu, từ trong hắc môn đưa tay, thăm dò vào, nhẹ nhàng cầm ra một viên hạt giống màu đen.

Hắn đem hạt giống bày tại lòng bàn tay, sau đó đối với nó nhẹ nhàng thổi.

Hô.

Hạt giống màu đen ca một chút vỡ ra, tại nó cái kia vô số nhánh cây ghép lại mà thành trong lòng bàn tay, cấp tốc mọc rễ, nảy mầm, mọc ra màu đen rễ cây cùng lá non.

Không đến mười giây, trong lòng bàn tay của hắn liền nhiều hơn một đóa màu đen lóng lánh ngân quang bồ công anh Khô Thụ Nhân lại thổi.

Bồ công anh bên trên lít nha lít nhít màu bạc hạt giống, lập tức theo gió bay ra, tản ra, tại trong nước sông hướng phía nơi xa tung bay tản ra.

Cái kia tản ra hạt giống tựa như màu bạc tuyết, tung bay lấy, lúc cao lúc thấp, càng ngày càng xa.

“Đi thôi…” Nó nhẹ nhàng thở dài, “Ta yêu nhất bọn nhỏ… Đi tìm tới, cái kia trở ngại ăn mòn căn nguyên.”

Mảng lớn hạt giống bồ công anh, bay ra nước sông, bay lên khói đen che phủ giữa không trung. Sau đó nhanh chóng chính mình mọc rễ nảy mầm, ở trong sương mù đảo mắt bành trướng, biến lớn, hóa thành từng đầu cao hơn năm mét màu nâu thực vật.

Những thực vật này có thô to rễ cây, bọn hắn lấy rễ cây là hai chân, từng nhánh cành cây làm cánh tay, bốn chỗ vung vẩy.

Bọn hắn tựa như người đồng dạng, tại trong hắc vụ bốn chỗ hành tẩu, phi hành, dò xét.

Đáy sông chỗ sâu.

Khô Thụ Nhân hài lòng thu tay lại.

“Có thể, Marisa, một khi tìm tới cái kia ngươi không có cách nào giải quyết mục tiêu, ta sẽ xuất động cự mộc bộ đội giải quyết, mà xem như sớm bị tỉnh lại đại giới, ngươi thu hoạch xing ta muốn bắt một nửa.”

“Đương nhiên có thể, đại nhân.” Marisa cúi đầu khiêm tốn nói.

“Nguyện Thánh Tháp bảo hộ ngài.”

Khô Thụ Nhân hài lòng gật đầu.

Chương 444: Lạc đường (4)

Chương 444: Lạc đường (4)

Hắc Quang Hào bên trên.

Vu Hoành chính thay đổi thuyền, hướng phía một phương hướng khác gia tốc đi thuyền rời đi.

“Chúng ta bây giờ đi đâu?” Khô Thiền ở một bên thấp giọng hỏi.

“Nhất định phải tìm một chỗ tránh né một chút, trước đó chúng ta giao thủ qua cái kia đỉnh cấp hắc tai quái vật, để mắt tới chúng ta. Không thể trở về đi, để tránh đem nguy hiểm dẫn trở về.” Vu Hoành trả lời.

“Nhưng nơi này là Hắc Hà, đối phương so với chúng ta quen thuộc hơn nơi này hết thảy, nếu như ở chỗ này ẩn núp, chúng ta không có khả năng thoát khỏi nó.” Khô Thiền đạo

“Như vậy ngươi cảm thấy có cái gì phương pháp có thể ngăn cản đối phương?” Vu Hoành đương nhiên biết điểm ấy.

“Tìm tới mặt khác nguyên tai cửa vào tiến vào, hoặc là tìm đến sinh cơ chi địa, tạm lánh ẩn tàng khí tức.” Khô Thiền hiển nhiên sớm có suy nghĩ.

Vu Hoành nheo lại mắt, đang muốn trả lời, bỗng nhiên trong cảm giác, ở hậu phương trong hắc vụ, như như ngầm hiện vặn vẹo hình người hiển hiện.

Hắn không biết sau lưng đó là cái gì, nhưng theo những cái kia vặn vẹo hình người tới gần, một khí tức nguy hiểm mãnh liệt, từ đáy lòng của hắn bỗng nhiên dâng lên.

“Phía sau có đồ vật!” Khô Thiền cũng đã nhận ra cái gì. Sắc mặt càng phát ra nghiêm túc.

“Không sao.” Vu Hoành hít sâu một hơi.

“Chúng ta đến!”

Bỗng nhiên hắn một cái thay đổi bánh lái.

Bành! !

Toàn bộ Hắc Quang Hào một cái rẽ trái, đột ngột xông vào bên trái một mảnh sương mù xám khu vực.

Quái dị chính là khổng lồ Hắc Quang Hào, khi tiến vào vùng khói xám này trung hậu rất nhanh liền biến mất không thấy, đã mất đi hết thảy vết tích cùng khí tức.

Hậu phương, cấp tốc đuổi theo tới bồ công anh thụ nhân bọn họ, nhao nhao dừng ở giữa không trung, ngắm nhìn mảnh này thâm thúy sương mù xám, không có lại hướng phía trước.

Không bao lâu, tất cả thụ nhân nhao nhao tránh ra,

Một đạo hất lên hắc bào Khô Thụ Nhân, từ từ bay ra hắc vụ, phía sau hắn đi theo Marisa cùng Ryan.

Ba người cùng nhau nhìn về phía vùng khói xám này.

Sau đó ngẩng đầu, nhìn về phía sương mù xám trên không.

Sương mù xám kia đỉnh cao nhất, xuyên qua vô số sương mù, xuyên qua vô tận khoảng cách đang có một tấm vô cùng to lớn hoàng kim mặt người, nhắm mắt hướng phía phía dưới phun ra ra vô số sương mù xám.

Mặt người không nhúc nhích, hoàn toàn chiếm cứ vùng trời này hết thảy vị trí.

“Là linh tai khu vực.” Khô Thụ Nhân trầm giọng nói.

“Còn đuổi sao?” Ryan hỏi.

“Không có thời gian, giai đoạn thứ hai vĩnh dạ sắp giáng lâm, chúng ta nếu không tranh thủ thời gian nắm chặt thời gian chờ đợi cứu cực đến, lần này tích lũy sẽ không đủ dùng.” Khô Thụ Nhân trả lời, “Các ngươi cũng không muốn bị Thánh Tháp từ

bỏ, biến thành bên ngoài những cái kia Hỗn Độn không rõ đồ vật a?"

"Hoàn toàn mặc kệ chỉ sợ cũng không được. Thực lực của chúng ta không tốt, lưu không được người kia." Marisa nói.

"Ta sẽ phân ra một đầu cự mộc cho ngươi." Khô Thụ Nhân nói.

"Thủ tại chỗ này, một khi bọn hắn đi ra."

Trong sương mù xám.

Hắc Quang Hào mới vừa tiến vào, liền bắt đầu có chút lắc lư.

Phía dưới nước sông màu đen, đang dần dần biến thành màu bạc tựa như thủy ngân màu sắc.

Ba người tụ tại xuyên thấu phòng điều khiển chính bên trong, nhìn qua tiến về nhìn không thấy bờ sương mù xám. Đều là thần sắc ngưng trọng.

Phốc, phốc.

Nước sông đập thân thuyền tiếng vang không ngừng truyền đến.

Mỗi một lần đập, đều để Hắc Quang Hào mặt ngoài phòng ngự trận pháp hung hăng lấp lóe một chút.

"Nơi này, chỉ là nước sông khuấy động chúng ta cũng chịu không được!" Khô Thiền gấp giọng nói.

"Còn không có tìm tới điểm an toàn a! ?"

"Nhanh!" Vu Hoành lúc này trên mặt cũng có chút xuất mồ hôi hột

Hắn đang toàn lực đem tự thân linh quang nội lực rót vào thân tàu, cung ứng Hắc Quang Hào hệ thống phòng ngự, lấy cam đoan nó không sụp đổ.

Hắc Quang đại trận bình thường mở ra về sau, ứng phó phổ thông lượng cấp nguy hiểm vẫn được, nhưng một khi gặp

được loại này liên tục không ngừng cần toàn phương vị toàn lực phòng hộ tình huống, điểm này tự chuẩn bị nguồn năng lượng, chỉ cần mười mấy phút liền sẽ tiêu hao hầu như không còn.

“Mau nhìn! Đó là cái gì! ?”

Bỗng nhiên Y Y chỉ vào đầu thuyền phía bên phải lớn tiếng nói.

Hai người vội vàng nhìn lại, chỉ gặp trong sương mù, một chút bạch quang chính chậm rãi từ tối đến sáng, không ngừng tăng cường.

Rất nhanh. Mười mấy giây sau.

Ầm ầm! !

Một mảng lớn bạch quang thủy triều, ầm vang cọ rửa tới, phô thiên cái địa, chiếm cứ toàn bộ tầm mắt, đem toàn bộ Hắc Quang Hào triệt để thôn phệ.

Ba người đồng thời kinh hô một tiếng, cảm giác chung quanh hết thảy đều chấn động đứng lên, tựa như xe cáp treo, bị hung hăng quăng lên, vừa hung ác đập xuống.

Lớn như vậy Hắc Quang Hào, tại mảnh bạch quang này thủy triều bên trong, phảng phất đồ chơi nhỏ một dạng, không ngừng lay động, quăng lên, rơi xuống.

Ngang! !

Đột nhiên một tiếng thanh thúy hạc ré vang lên.

Vu Hoành chính hoa mắt chóng mặt duy trì thân thuyền phòng ngự.

Chợt thấy phía trước bạch quang thủy triều chính giữa, một mảnh mới vầng sáng màu bạc ngay tại phi tốc phóng đại, hướng nơi này tới gần.

Vầng sáng kia độ rộng đồng dạng bao trùm toàn bộ tầm mắt, tối thiểu mấy ngàn thước chi cự.

Rất nhanh, vầng sáng phi tốc tiếp cận sau đó một chút hung hăng đụng trên Hắc Quang Hào.

Ầm ầm! !

Hắc Quang Hào một tiếng vang thật lớn, phảng phất bị đầu sóng chính diện vỗ trúng, toàn bộ bị quay cuồng quăng lên.

Trên thuyền Hắc Quang đại trận điên cuồng lấp lóe hồng quang mạch điện văn, ý đồ ổn định hệ thống phòng ngự.

Nhưng vẫn là có một ít nơi hẻo lánh bị một kích này đột nhiên, vỗ ra vết rạn lỗ hổng.

Không ít thùng đựng hàng vật tư tại trong kho hàng lăn xuống, đứt đoạn đai cố định, gắn một chỗ.

Ngang!

Lúc này vầng sáng màu bạc lại lần nữa phát ra hạc kêu, cấp tốc lướt qua thuyền, đi xa.

Hắc Quang Hào lúc này mới đập ầm ầm rơi xuống, trở lại màu bạc trên mặt sông, nước bắn mảng lớn màu bạc bọt nước.

“Hô…” Vu Hoành thở phào một hơi, nhìn về phía Khô Thiền cùng Y Y, mạnh như Khô Thiền, lúc này cũng bị chấn động đến toàn thân kéo căng, có loại không biết làm sao ngây ngô.

Y Y ngược lại chỉ là một mặt mờ mịt, đặt mông ngồi dưới đất ôm chặt lấy một cây trong phòng cây cột.

“Vừa mới vật kia, là cái gì?” Khô Thiền từ từ buông lỏng căng cứng thần kinh, thấp giọng hỏi

“Không biết.” Vu Hoành lắc đầu, vừa mới cái kia ngân quang thủy triều, cường độ đã vượt xa khỏi hắn nhận biết.

Nếu như nói Toàn Hạc tinh thần cường độ ba động có thể cao nhất đạt tới tám, chín ngàn vạn, như vậy vừa mới mảnh kia màu bạc thủy triều, tựa như là vô số cái Toàn Hạc phân tán thưa thớt chồng chất vào, sau đó xếp gỗ đồng dạng một đống hướng Hắc Quang Hào đảo lại.

Chỉ là đơn giản khuynh đảo, sinh ra xung kích, liền để Hắc Quang Hào phòng ngự trận pháp kém chút sụp đổ.

“Có lẽ, là linh tai chỗ sâu một loại nào đó t·hiên t·ai.” Vu Hoành nói còn chưa dứt lời, đột nhiên phía trước sương mù bỗng nhiên tản ra.

Toàn bộ thân tàu một chút xông ra sương lớn, phảng phất ra vào một mảnh thác nước sườn đồi.

Phía dưới màu bạc nước sông cũng chớp mắt biến mất vô tung vô ảnh.

Hắc Quang Hào toàn bộ thân thuyền xông ra sườn đồi, trống rỗng bay lên, nhẹ nhàng, hoàn toàn mất hết vừa mới xóc nảy.

“Không tốt! !” Vu Hoành cảm thấy không đúng, khuếch tán ra cảm giác phát hiện tình huống, lập tức lại một lần nữa toàn lực cho Hắc Quang đại trận bổ sung năng lượng.

Lúc này đầu thuyền phía trước sáng tỏ thông suốt.

Xuất hiện tại ba người trong mắt, là một mảnh rộng lớn tinh khiết biển mây màu trắng.

Trên biển mây, là đồng dạng tràn đầy mây trắng thuần trắng bầu trời.

Mảnh này cảnh sắc thuần túy mà mỹ lệ.

Nhưng ở vùng trời này trong tầng mây, đang có từng cái vô cùng to lớn đồng thau cự thủ, đang từ trên hướng xuống, trực tiếp luồn vào đến, từ trong biển mây nắm lên thứ gì về sau, lại co lại trở về.

Xa xa nhìn lại, lít nha lít nhít đồng thau cự thủ tựa như từng cây không ngừng co duỗi thiên trụ, một hồi xuất hiện, một hồi biến mất.

Mà lúc này, vừa vặn có một cái đồng thau cự thủ, hướng phía Hắc Quang Hào nơi này mở ra năm ngón tay, hướng xuống chộp tới.

Ầm ầm! ! !

Cự thủ trực tiếp hướng xuống, một phát bắt được Hắc Quang Hào, hòa với mặt khác loạn thất bát tao màu đậm tạp vật, cùng một chỗ hướng phía bầu trời thẳng đi.

Áp lực thật lớn đè xuống Hắc Quang đại trận, cỗ này khủng bố cự lực, vượt xa khỏi đại trận gánh chịu cực hạn. Tựa như biển cả chi tại trứng gà. Căn bản cũng không phải là một cái phương diện có thể so với so sánh. Vu Hoành chống cự tại mảnh này cự lực dưới, căn bản là dễ dàng sụp đổ. Liền xem như Chung Cực Thái Dương hư ảnh, cũng không thể chống nổi nửa giây liền tuyên cáo tán loạn.

Oanh!

Nhất thời, đại trận nứt ra, sụp đổ, mới cường hóa ra Hắc Quang Hào thân tàu không ít địa phương bị ngạnh sinh sinh bóp nát.

Phòng điều khiển chính bên trong ba người hoàn toàn mất đi cân bằng, bốn phía trời đất quay cuồng, căn bản không phân rõ ở đâu là đi đâu là dưới.

Vu Hoành nguyên bản toàn bộ lực lượng đều rót vào trận pháp, lúc này phát hiện không cách nào chèo chống, lúc này quả quyết rút về, một phát bắt được hoa mắt chóng mặt Y Y, nhào về phía phòng điều khiển chính bên trong tiến vào phòng an toàn cửa.

“Khô Thiền! Tiến đến!” Hắn rống to truyền âm.

“Biết!” Khô Thiền tự thân miễn cưỡng duy trì lấy bị động thuật thức phòng hộ, gian nan nhào về phía phòng an toàn cửa vào cửa lớn.

Ba người rất nhanh lẫn nhau bắt lấy, mở cửa, ngay tại chỗ lăn vào.

Bành!

Theo phòng an toàn cửa lớn hung hăng đóng lại, khóa trái.

Ngoại giới loại kia kinh khủng đè ép cự lực, một chút liền yếu hóa rất nhiều.

“Hô. Hô… !” Vu Hoành thở hổn hển đứng người lên, trong phòng an toàn mặc dù vẫn như cũ lắc lư, nhưng không có loại kia tỏ khắp ở trong không khí khủng bố đè ép lực đơn thuần lắc lư, đối bọn hắn tới nói chỉ là trò trẻ con.

“Ta thụ thương!” Khô Thiền ở một bên phía sau lưng chống đỡ lấy vách tường, kiết gấp che chính mình xương sườn chỗ.

“Chuyện gì xảy ra?” Vu Hoành nhíu mày, nội lực bám vào dưới chân, ổn định thân hình đi qua.

“Ta thử ra bên ngoài đâm một kiếm, muốn đối kháng phiền phức, nhưng…” Khô Thiền đưa tay phải ra, trong lòng bàn tay, chỉ còn lại có một thanh đỏ sậm chuôi kiếm.

Xích Tiêu Kiếm toàn bộ thân kiếm đều đoạn không có…

“Ngoại giới bàn tay lớn kia, giống như có một loại tuyệt đối ngưng kết khống chế lực lượng kinh khủng, chỉ là vừa đối mặt, Xích Tiêu Kiếm liền… .” Khô Thiền cắn răng nói.

Vu Hoành xốc lên trước người hắn áo choàng mắt nhìn, xương sườn chỗ cắm ngược lấy một nửa lưỡi kiếm đứt quãng.

Lúc này hắn đưa tay thiểm điện nắm, vừa gảy.

Phốc phốc!

Huyết thủy tiêu xạ đi ra, tung tóe hắn một mặt.

Linh quang cấp tốc bao trùm lên đi, co vào mạch máu, kéo căng cơ bắp, bổ khuyết làn da, cầm máu.

“Dưỡng một chút, xem ra không có gì mặt khác ô nhiễm.” Hắn thấp giọng nói.

Khô Thiền gật đầu.

“Bàn tay to kia, ta cảm giác rất giống lúc trước bắt lấy Toàn Hạc tiền bối loại kia.”

“Đằng sau lại điều tra. Hiện tại…” Hắn quay đầu nhìn về phía Y Y.

Y Y ngược lại là không có việc gì, chỉ là bị kịch liệt lắc lư sáng rõ có chút quáng mắt, nằm rạp trên mặt đất không dám loạn động hắn lên đi kiểm tra hạ thân thể, xác định Y Y không b·ị t·hương, lúc này mới đứng dậy, tại lay động bên trong chính mình từ từ chuyển đến phòng an toàn quan sát cửa sổ.

Từ cửa sổ nhìn ra phía ngoài.

Bên ngoài Hắc Quang Hào đại bộ phận thân tàu đều đã biến mất.

Chỉ còn lại có một phần ba không đến thân thuyền liên tiếp lấy phòng an toàn. Ngay tại cấp tốc hướng xuống rơi.

Xám trắng mỏng manh vân khí, đang không ngừng theo khí lưu từ phía dưới từng cái vết rạn bên trong đi lên tung bay. Tựa như từng đầu băng rua màu trắng.

“Chúng ta tại hạ xuống! Phòng điều khiển chính hắn là từ Hắc Quang Hào chủ thuyền thể bên trên đứt gãy xuống!” Vu Hoành lớn tiếng nói.

“Vậy chúng ta muốn làm sao trở về! ?” Khô Thiền có chút mộng.

Cứu Thế Chi Chu đều bị hủy, bọn hắn trả mất tại nguyên tai chỗ sâu, cái này chẳng phải là c·hết chắc? ?

“Có ta ở đây. Đừng sợ!” Vu Hoành ngay từ đầu cũng loạn một cái chớp mắt, nhưng hắc ấn tại thân, tăng thêm trong phòng an toàn cũng trữ bị không ít vật tư, có thể chèo chống thật lâu, cho nên cấp tốc ổn định cảm xúc.

Đúng lúc này.

Phòng an toàn liên tiếp còn sót lại thân thuyền, rốt cục đập ầm ầm tiến phía dưới biển mây.

Oanh! !

Vân khí tản ra biển mây thế mà giống như thực chất mặt đất, nâng phòng an toàn, đem sau cùng một chút Hắc Quang Hào

thân tàu triệt để nện đến vỡ nát, biến thành tàn phiến, vẩy ra tản ra.

Đến tận đây, cái này Cứu Thế Chi Chu triệt để biến thành đi qua, chỉ còn lại có được cường hóa rất nhiều lần phòng an toàn, thành cộng giữ vững hoàn chỉnh, tại biển mây màu trắng bên trong nhấp nhô một khoảng cách, chậm rãi tĩnh lại.

Chương 445: Chỗ sâu (1)

Chương 445: Chỗ sâu (1)

Trên biển mây, đơn độc đi ra ngoài phòng an toàn, tựa như một khối không đáng chú ý xám đen đá cuội, trong viên đá ở giữa có một đầu tinh tế phân tầng tuyến, tại mặt đất nhấp nhô vài vòng, đình chỉ bất động.

Trừ cái đó ra, phòng an toàn không có bất kỳ cái gì những chỗ đặc biệt khác.

Liền xem như quan sát cửa sổ, cũng bị cường hóa cùng trận pháp ngụy trang thành một cái màu đậm lỗ hổng nhỏ.

Vấn đề duy nhất là, nơi này là biển mây, trên mặt đất căn bản không có bất kỳ cái gì tảng đá.

"Khụ khụ."

Trong phòng, Vu Hoành từ từ từ dưới đất bò dậy thân, nhìn chung quanh một chút.

Phòng an toàn một chút cạnh góc cũng có chút biến hình, nhưng tốt xấu độ cứng tính bền dẻo chịu đựng được khảo nghiệm.

Ngay cả Hắc Quang Hào cũng không thể gánh vác bị bóp nát, phòng an toàn vẫn còn có thể làm. Không uổng công hắn lúc trước không có việc gì liền cường hóa một chút cái nhà này.

"Khô Thiền, Y Y." Hắn gọi hai tiếng.

Khô Thiền từ lật qua một đống giường chiếu chăn mền dưới đáy mọc ra đến, khóe miệng chảy máu, gian nan ngồi dậy.

"Ta còn tốt!"

“Ta cũng không có việc gì.” Y Y co lại thành một đoàn, từ trong lò sưởi trong tường lăn đi ra, toàn thân đen như mực, thời khắc sống còn, nàng ngược lại là suy nghĩ biện pháp tốt.

“Vậy là tốt rồi.” Vu Hoành thở phào một cái, toàn thân nội lực cùng linh quang một mảnh khô kiệt.

Nguyên bản tự động có thể kết nối Chung Cực Thái Dương Thái Linh Công nội lực, lúc này hoàn toàn mất đi tiếp tế, chỉ còn một chút xíu tại thể nội duy trì cơ sở thể năng.

Linh quang cũng giống như vậy, không có quang tai cung ứng, linh quang cường độ trên phạm vi lớn giảm bớt. Thậm chí làm nhạt đến sắp nhìn không thấy trình độ.

“Xem ra, nơi này hẳn là linh tai rất nơi sâu xa…” Vu Hoành nói, ” ta đã không có cách nào khôi phục nội lực cùng linh quang.”

“Ta cũng như thế…” Khô Thiền gật đầu.

“Bất quá cùng đạo tức khác biệt Hồng Thực Pháp tu luyện nội lực ngược lại là không có vấn đề. Pháp môn này chủ tu một cái tăng cường, thân thể cùng tinh thần một mạch toàn bộ tăng cường. Thô bạo đơn giản mau lẹ. Không mượn vật ngoài. Chỉ dùng chính mình dự trữ lực lượng.”

“Cái kia tạm thời cần nhờ ngươi.” Vu Hoành nói, hắn cảm nhận được nơi này nồng đậm hoàn cảnh tinh thần ba động.

“Được!”

Vu Hoành đứng dậy, đi đến gắn một chỗ dụng cụ khung gỗ một bên, tìm kiếm một chút, rất mau tìm ra một cái đen sì máy kiểm tra.

Đích.

Hắn đè xuống chốt mở.

“Còn tốt, còn có thể dùng.”

Lại lần nữa đè xuống kiểm tra đo lường khóa, lập tức lại là đích một tiếng.

Dụng cụ trên màn hình tinh thể lỏng cho thấy hoàn cảnh trước mắt điểm tinh thần.

242 1.784.

“!” Vu Hoành hơi biến sắc mặt, hai mắt trợn to.

“Cái quỷ gì, sai lầm?” Hắn vỗ vỗ máy kiểm tra, hoài nghi mình xảy ra vấn đề. Liền xem như tiến vào linh tai, cái này trị số cũng quá lớn điểm, cùng khi đó hắc tai nội bộ hoàn toàn khác biệt. Trừ phi chung quanh liền có quái vật gần sát.

Nhưng sau một khắc, hắn nhớ tới cái gì, cấp tốc quay người, đi đến quan sát cửa sổ.

Từ cửa sổ nhìn ra phía ngoài, có thể nhìn thấy bên ngoài trận pháp sớm đã tự động bị kích hoạt, tựa như một tấm phức tạp bạch quang lưới lớn, bảo vệ phòng an toàn bốn phía.

Trong lòng lập tức tin mấy phần.

Thuận quan sát cửa sổ, hắn tiếp tục hướng càng xa xôi nhìn lại.

Cái kia thuần trắng biển mây tựa như bình nguyên, một mực dọc theo đi, thẳng đến tầm mắt cuối cùng.

Mà phần cuối chỗ, đứng sừng sững lấy trắng xóa hoàn toàn lộng lẫy cổ đại quần thể cung điện.

“Đúng thế, cung điện? Thiên Đình a?”

Khô Thiền từ một bên chen tới, cũng nhìn thấy ngoài cửa sổ cảnh sắc.

“Không biết, chờ ta nhìn xem.” Vu Hoành vận dụng hết thị lực, sớm đã từng cường hóa mấy vòng thị lực, cấp tốc phóng đại tại chỗ rất xa cảnh vật.

Ánh mắt vượt qua rộng lớn biển mây màu trắng, rất nhanh rơi vào vùng cung điện kia vòng ngoài tường cao chỗ.

Tường cao bên trái, đứng thẳng một cánh cao lớn kiếm hình cửa lớn màu trắng.

Đại môn kia tựa như một thanh cắm ngược ở trên đất trường kiếm, trung tâm thân kiếm chính là khe cửa, phía trên chuôi kiếm chính là khung cửa.

Trên khung cửa treo màu vàng hoa lệ bảng hiệu.

Bảng hiệu viết rồng bay phượng múa chữ viết.

Vu Hoành nhìn kỹ một chút, là dùng Dạ Văn viết.

“Bắc Thiên Môn.” Hắn nhẹ giọng đọc lên chữ viết.

“Nghe đồn Thiên Đình có Đông Tây Nam Bắc tứ đại thiên môn, phân biệt do khác biệt Đại Đế trấn thủ, Nam Thiên Môn là Thiên Đình chính diện, do xem ra chúng ta là đi vào Thiên Đình phần lưng.” Khô Thiền trầm giọng nói.

“Đại Đế? Ngươi nói là, Thiên Đình trừ ra Thải Kính Đạo Nhân phía trên Tiên Tướng bên ngoài, còn có Đại Đế?” Vu Hoành đối với đạo mạch thế giới Thiên Đình thần thoại cũng không quen thuộc, nếu như cho hắn càng nhiều thời gian, hắn ngược lại là có thể sẽ đem những này tình báo toàn bộ quen thuộc một lần, nhưng bây giờ, chỉ có thể từ Khô Thiền bên này được biết chi tiết.

“Xác thực nói, như lời ngươi nói Thải Kính Đạo Nhân, ở trong sách cổ, phải gọi Vạn Hoa Tiên.” Khô Thiền nói.

Hắn ho khan vài tiếng, buông ra che thương thế tay.

“Thiên Đình thần thoại rất sớm liền tại chúng ta nơi đó lưu truyền. Hiện tại cẩn thận so sánh, ta phát hiện toàn bộ đều là hoàn mỹ dựa theo thần thoại miêu tả nội dung xuất hiện đẳng cấp đây khả năng cũng không phải là trùng hợp.”

“Nói một chút.” Vu Hoành dựa lưng vào cửa lớn ngồi xuống.

“Từ dưới đi lên, ta từ phổ biến nhất Thiên Binh bắt đầu nói lên.” Khô Thiền nói, ” Thiên Binh đằng sau là Thiên Tướng, cũng chính là Ngân Giáp Xà Thủ Tướng.”

“Lại sau đó là Long Thủ Tướng, Tam Nhãn Long Thủ Tướng, Vạn Hoa Tiên cùng Vạn Ý Thần, Tiên Tướng, trong thần thoại có danh hào Tiên Tướng, đằng sau mới là Đại Đế, cuối cùng là Tứ Đế phía trên Thiên Đế.”

“… Nói cách khác dựa theo thần thoại đến xem, Tiên Tướng mặt trên còn có danh hào Tiên Tướng, Đại Đế, Thiên Đế, ba cái cấp bậc? ?” Vu Hoành hỏi.

“Trong thần thoại là như thế phân, nhưng chúng ta trước đó gặp phải cái kia Tiên Linh Vạn Sơn Tiên Tướng, rất có thể trực tiếp chính là danh hào Tiên Tướng vượt cấp xuất thủ.” Khô Thiền.

“Nguyên tai cũng sẽ vượt cấp xuất động a?” Vu Hoành thở hắt ra.

“Nếu xác định đỉnh tiêm nguyên tai quái vật có linh trí, vượt cấp xuất thủ không phải cũng rất bình thường?” Khô Thiền bình tĩnh nói.

“Nói cũng phải.”

“Hiện tại chúng ta làm thế nào?”

“Tu chỉnh khôi phục. Thực lực không hồi phục hoàn chỉnh, không nên đi ra ngoài.” Vu Hoành mắt nhìn ngoài cửa sổ.

“Nơi này cũng không phải cái gì nơi tốt, thực lực không đủ ra ngoài chỉ là muốn c·hết.”

“Chúng ta đạo tức nội lực ở chỗ này khôi phục quá chậm, mà lại vật tư.” Khô Thiền nhíu mày.

“Vật tư đầy đủ ba người chúng ta chống đỡ mấy năm cũng đủ.” Vu Hoành nói, ” tầng hầm rương vật tư bên trong tất cả đều là áp s·ú·c lương khô cùng nước.”

“Nghe ngươi!” Khô Thiền gật đầu.

“Ta trước nếm thử nhìn xem, ngươi cho ta Hồng Thực Pháp tại cái này không bị ảnh hưởng, nhìn có thể hay không nhờ vào đó trợ lực đạo tức khôi phục.”

“Ngươi bây giờ là tại kiêm tu?” Vu Hoành nói.

“Ừm, Hồng Thực Pháp nếu như có thể triệt để vượt qua ta chủ tu công pháp, ta mới có thể triệt để phế bỏ chuyển tu, nếu không quá ảnh hưởng thực lực, mà lại, Linh Quang bí thuật ở chỗ này khôi phục không được, điểm ấy ảnh hưởng rất lớn.” Khô Thiền ăn ngay nói thật.

Trên thực tế linh quang tai hại ở chỗ này cũng hiển hiện ra, đó chính là quá mức ỷ lại tại Chung Cực Thái Dương liên hệ.

Trên bản chất, linh quang là thông qua không ngừng từ ngoại vật sinh mệnh trên thân hấp thu dinh dưỡng, dùng để truyền thâu cho Chung Cực Thái Dương, lại dùng cái này từ bên kia đổi lấy vô hạn chung cực quang tai chi lực.

Nếu không liền nắm giữ Linh Quang bí thuật đám người tu luyện chút lực lượng này, căn bản không có khả năng chống lên cho thấy loại kia khoa trương uy lực.

Mà một khi đến cùng quang tại liên hệ đoạn tuyệt địa phương, linh quang gãy mất, lập tức hết thảy liền b·ị đ·ánh về nguyên hình.

Tất cả tăng phúc biến mất, liền xem như Vu Hoành cùng Khô Thiền, thực lực cũng ngã xuống không chỉ một cấp độ. Dù sao hiện tại đói linh quang, tăng phúc cường độ sớm đã không phải phổ thông cấp độ, liền xem như cố định trị số tăng cường, đối với hai người mà nói cũng chí ít tương đương với gấp mấy chục lần tăng phúc.

“Đừng suy nghĩ, sửa sang lại đồ vật, ăn cơm nghỉ ngơi một chút.” Vu Hoành kéo lên quan sát cửa sổ che chắn tấm, “Ta điều chỉnh bên dưới trận pháp ngụy trang tình huống, nơi này phòng an toàn dáng vẻ có chút quá chói mắt.”

“Đi.” Khô Thiền gật đầu. Cấp tốc xuống đến tầng hầm, đi chỉnh lý vừa mới quay cuồng tản ra rương vật tư.

“Ta… Ta muốn đi nhà xí.” Y Y ở một bên bỗng nhiên nói.

Vu Hoành sững sờ, bỗng nhiên nghĩ đến cái này vấn đề nghiêm trọng.

Lúc trước hắn là một người ở phòng an toàn, cho nên đi nhà xí đều là trực tiếp dùng di động bồn cầu, lên xong đắp lên, đằng sau tìm thời gian ra bên ngoài khẽ đảo xong việc.

Nhưng bây giờ, trong phòng an toàn có ba người, cái này…

Hắn nhìn về phía sắc mặt đỏ lên Y Y, cô nương này hai chân cũng cùng một chỗ, uốn qua uốn lại, hiển nhiên sắp không nhịn nổi.

“Đi một cái khác tầng hầm, giữ cửa kéo lên, dùng bồn cầu.” Vu Hoành bất đắc dĩ nói.

“Tốt!” Y Y tìm phải tìm trái, từ dưới đất nhặt được một bao hộp rút giấy, chạy chậm đến đi một chỗ khác tầng hầm.

Tầng hầm hết thảy có ba cái, đầu tiên là luyện công dùng, thứ hai là chứa đựng dùng. Thứ ba là chủ điều khiển năng nguyên thất.

Nàng đi chính là luyện công cái thứ nhất địa phương.

“Xem ra, tranh thủ thời gian thiết trí một cái tịnh hóa không khí trận pháp tương đương tất yếu.” Vu Hoành thở dài

Vươn tay, hắn đặt tại trên mặt tường, ý đồ kích phát hắc ấn cường hóa công năng, nhưng không có phản ứng.

Hắn lúc này mới nhớ tới, hắc ấn còn tại cường hóa Nhuận Mộc Dịch, bây giờ còn có ba ngày thời gian mới có thể hoàn tất.

“Ba ngày… Xem ra nơi này coi như an tĩnh, trước chờ một chút đi.”

Vu Hoành thở dài, bắt đầu chỉnh lý rơi lả tả trên đất đồ vật, cái bàn.

Sau mười mấy phút, hắn lần nữa ngồi xuống đến, bắt đầu kiểm tra thể nội tình huống.

Không kiểm tra còn tốt, một kiểm tra, lập tức giật nảy mình.

Trong cơ thể hắn nội lực chỉ còn lại có từng tia, miễn cưỡng duy trì lấy thân thể công pháp tự hành vận chuyển.

Đây là vì đạo tức lưu chuyển đặc tính mà giữ gốc ngăn nước một tia nội lực, dùng để duy trì đặc tính không c·hết.

Trừ cái đó ra, linh quang triệt để khô kiệt, bên ngoài cũng không có bất luận cái gì linh quang truyền tới, hiển nhiên là nơi này bị triệt để ngăn cách.

Vu Hoành cảm giác thân thể của mình, thể nội trừ ra thân thể coi như cường tráng, cũng chỉ có mới tu luyện Loạn Thần Thiên Mục Kinh nội lực coi như hoàn chỉnh.

Môn này đến từ Thiên Nguyện giáo công pháp, cùng Hồng Thực Pháp tựa hồ một dạng không mượn vật ngoài, chỉ chuyên chú tự thân nội bộ.

Góp nhặt bao nhiêu lực lượng liền dùng bao nhiêu lực lượng, sử dụng hết lại được một lần nữa tích lũy.

Chỉ là không có linh quang tăng phúc cường hóa, Loạn Thần Thiên Mục Kinh uy lực khẳng định cũng sẽ giảm bớt đi nhiều.

‘Lần này, thực lực hao tổn hơi nhiều. Vu Hoành chưa bao giờ nghĩ tới, cùng quang tại thoát câu về sau, thực lực của mình thế mà lại rơi xuống đến nhiều như vậy.’

Hắn xuất ra máy kiểm tra, đối với mình huyệt thái dương nhấn xuống.

Đích.

Máy kiểm tra bên trên màn hình tinh thể lỏng cho thấy hắn lúc này tinh thần trị số: 21839.

‘Rất yếu…’

Vu Hoành lần đầu cảm thấy chính mình nhỏ yếu

Không có linh quang tăng phúc, nội lực cũng không còn tùy thời tùy chỗ bảo hộ tự thân, hắn hiện tại, trừ ra thân thể cường tráng bên ngoài, tinh thần chỉ có hơn hai vạn trị số.

Cái này tại bình thường thuật sĩ bên trong tính rất mạnh mẽ, nhưng ở đạo mạch thế giới, ngay cả Thất Hung đều có thể nhẹ nhõm nghiền ép hắn.

'Lại về tới ai động thủ trước ai bị giây trạng thái a…' hắn thở dài.

Ngồi trên ghế, thẳng đến Y Y đi nhà cầu xong tẩy xong tay, bắt đầu trợ giúp thu xếp đồ đạc, hắn mới lấy ra Nhuận Mộc Dịch, tiếp tục tu hành Loạn Thần Thiên Mục Kinh.

Không có Chung Cực Thái Dương liên hệ, Thái Linh Công không có cách nào luyện, linh quang không có cách nào dùng, duy nhất có thể luyện, chính là không chút nào thụ ảnh hưởng môn này nhãn công.

Hắn bên này bắt đầu luyện công, Khô Thiền chỉnh lý ra ăn uống về sau, cũng bắt đầu khổ luyện.

Hai người tiến vào trạng thái bế quan còn lại Y Y một người, nhàn rỗi nhàm chán, liền bắt đầu quét dọn phòng an toàn, kiểm tra các nơi hư hao tình huống.

Rất nhanh, bên ngoài từng cơn ớn lạnh rót vào trong phòng, nhiệt độ hạ xuống đến âm mười mấy độ.

Y Y dựa theo Vu Hoành phân phó, mở ra phản ứng h·ạt n·hân lô, nóng tuần hoàn mở ra.

Trong phòng an toàn ấm áp như xuân ba người cũng triệt để tiến nhập an tâm tu hành khôi phục trạng thái.

Chương 4 46: Chỗ sâu (2)

Thời gian từng giờ trôi qua.

Một ngày.

Hai ngày…

Ba ngày…

Đùng.

Vu Hoành đơn độc đi vào phòng điều khiển chính, trở tay đóng cửa lại.

“Y Y ngươi đi cửa ra vào giúp ta nhìn xem bên ngoài, có bất kỳ tình huống kịp thời cho ta nói.”

“Biết.” Y Y thanh âm từ bên ngoài truyền đến.

Vu Hoành nhìn một chút lò phản ứng h·ạt n·hân, cái đồ chơi này hiện tại biến thành một cái màu xám bạc đồ hộp lớn, mặt ngoài hướng lên trên dọc theo rất nhiều màu xám bạc đường ống.

Một cây đường ống chính bên trên còn phơi Y Y trong quần áo.

Hắn thu tầm mắt lại, vươn tay, từ trong túi áo lấy ra một cái to bằng trứng gà cái bình.

Đây là sau khi cường hóa Nhuận Mộc Dịch.

Bởi vì là tự do cường hóa, cho nên hắn cũng không biết cụ thể biến thành hiệu quả gì.

Trước đó có Khô Thiền cùng Y Y tại, hắn không tiện lấy ra, hiện tại lấy cớ kiểm tra giữ gìn chủ điều khiển thiết bị, mới có

cơ hội cẩn thận xem xét.

Theo bình nhỏ cùng một chỗ cường hóa hoàn thành, còn có một tấm giấy trắng sách hướng dẫn.

Cùng trước đó một dạng, Vu Hoành lấy trước lên sách hướng dẫn, quét mắt một chút.

Isuna Hoàng Kim Cổ Thụ chất lỏng: Bản phẩm thu từ Isuna Tinh Linh đế quốc năm viên Hoàng Kim Cổ Thụ một trong, lấy nó ngọn cây cuối cùng nhựa cây, có trên phạm vi lớn tăng cường thị lực, tẩm bổ hai mắt, vĩnh cửu thu hoạch được đa trọng cường hóa công hiệu.

Thường nhân lần đầu sử dụng, nhưng từ phía dưới công hiệu bên trong ngẫu nhiên thu hoạch một hạng, cố hóa công hiệu phương hướng:

1 —— thu hoạch được một tầng vật chất năng lực nhìn xuyên tường.

2 —— thu hoạch được bị động thiên phú cường kích (cường kích: Đối với hết thảy v·ũ k·hí tầm xa tăng lên rất nhiều độ chính xác.)

3 —— thu hoạch được Tinh Linh Cổ Thụ chi kêu gọi (lấy tự thân làm trung tâm, chung quanh 100 mét bên trong tiếp tục khuếch tán khôi phục chi quang, đang khôi phục chi quang bên trong chờ đủ một giờ, trị được liệu hết thảy rất nhỏ thương thế. Chờ đủ hai giờ, trị được liệu hết thảy trung đẳng thương thế. Trọng thương không cách nào đạt được chữa trị.)

4 —— thu hoạch được đối với Loạn Thần Thiên Mục Kinh tu hành sinh ra trên phạm vi lớn tăng thêm (một giọt nguyên dịch có thể thỏa mãn Loạn Thần Thiên Mục Kinh sáu tầng trở xuống, tùy ý một tầng cần thiết dinh dưỡng năng lượng.)

“Ách.” Vu Hoành ánh mắt gắt gao khóa chặt tại cuối cùng hạng thứ tư bên trên,

“Lại phải tìm vận may a? Không hổ là ba ngày nhiều cường hóa thời gian, hiệu quả này không trên không dưới…”

Bất quá hắn không có lập tức lấy ra sử dụng, mà là trước vươn tay, nhẹ nhàng đặt tại trên vách tường, trong lòng mặc niệm.

‘Cường hóa phòng an toàn. Phương hướng: Tăng cường ẩn nấp ngụy trang công năng.’

Trên mu bàn tay hắc tuyến lóe lên.

Rất nhanh cho ra phản hồi.

Phải chăng cường hóa phòng an toàn?

Đếm ngược cũng tại trên mặt tường nổi lên: ‘2 ngày 11 giờ 07 phút’ .

Vâng.

Vu Hoành không có chút gì do dự, cấp tốc xác nhận.

Rất nhanh, mặt tường lóe lên, đếm ngược bắt đầu nổi lên có chút màu đỏ huỳnh quang, biểu hiện bắt đầu tính thời gian.

Thở phào một cái, Vu Hoành lúc này mới lấy ra thuốc nhỏ mắt.

‘Hiện tại phải gọi Hoàng Kim Thụ Trấp.’ hắn nhìn xuống cái bình.

Trước đó thuốc nhỏ mắt phù hợp bình nhỏ, hiện tại đã biến thành thuần thấu minh lớn chừng quả trứng gà bình thủy tinh.

Trong bình chứa màu vàng nhạt lập loè nhàn nhạt huỳnh quang mỹ lệ chất lỏng.

Chất lỏng kia sền sệt độ tựa hồ rất cao, theo hắn nhẹ nhàng lay động, chậm rãi dán vách tường lưu động.

Nhẹ nhàng vặn ra cái nắp, Vu Hoành đem nó nhắm ngay chính mình mắt phải.

Vô thanh vô tức, một giọt chất lỏng màu vàng óng nhỏ vào hắn hốc mắt.

Xùy!

Trong chốc lát, một đạo vầng sáng màu vàng lấy ánh mắt hắn làm trung tâm, bỗng nhiên khuếch tán bốn phía, đem bốn phía hơn một mét khu vực chiếu sáng thành màu vàng.

Kim quang tiếp tục sáng lên mấy giây, mới chậm rãi ảm đạm, dập tắt.

Một loại ấm áp cảm giác thư thích đem Vu Hoành toàn bộ mắt phải bao khỏa đi vào.

Cùng lúc hắc ấn phản hồi cũng kịp thời truyền đến.

'Ngài thu hoạch được đặc chất: Tinh Linh Cổ Thụ chi kêu gọi.'

"…"

Vu Hoành buông xuống cái bình, phát hiện toàn bộ trong bình Hoàng Kim Cổ Thụ chất lỏng đều biến thành không màu chất lỏng, đã mất đi trước đó màu vàng.

Hắn đổ ra ngửi ngửi, tựa như nước một dạng, thanh tịnh không khác vị.

"Chỉ có thể dùng một lần a? Thua lỗ thua lỗ…" Hắn xuất ra sách hướng dẫn nhìn xuống.

Cái này Tinh Linh Cổ Thụ kêu gọi, chủ yếu tác dụng, chính là thu hoạch được trăm mét bên trong chữa trị trung đê cấp thương thế khuếch tán vầng sáng.

"Cái này không phải liền là trị liệu quang hoàn a?"

Vu Hoành dù sao cũng hơi thất vọng, hắn muốn nhất hay là cuối cùng một hạng, đối với Loạn Thần Thiên Mục Kinh chỉ hướng tính cường hóa.

"Được rồi, trị liệu quang hoàn hiện tại cũng không tệ."

Hắn tâm niệm khẽ động, mắt phải bỗng nhiên hiện lên một vòng màu vàng.

Tiếp theo một cái chớp mắt, một vòng vòng sáng màu vàng, lấy hắn mắt phải làm trung tâm, cực tốc ra bên ngoài khuếch tán, xuyên qua vách tường, rất nhanh bao trùm đến toàn bộ phòng an toàn. Nhưng ở bao trùm xong phòng an toàn về sau, Vu Hoành liền trong lòng mặc niệm đình chỉ.

Quả nhiên, vòng sáng màu vàng vừa vặn kẹt tại phòng an toàn phạm vi, không còn khuếch trương.

Lúc này ngay tại giặt quần áo Khô Thiền, cảm giác được trước ngực v·ết t·hương một trận ấm áp phát nhiệt.

Hắn thả tay trên xuống áo choàng, đứng người lên, nhìn một chút v·ết t·hương trên người, kinh ngạc phát hiện v·ết t·hương chính lấy một cái mắt trần có thể thấy tốc độ, chậm rãi thu nạp, sinh trưởng, khép lại.

Một đạo ngón tay dài v·ết t·hương, ngay tại hắn nhìn soi mói, không đến 5 giây liền triệt để khép lại biến mất.

“Thứ gì như thế ấm áp?” Y Y cũng từ dưới đất thất chạy tới, tả hữu tìm kiếm lấy cái gì.

“Là ta.” Vu Hoành đẩy cửa đi tới, sắc mặt trấn định, “Ta nghiên cứu một trận có thể trị liệu thương thế, khôi phục thân thể trận pháp, vừa mới thành công tại trong phòng an toàn bố trí xong, không cần khẩn trương.”

Khô Thiền cùng Y Y hai mặt nhìn nhau.

Bất quá Vu Hoành thân là Linh Quang minh minh chủ, thường xuyên cổ quái kỳ lạ đồ chơi, nghiên cứu trận pháp phù văn cái gì cũng là sự thật. Hiện tại thuyết pháp này, cũng có thể nói còn nghe được.

“Chúng ta bây giờ còn muốn ở chỗ này đợi bao lâu?” Khô Thiền hỏi.

“Hoặc là đi Thiên Đình bên kia tìm kiếm đường, hoặc là nghĩ biện pháp lui về sau, rời đi nơi này. Lưu tại nguyên địa không phải biện pháp.”

“Ta đã tại sửa chửa, yên tâm, rất nhanh các loại toàn bộ phòng an toàn khôi phục di động năng lực, hết thảy liền dễ làm.

Chẳng lẽ lại ngươi cho rằng ngươi ra ngoài có thể gánh vác được loại kia đại thủ cầm nắm?" Vu Hoành nói.

"… Không thể có cái thời gian cụ thể a?" Khô Thiền nói.

"Đợi thêm mấy ngày, ta trước cường hóa bên dưới phòng an toàn ẩn tàng năng lực, miễn cho bị phát hiện. Đã bắt đầu điều chỉnh cường hóa." Vu Hoành nói.

"Tốt a…" Khô Thiền nhẹ nhàng thở hắt ra, "Ta đi tu luyện."

"Khô Thiền quần áo ngươi còn không có tẩy xong." Y Y ở một bên nhắc nhở

Khô Thiền bước chân trì trệ lại chuyển hướng đi ngồi tại trên ghế nhỏ tiếp tục tẩy áo choàng.

Y Y thì bắt đầu cho ba người cùng một chỗ nấu lập tức sẽ ăn trễ bữa ăn.

Rau quả đồ hộp, đồ hộp thịt trâu, gia tốc nóng cơm. Tất cả đều là có sẵn, lại nấu nước nấu cái rong biển canh xương sườn.

Mới mấy ngày, hết thảy ngay tại sắp xếp của nàng bên dưới trở nên ngay ngắn rõ ràng.

Vu Hoành không còn nhìn nhiều, mà là đi đến quan sát phía trước cửa sổ, nhẹ nhàng kéo ra một cái khe hở, nhìn ra ngoài.

Ngoài cửa sổ.

Nơi xa Thiên Đình quần thể cung điện vẫn như cũ hoàn toàn yên tĩnh, phảng phất trống không vật sống.

Ngược lại là bên cạnh biển mây có biến hóa.

Một đầu toàn thân màu bạc trắng to lớn Tiên Hạc, đang đứng tại Thiên Đình phía bên phải, cúi đầu dùng dài nhỏ mỏ ở phía dưới mổ lấy cái gì.

Tiên Hạc kia hình thể cường đại vô cùng, mỗi một lần từ trong biển mây ngẩng đầu, trong mỏ chim đều tràn đầy lít nha lít nhít nhúc nhích bên trong màu đen vật sống.

Vu Hoành thị lực mạnh hơn nhiều trước kia, lúc này một chút liền nhìn ra, những cái kia màu đen vật sống, thế mà tất cả đều là điên cuồng giãy dụa lấy từng đầu Hắc Cự Nhân.

Hắc Cự Nhân bọn họ tay chân đường duỗi tại mỏ chim bên ngoài, điên cuồng vặn vẹo, ý đồ tránh ra.

Nhưng bị to lớn Tiên Hạc hơi ngửa đầu lộc cộc.

Lập tức mấy chục con Hắc Cự Nhân tại chỗ không có, đều bị nuốt xuống dưới.

'Nơi này…' Vu Hoành thấy kinh hãi.

Mặc dù hắn hiện tại trạng thái hoàn chỉnh lúc, cũng có thể cầm Hắc Cự Nhân làm đồ chơi g·iết, nhưng bọn hắn mới ở chỗ này bao nhiêu thời gian, liền gặp được loại tầng thứ này quái vật.

Đồng thời mấu chốt nhất là, hắn hiện tại trạng thái cực kém. Thái Linh Công hấp thụ không đến quang tai lực lượng, Linh Quang bí thuật cũng so như tàn phế. Thật gặp được gia hỏa này, sợ là chỉ có thể dựa vào phòng an toàn ngạnh kháng.

Đôm đốp.

Đột nhiên từng đợt hạt mưa âm thanh từ ngoại giới truyền đến.

Vu Hoành có chút điều chỉnh thị giác, hướng lên trên nhìn lại.

Thiên Đình phía trên trong biển mây, lúc này chính nhàn nhạt lộ ra một vòng màu vàng.

Vô số giọt mưa màu vàng nhao nhao vẩy xuống, nện ở mặt đất.

Bành!

Đột nhiên một giọt giọt mưa màu vàng đập trúng phòng an toàn.

Toàn bộ phòng an toàn chấn động kịch liệt xuống, giống như là bị cái gì mãnh thú toàn lực v·a c·hạm đồng dạng.

Vu Hoành nhìn xem quan sát cửa sổ hoàn toàn bị chất lỏng màu vàng óng bao trùm, ngăn cản, rốt cuộc nhìn không thấy bên ngoài là tình huống như thế nào.

Hắn thở dài, triệt để đóng lại quan sát cửa sổ, trở lại cái ghế bên cạnh.

Nhắm mắt rốt cục bắt đầu tu hành Thái Linh Công đứng lên.

Lần này, như là đã đến linh tai chỗ sâu, hắn dứt khoát cũng dự định đem Thái Linh Công liên quan tới linh tai bộ phận đến bù hoàn thiện, đã bình ổn nhất định đến tiếp sau mặt khác mấy tầng công pháp.

Tránh cho quang tai một nhà độc đại.

Hoàn thiện về sau, liền có thể tiếp tục về sau đột phá.

Luyện sau một lúc, bị Y Y đánh thức, cùng đi ra ăn cơm, Khô Thiền rửa chén lúc, Y Y cũng phát hiện cửa sổ chất lỏng màu vàng óng.

Nàng hiếu kỳ dùng thìa tiếp một đầy muôi tiến đến.

“Đây là cái gì? Như thế nào là màu vàng?”

“Không biết. Linh tai bên trong nước mưa, khả năng không phải vật gì tốt.” Vu Hoành nhắc nhở.

“Vậy ta đổ a?” Y Y nghe lời đem thìa vươn đi ra, chuẩn bị đổ sạch.

“Chờ một chút.” Đột nhiên Vu Hoành nghĩ tới điều gì, đứng dậy đến gần tới.

Đưa tay tiếp nhận thìa, hắn nhìn kỹ một chút bên trong chất lỏng màu vàng óng.

Chất lỏng rất thanh tịnh, bên trong nồng độ không lớn, tựa hồ cùng phổ thông thanh thủy không có khác nhau. Trừ nhan sắc là màu vàng bên ngoài, còn lại không có gì đặc thù.

Hắn trầm mặc dưới, duỗi ra ngón tay, nhẹ nhàng tại thìa bên trong dính một chút.

Đồng thời vận chuyển Thái Linh Công. Thái Linh Công tu hành còn lại nguyên tai phương pháp, cùng trước đó một dạng, cần từ đầu tới đuôi, từ tầng thứ nhất bắt đầu tu hành một lần. Bất quá bởi vì lần thứ nhất tu hành đã trải qua, cho nên lần thứ hai tu hành tốc độ lại so với trước đó nhanh rất nhiều.

Cuối cùng, muốn đem loại thứ hai nguyên tai lực lượng cũng luyện đến tầng thứ sáu, cùng quang tai Thái Linh Công ngang hàng, mới có thể đưa đến cân bằng tác dụng.

Vu Hoành lúc này mới bắt đầu luyện tầng thứ nhất.

Công pháp nhất chuyển, lập tức dính lấy giọt nước màu vàng đầu ngón tay một chút tràn vào đến một cỗ lớn linh tai bức xạ khí tức.

Linh tai lực lượng cũng không phải là hắc tai như vậy Hỗn Độn một thể, mà là trong đó xen lẫn vô số linh tai chủ thể tinh thần ba động.

Nếu như nói hắc tai bức xạ năng là mực nước, như vậy linh tai bức xạ năng chính là một đống đá vụn, ẩn chứa trong đó linh năng ý chí chủng loại rất nhiều, lại từng cái đều không hòa vào nhau.

Cũng may lúc này Vu Hoành Thái Linh Công bản thân cảnh giới đã rất cao, điểm ấy rất dễ dàng giải quyết.

Hắn mạnh mẽ dùng tự thân tinh thần ba động để lên đi, đem nước mưa màu vàng bên trong lộn xộn ý chí từng cái nghiền nát, lại dùng Thái Linh Công một chút xíu hấp thu.

Không bao lâu, Vu Hoành đầu ngón tay chất lỏng màu vàng óng chậm rãi làm nhạt, biến mất, triệt để không thấy.

Hắn hai mắt hơi sáng, cảm thụ thể nội Thái Linh Công lại một lần nữa bắt đầu tràn đầy đứng lên.

Mặc dù chỉ là tầng thứ nhất nội lực, đồng thời lần này nội lực cùng trước đó cũng khác biệt.

Trước đó là màu đỏ sậm, hiện tại là màu vàng nhạt, cùng nước mưa kia một dạng.

Đồng thời, trừ ra Thái Linh Công nội lực bên ngoài, còn có một loại không hiểu kỳ Diệu Thanh lạnh năng lượng, tựa như như sợi tơ, tại thể nội trống rỗng hiển hiện.

Nguồn lực lượng này mới vừa xuất hiện, liền để Vu Hoành trên thân màu vàng thần tính điện quang không ngừng táo động.

Chương 447: Chỗ sâu (3)

Chương 447: Chỗ sâu (3)

Mấy phút sau.

Vu Hoành một bả nhấc lên thìa, đem bên trong nước mưa màu vàng một mạch toàn bộ hướng trong miệng rót vào.

Tê.

Sương mù màu vàng từ hắn trong miệng mũi bốc hơi mà ra, trên người hắn Thái Linh Công cấp tốc lưu chuyển, cường đại tinh thần ba động cùng tố chất thân thể, thôi vận công pháp, đem những này nước mưa màu vàng hoàn toàn hấp thu tiêu hóa, biến thành chính mình Thái Linh Công tầng thứ nhất nội lực.

Cái khác Y Y ngơ ngác nhìn hắn, mặc dù không biết xảy ra chuyện gì nhưng nàng lập tức kịp phản ứng, trực tiếp tìm một cái chậu, đi cửa sổ đại lượng đem phía ngoài nước mưa màu vàng cất vào tới.

Sắp xếp gọn về sau, nàng cấp tốc trở lại Vu Hoành bên người, từng muỗng từng muỗng cho hắn đưa tới.

Vu Hoành ai đến cũng không có cự tuyệt, không ngừng hấp thu một muôi muôi nước mưa

Sau năm phút…

Hắn toàn thân kim quang lóe lên, rốt cục dừng lại động tác.

“Tạm thời không cần.” Hắn thấp giọng nói.

“Nha.” Y Y gật đầu.

“Ngươi, hiện tại thế nào? Cảm giác?” Nàng có chút lo lắng hỏi.

“Ừm, rất tốt. Trước nay chưa có tốt.” Vu Hoành trả lời.

Bởi vì ngay tại vừa rồi, hắn thành công lại đi Thái Linh Công tầng thứ nhất, hoàn thành đối với linh tai lực lượng trùng tu.

Bắt đầu tu hành tầng thứ hai.

Dựa theo Thái Linh Công trước đó so sánh so sánh, tầng thứ năm tinh thần ba động trị số vừa vặn đối ứng là đạo mạch thế giới Thất Hung cấp bậc. Nhưng bởi vì Linh Quang bí thuật tăng phúc, tố chất thân thể tăng phúc, cho nên mới sẽ thực lực viễn siêu Thất Hung. Nếu quang tai có đặc thù Linh Quang bí thuật, linh tai không biết có hay không…

Vu Hoành nguyên bản cảm thấy nơi này, thể nội nội lực hoàn toàn khô kiệt, dù sao cũng hơi bất an.

Nhưng bây giờ tại thành công hấp thụ đến đại lượng linh tai bức xạ về sau, ý nghĩ của hắn thay đổi.

Ở chỗ này tu hành bù đắp Thái Linh Công, tuyệt đối là làm ít công to sự tình.

Chỉ có thích ứng cũng có thể lợi dụng nơi này lực lượng sau. Mới có thể tốt hơn thăm dò bên này, cũng tìm cơ hội cứu viện Toàn Hạc!

Trừ ra điểm ấy bên ngoài, hắn phát hiện, chính mình Nguyệt Thần huyết mạch màu vàng thần tính, ở chỗ này thế mà tựa như thiếu nước bọt biển, điên cuồng hấp thu vừa mới giọt mưa màu vàng bên trong linh tai bức xạ năng.

Một loại hạt giống lặng yên nảy mầm cảm giác, đang từ đáy lòng của hắn chậm rãi sinh ra.

Vu Hoành cũng có thể rất rõ ràng cảm ứng được, thân thể của mình, ngay tại nơi này phát sinh đặc thù nào đó biến hóa.

Hắn suy đoán, khả năng chính mình cho tới nay Nguyệt Thần huyết mạch đều ở vào yên lặng trạng thái, đến nơi này, mới có dư thừa linh năng bổ sung tẩm bổ, mới chính thức bắt đầu toàn diện khôi phục.

“Tốt, ta không sao. Ngươi đi mau đi.” Vu Hoành an ủi còn lo lắng nhìn xem chính mình Y Y.

“Nha… .” Y Y nhìn hắn xác thực không sao, mới quay người cẩn thận mỗi bước đi đi thu thập bát đũa

Nàng hiện tại duy nhất niềm vui thú, chính là thu thập nơi này tạp vụ.

Bởi vì công pháp nàng luyện không biết, mặt khác chuyện phức tạp cũng không làm được, chỉ có thể làm thêm chút sức có thể bằng đơn giản công việc.

Cứ như vậy khô khan sống qua mấy ngày, ba người giống như là nấu cơm dã ngoại một dạng, phòng an toàn tựa như là dã ngoại xe dã ngoại, dừng ở linh tai chỗ sâu mỗi ngày nấu cơm tu hành đi ngủ không ngừng lặp lại.

Rốt cục, đối với phòng an toàn ngụy trang ẩn tàng năng lực cường hóa, sắp hoàn thành.

Nhưng chuyện phiền phức cũng bắt đầu tiếp cận.

Bành! !

Bành! ! !

Một cây to lớn bén nhọn mỏ chim màu đen, không ngừng hướng phía phòng an toàn bên này gần lại gần.

Mỗi một lần rơi xuống đất đều từ biển mây phía dưới mổ ra đại lượng loạn thất bát tao tạp vật đập vỡ nuốt.

Cái kia hình thể chí ít mấy ngàn thước chi cự Tiên Hạc, chính tản bộ đồng dạng, không ngừng hướng phía bốn phía mổ đồ ăn, cũng đồng thời hướng phía phòng an toàn bên này gần lại gần.

Soạt.

Quan sát cửa sổ bị kéo lên.

Khô Thiền thu hồi nhìn ra phía ngoài ánh mắt, sắc mặt ngưng trọng

“Có biện pháp nào a? Ta không cảm thấy chúng ta có thể chịu từng chiếm được cái kia Tiên Hạc quái vật mổ. Chỉ là tới gần một chút lan tới tinh thần uy áp, đều để ta cảm giác có chút ngạt thở.”

“Nếu là Trương Khai Tĩnh còn tại liền tốt. Là của ta vấn đề.” Vu Hoành nhíu mày.

Khô Thiền cùng hắn trao đổi ánh mắt, hiểu ngay lập tức ý tứ.

Trương Khai Tĩnh nếu là vẫn còn, hoàn toàn có thể đem nàng đánh ngất xỉu ném ra bên ngoài hấp dẫn lực chú ý, dẫn dắt rời đi Tiên Hạc mổ.

Nhưng bây giờ không còn có cái gì nữa.

“Đừng nóng vội… Ta đến nghĩ biện pháp…” Vu Hoành cảm giác xuống phòng an toàn trận pháp tình huống.

Toàn bộ phòng an toàn ở trong đầu hắn cấp tốc hiển hiện toàn cảnh.

Ngoại vi vách đá chủ yếu tất cả đều là cường hóa độ cứng tính bền dẻo, mà càng ngoại tầng lại có lấy một tầng hợp lại trận pháp.

Cơ sở ngụy trang năng lực, chính là tầng này kết hợp Bạch Thạch trận pháp cùng Phong Hỏa Đồ Linh Trận hợp lại trận pháp chỗ sinh ra.

Nhưng những trận pháp này công hiệu phi thường cơ sở, chỉ có thể miễn cưỡng che giấu một chút bề ngoài nhan sắc, hình thể.

Coi như Vu Hoành cảm giác của mình bên trong, cũng cảm giác phi thường thô ráp.

Bành!

Bành!

Tiên Hạc to lớn mà bước chân nặng nề chậm rãi tới gần.

“Ta đi một chuyến phòng điều khiển chính!” Vu Hoành cấp tốc nói.

“Được rồi, minh chủ, ta đi một chuyến. Các ngươi thừa cơ chạy!” Khô Thiền bỗng nhiên nói.

“? !” Vu Hoành mới quay người đi đến phòng điều khiển chính cửa ra vào, liền nghe được sau lưng Khô Thiền truyền đến tiếng nói chuyện, thanh âm kiên quyết.

Hắn giật mình, quay đầu nhìn lại.

Đã thấy hồng ảnh lóe lên, Khô Thiền người đã liền xông ra ngoài. Đại môn bị trở tay đóng lại.

Y Y còn mộng bức đứng tại chỗ, không có kịp phản ứng xảy ra chuyện gì.

Chờ nàng hoàn hồn nghe rõ ràng nói, mới phát hiện Khô Thiền đã lao ra rất dài một đoạn khoảng cách.

Ngang! !

Một đạo vang dội đỏ sậm Phượng Hoàng thanh âm, phóng lên tận trời.

Khô Thiền chớp mắt bay ra hơn trăm mét, trên thân xuất phát ra lượng lớn hỏa diễm đỏ sậm, đồng thời trong tay chỉ còn chuôi kiếm Xích Tiêu Kiếm toàn lực ngưng tụ ánh lửa, hướng phía cái kia to lớn Tiên Hạc toàn lực sử xuất tự thân nắm giữ mạnh nhất thuật thức.

Ầm ầm! !

Một tiếng vang thật lớn.

Lấy hắn làm trung tâm, chung quanh mấy chục cây số toàn bộ dấy lên hỏa diễm đỏ sậm.

Coi như Tiên Hạc lại lớn, lúc này bực này khổng lồ thiêu đốt khu vực, đối với nó tới nói cũng đã tương đương với lửa nhỏ chồng, rất là đáng chú ý.

“Đi! !” Khô Thiền bỗng nhiên truyền âm rống to, toàn thân đỏ sậm hồng quang lại lần nữa phóng đại, sau người nó ẩn ẩn hiển hiện một đạo mơ hồ đỏ thẫm cự hình Phượng Hoàng hư ảnh.

Không phải trước đó Thiên Tôn, mà là thuần túy to lớn Phượng Hoàng hình dáng.

Ông!

Hắn phóng lên tận trời, nương theo lấy to lớn Phượng Hoàng hình dáng, dẫn động Tiên Hạc, hướng phía rời xa phòng an toàn phương hướng bay đi.

Vu Hoành cùng Y Y ở tại quan sát nơi cửa sổ, nhìn qua hắn bay đi thân ảnh, trong lúc nhất thời nói không ra lời.

Một giây sau, Vu Hoành bỗng nhiên nghĩ tới điều gì. Bỗng nhiên quay người, phóng tới phòng điều khiển chính.

Tiến vào dưới mặt đất phòng điều khiển chính, hắn lần đầu tiên nhìn về phía trên tường đếm ngược.

2 phút.

Cường hóa còn lại hai phút đồng hồ kết thúc

“Chịu đựng!”

Hắn cẩn thận cảm thụ được Khô Thiền trên thân lưu lại linh quang, linh quang kia chính cách bọn họ phi tốc đi xa.

Phốc.

Đột nhiên, hắn trong nhận thức linh quang biến mất.

Thuộc về Khô Thiền linh quang, ngay tại vừa mới trong nháy mắt, hoàn toàn biến mất.

Liền giống bị thứ gì cô lập đồng dạng, trong nháy mắt từ Vu Hoành trong nhận thức biến mất không còn tăm hơi vô tung.

“… !” Vu Hoành ánh mắt âm trầm, nhưng cũng còn tốt không có cảm nhận được thuộc về Khô Thiền linh quang thu về, ý vị

này hắn không c·hết!

Lúc này trên tường đếm ngược lại lần nữa nhảy một cái, đến 01 phút.

Vu Hoành chưa bao giờ cảm giác được một phút đồng hồ là như vậy dài dằng dặc.

Hắn cũng chưa từng nghĩ tới, Khô Thiền sẽ như vậy quả quyết lao ra. Lấy hiện tại kỳ kém không gì sánh được trạng thái, liền xem như hắn cũng chưa kịp ngăn cản.

Lại đợi trong một giây lát.

Đùng.

Rốt cục, trên tường đếm ngược về không, biến mất. Cùng một thời gian, toàn bộ phòng an toàn ngoại tầng, đột nhiên lóe lên, mơ hồ một chút.

Tiếp lấy mặt ngoài liền bắt đầu cấp tốc hiển hiện một tầng sương mù màu trắng, sương mù này nhan sắc chất liệu chi tiết cùng chung quanh biển mây giống nhau như đúc, bề ngoài nhìn qua chính là một đóa chầm chậm lưu động mây.

Cùng lúc, thuộc về phòng an toàn hết thảy khí tức, đều trong nháy mắt này thu liễm biến mất, phảng phất bị triệt để bao hết một tầng c·ách l·y lớp màng bên ngoài.

.

Nơi xa cái kia màu trắng to lớn Tiên Hạc một ngụm nhẹ nhõm mổ bạo Hỏa Diễm Phượng Hoàng, sau đó từng bước một giẫm lên biển mây, chấn động mặt đất, trở lại phụ cận.

Nó lung lay đầu, nghi ngờ nhìn một chút phòng an toàn phương hướng này, tựa hồ đang tìm kiếm thứ gì.

Nhưng tìm còn một hồi, cũng không có bất luận phát hiện gì, cuối cùng vẫn là chậm chậm rãi rãi, đi dạo, tản bộ hướng địa phương khác đi.

Hô! !

Trong phòng an toàn, Vu Hoành cùng Y Y đồng loạt nhẹ nhàng thở ra.

Vu Hoành cầm lấy vừa mới cường hóa xong xuất hiện sách hướng dẫn.

Lần này cường hóa, tham khảo Thiên Nguyện giáo phó giáo chủ Ninh Tang di động hành cung Thiên Mạc Hào ngoại tầng ngụy trang sơn phủ. Có thể tự hành căn cứ hoàn cảnh biến hóa, cải biến cũng thích ứng tạo ra ngụy trang sơn phủ.

Cường hóa về sau, có thể đạt tới đến Thiên Nguyện giáo cơ sở nhất đẳng ẩn tàng tiêu chuẩn.

Cơ sở nhất đẳng: Ẩn tàng thị giác mùi, ẩn tàng bộ phận tinh thần bức xạ quét hình, có thể đối với tương quan cảm giác sinh vật tạo thành lừa dối, nhưng đối với xúc giác cảm giác, thanh âm cảm giác, cũng không khá nhiều ẩn tàng.

'Không phải rất mạnh…' Vu Hoành trong lòng có chút căng lên.

Cái này ẩn tàng cường độ tựa hồ cũng không như hắn tưởng tượng ra sức, nhưng suy nghĩ kỹ một chút, cường hóa thời gian tổng cộng cũng liền mấy ngày, phòng an toàn lại lớn như vậy, cũng không có khả năng cường hóa làm ra tốt bao nhiêu hiệu quả.

Cũng may, vừa mới vận khí không tệ, cái kia to lớn Tiên Hạc cũng không phải là cảm giác năng khiếu loại hình quái vật, nếu không lần này khả năng thật phiền toái.

Nhìn xem Cự Tiên Hạc vượt qua phòng an toàn, một đường hướng phía nơi xa mổ đi qua.

Vu Hoành hít sâu một hơi, cẩn thận cảm ứng Khô Thiền vị trí.

Lúc này tinh tế cảm thụ, hắn mới miễn cưỡng cảm giác được, nơi xa có từng tia yếu ớt khí tức, yếu ớt linh quang, chính từng đợt hướng nơi này từ từ di động.

"Y Y đóng cửa thật kỹ, ta đi đón Khô Thiền!"

"Tốt!"

Vu Hoành cấp tốc mở ra phòng an toàn cửa lớn, bên ngoài không thể thở nổi gió lạnh rót vào trong phòng. Hắn một cái bước xa, bằng vào cường đại nhục thân tố chất, mấy giây liền xông ra 200 mét, tinh chuẩn đến Khô Thiền truyền đến cảm ứng vị trí khu vực.

Thuần trắng trên biển mây.

Vu Hoành tả hữu xem xét, trên thân kích phát thuộc về Nguyệt Thần huyết mạch dòng điện màu vàng.

Rất nhanh, hắn tại một mảnh hở ra vân khí đồi núi phía sau, phát hiện máu me khắp người, hấp hối Khô Thiền.

Cấp tốc xông đi lên, đem người cõng lên, liền chạy ngược về.

Một giây, 2 giây, 3 giây!

Phốc!

Phòng an toàn đại môn bị đã sớm nhìn chằm chằm bên này Y Y tinh chuẩn mở ra, hai người xông vào cửa lớn.

Bịch một chút, cửa cấp tốc đóng lại.

Hết thảy quay về yên lặng.

Vu Hoành cấp tốc dừng bước, đem trên lưng Khô Thiền nhẹ nhàng phóng tới trên mặt đất.

Gia hỏa này ánh mắt mông lung, thân thể giống như là bị vắt khô khăn lau, toàn thân khắp nơi là nếp nhăn, huyết dịch đều cơ hồ bị chen xong, làn da được không không có chút huyết sắc nào.

Tình huống bình thường, loại thương thế này cơ bản đều không có cứu được.

Nhưng Vu Hoành trên người màu vàng nhạt vầng sáng, sớm tại hắn tới gần Khô Thiền lúc, liền vô thanh vô tức bắt đầu phát huy hiệu quả.

Tê.

Lúc này Khô Thiền v·ết t·hương trên người, nếp nhăn, đều đang bay nhanh mắt trần có thể thấy biến mất.

Hắn trên mặt trắng bệch cũng dần dần bắt đầu hiện lên một tia hồng nhuận phơn phớt.

Nhưng dạng này khôi phục, chỉ kéo dài mười giây, liền cấp tốc dừng lại.

Chương 448: Chỗ sâu (4)

Chương 448: Chỗ sâu (4)

Khô Thiền thương thế mặc dù ổn định lại, nhưng tựa hồ loại này quang hoàn tạm thời đã đến cực hạn, khôi phục hiệu quả im bặt mà dừng, triệt để dừng lại.

Vu Hoành không biết là nguyên lý gì, nhưng xem ra gia hỏa này thương thế ổn định, cũng yên lòng. Đoán chừng thật muốn triệt để khôi phục, tối thiểu phải giống như trong sách hướng dẫn viết như thế, chờ đủ một giờ mới được.

"Uy, tỉnh." Hắn đưa tay vỗ vỗ mặt của đối phương.

"Ta… Xem ra, hay là mạng lớn… ." Khô Thiền hỗn loạn mở mắt ra, thanh âm yếu ớt nói.

"Không c·hết liền hảo hảo tốt tu dưỡng đi… Về sau đừng xúc động như vậy, chúng ta còn có mặt khác phương án thay thế." Vu Hoành thở dài nói.

Hắn hoàn toàn có thể ngoại phóng Agris dẫn dắt rời đi to lớn Tiên Hạc, hoặc là để vốn là thuộc về linh tai một bộ phận Nguyệt Thần thuộc hạ đi.

Coi như tổn thất những này triệu hoán vật, cũng so người sống đi tốt khôi phục.

"Không sao… . Ta vốn là sống không được bao lâu…" Khô Thiền tứ chi mở ra, nằm ngửa trên đất, ánh mắt bình tĩnh.

"…" Vu Hoành không biết nên làm sao an ủi hắn, bất quá lần này xác thực may mắn mà có Khô Thiền dẫn dắt rời đi, nếu không cái kia to lớn Tiên Hạc có phải thật vậy hay không có thể sử dụng triệu hoán vật dẫn đi, cũng là ẩn số.

"Hiện tại doanh địa ngụy trang trận pháp khởi động, Tiên Hạc kia hẳn là không phát hiện, đã vượt qua chúng ta đi mở. Yên

tâm, không sao.” Hắn nói khẽ.

“Được… .” Khô Thiền ngẩng lên thân thể mặc cho mình bị Y Y một tay nhấc lên, đặt ngang ở trên giường, lau trên mặt v·ết m·áu.

Vu Hoành nhìn không được đi qua tay trên người Khô Thiền vỗ.

Ông.

Lập tức một vòng Thái Linh Công nội lực tràn vào trong đó, nhẹ nhõm từ lỗ chân lông phun ra ngoài, hoàn mỹ cuốn theo xuất xứ có v·ết m·áu.

Vết máu bay ra, ở giữa không trung ngưng tụ thành một đoàn, bị Vu Hoành nhẹ nhàng ném đi, ném vào thùng rác.

“Yên tâm đi, hiện tại cơ bản nguồn năng lượng vấn đề ta đã giải quyết, ngụy trang trận pháp cũng kích hoạt lên, tiếp xuống chúng ta cũng có thể từ từ di động.” Hắn thở hắt ra.

Hắn lại lần nữa cảm nhận được vô hạn nội lực nhanh gọn chỗ.

Mặc dù linh tai hình thức Thái Linh Công chỉ tới tầng thứ hai, nhưng không chịu nổi nơi này linh năng nồng độ quá cao. Không khí hoàn cảnh bên trong đều là mấy ngàn linh năng giá trị.

Mới dùng một điểm linh năng Thái Linh Công, một giây sau liền bị ngoại giới thanh tỉnh rót vào, khôi phục toàn mãn.

“Giải quyết, liền tốt… .” Khô Thiền không hiểu những này, nếu nghe được Vu Hoành nói giải quyết, hắn cũng rốt cục yên tâm, tại Y Y cho hắn cho ăn lướt nước về sau, liền nhắm mắt ngủ thật say.

Nhìn xem con hàng này, Vu Hoành ít nhiều có chút đau đầu.

“Gia hỏa này ta xem như đã nhìn ra, ít nhiều có chút tự hủy khuynh hướng, không muốn mạng tên điên, đối với người khác hung ác, đối với mình ác hơn. Y Y ngươi có rảnh cho thêm ta nhìn điểm hắn, phát hiện cái gì không đúng liền cho ta nói.” Hắn căn dặn.

“Nha…” Y Y một mặt u mê gật đầu.

Nhìn xem gia hỏa này cũng có vấn đề, Vu Hoành biết mình suy nghĩ nhiều… Mặc dù Y Y đáng giá tín nhiệm, nhưng… Phức tạp vấn đề bên trên, nàng khả năng thật chưa có xếp hạng công dụng.

“Cho thêm hắn ăn ngon một chút tu dưỡng một trận, tiếp đó, chúng ta đều đừng đi ra, trực tiếp điều khiển doanh địa tìm một chút nơi này.” Vu Hoành nói.

“Được.”

Căn dặn được không muốn đem Khô Thiền mớm nước lúc cho cho ăn c·hết rồi, Vu Hoành lần nữa tới đến quan sát phía trước cửa sổ. Kéo cái ghế tới ngồi xuống.

Ngoài cửa sổ.

Cái kia to lớn Bạch Hạc chạy tới dày đặc đại thủ không ngừng cầm nắm xuống địa phương.

Tiên Hạc tinh chuẩn tránh đi đại thủ, hành động dị thường thuần thục, hiển nhiên không phải lần đầu tiên làm như thế.

Không còn nhìn nhiều.

Vu Hoành cảm giác xuống cường hóa kết thúc phòng an toàn.

Theo ngụy trang năng lực cường hóa, phòng an toàn di động năng lực cũng đã nhận được khôi phục.

Phương pháp khống chế cũng rất đơn giản, chính là tâm niệm vừa động, kết nối lên não trong biển phòng an toàn quang cầu về sau, liền giống nắm cần điều khiển một dạng, muốn đi cái nào động, liền hướng cái nào động.

Liền cùng mở xe điện đụng không có khác nhau.

Két… .

Trên biển mây, cùng mặt khác vân khí bề ngoài không có chút nào khác biệt phòng an toàn, bắt đầu chậm rãi hướng phía

Thiên Đình phương hướng, từ từ bình di.

Bình di tốc độ liền cùng một người bình thường đi đường tản bộ một dạng, rất chậm. Nhưng động tĩnh cũng rất nhỏ.

Không tiến đến trước mặt căn bản nhìn không ra đang động.

Két.

Vu Hoành hơi gia tốc điểm, lập tức phòng an toàn liền truyền ra càng thêm rõ ràng tiếng ma sát, cái này khiến hắn lại cấp tốc giảm tốc độ, khôi phục trước đó chậm chạp trình độ.

Duy trì lấy tốc độ này, Vu Hoành một bên chờ lấy Khô Thiền dưỡng thương, một bên tu hành linh tai Thái Linh Công

Thời gian ngày lại ngày trôi qua.

Phòng an toàn một mực kiên định mà chậm rãi hướng phía Thiên Đình di động đi qua.

Đảo mắt liền đi qua năm ngày.

Trong năm ngày này, Vu Hoành lại cho phòng an toàn ngụy trang năng lực cường hóa một vòng, đem nó tăng lên tới Thiên Nguyện giáo cơ sở nhị đẳng cường độ.

Đồng thời Khô Thiền cũng có thể khôi phục lại đứng dậy từ từ đi lại trình độ, bắt đầu tự hành uống thuốc tu hành, gia tốc khôi phục thân thể.

“Còn bao lâu có thể tới Bắc Thiên Môn?”

Trong phòng, Khô Thiền đứng tại Vu Hoành phía sau, cùng một chỗ hướng phía quan sát ngoài cửa sổ xem xét tình huống.

Thuần trắng trong biển mây, mảnh kia nguy nga to lớn màu trắng Thiên Cung, đã gần trong gang tấc, rất nhanh liền có thể tới phía ngoài nhất kiến trúc biên giới.

“Dựa theo tốc độ bây giờ, đại khái còn muốn ba ngày. Ngươi khôi phục được thế nào?” Vu Hoành quay đầu lại nhìn hắn một cái.

“Còn tốt… .” Khô Thiền bưng trước đó dự trữ Hồng Thực Pháp luyện đan, từng khỏa đường đậu một dạng hướng trong miệng ném.

“Nói thật, ta kỳ thật còn rất hiếu kỳ cái kia Thiên Đình bên trong đến cùng đều là cái bộ dáng gì.” Hắn giọng nói nhẹ nhàng nói.

“Có lẽ sinh hoạt Thiên Đình tất cả Tiên Thần?” Vu Hoành nói.

“Cảm giác bọn hắn đại bộ phận đều không có cái gì thần trí, không giống như là cùng người bình thường một dạng bình thường sinh hoạt bộ dáng.” Khô Thiền lắc đầu.

“Đó chính là tất cả đều muốn đạo quán trong chùa miếu tượng thần một dạng, ngồi bất động bọn người tới gần mới có thể động đậy xuất thủ công kích.” Vu Hoành lại nói.

“Dạng này không sai, nếu thật là loại này, chúng ta thăm dò tính an toàn cũng rất cao.” Khô Thiền cười cười.

“Ta hiện tại chỉ sợ vạn nhất lại bị chỗ này quái vật phát hiện, vậy liền nguy rồi.”

“Đừng lo lắng, ta lại ưu hóa một lần phòng an toàn ngụy trang ẩn tàng năng lực, so trước đó mạnh hơn không ít, cũng không có vấn đề.” Vu Hoành hơi tự tin nói.

“Minh chủ mà nói, ta khẳng định tin tưởng, chỉ là…”

Khô Thiền lời nói còn chưa nói xong, bỗng nhiên hắn biến sắc, gắt gao nhìn chằm chằm quan sát ngoài cửa sổ.

Không chỉ là hắn, Vu Hoành cũng ở một bên sắc mặt kịch biến, đứng dậy, từ quan sát ngoài cửa sổ nhìn lại.

Bởi vì lúc này quan sát phía trước cửa sổ, đang có một cái không biết lúc nào xuất hiện tại trên biển mây áo trắng lão đạo, đứng tại cách đó không xa, lẳng lặng nhìn chăm chú lên phòng an toàn.

Lão đạo tóc trắng phơ chỉnh tề buộc lên, cái cằm chòm râu bạc phơ rất dài, kéo đến phần bụng, nhưng lại thưa thớt không nhiều.

Trên đầu của hắn cắm một chiếc trâm gỗ, vác trên lưng lấy một cái hình chữ nhật xám bạc hộp, hai tay núp ở tay áo bên trong, áo bào theo gió có chút rung động.

Không có bất kỳ cái gì biểu thị, lão đạo từ phòng an toàn bên trên dời ánh mắt, từng bước một bình tĩnh hướng đi Thiên Đình ngoại vi một tòa phòng nhỏ.

Thiên Đình Bắc Thiên Môn bên ngoài, còn có thật lưa thưa một chút lớn nhỏ phòng ở tồn tại.

Bọn chúng tựa như thôn xóm một dạng, lẻ tẻ phân tán, ở vào trên biển mây.

Lão giả đi chính là những gian phòng này trong đó một tòa.

Hô.

Theo lão giả lập tức, Vu Hoành cùng Khô Thiền đều cùng một chỗ nhẹ nhàng thở ra.

Nơi này đến vị trí này, tùy tiện gặp phải một con quái vật, khả năng đều cường độ cực kỳ đáng sợ. Lại thêm bọn hắn hiện tại trạng thái không có linh quang tăng phúc, dưới thực lực ngã rất nhiều.

Vu Hoành đoán chừng mình bây giờ cũng chính là cái Thiên Sư đi lên một cái cấp bậc, mà Khô Thiền thảm hại hơn, lại về tới Thiên Sư cấp, chỉ là hắn nguyên bản cơ sở liền cao, dựa vào linh quang trình độ cũng không có Vu Hoành nhiều, cho nên rơi xuống biên độ ngược lại kém xa Vu Hoành.

Cho nên nằm trong loại trạng thái này, như không tất yếu, bọn hắn tuyệt đối sẽ không muốn được bất luận cái gì nơi này dân bản địa phát hiện.

“Xem ra phòng an toàn ngụy trang lực không phải rất đủ. Chúng ta trước dừng lại bất động chờ qua trận lại ưu hóa về sau, càng đi về phía trước.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Còn có thể ưu hóa?” Khô Thiền kinh ngạc hỏi.

“Có thể. Chỉ là cần thời gian có thể sẽ rất dài.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Rất dài a… Đều đến nơi này, làm sao cũng không thể không công mà lui đi.” Khô Thiền bình tĩnh nói.

“Tốt!” Vu Hoành nhìn hắn một cái, gật đầu.

Lần này, hắn dự định ngay tại chỗ lấy tài liệu, tăng cường phòng an toàn cường hóa.

Trước đó phòng an toàn cường hóa, cơ hồ đều là hắn tùy tiện tìm một chút tài liệu mới đi lên chồng.

Nhưng ở chỗ này, hiển nhiên Thiên Đình cường độ đã vượt xa khỏi hắn tính ra. Cho nên, đến tận khả năng tăng lên cường hóa tỷ lệ hiệu suất.

“Chẳng qua nếu như cần hiệu quả càng mạnh cường hóa, chúng ta đến từ bên ngoài tìm một chút đồ vật đến phân tích làm hàng mẫu.” Vu Hoành nói.

“Ta đi.” Khô Thiền không nói hai lời, tiến lên một bước, tay đã bắt lấy mở cửa nắm tay.

“Chờ một chút… . Thử trước một chút mặt khác điểm an toàn biện pháp.” Vu Hoành vội vàng bắt hắn lại cánh tay, gia hỏa này thật coi mệnh của mình không phải mệnh.

“Biện pháp gì?”

Vu Hoành tâm niệm vừa động.

Agris.

Lập tức phòng an toàn bên ngoài, một đầu dài ba hơn mười mét hắc vụ cự tích, trống rỗng nổi lên.

Tê.

Nhưng mới xuất hiện tại ngoài phòng, Agris liền toàn thân toát ra nồng đậm khói bụi, phảng phất bị ngâm tại một loại nào đó có thể ăn mòn nó axit mạnh bên trong một dạng, hình thể của nó cấp tốc bắt đầu rút lại.

‘Đi!’

Vu Hoành trong lòng hơi kinh, vội vàng khống chế Agris hướng gần nhất một chỗ xám trắng căn phòng nhỏ phóng đi.

Ước chừng 300 mét khoảng cách, Agris một đường bay, một đường co lại, hơn 30m hình thể rất nhanh liền rút lại hơn một nửa.

Chờ đến phòng ở trước cửa, nó đã chỉ còn dài mười mét.

Bành.

Nó hóa thành hắc vụ, bay vào khe cửa.

Ước chừng 3 giây sau.

Hắc vụ bay ra khe cửa, cấp tốc hướng phía phòng an toàn trở về.

Chờ bay trở về phòng an toàn cửa ra vào, Agris đã chỉ còn lại có dài hơn một mét.

Ngưng tụ thành hình về sau, đầu này vừa mới còn uy vũ cường hãn thăn lằn khổng lồ, phun ra trong miệng một khối đá trắng, liền tự thân im ắng tán loạn, biến mất.

Răng rắc.

Vu Hoành cấp tốc mở cửa, một phát bắt được đá trắng lùi về phòng ở.

Bịch đóng cửa lại, hắn thở phào một cái, nhìn về phía trên tay đá trắng.

“Nhưng rất lộn xộn.” Vu Hoành nói. Hòn đá kia chính tựa như axit mạnh, không ngừng đem hắn làn da thiêu đốt đến xuy xuy rung động.

Một bên Khô Thiền nhịn không được lui ra phía sau mấy bước.

“Thật mạnh linh năng bức xạ!” Hắn bây giờ cùng Vu Hoành cũng bắt đầu đem tinh thần uy áp ba động đơn giản hoá xưng là linh năng.

Hắn nhìn xem trên tay đá trắng, tảng đá kia Chính Nguyên nguyên không ngừng khuếch tán chỗ chí ít hơn ngàn đạo lít nha lít nhít tinh thần ba động.

Hiển nhiên là chí ít dùng tới ngàn sinh linh tinh thần ý chí ngưng tụ mà thành.

Toàn bộ sinh linh ý chí lúc này đều đang phát ra thống khổ, phẫn nộ, tuyệt vọng các loại tâm tình tiêu cực.

“Bất quá dùng để ưu hóa phân tích đầy đủ.” Vu Hoành đứng người lên, cấp tốc đi hướng phòng điều khiển chính.

“Một hồi các ngươi ăn trước, không cần chờ ta.” Vứt xuống một câu, hắn đóng lại chủ điều khiển cửa lớn, lập tức đem đá trắng để dưới đất, tay đè qua một bên mặt đất, não hải ý niệm giá cả khối này đá trắng cũng bao quát đi vào.

Cực hạn cường hóa phòng an toàn ngụy trang ẩn tàng năng lực.

Chương 449: Tình huống (1)

Chương 449: Tình huống (1)

Hắc tuyến từ tay phải mu bàn tay cấp tốc chảy vào dưới mặt đất.

Rất nhanh phản hồi hỏi thăm vang lên, đồng thời đếm ngược cũng theo đó nổi lên.

‘41 ngày 3 giờ 07 phút’ .

Dài như vậy…

Vu Hoành do dự một cái chớp mắt, lúc này lập tức khẳng định hồi phục.

Đã trải qua Hắc Quang Hào hủy diệt sau hắn đã minh bạch, đối mặt nguyên tai, để nó không cách nào phát hiện chính mình, mới là tốt nhất sách lược.

Bởi vì nguyên tai lực lượng vô cùng vô tận, đối kháng sẽ chỉ dẫn đến hỗn loạn, lấy tự thân có hạn lực lượng đối kháng vô hạn nguyên tai, vốn là không có ý nghĩa sự tình.

Mà ẩn tàng tránh đi tranh đấu, lặng lẽ chui vào điều tra trong đó tình huống, mới là phương pháp tốt nhất.

Hắn hiện tại bỗng nhiên minh bạch lúc trước Chính Nguyên giáo tại sao muốn kiến tạo Cứu Thế Chi Chu. Một chiếc dung nhập hắc tai Sinh Cơ Chi Thuyền, so với đồng dạng lực lượng lấy ra đối kháng hắc tai, thật có thể đưa đến càng thêm tác dụng cực lớn.

Nếu muốn ở trong vòng trăm năm tìm tới sinh cơ chi địa, tìm tới giải quyết Giám Ngục đảo phương pháp, tốn bộ phận thời gian cường hóa một cái đầy đủ ẩn nấp phòng an toàn, là phi thường cần thiết.

Theo xác định cường hóa bắt đầu đếm ngược.

Phòng an toàn cũng triệt để tại mảnh này tới gần Bắc Thiên Môn trên biển mây ngừng lại.

Xác định cường hóa về sau, thời gian từng ngày trôi qua.

Vu Hoành dốc lòng tu hành lấy Thái Linh Công.

Tại ngày thứ mười ba lúc, hắn thành công tiến nhập tầng thứ ba.

Ngày thứ hai mươi lúc, tiến vào tầng thứ tư.

Ngày thứ 30, tiến vào tầng thứ năm. Triệt để cùng quang tai Thái Linh Công cùng một tiến độ.

Đến tận đây, hắn toàn bộ thực lực chỉ còn lại có Linh Quang bí thuật chưa hồi phục, còn lại đều trở lại trạng thái bình thường.

Mà tại ngày thứ 40 lúc, một mực phụ trách dưỡng thương cùng quan sát tình huống Khô Thiền, phát hiện nơi này một cái tình huống.

“Lão đạo sĩ này, ta phát hiện hắn cách mỗi mười ngày sẽ xuất hiện một lần, đồng thời sẽ ở một dạng vị trí đứng ba mươi tư phút đồng hồ, sau đó tiến vào phòng ở, đi ra lúc lại từ trong nhà mang đi một cái màu đen vò nhỏ.” Khô Thiền đứng tại quan sát phía trước cửa sổ, chỉ vào bên ngoài đứng thẳng bất động lão đạo râu bạc cho Vu Hoành giải thích.

“Mà lại, mỗi lần động tác của hắn bộ pháp, đều giống như có thước đo một dạng, phi thường tinh chuẩn. Cùng trước đó giống nhau như đúc.” Hắn nói bổ sung.

“Ngươi cảm thấy hắn có phát hiện hay không chúng ta?” Vu Hoành trầm giọng hỏi.

“Không xác định. Nhưng ta cảm giác nơi này có vấn đề.” Khô Thiền trả lời, “Coi như lại tinh chuẩn người, cũng không có khả năng mỗi lần đều lặp lại làm một chuyện, đi một con đường, đi một dạng độ rộng bước chân, tuyệt không biến. Cho nên, nơi này, những này nhìn như biết nói chuyện biết di động

sẽ công kích linh tai, đến cùng phải hay không người sống, điểm ấy còn nghi vấn."

"Mặc kệ bọn hắn có phải hay không người sống, chúng ta tới nơi này, muốn làm cũng chỉ có một mục đích, tìm tới Toàn Hạc, cứu nàng đi ra." Vu Hoành nói.

Hắn hiện tại Thái Linh Công trở lại tầng thứ năm, mà lại là linh năng đường đi, chuyện này với hắn tinh thần cường độ gia tăng rất lớn.

Trước đó hơn hai vạn tinh thần trị số, bây giờ cũng đã bởi vì linh năng giống như Thái Linh Công mà tăng trưởng đến hơn 100. 000, đồng thời còn tại lần lượt trong tăng trưởng.

Cái này còn xa xa không tới Thái Linh Công tầng thứ năm cực hạn.

"Toàn Hạc tiền bối linh quang tín hiệu, trước đó cũng cảm ứng được hai lần, cách nơi này không sai biệt lắm chỉ có hai ba cây số tả hữu." Khô Thiền nói.

"Chủ yếu là ở vào Bắc Thiên Môn bên trong, chúng ta tuyệt không thể nóng vội, đến chầm chậm mưu toan." Vu Hoành nói.

Trở lại tầng thứ năm về sau, cảm giác lực của hắn cũng tại tinh thần tăng lên trên diện rộng dưới, làm lớn ra rất nhiều, một lần nữa có một tia linh quang tăng phúc lúc cảm giác.

Phải biết linh quang còn tại lúc, hắn đỉnh phong nhất có thể đạt tới mấy ngàn vạn chi cự. Điểm tinh thần cực kỳ khủng bố.

Lúc này lại chỉ có thể cực kỳ cẩn thận cảm giác.

Chính nói điều này nói.

Bỗng nhiên ngoại giới truyền đến một trận huyên náo tiếng cổ nhạc.

Thanh âm kia tựa như là có rất nhiều người cùng một chỗ diễn tấu cổ cầm, đàn tranh, trống trận, tỳ bà các loại nhạc khí.

Âm vang hữu lực mang theo chiến trường sát phạt chi khí.

Vu Hoành ba người vội vàng vọt tới quan sát cửa sổ nhìn ra ngoài.

Bên ngoài trắng xoá trong biển mây, lúc này đang có một chi kim quang lập loè, do hai đầu Kim Long lôi kéo xe kéo, tại một đám kim Giáp Tam mắt Long Nhân hộ vệ dưới, từ không trung chậm rãi bay xuống, hướng về Bắc Thiên Môn bên trong.

Kỳ quái là, chi đội ngũ này mới hạ xuống, liền xùy biến mất không thấy.

“Là nơi này đại nhân vật đội xe?” Vu Hoành suy đoán.

“Đi vào không thấy, bên trong tuyệt đối bố trí có rất cao thâm không gian ngăn cách trận pháp.” Khô Thiền nói.

“Chúng ta có lẽ có thể lại tới gần thử một chút…” Vu Hoành trầm ngâm dưới, trở lại tầng thứ năm Thái Linh Công về sau, tu vi tiến độ lại khôi phục trước đó tốc độ, phải chậm hơn rất nhiều. Hắn cũng không cần thiết suốt ngày đều tu hành.

“Trực tiếp di động phòng an toàn đi vào có thể được sao?” Y Y hỏi.

“Không biết, thử nhìn một chút.” Vu Hoành phóng thích tự thân Thái Linh Công nội lực, đem toàn bộ phòng an toàn bao trùm ở.

Hắn bây giờ hoài nghi trên người mình kích hoạt lên Nguyệt Thần huyết mạch, mà Nguyệt Thần rất có thể cùng nơi này Thiên Đình có thiên ti vạn lũ liên hệ, thậm chí khả năng chính là thuộc về một trong số đó.

Cứ như vậy, có lẽ có thể lợi dụng tự thân khí tức che giấu phòng an toàn khí tức.

Đảo mắt lại qua hơn một ngày.

Hắc ấn cường hóa cuối cùng kết thúc, lần này bốn mươi mốt ngày cường hóa, tuyệt đối có thể nói Vu Hoành cho đến tận này cũng tốn hao rất dài một lần cường hóa thời gian.

Hắn sớm một chút đi vào phòng điều khiển chính, đóng cửa lại, lẳng lặng chờ đợi sau cùng một khắc. Khoanh chân ngồi dưới đất, Vu Hoành điều chỉnh hô hấp, đá vụn nhìn chằm chằm toàn bộ phòng an toàn biến hóa.

Đùng.

Rốt cục, đếm ngược nhảy lên là không, trong nháy mắt biến mất.

Mà toàn bộ phòng an toàn cũng đột nhiên mơ hồ một cái chớp mắt. Trên mặt đất dùng để tính mới tăng cường hóa vật đá trắng, cũng biến mất không thấy gì nữa.

Một giây sau.

Ẩn tàng ngụy trang thành vân khí phòng an toàn, hoàn toàn mất đi cuối cùng một tia thanh âm cùng xúc giác sơ hở.

Toàn bộ trở nên có chút hơi mờ đứng lên.

Trong phòng Vu Hoành cũng trong nháy mắt trong tay nhiều một tấm sách hướng dẫn.

Còn lại trong phòng biến hóa ngược lại là không có cảm giác gì.

Hắn hơi nghi hoặc một chút cầm lấy sách hướng dẫn, lần này liền xem như hắn vị chủ nhân này, cũng không có cảm giác đến biến hóa rất lớn.

Chỉ có thể nhìn một chút trong sách hướng dẫn có cái gì ghi chép.

Lần này cường hóa, tham khảo Thiên Nguyện giáo Di Quang động phủ vận chuyển nguyên lý, đối với thanh âm, xúc giác, tiến hành c·ách l·y xử lý, nguyên bản đại trận cường hóa là Di Quang đại trận.

Di Quang đại trận: Dung hợp nguyên bản tất cả ẩn tàng ngụy trang trận pháp, ẩn nấp hiệu quả trên phạm vi lớn tăng cường cũng thu hoạch được c·ách l·y thái.

Cách ly thái: Khi phòng an toàn đứng im bất động lúc, đem ở vào c·ách l·y trạng thái, trạng thái này đem tất cả khí tức ba động thanh âm xúc giác, toàn bộ hấp thu cũng chứa đựng. Ngoại giới biểu hiện là không cách nào bị cảm giác, không cách nào bị chạm đến, không cách nào bị nghe được, nhìn thấy, ngửi được.

Chú ý: 1 khi hoàn cảnh biến hóa cực kỳ kịch liệt lúc, Di Quang đại trận c·ách l·y thái không cách nào phát động.

2 c·ách l·y thái sẽ kéo dài không ngừng hấp thu hết thảy cảm giác khí tức, loại này hấp thu có mức cực hạn, khi sau một giờ, hấp thu toàn mãn, đem nhất định phải tìm kiếm địa phương phóng thích trước đó hấp thu hết thảy. Cụ thể biểu hiện là viễn siêu bình thường to lớn sóng âm, mùi, cảm giác tồn tại các loại.

Cách ly thái.

Nhìn thấy chức năng này, Vu Hoành biết, lần này cường hóa xác thực ngưu bức lớn.

Về phần phía sau c·ách l·y hấp thu chẳng phải tương đương với một giờ tuyệt đối ẩn hình năng lực a?

Về phần phóng thích, sau một giờ tùy tiện tìm địa phương chạy không một lần, lập tức lại tìm địa phương ẩn tàng liền tốt.

Không có khoảng cách, Vu Hoành lập tức lại lần nữa đưa tay đặt tại phòng an toàn trên mặt tường, bắt đầu tiếp tục tăng cường.

Cường hóa phòng an toàn tường ngoài cường độ, cực hạn cường hóa.

Một lát sau, Vu Hoành cả người giống như là bị móc sạch đồng dạng, từ phòng điều khiển chính đi tới.

Thần sắc mỏi mệt, khí tức uể oải.

Lần này hắn toàn bộ nội lực một lần nữa rót vào cường hóa, tiêu hao tự nhiên so trước đó lớn. Cường hóa thời gian hay là giống như lần trước.

Khô Thiền cùng Y Y đang ngồi ở một tầng không trung đánh cờ.

Dưới chính là cờ cá ngựa.

Y Y rõ ràng mỗi một bước đều muốn thật lâu, mới có thể động. Lúc này nhìn thấy Vu Hoành đi ra, nàng lập tức ai nha đứng lên, không cẩn thận đụng phải bàn cờ, soạt một chút bàn cờ lật ra, lưu lại im lặng Khô Thiền ngồi ở đằng kia, khẽ lắc đầu, dứt khoát nhắm mắt ngồi xuống.

“Vu Hoành ca, mặt ngươi sắc nhìn rất kém cỏi, không có sao chứ?” Y Y bước nhanh đến gần, muốn đưa tay nâng Vu Hoành.

“Ta không sao, lần này ưu hóa xong thành, hiện tại có thể thử nhìn một chút, có thể hay không tiến Bắc Thiên Môn.” Vu Hoành trầm giọng nói.

Hắn không xác định Thiên Nguyện giáo trận pháp hiệu quả mạnh bao nhiêu, nhưng cũng nên thử nhìn một chút.

Nghe vậy, Khô Thiền cũng một chút mở mắt đứng dậy.

“Trực tiếp cứ như vậy toàn bên trên sẽ sẽ không quá nguy hiểm, hay là ta đi thử trước một chút xem đi.”

“Đương nhiên sẽ không như thế mãng.” Vu Hoành lắc đầu, đi đến quan sát phía trước cửa sổ.

‘Agris.’ trong lòng hắn khẽ động chịu mệt nhọc nhân viên gương mẫu Agris lại lần nữa nổi lên, sau đó lập tức toàn thân sôi trào bắt đầu bị ăn mòn.

Thừa dịp còn không có bị hoàn toàn ăn mòn biến mất, nó một cái bắn vọt, trực tiếp bay về phía Bắc Thiên Môn.

Từ hiện tại phòng an toàn đến Bắc Thiên Môn, khoảng cách chỉ có không đến 400 mét.

Agris phi hành hết tốc lực lấy, toàn thân phóng thích màu vàng thần tính dòng điện.

Một giây.

2 giây.

3 giây.

4 giây!

Xùy!

Agris bỗng nhiên xông vào Bắc Thiên Môn, sau đó còn chưa rơi xuống đất, liền ở giữa không trung xùy một chút, trong nháy mắt thiêu đốt hóa thành vôi, tiêu tán vẩy xuống.

Vu Hoành không phản bác được, cũng không lo lắng phục sinh, hắn xuất phát trước liền để Agris trong Thiên Hà lưu lại một bộ phân thân thể tổ chức, quay đầu chỉ là cần lâu một chút thời gian trùng sinh mà thôi.

Hiện tại hắn lại có vô hạn nội lực, chút tiêu hao này có thể bỏ qua không tính.

"Vẫn chưa được." Khô Thiền ở một bên nhíu mày, "Vào cửa sau rõ ràng thiêu đốt gia tốc, ý vị này, Bắc Thiên Môn bên trong linh năng bức xạ cực khả năng so ngoại giới còn muốn lớn hơn nhiều."

"Là như thế này. Không vội, ta thử lại lần nữa." Vu Hoành thần sắc không thay đổi.

Hắn cảm giác xuống chung quanh, liền xem như xông vào Bắc Thiên Môn, nơi này thế mà cũng không có bất luận kẻ nào đi ra ngăn cản điều tra các loại.

Trước đó ở bên ngoài khí thế hùng hổ người đông thế mạnh linh tai đại quân, ở chỗ này thật giống như c·hết đồng dạng, không hề có động tĩnh gì.

Vừa dứt lời, Vu Hoành đưa tay tại quan sát ngoài cửa sổ một chỉ.

Tê.

Lập tức một người mặc áo vàng váy trắng nữ tử tóc đen, im ắng xuất hiện tại phòng an toàn mặt bên.

Nữ tử cúi đầu, tóc đen dài đem mặt hoàn toàn che kín, phảng phất thẹn thùng.

Nàng hai chân giấu ở váy bên trong, căn bản nhìn không thấy mắt cá chân, cả người đều là tung bay ở giữa không trung.

“Đây là… ! ?” Khô Thiền chưa bao giờ thấy qua Vu Hoành sử dụng tới loại thủ đoạn này.

“Đây chính là Khủng Ảnh a.” Vu Hoành cười, “Ngươi quên ta thế nhưng là Thanh Trần quan quan chủ, chủ tu thế nhưng là Quan Ngô Công. Thái Linh Công tiền thân cơ sở, kỳ thật chính là Quan Ngô Công, mà Quan Ngô Công có cái đặc điểm lớn nhất, chính là mỗi một tầng đều nhất định muốn chiến thắng một lần chính mình Khủng Ảnh, thu hoạch được triệu hoán quyền, mới có thể bước vào tầng tiếp theo.”

Mà Khủng Ảnh, chính là Thanh Trần quan tương đối nổi danh tiêu chí một trong.

“Cái này Khủng Ảnh… Làm sao cảm giác có chút kỳ quái?” Khô Thiền cẩn thận cách cửa sổ đại lượng tung bay nữ tử váy trắng.

Chương 450: Tình huống (2)

Chương 450: Tình huống (2)

“Ta không rõ ràng, bất quá hẳn là cùng hoàn cảnh nơi này có quan hệ.” Vu Hoành đương nhiên sẽ không nói, đây là linh năng bản Thái Linh Công mới có thể kêu gọi đặc thù Khủng Ảnh.

Hắn trùng tu linh năng Thái Linh Công, tự nhiên cũng đồng dạng đối lại trước triệu hoán Khủng Ảnh sinh ra ảnh hưởng to lớn.

Bởi vì tinh thần ý chí cảnh giới bản thân đã sớm tới, cho nên không cần lại một lần nữa đánh bại một lần đã từng sợ hãi.

Dù sao những này đã sớm là hắn chính diện đánh tan qua, trong lòng sớm không sợ ý.

Nhưng tựa hồ là bởi vì linh năng trùng tu nguyên nhân.

Bây giờ Thái Linh Công, linh năng xa xa áp chế mặt khác hết thảy, dẫn đến triệu hồi ra Khủng Ảnh cũng có biến động.

“Trên người nàng có rõ ràng linh năng bức xạ… Cái này, có chút cùng loại bản địa linh tai quái vật.” Khô Thiền lúc này cũng đã nhìn ra một chút môn đạo, kinh ngạc.

“Dùng nó giả dạng làm linh tai quái vật, đi nhìn thử một chút.” Vu Hoành cười nói.

Lập tức, hắn khống chế gọi ra tới Tốc Nhân, hướng phía Bắc Thiên Môn tránh lóe lên, im ắng tiếp cận

Trên biển mây, trắng xoá trong đất trống.

Tốc Nhân cấp tốc vượt qua mảng lớn đất trống, đi vào cấp chín bậc thang bạch ngọc trước.

Xùy.

Lại lóe lên, nàng vượt qua bậc thang, đi vào trước cửa.

To lớn Bắc Thiên Môn so với Tốc Nhân tới nói, tựa như cự nhân quốc môn hộ, chỉ là khung cửa độ rộng, liền có chí ít 50 mét.

Lần này lại là lóe lên.

Tốc Nhân vượt qua khung cửa như là một viên hạt vừng điểm, trực tiếp tiến vào trong môn.

Sau đó, nàng đứng tại chỗ bất động.

Một giây…

2 giây…

5 giây…

Một phút đồng hồ!

"Nàng không có việc gì! !" Vu Hoành rốt cục xác định, hiện tại hắn triệu hồi ra Khủng Ảnh, thế mà thật không có việc gì, có thể ở trong Bắc Thiên Môn tự do hoạt động.

Khô Thiền cùng Y Y cũng ở một bên nhẹ nhàng thở ra.

"Tiếp đó, về trước một lần nhìn xem." Vu Hoành coi chừng điều khiển Tốc Nhân, trở về.

Lần này càng thêm thuận lợi.

Rất nhanh, Tốc Nhân trực tiếp trở lại phòng an toàn bên cạnh, nhưng bị ngoại tường trận pháp ngăn trở vào không được.

Răng rắc.

Vu Hoành mở cái khe hở.

Để nó bay vào bên trong.

“Ta đi bế quan kiểm tra một chút trên người nàng tình huống, nếu như xác định hoàn toàn không có việc gì, tiếp xuống ta liền dùng Khủng Ảnh bắt đầu đại lượng tìm kiếm Bắc Thiên Môn nội bộ, các ngươi không có việc gì đừng gọi ta.” Vu Hoành vứt xuống một câu, liền dẫn Tốc Nhân Khủng Ảnh trở lại phòng điều khiển chính.

Bành.

Cửa phòng đóng lại.

Hắn xoay người, nhìn xem bay tới trong phòng trung tâm đất trống Tốc Nhân.

Nguyên địa đứng im bất động.

Hắn phát ra chỉ lệnh.

Sau đó, vây quanh Tốc Nhân dạo qua một vòng.

‘Cởi quần áo.’ hắn hạ lệnh.

Không có phản ứng.

Tốc Nhân hay là nguyên địa không nhúc nhích.

Thở dài, Vu Hoành chỉ có thể chính mình tự tay lên.

Hắn đến gần đi qua xem cẩn thận quan sát Tốc Nhân.

Đây là hắn lần đầu khoảng cách gần như vậy nghiên cứu Khủng Ảnh. Khủng Ảnh bản chất, là hắn trong trí nhớ hoảng sợ nhất sự vật cụ tượng.

Trên bản chất đây là căn cứ trí nhớ của hắn trở lại như cũ đi ra năng lượng hư tượng.

Hắn vươn tay, sờ lên Tốc Nhân tóc.

Cảm giác rất chân thực, cùng chân nhân sợi tóc không có khác nhau. Tinh mịn, lạnh buốt, có chút cứng rắn.

Sau đó thuận sợi tóc, hướng xuống vuốt ve bị sợi tóc che giấu bộ mặt.

‘… Nhan.’ Vu Hoành nhíu mày lại, trên tay thế mà không có sờ đến bất luận cái gì bộ mặt hình dáng.

Hay là chỉ có tóc xúc cảm.

Tóc phía sau mang đến cho hắn một cảm giác chính là một bức tường, cứng rắn mà trơn nhẵn. Không có cái mũi, không có con mắt loại hình.

Hắn rút tay về, lại đi nhéo nhéo Tốc Nhân bả vai váy trắng.

Vào tay chất liệu căn bản không phải váy băng gạc các loại xúc cảm, mà là cùng loại huyết nhục một dạng mềm dẻo băng lãnh.

‘Quả nhiên… Thứ này căn bản không phải chân chính Tốc Nhân, không phải chân chính hắc tai Ác Ảnh, mà chỉ là một cái ta tưởng tượng đi ra mô hình, chỉ bất quá cái này mô hình trí năng độ có chút cao. Nhưng trên thực tế cái váy này cùng thân thể là sinh trưởng ở cùng nhau, tựa như một khối trên gỗ mặt điêu khắc ra váy tóc các loại.’

Vu Hoành lập tức hiểu rõ Khủng Ảnh tạo thành phương thức, cũng minh bạch vì cái gì Khủng Ảnh ra ngoài không có việc gì. Mà Agris ra ngoài liền có việc.

‘Nhìn như vậy, ngược lại là muốn nghiên cứu một chút những cái kia hắc tai quái vật, đến cùng bản chất là dạng gì… Tốc Nhân nhiều người như vậy đều dài hơn một cái dạng… Không biết dưới tóc là tình huống như thế nào?’ Vu Hoành lúc này tư duy bất tri bất giác phát tán ra.

Bất quá mạch suy nghĩ nhất chuyển.

‘Ta bây giờ tại linh tai chỗ sâu, vừa vặn tìm cơ hội khắc bắt chút linh tai quái vật, hảo hảo nghiên cứu một chút. Xem bọn hắn bản thân bản chất là cái gì… ‘ nói thật, hắn trông mà thèm Tam Nhãn Long Thủ Tướng cái kia thân kim giáp đã rất lâu rồi. Chính mình cho tới nay đều không có cái gì đủ mạnh mẽ phòng hộ giáp trụ, phòng hộ đồ bộ đã sớm theo không kịp tiết tấu cường độ.

Mà đơn độc dùng hắc ấn đi cường hóa trang bị, lại quá xa xỉ.

Cho nên, từ bên ngoài tìm có sẵn, liền thành trong lòng của hắn sinh ra tư tưởng mới.

Lấy lại tinh thần, Vu Hoành tiến lên một bước, một tay bắt lấy Tốc Nhân Khủng Ảnh cổ, đem nó toàn bộ đảo lại.

Đầu hướng xuống, chân hướng lên trên. Nhưng chính là dạng này, váy hay là hướng lên trên không ngừng tung bay lấy, lấy một loại trái với vật lý học định luật phương thức, quật cường duy trì lấy trước đó bộ dáng.

Vu Hoành giật giật váy, thăm dò từ đảo lại váy đi đến nhìn.

Bên trong là một mảnh xám trắng, là cùng loại chất thịt một dạng chất keo lấp đầy trong quần.

'Quả nhiên!' hắn xác định Khủng Ảnh trên thân không có bất kỳ cái gì thương thế về sau, một lần nữa trở lại một tầng.

Lần này, vẫn không có khống chế Khủng Ảnh xuất động, mà là di động phòng an toàn hướng Bắc Thiên Môn tới gần.

Bởi vì Khủng Ảnh là có triệu hoán phạm vi, di động cũng không thể rời đi chủ thể quá xa, Vu Hoành là bởi vì tình huống đặc thù, Quan Ngô Công đã sớm luyện đến tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả hoàn cảnh. Tầng này hạn chế đạt được thật to cải thiện.

Nhưng cũng chỉ là tại phạm vi bên trên thật to đạt được tăng phúc.

"Ta hiện tại Khủng Ảnh phạm vi khống chế, đại khái là hai cây số tả hữu, vượt qua phạm vi này liền sẽ Khủng Ảnh tự hành tiêu tán. Cho nên… Trước tận lực tới gần chút, lại dò xét khoảng cách này."

Ba người tụ tại cửa sổ, gạt ra đầu nhìn ra ngoài.

Vu Hoành lúc này nhẹ giọng giải thích nói.

"Dò xét có thể cùng hưởng cảm giác a?" Khô Thiền hỏi.

“Không có khả năng, Khủng Ảnh bản chất đúng đúng chiến đấu thuật pháp, cùng hưởng cảm giác ngược lại sẽ giảm xuống người triệu hoán tốc độ phản ứng.” Vu Hoành khẽ lắc đầu.

“Không sao ta triệu hoán hơn mấy cái liền tốt.”

Hắn vừa vặn thế nhưng là có cực hạn triệu hoán đặc chất tại.

Đây là ban đầu ở Thanh Trần quan mõ Ngũ Linh Tuyền về sau, lấy được đặc chất.

Có thể đối với Quan Ngô Công đạo pháp hệ thống thuật thức, đang triệu hoán thuật phương diện tiến hành tùy ý điều chỉnh, số nhiều triệu hoán.

Mà bình thường Quan Ngô Công người tu hành, chỉ có thể làm từng bước, chiến thắng mấy cái Khủng Ảnh, cũng chỉ có thể triệu hoán mấy cái, mỗi loại một cái.

Nhưng Vu Hoành khác biệt.

“Nơi này thích hợp nhất Khủng Ảnh, chính là Tốc Nhân, linh tai ngoại hình phần lớn đều là hình người, nếu như đổi thành hình thái khác, có thể sẽ hấp dẫn chú ý. Vạn nhất gặp được mặt khác linh tai có thể sẽ chuyện xấu.”

Vu Hoành nói khẽ.

“Cho nên…”

Hắn giang hai tay, lòng bàn tay lặng yên dâng lên từng tia bạch quang sợi tơ.

Phốc.

Trong chốc lát hai tay của hắn cấp tốc kết ấn, trong miệng niệm tụng kinh văn.

Lòng bàn tay bạch quang sợi tơ cấp tốc bay lên không, bện thành từng cái màu trắng phong cách cổ xưa ký hiệu.

Cùng một thời gian, phòng an toàn bên ngoài, từng đạo Tốc Nhân thân ảnh không ngừng xuất hiện, càng ngày càng nhiều, càng ngày càng mật.

Đảo mắt liền vượt qua hai chữ số, hướng phía ba chữ số xuất phát.

Vu Hoành mặt không đổi sắc, tiếp tục không ngừng gọi về.

Rất nhanh, hơn mười giây sau.

Ngoài phòng Tốc Nhân đã gia tăng đến đem toàn bộ phòng an toàn đều chen ở giữa số lượng.

'Đi.' trong lòng của hắn hạ lệnh, 'Tìm tới khí tức này chủ nhân.'

Đồng thời đem Toàn Hạc khí tức đặc chất, truyền vào tất cả Khủng Ảnh thuật thức nội bộ.

Những này Khủng Ảnh bản thân chỉ có cực kỳ trí năng đơn giản, không cách nào giao lưu, không cách nào nói chuyện, hắn cũng không xác định dạng này có thể thành hay không.

Nhưng tối thiểu, nhiều người lực lượng lớn, cái này tiếp cận 200 cái Tốc Nhân ra ngoài, luôn có thể tìm tới chút vật gì trở về.

Một bên Khô Thiền cùng Y Y nhìn thấy hắn một hơi triệu hồi ra nhiều như vậy, đều sợ ngây người.

"Làm sao… Tất cả đều là nữ! ?" Y Y một câu thốt ra.

"…" Khô Thiền im lặng quét nàng một chút tự giác cách Y Y xa một chút.

Hắn sợ Vu Hoành hiểu lầm.

Dù sao chính hắn cũng là có thê tử hài tử người.

Nghĩ đến vợ mình cùng chưa ra đời tiểu hài, trên mặt hắn cũng không khỏi tự chủ hiện lên một tia ôn nhu.

Đi theo Vu Hoành đi, trong lòng của hắn kỳ thật chưa chắc không phải không có một tia hi vọng, một tia muốn một lần nữa phục sinh chính mình vợ con hi vọng.

Dù sao Vu Hoành sáng tạo kỳ tích thực sự hơi nhiều.

Khủng Ảnh Tốc Nhân tìm kiếm, từ bắt đầu, Vu Hoành liền dùng máy bấm giờ bắt đầu tính thời gian.

Lấy hắn hiện tại linh năng cường độ cùng vô hạn nội lực, cơ bản có thể chèo chống Khủng Ảnh vô hạn độ tự do hoạt động.

Một giờ đi qua, Tốc Nhân bọn họ biến mất ở trong Bắc Thiên Môn, vẫn như cũ không hề có động tĩnh gì.

Hai giờ đi qua…

Y Y chờ lấy mệt rã rời, tựa ở lò sưởi trong tường bên cạnh ngủ th·iếp đi.

“Ta đi tu luyện, có việc gọi ta liền tốt.” Khô Thiền đứng người lên, đối với Vu Hoành nói.

Người sau khoát khoát tay, không có lên tiếng. Vẫn như cũ hết sức chăm chú cảm ứng đến Khủng Ảnh bọn họ phản hồi.

Khô Thiền thở dài, quay người trở lại chỗ mình ở.

Hắn hiện tại nơi ở, là dưới mặt đất trong phòng tu luyện c·ách l·y đi ra hai cái gian phòng một trong.

Hắn cùng Y Y phân biệt một người một căn phòng, Vu Hoành đồng dạng ở phòng điều khiển chính.

Một tầng liền hoàn toàn dùng để hội nghị thương thảo vấn đề cùng bình thường hoạt động, xem như đại sảnh.

Toàn bộ phòng an toàn lớn nhỏ, trên thực tế ở ba người dù sao cũng hơi chen chúc.

Khô Thiền về đến phòng, đóng lại chính mình tay không làm ra cửa đá.

Sau đó từ dưới giường coi chừng lấy ra một cái hộp sắt, mở ra.

Bên trong là từng cái dùng dược thủy ngâm lấy bất quy tắc khối thịt. Khối thịt mỗi một cái đều dùng cường độ cao bình

pha lê chứa, bên ngoài còn tỉ mỉ dán nhãn hiệu: Phụ thân, mẫu thân, thê tử, hài tử, sư bá, sư thúc…

Mười mấy trong bình nhỏ, tất cả đều là Khô Thiền thu thập lại Tử Hòa cung tất cả người thân cận nhất bộ phận thân thể

Hắn kỳ vọng lấy, sẽ có một ngày, có thể tìm tới đủ cường đại thuật pháp, một lần nữa phục sinh bọn hắn.

“Minh chủ cả ngày thần thần bí bí, nhưng luôn có thể ở lúc mấu chốt tìm tới biện pháp, cho ra hi vọng, quả nhiên, ta đi theo hắn đi không có sai… . Cha, mẹ, sư tỷ, ta hiện tại đã đi theo minh chủ đến linh tai chỗ sâu, tới đây cứu một cái đối với chúng ta rất trọng yếu cường đại lão tiền bối. Đồng thời, cũng chỉ có không ngừng đi săn đủ cường đại con mồi, mới có thể để cho minh chủ ban cho Hồng Thực Pháp đạt được đầy đủ nhanh tăng lên. Đến lúc đó, trong vòng trăm năm, ta nói không chừng thật có thể tìm tới có thể cứu vớt các ngươi biện pháp.”

Khô Thiền nhỏ giọng đem mặt tới gần nơi này chút cái bình, nhắm mắt lại, trong đầu hiện ra đã từng người thân mặt mũi quen thuộc.

Đó là hắn hiện tại điên cuồng tu hành cùng chém g·iết duy nhất động lực, cũng là hắn sẽ không thay đổi thành sẽ chỉ g·iết chóc người điên căn nguyên định vị.

“Các ngươi yên tâm… Thế giới này, chỉ có minh chủ còn tại liên tục không ngừng đi lên phía trước, hắn sẽ không buông tha cho, vĩnh viễn tràn ngập hi vọng, có lẽ không được bao lâu…”

Thanh âm dần dần ảm đạm đi.

Khô Thiền rất ít không có tu hành, cứ như vậy mặt nằm nhoài một đống trên bình ngủ th·iếp đi.

Từng cường hóa phòng an toàn rất an toàn rất an tĩnh.

Bất tri bất giác, hai tia nước mắt từ hắn nhắm lại khóe mắt trượt ra đến, nhỏ tại rất hơn bình con ở giữa.

Hắn đã không có gì cả, hy vọng duy nhất, chính là đi theo Vu Hoành, tìm tới tương lai phục sinh thân nhân mình hi vọng.

Nhìn qua Hắc Dạ Chi Trì, nhìn qua linh tai, Khô Thiền không tin nguyên tai, chỉ tin tưởng có thể không ngừng sáng tạo kỳ tích Vu Hoành.

Bởi vì hắn luôn luôn có thể tại thời khắc mấu chốt, xuất ra thích hợp nhất thứ cần thiết nhất, sáng tạo kỳ tích.

Tựa như Toàn Hạc cứu viện, tất cả mọi người chưa bao giờ nghĩ tới, dám xâm nhập linh tai, nếm thử cứu viện Toàn Hạc.

Duy chỉ có minh chủ nghĩ đến…

Còn có thuyền, trước đó chiếc thuyền kia, không hiểu thấu vô thanh vô tức, đột nhiên liền bị đem ra, một hơi đem Hi Vọng thành tất cả mọi người đem đến thế giới mới.

Còn có Hồng Thực Pháp… Cũng giống như vậy…

Chính mình cũng tuyệt vọng, dự định liều c·hết báo thù sau đó tự bạo, không muốn tiếp nhận di chứng bộc phát mà c·hết.

Kết quả Vu Hoành lấy ra Hồng Thực Pháp, đem di chứng có thể kéo dài trăm năm sau lại nói…

Chương 451: Tình huống (3)

Chương 451: Tình huống (3)

Trống trải Bắc Thiên Môn bên trong.

Từng bầy áo vàng váy trắng bóng người phân tán xuyên qua, không ngừng ra vào các loại cung điện, quảng trường, hành lang, tìm kiếm lấy hết thảy khả năng tồn tại Toàn Hạc khí tức vết tích.

Mà Bắc Thiên Môn chỗ, Vu Hoành chính thao tác phòng an toàn, lặng yên không tiếng động một chút xíu lái vào cửa lớn.

Tìm kiếm nhiệm vụ đã tiến hành bảy ngày, nhưng vẫn như cũ không có phát hiện bất luận manh mối gì.

Ngược lại là Khủng Ảnh bọn họ trong lúc vô tình đụng phải một ít cơ quan, hoặc là gặp được số ít du đãng linh tai, trong nháy mắt bị giây.

Đối với cái này Vu Hoành cũng không thèm để ý, cực hạn triệu hoán dưới, tùy tiện muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.

Ùng ục ục.

Trong phòng an toàn, ba người chen tại quan sát phía trước cửa sổ, hướng ra ngoài cẩn thận tra xét tình huống.

Bắc Thiên Môn về sau, là một mảnh trống trải khổng lồ đá bạch ngọc quảng trường.

Quảng trường mặt đất có một mảng lớn Long Phượng tạo thành đường vân màu bạc, trung tâm Long Phượng bao quanh một viên Hắc Bạch Âm Dương Đồ, trong đó màu trắng đen đang chậm rãi xoay tròn chuyển động, ra bên ngoài phóng thích ra cực kỳ khoa trương linh năng bức xạ.

Vu Hoành duy trì lấy phạm vi lớn tìm kiếm, một bên chậm rãi từ quảng trường này biên giới chạy qua.

“Bên kia giống như có người!” Bỗng nhiên Y Y nhẹ giọng kêu lên.

Vu Hoành cùng Khô Thiền sững sờ, bọn hắn cũng không thấy có người, ngược lại là Y Y trước một bước phát giác.

Lúc này nghe được nàng nhắc lên, Vu Hoành mới ánh mắt tập trung qua phương hướng kia, quả nhiên thấy biên giới quảng trường, một Trương Hắc sắc trên băng ghế đá, ngồi một người mặc màu trắng viền bạc cẩm bào bóng người gầy gò.

Bóng người nhìn chăm chú lên chung quanh tán loạn Tốc Nhân thân ảnh, tựa hồ là đang quan sát cái gì.

Bỗng nhiên, người này ngẩng đầu, lộ ra một tấm chặt thành quỷ dị khuôn mặt.

Gương mặt này bên trên chỉ có một cái rất lớn độc nhãn con mắt.

Con mắt hiện lên màu đỏ, lóe ra nhàn nhạt huỳnh quang.

Sau đó, nó làm một cái để ba người đều có chút kinh ngạc cử động.

Chỉ gặp hắn giơ tay lên, bàn tay bóp thành trảo hình, sau đó…

Đối với mình con mắt, bỗng nhiên một đào.

Nhìn bên này lấy Y Y nhịn không được kinh hô một tiếng, Vu Hoành cùng Khô Thiền ngược lại không có gì phản ứng.

Rất nhanh, ba người liền nhìn thấy người này đưa tay trực tiếp móc tiến vào chính mình con mắt chung quanh.

Sau đó thoáng dùng sức, thế mà đem chính mình độc nhãn móc đi ra.

Hắn coi chừng đem con mắt dùng xòe tay ra lụa gói kỹ, sau đó lại từ trong túi áo xuất ra một cái mới con mắt, nhét về chính mình độc nhãn hốc mắt.

“Gia hỏa này… Đổi con mắt?” Vu Hoành thấy cảnh này, không biết thế nào, bỗng nhiên trong đầu chấn động mạnh một cái, nghĩ tới điều gì.

Hắn cứ như vậy dừng ở trên quảng trường, nhìn xem cái kia độc nhãn quái vật, nhìn xem hắn cách mỗi hai canh giờ liền chính mình đổi một lần con mắt.

Khô Thiền cùng Y Y ở một bên nhìn một hồi, cảm thấy nhàm chán, cứ làm chuyện của mình.

Duy chỉ có Vu Hoành, vẫn như cũ xếp bằng ở cửa ra vào, lẳng lặng quan sát.

Soạt.

Rốt cục, hắn đột nhiên đứng người lên.

Lúc này một đạo Tốc Nhân đã vừa vặn trở về, trong tay bưng lấy một khối cùng trước đó tương tự tảng đá màu trắng.

Vu Hoành mở ra một đầu khe cửa, đem tảng đá cầm tiến đến, sau đó cấp tốc trở lại phòng điều khiển chính.

Dự định lấy làm pin lại một lần nữa tu hành Loạn Thần Thiên Mục Kinh.

Chỉ là cùng trước đó khác biệt chính là, lần này hắn lựa chọn là mắt trái.

‘Mắt phải chủ yếu nhằm vào phương diện tinh thần công kích. Mắt trái hoàn toàn có thể biến thành nhằm vào vật lý đả kích cường hóa.’

‘Mà lại, ta vì cái gì không giống độc nhãn nhân kia một dạng, trước cường hóa bên ngoài con mắt sau lại trang về trên người mình? Hắc ấn không cho phép trực tiếp cường hóa tự thân, vậy ta trước cường hóa ngoại vật, lại cấy ghép về trên người mình không phải tốt! ?’

Đây mới là hắn chân chính từ độc nhãn nhân trên thân thu hoạch linh cảm.

Nếu như bên ngoài con mắt không thích ứng chính mình, vậy liền đem hắn cường hóa đến đầy đủ thích hợp bản thân lại nói!

Vu Hoành chợt phát hiện, chính mình tựa hồ tìm được quấn dựa vào hắc ấn cơ chế lỗ thủng.

Nghĩ đến liền làm, hắn lúc này bình tĩnh lại, thi pháp triệu hồi ra trong Thiên Hà Agris.

Agris co nhỏ lại thành một đoàn, phủ phục tại trong lòng bàn tay hắn, đứng im bất động.

'Xin lỗi.' Vu Hoành trong lòng đối với Agris nói câu, lập tức đột nhiên đưa tay, tinh chuẩn đem nó một viên con mắt đào lên.

Agris bỗng nhiên giãy dụa run rẩy lên, nhưng rất nhanh ổn định duy trì bất động.

Vu Hoành nhìn xem trong tay con mắt, hình cầu tinh thể màu đen một dạng tiểu cầu, còn tại bốc lên nhàn nhạt hắc khí.

Hắn đem nó đơn độc dùng một cái vật chứa đặt vào, bảo tồn tốt.

Sau đó để Agris trở về Thiên Hà.

Rất nhanh mới ánh mắt mọc ra, mà bên ngoài trong vật chứa cái này con mắt nhưng như cũ vẫn còn ở đó.

Vu Hoành bất động thanh sắc, tiếp tục tu hành.

Sau đó, thời gian ngày lại ngày trôi qua.

Vu Hoành từ đầu đến cuối quan sát đến con mắt biến hóa. Đồng thời hắn cũng bắt đầu để Tốc Nhân ở ngoại giới bắt đầu đại lượng tìm kiếm yếu một ít linh tai quái vật.

Cho hắn sưu tập con mắt làm chuẩn bị.

Đảo mắt hơn một tháng thời gian trôi qua.

Toàn Hạc vị trí một mực lơ lửng không cố định, không tìm được, ngược lại là con mắt, Vu Hoành dựa vào đánh lén cùng

chuyên chọn yếu đánh, góp nhặt một đống lớn.

Phòng điều khiển chính bên trong, trên mặt tường tất cả đều là từng cái lớn nhỏ không đều bình pha lê, trong bình chứa tất cả đều là các loại khác biệt ra hình màu sắc con mắt.

Vu Hoành liền xếp bằng ở những này con mắt quay chung quanh giữa đất trống ở giữa.

'Không sai biệt lắm… Có thể nếm thử ta trước đó ý nghĩ.'

Hắn đứng dậy, mắt nhìn hắc ấn cường hóa còn thừa thời gian, hôm nay chính là ngày cuối cùng, đối với phòng an toàn phòng ngự cường độ tăng lên, liền đem hoàn thành.

Lẳng lặng đi đến bên tường chỗ nhìn qua không ngừng lấp lóe hồng quang đếm ngược, Vu Hoành lẳng lặng chờ đợi chờ lấy cuối cùng năm phút đồng hồ triệt để đi qua.

Không bao lâu.

Đùng.

Rốt cục, đếm ngược hoàn toàn biến mất, về không.

Toàn bộ phòng an toàn run lên bần bật, mơ hồ một cái chớp mắt.

Đồng thời một tấm mới sách hướng dẫn nghiêng mắt nhìn đến Vu Hoành trong tay.

Phòng an toàn cường hóa hoàn tất, ngoại bộ bức tường đề thăng làm siêu uy quang đặc chủng tường hợp kim. Cường độ tăng lên mười một lần, bức tường này sinh ra từ Ovires cổ đại văn minh liên hành tinh, là cấp mười hệ thống phòng ngự bên trong cấp thứ năm cơ sở tường phòng hộ.

Vu Hoành run lên, nhìn thấy bức tường chậm rãi bắt đầu hiển hiện từng tia màu lam nhạt ảm đạm quang văn, có loại khoa học kỹ thuật mạch điện cảm giác.

Cái này tiên hiệp đại phái không đủ ngươi hao, đều chạy đến tinh cấp văn minh đi a.

Hắn thở hắt ra, không thèm quan tâm hắc ấn nói rõ, tiện tay từ một bên cầm lấy một cái chứa con ngươi màu bạc bình nhỏ.

Con mắt này là phụ cận du đãng Ngân Giáp Long Nhân trên thân móc ra.

Kỳ quái là, nơi này Ngân Giáp Long Nhân số lượng vô cùng ít ỏi, thậm chí Kim Giáp Long Nhân cũng cực ít.

Có lẽ là bởi vì nơi này là Bắc Thiên Môn bên trong.

Duy nhất ưu điểm là, bọn gia hỏa này thân thể đều có thể tái sinh, những này con mắt nhìn nhiều, trên thực tế, tất cả đều là hai cái Long Nhân trên thân móc ra

Hết thảy chín mươi chín con, đụng cái may mắn.

Lúc này hắn cầm một cái con ngươi màu bạc, xác định hắc ấn cường hóa sau khi kết thúc, trong lòng mặc niệm.

Cường hóa bên ngoài mắt, phương hướng: Tiêu trừ cấy ghép tại trên người của ta lúc sinh ra hết thảy tác dụng phụ.

Hắn ngay từ đầu không có trực tiếp cường hóa công năng, mà là trước tiêu trừ tai hoạ ngầm.

Lập tức, trên mu bàn tay hắc tuyến lóe lên, chui vào trong bình con mắt.

Cái kia con ngươi màu bạc có chút hơi co rụt lại, rất nhanh hỏi thăm phải chăng bắt đầu phản hồi truyền đến.

Vu Hoành mắt nhìn trên bình đồng bộ xuất hiện đếm ngược.

‘19 phút’ .

Ngoài dự liệu ngắn

Trong lòng của hắn một chút tràn ngập chờ mong

Nếu như lần này thí nghiệm có thể thành công, như vậy hắn đem rốt cuộc không cần như trước đó như vậy chậm chậm rãi rãi tu luyện tăng lên.

Dù sao tu luyện mặc dù vững chắc, cơ sở rất lao, nhưng ở cần thực lực lúc lại luôn lộ ra giật gấu vá vai.

Nếu như con đường này có thể đi thông, liền mang ý nghĩa, hắn hoàn toàn có thể đổi mạch suy nghĩ, dùng đồng dạng nguyên lý trình tự đổi mặt khác khí quan tứ chi các loại.

Mười mấy phút thời gian rất ngắn, Vu Hoành dứt khoát khoanh chân tu hành Thái Linh Công chờ đợi.

Không bao lâu, thời gian nhanh đến.

Hắn mở mắt nhìn chăm chú lên trong bình con ngươi màu bạc.

Tại đếm ngược về không trong nháy mắt, con mắt mặt ngoài lóe lên ánh bạc, lập tức liền mai danh ẩn tích, không có động tĩnh.

Vu Hoành thở hắt ra đem cái bình đóng miệng mở ra.

Nhìn xem bên trong thường thường không có gì lạ con mắt, hắn hít một hơi thật sâu. Vươn tay.

Phốc!

Bỗng nhiên, hắn trực tiếp lấy tay đâm vào chính mình mắt trái, sinh sinh ra bên ngoài một móc.

Xoẹt một chút.

Ánh mắt liên tiếp thần kinh bị ngạnh sinh sinh tách rời ra.

Đau nhức kịch liệt kích thích Vu Hoành đại não, để hắn cơ hồ muốn mất đi tỉnh táo đau nhức gào rống đứng lên.

Nhưng đối với tương lai chờ mong, lại để cho hắn cố nén thống khổ, buông xuống con mắt của mình tiến vào một cái đã sớm chuẩn bị xong sạch sẽ cái bình bên trong.

Sau đó tay run run, cầm lấy con ngươi màu bạc, hướng chính mình mắt trái huyết động bên trong nhét.

Nhắm ngay vị trí, nhét tốt, cấp tốc phóng thích Tinh Linh Cổ Thụ chi kêu gọi, kim quang bao trùm lên đi.

Rất nhanh, từng tia mới ánh mắt trải qua cùng mạch máu từ trong hốc mắt mọc ra, kết nối đổi mới tới nhãn cầu màu bạc.

Vu Hoành nhịn đau hai tay kết ấn, thả một cái tịnh hóa vi khuẩn virus tiểu thuật pháp, xem như cho mình toàn thân trừ độc.

Vi khuẩn virus cũng có cực kỳ nhỏ tinh thần ba động, cho nên đạo mạch thuật pháp bên trong cũng có nghiên cứu phương diện này. Đây cũng là những đạo mạch đại lão kia rất khó bị g·iết c·hết nguyên nhân một trong. Thậm chí đến cuối cùng Thiên Sư cấp còn có có thể trực tiếp đổi thân thể bí ẩn thuật thức.

Lúc này Vu Hoành dùng ngược lại là rất thuận tiện.

Thanh trừ hết v·ết m·áu, Vu Hoành mệt mỏi đi đến một bên, xếp bằng ngồi dưới đất, chậm rãi chờ đợi mắt trái thích ứng cùng biến hóa.

Vừa mới móc xuống mới nhét vào một cái mới, lúc này mắt trái như trước vẫn là đen kịt một màu, cái gì cũng nhìn không thấy.

Nhưng theo thời gian trôi qua.

Rất nhanh, một giờ đi qua.

Từ từ Vu Hoành cảm thấy đau đớn đang yếu bớt, hắn cấp tốc lại cho mình dùng giảm nhiệt thuốc nhỏ mắt, lần này không phải mình cường hóa, mà chỉ là bên ngoài nhân sinh bình thường sinh ra thuốc đặc hiệu.

Lại chờ đợi trong một giây lát, rốt cục.

Từng tia nhỏ xíu sáng ngời, xuất hiện tại Vu Hoành não hải.

Hắn trợn Đại Tả mắt, con ngươi màu bạc có chút chuyển động, không ngừng hướng xuống chảy xuống đại lượng nước mắt.

Nhưng giờ này khắc này, hắn không thèm để ý những này, chỉ có mắt trái lộ ra ánh sáng cùng hình ảnh, mới là để tâm tình

của hắn mênh mông căn nguyên!

‘Xong rồi! !’ hắn một chút đứng dậy, cứ việc con mắt màu bạc thị lực kém xa chính mình nguyên bản tốt.

Nhưng lúc này ở Vu Hoành trong tầm mắt, không trung nổi lơ lửng vô số từng tia từng sợi màu bạc đường cong.

Những đường cong này có to đến mảnh, bọn chúng tựa như mềm mại đoạn thẳng, phiêu phù ở giữa không trung, bay tới bay lui.

“Đây là.” Vu Hoành vươn tay, không tự chủ được nắm một cây màu bạc đường cong.

Xùy!

Ngay tại bóp ra đường cong trong chốc lát, một cỗ không gì sánh được tinh thuần linh năng điên cuồng tràn vào trong cơ thể hắn.

Mà đường cong kia cũng chậm rãi rút ngắn, biến mất.

Cỗ này tràn vào linh năng cùng đá trắng loại hình linh năng hoàn toàn khác biệt.

Nếu như nói đá trắng là mấy ngàn tạp chất hỗn hợp cưỡng ép đè ép cùng một chỗ đồ vật, như vậy đường cong chính là không có nửa điểm ý chí ý thức tinh khiết vô ý thức linh năng.

Tựa như còn chưa sinh ra ý thức hài nhi linh năng, có thể tùy ý hấp thu thôn phệ.

Chương 452: Tình huống (4)

‘Đây có lẽ là Ngân Giáp Long Nhân tu hành linh năng phương thức một trong! Có thể không cần đi trừ tạp chất liền hấp thu linh năng, Thái Linh Công tốc độ tu hành tuyệt đối so với trước đó nhanh rất nhiều rất nhiều.’ Vu Hoành tâm tình tương đương kích động, lập tức, hắn lại lấy một cái Kim Giáp Long Nhân con mắt, tay đè đi lên bắt đầu tiêu trừ tác dụng phụ.

Lần này, hắn dự định cường hóa đến hài lòng, lại tiến hành đối với mình con mắt cấy ghép.

Dạng này liền có thể duy nhất một lần thu hoạch được đủ cường đại cơ sở điểm xuất phát!

Đằng sau lại lấy công pháp đem nó dung hợp tiến tự thân, hóa thành một cái chỉnh thể.

Tại Vu Hoành cố gắng cường hóa Kim Giáp Long Nhân ánh mắt lúc, phòng an toàn cũng chậm rãi ở trong Bắc Thiên Môn di động tới.

Rất nhanh vượt qua đá bạch ngọc quảng trường, đi vào một chỗ to lớn thuần trắng đạo cung trước cửa.

Đạo cung cửa lớn nửa mở, bên trong có từng vị Thải Kính Đạo Nhân ngồi xếp bằng bất động, tựa hồ đang mở yến hội.

Yến hội chỗ cao nhất chủ vị, thì ngồi một mặt cho mơ hồ, thân mang thúy màu lam hoa lệ áo giáp nữ tử cao lớn.

Nữ tử tư thế ngồi hào phóng, hai chân bát tự mở ra, lưng eo thẳng tắp, một tay nắm lấy một thanh đen kịt Phương Thiên Họa Kích, mơ hồ khuôn mặt cúi đầu có chút quan sát trong đạo cung tất cả khách nhân.

Vu Hoành xác định cường hóa bắt đầu về sau, liền đi ra ý thức quan sát bốn phía

Lúc này nhìn thấy tòa này đạo cung, hắn cũng không có tiếp tục triệu hoán Tốc Nhân q·uấy n·hiễu nơi này.

Hắn hiện tại không có linh quang tăng phúc, ngay cả một cái Thải Kính Đạo Nhân đều không nhất định có thể đánh, nơi này tối thiểu ba mươi mấy cái Thải Kính Đạo Nhân, còn có ngồi tại chủ vị nữ tử, rất có thể chính là một vị Tiên Tướng.

Thật muốn dẫn xuất động tĩnh, đến lúc đó phiền phức liền lớn.

Phòng an toàn lặng yên không tiếng động từ chỗ cửa lớn di động, rời đi.

Từng cường hóa sau ẩn tàng năng lực, lần thứ nhất cho thấy hiệu quả kinh người.

Rõ ràng trong đại sảnh từng cái Thải Kính Đạo Nhân cứng ngắc ngồi ở bên trong, ghé mắt nhìn về phía chủ vị áo giáp nữ tử, bọn hắn cũng không phải là pho tượng, lồng ngực có chút còn có nhảy lên, cho thấy bọn hắn cũng tim có đập.

Nhưng chính là không ai có thể phát hiện gần trong gang tấc phòng an toàn.

Liền ngay cả chủ vị nữ tử cũng nhắm mắt bất động.

“Chờ một chút! Có động tĩnh!” Bỗng nhiên Khô Thiền một chút đứng dậy, tiến đến quan sát cửa sổ chỗ gần, hướng cái này mảnh đại điện này bên trong nhìn lại.

“Đó là cái gì? !”

“A! ?”

Vu Hoành lúc này cũng cảm ứng được tương tự khí tức.

Là Toàn Hạc! !

Thời gian qua đi hồi lâu, nàng rốt cục lần nữa phóng thích khí tức.

Ông! !

Đúng vào lúc này, toàn bộ tòa này đạo cung đại điện, dưới mặt đất ầm vang chấn động, toàn bộ mặt đất sáng lên oánh oánh bạch quang, đồng thời có mơ hồ hạc ré từ dưới đất truyền đến.

“Thế mà dưới đất!” Khô Thiền kinh ngạc nói.

Vu Hoành lại không b·iểu t·ình gì, hắn lúc này tạm dừng đối với con mắt nghiên cứu, đi ra phòng điều khiển chính, đi vào quan sát phía trước cửa sổ.

“Xem ra chính là chỗ này… Bây giờ suy nghĩ là, làm như thế nào tại nhiều như vậy linh tai quái vật mí mắt dưới mặt đất, đem người cứu ra.” Hắn trầm giọng nói.

“Con mắt của ngươi…” Khô Thiền ngẩng đầu đang muốn nói chuyện, lại đối mặt Vu Hoành không có mang bịt mắt trái.

Cái kia mắt trái màu bạc cùng trước đó những Ngân Giáp Long Nhân kia tựa hồ hoàn toàn tương tự.

“Không có việc gì, làm cái nho nhỏ nếm thử. Bây giờ không phải là nói những này thời điểm. Tiếp tục.” Vu Hoành ngắt lời nói.

“Trước muốn tìm tới dưới mặt đất cửa vào, nhìn tiền bối đến cùng bị giam giữ ở nơi nào. Sau đó lại dựa vào phòng an toàn từ từ xê dịch đi qua, minh chủ ngài không phải cường hóa nhiều lần ẩn tàng năng lực, hiện tại chúng ta khoảng cách những quái vật này gần như vậy, đều không thể bị phát hiện. Chúng ta hoàn toàn có thể đầy đủ lợi dụng loại này ẩn nấp năng lực. Chỉ cần đang cứu người trong nháy mắt hiện thân đi ra là có thể.” Khô Thiền cấp tốc nghĩ đến biện pháp quá trình.

“Ngươi có thể xác định tên kia hư hư thực thực Tiên Tướng nữ nhân không có thuấn di năng lực?” Vu Hoành nói.

“Ngay cả Tam Nhãn Kim Giáp Long Nhân đều có thể thuấn di, ngươi cảm thấy Tiên Tướng không có?”

Khô Thiền yên lặng trầm mặc dưới, lại nói.

“Vậy ta đi hấp dẫn lực chú ý, trước đem người dẫn xa một chút.”

“Không dùng.” Vu Hoành lắc đầu.

“Tiên Tướng thuấn di phạm vi rất có thể cực lớn, lại thêm nơi này là linh tai chỗ sâu, năng lực thậm chí khả năng sẽ còn bị phóng đại cường hóa.”

“Vậy phải làm thế nào?” Y Y ở một bên hỏi.

“Không vội… Cần chờ đợi thời cơ…” Vu Hoành nói khẽ.

Phòng an toàn lập tức bất động, ngay tại tòa này đạo cung cạnh cửa lẳng lặng chờ đợi.

Xùy.

Vu Hoành thử kéo dài khoảng cách triệu hoán một cái Tốc Nhân, để nó xuất hiện tại phía sau cửa một chỗ đất trống.

Tốc Nhân đột ngột xuất hiện, còn không có đứng vững.

Răng rắc.

Một đạo điện quang màu vàng chợt lóe lên, tinh chuẩn đập trúng Tốc Nhân.

Tiếp theo một cái chớp mắt, Tốc Nhân hóa thành vôi, c·hôn v·ùi sụp đổ xuống tới.

“Không phải trong đại điện Thải Kính cùng Tiên Tướng xuất thủ.” Khô Thiền nhíu mày.

“Là trên tường.” Vu Hoành nói.

Ba người cùng nhau thay đổi ánh mắt, nhìn về phía đạo cung tường ngoài.

Tới gần cửa trên vách tường, vẽ lên rất nhiều giống như rồng mà không phải là rồng màu xanh sinh vật, những sinh vật này nương theo lấy hoa tươi, hỏa diễm, sóng biển, vờn quanh tại đạo cung chung quanh.

Lúc này những này nguyên bản nên phù điêu đồ vật, vậy mà toàn bộ sống.

Bọn chúng lít nha lít nhít nhét chung một chỗ, như chuông đồng con mắt trừng mắt Tốc Nhân vị trí. Trong miệng có nhàn nhạt điện mang màu vàng cấp tốc suy yếu, ảm đạm đi Vu Hoành trong lòng trầm xuống, nhìn thấy trên vách tường lít nha lít nhít chí ít có trên trăm đầu vật như vậy, bọn hắn tựa hồ chính là tòa này đạo cung người trông chừng.

“Xem ra nơi này cùng địa phương khác không giống với…” Hắn lầm bầm, trong lòng suy tư đối sách.

Phòng an toàn ngay ở chỗ này ngừng, không có lại động đậy.

Không cần c·ách l·y thái, nơi này Tiên Tướng cũng không phát hiện được bọn hắn, ngược lại là vừa vặn quan sát có phải hay không sẽ xuất hiện khả năng lỗ thủng.

Cùng Khô Thiền Y Y hai người bàn giao xuống chú ý hạng mục, Vu Hoành trở về phòng điều khiển chính, tiếp tục cầm lấy mới một viên Tam Nhãn Kim Giáp Long Nhân con mắt.

Đây là hắn cho đến tận này, có thể cầm tới mạnh nhất linh tai quái vật con mắt.

Tam Nhãn Kim Giáp Long Nhân lần thứ nhất xuất hiện, liền trực tiếp là Thất Hung cấp độ quái vật. Tự mang thuấn di, cưỡng chế đứng im các loại năng lực, miễn dịch cấp bậc thấp tinh thần thuật pháp công kích, phi thường cường hãn.

Đào ra về sau, lợi dụng mới được đến Tinh Linh Cổ Thụ chi kêu gọi qua một đoạn thời gian duy trì sinh cơ, vừa vặn có thể trường kỳ bảo tồn.

Vươn tay đặt tại cái bình mặt ngoài.

‘Cường hóa ngoại nhãn, đối với linh tai phương diện cực hạn cường hóa.’ Vu Hoành trong lòng mặc niệm. Con mắt này đã lúc trước thời gian bên trong cường hóa tiêu trừ tác dụng phụ.

Giống như nó còn có còn lại hai mươi khỏa Kim Giáp Long Thủ Nhân con mắt, những này con mắt Vu Hoành định dùng đến phân đừng cường hóa được không cùng công năng, một phương diện toán trắc thử thí nghiệm, một phương diện khác cũng có thể ứng đối tình huống khác nhau tràng cảnh, dù sao nguyên tai cũng không phải là chỉ có linh tai hắc tai quang tai

ba loại, con mắt vạn nhất phía sau khó tìm loại này phẩm chất cao liền phiền toái, hay là trước dự trữ một chút lại nói.

Còn lại, chính là nhìn có thể cường hóa đến cấp độ gì.

Hắc tuyến chảy ra, đếm ngược rất nhanh hiển hiện.

45 ngày 7 giờ 19 phút.

'Lại là thời gian này, bốn mươi mấy ngày… Lần trước cực hạn cường hóa cũng là chiều dài này. Xem ra cực hạn của ta cường hóa, tối đa cũng cũng chỉ có thể đạt tới chiều dài này…'

Vu Hoành rất rõ ràng, chính mình cực hạn cường hóa, hoàn toàn là nhìn chính mình có bao nhiêu tinh khí thần nội lực cung ứng đến tính toán.

Cho nên gần nhất liên tục mấy lần cực hạn cường hóa, đều là bốn mươi mấy trời, mang ý nghĩa trạng thái của hắn bây giờ, nhiều nhất chính là chèo chống đối với mắt vàng bốn mươi mấy trời cường hóa.

"Chờ một chút xem đi, đến lúc đó, nhìn xem cường hóa về sau, có thể có thay đổi gì…" Vu Hoành trong lòng dù sao cũng hơi chờ mong.

Buông xuống con ngươi màu vàng óng cái bình, hắn quay người ra phòng điều khiển chính.

Hiện tại phòng an toàn phòng hộ tăng lên tới cấp rất cao đoạn, ẩn tàng năng lực cũng cực mạnh, coi như ở tại Tiên Tướng cửa ra vào đều có thể không bị phát hiện.

Dạng này cường độ để Vu Hoành trong lòng ba người cảm giác an toàn càng phát ra nồng hậu dày đặc.

Ngay từ đầu mấy ngày, nghĩ đến bên người có một đống lớn Thải Kính Đạo Nhân cùng một cái đặc biệt Tiên Tướng tại, bọn hắn trong lòng còn có chút hoảng.

Ban đêm ngay cả đi ngủ cũng không an ổn.

Nhưng chờ nửa tháng sau.

Ba người thần kinh dần dần đại điều, phát hiện vô luận như thế nào đều không có ai phát hiện phòng an toàn tồn tại về sau, bọn hắn lá gan cũng lớn rất nhiều.

Vu Hoành bắt đầu không ngừng phóng thích triệu hoán Khủng Ảnh, nếm thử dẫn dắt rời đi trong đạo cung linh tai quái vật bọn họ.

Nhưng không dùng.

Từ Tốc Nhân bắt đầu, một đường đi lên trên, chính là sau cùng Hắc Cự Nhân xuất mã, đều là mới hiện thân liền bị điện bạo.

Ánh sáng đạo cung tường ngoài trên trăm đầu hình rồng màu xanh sinh vật, liền đủ nghiền ép triệu hoán vật.

Liên tục hơn mười lần nếm thử không có kết quả về sau, Vu Hoành quả quyết từ bỏ cách làm này.

Mà là lẳng lặng quan sát chờ đợi.

Đảo mắt thời gian nhoáng một cái 40 ngày thời gian trôi qua, hắc ấn cường hóa thời gian lại nhanh đến.

Trong khoảng thời gian này không có mặt khác tạp vụ, chuyên tâm cường hóa cùng tu hành, Vu Hoành luôn cảm giác cường hóa đứng lên mặc dù mỗi lần đều có hơn một tháng, nhưng thời gian lại trôi qua rất nhanh.

Lần này để hắn có chút vui mừng chính là, không chỉ cường hóa sắp kết thúc rồi, Thái Linh Công tầng thứ sáu cũng rốt cục sắp đột phá.

Song hỉ lâm môn bên dưới hắn đối với thực lực tăng lên lại có mới hi vọng.

Mặc dù Thái Linh Công chuyển sang nơi khác bị ngăn cách rơi linh tai liên hệ, khả năng lại sẽ xuất vấn đề, nhưng tối thiểu lúc này dùng tốt, tăng phúc cũng đủ mạnh!

Ngay tại Vu Hoành bế quan chờ đợi đột phá cường hóa lúc kết thúc.

Khô Thiền cùng Y Y vẫn như cũ chính canh giữ ở cửa sổ, ra bên ngoài nhìn quanh.

Đạo cung trong đại điện, những Thải Kính Đạo Nhân kia cùng vị kia nữ tính Tiên Tướng, vẫn như cũ duy trì lấy hơn một tháng trước tư thế, thậm chí ngay cả giơ lên tay, khẽ nhếch bờ môi, tóc trôi nổi đường cong, đều không có nửa điểm khác biệt.

Nơi này không có phong năng quét đi vào, tất cả mọi người giống như là pho tượng đồng dạng, không nhúc nhích, không rên một tiếng.

"Nhìn, nơi này linh tai sinh tồn phương thức, chính là tại lúc cần phải xuất động thôn phệ người sống tinh thần, sau đó trở về kéo dài hơi tàn." Khô Thiền thở dài, "Bọn hắn dạng này còn sống, cùng c·hết có gì khác biệt?"

"Khác nhau vẫn phải có."

Bỗng nhiên một thanh âm truyền vào đầu óc hắn.

"Ừm! ? Ai! ?" Khô Thiền một cái giật mình, nhìn chung quanh một chút, sau đó chỉ thấy một mặt mờ mịt Y Y, ngồi tại trên băng ghế nhỏ mê mang nhìn xem.

"Ngươi ta ở chung được lâu như vậy, lại cẩn thận cảm giác dưới, khí tức của ta. Ngươi hẳn là rất quen thuộc." Thanh âm kia cứng cáp hữu lực giống như là tuổi tác cực lớn già.

Khô Thiền nhíu mày, an tĩnh lại cẩn thận cảm giác.

Thanh âm không phải từ ngoại giới truyền đến, mà tựa hồ là từ chính mình đáy lòng vang lên.

Nhưng hắn trên thân thế nhưng là có Hồng Thực Pháp hộ thể, đạo tức ngưng tụ bị động thuật thức ngăn cách hết thảy, không phải hắn công nhận người, sóng ý thức căn bản không có khả năng tiến vào đáy lòng của hắn.

Chần chờ một chút.

Rất nhanh, hắn đột nhiên tay đè chặt bên hông không trọn vẹn Xích Tiêu Kiếm chuôi kiếm.

‘Xích Tiêu! ?’

“Là ta. Nhờ có ngươi, ta mới có thể triệt để tạm thời thoát khỏi Linh Tai Thiên Đình khống chế, khôi phục thời gian ngắn thanh tỉnh.” Xích Tiêu trầm giọng nói, “Từ khi ta bị rèn đúc thành kiếm về sau, đã không nhớ rõ thời gian trôi qua bao lâu. Nếu không phải là các ngươi nơi này rất kỳ lạ, có thể triệt để ngăn cách linh tai đối ta liên hệ, ta cũng không có cách nào tỉnh táo lại.”

Chương 453: Cứu viện (1) (tạ ơn Tử Tang Lăng Phong minh chủ)

Chương 453: Cứu viện (1) (tạ ơn Tử Tang Lăng Phong minh chủ)

“Ngươi thật sự là Xích Tiêu, vậy ta không ít sự tình ngươi hẳn là cũng biết a?” Khô Thiền hoài nghi nói.

“Đương nhiên. Không tin ngươi có thể hỏi một chút. Bất quá ta thanh tỉnh thời gian không nhiều, lúc trước Thiên Đình đem ta luyện chế thành kiếm, đối ta thần hồn tạo thành tổn thương to lớn. Có thể hiện tại tỉnh táo lại đều là bởi vì ta thực lực mạnh mẽ.”

Khô Thiền không còn lên tiếng, trực tiếp đứng người lên hướng tầng hầm đi đến, nơi đó trừ ra phòng an toàn ngoài trận pháp, còn có chính hắn bố trí trận pháp, đối với ngăn cách ngoại bộ truyền âm cùng sóng ý thức truyền lại có hiệu quả.

Nhưng rất nhanh, hắn phát hiện thanh âm vẫn còn, tiến vào hai tầng trận pháp về sau, vẫn là rất rõ ràng có thể nghe được.

“Ngươi đừng kích động, ta thật sự là Xích Tiêu, còn có ngươi đừng đem chuyện của ta nói cho các ngươi biết minh chủ, tên kia, khá là quái dị.” Xích Tiêu nói.

“Cái gì gọi là khá là quái dị?” Khô Thiền hỏi.

“Nói thật, ta ít nhiều có chút sợ cái kia Vu Hoành.” Xích Tiêu nói, ” sống mấy trăm năm, còn là lần đầu tiên gặp được một cái nhìn như vậy không thấu người.”

Khô Thiền nghe vậy, lập tức đứng dậy, hướng phía Vu Hoành chỗ phòng điều khiển chính đi đến.

“Chờ một chút! Ngươi chờ một chút! !” Xích Tiêu vội vàng gọi lại hắn.

“Ngươi không muốn biết ta vì cái gì hiện tại mới lên tiếng a?”

“Ngươi nói đi, ta đi qua thời điểm một đôi nói cho minh chủ.” Khô Thiền nói.

“Ai, chủ yếu là các ngươi thế mà có thể ngăn cách linh tai ảnh hưởng, điểm ấy liền xem như chúng ta thời đại kia tất cả mọi người tập hợp đều không có làm được sự tình. Cho nên đừng nóng vội… Ta đi ra ngoài là vì giúp các ngươi!” Xích Tiêu vội vàng nói.

Cười ha ha, Khô Thiền quay người liền hướng phòng điều khiển chính đi đến nhưng ngay lúc đó lại bị gọi lại.

Xích Tiêu lại là một trận tận tình khuyên bảo giải thích.

Giày vò hơn một giờ, Khô Thiền mới rốt cục có chút tin tưởng.

“Vậy ngươi bây giờ thanh tỉnh là vì giúp chúng ta cái gì?” Trên đời này xưa nay sẽ không có trùng hợp như vậy sự tình, sớm b·ất t·ỉnh muộn b·ất t·ỉnh, đối phương hết lần này tới lần khác lúc này tỉnh, khẳng định có nguyên nhân. Cho nên Khô Thiền rất ngay thẳng hỏi thăm lên tiếng.

“Rất đơn giản, các ngươi không phải muốn cứu người a? Các ngươi muốn cứu người, bị giam ở chỗ này thiên lao, ta có thể giúp các ngươi dẫn dắt rời đi thủ vệ Tiên Tướng, nhưng các ngươi phải giúp ta một chuyện.”

“Cái gì?” Khô Thiền hỏi.

“Lấy đi ta bị đặt ở trong thiên lao nguyên ấn.” Xích Tiêu nói.

“Nguyên ấn là cái gì?”

“Đó là thuộc về một người hạch tâm nhất ấn ký, ngươi tại sao là ngươi, mà không phải những người khác, đó chính là do nguyên ấn quyết định. Mà ta cho dù c·hết ở bên ngoài nếu như nguyên ấn còn ở nơi này, cũng không cách nào triệt để giải thoát, sẽ còn lại nơi này khôi phục, khôi phục, nhốt tại tối tăm không ánh mặt trời trong thiên lao, thẳng đến nổi điên.” Xích Tiêu trả lời.

“… Ta phải cùng ta minh chủ thương lượng một chút.” Khô Thiền là cái trung thực hài tử, mặc dù hắc hóa, nhưng đúng đúng chính mình người tốt, hắn hay là rất không tệ.

Bản chất chính là thẳng thắn, ngay thẳng, gặp được sự tình cái thứ nhất xông.

“Cái kia. Được chưa, tốt a, ta đối với các ngươi minh chủ cũng cảm thấy rất hứng thú, hắn xác thực rất thần kỳ, luôn có thể biến không thể thành có thể! Phi thường lợi hại!” Xích Tiêu bất đắc dĩ miễn cưỡng nói.

Hắn lúc trước chọn trúng đối phương, không chỉ là bởi vì chỉ có đối phương miễn cưỡng có thể gánh chịu hắn giáng lâm, cũng bởi vì đối phương xích thành thản nhiên. Lòng dạ quang minh.

Hiện tại xem ra, cái này xích thành thản nhiên, có đôi khi nhiều ít vẫn là có vấn đề.

Khô Thiền đạt được khẳng định, lúc này đứng dậy hướng phía phòng điều khiển chính tiến đến.

Mà lúc này phòng điều khiển chính bên trong.

Vu Hoành chính cầm một viên lóng lánh thất thải quang mang chói mắt con mắt, chậm rãi hướng phía chính mình hốc mắt lấp đầy.

Một tấm màu bạc chữ viết sách hướng dẫn tờ giấy, chậm rãi ở bên cạnh hắn bay xuống.

Phía trên rõ ràng viết chữ Hán: Ngoại nhãn (lại tên Thải Kính Chúc Đồng, là Thiên Đình Thải Kính Đạo Nhân cả đời tu vi chi tinh hoa, đối tự thân linh năng tự động tăng phúc gấp mười bảy lần, thu hoạch được Hư Không Nhất Chỉ tự mang cao giai linh năng thuật pháp, thu hoạch được bị động thuật thức Vạn Linh Dẫn).

Hư Không Nhất Chỉ: Chủ động thuật thức, một tay một ngón tay phát động, chỉ hướng đồ vật sẽ gặp tự thân linh năng nhân với năm Linh Uy áp chế. Nhưng đối với tự thân là chấm tròn

1000 mét bán kính phạm vi sử dụng. Tiêu hao là mỗi lần tự thân linh năng một phần năm.

Vạn Linh Dẫn: Bị động thuật thức, có thể tùy tâm niệm hấp thu bán kính 1000 mét bên trong hết thảy sinh linh tinh thần linh năng, tất cả yếu tại tự thân linh năng một phần mười sinh linh sẽ nhận tiếp tục linh năng dẫn dắt, không cách nào c·ách l·y hoặc là đối kháng, sẽ được cưỡng ép rút ra linh năng, cho đến c·hết.

Chú ý: Vạn Linh Dẫn rút ra linh năng chứa đại lượng tạp chất, trực tiếp sau khi hấp thu thời gian ngắn có thể trên diện rộng tăng cường thực lực, nhưng sẽ tạo thành tư duy r·ối l·oạn, ký ức nhận biết xuất hiện sai lầm, nhân cách sai lệch. Cũng không có cách nào tiến hóa tiếp theo giai đoạn, cần tiên quang hoàn thành triệt để tịnh hóa.

Hai cái này thuật thức, xem xét chính là lúc trước Thải Kính Đạo Nhân sử dụng tới cường đại năng lực.

Đặc biệt là cái thứ hai, trước đó thậm chí tạo thành đại lượng người bình thường phạm vi tính t·ử v·ong.

Vu Hoành lúc này nhìn thấy cái này hai thuật thức, trong lòng dù sao cũng hơi cảm khái.

Hư Không Nhất Chỉ là đối với đơn thể địch nhân, Vạn Linh Dẫn là đối với pháo hôi bộ đội, Thải Kính Đạo Nhân quả nhiên là toàn năng hình linh tai! Khó trách lúc trước đánh cho gian nan như vậy.

Đây là mới cường hóa đi ra một viên Tam Nhãn Long Thủ Tướng con mắt.

Không có gì bất ngờ xảy ra, con mắt này trực tiếp cường hóa thành Thải Kính Đạo Nhân thuộc tính.

Lúc trước Tam Nhãn Long Thủ Tướng cần thôn phệ đại lượng sinh linh ý chí, còn cần một đạo Thiên Đình tiên khí, mới có thể thành công tấn thăng Thải Kính.

Hiện tại chỉ là Vu Hoành một cái cường hóa, thế mà liền trực tiếp vượt qua đạo nan quan kia, tấn thăng Thải Kính.

Răng rắc.

Thải quang con mắt được cài đặt tiến hốc mắt, phát ra một tiếng vang nhỏ.

Vu Hoành cấp tốc phóng thích Tinh Linh Cổ Thụ chi kêu gọi, vàng nhạt vầng sáng tản ra, bao trùm hốc mắt.

Nhất thời, đại lượng màu trắng đoạn thẳng trạng linh năng, hiện lên ở hắn trong tầm mắt.

Lần này, màu trắng đoạn thẳng bên trong, còn xen lẫn một chút màu bạc đoạn thẳng.

Hắn vươn tay, thử nghiệm đi đụng vào.

Xùy!

Lập tức một cỗ nồng độ tương đối cao tinh thuần linh năng, tràn vào thân thể của hắn như thế một cây màu bạc đoạn thẳng, chí ít chống đỡ màu trắng năm đến mười rễ. Phi thường khoa trương.

‘Nếu như có thể một mực hấp thu màu bạc đoạn thẳng, ta Thái Linh Công tiến độ tuyệt đối có thể tăng lên tốc độ tu hành năm đến mười lần!’ Vu Hoành trong lòng cảm khái.

Giác quan tăng lên cường hóa, cường hóa chính là tu hành cơ sở. Cái này đạo mạch đã từng quan điểm, coi là thật không sai.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là không có bài xích phản ứng, hắn là bởi vì có hắc ấn giúp mình tiêu trừ vấn đề, mới có thể làm đến một bước này.

Đông đông đông.

Đúng lúc này, cửa phòng bị gõ vang.

“Tiến đến.” Vu Hoành ngón tay khẽ động, khóa cửa tự hành bị nội lực mở ra.

Quay đầu lại, nhìn thấy Khô Thiền sắc mặt nghiêm túc đi tới, hắn cũng có chút kỳ quái.

“Thế nào? Lại phát sinh phiền toái gì?

“Không phải… Là Xích Tiêu.” Khô Thiền há mồm vừa định nói chuyện. Liền nhìn thấy trong phòng này đầy tường đều treo to to nhỏ nhỏ các loại con mắt cái bình.

Hắn hô hấp không khỏi hơi chậm lại.

“Ngươi xem một chút, ta liền nói a, gia hỏa này cũng không phải là người bình thường! Hắn chuyện gì đều làm được!” Xích Tiêu ở đáy lòng hắn tranh thủ thời gian kêu to.

“Ta cảm thấy ngươi tốt nhất đừng đem ta nói ra, không phải vậy ta lo lắng ngươi cũng có thể sẽ xảy ra chuyện!” Hắn tranh thủ thời gian bổ sung.

“…” Khô Thiền ngừng tạm, “Là như thế này…” Hắn không chút do dự đem Xích Tiêu thanh âm chuyện này nói ra.

“…” Xích Tiêu đột nhiên cảm giác được, tự chọn vị chủ nhân này, có phải hay không có chút chọn sai.

Nhìn xem tình huống này, cả nhà c·hết hết, liền thừa một cái dòng độc đinh, kết quả chính mình cái này hắn tự thân bí mật lớn nhất, thế mà còn không chút do dự cho một ngoại nhân nói thấu.

Thật sự là tuyệt không lo lắng người khác hại hắn.

“… Cũng tức là nói, hiện tại cái này Xích Tiêu bên trong ý thức, tự xưng có thể phối hợp giúp chúng ta dẫn dắt rời đi ngăn chặn thiên lao Tiên Tướng?” Vu Hoành thuật lại một lần toàn bộ nội dung.

“Đúng thế.”

“Ngươi tin không?” Vu Hoành nói.

“Bán tín bán nghi.”

“Vậy liền thử nhìn một chút.” Vu Hoành cười cười, sờ lên chính mình vừa mới cấy ghép Thải Kính Chúc Đồng.

Vừa vặn, hắn mới cực hạn cường hóa kết thúc năng lực, cũng cần dùng thử một chút.

Không nói những cái khác, g·iả m·ạo một chút linh tai quái vật, có lẽ có nhất định có thể thực hiện độ.

“Con mắt của ngài?” Khô Thiền lúc này cũng chú ý tới Vu Hoành tròng mắt nhan sắc lại thay đổi, chần chờ hỏi một câu.

“Không có việc gì, chỉ là luyện một loại con mắt biết biến hóa công pháp.” Vu Hoành đơn giản giải thích câu.

“Tốt a, vậy chúng ta lúc nào động thủ?” Khô Thiền hỏi.

“Trước muốn tìm tới thiên lao ở đâu.” Vu Hoành nói. Cúi đầu nhìn về phía Xích Tiêu Kiếm.

Tựa hồ cảm thấy ánh mắt của hắn, Xích Tiêu Kiếm chuôi khẽ run lên, từ đó bốc hơi lên một chút điểm sáng màu trắng.

Điểm sáng giữa không trung ngưng tụ thành một cái hói đầu lão đạo râu bạc.

“Con mắt của ngươi.” Lão đạo mới vừa xuất hiện, liền trực tiếp đối mặt Vu Hoành màu sắc rực rỡ mắt trái, cả người giống như giống như chim cút hung hăng lắc một cái.

“Nói một chút, ngươi biết thiên lao ở đâu, đúng không?” Vu Hoành nói.

“Tự nhiên là biết. Thiên lao vị trí, nhất định phải kích hoạt nơi này một tòa truyền tống trận pháp, mới có thể tiến nhập. Trận pháp địa điểm tại thiên lao cung bên trái, một tòa Bá Hạ dưới pho tượng, cần dùng tiên pháp mới có thể kích hoạt. Các ngươi sẽ không tiên pháp coi như biết địa điểm cũng không cách nào đi vào.” Xích Tiêu cấp tốc nói.

“Dẫn đường.” Vu Hoành bình tĩnh nói.

Xích Tiêu còn muốn nói điều gì nhưng nhìn thấy Vu Hoành cái kia màu sắc rực rỡ vầng sáng giống như Thải Kính Đạo Nhân con mắt, lập tức rất tự giác nuốt một hơi, quay người hướng ra ngoài lướt tới.

Phòng an toàn lặng lẽ di động, rất nhanh tới bên trái, trắng xóa hoàn toàn cỏ dại trong hoa viên.

Rất nhanh, từng tòa Long Cửu Tử pho tượng xuất hiện tại trong mắt ba người.

Y Y lúc đầu đang nấu cơm, nhìn thấy Vu Hoành cùng Khô Thiền sắc mặt nghiêm túc đi tới bên cạnh còn tung bay một cái lão đầu râu bạc, hai người rất nhanh chen đến quan sát cửa sổ trước mặt.

Mặc dù không biết xảy ra chuyện gì, nhưng nàng cũng tranh thủ thời gian vứt xuống trong tay muôi xới, xông lại cùng hai người chen đến cùng một chỗ, nhìn ra phía ngoài.

Lúc này bên ngoài màu trắng trong hoa viên, từng tòa trong pho tượng, ba người rất mau tìm đến Bá Hạ một tòa.

“Thả ta ra ngoài.” Xích Tiêu nói.

Vu Hoành cùng Khô Thiền liếc nhau, vươn tay, đem cửa bỗng nhiên đẩy ra một cái khe hở.

Răng rắc.

Nhất thời Khô Thiền đưa trong tay Xích Tiêu Kiếm chuôi thiểm điện ra bên ngoài ném một cái.

“Chờ một chút, đừng ném…” Xích Tiêu nói còn chưa dứt lời, cũng đã bị ném đến Bá Hạ dưới bụng .

Răng rắc.

Cửa phòng đóng lại.

Ba người trong phòng nhìn xem Xích Tiêu lão đầu tử hùng hùng hổ hổ nằm xuống, quỳ xuống đất, giống như là lửa thiêu mông một dạng vèo tiến vào Bá Hạ bụng không thấy.

Nó động tác chi thuần thục, vừa nhìn liền biết làm qua không biết bao nhiêu lần.

“Bây giờ còn có thanh âm truyền vào đến a?” Vu Hoành hỏi.

“Không có, xem ra hắn thật là Xích Tiêu.” Khô Thiền lắc đầu.

Y Y ở một bên nhìn xem hai người, một mặt mờ mịt, không biết bọn hắn nói cái gì.

“Ta đi làm cơm.” Nàng xoay người, lại tiếp tục vừa mới công việc.

Lưu lại Vu Hoành hai người tiếp tục tại cửa ra vào chờ.

Chương 454: Cứu viện (2) (tạ ơn Tử Tang Lăng Phong minh chủ)

Chương 454: Cứu viện (2) (tạ ơn Tử Tang Lăng Phong minh chủ)

Chỉ chốc lát sau, hai người liền nhìn thấy Xích Tiêu Kiếm chuôi lặng lẽ nhúc nhích, tại trong bụi cỏ bò sát, hướng phía phòng an toàn phương hướng di động qua tới.

Nhưng đến phòng an toàn phụ cận, nó liền làm sao cũng tìm không thấy vị trí cụ thể, sẽ chỉ ở nguyên địa đảo quanh.

“Ta sống lớn như vậy còn lần thứ nhất biết Xích Tiêu Kiếm chuôi kiếm có thể uốn lượn.” Khô Thiền thấy thế cảm thán.

“Không phải vậy nó sống thế nào đến bây giờ?” Vu Hoành lắc đầu.

Hắn bỗng nhiên đẩy cửa ra, nội lực một trảo, nắm Xích Tiêu một chút lôi kéo tiến đến.

“Đi mau! Ta mở ra thiên lao!” Sau khi đi vào Xích Tiêu thanh âm đầu tiên chính là cái này.

Lúc này Vu Hoành hai người hơi biến sắc mặt, dừng lại một cái chớp mắt, lập tức, Khô Thiền không chút do dự mở cửa lao ra.

Vu Hoành thấy thế theo sát phía sau, cũng bắt lấy Xích Tiêu lao ra.

Hai người khoảng cách Bá Hạ chỉ có xa mười mấy mét, lóe lên liền đến.

Bá Hạ pho tượng chừng cao hơn mười mét, phía dưới phần bụng lúc này lóe lên một cái màu tím nhạt lập thể phù văn chùm sáng.

“Chính là cái này, tiến nhanh! Một lần chỉ có thể mở ra bốn phút!”

Khô Thiền không nói hai lời liền muốn xông, bị Vu Hoành kéo lại, một tay một chỉ.

Xùy!

Từng đạo Tốc Nhân trống rỗng thoáng hiện, lần lượt xông vào chùm sáng.

Đảo mắt liền tiến vào mười mấy người.

“Không có việc gì, đi!” Vu Hoành cảm ứng liên hệ, xác định cũng không có vấn đề gì, lúc này cái thứ nhất tiến vào chùm sáng.

Khô Thiền cái thứ hai.

Hai người mới vừa tiến vào, trước mắt liền bỗng nhiên hoa một cái. Tự thân xuất hiện tại một đóa to lớn màu trắng bạc hoa cỏ bên trên.

Hoa cỏ ở vào một vùng tăm tối hư không, bốn phía đen kịt một màu, không thể thấy vật. Chỉ có nồng đậm linh năng bao khỏa bao trùm lấy nơi này.

Toàn bộ hoa cỏ đường kính hơn ngàn mét, hết thảy chín mai cánh hoa.

Bọn hắn chỗ đứng, đúng lúc là hoa cỏ một tấm trong đó cánh hoa biên giới.

“A! ! !”

Mới tiến vào, hai người liền nghe được một đạo phẫn nộ mà mệt mỏi tiếng hô, từ đằng xa truyền đến.

Ngay sau đó, nơi xa trong nhụy hoa, tựa như như sóng biển nổ tung một vòng màu xanh trắng vầng sáng.

Vầng sáng kia quét sạch toàn bộ hoa cỏ, những nơi đi qua, hết thảy đều bao trùm lên một tầng hơi mỏng màu lam băng

sương.

Tê.

Màu xanh trắng vầng sáng cọ rửa đến Vu Hoành hai người nơi này lúc, lại ngược lại để bọn hắn không kinh sợ mà còn lấy làm mừng.

“Là Linh Quang bí thuật! ! Toàn Hạc tiền bối ở chỗ này!” Khô Thiền mặt lộ vẻ vui mừng.

“Cứu người!” Vu Hoành gật đầu, cái thứ nhất hướng phía vầng sáng bộc phát trung tâm phóng đi.

Chỉ có bốn phút, thời gian khẩn cấp.

Bạch!

Hắn cơ hồ là một giây trăm mét tốc độ, phi nước đại nhào về phía nhuỵ hoa.

Vượt qua chập trùng như đồi núi cánh hoa màu trắng, nhảy qua một mảnh trống rỗng màu trắng căn phòng.

Hai người rất mau tới đến nơi trung tâm nhất.

Nhuỵ hoa chỗ, một đạo bị triệt để đông kết tại thủy tinh màu vàng bên trong xanh nhạt thân ảnh, xuất hiện tại hai người trước mắt.

Toàn Hạc vẫn như cũ một bộ xanh nhạt đạo bào, mái tóc đen dài khoác bên dưới tản ra, khuôn mặt băng lãnh nghiêm túc, hai mắt trợn to, lóe lên màu lam nhạt huỳnh quang.

Đó là cực độ nồng đậm quang tai bức xạ!

Coi như đứng cách hơn mười mét địa phương, Vu Hoành cũng có thể cảm giác được thấy lạnh cả người đối diện vọt tới.

Cái này nồng độ… . So với đứng tại quang tai Chung Cực Chi Môn trước mặt còn khoa trương.

“Tìm tới người! Làm sao bây giờ! ?” Khô Thiền vây quanh thủy tinh đi dạo một vòng, một đạo thuật thức hỏa diễm đánh

lên đi, hỏa diễm nổ tan, thủy tinh lông tóc không tổn hao gì.

“Không đánh nổi, đây là linh tai bên trong Đế cảnh xuất thủ giam giữ, các ngươi hiện tại chút thực lực ấy căn bản chưa đủ! Trước dọn đi, tranh thủ thời gian dọn đi a!” Xích Tiêu ở một bên kêu to.

Hắn chính là Đế binh Đạo khí, Đế cảnh xuất thủ luyện chế binh khí, đối với mấy cái này hiểu rõ nhất.

Nghe xong, Vu Hoành lập tức đi lên hai tay ôm lấy cao hơn hai mét thủy tinh, dùng sức vừa gảy.

“Nhổ bất động, muốn trước dùng… .” Răng rắc.

Vu Hoành một thanh giơ lên vịn gãy xuống thủy tinh màu vàng, đứt gãy âm thanh trực tiếp đánh gãy Xích Tiêu nửa câu nói sau.

Sau đó co cẳng liền chạy.

“Ta… . Cái này quái lực gì! ! ?” Dù là Xích Tiêu sống qua mấy trăm tuổi tuổi thọ, cũng chưa từng thấy qua khí lực khoa trương như vậy.

Nhưng bây giờ không phải kinh ngạc thời điểm.

Thủy tinh lao tù đứt gãy, nhất định kinh động xuất thủ luyện chế Đại Đế.

“Chờ một chút, còn có ta nguyên ấn a! !” Hắn kêu to đuổi theo Vu Hoành.

“Ta đi lấy!” Khô Thiền lập tức nói.

“Đi theo ta! Chúng ta còn có một phút đồng hồ!” Xích Tiêu quay người liền hướng một phương hướng khác lướt tới.

Khô Thiền theo sát phía sau.

Vu Hoành thì khiêng thủy tinh cấp tốc xông về cửa vào, một đầu nhào vào đi.

Thấy hoa mắt, bên ngoài lại lần nữa xuất hiện màu trắng vườn hoa cùng Bá Hạ pho tượng.

Thủy tinh cùng pho tượng đụng vào nhau, ngạnh sinh sinh đem pho tượng dưới đáy đụng nát thiếu một cái lỗ hổng lớn.

Vu Hoành khiêng thủy tinh một đầu nhào về phía phòng an toàn chỗ. Nhưng mới đi ra khỏi Bá Hạ dưới đáy bên ngoài thiên lao đạo cung đã bắt đầu chấn động

Từng luồng từng luồng bàng bạc khí tức khủng bố, đang từ trong đạo cung cấp tốc thức tỉnh.

“Tự tiện xông vào thiên lao người, c·hết!”

Một cái thô hào giọng nữ tựa như lôi đình, chấn động không khí chung quanh.

Xùy!

Nương theo lấy sóng âm, còn có tựa như bùn nhão giống như khủng bố linh năng uy áp khuếch tán ra tới.

Phốc!

Vu Hoành mới tiếp xúc uy áp, liền toàn thân đau nhức kịch liệt, đầu óc liền giống bị người hung hăng đập một chùy, ý thức lập tức có chút ngất xỉu.

Linh năng chênh lệch quá xa, nhất định phải lập tức trốn đi, nếu không hắn phải c·hết không nghi ngờ!’

Trong lòng của hắn dâng lên cực kỳ nguy cơ mãnh liệt dự cảnh.

Đối phương người còn chưa tới, chỉ dựa vào uy áp liền ép tới hắn thổ huyết.

Cái này chưa chắc không có sân nhà ưu thế ở nguyên nhân tại, nhưng càng nhiều hay là thuần túy linh năng chênh lệch quá lớn.

Hắn hiện tại không có linh quang mấy trăm hơn ngàn tăng gấp bội bức, chỉ dựa vào chính mình điểm ấy linh năng, hoàn toàn

không phải đối phương mấy ngàn vạn thậm chí hơn trăm triệu linh năng đáng giá đối thủ.

Ngay tại Vu Hoành sắp nhào vào phòng an toàn cửa lớn lúc.

Đợt thứ hai uy nghiệm lại lần nữa bao trùm tới, là Thải Kính Đạo Nhân bọn họ kết hợp thả ra linh uy.

Khổng lồ vô hình gợn sóng trong nháy mắt xoát qua Vu Hoành thân thể, để thân thể của hắn đứng im tại nguyên chỗ không thể động đậy.

Vu Hoành tựa như bị đọng lại tại trong hổ phách phi trùng, một chút hoàn toàn không cách nào động đậy.

Nhưng giờ này khắc này hắn sắc mặt tỉnh táo, trong mắt trái thải quang đại tác.

Ngón trỏ hướng phía trước một chút.

Răng rắc.

Một đạo vô hình chỉ lực trong nháy mắt xuyên thấu trước người tất cả ngưng kết linh uy. Đánh ra một đầu rõ ràng thông đạo.

Hư Không Nhất Chỉ!

Đây là có thể trong nháy mắt bộc phát tự thân linh năng gấp năm lần cường đại thuật pháp.

Lấy hắn lúc này linh năng, lại đem chỉ lực ngưng tụ áp s·ú·c thành một đầu tuyến.

Lập tức rung chuyển trong đạo cung thức tỉnh bên trong rất nhiều Thải Kính linh uy.

Phốc!

Vu Hoành thân hình mang ra tàn ảnh, bỗng nhiên xông vào Y Y phối hợp mở ra phòng an toàn cửa lớn.

Người khác cùng thủy tinh một đạo, cùng một chỗ vào cửa vững vàng rơi xuống đất.

Sau lưng cửa phòng đóng lại, đem tất cả uy áp toàn bộ ngăn tại bên ngoài.

Vu Hoành đem thủy tinh buông xuống, cấp tốc trở lại quan sát phía trước cửa sổ, thao túng phòng an toàn hướng phía thiên lao lối vào di động đi qua.

Khô Thiền còn tại bên trong.

Phốc!

Phòng an toàn không nhìn hết thảy uy áp, phảng phất ngăn cách tại hiện thực hư ảnh, một đầu chui vào chùm sáng màu tím.

Vu Hoành trong lòng thở một hơi dài nhẹ nhõm.

‘Không uổng công ta đem nhiều như vậy cường hóa thời gian tiêu vào phía trên, thời khắc mấu chốt quả nhiên ra sức!’

Nhìn ngoài cửa sổ tầm mắt hoa một cái, đóa kia to lớn hoa trắng lại xuất hiện trong tầm mắt, trong lòng hắn lập tức buông lỏng.

Một giây sau, hắn liền thấy được đang theo lối ra phi nước đại bay tới Khô Thiền cùng Xích Tiêu.

Khô Thiền cầm trong tay một cái cùng loại con dấu một dạng màu bạc đồ vật, máu me khắp người, nửa bên đầu bị cái gì đập một cái, lõm đi vào một khối lớn.

Nhưng hắn sắc mặt kiên nghị.

“Bên này!” Vu Hoành lúc này mở một cánh cửa khe hở, hướng hắn truyền âm. Đồng thời thao túng phòng an toàn hướng hắn đối diện di động đi qua.

Lúc này hắn mới nhìn đến, Khô Thiền sau lưng đang có một cái tám đầu cánh tay đồng thau cự nhân, giơ tám thanh màu đen búa đinh theo đuổi không bỏ.

Cái này đồng thau cự nhân thân cao khoảng mười mấy mét, tướng mạo dữ tợn hung ác, loạn phát tựa như sư tử màu vàng

lông bờm. Toàn thân thỉnh thoảng còn hiện lên từng đạo màu vàng thần tính điện quang.

Loại này có thể suy yếu một nửa trở lên tổn thương thần tính điện quang, mới là buồn nôn nhất.

Phốc! Rất hiển nhiên, Khô Thiền đầu hẳn là bị gia hỏa này đập.

Cũng may phòng an toàn cùng Khô Thiền khoảng cách xa so với Bát Tí Cự Nhân cùng Khô Thiền gần.

Bành! ! ! Một tiếng vang trầm, phòng an toàn thành công đem Khô Thiền tiếp được, lập tức đóng cửa.

Một giây sau, toàn bộ phòng ở liền cùng Bát Tí Cự Nhân đối diện chạm vào nhau.

Một tiếng vang thật lớn.

Phòng ở hung hăng run lên, trên cửa nhô ra một cái rõ ràng lồi ngấn.

Nhưng nó gánh vác.

Tiếp theo một cái chớp mắt, Vu Hoành mở ra c·ách l·y thái công năng.

Bạch!

Bát Tí Cự Nhân còn lại vung lên vung xuống búa đinh nhao nhao thất bại, tựa như xẹt qua hư ảnh một dạng, từ trong phòng an toàn xuyên qua.

Quả nhiên ra sức!‘Vu Hoành gánh nặng trong lòng liền được giải khai, không hổ là một giờ nhất định phải bài tiết một lần đặc thù kỹ năng chủ động.

Đây cơ hồ thì tương đương với c·ách l·y đến một cái khác tầng cấp.

Ngao! !

“Nguyệt Thần dư mạch, các ngươi muốn c·hết! !” Bát Tí Cự Nhân rống giận, gầm thét, bốn chỗ loạn vung đập loạn, nhưng chính là tìm không thấy phòng an toàn tồn tại.

Nó chỉ có thể đem một bồn lửa giận phát tiết đến chân dưới cánh hoa màu trắng bên trên,

Ầm ầm tiếng vang không ngừng nổ tung, cánh hoa bị nện nát, tóe lên đại lượng mảnh vỡ màu trắng. Mà lúc này Vu Hoành, đã thao tác phòng an toàn về tới chùm sáng màu tím chỗ cửa ra vào.

Phốc!

Phòng an toàn hữu kinh vô hiểm, trở lại màu trắng vườn hoa.

Lúc này trong hoa viên, đã trên không trôi nổi từng đạo Thải Kính Đạo Nhân.

Còn có trong đạo cung tên kia nữ tính Tiên Tướng, cầm trong tay Phương Thiên Họa Kích, chân đạp vân khí màu trắng, hai mắt phóng thích kim quang, hướng xuống quan sát.

Tựa hồ là đang thi triển một loại nào đó điều tra thuật pháp.

“Ở chỗ này!” Đột nhiên Tiên Tướng hai mắt kim quang rơi xuống, chính hướng về phía màu tím quang môn.

Phòng an toàn mới vừa vặn truyền tống về đến, liền bị soi sáng.

Trong phòng ba người hô hấp bỗng nhiên cứng lại, nhịp tim đều kém chút dừng lại.

Nhưng một giây sau.

Kim quang dời đi hướng phía một phương hướng khác chuyển đi.

“Nàng không có phát hiện, đây là cảm ứng cổng truyền tống động tĩnh, là lừa dối địch!” Xích Tiêu lớn tiếng nhắc nhở.

“Đi!” Vu Hoành lúc này minh bạch, khống chế phòng an toàn cấp tốc hướng phía ngoài hoa viên di động rời đi.

Lần này, không tiếp tục gặp được mạo hiểm tình huống.

Bọn hắn mãi cho đến rời đi toàn bộ đạo cung, cái kia thiên lao Tiên Tướng cùng một đám Thải Kính còn tại tìm kiếm khắp nơi. Tìm khu vực cùng bọn hắn rời đi phương hướng hoàn toàn trái ngược.

Thấy cảnh này, Vu Hoành cuối cùng là nhẹ nhàng thở ra.

Quay đầu lại, hắn hướng phía khẩn trương chờ đợi tin tức Y Y, cùng ngay tại vận công trị liệu đầu óc Khô Thiền, gật gật đầu.

“Tạm thời không thành vấn đề.”

“Không nên cao hứng quá sớm.” Xích Tiêu thanh âm vang lên.

“Cái này thủy tinh chỉ là đơn giản phong ấn, chân chính là bên trong phong tỏa phù chú, đó là Đế cảnh xuất thủ luyện chế!”

“Không sao. Ta đã có thể từ từ buông lỏng hoạt động.”

Bỗng nhiên một đạo ôn nhu giọng nữ trong phòng trống rỗng vang lên.

“Toàn Hạc tiền bối!” Vu Hoành sắc mặt chợt đại hỉ.

“Ngài rốt cục tỉnh!”

Trải nghiệm qua có người đè vào phía trên cảm giác về sau, hắn liền rốt cuộc không muốn tự mình một người khiêng.

Cứu Toàn Hạc, có một bộ phận nguyên nhân cũng là bởi vì đối phương tài tình là hắn thấy qua từ trước tới nay người mạnh nhất.

Cường giả như vậy, không nên dễ dàng như vậy bởi vì một lần sơ sẩy liền hoàn toàn c·hết đi.

Chương 455: Kết thúc (1)

Chương 455: Kết thúc (1)

“Thật có lỗi.” Toàn Hạc đông kết tại trong thủy tinh khuôn mặt nhu hòa xuống tới, không còn như trước đó như vậy băng lãnh.

“Để cho các ngươi lo lắng.” Nàng nói khẽ.

“Những người khác thì sao, làm sao chỉ có hai người các ngươi tại?”

“…” Lời này vừa ra, Vu Hoành cùng Khô Thiền lập tức đều đã nghĩ đến, lúc trước Toàn Hạc b·ị b·ắt đi lúc, đạo mạch thế giới hay là hoàn hảo.

Mà bây giờ…

Hai người trong lúc nhất thời không biết nên trả lời như thế nào, chỉ có thể trầm mặc.

Mà dạng này trầm mặc, cũng làm cho Toàn Hạc nguyên bản mỉm cười khuôn mặt từ từ mất đi dáng tươi cười.

“Những người khác đâu?” Nàng lại lần nữa hỏi.

“Ai…” Xích Tiêu thở dài một tiếng.

“Nha đầu, cũng bị mất. Toàn bộ tinh cầu đều bị diệt. Đạo mạch không có, Thất Hung minh không có, mấy chục ức người sống, tất cả đều bị Thiên Đình thải linh hái xong…”

Hắn tiếp tục lắc đầu nói: “Một cái tinh cầu tiêu vong, hẳn là có thể tạo nên một tôn mới Đế cảnh. Hiện ở trong Thiên Đình hẳn là có vị thứ năm Đại Đế. Ta khuyên các ngươi có thể chạy hay là sớm một chút chạy xa chút.”

“Tiêu vong…” Toàn Hạc ngưng kết tại trong thủy tinh thần sắc sững sờ, lộ ra vẻ không tin.

Nhưng nhìn Vu Hoành cùng Khô Thiền thần sắc, lão đầu tử kia tàn hồn tựa hồ nói là sự thật.

“Không có… Xác định cũng bị mất a?” Nàng nhắm mắt lại, khí tức phi tốc kiềm chế xuống dưới.

Không ai đáp lời, Vu Hoành cũng chỉ là yên lặng gật đầu.

“Đúng vậy a, ta đều b·ị b·ắt, các ngươi những tiểu gia hỏa này làm sao có thể chống đỡ được Thiên Đình, chống đỡ được nhiều như vậy linh tai quái vật.”

“Là lỗi của ta… Nếu như, nếu như ta không có b·ị b·ắt, nếu như ta cẩn thận hơn một chút… .” Toàn Hạc khí tức bắt đầu dần dần có chút hỗn loạn đứng lên.

Vu Hoành vội vàng khuếch tán Tinh Linh Cổ Thụ chi kêu gọi, đem nó toàn thân bao trùm lên.

Cấp tốc chữa trị đau xót, để Toàn Hạc hơi lấy lại tinh thần.

Nàng nhìn về phía Vu Hoành hai người.

“Ta muốn trở về nhìn xem, nhìn tiêu vong ở nơi nào? Có thể sao?”

Nàng tựa hồ còn ôm lấy hi vọng.

“Có thể hay không có thể là thực lực các ngươi quá yếu, cho nên không có phát giác được trở về lối vào, cho nên coi là toàn bộ thế giới biến mất?”

“Tiền bối… Ta là cái cuối cùng rời đi. Đằng sau còn về đi hai lần. Một lần cuối cùng, nơi đó đã không có bất kỳ cái gì người sống… Khắp nơi là t·hi t·hể…” Vu Hoành trầm giọng nói.

Toàn Hạc trầm mặc.

Một hồi lâu.

Nàng hay là mở miệng.

“Lại đi một lần đi, ta muốn tự mình nhìn xem.”

Nàng trong thanh âm mang theo khẩn cầu.

Vu Hoành nhìn xem hai mắt của nàng. Gật đầu.

“Tốt!”

Lần này gặp mặt, hắn cũng có rất nhiều nghi hoặc muốn hỏi Toàn Hạc.

Tỉ như mấu chốt nhất một chút, Toàn Hạc thân ở linh tai chỗ sâu, là thế nào hấp thụ đến đầy đủ quang tai bức xạ năng, bổ sung tự thân linh quang?

Nếu không nàng không thể nào làm được thường cách một đoạn thời gian bộc phát một lần như vậy cường hãn uy lực linh quang ba động.

Nếu như không phải cái này ba động, hắn cũng không có cách nào tìm tới Toàn Hạc vị trí.

Còn có một chút.

Lần này gặp mặt, hắn phát hiện, Toàn Hạc linh uy, so với lần trước, thế mà mạnh hơn…

Mà lại tựa hồ còn không phải mạnh một điểm nửa điểm.

Cái này không bình thường.

Vu Hoành ẩn ẩn từ trên thân Toàn Hạc cảm nhận được, so với chính mình còn nồng hậu dày đặc Chung Cực Thái Dương một tia khí tức.

Mục đích lớn nhất đạt được hoàn thành.

Lúc này, Vu Hoành di động phòng an toàn, hướng phía Bắc Thiên Môn phương hướng trở về di động.

Nhưng… . Trước đó còn mở Bắc Thiên Môn, lúc này thế mà triệt để bị quan bế.

Cái kia to lớn tựa như lưỡi kiếm cửa lớn, lúc này khép kín đến nghiêm ty mật khe hở, không có một chút khe hở.

Trên biển mây phòng an toàn chỉ có thể lúng túng dừng ở thiên môn phía bên phải dưới chân, không biết nên như thế nào ra ngoài.

Vu Hoành đứng tại quan sát phía trước cửa sổ, lông mày nhíu chặt.

“Xích Tiêu, ngươi biết thiên môn này lúc nào mở a?” Hắn nhẹ giọng hỏi sau lưng chuôi kiếm.

“Không rõ ràng, ta từ được luyện chế đi ra vẫn bị đặt ở trong bảo khố, căn bản không đi cửa chính.” Xích Tiêu tại một bên khẽ lắc đầu.

“Đã có Nam Thiên Môn Bắc Thiên Môn, sẽ có hay không có đông tây hai cái thiên môn?” Vu Hoành hỏi.

“Tự nhiên là có, nhưng cách nơi này có thể sẽ rất xa, mà lại… Chúng ta không cần thiết chạy mặt khác thiên môn mạo hiểm, nơi này chờ bọn hắn tìm không thấy người về sau, đoán chừng qua một trận liền sẽ tự hành khôi phục trước đó trạng thái.” Xích Tiêu nói.

“Ngươi xác định?” Khô Thiền ở hậu phương bưng bát mì đến gần.

Toàn Hạc tại phía sau hắn, động tác cứng ngắc hoạt động tay chân, tiến vào phòng an toàn về sau, không có thiên lao liên tục không ngừng linh tai bức xạ duy trì phong ấn, nàng chỉ tốn nửa ngày, liền đem trên người Phong Ấn Thủy Tinh nhẹ nhõm dỡ bỏ.

“Xác định cái gì, cửa không có mở, để nó mở ra chính là.” Toàn Hạc một mặt bình tĩnh.

“Cái này… Có thể hay không rất nguy hiểm?” Xích Tiêu có chút chần chờ.

“Đây không phải có ta a?” Toàn Hạc nhẹ nhàng cười, ngón tay vuốt vuốt bên mặt toái phát.

“Ta biết các ngươi đều có chút nghi hoặc, nghi hoặc ta vì cái gì tại thiên lao còn có thể làm ra động tĩnh lớn như vậy. Tại bị phong ấn trong khoảng thời gian này, không nên là suy yếu vô lực, trạng thái cực kém a?”

“Là có sự nghi ngờ này.” Vu Hoành quay lại ánh mắt nhìn về phía nàng.

“Ta từ tiền bối trên thân, cảm ứng được rất mạnh quang tai bức xạ năng… Ngài là không phải…” Hắn nói còn chưa dứt lời, nhưng ánh mắt hiện lên một vòng lo lắng.

“Ngươi nghĩ không sai.” Toàn Hạc mỉm cười gật đầu, “Đang bị nằm trong khoảng thời gian này, ta đem chính mình hoàn toàn cùng Linh Quang bí thuật bên trong quang tai hòa làm một thể. Nếu không có như vậy, ta cũng không có khả năng câu thông đến quang tai bên trong Chung Cực Thái Dương, trong thiên lao cũng có thể bộc phát cường đại linh quang.”

“Dạng này không có vấn đề a?” Vu Hoành trầm mặc dưới, hỏi.

Ngay cả hắn đều chỉ dám dùng hắc ấn cường hóa ưu hóa sau công pháp, đi tu luyện hấp thụ quang tai chi lực, Toàn Hạc trực tiếp như vậy dung hợp…

“Yên tâm, so với mặt khác nguyên tai, quang tai đã phi thường nhu hòa. Ta coi như dung hợp cũng còn rất dài thời gian có thể bảo trì bản thân. Người cuối cùng cũng có vừa c·hết, vô luận là ai đều không thể đào thoát, đây là tự nhiên lựa chọn, là vũ trụ chi pháp tắc. Không cần kháng cự.” Toàn Hạc ôn nhu an ủi.

Nhìn xem Khô Thiền cùng Vu Hoành Y Y ba người một mặt lo lắng, nàng vừa tiếp tục nói.

“Đừng nhìn ta nói đến nghiêm trọng như vậy, trên thực tế ta khoảng cách triệt để tiêu vong còn có rất nhiều năm thời gian, những thời giờ này, đầy đủ ta vượt qua cuộc sống mình muốn. Yên tâm…”

“Không phải…” Vu Hoành trầm ngâm dưới, “Ta không phải đang lo lắng, trên thực tế trên người của ta cũng có một cái trăm năm nguyền rủa không thể thoát khỏi, Khô Thiền trên thân cũng thế, bởi vì tiêu hao truy cầu lực lượng, tác dụng phụ cũng là khoảng trăm năm bộc phát.”

Hắn dừng một chút tiếp tục nói.

“Ta chỉ là đang nghĩ, trong hắc tai nhiều như vậy quái vật, linh tai cũng là nhiều như vậy cường nhân, bọn hắn phải chăng đã từng đều là ngài nghĩ như vậy, nhưng cuối cùng nhưng lại đều biến thành nguyên tai ăn mòn ngoại vật quái vật…”

Lời này vừa ra, lập tức trong phòng tất cả mọi người sắc mặt cũng hơi biến hóa dưới.

Liền xem như nghe được nửa hiểu nửa không Y Y, nhìn tất cả mọi người biến sắc, cũng đi theo tranh thủ thời gian biểu lộ xiết chặt.

Toàn Hạc trên mặt mỉm cười lắng đọng xuống.

“Ngươi nói không sai, những ngày qua, ta phát hiện linh tai bên trong rất nhiều quái vật, kỳ thật đều có đã từng tàn phá ký ức, bọn hắn đã từng, chí ít đã từng, cũng giống như chúng ta, là người hoàn chỉnh. Nhưng bây giờ…”

“Đừng lo lắng những này có không có đợi đến thời điểm lại nói chính là, bây giờ muốn nhiều như vậy làm gì?” Xích Tiêu ngược lại là một câu đánh gãy hai người suy đoán.

“Hiện tại vấn đề là, cửa mở không ra, làm sao bây giờ! ?”

“Các ngươi thả ta ra ngoài đại khái 5 giây sau lại mở cửa thả ta trở về.” Toàn Hạc chân thành nói.

“Tiền bối coi là thật có nắm chắc?” Vu Hoành cùng Khô Thiền liếc nhau, lên tiếng hỏi.

“Thử một chút?” Toàn Hạc hai tay hướng Vu Hoành Khô Thiền hai người thăm dò qua.

Bàn tay nhẹ nhàng tại hai người trên vai vỗ.

Tại tiếp xúc trong chốc lát, Vu Hoành cảm giác được Toàn Hạc thể nội lực lượng lưu động biến hóa cùng toàn huống.

Cái kia tựa như giống biển cả khủng bố linh năng trung tâm, đang có hết thảy ba cái chói mắt lam quang lỗ tròn, hiện lên

xếp theo hình tam giác, phiêu phù ở Toàn Hạc thân thể chính giữa.

Ba cái lam quang lỗ tròn bên trong, mỗi thời mỗi khắc đều có vô cùng Vô Cực rộng lượng quang tai bức xạ tuôn trào ra.

'Đó là. Quang tỉnh! !' Vu Hoành trong nháy mắt nhận ra cái này ba cái lam quang lỗ tròn thân phận.

Hắn Thái Linh Công bên trong, liền ghi chép quang tỉnh khai phát, nhưng đó là tầng thứ bảy tiến độ, tầng thứ bảy không chỉ muốn Khai Quang giếng, còn nhất định phải phong tỉnh, linh tỉnh, hết thảy ba loại cân đối mở ra, nếu không đơn nhất tu luyện, tất nhiên sẽ bị Chung Cực Thái Dương thôn phệ.

Chỉ là, Toàn Hạc nơi này thế mà dựa vào chính mình liền mở ra Thái Linh Công tầng thứ bảy mới có thể làm đến quang tỉnh, mà lại mở chính là ba cái!

Vu Hoành đã không biết nên nói cái gì cho phải.

Trên Thái Linh Công rõ ràng viết, nguyên tai giếng số lượng càng nhiều, có thể trong nháy mắt bộc phát chuyển vận lực lượng liền càng mạnh.

Một cái quang tỉnh chuyển vận cường độ, liền có thể so với một đạo Chung Cực Chi Môn.

Ba cái quang tỉnh, thì tương đương với ba đạo Chung Cực Chi Môn.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành tay tại trên thân lục lọi dưới, rất mau đem Thái Linh Công bản ghi chép đem ra.

Bản ghi chép là hắn tại bí tịch khi đó tự hủy về sau, tự hành ghi chép lại một chút tu hành yếu điểm kinh nghiệm, phòng ngừa chính mình lãng quên.

Bởi vì Thái Linh Công bản thân có cực mạnh độc nhất tính, phàm là hắc ấn cường hóa đồ vật, đều là hoàn toàn phù hợp tự thân sản phẩm, đối với người ngoài cực kỳ không hữu hảo.

Cho nên Vu Hoành hi vọng dùng loại phương thức này, ghi chép lại vật hữu dụng, cho ngoại nhân nhất định trợ giúp.

“Tiền bối chờ một lát, ta chỗ này có một phần tu hành bí tịch, có lẽ đối với ngài có chỗ trợ giúp.” Hắn đem Thái Linh Công đại khái mạch lạc cùng cuối cùng phải đối mặt nguy hiểm, đều viết tại bản này bản ghi chép bên trên.

Trừ ra những cái kia kỳ diệu quan tưởng đồ không cách nào ghi chép, còn lại chủ yếu yếu điểm đều có thể ở chỗ này nhìn thấy.

Đem Thái Linh Công cuốn vở đưa tới.

Toàn Hạc nhíu mày, đưa tay nhận lấy, cấp tốc lật ra đọc.

Mới nhìn ngắn ngủi khúc dạo đầu chừng một trăm chữ, nàng lông mày liền cấp tốc nhíu chặt đứng lên.

“Ngươi công pháp này. Ta giống như, ở nơi nào nhìn thấy qua tương tự…”

“Ừm?” Vu Hoành sững sờ.

“Là… Trước đó, từng có một cái tiền bối thuật sĩ, tu vi cực kỳ khủng bố, đương nhiên cùng ta không có so qua, dù sao lão nhân gia ông ta tại ta xuất sinh trước liền sớm mất. Là cổ đại thuật sĩ bên trong lãnh tụ, lão nhân gia ông ta liền đã sáng tạo ra một môn có thể lợi dụng hắc tai cùng linh tai lẫn nhau cân bằng đối kháng phong ấn công pháp, tên là Thái Thanh Công.”

“… .” Vu Hoành biểu lộ có chút gánh không được.

Hắn trước tiên liền nghĩ đến hắc ấn nhất quán niệu tính.

Vốn cho rằng cái này Thái Linh Công cuối cùng là chính mình dung hợp cường hóa ra tới.

Hiện tại xem ra.

“Ừm, càng xem càng giống, phía dưới mạch suy nghĩ cùng thủ pháp xử lý đều rất tương tự. Bất quá tựa hồ còn tại chủ yếu mạch lạc bên trong, tăng thêm một chút mặt khác chi tiết. Còn có rất nhiều điều khiển tinh vi. Nhưng trên tổng thể, cơ bản cũng là sửa đổi phần Thái Thanh Công.” Cấp tốc lật hết bản ghi chép, Toàn Hạc rất trực tiếp gật đầu.

“Không biết đối với tiền bối có hay không tham khảo ý nghĩa.” Vu Hoành im lặng thở dài một chút, hỏi.

Chương 456: Kết thúc (2)

Chương 456: Kết thúc (2)

“Có ý nghĩa, nhưng không nhiều, ta dùng mạch suy nghĩ kỳ thật chính là Thái Thanh Công mạch suy nghĩ, môn công pháp này một ít trên ý nghĩa, so Thái Thanh Công tinh diệu hơn một chút, đoán chừng là về sau vị tiền bối nào trùng tu qua một lần.” Toàn Hạc cười nói.

Nhìn thấy Vu Hoành trên mặt như trút được gánh nặng biểu lộ, nàng mỉm cười vừa tiếp tục nói.

“Chỉ là trên công pháp mạch suy nghĩ có thể, nhưng muốn dạng này đối kháng Chung Cực Thái Dương, đó là người si nói mộng. Ngươi hẳn là cũng tiếp nhận quang tai bức xạ lúc, thấy được những cái kia Viễn Cổ cảnh tượng a? Cái kia bị vĩnh viễn cầm tù tại trong mặt trời, không cách nào siêu thoát không cách nào t·ử v·ong, chỉ có thể tiếp nhận vĩnh hằng thống khổ các cường giả.”

“Vâng.” Vu Hoành sắc mặt dù sao cũng hơi khó coi.

“Nói cho cùng, Thái Linh Công cũng tốt, Thái Thanh Công cũng tốt, đều là dựa vào tung hoành một đạo, hợp tung liên hoành, xiếc đi dây một dạng tại các loại nguyên tai ở giữa đạt thành cân bằng, cách làm như vậy kỳ thật vô cùng nguy hiểm.” Toàn Hạc nói.

“Cho nên ta một mực đang nghĩ, có hay không một loại lực lượng, có thể mạnh hơn nguyên tai, có thể cao hơn hết thảy, có thể làm cho chúng ta, an ổn sống ở hết thảy t·ai n·ạn bên ngoài.”

“Có a? Lực lượng như vậy…” Vu Hoành cũng từng có ý nghĩ như vậy.

“Ta không biết.” Toàn Hạc lắc đầu.

“Ta ngược lại thật ra biết một chút.” Xích Tiêu ở một bên nghe hồi lâu lúc này lên tiếng chen vào nói.

Lời này vừa ra, lập tức hấp dẫn mấy người lực chú ý.

“Ta tại Thiên Đình cũng chờ đợi thật lâu, ngẫu nhiên cũng sẽ gặp được một chút ý thức còn có lưu lại Tiên Tướng ra vào, đàm luận chủ đề.” Xích Tiêu nói, ” bọn hắn vì duy trì nhận biết cùng bản thân, không thể không cách một đoạn thời gian đi thu hoạch những sinh linh khác nhận biết, dùng cái này làm đối kháng nguyên tai ăn mòn tiêu hao tư lương. Mà cử động như vậy nhưng thật ra là uống rượu độc giải khát, bởi vì theo thời gian chuyển dời, nguyên tai lực lượng xâm nhập sẽ càng ngày càng nặng, cần tiêu hao nhận biết cũng sẽ càng ngày càng nhiều.”

“Ta cũng nhìn thấy… Sợ hãi của bọn hắn…” Toàn Hạc thở dài gật đầu.

“Nhưng có Tiên Tướng đã từng đề cập tới, một loại tên là nguyên chất đồ vật.” Xích Tiêu nói, ” nguyên tai bản chất nhưng thật ra là vũ trụ hỗn loạn, trật tự vĩnh viễn chỉ là ngẫu nhiên, nhưng hỗn loạn lại khác, xác thực nói, nguyên tai bản thân, kỳ thật mới xem như bình thường vũ trụ tự nhiên, mà chúng ta dạng này sinh mệnh trật tự, kỳ thật mới là hi hữu không bình thường sản phẩm. Cho nên, hết thảy không bình thường sản phẩm đều đem cuối cùng trở về chính đạo.”

“Ta từ một cái tiền bối trong miệng, cũng nghe từng tới tương tự thuyết pháp.” Vu Hoành đồng ý nói.

“Nhưng sâu kiến còn có cầu sinh chi d·ụ·c, huống chi chúng ta người.”

“Cho nên bọn hắn cũng đang điên cuồng tìm kiếm khả năng biện pháp. Trong đó nguyên chất, chính là cao hơn nhận biết một loại bảo vật.”

Xích Tiêu nói, ” nó có thể vì một mảng lớn khu vực cung cấp đầy đủ che chở cùng ổn định. Nếu như nói nguyên tai là chảy xiết dòng sông, như vậy nguyên chất, chính là trong đó từng khối ngoan cố đá ngầm. Yếu một ít dòng sông không có cách nào dao động bọn chúng, mà mạnh dòng sông cũng chỉ sẽ cọ

rửa bọn chúng, để nó nương theo lấy thời gian dời đổi từ từ bị làm hao mòn."

"Cái này không tựa như kết sỏi một dạng a?" Vu Hoành kịp phản ứng.

"Vâng, đối với tự nhiên vũ trụ vạn vật nguyên chất là có hại kết sỏi, nhưng đối với chúng ta sinh mệnh mà nói, đó là sau cùng cây cỏ cứu mạng. Dùng nguyên chất ngăn tại bên ngoài, liền có thể duy trì tự thân cực kỳ lâu sẽ không bị nguyên tai xâm hại." Xích Tiêu gật đầu nói.

"Nguyên chất…"

Còn lại bốn người như có điều suy nghĩ.

"Vậy như thế nào có thể tìm tới nguyên chất?" Toàn Hạc hỏi.

"Theo Tiên Tướng nói, nguyên chất đồng dạng chỉ tồn tại ở nguyên tai chỗ sâu, là những cái kia bị vỡ nát tiêu hóa không xong ngoan thạch, nó mật độ cực cao, cường độ cực mạnh, có phi thường khoa trương các loại kháng tính. Mà mỗi một loại nguyên tai, đều có đối ứng thuộc về tự thân nguyên chất." Xích Tiêu hồi đáp.

"Tốt. Nhàn thoại dừng ở đây, ta đi trước mở cửa." Toàn Hạc ngắt lời nói.

"Các ngươi tùy thời chuẩn bị tiếp ứng ta!"

Mấy người còn lại khẽ gật đầu.

Răng rắc.

Phòng an toàn đại môn bị nhẹ nhàng mở ra một cái khe hở.

Xùy một chút, bóng người lóe lên, Toàn Hạc thân hình trùm lên nhàn nhạt lam quang trong nháy mắt lao ra.

Một giây sau, nàng liền bay tới Bắc Thiên Môn chính giữa vị trí.

Chung quanh không có bất kỳ cái gì trông coi linh tai, chỉ có một mình nàng, lẻ loi trơ trọi trôi nổi tại đây.

Trong chớp mắt.

Toàn Hạc hai mắt trợn to, trước ngực sáng lên ba điểm chói mắt lam quang.

Một giây sau.

Một tiếng ầm vang tiếng vang.

Một đoàn không gì sánh được sáng chói vầng sáng xanh lam, từ trên người nàng bắn ra nổ tung.

Trong vầng sáng, một cái nhà chọc trời giống như phẩm chất to lớn lam quang cánh tay, từ đó ầm vang xông ra.

Cánh tay kia toàn thân do vô số màu trắng tiểu hạc hợp lại mà thành, Bạch Hạc bọn họ vặn vẹo quấn quanh ở cùng một chỗ, nhìn một cái không xuống hàng vạn con.

Lít nha lít nhít Bạch Hạc tầng ngoài cùng còn bao trùm lấy một tầng quỷ dị lam quang.

Lam quang kia rõ ràng rất đang thiêu đốt, nhưng bị chiếu rọi đến Thiên Đình biển mây lại gấp nhanh bao trùm ra hơi mỏng tầng băng.

“Ánh sáng a, chiếu rọi vạn vật! !” Toàn Hạc thanh âm từ trên cánh tay truyền ra.

Nàng đang đứng tại tiện tay trên cánh tay phương, đạo bào tung bay, sắc mặt nghiêm nghị, hai tay cấp tốc kết ấn, theo cánh tay cùng một chỗ, hung hăng hướng phía Bắc Thiên Môn đánh tới.

Đông! ! !

Trong chốc lát, kinh khủng chấn động cùng tiếng vang, từ cánh tay cùng Bắc Thiên Môn ở giữa khuấy động ra.

To lớn sóng âm chấn động, để Bắc Thiên Môn xung quanh biển mây nhao nhao rung động, biến tùng, vỡ nát.

Rốt cục, Bắc Thiên Môn trên cánh cửa, rốt cục bị phá tan một đầu rất nhỏ khe hở.

Khe hở kia đối với toàn bộ thiên môn tới nói rất hẹp, nhưng đối với phòng an toàn mà nói, cũng có rộng vài chục thước, đầy đủ bọn hắn thừa cơ rời đi.

Vu Hoành quyết định thật nhanh, cố nén bị chấn động đến ông ông tác hưởng đầu óc, khống chế phòng an toàn vọt mạnh ra ngoài.

“Tiền bối mau tới! !” Hắn cấp tốc truyền âm.

“Đến rồi!” Toàn Hạc từ trên cự thủ nhảy lên một cái, hướng phía phòng an toàn đánh tới.

Nàng dưới chân Bạch Hạc đại thủ, thì chuyển hướng hướng sau lưng bị kinh động rất nhiều linh tai đánh tới.

“Lớn mật! !” Một tiếng sấm rền giống như tiếng rống từ phía sau bầu trời truyền đến.

Đại thủ vàng óng từ trên trời giáng xuống, phá vỡ phía trên biển mây, ầm vang chụp vào Bạch Hạc đại thủ.

Trong tiếng ầm ầm, đại thủ vàng óng dừng lại một cái chớp mắt, lập tức bóp nát Bạch Hạc đại thủ. Nhưng chờ hắn quay tới đuổi hướng Toàn Hạc, lại phát hiện ngoài cửa trống rỗng, vừa mới đi ra ngoài Toàn Hạc thế mà đã không thấy tung tích.

Mấy tức về sau, Thiên Đình chỗ sâu truyền đến một tiếng bất mãn gầm thét.

Thiên lao cung khu vực ầm vang nổ tung mảng lớn kim quang, trong đó ẩn ẩn truyền đến tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

***

Trong biển mây.

Toàn Hạc thở hồng hộc xuất hiện tại trong phòng an toàn, nhìn vẻ mặt kinh ngạc mấy người còn lại, lộ ra nụ cười nhẹ nhõm.

“May mắn không làm nhục mệnh!”

“Không hổ là tiền bối.” Vu Hoành giơ ngón tay cái lên.

Khô Thiền thở phào một cái, buông ra nắm chặt nắm đấm, lúc này hắn mới phát hiện trong lòng bàn tay mình tất cả đều là khẩn trương mồ hôi.

Y Y thì là rất phối hợp nhẹ nhàng vỗ tay. Nàng không biết nói chuyện, dứt khoát liền dùng ngôn ngữ tay chân biểu đạt ý nghĩ của mình.

“Quá khoa trương, ngươi đã siêu việt cổ đại rất nhiều đại thuật sĩ.” Xích Tiêu tán thán nói.

“Đây không phải đương nhiên sao?” Toàn Hạc tự nhiên nói.

“Sự vật phát triển thường thường đều là lúc mới đầu yếu nhất, tiếp theo không ngừng lớn mạnh, mạnh lên, thay đổi nhỏ, thẳng đến đi đến cực hạn cuối huy hoàng.”

“Được được được, ngươi mạnh cái gì đều đúng.” Xích Tiêu không phản bác được. Hắn rất muốn phản bác, nhưng nhìn thấy trên người đối phương khoa trương như thuỷ triều quang tai bức xạ, quả quyết biểu thị im miệng.

“Hiện tại có một vấn đề, tiếp đó, chúng ta làm sao trở về?” Vu Hoành nói, ” ta tìm không thấy đường trở về.”

Thuyền đều nổ, muốn chữa trị không biết cần bao lâu, dứt khoát hiện tại hỏi một chút mọi người, nhìn xem tiếp thu ý kiến quần chúng nói không chừng có thể có biện pháp.

“Không có việc gì, đường cũ trở về quá nguy hiểm, c·ướp thiên lao, khẳng định sẽ có Thiên Đình đại lượng xúc động cao thủ lùng bắt, ta biết một con đường có thể đi trở về.” Xích Tiêu nói.

“Không phải ta tự thổi, Thiên Đình bên trong tuyệt đại bộ phận Tiên Tướng cũng không biết tiểu đạo này ở đâu. Cũng chính là ta, năm đó đi theo Đại Đế lui tới nhiều lần, mới có thể nhớ kỹ cái này tiểu đạo vị trí.”

“Còn xin chỉ đường!”

“Ta đến cửa sổ.” Xích Tiêu bay tới quan sát phía trước cửa sổ.

“Ta… Ta đi an bài ăn, còn có ban đêm nghỉ ngơi vị trí.” Y Y vội vàng nói.

“Đến gọi ta, ta tu luyện.” Khô Thiền hướng trong miệng lấp một viên đường đậu, xoay người rời đi.

Vu Hoành dựa theo Xích Tiêu chỉ dẫn, tại trong biển mây đi vòng vo mấy giờ, rốt cục, từ một chỗ biển mây trong hố nhỏ nhảy xuống, biến mất tại mảnh này trắng xoá địa phương nguy hiểm.

Năm tiếng đồng hồ sau.

Thế giới mới một chỗ rừng mưa nhiệt đới trên không.

Phòng an toàn im ắng nổi lên. Nương theo lấy nhàn nhạt hắc vụ, từ cao hơn sáu mươi mét địa phương rơi xuống phía dưới.

Bành! !

Phòng ở trùng điệp vào bên dưới Phương Vũ rừng, đè sập một mảnh cây cối bụi cây.

“Rốt cục trở về!”

Phòng ở cửa mở ra.

Vu Hoành cái thứ nhất đi ra, tiếp theo là Toàn Hạc, Khô Thiền, Xích Tiêu.

Y Y không hề rời đi, phòng an toàn bởi vì cùng Cứu Thế Chi Chu kết hợp, đã không tính là triệt để thực thể kiến trúc, càng giống là ở vào hắc tai tầng cạn nơi trung gian mang.

Bởi vì thể chất nguyên nhân, nàng không có cách nào tùy tiện đi vào địa phương khác, chỉ có thể ở tại trong phòng an toàn, một cái nhân sinh sống.

“Thật là nồng nặc linh quang bức xạ.” Toàn Hạc vừa ra tới, liền nghe đến nơi này trong hoàn cảnh quang tai bức xạ, sắc mặt có chút thay đổi.

“Vì thu hoạch được đầy đủ an bình, ta không thể làm gì khác hơn là ra hạ sách này.” Vu Hoành nói.

Hắn lúc này con mắt thải quang cũng thu liễm lại đi.

Lần này đi hướng linh tai chỗ sâu Thiên Đình, hữu kinh vô hiểm, thành công đạt tới mục đích, còn tiện thể thu hoạch đại lượng trân quý tình báo, xem như thắng lợi trở về.

Chính là tổn thất có chút lớn.

Không nói trước Hắc Quang Hào thuyền, liền nói cái kia mấy cái Long Tích sào huyệt, cũng theo Hắc Quang Hào hủy diệt, hoàn toàn biến mất, liền để Vu Hoành đau lòng không thôi.

Cũng may thế giới mới cũng có Long Tích hạt giống, có thể tự hành dung hợp sào huyệt mới, lặp lại lúc trước lộ tuyến. Chỉ là cần một chút thời gian.

“Nơi này rất yên ổn, hòa bình, không có bất kỳ nguy hiểm gì. Chỉ là…” Vu Hoành đem chính mình từ Mệnh Sư lão hổ nơi đó biết được tình huống nói một lần.

“Ta mang ngài đi nơi này mới xây Linh Minh căn cứ đi.” Khô Thiền trầm giọng nói.

“Được.” Toàn Hạc lúc này trạng thái có chút tinh thần sa sút.

Nàng trước đó để Vu Hoành mang nàng đi xem bên dưới đạo mạch thế giới nguyên bản chỗ lối vào. Nhưng… Khu vực này tìm khắp cả cũng không có bất luận cái gì đạo mạch thế giới vật tàn lưu.

Trong lúc nhất thời tìm không thấy, tăng thêm Hắc Quang Hào nổ, phòng an toàn tốc độ di chuyển chậm rất nhiều.

Dòng cuối cùng người quyết định cuối cùng về tới trước, bàn bạc kỹ hơn.

“Muốn làm cái gì liền đi làm, nơi này ta đến trấn thủ, coi như áp lực biến lớn, hắc tai tràn vào, ta cũng có thể ở trước mặt ép trở về.” Toàn Hạc điều chỉnh xuống tâm tình, nhìn xem chung quanh tươi mát cảnh sắc, trầm giọng nói.

“Ta đưa xong người sau đi theo minh chủ đi.” Khô Thiền nói.

“Ta đi theo Khô Thiền.” Xích Tiêu vội vàng nói.

“Ngươi quá ngắn, ta không dùng được.” Khô Thiền thẳng thắn.

“Ngươi! ! Người không thể như thế vong ân phụ nghĩa!” Xích Tiêu gấp.

Khô Thiền một mặt không hiểu kỳ diệu, hắn cảm thấy mình nói đều là sự thật.

Chương 457: Kết thúc (3)

Chương 457: Kết thúc (3)

“Đã như vậy, vậy trước tiên trở về một chuyến, ta cũng phải thử nhìn một chút có thể hay không trùng kiến Hắc Quang Hào.” Vu Hoành bất đắc dĩ nói.

Lần này cứu viện viên mãn hoàn thành, tiếp xuống cơ bản cũng không có cái gì khẩn cấp chuyện.

Có Toàn Hạc tại, cứ việc nàng bởi vì không tìm được đạo mạch thế giới lối vào mà ý chí tinh thần sa sút, có thể thực lực bày ở đó mà. So trước đó còn cường hoành hơn không ít thực lực, trấn áp như thế một cái thế giới mới, đơn giản dư xài.

Vấn đề duy nhất là, Toàn Hạc đi là đơn nhất lộ tuyến, không có mặt khác phong tỉnh linh tỉnh đối kháng cân bằng, về sau có thể sẽ xảy ra vấn đề lớn.

Vu Hoành hỏi vấn đề này, nhưng bị Toàn Hạc tránh không đáp. Hắn suy đoán có lẽ là khi đó tại thiên lao thật không có biện pháp. Kết quả như vậy là lực lượng có thể cấp tốc bạo tăng, nhưng cũng mất về sau bảo trì cân bằng khả năng.

Xác định mục tiêu về sau, một đoàn người cấp tốc lấy điện thoại di động ra, liên hệ nơi này Linh Minh.

Không bao lâu, máy bay đến phụ cận sân bay, Linh Minh máy bay trực thăng cấp tốc tiếp cận nơi này, chở được một đoàn người hướng phía tổng bộ căn cứ trở về.

Trên phi cơ trực thăng, Vu Hoành nhìn phía dưới chậm rãi xẹt qua màu xanh sẫm rừng cây, cảm thụ được đối diện xông tới sóng nhiệt cuồn cuộn, nghe trong gió phiêu tán mà đến hương hoa cùng rừng cây đặc thù dậy sóng mùi.

Hắn bỗng nhiên có loại không hiểu không chân thật cảm giác.

‘Đây hết thảy, cứ như vậy ổn định lại rồi? Kết thúc?’

Trong lòng hắn hiện lên ý nghĩ này.

Bên tai là trên phi cơ trực thăng Xích Tiêu cùng Khô Thiền tại đấu võ mồm thanh âm. Tại máy bay trực thăng cánh quạt tiếng vang bên dưới như có như không.

Hắn có chút ghé mắt, nhìn về phía ngồi ở phía sau Toàn Hạc.

Toàn Hạc không nói một lời, nhìn qua ngoài cửa sổ cảnh sắc ánh mắt lưu chuyển, không biết đang suy nghĩ gì.

“Nếu thật vất vả đi ra, cũng đừng nghĩ nhiều, hảo hảo hưởng thụ khó được yên ổn.” Toàn Hạc nói khẽ, không có giương mắt, cũng có thể biết Vu Hoành đang nhìn nàng.

“Tiền bối.” Vu Hoành mở miệng muốn nói cái gì, nhưng vẫn là cuối cùng không hề nói gì.

“Thời gian còn rất dài đừng đem chính mình làm cho quá ác, người sẽ điên mất.” Toàn Hạc nhẹ giọng truyền âm.

“Yên tâm đi, ngươi Thái Linh Công lộ tuyến vẫn rất tốt, chậm là chậm điểm, nhưng thắng ở an toàn, mặt khác… Ngươi cũng có thể thử, dựa vào ta một chút.”

Nàng nói xong nhẹ nhàng cười một tiếng.

Vu Hoành không nói chuyện, chỉ là thở dài.

Hắc Hà chỗ sâu, linh tai cửa vào khu vực.

Một tái nhợt lão phụ nhân cùng một đầu khổng lồ Lục Nhãn Tứ Dực Hắc Long, vẫn như cũ chờ đợi tại lối vào.

“Ta cảm thấy, bọn hắn có thể sẽ không đi ra.” Hắc Long Ryan coi chừng lên tiếng nói.

“Lúc này mới bao lâu thời gian, bọn hắn hiện tại khả năng còn tại bên trong trong góc run lẩy bẩy, nơi này phụ cận cũng chỉ có một cửa ra vào, yên tâm.” Marisa thản nhiên nói.

“Mấy tháng đều, nói không chừng, bọn hắn đ·ã c·hết ở bên trong.” Ryan lại nói.

“Không nên gấp, ta có thể cảm giác được, bọn hắn còn sống… Mặc dù ấn ký của ta đã bị tiêu trừ, nhưng lưu lại khí tức còn tại trên thân người kia, sẽ còn tiếp tục tồn tại một đoạn thời gian.”

Marisa bình tĩnh nói: “Truy tìm con mồi, cần phải có kiên nhẫn. Điểm ấy thời gian tính là gì. Ta đã từng vì đi săn một cái đỉnh tiêm vật liệu, trọn vẹn tại cửa hang đợi 40 năm.”

“Ta hiểu được…” Ryan gật gật đầu, tiếp tục trôi nổi trên Hắc Hà, cùng Mallia cùng một chỗ ánh mắt nhìn chằm chằm linh tai lối vào, tiếp tục chờ đợi.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua.

Đảo mắt khoảng cách Vu Hoành bọn người trở lại thế giới mới, đã có hơn một tháng.

Trong vòng hơn một tháng, Vu Hoành lục lọi dưới, cuối cùng lợi dụng trong phòng an toàn lưu lại Hắc Quang Hào bộ phận bộ kiện, một lần nữa đem thân tàu cường hóa khôi phục đi ra.

Chỉ là… Lần này không có vận chuyển áp lực, cũng cân nhắc đến thuyền lớn mục tiêu quá lớn, cho nên hắn đem Hắc Quang Hào rút nhỏ một vòng, vừa vặn phù hợp phòng an toàn, cả hai dung hợp.

Còn lại mấy ngày thời gian, Vu Hoành thì dùng để tiếp tục cường hóa ngoại nhãn.

Linh Minh tại thế giới mới phát triển cũng tương đương thuận lợi. Thanh Trần quan cùng Hi Vọng thành người, ở chỗ này ngắn ngủi một tháng liền mới xây một tòa tên là Hi Vọng thành thành thị.

Đại lượng các loại đỉnh tiêm khoa học kỹ thuật kỹ thuật ở chỗ này tái hiện, tất cả mọi người rất vui vẻ, đều đang ăn mừng, đều đang hoan hô.

Đạo mạch thế giới đám người đối với Toàn Hạc trở về biểu hiện được phi thường kinh hỉ, bất quá ngắn ngủi một tháng,

Toàn Hạc liền triệt để dung nhập nơi này hết thảy.

Hết thảy giống như liền cùng lúc trước trong đạo mạch một dạng.

Nàng vẫn như cũ ngồi lên thiên hạ đệ nhất thuật sĩ vị trí. Mỗi ngày thật vui vẻ ra ngoài tham gia các loại xã giao hoạt động, nhấm nháp các món ăn ngon, ra ngoài du lịch hưởng thụ sinh hoạt.

Mà theo hết thảy yên ổn, tất cả mọi người bắt đầu từ từ quen đi dạng này bình tĩnh an toàn thời gian.

Đảo mắt, liền lại qua hơn hai tháng. Hi Vọng thành.

Hồng Quán trà lâu.

Mời tới xinh đẹp nữ nhạc sĩ ôm tỳ bà cúi đầu đàn hát.

Những khách nhân lui tới, hô bằng gọi hữu ra vào nhã tọa.

Trà lâu gần cửa sổ một chỗ vị trí bên trên.

Vu Hoành ngồi yên lặng, chính mình cho mình rót trà nhài, cầm lấy một chút kém chút chậm rãi đuổi lấy thời gian.

“Nào biết được, cái kia dưới hoa tuổi trẻ, đúng là lông trắng hồ yêu. Nào biết được lưỡng tình tương duyệt, lại không địch lại đạo pháp nháo trò…”

Tỳ bà nữ hát tựa hồ là một đoạn hồ yêu và mấy tiếng tình yêu bi kịch

“Làm sao một đoạn thời gian không thấy, ưa thích nghe tới loại này tên vở kịch rồi?”

Toàn Hạc kéo ra cái ghế, đặt mông ngồi vào hắn đối diện, cười tủm tỉm nói.

Nàng hiện tại hoàn toàn chính là tuổi trẻ nữ sinh viên cách ăn mặc, đai lưng áo thun màu đen quần tu thân, tóc dài còn giả bộ nai tơ đâm hai cái đuôi ngựa.

Không phải nhận biết nàng, căn bản liền sẽ không nghĩ đến cái này thanh thuần xinh đẹp nữ nhân trẻ tuổi, sẽ là một cái sống hơn một trăm năm lão bà bà.

Vu Hoành nhìn một chút nàng mặc đồ này, lắc đầu.

“Nhìn ngươi trải qua còn rất vui vẻ.”

“Đúng vậy a, khó được yên ổn hòa bình, ngươi không vui sao? ?” Toàn Hạc cười nói.

“Vui vẻ, chỉ là… Ta và ngươi khác biệt.” Vu Hoành chỉ chỉ thân thể của mình, lại ngón tay lượn quanh một vòng, chỉ hướng cảnh vật chung quanh.

Toàn Hạc thuận hắn chỉ hướng nhìn lại, phát hiện chung quanh tất cả mọi người đang lặng lẽ dò xét ngồi ở chỗ này Vu Hoành.

“Cũng thế, ai bảo ngươi đã lớn như vậy khổ người, đáng chú ý không phải rất bình thường?”

“Kỳ thật… Ta cho là ta sẽ rất vui vẻ khó được có dạng này an toàn hoàn cảnh, có thể… Hiện tại ta chỉ cảm thấy bực bội.” Vu Hoành nói khẽ.

“Ngươi còn tại lo lắng trên người nguyền rủa?” Toàn Hạc nói.

“Ta cho ngươi xem một chút?”

Nàng vươn tay, trắng nõn bàn tay hướng lên mở ra.

“Đưa tay cho ta liền tốt. Không nên chống cự.”

Vu Hoành nghe vậy, vươn tay, nhẹ nhàng đặt ở nàng trên lòng bàn tay.

Chỉ là tay của hai người chênh lệch quá lớn.

Tay của hắn cơ hồ có Toàn Hạc hai cái lớn như vậy, căn bản không bỏ xuống được. Còn ép tới Toàn Hạc nhíu mày lại, hiển nhiên trọng lượng cũng không nhẹ.

Một lát sau. Nàng thu tay lại.

“Thật có lỗi, ta học nghệ không tinh, chỉ có thể mơ hồ ở trên thân thể ngươi cảm giác được một cỗ rất mạnh rất quỷ dị lực lượng, tại quấn quanh.”

Nàng ngừng tạm, tiếp tục

“Nguồn lực lượng này quấn quanh rất sâu, nếu như muốn loại trừ, khẳng định sẽ trước tiên kinh động lực lượng chủ nhân. Mà lại đối với bản thân ngươi cũng sẽ tạo thành không thể nghịch mãi mãi tổn thương.”

“Nói cách khác, không có cách nào?” Vu Hoành thu tay lại.

“Không có việc gì, ta cũng không có ôm hi vọng gì.”

“Lời này của ngươi ta cũng không thể xem như không nghe thấy. Ta có thể cho ngươi loại trừ, nhưng ngươi có thể sẽ thụ thương. Nó cùng đầu óc của ngươi quấn quýt lấy nhau, rất sâu.” Toàn Hạc nói.

“Khô Thiền đâu?” Nàng nói sang chuyện khác hỏi.

“Đi tu luyện. Hắn đã lần thứ năm hỏi ta lúc nào xuất phát đi tìm nguyên chất.” Vu Hoành thở dài.

“Đạo mạch người giới thiệu với hắn rất nhiều cô nương, nhưng hắn đều không có để ý.” Toàn Hạc nói, ” xem ra hắn cũng không cách nào dung nhập hiện tại thời gian.”

“Cho nên, ta dự định rời đi.” Vu Hoành nói.

“Đi giải quyết trên người ta vấn đề, còn có Khô Thiền trên người phiền phức.”

“Đoán được. Lúc nào?” Toàn Hạc cười cười.

“Đại khái liền ngày mai đi, nơi này tất cả mọi người rất vui vẻ, chúng ta liền không lưu lại phá hư bầu không khí.” Vu Hoành cũng cười.

“Ta cũng không ngăn cản ngươi, đây là ta đưa cho ngươi chuẩn bị.” Toàn Hạc từ cái rắm trong túi lấy ra một khối hạc hình ngọc bội.

Ngọc bội là một cái hình bầu d·ụ·c bên trên ấn một cái đơn giản Tiên Hạc đồ văn.

“Ngọc bội này là ta tỉ mỉ chế tác một cái tiêu hao phẩm át chủ bài, đại khái có thể sử dụng năm lần chờ Tiên Hạc đồ án triệt để làm nhạt biến mất. Ngươi có thể trở lại tìm ta bổ sung năng lượng.”

“Ta liền không khách khí!” Vu Hoành đưa tay cầm lấy ngọc bội, lần trước hắn ném ra ngọc bội, thế nhưng là lên đại dụng, thành công ngăn trở hắc tai đỉnh tiêm quái vật truy tung.

“Trong ngọc bội, dự trữ chính là ta toàn lực xuất thủ năm lần thuật pháp. Chỉ cần ngươi đừng ở đối với quang tai thời điểm dùng, mặt khác cũng không có vấn đề gì. Hiện tại ta, toàn lực xuất thủ uy lực, hàm kim lượng ngươi hiểu, nhớ kỹ đừng giống trước đó như vậy dùng.” Toàn Hạc nói.

“Đa tạ!” Vu Hoành trịnh trọng gật đầu.

Hắn cất kỹ ngọc bội, quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Dưới lầu từng chiếc xe xuyên tới xuyên lui, mở ra xe thể thao người trẻ tuổi, mở ra xe hàng trung niên nhân, mở ra chạy bằng điện xe lăn người già.

Người cả đời này, như vậy rõ ràng hiện ra ở trước mặt Vu Hoành.

Nâng chung trà lên nước uống một hơi cạn sạch, hắn đứng người lên, hai mét năm khổ người, tăng thêm khôi ngô cường tráng đến cực điểm cơ bắp đường cong, để Hi Vọng thành bên trong gặp qua không ít to con nhân viên cửa hàng bọn họ cũng cảm giác có cỗ khó tả ngạt thở.

“Đây chính là ta không đi cường hóa nhục thân lộ tuyến nguyên nhân, rất nhiều thứ, nhục thân mạnh, giác quan cũng mạnh, trong sinh hoạt hết thảy đều sẽ tùy theo phát sinh biến hóa, rất nhiều thứ đối với mình sẽ dần dần đánh mất hứng thú.” Toàn Hạc cười cười.

“Nhưng thuật pháp liền không giống với lúc trước, chỉ cần ta không cần thuật pháp, ta chính là một cái coi như bén nhạy phổ thông người bình thường.”

Vu Hoành về lấy mỉm cười, dậm chân đi ra trà lâu.

Thuận bên đường dòng người lui tới ghé qua, hắn lấy điện thoại di động ra, mở ra vòng bằng hữu, nhìn thấy tất cả đều là Vũ Ngấn Vũ Mặc bọn người phát các loại mỹ nữ bikini bãi cát tấm hình.

Hai người đầu lĩnh tâm ngược lại là thật trẻ trung.

“Ta cái này Linh Minh minh chủ ném cho Toàn Hạc quả nhiên là chính xác.” Vu Hoành than thở.

Nhìn xem trên đường những đường này qua người cùng xe. Hắn biết, chính mình chỉ cần đừng trói buộc bản thân, chỉ cần một phần mười lực, liền có thể nhường đường bên trên tất cả mọi thứ toàn bộ hủy diệt.

Xe ở trước mặt hắn chính là cái yếu ớt hộp diêm người tại trước người hắn thậm chí ngay cả khí cầu cũng không tính, hơi không cẩn thận đi đường nhanh điểm, đều có thể đ·âm c·hết n·gười.

Tùy tiện chặn một chiếc taxi, ngồi lên báo cái danh tự, Vu Hoành lên xe lúc cảm giác toàn bộ thân xe đều hung hăng trầm xuống.

Tài xế lái xe nhìn hắn một cái, muốn nói lại thôi. Nhưng vẫn là lái xe khởi động đứng lên.

Một lát sau.

Vu Hoành một lần nữa trở lại chỗ mình ở.

Hắn bây giờ tại thế giới mới có được không ít bất động sản, trong đó đại bộ phận là người khác tặng.

Hi Vọng thành xây thành lúc, không ít quốc gia đều phái quan ngoại giao đến đây thiết lập quan hệ ngoại giao trú thành.

Đây là đem Linh Minh xây Hi Vọng thành xem như một quốc gia đối đãi.

Theo thời gian chuyển dời, đại lượng ngoại lai nhân khẩu cũng bắt đầu tràn vào trong thành, người trong thành cũng bắt đầu hướng ra ngoài lưu động.

Tất cả mọi người đang từ từ dung hợp tiến nơi này.

‘Trừ ta cùng Khô Thiền.’ Vu Hoành tại chính mình vùng ngoại ô tiểu trang viên bên trong, kiểm tra xuống bố trí trận pháp phòng hộ.

Sau đó, hắn đi vào chuyên môn dựng tầng hầm phòng thí nghiệm.

Chương 458: Kết thúc (4) (chúc mọi người tân xuân khoái hoạt)

Chương 458: Kết thúc (4) (chúc mọi người tân xuân khoái hoạt)

Vuông vức phòng thí nghiệm chung quanh, dùng kiên cố nhất đặc chủng hợp kim chế tạo, có thể tiếp nhận chủ pháo oanh tạc mà không bị xuyên thấu.

Sau đó Vu Hoành lại đang nội bộ bố trí các loại trận pháp phòng hộ.

Đứng tại chỗ tầng hầm ở giữa, hắn lẳng lặng nhắm mắt.

Tê.

Trong lúc vô thanh vô tức, hắc vụ từ phía sau lưng lan tràn, bao phủ ở trên người hắn.

Sau một khắc, hắc thủy soạt âm thanh lại lần nữa vang lên.

Vu Hoành xoay người, thuận cầu gỗ hướng hắc vụ chỗ sâu đi đến.

Ước chừng hơn hai mươi mét về sau, hắc vụ trước mặt hắn tán đi, lộ ra hoàn toàn mới Hắc Quang Hào ngoại hình.

Đó là một cái… Vuông vức, cùng loại hai tầng lầu nhỏ đen sì phòng ở? ?

Phòng ở trôi nổi ở trong Hắc Hà, lúc lên lúc xuống, hoàn toàn mất hết trước đó Hắc Quang Hào thuyền dáng vẻ.

Vu Hoành cũng không ngoài ý muốn, tiến lên tới gần, nhẹ nhàng nhảy một cái, chuẩn xác nhảy đến một tầng cửa chính.

Cửa ra vào phía dưới làm chống nước hàng rào, hàng rào vây quanh phòng an toàn đem hắn bọc lại đứng lên, xem toàn thể đứng lên tựa như là một gian phòng một dạng thuyền nhỏ.

Răng rắc, mở cửa.

“Hoan nghênh trở về!” Y Y chính chổng mông lên trên mặt đất lau chùi, nghe được động tĩnh, quay đầu lại.

Nhìn thấy Vu Hoành, vội vàng đứng người lên ngọt ngào cười cười.

“Thế nào? Không có nhàm chán a?” Vu Hoành hỏi, vào cửa đóng lại, khóa lại

“Còn tốt, trong phòng đồ chơi rất nhiều.” Y Y lắc đầu.

“Chuẩn bị lên đường đi, ta muốn đi cái địa phương, ngươi liền đợi tại trong phòng an toàn, lần này tu sửa cải biến, ta cho ngươi tăng thêm dùng tay thao tác diện đài, ngay tại tầng hầm.”

“Ta thấy được.” Y Y gật đầu.

Không bao lâu, Vu Hoành đi vào phòng điều khiển chính bên trong, mấy tức sau.

Toàn bộ phòng an toàn thuyền hơi chấn động một chút, hướng phía Hắc Hà chỗ sâu chậm rãi chạy tới.

Vu Hoành đem Hắc Quang Hào cùng phòng an toàn hoàn toàn dung hợp ở cùng nhau.

Bây giờ ngoại hình chính là phòng an toàn bị đặt ở một cái vừa vặn lớn nhỏ phù hợp trên thuyền nhỏ.

Thuyền cũng có boong thuyền, cũng có Hắc Quang Hào trước đó những vật kia, so với phòng an toàn, có thể ngoài định mức dung nạp mấy chục người dáng vẻ.

Nhưng bên ngoài boong thuyền nhưng là không còn trong phòng an toàn bộ như vậy an toàn.

Hơn một giờ sau.

Giám Ngục đảo.

Vô tận cất giấu bên trên, Vu Hoành lại một lần nữa đi vào lão hổ Mệnh Sư chỗ nhà tù.

Đông đông đông.

Hắn gõ gõ cửa sổ.

Bên trong lão hổ chính diện hướng vách tường, chân sau đứng thẳng, không ngừng trầm xuống, đứng lên, tựa hồ đang rèn luyện cái gì.

“Tiền bối!” Vu Hoành truyền âm nói.

Lại gõ gõ cửa sổ.

Lão hổ quay đầu lại, nhìn thấy lại là hắn, lập tức lộ ra một loại im lặng thần sắc.

Từ khi hai tháng trước bắt đầu, Vu Hoành gia hỏa này liền cách mỗi mấy ngày liền muốn q·uấy r·ối hắn một lần.

Làm cho hắn căn bản mỗi không thời gian dài nghỉ ngơi.

“Ngươi lại tới.” Lão hổ đứng dậy, đi vào cửa sổ pha lê miệng, biểu lộ trầm thấp.

“Hổ ca, ta quên ngươi trước kia từng nói với ta, ngươi gọi Triệu Thần Hổ, về sau ta có thể hay không gọi ngài Hổ ca?” Vu Hoành tận lực rút ngắn khoảng cách.

“Tùy ngươi gọi thế nào.” Lão hổ không kiên nhẫn nói.

“Lần này tới lại có cái gì phiền não?”

Trong những thời giờ này Vu Hoành căn bản đem hắn nơi này trở thành chính mình phiền muộn thổ lộ hết địa, lộn xộn cái gì đều cùng hắn đổ.

Ngay từ đầu hắn còn rất có hứng thú định nghe nghe bên ngoài hiện tại là cái dạng gì. Nhưng hiện tại xem ra…

“Lần này tới, ta là dự định lại khởi hành.” Vu Hoành nói.

“Khởi hành? Rốt cục không ở lại được nữa?” Lão hổ nhíu mày.

“Ta đã sớm nói, ngươi bây giờ dạng này còn nghĩ qua cuộc sống của người bình thường, đó là người si nói mộng. Cấp độ gì liền muốn qua thuộc về mình cấp độ này phổ thông sinh hoạt, khác biệt sinh mệnh đối với phổ thông định nghĩa cũng đều có khác biệt. Ngươi đối mặt một đám chính mình hơi không chú ý dùng thêm chút sức liền có thể đụng tàn phế chí tử phàm nhân, còn muốn cứng rắn dung nhập bọn hắn, đó mới là đối với mình lớn nhất ước thúc.”

“Đúng vậy, ta cảm thấy.” Vu Hoành khẽ gật đầu.

“Vãn bối lần này tới, là muốn hỏi thăm, như thế nào mới có thể giải trừ Giám Ngục đảo nguyền rủa?”

“Tìm tới sinh cơ chi địa.”

“Vạn nhất trăm năm đến chưa tìm tới đâu? Ta cảm thấy trăm năm thời gian không nhất định có thể tìm tới.” Vu Hoành nói.

“Vậy liền đi cùng Agris bản thể đơn đấu.” Lão hổ nói, ” năm đó, Chính Nguyên thần giáo vì tìm kiếm sinh cơ chi địa, tự thân lực có thua, không thể không mượn Agris lực lượng bảo hộ Cứu Thế Chi Chu, cùng Agris bản thể giao dịch, chính là để thuyền trưởng trở thành giao dịch đại giới.” Hắn thở dài.

“Kỳ thật ta cũng rất ưa thích nói chuyện cùng ngươi, ta cảm giác nhận biết hiện tại cũng có đang thong thả hồi phục. Đây là ngươi đang không ngừng truyền thâu cho ta ngươi nhận biết. Là của ngươi bỏ ra, để cho ta sẽ không sớm hơn điên mất, t·ự s·át, giống còn lại mấy cái bên kia đồ đần một dạng.”

“Tốt a. Chỉ cần có thể đối với Hổ ca có chỗ trợ giúp liền tốt.” Vu Hoành gật đầu.

“Vậy ta muốn hỏi một chút, Agris bản thể, rốt cuộc mạnh cỡ nào?”

“Bản thể… Một bàn tay có thể đem ngươi chỗ toàn bộ tinh cầu đập nát.” Lão hổ tùy ý nói.

“…” Vu Hoành biểu lộ có chút điểm ngưng kết.

“Đừng nhìn ta như vậy, không đủ mạnh sao có thể ước thúc được nhiều như vậy thuyền trưởng? Mà lại Agris cũng là sinh linh, nó cũng đang tìm kiếm sinh cơ chi địa, cũng tại chống cự nguyên tai ăn mòn, chúng ta Giám Ngục đảo bên trong thuyền trưởng, chính là nó dùng để bổ sung tự thân nhận biết biến mất pin, chỉ thế thôi.” Lão hổ thản nhiên nói.

“Cho nên nói, ngươi bây giờ cũng đã xem như tương lai của nó dự bị tài sản. Cho nên, ta hỏi ngươi, muốn ngươi gặp được loại tình huống này, ngươi sẽ cùng tài sản của mình bàn điều kiện, đáp ứng hắn cho hắn tự do sao?”

“…” Vu Hoành không phản bác được.

“Cho nên, đừng suy nghĩ. Agris là tồn tại không biết bao nhiêu năm Tinh Không Cổ Thần, thực lực sâu không thấy đáy, hay là ngẫm lại tại trong vòng trăm năm tìm tới sinh cơ chi địa càng đáng tin cậy một chút.” Lão hổ an ủi.

“Minh bạch… . Như vậy vẫn bối còn muốn hỏi hỏi, sinh cơ chi địa, có phải hay không cùng nguyên chất có chỗ liên quan?” Vu Hoành nói.

“Nguyên chất là cái gì ta không biết, nhưng sinh cơ chi địa đúng là do rất nhiều nguyên tai không cách nào phá hủy ăn mòn đồ vật tạo thành.” Lão hổ cười nói, “Mà Cứu Thế Chi Chu, bản chất là có thể tự hành không ngừng tới gần sinh cơ chi địa. Bởi vì lúc trước Chính Nguyên giáo chính là thu được một khối sinh cơ chi địa vật cộng sinh, mới nghĩ hết biện pháp chế tạo những này Cứu Thế Chi Chu, ý đồ tìm kiếm hi vọng cuối cùng.” Lão hổ nói.

“Vậy loại này sinh cơ chi địa, là bất luận cái gì nguyên tai đều không thể phá hủy a?” Vu Hoành như có điều suy nghĩ.

“Đương nhiên, đó là cuối cùng Vĩnh Hằng chi địa. Không phải vậy vì cái gì Chính Nguyên giáo phải tốn lớn như vậy đại giới đi tìm kiếm.” Lão hổ không hiểu nhìn hắn một cái.

Vu Hoành lúc này đem nguyên chất định nghĩa, nói cho hắn một lần.

Lão hổ lập tức cười.

“Nguyên chất là thứ này a.” Hắn vỗ vỗ tay, bắt đầu dựng ngược, hai chân dựa vào tường, thân thể khẽ nghiêng, sau đó tiếp tục nói chuyện với Vu Hoành.

“Đó cùng sinh cơ chi địa không phải một cái đồ vật. Chính Nguyên giáo trong truyền thuyết, có đề cập tới, thế gian này đã từng tồn tại qua một chỗ rất nhiều nguyên tai giao hội chỗ mà sinh cơ chi địa liền thai nghén tại chỗ như vậy. Cho nên nó sẽ không bị bất luận cái gì nguyên tai ăn mòn cùng phá hủy. Đó là một cái cực kỳ mỹ hảo địa phương…” Lão hổ thở dài.

“Nếu tạm thời không có cách nào giải trừ nguyền rủa, vậy cũng chỉ có thể tiếp tục xuất phát.” Vu Hoành cũng đi theo thở dài, hắn cũng không muốn một mực bị giam tại Giám Ngục đảo, thẳng đến không một người nói chuyện, mất đi nhận biết, cuối cùng điên mất hoặc là t·ự s·át.

“Còn có một vấn đề cuối cùng.” Hắn suy nghĩ một chút, “Hổ ca làm thuyền trưởng nhiều năm như vậy, hẳn phải biết làm sao phân biệt sinh cơ chi địa a?”

“…” Lời này vừa ra, lập tức lão hổ trầm mặc.

“Không biết. Ta không biết.” Hắn nhẹ giọng trả lời.

“Ta chỉ là gặp được không bị nguyên tai xâm nhập, liền nếm thử dẫn tới mặt khác nguyên tai thử nhìn một chút.”

Hắn câu nói này vừa ra, Vu Hoành trong nháy mắt sinh ra hàn ý trong lòng.

Vì sinh cơ chi địa, có lẽ hậu kỳ lão hổ đã không quan tâm mặt khác bất cứ vật gì.

Coi như đó là giả sinh cơ chi địa, coi như bên trong những sinh linh khác đều bởi vậy hủy diệt, hắn cũng không quan tâm.

Trong những lời này lộ ra ý nghĩa, vô cùng rõ ràng.

“Ngươi đó là cái gì biểu lộ?” Lão hổ nhìn xem Vu Hoành bỗng nhiên cười lên, “Ta khẳng định là trước sẽ thu xếp tốt bên

trong những sinh linh khác lại nếm thử a, mà lại nếm thử không cần quy mô lớn, chỉ cần nho nhỏ thử một chút tức có thể nhìn ra, sau đó tranh thủ thời gian phong ấn lại là được. Cho nên nói ngươi đang lo lắng cái gì? Ta Dương Thần Hổ là loại kia uổng cố nhân mạng người sao?"

"Hổ ca ngươi không phải nói ngươi gọi Triệu Thần Hổ a?" Vu Hoành cải chính.

"Ừm. Đúng vậy, ta gọi Triệu Thần Hổ. Là cái Mệnh Sư." Lão hổ thanh âm trì trệ, từ dựng ngược trạng thái rơi xuống.

"Tốt a tốt a, hiện tại chúng ta thay cái chủ đề. Từ ngươi trước mấy thời gian giảng thuật đến xem, ta xác định ngươi không biết, Cứu Thế Chi Chu chính xác phương pháp sử dụng." Lão hổ nói.

"Có ý tứ gì?"

"Mặt chữ ý tứ. Chúng ta thuyền trưởng chỉ có trăm năm thời gian, nếu như ngươi mỗi đến một chỗ liền muốn tra xét rõ ràng, vậy ngươi điểm ấy thời gian căn bản không đủ đi mấy lần, liền có thể đến Giám Ngục đảo." Lão hổ cười nhạo nói.

"Vậy ý của ngài là…" Vu Hoành tựa hồ liên tưởng đến cái gì.

"Đúng vậy, chính là như ngươi nghĩ, không cần xuống thuyền, Cứu Thế Chi Chu sẽ tự mình dừng lại một hồi, sau đó tiếp tục tiến về chỗ tiếp theo. Thẳng đến đến chân chính sinh cơ chi địa về sau, mới có thể triệt để dừng lại. Nhưng nếu như ngươi thân là thuyền trưởng xuống thuyền, như vậy Cứu Thế Chi Chu cũng sẽ một mực đậu ở chỗ này. Không còn hướng phía trước. Mà lại đằng sau sẽ còn về một chuyến ngươi ban sơ xuất phát địa phương." Lão hổ nói.

"Ta hiểu được…" Vu Hoành hơi tưởng tượng bên dưới liền minh bạch lão hổ ý tứ.

Nếu Cứu Thế Chi Chu có thể tự hành dựa sát vào sinh cơ chi địa, như vậy để nó nhanh nhất không ngừng di động, mới là nhanh nhất tiếp cận sinh cơ chi địa phương pháp chính xác.

"Nhưng ngươi cần thiết phải chú ý, Cứu Thế Chi Chu ngay từ đầu tiến về địa phương, cũng không tính là mạnh, nhưng theo

thời gian chuyển dời, địa phương của hắn đi sẽ càng ngày càng nguy hiểm. Nếu như thực lực ngươi không đủ, tốt nhất vẫn là tạm thời dừng lại tăng lên một chút chính mình. Nơi này ta đề cử tốt nhất tăng lên phương thức là cải tạo chính mình, đem chính mình ý thức chia mấy phần, chứa đựng tại thân thể các nơi, sau đó…”

Lão hổ bắt đầu chào hàng lên hắn bộ kia cải tạo tự thân kỹ thuật lộ tuyến.

Vu Hoành câu nói kế tiếp đã sớm tại trong những ngày qua nghe rất nhiều lần.

Trực tiếp mở ra tự động loại bỏ.

Không bao lâu, thu hoạch đầy đủ tin tức tình báo Vu Hoành vỗ vỗ Hổ ca ngựa, lần nữa rời đi.

Trong nhà giam, lão hổ nụ cười trên mặt từ từ nhạt đi.

Đưa mắt nhìn Vu Hoành triệt để rời đi phương hướng, thật lâu không có nhúc nhích.

Trầm mặc hồi lâu.

Hắn bỗng nhiên lộ ra một vòng tươi cười quái dị.

“Ngây thơ tiểu tử…”

Xoay người, hắn đi vào gian phòng ngăn tủ trước mặt, từ ngăn tủ dưới đáy kéo ra ngăn kéo, nhìn xem bên trong cất giữ từng phần thí nghiệm nhật ký, thở dài một hơi.

“Nếu như không triệt để dẫn tới mặt khác nguyên tai, làm sao có thể khảo thí ra chân thật nhất số liệu…”

Những thí nghiệm này nhật ký, mỗi một phần, đều là hắn đã từng hủy đi một thế giới ký ức.

“Tiểu tử, ta có thể, không phải người tốt lành gì a…” Lão hổ khép lại ngăn kéo, thần sắc buồn vô cớ.

Chương 459: An tường (1)

Chương 459: An tường (1)

Trong phòng an toàn.

Vu Hoành cùng Y Y tương đối ngồi tại phòng ở một tầng, tại một chỗ có cửa sổ đối ngoại cạnh bàn ăn.

Bởi vì cái gì đều chỉ có thể từ quan sát cửa sổ nhìn, cho nên để cho tiện, lần này khôi phục Hắc Quang Hào, đem nó dung nhập phòng an toàn lúc, Vu Hoành liền đối với phòng an toàn kết cấu tiến hành nho nhỏ sửa chữa.

Trong phòng ngoài định mức mở một cái cửa sổ. Để cho người ta không cần nhất định phải tiến đến cửa ra vào, mới có thể nhìn thấy bên ngoài.

Trừ cái đó ra, phòng ở cũng đổi thành vuông vức tiêu chuẩn bộ dáng. Cho người ta một loại thật tại nhà lầu bên trong ảo giác một dạng.

Vu Hoành ngồi trên ghế, nhìn xem Y Y vui vẻ tại đóa nhân thịt chuẩn bị làm sủi cảo. Đây là hắn dạy cho nàng phương pháp ăn.

Chỉ cần người khác trở về, Y Y liền sẽ rất vui vẻ.

Cho nên hắn có đôi khi cũng sẽ nghĩ, người có phải hay không càng ngốc càng dễ dàng khoái hoạt.

“Y Y, ta lời mới vừa nói, ngươi cũng nghe được rồi hả?”

“Nghe được a, đi tìm sinh cơ chi địa, không quan hệ, ta cùng ngươi.” Y Y ngẩng đầu đối với hắn ngọt ngào cười cười

Vu Hoành về lấy mỉm cười.

“Thế nhưng là dạng này chúng ta liền sẽ đi rất nhiều địa phương nguy hiểm. Ngươi không sợ a?”

“Ta không biết, bất quá, lúc trước nếu không phải ngươi, ta cũng sớm đã không có. Có c·hết hay không kỳ thật cũng không có đáng sợ như vậy. Không phải có ngươi cùng ta cùng một chỗ sao?” Y Y cười nói.

Nụ cười của nàng rất xán lạn, không hề để tâm c·hết khả năng.

Cái này khiến Vu Hoành trong lòng sinh ra, nếm thử để Y Y từ nửa hắc tai thân phận bên trong tránh ra suy nghĩ.

Nếu lúc trước có thể dung hợp, về sau liền nhất định có thể có biện pháp thoát ly.

Chỉ là duy nhất phiền phức, là Y Y trên người một nửa hắc tai, nhưng thật ra là mẫu thân của nàng. Đây cũng là Y Y không nguyện ý triệt để tiêu trừ cái kia một nửa nguyên nhân căn bản.

“Trong phòng làm lớn ra một chút, ta quay đầu đến hỏi Khô Thiền, Xích Tiêu. Đoán chừng sẽ cùng đi, cứ như vậy mấy người.” Vu Hoành nói.

Hắn trong khoảng thời gian này quan sát, phát hiện Khô Thiền cũng giống như hắn, cơ hồ không cách nào bình thường sinh hoạt, mỗi ngày trừ tu luyện còn là tu luyện. Tu vi cũng giống là hỏa tiễn một đường bão táp. Không có việc gì liền đi tìm Toàn Hạc luận bàn.

Dựa theo Toàn Hạc nói, hiện tại Khô Thiền, cơ bản đã có Thiên Sư phủ đỉnh tiêm Thiên Sư thực lực.

Nếu là không có nàng mà nói, có lẽ có thể trấn áp một thời đại cũng khó nói.

Đây là không có Xích Tiêu đằng sau Khô Thiền. Không có dựa vào Đế binh Đạo khí, không dựa vào linh quang tăng phúc, thế mà liền có thể bộc phát tăng lên tới tình trạng này.

Vu Hoành cũng không thể không cảm khái Hồng Thực Pháp cường hãn.

Đương nhiên, chính hắn cũng không kém.

Thái Linh Công đã chính thức bắt đầu tu hành tầng thứ sáu, cũng dẫn vào linh tai bức xạ ngược lại là phong tai bức xạ, hắn không biết nên từ chỗ nào hấp thu. Tạm thời chỉ có thể coi như thôi.

Mà Loạn Thần Thiên Mục ngoại nhãn, trải qua khảo thí, xác định liền cùng Thải Kính Đạo Nhân năng lực cực kỳ tương tự.

Hắn cũng bắt đầu chuẩn bị thủ hạ một lần cường hóa.

Hắn ngược lại muốn xem xem, cái này ngoại nhãn cuối cùng có thể cường hóa tới trình độ nào, uy lực gì.

Nhìn xem Y Y làm sủi cảo Vu Hoành trong đầu hiện ra cùng Hổ ca nói chuyện với nhau lúc nội dung.

Hắn kỳ thật có cái rất lớn nghi vấn.

Đó chính là: Nếu Cứu Thế Chi Chu có thể tìm tới sinh cơ chi địa, như vậy Tinh Không Cổ Thần Agris vì cái gì không chính mình dựa vào Cứu Thế Chi Chu đi tìm sinh cơ chi địa, mà ngược lại cần để cho so với nó nhỏ yếu vô số lần đám thuyền trưởng bọn họ đi 100 năm 100 năm tiếp nhận công việc?

Một cái khả năng, là Agris mình bị khốn tại một nơi nào đó, không cách nào động đậy, cho nên không thể không dựa vào thuyền trưởng. Dựa vào giao dịch cùng khế ước thực hiện chính mình ý đồ.

Một khả năng khác, là Agris giao dịch này căn bản chính là âm mưu, nó chỉ là đang dùng sinh cơ chi địa làm hoang ngôn, lừa gạt đám thuyền trưởng bọn họ cùng nó đạt thành khế ước giao dịch, thu hoạch nhận biết pin.

‘Nhưng là khả năng thứ hai thực tế không lớn, nếu là thu hoạch nhận biết, liền thuyền trưởng điểm ấy nhận biết đủ một cái Tinh Không Cổ Thần tiêu hao? Nó lực lượng cường đại như vậy, tùy ý tiết lộ một chút, hấp thụ một cái tinh cầu sinh linh nhận biết, cũng xa so với thuyền trưởng điểm này có lời mới đúng. Cảm giác cái này có điểm giống phế vật lợi dụng, thông qua loại này cơ chế đến chọn lựa nhân tuyển thích hợp.’

Vu Hoành lắc đầu.

‘Được rồi, bằng vào ta hiện tại nhận biết cảnh giới, vẫn chưa tới cấp độ này, suy nghĩ lại nhiều cũng không có ý nghĩa. Dù sao ta có hắc ấn, hay là thử trước một chút nhìn, nhìn Cứu Thế Chi Chu đến cùng có thể hay không tìm tới sinh cơ chi địa lại nói. Trăm năm thời gian, ta cũng không tin ta cường hóa không đến cực hạn.’

Tinh Không Cổ Thần một bàn tay có thể đánh nát một cái tinh cầu lực lượng, lại cho hắn mục tiêu mới.

‘Có lẽ ta cũng nên thử một chút, nhìn một bàn tay có thể đánh nát bao lớn địa bàn. Đến bây giờ cũng còn chưa có thử qua.’ Vu Hoành bỗng nhiên không hiểu sinh ra ý nghĩ này.

“Tốt! Sủi cảo tốt!” Y Y lúc này ở một bên vui vẻ nói.

“Ta đi nấu một chút.”

“Tốt!” Vu Hoành cười đứng dậy, đi chuẩn bị trám sủi cảo xì dầu dấm, Y Y ưa thích trám dấm ăn, nhưng hắn ưa thích thả gia vị xì dầu trộn lẫn lấy ăn.

Nhìn xem Y Y bận rộn bóng lưng, tăng thêm phòng an toàn hiện tại cũng bị hắn trong lúc vô tình cải tạo đến có chút giống chính mình đời trước trong nhà tình cảnh bài trí.

Một loại quen thuộc cảm giác thân thiết, để Vu Hoành trong lòng tuôn ra không nói ra được xúc động.

Hắn trải nghiệm lấy cái kia tựa hồ là chính mình hồi lâu chưa từng cảm thụ, lòng cảm mến…

Mười ngày sau.

Ban đêm. Vu Hoành, Khô Thiền, Xích Tiêu, ba người cuối cùng đứng tại Hi Vọng thành phụ cận một chỗ công viên núi nhỏ đỉnh núi, nhìn qua đèn đuốc sáng trưng mỹ lệ thành thị.

Cái kia tựa như giống như hỏa diễm thiêu đốt huy hoàng ánh đèn, màu vàng màu trắng màu đỏ, màu lam… Nhiều loại đèn nê ông đan vào một chỗ, xa xa còn có thể nghe được ồn ào âm hưởng âm thanh liên tiếp.

“Cuối cùng lại nhìn một chút đi. Lần sau muốn trở về, cũng không biết phải bao lâu.” Vu Hoành nói.

Hắn đã cho những người còn lại giải thích qua Cứu Thế Chi Chu chính xác cách dùng, một khi Cứu Thế Chi Chu bắt đầu, nhất định phải không ngừng lữ hành xuống dưới, thẳng đến nó tự hành ngừng.

Nếu như một lần nữa trở về, hết thảy lại được lại bắt đầu lại từ đầu.

Nói cách khác, lần này xuất hành, bọn hắn ăn uống ngủ nghỉ đều được tại đang đi đường tìm thêm gần điểm tiếp tế tự hành giải quyết.

“Uống nước cùng thực phẩm phương diện, chuẩn bị đến thế nào Vu Hoành tiểu tử.” Xích Tiêu trầm giọng hỏi.

“Có địa phương khả năng ngay cả nước cũng không được uống, vạn nhất chúng ta bị nhốt rồi ra không được, thời gian lâu dài cũng sẽ xảy ra vấn đề.”

“Yên tâm, đủ ba người chúng ta uống mấy năm có thừa.” Vu Hoành thản nhiên nói, hắn lần này chuyên môn đựng đại lượng ẩm thực rời đi, còn có nước bản tịnh hóa trang bị, chính là vì tuần hoàn sử dụng nội bộ nguồn nước.

Đồ ăn thì là tốt nhất giải quyết, rất nhiều nơi hắn là đều có thể tìm tới có thể ăn dùng đồ vật. Chỉ cần dùng dụng cụ kiểm tra đo lường tốt liền không sao. Vì thế hắn chuẩn bị một lồng khảo thí dùng chuột bạch, loại vật nhỏ này sinh sôi nhanh, khảo thí thuận tiện, cần đồ ăn thiếu. Trước tiên có thể cho bọn hắn ăn thử một chút, xác định không thành vấn đề lại chính mình ăn.

Chủ yếu phiền phức hay là không khí. Không khí phương diện là Hi Vọng thành Trần Diệu Phong chuyên môn sai khiến phòng thí nghiệm cho hắn thiết kế toàn diện tuần hoàn tạo oxy hệ thống.

So trước đó không khí hệ thống tuần hoàn mạnh rất nhiều lần. Đối với hàm dưỡng độ, độ ẩm, nhiệt độ, đều có thể đưa đến không tệ bảo trì hiệu quả.

Có những cơ sở này, coi như hỏng hắc ấn cũng có thể kịp thời chữa trị cường hóa.

“Toàn Hạc tiền bối đâu, nàng không đến đưa ngài?” Khô Thiền lên tiếng hỏi.

“Nàng nói đến cũng tăng thêm phiền não, không bằng không đến, chúc chúng ta đường đi thuận lợi, tốt nhất đừng trở về, ” Vu Hoành nói, lấy điện thoại di động ra, phía trên đánh thẳng mở nhìn Toàn Hạc gửi tới một đầu chúc phúc tin nhắn.

“Điều này cũng đúng, trở về chính là không tìm được, tìm được khẳng định cũng sẽ không cần trở về.” Khô Thiền gật đầu.

“Liền không thể là tìm được trở lại đón người?” Xích Tiêu nói.

“Cũng đúng.” Khô Thiền chăm chú gật đầu.

“Tốt, xem hết cần phải đi.” Vu Hoành đập sợ trên thân không tồn tại bụi, hít sâu một hơi, tựa như muốn đem nơi này hết thảy lưu thêm tại trong thân thể mình một chút.

Sau đó mới xoay người.

Bành!

Đúng lúc này, Hi Vọng thành trên không bỗng nhiên phóng lên tận trời một mảnh pháo hoa.

Pháo hoa nổ tung, tạo thành từng hàng mơ hồ chữ viết.

‘Lên đường bình an’ .

Vu Hoành quay đầu lại, từ xa nhìn lại, nhìn thấy Hi Vọng thành cao nhất một tòa tháp lâu trên đỉnh, Trần Diệu Phong, Vũ Ngấn, Vũ Mặc chờ một chút một mảng lớn Thanh Trần quan cùng Linh Minh cao tầng, đều đến nơi đó, xa xa hướng phía bên này quan sát lấy.

“Đi.” Vu Hoành sau lưng hiện lên hắc vụ, cầu gỗ ẩn ẩn lộ ra.

Hắn bước đi lên cầu gỗ, sau lưng Khô Thiền theo sát mà lên.

Chỉ là đi chưa được mấy bước.

Trên cầu gỗ thế mà nhiều một cái đen sì giống như là một đại đoàn cây rong tạo thành hình người màu đen.

Nồng đậm hồng trị bức xạ lan tràn ra.

Vu Hoành bước chân dừng lại.

"Đã bắt đầu rồi hả?" Hắn nhìn chăm chú lên đầu này hắc tai, từ trong túi áo lấy ra máy kiểm tra nhấn xuống.

Đích một chút.

Trên màn hình tinh thể lỏng biểu hiện trị số: 11 7024. 532.

"Đã tiếp cận Tốc Nhân trình độ." Vu Hoành nhớ kỹ Tốc Nhân hồng trị cũng chính là mười mấy vạn.

Đây là cấp tám hắc tai đại khái phạm vi.

"Yên tâm đi, có ta ở đây." Toàn Hạc thanh âm bỗng nhiên từ phía sau truyền đến, gần trong gang tấc, phảng phất người liền đứng tại phía sau hắn.

Vu Hoành đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên tựa hồ cảm ứng được cái gì, có chút ghé mắt.

Một đạo bóng trắng từ hắn phía bên phải chợt lóe lên, nhẹ nhàng rơi xuống đất.

Cái kia rõ ràng là một cái cao cỡ một người thuần trắng Tiên Hạc.

Tiên Hạc toàn thân lóe lên huỳnh quang màu trắng, dáng người ưu mỹ, ánh mắt cao ngạo.

Vừa rơi xuống đất liền một vả đem cái kia hắc tai xuyên thủng, sau đó giống đâm cá một dạng, đem nó treo ở ngoài miệng, nhìn Vu Hoành một chút, quay người đằng không bay lên lại hóa thành một đạo bạch quang biến mất không thấy gì nữa.

“Ngay cả Long Tình Tử loại mặt hàng kia đều có thể phân thần phục sinh, ta Toàn Hạc Tử phân thần ngàn vạn không phải cũng là một chuyện rất bình thường?” Toàn Hạc nhẹ nhàng thanh âm từ phía sau lưng truyền đến.

Vu Hoành gật gật đầu, rốt cục yên tâm bên trong cuối cùng một tia lo lắng.

Hướng phía trước dậm chân, đi vào phòng an toàn trước cửa.

Đại môn nặng nề từ từ mở ra.

Y Y đã chờ từ sớm ở cửa ra vào.

“Xuất phát.” Vu Hoành nói.

“Ừm!” Y Y dùng sức gật đầu.

Vu Hoành Khô Thiền nối đuôi nhau tiến vào.

Sau lưng cửa lớn bịch đóng lại.

Ngoài cửa trong hắc vụ, cầu gỗ cùng Hi Vọng thành mơ hồ sáng ngời cấp tốc thối lui.

Hết thảy một lần nữa biến thành đen kịt một màu. Răng rắc, cửa lớn khóa trái.

Trên tường trên cửa tầng tầng lớp lớp phức tạp tinh vi trận pháp không ngừng kích hoạt.

Năng lượng h·ạt n·hân lò phản ứng kết hợp Cứu Thế Chi Chu động lực hạch tâm, cùng một chỗ phát ra nhỏ xíu chấn động vù vù.

Mấy người đi vào một tầng hình chữ nhật phía trước cửa sổ. Nhìn xem bên ngoài đen kịt một màu Hắc Hà.

Trong phòng an toàn lộ ra bạch quang, chính là trong sông duy nhất sáng ngời.

Trong nước sông, thỉnh thoảng có bị sáng ngời hấp dẫn tới quái vật Ác Ảnh chìm chìm nổi nổi.

Bọn hắn bởi vì ánh sáng mà tới gần, lại đang cảm nhận được phòng an toàn không có chỗ xuống tay mà chần chờ hoặc là lui bước.

Ông.

Nước sông cùng bọn quái vật dần dần bị quăng tại sau lưng.

Mặt sông bắt đầu di chuyển nhanh chóng, mặt sông cũng thay đổi thành hoàn toàn mơ hồ.

Phòng an toàn bắt đầu gia tăng tốc độ.

Vu Hoành trong đầu đem phòng an toàn tốc độ di chuyển mở tối đa. Sau đó tùy ý nó tự hành tiến lên.

Xác định phòng an toàn có thể tự hành di động, không cần để ý tới về sau, hắn xoay người, nhìn về phía Khô Thiền cùng Y Y.

“Tiếp đó, có lẽ chúng ta có thể làm phòng an toàn lấy cái tên không tệ, dùng cái này đến phân chia mặt khác phòng an toàn. Dù sao về sau chúng ta có thể muốn ở chỗ này ở cực kỳ lâu.” Hắn đề nghị.

Chương 460: An tường (2)

Chương 460: An tường (2)

“Gọi Hắc Quang Hào đi, dù sao trước đó thuyền cũng là cái tên này.” Khô Thiền nói.

“Gọi Hắc Phong đi. Doanh địa danh tự.” Y Y đề nghị.

“Gọi Linh Minh hào không tệ.” Xích Tiêu lên tiếng.

“Nếu tất cả mọi người có khác biệt ý kiến, vậy liền tôn trọng mỗi người ý nguyện, tất cả lấy một chữ tốt.” Vu Hoành vỗ vỗ tay.

“Quang Phong Hào a? Cũng không tệ.” Khô Thiền nói.

“Không, gọi Hắc Hắc Linh.” Vu Hoành nói.

“…” Ba người không nói gì.

“Tên gọi tắt Hắc Linh Hào. Tốt, quyết định như vậy đi!” Vu Hoành vung tay lên, như vậy xác định phòng an toàn cùng Cứu Thế Chi Chu dung hợp sau tên mới.

“Ta đi tu luyện.” Khô Thiền lắc đầu, xoay người đi dưới mặt đất chuyên môn phòng tu luyện.

Lần này mở rộng tu sửa phòng an toàn, Vu Hoành còn ngoài định mức phân ra ba gian phòng tu luyện, trong đó phòng hộ cường độ cực lớn. Cách âm phòng ẩm ngăn cách hắc tai linh tai quang tai ba loại bức xạ ảnh hưởng.

“Ta đi giặt quần áo.” Y Y ở không đi gây sự đi nhanh lên.

Xích Tiêu thở dài, nắm lấy chuôi kiếm của chính mình, đi hướng tầng hai phòng giải trí, hắn hiện tại say mê xoát kịch, các loại kịch truyền hình phim thấy tương đương trầm mê.

Lưu lại Vu Hoành một cái trở lại bên cửa sổ, nhìn xem bên ngoài lưu động cảnh sắc

“Nhìn như vậy cảm giác cũng không tệ, có chút ngồi xe lửa hương vị.” Hăn bản thân an ủi

Nhưng nhìn một hồi, hắn cũng cảm giác có chút nhàm chán, liền rơi xuống che quang bản, ngăn trở cửa sổ, cũng đi tu hành.

Lập tức hắn sắp bước vào tầng thứ bảy, kiến tạo quang tỉnh, một bước này phi thường mấu chốt, một khi thành công, thực lực của hắn cũng sẽ trên phạm vi lớn tăng cường. Có thể nói sẽ hóa thân thành hình người Chung Cực Chi Môn, có thể tiện tay dẫn tới vô hạn quang tai lực lượng. Liền cùng hiện tại Toàn Hạc một dạng, năng lượng bộc phát hạn mức cao nhất cực cao, vô hạn sử dụng, vô cùng vô tận.

Mặc dù hắn hiện tại cũng miễn cưỡng tính vô hạn nội lực, nhưng quang tỉnh vô hạn, cùng hắn hiện tại Vô Hạn khái niệm khác biệt.

Hắn hiện tại vô hạn, là bởi vì khôi phục cực nhanh, không cần bao giờ cũng chuyển vận, cho nên nhìn như là vô hạn.

Quét sạch giếng, là có thể Hủy Diệt thế giới hạn mức cao nhất cực cao chuyển vận.

Vu Hoành tính toán, không sai biệt lắm là mình bây giờ nội lực bộc phát ba đến gấp sáu hạn mức cao nhất. Nếu như còn có thể kiến tạo linh tỉnh gió êm dịu giếng, như vậy thì có thể ba phần đồng thời bộc phát, tương đương với lại tại quang tỉnh trên cơ sở tăng cường gấp ba.

Chỉnh thể tính được.

Tầng thứ bảy nếu như toàn diện hoàn thành, thực lực của hắn đem chân chính đạt được tăng vọt. Đạt tới hiện tại tiêu chuẩn tiếp cận gấp 20 lần lực bộc phát.

Mang theo đối với cảnh giới mới kỳ vọng, Vu Hoành cũng tiến nhập khổ tu trạng thái.

Duy nhất lưu lại cảnh giới, là giặt quần áo Y Y cùng bị lưu ở ngoài Hắc Hắc Linh Hào Agris tử thể.

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Trên tường cố định màu lót đen bạch châm tròn chuông, từng vòng từng vòng chuyển động kim đồng hồ kim phút kim giây.

Ông.

Đột nhiên toàn bộ phòng an toàn hơi chấn động một chút, tự động bắt đầu giảm tốc độ xuống tới.

Biến hóa rất nhỏ này, lập tức kích hoạt lên trong phòng bố trí hệ thống cảm ứng tự động.

Tỉnh lại chuông báo bắt đầu tự động ở bên người Vu Hoành vang lên.

Dưới mặt đất trong phòng tu luyện, hắn một chút mở mắt ra, đứng dậy cấp tốc đi ra ngoài, đi vào một tầng.

Y Y đang ngồi ở bên cửa sổ trước bàn ăn, trong tay bưng một chén trà sữa từ từ uống.

Nhìn thấy Vu Hoành đến đây, nàng lập tức trừng mắt nhìn, chỉ vào ngoài cửa sổ.

“Vu Hoành, nhìn bên ngoài. Giống như đến chỗ rồi.”

Vu Hoành đưa tay chà xát tóc nàng, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Ngoài cửa sổ một mảnh nhu hòa ánh nắng kim.

Bọn hắn chính chậm rãi lại một đầu rộng rãi trong dòng sông chạy. Hắc Linh Hào cũng ở vào trong bóng tối.

Nhưng từ trong bóng tối, cũng có thể nhìn thấy cách đó không xa trên bờ tia sáng màu vàng chiếu sáng một mảng lớn cảnh sắc.

Đường cong mượt mà phòng ốc bầy, mặc quần áo tại bờ sông giặt quần áo tuổi trẻ các nữ nhân, dây điện bên trên ngừng lại từng dãy chim tước màu đen.

Còn có tinh khiết trời xanh, mây trắng, trời chiều.

Hắc Linh Hào ngoại hình tựa hồ đưa tới giặt quần áo các nữ nhân chú ý, các nàng tạm dừng động tác trong tay, chỉ vào bên này nói gì đó.

Có tiểu hài tử tại trên bờ để đó con diều, lúc này cũng quên đi lôi kéo tuyến, quay đầu nhìn xem Hắc Linh Hào tại trên sông thổi qua.

Thuyền này ngoại hình quả thật có chút kỳ quái, trên một con thuyền thả một cái tương đương phù hợp căn phòng. Toàn thân đen như mực, trên đỉnh còn bò lên một cái rất lớn thằn lằn pho tượng (bất động Agris).

“Những người này, màu tóc đều là màu nâu, màu vàng, màu bạch kim, ngũ quan cũng càng lập thể, hốc mắt hãm sâu, xem ra càng giống là người da trắng.” Vu Hoành nói.

Khô Thiền lúc này cũng bị tỉnh lại, từ phòng tu luyện đi ra, đi vào bên cửa sổ nhìn ra phía ngoài.

“Nhìn rất yếu dáng vẻ.” Hắn đánh giá.

“Loại địa phương này có thể có sinh cơ chi địa manh mối?”

“Không vội. Lúc này mới vừa mới bắt đầu.” Vu Hoành nói.

“Chúng ta nhìn xem chính là…”

“Dựa theo trước đó minh chủ ngươi đã nói tình huống, nơi này cũng tất nhiên sẽ có to lớn nguy hiểm t·ai n·ạn sắp bộc phát, nếu không chúng ta thuận mà đến Hắc Hà, sẽ không không hiểu xuất hiện ở đây.” Khô Thiền đạo

“Nói là như vậy. Hiện tại Hắc Hắc Linh còn tại đi chờ nó triệt để dừng lại lại nói.” Vu Hoành gật đầu.

Trong lúc nhất thời mấy người đều không lên tiếng, lẳng lặng chờ đợi.

Vu Hoành nhắm mắt tu hành Thái Linh Công, hắc ấn còn tại cường hóa ngoại nhãn, cũng chính là cái kia Thải Kính Đạo

Nhân năng lực ngoại nhãn.

Hắn lúc trước liền bắt đầu đem tất cả thời gian đều nhét vào cái này ngoại nhãn bên trên. Vì chính là trước đem một cái ngoại nhãn chồng đến cực hạn lại nói.

Hắn hiện tại đã có thể tự hành thông qua điều chỉnh cường hóa mục tiêu, đến giảm bớt cường hóa đếm ngược. Mà không phải mỗi lần đều cực hạn cường hóa. Chỗ tốt như vậy là có thể lợi dụng mảnh vỡ thời gian, đem đơn nhất năng lực đẩy lên cực hạn, tỉ như trong đó Hư Không Nhất Chỉ, hiện tại đã bị hắn dùng mảnh vỡ thời gian cường hóa đến một cái rất cao trình độ. Lập tức lần tiếp theo cường hóa có lẽ liền có thể xuất hiện chất biến.

Bốn người cứ như vậy lẳng lặng chờ đợi, nhìn cảnh sắc ngoài cửa sổ dần dần biến thành ban đêm, trên bờ phòng ốc dần dần biến mất, biến thành đất hoang.

Ngẫu nhiên mới có thể nhìn thấy một chiếc thuyền từ bên người đi qua.

Hơn một giờ sau.

Phốc.

Hắc Hắc Linh rốt cục cũng ngừng lại.

Bất quá lần này không phải mình ngừng, mà là Hắc Hà ở chỗ này tốc độ chảy trở nên chậm.

Phía trước trong nước sông tựa hồ có đồ vật ngăn chặn.

Vu Hoành đi đến phía trước đầu thuyền kiêm phòng điều khiển chính xem xét tình huống.

Phòng điều khiển chính bên trong, hình khuyên cửa sổ pha lê bên ngoài, một tòa không biết lớn bao nhiêu cao bao nhiêu ngọn núi màu đen, ngăn ở Hắc Hà phía trước trong lòng sông.

Chỉ lưu lại một chút xíu mặt sông thờ Hắc Hà nước sông từ đó chảy qua.

Mà Hắc Hắc Linh lúc này căn bản không có cách nào đi qua, bởi vì nơi này mặt sông quá hẹp.

“Loại tình huống này xử lý như thế nào?” Vu Hoành nhíu mày.

Hắn tâm niệm khẽ động, trên thuyền Agris hóa thành bóng đen, bổ nhào ra ngoài, rơi vào ngọn núi màu đen bên trên, một móng vuốt đập xuống.

Bành.

Ngọn núi chi phá một chút xíu nhỏ cái hố nhỏ, nhìn xem tiến độ, muốn dựa vào như thế đào đất đào ra đủ đi thuyền độ rộng, tối thiểu thật tốt mấy ngày thời gian.

Vu Hoành im lặng, để Agris tiếp tục như thế đào lấy

Chính mình thì trở lại một tầng cửa sổ pha lê trước

Lúc này bởi vì thuyền ngừng lại, bên ngoài bên bờ cảnh sắc cũng cố định dừng lại.

Lúc ban đêm, thuyền liền đứng tại một mảnh rộng lớn trên mặt sông, phía trước là một chiếc vừa vặn trải qua màu trắng tàu hàng, trên đỉnh còn bốc lên nồng đậm sương mù.

“Nơi này nhìn qua rất hòa bình a… Một chút cũng không có bất kỳ nguy hiểm nào dáng vẻ. Có lẽ có thể mở cửa sổ thay đổi khí?” Khô Thiền nói.

“Thuyền sẽ tự mình dừng lại một hồi, chỉ cần chúng ta không đi xuống, chỉ ở trên thuyền vấn đề không lớn.” Vu Hoành nói.

“Vậy được.” Khô Thiền vươn tay, mở ra bảo hiểm, chốt mở, cửa sổ khóa, trận pháp khóa, sau đó mới đi lên kéo ra cửa sổ.

Cái này cửa sổ độ dày, liền xem như hắn mở ra cũng có vẻ hơi phí sức.

Soạt một chút.

Không khí mát mẻ nương theo lấy lạnh sưu sưu gió rót vào.

“Rất dễ chịu…” Vu Hoành nheo lại mắt, nghe trong gió hương vị.

Rong, cá tanh, hòa với từng tia dầu diesel thiêu đốt sau mùi thối.

“Làm tiêu ký đi. Nói không chừng về sau còn có thể trở về tiếp tế. Đây là chúng ta gặp phải cái thứ nhất hòa bình chi địa.” Vu Hoành nói khẽ, đưa tay, hắn ra bên ngoài nhẹ nhàng bắn ra.

Một chút nội lực bắn ra, tinh chuẩn rơi vào bên ngoài trong nước sông.

Cao nồng độ Thái Linh Công nội lực, ngưng tụ thành một viên màu băng lam kết tinh, im ắng chìm vào đáy sông.

“Chờ một chút, không đúng!” Bỗng nhiên một bên Khô Thiền hơi biến sắc mặt, nhìn về phía nơi xa bầu trời đêm.

“Nhanh đóng cửa sổ! !” Hắn bỗng nhiên đưa tay một tay lấy cửa sổ đóng lại, sau đó cấp tốc từng tầng từng tầng khóa lại.

Lúc này không cần hắn nói, Vu Hoành cường đại thị lực cũng đã thấy được phía ngoài không đúng.

Ban đêm trên bầu trời, lúc này chẳng biết lúc nào, bắt đầu sáng lên một mảng lớn sáng tỏ điểm nhỏ màu đỏ.

Cái kia điểm nhỏ nhanh chóng trở nên càng sáng hơn, thậm chí đến chói mắt trình độ.

Bất quá mấy giây, liền từ bóng đèn nhỏ, biến thành công suất lớn cường quang chiếu sáng.

Đại địa trên mặt sông, nguyên bản ban đêm tình cảnh, lúc này cũng bị chiếu sáng thành gần như ban ngày.

2 giây sau.

Sưu! !

Mảng lớn màu đỏ lưu tinh trực tiếp rơi xuống đất.

Âm ầm! ! !

Ngoài cửa sổ trong nháy mắt bị hồng quang bao phủ.

Mặt sông, bên bờ, tàu hàng, hết thảy hết thảy, toàn bộ biến thành một mảnh màu đỏ.

To lớn chấn động cùng tiếng oanh minh, che giấu hết thảy.

Hắc Hắc Linh bên trong.

Vu Hoành Khô Thiền Y Y đồng thời bổ nhào, trong phòng trận pháp phòng hộ tầng tầng sáng lên, to lớn chấn động từng tầng từng tầng truyền lại tiến đến, chấn động đến mấy người toàn thân tê dại.

Trên thân hai người nội lực kích phát hộ thể, hóa thành hai cái lồng ánh sáng đỏ sậm, đồng thời đem Y Y cùng Xích Tiêu cùng một chỗ bảo hộ ở bên trong.

"Vì cái gì ta tinh thần lực không có dự cảnh! ?" Vu Hoành không thể nào hiểu được, cắn răng truyền âm. Khô Thiền tinh thần lực mạnh hơn hắn rất nhiều, hắn là rõ ràng hơn tình huống.

"Ta cũng không có dự cảnh, ta là giác quan thứ sáu cảm giác được một chút không thích hợp, sau đó lập tức tố nguyên mới tìm…"

Oanh! !

Khô Thiền truyền âm còn không có truyền xong, lại là liên tiếp to lớn oanh kích, nện đến toàn bộ Hắc Hắc Linh phòng an toàn một trận kịch chấn.

Trận pháp quang văn màu trắng tại trên mặt tường lúc sáng lúc tối, rõ ràng đã kích phát đến cực hạn.

Một loại cực kỳ to lớn cảm giác áp bách kinh khủng, đè xuống Vu Hoành cùng Khô Thiền thần kinh não.

Hai người gắt gao che chở Y Y cùng Xích Tiêu, úp sấp dưới cửa sổ phương chờ đợi bên ngoài đánh nổ đình chỉ.

Nhưng ngoại giới oanh tạc phảng phất vô cùng vô tận đồng dạng, không ngừng kéo dài.

Sau một giờ…

Rốt cục, oanh tạc từ từ yếu bớt, bắt đầu bình ổn lại.

Vu Hoành từ từ ngẩng đầu, hướng ngoài cửa sổ nhìn lại trên cửa sổ kính, có một đạo rõ ràng vết rạn, tựa như mạng nhện, ở vào chính giữa chếch lên vị trí.

Xuyên thấu qua mạng nhện, hắn thấy được bên ngoài lúc này bộ dáng.

Bên ngoài toàn bộ thế giới đều là nghiêng lệch.

Màu đỏ bầu trời ở phía dưới, mặt đất màu đen ở phía trên.

Hắn lập tức kịp phản ứng, đây là Hắc Hắc Linh bị tạc lật ra.

Lúc này, hắn lập tức khống chế phòng an toàn khu động nó di động đứng lên, một lần nữa ngay ngắn.

Bịch một chút.

Phòng an toàn động lực thế mà còn là tốt, cấp tốc về chính, ngoài cửa sổ hết thảy cũng khôi phục bình thường.

Nhưng nhìn thấy bầu trời toàn cảnh trong nháy mắt, Vu Hoành nhịn không được tê cả da đầu đứng lên.

“Mả mẹ nó! !”

Bên ngoài màu đỏ trên bầu trời.

Đang có một cái chiếm cứ một nửa bầu trời to lớn thiên thạch màu đen, đang hướng về đại địa phi tốc tiếp cận.

Dùng cái mông nghĩ cũng biết quy mô này thiên thạch một khi giáng xuống, cái gì đều chớ nghĩ sống!

Lúc này toàn thân hắn dự cảnh mới bắt đầu điên cuồng nổ đùng, nhắc nhở hắn nghĩ biện pháp lẩn tránh đào thoát.

Chương 461: An tường (3)

Chương 461: An tường (3)

“Lớn như vậy thiên thạch, đây là muốn diệt tuyệt nơi này toàn bộ tinh cầu a? ? !” Xích Tiêu ở một bên rên rỉ nói.

“Trận pháp đã có bộ phận hư hại, vừa mới mưa thiên thạch oanh tạc, chí ít tương đương với mấy chục khỏa bom Hy-đrô cùng một chỗ oanh tạc, hiện tại cái này càng lớn… Chúng ta khẳng định gánh không được!” Vu Hoành gấp giọng nói.

Phòng an toàn phòng hộ cường độ so với hắn cùng Khô Thiền tự thân lực phòng hộ đều mạnh hơn rất nhiều, nếu như phòng an toàn ngăn không được, bọn hắn càng ngăn không được, cũng phải c·hết.

“Vậy làm sao bây giờ! ? ?” Xích Tiêu cũng gấp.

“Ta muốn nhìn đúng thời cơ, mở ra c·ách l·y thái ngăn cách hết thảy, nếu không chúng ta hẳn phải c·hết không nghi ngờ!” Vu Hoành nghiêm nghị nói.

Hắn hiện tại toàn thân đều đang đổ mồ hôi, cảm giác nguy cơ mãnh liệt lúc này hoàn toàn chi phối hắn mỗi một chỗ thần kinh.

Bên ngoài viên thiên thạch này thể tích, chí ít nhìn ra đạt đến hơn mười cây số trình độ.

Coi như hi Cthulhu bá thiên thạch diệt tuyệt khủng long quy mô cũng liền tính ra là mười cây số, viên này tuyệt đối chỉ có hơn chứ không kém!

Phổ thông bom Hy-đrô uy lực tại hắn lên đời, nhỏ nhất là mấy trăm ngàn tấn tnt, mạnh như nước Mỹ Mike là hơn ngàn vạn tấn, mạnh nhất Liên Xô Sa Hoàng tạc đ·ạ·n 50 triệu tấn.

Đây đã là nhân loại cực hạn.

Nhưng hi Cthulhu bá uy lực, tương đương với hơn trăm vạn ức tấn… Đó căn bản không phải một cái khái niệm so sánh.

Đây là thanh tẩy mặt đất, diệt tuyệt hết thảy sinh linh diệt thế một kích.

Vu Hoành nhìn xem phía ngoài thiên thạch khổng lồ càng ngày càng gần, càng ngày càng gần!

Hắn lộ ra một con mắt sung huyết, vằn vện tia máu. Gắt gao nhìn chằm chằm phía ngoài thiên thạch.

Hắn không xác định thiên thạch oanh tạc có thể tiếp tục bao lâu, nếu như đây chỉ là phổ thông thiên thạch còn tốt, nhiều lắm là uy lực lớn nhất vài phút.

Nhưng hắn dự cảnh trong nhận thức, cảm giác được, viên thiên thạch này, không thích hợp!

Trong đó có cực kỳ nồng đậm nguyên tai khí tức!

Nếu như là đơn thuần thiên thạch, hắn cùng Khô Thiền không có khả năng gần như vậy mới phát hiện.

“Chờ một chút, c·ách l·y thái là có thể tiếp tục một giờ! Ta đang do dự cái gì! ?” Bỗng nhiên Vu Hoành đầu óc một ông, kịp phản ứng

Lập tức mở ra c·ách l·y.

Ông!

Một tiếng có chút rung động về sau, toàn bộ phòng an toàn Hắc Hắc Linh, toàn thân bắt đầu trong suốt, sau đó một giây không đến, liền hư không tiêu thất tại trên mặt đất màu đen.

Trong phòng an toàn.

Vu Hoành Khô Thiền bốn người chờ ở bên cửa sổ, không để ý chung quanh tán lạn đến loạn thất bát tao vật phẩm đồ vật, gắt gao nhìn chằm chằm bên ngoài sắp rơi xuống thiên thạch khổng lồ.

Vu Hoành chính mình cũng không xác định, c·ách l·y thái có thể ngăn trở hay không lần này v·a c·hạm. Thiên thạch kia căn bản không phải phổ thông sự vật.

Mà lại coi như chỉ là phổ thông thiên thạch, trong nháy mắt v·a c·hạm sinh ra uy lực, cũng xa xa không phải bình thường đồ vật có thể ngăn cản.

"Nhìn xem khoảng cách, ta đoán chừng còn muốn nửa phút tả hữu mới có thể…" Khô Thiền trầm giọng nói.

Nhưng một giây sau.

Trên trời thiên thạch ầm vang rơi xuống.

Ngoài cửa sổ trong nháy mắt biến thành đen.

Phòng an toàn ngoại tầng trận pháp, tại cự áp đập xuống dưới một cái chớp mắt, tựa như bọt xà phòng giống như nổ tung.

Từng tầng từng tầng trận pháp ngay cả một giây cũng không thể chống đỡ.

Tiếp theo là cường độ cao đến từ văn minh liên hành tinh đặc thù hợp kim, cũng tại cỗ này khủng bố bạo tạc v·a c·hạm dưới, cực tốc biến hình, rạn nứt.

Rõ ràng phòng an toàn đã ở vào c·ách l·y thái, trên lý luận ngăn cách tất cả ngoại giới tổn thương.

Nhưng to lớn v·a c·hạm dẫn đến sinh ra sóng chấn động động, hay là phản ứng dây chuyền giống như trọng thương phòng an toàn.

Từng đợt không cách nào dùng lỗ tai phân biệt to lớn chấn động, trong chốc lát che mất trong phòng an toàn có thể nghe được tất cả thanh âm.

Thanh âm bản chất là chấn động, mà lúc này v·a c·hạm đưa tới khủng bố chấn động, đã trước tiên phá hủy Vu Hoành cùng Khô Thiền nội lực phòng hộ.

Liên tục không ngừng Thái Linh Công nội lực cùng Hồng Thực Pháp nội lực, điệp gia Linh Quang bí thuật, cũng chỉ

chống đỡ không đến 2 giây, liền tuyên cáo tan biến.

Tiếp lấy chính là mấy người thính giác hệ thống.

Không có trận pháp cùng nội lực phòng hộ, tinh khiết dựa vào nhục thân ngạnh kháng, lập tức cường độ chênh lệch liền một chút hiển hiện ra.

Y Y trước tiên liền hôn mê b·ất t·ỉnh, nhưng rất mau tới từ một nửa hắc tai thể chất siêu cao tốc sức khôi phục, cùng Vu Hoành Khô Thiền đồng thời xuất thủ bảo vệ, để nàng miễn dịch không ít vật lý tổn thương, thân thể tự hành bắt đầu lặng yên chữa trị.

Thể chất như vậy, để nàng tại khi còn bé ngay cả v·ết t·hương trí mạng cũng sống lại. Nơi này cũng tự nhiên không ngoại lệ.

Xích Tiêu chính là thanh kiếm chuôi, bản thân chất liệu liền rất cứng rắn, lúc này cũng chính là thêm ra điểm vết rạn mà thôi, không tính là gì.

Vu Hoành bản thân kim quang hiện lên, thần tính suy yếu một nửa tổn thương, tăng thêm tự thân nhục thể cường độ cực cao, chỉ là cảm giác bị chính diện đập ầm ầm một quyền, đầu óc có chút chóng mặt.

Nôn bãi máu, liền không có việc gì.

Thảm nhất ngược lại là Khô Thiền.

Gia hỏa này tu hành Hồng Thực Pháp tuy mạnh, nhưng tạm thời còn mạnh hơn bất quá Vu Hoành đa trọng công pháp cường hóa.

Dù sao hắn nhưng không có hai mươi bốn giờ tự động tu luyện đặc chất đạo tức lưu chuyển. Cũng không có mặt khác loạn thất bát tao đặc chất. Còn phân ra một bộ phận công lực bảo hộ Y Y cùng Xích Tiêu.

Lúc này bị to lớn v·a c·hạm mang tới chấn động chính diện oanh trúng, Khô Thiền lồng ngực tại chỗ sụp đổ đi vào, toàn thân huyết nhục xương cốt không biết trong một giây nát bao nhiêu.

Âm vang bay ra ngoài dán tại trên mặt tường, phía sau lưng đều ấn ra vách tường trận pháp đường vân hoa văn.

Huyết thủy không cần tiền đồng dạng từ trên người hắn thẩm thấu chảy ra. Mắt thấy người liền muốn không được.

“Thảo!” Vu Hoành thấy thế, tranh thủ thời gian đứng dậy nhích tới gần, một tay lấy người từ trên tường kéo xuống.

Tinh Linh Cổ Thụ chi kêu gọi vàng nhạt ánh sáng nhạt điên cuồng phát huy tác dụng, chữa trị lấy mấy người thương thế.

Khô Thiền trên thân biểu hiện càng rõ ràng. Thân thể tất cả thương thế đều đang nhanh chóng khép lại.

Nhưng không đủ.

Cái này năng lực mới nhiều lắm là chỉ có thể trị liệu trung đẳng thương thế, Khô Thiền đây đều là sắp c·hết.

“Thuốc…” Khô Thiền giãy dụa lấy, mượn Tinh Linh Cổ Thụ chi kêu gọi kim quang khôi phục, gian nan giãy dụa gạt ra cái chữ.

Vu Hoành lập tức kịp phản ứng, đưa tay tại hắn trong túi áo tìm kiếm xuống, chỉ tìm ra một đám bị đụng nát cháo.

Lúc này hắn cũng bất chấp tất cả, một mạch đem cháo cùng bể nát cái bình cặn bã bóp thành một đoàn, cứng rắn nhét vào Khô Thiền trong miệng.

“Mau ăn!” Hắn dùng sức bịt lại, sau đó nội lực thuận Khô Thiền cổ họng hướng xuống một chen, trong nháy mắt liền đem nó nhét vào trong dạ dày.

Đến bọn hắn cấp độ này một chút pha lê bình sứ cặn bã, không tính là gì.

“Ta. Về sau, nhất định sẽ không… Lại dùng đồ sứ, trang thuốc…” Khô Thiền nuốt xuống cặn thuốc về sau, mở mắt câu nói đầu tiên chính là cái này.

“Vẫn là chờ sau này hãy nói đi.” Vu Hoành biến mất v·ết m·áu ở khóe miệng, mắt nhìn cửa sổ.

Cửa sổ kính đã phá, chỉ lưu lại mấy khối bén nhọn bắt chéo cạnh góc.

Bên ngoài là một mảnh lửa cháy hừng hực.

Cam ngọn lửa màu trắng che mất hết thảy. Trừ ra lửa, cái gì khác cũng nhìn không thấy.

“Còn tốt không có bị ném ra c·ách l·y thái, nếu không…” Vu Hoành thở dài.

“Vạn hạnh trong bất hạnh.”

“Mất thế nào?” Xích Tiêu từ dưới đất nổi lên sắc mặt tiều tụy, nhìn qua tựa hồ so trước đó già hơn.

“Hắc Hắc Linh phá một nửa trở lên trận pháp, còn tốt tiến c·ách l·y thái, nếu không chúng ta hẳn phải c·hết không nghi ngờ. Vị trí của chúng ta vừa vặn ở vào thiên thạch v·a c·hạm trong khu vực, cho nên… Cũng coi là vận khí quá kém.” Vu Hoành đứng dậy đem Khô Thiền ngồi dựa vào đến bên tường cất kỹ.

“Không… Không phải vận khí.” Xích Tiêu lắc đầu, “Các ngươi vừa mới ngắn ngủi hôn mê một hồi, nhưng ta còn tỉnh dậy, khi đó, ta lại nghe thấy năm lần đồng dạng quy cách v·a c·hạm cùng chấn động.”

“Không phải đến tiếp sau sóng chấn động? Ngươi xác định! ?” Vu Hoành sửng sốt.

“Không phải. Lão nhân gia ta điểm ấy khác nhau hay là phân biệt được, vừa mới bỗng chốc kia, đều so ra mà vượt Đại Đế phía trên Thiên Đế một kích toàn lực.”

“…” Vu Hoành trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải.

Nhìn xem kim quang bao trùm khôi phục bên trong Y Y cùng Khô Thiền, hắn lần nữa tới đến phía trước cửa sổ.

“Nơi này, không thể ở nữa, nhất định phải lập tức rời đi!”

“Vấn đề là trước đó không phải đường sông bị ngăn trở a?” Xích Tiêu bất đắc dĩ nói.

Vu Hoành sắc mặt khó coi, trong ý thức thử nghiệm khởi động Cứu Thế Chi Chu Hắc Hà di động năng lực.

Vô hình hắc vụ từ Hắc Hắc Linh hậu phương tỏ khắp mà ra, đem nó bao trùm.

Tiếp theo một cái chớp mắt, toàn bộ phòng an toàn một lần nữa trở lại trên hắc hà, mà nó tiếp theo đoạn mặt sông, hay là trước đó bị ngọn núi màu đen ngăn trở hơn phân nửa chật hẹp dòng nước.

“Chờ một chút, cái kia núi giống như cũng bị đụng nát không ít!” Vu Hoành bỗng nhiên thị lực thấy được chỗ khác biệt, mừng rỡ.

“Đi mau! Phía sau lại tới! !” Khô Thiền bỗng nhiên lại bắt đầu kêu thành tiếng.

Hắn tu luyện Hồng Thực Pháp, tựa hồ đang giác quan thứ sáu phương diện còn mạnh hơn Vu Hoành. Lúc này trước một bước cảm giác được không đúng.

Vu Hoành nghe được tê cả da đầu, tranh thủ thời gian khu động phòng an toàn tốc độ cao nhất hướng phía Hắc Hà chỗ sâu chạy tới.

Hắc vụ dần dần đem sau lưng ánh lửa làm nhạt, che lấp.

Nhưng không đến 2 giây.

Ầm ầm! ! !

Một mảnh to lớn ngọn lửa màu trắng, xông phá hắc vụ, tựa như trắng xóa hoàn toàn sóng biển, đem Hắc Hà cũng cùng một chỗ nuốt hết, phòng an toàn cũng bị bao phủ hoàn toàn đi vào.

Lúc này ở vào di động trạng thái dưới phòng an toàn, không có cách nào tiến vào c·ách l·y thái, lập tức bị oanh kích đến bất ngờ tay không kịp, bị lực trùng kích khổng lồ cùng nhiệt lượng đụng bay ra ngoài.

“A! ! !”

“Ờ! ! !”

Trong phòng, tất cả mọi người kêu to lên.

Hết thảy tất cả đều cuồn cuộn lấy, bay múa, hỗn thành một đoàn.

Tất cả vật phẩm đều đã mất đi cân bằng.

Vu Hoành đụng đầu vào Khô Thiền trên bụng, đem nó tại chỗ đụng choáng, cột sống đứt gãy.

Y Y một cước giẫm tại Xích Tiêu Kiếm chuôi đứt gãy miệng, bàn chân đều bị xuyên thủng.

Lúc đầu cố định lại máy giặt mở ra đóng bay lên, dây điện bị kéo đứt.

Trên bàn máy truyền tin bowling một dạng b·ị đ·ánh tới đánh tới, tất cả cạnh góc cũng bị mất bén nhọn toàn bộ biến tròn biến dẹp.

Tủ lạnh cái nắp cùng ngăn tủ tách rời, một cái trên giường, một cái tại trong lò sưởi trong tường.

Đại kiện vật phẩm đều quay cuồng bị nện nát, chớ nói chi là món nhỏ.

Không có trận pháp bảo hộ, đồ điện gia dụng hư hao đến rối tinh rối mù. Thùng đựng hàng ẩm thực càng là chưa xuất sư đ·ã c·hết, sớm đã bị đập hư găn một chỗ, hỗn thành một mảnh cháo, che mất tầng hầm.

Không biết đi qua bao lâu, thẳng đến loại này to lớn chấn động quay cuồng triệt để dừng lại.

Vu Hoành mới từ trên mặt đất từ từ bò dậy.

Cuối cùng bỗng chốc kia, mặc dù chỉ là dư ba, nhưng bởi vì trận pháp phòng hộ không có, phòng an toàn tường ngoài cũng hư hại. Chính mình nội lực linh quang đều bị phá, hết thảy chỉ

có thể dựa vào ngạnh kháng, ngược lại so trước đó còn muốn lộ ra chật vật.

“Khụ khụ.”

Hắn ho khan vài tiếng, đỡ lấy tường, lung lay thất điên bát đảo đầu.

Lần đầu tiên nhìn thấy chính là tứ phương chiếc lồng biến thành hình bầu d·ụ·c chiếc lồng chuột bạch lồng giam.

Bên trong chuột bạch bọn họ toàn bộ xiêu xiêu vẹo vẹo, sớm đã không có khí tức.

“Hô… Y Y, Khô Thiền! Vẫn tốt chứ! ?” Vu Hoành đứng lên, nhìn xuống chung quanh.

Khô Thiền đã bị c·hôn v·ùi tiến vào một đống tạp vật bên trong, một tấm nặng nề bàn lớn què hai cái chân đổ đặt ở trên người hắn, dưới mặt bàn là bãi lớn bãi lớn đỏ sậm máu.

Sớm đã không có động tĩnh.

Chương 462: An tường (4)

Chương 462: An tường (4)

Vu Hoành giật mình trong lòng, vội chạy tới, đem đồ vật cấp tốc đẩy ra.

Chờ đến đem Khô Thiền từ dưới đất móc ra lúc, gia hỏa này phần eo bị không biết thứ gì đè ép, nện đến cùng bàn tay không sai biệt lắm dày.

Tựa như có cỡ nhỏ xe lu từ hắn trên lưng đè tới một dạng.

Quá thảm rồi.

Vu Hoành không đành lòng nhìn thẳng, nhưng nhìn Khô Thiền tinh thần còn tốt.

"Còn tốt ngươi là Thiên Sư đại thuật sĩ. Thân thể không có còn có thể thay cái." Hắn thở dài.

"Đừng a. Minh chủ, ta kề bên này đi đâu tìm thân thể đổi? ? !" Khô Thiền nghe vậy rên rỉ nói.

"Bên kia chuột bạch rất nhiều, chấp nhận trước sử dụng đi." Vu Hoành thở dài.

"Ta cảm thấy ta còn không đến mức…" Khô Thiền trầm mặc dưới, nói.

"Vậy ngươi thử nhìn một chút trước chữa thương, thực sự không được liền chọn một thử nhìn một chút." Vu Hoành bất đắc dĩ nói.

"Yên tâm. Gia tốc khôi phục thuật pháp ta vẫn là biết một chút!" Khô Thiền cắn răng.

"Ta thế nhưng là còn có tế bào gen học bằng thạc sĩ!"

Vu Hoành lắc đầu đi tới một bên, xem xét Y Y tình huống, Y Y coi như không tệ, cùng Xích Tiêu cùng một chỗ bị nện tiến vào trong lò sưởi trong tường, ở trong đó không gian nhỏ hẹp ngược lại không bị quá nhiều tổn thương.

Trừ chân bị Xích Tiêu Kiếm chuôi đâm xuyên. Người bây giờ bị đụng ngất đi.

Vu Hoành đưa nàng lôi ra đến, thương thế xử lý dưới, lại đi nhìn xem Khô Thiền, phát hiện hắn dùng không biết cái biện pháp gì, đem chính mình phần eo lần nữa khôi phục tới.

Cũng liền rốt cục yên tâm.

“Chúng ta cái này. Mới đi ra ngoài không bao lâu đi. ?” Hắn lúc này đánh giá trong phòng loạn thất bát tao tình huống, thở dài.

“Ta đây là không phải có tai tinh thể chất! ?”

“Người không có việc gì liền tốt, đừng lo lắng.” Khô Thiền giãy dụa lấy để cho mình thay cái tư thế nằm.

“Minh chủ ta đề nghị ngươi tốt nhất đi xem một chút bên ngoài tình huống như thế nào, ta cảm giác có chút không ổn.” Hắn nhắc nhở.

Vu Hoành gật gật đầu.

“Ngươi nhắc nhở rất kịp thời, bất quá ta vừa mới liền đã cảm giác qua. Xác thực không ổn. Hiện tại có một tin tức tốt một tin tức xấu, ngươi muốn nghe cái nào?”

“Có thể trước tin tức xấu sao?” Khô Thiền thổ khí, “Đường hay là phía sau ăn tương đối ngọt.”

“Tin tức xấu chính là, thuyền lại hỏng, chúng ta khả năng lạc đường, không biết đến địa phương nào. Ta có thể xác định, chính là chúng ta đã thoát ly vừa mới cái kia hủy diệt thế giới.” Vu Hoành nói.

“Cái kia tin tức tốt đâu?”

“Tin tức tốt là chúng ta thành công thông qua được ngọn núi kia ngăn chặn miệng đường sông.”

“Nói cách khác, chúng ta bây giờ muốn trở về đều trở về không được?” Khô Thiền hỏi.

“Ngươi minh bạch liền tốt.” Vu Hoành bình tĩnh nói.

Hắn đi vào rách rưới cửa sổ pha lê trước, nhìn qua bên ngoài một mảnh loạn thất bát tao cầu vồng giống như vầng sáng.

Vầng sáng kia tựa như dùng rất nhiều màu sắc thuốc màu, quấy cùng một chỗ, nhưng cũng không dung hợp.

Mỗi một loại sắc thái đều bị quấy ra loạn thất bát tao đường cong.

Tất cả đường cong giao thoa quấn quanh ở cùng một chỗ, giống như là một bộ màu sắc rực rỡ xán lạn tranh trừu tượng.

“Bị vừa mới như vậy v·a c·hạm, chúng ta bây giờ giống như ngay cả Hắc Hà đều không có ở đây… Nơi này ta cũng không biết ở đâu.” Hắn nhìn ngoài cửa sổ không ngừng lướt qua màu sắc rực rỡ đường cong, vươn tay, nếm thử đi nhẹ nhàng đụng vào.

Tê.

Chạm đến ngón tay đầu ngón tay toát ra nhàn nhạt bạch khí, tựa hồ bị ăn mòn đến

“Ta duy nhất có thể xác định, là nơi này không phải hắc tai chỗ sâu, cũng không phải linh tai, phong tai, quang tai.” Hắn rút tay về, nhìn thấy trên đầu ngón tay nhiều hơn một khối màu trắng vết sẹo.

“Vậy làm sao bây giờ?” Khô Thiền im lặng nói.

“Ta cần thời gian sửa chữa một chút, yên tâm, ta sẽ xử lý.” Vu Hoành trả lời, “Hiện tại việc cấp bách, là trước muốn sửa chữa tốt ngoại tầng trận pháp phòng hộ cùng tường ngoài. Nếu không toàn bộ nhờ ta nội lực lại ngăn cách trong ngoài. Tiêu hao quá lớn.”

“Mặt khác, chúng ta chứa đựng ăn uống cũng hủy sạch… .” Hắn tiếp tục nói, mặc dù nguyên vật liệu xen lẫn trong cùng một chỗ, hắn cũng có thể dùng hắc ấn cường hóa khôi phục.

Nhưng cái này cũng không hề có lời.

An toàn mới là yếu tố đầu tiên.

Ăn uống mà nói, cầm những này cháo chấp nhận chấp nhận cũng có thể dùng.

“May mà chúng ta không có xuống thuyền. Không phải vậy.” Khô Thiền lúc này hồi tưởng lại trước đó phát sinh hết thảy, còn cảm giác nghĩ mà sợ.

“Trước tu chỉnh xuống đi.” Vu Hoành chỉ một ngón tay, từng đạo váy trắng Tốc Nhân nhao nhao nổi lên.

“Đi chỉnh lý gian phòng.” Hắn lên tiếng hạ lệnh.

Hết thảy ba mươi Tốc Nhân, tại cực hạn triệu hoán hiệu quả dưới, chỉ tốn nửa giờ không đến liền một lần nữa đem gian phòng chỉnh lý cũng quét sạch sẽ.

Mà Vu Hoành thì là đã tay đè ở trên vách tường, bắt đầu dùng hắc ấn tu sửa phòng an toàn.

Rất nhanh đỏ tươi đếm ngược hiện lên ở trên vách tường, chỉ có một mình hắn có thể nhìn thấy.

19 ngày 11 giờ 24 phút.

“Nhìn hư hao rất nghiêm trọng, sửa chữa thời gian rất dài.” Vu Hoành thở dài.

“Ta cảm thấy trong phòng không thể bỏ mặc sao không mang cái nắp cùng không có khả năng cố định vật chứa.” Khô Thiền đề nghị.

“Có đạo lý.” Vu Hoành gật đầu. Hắn lúc này cùng Khô Thiền nhằm vào tình huống lần này, thảo luận lên lại lần nữa gặp được cần ứng đối ra sao cùng dự phòng.

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Không bao lâu, hơn một giờ đi qua.

Ngoài cửa sổ màu sắc rực rỡ đường cong dần dần bắt đầu trở thành nhạt, thả ra thải quang cũng càng ngày càng mỏng.

Rốt cục hoa.

Trong lúc đó, một trận thanh thúy lướt qua cành lá cây loạn hưởng từ ngoài phòng truyền đến.

Phốc.

Phòng an toàn một chút ngừng lại.

Vu Hoành nhíu mày nhìn một chút bên ngoài, trong lòng thử nghiệm khởi động lại phòng an toàn, nhưng vô dụng, phòng ở trừ chấn động một chút bên ngoài, không còn mặt khác bất kỳ phản ứng nào.

Hắn đi đến cửa sổ nhìn ra ngoài đi.

Bên ngoài một mảnh xanh um tươi tốt, tất cả đều là cao lớn ám lục cây cối, rậm rạp màu xám bụi cây rễ cây, cùng cao cỡ một người xanh biếc cỏ dại.

“Xem ra đến kế tiếp địa phương.” Hắn quay đầu lại nói.

“Không phải thuyền hỏng đi?” Xích Tiêu hoài nghi nói.

“Đúng vậy a, hỏng đi không được rồi, cho nên nơi này cũng coi như trạm tiếp theo, không phải vậy nói không chừng còn có thể động động.” Vu Hoành bất đắc dĩ gật đầu.

“Ngươi có phải hay không cảm thấy mình vẫn rất hài hước?” Xích Tiêu giễu cợt nói.

Đùng.

Hắn trán bị Khô Thiền quạt một chút.

“Đối với minh chủ tôn kính điểm!” Khô Thiền nghiêm nghị nói.

“Ta…” Xích Tiêu khó thở, “Tiểu tử ngươi dám đánh ta lão nhân gia… ! !”

Ba ba ba! !

Khô Thiền kéo lấy thân thể tàn phá, đi lên liền lại là vài bàn tay, đánh cho Xích Tiêu có chút mơ hồ.

Tổn thương không có, vũ nhục tính cực mạnh.

“Tên tiểu tử thối nhà ngươi! ! Nếu không phải nhìn ngươi bây giờ thụ thương! !” Xích Tiêu cả giận nói.

“Ta không b·ị t·hương thời điểm ngươi không phải một dạng không dám gọi.” Khô Thiền mặt không đổi sắc.

Vu Hoành không để ý hai người đấu võ mồm, đứng ở cửa sổ ra bên ngoài nhìn ra xa.

“Ta nói, nếu như không xuống thuyền, vậy làm sao mới có thể bổ sung tiếp tế?”

“Đào đất chính mình chủng đồ vật đi… Còn có những cành cây này lá cây, côn trùng, hẳn là đều có thể ăn.” Khô Thiền nói.

“Ta thử một chút.” Vu Hoành đang muốn nếm thử, bỗng nhiên ánh mắt sững sờ, nâng lên hướng nơi xa giữa không trung nhìn lại.

Nơi đó rõ ràng bị dày đặc nhánh cây ngăn trở, nhưng hắn thị lực cực kỳ cường đại, thấy rất rõ, ngoài bìa rừng, một đạo quái vật khổng lồ, chính chậm rãi bay lượn mà qua.

Quái vật khổng lồ kia, thân dài chí ít 30 mét, cùng Agris tương cận, nhưng kích cỡ nhưng so sánh Agris lớn cùng tráng kiện quá nhiều.

Chỉ độ cao độ liền có cao hơn mười mét.

Toàn thân trắng noãn, bao trùm rắn trạng lân phiến.

Cái kia rõ ràng là một đầu thân thể ưu nhã mỹ lệ tinh khiết Bạch Long.

Lưỡng Dực Xà Cảnh Bạch Long.

‘Điển hình rồng phương tây ngoại hình.’ Vu Hoành đây là lần thứ hai nhìn thấy rồng loại tồn tại này.

Lần trước hay là trong Hắc Hà Marisa lão thái bà trên thân nhìn thấy.

Cái kia Bạch Long nhìn xuống phía dưới cánh rừng, tựa hồ phát hiện tàn phá Hắc Hắc Linh.

Hô.

Hắn vỗ cánh, ở trên không xoay quanh một vòng, sau đó tìm tới một chỗ điểm lấy sức, trực tiếp đè ép xuống.

Soạt răng rắc một trận loạn hưởng bên trong.

Đầu này Bạch Long ngạnh sinh sinh tại trong rừng cây ép ra một cái Long Oa, rơi vào phòng an toàn phía trước một chút vị trí.

Vu Hoành đánh giá cái này mỹ lệ sinh vật.

Đối phương lân phiến giống mặt kính đồng dạng sáng bóng, xuyên thấu qua bị ép ra hậu phương bầu trời, còn có thể nhìn thấy nơi xa một tòa thuần trắng núi tuyết đỉnh nhọn.

Bành.

Bạch Long nhẹ nhàng rơi trên mặt đất, cúi đầu xuống, dùng hai cái lam quang mắt to, khoảng cách gần dò xét trong phòng tình huống.

“Biết nói chuyện sao?” Vu Hoành dùng Dạ Văn lên tiếng hỏi.

Bạch Long lắc đầu.

“…” Vu Hoành, Khô Thiền, Xích Tiêu.

“Thật có lỗi, ta không phải cố ý. Chỉ là dùng ý niệm đưa tin, đây là một loại đặc thù long ngữ pháp thuật.” Bạch Long rốt cục lên tiếng, là cái rất trẻ trung giọng nam.

“Các ngươi, nhìn qua, đều là người?” Nó chăm chú hỏi cái nói nhảm giống như vấn đề.

“Nói cách khác, nơi này khả năng tồn tại không phải người đồ vật?” Vu Hoành hỏi lại.

“Là người liền tốt . Chờ chút.” Bạch Long không nói hai lời, quay người liền vỗ cánh bay ra, cường đại cánh chim đem vướng bận nhánh cây mấy lần đập ra.

Ước chừng đợi chừng năm phút. Bạch Long lại lần nữa từ trên trời giáng xuống, chậm rãi rơi xuống đất.

Nó mở ra cánh đơn, từ dưới cánh, móc ra một cái nhiều nếp nhăn hài nhi đi ra.

Hài nhi bao lấy bẩn thỉu màu nâu tè ra quần, hai mắt nhắm nghiền, không nhúc nhích, nằm tại long dực trên lân phiến, tựa hồ sắp không được.

Nhưng Vu Hoành thẳng đến hắn còn sống, bởi vì cách xa nhau không bao xa, hắn có thể cảm giác được trái tim của hắn còn tại nhảy lên.

“Đây là?” Vu Hoành nhìn về phía Bạch Long.

“Ta đang đuổi g·iết một đám cừu nhân của ta đây là từ bọn hắn tập kích sau trong một chỗ phế tích phát hiện. Hắn hẳn là còn có khí, muốn hay không cứu, liền nhìn chính các ngươi.” Bạch Long đem hài nhi để nhẹ đến phía trước cửa sổ.

“Mặc dù xe ngựa của các ngươi nhìn cũng rất nghèo, hẳn là bị rất nghiêm trọng b·ạo l·ực phá hư. Nhưng, các ngươi có nữ nhân, hẳn là có thể chiếu cố cho hài tử này.” Bạch Long trầm giọng nói.

“Ta vẫn là lần thứ nhất cùng rồng nói chuyện.” Khô Thiền ở một bên chống đỡ lấy đứng người lên, xuyên qua cửa sổ hướng Bạch Long nhìn lại.

“Ta đối với đồng dạng cầm thân mật thái độ nhân loại, cũng rất tán thành.” Bạch Long khinh nhu nói.

Khô Thiền gật gật đầu, hợp thành đi qua nhìn hướng Vu Hoành.

“Minh chủ, chúng ta ai cũng không có khả năng xuống thuyền a? Có thể hay không nghĩ biện pháp vòng qua hạn chế này?”

“Ta không rõ ràng bất quá… . Hiện tại thuyền hỏng, ta đoán chừng xuống dưới cũng trở về không đi…” Vu Hoành vỗ vỗ cửa sổ mặt bàn, hắn hiện tại trong đầu cảm giác phòng an toàn cùng Hắc Quang Hào điểm sáng, đã ảm đạm dập tắt xuống dưới, biến thành một viên bụi bẩn tảng đá khối, phiêu phù ở đầu óc hắn. Chính chờ đợi chữa trị.

“Mặt khác, hạn chế này chủ yếu là nhằm vào thuyền trưởng, các ngươi không bị hạn chế.” Vu Hoành hồi tưởng cùng Hồ ca nói chuyện, trả lời.

“Vậy thì tốt.” Khô Thiền nhìn xem cái kia sắp c·hết hài nhi, quả quyết một cái xoay người, từ cửa sổ chỗ thủng nhảy ra ngoài.

Sau đó trở về Bạch Long cánh trước mặt.

Hắn kích cỡ cùng rộng chừng hơn hai mươi mét, dài ba hơn mười mét to lớn Bạch Long cánh so ra.

Tựa như là một tấm trắng khăn lau bên cạnh một viên hắc đậu. Không chút nào thu hút.

“Ta có thể tạm thời hỗ trợ cứu hắn, nhưng chúng ta không có tiếp tế, không ăn uống, hắn đồng dạng sống không nổi. Cho nên, ngươi có thể giúp đỡ giúp chúng ta bổ sung vật tư sao?” Hắn đồng dạng dùng tinh thần ý niệm truyền lại tin tức đi qua.

Thuật pháp như vậy, thuật sĩ cũng có.

Có lẽ là hai bên sử dụng phương thức không giống với, Bạch Long mắt to màu xanh lam con ngươi bên trong toát ra một tia kinh ngạc.

“Ngươi cũng là pháp sư a? Trong một chiếc xe ngựa lại có hai cái pháp sư? Thật sự là ít có.”

Suy tư dưới.

Hắn lắc đầu.

“Thật có lỗi, ta còn có chuyện trọng yếu muốn làm, đây là nhân loại các ngươi hài tử, ta làm đến tình trạng này đã rất nhiều.”

Chương 463: Tài nguyên (1)

Chương 463: Tài nguyên (1)

“Tốt a. Như vậy thay cái phương thức, ngươi có thể nói cho chúng ta biết, phương hướng nào nhân loại số lượng nhiều nhất dầy đặc nhất sao?” Khô Thiền lại lần nữa hỏi.

Bạch Long nâng lên cánh trái, dùng trên long dực móng vuốt chỉ chỉ phương tây.

“Bên kia nhân khẩu nhiều nhất, là Louis đế quốc đô thành vị trí.”

“Đa tạ.” Khô Thiền gật đầu. Ôm lấy hài nhi, trở lại từ cửa sổ lại lật tiến phòng an toàn.

Hài nhi tiến vào Vu Hoành bao trùm đi qua Tinh Linh Cổ Thụ chi kêu gọi vầng sáng, rất nhanh liền sắc mặt dễ nhìn chút, có một chút huyết sắc.

Đặc tính này trị liệu thương thế năng lực, đối với đứa bé tới nói, tựa hồ phi thường ra sức.

Mới ngắn ngủi mấy giây, hài nhi nhịp tim liền rắn chắc rất nhiều.

Phốc.

Lúc này Bạch Long vỗ cánh bay lên, hướng phía nơi xa chớp mắt biến mất không thấy gì nữa.

“Nếu như đứa bé kia còn sống, nhớ kỹ nói cho hắn biết, cứu hắn chính là Bạch Long Gafilica.”

“Rõ ràng dùng giọng nam, thế mà còn là cái rồng cái.” Khô Thiền nhíu mày. Hắn cúi đầu nhìn xem hài nhi.

“Minh chủ, hài tử này làm sao làm?”

“Cầm lấy đi đổi ăn uống.” Vu Hoành trả lời.

“A?” Khô Thiền cùng Y Y Xích Tiêu sững sờ.

“Ý của ta là, hài tử khẳng định có người nhà, có thân nhân, để bọn hắn báo đáp chúng ta cho chúng ta đưa vật tư tiếp tế.” Vu Hoành im lặng, chỉ có thể kiên nhẫn giải thích.

“Bất quá chúng ta được nhanh chút ít, nơi này… Ta hoài nghi cũng muốn xong.”

Ba người hồi tưởng vừa mới kinh lịch hết thảy, lập tức sắc mặt cũng khó nhìn lên.

“Bất quá cũng không cần quá lo lắng, tối thiểu thế giới mới chúng ta đến bây giờ cũng hoàn hảo không chút tổn hại, tình huống cũng muốn tùy từng người mà khác nhau.” Vu Hoành nói bổ sung.

“Minh chủ ngài nói chuyện có thể hay không duy nhất một lần nói xong?” Khô Thiền thở nói.

“Nhưng chúng ta hiện tại không động được, làm sao liên hệ đứa nhỏ này thân nhân?”

“Ngươi không phải có thể động sao?” Vu Hoành nhìn một chút hài nhi, tiểu gia hỏa này tinh thần đầu bắt đầu đủ, tay chân bắt đầu loạn đạp, miệng lúc mở lúc đóng, tựa hồ là muốn uống cái gì.

“Nhiệm vụ này liền giao cho ngươi.” Hắn vỗ vỗ Khô Thiền bả vai.

Người sau sững sờ.

“Chờ một chút, Y Y không phải nữ sao? Làm sao không để cho nàng đến?

“Trên người nàng có hắc tai bức xạ, lại thêm ngươi yên tâm đi hài tử cho nàng mang?” Vu Hoành hỏi lại.

“… .” Khô Thiền nhìn vẻ mặt mong đợi Y Y, trong lúc nhất thời nói không ra lời.

Mấy người trầm mặc xuống, cuối cùng vẫn Khô Thiền ôm hài nhi, trên mặt không còn muốn sống đứng ở cửa sổ, nhìn qua bên ngoài rừng rậm xanh um tươi tốt, tới.

“Đi thôi, ra ngoài dạo chơi.” Vu Hoành ở sau lưng nhắc nhở.

“Có thể vạn nhất lại gặp được trước đó như thế t·hiên t·ai làm sao bây giờ? Ta khẳng định phải c·hết ở bên ngoài.” Khô Thiền chân thành nói.

“Ngươi không phải không s·ợ c·hết sao?” Vu Hoành nhíu mày.

“Thế nhưng không muốn c·hết đến như thế tùy ý a!” Khô Thiền phản bác.

“Vậy cũng chỉ có thể tiếp tục trong phòng đợi.” Vu Hoành nhún nhún vai, “Ta đi tu luyện chờ có người đến gọi ta.”

Thân hình hắn lóe lên, biến mất tại nguyên chỗ.

“Ta đi xoát kịch, dù sao ta không có thân thể, giúp không được gì, ta chính là cái vô dụng lão già họm hẹm.” Xích Tiêu giận dữ nói. Cũng đi theo thân hình lóe lên biến mất không thấy gì nữa.

Cần hỗ trợ thời điểm hắn liền biến thành vô dụng…

Còn lại Y Y mong đợi nhìn một chút hài nhi, lại nhìn một chút Khô Thiền.

“Đến ~~” nàng giang hai tay ra, miệng nhỏ phát ra dỗ hài tử thanh âm.

“… .” Khô Thiền không nhúc nhích, vẫn như cũ ôm hài tử.

Hắn cuối cùng vẫn là quá thiện lương.

Thời gian theo hài tử dần dần bắt đầu khóc rống mà trôi qua.

Trong nháy mắt, tại Khô Thiền luống cuống tay chân thật vất vả cho hài tử cho ăn lướt nước trấn an được sau.

Bên ngoài trời tối.

Ban đêm trong rừng rậm đen kịt một màu, chỉ có trên trời bị Bạch Long ép ra lỗ lớn, phóng xuống đến hình tròn ánh trăng.

Chít chít.

Ban đêm không biết tên động vật phát ra tiếng kêu, thỉnh thoảng vang lên tất xột xoạt bụi cỏ lắc lư âm thanh.

Gió một trận lại một trận có tiết tấu xuyên qua bụi cây, bụi cỏ, phát ra cùng loại huýt sáo hư thanh.

Khô Thiền ngồi dựa vào bên bàn, trên thân bọc thảm dày con, con mắt híp đang ngủ gà ngủ gật.

Hài tử bị hắn đặt ở trên đùi, lúc này chính nước tiểu đến thoải mái, nước tiểu lặng yên ướt đẫm hắn đạo bào.

Đúng lúc này, một trận tiếng bước chân rất nhỏ, từ đằng xa rừng truyền đến.

Tiếng bước chân phi thường yếu ớt, không lắng nghe căn bản nghe không ra. Nó xen lẫn trong trong tiếng gió lúc ẩn lúc hiện, cực kỳ ẩn nấp.

Hắc Ám sâm lâm bên trong, ba đạo hất lên đấu bồng đen bóng người, chính lặng lẽ từ Hắc Hắc Linh Hào trước mặt trong rừng cây trải qua.

Ba người tùy thời chú ý đến tình huống chung quanh, có chút gió thổi cỏ lay liền dừng bước lại chờ đợi quan sát. Cho nên tiến độ cực chậm.

“Là nơi này không sai. Dulan sinh mệnh ba quang đứng tại nơi này.”

Đi ở chính giữa đấu bồng đen đột nhiên dừng lại, thấp giọng dùng một loại không biết ngôn ngữ nói.

“Hình tròn khuếch tán tìm kiếm một chút.” Dẫn đầu đấu bồng đen trầm thấp lên tiếng.

Tê.

Hắn trở tay rút ra phía sau lưng tế kiếm, dưới áo choàng khuôn mặt kiên nghị mà lãnh khốc. Đó là một Trương Tứ hơn mười tuổi nam nhân trung niên gương mặt, thô ráp mang theo gió sương, râu quai nón còn giữ đại lượng gốc rạ không có cạo sạch sẽ.

“Không cần tìm tòi, chính ở đằng kia. Ta thấy được… .” Đội ngũ sau cùng đấu bồng đen nói thẳng. Trên lưng hắn cõng trường cung, sau thắt lưng vác lấy bao đựng tên, không giống như là rừng cây cung thủ, mà càng giống là chiến trận trường cung thủ.

Còn lại hai người thuận hắn chỉ hướng nhao nhao nhìn về phía phòng an toàn phương hướng. Nơi đó là chung quanh duy nhất một chỗ có ánh trăng địa phương.

Một khối hình tròn ánh trăng lốm đốm, vừa vặn đem một chiếc thoạt nhìn như là thuyền màu đen căn phòng lớn chiếu sáng

Phòng ở mặt bên có một cánh phá mất tứ phương cửa sổ pha lê, bên trong ngồi một cái mang mặt nạ vàng quái nhân.

Quái nhân đánh thẳng ngủ gật lấy, trong tay ôm, đúng là bọn họ muốn tìm mục tiêu —— hài nhi Dulan.

Ba người cẩn thận xác định tình huống, liền lặng lẽ triệt thoái phía sau, chỉ chốc lát sau biến mất ở trong rừng.

Ngủ gật Khô Thiền mở ra một đường nhỏ con mắt, ngắm ba người phương hướng một chút, lại tiếp tục đi ngủ.

Tựa như tổ ong đồng dạng khổng lồ bén nhọn trên núi tuyết.

Từng đầu cự Đại Bạch Long quay chung quanh núi tuyết bay múa huýt dài, lúc sáng sớm.

Gafilica chấn động hai cánh, lướt đi bay vào trong sườn núi bộ một cái cự đại long động.

Trong động, hai đầu tương đương với nàng gấp ba hình thể bàng Đại Bạch Long, chính lười biếng nằm nghiêng tại to lớn băng điêu trên ghế nằm, nhỏ giọng đánh cờ cùng trò chuyện.

Nhìn thấy Gafilica trở về, khổ người lớn hơn một chút Bạch Long nhổ ngụm bông tuyết.

“Lica, xử lý tốt? Hài nhi nhân loại kia?”

“Đúng thế. Ta đem hắn đưa cho một đám nhìn qua tính an tâm người thiện lương bảo hộ.” Gafilica rơi xuống đất, chạy chậm mấy bước, giảm bớt quán tính, sau đó thu cánh, đứng vững.

“Ta không phải để cho ngươi tìm tới gần nhân loại con đường địa phương buông xuống liền tốt sao? Ngươi không nên chủ động cùng nhân loại đánh đối mặt tiếp xúc!” Đại Bạch Long cau mày nói.

“Tốt Anzai, ngươi đã không còn là Long Vương, những sự tình này những quy củ này không có cách nào lại ước thúc chúng ta tất cả Bạch Long.” Gafilica bất mãn nói.

“Mà lại nhân loại cũng cùng chúng ta Long tộc một dạng, có người tốt cũng có người xấu. Chúng ta chỉ cần học được phân biệt là đủ.”

“Ta quá khứ mấy trăm năm ký ức nói cho ta biết, vô luận thiện ác, chỉ cần ngươi cùng nhân loại kéo lên quan hệ, liền sẽ gặp được phiền phức.” Đại Bạch Long Anzai chân thành nói.

“Ta không cho là như vậy.” Gafilica không để ý tới, hướng phía long động chi nhánh đi đến.

“Ta đã đem đám kia buồn nôn nhân loại dong binh g·iết sạch, bất quá ta gặp phải đám nhân loại kia, mặc dù là người tốt, nhưng bọn hắn cũng gặp phải phiền phức, cần trợ giúp. Cần tiếp tế. Mụ mụ, một hồi có thể từ ngươi nơi đó chuyển ăn chút gì uống cho bọn hắn a? Dù sao bọn hắn chỉ có mấy người, chúng ta một trận bọn hắn có thể ăn mười bữa ăn, cho bọn hắn một điểm nhỏ liền có thể dùng thật lâu.” Gafilica hướng một đầu khác Đại Bạch Long quay đầu hỏi thăm.

“Hài tử, đương nhiên có thể, chỉ là ngươi dạng này sớm muộn cũng sẽ thiệt thòi lớn, thân là Chân Long, chúng ta không có khả năng quá mức thiện lương… .” Một đầu khác Đại Bạch Long ôn nhu trả lời.

“Nhưng ta là Chân Long, hay là áo pháp thiên tài, vì cái gì cần sợ các ngươi trong miệng nhỏ yếu như vậy còn xem thường nhân loại? Ta muốn thiện lương liền thiện lương, ta muốn làm cái gì thì làm cái đó. Đây chính là ta mạnh lên dự tính ban đầu!” Gafilica bất mãn nói.

“Mà lại các ngươi thuyết pháp cùng hành vi bản thân liền cùng nhau mâu thuẫn, mâu thuẫn đến buồn cười.” Nàng chân thành nói.

“Ta từ trong ánh mắt của bọn hắn nhìn ra được, bọn hắn không phải người xấu.”

“Ánh mắt là sẽ lừa gạt rồng… Nhớ năm đó…”

Anzai ba ba còn muốn nói điều gì, nhưng Gafilica lười nhác lại nghe, bay thẳng đến long động chỗ đi đến.

“Các ngươi luôn luôn không tin ta, luôn luôn cảm thấy ta làm hết thảy đều có vấn đề, đều là sai. Ta đã trưởng thành!”

Nàng cảm xúc cực kỳ bất mãn đạp thật mạnh lấy bước, cái đuôi tại mặt đất tả hữu quét ngang, ném ra khối băng đánh cho vách tường thùng thùng rung động, rất nhanh biến mất tại long động góc rẽ.

Lưu lại hai đầu rồng trưởng thành nhìn nhau không nói gì, chỉ có thể thở dài.

“Shanin, nàng càng ngày càng không nghe lời.” Anzai nói.

“Có lẽ chúng ta hẳn là tôn trọng lựa chọn của nàng, hết thảy sự vật, chỉ cần không nguy hại đến tính mạng của nàng, ăn chút thiệt thòi kỳ thật cũng không tính là gì.” Thê tử Shanin nói khẽ.

“Áo pháp thiên tài quang huy để nàng dù sao cũng hơi ngạo mạn.” Anzai lắc đầu, “Nhìn xem đi, nàng chẳng mấy chốc sẽ thiệt thòi lớn. Ta đã chuẩn bị khởi hành tại thời khắc mấu chốt xuất thủ.”

“… Yên tâm đi, coi như bị lừa, thực lực của nàng cũng không tệ lắm.” Shanin cười nói.

“Chỉ có thể nghĩ như vậy.”

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Rất nhanh sắc trời dần dần sáng lên, tiếp cận sáng sớm.

Ước chừng hơn ba giờ sau.

Trong rừng rậm, một đội võ trang đầy đủ màu nâu giáp nhẹ binh sĩ, từ từ bổ ra cỏ dại bụi cây, hướng phòng an toàn tới gần

Những binh lính này phía trước, phân bố chính là năm tên đao thuẫn thủ.

Bọn hắn tấm chắn có cao hơn nửa người, rộng hơn một mét, hiện lên màu nâu. Đại thuẫn mặt ngoài trói lại dày vải thô, da trâu, sắt lá các loại. Nhìn qua phi thường cứng cỏi.

Đội này binh sĩ bảo hộ lấy ở giữa hai tên tuổi trẻ hoa phục nam nữ, hướng phía Hắc Hắc Linh tới gần.

Mấy phút sau, bọn hắn tại khoảng cách phòng an toàn cửa sổ còn có mười mét lúc, ngừng lại.

“Đúng là huyết mạch của ta, là của ta hài tử, mà lại huyết mạch độ tinh khiết còn rất cao.” Ở giữa nam tử mặc hoa phục nhắm mắt tựa hồ cảm ứng đến cái gì.

“Nhìn Dulan coi như an toàn, chỉ là, phòng này là chuyện gì xảy ra? Loại địa phương này làm sao lại xuất hiện phòng ở?” Nam tử mặc hoa phục nhíu mày nhìn xem chung quanh.

Nơi này trừ ra bọn hắn vừa mới tới lộ tuyến, còn lại phương hướng đều không có bất luận cái gì hành tẩu qua vết tích.

Soạt.

Lúc này phòng an toàn cửa sổ chỗ, Vu Hoành đi ra, dừng ở cửa sổ trước quét mắt Khô Thiền trên người hài nhi.

Gia hỏa này nước tiểu ướt một mảng lớn cũng không khóc, chỉ là ngồi tại tại chỗ chơi chân mình chỉ.

Vu Hoành nhìn thấy xuất hiện tại ngoài cửa sổ một đội nhân mã.

“Các ngươi có thể nghe hiểu sao?” Hắn dùng Dạ Văn hỏi nhìn xem Vu Hoành hai mét năm khổ người thân cao, đám người này đều có chút cảnh giác.

Nhưng rất nhanh, ở giữa nữ tử hoa phục phân phó câu nói, nam tử mặc hoa phục kia liền chỉ chỉ trong đội ngũ một tên lão đầu tóc bạc.

Lão đầu lấy ra bên hông buộc lấy một bản màu đen phong bì sách, lật ra một tờ nhẹ nhàng điểm một cái.

Xùy.

Một vòng vô hình vầng sáng từ trong sách khuếch tán ra tới.

Chương 464: Tài nguyên (2)

Chương 464: Tài nguyên (2)

“Người xa lạ, là ngươi cứu được hài tử này a?” Một cái tiếng hỏi xuất hiện ở bên người Vu Hoành.

“Chúng ta là Louis đế quốc Tela gia tộc, cảm tạ ngươi giải cứu gia tộc của chúng ta thành viên…” Tiếng hỏi lốp bốp một đống nội dung truyền tới. Tất cả đều là tinh thần đưa tin.

“Đúng thế. Một cái hiền lành nữ sĩ nhìn thấy một cái hài tử vô tội một mình tại dã ngoại, chỗ nguy hiểm như vậy, nàng rất để ý, liền mang về chuyển giao cho chúng ta tạm thời bảo vệ.” Vu Hoành gật đầu, “Nếu là gia tộc của các ngươi thành viên, vậy thì thật là tốt, con của các ngươi chính mình mang đi đi, làm báo đáp, các ngươi có thể cho chúng ta bồi thường một chút tiếp tế, không có vấn đề a?”

“Tiếp tế? Các ngươi đây là xe ngựa? Hay là tháp pháp sư?” Lão đầu kia kinh ngạc đứng lên.

“Đều không phải là chỉ là di động phương tiện giao thông.” Vu Hoành trả lời.

“… Có thể, ngươi muốn bao nhiêu?” Lão đầu gật đầu, biểu thị yêu cầu có thể hiểu được.

“Cần chúng ta ba người đầy đủ một năm ăn uống vật tư.” Vu Hoành nói. Thời gian một năm đầy đủ bọn hắn bổ sung lại.

“… Có thể. Bất quá chúng ta cần thời gian.” Lão đầu không thêm suy nghĩ, gật đầu đồng ý.

Mới ba người, nhiều lắm là cũng chính là mấy trăm cân gạo mặt cùng mấy trăm cân thịt khô, mặc dù có chút giá trị, nhưng so với gia tộc thiếu gia mệnh, không tính là gì. Mười mấy mai kim tệ sự tình.

“Đúng rồi, các ngươi ăn bữa ăn số lượng như thế nào? Ta khả năng tiêu hao tương đối lớn, cần dựa theo gấp ba phân lượng chuẩn bị.” Vu Hoành nhắc nhở.

“Có thể.” Lão đầu gật đầu.

Xác định trao đổi về sau, song phương không khí khẩn trương cũng hòa hoãn rất nhiều.

Lão đầu dừng lại pháp thuật, nhỏ giọng cùng hoa phục nam nữ nói tới nói lui.

Sau đó bọn hắn đội hình tản ra, bắt đầu ở nguyên địa dựng doanh địa tạm thời.

Đao thuẫn binh cảnh giới chung quanh, cung nỏ binh điều tra nơi xa. Ném đá tay đứng tại tấm chắn phía sau, chuẩn bị tùy thời phụ trợ.

Chỉ là doanh địa mới đâm không có một nửa, lão đầu chợt phát hiện cái gì.

“Nơi này… Có rồng khí tức.” Hắn hai mắt sáng lên.

“Rồng? !” Hoa phục nam nữ tất cả giật mình.

“Không cần lo lắng, chỉ là một đầu tuổi trẻ thiếu niên long. Hay là một đầu Bạch Long.” Lão đầu lắc đầu.

“Đương nhiên, coi như chỉ là thiếu niên long, cũng không phải chúng ta chi đội ngũ này có thể chinh phạt. Mọi người chỉ cần cẩn thận chú ý chung quanh là đủ.”

Nam tử mặc hoa phục gật đầu, nhìn xem chung quanh rõ ràng khẩn trương lên đám binh sĩ, trong mắt như có điều suy nghĩ.

“Bệ hạ thế nhưng là vẫn muốn một khối cấp chín long tinh chế tác pháp trượng…”

Thời gian ngay tại song phương chờ đợi trong quá trình phi tốc trôi qua.

Rất nhanh, lại là hơn ba giờ về sau, một đội cõng bao vải to vệ binh lục tục ngo ngoe hướng phía bên này gần lại gần.

Vu Hoành từ túi vải bên trong ngửi thấy tất cả đều là bột mì khí tức.

“Bột mì cũng không tệ.” Hắn hài lòng gật gật đầu.

Rất nhanh, đối phương phái ra đại biểu, hai tên ném đá kiết giương hướng phòng an toàn tới gần.

Nhà này kỳ quái phòng ốc, để bọn hắn cảm giác trong lòng khó chịu.

Cũng may Khô Thiền không có làm bất luận cái gì dư thừa động tác. Sảng khoái đem hài tử cho bọn hắn.

Sau đó để bọn hắn đem bột mì gió êm dịu thịt khô, toàn bộ từ cửa sổ bên này chồng tiến đến.

Giao dịch hết thảy thuận lợi.

Rất nhanh, vệ binh liền bảo vệ lấy đạt được hài nhi hoa phục nam nữ, cấp tốc rời đi, biến mất tại rừng cây rậm rạp nơi xa.

Bọn hắn đối với Vu Hoành bọn người vì cái gì xuất hiện tại loại người này một ít dấu tích đến rừng rậm nguyên thủy, không có bất kỳ cái gì dư thừa hiếu kỳ.

Một đoàn người tới, làm vẻn vẹn chính là, giao dịch, rời đi. Toàn bộ hành trình dị thường ngắn gọn

Vu Hoành đưa mắt nhìn đội ngũ rời đi, thu hồi nhãn thần, nhìn xem mới chồng tiến đến đống lớn vật tư.

Đó là trọn vẹn chất đầy góc phòng nơi hẻo lánh bột mì túi gió êm dịu làm thịt heo, ngoài ra còn có bổ sung nguyên tố vi lượng rau khô cùng làm cây nấm.

“Đám người này cũng không tệ, so với chúng ta giao dịch bộ phận còn nhiều cho không ít.” Hắn hài lòng gật đầu.

“Là cái biết làm người gia hỏa. Bất quá bọn hắn nói tới pháp sư, pháp thuật, các ngươi chẳng lẽ liền không hiếu kỳ sao?” Xích Tiêu ở một bên tung bay hỏi.

“Hiếu kỳ, bất quá chúng ta không có cách nào ở chỗ này dừng lại thật lâu, hiện tại chỉ riêng trên người hệ thống sức mạnh cũng không hoàn toàn tiêu hóa luyện đến đỉnh điểm, lại bước chân mặt khác tinh lực không đủ.” Khô Thiền lắc đầu nói.

“Ta ngược lại thật ra có thể thử nhìn một chút nghiên cứu, bất quá trước đó quên nói, phía sau có cơ hội rồi nói sau.” Vu Hoành nói.

Ăn cơm xong, làm hồng triệu hoán Tốc Nhân đem rác rưởi thu thập một mạch ném ra bên ngoài, đào hố chôn

Sắp đến lúc chạng vạng tối.

Hô!

Một đạo thon dài long ảnh từ trên trời giáng xuống, lại một lần nữa từ lần trước lỗ tròn bên trong hạ xuống tới.

Một tơ một hào đều không kém.

“Các ngươi tốt. Nhìn các ngươi trôi qua không tệ.” Gafilica lại bay trở về. Vừa xuống đất liền nhìn thấy Vu Hoành chỉ huy cùng loại triệu hoán vật sinh linh tại vận chuyển cái túi.

Mặc dù loại kia kỳ quái triệu hoán vật cho nàng cảm giác không phải rất tốt, tựa hồ là cùng loại năng lượng mặt trái pháp thuật sản phẩm.

Nhưng Hắc pháp sư cái gì vẻn vẹn đại biểu sử dụng lực lượng khác biệt, chỉ thế thôi, nàng cũng không có bất kỳ thành kiến.

“Ngươi sự tình xong xuôi?” Vu Hoành đang định trở về tu luyện, hắn lập tức liền muốn triệt để luyện đầy Thái Linh Công tầng thứ sáu, chỉ cần đi vào tầng thứ bảy kiến tạo nguyên tỉnh, thực lực của hắn trong nháy mắt liền sẽ tăng vọt, cái này khiến hắn gần nhất đều động lực mười phần.

Tại được chứng kiến thiên thạch hủy diệt hết thảy uy lực kinh khủng về sau, hắn cũng đang nghĩ, nếu như mình đem Thái Linh Công đã luyện đến cực hạn, có lẽ liền có thể ngăn trở loại kia khủng bố v·a c·hạm tác động đến.

Cho nên hắn đem hết thảy đều thuộc về kết thế là tự thân lực lượng không đủ, mới có thể để cho mình gặp được hiện tại nhiều như vậy gặp trắc trở.

Lúc này nhìn thấy Bạch Long lại trở về, hắn không tự chủ liền đem ánh mắt tụ tập đến đối phương cặp kia cực đại mà tinh khiết con mắt màu xanh lam bên trên. Hắn hiện tại ngoại nhãn đơn nhất công năng cường hóa còn đang tiến hành, nếu như kết hợp với Loạn Thần Thiên Mục Kinh phụ trợ cường hóa, không chỉ mắt phải sẽ tăng cường, ngoại nhãn uy lực cũng sẽ tiến một bước gia tăng.

Thái Linh Công, ngoại nhãn, hiện tại chính là hắn chủ yếu tăng lên hai cái phương diện.

Loạn Thần Thiên Mục Kinh thu thập các loại đặc dị con mắt, cũng là có thể cho ngoại nhãn gia tăng năng lực mới cùng uy lực.

Hiện tại đi vào địa phương mới, có lẽ có thể…

“Ta mang đến ăn uống, bất quá nhìn qua các ngươi cũng không cần.” Bạch Long Gafilica thở dài.

“Đúng vậy a, bất quá cũng vẫn là phải cảm tạ ngươi. Ngươi là ta đã thấy thiện lương nhất mỹ hảo Long tộc.” Vu Hoành chăm chú mà chân thành nói.

Hắn không có nói láo, lần trước nhìn thấy Marisa gặp mặt mấy đôi hắn muốn đánh muốn g·iết, động một chút lại đồ sát hết thảy sinh linh.

“Thật sao? Con mắt của ngươi giống như là biết nói chuyện một dạng, quả nhiên ngươi là người chân thành.” Gafilica có chút vui vẻ.

“Đã các ngươi không cần, vậy ta liền đem đồ vật mang về. Kỳ thật ta liền ở tại phụ cận, nếu như không có chuyện gì, ta có thể tới cùng các ngươi nói chuyện phiếm nói chuyện phiếm sao?”

“Nếu mang đến, cũng không cần phí sức, ta nhận lấy tốt. Mặt khác, kỳ thật trừ ra ăn uống, cá nhân ta đối với nơi này rất

nhiều đặc sản cũng tương đương cảm thấy hứng thú, tỉ như, trước ngươi nâng lên pháp sư.” Vu Hoành cấp tốc nói.

“Các ngươi không phải liền là pháp sư sao?” Gafilica nghi hoặc hỏi lại.

“Không, chúng ta không phải pháp sư, chúng ta chỉ là biết một chút ảo thuật nhỏ chiến sĩ.” Vu Hoành vỗ vỗ chính mình kiên cố cơ ngực, “Ngươi gặp qua pháp sư có ta thân này cường tráng dáng người sao?”

“Cái này ngược lại là, trong nhân loại, ngươi đã tính phi thường cường tráng.” Gafilica gật đầu.

“Xác thực như vậy, đáng tiếc ta nhận lấy một cái đặc thù ước thúc, không cách nào rời đi ngôi nhà này, cho nên, ta muốn ủy thác ngươi, thiện lương mà chân thành Bạch Long Gafilica, giúp ta thu thập một chút đặc thù đồ vật, làm thù lao, ta có thể cho ngươi lựa chọn ta chỗ này có một chút đặc sản. Không biết ngươi nguyện ý a?” Vu Hoành đánh chủ ý chính là cái này.

Từ Bạch Long cùng pháp sư đến xem, chỗ này hệ thống sức mạnh không nhất định yếu, hắn cũng không nguyện ý trực tiếp dùng c·ướp đoạt phương thức c·ướp đoạt vật tư tri thức.

Hắn là cái người chủ nghĩa hòa bình, có thể không động thủ liền tuyệt đối bất động, có thể sử dụng trao đổi đạt thành mục đích, vì cái gì còn muốn lẫn nhau tổn thương?

Dù sao hắn cũng không rõ ràng pháp sư lực lượng hạn mức cao nhất đến cùng là mạnh cỡ nào.

Một thế giới nội tình cực hạn, liền xem như trước đó thuật sĩ Thiên Sư, cũng là tương đương khoa trương.

“Giao dịch sao? Cái này ngược lại là thú vị, bất quá mặc dù có chút mạo phạm, nhưng nói thật, ta là Chân Long, đồng thời ta tại chỗ trong tộc đàn, cũng là tương đương có thiên phú áo pháp lộ tuyến Pháp Sư Long dựa theo nhân loại các ngươi phân chia, ta hiện tại hắn là cấp sáu Ngân Bào Pháp Sư tầng cấp. Cho nên các ngươi nếu như xuất ra đồ vật quá phổ thông, ta sẽ không công nhận.”

“Dạng này a…” Vu Hoành cười cười.

“Như vậy như vậy đi, nếu như ta nơi này không có ngươi cần, ta có thể làm trao đổi, giúp ngươi chữa trị một dạng ngươi muốn tu đồ vật.”

“Ừm? Không hạn phạm vi sao?” Gafilica sững sờ.

“Đương nhiên.” Vu Hoành cười nói, “Xin đừng nên đem ta xem như là người bình thường, mặc dù chúng ta rất yếu, hiện tại còn b·ị t·hương rất nặng, nhưng không có một chút chỗ đặc thù, chúng ta cũng không dám tùy ý ra ngoài như thế nơi xa xôi.”

“Nha. Có ý tứ. Chẳng lẽ lại, các ngươi chính là tiểu thuyết trong chuyện xưa, những cái kia lai lịch bí ẩn, có thể trao đổi các loại thần kỳ quái dị thương phẩm thương nhân thần bí! ?” Nói đến đây, Gafilica long nhãn rõ ràng sáng lên.

“Thương nhân thần bí?” Vu Hoành sững sờ, lập tức gật đầu.

“Tính như vậy, ta xác thực có thể tính là đối với các ngươi trên ý nghĩa thương nhân thần bí. Nói đến, tại ta còn ở nơi này trong khoảng thời gian này, nếu như ngươi có thụ thương, hoặc là bên cạnh ngươi có ai thụ thương cũng có thể đưa đến nơi này trị liệu. Bất quá chỉ có thể trị liệu không phải v·ết t·hương trí mạng.”

“Dùng tiền sao?” Gafilica đột nhiên hỏi.

“Coi như là bằng hữu lễ vật, không cần.” Vu Hoành lắc đầu cười nói.

“Hảo ý của ngươi chúng ta nhận được, đây chính là hảo ý của ta.”

“Chúng ta thế nhưng là kháng tính rất cao Chân Long, cũng được?” Gafilica có chút không tin.

Vu Hoành không nói nhiều, chỉ là đưa tay đối với nàng một chỉ.

Xùy.

Một tia Tinh Linh Cổ Thụ chi kêu gọi kim quang, tại Bạch Long cánh trái bên trên một chỗ vết sẹo chợt lóe lên.

Rất nhanh, vết sẹo làm nhạt, biến mất, mới vảy rồng mắt trần có thể thấy mọc ra.

Chỗ này trước đó trong chiến đấu bị róc thịt cọ đến v·ết t·hương nhỏ, ngay tại Gafilica trong tầm mắt, trực tiếp biến mất!

Nàng miệng rồng ngay từ đầu còn nhắm nhìn xem biến hóa này, miệng nàng cũng chầm chậm mở lớn.

Lại quay đầu nhìn Vu Hoành, nhìn dãy kia phong cách cổ quái, tàn phá nhưng nhìn tương đương kiên cố phòng ở, nàng bỗng nhiên cảm giác đối phương càng thêm thần bí.

"Được. Lợi hại!" Mặc dù pháp thuật cũng có thể làm đến bước này, nhưng đó là cần tiêu hao pháp thuật vị, từ đối phương trong lời nói, nàng nghe được, đối phương tựa hồ cũng không thèm để ý tiêu hao.

Trên thực tế Vu Hoành đã sớm phát hiện, cái này đặc tính mới chỉ có thể khôi phục trung đê các loại thương thế, nơi này trung đê các loại, tựa hồ cũng không phải là cố định số lượng, mà là đối với người nào đều là trung đê các loại cấp độ.

Tạm thời còn không rõ ràng lắm đặc tính này hạn mức cao nhất ở đâu, nhưng liền hiện tại công năng đến xem, năng lực này rất đáng.

"Lợi hại liền tốt, phía dưới, ta đến hàng một chút thứ cần thiết…" Vu Hoành mỉm cười nói.

Hắn đối với đối phương thi pháp hệ thống cũng rất trông mà thèm, đồng thời nếu như còn có thể lợi dụng đối phương thu thập đại lượng tròng mắt, vậy thì càng tốt hơn.

Về phần bỏ ra hắn trong phòng có quá nhiều có thể trao đổi đồ vật.

Thuật sĩ đạo mạch rất nhiều tri thức, liền đầy đủ đối phương thắng lợi trở về. Mặt khác hắn nhưng là Linh Minh minh chủ, còn có có thể vận dụng Linh Quang bí thuật.

Đem linh quang truyền lại cho đối phương.

Đây mới thực sự là đại sát khí.

Hiện tại linh quang, tăng phúc bội số có thể đạt tới cao nhất hơn ngàn lần. Hắn hoàn toàn có thể từ thấp đến cao, một chút xíu cho đối phương điều chỉnh tăng phúc bội số.

Chương 465: Tài nguyên (3)

Chương 465: Tài nguyên (3)

Gafilica mang theo hàng đi ra danh sách trở về, nói là muốn chuẩn bị một chút, ngày mai mang đồ vật tới cùng Vu Hoành trao đổi.

Xem ra hết thảy thuận lợi, Bạch Long thần sắc cũng phi thường mới lạ, một bộ cảm thấy rất hứng thú dáng vẻ.

Nàng tựa hồ đem Vu Hoành bọn người, xem là lai lịch bí ẩn di động thương nhân. Có thể từ Vu Hoành nơi này mua được đổi được chính mình trước kia đều không có nghe nói qua các loại đồ vật.

Đưa mắt nhìn Bạch Long rời đi, Vu Hoành cùng Khô Thiền cũng làm sơ nghỉ ngơi, ăn xong liền riêng phần mình tu hành đi.

Lưu lại Agris cố định bất động nằm nhoài trên phòng ở phương, ngụy trang pho tượng, đề phòng bốn phía.

Trong phòng tu luyện.

Vu Hoành xếp bằng ngồi dưới đất.

Bốn phía một tầng Cách Âm trận pháp chậm rãi lóe lên quang văn màu trắng, thế mà còn có thể miễn cưỡng vận chuyển.

Hắn nhắm mắt, cẩn thận cảm giác mình bây giờ tình huống,

'Thái Linh Cộng là ta chủ yếu công pháp tu hành, nhưng lần trước tình huống nói cho ta biết, môn công pháp này tiến độ mặc dù nhanh, uy lực tuy mạnh, nhưng một khi gặp được một chút ngăn cách lực cực cao địa phương, liền cơ hồ tính toàn phế. Áp dụng tính không cao. Hay là Loạn Thần Thiên Mục Kinh càng thích hợp chuyển thành chủ tu.'

Hắn tính toán đợi Loạn Thần Thiên Mục tu đến cao hơn, uy lực tiếp cận Thái Linh Công liền đem nó chuyển thành chủ tu công pháp.

Dù sao môn công pháp này trừ ra tròng mắt muốn được nhiều một chút bên ngoài, còn lại không giả tại vạn vật.

Ngồi xếp bằng màu đen trên sàn nhà, Vu Hoành bắt đầu chải vuốt chính mình thực lực hôm nay tình huống.

'Trừ ra Loạn Thần Thiên Mục bên ngoài, còn lại năng lực bên trong, Bôn Lôi thái cũng đã không có tăng thêm một bước không gian, cực hạn triệu hoán cũng coi là cái năng lực, nhưng chỉ giới hạn trong Thái Linh Công phối hợp sử dụng… Dính đến linh tai là cái vấn đề. Cần dùng cẩn thận.'

Như thế xem xét, một khi Thái Linh Công đến hậu kỳ không cần hoặc là ít dùng, nội lực của hắn tính cả tương quan Khủng Ảnh, đều sẽ nhận to lớn trình độ ảnh hưởng.

Vu Hoành mở mắt, nhẹ nhàng sờ lên bộ ngực mình, cảm thụ được làn da bắp thịt độ cứng.

'Nếu như không cần Thái Linh Công, không cần Linh Quang bí thuật, ta duy nhất có thể dựa vào, chính là cường độ nhục thân, cùng Loạn Thần Thiên Mục cùng ngoại nhãn. Nhìn như vậy, xác thực thực lực quá yếu.'

Hắn khẽ cau mày.

'Thần tính loại hình chỉ dùng tại phòng hộ, tác dụng không lớn có thể xem nhẹ. Hiện tại, nếu như ra khỏi tất cả thuật pháp, nguyên tai lực lượng, chỉ nhìn cường độ nhục thân, cường độ thân thể của ta mặc dù cũng đã nhận được Thái Linh Công đột phá rèn luyện, nhưng cái này rèn luyện chủ yếu vẫn là tăng cường đối với nguyên tai phương diện lực lượng kháng ăn mòn. Đối với cường độ thân thể gia tăng, không nhiều… . Được thật tốt hoạch định một chút.'

Lúc trước hắn có thể dựa vào thân thể nện lật hết thảy, chủ yếu vẫn là bởi vì Linh Quang bí thuật tăng cường, tăng thêm Thái Linh Công nội lực hộ thể dạng này cho người ta một mực có thể lực lớn vô cùng đánh đâu thắng đó ảo giác.

Trên thực tế, hắn hay là cái kia nhỏ yếu, sợ sệt rất nhiều thứ người bình thường.

“Ai.” Vu Hoành thở dài.

Hắn hồi tưởng chính mình cùng nhau đi tới từ một bộ cơ sở cùng loại thể thao rèn luyện pháp, từng bước một cường hóa thành Bôn Lôi thối pháp, đến đỉnh điểm.

Về sau lại bởi vì tinh thần yếu thế ngoại giới nguy cơ áp lực, mà không thể không chuyển hướng đi hướng Thái Linh Công dạng này tà đạo đường đi…

“Quả nhiên, tốc thành đều là Ma Đạo… Muốn được cái gì, nhất định phải bỏ ra cái gì… Thái Linh Công dạng này chỉ tu tinh thần đường tắt, nhanh là nhanh, nhưng hạn mức cao nhất có vấn đề…”

“Hay là Loạn Thần Thiên Mục dạng này Thiên Nguyện giáo chính thống.”

Vu Hoành suy tư dưới, hắn lấy cường hóa nhiều lần nhục thân Bôn Lôi thái đặt cơ sở, Loạn Thần Thiên Mục ngoại nhãn làm đòn sát thủ, cộng thêm thần tính, nội lực, linh quang ba tầng tăng phúc bảo hộ.

Dạng này cơ cấu quá yếu đuối.

“Mà lại quá hỗn tạp, ta tinh lực có hạn, đạo tức lưu chuyển mặc dù có thể đồng thời vận chuyển đa trọng võ công pháp môn, nhưng hiệu quả tựa hồ sẽ chia đều giảm bớt. Xem ra, đến đem toàn bộ dung hợp hết thảy, đơn giản hoá tập trung.”

Hắn bây giờ nắm giữ tri thức kinh nghiệm đã phi thường hùng hậu, lúc này bắt đầu đối với Bôn Lôi thái, Loạn Thần Thiên Mục, thần tính, cái này ba loại không dựa vào ngoại lực lực lượng tiến hành chỉnh hợp.

Trong phòng tu luyện.

Vu Hoành hai mét năm khôi ngô thân thể, mặt ngoài cái thứ nhất hiển hiện, là thần tính kim quang dòng điện.

Hồ quang điện không ngừng tại bên ngoài thân hắn nhảy vọt, xen lẫn thành một tấm lưới điện màu vàng, bảo hộ nó toàn thân.

Đôm đốp.

Từng tia hồ quang điện màu vàng không ngừng tại tự động suy yếu ngoại giới vô hình ăn mòn.

Vu Hoành quan sát, không có cách nào nhìn thấy đó là cái gì, nhưng từ thần tính động tĩnh đến xem, hiển nhiên có cái gì chính mình không thể nhận ra tổn thương, tại liên tục không ngừng gây bất lợi cho chính mình.

Thần tính cường độ cùng chất lượng cũng rất cao, đến từ Nguyệt Thần huyết mạch, nhưng không có cách nào trưởng thành biến hóa.

Hắn lại lực chú ý chuyển tới Loạn Thần Thiên Mục Kinh bên trên.

Có thể dùng có thể trưởng thành Loạn Thần Thiên Mục, chỉnh hợp thần tính cùng Bôn Lôi thái…

Từng đạo dung hợp mạch suy nghĩ ở trong đầu hắn hiện lên.

Loạn Thần Thiên Mục Kinh vốn là có chỉnh hợp nó kim hết thảy từ bên ngoài đến dị chủng lực lượng năng lực pháp môn, nếu không nó cũng không cách nào dung hợp mặt khác ngoại nhãn năng lực tiến vào chính mình trong ánh mắt.

Đem ngoại lực ngoại nhãn luyện nhập tự thân trong mắt, đây là Loạn Thần Thiên Mục cường đại hạch tâm.

Mà lúc này, Vu Hoành thì là lợi dụng môn công pháp này, bắt đầu đem Nguyệt Thần thần tính cẩn thận từng li từng tí dung nhập con mắt.

Cũng may hết thảy so với hắn tưởng tượng còn muốn thuận lợi.

Ước chừng nửa giờ sau, tất cả Nguyệt Thần huyết mạch thần tính kim quang, toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

Thay vào đó, là Vu Hoành mắt phải phát sinh biến hóa mới.

Nguyên bản vành mắt chung quanh che kín hắc lân, trong đồng tử tất cả đều là màu tím điệp gia trận pháp hoa văn mắt phải.

Lúc này ở trong dung hợp, có từng đạo hồ quang điện màu vàng, không ngừng trống rỗng sinh ra, chảy vào trong đó.

Cảnh tượng như vậy kéo dài hơn mười giây sau.

Rốt cục. Vu Hoành thân hình run lên.

Xùy! Hắn mắt phải cách bịt mắt một chút sáng lên kim quang chói mắt.

Trong không khí chung quanh, không hiểu vang lên mông lung cầu nguyện âm thanh, ca tụng âm thanh, tiếng ca ngợi.

Vô số tiếng người trùng điệp cùng một chỗ, dần dần quay chung quanh mắt phải, hình thành một vòng hơi mờ mơ hồ vòng tròn.

Vòng tròn bỗng nhiên co rụt lại, hoàn toàn chui vào mắt phải chỗ sâu.

Hết thảy an tĩnh lại.

Vu Hoành có chút mệt mỏi thở hắt ra.

“Cuối cùng làm xong… Thần tính dung hợp tước đoạt tiến vào Loạn Thần Thiên Mục Kinh hệ thống.”

Hắn lúc này cảm thụ được thể nội Loạn Thần Thiên Mục nội lực không ngừng chảy, so trước đó tráng kiện một mảng lớn, trong lòng cũng dễ dàng rất nhiều.

Rõ ràng thần tính cho tới nay đối với hắn đều chỉ có trợ giúp công năng.

Nhưng bây giờ dung hợp tiêu hóa hết về sau, hắn thế mà thể xác tinh thần đều cảm giác được một loại kỳ diệu nhẹ nhõm cảm giác.

Liên tưởng đến vừa mới cái kia nghe được vô số tiếng người, Vu Hoành như có điều suy nghĩ.

‘Thần tính mặc dù hữu dụng, nhưng vì tập trung lực lượng, hay là thuần túy một chút càng tốt hơn.’

Sau đó, là Bôn Lôi thối pháp.

Vừa cảm thụ lên Bôn Lôi thái trạng thái, Vu Hoành lông mày liền nhíu chặt đứng lên.

‘Bôn Lôi thái hoàn toàn dựa vào Thái Linh Công nội lực tại bộc phát sử dụng, đây không tính là đặc tính, mà là công pháp tự mang trạng thái đặc thù… . Nhìn như vậy, Bôn Lôi thái kỳ thật xem như Thái Linh Công phụ thuộc hình thái.’

Vu Hoành nhớ kỹ Bôn Lôi thối pháp đã sớm từng bước một dung hợp tiến vào Thái Linh Công.

Nhưng cứ như vậy từ bỏ, hắn cũng không cam chịu tâm, dù sao Bôn Lôi thái là hắn từ nhược tiểu nhất lúc vẫn giúp đỡ hắn vượt qua nan quan át chủ bài.

Thế là, hắn lúc này bắt đầu nếm thử đem Bôn Lôi thối pháp bộ phận, từ Thái Linh Công bên trong đơn độc c·ách l·y đi ra.

Loại này c·ách l·y cũng không khó.

Bởi vì Thái Linh Công cũng vẫn là bao hàm, mà không phải cải tạo.

Hắc ấn cái gọi là dung hợp, tại hắn cẩn thận quan sát, liền phát hiện, cái này dung hợp căn bản chính là dùng nguyên tại bức xạ lực lượng, đối với những khác hết thảy lực lượng tiến hành tăng phúc, hỗn hợp.

Nguyên tại bức xạ cao hơn mặt khác hết thảy lực lượng, nó tựa như chiếu sáng, cho nội lực bọn họ tăng thêm một tầng khác biệt hào quang màu sắc áo ngoài. Kỳ thật song phương căn bản không phải một cấp bậc đồ vật, một cái giống ánh sáng, là bức xạ, một cái là có thể thực tế cảm thụ rõ ràng thể lỏng nội lực.

Ánh sáng cùng nước sao có thể dung hợp? Chiếu sáng tại lúc, cái kia nước là ánh sáng nhan sắc.

Nhưng khi ánh sáng dời đi hết thảy liền lại sẽ trở về hình dáng ban đầu, cả hai căn bản là không có cách chân chính triệt để dung hợp.

Làm xong một bước này về sau, lại thêm hắn nhớ tu hành nguyên bản, có thể tiến hành khảo thí so sánh phân biệt.

Thế là… Hơn một giờ sau.

Vu Hoành trên thân lại một lần nữa bắt đầu hiển hiện màu trắng tinh sợi tơ nội lực.

Đây là xé toang nguyên tai bức xạ ô nhiễm sau thuần túy nguyên thủy Bôn Lôi thối pháp nội lực.

Một lát sau, những này màu trắng nội lực tuyến, bắt đầu ở Loạn Thần Thiên Mục Kinh vận chuyển dưới, từng tia từng sợi hướng phía Vu Hoành mắt phải chuyển đi.

Tê!

Từng đạo màu trắng nội lực tuyến, phi tốc tụ hợp vào mắt phải.

Mỗi chảy vào mắt phải một đạo sợi tơ, liền đại biểu Bôn Lôi thái biến yếu một phần.

Theo thời gian chuyển dời, khi thứ 42 đầu nội lực tuyến lưu nhập về sau, hết thảy an tĩnh lại.

Vu Hoành trên thân cũng không còn toát ra nội lực sợi tơ.

Mà Bôn Lôi thái, cũng triệt để tuyên cáo biến mất.

Môn này đã từng công pháp cơ bản, cuối cùng lưu cho Vu Hoành, chỉ có một thân cường tráng thể phách.

Thay vào đó, là to lớn hơn tinh thuần Loạn Thần Thiên Mục nội lực, tại Vu Hoành thể nội lưu chuyển.

Cùng lúc.

Một tầng nhàn nhạt bạch quang hư ảnh, tại Vu Hoành chung quanh thân thể nổi lên.

Hư ảnh kia từ từ từ không tới có, bắt đầu thành hình.

Tựa như đang tiến hành điêu khắc tượng đá.

Trọn vẹn hơn ba giờ sau.

Vu Hoành bên cạnh hư ảnh rốt cục có hình dáng.

Cái kia rõ ràng là một đầu hình thể cường tráng uy vũ màu trắng vằn đen cự hổ.

Cự hổ hư ảnh tiếp tục mấy tức về sau, mới chậm rãi biến mất.

Đến nơi này, Vu Hoành trên người thần tính cùng Bôn Lôi thái đều biến mất, thay vào đó, là nội lực tổng lượng tăng vọt Loạn Thần Thiên Mục Kinh nội lực.

Hắn đứng người lên, hoạt động bên dưới tứ chi, phát hiện chính mình hình thể rút nhỏ rất nhiều.

Kích cỡ giống như hồ khôi phục được 2m2 ba dáng vẻ.

“Lần này tinh khiết nhiều.” Vu Hoành cảm thụ thể nội thông thấu sạch sẽ rất nhiều năng lượng hoàn cảnh.

Hiện tại hắn thể nội liền hai đạo nội lực.

Một cái là Thái Linh Công, một cái chính là Loạn Thần Thiên Mục.

Còn lại như triệu hoán vật tồn tại vờn quanh Thiên Hà, Linh Quang bí thuật các loại, kỳ thật đều là quang tai linh tai làm hạch tâm Thái Linh Công dọc theo người ra ngoài cách dùng năng lực.

Giống như Loạn Thần Thiên Mục bên này ngoại nhãn cùng mắt phải cơ sở năng lực.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành nếm thử chỉ vận chuyển Loạn Thần nội lực.

Oanh!

Một tầng bạch quang tại bên ngoài thân hắn tự động hiển hiện.

Đơn giản, mộc mạc.

‘Đối với thân thể có tác dụng bảo vệ, cũng không biết hiệu quả như thế nào. Làm sao cũng là Thiên Nguyện giáo đại lão công pháp, khẳng định so với ta chính mình làm ra Bôn Lôi thối pháp lợi hại.’

Hắn suy nghĩ một chút, đi tầng hầm trong góc tìm kiếm một chút.

Chỉ chốc lát sau, liền tìm ra một cái hợp kim màu đen cái hộp nhỏ.

Hộp trưởng thành hình vuông bên ngoài dùng hình cây đinh khóa, phi thường nặng nề.

Vu Hoành coi chừng đem nó mở ra.

Răng rắc.

Bên trong để đó từng chồng các loại chất liệu bí tịch, sách nhỏ, trang giấy.

Những này tất cả đều là hắn dùng hắc ấn cường hóa đi ra các loại công pháp tu luyện.

Vu Hoành ở bên trong tìm kiếm xuống, rất mau tìm ra trước đó đằng sao Bôn Lôi thối pháp sổ.

Lật xem vài trang, hắn tìm được Bôn Lôi thối pháp xuất xứ.

“… . Một cái gặp họa diệt môn thiếu niên, kinh lịch gặp trắc trở bái sư học nghệ, cuối cùng đại thành sau tự sáng tạo ra Bôn Lôi Thối. Ân, xác thực cấp độ không cao.”

Nhẹ nhàng vuốt ve bộ này lúc trước hắn dựa vào võ học, Vu Hoành nghĩ nghĩ, đem nó lấy ra, có thể làm giao dịch nội dung, sửa chữa ra phiên bản đơn giản hóa đại chúng phổ biến bản, xuất ra đi làm thương phẩm.

Một lần nữa khép lại hộp.

Hắn hiện tại chỉnh hợp kết thúc, dù sao cũng hơi ngứa tay, muốn nếm thử bên dưới Loạn Thần Thiên Mục Kinh đến cấp độ gì.

Có thể phòng an toàn Hắc Hắc Linh bên trong địa bàn nhỏ, cũng không cách nào xuất thủ luyện tập.

Chương 466: Tài nguyên (4)

Chương 466: Tài nguyên (4)

“Xem ra cần phải đem sân luyện tập gia tăng để lên nhật trình…” Thở dài, Vu Hoành chỉ có thể lần nữa ngồi xuống, bắt đầu thích ứng chỉnh hợp sau dòng nội lực.

Nếu như nói trước đó Loạn Thần Thiên Mục nội lực, chỉ có lớn chừng chiếc đũa, như vậy hiện tại dòng nội lực đã cùng thùng nước không sai biệt lắm.

Thần tính cùng Bôn Lôi Thối nội lực dung nhập, để nó đạt được to lớn tăng lên.

Nếu không phải Vu Hoành cưỡng ép đè ép, hắn hiện tại liền có thể trực tiếp bước vào tầng thứ tư Thiên Đồng giai đoạn.

Vươn tay, hắn đặt tại mắt phải bên trên, cách bịt mắt sờ sờ hốc mắt, bỗng nhiên một tia không giống với xúc cảm, để Vu Hoành thần sắc đọng lại.

Hắn tranh thủ thời gian triệt hạ bịt mắt, lật ra một mặt kính kim loại chiếu khán.

Trong gương nam nhân, tóc đen áo choàng, màu đen râu quai nón mọc đầy cái cằm, khôi ngô mà hữu lực, nhưng trọng điểm cũng không phải là những này, mà là mắt phải của hắn!

Tại mắt phải của hắn liên tiếp cái trán địa phương, nghiêng lệch mọc ra một cái màu vàng nhạt nhỏ một vòng mắt người.

Con mắt kia chỉ có bình thường lớn nhỏ một phần ba, nhưng chỉnh thể lộ ra màu vàng, ẩn ẩn có thần tính khí tức từ đó lộ ra.

‘Ta liền biết… .’

Vu Hoành im lặng thở hắt ra.

Hơi cảm thụ dưới.

Hắn hoàn toàn có thể khống chế cái này màu vàng đôi mắt nhỏ.

Xùy!

Bỗng nhiên, một vệt kim quang từ con mắt này bên trong bắn ra, đánh vào một bên trên vách tường.

Vách tường nguyên bản màu đen tính chất một chút có lớn chừng ngón cái phạm vi khu vực biến thành màu xám.

Kim quang lóe lên liền biến mất. Chỉ kéo dài một giây không đến.

Vu Hoành tiến lên lấy tay sờ lên chỗ kia màu xám.

Phốc một chút, vách tường bị sờ xuyên thành một lỗ.

“Tựa hồ là một loại nào đó ăn mòn năng lực, hoặc là nói, là trên phạm vi lớn suy yếu năng lực?”

Hắn suy đoán.

Loạn Thần Thiên Mục luyện ra được con mắt năng lực, là cần tự mình tìm tòi, cái này con mắt màu vàng kim hắn là hấp thu thần tính lực lượng mới mọc ra.

Chính nghiên cứu lúc, bên ngoài truyền đến thùng thùng tiếng đánh.

“Có người có ở đây không?”

Gafilica thanh âm từ bên ngoài truyền vào tới.

Bởi vì trận pháp đại bộ phận đều hư hại, nàng tinh thần đưa tin pháp thuật hoàn toàn không có bị ngăn cản.

Vu Hoành một lần nữa đeo cái che mắt, đứng dậy lên tới một tầng.

Nhìn thấy Bạch Long to lớn đầu rồng chính tiến đến trước cửa sổ, mắt to màu xanh lam con ngươi chính hướng bên trong

hiếu kỳ nhìn quanh.

Từ góc độ này, có thể thấy rõ ràng long nhãn mặt ngoài mang theo nước đọng màng mắt.

“Muốn ăn sao?” Y Y tay thuận bên trong cầm một khối không biết là thứ gì tối như mực viên thịt, ý đồ cho Bạch Long cho ăn.

“Tạ ơn, đây là cái gì?” Gafilica miệng rộng mở ra, màu xám trắng đầu lưỡi vèo một cái đem viên thịt cuốn vào, bẹp mấy lần.

“Không biết. Vật phẩm nhìn tựa như là ăn.”

“Hương vị cũng không tệ lắm.”

Tùy tiện ăn người xa lạ đồ vật, nhìn nàng đối với Y Y độ tán thành tựa hồ phi thường cao.

Vu Hoành đi qua, đi ngang qua bàn đọc sách lúc, từ phía trên giật xuống đến một trang giấy, xoát xoát cầm bút viết một chút đồ vật đi lên.

“Hoan nghênh trở về. Thế nào? Đồ vật mang đến a?” Vu Hoành nhìn về phía Bạch Long.

“Đương nhiên, ta dùng túi không gian.” Gafilica đắc ý nói.

“Ngươi cái nhà này quá nhỏ, hay là đi ra bên ngoài một chút đi.”

Nàng lui ra phía sau mấy bước, nhường ra một khối phòng ở trước mặt đất trống,

Sau đó núp xuống tới, hai cánh trải tản ra, giống hai khối màn vải đè cho bằng hai bên cỏ dại bụi cây.

Lại nâng lên hai cánh, chung quanh địa phương cũng biến thành vuông vức.

Vu Hoành đi vào cửa sổ cùng Bạch Long đối mặt.

“Đây là ta thương phẩm tờ đơn, ngươi cầm xem một chút.” Hắn vung ra trong tay giấy trắng.

Phía trên viết một chút hắn tạm thời không cần đến tạp vật, còn có có thể truyền thụ cho đạo mạch thuật pháp.

Nhưng càng nhiều hay là khoa học kỹ thuật loại vật nhỏ.

Tỉ như đèn năng lượng mặt trời, máy kế toán, trên lòng bàn tay máy chơi game các loại.

Bạch Long tiếp nhận giấy, đầu ngón tay sáng lên một chút hơi lam quang choáng.

Lập tức trên giấy chữ viết tự động phiên dịch thành nàng có thể xem hiểu nội dung.

“Rất xem thêm đi lên đồ rất thú vị…” Ánh mắt của nàng lập tức phát sáng lên.

“Ta cần ngươi mang đến sao?” Vu Hoành hỏi.

“Đương nhiên.” Gafilica gật đầu,

“Như vậy định giá đâu? Như thế nào xác định song phương vật phẩm giá trị?” Vu Hoành hỏi.

“Cái này rất đơn giản a, đại khái cho số lượng liền tốt.” Bạch Long không có vấn đề nói.

“Ta muốn trước tiên phải hiểu một chút.” Vu Hoành suy tư dưới, hỏi, “Các ngươi nơi này pháp sư, là mạnh nhất nghề nghiệp a?”

“Đương nhiên không tính, còn có thần quan, chiến sĩ, thần quan có thể câu thông thần quang. Chiến sĩ có thể bước vào Thánh Vực, đều rất lợi hại. Dựa theo lời của các ngươi, đó chính là lợi hại xưa nay không là nghề nghiệp, mà là người.” Bạch Long trả lời.

“Như vậy thử trước một chút pháp thuật có thể chứ?” Vu Hoành chân thành nói, “Ta muốn thử nhìn một chút, các ngươi pháp thuật đến cùng có thể lớn bao nhiêu uy lực. Dùng cái này đến xác định ta đưa cho ra vật phẩm đại khái giá trị.”

“Đương nhiên có thể, ta trước hết từ cấp 0 pháp thuật cho ngươi biểu hiện ra đi.” Gafilica mỉm cười.

Nàng nhìn một chút chung quanh, tìm cái không trung, cánh trảo một chỉ.

“Cái thứ nhất là cấp 0 Băng Sương Xạ Tuyến.”

Xùy.

Một đạo dây nhỏ màu trắng từ nàng cánh trảo phía trước một điểm không trung bay ra ngoài.

Tinh chuẩn rơi trên mặt đất, đông kết ra một tiểu tầng sương trắng.

“Đúng là ảo thuật.” Vu Hoành gật đầu.

Phía sau hắn lúc này Khô Thiền cùng Xích Tiêu Y Y, đều theo sang đây xem náo nhiệt.

“Cấp 0 ảo thuật có rất nhiều loại loại, có vẫn có chút thực dụng, tỉ như Linh Hoạt Thằng, nhưng càng nhiều là dùng đến rèn luyện pháp sư các loại thao tác năng lực. Cho nên được xưng là ảo thuật.” Bạch Long giải thích.

“Kế tiếp, cấp một pháp thuật Hàn Băng Chi Thủ. Vì so sánh uy lực hiệu quả, ta chỉ phóng thích một cái loại hình công kích pháp thuật, thuận tiện nhìn hiệu quả.” Nàng cánh trảo một chỉ, một cái to bằng cái thớt lam nhạt bàn tay, trống rỗng ngưng tụ mà ra, sau đó trực tiếp đờ đẫn hướng phía trước bay ra ngoài.

Bay ra mười mấy mét về sau, lam nhạt bàn tay rơi xuống đất, ném ra một cái nhàn nhạt dấu bàn tay, sau đó vỡ vụn thành rất nhiều vụn băng.

Mấy người nhìn lại, phát hiện chưởng ấn ngay cả phía dưới một chút tảng đá nhỏ đều không có đạp nát. Ngược lại là phần lớn nhánh cây đều đè gãy.

“Uy lực này không tệ. Thuấn phát mà nói, có thể cùng thương dựng lên. Tốc độ cũng không tính chậm.” Khô Thiền bình luận.

“Cấp hai pháp thuật Hàn Băng Trảo.” Bạch Long lần nữa hướng phía trước một chỉ.

Lần này, một cái cùng hơn ba mét đường kính lam nhạt đại thủ, có bén nhọn móng tay, bay về phía trước ra.

Lần này đại thủ tốc độ nhanh rất nhiều, mà lại tán phát hàn khí màu trắng cũng so trước đó cái kia nồng đậm.

Bành.

Lần này đại thủ đồng dạng đập xuống trên mặt đất.

Ném ra một cái sâu nửa mét khoa trương hố to.

“Ta đến tự thể nghiệm dưới.”

“Uy lực không tệ!” Khô Thiền có chút nhịn không được, một chút nhảy ra ngoài.

Đối mặt thế giới khác thần kỳ lực lượng, hắn bao nhiêu cũng là có chút hiếu kỳ.

Không chỉ là hắn, Vu Hoành cùng Xích Tiêu cũng rất tò mò, đến cùng đạo mạch hệ thống, cùng nơi này pháp sư hệ thống, cùng so sánh cường độ chênh lệch như thế nào.

“Ta có thể chứ? Tiếp xuống cấp bốn pháp thuật có thể sẽ uy lực trở nên càng lớn, ngươi khăng định muốn tự thể nghiệm?” Bạch Long có chút chần chờ.

“Đến!” Khô Thiền một tay bắt ấn, đứng ở trên không trên mặt đất, mặt hướng Bạch Long, trước người vô hình nhộn nhạo lên một tầng đỏ sậm.

Hắn tu luyện Hồng Thực Pháp, bây giờ cường độ nhục thân cực cao, gần với Vu Hoành, lại thêm điên cuồng thôn phệ nguyên tai quái vật, tốc độ phát triển phi thường khủng bố.

“Vậy thì tốt…” Bạch Long cũng bị khơi dậy một tia lòng háo thắng.

Lúc này lại lần nữa một chỉ.

“Cấp bốn pháp thuật: Hàn Băng Phún Xạ!”

Phốc!

Trong chốc lát, một đạo hình lập phương màu băng lam hàn lưu, từ nàng đầu ngón tay phun ra ngoài.

Hàn lưu dài rộng đều là năm mét.

Chỉ so với vừa mới hàn băng cự trảo một vòng to.

Nhưng nó những nơi đi qua, mặt đất nhao nhao đông kết sinh ra màu trắng băng hoa, lôi ra một đầu trắng lộ.

Không đến nửa giây, hàn lưu bay vụt đến Khô Thiền trước người một mét chỗ.

Bành!

Hàn lưu bị một tầng hồng quang ngăn trở, không cách nào tiến lên.

“Ồ? ?” Gafilica mở to mắt cẩn thận quan sát tầng kia hồng quang.

Bề ngoài hình là vỏ trứng hình rất mỏng, hơi mờ, mặt ngoài còn lóe ra một chút không quen biết ký hiệu hoa văn.

“Đây là các ngươi đặc thù pháp thuật sao? ?” Nàng hứng thú.

“Đúng vậy, tiếp tục đi, còn chịu nổi.” Khô Thiền gật đầu nói.

Nguyên bản thuật sĩ hệ thống chủ yếu nặng tại tinh thần công thủ, tại thực tế lực p·há h·oại bên trên không tính mạnh.

Trên thực tế, hắn lúc này sử dụng thuật thức, đã là trong đạo mạch, không cần Linh Quang bí thuật tăng phúc uy lực mạnh nhất loại hình.

Rất nhiều thuật pháp nhìn thanh thế to lớn, kỳ thật đối với sinh mạng tinh thần phá hư càng lớn, đối với hoàn cảnh ngược lại không có gì quá nhiều ảnh hưởng.

Bất quá, hắn cũng không phải bình thường thuật sĩ, mà là Thiên Sư cảnh giới đỉnh cấp đại thuật sĩ.

Cho nên điểm ấy uy lực vẫn có thể đứng vững.

“Vậy được… Phía dưới là cấp năm pháp thuật, cấp độ này pháp thuật, ta mỗi ngày cũng chỉ có thể thả hai cái uy lực không nhỏ, ngươi nhất định phải coi chừng.” Bạch Long nhắc nhở.

“Vậy ta cần phải hảo hảo thử một chút.” Khô Thiền chăm chú cong người lên, hai tay cấp tốc kết ấn, sau lưng ẩn ẩn có màu đỏ cự điểu hư ảnh như ẩn như hiện.

Hồng Thực Pháp cùng hắn tự thân tự sáng tạo đạo pháp, kết hợp Tử Hòa cung các loại thuật thức, chính là hắn bây giờ thực lực tổng hợp kết cấu.

Mặc dù không có Đế binh Đạo khí tăng phúc, nhưng đến tiếp sau tăng cường cùng trưởng thành, để hắn không thể so với tăng phúc sau chính mình hơi kém.

Bạch Long nâng lên cánh trảo, lại lần nữa một chỉ.

“Cấp năm pháp thuật: Băng Phong Bạo.”

Ô…

Trong lúc đó Khô Thiền đỉnh đầu bốn năm mươi mét phạm vi bên trong, bầu trời một chút hiển hiện một mảnh ám lam sắc vầng sáng.

Trong vầng sáng, mảng lớn lớn chừng quả đấm mưa đá từ chỗ cao phi tốc đập xuống.

Như mưa rơi mưa đá tốc độ cực nhanh, tựa như s·ú·n·g máy mưa, hung hăng bao trùm phía dưới mấy chục mét mặt đất.

Ầm ầm ầm ầm! !

Nhìn từ đằng xa đi, tựa như từ trong vầng sáng bay ra một cây to mấy chục mét màu lam băng trụ, hung hăng đập xuống trên mặt đất.

Đại địa rung động lấy, đại lượng mưa đá đem Khô Thiền bao phủ hoàn toàn đi vào.

“Đây quả thực là pháp thuật bản bão hòa thức oanh tạc.” Vu Hoành tán thán nói.

“Khô Thiền tiểu tử sẽ không không có a?” Xích Tiêu có chút lo lắng.

“Yên tâm, hắn luyện qua Hồng Thực Pháp, cường độ thân thể so với các ngươi cao rất nhiều.” Vu Hoành lắc đầu, ánh mắt lại là xuyên thấu hơi nước, thấy được tận cùng bên trong nhất đứng người lên bóng người.

“Còn tốt! Tiếp tục!” Khô Thiền thanh âm lại lần nữa vang lên.

Lần này uy lực pháp thuật, ngay cả Gafilica chính mình cũng có chút bận tâm, chính nàng nếu là không có phòng bị đột nhiên chịu như thế một chút, cũng khẳng định phải xảy ra chuyện.

“Như vậy, sau cùng cấp sáu pháp thuật, là ta hiện tại nắm giữ đẳng cấp cao nhất pháp thuật, lần này nếu như còn không được, vậy liền đại biểu… Ngươi đã vượt qua cấp sáu trình độ!”

Thật không nghĩ đến đối phương thế mà còn có thể sống sót.

Bạch Long lúc này lại lần nữa nhấc trảo, hướng phía trước một chỉ.

“Cấp sáu pháp thuật, Băng Cự Nhân triệu hoán!”

Ông!

Lại là một vòng lam quang tại còn không có tán đi trên đất trống sáng lên.

Một đạo cao hơn năm mét màu xanh mực to con, xuất hiện tại Khô Thiền trước mặt mấy mét vị trí.

Mới vừa xuất hiện, to con liền nâng lên một cái đại thủ, đối với Khô Thiền hướng xuống một đập.

Oanh! !

Trong chốc lát, trong phạm vi nhỏ, một cỗ cực kỳ khủng bố khoa trương tinh thần uy áp, ầm vang ép trên người Băng Cự Nhân.

Băng Cự Nhân vốn đang tính b·iểu t·ình dữ tợn, cảm nhận được dòng linh năng này uy áp, lập tức động tác cứng đờ, đầu ông một chút giống như là bị ai dùng chùy hung hăng đập trúng.

Soạt.

Băng Cự Nhân toàn bộ vỡ vụn tản ra, hóa thành một chỗ màu lam vụn băng.

“Ừm? Làm sao một chút trở về?” Bạch Long còn chưa hiểu tình huống như thế nào, còn tưởng rằng pháp thuật không thành công.

Chương 467: Cơ hội (1)

Chương 467: Cơ hội (1)

“Không phải pháp thuật vấn đề, mà là ngươi vừa mới triệu hoán vật bị ta dùng đặc thù tinh thần xung kích đánh gãy liên hệ, sau đó không thể không bị cưỡng ép trở về.” Khô Thiền giải thích nói.

“Còn có loại thao tác này?” Bạch Long kinh ngạc nói, nàng tựa hồ đối với tinh thần pháp thuật phương diện cũng không am hiểu.

Lúc này phát hiện chính mình ngoài ý muốn gặp phải nhóm người này, không chỉ tâm địa thiện lương, còn thực lực cao siêu như vậy. Hiện tại thậm chí còn nói tinh thông phương diện tinh thần pháp thuật.

“Còn có cái gì mặt khác pháp thuật sao?” Khô Thiền vẫn chưa thỏa mãn, vừa mới sau cùng cái kia triệu hoán pháp thuật với hắn mà nói, ngược lại còn không bằng trước mặt công kích pháp thuật có ý tứ.

“Có ngược lại là có.” Bạch Long gật đầu, nàng cũng có chút bị kích thích lòng háo thắng.

“Ta cũng không phải lợi hại nhất pháp sư, tại ta phía sau còn có thất bát cửu tam cái đại cấp bậc!”

“Tốt tốt.” Vu Hoành lúc này lên tiếng cười vỗ tay đứng lên.

“Gafilica đã rất lợi hại, cái tuổi này có thể có thành tựu như vậy…”

“Tốt a, ta tiếp nhận ca ngợi của ngươi.” Bạch Long hay là rất dễ dụ, ngữ khí thư giãn xuống tới.

“Tiếp đó, ngươi dự định làm sao giao dịch? Đây là ta có thể trao đổi pháp thuật liệt biểu danh sách.”

Nàng cũng học Vu Hoành, móng vuốt chạm trên mặt đất một cái.

Xùy!

Một đạo hoàng quang hiện lên, mặt đất trở nên cứng rắn mà vuông vức.

Sau đó, theo nàng không ngừng tâm niệm phát động, mặt đất bắt đầu liên tiếp hiển hiện bút tích.

Không đến một phút đồng hồ, một thiên mới thương phẩm giao dịch đơn, liền xuất hiện tại mấy người trước mặt.

‘Cơ sở minh tưởng một quyển.’

‘Pháp sư ảo thuật giải thích một bản.’

‘Cấp ba pháp thuật trở xuống tinh tế hóa thao tác.’

‘Cường hóa v·ũ k·hí đối với Thánh Vực phân tích nhằm vào.’

‘Thâm Uyên ngữ nhập môn.’

‘Thiên Đường ngữ nhập môn.’

Phía dưới còn có liên tiếp đủ loại kiểu dáng pháp sư tương quan đồ vật.

Nhìn một chút, hắn bỗng nhiên giật mình, nhìn thấy trung hạ phương một cái hạng mục.

‘Tháp pháp sư tháp linh đồ phổ.’

“Ta trước lựa chọn cái này.” Hắn chỉ chỉ tháp linh đồ phổ.

“Cái này a, kiểu xây dựng sư tháp mấu chốt một bước, ngươi ánh mắt không tệ. Quyển sách này chủ yếu giảng giải như thế nào đem một cái linh tính linh hồn chế tạo thành tháp linh.” Bạch Long cười giải thích, nàng vừa mới còn lo lắng Vu Hoành có thể hay không cái gì đều chướng mắt.

“Làm trao đổi, ta trên tờ đơn đồ vật ngươi cũng có thể chọn một.” Vu Hoành cười nói.

Một người một rồng, rất nhanh liền hoàn thành lần thứ nhất trao đổi.

Hai bên đều đầy vui vẻ riêng phần mình rời đi.

Vu Hoành cầm tháp linh đồ phổ, cẩn thận mở ra.

Phía trên một bộ lý luận để hắn có chút để ý.

Sinh mệnh chi linh tính, cũng không phải là người độc hữu. Mà là trong sóng lớn cọ rửa ra bảo thạch, đất cát bên trong ngẫu nhiên xuất hiện vàng, bọn chúng góp gió thành bão, cuối cùng tụ hợp để ý biết. Mà khi ý thức sinh ra bản thân khái niệm này lúc, một cái sinh mệnh mới như vậy sinh ra.

“Nhìn như vậy mà nói, cùng chúng ta Vạn Vật Hữu Linh Luận rất giống.” Khô Thiền cùng Xích Tiêu ở một bên cùng một chỗ đọc quyển sách này.

“Linh tính là ngẫu nhiên bên trong xuất hiện chớp lóe dựa theo Vạn Vật Hữu Linh Luận, những này chớp lóe cũng là có thể người vì thu thập cũng chế tạo. Chúng ta nơi đó bởi vậy diễn sinh ra được vạn vật bình đẳng lý niệm.” Khô Thiền gật đầu nói.

Tiếp tục xem. Đừng nóng vội.” Vu Hoành đọc qua đến tiếp sau bộ phận.

‘… Linh tính số lượng tụ hợp càng nhiều, sinh ra sinh mệnh tầng cấp cũng càng cao. Dựa theo ta nhiều năm phân tích nghiên cứu, ta đem linh tính chia làm mười cái giai đoạn bên trong chúng ta người, vừa vặn ở vào cấp năm. Người đằng sau, thì là Tinh Linh, Yêu Tinh, thần tính sinh vật, cùng, Bán Thần. Chân Thần.’

Chân Thần là linh tính tụ hợp cuối cùng giai đoạn tiến hóa. Mà nơi này muốn giảng giải tháp linh, chúng ta đồng dạng áp dụng cùng chúng ta người một cái cấp độ linh tính số lượng, đến nếm thử tụ hợp.

Vu Hoành ba người xâm nhập đọc quyển sách này, càng xem càng là cảm thấy hệ thống này phi thường có ý tứ.

Vu Hoành từ đó tìm được linh tính quan trắc pháp cái này ảo thuật nhỏ.

Xem hết sách, hắn trở lại tầng hầm, bắt đầu nếm thử cơ sở nhất pháp sư minh tưởng.

Bởi vì muốn dùng linh tính quan trắc nhất định phải dùng minh tưởng sinh ra không thuộc tính pháp lực phóng thích.

Mà pháp lực không phải tinh thần lực, mà là tinh thần lực chuyển hóa thành một loại khác đặc thù kỳ dị lực lượng vô hình.

Sáng sớm ngày thứ hai.

Bạch Long lại tràn đầy phấn khởi tới.

Đông đông đông

“Mau ra đây, lần này ta mang đến đồ tốt!” Gafilica có chút hưng phấn nói.

Không ngừng dùng móng vuốt mặt sau đánh phòng an toàn tường ngoài.

Khô Thiền cùng Y Y tới trước đến phía trước cửa sổ, nhìn xem gia hỏa này đã ở trước mặt mình trên đất bằng thả một đống đồ vật mới, xem ra tựa hồ là v·ũ k·hí áo giáp.

“Ta vụng trộm từ mẹ ta nơi đó cầm ma hóa v·ũ k·hí cùng ma hóa áo giáp! Mau đến xem nhìn, ta muốn hôm qua đổi máy chơi game kia!” Bạch Long không kịp chờ đợi dùng cái đuôi đánh mặt đất.

“Mà lại các ngươi hôm qua không phải hỏi ta, Thánh Vực cùng thần tình huống a? Nơi này liền có một thanh mẹ ta cất giữ Băng Tuyết Thần Kiếm, phía trên mang theo Băng Thần một tia ý chí.”

Băng Thần? ?

Khô Thiền sững sờ, lập tức hứng thú lớn hơn.

“Còn đánh a?”

“Đánh a, đây chính là Bán Thần Khí. Chính mình thì tương đương với cấp tám pháp sư hoặc là chiến sĩ cấp tám tồn tại, so thực lực của ta thế nhưng là mạnh rất nhiều!” Gafilica tự tin nói.

“Tới tới tới!” Khô Thiền lúc này không nói hai lời, nhảy ra ngoài.

Cái này phá cửa sổ hộ ngược lại là thành hắn tự do ra vào không cần mở cửa đường tắt.

Một người một rồng lẫn nhau giằng co đứng vững.

Gafilica móng vuốt một chỉ đống đồ vật kia.

Xùy!

Trong đó một thanh băng màu lam mang theo tinh tế tỉ mỉ hoa văn khoan nhận kiếm, từng cái bên dưới bị kích hoạt lên.

Lưỡi kiếm tung bay mà lên, chính mình ngưng tụ ra một cái lam quang hình người, nắm chặt chuôi kiếm, đứng ở Khô Thiền trước mặt mười mấy mét chỗ.

“Coi chừng, đây là Thần Kiếm tự mang thần ý khu động, liền xem như ta kích phát khống chế, nhưng sát thương quá lớn, cũng có thể sẽ thu lại không được tay.” Gafilica nghiêm túc, căn dặn.

“Đến! !” Khô Thiền hít vào một hơi, Hồng Thực Pháp nội lực cổ động đứng lên. Trên tay nắn ấn quyết.

Xùy!

Một đạo vô hình trong suốt linh năng thuật pháp, ngưng tụ ra dài hơn một mét trường thương, nổ bắn ra mà ra, bắn về phía Thần Kiếm hình người.

Coong!

Trường thương thuật pháp trong nháy mắt b·ị c·hém c·hết.

Thần Kiếm hình người vọt tới trước, tốc độ mang theo ù ù khí bạo âm thanh, một kiếm từ dưới đi lên chém về phía Khô Thiền.

Coong!

Khô Thiền cũng đúng lúc phóng xuất ra một đạo hỏa diễm đỏ sậm mũi tên, chính giữa Thần Kiếm lưỡi kiếm đem nó một chút đụng lệch ra.

Sau đó hắn thừa cơ kéo dài khoảng cách, tiếp tục một đạo tiếp thuật pháp.

Nhưng mặc kệ hắn thả ra thuật pháp gì, đều sẽ bị Thần Kiếm một kiếm chém c·hết.

Thuật pháp cùng Thần Kiếm ở giữa tựa hồ tồn tại chất lượng bên trên tuyệt đối hồng câu.

"Người của các ngươi phải thua." Bạch Long nhắc nhở.

Vừa dứt lời, liền nghe được đông một chút.

Khô Thiền thả ra Linh Vực bị ngạnh sinh sinh không nhìn, chém tan. Người khác cũng rốt cục không thể k·hông k·ích phát bị động thuật thức, đem Thần Kiếm đánh bay ra ngoài.

Kích phát bị động thuật thức về sau, tình hình chiến đấu lại lần nữa lâm vào giằng co.

Hắn thuật pháp hoa dạng rất nhiều, nhưng không có tính quyết định thủ đoạn, không có cách nào một kích phân thắng thua.

Linh Vực lại đối Thần Kiếm không có hiệu quả chút nào, mới triển khai liền bị ngạnh sinh sinh chém tan.

"Nhìn như vậy, nơi này một mình thực lực hay là rất mạnh a." Vu Hoành quan sát khắp nơi tránh né Khô Thiền.

Xem ra hắn còn không nguyện ý vận dụng Linh Quang bí thuật, chỉ là dự định dựa vào chính mình bên trên.

Đáng tiếc… Tình thế không cho phép hắn giữ lại.

Coong!

Bỗng nhiên, lại là một tiếng vang trầm, Khô Thiền hình thể nổi lên hồng quang nhàn nhạt, tốc độ cùng lực lượng đều chiếm được trên phạm vi lớn tăng cường.

Đây là Hồng Thực Pháp cái nào đó vận dụng bí thuật.

Hắn thừa cơ trái tránh, thả ra một mảnh màu đỏ sậm Hỏa Diễm Phi Điểu, nhào về phía đối diện.

“Còn có thể giãy dụa.” Gafilica trong lòng có chút sợ hãi thán phục.

Cái này thương nhân thần bí một nhóm, tùy tiện đi ra cá nhân cứ như vậy lợi hại.

Bị tương đương với chiến sĩ cấp tám Băng Tuyết Thần Kiếm đuổi theo chặt, đều có thể chống đỡ thời gian dài như vậy.

Cấp tám a, cấp bậc này cao thủ, đã có thể tại bất luận cái gì một kẻ nhân loại đế quốc ngồi l·ên đ·ỉnh cấp quan võ vị trí.

Dù sao cấp chín chính là nhân loại cực hạn, mà lại hướng lên, vậy liền thuộc về được xưng là Thánh Vực phạm trù.

Lúc này giữa sân, Khô Thiền đã tiến vào bắt đầu phản công, đánh cho Thần Kiếm hình người liên tục lùi về phía sau.

Lúc này Khô Thiền phóng thích thuật pháp tốc độ so trước đó uy lực lớn thêm không ít. Thân pháp cùng lực lượng cũng rõ ràng mạnh rất nhiều.

Liên tiếp thuật pháp bị hắn một tay thả ra, xa xa nhìn lại, tựa như từng mảnh từng mảnh không ngừng nổ tung màu đỏ diễm hỏa.

Thần Kiếm hình người bị nện đến không ngừng lui bước.

Tê! !

Đột nhiên hình người bỗng nhiên một trận, hai mắt sáng lên lên chói mắt lam quang.

“Không đúng! Tránh ra! !” Gafilica vội vàng lớn tiếng kêu lên.

Nàng đột nhiên đã mất đi đối với Băng Tuyết Thần Kiếm khống chế.

Bạch!

Trong chốc lát, Thần Kiếm hình người bỗng nhiên tốc độ tăng vọt, vung ra một đạo xán lạn lam quang từ Khô Thiền mặt bên chợt lóe lên.

Phốc!

Khô Thiền đầu vai tiêu xạ ra một cỗ máu tươi.

Nhưng thời khắc mấu chốt, muốn hại hắn tránh đi.

“Lại đến! !” Thanh âm của hắn rõ ràng cao v·út. Toàn thân linh quang rốt cục bắt đầu kích hoạt.

Nhưng chỉ là kích hoạt một chút. Dù sao Linh Quang bí thuật tăng phúc quá khoa trương, thật muốn vận dụng toàn bộ, đôi kia rèn luyện tự thân kỹ nghệ không có chút ý nghĩa nào.

Nhất thời, trên đất trống bóng người biến mất, một đỏ một lam hai đạo hư ảnh phi tốc đụng nhau, thối lui, lại đụng nhau.

Như vậy lập lại.

Rốt cục, cuối cùng một tiếng vang trầm, Thần Kiếm hình người bị ngạnh sinh sinh nổ ra ngoài, cuồn cuộn lấy ngã vào phía bên phải lùm cây.

Nhưng một giây sau, nó thua không nổi.

Oanh! !

Một vòng màu băng lam vầng sáng, từ trên người nó đột nhiên nổ tung.

Kinh khủng tinh thần uy áp, tựa như giống biển cả âm vang đặt ở chung quanh trăm mét bên trong tất cả sinh vật đỉnh đầu.

Trận trận ca tụng Băng Tuyết Chi Thần thánh ca thanh âm, tại trong vầng sáng như ẩn như hiện, tầng tầng lớp lớp, để cho trong lòng người phiền muộn một bên khác, Khô Thiền bị ép trong nháy mắt, liền toàn thân Linh Quang bí thuật toàn diện bộc phát.

Nó tinh thần cường độ bạo tăng gấp mấy trăm lần. Vô hình linh năng tại Khô Thiền phía trước ngưng tụ thành một đạo Phượng Hoàng Hỏa Diễm hư ảnh.

Oanh! !

Màu băng lam vầng sáng chính diện đụng vào Phượng Hoàng Hỏa Diễm hư ảnh.

Cả hai giằng co một cái chớp mắt. Truyền ra miếng thủy tinh nứt tiếng vang.

Phượng Hoàng Hỏa Diễm màu đỏ, vẫn như cũ vẫn còn, màu băng lam vầng sáng thì làm nhạt biến mất.

“Thú vị lực lượng…”

Bỗng nhiên một đạo băng lãnh giọng nam, từ chung quanh trong không khí chấn động vang lên.

Khô Thiền toàn thân bao trùm linh quang, híp mắt ngắm nhìn bốn phía, phát hiện cái kia thanh Thần Kiếm đã cắm ngược ở cách đó không xa mặt đất, cầm kiếm hình người cũng đã sớm biến mất không thấy gì nữa.

“Thần sao?” Hắn nhìn về phía Vu Hoành, người sau đối với hắn gật gật đầu.

Vừa nhìn về phía Bạch Long.

Gafilica chính một mặt đờ đẫn nhìn xem Băng Tuyết Thần Kiếm.

“Xong… Xong… Kiếm hỏng. Mà lại ngươi còn kích phát băng Tuyết Thần ý chí, hắn giống như để mắt tới ngươi!”

Khô Thiền lơ đễnh, để mắt tới hắn nhiều, đi ra phía trước, nhấc lên kiếm, hắn tùy ý nhìn một chút, trên lưỡi kiếm loại kia màu băng lam đã rút đi biến mất.

Toàn bộ thân kiếm che kín rất nhỏ vết rạn hiển nhiên là không chịu nổi gánh nặng, lúc nào cũng có thể vỡ vụn.

"Xong. Ta xong…" Gafilica cũng nhìn thấy điểm ấy, thần sắc đại biến.

Tiếp nhận Khô Thiền trong tay kiếm, nàng ngơ ngơ ngác ngác mang theo đồ vật rời đi.

Thậm chí ngay cả giao dịch đều quên.

Chương 468: Cơ hội (2)

Chương 468: Cơ hội (2)

Vu Hoành nhìn xem đứa nhỏ này trạng thái, bao nhiêu có thể đoán được nàng trở về sẽ kinh lịch cái gì.

Hắn đang nghĩ ngợi như thế nào mới có thể thu thập càng nhiều tròng mắt, làm cho đối phương hỗ trợ khẳng định không thực tế. Đứa bé kia xem xét chính là Thiện Lương trận doanh, đào người con mắt con làm sao đều khó có khả năng.

Quay đầu, hắn nhìn về phía Khô Thiền.

"Vừa mới, thanh âm kia hẳn là cái gọi là Băng Tuyết Thần, có cảm giác gì a?"

Khô Thiền từ phá cửa sổ khẽ đảo mà qua, nhảy vào tới.

"Không có cảm giác gì. Bất quá cỗ kia linh năng uy áp hay là rất mạnh. Không có Linh Quang bí thuật. Ta khẳng định không sánh bằng. Cái này đoán chừng vẫn là đối phương cách xa nhau không biết bao nhiêu khoảng cách kết quả." Khô Thiền nói.

"Xem ra nơi này cũng rất thâm trầm, bất quá không quan hệ chờ Hắc Hắc Linh triệt để sửa chữa tốt, chúng ta cũng nên tiếp tục rời đi." Vu Hoành nói.

"Gafilica mang tới đồ vật có thu hoạch a?" Khô Thiền hỏi.

"Ừm. Đổi một chút pháp sư hệ thống bồi dưỡng thư tịch, bọn chúng hệ thống rất nghiêm cẩn, có thể dùng đến làm hệ thống phân tích công cụ, phân tích một chút hoàn toàn mới chưa thấy qua sự vật." Vu Hoành gật đầu.

"Mặt khác, ta từ tháp linh bên trong, tìm được nói không chừng có thể làm cho ta ngắn ngủi cự ly ngắn rời đi Hắc Hắc Linh, mà không ảnh hưởng đường về biện pháp."

Hắn tiếp lấy cười cười.

“Ngươi nói là phân thần? Giống này thuật pháp chúng ta càng tinh thông hơn a?” Khô Thiền nghi ngờ nói.

“Không phải. Phân thần đối tự thân tổn thương quá lớn, nhưng tháp linh bồi dưỡng bên trong, có một loại phương pháp, là có thể không làm thương hại chính mình mà hoàn thành.” Vu Hoành chuẩn bị các loại hắc ấn cường hóa sau khi kết thúc, tiện tay bắt đầu cường hóa.

Hắn cũng không muốn bị Hắc Hắc Linh trói buộc cái nào đều không đi được.

Thời gian kế tiếp bên trong.

Bạch Long không còn tới qua, Khô Thiền cùng Vu Hoành cũng bắt đầu tiêu hóa pháp sư hệ liệt các loại tri thức.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, rốt cục.

Hắc ấn triệt để chữa trị phòng an toàn thời khắc, đến.

Vu Hoành sớm cáo tri những người còn lại, chính mình muốn chữa trị phòng an toàn, đồng thời bố trí một cái đổi mới thuật pháp, duy nhất một lần thay thế đi tất cả nơi tổn hại.

Để bọn hắn không cần kinh ngạc.

Hiện tại hắn kinh nghiệm là, chỉ cần có không bình thường sự tình, liền hướng thuật pháp bên trên đẩy.

Hiện tại có pháp sư hệ thống xuất hiện lừa dối thì càng dễ dàng.

Dưới mặt đất phòng điều khiển chính bên trong.

Vu Hoành lẳng lặng khoanh chân ngồi xuống, nhìn xem trên tường cuối cùng lấp lóe đếm ngược: 1 phút.

Trong lòng đếm thầm.

Bạch!

Sau một khắc, toàn bộ phòng an toàn một chút trở nên mơ hồ.

Lại xuống một giây, lại lần nữa rõ ràng.

Tất cả tổn hại địa phương, toàn bộ đạt được chữa trị.

Cửa sổ cũng một lần nữa phong bế tốt, đã không còn chỗ thủng.

Vu Hoành cấp tốc đưa tay đặt tại tháp linh đồ phổ trên sách.

Cường hóa đồ phổ, phương hướng: Có thể không tổn hao gì chế tác một cái có thể thay thế ta lưu tại trên thuyền ý chí phân thể… .

Vu Hoành cho ra yêu cầu cụ thể chi tiết.

Hắn muốn không bị trói buộc, tự do xuất nhập, vậy cũng chỉ có thể ý nghĩ để cho mình bản thể một tia ý thức lưu tại trên thuyền, còn lại bộ phận có thể tùy ý ra vào rời đi.

Cùng thuật sĩ Phân Thần Thuật pháp khác biệt, tháp linh một loại bồi dưỡng phương pháp, chính là lợi dụng pháp thuật thu thập tự thân thời thời khắc khắc tại ra bên ngoài tiêu tán linh tính, đem nó cuối cùng chế tác khuếch trương, biến thành một cái bản thân ý thức phân thân.

Bởi vì là chính mình tiêu tán linh tính hội tụ mà thành, phân thân này hoàn mỹ có thể thay thế mình đi gánh chịu rất nhiều thứ, còn có thể không nhận liên luỵ tổn thương.

Duy chỉ có kém một chút, là trí thông minh khá thấp, tại chủ ý thức không đi khống chế tình huống dưới, chỉ có thể coi là đê đẳng trí lực.

Dù sao chỉ là tràn ra ngoài linh tính tụ tập vật, làm sao cũng không có khả năng mạnh đến mức nào.

Chỗ tốt chính là, cái kia vốn là là chính mình một bộ phận, có thể hoàn mỹ dùng để chế c·hết thay đạo cụ, hoặc là cùng loại tháp linh dạng này phân thể hạch tâm.

Rất nhanh hắc tuyến chảy ra, trên đồ phổ hiển hiện mới đếm ngược: 5 ngày 11 giờ 52 phút.

Vu Hoành xác định bắt đầu về sau, chờ đợi hắc ấn hấp thụ xong thể năng nội lực. Sau đó mới đi ra khỏi phòng điều khiển chính, đi vào tầng thứ nhất.

“Chúng ta cần phải đi.” Hắn nhìn thấy Khô Thiền đang cùng Xích Tiêu tại cãi nhau, Y Y chồng lên mới phơi khô quần áo, lúc này một câu nói ra.

“Nhanh như vậy sao?” Y Y có chút không bỏ.

“Gafilica người rất tốt a… Không thể ở lâu một chút không?”

“Thật có lỗi, đây không phải ta có thể quyết định.” Vu Hoành thả nhẹ thanh âm.

“Nhìn thấy thuyền bỗng chốc bị sửa chữa tốt, ta liền biết muốn đi.” Xích Tiêu nắm vuốt sợi râu nói.

“Lúc nào?”

“Không xác định, thuyền sẽ tự làm quyết định.” Vu Hoành lắc đầu.

“Hi vọng còn có thể đợi đến Gafilica, cuối cùng cũng có thể cùng nàng nói lời tạm biệt.” Y Y nói.

“Ta tra được pháp sư hệ thống bên trong, là có Phục Sinh Thuật pháp thuật này. Nếu là thời gian có thể lâu hơn một chút…” Khô Thiền điểm chú ý thì là tại địa phương khác.

“Cái kia Phục Sinh Thuật chỉ có thể phục sinh nơi này vừa mới người t·ử v·ong, lại thân thể không thể có quá nhiều không trọn vẹn, t·ử v·ong quá lâu không có cách nào.” Vu Hoành lắc đầu.

Khô Thiền không nói.

Nhìn tất cả mọi người không có ý kiến.

Vu Hoành cũng có chút tiếc nuối đi vào phía trước cửa sổ, nhìn qua bên ngoài ánh nắng tươi sáng bầu trời,

Ngoài cửa sổ, rừng rậm xanh um tươi tốt như trước vẫn là nguyên dạng, trừ ra mặt đất phụ cận đều bị đè cho bằng, còn lại cùng bọn hắn trước khi đến, không có gì khác biệt.

“Kỳ thật nơi này rất không tệ, hòa bình, yên ổn, cường giả rất nhiều, hẳn là có thể đứng vững nguyên tai xâm nhập cực kỳ lâu.” Hắn nói khẽ.

“Trước đó thanh kia Băng Tuyết Thần Kiếm, nếu thật là chiến sĩ cấp tám bình quân trình độ, vậy thì tương đương với linh tai bên trong Tam Nhãn Long Thủ Tướng cấp độ, mạnh phi thường.”

“Kỳ thật so Tam Nhãn Long Thủ Tướng yếu không ít.” Khô Thiền gật đầu, “Dù sao ta chỉ dùng một phần mười linh quang tăng phúc, nếu như toàn dùng tới, cường độ áp chế cũng quá quá, không có so tài ý nghĩa.”

“Cũng rất khá, đó mới chỉ là cấp tám, còn có cấp chín, Thánh Vực, Bán Thần, Chân Thần. Nơi này nước so phía trước đều sâu.” Vu Hoành gật đầu.

“Có lẽ bọn hắn nơi này thật có thể đứng vững?” Y Y nhỏ giọng nói.

“Triệt để đứng vững không có khả năng… .” Xích Tiêu lắc đầu, “Các ngươi căn bản chưa thấy qua chân chính nguyên tai đại hậu kỳ tình huống. Cũng tỷ như linh tai, các ngươi coi là Linh Tai Thiên Đình chính là hết thảy? Không phải, Thiên Đình cũng chỉ là tại linh tai bên trong giãy dụa cố gắng ý đồ bảo tồn bản thân khái niệm một cái thế lực mà thôi. Đến cuối cùng, thiên địa đều là liên tục không ngừng tối cao tầng thứ hủy diệt xâm nhập. Mạnh như Thiên Đế, cũng chỉ có thể kéo dài hơi tàn.”

“Gafilica đến rồi!” Bỗng nhiên Vu Hoành lên tiếng nhắc nhở.

Rất nhanh, hơn mười giây sau, một đạo xinh đẹp bóng trắng nhẹ nhàng rơi xuống đất, rơi vào Hắc Hắc Linh phía trước trên đất trống.

Nơi này mặt đất đều bị nàng trực tiếp giẫm bằng, cứng rắn dị thường.

Lần nữa gặp mặt Gafilica, trên mặt rồng có rất rõ ràng hai nơi máu ứ đọng.

Bạch Long trên thân xuất hiện máu ứ đọng, đó là một chút liền có thể nhìn thấy.

“Bên này bên này.” Gafilica mới rơi xuống đất, liền quay đầu hướng giữa không trung gọi.

Vu Hoành bọn người tiếp lấy liền nhìn thấy lại là một đầu hình thể lớn rất nhiều Bạch Long, nhẹ nhàng giãn ra long dực lao xuống rơi xuống đất, tại mặt đất giẫm ra một loạt đại cước ấn.

“Ta không có lừa gạt ngài, chính là ở chỗ này, Băng Tuyết Thần Kiếm bạo phát thần chi ý chí, sau đó liền nát.” Gafilica cấp tốc giải thích.

“Chính ta sẽ phân biệt.”

Một đầu khác rõ ràng rồng khẽ vuốt cằm, sau đó thấy được trong phòng an toàn Vu Hoành bốn người.

“Các ngươi tốt, lần đầu gặp mặt, ta là Shanin Gafilica mẫu thân.”

Vu Hoành bốn người nhìn xem cái này rõ ràng so Gafilica hai cái còn lớn hơn rõ ràng rồng.

Cuối cùng là chân chính cảm nhận được, cái gọi là long uy tồn tại.

Từng vòng từng vòng màu trắng nhạt huỳnh quang, Chính Nguyên nguyên không ngừng từ đầu này Bạch Long dưới chân tự hành hướng ra ngoài khuếch tán.

Huỳnh quang kia cũng đem toàn bộ phòng an toàn Hắc Hắc Linh bao khỏa đi vào.

Bốn người đồng thời cảm nhận được một cỗ mãnh liệt trọng áp, ý đồ để bọn hắn cúi đầu xuống không có khả năng nhìn thẳng đối phương.

Đương nhiên, cỗ này trọng áp tuy mạnh, nhưng cũng chính là mấy trăm cân phụ trọng trình độ. Mấy người đều trực tiếp không đáng kể.

“Lại là mẫu thân của Gafilica ở trước mặt, thật sự là đáng tiếc… Chúng ta vừa vặn sửa chữa tốt thuyền, chuẩn bị lần nữa khởi hành.” Vu Hoành bình tĩnh nói.

Long uy phóng thích không thể đạt tới hiệu quả, cái này khiến Shanin minh bạch, đối phương hiển nhiên không phải cái gì phổ thông l·ừa đ·ảo.

Đúng vậy, nàng chính là cho là Vu Hoành bọn người là l·ừa đ·ảo.

Lừa con gái nàng đi trộm cầm Băng Tuyết Thần Kiếm, sau đó mang về một thanh phá toái lưỡi kiếm

Bất quá bây giờ xem ra, có thể tiếp nhận long uy, hay là nàng cái này cấp chín Pháp Sư Bạch Long long uy, mấy người kia hiển nhiên không tầm thường. Nhìn như vậy, là l·ừa đ·ảo khả năng ngược lại là thấp. Không phải l·ừa đ·ảo, đó chính là trêu đùa rồi?

“Nhanh như vậy liền muốn rời khỏi sao? Không bằng lưu lại đi chúng ta nơi đó ngồi một chút? Các ngươi cùng Gafilica cũng coi là bằng hữu a?” Shanin mỉm cười mời.

Nếu không phải l·ừa đ·ảo, vậy đối phương thương nhân thần bí thân phận, liền có thể là thật. Cái này khiến nàng cũng sinh ra một tia hứng thú.

“Chúng ta ngược lại là nguyện ý, nhưng cũng tiếc…” Vu Hoành cự tuyệt.

“Các ngươi không có khả năng lưu thêm tiếp theo trận sao?” Gafilica không ngừng nói. Nàng còn muốn đổi lại điểm thẻ trò chơi, dù sao máy chơi game là chơi thật vui!

“Không có cách, chúng ta có chúng ta mục tiêu.” Vu Hoành lắc đầu, hắn quay đầu, nhìn về phía Tiểu Bạch Long Gafilica.

“Cuối cùng, xem ở giao dịch một trận phân thượng, đưa ngươi một tin tức.” Hắn chân thành nói.

“Cái gì?” Gafilica mở to mắt.

“Hủy diệt hết thảy t·ai n·ạn, sắp đến, cố gắng làm tốt ứng đối t·hiên t·ai chuẩn bị đi. Ăn uống chi phí, sớm chuẩn bị sung túc tốt nhất.” Vu Hoành nói.

Hắn kinh lịch thế giới, từng cái đều bị to lớn nguy hiểm. Không có ngoại lệ, cho nên xem ở thiện lương Tiểu Bạch Long phân thượng, hắn hay là cấp ra nhắc nhở.

“Tai nạn? ?” Một bên Shanin lại là có chút nhíu mày.

“Nơi này hết thảy đều rất ổn định, không có khả năng xuất hiện cái gì t·ai n·ạn.”

“Mụ mụ!” Gafilica ngược lại là từ Vu Hoành chân thành trong tròng mắt, lựa chọn tin tưởng.

“Đây là tiên đoán sao?” Shanin hỏi

“Không phải, đây là sắp đến sự thật.” Vu Hoành trả lời

“Như vậy các ngươi chuẩn bị làm sao rời đi?” Shanin lại lần nữa hỏi.

“Cái này không trọng yếu. Trọng yếu là, nhớ kỹ bảo vệ tốt chính mình. Tin tức này, là xem ở hiền lành Gafilica tiểu thư phân thượng miễn phí đưa tặng.” Vu Hoành ánh mắt rơi trên người Gafilica, lộ ra dáng tươi cười ôn hòa.

Nghe vậy, Shanin ánh mắt lạnh lẽo.

Nàng nhớ kỹ tại xã hội loài người, các thương nhân sẽ chỉ đối với tại bọn hắn nơi đó dùng tiền tiêu đến nhiều nhất oan đại đầu miễn phí đưa tặng.

Đưa tặng đồ vật giá trị, quyết định bởi tại oan đại đầu tốn hao nhiều ít.

Cái này đều đến miễn phí đưa tặng trình độ. Có thể nghĩ nữ nhi tại bọn hắn nơi này vì đống kia rác rưởi không biết bỏ ra bao nhiêu tiền.

Vừa nghĩ tới còn có chính mình trân tàng Băng Tuyết Thần Kiếm, Shanin tâm đều đang đau.

Nhìn xem cười đến một mặt sỏa bạch điểm nữ nhi, Shanin lúc này quyết định.

“Không được. Các ngươi không thể đi! Đem Băng Tuyết Thần Kiếm trả lại! Nếu không các ngươi chỗ nào cũng không thể đi.”

“Nữ sĩ, Băng Tuyết Thần Kiếm cũng không phải là chúng ta lấy đi.” Vu Hoành sững sờ, lập tức trả lời.

“Ta mặc kệ, nếu là các ngươi làm hư, vậy liền bồi một thanh một dạng cho ta!” Shanin lạnh như băng nói.

“Mụ mụ! !” Một bên Gafilica vừa vội vừa tức. Muốn lên đi ngăn cản, lại bị Shanin tùy ý một cánh, đánh bay ra ngoài.

“Khô Thiền, chính ngươi làm sự tình, đi xử lý dưới.” Vu Hoành im lặng, chỉ có thể nhìn hướng một bên Khô Thiền.

“Được chưa.” Khô Thiền cũng rất im lặng, kéo ra cửa sổ nhảy ra ngoài.

Nhìn qua tựa như một tòa lầu nhỏ một dạng cao lớn to lớn Bạch Long.

Tay phải hắn hư nắm.

Tê.

Một đám lửa ngưng tụ ra trường kiếm, giữ tại trong lòng bàn tay.

“Làm lễ phép, làm Gafilica trưởng bối, giao thủ trước, ta cần nhắc nhở ngài một câu. Không cần lấy lần trước ta cùng Băng Tuyết Thần Kiếm giao thủ trình độ làm tham khảo.”

“Ồ? Chẳng lẽ lại ý của ngươi là chính mình lần trước còn không có bộc phát đầy đủ thực lực, còn hắn là càng mạnh?”

Shanin cười lạnh, đấm tên lường gạt này sáo lộ vẫn rất nhiều.

“Không phải mạnh không mạnh vấn đề.” Khô Thiền tùy ý huy động xuống hỏa diễm trường kiếm, “Mà là, nếu như ngài phớt lờ.”

Hắn thản nhiên nói.

“Một kiếm này, ngươi có thể sẽ c·hết.”

Ông! !

Trong chốc lát lấy hắn làm trung tâm, một cỗ viễn siêu long uy khủng bố linh năng uy áp, ầm vang nổ tung.

Toàn bộ phương viên hai cây số.

Tất cả cây cối bãi cỏ tựa như bị hình trụ to lớn thể nện xuống đến đồng dạng, cùng nhau trầm xuống, bị đè gãy, tản mát, vỡ vụn, đè ép đến cùng một chỗ.

Tựa như từ ba chiều một chút biến thành hai chiều.

Chương 469: Cơ hội (3)

Chương 469: Cơ hội (3)

“Sẽ c·hết! ?” Shanin đang muốn phản bác.

Chỉ là nhân loại, lại dám tại nàng trưởng thành Bạch Long cấp chín pháp sư trước mặt nói khoác mà không biết ngượng.

Nhưng tiếp theo một cái chớp mắt.

Nặng nề phụ tải áp lực tựa như như bạo phong vũ nhào tới trước mặt.

Nàng toàn thân hung hăng trầm xuống đeo trên người ma hóa bùa hộ mệnh lập tức tự động kích phát phòng hộ pháp thuật.

Từng tầng từng tầng màu sắc rực rỡ màng ánh sáng chớp mắt liền đưa nàng toàn thân khỏa thành quang cầu.

Răng rắc.

Shanin hai chân hung hăng lâm vào mặt đất, không có đến đầu gối.

Không chỉ như vậy, liên tục không ngừng tinh thần uy áp, còn kéo dài áp chế nàng toàn bộ thân rồng.

“Đây là, thuần túy tinh thần áp bách! ?” Shanin vừa mới vẫn ít nhiều mang theo tự ngạo cùng khinh thị, lúc này sớm đã không thấy tung tích.

Nàng nhìn thấy trước người mình kích phát Pháp Sư Hộ Giáp các loại bị động pháp thuật, tại kinh khủng tinh thần uy áp bên dưới tràn ngập nguy hiểm, chính phi tốc hiển hiện vết rạn.

Thầm nghĩ không tốt.

Vội vàng triển khai thi pháp.

“Cao cấp tinh thần kháng tính!”

“Tuyệt đối bình chướng!”

“Bình Hành Thiên Sứ chi tâm!”

“Hộ thể da đá!”

“Kiên cố chi thuẫn!”

“Cao đẳng Long tộc da sắt!”

Từng tầng từng tầng phòng hộ pháp thuật cấp tốc bị nàng chủ động phóng xuất ra, tăng cường bản thân phòng ngự.

Nàng không xác định đến tiếp sau còn sẽ có cái gì công kích, nhưng bất chấp tất cả, có thể thêm toàn tăng thêm lại nói.

“Một kiếm.” Bỗng nhiên nàng nghe được Khô Thiền thanh âm.

Bạch! !

Không đợi nàng cẩn thận cảm giác.

Óng ánh khắp nơi hồng quang, trong nháy mắt triệt để lấp kín nàng toàn bộ tầm mắt.

Phốc phốc phốc phốc!

Tất cả phòng hộ pháp thuật, trong nháy mắt liền bị một thanh ngọn lửa màu đỏ trường kiếm nhẹ nhõm trảm phá.

Bá một chút.

Ngọn lửa màu đỏ trường kiếm lơ lửng tại Shanin trước mắt, sau đó lơ lửng bất động.

Xích hồng mũi kiếm, cách Shanin mắt mặt chỉ có một mét không đến khoảng cách,

Mà lúc này, trên người nàng mới khó khăn lắm dâng lên khổng lồ chủ động pháp thuật ba động.

Nhưng hết thảy đã kết thúc.

Lúc đầu Shanin là định dùng trước đó cố hóa pháp thuật tạm thời cản một chút, không nghĩ tới.

Shanin toàn thân run rẩy, sắc mặt biến thành màu đen, ánh mắt khó coi.

Nhìn xem chậm rãi thu kiếm Khô Thiền, nàng há miệng muốn nói cái gì, nhưng vẫn là không hề nói gì, dừng lại mấy giây, xoay người rời đi.

“Garfie!”

Gafilica còn có chút ngơ ngác, đứng tại cách đó không xa còn không có kịp phản ứng.

Nghe được tiếng la, nàng mới như ở trong mộng mới tỉnh, đánh giá chung quanh giảm xuống một vòng lớn ấn ký mặt đất.

Sau đó lại nhìn xem tán đi lưỡi kiếm Khô Thiền.

Ánh mắt kia, tất cả đều là chấn kinh cùng bất khả tư nghị biểu lộ.

“Garfie!” Mẫu thân lần thứ hai kêu gọi, để Gafilica không thể không đuổi theo sát.

“Cái này tiếp lấy!”

Bỗng nhiên một cái đen sì đồ vật từ phía sau cuồn cuộn lấy bay tới.

Gafilica tranh thủ thời gian tiếp được, nhìn xuống đúng là mình ưa thích thẻ trò chơi!

Trên đó viết: Hưu nhàn trò chơi nhỏ tập hợp 300!

Nàng lập tức hướng Vu Hoành Vu Hoành ném đi ánh mắt cảm kích, sau đó vỗ cánh bay lên, đuổi theo mẫu thân đi.

Chiến đấu từ bắt đầu, đến kết thúc, kỳ thật toàn bộ hành trình chỉ tốn không đến mười giây.

Khô Thiền tinh thần uy áp áp chế xung quanh, kết hợp với thiểm kích chiến thuật, một kiếm đặt vững thắng bại.

Shanin trừ uổng phí hết không ít pháp thuật vị bên ngoài, cái gì khác cũng không có làm.

Hai đầu Bạch Long một trước một sau, rất nhanh bay lên giữa không trung, hướng phía Bạch Long động phương hướng tiếp cận.

"Garfie, ngươi đem làm sao gặp được những người này toàn bộ quá trình, cho ta cẩn thận nói rằng." Shanin lúc này tâm tình trong lòng đi qua, nhưng đối với đối phương khoa trương thực lực, còn có rất nhiều lo nghĩ.

"Nha." Garfie mau từ đầu bắt đầu giảng thuật chính mình gặp được Vu Hoành Khô Thiền tình cảnh.

"Ngươi nói là cái phòng này là đột nhiên xuất hiện ở nơi này?" Shanin hỏi.

"Đúng thế. Bọn hắn đem bọn hắn phòng ở gọi Hắc Hắc Linh, còn nói đó là bọn họ lữ hành thuyền. Mà lại mới vừa cùng ngươi đánh cái kia gọi Khô Thiền, nghe nói còn không phải lợi hại nhất. Lợi hại nhất là trong phòng cái kia mang bịt mắt tiên sinh." Garfie giải thích nói.

"Cái kia Độc Nhãn Long?" Shanin kinh ngạc nói, ngừng tạm, nàng lại cắn răng nói.

"Vừa mới chiến sĩ kia, thực lực chí ít cũng là giống như ta cấp chín, cũng chính là ta chủ quan, không có kéo dài khoảng cách. Pháp sư cùng cùng cấp bậc chiến sĩ gần như vậy, ta căn bản không có pháp thuật thời gian chuẩn bị, chỉ có thể dựa vào ngạnh kháng. Nếu không sẽ không thua!"

"Vâng, Khô Thiền tiên sinh nhưng thật ra là rất ôn nhu một người." Garfie giải thích nói.

"Hừ, tiểu tử cuồng vọng, lừa chúng ta Băng Tuyết Thần Kiếm, còn… ." Shanin hiện tại ngược lại không có tức giận như vậy.

Tại xác định đối phương thực lực kinh khủng về sau, nàng thua, đối phương cũng không có lại muốn bất luận cái gì không hợp lý yêu cầu.

Ý vị này đối phương đối với các nàng xác thực không có gì sở cầu.

Lúc này nàng nói lời này, cũng chỉ là ngoài miệng không nhận thua.

Nhưng lời còn chưa dứt, đột nhiên nàng tựa hồ đã nhận ra cái gì, cúi đầu hướng phía dưới biển cây nhìn lại.

Ba cái thân hình mơ hồ hình người cá thể, ngay tại biển cây bên trong chậm rãi đứng dậy.

Bỗng nhiên, một người trong đó ngẩng đầu lên, hướng các nàng nhìn tới.

Cặp kia màu vàng nhạt con mắt, để Shanin không khỏi toàn thân run lên.

“Không đúng! ! Là Thánh Vực! !”

“Tốc chiến tốc thắng!” Người kia thanh âm lãnh đạm.

“Nơi này khoảng cách Bạch Long động không xa.”

“Không tốt! Garfie, chạy mau! ! Ta cản bọn họ lại! !” Shanin trong lòng run rẩy, một cỗ khó mà hình dung run rẩy phun lên toàn thân.

Đồ Long giả!

Trong mắt đối phương sát ý không có chút nào làm bộ! Đó là tuyệt đối không có che giấu Đồ Long giả!

Bọn hắn che lấp thân hình khuôn mặt, chính là vì che giấu tung tích, tránh đi Long tộc đến tiếp sau t·ruy s·át!

“Cái gì! ? ?” Garfie còn không có kịp phản ứng. Liền bỗng nhiên cảm giác một cỗ cự lực ở trên người nàng hung hăng

đẩy. Đẩy cho nàng hướng phía trước đột nhiên bay ra một khoảng cách lớn.

A! ! !

Nàng thét chói tai vang lên vội vàng ổn định thân hình, quay đầu, lại nhìn thấy phía sau một mảnh màn sáng màu vàng nhạt từ dưới đi lên, cực tốc dâng lên, đem mẫu thân ngăn tại phía sau.

Màn sáng chớp mắt liền phía trên đóng kín, hình thành một cái phong bế thức không gian.

"Chạy mau! !" Mẫu thân đưa tin ẩn ẩn từ bên trong truyền đến.

Gafilica cắn răng vỗ cánh, toàn thân pháp thuật linh quang chớp liên tục, hướng phía trước bay nhanh.

Nhưng một giây sau, một đạo mơ hồ hình người cấp tốc lên không, hướng nàng đuổi theo.

"Ngươi trốn không thoát." Hình người mang theo cười khẽ, "Chúng ta trông lâu như vậy, mãi mới chờ đến lúc đến các ngươi, cũng không thể để cho các ngươi đơn giản như vậy liền chạy."

"Triệu Băng Cự Nhân trưởng lão!" Gafilica cắn một cái miệng nát bên trong một viên răng giả.

Đó là nàng tốn hao đại giới lớn, ma hóa phong tồn một cái cao giai pháp thuật, cấp tám pháp thuật, có thể thuấn phát triệu hoán một đầu đến từ Băng Tuyết vị diện Băng Cự Nhân trưởng lão.

Loại sinh vật này là trước kia cùng Khô Thiền giao thủ Băng Cự Nhân cường hóa bản. Thực lực phổ biến tại cấp tám tả hữu. Đồng thời có tăng phúc chính nàng Băng Tuyết thuộc tính pháp thuật Hàn Băng Quang Hoàn.

Tê!

Lam quang lập loè dưới, Gafilica bên người hiển hiện một đầu toàn thân màu băng lam, giống như thủy tinh tạo thành cao sáu mét cự nhân.

Cự nhân cầm trong tay lam tinh pháp trượng, hai mắt thiêu đốt lên ngọn lửa màu xanh lam, đưa tay chính là một cái cấp tám pháp thuật lớn bão tuyết, tạo dựng có lợi hoàn cảnh.

“Nguyên Tố trưởng lão? Ta g·iết qua không biết bao nhiêu.” Người kia lơ đễnh, trên thân sáng lên oánh oánh bạch quang, trên tay rút ra một thanh kiếm hai lưỡi. Cứ như vậy kị lơ lửng ở giữa không trung hướng một rồng một cự nhân tới gần bay tới.

*

Hắc Hắc Linh Hào bên trong.

Vu Hoành cuối cùng nhìn một chút ngoài cửa sổ xinh đẹp tinh khiết cảnh sắc.

“Muốn lấy ít đồ làm kỷ niệm a?” Hắn quay đầu nhìn về phía Y Y Khô Thiền Xích Tiêu.

“Ta mang theo một gốc khoai lang núi.” Y Y cười trả lời. Vỗ vỗ trong tay một cái bình nhỏ, trong bình cắm một gốc màu xanh lá cỏ dại.

“Ta bắt một chút Thiết Giáp Trùng, bọn hắn nhìn rất xinh đẹp.” Xích Tiêu tùy ý nói.

“Ta không có vấn đề.” Khô Thiền bình tĩnh nói.

“Vậy được, vậy liền đi. Cái này mỹ hảo địa phương… Hi vọng nó có thể nhiều chống đỡ lâu một chút…” Vu Hoành cuối cùng nói.

Đóng lại cửa sổ, hắn kích hoạt trận pháp phòng hộ, trong lòng kích hoạt nguồn gốc từ Cứu Thế Chi Chu di động công năng.

Từng tia từng sợi màu sắc rực rỡ đường cong, từ phòng an toàn chung quanh nổi lên.

Lần này xuất hiện không phải Hắc Hà, mà là trước đó bọn hắn thấy qua loại kia màu sắc rực rỡ sợi tơ tạo thành vô tận dòng lũ.

“Chờ một chút.”

Đột nhiên một cái thanh lãnh giọng nam tại Vu Hoành vang lên bên tai.

“? ?” Vu Hoành nhíu mày lại, nhìn chung quanh một chút, cảm giác khuếch tán ra đến, nhưng không có mảy may phát hiện.

“Ai đang nói chuyện! ?” Hắn âm thanh lạnh lùng nói.

“Có dị thường chấn động xuyên thấu tiến đến, rất yếu ớt.” Khô Thiền gật đầu, hắn cũng đã nhận ra, nhưng bởi vì không phải nhằm vào hắn, cho nên cũng không rõ ràng nội dung cụ thể.

“Có thể xuyên thấu phòng an toàn trận pháp phòng hộ cùng vách ngoài? ? Thú vị.”

Vu Hoành suy nghĩ một chút, lúc này kéo ra cửa sổ, tạm dừng rời đi.

Soạt, cửa sổ mở ra.

Nhưng hắn nhìn thấy cũng không phải là bên ngoài quen thuộc rừng cây, mà là một mảnh màu băng lam đất tuyết.

Trong đất tuyết ở giữa, đứng đấy một cái mái tóc dài màu xanh lam, khuôn mặt tuấn mỹ không phân rõ nam nữ cao lớn nhân hình.

Hình người người khoác màu lam lụa mỏng, tay chân mang theo linh đang màu vàng, trên cổ cùng cái trán đều mang theo hoàng kim hoa lệ đồ trang sức.

Nhưng trừ ra bề ngoài cách ăn mặc, chân chính để Vu Hoành cùng Khô Thiền cau mày, hay là cái kia vô biên vô tận, phảng phất vô tận giống biển cả khủng bố tinh thần uy áp.

“Băng Thần?” Khô Thiền cái thứ nhất nhận ra thân phận đối phương. Hắn cùng đối phương một tia thần ý giao thủ qua, đối với nó tinh thần tính chất có hiểu biết.

“Không lễ phép tiểu tử, tên ta Ostan, chưởng quản băng tuyết cùng sương giá chi thần.” Mỹ nhân tóc lam lạnh lùng nói.

Nhìn thấy Khô Thiền lúc này muốn phản bác, hắn lập tức ngắt lời nói.

“Không có thời gian nói chuyện phiếm, tình huống khẩn cấp, bằng hữu của các ngươi Gafilica ngay tại gặp gặp trắc trở, còn xin xuất thủ cứu giúp. Mẹ của nàng Shanin là ta không nhiều trung thực tín đồ một trong!”

“Gafilica?” Vu Hoành kịp phản ứng, “Chúng ta làm sao xác định như lời ngươi nói thật giả?”

“Thật giả tùy tâm, do các ngươi tự hành quyết đoán. Xa lạ nhà lữ hành, lực lượng của các ngươi kỳ diệu mà thần bí, chẳng lẽ không thể tự kiểm chế nghiệm chứng một hai a? Đây là vị trí cụ thể.”

Băng Thần Ostan đưa tay một chỉ.

Một tia tin tức truyền vào Vu Hoành cùng Khô Thiền tầng ngoài ý thức.

Tiếp theo một cái chớp mắt, soạt một chút, trước mắt hình ảnh hoàn toàn tan vỡ hết thảy lại khôi phục thành xanh um tươi tốt rừng cây đất trống.

“Ta đi một chuyến.” Khô Thiền mắt nhìn Vu Hoành, xoay người nhảy ra ngoài.

“Cẩn thận chút.” Vu Hoành mắt tiễn hắn rời đi, nghĩ nghĩ, có thể làm cho Băng Thần ý thức tự mình cầu viện, xem ra phiền phức không nhỏ.

Nhằm đề phòng vạn nhất có chuyện gì xảy ra.

Hắn đưa tay, đối với cạnh ngoài đất trống nhẹ nhàng một chỉ.

Tầng thứ sáu Thái Linh Công đỏ sậm nội lực cấp tốc phun trào, một hạng hắn rất ít khi dùng đến năng lực, bắt đầu chậm rãi khởi động.

*

Màu vàng nhạt bịt kín thể tựa như một cái cự đại chiếc hộp màu vàng óng, đem trong rừng cây một khối lớn phạm vi triệt

để bao phủ, c·ách l·y.

Nội bộ thỉnh thoảng truyền ra trận trận bạo tạc sấm sét vang dội.

Ầm ầm!

Đột nhiên một tiếng vang thật lớn, bịt kín thể nội bộ rốt cục đã nứt ra một đường vết rách.

Trận trận cực hàn bạch khí từ lỗ hổng bên trong thẩm thấu ra.

Soạt một tiếng vang giòn, toàn bộ bịt kín thể triệt để vỡ vụn. Từ đó bay ra một đầu dài sáu mươi mét to lớn Bạch Long.

Bạch Long lúc này máu me khắp người, một con mắt đã nheo lại không mở ra được. Gáy yếu hại chỗ, đâm vào một thanh trường kiếm màu bạc, đại lượng huyết thủy đang từ trường kiếm đâm vào v·ết t·hương không ngừng chảy ra, nhỏ xuống.

Bạch Long chính là mẫu thân của Gafilica Shanin.

Phía sau nàng, đi theo bay ra một đạo hai mắt màu vàng óng mơ hồ hình người.

Người này chính là nửa đường mai phục nhân loại của bọn họ Thánh Vực.

“Nhân loại ti bỉ! Đường đường Thánh Vực, thế mà còn không dám chính đại quang lộ làm việc! Che giấu tung tích ngay cả mặt cũng không dám lộ, tính là gì rác rưởi Thánh Vực! ?” Shanin yếu ớt nói. Nàng nếu không phải mình mấy cái vật bảo mệnh hủy đi, lúc này đã tại chỗ bị miểu sát.

“Ta chỉ là đến giải sầu một chút, theo giúp ta đệ tử hoàn thành nhiệm vụ, còn tưởng rằng chỉ có một đầu Tiểu Bạch Long, không nghĩ tới lại có hai đầu, một lớn một nhỏ, mua một tặng một, vận khí cũng không tệ.” Thánh Vực nhẹ nhõm cười nói.

Chương 470: Cơ hội (4)

Chương 470: Cơ hội (4)

“Nếu không phải ta pháp thuật vị vừa vặn dùng một nửa! Ngươi bắt không nổi ta!” Shanin cắn răng hung ác tiếng nói.

Cấp thấp pháp thuật vị là có thể dung hợp trao đổi thành một cái cao đẳng pháp thuật vị sử dụng. Đồng thời có thể dùng hi sinh nhiều cái pháp thuật đại giới, thuấn phát một cái cao đẳng pháp.

Nàng nếu là pháp thuật vị đại bộ phận vẫn còn, hoàn toàn có thể dung hợp thuấn phát một cái cấp chín cao đẳng Thuấn Di Thuật.

Đối phương tuy mạnh, nhưng thân là chiến sĩ, không có khả năng hạn chế nàng mang nữ nhi thuấn di rời đi.

Đáng tiếc, tại cùng Khô Thiền trong chiến đấu, nàng đã cưỡng ép thuấn phát một cái cao đẳng cấp chín pháp thuật, mặc dù nửa đường im bặt mà dừng, không thể phát ra tới liền thua, nhưng pháp thuật vị tiêu hao không phải hư giả.

Cái này cũng dẫn đến nàng bị tập kích lúc, trên người pháp thuật vị chỉ còn lại có gần một nửa.

“A, nhìn như vậy đến, hôm nay vẫn là của ta ngày may mắn rồi?” Thánh Vực lại lần nữa rút ra một thanh mới trường kiếm.

Xùy!

Thân ảnh lóe lên, một đôi trắng noãn quang dực tại phía sau hắn lóe lên liền biến mất.

Tiếp theo một cái chớp mắt, người khác đã hỏa tiễn nổ bắn ra mà ra, hướng phía Shanin chém tới.

Không có loè loẹt pháp thuật, chỉ có phác tố vô hoa sinh mệnh [đấu khí trảm] kích.

Xùy!

Shanin cấp tốc thi pháp, chung quanh từng đạo màu trắng hàn lưu hiển hiện đón lấy đối phương.

Nhưng tiếp theo một cái chớp mắt hàn lưu liền b·ị c·hém vỡ, từ đó một phân thành hai.

Shanin cấp tốc lui lại, lúc này tranh thủ được một chút thời gian, vừa vặn phóng thích long ngữ pháp thuật.

Ông.

Một đạo rộng mấy chục thước hình vuông tường băng màu lam, hiển hiện ngăn tại trước người nàng.

Phốc.

Tường băng đồng dạng bị phá ra, chia năm xẻ bảy sụp đổ.

Từ đó bay ra một đạo bóng trắng, chém thẳng bên trong Shanin trán.

Ngao!

Thống khổ kêu thảm kích thích cách đó không xa còn tại cùng nhân chiến Garfie toàn thân lắc một cái.

“Mẫu thân!” Nàng vốn hẳn nên ngưng thần thả ra kế tiếp cao cấp pháp thuật, lúc này bởi vì tinh thần cảm xúc ba động kịch liệt trong nháy mắt băng tán.

Một giây sau, trước người nàng đồng dạng xông ra một đạo nhạt một chút bạch quang hình người, một kiếm hung hăng chém vào ngực nàng.

Phốc!

Long huyết đỏ tươi phiêu tán rơi rụng mà ra.

Gafilica trong đầu trống rỗng, đau khổ kịch liệt, để nàng trong lúc nhất thời quên đi pháp thuật duy trì.

Bao quanh hàn băng bình chướng pháp cầu nhao nhao im ắng biến mất.

“Ngươi long tinh, ta nhận!” Đạo kia bạch quang hình người cười lớn lại lần nữa xuất kiếm, hướng phía Gafilica miệng v·ết t·hương, hung hăng một chém.

Vầng sáng màu trắng dài hơn mười thước khí nhận, nổ bắn ra mà ra.

Hình người hai tay cầm kiếm, cổ động lực lượng toàn thân cùng đấu khí, hướng phía trước đập ra.

“Linh pháp.”

Đột nhiên một thanh âm tại phía sau hắn vang lên.

“Cái gì! ? ? Ai! ?” Hình người ánh mắt một giật mình, khoảng cách gần như thế, hắn ngay tại xuất thủ trong nháy mắt, loại thời điểm này, làm sao lại bị người lẩn đến sau lưng vài mét vị trí! ? ?

Nhưng long tinh đang ở trước mắt, kiếm thứ hai này rơi xuống, xác suất lớn liền có thể xé ra tim rồng, nhìn thấy long tinh!

Trong chớp nhoáng này, hắn cũng không muốn từ bỏ thật vất vả lấy được cục diện thật tốt.

Chính là như thế một do dự.

“Tâm Tượng Thiên Hồ.” Phía sau thanh âm kia lại lần nữa vang lên.

Bạch!

Hình người hãi nhiên phát hiện, ở trước mặt hắn, nguyên bản đã trọng thương mất đi sức chống cự Bạch Long, lúc này lại đột nhiên biến mất.

Khổng lồ như vậy một đầu Bạch Long, dài hơn ba mươi thước, thế mà trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh.

Thay vào đó.

Là một cái trường bào màu đen, tóc đen áo choàng mặt nạ vàng kim nam nhân.

Nam nhân đưa lưng về phía hắn, sau lưng có một cái màu bạc hình tròn đồ án, chậm rãi chuyển động, thần bí phi phàm.

“Thật có lỗi, ta bây giờ còn đang trên đường, không có có thể kịp thời đuổi tới.”

Nam tử xoay người, dưới mặt nạ màu đỏ tươi hai mắt tựa như một loại nào đó tham ăn ma thú, bình tĩnh nhìn chăm chú lên bên này.

“Có thể xin ngươi chờ ta một hồi sao?”

“… ! ? ?” Hình người rống to một tiếng không thể tin được vừa mới đầu kia Bạch Long hoàn toàn biến mất.

Hắn gọn gàng mà linh hoạt huy kiếm, chém ra bạch quang khí nhận.

Dài hơn mười thước khí nhận trong nháy mắt chém ra trước mặt thân thể của nam nhân.

Nhưng một giây sau, thân thể lại trong nháy mắt khép lại, khép lại, trở về hình dáng ban đầu

Hết thảy phảng phất cái gì cũng chưa từng xảy ra.

“Đúng rồi, chúng ta tới tâm sự đi.” Nam tử nói khẽ, “Ta gọi Khô Thiền, ngươi tên gì?”

“Cút mẹ mày đi! !” Hình người điên rồi.

Mắt thấy còn kém một điểm cuối cùng liền có thể cầm tới long tinh, kết quả…

“Xem ra ngươi không muốn cùng ta câu thông.” Khô Thiền bình tĩnh nói, “Vậy quên đi.”

Hắn giơ cổ tay lên, mắt nhìn đồng hồ.

“Chờ ta mười giây, lập tức tới ngay g·iết c·hết ngươi.”

“Thứ quỷ gì cút cho ta! !”

Hình người toàn thân bạch quang như như mặt trời bắn ra bốn phía nổ tung.

“Thánh Ấn Thiên Sứ! !” Hắn rống giận, quanh thân bỗng nhiên hướng bốn phương tám hướng phách trảm mấy chục kiếm.

Xuy xuy xuy xùy! !

Cùng lúc, mấy chục đạo bạch quang lưỡi kiếm nổ bắn ra tản ra, nhưng không làm nên chuyện gì.

Lưỡi kiếm bay ra rất xa, từ từ tiêu tán.

Mà hết thảy, hay là nguyên dạng, cái gì cũng không thể cải biến.

Trong phòng an toàn.

Vu Hoành khẽ lắc đầu, nhìn xem trước mặt lợi dụng thuật pháp bắn ra đi ra hiện trường stream hình ảnh.

Đây là dựa vào Khô Thiền mang theo thuật pháp tín vật kết nối mà thành. Nghiên cứu nhiều như vậy trời pháp sư hệ thống, bọn hắn thành quả vẫn phải có.

“Tiểu tử này…”

Hắn phát hiện Khô Thiền càng ngày càng ưa thích trang bức.

“Thật không biết là học với ai. Trước kia hắn không phải như thế.”

“Ngươi là thật không biết hay là giả không biết?” Xích Tiêu ở một bên im lặng liếc mắt.

“Thật không rõ ràng.” Vu Hoành lắc đầu.

“Nói đến, hắn một chiêu này siêu viễn cự ly thuật pháp hiệu quả rất tốt a. Cách xa nhau mấy chục cây số bên ngoài đưa lên, đem địch nhân kéo vào tự thân tinh thần lực sáng tạo linh pháp huyễn tượng. Vô luận là cứu người hay là khốn người đều hiệu quả coi như không tệ.”

“Đây là Tử Hòa cung chiêu bài linh pháp một trong, Khô Thiền thông hiểu Tử Hòa cung hết thảy đạo pháp thuật thức, danh thiên tài cũng không phải là tùy tiện nói một chút.” Xích Tiêu thở dài.

“Không phải vậy ngươi cho rằng Toàn Hạc đánh giá hắn có lẽ có thể tiếp nhận chính mình, hoành ép thời đại mới là giả?

“Chỉ là trước kia hắn một mực không thích động não, luôn luôn vọt tới phóng đi, cho ta cảm giác khác biệt thôi.” Vu Hoành lắc đầu.

Hồi tưởng lại chính mình ban sơ một nghèo hai trắng, không có cái gì thời điểm. Đến bây giờ, có người bồi tiếp cùng một chỗ lữ hành, cùng đi tìm kiếm cứu rỗi hi vọng.

Hắn bỗng nhiên trong lòng nổi lên, cứ như vậy đi xuống cảm giác cũng không tệ ý nghĩ.

Gafilica ngơ ngác nhìn cách đó không xa đối với bầu trời một trận chém lung tung Thánh Vực đệ tử.

Vừa mới nàng đều chuẩn bị đèn kéo quân hồi tưởng cuộc đời của mình, kết quả đối phương một tiếng hét lên, liền hướng phía trên trời các loại chém lung tung gọi bậy.

“Uy…” Nàng vội vàng triệt thoái phía sau một khoảng cách, thi pháp thu nạp v·ết t·hương, uống thuốc.

Sau đó thử hướng đối phương hô một tiếng.

Nhưng đối phương không phản ứng chút nào, vẫn như cũ đối với bầu trời kêu to chém lung tung ném loạn đấu khí.

“Đây chẳng lẽ là… Phát bệnh rồi? ?”

Chính may mắn chính mình vận khí tốt, nghi hoặc.

Bỗng nhiên Garfie thấy hoa mắt, nhìn thấy sau lưng người kia, đột nhiên dần hiện ra một đạo quen thuộc bóng người.

Là Khô Thiền! !

Lần này, Garfie cái gì đều hiểu tới.

“Khô Thiền! !” Nàng kêu to.

Đối phương quay đầu lại, hướng nàng cười dưới.

Phốc! !

Tiếp theo một cái chớp mắt, trong tay hắn đột nhiên sáng lên ánh kiếm màu đỏ, từ trên hướng xuống, trong nháy mắt đem Thánh Vực đệ tử một phân thành hai!

Huyết hoa vẩy xuống, t·hi t·hể đứng im một giây, ầm vang bạo tạc. Tản ra mảng lớn đấu khí bạch quang.

“Nhỏ yếu như vậy chi tinh thần tựa như sâu kiến.”

Khô Thiền thu kiếm, tán đi ánh kiếm màu đỏ, quay người hướng phía Garfie đi tới.

Trong chớp nhoáng này, Garfie nhìn xem hắn đến gần thân hình, trong lòng bỗng nhiên phảng phất như một đạo kinh lôi xẹt qua.

“Được… Rất đẹp! !”

Chưa từng có bất luận cái gì cá thể bất luận tồn tại gì, có thể làm cho nàng sinh ra giờ này khắc này sâu sắc như vậy ấn tượng.

“Không! !” Đúng lúc này, cách đó không xa một tiếng thê lương gầm thét trùng thiên vang lên.

“Ellen! !”

Trong chốc lát, một đạo mắt vàng bóng người ầm vang bay gần, nhào vào chợt nổ tung t·hi t·hể tại chỗ.

Bóng người hai tay mở ra, phảng phất muốn đem bạo tạc t·hi t·hể bắt trở lại, nhưng hết thảy sớm đã ván đã đóng thuyền.

“Ellen! !” Mắt vàng bóng người toàn thân run rẩy, “Ngươi thế mà… Lại dám!”

Hắn ngẩng đầu, gắt gao nhìn chằm chằm Khô Thiền.

“Người chỉ có một lần c·hết, có thể c·hết ở trong tay của ta, kỳ thật ngươi hẳn là cao hứng.” Khô Thiền bình tĩnh nói.

“Tối thiểu, giá trị của hắn tương đương với ta xuất thủ một lần giá cả.”

Ba ba ba ba! !

Trong phòng an toàn.

Xích Tiêu điên cuồng vỗ bàn cuồng tiếu.

Lão đầu này từ khi theo Vu Hoành sau liền càng ngày càng thả bản thân.

“Cái này bức trang quá mạnh! ! Quá ngưu! ! Ha ha ha ha!”

Vu Hoành cùng Y Y nhìn xem hắn nổi điên, im lặng lắc đầu.

“Kỳ thật ta cảm thấy Khô Thiền nói rất có đạo lý, nội tâm của hắn cũng hẳn là cho là như vậy.” Vu Hoành nói.

“Nếu không chỉ là một ánh mắt liền có thể ấn c·hết rác rưởi, ai biết hắn kêu cái gì dáng dấp ra sao?”

“Đúng vậy a đúng vậy a.” Y Y tranh thủ thời gian gật đầu.

“Đương nhiên, ta cũng cảm thấy Khô Thiền có chút quá trang.” Vu Hoành tiếp tục nói.

“Ngươi xem một chút, ngươi xem một chút! Ta cứ nói đi, tiểu tử kia hiện tại đã bắt đầu không bình thường! !” Xích Tiêu cười như điên nói.

“Nói thật, nếu như là ngươi, nói không chừng còn không có khoa trương như vậy!”

“Xác thực.” Vu Hoành gật đầu.

“Nếu như là ta, trực tiếp chém c·hết sự tình, sẽ không nói nói nhảm nhiều như vậy. Dù sao, nói chuyện tiêu hao khí lực, đều so g·iết c·hết hắn tới nhiều. Quá lãng phí.”

“…” Xích Tiêu tiếng cười trì trệ, lần này hắn hiểu được, quả thật là nhất mạch tương thừa.

“Đúng a đúng a.” Y Y còn tại một bên gật đầu đồng ý, “Mau nhìn bọn hắn muốn đánh!” Nàng tranh thủ thời gian nhắc nhở.

Lúc này trên tấm hình, Khô Thiền đã đem Gafilica bảo hộ ở sau lưng, cùng cái kia mắt vàng hình người đối đầu.

Hai người đều phiêu phù ở giữa không trung, cái này bức cách so với hiện tại còn không biết bay Vu Hoành tới nói, xác thực cao không ít.

Trời xanh mây trắng, vô tận biển cây.

Hai người dưới thân, là hai đầu Bạch Long cùng lớn nhỏ không đều các loại chém g·iết sau lưu lại cái hố vết kiếm.

“Ta muốn g·iết ngươi! ! Xé ngươi! ! !”

Mắt vàng nam tử lúc này đã không quan tâm khuôn mặt che đậy, lộ ra chân thực tướng mạo.

Rõ ràng là cái tóc vàng mắt xanh, hốc mắt hãm sâu ria mép nam nhân trung niên.

Hắn khuôn mặt dữ tợn, trong tay nắm lấy một thanh màu bạc thập tự kiếm, ánh mắt phảng phất muốn đem Khô Thiền gặm ăn hầu như không còn, hung ác điên cuồng.

“Thú vị.” Khô Thiền sắc mặt bình tĩnh như trước.

“Vậy liền để ta đến nói cho ngươi, lý tưởng cùng trong hiện thực chênh lệch.”

“So ngươi tưởng tượng còn muốn lớn…”

Tê.

Một thanh ngọn lửa màu đỏ trường kiếm, lại lần nữa trong tay hắn ngưng tụ.

Nhưng lần này khác biệt chính là, trường kiếm trên lưỡi kiếm, nhiều hơn chín cái khác biệt kiểu dáng phức tạp ký hiệu.

Đối diện.

Thánh Vực nam tử đã chế trụ bi thống đồng dạng lưỡi kiếm chỉ xéo, trên thân dâng lên thuần kim sắc sương mù.

Ông! !

Cơ hồ là không hẹn mà cùng, hai người đồng thời thân thể khuếch tán ra uy áp kinh khủng.

Vô hình áp lực trong nháy mắt bao trùm chung quanh hơn ngàn mét phạm vi.

Giữa không trung, mơ hồ có thể nhìn thấy hai cái to lớn trong suốt viên cầu, đối kháng lẫn nhau, lẫn nhau ma sát!

Chương 471: Vận mệnh (1)

Chương 471: Vận mệnh (1)

“Các ngươi nói thế giới này Thánh Vực thực lực đến cùng như thế nào?” Vu Hoành nhìn xem trên màn sáng hình ảnh, nhẹ giọng hỏi.

“Nhìn qua rất lợi hại, bất quá hẳn là lệch thực thể tổn thương loại hình. Khô Thiền lệch thiên tinh thần, có thể muốn ăn thiệt thòi.” Xích Tiêu nói.

“Có này khả năng, bất quá, Khô Thiền đã dung hợp các loại thuật pháp đại thành, ứng đối phương pháp vẫn phải có.” Vu Hoành gật đầu.

“Cái này Thánh Vực nhìn, càng giống là chuyên chú vào trong cơ thể mình lực lượng tu hành, loại người này thực lực cường hãn, nhưng tổng lượng không nhiều bền bỉ không mạnh, cho nên, chỉ cần ngay từ đầu đứng vững cường độ, đến tiếp sau vấn đề không lớn.” Xích Tiêu bình luận.

“Bắt đầu.” Vu Hoành ánh mắt lấp lóe, lẳng lặng nhìn chăm chú lên trong tấm hình tình cảnh.

Đối với Thánh Vực loại hình hệ thống, trong lòng của hắn dù sao cũng hơi để ý. Hệ thống này có lẽ có thể cho hắn hiện tại lộ tuyến cung cấp nhất định giá trị.

Nếu như có thể lấy tới chiến sĩ hệ thống tu luyện…

Giữa không trung.

Hai đoàn trong suốt uy áp hình cầu, lẫn nhau ma sát, đè ép, đối kháng.

Trong lúc nhất thời dù ai cũng không cách nào làm sao đối phương.

“Cũng là Thánh Vực? Hay là nhân loại?” Mắt vàng nam tử trên mặt phẫn nộ dần dần tỉnh táo chút.

“Nhưng mặc kệ ngươi mục đích gì, tại sao phải giúp trợ Bạch Long. Hôm nay, ngươi hẳn phải c·hết! !”

Trong tay hắn màu bạc thập tự kiếm chấn động, phía sau trắng noãn hai cánh lóe lên liền biến mất.

Một giây sau, hắn thuấn di đồng dạng xuất hiện tại Khô Thiền bên người, một kiếm chém ngang.

Trảm kích mang ra dài hơn mười thước kiếm khí màu trắng, cơ hồ đem Khô Thiền tất cả né tránh góc độ phương vị toàn diện bao trùm.

“Bên trái.” Khô Thiền nguyên địa bất động, nói khẽ.

Bạch!

Đạo kiếm khí kia thế mà vừa vặn từ hắn bên trái thân thể sượt qua người, còn kém một chút, kiếm khí biên giới liền sẽ xoa đụng phải hắn.

Nhìn từ đằng xa đi, cái này tựa hồ là Thánh Vực xuất thủ đánh sai lệch.

Nhưng mắt vàng nam tử đều đã thoáng hiện đến Khô Thiền bên người xuất thủ, khoảng cách gần như thế, làm sao lại lệch ra! ?

“Không đúng! ?” Mắt vàng nam tử ánh mắt run lên, cực tốc triệt thoái phía sau, lại hướng phía trước đâm.

Xuy xuy xuy xùy! ! Sát na hắn huy kiếm đâm ra trên trăm đạo kiếm quang, bao trùm phía trước mấy chục mét hình tròn phạm vi.

Lần này phạm vi bao trùm càng lớn, ở giữa không trung, hình thành một khối đường kính hướng 50 mét to lớn mâm tròn màu trắng.

“Phía bên phải.” Khô Thiền thanh âm lại lần nữa truyền đến.

Hắn lại một lần vừa vặn ở vào cái này to lớn mâm tròn màu trắng phía bên phải biên giới

Không nhiều không ít, vừa vặn ở vào phạm vi công kích bên ngoài.

“Lại đến! !” Mắt vàng nam tử sắc mặt phiếm hồng.

Xùy! !

Phía sau hắn bỗng nhiên mở ra hai đôi bốn cánh bạch quang, tốc độ lại lần nữa lên cao một cái cường độ.

Bành!

Trong chớp nhoáng này, hắn di động lúc thậm chí xuất hiện khí bạo âm thanh. Ý vị này tốc độ của hắn so trước đó mạnh hơn một mảng lớn, đã tiếp cận vận tốc âm thanh một giây 200 mét.

Tốc độ này, liền xem như Khô Thiền Vu Hoành cũng không thể không nhìn.

“Không tệ kỹ nghệ đáng tiếc… . Nếu là ngươi tinh thần kháng tính càng mạnh một chút, đối mặt ta, có lẽ thật có thể có một chút hi vọng sống.” Khô Thiền lạc hơi khen hắn chậm rãi nâng lên trong tay hỏa diễm trường kiếm.

“Nhưng bây giờ.”

Ông! !

Từng đạo bạch tuyến không ngừng ở bên người hắn cao tốc lướt qua, đó là Thánh Vực phi tốc chém qua bạch ngấn.

Nhưng vô luận đối phương làm sao công kích, chính là không có cách nào chân chính chặt tới hắn.

“Linh Năng Cửu Trảm.”

Khô Thiền nắm chặt chuôi kiếm, trên lưỡi kiếm chín cái ký hiệu bên trong, cái thứ nhất tới gần chuôi kiếm sáng lên chói mắt hồng quang.

“Thứ nhất Xích Hoàng.”

Keng! !

Trong chốc lát kiếm quang lóe lên.

Giữa thiên địa phảng phất một cái chớp mắt sáng lên một đạo xích hồng kích quang, chợt lóe lên.

Khô Thiền thân ảnh biến mất, tiếp theo một cái chớp mắt, xuất hiện ở Thánh Vực sau lưng mấy chục mét không trung, chậm rãi thu kiếm.

“Đây là ta căn cứ sở học thuật pháp, cô đọng tổng kết ra cuối cùng tuyệt học, hết thảy chín thức.”

Tại phía sau hắn, Thánh Vực nam tử không thể tưởng tượng nổi cúi đầu, nhìn xem tim của mình chỗ thêm ra một cái miệng máu.

“Thế mà, chỉ là, trong nháy mắt…”

Hắn vừa mới một chớp mắt kia trong đầu trống không một giây . Chờ đến kịp phản ứng lúc, hết thảy đã tới đã không kịp.

Tim hắn đã trúng chiêu, bị ngạnh sinh sinh đâm rách đấu khí phòng hộ, ở trái tim vị trí mặc vào một cái hố.

“Đây không phải tốc độ.” Thánh Vực nam tử bỗng nhiên hiểu được.

“Đây là ảo giác! Ngươi để cho ta sinh ra ảo giác! ? Nhận biết xuất hiện sai lầm! !”

“…” Khô Thiền có chút nhíu mày, nhìn xem trái tim b·ị đ·âm xuyên đối phương, cứ như vậy thế mà còn chưa có c·hết?

“Đáng tiếc… Nếu không phải ta thân là Thánh Vực, khả năng vừa mới bỗng chốc kia, liền đầy đủ định ra thắng bại.” Mắt vàng nam tử xoay người, tim v·ết t·hương thế mà đã khép lại biến mất không thấy gì nữa.

“Lại đến! ! Sinh Mệnh Thánh Ấn! !” Nam tử nổi giận gầm lên một tiếng, sau lưng bạch quang lập loè, sáng lên bốn cặp tám

cánh bạch quang quang dực.

Lần này tốc độ của hắn cùng lực lượng càng là hãi nhiên, thân thể trong nháy mắt biến thành bạch tuyến, từ Khô Thiền nơi này xuyên qua.

Coong! !

Không có hoa xảo, hai người mặt đối mặt, chính diện toàn lực v·a c·hạm.

Bạch quang chói mắt cùng hồng quang v·a c·hạm cùng một chỗ, hồng quang phảng phất mặt kính đồng dạng, đem bay vụt tiến đến bạch quang đi lên bốc lên, bay vào bầu trời.

Lại lóe lên hồng quang hóa thành kích quang, lại là một đạo Xích Hoàng, chính giữa Thánh Vực nam tử ngực.

Lần này, triệt để từ nó lồng ngực xuyên ra một cái lỗ hổng lớn.

Huyết hoa phiêu tán rơi rụng.

Thánh Vực nam tử hai mắt trợn to, kinh ngạc mất đi thân thể khống chế, về sau vô lực rơi xuống.

Mà tại phía trên hắn, Khô Thiền chậm rãi tán đi trong tay hỏa diễm trường kiếm.

“Ta đã sớm nói, ngươi cùng ta chênh lệch, không phải đơn giản gia tốc tăng lực, liền có thể đền bù.”

“Quá khắc chế.” Nơi xa Hắc Hắc Linh bên trong, Vu Hoành thở dài một tiếng.

“Khô Thiền lực lượng tinh thần quá mức khổng lồ, đến mức đối với đối phương tạo thành tuyệt đối tinh thần áp chế.”

“Đúng thế.” Xích Tiêu cũng đi theo gật đầu.

“Tại vừa mới đối bính uy áp lúc, liền đã nhìn ra, Khô Thiền lấy tinh thần ảnh hưởng vật chất, tạo thành uy áp, thế mà cùng đối diện trực tiếp đối với vật chất uy áp sinh ra không sai biệt nhiều. Bản thân cái này chính là chênh lệch thật lớn. Phải biết

tinh thần muốn ảnh hưởng vật chất, cần độ khó thế nhưng là phi thường lớn."

"Tinh thần xuất hiện tuyệt đối sau khi áp chế, tùy ý một cái ý thức liền có thể đối với đối phương tạo thành lừa dối, ảnh hưởng giác quan độ chính xác. Cứ như vậy vô luận tốc độ của hắn lại nhanh, lực lượng mạnh hơn, phương hướng đều đúng không chuẩn, tự nhiên không có khả năng chiến thắng." Vu Hoành gật đầu nói.

"Bất quá Thánh Vực đối tự thân nhục thân khai phát, hay là rất đáng được học tập, vừa mới tốc độ như vậy, liền xem như ta cũng liền dạng này." Vu Hoành lời nói xoay chuyển, tiếp tục nói.

Trận chiến này, để hắn nghĩ tới ban sơ.

Khi đó hắn đến đạo mạch thế giới lúc, nếu như cũng đầu sắt, trực tiếp đi tìm đỉnh tiêm Thiên Sư phiền phức, khả năng xuất hiện tình huống cũng cùng hiện tại cái này Thánh Vực không sai biệt lắm.

Tinh thần tuyệt đối chênh lệch, dẫn đến xuất hiện vô luận như thế nào bạo chủng đều đánh không đến người tình trạng quẫn bách.

"Xem ra là kết thúc. Hết thảy." Xích Tiêu bĩu môi, "Quá nhanh, này cái gọi là Thánh Vực, ngay cả đầu kia cấp chín Bạch Long cũng không bằng, cấp chín Bạch Long tối thiểu điểm tinh thần đủ cao, không đến mức xuất hiện bực này tuyệt đối nghiền ép cục diện."

"Không vội, không nhất định." Vu Hoành bây giờ thị lực cường hãn, phát hiện một chút không giống với địa phương.

Lúc này trong tấm hình.

Khô Thiền nhìn chăm chú lên đối phương hướng xuống trực tiếp rơi xuống, đang muốn xoay người đi nhìn hai đầu Bạch Long vị trí.

Bỗng nhiên.

Oanh! !

Một đạo sáng chói ngân bạch cột sáng, từ Thánh Vực nam tử chỗ phương vị phóng lên tận trời.

Vừa mới cặp mắt kia màu vàng Thánh Vực nam tử, lúc này đã toàn thân đấu khí hóa thành màu trắng bạc, khuôn mặt nổi lên một tia nhàn nhạt thần thánh, lại một lần nữa phóng lên tận trời.

Trên người hắn nơi trái tim trung tâm cực đại khe vẫn như cũ vẫn còn ở đó.

Đó là Khô Thiền vì phòng ngừa hắn lại lần nữa khép lại, mở một cái rất lớn miệng máu.

Bên trong có thể nhìn thấy phá toái thành mấy khối trái tim thịt nát.

Nhưng rõ ràng trái tim đều hủy, Thánh Vực nam tử thế mà còn là vững vàng phiêu phù ở giữa không trung, nhìn chăm chú lên Khô Thiền bên này.

“Dị giới dị đoan… Lẽ ra tịnh hóa!”

Một đạo hoàn toàn cùng vừa rồi không giống với hùng hậu trung tính thanh âm, từ nam tử trong miệng truyền đến.

Không đợi Khô Thiền hoàn hồn, tiếp theo một cái chớp mắt, một cỗ xa so với hắn càng khủng bố hơn, cường đại khoa trương tinh thần áp lực, ầm vang từ trên trời giáng xuống, hung hăng đặt ở trên người hắn.

Ông! !

Không khí chung quanh đang vặn vẹo, run rẩy.

Từ mỏng manh khí thể phảng phất một chút biến thành đậm đặc dầu trạng chất keo.

Khó mà di động, khó mà chống cự!

Khô Thiền vừa mới làm sao áp chế Thánh Vực nam tử, lúc này liền bị hoàn mỹ đồng dạng bị áp chế trở về.

“Thần? ? ? !” Hắn trong nháy mắt hiểu được, đối phương đây là thua không nổi, gọi phía sau thần chỉ thần ý giáng lâm.

Oanh!

Nơi này tất cả đều là không thua nổi lão lại!

Động một chút thì là thần chỉ ý chí giáng lâm!

Linh Quang bí thuật tại Khô Thiền thân thể tầng ngoài không ngừng bị đè ép khuấy động ra tầng tầng gợn sóng. Đó là không chịu nổi gánh nặng biểu hiện.

Từ khi Vu Hoành đem linh quang tăng lên tới cấp độ cực cao về sau, bây giờ môn bí thuật này tăng phúc cường độ đã vượt xa khỏi Khô Thiền tưởng tượng.

Hắn có đôi khi chính mình cũng không cách nào khảo thí ra linh quang phòng ngự cực hạn ở đâu.

Mà bây giờ, hắn rốt cục thấy được cực hạn vị trí.

Nhưng lại cũng không phải là dùng hắn muốn phương thức.

Két.

Hắn thử nghiệm muốn động đậy cánh tay, nhưng to lớn nghiền ép cấp tinh thần áp lực, để hắn căn bản cả ngón tay đều không thể động đậy.

“C·hết đi.” Bị thần hàng Thánh Vực nam tử, nâng lên kiếm, hướng phía Khô Thiền phi tốc tới gần, hai tay nâng cao, một chém.

Xùy! !

Đúng lúc này Khô Thiền sau lưng đột nhiên hiển hiện một vòng màu lam nhạt to lớn thái dương.

Lưỡi kiếm rơi xuống, phảng phất chém vào một tầng vô hình trong suốt trên bích chướng.

“Dừng ở đây rồi. Mọi người chạm đến là thôi.

Hai người phía bên phải giữa không trung, không biết lúc nào, nhiều hơn một đạo quái dị hình người.

Cái kia hình người đầu là một đoàn màu sắc rực rỡ xoay tròn vầng sáng, thân thể mặc cùng Khô Thiền không sai biệt lắm kiểu dáng trường bào, nhưng kiểu dáng càng thêm hoa lệ, đẹp đẽ nếu như là tao ngộ qua linh tai Hắc Quang bộ đội người nhìn thấy, xác định vững chắc sẽ thốt ra một cái tên —— Thải Kính Đạo Nhân!

“Ôi ôi… . Dị đoan! Đều c·hết cho ta! !” Thánh Vực nam tử lúc này đã hoàn toàn bị thần chỉ ý chí chiếm cứ, không chút nào để ý Thải Kính Đạo Nhân ngăn cản.

Kiếm quang lại lóe lên.

Soạt một tiếng vang giòn.

Trước mặt trong suốt bích chướng trong nháy mắt phá toái, lưỡi kiếm trực tiếp hướng Khô Thiền chém xuống.

Nhưng tiếp theo một cái chớp mắt. Khô Thiền trước người trống rỗng nhiều hơn một cái hình người.

Cái kia thình lình chính là mới vừa rồi còn tại ngoài trăm thước Thải Kính Đạo Nhân!

Nó đưa tay một chút. Đầu ngón tay chính giữa chém xuống lưỡi kiếm.

Oanh! !

Trong chớp mắt, Thải Kính Đạo Nhân thân thể bởi vì không chịu nổi, trực tiếp bạo tạc. Hóa thành vô số bạch quang điểm sáng.

Nhưng bị ngăn cản cản một cái chớp mắt về sau, Khô Thiền cũng đã biến mất tại chỗ cũ.

Thánh Vực nam tử nổi giận gầm lên một tiếng, nhắm mắt, cảm ứng, lập tức lại lần nữa mở mắt, quay đầu liền hướng nơi xa tốc độ cao nhất bay đi.

Mỗi giây 300 mét tốc độ kinh khủng, để hắn cơ hồ chỉ dùng 3 giây liền đuổi kịp ngay tại rời đi Khô Thiền cùng một người khác.

Lúc này tới gần, Thánh Vực mới phát hiện, cái kia Khô Thiền bên ngoài một người khác, thế mà còn là hắn vừa mới chặt nổ cái kia thải quang quái nhân.

"Bằng hữu, ngươi một người đệ tử khác trong tay ta, hôm nay việc này, như vậy chấm dứt, mọi người đều thối lui một bước, đối với ngươi ta đều tốt." Lúc này cái kia Thải Kính Đạo Nhân một tay còn mang theo một cái khác vừa mới liền không biết tung tích Thánh Vực đệ tử, hay là cái vóc người nóng bỏng mái tóc dài vàng óng nữ đệ tử.

Lúc này người này đã mất đi đấu khí ngụy trang, hiện ra chân chính bản thể. Nhìn thấy sư phụ đuổi theo tới, nữ đệ tử lập tức kích động lên, trong tay Thải Kính Đạo Nhân điên cuồng vặn vẹo giãy dụa.

Chương 472: Vận mệnh (2)

Chương 472: Vận mệnh (2)

Đùng.

Thải Kính Đạo Nhân một thanh kẹp lại cổ nàng, đem nó bắt lại.

“Ta đem người lưu cho ngươi, bằng hữu của ta cũng đã bị thua thiệt, ngươi cũng chỉ c·hết một người đệ tử, mọi người tất cả đều vui vẻ, tiếp tục liều xuống dưới không có chút ý nghĩa nào. Như thế nào?” Thải Kính Đạo Nhân tiếp tục nói.

“Petunia! !” Thánh Vực nam tử thấy thế, bản thân ý thức ẩn ẩn tại trong thần ý sinh ra giãy dụa

“Hèn hạ! !”

“Ta chỉ là vì tốt hơn cắt lỗ. Đạt tới mục đích liền tốt, về phần hèn hạ không hèn hạ, các ngươi mai phục người ta mẹ con trước đây, nói như vậy chẳng phải là càng hèn hạ?” Thải Kính Đạo Nhân bình tĩnh nói.

“Tên ta Formosa, chưởng quản c·hiến t·ranh cùng vinh quang chi thần, lưu lại tên của ngươi! Chúng ta sẽ còn gặp mặt! !” Thánh Vực lạnh như băng nói.

“Ngươi có thể gọi ta Hắc Hắc Linh thuyền trưởng, đáng tiếc chúng ta khả năng không lớn sẽ có lần sau.” Thải Kính Đạo Nhân hồi đáp.

Hắn mang theo Khô Thiền phi tốc lui lại.

Lúc này trên đại địa, từng đạo Thải Kính Đạo Nhân không biết từ chỗ nào xuất hiện.

Lít nha lít nhít, tối thiểu không xuống ba mươi vị, tại Chiến Thần Formosa đáp ứng về sau, mới nhao nhao từ chỗ ẩn giấu

hiện thân, riêng phần mình thối lui rời đi.

Số lượng này, thấy Formosa trong lòng phát lạnh.

Vừa mới cái kia quái dị hình người cường độ hắn là có chỗ trải nghiệm, chính mình giáng lâm sau một kiếm, thế mà còn không thể hoàn toàn chém g·iết, cần liền xuất thủ hai lần mới được.

Nếu như nhiều như vậy quái dị hình người đồng thời cùng nhau tiến lên, hắn bộ thân thể này xác định vững chắc chống đỡ không nổi.

Hắn mặc dù thần hàng kịp thời, giáng lâm lực lượng cũng đủ nhiều, nhưng thật đánh nhau, nhiều lắm là còn có thể phung phí vài phút.

Chỉ cần những này quái dị hình người hơi kéo dài chút thời gian, c·hết chính là bọn hắn đám người này!

"Ta nhớ kỹ ngươi, Hắc Hắc Linh thuyền trưởng…" Formosa thật sâu nhìn chăm chú lên rời đi Thải Kính Đạo Nhân, cấp tốc hạ xuống độ cao đưa tay đặt tại ngực chữa trị thương thế.

Đồng thời lại đi thăm dò nhìn hai con kia Bạch Long.

Quả nhiên, cái kia lưỡng long cũng không biết lúc nào được cứu đi.

Không bao lâu.

Nữ đệ tử Petunia cũng bị thả trở về. Mặt đầy nước mắt bay trở về, rơi vào Thánh Vực bên người.

"Lão sư! Ta…"

"Rút lui trước!"

Thánh Vực hừ lạnh một tiếng, thần ý từ trên thân phi tốc lui bước, bên ngoài thân ngân bạch đấu khí cũng rốt cục khôi phục thành nguyên bản trắng, nắm lên đệ tử quay người liền.

Tiếp cận vận tốc âm thanh tốc độ, dùng để chạy trốn cũng không tệ lắm.

Chớp mắt hai người liền biến mất ở rừng cây trên không.

Lúc này Hắc Hắc Linh bên trong.

Vu Hoành đóng lại Chiếu Ảnh Thuật pháp, vỗ vỗ tay.

“Tốt, vấn đề thuận lợi giải quyết.”

“Minh chủ… Ngươi bây giờ có thể triệu hoán Thải Kính Đạo Nhân Khủng Ảnh! ?” Xích Tiêu một mặt rung động.

“Ừm mới vừa vặn có một chút điểm đột phá.” Vu Hoành gật đầu, hắn đột phá Thái Linh Công tầng thứ sáu, gặp phải Khủng Ảnh, chính là Thải Kính Đạo Nhân.

Mà tăng thêm Thái Linh Công bản thân đặc tính, triệu hồi ra Khủng Ảnh là có thể thông qua Linh Quang bí thuật tiến hành hư thực chuyển đổi.

Cho nên, trên bản chất, hắn lúc này triệu hoán Thải Kính Đạo Nhân Khủng Ảnh, thực lực trừ ra không có khả năng quy mô lớn thôn phệ linh hồn tăng cường tự thân bên ngoài, còn lại thực lực chỉ so với chính bản Thải Kính Đạo Nhân hơi kém một bậc.

Coi là phỏng chế bản.

Về phần tinh thần uy áp khắc chế vấn đề, ban sơ Quan Ngô Công Khủng Ảnh, liền sẽ không thụ thuần túy tinh thần áp chế ảnh hưởng.

Nếu là dễ dàng như vậy chịu ảnh hưởng Khủng Ảnh tác dụng cũng không có lớn như vậy.

Vất vả triệu hoán đi ra, người ta tinh thần đè ép, liền lập tức diệt vong. Vậy còn tu luyện công pháp này làm gì.

Trên bản chất, Khủng Ảnh hạch tâm nhưng thật ra là kết nối quang tai bức xạ Chung Cực Thái Dương. Đây cũng là Vu Hoành không nguyện ý dùng nhiều Thái Linh Công nguyên nhân.

Rất nhanh, Thải Kính Đạo Nhân mang theo Khô Thiền cùng hai đầu mẹ con rồng bay trở về.

Bọn chúng bản thân nhưng thật ra là Vu Hoành ý thức tại khống chế, tại đến phòng an toàn trước mặt đất trống về sau, liền nhao nhao tự hành tiêu tán.

Chỉ để lại sắc mặt trắng bệch Khô Thiền, cùng hai đầu mất máu quá nhiều Bạch Long.

Vu Hoành đi tới cửa trước, mở cửa.

Màu vàng nhạt vầng sáng phi tốc bao trùm ra ngoài, đem người cùng rồng đều bao trùm.

Tinh Linh Cổ Thụ chi kêu gọi hiệu quả vẫn rất tốt.

Mắt trần có thể thấy Khô Thiền cùng lưỡng long sắc mặt cũng bay nhanh chuyển biến tốt đẹp đứng lên.

“Thật có lỗi, lần này chủ quan. Không nghĩ tới đất này người như thế thua không nổi, đánh không lại liền hàng thần.” Hắn từ dưới đất ngồi dậy, thở dài một hơi.

“Lần này cần không phải minh chủ xuất thủ cứu giúp, ta đoán chừng cũng không về được. Thế giới bên ngoài quá nguy hiểm. Xem ra hay là đến càng thêm cố gắng tu hành…”

“Ngươi đã đánh cho rất khá. Hàng thần điểm ấy không trách ngươi, quy củ của nơi này trừ ra xem ai thực lực mạnh bên ngoài, còn phải xem ai hậu trường đủ cứng.” Vu Hoành nói.

“Chỉ có tại mọi người hậu trường đều không kém nhiều tình huống dưới, các ngươi mới có công bằng giao thủ khả năng.”

“Mặc dù rất muốn phản bác, nhưng Vu Hoành tiên sinh nói tới không tệ.” Bạch Long Shanin lúc này thở ra hơi, thương thế trên người đã tốt lên rất nhiều, chỉ thừa mấy chỗ tiếp cận trí mạng trọng thương, ngay tại phi tốc biến thành trung đẳng trình độ thương thế.

“Lần này, nhờ có hai vị cứu giúp! Shanin vô cùng cảm kích!” Bạch Long Shanin dù sao cũng hơi hổ thẹn hướng phía Vu Hoành cùng Khô Thiền thấp kém đầu rồng.

Nàng trước đó đánh không lại còn đùa nghịch tính tình, còn khoác lác mạnh miệng không nhận thua.

Kết quả.

“Tạ ơn Khô Thiền ca ca cùng Vu Hoành đại thúc.” Tiểu Bạch Long Gafilica cũng tranh thủ thời gian thành khẩn nói nói cám ơn, “Nếu không phải là các ngươi, ta cùng mụ mụ, nói không chừng…”

Nàng thanh âm nghẹn ngào.

“Ca ca…” Khô Thiền im lặng.

Càng im lặng là Vu Hoành.

“Ta mới hai mươi mấy tuổi… Thật không đến mức…” Hắn còn muốn giãy dụa một chút.

Bất quá bây giờ không phải xoắn xuýt những này thời điểm.

“Tốt, chuyện chỗ này, chúng ta cũng nên đi.” Vu Hoành vỗ vỗ tay, kéo về sự chú ý của mọi người.

“Thế nhưng là, chúng ta còn chưa báo đáp các ngươi ân cứu mạng… Không có khả năng lại nhiều lưu mấy ngày a?” Shanin lập tức có chút gấp.

“Chỉ sợ không được.” Vu Hoành lắc đầu.

“Cuối cùng, trước khi đi, nhắc nhở lần nữa các ngươi. Tai nạn sắp đến, nhất định phải làm tốt đầy đủ dự trữ, chuẩn bị, để tùy thời ứng đối khả năng xuất hiện nguy hiểm.”

“Tiên sinh mà nói, chúng ta nhớ kỹ. Chỉ là khả năng xuất hiện dạng gì t·ai n·ạn? Có thể hay không nói đến lại kỹ càng một chút?” Shanin lúc này đối với Vu Hoành các loại cảm nhận, sinh ra một trăm tám mươi độ chuyển biến lớn.

Đối phương vô tư xuất thủ tương trợ, cuối cùng cũng không cầu hồi báo, lập tức liền muốn đi.

Cử động như vậy, đã chứng minh bọn hắn là thật chỉ là bởi vì cùng nữ nhi Garfie hữu nghị, mới ra tay cứu rồng, là nàng trước đó trách lầm bọn hắn.

Vừa nghĩ tới nàng ngạo mạn lúc trước thái độ, Shanin trong lòng liền không khỏi phi thường hổ thẹn.

“Chúng ta cũng không rõ ràng, bất quá… Chúng ta là đi theo t·ai n·ạn bộ pháp mà đi, nó kiểu gì cũng sẽ trước chúng ta một bước đến địa phương, khi chúng ta xuất hiện ở đây, liền đại biểu cho, nơi này đã có t·ai n·ạn bắt đầu xâm nhập. Chỉ là nó khả năng đang bị một ít tự thân các ngươi lực lượng ngăn trở, cho nên không có triệt để hiển hiện.” Vu Hoành giải thích kỹ lưỡng hơn một chút.

“Tốt a, ta minh bạch ý của ngài.” Shanin gật đầu.

“Cuối cùng, Garfie, hảo hảo cố gắng, có lẽ chúng ta còn sẽ có gặp lại một ngày.” Vu Hoành mỉm cười nói.

Màu sắc rực rỡ đường cong bắt đầu từ phòng an toàn bốn phía nổi lên, từ hiếm đến nồng, từ mỏng đến dày, rất nhanh liền đem phòng an toàn hơn phân nửa đều bao vây lại.

“Đúng rồi Garfie, ta một mực rất muốn nói, con mắt của ngươi rất xinh đẹp.”

“A? Tạ ơn.” Gafilica sửng sốt một chút, còn có chút thương cảm cảm xúc bỗng chốc b·ị đ·ánh gãy ra.

“Có thể đưa ta một viên lưu làm kỷ niệm sao?” Vu Hoành mỉm cười nói.

“… . Ngạch?” Garfie trừng mắt nhìn không biết có ý tứ gì.

“Chỉ đùa một chút.”

Vu Hoành cười cười, phất tay, cuối cùng cáo biệt.

Khô Thiền cùng Y Y mấy người cũng tại sau lưng phất phất tay.

Xùy.

Sau cùng thải tuyến, triệt để đem phòng an toàn bao khỏa hoàn toàn.

Một giây sau.

Phốc phốc một chút, toàn bộ phòng ở trong nháy mắt biến mất ngay tại chỗ. Phảng phất chưa bao giờ xuất hiện ở đây qua.

“Bọn hắn… Cứ đi như thế?” Gafilica có chút không chân thực hỏi.

“Đúng vậy a. Xem ra là dạng này.” Shanin gật đầu.

“Thật sự là thiện lương vô tư một đám người. Bọn hắn để cho ta đối với nhân loại ấn tượng đổi cái nhìn rất nhiều.”

“Ai.” Garfie hồi tưởng lại Khô Thiền, dù sao cũng hơi thất lạc.

Thải quang đường cong tạo thành trong dòng lũ.

Hắc Hắc Linh lung la lung lay, chập trùng lên xuống ở trong đó đi thuyền.

Tựa như dưới biển sâu chạy tàu ngầm.

Trong phòng an toàn.

Vu Hoành, Khô Thiền, ngồi đối diện nhau, dựa vào cửa sổ nhìn ra ngoài.

“Y Y cùng Xích Tiêu đều nghỉ ngơi đi?”

“Ừm. Lần này đa tạ minh chủ tương trợ, là ta quá bất cẩn.” Khô Thiền thở dài.

“Không cần để ý, ngươi bây giờ muốn làm, là mau chóng hồi phục phương diện tinh thần thương tích, ta có loại dự cảm, chúng ta khả năng chẳng mấy chốc sẽ gặp được chân chính.”

Ầm ầm! !

Tiếp theo một cái chớp mắt.

Một cỗ không cách nào hình dung to lớn v·a c·hạm, hung hăng đập trúng phòng an toàn.

Trong phòng tất cả bị thuật pháp cố định vật nhao nhao sáng lên bạch quang.

Không có bị cố định vật nhỏ vẩy ra mà lên, bốn chỗ đi loạn.

Vu Hoành cùng Khô Thiền cùng một chỗ nắm chắc trên tường cố định lan can, đây là hắn lần này chữa trị sau chuyên môn gia tăng chi tiết nhỏ, chính là vì ứng đối lần trước loại kia bị đụng được chỗ bay loạn tình trạng quẫn bách xuất hiện.

Oanh! !

Oanh! ! !

Oanh! ! !

Một trận lại một trận to lớn v·a c·hạm, nện đến toàn bộ trong phòng an toàn bộ vù vù rung động.

Trận pháp đã bị kích phát đến trạng thái mạnh nhất. Nhưng vẫn là không thể tránh khỏi hiện ra đạo đạo vết rạn.

Cảm ứng được không ổn, Vu Hoành sắc mặt kịch biến, vội vàng từ trong cơ thể mình truyền qua nội lực, trợ giúp ổn định trận pháp.

Tầng thứ sáu Thái Linh Công nội lực, cường độ so trước đó đã vượt ra khỏi rất nhiều, vừa mới đưa vào đi qua, phòng ở trận pháp liền cấp tốc ổn định khép lại.

Oanh!

Oanh! !

To lớn xung kích vẫn như cũ có tiết tấu còn tại không ngừng bộc phát.

Khô Thiền từ cửa sổ nhìn ra ngoài.

Phát hiện bên ngoài thải quang trong dòng lũ, đang có từng tấm to lớn thải tuyến tạo thành mặt người, lộ ra thống khổ, vẻ

mặt sợ hãi, không ngừng tại trong dòng lũ ghé qua.

Những này mặt người khổng lồ, mỗi một cái đều có Hắc Hắc Linh Hào một phần ba lớn nhỏ.

Bọn chúng số lượng rất nhiều rất nhiều, tựa như bầy cá, lít nha lít nhít không ngừng từ phòng an toàn chung quanh xuyên qua.

Có trực tiếp đâm vào phòng an toàn bên trên, cũng liền tạo thành vừa mới loại kia to lớn tiếng oanh minh.

“Moluo! !”

“Moluoen! !”

Từng đợt không biết hàm nghĩa thanh âm từ những cái kia mặt người khổng lồ trong miệng truyền ra bọn hắn do thải tuyến tạo thành, điên cuồng từ phòng an toàn chung quanh xuyên thẳng qua mà qua.

Đồng thời cũng đem vừa mới rời đi phòng an toàn, một lần nữa cấp tốc đụng về Bạch Long chỗ thế giới.

“Đó là cái gì! ! ?” Khô Thiền cố gắng ổn định thân thể, nhìn ngoài cửa sổ lớn tiếng nói.

“Không biết!” Vu Hoành lớn tiếng trả lời, hắn không chỉ là không biết những này là cái gì, liền ngay cả bọn hắn chỗ dòng lũ là địa phương nào, hắn cũng không rõ ràng.

Hắn chỉ biết là, phòng an toàn phòng hộ cường độ vượt xa quá tu vi của hắn, đụng như vậy, nếu như bọn hắn không có an toàn bảo hộ, sợ là trong nháy mắt liền sẽ bị hủy diệt thôn phệ.

Mà dạng này lực lượng dòng lũ, chính phi tốc hướng phía Bạch Long thế giới phương hướng dũng mãnh lao tới…

Chương 473: Vận mệnh (3)

Chương 473: Vận mệnh (3)

“Garfie, cảm giác thế nào? Thương có hay không rất nhiều.” Trong long động.

Phụ thân Anzai đau lòng nhìn xem ngâm tại chữa trị suối thuốc bên trong nữ nhi.

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới, chỉ là ra ngoài đi dạo một vòng, lão bà cùng nữ nhi liền trở lại một thân là thương. Có v·ết t·hương thậm chí nhìn qua sắp trí mạng.

Cái này khiến hắn giật nảy mình đồng thời, cũng sinh ra thật sâu phẫn nộ.

“Ta kỳ thật còn tốt, mụ mụ, nàng nghiêm trọng hơn. Lần này cần không phải ta biết mấy vị kia nhân loại bằng hữu trợ giúp, chúng ta khả năng đều không về được.” Gafilica nghĩ mà sợ nói.

“Khẳng định là Louis đế quốc… Ta có thể đoán được là cái gì thế lực…” Anzai thân là tiền nhiệm Long Vương, đối với rất nhiều thứ tin tức đều có chỗ hiểu rõ.

Hắn biết bên kia hoàng đế ngay tại treo giải thưởng long tinh.

“Ta sẽ giúp các ngươi báo thù! Yên tâm!” Anzai trầm giọng nói.

“Đây không phải trọng điểm, phụ thân.” Gafilica muốn nói lại thôi.

Nàng cũng đang do dự, muốn hay không đem Vu Hoành cho mình căn dặn nói ra, dù sao, cái kia căn dặn nghe dù sao cũng hơi hoang đường.

“Ngài, tin tưởng, sẽ có tai họa thật lớn xâm nhập toàn thế giới sao?” Gafilica nói khẽ.

“Tai nạn?” Anzai kinh ngạc nói, “Ngươi nói là Chí Cao Thần hạ xuống thần nộ a?”

“Không. Không phải, mà là thuần túy t·ai n·ạn…” Gafilica lắc đầu.

“Đừng nói giỡn, hài tử. Nhìn thấy bầu trời ngôi sao rồi hả? Đó là các thần chỉ giơ cao từng cái thần quốc. Nếu có to lớn gì t·ai n·ạn, bọn hắn mới là sẽ cái thứ nhất sinh ra phản ứng.” Anzai cười nói.

“Thế nhưng là.” Gafilica còn muốn nói điều gì. Nhưng phụ thân đã nói đi lấy thuốc cái gì, quay người rời đi.

Lưu nàng lại một cái, ngâm mình ở suối thuốc bên trong, thở dài một tiếng.

Sau đó từng ngày bên trong trong đầu của nàng vẫn luôn tại nấn ná Vu Hoành trước khi đi nói tới đoạn kia nói.

Càng nghĩ, nàng càng là cảm giác đối phương trong giọng nói chân thành thành khẩn.

Thương thế cấp tốc chuyển biến tốt đẹp đứng lên.

Bạch Long bọn họ xuất động đội săn g·iết, bắt đầu đối với Louis đế quốc biên cảnh tiến hành q·uấy r·ối săn g·iết.

Bọn chúng mỗi lần đều có thể thắng lợi trở về, ngẫu nhiên có khi biết phẫn nộ mang thương trở về, tổn thất mấy tên thành viên.

Gafilica mỗi lần đứng tại cửa hang, đều có thể nghe được có rồng đang đàm luận cùng đế quốc lẫn nhau lôi kéo chém g·iết.

Chiến tranh triệt để bạo phát.

Nhưng Gafilica nhưng lại không biết vì cái gì, trong lòng kiểu gì cũng sẽ dâng lên không hiểu bất an.

Nàng lại lần nữa cùng phụ thân nhắc lên t·hiên t·ai sự tình, lại bị phụ thân cho là mình là bị lừa vào tròng.

Coi như Vu Hoành đã cứu các nàng, có thể chẳng lẽ Vu Hoành bọn người liền sẽ không bị lừa?

Lời nói này nói đến Gafilica á khẩu không trả lời được.

Nhưng trong lòng bất an ngày càng tăng lên, để nàng mắt thấy không thuyết phục được phụ mẫu, liền dứt khoát chính mình hành động.

Bạch Long sơn một chỗ khác vắng vẻ trong động băng.

Gafilica cùng nàng hai đầu khuê mật tề tụ một đường.

"Mary, Dorsa, chúng ta nhất định phải hành động. Ta phát hiện bọn hắn căn bản đối với chúng ta phán đoán khịt mũi coi thường." Gafilica sở dĩ tụ tập cái này hai đầu rồng cái, nguyên nhân chủ yếu cũng là bởi vì các nàng cũng giống như mình, cũng đối t·hiên t·ai đến tin tưởng không nghi ngờ.

"Ừm! Đúng, Garfie nói đúng! Chúng ta muốn hành động!" Mary giơ lên móng vuốt lớn tiếng nói.

"Đúng! Đúng! Garfie tốt nhất, xin hỏi chúng ta bao lâu có thể ăn bánh ngọt? Ta muốn ăn bánh ngọt!" Một vị khác Dorsa liếm láp chính mình chân trước, nháy con mắt nói.

"Cho nên các ngươi nhất định phải phối hợp ta, nghe ta chỉ huy, biết không!" Garfie chân thành nói.

"Tốt!"

"Garfie tốt nhất!"

Hai đầu khuê mật nhao nhao hoan hô lên, nãi thanh nãi khí.

Đúng vậy, các nàng mới hai tuổi, là chân chính Bạch Long Nãi Long.

Nhưng không quan hệ, Garfie trong mắt lóe ra kiên định quang mang. Từ các nàng trả lời nói tin tưởng mình, tin tưởng

có t·hiên t·ai xâm nhập một khắc kia trở đi, các nàng chính là mình tốt nhất khuê mật!

“Hiện tại chúng ta muốn thành lập thuộc về chúng ta trụ sở bí mật, lấy ứng đối khả năng xuất hiện t·ai n·ạn. Các ngươi nói, trụ sở bí mật hắn là xây ở đây? Ta biết trong tộc cứng rắn nhất vật liệu là Kim Long Thạch, là dùng đến chế tạo Lang Mộ quan tài!” Garfie nói.

“Vạn Long sơn đi, nơi đó không có người nào, ta vụng trộm đi qua bên kia ăn kẹo. Cũng không có bị ba ba phát hiện.” Mary đề nghị.

“Cái này không tệ.” Garfie gật đầu.

“Bất quá bên kia là tế tự dùng địa phương. Vạn nhất bị phát hiện… Sẽ b·ị đ·ánh.”

“Không sao, gia gia của ta là Đại Tư Tế, hắn sẽ không trách chúng ta.” Dorsa hoàn toàn thất vọng.

“Chỉ cần ta cho hắn thân một thân, rất nhanh liền không sao.”

“Ừm, tốt, Dorsa!” Garfie dùng sức chút gật đầu.

Rất nhanh, Gafilica tại không ai tin tưởng tình huống của nàng dưới, mang theo hai đầu sữa rồng, lấy cùng các nàng chơi game danh nghĩa, bắt đầu tại Bạch Long sơn chuyển.

Một cái không lớn Kim Long Thạch dựng bí ẩn căn cứ nhỏ, có thể dung nạp mười mấy đầu Bạch Long phòng an toàn, từ từ bị dựng đi ra.

Garfie không làm được càng lớn, bởi vì vật liệu cùng không gian có hạn.

Mà lại, nàng cũng chỉ muốn trước bảo trụ chính mình cùng người nhà bằng hữu an toàn.

Cho nên, trước làm một cái thử nghiệm.

Sau một tháng.

Mặt trời chiều ngã về tây. Bạch Long sơn bên trong tất cả rồng đều nằm nhoài rồng của mình trong động, bắt đầu nghỉ ngơi.

Đây là trong một ngày ăn cùng thời gian nghỉ ngơi đoạn.

Anzai cùng đương nhiệm Long Vương Ashido ngồi cùng một chỗ, suy tư trước mặt c·hiến t·ranh sa bàn.

“Nghe nói con gái của ngươi đang len lén chế tạo cái gì tuyệt đối an toàn căn cứ?” Ashido Long Vương nhẹ giọng hỏi.

“Nhà chòi mà thôi, theo nàng đi thôi, Kim Long Thạch mặc dù quý nhưng về sau lúc cần phải cũng có thể lại hủy đi trở về.” Anzai cũng không thèm để ý nói.

“Ngươi ngược lại là đại khí. Nhân loại tứ đại đế quốc hiện tại cũng ẩn ẩn có liên hợp một trong, Long Thần nơi đó muốn chúng ta tạm dừng một chút, đừng lại tùy ý đồ sát bình dân, mở rộng nhân loại đối với Long tộc tâm tình tiêu cực.” Ashido giải thích.

“Ngươi thấy thế nào?”

“Ngươi mới là Long Vương, hết thảy do ngươi định đoạt.”

“Vậy liền tiếp tục. Ha ha, nhân loại luôn luôn tại biết sợ, mới bắt đầu c·h·ó vẫy đuôi mừng chủ. Thật sự cho rằng chúng ta hòa bình lâu liền không có nanh vuốt?” Long Vương cười ha hả.

“Cái kia. Nữ nhi của ta trộm cầm Huyễn Long Sa bày trận sự tình, cứ như vậy bình rồi?” Anzai cười nói.

“Ngươi cũng lấy thân phận trưởng lão đứng ta một phiếu, ta còn có thể nói cái gì?” Ashido cười nói.

“Bất quá ngươi cũng không thể một vị dung túng Garfie. Dù sao nàng cũng không phải cái gì tiểu hài tử, mà là lập tức cấp bảy pháp sư cấp bậc này không yếu, lấy năng lực của nàng, rất dễ dàng thật làm ra một chút phiền toái tới.”

“Ai.” Anzai thở dài một tiếng, “Để nàng giày vò đi thôi, tối thiểu, để nàng phát tiết quyết tâm bên trong tồn trữ cảm xúc.”

“Ngươi a, quá nuông chiều nàng.” Ashido im lặng nói.

Anzai kỳ thật làm sao không biết điểm ấy, nhưng mỗi lần nhìn thấy nữ nhi điềm đạm đáng yêu mắt to, hắn kiểu gì cũng sẽ trong lòng nhịn không được như nhũn ra, bất tri bất giác đáp ứng nàng loạn thất bát tao các loại nhu cầu.

Đến mức hiện tại chính mình sở hữu tư nhân tiểu kim khố các loại tài liệu trân quý thiếu đi tối thiểu một phần ba!

Cùng Long Vương cáo biệt sau về nhà.

Mới vừa vào động, liền nhìn thấy Garfie chủ động tiến lên đón.

“Phụ thân! Ta chỗ này còn thiếu một chút Uy Quang Thạch, liền có thể bố trí tốt tầng thứ tư pháp trận phòng ngự! Kim Long Thạch thêm bốn tầng cao đẳng bình chướng pháp trận, lực phòng hộ so với chúng ta ở long động đều mạnh hơn ra gấp mấy chục lần! Đây mới là tuyệt đối trên ý nghĩa an toàn căn cứ.”

Garfie tựa hồ có chút làm an toàn căn cứ nghiện.

Loại kia trốn ở chính mình an toàn trong căn cứ, bên ngoài cái gì cũng không quản được cảm giác của mình, thật quá sung sướng.

“Ngạch… Mụ mụ ngươi không phải so với ta càng nhiều sao?” Anzai ăn nói vụng về nói, hắn rất muốn cự tuyệt. Bởi vì hắn hàng tồn cũng không nhiều.

“A, mụ mụ đều cho ta. Nàng hiện tại cũng đang giúp ta cùng một chỗ chế tạo căn cứ!” Garfie vui vẻ hồi đáp.

“Ta nhìn nữ nhi căn cứ tạo rất không sai, nằm sấp đi vào cảm giác thật thoải mái.” Lão bà Shanin cũng đi theo leo ra cười nói.

“Đúng vậy a đúng a! Cửa lớn vừa đóng hiện tại cường độ, ngay cả cấm chú cũng không đánh tan được!” Garfie tràn đầy phấn khởi nói.

“A. Thế nhưng là ta…” Anzai còn muốn giãy dụa.

Nhưng nhìn đánh vỡ nữ nhi mắt to lại một lần nhìn mình chằm chằm.

Trong lòng hắn một trận chột dạ.

“Cái này, cái kia.”

“Phụ thân! Ngươi không phải trước kia nói yêu ta nhất sao?” Garfie một tiếng nũng nịu kêu gọi.

Lập tức Anzai toàn thân run lên.

“Tốt tốt… Chính ngươi đi lấy đi, đây là chìa khoá…” Hắn mau đem chính mình bảo khố chìa khoá ném ra bên ngoài.

Sau đó nhìn nữ nhi vui vẻ reo hò cầm chìa khóa chạy mất.

Anzai thở dài một hơi.

Đùng.

Hắn hung hăng đánh một cái chính mình móng vuốt.

“Ta mẹ nhà hắn… Làm sao lại không có cốt khí như vậy a! ! Không phải hôm qua tựu hạ định quyết tâm, nhất định phải giữ vững ranh giới cuối cùng sao! ?”

Ai.

Hắc Hắc Linh Hào.

Vu Hoành, Khô Thiền, Xích Tiêu tụ tập tại phía trước cửa sổ, nhìn qua bên ngoài không ngừng xuyên thẳng qua mảng lớn quỷ dị mặt người.

Bọn chúng tựa như chảy Tinh Quần, mang bọc lấy phòng an toàn cùng một chỗ, hướng về nơi đến phương hướng phi tốc phóng đi.

Không chỉ như vậy.

“Các ngươi nhìn phía ngoài thải quang hướng chảy.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Cái này hướng chảy cũng là hướng phía lúc chúng ta tới phương hướng, ý vị này, dạng này hướng chảy hẳn là bỗng nhiên cải biến. Tối thiểu chúng ta trước đó còn không có phát sinh bực này tình huống.”

Ý của ngài là, khả năng bởi vì Bạch Long thế giới bên kia đột phát cái gì, dẫn đến nguyên tai dòng lũ phát sinh biến hóa, tựa như cao áp bên trong hoàn cảnh bỗng nhiên xuất hiện một cái chỗ tháo nước, dẫn đến tất cả dòng nước đô triều phương hướng nào phát tiết?” Khô Thiền phân tích nói.

“Có này khả năng, mà chúng ta rất có thể vừa vặn ở vào cái này chỗ tháo nước phụ cận, cho nên mới sẽ bị mang khỏa trở về.” Vu Hoành gật đầu.

“Hiện tại ngoại vi trận pháp tình huống còn tốt, khôi phục được không sai biệt lắm. Bất quá bên ngoài loại này thải quang có mạnh vô cùng tính ăn mòn, có thể ăn mòn rơi cơ hồ hết thảy vật chất cùng lực lượng, ta quan sát qua, chỉ có cùng là nguyên tai lực lượng linh quang, bị ăn mòn ăn mòn tốc độ chậm nhất. Cho nên hiện tại trận pháp chống cự phương thức, nhưng thật ra là không ngừng tiêu hao linh quang, để bên ngoài ăn mòn, sau đó liên tục không ngừng bổ sung duy trì phòng ngự.” Khô Thiền nói.

“Có thể tính ra bao lâu về Bạch Long thế giới sao?” Vu Hoành hỏi.

“Không xác định phương hướng, lộ tuyến, chúng ta cũng không phải là thẳng tắp trở về, chẳng qua nếu như mô phỏng dòng nước vận động quỹ tích, đại khái chỉ cần một tuần, liền có thể một lần nữa trở về.” Khô Thiền đơn giản nói.

“Tại sao lâu như thế?” Xích Tiêu nhíu mày.

“Bởi vì chúng ta thời điểm ra đi là thẳng tắp, trở về là vờn quanh xoay quanh đường cong.” Khô Thiền trả lời.

“Như vậy tiếp đó, chúng ta cần đối với đến tiếp sau khả năng đối mặt nguy hiểm, tiến hành một thứ đại khái ước định. Nguyên tai bộc phát không có khả năng chỉ có những này nhìn qua vô hại mặt người chảy Tinh Quần.” Vu Hoành nói.

“Cái này ta tới. Sơ bộ mệnh danh lần này t·ai n·ạn gọi phong tai, có thể chứ?” Khô Thiền hỏi “Có thể.” Vu Hoành cũng cảm giác có chút giống.

“Tiếp đó, ta cần tùy thời chú ý trận pháp cùng phòng hộ trình độ, xác định hết thảy ổn định về sau, chúng ta cần từ ngoại giới thu thập một bộ phận hàng mẫu vật liệu, thờ ta phân tích nghiên cứu về sau, tăng cường Hắc Hắc Linh tính nhắm vào lực phòng ngự.”

“Minh bạch!”

“Ta sẽ phối hợp!”

“Ta đi làm cơm!”

Ba người riêng phần mình lớn tiếng trả lời.

Chương 474: Vận mệnh (4)

Chương 474: Vận mệnh (4)

Xác định an bài, Vu Hoành cấp tốc trở lại phòng điều khiển chính.

Hắc ấn cường hóa đã hoàn thành, tháp linh đồ phổ biến thành một bản màu vàng nhạt kim loại chế tác sách, trang bìa in ba chữ: Nguyên Thần Kinh.

Hắn không có lật xem cường hóa đi ra bí tịch, mà là trước tiên đưa tay đặt tại trên mặt tường.

Cường hóa Hắc Hắc Linh Hào, phương hướng: Gia tăng tường ngoài độ cứng.

Trước đó coi là đủ cường độ, hiện tại phát hiện lại có chút không đủ, hắn chỉ có thể vào một bước tăng cường.

Trên thực tế, Vu Hoành kỳ thật cũng không muốn một mực cường hóa phòng an toàn. Bởi vì đến bây giờ cấp độ, phòng an toàn cường độ đã cực cao, đến tiếp sau mỗi một lần cường hóa, tăng lên đều cần thời gian rất dài, mới có thể có vượt qua.

Đây đối với hắc ấn vận dụng là phi thường to lớn lãng phí.

Cũng không có biện pháp, bên ngoài gặp phải nguy hiểm cũng đang không ngừng tăng cường. Theo Cứu Thế Chi Chu tự động di động, có thể suy ra, về sau sẽ còn gặp được càng nhiều tình huống nguy hiểm.

Cho nên lại lần nữa cường hóa, cấp bách.

Rất nhanh, đếm ngược hiển hiện: 24 ngày 11 giờ 9 phút.

“Quả nhiên.” Vu Hoành thở dài, trong lòng xác định cường hóa.

Lập tức, đại lượng nội lực tinh thần bị hút vào hắc ấn bên trong.

Ước chừng thiếu đi bốn phần năm tả hữu, đồng thời liên tục không ngừng duy trì hấp thu một hồi lâu, mới dừng lại.

Nhìn thấy đếm ngược bắt đầu lấp lóe tính giờ.

Vu Hoành lúc này mới cầm lấy quyển kia cường hóa đi ra vàng nhạt sách, nhẹ nhàng lật ra tờ thứ nhất.

'Bản sách tham khảo từ Thiên Nguyện giáo hộ pháp Linh Tịch thượng nhân chủ tu bí thuật Nguyên Hợp Kinh. Trải qua điều chỉnh độ phù hợp mà thành. Không phải bản nhân sử dụng có thể sẽ dẫn đến không biết hậu quả nghiêm trọng, xin mời thận trọng.'

Một đoạn nhắc nhở văn tự rõ ràng khắc sâu vào Vu Hoành tầm mắt.

Im lặng lắc đầu, hắn tiếp tục về sau lật.

Nhưng trên trang thứ hai nội dung, lại làm cho hắn hai mắt sững sờ, tựa hồ không nghĩ tới quyển công pháp này thế mà lại xuất hiện dạng này nội dung ở phía trên.

Đảo mắt, lại là một vòng đi qua.

"Garfie! Garfie?" Anzai tại trong long động lớn tiếng kêu vài câu, phát hiện không ai tại liền biết hai mẹ con kia lại đi an toàn của mình căn cứ.

Hắn lập tức buông lỏng đi ra long động.

Lần này không ai có thể gõ lại lừa dối chính mình bảo khố.

Đứng tại long động miệng, bỗng nhiên hắn ngẩng đầu, nhìn thấy trong bầu trời xa xa, từng bầy khổng lồ hình thể Bạch Long bọn họ, người khoác màu bạc toàn thân giáp, vỗ cánh hướng phía nơi xa xếp hàng bay đi.

"Chân chính đối với người c·hiến t·ranh, rốt cục muốn toàn diện bạo phát…"

“Phụ thân!” Đột nhiên Garfie thanh âm lại lần nữa từ đằng xa truyền đến.

Anzai biến sắc, toàn thân run một cái liền bắt đầu tìm khắp nơi chỗ trốn.

Nhưng tìm mấy giây, căn bản không có phát hiện bất luận cái gì có thể giấu địa phương.

Không còn kịp rồi.

Nữ nhi cùng lão bà đang từ cách đó không xa lao xuống bay xuống, phi tốc tiếp cận.

“Chúng ta còn thiếu một chút Bí Ngân bố trí tầng thứ chín trận pháp, thật còn kém một chút.”

“Ngươi trước mấy ngày cũng đã nói câu nói này! Sau đó trọn vẹn cầm ta 3 tấn Bí Ngân! !” Anzai nhịn không được xù lông.

“Mới 3 tấn, phụ thân ngài không phải góp nhặt mười hai tấn a?” Garfie xem thường.

“Nhưng ta đó là toàn mấy trăm năm gia sản a! Ngươi mới mấy ngày liền cho ta phung phí xong!” Anzai thống khổ nói.

“Thế nhưng là ta đây không phải vì mọi người an toàn sao?” Garfie nịnh nọt cười nói.

“Ngươi.” Anzai còn muốn răn dạy.

Ầm ầm! !

Bỗng nhiên, toàn bộ thiên địa một chút biến sắc.

Hết thảy tạp nhạp tự nhiên sắc thái trong nháy mắt này, toàn bộ bị nhuộm thành màu xám.

Nơi xa trong lâm hải.

Một đoàn to lớn quang cầu màu xám, đột ngột trực tiếp nổ tung.

Kinh khủng oanh minh che mất chung quanh hết thảy tiếng vang.

Màu xám vầng sáng phảng phất rơi xuống đất thái dương, bức xạ nhiễm hóa hết thảy sắc thái.

“Đây là. ! ?” Anzai Garfie Shanin đồng thời hướng bên kia nhìn lại.

Răng rắc.

Ngay sau đó, quang cầu màu xám bạo tạc địa phương, từng đạo dày đặc vết rạn, tự động khuếch tán ra tới.

Không gian phảng phất yếu ớt nứt ra pha lê, không đứt rời rơi nhỏ bé mảnh vụn mảnh vỡ.

“Chờ một chút! ! Mau nhìn trên trời! !” Shanin một tiếng kinh hô, đem Anzai hai người lôi kéo trở về.

Bọn hắn cùng một chỗ hướng về phía bầu trời nhìn lại.

Chỉ gặp rõ ràng là lúc ban ngày bầu trời, lúc này lại không hiểu hiện ra lít nha lít nhít đại lượng ngôi sao màu bạc.

Các tinh thần phóng thích ra chưa bao giờ có quang huy sáng chói.

Càng mấu chốt, là trong đó một chút tinh thần, đã mở cấp tốc ảm đạm xuống, hướng phía đại địa rơi xuống dưới ngã, hóa thành từng khỏa lưu tinh, lôi ra thật dài vĩ viêm.

“Thần, thần quốc hủy diệt!”

Anzai mở to hai mắt, khó có thể tin nói.

Ầm ầm! !

Lúc này lại là một tiếng vang thật lớn.

Nơi xa trên đại địa, lại là một đoàn ánh sáng xám đột nhiên bạo tạc, không gian cũng bị nổ ra mảng lớn mới rạn nứt.

Đại lượng màu sắc rực rỡ sương mù, bắt đầu từ trong vết nứt không gian chảy vào.

Những sương mù này mới tiến vào, chạm đến mặt đất bất luận cái gì vật thể.

Tảng đá cũng tốt, cây cối cũng tốt, màn sáng, bụi cỏ, côn trùng, động vật, toàn bộ hết thảy, đều tại chạm đến màu sắc rực rỡ sương mù sau trong nháy mắt, bắt đầu hòa tan.

“Đây chẳng lẽ là. ! ?” Shanin tựa hồ nhớ ra cái gì đó.

Nhưng nàng lời còn chưa nói hết.

Bỗng nhiên liền tại bọn hắn long động phía bên phải trăm mét chỗ.

Một đoàn quang cầu màu xám từ không sinh có, bỗng nhiên hiển hiện.

Quang cầu chỉ lớn chừng quả đấm, nhưng vừa xuất hiện liền cấp tốc thu nhỏ, co lại đến như hạt đậu nành về sau, lại đột nhiên nổ tung.

Ầm ầm! ! !

Từ xuất hiện đến bạo tạc, chỉ dùng 2 giây.

To lớn ánh sáng xám trong nháy mắt che mất hết thảy.

Thời khắc mấu chốt, Anzai xông đi lên, dùng thân thể khổng lồ ngăn trở thê tử cùng nữ nhi.

Hắn là Thánh Vực, là thần ân giả, thực lực là trong nhà mạnh nhất, hắn từng đã thề, muốn bảo vệ người nhà của mình.

Cho nên lúc này hắn không chút do dự, xông tới.

Vô hình ánh sáng xám che mất hết thảy, cũng đem Anzai khổng lồ thân rồng đạo đạo xuyên thấu, nhuộm thành màu xám.

Garfie cùng Shanin sợ hãi mở to hai mắt, nhìn xem Anzai bị ánh sáng xám chùm sáng xuyên thấu thành cái sàng.

To lớn chấn kinh cùng sợ hãi, để các nàng trong chớp nhoáng này tắt tiếng năng lực.

Thẳng đến vài giây sau.

Oanh! ! ! !

Shanin mới phản ứng được, phát ra một tiếng thống khổ tuyệt vọng gào sắc.

“Phụ thân! !” Gafilica tiếng kêu cũng theo sát phía sau.

“Không được! ! Phụ thân! !”

Ánh sáng xám ảm đạm đi.

Lưỡng long vội vàng đỡ dậy tàn phá không chịu nổi Anzai, đằng không mà lên, đi tìm Bạch Long sơn tốt nhất bác sĩ mục sư.

Nhưng mới bay lên, các nàng liền thấy được, toàn bộ Bạch Long sơn, bây giờ cũng giống vậy là thủng trăm ngàn lỗ.

Khắp nơi kiến trúc cùng long động đều sụp đổ.

Tất cả trước đó trận pháp cùng phòng hộ, đều trong khoảnh khắc đó bị đều phá hủy.

Từng đầu Bạch Long t·hi t·hể ngã trên mặt đất, ngay cả huyết thủy đều bị bốc hơi hầu như không còn.

Chỉ là một lần ánh sáng xám bạo tạc tuyệt đối không có khả năng tạo thành cảnh tượng bực này.

Khẳng định là vừa vặn không chỉ có một đạo bạo tạc.

Garfie cùng Shanin giơ lên hấp hối Anzai, trong lúc nhất thời hoang mang lo sợ, căn bản không biết nên đi chỗ nào tránh né.

Ầm ầm! !

Nơi xa thuộc về Long Vương tư nhân long động cũng đi theo nổ tung.

Danh xưng có thể ngăn cản ngăn cản cấp tám pháp thuật đánh nổ cứng rắn vách ngoài, cũng bị ánh sáng xám oanh tạc đến tất cả đều là lỗ rách.

Răng rắc.

Mảng lớn vết nứt không gian nổi lên.

Từ đó tiêu tán ra đại lượng màu sắc rực rỡ sương mù, bao phủ hết thảy.

Bạch Long bọn họ nhao nhao tứ tán chạy trốn. Bay khỏi.

Nhưng căn bản không có cách, có mới cất cánh không bao xa, liền bị mới màu sắc rực rỡ sương mù chạm đến thân thể.

Qua trong giây lát, một đầu khỏe mạnh cường tráng trưởng thành Bạch Long liền hòa tan hóa thành một đoàn huyết thủy, rơi xuống dưới địa phương.

Có Long Pháp Sư phóng thích phòng ngự pháp thuật, đằng không phi hành.

Nhưng kết cục vẫn như cũ một dạng, bị hòa tan, hóa thành một bao huyết thủy.

“Thuốc. Phụ thân cần thuốc! !” Garfie lớn tiếng nói.

Có thể long động cũng bị nổ nát. Bên trong dược vật đoán chừng không phải không liền đã toàn bộ vùi lấp, căn bản tìm không thấy. Còn có loại kia cực kỳ nguy hiểm màu q·uấy n·hiễu.

Đang lúc Shanin cùng Garfie hoang mang lo sợ, không biết nên làm sao bây giờ lúc.

“Căn cứ! ! Đúng, ta hồi trước đem thuốc trộm hơn phân nửa, bỏ vào căn cứ đi! !” Garfie chợt nhớ tới cái gì.

“Đi! ! Cái kia đi mau! !” Shanin hai mắt tỏa sáng, lập tức mang theo Anzai hướng căn cứ phương hướng bay đi.

Lưỡng long một hơi bay đến căn cứ phía trên, mới phát hiện nơi này cũng bị oanh tạc.

Nguyên bản ở vào dưới mặt đất căn cứ cũng bị nổ ra tới một cái góc.

Cũng may các nàng dùng chính là cứng rắn nhất Kim Long Thạch chế tạo ngoài trụ sở xác. Cho nên căn cứ trừ ra vỏ ngoài hơi nhiều chút cái hố, thế mà không có trở ngại!

“Nhanh! !”

Lưỡng long phi tốc mở cửa, từ mặt bên tiến vào căn cứ.

Mới đi vào.

Bên ngoài liền lại là một tiếng vang thật lớn nổ tung.

Ông! !

Toàn bộ an toàn căn cứ chấn động, đung đưa, nhưng chính là không có bị nổ nát!

Shanin cùng Garfie gắt gao ôm lấy Anzai, co quắp tại địa phương. Kích hoạt căn cứ tất cả phòng ngự trận pháp.

Đạo đạo ánh sáng xám xuyên thấu từng tầng từng tầng trận pháp, hung hăng đánh vào vách ngoài Kim Long Thạch bên trên, lưu lại từng đạo thật sâu cái hố nhỏ.

Nhưng cũng còn tốt, bạo tạc chấn không có xuyên thấu Kim Long Thạch vách ngoài!

Cái này các nàng phí hết đại lượng tâm huyết mới tạo ra an toàn căn cứ, tính an toàn có thể so sánh Bạch Long sơn tất cả phòng ngự đều mạnh hơn được nhiều.

Lúc này rốt cục cho thấy giá trị thực sự.

Garfie cùng Shanin nhắm mắt chờ đợi vận mệnh phán quyết.

Nhưng ở trận trận lắc lư về sau, phát hiện chung quanh hết thảy bình yên vô sự.

Lập tức lưỡng long bò dậy, nhìn xem hết thảy chung quanh bình yên vô sự. Rốt cục, to lớn sợ hãi cùng áp lực, tại thời khắc này rốt cục thư giãn. Nước mắt một chút chảy ra Garfie cấp tốc cho phụ thân cho ăn thuốc, sau đó dùng chính mình ký ức chỉ có một cái trung đẳng trị liệu pháp thuật, cho hắn khép lại v·ết t·hương.

Có thể nàng pháp thuật hiệu quả quá yếu ớt, đối với Long tộc cao kháng tính chủng tộc tới nói, điểm ấy trị liệu cũng chỉ có thể dừng điểm huyết.

"Phụ thân… Không… Không cần…" Nàng lệ rơi đầy mặt nằm sấp ở bên người Anzai, ánh mắt mông lung, nhìn xem dần dần bắt đầu mất đi sinh mệnh khí tức Bạch Long.

"Không cần lo lắng. Đừng khóc… Sinh mệnh cuối cùng rồi sẽ mất đi." Anzai nâng lên móng vuốt, nhẹ nhàng lau nữ nhi nước mắt.

"Thân là Thánh Vực, linh hồn của ta sẽ ở đằng sau lên tới thần quốc, cùng Băng Chi Điện Hạ vĩnh sinh vĩnh tồn… . Cho nên, t·ử v·ong, đối với chúng ta, cũng không phải là điểm cuối cùng."

"Ta vừa mới, hướng điện hạ cầu nguyện… Nhưng không có đạt được đáp lại…" Một bên Shanin đồng dạng thân thể run rẩy nằm xuống, úp sấp bên người.

Nàng từ trong ngực, lấy ra một cái nứt ra Băng Thần pho tượng.

"Điện hạ thần quốc… Khả năng cũng không còn ở trên trời…"

". Thật sao?" Anzai trong ánh mắt hiện lên một tia ảm đạm.

"Xem ra, Garfie… Bằng hữu của ngươi, nói có lẽ là thật…"

"Đây chính là t·hiên t·ai a?"

Hắn nhìn xem chung quanh bình yên vô sự trong căn cứ.

"Còn tốt… Còn tốt các ngươi làm ra căn cứ này, còn tốt…"

Theo sau cùng một tia sinh mệnh khí tức chậm rãi tiêu tán, Anzai thân rồng triệt để không có động tĩnh.

Garfie cùng Shanin ở một bên nằm rạp trên mặt đất, lệ rơi đầy mặt, khóc không thành tiếng.

Chương 475: Hủy diệt (1)

Hắc Hắc Linh Hào.

Bành!

Vu Hoành dùng sức đẩy ra bị ngăn chặn cửa lớn.

Cửa rất nặng, bên ngoài tựa hồ có một loại nào đó ngay cả hắn cũng cảm giác nặng nề sự vật, gắt gao ngăn tại cửa ra vào.

Soạt một tiếng loạn hưởng.

Cửa bị đẩy đến đem phía ngoài đồ vật cưỡng ép chen động, lúc này mới triệt để rộng mở.

Một đạo mờ nhạt ánh sáng bắn ra tiến đến.

Vu Hoành híp híp mắt, ánh mắt cấp tốc thích ứng tia sáng mãnh liệt biến hóa.

Lúc này mới thấy rõ tình cảnh bên ngoài.

Phòng an toàn chính treo ở một tòa hơn mười tầng lầu cao cỡ lớn màu xám pháo đài đỉnh.

Phòng ở cong vẹo có một nửa treo ở pháo đài đỉnh nhọn bên trên.

Soạt.

Thỉnh thoảng có đá vụn thuận pháo đài đỉnh nhọn tuột xuống.

Vu Hoành vừa mới đẩy ra cửa lớn, chính là bị pháo đài đỉnh ngăn chặn.

Lúc này bị cưỡng ép đẩy ra về sau, đỉnh nhọn đã bị ngạnh sinh sinh đập vỡ gần một nửa.

Đứng tại cửa ra vào, Vu Hoành mấy người coi chừng hướng ra ngoài nhìn lại.

Nơi xa là hoàn toàn tĩnh mịch thành thị.

Đại lượng nửa hủy kiến trúc hài cốt tựa như một khối xấu xí bánh nướng, đều đều phân tán tại thành thị các nơi.

Lọt vào trong tầm mắt chỗ, tất cả đều là một mảnh xám trắng.

Vài chỗ còn đang thiêu đốt, bốc lên tinh tế màu xám cột khói, phảng phất là trong thiên địa này phá toái lúc dùng để may vá sợi tơ.

"Đã… Tới chậm a?" Vu Hoành thở dài. Từ trong không khí bức xạ nồng độ đến xem, nơi này cũng đã bạo phát một vòng nguyên tai.

"Xem ra là không có người sống." Khô Thiền từ cửa ra vào đi ra.

Nhưng mới đạp mạnh ra.

Tê.

Dưới chân hắn giày tựa hồ đụng phải cái gì, cấp tốc bắt đầu toát ra khói trắng.

Hắn giật nảy mình, công lực hộ thể dưới, giày của chính mình thế mà còn bị hủ thực.

Có thể nghĩ phía ngoài hoàn cảnh nguy hiểm cỡ nào.

"Cẩn thận một chút, nơi này đã thành cao nguy địa khu. Trong không khí tất cả đều là phong tai cao nồng độ bức xạ ô nhiễm." Xích Tiêu nhắc nhở.

"Mau nhìn, trên trời!" Bỗng nhiên Y Y lớn tiếng kêu lên.

Vu Hoành ba người vội vàng hướng phía trên nhìn lại.

Chỉ thấy trên bầu trời, lít nha lít nhít từng khỏa lưu tinh bay xuống. Tựa như thật là lưu tinh.

Vô thanh vô tức.

Lưu tinh bọn họ rơi xuống xuống đất, bộc phát to lớn chấn động, nhưng sự chấn động này nhưng không có thanh âm.

Chỉ có thể nhìn thấy từng vòng từng vòng ánh sáng xám không ngừng tản ra.

“Thật mạnh bức xạ phản ứng, cũng không biết những lưu tinh này bạo tạc uy lực như thế nào.” Khô Thiền trầm giọng nói.

“Ta muốn đi thử xem, nhìn có thể hay không thu thập được một chút sản phẩm phụ. Minh chủ ngươi không phải nói cần một chút phong tai sản phẩm dùng để nghiên cứu, để là lần tiếp theo cường hóa làm chuẩn bị a?”

“Chú ý an toàn.” Vu Hoành gật đầu. Hắn cũng nghĩ ra tay thử một chút, nhưng bây giờ hắn triệu hoán vật sức thừa nhận kém xa Khô Thiền. Thải Kính Đạo Nhân công kích chuyển vận ngược lại là đầy đủ, nhưng sức thừa nhận cũng rất yếu.

“Như vậy… Ta đi.” Khô Thiền đứng tại cửa ra vào, hít sâu một hơi, sau đó.

Bạch!

Hắn bỗng nhiên xông ra phòng ở, hướng phía gần nhất ánh sáng xám bạo tạc hố to đánh tới.

Muốn lấy tương quan sản phẩm, tự nhiên là đi thẳng vào vấn đề tốt nhất.

Mấy người nhìn xem Khô Thiền phi tốc nhảy xuống pháo đài, tiếp cận gần nhất ngoài hai trăm thước một chỗ hố sâu.

Phốc phốc!

Đột nhiên một trận khói mù dày đặc bay lên, Khô Thiền đơn im lìm lẩm bẩm một tiếng, cực tốc lui lại.

Chỉ chốc lát sau vọt về phòng an toàn trong môn.

Hắn quỳ rạp xuống đất, toàn thân quần áo làn da toàn bộ dính dính đến một khối.

Tựa như hai loại sắc thái khác biệt đất dẻo cao su, dính nước tương dung.

“Quá mạnh, ta đối với phong tai ăn mòn chống cự cực kém. Khu vực hạch tâm bên trong, một thân công lực cơ hồ không được cái gì phòng hộ tác dụng! Chỉ có linh quang miễn cưỡng có thể ráng chống đỡ một hồi.” Khô Thiền ho khan mấy tiếng nói.

“Đồ vật lấy được a?” Vu Hoành hỏi.

“Đưa tay đi bắt, kết quả…” Khô Thiền lắc đầu. Duỗi ra tay phải của hắn.

Chỉ gặp lòng bàn tay tất cả đều là bị bỏng đồng dạng đặc thù hòa tan v·ết t·hương

“Nơi này, hay là Bạch Long Garfie địa phương a?” Y Y đột nhiên hỏi.

“Không biết nàng hiện tại thế nào.”

“Hi vọng nàng không có việc gì.” Khô Thiền thở dài. Thương thế trên người tại vàng nhạt dưới vầng sáng phi tốc khôi phục.

“Hắc Hắc Linh ngược lại là rất tốt ngăn trở ăn mòn. Ta hướng chung quanh động một chút nhìn xem, nói không chừng có thể tìm tới chút manh mối.” Vu Hoành đóng cửa lại.

Tâm niệm bắt đầu khống chế phòng an toàn di động.

Màu sắc rực rỡ đường cong cấp tốc đem Hắc Hắc Linh bao vây lại, tiếp theo một cái chớp mắt, biến mất ngay tại chỗ.

Theo ngoài cửa sổ một mảnh thải quang lấp lóe về sau, rất nhanh phòng an toàn lại lần nữa xông ra dòng lũ, ổn định lại.

Vu Hoành từ quan sát cửa sổ nhìn ra phía ngoài.

Bên ngoài hay là một mảnh xám trắng phế tích, không biết là đến địa phương nào phế tích kia có chút giống gạch đá bị nện

nát sau vật tàn lưu. Có thể phế khư chung quanh lại càng giống là núi đá, cây cối cỏ dại hỗn hợp lại cùng nhau.

“Nơi này, tựa như là Louis đế quốc…” Vu Hoành nhìn thấy trong phế tích, một khối tàn phá cửa hàng bảng hiệu lộ ra một nửa.

Phía trên trừ ra cửa hàng tên bên ngoài, phía dưới còn có Louis đế quốc bao nhiêu chi nhánh chữ.

Tại học tập pháp sư hệ thống lúc, hắn liền hơi ký ức xuống đại khái từ ngữ. Trong đó tấp nập xuất hiện rất nhiều lần từ ngữ dễ dàng nhất ký ức.

“Bên ngoài bây giờ quá nguy hiểm. Chúng ta tốt nhất vẫn là đừng ra phòng an toàn. Ta thử thêm vài lần, tìm tới trước kia lưu lại khí tức chỗ liền tốt.” Vu Hoành đơn giản nói.

“Có thể làm sao?” Khô Thiền nhíu mày. Hắn kỳ thật rất lo lắng Garfie tình huống.

“Vấn đề không lớn, ta trước khi đi lặng lẽ thả một chút lực lượng, làm lâm thời tọa độ. Vốn là dùng để định vị đại khái vị trí. Hiện tại xem ra, ngược lại là trùng hợp làm ra cách dùng khác.” Vu Hoành đại khái tính toán chính mình trước đó thả nội lực vị trí.

Mặc dù nguyên tai bức xạ che giấu rất nhiều, nhưng hắn nội lực đừng quên cũng là cao nồng độ quang tai bức xạ năng tụ hợp vật.

*

*

Oanh! !

An toàn căn cứ trần nhà bắt đầu rơi xuống hòn đá da đá. Chín tầng trận pháp bây giờ chỉ còn lại có ba tầng còn miễn cưỡng duy trì vận chuyển.

Shanin ôm nữ nhi núp ở căn cứ trong góc, liều mạng duy trì lấy bên ngoài tầng ngoài trận pháp vận chuyển. Ý đồ vì cái này căn cứ nhiều tăng thêm một chút tỉ lệ sinh tồn.

Ầm ầm!

Rất nhanh, lại là một mảnh tiếng vang.

Shanin nhìn xem trên tường trận pháp màn hình, sáng cuối cùng ba cái đèn xanh, trong nháy mắt diệt hai cái.

Một loại thật sâu tuyệt vọng, phun lên nàng trong lòng.

“Mụ mụ… Chúng ta, sẽ c·hết ở chỗ này sao?” Garfie sát bên phụ thân Anzai t·hi t·hể, hai mắt đẫm lệ, không biết khóc bao lâu.

“Không biết, chúng ta chế tạo tốt nhất căn cứ, chúng ta bỏ ra không có uổng phí, chúng ta ngừng lại ban đầu nguy hiểm nhất một đợt kia xung kích, khẳng định, khẳng định sẽ không có chuyện gì…”

Wu Sanin biến mất nước mắt trên mặt, cố gắng an ủi nữ nhi.

“Nếu như…. Nếu như ta lúc trước, lại nhiều cố gắng một chút, lại nhiều gia tốc một chút, có lẽ căn cứ liền có thể cứng hơn, càng kiên cố. Có lẽ phụ thân liền sẽ không.”

Garfie nói còn chưa dứt lời.

Bỗng nhiên lại là một tiếng rung mạnh.

Toàn bộ căn cứ lại một lần nữa phát ra tiếng vang, một góc đột nhiên hướng lõm vào trong rơi vào tới.

“Đó là cái gì! ! ?” Shanin xuyên thấu qua ngoài trận pháp Pháp Sư Chi Nhãn, nhìn thấy từng bầy mọc ra mặt người như rắn xám trắng quái vật, chính quay chung quanh ở căn cứ chung quanh, tựa như đi săn đàn sói, tựa hồ đang địa phương nào ngoạm ăn.

Những này Nhân Kiểm Xà, kỳ thật đều không phải là rắn, chỉ là bọn hắn lúc phi hành, sau lưng đều sẽ lôi ra thật dài khói trắng.

Lúc này trong đó lớn nhất một đầu Nhân Kiểm Quái, chính bay múa, hướng phía căn cứ một lần một lần v·a c·hạm.

Lực lượng của nó cực mạnh, mỗi một lần v·a c·hạm, đều như là một đầu trưởng thành Cự Long toàn lực bắn vọt.

“Maluo! !” Những mặt người này gào thét lớn, phát ra không rõ ý nghĩa tiếng kêu.

Oanh!

Lại là một chỗ căn cứ tường ngoài bị đụng móp méo.

“Không được… Không có khả năng tiếp tục như vậy. !” Shanin phát hiện vấn đề. Trận pháp đèn cũng chỉ thừa cái cuối cùng.

Nếu là sau cùng trận pháp cũng bị đụng phế…

“Garfie, mụ mụ ra ngoài đem những này quái vật dẫn dắt rời đi, một hồi liền trở về, nhớ kỹ tiếp ứng mụ mụ!”

Shanin chân thành nói.

“Tốt!” Garfie gật đầu.

Lưỡng long đều biết, thật sự nếu không làm ra ứng đối, các nàng kết cục sau cùng nhất định là c·hết ở chỗ này.

Shanin đứng dậy, coi chừng ôn nhu đem trượng phu Anzai long thi để qua một bên.

Sau đó trở về cửa ra vào đứng vững.

Từng tầng từng tầng pháp thuật phòng hộ không ngừng ở trên người nàng sáng lên.

Hít sâu một hơi.

Bành!

Bỗng nhiên, Shanin xông ra cửa lớn, bay nhanh mà ra, từ trong quái vật mặt người ở giữa một cái khe hở lao ra.

Nhưng mới đi ra ngoài, nàng liền phát hiện không đúng.

Phía ngoài trong không khí, tràn ngập cực kỳ khoa trương một loại nào đó kịch độc bức xạ năng số lượng.

Nàng mới bay ra ngoài, liền cảm giác toàn thân đau nhức kịch liệt.

Cúi đầu xem xét, trên người nàng lân phiến cứ như vậy mấy giây, cũng đã bắt đầu hòa tan.

Sau lưng một đám quái vật mặt người đã bị nàng dẫn dắt rời đi rời đi.

Shanin rất muốn trở về, nhưng nghĩ tới nữ nhi chính ở chỗ này… . Nếu như mình hiện tại liền trở về, có lẽ…

Nhìn xem chính mình phi tốc hòa tan thân thể.

Shanin chợt nhớ tới trượng phu Anzai.

“Anzai. Ngươi khi đó, có phải hay không cùng ta bây giờ muốn một dạng…”

Nàng cười khổ một tiếng, lưu luyến quay đầu mắt nhìn căn cứ phương hướng, sau đó ra sức cổ động long dực, hướng phía càng xa xôi bão táp.

“Garfie, sống sót!”

Hòa tan huyết thủy thuận thân thể của nàng không ngừng chảy xuống trôi, vẩy xuống.

Dẫn tới phía dưới quái vật mặt người bọn họ nhao nhao tranh nhau liếm láp, phát ra quái khiếu.

Lúc này ngay tại chuẩn bị tiếp ứng Garfie, rốt cục phát hiện không đúng.

Nàng xa xa, thấy được trên người mẫu thân nhỏ xuống đi chất lỏng màu đỏ ngòm.

Nước mắt lập tức mơ hồ ánh mắt.

“Mụ mụ, không cần, !” Nàng lắc đầu, dùng sức nắm trong tay pháp trượng.

Cũng may Shanin hi sinh, không có uổng phí, chung quanh quái vật mặt người đều bị nàng Huyết Dẫn đi.

Tạm thời hết thảy an tĩnh lại.

Chỉ có Garfie một mình ôm phụ thân t·hi t·hể, trốn ở trong góc khóc rống.

Vài ngày trước, nàng còn có mỹ hảo gia đình, có yêu cha mẹ của nàng, mà bây giờ…

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Bành! !

Bỗng nhiên lại có một tiếng vang trầm nổ tung.

Lại là một đầu quái vật mặt người, ở bên ngoài lượn vòng lấy, không ngừng phát ra quái khiếu, hướng phía căn cứ v·a c·hạm.

Bành!

Bành!

Bành! ! Theo nó lần lượt v·a c·hạm, trên tường trận pháp đèn chỉ thị, cuối cùng một chiếc lung la lung lay, chợt minh vụt sáng, lúc nào cũng có thể muốn tán loạn.

Garfie cố gắng phóng thích pháp lực mình, khôi phục trận pháp, duy trì lấy nó vận chuyển bình thường.

Oanh! !

Nhưng dạng này cố gắng, cuối cùng không có hiệu quả.

Vốn là tàn phá tầng cuối cùng trận pháp, rốt cục vẫn là tán loạn, dập tắt.

Garfie sợ hãi căng thẳng thân thể, toàn thân pháp lực theo cảm xúc ba động kịch liệt, căn bản là không có cách phóng thích pháp thuật.

Nàng run rẩy móng vuốt, mấy lần muốn phóng thích cao đẳng pháp Sư Bình chướng, có thể không ngừng sai lầm điểm, để nàng ngay cả cơ sở pháp Sư Bình chướng đều thả không ra.

Ầm ầm! !

Bỗng nhiên.

Bên ngoài một tiếng vang thật lớn.

Toàn bộ căn cứ cũng theo đó chấn động, bị phá tan một cái động lớn.

Con quái vật mặt người kia từ bên trên trần nhà lỗ lớn phi tốc chui vào, lại không phải trước nhào về phía cuộn mình Garfie, mà là vọt thẳng hướng trên mặt đất dần dần cứng ngắc Anzai long thi.

Thấy cảnh này, Garfie toàn thân phảng phất bị khối băng đông cứng, cứng ngắc một cái chớp mắt.

Lập tức, một cỗ thật sâu phẫn nộ, từ trong nội tâm nàng tuôn ra.

“Cách ta, phụ thân xa một chút! !”

Nàng nổi giận gầm lên một tiếng, trên thân pháp lực tầng tầng lớp lớp khảm sáo kích hoạt, hình thành pháp trận, ở bên cạnh sáng lên.

Chương 476: Hủy diệt (2)

Chương 476: Hủy diệt (2)

Hơn mười phút sau. !

Hắc Hắc Linh Hào bỗng nhiên nương theo lấy thải quang đường cong, xuất hiện tại Vạn Long sơn phụ cận.

“Ở chỗ này! !”

Trong tiếng quát khẽ, Khô Thiền từ chỗ cửa lớn bắn ra, xông vào phế tích căn cứ. Từ một chỗ trong lỗ rách chui vào.

“Xác định chính là chỗ này?” Thông tin trong pháp thuật, Vu Hoành hỏi.

“Ừm, ta vừa mới cảm nhận được Garfie lực lượng ba động.” Khô Thiền trả lời.

Tinh thần lực của hắn trên thực tế so Vu Hoành mạnh hơn rất nhiều, cho nên phương diện này chi tiết định vị giác quan cảm giác, kỳ thật cũng so Vu Hoành muốn tốt.

Căn cứ trong phế tích, Khô Thiền cấp tốc tìm kiếm.

Chỉ chốc lát sau, hắn phát hiện trong góc một đoàn đen sì sự vật, tựa hồ có chút nhìn quen mắt.

Tiến lên thuật pháp vừa để xuống.

Hô!

Một tầng mãnh liệt khí lưu cấp tốc hiển hiện, đem cái này đen sì sự vật mặt ngoài thổi khô chỉ toàn.

Màu đen tản ra, phía dưới rõ ràng là thân rồng đã tiếp cận nửa hòa tan Gafilica.

Nàng từ từ nhắm hai mắt, tay cầm pháp trượng, thân thể ngăn tại phía sau một bộ càng lớn thân rồng phía trước.

Phía sau cỗ kia thân rồng hòa tan trình độ nghiêm trọng hơn, cơ hồ chỉ có thể đại khái nhìn ra là con rồng dáng vẻ.

“Tìm được! !” Khô Thiền lập tức vui mừng, đưa tay đặt tại Garfie tim cảm thụ dưới, xác định còn cố ý nhảy.

“Còn có thể cứu! Ta trước tiên đem nàng kéo về!”

“Tốt! Ta bao trùm chữa thương quang hoàn tới.” Vu Hoành trầm giọng nói.

Một lát sau.

Hắc Hắc Linh tầng hầm.

Khổng lồ hơn 30m thân rồng Gafilica, lúc này đã chỉ còn lại có dài hơn mười thước thân thể còn hoàn hảo.

Còn lại bộ phận, sớm đã toàn bộ hòa tan thành đục ngầu chất lỏng.

Khô Thiền cùng Vu Hoành bảo vệ ở một bên đồng dạng vươn tay, bao trùm một tầng màu xanh trắng vầng sáng, tăng cường lấy Garfie sức khôi phục.

Đây là Linh Quang bí thuật, đến trình độ này thương thế, chỉ dựa vào Tinh Linh Cổ Thụ chi kêu gọi đã vô dụng.

Garfie tùy thời ở vào kề cận c·ái c·hết.

Quyết định thật nhanh dưới, Vu Hoành trực tiếp cho dưới đó linh quang hạt giống, cũng đem trong đó bộ chuyển thành sức khôi phục cường hóa.

Không bao lâu, hai người thu công, cho Garfie dọn dẹp bên dưới v·ết t·hương lên thuốc, mới rời khỏi tầng hầm.

Nguyên bản luyện công khu vực, bị lấy ra hơn phân nửa làm Garfie chỗ nghỉ của.

“Không sao chứ?” Xích Tiêu hỏi.

“Không sao. Thoát khỏi nguy hiểm kỳ, nhưng là, thân thể tối thiểu có một nửa tổ chức bị hòa tan, muốn về sau khôi phục, rất khó.” Vu Hoành thở dài.

“Hiện tại chúng ta làm sao bây giờ?” Khô Thiền hỏi, đi đến cửa sổ nhìn ra ngoài đi.

Bên ngoài khắp nơi là từng đoàn từng đoàn bạo tạc ánh sáng xám, còn có từng bầy bốn chỗ du đãng Nhân Kiểm Quái dương. Những này quái vật mặt người chính là bọn hắn tại phong tai dòng lũ bên trong gặp phải loại kia.

Chỉ bất quá, nơi này kích cỡ muốn so bọn hắn gặp phải nhỏ rất nhiều.

“Thế giới này, chỉ sợ cũng gánh không được. Chúng ta thừa cơ tìm kiếm có thể sử dụng đồ vật liền rời đi đi.” Vu Hoành thở dài.

“Tối thiểu nơi này chiến sĩ hệ thống, Chân Thần hệ thống. Vẫn hữu dụng.”

Hắn đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn thấy pha lê phản quang bên trong, Y Y đi tầng hầm chiếu cố Garfie.

Xích Tiêu một bên cảm thán một bên dùng thân thể của mình gọt trái táo ăn.

Khô Thiền thì xuất ra một cái sách nhỏ, ghi chép cái gì.

“Chỉ là tất cả đều thành phế tích, nếu muốn tìm điểm còn sót lại vật cũng không tốt tìm.”

Suy tư dưới.

Vu Hoành cảm thấy nếu Bạch Long có thể chống đỡ thật lâu không triệt để hòa tan, như vậy mặt khác càng mạnh cá thể, hẳn là cũng có thể đạt tới đồng dạng hiệu quả.

“Thần điện, hoặc là cường độ cực cao mật thất… . Hẳn là còn có đùa giỡn.”

Lúc này, hắn thao túng Hắc Hắc Linh tại Vạn Long sơn bắt đầu đi loanh quanh.

Hắc Hắc Linh từ lần trước cường hóa về sau, liền tính bí mật tăng nhiều, mở bí ẩn hình thức còn có thể c·ách l·y tại ngoại giới, phi thường cường hãn.

Xa xa nhìn lại, Hắc Hắc Linh tựa như một chiếc tại ruộng cạn bên trên nhấp nhô thuyền. Im ắng một hồi đến nơi đây, một hồi tới đó.

Bành.

Rất nhanh, Vu Hoành phát hiện một chỗ ngoại hình rõ ràng so mặt khác Hàn Động hoa lệ một chút lỗ lớn. Đem cửa phá tan.

Hắn không có mở phòng an toàn đi vào, bên trong không có cách nào dung nạp toàn bộ Hắc Hắc Linh khổ người.

Lúc này, hắn đi tới cửa, toàn thân từng tầng từng tầng phòng hộ tự động hiển hiện, tăng thêm.

Sưu!

Không đợi những người còn lại nói chuyện, hắn đã xông ra an toàn căn cứ, hóa thành một đạo hư ảnh, đi vào trong hang lớn bộ.

Trong động một mảnh trắng noãn băng hàn.

Từng đầu dài hơn mười thước quái vật mặt người, tựa như như rắn tại nội bộ không ngừng du đãng.

Vu Hoành cảm thụ được bên ngoài cơ thể ăn mòn nội lực cùng linh quang tốc độ.

‘Ước chừng có thể chống đỡ 20 phút. Đầy đủ.’

Sau hai mươi phút cũng chỉ có thể dựa vào nhục thân ngạnh kháng, hắn không hy vọng thụ thương, cho nên chỉ có thể gia tốc.

Sưu!

Xuyên qua vài đầu quái vật mặt người ở giữa, Vu Hoành tiện tay một hai đầu Nhân Kiểm Quái trong nháy mắt bạo tạc, tựa như xám trắng khí cầu, nổ thành vô số nhỏ bé mảnh vỡ.

Vu Hoành tiến vào long động chỗ sâu thông đạo, tăng tốc bắn vọt, đồng thời phất tay một chỉ.

Từng đạo Khủng Ảnh nổi lên.

Từ cấp thấp đến cao đẳng toàn có.

3 giây về sau, Vu Hoành lưu lại Thải Kính Đạo Nhân, chỉ có Thải Kính đối với nơi này ăn mòn có rất mạnh kháng tính.

Loại này kháng tính thậm chí ngay cả Vu Hoành chính mình cũng có chút so ra kém.

“Đi vơ vét tất cả sách, bảo vật loại hình đồ vật.”

Hắn thuận miệng phân phó, chính mình thì tăng tốc đi qua hành lang, tiến vào một cái rõ ràng là phòng ngủ hình bầu d·ụ·c long động.

Rất nhanh, hắn thấy được trên tường bởi vì cái nắp hòa tan, dẫn đến đồ vật rơi ra ngoài một bộ phận hốc tối.

Hốc tối trước, một đầu miễn cưỡng có thể nhìn ra là rồng chất nhầy, chính nằm rạp trên mặt đất, sớm đã không có khí tức. Vu Hoành vòng qua chất nhầy, đem trong hốc tối đồ vật lấy ra. Hơi quét mắt, trang bìa vẽ lấy một cái cầm trong tay đại kiếm người đầu rồng, ngay tại thi triển một loại nào đó kiếm thuật.

Đem nó trực tiếp nhét vào trong ngực.

Vu Hoành lại đang chung quanh tìm kiếm xuống.

Rất nhanh, một cây đặt ở đầu giường dài bằng cánh tay trượng, hấp dẫn sự chú ý của hắn.

Cầm lấy đoản trượng, Vu Hoành phát hiện thứ này thế mà chỉ làm tan một chút xíu.

Lúc này cũng đừng tại chính mình sau lưng chỗ.

Xác định không có những vật khác, hắn cuối cùng mới đi đến đoàn kia hình rồng chất nhầy trước.

Vươn tay, nhẹ nhàng đụng một cái chất nhầy.

Một trận kịch liệt tiếng hủ thực vang lên, đồng thời còn nương theo lấy nồng đậm khói trắng.

Vu Hoành lắc đầu, quay người bước nhanh rời đi.

Trở lại Hắc Hắc Linh, hắn điều khiển phòng an toàn hướng phía địa phương khác di động tiến đến.

Thông qua phong tai dòng lũ ngắn ngủi nhảy vọt thức di động.

Lần thứ hai.

Phòng an toàn từ thải tuyến bên trong chậm rãi nổi lên.

Lần này, bên ngoài là tàn phá hủy hoại một nửa một mảnh giáo đường cùng cung điện.

Trong suốt quạ đen ở chỗ này trên không xoay quanh, bay múa.

To lớn quái vật mặt người kéo lấy thật dài khói trắng, tại bốn chỗ lùng bắt lấy khả năng tồn tại cơ thể sống.

Bành!

Vu Hoành một cước đá văng một tòa Tháp Cao Xoắn Ốc cửa lớn.

Màu ngà sữa tháp cao tựa như một cây gai nhọn, khoảng chừng hơn 20 tầng cao. Đỉnh còn ẩn ẩn có màu đỏ ánh sáng nhạt lúc ẩn lúc hiện.

Tầng thứ nhất trong đại sảnh.

Màu đỏ trên mặt thảm một mảnh ướt sũng, không biết là máu hay là nước.

Từng bộ hòa tan nửa hình người, dựa vào vách tường ngồi liệt trên mặt đất.

Đát, đát, đát.

Vu Hoành từng bước một đi đến chỗ sâu nhất đầu hành lang.

Thuận thang lầu xoắn ốc đi lên.

Bành.

Một gian pháp sư phòng ngủ bị đá văng.

Xám trắng trong phòng, trừ ra giá sách sách cùng giường chiếu, còn lại liền chẳng còn gì nữa.

Vu Hoành không nói hai lời, tiến lên liền đem trên giá sách tất cả sách đều nhét vào chính mình mang ra trong bao tải.

Linh quang bao trùm lên đi, chậm lại bị ăn mòn tốc độ.

Sau đó tiếp tục kế tiếp gian phòng.

Cái này đến cái khác pháp sư gian phòng bị vơ vét.

Pháp trượng cũng tốt, sách pháp thuật cũng tốt, thi pháp vật liệu cũng tốt, chỉ cần vẫn tồn tại không có bị ăn mòn, đều tiến vào Vu Hoành bao tải.

Một lát sau, hắn cuối cùng đem đỉnh tháp còn lấp lóe hồng quang to bằng đầu người Tiểu Hồng thủy tinh lấy xuống, bỏ vào bao tải.

Ánh mắt hướng phía bên trong tòa thành này hạch tâm nhất thần điện phương hướng.

Oanh.

Thần điện nặng nề cửa lớn cũng bị một cước đạp ra.

Vu Hoành đi vào.

Vàng son lộng lẫy trong hành lang, từng bộ võ trang đầy đủ áo giáp màu bạc Thánh Điện kỵ sĩ, tất cả đều quỳ một chân trên đất, duy trì lấy khi còn sống quá.

Áo giáp khe hở phía dưới, tất cả đều là chảy ra tới đục ngầu chất lỏng.

Đó là bọn họ huyết nhục hòa tan xuất ra.

Vu Hoành cấp tốc đi đến, rất mau tới đến tượng thần trước mặt.

Nơi này tượng thần, là một vị thân mang lụa mỏng, đầu đội tán cây mỹ lệ nữ tử tóc vàng.

Nữ tử lưng đeo trường cung, hai tay đeo màu vàng mông khải. Uy vũ bên trong mang theo một tia mị hoặc.

Vu Hoành nhìn một chút nữ tử tượng thần, tả hữu lướt qua, lúc này leo đi lên, đem thanh kia trường cung từ tượng thần phía sau rút ra.

Đùng.

Trường cung tựa hồ bị thứ gì kẹp lại. Không thể triệt để rút ra.

Vu Hoành dùng thêm chút sức.

Vẫn không thể nào rút ra.

Hắn có chút kỳ quái, cúi đầu cẩn thận kiểm tra.

Kết quả…

Một đôi tinh tế trắng nõn tay, đang gắt gao nắm lấy trường cung một góc khác.

“Người trẻ tuổi. Ta còn chưa có c·hết đâu, như vậy vội vã cầm người khác đồ vật, có phải hay không không quá địa đạo?”

Một cái êm tai tuổi trẻ giọng nữ ở bên cạnh hắn vang lên.

Vu Hoành bị giật nảy mình, tranh thủ thời gian buông tay, lui ra phía sau mấy bước kéo dài khoảng cách.

Lúc này hắn mới nhìn đến, tôn kia nữ tử tượng thần, thế mà hướng hắn nháy nháy mắt.

“Thật có lỗi, ta chẳng qua là cảm thấy, dù sao ngươi cũng dùng không nhìn, không bằng cho ta vật tận kỳ dụng, phát huy đầy đủ nó càng lớn giá trị.” Vu Hoành bình tĩnh nói.

Nếu là trước kia hắn, có lẽ sẽ còn đỏ mặt, nhưng bây giờ… Hắn sớm đã xưa đâu bằng nay.

“Đúng vậy a, thần quốc của ta đã q·ua đ·ời, lại lưu lại cũng chỉ có thể kéo dài hơi tàn.” Nữ tử thở dài: “Thanh này Thần khí cho ngươi cũng được, nhưng hi vọng ngươi có thể đáp ứng ta một cái thỉnh cầu nho nhỏ.”

“Ngươi nói trước đi, ta nhìn có thể hay không đáp ứng.” Vu Hoành cẩn thận nói.

“Ta thấy được, ngươi tựa hồ có đặc thù nào đó năng lực, ngăn cản loại này không biết t·ai n·ạn, cho nên… Có thể hay không xin ngươi đem đứa nhỏ này mang đi.”

Nữ tử chắp tay trước ngực, lại nhẹ nhàng tách ra.

Lập tức, nàng trong lòng bàn tay, một cái không đến sợi vải tóc vàng tiểu nữ hài, mọc ra trong suốt hai cánh, cuộn mình nằm ở lòng bàn tay.

“Nàng là cái gì?” Vu Hoành hỏi.

“Là của ta một bộ phận, ta sẽ không thể chia cắt bộ phận toàn bộ lưu tại nơi này, có thể chia cắt, tất cả đều cho nàng. Ta tức là nàng, nàng chính là ta.” Nữ tử nói khẽ.

“Hiện tại ý thức của ta ở chỗ này, mà khi ngươi mang nàng sau khi rời đi, ta cũng có thể đem ý thức chuyển dời đến nàng nơi này.”

Dừng một chút, nàng bồi thêm một câu.

“Ta rõ ràng ngươi muốn sưu tập nơi này tri thức, nếu như ngươi dẫn ta đi, ta sống hơn 100. 000 năm ký ức tri thức, đều sẽ thành của cải của ngươi. So với ngươi từ từ đi khắp nơi sưu tập những cái kia khả năng lỗ hổng thất truyền bị bóp méo tri thức, muốn nhẹ nhõm quá nhiều.”

“Ta không thể tín nhiệm ngươi, tùy tiện để cho ngươi gia nhập, không phù hợp an toàn của ta nhu cầu.” Vu Hoành đã sớm dự liệu được khả năng gặp được loại tình huống này, cho nên hắn sớm liền muốn tốt đối sách.

“Cho nên, ta cần ở trên thân thể ngươi lưu lại bảo hiểm.”

“Đây là thần khu, coi như ta nguyện ý, ngươi cũng vô pháp làm đến bất luận cái gì khống chế.” Nữ tử bất đắc dĩ nói.

“Không sao. Thử một chút.” Vu Hoành vươn tay, đầu ngón tay sáng lên một chút lam quang.

Tại phía sau hắn, Chung Cực Thái Dương hư ảnh chợt lóe lên.

Nữ tử thấy thế, sắc mặt hơi đổi.

Chương 478: Hủy diệt (3)

Chương 478: Hủy diệt (3)

“Ngươi đây là. Năng lực gì! ?” Nữ tử rất hiển nhiên không biết đến Chung Cực Thái Dương uy năng, trong nháy mắt đó xuất hiện hư ảnh, để trong nội tâm nàng có loại run rẩy cảm giác khó chịu.

“Không có việc gì, một điểm nhỏ thủ đoạn, ngươi thế nhưng là thần khu, tuyệt đối sẽ không có vấn đề.” Vu Hoành an ủi.

“…” Nữ tử bỗng nhiên có chút hối hận.

Bành!

Bên ngoài lại lần nữa bay vào được một đầu Nhân Kiểm Quái.

Quái vật kêu to nhào về phía hai người, đánh gãy nàng suy nghĩ.

Nhưng còn không có tới gần, liền bị nữ tử tiện tay một chỉ, bịch nổ tung.

“Chúng ta cần phải đi.” Nàng nhắc nhở.

“Trước khi đi, ngươi còn có cái gì có thể cho ta cùng một chỗ mang đi sao? Cái gì Thần khí thần cách loại hình, đến một thanh.” Vu Hoành bao nhiêu mang theo một chút mong đợi nói.

“Ngươi cho rằng Thần khí là ven đường món thập cẩm rác rưởi sao! ? Dễ dàng như vậy liền đến một thanh . Còn thần cách, đó là thế giới này tự nhiên ngưng tụ vị cách, nó không thuộc về ngươi, là thế giới để cho ở vào độ cao nhất định vị trí. Ngươi muốn liền không có cách nào rời đi, ngươi xác định ngươi muốn? Ta chỗ này ngược lại là có mười cái trống ra thần hệ tòng thần thần cách.” Nữ tử im lặng nói.

“. Thôi được rồi, cuối cùng, xin hỏi điện hạ danh hào?” Vu Hoành lại nghe thấy bên ngoài có càng nhiều mặt người đang nhanh chóng tới gần, cuối cùng hỏi một câu.

“Firsna, ngươi có thể gọi ta Firsna. Ta chính là đi săn cùng ái d·ụ·c chi thần, bất quá về sau ngươi cũng không cần để ý những này, rời đi nơi này, thần cách biến mất, hết thảy bắt đầu lại từ đầu, ta vẫn là cái kia mười mấy vạn năm trước bình thường Yêu Tinh Nữ Vương.” Nữ tử nói khẽ.

“Cuối cùng… Ngươi nên rời đi.” Nàng ngẩng đầu lên, ánh mắt tựa hồ có thể cách trần nhà nhìn thấy bên ngoài bầu trời tình huống.

“…” Vu Hoành cũng cảm thấy một chút không đúng.

Lúc này nắm lên bỏ túi Firsna, xoay người rời đi.

Sưu!

Hắn tốc độ cao nhất mới xông ra thần điện.

Sau lưng liền bỗng nhiên sáng lên kim quang chói mắt.

“Liền để ta ở chỗ này một điểm cuối cùng thần lực, vì ngươi chiếu sáng đường trở về.”

Firsna thanh âm an tĩnh truyền đến.

Vu Hoành vội vàng quay đầu.

Nhìn thấy toàn bộ thần điện lúc này hoàn toàn tắm rửa tại trong một mảnh kim quang.

Kim quang hóa thành cột sáng, phóng lên tận trời. Vừa vặn đón lấy bầu trời bay xuống một mảng lớn xám trắng mặt người.

Vu Hoành đưa trong tay Firsna nhét vào túi áo, nhấc lên Thần khí trường cung, liền phi tốc hướng phía phòng an toàn phương hướng phóng đi.

Cường hóa đi ra Nguyên Thần Kinh bí thuật chỉ có thể để hắn trong thời gian ngắn ở bên ngoài hoạt động một dạng có thể sẽ

bị Cứu Thế Chi Chu phát hiện thiếu thốn, từ đó tự động trở về.

Không bao lâu, trở lại Hắc Hắc Linh cửa ra vào, hắn lại lần nữa quay đầu mắt nhìn đạo quang trụ màu vàng kia.

Cột sáng vẫn như cũ đối kháng tiêu hao đại lượng bay nhào xuống xám trắng mặt người.

Cứ việc kim quang vẫn như cũ sáng tỏ, nhưng trong đó ẩn ẩn bắt đầu lộ ra một tia sụt ý.

Mà mặt người lưu tinh thì vẫn như cũ vô cùng vô tận, tựa như như thác nước hướng xuống bay xuống.

“Đi thôi, rời đi nơi này, rời đi cái này tuyệt vọng rồi thế giới…” Firsna thanh âm thúc giục hắn.

Vu Hoành đẩy cửa vào.

Mới đi vào, trở tay đóng kỹ.

Ầm ầm! !

Bên ngoài bỗng nhiên một mảnh kịch chấn.

Vừa mới kim quang biến mất.

Thay vào đó, là toàn cảnh là xám trắng mặt người, cùng màu sắc rực rỡ dòng lũ đường cong, từ trên trời giáng xuống, bao phủ hết thảy.

Thành thị biến mất.

Phảng phất nữ thần chống cự chọc giận lực lượng nào đó, bởi vậy nghênh đón to lớn trả thù.

Trong phòng an toàn.

Vu Hoành Khô Thiền bọn người, kinh ngạc nhìn bên ngoài bao phủ hết thảy màu sắc rực rỡ dòng lũ.

“Lại không…”

Xích Tiêu thở dài.

“Đây là người thứ mấy?” Khô Thiền hỏi.

“Không nên suy nghĩ nhiều, cần phải đi.” Vu Hoành thở dài, “Xích Tiêu Y Y các ngươi hỗ trợ nhìn một chút tình huống bên ngoài, ta đi kiểm kê bên dưới thu hoạch lần này.”

“Tốt!”

Xích Tiêu chăm chú thời điểm hay là rất đáng tin cậy.

Y Y càng không cần nhắc tới.

Vu Hoành đối với hai người tương đương yên tâm.

Mang theo Firsna tiến vào phòng điều khiển chính, tiện tay đem nó bỏ vào một cái thủy tinh thí nghiệm cuộn.

Vu Hoành đưa trong tay bao tải hướng trên mặt đất khẽ đảo.

Một đống sách sách lăn đi ra, sau đó là đủ loại mang theo lực lượng ba động tạp vật.

Hắn bắt đầu trước xem xét thư tịch.

Cầm lên, phát hiện chữ ở phía trên dấu vết chính mình chỉ có thể miễn cưỡng nhận biết một hai cái.

Hiển nhiên lại là không biết nơi nào ngôn ngữ viết.

Tìm kiếm ra máy phiên dịch, đeo vào lần này mới rốt cục thấy rõ hàm nghĩa “« Nguyên Tố Pháp Sư cơ sở » « Sinh Mệnh Thánh Ấn chi thiển tích » « kỵ sĩ bồi dưỡng » « minh tưởng cơ sở kỹ xảo » « đấu khí rèn luyện ».”

Sách rất đủ, liên quan tới chiến sĩ cùng pháp sư cơ sở, nơi này cũng đều lấy được.

Sau đó, Vu Hoành đem đồ vật đại khái dùng nội lực dọn dẹp một lần, sau đó một lần nữa mang Firsna trở lại một tầng.

“Garfie tình huống như thế nào?” Hắn hỏi.

“Đã tỉnh, bất quá còn không thể động, kinh lịch nhiều như vậy t·hảm k·ịch, không dễ dàng như vậy hòa hoãn lại.” Xích Tuyết trả lời.

Phòng an toàn vẫn như cũ thỉnh thoảng sẽ chấn động một chút, nhưng cường hãn phòng ngự vách ngoài, thậm chí viễn siêu Vu Hoành nội lực, lại thêm nội lực phòng hộ.

Lúc này những này nhỏ một vòng mặt người căn bản là không có cách rung chuyển phòng an toàn.

Đứng tại phía trước cửa sổ, Vu Hoành cuối cùng mắt nhìn mảnh thế giới này.

Bầu trời bay xuống mặt người càng ngày càng nhiều, tựa như như mưa rơi, rơi tại trên mặt đất.

Ánh sáng xám bạo tạc số lần cũng càng ngày càng nhiều, càng ngày càng mật.

Bá.

Vu Hoành một thanh kéo lên cửa sổ tấm che, tâm niệm khống chế Hắc Hắc Linh, lại lần nữa khởi hành.

Vô số thải tuyến trồi lên, đem phòng an toàn hoàn toàn bao trùm.

Tiếp theo một cái chớp mắt, phòng an toàn biến mất tại nguyên chỗ.

Vu Hoành lúc này mới xoay người, vỗ vỗ tay.

“Tốt, mọi người, xin mời trước dừng lại, ta chỗ này muốn giới thiệu vừa mới lên thuyền người mới —— Firsna.”

Hắn dừng một chút, tiếp tục nói.

“Bởi vì là người mới, cho nên còn tại khảo sát kỳ, mời mọi người giúp đỡ cũng đều giá·m s·át một chút.”

“Dễ dàng như vậy liền thu người lên thuyền, có thể hay không về sau xuất hiện phiền phức?” Xích Tiêu người già thành tinh, trước tiên liền nghĩ đến mấu chốt.

“Ừm, không có cách, người ta cho nhiều, chẳng qua trước tiên có thể khảo sát một chút, xác định phẩm tính. Thực sự không được ta có thể nửa đường đưa nàng ném ra.” Vu Hoành gật đầu nói.

“Đủ hung ác, vậy được, ta không có ý kiến.” Xích Tiêu gật đầu.

“Minh chủ nói cái gì chính là cái đó. Ta cũng không có ý kiến.” Khô Thiền đối với mấy cái này không.

Cứu được Garfie về sau, hắn liền lại bắt đầu tùy thời tùy chỗ đều tiến hành tu hành.

Hiện tại ngồi tại chỗ, đều có thể chậm rãi phân tâm tu hành Hồng Thực Pháp.

Vu Hoành biết rõ Khô Thiền không có chính mình dạng này không gián đoạn luyện công đặc chất, cho nên đối với nó có thể miễn cưỡng đuổi theo chính mình tiến lên tốc độ, hay là rất khâm phục.

“Firsna có thể chỉ đạo chúng ta đi thế giới này chiến sĩ cùng pháp sư hệ thống, mọi người nếu như cảm thấy hứng thú, có thể đi thử một chút.” Vu Hoành tiếp tục nói.

“Đương nhiên, nàng bây giờ còn đang phòng điều khiển chính nghỉ ngơi, một hồi tỉnh liền mang nàng tới.”

“Ẩm thực còn đủ không? Nơi này ta có phát hiện một loại có thể ngưng kết lượng nước, từ Thủy vị diện lấy nước pháp thuật.” Khô Thiền hỏi.

“Đầy đủ, đủ chúng ta dùng hai năm.” Vu Hoành điều khiển Hắc Hắc Linh, thuận màu sắc rực rỡ dòng lũ, một đường hướng phía trước, một bên cũng tại cùng những người còn lại nói chuyện.

Tại xác định các hạng an bài cũng không có vấn đề gì sau.

Mấy người ăn cơm trưa, Y Y đi chiếu cố trong hôn mê Garfie, Vu Hoành cùng Khô Thiền Xích Tiêu, thì đến đến phòng điều khiển chính, cùng Firsna nói chuyện tình huống.

Phòng điều khiển chính bên trong, từng cái chứa các loại con mắt bình thủy tinh, treo lơ lửng đến đầy tường đều là.

Vu Hoành vào cửa về sau, liền nhìn thấy Firsna đang ngồi ở một cái vòng tròn hình trụ con mắt cái bình đỉnh, trên thân giật một tấm giấy trắng làm thành váy che khuất toàn thân.

“Đây chính là các ngươi an toàn căn cứ sao? Rất không tệ cơ cấu, lực phòng ngự phi thường khoa trương.” Firsna tán thưởng câu.

“Trước ngươi nói lời, hiện tại còn giữ lời sao?” Vu Hoành vào cửa, kéo ra một tấm cường hóa cái ghế ngồi xuống.

“Đương nhiên giữ lời.” Firsna gật đầu, ánh mắt đảo qua vào cửa Khô Thiền cùng Xích Tiêu.

“Pháp sư, Druid, chiến sĩ, Tư Tế, tứ đại nghề nghiệp, ta đều có thể để cho các ngươi chỉ điểm. Bất quá ta lực lượng lưu lại không nhiều, chiến đấu phương diện khả năng cũng chỉ có dựa vào các ngươi xuất lực.”

Vu Hoành đánh giá cái này nửa đường đột nhiên lên thuyền nữ thần, nói thật, hắn đúng là ham đối phương trong đầu đại lượng tri thức, mới có thể đem nó mang lên.

Mà lại, đối với Bạch Long thế giới đột nhiên bộc phát t·ai n·ạn, hắn cũng có chút cảm giác không đúng.

Mà xem như thần chỉ Firsna, có lẽ có thể biết đến càng nhiều một chút.

Đây cũng là hắn sảng khoái đem nó mang lên thuyền căn bản nguyên nhân.

“Firsna, ta muốn hỏi hỏi, ngươi biết bên ngoài loại kia màu sắc rực rỡ dòng lũ, những cái kia hủy diệt hết thảy quái dị mặt người, là cái gì a?” Vu Hoành trong lòng là nghĩ như thế nào, liền trực tiếp hỏi lên.

“Đó là Tiêu Dung Vạn Vật Chi Môn, là Hư Không Chi Thần Barx một mực tại trấn thủ diệt thế t·hiên t·ai một trong. Nhưng không biết vì cái gì, trước một hồi, Barx cùng toàn bộ Hư

Không thần hệ đều đột nhiên mất đi cùng Vạn Thần điện liên hệ. Chúng ta còn chuẩn bị phái trước thần đi thăm dò nhìn, hết thảy liền phát sinh." Firsna nói đến, cũng là không thể nào hiểu được.

"Tiêu Dung Vạn Vật Chi Môn?" Vu Hoành nhíu mày, "Nói cách khác, các ngươi rất sớm đã có phát hiện nguồn lực lượng này, đồng thời biết nó có thể sẽ diệt thế?"

"Đúng vậy, Dự Ngôn Chi Thần cho ra qua tiên đoán, chúng ta tin tưởng không nghi ngờ. Không chỉ là cái này, hết thảy chín đại Chủ Thần hệ, mỗi một vị Chủ Thần từ mấy chục vạn năm trước liền riêng phần mình trấn thủ lấy thuộc về mình một đạo t·hiên t·ai Diệt Thế Chi Môn." Firsna trầm giọng nói.

Nhìn xem mấy người lâm vào trầm tư, Firsna ngắm nhìn bốn phía.

"Nói đến, các ngươi có tính toán gì? Cứ như vậy dựa vào chiếc thuyền này tại t·hiên t·ai bên trong đi thuyền?"

"Xích Tiêu, ngươi cùng nàng giải thích xuống. Ta đi thu thập thu hoạch lần này, nhằm đề phòng vạn nhất có chuyện gì xảy ra, ta cần ngay lập tức đem nó toàn bộ dùng tới, tăng cường lực phòng hộ của chúng ta."

Vu Hoành phân phó nói.

"Tốt!"

Vu Hoành đem người tất cả đều đuổi ra phòng điều khiển chính, một lần nữa lật ra Nguyên Thần Kinh.

Nguyên Thần Kinh bên trên một đoạn văn, cũng là để hắn lần đầu tiên nhìn thấy về sau, không hiểu sửng sốt một chút một câu.

Kết hợp vừa mới Firsna cử động, thật sự có chủng trăm sông đổ về một biển hương vị.

'Nguyên Thần Giả, bản nguyên chi thần, vạn nguyên quy nhất, thần bản thân liền đại biểu lấy hết thảy ý thức thể tổng cộng, chia cắt thần hết thảy hành vi, đều là từ.'

‘Cho nên, ta sẽ không dạy bảo bất luận kẻ nào chia cắt tự thân tinh thần pháp môn. Nơi này ta cần lại nhấn mạnh một lần, thần, không thể chia cắt, chỉ có thể bắn ra.’

‘Nếu muốn thực hiện Thế Tử Phân Thần Pháp, biện pháp duy nhất, chính là giả xác. Chế tạo tự thân giả xác, lấy thần đến du động các nơi. Tên gọi tắt chi là —— thần y.’

Vu Hoành thở hắt ra, đi vào phòng điều khiển chính năng lượng h·ạt n·hân lò phản ứng trước mặt.

Liên tiếp lò phản ứng nội bộ trong không gian liền có một đạo mơ hồ hình người màu bạc, tại như ẩn như hiện đây cũng là Nguyên Thần Kinh miêu tả thần y.

Môn bí thuật này chỗ cường đại, ở chỗ có thể tiêu hao tự thân tinh thần, chế tạo ra một cái dĩ giả loạn chân Nguyên Thần xác ngoài.

Nếu như vẻn vẹn như vậy, Nguyên Thần Kinh còn chưa đủ lấy trở thành Thiên Nguyện giáo hộ pháp chủ tu bí thuật.

Còn có một cái mấu chốt công năng, chính là Nguyên Thần Kinh tạo nên thần y, cùng Nguyên Thần tự thân, là có thể cho phép tùy thời ý thức trong nháy mắt hoán đổi.

Nói cách khác, tại trong phạm vi nhất định, Vu Hoành cùng cái này thần y, là có thể tùy thời tiến hành ý thức chuyển đổi.

1 giây trước, hắn có thể điều khiển nhục thân ở bên ngoài hoạt động, một giây sau, ý thức của hắn liền có thể trở lại thần y bên trong, khống chế Hắc Hắc Linh hành động.

Cứ như vậy, coi như nhục thân sụp đổ, hắn cũng có thể có cơ hội Đông Sơn tái khởi.

Thần y càng nhiều, c·hết thay mệnh liền càng nhiều.

Mà thần y chế tác, chỉ cần mỗi ngày chút ít thu thập tự thân tràn ra ngoài tinh thần bức xạ là đủ.

Chương 479: Hủy diệt (4)

Chương 479: Hủy diệt (4)

‘Nguyên Thần Kinh bí thuật hết thảy có thể cô đọng ba đạo thần y. Cái này tương đương với ba đầu tính mệnh… Coi là thật biến thái.’ Vu Hoành cũng là tiếp xúc Thiên Nguyện giáo công pháp, liền càng là cảm giác thế lực này chỗ cường đại, có thể xưng khủng bố.

Có thể coi là là như vậy thế lực, tựa hồ cũng c·hôn v·ùi tại cùng nguyên tai đối kháng bên trong.

Thở dài một tiếng, Vu Hoành tiếp tục đắm chìm đến đối với thần y hoàn thiện bên trong.

Nguyên Thần Kinh tu hành phi thường phù hợp tinh thần của hắn, bắt đầu luyện không gì sánh được thông thuận, nhẹ nhàng thoải mái, đạo thứ nhất thần y hình dáng hình thành, lúc trước hắn cũng liền bỏ ra mấy giờ.

Thần y cô đọng, cũng làm cho hắn có thể ngắn ngủi thoát ly phòng an toàn, tại xung quanh tự do hoạt động một trận.

So với ban sơ Phân Thần bí thuật, cùng thuật sĩ Phân Thần thuật pháp.

Nguyên Thần Kinh có thể nói là cao minh không biết bao nhiêu lần.

Không chỉ không cần tổn thương tự thân tinh thần, còn có thể luyện được nhiều mấy cái mạng c·hết thay.

Ta hiện tại mới cô đọng một đạo thần y dựa theo bí tịch miêu tả, mười năm mới có thể ngưng tụ hoàn toàn một đạo có c·hết thay năng lực thần y, này thời gian đối với Thiên Nguyện giáo những cái kia tu hành đại lão khẳng định không dài, nhưng đối với ta vẫn là quá lâu.

Hắn thu tay lại, lại lần nữa cầm lấy ngoại nhãn, tiếp tục bắt đầu mới một lần tu luyện.

Vô luận là Nguyên Thần Kinh, hay là Loạn Thần Thiên Mục Kinh, cùng Thái Linh Công, đều cần thời gian đắp lên tu hành.

*

Màu sắc rực rỡ trong dòng lũ.

Hắc Hắc Linh chậm rãi rời xa Bạch Long thế giới, tự động ngược dòng, hướng phía chỗ tiếp theo phương hướng im ắng chạy tới.

Mảng lớn mặt người như lưu tinh từ thân thuyền lướt qua, ngẫu nhiên đụng vào thuyền phát ra tiếng vang. Bọn chúng tựa hồ tất cả đều đang hướng về Bạch Long thế giới dũng mãnh lao tới, tựa hồ cũng muốn đi nơi đó chia ăn muốn hết thảy.

Tình huống như vậy, từ vừa mới bắt đầu coi như tấp nập.

Cách mỗi nửa giờ liền sẽ có một đoàn quái vật mặt người, cùng thuyền sượt qua người.

Về sau, thời gian kéo dài đến hơn một giờ mới gặp được một lần.

Lại về sau, biến thành hơn ba giờ gặp được một lần, đồng thời gặp phải mặt người bầy số lượng cũng bắt đầu biến ít, kích cỡ cũng bắt đầu thu nhỏ.

Thẳng đến sau năm ngày.

Phòng an toàn vẫn như cũ vẫn còn cường hóa bên trong, hai mươi bốn ngày thời gian còn có hơn một nửa còn tại đếm ngược.

Mà trong hôn mê Garfie, rốt cục tỉnh táo lại.

Nàng toàn thân vết sẹo, sử dụng pháp thuật thu nhỏ thân thể, gục xuống bàn khóc ròng ròng.

Y Y ở một bên nhỏ giọng an ủi nàng.

Khô Thiền ngồi tại bên cửa sổ, khó được không có tu luyện, mà là tại ngẩn người, nhìn qua ngoài cửa sổ phi tốc chảy qua thải quang đường cong.

Xích Tiêu cùng Firsna thảo luận cái gì, thần sắc nghiêm nghị.

Vu Hoành bỏ ra năm ngày thời gian, triệt để đem Nguyên Thần Kinh đệ nhất thần y sơ bộ hoàn thành, tiếp xuống chính là mài nước công phu hoàn thiện chi tiết. Hoàn thiện cần thời gian mười năm, mới có thể cuối cùng thu hoạch được c·hết thay năng lực.

Đương nhiên, như bây giờ đã đã đủ dùng.

"Tốt, mọi người yên lặng một chút."

Hắn đi đến một tầng ở giữa, vỗ vỗ tay, hấp dẫn tất cả mọi người chú ý.

"Lập tức đến kế tiếp địa phương, mọi người chuẩn bị một chút, Y Y ngươi phụ trách mang theo Garfie đi tầng hai nghỉ ngơi. Khô Thiền, Firsna, Xích Tiêu, cùng ta ở tại một tầng tùy thời chuẩn bị ứng đối đột phát tình huống."

Nhìn xem khóc sướt mướt Garfie, kỳ thật Vu Hoành trong lòng đã không có quá nhiều cảm giác.

Có lẽ là ví dụ như vậy thấy nhiều lắm.

Nguyên tai hại c·hết thân nhân quá nhiều người quá nhiều.

Hi Vọng thành tùy tiện nắm người tất cả đều là, so sánh những cái kia không có thân nhân, chính mình còn chỉ có thể ở nguyên tai trung khổ khổ giãy dụa người, Garfie kỳ thật đã rất khá.

"Các ngươi, thật tin tưởng cái này Cứu Thế Chi Chu, có thể tìm tới chân chính sinh cơ chi địa a?"

Firsna bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Hiển nhiên nàng đã từ Xích Tiêu nơi đó đạt được nơi này trình độ nhất định tin tức.

“Ngươi có biện pháp tốt hơn?” Vu Hoành hỏi lại.

“…” Firsna biểu lộ cứng lại, không lên tiếng nữa.

Trầm mặc một hồi, nàng vừa tiếp tục nói.

“Ngươi có nghĩ tới hay không, chính mình thành lập một cái cái gọi là sinh cơ chi địa? Ta nghe bọn hắn nói ngươi nghiên cứu năng lực, vì cái gì không chính mình thử một chút?”

“Ngươi quá đề cao ta…” Vu Hoành không có nhiều lời.

Nếu như hắn thời gian vô hạn, tuổi thọ vô hạn, xác thực có thể thử một chút, nhưng bây giờ Agris áp lực bức bách hắn nhất định phải tìm tới biện pháp giải quyết. Dựa theo Hổ ca Triệu Thần Hổ nói, hoặc là cùng Agris bản thể đơn đấu, hoặc là tìm tới sinh cơ chi địa.

Cho nên hắn hiện tại mới điên cuồng tu hành, tăng lên bản thân.

Vì chính là có khả năng cùng tương lai Agris một trận chiến.

“Nói đến, ngươi bố trí những trận pháp này, trừ ra có hai tầng ta nhìn không hiểu gì, còn lại, ta ngược lại thật ra có thể giúp lấy ưu hóa ưu hóa.” Firsna tiếp tục nói.

“Nếu như ngươi nguyện ý làm, có thể thương lượng với Xích Tiêu lấy trước bố trí một tầng cho ta xem một chút. Ta xác định không có vấn đề về sau, có thể phối hợp ưu hóa.”

Vu Hoành lúc này lực chú ý đã tập trung vào ngoại giới.

Nghe nói như thế, Firsna còn muốn bổ sung hai câu.

Bỗng nhiên toàn bộ phòng an toàn hung hăng run lên.

Bành! Tựa hồ đụng phải thứ gì.

Vu Hoành nhíu mày lại, cấp tốc trở lại phòng điều khiển chính.

Nơi này là cùng Cứu Thế Chi Chu đầu thuyền dung hợp lại cùng nhau địa phương, cho nên có một đầu to lớn hình khuyên cửa sổ pha lê, có thể đồng dạng nhìn thấy bên ngoài.

Chỉ là bình thường, Vu Hoành vì tu luyện, biết dùng tấm che đem nó ngăn trở.

Soạt một chút kéo ra.

Vu Hoành sắc mặt sững sờ, đi theo phía sau tới Firsna, Xích Tiêu, Khô Thiền, cũng đều ngây ngẩn cả người.

Hình khuyên ngoài cửa sổ, đầu thuyền ngay phía trước, đang có một chiếc màu đen tàu ngầm một dạng thuyền, bị Hắc Hắc Linh chặn ngang đụng vào.

Thuyền không lớn, ước chừng chỉ có Hắc Hắc Linh một nửa dài rộng. Ngâm tại màu sắc rực rỡ trong dòng lũ, giống như là một khối mặt ngoài mấp mô màu đen cục tẩy.

Vu Hoành khởi động bên dưới Hắc Hắc Linh, rẽ ngoặt ý đồ đem đối phương vứt bỏ. Nhưng Hắc Hắc Linh hướng phải, cái kia tàu ngầm liền hướng phải, Hắc Hắc Linh đi phía trái, nó liền hướng trái.

Tựa hồ có đồ vật gì treo ở Hắc Hắc Linh trên thân.

“Cái này, chỉ sợ cần ra ngoài xử lý một chút, đoán chừng là thứ gì ôm lấy.” Firsna nhíu mày.

“Ai ra ngoài?” Vu Hoành nhìn nàng một cái.

“Ngươi?”

“Ngạch.” Firsna nhìn thẻ bên ngoài vô tận màu sắc rực rỡ dòng lũ, không lên tiếng.

Những này thải tuyến có thể hòa tan vạn vật, ai ra ngoài đều có thể gặp phải to lớn nguy hiểm.

Liền xem như Vu Hoành, chính mình ra ngoài, cũng không dám nói có thể chống bao lâu.

“Để ta đi.” Khô Thiền có việc là thật bên trên, “Công lực của ta đại khái có thể chống đỡ hai phút đồng hồ tả hữu. Chỉ cần tốc độ nhanh một chút, vấn đề không lớn.”

“Chú ý an toàn.” Vu Hoành gật đầu nói. Sau đó quét mắt Xích Tiêu cùng Firsna, “Các ngươi giúp đỡ chú ý nhìn những phương hướng khác, xác định khả năng xuất hiện mặt khác nguy hiểm.”

Oanh!

“Giao cho ta!”

Cả hai âm thầm nhẹ nhàng thở ra. Từng người tự chia phần hành động.

Rất nhanh, Khô Thiền toàn thân kích phát bị động thuật thức, công lực toàn lực vận chuyển hộ thể, linh quang kích hoạt, đứng ở cửa ra vào trước.

“Ba, hai, một! Mở!”

Vu Hoành bỗng nhiên mở cửa.

Trong nháy mắt mở ra trong khe hở, lập tức liền tuôn ra tiến đại lượng màu sắc rực rỡ sợi tơ.

Nhưng một giây sau Khô Thiền tốc độ cao nhất xông ra, nhào vào bên ngoài phong tai bên trong, tựa như cá bơi linh hoạt bơi tới Hắc Hắc Linh phía trước.

Bành.

Vu Hoành cấp tốc đóng cửa, nội lực bao trùm ở tiến đến phong tai dòng lũ, đem nó toàn bộ bao trùm, tạm thời phong tồn c·ách l·y.

Sau đó mấy người mới nhìn hướng ra phía ngoài du động Khô Thiền.

Mười mấy giây sau, Khô Thiền phát hiện bị ôm lấy địa phương, đưa tay kéo giật mấy lần, sau đó sử xuất thủ đao, một chút xíu cắt chém mài đoạn cấu kết bộ phận.

“Quá chậm!” Đợi một hồi, Vu Hoành tính toán thời gian, lông mày nhíu lên.

“Đừng cắt, mau trở lại!” Hắn trực tiếp truyền âm nói.

Khô Thiền dừng lại động tác, lúc này cấp tốc trở về.

Lúc này cách hắn ra ngoài, đã qua hơn một phút đồng hồ.

Nội lực của hắn bảo vệ dưới khuôn mặt đã bắt đầu phiếm hồng.

Mắt thấy thời gian nhanh đến hắn vội vàng gia tốc, rất nhanh bơi tới cửa vào trước đại môn.

Vu Hoành đưa tay vặn mở cửa khóa, đang muốn mở cửa.

“Chờ một chút! Sau lưng của hắn có đồ vật gì! ! ?” Bỗng nhiên Firsna hét lên một tiếng.

Vu Hoành nói chuyện một trận, ngẩng đầu nhìn kỹ lại.

Phát hiện Khô Thiền sau lưng, không biết lúc nào, nhiều hơn một cái mơ hồ mái tóc đen dài bóng người.

Bóng người kia một tay đào tại Khô Thiền trên vai, cúi đầu, chỉ có thể nhìn thấy màu đen rối bời tóc dài che khuất gương mặt.

Nghe vậy, Khô Thiền cũng là khẽ giật mình, lập tức toàn thân hồng quang đại tác, nội lực cùng đạo tức đồng thời lưu chuyển, kết hợp Linh Quang bí thuật, bỗng nhiên ngưng tụ thành một đạo vòng sáng màu hồng, hướng ngoài thân thể khuếch tán ra.

Hắn ý đồ thông qua loại này khuếch tán, đem cái kia bám vào sau lưng mình đồ vật gạt mở.

“Nó còn tại! ! Không đúng! !” Firsna lại lần nữa hét lớn.

Lúc này không cần nàng gọi, Vu Hoành cũng nhìn thấy.

Cái kia người tóc đen ảnh, trắng bệch hai tay, đã thật sâu móng tay đâm vào Khô Thiền bả vai bên trong.

Vô luận Khô Thiền làm sao chấn, nó đều không chút nào mà thay đổi.

“Ta nhớ ra rồi, đó là Thôn Phệ Thần Nghiệt! ! Không thể dùng tinh khiết năng lượng đối kháng, năng lượng sẽ chỉ là hắn đồ ăn!” Firsna kiến thức rộng rãi, lập tức nhận ra bóng người kia lai lịch.

Khô Thiền nghe vậy, lúc này hướng phía trước xông lên, ngạnh sinh sinh tùy ý đối phương trên người mình lưu lại mười đạo thật sâu miệng máu, cưỡng ép lợi dụng quán tính cùng nó tách ra.

Nhân cơ hội này.

Vu Hoành trong nháy mắt mở cửa, một tay lấy hắn kéo tiến đến.

Bành! !

Cửa hung hăng đóng lại, nghìn cân treo sợi tóc đem cái kia người tóc đen ảnh ngăn tại bên ngoài.

“Ta cô độc hơn ngàn năm… Mãi mới chờ đến lúc đến các ngươi… Không được chạy… Không cần trốn!”

Bóng người kia phốc một chút, nằm nhoài ngoài cửa. Dùng một loại gần như cầu khẩn ngữ khí gào thét.

Nó nằm sấp địa phương, phòng an toàn cửa lớn cũng bắt đầu bốc lên nồng đậm khói trắng.

“Trận pháp tại bị ăn mòn! Gia hỏa này… . Không thể để cho hắn một mực ăn mòn xuống dưới!”

Vu Hoành sắc mặt kịch biến.

Hắc Hắc Linh hệ thống phòng ngự, chủ yếu chính là dựa vào trận pháp cùng tường ngoài.

Cả hai các loại chia sẻ một nửa áp lực.

Sáng trận pháp bị phá hư, chỉ dựa vào tường ngoài, không nhất định có thể ngăn được phong tai dòng lũ xâm nhập cùng từ đụng.

“Có cái gì thủ đoạn công kích a? Đối ngoại!” Firsna hỏi.

“Không có!”

Vu Hoành lắc đầu.

Hắn cũng đang cố gắng suy tư ứng đối phương pháp.

Bỗng nhiên tâm niệm vừa động, hắn đưa tay với bên ngoài một chỉ.

Ba đạo Thải Kính Đạo Nhân ở bên ngoài nổi lên, nhào về phía cái kia người tóc đen ảnh. Nhưng một giây sau, ba đạo người đồng thời bọt xà phòng giống như tự động tán loạn, bọn chúng chỉ là chạm đến đối phương, liền tự nhiên nổ nát vụn biến mất.

“Không được! Gia hỏa này là Thôn Phệ Thần Nghiệt! Tất cả năng lượng tiếp xúc nó đều sẽ bị trong nháy mắt thôn phệ, hơn nữa còn sẽ cổ vũ hắn tăng lên lực lượng!”

“Vậy bên ngoài nguyên tai bức xạ làm sao không biết! ?” Vu Hoành cấp tốc hỏi.

“Không rõ ràng! Bất quá chỉ cần là mang theo có ý thức công kích lực lượng, đều không được!” Firsna giải thích.

“Gia hỏa này lực lượng thế nào?”

“Cùng Sơn Lĩnh Cự Nhân không sai biệt lắm!”

Vu Hoành nghe vậy, đánh rớt chính mình ra ngoài cùng gia hỏa này vật lộn suy nghĩ, hắn nhìn xem nội bộ trên tường trận pháp ký hiệu bắt đầu kịch liệt lấp lóe.

Biết lại không khai thác biện pháp, tất cả mọi người có thể muốn xong.

Quyết định thật nhanh dưới.

“Ngồi vững vàng! !”

Hắn quát to một tiếng, không đợi người khác đáp lời, hung hăng một cái thay đổi phương hướng.

Phòng an toàn Hắc Hắc Linh cấp tốc gia tốc, hướng phía phía bên phải phương hướng hung hăng phóng đi.

Một giây sau.

Toàn bộ phòng an toàn ầm vang xông vào một cái trung tâm vòng xoáy, chớp mắt biến mất không thấy gì nữa.

Chương 480: Hi vọng mới (1)

Chương 480: Hi vọng mới (1)

Bành.

Bành.

Bành.

Từng tiếng có tiết tấu tiếng va đập, đem tất cả mọi người từ trong hôn mê lôi kéo trở về.

Vu Hoành ý thức cấp tốc khôi phục, ngẩng đầu hướng ngoài cửa sổ nhìn lại.

Một mảnh u ám trong ngõ nhỏ, đèn đường hôn mê, tản ra nhàn nhạt lam quang.

Mặt đất ướt nhẹp mới vừa mới mưa, cuối ngõ hẻm còn trưng bày một cái chất đầy rác rưởi lớn thùng sắt.

Hắc Hắc Linh liền xuất hiện tại ngỏ hẻm này chỗ sâu.

Hai bên bị tràn ngập loạn thất bát tao huyết sắc vẽ xấu tường xám ngăn chặn.

Con Thôn Phệ Thần Nghiệt kia vẫn như cũ còn ở bên ngoài, còn tại có tiết tấu một lần tiếp một lần hướng phía phòng an toàn v·a c·hạm.

“Trận pháp đã bởi vì năng lượng khô kiệt ngừng chở!” Khô Thiền ở một bên cũng tỉnh táo lại, kiểm tra sau trầm giọng nói.

“Còn tốt phòng an toàn tường ngoài đủ cứng, nơi này đã không phải là phong tai chỗ sâu, không có trận pháp vấn đề cũng không lớn.” Vu Hoành hít sâu một hơi, đỡ lấy chốt cửa.

“Ngươi nghỉ ngơi một chút, ta đi xử lý rơi gia hỏa này. Một mực để hắn ở bên ngoài xô cửa cũng không phải biện pháp. Còn có cái kia tàu ngầm.”

Vu Hoành còn chứng kiến chiếc kia tàu ngầm, cái đồ chơi này còn treo ở đầu thuyền, nghiêng nghiêng kẹt tại hai bức tường ở giữa, ngay tại con Thần Nghiệt này đỉnh đầu.

“Hay là để ta đi.” Khô Thiền chủ động hướng phía trước.

“Nó cùng ngươi tương tính quá kém, ta đến liền tốt.” Vu Hoành vỗ vỗ bả vai hắn, ngừng hắn tiến lên.

Nắm cái đồ vặn cửa, hắn chợt nhớ tới cái gì, quay đầu nhìn về phía Firsna cùng Xích Tiêu.

Cả hai tranh thủ thời gian hướng hắn gạt ra một cái mỉm cười. Rất hiển nhiên bọn hắn không muốn đi.

“Coi chừng, không nên miễn cưỡng.” Y Y ngược lại là rất bình thường cho hắn dựng lên cái ủng hộ tư thế.

“Yên tâm.”

Vu Hoành dùng sức chuyển động nắm tay.

Răng rắc.

Khe cửa mở, hắn vừa người bỗng nhiên xông ra, sét đánh không kịp bưng tai một phát bắt được Thần Nghiệt tóc dài, về sau phóng đi.

Hô! !

Vu Hoành bắp thịt toàn thân phồng lên đứng lên, không có sử dụng bất luận cái gì năng lượng, chỉ là thuần túy nhục thân lực lượng, cùng linh quang tăng phúc.

Tay nắm lấy Thần Nghiệt, chớp mắt xông ra hơn trăm mét, xông ra ngõ nhỏ, ầm vang tiến đụng vào bên ngoài một tòa đen sì lầu vứt bỏ phòng.

Oanh! !

Đá vụn vẩy ra đổ rơi, khói bụi tràn ngập.

Vu Hoành nhấc lên có chút chóng mặt Thần Nghiệt, gia hỏa này trên thân một chút thương cũng không có, chỉ là bị nện đến có chút mộng.

“Lại đến!”

Hắn bắt lấy Thần Nghiệt tóc dài, hung hăng phát lực hướng mặt đất một ném.

Bành!

Mặt đất thêm ra một cái hố to.

“Ngươi là tại, cùng ta chơi sao?” Thần Nghiệt một thanh nắm chặt cổ tay của hắn, tóc đen che khuất khuôn mặt bên trong, truyền ra một cái khát vọng thanh âm.

“Xem như thế đi.” Vu Hoành trực tiếp tinh thần lực đáp lại.

Giơ lên hữu quyền, không có chút nào xinh đẹp hướng xuống một đập.

Ầm ầm!

Nắm đấm đánh vào Thần Nghiệt lồng ngực, đánh ra một vòng rõ ràng thực chất gợn sóng, khuếch tán đến bốn phía.

Một quyền này vượt qua mấy ngàn tấn lực trùng kích, nhưng rơi trên người Thần Nghiệt, lại giống như là hơn phân nửa lực trùng kích đều bị triệt tiêu đồng dạng. Chỉ là đơn giản xuyên thấu qua Thần Nghiệt trên mặt đất đánh ra một vòng vài mét đường kính vô hình gợn sóng.

“Chơi. Hắc hắc, chơi…”

Thần Nghiệt cũng giống vậy giơ tay lên hướng phía Vu Hoành huy quyền.

Bá một chút, cánh tay hắn trong nháy mắt biến mất, tiếp theo một cái chớp mắt trực tiếp xuất hiện tại Vu Hoành bên mặt.

Ầm ầm! !

To lớn mà kinh khủng bạo tạc lực quyền, hung hăng một chút nện ở Vu Hoành bên mặt.

Một tầng rõ ràng hơi mờ sóng xung kích, từ Vu Hoành đầu khác một bên tiến bắn đi ra.

Cả người hắn đều b·ị đ·ánh đến đầu ra bên ngoài vung.

Nắm đấm này, so ta còn nặng!

Trong lúc nhất thời Vu Hoành cũng b·ị đ·ánh cho có chút mộng.

Nhưng một giây sau, hắn cũng b·ị đ·ánh ra lửa đến, bịt mắt bên ngoài độc nhãn sáng lên rõ ràng hồng quang, nâng lên nắm tay liền cùng Thần Nghiệt ngươi một quyền ta một quyền đối ẩu đứng lên.

Oanh!

Oanh!

Oanh! !

Hai người tại trong hố lớn cũng là không đi, cứ như vậy đi ra quyền, cùng một chỗ trúng mục tiêu đối phương.

Vì phòng ngừa đối phương b·ị đ·ánh bay ra ngoài, bọn hắn một tay khác lẫn nhau nắm chắc đối phương bả vai, chỉ dùng một nắm đấm cùng đối diện đối với chùy.

Một màn này thấy trong phòng an toàn mấy người trợn mắt hốc mồm.

“Thuyền trưởng, vẫn luôn là như thế dũng sao?” Mới lên thuyền Firsna có chút tê.

Thần Nghiệt nhục thân lực lượng, nàng đã từng tự mình trải nghiệm qua, liền xem như cổ đại Cự Long, cũng liền cùng bọn chúng một cái tiêu chuẩn.

Đó là đại biểu vật chất giới trên nhất hạn khoa trương lực lượng. Nói không khoa trương, một quyền đánh nổ một tòa

cao ốc dễ như trở bàn tay.

Một cái Thần Nghiệt nếu như không có đại lượng anh hùng dũng sĩ vây công trói buộc, muốn vây g·iết, độ khó độ cao, đơn giản khó có thể tưởng tượng.

Nhưng bây giờ, thuyền trưởng thế mà tại cùng Thần Nghiệt chính diện đánh lộn.

“Cái này Thần Nghiệt thế mà có thể cùng minh chủ chính diện sống mái với nhau lực lượng… Thực sự là… Khoa trương!” Cùng Firsna điểm chú ý khác biệt, Khô Thiền sợ hãi thán phục hoàn toàn là một cái cấp độ khác.

“Xem toàn thể đứng lên, thuyền trưởng lực lượng tựa hồ mạnh hơn một chút, nhưng Thần Nghiệt lớn nhất buồn nôn chỗ, ở chỗ bọn chúng có thể đối mặt các loại đả kích sẽ nhanh chóng tiến hóa ra tính nhắm vào cực mạnh công thủ hình thức.” Firsna cấp tốc nói.

“Vô dụng, minh chủ hiện tại cũng chỉ là làm nóng người.” Khô Thiền lắc đầu.

“Đều như vậy còn làm nóng người?” Firsna ngạc nhiên.

Lúc này bên ngoài đối ẩu đã tiến vào gay cấn.

Bành! !

Vu Hoành một quyền đánh vào Thần Nghiệt trên đầu, đánh ra rất nhiều màu đen huyết điểm phiêu tán rơi rụng mà ra.

Huyết điểm rơi vào mặt tường, mặt đất, lập tức ăn mòn ra dày đặc lỗ đen.

Thần Nghiệt một quyền đánh vào Vu Hoành trên mặt, đánh cho hắn da mặt biến hình, đầu hung hăng ngửa ra sau lên.

Nhưng không có máu.

Vừa mới ra điểm huyết, lập tức Tinh Linh Cổ Thụ chi kêu gọi kim quang lóe lên, điểm ấy v·ết t·hương nhẹ lập tức bị khép lại.

Nói cách khác, nếu như không có khả năng một kích đem Vu Hoành đạt thành trọng thương, trung độ cùng cường độ thấp thương thế, đối với hắn mà nói, đều có thể tuỳ tiện tự hành khôi phục. Lúc này cái này mới lấy được đặc chất mới cho thấy nó đỉnh tiêm hàm kim lượng.

Bành!

Bành!

Bành! !

Một quyền lại một quyền.

Thời gian dần trôi qua Thần Nghiệt tốc độ khôi phục theo không kịp. Hắn động tác bắt đầu trở nên chậm.

Lại không hấp thu được thân là nguyên tai bức xạ Linh Quang bí thuật lực lượng.

Từ từ, hắn động tác càng ngày càng chậm, càng ngày càng vô lực.

Sau mười phút.

Oanh! !

Cuối cùng một quyền.

Vu Hoành bút chân chính bên trong thần bích mặt, to lớn quyền kích lực tựa như lũ ống giống như mút vào bạo tạc.

Mà theo lực quyền cùng một chỗ bạo tạc, còn có Thần Nghiệt cái trán.

Hắn lên một nửa cái trán xương sọ bị một quyền tung bay, huyết thủy màu đen hỗn tạp huyết nhục cùng một chỗ, b·ị đ·ánh đến đầy đất đều là.

Ăn mòn mang tới khói đen nhao nhao tê tê dâng lên.

Vu Hoành một thanh nắm chặt Thần Nghiệt cổ, đem nó giơ lên.

Hắn 2m3 thân cao, mà đối phương chỉ có hai mét không đến, lúc này một tay nắm lên, vừa vặn treo trên bầu trời cùng mình song song.

Nhìn chung quanh một chút, Vu Hoành xác định không có mặt khác q·uấy n·hiễu, lúc này một thanh đẩy ra Thần Nghiệt tóc đen, lộ ra phía dưới một tấm xấu xí tựa như bị bỏng hòa tan sau người nghiệm.

Phốc phốc.

Hắn như thiểm điện đem nó con mắt đào lên.

Sau đó bỏ qua Thần Nghiệt, cấp tốc triệt thoái phía sau.

Mở cửa, tiến vào.

Bịch đóng lại.

Vu Hoành thở phào một hơi, quay đầu lại, nhìn thấy Thần Nghiệt t·hi t·hể im ắng hòa tan, bốc hơi thành vô số khói đen, tiêu tán không thấy.

Hắn vội vàng nhìn về phía tử thủ bên trong con mắt.

Một đôi lớn chừng hạt đậu con ngươi màu đen, lúc này cũng bắt đầu từ từ có hòa tan vết tích.

Hắn cấp tốc vận chuyển Loạn Thần Thiên Mục Kinh, đem hắn bọc lại ở.

Con mắt trong nháy mắt hòa tan, biến mất không thấy gì nữa.

Một cỗ hoàn toàn mới Loạn Thần Thiên Mục nội lực, chảy vào trong cơ thể hắn.

“Không có sao chứ, minh chủ.” Khô Thiền lúc này đã chào đón, lo lắng nói.

“Còn tốt, cái kia Thần Nghiệt coi là thật cường hãn, không thể dùng bất luận cái gì năng lượng công kích, cứ như vậy, cũng chỉ có thể ngạnh sinh sinh dựa vào nắm đấm từ từ nện.” Vu Hoành thở dài.

Hắn đưa tay vuốt vuốt b·ị đ·ánh đến đau nhức mặt.

Cảm giác cái này Thần Nghiệt coi là thật không phải người có thể giải quyết. Rất khó tưởng tượng, tại pháp thuật vô dụng tình huống dưới, chỉ dựa vào man lực, nhân loại muốn thế nào mới có thể giải quyết loại quái vật này.

"Cho nên mới đã từng có một đầu Thần Nghiệt hủy diệt một kẻ nhân loại đế quốc ghi chép. Loại quái vật này, vốn cũng không nên xuất hiện." Firsna nhìn ra ý nghĩ của hắn.

"Bất quá nhục thể của ngươi, cũng đã có thể so với Sơn Lĩnh Cự Nhân, thế mà có thể cùng Thần Nghiệt cứng đối cứng, còn có thể thắng!" Nàng sợ hãi than nhìn một chút Vu Hoành.

Sau đó… Ánh mắt thuần thục tự nhiên hướng xuống.

Thấy Vu Hoành hai chân xiết chặt.

Một bàn tay đưa nàng vớt lên.

"Ánh mắt của ngươi để cho ta cảm thấy mạo phạm."

"Mạo phạm? Tự nhiên sinh sôi chính là hết thảy sinh mệnh thiên tính, thân thể ngươi cường đại như vậy, nếu như không để cho ta tới giúp ngươi, chúng ta kết hợp, nhất định có thể sinh ra có thể so với Thần Nghiệt giống như cường đại Bán Thần hậu đại! !"

Bành.

Vu Hoành một bàn tay đưa nàng đập vào trên mặt bàn, giống như là đập con ruồi một dạng.

Trong nháy mắt hết thảy an tĩnh.

"Khô Thiền, cùng đi xem nhìn tàu ngầm kia." Hắn quay đầu nhìn về phía Khô Thiền.

"Tốt!"

Hai người lại lần nữa mở cửa, coi chừng đi ra ngoài.

Bên ngoài vừa mới phát sinh động tĩnh lớn như vậy, nhưng chung quanh vẫn không có bất kỳ biến hóa nào, vẫn như cũ là hoàn toàn yên tĩnh.

Phảng phất nơi này căn bản cũng không có vật sống.

Nhưng rõ ràng đèn đường vẫn sáng nhàn nhạt màu lam ánh đèn.

Hai người đi ra phòng an toàn, đi vào màu đen tàu ngầm bên cạnh.

Quả nhiên, Vu Hoành nhìn thấy tàu ngầm mặt bên khắp nơi cùng loại kính chiếu hậu đồ vật, treo ở Hắc Hắc Linh Hào ngay phía trước một chỗ v·a c·hạm bị nện ra vết lõm bên trong.

Kính chiếu hậu đã bị Khô Thiền vừa mới cắt non nửa.

Lúc này Vu Hoành tiến lên.

"Thứ này phi thường rắn chắc, ta dùng thuật pháp cùng nội lực cường hóa thủ đao, lại dùng đặc thù thuật pháp ngưng luyện ra cùng loại Thần Binh lưỡi đao hiệu quả…" Răng rắc.

Một tiếng vang giòn, Vu Hoành tay không vịn gãy mất kính chiếu hậu, cầm ở trong tay nhìn một chút.

Ngẩng đầu, hắn nhìn thấy Khô Thiền khẽ nhếch miệng, dưới mặt nạ ánh mắt có loại không nói ra được mộng bức.

Lập tức lắc đầu.

Vỗ vỗ đối phương bả vai, Thiên Hoành đi đến tàu ngầm mặt bên, dạo qua một vòng, phát hiện một chỗ nhìn giống cửa khe hở bành!

Hắn một cước đạp cho đi.

Khe hở làm lớn ra một tia.

"Cứng như vậy?" Vu Hoành hơi kinh ngạc, tài liệu này cùng hắn hiện tại phòng an toàn Hắc Hắc Linh Hào thấp tường ngoài, so sánh cũng không kém cỏi.

Phải biết hắn nhưng là cường hóa nhiều lần như vậy, mới đạt tới cường độ này.

Chiếc tàu lặn này, không nói những cái khác, riêng này vật liệu liền phi thường có giá trị.

Lúc này, hắn hứng thú tăng nhiều, một cước một cước liên tục không ngừng đạp cho đi.

Rốt cục, tại lần thứ 23 về sau, khe hở mở rộng ra đầy đủ hai người ra vào độ rộng.

Vu Hoành dẫn đầu đi vào.

Bên trong là cái không đến ba mươi bình chật hẹp không gian.

Khắp nơi đều chất đầy đủ loại cái rương đen.

Cái rương chỗ sâu nhất, một cái hình bầu d·ụ·c trong không gian, ngồi một cái ngoẹo đầu thây khô màu đen.

Thây khô mặc cao cổ trường bào màu bạc quần áo, phía sau có con giun một dạng đường vân màu đỏ không ngừng du động.

“Nhìn tên kia là thuyền trưởng.” Vu Hoành đi ra phía trước, bàn tay bao trùm linh quang, đem thây khô nhấc lên.

“Rất nhẹ, chỉ có mấy cân, đại khái.”

“Nhìn ngoại hình xương cốt, không giống như là nhân loại.” Khô Thiền phán đoán nói.

Hắn tại cái này hình bầu d·ụ·c trong không gian dạo qua một vòng, tìm tòi dưới.

Rất mau tìm đến một bản cắm ở trên mặt tường màu đen bản bút ký.

Lấy ra bản bút ký, hắn lật nhìn dưới.

Phía trên chữ như gà bới đồng dạng chữ viết hoàn toàn xem không hiểu.

“Minh chủ.” Hắn đem bản bút ký đưa qua.

Chương 481: Hi vọng mới (2)

Chương 481: Hi vọng mới (2)

“Về sau gọi thuyền trưởng đi, nơi này đã không có Linh Minh.” Vu Hoành thở dài, tiếp nhận bản bút ký, theo thói quen nhấn xuống máy phiên dịch, lúc này mới phát hiện máy phiên dịch tại cùng vừa mới Thần Nghiệt đối ẩu bên trong bị hư.

Bất đắc dĩ, hắn cũng chỉ có thể đem bản bút ký thăm dò tốt, mang về sửa chữa tốt máy phiên dịch lại nhìn.

Sau đó, hắn tùy ý đi đến một cái rương trước, đưa tay ngạnh sinh sinh vặn bung ra cái nắp.

Răng rắc.

Cái nắp nơi nào đó kết nối bị vịn đoạn, sau đó bị ném qua một bên.

Trong rương để đó lít nha lít nhít từng dãy khoai lang một dạng sự vật màu đen, nhưng đã toàn bộ khô cứng, bốc mùi.

“Nhìn cũng không được.” Khô Thiền cũng đang kiểm tra còn lại cái rương.

“Hẳn là xảy ra chuyện thời gian rất lâu.” Vu Hoành liếc nhìn một vòng, rất nhanh tại trong một chỗ ngóc ngách, phát hiện một chút cái bàn, bộ đồ ăn, thư tịch hài cốt.

Nhìn bởi vì vật liệu vấn đề, những vật này đều mục nát.

Hai người một phen tìm kiếm, thu hoạch duy nhất, thế mà chính là quyển kia không biết tài liệu gì chế tác màu đen bản bút ký.

“Thuyền trưởng bên ngoài có chút không đúng!” Bỗng nhiên Khô Thiền nhắc nhở.

Bị hắn nói chuyện, Vu Hoành cũng cấp tốc khuếch tán cảm giác.

Quả nhiên.

Vừa mới còn ổn định lóe lên lam quang đèn đường, lúc này bắt đầu có chút lóe lên.

Ngoài ngõ nhỏ, một cỗ u ám hắc vụ, chính lặng yên hướng tới nơi này gần lan tràn.

Chỗ đến, hết thảy hoàn toàn biến mất, hoàn toàn bao phủ tại sâu không thấy đáy trong hắc vụ.

"Về trước đi!" Vu Hoành quyết định thật nhanh, quay người xông ra tàu ngầm.

Khô Thiền cũng đi theo ra. Hai người trở lại Hắc Hắc Linh Hào lúc.

Tàu ngầm phần đuôi đã có một bộ phận tiếp xúc đến cái kia đến gần hắc vụ.

Trong lúc vô thanh vô tức, cái kia phần đuôi thế mà ngay tại tất cả mọi người nhìn soi mói, lặng yên vỡ nát, phân giải.

"Đây cũng là thứ quỷ gì! ?" Vu Hoành trong lòng một chút cả kinh rùng mình, lúc này khởi động Hắc Hắc Linh.

Mảng lớn thải tuyến hiện lên mà ra, đem Hắc Hắc Linh chung quanh bao khỏa bao trùm.

Mắt thấy Hắc Hắc Linh tựa hồ muốn rời đi, những hắc vụ kia phảng phất có ý thức tăng thêm tốc độ, hướng phía bên này lan tràn tới.

Tê.

Tàu ngầm cấp tốc bị dìm ngập, vỡ nát, phân giải.

Hắc vụ chạm đến bao trùm Hắc Hắc Linh phong tai thải tuyến, lập tức có chút co rụt lại, phát ra bị nóng đến tê tê âm thanh.

Nhưng một giây sau, nó phảng phất bị chọc giận, bỗng nhiên hướng phía trước một tấm, hung hăng nhào về phía Hắc Hắc Linh.

Cũng may lúc này thuyền đã từ từ biến mất tại phong tai dòng lũ bên trong.

Hắc vụ vồ hụt, ngược lại bị đại lượng thải tuyến nóng đến, lại cấp tốc rụt trở về.

Trong phòng an toàn.

Vu Hoành cùng Khô Thiền lòng vẫn còn sợ hãi nhìn xem một màn này.

“Đồ chơi kia lại là cái gì? ! Khoa trương như vậy! ?” Vu Hoành nhìn về phía kiến thức rộng rãi Xích Tiêu cùng Firsna.

“Nếu như ta không có đoán sai, đó là Tử Tịch Thán Tức dựa theo quy cách, cũng là các ngươi nói tới nguyên tai xen lẫn quái vật, trí thông minh rất thấp, nhưng nó có thể làm cho hết thảy đi hướng cuối cùng tĩnh mịch kết cục. Nó nắm giữ tĩnh mịch lực lượng, cũng là chúng ta trấn thủ chín đại diệt thế t·hiên t·ai một trong.”

“Bên ngoài quá nguy hiểm…” Khô Thiền từ đáy lòng cảm thán nói.

“Đúng vậy a… Vừa mới nơi đó, chỗ kia địa phương, đoán chừng cũng là đã bị hủy diệt thế giới hài cốt.” Firsna thở dài, “Dựa theo khoảng cách tính toán, nếu như ta không có đoán sai, cái kia Thần Nghiệt chỗ tàu ngầm, hẳn là xuất từ vừa mới cái chỗ kia.”

“Ta đến xem nhật ký.” Vu Hoành xuất ra cái kia bản bút ký, lại từ phòng điều khiển chính tìm kiếm ra một cái dự bị máy phiên dịch đeo lên.

Vừa nghe đến nhật ký, tất cả mọi người hứng thú, nhao nhao vây tới.

Chỉ có Garfie, ngơ ngác nhìn qua ngoài cửa sổ, không nhúc nhích.

Vu Hoành nhấn xuống phiên dịch công năng, đích một tiếng vang nhỏ, còn tốt phiên dịch trong kho có loại văn tự này tư liệu, cũng không biết là từ đâu thu nhận sử dụng.

“Loại ngôn ngữ phán đoán: Tiếng Folta.”

“Bởi vì ngữ pháp trình tự vấn đề, phiên dịch toàn văn bên trong.”

Chờ một lát mấy giây.

Rốt cục, nhật ký bên trên nội dung, bị phiên dịch thành chữ Hán, xuất hiện tại Vu Hoành trước mắt.

‘Ta gọi Dream, ta nằm mơ cũng không nghĩ tới, ta sẽ cùng Charl·es gia hỏa này cùng một chỗ ngồi lên Cứu Thế Chi Chu thoát đi thế giới. Một cái Ác Ma Vương cùng một cái Thần Nghiệt, lại là toàn bộ thế giới duy hai sống sót, cứu thế hỏa chủng cùng hi vọng. Thế đạo này thật mẹ nhà hắn châm chọc.’

Tờ thứ nhất một câu, liền để Vu Hoành có chút trầm mặc.

Ác Ma Vương, Thần Nghiệt, Cứu Thế Chi Chu, ba cái từ đặt chung một chỗ, để hắn có loại không hiểu cảm giác Deja Vu.

Một cái thế mà không có bị Agris cầm tù Cứu Thế Chi Chu thuyền trưởng? ?

Hắn làm sao làm được?

Tiếp tục hướng xuống lật.

‘Đại tai biến lại bắt đầu, ta cùng mặt khác thuyền trưởng liên hệ đã triệt để gãy mất. Cứu Thế Chi Chu chuyển di chi địa càng ngày càng nguy hiểm, ta không biết mình còn có thể kiên trì bao lâu. Càng đến gần chỗ sâu, nguy hiểm càng lớn. Charl·es gia hỏa này sáng sớm lại c·hết mấy chục lần, tinh thần hắn nhanh băng mất rồi. Thần Nghiệt thế nhưng là hủy diệt đại danh từ, kết quả đến nơi này, bị những quái vật kia sinh sinh gặm ăn c·hết mất mấy chục lần… Ha ha, thật mẹ nhà hắn buồn cười.’

Trang kế tiếp.

‘Về khoảng cách lần ghi chép, đã có hai mươi năm, ta cũng đã đi vào phong tai rất sâu địa phương. Charl·es nói hắn có chút sợ sệt, bên ngoài có một loại nào đó để hắn rất sợ hãi đồ vật, tại ở gần. Ta cũng cảm thấy, nhưng chúng ta không có lựa chọn nào khác. Có thể dùng để cường hóa thuyền vật liệu, chúng ta đều dùng mất rồi. Liền ngay cả Charl·es thân thể, đều cắt mấy trăm lần, dùng để đảo nát bôi lên thân tàu làm năng lượng phòng hộ sơn phủ. Chúng ta làm được chính mình có thể làm cực hạn.’

Tiếp tục lật qua lật lại trang kế tiếp.

‘Ta phát hiện Cứu Thế Chi Chu nhanh nhất cách dùng. Đó chính là, thuyền trưởng ở trên thuyền một mực không đi xuống, cách mỗi 20 phút khởi động một lần thuyền, liền có thể nhanh chóng nhất tiến về kế tiếp chuyển di địa điểm. Vừa mới lại có một thuyền trưởng từ bỏ. Quay trở lại Giám Ngục đảo. Đám rác rưởi này, tình nguyện bị cầm tù sống tạm, cũng không nguyện ý cuối cùng liều c·hết xông một thanh. Vạn nhất… Vạn nhất sinh cơ chi địa ngay tại kế tiếp đâu?’

‘Ha ha ha ha! ! Ta tìm được! ! Ta tìm được nguyên chất! ! Phong tai nguyên tai! ! Lần này thân tàu có thể chống đỡ càng lâu hơn! ! Ta liền nói ta lựa chọn không có sai! !’

‘Một năm trước, Charl·es lại còn nói muốn biến thành nữ tính, ta không thể nào hiểu được. Nó nói nó sắp điên rồi, biến thành nữ tính cũng có thể cùng ta sinh một chút hậu đại lấy ra tiêu khiển. Ta cự tuyệt. Cùng một cái Thần Nghiệt? Ta ngẫm lại liền trong lòng không thoải mái. Vạn nhất nó vận động thời điểm đột nhiên cho ngươi hay thay đổi hình mấy cây *!’

Vu Hoành im lặng lắc đầu.

Lật ra trang kế tiếp.

‘A, không nghĩ tới nó còn rất sẽ, thoải mái!’

Vu Hoành lại lần nữa im lặng, hướng xuống lật, phía sau vài trang tất cả đều là cảm thán Charl·es hoa dạng thật nhiều, thực biết chơi.

Hiển nhiên vị này gọi Dream Ác Ma Vương đã triệt để trầm mê đến lúc trước hắn xem thường nhàm chán trong trò chơi.

Liên tiếp vượt qua năm khối, mới lại có nội dung mới.

‘Quả nhiên, lựa chọn của ta không có sai, từ phong tai tiến vào cũng làm điểm xuất phát, là tốt nhất. Phong tai bản chất là vạn vật lưu động bất kỳ cái gì kết cấu ở tại trước mặt đều sẽ bị phân giải, sau đó lưu động, hỗn hợp. Cho nên phong tai cũng là có thể kết nối còn lại tất cả nguyên tai trung tâm khu vực. Nơi này cũng là có khả năng nhất tìm tới sinh cơ chi địa địa phương.’

‘Ta quyết định, mỗi đến một chỗ, liền vơ vét nơi đó cứng rắn nhất dẻo dai nhất tính kháng tính vật liệu, dùng nguyên chất đặt cơ sở, ta nhất định có thể đi đến xa nhất!’

Lại qua vài trang.

‘Rốt cục…’

Một trang mới, xuất hiện đại lượng cảm thán ký hiệu.

‘Có đầu mối… Vĩnh Sinh chi địa… Nguyên lai Cứu Thế Chi Chu không có gạt ta! Nó thật, có thể tiến về Vĩnh Sinh chi địa… Chỉ là không ai có thể chống đến cuối cùng! Nhưng ta khác biệt! Không g·iết c·hết được ta cũng có thể làm cho ta trở nên càng cường đại! !’

‘Thật là nhiều nguyên chất, ta đi tới giao hội chi địa, nguyên tai bọn họ giao hội cùng một chỗ, giống như là trong gió lốc phong nhãn! Xông lên a! ! Lên lên lên! !’

Phía sau không có.

Vu Hoành khép lại một trang cuối cùng.

Ngẩng đầu nhìn về phía nghe chuyên chú đám người.

“Có cái gì cảm tưởng?” Hắn hỏi.

“Trong thế giới của ta, không có một cái nào gọi Dream Ác Ma Vương. Hắn hẳn không phải là đến từ chúng ta nơi đó.” Firsna thứ cái lên tiếng.

“Từ ghi chép đến xem, Cứu Thế Chi Chu xem ra là thật, nhưng càng đi về phía sau càng nguy hiểm, thẳng đến cuối cùng không cách nào chèo chống tiến lên, hẳn là bọn hắn thất bại nguyên nhân.” Khô Thiền nói.

“Đơn thuần từ bút ký đến xem, thật giả còn cần nghiệm chứng. Nhưng Cứu Thế Chi Chu cường độ không đủ, hẳn là chế ước đi đến sau cùng nguyên nhân căn bản.” Vu Hoành nói.

“Cho nên, ta đề nghị cùng bọn chúng một dạng, đằng sau mỗi đến một chỗ, trực tiếp vơ vét nơi đó mạnh nhất vật liệu dùng để cường hóa thuyền, nghĩ hết tất cả biện pháp tăng lên thân thuyền cường độ, đây là chúng ta tiếp xuống phải làm.” Xích Tiêu lên tiếng nói.

“Đồng ý.” Khô Thiền gật đầu.

“Có thể thực hiện.” Vu Hoành cũng đồng ý.

“Nói đến, nếu như ta không có đoán sai, cái này bản bút ký hẳn không phải là dùng phổ thông vật liệu chế thành.” Firsna vươn tay nhẹ nhàng vuốt ve bản bút ký vỏ ngoài.

“Xác thực không tầm thường.” Vu Hoành gật đầu, hắn vươn tay đồng dạng đặt ở bản bút ký mặt ngoài, trong đầu Hắc Hắc Linh Hào, đối diện nó phát ra không hiểu khao khát chi ý.

Tựa như nam châm cực âm cực dương, tự nhiên hướng phía đối phương phát ra hấp dẫn.

“Cho nên nói, chiếc kia tàu ngầm đụng vào chúng ta, hẳn là cũng không phải ngẫu nhiên, mà là giữa lẫn nhau vốn là có hấp dẫn.” Vu Hoành nói.

“Nhìn như vậy, nếu như còn có còn lại Cứu Thế Chi Chu, có lẽ sẽ tất cả đều lẫn nhau hấp dẫn, lẫn nhau sát nhập.” Khô Thiền nói.

Mấy người bởi vì một bản bản bút ký thảo luận đến càng phát ra nhiệt liệt.

Bản bút ký nội dung, để bọn hắn trong lòng dâng lên chân chính hi vọng.

Dream Ác Ma Vương ghi chép, tựa hồ đã chứng minh, sinh cơ chi địa cũng không phải là một cái hư vô mờ mịt mộng, nó có thể thực hiện, thậm chí cách bọn họ tựa hồ không xa!

Mà liền tại bọn hắn thảo luận kịch liệt lúc, Hắc Hắc Linh đã lại một lần nữa tại phong tai trong dòng lũ, xuyên thẳng qua, đến đến địa phương mới.

Ngoài cửa sổ thải tuyến phi tốc trở thành nhạt, bành!

Một tiếng vang trầm.

Phòng an toàn ầm vang rơi xuống đất, từ thải tuyến trong dòng lũ, trực tiếp bay ra, đập ầm ầm tại một đống màu xám trăng kiến trúc rác rưởi bên trong.

Vu Hoành cấp tốc đi vào cửa sổ, hướng ra ngoài xem xét.

Bên ngoài âm u khắp chốn, bầu trời không có trăng sáng, chỉ có rải rác ngôi sao phát ra ánh sáng nhạt.

Nơi xa từng mảnh từng mảnh đen sì cao lầu, tựa như quan tài giống như đứng sừng sững.

“Muốn đi ra ngoài nhìn xem a?” Khô Thiền ở phía sau hỏi.

“Không cần. Về sau chúng ta có thể không đi ra liền không đi ra, tận khả năng giảm bớt chúng ta đối với ngoại giới ảnh hưởng, dạng này mới có thể nhanh chóng nhất chuyển di, đạt tới mục đích.” Vu Hoành suy tư dưới, trả lời, không đi ra, liền không có nhân quả, liên luỵ.

“Cái kia thu thập vật liệu đâu? Không đi ra làm thế nào?” Khô Thiền nhíu mày.

“Tìm người địa phương, chúng ta chỉ cần trao đổi liền tốt. Chúng ta nếu như có thể cho bọn hắn mang đến lực lượng, mang đến mới tiến bộ, có lẽ cũng có thể để bọn hắn tại trong tận thế nhiều chi chống đỡ một chút thời gian.” Vu Hoành chân thành nói.

Hắn nhìn ngoài cửa sổ cảnh đêm.

“Hiện tại, ngươi nhìn, cái kia không liền đến người a?”

Nơi xa, tựa hồ là bởi vì phòng an toàn rơi xuống phát ra động tĩnh hấp dẫn.

Cái ăn mặc rách rưới thiếu niên tóc đen, thân thể gầy yếu khom lưng, một chút xíu cẩn thận đem chính mình giấu ở trong bóng dáng, hướng bên này tới gần qua trên người hắn không có bất kỳ cái gì năng lượng khí tức, tinh thần ba động rất yếu, chính là người bình thường tiêu chuẩn.

Vô luận từ cái gì góc độ nhìn, đây đều là một cái phi thường phổ thông tiểu hài tử.

Nhưng đang muốn phổ thông, mới có thể hiển lộ rõ ràng chúng ta giao dịch giá trị. Vu Hoành trong lòng cấp tốc có một loạt khác biệt kế hoạch.

Chương 481: Tương lai (1)

Đêm càng phát ra thâm trầm.

Nam hài Badaka cẩn thận tới gần kiến trúc rác rưởi; bên trong một cái quái vật khổng lồ.

Tên kia tròn vo, giống như là cái rất lớn khinh khí cầu, xem toàn thể đứng lên lại như là một chiếc rất lớn thuyền hàng.

Đen sì vỏ ngoài thỉnh thoảng có nhỏ xíu đường vân màu trắng lóe lên liền biến mất, khoa huyễn cảm giác mười phần.

“Thế nào?” Trong bộ đàm truyền ra đồng bạn Tiểu Mai thanh âm.

“Vẫn còn khoảng cách kỳ, không thấy được con tin lân quang.” Badaka nhỏ giọng trả lời.

“Ta chỗ này hạch toán sau cũng còn có mười bảy phút đồng hồ. Ngươi có thể lưu năm phút đồng hồ trở về thời gian, chú ý an toàn.” Tiểu Mai căn dặn.

“Biết.” Badaka không tự chủ gật đầu, trước mắt phảng phất xuất hiện tỷ tỷ nghiêm nghị dặn dò bộ dáng.

Lấy lại tinh thần, hắn cấp tốc hướng chiếc kia đen sì đại gia hỏa tới gần.

Từ khi năm năm trước t·hiên t·ai Biển Proton bộc phát về sau, hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy lớn như vậy như thế hoàn chỉnh nhân công tạo vật xuất hiện trên mặt đất.

Không bao lâu, hắn tiến vào đại gia hỏa 20 mét phạm vi bên trong.

Coi chừng nhặt được nhánh cây, chọc chọc thứ này xác ngoài.

Rất cứng.

Nhánh cây tuỳ tiện liền gãy mất.

“Ngươi tốt.” Bỗng nhiên một thanh âm truyền vào trong đầu hắn.

Badaka bị giật nảy mình, vội vàng lui về sau mấy bước, cảnh giác nhìn xem đen sì đại gia hỏa.

Đại gia hỏa kia mặt ngoài xoát một chút kéo ra một cái lỗ hổng, lộ ra một cái nhìn qua giống như là cửa sổ địa phương.

Bên trong xuất hiện một cái màu đen tóc chạm vai, mang theo một con mắt bịt mắt đại hán vạm vỡ.

Đại hán lộ ra ngoài một con mắt lộ ra màu đỏ nhàn nhạt, nhìn xem liền rõ ràng lấy từng tia từng tia nguy hiểm chi ý.

“Ngươi tại, nói chuyện với ta?” Badaka nhìn chung quanh một chút, lại lần nữa đem ánh mắt tập trung tại trên người đối phương.

“Đương nhiên.” Vu Hoành gật đầu, “Ta bởi vì không thông nơi này ngôn ngữ, cho nên bây giờ tại dùng sóng điện não cùng ngươi trực tiếp tiến hành ý thức câu thông.”

“Còn có thể dạng này! ?” Badaka kh·iếp sợ mở to mắt.

“Ngươi tên là gì?” Vu Hoành ôn hòa hỏi.

“Muốn nói cái gì, chỉ cần tại trong đầu muốn là có thể.”

“Thần kỳ như vậy! ?” Badaka rung động, “Ta gọi Badaka. Các ngươi, rốt cuộc là ai? Liên hợp thể? Hay là Thiên Tinh.”

“Cái gì liên hợp thể, Thiên Tinh là có ý gì?” Vu Hoành hỏi. Mới đến, hay là trước tiên phải hiểu rõ ràng tình huống nơi này lại nói.

“Liên hợp thể các ngươi cũng không biết?” Badaka lại lần nữa kinh ngạc.

“Năm năm trước Biển Proton bộc phát, toàn thế giới chín thành chín thành thị cùng tụ tập thể đều bị hủy diệt. Số ít nhân loại tại một chút bịt kín chỗ tránh nạn dưới mặt đất còn sống sót. Nhưng phía sau thường cách một đoạn chu kỳ liền sẽ tiếp tục bộc phát Biển Proton. Các ngươi, chẳng lẽ ngay cả cái này cũng không biết a?”

“Ngạch.” Vu Hoành nhìn một chút bên cạnh đi tới Khô Thiền, người sau đối với hắn cũng lắc đầu, xác định chính mình cũng không biết cái gì Biển Proton.

Firsna cùng Xích Tiêu cũng cùng nhau lắc đầu. Hiển nhiên bọn hắn cũng không rõ ràng.

“Có thể nói tỉ mỉ một chút Biển Proton là cái gì a?” Vu Hoành chăm chú hỏi.

“Ngạch.” Badaka trong lòng có chút không thể tưởng tượng nổi, bất quá bỗng nhiên, hắn nghĩ tới một cái khả năng.

Nếu như đối phương là mới từ một cái vô cùng an toàn bí ẩn nơi chốn đi ra, không biết Biển Proton có lẽ cũng có thể lý giải.

Thế là hắn nhẫn nại tính tình giải thích.

“Biển Proton là một loại có thể trong nháy mắt hủy diệt hết thảy khoa học kỹ thuật thiết bị, sinh vật kết cấu khủng bố t·ai n·ạn. Xác thực nói, nó phi thường nhằm vào có ổn định năng lượng kết cấu hết thảy vật sống dụng cụ. Vô luận là dựa vào năng lượng hoá học người sống sót cùng động vật thực vật, hay là càng thêm thật nhỏ vi khuẩn virus nấm các loại, hay là tinh vi vận chuyển các loại khoa học kỹ thuật công cụ thiết bị. Đều sẽ bị trong nháy mắt toàn bộ hủy đi.”

“Vậy liền không có ứng đối phương pháp a?” Vu Hoành nhíu mày.

“Không có, chỉ có thể trốn ở rất dày rất dày vô cơ vật công sự che chắn bên trong.” Nam hài trả lời.

“Cái kia ăn uống làm sao bây giờ?” Vu Hoành lại hỏi.

“Tìm trước đó chứa đựng, dù sao động thực vật đều sống không nổi, vi khuẩn cũng không cách nào sinh tồn, còn có một bộ phận mình tại công sự che chắn bên trong nuôi nhốt trồng trọt.” Ba đạt trả lời.

“Bất quá bây giờ cũng càng ngày càng khó. Bởi vì Biển Proton tựa hồ bắt đầu đối với vô cơ vật công sự che chắn cũng xuất hiện ăn mòn hiệu ứng.”

“Các ngươi nơi này, liền không có khoa học kỹ thuật gì bên ngoài đồ vật tồn tại a? Tỉ như, pháp thuật?” Vu Hoành lại lần nữa hỏi.

Nhưng câu nói này đổi lấy là nam hài như là nhìn bệnh tâm thần một dạng ánh mắt.

“Ngươi là đọc tiểu thuyết đã thấy nhiều a… ?” Hắn nhịn không được hỏi.

“Tốt a. Cái kia Quỷ Ảnh đâu? Dị năng đâu? Hoặc là linh năng quái vật?” Vu Hoành tiếp tục hỏi.

“Ngươi đang nói cái gì?” Badaka bất đắc dĩ nói, “Còn mấy phút nữa Biển Proton liền lại phải bạo phát, các ngươi thứ này nhìn qua tựa hồ không đủ dày, ta khuyên các ngươi tốt nhất về các ngươi trước đó đi ra địa phương, nếu không có thể sẽ rất nguy hiểm.”

Hắn đưa tay nhìn đồng hồ tay một chút

“Ta phải đi, nếu ngươi không đi có lẽ liền trở về không được, đáng tiếc lần này đi ra cái gì ăn uống đều không có tìm tới.”

Bỗng nhiên một vật hướng hắn đối diện bay tới.

Badaka lập tức đưa tay tiếp được.

Xem xét, lại là bình thanh tịnh sạch sẽ nước, ước chừng một lít số lượng.

Hắn kinh ngạc rung động nhìn về phía Vu Hoành.

“Đây là… Cho ta?”

“Đương nhiên. Ta ngay ở chỗ này, chờ mong lần sau gặp lại.” Vu Hoành cười cười, hướng hắn phất phất tay.

Cửa sổ bị nhốt.

Hết thảy lại khôi phục an tĩnh.

Badaka nhìn xem bình này không gì sánh được sạch sẽ thanh tịnh thức uống. Đây đối với hiện tại người sống sót tới nói, là không gì sánh được trân quý, có thể dùng đến trừ độc cọ rửa v·ết t·hương sạch sẽ nước. Tại trong chợ đen, dạng này nước, một bình tối thiểu có thể bán ba ngày khẩu phần lương thực!

Mà vừa mới người kia, thế mà cứ như vậy tuỳ tiện cho mình.

“Khẳng khái tiên sinh!” Badaka trong lòng vui vẻ, coi chừng thăm dò nước tốt, hướng đối phương bái, quay người cấp tốc hướng về nơi đến đường chạy tới.

Chỉ chốc lát sau liền biến mất ở trong bóng tối.

Hắc Hắc Linh Hào bên trong.

Vu Hoành nhìn xem nam hài rời đi thân ảnh, quay đầu lại nhìn về phía mấy người.

“Thế nào? Phân tích có kết quả a?”

“Không khí nơi này chỉ tiêu tỉ lệ cùng địa phương khác khác biệt.” Khô Thiền nói: “Trong không khí không có bất kỳ cái gì hạt năng lượng, liền ngay cả nguyên tai bức xạ năng cũng rất ít. Có chút kỳ quái.”

“Ta cũng vô pháp khôi phục bất luận cái gì tự nhiên năng lượng.” Firsna gật đầu, “Bởi vì không có thần lực, cho nên ta hiện tại chủ yếu dựa vào tự nhiên năng lượng duy trì thân thể, tự nhiên năng lượng bao hàm Địa Thủy Phong Hỏa tứ đại nguyên tố, nhưng nơi này đều không có, ý vị này nơi này không có khả năng có pháp sư.”

“Thần đâu?” Vu Hoành hỏi.

“Ta cũng như thế không có cảm nhận được bất luận cái gì tín ngưỡng lực tồn tại. Cho nên không có khả năng có thần.”

Firsna lắc đầu.

“Hắc tai, linh tai, phong tai, quang tại, tất cả bức xạ năng ta đều không có cảm nhận được, tựa hồ nơi này có thứ gì tại triệt để quét sạch hết thảy năng lượng.” Vu Hoành gật đầu.

“Vậy chúng ta bây giờ làm thế nào?” Khô Thiền hỏi.

“Chờ đã, nếu như đứa bé kia còn chưa có trở lại, chúng ta liền trực tiếp rời đi, nếu như hắn trở về, ta dự định cùng hắn giao dịch.” Vu Hoành trả lời.

“Bây giờ nhìn lại, nơi này tựa hồ là một cái phi thường thuần túy thế giới vật chất. Không có hiện tượng siêu tự nhiên. Bất quá cũng không thể phớt lờ.”

Hắn nhìn về phía đám người.

“Tất cả mọi người đi làm sự tình của riêng mình, tận khả năng tăng lên thực lực mình. Chúng ta về sau có thể sẽ gặp được càng nhiều càng khó khăn sự tình, cho nên, tùy thời làm tốt ứng đối phiền phức chuẩn bị, mới là mấu chốt.”

“Kỳ thật, ta có thể tìm cái thế giới thả ta xuống dưới liền tốt…” Firsna nhấc tay.

“Nếu như gặp phải thích hợp, có thể, nhưng điều kiện tiên quyết là trước muốn đem thuyền phí thanh toán tiền.” Vu Hoành nhìn về phía nàng.

Đối với Firsna muốn thoát ly, hắn có thể hiểu được, dù sao chỉ là lâm thời lên thuyền thành viên. Chưa nói tới tình cảm gì cùng độ trung thành.

Xác định an bài về sau, Vu Hoành đem đưa ra ngoài nước một lần nữa ngưng tụ ra. Bổ sung.

Thế giới này có thể từ trong không khí ngưng tụ lượng nước, cho nên tiếp tế nước cũng có thể thông qua công lực pháp thuật giải quyết, dạng này còn tốt, phiền toái duy nhất là đồ ăn.

Đứng ở cửa sổ, xuyên thấu qua pha lê, hắn lẳng lặng nhìn qua ngoại giới chờ đợi lấy đứa bé trai kia nói tới Biển Proton giáng lâm.

Đồng hồ treo trên tường từ từ đi qua vài phút.

Rốt cục.

Bên ngoài bắt đầu xuất hiện một mảng lớn dầu màu đen trạng chất lỏng.

Bọn chúng từ trong bóng tối mãnh liệt chảy ra, cấp tốc che mất trải qua tất cả phòng ốc, cao ốc, mặt đất.

Những này dầu màu đen trạng chất lỏng rất mau tới đến Hắc Hắc Linh Hào phía trước, lập tức tiếp xúc đến Hắc Hắc Linh tường ngoài.

Nhỏ xíu tiếng hủ thực vang lên, Hắc Hắc Linh trước đó còn lưu lại một chút trận pháp năng lượng, tại thời khắc này trong nháy mắt tán loạn, biến mất.

'Thật đúng là có thể hủy đi hết thảy năng lượng kết cấu.' Vu Hoành thử nghiệm ngoại phóng cảm giác ra ngoài

Nhưng mới thả ra, tinh thần lực của hắn liền để vào bị cắt cắt mất một đoạn, chớp mắt biến mất không thấy gì nữa.

Không có Quỷ Ảnh, không có quái vật, không có kinh thiên động địa bạo tạc hỏa diễm loại hình, càng không có các loại Yêu Ma Quỷ Thần.

Hết thảy cũng chỉ có những này liên tục không ngừng chảy xuôi trải qua dầu màu đen trạng chất lỏng.

Bọn chúng giản dị tự nhiên thôn phệ lấy hết thảy tiếp xúc tất cả năng lượng.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Ước chừng hơn nửa canh giờ, những chất lỏng màu đen này bắt đầu trở nên trong suốt, sau đó vô thanh vô tức, biến mất tại Vu Hoành trước mắt.

Hắn dừng lại tu hành, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

“Có ý tứ… Có thể tại loại hoàn cảnh này tồn tại vật chất, tuyệt đối là tốt nhất năng lượng vật cách điện.”

Đúng lúc này.

Vu Hoành bỗng nhiên biến sắc.

Hắn toàn thân bên ngoài thân tự nhiên nổi lên nhàn nhạt lam quang.

Lam quang cấp tốc chuyển hóa làm màu đỏ, đó là thuộc về Thái Linh Công tầng thứ sáu nội lực nhan sắc.

Nhưng tiếp đó, loại này màu đỏ bắt đầu tiếp tục chuyển hóa, từ đỏ sậm, từ từ biến thành càng thêm thâm trầm màu hồng đậm.

‘Không đúng! ! Thái Linh Công muốn phá! !’ Vu Hoành trong lòng nghiêm nghị.

Hắn gần nhất đều không có tu luyện Thái Linh Công, liền luyện Loạn Thần Thiên Mục Kinh. Định dùng môn võ học này thay thế Thái Linh Công, có thể Thái Linh Công không luyện thế mà tiến độ đều nhanh hơn Loạn Thần Thiên Mục!

Mà lại tựa hồ hay là càng lúc càng nhanh!

Cái này khiến Vu Hoành trong lòng có loại dự cảm không ổn.

Hắn bỗng nhiên có chút ý thức được, vì cái gì Thái Uyên chính giáo lúc trước sẽ diệt giáo, bị Chung Cực Thái Dương thôn phệ.

‘Mặc dù có đạo tức lưu chuyển tại tự động tu luyện, nhưng tiến độ này cũng quá nhanh!’ Vu Hoành ý thức được, thật sự nếu không khai thác biện pháp, hắn cũng chỉ có thể đem hi vọng ký thác vào hắc ấn đối với Thái Linh Công ưu hóa bên trên.

Trông cậy vào hắc ấn ưu hóa qua công pháp, có thể miễn trừ Chung Cực Thái Dương thôn phệ.

Nhưng ngẫm lại liền không lớn hiện thực, dù sao cứ như vậy hơn mười ngày cường hóa thời gian, liền muốn giải quyết

Chung Cực Thái Dương cấp bậc này đỉnh cấp nguyên tai hạch tâm.

Rõ ràng không có khả năng.

Vu Hoành cảm thụ được thể nội phần bụng bắt đầu tự hành ngưng tụ đại lượng nội lực. Trong lòng cưỡng ép đè xuống bối rối cảm giác, cẩn thận trải nghiệm.

Đại lượng Thái Linh Công chính phi tốc hội tụ thành một đoàn cùng loại chè trôi nước đồ vật, sau đó lại từ chè trôi nước tiến một bước thu nhỏ, biến thành một cái đỏ sậm điểm sáng.

Điểm sáng bắt đầu chậm rãi du động, phác hoạ ra một cái quái dị phức tạp lập thể ký hiệu.

Từ từ, Vu Hoành bên tai phảng phất tiếng vọng khởi trận trận kêu gào thê lương âm thanh, vô số tiếng người đang gào khóc, đang gào thét, tại kêu gào, tại tuyệt vọng, cùng thút thít. Trước mắt hắn phảng phất hiện ra Chung Cực Thái Dương màu lam hư tượng.

Răng rắc.

Trong lúc đó, Vu Hoành lấy lại tinh thần, lại lần nữa cảm giác thể nội.

Phát hiện một cái vòng xoáy một dạng viên cầu màu lam, đang lẳng lặng phiêu phù ở bụng mình chính giữa.

Trung tâm vòng xoáy, có vô số thống khổ người vặn vẹo mặt đang lưu động, xoay tròn, phát ra dày đặc kêu rên.

Cùng lúc, vô cùng vô tận khủng bố Thái Linh Công nội lực, đang từ trong viên cầu này điên cuồng tuôn ra, không ngừng cường hóa lấy Vu Hoành cường độ thân thể. Tốc độ khôi phục, cùng đối với năng lượng kháng tính.

Chương 482: Tương lai (2)

Chương 482: Tương lai (2)

Nhìn đến đây, Vu Hoành biết, Thái Linh Công tầng thứ bảy phục sinh, đột phá.

'Ta thậm chí không có bất kỳ cái gì chuẩn bị, quang tỉnh không phải nói cần chính mình cô đọng a?' Vu Hoành không có cảm giác chút nào, chỉ là ý thức nhoáng một cái, quang tỉnh thế mà liền tự hành ngưng tụ hoàn thành. Ở giữa hoàn toàn không cần hắn thao bất luận cái gì tâm.

Nhưng dùng để cân bằng ngăn được phong tỉnh cùng linh tỉnh, lại một chút bóng dáng cũng không có.

"Công pháp này… Thật tà môn." Vu Hoành nhịn không được hít sâu một hơi.

Công lực tiến nhanh, vốn phải là cái vui vẻ sự tình, nhưng… Lúc này lại cho hắn một loại đại sự cảm giác không ổn.

Tầng thứ bảy, còn có hai tầng, liền nên đạt tới cảnh giới tối cao, dung hợp Chung Cực Thái Dương.

Nhưng hắn chính mình cũng cảm thấy mình tình huống này, lại biến mạnh cái gấp trăm lần đều đoán chừng không giải quyết được Chung Cực Thái Dương.

Giám Ngục đảo, Chung Cực Thái Dương, hai tầng áp lực đồng thời mãnh liệt bức tới.

Vu Hoành trong lúc nhất thời có loại ngực trầm muộn gánh nặng cảm giác.

Hắn vươn tay, nhẹ nhàng sờ lên mang theo bịt mắt mắt phải.

Nhất định phải tăng nhanh. Đối với ngoại nhãn không ngừng cường hóa, lại đảo ngược lợi dụng ngoại nhãn tăng cường

Loạn Thần Thiên Mục Kinh uy lực.

Đây mới là so Thái Linh Công càng thêm an toàn chính đạo.

Trước đó hắn dù sao cũng hơi phân tâm, nhưng bây giờ Thái Linh Công tiến độ gia tăng thật lớn, cái này khiến trong lòng của hắn dâng lên càng ngày càng đậm cảm giác nguy cơ.

Đông đông đông.

Bỗng nhiên một trận rất nhỏ tiếng đánh, đem hắn từ trong trầm tư lôi kéo trở về.

Ngoài cửa sổ đứng đấy nam hài Badaka. Trong tay hắn ôm một chút loạn thất bát tao đồ vật, chính xoay người để dưới đất.

Vu Hoành đưa tay kéo ra cửa sổ.

"Ngươi trở về rồi?"

"Ừm. Tạ ơn ngài cho nước, giúp ta đại ân. Bên ngoài bây giờ rất khó tìm đến không có bị ô nhiễm nguồn nước." Nam hài thành thật nói.

"Giúp một tay liền tốt, kỳ thật ta chỗ này có thể giao dịch rất nhiều thứ, nước chỉ là trong đó bình thường nhất một loại." Vu Hoành trên mặt lộ ra ôn hòa mỉm cười.

"Giao dịch?" Nam hài sững sờ, lập tức ôm lấy trên đất đồ vật, "Những này là đáp lễ, mặt khác giao dịch, ta kỳ thật không có gì có thể cùng các ngươi trao đổi?"

"Nói cho ta biết, Badaka. Ngươi rất muốn nhất cái gì? Hiện tại." Vu Hoành lại lần nữa hỏi.

"Chữa cho tốt tỷ ta chân, sau đó, tìm một cái địa phương an toàn hảo hảo sinh hoạt." Badaka trả lời.

"Ta có thể cho ngươi mượn đầy đủ lực lượng, đầy đủ tài nguyên, thậm chí chữa cho tốt tỷ tỷ ngươi chân, nhưng ta cũng cần ngươi cho ta một chút ngang nhau hồi báo." Vu Hoành chân thành nói.

“Thật? Ngài nói là sự thật?” Badaka sững sờ, lập tức có chút kích động lên.

Mặc dù hắn vẫn còn bán tín bán nghi trạng thái, nhưng những người trước mắt này tựa hồ nắm giữ rất nhiều tài nguyên, rất mạnh kỹ thuật, nói không chừng, thật sự có hi vọng.

Chỉ là, hắn nghĩ không ra, chính mình có thể có cái gì cùng đối phương trao đổi.

Hắn chỉ là cái bình thường chỗ tránh nạn dưới mặt đất nạn dân.

“Đương nhiên là thật, ngươi có thể đi trở về suy nghĩ thật kỹ, cũng có thể cùng tỷ tỷ ngươi thương lượng một chút, lần sau Biển Proton lúc nào bộc phát cùng ngừng?” Vu Hoành hỏi.

“Có đôi khi ngắn, cũng liền hơn nửa giờ, có đôi khi dài, sẽ bao phủ một hai ngày.” Badaka trả lời.

“Ta một mực tại nơi này chờ lấy, ngươi có thể đi trở về suy nghĩ thật kỹ.” Vu Hoành ôn hòa nói.

Badaka ngơ ngơ ngác ngác rời đi, thẳng đến trở lại chỗ tránh nạn, đầu óc hắn còn về nghĩ đến vừa mới nghe được nội dung.

Chỗ tránh nạn ở vào dưới mặt đất, nơi này một mảnh u ám, trong không khí phiêu đãng khó ngửi mùi nấm mốc cùng loại nào đó dầu trạng mùi.

Hắn từ một chỗ đại lâu cống thoát nước chui vào, xuyên qua khắp nơi chạy đến thây khô u ám đường ống.

Liên tục mở ra vài phiến đại môn, tiến vào một cái to lớn hình trụ đại sảnh.

Đại sảnh bốn vách tường tất cả đều là lít nha lít nhít dạng tổ ong phòng nhỏ.

Thuận có chút mơ hồ bảng số phòng, hắn rất mau tìm đến chính mình cùng tỷ tỷ ở gian phòng.

Sảnh số 8 số 1178.

Mới đi đến trước của phòng, hắn đang muốn xuất ra chìa khoá mở cửa, liền nghe được bên trong truyền đến trận trận tiếng thở dốc dồn dập.

Badaka trầm mặc dừng lại động tác, lẳng lặng chờ ở cửa ra vào.

Ước chừng sau mười mấy phút.

Răng rắc.

Cửa mở.

Một cái sắc mặt xám trắng nam nhân trung niên lung la lung lay đi ra, nhấc nhấc quần.

Nam nhân nhìn hắn một cái, hướng trong miệng lấp điếu thuốc liền nghênh ngang rời đi.

Badaka lúc này mới đẩy cửa vào, nhìn thấy ngay tại mặc quần áo tỷ tỷ Tiểu Mai.

“Ta đổi chút đồ ăn, ngay tại trên thớt, ngươi đi làm ăn hết đi.” Tỷ tỷ Tiểu Mai ngồi ở trên giường, thần sắc mỏi mệt, mặc đơn giản màu đen liền thân quần ngắn.

Mỹ lệ trên khuôn mặt nhỏ nhắn còn có nhàn nhạt máu ứ đọng.

“.” Badaka cắn răng, đi đến tỷ tỷ trước mặt.

“Tỷ… Đừng lại dạng này… Ta nhất định, nhất định có thể ở bên ngoài tìm tới thức ăn! ! Nhất định! ! Ta lần trước đều mang về một bình thanh thủy!”

“Ta biết, ta biết Badaka rất lợi hại… Tỷ đáp ứng ngươi, đây là một lần cuối cùng, cuối cùng…” Tiểu Mai chăm chú vươn tay, vuốt ve đệ đệ mặt.

“Ngoan, ăn đồ vật, mới có ra ngoài tiếp tục tìm khí lực.”

Badaka lau nước mắt, lại bị tỷ tỷ lại gần, dùng miệng đem hắn nước mắt liếm sạch.

“Nước mắt sẽ chảy mất rất nhiều độ mặn cùng nước, đừng khóc… Chúng ta không khóc tư cách…”

“Ừm!” Badaka dùng sức gật đầu, hắn chỉ là muốn sống sót… Cùng tỷ tỷ cùng một chỗ, sống sót.

“Ủng hộ, ta tin tưởng ngươi! Còn có mười hai ngày chính là ngày Liệt Biến, chúng ta nhất định phải tích lũy cùng tiến cứ điểm tiền!” Tỷ tỷ Tiểu Mai tiếp tục nói.

“Yên tâm! Lần này cũng nhất định có thể!” Badaka gật đầu lần nữa.

Ngày Liệt Biến, Biển Proton cường độ cùng độ chấn động sẽ bạo tăng rất nhiều rất nhiều lần. Khi đó chỉ có cứ điểm mới có thể cam đoan an toàn, nơi này dưới mặt đất cũng không cách nào ngăn trở tách ra Biển Proton.

Nhưng cứ điểm là muốn giao nạp đại lượng giữ gìn phí tổn mới có thể đi vào. Không có tiền người, cũng chỉ có thể chờ ở bên ngoài c·hết.

Lúc này ở tỷ tỷ trước mặt cam đoan, có thể Badaka cũng trong lòng không có chút nào nắm chắc.

Chung quanh địa phương đều vơ vét rất nhiều lần rồi. Lần này tựa hồ vận khí không tốt, một chút vật tư cũng không tìm được.

Muốn tại ngắn ngủi mười hai ngày bên trong tìm tới có thể đầy đủ hai người tiến cứ điểm vật tư đổi thành tiền, nói nghe thì dễ.

Không tự chủ, Badaka liền nghĩ đến vừa mới gặp phải cái kia kỳ quái đại gia hỏa bên trong thần bí Độc Nhãn Long nam tử.

*

Một lát sau.

Vu Hoành thao túng Khủng Ảnh Tốc Nhân ở chung quanh tìm kiếm địa hình.

Vừa mới hoàn thành tầng thứ bảy Thái Linh Công Khủng Ảnh triệu hoán đánh hạ, vừa vặn bên ngoài Biển Proton biến mất, hắn cũng triệu hồi ra Tốc Nhân nhanh chóng tìm kiếm chung quanh tình huống.

Sau đó liền vừa ý lần nam hài kia lại tới.

Kề bên này tựa hồ chỉ có nam hài tại, những người còn lại cơ bản cũng không sang.

Tối thiểu cho đến tận này, Vu Hoành chỉ gặp nam hài một người này.

“Ngươi tốt.” Vu Hoành lên tiếng chào.

“Ta còn muốn lần trước nước, thanh thủy, muốn rất nhiều rất nhiều! Có thể chứ?” Nam hài Badaka thở hồng hộc chạy đến phòng an toàn phía trước cửa sổ, hỏi.

“Đương nhiên có thể. Như vậy, ngươi lấy cái gì đến đổi?” Vu Hoành cười nói.

“Ta… .” Badaka chần chừ một lúc.

“Ngươi cần gì?”

“Ta cần các ngươi nơi này cường độ cao nhất vật liệu, càng nhiều càng tốt.” Vu Hoành trả lời, “Đương nhiên, ngươi bây giờ, khẳng định làm không được, cho nên, ngươi có thể có mấy cái lựa chọn.”

“Một: Mang theo một bộ phận nước đi tìm các ngươi nơi này người quản lý, ta đến trực tiếp cùng bọn hắn câu thông giao dịch.”

“Hai: Ta cho ngươi chính ngươi tài nguyên, sau đó lại cho ngươi định một kỳ hạn, ngươi cần chính mình đi giải quyết thiếu hụt quá trình khâu. Đương nhiên sự lựa chọn này rất nguy hiểm. Nhưng thu hoạch được càng nhiều.”

“Ta tuyển hai!” Badaka không chút do dự.

Vu Hoành cười cười.

“Như vậy. .” Hắn cong ngón búng ra, một chút linh quang bảo mệnh, ẩn nấp lặng yên bay vào Badaka lồng ngực.

“Chúng ta tới thương lượng một chút giao dịch giá cả…”

Không bao lâu, Badaka ôm một thùng lớn thanh thủy, có chút gian nan rời đi phòng an toàn.

Trên mặt hắn mang theo đối với tương lai chờ mong cùng hưng phấn.

“Ta đoán hắn chẳng mấy chốc sẽ trở về.” Khô Thiền đứng ở một bên nói khẽ.

“Một dạng. Chỉ cần có người, liền nhất định sẽ có đố kỵ.” Vu Hoành gật đầu.

Hắn cười cười, rời đi cửa sổ, tiến đến tu luyện.

Loạn Thần Thiên Mục hắn không có ý định tiếp tục chờ đợi tích lũy, Thái Linh Công tiến độ, buộc hắn không thể không tiến một bước gia tốc tu hành.

Trước đó thu thập các loại con mắt, tăng thêm Thần Nghiệt đôi kia con mắt, đã cho hắn tích lũy đủ nhiều dự trữ.

Hắn những thời giờ này đều đang tiêu hóa Thần Nghiệt con mắt mang tới năng lực đặc thù.

Hơn hai giờ về sau, mấy lần Biển Proton tới tới lui lui, ăn mòn rất nhiều lần.

Nam hài Badaka lại trở về.

Lần này hắn cả người là thương, con mắt một cái đã không mở ra được, tựa hồ là mù, tất cả đều là máu chậm rãi chảy ra.

Cổ tay phải vặn vẹo thành một cái quái dị hình dạng, hiển nhiên cũng bị bẻ gãy.

Hắn gian nan mượn một cây gậy chống, đi vào Hắc Hắc Linh phía trước cửa sổ.

“Ta… Còn có thể giao dịch sao?”

Vu Hoành sớm đã phát hiện chỗ dựa của hắn gần, mở cửa sổ nhìn xem hắn.

“Đương nhiên có thể. Nhìn tình huống của ngươi rất không ổn.”

“Đúng thế… Nước b·ị c·ướp. Bọn hắn đáp ứng tiền, không cho. Ta còn b·ị đ·ánh cho một trận.” Badaka trả lời.

“Còn có tỷ ta…” Hắn thống khổ lấy tay che mặt, vô lực ngồi dưới đất.

“Thế giới này chính là như vậy. Ngươi có được chính mình không cách nào nắm chắc tài phú, cũng vô pháp bảo hộ bọn chúng, thế là bị phản phệ b·ị t·hương tổn.” Vu Hoành nói.

“Ta… Nên làm cái gì! ?” Badaka thống khổ cúi đầu, cầu khẩn.

“Tài nguyên cùng tài phú, hẳn là nắm giữ tại càng có lực lượng cùng năng lực trong tay người.” Vu Hoành trả lời, “Nếu như ngươi so với bọn hắn càng có lực lượng, có năng lực hơn, như vậy trong tay bọn họ hết thảy, liền đều nên ngươi.”

“Nhưng ta.” Badaka cắn răng, “Thế nào, mới có thể trở nên càng có lực lượng! ? Có năng lực hơn! ?”

“Rất đơn giản.” Vu Hoành cười.

“Ta cho ngươi mượn. Chỉ cần ngươi tại trong vòng thời gian quy định, thu tập được vật của ta muốn. Cho ngươi mượn, liền vĩnh viễn thuộc về ngươi.”

“…” Badaka ngây ngẩn cả người.

Nhưng không đợi hắn phản ứng, một giây sau, hắn liền nhìn thấy Vu Hoành duỗi ra ngón tay, tại chính mình mi tâm nhẹ nhàng điểm một cái.

Xùy!

Một chút xán lạn lam quang, từ hắn lồng ngực bỗng nhiên sáng lên.

Tầng thứ bảy Thái Linh Công diễn sinh ra Linh Quang bí thuật, kỳ uy có thể so với trước càng thêm khoa trương

Sau mười phút, nam hài lại lần nữa rời đi lần này, hắn người mang bị kích hoạt lên toàn thân tố chất cường hóa Linh Quang bí thuật, cường hóa linh quang, để hắn trong nháy mắt từ thiếu niên bình thường tố chất thân thể, tiêu thăng đến có thể so với Kim Giáp Long Thủ Nhân tiêu chuẩn.

Linh quang hộ thể dưới, đ·ạ·n đ·ạ·n pháo đều đem đối với hắn vô hiệu, chỉ có đại đương lượng uy lực cao đ·ạ·n bạo tạc, hoặc là cỡ nhỏ đ·ạ·n h·ạt n·hân, mới có thể đối với nó tạo thành tổn thương.

“Một người như vậy, có thể đối với nơi này hoàn cảnh tạo thành dạng gì ảnh hưởng?” Xích Tiêu ở một bên lại gần, thấy được toàn bộ hành trình.

“Không biết, ta chỉ là không nhìn nổi một cái bình thường hài tử hiền lành, nhận bất công đối đãi.” Vu Hoành trả lời.

“Bất quá ta đoán, lần sau đến, hắn hẳn là có thể mang về vật ngươi cần.” Xích Tiêu nói.

“Có lẽ vậy.” Vu Hoành sờ lên mắt phải bịt mắt, theo công lực tăng thêm một bước, tầng bảy Thái Linh Công, tên là phục sinh, đã có thể sinh ra một ít đặc thù thần dị năng lực.

Đặc điểm lớn nhất, chính là hắn lúc này Thái Linh Công nội lực, ngoại phóng ra ngoài, coi như bị triệt tiêu tiêu diệt, qua không được bao lâu liền lại sẽ khôi phục trùng sinh.

Lúc này nội lực, đã biến thành danh xứng với thực phục sinh nội lực.

Không phải ngang nhau cường độ cao mặt khác nguyên tai bức xạ năng, căn bản là không có cách triệt để tiêu trừ.

Nó hoàn toàn trái với định luật bảo toàn năng lượng, vô luận bị tiêu diệt triệt tiêu bao nhiêu lần, đều sẽ thời gian nhất định sau lại độ khôi phục.

Tầng này nội lực, đã có thể được xưng là bất diệt chi lực.

Chương 483: Tương lai (3)

Chương 483: Tương lai (3)

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Đảo mắt liền lại là mấy ngày trôi qua.

Trong phòng an toàn mấy người cũng bắt đầu vượt qua quy luật hóa sinh hoạt.

Khô Thiền mỗi ngày đều đang tu luyện, bao giờ cũng, liền kết nối lại nhà vệ sinh cũng có thể bên cạnh kéo bên cạnh luyện, đã đạt đến cơ hồ cùng Vu Hoành đạo tức lưu chuyển không sai biệt lắm cấp độ.

Xích Tiêu đã thấy nhiều kịch truyền hình phim, hiện tại đã say mê nhìn các loại nữ lang tạp chí, cũng không biết hắn là từ chỗ nào tìm tới đồ vật, dù sao chính hắn đơn độc một cái không gian, suốt ngày không biết ở bên trong làm những thứ gì.

Y Y thì bắt đầu ở Firsna dạy bảo dưới, học tập Bạch Long trong thế giới Tư Tế nghề nghiệp.

Cái này tiểu nữ thần rất thông minh, nhìn ra Y Y đối với Vu Hoành trình độ trọng yếu, mà Y Y bản thân tâm trí đơn thuần, thuần túy, cũng phi thường thích hợp làm tín ngưỡng yêu cầu tương đối cao Tư Tế nghề nghiệp.

Chỉ cần trói chặt Y Y, Firsna cảm thấy mình đối với Vu Hoành cũng có thể nhiều một phần an toàn bảo hộ.

Từ khi từ Xích Tiêu trong miệng biết được trước đó cái kia Trương Khai Tĩnh hạ tràng, nàng cảm thấy mình hay là được nhiều tạo mối quan hệ cơ sở mới được.

Về phần Tư Tế nghề nghiệp tín ngưỡng là cái nào thần, vậy dĩ nhiên là chính nàng.

Đối với cái này, Vu Hoành ngược lại là vui với nhìn thấy, dù sao Firsna trên người có hắn Linh Quang bí thuật.

Lấy hắn hiện tại tầng thứ bảy Thái Linh Công công lực, bất diệt thuộc tính tồn tại dưới, Firsna xác suất lớn không có khả năng tránh thoát được.

Về phần hắn chính mình, thì toàn bộ thể xác tinh thần đầu nhập tại Loạn Thần Thiên Mục trong tu hành.

Phòng điều khiển chính bên trong.

Vu Hoành khoanh chân ngay tại chỗ, coi chừng gỡ xuống bịt mắt, mắt nhìn trên tường đếm ngược.

Phòng an toàn tường ngoài cường hóa, còn lại một tuần tả hữu liền kết thúc.

Hắn sờ lên mắt phải, lại lần nữa đem nó dùng sức hư nắm chặt, dùng nội lực bao khỏa, trong nháy mắt chặt đứt ánh mắt trải qua, ra bên ngoài lấy ra.

So với ban sơ thô ráp xử lý, hiện tại hắn đã có thể phi thường nhẹ nhõm thuần thục hoán đổi ngoại nhãn.

Gỡ xuống con mắt về sau, Vu Hoành coi chừng kiểm tra xuống, xác định không có bất kỳ dị thường gì, mới bôi lên bảo dưỡng chất lỏng, sau đó một lần nữa nhét về hốc mắt.

Kim quang lóe lên, ánh mắt trải qua cấp tốc tự động kết nối, mọc tốt.

Vận chuyển lên Loạn Thần Thiên Mục Kinh, hắn nhắm mắt, cảm thụ được thể nội cùng Thái Linh Công hoàn toàn khác biệt một loại khác nội lực, liên tục không ngừng hội tụ đến hai mắt chỗ.

Mới hấp thu Thần Nghiệt con mắt, tựa hồ cho con mắt tăng thêm một loại nào đó năng lượng cường đại kháng tính.

Vu Hoành sớm đã đạt đến Sinh Mục giai đoạn thứ hai, hiện tại phối hợp cường hóa ra tu hành thuốc nhỏ mắt, gia tốc đứng lên, lại thêm đạo tức lưu chuyển không gián đoạn tu luyện. Lại

thêm ngoại nhãn bị hắc ấn vụn vặt lẻ tẻ cường hóa không ít lần.

Mặc dù tất cả đều là lợi dụng thời gian ở không cường hóa, nhưng nhiều lần, lúc này mắt phải từ lâu so nguyên thủy phiên bản mạnh rất rất nhiều.

Từ trước đó Thải Kính Đạo Nhân ngoại nhãn, đến bây giờ, đã biến thành một viên tựa như đỏ tía thuỷ tinh thể đồng dạng tác phẩm nghệ thuật con mắt.

Lúc này chính là bắt đầu đột phá.

Lập tức trước đó tất cả tích lũy, cường hóa, đều triệt để thể hiện ra hiệu quả.

Vu Hoành nhắm mắt khoanh chân, mới một tướng ngoại nhãn đặt vào công pháp, liền lập tức cảm giác được một cỗ không gì sánh được mãnh liệt thanh lãnh khí tức, liên tục không ngừng từ ngoại nhãn bên trong chảy ra, lẫn vào Loạn Thần Thiên Mục nội lực.

‘Hái con mắt càng mạnh, Loạn Thần Thiên Mục công lực liền càng sâu, uy lực cũng càng lớn. Ta mặc dù thu thập con mắt không nhiều, nhưng hắc ấn cường hóa điệp gia đứng lên, tựa hồ hiệu quả cũng không tệ lắm…’

Vu Hoành không biết mặt khác tu hành Loạn Thần Thiên Mục người là tình huống như thế nào, nhưng hắn hiện tại, phi thường thư sướng.

Loạn Thần Thiên Mục nội lực đang điên cuồng tại thể nội không ngừng tiêu thăng.

Đồng thời, một đạo mơ hồ cự hổ hình dáng, ẩn ẩn xuất hiện tại bên cạnh hắn, đem hắn bọc lại đi vào.

Đó là môn võ học này ngưng tụ bản tướng.

Cự hổ lông trắng vằn đen, mỗi một đạo vằn đen chính là một cái chưa mở ra Thiên Mục.

Vu Hoành nhắm mắt, chưa phát giác ngoài thân tình huống, hắn đang chìm mê đang nhanh chóng đột phá công lực cảnh

giới trong vui sướng.

Thể nội Loạn Thần Thiên Mục nội lực tại đem cường hóa ngoại nhãn đặt vào hệ thống về sau, trong nháy mắt như là l·ũ q·uét, công lực bão táp đột tiến.

Từ lúc mới bắt đầu tia nước nhỏ, cấp tốc tăng cường thành cuồn cuộn giang hà.

Thậm chí ẩn ẩn có cùng Thái Linh Công địa vị ngang nhau dấu hiệu.

Đáng tiếc dạng này tăng trưởng cũng không phải là không có cuối cùng. Rất nhanh, nửa phút đồng hồ sau, ngoại nhãn tiềm lực có lẽ là đào móc hoàn thành.

Loạn Thần Thiên Mục nội lực dần dần ổn định lại, không còn như trước đó như vậy tăng vọt.

Lúc này từng sợi màu xám nội lực từ Vu Hoành trong miệng mũi phun ra, sau đó hóa thành từng đạo dây lụa, đem hắn toàn thân các nơi vờn quanh vây quanh.

Đây chính là đạt tới cảnh giới mới Thiên Đồng cấp độ.

Loạn Thần Thiên Mục hết thảy ba cái giai đoạn, Sinh Mục, Thiên Đồng, Loạn Thần.

Giai đoạn thứ nhất là tích lũy con mắt, tìm kiếm đủ cường đại con mắt, dùng cái này góp nhặt tiềm năng.

Mà Vu Hoành lúc này vượt qua chính là giai đoạn này.

Hiện tại hắn chính thức bước vào giai đoạn thứ hai, Thiên Đồng.

‘Thiên Đồng giả, câu thông thiên địa ngoại giới, mượn ngoại giới nguyên khí ma luyện tự thân, dùng cái này đem công lực rèn luyện đến chí chân chí thuần. Hỗn Nguyên nhất thể.’

Vu Hoành hồi ức trên bí tịch ghi chép nội dung.

Giai đoạn này, chủ yếu là rèn luyện các loại năng lực, lựa chọn bỏ qua dung hợp, đem nó thuần hóa, chỉ để lại một loại năng

lực, đem mặt khác năng lực hóa thành củi đốt, cường hóa loại năng lực này tới cực điểm. Cuối cùng đạt tới Thiên Đồng cấp độ.

Hắn cẩn thận cảm giác xuống trong mắt có thể phát động năng lực.

Lúc này con mắt nhắm lại về sau, liền có thể nhìn thấy trong tầm mắt có loạn thất bát tao một đống các loại điểm sáng.

Những điểm sáng này, mỗi một loại, chính là một loại năng lực.

Vu Hoành ý thức hơi tiếp xúc bên dưới bên trong một cái điểm sáng.

'Phải chăng phát động vặn vẹo chi lực?' hắc ấn nhắc nhở trong nháy mắt truyền đến. Thay cái điểm sáng thử lại lần nữa.

Phải chăng phát động Hư Không Nhất Chỉ?

Tiếp tục đổi lại.

Phải chăng phát động vật chất suy yếu?

Tiếp lấy hắn —— thử mặt khác điểm sáng.

Nơi này năng lực dựa theo hắc ấn tự động mệnh danh, phân biệt có: Vặn vẹo chi lực, vật chất suy yếu, năng lượng cảm giác cường hóa, linh năng bức xạ hấp thu cường hóa, cự ly ngắn thuấn di, Loạn Thần Quang, năng lượng chống cự, đê đẳng bức xạ miễn dịch, Ưng Nhãn cường hóa.

Trong đó có năng lực là tới từ thu thập con mắt, có thì là hắc ấn cường hóa sau tự nhiên diễn sinh.

Vu Hoành một chút liền đánh giá ra, Loạn Thần Quang chính là chính mình trước đó đã dùng qua, loại kia uy lực rất lớn công kích chùm sáng.

Lúc trước đối với hắc tai đỉnh cấp quái vật Marisa, cũng có thể phát huy không tệ công hiệu, khi đó mới tu luyện môn công pháp này không bao lâu, mặc dù có linh quang tăng phúc

nguyên nhân tại, nhưng có thể tại loại này cấp độ trong chiến đấu phát huy tác dụng, đã là phi thường khoa trương hiệu quả.

‘Cái này cũng đã chứng minh Thiên Nguyện giáo xác thực ngưu bức. Chỉ là một cái phụ tu bí thuật, thế mà cũng có thể có uy lực mạnh như vậy… .’ Vu Hoành trong lòng cảm khái.

Sau đó, là lựa chọn thời điểm.

Vu Hoành không chần chờ chút nào, đem tất cả loạn thất bát tao năng lực, toàn bộ làm nhiên liệu, tập trung cường hóa Loạn Thần Quang, cùng thuấn di.

Còn lại bao quát vặn vẹo chi lực ở bên trong, đều bị hắn bỏ qua.

Hô!

Trong chốc lát, Vu Hoành trên thân dấy lên một tầng màu tro ánh lửa.

Ánh lửa kia vô thanh vô tức, hiện lên hơi mờ tính chất, không có nhiệt độ, chỉ có một loại vô hình kiềm chế, hướng ra ngoài từng vòng từng vòng khuếch tán.

Theo hỏa diễm thiêu đốt, Loạn Thần Quang điểm sáng phi tốc bành trướng, biến lớn, sáng lên, mà còn lại năng lực điểm sáng nhao nhao tán loạn, biến mất không thấy gì nữa.

Trước cường hóa Loạn Thần Quang, hắc ấn nhắc nhở không ngừng truyền đến.

‘Loạn Thần Quang đạt được cường hóa, đề thăng làm Loạn Thần Quang +1.’

‘… . Đề thăng làm Loạn Thần Quang +2.’

‘… . Loạn Thần Quang +3.’

‘Loạn Thần Quang +4.’

‘Loạn Thần Quang +5.’

Phát sinh năng lực tiến hóa, Loạn Thần Quang chất biến là Loạn Thần Thiên Quang. Uy lực tăng cường 72%. Thu hoạch được tự động năng lực —— chiêu mộ.

‘Chiêu mộ: Phóng thích Loạn Thần Thiên Quang lúc, đem cưỡng chế chiêu mộ xung quanh khả năng tồn tại hết thảy đồng loại hình hạt năng lượng, tăng cường tự thân uy lực.’

Tại Loạn Thần Quang phát sinh chất biến tiến hóa sát na, Vu Hoành toàn thân ngọn lửa màu xám ầm vang tăng vọt, ngoài thân bao phủ hắn hơi mờ cự hổ, cũng chậm rãi ngẩng đầu, mở ra hai mắt màu xám, một đôi mơ hồ cánh chim màu trắng, từ sau khi đứng dậy mọc ra.

Cự hổ trên người lông trắng cũng bắt đầu sinh trưởng, trở nên dài hơn, càng dày đặc, cái trán màu đen chữ Vương cũng càng thêm thâm thúy đen kịt.

Từ xa nhìn lại, lộ ra càng thêm hùng tráng uy nghiêm.

Vu Hoành mở mắt ra, cảm giác được cự hổ tồn tại.

Công pháp này… Lợi hại!

Hắn vừa mới một hơi bước vào Thiên Đồng giai đoạn, công lực tăng vọt, trực tiếp đột phá tầng thứ ba, tiến vào tầng thứ tư.

Toàn bộ Loạn Thần Thiên Mục Kinh cũng mới tam giai đoạn chín tầng.

Rất hiển nhiên, hắn thu thập cường hóa ngoại nhãn, đối với môn công pháp này tăng cường gia tốc rất lớn.

Theo thời gian chuyển dời, thời gian dần trôi qua, Vu Hoành trên người ngọn lửa màu xám từ từ dập tắt.

Hắn chậm rãi mở mắt, há mồm phun ra một tia khí xám.

Thiên Đồng thuần hóa, tiếp xuống chỉ cần tiếp xúc nhiều ngoại giới các loại năng lượng, dùng ngoại giới lực lượng ma luyện Loạn Thần Thiên Mục công lực, liền có thể tự nhiên tấn thăng đột phá.

Đổi câu lời đơn giản chính là —— nhiều đánh nhau, đánh nhiều tự nhiên là tấn cấp.

“Cái này dễ xử lý.”

Vu Hoành thu công, đứng người lên, cảm thụ trong hạ thể hai cỗ nội lực.

Màu xám Loạn Thần Thiên Mục công cùng màu hồng đậm Thái Linh Công,

Loạn Thần Thiên Mục công tại thể nội tiếp cận làn da cơ bắp trong xương cốt, ngưng tụ thành lít nha lít nhít đại lượng con mắt hình màu xám tiết điểm. Như là một tấm tấm võng lớn màu xám.

Mà Thái Linh Công thì chiếm cứ phần bụng đan điền, lấy quang tỉnh làm hạch tâm, cuồng bạo hướng ra ngoài tuôn ra rộng lượng màu hồng đậm nội lực, tựa như một cái màu hồng đậm mâm tròn.

Cả hai phân biệt rõ ràng, không liên quan tới nhau.

‘Thế mà thật đúng là có thể thời gian ngắn chống lại Thái Linh Công… . !’ Vu Hoành tương đương mừng rỡ cảm giác thể nội tình huống.

Cái này cũng càng phát ra để hắn kiên định phải thêm nhanh tu hành Loạn Thần Thiên Mục kế hoạch.

Nghĩ tới đây, hắn lại lần nữa cho mình nhỏ nhỏ thuốc nhỏ mắt, bắt đầu mới một vòng thích ứng nắm giữ.

Muốn đi ra ngoài đánh nhau, tự nhiên muốn trước đem năng lực triệt để dung nhập tự thân hệ thống.

Ngay tại Hắc Hắc Linh Hào tất cả mọi người đang chuyên tâm làm sự tình của riêng mình lúc, một tuần thời gian đảo mắt liền tới.

“Đôi 2.”

“Không cần.”

“Đôi 5.”

“Không cần.”

“Tiểu quỷ!”

“Đại quỷ! Ha ha, bị lừa rồi a?”

Xích Tiêu Firsna cùng Y Y ba người tại một tầng bên cạnh bàn đánh bài.

Bạch Long thì co quắp tại trong góc hỗn loạn đi ngủ.

Nàng từ khi thương thế tốt về sau, liền một mực ở vào loại này ngơ ngơ ngác ngác trạng thái.

Răng rắc.

Lúc này dưới mặt đất phòng điều khiển chính cửa từ từ mở ra.

Vu Hoành từng bước một thuận bậc thang đi tới. Trên người hắn hay là cùng trước đó một dạng, vô luận quần áo hay là ngoại hình, đều không có bao nhiêu biến hóa.

Đối với hắn hiện tại tới nói, một tháng không tắm rửa không thay quần áo, cái kia đều không phải là sự tình.

Nhưng cùng trước kia khác biệt chính là.

Lần này, hắn mới lên đến, liền tựa như có một cỗ vô hình từ trường, trong nháy mắt hấp dẫn Firsna cùng Xích Tiêu chú ý.

Khi nhìn đến Vu Hoành trong nháy mắt, Firsna đồng tử co rụt lại, phảng phất bị thứ gì đâm đến con mắt đồng dạng, mất tự nhiên nháy mấy cái.

Mà một bên Xích Tiêu thì càng là khoa trương.

Mới nhìn đến Vu Hoành, liền trong nháy mắt biến sắc.

Trong chớp nhoáng này, hắn ẩn ẩn từ trên thân Vu Hoành, thấy được Tiên Tướng cảm giác.

Chương 484: Tương lai (4)

Chương 484: Tương lai (4)

“Tại… Thuyền trưởng, ngài tu luyện kết thúc?” Xích Tiêu quả quyết gạt ra khuôn mặt tươi cười, vứt xuống bài nghênh đón hỏi.

“Ừm, đã qua một đoạn thời gian, vừa vặn bên ngoài người đến. Cũng muốn đi chiêu đãi dưới.” Vu Hoành quét mắt ba người trên bàn lá bài. Lại nhìn một chút một bên co lại thành một đoàn Gafilica Bạch Long.

“Khô Thiền đâu?”

“Khô Thiền còn tại tu luyện, đứa bé kia ngài cũng không phải không biết.” Xích Tiêu cười nói.

Vu Hoành gật gật đầu, lại lần nữa đi vào phía trước cửa sổ, soạt một chút kéo ra cửa sổ tấm che.

Bên ngoài vẫn như cũ là âm u khắp chốn âm trầm phế tích thành thị.

Nhưng không giống với dĩ vãng chính là, nam hài Badaka đã sớm đến. Chính chờ ở ngoài cửa sổ.

Cùng lần trước tới đây lúc khác biệt, hiện tại Badaka, quần áo cách ăn mặc đều hoàn toàn khác nhau.

Trên người hắn là khảm nạm bảo thạch màu sắc rực rỡ cùng kim cương vỡ hoa lệ áo đuôi ngắn quần dài. Mang theo có màu vàng chữ viết tân trang mũ lưỡi trai, trên cổ tay trên cổ, toàn mang theo hoa lệ màu sắc rực rỡ thủy tinh bảo thạch dây xích.

Không còn trước đó dơ bẩn cùng một thân rách rưới chật vật.

“Tôn kính thuyền trưởng tiên sinh, cám ơn ngài khẳng khái lễ vật.” Nam hài Badaka đi đến cửa sổ, trước bái, ngỏ ý cảm ơn.

“Ta đến thực hiện trước đó hứa hẹn.”

Hắn vỗ vỗ tay.

Lập tức sau lưng bốn cái tráng hán này xoẹt hắc xoẹt giơ lên một cái rương lớn tới.

Cái rương dùng kim loại màu bạc xác ngoài chế tác, mặt ngoài còn có một số xem không hiểu văn tự tiêu ký.

Bành.

Cái rương bị phóng tới phòng an toàn cửa sổ phía dưới.

“Đây là ta có thể tìm tới liên hợp thể cường độ cao nhất vật liệu —— Hồng Mạn kim loại, lấy một chút hợp kim khối hình dạng để ở chỗ này.” Badaka giải thích nói.

Hắn nhìn chăm chú lên cái này tự xưng là thuyền trưởng nam nhân cao lớn. Trong lòng không tự chủ hồi tưởng lại hôm trước cái kia tìm nơi nương tựa chính mình, trợ giúp chính mình cấp tốc tìm tới mạnh nhất kim loại sở nghiên cứu sở trưởng nói tới lời nói.

‘Vô luận như thế nào nghiên cứu phân tích, loại này năng lực đặc thù đều càng giống là ngài thể nội tự nhiên dung hợp, không hề giống bất luận cái gì ngoại giới cắm vào, cũng không có bất luận cái gì từ bên ngoài đến vết tích.’

Sở trưởng trầm ngâm dưới.

“Cho nên ta có thể khẳng định, trên người ngươi biến hóa cường hóa, là nguồn gốc từ ngươi tự thân năng lực, bọn hắn vốn là ngươi trời sinh, mà cũng không phải là bất luận ngoại lực gì chỗ tăng phúc.”

“Nói cách khác, lực lượng này kỳ thật vốn là chính ta, chỉ là bị người kia kích phát ra tới?” Badaka kinh ngạc nói.

“Là như thế này. Hiện tại ngươi đã tại liên hợp thể bên trong có không ít danh vọng, liên tục đánh tan mấy cái Lực lượng

ứng phó Khẩn cấp, để rất nhiều thế lực cũng bắt đầu điều tra ngươi. Loại thời điểm này, vạn nhất lại để cho người tiếp xúc thuyền trưởng, người kia có thể kích phát một cái ngươi, liền có khả năng kích phát cái thứ hai, cái thứ ba. Cho nên, chúng ta phải nghĩ biện pháp, ngăn chặn này khả năng. Nếu không, vạn nhất lại có tương tự lực lượng xuất hiện, ngươi mới xây đoàn thể cũng sẽ trong nháy mắt sụp đổ." Sở trưởng chân thành nói.

"Cái kia… . Ta nên làm cái gì?" Badaka nghe chút khả năng còn sẽ có mặt khác cùng loại lực lượng của mình xuất hiện, lập tức nắm chặt nắm đấm.

Hưởng thụ lấy những ngày này lực lượng mang tới ưu thế cùng tiện lợi, hắn không nghĩ, cũng không muốn mất đi những thứ này.

Tỷ tỷ bên kia chân cũng nhận được chính thức trị liệu, hắn mới thành lập cái này tiểu đoàn thể thế lực, tuyệt đối không có khả năng bỏ dở nửa chừng!

"Rất đơn giản, chỉ cần gãy mất người này giao dịch, để hắn biến mất… Hết thảy cũng chỉ có ngươi độc hưởng…" Sở trưởng ngôn ngữ, tựa như Ác Ma dẫn dụ, để Badaka trong lòng hung hăng nhảy lên dưới.

Lấy lại tinh thần, hắn nhìn xem cái rương chậm rãi buông xuống, đặt ở trên mặt đất, lâm vào mặt đất.

"Ta ta tận hết khả năng, chỉ có thể tìm tới những thứ này." Badaka trầm giọng nói.

"Không tệ." Vu Hoành nhìn xem cái rương, gật đầu. Vươn tay, đem cái rương xa xa một trảo.

Lập tức một cỗ lực lượng vô hình đem cái rương giơ lên, bay tới cửa sổ.

Soạt một chút, cửa sổ mở ra, cái rương tung bay đi vào.

"Như vậy tiên sinh, nếu như không có chuyện khác, ta liền đi về trước rồi?" Nam hài Badaka lại lần nữa cúi đầu, lên tiếng nói.

“Có thể.” Vu Hoành cười cười.

“Bất quá tại ngươi trở về trước đó, ta muốn hỏi ngươi một vấn đề.”

“… Cái gì?” Badaka trầm mặc dưới, từ từ lui về sau một bước.

“Ta tự hỏi cho ngươi cải biến lực lượng vận mệnh, vì cái gì, ngươi muốn làm loại sự tình này?” Vu Hoành nói.

Nam hài biến sắc, nhưng vẫn là cường tự cố nặn ra vẻ tươi cười.

“Ngài đang nói cái gì, ta nghe không hiểu?”

“Được rồi. Người cũng nên vì mình hành vi phụ trách.” Vu Hoành mở ra cái rương, đẩy ra màu đỏ một đống khối kim loại, lộ ra phía dưới ẩn giấu màu bạc cái hộp nhỏ.

Trên cái hộp cột một cái máy bấm giờ, đây là một quả bom hẹn giờ, lúc này máy bấm giờ đã đếm ngược đến mười ba.

Một giây sau chính là mười hai.

“Nhìn xem, một quả bom hẹn giờ.” Vu Hoành đem nó cầm lên, đặt ở trên tay dò xét.

Tạc đ·ạ·n cùng một bàn tay của hắn không chênh lệch nhiều. Vừa vặn nằm tại trong lòng bàn tay.

Badaka sắc mặt trong nháy mắt một mảnh trắng bệch, cực tốc lui về sau đi.

Hắn không biết vì cái gì Vu Hoành có thể đơn giản như vậy liền phát hiện tình huống, nhưng bây giờ hết thảy bại lộ, đã không cho phép hắn chần chờ.

Tạc đ·ạ·n kia uy lực, hắn biết rõ, dùng chính là hiện hữu kỹ thuật bên trong uy lực lớn nhất đặc thù bom chất lỏng, nho nhỏ như vậy một khối, đủ để trong nháy mắt nổ nát một tòa nhà chọc trời.

Lúc trước hắn tại hiện ra thực lực lúc, chính là bị loại tạc đ·ạ·n này nổ thương qua tay cánh tay. Đó còn là khoảng cách mười

mét bên ngoài dư ba.

Mà bây giờ thứ này liền lấy tại trên tay đối phương.

Ngay tại hắn lui lại một giây sau.

Vu Hoành trên tay bom chất lỏng, trong nháy mắt đếm ngược về không. Rõ ràng còn có mười hai giây, nhưng giờ khắc này lại trực tiếp toàn bộ nhảy qua, thẳng tới dẫn bạo.

Tiếp theo một cái chớp mắt.

Cái rương cấp tốc biến đỏ, một cỗ chói mắt ngọn lửa màu vàng từ nội bộ bắn ra, nổ tung thân rương xác ngoài.

Hỏa diễm tiếp tục tuôn ra, trong một phần ngàn giây triệt để phá hủy thân rương. Hướng phía bốn phương tám hướng bạo liệt xông ra.

Oanh! ! ! ! Ngọn lửa màu vàng ở trong tay Vu Hoành nổ tung, nhưng chuyện quỷ dị phát sinh.

Hỏa diễm phảng phất bị một tầng lực lượng vô hình cưỡng ép nhốt lại, chỉ ở một cái tiểu xảo trong viên cầu bạo tạc.

Từ xa nhìn lại, tựa như là trong tay hắn nâng một cái to bằng chậu rửa mặt hỏa cầu màu vàng.

Hỏa cầu điên cuồng xông ra ngoài đâm vào, tựa hồ xông phá vô hình trói buộc, nhưng không làm nên chuyện gì.

Tất cả hỏa diễm đều bị Vu Hoành một tay nâng, cưỡng ép bắt đầu áp s·ú·c, ngược lại càng ngày càng nhỏ, từ to bằng chậu rửa mặt, cấp tốc thu nhỏ chí nhân đầu lớn nhỏ.

Lại sau đó.

Vu Hoành lấy tay bóp.

Phốc.

Hỏa cầu trực tiếp ảm đạm, tán loạn, dập tắt, biến mất.

“Thật đáng buồn.” Xích Tiêu ở phía sau thấy cảnh này, lắc đầu thở dài. Một màn này, để hắn nhớ tới lúc trước Tiên Tướng tay cầm đ·ạ·n h·ạt n·hân.

“Nhân loại luôn luôn lặp lại đồng dạng bi kịch.” Firsna nói một câu rất kinh điển.

“Rõ ràng là chúng ta giúp hắn, vì cái gì hắn phải làm như vậy?” Y Y không thể nào hiểu được.

“Bởi vì tham lam.” Firsna dạy bảo nói, ” có được qua liền sẽ không lại muốn mất đi. Người chính là như vậy một loại tham lam sinh vật.”

Y Y cái hiểu cái không gật gật đầu, cách cửa sổ nhìn về phía không ngừng về sau lùi lại Badaka.

“Không có khả năng! ! … . Tại sao có thể như vậy! ? ? Đây không phải là ta thả, khẳng định là có người vu oan hãm hại ta!” Badaka sắc mặt trắng bệch vừa lui bên cạnh lớn tiếng kêu thảm.

“Ngươi nói không sai, xác thực có người đang nhắc nhở ta.” Vu Hoành gật đầu, “Ta mới mở ra cái rương, bên trong liền có người vẽ lên một tấm giản bút họa, nhắc nhở ta dưới đáy cất giấu tạc đ·ạ·n.”

Hắn cười cười.

“Có phải hay không rất có ý tứ? Ngươi tặng đồ vật bên trong, có người còn lặng lẽ nghĩ đến biện pháp nhắc nhở ta chú ý nguy hiểm.”

Không cần nghĩ cũng biết đứa nhỏ này bị người hố.

Nhưng những này cùng Vu Hoành đã không quan hệ rồi.

“Nếu làm, liền trả giá đắt đi.”

Hắn tâm niệm khẽ động, cắm vào Badaka trên người linh quang, lập tức phi tốc rút ra.

Ngắn ngủi 2 giây.

Đại lượng bạch quang liền từ trên thân Badaka thẩm thấu dâng lên.

Hắn phảng phất nhận lấy một loại nào đó khó nói nên lời to lớn thống khổ, bắt đầu dừng ở nguyên địa hét thảm lên,

Một lát sau, cái này nguyên bản phổ thông nam hài, thân thể cấp tốc bắt đầu mất nước, khô cạn, bất quá mấy giây liền triệt để hóa thành một bộ thây khô màu đen, ngã trên mặt đất.

Trên người hắn bay ra bạch quang, phi tốc trở lại Vu Hoành trên thân, biến mất không thấy gì nữa.

Nhìn xem Badaka t·hi t·hể, Vu Hoành lắc đầu, liền muốn kéo lên cửa sổ.

Lập tức liền nhìn thấy một đội khác người chính nhanh chóng hướng nơi này chạy đến.

“Xin chờ một chút! Ta là lặng lẽ cho ngài nhắc nhở tạc đ·ạ·n Dirise!”

Chạy trước tiên, là cái giữ lại ria mép trung niên tóc vàng nam nhân.

Hắn mặc có chút phát cũ màu đen áo choàng, sau lưng mang theo một chút nhìn qua tựa hồ là bảo tiêu cầm s·ú·n·g binh sĩ.

Vu Hoành không để ý đến bọn hắn.

“Cố ý mê hoặc một đứa bé, để cho ta đối với nó thất vọng, sau đó chính mình nhảy ra làm người tốt, chiếm cứ đứa bé kia trước đó vị trí. Dạng này m·ưu đ·ồ, ngươi cảm thấy rất cao minh?”

Lời này vừa ra, lập tức trung niên nam nhân kia hơi biến sắc mặt.

“Ngài hiểu lầm ta! Ta đối với mấy cái này cũng không hiểu rõ tình hình, chỉ là trước đó nhìn thấy Badaka lặng lẽ hướng bên trong thả tạc đ·ạ·n…”

“Nhàm chán trò xiếc.” Vu Hoành lười nhác nhìn nhiều.

Lúc này đột nhiên một tiếng bén nhọn kêu khóc, từ bên ngoài vang lên.

Hậu phương trong hắc ám, bỗng nhiên lao ra một người mặc quần áo bệnh nhân tuổi trẻ nữ nhân xinh đẹp.

Nữ nhân tóc dài tán loạn lấy, một đầu chạy đến Badaka t·hi t·hể bên cạnh, quỳ rạp xuống đất.

Nàng hai tay run rẩy, ôm lấy thây khô.

“Không… . Không cần… . !”

“Đệ đệ ngươi trừng phạt đúng tội! Hắn được thuyền trưởng tiên sinh quà tặng, lại trái lại thiết kế muốn dùng tạc đ·ạ·n mưu hại thuyền trưởng! Lấy oán trả ơn, c·hết ở chỗ này xem như đối với hắn nhân từ! !” Một bên Dirise thừa cơ lớn tiếng răn dạy.

“Vì cái gì… .” Nữ tử cúi đầu, nước mắt gãy mất tuyến giống như nhỏ tại thây khô trên mặt.

“Vì cái gì không có khả năng tha thứ hắn một lần… Lại cho hắn một cơ hội! ! Hắn cái gì cũng đều không hiểu… .”

“Hắn chỉ là đứa bé… . Chúng ta đều chỉ là vì chính mình có thể trải qua tốt một chút, cái này có lỗi sao! ! Có lỗi sao! ! ?”

Nàng ngẩng đầu, lộ ra mặt mũi tràn đầy nước mắt vặn vẹo khuôn mặt.

“Không cứu nổi.” Xích Tiêu ở phía sau nhìn thấy những này, lắc đầu chắp tay sau lưng đi ra.

Vu Hoành nhìn một chút nữ tử, đoán được là Badaka tỷ tỷ, cũng không nói thêm cái gì.

Hắn cầm lấy trong rương một khối màu đỏ kim loại.

Dùng sức bóp.

Xác thực độ cứng rất cao, lấy hắn lúc này nhục thân lực lượng, thế mà đều bóp không nát.

“Đi thôi, nơi này, không cần thiết lại chờ đợi.”

Hắn không tiếp tục để ý ngoài cửa sổ nói chuyện Dirise cùng cái kia thút thít nữ nhân.

Bá kéo lên tấm che. Trong lòng khống chế Hắc Hắc Linh Hào, lại lần nữa khởi hành.

“Vì cái gì?” Y Y nhịn không được hỏi ra âm thanh, “Vì cái gì bọn hắn rõ ràng làm không tốt sự tình, vẫn còn muốn chất vấn người khác vì cái gì không tha thứ chính mình?”

“Bởi vì ích kỷ.” Firsna trả lời.

“Thế giới này, không phải ngươi đối với người thiện lương, người khác liền nhất định sẽ hồi báo thiện lương cho ngươi.”

“Đi.” Vu Hoành trở lại phòng điều khiển chính, nhìn xem hình khuyên ngoài cửa sổ không ngừng hiện lên màu sắc rực rỡ đường cong.

Toàn bộ phòng an toàn chậm rãi xông vào phong tai dòng lũ, hướng phía chỗ càng sâu chạy tới.

Mà cùng một thời gian, mảng lớn to bằng gian phòng màu xám mặt người, bỗng nhiên như lưu tinh cùng phòng an toàn sượt qua người, hướng phía bọn hắn vừa mới rời đi thế giới kia bay đi.

Vu Hoành nhìn xem một màn này, thở dài một tiếng, quay người khoanh chân ngồi xuống chờ đợi phòng an toàn cường hóa thời gian kết thúc.

Lần này nếm thử, đã chứng minh lúc trước hắn ý nghĩ, không làm được.

Không có nắm giữ lực lượng người, tùy tiện đạt được quá nhiều, rất dễ dàng mê thất bản thân.

Chương 485: Tiếp xúc (1)

Chương 485: Tiếp xúc (1)

Màu sắc rực rỡ đường cong trong dòng lũ.

Hắc Hắc Linh Hào nhanh dần đều đi về phía trước. Trong thuyền một mảnh trầm mặc.

Firsna Xích Tiêu là gặp nhiều bực này nhân tính, cho nên không quan trọng. Mà Khô Thiền, Y Y, Gafilica thì vẫn còn có chút xúc động.

Cùng bọn hắn khác biệt, Vu Hoành trong lòng hơi xúc động, nhưng kỳ thật cũng có chút dự liệu được.

Đây thật ra là nam hài Badaka bản tính bên trong tốt, không thể kiên trì đến cuối cùng.

Xếp bằng ở phòng điều khiển chính đầu thuyền.

Vu Hoành nhìn chăm chú lên hơi sáng lấy hồng quang trên tường đếm ngược. Đến lúc cuối cùng một phút đồng hồ, triệt để về không lúc.

Trong nháy mắt, toàn bộ Hắc Hắc Linh mơ hồ một chút, lại cấp tốc rõ ràng

Trước đó bị hao tổn trận pháp, vào lúc này nhao nhao tự nhiên khôi phục, tường ngoài cũng giản lược đơn màu đen, trở nên thêm ra một phần như kim loại tối mờ.

“Đơn giản nhìn bên ngoài, ngược lại là không có cách nào phán đoán tăng cường hay không. Chỉ có chờ chân chính gặp được nguy hiểm, mới có thể nghiệm chứng.” Vu Hoành vỗ vỗ vách tường, đem lực chú ý tập trung vào mới cường hóa bên trên.

‘Kế tiếp cần cường hóa, hay là ngoại nhãn.’

Trước đem ngoại nhãn cường hóa tới cực điểm, sau đó kéo theo Loạn Thần Thiên Mục công lực mạnh lên, cuối cùng chống cự Chung Cực Thái Dương. Đây là Vu Hoành kế hoạch.

Bây giờ Hắc Hắc Linh Hào cường độ đầy đủ dùng, hắn cũng có thể lại bắt đầu lại từ đầu thời gian dài ngoại nhãn cường hóa kế hoạch.

Gỡ xuống bịt mắt, lấy ra mắt phải bên trong con mắt, hắn một tay hư nắm, để nó phiêu phù ở lòng bàn tay của mình.

Cường hóa ngoại nhãn, phương hướng: Loạn Thần Quang cùng thuấn di năng lực cực hạn cường hóa!

Lần này, có minh xác năng lực, Vu Hoành mục tiêu cũng rất rõ ràng.

Tiếp theo một cái chớp mắt, hắc tuyến chảy ra, hắc ấn hỏi thăm đến.

Vu Hoành cấp tốc khẳng định, sau đó một cái mới đếm ngược xuất hiện —— '55 ngày 11 giờ 09 phút '.

'Thời gian quả nhiên dài ra, công lực của ta tăng lên, cường hóa cực hạn cũng nhận được đề cao.'

Trong lòng hắn có suy đoán.

Rất nhanh, một cỗ khổng lồ lực hấp dẫn, nắm kéo trong cơ thể hắn tất cả nội lực điên cuồng ra bên ngoài trút xuống.

Nhưng lúc này Vu Hoành, Thái Linh Công nội lực đã bởi vì quang tỉnh mà vô cùng vô tận.

.

Theo màu hồng đậm nội lực điên cuồng tràn vào ngoại nhãn.

Trước đó sẽ xuất hiện cảm giác suy yếu, không còn có phát sinh.

Trọn vẹn kéo ra hơn một giờ, lần này cường hóa lưu trữ năng lượng mới kết thúc.

Vu Hoành xác định ngoại nhãn nổi lên hiện đếm ngược bắt đầu có chút lấp lóe mới yên tâm đem nó một lần nữa nhét quay mắt vành mắt, mang tốt bịt mắt.

Làm xong hết thảy về sau, hắn nhắm mắt, toàn thân toàn ý bắt đầu tu hành Loạn Thần Thiên Mục công.

Không biết đi qua bao lâu.

Bành.

Bỗng nhiên Hắc Hắc Linh tựa hồ đụng phải cái gì vật cứng, tốc độ đại giảm, thậm chí chậm rãi ngừng lại.

Vu Hoành cảm ứng được không đúng, mở mắt ra, nhìn về phía hình khuyên ngoài cửa sổ.

"Ừm?" Đột nhiên hắn mở to hai mắt, tựa hồ hoài nghi mình là nhìn lầm. Lại chớp chớp, nhìn kỹ lại.

Ngoài cửa sổ cảnh sắc, vẫn như cũ vẫn còn ở đó.

Màu sắc rực rỡ phong tai trong dòng lũ, một chiếc tựa như Trung Quốc cổ đại lâu thuyền to lớn màu đỏ thuyền, chính chậm rãi dừng sát ở một khối bất quy tắc hình dạng đen xám nham thạch bên cạnh.

Nham thạch kia cực kỳ to lớn, giống như là một cái đảo nhỏ. Mặt ngoài tất cả đều là gập ghềnh hòn đá màu đen.

Trung tâm còn có một mảnh nhỏ tàn phá nhân tạo kiến trúc vết tích.

Vết tích kia tất cả đều là màu xám đen, không có một chỗ kiến trúc là hoàn chỉnh, tất cả đều là đoạn tường tàn bích.

Chiếc kia to lớn Hồng lâu thuyền, chính là dừng ở hòn đảo nhỏ này biên giới, trên thuyền mơ hồ có thể nhìn thấy, có bóng người tại đi tới đi lui.

"Thế mà, có mặt khác thuyền có thể tại phong tai bên trong đi thuyền! ?" Vu Hoành trên mặt thần sắc từ kinh ngạc, biến thành kinh hỉ.

Một mực đến nay, hắn đều coi là tìm kiếm sinh cơ chi địa đội ngũ chỉ có chính mình một người. Nhưng hiện tại xem ra…

Hắn tựa hồ cũng không cô đơn.

Rất nhanh, đối phương tựa hồ cũng phát hiện Hắc Hắc Linh Hào, chiếc kia to lớn đỏ thuyền chậm rãi run lên, thoát ly đảo nhỏ, hướng phía bên này di động qua tới.

Vu Hoành khống chế thân thuyền bất động, lẳng lặng chờ đợi.

Bành.

Hai chiếc thuyền một lớn một nhỏ, rốt cục tiếp xúc kề cùng một chỗ.

“Ngươi tốt, có ai không? Các ngươi thuyền trưởng là ai?”

Một cái giọng ôn hòa từ đối diện xuyên thấu tới.

Vu Hoành hít vào một hơi, đánh giá ra đây là thuần túy tinh thần lực đưa tin, loại phương thức này không cần ngôn ngữ hoán đổi.

Hắn đứng dậy mở cửa, đi vào một tầng.

Tất cả mọi người đã đã nhận ra thuyền lớn tiếp xúc, chính tụ tập tại cửa sổ nhỏ giọng nhìn chăm chú lên bên ngoài.

Nhìn thấy Vu Hoành đến đây, Khô Thiền quay người nhường ra vị trí.

“Thuyền trưởng, không nghĩ tới trừ ra chúng ta, thế mà còn có mặt khác thuyền có thể tại phong tai bên trong đi thuyền? !” Hắn dưới mặt nạ ánh mắt nhìn cũng rất kinh ngạc.

Trừ ra kinh ngạc, càng nhiều hơn chính là kinh hỉ.

Hiển nhiên, bọn hắn không cô độc nữa chuyện này, mang cho hắn tâm lý an ủi cũng tương đương rõ ràng.

“Không vội, ta tới tiếp xúc. Đối phương đang hỏi. Ngươi nghe được a?” Vu Hoành nói.

“Ừm, tinh thần lực rất mạnh. Xem ra thực lực không kém.” Khô Thiền gật đầu.

Vu Hoành đi vào cửa sổ, từ mặt bên nhìn về phía đối diện chiếc thuyền lớn kia.

Góc độ này nhìn, chiếc thuyền kia tới gần, mới so sánh đưa ra thể tích khổng lồ loại kia khổng lồ, thậm chí cho người ta một loại có chút cồng kềnh ý vị.

“Nơi này là Hắc Hắc Linh Hào, ta là thuyền trưởng tại, các ngươi là?” Vu Hoành cũng không nói đến tên đầy đủ, chỉ nhắc tới cái họ.

“Chúng ta là Hồng Hà Hào, ta là thuyền trưởng Du Xán. Thật cao hứng có thể tại lớn như vậy nguyên tai bên trong ngươi ta gặp nhau, tỷ lệ này nhưng so sánh đi ra ngoài bị Lưu Tinh Vẫn Thạch đập trúng còn muốn tới thấp.” Nam tử đối diện có vẻ hơi vui vẻ.

“Chúng ta cũng thật cao hứng có thể gặp được đồng dạng thuyền, nơi này quá nguy hiểm.” Vu Hoành đồng ý nói.

“Mục đích của các ngươi hơn là?”

“Chúng ta là Cứu Thế Chi Chu, nó tự động sẽ tiến về sinh cơ chi địa.” Đối diện thuyền trưởng Du Xán hồi đáp.

“Như chúng ta, cũng là Cứu Thế Chi Chu, ta muốn thỉnh giáo một chút, có phải hay không trừ ra chúng ta, còn có thể có mặt khác Cứu Thế Chi Chu, vẫn như cũ còn tại tìm kiếm sinh cơ chi địa?” Vu Hoành hỏi.

“Ừm, đúng thế. Ta bây giờ có thể liên hệ với, hết thảy có mười lăm con. Bọn hắn có là đã hủy diệt Thái Cổ thế lực chế tạo thành, nửa đường thay đổi rất nhiều lần thuyền trưởng, thậm chí xây lại thân tàu rất nhiều lần. Có là mới thế lực cường đại mới chế tạo thành công, Cứu Thế Chi Chu hết thảy có mấy cái hệ thống nơi phát ra, tỉ như Kim Tước lâu, Thiên Nguyện giáo, Chính Nguyên thần giáo các loại. Chúng ta là đến từ Kim Tước lâu. Các ngươi đâu?” Du Xán hữu hảo giới thiệu nói.

“Chúng ta đến từ Chính Nguyên thần giáo.” Vu Hoành cũng không có giấu diếm, trực tiếp trả lời.

“Lần đầu tiếp xúc, liền không mời các ngươi lên thuyền làm khách, bất quá chúng ta có thể trao đổi thông tin phương thức. Ta chỗ này có một cái Cứu Thế Chi Chu nhóm liên lạc nhỏ, ngươi có muốn hay không gia nhập?” Du Xán nói.

“Có thể chứ?” Vu Hoành trong lòng vui mừng.

“Nguyên tai bên trong đi thuyền, thế mà còn có thể cự ly xa thông tin?”

“Ừm, nguyên tai chỉ là hỗn loạn, không phải bất cứ lúc nào đều tuyệt đối vô địch, chỉ cần không phải đặc biệt sâu địa phương, giống bây giờ loại này tương đối an toàn vùng an toàn, thông tin vấn đề hay là không tính khó khăn.” Du Xán cười nói.

“Ta phát ngươi một vật, ngươi tiếp lấy.”

Hắn nói.

Sau một khắc, màu đỏ thuyền lớn Hồng Hà Hào, dưới đáy răng rắc một chút, bắn ra một cái du thuyền một dạng vật nhỏ, hướng phía Hắc Hắc Linh Hào tới gần.

Chỉ chốc lát sau, du thuyền đến chỗ cửa lớn, ngừng lại, sau đó lại từ dưới đáy phóng xuất ra một cái trong suốt bong bóng.

Làm xong cái này, du thuyền chuyển hướng trở về.

Lưu lại cái kia trong suốt bong bóng phiêu phù ở phong tai dòng lũ bên trong.

Vu Hoành cảm giác nhô ra, tiếp xúc đến cái kia bong bóng một cái chớp mắt. Xác định bên trong không có bất kỳ nguy hiểm gì khả nghi.

Hắn mới tâm niệm vừa động, Thái Linh Công nội lực từ Hắc Hắc Linh nội bộ dọc theo đi, bao trùm cái kia bong bóng, kéo trở về.

Bá.

Trong nháy mắt mở ra cửa lớn, để nó tiến đến, sau đó đóng lại.

Có nội lực ngăn cản hình thành bình chướng, lần này độ thuần thục sau khi tăng lên, một chút phong tai đều không có để lọt tiến đến.

Vu Hoành đưa tay nắm cái kia bong bóng, dò xét bên trong chứa đồ vật.

Đó là một cái nhìn qua tương đương phổ thông laptop.

"Đây chính là máy truyền tin?" Hắn cầm bản bút ký, đem nó bỏ lên trên bàn, sau đó mở ra nút nguồn.

Tê.

Nhỏ xíu tê tê tiếng vang lên.

Màn ảnh máy vi tính biểu hiện lóe lên, sau đó từ từ sáng lên mười sáu cái điểm sáng màu xám.

Điểm sáng xếp thành một loạt, ở vào màn hình trên cùng.

Quét sạch điểm phía dưới, mảng lớn màn hình màu đen chỗ, thì từ từ hiện ra một cái khung chat.

'Xin mời lựa chọn ngôn ngữ.'

Khung chat bên trong, nhanh chóng nhấp nhô các loại văn tự loại ngôn ngữ cùng một câu nói.

Vu Hoành một chút liền nhận ra Dạ Văn.

Lập tức chọn trúng Dạ Văn

Khung chat nhấp nhô đình chỉ, sau đó cấp tốc hoán đổi bước phát triển mới văn tự.

'Phải chăng lựa chọn làm trước vị trí là mới thông tin địa chỉ? Là, không.'

"Vâng." Vu Hoành điểm xuống tuyển hạng.

‘Xin mời dùng đúng ứng ngôn ngữ nói ra thông tin địa chỉ danh tự, kết thúc xin mời thêm kết thúc một từ.’ khung chat lại lần nữa nhắc nhở.

Vu Hoành từng cái làm theo.

Rốt cục, tại lại điền hai cái hỏi thăm khung chat về sau, trên màn hình thứ mười bảy cái điểm sáng hiển hiện sáng lên.

‘Thông tin kết nối bắt đầu bên trong…’

Khung chat lơ lửng bất động.

Ước chừng 5 giây sau.

Tại Vu Hoành cùng mấy người còn lại nhìn soi mói, trên màn hình tất cả điểm sáng nhao nhao xuất hiện biến hóa.

Hết thảy tăng thêm Vu Hoành, mười bảy cái điểm sáng, có ba cái biến thành màu xanh lá.

Điểm sáng màu xanh lục phía dưới phân biệt cho thấy danh tự.

‘Hồng Hà Hào’ ‘Hắc Hắc Linh Hào’ ‘Quang Ảnh Hào’ .

“Uy, có thể nghe được a? Ta là Du Xán.” Hồng Hà Hào điểm sáng lấp lóe xuống, cho thấy là hắn đang nói chuyện.

“Có thể nghe được.” Quang Ảnh Hào điểm sáng lóe lên.

“Lại có thuyền trưởng mới gia nhập chúng ta, hoan nghênh!” Một cái lười biếng giọng nữ truyền ra.

“Thật cao hứng gia nhập mọi người.” Vu Hoành cấp tốc ân cần thăm hỏi nói.

“Người trẻ tuổi? Nghe rất non a. Du Xán, ngươi cái nào lừa gạt đến?” Quang Ảnh Hào thuyền trưởng kinh ngạc đứng lên.

“Cái gì gọi là ta lừa gạt đến? Ta tại khu an toàn đỗ nghỉ ngơi, vừa vặn gặp được bọn hắn Hắc Hắc Linh Hào tới gần.” Du Xán giải thích nói.

“Ha ha… Ta tin ngươi.” Quang Ảnh Hào thuyền trưởng cười đến có chút cổ quái.

“Tốt, đừng kéo những này có không có, Vu thuyền trưởng, nơi này là chúng ta chủ yếu liên lạc cơ bản bình đài, chỉ cần không phải quá thâm nhập nguyên tai bình thường đều có thể liên hệ với, hiện tại những người còn lại không có thượng tuyến khởi động máy chờ về sau có cơ hội ngươi lại cùng bọn hắn tâm sự.” Du Xán giải thích nói.

“Đa tạ!” Vu Hoành chân thành nói cảm tạ.

Giờ khắc này, hắn mới chính thức cảm giác được, chính mình cũng không cô đơn. Cũng không phải là tứ cố vô thân.

Tối thiểu còn có nhiều như vậy thuyền trưởng giống như hắn, đang cố gắng thăm dò, tìm kiếm lấy vậy cuối cùng sinh cơ chi địa.

“Cám ơn cái gì. Ngươi nghĩ rằng chúng ta tại sao muốn xây bình đài này, còn không phải là vì lúc cần phải có thể trợ giúp lẫn nhau. Trao đổi lẫn nhau tình báo.” Du Xán đạo

“Là như thế này, mặc dù khoảng cách quá xa không cách nào trực tiếp để cho ý nghĩa thực tế trợ giúp, nhưng vẹn vẹn tình báo duy trì, liền đã có thể lẫn tránh tuyệt đại đa số nguy hiểm.” Quang Ảnh Hào thuyền trưởng đồng ý nói.

“Vậy thì thật là tốt, ta có một vấn đề, muốn hỏi một chút.” Vu Hoành trầm ngâm dưới, chỉnh lý từ ngữ.

“Cho tới nay, ta kinh lịch địa phương, đều kiểu gì cũng sẽ tại ta đến không lâu liền hủy diệt. Đây rốt cuộc là ta vừa vặn đụng phải sắp hủy diệt thế giới, hay là là bởi vì chúng ta, cho bọn hắn mang đến hủy diệt?”

“Đó là bởi vì chúng ta một mực là ở vào đầu sóng a… . Tựa như sóng biển, chúng ta là bị đẩy đi đoạn trước nhất. To lớn đầu sóng ngay tại chúng ta sau khi đến không lâu liền sẽ theo nhau mà tới.” Du Xán thở dài, “Nói đơn giản, ngay từ đầu là có thể như vậy. Nếu như ngươi một mực không ra ngoài rời đi thuyền trở lại vị trí cũ, đằng sau gặp phải thế giới sẽ dần dần phát sinh biến hóa. Đến lúc đó ngươi liền hiểu.”

“Trước ngươi nói muốn xông một lần, lần này kiên trì bao nhiêu lần?” Quang Ảnh Hào thuyền trưởng đột nhiên hỏi.

Chương 486: Tiếp xúc (2)

Chương 486: Tiếp xúc (2)

"… Mười bảy lần…" Du Xán dừng lại, ngữ khí trầm thấp xuống, "Ta lái chính c·hết rồi, thuyền viên làm tan một nửa, không thể không trở về."

"Người của ta c·hết hết, liền thừa ta một người trở về." Quang Ảnh Hào thuyền trưởng bình tĩnh nói.

"Ngươi dù sao đều là chộp tới trọng hình phạm, c·hết cũng không tiếc, nhưng ta khác biệt, ta đều là vất vả nuôi dưỡng nhiều năm…" Du Xán trầm giọng nói.

"Cũng thế. Cho nên ngươi liền nên học ta." Quang Ảnh Hào thuyền trưởng hoàn toàn thất vọng.

"Tốt, không nói, ta đi trụ sở tiếp tế nhiên liệu." Quang Ảnh Hào màu xanh lá biến xám, mất đi liên hệ.

Chỉ để lại Vu Hoành cùng Du Xán hai người.

"Vu thuyền trưởng, ngươi bây giờ là lần thứ mấy rồi?" Du Xán hỏi.

"Nhớ không rõ, không có đếm, bất quá đại khái là năm sáu lần dáng vẻ." Vu Hoành trả lời.

"Càng đi về phía sau, tính nguy hiểm sẽ càng cao. Nhất định phải coi chừng." Du Xán căn dặn, "Phong tai bên này nói, chúng ta tại lần thứ mười lúc, đồng dạng sẽ tao ngộ nguyên tai triều tịch, mượn lực tiến vào mắt phượng khu vực. Mắt phượng tính nguy hiểm tương đối cao, cần sớm làm tốt đối với đè ép lực lượng cường độ khảo thí. Nơi đó nội bộ áp lực là chúng ta bây giờ vị trí khu vực hơn trăm lần, phi thường khoa trương. Nhất định phải coi chừng."

"Đa tạ nhắc nhở!" Vu Hoành trầm giọng nói.

“Không cần cám ơn, tiếp đó, hai chúng ta chiếc thuyền thật vất vả tiếp xúc đến, đây cũng không phải là chuyện dễ dàng gì, có cần phải tới giao dịch?” Du Xán cười nói.

“Giao dịch cái gì? Ngươi cần gì?” Vu Hoành cũng là trong lòng khẽ động.

“Ta vừa vặn tu luyện dùng nhân đan sử dụng hết, ngươi trên thuyền thuyền viên có cái gì thực lực không tệ, muốn hay không bán cho ta? Giá tiền dễ thương lượng, ta chỗ này các loại công pháp, vật tư, vật liệu, cái gì cần có đều có, còn có chộp tới nô lệ các loại loại hình đều có, ngươi có thể tùy ý chọn tuyển.” Du Xán buông lỏng nói.

Lời nói này vừa ra, nghe được Vu Hoành sững sờ.

“Nhân đan? Chẳng lẽ lại, ngươi là dùng người tới tu luyện công pháp?”

“Đương nhiên, chúng ta là chúa cứu thế, dùng chọn người tăng thực lực lên mà thôi, chuyện rất bình thường.” Du Xán đương nhiên nói.

“Dù sao cũng không phải chúng ta bản thổ cố hương giống loài, đều là chút dị tộc nhân, thực lực liền cùng động vật hoang dã không sai biệt lắm, đi săn một chút mà thôi, đừng để ý. Ta mỗi tháng đều sẽ tiêu hao cái mấy chục người, tạm được, đã phi thường tiết kiệm.”

Lời này vừa ra, Vu Hoành bên này trên thuyền nghe được người đều toàn thân lắc một cái.

Vu Hoành cũng là sắc mặt trầm xuống.

“Thật có lỗi, ta bên này, thuyền viên không bán.” Hắn mặc dù cảm giác mình càng ngày càng thờ ơ, nhưng vô luận như thế nào, cũng không tiếp thụ được bắt người làm tu luyện vật liệu tiêu hao phẩm cách làm.

Đây không phải thiện lương, mà là chính hắn cũng là người, luôn có loại mãnh liệt cảm giác khó chịu.

“Ừm, không vội. Chúng ta là thuyền trưởng, xem ra ngươi bây giờ còn trẻ, không tiếp thụ được. Phía sau quen thuộc liền tốt. Chúng ta không nói cái này, vậy ngươi nơi đó có cái gì hi hữu vật liệu a? Nguyên tai bên trong thu thập cũng có thể nói một chút.” Du Xán nói.

“Linh tai Thiên Đình có biết không? Ta có một ít bọn hắn nơi đó Tam Nhãn Long Thủ Tướng con mắt. Ngươi có muốn không?” Vu Hoành trả lời.

“Con mắt… ? Ngạch, không cần, Thiên Đình ta biết, trước kia cũng là thế lực lớn, sau mở quy hàng linh tai. Còn có mặt khác sao?” Du Xán tiếp tục hỏi.

Vu Hoành cũng không giấu diếm, đem chính mình nắm giữ một chút vật tư, từng cái cho đối phương giới thiệu dưới.

Đáng tiếc, Du Xán tựa hồ cũng chướng mắt.

“Được rồi, ngươi bây giờ đều là tại tầng cạn khu an toàn đi thuyền, thu thập vật liệu cũng rất phổ thông chờ phía sau nếu có cơ hội xâm nhập nguyên tai, tại những cái kia càng là địa phương nguy hiểm, đào được tài nguyên mới càng có giá trị. Nếu như ngươi có cơ hội gặp được trong mắt phượng Hắc Khổng sơn, nhớ kỹ giúp ta hái một khối nguyên chất trở về. Nguyên chất giá trị rất cao, ta có thể dùng ngươi muốn hết thảy vật tư trao đổi.” Du Xán nói.

“Được.” Vu Hoành đáp ứng, mặc dù đối phương giá trị quan tam quan cùng hắn hoàn toàn khác biệt, nhưng ngay từ đầu đối phương đối với hắn cũng không có bất kỳ ác ý, ngược lại còn cho hắn trợ giúp.

Cho nên hắn cũng không tốt cùng đối phương triệt để mặt lạnh.

“Vậy được, cuối cùng, ta máy truyền tin máy tính, phí tổn cho ta kết toán một cái đi.” Du Xán bỗng nhiên nói.

“Ừm?” Vu Hoành sững sờ, hắn còn tưởng rằng là đối phương đưa cho hắn, nhưng rất nhanh, hắn liền kịp phản ứng.

“Tốt, ta chỗ này đồ vật, có, ngươi chọn một đi.”

Có thể tại nguyên tai lý trưởng khoảng cách thông tin máy tính, không cần nghĩ cũng biết tuyệt đối trân quý. Cho nên hắn mở rộng làm cho đối phương tuyển.

“Ngươi những vật kia ta đều có, thực sự không có gì để mắt.” Du Xán thẳng thắn nói.

“Vậy làm sao bây giờ? Trước thiếu lần sau lại cho?” Vu Hoành cũng bất đắt dĩ.

“Vậy không được, chúng ta lần sau có thể hay không gặp lại đều là cái vấn đề. Có thể thông tin không có nghĩa là có thể gặp lại. Nhất định phải lần này thanh toán.” Du Xán chân thành nói.

Hắn suy tư dưới.

“Dạng này, ngươi nơi đó ta duy nhất để ý, cũng chỉ có thanh kia kiếm linh, còn có cái Tự Nhiên Thần, ngươi đem bọn hắn cho ta, coi như giao dịch hoàn thành.”

Vu Hoành sững sờ.

Kiếm linh hiển nhiên chính là Xích Tiêu, mà Tự Nhiên Thần, khẳng định chính là mới vừa lên thuyền nữ thần Firsna.

Firsna còn tốt, đưa liền đưa, nhưng Xích Tiêu là Khô Thiền đồ vật, mặc dù không có gì cái rắm dùng, nhưng dù gì cũng là Khô Thiền đồng bạn! Không có khả năng giao dịch.

Huống chi, hắn mới nói qua, không tiếp nhận dùng người để làm giao dịch.

“Bọn hắn một cái là kiếm linh, một cái chỉ là Tự Nhiên Thần, đều không phải là chúng ta đồng loại, đối ngươi như vậy tới nói không có vấn đề a?” Du Xán ngược lại là tiến một bước nhắc nhở.

Hiển nhiên hắn là thật có đem Vu Hoành lời nói nhớ ở trong lòng. Nhìn qua đối với hắn rất chiếu cố.

Vu Hoành trầm mặc dưới.

“Thật có lỗi.” Hắn mặc dù không phải Thánh Mẫu, nhưng dạng này tàn khốc cử động vẫn như cũ làm không được.

“.” Hồng Hà Hào bên kia cũng mất thanh âm. Hiển nhiên, Vu Hoành liên tiếp cự tuyệt, đã để Du Xán bắt đầu bất mãn.

Loại này trầm mặc áp lực, để một bên nữ thần Firsna cùng Xích Tiêu đều là toàn thân không khỏi rùng mình một cái.

Hai người chăm chú nhìn Vu Hoành, sợ hắn một ngụm nói ra đồng ý trao đổi lời nói.

Nửa ngày, Hồng Hà Hào mới lại truyền ra thanh âm.

“Hơn ngàn năm… Ta Du Xán sống lâu như thế còn là lần đầu tiên gặp được ngươi như thế khó làm gia hỏa.” Hắn trong giọng nói nhiệt tâm cũng lạnh xuống.

“Nếu không có có thể giao dịch đồ vật, vậy đem đồ của ta trả lại đi, chúng ta đợi lần sau có cơ hội lại giao dịch.”

Vu Hoành nhìn xem trên bàn laptop máy tính, do dự một chút.

“Thật có lỗi, ta làm không được. Thứ này ta cũng rất cần.”

“… Ngươi đây là, muốn c·ướp rồi?” Du Xán ngữ khí bắt đầu bất thiện.

“Dĩ nhiên không phải, ta trước tiên có thể thiếu, chúng ta hẹn địa phương lúc ở giữa, lần sau lại đụng đầu hoàn thành giao dịch, như thế nào?” Vu Hoành chân thành nói.

“Đừng kéo những này hư đầu ba não!” Du Xán phát hỏa.

“Hỏi ngươi một lần nữa, đồ vật trả a?”

“Dạng này, ta còn có cái năng lực, ngươi hẳn là sẽ cần.” Vu Hoành bỗng nhiên nghĩ đến một điểm khác.

“Ta có thể giao phó bất luận cái gì vật sống thời gian ngắn tăng cường rất nhiều lần tố chất thân thể. Nếu như ngươi có cần, có thể dùng cái này làm điều kiện giao dịch.”

“Liền ngươi trên thuyền loại kia quang tai bức xạ năng lượng? Ta mạnh hơn người vật liệu là muốn lấy ra làm nhân đan tu luyện! Ngươi liền lấy nguyên tai người cường hóa cho ta dùng? Ngươi đây là muốn ta c·hết sao! ? ?” Du Xán rốt cục bị chọc giận.

“Ta thật không biết sẽ có vấn đề!” Vu Hoành nhíu mày đứng lên, cấp tốc giải thích.

“Đồ vật trả lại, lập tức!” Du Xán tức giận nói.

Vu Hoành bất đắc dĩ, chỉ có thể đem laptop gấp gọn lại, nội lực bao vây lấy, mở cửa ra, ném ra ngoài.

Laptop xoay tròn lấy bay về phía Hồng Hà Hào thuyền lớn, còn tại trên nửa đường, liền xùy một chút tự hành biến mất, như là như thuấn di, xuất hiện ở Hồng Hà Hào mặt bên một chỗ nhập khẩu.

“Hiện tại, lập tức, rời đi tầm mắt của ta!” Du Xán tinh thần lực xuyên thấu Hắc Hắc Linh, tức giận nói.

“Ta…” Vu Hoành còn muốn nói điều gì.

Đột nhiên, Hồng Hà Hào phía trước bỗng nhiên hiện ra một cây dài ba hơn mười mét hàn băng trường mâu.

Trường mâu mũi nhọn loé lên vầng sáng bảy màu, mặt ngoài tựa như độ văn giống như lập loè phù văn màu vàng.

“Lăn! !”

Xùy! !

Trong chốc lát, trường mâu ầm vang nổ bắn ra mà ra, trong nháy mắt xuất hiện tại Hắc Hắc Linh Hào phía trước cách đó không xa, trực tiếp trúng mục tiêu Hắc Hắc Linh.

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn.

Kinh khủng cự lực nện đến toàn bộ phòng an toàn một trận oanh minh, rung động kịch liệt.

Phòng an toàn mặt ngoài trận pháp một trận gào thét, mắt thấy là phải sụp đổ.

Vu Hoành sắc mặt trầm xuống, Thái Linh Công thẩm thấu ra bên ngoài, trong nháy mắt hình thành một Tiểu Đoàn màu hồng đậm vòng xoáy, ngăn trở băng mâu đỉnh.

Ông!

Hai cỗ lực lượng khổng lồ kịch liệt đối kháng đứng lên.

Một giây sau.

Hai cỗ lực lượng đồng thời bạo tạc.

Màu hồng đậm cùng màu bạch kim vầng sáng hỗn loạn xuất phát tản ra. Tuôn ra to lớn động lực, đem phòng an toàn xa xa quăng lên, hướng phía không biết tên phong tai chỗ sâu bay đi.

"Đơn thuần man lực thế mà so với ta còn mạnh hơn một một chút…" Vu Hoành hơi biến sắc mặt, hắn mới đột phá tầng thứ bảy Thái Linh Công thế mà liền gặp được gần giống như hắn đúng.

Đây cũng quá trùng hợp.

Vừa mới giao thủ trong nháy mắt, hắn ngay từ đầu không dùng quá nhiều công lực, khi phía sau phát hiện không đúng lúc, cấp tốc gia tăng toàn lực, mới phát hiện, đối phương thế mà giống như hắn, cũng là đến tiếp sau đồng dạng tăng lực.

Thế là một lần phát tiết giống như đơn giản công kích, liền biến thành song phương cự ly xa đấu sức một lần thử nghiệm nhỏ dò xét.

Kết quả chính là, đối phương man lực kinh người, nhưng hắn nội công công lực càng hùng hậu.

Thật muốn đánh đứng lên, còn phải nhìn mặt khác tổng hợp nhân tố.

Lần sau, lần sau hảo hảo cùng hắn đánh một trận, động một chút lại như thế táo bạo, dạng này không tốt.

Lúc này hắn phóng liên tục nội lực, ổn định Hắc Hắc Linh Hào, sau đó mới xem xét cảnh vật chung quanh.

Thân tàu đang đứng ở một mảnh màu sáng phong tai trong dòng lũ, nơi này sắc thái, so trước đó muốn nhạt rất nhiều.

Phía trước từng cái lớn nhỏ không đều màu sắc rực rỡ vòng xoáy không ngừng xuất hiện lại biến mất.

Hiển nhiên tùy thời sắp tiến vào kế tiếp thế giới.

Vu Hoành lúc này trầm xuống tâm, yểm hộ Hắc Hắc Linh Hào, tự nhiên hướng phía một chỗ vòng xoáy, một chút xông vào, biến mất không thấy gì nữa.

Hồng Hà Hào bên trong.

Cả người cao năm mét, toàn thân mặc tuyết trắng nặng nề băng giáp đầu trọc cự nhân, đang ngồi ở hàn băng ngưng tụ trên bảo tọa, hai mắt màu xanh lam mang theo thật sâu lửa giận.

“Hắc Hắc Linh Hào… Vu thuyền trưởng, ta nhớ kỹ ngươi!”

Du Xán gầm nhẹ một tiếng, nâng tay phải lên.

Trên cánh tay của hắn, chính quấn quanh lấy một đạo màu hồng đậm quỷ dị hơi mờ năng lượng thể.

Cái kia năng lượng thể tựa như như dây lụa, quấn chặt lại lấy hắn, ăn mòn thân thể của hắn, vô luận hắn như thế nào dùng hàn băng lực lượng loại trừ, đều vô dụng.

“Bất Diệt cảnh giới… ! Lão gia hỏa, là ta nhìn sai rồi! ! Tốt tốt tốt… . Lần sau, ngươi chờ, ta đi mời gia gia của ta xuất thủ, nhất định phải để cho ngươi biết bất diệt cũng không phải có thể muốn làm gì thì làm! !”

Răng rắc.

Âm thanh thanh thúy bên trong, Du Xán cánh tay bắt đầu hiển hiện nhỏ vụn vết rạn.

Cái kia Thái Linh Công quấn quanh địa phương, đã bắt đầu tiến một bước biến đỏ biến tím.

Thống khổ to lớn, để hắn nhịn không được lớn tiếng kêu rên lên.

“Nhanh! Mau trở lại trong tộc! !”

Chung quanh thuyền viên nhao nhao hai mặt nhìn nhau, cấp tốc chuyển hướng thuyền, hướng phía rời đi phong tai phương hướng nhanh chóng chạy tới.

Chương 487: Tiếp xúc (3)

Trong vòng xoáy, chung quanh vô số thải tuyến quay cuồng vặn vẹo nhúc nhích.

Đồng thời phảng phất có cùng loại gió cát giống như hạt tròn vật, đánh vào trên tường ngoài, phát ra lốp bốp mảnh vang.

Hắc Hắc Linh Hào bên trong, đám người gắt gao nắm lấy bên người lan can chờ đợi thân tàu tiến vào cuối cùng ổn định trạng thái.

Vu Hoành đứng tại phòng điều khiển chính hình khuyên phía trước cửa sổ, nhìn ra xa phía trước.

Toàn bộ thân tàu tựa như tại ghé qua một đầu thâm thúy thông đạo, chung quanh phong tai lực lượng đang nhanh chóng yếu bớt.

Màu sắc rực rỡ đường cong số lượng cùng mật độ, cũng đang không ngừng biến thiểu.

Ước chừng mấy phút sau.

Oanh.

Thân tàu hung hăng chấn động.

Xông ra vòng xoáy đường hầm, đập ầm ầm nhập một mảnh đen sì trong bùn đất.

Nửa đoạn trước thân tàu đâm vào mặt đất rất sâu một tiết, kẹt tại trên mặt đất, một chút bất động.

Vu Hoành thở hắt ra, xuyên thấu qua cửa sổ nhìn ra ngoài.

Bên ngoài là một mảnh rộng lớn bình nguyên màu đen.

Trên vùng bình nguyên thưa thớt mọc ra màu xanh sẫm ngắn cỏ, chỉ có ngẫu nhiên vài chỗ mọc ra đám nhỏ đám nhỏ bụi cây.

Trong bầu trời xa xa, từng đạo màu đen cột khói chính phóng lên tận trời, đem lúc chạng vạng tối bầu trời nhuộm thành một mảnh xám đen.

Phanh phanh phanh phanh!

Từng đợt âm thanh hỏa lực không ngừng từ đằng xa truyền tới, xuyên thấu qua phòng an toàn đều có thể nghe được động tĩnh.

Phải biết phòng an toàn có cách âm công năng, thanh âm như vậy thế mà có thể xuyên thấu phòng an toàn, liền mang ý nghĩa nó cường độ bản thân phi thường lớn.

Vu Hoành đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn qua nơi xa không ngừng bộc phát oanh tạc, từng đoàn từng đoàn tinh mịn hỏa cầu liên tiếp nổ tung.

Bình nguyên nơi cuối cùng, hai chi hiện đại hoá cơ giới bộ đội trưởng chính diện bộc phát hội chiến.

Dày đặc như con kiến đám binh sĩ, ghìm s·ú·n·g cúi đầu hướng đối diện phóng đi.

Đ·ạ·n, đ·ạ·n pháo tựa như như mưa rơi từ trên trời giáng xuống, rơi vào đối diện trận địa.

Từng mảnh từng mảnh chiến cơ lúc này vèo từ Hắc Hắc Linh phía trên gào thét xẹt qua, hướng phía khu giao chiến vực đánh tới.

Vu Hoành không có để ý, mà là quan sát tỉ mỉ xung quanh tình huống, đồng thời cảm giác thả ra ngoài, xem xét địa hình.

Thân thuyền vừa vặn ở vào một khối đồi núi nhỏ phía sau.

Nơi xa hỏa lực không ngớt, nơi này lại một mảnh an bình.

Không bao lâu, nơi xa hỏa lực oanh tạc dừng lại, mơ hồ có loa phóng thanh phóng đại tự động lặp lại âm thanh bay tới.

Vu Hoành không có khởi động phòng an toàn rời đi, mà là lẳng lặng chờ đợi, quan sát đến.

Tại hắn thị lực bên trong, tại chỗ rất xa đang có một cỗ màu xanh đen Jeep, hướng phía bên này cấp tốc tới gần.

Jeep ngồi lấy người điều khiển cùng một cái vóc người cường tráng kính râm đầu trọc.

Theo khoảng cách tới gần, rất nhanh, xe Jeep đến phòng an toàn phụ cận.

Đầu trọc xuống xe, run rẩy bên dưới bị ngồi nhiều nếp nhăn áo da màu đen. Sau đó đi đến phòng an toàn bên cạnh.

Thùng thùng.

Hắn nhẹ nhàng gõ gõ, tựa hồ đang xác định cái gì.

Vu Hoành đi ra phòng điều khiển chính, trở lại lầu một, nơi này tất cả mọi người đến, đều tại bên cửa sổ, cách pha lê nhìn xem bên ngoài.

“Thuyền trưởng.” Nhìn thấy Vu Hoành đi ra, Khô Thiền nhường ra một bộ phận vị trí.

“Muốn mở cửa sổ tiếp xúc a?”

“Tạm thời không cần.” Vu Hoành lắc đầu, nơi này khoa học kỹ thuật quân sự, xa xa nhìn qua, tựa hồ liền như thế.

Trước đó Hồng Mạn kim loại còn không có dùng, còn phải chờ hắc ấn sắp xếp. Hiện tại phòng an toàn cùng tự thân ngoại nhãn, đều cần không ngừng cường hóa tăng lên.

“Trước quan sát dưới.”

Hắn đi vào phía trước cửa sổ, nhìn xem bên ngoài cái kia nam nhân đầu trọc tiến đến bên cửa sổ, đối với phía trên hà hơi, sau đó dùng tay dùng sức lau, tựa hồ dạng này càng sạch sẽ.

Sau đó, trên xe bên kia đang gọi nam nhân.

Hắn quay đầu hướng bên kia phất phất tay, sau đó nhìn chung quanh dưới, chuyển nửa vòng, đi vào phòng an toàn mặt bên.

Lại sau đó, hắn cởi xuống dây lưng quần…

Xuyt.

Vu Hoành thở dài, tâm niệm vừa động, nội lực đem tên trọc đầu này nước tiểu trong nháy mắt bay hơi.

Lại sau đó, đầu trọc hài lòng nhấc lên quần, quay người lên Jeep, vòng qua phòng an toàn, tiếp tục hướng nơi xa rời đi.

“Xem ra hắn chỉ là đi ngang qua.” Khô Thiền nói.

“Đi ngang qua nơi này có che chắn địa phương nước tiểu ngâm, sau đó lại đi đúng không?” Xích Tiêu cũng im lặng nói.

“Không có việc gì, trước làm chính mình a, lần này chúng ta không tiếp xúc ngoại giới chờ đã đến giờ liền khởi hành chỗ tiếp theo.” Vu Hoành nói.

“Ta chỉ là hiếu kỳ, nếu càng về sau càng nguy hiểm, vậy trong này nơi này, tựa hồ nhìn qua cùng trước đó không có gì khác biệt. Nguy hiểm ở đâu?” Khô Thiền cau mày nói.

“Tạm thời nhìn không ra.” Vu Hoành lắc đầu.

“Bất quá bây giờ Hắc Hắc Linh trận pháp hỏng, tường ngoài không có ẩn nấp hiệu quả, chúng ta tốt nhất các loại 20 phút liền đi.”

“Muốn tại phong tai bên trong chữa trị a? Lần này có thể hay không sửa chữa tốt điểm, trận pháp này mới bao lâu liền lại hỏng một Xích Tiêu im lặng nói.

“Quả thật có chút phiền. Nhưng trận pháp bản thân cũng không phải là lấy cường độ là hạch tâm.” Vu Hoành cũng cảm giác xấu quá nhanh.

“Vậy liền cho cái đề nghị, không cần trận pháp, dù sao hiện tại tường ngoài đủ mạnh, trực tiếp ngạnh kháng là được.” Xích Tiêu nói.

“Vậy cũng không được, lần trước Thiên Đình, nếu không phải trận pháp ẩn tàng hiệu quả, chúng ta cũng không sống nổi.” Vu Hoành lắc đầu.

“Vậy dạng này, trong bình thường trận pháp sửa chữa tốt cũng đừng mở, chỉ có thời điểm mấu chốt mở một chút liền tốt.” Firsna đề nghị.

“Cái này có thể. Chỉ cần không ra, chính là tường ngoài làm thứ nhất phòng hộ, ưu tiên cấp thay thế một chút, trước hết để cho tường ngoài kháng, lại trận pháp giảm xóc.” Vu Hoành gật đầu.

“Đến ăn sủi cảo.” Y Y ở một bên bưng lên nóng hổi bánh sủi cảo, sau đó cho mỗi cá nhân đều bưng một bát củ cải canh xương sườn.

“Ăn cơm ăn cơm.” Xích Tiêu lầu bầu lấy cái thứ nhất ngồi vào vị trí, “Ăn xong còn muốn đi chơi game.”

Những người còn lại im lặng liên tiếp ngồi vào vị trí.

Firsna cùng Khô Thiền chăm chú cám ơn Y Y, Tiểu Bạch Long cúi đầu không rên một tiếng, nhưng cũng hướng Y Y gật gật đầu, biểu thị lòng biết ơn.

Vu Hoành cái cuối cùng ngồi vào vị trí ngồi lên chủ vị.

Ăn cơm xong.

Chênh lệch thời gian không nhiều đến.

Khoảng hai mươi phút, phòng an toàn lại có thể tiếp tục tiếp theo đoạn lữ trình.

Vu Hoành phất tay triệu hồi ra mấy cái Tốc Nhân đi rửa chén, chính mình một mình đi vào bên cửa sổ.

Nhìn qua bên ngoài một mảnh yên tĩnh bình nguyên màu đen.

“A?” Bỗng nhiên hắn khẽ di một tiếng, cường đại thị lực nhìn về phía bầu trời xa xa nơi đó không biết lúc nào, nhiều hơn một mảnh màu xám đen mây đen.

Mây đen kia hình dạng rất kỳ quái, tựa như một cái cự đại xám đen cái phễu, bên trên rộng bên dưới hẹp liên tiếp chạm đất mặt một chút, đồng thời còn tại chậm chạp di động.

Vu Hoành lại lần nữa cẩn thận vận dụng hết thị lực, không có bị che khuất mắt trái trong nháy mắt hiện lên một vòng màu xám.

Lập tức nơi xa mấy ngàn thước bên ngoài cảnh vật cấp tốc bị phóng đại, trở nên dị thường rõ ràng.

Cái kia lại là cá nhân! !

Cái kia hình phễu mây đen, hướng xuống kết nối với mặt đất điểm, lại là một người.

Một người đầu trọc, da đen, hai mắt miệng mũi đều dũng động nồng đậm khói đen nam nhân cao lớn.

Nam nhân mặc đơn giản áo khoác màu đen, quần dài, cởi trần cường tráng lồng ngực.

Hắn chính một mình đối mặt với phía trước một mảng lớn cơ giới hoá q·uân đ·ội. Trong miệng có chút khép mở, tựa hồ muốn nói lấy cái gì.

Cách xa nhau khoảng cách có chút xa, Vu Hoành cũng không có đi ra phòng an toàn, bị ngoại tường cách trở, không có cách nào nghe được là cái gì nội dung.

Hắn suy nghĩ một chút, hay là vươn tay, đem cửa sổ kéo ra một cái khe hở.

Lập tức, thuận khe hở, hắn khổng lồ tinh thần lực điên cuồng tuôn ra, tăng phúc lấy cảm giác, nhận lấy từ đằng xa bay tới rất nhỏ tin tức.

“*#@! & ￥*@.” Thanh âm là nghe được, nhưng ngôn ngữ hoàn toàn không hiểu.

Vu Hoành nhíu nhíu mày. Chỉ có thể trước mang lên máy phiên dịch, thu thập số liệu, thành lập tân ngữ nói kho, sau đó tiếp tục xa xa xem xét tình huống.

Cái kia ánh sáng màu đen đầu nam nhân nói trong chốc lát nói, tựa hồ rốt cục hơi không kiên nhẫn, vươn tay xa xa một nắm.

Lập tức, hắn phía bên phải một mảng lớn xe tăng, xe bọc thép, nhao nhao vặn vẹo, bạo tạc, hóa thành một mảnh hỏa diễm.

“Một chiêu này, có chút mạnh.” Khô Thiền lúc này cũng tới đến bên người, cảm giác được một màn này.

Tinh thần lực của hắn mạnh hơn Vu Hoành rất nhiều, Vu Hoành đều có thể cảm giác được tình huống, hắn tự nhiên cũng có thể.

Lúc này cũng nhìn thấy xa xa một màn này, mặt lộ vẻ kinh ngạc.

“Nhưng cũng còn tốt, chúng ta cũng có thể làm đến.” Vu Hoành gật đầu.

“Nhưng làm không được hắn như vậy nhẹ nhàng bâng quơ, ta cảm giác hắn tựa như là tùy tiện đưa tay nắm lấy.” Khô Thiền lắc đầu.

“Đây cũng là.” Vu Hoành khẳng định nói.

“Xem ra hắn tựa hồ đang cùng đối diện q·uân đ·ội đàm phán.”

Lúc này những q·uân đ·ội kia rốt cục sợ hãi, bọn hắn bắt đầu phi tốc rút lui. Rời đi vùng bình nguyên này.

Mà cái kia ánh sáng màu đen đầu phong áo nam, thì là quay đầu, đen kịt ánh mắt nhìn về phía Vu Hoành bên này.

Bạch!

Một giây sau, hắn trực tiếp vượt qua mấy ngàn thước, xuất hiện ở phòng an toàn phía trước mười mấy mét vị trí.

Trong nháy mắt thuấn di xa như vậy, ngay cả Vu Hoành cùng Khô Thiền giật nảy mình.

Phải biết, liền xem như Thiên Đình Thải Kính Đạo Nhân, cùng Tiên Tướng, cũng liền thuấn di khoảng cách này.

“Các ngươi tốt.” Sau một khắc, đầu trọc áo khoác nam mở miệng nói chuyện.

“Ngươi đây là. ! ?” Vu Hoành hơi kinh ngạc từ đối phương trong miệng nghe được Dạ Văn loại ngôn ngữ.

“Ta vừa mới nghe được các ngươi nói chuyện giao lưu. Vừa lúc ta cũng nắm giữ Dạ Văn môn này ngôn ngữ. Ta là Lyn Wiseman, ngay tại kết thúc trận c·hiến t·ranh này. Các ngươi là?” Đầu trọc áo khoác nam bình tĩnh nói.

“Ta là thuyền trưởng tại, chúng ta ngay tại tự do đi thuyền, chỉ là trùng hợp đến nơi này, ngắn ngủi dừng lại về sau, chúng ta đang chuẩn bị tiến về trạm tiếp theo.” Vu Hoành trả lời.

“Thuyền?” Đầu trọc Lyn hai mắt hắc khí phun trào, quét mắt bên dưới Hắc Hắc Linh Hào.

“Các ngươi rất kỳ quái, ta nguyên lai tưởng rằng tinh cầu này cũng chỉ có ta một cái siêu năng lực giả. Không nghĩ tới các ngươi tựa hồ cũng có rất mạnh năng lượng đặc thù.”

“Siêu năng lực giả?” Vu Hoành cảm thụ được trong không khí hạt năng lượng tạo thành. Bỗng nhiên hơi biến sắc mặt.

“Ngươi cũng cảm nhận được?” Lyn chú ý tới sắc mặt của hắn biến hóa.

“Đúng vậy, nơi này… . Rất nguy hiểm.” Vu Hoành gật đầu.

“Vâng, đây cũng là ta tụ tập tất cả thế lực, tất cả quốc gia đại nhất thống căn bản nguyên nhân. Ta cần tất cả lực lượng duy trì, mới có thể đối kháng cái kia tiếp tục không ngừng đến to lớn nguy hiểm.” Lyn trầm giọng nói.

Hắn nhìn chăm chú lên Vu Hoành, dừng lại.

“Bằng hữu, nếu đã tới, không bằng lưu lại, lưu tại nơi này, ta có thể cho các ngươi bất luận cái gì các ngươi đồ vật muốn, lưu lại giúp ta như thế nào.”

Vu Hoành cảm thụ được trong không khí tràn ngập siêu cao nồng độ hồng trị.

Nơi này sắp bị hắc tai ăn mòn, không… Là hẳn là sớm đã bị ăn mòn đã lâu.

Trong không khí hồng trị bức xạ đã nghiêm trọng vượt chỉ tiêu, đạt đến trên trăm trình độ. Nhưng quỷ dị chính là, chung quanh không có phát hiện bất luận cái gì Quỷ Ảnh.

Có lẽ hết thảy đều cùng người nam nhân trước mắt này có quan hệ.

“Thật có lỗi, chúng ta chỉ là đi ngang qua nơi này.” Vu Hoành trực tiếp cự tuyệt.

Mục đích của hắn không phải ngắn ngủi lưu lại đối kháng, sau đó lãng phí thời gian của mình, mà là theo Cứu Thế Chi Chu, tìm tới chân chính cuối cùng sinh cơ chi địa.

“Cự tuyệt? Vì sao? Các ngươi lưu lại có thể hưởng thụ hết thảy chí cao vô thượng phục vụ cùng tài nguyên. Trên trăm ức người quay chung quanh các ngươi, hết thảy các ngươi có thể nghĩ đến không có khả năng nghĩ tới, đều có người vì các ngươi cân nhắc.” Lyn cau mày nói.

“Thật có lỗi, chúng ta có chúng ta mục tiêu.” Vu Hoành trả lời.

“.” Lyn trầm mặc dưới.

“Vậy thì thật là thật là đáng tiếc.”

“Đã như vậy, như vậy dạng này. Ta hi vọng các ngươi lưu lại. Nếu vận mệnh để cho chúng ta gặp nhau, đó chính là sự an bài của vận mệnh.”

Chương 488: Tiếp xúc (4)

“Ta đã nói qua. Chúng ta chỉ là đi ngang qua…” Vu Hoành nhíu mày.

“Không sao, ta không cho phép các ngươi đi, đi ngang qua ở lại liền tốt. Thời gian dài, các ngươi sẽ yêu nơi này.” Lyn trả lời.

“Ngươi đây là ý gì?” Vu Hoành nhìn chăm chú lên đối phương, cảm giác ngữ khí không đúng.

“Ta không quan tâm các ngươi từ chỗ nào đến, cũng không quan tâm các ngươi nghĩ đến đâu đi, có mục đích gì, có cái gì nguyện vọng, lý tưởng. Những này đều không có quan hệ gì với ta.” Lyn tiếp tục nói, “Nếu bị ta đụng phải. Nơi này liền nên đường đi điểm cuối cùng.”

“Khẩu khí cũng không nhỏ.” Khô Thiền ở một bên nhịn không được lên tiếng, trên thân ẩn ẩn có Hồng Thực Pháp nội lực phun trào

“Ngươi có ý kiến?” Lyn nhìn về phía hắn.

“Ngươi cứ nói đi?” Khô Thiền trong tay hư nắm, tự nhiên ngưng tụ ra hỏa diễm trường kiếm.

“Đừng xúc động.” Vu Hoành đưa tay ngăn lại hắn.

“Không cần bá đạo như vậy, có lẽ chúng ta có thể làm điểm giao dịch.” Vu Hoành lại lần nữa nói.

“Giao dịch?” Lyn thanh âm càng phát ra bình tĩnh, “Giao dịch gì?”

“Ta cần các ngươi nơi này nhất là…”

Ầm ầm!

Vu Hoành nói còn chưa dứt lời, toàn bộ phòng an toàn bỗng nhiên ầm ầm một chút tiếng vang.

Từ bên trên phảng phất bị thứ gì hung hăng đập một cái.

To lớn vang động chấn động đến bên trong tất cả mọi người thân thể tê rần. Bên tai trong lúc nhất thời cái gì đều nghe không được.

Vu Hoành sắc mặt kịch biến, lúc này mới cảm giác được, phía trên đang có một mảnh đen nghịt lôi vân chậm rãi chuyển động.

Trong lôi vân tâm, đang có một đạo màu tím đen điện quang, lần thứ hai rơi xuống.

Mà đối diện Lyn, thì toàn thân quanh quẩn hắc khí, đồng thời vươn tay đối với phòng an toàn hung hăng nắm

“Ta không cần giao dịch gì, ta thấy đồ vật, nên đều là ta sở hữu.”

“Nếu đã tới, liền tất cả đều là ta. Thế giới này, chỉ có tập trung tất cả tài nguyên cùng lực lượng đến ta trên người một người, mới có thể có được tương lai, mới có thể tiếp tục tồn tại!”

Hắn sắc mặt lãnh khốc, bàn tay lại lần nữa dùng sức.

Trước mặt toàn bộ Hắc Hắc Linh phòng an toàn, lúc này đã bị mảng lớn hắc khí bao khỏa, trên bầu trời liên tục không ngừng rơi xuống dưới từng đạo to lớn màu tím đen lôi điện.

Ầm ầm ầm ầm!

To lớn sét đánh âm thanh bên trong, vô số tiêu tán hồ quang điện màu tím đem phòng an toàn chung quanh mặt đất nổ ra từng cái lớn nhỏ không đều cái hố.

Đại địa bị đốt cháy khét, b·ốc k·hói, nhóm lửa diễm.

Lyn bàn tay nắm chặt một trận, xác định không có động tĩnh, mới buông tay ra.

Khói đen ở trước mặt hắn tán đi, lộ ra bên trong Hắc Hắc Linh dáng vẻ.

“Nói thật, ý nghĩ của ta giống như ngươi.”

Bỗng nhiên một thanh âm ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

Lyn bỗng nhiên quay đầu, nhìn thấy một cái gần trong gang tấc con mắt màu tím, ngay tại hắn bên người hai mét bên trong.

Gần như thế! Hắn nhưng căn bản không có bất kỳ cái gì phát giác!

Tiếp theo một cái chớp mắt.

Hô!

Một cái cùng đầu hắn không chênh lệch nhiều bàn tay to lớn, từ trên hướng xuống, ầm vang đập xuống.

Ầm ầm! ! !

Tiếng vang nổ tung.

Từng vòng từng vòng gợn sóng trong suốt như là sóng nước nở rộ.

Một giây sau.

Sóng nước sụp đổ.

Lyn người đã biến mất tại chỗ cũ.

Oanh! ! !

Mặt đất sụp đổ, nổ tung một cái hơn mười mét đường kính khoa trương hố to.

Đại lượng bùn đất hướng bốn phương tám hướng đ·ạ·n giống như nổ tan, đánh cho bốn phía càng xa xôi mặt đất hình thành một vòng tính phóng xạ vết tích.

Vu Hoành phiêu phù ở giữa không trung, chậm rãi rơi xuống đất, giày điểm tại hố to biên giới đứng vững.

Hắn hoạt động tay phải, nhìn về phía trong hố.

“Cảm giác như thế nào?”

“…”

Răng rắc.

Đáy hố, một đạo máu me khắp người bóng người, chậm rãi đứng người lên, ngửa đầu nhìn về phía bên này.

“Là ta sơ sót… Cũng là chủ quan. Nhưng đánh lén cái gì, sẽ chỉ có hiệu quả một lần!”

Lyn cắn răng nói, hai tay đại trương, bên cạnh cấp tốc tuôn ra rộng lượng khói đen, phóng lên tận trời, hóa thành cực đại cột khói.

“Lôi Đế!”

Hắn hét lớn một tiếng.

Ầm ầm! !

Hai người đầu đội thiên không, vô số hồ quang điện màu tím hội tụ một chút, ngưng tụ chói mắt tử quang.

Xùy! !

Một đạo xa so với trước đó tất cả lôi điện đều muốn thô to tím đen lôi quang, ầm vang đập xuống, đánh tới hướng Vu Hoành

Vượt qua 150. 000 mét mỗi giây điện nhanh, tự nhiên là Vu Hoành không cách nào tránh né nhưng hắn cũng không cần trốn tránh.

Thái Linh Công tự nhiên hộ thể, bất diệt nội lực quanh quẩn hình thành một tầng màu hồng đậm màn sáng, ngăn tại trước người.

Ầm ầm lại là một tiếng vang thật lớn.

Vô số tím đen dòng điện điên cuồng triệt tiêu lấy Thái Linh Công nội lực.

Nhưng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Tạo dựng quang tỉnh Vu Hoành, lúc này nội lực là vô hạn.

Trên lý luận, hắn hiện tại tiếp tục bộc phát nội lực, thậm chí có thể hủy diệt toàn bộ thế giới.

“Phổ thông lôi điện, thuần khiết năng lượng.” Hắn vươn tay, vô số nội lực đem lôi điện cưỡng ép bao trùm, bao khỏa, thu nhỏ, hóa thành một đoàn tím đen lôi cầu, lơ lửng tại lòng bàn tay của hắn.

“Thật lâu chưa từng gặp qua như thế giản dị tự nhiên lực lượng…”

Phốc.

Hắn nhẹ nhàng bóp.

Lôi cầu như là bọt xà phòng, nhẹ nhàng phá toái, biến mất.

Từ khi tiến vào nguyên tai đến nay, xem hắn tiếp xúc đều là những thứ gì. Không phải nguyên tai hỗn tạp, chính là thần lực pháp lực, đơn thuần tự nhiên lôi điện năng lượng, đây quả thực là hi hữu gấu trúc lớn

Lực lượng như vậy nguyên thủy, tinh khiết, nhưng lại tương đối nhỏ yếu.

“… Làm sao. Làm sao có thể! ! ?” Lyn không thể tưởng tượng nổi trợn to hai mắt, trên người khói đen run rẩy kịch liệt vặn vẹo lên, hiển nhiên nương theo lấy cảm xúc ba động kịch liệt, trên người hắn lực lượng cũng tại lúc mạnh lúc yếu.

Lúc này hắn lại nhìn thấy Vu Hoành cái kia màu tím huỳnh quang quỷ dị đôi mắt.

“Không đúng! ! Không phải là dạng này! !” Lyn âm thanh run rẩy lấy.

Hắn giang hai cánh tay.

“Ta mới là chúa cứu thế, ta mới là hết thảy nhân vật chính, thiên mệnh hóa thân! !”

“Nói thật, thực lực của ngươi hay là rất mạnh. Phi thường cường đại.” Vu Hoành gật đầu nói, “Nếu không phải gặp được ta, khả năng biến thành người khác thật đúng là sẽ bị ngươi đạt được.”

“Cho nên…”

Vu Hoành cong ngón búng ra.

Một chút linh quang màu trắng bắn ra, tinh chuẩn chui vào Lyn cái trán.

“Trừng phạt nho nhỏ, lấy đó bắt chước làm theo.”

Làm xong cái này, hắn quay người thân hình lóe lên, trong nháy mắt trở lại trong phòng an toàn.

Loạn Thần Thiên Mục công bên trong mang theo thuấn di năng lực hay là dùng rất tốt.

Kết hợp Thái Linh Công, đạt đến cơ hồ thuấn sát hiệu quả.

“Thuyền trưởng lợi hại! !” Khô Thiền nhìn xem lại xuất hiện Vu Hoành, tán thưởng giơ ngón tay cái lên.

Hắn vừa mới mô phỏng xuống, nếu như là chính mình, gặp được Lyn đối thủ như vậy, có lẽ nhiều lắm là tám lạng nửa cân, có thể nếm thử lợi dụng tinh thần lực đặc công nhằm vào tập kích.

Nhưng muốn Vu Hoành thuyền trưởng dạng này nghiền ép, hay là không có cách nào.

Hắn cảm giác chính mình mặc dù cũng mạnh lên rất nhiều, nhưng thuyền trưởng tựa hồ tăng lên càng nhiều.

Vừa mới bỗng chốc kia, đổi thành hắn đến, cũng ngăn không được.

“Hiện tại thế nào?

“Cần phải đi.” Vu Hoành nói khẽ.

Đóng lại cửa sổ, trong lòng của hắn khởi động Hắc Hắc Linh Hào, chung quanh vô số thải tuyến hiện lên mà ra, đem thân tàu vây quanh.

“Thật lâu trước đó, ta liền đoán được, đối mặt nguyên tai, có người sẽ ra sức phản kháng, liên hợp tất cả mọi người cùng một chỗ cố gắng.”

“Cũng tuyệt đối sẽ có người, cưỡng ép hội tụ những người còn lại tài nguyên cùng lực lượng, làm bản thân lớn mạnh, vì tư lợi. Cái này Lyn, chẳng qua là xác nhận ta trước đó phỏng đoán.”

“Đi, kế tiếp địa phương, tuyệt không đi ra. Lần này là ngoại lệ.” Vu Hoành khóa lại cửa sổ, nhìn thấy Lyn từ trong hố leo ra, toàn thân chật vật nhìn xem bên này.

Hắn hướng đối phương phất phất tay.

Tiếp theo một cái chớp mắt, thải tuyến bao phủ hết thảy, Hắc Hắc Linh Hào lại lần nữa tiến vào phong tai chỗ sâu.

Ô ô tiếng rít cùng tiếng va đập lại lần nữa truyền đến.

Ngoài cửa sổ, những lưu tinh kia một dạng mặt người khổng lồ, lại lần nữa chen chúc nghịch phòng an toàn phương hướng, hướng Lyn chỗ thế giới bay đi.

Vu Hoành nhìn chăm chú lên những mặt người này phong tai quái vật, không nói một lời.

“Lại tới! Những quái vật này!” Bên người truyền đến Khô Thiền thanh âm.

Răng rắc.

Đột nhiên Vu Hoành vươn tay, trong nháy mắt mở cửa sổ ra chốt mở.

Một cử động kia dọa đến trong phòng người toàn thân run lên.

“Chờ một chút, thuyền trưởng ngươi…”

“Thuyền trưởng ngươi muốn làm gì! ?”

“Nguy hiểm! ! Loại thời điểm này mở cửa sổ sẽ bị những quái vật mặt người kia phát hiện! !”

Khô Thiền, Firsna, Xích Tiêu nhao nhao vội vàng lên tiếng.

Nhưng Vu Hoành tốc độ quá nhanh đến mức căn bản không ngăn trở kịp nữa, hắn đã răng rắc một chút, kéo ra cửa sổ, người bỗng nhiên liền xông ra ngoài.

Lúc này mảng lớn quái vật mặt người, số lượng tối thiểu hơn ngàn hơn vạn, ấm áp như một mảng lớn màu xám bầy cá, lao xuống hướng xuống.

Bỗng nhiên trong bọn hắn nhiều hơn một đạo màu hồng đậm hình người điểm sáng,

“Moluo!”

Tất cả phụ cận Nhân Kiểm Quái nhao nhao chuyển hướng, phát ra thống khổ tru lên, nhào về phía Vu Hoành.

“Thống khổ sao?” Vu Hoành sắc mặt bình tĩnh, giang hai cánh tay.

“Để cho ta tới thử một chút, cho các ngươi giải thoát.”

Răng rắc.

Trong chốc lát, một vòng màu hồng đậm vầng sáng, lấy hắn làm trung tâm, bỗng nhiên khuếch tán, hướng phía bốn phương tám hướng bạo tạc khuếch tán.

Bạch! !

Bất diệt Thái Linh Công nội lực, vô cùng tận toàn lực phóng thích ra.

Ngắn ngủi mấy giây, liền bao trùm chung quanh mấy chục cây số đường kính tất cả khu vực. Đem khu vực này bên trong tất

cả quái vật mặt người, vây kín mít, hóa thành một cái cự đại màu hồng đậm quang cầu!

Trong quang cầu, thuộc về quang tai lực lượng điên cuồng xâm nhập Nhân Kiểm Quái. Nhưng dạng này xâm nhập cũng làm cho phong tai lực lượng phảng phất bị chọc giận, tựa như trong chảo dầu đổ vào một bát nước.

Trong chớp mắt, màu hồng đậm quang cầu chung quanh, hết thảy phong tai thải tuyến, cũng bắt đầu nổi lên chói mắt thải quang.

Tốc độ của bọn nó trên phạm vi lớn tăng tốc, vờn quanh quang cầu hóa thành lưỡi dao, phi tốc ở tại mặt ngoài bắt đầu cắt chém.

Quang tai gió êm dịu tai lực lượng kịch liệt đối kháng, c·hôn v·ùi lấy.

Phốc!

Rốt cục, tại thứ bảy giây lúc, quang cầu phá toái, nổ tung bên trong vô số quái vật mặt người đã bị tan rã đến chỉ còn lại có thưa thớt mấy chục con.

Vu Hoành thừa cơ bắn ra, đuổi lên trước mặt phòng an toàn, thuấn di phát động.

Lóe lên.

Hắn lại lần nữa xuất hiện tại trong phòng an toàn.

Hô!

Hắn mệt mỏi quỳ rạp xuống đất, ngắn ngủi mấy giây đối kháng, tiêu hao quá lớn.

Nội lực vô hạn còn tốt, tiêu hao hạch tâm hay là tinh thần lực.

Tại nội lực vô hạn điều kiện tiên quyết, tinh thần lực có thể khống chế bao nhiêu, liền có thể sử xuất bao lớn năng lượng truyền thâu tốc độ.

Đây chính là một cây ống nước, nước là không hạn lượng cung ứng, nhưng ống nước phẩm chất lớn nhỏ, quyết định xuất thủy tốc độ có bao nhanh.

Mà tinh thần lực, chính là cái này ống nước phẩm chất.

“Thuyền trưởng! Không có sao chứ!” Khô Thiền vội vàng tiến lên đỡ lấy hắn.

Y Y thì lo lắng đưa lên một chén nước.

“Không có việc gì… Ta chỉ là thử nhìn một chút, có thể hay không thay đổi trì hoãn một chút những quái vật kia phương hướng.” Vu Hoành cảm thấy mình thực lực tăng vọt, đề cao, lòng tin bành trướng, muốn xem thử một chút cực hạn.

“Hiện tại xem ra, hay là ta quá tự đại.” Hắn đứng người lên, uống một hớp làm nước, cười khổ.

Lúc này ngoài cửa sổ những quái vật mặt người kia lại cấp tốc hiển hiện, khôi phục.

Số lượng tự nhiên phục hồi như cũ đến trước đó số lượng, phảng phất vừa mới phát sinh hết thảy, đều không có chút ý nghĩa nào.

“. Không.” Phía trước cửa sổ Xích Tiêu bỗng nhiên nói.

“Thuyền trưởng, ngài giống như, thành công…”

Hắn chỉ vào ngoài cửa sổ, hướng có chút ngạc nhiên Vu Hoành nói.

“Những này bầy quái vật, giống như, đổi hướng về phía!”

Chương 489: Trao đổi (1)

Chương 489: Trao đổi (1)

“Thật đổi hướng về phía? ?”

Vu Hoành đi tới trước cửa sổ, kinh ngạc nhìn cảnh sắc bên ngoài.

Thải tuyến bên trong, những cái kia màu xám mặt người bọn họ xác thực không còn là hướng trước đó phương hướng đánh tới, mà là chuyển cái ngoặt, một hơi nhào vào một chỗ khác vòng xoáy, rất nhanh số lượng càng ngày càng ít, thẳng đến biến mất không thấy gì nữa.

Nhìn xem một màn này, Vu Hoành trên người mỏi mệt phảng phất cũng dần dần biến mất.

“Nhìn như vậy đến, có lẽ, ta cũng thật có thể cải biến một điểm gì đó.”

“Cần ghi chép một chút a?” Firsna bỗng nhiên nói, “Một đi ngang qua đến, ta phát hiện các ngươi tựa hồ đối với kinh lịch hết thảy không có bất kỳ cái gì nhật ký.”

“Nhật ký có làm được cái gì?” Khô Thiền nói.

“Không biết, có lẽ là vì đối kháng lãng quên, luôn có thể lưu làm kỷ niệm.” Firsna lắc đầu.

“Vậy liền ghi chép đi, ngươi đến phụ trách khối này.” Vu Hoành nhìn nàng một cái.

“.” Firsna im lặng.

Rời đi cái kia loạn thần kinh đầu trọc dị năng giả thế giới, Hắc Hắc Linh tại phong tai bên trong chầm chậm bắt đầu gia tốc.

Nương theo lấy Vu Hoành cộng lực tăng lên, tựa hồ ngay cả tốc độ thuyền cũng đi theo đề cao.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua.

Kế tiếp thế giới chậm chạp không đến

Trên thuyền đám người lại lần nữa trở lại trước đó quy luật trong sinh hoạt.

Vu Hoành vẫn như cũ cố gắng tu hành Loạn Thần Thiên Mục, bất tri bất giác chính là hơn một tháng đi qua.

Cạch.

Khô Thiền đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn qua bên ngoài trôi qua phong tai thải tuyến, ánh mắt mê ly, không biết là lâm vào lúc nào hồi ức.

Firsna cùng Tiểu Bạch Long ở phía sau xì xào bàn tán, từ khi Firsna đảm nhiệm lên nhật ký ghi chép nhiệm vụ về sau, nàng liền chủ động lại kéo đối với Tiểu Bạch Long khuyên bảo làm việc.

Tựa hồ nàng bây giờ, đã tìm tới chính mình ở trên thuyền mấu chốt định vị.

Lên lầu trên bậc thang lúc này truyền đến tiếng bước chân.

Vu Hoành từ từ đi tới.

“Bên ngoài mãi mãi cũng là bộ dáng này, không có hừng đông, không có ban đêm, cho nên chúng ta chỉ có thể dựa vào đồng hồ xác định thời gian.” Hắn cảm thán nói.

“Đúng vậy a, bất quá nhiều ngày như vậy còn chưa tới, lần này chúng ta khả năng đi vào chỗ rất xa.” Khô Thiền nhíu mày.

“Lập tức tới ngay, ta cảm giác được mới lên đến chuẩn bị.” Vu Hoành đi đến cửa sổ, nhìn ra xa bên ngoài.

“Đến rồi!”

Bành! !

Thuyền một giây sau liền oanh tiến đụng vào một chỗ vòng xoáy màu đen bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

Lần này không có bao nhiêu quay cuồng, lần trước cường hóa, tựa hồ cường hóa rất nhiều chi tiết, tại cân bằng phương diện, hắc ấn lần thứ nhất bù đắp giống này thiếu khuyết.

Vòng xoáy màu đen bên trong.

Không đến 2 giây, Hắc Hắc Linh một chút xông ra, tiến vào một mảnh màu vàng xám bên trong.

"Đây là cái gì? Màu vàng sương mù?" Khô Thiền xích lại gần cửa sổ, nhìn ra phía ngoài.

Ngoài cửa sổ bao phủ rất thâm hậu màu vàng đất vật chất, dẫn đến tầm nhìn cực thấp, chỉ có thể nhìn thấy càng xa xôi có mơ hồ hình dáng đang di động.

Vu Hoành cũng nhíu mày tiến tới, nhìn ra phía ngoài.

Xùy!

Rốt cục, Hắc Hắc Linh tựa hồ lại lần nữa xông ra mảnh này khu vực màu vàng.

Ngoài cửa sổ sáng tỏ thông suốt, hiện ra một mảng lớn màu vàng xám bầu trời.

Bầu trời lại là màu vàng đất.

Hai người đều có chút kinh ngạc, nhưng bọn hắn ánh mắt dời xuống động lúc, trên mặt lại lộ ra càng thêm vẻ kinh ngạc.

"Nơi này… Cái quỷ gì! ?" Khô Thiền sẽ rất ít dùng loại này từ để hình dung sự vật.

Nhưng giờ này khắc này, hắn thực sự không biết nên dùng cái gì để diễn tả hắn nhìn thấy hết thảy.

Ngoài cửa sổ màu vàng xám dưới bầu trời, là một mảng lớn do màu vàng đất vỏ giấy dựng khu kiến trúc.

Từng tòa cao tới mấy chục tầng nhà chọc trời, thế mà tất cả đều là dùng mang theo đường vân cùng nhãn hiệu vỏ giấy dựng thành.

Không chỉ như vậy, Vu Hoành thậm chí còn tại những cao ốc này ở giữa, thấy được từng bầy vỏ giấy ngoại hình người.

Trên thân những người này đều có tinh mịn lằn ngang đường vân, trên mặt bọn họ tràn đầy nụ cười xán lạn, tựa hồ mỗi người tâm tình đều rất tốt.

Nhưng Vu Hoành phóng đại thị lực, cẩn thận xem xét, mới phát hiện, những nụ cười này, tất cả đều là dùng bút đen vẽ lên đi.

Không chỉ như vậy, cao ốc ở giữa xe, chim nhỏ, mèo mèo c·h·ó c·h·ó, tất cả đều là dùng màu vàng đất thùng giấy loại kia vỏ giấy chế thành.

Động tác của bọn hắn nhìn qua tương đương mất tự nhiên, không trôi chảy. Ở giữa tựa như là từng tờ một đứng im anime liền cùng một chỗ lật qua lật lại.

"Nơi này. Chúng ta đến cùng đến đâu rồi?" Những người còn lại cũng phát hiện không đúng, tụ tập đến cửa sổ, hướng ra ngoài nhìn ra xa.

Vu Hoành không nói gì, mà là nhìn ra xa xa.

Lúc này phòng an toàn đang đứng ở không trung, tựa hồ chính nghiêng hướng phía rời xa tòa này vỏ giấy thành thị phương hướng rơi xuống.

Hắn nhìn về phía phương vị, chính là Hắc Hắc Linh sắp rơi xuống vị trí.

Mười giây sau.

Bành!

Toàn bộ phòng an toàn trùng điệp chạm đất, tại mặt đất xô ra một đầu thật sâu khe rãnh về sau, an tĩnh.

Vu Hoành đi vào phòng điều khiển chính, từ hình khuyên cửa sổ nhìn ra phía ngoài, bên ngoài xô ra mặt đất, thế mà cũng là màu vàng đất vỏ giấy dạng.

Mặt đất bùn đất vẩy ra đi ra, cũng tất cả đều là mảnh giấy.

Phòng an toàn phía bên phải còn có một dòng sông, uốn lượn lưu chuyển, bên trong lưu động, cũng tất cả đều là màu vàng đất mảnh giấy một chút giấy làm cá thỉnh thoảng từ mặt sông nhảy vọt mà lên, tựa hồ bị vừa mới phòng an toàn v·a c·hạm hù dọa.

“Ngừng.” Khô Thiền cùng đi theo đến phòng điều khiển chính.

“Muốn đi ra ngoài nhìn xem a? Nơi này… Luôn cảm giác rất kỳ lạ.”

“Không cần. Chúng ta dừng lại không được bao lâu muốn đi.” Vu Hoành nghĩ không ra thế giới như thế này có thể cho chính mình mang đến cái gì trợ giúp.

“Đều đến nơi này, không tiếp xúc tiếp xúc, không cảm thấy đáng tiếc a?” Khô Thiền nói, ” nếu không phải đi theo thuyền trưởng ngươi, đời này ta sẽ không biết, trên thế giới vẫn tồn tại loại này thế giới kì dị.”

“Muốn đến thì đến đi.” Vu Hoành cười cười, ngược lại là khó được nhìn thấy Khô Thiền bộ dáng này.

“Vậy ta đi ra trước xem một chút, nếu như an toàn, liền để tất cả mọi người ra ngoài hít thở không khí, như thế nào?”

“Đi.” Vu Hoành gật đầu.

“Chỉ có 20 phút.”

“Minh bạch.” Lúc này, Khô Thiền ra ngoài tìm những người còn lại.

Chỉ còn lại có Vu Hoành một mình chắp tay sau lưng, đứng tại hình khuyên phía trước cửa sổ, nhìn qua bên ngoài.

Bên ngoài màu vàng xám trên bầu trời, thế mà ngay cả thái dương đều là một đại đoàn màu vàng đất vỏ giấy bao thành bóng. Không ngừng hướng chung quanh phóng thích ra màu vàng đất mảnh giấy một dạng tia sáng.

Những mảnh giấy kia phóng xạ ra đến, thế mà không bao lâu liền nhao nhao biến mất.

Răng rắc.

Phòng an toàn đại môn bị mở ra.

Vu Hoành nhìn thấy Khô Thiền từng bước một đi ra ngoài. Thăm dò dưới tại mặt đất bước lên.

Xác định rất rắn chắc, có thể chống đỡ trọng lượng của hắn, Khô Thiền lại tiếp tục hướng phía trước hành động.

Không bao lâu, hắn tại bờ sông dừng lại, ngồi xuống đưa tay tại trong nước sông quấy quấy. Lại đem tay cầm lên đến, bàn tay thế mà một chút nước cũng không, tất cả đều là mảnh giấy.

Đi vòng vo một vòng về sau, xác định không có gì nguy hiểm, Khô Thiền lại trở lại trong phòng an toàn.

Chờ ước chừng vài phút, rất nhanh bao quát Firsna, Bạch Long Gafilica ở bên trong tất cả mọi người, đều cẩn thận đi ra phòng an toàn.

Ngay từ đầu bọn hắn có chút câu nệ, nhưng phía sau rất nhanh liền buông ra.

Firsna tìm được một cái trong bụi cỏ giấy côn trùng, đưa nó đặt ở trong tay thưởng thức đứng lên.

Y Y cũng hạ thuyền, tại trong sông mân mê xuống.

Soạt!

Một tiếng mảnh giấy tiếng vang lên.

Nàng hai tay thế mà từ trong sông bắt dài hơn một mét một đầu đại hoàng ngư!

Cái kia hoàng ngư giống nhau là giấy làm. Còn tại trong tay nàng vặn vẹo giãy dụa.

Tư.

Một bên Xích Tiêu đang muốn mở miệng nói cái gì, sau một khắc liền nhìn thấy Y Y một tay lấy con cá kia phá hủy. Hủy đi thành một tờ giấy vàng xác.

Phá hủy! ?

Hắn mắt già trợn to, không đợi hắn nói cái gì. Liền lại nhìn thấy Y Y đem con cá kia lại chồng trở về.

Đại hoàng ngư một cái đuôi quăng Y Y một mặt, sau đó hung hăng dùng sức, từ trong tay nàng nhảy ra ngoài, trở lại trong sông.

“Còn có thể dạng này?” Xích Tiêu ở một bên thấy ngây người.

Không chỉ là hắn nhìn ngây người, những người còn lại cũng đều ngây ngẩn cả người.

Lập tức, Khô Thiền từ dưới đất rút một cọng cỏ, coi chừng mở ra, trải phẳng thành một trang giấy.

Chờ mấy giây, hắn lại đem trở lại như cũ trở về.

Cỏ như trước vẫn là nguyên dạng, ngay cả cơ bản v·ết t·hương đều tự động khôi phục.

“Đây là… Nơi quái quỷ gì! ? ?” Hắn thật chấn kinh.

Nhưng một giây sau, hắn liền nghĩ đến cái gì.

“Chờ một chút, nếu như nơi này giấy, đều là có loại đặc tính này…”

Hắn cấp tốc từ dưới đất đào một đống lớn giấy đất, sau đó đem bọn hắn bày ra ra.

Sau đó đợi mấy giây, những này đất toàn bộ liền cùng một chỗ, biến thành một tấm giấy lớn.

Tiếp theo, Khô Thiền bắt đầu thi triển tuổi thơ của hắn tuyệt kỹ, gãy hạc giấy!

Chỉ gặp hắn dùng cả hai tay, thuần thục, liền đem một đại trương giấy, xếp thành một cái cao cỡ một người giấy lớn hạc.

Xếp lại về sau, chờ đợi ước chừng mười giây tả hữu.

Hạc giấy răng rắc một chút, cánh thế mà động.

Nó ngay tại mấy người trợn mắt hốc mồm nhìn soi mói, vỗ cánh, một chút bay lên!

“Còn có thể dạng này! ! ?”

Những người còn lại cũng đều nhìn ngây người. Rất nhanh, bọn hắn tất cả mọi người bắt đầu học tập Khô Thiền.

Từ dưới đất đào giấy, sau đó đè cho bằng biến thành trang giấy lớn, sau đó chồng chất.

Rất nhanh, có người gãy con lợn nhỏ, trên mặt đất chạy loạn.

Có người gãy quân hạm, đặt ở trong sông thế mà lập tức liền khởi động đứng lên, còn đi lên từ từ b·ốc k·hói, chạy tốc độ còn không chậm.

Ngay tại mọi người chơi đến quên cả trời đất lúc, Vu Hoành tại trong phòng điều khiển chính, lại là nhìn thấy mặt khác mấu chốt.

Loại này giấy, dĩ nhiên như thế thần kỳ! Như vậy nếu dùng nó tới làm phù trận, lá bùa? Có lẽ có thể làm ra mang theo hoạt tính đặc thù phù chú!

Hắn cái thứ nhất nghĩ chính là chiến đấu.

Thứ yếu có thể dùng đến xò xét một ít khu vực nguy hiểm. Bất quá điểm ấy ta có Khủng Ảnh, cũng là không cần.

Nhìn xem bên ngoài chơi đến vui vẻ đám người.

Vu Hoành không tự chủ cũng trầm tĩnh lại.

Lần này địa phương tựa hồ thật không tính nguy hiểm, dạng này gấp giấy hoạt động, để hắn trong lúc nhất thời có loại về tới tuổi thơ ảo giác.

20 phút rất nhanh tới.

Khô Thiền mang theo mọi người lục tục ngo ngoe trở lại phòng an toàn.

Mỗi người đều mang theo một chút chính mình xếp lại giấy vật trở về.

Y Y càng là thực sự, nàng liền đào đất, dùng phòng an toàn đại tập thùng đựng hàng, hung hăng đào ba cái rương giấy đất trở về.

Người khác đều đang chơi thời điểm, nàng tại đào đất, người khác tại gãy động vật lúc, nàng tại đào đất. Người khác cũng bắt đầu dùng chồng chất đồ vật lẫn nhau đánh nhau. Nàng còn tại đào đất.

Ông.

Hắc Hắc Linh Hào lại một lần nữa bắt đầu khởi động.

Chung quanh thải tuyến quanh quẩn hiển hiện, toàn bộ phòng an toàn bắt đầu từ từ lâm vào trong đó, biến mất không thấy gì nữa.

Làm hồng nhìn qua bên ngoài cảnh sắc, dần dần tất cả mọi thứ đều bị thải tuyến bao phủ, che lấp hắn thở hắt ra.

Đông đông đông.

“Mời đến.” Xoay người, hắn nhìn thấy Y Y cẩn thận đẩy cửa vào, “Cái này đưa ngươi.”

Nàng đem giấu ở sau lưng đồ vật lấy ra.

Đó là một cái giấy chồng đi ra hồ điệp.

Hồ điệp toàn thân màu vàng đất, cánh còn tại chậm rãi vỗ.

“Tạ ơn.” Vu Hoành cười cười, đưa tay tiếp nhận hồ điệp, đem nó đặt ở chính mình trên vai.

“Hắc hắc. Nơi này thật vui vẻ, nếu như có thể một mực ở lại chỗ này liền tốt.” Y Y cười nói.

“Đúng vậy a… Rất có ý tứ.” Vu Hoành gật đầu đồng ý.

Hắn bỗng nhiên có loại dự cảm, cái này thế giới có lẽ chỉ là một lần bắt đầu, là một cái chuyển hướng.

Sau đó, phía sau thế giới sẽ phi tốc biến hóa, hoàn toàn không phải trước đó những cái kia có thể so sánh.

Hắc Hắc Linh Hào ổn định nhanh chóng tại phong tai bên trong đi thuyền.

Bốn phía thải tuyến tựa như như sóng biển, lúc gấp lúc chậm, thỉnh thoảng sẽ có mặt người mưa sao băng sượt qua người, nhào về phía xung quanh một chút vòng xoáy màu đen.

Chương 490: Trao đổi (2)

Chương 490: Trao đổi (2)

Rốt cục, lại qua hơn mười ngày sau.

Hắc Hắc Linh Hào chung quanh phong tai nhan sắc, đã bắt đầu trở nên có chút ảm đạm thâm trầm.

Bốn phía vòng xoáy cũng cấp tốc biến thiếu.

Ngay từ đầu những vòng xoáy này còn rất nhiều, khắp nơi có thể thấy được, mỗi một cái chính là một thế giới lối vào.

Nhưng bây giờ, thường thường cần đi thuyền hơn mười phút, mới có thể nhìn thấy một cái vòng xoáy.

"Xem ra chúng ta từ lần kia vỏ giấy thế giới về sau, liền chính thức tiến vào chỗ càng sâu. Hiện tại cùng trước đó mật độ hoàn toàn chính là hai việc khác nhau. Cường độ cũng thế."

Khô Thiền đứng tại Vu Hoành bên người, cùng nhau hướng ra ngoài nhìn ra xa.

"Là như thế này, những người còn lại còn tốt đó chứ? Gần nhất mỗi ngày đều xem lại các ngươi gãy đồ vật chơi, ngay cả Garfie - chan cũng vui vẻ không ít." Vu Hoành cười nói.

"Còn tốt, cái kia Hoạt Chỉ xác thực chơi rất vui. Gãy đến càng phức tạp, càng gần sát chân thực, liền càng chân thực linh hoạt. Cảm giác tựa như là tại sáng tạo sinh mệnh!" Khô Thiền thở dài.

Liền ngay cả hắn cũng nhịn không được, vụng trộm cho mình gãy phụ mẫu cùng thê nữ, nhưng cũng tiếc, bởi vì gãy đi ra hoàn toàn là cái mới người, không có trí nhớ lúc trước, tính cách các loại, ngay cả trí lực cũng rất thấp.

Cho nên cuối cùng hắn chỉ có thể một lần nữa đem nó hủy đi.

“Vui vẻ là được rồi.” Vu Hoành gật đầu, “Ta chỗ này quan trắc đến, lập tức liền muốn đến kế tiếp địa phương. Chuẩn bị sẵn sàng.”

“Ừm ta đi thông tri những người khác.” Khô Thiền gật đầu, quay người rời đi phòng điều khiển chính.

Vu Hoành quay đầu tiếp tục nhìn ra ngoài đi.

Lúc này nơi xa, đang có một cái ảm đạm xám đen vòng xoáy đang bay nhanh tới gần.

Cùng trước đó khác biệt, lần này Hắc Hắc Linh Hào trực tiếp hướng phía vòng xoáy kia bay đi, không chút do dự.

Ô ~~~

Bỗng nhiên Vu Hoành tựa hồ đã nhận ra cái gì.

Hắn chuyển hướng hướng phong tai một cái hướng khác nhìn lại.

Soạt!

Một tiếng vang trầm về sau, còn chưa tới vòng xoáy chỗ, Hắc Hắc Linh Hào liền phảng phất xông phá cái nào đó chướng ngại, một chút tiến nhập một mảng lớn rộng lớn màu sắc rực rỡ không gian.

Trong không gian, đập vào mi mắt, là từng khỏa to lớn hoa hướng dương một dạng màu vàng đất mặt người.

Những mặt người này cùng trước đó lưu tinh hình thái khác biệt, bọn hắn tựa như từng khỏa bình thường hành tinh, phiêu phù ở phong tai bên trong.

Mặt người bọn họ mang trên mặt nụ cười xán lạn, mỗi một khỏa đều khổng lồ đến không gì sánh kịp.

Tính lớn Hắc Hắc Linh Hào, tại những này mặt người hành tinh bên cạnh, tựa như bóng đá cùng hạt vừng, không chút nào thu hút.

Mặt người bọn họ con ngươi màu xám tựa hồ cũng đã nhận ra Vu Hoành đến, nhao nhao ánh mắt hướng hắn tụ tập.

Ô ô ô ~~~

Ô ô ~~~

Mặt người hành tinh thỉnh thoảng cong lên miệng, phát ra to lớn trầm thấp quái thanh.

Liên tiếp quái thanh, chấn động đến Hắc Hắc Linh bên trong đám người toàn thân tê dại.

Tại mặt người khổng lồ hành tinh ở giữa, Hắc Hắc Linh linh hoạt gia tốc xuyên qua.

Rốt cục.

Một phút đồng hồ sau.

Thuyền hung hăng một đầu xông vào vòng xoáy màu đen.

Trước mắt một vùng tăm tối.

Vu Hoành cũng thở phào, cũng may chút mặt người khổng lồ hành tinh đều không có chủ động công kích.

Nhìn xem phía ngoài vòng xoáy màu đen thông đạo.

Hắn đưa tay nắm giấy hồ điệp, nhẹ nhàng vuốt ve . Chờ đợi kết thúc.

Hô! !

Thân tàu một chút xông ra hắc ám, sau đó cấp tốc ổn định lại.

Ngoài cửa sổ, là một viên khổng lồ màu tuyết trắng tinh cầu.

Hắc Hắc Linh chính phiêu phù ở trong bầu trời cao, đứng đắn trải qua viên tinh cầu này.

Vu Hoành cảm thụ được thân thể bắt đầu mất trọng lượng, lúc này trong đầu kích hoạt mô phỏng trọng lực trận pháp.

Rất nhanh, trong phòng an toàn hết thảy sự vật mới phiêu khởi, liền lại cấp tốc hạ lạc, ổn định lại.

Vu Hoành nhìn ngoài cửa sổ viên này tinh cầu màu trắng, sau đó xoay chuyển ánh mắt, nhìn về phía tinh cầu hình khuyên trên quỹ đạo, nổi lơ lửng một tòa khổng lồ ngân lam Sắc Không ở giữa đứng.

Trạm không gian ngoại hình là cùng loại một mảng lớn bén nhọn ngọn núi kết hợp thể dáng vẻ, mặt ngoài tinh quang lấp lóe, xa xa nhìn lại, có thể nhìn thấy có bao trùm kim quang to lớn quái dị sinh vật, tại ngọn núi ở giữa vừa đi vừa về bay lượn.

“Xem ra là đến một cái khó lường địa phương.” Vu Hoành nheo lại mắt, có thể có trình độ này văn minh, võ lực tuyệt đối viễn siêu trước mặt hắn kinh lịch trên thế giới hạn.

Lúc này tựa hồ là Hắc Hắc Linh xuất hiện, đưa tới tòa kia cự đại không gian đứng chú ý.

Trạm không gian phía dưới, im ắng bắn ra một cái phi thuyền loại nhỏ t·àu c·hiến, hướng phía bên này nhanh chóng bay tới.

“Nơi này là Tuyệt Đối Thiên Bình Phù Không Thành, không biết người bái phỏng, xin mời lập tức đình chỉ tiến lên, nơi này đã là tư nhân khu vực an toàn, cấm chỉ hết thảy kẻ ngoại lai phóng thích thuấn di, truyền tống, thời không nhảy vọt cùng cấp loại hình pháp thuật.”

Một đạo băng lãnh không tình cảm chút nào giọng nam, tiếp xúc đến Vu Hoành cảm giác, cấp tốc truyền lại đến tin tức.

“Phù Không Thành! ?” Vu Hoành lập tức nghĩ đến Firsna nơi đó đặc sắc.

Vì để tránh cho xung đột, hắn khống chế phòng an toàn dừng lại tiến lên, lưu tại nguyên địa chờ đợi.

Sau đó chính mình rời đi phòng điều khiển chính, đi vào một tầng. Lúc này tất cả mọi người đã đến.

“Nghe được rồi hả? Đạo tinh thần lực kia thông báo! ?” Vu Hoành hỏi.

“Ừm, đều nghe được.” Khô Thiền gật đầu, “Firsna nói, nơi này có rất mạnh rất mạnh thần chỉ khí tức, đồng thời năng lượng nguyên tố cũng phi thường khủng bố, để cho chúng ta cẩn thận chút.”

Vu Hoành nhìn về phía Firsna, cái này tiểu nữ thần bộ ngực sữa ưỡn một cái, tiếp tục nói.

“Ta đã có thể xác định, nơi này tuyệt đối là cái xa xa so ta chỗ thế giới phát đạt rất nhiều áo pháp thế giới. Ta từ bên ngoài tòa kia Phù Không Thành bên trong, cảm nhận được đại lượng thần chỉ khí tức. Những khí tức này, mỗi một đạo đều xa so với ta trước kia cường đại. Nhưng…”

“Nhưng cái gì?” Vu Hoành nhíu mày, nhìn đối phương biểu lộ, hắn có loại dự cảm không tốt.

“Nhưng, những thần chỉ này, tất cả đều là trạng thái hôn mê. Đồng thời trong đó có hơn phân nửa đều là không trọn vẹn trạng thái, thần cách cùng thần hỏa thậm chí còn có bị cắt chém phân biệt phóng tới mấy cái địa phương.” Firsna sắc mặt khó coi nói, “Cho nên, ta hoài nghi, nơi này là các Áo Thuật sư thiên hạ, thần chỉ ở chỗ này, sợ là càng nhiều bị xem như thí nghiệm nghiên cứu vật liệu…”

Nghe nói như thế, lập tức trong phòng tất cả mọi người sắc mặt biến.

Vu Hoành cùng Khô Thiền đều không cho rằng chính mình có thể thắng được thời kỳ toàn thịnh Firsna. Mà bây giờ nghe được so Firsna còn mạnh hơn rất nhiều các thần chỉ, đều chỉ có thể là những này các Áo Thuật sư thí nghiệm vật liệu.

Có thể suy ra, tại chỗ này thực lực cường độ độ cao, sợ là phi thường khủng bố.

“Bất quá không cần lo lắng, nếu như cùng nơi này dân bản địa tạo mối quan hệ, làm điểm giao dịch, chúng ta có lẽ có thể thu lấy được xa so với trước đó càng nhiều chỗ tốt.” Vu Hoành trầm giọng nói.

Hắn thực lực hôm nay mới đột phá, cho hắn không nhỏ lực lượng. Mà cứng rắn không gì sánh được phòng an toàn Hắc

Hắc Linh Hào, cũng là bọn hắn lớn nhất an toàn bảo hộ.

Cho nên lần này nhìn như nguy hiểm, kỳ thật chưa chắc không phải một cái kỳ ngộ.

“Tòa kia Phù Không Thành, rất lớn a…” Lúc này Firsna cách cửa sổ nhìn xem mảnh kia ngân lam sắc bén nhọn ngọn núi.

“Ta từ bên trong cảm nhận được phi thường khủng bố nguyên tố tại hội tụ.”

“Có đồ vật tới, tại ở gần!” Xích Tiêu nhắc nhở.

Vu Hoành cũng cảm giác được, nhưng bởi vì đối phương là quang minh chính đại tiếp cận, bọn hắn cũng không có ý định triệt để che giấu, tạo thành hiểu lầm, cho nên dứt khoát cứ như vậy tại nguyên chỗ lẳng lặng chờ đợi.

Không bao lâu.

Ngân lam sắc Phù Không Thành phía dưới, một chiếc hình cá màu đen t·àu c·hiến bay ra.

Tàu chiến toàn thân lóe ra điểm điểm lam quang, đỉnh chóp chống đỡ to lớn màu bạc buồm, hướng phía phòng an toàn phi tốc tới gần.

Tàu chiến cũng không phải là thành thành thật thật phi hành, mà là bay một đoạn liền trong nháy mắt biến mất, sau đó xuất hiện tại thêm gần tiết điểm.

Như vậy ba lần về sau, t·àu c·hiến rốt cục cùng Hắc Hắc Linh tới gần, giảm tốc độ.

“Nơi này không tiếp đãi ngoại bộ ngắm cảnh, lập tức rời đi.” Tàu chiến bên trong truyền ra cường hãn tinh thần ba động.

“Thật có lỗi, chúng ta là không cẩn thận ngộ nhập nơi này, lập tức đi ngay. Bất quá trước khi đi, ta lời đầu tiên ta giới thiệu.” Vu Hoành cấp tốc tinh thần lực truyền ra ngoài.

“Ta là thuyền trưởng tại, là một vị thương nhân lữ hành, ta chỗ này buôn bán rất nhiều nơi đặc thù thương phẩm, cũng thu mua nơi đó đặc sản, chủ yếu là lấy vật đổi vật phương thức

tiến hành. Cho nên… Nếu đến nơi này, ta hy vọng có thể thu mua một chút các ngươi nơi này đặc sắc vật liệu. Không biết các ngươi có gì cần đồ vật? Có lẽ ta có thể cung cấp một chút."

Hắn ngắn ngủi mấy giây liền tại trong đầu biên ra một bộ tự trị thương nhân thần bí thân phận.

Bộ này thân phận ban đầu ở cùng Gafilica thương lượng lúc dùng qua, lúc này biên đi ra, càng thêm tơ lụa thông thuận.

"Thương nhân lữ hành? Lấy vật đổi vật?" Đối diện tựa hồ có chút kinh ngạc.

"Ngươi là thông qua bước nhảy không gian tiến đến a? Có thể đi vào nơi này, kỹ thuật này còn có thể. Ta gọi Harvey, là nơi này tuần tra Ảo Thuật sư. Con của ta chính cần một chút tấn cấp vật liệu, ngươi nhìn ngươi nơi này có a? Nói thật, ta trước kia cũng đã gặp qua các ngươi những vị diện này thương nhân, cung cấp vật liệu đồ vật, cũng còn không sai, chính là giá cả có chút hố."

"Ta cùng những cái kia đồng hành không giống với." Vu Hoành cấp tốc nói, " ta chỉ làm công bằng giao dịch, kinh thương chỉ là yêu thích, ta bản chất hay là lữ hành."

"Ừm, ngươi nói lữ hành liền lữ hành, ta nói một chút vật liệu, ta cần một viên Băng Sương Thái Thản Hàn Băng Chi Tâm. Thâm Thúy Cự Thú mắt phải kết tinh tổ chức, phân lượng bao nhiêu đều được. Hoang Ngôn Ác Ma sáu cánh cấp bậc răng hàm hai viên, cùng Duy Số Bí Ngân ước chừng mười tấn." Đối diện tuần tra Ảo Thuật sư Harvey, cấp tốc báo ra chính mình cần vật liệu.

"Ngạch…" Vu Hoành tạm ngừng. Những tài liệu này, hắn một cái đều không có nghe qua…

"Thật có lỗi." Hắn bỗng nhiên đầu óc linh cơ khẽ động, "Ta chỗ này chủ yếu thương phẩm phần lớn là tri thức thuộc loại, cụ thể vật liệu bởi vì ta muốn đi rất nhiều nơi, không có khả năng mang theo rất nhiều. Nhưng tri thức loại khác biệt, cho nên, ngươi hiểu."

“Tri thức? Ngươi đến Tuyệt Đối Thiên Bình bán tri thức? ?” Harvey cười.

“Xem ra ngươi là cái gì cũng đều không hiểu, được rồi, người đều trước xuống thuyền, cùng ta về thành khu tiếp nhận thẩm tra.”

Vu Hoành tâm niệm cấp chuyển, cấp tốc từ trước đó trân tàng bên trong, lấy ra một phần, sau đó dùng nội lực đưa ra ngoài

Màu hồng đậm Thái Linh Công nội lực ở bầu trời cao vũ trụ hóa thành một đạo lưu quang, phi tốc lơ lửng đến đối phương t·àu c·hiến biên giới.

“Đây là ta thu thập nơi nào đó đặc thù thi pháp vật liệu, ngươi xem một chút.”

Đối diện t·àu c·hiến bên trong, một đạo màu lam nhạt đại thủ trống rỗng ngưng tụ, đem cất giữ vật bắt lấy, lấp lóe xuống, thu vào.

“Ừm. Một viên linh tai sinh vật năng lượng phú tập vật liệu. Không tệ. Tốt a, thẩm tra coi như các ngươi thông qua được. Loại vật này các ngươi còn gì nữa không? Giao dịch cái này vẫn là có thể.” Harvey hiển nhiên rất biết hàng, nhận ra vật liệu nơi phát ra

Tam Nhãn Long Thủ Tướng con mắt vẫn còn có chút giá trị.

Vu Hoành trong lòng nhẹ nhàng thở ra.

“Có là có, bất quá ta cũng cần các ngươi nơi này đặc sản làm giao dịch, xin hỏi các ngươi nơi này cường độ cao nhất vật liệu, là cái gì, bán không?” Hắn cấp tốc hỏi.

“Cường độ cao nhất? Có Kesha hợp kim, Ác Mộng Tinh Kim, Thần Huyết Hắc Nham, ba loại vật liệu cường độ không sai biệt lắm, ngươi cần bao nhiêu?” Harvey trả lời, “Đầu tiên nói trước, ta cũng là từ mặt khác pháp sư trong tay thu mua, cần một chút chênh lệch giá phí thủ tục.”

“Cái này hiển nhiên. Ta cần có thể đối với nguyên tai chống cự tính mạnh nhất loại kia.” Vu Hoành nói thẳng.

“Chờ một chút, nguyên tai? Còn muốn vật liệu? Các ngươi chẳng lẽ lại là Cứu Thế Chi Chu?” Harvey một chút kịp phản ứng.

“Dựa theo nguyên tai chiều sâu tính toán, chúng ta nơi này không sai biệt lắm chính là phong tai chất biến điểm cứ điểm thế giới, nếu như là Cứu Thế Chi Chu mà nói, các ngươi trạm tiếp theo, hẳn là Phượng Nhãn. Muốn đi Phượng Nhãn, cái này ba loại vật liệu có thể không đủ.”

Hắn dừng một chút.

“Chỉ có Thâm Thúy Thần Dịch mới có thể gánh vác Phượng Nhãn áp lực. Loại tài liệu này nắm giữ tại cửu hoàn Đại Áo Thuật Sư bọn họ trong tay.

“Có thể cho chúng ta dẫn tiến một hai a?” Vu Hoành cấp tốc hỏi.

“Rất khó, cửu hoàn chúng đại sự thái độ đối với Cứu Thế Chi Chu cũng không tính tốt, bọn hắn cho là dựa vào Cứu Thế Chi Chu loại này nguyên thủy thô ráp tìm kiếm phương thức, tìm bao lâu đều khó có khả năng tìm tới trong truyền thuyết sinh cơ chi địa. Chỉ có chúng ta chí cao Phù Không Thành, mới là hết thảy sinh mệnh hi vọng. Cho nên… Cá nhân cho là, các ngươi không có khả năng cầm tới Thâm Thúy Thần Dịch. Bất luận cái gì Đại Áo Thuật Sư bọn họ đều không thiếu khuyết tài liệu trân quý.” Harvey giải thích nói.

“Như vậy phải không?” Vu Hoành nhíu mày. Nhìn xuống thời gian, “Vậy được rồi, chúng ta hơi tu chỉnh mười mấy phút liền rời đi.”

“Được chưa, chúc ngươi may mắn. Mặc dù chướng mắt Cứu Thế Chi Chu, nhưng không hề nghi ngờ, các ngươi đều là sinh mệnh người tiên phong.” Harvey chăm chú thành khẩn nói.

Chương 491: Tạm đừng (1)

Chương 491: Tạm đừng (1)

Nhìn xem t·àu c·hiến một lần nữa bay về phía Phù Không Thành.

Hắc Hắc Linh bên trong tất cả mọi người hơi khác thường. Thần sắc đều có biến hóa.

“Ta lúc đầu coi là chỉ có Cứu Thế Chi Chu một loại phương pháp… Nhìn như vậy, nơi này Phù Không Thành tựa hồ càng đáng tin cậy một chút a…” Firsna nhịn không được thấp giọng nói

Xích Tiêu lắc đầu: “Thiên Đình lúc trước cũng nghĩ như vậy.”

“Có thể bọn ta Cứu Thế Chi Chu lực lượng so với người ta, xác thực quá yếu a…” Firsna nhíu mày.

“Cái này cũng đúng.” Xích Tiêu không cách nào phủ nhận điểm ấy.

“Vậy ngươi dự định làm cái gì?” Hắn nhìn về phía Firsna, tựa hồ đoán được cái gì.

“Không có khả năng lưu lại, lưu tại nơi này a?” Firsna đề nghị

“Ngươi không sợ bị người ta giải phẫu rồi?” Xích Tiêu cười.

“Ta yếu như vậy, bọn hắn nơi này ngay cả loại kia cường đại thần lực đều bị chia cắt, ta tính là gì, mấu chốt là nơi này an toàn a, tìm một chỗ trốn đi sinh hoạt chính là.” Firsna thở dài.

“Nói thật, từ khi thế giới của ta bị hủy diệt về sau, trong khoảng thời gian này đến nay, ta mỗi ngày đều lo lắng hãi hùng, từ trong cơn ác mộng thường xuyên bừng tỉnh. Ta khát cầu một cái có thể chân chính đối kháng nguyên tai cường đại

thế giới tồn tại. Mà nơi này… Rất phù hợp tưởng tượng của ta…”

“Ta cũng muốn lưu lại.” Bạch Long Garfie cũng đi theo lên tiếng.

“Nếu như là áo pháp hệ thống đỉnh, nơi này nhất định sẽ tồn tại Cầu Nguyện Thuật, Đại Phục Sinh Thuật. Có lẽ…”

Nàng lời này vừa ra, lập tức liền ngay cả Khô Thiền cũng quyết tâm rung động xuống, hơi biến sắc mặt.

Vu Hoành nhìn xem mấy người biểu lộ, trong lòng đại khái có số.

“Muốn giữ lại không có nghĩa là liền thật có thể lưu lại, không phải sao?” Hắn bình tĩnh nói, “Đương nhiên, nếu như nơi này quả thật có thể thỏa mãn nguyện vọng của các ngươi, ta sẽ không cưỡng cầu các ngươi lưu lại, dù sao chúng ta là bởi vì rất nhiều lý do bất đắc dĩ, không thể không tụ tập ở trên chiếc thuyền này. Nếu như nơi này chính là các ngươi điểm cuối cùng, ta sẽ từ đáy lòng vui vẻ vì các ngươi, đặc biệt là Khô Thiền cùng Y Y.”

Khô Thiền không nói chuyện, có thể phục sinh người nhà là hắn nguyện vọng lớn nhất.

Mà Y Y kỳ thật cũng là cùng loại, nhưng địa phương khác nhau ở chỗ, Y Y trong lòng trọng yếu nhất người nhà bên trong, là có Vu Hoành vị trí.

“Được rồi, bây giờ nói những này cũng vô dụng. Chúng ta cũng không cách nào lưu lại, không phải sao?” Xích Tiêu hoà giải cười nói.

Hắn lo lắng bầu không khí tiếp tục như vậy sẽ càng ngày càng quái, tranh thủ thời gian lên tiếng hòa hoãn.

Vu Hoành không nói chuyện, chỉ là khoát khoát tay, quay người đi hướng phòng điều khiển chính.

Chỉ chốc lát sau, Hắc Hắc Linh Hào ở bầu trời cao vũ trụ thay đổi phương hướng, quanh thân hiển hiện vô số thải tuyến phong tai, vèo một cái, lại biến mất tại trong chân không.

Vu Hoành đứng tại phòng điều khiển chính hình khuyên phía trước cửa sổ, nhìn qua phía trước phi tốc xuyên thẳng qua âm u đường hầm.

Chung quanh thải tuyến ngay tại phi tốc biến sắc, từ màu sắc rực rỡ, biến thành xám đen.

Phòng an toàn tường ngoài cũng đang phát ra nhỏ xíu âm thanh ken két, hiển nhiên thừa nhận áp lực thật lớn.

Cứ việc vừa mới cái kia tuần tra Áo Thuật sư nói cho hắn biết, cũng không đủ vật liệu để dành, bọn hắn không có khả năng thông qua Phượng Nhãn.

Nhưng Vu Hoành hay là muốn thử một chút. Dù sao hắn Hắc Hắc Linh là trải qua hắc ấn nhiều lần từng cường hóa, cường độ viễn siêu bình thường người tưởng tượng.

Ngoài cửa sổ, màu đen đường hầm phi tốc hướng về sau lướt qua, bốn phía thô ráp cùng loại vân khí một dạng vách trong, để Vu Hoành cảm giác mình tựa như tại một đầu hoại tử đại tràng bên trong phi hành.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Hắn bên cạnh tu luyện vừa quan sát tình huống ngoại giới.

Ông.

Đột nhiên toàn bộ thuyền run rẩy lên, phảng phất bị to lớn mà kéo dài chấn động ảnh hưởng.

“Bò….ò….”

Một cái cự đại thanh âm trầm thấp, từ ngoại giới truyền đến bị chấn động vang lên.

Vu Hoành nhìn thấy trước mặt đường hầm cũng bắt đầu run rẩy lên, hiển nhiên cũng bị cỗ chấn động này ảnh hưởng.

“Xem ra muốn bắt đầu.” Hắn lẳng lặng nhìn qua bên ngoài.

Nhìn xem run rẩy càng ngày càng mạnh đường hầm, cảm thụ được thuyền cũng đang run rẩy tăng lên.

Không biết vì sao, rõ ràng là loại thời khắc mấu chốt này, hắn lại không tự chủ được thất thần.

Hắn nhớ tới chính mình đời trước trong nhà nuôi qua chuột hamster, con gà con.

Vàng nhạt vàng nhạt chuột hamster cùng con gà con, lúc này hồi tưởng lại, lông xù, rất đáng yêu.

Trong lúc đó, chấn động một chút biến mất.

Phía trước ngoài cửa sổ, màu đen đường hầm, bỗng nhiên hoa một cái.

Vô số chói mắt thải tuyến trong nháy mắt tràn ngập tiến tầm mắt, bọn chúng tựa như đột nhiên cắt bình phong một dạng, không có bất kỳ cái gì dấu hiệu, đột nhiên liền thoáng hiện đến nơi này.

Những này thải tuyến hiện lên từng đoàn từng đoàn dạng vòng xoáy, không ngừng tuần hoàn, xoay tròn lấy.

Hắc Hắc Linh gian nan tại những vòng xoáy này ở giữa ghé qua, xông về phía trước gai.

Nhưng đầu này phong tai dòng sông tựa hồ ngay tại bắt đầu từ nơi này cấp tốc biến rộng.

Không còn là lấy sông phương thức tồn tại, phía trước càng ngày càng rộng khu vực, để Vu Hoành rất nhanh đã mất đi phương hướng.

Bốn phương tám hướng tất cả đều là thải tuyến vòng xoáy. Không phân rõ trên dưới trái phải tứ phương.

Vừa mới đi ra đường sông, lúc này đã không thấy bóng dáng.

Ken két…

Nhỏ xíu đè ép âm thanh không ngừng truyền ra.

Hắc Hắc Linh tường ngoài còn tốt ngăn trở trọng áp, vẫn còn tiếp tục hướng phía trước.

Bò….ò….

Loại kia chấn động to lớn âm thanh lại lần nữa truyền đến.

Vu Hoành nhìn xuống trong nhận thức Hắc Hắc Linh trạng thái, suy nghĩ một chút, hắn vươn tay tại vách tường một chút.

Một đạo đơn giản thuật pháp cấp tốc bện ra một cái hồng lục nhan sắc ở giữa kim đồng hồ mâm tròn. Trên mâm tròn, màu đen kim đồng hồ lúc này chính chỉ hướng màu xanh lá khu vực, điều này đại biểu hiện ở ngoài Hắc Hắc Linh tường còn rất an toàn.

Đây là Vu Hoành vì cụ thể hoá áp lực ở bên ngoài cùng phòng an toàn trạng thái, chuyên môn mô phỏng ra một cái năng lượng chỉ thị cuộn.

Nếu không ánh sáng ở trong đầu mình trong nhận thức biến hóa trạng thái, hắn cũng không có cách nào trực quan xác định tình huống.

Nhưng nếu như cho những trạng thái này tăng thêm khắc độ, số lượng, hiệu quả liền hoàn toàn khác nhau.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Chỉ thị trên bàn kim đồng hồ đang từ từ hướng phía khu vực màu đỏ chuyển động.

Vu Hoành khẩn trương nhìn chằm chằm tình huống bên ngoài. Một chỗ khác cửa sổ, Khô Thiền mấy người cũng một dạng tụ tập tại bên cửa sổ, quan sát lấy bên ngoài cấp tốc biến hóa cảnh sắc.

Vừa mới động tĩnh, bọn hắn cũng đều đã nhận ra nguy hiểm.

Rất nhanh, lại là hơn nửa giờ đi qua.

Tường ngoài âm thanh ken két lớn hơn, kim đồng hồ trên bàn kim đồng hồ đã chỉ hướng khu vực màu đỏ, đồng thời hướng phía cực điểm di động đi qua.

Vu Hoành sắc mặt trấn định, cấp tốc đưa tay, trong lòng bàn tay sáng lên màu hồng đậm Thái Linh Công nội lực.

Nội lực tiếp tục không ngừng hướng mặt đất bay ra đại lượng trạng thái sương mù điểm sáng. Những điểm sáng này phi tốc rót vào mặt đất, sau đó ở ngoài Hắc Hắc Linh tường chỗ, nổi lên, hình thành một tầng Vu Hoành nội lực của mình phòng hộ.

Nội lực của chính hắn phòng hộ khẳng định là không bằng phòng an toàn mạnh, nhưng nơi này dùng đến, hoàn toàn là dùng để tiến hành giảm xóc, để tường ngoài áp lực trở nên càng nhỏ hơn. Đồng thời đưa đến cường hóa cùng niêm hợp tác dụng.

Cùng lúc, Vu Hoành cũng kích hoạt lên trước đó đóng lại trận pháp, để nó tại nội bộ làm chèo chống, tăng cường chỉnh thể lực phòng hộ.

Hai cái này chuẩn bị ở sau dùng ra về sau, tường ngoài âm thanh ken két cũng đã biến mất

Thân thuyền cũng ổn định lại

Vu Hoành nhẹ nhàng thở ra, đang muốn đi hướng một tầng nhìn xem những người khác.

Bò….ò…!

Trước đó đạo kia quái dị tiếng hô lần nữa truyền đến.

Bành! !

Trước mặt cửa sổ, lúc này đột nhiên hiển hiện một cái lớn nhất thải tuyến vòng xoáy.

Vòng xoáy này xuất hiện đến phi thường đột ngột, tựa như thuấn di một dạng, trống rỗng thoáng hiện.

Hắc Hắc Linh lúc này một đầu đụng vào.

Né tránh không kịp, tại chỗ tốc độ cao nhất đâm vào đạo vòng xoáy này chính trung tâm.

Oanh!

Thân thuyền đâm vào vòng xoáy chính giữa, lại không giống trước đó như vậy chui vào, mà là phảng phất đụng phải mặt tường, phát ra cứng đối cứng to lớn tiếng v·a c·hạm.

Trong lúc nhất thời, tường ngoài hiển hiện vết rạn, trận pháp đều sụp đổ, chỉ còn lại Vu Hoành vô hạn nội lực còn tại gượng chống, ở bên ngoài trong tường cưỡng ép đem bức tường kết nối đứng lên, làm trong đó gân cốt.

Bất Diệt cấp bậc nội lực. Ở ngoại lực khổng lồ áp bách dưới, rốt cục cũng hiện ra chỗ mạnh mẽ của nó.

Nó cực kỳ cứng cỏi không ngừng từ đi phục hồi như cũ, phảng phất trong bão tố gian nan giãy dụa lấy hồ điệp, niêm hợp lấy tường ngoài tạo thành phòng hộ.

Lay động, yếu ớt, nhưng thủy chung có thể miễn cưỡng duy trì cơ sở nhất phòng hộ.

Vu Hoành cái trán đầy mồ hôi, gắt gao đứng vững áp lực, kiên trì chuyển vận Thái Linh Công nội lực.

Nhưng áp lực ở bên ngoài càng lúc càng lớn, mặt tường nội bộ cũng bắt đầu hiển hiện vết rạn.

Trận pháp quang văn cũng bắt đầu lúc sáng lúc tối, tùy thời muốn sụp đổ.

Bành! !

Rốt cục, một tiếng vang thật lớn.

Phòng an toàn Hắc Hắc Linh lại bắn ngược, hung hăng đâm vào một cái thứ gì bên trên, ngừng lại.

Vu Hoành dưới sự vội vàng không kịp chuẩn bị, dọc theo đi cảm giác cũng bị một đạo cự lực hung hăng đập trúng. Tại chỗ kém chút đau đến ngất đi.

Hắn biết lúc này không sai biệt lắm đến cực hạn, duy trì không được, thế là tranh thủ thời gian khống chế Hắc Hắc Linh tự

động lui lại.

Kỳ dị là, khi hắn bắt đầu lui lại, ngoại giới áp lực tựa như thủy triều rút đi, cấp tốc yếu bớt.

Soạt!

Bên ngoài phảng phất truyền đến sóng biển đập thân thuyền tiếng vang.

Vu Hoành lung lay đầu, biến mất lỗ mũi chảy ra máu tươi, hướng ngoài cửa sổ lại nhìn.

Bên ngoài một mảnh thải quang, lòe loẹt lóa mắt đến cái gì cũng thấy không rõ.

"*!" Hắn nhịn không được mắng câu, lại lần nữa phóng thích cảm giác, cẩn thận từng li từng tí từ thân thuyền ra bên ngoài thăm dò.

Lần này còn tốt.

Cảm giác của hắn cũng không gặp lại trước đó khổng lồ như vậy áp lực, mà là rất nhẹ nhàng liền dọc theo đi, 'Nhìn' đến ngoại giới tình trạng.

Vô tận rộng lớn phong tai thải tuyến, tạo thành một mảnh bàng bạc hải dương.

Trong hải dương, Hắc Hắc Linh Hào tựa như một chiếc thuyền con, chưa quyết định bị sóng lớn một cái tiếp một cái hướng phía một cái hướng khác phóng đi.

Mà phương hướng này, chính là lúc này Vu Hoành khống chế tự động lui lại phương hướng.

"Tiến lên chính là nghịch sóng gió a? Khó trách áp lực lớn như vậy." Hắn có chút lĩnh ngộ.

Bò….ò….

Sau một khắc, cái kia chấn động to lớn âm thanh lại lần nữa vang lên.

Lúc này hắn không có áp lực, mới dựa vào cảm giác thấy rõ ràng, thanh âm kia đầu nguồn là cái gì,

Vô tận phong tai trong biển, Hắc Hắc Linh Hào phía trên, có một cái cực đại không gì sánh được màu đen mặt người.

Mặt người mặt hướng phía dưới phong tai biển, nhắm mắt há miệng, không ngừng phát ra cùng loại trâu rống lại cùng loại n·ôn m·ửa thanh âm.

Đại lượng màu sắc rực rỡ đường cong giống như phong tai, bắt đầu từ trong miệng của hắn phun ra ngoài, tụ hợp vào phía dưới biển cả.

"… Ta… !" Vu Hoành nguyên bản còn không có cảm giác gì, nhưng thấy cảnh này, trong lòng trong nháy mắt nổi lên mãnh liệt không thoải mái cảm giác.

Nhưng lúc này phòng an toàn cũng đã gần như sụp đổ, nội lực của hắn chỉ có thể đưa đến phụ trợ tác dụng, chèo chống lực nếu là không có tường ngoài, sợ là trong nháy mắt liền sẽ bị ngoại giới áp lực sóng gió xông bạo.

Hắn không thể không tiếp tục vãng lai lúc phương hướng thối lui theo khoảng cách kéo xa, Vu Hoành trong cảm giác tâm kia to lớn màu đen mặt người, cũng dần dần bị vô số thải tuyến che lấp, biến mất.

Nhưng này kích thích một màn, vẫn như cũ thật sâu khắc ấn ở trong đầu hắn.

'Hóa ra vùng biển này đều là vật kia ọe đi ra? ? !' đây là Vu Hoành lúc này trong lòng duy nhất ý nghĩ.

Hô!

Khi Hắc Hắc Linh thuận thủy triều, trở lại chật hẹp phong tai đường sông, đã là ước chừng hơn một giờ sau.

Thân thuyền lung la lung lay, che kín vết rạn, gian nan xông vào trước đó rời đi vòng xoáy.

Phốc một chút.

Tuyệt Đối Thiên Bình Phù Không Thành biên giới, trong vũ trụ u ám.

Một chiếc khắp cả người vết rạn thuyền lớn im ắng nương theo lấy thải tuyến xông ra.

Sau đó mất đi động lực đồng dạng, chậm rãi phiêu phù ở trong bầu trời cao, không động đậy được nữa.

Chương 492: Tạm đừng (2)

Vu Hoành tại trong phòng điều khiển chính, thở dài khẩu khí.

Quay người đi đến tầng một.

Khô Thiền đám người tất cả đều tụ tập ở chỗ này, từng cái thần sắc buông lỏng, tất cả đều là khẩn trương sau nhẹ nhàng.

“Trở về… Vừa mới đó chính là Phượng Nhãn a? Thật kích thích… Lão nhân gia ta đời này đều không có gặp qua khoa trương như vậy nguyên tai sóng gió.” Xích Tiêu một mặt cảm khái.

“Thuyền đều nhanh băng tán, chúng ta tiếp xuống đoán chừng phải sửa chữa rất lâu mới có thể đi.” Khô Thiền nói.

“Ta muốn lưu lại, lưu tại nơi này.” Firsna nhìn qua ngoài cửa sổ cấp tốc đến gần Phù Không Thành t·àu c·hiến, lên tiếng nói.

“Ta cũng vậy, nơi này nói không chừng sẽ có phục sinh người nhà hi vọng.” Tiểu Bạch Long đi theo gật đầu.

“Còn có ai muốn giữ lại? Nhấc tay nhìn xem.” Vu Hoành nhìn xem mấy người, dứt khoát trực tiếp lên tiếng hỏi.

Bạch!

Xích Tiêu, Firsna, Bạch Long, cùng một chỗ nhấc tay.

Khô Thiền mắt nhìn Vu Hoành, cũng đi theo chậm rãi nhấc tay.

“Ta dự định thử nhìn một chút, nhìn nơi này Đại Phục Sinh Thuật cùng Cầu Nguyện Thuật có thể hay không thỏa mãn nguyện vọng của ta.”

Vu Hoành gật đầu.

Hắn kỳ thật cũng lý giải, những người này kỳ thật sở dĩ đi theo hắn cùng một chỗ xông xáo, đơn giản cũng là bởi vì muốn một hoàn cảnh yên ổn, muốn tìm được phục sinh thân nhân hi vọng.

Mà bây giờ, Phù Không Thành thế giới cho thấy phần này khả năng, mà lại càng thêm yên ổn, an toàn.

Cho nên, liền ngay cả Khô Thiền đều tâm động.

Hắn có thể hiểu được.

"Thuyền trưởng, ngươi có nghĩ tới không, ngươi như thế xông xáo, không phải cũng là vì tìm tới một hoàn cảnh yên ổn tự lo cuộc đời của mình a? Đã như vậy, nơi này nói không chừng cũng có thể thỏa mãn nhu cầu của ngươi…" Khô Thiền lên tiếng nói.

"Ta không được." Vu Hoành lắc đầu.

"Các ngươi có thể thử một chút, nhưng ta, không được."

Hắn có Agris nguyền rủa tại thân, đồng thời bởi vì có hắc ấn tại, hắn tuyệt sẽ không đem tương lai hi vọng ký thác vào ngoại lực trong tay.

Khô Thiền thấy thế, còn muốn lại khuyên, nhưng bị Vu Hoành giơ tay lên ngừng.

"Kỳ thật ta nghĩ tới có một ngày như vậy." Vu Hoành nói, hắn nhìn xem Khô Thiền cùng Xích Tiêu, "Chỉ là không nghĩ tới một ngày này tới nhanh như vậy."

"Thuyền trưởng…" Khô Thiền có chút chần chờ mở miệng.

"Không có việc gì, một hồi nơi này Áo Thuật sư tới, ta cho các ngươi giao dịch một chút nơi này thân phận, hy vọng có thể để cho các ngươi yên ổn ở lại. Còn lại, ta liền giúp không được các ngươi." Vu Hoành thở hắt ra, đi tới trước cửa sổ, hướng ra ngoài nhìn qua chiếc kia không ngừng thuấn di tiếp cận bên trong hình cá t·àu c·hiến.

Những người khác hắn kỳ thật cũng không đáng kể, duy chỉ có Khô Thiền, dù sao ở chung đã lâu như vậy, bỗng nhiên giải thể, nhiều ít vẫn là có chút thổn thức.

Khô Thiền cùng Xích Tiêu trao đổi ánh mắt, cũng sẽ không tiếp tục nói chuyện.

Firsna thì nhìn về phía Tiểu Bạch Long, cả hai đều là áo pháp hệ thống xuất thân, đối với nơi này thế giới này ôm tự nhiên cảm giác quen thuộc cùng tín nhiệm.

Duy chỉ có Y Y, vẫn như cũ ngồi tại mọi người bên cạnh, an tĩnh nhìn xem một màn này.

Bầu không khí trong lúc nhất thời an tĩnh lại, trở nên có chút ngột ngạt.

Thẳng đến mấy phút sau, Phù Không Thành t·àu c·hiến tới gần, dừng lại.

"Chậc chậc chậc… Ta nói cái gì tới?" Tuần tra Áo Thuật sư Harvey thanh âm lại lần nữa vang lên.

"Phượng Nhãn không phải tốt như vậy xông, không chỉ là phong tai, còn có hắc tai, quang tai, linh tai, tất cả nguyên tai Phượng Nhãn, đều là một cái tuyệt đối bước ngoặt. Có thể xông đi vào, cơ hồ đều chỉ có thể dựa vào tồn tại vô số năm thế lực lớn tiêu hao tích lũy, chế tạo ra siêu cường lực phòng hộ thuyền mới được. Nếu không liền các ngươi thuyền nhỏ này, có thể còn sống trở về, ta đều cảm thấy là vận khí rất khá."

"Harvey pháp sư." Vu Hoành buông tiếng thở dài, "Có thể chỉ điểm một chỗ để cho chúng ta đỗ tu chỉnh một chút a? Nơi này chúng ta không quen."

"Chỉ cần đừng ở chỗ này, chung quanh hai tòa Phù Không Thành đều có thể, đúng, các ngươi còn có thể nhảy vọt a? Gần nhất Đại Địa Phù thành không cũng muốn ba mươi giờ ánh sáng tả hữu lộ trình." Harvey nhắc nhở.

"Giờ ánh sáng… Xa như vậy sao! ?" Vu Hoành nghe chút cái này có chút quen thuộc đơn vị, lập tức đầu óc bắt đầu ong ong thấy đau.

“Còn tốt, dù sao cũng là cứ điểm nha. Thế nào các ngươi cũng muốn lưu lại rồi? Không phải ta nói, rất nhiều các ngươi này chủng loại giống như người, đến nơi này phát hiện vô luận như thế nào đều xông không qua Phượng Nhãn, liền cuối cùng lưu lại. Trong bọn họ chín thành chín đều không phải là Cứu Thế Chi Chu thuyền viên, nhưng bọn hắn đều là hòng dựa vào tự thân tìm tới nguyên tai hi vọng cường nhân.” Harvey nói.

“Cho nên nếu như các ngươi lưu lại, có cộng đồng chủ đề người hay là rất nhiều. Ha ha ha…” Harvey nở nụ cười.

“Tốt a, chỉ đùa một chút, giờ ánh sáng nha, các ngươi chưa nghe nói qua sao? Chính là ánh sáng chạy một giờ chỗ bay qua khoảng cách.” Hắn giải thích nói.

Hắc Hắc Linh bên trên thuyền viên, trừ ra Y Y, cơ hồ đều trong nháy mắt hiểu được.

Khô Thiền là cao tài sinh, Firsna là tri thức uyên bác thần chỉ, Tiểu Bạch Long cũng là cao vị pháp sư, Xích Tiêu càng là đi theo Thiên Đình Tiên Tướng thậm chí Đại Đế lăn lộn qua cảnh tượng hoành tráng người.

Cho nên Harvey nói chuyện liền hiểu được đây là một cái cỡ nào khoa trương số liệu.

Dựa theo Hắc Hắc Linh tốc độ, sợ là bay cả một đời đều không nhất định có thể bay đến một tòa khác Phù Không Thành.

“Có thể hay không đi gần một chút địa phương…” Vu Hoành trầm mặc dưới, lại lần nữa nói.

Nói hắn lại một lần nữa dùng nội lực, bọc lấy một viên từng cường hóa một lần Tam Nhãn Long Thủ Tướng con mắt bay ra ngoài.

Harvey bên kia cấp tốc tiếp được, kiểm tra xuống.

“Chậc chậc, đồ tốt! Loại cường độ này năng lượng mật độ cao như vậy đồ vật đều có thể tìm tới, lợi hại! Đi, lúc đầu bọn ta Phù Không Thành là không cho phép có từ bên ngoài đến thuyền trường kỳ dừng lại, nhưng xem ở ngươi bảo bối này

trên mặt, ta cấp cho ngươi thành tạ thân thuộc bái phỏng thân phận. Chỉ cần là 100 người trở xuống thuyền viên, đều có thể lưu lại tu chỉnh tiếp tế. Đương nhiên ra ngoài đừng báo tên của ta. Thật muốn gây chuyện ta sẽ không quản."

"Đa tạ!" Vu Hoành thành khẩn nói.

Mặc dù nhìn đối phương quen thuộc biểu hiện, hiển nhiên loại này cầm tư nhân phúc lợi buôn bán chỗ tốt cách làm, cũng không phải là lần đầu.

Nhưng giờ này khắc này nơi này là bọn hắn duy nhất có thể tìm tới tốt nhất tu chỉnh điểm.

Địa phương còn lại, đều được lo lắng thế giới có thể hay không bị theo nhau mà đến nguyên tai triệt để hủy diệt.

"Đi theo ta phía sau đi." Harvey cầm chỗ tốt, tâm tình rõ ràng cũng tốt rất nhiều. Thay đổi đầu thuyền, dẫn Hắc Hắc Linh Hào hướng Phù Không Thành bay đi. Cái kia to lớn Phù Không Thành nhìn từ xa là từng tòa bén nhọn màu băng lam ngọn núi dạng kiến trúc tạo thành.

Theo khoảng cách tới gần, hai chiếc thuyền hướng phía ngoài cùng bên phải nhất một tòa tinh lam sắc ngọn núi tới gần.

Ngọn núi càng ngày càng gần, thể tích cũng càng lúc càng lớn.

Phía trên phân bố mấy vạn điểm sáng màu lam, tới gần nhìn, mới phát hiện, mỗi một cái điểm sáng, đều là một chỗ sân bóng lớn nhỏ thủy tinh cửa sổ.

Những này trong cửa sổ, có màu vàng màu bạc hạt cát một dạng đồ vật, tại vừa đi vừa về lưu động, phát ra quang mang.

"Những này là quang chi cửa sổ, mỗi một cái đều liên thông một chỗ vị diện. Hoặc là một chỗ thế giới. Chúng ta lưu thông hàng hoá đến rất nhiều nơi, đồng thời cũng ủng hộ những địa phương kia đối kháng nguyên tai." Harvey mang theo tự hào giới thiệu nói.

"Phù Không Thành từ trên hướng xuống, theo thứ tự là ba cái giai tầng, bình dân, pháp sư, áo pháp vòng tròn. Nơi này sinh hoạt vượt qua 400 triệu các chủng tộc quần sinh linh, nhưng

mặc kệ chủng tộc gì, ở chỗ này không phải pháp sư, vậy liền đều là bình dân. Bình dân ở chỗ này nhất định phải là pháp sư phục vụ mới có thể còn sống. Cho nên nơi này tất cả mọi người lấy trong nhà ra một tên pháp sư là nhất cuối đánh dấu." Harvey cười nói.

Vu Hoành nghe giải thích của hắn, mặc dù cảm thấy hứng thú, nhưng hắn quan tâm hơn chính mình nơi tu chỉnh ở đâu.

"Nơi tu chỉnh a. Lập tức tới ngay." Harvey thu chỗ tốt, hay là rất đáng tin cậy.

Dẫn Hắc Hắc Linh quay chung quanh lam tinh ngọn núi dạo qua một vòng. Rất nhanh hướng phía ngọn núi một cái quang chi cửa sổ hạ xuống đi.

Phốc!

Tàu chiến cùng Hắc Hắc Linh Hào cùng một chỗ bay vào đạo ánh sáng này chi cửa sổ, biến mất trong nháy mắt không thấy.

Vu Hoành bọn người bị đột nhiên xuất hiện cường quang lung lay nhắm mắt, không chờ bọn hắn thích ứng.

Một cái ôn nhu giọng nữ trong đầu chậm rãi vang lên.

"Hoan nghênh đi vào Tuyệt Đối Thiên Bình, nơi này là người đăng ký Emma. Có bất kỳ nghi hoặc, nhưng tại trong lòng kêu gọi tuyệt đối công chính công bằng Tuyệt Đối Thiên Bình, Emma đem vì ngài giải đáp hết thảy nghi hoặc."

"Đúng rồi. Vu thuyền trưởng ngươi lớn bao nhiêu? Ta bên này tại lấp đăng ký thân phận." Harvey bên kia truyền đến thanh âm.

"Ngạch… Ta hai mươi lăm." Vu Hoành kỳ thật chính mình cũng không nhớ rõ chính mình lớn bao nhiêu, nhưng hắn lờ mờ còn nhớ rõ, chính mình chỉ có hai mươi mấy tuổi.

"A? 150? Nha. Cái kia so với ta nhỏ hơn 40 tuổi." Harvey cho là mình nghe lầm, tự động chỉnh lý xuống.

Vu Hoành nghe được, há to miệng, nhưng vẫn là không có lên tiếng.

Bởi vì hắn nghe được Harvey phía sau nghĩ linh tinh.

Cái gì 250 tuổi thực lực đã đến Bất Diệt cấp độ, quả nhiên Cứu Thế Chi Chu thuyền trưởng cũng không giống nhau… Cái gì thuyền trưởng đều như thế, không chỉ không s·ợ c·hết, thiên tư cũng đủ mạnh…

Nghe đến đó, hắn cảm thấy mình hay là không cần nói tỉ mỉ tương đối tốt…

Rất nhanh, Harvey bên kia tựa hồ điền xong.

Emma ôn nhu giọng nữ lại lần nữa vang lên.

“Chào mừng ngài, tôn quý Harvey Áo Pháp sư chất tử tại. Ngài ở chỗ này có thể hợp pháp vĩnh cửu dừng lại, xin mời tuân thủ bản địa pháp luật pháp quy. Tuyệt Đối Thiên Bình chào mừng ngài đến.”

Chất tử? ?

Vu Hoành im lặng, không nghĩ tới chính mình không hiểu thấu liền có thêm cái Harvey chất tử thân phận.

Một bên khác, Khô Thiền mấy người cũng nghe được tương tự Emma thanh âm.

“Chào mừng ngài, tôn quý Harvey Áo Pháp sư chất tử Vu người hầu, ngài ở chỗ này có thể hợp pháp vĩnh cửu dừng lại, nhưng bởi vì thân phận thuộc về bình dân, ở chỗ này bất luận cái gì thu Ích Đô đem lên giao nộp 74% làm giữ gìn Phù Không Thành cơ bản vận chuyển phí tổn. Tạ ơn ngài đến. Ngài sinh mệnh, chính là Phù Không Thành kiên cố nhất nền tảng.”

“…”

Một đám người nguyên bản còn ôm mỹ hảo chờ mong, đặc biệt là Firsna, nàng còn trông cậy vào ở chỗ này lại lần nữa quật khởi, chuyển tu áo pháp, từ bỏ thần chỉ thân phận, lại lần nữa cường đại, lại lần nữa vinh quang.

Kết quả… .

Nơi này thật gọi Tuyệt Đối Thiên Bình! ?

Bảy thành trở lên thu thuế, còn ngài sinh mệnh là kiên cố nền tảng, lời này ngay thẳng như vậy nói ra, còn có người nguyện ý tới chỗ này! ?

Một đoàn người hai mặt nhìn nhau.

Rất nhanh, ngoài cửa sổ quang mang nhạt đi.

Hai chiếc t·àu c·hiến xuất hiện tại một mảnh màu xanh thẳm hồ nước khổng lồ phía trên.

Chung quanh phong cảnh tú lệ, ánh nắng tươi sáng, chim bay thành đàn từ cạnh thuyền bay qua.

Hai chiếc thuyền chậm rãi hạ xuống, tại trong hồ nước một chỗ đảo nhỏ, rơi xuống.

“Đừng để ý, ha ha, dù sao bọn ta Áo Thuật sư không phải những cái kia nhà tư bản, chúng ta bóc lột người cho tới bây giờ đều là đường đường chính chính, nói bao nhiêu chính là bao nhiêu. Dạng này cũng là vì để tránh cho rất nhiều người đến Phù Không Thành lúc ôm lấy ảo tưởng không thực tế.” Harvey thẳng thắn nói.

“Cái này ngược lại là.” Vu Hoành gật đầu biểu thị tán đồng.

Phù Không Thành nơi này cường đại như thế, tuyệt đối sẽ có rất nhiều thế giới phá diệt sinh linh ý đồ chạy nạn đến nơi đây. Nhưng nơi này tài nguyên cũng không có khả năng tiếp nhận tất cả nạn dân, thế là dạng này di cư tiêu chuẩn bị nước lên thì thuyền lên, cũng có thể lý giải.

Thuyền tại trên bờ cát ngừng tốt sau.

Harvey một thân màu xám trắng pháp sư bào, đỉnh lấy rối bời ổ gà một dạng mái tóc xù, nhảy ra t·àu c·hiến cửa bên.

Trong tay hắn xử lấy một cây bạch ngọc chất pháp trượng, ho khan vài tiếng, hướng Hắc Hắc Linh Hào đi tới.

Người này nhìn qua 50~60 dáng vẻ, một mặt râu quai nón tất cả đều là hoa râm sắc, ánh mắt ngược lại là rất tinh khiết, chính là loại kia, ta là thật chỉ muốn muốn chỗ tốt, không có khác bất luận cái gì tâm tư tinh khiết.

Chương 493: Tạm đừng (3)

Chương 493: Tạm đừng (3)

“Tốt, thuyền của các ngươi chỉ cũng có thể ở chỗ này tu bổ, đây là lãnh địa của ta Phỉ Thúy đảo, hoan nghênh đến của các ngươi.” Harvey giang hai cánh tay cười nói.

“Đúng rồi, dừng lại thời gian một tháng một viên ngươi cho ta loại bảo bối kia.” Hắn thuần thục dựng lên cái con mắt thủ thế.

Vu Hoành mở cửa đi tới, 2m3 thân cao ở trước mặt đối phương tựa như tiểu cự nhân.

Hắn cúi đầu nhìn một chút Harvey.

“Đi.” Loại kia con mắt hắn nơi này còn có mấy chục trên trăm khỏa, còn nhiều. Không đủ lại đi bắt chính là.

“Còn có. Ngươi đầu này có chút cao, cao nhất thu nhỏ điểm, vạn nhất ở bên ngoài bị người nhận thành là Cự Nhân bộ tộc liền rất phiền. Cự Nhân bộ tộc ở chỗ này cơ bản tất cả đều là nô lệ. Trong bọn họ hoàng tộc Thái Thản cũng cơ hồ đều là thí nghiệm vật liệu, dù sao tất cả đều là hạ đẳng chủng tộc. Đừng cho người hiểu lầm ngươi có cùng loại huyết mạch. Sẽ bị xem thường.” Harvey căn dặn.

Lời vừa mới dứt, hắn ánh mắt nhất chuyển, lại trong nháy mắt nhìn thấy đi theo ra thần chỉ Firsna.

“Nha, ngươi còn mang theo ăn vặt nhỏ a? Để cho ta nhìn xem, một cái thuần thiện nhiên Tự Nhiên Thần? Đầu này, vừa vặn mở miệng một tiếng đúng không? Quy cách vừa vặn. Ăn còn có thể chính mình tái sinh, không tệ không tệ.”

“… Ngươi nói ai là ăn vặt! ! ?” Firsna đầu tiên là sững sờ, lập tức nổi giận.

“Ăn vặt còn dám nói chuyện?” Harvey lắc đầu, nhìn về phía Vu Hoành.

“Chất tử, ngươi cái này quản giáo không được a… Thúc thúc nói cho ngươi, những thần chỉ này đều có nhược điểm to lớn, là trời sinh loại kém chủng tộc. Ta trước kia cảm thấy mới lạ, còn nuôi qua một đoạn thời gian Tự Nhiên Thần, về sau phát hiện không có ý nghĩa, liền không đùa. Có muốn hay không ta giúp ngươi quản giáo bên dưới?”

Vu Hoành nhìn đối phương ánh mắt chân thành, đột nhiên cảm giác được… Chỗ này cấp độ thực lực, khả năng so với chính mình tưởng tượng còn cao hơn một chút.

“Cái này… Nàng kỳ thật cùng ta không có liên quan quá nhiều…” Hắn chân thành trả lời.

Nếu đối phương đối với hắn như thế chân thành, hắn cũng tự nhiên về lấy chân thành. Firsna quyết định rời đi, vậy hắn cũng không cần vì đó gánh vác trách nhiệm

“Ngươi xác định?” Harvey sững sờ, lập tức càng vui vẻ hơn, “Vậy ta hạ thủ?”

“Ngạch… Tùy ý.” Vu Hoành không biết hắn định dùng phương pháp gì động thủ, nhưng vừa dứt lời.

Harvey đột nhiên đưa tay, đầu ngón tay sáng lên tầng tầng lớp lớp vô số lam quang phù trận.

Trong nháy mắt lấy Vu Hoành cường đại thị lực, chí ít thấy được trên trăm tầng phù trận.

Tất cả phù trận phối hợp lẫn nhau, cân đối, tựa như một máy cực độ tinh vi máy móc.

Tiếp theo một cái chớp mắt, cực kỳ to lớn khủng bố nóng rực, từ trong phù trận nổ bắn ra mà ra, hóa thành một đạo xích hồng sắc trực tiếp tia sáng.

Xùy!

Tia sáng chớp mắt liền trúng mục tiêu Firsna.

Firsna lúc này cũng toàn thân hiển hiện một mảnh cùng loại phù trận màu vàng óng, chỉ là trình độ phức tạp và số lượng xa xa cũng không bằng Harvey.

Hai bên phù trận một đôi.

Lập tức Firsna phù trận tựa như băng tuyết gặp lửa, cấp tốc tan rã đứng lên.

Firsna vừa mới còn tức giận khuôn mặt nhỏ, thấy cảnh này, mặt trong nháy mắt trắng ra.

Lúc này quay đầu liền hướng phía Vu Hoành kêu to.

“Cứu…”

Phốc.

Nàng toàn thân bị lam quang phù trận xích hồng chùm sáng tinh chuẩn trúng mục tiêu.

Đảo mắt liền biến mất không thấy.

“.” Vu Hoành nghĩ tới Firsna có thể sẽ thua, nhưng không nghĩ tới nàng ngay cả một giây đều không có chống đỡ.

“Ta cảm thấy, vẫn là thôi đi, nàng mặc dù là Tự Nhiên Thần, nhưng cũng coi là cùng ta cùng đi đến đồng bạn.” Hắn hay là không đành lòng, mở miệng vì Firsna cầu tình.

“Cũng được đi, chỉ là khó được nhìn thấy một cái đẹp mắt, lúc đầu dự định lấy về từ từ ăn, những này Tự Nhiên Thần thế nhưng là sẽ ăn chính mình từ từ khôi phục, cách một đoạn thời gian liền có thể ăn một lần, phi thường có lời. Nhưng đã ngươi nói, vậy liền cho ngươi một bộ mặt.” Harvey xem ở cường hóa con mắt phân thượng, hay là quyết định cho Vu Hoành một bộ mặt.

Hắn lại lần nữa khoát tay, lập tức một mảnh vầng sáng xanh lam bay ra, ở một bên trên bờ cát một lần nữa thả ra Firsna thân hình.

Firsna khuôn mặt nhỏ trắng bệch, toàn thân phát run, tựa hồ vừa mới biến mất cái này ngắn ngủi mấy giây, liền cho nàng

tạo thành khó mà ma diệt khủng bố ấn tượng.

“Nho nhỏ cho ngươi một bài học, để cho ngươi biết nơi này không phải cái gì đất lành. Các ngươi nếu như cũng muốn cùng mặt khác nạn dân một dạng lưu lại, liền muốn nghĩ rõ ràng, nơi này bình dân đến cùng là cái dạng gì tiêu chuẩn cùng thực lực.”

Harvey đối với Firsna liền không có tốt như vậy sắc mặt, hơi mang theo không kiên nhẫn cùng giáo huấn.

Tiếp theo, hắn cùng Vu Hoành đại khái hàn huyên trò chuyện đằng sau an bài.

Hắc Hắc Linh Hào tổn hại nghiêm trọng, cần tu chỉnh thời gian đoán chừng sẽ rất dài, Vu Hoành trước thanh toán một chút tiền đặt cọc, xem như ở chỗ này tu chỉnh phí tổn. Hiện tại hắc ấn còn tại cường hóa ngoại nhãn, thời gian mấy ngày nữa cũng nhanh muốn đến.

Đến lúc đó cường hóa Loạn Thần Quang cùng thuấn di năng lực, tuyệt đối có thể lại phát sinh một lần chất biến.

Đến lúc đó lại bắt đầu cường hóa khôi phục phòng an toàn.

Phòng an toàn này trên đường đi hư hại rất nhiều lần, mỗi lần khôi phục đều cần chiếm dụng hắc ấn cường hóa thời gian, cái này khiến Vu Hoành cảm giác hiệu suất cực thấp, cho nên lần này, hắn dự định tại cái này Phù Không Thành thu mua một chút có thể tự động chữa trị vật liệu, cho phòng an toàn Hắc Hắc Linh gia tăng bản thân chữa trị công năng.

Trên đảo nhỏ, Harvey cho bọn hắn phân chia một khối lớn đất hoang, thờ bọn hắn tự hành ở lại. Không có phòng ốc, không có bị tấm đệm, không có ăn uống, không có cái gì.

Chỉ cấp địa bàn, Harvey liền nửa đường nhận được thông tri, cấp hống hống rời đi.

Lúc ban đêm.

Ở trên đảo màu xám trắng loạn thạch trong đất, những người còn lại đều tại bên đống lửa nói chuyện phiếm, mặc sức tưởng tượng tại Phù Không Thành tương lai, chăm chú quy hoạch về

sau nếm thử đụng vào Cầu Nguyện Thuật cùng Đại Phục Sinh Thuật lộ tuyến.

Vu Hoành thì một người đứng ở một bên, nhìn qua rộng lớn đen kịt mặt hồ.

Hắn chợt nhớ tới, ban sơ, doanh địa lúc cũng là dạng này, người chung quanh ngay từ đầu đều có thể hỗ bang hỗ trợ, nhưng đến phía sau, có hắc ấn hắn cấp tốc trở thành chủ lực, những người còn lại dần dần cũng không cách nào đuổi theo bước tiến của hắn.

Sau đó tự nhiên mà vậy, người liền đều giải thể.

Tại sinh mệnh nguy cơ trước mặt còn có thể đoàn kết nhất trí doanh địa, khi không có trí mạng uy h·iếp về sau, liền bắt đầu xuất hiện các loại loạn thất bát tao tiểu tâm tư.

'Có lẽ, ta nên một người tiến lên.' Vu Hoành cảm giác hắn không có người có thể theo kịp chính mình tốc độ đi tới, cùng cứng rắn kéo lấy người khác tiến lên, không bằng chính mình một đường độc hành.

Theo đằng sau đường xá càng ngày càng nguy hiểm, tiếp tục đi tới đích, liền xem như Y Y, cũng có thể sẽ gặp được nguy cơ.

Coi như mình mạnh hơn, cũng hầu như gặp được khả năng không cách nào bảo vệ nàng thời điểm…

Mấu chốt nhất là, Y Y không cần thiết cùng mình một đạo khắp nơi g·ặp n·ạn. Mục đích của nàng, ngay từ đầu chính là an ổn sinh hoạt, tìm an toàn địa phương, phục sinh mẫu thân, sau đó cùng một chỗ bình tĩnh sinh hoạt.

Nếu như nơi này Phục Sinh Thuật có thể làm được điểm ấy, nàng lưu lại ở chỗ này sinh hoạt, cũng coi như có thể

Vu Hoành cảm thấy Y Y mục đích thực hiện độ khó có lẽ so Khô Thiền yếu đến nhiều. Bởi vì Y Y mẫu thân Quỷ Ảnh, kỳ thật đã cùng nàng dung hợp ở cùng nhau.

Mà Khô Thiền, hắn thân nhân vết tích sợ là một chút cũng không có.

“Đang suy nghĩ gì đấy?” Khô Thiền từ phía sau đến gần tới.

“Ta đang nghĩ, muốn không để Y Y cũng lưu lại. Đi theo ta, về sau sẽ càng ngày càng nguy hiểm.” Vu Hoành quay người, nhìn về phía hắn.

Khô Thiền mặt che lấp tại mặt nạ vàng kim dưới, nhưng này song tràn ngập hi vọng con mắt, lúc này ở trong lòng của hắn lưu lại ấn tượng thật sâu.

“Có thể, chúng ta quyết định ở chỗ này cùng một chỗ bão đoàn. Vừa mới mọi người cùng Emma trao đổi dưới, hỏi thăm rất nhiều nơi này tin tức tương quan. Nơi này thật, rất không giống với…” Khô Thiền thở dài.

“Ở chỗ này có thể làm bình dân người, cơ bản không có một cái là người hiền lành, tất cả mọi người là từ thế giới của mình chạy nạn đi ra. Mà có thể từ trong một thế giới trốn tới nhân vật, có thể nghĩ thực lực tuyệt sẽ không kém.”

“Sau đó ta lại hỏi bên dưới nơi này đại khái phân chia. Phù Không Thành chia lên bên trong hạ tam khu, chúng ta thuộc về bình dân, chỉ có thể ở lại khu, chính là trong thành khu vực. Loại này đơn độc tư nhân tiểu không gian, xem như trung khu, bên trên khu thì là áo pháp vòng tròn các pháp sư chỗ ở.”

“Vậy ngươi cảm thấy, thực lực của ngươi tại nơi này tính là gì trình độ?” Vu Hoành hỏi.

“Không rõ ràng, bất quá, chờ vị kia trở về liền biết. Nơi này cũng có thể chính mình ra ngoài, chúng ta tại đảo nhỏ một bên khác, phát hiện một cái trận pháp cỡ nhỏ, rất như là truyền tống trận. Garfie các nàng đang nghiên cứu, nhìn cụ thể phương pháp sử dụng.” Khô Thiền nói.

“Về sau, dựa vào các ngươi chính mình.” Vu Hoành vỗ vỗ bả vai hắn.

“Trên đường đi đa tạ thuyền trưởng bảo vệ.” Khô Thiền lui ra phía sau một bước, chăm chú hướng phía Vu Hoành bái.

“Chờ chúng ta ở chỗ này an định lại, thuyền trưởng ngài tùy thời có thể đến nay cùng một chỗ định cư.” Hắn chăm chú

chân thành nói.

“Đa tạ.” Vu Hoành cười cười, không nói thêm lời.

Nhìn xem Khô Thiền lại lần nữa cúi đầu, sau đó xoay người đi những người còn lại nơi đó, tiếp tục thương lượng cùng chế định kế hoạch.

Hắn thở hắt ra, ngồi xổm người xuống, tay vươn vào trong nước nhẹ nhàng quấy.

Trong nước hai đầu màu trắng cá con đã bị kinh động, bơi qua bơi lại, nhanh như chớp liền biến mất không thấy.

‘Có lẽ, lưu lại, thật là cái lựa chọn tốt…’

Vu Hoành nhìn xem yên ổn hòa bình cá con, trong lòng đột nhiên dâng lên ý nghĩ này.

Sáng sớm hôm sau, Harvey lại trở về. Lần này mang về liên quan tới truyền tống trận cách dùng, cùng truyền tống địa điểm tin tức.

Đồng thời còn mang đến một chỗ lâm thời điểm cư trú cho phép sách.

“Đây là các ngươi lâm thời nơi ở, đằng sau tùy thời có thể lấy dời đi qua. Ở chỗ này di động phương thức chủ yếu có hai loại, phi hành cùng thuấn di truyền tống . Bình thường đều là điểm đối điểm di động, các ngươi phải làm, là xác định tọa độ, sau đó mua truyền tống cần thiết trọn vẹn thiết bị. Mặt khác, Tiểu Vu, thuyền của ngươi tình huống thế nào?” Harvey đem một đống văn thư ném cho Khô Thiền bọn người, chính mình thì chủ động đi hướng Vu Hoành.

“Còn tại kiểm tra tu sửa, nhưng sắp rồi, lập tức bắt đầu chữa trị.” Vu Hoành trả lời. Quay đầu mắt nhìn những người còn lại.

Tối hôm qua trong phòng tất cả mọi người một đêm không ngủ.

Sắp chia tay sắp đến, hắn luôn cảm giác bầu không khí có chút lạ, có chút trầm mặc.

“Vậy được, đúng, trước ngươi hỏi, tự động chữa trị vật liệu, nơi này có không ít, trong đó tương đối thích hợp là Tinh Linh hợp kim, loại hợp kim này có thể tự hành tịnh hóa vật dơ bẩn, còn có thể tự hành khép lại trọng thương trở xuống hết thảy tổn thương. Trọng thương phía trên lời nói liền phải ngoài định mức trợ giúp tăng thêm vật liệu. Trọng yếu nhất chính là, loại tài liệu này tại nguyên tai nội bộ cũng có thể hữu dụng. Không giống mặt khác rất nhiều vật liệu, bình thường hoàn cảnh hết thảy rất tốt chờ tiến vào nguyên tai bên trong, hai không dùng.”

“Giá bao nhiêu tiền?” Vu Hoành gật đầu tỏ ra là đã hiểu.

“Thị trường mua nói phi thường đắt đỏ, nhưng ngươi nơi này không cần tiền.” Harvey mỉm cười, “Lão sư của ta Margaret tuần tra trưởng, liền có không ít loại này Tinh Linh hợp kim, nàng dựa dẫm vào ta biết được ngươi là gần nhất vừa tới Cứu Thế Chi Chu thuyền trưởng về sau, đối với các ngươi cảm thấy rất hứng thú.”

“Có ý tứ gì?” Vu Hoành nhíu mày.

“Đừng có gấp. Lão sư ta có ý tứ là, Tinh Linh hợp kim rất hi hữu, rất trân quý, dùng tiền cái gì đổi, nàng cũng không nguyện ý, dù sao nàng cũng không thiếu tiền. Cho nên… Nàng hi vọng ngươi có thể giúp nàng hoàn thành một lần thăm dò. Chỗ kia chỉ có Cứu Thế Chi Chu sau khi tiến vào có thể tìm đúng phương hướng.” Harvey cười nói.

“Đây coi như là thăm dò nhiệm vụ?” Vu Hoành nói.

“Xem như thế đi, lão sư mới thu hoạch một cái rất quái dị tọa độ, cho nên hi vọng Cứu Thế Chi Chu có thể vào tìm tòi hư thực, nhìn có thể hay không tìm tới nguyên chất. Dù sao tìm kiếm nguyên chất hiệu suất cao nhất, chính là Cứu Thế Chi Chu.” Harvey nói.

Chương 494: Tạm đừng (4)

“Như vậy Thâm Thúy Thần Dịch đâu?” Vu Hoành còn nhớ rõ cái này. Không có cái này, hắn cảm thấy hiện tại phòng an toàn, khả năng thật đúng là không có cách nào tiến lên Phượng Nhãn.

“Đây là tính chiến lược vật tư, muốn cầm tới, chỉ sợ rất khó.” Harvey lắc đầu.

“Đại Áo Thuật Sư không phải chúng ta có thể tiếp xúc được.”

Hắn ném qua đến một bản bạch ngân trang bìa tác phẩm vĩ đại sách.

“Cho.”

“Đây là cái gì?”

“Truyền tống hướng dẫn chi thư, phía trên có chỗ có điểm truyền tống tọa độ ghi chép, muốn đi đâu chính mình điểm chính là.” Harvey giải thích.

“Mua sắm, nghiên cứu, học tập, du ngoạn, hưởng thụ phục vụ, nơi này đều có. Ở chỗ này không có cái gì khu phố, cửa hàng đều là điểm đối điểm truyền tống, tuyên truyền cũng đều là tại bản này truyền tống chi thư bên trên đánh quảng cáo. Dùng tiền tệ là pháp tinh. Chính là cơ sở nhất pháp lực năng lượng kết tinh. Loại kết tinh này có thể dùng bất luận một loại nào năng lượng chuyển hóa ngưng tụ, năng lượng càng cao, mật độ càng cao, ngưng tụ pháp tinh càng nhiều, càng mạnh.”

Nói, hắn ném ra một nửa trong suốt hình tròn tiền xu.

Vu Hoành một chút tiếp được, đánh giá.

Đây chính là cái song diện khắc ấn lấy Phù Không Thành đồ án cứng rắn tiền xu.

Mở sách, hắn đại khái nhìn một chút, phía trên lít nha lít nhít tất cả đều là nhiều loại danh tự cửa hàng.

Ăn ở chơi, nơi này cái gì cần có đều có, thậm chí còn có thị trường nô lệ.

“Bởi vì trong bình thường mọi người rất ít gặp mặt, cho nên nơi này thỉnh thoảng sẽ cử hành một chút cỡ lớn tụ tập hoạt động, tỉ như khánh điển, tỉ như tranh tài, hoặc là pháp sư sàng chọn loại hình. Không có chuyện, có thể đi nhìn xem.”

Harvey nói chuyện bao nhiêu mang theo một chút chân thành.

“Ngươi tuổi còn trẻ liền bước vào bất diệt cấp độ năng lượng, ý vị này thiên phú tương đương có thể. Loại tầng thứ này nhân tài, là rất nhiều cao giai các Áo Thuật sư hoan nghênh. Dù sao, một đến chín cấp áo thuật đẳng cấp bên trong, đến cấp ba mới có thể nắm giữ Bất Diệt cấp độ lực lượng. Ngươi cái này tương đương với cất bước chính là cấp ba, tốt vô cùng!”

“Cho nên?” Vu Hoành tựa hồ đoán được hắn muốn nói cái gì.

“Cho nên, có muốn hay không ta cho ngươi dẫn tiến dẫn tiến? So với làm cái gì Cứu Thế Chi Chu thuyền trưởng, trở thành một tên cường đại toàn năng Áo Pháp sư, không phải càng đáng giá mục tiêu theo đuổi a?” Harvey mê hoặc nói.

“Ngươi bao nhiêu cấp?” Vu Hoành đột nhiên hỏi.

“Ngạch. Cấp ba.” Harvey thành thật trả lời.

“Ngươi học tập bao lâu?” Vu Hoành hỏi lại.

“Hơn 230 năm.” Harvey lại lần nữa đàng hoàng nói

“Ta còn có thể sống chín mươi mấy năm.” Vu Hoành nói.

“Vì cái gì?” Harvey sửng sốt một chút.

Vu Hoành cũng không có giấu diếm, đem Agris tình huống cùng hắn nói.

“Agris a. Cái kia rất nổi danh cường đại Tinh Thần…” Hắn trầm mặc dưới, tựa hồ đang cân nhắc được mất cân bằng.

Mười mấy giây sau, hắn hay là hiểu rõ gật đầu.

“Vậy liền không có biện pháp. Ngươi tình huống này ta sẽ cùng lão sư báo cáo.”

Lập tức, Harvey biểu lộ liền phát sinh biến hóa to lớn. Từ lúc mới bắt đầu nhiệt tâm, trong nháy mắt biến thành lãnh đạm mặt.

Loại này không che giấu chút nào cấp tốc chuyển đổi, để Vu Hoành nhìn mà than thở đồng thời, trong lòng cũng rất thoải mái.

Hắn liền ưa thích loại này ngay thẳng phương thức câu thông, so với những tâm tư đó đều giấu ở sâu trong nội tâm gia hỏa, dạng này ngay thẳng, kỳ thật càng khiến người ta yên tâm.

Nhìn xem Harvey đi tới một bên, xuất ra một cái cúc áo một dạng đồ vật nói chuyện.

Vu Hoành lẳng lặng chờ đợi.

Không một chút, Harvey quay người trở lại.

“Đi thôi, lão sư ta muốn gặp ngươi, đoán chừng là thẩm tra đối chiếu trên người ngươi có phải là thật hay không cùng Agris có khế ước.”

“Đi.”

Vu Hoành sảng khoái gật đầu.

Hai người cùng nhau lên đảo nhỏ biên giới truyền tống trận.

Theo trận pháp sáng lên quang văn màu trắng, một đạo trong suốt vặn vẹo từ dưới đi lên, trong nháy mắt đem Vu Hoành cùng Harvey vặn vẹo phân giải thành vô số điểm sáng màu trắng, biến mất không.

Tiếp theo một cái chớp mắt.

Vu Hoành thấy hoa mắt, phát hiện chính mình đi tới một tòa cao lớn đen đỏ giao nhau cung điện.

Cung điện là cùng loại kiểu dáng Châu Âu phong cách, khắp nơi là vòng tròn cùng mọc cánh điểu nhân phù điêu.

Màu xám trắng khối lớn gạch đá tại dưới chân sáng đến có thể soi gương, tả hữu trên tường trên diện rộng đen thảm treo tường bên trên, từng bầy chân dung bọn họ không ngừng diễn lại một ít truyền thuyết trong chuyện thần thoại xưa tình cảnh.

Bọn hắn truyền tống vị trí ngay phía trước, một cánh cao năm mét nặng nề đại môn màu đen, chậm rãi bị lực lượng vô hình đẩy ra.

Bên trong lộ ra một mảnh hình trụ giống như màu trắng trống trải đại sảnh.

Trong đại sảnh, một cái toàn thân trên dưới toàn bộ là do dòng nước màu lam tạo thành tóc dài nữ nhân, chính bản thân lấy màu trắng ngân tuyến pháp sư bào, ngồi dựa vào màu băng lam ghế dựa cao ngủ gà ngủ gật.

Nữ nhân này toàn bộ thân thể đều là lưu động nước, nàng ngũ quan hình dáng thậm chí đều không phải là cố định, theo ngủ gật có chút động đậy, sẽ còn phát sinh nhỏ xíu biến hình.

“Đây chính là lão sư của ta Margaret, một vị chính thống Bắc phái Thủy nguyên tố lãnh chúa, chín mươi năm trước khảo hạch cũng đã là cấp sáu Áo Pháp sư, nàng đồng thời cũng là Tuyệt Đối Thiên Bình hai mươi bảy vị tuần tra trưởng một trong, ngươi có thể tôn xưng chức vụ của nàng.” Harvey tinh thần đưa tin nhắc nhở.

Vu Hoành gật gật đầu, hắn không biết cái gì Bắc phái, nhưng Thủy nguyên tố lãnh chúa hay là nghe hiểu.

Nói đơn giản chính là, vị nữ sĩ này không phải người. Là nước.

“Tôn kính Margaret tuần tra trưởng. Ta là Cứu Thế Chi Chu Hắc Hắc Linh Hào thuyền trưởng tại.” Hắn đơn giản bái, ân cần thăm hỏi nói.

“Agris khế ước a… Đúng là thật… Đáng tiếc…” Trên chỗ ngồi Thủy nguyên tố lãnh chúa mở mắt đánh giá Vu Hoành. Trên mặt lộ ra rõ ràng vẻ tiếc hận.

“Vậy liền không có cách nào theo quy củ làm việc đi. Ngươi thay ta hoàn thành nhiệm vụ, ta cho ngươi ngươi muốn Tinh Linh hợp kim.”

“Được. Mạo muội hỏi một câu, Agris bản thể, nếu như tại Phù Không Thành nơi này, là thuộc về bao nhiêu cấp Áo Pháp sư thực lực?” Vu Hoành bỗng nhiên trong lòng khẽ động, hỏi nhiều câu.

“Cấp chín Đại Áo Pháp sư cấp độ. Agris tại chúng ta nơi này cũng không nhỏ danh khí, bởi vì hắn đã từng cũng đảm nhiệm qua Phù Không Thành cao nhất ghế một trong… Tại áo pháp vòng tròn vị trí bên trong chờ đợi mấy vạn năm.” Margaret lãnh đạm hồi đáp.

“Đa tạ giải hoặc.” Lần này Vu Hoành minh bạch, vì cái gì đối phương tại xác nhận khế ước là thật về sau, lập tức lạnh xuống mặt tới.

Hóa ra đã từng Agris cũng là nơi này một thành viên… Mà lại cấp chín Đại Áo Thuật Sư… Mạnh như vậy sao?

“Tốt, lui ra đi.” Margaret khoát khoát tay.

Harvey lập tức hành lễ cáo từ, mang theo Vu Hoành rời khỏi đại sảnh.

Cửa lớn chậm rãi khép lại, Vu Hoành cũng lần đầu tiếp xúc đến Agris ở ngoài Giám Ngục đảo dấu vết khác.

“Harvey pháp sư, nếu như nói Agris đã từng là nơi này cấp chín Đại Áo Thuật Sư, như vậy còn lại Đại Áo Thuật Sư phải chăng có năng lực, đánh vỡ trên người ta phần khế ước này đâu?” Vu Hoành như có điều suy nghĩ hỏi.

“Ta tra một chút trước.” Harvey cấp tốc liên hệ Emma tuần tra dưới.

“Ngô… Hẳn là có thể, cấp chín Đại Áo Thuật Sư bọn họ lẫn nhau đều có liên hệ, bất quá dựa theo Emma cơ sở dữ liệu ghi

chép, Agris Đại Áo Thuật Sư đã rời đi Phù Không Thành hơn bốn nghìn năm, đoán chừng muốn giải trừ cũng không có cách nào thông qua hòa bình phương thức giải quyết. Mà ngươi ta dạng này cấp ba tiểu lâu la, cũng đừng vọng tưởng cấp chín Đại Áo Thuật Sư bọn họ vì chính mình vọng động tại mâu."

Vu Hoành trầm mặc xuống.

Trong lòng của hắn sau cùng một tia hi vọng cũng tan vỡ.

Nguyên bản nhìn đến đây cường thịnh như vậy, hắn kỳ thật cũng bắt đầu sinh qua mượn nhờ nơi này lực lượng phá vỡ trói buộc suy nghĩ.

Nhưng lúc này Harvey một phen, còn có Margaret thái độ chuyển biến, hiện thực nói cho hắn biết, con đường này đi không thông.

'Hay là phải dựa vào chính mình a…'

Đi ra đại sảnh, trở lại truyền tống trận lúc, Vu Hoành nghiêng đầu nhìn về phía ngoài cung điện mông lung tinh không. Trong lòng rốt cuộc không có chút lòng chờ mong vào vận may.

Ngày thứ ba.

Harvey lại lần nữa tìm tới cửa, cho Vu Hoành một vật.

Đó là một cái hình sáu cạnh màu đỏ cái hộp nhỏ.

"Ầy, đây là nhiệm vụ yêu cầu. Tọa độ cũng ở bên trong. Thăm dò bên trong một nửa trở lên khu vực, cũng xác định bên trong là có phải có nguyên chất. Máy ghi chép liền dùng cái này. Tới gần nguyên chất lúc nó sẽ tự hành khởi động." Harvey đơn giản nói.

"Ghi chép tốt, trở về dùng truyền tống chi thư liên hệ ta, đến lúc đó cho ngươi ngươi muốn Tinh Linh hợp kim."

"Đi." Vu Hoành gật đầu. Tiếp nhận cái hộp nhỏ. Hắn quay đầu nhìn về phía cách đó không xa trước đã tại thu dọn đồ đạc Khô Thiền đám người.

Bọn hắn đang từ trong phòng an toàn, đem chính mình vật phẩm tư nhân từng cái sửa sang lại, cõng đến trên lưng.

Firsna cùng Bạch Long Garfie hiệu suất rất cao, mấy lần liền xác định sau này hành động phương hướng.

Các nàng dự định trước khi chia tay đi tiến hành áo pháp tư chất khảo hạch. Khảo hạch là miễn phí, nếu như thông qua còn tốt, có là con đường kiếm tiền. Nếu như không thông qua, liền thay cái phương hướng đi làm công.

"Hôm nay liền đi?" Vu Hoành nhìn thấy Khô Thiền đến gần tới.

"Ừm, tất cả an bài xong. Ta hỏi qua Emma, Y Y mẫu thân tình huống như vậy, ở chỗ này, có thể khôi phục." Khô Thiền gật đầu, mang trên mặt một tia phát ra từ nội tâm dễ dàng cùng tin tức.

"Còn có nhà ta người tình huống, trên lý luận cũng có thể thông qua Cầu Nguyện Thuật phục hồi như cũ!"

"Chúc mừng ngươi." Vu Hoành gật gật đầu, thở dài một tiếng.

"Nói như vậy Y Y cũng muốn lưu lại?"

"Kỳ thật ta cùng nàng đã nói, nàng muốn cùng ngươi, nhưng cái này không có bất kỳ ý nghĩa gì, ở trên thuyền nàng trừ làm chút phổ thông sống, còn lại cái gì cũng không làm được. Không bằng lưu lại, ở chỗ này còn có thể an toàn yên ổn rất nhiều, đồng thời chờ ta về sau thành Áo Pháp sư, nói không chừng có thể trước giúp nàng giải quyết vấn đề của nàng." Khô Thiền tự tin nói.

"Chỉ là nàng không nguyện ý."

"Ngươi đo qua? Tự tin như vậy?" Vu Hoành cười cười.

"Không, bất quá ta hỏi thăm một chút Áo Pháp sư cần một chút cứng nhắc điều kiện, phát hiện ta đều hoàn mỹ thỏa mãn. Đặc biệt là tinh thần lực chất lượng!" Khô Thiền cũng cười nói.

Vu Hoành không nói, nhìn xem chính hướng hắn nơi này nhìn đến Y Y.

Hắn cười với nàng cười, lại quay đầu nhìn về phía Khô Thiền.

“Xác thực, nếu nơi này an toàn hơn, ta xác thực không nên cưỡng ép đưa nàng lưu tại bên cạnh ta. Về sau trên thuyền sẽ càng ngày càng nguy hiểm, nàng đi theo ta, sớm muộn cũng sẽ xảy ra chuyện.”

Vu Hoành kỳ thật cũng minh bạch, một ngày này sớm muộn cũng sẽ đến, chỉ là hắn không nghĩ tới tới nhanh như vậy.

“Thuyền trưởng, đừng lo lắng, ta đem Xích Tiêu lưu cho ngươi. Trên đường cũng có thể có người nói chuyện.” Khô Thiền nói.

“Lão nhân gia ta cũng muốn lưu lại, ta ở chỗ này cũng có hi vọng khôi phục thân thể! Khô Thiền tiểu tử ngươi chớ nói lung tung!” Xích Tiêu lập tức giật nảy mình, tranh thủ thời gian kêu lên.

Từ khi lên thuyền về sau, hắn liền không có an ổn nghỉ ngơi thật tốt qua một ngày.

Hiện tại thật vất vả có cơ hội an định, hắn mới không đi theo lấy Vu Hoành lăn lộn.

Loại này biết rõ về sau sẽ hẳn phải c·hết đường xá, đồ đần mới cùng theo một lúc xông.

“Không có việc gì… Ta một người cũng rất tốt.” Vu Hoành cười nói.

“Chờ ta sống lại người nhà của ta, liền đến giúp ngươi!” Khô Thiền chân thành nói.

“Vậy ngươi phải cố gắng lên.” Vu Hoành bật cười.

Hắn nhìn về phía Y Y. Y Y cười với hắn một cái.

“Chúng ta khi nào thì đi?” Y Y đến gần tới hỏi.

“Ngươi lưu lại liền tốt. Khô Thiền sẽ chiếu cố ngươi. Con đường sau đó, ta đi một mình liền tốt.” Vu Hoành chân thành nói, “Thực lực của ngươi quá kém, đi theo ta cũng chỉ sẽ tìm c·ái c·hết vô nghĩa.”

“Thế nhưng là, chúng ta trước đó đã nói xong…” Y Y sững sờ.

“Đã nói, cũng có thể biến, không phải sao?” Vu Hoành đưa tay chà xát đầu của nàng.

“Nhưng ta lưu lại, sẽ cho nơi này mang đến nguy hiểm.” Y Y lo lắng nói.

“Ta hỏi qua Emma, hắc tai ở chỗ này không cách nào xâm nhập, nơi này là chống cự nguyên tai tuyến đầu, trên người ngươi vấn đề, phải giải quyết cũng không khó.” Một bên Khô Thiền khinh thân trả lời.

“Có thể Vu Hoành…” Y Y còn muốn nói điều gì.

“Y Y ngươi không muốn phục sinh mụ mụ ngươi rồi hả?” Khô Thiền ngắt lời nói.

Trầm mặc.

Y Y trên mặt lần đầu lộ ra giãy dụa cùng mờ mịt.

Thấy thế, Vu Hoành lộ ra một cái nụ cười ấm áp: “Yên tâm đi, ta một người ở bên ngoài ngược lại dễ dàng hơn, không có các ngươi những này liên lụy, ta ngược lại càng có thể thi triển đến mở.”

Chương 495: Nhiệm vụ (1)

Chương 495: Nhiệm vụ (1)

Tuyệt Đối Thiên Bình khu c·ách l·y.

Phù Không Thành nội bộ, bên trong một cái chỗ sâu quang chi cửa sổ bên trong.

Harvey cùng một tên khác tóc vàng tóc tết hai bên tuổi trẻ nữ pháp sư, cùng một chỗ dẫn Vu Hoành tiến về mới tọa độ địa điểm.

Trống trải u ám to lớn Hắc Thành Bảo bên trong, ba người bốn phía một mảnh vắng vẻ, không có bất kỳ cái gì những bóng người khác.

Dưới chân từng khối dài hơn mười thước rộng gạch đá, là tạo dựng nơi này chủ yếu nhất kiến trúc đơn nguyên.

Đại lượng mễ tự hình cùng hình thoi hình tròn xen lẫn các loại ký hiệu thần bí, ở trên vách tường khắp nơi đều là, có vẻ hơi lộn xộn.

Harvey hai người đi tới đi tới, đi đến một nửa, đột nhiên ngừng lại.

“Tiểu Vu, nơi này phụ cận chính là chúng ta Tuyệt Đối Thiên Bình nguyên tai nghênh chiến tuyến đầu, mau mau đến xem a?”

“Có thể sao?” Vu Hoành nhưng là rất muốn nhìn xem.

Các Áo Thuật sư đến cùng là như thế nào tác chiến, hắn cũng muốn biết.

“Đương nhiên có thể.” Harvey vẫn cảm thấy có chút tiếc hận, muốn kích phát Vu Hoành đối với áo thuật hứng thú.

“Kỳ thật ngươi vừa tới, không rõ ràng áo thuật cùng pháp thuật khác nhau. Ta cho ngươi đại khái nói một chút như thế nào?”

“Xin lắng tai nghe.” Vu Hoành nhìn hắn tràn đầy phấn khởi, hiển nhiên là tiến nhập một loại nào đó Amway trạng thái.

Harvey một bên rẽ ngoặt, vừa bắt đầu dùng một loại mang theo tự hào ngữ khí, đề cao âm điệu miêu tả đứng lên.

“Cái gọi là pháp thuật, nhưng thật ra là chỉ hết thảy siêu tự nhiên có thể được phóng thích đi ra năng lực. Vô luận là trời sinh có, hay là hậu thiên học tập, đều có thể gọi chung là pháp thuật. Nhưng áo thuật không giống với.”

“Pháp thuật có thể chỉ học tập, không suy nghĩ. Có thể dựa vào thiên phú mãng lấy làm. Nhưng áo thuật, thì là cần tìm tòi nghiên cứu huyền bí tinh thần. Chúng ta đem năng lượng nguyên tố phân chia thành rất nhiều ngành học, cũng lấy cực kỳ khả năng đặc biệt phương thức, không ngừng xâm nhập đi thăm dò, đi nghiên cứu nó bản chất là cái gì. Ngành học hóa, xâm nhập hóa, đây mới là áo thuật tinh túy!” Harvey nói lên áo thuật liền hai mắt tỏa ánh sáng.

“Rất lợi hại!” Vu Hoành thành khẩn nói.

“Ngươi minh bạch liền tốt. Áo thuật đơn giản giải thích, chính là thăm dò huyền bí chi thuật. Cho nên đối với Đại Áo Thuật Sư tới nói, thế gian vạn vật rất nhiều đồ vật đều là không có bí mật. Nhưng…” Harvey câu chuyện nhất chuyển, “Cái này đã là các Áo Thuật sư cường đại căn nguyên, cũng là chúng ta nhược điểm to lớn. To lớn lòng hiếu kỳ, thăm dò huyền bí tò mò, sẽ để cho bất kỳ một cái nào Áo Thuật sư, đối mặt thịnh vượng lòng hiếu kỳ lúc, cơ hồ không có sức chống cự. Cũng bởi vậy, lại không ít Áo Thuật sư đi hướng lạc lối.”

Harvey nói, dẫn Vu Hoành rất mau tới đến bên trái một chỗ thiên điện bên trong.

Nơi này có một tòa trôi nổi màu đỏ hình bầu d·ụ·c cổng truyền tống.

Cửa trung tâm, có đại lượng xiềng xích màu đỏ dọc theo người ra ngoài, kết nối đến bốn phía vách tường.

“Nơi này chính là cân bằng lý lẽ. Chúng ta lợi dụng đa trọng nguyên tai lực lượng, lẫn nhau ngăn được, hình thành một bộ có thể duy trì cực kỳ lâu hệ thống phòng ngự.” Harvey giới thiệu nói.

“Trừ ra phong tỏa tiếp xúc miệng bên ngoài, các Áo Thuật sư còn chủ động tuần tra bốn phía, phát hiện bất luận cái gì nguyên tai bức xạ, lập tức xuất thủ triệt tiêu.”

Harvey tiếp tục nói: “Ta chính là một thành viên trong đó. Tuần tra đội bên ngoài, còn có Ma Tượng sư, bọn hắn một người liền có thể điều khiển thiên quân vạn mã, đánh lui nguyên tai quái vật tập kích.”

Tha phương hướng rẽ ngang, hướng phía một chỗ khác thiên điện tiến đến.

Rất nhanh, ba người đến tòa thứ hai điện đường.

Nơi này mặt ngoài nhìn qua cùng trước đó không có gì khác biệt.

Nhưng Harvey dẫn đầu hướng phía ở giữa cổng truyền tống đi tới.

Xùy!

Người khác biến mất không thấy gì nữa.

Vu Hoành cùng một cái khác Áo Thuật sư cũng đi theo đi qua.

Hồng quang lấp lóe về sau, ba người xuất hiện tại một tòa cao ngất trên tường thành.

Harvey tại phía trước nhất, thuận tường thành hướng phía trước tiếp tục đi lại.

“Nơi này là Phong Chi Biên Giới, tên như ý nghĩa, chính là phong tai tuyến đầu.” Cách khác trượng hướng phía bên phải bên ngoài tường thành chỉ chỉ.

Chỉ vào nơi xa xám đen trên đại địa, từng chiếc tựa như khinh khí cầu giống như cự hình viên cầu màu đen.

Những viên cầu này ở trên mặt đất nhấp nhô, thỉnh thoảng sẽ từ phía trên chia ra rất nhiều con rận một dạng điểm nhỏ.

Vu Hoành nhìn kỹ, phát hiện những cái kia điểm nhỏ thế mà tất cả đều là lít nha lít nhít cao lớn pho tượng màu đen.

Bọn hắn vừa ra tới, liền bốn chỗ ở trên mặt đất du đãng, tuần sát.

"Những viên cầu này, mỗi một cái đều là Ma Tượng sư bọn họ độc hữu căn cứ. Bên trong ẩn tàng có thành tựu trên vạn Ma Tượng, tùy thời ứng đối khả năng xuất hiện nguyên tai quái vật." Harvey giải thích nói.

"Đừng nhìn những này Ma Tượng mỗi cái chỉ có một tòa nhà lớn như vậy, trên thực tế, trong cơ thể của bọn hắn chứa tự bạo hạch tâm, một khi lâm vào tuyệt cảnh, liền sẽ trong nháy mắt tự bạo. Uy lực của nó, đủ để trong nháy mắt sinh ra c·hôn v·ùi hiệu ứng, phá hủy cơ hồ tất cả đến gần hết thảy vật chất năng lượng. Liền xem như bất diệt năng lượng, cũng sẽ bị cưỡng ép đánh tan kết cấu. Dù sao ngươi hiểu, bất diệt chỉ là một loại dựng lại, so phổ thông kết cấu càng thêm vững chắc cùng cường đại hoàn toàn mới dựng lại. Nhưng loại này dựng lại cũng là có thể b·ị đ·ánh phá. Chôn vùi hiệu ứng là được rồi."

Vu Hoành khẽ gật đầu. Lúc này hắn tính toán những cái kia to lớn viên cầu số lượng, trong lòng đã hơi choáng.

Những này to lớn viên cầu tại hắn trong tầm mắt liền có trên trăm khỏa, chớ nói chi là đây chỉ là trong đó một góc nhỏ.

Ba người thuận tường thành đỉnh một mực hướng phía trước.

Hai bên cảnh sắc, từ màu đen bình nguyên, dần dần biến thành rậm rạp biển cây, lại từ biển cây, từ từ biến thành cát vàng đầy mắt sa mạc.

Cuối cùng lại xuyên qua sa mạc, mới rốt cục, đi vào một chỗ gập ghềnh dốc đứng Tuyết Sơn sơn mạch chỗ sâu.

Núi tuyết trắng xóa hoàn toàn ở giữa, đang có lấy một đạo bồ đào hình hố màu đen, lơ lửng giữa không trung, không ngừng ra bên ngoài tiêu tán lấy hơi khói màu đen.

“Đến, chính là chỗ này.” Harvey dừng lại, hướng phía trước thân ảnh lóe lên, thuấn di đến lỗ đen phía trước.

Vu Hoành cùng một cái khác Áo Thuật sư cũng đi theo thuấn di đi qua.

“Ngươi cũng biết cự ly ngắn truyền tống a?” Harvey cùng một người khác hơi kinh ngạc.

“Biết một chút, không nhiều.” Vu Hoành gật đầu.

“Thật đáng tiếc.” Harvey thở dài. Không có tiếp tục nói nữa.

Hắn đang đáng tiếc cái gì, Vu Hoành cũng có thể đoán được, nhưng không có cách nào. Lúc trước nếu như hắn không tiếp nhận thuyền đen khế ước, cũng không có khả năng hiện tại đến nơi này Phù Không Thành.

“Ngươi dự định lúc nào đi vào, thuyền của ngươi có thể trực tiếp bắn tới dừng ở phụ cận.” Harvey nói.

“Trong này là phong tai chỗ sâu a?” Vu Hoành hỏi lại.

“Dựa theo lão sư thuyết pháp, là. Chỉ là bên trong quá loạn, bức xạ q·uấy n·hiễu quá lớn. Đối với trật tự lực lượng phi thường bài xích. Cho nên Áo Thuật sư một khi đi vào, chúng ta loại này thiên trật tự cực đoan cường đại chức nghiệp giả, sẽ ở trước tiên kích phát sôi trào phản ứng, sau đó hoặc là chúng ta bị bài xích đi ra, hoặc là tọa độ này cửa vào bị ba động kịch liệt triệt để hủy đi.” Harvey nói.

“Cho nên Cứu Thế Chi Chu liền không như vậy bị bài xích?” Vu Hoành hỏi.

“Là như thế này, Cứu Thế Chi Chu trên bản chất kết cấu phi thường thô ráp, nguyên thủy kết cấu mang tới là càng thêm ổn định cùng không phải tinh vi chỉnh thể. Thiên trật tự nguyên tắc, chính là càng tinh vi, càng không tha thứ sai sót cùng vặn vẹo.” Harvey gật đầu.

“Mức độ nguy hiểm như thế nào?” Vu Hoành hỏi lại.

“Không rõ ràng, nhưng đây chính là đại giới, không phải sao?” Harvey cười cười.

Vu Hoành trầm mặc xuống.

“Có thể, lúc nào xuất phát?”

“Nhìn ngươi.”

“Vậy liền hiện tại.”

Vu Hoành quay người hướng về nơi đến trở về.

“Ta hiện tại có chút thưởng thức hắn.” Một tên khác tóc vàng tóc tết hai bên nữ Áo Thuật sư lên tiếng nói.

“Ta cũng thế.” Harvey gật đầu.

“Lúc trước phụ thân ta chính là như vậy, dựa vào tuyệt đối quả cảm phách lực, cùng siêu tuyệt hành động lực, thành công chạy ra nguyên sinh thế giới, lại tới đây. Hắn để cho ta nhớ tới ta q·ua đ·ời phụ thân.” Nữ Áo Thuật sư thở dài.

Harvey không nói gì, chỉ là vỗ vỗ đối phương phía sau lưng.

Nửa giờ sau.

To lớn Hắc Hắc Linh Hào, chậm rãi nổi lơ lửng, tại áo thuật vầng sáng màu tím dưới, hướng núi tuyết chỗ sâu lỗ đen lái vào.

Lỗ đen đã bị phóng đại rất nhiều lần, đầy đủ để thuyền từ từ tiến vào.

Vu Hoành ngồi một mình ở chủ thuyền điều khiển bên trong. Thông qua hình khuyên cửa sổ nhìn ra bên ngoài.

Sưu!

Đột nhiên, Hắc Hắc Linh phảng phất bị thứ gì lôi kéo ở, một chút đi đến gia tốc, vọt mạnh nhập lỗ đen, biến mất không thấy gì nữa.

Vu Hoành trước mặt hình khuyên cửa sổ cũng một chút lâm vào đen kịt.

Nhưng một giây sau.

Hắc ám biến mất.

Ùng ục ục…

Liên tiếp bọt khí, từ ngoài cửa sổ nổi lên, xẹt qua.

Vu Hoành giữ vững thân thể, cấp tốc thích ứng biến hóa qua trọng lực, lại hướng phía bên ngoài nhìn lại.

Ngoài cửa sổ, Hắc Hắc Linh chính phiêu phù ở tựa như biển sâu vô số trong chất lỏng.

Không có phong tai đặc thù thải tuyến, chỉ có vô số khói đen, vờn quanh ở chung quanh, không ngừng như là vật sống giống như du đãng.

Dưới cửa sổ phương, nơi xa là một mảnh sơn Hắc Sâm nghiêm, tựa như bị nham tương ngâm cùng đốt màu đen thành thị.

Thành thị chủ yếu là giáo đường phong cách, khắp nơi đều là dữ tợn mà bén nhọn trang trí vật.

Công trình kiến trúc ở giữa, là phảng phất rải đầy dầu trơn phản quang đá cuội đường nhỏ.

Trên đường nhỏ, một chút hình thù kỳ quái vặn vẹo sinh vật, ngay tại lung la lung lay bốn chỗ du đãng.

“Thành thị? Nguyên tai chỗ sâu, thế mà lại có thành thị? !” Vu Hoành nheo lại mắt, quan sát tỉ mỉ tòa này quỷ dị thành thị.

Soạt.

Ngoài cửa sổ nơi xa, một tòa công trình kiến trúc bén nhọn đỉnh, bỗng nhiên bay lên một đạo bóng đen khổng lồ.

Đó là một đạo toàn thân đen kịt, sau lưng mọc lên hai cánh nham thạch pho tượng.

Tay hắn xách cự kiếm, khuôn mặt nghiêm túc, đối diện bân hướng phía Hắc Hắc Linh Hào bay tới.

Vu Hoành tâm niệm vừa động, Hắc Hắc Linh Hào cạnh ngoài, tự động ngưng tụ ra Agris phân thân bóng đen khổng lồ.

Sưu!

Hai đạo bóng đen cấp tốc tiếp cận, ở giữa không trung hung hăng chạm vào nhau.

Bành! !

Một vòng sóng chấn động văn nổ tung.

Agris cưỡng ép đem đối phương đâm đến quay cuồng ra ngoài, nhưng khi nó đang muốn tiếp tục đuổi đuổi lúc.

Hô! !

Phía dưới trong thành thị, đột nhiên lên không bay lên lít nha lít nhít lấy ngàn mà tính đồng dạng Hắc Thạch hai cánh pho tượng.

Trong khoảnh khắc, đều không đợi Vu Hoành khống chế hắn trở về, Agris liền bị đại lượng hai cánh pho tượng bao phủ.

Liên hệ tách ra.

Vu Hoành sắc mặt nghiêm nghị, tiếp tục triệu hoán Khủng Ảnh, Thái Linh Công Bất Diệt cảnh giới công lực toàn diện tuôn.

Trong chốc lát, lít nha lít nhít Thải Kính Đạo Nhân, đồng Ange hiển hiện ở ngoài Hắc Hắc Linh bên cạnh. Hết thảy 73 đầu Thải Kính, đây là lúc này Vu Hoành có thể cùng nhau xuất lực duy trì cân bằng hạn mức lớn nhất.

“Cho tới nay đều là khắp nơi tránh một chút tránh, ta chịu đủ, lần này thử một chút chính diện đè tới!” Có lẽ là đội viên rời đi, kích thích tâm tình của hắn.

Một cỗ khó tả kiềm chế, đè ép tại Vu Hoành ngực, lúc này hắn khó được không tiếp tục ẩn giấu, mà là chân chính triệt để buông tay buông chân, toàn bộ phóng thích công lực của mình.

Linh quang bao trùm lên 73 đầu Thải Kính Đạo Nhân thân thể.

Lần này triệu hoán, cũng không phải là trước đó loại kia suy yếu bản, mà là tận khả năng ngưng tụ áp s·ú·c công lực, bắt chước tiếp cận nguyên bản Thải Kính Đạo Nhân thực lực.

Cái này cũng dẫn đến, khổng lồ tiếp tục chuyển vận, để Vu Hoành cũng thấy rõ chính mình bây giờ lớn nhất xuất lực là bao nhiêu.

“Đi thôi.”

Hắn nhìn ngoài cửa sổ hiển hiện 73 đầu Thải Kính Đạo Nhân, tự lẩm bẩm.

Chương 496: Nhiệm vụ (2)

Chương 496: Nhiệm vụ (2)

Hô!

73 đạo ánh sáng bóng người chính diện đón lấy lít nha lít nhít mấy ngàn hai cánh hắc thạch pho tượng.

Tất cả Thải Kính đồng thời đưa tay, Hư Không Nhất Chỉ.

Xuy xuy xuy xùy! !

Trong chốc lát, lít nha lít nhít hắc thạch pho tượng nhao nhao phá toái, rơi xuống.

Ngay sau đó, Thải Kính bọn họ phóng thích toàn thân khổng lồ linh năng uy áp, trong nháy mắt áp chế chậm lại những này hai cánh hắc thạch pho tượng hành động phản ứng.

Sau đó tựa như cùng 73 thanh Phấn Toái Đao, điên cuồng tiêu diệt lấy bay lên hắc thạch pho tượng.

Trong lúc nhất thời, chấn động to lớn, bạo tạc, cùng kim loại cắt chém âm thanh dày đặc nổ tung.

Vu Hoành đứng tại phía trước cửa sổ, toàn thân bên ngoài thân hiện lên màu hồng đậm huỳnh quang. Đó là đang toàn lực chuyển vận Thái Linh Công dấu hiệu.

Bất Diệt cấp độ nội lực, để Thải Kính Đạo Nhân bọn họ coi như không cẩn thận b·ị đ·ánh tan trọng thương, cũng rất nhanh tự hành chữa trị, khôi phục bình thường.

“Thì ra là thế, phổ thông cấp độ công kích, đối với Bất Diệt cảnh giới tới nói đã không có ý nghĩa quá lớn. Khó trách lấy tên bất diệt. Chỉ có bất diệt mới có thể triệt để đánh tan bất diệt kết cấu.” Vu Hoành nhìn xem mảng lớn hắc thạch pho tượng bị giội tắt, mà 73 đầu Thải Kính Đạo Nhân không tổn thương

chút nào, trong lòng cuối cùng minh bạch bất diệt hàm nghĩa cùng phân lượng.

Những này hắc thạch pho tượng, mỗi một đầu kỳ thật đều không yếu, đều có thể đạt tới không cần thuấn di cùng năng lực đặc thù Kim Giáp Long Thủ Nhân tiêu chuẩn. Thậm chí tại tốc độ cùng trên lực lượng còn muốn cao hơn một chút.

Bọn hắn cũng không thiếu có đem Thải Kính Đạo Nhân đánh tan chém đứt thời điểm.

Nhưng kết cục sau cùng là, Thải Kính Đạo Nhân cấp tốc chữa trị thân thể, không bị ảnh hưởng, mà bọn hắn b·ị đ·ánh tan về sau, liền không cách nào tái sinh.

Cũng không phải là bọn hắn không có năng lực tái sinh, mà là tựa hồ bị bất diệt đánh tan về sau, tự thân năng lượng kết cấu cũng b·ị đ·ánh tan tản ra…

Vu Hoành thị lực bây giờ cực kỳ khủng bố, rất nhẹ nhàng liền nhìn ra một chút chi tiết.

Hắn có thể nhìn thấy, những cái kia b·ị đ·ánh tan hắc thạch pho tượng mảnh vỡ, ngay tại gian nan ý đồ tụ hợp, nhưng mình Thái Linh Công nội lực cũng phân tán điểm sáng rơi xuống, cấp tốc c·hôn v·ùi mất rồi loại này tụ hợp hiện tượng.

“Đây chính là đẳng cấp cao hơn tái sinh khôi phục năng lực áp chế sao?”

Hắn hơi xúc động.

Rất nhanh, phía ngoài pho tượng bị giội tắt sạch sẽ.

Hết thảy an tĩnh lại.

Hắc Hắc Linh tiếp tục bay về phía trước.

73 đầu Thải Kính Đạo Nhân hộ vệ hai bên.

Vu Hoành triệt để buông ra đối với Hắc Hắc Linh khống chế, để nó tự hành hành động.

Cứu Thế Chi Chu lớn nhất đặc điểm, chính là tự hành hành động có thể tìm tới nguyên chất cùng sinh cơ chi địa.

Đây cũng là Margaret tuần tra trưởng mời hắn đến đây dò xét căn bản nguyên nhân.

Hắc Hắc Linh tại mảnh này phảng phất bị nham tương thiêu đốt lên thành thị trên không, trôi nổi, xuyên thẳng qua.

Không bao lâu, phía trước trong khói đen, xuất hiện một đạo bóng người to lớn.

Đó là một đạo vượt qua hơn ngàn mét siêu cự hình hắc dực pho tượng

Pho tượng nửa quỳ tại mảng lớn khu kiến trúc bên trong, tựa như một người trưởng thành thân ở một đống nhỏ mô hình đồ chơi bên trong.

Thân thể của nó như là một ngọn núi, phía sau dọc theo bốn cái cánh chim màu đen, đỉnh đầu đeo bụi gai giống như gai nhọn màu đen vương miện.

Một đôi mắt thiêu đốt lên hừng hực hỏa diễm đỏ sậm.

Vu Hoành sắc mặt ngưng lại, khống chế Thải Kính Đạo Nhân thuấn di đi qua, Hư Không Nhất Chỉ.

Xùy!

Một đạo vô hình chỉ lực bỗng nhiên tại pho tượng trên thân nổ tung một cái lỗ nhỏ, nhưng cũng liền dạng này.

Pho tượng không thèm quan tâm, đưa tay liền hướng phía Hắc Hắc Linh một quyền đập tới.

Không có cái gì siêu phàm dị tượng, chỉ có tốc độ cực nhanh.

Hơn ngàn mét khoảng cách, chớp mắt là tới.

Hắc Hắc Linh căn bản né tránh không kịp, bị tại chỗ đập trúng.

Oanh! ! !

Thân thuyền kịch chấn, bị đập trúng phía trên phần lưng nổ tung một mảnh mảnh vụn màu đen.

Lúc này còn lại Thải Kính Đạo Nhân nhao nhao cùng nhau tiến lên, Hư Không Nhất Chỉ không ngừng thi triển, tại pho tượng khổng lồ bên trên nổ tung từng mảnh từng mảnh lỗ nhỏ.

Nhưng dạng này ảnh hưởng thực sự quá nhỏ quá nhỏ.

Cứ việc những lỗ nhỏ này mỗi một cái đều có hơn mười mét đường kính, nhưng đối với hơn ngàn mét hình thể bốn cánh hắc thạch pho tượng tới nói, không hề ảnh hưởng.

Vu Hoành nhìn xuống thân tàu tổn hại trình độ. Dựa theo tỉ lệ phần trăm tính ra mà nói, không sai biệt lắm là 3% tả hữu.

Trước đó tổn hại còn không có chữa trị, xem ra không có khả năng tiếp tục ngạnh kháng.

Lần thứ nhất ngạnh kháng, là vì khảo thí đối phương cụ thể lực p·há h·oại, làm đến tâm lý nắm chắc.

Nhưng đến tiếp sau cũng không cần phải.

Hô!

Mắt thấy nắm đấm to lớn kia lần thứ hai phi tốc tiếp cận.

Vu Hoành quả quyết mở ra c·ách l·y thái.

Hắc Hắc Linh Hào ở giữa không trung toàn thân nhộn nhạo lên từng tầng từng tầng trong suốt sóng nước, ngay sau đó nhanh chóng biến mất, không thấy.

Tiếp theo một cái chớp mắt, cái kia tiếp cận trăm mét đường kính nắm đấm to lớn từ Hắc Hắc Linh trước đó giữa không trung một chút xẹt qua, đánh hụt.

Còn lại Thải Kính Đạo Nhân lại lần nữa xông đi lên, điên cuồng phá hư đầu này to lớn bốn cánh pho tượng.

Đáng tiếc hiệu quả quá mức bé nhỏ.

‘Đánh một hồi lâu, bốn cánh pho tượng một cái vỗ cánh nhào cánh, toàn thân thương thế chớp mắt liền khôi phục như lúc ban đầu.‘Gia hỏa này không nhận bất diệt năng lượng ảnh hưởng a?’ Vu Hoành ẩn tàng lại c·ách l·y thái bên trong, nhíu mày quan sát.

Hắn phát hiện, bất diệt năng lượng đối ngoại ăn mòn, là có tiếp tục thời gian. Đối tự thân, là có thể làm được từ đầu đến cuối bất diệt, coi như bị phá hư, cũng sẽ cấp tốc phục hồi như cũ.

Nhưng đối ngoại phá hư cùng ảnh hưởng, mang đến hiệu quả, chỉ có thể tiếp tục một đoạn thời gian.

Trong khoảng thời gian này đại khái là năm đến mười phút đồng hồ.

Hắn nhớ kỹ cái này thời hạn.

Hắc Hắc Linh Hào lặng lẽ vượt qua bốn cánh pho tượng, tiếp tục hướng chỗ sâu bay đi.

Những Thải Kính Đạo Nhân kia ngăn chặn pho tượng về sau, rất nhanh cũng tự hành tiêu tán.

Vu Hoành tán đi khống chế, đứng tại phòng điều khiển chính bên trong, nhìn qua bên ngoài càng lúc càng thâm nhập đỏ sậm thành thị.

Bỗng nhiên, tại chỗ sâu nhất phía trước, giữa không trung, hiện ra một cái bóng. Đó là một đạo bị không thể đếm hết dung nham xiềng xích, buộc chặt lấy khôi giáp hình người.

Bốn phương tám hướng vô số dung nham xiềng xích, lóe lên có chút chói mắt hồng quang, hội tụ đến một chút, toàn bộ buộc chặt ở trung tâm người mặc áo giáp trên thân.

Người mặc áo giáp thân cao chừng chớ hai mét, đầu mọc lên hai đạo đỏ sậm vân tay sừng, bộ mặt trên thân đều mặc mang theo màu đỏ đen nặng nề áo giáp.

Trên thân khắp nơi là chỗ thủng, v·ết t·hương, cháy đen.

Hắn cúi thấp đầu, không nhúc nhích. Phảng phất c·hết rồi, bị lẳng lặng treo ở không trung.

Vu Hoành đứng tại c·ách l·y thái dưới Hắc Hắc Linh Hào bên trong, xuyên thấu qua hình khuyên cửa sổ cẩn thận quan sát cỗ này hình người.

Ngoại hình nhìn qua rất giống trong truyền thuyết Đại Ác Ma. Nhưng nơi này là nguyên tai chỗ sâu… Những kiến trúc này, cái này hình người, đến cùng là. Vu Hoành lông mày gấp thụ.

Đúng lúc này, cỗ kia hình người chậm rãi ngẩng đầu, tựa hồ cảm nhận được Vu Hoành thăm dò.

"Nơi này là hủy diệt kỷ thứ ba. Đại tịch diệt đã bắt đầu… Vạn vật đều đem hủy diệt… Trật tự sụp đổ, Hỗn Độn sắp tới…"

Một đạo già nua mà thanh âm run rẩy, trong nội bộ Hắc Hắc Linh Hào vang lên.

"Vô luận ngươi là ai, xin đem tin tức mang đi ra ngoài… Ta đã, không cách nào rời đi trong khoảng thời gian này."

"Theo lưu động Vĩnh Hằng Chi Phong, đi hướng ngươi chỗ đến chỗ đi…"

Thanh âm kia dần dần biến yếu, thu nhỏ.

Lập tức. Cái kia khôi giáp hình người chậm rãi làm nhạt, biến mất, tính cả chung quanh đầy trời dung nham xiềng xích cùng một chỗ, toàn bộ biến mất vô tung vô ảnh.

Vu Hoành mở to hai mắt, dùng toàn bộ thị lực đi tìm, làm thế nào cũng tìm không thấy nửa điểm dấu vết lưu lại.

Bên ngoài hay là tòa kia đỏ sậm rách nát thành thị, có thể thành thị trên không, mảy may cũng không có phát hiện bất luận cái gì khôi giáp người vết tích.

Liền ngay cả nham tương xiềng xích cũng không thấy bóng dáng.

Ghi lại vừa mới hình ảnh, Vu Hoành thở hắt ra

Hắc Hắc Linh Hào tiếp tục ở trên không xoay quanh, du động.

Lại qua không biết bao lâu. Có lẽ là nửa ngày, có lẽ là hai ngày.

Vu Hoành trong thuyền tất cả máy bấm giờ đều ngừng chuyển động, hắn cũng bởi vậy đã mất đi thời gian cảm giác.

Chỉ có ngoại nhãn bên trên hắc ấn đếm ngược còn vẫn như cũ lưu động.

Cái này khiến hắn biết đại khái chính mình trải qua bao dài.

'Hai mươi ba giờ a?' Vu Hoành rót cho mình chén nước nóng, từ từ miệng nhỏ uống.

Một bên cũng ánh mắt nhìn chằm chằm biến hóa ở bên ngoài.

Rốt cục, Hắc Hắc Linh Hào bất động.

Nó liền lơ lửng tại một chỗ tựa như đàn phong cầm một dạng kết cấu công trình kiến trúc màu đen trên không.

Chung quanh không có bất kỳ cái gì hư hư thực thực nguyên chất vết tích.

Vu Hoành tâm niệm vừa động, gọi ra một đầu Thải Kính Đạo Nhân, hướng phía dưới kiến trúc kia bay đi.

Tại kiến trúc bên trong đi vòng vo rất lâu, cũng không có phát hiện bất cứ dị thường nào đồ vật.

Ngược lại là ở trên vách tường, phát hiện đại lượng không quen biết văn tự ghi chép.

Những ghi chép này toàn bộ bị Vu Hoành dùng máy phiên dịch ghi chép lại.

"Chỉnh thể đến xem, nơi này cũng không nguy hiểm, vì cái gì Margaret không chính mình tiến đến tìm kiếm?"

Vu Hoành lông mày nhíu chặt đứng lên, suy tư trong đó duyên cớ.

Hắn không cho rằng trước đó cái kia cự hình bốn cánh pho tượng sẽ là Margaret đối thủ, tuyệt đối trong đó còn có nguyên nhân khác.

Khống chế Hắc Hắc Linh ra bên ngoài bay đi.

Vu Hoành rất nhanh liền về tới từ ra lối vào, chui ra ngoài.

Bên ngoài Harvey cùng cái kia tóc vàng tóc tết hai bên vẫn như cũ còn chờ ở nơi đó.

Nhìn thấy Hắc Hắc Linh Hào đi ra, giải trừ c·ách l·y thái, hai người đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Nhanh như vậy liền tốt a?” Harvey kinh ngạc nói.

“Nhanh sao? Ta ở bên trong tìm một ngày, cái gì cũng không có phát hiện.” Vu Hoành mở cửa từ bên trong nhảy ra, rơi xuống đất nói.

“Một ngày?” Harvey kinh ngạc nói, “Nào có một ngày, ngươi mới đi vào không đến năm phút đồng hồ.”

“Ừm? ? !” Lần này đến phiên Vu Hoành kinh ngạc.

Hắn rõ ràng thông qua hắc ấn đếm ngược, phát hiện chính mình sau khi tiến vào vượt qua hai mươi ba giờ, nhưng vì cái gì Harvey lại còn nói chính mình mới đi vào không đến năm phút đồng hồ? ?

“Bất kể như thế nào, về trước đi hướng lão sư phục mệnh đi.” Harvey chân thành nói, “Nếu như ngươi nói là sự thật, như vậy trong này có lẽ đã liên lụy đến thời gian loạn lưu, cần một lần nữa điều chỉnh đối với nơi này phong ấn.”

Tuần tra trưởng cung điện.

Margaret đang cùng một tên toàn thân do hỏa diễm tạo thành khôi ngô hình người nói chuyện với nhau.

Hai người đều ngồi ở trong đại điện một Trương Hắc thạch ghế dựa cao, trước mặt trưng bày các loại hiện ra nhàn nhạt vầng sáng màu tím đồ ăn thức uống.

“Ngươi vẫn là như cũ, Margaret.” Hình người hỏa diễm bất mãn nói, “Nhưng chuyện này, cũng không thể do chúng ta những này tuần tra trưởng quyết định. Đây là áo pháp vòng tròn quyết nghị, không cho phép bất luận cái gì sửa đổi.”

“Bên ngoài khắp nơi đều truyền ngôn lấy đại tịch diệt bắt đầu, tất cả mọi thứ đều tại bị bình đẳng hủy diệt. Trật tự tương vong, Hỗn Độn sắp tới, đây cũng không phải là một câu không nói. Khi cái này mấy ngàn năm nay, đã có bao nhiêu người bởi vậy rời đi Phù Không Thành rồi? Bọn hắn đều là đối với tuyên cổ bất biến xơ cứng quy tắc chán ghét . Không muốn cứ như vậy làm từng bước hướng đi tiêu vong, mà là thử nghiệm chính mình đi tìm càng thêm thích hợp càng công nhận con đường!” Margaret trầm giọng nói.

“Quy tắc chính là quy tắc, một khi đánh vỡ, sẽ là hết thảy nền tảng dao động bắt đầu.” Hình người hỏa diễm kiên định nói.

“Những cái kia không có chút ý nghĩa nào nền tảng có tác dụng gì? Dùng để tiền tuyến cùng nguyên tai tác chiến làm bia đỡ đ·ạ·n?” Margaret cười.

Kẽ nứt thời gian không giống với. Chúng ta cấp độ này tùy tiện tiến vào, tất nhiên sẽ dẫn phát không lường được Hỗn Độn kết quả. Hình người hỏa diễm trầm giọng nói.

“Nhưng chúng ta thời đại này, có thể khai thác nguyên chất đều đã đã dùng hết, kế tiếp còn có thể đi đâu tìm? Trừ quá khứ cùng tương lai, chúng ta không có lựa chọn nào khác.” Margaret phản bác.

“Cho nên ngươi liền để một cái Cứu Thế Chi Chu đi vào kẽ nứt thời gian, giúp ngươi tìm kiếm nguyên chất? Dù sao hắn rất yếu, sẽ không tạo thành quá lớn ảnh hưởng?” Hình người hỏa diễm nói.

“Không được sao?”

“Cứu Thế Chi Chu xác thực ảnh hưởng nhỏ nhất, nhưng…”

“Không có nhưng là, Andrew, chỉ cần ngươi thân là thời gian tuần tra trưởng không cần báo cáo, hết thảy đều không phải là vấn đề lớn.” Margaret chân thành nói.

“Chúng ta là bằng hữu, từ nhỏ cùng nhau lớn lên bằng hữu! Không phải sao?” Nàng nói bổ sung.

“Ai.” Hình người hỏa diễm Andrew bất đắc dĩ thở dài, “Ngươi sẽ chọc cho xảy ra vấn đề lớn… Margaret.”

“Đó cùng chúng ta lại có quan hệ thế nào?” Margaret cười cười, “Căn cứ thời gian nguyên tắc thứ nhất, chúng ta là vô luận như thế nào đều khó có khả năng can thiệp đến chính mình thời không thời gian. Cho nên chúng ta có thể đi vào đều là vũ trụ khác thời không, về phần vũ trụ khác nguyên chất giảm bớt, cùng chúng ta có quan hệ gì?”

Andrew trầm mặc.

Bưng rượu lên ấm nhẹ nhàng nhấp một hớp.

Hắn lại lần nữa hỏi.

“Vậy cái kia chiếc Cứu Thế Chi Chu đâu? Ngươi xử lý như thế nào? Tinh Linh hợp kim ngươi thật định cho hắn?”

“Làm sao có thể, một cái mấy chục năm sau liền sẽ bị giam giữ vĩnh viễn không cách nào thoát ly vật nhỏ, cầm Tinh Linh hợp kim đến không phải lãng phí a?” Margaret cười nói.

“Đến lúc đó cầm tới tình báo về sau, đem hắn đuổi đi chính là. Dù sao mấy chục năm liền không có tiểu gia hỏa. Không có tương lai có thể nói.”

Andrew không phản bác được, đành phải tiếp tục uống rượu.

Chương 497: Biệt ly (1)

Chương 497: Biệt ly (1)

Margaret Thủy nguyên tố trong cung điện.

Vu Hoành cùng Harvey hai người an tĩnh chờ đợi tuần tra trưởng đến.

Trong cung điện không khí thanh lãnh, hơi nước ướt át, nhưng mùi lại cũng không dễ ngửi, khắp nơi đều có mùi nấm mốc.

Rất hiển nhiên Margaret cũng không thèm để ý những vật này.

Thẳng đến Vu Hoành bọn người đợi trọn vẹn hơn một giờ, nàng mới khoan thai tới chậm.

"Thế nào? Dò xét kết quả như thế nào?" Margaret thân hình như mặt nước hội tụ xuất hiện tại trên chỗ ngồi, nhìn về phía Vu Hoành.

"Căn bản là cái không lớn không gian, bên trong…" Vu Hoành cẩn thận đem chính mình sau khi tiến vào tình huống nói một lần.

"Hắc dực tượng đá? Thiêu đốt kiến trúc thành thị?" Margaret nhíu mày lại, "Ta đã biết, phía dưới ngươi đi bên ngoài lĩnh nhiệm vụ khen thưởng đi. Ta đi trước thẩm tra bên dưới tư liệu, nhìn xem nơi này xuất xứ ở đâu. Vạn vật đều có đầu nguồn."

"Vâng."

Vu Hoành bị dẫn rời đi đại điện, truyền tống ra ngoài.

Đi theo Harvey cùng một chỗ, rất mau tới đến tuần tra trưởng nói tới nhận lấy nhiệm vụ ban thưởng địa phương.

Một cái bề ngoài phi thường mập mạp lão nhân, chính mặc màu xanh lá nửa điểm màu trắng tạp dề, tại trống trải trong cung điện, đem một đống lớn rương vật tư bày ra cả.

Nơi này còn có không ít người đã tại xếp hàng. Ước chừng mười mấy hình dạng hình thù kỳ quái người, đều an phận lẳng lặng chờ đợi.

Harvey chỉ vị trí, để Vu Hoành đi xếp hàng, liền trước cùng sư muội cùng rời đi.

Vu Hoành tiến lên, xếp hàng đến cái cuối cùng vị trí.

Thời gian trôi qua, người phía trước từng cái mang theo dẫn tới đồ vật rời đi.

Rất nhanh liền đến phiên Vu Hoành.

Hắn lên tiền trạm đến cái kia mập mạp lão nữ nhân trước mặt.

“Tính danh, nhận lấy cái gì? Ai phê.” Lão nữ nhân lãnh đạm hỏi, cũng không ngẩng đầu lên.

“Ta là Hắc Hắc Linh Hào thuyền trưởng tại, nhận lấy Margaret tuần tra trưởng ban bố nhiệm vụ khen thưởng.” Vu Hoành ngắn gọn nói.

“Margaret?” Lão nữ nhân hơi dừng một chút, một thanh từ một đống lớn bao khỏa trong rương, tìm tới một cái to bằng đầu người màu đen bao khỏa.

Cầm lên, nàng tùy ý ném cho Vu Hoành.

“Đây là ngươi.”

“Đa tạ.” Vu Hoành tiếp nhận bao khỏa, đi đến một bên, cấp tốc mở ra.

Soạt kéo ngoại bộ bố da, lộ ra bên trong màu đen cái hộp nhỏ.

Hắn để lộ nắp hộp, bên trong là một cái bình nhỏ, cái bình cạnh ngoài dùng Dạ Văn viết: Thanh Thần Linh.

“?” Vu Hoành sững sờ

“Đây không phải Tinh Linh hợp kim…” Hắn hoài nghi mình lĩnh sai, lại trở về đi tìm nữ nhân béo kia hỏi thăm.

“Không sai, đây chính là ngươi. Tiêu chuẩn Thanh Thần Linh một phần, định khí an thần, đại khái có thể dùng một tuần lễ số lượng, đây là có thể lái được lớn nhất liều thuốc.” Nữ nhân béo hơi không nhịn được nói.

“Có phải hay không ta còn có mặt khác không có lĩnh? Làm phiền tra một chút…” Vu Hoành lại lần nữa nói.

“Đều ở chỗ này, không có mặt khác.” Nữ nhân béo khoát khoát tay, đẩy ra Vu Hoành, tiếp tục cho tiếp theo người cấp cho đồ vật.

Vu Hoành trầm mặc nhường qua một bên, nhìn xem bình nhỏ trong tay. Hắn đã hiểu được.

Margaret, đây là muốn quỵt nợ.

Nhưng coi như quỵt nợ, hắn lại có thể làm cái gì?

Ở chỗ này náo một trận? Trực tiếp đánh tới? Đem nên phần thuởng của mình đoạt tới?

Vu Hoành nhìn một chút cách đó không xa Margaret đóng chặt cung điện cửa lớn, lại nhìn một chút trong tay mình Thanh Thần Linh dược vật.

Dừng lại một hồi, hắn không nói gì, chỉ là trầm mặc xoay người hướng điểm truyền tống đi đến.

Không bao lâu, bạch quang lóe lên, hắn biến mất tại trong truyền tống trận.

Mà thẳng đến hắn hoàn toàn biến mất rời đi, cung điện bên kia trong cửa lớn, một đội toàn thân màu thủy lam cao lớn Thủy nguyên tố người, mới lặng yên hiện thân.

“Ngược lại là thức thời gia hỏa.” Dẫn đầu Thủy nguyên tố một thân áo giáp, mặt lạnh lấy thầm nói.

“Không biết thời thế lại có thể thế nào? Xông tới liều mạng a? Cấp ba trình độ gia hỏa, mặc dù không tệ, nhưng chúng ta nơi này tùy tiện một người đều có thể nhẹ nhõm áp chế hắn.” Một bên một cái khác Thủy nguyên tố người giễu cợt nói.

“Lão sư dù sao phân phó, chỉ cần hắn dám động thủ, liền trực tiếp lấy xâm nhập tội xử lý hắn. Ngược lại là không nghĩ tới gia hỏa này bảo trì bình thản như thế. Ngược lại là cứu mình mạng nhỏ một đầu.” Dẫn đầu Thủy nguyên tố cười nói.

“Nếu tên kia sợ, vậy chúng ta nhiệm vụ liền hoàn thành, Hunter, hôm nay đến lượt ngươi mời khách a?” Trong đội ngũ có người cười lấy nói.

“Được được được, ta Hunterdal·es nói được thì làm được! Hôm nay đi Hôn Ám Mật Lâm, ta tính tiền!” Dẫn đầu Thủy nguyên tố cười nói.

Một đoàn người cười cười nói nói, rời đi cung điện cửa lớn, biến mất tại điểm truyền tống chỗ.

Một bên khác, Vu Hoành trầm mặc mang theo Thanh Thần Linh dược hoàn, trở lại Hắc Hắc Linh bên trên.

Thuyền bay ra quang chi cửa sổ, tại khổng lồ Phù Không Thành ở giữa chậm rãi ghé qua, hướng phía Harvey quang chi cửa sổ phương hướng trở về.

‘Lần này trở về cáo biệt một lần, liền nên đi.’

Trong lòng của hắn nghĩ đến, đứng tại hình khuyên phía trước cửa sổ, ngắm nhìn bên ngoài ngọn núi giống như từng tòa Phù Không Thành kiến trúc.

Kiến trúc màu đen bên trên đại lượng điểm lấm tấm một dạng màu lam quang chi cửa sổ, mỗi một cái đều đại biểu cho một chỗ không gian lối vào.

Có lớn, có nhỏ, có tư nhân, có công cộng.

Trừ cái đó ra, còn có lít nha lít nhít các loại phi thuyền, hiện ra kim quang quái dị sinh vật, không ngừng ra vào quang chi cửa sổ, cũng không ngừng từ Hắc Hắc Linh chung quanh lướt qua, hoặc là đồng hành.

Vu Hoành nhìn qua nơi này náo nhiệt phồn hoa tình cảnh, lại rõ ràng cảm giác được, chính mình không thuộc về nơi này.

Hắn cầm lấy quyển kia truyền tống chi thư, phía trên đang động lật đến trong đó nào đó một tờ. Trên trang giấy hiện ra ngũ quang sĩ sắc phức tạp quảng cáo.

Trước một giây hay là một đám cầu vồng sắc ốc sên chính lẫn nhau đứng thẳng người lên, theo quái dị tiếng âm nhạc, cõng vỏ nặng nhảy vụng về giao nghị vũ. Một giây sau liền biến thành hai đầu người mặc đỏ lam quần áo bó người đầu rồng, đứng tại trên lôi đài, thần sắc hung ác chuẩn b·ị đ·ánh, chung quanh vây đầy nhóm lớn reo hò bên trong các loại sinh vật kỳ dị.

Lại xuống một giây, lại biến thành một đầu đen như mực con giun, đứng thẳng lên, mặc cổ đại nam tính mặc kiểu Trung Quốc trường bào, đứng tại thuần sắc trên sân khấu nói tấu đơn.

Vu Hoành nhìn xem cái này cổ quái kỳ lạ từng bức họa, lúc này mới chân chính có chút cảm nhận được, cái này Phù Không Thành dung nạp vô số chủng tộc hàm kim lượng.

Nhân loại ở đây, cũng không phải là duy nhất, thậm chí cũng không phải là chiếm tỷ lệ lớn nhất tộc đàn.

"Đáng tiếc…" Nếu như có thể, hắn cũng rất muốn lưu lại yên ổn sinh hoạt, có thể hiện thực luôn luôn tàn khốc như vậy. Hắn lại một lần nữa mắt nhìn trong tay Thanh Thần Linh, đem nó nhét vào túi áo.

Sau đó tăng thêm tốc độ, hướng phía Harvey quang chi cửa sổ phương hướng bay đi.

Bành.

Đột nhiên Hắc Hắc Linh trên cửa sổ bị nện một đoàn màu xanh lá nước mũi một dạng chất nhầy.

Cách đó không xa một chiếc màu xanh lá phi thuyền quay xuống cửa sổ, lộ ra một đầu cá sấu đầu cường tráng quái nhân, hướng phía Vu Hoành hung ác lớn tiếng chửi mắng đứng lên.

“Ngươi con mẹ nó chiếm ta đường ngu xuẩn!”

Vu Hoành không có đáp lời, chỉ là khống chế Hắc Hắc Linh hung hăng nghiêng một cái, sát đối phương màu xanh lá phi thuyền bay ra ngoài.

Phốc.

Màu xanh lá phi thuyền cùng Hắc Hắc Linh v·a c·hạm xuống, vỏ ngoài bị lau sạch rất lớn một khối.

Trêu đến đầu cá sấu kia càng là nổi giận, lớn tiếng ở phía sau giận mắng, nện đồ vật, nhưng căn bản đuổi không kịp trước mặt Hắc Hắc Linh.

Hiển nhiên, Hắc Hắc Linh tốc độ ở trong thực chiến chậm, nhưng ở nơi này, so với đối phương mà nói, vừa vặn càng nhanh một chút.

Hơn mười phút sau.

Vu Hoành lái vào Harvey quang chi cửa sổ, lại lần nữa đi vào Phỉ Thúy đảo.

Hắc Hắc Linh Hào chậm rãi hạ xuống.

Vu Hoành đi ra cửa lớn, phát hiện chỉ có Khô Thiền, Y Y, Xích Tiêu chờ ở chỗ này.

“Garfie cùng Firsna tại tham dự khảo hạch, tới không được. Bởi vì Tự Nhiên Thần không có tư cách, cho nên Firsna hiện tại là theo chân Garfie một đạo tham gia khảo hạch. Xem như nàng chiến đấu đồng bạn.” Khô Thiền đơn giản giải thích.

“Không sao.” Vu Hoành cũng không thèm để ý hai người kia, chỉ cần trước mắt hai người đến thế là được.

“Các ngươi đâu, lúc nào tham dự khảo hạch?”

“Ngày mai bắt đầu.” Khô Thiền nói, ” bất quá ta vận khí không tệ, sớm quen biết một cái lão tiên sinh, hắn đối với ta rất thưởng thức, cho là ta có thể sớm miễn thi tiến vào khâu thứ hai.”

Nhìn qua tâm tình của hắn không tệ. Khảo hạch cũng thuận lợi đến kỳ lạ.

“Ta cũng thử, bất quá Áo Thuật sư khảo thí quá khó khăn. Ta chỉ thử trợ thủ chức vụ, không biết thông qua được không?” Y Y ở một bên nói theo.

“Cũng không có vấn đề. Trợ thủ mà nói, bậc cửa không cao, thực sự không được chờ ta thông qua được có thể cho một cái danh ngạch cho nàng liền tốt.” Khô Thiền chân thành nói.

“Ừm, ta tin tưởng ngươi.” Vu Hoành gật đầu. Đối với Khô Thiền tâm tính, hắn rất tín nhiệm.

“Ngươi đây, khi nào thì đi?” Khô Thiền hỏi lại.

“. Ta ngày mai liền đi.” Vu Hoành trả lời.

Hắn còn dự định chính mình đi hỏi thăm bên dưới Tinh Linh hợp kim giá cả, nếu như quá đắt, nhìn có thể hay không chính mình mua chút cần tài nguyên. Lại đi.

Margaret nói không giữ lời, hắn nhớ kỹ. Nhưng đó là đằng sau trở về tính sổ sự tình, hiện tại hắn cần mua lập tức liền cần dùng đến vật tư.

“Nghe Harvey nói ngươi chấp hành nhiệm vụ đi, bây giờ trở về tới, cái kia Tinh Linh hợp kim hắn là lấy được a?” Khô Thiền thuận miệng hỏi một câu.

Vu Hoành không có đáp lời, chỉ là đem bình kia Thanh Thần Linh lấy ra ngoài, ném cho đối phương.

“Đây là cái gì?” Khô Thiền tiếp được nghi ngờ nói.

“Nhiệm vụ thù lao.”

“Ừm?” Khô Thiền sắc mặt biến, “Quỵt nợ?”

“Đúng vậy, quỵt nợ. Ai bảo ta phân lượng quá nhẹ, kỳ thật trước đó ta cũng có chút suy đoán, nhưng có một số việc, chỉ có thật đến trước mặt mình, mới tin tưởng mình thật gặp được.” Vu Hoành bình tĩnh nói.

“.” Khô Thiền liếc nhìn Thanh Thần Linh, dưới mặt nạ ánh mắt rất là khó coi.

“Cái này Thanh Thần Linh ở trên thị trường, cũng liền mấy cái tinh tệ một bình. Thuyền trưởng, ngươi chấp hành nhiệm vụ, tối thiểu giá trị hơn vạn tinh tệ! Đủ hung ác, đủ hắc!”

“Không sao, đây chính là hiện thực. Ta có thể tiếp nhận.” Vu Hoành thần sắc lãnh đạm.

Khô Thiền không biết nên nói cái gì, cắn răng ngắm nghía bình kia Thanh Thần Linh, trầm mặc hồi lâu, đem nó còn cho Vu Hoành. Sau đó mang theo một mặt u mê Y Y rời đi.

Vu Hoành lơ đễnh, ở trong hoàn cảnh như vậy, nhỏ yếu liền bị nghiền ép, là đương nhiên sự tình. Rất hiển nhiên, Margaret cho là hắn không có tương lai, cho nên không chuẩn bị thực hiện đáp ứng hắn thù lao.

Có thể lý giải.

Hiện tại hắn nhỏ yếu, có thể tiếp nhận thực tế như vậy.

Đối phương làm như thế, có thể.

Chờ hắn về sau không còn nhỏ yếu, trở về đối với đối phương làm ra chuyện giống vậy, chắc hẳn khi đó đối phương cũng sẽ có ngang hàng giác ngộ.

Hiện thực lấy tàn khốc đối với ta, ta liền hồi báo ngang nhau tàn khốc.

Đây cũng là Vu Hoành xử thế triết học.

Tại Phỉ Thúy đảo kiểm tra lần cuối một đêm, đồng thời Vu Hoành lại dùng truyền tống chi thư viễn trình truyền tống giao dịch một chút tinh tệ, lại dùng tinh tệ mua một bộ cơ sở Ảo Thuật sư minh tưởng pháp.

Truyền tống giao dịch quá trình vô cùng đơn giản. Trực tiếp tại truyền tống chi thư phía trên một chút kích, muốn cái gì chút gì là được, click liên tục ba lần, sách liền sẽ hướng mặt trước mặt đất phóng xạ ra một cái cỡ nhỏ trận pháp truyền tống.

Đem đồ vật bỏ vào là được.

Mua bán đều có Emma tiến hành thẩm tra đối chiếu cũng môi giới giao dịch.

Phi thường thuận tiện.

Thì tương đương với áo pháp bản mua qua internet.

Chương 498: Biệt ly (2)

Chương 498: Biệt ly (2)

Trừ cái đó ra, Vu Hoành còn mua một chút đồ ăn vặt ăn vặt, chuẩn bị ở trên đường đấu pháp thời gian ăn chơi.

Sinh hoạt không phải chỉ có tu luyện, tổng cũng cần một chút chế thuốc cùng buông lỏng.

Phỉ Thúy đảo bên trên, trong lúc nhất thời chỉ có một mình hắn an tĩnh lục lọi truyền tống chi thư cách dùng.

Đống lửa tại trong gió biển không ngừng chập chờn, trước đó còn rất náo nhiệt Hắc Hắc Linh Hào, hiện tại liền chỉ còn một mình hắn.

Sáng sớm hôm sau.

Vu Hoành đem mua được đồ vật đều nhét vào trong thuyền, đứng tại cửa chính, cuối cùng nhìn một chút cái này tinh khiết rộng lớn đảo nhỏ.

Hắn thở dài, không do dự nữa, quay người đi vào cửa bên trong.

"Thuyền trưởng! ! !"

Bỗng nhiên một cái thanh âm quen thuộc từ đằng xa bay tới.

Là Khô Thiền.

Vu Hoành quay người theo tiếng nhìn lại, nhìn thấy hắn cùng Y Y đang đứng tại một tấm trên thảm bay, cùng Harvey một đạo hướng nơi này bay trở về.

"Chờ một chút!" Khô Thiền hướng hắn phất tay.

“Các ngươi không phải khảo hạch đi a?” Vu Hoành tâm tình tốt chút, cười cười hỏi.

“Đúng vậy a.” Khô Thiền bay gần qua tới.

“Thông qua được.”

Hắn nhảy xuống thảm bay, từng thanh từng thanh trong tay một cái màu đen tay cầm hộp nhét vào Vu Hoành trong ngực.

“Chuẩn bị cho ngươi thực hiện lễ, ta cùng Y Y tấm lòng thành.”

“Ừm, tâm ý của chúng ta!” Y Y ở một bên chăm chú gật đầu.

“Tâm ý nhận, các ngươi đồ vật hay là lấy về đi, so sánh với ta, các ngươi mới càng là dùng tiền thời điểm.” Vu Hoành trong lòng ấm áp, đem hộp nhét về cho Khô Thiền.

“Thu cất đi, lão sư chuyện này, là nàng không chính cống.” Một bên Harvey thở dài, “Ta biết về sau, cũng giúp đỡ Khô Thiền liên hệ người bán, thật vất vả mới lấy tới thứ này… Nói thật, Khô Thiền có thể có tư cách mua cái này, ta đều có chút sợ ngây người.”

“Mặc dù không nhiều, bất quá cũng là ta tấm lòng thành.” Khô Thiền chân thành nói. Lại lần nữa đem hộp kín đáo đưa cho Vu Hoành.

“Đồ vật chỉ thích hợp thuyền trưởng ngươi dùng, cho ta cầm về cũng không có ý nghĩa mua đều mua, hoa đều bỏ ra tiền, đừng để tâm ý ta uổng phí.”

Vu Hoành trong lòng ẩn ẩn có suy đoán. Lúc này tiếp được hộp, cấp tốc mở ra cái nắp.

Bên trong là một hộp nhỏ cầu vồng ánh sáng màu trạch bất quy tắc khối kim loại.

Bên cạnh cắm một tờ giấy, trên đó viết: Thứ cấp Tinh Linh hợp kim (tự lành năng lực là hoàn toàn thể một phần năm đến một phần mười. Tạp chất khá nhiều, cường độ yếu kém).

Vu Hoành nhìn xem cái này một cái hộp nhỏ khối kim loại, ngẩng đầu, nhìn thấy Khô Thiền ngượng ngùng chuyển qua mắt, không dám nhìn hắn.

“Ngươi lấy đâu ra nhiều tiền như vậy mua cái này! ?” Hắn tại truyền tống chi thư bên trên cũng nhìn thấy thứ này, liền xem như thứ cấp, một kg cũng phải lên vạn tinh tệ!

Nơi này tùy ý ước lượng, chí ít bảy, tám kg!

“Thuyền trưởng ngươi quản nhiều như vậy làm gì, so với ngươi cho ta pháp môn, điểm ấy tính là gì.” Khô Thiền lập tức bày ra một bộ không nhịn được tư thế.

“Hắn đem lão sư của mình cho hắn minh tưởng tài nguyên toàn bán…” Một bên Harvey thấp giọng nói.

“Ngươi biết cái gì!” Khô Thiền khó được thô lỗ lớn tiếng nói.

“Ta khảo hạch đều là duy nhất một lần thông qua, toàn bộ điểm tối đa! Thuộc về gần với cao nhất hàng thứ hai thiên tài! Ta loại tư chất này, điểm ấy tài nguyên căn bản không cần!”

“Quay lại vài phút liền lại có thể lấy tới một dạng!”

“Phúc lợi tốt như vậy sao?” Vu Hoành tay run rẩy, trầm mặc dưới, bỗng nhiên trêu ghẹo nói, “Cao như vậy đãi ngộ, ta có thể hay không cũng đi thi?”

“Có thể là có thể, thuyền trưởng ngài khẳng định so với ta mạnh hơn, chỉ là… Cửa thứ hai khả năng ngài không thế nào nguyện ý.” Khô Thiền chần chừ một lúc.

“Khô Thiền tham gia chính là Oss học viện Liễu Trì tuyển viện trưởng khảo hạch khảo thí. Độ khó phi thường cao…” Harvey tiếp tục nhỏ giọng giải thích, “Cửa thứ nhất liền muốn từ ba mươi vạn người bên trong chỉ sàng chọn 100 người đi ra, cửa thứ hai phiền toái hơn, cần rộng mở từ nhỏ đến lớn hết thảy ký ức, để nó kiểm tra, không cho phép có nửa điểm giấu diếm.”

“.” Vu Hoành không cần nghĩ cũng biết cửa thứ hai chính mình những loại người này khẳng định làm khó dễ, cũng liền

Khô Thiền loại này thẳng thắn không thẹn với lương tâm gia hỏa, mới có tư cách, mới dám tham khảo cửa thứ hai.

Suy nghĩ kỹ một chút, gia hỏa này tâm tính chính trực, yêu ghét rõ ràng, tư chất tuyệt hảo, có tình có nghĩa, gặp chuyện cái thứ nhất xông vào phía trước. Có đảm đương, không sợ nguy hiểm.

Người như vậy, muốn hắn thu đồ đệ, chỉ sợ cũng là sẽ cái thứ nhất tuyển gia hỏa này.

Vu Hoành không muốn làm người như vậy, nhưng không trở ngại hắn thích cùng người như vậy ở chung.

Hoặc là nói không có người sẽ không muốn cùng Khô Thiền người như vậy kết giao bằng hữu.

“Đồ vật ta thu.” Vu Hoành lúc này trong lòng cũng không biết là cảm giác gì, nhìn xem trong tay một hộp kim loại, hắn trầm mặc dưới.

“Trên người ngươi di chứng, có thể giải quyết a?” Hắn hỏi.

“Lão sư nói không có vấn đề. Bất quá cũng còn tốt có Hồng Thực Pháp áp chế kéo dài, lão sư nói, nếu là không có pháp môn này, chỉ sợ ta cũng sống không tới bây giờ.” Khô Thiền chân thành nói.

Hắn nói xong, nhìn xem Vu Hoành, muốn nói lại thôi.

Hắn kỳ thật rất muốn cho Vu Hoành cũng lưu lại, nhưng, Agris tình huống, hắn cũng đã hỏi lão sư.

“Thuyền trưởng, có phiền phức, nhớ kỹ tới tìm ta!”

Vu Hoành không có lại nói tiếp, chỉ là đưa tay vỗ vỗ bả vai hắn, lại tiến lên cùng Y Y ôm dưới.

“Bảo trọng.”

“Chẳng lẽ không có khả năng ngẫu nhiên trở về sao?” Y Y có chút mộng hỏi.

“Ngạch. Giống như, là có thể.” Vu Hoành trừng mắt nhìn, thật tốt có chút thương cảm ly biệt bầu không khí, bị một câu nói như vậy liền triệt để đổ nhào.

“Tốt a, đi. Quay đầu trở lại thăm các ngươi.” Hắn không cần phải nhiều lời nữa, quay người, đi vào cửa lớn. Cửa chậm rãi khép lại.

Che khuất Khô Thiền cùng Y Y không ngừng phất tay thân ảnh.

Hắc Hắc Linh Hào lên không, quay đầu, ngay cả tu chỉnh đều không có tu chỉnh xong, liền lựa chọn lại lần nữa rời đi.

Vèo một cái, thuyền biến mất tại vùng trời này truyền tống lối ra.

Lưu lại Khô Thiền Y Y vẫn như cũ kinh ngạc nhìn qua giữa không trung.

“Đưa xong người, cũng nên cùng ta cùng một chỗ trở về.”

Một đạo mơ hồ không rõ bóng người màu xanh lam, im ắng ngưng tụ hiển hiện sau lưng Khô Thiền.

“Lão sư! Ngài sao lại tới đây?” Khô Thiền giật mình, tranh thủ thời gian quay người lôi kéo Y Y hướng đối phương cúi đầu.

Harvey cũng gấp cúi người chào.

“Tuần tra pháp sư Harvey, gặp qua Liễu viện trưởng.”

“Đáng giá không?” Bóng người màu xanh lam không thèm quan tâm Harvey, chỉ là nhìn xem Khô Thiền, trầm giọng hỏi.

“Ta đưa cho ngươi gặp mặt lễ bái sư, chí ít tương đương với phổ thông pháp sư mấy chục năm tích s·ú·c, ngươi toàn bán đổi như vậy một hộp thứ cấp Tinh Linh hợp kim. Ngươi biết ở giữa tổn thất bao nhiêu chênh lệch giá a?”

“Đáng giá.” Khô Thiền chân thành nói.

“Liền vì một cái không có tương lai, nhất định sẽ bị Agris giam giữ đến c·hết Cứu Thế Chi Chu thuyền trưởng?” Bóng

người hỏi lại.

“Thuyền trưởng là ta trong cuộc đời kính nể nhất người một trong. Nếu không phải hắn, lúc trước ta đáng c·hết ở trong thế giới của mình.” Khô Thiền trả lời.

Nhìn xem hắn kiên định ánh mắt chân thành, bóng người trầm mặc dưới.

“Ta có chút hoài nghi nhận lấy ngươi là có hay không là một cái quyết định chính xác… . Ảo pháp cần chính là lý trí, là tuyệt đối lý tính. Mà không phải xúc động nhất thời cứ làm tương lai có thể sẽ để cho mình hối hận sự tình.”

“Học sinh sẽ không hối hận. Hiện tại sẽ không, tương lai cũng sẽ không.” Khô Thiền chém đinh chặt sắt nói.

Bóng người không nói thêm gì nữa, chỉ là hừ lạnh một tiếng, xoay người, hắn hướng phía truyền tống trận đi đến.

“Đi thôi, về học viện.”

“Vâng.” Khô Thiền kéo lên Y Y hướng Harvey hành lễ, ngỏ ý cảm ơn, sau đó vội vàng đuổi kịp bóng người màu xanh lam.

Chỉ là mới đi mấy bước, hắn liền cảm giác một cái đen sì sự vật vào đầu hướng hắn đập tới.

Đùng, hắn tiếp được sự vật, cái kia thình lình lại là một cái bao lấy xanh đen vải vóc hộp đen, cùng hắn vừa mới cho Vu Hoành giống nhau như đúc.

“Đây là. ! ?” Khô Thiền nghi ngờ nhìn về phía lão sư.

“Lễ bái sư hết thảy hai phần, đây là phần thứ hai, may mà ta lão nhân gia không có toàn bộ cùng một chỗ cho ngươi, nếu không đều lấy cho ngươi đi bán, đây không phải là thua thiệt lớn? !” Bóng người màu xanh lam hừ lạnh đi về phía trước, chớp mắt liền biến mất ở trong truyền tống trận. Mặc dù hắn không cho rằng đem tài nguyên lãng phí ở Vu Hoành dạng này nhất định không có người tương lai trên thân, là kiện sáng suốt sự tình. Nhưng nếu là đệ tử muốn làm như thế, hắn cũng chỉ có thể buông xuôi bỏ mặc.

Dù sao, giống Khô Thiền dạng này tư chất người mặc dù không nhiều, nhưng cũng có thể tìm tới không ít, mà nếu hắn đồng dạng tâm tính ý chí người… Cái này trên trăm năm đến, chỉ thấy mấy cái như vậy.

Khô Thiền trừng mắt nhìn, nghi hoặc nhìn trong tay hộp, cũng cùng Y Y cùng một chỗ đi theo.

Lưu lại Harvey, nhìn xem hai người biến mất tàn ảnh, im lặng thở dài.

"Thật sự là thêm kiến thức…" Hắn ngẩng đầu nhìn lên trời, hồi ức chính mình lúc trước bái sư Margaret tình cảnh, tất cả đều là hắn cho lão sư tặng lễ.

"Ta mẹ nó liền không có gặp qua bái sư lão sư cho học sinh lễ vật, còn một lần cho hai phần…"

Phong tai chỗ sâu, thải tuyến trong dòng lũ.

Vu Hoành khống chế Hắc Hắc Linh phiêu phù ở thải tuyến bên trong, không còn hướng phía trước.

Một mình hắn đứng ở cửa sổ, nhìn qua bên ngoài thỉnh thoảng thổi qua to lớn hoa hướng dương giống như mặt người, trong lòng không vui không buồn.

"Người đều đi, hiện tại cũng không có ai có thể ảnh hưởng ta…"

Hắn xuất ra cường hóa bên trong ngoại nhãn.

Đếm ngược còn có 33 giờ 12 phút.

Cũng chính là hơn một ngày.

Liền ở chỗ này chờ cường hóa sau khi kết thúc, chữa trị Hắc Hắc Linh lại xuất phát." Hắn làm ra quyết định, nơi này láng giềng Phù Không Thành Tuyệt Đối Thiên Bình, xung quanh kỳ thật càng thêm an toàn.

Hắn hiện tại, cũng không cần thiết tiếp tục gượng chống xuất phát. Hắc Hắc Linh mặc dù không cần mở c·ách l·y thái dã có rất mạnh tính bí mật, nhưng dù sao năng lực phòng ngự ngã

xuống rất nhiều, vạn nhất vận khí không tốt gặp được cảm giác bén nhạy đại gia hỏa, liền phiền toái.

Vu Hoành cứ như vậy xếp bằng ở phía trước cửa sổ, tắm rửa lấy ngoài cửa sổ bắn ra tiến đến thải quang, tiến vào Loạn Thần Thiên Mục công trạng thái tu luyện.

Kỳ dị là, ngày bình thường, tu luyện Loạn Thần Thiên Mục Kinh lúc, hắn sẽ chỉ tiến vào trạng thái nhập định, từ trước tới giờ không sẽ ngủ, nhưng lần này, hắn bất tri bất giác, thế mà hỗn loạn ngủ th·iếp đi.

“Vu Hoành…”

“Vu Hoành…”

Một cái trầm thấp mà thanh âm thật lớn, ghé vào lỗ tai hắn không ngừng tiếng vọng.

Mơ mơ màng màng Vu Hoành lấy lại tinh thần, phát hiện chính mình chính phiêu phù ở một mảnh vô ngân rộng lớn trong tinh không.

Bên dưới tứ phương tất cả đều là che kín ngôi sao màu bạc hắc ám bầu trời cao.

Mà thanh âm kia, chính là từ hắn ngay phía trên truyền đến.

Phía trên?

Vu Hoành ngẩng đầu, đột nhiên con ngươi co rụt lại.

Hắn nhìn thấy một đầu to lớn vô cùng màu đen cự tích, chính leo lên tại một viên màu vàng đất trên tinh cầu.

Cự tích đầu gối ở tinh cầu mặt ngoài, thân thể đem tinh cầu quấn quanh một vòng.

Lúc này đầu này đen kịt cự tích, màu bạch kim con mắt chính bình tĩnh nhìn chăm chú lên hắn. Nhìn chăm chú lên tựa như một hạt bụi giống như Vu Hoành.

“Lần đầu gặp mặt, ta là Agris.” Cự tích thanh âm trầm thấp, giống như tiếng sấm, truyền vào Vu Hoành trong tai.

Agris? Bản thể! ?

Vu Hoành sững sờ, nhìn chăm chú lên đối phương, đột nhiên một cỗ khó mà hình dung hàn ý từ đáy lòng bay lên.

“Thời gian còn chưa tới, đúng không?” Hắn đè xuống trong lòng bởi vì vị cách chênh lệch quá lớn, sinh ra bản năng sợ hãi. Trầm giọng nói.

“Đương nhiên. Ta tới tìm ngươi, là bởi vì ngay tại vừa rồi, ta quản hạt còn lại Cứu Thế Chi Chu, toàn bộ hủy diệt, cũng chỉ thừa ngươi cái này một chiếc còn còn sống.” Agris bình tĩnh nói.

“Ngươi hẳn là gặp được Thời Không Ác Ma bị c·hôn v·ùi trước nhắn lại đi. Đó là 3000 năm trước, đại tịch diệt lúc bắt đầu tình cảnh.”

Chương 499: Biệt ly (3)

Chương 499: Biệt ly (3)

“Chỉ có ta một cái! ?” Vu Hoành khẽ giật mình.

“Có ý tứ gì?”

“Mặt chữ ý tứ.” Agris bình tĩnh trả lời.

Hắn con mắt thật to phảng phất hai cái to lớn hồ nước, nhộn nhạo nhàn nhạt như nước gợn đường vân.

“Đại tịch diệt bên trong, vạn vật đều đem hủy diệt, vô luận là Tuyệt Đối Thiên Bình hay là Sâm Hải Chi Đô, tất cả Phù Không Thành, cũng chỉ là tại kéo dài hơi tàn.”

“Nguyên tai cường độ lại không ngừng tăng lên, thẳng đến ngươi cũng không còn cách nào ngăn cản nó mới thôi.”

“Nhưng nếu như Phù Không Thành đã ngăn cản vài vạn năm, thiên hạ không có vĩnh hằng bất diệt pháo đài, bị hủy diệt không phải cũng là đương nhiên?” Vu Hoành bỗng nhiên nói.

“Ngươi nói đúng. Nhưng đây là đối với các ngươi bực này nhỏ yếu sinh mệnh mà nói, khi tuổi thọ của ngươi dài đến mấy triệu tuổi ngàn vạn tuổi lúc, chỉ là mấy vạn năm liền đem hủy diệt thế giới, đối với ngươi mà nói đồng dạng là cái sai lầm.” Agris bình tĩnh giải thích.

“Tốt a, như vậy hiện tại ngươi tìm đến ta có mục đích gì?” Vu Hoành hiểu được, nói thẳng.

“Đối với ta như vậy trăm tuổi sinh mệnh tới nói, như thế tương lai quá xa vời.”

“Ta thấy được tiềm lực của ngươi.” Agris trầm giọng nói.

“Mặc dù không biết ngươi là như thế nào làm được, nhưng, ngươi có để phổ thông đồ vật dần dần trở nên không phổ thông lực lượng. Còn lại thuyền trưởng mặc dù đồng dạng có chính mình tính đặc thù, nhưng cuối cùng cũng không bằng ngươi.”

“Cho nên.” Vu Hoành biết đối phương nói chính là hắc ấn, chỉ là hắn khả năng không cách nào đào móc ra tầng dưới chót nhất nguyên nhân. Chỉ có thể từ trên biểu tượng đến xem, cho nên đạt được kết luận như vậy.

“Cho nên, ta dự định cùng ngươi trọng đính khế ước.” Agris nói, ” đương nhiên, đây chỉ là mặt ngoài nguyên nhân, chân thực nguyên nhân là… Ta cũng sắp gánh không được.”

“Có ý tứ gì… ?” Vu Hoành sững sờ.

“Thân thể của ta đã có hơn phân nửa bị nguyên tai ăn mòn hủy diệt, hiện tại ta, lúc nào cũng có thể bị triệt để c·hôn v·ùi, hóa thành nguyên tai xác không.” Agris trả lời, “Ngươi đã đi tới Phượng Nhãn, mặc dù từng tiến vào Phượng Nhãn Cứu Thế Chi Chu cũng có, nhưng ta nhất hệ này, chỉ có ngươi một cái. Ta không có lựa chọn nào khác.”

“.” Lời nói này đến, giống như lựa chọn chính mình rất miễn cưỡng một dạng.

Vu Hoành không phản bác được.

Tiếp theo một cái chớp mắt, hắn liền nhìn thấy một đạo màu bạch kim tia sáng, từ Agris chỗ mi tâm bắn ra, đảo mắt liền tới đến trước người mình.

Tia sáng đình chỉ, hóa thành một cái do vô số kim loại màu bạc phù văn tổ hợp mà thành viên cầu nhỏ.

Trong viên cầu là lưu động chất lỏng màu bạch kim, chất lỏng chậm rãi tách ra, trồi lên một đạo mơ hồ phiên bản thu nhỏ hình người.

Cái kia hình người khuôn mặt, thình lình chính là chính hắn.

“Giọt bên trên máu của ngươi, khế ước sẽ trọng đính là vô hạn thời gian. Nhưng đừng tưởng rằng có thể tiềm phục tại Phù Không Thành hưởng thụ thời gian, mặc dù không biết nguyên

nhân gì, nhưng ngươi đã bị Chung Cực Thái Dương tập trung vào. Quang tai ngay tại phi tốc hướng ngươi tới gần. Thời gian của ngươi không nhiều lắm…" Agris thanh âm xa xa truyền đến.

"Ngươi… Ngươi đây?" Vu Hoành nhíu mày. Mặc dù thời gian trăm năm hạn chế giải trừ, nhưng không biết thế nào, trong lòng của hắn ngược lại càng nóng nảy.

"Ta sắp c·hết." Agris trả lời, "Có lẽ là sau một khắc, cũng có lẽ là mấy năm sau, có lẽ càng lâu, nhưng ta không có hi vọng. Chỉ có ngươi tương lai tìm tới sinh cơ chi địa, hết thảy mới có hi vọng, ta mới có thể một lần nữa khôi phục. Ngươi dừng lại những thời giờ này, đại tịch diệt đã đi đến càng trước mặt khu vực. Nếu ngươi lại không hành động, ngày sau có thể tiếp xúc đến, đều chính là tàn phá hủy diệt mảnh vỡ."

Cuối cùng nói xong đoạn văn này, Agris nâng lên một cây đầu ngón tay, đầu ngón tay đỉnh một chút kim quang lóe lên liền biến mất.

Tiếp theo một cái chớp mắt, Vu Hoành trước người cũng nhiều thêm thứ hai dạng sự vật.

Một cái chìa khoá.

Màu hoàng kim, mặt ngoài có vô số điểm nhỏ màu đen đang ngọ nguậy quái dị chìa khoá.

"Đây là mở ra Vạn Vật Chi Thi. Là ta từng tại một lần trong dự ngôn lấy được tín vật, nó đã chứng minh sinh cơ chi địa là tồn tại. Chỉ cần tới gần, liền có thể chỉ dẫn, cũng thông qua nó tới mở cửa vào."

Agris thanh âm dần dần thu nhỏ, biến xa, thẳng đến triệt để tiêu tán.

Vu Hoành nhìn xem trước mặt hai loại sự vật, duỗi ra ngón tay nhọn bức ra một giọt máu, nhỏ vào viên cầu, tiếp lấy một tay lấy chìa khoá nắm chặt.

Hô!

Bỗng nhiên, trước mắt hắn hết thảy phảng phất huyễn tượng giống như triệt để tiêu tán. Người một chút từ phảng phất ngâm nước giống như trạng thái đi ra ngoài.

Tê…

Hắn tả hữu nhìn lại, phát hiện chính mình vẫn như cũ còn đứng ở phòng an toàn Hắc Hắc Linh Hào phía trước cửa sổ, bên ngoài một mảnh thải quang, thuyền vẫn như cũ còn dừng ở phong tai chỗ sâu.

“Vừa… vừa rồi, là ảo giác a?”

Nhưng sau một khắc, hắn cúi đầu xuống, nhìn thấy trong tay mình nắm chặt một thanh hoàng kim chìa khoá.

Hắn hiểu được, đó không phải là mộng, cũng không phải ảo giác.

“Nói như vậy, hạn chế thật giải trừ…. Trăm năm ước hẹn, không có? ? Cái kia như thế nhìn, chẳng phải là Giám Ngục đảo bên kia đám thuyền trưởng bọn họ, cũng có thể tự do xuất nhập.”

“Đã không có Giám Ngục đảo.” Agris thanh âm vang lên.

“Tại ngươi lần trước sau khi rời đi sau năm tiếng, Giám Ngục đảo tính cả ngươi xuất thân thế giới, đã bị hắc tai chỗ sâu nhất nguyên thủy t·hiên t·ai triệt để hủy diệt. Vô luận giam giữ hay là chưa giam giữ thuyền trưởng, ngươi cũng là vị cuối cùng. Bảo trọng…”

“Ôi? Agris! ?“Vu Hoành kêu vài tiếng, phát hiện lần này là thật không có động tĩnh.

Sau đó vô luận hắn làm sao kêu gọi, cũng sẽ không tiếp tục có trả lời.

Xác định thật không có động tĩnh, Vu Hoành dứt khoát khoanh chân ngồi xuống, cầm chìa khóa cẩn thận nghiên cứu.

Trải qua mười mấy phút quan sát, hắn phát hiện, cái chìa khóa này tựa hồ cũng không tồn tại ở hiện thực, thứ này chỉ có hắn có thể tiếp xúc đến.

Mặt khác bất luận cái gì vật thể, hắn cầm chìa khóa đi đụng vào, đều giống như không tồn tại một dạng, chìa khoá sẽ trực tiếp xuyên thấu vật thể đi vào.

Lấy thêm ra đến, chìa khoá cùng vật thể đều không có bất cứ dấu vết gì, tựa như hắn cầm cái bóng dáng.

Không có nghiên cứu ra thứ gì, Vu Hoành đứng dậy ăn cơm xong, hoài niệm thêm vài phút đồng hồ Giám Ngục đảo Hổ ca, liền dứt khoát tiếp tục tu hành Loạn Thần Thiên Mục Công.

Hắc Hắc Linh dừng ở nguyên địa chờ đợi chữa trị, Agris cũng giải trừ trăm năm khế ước, thời gian không hạn chế. Hắn hiện tại chỉ cần chờ hắc ấn cường hóa kết thúc, lại chữa trị thuyền, liền có thể tiếp tục hướng phía trước.

Không có đồng bạn, không có thuyền viên.

Vu Hoành nhìn xem ngoại nhãn bên trên thời gian đếm ngược, ăn ngủ, ngủ tu hành.

Đảo mắt liền đến đếm ngược lúc kết thúc.

Hắn ở trên thuyền đem giường chiếu đem đến cửa sổ, dứt khoát một người ngồi xếp bằng trên giường, nhìn ngoài cửa sổ, lấy thêm ra ngoại nhãn chờ đợi.

Ánh sáng rực rỡ chiếu vào trên người hắn, phảng phất nhuộm màu, đem hắn toàn thân nhuộm thành xanh một miếng vàng một khối, ngũ thải ban lan.

Xùy.

Sau cùng một phút đồng hồ, ở bên ngoài trên mắt nhẹ nhàng nhảy một cái, triệt để kết thúc.

Đếm ngược kết thúc.

Vu Hoành trong tay ngoại nhãn có chút mơ hồ một cái chớp mắt, một giây sau, liền chuyển hóa thành một đoàn màu trắng tinh nội bộ lóe lên bạch quang chói mắt quái dị viên cầu.

Viên cầu phía dưới dần hiện ra một tấm sách hướng dẫn giấy trắng.

Vu Hoành không cảm thấy kinh ngạc cầm lấy giấy trắng xem xét nói rõ.

‘Ngoại nhãn: Lại tên Tiên Tướng chi nhãn, viên này độc nhãn có có thể so với Thiên Đình Thiên Bằng Kỳ Sơn Tiên Tướng con mắt cường đại năng lực. Ánh mắt chiếu tới, đồng đều có thể thuấn gian di động đến. Ánh mắt chiếu tới, đồng đều có thể niệm động hủy diệt hết thảy.

Năng lực 1: Hủy Diệt Chi Nhãn (có thể lấy ánh mắt hủy diệt nhìn soi mói thấp hơn tự thân tinh thần lực hết thảy mục tiêu. Cũng từ hủy diệt mục tiêu trên thân đảo ngược hấp thụ lực lượng hủy diệt, g·iết c·hết mục tiêu càng nhiều, Hủy Diệt Chi Nhãn càng mạnh. Hạn mức cao nhất là tự thân thể phách mức cực hạn có thể chịu đựng, có thể đồng thời đối với số nhiều mục tiêu phát động.)

Năng lực 2: Truyền Tống Chi Nhãn (có thể vượt qua khoảng cách truyền tống tự thân, đến bất luận cái gì muốn đi chỗ, phát động không tiêu hao, mỗi lần khoảng cách một giây. Chú ý: Cực đoan dưới tình huống, khoảng cách qua xa lúc truyền tống, khả năng xuất hiện thể phách cường độ yêu cầu, cường độ không đủ, sẽ tại trên nửa đường thân thể phân giải, chỉ còn lại ý chí đến.) ‘

“Lần này quả nhiên không sai, chỉ cường hóa hai cái năng lực, trực tiếp liền cho ta thăng cấp đến xưng hào Tiên Tướng cấp độ.” Vu Hoành hài lòng cầm lấy đoàn này bạch quang viên cầu, nhưng hắn không có lập tức nhét vào hốc mắt, mà là tiếp tục vươn tay, ý tưởng đột phát, đem vừa mới tới tay mở ra Vạn Vật Chi Thi, để lên.

Cả hai tiếp xúc đến cùng một chỗ, coi là một thể.

‘Cường hóa ngoại nhãn, cực hạn cường hóa.’ Vu Hoành trong lòng mặc niệm.

Hắn muốn thử xem, nhìn chìa khoá này cùng ngoại nhãn kết hợp lại, có thể cường hóa thành bộ dáng gì.

Đương nhiên đây chỉ là một lần nếm thử, hắn còn phải trước chữa trị phòng an toàn lại nói.

Chỉ là xem trước một chút.

Rất nhanh, trên mu bàn tay hắn hắc ấn xông ra một đạo hắc tuyến, tụ hợp vào ngoại nhãn.

Đếm ngược tự nhiên nổi lên.

139 năm 11 tháng 15 ngày 42 phút.

"Quả nhiên…" Vu Hoành không có ngoài ý muốn thả tay xuống, gỡ xuống bịt mắt, đem ngoại nhãn nhét vào hốc mắt.

Kim quang lóe lên, viên này Tiên Tướng chi nhãn cấp tốc bị thân thể chỗ kết nối, đại lượng Loạn Thần Thiên Mục Công nội lực tràn vào trong đó, đem nó đặt vào tự thân hệ thống.

Mà một giây sau.

Tiên Tướng chi nhãn cũng tại công lực tác dụng dưới, chậm rãi chảy ra tẩm bổ khí lưu thanh lương, lẫn vào nội lực.

Loạn Thần Thiên Mục Công vốn là con mắt càng mạnh, tu luyện càng nhanh, càng lợi hại công pháp.

Lúc này Vu Hoành cưỡng hóa ra Tiên Tướng chi nhãn, con mắt cường độ phá trần, lập tức kích thích toàn bộ công pháp bắt đầu tự hành gia tốc vận chuyển.

Ông.

Vu Hoành ngồi xếp bằng xuống, chung quanh thân thể tự nhiên hiện ra một vòng màu trắng vằn đen hai cánh cự hổ hư ảnh.

Có Tiên Tướng chi nhãn tẩm bổ, Loạn Thần Thiên Mục Công lực tựa như lên xa lộ đồng dạng, phi tốc tiêu thăng đứng lên.

Màu xám nội lực từng vòng từng vòng lít nha lít nhít tại Vu Hoành thể nội tuần hoàn lưu chuyển, nhanh chóng đem Tiên Tướng chi nhãn tinh hoa. Luyện hóa vào trong toàn bộ công

pháp hệ thống bên trong dung nhập Vu Hoành toàn thân trong thân thể.

Ngao… !

Cự hổ thấp giọng gầm thét, hình thể chậm rãi ngưng thực đứng lên, trên thân dày đặc lông nhung lông trắng theo gió phiêu lãng, lộ ra dị thường tinh khiết uy nghiêm.

Phốc.

Không bao lâu, Vu Hoành toàn thân khẽ run lên. Một đạo ánh sáng xám ở tại bộ mặt lóe lên liền biến mất.

Loạn Thần Thiên Mục Công tầng tiếp theo, lại đột phá.

Không chỉ như vậy…

Tiên Tướng chi nhãn tiềm lực căn bản còn không có đào móc thấu, màu xám nội lực còn tại điên cuồng tuần hoàn, hấp thu luyện hóa mới ngoại nhãn tiềm lực.

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Đảo mắt chính là hơn ba giờ đi qua. Loạn Thần Thiên Mục Công cửa ải một đạo tiếp một đạo đột phá.

Xùy!

Lại là một tiếng vang nhỏ, Vu Hoành bên ngoài thân ánh sáng xám lại lần nữa hiện lên.

Lần này, công pháp đến tầng thứ tám. Cũng chính là đến cuối cùng một cái giai đoạn, Loạn Thần trung kỳ.

Đến tầng thứ tám, lại đột phá một lần, đã đến công pháp này đỉnh điểm nhất, cái này cũng mang ý nghĩa, Loạn Thần Thiên Mục Công đem chính thức luyện đến cực hạn, thu hoạch được hoàn toàn mới công pháp đặc chất.

Vu Hoành ngồi xếp bằng trên giường, toàn thân ánh sáng xám lập loè, ngoài thân cự hổ hình dáng cực kỳ rất thật, nó toàn thân con mắt màu đen đã hơn phân nửa đều mở ra, lộ ra màu đen lít nha lít nhít quái nhãn.

Mà lúc này trong cơ thể hắn màu xám nội lực, còn là lần đầu tiên toàn diện vượt trên đến từ Thái Linh Công màu hồng đậm nội lực.

Đạo kia trong đan điền quang tỉnh, cũng bị tầng tầng lớp lớp ánh sáng xám bao trùm, cực kỳ chặt chẽ kín không kẽ hở.

Chương 500: Biệt ly (4)

Chương 500: Biệt ly (4)

‘Lần này ngoại nhãn cường hóa, một bước này thật đi đúng rồi…’ Vu Hoành chậm rãi mở mắt, cảm thụ được thể nội hoàn toàn biến dạng tình huống.

Tiên Tướng chi nhãn, để hắn Loạn Thần Thiên Mục Công một hơi đột phá đến tầng thứ tám, công lực chợt tăng gấp mấy chục lần. Thậm chí chế trụ Thái Linh Công nội lực

Đương nhiên Thái Linh Công có quang tỉnh duy trì, nếu như so đấu tiếp tục xuất lực, khẳng định mạnh hơn, nhưng cùng với các loại chất lượng dưới, hiện tại Loạn Thần Thiên Mục Công đã có thể toàn diện áp chế Thái Linh Công.

Đứng người lên, hắn cảm thụ được thể nội phun trào hùng hậu nội lực, mặc dù mình mạnh hơn rất nhiều, nhưng không có một cái nào cụ thể vật tham chiếu, rất khó biết mình vị trí.

Suy nghĩ một chút, Vu Hoành vươn tay đặt tại trên cửa sổ.

Trước chữa trị thuyền lại nói.

‘Chữa trị Hắc Hắc Linh Hào.’

Hắc tuyến chảy ra, hỏi thăm xuất hiện, rất nhanh đếm ngược hiện lên ở cửa sổ.

11 ngày 18 phút

“Vẫn được.” Vu Hoành khẽ gật đầu, xác định chữa trị bắt đầu. Công lực tăng lên chính là không giống với.

Hắn không có ý định đem Khô Thiền cho vật liệu hiện tại liền thêm vào, hắn dự định đơn độc đem vật liệu từng cường hóa về sau, lại tăng thêm cùng một chỗ dùng.

‘Trong khoảng thời gian này cũng chỉ có thể kiên trì ở chỗ này đợi chờ triệt để cường hóa chuẩn bị toàn diện sau lại xuất phát.’ Vu Hoành lần này là phát hung ác, chuẩn bị đem có thể cường hóa toàn bộ mạnh đến đỉnh điểm, lại một mạch xông phá Phượng Nhãn, bước vào phía sau khu vực.

Xác định cường hóa về sau, rất nhanh đếm ngược bắt đầu.

Vu Hoành chính mình thì tiếp tục ổn định tu vi, củng cố vừa mới đột phá nội công.

Loạn Thần Thiên Mục Công, đến tầng thứ bảy Loạn Thần, liền sẽ sinh sôi ra một loại hoàn toàn mới năng lực vận dụng.

Đó chính là Loạn Thần.

Nói đơn giản, chính là có khám phá hư ảo, cũng từ nội hạch trên bản chất mê hoặc cũng khống chế sinh linh, đem nó hóa thành tự thân khôi lỗi tà môn năng lực.

Lúc trước vị kia sáng tạo công người cũng là bởi vì năng lực này, mà cuối cùng d·ụ·c vọng bị không ngừng phóng đại, dẫn đến phạm phải sai lầm lớn, bản thân hủy diệt.

Vu Hoành tự nhiên cũng đã nhận được loại này diễn sinh năng lực.

Nhưng khổ vì không có đối tượng thí nghiệm, chỉ có thể nhàm chán đối với tường luyện tập.

Hơn mười ngày thời gian buồn tẻ không thú vị, lại đúng lúc gặp tu vi tăng nhiều, lại đạt được đặc biệt như vậy năng lực mới.

Vu Hoành tại khô tọa sau sáu ngày, rốt cục nhịn không được.

Hắn cũng không phải muốn tiếp tục xuất phát, mà là bắt đầu lái thuyền, một lần nữa lại thoát ly phong tai, trở lại Phù Không Thành chỗ phụ cận bầu trời cao.

Lần này có kinh nghiệm, hắn trực tiếp xuất hiện tại rời xa Tuyệt Đối Thiên Bình khu vực.

Cũng không có kinh động bên kia tuần tra đội.

Sau đó, vẫn mở ra c·ách l·y thái, để thuyền quay chung quanh Phù Không Thành lối ra lẳng lặng trôi nổi chờ đợi.

Vừa đột phá, tự nhiên ngứa tay, muốn tìm mục tiêu thử tay nghề. Nhưng đánh phong tai quái vật cái gì lại thật không có thú.

Còn dễ dàng gây nên nóng nảy r·ối l·oạn.

Thế là Vu Hoành tự nhiên mà vậy, liền đem mục tiêu bỏ vào vừa mới đắc tội chính mình Margaret trên thân.

Đương nhiên, Margaret thế nhưng là cấp sáu Áo Thuật sư, thực lực khẳng định cực mạnh.

Cấp ba liền có thể nắm giữ bất diệt năng lượng Phù Không Thành bên trong, cấp sáu không cần nghĩ cũng khẳng định là nhân vật cực kỳ khủng bố.

Cho nên nhằm đề phòng vạn nhất có chuyện gì xảy ra, Vu Hoành lẳng lặng chờ lấy chờ đợi một cái cơ hội thích hợp đến.

Hắn không lo lắng tìm nhầm mục tiêu.

Phù Không Thành địa phương tốt ngay tại ở, mỗi cái pháp sư đều nắm giữ một cái chính mình quang chi cửa sổ.

Mà Margaret đã coi như là tru·ng t·hượng tầng giai cấp, nàng quang chi cửa sổ, lớn nhỏ so Harvey lớn, lại dễ thấy.

Vu Hoành đi qua một lần, đối với hắn cường giả như vậy mà nói, tinh thần lực cực kỳ cường đại, ký ức những vật này chính là trò trẻ con.

Hắc Hắc Linh Hào bên trong.

Vu Hoành đứng tại phòng điều khiển chính, xuyên thấu qua hình khuyên cửa sổ lẳng lặng quan sát đến Phù Không Thành.

Cường đại đến kinh khủng thị lực, để hắn có thể nhẹ nhõm xuyên thấu qua một chút nông cạn chướng ngại vật, nhìn thấy Margaret quang chi cửa sổ phương vị.

Cũng có thể nhìn thấy nơi đó hết thảy ra vào thuyền.

“Dù sao chờ lấy cường hóa cũng không có việc gì, không bằng cho nữ nhân kia tìm một chút phiền phức. Thử trước một chút nhìn hiệu quả.”

Công lực bạo tăng, thực lực tổng hợp so với trước đó tối thiểu tăng lên rất nhiều, Vu Hoành cảm giác mình lại đi, bắt đầu kích động.

Hắn yên lặng quan sát đến Margaret quang chi cửa sổ ra vào thuyền, bao quát thuyền số lượng, tiêu ký, phương hướng, lớn nhỏ.

Toàn bộ đều ghi lại trong danh sách.

Liên tiếp quan sát ba ngày.

Rốt cục… .

“Đến rồi!”

Đột nhiên Vu Hoành khóe miệng khẽ nhếch, nhìn thấy một chiếc thể tích lớn nhất màu xanh da trời chất lỏng tạo thành phi thuyền, từ Margaret quang chi trong cửa sổ chậm rãi bay ra.

Chiếc thuyền này ngoại bộ, in đặc thù màu thủy lam hoa ba cánh tiêu ký.

Đã thấy nhiều Vu Hoành biết, đây là độc thuộc về Margaret pháp sư ấn ký.

Mỗi một vị pháp sư đều có thuộc về mình chuyên môn ấn ký.

Margaret ấn ký, chính là cái này màu thủy lam hoa ba cánh.

Mỗi một cánh trên cánh hoa phân biệt còn in nàng tam đoạn mã hóa tên thật.

“Lớn như vậy thuyền… Mà lại loại quy cách này, hẳn là thuyền hàng… Có ý tứ… .” Vu Hoành nhìn thấy chiếc thuyền này, lập tức trong lòng khẽ nhúc nhích.

Nguyên bản hắn một mực chờ đợi chờ không đến cơ hội, đều nhanh muốn tạm thời từ bỏ chờ đằng sau thực lực có nắm chắc hơn trở lại báo thù.

Nhưng bây giờ, cơ hội tựa hồ tới.

*

Phù Không Thành bên trong.

Màu xanh da trời trong phi thuyền.

Ba cái do nước tạo thành Thủy nguyên tố đang cùng đưa ra tới Margaret cực kỳ các đệ tử cáo biệt.

“Mẫu thân, đưa đến nơi này có thể. Chính chúng ta trở về liền tốt.” Bên trong một cái Thủy nguyên tố bề ngoài yếu đuối, rõ ràng là nam tính ngoại hình, nhưng giữa lông mày lại không chút nào dương cương chi khí.

Hắn mặc một thân màu trắng pháp sư bào, trên tay mang đầy đủ Margaret vừa mới đưa ra mấy cái vĩnh cửu phụ ma chiếc nhẫn.

Sau lưng còn có cỡ nhỏ Thủy nguyên tố bọn họ tại vận chuyển bày ra vừa mới đưa lên thuyền đại lượng hàng hóa.

“Lần này đưa về trong tộc vật tư, là so dĩ vãng trọn vẹn nhiều tám thành, tuyệt đối có thể làm cho trong tộc qua một cái bội thu năm. Ngươi ở trên đường phải chú ý an toàn chú ý cẩn thận.” Margaret lúc này hoàn toàn mất hết ngày thường keo kiệt cay nghiệt, mà là một bộ khuôn mặt nhu hòa mẫu thân hình dạng.

“Tuyệt Đối Thiên Bình mặc dù rất mạnh, nhưng Sâm Hải Chi Đô bên kia gần nhất những năm này tiểu động tác càng ngày càng nhiều. Cùng là Phù Không Thành, bọn hắn Thiểm Thước bộ đội thường xuyên tiếp khách xuyên hải tặc vũ trụ c·ướp b·óc. Nhất định phải coi chừng.”

“Yên tâm đi, mẫu thân.” Thủy nguyên tố nam tử gật đầu, “Bên cạnh ta có Siha cùng Mỹ Lan bảo hộ, lại thêm bọn ta chiếc thuyền hàng này quy cách không lớn, còn không đến mức biến thành c·ướp b·óc mục tiêu. Dù sao vì một chiếc thuyền liền bại

lộ chính mình, đối với bất luận cái gì hải tặc đều không có lời."

"Cũng đúng." Margaret ngẫm lại là lý này. Siha cùng Mỹ Lan một cái cấp ba Áo Thuật sư, một cái cấp bốn, đều là tuyệt đối cao thủ. Hộ tống chỉ là một chiếc tàu hàng, vấn đề không lớn.

Đặt ở ngày bình thường, đặc biệt là cấp bốn Áo Thuật sư, chuẩn bị cho hắn thời gian, thậm chí đủ để hủy diệt một cái tinh cầu. Cái này ra Phù Không Thành phóng tới bất kỳ một thế lực nào bên trong đều là tuyệt đối cao tầng.

Hai cái này hộ tống con trai mình cùng ngần ấy hàng hóa, vấn đề xác thực không lớn.

Chớ nói chi là chiếc này Mẫu Lệ Hào còn có cường đại cấp năm mê huyễn pháp trận, có thể cực lớn ẩn nấp tự thân cảm giác tồn tại, ẩn tàng tự thân khí tức cùng hình ảnh.

Có thể phá giải loại huyễn trận này thế lực, sẽ không đối với một chút như thế hàng hóa cảm thấy hứng thú. Đối với mấy cái này hàng hóa cảm thấy hứng thú, cũng không phá nổi loại huyễn trận này.

Lại thêm hai cái Áo Thuật sư tùy hành hộ tống, tính an toàn đã cân nhắc đến cao nhất.

"Trở về đi, mẫu thân, tuần tra bộ còn có nhiều công chuyện như vậy phải bận rộn, đưa đến nơi này đầy đủ." Nhi tử Ullmann khuyên.

"Được chưa…" Margaret nhìn một chút chung quanh, "Đáng tiếc khoảng cách quá xa, khoảng cách quá nhiều, nếu không trực tiếp thành lập truyền tống trận, đâu còn sẽ như vậy phiền phức."

"Hơn ngàn năm ánh sáng khoảng cách, thuấn di truyền tống tiêu hao quá lớn, …" Nhi tử Ullmann cười khổ nói.

"Ta lại không biết?" Margaret con mắt quét qua, lập tức dọa đến Ullmann toàn thân lắc một cái, không dám nhiều lời.

"Cút nhanh lên đi, liền ngươi đức hạnh này, sợ hãi rụt rè khúm núm, nhìn xem liền nổi giận." Margaret nhìn xem nhi tử bộ

dáng này, trong lòng liền một cỗ tà hỏa xông tới, ngứa tay muốn đánh người.

Ai không hy vọng con trai mình là cái đỉnh thiên lập địa cường hãn đại pháp sư?

Nàng cũng giống vậy.

Có thể Ullmann từ nhỏ có lẽ là bị nàng đánh cho quá nhiều, tính cách định hình thành bộ dáng như vậy, muốn đổi cũng không thể nào đổi lên.

"Đúng!" Ullmann bị sợ nhảy lên, tranh thủ thời gian hạ lệnh đóng lại cửa khoang.

Mẫu Lệ Hào chậm rãi quay đầu, toàn thân sáng lên màu thủy lam huỳnh quang, thân thuyền cấp tốc trở nên hơi mờ đứng lên, tiến vào huyễn trận mở ra trạng thái.

"Mẫu thân, năm sau gặp." Ullmann truyền âm nói.

"Mau cút!" Margaret không nhịn được khoát khoát tay.

Nhưng ngoài miệng nói đến hung, trong mắt nhìn xem rời đi nhi tử, trên mặt nàng nhưng lại không tự chủ hiện lên một vòng nhu hòa.

Nàng như thế tiết kiệm tài nguyên, giành lợi ích, là vì cái gì, còn không phải là vì nhi tử về sau có thể có cái tốt tương lai.

Nhi tử tư chất không phải rất tốt, ngày sau áo pháp bắn vọt đến cấp năm, khả năng liền sẽ dừng bước không tiến, đến lúc đó xông phá cấp sáu cái này chất biến cửa ải, cần tài nguyên không thể đếm hết.

Mà Ullmann đã là trong tộc người tư chất cao nhất.

Cho nên, vô luận là vì nhi tử, vẫn là vì tộc đàn, nàng đều nhất định phải tích tụ ra cái thứ hai cấp sáu Áo Thuật sư.

Nàng làm sao không biết nhi tử áp lực lớn, rất vất vả, cũng không có biện pháp… .

Ở vào nàng vị trí này, nhìn thấy đồ vật cùng cấp thấp pháp sư là khác biệt. Có chút cửa ải, hiện tại nàng tại vị không phá nổi, về sau thì càng đừng nghĩ đột phá. Tương lai tộc đàn suy bại cơ hồ là tất nhiên.

“Lão sư, yên tâm đi, không có chuyện gì. Mẫu Lệ Hào đã tiến vào mê huyễn trạng thái, ra ngoài tính bí mật rất mạnh, không có việc gì.” Harvey ở một bên thấp giọng an ủi.

“Ừm.” Margaret ứng tiếng, quay người bay trở về quang chi cửa sổ.

Harvey mắt nhìn Mẫu Lệ Hào đi xa hư ảnh, thở hắt ra, theo sát phía sau.

Mà cùng lúc.

Nguyên tai Phù Không Thành bên ngoài, giấu ở c·ách l·y thái Hắc Hắc Linh Hào nội bộ Vu Hoành, lấy chính thức nhắm mắt che đậy, lộ ra vừa mới cường hóa huỳnh quang màu trắng ngoại nhãn, tiếp cận rời đi Phù Không Thành Mẫu Lệ Hào.

Trên mặt lộ ra không rõ ràng cho lắm mỉm cười.

Hắn thấy được… .

Margaret cùng nhi tử ở giữa giao lưu, mặc dù nghe không được nội dung, nhưng có thể nhìn ra loại kia nhàn nhạt ấm áp nhu hòa.

Còn có chiếc thuyền kia, … Trên thuyền hàng hóa, nhìn không ít a.

Hắn vốn đang coi là trả thù cơ hội có lẽ chỉ có thể chờ đợi về sau, lại không nghĩ rằng, cơ hội tới đến nhanh như vậy.

Tiên Tướng chi nhãn lúc này chính phóng thích ra oánh oánh bạch quang, trong đồng tử có một vòng điểm sáng màu vàng óng, tụ hợp lại phân tán, lặp đi lặp lại không ngừng.

Đây chính là Loạn Thần Thiên Mục Công phát động phá vọng năng lực biểu tượng Vu Hoành không biết loại này phá vọng năng lực cực hạn ở đâu, nhưng giờ này khắc này, dùng để khóa

chặt chiếc kia màu xanh da trời phi thuyền, hay là dễ như trở bàn tay.

Lẳng lặng, hắn chờ đợi.

Chờ lấy chiếc phi thuyền kia chậm rãi bay ra Phù Không Thành, dần dần bắt đầu gia tăng tốc độ, hướng phía nơi xa bay đi.

Vu Hoành mắt sáng lên, thuấn di năng lực trong nháy mắt phát động.

Tiếp theo một cái chớp mắt, người khác đã biến mất tại Hắc Hắc Linh bên trong.

Chương 501: Nếm thử (1)

Chương 501: Nếm thử (1)

Mẫu Lệ Hào bên trong.

Ullmann thở dài đứng tại phi thuyền khoang điều khiển, nhìn qua bên ngoài không ngừng gia tốc bên trong bầu trời cao tinh thần, trên mặt cũng không vui vẻ.

“Siha, các ngươi tại mẫu thân nơi đó bao lâu?” Hắn nhẹ giọng hỏi.

“Đại khái hơn 400 năm đi. Thế nào?” Thủy nguyên tố Siha bề ngoài thoạt nhìn là cái nữ tính, giữ lại một đầu thật dài màu lam đuôi ngựa phát, lúc này chính cẩn thận đem chính mình rơi xuống Áo Pháp Chi Thư trang sách một lần nữa khâu lại đi lên.

Nàng một tay phóng thích ra màu tím lam pháp lực tuyến, một tay vịn Áo Pháp Chi Thư trang sách, hết sức chuyên chú. Trả lời vấn đề cũng chỉ là tùy ý phân ra một chút tâm thần tức

“Hơn 400 năm, Siha tỷ ngươi liền đạt đến cấp ba, Mỹ Lan tỷ càng là cấp bốn áo pháp… Tương lai có lẽ có thể có hi vọng đạp vào cấp năm. Không giống ta…” Ullmann lại lần nữa thở dài.

“Ngươi cũng không kém, mặc dù so với chúng ta chậm điểm, nhưng rất nhanh hắn là có thể lên tới cấp ba, nói đến, ngươi phía trước hai cấp phân biệt cố hóa pháp thuật gì?” Siha tùy ý hỏi.

“Phòng Hộ Viễn Trình cùng Phòng Hộ Phong Duệ.” Ullmann thành thật trả lời.

“… Không có công kích pháp thuật a?” Siha khóe miệng giật một cái.

“Không, mẫu thân nói ta chỉ cần cam đoan mình tuyệt đối an toàn là được, còn lại không cần cân nhắc.” Ullmann gật đầu.

“… . Đây cũng quá lệch khoa đi. Vậy ngươi đằng sau cấp ba đâu? Chuẩn bị cố hóa cái gì? Mỗi một cấp chỉ có thể cố hóa một loại pháp thuật, nhất định phải thận trọng a.” Siha im lặng nói.

“Mẫu thân nói hay là Phòng Hộ Độn Khí chờ cấp bốn tiếp tục cường hóa Phòng Hộ Viễn Trình. Bầu trời cao chiến bên trong, nguyên tai chiến bên trong, nhiều nhất chính là công kích từ xa, cường hóa cái này phòng hộ tuyệt đối không sai.” Ullmann chăm chú trả lời.

“Nói thì nói như thế, nhưng…” Siha muốn khuyên một chút, như thế lệch khoa chờ vạn nhất có biến cố gì, tinh khiết phòng ngự áo pháp căn bản không có cách nào một mình tại trong nguy hiểm sống sót.

Có thể vừa nghĩ tới lão sư tính tình kia, nếu như bị nàng phát hiện chính mình ảnh hưởng con trai của nàng Cố Hóa Thuật pháp…

Nghĩ nghĩ, nàng hay là từ bỏ.

“Thế nào?” Ullmann không rõ ràng cho lắm.

“Không có gì. Dạng này rất tốt. Không hổ là lão sư an bài.” Siha liên tục gật đầu, qua loa nói.

Mẫu Lệ Hào không ngừng đi thuyền, tốc độ càng lúc càng nhanh, càng ngày càng nhanh.

Trong khoang thuyền lúc này đã vang lên chủ điều khiển trí não tiếng nhắc nhở.

“Sắp mở ra bước nhảy không gian, mục tiêu —— viễn trình Tinh Tế Chi Môn, xin mời tất cả mọi người viên trở lại nghỉ ngơi vị, thắt chặt dây an toàn, tránh cho quá độ lắc lư dẫn đến thụ thương.”

Chiếc này to lớn màu xanh da trời phi thuyền, nhanh chóng rời xa Phù Không Thành, dần dần chui vào xung quanh mảng lớn trong tinh quang, tại hắc ám hòa làm một thể.

Trên người nó điểm lam quang kia, cũng tại huyễn trận che lấp lại, cấp tốc ẩn hình, hoàn toàn biến mất trong tinh không.

Két.

Vu Hoành cẩn thận nắm lấy ngoài phi thuyền bộ xác ngoài, trên tay Loạn Thần Thiên Mục Công ánh sáng xám phun một cái.

Lập tức lặng yên không tiếng động tại phi thuyền vỏ ngoài, cắt ra một cái chỉ đủ hắn một người tiến vào miệng nhỏ.

Hắn lúc này che mặt, toàn thân bao trùm một tầng mơ hồ không rõ màu trắng, đó là Linh Quang bí thuật mô phỏng quang tai bức xạ, để cho người ta căn bản nhìn không thấy hắn cụ thể dáng dấp ra sao.

Liên đới khí tức của hắn cũng bị bức xạ triệt để đảo loạn.

Xoay người tiến vào mở ra lỗ hổng, Vu Hoành trở tay đem lỗ hổng một lần nữa ngăn chặn. Để tránh khí áp tiết lộ dẫn đến mất cân bằng.

Nhưng cuối cùng tốc độ của hắn cực nhanh, có thể trong phi thuyền hay là trong nháy mắt vang lên chói tai tiếng cảnh báo.

“Vách ngoài tổn hại, có ngoại địch xâm nhập, nhảy vọt đình chỉ, xin mời lập tức bài trừ kẻ xâm nhập.”

Một chút màu đỏ huỳnh quang bỗng nhiên trên người Vu Hoành b·ốc c·háy lên, cũng không biết là từ chỗ nào xuất hiện.

“Có ý tứ.” Vu Hoành đưa tay ý đồ xóa đi cái này hồng quang ngọn lửa, nhưng nó phảng phất hư ảo không tồn tại một dạng, ngay tại trên vai tiếp tục thiêu đốt lên, không cách nào đụng vào.

Vu Hoành Thái Linh Công dứt khoát đại lượng tuôn ra, tiếp tục không ngừng đem cái kia một khối nhỏ không gian hoàn toàn bao phủ.

Lần này nguyên tai lực lượng quả thật toàn diện, cái này ngọn lửa nhỏ tại chỗ dập tắt.

Nhưng…

Vu Hoành chân đứng tại phi thuyền trong lối đi nhỏ, phía trước cũng đã xuất hiện một tên toàn thân màu thủy lam Thủy nguyên tố hình người.

Thình lình chính là tùy hành cấp bốn Áo Pháp sư Mỹ Lan.

Ở sau lưng nàng, từng đầu cầm trong tay màu bạc s·ú·n·g ống, thân mang đen kịt khôi giáp phòng hộ cường tráng Thủy nguyên tố bọn họ nhao nhao xông ra.

Nhấc thương, nhắm chuẩn.

Răng rắc.

Rộng vài chục thước trong lối đi nhỏ, tối thiểu vượt qua chín chuôi màu bạc s·ú·n·g ống họng s·ú·n·g đồng thời nhắm chuẩn Vu Hoành.

Đồng thời sau lưng Vu Hoành, một chỗ khác cửa thông đạo. Mỹ Lan cùng Ullmann cũng kịp thời đuổi tới, bên cạnh hai người Thủy nguyên tố bọn họ không có giơ thương, mà là nâng lên to lớn khiên chống b·ạo l·oạn, đem hai người bảo vệ chu toàn.

“Ngươi là ai! ?” Ullmann trầm giọng hỏi, nhìn chằm chằm Vu Hoành.

“Phản ứng rất nhanh…”

Vu Hoành gật đầu tán thưởng nói.

“Nhìn quả nhiên có trí não tốc độ xa so với không có càng mạnh.” Hắn lúc này lực chú ý tập trung vào phía trước đứng vững, giơ lên pháp trượng Mỹ Lan trên thân.

“Được rồi, vốn là muốn lặng lẽ chui vào, nhưng bây giờ nếu bị phát hiện, vậy liền đành phải đem các ngươi đều xử lý…”

Tiếng nói một chữ cuối cùng chưa rơi, Vu Hoành người đã vội xông mà ra, hóa thành một đạo màu trắng hư ảnh, chớp mắt xuất hiện tại Mỹ Lan trước người.

Lúc này chung quanh hắn mới phản ứng được vang lên tiếng s·ú·n·g nhưng hết thảy quá chậm, sớm đã không kịp.

Vu Hoành trên mặt mang cười, đưa tay một chưởng, chụp vào Mỹ Lan hơi mờ cổ.

Nhưng tiếp theo một cái chớp mắt, một tầng thật mỏng màu lam bình chướng ngăn tại tay hắn trước.

Bành!

Lam quang vẩy ra.

Bình chướng phá toái, nhưng Mỹ Lan tiếp theo một cái chớp mắt đã thừa cơ lấp lóe thuấn di đến mấy mét bên ngoài, cũng nâng lên pháp trượng, sắp thả ra đạo thứ hai pháp thuật.

Nhưng cũng tiếc chính là.

Đạo thứ hai pháp thuật còn chưa ngưng tụ thành hình, lam quang tại pháp trượng đỉnh mới vừa vặn nảy sinh.

Một đạo như tiếng sấm tiếng vang, liền triệt để đánh gãy nàng thi pháp.

Nàng nhìn thấy, kẻ xâm nhập kia đánh hụt một chưởng, cũng không thu hồi, mà là tại giữa không trung thuận thế một nắm.

Trong lòng bàn tay phảng phất nổ tung một viên cao bạo lựu đ·ạ·n.

Một tiếng ầm vang tiếng vang.

Mảng lớn bạch quang năng lượng từ người xâm nhập trong tay nổ ra, đem bốn phía Thủy nguyên tố trong nháy mắt bao phủ.

Trong lúc nhất thời toàn bộ thông đạo đều bị bạch quang bao trùm lấp đầy, chói tai kim loại vặn vẹo âm thanh xé rách âm thanh, triệt để lấp kín Mỹ Lan thính lực.

Nàng tâm trong nháy mắt chìm xuống dưới.

‘Có thể nhanh như vậy đánh vỡ ta pháp lực bình chướng, tuyệt đối là cấp bốn thậm chí càng mạnh cao thủ! ! Phiền toái!’

Nàng cấp tốc phóng thích từng tầng từng tầng áo pháp bình chướng, hộ vệ tự thân, đồng thời vỗ trước ngực treo một viên dây chuyền.

Dò xét bắt đầu.

‘Thu thập hàng mẫu hoàn thành, phát hiện đối địch mục tiêu, bắt đầu kiểm tra MBA pháp thuật kho, xác nhận là quang tai bức xạ năng diễn sinh phá hư thể, đối ứng pháp thuật lựa chọn hoàn thành.’

‘Pháp thuật mô hình kích phát bên trong, phải chăng bổ sung pháp lực?’

“Đúng!” Mỹ Lan trong lòng quát khẽ, toàn thân pháp lực tựa như như sóng biển, cấp tốc tràn vào dây chuyền.

Đây chính là Áo Thuật Trí Linh bất luận một vị nào Áo Thuật sư trên thân đều sẽ có được cơ sở thi pháp phụ trợ bình đài.

Vừa mới liên tiếp quá trình mặc dù phức tạp, nhưng bởi vì cực nhanh chip tốc độ, cho nên trên thực tế chỉ tốn không đến một phần mười giây.

Sau một khắc, Mỹ Lan pháp trượng tuôn ra không gì sánh được hắc ám thâm trầm huỳnh quang.

Hắc ám không nên có ánh sáng, nhưng giờ này khắc này, nàng pháp trượng phóng thích ra năng lượng, lại thật đang kéo dài phóng thích ra có thể đem chung quanh nhuộm đen huỳnh quang.

“Cấp bốn U Năng Chi Thỉ, bổ sung năng lượng hoàn tất.”

Xùy! !

Trong chốc lát, hắc ám huỳnh quang vặn vẹo lên hóa thành một đạo màu đen mũi tên khổng lồ, nổ bắn ra mà ra, thuấn di xuất hiện tại Vu Hoành trước người mặt chỗ.

Mũi tên này vượt qua ở giữa tràn ngập màu trắng quang tai bức xạ năng. Trực tiếp xuất hiện tại Vu Hoành bộ mặt phía trước không đến năm centimet chỗ.

Tiếp lấy.

Ầm ầm! ! !

Một tiếng cự bạo.

Vu Hoành cả người triệt để bị dìm ngập tại trong hắc quang.

Trên người hắn tất cả quang tai bức xạ năng, toàn bộ bị hữu hiệu áp s·ú·c triệt tiêu, bốn Chu Thông đạo vì đó yên tĩnh, quang mang tán đi, một lần nữa hiện ra trước đó dáng vẻ.

Hắc quang bao vây lấy hắn, hình thành một cái to lớn quả cầu hình bầu d·ụ·c, không ngừng co vào bành trướng, vừa đi vừa về lặp đi lặp lại.

Nhưng vào lúc này, Mỹ Lan lại đột nhiên biến sắc.

“Không đúng! !” Nàng quyết định thật nhanh, về sau nhanh chóng thối lui.

Nhưng vẫn là đã chậm một bước.

Tiếp theo một cái chớp mắt, hắc quang tựa như bị no bạo khí cầu, ầm vang nổ nát vụn, nội bộ điên cuồng tuôn ra vô cùng vô tận màu hồng đậm trạng thái sương mù năng lượng.

Xuyên thấu qua màu hồng đậm sương mù, có thể nhìn thấy chỗ sâu một đạo khôi ngô bóng người chính chậm rãi hướng nàng đến gần.

Bóng người sau lưng ẩn ẩn có một vòng màu băng lam khối cầu cực lớn, lẳng lặng thiêu đốt.

“Giếng năng lượng à… Ngươi cho rằng chỉ có ngươi có! ?” Mỹ Lan ánh mắt lóe lên một tia tàn khốc.

Nàng quăng lên pháp trượng, hai tay đại trương.

Một đạo mơ hồ không rõ màu xanh đậm vòng xoáy, xuất hiện ở sau lưng nàng.

Áo Thuật Trí Linh thanh âm cấp tốc hiện lên.

‘Thủy nguyên tố năng số lượng giếng mở ra.’

‘Toàn công suất thi pháp mở ra.’

‘Lớn nhất đồng thời thi pháp mở ra.’

‘Hủy diệt hình thức mở ra.’

Trong chớp mắt, Mỹ Lan sau lưng tuôn ra rộng lượng lam quang, tất cả lam quang hội tụ thành thống nhất mảng lớn U Năng Chi Thỉ, như đ·ạ·n pháo lít nha lít nhít hướng phía Vu Hoành đánh tới.

Đồng dạng, Vu Hoành trước người cũng ngưng tụ ra đại lượng quang tai bức xạ năng năng lượng thể, không cần tiền đồng dạng điên cuồng hướng ra ngoài tuôn ra.

Đại lượng màu hồng đậm Thái Linh Công nội lực, tại quang tai trợ giúp dưới, hung mãnh mọc thêm, chớp mắt liền hình thành một mảnh màu hồng đậm thủy triều, đem toàn bộ thông đạo đều cơ hồ lấp đầy, chính diện đón lấy đại lượng U Năng Chi Thỉ.

Song phương một bên là màu xanh đen, xen lẫn vô hạn mũi tên.

Một bên là màu hồng đậm, hội tụ nội lực sóng biển.

Vừa v·a c·hạm, liền bộc phát khủng bố c·hôn v·ùi hiệu ứng.

Đại lượng c·hôn v·ùi xuất hiện lỗ đen, tựa như bọt khí giống như xuất hiện tại hai cỗ lực lượng bành trướng ở giữa.

Xung quanh không gian bắt đầu không ổn định đứng lên.

Vô luận là Vu Hoành hay là Ullmann Mỹ Lan bọn người, đều đã nhận ra không đúng, bốn phía phi thuyền nguyên bản trực tiếp mặt tường chính quỷ dị vặn vẹo lên. Uốn lượn lấy.

Nhưng không có mảy may đứt gãy vết tích. Ngay tại trong đối kháng hai cỗ vô hạn lực lượng, cũng phát sinh vặn vẹo.

“Quả nhiên không thể khinh thường, chỉ là một cái vận thuyền hàng bên trong, thế mà cũng có có vô hạn lực lượng cường nhân.” Vu Hoành trong lòng khẽ nhúc nhích, biết tiếp tục như vậy xuống dưới khả năng không ổn.

Lúc này tăng lớn chuyển vận.

“Đáng tiếc, vô hạn đối với vô hạn, cũng là có chênh lệch!”

Hắn lúc này toàn lực phóng thích Thái Linh Công.

Tầng thứ bảy Thái Linh Công triệt để buông ra, phi thuyền thông đạo cũng không còn cách nào tiếp nhận cao áp.

Nhao nhao hướng phía bốn phương tám hướng vỡ nát.

Oanh! !

Mấy người nhao nhao bay vụt ra ngoài, phiêu phù ở mất trọng lượng trong phi thuyền khang bên trong.

Bốn phía tất cả đều là vặn vẹo phá toái kim loại đen mặt tường.

Năng lượng khổng lồ đè ép, đem chung quanh tất cả khoang cùng thông đạo, toàn bộ giống đè ép hộp một dạng đè bẹp, dính chặt vào nhau, hình thành một cái biến hình to lớn hình cầu tròn không gian.

Lúc này Vu Hoành trên người màu hồng đậm, ngay tại phi tốc vượt trên Mỹ Lan màu xanh đen.

“Ullmann, các ngươi đi mau! ! Nơi này ta đoạn hậu!” Mỹ Lan miệng mũi chảy máu, ráng chống đỡ lấy đưa tin qua.

Chương 502: Nếm thử (2)

Chương 502: Nếm thử (2)

“Mỹ Lan tỷ! !” Ullmann sắc mặt hoảng sợ, “Không được! Chúng ta cùng đi!”

“Mau cút! Đi tìm lão sư! ! Thừa dịp ta còn có thể chống đỡ một hồi! !” Mỹ Lan rống giận, điên cuồng thôi phát tự thân pháp lực, phóng thích Thủy nguyên tố giếng năng lượng vô hạn lực lượng.

Nhưng cũng tiếc chính là, Thủy nguyên tố lực lượng, chung quy cùng quang tỉnh có chênh lệch thật lớn.

Cứ việc hai bên đều là vô hạn năng lượng, nhưng Vu Hoành màu hồng đậm Thái Linh Công nội lực, còn ổn định ăn mòn màu xanh đen Thủy nguyên tố chi lực.

Vô số năng lượng tràn ra, để trong này hoàn cảnh đã càng ngày càng nguy hiểm, càng ngày càng kiềm chế.

Rộng lượng năng lượng bị áp s·ú·c tại như thế một cái không gian nho nhỏ bên trong, lúc nào cũng có thể dẫn phát to lớn bạo tạc.

“Đi mau! !” Mỹ Lan nhìn xem đối diện đạo kia bình tĩnh thân ảnh khôi ngô, trên mặt mình làn da cũng bắt đầu băng liệt, từ đó tràn ra đại lượng huyết dịch màu lam.

Nàng biết mình sắp không được.

Liền xem như lựa chọn nhằm vào đối phương ứng đối pháp thuật, có thể vô hạn năng lượng đối bính bên trên, đối phương tức thì chuyển vận xa xa lớn hơn nàng, đồng thời năng lượng chất lượng bên trên cũng lớn hơn chính mình.

“Gia hỏa này. Đã nhanh muốn đạt tới cấp năm! ! Nếu ngươi không đi liền đến đã không kịp! ! Nhanh a! !” Nàng cuối cùng

một tiếng đưa tin rống to.

Chính mình cả người không lùi mà tiến tới, nắm chặt pháp trượng, gian nan từng bước một hướng phía Vu Hoành phóng đi.

“Để lão sư báo thù cho ta! !” Cuối cùng lưu lại một câu gầm thét, Mỹ Lan cả người cấp tốc hòa tan, hóa thành một đạo lam quang dung nhập vô số Thủy nguyên tố hình thành U Năng Chi Thỉ bên trong.

Trong chốc lát, một đợt này U Năng Chi Thỉ mặt ngoài bao trùm lên một tầng sáng tỏ lam quang.

Ầm ầm! ! !

Sau cùng mấy ngàn đạo U Năng Chi Thỉ nổ bắn ra mà ra, tại tiếp xúc đến Thái Linh Công sóng biển lúc liền ầm vang bạo tạc.

Phi thuyền chớp mắt tựa như cùng nổ tung thủy cầu, nội bộ tiến bắn ra rộng lượng màu xanh đen Thủy nguyên tố năng lượng.

Nhưng một giây sau, màu lam biến mất, thay vào đó là màu hồng đậm Thái Linh Công nội lực chen chúc mà ra.

Vu Hoành phiêu phù ở chính giữa, dù sao cũng hơi thở dài.

“Ta kỳ thật, chỉ là muốn đến đánh cái c·ướp.”

Hắn không phải một cái lòng trả thù rất nặng người. Margaret đen nhiệm vụ của hắn thù lao, hắn liền định c·ướp mất nàng một con thuyền chở hàng.

Mọi người ngươi tới ta đi, lẫn nhau bình đẳng liền tốt.

Hắn là thật không có muốn g·iết người.

Nhưng bây giờ.

Hắn còn không có động thủ, liền hù dọa một chút đối phương, đối diện liền tự bạo.

‘Hiện tại làm sao làm…” Vu Hoành nhìn xem bị nổ tung thuấn gian truyền tống đi ra Ullmann hai người.

“Lần này thành tử thù.” Hắn do dự một chút. Cuối cùng vẫn là vươn tay, đối với hai người xa xa một nắm.

“Xem ra chỉ có thể trảm thảo trừ căn.”

“Đừng trách ta, muốn trách thì trách các ngươi vận khí không tốt.”

Vô số màu tím lam nội lực tựa như nước biển đem hắn quanh thân vây quanh, sau đó cấp tốc ngưng tụ ra vô số gai nhọn, theo thủ hình, sắp thuấn di bay vụt ra.

Nhưng sau một khắc, Vu Hoành trên tay ngừng một lát.

Hắn thấy được Ullmann bên cạnh hai người lại đột nhiên dần hiện ra một cái nhìn quen mắt hình người.

Cái kia rõ ràng là vừa mới coi là tự bạo cái kia nữ Thủy nguyên tố Áo Pháp sư!

Phát hiện này, để hắn cấp tốc tán đi bên người gai nhọn.

‘Nếu người không c·hết, vậy còn tốt.’ Vu Hoành chính mình cũng kỳ thật chỉ muốn giáo huấn nho nhỏ một chút Margaret.

Không muốn làm đến rất nặng, hiện tại tình huống này, không sai biệt lắm vừa vặn.

‘Xem ra hay là được nhiều động động mới được, rất lâu không có động thủ, đều không thích ứng hiện tại đấu pháp.’

Vu Hoành trong lòng lắc đầu.

Hắn trước kia là cận thân đi lên vật lộn ẩ·u đ·ả.

Bạo lực nhưng nguy hiểm.

Hiện tại tự thân nội lực trở nên vô cùng to lớn về sau, hắn căn bản không cần phóng đi, chỉ cần phất phất tay, liền có sóng biển dạng nội lực đem đối thủ dìm sạch.

Vừa mới cái kia một nhóm đối kháng, nhìn như kịch liệt, kỳ thật đối với hắn mà nói, toàn bộ hành trình chỉ là tâm niệm vừa động, tâm niệm lại cử động, tâm niệm lại lại cử động.

Phất tay chỉ là thói quen động tác thôi.

Lúc này cường đại thị lực để hắn nhìn thấy Ullmann ba người đã liên tục truyền tống thuấn di trở về Phù Không Thành.

Vu Hoành biết mình thời gian không nhiều lắm, lúc này cấp tốc thiểm nhập phi thuyền hài cốt trung tâm, vơ vét một phen về sau, gọi ra Hắc Hắc Linh lặng yên rời đi.

Tại hắn rời đi hơn ba phút đồng hồ sau.

Một bóng xanh mới khoan thai tới chậm, thuấn di đến Mẫu Lệ Hào phi thuyền hài cốt phía trên, quan sát hết thảy.

Lam ảnh sắc mặt lạnh lùng, thân mang màu trắng ngân tuyến pháp sư bào, trong tay một cây dữ tợn đen kịt pháp trượng tựa như một cây trường mâu, cao hơn đỉnh đầu, ở trên đỉnh lóng lánh chói mắt lam quang.

“Hàng hóa mất ráo! !” Lam ảnh chính là Margaret, “Ta góp nhặt ba năm hàng a. ! ! ! Ai! ! Ai làm! ! !”

Nàng tức giận gào thét lớn. Cái này một thuyền giá trị hơn trăm vạn tinh tệ hàng hóa, là nàng ba năm qua các loại tiết kiệm, góp nhặt, bớt ăn bớt mặc tích lũy đi ra.

Nhưng bây giờ, nó cứ như vậy không có… Bị nổ tung hủy sạch…

“Tra cho ta! !”

Một đạo cỡ nhỏ màu xanh đen dây chuyền tại trước ngực nàng hiện lên.

‘Manh mối điều tra bên trong…’

‘Năng lượng hoàn cảnh quá hỗn loạn, bắt đầu tăng lên điều tra độ chính xác.’

‘Phát hiện còn sót lại năng lượng bức xạ, xác định là quang tai bức xạ năng, hư hư thực thực quang tai cao cấp quái vật tập kích.’

‘Sàng chọn trong danh sách, xác định quang tai cự thú Thuần Bạch Hải Kình có 7 7.65% khả năng.’

‘Kề bên này ở đâu ra Thuần Bạch Hải Kình! !’ Margaret thật muốn một bàn tay bóp nát trí linh.

“Tiếp tục điều tra! !”

‘Thật có lỗi, lập tức độ chính xác đã điều chỉnh đến cao nhất, như muốn tiếp tục tầng sâu tìm kiếm, xin mời tiến về Dự Ngôn hệ xin mời tương lai tin tức thẩm tra quyền hạn.’ trí linh ngữ khí tỉnh táo trả lời.

“Phế vật! ! !”

Margaret hung hăng vung tay lên, sau lưng lít nha lít nhít mảng lớn Thủy nguyên tố giếng năng lượng nổi lên.

Sau một khắc, sáng chói lam quang che mất xung quanh hết thảy.

Đem trừ ra phi thuyền chỗ chung quanh mấy vạn cây số đường kính, tất cả bầu trời cao khu vực, toàn bộ hủy diệt. Lam quang c·hôn v·ùi lấy hết thảy sự vật, vô luận vật chất hay là năng lượng.

“Vô luận ngươi là ai! Đừng để ta tìm tới ngươi! !” Margaret vô năng cuồng nộ gào thét lớn.

Phốc.

Vu Hoành dùng sức đem một đống lóe hào quang màu vàng óng khoáng thạch hướng trong phòng nhét.

Nhưng phòng ở đã nhét quá vẹn toàn, ngay cả trong lò sưởi trong tường đều bị chật ních đồ vật, thật không có cách nào lại chen lấn.

Hắn thở dài, đứng tại cửa ra vào, sờ lên cằm suy nghĩ chính mình làm như thế nào đi vào phòng điều khiển chính đi.

Bởi vì toàn bộ phòng an toàn một tầng, toàn bộ đều bị các loại vật tư chất đầy.

Ngay cả đi đường không gian cũng mất.

Đúng vậy, cân nhắc đến hắn sẽ thuấn di, cho nên ngay cả đi đường vị trí đều không có lưu, cho hết vật tư giữ lại.

‘Đúng a, ta biết thuấn di… Vẫn có chút không quen loại này di động phương thức.’ Vu Hoành giật mình.

Vỗ vỗ hai tay, thân hình hắn lóe lên, trực tiếp xuất hiện tại phòng điều khiển chính bên trong.

Toàn bộ Hắc Hắc Linh, lúc này trừ ra phòng điều khiển chính, còn lại tất cả không gian đều bị đủ loại thùng đựng hàng lấp kín.

Có cái rương thậm chí bị chèn phá, gắn một chỗ đồ vật.

‘Đáng tiếc đại bộ phận vật liệu ta cũng không nhận ra, không biết xử lý như thế nào, xem ra cần phải tìm một chỗ thủ tiêu tang vật…’ ngồi tại phòng điều khiển chính bên trong, Vu Hoành suy tư nên xử lý như thế nào nhóm này hàng.

Trên thực tế hắn đoạt ra tới chỉ có gần một nửa tả hữu, còn lại hơn phân nửa đều tại bạo tạc bên trong bị hủy diệt.

‘Áo Thuật sư đều là chút lòng tham bẩn gia hỏa, vạn nhất bọn hắn tại hàng hóa này bên trong lưu thủ chân liền sẽ rất phiền phức. Cho nên… Nhóm này hàng không có khả năng ở lâu.’

Do dự nửa giây, Vu Hoành lập tức quyết định, đằng sau cường hóa hắc ấn liền đem những hàng này toàn bộ tan vào Hắc Hắc Linh!

Đừng quản có hữu dụng hay không, trước tan vào đi lại nói.

Để hắc ấn tự do phát huy chính là. Luôn có thể cho mỗi loại vật tư tìm tới tác dụng.

Xác định ý nghĩ sau. Vu Hoành trung thực tại phong tai chỗ sâu mở ra c·ách l·y thái né mấy ngày.

Thẳng đến hắc ấn chữa trị phòng an toàn thời gian cuối cùng kết thúc, hắn mới bắt đầu có hành động.

Két.

Vu Hoành nhấc lên bồn cầu một cái thuấn di, liền đem bên trong vật bài tiết toàn ném vào phong tai chỗ sâu.

Sau đó lại một cái thuấn di trở lại phòng ở.

Bồn cầu bị phong tai thải tuyến một trận cọ rửa, không chỉ vứt sạch vật bài tiết, còn sáng bóng như mới, phảng phất vừa mua một dạng.

Đây cũng là Vu Hoành tương đương hài lòng phong tai lữ hành một chút, so với hắc tai Hắc Hà, tình huống hiện tại tốt hơn rất nhiều.

Lúc trước trên Hắc Hà đổ bô lúc, bồn cầu không chỉ không sạch sẽ, ngược lại còn dính nhiễm một đống không biết thứ đồ chơi gì chất bẩn, rất là buồn nôn.

Nơi này lại khác biệt.

Cất kỹ bồn cầu, Vu Hoành nhìn một chút chung quanh mới tinh chữa trị sau phòng an toàn, hài lòng gật đầu.

Chữa trị sau phòng an toàn, không chỉ tổn hại toàn bộ hoàn chỉnh, trận pháp cũng triệt để bù đắp, khôi phục hoàn toàn.

“Cuối cùng có thể xử lý tạm hàng bẩn.” Vu Hoành thở hắt ra, nguyên bản hắn là dự định cường hóa Khô Thiền cho thứ cấp Tinh Linh hợp kim, nhưng bây giờ c·ướp b·óc nhóm này hàng hóa bên trong, hắn có lựa chọn tốt hơn.

Từ trong góc tìm kiếm xuống, rất nhanh, hắn ôm ra một quả dưa hấu lớn nhỏ hộp.

Mở ra cái nắp, bên trong tồn phóng một đống màu sắc rực rỡ quang trạch cứng rắn thỏi kim loại.

Bên cạnh một tờ giấy lấy lại tại nắp hộp cạnh trong, phía trên tiêu ký lấy: Tinh Linh hợp kim 15 Kerr.

Kerr là Phù Không Thành đặc hữu trọng lượng đơn vị, Vu Hoành ước lượng trọng lượng, nơi này không sai biệt lắm có hơn trăm kg Tinh Linh hợp kim, so với Khô Thiền cho nhiều không ít, hơn nữa còn không phải thứ cấp.

“Chậc chậc chậc. Rõ ràng có nhiều như vậy, còn không cho ta.” Vu Hoành không biết Margaret hiện tại là phản ứng gì, nhưng hắn hiện tại rất thoải mái.

Lấy không dùng chính là thoải mái!

‘Đáng tiếc, nếu không phải trước tiên cần phải xử lý hàng bẩn, ta trước tiên có thể đem thứ này cường hóa đến cực hạn sau lại dung hợp tiến phòng an toàn. Nhưng bây giờ không có công phu này.’

Hắn đem hợp kim buông xuống, sau đó một tay đặt tại mặt đất. Ý thức đem tất cả hàng hóa bao phủ đi vào.

Cường hóa Hắc Hắc Linh Hào, phương hướng: Ưu tiên cường hóa bản thân chữa trị năng lực. Còn lại tự do cường hóa.

Hắc tuyến lóe lên, hắc ấn phản hồi cấp tốc vang lên.

‘Phải chăng cường hóa Hắc Hắc Linh Hào.’

‘Đếm ngược cũng đi theo hiển hiện: 48 ngày 17 giờ 51 phút.’

“Hơi dài, bất quá muốn dung hợp nhiều như vậy vật tư, có thể tiếp nhận.” Vu Hoành dừng một chút, cấp tốc hồi phục là.

Lúc này, đếm ngược khẽ run lên, ổn định lại, bắt đầu tính toán thời gian.

Đồng thời đại lượng nội lực tiết ra, tràn vào mu bàn tay hắc ấn. Hắc ấn này cũng không biết là cái thứ gì, vô luận bao nhiêu năng lượng đi vào, tựa như động không đáy từ đầu đến cuối không thấy đáy.

Làm xong cái này về sau, Vu Hoành nhìn xem bên ngoài xẹt qua thải tuyến, hồi tưởng lại trước đó kinh lịch Phượng Nhãn cường độ.

‘Nói đến, mặc dù phòng an toàn không có cường hóa hoàn thành, nhưng ta hiện tại nội lực chợt tăng rất nhiều. Có lẽ có thể lại đi thử một chút, nhìn có thể hay không thông qua Phượng Nhãn.’

Nếu không hơn bốn mươi ngày đều nhàn rỗi tại phong tai bên trong, Vu Hoành cảm thấy thực sự có chút lãng phí.

Dù sao hiện tại chính mình nội lực vô hạn, ngược lại là có thể thử nhìn một chút.

Xác định bước kế tiếp, hắn không chần chờ, lúc này điều động Hắc Hắc Linh Hào, hướng phía phong tai chỗ sâu tự hành di động.

Trước đó hắn là cưỡng ép ngăn chặn Hắc Hắc Linh, không để cho động đậy, nhưng bây giờ, buông ra loại này áp chế.

Nhất thời Hắc Hắc Linh một trận rung động, cấp tốc bắt đầu gia tăng tốc độ, hướng phía phong tai một cái hướng khác mau chóng bay đi. Rất nhanh, thuyền đột nhiên run lên, một chút xông vào một chỗ màu sắc hơi sâu thải tuyến trong vòng xoáy, biến mất không thấy gì nữa.

Vu Hoành đứng tại hình khuyên phía trước cửa sổ, nhìn chăm chú ngoại giới không ngừng biến màu đậm thải tuyến dòng lũ.

Hắc Hắc Linh chính phảng phất tiến vào một đầu biến thành đen bên trong đường hầm.

Đường hầm này bên trong tràn ngập một cỗ áp lực vô hình, vách trong cũng càng ngày càng đen.

“Lần trước ta nhớ được xuyên qua nơi này bỏ ra mười lăm phút, hay là mười bảy phút đồng hồ… Lần này tốc độ mau mau… . Có lẽ chỉ cần…” Vu Hoành trong lòng suy nghĩ còn chưa tránh xong.

Phía trước cửa sổ bỗng nhiên một chút lắc lư.

Ông.

Một loại to lớn mà thanh âm trầm thấp vang lên.

Ngoài cửa sổ âm u đường hầm trong chốc lát biến thành vô số màu sắc rực rỡ đường cong, nhìn đến đây, Vu Hoành biết lập tức sẽ tiến vào mảnh kia quái dị hải dương màu đen.

Hắn cùng Khô Thiền sau đó phân tích qua, cho là mảnh kia hải dương màu đen rất có thể chính là chân chính Phượng Nhãn.

Lúc này, hắn vận chuyển toàn thân công lực, đầu tiên là Thái Linh Công toàn lực tuôn ra, lần theo thân thuyền lan tràn đến toàn thuyền, hình thành một tầng bên ngoài màng phòng hộ.

Sau đó lại là Loạn Thần Thiên Mục Công nội lực, màu xám nội lực tựa như bổ sung giảm xóc vật, ở trong Thái Linh Công lực hậu phương.

Sau đó mới là các loại trận pháp, cuối cùng lại là Thái Linh Công làm gân cốt dung hợp tiến tường ngoài, gia tăng độ phòng ngự.

“Lần này, phòng ngự cường độ so trước đó mạnh quá nhiều, có lẽ có thể tiến lên!”

Chương 503: Truy tìm (1)

Chương 503: Truy tìm (1)

Trong hải dương màu đen.

Hắc Hắc Linh Hào tựa như một cái to lớn hòn đá, ở trong nước biển trôi tới trôi lui, không ngừng nghịch sóng gió, hướng hải dương nào đó một chỗ phương hướng chạy tới.

Oanh!

Trên bầu trời, tấm kia to lớn vô cùng, chiếm cứ toàn bộ màn trời mặt người, lại một lần nữa xuất hiện, cúi đầu, há miệng ọe ra đại lượng thải tuyến, tụ hợp vào phía dưới Hắc Hải

Thải tuyến rơi vào nước biển biến cấp tốc bị màu đen che giấu đến phía dưới.

Vu Hoành đứng tại hình khuyên phía trước cửa sổ, nhìn kỹ lại, phát hiện nước biển kỳ thật cũng không phải là màu đen, mà là nhan sắc quá nhiều quá sâu, dẫn đến liếc nhìn lại, tựa hồ giống như là màu đen.

Hắn ngưng thần chờ đợi, tùy thời chuẩn bị ứng đối Phượng Nhãn v·a c·hạm.

'Lần trước chính là bị không hiểu thấu sóng gió v·a c·hạm, dẫn đến thân tàu tổn hại nghiêm trọng, lần này thừa dịp cường hóa sau sẽ toàn diện tự động đổi mới, vừa vặn thử lại lần nữa…'

Phía ngoài sóng gió một lần tiếp một lần, dần dần bắt đầu từ yếu đến mạnh, v·a c·hạm Hắc Hắc Linh xác ngoài.

Vu Hoành tùy thời bảo trì cảnh giác, chuẩn bị làm phòng ngự hệ thống cung cấp đủ lượng Thái Linh Công nội lực.

Bành! !

Ước chừng qua nửa giờ, một tiếng to lớn v·a c·hạm đúng hạn mà tới, đâm đến toàn bộ thân thuyền kịch liệt lắc lư dưới.

Hắc Hắc Linh ngoại tầng Thái Linh Công tầng phòng ngự trong nháy mắt tán loạn. Ở giữa Loạn Thần Thiên Mục Công nội lực ngược lại cứng cỏi ngăn trở đến tiếp sau xâm nhập, gắt gao đâm vào Hắc Hắc Linh bên ngoài thân, cũng không tán đi.

Vu Hoành thừa cơ vội vàng chữa trị ngoại tầng phòng hộ, cuối cùng là kịp thời tránh khỏi đến tiếp sau ăn mòn.

Nhưng hắn vừa chữa trị xong, ngoại giới lại bắt đầu lần thứ hai v·a c·hạm.

Oanh! !

Hắc Hắc Linh hung hăng chấn động, tiến lên tốc độ trong nháy mắt xuống làm số không, bị một đạo đột nhiên hiển hiện vòng xoáy gắt gao ngăn trở.

Vòng xoáy kia không hiểu thấu đột nhiên dần hiện ra đến, phiêu phù ở ở giữa, vừa vặn ngăn trở Hắc Hắc Linh tiến lên lộ tuyến.

Lực trùng kích khổng lồ chớp mắt đến. Không có dự cảnh, cứ như vậy cùng mặt khác thải tuyến cùng một chỗ đụng vào.

Hắc Hắc Linh bề ngoài trận pháp lại lần nữa tổn hại, xác ngoài hệ thống phòng ngự, trực tiếp phá hai tầng.

Đang lúc Vu Hoành luống cuống tay chân bắt đầu chỉnh lý khôi phục lúc.

Bên ngoài lại là một tiếng vang thật lớn.

Trên bầu trời gương mặt to lớn kia, lúc này đã ngừng n·ôn m·ửa, mà là chậm rãi lui về sau đi, phảng phất muốn rời đi nơi này.

Vu Hoành chữa trị tốt hệ thống phòng ngự về sau, cẩn thận đi xem mặt người kia rời đi phương hướng.

Nhưng sau một khắc.

Răng rắc.

Một cỗ cực kỳ khủng bố cự áp, từ trên trời giáng xuống, áp chế gắt gao lấy Hắc Hắc Linh, để tốc độ kia cấp tốc yếu bớt.

Tường ngoài cường độ còn chưa đủ, Vu Hoành chỉ có thể không ngừng chữa trị, duy trì một cái động thái cân bằng.

Hắc Hắc Linh Hào mặt ngoài ba tầng hệ thống phòng ngự, lúc này ở vô hình trọng áp dưới, nhao nhao nứt ra, lộ ra nội bộ phun trào phù văn cùng năng lượng.

Vu Hoành cái trán đầy mồ hôi, phi tốc tăng lên tốc độ chữa trị, mà ngoại giới trọng áp cũng đồng dạng phi tốc tăng lên.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Theo trọng áp cấp tốc nhảy lên tới xác định vị trí.

Hắc Hắc Linh mặt ngoài hệ thống phòng ngự rốt cục chống đỡ không nổi, im ắng vỡ ra, tán loạn.

Áp lực thật lớn trong nháy mắt rơi vào chữa trị tốt tường ngoài mặt ngoài.

Răng rắc.

Rất nhỏ vết rạn cơ hồ là trước tiên liền nổi lên.

Nhưng một giây sau, toàn bộ Hắc Hắc Linh bỗng nhiên rẽ ngang, từ phía bên phải một cái đột nhiên xuất hiện ám sắc trong vòng xoáy vọt vào.

Áp lực trực tiếp thất bại, thuyền trong nháy mắt biến mất.

Trong Phượng Nhãn, Hắc Hải lại lần nữa khôi phục lại bình tĩnh.

Tuyệt Đối Thiên Bình Phù Không Thành.

Wiener chi tháp, Dự Ngôn hệ chỗ cửa lớn.

Margaret nghiêm nghị chờ đợi ở ngoài cửa, nàng đã đem hiện trường vật tàn lưu giao cho đối phương, tiếp đó, chỉ cần chờ

Dự Ngôn Pháp Sư bọn họ ngược dòng tìm hiểu thẩm tra là đủ.

Chuyện này nguyên bản nàng coi là rất đơn giản, nhưng cho tới bây giờ, đều tốt vài ngày, thế mà chỉ là mơ hồ tìm được một tia tung tích.

Răng rắc.

Lúc này cửa lớn lại lần nữa mở ra, từ bên trong đi ra một tên tóc hoa râm lão pháp sư.

Pháp sư đối với Margaret lắc đầu.

“Đáng tiếc, nguyên bản đều thông qua hàng hóa tìm được một chút vết tích, nhưng bây giờ… Không biết vì cái gì, đột nhiên một chút triệt để mất liên lạc.”

“Wiener đại sư cũng không được sao?” Margaret nghe chút lập tức gấp.

“Đại sư sự vụ bận rộn, làm sao có thể vì ngươi chút chuyện nhỏ này thi pháp?” Lão pháp sư bất đắc dĩ nói, “Tuần tra trưởng các hạ, một mực mở ra tiên đoán trí linh cũng là rất tốn năng lượng, nếu không… Bọn ta thôi được rồi?”

“Không! Nhất định phải tìm tới tên hỗn đản kia! !” Margaret cắn răng nói.

“Nhưng ngài thân là tuần tra trưởng, miễn phí hạn mức sử dụng hết, tiếp đó, chỉ có thể tự trả tiền.” Lão pháp sư nhắc nhở.

“Vậy liền tự trả tiền! Chỉ cần tìm được hạch tâm hàng hóa, mang về, hết thảy còn có thể đền bù!” Margaret hung hăng nói.

“Tốt a, vậy liền tiếp tục, nhắc nhở trước một tiếng, giá tiền là mỗi giờ 100 tinh.” Lão pháp sư nói.

“100! ?” Margaret đầu óc lửa giận cấp tốc làm lạnh một chút, “Cái kia bình thường cần tìm bao lâu?”

“Đã tìm ba ngày, đoán chừng lại tìm cái bốn năm ngày, có khả năng có thể tìm tới đầu mối mới. Nếu như vậy cũng còn tìm

không thấy. Đã nói lên đối phương đã đi rất xa vị trí. Vượt qua áo pháp có khả năng dò xét cực hạn.” Lão pháp sư giải thích.

“Còn muốn bốn năm ngày! ? !” Margaret trước kia luôn được nghe thấy người ta nói, Dự Ngôn hệ là kiếm lợi nhiều nhất phương hướng, trước kia nàng còn xem thường, tưởng rằng truyền ngôn, không chân thực.

Nhưng hiện tại xem ra…

Năm ngày, 120 giờ, mỗi giờ 100 tinh tệ…

Nói cách khác. Lại tìm năm ngày, ít nhất phải tiêu 12000 tinh tệ. Liền cái này còn không bao có thể tìm tới!

Nay đã tổn thất nặng nề Margaret, nhìn xem lão pháp sư cái kia bất đắc dĩ gương mặt, bỗng nhiên từ sâu trong đáy lòng tuôn ra một cỗ khó nói nên lời mỏi mệt.

“Còn tra sao?” Lão sư gặp nhiều loại trạng thái này, thả nhẹ thanh âm.

“Kỳ thật nói thật, cá nhân ta là cảm thấy, ngươi cái này lại tìm cái ba bốn ngày, khả năng liền có thể tìm được. Năm ngày là dài nhất dự tính.”

“Ta. Suy nghĩ thêm một chút…” Margaret sờ lên trong túi thẻ tinh tệ, trong mắt lửa giận cấp tốc tại tan biến.

“Thế nào? Hiện tại thế nhưng là tìm kiếm hoàng kim kỳ, bỏ qua còn muốn tìm liền khó khăn.” Lão pháp sư khuyên.

Lời nói này cũng làm cho Margaret rất rõ ràng một chút, đó chính là, đối phương chỉ là tại hố tiền của nàng!

“Nếu như năm ngày còn tìm không thấy đâu?” Nàng cắn răng hỏi.

“Vậy cũng chỉ có thể để Wiener đại sư tự mình xuất thủ, nếu như ngươi kiên trì, cấp bảy đại sư xuất thủ, giá tiền ngài hẳn là cũng hiểu.” Lão pháp sư trầm giọng nói.

“Không có khả năng lại trực tiếp xin mời đại sư xuất thủ a?” Margaret thấp giọng nói.

“Có thể là có thể, nhưng không có trước đưa trí linh tập hợp tình báo tin tức, đại sư xuất thủ phí tổn có thể muốn nhiều một chút như vậy.” Lão pháp sư đưa tay dựng lên cái một chút xíu thủ thế.

“Nhiều hơn bao nhiêu?” Margaret cuối cùng còn ôm một tia hi vọng.

“Nhiều 50, 000 mà thôi, chút tiền ấy đối với ngài tới nói, vấn đề không lớn.” Lão pháp sư buông lỏng nói.

“50, 000… Mà thôi! ?” Margaret đầu óc đều muốn nổ, “Cái kia, xin hỏi, Wiener đại sư xuất thủ một lần, giá tiền là.”

“300. 000 một lần. Tỷ lệ hiệu suất rất cao.” Lão pháp sư thành khẩn trả lời.

Hắn lại không nhìn thấy, Margaret tay đều đang run.

300. 000, quả thật có thể gồng gánh nổi, nhưng. Cái này còn vẻn vẹn chỉ là tìm tin tức, vị trí.

Nàng tính toán, lần này chuẩn bị tộc đàn hàng hóa, ước chừng cũng liền giá trị cái khoảng một trăm vạn. Lại thêm cho nhi tử tư nhân tài nguyên, tổng cộng khả năng giá trị năm sáu trăm vạn.

Những hàng này, nổ lớn hủy đi hơn phân nửa, lưu lại b·ị c·ướp đi, khả năng còn có ba bốn trăm vạn hàng.

Nơi này xuất thủ một lần muốn 350. 000, tính như vậy, nếu như có thể tìm tới, vẫn là có thể.

Khẽ cắn môi, Margaret quyết định.

“Vậy thì mời Wiener đại sư trực tiếp xuất thủ một lần.”

… Đơn giản điên rồi.

Trong nội tâm nàng lúc này chính mình cũng có chút khống chế không nổi chính mình.

Cái này giống đ·ánh b·ạc, nếu như có thể thắng trở về c·ướp đi hàng hóa, hết thảy còn tốt hay là kiếm lời.

Nhưng nếu như không tìm về được…

Margaret không dám tiếp tục suy nghĩ.

"Tốt! Không hổ là tuần tra trưởng! Quả nhiên đại khí!" Lão pháp sư vỗ tay một cái tâm, "Ngài yên tâm, lấy Wiener đại sư tiên đoán tạo nghệ, nhất định có thể cho ngài tìm tới tuyệt đối rõ ràng manh mối!"

Đương, đương…

Vu Hoành lung lay đầu, từ ngây ngô bên trong tỉnh táo lại.

Nhìn một chút chung quanh.

Hắn cõng chống đỡ lấy trong phòng hàng hóa cái rương, cả người là hướng xuống treo ngược lấy treo giữa không trung.

Trong phòng thứ thượng vàng hạ cám vật phẩm, có hơn phân nửa rơi xuống, cái bàn giống này cố định trụ sự vật, thì lúc này giống như hắn, treo ở trần nhà.

Rất hiển nhiên, Hắc Hắc Linh lộn một vòng, trên dưới điên đảo.

Khụ khụ.

Vu Hoành rõ ràng rõ ràng phổi hút vào tạp vật cặn bã, không thèm quan tâm rồi bời trong phòng, quay đầu hướng phía ngoài cửa sổ nhìn lại.

Bên ngoài một mảnh bầu trời màu lam, có hay không lấy tính toán nhỏ bé tinh thể màu lam, phiêu phù ở giữa không trung.

Bọn chúng như tuyết, trôi nổi không chừng, khi thì bên trên khi thì dưới, trong phòng ánh đèn chiếu rọi xuống, lộ ra đặc biệt óng ánh sáng long lanh, mỹ lệ dị thường.

Trong phòng an toàn màu trắng sáng ngời, từ cửa sổ chỗ bắn ra ra ngoài, hình thành một đầu hình vuông cây cột, chiếu sáng đến ngoài mấy chục thước khu vực.

Vu Hoành khống chế thân thể, trước hết để cho phòng an toàn di động đứng lên.

Từ từ bày ngay ngắn phương hướng.

Một trận gian nan tựa như cũ kỹ máy móc giống như động đậy về sau, bịch một chút trầm đục.

Toàn bộ Hắc Hắc Linh Hào lần nữa khôi phục bình thường trên dưới phương vị.

Hô.

Vu Hoành lúc này mới một lần nữa đi tới trước cửa sổ, xoa xoa phía trên hơi nước, nhìn về phía ngoại giới.

Lúc này thị lực của hắn toàn lực phát động, mới nhìn rõ ràng, những này tinh thể màu lam giống như bông tuyết chỗ sâu, có từng mảnh từng mảnh u ám thâm thúy kiến trúc cao lớn,

Đó là từng mảnh từng mảnh hình trụ tròn nhà cao tầng, chỉ là tất cả cao lầu đều bị màu lam bông tuyết đông lại, không có bất kỳ sinh mệnh nào vết tích.

“Làm sao cảm giác, có chút lạnh…” Vu Hoành đột nhiên cảm thấy toàn thân có trận trận ý lạnh truyền đến.

Hắn đầu tiên là sững sờ, lập tức giật mình.

Hắn đã cảnh giới này! Thế mà lại còn cảm giác lạnh! ?

Điều này đại biểu nhiệt độ của nơi này đã đến cực kỳ khủng bố trình độ.

‘Không… . Không chỉ có chỉ là nhiệt độ… .’

Vu Hoành cảm giác được, cỗ hàn ý này là từ làn da chảy vào, nhưng rõ ràng lúc trước hắn không có loại cảm giác này. Phòng an toàn đậu ở chỗ này đã có chí ít chừng mười phút đồng hồ.

Nhưng thẳng đến chính mình nhìn về phía ngoài cửa sổ trước đó còn không có cảm giác lạnh hắn móc ra mở ra Vạn Vật Chi

Thi, gặp chìa khoá này không có phản ứng, liền đem nó một lần nữa thăm dò tốt.

Vu Hoành khống chế phòng an toàn, chậm rãi tại màu lam trong gió tuyết bắt đầu di động.

Mông lung trong gió tuyết, phòng an toàn lên một mảnh sườn dốc bãi đất, từ nơi này xa xa nhìn ra xa ra ngoài.

Ngoài cửa sổ tất cả đều là xanh mênh mang một mảnh băng tinh đại địa.

Nhiều đám hình trụ tròn kiến trúc, có hoàn chỉnh, có không trọn vẹn.

Nhưng bất luận làm sao tìm kiếm, Vu Hoành đều không có tìm tới có vật sống tung tích.

Răng rắc.

Đột nhiên, bên ngoài trên đại địa, một đạo to lớn vết rạn màu đen, từ từ hiển hiện.

Vu Hoành ánh mắt ngưng tụ, nhìn chằm chằm vết rạn kia, hắn bỗng nhiên nghĩ đến, Agris lời nói.

Đại tịch diệt chạy tới trước mặt mình, nếu như không có khả năng nhanh lên, có lẽ về sau gặp phải tuyệt đại bộ phận đều chính là hủy diệt mảnh vỡ.

Trong lòng của hắn khẽ nhúc nhích, khống chế Hắc Hắc Linh ở trên vùng đại địa này lặng yên di động đứng lên.

‘Nếu đại tịch diệt đã đi trước, cái kia có thể đủ chống lâu thế giới tự nhiên là có thể đợi được ta đến. Cứ như vậy, có lẽ ngược lại có thể trực tiếp đến đủ cường đại thế giới, dùng cái này tiến hành tiếp tế tu chỉnh.’

Cũng tỷ như Phù Không Thành, đã là như thế.

Chương 504: Truy tìm (2)

Chương 504: Truy tìm (2)

Nghĩ thông suốt điểm ấy, Vu Hoành dựa vào phòng an toàn ở chỗ này đi một vòng lớn, phát hiện nơi này cũng chỉ có một thành khu nhỏ lớn nhỏ. Không có bất kỳ sinh linh gì còn sống.

Ngược lại là tại một chỗ vết nứt biên giới, phát hiện một chút ngôi mộ.

Ngôi mộ phía trước đứng thẳng bia đá, nhưng bi văn đã bị lam tuyết đông cứng, cái gì cũng thấy không rõ.

Răng rắc.

Phòng an toàn đại môn mở ra.

Vu Hoành toàn thân bao trùm Thái Linh Công nội lực, cấp tốc đi ra, đi vào mảnh này trước tấm bia đá.

Lam tuyết quét ở trên người hắn, mới vừa ra tới, hắn liền cảm thấy một cỗ phát ra từ nội tâm băng hàn, đang thong thả tích lũy bên trong.

Thở hắt ra, hắn ngừng thở, đi đến một khối lớn nhất bia đá trước mặt.

Bành.

Hắn một quyền đánh vào bia đá dưới đáy, ý đồ đánh gãy cái đồ chơi này, chuyển về đi ở làm kỷ niệm.

Nhưng để hắn kinh ngạc là, thứ này thế mà chỉ là lung lay, mặt ngoài thêm ra một cái nhàn nhạt quyền ấn, không gãy.

Ngược lại là trên tấm bia đá lam tuyết tầng băng bị chấn nát, rớt xuống, lộ ra phía trên điêu khắc bi văn.

Vu Hoành nhìn kỹ lại, phát hiện bi văn là đã từng thu nhận sử dụng qua thứ hai Dạ Văn.

Hắn nhớ một chút đại khái ngữ pháp, những văn tự này ngôn ngữ hắn cơ bản đều nắm giữ. Hiện tại không cần máy phiên dịch, cũng có thể đại khái nhìn ra ý tứ.

Dồn kẻ đến sau một phong thư.

Bi văn tiêu đề viết:

‘Chúng ta vượt qua nguyên tai quái vật triều dâng, coi là hết thảy rốt cục bình phục đáng tiếc… . Đây chẳng qua là bắt đầu.’

‘Ngô đại tông sư cuối cùng tâm lực sáng lập Thiên Cơ phái, tập hợp bách gia tinh túy, viết sách lập thuyết, lớn mạnh vạn dân tu vi, để có thể đi ra một đầu không giống với tiên hiền con đường. Nhưng cũng tiếc. Cuối cùng chỉ còn công dã tràng.’

‘Thiên Cơ phái hủy diệt, ngay cả Ngô Văn kinh tài tuyệt diễm như vậy người cũng vẫn như cũ c·hết nguyên tai, chúng ta trong tuyệt vọng, đành phải tìm kiếm trốn xa thời cơ. Bây giờ chúng ta rời đi sắp đến, vạn linh hủy diệt dưới, có lẽ có lọt lưới người, như thấy vậy tin, mà theo tuyến tiến về Đàm Không giới.’

‘Nhắn lại người —— Phi Hồng Tử.’

Nhìn đến đây, Vu Hoành đã minh bạch, đây là cùng loại với hắn lúc trước lưu lại chỉ dẫn nhắn lại nội dung.

Vì để khả năng tồn tại người sống sót, nhìn thấy cuối cùng một chút hi vọng sống.

“Xem ra người nơi này đều c·hết xong…” Hắn ngắm nhìn bốn phía, cảm giác thân thể càng ngày càng lạnh.

Lúc này cẩn thận xem xét này cái gọi là tuyến, ở đâu.

Rất nhanh, hắn liền tại bia đá dưới đáy, phát hiện một cây màu đỏ chót tinh tế đường cong.

Đem đường cong nhặt lên, Vu Hoành cấp tốc trở về phòng an toàn.

Nội cộng tại thể nội vừa đi vừa về tuần hoàn lưu chuyển mấy chục lần, mới khó khăn lắm đem cỗ kia tầng sâu hàn ý đuổi ra ngoài.

“Nơi này, không có khả năng ở lâu!” Hắn lòng sinh cảnh giác, minh bạch nơi này rét lạnh cũng không phải là nhiệt độ thấp đơn giản như vậy, lúc này nắm vuốt tơ hồng, khống chế Hắc Hắc Linh khởi động động cơ.

Ông.

Nhỏ không thể nghe được thanh âm vang lên.

Hắc Hắc Linh chung quanh quanh quẩn hiển hiện đại lượng thải tuyến, bất quá mấy giây, liền biến mất ở phong tai thải tuyến bên trong.

Nhưng lần này tiến vào phong tai, cùng trước đó có chỗ khác biệt.

Vu Hoành đứng tại phía trước cửa sổ, hơi kinh ngạc nhìn xem trong tay mình tơ hồng.

Khi tiến vào phong tai trong chốc lát, sợi tơ hồng này liền tự động trôi nổi đứng lên, cuối cùng sáng lên hồng quang, cũng nhẹ nhàng chỉ hướng cái nào đó phương hướng, có chút có sức lôi kéo độ.

“Thật đúng là có thể chỉ hướng? ?” Vu Hoành hơi kinh ngạc.

Chần chừ một lúc, hắn quyết định theo tơ hồng phương hướng đi qua nhìn một chút. Chỉ là không chờ hắn khống chế, lại phát hiện Hắc Hắc Linh tự động di động đứng lên.

Mà thay đổi phương hướng, thế mà chính là tơ hồng chỉ dẫn phương hướng.

Thời gian không ngừng trôi qua.

Hắc Hắc Linh xuyên qua Phượng Nhãn về sau, chung quanh thải tuyến phảng phất nhan sắc thâm trầm rất nhiều.

Chung quanh áp lực cùng thải tuyến ma sát cường độ, cũng lớn rất nhiều.

Nhưng những này đều còn tại Hắc Hắc Linh trong phạm vi chịu đựng, tựa hồ đã trải qua Phượng Nhãn cửa vào cái kia một nhóm giờ cao điểm về sau, phía sau đều suy yếu ổn định lại.

Vu Hoành dứt khoát khoanh chân ngồi tại bên cửa sổ tu hành, cũng không đi phòng tu luyện.

Tiết kia tợ hồng liền thắt ở tay nhỏ bé của hắn trên ngón tay, chỉ dẫn lấy phương hướng đi tới.

Một ngày đi qua.

Ba ngày đi qua.

Năm ngày.

Bành.

Hắc Hắc Linh đột nhiên hơi chấn động một chút, tựa hồ xông vào một mảnh tương đối hòa hoãn khu vực.

Chung quanh thải tuyến dòng lũ từ từ yếu bớt, sắc thái cũng sáng rõ đứng lên.

Vu Hoành nâng lên tinh thần, nhìn chăm chú phía trước.

Quả nhiên. Không đến 3 giây.

Phía trước bỗng nhiên xuất hiện một cái vòng xoáy màu đen.

Hắc Hắc Linh một đầu vọt vào.

Tia sáng đen trong nháy mắt, sau một khắc liền lập tức sáng lên.

Đỏ sậm bầu trời, hiện lên ở ngoài cửa sổ. Nương theo lấy cực nóng sóng nhiệt cuồn cuộn, cấp tốc tăng lên phòng an toàn chỉnh thể nhiệt độ.

Bầu trời ngoài cửa sổ một mảnh màu đỏ sậm, phảng phất lưu động nham tương, lại như đậm đặc nước cà chua, phảng phất lúc nào cũng có thể muốn nhỏ giọt xuống.

Trên đại địa, khắp nơi là một mảnh cháy đen từng đạo màu đen cột khói liền trời tiếp đất, chậm rãi phun trào, theo gió lung lay.

Hắc Hắc Linh phiêu phù ở giữa không trung, dưới tác dụng của trận pháp, chậm rãi bay xuống, hạ xuống.

Vu Hoành đứng tại phía trước cửa sổ, cứ việc cách xa mặt đất còn có chí ít hơn ngàn mét độ cao, nhưng hắn cường đại thị lực vẫn như cũ có thể thấy rõ ràng.

Trên mặt đất lít nha lít nhít, tất cả đều là nhiều loại hài cốt màu đen.

Những hài cốt này chồng chất như núi, có đã bị đốt cháy khét hòa tan thành một đoàn, có không trọn vẹn không chịu nổi, không phân rõ khi còn sống là cái gì. Còn có một nửa thân thể chôn dưới đất, hai tay hướng phía bầu trời giơ cao, phảng phất tại khát cầu cái gì.

Vu Hoành theo bản năng ngừng thở, nhìn về phía trong tay tơ hồng.

Quả nhiên, tơ hồng lại thay đổi phương hướng mới.

Hắn vội vàng khống chế Hắc Hắc Linh hướng phía tơ hồng chỉ dẫn phương hướng lướt tới.

Không bao lâu.

Bành.

Hắc Hắc Linh thành công rơi xuống đất, dưới đáy bánh xe bắn ra, bắt đầu nhấp nhô di động.

Ngao! !

Mới rơi xuống đất, cách đó không xa mặt đất liền ngưng tụ ra một cái cao hơn hai mét hình người màu đen. Hình người toàn

thân có đỏ sậm vết rạn, nội bộ có lưu động dung nham, nó thể trạng cồng kềnh, dị thường mập mạp.

Nhìn thấy Hắc Hắc Linh, liền phát ra gầm lên giận dữ, từng bước một hướng bên này vọt tới.

Vu Hoành tâm thần khẽ nhúc nhích, ngoài phòng lập tức ngưng tụ ra một đạo Thải Kính Đạo Nhân thân ảnh.

Xùy!

Thải Kính Đạo Nhân khoảng cách mấy chục mét, nhẹ nhàng một chỉ.

Hư Không Nhất Chỉ lực lượng đánh vào cái kia hình người trên thân, trong nháy mắt đem nó toàn thân dẫn bạo.

Oanh! ! ! !

To lớn đỏ sậm hỏa cầu, chớp mắt liền đem chung quanh vài trăm mét phạm vi hoàn toàn bao phủ. Cũng đồng dạng đem phòng an toàn Hắc Hắc Linh bao phủ.

*!" Vu Hoành nhịn không được mắng câu, phát hiện ngoại bộ trận pháp một chút hư hại 30% tả hữu,

Lần này bạo tạc tới quá nhanh quá đột ngột, mà lại uy lực cực mạnh. Cơ hồ có thể so với phạm vi nhỏ v·ụ n·ổ h·ạt n·hân.

Vài giây sau, hỏa diễm tán đi, không chỉ phòng an toàn trận pháp bị hao tổn, ngay cả Thải Kính Đạo Nhân cũng chưa kịp thuấn di, bị trực tiếp nổ không có…

"Nơi quái quỷ gì này! ?" Vu Hoành chỉ tới kịp chửi một câu, lập tức liền nhìn thấy, chung quanh ngoài mấy chục thước, lại có từng đạo hình người màu đen đột ngột từ mặt đất mọc lên, gầm thét hướng hắn đi tới.

Không nói tiếng nào, không cách nào giao lưu, chỉ có gầm thét xông tới thân ảnh dữ tợn.

Ầm ầm! !

Liên tiếp t·iếng n·ổ mạnh truyền ra.

Hắc Hắc Linh Hào mặt ngoài bắt đầu lại một lần nữa hiển hiện vết rạn.

Để Vu Hoành tâm tình cực kỳ hỏng bét là, những này hình người xuất hiện tựa hồ chính là vì tự bạo.

Bọn hắn chỉ cần tới gần phòng an toàn khoảng cách nhất định, liền sẽ tại chỗ bạo tạc.

Mà lại bạo tạc uy lực tương đương khoa trương.

Liên tục chống cự mười mấy đầu về sau, Vu Hoành lập tức triệu hoán Khủng Ảnh Thải Kính Đạo Nhân, tiến lên cự ly xa công kích.

Cái này mới miễn cưỡng đem chung quanh hiển hiện hình người màu đen khống chế tại khoảng cách nhất định bên ngoài.

Đứng tại phía trước cửa sổ, hắn sắc mặt khó coi nhìn qua ngoài cửa sổ liên tiếp không ngừng bạo tạc.

“Cũng chính là ta, đổi thành những người khác, hiện tại đã bị tạc đến hài cốt không còn.” Hắn cúi đầu mắt nhìn tơ hồng.

Phát hiện tơ hồng còn tại chỉ hướng cái nào đó phương hướng.

Lúc này khống chế Hắc Hắc Linh hướng phía bên kia chậm rãi di động đi qua.

Chạy được ước chừng hơn một giờ.

Rốt cục, phía trước xuất hiện hình người màu đen bắt đầu biến thiếu. Mà chung quanh địa thế cũng bắt đầu dần dần lên cao.

Một khối khắp cả người đỏ bừng, tựa như hồng thủy tinh giống như cao lớn bia đá, xuất hiện ở cuối chân trời nơi cuối cùng.

Vu Hoành sau khi thấy, tranh thủ thời gian tăng thêm tốc độ.

Theo khoảng cách càng ngày càng gần, chung quanh hình người màu đen cũng càng ngày càng ít.

Đến tới gần bia đá 50 mét bên trong, hình người màu đen hoàn toàn biến mất, không còn từ dưới đất sinh ra.

Chung quanh hết thảy cũng đều an tĩnh lại.

Theo rất nhỏ trong âm thanh ken két, Hắc Hắc Linh Hào tới gần bia đá, xuyên thấu qua cửa sổ, Vu Hoành có thể thấy rõ ràng phía trên lưu lại chữ viết.

‘Lại là Phi Hồng Tử?’

Hắn hơi kinh ngạc nhìn thấy lưu danh, không nghĩ tới hay là cái này thế giới trước kẻ chạy nạn Phi Hồng Tử lưu lại.

‘… Nơi này cũng không thể chống cự thành công. Na Ân đế vương không hề nghi ngờ là từ trước tới nay cường đại nhất, nhất anh minh đế hoàng. 370 năm, Na Ân thống trị xung quanh bao quát 71 khỏa sinh mệnh tinh cầu, thống hợp nhân khẩu hơn trăm tỷ, tập hợp tất cả lực lượng đối kháng nguyên tai.

Đáng tiếc, như vậy sức mạnh vĩ đại, vẫn như cũ thất bại.

Trên trăm ức q·uân đ·ội cái sau nối tiếp cái trước, vì bảo vệ gia viên phấn đấu quên mình, không màng sống c·hết. Đế quốc mỗi người, mỗi một vị công dân đều làm được duy chiến mà thôi, không sợ sinh tử. Ta kính nể như vậy đế quốc vĩ đại, cũng vì này cảm thấy bi ai. Liền ngay cả cường đại như thế đế quốc cũng vô pháp ngăn cản kinh khủng nguyên tai, còn có cái gì, còn có ai, có thể mang đến hi vọng cuối cùng? ?

Ta sẽ tiếp tục lang thang, tiếp tục tìm kiếm, tìm kiếm đủ để chống lại nguyên tai cuối cùng hi vọng. —— Phi Hồng Tử.’

“… Mười một khỏa sinh mệnh tinh cầu…” Vu Hoành dù sao cũng hơi rung động, “Nếu như bi văn này ghi chép là thật, ngay cả lực lượng như vậy đều không thể chống cự nguyên tai xâm nhập… Như vậy Toàn Hạc bên kia… Phù Không Thành bên kia…”

Vu Hoành tâm tình cấp tốc ngã xuống đáy cốc.

Hắn nhìn xem trong tay tơ hồng, tuyến chính chậm rãi đứt gãy, vỡ nát biến mất.

Mà dưới tấm bia đá, một cây mới tơ hồng lặng yên ngưng tụ mà ra.

Rất hiển nhiên, đây là Phi Hồng Tử vì cho kẻ đến sau lưu manh mối vết tích.

Nói cách khác, nếu như hắn đi là sinh lộ, như vậy một đường những vết tích này liền sẽ thành sinh cơ chi lộ.

Mà như hắn đi hướng chính là tuyệt cảnh, như vậy cũng có thể vì kẻ đến sau lưu làm tham khảo,

Vu Hoành mở ra cửa sổ, đưa tay đem tơ hồng này thu hút lòng bàn tay.

Nhìn xem tơ hồng chậm rãi phiêu khởi, phần đuôi chỉ hướng một cái phương hướng mới, Vu Hoành biết, đây là Phi Hồng Tử kế tiếp tiến về địa phương.

Dù sao vượt qua Phượng Nhãn về sau, đến tiếp sau để Cứu Thế Chi Chu tự do hành động khẳng định gánh không được. Còn không bằng tại đoạn này các loại cường hóa thời gian bên trong, đi theo cái này Phi Hồng Tử xem hắn đến cùng đã trải qua cái gì. Có lẽ có thể từ đó thu hoạch được đầy đủ tham khảo tin tức.

Vu Hoành suy tư dưới, lập tức thúc đẩy Hắc Hắc Linh, đi theo tơ hồng, một lần nữa trở lại phong tai bên trong, hướng xuống một chỗ phương hướng bay đi.

Lúc này Phù Không Thành bên trong.

Margaret hai mắt vô thần nhìn xem Wiener chi tháp lão pháp sư đem giấy tờ đưa tới trong tay mình.

Khóc không ra nước mắt.

350. 000 a! !

350. 000 một lần đại sư tiên đoán liền đổi lấy một câu thiên pháp thẩm tra nếu không có toàn bộ hành trình thu hình lại làm

chứng, chứng minh Wiener đại sư cũng không phải là cố ý qua loa, mà là chăm chú đâu ra đấy hoàn thành một lần hoàn chỉnh tiên đoán.

Margaret sợ là muốn t·ự t·ử đều có.

“Tha thứ ta nói thẳng.” Lão pháp sư thở dài nói, “Có tình huống như vậy, chỉ có một cái khả năng, vậy chính là có viễn siêu cấp bảy đại sư pháp lực lực lượng, che lại tiên đoán dò xét. Có phần này thực lực, cùng động cơ… Trong mắt của ta, có lẽ chỉ có một cái.”

“Sâm Hải Chi Đô! ! !” Margaret trong nháy mắt minh ngộ tới. Là, chỉ có Sâm Hải Chi Đô có phần lực lượng này cùng động cơ, nếu như là bên kia đại nhân vật an bài chính mình tiểu bối tiến hành thí luyện, thật là có khả năng làm ra việc này.

Chương 505: Truy tìm (3)

…

Ngoài cửa sổ truyền đến ô ô tiếng rít.

Vô số ám sắc thải tuyến phi tốc từ ngoài cửa sổ lướt qua, phát ra ma sát tê tê âm thanh.

Vu Hoành ngồi tại bên giường, trong tay bưng một chén Jasmine trà sữa, từ từ uống một ngụm.

Nóng hổi trà sữa thuận cổ họng hướng xuống, làm dịu hắn có chút bực bội cảm xúc.

Một người lữ hành, thời gian dài, cũng sẽ sinh sôi đủ loại tâm tình tiêu cực.

Huống chi hắn còn phải cần tùy thời chú ý ngoại giới phát sinh các loại biến hóa. Để tránh nguy hiểm tới không cách nào kịp thời phản ứng.

Lúc này cách hắn vượt qua Phượng Nhãn, đã qua chí ít một tháng.

Trong những ngày qua, hắn một mực lần theo tơ hồng hướng phía trước, không có chút nào dừng lại.

Đến bây giờ đã không biết tiến nhập phong tai bao sâu địa phương.

Ngoại giới hiện tại đã không nhìn thấy bất luận cái gì quái vật mặt người

Xem ra những quái vật mặt người kia chỉ là phong tai tiền kỳ có thể gặp phải gia hỏa, đến chỗ càng sâu, cũng không cách nào tồn tại.

Một ngụm đem trà sữa uống cạn, Vu Hoành tùy thời ném đi, đem cái chén về sau ném ra ngoài

Sau lưng một tên tóc đen che khuất gương mặt váy trắng áo vàng Tốc Nhân, trống rỗng hiển hiện, tiếp được cái chén.

“Lại muốn một chén, tạ ơn.” Vu Hoành khách khí nói.

Tốc Nhân im ắng xoay người, đi bồn rửa mặt, bắt đầu rửa ly, chuẩn bị làm tiếp một chén.

Trên thực tế những này Tốc Nhân khống chế đều là chính hắn, như vậy công việc tinh tế, Khủng Ảnh căn bản không làm được, rất nhiều chỉ lệnh đều sẽ xuất hiện rất nhỏ r·ối l·oạn, cho nên phần lớn đều là Vu Hoành mình tại thao tác, chỉ là có đôi khi, người kiểu gì cũng sẽ cần một chút bản thân an ủi.

Coi như biết chỉ là giả, nhưng loại này hành vi sinh ra một chút cảm giác, mới thật sự là mục đích chỗ.

Bành.

Ngay tại Tốc Nhân đi rửa ly lúc, toàn bộ Hắc Hắc Linh hơi chấn động một chút.

Chấn động đến Vu Hoành một chút từ trên ghế ngồi nhảy xuống tới.

Không phải là bị chấn động đến mất đi cân bằng, mà là hắn cảm giác được, thế giới mới, đến.

Ngoài cửa sổ từ ám sắc đường cong cảnh sắc, trong nháy mắt biến ảo thành một mảnh màu ngà sữa bầu trời.

Trên bầu trời, từng khối khăn lau giống như mây trắng chậm rãi phiêu động.

Vu Hoành nhìn thấy mây trắng bầu trời, lập tức có chút nhẹ nhàng thở ra.

“Nếu vẫn tồn tại bầu trời, xem ra lần này thế giới hẳn là còn không có xảy ra chuyện.”

Lúc trước hắn trải qua mấy nơi, tất cả đều là ngay cả bầu trời đều đã biến mất. Ngay cả cơ bản khí quyển hoàn cảnh đều không thể duy trì.

Mà nơi này, hẳn là còn có còn sống sinh linh

Hắc Hắc Linh Hào chậm rãi từ không trung hạ xuống độ cao.

Phía dưới là mảng lớn màu ngà sữa biển mây.

Màu đen Hắc Hắc Linh xông vào biển mây, tựa như xông vào trong cây bông một viên cục đá.

Ước chừng sau mười mấy phút.

Phốc.

Biển mây xuyên thấu, phía trước sáng tỏ thông suốt.

"Quả nhiên, có sống…" Vu Hoành kìm lòng không được tiếng nói còn chưa nói xong, liền cứ thế tại bên cửa sổ.

"Đây là… Cái quỷ gì! ?"

Hắn rất ít lộ ra kinh ngạc biểu lộ, nhưng lần này là thật nhịn không được.

Lúc này ngoài cửa sổ.

Trên bầu trời, biển mây dưới, từng đầu màu da trắng đen xen kẽ bò sữa, chính mang theo trong suốt du hành vũ trụ mũ giáp, từng cái đứng thẳng người lên, phiêu phù ở giữa không trung.

Bọn chúng tứ chi cứng ngắc, hai mắt nhắm nghiền, trên mặt toát ra tự nhiên mà vậy ôn hòa mỉm cười.

Những này bò sữa mỗi một đầu đều có dài hơn ba mét, rộng hơn hai mét, lại mập lại lớn, béo đến không còn hình dáng

Vu Hoành tới gần cửa sổ, cẩn thận quan sát những này nổi bồng bềnh giữa không trung bò sữa, phát hiện bọn hắn sớm đã không có khí tức. Tất cả đều là t·hi t·hể.

Hắn suy nghĩ một chút, hướng xuống điều chỉnh cửa sổ phương hướng, nhìn về phía đại địa

Quả nhiên, trên đại địa tất cả đều là lít nha lít nhít bò sữa t·hi t·hể.

Bọn hắn tất cả đều mang theo trong suốt du hành vũ trụ mũ giáp, mỗi một cái đều thần thái an tường.

"Nơi này… Cái quỷ gì. !" Thở hắt ra, hắn nhìn về phía trên tay tơ hồng, để Hắc Hắc Linh hướng phía tơ hồng chỉ hướng phương hướng chạy tới.

Ước chừng hơn một giờ sau.

Rốt cục, phía trước xuất hiện một tòa mới bia đá.

Lần này, là so trước đó đều muốn khổng lồ bi văn nội dung.

Vu Hoành cấp tốc tới gần, cách cửa sổ đọc.

Không ngờ, nơi này bi văn khúc dạo đầu câu nói đầu tiên, liền đem hắn loại hi vọng nào đó đánh nát.

'Phi Hồng Tử đi, tiếp xuống ghi chép, liền do ta Nãi Ngưu Tử viết tiếp, tại viết hết thảy chân tướng trước đó, ta trước phải nhớ ghi chép một câu. Đó chính là: Sinh Chi Nãi, là chân thật tồn tại! !'

"… ." Vu Hoành tức xạm mặt lại, cái này đều cái gì cùng cái gì…

Chẳng lẽ lại Phi Hồng Tử là đến một cái tất cả đều là bò sữa thế giới?

Hắn tiếp tục nhìn xuống đi.

'Từ khi ta Nãi Ngưu bộ tộc chiến thắng Nhân tộc, đoạt được thế giới bá quyền về sau, tất cả bò sữa đều lâm vào cuồng hoan bên trong, ngưu ngưu bọn họ lâu dài đắm chìm tại thắng lợi vinh quang dưới, không muốn phát triển, hoang phế võ công, thẳng đến cái kia vô tận kinh khủng nguyên tai giáng lâm.'

‘Phi Hồng Tử sư phụ chính là tại như vậy nguy nan thời khắc, đến bản thổ, dạy bảo chúng ta như thế nào hữu hiệu hơn đối kháng nguyên tai. Cũng cứu rất nhiều trâu của chúng ta, cũng vì Nhân tộc cùng Nãi Ngưu tộc liên thủ, làm ra khó mà ma diệt cống hiến.’

‘Đáng tiếc, tiệc vui chóng tàn, chúng ta chống cự phong tai, chân chính nguy hiểm, cũng không phải là ngay từ đầu những cái kia phổ thông quái vật triều. Phi Hồng Tử sư phụ đem nguyên tai giai đoạn, chia làm nhiều cái. Đệ nhất trọng chính là rất nhiều có ý thức có bản thân quái vật xâm nhập. Cái này nhất trọng, có sư phụ cùng chúng ta năm vị Bất Hủ cảnh bò sữa đồng loạt ra tay, thành công đem nó đánh lui.’

‘Tiếp lấy chính là đệ nhị trọng, vô ý thức Hủy Diệt Giả. Nếu như nói trước một giai đoạn quái vật triều còn có thể thông qua đánh tan ý thức tinh thần đến đạt được thắng lợi, như vậy cái này nhất trọng, những quái vật này đã không có khả năng được xưng là vật, mà hẳn là được xưng là Hủy Diệt Giả.’

‘Bọn chúng không có ý thức, tự thân tùy thời tùy chỗ đều có thể hiện ra khủng bố tự bạo, uy lực cực lớn. Không phải Bất Hủ cảnh không cách nào chống cự. Liền ngay cả Phi Hồng Tử sư phụ, ngay từ đầu còn có thể kháng một kháng, càng về sau, cũng bắt đầu đi theo mọi người cùng nhau cầu nguyện, hi cầu Ngưu Chi Thần ban cho nhiều một chút Chung Cực Chi Nãi. Tốt phục sinh chiến tử rất nhiều Ngưu Vương.’

‘Chiến tranh bộc phát, một mực tiếp tục đến sư phụ đến sau thứ năm trăm 32 năm. Rốt cục, lâu dài cục diện bế tắc, bị một lần ngoài ý muốn triệt để phá vỡ. Vô ý thức Hủy Diệt Giả bên trong, xuất hiện càng cường đại hơn Ý Thức Ba Văn Giả.’

‘Kẻ đến sau, vô luận ngươi là thực lực gì, đều cần coi chừng, coi chừng đối mặt loại này cực kỳ khủng bố hủy diệt tồn tại.’

‘Bọn hắn tại thời kỳ Thái Cổ được xưng là Gián Đoạn, đã từng hủy diệt không thể đếm hết bò sữa cùng Nhân tộc.’

‘Chống cự đã mất đi ý nghĩa, vô số trâu ở trong giấc mộng, tại trong hoảng hốt, đã mất đi tính mệnh, Chung Cực Chi Nãi cũng thành xa xôi ảo mộng. Sư phụ quyết định rời đi, bia đá nhắn lại cuối cùng do đoạn hậu ta đến viết. Kẻ đến sau, nếu ngươi có thể nhìn đến đây, như vậy cũng nên minh bạch,

chúng ta nếm thử cũng thất bại. Cứ việc sư phụ kinh nghiệm cùng tích lũy, tăng thêm sớm chuẩn bị rất nhiều chuẩn bị ở sau, chống cự qua phía trước hai cái giai đoạn, có thể giai đoạn thứ ba xuất hiện, cũng xa xa không phải chúng ta có thể chống đỡ.'

'Kẻ đến sau, nếu như ngươi còn có thể thoát ly thế giới này, vậy liền đi theo tơ hồng tiến về Huệ Thành giới đi… Có lẽ nơi đó có thể tìm tới tạm thời yên ổn hi vọng. — người nhắn lại: Đoạn Vô Thương.'

Nhìn xem trên tấm bia đá văn tự, Vu Hoành trong lòng có loại cảm giác nói không ra lời.

Đối phương rõ ràng cũng không phải là Nhân tộc, nhưng lại tại Phi Hồng Tử dạy bảo dưới, cho thấy không kém gì Nhân tộc ý chí cùng tín niệm.

Mặc dù những cái kia cái gì Chung Cực Chi Nãi rất có vui cảm giác, nhưng đây đều là râu ria không đáng kể.

Vu Hoành càng để ý, là phía trên ghi chép vô ý thức Hủy Diệt Giả, cùng Gián Đoạn.

Ngưng thần ở tại dưới tấm bia đá mở ra, quả nhiên, một cây tiên diễm mới tinh tơ hồng, xuất hiện trong tay hắn.

Cùng một thời gian, trên tay hắn tơ hồng tự động hôi phi yên diệt.

Không chút do dự, Vu Hoành khởi động Hắc Hắc Linh, tiếp tục tiến vào phong tai.

Thải tuyến trong dòng lũ, hắn lại lần nữa hướng phía tơ hồng chỉ dẫn phương hướng, gia tốc tiến đến.

Chuyến này rời đi, để Vu Hoành không nghĩ tới chính là, xa so với hắn dự đoán muốn lâu, lâu rất nhiều rất nhiều…

Hơn mười ngày sau.

Phong tai chỗ sâu.

Vô số thải tuyến từ ngoài cửa sổ xẹt qua.

Vu Hoành ngồi tại bên cửa sổ chờ đợi lấy dung hợp cuối cùng hoàn thành.

Hắc Hắc Linh Hào sắp nghênh đón triệt để đại thăng cấp. Lần này thăng cấp đại giới, là Margaret giá trị mấy trăm vạn tất cả vật liệu.

Vu Hoành dự đoán là, không chỉ là thu hoạch được tự động chữa trị, còn có thể các phương diện đều có đại lượng tăng cường.

…

Ngoài cửa sổ truyền đến rất nhỏ tiếng chấn động, nhưng Vu Hoành lại ngay cả cũng không ngẩng đầu lên.

Sớm tại rất nhiều ngày trước, hắn cũng đã nhìn phát chán phong cảnh phía ngoài động tĩnh.

Từ khi tiến vào Phượng Nhãn về sau, hắn rốt cuộc chưa từng gặp qua những cái kia bị xâm nhập bầy quái vật.

Bên ngoài trừ ra bức xạ năng số lượng liền hay là bức xạ năng. Đã hình thành thì không thay đổi cảnh sắc, rất nhanh liền để hắn sinh ra chán ghét.

Lúc này hắn toàn bộ lực chú ý đều tập trung ở phòng an toàn đại thăng cấp bên trên.

Mắt thấy đếm ngược dần dần về không.

Cuối cùng một phút đồng hồ cũng xoát một chút, chớp động biến mất.

Rốt cục.

Ông!

Toàn bộ phòng an toàn xuất hiện trước nay chưa có rung động cảm giác.

Hết thảy chung quanh, hết thảy trở nên mơ hồ không rõ đứng lên.

Dạng này mơ hồ, chỉ kéo dài 3 giây. Rất nhanh, liền lại lần nữa rõ ràng.

Mà hết thảy chung quanh bài trí, cũng phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Thải tuyến phong tai bên trong, Hắc Hắc Linh ngoại hình trong chốc lát phát sinh biến hình, từ trước đó bất quy tắc hòn đá hình thái, cấp tốc mở rộng một vòng, đồng thời bề ngoài hiển hiện điểm điểm màu bạc.

Mặc dù nhìn qua hay là một khối đá, nhưng tối thiểu hiện tại đã có chút giống mỏ bạc, mà không phải phổ thông hòn đá.

Tại nội bộ, Vu Hoành trơ mắt nhìn xem nguyên bản hai tầng Hắc Hắc Linh, cấp tốc biến thành ba tầng.

Đồng thời nội bộ hết thảy bài trí còn nguyên, lóe lên một tầng ánh sáng màu bạc.

Quang hoa kia phảng phất thay thế đồng dạng, trực tiếp đem tất cả vách trong tất cả liền tại trên đất đồ dùng trong nhà, thay thế thành một loại khác vật liệu.

Cùng lúc, một tấm màu nâu nhạt nói rõ giấy, bay xuống trong tay hắn.

Hết thảy rất nhanh an định lại.

Vu Hoành nhìn một chút chung quanh, tựa hồ hết thảy cũng thay đổi, nhưng lại tựa hồ cái gì đều không có biến.

Kỳ dị là, hắn lúc này rõ ràng tại phong tai bên trong, lại cảm giác không thấy mảy may ngoại giới chấn động.

Chung quanh tĩnh đến đáng sợ, không có một tia tạp âm.

Cầm lấy sách hướng dẫn, hắn hít sâu một hơi, mang theo một loại nào đó chờ mong nhìn kỹ lại.

Phòng an toàn cường hóa kết thúc, tường ngoài cường độ đề thăng làm vòng bang văn minh đẳng cấp cao nhất — hoàn toàn không có tận Long cấp. Tự động chữa trị năng lực là mỗi

giờ tự động khôi phục 1%. Nếu có vật liệu khuyết tổn, cần kịp thời bổ sung cường độ tiếp cận vô tận Long cấp khác đặc thù vật liệu.

Thu hoạch được tự động ẩn nấp dung hợp năng lực: Có thể khi tiến vào bất luận cái gì khu vực lúc, tìm kiếm phù hợp vật dẫn, hư hóa cũng đem vật dẫn chuyển thành tự thân chân thực kết cấu. Tránh cho bị bất luận cái gì dò xét loại năng lực phát hiện.

Sách hướng dẫn rất đơn giản, cứ như vậy hai đoạn nói liền đuổi xong việc. Nhưng Vu Hoành nhưng từ trông được ra lần này cường hóa cường hãn.

Cường độ không nói trước, mỗi giờ tự động khôi phục 1% ý vị này chỉ cần 100 giờ, hết thảy tổn thương liền sẽ hoàn toàn chữa trị đổi mới. Ngắn ngủi bốn ngày nhiều, liền có thể chữa trị hết thảy thương thế, bực này tốc độ, đã hoàn mỹ thỏa mãn Vu Hoành nhu cầu.

Mà lại lúc này hắn ở tại trong phòng, mảy may cảm giác không thấy ngoại bộ phong tai ma sát cùng v·a c·hạm, cái này cũng mang ý nghĩa, lần này cường hóa trình độ, tại ứng đối lúc này ngoại giới phong tai bên trên, đã là một bữa ăn sáng, phi thường nhẹ nhõm.

Sau đó một cái năng lực mới, tựa hồ cũng là c·ách l·y thái cường hóa bản, từ trước đó cần chủ động mở ra, biến thành bị động năng lực. Đồng thời đến tiếp sau tựa hồ còn có cái gì khác hiệu quả, cái này không đến chân chính thời gian sử dụng, Vu Hoành cũng không rõ ràng là thế nào.

Nhưng có thể muốn gặp chính là, lần này cường hóa biên độ, vượt xa dĩ vãng bất kỳ lần nào.

“Cuối cùng có thể ngủ tốt cảm giác…” Thở hắt ra, trên mặt hắn toát ra vẻ nhẹ nhàng.

“Tiếp xuống.” Răng rắc.

Trong thoáng chốc, Vu Hoành toàn thân run lên.

Chương 506: Truy tìm (4)

Chương 506: Truy tìm (4)

Ngay một khắc này, Vu Hoành hoảng sợ phát hiện, trong cơ thể mình Thái Linh Công, lại hướng phía trước đột phá một tầng!

Không có tu luyện, vẻn vẹn chỉ là dựa vào tự động tu hành đạo tức lưu chuyển đặc chất, hắn thế mà nhanh như vậy liền tiến nhập tầng thứ tám Vĩnh Trú!

Một loại không hiểu quang mang nhu hòa, màu trắng mang theo hơi mờ ánh sáng, từ phía sau hắn mơ hồ sáng lên.

Vu Hoành đứng người lên, xoay người muốn đi xem cái kia ánh sáng, nhưng hắn quay người, cái kia ánh sáng tựa như cùng khảm nạm tại sau lưng của hắn đồng dạng, đi theo hắn cùng một chỗ chuyển động.

Hắn có thể cảm giác được thể nội quang tỉnh bắt đầu tế bào phân tách đồng dạng, một phân thành hai, ngay sau đó từ hai biến bốn, từ tứ biến tám, số lượng nhanh chóng biến nhiều.

Cứ việc mới xuất hiện quang tỉnh lớn nhỏ kém xa ban sơ cái kia, nhưng chỉ là ngắn ngủi mười mấy giây, hắn trong đan điền nguyên bản một cái quang tỉnh, liền biến thành mấy trăm cái nhiều!

Trước đó còn có thể áp chế Thái Linh Công Loạn Thần Thiên Mục Công, lúc này cũng không cách nào tiếp tục áp chế, bị đảo ngược dần dần gạt mở.

Ngao!

Màu xám nội lực khuấy động dưới, chung quanh hiển hiện màu trắng vằn đen Song Dực Hổ, nó gầm thét, ra sức đối kháng, nhưng không làm nên chuyện gì.

Tầng thứ tám Thái Linh Công, đã cực kỳ tiếp cận cuối cùng tầng thứ chín Minh Thần, sắp đối mặt Chung Cực Thái Dương.

Vô cùng vô tận quang năng tại Vu Hoành thể nội phun trào, cái này khiến hắn giờ này khắc này ẩn ẩn có loại có thể hủy diệt hết thảy ảo giác.

Nhưng đây không phải hắn muốn!

"Không được… Nhất định phải nghĩ biện pháp áp chế Thái Linh Công, nếu không còn đến không kịp tìm tới sinh cơ chi địa, ta liền phải trước xong đời!"

Vu Hoành cảm thụ được thể nội đã không hề bị hạn quang tai bức xạ năng, trong lòng có không phải cường đại, mà là lo nghĩ.

Hắn lúc này, phát lực không hề bị đến bất kỳ hạn chế, trong nháy mắt lực bộc phát là trước kia hơn trăm lần.

Có thể nói, hắn hiện tại phất tay liền có thể thuấn sát trước đó chính mình.

Cứ việc chỉ là khu khu nhất trọng cảnh giới chênh lệch, nhưng trước sau cường độ chi kém, khác nhau một trời một vực,

Nghĩ tới đây, Vu Hoành đem hi vọng ký thác trên Loạn Thần Thiên Mục Công. Lúc này đem bịt mắt gỡ xuống, đem ngoại nhãn từ trong hốc mắt móc ra.

'Cường hóa ngoại nhãn, phương hướng —— có thể đối kháng quang tai Chung Cực Thái Dương.'

Đột nhiên bộc phát tăng lên Thái Linh Công, để Vu Hoành kế hoạch ban đầu có biến số, hắn không thể không trước đem còn lại hết thảy đều phóng tới phía sau, trước giải quyết Chung Cực Thái Dương uy h·iếp.

Rất nhanh, trên mu bàn tay hắc tuyến lóe lên.

Ngoại nhãn mặt ngoài hiển hiện mới đếm ngược: 32275 năm 11 tháng 8 phút.

‘Phải chăng bắt đầu cường hóa ngoại nhãn?’ hắc ấn hỏi thăm đúng hạn mà tới.

“…” Vu Hoành cứng đờ.

Hắn nghĩ tới khả năng thời gian sẽ rất lâu, nhưng không nghĩ lát nữa dài như vậy.

Thời gian lâu như vậy, khẳng định không có khả năng đáp ứng, không đợi cường hóa hoàn thành, người khác liền đã không có.

Cho nên hắn cấp tốc hủy bỏ, sau đó ngồi tại chỗ cũ suy tư dưới.

Nếu trực tiếp cường hóa tự thân lực lượng đối kháng không thực tế, như vậy, muốn tự cứu, biện pháp duy nhất, chính là mượn lực!”

Liên tưởng đến lúc này chính mình sở tại vị trí, chính là phong tai rất sâu địa phương.

Vu Hoành cấp tốc có mạch suy nghĩ.

Hắn lại lần nữa vươn tay, lần này, hắn mạnh hơn hóa lấy được đồ vật cũng không phải là thế lực hoặc là công pháp, mà là… Phương hướng!

‘Cường hóa ngoại nhãn, phương hướng: Tăng cường chỉ dẫn ta đi hướng có thể đối kháng Chung Cực Thái Dương chỗ năng lực.’

Hắc tuyến lại lần nữa lóe lên.

Mới đếm ngược cùng hắc ấn hỏi thăm đồng thời xuất hiện.

Vu Hoành không có đi để ý tới hỏi thăm, mà là nhìn về phía ngoại nhãn mặt ngoài màu đỏ số lượng: Ngày 3 11 lúc 0 2 phút.

Hô!

Rốt cục, hắn thở phào một hơi.

Quả nhiên chỉ là chỉ cái phương hướng, hắc ấn thời gian liền trên phạm vi lớn rút ngắn.

Lúc này hắn lựa chọn bắt đầu.

Theo đại lượng nội lực bị hấp thu, đếm ngược lấp lóe xuống, bắt đầu tính thời gian.

Vu Hoành thì khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu nếm thử hút vào phong tai chi lực, tại thể nội tạo dựng mới phong tỉnh, đã bình ổn nhất định quá phận cường đại Thái Linh Công quang tỉnh.

Sau ba ngày, hắc tai chỗ sâu.

Vô tận đen kịt dòng lũ tại ngoài cửa sổ quay cuồng phun trào.

Vu Hoành đứng ở cửa sổ, nhìn qua ngoại giới, nhìn qua cái gì cũng nhìn không thấy màu đen chất nhầy, không rên một tiếng.

Đột nhiên một cái bàn tay trắng bệch, gắt gao dán tại bên cửa sổ, lại chậm rãi buông ra, bị hắc thủy cọ rửa, biến mất tại dòng lũ bên trong.

Vu Hoành sờ lên vừa mới cường hóa thành ngoại nhãn, hắn chính là đi theo con mắt này năng lực, chỉ dẫn Hắc Hắc Linh, một lần nữa trở lại hắc tai chỗ sâu.

Cường hóa hoàn thành Hắc Hắc Linh, ở chỗ này vô luận gặp được bất luận cái gì quái vật, đều lù lù bất động.

Phảng phất ngoài cửa sổ cùng trong cửa sổ căn bản chính là hai thế giới, không liên quan tới nhau.

Nhưng Vu Hoành lại là biết được, lập tức trong mắt nhìn thấy phương hướng, liền muốn đến điểm cuối.

Bỏ ra trọn vẹn ba ngày mới cường hóa ra một đầu manh mối, ngoại nhãn loại năng lực này còn không phải lặp lại có thể sử dụng, mà là duy nhất một lần. Dùng qua liền sẽ biến mất.

Điều này cũng làm cho Vu Hoành đối với lần này tự cứu chuyến đi, có càng nhiều nắm chắc.

Trong tay vuốt vuốt ngay tại cường hóa bên trong mới một viên ngoại nhãn, hắn nhìn chăm chú ngoại giới, lăng lặng chờ đợi.

“Vu Hoành.” Đột nhiên một trận thanh âm quen thuộc từ hắn vang lên bên tai. Là Agris!

Vu Hoành một chút liền phân biệt ra cái này cực kỳ đặc thù thanh âm.

“Ngươi xâm nhập địa phương quá mức xa xôi, tiếp qua năm phút đồng hồ, lấy tốc độ của ngươi bây giờ, ta sẽ triệt để mất đi đối với ngươi cảm ứng, ngươi bây giờ chỗ khu vực là Nguyên Hoang khu, là tất cả Cứu Thế Chi Chu cũng không từng đến qua chiều sâu, xin cẩn thận…” Agris phảng phất nhăn lại đồng dạng thanh âm, nói xong đoạn văn này về sau, liền cấp tốc biến mất.

Vu Hoành nhẹ nhàng đưa trong tay ngoại nhãn nắm chặt, không nói gì.

Phòng an toàn trên phạm vi lớn tăng cường, để hắn một hơi đột phá Phượng Nhãn cùng đến tiếp sau khu vực, chỉ là nhanh như vậy liền đạt đến còn lại thuyền trưởng đều không có đạt tới qua địa phương, lại là để hắn có chút ngoài ý muốn.

“Cũng chỉ có ta một người a? Chưa bao giờ bị thăm dò khu vực, vậy liền. Chúc ta may mắn…”

Vu Hoành quay người, không nhìn nữa ngoài cửa sổ, mà là hướng phía Nhị lâu chủ điều khiển đi đến.

Nửa giờ sau.

Hắc Hắc Linh tại dòng lũ màu đen bên trong, bỗng nhiên hướng phía dưới một đâm, trong nháy mắt chui vào một đoàn đột ngột xuất hiện trong suốt vòng xoáy, biến mất không thấy gì nữa.

Một trận ngắn ngủi ngây ngô sau.

Vu Hoành từ trong nhập định tỉnh táo lại, hắn mở mắt ra, đứng dậy, đứng tại phòng điều khiển chính nhìn ra ngoài đi.

Hình khuyên ngoài cửa sổ, là một mảnh phong tuyết phiêu tán bụi Bạch Sơn mạch.

Dãy núi liên miên bất tuyệt, một mực kéo dài đến tầm mắt cuối cùng.

Vu Hoành thở hắt ra, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời.

Bầu trời một mảnh xám trắng, một viên to lớn chiếm cứ nửa cái Thiên Mục đỏ sậm tinh cầu, chính chậm rãi cuồn cuộn lấy, lơ lửng, phảng phất lúc nào cũng có thể muốn rơi xuống dưới địa phương.

Tinh cầu thậm chí có thể nhìn thấy mặt ngoài các loại mấp mô, thô ráp sơn mạch cốc địa phương.

Vu Hoành chú ý tới, viên này to lớn tinh cầu màu đỏ dưới đáy, đang có lấy một chiếc Trung Quốc cổ đại thuyền buồm một dạng phi thuyền, hướng phía bên này bay vụt mà tới.

Phi thuyền toàn thân màu nâu, màu trắng buồm theo gió phồng lên, về sau tỏ khắp lấy điểm điểm bạch quang, không biết là dựa vào sức gió tiến lên hay là cái gì khác năng lượng.

Hắn liền đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn xem chiếc thuyền kia nhanh chóng tiếp cận, sau đó tại ở gần chính mình giữa không trung giảm tốc độ.

Soạt một chút, trên phi thuyền nhảy xuống mấy đạo nhân ảnh.

Bóng người chân đạp phi kiếm, áo trắng như tuyết, tay áo bồng bềnh, tóc đen dài chỉnh tề buộc ở sau ót, một phái Kiếm Tiên phong phạm.

Nhưng theo khoảng cách tới gần, Vu Hoành bỗng nhiên mở to hai mắt, tựa hồ nhìn thấy cái gì để cho người ta kinh ngạc hình ảnh.

Đông đông đông.

Rất nhanh, Hắc Hắc Linh đại môn bị gõ vang.

Một tên đầu đội màu bạc dây tóc ngự kiếm nam tử, đi ở trước nhất, đưa tay gõ cửa phòng.

“Là nơi này sao?”

“Chính là chỗ này.” Phía sau hắn một nữ tử gật đầu đáp lại.

“Sư huynh vì sao muốn gõ cửa?”

“Nếu nó nơi này làm thành cửa dáng vẻ, vậy liền mang ý nghĩa chủ nhà hi vọng người khác gõ cửa bái phỏng.” Nam tử nhếch miệng mỉm cười, lộ ra một nửa răng cùng khoang miệng, tất cả đều là màu xám bạc kim loại linh kiện chế tạo thành.

Xác thực nói cả người hắn, nửa cái đầu, đều là dùng máy móc lắp ráp mà thành, một nửa mặt là huyết nhục, một nửa mặt là máy móc.

Giống như hắn, một bên sư muội cũng là tình huống tương tự, hay là sư muội càng thêm triệt để, cả người đều màu xám bạc người máy, hai mắt lóe ra quét hình ngoại vật điện tử hồng quang, bộ mặt tất cả đều là tinh vi mảnh khảnh lắp ráp phù hợp tuyến.

“Thanh Hà sơn Bạch Thắng, đến đây bái phỏng động phủ chủ nhân. Còn xin thấy một lần.” Sư huynh cất cao giọng nói.

Vu Hoành nhìn xem mấy người kia, trên người bọn họ huyết nhục vết tích đều rất ít, đại bộ phận đều biến thành máy móc.

Hắn không biết mình đi tới cái gì địa phương, nhưng nếu ngoại nhãn cường hóa ra năng lực, nói cho hắn biết nơi này có có thể đối phó Chung Cực Thái Dương khả năng, hắn liền làm sao cũng phải ở chỗ này tìm tới manh mối.

Đối phương nói tới ngôn ngữ cũng là Dạ Văn biến chủng, ngược lại là thông dụng, hơi lý giải dưới, liền có thể minh bạch là có ý gì.

Vu Hoành suy tư dưới, cách cửa lớn cùng đối phương đáp lời.

“Ta chỉ là một cái đi ngang qua người lưu lạc, thân hoạn bệnh nặng, hy vọng có thể ở chỗ này tìm tới trị liệu chính mình hi vọng.”

“Bệnh nặng? Bệnh gì ngay cả mặt cũng không dám lộ?” Sư huynh cười cười, hỏi.

“Các ngươi nhưng có biết nguyên tai?” Vu Hoành hỏi lại.

Lời này vừa ra, lập tức cửa ra vào mấy người đều sắc mặt biến.

“Quy Hồng động một trận chiến, nguyên tai hẳn là bị triệt để c·ách l·y phong ấn mới đúng? Các hạ là như thế nào biết được bí ẩn này?” Sư huynh trầm giọng nói.

“Chúng ta ở trong núi tu hành, chợt thấy cảnh nội có không gian ba động hiện lên, đến đây điều tra, liền phát hiện là các hạ động phủ. Các hạ vô cớ xâm nhập bản phái cảnh nội, còn đề cập nguyên tai như vậy bí ẩn sự tình… Đến cùng có gì rắp tâm?” Một bên sư muội ngữ khí bất thiện nói.

“Ta có thể hỏi một chút, các ngươi đối với nguyên tai biết được bao nhiêu a?” Vu Hoành không hề tức giận, ngược lại hơi thả ra một vòng quang tai bức xạ khí tức ra ngoài.

Chỉ một sợi khí tức, trong nháy mắt liền để ngoài cửa mấy người sắc mặt đại biến, cực tốc lui lại.

Chớp mắt liền kéo ra mấy chục mét khoảng cách.

“Đương kim hoàn vũ, từ khi 99 đại tinh cảnh, bị rất nhiều Thiên Tôn lấy Tử Nhân bí thuật phong tỏa c·ách l·y. Rất nhiều tinh thần đại phái, liền nhiều lấy sơn đảo tự cho mình là, bây giờ đã qua đi hơn hai vạn năm.” Sư huynh trầm giọng nói, “Nguyên tai cái này một từ, hay là đã từng trong cổ tịch sẽ sử dụng, hiện tại nhiều người lấy tinh tai gọi chung.”

Hắn dừng một chút, ngưng trọng nhìn về phía Vu Hoành cửa lớn.

“Các hạ ẩn hàm tinh tai chi lực, tự xưng bệnh nặng, chẳng lẽ lại, cũng là bị tinh tai quấn thân dịch nhân?”

“Ta không biết cái gì là dịch nhân, nhưng ta quả thật bị như lời ngươi nói tinh tai quấn thân, không cách nào tự giải, cho nên mới đến chỗ này, tìm kiếm trị liệu.” Vu Hoành thành khẩn trả lời.

“Trị liệu. Ngươi ngược lại là đến đúng địa phương, nhưng trị liệu dịch nhân cần thiết tốn hao quá lớn.”

“Tốn hao không là vấn đề, mấu chốt là, có thể hay không chữa cho tốt.” Vu Hoành chân thành nói.

“Chữa cho tốt là nhất định, nhưng cũng muốn xác định ngươi lai lịch. Như lai lịch không hợp, bản môn chắc chắn sẽ không xuất thủ trị liệu. Xin hỏi xưng hô như thế nào, tại hạ Bạch Thắng. Vị này là sư muội ta Hắc Anh.” Nam tử tự giới thiệu mình.

“Tại hạ Vu Hổ.” Vu Hoành báo cái giả danh.

“Nói đến, nơi này đến cùng là nơi nào? Ta là bước nhảy không gian là xảy ra chút vấn đề, cho nên…”

“Nơi này là Đông Thần Vực Vĩnh Trụy tinh hệ Nam Bộ Thanh Hà sơn. Xem như xung quanh nổi danh tư nguyên tinh một trong, chủ yếu sản xuất Thanh Hà bí dược, là Cửu Tinh kiếm phái hạ hạt tông môn một trong.”

“…” Vu Hoành nghe được có chút mộng, “Nào dám hỏi, cái này Vĩnh Trụy tinh hệ, lớn bao nhiêu?”

“A?” Hai người lập tức cũng mộng, người này sợ không phải thần trí xảy ra vấn đề? Ngay cả Vĩnh Trụy tinh hệ cũng không biết?

“Cái này, Vĩnh Trụy tinh hệ tổng cộng có 670 triệu hệ hằng tinh, Thanh Hà sơn chỉ là trong đó không có ý nghĩa một cái tiểu địa khu, hạ hạt bất quá bảy mươi hằng tinh biển cả vừa muốn cũng không đủ hình dung tương đối. Ngươi cái này…”

Chương 507: Tình hình (1)

Chương 507: Tình hình (1)

‘Lớn như vậy? ? !’ Vu Hoành nghe được đoạn này giải thích, cũng là huyệt thái dương có chút nhảy một cái.

Lúc trước hắn thế giới phần lớn đều là một viên tinh cầu lớn nhỏ, một số nhỏ có bao nhiêu hành tinh quy mô.

Mà nơi này nơi này, thế mà lập tức nhảy tới khổng lồ như vậy trình độ.

“Nói cách khác, nơi này chính là Thanh Hà sơn…”

“Thứ sáu hệ hằng tinh một viên quặng mỏ tinh.” Bạch Thắng nói bổ sung, “Ta cùng sư muội, còn có sư phụ, ở chỗ này đã ngây người trên trăm năm, sư phụ là Thanh Hà sơn phân phối tới quản hạt quặng mỏ tinh người quản lý, bất quá nói thật, trên trăm năm phía trên đều không có chủ động liên hệ bên này, sợ là đã sớm đem nơi này đem quên đi.”

Hắn nói nói trên mặt cũng lộ ra một nụ cười khổ.

“Nói cách khác, mấy vị xuất thân Thanh Hà sơn, là bị điều động đến nơi đây đóng giữ tinh cầu nhất mạch?” Vu Hoành lý giải nói.

“Kỳ thật cũng không tính nhất mạch, chúng ta sớm đã ở chỗ này tự lập môn hộ, năm gần đây các nơi thế cục càng phát ra quỷ dị, nhiều khi thông tin trang bị lúc đứt lúc nối, phi thuyền quay trở lại cũng thường xuyên tìm không thấy người. Ta đều nhanh muốn hoài nghi toàn bộ thứ sáu hệ hằng tinh, có lẽ chỉ còn lại có chúng ta một chi này người quản lý.” Bạch Thắng bất đắc dĩ nói.

“Cho nên chúng ta nhìn thấy ngươi nhảy vọt tới, mới có thể kinh ngạc như vậy, trước tiên liền chạy tới dò xét.”

“Sư huynh, đừng nói nhiều như vậy, còn không có khảo nghiệm qua tính an toàn kiểm nghiệm.” Một bên Hắc Anh có chút bất mãn nói.

“A, kém chút quên đi, Vu Hổ huynh đệ, nếu như ngươi muốn cầu trị bệnh nặng, hắn là đi Thanh Hà sơn chủ tinh hệ, mà không phải đến loại này phân công quản lý tài nguyên quặng mỏ tinh.” Bạch Thắng giải thích nói.

“Nhưng thật ra là phi thuyền của ta cũng xảy ra vấn đề, không có cách nào tiến về chủ tinh hệ, có thể tới nơi này, đã là vạn hạnh.” Vu Hoành bất đắc dĩ nói, hắn nhưng là biết trong vũ trụ khoảng cách tiêu chuẩn cực kỳ khoa trương, động một tí chính là lấy giờ ánh sáng quang nhật đến tính toán.

Không nói những cái khác, liền một giờ ánh sáng khoảng cách, liền đủ hắn mở ra Hắc Hắc Linh chạy lên không biết bao lâu.

Cho nên nhiều khi, hắn đều là thuận thế tại phong tai bên trong di động. Ở nơi đó, khoảng cách không có khoa trương như vậy.

“Vậy dạng này đi, huynh đệ, ngươi trước đi ra, ta dẫn ngươi đi tìm sư phụ nhìn xem. Nhìn ngươi bệnh tình đến cùng như thế nào.” Bạch Thắng thành khẩn nói.

Loại này có chút đơn thuần biểu hiện, để Vu Hoành trong lòng có chút cảnh giác.

Nhìn hắn không nói lời nào, Bạch Thắng vừa tiếp tục nói.

“Đương nhiên, nếu như Vu Hổ huynh đệ không tiện, quên đi, có thể đợi sửa chữa phi thuyền tốt, lại trực tiếp đi chủ tinh hệ cầu y.”

Vu Hoành đại khái cảm ứng tình huống chung quanh, xác định cũng chỉ có trước mắt hai người này cơ thể sống.

Cũng liền không còn xoắn xuýt, sửa sang lại quần áo, mở cửa đi ra ngoài.

Hắn kích cỡ cùng Bạch Thắng Hắc Anh hai người không sai biệt lắm, người nơi này tựa hồ cũng cao lớn hơn không ít.

Vừa đi ra, Vu Hoành hít sâu một hơi, cảm nhận được trong không khí ẩn ẩn tràn ngập hồng trị bức xạ, ánh mắt hơi đổi.

“Hai vị hữu lễ, tại hạ Vu Hổ, cũng không phải là cố ý tránh né không thấy, thật sự là.” Hắn chỉ chỉ phía sau mình nhàn nhạt bạch quang vầng sáng, lộ ra vẻ bất đắc dĩ.

Bạch Thắng Hắc Anh hai người tại hắn vừa ra khỏi cửa, liền thấy được sau lưng của hắn sáng nhàn nhạt vầng sáng, hai người trong lúc nhất thời sắc mặt đều là kịch biến.

“Đúng là tinh tai khí tức, mà lại rất mạnh.”

Bạch Thắng nửa bên đầu phát ra nhỏ xíu âm thanh ken két, vài giây sau, hắn ngưng trọng mở miệng.

“Đã rất nghiêm trọng, nhiều nhất không cao hơn ba tháng, tinh tai liền sẽ lấy ngươi thân thể làm đầu nguồn bộc phát! Nhất định phải nhanh tìm sư phụ trợ giúp trấn áp.”

Lúc này Hắc Anh cũng phân biệt ra Vu Hoành là thật nhu cầu cấp bách cứu chữa, biết mình hiểu lầm hắn, lúc này trong mắt hồng quang lấp lóe mấy lần, mở miệng nói.

“Đây là quang tai khí tức, loại trình độ này, chí ít đã bị xâm nhập trên trăm năm, làm sao hiện tại mới nghĩ đến cứu chữa…”

“Cũng không phải là trên trăm năm.” Vu Hoành cười khổ, “Tại hạ tu hành một môn công pháp, thực lực đột nhiên tăng mạnh, vốn cho rằng tìm được thần công bí tịch, lại không nghĩ rằng…”

“Đi mau, lên trước thuyền!” Bạch Thắng ngưng trọng nói, đồng thời, hắn hướng Hắc Anh thấp giọng nói vài câu cái gì.

Hắc Anh lúc này đưa tay bóp mấy cái ấn quyết.

“Ta cần trước đem ngươi cùng quang tai liên hệ tạm thời chặt đứt, khả năng có chút đau nhức, còn xin nhẫn nại!”

“Tốt!” Vu Hoành gật đầu. Đồng thời hắn cũng có chút kinh ngạc, chỉ là một người đệ tử, liền có thể đem hắn trên người

vấn đề tạm thời chặt đứt?

Trên thực tế hắn dù sao cũng hơi không tin.

Nhưng sau một khắc… Hắc Anh một tay ở trên người hắn một chỉ.

Một tầng màu tím đen vầng sáng, trống rỗng đem hắn toàn thân bao vây lại.

Trong vầng sáng có hay không lấy tính toán màu đen số lượng tạo thành xiềng xích, giao thoa quấn quanh, liếc nhìn lại thậm chí có chút để cho người ta quáng mắt.

Vầng sáng này lực lượng không phải rất mạnh, nhưng lại thao tác cực kỳ tinh tế, đồng thời mật độ cực cao, đối mặt quang tai Thái Linh Công nội lực, nó thế mà tựa như cắt đậu hũ đồng dạng, dễ như trở bàn tay liền đem nó chia cắt ra đến

Không bao lâu, đại lượng hắc tỏa liên thế mà xâm nhập Vu Hoành đan điền, bắt đầu chậm rãi phong tỏa trong cơ thể hắn đại lượng quang tỉnh!

Cái này khiến Vu Hoành rung động trong lòng.

Tựa hồ là nhìn ra hắn rung động, Hắc Anh cũng cười.

“Kinh ngạc như vậy làm gì? Ngươi công pháp này mới tu luyện không có hai năm, coi như tiến độ lại nhanh, có thể nào cùng ta khổ tu mấy trăm năm tinh thuần công lực đánh đồng? Tu sĩ chúng ta, nếu không có phong ấn tinh tai chi bản sự, cũng sẽ không bị ngoại phóng xuất trấn thủ quặng mỏ tinh. Phải biết, coi như năm đó Thiên Tôn bọn họ phong ấn tinh tai vài vạn năm, các nơi cũng vẫn như cũ thỉnh thoảng có tinh tai thẩm thấu tiết lộ, dẫn đến d·ịch b·ệnh dịch nhân xuất hiện.”

Giống như bình xác định Vu Hoành cầu y tính chân thực về sau, thái độ của nàng cũng khá rất nhiều.

Vu Hoành cảm ứng Hắc Hắc Linh nội bộ tự thân phân thần, xác định không có vấn đề về sau, liền đi theo Bạch Thắng Hắc Anh hướng phi thuyền đi đến.

Đi chưa được mấy bước, hai người dưới chân sáng lên phi kiếm màu bạc, vèo một cái bay lên.

Vu Hoành sửng sốt một chút, dùng sức nhảy một cái, nhảy lên một cái cao hơn ba mươi mét, ngược lại là cùng hai người cùng một chỗ, vừa vặn lên chiếc kia phi hành thuyền buồm.

“Ngạch. Vu Hổ huynh đệ, chẳng lẽ lại, không biết bay?” Bạch Thắng rơi xuống về sau, hơi kinh ngạc hỏi.

“… Ta hẳn là biết a ?” Vu Hoành lắc đầu.

“Thật có lỗi chỉ là có chút kinh ngạc.” Bạch Thắng khoát khoát tay, “Nhìn huynh đệ công lực, chí ít cũng là tiếp cận Nguyên Anh kỳ tu sĩ, thế mà lại không bay, xác thực hiếm thấy.”

“Nguyên Anh kỳ?” Vu Hoành không hiểu hỏi.

“Không sai, chân nguyên bất diệt, đủ để bền bỉ tồn tại hàng trăm hàng ngàn năm, đây cũng là Nguyên Anh kỳ tiêu chí một trong. Vu Hổ huynh đệ trên người ngươi công lực đã tiếp cận cấp độ này. Có chút bất diệt đặc thù, chỉ là hiệu quả còn không mạnh.” Bạch Thắng lên thuyền, đi đến đầu thuyền, thuần thục thao tác bánh lái.

Ken két…

Phi thuyền phát ra nhỏ xíu tựa như cũ kỹ bánh răng chuyển động lúc nhẹ vang lên, chậm rãi di động đứng lên, hướng phía nơi xa bụi Bạch Sơn mạch bay đi.

“Chê cười. Nơi này địa thế xa xôi, cách mỗi mười năm phía trên mới có vận chuyển phi thuyền tới vận hàng. Trong bình thường ngay cả cái khách du lịch cũng sẽ không có. Toàn bộ tinh cầu cũng chỉ có chúng ta cùng sư phụ ba người tại. Còn lại tất cả đều là tự động hoá thiết bị.” Bạch Thắng thở dài, “Cho nên huynh đệ ngươi xuất hiện, mới khiến cho ta cùng sư muội đều có chút kinh ngạc, tranh thủ thời gian trước tiên liền chạy tới.”

“Thuyền này, kỳ thật sửa chữa còn tốt, không khó, khó khăn là thiếu khuyết vật liệu cùng cao tinh độ máy móc.” Hắc Anh ở một bên bổ sung.

“Hiện tại nguyên bản hơn 30 đầu dây chuyền sản xuất, đã có một nửa ngừng sản xuất, có thể gửi thư tín đi lên, phía trên cũng không quan tâm. Ngay cả cái hồi âm đều không có.”

“Kỳ thật lúc mới tới, sư phụ sẽ rất sớm liền liên hệ phía trên, lúc đầu năm năm trước nói là sẽ phái người tới giữ gìn, trên kết quả mặt đã xảy ra chuyện gì, dẫn đến người tới đổi, sau đó đổi người kia tìm quan hệ, không nguyện ý đến như vậy chỗ thật xa chịu khổ, liền chỉ chiếm danh ngạch, không làm việc. Đến bây giờ, đã có mấy trăm năm.” Bạch Thắng bất đắc dĩ nói.

“Hiện nay bọn ta mạch này sớm đã cách xa hạch tâm. Không bị để ý cũng rất bình thường, phiền liền phiền tại, nếu là sửa chữa không tốt, sản xuất hàng hóa không đủ, đến lúc đó phía trên cũng mặc kệ ngươi nguyên nhân gì, hỏi tội thời điểm sẽ không lưu nửa phần thể diện.” Hắc Anh bực bội nói.

“Sư phụ đã có lập kế hoạch, không vội.” Bạch Thắng bình tĩnh nói.

Vu Hoành ở một bên, nghe hai người ngươi một lời ta một câu đàm luận tông môn cùng mình nhất mạch quan hệ.

Nghe nghe, dù sao cũng hơi minh bạch chỗ này tình huống.

Trước bất luận Cửu Tinh kiếm phái, chính là cái này Thanh Hà sơn, cũng cực kỳ to lớn, phân công quản lý bảy mươi cái hệ hằng tinh, mỗi cái hệ hằng tinh mười đến hai mươi hai khỏa hành tinh, đại bộ phận là tư nguyên tinh quáng tinh, có sinh mệnh thích hợp cư ngụ tinh cầu toàn cộng lại chỉ có năm cái.

Bạch Thắng Hắc Anh lão sư mạch này, thanh tĩnh tự nhiên, không thích tranh đấu, tự nhiên tại đấu tranh bên trong bị rời xa, phân phối đến đây đủ xa xôi thứ sáu hệ hằng tinh, quản lý quặng mỏ tinh.

Tới hiện tại mới thôi, Bạch Thắng sư đồ ba người lại tới đây, đã có chí ít trên trăm năm thời gian.

Vu Hoành một bên điều khiển Hắc Hắc Linh đi theo phi thuyền cùng một chỗ di động, một bên nghe hai người nói chuyện phiếm nói chuyện.

Thỉnh thoảng hai người cũng phải hỏi hắn tình huống.

“Cái gì! ? Ngươi mới hai mươi mấy tuổi! ? ?” Bạch Thắng chính uống vào một hũ màu ngà sữa đồ uống, nghe nói như thế, lập tức kém chút không có bị sặc c·hết. Lớn tiếng ho khan, trong lỗ mũi đều phun ra màu trắng nước đọng.

“Làm sao. Không giống a? !” Vu Hoành nhìn một chút chính mình, không có cảm thấy có vấn đề gì.

Bạch Thắng không phản bác được, cùng sư muội nhìn nhau một cái, bắt đầu lặng yên truyền âm.

‘Hai mươi mấy tuổi, liền có thể luyện đến Kim Đan kỳ viên mãn? Kém một chút liền đặt chân Nguyên Anh, vậy chúng ta những này Nguyên Anh tu mấy trăm năm mới thành tựu, chẳng phải là số tuổi đều sống đến trên thân c·h·ó rồi? ?’

“Có lẽ là công pháp có vấn đề.”

“Có khả năng, có chút ma công tà công, một mực truy cầu tốc độ, nhưng cuối cùng sẽ bị kẹp lại, vĩnh cửu dừng ở một cái cấp độ, cuối cùng bị phản phệ, không thể vãn hồi, ta nhìn hắn tình huống này liền rất giống.” Bạch Thắng gật đầu.

“Cái kia muốn cứu hắn a?” Hắc Anh chần chờ.

“Cái này nhìn sư phụ. Phân biệt bản tính về sau, nếu là không có vấn đề, ta cảm giác sư phụ hẳn là sẽ xuất thủ.” Bạch Thắng trả lời.

Phi thuyền chậm rãi vượt qua từng tòa xám trắng núi tuyết, rất nhanh, tại một chỗ chậu rửa mặt giống như màu nâu trong hố nhỏ, hạ xuống dừng lại.

Cái hố nhỏ này bên trong, có một mảnh kim loại màu trắng bạc cùng nham thạch hỗn hợp chế tạo đạo môn phong cách khu kiến trúc.

Từng tòa đạo cung, từng tòa hình chữ Hồi sân nhỏ, tháp cao, tại nhàn nhạt sắc trời dưới, bắn ra ra pha tạp nhỏ vụn bóng ma.

Vu Hoành chú ý tới, trong những kiến trúc này, đại bộ phận đều bày biện ra cũ nát thiếu tu sửa trạng thái. Vài chỗ thậm chí một mực ở vào bóng tối bao trùm, không có đèn chiếu sáng cỗ, không thấy quang minh.

“Đến, nơi này là Vạn Tuyết cung, sư phụ ta Ngọc Tuyết Tử lúc trước tự trả tiền tu kiến hành cung. Vu Hổ huynh đệ, một hồi nhìn thấy ta sư phụ, tận lực đừng bảo là láo. Sư phụ lão nhân gia ông ta ghét nhất tiểu bối ở trước mặt hắn nói láo.” Bạch Thắng nhỏ giọng nói.

“Minh bạch!” Vu Hoành gật đầu.

Hắn đi theo hai người từ trên phi thuyền xuống dưới, bởi vì không biết bay, bị Bạch Thắng lôi kéo mang theo một đoạn, nhẹ nhàng từ trên phi thuyền rơi xuống đất xuống tới.

Ba người từ Vạn Tuyết cung cửa lớn tiến vào, xuyên qua cao hơn mười mét trống trải hành lang gấp khúc sảnh. Vu Hoành trước tiên thấy được, chính cầm cái chổi tại một tòa đạo cung trước quét tuyết tuấn mỹ đạo nhân.

“Trở về rồi? Đây chính là các ngươi từ chiếc phi thuyền kia bên trong mang về khách nhân?”

Đạo nhân tóc bạc áo choàng, như Lưu Tô giống như sợi tóc tại sau lưng hiện ra ngân quang.

Sau lưng của hắn có một đôi cánh chim màu trắng, lông vũ mềm mại tinh mịn, theo gió khẽ nhúc nhích.

Mặc trên người đơn giản mộc mạc đen kịt đạo bào, trên cổ treo một viên màu đồng Bát Quái Kính, khuôn mặt nhìn qua liền cùng ba mươi mấy độ sai lệch hàng năm không nhiều, màu da tinh khiết trắng nõn.

Chương 508: Tình hình (2)

Chương 508: Tình hình (2)

"Vu Hổ gặp qua Ngọc Tuyết chân nhân." Vu Hoành lúc này đã biết, đối phương tu vi sâu không lường được, lúc này chủ động bày thái độ khiêm nhường, tiến lên chính là một cái đạo lễ.

"Ngươi đến từ nơi nào? Muốn đi hướng nơi nào? Vì sao thân hoạn bệnh nặng?" Ngọc Tuyết Tử sắc mặt bình tĩnh, nhìn xem Vu Hoành.

Hắn thân cao gần bốn mét, so với Vu Hoành còn phải cao hơn một mảng lớn. Từ xa nhìn lại, tựa như phóng đại giống như tuấn mỹ Lôi Chấn Tử.

"Vãn bối, đến từ một chỗ tinh cầu xa xôi, muốn đi hướng thăm dò tinh tai sinh cơ chi địa, về phần vì sao thân hoạn bệnh nặng…" Vu Hoành cười khổ, "Nguy nan thời khắc, không có lựa chọn nào khác, vô luận lực lượng gì, chỉ có thể trước bắt được dùng lại nói."

Bây giờ suy nghĩ một chút, hắn cường hóa ra những công pháp này, có thể nhanh như vậy tiến độ lớn như vậy, không phải trong truyền thuyết những cái kia ma đạo tà đạo công pháp mới là lạ.

Nhà ai chính đạo công pháp hơn hai năm liền có thể mạnh đến trình độ này a?

Như vậy tốc thành, tất nhiên mang đến to lớn di chứng.

"Sinh cơ chi địa? ?" Ngọc Tuyết Tử sững sờ, nhìn kỹ một chút Vu Hoành.

"Ngươi cái này. Muốn đi tìm sinh cơ chi địa… Hi vọng sợ là xa vời…"

“Vãn bối làm sao không biết, chỉ là, người này cả đời này, cũng nên có chút truy cầu.” Vu Hoành trả lời.

“Trên người ngươi có Tinh Thần khế ước hương vị, những này nguyên sinh tồn tại liền ưa thích làm loại sự tình này, chính bọn hắn làm không được, liền hi vọng để còn lại cá thể trợ giúp tự mình hoàn thành, thật tình không biết, bọn hắn có thể tìm tới cá thể đương nhiên sẽ không mạnh hơn bọn hắn, như vậy trạng thái, trừ tìm vận may bên ngoài, xác xuất thành công thấp đến đáng thương.” Ngọc Tuyết Tử tựa hồ đối với Tinh Thần có hiểu biết.

“Chân nhân…” Vu Hoành còn muốn nói điều gì, nhưng bị Ngọc Tuyết Tử giơ tay ngừng.

“Tốt. Trên người ngươi tình huống phải giải quyết cũng không khó, chỉ cần c·ách l·y rơi quang tai đối với ngươi cảm ứng liên hệ là đủ. Chỉ là, chữa trị thù lao, ngươi lấy cái gì tới đỡ?” Ngọc Tuyết Tử nói thẳng.

“Vãn bối…” Vu Hoành suy nghĩ một chút, liền muốn mở miệng.

Không ngờ một bên Bạch Thắng bỗng nhiên bờ môi khẽ nhúc nhích, tựa hồ truyền âm cái gì quá khứ.

Lập tức, sau một khắc, Ngọc Tuyết Tử nhíu mày lại, bắt đầu dùng một loại chất vấn, ánh mắt không tin, nhìn về phía Vu Hoành.

Nhưng rất nhanh, trong mắt của hắn chất vấn, cấp tốc biến thành rung động, sợ hãi thán phục.

“Cái quỷ gì! Thật đúng là hai năm! ! ?” Ngọc Tuyết Tử nhịn không được, trong tay cái chổi bỗng chốc bị nó bóp nát, nổ ra một chỗ bã vụn.

Hắn không tự chủ hướng phía Vu Hoành từng bước một đến gần, cúi người, một đôi bích ngọc giống như con mắt như là đèn pha, thả ra hai đạo xanh đậm chùm sáng, trên người Vu Hoành quét tới quét lui.

“Cái này. Lộn xộn cái gì món thập cẩm? ?”

Có lực lượng kỳ dị ba động con mắt, thành công hấp dẫn sự chú ý của hắn, con mắt kia ba động, một cái cùng linh tai bên trong một chút cao cấp quái vật rất giống, nhưng lại không có linh tai đặc thù ô nhiễm khí tức.

Liền phảng phất, trời sinh chính là ở trước mắt trên thân người này dựng d·ụ·c ra tới, khí tức liền thành một khối.

Nhưng vô luận Ngọc Tuyết Tử như thế nào suy tính, đều tính không ra, cái đồ chơi này muốn thế nào mới có thể tại Vu Hoành dạng này cường độ trong thân thể thai nghén mà sinh.

Cái này giống như là mì vắt bên trong dựng d·ụ·c ra kim cương, chỉ là đạt được phán đoán này, liền để Ngọc Tuyết Tử bắt đầu hoài nghi mình diễn toán tu vi phải chăng xảy ra vấn đề.

Mà đổi thành một con mắt, cũng cùng một ít Tiên Thiên thiên phú tu sĩ dị thường tương tự, có năng lực đặc thù.

Nhưng nếu là cấy ghép ngoại vật, khí cơ không nên như vậy Hỗn Nguyên tự nhiên mới đúng! ?

Đây là để hắn trăm mối vẫn không có cách giải mấu chốt.

Đây là một cái toàn thân tràn ngập bí ẩn người trẻ tuổi, hắn số tuổi tuyệt đối không cao hơn ba mươi. Cũng đã có Kim Đan kỳ viên mãn tu vi.

Mặc dù là tốc thành tà đạo tu vi, có thể coi là là trong Tà Đạo, cũng chưa từng thấy qua tốc độ tăng lên nhanh như vậy Kim Đan kỳ.

“Chân nhân?” Vu Hoành không rõ ràng cho lắm, bị đối phương nhìn đến mức quá nhiều thiếu toàn thân có chút run rẩy.

“Không có việc gì.” Ngọc Tuyết Tử thu hồi trong mắt quang mang, bình tĩnh nói.

“Trị liệu vấn đề không lớn, nhưng ta Thanh Hà sơn chính là danh môn chính đạo, ngươi sở tu pháp môn chính là ma đạo tà đạo công pháp, trên thân sát khí cực nặng. Cho nên…”

“Ta ở đây hỏi ngươi một câu. Ngươi g·iết c·hết người, có thể có vô tội hạng người lương thiện!”

Hắn câu nói này nói đến chính nghĩa nghiêm trang, cực kỳ chăm chú.

“Không có!” Vu Hoành cũng tương tự trở nên nghiêm nghị, lớn tiếng trả lời.

“Ngươi việc làm, có thể có vi phạm tự thân lương tâm? Có thể có làm một mình tư d·ụ·c nguy hại người khác? ?”

“Không có!”

Vu Hoành lại lần nữa trả lời.

“Tốt!” Ngọc Tuyết Tử một bàn tay đập vào Vu Hoành trên vai.

“Đã như vậy, trên người ngươi vấn đề, ta cho ngươi áp chế. Nhưng cũng chỉ có thể áp chế, muốn trừ tận gốc, cần ngươi mặt khác tu hành chính đạo tuyệt học, đỡ chính ép tà, triệt để ngăn chặn thể nội liên thông quang tai thông đạo.”

“Cái này… Xin hỏi chân nhân, đây chính là cái gì? Vãn bối cùng nhau đi tới, chưa bao giờ được chứng kiến có thể đối kháng nguyên tai tinh tai lực lượng. Đơn giản đều là mượn nhờ một cái khác nguyên tai chi lực, đối kháng đạt thành vi diệu cân bằng.”

“Vấn đề này hỏi rất hay.” Ngọc Tuyết Tử hơi lộ ra vẻ kinh ngạc. Tựa hồ không nghĩ tới Vu Hoành thế mà còn có thể có như thế kiến thức.

“Nhưng đáp án, chính là chúng ta bí mật bất truyền, như muốn được biết, trừ phi, ngươi vào tới bản môn môn hạ.”

“… Cũng tức là nói, chân nhân chỉ có thể giúp vãn bối tạm thời áp chế, nếu như muốn trừ tận gốc, nhất định phải tu hành chính đạo tuyệt học, mà muốn tu hành chính đạo tuyệt học, vãn bối chỉ có thể gia nhập chân nhân môn hạ, mới có thể thu hoạch được truyền thụ?” Vu Hoành nghe đến đó, lập tức minh bạch ý tứ.

“Cái này nói gì vậy? Bản chân nhân là loại kia ép mua ép bán người sao?” Ngọc Tuyết Tử ngẩng đầu híp mắt nói.

“Ta miễn phí cho ngươi áp chế, đằng sau ngươi có thể đi tìm mặt khác chính đạo bái sư a.” Hắn chân thành nói.

“Chỉ bất quá nơi đây địa thế vắng vẻ, còn lại gần nhất Thanh Hà sơn chi nhánh cũng muốn mười mấy giờ ánh sáng khoảng cách.”

“Ngươi nếu muốn rời đi, cần cân nhắc tốt hành trình phải chăng có thể tới kịp…” Ngọc Tuyết Tử nói bổ sung, “Dù sao, ta chỉ áp chế, cũng chỉ có thể kéo dài thời gian ba tháng.”

“…” Vu Hoành không phản bác được, khóe mắt liếc qua nghiêng mắt nhìn đến cách đó không xa Hắc Anh tại quay đầu cười trộm.

Hắn đại khái hiểu tâm tư của đối phương.

Lúc này hắn không do dự nữa, đối với Ngọc Tuyết Tử nằm xuống liền bái.

“Như vậy, vãn bối khẩn cầu Ngọc Tuyết Tử chân nhân thu làm môn hạ, truyền thụ chân kinh!”

“Không vội không vội, ngươi chi phẩm tính, còn phải khảo sát một hai. Chúng ta trước áp chế trên người ngươi quang tai liên hệ.” Ngọc Tuyết Tử lúc này ngược lại là thật đúng là không vội.

“Đa tạ chân nhân!” Vu Hoành vội vàng nói tạ ơn, “Vậy cái này thù lao.”

“Tiện tay sự tình. Không cần nhắc lại.” Ngọc Tuyết Tử thản nhiên nói.

Nhìn xem Vu Hoành đứng dậy, tay phải hắn đầu ngón tay sáng lên một chút kim quang, trong chốc lát kim quang bay vụt, mang ra một chuỗi tàn ảnh, chính giữa Vu Hoành đan điền.

Chỉ một thoáng, Vu Hoành thể nội mảng lớn quang tỉnh, nay đã bị khóa lại một lần, lúc này càng là phảng phất bị cát đá

ngăn chặn miệng giếng, nhao nhao dâng trào bức xạ năng tốc độ trên phạm vi lớn ngã xuống.

Ngắn ngủi mấy giây sau, toàn bộ trong đan điền tất cả quang tỉnh, nhao nhao triệt để bế tắc, phảng phất biến mất đồng dạng, triệt để không có động tĩnh.

Cùng lúc Loạn Thần Thiên Mục Công nội lực cấp tốc bổ khuyết trống không, đem đan điền triệt để chiếm hết, tiến một bước ngăn chặn quang tỉnh phun trào chi lực.

Vu Hoành đứng tại chỗ, một chút lâm vào có chút mộng bức trạng thái.

Hắn buồn rầu thật lâu Chung Cực Thái Dương vấn đề, tựa hồ đang người trước mắt này trong tay không tính là gì, tuỳ tiện liền giải quyết.

Cái này khiến hắn có loại mãnh liệt cảm giác không chân thật.

“Cái này. Liền hoàn thành? ?” Hắn không dám tin thấp giọng hỏi.

“Đương nhiên không có khả năng.” Ngọc Tuyết Tử lắc đầu, “Quang tai đầu nguồn là Chung Cực Thái Dương, ngươi đã sơ bộ cùng Chung Cực Thái Dương có rất nhỏ cấu kết, cho nên liên hệ không dễ dàng như vậy tách ra. Chỉ là tạm thời chặt đứt c·ách l·y thôi.”

Hắn dừng một chút, tiếp tục nói.

“Muốn triệt để c·ách l·y tách ra, ngươi nhất định phải dựa vào chính mình, đi chính đạo lộ tuyến, đem tự thân tinh khí thần toàn bộ luyện thành Hỗn Nguyên như một, tiến vào không lọt Kim Đan cảnh giới, mới có thể tránh miễn tự thân khí cơ bị nguyên tai bắt, sinh ra cấu kết.”

“Trước ngươi đi tà đạo ma đạo lộ tuyến, toàn thân khí cơ để lọt giống như cái cái sàng, thực lực tăng lên là nhanh, đ·ã c·hết cũng nhanh.” Ngọc Tuyết Tử không chút khách khí lời bình nói.

Vu Hoành hiểu rõ gật đầu.

“Vậy kế tiếp…”

“Ngươi đi nghỉ trước, đến tiếp sau còn cần quan sát, xác định tình huống triệt để ổn định, mới tính hoàn thành.” Ngọc Tuyết Tử phất phất tay, giải thích nói.

“Vãn bối cáo lui.” Vu Hoành lập tức hành lễ.

Hắc Anh dẫn hắn đi chính mình nghỉ ngơi địa phương.

Lưu lại Bạch Thắng ở một bên bọn người triệt để đi xa về sau, mới quay về Ngọc Tuyết Tử truyền âm lên tiếng.

“Sư phụ, ngài vì sao… ?”

“Vì sao muốn thu người kia, còn miễn phí vì đó trị liệu, đúng không?” Ngọc Tuyết Tử đem hắn lời muốn nói nói xong.

“Chính là, đệ tử không thể nào hiểu được. Xuất thủ trị liệu liền xem như ngài, tiêu hao cũng không cạn a? Dù sao đây chính là quang tai chung cực đầu nguồn.” Bạch Thắng cau mày nói.

“Kỳ thật còn tốt.” Ngọc Tuyết Tử cười ha hả.

“Nghe là rất lợi hại, quang tai chung cực đầu nguồn. Chung Cực Thái Dương chi lực. Nhưng là, ngươi có biết, Chung Cực Thái Dương lớn bao nhiêu?”

“Bao lớn? ?” Bạch Thắng sửng sốt một chút.

“Hiện tại Chung Cực Thái Dương, hắn là có mười đến 20 cái hệ hằng tinh chung vào một chỗ lớn như vậy, chú ý, là tất cả không gian dung hợp chung vào một chỗ. Không phải đơn thuần tinh cầu điệp gia.” Ngọc Tuyết Tử giải thích nói.

“Lớn như vậy! ! ?” Bạch Thắng kinh đến.

“Kỳ thật, đối với các đại nguyên tai chung cực chi lực, chúng ta đều có quan trắc. Đến cảnh giới nhất định, bọn chúng là nhất định phải tiếp xúc tai hại. Khổng lồ như thế Chung Cực Thái Dương, tiểu gia hỏa kia trên thân chỉ là lây dính giọt nước trong biển cả cũng không tính một chút xíu. Thậm chí thẳng thắn hơn, tiểu gia hỏa kia hiện tại mượn lực tổng lượng, đối với Chung Cực Thái Dương tới nói, ngay cả tỉ tỉ phần có

một đều không có. Điểm ấy lực lượng do ta xuất thủ ngăn cách, độ khó cực thấp."

"Có thể coi là như vậy… . Sư phụ vì sao muốn thu người kia nhập môn?" Bạch Thắng vẫn là không cách nào lý giải.

"Ta hỏi ngươi, năm đó ta thu ngươi làm đồ đệ lúc, cho trong nhà ngươi bao nhiêu tiền?" Ngọc Tuyết Tử nói.

"Ngạch… Hơn mười vạn nguyên thạch đi…" Bạch Thắng đàng hoàng nói.

"Cái kia cho ngươi sư muội trong nhà bao nhiêu tiền?" Ngọc Tuyết Tử lại hỏi.

"550. 000." Bạch Thắng lần này ngược lại là nhớ kỹ rất rõ ràng.

"Vậy các ngươi tại sao muốn bái ta làm thầy, mà không phải bái mặt khác Thanh Hà sơn Tiên Nhân?" Ngọc Tuyết Tử lại hỏi.

"Bởi vì ngài cho nhiều tiền." Bạch Thắng lại lần nữa thành thật trả lời.

"Không tệ!" Ngọc Tuyết Tử vỗ tay một cái tâm, "Vậy tại sao sư phụ nguyện ý đưa tiền cho các ngươi trong nhà?"

"Bởi vì… Ta cùng sư muội, tư chất tốt…" Bạch Thắng nghĩ nghĩ, trả lời.

"Nói đúng!" Ngọc Tuyết Tử gật đầu.

"Vậy ta hỏi ngươi."

Hắn xoay người, nhìn xem chính mình đại đệ tử.

"Khi một cái tư chất là các ngươi hơn gấp mười lần thiên tài đứng đầu, xuất hiện tại vi sư trước mặt, ngươi nói là sư sẽ làm như thế nào? ?"

". . Đưa tiền?" Bạch Thắng mờ mịt nói.

"Cho ngươi cái đầu! !"

Ngọc Tuyết Tử một bàn tay đánh vào hắn trên trán.

“Vi sư rất có tiền sao? Hơn được những Tiên Nhân khác sao? ? Không sánh bằng! Loại thời điểm này đưa tiền có cái cái rắm có, trước tiên đem người lưu lại, gạo nấu thành cơm mới là mấu chốt! !”

“Sư phụ anh minh!” Bạch Thắng bưng bít lấy trán tranh thủ thời gian lấy lòng.

“Đương nhiên, làm phòng người này khả năng có vấn đề, vi sư còn cần quan sát một đoạn thời gian, nhưng danh phận trước định ra lại nói, nếu có vấn đề lại trục xuất sư môn liền xong việc. Nếu là có thể vì bản môn bồi dưỡng được một tên mới cao đẳng Tiên Nhân, thầy trò chúng ta ba người cũng có thể rời đi vùng đất nghèo nàn này, trở lại chủ tinh hệ hưởng thụ sinh sống!” Ngọc Tuyết Tử thở dài nói.

“Rời đi trước mới là mấu chốt, về phần mặt khác, ngày sau hãy nói.”

Chương 509: Tình hình (3)

Chương 509: Tình hình (3)

Hắc Anh dẫn Vu Hoành tại u ám thâm thúy trong đường hầm mỏ tiến lên.

Ra Ngọc Tuyết Tử chỗ Vạn Tuyết cung, hai người tốc độ không chậm, dọc theo đường hầm mỏ đã đi hơn mười phút.

Hắc Anh không nói một lời đi ở phía trước, có chút kỳ quái là, nàng không thêm nhanh, cũng không vận công phi hành, chỉ là tựa như người bình thường đồng dạng bước nhanh hành tẩu.

Nói nàng không vội, có thể nàng đi được bước chân cũng vội vàng.

Nói nàng gấp, nhưng lại không biết nàng vì sao không vận công gia tốc.

Vu Hoành nhìn xem chung quanh.

Đen nghịt trong hầm mỏ, cũng không có gì ánh đèn, chỉ có trên vách tường ngẫu nhiên đi ngang qua mấy khối u lam Huỳnh Quang Thạch, là duy nhất ánh sáng.

Nếu như những người khác đến nơi này, đoán chừng là luống cuống cái gì cũng nhìn không thấy, nhưng hắn thị lực tự mang thị giác vi quang công năng, đương nhiên sẽ không thụ ảnh hưởng.

Nhìn xem phía trước vài mét bên ngoài Hắc Anh phía sau lưng.

Vu Hoành không biết còn muốn tiếp tục đi bao lâu, liền nhịn không được, lên tiếng kêu câu.

“Sư tỷ?”

Không có phản ứng.

Hắc Anh đi ở phía trước, cũng không quay đầu lại, không nói một lời, phảng phất không nghe thấy đồng dạng.

“Sư tỷ? ?” Vu Hoành lại tiếng gọi.

Hay là không có phản ứng.

Hắc Anh trực tiếp dọc theo hầm mỏ đi lên phía trước, động tác chẳng biết tại sao, mang theo một tia cứng ngắc.

Cái này cùng trước đó Vu Hoành nhìn thấy cái tính khí kia có chút lớn, nhưng tính cách thẳng thắn Hắc Anh, hoàn toàn là hai loại cảm giác.

“Sư… ?” Vu Hoành lần thứ ba chuẩn bị hô.

“Thế nào?” Hắc Anh bỗng nhiên đáp lại, dừng ở nguyên địa, đưa lưng về phía hắn.

“Chỉ là, muốn hỏi một chút, chúng ta vì cái gì không thêm nhanh, cứ như vậy đi, không biết muốn đi tới khi nào?” Vu Hoành đè xuống trong lòng nghi hoặc, hỏi.

“A… Xin lỗi, ta quên đi…” Hắc Anh có chút ngẩng đầu lên, tựa hồ hiện tại mới nghĩ đến mình có thể gia tốc.

Tốt!

Vu Hoành gật đầu, theo sát đối phương tiếp tục hướng phía trước.

Tê.

Bỗng nhiên phía bên phải đường hầm mỏ trên vách tường màu đen, một cái đen sì lỗ rách xuất hiện tại trước mắt hắn.

Lỗ rách bên trong không có gió, không ánh sáng, chỉ có đen kịt một màu.

“Đến.” Bỗng nhiên phía trước dẫn đường Hắc Anh phương hướng rẽ ngang, từ chung quanh mặt tường tìm được một cái hướng lên bậc đá bậc thang.

Nàng dẫn đầu đi vào.

Vu Hoành lại lần nữa nhìn một chút lỗ rách kia, mới theo sát phía sau, đi theo.

Một đường đi lên trên, vượt qua mười mấy tầng thềm đá, Hắc Anh rốt cục đến mặt đất.

Trên mặt đất, khoảng cách cửa ra vào địa động trăm mét vị trí, có một tòa cao năm tầng đỉnh nhọn lầu các.

Bên ngoài lầu các tường đỏ thẫm giao nhau, mái hiên sừng nhọn bên dưới treo một chút cùng loại chuông gió đồ vật, lúc này đang theo gió phát ra nhỏ xíu đinh đinh vang động.

"Ngươi về sau liền ngủ nơi này, chỗ này lầu các tự mang phòng tu luyện, tĩnh thất, phòng bếp, nhà xí các loại. Xem như bọn ta số lượng không nhiều còn hoàn hảo cung ứng địa phương." Hắc Anh đứng ở dưới lầu đầu hành lang, đưa tay sẽ có chút nghiêng lệch nặng nề cửa sắt một thanh kéo ra.

Răng rắc.

Cửa trục chỗ, tựa hồ có đồ vật gì gãy mất.

Nhưng Hắc Anh không thèm để ý chút nào, quay đầu nhìn về phía Vu Hoành.

"Đúng rồi, nơi này lâu năm thiếu tu sửa, có thể sẽ gặp được một chút tương đối kỳ quái động tĩnh, đừng để ý. Bọn ta thiếu khuyết vật liệu, cũng không có giữ gìn nhân viên, nhiều đảm đương chút."

"Không có việc gì sư tỷ, điều kiện đã rất khá." Vu Hoành gật đầu nói.

"Ừm, vậy là tốt rồi." Hắc Anh hài lòng gật đầu, đưa trong tay sắt dày cửa buông ra.

Két.

Cửa sắt lập tức có một nửa triệt để cùng khung cửa tách ra. Chỉ còn một bộ phận còn miễn cưỡng liên tiếp, nhưng xem ra

tùy thời cũng có thể là tách rời.

Hắc Anh không có gì động tĩnh biểu lộ, tựa hồ không thấy được một dạng.

“Vậy ta liền đi trước. Có việc ngươi trực tiếp tìm ta cùng sư huynh là đủ. Ta ở tại nơi này bên cạnh phía đông U Hương các, đại sư huynh ở tại mặt phía bắc Vô Ưu các ngươi tìm đúng phương hướng đi thẳng liền có thể tìm tới.”

“Minh bạch, đa tạ sư tỷ.” Vu Hoành tranh thủ thời gian ôm quyền.

“Không cần phải khách khí.” Hắc Anh quay người, bước nhanh đi vào trong hắc ám, chỉ chốc lát sau liền không thấy tung tích.

Lưu lại Vu Hoành một người, đứng ở u ám lầu các trước mặt, nhìn xem cái kia nửa phiến còn mang theo kim loại hắc môn.

Hắn im ắng thở dài.

Bành.

Rốt cục, cửa sắt triệt để xé rách, đập ầm ầm trên mặt đất, kích thích một mảnh tro bụi.

Hắn không có đi quản cửa, mà là vẫn ngắm nhìn chung quanh, bốn phía âm u khắp chốn, chỉ có tại chỗ rất xa mơ hồ có thể nhìn thấy một chút màu xám trắng ánh đèn, không biết là địa phương nào.

‘Xem ra sư tỷ nói tới niên kỉ lâu thiếu tu sửa, thật không phải khách sáo khiêm tốn nói…’

Vu Hoành không có đi vào, mà là trước quay chung quanh lầu các dạo qua một vòng.

Hắn ở hậu phương tìm được một mảnh nhỏ không biết là cái gì công năng đất trống nhỏ.

Tại hai bên phát hiện hai cái thấp bé căn phòng, tựa hồ đã từng là nơi này phòng cung cấp năng lượng, nhưng bây giờ bên

trong máy móc sớm đã ngừng chuyển, mặt ngoài bên trong đều tất cả đều là vết rỉ.

Ngay phía trước thì là cửa lớn cùng dưới mặt đất cửa vào.

Dưới mặt đất kia cửa vào chính là bọn hắn tới địa phương. Đi vòng vo một hồi, Vu Hoành một lần nữa trở lại lầu các cửa vào, cảm ứng được Hắc Hắc Linh đã lặng yên im ắng đã tới lầu các hậu phương đất trống, hắn lúc này mới an tâm cất bước đi vào.

Hắn có thể đi trở về ngủ Hắc Hắc Linh phòng an toàn, nhưng nơi này dù sao cũng là người ta có ý tốt, hắn dự định thử một chút.

Tiến vào lầu các.

Hành lang cũ nát không chịu nổi, xám trắng trên vách tường tràn đầy pha tạp tróc da vết sẹo.

Đi qua màu đen sàn nhà cũng thỉnh thoảng có thể thấy được một chút lỗ rách, mặt đất còn tích đầy tro bụi.

Vu Hoành đi vòng vo một vòng, dựa vào Dạ Văn tiêu ký, rất mau tìm đến có thể nghỉ ngơi phòng ngủ.

Trong phòng ngủ ngược lại là coi như sạch sẽ, chỉ là không khí rất im lìm, tựa hồ cực kỳ lâu không có mở qua cửa sổ.

Bên trong bày trừ ra giường bên ngoài, còn có một cái tủ treo quần áo, một cái bàn trang điểm.

Những gia cụ này nguyên bản tựa hồ cũng là điện tử, mặt ngoài còn có các loại công năng ấn phím cùng đèn chỉ thị, nhưng có lẽ là lâu năm thiếu tu sửa, công năng đã sớm mất hiệu lực.

Vu Hoành dùng sức kéo mở lúc, còn phát ra chói tai két két âm thanh.

Giường là nhất đơn giản giường gỗ, vuông vức, đổi lấy màn, ngược lại là không có gì hoa dạng. Màu trắng cái chăn, màu đen ga giường.

Phốc.

Vu Hoành vỗ xuống gối đầu, bỗng nhiên cau mày.

Phía dưới gối đầu, tựa hồ có đồ vật.

Hắn đem gối đầu một chút cầm lên, phát hiện dưới đáy đè ép hai cái màu xanh sẫm bít tất.

Nội lực phun một cái, hắn ném đi bít tất.

Nhưng bít tất phía dưới cái chăn lại lộ ra mấy khối đỏ sậm vết bẩn.

Vu Hoành đưa thay sờ sờ, vết bẩn sớm đã khô cứng rơi.

'Nơi này…'

Hắn lần thứ nhất nhíu mày lại.

Nếu như nói ngay từ đầu, cùng Bạch Thắng Hắc Anh gặp nhau đều rất bình thường, như vậy từ Hắc Anh dẫn hắn đến nghỉ ngơi, không… Hoặc là nói, từ ban sơ hắn đi theo hai người cùng một chỗ đến Vạn Tuyết cung, đang đi đường trên phi thuyền, hắn kỳ thật liền ẩn ẩn cảm giác có chút không đúng.

'Bạch Thắng nói nơi này hết thảy đều là tự động hoá lấy quặng hệ thống, nhưng ta cho tới bây giờ, cũng không thấy bất luận cái gì lấy quặng máy móc vận chuyển. Đương nhiên, có lẽ là ta phụ cận vốn cũng không có còn hoàn hảo lấy quặng hệ thống, dù sao một cái tinh cầu cực lớn, ta điểm ấy thời gian không nhìn thấy rất bình thường.'

Vu Hoành trong lòng có chút suy đoán.

Nhưng nghĩ lại, cái kia Ngọc Tuyết Tử chân nhân tu vi khủng bố như thế, tiện tay liền phủ kín ở trong cơ thể mình quang tỉnh.

Lưu lại tu hành một đoạn thời gian, có lẽ là thật có hiệu quả.

'Dù sao hiện tại Agris đã trọng đính khế ước. Duy nhất uy h·iếp lớn nhất, chính là Chung Cực Thái Dương truy tung . Còn nơi này như thế nào, không có quan hệ gì với ta.'

Nghĩ tới đây, Vu Hoành yên lòng.

Hắn đứng tại bên giường, tiện tay một chỉ

Trên giường tất cả tro bụi lập tức tự động hướng chung quanh tản ra.

Hắn lại một chỉ, năm đạo váy trắng Tốc Nhân thân ảnh, cúi đầu xuất hiện ở một bên.

"Ở chung quanh tuần sát, có bất kỳ khả nghi trực tiếp kêu gọi ta." Vu Hoành phân phó nói.

Tốc Nhân tóc đen che khuất gương mặt, im ắng gật đầu, sau đó đẩy cửa đi ra phòng ngủ, bắt đầu ở xung quanh tuần tra đứng lên.

Vu Hoành lại đang trong phòng ngủ cấp tốc bố trí một đạo cảnh giới dùng để bảo vệ an toàn nhỏ Vô Trần trận.

Đây là học được từ Thiên Sư thế giới thuật thức làm chủ, kết hợp pháp thuật ma pháp trận, do Vu Hoành chính mình dung hội quán thông thiết kế ra đơn giản trận pháp.

Hiệu quả là lấy tự thân làm trung tâm, tại xung quanh bố trí một cái có thể tùy thời cấu kết kinh động hắn Loạn Thần Thiên Mục Công nội lực đặc thù trận pháp.

Trận pháp không cần vật liệu, chủ yếu dùng nội lực bày trận. Mượn nhờ bất diệt thuộc tính bền bỉ tính, chỉ cần không bị phát động, có thể trọn vẹn tiếp tục một ngày.

Nhưng nếu như bị phát động, nhiều lắm là tiếp tục hơn một giờ.

Vu Hoành hiện tại đã không cách nào vận dụng Thái Linh Công.

Bất quá tầng thứ tám Thái Linh Công bị phong bế cũng là chuyện tốt, không phong bế, đạo tức lưu chuyển liền sẽ tự động tu hành, tiếp theo gia tốc tiến lên tiến độ.

Sau khi làm xong, hắn mới giữ nguyên áo ngã xuống giường, từ từ nhắm mắt, nghỉ ngơi nhập định.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Lạch cạch.

Lạch cạch.

Bỗng nhiên, Vu Hoành mơ mơ màng màng từ trong nhập định tỉnh táo lại.

Hắn nghe được thanh âm gì.

Xùy.

Mở mắt ra, hắn một chút từ trên giường ngồi dậy.

'Ta thế mà ngủ th·iếp đi! ?' Vu Hoành hơi kinh ngạc.

Hắn nhớ kỹ chính mình trước đó rõ ràng là tại nhập định tu hành Loạn Thần Thiên Mục Kinh, có thể về sau, chính mình thế mà bất tri bất giác đã ngủ.

Ngoài cửa sổ ẩn ẩn có xám trắng sắc trời chiếu vào.

Trời đã sắp sáng.

Vu Hoành một lần nữa nằm xuống, dự định điều chỉnh một chút trạng thái. Cảm giác bên dưới mình rốt cuộc chuyện gì xảy ra.

Nhưng mới ngã xuống, hắn ánh mắt trong nháy mắt ngưng tụ.

Hắn nhìn thấy, giường chính hướng về phía trên trần nhà, cái kia xám trắng tính chất bên trên, thế mà chẳng biết lúc nào, nhiều hơn một chút màu đỏ tím đường ống.

Những đường ống này hiện lên hình lưới, tựa như nhánh cây phân nhánh, cùng vách tường hòa làm một thể.

Vu Hoành lại lần nữa đứng dậy, giật ra màn, dùng nội lực kéo dài bàn tay, nhẹ nhàng tại trần nhà những đường ống này bên trên chạm đến xuống.

Vào tay trơn nhẵn, không có bất kỳ cái gì nhô ra.

Có thể Vu Hoành chính mình trong mắt nhìn thấy, rõ ràng có không ít những này đỏ tía đường ống.

Bọn chúng nhìn, rất như là… Mạch máu.

Vu Hoành mày nhăn lại, liền muốn dùng nội lực nắm nâng chính mình, sát lại thêm gần một chút cẩn thận quan sát.

Nhưng một giây sau, trước mắt hắn hoa một cái, trần nhà mạch máu một chút toàn bộ biến mất.

Liền tựa như hắn vừa rồi chỉ là hoa mắt.

Vu Hoành không tin tà lại lần nữa nhìn kỹ lại, hay là không thấy được mạch máu tồn tại.

Hắn gỡ xuống bịt mắt, để ẩn tàng mắt phải phóng thích thị lực

Nhưng tương tự, trần nhà vẫn như cũ là trần nhà, không có chút nào dị thường.

Nghe trong không khí nhàn nhạt hồng trị bức xạ, Vu Hoành đã bắt đầu hoài nghi, có phải hay không hắc tai đang giở trò.

Lặp đi lặp lại quan sát rất nhiều lần, trọn vẹn hao hơn mười phút, Vu Hoành cũng vẫn như cũ không có cái gì phát hiện, hắn thậm chí xuất thủ kém chút phá hủy trần nhà. Đáng tiếc, cái kia gỡ xuống đánh gậy, chỉ là bình thường nhất bột phấn kim loại hỗn hợp cùng loại thạch cao chất liệu.

Lúc này bên ngoài trời đã sáng rõ.

Vu Hoành phát hiện kiểm tra không có kết quả về sau, cũng không còn cưỡng cầu, tán đi trận pháp, đi ra phòng ngủ.

Nhưng sau một khắc, hắn liền phát hiện có chút không đúng.

Tốc Nhân đâu! ?

Hắn thả ra năm đạo Khủng Ảnh Tốc Nhân đâu! ?

Đứng tại phòng ngủ chỗ lầu hai lối đi nhỏ, Vu Hoành lúc này là thật minh bạch, nơi này có vấn đề!

Hắn cẩn thận cảm ứng Tốc Nhân tồn tại, lại phát hiện căn bản không có chút nào vết tích.

Cái kia năm đạo Tốc Nhân tựa như chưa từng tồn tại một dạng, không có chút nào khí tức.

Nhìn như chỉ là một chuyện nhỏ, nhưng Vu Hoành rất rõ ràng, cái kia năm đạo Tốc Nhân bản chất nhưng thật ra là tự thân nội lực ngưng tụ mà thành. Mặc dù Thái Linh Công bị phong, nhưng Loạn Thần Thiên Mục Công vẫn còn, đồng dạng có bước đầu bất diệt tính chất. Nếu không môn công pháp này cũng không có khả năng áp chế tầng thứ bảy Thái Linh Công nội lực.

Mà Khủng Ảnh kêu gọi, bản thân càng nhiều hơn chính là dựa vào tinh thần kết hợp nội lực công pháp nội phụ mang bí pháp.

Bí pháp này lấy năng lực hiện tại của hắn, hơi sửa chữa dưới, dùng mặt khác nội lực cũng có thể làm đến.

Chỉ là hiệu quả uy lực không bằng Thái Linh Công tự thân triệu hồi ra.

Chương 510: Tình hình (4)

Chương 510: Tình hình (4)

"Có thể coi là như vậy… Ta gọi ra Khủng Ảnh, biến mất cũng hẳn là cho ta một chút phản hồi. Nhưng ta một đêm không có chút nào phát giác."

Vu Hoành nhìn xem chung quanh trống trải rách nát mặt đất. Trong lòng trong lúc nhất thời rơi vào trầm tư.

Đến ban ngày, lầu các xung quanh mới càng thêm rõ ràng sáng tỏ.

Địa thế nơi này là một chỗ bồn địa.

Bốn phía bốn bề toàn núi, xám trắng ngọn núi tựa như tứ phía tường cao, đem tia sáng ngăn cản hơn phân nửa.

Chỉ có trên mặt đất mở ra địa động, là thuận tiện nhất cửa ra vào.

Thở sâu, Vu Hoành cũng không biết chính mình tùy tiện bái sư Ngọc Tuyết Tử có phải hay không chính xác.

Trận này bái sư tựa như một lần trò đùa, hắn không chút do dự, đối phương cũng tương đương khinh suất. Song phương tại mới gặp mặt, không hiểu bao nhiêu tình huống dưới, liền cấp tốc định ra danh phận.

Cái này nếu là trước kia, Vu Hoành chắc chắn sẽ không như vậy, chẳng qua là lúc đó Ngọc Tuyết Tử thủ đoạn khá kinh người, lại thêm mình bị Chung Cực Thái Dương tới gần, uy h·iếp đến có chút nói chuyện hành động thất thố, lúc này mới thuận đối phương đường đi đi xuống dưới.

Nhưng đối phương đến cùng là tâm tư gì, cũng không rõ ràng.

Bất kể như thế nào, chỉ cần có thể giúp ta áp chế Chung Cực Thái Dương, còn lại cái gì cũng tốt. Sống sót, trước sống sót mới trọng yếu nhất."

Tại trong lầu các đi vòng vo vài vòng, quét sạch bên dưới tro bụi, Vu Hoành tùy thời duy trì cảnh giác, tại mỗi một chỗ địa phương đều bố trí Tiểu Vô Trần Trận.

Tại đối phương an bài địa phương nghỉ ngơi, là cơ bản lễ tiết. Nhưng cái này không có nghĩa là hắn hoàn toàn tin tưởng đối phương bố trí.

Bố trí xong trận pháp, lại thiết hạ c·ách l·y hồng trị bức xạ khảm trong trận pháp, làm xong những này, Vu Hoành mới tọa hạ nghỉ ngơi.

"Vu Hổ sư đệ. Tỉnh rồi sao? Nên đi sư phụ nơi đó." Bạch Thắng thanh âm lúc này từ bên ngoài lầu các truyền đến.

Vu Hoành liền vội vàng đứng lên, đi đến lối đi nhỏ, cách cửa sổ hướng dưới lầu nhìn.

Chỉ tầm mắt động cửa ra vào bên cạnh, Bạch Thắng chính một bộ áo trắng, lưng đeo trường kiếm, ngẩng đầu hướng nơi này phất tay.

Hắn lúc này xuống lầu, hai người cùng lúc xuất phát, dọc theo tối hôm qua lộ tuyến, tiếp tục từ địa đạo đi đường.

Rất mau trở lại đến Vạn Tuyết cung.

Cùng lần trước khác biệt, lần này bọn hắn là tại một gian cổ Phác An tĩnh tĩnh tu trong đạo cung, nhìn thấy Ngọc Tuyết Tử.

Ngọc Tuyết Tử thay quần áo khác, màu xanh biếc trên đạo bào thêu lên màu bạc cá chép cùng rồng, đầu đội bích ngọc vảy rồng quan, cầm trong tay tuyết trắng phất trần, ngồi ngay ngắn ở trên bồ đoàn, nhắm mắt tĩnh tu.

Thẳng đến Vu Hoành Bạch Thắng đến trước mặt mười mấy mét, hắn mới chậm rãi mở mắt.

"Thế nào? ? Tối hôm qua nghỉ ngơi đến như thế nào?" Ngọc Tuyết Tử ánh mắt nhìn Vu Hoành, tựa như là nhìn một loại

nào đó không hiểu hi vọng, ánh mắt ngay thẳng mà nhiệt liệt.

“Còn tốt, chính là buổi sáng lúc, phát sinh một chút dị thường…” Vu Hoành cẩn thận đem chính mình gặp phải tình huống nói ra.

Hắn vẫn luôn là như vậy thành thật, không có gì giấu diếm.

Bởi vì hắn ghét nhất, chính là bởi vì giấu diếm đưa đến các loại hiểu lầm hiểu lầm.

“Dạng này a?” Ngọc Tuyết Tử sững sờ, lập tức không thèm để ý chút nào gật gật đầu.

“Không có việc gì, vấn đề không lớn, từ khi Thiên Tôn bọn họ phong ấn tinh tai về sau, thỉnh thoảng sẽ xuất hiện loại này không đáng chú ý việc nhỏ, đừng lo lắng, chính bọn chúng liền sẽ rất nhanh biến mất. Ngay từ đầu rất nhiều tiền bối cũng có chút lo lắng, nhưng về sau cẩn thận nghiên cứu điều tra về sau, phát hiện chỉ là đơn giản một chút huyễn tượng, không có bất kỳ cái gì nguy hại, liền không ở để ý tới.”

“Thật sao?” Vu Hoành ngạc nhiên.

“Xác thực như vậy.” Một bên Bạch Thắng cũng gật đầu cười nói.

“Sư đệ không cần phải lo lắng . Chờ về sau quen thuộc liền hiểu.”

Nếu hai người đều nói không có việc gì, Vu Hoành cũng liền không cần phải nhiều lời nữa.

Sau đó, Ngọc Tuyết Tử liền để Vu Hoành đi theo hắn cùng một chỗ, tụng niệm một bản tên là Linh Tuyết trải qua đạo kinh.

Không vội không chậm đọc một trăm lần về sau, thời gian liền đến giữa trưa.

Bạch Thắng dẫn Vu Hoành cùng đi ăn cơm trưa.

Lớn như vậy sân bóng lớn nhỏ phòng ăn, cũng chỉ có ba người tọa hạ ăn cơm.

Đùng.

Bạch Thắng đem một bàn màu nâu nhạt bùn trạng chất hỗn hợp, phóng tới Vu Hoành trước mặt.

“Thật có lỗi, chúng ta bởi vì thân thể cấu tạo, ăn đồ vật cùng ngươi khác biệt, trước kia món ăn cung cấp năng lượng cung ứng cơ cũng hỏng, chúng ta tìm tới một chút dự bị dịch dinh dưỡng hỗn hợp lương khô làm cho ngươi một trận, trước đem liền ăn đi.” Hắn xin lỗi nói.

Vu Hoành nhìn xem trong mâm bốc lên mùi gay mũi màu nâu nhạt bùn nhão, cười khan xuống, đang muốn từ chối nhã nhặn.

Bỗng nhiên ánh mắt của hắn ngưng tụ, nhìn thấy Bạch Thắng cùng Hắc Anh sau lưng trên mặt tường, chẳng biết lúc nào, thế mà nhiều hơn một cái bồn tắm lớn nhỏ đỏ sậm con mắt!

Con mắt kia khảm vào bức tường, tả hữu chuyển động, phảng phất tại quét mắt trong nhà ăn hết thảy.

Con mắt phía dưới chậm rãi chảy ra lấy huyết thủy, nhưng nó không thèm để ý chút nào, vẫn như cũ ngọ nguậy, mặt ngoài phản xạ ra ướt át thủy quang.

Rỉ ra huyết thủy thuận vách tường chảy tới mặt đất, tản mát ra nồng đậm mùi h·ôi t·hối.

“Mau nhìn các ngươi phía sau!” Vu Hoành một chút đứng dậy, lui lại mấy bước, gấp giọng nhắc nhở.

Bạch Thắng cùng Hắc Anh sững sờ, quay đầu nhìn một chút.

“Phía sau, cái gì cũng không có a? Thế nào Vu Hổ sư đệ?” Bạch Thắng một mặt mờ mịt quay trở lại, nghi hoặc hỏi.

Hắn một bên Hắc Anh cũng đi theo mắt nhìn, lại quay đầu lại đồng dạng dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía Vu Hoành.

Vu Hoành nhìn xem trên tường to lớn con mắt, lại nhìn một chút hai người không phát giác gì thần sắc.

“Các ngươi, không nhìn thấy a? ?”

Hai người nhìn nhau một cái, đều lộ ra mười phần thần sắc nghi hoặc.

“Thấy cái gì? Sư đệ ngươi thế nào?”

Vu Hoành còn muốn nói điều gì, chỉ vào trên tường con mắt, nhưng tiếp theo một cái chớp mắt, trước mắt hắn hoa một cái, phát hiện con mắt kia một chút biến mất không thấy gì nữa.

Phảng phất vừa mới hắn nhìn thấy hết thảy đều là ảo giác.

Liền ngay cả trên mặt đất nhỏ xuống huyết thủy, mùi tanh hôi vị, cũng đều toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

“Không có sao chứ?” Bạch Thắng đưa tay ở trước mặt Vu Hoành lung lay.

“Không, sự tình.” Lúc này Vu Hoành đã ẩn ẩn có chút cảm giác không đúng. Nhưng hắn không rõ ràng, là chính mình có vấn đề, vẫn là bọn hắn có vấn đề.

Những cái kia quái dị đồ vật, chẳng lẽ lại thật sự là Ngọc Tuyết Tử nói tới như vậy, đều là hiện tượng bình thường?

Hắn đem chính mình nhìn thấy cảnh tượng cùng hai người nói.

Nhưng hai người lại lộ ra càng thêm nghi ngờ biểu lộ.

“Nói thật, chúng ta ở chỗ này sinh sống trên trăm năm, cho tới bây giờ chưa từng gặp qua ngươi nói loại tình huống này.” Bạch Thắng nói.

“Hẳn là sư phụ nói tới, bình thường vấn đề nhỏ.” Hắc Anh nói bổ sung

Gặp hai người đều lơ đễnh, Vu Hoành cũng đành phải coi như thôi, chỉ có thể âm thầm chính mình đề cao cảnh giác.

Ăn cơm xong, buổi chiều tiếp tục tụng kinh.

Sau đó tối về nghỉ ngơi.

Thời gian không nhanh không chậm, không ngừng lặp lại.

Ngọc Tuyết Tử bộ truyền thụ công pháp, chỉ là hung hăng để Vu Hoành tụng kinh.

Như vậy trọn vẹn qua hơn hai tuần.

Một ngày buổi sáng, tụng xong trải qua về sau, Vu Hoành đang muốn đứng dậy cùng Bạch Thắng hai người ăn cơm.

"Chờ một chút. Vu Hổ lưu lại." Ngọc Tuyết Tử nhắm mắt lên tiếng nói.

"Vâng." Vu Hoành trong khoảng thời gian này an tâm tụng kinh, không đi nghĩ bất luận cái gì việc vặt vãnh, mỗi ngày ngủ sớm dậy sớm, hắn không chỉ không tiếp tục nhìn thấy trước đó những dị tượng kia, đồng thời thể nội Loạn Thần Thiên Mục Kinh nội lực cũng tự nhiên mà vậy lớn mạnh một vòng.

Hiển nhiên bên trong yên tĩnh tu dưỡng, đối với hắn cũng có rất lớn chỗ tốt.

Chỉ chốc lát sau, Bạch Thắng hai người sau khi hành lễ rời đi đạo cung.

Sân bóng lớn nhỏ trong đạo cung, chỉ có Ngọc Tuyết Tử cùng Vu Hoành hai người.

"Vu Hổ. Trong những thời giờ này, ta xem ngươi bản tính không bị ma công tà đạo ô nhiễm. Tâm tính cũng trọng chấn đến không sai biệt lắm. Tại các loại biểu tượng ẩn tàng dưới, ngươi nội tâm bản chất, xác thực chính trực lương thiện."

Ngọc Tuyết Tử ngồi xếp bằng thân hình im ắng chuyển động một vòng, biến thành mặt hướng Vu Hoành.

"Cho nên, từ giờ trở đi, trên người ngươi hai môn công pháp, trong đó một môn tu luyện con mắt, có thể tiếp tục tu hành, một môn khác thì không thể kiêm tu." Ngọc Tuyết Tử nói, biểu lộ nghiêm túc lên.

"Nói thật, ta thu ngươi làm đồ đệ, cũng là có mục đích của mình."

“Bọn ta mở ra nói rõ ràng càng tốt hơn. Ngươi không rõ lai lịch, thân phận không rõ, tư chất tuy tốt theo lý nói ta là không nên qua loa thu ngươi nhập môn, nhưng… Đây thật ra là một trận trao đổi.”

“Trao đổi?” Vu Hoành nghi ngờ nói.

“Đúng thế.” Ngọc Tuyết Tử gật đầu, “Thầy trò chúng ta ba người, vốn không nên đến viên quáng tinh này, nhưng vừa đến đã chờ đợi mấy trăm năm. Nếu là không có ngoài ý muốn khác, chúng ta có lẽ còn muốn ở chỗ này đợi hơn mấy ngàn vạn năm, không người hỏi thăm, không người biết được, thậm chí đến cuối cùng có thể sẽ bị dần dần lãng quên.”

Hắn thở dài nói.

“Nếu chỉ là một mình ta như vậy cũng không sao, nhưng còn có Bạch Thắng Hắc Anh bọn hắn tại, bọn hắn còn trẻ. Nếu là không thành tựu Tiên cảnh, sợ là sống đến 5000 tuổi liền sẽ thọ hết c·hết già, cả một đời đều sống ở viên này cô tịch trên quáng tinh.”

“Cho nên… Ta đến, chẳng lẽ lại có thể thay đổi đây hết thảy?” Vu Hoành suy đoán.

“Đúng thế… Có hi vọng này.” Ngọc Tuyết Tử thẳng thắn gật đầu.

“Tư chất ngươi thắng qua bọn hắn gấp 10 lần, coi như bắt đầu lại từ đầu, ngươi cũng có rất lớn tỷ lệ đột phá Tiên Nhân cảnh. Dựa theo ta Thanh Hà sơn quy củ, bồi dưỡng được một vị Tiên Nhân, ta liền có thể lại thu hoạch được một lần xin mời phân phối điểm tư cách. Đến lúc đó rời đi nơi này, dễ như trở bàn tay.”

“Thì ra là thế…” Vu Hoành giật mình.

“Như vậy, xin hỏi sư phụ, tu luyện tới Tiên Nhân cảnh giới bình thường cần bao nhiêu năm?”

“Ngươi mặc dù tự có tu vi, nhưng hết thảy đến bắt đầu lại từ đầu, cho nên, nhanh nhất, cũng cần 300 năm tả hữu.” Ngọc Tuyết Tử trả lời.

300 năm.

Vu Hoành nghĩ tới thật lâu, lại không nghĩ rằng sẽ như vậy lâu.

“Đương nhiên, đến Kim Đan kỳ liền có thể bước vào không lọt, đến lúc đó vi sư phụ trợ dưới, triệt để gãy mất cùng Chung Cực Thái Dương liên hệ, là rất đơn giản sự tình, không cần lo lắng.” Ngọc Tuyết Tử cười nói.

“.” Vu Hoành cũng không phải là lo lắng cái này, mà là lo lắng, 300 năm thời gian, Y Y, Khô Thiền, Toàn Hạc bọn hắn, không biết còn ở đó hay không.

Mà lại, nguyên tai thật có thể chờ hắn 300 năm a?

Từ Agris ngữ khí đến xem, chỉ sợ không được.

“Tại tu hành trước đó, ta cần trước cùng ngươi nói rõ ràng. Để tránh ngươi lòng đầy nghi hoặc không có khả năng như gương sáng giống như sáng bóng như mới.” Ngọc Tuyết Tử nói, ” mặt khác, bản môn Thanh Hà sơn công pháp tu được về sau, không thể truyền ra ngoài. Nếu có tư chất cực giai người, có thể xin tự khai nhất mạch thu làm môn hạ.”

Đây đều là bình thường môn quy, Vu Hoành cấp tốc đáp ứng.

“Tiếp đó, vi sư liền truyền thụ cho ngươi, ta Thanh Hà sơn chính thống nhất Trúc Cơ công pháp —— Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp.”

Ngọc Tuyết Tử từ trong tay áo nhẹ nhàng lấy ra một bản kinh thư, đưa cho Vu Hoành.

“Cầm đi đi, cẩn thận nghiên cứu, nếu có không hiểu, có thể mau tới hỏi thăm.”

Mà Vu Hoành lúc này, sớm tại đối phương vừa mới xuất ra kinh thư trong nháy mắt, liền cả người kinh sợ.

Bởi vì kinh thư kia, bị màu đỏ sậm h·ôi t·hối huyết nhục bao trùm lấy. Mảnh khảnh bạch cốt là sách khung góc cạnh, che kín đốm mốc cùng máu đen thịt nhão, là sách vỏ ngoài.

Mà Ngọc Tuyết Tử lại giống như là không thấy được đồng dạng, vẫn như cũ mỉm cười cầm kinh thư, đưa qua.

Vu Hoành chỉ là nhìn xem kinh thư, cũng cảm giác từng đợt quỷ dị cảm giác hôn mê không ngừng đánh thẳng vào não hải.

Khó mà hình dung cường đại quái dị tinh thần lực, từ trên kinh thư lan tràn ra, phảng phất cái chùy đồng dạng, điên cuồng ý đồ chui vào đầu óc của hắn.

Nơi này…

Có vấn đề! ! !

Lúc này hắn trăm phần trăm xác định điểm ấy!

Chương 511: Tu luyện (1)

Trong lầu các.

Vu Hoành nhìn xem trong tay mang về Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp, sách không có bất kỳ biến hóa nào, như trước vẫn là hắn lần đầu tiên nhìn thấy trạng thái quỷ dị.

Hắn nắm vuốt sách, nhẹ nhàng lật ra tờ thứ nhất.

'Vũ trụ vạn vật, có sinh tất có tử, có khởi nguyên tất có chung mạt. Nếu như nguyên đại biểu tuyệt đối chung mạt, như vậy chúng ta sinh linh, liền đại biểu sinh kết tinh.'

'Tinh tai vô hạn, phải chăng sinh cũng đồng dạng vô hạn?'

Đoạn văn này viết tại nhất khúc dạo đầu, phi thường dễ thấy, Vu Hoành một chút liền minh bạch quyển công pháp này hạch tâm.

"Nguyên tai vô hạn, pháp môn này là muốn đem sinh cơ cũng lớn mạnh đến vô hạn?"

Hắn tiếp tục lật ra phía sau giao diện.

'Như sinh cơ cũng có thể vô hạn, hợp dòng thành sông, là vì Thiên Hà, nó rõ ràng không có nhiễm hóa, nó xa, hội tụ vạn linh.'

Phía dưới là một bộ cơ sở nhập môn tu hành tổng cương.

'Bản công chính là thành tiên chi pháp, Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, Hóa Thần, Phản Hư, Đại Thừa, Phi Thăng, Tiên cảnh. Từ phàm nhân đến Tiên cảnh, chung cần trải qua chín đại giai đoạn, trong đó lớn nhỏ giai đoạn tổng cộng ba mươi một cấp độ. Khó hơn lên trời, nói chính là đạo này. Tu sĩ cần thiết tài nguyên, thời gian, tinh lực, hao phí rất

nhiều. Trong đó cần vượt qua hai mươi hai lần thiên kiếp, hóa phàm thuế biến.'

Nơi đây ghi chép Luyện Khí tầng chín công pháp, cửu trọng nội quan đồ, cùng các loại cần thiết tài nguyên đan dược. Coi là lưu sách…

Sau đó thì là tầng thứ nhất luyện khí yếu quyết.

Thế gian vạn vật, phàm người sống có nhiều sinh cơ, sinh cơ giả, sinh trưởng, kiên nghị, tùy thời mà động, cũng hóa vô vi có. Tầng thứ nhất sở tu mới bắt đầu, cần thải sinh nạp mình…

Phía sau là giảng trong sinh hoạt, những thứ đó có sinh cơ, có thể làm luyện khí tài nguyên, cái nào không được.

'Sinh cơ giả, phân Thiên Địa Nhân ba loại, thiên chi sinh cơ, chính là Hỗn Độn giao hội, vạn vật uẩn linh một chớp mắt kia sinh ý, khó khăn nhất thu thập.'

'Địa chi sinh cơ, đại địa thai nghén sinh linh sát na nảy mầm sinh ý, nhiều chỗ tại tự nhiên thực vật, vi trùng bên trong, thu thập độ khó thứ hai.'

'Người chi sinh cơ, dễ nhất ngắt lấy, hết thảy hoạt động đồ vật, có máu có thịt, có thần có linh, động vật cùng người, đều là thỏa mãn loại này. Nhưng loại này sinh cơ dưới nhất. Tạp chất rất nhiều.'

Ba loại sinh cơ, lấy ngộ tính, tư chất, quyết định thu thập một loại nào, cũng bởi vậy đối ứng ba loại lộ tuyến. Chia làm thải thiên chi tinh hoa, hái địa chi tinh hoa, hái nhân chi tinh hoa.

Vượt qua phía sau, thì là phân biệt ba con đường tu hành cảm ngộ phương thức. Thu thập bên ngoài tinh hoa về sau, cần tại thân thể chung quanh hình thành một đầu bên ngoài Thiên Hà, trước đem thu thập tinh hoa tụ hợp vào trong đó, sau đó ngày đêm lấy thần rèn luyện chiết xuất tịnh hóa về sau, mới hút vào thể nội, thành tựu tự thân sinh cơ.

Vu Hoành nhìn một chút, luôn cảm giác, có chỗ nào tựa hồ rất quen thuộc, đặc biệt là sau cùng nhân chi tinh hoa…

"Chờ một chút!" Bỗng nhiên Vu Hoành trong lòng sững sờ.

“Cùng không phải Vô Cực cung bí thuật Vô Cực Thiên Hà Thuật sao! ?”

Vô Cực cung lại tên Vô Cực Ma Cung, đệ tử nhiều am hiểu một môn tên là Vô Cực Thiên Hà Thuật đặc thù bí thuật, nhưng tại tự thân chung quanh hội tụ hình thành một đạo vô hình Linh Năng Thiên Hà, thu nhập chính mình đ·ánh c·hết đối thủ, cũng tại lúc cần phải đem nó thai nghén chữa trị về sau, gọi ra là tự thân tác chiến.

Đây là một môn cực kỳ cường hoành bí pháp.

Trên lý luận, có thể lấy chiến dưỡng chiến, không ngừng lớn mạnh tự thân, chỉ cần mình nội lực thai nghén có thể theo kịp, liền có thể càng ngày càng mạnh.

Vu Hoành cẩn thận từ trong trí nhớ lật ra Vô Cực Thiên Hà Thuật pháp môn so sánh.

Phát hiện cả hai tương đương cùng loại.

Cũng không biết là ai đạo văn ai. Bất quá Vô Cực Thiên Hà Thuật chỉ là dùng để tác chiến, cũng không có lớn mạnh tự thân hiệu quả, mà nơi này Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp, tựa hồ mới là căn bản pháp, có thể hấp thụ ngoại vật sinh cơ, lớn mạnh tự thân. Từ hiệu quả đến xem, cao hơn rất nhiều.

Rất nhanh, hắn đem toàn bộ sổ đều lật nhìn một lần, phát hiện trong đó chín tầng luyện khí công pháp đều tại, chỉ là bị cái kia huyết nhục hư thối đốm mốc bao vây lấy, nhìn qua có chút doạ người.

Trên thực tế công pháp hay là chính đạo công pháp.

Xoẹt.

Hắn một thanh lột đi công pháp trên sách huyết nhục xương cốt, đem bên trong sổ sạch sẽ hái đi ra.

Sau đó một tay ngưng tụ, ngưng ra một đầu thanh thủy, đem toàn bộ sách cọ rửa mấy lần, lại đem chính mình hai tay cọ rửa dưới, lúc này mới yên tâm thu vào trong túi áo.

Nhìn một chút chung quanh, Vu Hoành không tự chủ hồi tưởng lại trước đó ở chỗ này nhìn thấy từng màn quái dị tình hình, còn có cái kia m·ất t·ích bí ẩn năm cái Tốc Nhân.

Đó cũng không phải là đệ đẳng nhất hắc tai, thế mà vô thanh vô tức hoàn toàn biến mất.

Cái này khiến hắn hiểu được, nơi này cũng không phải mặt ngoài nhìn qua như vậy vô hại.

Trầm ngâm dưới, Vu Hoành đứng dậy, mở cửa sổ, trực tiếp từ lầu hai nhảy xuống.

Sau đó lượn quanh lầu các nửa vòng, trở lại phía sau đất trống ẩn giấu Hắc Hắc Linh bên trong.

Bành.

Đóng lại phòng an toàn cửa lớn nặng nề trong nháy mắt, Vu Hoành đột nhiên toàn thân chợt nhẹ, phảng phất có thứ gì tại đóng cửa sát na bị ngăn cách.

Hắn đứng tại cửa ra vào, quay đầu nhìn qua quan sát ngoài cửa sổ lầu các, như có điều suy nghĩ được rồi, không suy nghĩ nhiều chờ thời gian lâu dài tự nhiên có thể thấy rõ chân tướng. Việc cấp bách là lập tức bắt đầu công pháp tu hành . Bất quá, tại tu hành trước đó…

Vu Hoành vươn tay, lấy ra Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp, để lên bàn, bày ra cất kỹ.

Sau đó tay chỉ điểm ở tại mặt ngoài.

‘Cường hóa Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp, phương hướng: Khu trừ tai hoạ ngầm.’

Hắn một mực giữ lại hắc ấn, những thời giờ này đều không có cường hóa bất kỳ vật gì, vì chính là giờ khắc này.

Dù sao nơi này, vô luận cái nào tiện nghi sư phụ, hay là cảnh vật chung quanh, hay là sư huynh sư tỷ, đều khắp nơi lộ ra một cỗ không thích hợp.

Nếu là hắn thực có can đảm cầm tới cái gì liền luyện cái gì, cuối cùng sợ là c·hết như thế nào cũng không biết.

Hắc tuyến từ lên mu bàn tay ấn ký bên trong bay nhanh chảy ra, tụ hợp vào sách.

Nhưng một giây sau.

Hắc ấn phản hồi lại làm cho Vu Hoành hơi sững sờ.

‘Không cách nào cường hóa, chưa phát hiện tai hoạ ngầm.’

“Thật hay giả?” Vu Hoành thu tay lại, một lần nữa để lên, thử nữa một lần.

Mà hắc ấn phản hồi vẫn như cũ giống như lần trước, không cách nào cường hóa, bởi vì không có tai hoạ ngầm

Thế là Vu Hoành nếm thử dùng mặt khác danh từ đi mở rộng phạm vi. Tỉ như di chứng, tác dụng phụ, độc tính, ô nhiễm các loại.

Nhưng đều không dùng. Hắc ấn đáp lại đều là thống nhất, không có, không cách nào cường hóa.

Trọn vẹn giày vò chừng mười phút đồng hồ, Vu Hoành cuối cùng là xác định tin tưởng công pháp này không có vấn đề.

‘Có ý tứ. Nhìn qua bị ô nhiễm nghiêm trọng như vậy sổ, trong đó ghi chép công pháp thế mà một chút vấn đề cũng không có. Nếu công pháp không có vấn đề, cái kia có vấn đề, là cái gì? Chẳng lẽ lại ta nhìn thấy những huyết nhục này hư thối đốm mốc, tất cả đều là hiện tượng bình thường?’

Vu Hoành không rõ ràng cho lắm.

Nhưng nếu hắc ấn xác định không có việc gì, hắn lựa chọn tin tưởng.

Dù sao hắn có thể đi đến hiện tại một bước này, một đường dựa vào đều là hắc ấn.

Lúc này, hắn lật ra tầng thứ nhất công pháp, bắt đầu trước nếm thử khoanh chân ngay tại chỗ, cảm ngộ thiên chi sinh cơ.

Đáng tiếc, thiên chi sinh cơ không có cảm ứng được, ngược lại là một đống loạn thất bát tao chân không hạt năng lượng xông ra.

Nhưng hắn hiện tại muốn không phải những này, liên tục nếm thử vài chục lần về sau, một điểm đầu mối cũng không, Vu Hoành bất đắc dĩ, chỉ có thể lựa chọn thứ yếu địa chi sinh cơ lộ tuyến.

Cái này liền cùng huyền diệu khó giải thích thiên chi sinh cơ khác biệt, cần tìm kiếm vi sinh vật hoặc là nảy sinh thực vật. Vu Hoành lựa chọn là vi sinh vật, cũng chính là vi khuẩn mycovirus các loại.

Nếu là người bình thường, có lẽ con đường này độ khó cực lớn, nhưng đối với hắn hiện tại tới nói, cường hóa rất nhiều lần khủng bố thị lực, bây giờ có thể tuỳ tiện nhìn thấy chung quanh không trung trôi nổi các loại vi sinh vật.

Hắn nhìn xem bọn chúng ở trong không khí, trên mặt đất, đồ dùng trong nhà bên trên, trên quần áo, thậm chí trên người mình, nhiều đời già đi, t·ử v·ong, sinh sôi, sinh trưởng.

Tại bầy khuẩn mới bị phân tách hoặc là thai nghén mà ra một sát na kia, Vu Hoành căn cứ nội quan đồ phối hợp khẩu quyết tâm pháp điều chỉnh trạng thái, khô tọa bắt.

Một mực kiên trì hơn mười giờ.

Cuối cùng, ẩn ẩn cảm thấy từng tia cực kỳ nhỏ đặc thù khí tức.

Khí tức kia không có lạnh nóng phân chia, chỉ cấp hắn một loại nhẹ nhàng mờ mịt, như có như không cảm thụ.

Nó tựa như từng tia từng sợi sương mù, từ những cái kia thai nghén bầy khuẩn trên thân phiêu tán đi ra, thoáng qua tức thì.

Hắn không biết bọn chúng biến mất đi đâu, loại khí tức này bắt đứng lên cực kỳ khó khăn.

Vu Hoành thử mấy lần, đều không cách nào vận dụng Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp tiểu pháp môn đem nó thu thập.

Thời gian dần trôi qua hắn tâm cảnh bắt đầu bực bội không kiên nhẫn.

Không biết đi qua bao lâu.

Đông đông đông.

Đột nhiên một tràng tiếng gõ cửa, đem hắn từ trong nhập định giật mình tỉnh lại.

Vu Hoành mở mắt ra, nhìn thấy ngoài cửa sổ trên pha lê, chính dán một cái mơ mơ hồ hồ bóng người áo trắng.

Người kia chính tướng mặt kề sát tại trên pha lê, dùng sức đè ép, trắng bệch phát xanh khuôn mặt mang theo tươi cười quái dị, ngũ quan đều bị đại lực đè ép đến biến hình vặn vẹo.

Đông đông đông.

Bóng người đưa tay vỗ vỗ cửa sổ pha lê. Nguyên lai tiếng đập cửa kia căn bản đập đập không phải cửa, mà là cửa sổ.

“Hắc tai a? Muốn c·hết!” Vu Hoành nhíu mày lại, tâm thần khẽ nhúc nhích. Một đạo Thải Kính Đạo Nhân Khủng Ảnh, trống rỗng ngưng tụ tại ngoài phòng không trung.

Thải Kính Đạo Nhân thiểm điện đối với người kia một chỉ.

Xùy!

Hư Không Nhất Chỉ phát động.

Bóng người kia xùy một chút trong nháy mắt biến mất.

Chỉ là mặc dù bóng người biến mất, Vu Hoành lông mày lại nhăn sâu hơn.

‘Vừa mới, Hư Không Nhất Chỉ, không có đánh trúng… .’ hắn ngưng thần nhìn xem bóng người kia biến mất vị trí. Nơi đó trên pha lê, còn lưu lại một cái hơi đen thủ ấn, đại biểu vừa mới hắn nhìn thấy không phải ảo giác.

“Nơi này… Có gì đó quái lạ…”

Hắn tâm niệm khẽ động, dứt khoát nội lực điều khiển cửa sổ tấm che, bá một chút đem tấm che kéo lên, trực tiếp nhắm mắt làm ngơ.

Việc cấp bách, là tranh thủ thời gian tu thành Kim Đan, triệt để thoát khỏi Chung Cực Thái Dương phiền phức.

Tiện nghi sư phụ Ngọc Tuyết Tử phong tỏa chỉ là tạm thời, cách mỗi mấy tháng liền phải tới một lần.

Coi như nơi này có vấn đề, nhưng Chung Cực Thái Dương phiền phức cần Ngọc Tuyết Tử trấn áp, Vu Hoành cũng chỉ có thể nhẫn nhịn nhịn kiên trì lưu lại.

Bắt đại phóng nhỏ đạo lý hắn hay là minh bạch.

Nhắm mắt, nhập định, tiếp tục cảm thụ địa chi sinh cơ.

Lần này, hắn đem lực chú ý tập trung vào trên bàn.

Trên bàn bày một phần hắn không ăn xong rau xanh vụn thịt bánh sủi cảo, đây là Y Y trước đó bao đi ra đông lạnh hàng tồn.

Lúc này hắn tập trung tinh lực, lập tức liền 'Nhìn' đến bánh sủi cảo màu trắng trên vỏ ngoài, đang nhanh chóng sinh sôi nhỏ bé vi sinh vật.

Chút ít này sinh vật số lượng rất nhiều, tại Vu Hoành trong cảm giác, tựa như mảnh bụi, đem bánh sủi cảo từng cái mặt nhao nhao chiếm cứ tựa hồ chỉ là cảm giác hơi có vẻ không đủ, Vu Hoành dứt khoát mở mắt ra, gỡ xuống bịt mắt, dùng hai mắt đi tự hành xem xét.

Cường đại đến kinh khủng thị lực, lúc này lên đại dụng.

Hắn hai mắt ẩn ẩn sáng lên hơi trắng huỳnh quang, Loạn Thần Thiên Mục hai cánh vạn mục Bạch Hổ hư ảnh cũng cấp tốc hiển hiện hình dáng, đem hắn vây quanh.

Vu Hoành thấy rõ ràng.

Trên bàn trong mâm bánh sủi cảo mặt ngoài, cái kia cao thấp không đều sâu cạn không đồng nhất màu xám quần thể vi sinh

vật, chính theo thời gian chuyển dời, chậm chạp phát sinh biến hóa.

Chương 512 tu luyện (2)

Chương 512 tu luyện (2)

Mỗi thời mỗi khắc, đều có bầy khuẩn cũ c·hết đi, bầy khuẩn mới xuất sinh.

Theo tân sinh, từng tia sương mù màu xám, cực kỳ nhỏ phiêu tán mà ra, lại đang sủi cảo phía trên vài centimet chỗ cấp tốc tiêu tán.

Nếu không có hết sức chăm chú quan sát, Vu Hoành căn bản nhìn không thấy, cái này phiêu tán đến cực nhanh rất nhỏ sương mù.

Đồng thời cái này rất nhỏ sương mù tinh tế trình độ cũng phi thường khoa trương, thường nhân căn bản là không có cách nhìn thấy, trừ phi dùng bội số lớn kính hiển vi điện tử kết hợp cường đại tinh thần lực cảm giác, kết hợp cẩn thận xem xét, mới có thể miễn cưỡng nhìn thấy từng tia vết tích.

'Từ xuất hiện đến biến mất, chỉ tồn tại 2 giây thời gian, cái này địa chi sinh cơ, xác thực độ khó cực lớn.' Vu Hoành cảm khái.

Thiên Địa Nhân ba con đường, căn cứ độ khó phân chia, sau này phát triển thu hoạch cũng tuyệt không giống nhau.

Hắn vốn cho rằng mình bây giờ, có một đống đặc chất, thân thể cũng cường hóa tu luyện tới rất không tệ trình độ, hẳn là có thể đi cấp cao nhất thiên chi sinh cơ lộ tuyến đáng tiếc… Hay là xem ra kém một chút.

Nhưng bất kể như thế nào, luyện vẫn là phải luyện.

Cẩn thận cảm giác cái kia từng tia từng sợi dâng lên sinh ý, Vu Hoành vận chuyển nội quan đồ cùng thu thập thủ pháp.

Lập tức cái kia bánh sủi cảo bên trên bay ra địa chi sinh cơ sương mù, chậm rãi phiêu động đứng lên, ngưng tụ thành một

chùm, sau đó chậm rãi hướng hắn thổi qua tới.

Xùy.

Sương mù một chút chui vào Vu Hoành ngoài thân hư không, triệt để không thấy.

Nhưng Vu Hoành vẫn như cũ có thể cảm ứng được, tia này một sợi địa chi sinh cơ, chính vệ tinh giống như vờn quanh tự thân không ngừng chuyển động.

‘Xong rồi. Luồng thứ nhất địa chi sinh cơ thu thập.’

Hắn thở phào một cái, bắt đầu lần thứ hai thu thập.

Đây chính là cái mài nước công phu công việc, liên tục không ngừng từ ngoại giới thu thập địa chi sinh cơ, sau đó tụ tập lớn mạnh, hình thành Thiên Hà vờn quanh, sau đó rèn luyện chiết xuất, thu nạp nhập thể, thành tựu tự thân tu vi.

Đây cũng là Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp căn bản nguyên lý.

Vu Hoành tĩnh tọa, ngay từ đầu thu thập thủ pháp rất chậm, có đôi khi sẽ còn không thu thập được, nhưng theo thời gian chuyển dời, từ từ, thủ pháp của hắn càng ngày càng thuần thục.

Mà kết quả chính là, chung quanh hắn nhỏ bé bầy khuẩn, mycovirus, nhao nhao gặp lớn ương.

Không hiểu thấu, bọn chúng sinh sôi đi ra nhóm tân sinh thể liền tự nhiên thiên chiết.

Không có năng lực tái sinh, rất nhanh cũ bầy khuẩn c·hết già, toàn bộ trong phòng an toàn bắt đầu từ từ biến thành tuyệt đối vô khuẩn an toàn hoàn cảnh.

Nhưng chỉ những thứ này bầy khuẩn sinh cơ, xa xa không đủ để thỏa mãn Vu Hoành.

Hắn nghĩ nghĩ, không có mở cửa ra ngoài, mà là tâm thần khẽ nhúc nhích, ngoài thân thể một đầu khác Thiên Hà nổi lên.

Đó là dung nhập Thái Linh Công Vô Cực Thiên Hà Thuật. Cất giấu trong đó Agris phân thần, Nguyệt chi dư mạch trường thương binh, còn có đến tiếp sau không có việc gì lúc thay thế thu nhập một đầu Kim Giáp Tam Nhãn Long Thủ Tướng.

Đây cũng là hắn trong phòng một đống lớn con mắt cơ thể sống ngắt lấy nơi phát ra.

Suy nghĩ một chút. Vu Hoành ánh mắt nhìn về phía Nguyệt Thần dư mạch trường thương thủ.

Rất nhanh, hồng quang lóe lên, một đạo mọc ra hai chân đỏ sậm cơ bắp khối u người, từ Thiên Hà bên trong bắn ra, xuất hiện tại Vu Hoành trước người không trung.

"Thương chỗ chỉ!" Đế quốc trường thương thủ vẫn rất có sĩ khí, rơi xuống đất liền hô.

Vu Hoành đánh giá đối phương, lúc trước đem gia hỏa này ngoại phóng cho Y Y bảo hộ nàng an toàn, hay là lên không nhỏ công dụng.

Nếu như là dùng vật sống, thì là thuộc về nhân chi sinh cơ lộ tuyến, bất quá có thể thử nhìn một chút. Ba con đường cũng không phải là cố định c·hết, mà là đầu nào càng thích hợp liền dùng đầu nào. Chỉ là khác biệt lộ tuyến thu thập sinh cơ, rèn luyện tạp chất độ khó cũng khác biệt.

Lúc này, Vu Hoành lật đến nhân chi sinh cơ thu thập một tờ, cẩn thận nghiên cứu một hồi.

Sau đó, đối với đế quốc trường thương thủ xa xa chỉ một ngón tay.

Tê.

Nhất thời, một cỗ cực kỳ nồng đậm sương mù màu xám từ đối phương đỉnh đầu từ từ bay ra, phi tốc tụ hợp vào Vu Hoành bên cạnh.

Sau một khắc, Vu Hoành bên người dần dần hiện ra vờn quanh bên cạnh đầu thứ hai Thiên Hà.

Đây là một đầu màu xám, cực kỳ mảnh khảnh Thiên Hà, trong đó cũng không phải là do nội lực duy trì, mà là thuần túy ngoại giới thu thập tới sinh cơ.

Đế quốc trường thương thủ trên người sinh cơ còn xa không chỉ như vậy, hắn liên tục không ngừng phiêu tán ra nồng đậm sương mù màu xám, kéo dài rót vào Vu Hoành thứ hai thanh viễn Thiên Hà bên trong.

Để Thiên Hà càng ngày càng thô, càng ngày càng rộng.

Thời gian đảo mắt liền đi qua ba giờ.

Lúc này Vu Hoành ngoài thân thanh viễn Thiên Hà đã tráng kiện tới bàn tay rộng như vậy, tựa như một đầu màu xám dây lụa, bao quanh Vu Hoành không ngừng bay múa chuyển động.

Mà đế quốc trường thương thủ, thì một bộ uể oải suy sụp trạng thái, toàn thân đỏ sậm cơ bắp trở nên lỏng vô lực, trong cơ thể ở giữa vây quanh gương mặt cũng lộ ra một bộ mỏi mệt, tiêu hao tiều tụy khuôn mặt.

“Ngươi vẫn được sao?” Vu Hoành nhịn không được hỏi một câu.

“Thương chỗ chỉ! !” Đế quốc trường thương thủ cổ động hạ thân bên trên cơ bắp, vô lực trả lời câu.

Vu Hoành thấy thế, cũng không nhiều lời, dứt khoát tâm niệm vừa động, để nó hóa thành một đạo tơ hồng, trở lại Vô Cực trong Thiên Hà tu dưỡng khôi phục.

Cái này vừa thu lại về, hắn liền phát giác được một vấn đề.

Vô Cực Thiên Hà là dựa vào Thái Linh Công nội lực duy trì, cái này cùng Khủng Ảnh triệu hoán bí thuật khác biệt, Thiên Hà không có cách nào triệt để thay đổi Loạn Thần Thiên Mục Công nội lực. Cả hai tính căn bản chất cũng khác nhau, nếu là cưỡng ép hành động, sợ là không có Vô Cực Thiên Hà Thuật các loại hiệu quả.

Vu Hoành cảm thụ được lúc này phi tốc bị hấp thu lấy Vô Cực Thiên Hà, nhìn xem đầu này Thiên Hà nhanh chóng thu nhỏ, cấp tốc khôi phục đế quốc trường thương thủ.

Hắn trầm mặc dưới, cảm thấy dạng này không phải biện pháp. Xem ra, trong thời gian ngắn, hay là đến ra ngoài tìm kiếm sinh cơ hấp thu.

Két.

Đột nhiên một tiếng vang nhỏ.

Vu Hoành bên cạnh thanh viễn Thiên Hà tự động phát ra rõ ràng sao, đây là cho thấy nó có thể chứa đựng sinh cơ đã đến cực hạn. Vu Hoành thế là cấp tốc khoanh chân nhập định, bắt đầu vận dụng đến tiếp sau rèn luyện pháp, tiêu hao tinh thần lực, đi chiết xuất rèn luyện Thiên Hà bên trong sinh cơ.

Tu hành không tuế nguyệt.

Lần tập luyện này, hắn cơ hồ quên đi thời gian, trời bên ngoài chỉ từ ban ngày biến thành đêm tối, lại từ đêm tối biến thành ban ngày.

Trọn vẹn một ngày một đêm, Vu Hoành mới từ rèn luyện bên trong tỉnh táo lại.

Mà lúc này thanh viễn Thiên Hà, đã bị rèn luyện tạp chất, chỉ còn lại có to bằng ngón tay như vậy một vòng.

Đồng thời cái này rèn luyện còn chưa đủ, còn phải liên tục lại đến tám lần.

Hết thảy chín lần rèn luyện chiết xuất, cuối cùng mới có thể hấp thu nhập thể.

Mà khi hút vào thể nội sinh cơ đủ nhiều, nhiều đến thân thể xuất hiện lại lần nữa phát d·ụ·c sinh trưởng vết tích lúc, liền đại biểu Luyện Khí tầng thứ nhất, đã luyện thành.

Thời gian kế tiếp bên trong, Vu Hoành cầm tới công pháp về sau, trừ ra cách mỗi mấy ngày đi một chuyến Vạn Tuyết cung cho sư phụ vấn an, còn lại thời điểm đều đóng cửa khổ tu.

Rèn luyện độ khó một lần so một lần khó, nhưng cũng may tinh thần lực của hắn đầy đủ khổng lồ cường hãn.

Ngắn ngủi năm ngày, hắn liền đem Luyện Khí tầng thứ nhất luyện thành.

Thân thể bắt đầu xuất hiện hai lần sinh trưởng vết tích.

Ngay sau đó là tầng thứ hai. Cũng thông qua hấp thu Vô Cực Thiên Hà bên trong triệu hoán vật sinh cơ, thuận lợi hoàn thành.

Nhưng tầng thứ ba lúc, Vô Cực Thiên Hà đã nghiêm trọng rút lại, bên trong ba cái triệu hoán vật một cái so một cái héo, lại hút liền thật đến toàn xong đời.

Vu Hoành cũng biết chính mình tốc độ quá nhanh, mấy ngày liền đi đến người khác mấy năm lộ trình.

Nhưng hắn thật chờ không nổi.

Thế là hắn đem nghi hoặc chuyển đến sư phụ Ngọc Tuyết Tử trên thân.

"Địa chi sinh cơ a, cái này xác thực rất dễ dàng rèn luyện, ngươi chi tư chất, quả thật không tệ." Ngọc Tuyết Tử nghe được Vu Hoành thế mà có thể cảm ứng được địa chi sinh cơ da mặt nhịn không được, có chút co lại.

Tại phía sau hắn, Bạch Thắng cùng Hắc Anh hai người cũng nhịn không được cúi đầu xuống, không nói một lời.

"Đệ tử hiện tại khổ não, chính là tìm kiếm địa chi sinh cơ nồng đậm địa phương. Hy vọng có thể hấp thụ càng nhiều địa chi sinh cơ." Vu Hoành bất đắc dĩ nói.

Vô Cực Thiên Hà nhanh trọc, bên người vi sinh vật thực vật lại quá yếu ớt, hút đầy một đạo thanh viễn Thiên Hà cần thời gian quá lâu quá lâu.

Vu Hoành chính mình đoán chừng dưới, nếu như muốn dựa vào hấp thu vi sinh vật sinh cơ tiến vào tầng tiếp theo, lấy tốc độ của hắn bây giờ, không có ba bốn năm nghĩ cũng đừng nghĩ.

Cho nên hắn mới đến đây tìm kiếm sư phụ trợ giúp.

“Kỳ thật, cái này địa chi sinh cơ ngươi có thể tuyển sinh cơ nồng đậm chi địa, có thể sinh sôi vô số sinh mệnh địa phương, càng dễ hấp thu đến. Nhưng độ khó này rất lớn, hấp thụ số lượng xa xa không đủ để hoàn thành Luyện Khí, cho nên vi sư năm đó cũng là kết hợp hấp thu, quay đầu ngươi có thể để sư huynh của ngươi dẫn ngươi đi phù hợp chi địa.”

“Như vậy a, đệ tử minh bạch.” Vu Hoành gật đầu.

“Bản thân ngươi mang công chuyển tu, trước đó nội lực có thể trợ ngươi bắt đầu đột nhiên tăng mạnh, nhưng đến Luyện Khí kỳ về sau, trước đó tích lũy không chỉ không phải chuyện tốt, ngược lại sẽ còn ảnh hưởng căn cơ ngưng tụ. Cần phải coi chừng.” Ngọc Tuyết Tử căn dặn.

“Đệ tử minh bạch.” Vương hồng hiểu rõ, nhưng tốc độ như vậy, vẫn như cũ để trong lòng của hắn rất là nôn nóng.

Hắn đã bắt đầu dùng hắc ấn cường hóa phụ trợ tu luyện đồ vật, đồng thời còn có một đầu khác mạch suy nghĩ, có thể cung cấp tham gia người.

Hắn bây giờ Loạn Thần Thiên Mục Công sắp đến sau cùng tầng thứ chín, một khi đến, sẽ thu hoạch được một cái sẽ không kém công pháp đặc chất.

Từ nơi này mạch suy nghĩ đến xem, có lẽ đại lượng tu hành công pháp phổ thông, có thể xoát đặc chất đến trên thân, nếu như lại xoát ra một cái đạo tức lưu chuyển tương tự đặc chất, hắn tốc độ tu hành đem lại tiến thêm một bậc thang.

“Như vậy xin hỏi sư phụ, bản môn có thể có một chút công pháp phổ thông bí pháp thu nhận sử dụng, đệ tử muốn tu luyện đồng thời, nhiều đọc nhìn xem những công pháp khác tình huống. Lấy làm tham khảo.” Vu Hoành cung kính nói.

“Tự nhiên là có. Hắc Anh, ngươi một hồi mang ngươi sư đệ đi một chuyến Tàng Thư các.” Ngọc Tuyết Tử phân phó nói.

“Đúng!” Hắc Anh tại sau lưng ngẩng đầu, cung kính đáp lại.

“Như vậy, đệ tử liền cáo từ trước.” Vu Hoành mừng rỡ.

“Đi thôi.”

Ngọc Tuyết Tử nhìn xem Vu Hoành bị Hắc Anh dẫn rời đi.

Chờ đến hai người đi xa, hắn mới thở dài.

“Sư phụ cớ gì thở dài, sư đệ thiên tư hơn người chẳng lẽ không phải chuyện tốt?” Bạch Thắng tại sau lưng nghi hoặc hỏi.

“Chúng ta đều chỉ có thể cảm ứng được nhân chi sinh cơ, tư chất cũng liền ở trong nhân chi sinh cơ phân cấp bậc, cảm ngộ thời gian cũng ít nhất cần bảy tám ngày mới có thể hoàn thành một lần tu hành tinh luyện, sư đệ mấy ngày ngắn ngủi không chỉ nhân chi sinh cơ không trở ngại chút nào, ngay cả trong truyền thuyết địa chi sinh cơ thế mà cũng có thể hấp thu thành công. Bực này tư chất, chẳng lẽ sư phụ không cao hứng sao?”

Nghe Bạch Thắng mà nói, Ngọc Tuyết Tử lắc đầu.

“Tự nhiên không phải, chỉ là trong lòng vui vẻ quá đáng, bất quá bây giờ mới chỉ là Luyện Khí, hơi sớm, không vội không vội.”

“Chẳng qua hiện nay trên quáng tinh, muốn tìm kiếm sinh cơ thật là có chút độ khó, sư phụ, đệ tử có thể hay không mang sư đệ đi tìm sinh chi tỉnh?” Bạch Thắng hỏi.

“Không vội, nếu là Vu Hổ gặp được bình cảnh, lại mang cũng không muộn.” Ngọc Tuyết Tử gật đầu.

Một bên khác.

Hắc Anh mang theo Vu Hoành một đường không ngừng, rất nhanh tại Vạn Tuyết cung bên trong tìm tới một chỗ nội bộ lầu các.

Lầu các dùng bạch ngọc chế tạo, đứng sừng sững ở trong cung một chỗ hoang phế trong hoa viên, phía trên treo bảng hiệu: Tàng Thư các.

“Chính là chỗ này, chính ngươi hảo hảo tìm đọc đi, ta đi trước. Hôm nay tu hành nhiệm vụ còn chưa hoàn thành, không thể nới trễ.” Hắc Anh trầm giọng nói.

“Đa tạ sư tỷ.” Vu Hoành tranh thủ thời gian đáp lại.

Hắn đưa mắt nhìn đối phương cấp tốc đi xa, biến mất.

Sau đó quay đầu lại nhìn về phía Tàng Thư các.

‘Có thể hay không rút ngắn thời gian tu hành, liền nhìn một lần này.’ hắn bước dài hướng cửa lớn.

Chương 513: Tu luyện (3)

Chương 513: Tu luyện (3)

Vạn Tuyết cung một chỗ khác.

Ngọc Tuyết Tử chậm rãi tiến lên, xuyên qua từng đầu có chút hoang vu hành lang gấp khúc.

Bất tri bất giác đi tới một chỗ trưng bày hai tôn Long Quy pho tượng lầu các trước.

Trên lầu các phương bảng hiệu, viết ba chữ: Trường Sinh điện.

Ngọc Tuyết Tử lẻ loi một mình, ngửa đầu mắt nhìn bảng hiệu.

"Nhìn Vu Hổ tiến độ chờ hắn Luyện Khí hoàn thành, liền có thể ban thưởng nó đạo hiệu. Cần trước chuẩn bị kỹ càng cho hắn chính thức lễ bái sư.'

Hắn cất bước đi vào.

"Còn có Bạch Thắng cùng Hắc Anh tu hành đan dược cũng kém không nhiều sử dụng hết, nên một lần nữa cầm mới. Tiện thể cũng cho Vu Hổ mang một phần…"

Hắn lầm bầm, leo lên thềm đá, xuyên qua hai tôn Long Quy pho tượng, bước vào trong lầu các.

Lầu các cửa lớn sớm đã rách nát, ngã trên mặt đất, trong lâu bốn phía khắp nơi là sền sệt nhúc nhích huyết nhục vách trong.

Toàn bộ đại điện tựa như nhà kho, chất đống khắp nơi tiêu ký tên màu đen thùng đựng hàng.

Ngọc Tuyết Tử đối với trong máu thịt vách tường nhắm mắt làm ngơ, xe nhẹ đường quen xuyên qua từng đống cái rương, đi vào tận cùng bên trong nhất hạch tâm.

Đại điện hạch tâm, vô số đỏ sậm huyết nhục từ bốn vách tường hở ra, dọc theo từng đầu xúc tu, đem trên mặt đất để đó từng cái đan dược giá đỡ tầng tầng bao khỏa.

Hết thảy mười hai cái đan dược giá đỡ, phía trên bày ra đầy nhiều loại bình đan dược.

Mà tại những này đan dược giá đỡ ở giữa, một đạo khô gầy bóng người, nhẹ nhàng trôi nổi giữa không trung.

Bóng người người khoác vàng nhạt đạo bào, toàn thân đạo bào rách tung toé, lộ ra mục nát cùng già yếu khí tức.

Tóc hắn trắng bệch, khô mục sợi tóc không có nửa điểm quang trạch, xõa xuống che khuất nó khuôn mặt.

Mà rõ ràng người này cực kỳ rõ ràng lơ lửng tại giá đỡ ở giữa, có thể Ngọc Tuyết Tử chính là giống không nhìn thấy một dạng, từ nó trước mặt trải qua. Thấp giọng lầm bầm, tìm kiếm lấy thích hợp bản thân đệ tử đan dược.

“Tìm được! Dưỡng Sinh Đan! Bạch Thắng một bình, Hắc Anh một bình, Vu Hổ tư chất tốt, hai bình…”

Không bao lâu, Ngọc Tuyết Tử đi vào một chỗ giá đỡ trước, mắt lộ hài lòng cầm lấy to bằng một bàn tay bình sứ bạch ngọc.

Mở ra cái nắp, hắn từ trong bình sứ đổ đổ, lăn ra một viên có chút nhảy lên vật sống đồng dạng màu xám trứng trùng.

Hắn ngửi ngửi.

“Lần này đan dược, làm sao cảm giác hương vị là lạ…”

Nhưng bất kể như thế nào, hắn cấp tốc thu bốn bình, chuẩn bị rời đi.

Lại không chú ý tới, những bình sứ này chỗ giá đỡ, đều đã bị đỏ sậm huyết nhục leo lên lan tràn, bao trùm ở hơn phân nửa.

Mang theo đan dược, Ngọc Tuyết Tử quay người chuẩn bị rời đi.

Đột nhiên, thân thể của hắn có chút rung động xuống

“Ta làm sao nhớ kỹ, Dưỡng Sinh Đan hương vị không phải như vậy?”

Hắn nhíu mày đứng lên, lại quay người trở về, trở lại trên kệ, ánh mắt liếc nhìn.

Từ từ, trên kệ huyết nhục hở ra một bộ phận, vật sống đồng dạng, đem mấy cái bị ô nhiễm bình sứ nắm giơ lên trước mặt hắn.

Ngọc Tuyết Tử đưa tay liền muốn đi đón.

Nhưng hắn trên mặt bỗng nhiên toát ra một tia thống khổ, giãy dụa.

“Hi vọng, không có khả năng… Dưỡng Sinh Đan… Không phải như thế…”

Hắn trong hai mắt vằn vện tia máu, từng tia tơ hồng từ nó khóe mắt không tự chủ chảy xuôi xuống tới, xẹt qua bên mặt, nhỏ tại trên mặt đất.

Lập tức trên kệ huyết nhục nhao nhao nhúc nhích đứng lên, phảng phất ngửi thấy cái gì tuyệt thế mỹ vị, mọc ra từng đầu xúc tu, đi hút hắn nhỏ xuống huyết dịch.

Nhân cơ hội này, Ngọc Tuyết Tử đem trước lấy bốn bình thả trở về, tay lại đang giữa không trung ngừng tạm, chuyển biến, cầm hướng không có bị huyết nhục bao trùm vị trí mấy cái bình sứ.

Cầm lấy bình sứ, hắn quay người muốn đi gấp.

Xùy!

Đột nhiên giữa không trung, đạo kia khô gầy bóng người trên thân, đột nhập bay ra một đầu huyết nhục xúc tu, hung hăng phóng tới trong tay hắn không có ô nhiễm bình sứ.

Nhưng Ngọc Tuyết Tử tựa hồ đã nhận ra cái gì, tay phải vừa nhấc, tinh chuẩn ngăn trở xúc tu bôn tập.

Cái kia bị ngăn trở xúc tu trực tiếp quấn lên cánh tay hắn, quay người liền dung nhập hắn làn da, biến mất không thấy gì nữa.

Ngọc Tuyết Tử không phát giác gì, cầm bình sứ từ từ rời đi.

Cử động của hắn tựa hồ chọc giận giữa không trung đạo kia khô gầy bóng người tóc bạc.

Xuy xuy!

Lại là hai đạo cực đại xúc tu nổ bắn ra mà ra, thân thể của mình cản bình sứ, xúc tu lập tức đánh trúng Ngọc Tuyết Tử thân thể.

Bành! !

Ngọc Tuyết Tử thân thể bị xuyên thủng, hư thối bốc mùi huyết dịch từ hắn phần bụng hai cái huyết động tuôn ra. Xúc tu cũng từ huyết động chui vào.

Rất nhanh, xúc tu từ trong huyết động móc a móc, móc ra hai khối cùng loại n·ộ·i· ·t·ạ·n·g một dạng sự vật, lúc này mới trở về trở về.

Mà Ngọc Tuyết Tử vẫn như cũ không hề có cảm giác, chỉ là lung lay, mang theo bốn cái bình sứ hài lòng rời đi.

Trên người hắn lỗ máu rất mau theo lấy thời gian cấp tốc biến tốt khép lại.

Có thể màu da, lại so tới đây trước đó, lộ ra càng thêm tái nhợt một tia.

Trường Sinh điện bên trong, đạo kia lơ lửng bóng người trầm mặc như trước lơ lửng, không nhúc nhích. Phảng phất tử vật.

Nhưng hắn một bàn tay, lúc này lại chẳng biết lúc nào, gắt gao bắt lấy một đầu từ nó lồng ngực chỗ thủng bay ra to bằng cánh tay đỏ thẫm xúc tu.

Khô gầy tựa như bạch cốt bàn tay, đem xúc tu này một mực níu lại, không để cho lại lần nữa bay ra.

“Ngọc Tuyết. Sư đệ.”

“Sống sót… Sống sót…”

Bóng người thanh âm nhỏ như muỗi vằn, từ từ lại không thể nghe.

*

Tàng Thư các.

Vu Hoành nhìn xem từng dãy lít nha lít nhít cao tới mười mấy tầng giá sách, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Những giá sách này, mỗi một cái đều có hai mươi mấy mét dài, phía trên chỉnh tề trưng bày lít nha lít nhít không biết bao nhiêu các loại sách.

Những sách này thống nhất dùng vàng nhạt hình đường thẳng vỏ ngoài bao khỏa vừa lăng bên trên đều viết tiêu chuẩn tinh tế màu đen tên sách.

Sách có dày có mỏng, có lớn có nhỏ, liếc nhìn lại, chí ít có thể có thể có hơn vạn sách, mới có thể bố trí thành như vậy khoa trương bộ dáng.

Vu Hoành hít sâu một hơi, không kịp chờ đợi hướng phía trước bước vào.

Lại.

Khụ khụ khụ…

Hắn kịch liệt ho khan.

Hít thật dài một hơi kết quả chính là, hút một đống lớn bụi.

Trong Tàng Thư các này, trong không khí tràn đầy mang theo không hiểu mùi thối vôi.

“Cái quỷ gì! ?”

Vu Hoành nội lực phun một cái, hình thành một cỗ khí lưu mạnh, đem toàn bộ trong các tất cả tro bụi đều cuốn lên, từ cửa ra vào thổi ra đi. Vô số vôi hội tụ thành một đoàn không

ngừng biến hình bên trong quả cầu bụi, bị nội lực khí lưu bao trùm, từ Vu Hoành bên người sát bay ra, phốc một chút nện ở trong hoa viên đất đen bên trong.

Làm xong những này, Vu Hoành quét mắt bên dưới toàn trường, lại vung tay lên.

Nội lực phun một cái, cuốn lên khí lưu.

Phanh phanh phanh phanh.

Tất cả cửa sổ nhao nhao bị mở ra.

Tia sáng từ bên ngoài chiếu vào, cũng mang đến rõ ràng hơn mới không khí.

Vu Hoành lúc này mới hài lòng gật đầu, bắt đầu xem xét giá sách nhãn hiệu.

Lịch sử, thiên văn, địa lý, tạp văn, y thuật, nghệ thuật, bí thuật, phàm võ, chân võ, tiên võ.

Từng cái nhãn hiệu giá sách nhanh chóng ở trước mặt Vu Hoành xẹt qua.

Cuối cùng, hắn đứng tại cuối cùng bốn cái giá sách trước mặt.

Bí thuật, phàm võ, chân võ, tiên võ.

Trước nhìn bí thuật

Hắn đưa tay từ một đống lớn trong sách vở, rút ra một bản tên là Thiên Số bí thuật sổ.

Lật nhìn dưới.

Thiên Số bí thuật chính là bản môn tiền bối xem nhanh nhẹn linh hoạt văn minh xúc động, lĩnh ngộ lấy số lượng ẩn chứa bí ẩn quy luật, tu xuất chiến lúc cấp tốc tính ra đối thủ nhược điểm đặc thù kỹ nghệ.

Tu hành cần thiết tài nguyên: Hoàng Phượng Đan, Kim Năng Đan, Thất Xảo Đan, số lượng không hạn.

Thời gian tu hành: 137 năm -189 năm.

"… Dài như vậy…" Vu Hoành nhíu mày, lúc này thả lại chỗ cũ, lại lần nữa xuất ra một bản.

Độn Địa bí thuật: Có khác với bình thường Độn Địa Thuật, bản thuật vô luận tốc độ, hay là độn pháp khởi động tốc độ, đều viễn siêu bình thường. Chính là Thanh Hà sơn Trường Viên Tử 721 tuổi lúc cống hiến tàng thư.

Tu hành cần thiết tài nguyên: Thiên Mã móng ngựa mười đôi, Hắc Tùng Đan số lượng không hạn.

Thời gian tu hành: 98 năm — 211 năm.

"…" Vu Hoành tê, lại liên tục lật ra mấy bản bí thuật, ngắn nhất đều là chí ít cần tám mươi mấy năm.

Mặc dù bí thuật năng lực đều nhìn qua phi thường mê người, nhưng…

Hắn muốn xoát đặc chất, xem ra chỉ có độ khó thấp thích hợp nhất.

Vu Hoành hơi tại chân võ giá đỡ lật về phía trước lật, thời gian cần thiết cũng kém không nhiều, động một chút thì là hơn trăm hơn nghìn năm.

Tiên võ khoa trương hơn, lật ra mấy chục bản, đều cần mấy ngàn đến trên vạn năm, thậm chí có cái dài nhất muốn 560. 000 năm mới có thể tiểu thành… Cái này muốn lúc nào mới có thể cầm tới đặc chất?

Vu Hoành quyết định thật nhanh, về tới giản dị nhất bình thường phàm võ trước kệ sách.

"Hay là ngươi thích hợp nhất ta…" Hắn thở dài.

Hiện tại hắn không nghi ngờ Thanh Hà sơn phương diện, chỉ xem những này công pháp sổ, liền có thể nhìn ra thế lực này phương diện độ cao, khó có thể tưởng tượng.

Không có tùy ý loạn tuyển, Vu Hoành từ phàm võ mấy cái giá sách tầng dưới chót nhất bắt đầu từng quyển từng quyển xem

xét đứng lên.

Phàm võ trong giá sách, lại tiếp tục chia nhỏ thân pháp, công phạt, phòng hộ, nội công, ngoại công, binh khí các loại.

Hắn trước nhìn chính là loại phòng thủ.

Giá sách tầng dưới chót nhất, bản thứ nhất là…

« Thủ Sơn Bát Pháp ».

Vu Hoành mở sách, trước cái gì cũng không nhìn, thẳng đến thời gian tu luyện.

‘Tám năm, còn tốt!’

Hắn thở phào một cái, thời gian này lại dùng hắc ấn phụ trợ, rút ngắn xuống tới, còn có thể tiếp nhận.

Tiếp tục xem tiếp.

Thủ Sơn Bát Pháp lấy Thủ Sơn đạo nhân cả đời chi võ nghệ tổng kết ra tám đại tuân theo luật pháp, tám đạo quyền chiêu, một khi thi triển, có thể dùng tự thân màng da cường độ tính bền dẻo ngay cả tăng tám lần, nó phòng hộ cường đại, nhưng tại trong thực chiến ngăn cản so tự thân cao hơn hai cái cảnh giới cao thủ tiến công. Nếu không có ngang nhau tuyệt học, bình thường công pháp, đều không thể cận thân.

Vu Hoành nhìn xuống luyện pháp, kỳ thật chính là tám cái khác biệt động thung, phối hợp tắm thuốc uống thuốc, quan tưởng, cùng một chỗ tu hành.

Hắn cũng không quan tâm công pháp này hiệu quả, chủ yếu là nhìn có thể xoát ra cái gì đặc chất.

Lấy hắn bây giờ Loạn Thần Thiên Mục Công nội lực cường độ, công pháp bực này kỳ thật sớm đã không có tác dụng gì.

Hắn cũng không chọn, cầm sổ quay người liền rời đi Tàng Thư các.

Rất mau trở lại đến Hắc Hắc Linh bên trong.

Vu Hoành bắt đầu đụng tu luyện cần thiết các loại vật tư, không đủ liền đi tìm Ngọc Tuyết Tử cùng Bạch Thắng Hắc Anh muốn.

Hai ngày thời gian, tất cả dược liệu liền đều tìm đủ.

Toàn bộ quáng tinh mặc dù hoang vu, nhưng cũng có một chút địa phương sinh trưởng rừng rậm, dược liệu loại hình, Bạch Thắng mở ra phi thuyền bay một chuyến, liền cái gì cũng có.

Phối tốt tắm thuốc vật liệu, sau đó dùng hắc ấn cường hóa, gia tăng dược hiệu, rút ngắn thời gian tu hành.

Vu Hoành từ từ sinh hoạt cũng bắt đầu lên quỹ đạo, bình thường chủ tu Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp, xây xong kỹ năng cơ bản sau tiết, toàn lực tu hành Thủ Sơn Bát Pháp. Loạn Thần Thiên Mục Công tạm thời nhường đường hơi thở lưu chuyển tự mình tu luyện.

Như vậy liên tục một tuần sau…

Bành bành! Bành!

Hắc Hắc Linh bên ngoài trên đất trống, Vu Hoành quay người xê dịch, song quyền mang ra hai đạo kỳ diệu quỹ tích, đánh vào một bức tường đá bên trên, lại phát ra ba lần quyền vang.

Đánh xong một chiêu này, hắn thu thế điều khí.

“Rốt cục, Thủ Sơn Bát Pháp cuối cùng nhất pháp, đã luyện thành.” Tám cái động thung toàn bộ luyện thành nhập môn, tiếp xuống chính là triệt để thuần thục, nắm giữ, thông qua tắm thuốc uống thuốc cường hóa tiểu thành, sau đó theo thời gian tích lũy, tu luyện tinh khí thần phối hợp dược lực, cuối cùng đại thành.

Vu Hoành thở hắt ra.

Nhập môn, thuần thục, nắm giữ, tiểu thành, đại thành đây cũng là môn võ công này toàn bộ cảnh giới xác thực rất giản dị phổ thông phân chia pháp.

“Luyện qua chiêu số, có thể bắt đầu tắm thuốc.”

Lúc này, hắn đem chuẩn bị xong dược liệu bột phấn đổ vào thùng lớn, sau đó phất tay dẫn tới Hắc Hắc Linh ống nước làm lạnh, để đại lượng ấm áp thanh thủy, chảy vào trong đó.

Chương 514: Tu luyện (4)

Chương 514: Tu luyện (4)

Mấy phút đồng hồ sau, thùng gỗ lớn đổ đầy nước nóng.

Màu vàng nhạt dược dịch cuồn cuộn lấy, tỏ khắp ra nồng đậm mùi thuốc.

Vu Hoành cởi xuống quần áo, xoay người nhẹ nhàng nhảy vào đi.

Dược liệu bột phấn là hắc ấn từng cường hóa, hiệu quả có thu nhỏ thời gian tu hành, tăng cường dược hiệu tác dụng.

Một bộ phải tốn ba ngày thời gian mới có thể cường hóa đạt được, tương đương khó được.

Vu Hoành mới vừa vào nước, liền cảm thấy chỗ khác biệt.

Từng cỗ nóng bỏng đâm nhói cảm giác, từ thân thể của hắn các nơi không ngừng hiện lên.

Hắn thử qua bình thường tắm thuốc, loại thuốc này hiệu đối với hắn bây giờ cường độ này thân thể, không có cảm giác chút nào.

Nhưng bây giờ phó dược này tắm, hiệu quả liền cường hãn nhiều lắm.

Nửa giờ sau, Vu Hoành từ trong dược thủy nhảy lên mà ra, toàn thân chung quanh ngưng tụ ra thanh thủy, cọ rửa thân thể.

Sau đó mặc quần áo, lập tức liền bắt đầu tập luyện Thủ Sơn Bát Pháp.

Hắn song quyền như điện, trước người lấy nắm đấm phác hoạ ra một vài bức khác biệt quỹ tích phong cách hình vẽ.

Mỗi một bức chính là nhất pháp quyền chiêu.

Nương theo lấy dược hiệu, Vu Hoành hết sức chăm chú, đem tất cả mọi thứ tâm thần đều đầu nhập trong tu hành.

Một lần lại một lần Thủ Sơn Bát Pháp không ngừng b·ị đ·ánh ra.

Thời gian trôi qua một giờ, hai canh giờ, năm tiếng.

Sắc trời dần dần âm u xuống tới.

Rốt cục, đúng lúc này.

Vu Hoành song quyền dần dần hiện ra một vòng màu bạc.

Hắn đã nhận ra biến hóa, cấp tốc dừng lại, nâng lên hai tay.

“Nhanh như vậy?” Vu Hoành chính mình cũng có chút kinh ngạc.

“Quyền diện nổi màu bạc dựa theo trên sách nói, là tiến vào thuần thục cảnh giới tiêu ký.”

Phải biết có thể bị Ngọc Tuyết Tử tu vi bực này thu nhận sử dụng phàm võ, làm sao cũng sẽ không là kém nhất hàng thông thường

Cho nên môn này Thủ Sơn Bát Pháp, kỳ thật uy lực cũng không yếu.

Nhưng tại Vu Hoành nơi này, hắn vốn là cường độ thân thể cực cao, tăng thêm đạo tức lưu chuyển mọi thời tiết luyện công, còn có mấu chốt nhất hắc ấn cường hóa tắm thuốc công hiệu.

Mới một tuần, liền vượt qua nhập môn, tiến vào thuần thục cấp độ.

Cái này còn không chỉ.

Ngày thứ hai, Vu Hoành lại lần nữa tắm thuốc sau luyện công.

Thủ Sơn Bát Pháp tiến vào nắm giữ cấp độ. Hắn song quyền bắt đầu xuất hiện màu vàng nhạt.

Ngày thứ ba, tắm thuốc sau luyện quyền, nhẹ nhõm vượt qua nắm giữ, song quyền triệt để hóa thành màu vàng, thành tựu tiểu thành.

Mà tới được ngày thứ năm.

Vu Hoành sáng sớm luyện qua cuối cùng một chuyến bát pháp, đang muốn nghỉ ngơi chuẩn bị uống nước.

Đột nhiên một tiếng nhắc nhở trong lòng hắn vang lên.

'Thủ Sơn Bát Pháp đạt đến đỉnh điểm, thu hoạch được đặc chất: Cương Quyền.'

'Cương Quyền (nắm đấm của ngươi tại khai thác phòng ngự chiêu thức lúc, sẽ thu hoạch được gấp ba lực phòng ngự vật lý tăng thêm.) '

'Cầm tới đặc chất… Nhưng Cương Quyền.'

Vu Hoành dừng lại động tác, lông mày cau lại.

Đặc chất này, không phải hắn cần, mặc dù hiệu quả cũng không tệ.

Hạn chế lớn, nhưng tăng phúc cũng lớn, gấp ba hiệu quả, đặt ở trong thực chiến kỳ thật rất khoa trương.

Lắc đầu, Vu Hoành lúc này khởi hành, tiến về Tàng Thư các, lần nữa tới đến phàm võ trước kệ sách.

Đem Thủ Sơn Bát Pháp thả lại chỗ cũ, lấy ra sách thứ hai sát bên sách.

« Thiên Lôi Chưởng ».

'Lại là chưởng pháp?' Vu Hoành tiếp tục lật nhìn đến tiếp sau liên tiếp sổ, phát hiện tất cả đều là quyền pháp chưởng pháp.

Hắn thả lại sổ, suy tư dưới, đổi cái vị trí rút sách.

‘Ta muốn là có thể gia tốc Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp đặc chất, giống này đặc chất, có lẽ phải cùng đoán thể thuật móc nối…’

Nhưng hắn nghĩ lại, đạo tức lưu chuyển đặc chất này lúc trước cũng là từ Bôn Lôi Thối viên mãn sau lấy được.

Đặc chất này thu hoạch, thật đúng là không nhất định liền cùng công pháp bản thân là đoán thể hay là chưởng pháp thối pháp móc nối.

Suy nghĩ một chút, Vu Hoành lại trở lại Thủ Sơn Bát Pháp trước kệ sách, đem bản thứ hai Thiên Lôi Chưởng xuất ra, quay người ra Tàng Thư các.

Đều là lôi nói không chừng có thể mang đến vận khí tốt.

Tiếp lấy lại là đi tìm sư huynh Bạch Thắng lấy dược tài.

Bạch Thắng ngay tại chính mình lầu các trước luyện công, đâu ra đấy đánh lấy một bộ mềm nhũn quyền pháp.

Cũng không phải là Thái Cực Quyền loại kia chậm, quyền pháp này tốc độ không chậm, nhưng chính là cho Vu Hoành một loại rất mềm cảm giác.

Nhìn thấy Vu Hoành tới.

Bạch Thắng lại tiếp tục đánh chừng mười phút đồng hồ, mới cuối cùng thu thế, dừng lại.

“Sư đệ hôm nay sớm như vậy?”

Hắn cười chào hỏi.

“Ta đoán ngươi là tới lấy thuốc, đúng không? Không vội không vội, đúng lúc ngươi ta sư huynh đệ còn chưa bao giờ luận bàn qua, lần này có cần phải tới thử nhìn một chút?” Bạch Thắng xoa xoa mồ hôi trán, hướng Vu Hoành ngoắc nói.

“Cái này. Không tốt a… Sư huynh khẳng định tu vi hơn xa tại ta, đánh không lại, khẳng định đánh không lại.” Vu Hoành bất đắc dĩ nói.

“Cái kia không nhất định, nghe sư phụ nói, ngươi tự thân tu hành bộ kia công pháp, tu vi cũng tương đương với Kim Đan kỳ viên mãn. Uy lực không tầm thường. Trừ mang theo tà đạo phong cách, cần ít dùng còn lại không có vấn đề gì.” Bạch Thắng cười nói.

“Cho nên đừng sợ, tinh cầu này liền bốn người chúng ta. Không có gì tốt cố kỵ.”

“Sư huynh bây giờ cảnh giới gì?” Vu Hoành hiếu kỳ hỏi.

“Còn tại Nguyên Anh, mặt khác liền bất tiện tiết lộ. Tiểu Hổ, ngươi về sau nhớ kỹ, không cần tùy ý hỏi thăm tu vi của người khác cảnh giới. Tu vi cảnh giới thuộc về một người tu sĩ lớn nhất tư ẩn. Đồng thời, tu vi không có nghĩa là thực chiến thực lực. Đồng dạng tu vi cảnh giới tu sĩ, có thể sẽ bởi vì thực chiến kỹ nghệ chênh lệch, đánh nhau khác nhau một trời một vực. Mạnh một người đánh một đám đồng cấp cũng rất có thể.”

“Cái kia, phải chăng có có thể vượt đại cảnh giới chiến thắng đây này?” Vu Hoành hồi tưởng lại trước kia chính mình nhìn qua những cái kia tiểu thuyết trong chuyện xưa, nhân vật chính động một chút lại càng một cái đại cảnh giới nhẹ nhõm chiến thắng

Cho nên lúc này lên tiếng hỏi.

“Luyện Khí đánh Trúc Cơ, còn có này khả năng, dù sao Trúc Cơ kỳ trừ biết bay, chỉ là đánh cái căn cơ, thực lực còn không có kéo rất xa. Nhưng Trúc Cơ đánh Kim Đan, chênh lệch liền rất lớn. Kim Đan kỳ các loại pháp bảo hộ thể tầng tầng lớp lớp, đứng đấy để Trúc Cơ đánh cũng không đánh nổi. Kim Đan đánh Nguyên Anh, nếu như là rất mạnh Kim Đan viên mãn, đánh rất yếu Nguyên Anh, cũng có khả năng thắng.”

Bạch Thắng phân tích nói, “Kim Đan cùng Nguyên Anh khác biệt lớn nhất, ở chỗ thần thức cùng pháp lực chất lượng. Kim Đan kỳ không có thần thức, mà Nguyên Anh kỳ có thần thức, có thể nắm giữ cũng xử lý lượng lớn tin tức. Có cực lớn tình báo ưu thế. Đồng thời về mặt pháp lực, Kim Đan cũng còn kém rất rất xa tu sĩ Nguyên Anh.”

“Vậy sư huynh ngươi còn dự định cùng ta luận bàn?” Vu Hoành im lặng nói.

“Cái này không đánh lấy chơi đùa sao?” Bạch Thắng cười nói, “Yên tâm, quáng tinh có đại trận hộ sơn, ngươi và ta thực lực sẽ bị ước thúc phá hư phạm vi, sẽ không đả thương cùng tinh thể bản thân.”

Vu Hoành nghe được sững sờ.

Tỷ thí này còn có thể làm b·ị t·hương tinh thể?

Hắn cảm thấy mình giống như không có bản sự này… .

“Tới tới tới!” Bạch Thắng cũng không nói nhảm, đưa tay vung lên.

Bạch!

Sau lưng nó một thanh phi kiếm màu xanh biếc tuốt ra khỏi vỏ, tốc độ cực nhanh, như như ánh chớp trong nháy mắt vượt qua mấy chục mét, đâm về Vu Hoành cánh tay phải.

Một kiếm này tốc độ nhanh chóng, liền xem như hiện tại Vu Hoành cũng thiếu chút không thể kịp phản ứng.

Chờ hắn hoàn hồn, trước mắt đã là một mảnh màu xanh biếc sáng ngời chói mắt đến cực điểm.

“Sư đệ, tập trung lực chú ý a!” Bạch Thắng thanh âm lúc này mới khoan thai tới chậm.

Vu Hoành cảm giác ngực hơi đau, cúi đầu xem xét, rõ ràng đâm chính là cánh tay, nhưng mình lồng ngực quần áo lại b·ị đ·âm ra một cái lỗ hổng nhỏ, nội bộ cứng cỏi da thịt, thế mà kiếm còn không có đụng phải, liền vỡ ra một tia miệng máu.

Hắn lúc này trong lòng rốt cục đối với Nguyên Anh kỳ kiếm tu cái danh từ này có thực tế cảm thụ.

Tốc độ này. Liền vừa mới bỗng chốc kia, so với hắn lúc trước đứng trước mười mấy lần vận tốc âm thanh đ·ạ·n đạo oanh tạc, nhanh hơn rất nhiều rất nhiều.

Mà lại phi kiếm trình độ sắc bén cũng viễn siêu hắn tưởng tượng.

Còn không có đụng phải trên thân, tối thiểu cách xa nhau mười mấy centimet, chính mình cường hãn như thế thân thể thế mà liền thụ thương.

Ngay sau đó, hắn không dám khinh thường, trong đầu cấp tốc hiện lên ứng đối phương pháp.

Hắn điều khiển phi kiếm, tốc độ cực nhanh, ta hoặc là tốc độ đuổi theo hắn, hoặc là chú ý né tránh sau cận thân chiến đấu!'

Trải qua vừa rồi một kiếm kia, phòng ngự rõ ràng không thành.

Hắn tự thân Loạn Thần Thiên Mục Công thế nhưng là có tự động hộ thể, nhưng cũng không kịp hộ thể liền bị kiếm khí đâm b·ị t·hương.

Có thể thấy được nó cường độ tốc độ.

Suy nghĩ đến tận đây.

Vu Hoành triển khai tốc độ, nhanh chóng tới gần Bạch Thắng.

Hắn bây giờ Bôn Lôi thái đều dung hợp, Thái Linh Công cũng bị phong tỏa, duy nhất trụ cột chính là chủ tu Loạn Thần Thiên Mục Công. Xen lẫn trước đó tu hành quyền pháp, thối pháp ngoại hạng chiêu.

Lấy Loạn Thần Thiên Mục bàng bạc nội lực, thôi vận xuất thủ, mới là chính thống luận bàn phương thức.

Chỉ là hắn mới khẽ động thân.

Xùy! !

Một đạo xanh đậm phi kiếm, liền đã treo đến hắn phần gáy.

Bén nhọn băng lãnh kiếm khí, cách mười mấy centimet cũng làm cho Vu Hoành gáy trở nên lạnh lẽo.

Hắn cứng tại nguyên địa, chân mới phóng ra hai bước, làm chuẩn bị chạy tư thế.

Sau đó hết thảy liền kết thúc.

“Tốc độ quá chậm quá chậm…” Bạch Thắng thoáng có chút thất vọng.

“Sư đệ, ngươi tốc độ này, về sau phi hành, muốn một người đi những tinh cầu khác cái kia không được bay lên mấy chục năm a?”

“Được rồi được rồi, đi thôi, dẫn ngươi đi lấy thuốc.” Hắn không hứng lắm tay khẽ vẫy, phi kiếm trong nháy mắt biến mất, sau một khắc một đạo lục quang bay trở về hắn phía sau lưng vỏ kiếm, phát ra một tiếng vang nhỏ.

Vu Hoành không phản bác được.

Cái này hắn liên chiêu cũng không kịp ra, liền thua…

Loạn Thần Thiên Mục Công hoàn toàn không phòng được phi kiếm đâm xuyên. Mà chính mình lớn nhất át chủ bài, Loạn Thần Thiên Mục một kích, chỉ sợ còn chưa kịp phát động, liền bị phi kiếm bêu đầu.

Chênh lệch quá xa…

Hắn bỗng nhiên có chút hiểu được, cái gì là nhất kiếm phá vạn pháp.

Hai người nhìn nhau không nói gì, cùng đi Vạn Tuyết cung hiệu thuốc lấy các loại làm chế bảo tồn tốt dược liệu.

“Sư đệ, trở về có thể ngẫm lại, nhìn về sau dự định đi con đường nào.” Trước khi chia tay, Bạch Thắng đề câu.

“Cũng đừng nhụt chí, ta là kiếm tu, tu vi cảnh giới cũng viễn siêu ngươi, thắng ngươi rất đơn giản mới là hiện tượng bình thường.”

“Ừm.” Vu Hoành gật đầu.

Ánh mắt của hắn quét mắt đối phương phía sau thanh kia phi kiếm màu xanh biếc, từ tỷ thí xong đến bây giờ, hắn đều đang nghĩ, chính mình gặp phải các loại nguy hiểm quái vật bên

trong, có cái gì có thể khắc chế loại tốc độ này cực nhanh, sức sát thương cực mạnh chiến pháp

Mà nghĩ tới đây, hắn đành phải ra một đáp án.

Nếu như ngươi không bằng Bạch Thắng nhanh, cũng ngăn không được phi kiếm đâm xuyên. Như vậy biện pháp duy nhất, chính là để hắn không động được tay.

Nếu như phi kiếm xuất liên tục vỏ cũng làm không được, tự nhiên là sẽ không thua.

Trong lòng của hắn lúc này đã có đáp án.

Cái kia duy nhất khả năng có thể thắng qua Bạch Thắng phương pháp, chính là huyễn!

Hắc tai bên trong, có không ít quái vật đều là tự mang ảo giác nhận biết ảnh hưởng các loại năng lực. Nếu như giống này năng lực cường hóa đến chỗ cao, không cần rất cao, chỉ cần có thể hơi lừa dối Bạch Thắng, liền đầy đủ để nó phi kiếm mất đi công kích phương hướng.

'Nếu như có thể như chữa bệnh đồng dạng, trị chưa bệnh chi bệnh, để cho địch nhân liền xuất thủ cũng không ra được, chính là tất thắng.' Vu Hoành trong lòng lần đầu có chính mình đối với thực chiến lĩnh ngộ.

Tại song phương thực lực tu vi chênh lệch không lớn tình huống dưới, đây là duy nhất có thể thắng được Bạch Thắng loại này tập trung tất cả lực lượng hội tụ phi kiếm một điểm kiếm tu chi pháp.

'Như vậy xem ra, ta có lẽ có thể từ đặc chất nhúng tay vào. Vừa vặn Loạn Thần Thiên Mục Công cũng am hiểu loạn tâm thần người…" Vu Hoành dẫn theo cầm tới dược liệu, đi tại trên đường trở về, dần dần lâm vào trầm tư.

Chương 515: Đêm (1)

Chương 515: Đêm (1)

Cầm Thiên Lôi Chưởng dược vật, Vu Hoành một đường cũng không dừng lại, phi tốc trở về Hắc Hắc Linh.

Cùng sư huynh luận bàn, để hắn ẩn ẩn thấy rõ tương lai mình con đường nên như thế nào tiến lên.

Trước đó hắn là bị nguyên tai bức bách, bị động từng bước một hướng phía trước, mà bây giờ, hắn cuối cùng có rảnh rỗi, ổn định lại tâm thần, cân nhắc tương lai mình quy hoạch.

Vu Hoành một người từ từ đi tại từ Vạn Tuyết cung trở về Hắc Hắc Linh chính mình ở.

Hắn chỗ ở lầu các, bị Bạch Thắng lấy cái thuận tiện xưng hô danh tự, gọi Bạch Hổ lâu.

Vu Hoành cảm thấy cái tên này cũng không tệ lắm, chủ yếu vẫn là bởi vì hắn chủ tu nội công Loạn Thần Thiên Mục Công, hiện ra bên ngoài hình thành hình dáng là một đầu to lớn quái dị Bạch Hổ.

Bạch Hổ lâu làm trung tâm, chung quanh ước chừng phương viên hai cây số phạm vi, đều bị Ngọc Tuyết Tử chia cho hắn, làm hắn tư nhân khu vực.

'Đáng tiếc… Nếu như Khô Thiền bọn hắn có thể kiên trì một hồi nữa, cũng tới đến nơi đây, có lẽ cũng có thể bái nhập Ngọc Tuyết Tử lão sư môn hạ… .' Vu Hoành trong lòng dù sao cũng hơi tiếc hận, từ hiện hữu tin tức nhìn, nơi này Thanh Hà sơn, xa xa cường hãn hơn Phù Không Thành rất nhiều

Mà lại một hàng đơn vị tại Phượng Nhãn đằng sau nguyên tai chỗ càng sâu, một cái khác chỉ là thủ ở ngoài Phượng Nhãn trung tâm không cách nào xâm nhập.

Cao thấp khác biệt lập lộ ra.

‘Hì hì.’

Ngay tại Vu Hoành vừa đi vừa suy tư công pháp và tương lai lúc, bỗng nhiên, dưới mặt đất trong đường hầm mỏ, u ám bên trong, đột nhiên vang lên một tia cười nhẹ.

Vu Hoành theo tiếng kêu nhìn lại.

Phát hiện phía trước đường hầm mỏ phía bên phải, đang có một cái thấp bé bóng người, cõng một cái rất lớn bao khỏa, lẳng lặng đứng ở cạnh tường chỗ, mặt hướng lấy hắn.

“Ngươi là ai?” Vu Hoành dừng lại, thị lực vận đủ nhìn lại. Lập tức thấy rõ đối phương toàn bộ bộ dáng.

Đó là một cái chỉ có một mét không đến người lùn một dạng tên lùn, mặc một thân màu đen xám quần áo bẩn, tầng tầng lớp lớp quần áo có chút rách rưới, nhưng quần áo hack đầy nhiều loại bọc nhỏ

Trừ ra những này, bắt mắt nhất, hay là lấy người lùn phía sau mọc ra một cái cự đại đỏ thẫm bướu thịt.

Bướu thịt này khoảng chừng hơn hai mét đường kính, tựa như một ngọn núi nhỏ đặt ở người lùn phần lưng. Để hắn kìm lòng không được đến gập cả lưng, cúi đầu, thấy không rõ khuôn mặt.

“Hì hì ha ha…” Người lùn tiếp tục cười.

“Khách nhân, cần gì không a? Rất rẻ…”

“Ngươi là thương nhân? Người bán hàng rong?” Vu Hoành hiểu được, đây là chạy đến dưới mặt đất trong động mỏ chào hàng du thương.

Hắn dừng lại, hỏi.

“Ngươi cũng có cái gì? Dùng cái gì tiền tệ?”

“Đồ của ta không nhiều, nhưng đều rất hữu dụng, đặc biệt là đối với hiện tại ngươi…” Người lùn mỉm cười nói.

Vu Hoành híp híp mắt, tiến lên đến gần.

Tới gần hắn mới càng thêm thấy rõ, cái này du thương trên lưng bướu thịt to lớn, nội bộ còn thỉnh thoảng có không biết hở ra, không phải nhô ra, lại thỉnh thoảng lõm, rất là quỷ dị.

“Đến xem đi.” Du thương người lùn hai tay mở ra, tay trái tay phải lòng bàn tay riêng phần mình thả một viên đan dược.

Tay trái là màu đen, tay phải là màu trắng.

“Những sự tình này cái gì?” Vu Hoành nhíu mày hỏi.

“Màu đen là Bảo Tâm Đan, có thể cho tinh thần ý thức của ngươi khỏi bị không biết xâm nhập cùng ô nhiễm. Nhưng hiệu quả chỉ có một tháng, cần liên tục phục dụng.” Nho trả lời.

‘Màu trắng là Bảo Thân Đan, có thể bảo hộ thân thể ngươi không nhận không biết ô nhiễm. Đồng dạng hiệu quả thời gian cũng là một tháng, cần liên tục phục dụng.”

“Ngươi cảm thấy ta cần cái này?” Vu Hoành hỏi.

“Như vậy cái này đâu?” Người lùn du thương rút tay về, ở trên người trong túi móc móc, lại lấy ra hai loại sự vật.

Tay trái là một thanh màu tím nhạt không biết tên chất liệu chủy thủ.

Tay phải là một tấm niên đại xa xưa còn có không trọn vẹn giấy mỏng.

“Hiện tại, tay trái là cốt chất v·ũ k·hí, có cái gì hiệu quả ta không biết, chỉ có thể nhìn ngươi vận khí. Tay phải là một quyển không trọn vẹn không biết kinh thư, hư hư thực thực một loại nào đó cường đại công pháp một bộ phận.” Người lùn cười miêu tả, “Ta chỗ này, tất cả giao dịch giá cả, đều là dùng tinh tệ.”

Vu Hoành trên thân không có tinh tệ, nhưng hắn so với mua đồ, càng tò mò hơn là, gia hỏa này là từ chỗ nào xuất hiện.

“Sư huynh rõ ràng nói cho ta biết, toàn bộ tinh cầu cũng chỉ có chúng ta bốn người.” Vu Hoành nói.

“Xem ra ngươi không muốn mua?” Người lùn cười thu tay lại, “Vậy liền không quấy rầy, chờ mong ngài lần sau quang lâm. Nếu như ngươi còn có lần sau.”

Xùy!

Vu Hoành tiếp theo một cái chớp mắt còn muốn nói chuyện, lại thấy hoa mắt, cái gì cũng nhìn không thấy.

Đối phương tại trước mắt hắn trong nháy mắt biến mất.

Không phải thuấn di, hắn cường đại thị lực có thể nhìn ra được, thuấn di cần khuấy động rất mạnh không gian ba động. Cũng cần bộc phát cực mạnh tự thân năng lượng. Vô luận cái này năng lượng là cái gì tính chất.

Nhưng vừa mới người lùn này phương thức rời đi, càng giống là không lưu một tia dấu vết hư không tiêu thất.

Vu Hoành đến gần đi qua, nhìn một chút mặt đất, trên mặt đất căn bản liền không có vừa mới người lùn kia dừng lại đứng yên vết tích.

‘Gia hỏa này, câu nói sau cùng, có ý tứ gì?’

Trong lòng dâng lên một tia cảnh giác về sau, hắn quay người tăng thêm tốc độ, cấp tốc trở về.

Soạt.

Mới vào nhà không có vài phút, bên ngoài liền rơi ra mưa to.

Màu đen xám hạt mưa nện ở mặt đất, ẩn ẩn đem đại địa nhuộm thành một chút màu đậm.

Vu Hoành đứng ở cửa sổ, ở tại ấm áp như xuân trong phòng an toàn, xuyên thấu qua pha lê nhìn qua cái này có chút thần bí quái dị tinh cầu.

Hồi tưởng cái kia người lùn du thương lời nói, hắn lại lần nữa nhớ tới những ngày này phát hiện không bình thường chỗ.

“Có lẽ tên kia nói đúng, nơi này ẩn giấu đi rất sâu bí ẩn, rất sâu nguy hiểm. Nếu có lựa chọn, ta sẽ không lưu lại, nhưng cũng tiếc… Hiện tại trong thời gian ngắn chỉ có Ngọc Tuyết Tử có thể giúp ta cách một đoạn thời gian trấn áp một lần Thái Linh Công. Nếu là bây giờ rời đi, ta không biết lúc nào mới có thể gặp lại Ngọc Tuyết Tử lão sư như vậy thiện ý cường giả.”

Đây cũng là Vu Hoành rõ ràng phát giác được không thích hợp, cũng nhất định phải lưu lại nguyên nhân, bởi vì, hắn không có lựa chọn nào khác.

Sáng sớm hôm sau, Vu Hoành liền bắt đầu phỏng đoán đọc Thiên Lôi Đường, đồng thời chuẩn bị tắm thuốc dược thủy, mưa to vẫn như cũ còn tại dưới, nhưng hắn tại trong phòng an toàn không chút nào thụ ảnh hưởng.

Cấp tốc để vào dược liệu tại trong thùng lớn chờ hắn ngâm lấy, Vu Hoành thu dọn một chút trên thân, liền vội vàng rời đi, đi Vạn Tuyết cung cho lão sư thỉnh an.

Ngọc Tuyết Tử là một cái rất chú trọng mỗi ngày thỉnh an người. Trừ ra bế quan lâu dài, bằng không hắn không cho phép đệ tử quá mức thư giãn, cho nên mỗi ngày hắn đều cần từ thỉnh an để phán đoán các đệ tử ngày thường sinh hoạt trạng thái. Vu Hoành thỉnh an hoàn tất về sau, rất nhanh từ Vạn Tuyết cung đi ra, tiến vào trở về dưới mặt đất đường hầm mỏ.

Nhỏ xíu gió, từ đường hầm mỏ nhập khẩu mặt bên thổi tới. Nơi đó có một cái có chút quen mắt lỗ đen. Ngay tại trên vách đá.

Vu Hoành đã rất nhiều lần đi qua từ nơi này. Nhưng chỉ có lần thứ nhất lúc, đụng phải lỗ rách này, ở giữa cực kỳ lâu, đều không có gặp lại.

Thẳng đến lần này.

Lỗ rách này lại xuất hiện.

Hắn vốn cho rằng là sư huynh sư tỷ phụ trách điền vào cửa hang, không nghĩ tới, hôm nay lại đang trên vị trí cũ, thấy được một cái cùng trước đó giống nhau như đúc lỗ rách.

Đùng.

Vu Hoành đứng tại chỗ, không nhúc nhích.

Hắn hai mắt cố gắng nhìn chăm chú lỗ rách, nhưng lại chỉ có thể nhìn thấy bên trong một mảnh không đáy hắc ám.

Do dự một chút, hắn phất tay một chỉ, lập tức một tên Tốc Nhân trống rỗng ngưng tụ mà ra, hướng phía lỗ rách đi đến.

Phốc.

Trong lúc vô thanh vô tức, lỗ rách biến mất.

Đi vào Tốc Nhân tựa hồ chính là kích phát nó biến mất thời cơ.

'Lại là dạng này. Đột nhiên xuất hiện, đột nhiên biến mất.'

Vu Hoành nếm thử liên hệ xuống Tốc Nhân, đáng tiếc, không hề có động tĩnh gì. Giữa bọn chúng liên hệ đã triệt để bị tách ra.

Không có lên tiếng, hắn quay người tăng thêm tốc độ, hướng phía phòng an toàn phương hướng trở về.

Ở chỗ này khoáng tinh này bên trên, duy nhất có thể làm cho nàng triệt để yên lòng nghỉ ngơi địa phương, cũng chỉ có Hắc Hắc Linh.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua.

Vu Hoành bắt đầu từ Thủ Sơn Bát Pháp chuyển thành Thiên Lôi Chưởng.

Chưởng pháp này tổng cộng có sáu tầng, mỗi một tầng phân biệt dùng mang chữ Lôi bốn chữ mệnh danh.

Danh xưng tu đến đỉnh điểm, có thể tay không dẫn động thiên lôi phụ thể, điệp gia tự thân cự lực, oanh tạc địch thủ.

Chưởng pháp này đối với mình cường độ thân thể cũng có huấn luyện.

Vu Hoành dùng hắc ấn cường hóa dược vật hiệu quả, tiếp tục vùi đầu tiến vào điên cuồng khổ tu bên trong.

Một tuần sau, Thiên Lôi Chưởng nhập môn thành công.

Soạt một tiếng tiếng nước chảy.

Vu Hoành từ thùng lớn bên trong đứng dậy, sấy khô trên thân trình độ.

Lại đến nên đi Vạn Tuyết cung ân cần thăm hỏi sư phụ thời điểm.

Hắn đổi thân quần áo, cấp tốc đi ra ngoài, tiến vào dưới mặt đất đường hầm mỏ.

Một đường gia tốc.

Rất nhanh, tại nhanh đến Vạn Tuyết cung lúc, bước chân hắn bỗng nhiên ngừng lại.

Trên tường lỗ rách kia lại xuất hiện.

Không chỉ như vậy, lỗ rách bên trong, còn vươn một cái màu vàng sậm hư thối cánh tay, ở bên ngoài trên mặt đất sờ loạn loạn móc.

Cánh tay kia tương đương tráng kiện, so hiện tại Vu Hoành cánh tay còn lớn hơn hai vòng.

Nó vô ý thức ở bên ngoài địa phương lục lọi, phảng phất tại tìm kiếm cái gì.

Tìm một hồi lâu, cái gì cũng không có mò được, cánh tay chậm rãi rụt trở về, không có động tĩnh.

Vu Hoành đợi đến cánh tay hoàn toàn biến mất, mới động lòng, ngưng tụ một đạo Thải Kính Đạo Nhân thân ảnh.

‘Vào xem.’ hắn phân phó nói.

Thải Kính Đạo Nhân đỉnh lấy một đầu thải quang, cấp tốc lóe lên, xuất hiện tại lỗ rách trước cửa, sau đó đâm đầu lao vào.

Không gãy!

Lần này Vu Hoành cảm ứng được, chính mình cùng Thải Kính liên hệ không gãy

Hắn đứng tại cửa hang chờ đợi trong một giây lát, thẳng đến Thải Kính lại lần nữa từ lỗ rách bên trong đi ra, hắn mới chậm rãi tới gần, sau đó đưa tay từ từ thăm dò vào lỗ rách.

Cảm giác tựa như là xuyên thấu một tầng lạnh buốt màn nước.

Vu Hoành xác định không có vấn đề, liền tiến lên một bước bước ra.

Phốc.

Chỉ một thoáng, trước mắt hắn trời đất quay cuồng.

Sau một khắc, hắn lại lần nữa xuất hiện ở lỗ rách trước, tựa hồ chính mình căn bản không tiến vào đồng dạng.

Nhưng rất nhanh, Vu Hoành liền phát hiện không thích hợp.

Không khí nơi này, hồng trị quá cao! ! !

Hắn hít một hơi, cảm nhận được hồng trị nồng độ liền vượt xa trước đó cảm giác cường độ.

Trong không khí, chí ít vượt qua hơn vạn hồng trị bức xạ năng, không chút kiêng kỵ khuếch tán bốn phía.

Vu Hoành vẫn ngắm nhìn chung quanh nhìn một chút. Phát hiện dưới mặt đất trong hầm mỏ tràn ngập một loại thật mỏng sương mù.

Hắn suy nghĩ một chút, phất tay triệu hồi ra chín tên Thải Kính Đạo Nhân, để nó hướng chung quanh cấp tốc khuếch tán ra đến, dò xét tình huống.

Dò xét kéo dài vài phút, rất nhanh, Vu Hoành tựa hồ phát hiện cái gì, quay người hướng phía Vạn Tuyết cung cửa ra vào đi đến.

Xuyên qua lối ra.

Vu Hoành bỗng nhiên con ngươi co rụt lại. Đứng tại chỗ bất động.

Hắn căn bản không nghĩ tới, chính mình nhìn thấy cảnh tượng, thế mà lại là bộ dáng như vậy.

Ô ô.

Hàn phong nhẹ vang lên, thổi đến Vu Hoành tóc dài vạt áo không ngừng giơ lên.

Hắn lẳng lặng đứng tại Vạn Tuyết cung trước đại môn, nhìn qua tòa này hắn xuất nhập đã rất nhiều lần khu kiến trúc.

Lúc này lâm vào suy tư toàn bộ Vạn Tuyết cung, ở trước mặt hắn, sớm đã biến thành một vùng phế tích.

Chỉ có chút ít mấy chỗ, còn lưu lại rách nát đoạn tường.

Vu Hoành từ từ đi vào, một đường xem xét tình huống.

“Không đúng!” Đột nhiên hắn nhíu mày lại, đưa tay trên mặt đất nh·iếp lên một tia bã vụn.

“Vết tích này, trạng thái, không phải gần đây mới sụp đổ. Mà hẳn là cực kỳ lâu trước kia, liền đã hoàn toàn hủy đi.”

Vu Hoành cấp tốc lật nhìn dưới, đi trước hướng lão sư thường tại vài toà đạo cung, không có phát hiện. Đồng thời những này đạo cung trên mặt đất không có chút nào người hoạt động lưu ngấn.

Hắn càng phát ra khẳng định, nơi này đã cực kỳ lâu không có người đã tới.

Chương 516: Đêm (2)

Chương 516: Đêm (2)

Rất nhanh, lần theo lỗ rách đường cũ trở về.

Vu Hoành tại trên mặt tường làm cái tiêu ký, âm thầm sẽ thấy hết thảy ghi ở trong lòng.

Trở về tiếp tục tu Thiên Lôi Chưởng.

Đảo mắt lại là năm ngày đi qua. Thiên Lôi Chưởng thuận lợi đột phá đến tầng thứ ba.

Lấy hắn bây giờ ngộ tính cùng cường độ thân thể, tu luyện võ học này, độ khó cực thấp, chớ nói chi là còn có hắc ấn cường hóa dược vật phụ trợ.

Mà liền tại hắn sắp đột phá tầng thứ tư lúc, sáng sớm lần nữa đi vấn an trên đường, lại gặp cái kia thần bí người lùn du thương.

'Ngươi còn sống. Hì hì ha ha…' người lùn tựa hồ có chút ngoài ý muốn, hướng phía Vu Hoành phát ra tiếng cười quái dị.

Trong hầm mỏ, tia sáng âm u, tất cả ánh sáng đến người lùn bên người đều giống như bị thôn phệ đồng dạng, cái gì cũng nhìn không thấy.

"Ngươi có ý tứ gì?" Vu Hoành nhíu mày.

"Hì hì… Nhìn thấy lỗ rách kia sao? Đi vào qua sao?" Người lùn tránh không đáp, nói sang chuyện khác.

"Bên trong là tình huống như thế nào, vì sao Vạn Tuyết cung bên trong cũng có một tòa, hơn nữa còn là toàn bộ hủy đi." Vu Hoành trầm giọng hỏi.

“Đó là chân tướng a…” Người lùn cười trả lời.

“Trong lòng ngươi không phải đã có đáp án?

Vu Hoành im lặng.

Xác thực, hắn xác thực suy đoán một chút đồ vật. Đồng thời theo thời gian chuyển dời, trong lòng của hắn suy đoán cũng càng ngày càng đạt được xác định.

“Nguy hiểm ở khắp mọi nơi, ngươi nhìn thấy, nghe được, không nhất định chính là an toàn…” Người lùn tiếp tục nói, “Rời đi đi… Rời đi… Hì hì.”

Nương theo lấy sau cùng vui cười, hắn lại một lần nữa chớp mắt biến mất.

Vu Hoành đứng tại chỗ, trầm mặc hồi lâu, sau đó hắn lần này lần đầu không gấp phòng an toàn, mà là chuyển cái ngoặt, đi hướng Tàng Thư các.

Trong Tàng Thư các, có một cột giá sách, tiêu ký lấy lịch sử.

Phía trên đồng dạng lít nha lít nhít đổ đầy các loại liên quan tới Thanh Hà sơn thư tịch.

Vu Hoành cấp tốc lục soát dưới, rất nhanh liền tìm được Vạn Tuyết cung.

Đó là một bản đặt ở nơi ngoài cùng nhất, dễ thấy vị trí viết tay cuốn vở.

Trang bìa là màu khô vàng lá rụng đồ án.

Vu Hoành nhẹ nhàng mở ra, trực tiếp lật đến một trang cuối cùng.

Bên trong đoạn thứ nhất nói, rõ ràng viết.

‘Thanh Hà nguyên 17 năm 73, Ngọc Tuyết Tử nhất mạch Vạn Tuyết cung môn nhân phấn chiến tiền tuyến, cuối cùng đạo cung hủy hết, Ngọc Tuyết Tử nhất mạch tử thương thảm trọng, chỉ còn lại ba người m·ất t·ích, tung tích không rõ.’

“…” Vu Hoành nhìn xem đoạn này ghi chép văn tự, nghĩ lại tới cái kia biến thành phế tích quần thể đạo cung, trong lòng bộ phận suy đoán đã có đáp án.

Cho hắn tiếp tục về sau lật, phía sau tất cả đều là các loại tìm kiếm không có kết quả ghi chép tin tức.

Cuối cùng một đoạn, người tìm kiếm tuyên cáo từ bỏ, triệt để rời đi viên quáng tinh này, từ đây đem nơi đây từ Thanh Hà sơn bên trong triệt để loại bỏ.

Vu Hoành lẳng lặng vuốt ve cuối cùng trang giấy này, một lần nữa đem nó thả lại.

Sau đó lại đang lịch sử một cột tìm kiếm lên sách khác.

Rất nhanh hắn lại tìm đến một bản liên quan tới Thanh Hà sơn bản bộ giới thiệu sách.

Lật nhìn dưới, đại khái cùng Ngọc Tuyết Tử miêu tả không sai biệt lắm, nhưng đến tiếp sau còn nhiều thêm một chút Thanh Hà sơn đối mặt tinh tai liên tục bại lui ghi chép.

Một hơi lật đến cuối cùng, Vu Hoành nhìn thấy ghi chép người là cái một cái lạ lẫm lại có chút liên hệ danh tự.

Người ghi chép: Vạn Tuyết cung Phong Tuyết Tử.

‘Ngọc Tuyết Tử cùng Phong Tuyết Tử, đều là xuất thân Vạn Tuyết cung, trong đó nhất định có chút liên quan.’ Vu Hoành âm thầm đem cái tên này ghi lại.

Bên ngoài lúc này sắc trời đã tối, hắn đứng người lên, chuẩn bị trở về chỗ mình ở chờ ngày mai lại đến thẩm tra.

Nhưng vừa đứng dậy, hắn liền đến, trên đất cái bóng của mình một bên, còn nhiều thêm một đạo màu hơi đen bóng người.

Hắn chậm rãi xoay người, nhìn thấy Tàng Thư các cửa chính, đang đứng một cái áo trắng như tuyết, lưng đeo trường kiếm nam tử xa lạ.

Nam tử sắc mặt trắng bệch, hai mắt phát xanh, mỉm cười mà cứng ngắc nhìn chăm chú lên hắn.

‘Là ngày đó cái kia ý đồ tiến vào phòng an toàn gia hỏa!’ Vu Hoành một chút liền nhận ra đối phương bộ đáng.

Trong lòng có chút run lên.

“Ngươi là ai?” Hắn trầm giọng hỏi.

Nam tử không nói gì, chỉ là khóe miệng khẽ nhếch, lộ ra một tia tươi cười quái dị.

Xùy!

Sau một khắc, sau lưng của hắn phi kiếm trong nháy mắt bão tố ra, hóa thành một đạo xanh đậm điện quang, trong nháy mắt đánh phía Vu Hoành đầu.

Điện quang kia tốc độ quá nhanh quá nhanh, đến mức Vu Hoành rõ ràng đã hết sức chăm chú, nhưng vẫn là phản ứng không có đuổi theo, chậm một cái chớp mắt, chỉ tới kịp dùng cánh tay ngăn trở, người lui lại một bước.

Xùy!

Trên người hắn bên ngoài cánh tay, bị cắt ra một đầu dài nhỏ miệng máu.

Hộ thể nội lực lúc này mới kích phát bao trùm toàn thân. Đồng thời kim quang lấp lóe dưới, thương thế bắt đầu cấp tốc khôi phục.

Nhưng Vu Hoành lúc này căn bản không có rảnh chú ý những này, bởi vì cái kia ánh kiếm màu xanh biếc lại tới.

Xùy! !

Ánh kiếm màu xanh biếc triệt để hóa thành thiểm điện, chớp mắt vượt qua mười mấy mét, phi đâm Vu Hoành mi tâm.

Tốc độ này quá nhanh, có thể làm cho lúc này Vu Hoành cũng vô pháp đuổi theo cũng kịp phản ứng tốc độ, chí ít đã đạt đến gấp mấy chục lần vận tốc âm thanh trình độ.

Mắt thấy kiếm quang kia liền muốn chạm đến mi tâm làn da.

Vu Hoành toàn lực cảnh giới làm ra tức thời phản ứng, lúc này mới khoan thai tới chậm.

Loạn Thần Thiên Mục! !

Không do dự, Vu Hoành xuất thủ chính là đại chiêu.

Hắn mắt phải bịt mắt bị chuyển bắn thủng một đạo sáng chói như cầu vồng chùm sáng, từ trong mắt của hắn nổ bắn ra mà sáng chói ánh sáng cầu vồng buộc nói là màu sắc rực rỡ, kì thực bên trong hạch tâm là lấy màu tím làm chủ, còn lại sắc vờn quanh bốn phía, hình thành Chuyển Luân chùm sáng hình thái.

Phốc! !

Màu sắc rực rỡ ánh mắt chùm sáng tốc độ đồng dạng cực nhanh, một chút cũng đem phi kiếm màu xanh biếc chính giữa thân kiếm.

Cả hai tại khoảng cách Vu Hoành mi tâm chỉ có nửa mét không đến giữa không trung, điên cuồng giằng co đối hao.

Coong!

Rốt cục, phi kiếm màu xanh biếc một chút nổ tung, hóa thành là vô số màu xanh biếc điểm sáng.

Mà Vu Hoành Loạn Thần Thiên Mục chùm sáng cũng chậm rãi dập tắt, trong không khí lưu lại cả hai đối hám còn sót lại kịch liệt hạt năng lượng ba động.

“Sư đệ! Không có sao chứ! ?” Tàng Thư các ngoài cửa, lúc này mới xuất hiện Bạch Thắng thân ảnh.

Hắn khuôn mặt nghiêm nghị, trong tay dẫn theo tự thân ra khỏi vỏ phi kiếm. Vẫn ngắm nhìn chung quanh, trên mũi kiếm còn lưu lại một vòng v·ết m·áu.

“Nơi này có thời điểm sẽ xuất hiện một chút hắc tai quái vật, nếu là gặp được, tuyệt đối đừng ngạnh kháng, ngươi bây giờ thực lực vẫn ít nhiều có chút yếu.” Bạch Thắng dặn dò.

“Ừm tốt.” Vu Hoành lúc này lau cái trán, mới phát hiện đã tràn đầy mồ hôi lạnh.

Vừa mới cái kia kiếm tu quái nhân, thực lực mặc dù kém xa Bạch Thắng, nhưng cũng hoàn toàn không phải hắn có thể v·a c·hạm, chỉ là hai cái đối mặt, tự cứu kém chút ngăn không được. Có lẽ nếu không phải sư huynh đuổi tới, chính mình không nhất định có thể thắng được đối phương.

Cái này khiến Vu Hoành ý thức được, chính mình một thân thực lực, bị phong ấn Thái Linh Công về sau, không chỉ ngã đến lợi hại, ở chỗ này cũng ở vào chuỗi thức ăn tầng dưới chót nhất.

“Không có việc gì liền tốt!” Bạch Thắng nhẹ nhàng thở ra, “Phát giác được không đúng, ta lập tức liền hướng bên này bay tới, còn tốt kịp thời đuổi kịp. Hiện tại ta lập tức đưa ngươi trở về. Lúc này biệt ngoại ra, vô cùng nguy hiểm.”

“Vậy liền đa tạ sư huynh!” Vu Hoành vội vàng nói tạ ơn.

Mấy phút sau, Bạch Thắng xây Vu Hoành đưa về Bạch Hổ lâu, chính mình thì rút kiếm bước nhanh đi vào hắc ám.

Vu Hoành không biết hắn muốn đi đâu, nhưng xem ra tuyệt sẽ không là ra ngoài đi dạo.

Hắn đứng tại trong phòng an toàn, cách cửa sổ, nhìn qua bên ngoài bao phủ toàn bộ tinh cầu đêm tối, trong lòng cảm khái.

Đùng.

Đột nhiên một tiếng vang nhỏ.

Trước mặt trên cửa sổ, bỗng nhiên nhiều hơn một khuôn mặt người.

Một tấm trắng bệch vặn vẹo, mang theo quái dị mỉm cười mặt người.

Là vừa vặn tập kích hắn loại kia kiếm tu áo trắng!

C-K-Í-T..T…T…

Mặt người nhìn chăm chú lên Vu Hoành, tại trên cửa sổ đè ép, ma sát.

Hắn đầu lưỡi duỗi ra, liếm láp pha lê lưu lại một đầu màu xám trắng chất nhầy vết tích.

Vu Hoành đờ đẫn nhìn đối phương, sắc mặt bình tĩnh.

"Xem ra nơi này ban đêm, cũng rất nguy hiểm…" Hắn hồi tưởng mấy lần đều là chạng vạng tối hoặc là ban đêm gặp được những quái vật này.

Còn tốt chính là, hắn có Hắc Hắc Linh phòng an toàn, nếu không nếu là ngủ ở Bạch Hổ trong lâu, sợ là ngay cả lúc nào bị xử lý cũng không biết.

Hắn có thể không cảm thấy chính mình bố trí những Tiểu Vô Trần Trận kia có thể ngăn cản trước mắt loại này quái vật cường hãn.

Ngay cả Loạn Thần Thiên Mục ánh sáng cũng chỉ là miễn cưỡng có thể đánh lui đối phương, có thể thấy được đối phương cường đại.

Không hổ là nguyên tai nơi cực sâu.

Cũng không hổ là chưa từng bị mặt khác thuyền trưởng thăm dò qua khu vực.

Bá.

Vu Hoành không nhìn đối phương nhìn chăm chú, một thanh kéo lên tấm che, xoay người đi tu luyện Thiên Lôi Chưởng.

Bành.

Bành.

Bành.

Bành!

Sau lưng ngoài cửa sổ, lúc này truyền đến từng đợt có tiết tấu tiếng va đập.

Va chạm rất mạnh, toàn bộ phòng ở đều tại có chút rung động.

Cũng may chính là, phòng an toàn cường hóa rất nhiều rất nhiều vòng, lực phòng ngự phá trần, phi thường kiên cố. Bây giờ còn có thể tự hành chữa trị, càng thêm khoa trương.

Vu Hoành trở lại phòng điều khiển chính bắt đầu tu luyện, càng là nguy hiểm, hắn càng là cần mau chóng xoát ra thích hợp đặc chất.

Tiếng va đập một lần tiếp một lần, một mực kéo dài toàn bộ ban đêm.

Thẳng đến ngày thứ hai trời đã nhanh sáng rồi, mới dần dần biến mất.

Vu Hoành từ trong nhập định lấy lại tinh thần, nhìn một chút sắc trời bên ngoài, đứng người lên, hắn thở dài một hơi, hướng trong miệng rót một chi thuốc cường hóa nước.

Đứng dậy bắt đầu lần theo Thiên Lôi Chưởng tập luyện quyền pháp.

Thời gian dần trôi qua, song chưởng của hắn ẩn ẩn nổi lên tê tê hồ quang điện màu lam. Đây là Thiên Lôi Chưởng bắt đầu vận công hiệu quả.

Loại công pháp này bình thường đều yêu cầu muốn tiền kỳ rèn luyện cường độ thân thể, cho nên Vu Hoành bây giờ cường độ cao thân thể, tại sơ kỳ sẽ rất chiếm tiện nghi.

Bây giờ cũng là như thế, đến tầng thứ tư, mới bắt đầu đã không còn trên người ưu thế, mà là chuyển thành lĩnh ngộ cùng thiên lôi tương dung ý cảnh.

Có lẽ là tối hôm qua đạo kia phi kiếm màu xanh biếc tựa như lôi điện, kích thích Vu Hoành, lúc này trong đầu của hắn nghĩ tới cùng lôi điện tương dung, liền tự nhiên mà vậy liên tưởng đến thanh kia xanh đậm phi kiếm.

Xoẹt một chút, hắn giữa song chưởng đột ngột hiện lên một đạo màu xanh đậm hồ quang điện.

Thiên Lôi Chưởng nội lực trong nháy mắt tại thời khắc này đột phá đến tầng thứ tư.

Thu dọn một chút trên thân, Vu Hoành trong lòng không có bao nhiêu mừng rỡ. Mà là trước khi ra cửa hướng Vạn Tuyết cung.

Thời gian này, hắn cũng nên đi tìm Ngọc Tuyết Tử vấn an.

Vừa vặn có thể hỏi thăm một chút quái vật kia sự tình.

Ăn xong, hơn mười phút về sau, Vu Hoành đã đứng ở Ngọc Tuyết Tử trước người, lẳng lặng chờ.

"Ban đêm tập kích?" Ngọc Tuyết Tử sững sờ.

"A, ngươi nói là, những cái kia du đãng sinh hồn a?"

Hắn hiểu rõ tỏ ra hiểu rõ.

"Nơi này chính là tinh tai nơi cực sâu, dù có Thiên Tôn phong ấn cửa ra vào, cũng tất nhiên sẽ có có khác với khu vực khác dị tượng, loại tình huống này kỳ thật rất nhiều, từ từ thích ứng liền tốt."

Nhìn hắn cũng không thèm để ý dáng vẻ, hiển nhiên giống này sự tình cũng không phải là một lần xuất hiện. Mà là trạng thái bình thường hóa.

"Có thể mấu chốt là, đệ tử giống như, đánh không lại bọn hắn." Vu Hoành bất đắc dĩ nói.

Hắn hiện tại đã biết rõ, vì cái gì mặt khác thuyền trưởng vào không được.

Không nói trước Phượng Nhãn bên kia cần cực kỳ cao cường độ yêu cầu, chính là tiến đến, gặp được những này mạnh đến mức biến thái nguyên tai quái vật, cũng là đưa đồ ăn phần.

"Đánh không lại? Cái này…" Ngọc Tuyết Tử có chút ngạc nhiên, lập tức sắc mặt một chút nghiêm túc, "… Dạng này… Vậy ta cho ngươi một cái cái này."

Hắn từ trên cổ tay, gỡ xuống một cái cỏ xanh biên thô ráp vòng tay, đưa cho Vu Hoành.

“Đây là Cửu Diệp Ngọc Hoàn, có thể an tâm tĩnh khí, sinh ra để tinh tai quái vật chán ghét khí tức, không cách nào tới gần.” Ngọc Tuyết Tử giải thích.

“Đa tạ sư tôn!” Vu Hoành một tiếng này sư tôn gọi là đến nhất thành tâm.

“Mặt khác, ngươi cũng đừng tùy ý đi loạn, ở chỗ này, tinh tai quái vật liền cùng động vật hoang dã một dạng số lượng phong phú, ngươi ngay cả ngẫu nhiên tiến vào phụ cận động vật hoang dã đều không thể ứng phó, chạy xa cũng là phí công. Hảo hảo ở tại chỗ này tu luyện một chút thời gian chờ đem pháp khí cái gì đều chuẩn bị đầy đủ, an toàn không thành vấn đề, lại đi ra ngoài.” Ngọc Tuyết Tử căn dặn.

“Cái kia lão sư, đệ tử còn chứng kiến một cái kỳ cảnh… .” Vu Hoành cấp tốc đem chính mình phát hiện lỗ rách, đồng tiến về phía sau nhìn thấy một cái phá đi Vạn Tuyết cung sự tình, nói ra.

Nhưng Ngọc Tuyết Tử lại phảng phất không nghe thấy đồng dạng.

“Tốt, lời nhắn nhủ đều nói cho ngươi, trở về tu hành đi, tu luyện không tuế nguyệt, lấy tư chất của ngươi, rất nhanh liền có thể đột phá Luyện Khí, đừng lo lắng.” Hắn tự mình nói chính mình nội dung.

Vu Hoành thấy cảnh này, cảm thấy không đúng, chờ đối phương nói xong, hắn lập lại lần nữa một lần.

Nhưng…

Ngọc Tuyết Tử hoàn toàn nghe không được.

Hắn nhắm mắt nhập định, ngồi xếp bằng, dứt khoát tiến nhập trạng thái tu luyện.

Chương 517: Tốc độ (1)

Chương 517: Tốc độ (1)

Nhìn xem lão sư nhập định, Vu Hoành trong lòng dù có mọi loại nghi hoặc, cũng biết lúc này tiếp tục hỏi tiếp không có kết quả.

Trầm mặc dưới, Vu Hoành đưa tay vòng đeo lên, thi lễ một cái, mới quay người rời đi.

Trở về Hắc Hắc Linh trên đường, hắn không có lại nhìn thấy cái kia quái dị lỗ rách, cũng không có gặp lại cái kia lải nhải du thương.

Không chỉ như vậy, tiếp xuống mười ngày qua bên trong, đều một mực như vậy, tựa hồ hết thảy đều lại khôi phục được an toàn phổ thông thường ngày.

Có lẽ là vòng tay có tác dụng, lại có lẽ là vừa vặn trong khoảng thời gian này an định.

Trước đó loại kia kiếm tu quái vật từ Vu Hoành mang lên vòng tay về sau, xác thực rốt cuộc không có xuất hiện qua.

Soạt!

Hắc Hắc Linh bên trong.

Tầng hai rộng lớn trong phòng tắm.

Vu Hoành cả người đem đầu ngâm tại bồn tắm lớn ấm áp trong nước nóng, thân thể tận khả năng buông lỏng.

Từ khi đi vào viên quáng tinh này về sau, hắn tiến lên bước chân bất đắc dĩ dừng lại, vô luận là Chung Cực Thái Dương uy h·iếp, hay là đến tiếp sau lữ trình bạo tăng uy h·iếp độ nguy hiểm, đều bức bách hắn không thể không dừng bước lại, hảo hảo ngay thẳng chính mình căn cơ.

‘Chỉ là… Nơi này Vạn Tuyết cung đến cùng chuyện gì xảy ra? Ngọc Tuyết Tử sư phụ hay là người sống a? Hoặc là cùng loại lúc trước gặp phải loại kia nửa người nửa hắc tai?

Ấm áp nước nóng đem hắn cả người bao vây lại, phảng phất một tầng ấm áp bảo hộ. Nhưng hắn biết, đây chỉ là hư ảo.

Chân chính có thể bảo hộ hắn, chỉ có chính mình

Không ngừng tăng lên thực lực. Tăng cường phòng an toàn lực phòng ngự, ra ngoài điều tra, thăm dò, mỏi mệt sau trở về nghỉ ngơi, lòng vòng như vậy, một tấm một trì mới là chính đạo.

Sau khi tắm xong, Vu Hoành dùng nội lực hong khô toàn thân, thay quần áo khác, đi vào một tầng.

Vươn tay, hắn đặt tại trên bàn để đó một hộp trên đan dược.

Lôi Âm Đan.

Đây là Ngọc Tuyết Tử cho phụ trợ tu hành dược vật, nhưng cũng không phải là phụ trợ Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp, mà là phụ trợ rèn luyện phàm võ Thiên Lôi Chưởng sở dụng.

Ngọc Tuyết Tử cứ việc đối yêu cầu của hắn cảm giác kỳ quái, phàm võ loại vật này, lấy ra mở mang tầm mắt, phát triển mạch suy nghĩ là có thể, nhưng nếu là ở phía trên tốn hao quá nhiều tâm tư, tất nhiên sẽ bị kéo dài tu vi tiến độ.

Cho nên tại liên tục hỏi thăm Vu Hoành về sau, đạt được không kéo dài chủ tu Luyện Khí cam đoan về sau, mới đồng ý cho hắn Thiên Lôi Chưởng tu hành đan dược.

‘Cường hóa Lôi Âm Đan, phương hướng: Tăng tốc rèn luyện thân thể tốc độ.’

Vu Hoành xe nhẹ đường quen cho hắc ấn hạ đạt chỉ lệnh.

Hắc tuyến lóe lên, đếm ngược cấp tốc hiển hiện: 3 ngày 11 giờ 7 phút.

Nội lực phi tốc tuôn ra, nhưng chút tiêu hao này đối với Vu Hoành tới nói không đáng giá nhắc tới.

Xác định Lôi Âm Đan bắt đầu cường hóa về sau, hắn nhìn sắc trời một chút, hôm nay hắn chuẩn bị tạm dừng tu luyện một trận.

Phía trước mấy lần gặp phải kiếm tu quái vật, còn có lão sư sư huynh sư tỷ bọn hắn không thích hợp, để hắn cảm giác trong lòng rất là bất an.

Cho nên lần này, hắn xác định tình huống ổn định, liền quyết định lại đi Tàng Thư các một chuyến, thẩm tra liên quan tới Thanh Hà sơn lịch sử.

Đúng vậy, từ lần trước bị tập kích sau. Hắn liền lại không có đi qua Tàng Thư các.

'Nhưng ta nhất định phải hiểu rõ, đối mặt mình địch nhân là ai.'

Đối với hắc tai, Vu Hoành quá rõ ràng nó tính nguy hiểm, hắc tai bên trong rất nhiều quái vật, nếu là không hiểu rõ tình huống, kỳ thật có rất nhiều bắt đầu thấy g·iết khủng bố cường độ.

Cho nên tình báo phi thường trọng yếu.

Sửa sang lại vòng tay, hắn khoanh chân ngồi xuống đến, nhắm mắt tiếp tục tu hành Thiên Lôi Chưởng.

Sau một giờ.

Vu Hoành toàn thân điện quang lấp lóe, nổi lên cùng bàn tay tương tự lôi điện.

Loại trạng thái này không có tiếp tục bao lâu, vài phút liền cấp tốc tiêu tán.

Mà tại tiêu tán một sát na, hắn lấy ra trước đó cường hóa đan dược, hướng trong miệng không cần tiền đồng dạng nhét.

Răng rắc!

Điện quang lại một lần nữa sáng lên, kiêm tu rèn luyện toàn thân hắn gân xương da thịt.

Lần này điện quang tiếp tục lâu một chút, trọn vẹn hơn hai giờ.

Phốc.

Cuối cùng điện quang dập tắt, Vu Hoành hai tay vang lên một tia rất nhỏ nhẹ vang lên.

Hắn giơ tay lên, nhìn thấy chính mình vốn đã kiên cố cứng cỏi bàn tay, mặt ngoài hiện đầy lít nha lít nhít màu tím lam vết rạn.

"Đây chính là tầng thứ năm?" Ngay tại vừa mới, Vu Hoành thành công vượt qua Thiên Lôi Chưởng tầng thứ tư, đột tiến tầng thứ năm.

Tiếp lấy còn có một tầng, liền có thể luyện đầy môn này phàm võ.

Nhìn xem bên ngoài sắc trời dần dần muộn, Vu Hoành tính toán bên dưới thời gian, đứng dậy, tâm niệm vừa động, lập tức từng đạo Thải Kính Đạo Nhân Khủng Ảnh hiện lên ở chung quanh, chăm sóc phòng an toàn.

Đồng thời có khác hơn mười tên cùng một chỗ theo hắn tiến về Tàng Thư các.

Trải qua lần trước bị tập kích về sau, hắn hiện tại chỉ cần là một người xuất phát địa phương, đều ưa thích triệu hoán một đống đem chính mình che đậy kín.

Kiểm tra xuống vòng tay, xác định không có việc gì hết thảy bình thường, hắn mới mở cửa.

Sưu!

Không chần chờ, Vu Hoành tốc độ cao nhất phóng tới Tàng Thư các.

Tàng Thư các ở vào Vạn Tuyết cung bên trong, đi nhiều chuyến về sau, hắn cũng chầm chậm quen thuộc.

Ước chừng mười mấy phút sau.

Vu Hoành một lần nữa đứng ở Tàng Thư các trước cửa, xung quanh Thải Kính Đạo Nhân tự động phân tán, hộ vệ hắn an toàn.

Cất bước tiến vào, hắn thẳng đến lịch sử một cột giá sách khu.

Đi theo lần trước vị trí về sau lật, rất nhanh lại là một phần thật dày lịch sử.

Vu Hoành vượt qua địa đồ, về sau từng cái liếc nhìn trang bìa "Tinh tai quái vật quan sát" bỗng nhiên một bản để hắn có chút ý động sách, xuất hiện tại hắn trong tầm mắt.

"Khẩu khí thật lớn, quan sát, ngược lại muốn xem xem cái gì nội dung."

Hắn cấp tốc rút ra quyển sách này.

Không có ngay tại chỗ đọc qua, mà là tiếp tục lại đang trên giá sách tìm tòi mấy quyển sách, lúc này mới nhanh chóng rời khỏi Tàng Thư các.

Tàng Thư các cũng không phải là khu an toàn, ngẫu nhiên đến bên này thay đổi sách là được.

Mang lên sách, Vu Hoành một đường trở về, rất mau trở lại đến phòng an toàn, đóng cửa bắt đầu đọc qua.

Hắn nhu cầu cấp bách biết, nơi này hắc tai quái vật tại sao lại mạnh như vậy. Phải chăng có cái gì khác quy luật, cùng còn có không có xuất hiện nguy hiểm cái gì.

Ngồi tại trước bàn sách, hắn đem hôm nay cầm sách để lên, trước lật ra một bản Thanh Hà Bản Kỷ.

Phía trên vẫn như cũ là giới thiệu Thanh Hà sơn bối cảnh, cường đại, lịch sử đã lâu, cũng nâng lên bản này Thanh Hà Bản Kỷ là từ bản tinh cầu đóng quân người hạ xuống, bắt đầu nhớ.

Từng tờ một văn tự bị vượt qua đi, Vu Hoành nhìn thấy, nơi này viên quáng tinh này nguyên bản hay là chim hót hoa nở, không có bất kỳ dị thường gì phổ thông tinh cầu.

Nhưng t·ai n·ạn, đột nhiên một ngày giáng lâm.

‘Ngay từ đầu là vô số hư vô bóng dáng có thể các loại phụ thể, chúng ta không biết là bạn là cho nên, tất cả mọi người bị chia cắt thành một khối nhỏ một khối nhỏ.’

‘Cũng may các sư trưởng tu vi thông thiên, trải qua ngắn ngủi sau khi thích ứng, cấp tốc tiêu diệt lao ra đợt thứ nhất quái vật. Những quái vật này rất yếu, nhưng hết thảy chỉ là bắt đầu.’

‘Ngay sau đó, đợt thứ hai quái vật hiện lên, lần này quái vật thực lực so trước đó mạnh rất rất nhiều. Đến mức có không ít quái vật lưu lại thi hài, cũng đều thành không tệ vật liệu luyện khí. Thế là, tất cả mọi người không cho rằng đó là t·ai n·ạn, mà chỉ cho là là tài nguyên.’

‘Đến lần thứ ba, đã có Nguyên Anh kỳ quái vật xuất hiện, bọn hắn sẽ còn tạo dựng trợ giúp tăng phúc chính mình Hắc Dạ Chi Trì. Tai hoạ phạm vi tác động đến toàn bộ Thanh Hà sơn tám thành tinh vực. Đại chiến lại lần nữa bạo phát. Tất cả mọi người không để ý lần này tập kích, có Thiên Tôn tọa trấn, mạnh hơn quái vật chẳng lẽ lại có thể cao hơn Thiên Tôn?’

‘Nhưng cũng tiếc… Lần thứ ba đại chiến về sau, Thiên Tôn không biết bóng dáng, Thanh Hà sơn vô số tinh cầu bị hủy diệt, hóa thành từng mảnh từng mảnh tử vực.’

Nhìn đến đây, Vu Hoành cấp tốc lại đi lật nhìn bên dưới một quyển khác quái vật quan sát.

Rất nhanh liền ở phía trên tìm được đối ứng miêu tả quái vật.

‘Phệ Hồn Thể: Không có thực tế lực sát thương, chỉ có thể dựa vào phụ thân tu sĩ, điều khiển nó thân thể chém g·iết. Cường độ ngang nhau Kim Đan kỳ.’

‘Bát Tí Cự Thần Binh: Có cường hãn lực phòng hộ cùng tái sinh lực cỗ máy c·hiến t·ranh. Cường độ ngang nhau Kim Đan viên mãn.’

‘Thương Bạch Lục Nhãn Hắc Long: Có độ cao trí tuệ, ngụy trang năng lực mạnh, am hiểu á·m s·át. Cường độ ngang nhau Nguyên Anh sơ kỳ.’

“Cái này Thương Bạch Lục Nhãn Hắc Long, không phải liền là Marisa bản thể a?” Vu Hoành lại nghĩ tới lúc trước giao thủ qua cái kia hắc tai phe đầu hàng.

“Lại là một cái loại hình, xem ra số lượng còn không ít.” Vu Hoành mặc dù sớm có suy đoán, nhưng nhìn đến đây vẫn là trầm mặc.

Bởi vì đến tiếp sau còn có mấy cái đại cấp bậc quái vật.

Liên tiếp quái vật, liên tiếp đồ phổ cùng một chỗ đặt ở trước mặt hắn. Hắn đảo qua những này chưa thấy qua quái vật tin tức, chỉ có thể một mực đem nó ký ức xuống tới, để lúc cần phải sử dụng.

Cuối cùng, hắn trực tiếp nhìn về hướng quái vật quan sát một sách một trang cuối cùng.

Hắn muốn nhìn một chút, hắc tai chung cực căn nguyên, đến cùng là cái gì.

‘Tinh: Hắc tai hết thảy lực lượng đầu nguồn, có nhiễm hóa hết thảy năng lực đặc thù. Cũng có thể căn cứ sinh mệnh cơ thể sống khi còn sống cấp độ thực lực, diễn sinh ra đối ứng hắc tai quái vật. Cường độ ngang nhau: Không biết.’

Tinh phía dưới, còn có một cái cây hòe một dạng đen kịt hoa văn.

Hắc Dạ Mẫu Thụ: Hư hư thực thực xing ngoại tại thể một trong, Hỗn Độn Thể diễn sinh đầu nguồn, tồn tại ở hư cùng thực chỗ giao giới. Có thể xâm nhiễm vô số tinh cầu thế giới lúc không. Bản thể có thời không điệp gia thái, không cách nào triệt để hủy diệt, chỉ có thể tiến hành phong ấn. Cường độ ngang nhau: Không biết.

Quả nhiên.

Vu Hoành nhìn xem hai cái này hắc tai chung cực đầu nguồn.

Xing cũng chính là tinh, mà Hắc Dạ Mẫu Thụ. Xem ra cũng rất cường hãn a…

‘Nếu như là xâm nhiễm phương thức, như vậy ta gặp phải những cái kia kiếm tu quái vật, có phải hay không chính là tinh cầu này nguyên bản tồn tại kiếm tu các đệ tử. Nếu không to như vậy một cái Vạn Tuyết cung, không có khả năng chỉ có ba người ở lại tu hành. Chỉ có ba người, cũng không cần thiết tu kiến như thế đại không gian.’ Vu Hoành trong lòng suy tư.

Còn có, cái này Hỗn Độn Thể lại là cái gì?

Hắn tại trong sách cẩn thận tra một chút, rất mau tìm đến Hỗn Độn Thể xuất xứ.

Tại quái vật quan sát bên trong, có nâng lên: ‘Hỗn Độn Thể: Khi sinh linh bị tinh tai căn nguyên xâm nhiễm về sau, sẽ tiến vào tiếp tục Hỗn Độn thái. Tiếp tục Hỗn Độn thái đem xem sinh linh tu vi mà định ra thời gian. Trong khoảng thời gian này, bị xâm nhiễm sinh linh đem dần dần xuất hiện kết cấu sụp đổ, tồn tại c·hôn v·ùi hiện tượng.’

Phía dưới còn có một đoạn cảnh cáo.

Cảnh cáo: Hỗn Độn Thể chỉ là một loại tạm thời trạng thái, tiếp xúc quá gần người, cũng sẽ bị Hỗn Độn thái ảnh hưởng, từ đó xuất hiện tương tự xâm nhiễm sụp đổ.

Vu Hoành nhìn đến đây, như có điều suy nghĩ.

Tiếp theo, hắn lại đi lật Thanh Hà Bản Kỷ, từng tờ một về sau. Rất nhanh, tìm được Ngọc Tuyết Tử sư đồ đến nơi này ghi chép.

Nhưng phía trên hay là chỉ viết một đoạn văn.

Mất tích, tìm kiếm không có kết quả về sau, đem quáng tinh này phong tồn, c·ách l·y nó tất cả đáp lại tọa độ.

“Bây giờ có thể xác định là, ta đối mặt có lẽ còn là hắc tai, chỉ là cao cấp hơn tiếp cận đầu nguồn hắc tai quái vật, cho nên thực lực cực mạnh.”

Vu Hoành sửa sang lại tin tức.

“Thứ yếu, còn có thể thông qua những sách này nội dung, xác định một điểm là. Nơi này tu vi đạt đến đỉnh điểm về sau, xác

thực có thể chính diện phong ấn nguyên tai hạch tâm. Chỉ là nửa đường đã xảy ra biến cố gì, dẫn đến Thiên Tôn bên kia có lẽ xảy ra vấn đề."

"Nói cách khác, con đường này hay là rất lợi hại, cường độ hạn mức cao nhất cực cao, có thể chân thật đi xuống!"

Hắn tiếp tục đọc qua, ý đồ tìm tới Thanh Hà sơn đến tiếp sau mặt khác tin tức.

Nhưng đều không thu hoạch được gì.

Ngược lại là đem Thiên Tôn trấn áp tinh tai ghi chép tìm chút đi ra.

Chương 518: Tốc độ (2)

Chương 518: Tốc độ (2)

Từ ghi chép bên trên nhìn, chỉ cần xuất hiện tinh tai, những này Thiên Tôn vừa ra tay, liền có thể cấp tốc giải quyết vấn đề.

Hắc tai cơ hồ không có sức hoàn thủ.

Liền xem như cuối cùng sắp tới gần xảy ra chuyện đoạn thời gian kia, Thiên Tôn cũng vẫn như cũ có thể nhẹ nhõm áp chế giải quyết xuất hiện đẳng cấp cao hắc tai triều.

'Nhìn như đơn giản như vậy nhẹ nhõm, có thể hết lần này tới lần khác, cuối cùng vẫn là xảy ra chuyện…" Vu Hoành thở dài.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, hắn cấp tốc đem mượn tới cơ bản đều lật ra mấy lần, xác định đối thủ chính là hắc tai, cũng không có mặt khác mới nguyên tai xuất hiện.

Cái này khiến hắn có chút nhẹ nhàng thở ra.

Đối với hắc tai, hắn mạnh tới đâu hóa đều có mạnh tính nhắm vào, hiện tại xem ra, không có uổng phí.

Sáng sớm hôm sau, Vu Hoành đem sách toàn bộ xếp xong, lại lần nữa đi Tàng Thư các, đổi một nhóm sách lịch sử tới.

Hắn bây giờ thị lực kinh người, trí nhớ cũng theo tinh thần lực càng mạnh nước lên thì thuyền lên.

Học tập những vật này tới nói, không khó.

Vấn an về sau, mang theo mới mượn tới mấy quyển sổ, Vu Hoành dọc theo đường hầm mỏ trở về.

Đinh linh linh…

Đột nhiên một trận tiếng chuông thanh thúy, đem hắn lực chú ý từ vừa đi ven đường trạng thái tu luyện bên trong lôi kéo trở về.

Vu Hoành nhíu mày lại, ngẩng đầu nhìn về phía phía trước âm u đường hầm mỏ.

Con đường phía bên phải, đang có một cái thấp bé lưng còng thân ảnh, lẳng lặng chờ ở nơi đó.

Hì hì ha ha.

Thân ảnh cúi đầu, phát ra quái dị khó nghe tiếng cười.

“Nhìn, ngươi trải qua cũng không tệ lắm…” Cái này thần bí du thương tựa hồ vô luận nói cái gì, đều mang một cỗ âm dương quái khí.

“Bất quá, ngươi sẽ không coi là, về sau đều sẽ một mực như thế đi…”

Vu Hoành dừng bước lại, nhìn chăm chú đối phương.

“Xưng hô như thế nào?”

“Xưng hô?” Du thương lại lần nữa cười lên.

“Loại đồ vật kia, thế nào cũng không sao cả. Ta chỉ muốn bán ít đồ, bán điểm cho có cần người.”

“Nhưng ta cũng nên nghĩ tới danh tự xưng hô ngươi đi?” Vu Hoành bất động thần sắc.

“Ngươi nói có đạo lý, rất nhiều người nói ta vừa dơ vừa thúi, toàn thân đều Hủ Bại, giống một đầu nhúc nhích giòi bọ. Cho nên ngươi trực tiếp gọi ta Hủ Bại đi…” Du thương cười trả lời.

“Vậy thì tốt, Hủ Bại du thương, ngươi lời mới vừa nói, là có ý gì?” Vu Hoành hỏi.

“Chính là như thế… Hết thảy, đều đem như là nhất định giống như đến…” Hủ Bại du thương cúi đầu trả lời.

“Cho nên, ngươi tìm đến ta là muốn làm gì?” Vu Hoành cảnh giác theo dõi hắn.

“Tới…” Hủ Bại du thương chậm rãi vươn tay, trong lòng bàn tay nằm một viên màu đen nhánh đan dược.

“… Ta không cần đan dược.” Vu Hoành trả lời, “Nhưng nếu như ngươi trả lời nói để cho ta hài lòng, ta có thể giao thù lao.”

“Ta biết, ngươi muốn hỏi cái gì, hì hì ha ha. Nơi này cũng không phải là huyễn cảnh… Hư cùng thực, đây vốn là hắc tai lĩnh vực…”

Hủ Bại du thương đem đan dược nhét trở về, lại lần nữa lấy ra hai thứ.

Một cái là cái sẽ phát lam quang kim loại đan lô nhỏ.

Một cái khác là một cây quạt, màu lửa đỏ, mang theo dễ thấy phiến đuôi dài, mặt ngoài còn cần vàng bạc đen ba loại màu sắc vẽ ra từng đạo phức tạp mà huyền diệu đồ án.

“Đến đều tới, mua một dạng đi.” Hủ Bại du thương cười quái dị cúi đầu nói.

“Ta có phải hay không mua đồ vật, liền có thể hỏi ngươi một vấn đề đáp án?” Vu Hoành nhìn chăm chú đối phương, trầm giọng nói.

“Có thể, chỉ là, khó giữ được thật.” Hủ Bại du thương đáp.

Vu Hoành nhìn một chút trên tay hắn hai dạng đồ vật, trực tiếp tuyển cái kia sẽ phát lam quang đan lô nhỏ.

“Cái này bao nhiêu tiền?”

“Nhận được hân hạnh chiếu cố, 100 tinh tệ.” Hủ Bại du thương thật đúng là thành thành thật thật báo giá.

Vu Hoành trên thân cũng có một chút theo sư phụ nơi đó lấy được tinh tệ, nơi này bởi vì chỉ có mấy người bọn hắn, tinh tệ cũng không dùng được cái gì.

Mà lại, 100, có chút quý.

Hắn mặt dạn mày dày muốn tới tinh tệ, vì chính là lúc này.

Từ trong túi áo lấy ra một khối màu xanh biếc ngọc thạch đưa cho đối phương, Vu Hoành lúc này mới lên tiếng.

“Hiện tại có thể hỏi a?”

“Đương nhiên.” Hủ Bại du thương đem đan lô nhỏ phóng tới Vu Hoành trên tay.

“Ta dự định một mực tại nơi này tu luyện, đoán chừng cần một đoạn thời gian rất dài, ta muốn hỏi ngươi, ta về sau có thể sẽ gặp được nguy hiểm gì?” Vu Hoành đùa nghịch cái tiểu kỹ xảo, hỏi như thế, tương đương với đồng thời vấn an mấy vấn đề.

“Hì hì ha ha. Có người tại chống đỡ, chống đỡ lấy yếu ớt cân bằng… Cho nên ngươi mới có thể như vậy an toàn. Chỉ có cân bằng, b·ị đ·ánh phá, người kia không chịu nổi, nguy hiểm cũng liền tới.”

“Ai! ? Là Ngọc Tuyết Tử sao?” Vu Hoành cấp tốc hỏi.

“Như vậy, lần này, chính là như vậy… Cảm tạ quang lâm.”

Hủ Bại du thương cười nhẹ lấy, lui ra phía sau mấy bước, thân hình chậm rãi trong suốt, biến mất tại nguyên chỗ, triệt để không có khí tức.

Nhìn qua đối phương biến mất vị trí, Vu Hoành nhìn một chút trong tay lam quang đan lô nhỏ. Không biết cái đồ chơi này làm như thế nào dùng, cũng không có hắc ấn như vậy thân mật nói rõ.

Đem nó dùng nội lực một bao, để vào trong túi áo, Vu Hoành cấp tốc trở về phòng an toàn.

‘Có người chống đỡ. Cho nên nơi này mới có thể như thế an toàn?’ Vu Hoành hồi tưởng Hủ Bại du thương lời nói, lại nghĩ tới sư huynh sư tỷ đối với ngoại giới thái độ cùng ý nghĩ. Thở dài, hắn không nghĩ nhiều nữa, đem đan lô nhỏ lấy ra để lên bàn.

Bất kể như thế nào, tiếp tục xoát đặc chất, sau đó chủ tu Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp. Hiện tại ta, coi như biết toàn bộ chân tướng, cũng cái gì đều làm không được.

Thiên Lôi Chưởng còn kém tầng cuối cùng, lập tức liền muốn viên mãn.

Hắn mấy ngày nay cũng tập luyện đến càng phát ra cần cù.

Hắc ấn cho cường hóa đan dược phối Hợp Đạo hơi thở lưu chuyển, tốc độ tu hành đơn giản có thể so với hỏa tiễn.

Bên ngoài càng là nguy hiểm, trong lòng của hắn muốn mạnh lên động lực liền càng là kịch liệt.

Rốt cục, lại là ba ngày đi qua.

Ngày thứ ba lúc xế chiều. Vu Hoành tầng hai trong phòng tu luyện, đột ngột xuất hiện mảng lớn màu tím lam điện quang.

Hắn đứng ở trong phòng trung tâm, quanh thân tắm rửa lấy điện mang, thân thể cơ bắp đang không ngừng rất nhỏ run rẩy, điều chỉnh cũng thích ứng bực này cường độ dòng điện.

Mà trong phòng hết thảy dòng điện hạch tâm, chính là Vu Hoành đôi bàn tay.

Hắn lúc này hai tay, đã trở nên trắng noãn như ngọc, làn da sáng bóng không có một tia lỗ chân lông.

Tựa như ngọc thạch điêu thành một dạng.

Thiên Lôi Chưởng, đại thành!

Hắn năng lực tiến công lại lấy được tăng cường. Nhưng những này đều không phải là hắn quan tâm nhất.

Lúc này đến từ hắc ấn nhắc nhở, đặc chất nhắc nhở, mới là hắn chú ý nhất.

‘Thiên Lôi Chưởng đã đạt đỉnh điểm, thu hoạch được đặc chất: Lôi Tốc.’

“Ừm? ?” Vu Hoành khẽ giật mình. Mặc dù không được đến chính mình muốn nhất tu luyện gia tốc đặc chất, nhưng cái này Lôi Tốc…

Hắn tiếp tục xem hướng về sau tục nói rõ.

‘Lôi Tốc (vận chuyển năng lượng, có thể trên phạm vi lớn cường hóa kích thích thân thể, bộc phát ra viễn siêu bình thường siêu cao tốc. Trước mắt tăng cường tốc độ là nguyên nhanh 1.7 lần.) ‘

“Vừa vặn ta tốc độ không bằng nơi này kiếm tu quái vật, đặc chất này ngược lại là tới phù hợp. Bị động tăng cường thân pháp của ta tốc độ.”

Vu Hoành nếm thử vận chuyển Thiên Lôi Chưởng nội lực trải rộng toàn thân.

Nhất thời lốp bốp màu tím lam hồ quang điện tản mát ra.

Bạch!

Một giây sau, hắn liền xuất hiện tại hơn mười mét bên ngoài trên đất trống.

Hoạt động hai tay hai chân.

Hắn lúc này cả người đều phảng phất ấn tiến nhanh.

“Tốc độ xuất thủ, bộc phát tốc độ, thậm chí nội lực vận chuyển tốc độ, tất cả đều đạt được tăng cường… Rất thực dụng một cái tăng cường thực lực đặc chất.”

Chỉ là để hắn vẫn có chút đáng tiếc, Thiên Lôi Chưởng cũng không có được muốn đặc chất.

Cũng may loại sự tình này hắn cũng kinh lịch hơn nhiều. Tu luyện nhiều như vậy công pháp, chân chính thực dụng nhất, còn không phải cũng chỉ có một đạo tức lưu chuyển.

Cho nên loại sự tình này, gấp không được.

Vu Hoành rất rõ ràng điểm ấy, lúc này bình tâm tĩnh khí, ngồi xếp bằng bắt đầu tu hành Loạn Thần Thiên Mục Công tới.

Chỉ là vừa tu luyện này, hắn lập tức phát hiện không thích hợp.

“Chờ một chút, cái này Lôi Tốc, thế mà còn có thể gia tốc mặt khác nội công vận chuyển tốc độ! ?”

Vu Hoành lúc này vẫn còn Lôi Tốc trạng thái, kích hoạt thân thể hồ quang điện nội lực cũng không hoàn toàn biến mất

Lại không nghĩ rằng dưới loại trạng thái này tu hành Loạn Thần Thiên Mục Công, thế mà phát hiện cái này đặc chất mới khoa trương chỗ.

Lúc này Vu Hoành xếp bằng ngồi dưới đất, thể nội Loạn Thần Thiên Mục Công nội lực chính lấy một loại viễn siêu bình thường tốc độ, ở trong cơ thể hắn điên cuồng tuần hoàn vận chuyển.

Tiến về cuối cùng một tầng bình cảnh, ngay tại phi tốc tiếp cận.

Vu Hoành đè xuống vui sướng trong lòng, chuyên chú tu hành đến trưa.

Nhanh đến lúc ban đêm, hắn mở mắt ra, toàn thân Loạn Thần Thiên Mục Công nội lực lại tăng trưởng thêm từng tia.

‘Lợi hại, lần này buổi trưa tương đương với a trước đó luyện một ngày!’ Vu Hoành đại khái tính toán, xác định cái này đặc chất mới, đối với tu luyện cũng xác thực có trợ giúp.

Không được, cái này Lôi Tốc nhất định phải tùy thời bảo trì mở ra trạng thái. Quá có lời! Nếu như.

Trong đầu hắn ý nghĩ vẫn chưa xong, sau một khắc liền bị một cỗ từ đan điền tuôn ra băng lãnh khí lưu chỗ đánh gãy.

Khí lưu kia tại toàn thân hắn các nơi phi tốc du tẩu một vòng, phảng phất lưu lại dấu vết của mình đồng dạng, cuối cùng mới trở về đan điền tại bị phong khóa Thái Linh Công quang tỉnh phía trên, ngưng tụ thành một viên to như hạt đậu trắng noãn điểm sáng.

“Luyện Khí tầng thứ hai! Xong rồi!” Vu Hoành vui sướng trong lòng.

Bởi vì gần nhất hắn vẫn luôn đang điên cuồng luyện phàm võ xoát đặc chất, chủ tu công pháp căn bản không sao cả luyện, nhưng cứ như vậy, nó cũng mình tại đặc chất gia trì hạ đạt đến tầng thứ hai.

Lúc này nếm đến ngon ngọt Vu Hoành, hận không thể lại đi lấy chút phàm võ trở về tiếp tục xoát đặc chất.

Hắn tưởng tượng lấy, nếu như có thể đem tốc độ tu luyện tăng lên tới tình huống bình thường mấy chục hơn trăm lần… Đây chẳng phải là luyện phàm Võ Đô có thể cấp tốc viên mãn, cũng thu hoạch đặc chất.

Đặc chất tự động tốc độ tu luyện càng nhanh, phàm võ xoát đặc chất liền càng nhanh, cái này căn bản là tuần hoàn tốt!

Đặc chất đột nhiên bộc phát, để Vu Hoành nguyên bản có chút nặng nề kiềm chế tâm cảnh, cấp tốc nhiều một tia hi vọng.

Sáng sớm hôm sau.

Hắn liền vội vội vàng đuổi tới Tàng Thư các.

Từ một loạt mới phàm võ bên trong, bắt đầu sàng chọn tiếp xuống tu luyện công pháp.

“Làm sao còn đang luyện phàm võ?”

Bạch Thắng thanh âm từ phía sau truyền đến.

Vu Hoành quay đầu nhìn lại, gặp hắn dẫn theo cái chất gỗ thùng nước, sau khi đi vào, khắp nơi hướng trên mặt đất vẩy nước.

“Sư huynh là dự định lau nhà a?” Hắn hỏi.

“Ừm, nơi này lần trước tới phát hiện tất cả đều là tro bụi, hảo hảo quét dọn một chút, chính mình cũng dễ chịu.” Bạch Thắng gật đầu.“Ngươi còn chưa nói ngươi tại sao lâu như vậy còn tại ngay cả phàm võ?“Yên tâm đi, phàm võ ta chỉ là tham khảo,

chủ tu Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp ta một chút cũng không rơi xuống.” Vu Hoành giải thích nói.

“Vậy là được.” Bạch Thắng gật đầu.

“Đúng rồi sư huynh, có hay không một loại có thể ảnh hưởng người ngũ giác huyễn thuật mệt mỏi võ công?” Vu Hoành hỏi.

“Có là có, nhưng giống này võ công đều rất yếu, huyễn thuật như thế nào đi nữa cũng là huyễn, mà không phải thực, một khi bị phát hiện nhược điểm, người tu hành liền sẽ biến thành con cọp không răng mặc người chém g·iết. Ngươi hỏi cái này, chẳng lẽ lại ngươi muốn luyện?” Bạch Thắng nhíu mày.

“Có ý nghĩ này.”

Vu Hoành nghĩ là, lấy Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp làm căn cơ, Loạn Thần Thiên Mục Công làm công phạt, tuyển một môn đỉnh tiêm huyễn pháp làm phòng hộ cùng chạy trốn thủ đoạn, như vậy kết hợp, tuyệt đối có thể làm cho đối thủ buồn nôn đến c·hết.

Chương 519: Tốc độ (3)

Chương 519: Tốc độ (3)

“Nói đến huyễn pháp, bản môn ngược lại là có đã từng thu thập qua cùng loại công pháp, đều là một chút bị chúng ta công phạt diệt đi tà đạo ma đạo tổng kết ra pháp môn… Đúng, còn có một cái, là bản môn một vị Phi Thăng kỳ tổ sư lấy Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp lĩnh ngộ ra đỉnh tiêm huyễn pháp. Nhưng là chỉ là một đầu mạch suy nghĩ, vị tổ sư kia cũng liền mở cái đầu, sáng tạo ra đến Phản Hư kỳ liền bởi vì q·ua đ·ời, đến tiếp sau cũng liền gãy mất.” Bạch Thắng kiến thức rộng rãi, ngược lại là nhớ tới một cái Vu Hoành cần pháp môn.

“Chỉ tới Phản Hư kỳ… Đã đủ dùng, dù sao ta chỉ là dùng để quá độ hiện tại giai đoạn. Cái kia sư huynh, pháp môn này hiện tại nên đi đâu… .”

Nói còn chưa dứt lời, Vu Hoành liền nhìn thấy Bạch Thắng thân ảnh lóe lên, biến mất 2 giây, sau đó lại lóe lên, xuất hiện tại nguyên chỗ, ném cho hắn một bản Tân Hoa Từ Điển một dạng tác phẩm vĩ đại sách bìa đen.

“Tiếp lấy.”

Phốc một chút, Vu Hoành sở trường tiếp được, xem xét trang bìa.

« Thanh Vi Tâm Quyết ».

Sách không có bất kỳ cái gì dị tượng, không có bất kỳ cái gì quang hoa, liền cùng người phàm bình thường sách không có gì khác biệt.

“Quyển công pháp này… Hoàn toàn phù hợp nhu cầu của ngươi, là chủ tu ảo giác làm hạch tâm loại hình phòng ngự công quyết, nội công hay là lấy Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp làm căn cơ khu động. Nhưng uy lực hạn mức cao nhất

chính là Phản Hư kỳ. Càng đi lên ngươi liền cần thay đổi công pháp, nếu không coi như ngươi có phi thăng cảnh giới Đại Thừa, cũng chỉ có thể phát huy ra Phản Hư uy lực, nhất định phải chú ý, rất nhiều công pháp đều là có dạng này hạn mức cao nhất." Sư huynh Bạch Thắng cẩn thận dặn dò.

"Đa tạ sư huynh." Vu Hoành vội vàng nói tạ ơn.

"Khách khí cái gì, không bận rộn tu luyện liền tốt, chúng ta thế nhưng là đều chỉ vào ngươi sớm một chút đột phá Tiên cảnh, mang bọn ta cùng một chỗ quay về Thanh Hà sơn chủ tông." Bạch Thắng cười nói.

"Vu Hổ nhất định toàn lực ứng phó!" Vu Hoành nói.

"Vậy ngươi trước nhìn xem, ta đi quét dọn vệ sinh, nơi này không có khả năng tùy tiện dùng linh tinh pháp quyết, dễ dàng kích phát có cao thâm bí tịch ứng kích phản ứng, ngươi cũng phải coi chừng, có bí tịch bản thân là có nhất định hoạt tính. Mặc dù không cao, nhưng cũng sẽ có các loại phản ứng. Cho nên trong Tàng Thư các tốt nhất ít dùng pháp thuật." Bạch Thắng căn dặn.

"Biết." Vu Hoành mặt không đổi sắc nói, mặc dù lúc trước hắn dùng qua một lần pháp quyết thanh lý tro bụi, nhưng lúc đó không phải không biết sao.

Nhìn xem Bạch Thắng cầm cái chổi ngâm nga bài hát, vừa đong vừa đưa bắt đầu quét dọn vệ sinh.

Vu Hoành cũng cúi đầu nhìn về phía bản này Thanh Vi Tâm Quyết.

Lật ra tờ thứ nhất, hắn liền hô hấp có chút dừng lại, bị mở đầu một đoạn văn tổng cương kinh đến.

Xem khắp Chư Thiên chi huyễn pháp, đồng đều lấy r·ối l·oạn sinh linh làm hạch tâm ý nghĩa chính, nhưng lại chưa bao giờ từng có ai nghĩ tới, sinh linh đến cùng từ đâu mà tới.

Nếu có thể làm sinh linh lâm vào ảo giác, như vậy vì sao không tiến thêm một bước, làm tạo thành sinh linh căn bản, lâm vào ảo giác?

Khá lắm, lời nói này, một chút đem huyễn pháp tăng lên tới một cái độ cao mới.

Vu Hoành không kịp chờ đợi hướng xuống lật qua lật lại.

‘Sinh linh chi căn, ở chỗ vô số rất nhỏ cơ thể sống phân công hợp tác, lấy cục bộ hợp chỉnh thể, lượng biến thăng hoa chất biến, từ đó lấy sinh, sinh ra linh. Đây là lần thứ nhất thăng hoa.’

‘Mà tu sĩ chúng ta, mục đích là lấy linh, sinh ra thần, đây là lần thứ hai thăng hoa. Đến Tiên cảnh, thì là lấy thần, sinh ra nguyên, đây là lần thứ ba thăng hoa.’

‘Mà xem khắp ba lần thăng hoa, đều là lấy cục bộ tạo dựng chỉnh thể, cuối cùng lượng biến sinh ra chất biến.’

‘Nếu như thế, sao không tại cơ sở nhất chi căn lúc, liền đem nó lừa gạt mê huyễn? Lấy ban sơ chi huyễn, diễn sinh hiện thực chi thực?’

Nhìn thấy một thiên này lý luận, Vu Hoành trong nháy mắt cảm giác, lúc đầu chỉ là một môn chính mình coi là phổ thông huyễn pháp, lại bị vị tổ sư này thăng hoa thành một loại trực chỉ căn nguyên đạo.

Tiếp tục lật đến trang kế tiếp.

‘Coi đây là chỉ, ta đem huyễn pháp phân chia thành đồng dạng tam cảnh chín tầng.’

‘Đệ nhất cảnh Huyễn Nhân.’

‘Cái gọi là Huyễn Nhân không bằng huyễn đơn nhất chi nhánh, như tay, chân, ngũ tạng lục phủ, kỳ kinh bát mạch các loại. Người thân thể, mỗi thời mỗi khắc cũng có vô số tế bào phân tách sinh diệt. Nếu có thể chỉ mê huyễn mới sinh chi tế bào, liền có thể khiến cho đối thủ lúc đối địch, nội tại phát sinh hỗn loạn, bản thân tự hao tổn, dẫn động trong đó tại miễn dịch cơ chế tiêu diệt tự thân tế bào, tiếp theo lẫn lộn nó miễn dịch phân biệt cơ chế, từ đó tự thân tự hành sụp đổ… .’

Khá lắm!

Vu Hoành gọi thẳng thiên tài.

Vị tổ sư này không chỉ kết hợp các loại loại hình tri thức, còn một lời trực chỉ hạch tâm.

Đơn giản tổng kết chính là.

Việc gì tốt nhất lừa gạt, đáp án là vừa ra đời hài nhi.

Thế là tổ sư mở ra lối riêng, lấy lừa gạt vừa ra đời tế bào, lai sứ đối thủ lâm vào tự loạn.

Đến tiếp sau thì là thao tác cụ thể, đem như thế nào vận dụng pháp lực, để đối thủ lâm vào bản thân tự hao tổn tình trạng.

Trong lúc đó thủ pháp khá phức tạp, dù sao song phương đấu pháp, thực lực bình thường là không kém quá nhiều, cho nên như thế nào vòng qua đối phương phòng hộ, ảnh hưởng đến thân thể đối phương, là một môn kỹ thuật.

Đây cũng là môn công pháp này chỉ có thể là phụ trợ, mà không phải chủ tu nguyên nhân. Nó thuộc về công phạt vô lực, nhưng một khi cho nó cơ hội thấm vào một chút xíu lực ảnh hưởng. Nó liền có thể lợi dụng một chút ảnh hưởng, để đối thủ cấp tốc lâm vào hỗn loạn, tự hao tổn, quả cầu tuyết một dạng thẳng đến sụp đổ.

Sau đó liền có thể lợi dụng cái này đặc thù một tia pháp lực làm văn chương. Nhưng điều kiện tiên quyết là, trước phá vỡ đối phương hoàn toàn phòng ngự, cho một cái lỗ thủng có thể cho tự thân pháp lực thẩm thấu đi qua.

Đương nhiên, pháp lực này cũng không phải phổ thông pháp lực, mà cần tại Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp cơ sở về mặt pháp lực tiến một bước thêm chút cải tạo.

Vu Hoành chỉnh thể lật ra mục lục, cái này Thanh Vi Tâm Quyết, tên đầy đủ gọi rõ ràng hơi mê thầm nghĩ pháp, tên gọi tắt rõ ràng mê nói.

Toàn thiên hết thảy tam cảnh chín tầng, theo thứ tự là Huyễn Nhân cảnh, Huyễn Sinh cảnh, Huyễn Tử cảnh. Công pháp nơi này chỉ có Huyễn Nhân cảnh, đến tiếp sau vậy cũng là Tiên

Nhân cấp độ trở lên, là vị tổ sư kia bản thân thôi diễn bộ phận, căn bản không thành thực thể.

Cho nên nơi này chỉ có nhất cảnh ba tầng.

Vu Hoành lật nhìn đến tiếp sau nội dung.

Thật dày hơn 1,900 trang, cũng chỉ ghi chép ba tầng Huyễn Nhân cảnh nội dung.

Nó tu luyện độ khó cùng phức tạp độ, là hắn luyện qua trong công pháp, cao nhất.

'Bất quá nếu là luyện thành, môn công pháp này đúng là cường hãn vô cùng phòng hộ công pháp.'

Hắn từ tầng thứ nhất bắt đầu xem xét, phát hiện phía trên thế mà bắt đầu phân tích giảng giải người cơ bản tạo thành, khí quan, xương cốt, cơ bắp, màng da, tổ chức chia, vận chuyển cộng đồng nguyên lý, cơ chế. Đây đều là tổng kết ra, chỉ cần là vật sống liền sẽ có được cơ bản đặc thù.

Sau đó phía sau còn giảng đến tổ chức, tế bào kết cấu, vận chuyển, cuối cùng giảng cần rèn luyện một loại tên là mê thiên đặc thù pháp lực.

Vu Hoành nhìn một chút liền có chút mê mẩn chờ ngẩng đầu, sư huynh đã quét dọn xong, chuẩn bị rời đi.

"Cùng đi đi?" Gặp hắn bừng tỉnh, Bạch Thắng cười cười, mời nói.

"Đi." Vu Hoành gật đầu, "Bất quá ta có thể từ nơi này mượn sách trở về nhìn sao?"

"Đương nhiên có thể, chỉ cần hôm sau trả lại liền tốt." Bạch Thắng không thèm để ý nói.

Lúc này, Vu Hoành đem chính mình muốn nhìn một chút sách lấy ra, sắp xếp gọn, triệu hồi ra một cái Tốc Nhân, để trên lưng nó.

Hắn chiêu Tốc Nhân rõ ràng đưa tới Bạch Thắng chú ý.

Sư huynh này vây quanh Tốc Nhân đi vòng vo vài vòng.

“Đây không phải hắc tai bên trong cấp thấp quái vật một trong sao? Ngoại hình khác biệt bản chất một dạng, có sư đệ của ngươi, thế mà có thể bắt chước đến như thế tương tự.” Bạch Thắng kinh ngạc nói.

“Chỉ là một điểm nhỏ kỹ xảo thôi, sư huynh như muốn học, có thể dạy ngươi.” Vu Hoành cười nói.

“Vậy quên đi, tham thì thâm, ta hiện tại Thành Tinh Kiếm Quyết còn không có luyện tốt, còn lại liền không động vào.” Bạch Thắng lại là từ chối nhã nhặn.

Hai người một trước một sau đi ra Tàng Thư các, thuận Vạn Tuyết cung bên trong vườn hoa từ từ tản bộ.

“Nói đến, sư đệ ngươi đến Vạn Tuyết cung cũng có một chút thời gian, hiện tại thế nào? Thích ứng a?”

“Còn tốt, nơi này rất an tĩnh, chính là thỉnh thoảng sẽ xuất hiện một chút kỳ kỳ quái quái sự tình, nhưng tổng thể rất không tệ, là cái tu luyện nơi tốt.” Vu Hoành đúng trọng tâm đánh giá.

“Chính là buồn tẻ rất nhiều, ngày bình thường cũng a cái gì tiêu khiển đồ vật.” Bạch Thắng thở dài.

“Lúc trước chúng ta tại chủ tinh thời điểm, chơi coi như nhiều, cái gì phi kiếm giải thi đấu, tiệc rượu pháp hội, giám bảo đại hội, di tích thăm dò, tân tinh khai phát, thổ dân giáo hóa. Quả thực là muốn chơi cái gì đều có.”

“Ta ngược lại thật ra không có gì nhu cầu, có thể an ổn tu luyện liền đã rất khá.” Vu Hoành không thèm để ý nói.

“Đúng vậy, ta cùng Hắc Anh cũng đều đã nhìn ra, ngươi rất có thể trầm xuống tính tình tới tu hành, so sánh với chúng ta đều muốn càng thích hợp tu hành.” Bạch Thắng gật đầu.

“Đây cũng là ta hôm nay tìm ngươi tới nguyên nhân.”

Hắn dừng một chút, tiếp tục.

“Từ khi Thiên Tôn m·ất t·ích, tất cả tinh vực dần dần xuất hiện dị tượng đến nay, ta Thanh Hà sơn trọng đính công pháp tu luyện tài nguyên nơi phát ra, nguyên bản hấp thụ thiên địa nhân chi sinh cơ hạch tâm, bởi vì độ khó dần dần đề cao, cho nên sư môn các trưởng bối lại phát hiện một chỗ mới càng cấp tốc hơn sinh cơ hấp thụ pháp, đó chính là Sinh Chi Tỉnh.”

“Sinh Chi Tỉnh? Sinh cơ chẳng lẽ lại còn có thể hội tụ thành giếng?” Vu Hoành kinh ngạc nói.

“Đương nhiên có thể, bất quá, nơi này sinh cơ, cũng không phải là chúng ta tu luyện ra tinh khiết sinh cơ, phải nói là một loại ẩn chứa không có tận cùng sinh cơ hoàn cảnh đặc thù. Đây cũng là chúng ta đem nó xưng là Sinh Chi Tỉnh nguyên do. Dù sao chúng ta mộng tưởng, liền để cho tự thân sinh cơ có thể hội tụ thành giang hà biển hồ.” Bạch Thắng hồi đáp.

“Trong này sinh cơ coi là thật không có tận cùng?” Vu Hoành hoài nghi nói.

“Coi là thật.” Bạch Thắng gật đầu, “Bởi vì, Sinh Chi Tỉnh đầu nguồn là mệnh danh là Sinh Chi Hải một chỗ, nơi đó tựa hồ cũng là một loại tinh tai. Chính là như lời ngươi nói nguyên tai. Chỉ là loại này tinh tai tương đối đặc thù, tựa hồ còn chưa thành hình.”

Hắn đưa tay bắt lấy Vu Hoành bả vai.

Đột nhiên thân ảnh lóe lên.

Hai người đồng thời biến mất tại nguyên chỗ, một giây sau liền xuất hiện ở bên ngoài mấy km, một chỗ màu xám trắng trong rừng rậm.

Rậm rạp to lớn cây cối từng cây trực tiếp đâm về bầu trời, mặt đất bày khắp thật dày xám trắng lá rụng.

Tất cả đều là ngón tay hình dạng dài nhỏ lá rụng.

Vô số trong lá rụng ở giữa, có một cái bị thật dày phiến lá vùi lấp hình tròn nắp giếng.

Nắp giếng là màu hắc thiết, tựa như là phổ thông thép tôi chế tạo đồng dạng.

Bạch Thắng tiến lên một bước, đưa tay đặt ở nắp giếng bên trên.

“Đây chính là Sinh Chi Tỉnh, cũng là chúng ta có thể hấp thu nhanh chóng tăng lên căn nguyên. Ngươi là thiên tài, tư chất xa so với chúng ta muốn tốt, cho nên hấp thu càng phải coi chừng. Bên trong sinh cơ chi lực phi thường khủng bố, hơi không cẩn thận, liền sẽ ở trong thân thể mọc ra không hiểu thấu đồ vật mới. Bởi vì nó tăng cường không chỉ là ngươi tế bào bình thường khí quan tổ chức, còn có những cái kia không bình thường, đồng dạng sẽ đạt được tẩm bổ. Hơi không chú ý, liền có thể đem chính mình làm thành bệnh n·an y·.”

“Khoa trương như vậy?” Vu Hoành nhìn xem cái này Sinh Chi Tỉnh, trong mắt lập tức nhiều một tia cẩn thận.

“Đúng vậy, Sinh Chi Tỉnh dù sao cấu kết cũng là tinh tai, mặc dù Sinh Chi Hải thuộc về yếu nhược chưa thành hình tinh tai, cũng không phải chúng ta tu sĩ bình thường có thể ngăn cản. Cho nên nó đồng dạng mang theo hủy diệt sinh linh ác ý.” Bạch Thắng trả lời.

Hắn nhìn xuống trên tay đồng hồ.

“Tốt, ngươi có thể mình tại trong nơi này hấp thu sinh cơ chi lực, bên trong có không ít tái sinh lực cực mạnh côn trùng cái gì, ta liền đi về trước. Nhớ kỹ, chỉ cần đem cái nắp hơi chuyển một chút khe hở là được.” Bạch Thắng nhắn lại nói.

“Sư huynh có việc thì đi giải quyết trước đi.” Vu Hoành gật đầu.

“Kỳ thật cũng không có việc gì, chính là cùng sư muội hẹn xong, cùng đi phía ngoài Hoàn Vệ tinh tản bộ. Sư muội của ngươi có chút thẹn thùng, không thích đang quen thuộc địa phương cái kia, ngươi hiểu.” Bạch Thắng sử cái nam nhân đều hiểu ánh mắt.

Vu Hoành hiểu ngay lập tức.

Hai cái này tình cảm đã sớm cấu kết lại a… .

“Cái kia sư huynh hay là nhanh đi đi. Miễn cho để sư tỷ đợi lâu.” Hắn không phản bác được nói.

“Cái kia, ta liền đi trước rồi?” Bạch Thắng cười nói.

“Ừm.”

Xùy!

Vu Hoành lời nói chưa rơi, liền nhìn thấy Bạch Thắng phóng lên tận trời, chớp mắt liền biến mất ở giữa không trung.

Chương 520: Tốc độ (4)

Chương 520: Tốc độ (4)

Cái này không kịp chờ đợi bộ dáng, để Vu Hoành không khỏi cảm thán, sinh sôi quả nhiên là nhân loại lớn nhất nhu cầu cơ bản một trong.

Lấy lại tinh thần, hắn từ từ tới gần nắp giếng, đưa tay, bắt lấy cái nắp biên giới, từ từ phát lực.

Tê.

Một cỗ không gì sánh được nồng đậm mùi nấm mốc, nương theo lấy một tia màu xanh biếc hơi khói bay ra.

“.” Hắn sớm nên nghĩ tới, sinh cơ nồng đậm kết quả, chính là vi sinh vật cái thứ nhất lượng cực kỳ lớn sinh sôi.

Bất quá xác thực như sư huynh lời nói, nơi này là cái tu luyện tuyệt hảo thánh địa.

Mà lại hắn có thể hấp thu địa chi sinh cơ, cũng chính là vi sinh vật sinh cơ, cho nên côn trùng cái gì căn bản không cần.

Lúc này, hắn không chần chờ nữa, vung tay lên.

Trong phạm vi mười mấy mét xung quanh, cấp tốc dùng nội lực bố trí xuống Tiểu Vô Trần Trận.

Sau đó lại là một đám Thải Kính Đạo Nhân trống rỗng nổi lên, phân bố đến bốn phía, bắt đầu cảnh giới tuần tra.

Làm xong những này, Vu Hoành mới khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu hấp thu nắp giếng phía dưới tiêu tán đi ra sinh cơ chi lực.

Nhất thời, liên tục không ngừng vô hình sinh cơ, từ cái kia màu xanh biếc trong hơi khói tỏ khắp đi ra, bị thu nạp nhập Vu

Hoành miệng mũi.

Sau đó từ miệng mũi tiến vào, đặt vào nó thể nội, hình thành hoàn toàn mới Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp chân khí.

Nội lực cùng chân khí, từ một bước này, cũng đã triệt để không giống với lúc trước. Vượt qua một tầng thứ mới.

Vu Hoành quên mình hấp thu.

Luyện Khí kỳ Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp, trên lý luận không có gì bình cảnh, chính là cần hấp thu vô cùng lớn số lượng sinh cơ, hóa làm chân khí, tràn đầy tự thân.

Cần đem thân thể triệt để tràn đầy đến cũng không còn cách nào dung nạp một tơ một hào chân khí, đằng sau mới có thể bắt đầu Trúc Cơ. Đồng thời Trúc Cơ kỳ ở giữa, cũng cần tiếp tục luyện được chân khí, duy trì loại kia tràn đầy áp lực hoàn cảnh.

Cho nên phàm là Thanh Hà sơn tu sĩ, đều đối với sinh cơ có to lớn nhu cầu.

Cái này khẽ hấp, Vu Hoành hoàn toàn quên đi thời gian.

Chung quanh sắc trời cấp tốc biến thành đen.

Xám trắng rừng cây biến thành đen kịt một màu.

Trong rừng dần dần hiện ra từng tia quen thuộc hắc vụ.

Từng đạo lưng đeo trường kiếm hình người, im ắng từ chu vi tới. Nhưng sau một khắc, Vu Hoành còn không có mảy may phát giác tình huống dưới, trên tay hắn vòng tay khẽ run lên, bay ra một tia khí tức thần bí.

Lập tức những này hình người lại không hề có một tiếng động lui ra, biến mất không thấy gì nữa.

Từ đầu tới đuôi, tuần sát Thải Kính Đạo Nhân đều không có mảy may phát giác

Mà Vu Hoành, thì vẫn như cũ đắm chìm tại tăng lên điên cuồng chân khí trong quá trình, không cách nào tự kềm chế.

Liên tục ba ngày, không ăn không uống, rốt cục, tại ngày thứ tư sáu giờ sáng mười ba phân.

Vu Hoành một ngụm trọc khí thật dài phun ra, trên thân bạch quang lóe lên, lại cấp tốc yên lặng.

'Tầng thứ năm, đến…'

Vội vàng trở về phòng an toàn ăn chút gì về sau, hắn lại trở lại nguyên địa, tiếp tục điên cuồng hấp thu địa chi sinh cơ.

Hắn ngoài thân đầu kia Sinh Cơ Thiên Hà cũng càng lúc càng nồng nặc, chậm rãi từ màu xám biến thành xám đen. Cùng hơi mờ một đầu khác Vô Cực Thiên Hà hình thành mãnh liệt so sánh.

Hấp thu, chiết xuất, đặt vào.

Cái này ba quá trình ở trên người hắn chuyển đổi tốc độ vô cùng kinh người.

Mới đến tay Lôi Tốc càng làm cho nó tăng lên bảy thành tốc độ. Vô luận là hấp thu hay là chiết xuất, hay là đặt vào, đều tăng trưởng bảy thành.

Vu Hoành vốn là tư chất thân thể bị cải tạo đến khá kinh người, bây giờ tại Lôi Tốc tăng phúc dưới, tăng lên càng thêm bạo tạc.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua.

Bạch Thắng thỉnh thoảng sẽ đến xem hắn hấp thu như thế nào, nhưng mỗi lần tới, đều chỉ nhìn thoáng qua, liền một mặt táo bón xoay người liền đi.

Không khác. Vu Hoành tốc độ quá nhanh.

Đảo mắt thời gian trôi qua hơn nửa tháng.

Vu Hoành lại một lần nữa từ trong nhập định tỉnh táo lại.

Nhìn xem trên thân thật dài rất nhiều sợi râu cùng tóc móng tay, hắn thở hắt ra, tâm thần khẽ động, lập tức sau lưng xuất

hiện một tên Thải Kính Đạo Nhân, bắt đầu cho hắn tu bổ trên thân lông tóc cùng móng tay.

Một tên khác Thải Kính Đạo Nhân thì tại một bên cẩn thận đem rơi xuống lông tóc móng tay thu thập lại, để tránh lưu lại tai hoạ ngầm.

'Tầng thứ sáu… Tốc độ này quả thật không tệ. Sinh cơ nồng đậm không gì sánh được, không lỗ là Sinh Chi Tỉnh xưng hô.'

Hắn cảm giác thân thể của mình cường độ còn không có cảm giác gì, rất hiển nhiên tại Luyện Khí trước đó, hắn liền đã đạt đến Kim Đan cảnh giới cường độ thể phách, cho nên lúc này Luyện Khí cũng thiếu cải tạo tự thân khâu này. Tiến độ càng thêm cấp tốc.

Hắn lúc này dừng lại, không phải là không thể tiếp tục, mà là thật lâu không có đến hỏi an, đồng thời, phàm võ đặc chất không thể thả, Lôi Tốc đã giúp hắn tăng lên rất nhiều tốc độ, cho nên đến tiếp sau xoát đặc chất một hạng này hoạt động, không có khả năng rơi xuống.

Lúc này hắn đứng dậy, đem nắp giếng một lần nữa phong kín, sau đó thu lại Thải Kính Đạo Nhân, quay người thân pháp lóe lên, hướng phía Vạn Tuyết cung tiến đến.

Hướng ngay tại nhập định Ngọc Tuyết Tử vấn an về sau, Vu Hoành hướng phía Tàng Thư các cấp tốc tiến đến.

"Tiếp theo vốn nên luyện cái gì?" Đứng tại trước kệ sách, hắn có chút suy tư.

"Nếu không hay là tìm mang chữ Lôi công pháp, hai lần lấy được đặc chất đều rất không tệ."

Vu Hoành nghĩ đến liền làm, lúc này tại trên giá sách lật tới lật lui, rất người nhanh nhẹn bên trong nhiều hơn một quyển bí tịch.

« Hổ Khiếu Lôi Âm ».

Một môn luyện sóng âm võ công, có chút kỳ lạ, nhưng trên thực tế tại trong tu hành, sóng âm loại võ công ứng dụng phạm

vi rất hẹp. Dù sao vận tốc âm thanh đối với phàm nhân rất nhanh, nhưng đối với tu sĩ mà nói, cũng liền như thế.

Vu Hoành ôm đối với chữ Lôi công pháp đặc chất tín nhiệm, lật ra nhìn một chút.

Phát hiện môn võ học này mở ra lối riêng, luyện là đem sóng âm lấy thể rắn truyền bá phương thức, trực tiếp rót vào địch nhân thể nội, cho nên môn công phu này tên đầy đủ phải gọi Hổ Khiếu Lôi Âm chưởng.

“Hay là một môn cận thân công phu.” Vu Hoành cũng không chọn.

Dù sao sóng âm tại huyết nhục thể rắn nội bộ truyền bá tốc độ nhưng so sánh trong không khí nhanh hơn.

Thực chiến tính hay là có như vậy một chút.

Cầm Hổ Khiếu Lôi Âm, hắn đi ra Tàng Thư các, dự định trở về lại một bước tiến hành bế quan.

Lạch cạch.

Hắn vừa mới tiến vào đường hầm mỏ, liền liếc nhìn xuất hiện tại trên mặt tường cái kia quái dị lỗ rách.

Trong động còn có một đầu cánh tay tráng kiện duỗi ra, ở bên ngoài móc a móc, nắm một cái đem nham thạch bùn đất đi vào. Vu Hoành dừng bước lại, lẳng lặng nhìn xem lỗ rách kia.

Hắn luôn cảm giác, cái kia trong động ẩn giấu đi Vạn Tuyết cung bí mật lớn nhất.

Sưu.

Chỉ chốc lát sau, cánh tay kia không còn loạn rút, cấp tốc rụt trở về, đằng sau một hồi lâu đều không có trở ra.

Vu Hoành hồi tưởng lại lần trước đi vào kinh lịch, lúc này, lại từ từ hướng phía trước tới gần.

Muốn vào xem một chút a?

Ý nghĩ này rất mãnh liệt, nhưng tương tự mãnh liệt, còn có hắn mấy lần gặp được quái vật kiếm tu lúc mãnh liệt cảm giác nguy hiểm.

Người sau không ngừng nhắc nhở hắn, ngươi ở chỗ này rất yếu rất yếu, tu vi đại thành trước, không thể hành động thiếu suy nghĩ.

Rõ ràng cẩu thả lấy các loại thời gian liền có thể trưởng thành, vì cái gì còn muốn tự mình tìm đường c·hết đi mạo hiểm?

Thế là, Vu Hoành phóng ra một chân, lại tự hành rụt trở về.

Sau đó hắn đối với lỗ rách nhìn như không thấy không nhìn, quay người rời đi.

‘Nhịn thêm chờ ta thần công đại thành… Lại đi vào cũng không muộn!’

Không bao lâu, thân ảnh của hắn rất nhanh biến mất tại đường hầm mỏ bên trong, không còn có xuất hiện.

Lại qua mấy phút đồng hồ.

Một đạo thân ảnh thấp bé cõng bướu thịt to lớn, xuất hiện tại lỗ rách biên giới.

Là Hủ Bại du thương.

Hắn nhìn một chút trên tường lỗ rách, lại nhìn một chút rời đi Vu Hoành phương hướng, thấp giọng phát ra không rõ ý nghĩa tiếng cười.

Sau một khắc, hắn đưa tay đối với lỗ rách, dùng sức nhấn một cái.

Phốc.

Lỗ rách lập tức làm nhạt, biến mất. Phảng phất chưa bao giờ xuất hiện qua.

Làm xong những này, Hủ Bại du thương quay người biến mất tại đường hầm mỏ trong hắc ám.

Lúc này trong phòng an toàn.

Vu Hoành chính vuốt vuốt cái kia phát sáng đan lô nhỏ, nghiên cứu thứ này có tác dụng gì.

Đưa vào nội lực, không có động tĩnh. Đưa vào chân khí.

Đan lô bạch quang sáng lên, trừ cái đó ra, không có bất kỳ phản ứng nào.

Hắn đem nó buông xuống, tiếp tục bắt đầu tu luyện Loạn Thần Thiên Mục Công, bên ngoài sắc trời dần dần biến muộn.

Vu Hoành vài giờ sau mở to mắt, nhìn qua ngoài cửa sổ chợt lóe lên mơ hồ hình người.

Hắn giơ cổ tay lên, nhìn xem phía trên quấn quanh vòng tay, suy nghĩ một chút, đưa tay vòng nhẹ nhàng gỡ xuống.

Sau đó đứng dậy đi tới trước cửa sổ.

Phốc!

Đột nhiên một tấm tái nhợt mặt người, một chút nện ở trước mắt trên cửa sổ.

Khoảng cách Vu Hoành bộ mặt chỉ có mười mấy centimet.

Là tên kia trước đó xuất hiện qua quái vật kiếm tu!

Vu Hoành nhận ra đối phương.

“Quả nhiên, là vòng tay tác dụng.” Vu Hoành mặt không b·iểu t·ình, nhìn chăm chú lên đánh giá gia hỏa này.

Cái này quái vật kiếm tu người mặc đạo bào màu trắng, kiểu dáng cùng Bạch Thắng Hắc Anh bọn hắn rất giống.

Vu Hoành chính mình cũng nhận một bộ, đối với cái này rất là quen thuộc.

Cái này Vạn Tuyết cung đạo bào, trừ ra tại trên cổ áo có bông tuyết tiêu ký bên ngoài, còn tại hai tay ống tay áo có Thanh Hà sơn màu xanh biếc tam giác ký hiệu.

Màu xanh biếc tam giác, ở giữa một cái chữ Sơn, chính là Thanh Hà sơn giản dị tiêu ký.

Trừ ra những này, Vu Hoành ánh mắt từ đối phương trên áo bào, chuyển qua sau lưng của hắn cõng trên vỏ kiếm.

Kiếm kia cũng rất kỳ lạ.

Vỏ kiếm thành màu xanh biếc, chuôi kiếm không có hộ thủ hai cánh, mà là chỉ có một cái hình tròn phát sáng mực Lục Châu con khảm nạm ở giữa.

Chỉnh thể hình thái phong cách cổ xưa mà thon dài.

Lưỡi kiếm, Vu Hoành nhớ kỹ lần trước lúc giao thủ gặp qua, cũng là màu xanh lá.

Ta nhớ được lần trước không phải đánh nát qua gia hỏa này kiếm a?' Vu Hoành nheo lại mắt, nhớ lại.

Bá

Vụt sáng ở giữa, ngoài cửa sổ kiếm tu quái vật đột nhiên biến mất.

Hắn cũng lơ đễnh, quay lại thân một lần nữa đưa tay vòng đeo lên.

Lại lần nữa lâm vào khổ tu bên trong.

Cứ như vậy, hắc ấn cường hóa tu hành dược vật, Vu Hoành thì Luyện Khí, Loạn Thần, phàm võ, tam công đồng tu.

Thời gian cũng qua thật nhanh.

Đảo mắt lại là hơn một tháng đi qua.

Vu Hoành xếp bằng ở trong phòng an toàn. Nghe bên ngoài sấm sét vang dội, mưa to.

Nhưng hắn trong lòng không gì sánh được mừng rỡ.

Một tháng thời gian bên trong, hắn không chỉ Luyện Khí đột phá đến tầng thứ bảy. Ngay cả mới chọn Hổ Khiếu Lôi Âm cũng cấp tốc tu đầy.

Lôi Tốc điệp gia đạo tức lưu chuyển, hai cái đặc chất tăng thêm, để hắn công pháp tu luyện tốc độ càng thêm biến thái.

Mà lúc này, hắn nơi cổ họng một chút kim quang như ẩn như hiện, đó chính là Hổ Khiếu Lôi Âm chín tầng sắp đại thành dấu hiệu.

Phốc!

Trong chốc lát, Vu Hoành há miệng phát ra một tiếng vô hình gào thét.

Không có âm thanh, vẻn vẹn chỉ có chấn động.

Một vòng vô hình chấn động lấy hắn làm trung tâm, cấp tốc khuếch tán bốn phía, bao trùm cả phòng.

'Hổ Khiếu Lôi Âm đạt đến đỉnh điểm, thu hoạch được đặc chất: Hổ Hình.'

Hổ hình: Tự thân bắt chước hổ hình làm ra đối ứng động tác lúc, tăng cường lực p·há h·oại đến 2.5 lần.

'Không tệ đặc chất.' Vu Hoành hài lòng cười, mặc dù không phải phương diện tu luyện, nhưng đặc chất này đối với hắn thực chiến tăng cường đồng dạng phi thường cao.

Gấp hai nhiều tăng cường, chỉ cần làm ra hổ hình là được, cái này phi thường có lời.

Đúng lúc này, hắc ấn lại lần nữa phát ra một tia nhắc nhở.

'Đặc chất đã đạt mười hạng, ảnh hưởng xuất hiện rất nhỏ hỗn loạn, phải chăng tiến hành dung hợp?'

"Đặc chất còn có thể dung hợp?" Vu Hoành sững sờ, hắc ấn này công năng vẫn rất nhiều.

"Dung hợp cần chiếm dụng hắc ấn cường hóa thời gian sao?" Hắn suy nghĩ một chút hỏi.

‘Dung hợp cùng cường hóa không có khả năng cộng đồng tiến hành.’ hắc ấn hồi phục biến tướng trả lời vấn đề của hắn.

“Như thế nào dung hợp?” Vu Hoành cảm thấy hứng thú hỏi.

Không có động tĩnh. Đoán chừng là hắc ấn cài trong nhắc nhở không có liên quan đến phương diện này.

Vu Hoành hỏi mấy lần đều không có phản ứng.

Rơi vào đường cùng, chỉ có thể tự hành thăm dò.

Chương 521: Trở về (1)

Chương 521: Trở về (1)

Tại trong phòng an toàn đi vòng vo vài vòng, Vu Hoành tìm đến giấy bút, dùng chữ Hán đem chính mình tất cả đặc chất viết xuống tới.

Đạo tức lưu chuyển, hô hấp dưới nước, Dạ Nga, tinh thần duệ hóa, cực hạn triệu hoán, Minh Tâm Chính Tính, Tinh Linh Cổ Thụ chi kêu gọi, Cương Quyền, Lôi Tốc, Hổ Hình.

Hết thảy mười hạng.

Trong đó thực dụng nhất chính là đạo tức lưu chuyển cùng Lôi Tốc, còn lại cũng liền Tinh Linh Cổ Thụ chi kêu gọi dùng đến nhiều.

Nhìn xem những này đặc chất, Vu Hoành suy tư dưới, nhắm mắt lấy ý thức thăm dò trong đầu không gian hắc ám.

Trong không gian hắc ám, thuộc về phòng an toàn Hắc Hắc Linh cùng triệu hoán vật quang cầu, ở vào một cái góc. Còn lại còn có một góc khác, quang mang hơi tối, lại không chút nào thu hút.

Vu Hoành trước kia cũng không có chú ý qua nơi này.

Lúc này cẩn thận điều tra, mới phát hiện, trong này lại là từng cái đối ứng đặc chất khác biệt chùm sáng.

Hết thảy mười cái chùm sáng, tất cả đều là ảm đạm màu xám trắng.

Vu Hoành ý thức phiêu phù ở chùm sáng trước, hắn chỉ cần hơi tưởng tượng bên dưới đụng vào một cái chùm sáng, lập tức liền có thể thu được chính mình chạm đến đặc chất kia tin tức.

Hắn lần lượt đụng phải mấy lần, xác định mỗi cái đặc chất đều ở đây.

Như vậy, như thế nào dung hợp?

Vu Hoành suy tư dưới, huyễn tưởng ý thức của mình mọc ra thân thể, mọc ra tứ chi.

Phốc.

Rất nhanh, hắn tại hắc ám bên trong không gian ý thức, liền ngưng tụ hiện ra một bộ thực tế thân thể.

Hoạt động hạ thân thân thể, hắn phát hiện cùng hiện thực so sánh, nơi này thân thể càng thêm linh hoạt, phản ứng càng nhanh.

Giơ tay lên, hắn nhìn thấy bàn tay của mình là màu lam nhạt, hiện ra huỳnh quang.

‘Sau đó, có phải hay không muốn đem hai cái đặc chất kề đến một khối?’

Hắn tùy tiện tuyển hai cái không trọng yếu.

Dạ Nga cùng hô hấp dưới nước.

Hai cái này đặc chất quang cầu, bị hắn một tay một cái, bắt lấy liền hướng ở giữa chen.

Biu!

Hai cái chùm sáng không trở ngại chút nào dung hợp lại cùng nhau.

Sau đó biến thành một cái hơi lớn một chút chùm sáng màu trắng.

Ngay sau đó Vu Hoành tiếp xúc tay của nó, truyền ra một cỗ hoàn toàn mới tin tức.

‘Phải chăng đem Dạ Nga cùng hô hấp dưới nước dung hợp một thể? Cảnh cáo, dung hợp sau vốn có đặc chất biến mất,

xuất hiện đặc chất mới khả năng cao hơn trước kia, cũng có thể là thấp hơn. Không cách nào đổi.'

Trên quang cầu, lúc này cũng hiện ra một cái rõ ràng đếm ngược màu đỏ: 11 ngày 1 giờ 13 phút.

Vu Hoành không có gì do dự, trực tiếp trong lòng khẳng định.

Rời khỏi không gian ý thức, hắn đè xuống trong lòng hiếu kỳ, lẳng lặng tiến vào khổ tu chờ đợi lấy.

Mười một ngày thời gian đối với ở hiện tại hắn mà nói, không hề dài, hắn lại tuyển một môn Xích Luyện chưởng phàm võ, tiếp tục xoát đặc chất.

Mỗi ngày đều là Vạn Tuyết cung, Sinh Chi Tỉnh, phòng an toàn, ba điểm hàng ba, tuần hoàn qua lại.

Rất nhanh, cường hóa thời gian để đến được.

Vu Hoành vì một ngày này, chuyên môn dậy thật sớm, tắm rửa thay quần áo, tĩnh tâm dưỡng thần, liền đợi đến nhìn có thể dung hợp cái gì đặc chất đi ra.

Ngoài cửa sổ trời còn chưa sáng, hắn liền xếp bằng ở trong phòng tu luyện, mở ra Cách Âm trận pháp, gọi ra Thải Kính Đạo Nhân tuần sát chung quanh.

Ông.

Rốt cục, sắp đến giữa trưa lúc, Vu Hoành trong đầu một tiếng vang nhỏ.

'Dung hợp kết thúc. Thu hoạch được đặc chất mới —— Dạ Tức.'

'Dạ Tức (ban đêm phủ xuống thời giờ, ngươi hết thảy hồi phục tốc độ tăng lên 3 lần, miễn dịch tất cả phổ thông độc tố, đối với siêu phàm độc tố có 80% kháng tính. Miễn dịch ngạt thở) '.

"Cái này tăng phúc… Lợi hại!" Vu Hoành mở to hai mắt, trước đó Dạ Nga cũng chính là hồi phục tốc độ gia tăng 75%

độc tính kháng tính trăm phần trăm, hiện tại cái này căn bản chính là siêu cấp gia cường phiên bản.

Lúc này hắn lại lần nữa nếm thử mở ra dung hợp.

Nhưng.

'Đặc chất chưa đầy mười hạng, không cách nào mở ra.' hắc ấn nhắc nhở truyền đến.

'Xem ra nhất định phải bảo trì đầy sĩ mới có thể dung hợp… .'

Vu Hoành đè xuống trong lòng chờ mong, chỉ có thể tiếp tục nhẫn nại tính tình tu hành mới vào tay Xích Luyện chưởng.

Dung hợp về sau, hắn bây giờ lại trở thành chín cái đặc chất, cho nên ít nhất phải luyện thêm ra một cái đến, mới có thể lần nữa dung hợp.

Từ lần này nếm thử đến xem, dung hợp tựa hồ là lấy bên trong đặc chất năng lực làm cơ sở, tiến hành tăng cường, mở rộng.

Nhìn như vậy, Vu Hoành mong đợi nhất là đem đạo tức lưu chuyển dung hợp cường hóa.

Đương nhiên để bảo đảm bảo hiểm, tốt nhất là hai cái đều có thể tăng cường tốc độ tu luyện đặc chất cùng một chỗ dung hợp, dạng này, vô luận lấy cái nào làm chủ, cuối cùng đều có thể thu hoạch được tốc độ tu luyện tăng cường.

Tỉ như Lôi Tốc cùng đạo tức lưu chuyển.

Tu hành không tuế nguyệt.

Ngay tại Vu Hoành dốc lòng nghiên cứu dung hợp đặc chất, phi tốc tăng cao tu vi đồng thời, cách xa nhau hai đại nguyên tai tại chỗ rất xa, Hi Vọng thành trong thế giới.

Bầu trời âm u khắp chốn.

Sương mù màu xám đen tràn ngập tản ra, bao phủ đại địa.

Linh Minh một đám cao tầng lúc này chính tụ tập tại một chỗ, ngắm nhìn bầu trời xuất hiện dị thường.

Toàn Hạc đứng tại phía trước nhất, tại nàng bên người, là Thanh Hoàng cùng Hi Vọng thành uỷ viên Trần Diệu Phong.

Phía sau là một phiếu Thanh Trần quan lão đạo, Vũ Mặc Vũ Ngấn các loại đều tại. Tất cả mọi người sắc mặt ngưng trọng, trong mắt lộ ra nồng đậm lo lắng hoặc lo nghĩ.

“Xác định là gần đất quỹ đạo xuất hiện Tuyệt Vọng Chi Môn a?” Toàn Hạc trầm giọng hỏi thăm.

“Xác định, các loại thiết bị liên thông vệ tinh, đã từng cái góc độ quay chụp cũng truyền về tấm hình, trăm phần trăm xác định.” Trần Diệu Phong nghiêm nghị trả lời, “Bây giờ có thể xác định liền có 79 tòa, hiển nhiên căn bản không phải thời gian ngắn mở ra, mà là rất sớm đã bắt đầu, chỉ là cách chúng ta rất xa, tạm thời không có phát giác.”

“Có đối sách gì a?” Toàn Hạc hỏi.

“Khoảng cách quá xa, rất nhiều v·ũ k·hí đều rất khó kịp thời đưa lên… Chúng ta nếm thử bắn một chút đại đương lượng bom Hy-đrô đi lên, nhưng còn không có tới gần, liền bị dẫn nổ.” Trần Diệu Phong lắc đầu.

“Ta hiện tại lo lắng, không phải Tuyệt Vọng Chi Môn…” Toàn Hạc ngửa đầu nhìn chăm chú lên bầu trời, ánh mắt ngưng trọng.

“Nguyên tai dựa theo quy luật, là biết một lần so một lần mạnh, lần trước chúng ta đánh lui, lần này tuyệt đối viễn siêu lần trước cường độ. Ta lo lắng, lần này tới, tuyệt không vẻn vẹn sẽ chỉ là Tuyệt Vọng Chi Môn…”

Trần Diệu Phong không có lại nói tiếp, bởi vì hắn không biết nên trả lời như thế nào, nên như thế nào giải quyết.

Hiện tại hy vọng duy nhất, chính là nhìn Toàn Hạc có thể hay không cho ra một cái thích hợp phương án giải quyết.

“Ta đi…” Toàn Hạc còn muốn nói điều gì, đột nhiên sắc mặt kịch biến.

“Coi chừng, đến rồi! !”

Nàng vội vàng đưa tay nắn ấn quyết.

Trong tay tách ra một vệt kim quang, phóng lên tận trời.

Xùy!

Kim quang phi tốc phóng tới đỉnh đầu đám mây đen kia.

Mà liền tại lúc này, mây đen bên trong cũng đột nhiên xông ra một viên vô cùng to lớn đen kịt thiên thạch.

Thiên thạch kia cơ hồ chiếm cứ toàn bộ bầu trời, đem tất cả tầng mây ngạnh sinh sinh gạt mở.

Thiên thạch mặt ngoài gập ghềnh, bò đầy vô số nhúc nhích hắc tai quái vật.

Tượng Trùng, ngữ người, Tam Đầu Điểu, Hắc Cự Nhân, tam nhãn Hắc Cự Nhân, lít nha lít nhít, số lượng không biết có bao nhiêu, có lẽ mấy triệu, có lẽ ngàn vạn, một chút không nhìn thấy cuối cùng.

Oanh! !

Đúng lúc này, Toàn Hạc đánh ra kim quang xông đi lên, chính diện đụng phải thiên thạch chính giữa.

Kim quang nổ tung, bằng phẳng hóa thành một tấm mâm tròn, phía trên có vô số phù văn màu vàng lưu chuyển xoay chuyển, mang theo cuồng phong tứ tán.

Mâm tròn màu vàng ngạnh sinh sinh đem thiên thạch khổng lồ chống đỡ.

Toàn Hạc thể nội ánh sáng phóng xuất ra vô cùng tận lực lượng, hóa thành kim quang chùm sáng, trùng thiên truyền vào mâm tròn, vì đó cung cấp duy trì.

Hô!

Phía dưới đám người lúc này mới thần kinh có chút nới lỏng một tia, thở phào một hơi.

Vừa mới trong nháy mắt đó, bọn hắn kém chút sinh ra tuyệt vọng cảm xúc, bởi vì viên thiên thạch kia thực sự quá lớn.

Còn tốt có Toàn Hạc Chân Quân…

Trần Diệu Phong cùng Thanh Hoàng trong lòng may mắn sau khi, đều không hẹn mà cùng nhìn về phía Toàn Hạc.

Nhưng vừa xem xét này, lại làm cho tâm tình của hai người ngã vào đáy cốc.

Toàn Hạc lúc này khóe mắt lỗ mũi đều đang chậm rãi đổ máu. Trong cơ thể nàng không có một tơ một hào lực lượng tiết ra ngoài bốn phía, điều này đại biểu lấy nó tất cả lực lượng đều toàn bộ đưa đến đỉnh đầu mâm tròn màu vàng bên trong.

Nhưng chính là dạng này, hai người vẫn như cũ có thể nhìn thấy, mâm tròn màu vàng chính một chút xíu bị đè thấp, chìm xuống dưới.

Răng rắc.

Trên thiên thạch vài chỗ bắt đầu vỡ vụn, bay ra ra lớn nhỏ không đều đá vụn, hóa thành mưa sao băng bầy, vượt qua mâm tròn, hướng phía toàn cầu các nơi rơi xuống.

Những đá vụn này trèo lên trên đầy vô số hắc tai quái vật.

Từ yếu đến mạnh, cái gì cần có đều có.

Cùng lúc, thiên thạch vỡ vụn ra một chút trong lỗ hổng, chỗ càng sâu, leo ra từng đầu tám đầu cánh tay to lớn tượng nữ thần ba đầu, mang theo quỷ dị nhe răng cười nhao nhao bay ra ngoài.

Các nàng mỗi một cái đều có hơn trăm mét cao, toàn thân che kín tựa như đồ sứ vết rạn giống như hoa văn, sau lưng kéo lấy không gì sánh được nồng đậm hồng trị khói đen, hóa thành mấy trăm đạo lưu tinh, không ngừng hung hăng đâm vào trên mâm tròn màu vàng.

Răng rắc.

Mâm tròn mặt ngoài hiện ra từng tia từng tia vết rạn.

“Ngọc Châu Thiên Tề, Vạn Tượng Do Tâm!” Toàn Hạc toàn thân kim quang nổ tung, một viên màu vàng ngọc bội bị nàng cao cao quăng lên, ở giữa không trung hóa thành một đầu hoàng kim chế tạo giống như to lớn Tiên Hạc.

Tiên Hạc Thân thể cấp tốc bành trướng, hai cánh mở ra, cơ hồ đem tất cả mọi người tầm mắt hoàn toàn che khuất.

Ông!

Màu vàng Tiên Hạc cùng mấy trăm đầu tượng nữ thần ba đầu đối diện đánh tới.

Xuy xuy xuy xùy.

Tiên Hạc Thân bên trên phóng xuất ra vô số lông vũ màu vàng, hóa thành lưỡi dao, phi tốc xuyên thấu tượng nữ thần ba đầu bọn họ.

Lông vũ cùng tượng thần ở trên bầu trời hóa thành từng đoàn từng đoàn kim quang loá mắt nổ tung.

Lúc này Toàn Hạc, rõ ràng là tại lấy sức một mình, đối kháng toàn bộ 79 đạo trở lên Tuyệt Vọng Chi Môn dung hợp tích lũy to lớn hắc tai quân đoàn.

“Lại là ánh sáng…” Trong thoáng chốc, thiên thạch khổng lồ mặt ngoài, hiện ra một đạo toàn thân tựa như cây khô hình người màu đen.

Hình người tay xử quải trượng, hai chân cùng thiên thạch dung hợp kết nối cùng một chỗ. Bên cạnh tất cả đều là không thể đếm hết tái nhợt hài cốt.

Hài cốt vòng ngoài, thì là từng đầu càng nhiều tượng nữ thần ba đầu điên cuồng xông ra.

“Hủy diệt, không thể ngăn cản… Thật có lỗi, chỉ có các ngươi biến mất, chúng ta mới có thể sống lấy…”

Cây khô hình người nâng lên quải trượng, nhắm ngay phía dưới tại chỗ rất xa Toàn Hạc

“Nguyện Thánh Tháp phù hộ ngươi…” Quải trượng cuối cùng, một chút màu tím đen vầng sáng lặng yên ngưng tụ.

Trong vầng sáng, có nồng đậm không gì sánh được hồng trị khí tức quanh quẩn xoay tròn.

Oanh! !

Sau một khắc, màu tím đen vầng sáng nổ bắn ra mà ra.

*

*

Ừm! ?

Trên quáng tinh.

Ngay tại trong phòng an toàn dốc lòng tu hành Vu Hoành, đột nhiên cảm giác được một cỗ cực kỳ to lớn linh quang điên cuồng từ cái nào đó không biết con đường tràn vào trong cơ thể mình.

Trước đó bị phong ấn quang tỉnh bị cỗ này từ bên ngoài đến lập tức xung kích, nội ứng ngoại hợp dưới, lại bắt đầu rục rịch ngóc đầu dậy.

“Không tốt!” Vu Hoành hơi biến sắc mặt, loại tình huống này, chỉ có hắn thả ra linh quang hạt giống bỗng chốc bị đại lượng tiêu diệt, mới có thể xuất hiện.

Ý vị này, lúc trước hắn lưu lại hạt giống, rất có thể xảy ra chuyện.

Lúc này, Vu Hoành không lo được khổ tu, đứng dậy mắt nhìn bên ngoài sắc trời. Hay là buổi chiều, hắn đẩy cửa đi ra ngoài, nhanh chóng hướng phía Vạn Tuyết cung phương hướng chạy tới.

Bất luận là bên nào xảy ra chuyện, hắn đều phải nghĩ biện pháp trở về nhìn xem!

Chương 522: Trở về (2)

Chương 522: Trở về (2)

Vạn Tuyết cung bên trong.

Ngọc Tuyết Tử đang đứng tại trong một chỗ thiên điện, cầm bút vẽ tỉ mỉ vẽ lúc xế chiều trời chiều.

Đỏ nhạt ánh nắng chiếu nghiêng vào cung, đem hắn bóng dáng kéo đến rất dài.

"Vội vội vàng vàng như thế, có gì việc gấp? Vu Hổ?"

Hắn không có quay người liền đã biết Vu Hoành đến.

"Sư tôn! Đệ tử chợt có nhận thấy, lưu tại để ý người trên người tiêu ký, ngoài ý muốn nổi lên, ta hoài nghi khả năng xảy ra chuyện có thể hay không có thể xin phép nghỉ trở về một chuyến xem xét tình huống!"

Vu Hoành tiến vào thiên điện, trước tiên ôm quyền khom người giải thích.

"Tự hành đi chính là, giải quyết sau trở về là đủ." Ngọc Tuyết Tử quay đầu nhìn về phía hắn.

"Có thể, đệ tử không có cách nào trở về, một khi trở về… Chỉ sợ rất khó lại đến quáng tinh…" Vu Hoành lo lắng nói.

Hắn xác thực có thể trở về, nhưng muốn lại về quáng tinh, độ khó liền lớn, dù sao trước đó tất cả đều là dựa vào Cứu Thế Chi Chu tự hành du đãng chạy, cũng không có địa đồ.

"Thì ra là thế, cái này dễ xử lý." Ngọc Tuyết Tử suy tư dưới, quay người triều điện đi ra ngoài.

Chỉ chốc lát sau, người khác lại trở về, đưa tay đưa cho Vu Hoành to bằng một bàn tay đồng thau viên cầu.

“Đây là Thủy Nghi Cầu, có thể tại tinh tai bên trong phân rõ phương hướng, mở ra một đạo trở về quáng tinh cổng truyền tống. Khoảng cách không hạn, là ta Thanh Hà sơn đệ tử ra ngoài du lịch lúc thiết yếu đồ vật. Trừ phi ngươi xâm nhập đến một ít cường độ cực cao tinh tai chỗ sâu, nếu không vật này đều có thể đưa ngươi mang về.”

“Cách dùng là thua nhập ngươi chân khí là được, khoảng cách càng xa cần chân khí thì càng nhiều, ngươi khả năng được nhiều đưa vào một chút thời gian, không cần lo lắng không đủ, ngươi có thể phân nhiều lần đưa vào.”

Vu Hoành nghe vậy, lập tức đại hỉ, tranh thủ thời gian tiếp nhận Thủy Nghi Cầu.

“Đa tạ sư tôn!”

“Không có việc gì, có thể cần trợ giúp?” Ngọc Tuyết Tử lại hỏi.

“Không cần, đệ tử thể nội phong ấn tạm thời giải trừ một hai là đủ.” Vu Hoành nói.

“Phong ấn không thể vọng động, nếu không tình huống sẽ nghiêm trọng hơn.” Ngọc Tuyết Tử suy tư một chút.

“Như vậy đi, để cho ngươi sư huynh sư tỷ bọn họ chạy tới một chút, ngươi chờ một lát.”

Hắn nhắm mắt mấy giây, sau đó lời nói đề nhất chuyển, bắt đầu hỏi thăm những vật khác.

“Ngươi Luyện Khí đã đến tầng bảy rồi? Tốc độ rất tốt, bất quá Luyện Khí đối với ngươi mà nói cũng không bình cảnh coi như cấp tốc, từ Trúc Cơ bắt đầu, độ khó liền sẽ không đứt gãy tầng gia tăng, đến lúc đó, liền không khả năng còn có tốc độ như thế. Ngươi nhớ lấy chớ kiêu chớ vội, bình tĩnh lại tu hành. Trong vòng trăm năm, có thể đạt tới Phản Hư coi như thành công.”

“Đệ tử minh bạch!” Vu Hoành cũng không kinh ngạc tu vi của mình không thể gạt được đối phương, dù sao tu vi chênh lệch

quá xa. Lại là đồng nguyên đồng thể hệ, có thể xem thấu rất bình thường.

Không bao lâu, thiên điện ngoài cửa, Bạch Thắng cùng Hắc Anh hóa thành hai đạo lưu quang rơi xuống đất, vào cửa.

“Sư phụ, chuyện gì triệu hoán đệ tử?”

“Đệ tử đang tắm đâu, sư phụ thế nhưng là có việc gấp?”

Hai người một trước một sau hỏi.

“Là các ngươi sư đệ, trong nhà có việc gấp, gặp được phiền phức, cần trợ giúp, các ngươi nhìn xem giải quyết.” Ngọc Tuyết Tử chỉ chỉ Vu Hoành.

“Gặp được phiền phức? Cái này dễ xử lý, sư đệ tiếp lấy.” Bạch Thắng nghe chút, lập tức vui vẻ, từ trong tay áo móc ra một khối in chữ Thắng lệnh bài màu xanh lục, đã đánh qua.

Vu Hoành tiếp được

Một bên khác Hắc Anh cũng đi theo ném ra một khối lệnh bài màu đen, viết chữ Anh.

“Đây là hai chúng ta thời gian ngắn kêu gọi lệnh bài, có thể mở ra một đạo tiếp tục nửa phút lâm thời giáng lâm chi môn, chỉ cần khoảng cách không phải quá xa, đều có thể kịp thời ra mặt giúp ngươi đánh lui phiền phức.” Bạch Thắng cười giải thích.

“Trước dùng của ta, sư huynh của ngươi tính cách không đủ trầm ổn, ta xuất thủ liền động tĩnh nhỏ hơn nhiều.” Hắc Anh ở một bên nói bổ sung.

“Ai nói, trước dùng ta, thực lực của ta tương đối mạnh, sư tỷ của ngươi vạn nhất không giải quyết được, cuối cùng nói không chừng còn phải tới tìm ta cứu.” Bạch Thắng biện bạch nói.

“Ngươi nói ai không mạnh! ?” Hắc Anh lập tức bất mãn.

“Sự thật như vậy a!” Bạch Thắng không nhượng bộ chút nào.

“Một hồi hành tinh lân cận gặp!” Hắc Anh ước chiến.

“Ha ha, nhường ngươi một tay.” Bạch Thắng cười nhạo

“Vậy ngươi về sau đừng cầu ta đổi tư thế!” Hắc Anh phát hỏa.

“Ngạch.” Bạch Thắng mặt mo nổi lên đỏ ửng, “Có thể hay không đừng ở chỗ này nói cái này?”

“A…” Hắc Anh chẳng thèm ngó tới, xoay người rời đi.

“Ấy, sư muội, chờ một chút.” Bạch Thắng quýnh lên, mau đuổi theo đi lên.

Lưu lại Ngọc Tuyết Tử cùng Vu Hoành không phản bác được.

“Bọn hắn sắp thành hôn, mỗi ngày cũng không biết tránh hiềm nghi.” Ngọc Tuyết Tử thở dài.

“Tốt, vật tới tay, ngươi muốn đến thì đến đi, chú ý an toàn, về sớm một chút.” Hắn căn dặn.

“Đúng!”

Vu Hoành vội vàng cúi đầu hành lễ.

Vội vàng rời đi Vạn Tuyết cung, hắn trở lại Hắc Hắc Linh Hào, tiến vào phòng điều khiển chính.

Hít sâu một hơi.

‘Khởi động.’ trong lòng của hắn mệnh lệnh.

Ông.

Toàn bộ dừng lại thật lâu phòng an toàn, Cứu Thế Chi Chu, rốt cục lại một lần nữa khởi động đứng lên

Sau một khắc, phòng an toàn chung quanh hiện ra lít nha lít nhít màu sắc rực rỡ sợi tơ vô số sợi tơ đem nó tầng tầng bao vây lại, rất nhanh, sợi tơ làm nhạt, biến mất liên đới lấy phòng an toàn cũng đi theo biến mất không thấy gì nữa.

Tiến vào quen thuộc phong tai chỗ sâu, Vu Hoành ổn định tâm thần, cẩn thận cảm thụ còn tại tiếp tục không ngừng vọt tới linh quang sợi tơ.

Hắn tăng thêm tốc độ, ngồi tại phòng điều khiển chính, nhìn xem phòng an toàn xuôi dòng phóng tới linh quang đến chỗ.

Phòng an toàn tiến về chỗ sâu lúc, đại bộ phận là ngược dòng, tốc độ cực chậm, lúc này hướng phía cạnh ngoài cuối cùng tiến đến, trái lại là xuôi dòng, tốc độ nhanh há lại chỉ có từng đó gấp hai! Vu Hoành chỉ cảm thấy toàn bộ phòng ở hung hăng chấn động, lập tức tự thân phát lực tăng thêm ngoại giới thải tuyến chen chúc thôi động, tốc độ càng lúc càng nhanh, càng ngày càng nhanh.

Ngoài cửa sổ chung quanh thải tuyến đều biến thành cực kỳ chậm rãi di chuyển về phía trước.

Ý vị này, lúc này phòng an toàn phương hướng cùng thải tuyến bọn họ cùng nhau nhất trí, đồng thời, tốc độ cũng chỉ so thải tuyến hơi chậm một chút điểm.

Rất nhanh, một trận kịch chấn, phòng an toàn vượt qua Phượng Nhãn, ngoài cửa sổ vượt qua từng cái to lớn vô cùng quỷ dị mặt người viên cầu.

Mảng lớn mặt người lưu tinh vụt sáng mà qua, một chút cùng loại Thủy Mẫu một dạng hơi mờ sinh vật như ẩn như hiện, nương theo lấy phòng an toàn phi hành về phía trước.

Vu Hoành cảm nhận được phòng an toàn vượt qua Phù Không Thành chỗ tiết điểm, trong lòng hơi nhẹ nhàng thở ra, ý vị này Y Y bọn hắn không có việc gì.

Mà hắn còn lại còn có đại lượng linh quang địa phương, cũng chỉ có…

Hi Vọng thành thế giới.

Bầu trời xám xịt bên trong, xám trắng sương mù hóa thành từng cây cây cột, liền trời tiếp đất.

Tê.

Từng đạo đạo màu sắc rực rỡ sợi tơ trống rỗng giữa không trung hiển hiện, tuôn ra, thải tuyến tách ra, lộ ra phòng an toàn Hắc Hắc Linh bất quy tắc hình hình dáng.

Hô.

Một giây sau, Hắc Hắc Linh bắn ra, hung hăng rơi hướng phía dưới đại địa.

Hơn ngàn mét không trung thoáng qua liền đến mặt đất.

Không có to lớn v·a c·hạm, tại sắp lúc rơi xuống đất, phòng an toàn phía dưới tầng tầng trận pháp hiển hiện, bạch quang lập loè dưới, giảm bớt đi lực trùng kích khổng lồ, sau đó nhẹ nhàng rơi xuống đất.

Sau khi hạ xuống, phòng an toàn cấp tốc biến hình, biến thành một tòa cao ba tầng màu đen Tiểu Lâu, cố định tại một mảnh cháy đen phế tích trên đại địa.

Răng rắc.

Cửa phòng mở ra.

Vu Hoành một thân đạo bào màu trắng chậm rãi mà ra, quét mắt nhìn về phía ngoại giới.

Bên ngoài đại địa một mảnh nát nhừ.

Cháy đen trên vùng bình nguyên, từng đống thiêu đốt phế tích bốc lên cực kỳ nồng đậm khói bụi.

Trừ hỏa diễm rất nhỏ thiêu đốt âm thanh gió êm dịu âm thanh, còn lại nghe không được bất luận cái gì tạp âm.

“Quả nhiên là nơi này xảy ra chuyện.” Vu Hoành xuất ra một cái máy kiểm tra cường hóa. Đè xuống chốt mở.

Trên LCD hiện ra nơi này hồng trị trị số: 789. 126.

“Phiền toái.” Vu Hoành vẫn ngắm nhìn chung quanh, cảm thụ bên dưới linh quang còn tại liên tục không ngừng vọt tới phương hướng.

Lúc này dưới chân hắn phát lực.

Bành! !

Mặt đất nổ nát vụn ra hố to, người đã nổ bắn ra mà ra, phá vỡ vận tốc âm thanh, phóng tới mặt phía nam.

Trong âm thanh ù ù, nương theo lấy âm bạo tiếp tục nổ tung, Vu Hoành trên thân nhiệt độ phi tốc lên cao. Nhưng hắn lơ đễnh, phi nước đại trong quá trình, không ngừng chú ý chung quanh hai bên tình huống.

Rất nhanh, lần theo linh quang sợi tơ phương hướng, chạy hết tốc lực hơn một giờ về sau, phía trước rốt cục xuất hiện phế tích bên ngoài khác biệt cảnh sắc.

Một viên thành trì đồng dạng to lớn thiên thạch màu đen, chính nửa bên khảm vào đại địa, nửa bên lộ ở bên ngoài.

Vây quanh thiên thạch chung quanh, có hay không lấy tính toán hắc tai quái vật, chính như thủy triều xông ra, tuôn ra hướng cái nào đó phương hướng.

Vu Hoành biết đến lúc đó.

Lập tức lần nữa gia tốc.

Đồng thời, hắn hít sâu một hơi, thể nội Loạn Thần Thiên Mục Công vận chuyển tự nhiên, hóa thành hộ thể ánh sáng xám, bảo hộ toàn thân, sau đó một đầu hướng phía cái kia cuồn cuộn hắc tai quái vật hắc triều đánh tới.

Một giây sau.

Hắn cùng hắc triều vào đầu chạm vào nhau.

Một đầu Tượng Trùng mới phát giác không đúng, quay người nhìn hắn, còn chưa kịp phát ra gầm thét, liền b·ị đ·âm vào thân thể chính giữa, trong nháy mắt tạc đ·ạ·n giống như nổ tung.

Ngay sau đó phía sau là lít nha lít nhít từng đầu Hắc Cự Nhân, chính chen chúc hướng phía một cái hướng khác phóng đi.

Cũng bị Vu Hoành cắm đầu xô ra một đạo huyết nhục thông đạo.

Tam Đầu Điểu, tựa như màu đen chất nhầy tạo thành to lớn hình người, rối tung tóc dài ướt sũng quái nhân

Chờ chút các loại đẳng cấp hắc tai, đều vào lúc này Vu Hoành trước mặt không chịu nổi một kích.

Thời gian qua một lát, phía trước tất cả quái vật vì đó không còn, thay vào đó, là xuất hiện một đạo toàn thân xám bạc to lớn pháo đài.

Pháo đài chung quanh tiếp tục không ngừng tại phun ra rộng lượng đ·ạ·n pháo, hỏa diễm, đ·ạ·n, axit mạnh, cũng tại đánh lui lấy vây công nó mảng lớn mây đen giống như phi hành quái vật.

Vu Hoành nhảy lên một cái, thân hình cấp tốc nhảy lên pháo đài, tránh đi hỏa lực, đ·ạ·n, chính xác rơi vào một chỗ tổn hại trong lỗ hổng.

Một đầu tượng nữ thần ba đầu chính gầm thét phát hiện hắn, nhào tới ý đồ đè nát hắn. Bị Vu Hoành đưa tay một chút.

Loạn Thần Thiên Mục tầng thứ tám công lực phi tốc tuôn ra, ở tại đầu ngón tay hóa thành một đạo ánh sáng xám chùm sáng, bắn ra.

Xùy!

Chùm sáng đánh trúng tượng nữ thần ba đầu mi tâm, không có tạo thành mảy may phá hư.

Nhưng sau một khắc.

Đầu này hắc tai đỉnh cấp quái vật mắt thấy sắp một chút đập trúng Vu Hoành, tại sắp đụng vào sát na, nó thế mà bỗng nhiên đã ngừng lại, lơ lửng giữa không trung, quay đầu liền hướng phía còn lại chung quanh một đám Tam Đầu Điểu đánh tới.

Nó sáu con mắt bên trong lúc này nổi lên từng tia từng tia xám trắng tơ máu, nghiễm nhiên đã bị Loạn Thần Thiên Mục Loạn Thần lâm thời khống chế.

‘Hiệu quả cũng không tệ lắm.’ Vu Hoành từ khi đến tầng thứ tám về sau, đây là lần thứ nhất dùng tại thực chiến.

Không nghĩ tới ngay cả tượng nữ thần ba đầu đều có thể lâm thời khống chế, chỉ là không biết tầng thứ tám này công lực có thể khống chế hạn mức cao nhất ở đâu trong lòng hiện lên suy nghĩ, Vu Hoành xông vào chỗ thủng, tiến vào pháo đài chỗ sâu.

Mà lúc này.

Pháo đài hạch tâm, một chỗ hình viên cầu nội bộ trong không gian.

Tầng tầng lớp lớp các loại Kim Quang trận pháp, đem nơi này hoàn toàn ngăn cách, vây quanh.

Toàn Hạc đang cùng một tên toàn thân cây khô quái dị hình người giằng co lấy.

Nàng một đầu cánh tay trái đã chẳng biết lúc nào biến mất, trên thân cũng khắp nơi là thương. Lúc này sắc mặt nghiêm chỉnh tái nhợt nhìn chằm chằm đối diện hình người.

“Ngươi, rốt cuộc là thứ gì! ?”

“… Còn không chịu quy thuận Thánh Tháp a?” Đối diện cây khô hình người thanh âm bình tĩnh nói.

“Ta đã đã cho ngươi cơ hội. Ba lần cơ hội, ngươi thua hai lần.”

“Ta cũng không muốn biến thành ngươi như thế, người không ra người quỷ không ra quỷ, ngay cả bản thân đều chỉ có thể dựa vào hủy diệt mới có thể miễn cưỡng duy trì.” Toàn Hạc lạnh như băng nói.

“Ngươi chi thiên phú hiếm thấy trên đời, ngộ tính càng là cực mạnh, cho nên ta mới cho ngươi ba lần cơ hội, bây giờ, còn lại về sau một lần. Nhưng ngươi cũng nên rõ ràng, ta chi kiên nhẫn là có hạn.” Cây khô hình người lãnh đạm nói.

Chương 523: Trở về (3)

Chương 523: Trở về (3)

“Thánh Tháp là cái gì ta không biết, ta chỉ biết là, các ngươi sống tạm phương thức để cho ta cảm giác buồn nôn!” Toàn Hạc vẫn như cũ sắc mặt băng lãnh.

“Cũng không phải là sống tạm, chỉ là thuận theo đại thế, chỉ thế thôi.” Cây khô hình người thản nhiên nói.

“Như vậy đại thế là cái gì?” Đột nhiên một cái có chút lạnh nhạt thanh âm, từ hai người một bên truyền đến.

Cây khô hình người cùng Toàn Hạc đều ý thức trong nháy mắt tập trung qua, nhìn thấy hình tròn khoang trống bên trong, một chỗ vách trong chẳng biết lúc nào phá cái lỗ lớn.

Một đạo khôi ngô bóng người cao lớn chậm rãi đi tới.

Bóng người thân mang đạo bào màu trắng, tóc dài xõa vai, màu da trắng nõn, mắt phải mang theo bịt mắt màu đen, mắt trái hiện lên màu tím tựa như lưu ly.

“Vu Hoành! !” Toàn Hạc kinh ngạc lên tiếng.

“Ngươi tại sao trở lại! ? Đi mau, đây không phải ngươi có thể đối phó cục diện! !”

Nàng biết Vu Hoành thực lực, so với nàng, Vu Hoành còn muốn yếu hơn không ít, mà bây giờ đối diện cái kia tự xưng Khô Mộc thống lĩnh gia hỏa, ngay cả nàng đều đối phó không được.

Liền xem như Vu Hoành chạy đến, trừ nhiều đưa một cái mạng, không có bất cứ ý nghĩa gì!

“Toàn Hạc, ngươi nhìn qua thật là chật vật.” Vu Hoành ánh mắt tại Toàn Hạc trên tay cụt chợt lóe lên, liền cấp tốc rơi vào

cây khô hình người kia trên thân.

“Vị này là?

“Đỗ Nguyên.” Cây khô hình người thanh âm trầm thấp, thế mà trả lời Vu Hoành vấn đề.

“Thánh Tháp, Đỗ Nguyên.”

Hắn có chút quay người, mặt hướng Vu Hoành.

“Tư chất của ngươi cũng không…” Đột nhiên hắn ngừng nói, tựa hồ bị thứ gì đánh gãy xuống.

Trầm mặc.

Cây khô hình người không hiểu an tĩnh lại.

Mà Vu Hoành cùng Toàn Hạc là chờ đãi hắn tiếp tục nói đi xuống, để có thể càng nhiều hiểu rõ sau người nó bối cảnh tình báo.

Chỉ là chẳng biết tại sao, gia hỏa này thế mà trực tiếp gãy mất.

“Trên người ngươi… Là Thanh Hà sơn! ?” Cây khô hình người Đỗ Nguyên thế mà nhận ra Vu Hoành trên người đạo bào tiêu ký.

“Ồ? Ngươi biết?” Vu Hoành kinh ngạc nói.

Không nghĩ tới một cái hắc tai quái vật, thế mà có thể nhận biết Thanh Hà sơn tiêu ký.

“Một cái đã sớm tan vỡ Viễn Cổ thế lực lớn, có chút ngoài ý muốn.” Đỗ Nguyên lãnh đạm nói.

“Bất quá cũng không quan trọng.”

Hắn dưới cánh tay phải rủ xuống, lòng bàn tay sinh trưởng ra vô số màu đen tinh tế cành, sinh nhưng ngưng tụ thành một thanh bén nhọn trường thương.

“Một cơ hội cuối cùng, Toàn Hạc, đây là ngươi sau cùng tự do lựa chọn.”

Xùy!

Hắn mũi thương nổ tung một tấm hơi mờ sợi tơ lưới lớn, chớp mắt trải rộng toàn bộ trong lỗ tròn khang.

“Ta lựa chọn không!”

Toàn Hạc không chút do dự, một tay nắn pháp quyết, từng vòng từng vòng phù văn màu vàng tựa như hình thành viên cầu, không ngừng từ trên người nàng khuếch tán nổ tung. Từng tầng từng tầng đem chung quanh sợi tơ trong suốt lưới lớn căng đứt.

“Bất diệt khí tức.” Vu Hoành ở một bên, rõ ràng cảm nhận được khác biệt.

Từ tu hành Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp về sau, hắn đối với nhiều loại lực lượng, có càng phát ra rõ ràng nhận biết.

Ở trong Thanh Hà sơn, đem hết thảy lực lượng, phân chia thành không cùng giai đoạn.

Phổ thông, siêu phàm, bất diệt, nhiễm hóa, Thiên Nhân hợp nhất, Thánh Vị.

Thánh Vị tức là Thiên Tôn vị trí.

Bọn hắn nắm giữ Thánh Vị cấp bậc lực lượng, nhất cử nhất động, đều có thể tuỳ tiện tái tạo thiên địa quy tắc cùng vũ trụ quy luật. Cho nên có thể ở vào hết thảy đỉnh điểm, đối kháng nguyên tai.

Mà lúc này dựa theo công pháp bên trong đặc thù miêu tả, Vu Hoành nhận ra, Toàn Hạc cũng tốt, cái kia gọi Đỗ Nguyên cây khô người cũng tốt, đều là ở vào Bất Diệt cấp độ, cùng mình Loạn Thần Thiên Mục Công một dạng, nắm giữ Bất Diệt cấp bậc năng lượng.

‘Trên lý luận, Bất Diệt cấp bậc cũng có cực kỳ to lớn chênh lệch, cùng là Bất Diệt, cũng sẽ có tương sinh tương khắc, mạnh yếu so sánh thôn phệ các loại.’ lúc này Vu Hoành quan sát hai người thả ra lực lượng thuật pháp.

Rõ ràng phát hiện, Toàn Hạc màu vàng hình tròn trận pháp, đối đầu Đỗ Nguyên hơi mờ lưới tia, ít nhất phải ba phần thậm chí nhiều hơn lực lượng, mới có thể triệt tiêu ngang nhau thể tích một phần lưới tia.

Điều này cũng làm cho Toàn Hạc chỉ có thể tiếp tục không ngừng liều mạng chuyển vận, duy trì lượng lớn năng lượng bộc phát.

Mà Đỗ Nguyên thì phong khinh vân đạm, đứng tại chỗ sắc mặt bình tĩnh.

'Lập tức phân cao thấp… Toàn Hạc không phải là đối thủ của hắn.' Vu Hoành trong lòng trong nháy mắt đánh giá ra.

Lúc này, hắn không chút do dự, hai tay bỗng nhiên sáng lên màu tím lam lôi quang.

Đạp chân xuống.

Oanh!

Người khác đột ngột từ mặt đất mọc lên, mới vừa vặn bay lên không, liền thuấn di xuất hiện tại Đỗ Nguyên bên người.

Một chưởng! !

Lôi điện hội tụ ở tại lòng bàn tay, hóa thành một đoàn chói mắt màu tím mặt trời nhỏ, hung hăng đánh tới hướng Đỗ Nguyên.

Trong chớp nhoáng này, đặc chất Lôi Tốc phát động, tốc độ xuất thủ, bộc phát tốc độ đồng thời tăng thêm. Vu Hoành trong tay lôi điện mặt trời nhỏ, độ sáng lại lần nữa tăng cường, uy lực tăng lên bảy thành trở lên.

Loạn Thần Thiên Mục Công toàn lực vận chuyển, điệp gia Lôi Tốc đặc chất, Thiên Lôi Chưởng.

Một chưởng này coi như không có Thái Linh Công khủng bố như vậy không có tận cùng lực lượng gia trì, Bất Diệt cấp bậc Loạn Thần Thiên Mục Công cũng đồng dạng uy lực cường hãn.

Một chưởng đánh ra, chính giữa Đỗ Nguyên bên người vai trái.

Ầm ầm! !

Màu tím lam lôi điện bạo tán, hóa thành từng đầu lôi xà tứ tán bỏ trốn.

Trong lúc nhất thời toàn bộ trong động khắp nơi đều là màu tím lam lôi quang lập loè.

“Không tệ một chưởng đáng tiếc. Nếu như mạnh hơn chút nữa, liền có thể làm b·ị t·hương ta.” Đỗ Nguyên đứng tại chỗ, không nhúc nhích. Trên thân chính diện chịu Vu Hoành một chưởng, cũng không có cảm giác chút nào.

“Lực lượng tiết ra ngoài, ngươi chỉ thực lực, ngay cả Toàn Hạc cũng không bằng.” Vừa dứt lời, hắn cánh tay phải bỗng nhiên bắn lên, chụp vào Vu Hoành xuất thủ lần nữa cánh tay phải.

Hai cánh tay cứng đối cứng, giữa không trung nổ tung một vòng ánh sáng xám.

Rất rõ ràng, Vu Hoành kêu lên một tiếng đau đớn, lùi lại mấy bước, đưa tay xem xét, đối chưởng lòng bàn tay phải một mảnh sưng đỏ, hiển nhiên là chịu điểm v·ết t·hương nhẹ.

“Xem ra ta vẫn là rất yếu a…” Hắn thở dài một tiếng.

Tiếp theo một cái chớp mắt, thân hình hắn chớp liên tục, trong một giây liền có thể trong nháy mắt xuất hiện tại hai cái khác biệt địa phương, mỗi lần xuất hiện, vây quanh Đỗ Nguyên đều sẽ thiểm điện xuất thủ.

Trong lúc nhất thời toàn bộ trong động tất cả đều là của hắn thân ảnh lấp lóe, ngoại nhãn cường hóa mang tới thuấn di năng lực, tại hắn lúc này khai phát dưới, vận dụng đến phát huy vô cùng tinh tế.

Nhưng cuối cùng như vậy, Đỗ Nguyên vẫn đứng tại chỗ, tiện tay ngăn trở lấp lóe mà đến lôi quang chưởng ấn.

Bành bành bành bành bành bành! !

Dày đặc t·iếng n·ổ mạnh không ngừng nổ tung

Toàn Hạc kim quang phù trận lúc này cũng không có dừng lại, mà là từng tầng từng tầng điệp gia càng ngày càng nhiều, dần dần ngưng tụ ra từng đầu thuần kim sắc Tiên Hạc, tại bốn phía vờn quanh bay múa.

“Tránh ra!” Đột nhiên Toàn Hạc tinh thần đưa tin rống to.

Vu Hoành nghe hỏi kích thiểm, kéo dài khoảng cách.

Xùy! ! !

Tiếp theo một cái chớp mắt, một đạo hơn mười mét phẩm chất cự hình quang trụ màu vàng, ầm vang từ hắn bên người gần mà qua, chính giữa đứng tại chỗ cây khô Đỗ Nguyên.

Ầm ầm! ! !

Nội khang lỗ tròn b·ị đ·ánh ra một cái hơn mười mét đường kính cháy đen lỗ tròn.

Mà Đỗ Nguyên.

Vẫn như cũ lơ lửng ở giữa không trung, dưới chân hắn đã không có có thể đứng yên mặt đất, nhưng lúc này, hắn không chút nào lơ đễnh, nhìn chăm chú lên Vu Hoành cùng Toàn Hạc hai người.

“Đáng tiếc… Sự kiên nhẫn của ta đã đến cực hạn.”

Hắn nâng lên trường thương.

Bạch! !

Đồng dạng là thuấn di, tiếp theo một cái chớp mắt, hắn xuất hiện tại Vu Hoành cùng Toàn Hạc sau lưng, mũi thương nổ tung, hóa thành một mảng lớn lít nha lít nhít xám đen lưới lớn, hướng hai người bao phủ xuống.

Hắn thuấn di, so với Vu Hoành phải nhanh hơn không ít, vừa xuất hiện liền thuấn phát bao trùm toàn bộ trong động phạm vi lớn chiêu số.

“Hôi Hưởng.” Đỗ Nguyên nhẹ giọng thở dài, trường thương gia tốc vung ra, lưới lớn cũng bao phủ xuống.

Lưới lớn bên trong, Vu Hoành cùng Toàn Hạc đồng thời lực lượng bộc phát, nhưng đều không có biện pháp đột phá đè xuống xám đen lưới lớn.

Song phương bất diệt lực lượng, tính chất mật độ chênh lệch có chút lớn, bọn hắn muốn liên tục nhiều lần xuất lực, mới có thể triệt tiêu Đỗ Nguyên một đơn vị lực lượng. Phần này chênh lệch mang tới chính là thời gian tiêu hao cùng xuất lực không kịp.

“Đi!”

Trong chốc lát, Toàn Hạc toàn thân kim quang sáng rõ, một phát bắt được Vu Hoành đầu vai, liền muốn đem nó cưỡng ép đưa tiễn.

Mà đại giới là nàng toàn thân bởi vì quá độ xuất lực, làn da băng liệt, đại lượng huyết thủy bắt đầu chảy ra.

“Ta trở về cũng không phải vì chạy trốn!” Vu Hoành trong nháy mắt đưa tin, ngửa đầu nhìn qua đè xuống xám đen lưới lớn.

“Xem ra Bất Diệt đối với Bất Diệt, ở giữa chênh lệch cũng thế mà lớn như vậy… .”

Răng rắc.

Giờ khắc này, hắn mắt phải bịt mắt không có gió thổi mà tự rơi, một cái hiện ra bạch quang, nội lực có pháp trận màu tím tầng tầng lớp lớp, lập loè chuyển động quỷ dị đồng tử, nổi lên.

Tầng thứ tám Loạn Thần Thiên Mục Công!

Lúc này toàn lực phát động.

Một đạo màu tím làm hạch tâm, bốn phía vờn quanh thải quang loá mắt vầng sáng, ngưng tụ hiện lên ở đồng tử chỗ sâu.

‘Loạn Thần! !’

Tiếp theo một cái chớp mắt.

Vu Hoành đầu có chút giơ lên.

Mắt phải nổ bắn ra mà ra một đạo sáng chói chói mắt tử quang.

Xùy! ! !

Tử quang tựa như lưỡi đao, chớp mắt liền đem xám đen lưới lớn một phân thành hai, từ trên hướng xuống, cắt thành hai khối.

Đồng thời cũng phi tốc tới gần lưới lớn sau Đỗ Nguyên.

Đỗ Nguyên kịp thời phát hiện không đúng, đưa tay chụp vào tử quang.

Phốc! !

Bàn tay hắn tiếp tục không ngừng ngăn trở chùm sáng, nhưng hắn người, lần đầu bị ngạnh sinh sinh đánh cho lui về sau lại.

“Đã nhanh muốn bước vào tiếp theo giai đoạn lực lượng. Rất mạnh… Nhưng. Lực lượng như vậy, ngươi lại có thể duy trì bao lâu đâu?” Đỗ Nguyên bình tĩnh nói.

“So với ngươi tưởng tượng lâu là được!” Vu Hoành cắn răng toàn lực thôi vận công lực, rộng lượng Loạn Thần Thiên Mục Công nội lực điên cuồng từ mắt phải xông ra, hóa thành tử quang nổ bắn ra mà ra.

Đây là một cỗ so vừa mới bất diệt lực lượng mạnh hơn tối thiểu mấy lần khoa trương công kích, nhưng chính là công kích như vậy, cũng vẻn vẹn chỉ là để Đỗ Nguyên lui ra phía sau mấy bước, vẫn như cũ không có thể gây tổn thương cho đến đối phương.

Chùm sáng màu tím kéo dài đến mười giây, mới chậm rãi dập tắt.

Tê.

Đỗ Nguyên trong lòng bàn tay toát ra một cỗ khói đen.

“Không sai, ngươi chi át chủ bài so với Toàn Hạc còn phải mạnh hơn một chút, nhưng cũng liền như vậy mà thôi.”

“Tiếp xuống.” Hắn từng bước một hướng phía trước, hướng hai người đi đến.

“Nên cho thế giới này vẽ lên kết thúc cuối cùng một khoản… .”

“Đây chính là ngươi sau cùng di ngôn a?”

Đột nhiên một đạo thanh lãnh giọng nữ, từ phía sau hắn vang lên.

“Cái gì! ! ! ?” Đỗ Nguyên một sợ, hắn căn bản không có phát giác có người sau lưng!

Làm sao có thể! ! ?

Hắn nhưng là Thánh Tháp chân chính cán bộ cao cấp, Thống Lĩnh cấp cường giả! Làm sao có thể ngay cả bị người cận thân gần như vậy đều không thể phát giác! ? ?

Mấy trăm ngàn phần có một giây trong nháy mắt, toàn thân hắn kéo căng, đưa tay, lòng bàn tay trường thương phi tốc xoay tròn, về sau.

Phốc! ! !

Nhưng sau một khắc, hết thảy động tác đều dừng lại.

Một mảnh khoa trương máu đen, từ trước ngực hắn dâng lên mà ra.

Đỗ Nguyên hai mắt trợn to, toàn thân cứng ngắc, không cách nào động đậy.

“Cái này. ! ! ! ?”

Hắn cố gắng ý đồ muốn đi sau nhìn.

Nhưng thân thể cứng ngắc, để hắn căn bản ngay cả một đầu ngón tay cũng vô pháp xê dịch.

“Đến cùng… Là ai! ! ?”

“Thất Thời · Thuấn Ngục.”

Giọng nữ kia lúc này mới lại lần nữa vang lên.

Nhưng Đỗ Nguyên lúc này đã không cách nào lại nghe được.

Thân thể của hắn bắt đầu tựa như bọt biển giống như nổ nát vụn, hóa thành vô số điểm đen, cực tốc tiêu tán.

Tại thân thể của hắn đằng sau, Hắc Anh yểu điệu thân hình nổi lên.

Nàng một tay nắm lấy một thanh trường kiếm đen kịt, thật dài đuôi ngựa tóc đen đi phía trái tung bay, một thân tuyết trắng đạo bào, khuôn mặt thanh lãnh.

Chương 524: Trở về (4)

“Sư đệ, kịp thời hay không?”

“Kịp thời kịp thời!” Vu Hoành vội vàng nói, nhẹ nhàng thở ra.

“Có đẹp trai hay không!” Hắc Anh hỏi lại.

“Đẹp trai, rất đẹp trai!” Vu Hoành tranh thủ thời gian lại lần nữa nói.

“Vậy là tốt rồi, ta thế nhưng là suy nghĩ thật lâu cái này ra sân tư thế!” Hắc Anh gật đầu.

“Sư tỷ, có thể hay không nhanh lên, bọn ta này thời gian nhanh đến, chỉ có nửa phút!” Vu Hoành nhịn không được thúc giục, mặt lộ bất đắc dĩ.

Hắn kỳ thật tại mười giây trước liền đem Hắc Anh lệnh bài bóp nát, nhưng vị này không biết vì sao chậm chạp không ra mặt.

Kết quả hiện tại xem ra, vị này hóa ra là đang tự hỏi làm sao ra sân mới có thể đẹp trai hơn! ?

“Cái này dễ xử lý.” Hắc Anh gật đầu, quay người, mặt hướng bên ngoài lỗ rách, nhìn qua ngoại giới như sóng biển chen chúc mà đến vô số hắc tai.

“Để cho ngươi nhìn xem Bất Diệt cảnh, cao nhất đỉnh điểm.”

Nàng hai tay cầm kiếm, giơ cao khỏi đỉnh đầu.

“Thất Thời Kiếm Quyết.”

“Phân Linh!”

Ông!

Tiếp theo một cái chớp mắt, mãnh liệt chói mắt màu trắng Thiên Hà từ nàng bên người nổi lên.

Nước sông tuôn ra nhập thân kiếm, phảng phất nơi đó là kẽ nứt vực sâu, có thể dung nạp vô cùng tận chân khí.

Xùy!

Hắc Anh phất tay rơi

Lưỡi kiếm chém bổ xuống, hóa thành màu đen vết kiếm, vô hạn từ chỗ thủng chỗ kéo dài mà ra.

Màu đen vết kiếm xộng ra chỗ thủng, xẹt qua ngoại giới chiến trường, đem tất cả hắc tai quái vật một phân thành hai, cắt ra một đầu không biết dài bao nhiêu kẽ nứt vết kiếm.

Lúc này tinh cầu mặt ngoài.

Màu hơi đen vết kiếm bỗng nhiên hiển hiện, tại màu lam xám hình cầu mặt ngoài vạch ra một đầu dài nhỏ đoạn thẳng.

Đoạn thẳng phi tốc kéo dài, trực tiếp kéo dài đến toàn bộ tinh cầu một nửa chu vi.

Đại địa bị tách ra, hải dương bị chặt đứt. Dãy núi b·ị c·hém thành hai đoạn, chấn động to lớn làm cho tất cả mọi người cùng quái vật đều tại thời khắc này toàn thân tê dại, không thể động đậy.

Chiến trường phảng phất bỗng chốc bị nhấn xuống tạm dừng.

Vu Hoành cùng Toàn Hạc há to mồm nhìn xem một màn này. Còn không đợi bọn hắn rung động lên tiếng.

Sau đó đạo vết kiếm kia thế mà còn chưa biến mất, mà là đột nhiên phóng xuất ra kinh khủng hấp lực.

Hô! !

Cuồng phong quét sạch, to lớn lực hấp dẫn đem vết kiếm hết thảy chung quanh hắc tai quái vật, đều dẫn dắt hấp thu đi vào.

Cái kia màu đen vết kiếm, tựa như to lớn vô hình vực sâu, chỉ hấp thu hắc tai quái vật, đối với người cùng mặt khác hết thảy cũng không phá hư.

Như thế kinh khủng lực khống chế đơn giản để Vu Hoành nhìn mà than thở

"Trở về nhớ mời ta ăn cơm!" Hắc Anh cuối cùng chỉ tới kịp để lại một câu nói, liền thân hình làm nhạt, trong suốt, tiêu tán.

Lưu lại đạo vết kiếm kia còn tại liên tục không ngừng hấp thu hắc tai quái vật

Vu Hoành cùng Toàn Hạc rõ ràng ngay tại một bên, trừ cảm nhận được sức gió khá lớn bên ngoài, còn lại cái gì lực hút đều không có cảm giác được.

Chiến đấu triệt để kết thúc.

Hai người lúc này còn đắm chìm tại vừa mới rung động cảnh tượng bên trong.

Thẳng đến bên ngoài không còn có kêu đánh kêu g·iết động tĩnh, hai người mới hồi phục tinh thần lại.

Toàn Hạc từng bước một đi đến trong góc, đem chính mình tay cụt nhặt lên, đối đến miệng v·ết t·hương, phóng thích pháp quyết nối liền.

Bỏ ra vài giây đồng hồ nối liền tốt về sau, nàng lại đi đến đạo kia còn nằm ngang ở giữa không trung màu đen vết kiếm bên cạnh.

Đưa tay đi ý đồ chạm đến.

Nhưng vết kiếm phảng phất hư ảo, căn bản là không có cách chạm đến. Nàng chỉ có thể sờ đến một đoàn không khí.

"Thêm kiến thức." Nàng trầm mặc, thở dài.

"Ta cũng thế." Vu Hoành tán đồng thở dài.

"Vị tiền bối kia không phải ngươi mời tới sao?" Toàn Hạc nhìn về phía hắn.

“Vâng, nhưng ta cũng không nghĩ tới sẽ mạnh như vậy a…” Vu Hoành cười khổ.

“Ta coi là, nàng chỉ là so cái kia Đỗ Nguyên mạnh lên, như vậy một chút…” Hắn làm cái không nhiều thủ thế.

“Đáng tiếc… Ngươi trở về đến hơi trễ…” Toàn Hạc cúi đầu xuống. Thần sắc chán chường.

“Người đều c·hết rồi. Chỉ có ta, Thanh Hoàng, Vũ Mặc vẫn còn, Linh Minh người đ·ã c·hết chín thành…”

“Trần Diệu Phong đâu?”

“Trước tiên liền c·hết. Hắn thực lực yếu nhất… Không thể chống nổi đợt t·ấn c·ông thứ nhất.” Toàn Hạc trả lời.

“Vũ Ngấn sư bá bọn hắn đâu?”

“Đều như thế…”

Hai người trong lúc nhất thời đều rơi vào trầm mặc.

Thẳng đến ngoại giới có vội vàng tiếng bước chân truyền đến.

Bọn hắn mới hoàn hồn, thu hồi tâm tình, hướng chỗ thủng xuất một chút đi.

Nửa giờ sau…

Pháo đài chỗ cao nhất, một gian coi như hoàn hảo nhà kho bị lấy ra làm làm phòng họp.

Vu Hoành, Toàn Hạc, Vũ Mặc, Thanh Hoàng, đều tụ tập đến nơi này.

“Đạo mạch người đều không có, chỉ còn lại chúng ta mấy cái, thế giới này, đến cùng thế nào?” Vũ Mặc lão đạo xem ra già nua rất nhiều rất nhiều, thần sắc bi ai mà chán chường, thân thể còng xuống ngồi trên ghế.

“Minh chủ…” Thanh Hoàng hay là nhận Vu Hoành là minh chủ, lúc này đứng ở hắn bên người.

“Tai hại là từ hai tuần trước bộc phát, một viên thiên thạch khổng lồ bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống, sau đó một cái tự xưng Thánh Tháp hắc tai thế lực, mang theo vô số quái vật xông tới. Người bình thường trước tiên liền c·hết chín thành.”

“Thánh Tháp.” Vu Hoành híp mắt nhớ kỹ cái tên này, hắn còn nhớ rõ chính mình từ Hổ ca nơi đó cũng nghe qua. Cái này Thánh Tháp nghe nói là nổi danh phe đầu hàng.

“Tiếp đó, các ngươi chuẩn bị làm sao bây giờ?” Hắn nhìn về phía Toàn Hạc, nơi này lúc này hiển nhiên là nàng đang làm chủ.

“Ngươi mới vừa nói, ngươi bây giờ bái nhập một sư môn, vừa mới xuất thủ giải quyết Đỗ Nguyên, chính là vị kia đỉnh tiêm tiền bối?” Toàn Hạc lại lần nữa hỏi một lần.

“Vâng.” Vu Hoành gật đầu.

“Toàn Hạc tiền bối, lấy thiên tư của ngươi, nếu là có thể giống như ta, cùng một chỗ bái nhập Thanh Hà sơn, tương lai nhất định có thể nhất phi trùng thiên.”

“Ta đã bệnh nguy kịch, cùng Chung Cực Thái Dương triệt để khóa lại…” Toàn Hạc cười khổ, lắc đầu.

“Thử một chút đi. Nói không chừng sư môn ta thật sự có biện pháp đâu?” Vu Hoành khuyên nhủ.

“Nơi này, đạo vết kiếm kia vẫn còn, còn tại không ngừng hấp thu hắc tai quái vật. Rốt cuộc muốn tiếp tục bao lâu?” Toàn Hạc hỏi.

“Hắc Anh sư tỷ nếu nói là Bất Diệt đỉnh điểm, cái kia…” Vu Hoành chần chừ một lúc.

“Kia cái gì?” Toàn Hạc truy vấn. Nàng phiền nhất loại này nói chuyện ấp a ấp úng.

“Cái kia mang ý nghĩa, vết kiếm này chỉ cần không gặp được ngang cấp bất diệt lực lượng xung kích, nó liền sẽ một mực tồn tại ở chỗ này.” Vu Hoành trả lời.

“Đây là chuyện tốt, chúng ta phát hiện, vết kiếm này… Chờ một chút, đó là vết kiếm! ! ?” Thanh Hoàng đang muốn giải thích, đột nhiên hậu tri hậu giác, phát hiện không đúng.

“Đúng. Là một cái gọi Hắc Anh tiền bối, một chiêu chém ra tới.” Toàn Hạc gật đầu nói. Nghe được những người còn lại sắc mặt đờ đẫn, lâm vào rung động.

Sau đó nàng mới nhìn hướng Vu Hoành.

“Bất Diệt cảnh, nguyên lai là ý tứ này a?” Nàng suy tư Vu Hoành vừa mới cho ra đề nghị.

“Ta hiểu được… Ngươi tiếp xúc đến xa so với ta biết càng lớn thiên địa, tiếp tục lưu lại nguyên địa, trừ giậm chân tại chỗ chờ đợi diệt vong, còn lại không còn bất cứ ý nghĩa gì. Cho nên… Ta nguyện ý cùng ngươi cùng một chỗ!” Nàng nguyên bản định an hưởng tuổi già, lẳng lặng vượt qua chính mình sau cùng một đoạn thời gian. Đáng tiếc, ngay cả điểm ấy yêu cầu xa vời, nguyên tai cũng không nguyện ý cho nàng.

Thế giới này bây giờ này tấm rách mướp bộ dáng, cùng nàng thực lực không đủ, dừng bước không tiến, có liên quan rất lớn.

“Vậy là tốt rồi.” Vu Hoành nhẹ nhàng thở ra. Sau một khắc hắn liền lại cao hứng đứng lên.

Toàn Hạc tư chất cùng ngộ tính, hắn là lãnh giáo qua, nếu là do nàng tới tu luyện Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp, không biết có thể luyện thành cảnh giới gì!

“Khi nào thì đi?” Vu Hoành hỏi.

“Ta muốn… Tế điện một chút Linh Minh cùng đạo mạch các huynh đệ lại đi!” Cùng Vu Hoành khác biệt, Toàn Hạc một mực lưu tại nơi này, cùng Linh Minh đạo mạch sớm chiều ở chung, lúc này trong lòng cực kỳ sa sút.

Mà Vu Hoành mặc dù thân là minh chủ, nhưng cùng thuộc hạ không liên lạc được nhiều, lúc này trừ có chút thổn thức cũng không có quá nhiều cảm xúc.

Bởi vì tương tự hủy diệt, hắn thấy rất rất nhiều

Một cái buổi chiều thu thập thỏa đáng về sau, Toàn Hạc một người cùng Vu Hoành cùng đi, những người còn lại đều lựa chọn lưu lại.

Tại cẩn thận giải Vu Hoành hiện tại chỗ bái sư môn về sau, bọn hắn cảm thấy Thanh Hà sơn bên kia hoàn cảnh cũng cực kỳ nguy hiểm, trừ ra Toàn Hạc đi qua có lẽ có thể dựa vào khủng bố tư chất cùng ngộ tính, cấp tốc đạt được đãi ngộ, những người còn lại đi qua, chỉ sợ chỉ có thể trở thành liên lụy.

Mà lưu lại, thì là bởi vì bọn hắn phát hiện, đạo kia khủng bố vết kiếm không chỉ hấp thu đến gần liên tục không ngừng hắc tai quái vật, còn hấp thu viên kia thiên thạch khổng lồ không ngừng thả ra vô tận hồng trị bức xạ.

Khẽ hấp vừa để xuống, thiên thạch cùng vết kiếm cả hai tạo thành vi diệu cân bằng.

Cái này khiến bọn hắn lại thấy được có thể ổn định lại hi vọng.

Vu Hoành tôn trọng lựa chọn của bọn hắn.

Nguyên bản hắn dự định dừng lại thêm một đoạn thời gian, hỗ trợ xử lý giải quyết tốt hậu quả làm việc. Nhưng cũng không dừng lại linh quang, vẫn như cũ còn tại đứt quãng trở về trong cơ thể hắn, cái này khiến hắn hiểu được.

Cũng không phải là chỉ là nơi này xảy ra chuyện.

Còn có mặt khác hắn lưu lại linh quang địa phương, cũng xảy ra chuyện.

Mang lên trọng thương Toàn Hạc, hai người cùng một chỗ, cưỡi phòng an toàn Hắc Hắc Linh, cấp tốc rời đi Hi Vọng thành thế giới.

Lần theo linh quang phương hướng, tiếp tục tiến về.

Trong phòng an toàn.

Toàn Hạc cẩn thận cho từng đứt đoạn cánh tay xoa bóp xoa thuốc, thần sắc tiều tụy.

Nàng không thèm để ý chút nào trần trụi ra nửa người trên, chỉ mặc đơn giản áo ngực, cùng cách đó không xa chính nhắm mắt tu hành Luyện Khí Vu Hoành nói chuyện.

“Thanh Hà sơn, đến cùng là địa phương nào? Ta đi qua, thật có thể thích ứng a?”

“Khẳng định không có vấn đề, ta tư chất ngộ tính đều không như tiền bối ngươi, đều bị cho rằng là Tiên cảnh hạt giống, đổi thành tiền bối, ta đều tưởng tượng không ra sư phụ sẽ là b·iểu t·ình gì. Không thấy được kia cái gì Thánh Tháp lão gia hỏa Đỗ Nguyên, cũng muốn ý đồ thu phục tiền bối ngươi sao?” Vu Hoành nhìn ra trong nội tâm nàng có chút lo lắng.

“Tốt a, ta tin tưởng ngươi, chỉ là…” Toàn Hạc còn muốn nói điều gì.

Đột nhiên, một đạo khổng lồ chấn động thanh âm, tại trong phòng an toàn chậm rãi vang lên.

“Ngươi rốt cục đi ra, Vu Hoành.” Hai người cảnh sắc chung quanh đột nhiên biến đổi, từ trong phòng an toàn, một chút hoán đổi thành vô biên vô tận thâm thúy tinh không.

Trong tinh không, một đầu cực kỳ to lớn đen kịt Cự Long, chính chiếm cứ tại một viên màu vàng đất tinh cầu mặt ngoài. Màu đỏ tươi hai mắt, lẳng lặng nhìn chăm chú lên hai người.

Là Agris bản thể! !

“Agris đại nhân!” Vu Hoành cấp tốc ân cần thăm hỏi. Lại qua một lần được triệu hoán kinh lịch về sau, hắn lúc này thật cũng không kinh ngạc.

“Vu Hoành, ngươi có biết hay không ngươi bây giờ, vô cùng nguy hiểm!” Agris vừa ra khỏi miệng, liền để cho hai người hơi biến sắc mặt.

“Nguy hiểm? Đại nhân, cớ gì nói ra lời ấy?” Vu Hoành nhíu mày.

“Thế nhưng là cùng hắc tai Thánh Tháp có quan hệ?”

“Thánh Tháp chỉ là Hắc Dạ Mẫu Thụ phía dưới một cái cỗ nhỏ tiên phong, không ngại. Ta chỉ nguy hiểm, là ngươi bây giờ chỗ thế lực thần bí kia… Thanh Hà sơn!” Agris trầm giọng nói.

“Đại nhân… Thế nhưng là đối với vãn bối mới bái sư môn có hiểu biết?” Vu Hoành trong lòng run lên, cấp tốc hỏi.

“Thanh Hà sơn… . Địa vị cao nhất tồn tại, là tên là Thiên Tôn khủng bố cá thể. Nhưng này đã là mấy tỉ năm trước sự tình… . Sớm tại 84 trăm triệu năm trước, cái này vô cùng to lớn khủng bố thế lực, cũng đã triệt để bị nguyên tai bao phủ, không lưu vết tích, không biết tung tích. Chỉ là không nghĩ tới, ngươi sẽ ở phong tai chỗ sâu nhất Phượng Nhãn đằng sau nơi nào đó vị trí, gặp được bọn hắn lưu lại.” Agris vừa ra khỏi miệng, liền để Vu Hoành cùng Toàn Hạc sắc mặt kịch biến.

Chương 525: Ngăn chặn (1)

Chương 525: Ngăn chặn (1)

“Liền xem như đã diệt đi, vì sao còn sẽ có cái gọi là nguy hiểm?” Vu Hoành kịp phản ứng, đè xuống tâm tình trong lòng, cấp tốc hỏi.

“Ngươi nếu biết đã hủy diệt, như vậy qua nhiều năm như vậy, còn có thể vẫn tồn tại như cũ, có thể tại nguyên tai chỗ sâu tồn tại, sẽ là cái gì?” Agris nhắc nhở.

Đúng thế.

Sẽ chỉ là quái vật, cùng nguyên tai một thể bị ô nhiễm quái vật.

Vu Hoành cùng Toàn Hạc đều đã nghĩ đến điểm ấy.

“Quái vật, cũng sẽ xuất thủ cứu người, cũng sẽ như là người bình thường một dạng sinh hoạt thường ngày a?” Vu Hoành hỏi lại.

“Có lẽ sẽ, có lẽ sẽ không, hết thảy quyết định bởi tại bọn hắn tự thân còn chưa tiêu tán ý chí.” Agris trả lời.

Nó hai mắt to lớn liếc nhìn hai người.

“Ta đi ra, chỉ là hi vọng ngươi có thể rời xa nguy hiểm, ngươi là ta sau cùng một bút đầu tư, nếu là ngươi cũng biến mất, ta Cứu Thế Chi Chu sẽ không còn hi vọng.”

“Đại nhân, đây cũng không phải là vấn đề của ta.” Vu Hoành trong lòng hơi động, thở dài nói, “Thật sự là bởi vì ta thực lực quá mức nhỏ yếu, đến mức bây giờ không thể không ở tại Thanh Hà sơn môn hạ khổ tu công pháp, tăng lên bản thân. Nếu không căn bản không dám tiếp tục hướng nguyên tai chỗ sâu tiến lên.”

“… Ta hiểu được.” Agris hiểu ngay lập tức.

“Nếu không có trên người ngươi có khế ước, có quang tai liên hệ tại, ta vốn có thể đưa ngươi để vào tốc độ thời gian trôi qua cực nhanh chi địa, bên ngoài một ngày, bên trong một năm, chỉ cần hơn mười ngày liền có thể cấp tốc trưởng thành. Nhưng bây giờ, duy nhất có thể tăng lên trợ giúp ngươi, cũng chỉ có một chút hi hữu tài nguyên.”

Hắn suy tư dưới, nâng tay phải lên móng vuốt, nhẹ nhàng bắn ra.

Xùy!

Một đạo lưu quang màu đỏ bắn ra, trực tiếp bay tới Vu Hoành trước người, lơ lửng bất động.

“Ta có thể cho trợ giúp của ngươi không nhiều, đây là một viên ta từng tại nguyên tai chỗ sâu, thu hoạch bảo châu, cùng trên người ngươi còn sót lại Nguyệt Thần huyết mạch có chút liên quan. Thiên Đình khi đó toàn bộ quy hàng linh tai, Nguyệt Thần dẫn đầu phản kháng, bởi vậy bị tiễu diệt. Viên bảo châu này hẳn là khi đó lưu truyền tới.” Agris giải thích nói.

Vu Hoành nhìn xem trước mặt hồng quang, vầng sáng kia bên trong lơ lửng một viên lớn chừng quả đấm hạt châu óng ánh, bên trong có khẽ cong màu trắng bạc nguyệt ngấn, phóng thích nhàn nhạt huỳnh quang.

‘Cuối cùng hao đến Agris lông cừu.’ Vu Hoành trong lòng cũng coi là thoải mái chút.

Vị này Cứu Thế Chi Chu đại lão bản, cũng là keo kiệt, đường đường cứu cực Đại Áo Thuật Sư cấp độ cường giả, nhất định phải đến bị bất đắc dĩ, mới nguyện ý cho chút ít trợ giúp.

Đây là tại chính hắn cũng sắp ợ ra rắm, hi vọng ký thác trên người Cứu Thế Chi Chu, mới nguyện ý làm ra một chút cải biến.

“Hạt châu này hư hư thực thực gửi lại lấy Nguyệt Thần tàn phá thần tính, sử dụng lúc, chú ý chớ bị Thiên Đình phát hiện, bằng không bọn hắn sẽ liều lĩnh trước xông lại đem ngươi xử lý.” Agris căn dặn.

“Minh bạch!”

Vu Hoành gật đầu.

“Như vậy, cứ như vậy đi, cần phải coi chừng!” Agris cuối cùng lưu lại một tia lời nói, thân hình chậm rãi im ắng tán đi.

Vu Hoành cùng Toàn Hạc ánh mắt lóe lên, lập tức từ trong tinh không lấy lại tinh thần.

Hô!

Toàn Hạc thở ra thật dài khẩu khí.

“Thật mạnh lực áp bách, ta thậm chí ngay cả lời cũng không dám nói!” Nàng ánh mắt rung động, đây là nàng lần thứ nhất nhìn thấy khổng lồ như thế kinh khủng cường giả đỉnh cấp.

Agris kiềm chế khí tràng, thậm chí so với nàng thấy qua viên kia che khuất bầu trời thiên thạch còn muốn khoa trương.

Không, phải nói cả hai căn bản cũng không phải là một cái cấp độ. Không cách nào tương đối.

Thiên thạch áp bách có lẽ cũng chính là vị này duỗi ra một cây đầu ngón út.

“Đây là lão bản của ta. Hiện tại ta cũng là tại cho nó làm công.” Vu Hoành giới thiệu sơ lược bên dưới Cứu Thế Chi Chu tình huống.

Toàn Hạc nghe được sửng sốt một chút.

“Vậy nó vì cái gì không tự mình đi dò xét tìm kiếm sinh cơ chi địa? ?”

“Có lẽ là… Sợ c·hết?” Vu Hoành suy đoán.

“Cái này.” Toàn Hạc bỗng nhiên cảm giác Agris lực áp bách không có mạnh như vậy.

Thừa dịp Toàn Hạc tiêu hóa những tin tức này đồng thời, phòng an toàn tiếp tục hướng phía linh quang đứt quãng bay

tới phương hướng chạy tới.

Mà Vu Hoành thì bắt đầu nghiên cứu viên này mới đến tay đặc thù hạt châu.

Hắn mang theo hạt châu tiến vào phòng điều khiển chính, đóng cửa lại nói mình muốn nhập định tu hành, để Toàn Hạc muốn ăn cái gì chính mình làm.

Sau đó, cầm hạt châu kia, nhắm mắt đem ý thức nhàn nhạt tiếp xúc đi lên.

‘Phát hiện lắp ngoài đặc chất: Cổ đại Nguyệt Thần thần tính. Phải chăng hấp thu?”

Mới tiếp xúc, hắc ấn nhắc nhở thế mà tự hành chạy ra.

“? ? Thứ này thế mà còn là một loại đặc chất? Còn có thể hấp thu? ?” Vu Hoành ánh mắt trì trệ.

Hắn vừa vặn thiếu một loại đặc chất liền có thể tròn mười, lần nữa dung hợp, đây chính là ngủ gật tới đưa gối đầu!

Không có gì do dự, hắn trực tiếp đáp lại là!

Sưu!

Một giây sau, hạt châu giống như là kem đồng dạng, cấp tốc hòa tan, tách ra bao trùm đến Vu Hoành trước ngực, rất nhanh từ làn da thấm vào.

‘Hấp thu xong tất, thu hoạch được đặc chất: Cổ Nguyệt Thần Tính.’

‘Cổ Nguyệt Thần Tính (suy yếu hết thảy phổ thông tổn thương đến 10% suy yếu siêu phàm tổn thương đến 20% thu hoạch được Nguyệt Thần thần thuộc mệnh lệnh quyền, thu hoạch được Nguyệt Quang Ân Tứ.’

‘Nguyệt Quang Ân Tứ (thể chất của ngươi tăng cường là nguyên bản 300%) ‘

“… Suy yếu tổn thương cùng tăng cường thể chất, quả nhiên cùng trường thương thủ một dạng đơn giản thô bạo.” Vu

Hoành cảm thụ được thân thể bắt đầu cấp tốc tăng trưởng khoa trương biến hóa.

Tinh thần đang bay nhanh trở nên rõ ràng hơn, thể nội phảng phất hiện ra vô cùng tận tinh lực, không biết mệt mỏi, trên thân trước kia lưu lại một chút ám thương cùng trì trệ chỗ, cũng vào lúc này bị cấp tốc tan rã, chữa trị.

Đồng thời trên làn da cũng hiện ra một tầng hơi mờ cứng cỏi màng mỏng, tăng lên rất nhiều thân thể phòng hộ tính.

Cơ bắp mật độ cấp tốc gia tăng, xương cốt bắt đầu một lần nữa sinh trưởng gây dựng lại, trở nên cực đoan cứng rắn

Nhiệt độ cơ thể đi theo nhanh chóng dâng lên, hô hấp càng thêm thô trọng, lông tóc dần dần càng dày đặc.

“Cảm giác không tệ thể chất tăng cường . Bất quá, trọng điểm hay là dung hợp!”

Vu Hoành cũng không thèm để ý đơn thuần thể chất gia tăng, thể chất mạnh hơn, Nguyệt Thần không phải cũng bị Thiên Đình cùng nguyên tai xử lý rồi?

Cho nên dung hợp thu hoạch được càng mạnh mới là vương đạo.

‘Đặc chất dung hợp.’

Hắn ý thức lại lần nữa tiến vào không gian não hải, đi vào góc tối. Nhìn chăm chú lên mười cái lớn nhỏ không đều đặc chất quang cầu.

Đạo tức lưu chuyển, tinh thần duệ hóa, cực hạn triệu hoán, Minh Tâm Chính Tính, Tinh Linh Cổ Thụ chi kêu gọi, Cương Quyền, Lôi Tốc, hổ hình, Dạ Tức, Cổ Nguyệt Thần Tính.

Còn lại chín cái đều là bạch quang, duy chỉ có Cổ Nguyệt Thần Tính hơi hơi mang một ít màu bạc, biểu hiện không giống bình thường

Vu Hoành suy tư dưới, trước đem đạo tức lưu chuyển cùng Lôi Tốc, kéo đến một khối, dùng sức bóp.

Biu.

Hai quả cầu một chút dung hợp lại cùng nhau, biến thành một cái vầng sáng càng sáng hơn hình cầu.

Đếm ngược tại mặt ngoài nổi lên: 1 giờ 12 phút.

Thời gian rất ngắn, Vu Hoành hơi tu luyện chờ đợi trong chốc lát.

Rất nhanh, thời gian kết thúc, mới hình cầu có chút lóe lên, sáng lên so với mạnh càng thêm chói mắt bạch quang, đồng thời cũng truyền ra đặc chất tin tức.

'Đạo tức lôi chuyển: Tự thân tu hành bất kỳ công pháp nào, cũng có thể ở trên không nhàn rỗi tự hành vận chuyển tu luyện, hiệu quả tu luyện làm chủ động tu luyện 80%.'

"Đáng giá!" Tám thành, cái này cùng trăm phần trăm khác biệt cũng không lớn, hơn nữa còn là hai mươi bốn giờ tự động tu luyện, hay là tất cả công pháp toàn bộ tập luyện.

Điều này có ý vị gì, Vu Hoành chỉ tưởng tượng thôi cũng cảm giác bạo tạc.

Ý vị này, hắn chỉ cần tu luyện công pháp đủ nhiều, chỉ cần thân thể gánh vác được, không xung đột, liền có thể đồng thời lợi dụng đạo tức lôi chuyển tự động tu luyện nhiều môn.

Tốc độ này, vượt xa chính mình chủ động tu hành!

"Quá đáng giá!" Trong lòng của hắn kích động.

Mặc dù không có đối với những khác địa phương gia tốc hiệu quả, nhưng riêng này cái tốc độ tu luyện tăng lên, liền giá trị tuyệt đối.

Nhìn xem đặc chất lại lần nữa trở lại chín cái, Vu Hoành cũng rời khỏi không gian ý thức.

Sau đó, hắn lập tức cảm giác đến thân thể biến hóa.

Loạn Thần Thiên Mục Công, Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp, cùng mới tu luyện một chút xíu Thanh Vi Tâm Quyết,

ba môn công pháp, cũng bắt đầu đồng thời càng nhanh vận chuyển tu hành.

Trước đó mặc dù cũng tại tự động tu hành, nhưng một nửa hiệu quả còn lâu mới có được hiện tại tám thành nhanh mà rõ ràng.

Cảm thụ hạ thân thể biến hóa, Vu Hoành trên mặt lộ ra hài lòng dáng tươi cười.

Lần này ta chủ động có tu luyện hay không đều không có bao nhiêu khác biệt, hoàn toàn có thể nhàn rỗi đi ra làm chuyện khác.

Lúc này, hắn bắt đầu cẩn thận nghiên cứu lên hấp thu đặc chất mới Cổ Nguyệt Thần Tính.

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Đang lúc hắn thử nghiệm lại lần nữa dùng Nguyệt Thần thân thuộc mệnh lệnh quyền, đối với trường thương thủ thí nghiệm một hai lúc.

Hắc Hắc Linh phòng an toàn đột nhiên hơi chấn động một chút.

Bành.

Ngoài cửa sổ lại một lần nữa tiến nhập một mảnh trời sao rộng lớn vô ngần vũ trụ.

Một tòa quen thuộc màu bạc Phù Không Thành, lại một lần nữa xuất hiện ở phòng điều khiển chính hình khuyên trong cửa sổ.

“Linh quang nơi phát ra, thế nào lại là nơi này! ?” Vu Hoành cau mày, đứng người lên.

Khô Thiền, Y Y, Bạch Long, Firsna, Xích Tiêu, mấy cái này trên người có linh quang, cũng chỉ có Firsna cùng Bạch Long.

Y Y trên người bị hắn phát hiện linh quang tai hoạ ngầm về sau, liền thu hồi tách ra.

“Nói cách khác, là Bạch Long cùng Firsna, xảy ra vấn đề? Nhưng cũng không đúng a, số lượng này liền hai cái, làm sao truyền về linh quang nhiều như vậy?”

Vu Hoành cảm thụ được bây giờ còn đang đứt quãng bay tới linh quang sợi tơ, trong lòng nghi hoặc.

Hắn khống chế Hắc Hắc Linh không có rất tới gần Phù Không Thành, mà là lơ lửng ở bầu trời cao vũ trụ, dự định trước hết nghĩ pháp liên hệ Khô Thiền lại nói.

Về phần Harvey, thôi được rồi, hắn mới đoạt xong Harvey lão sư đống lớn đồ vật, hiện tại toàn bộ cường hóa tiến vào phòng an toàn, tăng lên trên diện rộng phòng ở mạnh, còn tăng thêm tự động chữa trị năng lực.

Gặp lại, hắn sợ.

Sợ chính mình sẽ nhịn không ngưng cười lên tiếng tới.

Mở cửa, Vu Hoành vừa hay nhìn thấy Toàn Hạc mặc đơn giản màu đen giữ mình áo, đứng tại bên cửa sổ, tóc dài rối tung đến eo, hai tay ôm ngực, gạt ra một trọn vẹn đầy độ cong, nhìn ngoài cửa sổ cảnh sắc.

“Làm sao? Trước đó quần áo phá, dứt khoát chính ta đổi thành dạng này, miễn cho bay tới bay lên dễ dàng treo ở.” Toàn Hạc giơ tay lên một cái, biểu thị bản thân cảm giác không tệ.

“Nói đến, nơi này là nơi nào?”

“Một cái chống cự nguyên tai tiền tuyến thế lực chỗ, là một cái tên là Tuyệt Đối Thiên Bình Phù Không Thành.” Vu Hoành trả lời.

“Chúng ta không phải muốn đi Thanh Hà sơn?” Toàn Hạc nghi ngờ nói.

“Tới trước nơi này nhìn xem. Ta có chút sự tình phải xử lý.” Vu Hoành giải thích.

“Tốt a, ta vừa vặn cũng cần thời gian dưỡng thương.” Toàn Hạc gật đầu.

Sau đó nàng nhìn xem Vu Hoành nhắm mắt, tựa hồ đang nếm thử dùng một loại nào đó phương pháp liên hệ ngoại giới.

Phù Không Thành bên trong: Oss học viện ngay tại chuyên chú làm lấy nguyên tố đặc tính thí nghiệm Khô Thiền, đột nhiên tay run một cái, trong ống nghiệm Hỏa nguyên tố năng lượng dịch không cẩn thận nhiều nhỏ một giọt xuống dưới.

Phốc!

Lập tức trong vật chứa chất lỏng màu xanh lam bỗng nhiên thoát ra một cỗ màu đỏ ngọn lửa.

“Ai. Lại thất bại.” Hắn thở dài một chút, thu hồi ống nghiệm, đắp kín, sau đó nhắm mắt cảm giác là ai tại liên hệ chính mình.

Đối phương dùng chính là Thiên Sư thế giới đặc thù pháp quyết tại liên hệ chính mình, cũng không phải là thông qua Truyền Đạo Chi Thư, đây cũng là hắn không có đem đối phương bỏ qua mấu chốt.

Rất nhanh, mấy giây sau, Khô Thiền hơi biến sắc mặt, cấp tốc lộ ra nét mừng.

Lúc này, hắn quên đi tất cả đồ vật, quay người xông ra phòng thí nghiệm, trở lại ký túc xá, thay quần áo khác, sau đó ngồi lên lão sư cấp cho chính mình sử dụng Ma Đạo phi thuyền, chớp mắt liền bay ra học viện chỗ quang chi cửa sổ.

Dọc theo Phù Không Thành quy định quỹ đạo một trận gia tốc, rất nhanh hắn liền tới đến ra ngoài cửa ải lỗ hổng.

“Khô Thiền, ngươi muốn đi đâu?” Lão sư Liễu Trì tuyển thanh âm bỗng nhiên tại trong phi thuyền vang lên.

Chương 526: Ngăn chặn (2)

Đây là Liễu Trì Tuyền thuyền, muốn ra ngoài đi hướng Phù Không Thành bên ngoài, tự nhiên sẽ thông tri hắn.

“Là đại ca của ta trở về.” Khô Thiền ăn ngay nói thật.

“Đại ca ngươi? Cái kia Cứu Thế Chi Chu thuyền trưởng?” Liễu Trì Tuyền sững sờ, hắn hiểu qua, Vu Hoành đi chính là Phượng Nhãn, là cực kỳ nguy hiểm nguyên tai phong tai càng chỗ, nơi đó đã tiếp cận khu hạch tâm.

Vừa mới qua đi bao lâu, liền trở lại rồi? ? Nhanh như vậy? ?

“Tốt a, chú ý an toàn, gần nhất Margaret không biết phát cái gì thần kinh, tìm các ngươi khắp nơi phiền phức. Có ta ở đây, nàng không dám ở Phù Không Thành động thủ, nhưng đi ra lại khác biệt.” Liễu Trì Tuyền căn dặn.

“Ta minh bạch. Ta chẳng hề làm gì, những người khác cũng không có khả năng có thực lực này, Margaret tuần tra trưởng mất đi hàng hóa làm sao cũng không có khả năng cắm đến trên đầu chúng ta.”

“Nàng tìm Dự Ngôn hệ đại sư, tốn hao không ít, hẳn là tra ra chút manh mối, không liên quan gì đến ngươi, nhưng cùng các ngươi trước đó cái kia tiểu đoàn thể có hay không quan, vậy liền khó mà nói.” Liễu Trì Tuyền bình tĩnh nói.

“Ta hiểu được.” Khô Thiền gật đầu.

“Lão sư xin yên tâm, ta nhanh đi mau trở về.”

“Tốt!”

Thông tin tách ra.

Phi thuyền chậm rãi thông qua kiểm tra miệng, xuyên qua từng tầng từng tầng vòng sáng màu bạc, lập tức gia tốc.

Phốc.

Một giây sau, toàn bộ phi thuyền tựa như một đầu màu bạc cá, trong nháy mắt biến mất, lại xuất hiện, đã đến mấy trăm ngàn cây số bên ngoài.

Xuyên qua mảng lớn bầu trời cao khu vực, rất nhanh, phi thuyền bắt đầu giảm tốc độ, tại khoảng cách Phù Không Thành ước chừng thập quang giây địa phương, ngừng lại.

Nơi xa một viên thiêu đốt hằng tinh lẳng lặng phóng thích ra sáng chói ánh sáng màu vàng óng.

Phi thuyền màu bạc tĩnh lại, mặt ngoài lưu động mặt kính màu bạc giống như chất lỏng.

Khô Thiền đang đợi, thuật pháp liên hệ vị trí chính là chỗ này.

Rất nhanh, nửa phút đồng hồ sau.

Một khối nhà nhỏ ba tầng một dạng thiên thạch màu đen, lặng yên hiện lên ở dọc theo phi thuyền.

Thiên thạch này mặt ngoài màu đen, xen lẫn điểm điểm ngân quang, giống như là một loại nào đó mỏ kim loại.

Tê.

Thiên thạch mặt ngoài hiện ra một đạo hình chữ nhật cửa lớn.

Trên cửa có quan sát cửa sổ hiện ra.

“Khô Thiền!” Vu Hoành mặt xuất hiện tại phía sau cửa sổ.

Khô Thiền thấy thế, lập tức nhẹ nhàng thở ra.

“Vu ca!” Hắn tranh thủ thời gian đưa tin.

“Không có việc gì liền tốt!”

“Ta không sao, nhưng bên này chuyện gì xảy ra? ?” Vu Hoành hiện tại còn cảm giác được, có từng điểm từng điểm tích tích linh quang đang không ngừng tràn vào trong cơ thể mình.

Mặc dù không nhiều, nhưng tiếp tục không ngừng.

“Ngạch… Nếu như ngươi nói là những người khác mà nói, Y Y còn tốt, hiện tại thành thành thật thật ở trong học viện lên lớp, nàng có thể đi theo ta danh ngạch bên trên một chút bài chuyên ngành trình, đơn giản thực dụng cũng không tệ lắm. Mà những người khác…” Khô Thiền muốn nói lại thôi.

“Những người khác thế nào?” Vu Hoành nghe được Y Y không sao, tâm cũng rơi xuống hơn phân nửa. Ngữ khí cũng dễ dàng chút.

“Xích Tiêu suốt ngày ở bên ngoài đi dạo, cũng vấn đề không lớn. Chủ yếu là tiểu nữ thần Firsna cùng Tiểu Bạch Long Gafilica…” Khô Thiền trả lời.

“Các nàng đã làm gì? ?” Vu Hoành hỏi.

“Các nàng, không tiếp thụ được không thông qua khảo hạch hiện thực, ta cũng là trước mấy ngày mới biết được, Firsna, lợi dụng ngài cho nàng linh quang hạt giống, phân tán truyền bá cho rất nhiều người, bí mật thành lập một cái Ái D·ụ·c Hội Sở…” Khô Thiền thả nhẹ thanh âm.

“… Không phải là.”

“Đúng thế… Chính là ngài nghĩ như vậy, nàng thu rất nhiều cùng nàng tương tự nữ thần cùng không phải Nhân tộc, chuyên môn cung cấp sắc tình phục vụ…” Khô Thiền khàn giọng nói.

“… Vậy cũng không đúng, chỉ là như vậy, ta chỗ này không nên sẽ tiếp thu được linh quang trở về.” Vu Hoành khó hiểu nói.

“A. Khả năng kia là bởi vì, trước đó vài ngày, các nàng hội sở bị Phù Không Thành nội vụ cảnh tận diệt, trong đó không ít không phải Nhân tộc cùng nữ thần đều tại phản kháng bên trong bị đ·ánh c·hết.”

“Các nàng còn dám phản kháng?” Toàn Hạc ở một bên cũng kinh ngạc lên tiếng.

“Toàn Hạc Chân Quân, ngài cũng tới!” Khô Thiền sửng sốt một chút.

“Ừm, tiếp tục tiếp tục.” Toàn Hạc nhìn bát quái chi tâm cũng rất nặng. Lúc này hứng thú nồng hậu dày đặc.

“Bởi vì dựa theo Phù Không Thành pháp luật, phi pháp thu hoạch được tài vật đạt tới nhất định mức, chính là t·rọng t·ội, mà lại Firsna các nàng, còn không nộp thuế. .. Còn phản kháng, các nàng không phản kháng, b·ị b·ắt lại cũng vẫn là bị xem như thí nghiệm tài liệu mệnh, cho nên phản kháng hay không đều có thể lý giải.” Khô Thiền trả lời.

“Nhưng ta bây giờ còn có thể cảm nhận được có linh quang phản hồi về tới. Cũng tức là nói, bây giờ còn đang phản kháng? Các nàng có mạnh như vậy?” Vu Hoành nghi ngờ nói.

“A… Bắt hôm trước liền kết thúc, hiện tại mà nói, hẳn là tại cho những nữ thần kia cùng không phải Nhân tộc nạo thai. Các nàng đại bộ phận đều không có làm tránh thai biện pháp, hiện tại cũng mang bầu.” Khô Thiền suy đoán.

.

“…”

Vu Hoành cùng Toàn Hạc không phản bác được.

Trầm mặc dưới, Vu Hoành lại hỏi.

“Cái kia Tiểu Bạch Long Gafilica đâu?”

“Nàng bị Firsna đưa đi học người mẫu, còn không có học xong, sự tình liền phát, hiện tại hoàn hảo, còn ở tại chỗ mình ở, ta xin mời lão sư hỗ trợ bảo vệ nàng.” Khô Thiền thở dài.

“Được rồi, nếu không còn chuyện gì, vậy ta cũng đi. Lúc đầu coi là xảy ra chuyện, vội vã gấp trở về, kết quả.” Vu Hoành cảm thấy lúc trước không mang theo Firsna quả thực là chính mình nhất quyết định anh minh.

“Gia hỏa này quả nhiên không phải cái đèn đã cạn dầu. Liền tại Phù Không Thành đều có thể làm ra chuyện lớn như vậy. Về đều trở về, không nhiều nghỉ ngơi một trận?”

Khô Thiền có chút không bỏ, mặc dù mình ở chỗ này một lần nữa có bằng hữu mới, sư trưởng mới đồng học, nhưng Vu Hoành là mang theo hắn một đường đi ra lão đại ca, chung quy tình cảm khác biệt.

“Không được. Thời gian không đợi người.” Vu Hoành hiện tại nóng lòng trở về khổ tu đổi mới đặc chất, gia tốc Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp tốc độ tu hành.

Lúc này cùng Khô Thiền lại hàn huyên một hồi, phi thuyền cùng phòng an toàn mới chậm rãi tách ra, riêng phần mình hướng về phía chính mình lúc đến phương hướng trở về.

Hắc Hắc Linh bên người hiện ra đại lượng màu sắc rực rỡ sợi tơ, bắt đầu tiến vào phong tai.

Nhưng sau một khắc, một cỗ vô hình trọng áp, ầm vang rơi vào Hắc Hắc Linh bên ngoài thân.

Bành! !

Toàn bộ phòng an toàn hung hăng chấn động, cứng ở nguyên địa.

“Vu Hoành thuyền trưởng, đầu tiên chờ chút đã!”

Đột nhiên một cái lạnh lùng giọng nữ, xuyên thấu phòng an toàn bức tường, truyền vào Vu Hoành cùng Toàn Hạc trong tai.

Nương theo lấy thanh âm cùng nhau xuất hiện, còn có một chiếc trọn vẹn là Hắc Hắc Linh gấp 10 lần lớn nhỏ trở lên màu băng lam phi thuyền.

Phi thuyền từ bên trên ngăn chặn Hắc Hắc Linh. Phảng phất đá nam châm đồng dạng, phóng xuất ra một cỗ lực lượng vô hình, đem phòng an toàn gắt gao hút lại.

Margaret cùng hai gã khác Thủy nguyên tố nữ tử thân hình, đồng thời hiện lên ở trong phi thuyền, thông qua hơi mờ cửa

sổ nhìn về phía Hắc Hắc Linh.

“Margaret tuần tra trưởng, ngài đây là ý gì?” Vu Hoành nhíu mày lại, “Ta tự hỏi cũng không đắc tội qua ngài a?”

Hắn những lời này là thăm dò, thăm dò đối phương có phải hay không bởi vì m·ất t·ích hàng hóa mà tới.

“Vâng, xác thực không có.” Margaret thân mang xám bạc pháp sư bào, cầm trong tay hoàng kim pháp trượng, hai mắt lóng lánh chói mắt lam quang.

“Ta chỉ là nghe nói ngươi thành công tiến nhập Phượng Nhãn, lại từ Phượng Nhãn trở về.” Nàng cười lạnh hai tiếng.

“Trước đó ngươi đi vào một chuyến, không thành công, thân tàu liền tổn thương hơn phân nửa, làm sao lần này, ra vào một chuyến về sau, ngược lại thân thuyền một chút thương cũng không? ?”

“Cường hóa biên độ lớn như vậy, tốn hao không nhỏ a?” Nàng xác thực không có tra được vật tư đi đâu, nhưng Dự Ngôn hệ đại sư cho ra manh mối, hay là để nàng hướng phía Vu Hoành một đoàn người trên thân hoài nghi.

Đặc biệt là địa phương nào có thể che đậy Dự Ngôn hệ đại sư dự đoán? Trừ ra nguyên tai chỗ sâu, hoặc là chính là mặt khác Phù Không Thành đại lão.

Nhưng nàng bỏ ra đại giới lớn, đã điều tra có khả năng xuất thủ không ít đại lão vết tích, đều không có mảy may phát hiện.

Như vậy, đối đầu thời gian đến xem, lớn nhất khả năng tự nhiên là rơi vào Cứu Thế Chi Chu trên thân.

“Tuần tra trưởng đại nhân, ngài đây là đang hoài nghi gì?” Vu Hoành thanh âm trầm ổn, mặt không đổi sắc.

“Giải thích một chút ngươi cường hóa thân tàu vật liệu ở đâu ra đi.” Margaret âm thanh lạnh lùng nói.

“Liền không thể là ta từ trong Phượng Nhãn kiếm tới?” Vu Hoành cười lạnh.

“Xem ra ngươi là không đến cuối cùng một khắc chưa từ bỏ ý định…” Margaret trong mắt hung quang lóe lên, nàng vì truy tra lúc này, đã hao tốn không biết bao nhiêu tài lực tinh lực thời gian.

Bây giờ mặc dù không có chứng cứ, nhưng Cứu Thế Chi Chu đột nhiên cường hóa, tuyệt đối hiềm nghi to lớn!

Cho nên… Nàng dự định trước đem thuyền giữ lại, điều tra rõ ràng lại nói.

Nếu như là, vậy liền xử lý hắn cùng thuyền.

Nếu như không phải, vậy liền điều tra rõ hắn là thế nào cường hóa nhanh như vậy, lớn như vậy trình độ cường hóa, tuyệt đối cần đại lượng tài liệu trân quý, những tài liệu này từ chỗ nào đến, nhất định phải tìm tới đầu nguồn, dạng này cũng có thể đền bù một chút chính mình trước đó tổn thất!

Cho nên, vô luận có phải hay không Vu Hoành, nàng đều không có ý định làm cho đối phương chạy.

Hắc Hắc Linh bên trong, Vu Hoành lúc này cũng nhìn ra điểm ấy.

“Xem ra tuần tra trưởng đại nhân căn bản không quan tâm chân tướng, ngài chỉ quan tâm, bắt ta có thể được đến cái gì.”

“Ngươi nếu minh bạch, vậy cũng chớ nhiều lời, nói đi, vật liệu ở đâu ra?” Margaery tháp cũng không giả, thẳng thắn.

Trong phòng an toàn, Vu Hoành sắc mặt bình tĩnh.

“Vô luận ở đâu ra, tuần tra trưởng đại nhân xem ra là đối với mình quá mức tự tin.”

“Được rồi, bắt người.” Margaret không cần phải nhiều lời nữa, trong tay pháp trượng một trận.

Một chút lam quang từ nàng pháp trượng đỉnh sáng lên.

Tiếp theo một cái chớp mắt.

Lam quang hóa thành bọt khí nổ tung.

Xùy! !

Giờ khắc này, lấy hai chiếc phi thuyền làm trung tâm, chung quanh bán kính mấy ngàn cây số hết thảy quá trống trơn ở giữa, chớp mắt hóa thành một mảnh màu băng lam.

“Tuyệt đối đông kết.” Margaret lúc này bên người trí linh mới phát ra pháp thuật ngâm xướng tên.

Màu băng lam bên trong hết thảy sự vật, tại thời khắc này đều triệt để dừng lại hoạt động, lâm vào tuyệt đối bất động trạng thái.

“Ferris, đi nện mở cửa đem người cầm ra tới.” Margaret phân phó nói.

Tại nàng bên người, một tên Thủy nguyên tố pháp sư có chút khom người, lập tức thân hình lóe lên, xuất hiện tại phi thuyền bên ngoài trong bầu trời cao.

Hắn một tay giơ lên một cây màu trắng pháp trượng, nhắm ngay Hắc Hắc Linh, trong miệng niệm tụng chú văn.

“Thuật thức tạo dựng bắt đầu.” Điểm sáng màu trắng một dạng trí linh phiêu phù ở hắn bên mặt, vang lên nhắc nhở.

“Pháp trận cơ sở dựng hoàn thành, truyền thuật thức hoàn thành, cấp bốn pháp thuật cắt chém chi nhận, sắp phát xạ.”

Xùy.

Một đạo lưỡi dao màu bạc từ cách khác trượng đỉnh nổ bắn ra mà ra, bắn thẳng đến Hắc Hắc Linh cửa lớn.

Đương đương đương đương đương! ! !

Rõ ràng chỉ là một đạo lưỡi dao, nhưng ở v·a c·hạm trong nháy mắt, lại nổ tung liên tục năm lần chấn động gợn sóng màu bạc.

Gợn sóng tán đi.

Ferris tự tin tiến lên, chuẩn bị từ cửa lớn tiến vào.

Nhưng…

Hắc Hắc Linh cửa lớn, chỉ mặt ngoài lưu lại một đạo nhàn nhạt bạch ngấn.

Trừ cái đó ra, không còn gì khác bất cứ dấu vết gì.

“Có chút cứng rắn, bất quá không quan hệ, nếu có thể lưu lại v·ết t·hương, ta liền có thể dùng tích lũy tính pháp thuật nhanh chóng cắt ra. Tuần tra trưởng xin sau.” Ferris da mặt kéo ra, duy trì dáng vẻ nói.

Nhưng vừa dứt lời, hắn liền nhìn thấy trên cửa chính bạch ngấn tựa như hơi nước sấy khô đồng dạng, cấp tốc biến mất…

“.” Ferris trên mặt trấn định có chút ép không được.

Chương 527: Nhập môn (1)

“Thuyền này quả nhiên dùng cực kỳ trân quý vật liệu mới có thể như thế cứng rắn.” Ferris trầm giọng nói.

“Xem ra ta cần động điểm thật sự.”

Tay hắn nắm pháp trượng, bên người màu trắng trí linh lại lần nữa vang lên nhắc nhở.

‘Cấp năm pháp thuật Không Gian Chi Nhận bắt đầu tạo dựng.’

‘Pháp thuật cơ bàn thành lập.’

‘Pháp lực lắp hoàn thành, kích hoạt mở ra.’

‘Cao tập trung hình thức mở ra.’

Một đoàn màu tím đen vầng sáng, tại bên cạnh hắn nổi lên, cấp tốc biến hình hóa thành một thanh dài nhỏ lưỡi đao màu tím.

Xùy!

Tiếp theo một cái chớp mắt, lưỡi đao hung hăng đâm vào Hắc Hắc Linh cửa lớn, xâm nhập hơn một tấc.

Sau đó… Liền không có động tĩnh.

Ferris sắc mặt phiếm hồng, toàn lực thôi vận pháp lực, nhưng không làm nên chuyện gì.

Lưỡi đao màu tím run rẩy kịch liệt, nhưng chính là không có cách nào tiếp tục đi đến xâm nhập.

“Ngươi gần nhất có chút lười biếng, Ferris.” Hậu phương Margaret đã không có kiên nhẫn.

Nàng đưa tay chộp một cái, một mảnh màu băng lam vầng sáng lập tức bay rượu rơi xuống, đem toàn bộ phòng an toàn cùng Ferris cùng một chỗ bao phủ ở bên trong.

Vô số băng tinh trống rỗng nổi lên, đem Hắc Hắc Linh tầng tầng vây quanh ở trong đó.

Margaret sắc mặt băng lãnh, một tay giơ lên pháp trượng đối với Hắc Hắc Linh chính là một chỉ.

Đây là cấp sáu pháp thuật Băng Tinh Địa Ngục, vốn là nàng dự trữ tại trong pháp trượng, chuẩn bị bị tập kích lúc thuấn phát sử dụng.

Nhưng lúc này giận dữ phía dưới, cũng lười để ý tới nhiều như vậy, trực tiếp xuất thủ.

Vô số băng tinh màu lam bắt đầu từ phòng an toàn bao quanh bay múa, phóng thích hàn khí ngưng kết, đem nó đông kết.

Nhưng trong phòng, Vu Hoành cùng Toàn Hạc không có cảm giác được mảy may động tĩnh.

“Bạo!” Margaret đột nhiên quát khẽ một tiếng.

Toàn bộ phòng an toàn chung quanh tất cả băng tinh, cùng một thời gian tựa như thuốc nổ, ầm vang bộc phát.

Màu lam chói mắt vầng sáng nương theo lấy kịch liệt hàn khí, hung hăng đụng ở ngoài Hắc Hắc Linh xác bên trên.

Răng rắc.

Từng đạo rõ ràng vết rạn, từ cửa lớn mặt ngoài nổi lên.

Nhưng tiếp theo một cái chớp mắt, toàn bộ phòng an toàn đột nhiên từ từ làm nhạt, biến mất, trong suốt.

Riêng lớn Hắc Hắc Linh Hào, ngay tại Margaret ba người dưới mí mắt, hoàn toàn biến mất không thấy.

“Muốn chạy! ?” Margaret hơi nhướng mày, một trận pháp trượng, một vòng vô hình gợn sóng, lấy nàng làm trung tâm, hướng phía bốn phương tám hướng khuếch tán ra tới.

Nhưng quỷ dị chính là, không có chút nào phát hiện.

Nàng điều tra pháp thuật thế mà ngay cả một tia vết tích cũng không phát hiện.

“Không gian nhảy vọt, hay là xuyên qua thời không?” Margaret hơi biến sắc mặt.

Nàng cấp tốc ngừng một lát pháp trượng.

Lập tức pháp trượng đỉnh, hiển hiện hai cái cực kỳ tinh vi phức tạp kim loại màu bạc viên cầu.

Bành!

Bên trong một cái viên cầu kim loại im ắng nổ tung.

Sau một khắc, Hắc Hắc Linh vị trí tại ẩn hình trạng thái, thế mà bị ngạnh sinh sinh từ ẩn nấp bên trong chấn động hiển hình.

Xùy! !

Tiếp theo một cái chớp mắt, Hắc Hắc Linh trên cửa quan sát cửa sổ, nổ bắn ra một đạo màu tím thải quang vờn quanh thô to cột sáng.

Quang trụ này hung hăng đánh vào Margaret phía trước giữa không trung, bị một tầng vô hình bình chướng trong suốt gắt gao ngăn trở.

“Vô dụng giãy dụa.” Margaret thậm chí cũng không để ý chùm sáng, liền một tay phất lên.

Vô số màu băng lam tinh thể, bắt đầu đem phòng an toàn tầng tầng vờn quanh đứng lên.

“Cứng rắn như thế vật liệu, kéo trở về toàn bộ là ta.” Margaret vừa mới bạo tạc không có kết quả, cũng xác nhận tòa này phòng an toàn cường độ xa siêu nàng tưởng tượng.

Hiện tại cũng chính là ở ngoại giới công cụ không đầy đủ, nhưng vận chuyển về chính mình Cửa Sổ Ánh Sáng, liền nhất

định có thể tìm tới biện pháp đem nó hòa tan.

Tâm niệm vừa động, nàng chung quanh phía dưới, bắt đầu hiển hiện một tầng lâm thời truyền tống trận văn.

Trận văn này hiện lên màu bạc, mới vừa xuất hiện liền phi tốc mở rộng, thẳng đến đem toàn bộ phòng an toàn cũng bao khỏa trong đó mới dừng lại.

Hiển nhiên nàng là dự định ngay cả người mang phòng cùng một chỗ toàn bộ truyền tống về đi.

Trong phòng an toàn.

Vu Hoành che vừa mới phóng thích Loạn Thần sau mắt phải.

“Quả nhiên ta vẫn là quá yếu, công kích mạnh nhất kỹ năng, đối với đối phương mà nói, dễ như trở bàn tay liền đỡ được.”

Hắn dù sao cũng hơi thất lạc, lần này đi ra, tổng cộng liền xuất thủ hai lần, kết quả hai lần đều vô dụng, đều bị đối thủ tuỳ tiện ứng đối.

“Thực lực của người này rất mạnh.” Toàn Hạc đứng ở một bên phán đoán nói, “Nàng thả ra lực lượng, một mực lưu lại ở chung quanh, không có biến mất. Ngươi thấy được à.”

“Đây là rất cao cấp độ bất diệt. Cùng sư tỷ của ngươi trước đó xuất thủ cùng loại.” Toàn Hạc giải thích, “Ta cảm giác tinh thần lực nói cho ta biết, gia hỏa này cấp độ năng lượng rất có thể không chỉ bất diệt.”

Vu Hoành nhìn qua bên ngoài không ngừng tại phòng an toàn phía dưới hiển hiện truyền tống trận trận văn.

Hắn không tự chủ được nắm thuộc về sư huynh lệnh bài triệu hoán.

Nếu như không tất yếu, hắn kỳ thật cũng không muốn nhanh như vậy liền dùng xong cái này, nhưng cũng tiếc, đối diện cấp độ thực lực so với hắn chênh lệch có chút lớn

“Ta cảm giác có chút kỳ quái, cái này Margaret mỗi lần phóng thích, kỳ thật vận dụng lực lượng không nhiều, cũng không

mạnh. Nhưng là một khi phóng xuất ra, thanh thế liền phi thường to lớn, cái này có lẽ chính là Bất Diệt cấp tiếp theo lực lượng cấp độ.” Toàn Hạc cau mày nói.

“Làm sao bây giờ?” Nàng nhìn xem Vu Hoành, gặp nó hiện tại còn trấn định dị thường, trong lòng một tia lo nghĩ cũng ổn lại.

“Còn có thể làm sao, cầu viện đi.” Vu Hoành lấy ra lệnh bài. Nhưng vào lúc này, phía ngoài Margaret đột nhiên động tác ngừng một lát, truyền tống trận văn tạo dựng hoàn thành, nhưng không có kích phát.

“Ta cuối cùng hỏi một câu.” Nàng trong hai mắt thiêu đốt lên ngọn lửa màu xanh lam.

“Hàng của ta, ở đâu?”

“Ta thật không biết!” Vu Hoành cấp tốc trả lời, “Thuyền của ta là ở trong Phượng Nhãn địa phương chữa trị cường hóa, cùng ngươi mất đi đồ vật hoàn toàn không liên quan!”

“Như vậy ta thay cái vấn đề, ngươi là từ chỗ nào lấy tới cường hóa tài liệu?” Margaret lại lần nữa nói.

Đây mới là nàng chân chính muốn hỏi vấn đề

Từ vừa mới công kích hiệu quả đến xem, nàng cảm thấy mình điểm này hàng, muốn cường hóa chiếc phi thuyền này đến nước này, vẫn có chút chắc hẳn phải vậy.

Cho nên rất có thể, Vu Hoành gia hỏa này là thật tìm được một chỗ có đại lượng trân quý cường độ cao khoáng thạch địa phương.

“Ngay tại Phượng Nhãn đằng sau, tuần tra trưởng muốn cùng đi xem nhìn a?” Vu Hoành thanh âm từ trong phòng an toàn truyền ra.

“Sư đệ, không cần như vậy, làm chính là làm, nói láo giảo biện đối tự thân không có chút ý nghĩa nào, phản có chỗ hại.”

Một thanh âm xa lạ khác cũng giống vậy từ trong phòng an toàn vang lên.

“Sư huynh. Không phải, ngươi đến cùng là bên nào?” Vu Hoành thần sắc có chút ngạc nhiên, quay đầu nhìn về phía một bên.

Nơi đó trong không khí tới lúc gấp rút nhanh ngưng tụ ra một đạo thân ảnh quen thuộc.

Áo trắng, đeo kiếm, một nửa khuôn mặt là màu bạc máy móc cấu tạo. Thình lình chính là Thanh Hà sơn Bạch Thắng.

“Tự nhiên là ngươi bên này.” Bạch Thắng mỉm cười.

“Nhưng bàng môn tả đạo không thể làm, nội tâm đối với mình muốn thành, đối ngoại đồng dạng muốn thiếu hoang ngôn, thiếu tranh luận kịch liệt. Như vậy mới có thể tĩnh tâm.”

“Bởi vì cái gọi là trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác, không thẹn với lương tâm, chỉ cần đi chính đạo, vô luận đối mặt bất kỳ tình huống gì, ngươi chỗ sử xuất kiếm, đều chính là thẳng tiến không lùi, nhanh nhất, mạnh nhất!”

Nói nói, hắn đi tới cửa trước, tại Vu Hoành cùng Toàn Hạc ngạc nhiên dưới con mắt, đưa tay vặn ra khóa cửa, thong dong đi ra ngoài.

Thao tác này không chỉ nhìn ngây người Vu Hoành hai người, cũng nhìn ngây người đối diện Margaret ba người.

Margaret đang lo mở ra phòng an toàn cần hao phí không ít thời gian, thứ này cường độ quá cao.

Không nghĩ tới liền có người thế mà từ trong mở cửa ra!

Khóe miệng nàng lúc này nhịn không được vểnh lên.

“Oanh!”

Chỉ một thoáng, nàng quanh thân trong nháy mắt sáng lên đại lượng màu lam phù văn

‘Cấp sáu Hàn Băng Chi Huyễn tạo dựng hoàn thành.’

‘Cấp sáu Thủy Nguyên Chi Tâm tạo dựng hoàn thành.’

‘Cấp sáu Sương Đống Chi Thủ tạo dựng hoàn thành.’

Lít nha lít nhít trận văn cùng năng lượng tự phù vờn quanh nàng bốn phía, hình thành một đạo không gì sánh được phức tạp khổng lồ khoa trương lập thể hợp lại ma pháp trận.

Margaret giơ lên pháp trượng, sau lưng hiện ra xán lạn ngời ngời như gương màu băng lam hồ lớn.

‘Tổng hợp vĩnh đống pháp trận —— Tinh Không Chi Hồ, tạo dựng hoàn thành.’

Từ Bạch Thắng mở cửa, đến Margaret ngưng tụ pháp trận hoàn thành, trước sau không cao hơn một giây.

Nhìn như rườm rà, kỳ thật tốc độ cực nhanh.

“Xem ra ngươi đã chuẩn bị xong.” Bạch Thắng ngẩng đầu nhìn về phía phía trước, lộ ra vẻ tươi cười.

Tại trước người hắn, thể tích đã bành trướng đến phương viên mấy trăm cây số khổng lồ màu băng lam Tinh Không Chi Hồ, đã tại Margaret điều khiển dưới, hung hăng hướng phía bên này nghiền ép đổ tới.

Hồ lớn hậu phương, tầng tầng lớp lớp không biết bao nhiêu tầng Thủy hệ pháp trận, lẫn nhau phù hợp dựng, hình thành một cái cực kỳ khoa trương siêu cự hình ma pháp trận.

“Tiếp đó, ta muốn đâm ngươi bên trái.” Bạch Thắng chân thành nói.

“Chỉ là một cái…” Margaret sắc mặt dữ tợn, giơ cao pháp trượng, đang muốn trào phúng.

Nhưng một đạo cấp tốc bành trướng biến lớn bóng ma, để nàng da mặt cuồng biến, cũng đem lời kế tiếp triệt để đè ép trở về.

Tê…

Bóng ma kia, là Bạch Thắng nhẹ nhàng rút ra kiếm.

Thân kiếm một chút biến mất, làm nhạt, trong suốt.

Tiếp theo một cái chớp mắt, trời tối.

Bạch Thắng phía trên, một thanh so với hai chiếc phi thuyền cộng lại còn muốn dài, còn muốn rộng mấy chục lần to lớn màu bạc lưỡi kiếm, che khuất trên không toàn bộ tinh không, im ắng.

Lưỡi kiếm tựa như một đại lục trôi nổi, triệt để che khuất cách đó không xa hằng tinh, đem bóng ma khổng lồ phóng xuống đến, che khuất Margaret Tinh Không Chi Hồ, cũng che khuất Vu Hoành cùng Toàn Hạc chỗ phòng an toàn.

“Ta nói, tiếp đó, ta muốn đâm ngươi bên trái.” Bạch Thắng lập lại.

Margaret sắc mặt ngốc trệ, cái này mẹ nó đâm bên trái bên phải khác nhau ở chỗ nào a! ? Loại này kiếm! Chạm thử cả người đều sẽ không có đi!

“Chạy! ! !” Nàng bên người Ferris rống to một tiếng, từ trong rung động hoàn hồn, lập tức kích phát khẩn cấp truyền tống.

Xuy xuy, hai đạo bạch quang hiện lên, hai người biến mất tại nguyên chỗ.

Margaret cũng nghĩ truyền tống, nhưng nàng bị một cỗ kinh khủng lực hút gắt gao giữ chặt, không cách nào động đậy.

Một giây sau.

Oanh! ! !

Thiên địa đen kịt một màu.

Bạch Thắng kiếm, bổ xuống.

Không, hẳn là áp xuống tới.

Tinh Không Chi Hồ hợp lại pháp trận trong nháy mắt thứ nhất sụp đổ, nổ tung, tựa như thủy khí bóng bạo tạc, tuôn ra rộng lượng màu lam nước hồ.

Sau đó là nhỏ một chút Margaret tọa giá phi thuyền.

Toàn bộ màu băng lam phi thuyền tựa như hộp giấy nhỏ đồng dạng, bị cự kiếm tại chỗ đè ép, biến mất tại chỗ cũ.

Không chỉ là phi thuyền, Margaret cũng tại một cái chớp mắt này mất tung ảnh.

Không biết bị một kiếm này đập tới địa phương nào, cũng không biết sống hay c·hết.

"… Sư huynh của ngươi… Rất có cá tính a…" Trong phòng an toàn, Toàn Hạc nhìn xem bên ngoài khoa trương một màn, há mồm cười khan vài tiếng.

Một khối đại lục một dạng lớn kiếm nện xuống tới… . Tràng diện này, liền cùng mặt bàn quét qua không một dạng, trong nháy mắt phi thuyền cũng tốt, Margaret người cũng tốt, tất cả đều bị quét không có.

Trước mắt trong tầm mắt, lần nữa khôi phục thành một mảnh trống trải.

"…" Vu Hoành không biết nên như thế nào đáp lời, hắn chỉ có thể nói, khó trách sư huynh nói muốn đi chính đạo, nếu như chính đạo đều khoa trương như vậy cường hãn, ai còn dám đi bàng môn tà đạo?

"Sư đệ, ngươi đối thủ này kỳ thật có thực lực, chính là phát huy không được, mà lại cũng coi như nàng vận khí không tốt, gặp ta." Bạch Thắng lúc này đã một lần nữa đem kiếm hóa thành dài nhỏ, cắm về phía sau lưng vỏ kiếm.

"Sư huynh…" Vu Hoành nhìn xem hắn phía sau lưng thanh kiếm kia, đè xuống trong lòng rung động.

"Chờ ta Nguyên Anh, có thể hay không cùng ngài cũng giống vậy mạnh?"

Chương 528: Nhập môn (2)

Chương 528: Nhập môn (2)

“Cái này… Đầu tiên, muốn bao nhiêu cố gắng. Thứ yếu, ta cũng là dính pháp bảo nguyên nhân.” Bạch Thắng khiêm tốn nói.

“Kỳ thật ta tu vi thật sự cảnh giới, cùng vừa mới tiểu cô nương kia không sai biệt lắm, nhiều lắm là chỉ so với nàng mạnh một chút xíu. Chênh lệch không thấy lấy lớn như vậy. Có thể tu sĩ chúng ta, chân chính phát huy sức chiến đấu, vẫn là phải nhìn các loại v·ũ k·hí trang bị đạo cụ pháp bảo.”

“Tốt, nơi này không nên ở lâu, mau chóng rời đi cho thỏa đáng, ta vừa mới một kiếm khả năng đưa tới không ít cường nhân động tĩnh, chú ý che giấu mình.” Bạch Thắng căn dặn, cuối cùng đã đến giờ, thân thể của hắn cũng chậm rãi lại trong bầu trời cao làm nhạt, biến mất.

Vu Hoành nhìn trước mắt một màn này, hướng xuống nhìn ra xa, thị lực vận đủ, mới tại không biết bao nhiêu vạn cây số nơi xa bầu trời cao, thấy được một chút tàn phá màu băng lam mảnh vỡ.

Cái kia tựa hồ là Margaret phi thuyền hài cốt.

“Cần phải đi.” Hắn thở dài.

“Tuần tra trưởng khả năng không có.”

“Nàng đang xuất thủ chặn đường chúng ta thời điểm, liền nên có cái này tâm lý chuẩn bị.” Toàn Hạc lơ đễnh. Ngược lại là đối với Bạch Thắng sư huynh biểu hiện cảm thấy hứng thú vô cùng.

“Nói đến, ta hiện tại nói với ngươi Thanh Hà sơn là càng ngày càng có hứng thú.” Nàng không ngừng nhớ lại lúc trước Bạch Thắng một kiếm kia.

Suy tư, coi như mình thực lực mạnh gấp đôi, đoán chừng cũng ngăn không được cái kia phô thiên cái địa một kiếm.

Vu Hoành im lặng lắc đầu.

Tại Vạn Tuyết cung lúc, sư huynh sư tỷ nhìn cũng còn tốt tốt, kết quả vừa ra tới liền thể hiện ra chỗ không đúng.

Quả nhiên, không hổ là thế lực đỉnh cấp bồi dưỡng ra được cao thủ. Xem xét liền cùng thế lực bình thường tổ chức có bản chất khác biệt.

Hắn nghĩ như vậy, trên tay cũng không ngừng, thao túng Hắc Hắc Linh lại lần nữa trốn vào thải tuyến phong tai, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Margaret thế nhưng là Phù Không Thành đường đường tuần tra trưởng, bị như thế một kiếm đập trúng, hoặc là c·hết rồi, hoặc là phế đi, còn không tranh thủ thời gian chạy trốn, đến tiếp sau chẳng lẽ lại muốn chờ bởi vì nàng rước lấy phía sau Đại Áo Thuật Sư bọn họ.

Vu Hoành cũng không cho rằng một cái cấp sáu tuần tra trưởng sau lưng sẽ không có bối cảnh chỗ dựa

Khô Thiền Y Y bên kia có nó lão sư Liễu Trì Tuyển chiếu ứng, vấn đề không lớn. Ngược lại là hắn bên này thường xuyên tại nguyên tai chỗ sâu du đãng, rất dễ dàng b·ị b·ắt lỗ thủng.

Xếp bằng ở trong phòng an toàn, Vu Hoành tại Toàn Hạc nghi ngờ nhìn soi mói, lấy ra Thủy Nghi Cầu.

“Đây là sư phụ trước khi đi cho ta trở về mật khí, có nó, chúng ta liền có thể không cần lo lắng phương hướng đường đi, có thể tuyệt đối không tệ trở về Vạn Tuyết cung.”

Nói xong, hắn đem thể nội Luyện Khí chân khí rót vào trong đó.

Đốt.

Thủy Nghi Cầu thu đến chân khí, toàn bộ hình cầu bắt đầu sáng lên bạch quang.

Xùy!

Tiếp theo một cái chớp mắt, bạch quang triệt để che lại Vu Hoành cùng Toàn Hạc tầm mắt.

Quang mang kéo dài mấy tức, mới chậm rãi ảm đạm dập tắt.

Quang mang tán đi.

Hai người thình lình phát hiện, Hắc Hắc Linh phía trước phong tai trong hư không, thế mà chẳng biết lúc nào, xuất hiện một đạo hình tròn màu trắng cổng truyền tống.

Khung cửa là đá trắng chế tạo, điêu khắc có cùng Vạn Tuyết cung tương tự bông tuyết hoa văn.

Môn này vừa xuất hiện, liền cấp tốc bành biến lớn, đảo mắt liền phóng đại đến vừa vặn có thể làm cho Hắc Hắc Linh tiến vào trình độ.

Sau một giờ, Vạn Tuyết cung.

Ngọc Tuyết Tử đứng chắp tay, nhìn cách đó không xa Vu Hoành, còn có phía sau hắn đi theo Toàn Hạc.

“Kỳ thật người an toàn trở về liền tốt, không cần cho mọi người mang lễ vật gì.” Ngọc Tuyết Tử nói, ” phía sau ngươi, đứng đấy, chính là ngươi muốn dẫn vào ta Vạn Tuyết cung nhất mạch đồng hương?”

“Đúng thế.” Vu Hoành gật đầu.

“Toàn Hạc tỷ so với ta tư chất mạnh hơn, ngộ tính càng là viễn siêu, nếu có thể tu hành, tuyệt đối xa so với ta càng mạnh!”

Lời này là hắn trong lòng cho là.

“Tư chất, cũng không như ngươi.” Ngọc Tuyết Tử tiếng nói, quả thật làm cho hắn có chút vừa đứt.

“Thân thể của nàng tư chất, kém xa ngươi, mà lại cũng bị quang tai quấn lên, như vậy tiếp đó, thử một chút ngộ tính.”

Ngọc Tuyết Tử cũng không thèm để ý, tiện tay một chỉ, lập tức trong cung bên tường một cái ngăn tủ, tự động bị kéo ra.

Từ đó bay ra một tấm vàng nhạt trang giấy. Phía trên chói mắt xem xét, thế mà tất cả đều là nhiều loại khảo thí đề.

“Đem tấm này khảo thí quyển làm, đằng sau liền có thể nhìn ra ngộ tính đến cùng như thế nào.” Ngọc Tuyết Tử thản nhiên nói.

“Vậy ta…” Vu Hoành chần chờ nói.

“Có cần hay không tránh đi?”

“Ngươi ra ngoài là được.” Ngọc Tuyết Tử gật đầu.

Vu Hoành hướng Toàn Hạc mắt nhìn, người sau hướng hắn dựng lên cái không có vấn đề yên tâm thủ thế, trừng mắt nhìn.

Hắn lúc này mới yên tâm, thở hắt ra, hướng Ngọc Tuyết Tử cáo từ, rời đi Vạn Tuyết cung.

Đứng tại bên ngoài cửa cung chờ đợi, chỉ chốc lát sau, bầu trời xa xa truyền đến trận trận rít lên.

Hai đạo ánh kiếm màu trắng bay vụt rơi xuống đất, hóa thành Bạch Thắng cùng Hắc Anh hai người.

“Sư đệ, thế nào? Ta sau khi đi không có lại phát sinh phiền toái gì a?” Bạch Thắng gấp giọng hỏi.

“Không có việc gì, sư huynh yên tâm đi.” Vu Hoành trong lòng hơi ấm, nhìn ra đối phương là thật tâm quan tâm chính mình.

“Ngươi lúc này mới ra ngoài bao lâu, liền một hơi dùng hết chúng ta đưa cho ngươi hai lần cơ hội ra tay. Bên ngoài bây giờ nguy hiểm như vậy sao?” Bạch Thắng nghi ngờ nói.

“Ngươi một mực tại xung quanh hoạt động, khẳng định cái gì cũng không biết a.” Hắc Anh ở một bên im lặng.

“Kỳ thật, còn tốt. Chủ yếu là ta là gặp được phiền toái mới ra ngoài.” Vu Hoành bất đắc dĩ giải thích.

“Vậy bây giờ, ngươi đây là… .” Bạch Thắng nghi hoặc nhìn xem Vu Hoành, không biết hắn đứng tại bên ngoài cửa cung là có ý gì.

Vu Hoành cấp tốc giải thích vài câu.

“Lại có thiên tài! ?” Hai người sắc mặt trì trệ.

“Sư đệ tư chất đã đầy đủ kinh diễm, còn mạnh hơn ngươi thiên tài, tha thứ ta nói thẳng, ta căn bản là không có cách tưởng tượng sẽ là tình huống gì.” Bạch Thắng thở dài.

Ngay tại ba người lúc nói chuyện, Vạn Tuyết cung bên trong, đột nhiên truyền đến một tiếng rất nhỏ tiếng mở cửa. Toàn Hạc sắc mặt bình tĩnh từ cung điện cửa lớn đi ra, nhìn chung quanh một chút, phát hiện Vu Hoành ở chỗ này, mới chậm rãi đến gần tới.

“Toàn Hạc ngươi.” Vu Hoành nhịn không được lên tiếng hỏi.

“Ai… . Sư phụ vô luận ta nói thế nào, đều không đồng ý để cho ta làm sư tỷ của ngươi… Ta cái này đều hơn một trăm tuổi người, còn muốn nũng nịu bảo ngươi sư huynh… . Cái này…” Toàn Hạc nhìn xem Vu Hoành ánh mắt rất phức tạp, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ.

“. Cái kia. Toàn Hạc… Sư muội?” Vu Hoành nháy nháy mắt, lộ ra dáng tươi cười.

“Ngươi vẫn là gọi ta Toàn Hạc đi.” Toàn Hạc bất đắc dĩ.

“Ha ha ha ha! !” Một bên Bạch Thắng bộc phát ra một trận cười to.

“Quả nhiên là bản mạch đại hỉ! Ngắn ngủi không đến một năm, liền vui thêm hai tên đồng môn! Xem ra ta Vạn Tuyết cung nhất mạch coi là thật muốn khổ tận cam lai!”

“Sư phụ, nói thế nào?” Vu Hoành vẫn còn có chút hiếu kỳ, hiếu kỳ Toàn Hạc tư chất tại Ngọc Tuyết Tử nơi đó đã dẫn

phát phản ứng gì.

“Không nói gì, chính là kiểm tra ta làm đề, sau đó sửa lại sai, liền để ta đi ra.” Toàn Hạc lắc đầu.

“Nói thật, nơi này không hổ là Tiên Đạo đại phái, cái kia đề, thật là khó.”

Lúc này Vạn Tuyết cung chỗ sâu.

Ngọc Tuyết Tử mang theo Toàn Hạc làm bài thi, lặng yên tiến vào một chỗ ẩn nấp trong thiên điện.

Chỗ này thiên điện, lít nha lít nhít cung phụng đại lượng màu xám trắng ngọc thạch bài vị, chữ ở phía trên dấu vết biểu hiện ra, nơi này tất cả đều là Vạn Tuyết cung nhất mạch sư môn trưởng bối.

Thanh Hà sơn rất rất lớn, Vạn Tuyết cung nhất mạch chỉ là trong đó một chi, chỉ là bây giờ hơi có vẻ xuống dốc. Nhưng đã từng, bọn hắn cũng là từng có huy hoàng ngày.

Ngọc Tuyết Tử lẳng lặng đi đến một mảnh bài vị trước đó.

Phốc.

Hắn nhẹ nhàng quỳ rạp xuống đất, quỳ gối trên bồ đoàn, xoay người, cúi đầu, dập đầu.

“Sư phụ, quá sư phụ, các tổ sư… Các ngươi nhìn thấy không! ?”

Soạt một chút, hắn giơ lên trong tay bài thi.

“Ta cầm nhầm bài thi! ! Đây là Nguyên Anh kỳ đến Hóa Thần kỳ ngộ tính khảo thí đề a! !”

“Chờ ta muốn đổi lại thời điểm, nàng thế mà đã làm xong! ! ?”

Ngọc Tuyết Tử ngẩng đầu, nước mắt từ khóe mắt im ắng chảy xuống.

“Không chỉ làm xong, chính xác suất thế mà còn có tám thành! ! Đây là cỡ nào… .”

Hắn lệ rơi đầy mặt, cầm bài thi tay đều đang run rẩy.

“Năm đó ta Nguyên Anh cũng mới làm ra ba đạo đề, mới chỉ có một phần mười… ! Mà nàng ngay cả Luyện Khí đều không có bắt đầu!”

“Bực này ngộ tính, bực này thiên tư, trước kia chỗ nào đến phiên chúng ta Vạn Tuyết cung? Vậy cũng là trước tiên bị còn lại chủ mạch đoạt lấy đi mầm tiên!”

Ngọc Tuyết Tử lại lần nữa phủ phục xuống dưới, thân thể run không ngừng.

“Ta vốn cho rằng Vu Hổ tư chất đã là cực hạn, không nghĩ tới, cái này Toàn Hạc so với hắn còn muốn khoa trương rất nhiều! Thiên lý ở đâu! Thiên lý ở đâu a! !”

Hắn cảm xúc kích động khóc, đã là là thu hoạch được như vậy mầm tiên mà cảm động, cũng là đang vì mình bọn người sắp thoát ly khổ hải, quay về chủ mạch mà cao hứng.

Thời gian đảo mắt đã qua ba ngày.

Toàn Hạc trong ba ngày qua, đầy đủ thể hiện xảy ra điều gì gọi là thiên tài.

Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp ở trong tay nàng từ nhập môn đến tầng thứ nhất, chỉ tốn mười phút đồng hồ.

Từ Luyện Khí tầng một, đến Luyện Khí tầng năm, chỉ tốn ba ngày.

Tốc độ này thấy Vu Hoành là nghẹn họng nhìn trân trối. Mặc dù chính hắn cũng không kém bao nhiêu. Nhưng hắn đây là có các loại đặc chất tại gia trì, mới có tốc độ như vậy.

Mà Toàn Hạc, cũng chỉ có chính nàng.

Một điểm nữa chính là, Toàn Hạc tới, Ngọc Tuyết Tử ba người lực chú ý cơ hồ đều tập trung vào trên người nàng.

Mà đối với Vu Hoành chính mình, thì hơi không để mắt đến một chút.

Nhân cơ hội này, Vu Hoành cũng tiếp tục chuyên chú chính mình xoát đặc chất chi lộ.

Trong Tàng Thư các.

Hắn lại lần nữa từ phàm võ trên giá sách, lấy ra một bản mới bí tịch.

“Sư. Huynh.” Một bên Toàn Hạc cũng đang tìm sách nhìn, nhìn thấy Vu Hoành đi lấy phàm võ bí tịch, nàng trừng mắt nhìn, có chút không lưu loát kêu một tiếng.

“Ngươi… Cầm cái này làm cái gì? ?”

“Không có gì, ưa thích cá nhân.” Vu Hoành không có giải thích.

Cũng may Toàn Hạc cũng chỉ là tùy tiện tìm cớ đáp lời, tiếp tục nói.

“Sư huynh tới đây, thế nhưng là có phát giác, ban đêm, chung quanh có chút không đúng?”

“Còn nhớ rõ Agris lời nói a?” Vu Hoành nói.

“Tự nhiên.”

“Nếu là phát hiện có cái gì không đúng, kịp thời cho ta biết.” Vu Hoành gật đầu.

“Có cái tình huống.” Toàn Hạc lập tức gật đầu.

“Ta ban đêm, tìm không thấy nơi thích hợp ngủ… Mấy ngày nay ta đều ngủ ở trong Vạn Tuyết cung, nhưng là, buổi tối Vạn Tuyết cung, ta luôn cảm giác, chỉ có ta một người tại. Sư phụ… Căn bản không tại bất luận cái gì một căn phòng.”

Toàn Hạc cau mày, mới đến mấy ngày, nàng hiển nhiên liền phát hiện nơi này không đúng.

“Mà lại ban đêm mỗi khi ta chân chính nhập định nghỉ ngơi, liền luôn cảm giác, có người tại không biết địa phương nào thăm dò.” Toàn Hạc nhẹ nhàng hấp khí.

Chi phối lấy chung quanh, nàng hướng phía Vu Hoành đưa tay trái ra, kéo lên đạo bào tay áo, lộ ra trăng nõn cánh tay.

Chỉ gặp trên cánh tay, có một cái rõ ràng màu đỏ thẫm thủ ấn.

“Đây là tối hôm qua ta phát hiện.” Toàn Hạc thở dài.

“… Bố trí trận pháp a?” Vu Hoành trầm mặc dưới, hỏi.

“Bố trí, nhưng không dùng.”

“Nhập định trước bố trí, nhập định về sau, chung quanh cái gì đều không có biến, liền trận pháp hoàn toàn biến mất.” Toàn Hạc nói.

“Cho nên ngươi dự định như thế nào?” Vu Hoành hỏi.

“Ta có thể cùng ngươi ở cùng nhau a?” Toàn Hạc chân thành nói, “Hiện tại ta hoài nghi chỗ an toàn nhất, chính là ngươi phòng an toàn này.”

Chương 529: Nhập môn (3)

Chương 529: Nhập môn (3)

“Ngạch.” Vu Hoành lúc đầu kỳ thật cũng không quan trọng, dù sao trong phòng an toàn gian phòng nhiều, ở thêm một cái cũng không quan trọng, nhưng lúc này Toàn Hạc nói chuyện vẻ mặt và ngữ khí, lại cho hắn một loại cảm giác là lạ.

“Không có vấn đề, ta bên này gian phòng rất nhiều. Ban đêm trở về nghỉ ngơi là được, chỉ là…” Hắn vốn định đem chính mình nhìn thấy một chút dị thường sớm nói một chút.

Nhưng Tàng Thư các ngoài cửa, Hắc Anh thân ảnh đột nhiên xuất hiện đến gần.

“Các ngươi tránh chỗ này làm cái gì?” Hắc Anh tự nhiên vào cửa, bắt đầu tìm chính mình muốn nhìn sách.

“Nói đến, các ngươi cũng đừng ở chỗ này làm loạn, nơi này có không ít sách đều là lão tiền bối, có nhất định ý thức, bị thấy được chung quy không tốt.”

“Sách còn có ý thức? !” Toàn Hạc kinh ngạc nói.

“Tự nhiên, cao tầng thứ thư tịch ký thác tác giả đại lượng tinh khí thần, một chút cường giả một chút xíu tinh khí thần thì tương đương với phàm nhân toàn bộ, dẫn đến thư tịch sinh ra bản thân ý thức cũng không có gì khoa trương.” Hắc Anh giải thích nói, “Chỉ là sách ý thức cùng người khác biệt, bởi vì cấu tạo vấn đề, bọn hắn càng nhiều không có gì cảm xúc tình cảm, chỉ là tái diễn tuần hoàn tác giả quán chú đi vào lúc trạng thái cùng mơ hồ ý nghĩ.”

“Vậy có phải có thể trực tiếp tu hành giống này thư tịch ghi chép công pháp?” Toàn Hạc đối với cái này hứng thú.

“Có thể là có thể, nhưng loại này bí tịch có cái vấn đề lớn nhất, đó chính là nguy hiểm. Sách không có tình cảm, không

có cảm xúc, nó không cách nào nắm chắc nặng nhẹ độ.”

Hắc Anh gặp Toàn Hạc cảm thấy hứng thú, dứt khoát dừng lại động tác, cẩn thận cùng nàng hàn huyên.

Vu Hoành ở một bên tìm được chính mình phàm võ công pháp, thoáng đi xa một chút, không đi tham dự.

Hắn lần này lấy phàm võ bí tịch, là Dương thị Tồi Tâm Chưởng. Đây là một môn phi thường nổi danh võ công, luyện là một đạo tồi tâm chưởng lực.

Chưởng lực này hồn nhiên như một, chỉ có một đạo, đánh ra về sau, vô luận đánh trúng đối thủ bất kỳ một cái nào bộ vị, đều sẽ tự nhiên bay vụt ra ngoài, bay thẳng trái tim, từ đó phá hủy đối phương hạch tâm.

Uy lực cùng lý niệm đều có thể, nhưng tựa như là nhét vào đ·ạ·n dược một dạng, tồi tâm chưởng lực cần bình thường ôn dưỡng tích lũy cường hóa, tích lũy thời gian càng lâu, chưởng lực càng mạnh.

Đánh xong một lần về sau, mới chưởng lực lại cần một lần nữa tích s·ú·c. Rất là phiền phức.

Nhưng Vu Hoành muốn chỉ là đặc chất, cũng là không quan tâm phiền phức.

Cùng đã nói xong một dạng, trời sắp tối lúc, Toàn Hạc cùng Hắc Anh tạm biệt, nàng không có về chính mình lầu các, mà là đi theo Vu Hoành cùng một chỗ, hướng phía Hắc Hắc Linh phương hướng trở về.

“Đây chính là ngươi bây giờ qua sinh hoạt a?” Toàn Hạc ở trên nửa đường thở dài, “Tu luyện Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp xác thực rất mạnh rất mạnh, nhưng… Công pháp như vậy, đỉnh điểm nhất Thiên Tôn, cuối cùng vậy… Vậy tu luyện pháp này đối với chúng ta lại có ý nghĩa gì?”

“Nếu như nhân sinh đến liền phải có một c·hết, vậy còn còn sống làm cái gì? Không bằng vừa ra đời liền t·ự s·át?” Vu Hoành hỏi lại.

“Ngươi nói cũng có lý.” Toàn Hạc cười cười.

Hai người trở lại phòng an toàn, khóa trái cửa lớn.

Bá.

Vu Hoành đem cửa sổ tấm che kéo xuống.

“Ban đêm nếu như nghe được cái gì không thích hợp thanh âm, không cần để ý, phong bế hai tai, nghỉ ngơi thật tốt là được.” Hăn quay đầu căn dặn thấy sửng sốt một chút Toàn Hạc.

“Được.” Toàn Hạc mở to hai mắt, gật đầu. Mặc dù không rõ ràng cho lắm, nhưng nghe qua người tới Vu Hoành, khẳng định không sai.

Làm xong những này, Vu Hoành an bài dừng chân, hắn ở tầng hai, Toàn Hạc ở tầng một. Riêng phần mình đều có phòng ngủ của mình cùng phòng tu luyện.

Sau khi cường hóa phòng an toàn, vô luận là vách tường hay là cố định thiết bị, đều cứng đến nỗi đáng sợ. Coi như ở trong phòng tu luyện lung tung khảo thí công pháp, cũng không hề ảnh hưởng.

Vu Hoành khảo nghiệm qua, đánh ra tới vết sẹo không đến một giờ liền toàn bộ tiêu trừ, phi thường thuận tiện.

Cái này cũng may mắn mà có Margaret tuần tra trưởng khẳng khái trợ giúp.

Dàn xếp lại về sau, hai người riêng phần mình bắt đầu việc tu luyện của mình sinh hoạt.

Sáng sớm vấn an, sau đó một cái tại Vạn Tuyết cung Luyện Khí, một cái đi trong rừng rậm tìm Sinh Chi Tỉnh.

Buổi chiều vẫn như cũ tu luyện, thỉnh thoảng sẽ đi Tàng Thư các thẩm tra tư liệu.

Ban đêm mới cùng một chỗ trở về phòng an toàn Hắc Hắc Linh.

Lòng vòng như vậy dưới.

Thời gian trôi qua nhanh chóng, đảo mắt, khoảng cách Toàn Hạc đi vào quáng tinh, cũng đã là hơn ba tháng sau…

Ba tháng thời gian, đối với Bạch Thắng Hắc Anh tới nói, bất quá trong nháy mắt vung lên, nhưng đối với Toàn Hạc Vu Hoành mà nói, đây là một cái vô cùng dài thời đoạn.

Bởi vì đối với bọn hắn, ba tháng, đủ để cho bọn hắn sinh ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Trong rừng rậm.

Hai người cùng một chỗ khoanh chân ngồi tại Sinh Chi Tỉnh biên giới.

Toàn Hạc giống như Vu Hoành cũng là hấp thu trong đó địa chi sinh cơ. Liên tục không ngừng sương mù màu xanh lá từ trong Sinh Chi Tỉnh tuôn ra, sau đó còn không có khuếch tán ra, liền bị hai người cấp tốc chia cắt.

Ông.

Sau một khắc, Toàn Hạc trên thân bạch quang lóe lên, miệng mũi thật dài phun ra nồng đậm bạch khí.

“Rốt cục, chín tầng.” Nàng mở mắt ra thở dài.

“Ngay từ đầu tốc độ rất nhanh, đến đến phía sau, mỗi thăng một tầng, tốn hao thời gian so trước đó muốn bao nhiêu ra rất nhiều rất nhiều. Cần sinh cơ tổng lượng quá lớn.”

Xếp bằng ở đối diện nàng Vu Hoành, sắc mặt phức tạp chậm rãi cũng mở mắt.

“Ngươi mới đến bao lâu, thế mà liền chín tầng…” Hắn so Toàn Hạc tới sớm lâu như vậy, thế mà cũng mới tại hôm qua khó khăn lắm chín tầng Luyện Khí.

“Sư muội, ngươi đến cùng hấp thu là cái gì sinh cơ? Không chỉ là địa chi sinh cơ a?” Vu Hoành nhịn không được rốt cục hỏi ra âm thanh tới.

“Ba loại đều có thể hấp thu. Thiên chi sinh cơ chỉ có mỗi ngày cố định một chút thời gian mới có thể xuất hiện, đại bộ phận chủ yếu hấp thu địa chi sinh cơ cùng nhân chi sinh cơ.” Toàn Hạc cũng không che che lấp lấp, nói thẳng.

“Thiên chi sinh cơ… Quả nhiên, ta rất sớm đã cảm thấy ngươi không bình thường, hiện tại xem ra, quả là thế.” Vu Hoành thở dài.

Từ khi Toàn Hạc đến về sau, Ngọc Tuyết Tử đối với hắn chú ý rõ ràng biến ít đi rất nhiều, hiện tại phân ra hơn phân nửa tinh thần, đều đang tùy thời nhìn chằm chằm Toàn Hạc.

Rất rõ ràng, Toàn Hạc tiềm lực so với hắn còn lớn hơn, đây mới là dẫn đến tình huống này hạch tâm.

“Tiếp xuống cần ăn Trúc Cơ Đan, hóa chân khí là cơ bàn, cùng đi lĩnh?” Toàn Hạc mỉm cười đề nghị.

Nàng so Vu Hoành sống lâu hơn một trăm năm, tự nhiên nhìn ra hắn cảm xúc trạng thái.

“Kỳ thật sớm một chút muộn một chút cũng không quan hệ, đến phía sau, đột phá một tầng liền cần lấy năm làm đơn vị đại lượng khổ tu . Bất quá, ngươi thật nghĩ kỹ, muốn ở chỗ này một mực tiếp tục chờ đợi, thẳng đến tu đến Tiên cảnh?”

Nàng nhẹ nhàng truyền âm hỏi.

“Tiếp tục đi tới đích, chỗ càng sâu nguy hiểm, bằng vào ta thực lực bây giờ căn bản là không có cách đối kháng, chỉ có thể ở đây tích s·ú·c nội tình.” Vu Hoành gật đầu.

“Đi thôi, không sai biệt lắm đã đến giờ.” Toàn Hạc nhìn xuống sắc trời.

“Trúc Cơ kỳ liền có thể nhận lấy cơ bản pháp khí, công thủ chạy, ba loại, hi vọng lão sư đừng cầm có chút lớn chúng hàng lừa gạt chúng ta.” Vu Hoành nói.

Hai người đóng lại nắp giếng, cong người hướng phía Vạn Tuyết cung phương hướng trở về.

Không bao lâu, liền ở trong đó trong một tòa thiền điện, tìm được ngay tại gặm hạt dưa Ngọc Tuyết Tử.

“Tới tới tới, liền đợi đến các ngươi.” Ngọc Tuyết Tử hiện tại tâm tình rất tốt, nhìn thấy Vu Hoành hai người liền vui vẻ ra mặt.

“Pháp khí đều là tiêu chuẩn chế thức tất cả một bộ, Trúc Cơ đằng sau, liền có thể tự hành tiến về chung quanh những tinh cầu khác. Lấy quáng tinh làm trung tâm, xung quanh toàn bộ hệ hằng tinh, đều có thể tùy ý tiến về. Nhưng phải nhớ kỹ, pháp khí nếu là tổn hại, bay trở về coi như phiền toái. Cho nên Vu Hổ, ngươi Thủy Nghi Cầu nhớ kỹ tùy thân mang theo.” Hắn cẩn thận căn dặn.

“Vâng.” Vu Hoành liền vội vàng gật đầu.

“Trong tinh không, tinh cầu cùng tinh cầu ở giữa, cách xa nhau động một tí lấy ức dặm là mà tính toán. Nếu không có đặc thù pháp khí, tu sĩ chúng ta chỉ có đạt đến Hóa Thần đằng sau, mới có thể tự nhiên di động lui tới. Cho nên…”

Hắn đứng người lên, lòng bàn tay một đám, phía trên đặt ngang lấy hai thanh màu đen in Thanh Hà sơn tiêu ký tiểu kiếm.

“Đến một người một thanh. Đây là huyền không dụng cụ, chuyên môn dùng để siêu viễn cự ly đi đường, lui tới tinh cầu ở giữa.”

Hắn đem tiểu kiếm riêng phần mình cho Vu Hoành hai người một thanh.

Sau đó là Thiên Thuẫn giống như.

“Lại là hai mặt màu đen bạc tấm chắn nhỏ, xuất hiện ở bên người hắn giữa không trung. Cũng là một người một khối.”

“Lại đến bách bảo nang.”

Cuối cùng là lớn nhỏ cỡ hai nắm tay màu đen ngân điểm cái túi nhỏ.

“Đây là cơ sở túi trữ vật không gian, bên trong thả một chút cơ bản tu luyện dược vật cùng Trúc Cơ kỳ chú ý sổ tay, đều là ta tỉ mỉ an bài.” Tiếp theo, Ngọc Tuyết Tử như là lão mụ tử một dạng, bắt đầu cẩn thận căn dặn như thế nào sử dụng những pháp khí này, cùng có chút đặc biệt chú ý hạng mục.

“Chúng ta chỗ tinh hệ, là tên là Khoáng 19428 phổ thông hệ hằng tinh, nơi này có giá trị nhất, chính là chúng ta dưới chân chỗ giẫm lên quáng tinh, còn lại tinh cầu, thiếu khuyết tông môn cần thiết tài nguyên, tu hành cũng không có Sinh Chi Tỉnh, cho nên đi dạo có thể, tu luyện cuối cùng vẫn là muốn về đến bên này.”

“Mặt khác, phải chú ý là, không thể tùy ý rời đi tinh hệ biên giới, huyền không dụng cụ đến biên giới, cũng sẽ tự hành trở về, sợ chính là các ngươi gan lớn ra ngoài mạo hiểm. Tu vi không đủ, ra ngoài cũng sẽ chỉ biến thành người khác một bàn đồ ăn. Tính nguy hiểm cực cao!” Ngọc Tuyết Tử trầm giọng nói.

“Chủ mạch kia đâu?” Vu Hoành hỏi.

“Chủ mạch sớm đã cùng chúng ta cắt đứt liên lạc, chỉ có định kỳ chuyển vận khoáng thạch mới có tự động phi thuyền đến.” Ngọc Tuyết Tử lắc đầu.

Hắn nhìn xem trước mặt hai người, bỗng nhiên tựa hồ nghĩ tới điều gì.

“Nếu như các ngươi cảm thấy thực sự không thú vị, có thể đi quáng tinh xung quanh Hoàn Vệ tinh nhìn xem, nơi đó có chuyên vận đỗ không gian cảng. Toàn tự động hoá, nhưng ngẫu nhiên cũng sẽ có chủ mạch tu sĩ lưu lại một chút vết tích.”

“Đa tạ lão sư.” Vu Hoành hành lễ, tỏ ra hiểu rõ.

Hai người nhận đồ vật pháp khí, từ bách bảo nang bên trong, tìm được riêng phần mình một cái túi nhỏ Trúc Cơ Đan. Lúc này mới ra Vạn Tuyết cung.

Toàn Hạc trực tiếp đi Sinh Chi Tỉnh bên kia, chuẩn bị đột phá.

Vu Hoành thì trước tiên phản hồi phòng an toàn.

Hắn đặc chất, đến từ Tồi Tâm Chưởng một hạng, rốt cục sắp viên mãn.

Lần này ba tháng thời gian mới viên mãn, hạch tâm hay là bởi vì hắn tinh lực chủ yếu toàn đặt ở tu luyện chủ tu trên công pháp.

Toàn Hạc đến, kích thích hắn Luyện Khí tiến độ.

Thế là trong bất tri bất giác, Luyện Khí tiến độ xông về phía trước đến nhanh chóng, trực tiếp đạt đến tầng thứ chín.

Mà Tồi Tâm Chưởng, trừ ra ngay từ đầu nhập môn bên ngoài, đến tiếp sau toàn bộ nhờ bị động đặc chất đạo tức lôi chuyển tại tự mình tu luyện.

Ba tháng, đạo tức lưu chuyển ngạnh sinh sinh đem môn này phàm võ sắp treo ở viên mãn…

Mới vừa vặn trở lại phòng an toàn cửa ra vào.

Vu Hoành đang muốn mở cửa tiến vào, lại đột nhiên cảm nhận được sau lưng một trận tiếng sấm cuồn cuộn.

Răng rắc.

Giữa không trung, trống rỗng đánh ra một đạo điện quang màu lam, hung hăng đánh trúng vừa mới Toàn Hạc tu hành vị trí.

“Bắt đầu, thiên kiếp…” Vu Hoành thở hắt ra, “Trúc Cơ sau khi thành công, liền cần bắt đầu đối mặt thiên kiếp.”

Hắn dừng một chút, mở cửa tiến vào.

Sau đó cấp tốc trở lại phòng tu luyện, khoanh chân ngồi xuống, chủ động bắt đầu tu luyện Tồi Tâm Chưởng, gia tốc nó viên mãn.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Vu Hoành dần dần bắt đầu tiến vào vật ngã lưỡng vong không linh trạng thái.

Một giờ.

Hai giờ.

Ba giờ.

Tê.

Rốt cục, Tồi Tâm Chưởng một đạo tồi tâm chưởng lực, tại thời khắc sống còn cấp tốc đạt được thăng hoa, giản lược đơn chưởng lực, chuyển hóa thành một đạo thật sự chân khí lực lượng.

Chương 530: Nhập môn (4)

Chương 530: Nhập môn (4)

Đồng thời, hắc ấn nhắc nhở cũng lặng yên mà tới

'Tồi Tâm Chưởng đạt tới viên mãn, thu hoạch được đặc chất: Nhược điểm đả kích.'

'Nhược điểm đả kích (đối mặt không cao hơn tự thân mức năng lượng một cái cấp bậc đối thủ lúc, nhưng tại trong vòng năm phút đồng hồ, phát giác đối phương các nơi nhược điểm.)
'

"Đúng quy đúng củ một cái đặc chất." Vu Hoành đối với cái này cũng không phải là rất hài lòng, nhưng đặc chất vốn là hắn lấy ra dung hợp dùng, hiện tại lại đầy mười hạng, hắn dứt khoát lại lần nữa tiến vào không gian ý thức.

Quét mắt bên dưới mình bây giờ có còn lại đặc chất.

Vu Hoành suy tư dưới, đem nhược điểm này đả kích, cùng trước đó hổ hình, kéo đến một khối.

Phốc.

Hai cái quang cầu xám trắng trong nháy mắt dung hợp lại cùng nhau, mới xuất hiện quang cầu, mặt ngoài hiện ra đếm ngược: 5 lúc 1 2 phút.

Hoàn thành một hạng này về sau, Vu Hoành thoát ly không gian ý thức, lấy ra trước đó cầm tới bách bảo nang.

Bách bảo nang sử dụng rất đơn giản, đưa tay từ cái túi miệng luồn vào đi, sau đó muốn chính mình muốn bắt đồ vật, là được.

Vu Hoành lấy ra chứa Trúc Cơ Đan bình sứ bạch ngọc, gọi ra một tên Tốc Nhân, ở bên ngoài chờ lấy chờ lấy cho Toàn Hạc

mở cửa.

Chính hắn lại một ngụm ăn vào một viên Trúc Cơ Đan, bắt đầu đột phá Luyện Khí tầng chín, thăng hoa cơ bàn.

Một chỗ khác rách nát hủy diệt Vạn Tuyết cung bên trong.

Một đạo toàn thân đen kịt, phảng phất bị ngọn lửa đốt cháy khét gầy yếu bóng người, từ từ từng bước một tại trên phế tích đi lại.

Bóng người mặc rách rưới đạo bào, trên ống tay áo có thuộc về Thanh Hà sơn mơ hồ tiêu ký.

Trong tay dẫn theo một thanh tràn đầy răng cưa dài nhỏ lưỡi kiếm.

"Biến số. Lại xuất hiện…" Bóng người than nhẹ, nâng lên trong tay trường kiếm màu đen.

"Coi như luyện đến Tiên cảnh, lại có thể thế nào? Trừ sẽ đánh phá nơi đây cân bằng, lại không tác dụng khác… ."

Hắn từng bước một đi hướng Vạn Tuyết cung bên ngoài, nơi đó có lít nha lít nhít đại lượng thân mang đạo bào quái dị kiếm tu.

Những kiếm tu này khuôn mặt tái nhợt, mang trên mặt quỷ dị mà cứng ngắc dáng tươi cười, cầm trong tay trường kiếm, lẳng lặng hướng phía Vạn Tuyết cung phế tích đến gần.

Nhưng tất cả những này quỷ dị kiếm tu, tại ở gần Vạn Tuyết cung khoảng cách nhất định về sau, đều sẽ bị một đạo vô hình vòng tròn giới hạn cô lập ra.

Toàn bộ Vạn Tuyết cung liền giống bị một cái cự đại trong suốt chén lớn, móc ngược ở, bảo hộ lấy.

Cái kia gầy yếu bóng người, lúc này rốt cục tới gần nơi này chút quỷ dị kiếm tu.

Tê!

Từng tia hắc tuyến từ bóng người trên thân khuếch tán mà ra, tựa như dây kẽm, thiểm điện phóng tới quỷ dị kiếm tu.

Phốc phốc phốc phốc.

Lít nha lít nhít xuyên thấu âm thanh bên trong, từng mảnh từng mảnh kiếm tu ngã xuống đất nổ nát vụn, hóa thành hắc vụ tiêu tán trống không.

Mà gầy yếu bóng người cũng trầm mặc vờn quanh Vạn Tuyết cung đi đến một vòng, triệt để thanh lý đi ngoại giới tới gần quỷ dị kiếm tu.

"Phong Tuyết Tử."

Đột nhiên một cái thân ảnh thấp bé, cõng bướu thịt to lớn bao quần áo, xuất hiện tại gầy yếu bóng người sau lưng.

Là Hủ Bại du thương.

Hắn không biết lúc nào xuất hiện, cũng không biết là thế nào tới gần đối phương.

Tựa như là một bộ hoàn chỉnh trong bức tranh, đột nhiên thêm ra tới một bút.

Đột ngột liền xuất hiện ở gầy yếu bóng người sau lưng không đến năm mét chỗ.

"Ngươi dự định thanh trừ tai hoạ ngầm a?" Hủ Bại du thương cười quái dị hỏi.

"Vì cái gì không?" Gầy yếu bóng người xoay người, nhìn về phía đối phương.

"Ta bỏ ra hết thảy, mới duy trì như vậy cân bằng. Yếu ớt cân bằng, nếu là b·ị đ·ánh vỡ, hết thảy đều đem hủy hoại chỉ trong chốc lát."

"Cho nên ngươi mới cự tuyệt hết thảy từ bên ngoài đến nhân tố a?" Hủ Bại du thương nói.

"Cùng tiếp nhận trong nháy mắt tán loạn, không bằng an hưởng chậm rãi t·ử v·ong…" Phong Tuyết Tử lãnh đạm nói.

“Ngươi đây là đối với hai tên thiên tài kia, không có lòng tin sao?” Hủ Bại du thương nhẹ giọng hỏi.

“Vâng.” Phong Tuyết Tử thẳng thắn.

“Thiên Tôn m·ất t·ích, ngay cả Kim Tiên cũng thảm tao ăn mòn, chỉ là hai cái mầm tiên, coi như ngày mai thành tiên thì có ích lợi gì, đơn giản cũng cùng ta đồng dạng, bị vây ở nơi đây, ngày qua ngày tàn sát Hỗn Độn Thể.”

“Thật sự là bi ai…” Hủ Bại du thương cúi đầu xuống, “Như vậy, ngươi dự định lúc nào thanh trừ hai người kia?”

“Liền giống như trước đây đi. Đầy thời gian một năm.” Phong Tuyết Tử nhàn nhạt trả lời.

Hủ Bại du thương không nói thêm lời, xoay người, trước người trống rỗng hiện ra một cái cực đại lỗ đen, tựa như một cánh cửa, thờ hắn tiến vào.

Nhưng ở vào động trước đó, bước chân hắn dừng lại.

“Kỳ thật, ta ngược lại thật ra cảm thấy. Lần này người, cùng trước kia, có chỗ khác biệt…”

“Không hề có sự khác biệt. Đơn giản tư chất tốt điểm, chỉ thế thôi.” Phong Tuyết Tử lãnh đạm nói.

Hủ Bại du thương không nói thêm lời, chỉ là phát ra một tiếng cười quái dị, chậm rãi đi vào lỗ đen.

Răng rắc.

Một đạo lôi quang màu lam từ trên trời giáng xuống, hung hăng đánh vào Vu Hoành đỉnh đầu, sau đó bị Loạn Thần Thiên Mục Công hộ thể nội lực nhẹ nhõm đánh tan.

Một giây sau, Vu Hoành xếp bằng ngồi dưới đất, cảm nhận được từng tia kỳ dị khí tức thanh lương, từ chính mình tai mắt mũi miệng chỗ cấp tốc chui vào.

Khí tức kia, mới vừa tiến vào, liền kích thích thể nội Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp chân khí phi tốc vận chuyển.

Phát giác được điểm ấy, Vu Hoành cấp tốc dựa theo Trúc Cơ kỳ công pháp, bắt đầu quan tưởng lập thể Trúc Cơ cơ bàn Thanh Hà sơn Trúc Cơ cơ bàn, là bị vô số tiền bối hoàn thiện đến gần như hoàn mỹ trình độ.

Có thể nói, vô luận từ tính an toàn, hay là từ tỷ lệ hiệu suất, đều xa xa siêu việt còn lại tất cả công pháp cơ bàn. Đây là Ngọc Tuyết Tử nguyên thoại, dù sao Vu Hoành cũng không tiếp xúc qua những tông môn khác Trúc Cơ công pháp, cho nên cũng liền nửa tin nửa ngờ.

Rất nhanh, cái kia từng tia khí tức thanh lương, dung nhập chân khí, dần dần đem nó vận chuyển tốc độ chậm lại.

Chân khí như là lăn lộn nước xi măng, trở nên càng phát ra trì trệ.

Cùng lúc, ngoại giới cũng lại lần nữa tràn vào mới hấp thu rộng lượng sinh cơ, lấy duy trì chân khí trong cơ thể nồng độ áp lực.

Hơn mười phút sau.

Vu Hoành nhắm mắt xếp bằng ở trong rừng rậm, đột nhiên mở mắt.

Một chút tinh quang trong mắt hắn chợt lóe lên, lập tức hết thảy lại giản dị tự nhiên yên tĩnh lại.

“Trúc Cơ kỳ, xong rồi!”

Hắn nhẹ nhàng thở ra, đứng người lên.

Lúc này chân khí trong cơ thể đã chuyển hóa thành một loại khác lực lượng đặc thù. Đó là được xưng là chân nguyên lực lượng.

Chân nguyên cổ động, cấp tốc từ hắn duỗi ra đầu ngón tay hiện ra đến, ngưng tụ thành một đoàn bạch quang chói mắt.

Trừ cái đó ra, Vu Hoành còn có thể cảm giác được, Trúc Cơ kỳ chân nguyên, đang chậm rãi mà kiên định, đem Loạn Thần Thiên Mục Công nội lực dung hợp, chiếm đoạt.

Quá trình này rất chậm, nhưng Loạn Thần Thiên Mục Công nội lực không có lực phản kháng chút nào, hiển nhiên cả hai tính chất chênh lệch có chút lớn.

“Chúc mừng sư đệ, thành công phóng ra tu hành thứ nhất nhanh chân!” Bạch Thắng từ chỗ tối đi ra, hướng phía hắn chắp tay cười nói.

“Đa tạ sư huynh, bất quá đây mới là bước đầu tiên, khoảng cách Tiên cảnh còn quá sớm quá sớm.” Vu Hoành tâm tình cũng không sai, cười trả lời.

“Lời tuy như vậy, nhưng ngươi nên đi sư phụ nơi đó. Chính thức Trúc Cơ, liền mang ý nghĩa, các ngươi nên có một cái thuộc về mình đạo hiệu.” Bạch Thắng nhắc nhở.

“A, đúng, ta còn có một chuyện chưa từng cùng sư phụ thẳng thắn. Vừa vặn cũng cùng nhau nói rõ ràng.” Vu Hoành thu hồi đầu ngón tay chùm sáng, nghĩ đến chính mình giả danh sự tình cũng nên nói rõ ràng.

Lúc này, hai người một trước một sau từ rừng rậm chỗ bay hướng Vạn Tuyết cung.

Vu Hoành rốt cục biết bay.

Chân nguyên cổ động toàn thân, sau đó thi triển một cái nhỏ lơ lửng pháp quyết, cả người hắn liền tựa như phi hành khí đồng dạng, đằng không mà lên, cưỡi gió mà đi.

Bực này dễ dàng trình độ, để tâm hắn sinh cảm.

Tu luyện nhiều môn như vậy công pháp, học tập rất nhiều các loại hệ thống tri thức, nhưng cho tới bây giờ, mới rốt cục có thể chân chính dựa vào chính mình, bay giữa trời đứng lên.

Hai người một trước một sau rất nhanh đến Vạn Tuyết cung.

Toàn Hạc cùng Hắc Anh đã tại chủ điện chờ, lão sư Ngọc Tuyết Tử chính hướng về phía một bộ treo trên tường bức tranh nói gì đó, khuôn mặt phiền muộn.

Phát giác được hai người đến.

Ngọc Tuyết Tử xoay người trên mặt lộ ra dáng cười mê người
.

“Xem ra tu vi ngươi triệt để vững chắc, Vu Hổ.”

“Sư phụ…” Vu Hoành rơi xuống đất, đang muốn đem chính mình dùng tên giả tình huống nói rõ.

“Đạo hiệu ta đã cho các ngươi nghĩ kỹ.” Ngọc Tuyết Tử lại là không kịp chờ đợi đánh gãy hắn, lên tiếng nói.

“Toàn Hạc liền gọi Toàn Hạc Tử, ngươi liền gọi Vu Hổ Tử, như thế nào?”

.

Toàn Hạc cùng Vu Hoành đều trầm mặc dưới.

“Làm sao? Không dễ nghe a? Kỳ thật lúc trước sư phụ ta cũng là như thế cho ta uống sư huynh lấy, đây cũng là chúng ta Vạn Tuyết cung nhất mạch truyền thống.” Ngọc Tuyết Tử nghi ngờ nói.

“Toàn Hạc Tử coi như xong, ta cái này Vu Hổ Tử…” Vu Hoành có chút không kiềm được, mở miệng nói.

“Sư phụ, ta từng có đạo hiệu, tên là Chính Nhu, không bằng tiếp tục tiếp tục sử dụng như thế nào?”

“Chính Nhu… Cũng không tệ, trung chính nhu hòa, ngụ ý sâu xa, vậy liền gọi Chính Nhu đi.” Ngọc Tuyết Tử cười gật đầu.

Toàn Hạc đối với mình đạo hiệu ngược lại là không có ý kiến gì, Toàn Hạc Toàn Hạc, đây vốn là đạo hiệu của nàng, tiếp tục sử dụng cũng không quan trọng.

Một phen tế tự nghi thức về sau, hai người chính thức bị trèo lên sách nhập điển, gia nhập Vạn Tuyết cung nhất mạch.

Mấy người tại trống trải trong đạo cung chúc mừng một phen.

Rượu trái cây, thịt thú vật, không biết tên rau dại, tăng thêm một chút thoạt nhìn như là quả táo chuối tiêu hoa quả.

Chính là chỗ này quáng tinh tốt nhất đồ ăn.

Sau khi ăn cơm xong, Vu Hoành đứng ở cửa sổ, nghe phía sau truyền ra Bạch Thắng sư huynh tiếng ca hát.

Hắc Anh cầm đem giống tỳ bà mộc cầm cười nhạc đệm.

Ngọc Tuyết Tử cầm đũa gõ bát đáp lời.

Một cái màu đen bạc người máy đứng ở một bên không ngừng cho mọi người đưa rượu lên.

“Nếu như không có đồ vật loạn thất bát tao, cuộc sống ở nơi này, kỳ thật rất không tệ, đúng không?” Toàn Hạc từ một bên tới gần, nói khẽ.

“Có lẽ vậy.” Vu Hoành gật đầu. Ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời đêm.

Ban đêm trăng tròn một bên, đang có một chiếc màu đen hình tứ phương phi thuyền, chậm rãi bay về phía một viên màu đỏ nhạt vệ tinh

“Đó là tự động chuyển vận khoáng thạch thuyền vận tải bình thường một năm chuyển vận một lần đi vệ tinh, sau đó ở bên kia tinh gia công chờ đợi chủ mạch phi thuyền tự động tới thu lấy.” Ngọc Tuyết Tử cũng cùng đi theo đến hậu phương đồng dạng nhìn xem phi thuyền, biểu lộ cảm xúc.

“Sư phụ, kỳ thật ta một mực có cái sự tình không cùng ngài nói.” Vu Hoành lên tiếng nói.

“Cái gì?”

“Kỳ thật, ta tên thật không gọi Vu Hổ, mà gọi là Vu Hoành.” Vu Hoành thẳng thắn nói.

“Dạng này a? Không quan hệ, chỉ là việc nhỏ, ai ở vào ngươi như vậy trạng thái, đều sẽ chú ý mình tên thật không bị tiết lộ, có thể hiểu được.” Ngọc Tuyết Tử khoát khoát tay, cũng không thèm để ý.

“Sư phụ ngài không phải nói chính mình ghét nhất nói dối người a! ?” Bạch Thắng từ phía sau lại gần lộ cả kinh nói.

“Xác thực như vậy, nhưng ngươi sư đệ đây không phải có thể thông cảm được sao? Nếu không có ngươi sư đệ như vậy chú ý cẩn thận tính tình, lúc trước cũng không sống tới nơi này đến, nhìn thấy các ngươi hai.” Ngọc Tuyết Tử cười nói.

“Sư phụ ngài! ! ! ?” Bạch Thắng lộ ra khó mà hình dung biểu lộ.

Hắn hồi tưởng lại chính mình trước kia nói láo bị một trận đánh tơi bời tình cảnh, nhìn nhìn lại hiện tại Ngọc Tuyết Tử một bộ hòa ái dễ gần biểu lộ, tại chỗ liền có chút không kiềm được.

“Đúng rồi, sư phụ, chúng ta mạch này có phải hay không còn có cái sư bá, tên là Phong Tuyết Tử?” Toàn Hạc ở một bên bỗng nhiên lên tiếng hỏi.

“Phong Tuyết Tử…” Ngọc Tuyết Tử sững sờ.

Chương 531: Biến hóa (1)

Chương 531: Biến hóa (1)

“Phong Tuyết Tử là vi sư sư huynh, cũng là ta Vạn Tuyết cung, vị cuối cùng Kim Tiên. Đáng tiếc, từ khi rất nhiều năm trước, hắn liền đi xa vực ngoại, đến nay tung tích không rõ.” Ngọc Tuyết Tử nói có chút tiếc hận, “Nếu là hắn còn tại cũng nên là các ngươi sư bá, tùy ý chỉ điểm các ngươi một hai, cũng có thể hưởng thụ vô tận.”

Cảm thán phía dưới, hắn bắt đầu nói lên đã từng Phong Tuyết Tử từng bước quật khởi lộ tuyến.

“Năm đó các ngươi sư bá cũng là kinh diễm chi tư, không kém gì Toàn Hạc cùng ngươi, về sau tiến vào chủ mạch, thụ tài nguyên nghiêng, tu vi phi tốc tăng lên, cuối cùng là Thiên Hồng Cửu Quang Thiên Tôn thu làm môn hạ, thành tựu Kim Tiên vị trí. Tại toàn bộ Thanh Hà sơn bên trong, bài vị tiến vào Top 1000, thực lực cường đại, vang vọng xung quanh tinh vực. Đáng tiếc…”

Hắn vừa nói vừa uống, dần dần lâm vào chính mình hồi ức, một bên Vu Hoành mấy người ngược lại thành thứ yếu.

Một mực đến hơn nửa canh giờ, Ngọc Tuyết Tử mới thở dài một tiếng, trong mắt không hiểu toát ra một tia tịch mịch chi sắc, để mấy người tán đi.

Lúc ban đêm, Vu Hoành cùng Toàn Hạc cùng Bạch Thắng Hắc Anh tách ra, dọc theo đường hầm mỏ hướng trở về đường.

“Xem ra, liền xem như Tiên Nhân, cũng cùng chúng ta không khác, chỉ là tại rất nhiều nơi đối tự thân nhìn càng thêm thấu triệt, mục tiêu rõ ràng hơn.” Tiếp xúc sư phụ nhiều về sau, Toàn Hạc tựa hồ có chỗ cảm ngộ.

“Sư muội bây giờ có thể có mục tiêu a?” Vu Hoành hỏi.

“Đi được tới đâu hay tới đó đi.” Kiến thức mấy lần nguyên tai khủng bố, bây giờ Toàn Hạc cũng trong mắt mang theo một vòng nhàn nhạt mờ mịt.

Nàng thiên tư tuy mạnh, nhưng nguyên tai chi khủng bố, không gì sánh kịp, cho nên nàng trước đó mới có thể hỏi ra, coi như tu đến Thiên Tôn, thì như thế nào lời nói.

Nhưng Vu Hoành khác biệt, có hắc ấn tại thân, hắn đối với tương lai chưa bao giờ có mê mang.

Hai người một cái tâm sự nặng nề, một cái thần sắc bình tĩnh, đi tại trong hầm mỏ, thật lâu không có lại nói tiếp.

Trở lại Hắc Hắc Linh.

Vu Hoành thẳng trở về phòng tu luyện.

Lúc này não hải trong ý thức, đặc chất mới đã tới tay, chỉ là bởi vì vừa mới tại tiệc rượu mà không cẩn thận nghiên cứu.

Lúc này Vu Hoành lại lần nữa tiến vào não hải nơi hẻo lánh, dò xét cái kia dung hợp kết thúc đặc chất mới.

Đặc chất mới là cá thể tích so mặt khác quang cầu còn lớn hơn gấp đôi chùm sáng.

Hắn tới gần, đưa tay nhẹ nhàng vừa chạm vào.

Đặc chất: Liệt Hổ Hình (mô phỏng hổ loại lúc xuất thủ, lực p·há h·oại tăng cường gấp năm lần.)

“Thật là đơn giản thô bạo.” Vu Hoành khẽ lắc đầu. Hiển nhiên là nhược điểm đả kích bị dung hợp dùng để cường hóa hổ hình đặc chất.

Bất quá gấp năm lần cường hóa, cái này tăng phúc cũng đáng, lấy hắn lúc này Trúc Cơ kỳ chân nguyên đến xem, so Loạn Thần Thiên Mục Công nội lực đều mạnh hơn, lại tăng phúc gấp năm lần, không tính Thái Linh Công, thực lực đã viễn siêu trước đó đến quáng tinh chính mình.

Mà cái này, mới là hắn đi vào quáng tinh không đủ nửa năm thành quả.

Sau đó, nên kiểm tra một chút thân thể có thể nhiều nhất tiếp nhận bao nhiêu phàm võ công pháp cùng tu.

Lúc trước hắn liền đang suy tư vấn đề này.

Bây giờ hắn đạo tức lôi chuyển đồng tu, có Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp, Loạn Thần Thiên Mục Công, Thanh Vi Tâm Quyết, cùng một môn phàm võ.

Hết thảy bốn môn công pháp.

Nhưng trên lý luận, thân thể của mình cường độ hẳn là có thể đồng tu càng nhiều công pháp.

Chỉ là kinh mạch chiếm dụng không có cách nào cùng lúc vận chuyển nhiều môn. Cho nên cần thay phiên.

'Hiện tại bốn môn công pháp, vận chuyển lộ tuyến đều không xung đột, nếu là còn muốn kiêm tu, nhất định phải tránh cho hiện hữu những kinh mạch này bị chiếm dụng.'

Vì thế, hắn cái này ba tháng bên trong cẩn thận chọn lựa không ít, đều là phàm võ.

Bây giờ cẩn thận nghiên cứu, hắn mới phát hiện, chính mình trước đó tu hành phàm võ, cùng Thanh Vi Tâm Quyết, đều có một phần nhỏ kinh mạch, cùng Loạn Thần Thiên Mục kinh mạch sinh ra xung đột.

Nếu không có như vậy, hắn Loạn Thần Thiên Mục sớm nên viên mãn.

'Nói cách khác, Thanh Vi Tâm Quyết cùng phàm võ tại không gián đoạn vận chuyển lúc, Loạn Thần Thiên Mục ngược lại là ngừng chở… Khó trách…'

Khó trách hắn đột nhiên cảm giác Loạn Thần Thiên Mục Công tốc độ một chút chậm lại rất nhiều rất nhiều.

Bây giờ phát hiện vấn đề về sau, hắn chọn lựa phàm võ, đều là kinh mạch vận chuyển hoàn toàn không liên quan gì loại hình.

Lúc này hắn lại lần nữa đi vào đạo tức lôi chuyển đặc chất trước mặt, đưa tay nhẹ nhàng chạm đến.

Lập tức trong quang cầu, hai đạo khác biệt kinh mạch màu trắng quang đồ, hiện lên ở trước mắt hắn.

Theo thứ tự là Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp cùng Thanh Vi Tâm Quyết tự động vận chuyển.

Mà Loạn Thần Thiên Mục Công quả nhiên sớm đã dừng lại.

Suy tư một lát, Vu Hoành cưỡng ép chủ động vận chuyển lên Loạn Thần Thiên Mục Công. Cũng để nó thường trú đạo tức lôi chuyển bên trong.

Hắn cái này ba tháng lục lọi ra thường trú tự động vận chuyển công pháp phương pháp, lúc này tay đè tại đạo tức lôi chuyển lên.

Rất nhanh, Thanh Vi Tâm Quyết ngừng vận chuyển, chuyển thành thay thế thành một cái khác bức cùng loại lão hổ màu trắng quang đồ.

Xem ra xung đột công pháp chỉ có thể một cái thời gian vận chuyển một môn.” Suy tư dưới, Vu Hoành quyết định trước đem Loạn Thần Thiên Mục luyện đầy, thu hoạch đặc chất sau lại nói.

Đạo tức lôi chuyển một đặc điểm khác, chính là chủ động mở luyện công pháp, nhất định sẽ tự động thay thế trước đó tự động trong vận chuyển công pháp.

Rời khỏi não hải, hắn khoanh chân ngay tại chỗ, lật xem chính mình từ Tàng Thư các chọn lựa ra ba môn phàm võ.

« Hồn Thiên Chưởng » « Phi Độ Cửu Chuyển » « Phàn Vân Công ».

Cái này ba môn công pháp phàm võ đều là đường lối vận công cùng hắn hiện hữu công pháp không xung đột.

Cũng tức là có thể kiêm tu.

Hắn cầm lấy đệ nhất môn Hồn Thiên Chưởng, cấp tốc tiến vào vật ngã lưỡng vong.

Không bao lâu, ăn vào chuẩn bị xong dược vật kíp nổ, hắn thành công tiến vào Hồn Thiên Chưởng nhập môn, sinh ra luồng thứ nhất nội tức.

Lại lần nữa tiến vào không gian não hải, xác định Hồn Thiên Chưởng bắt đầu tự động tu luyện về sau, Vu Hoành lại cầm lấy bản thứ hai Phi Độ Cửu Chuyển đồng dạng như vậy, cũng là không đến một giờ liền nhập môn, sinh ra luồng thứ nhất nội tức.

Cuối cùng là cửa thứ ba Phàn Vân Công, đây là cửa cực kỳ thiên môn khinh công, cần kinh mạch phi thường hẻo lánh, cho nên mới sẽ cùng còn lại tất cả công pháp không xung đột.

Bỏ ra 20 phút, Vu Hoành lại lần nữa đem như thế công pháp cũng thành công nhập môn, gia nhập tự động vận chuyển. Đến tận đây, hắn tất cả kinh mạch toàn bộ tiến vào tự động tu luyện, không có nhàn rỗi.

Cảm thụ được thể nội đồng thời vận chuyển ba môn phàm võ, Vu Hoành thở phào một hơi.

Đứng người lên, hắn còn có một việc cần hoàn thành.

Đi vào trong mật thất trước gương, hắn cởi xuống bịt mắt, gỡ xuống mắt phải con mắt.

Đem con mắt đặt ở trong lòng bàn tay, trong lòng của hắn mặc niệm.

Cường hóa ngoại nhãn, phương hướng: Cực hạn cường hóa.

Bây giờ các đại công pháp dược vật cường hóa đều tại cái này ba tháng bên trong chuẩn bị không sai biệt lắm, đạo tức lôi chuyển cũng tới chính quy, chỉ cần mỗi ngày làm từng bước uống thuốc bổ sung tài nguyên là đủ.

Hắc ấn tạm thời không cần dùng đến dung hợp công năng, thế là hắn liền muốn lấy, tiếp tục tăng cường chính mình ngoại nhãn cường độ.

Không thể không nói, tư chất thân thể của hắn có thể viễn siêu Toàn Hạc, chính là bởi vì ngoại nhãn không ngừng cường hóa, kéo theo toàn thân đạt được cường hóa, mới có thể đạt tới độ cao này.

Ăn vào ngon ngọt về sau, Vu Hoành quyết định thừa dịp hiện tại thời gian dồi dào, không bằng một hơi đem ngoại nhãn cường hóa đến có thể cường hóa cực hạn.

Rất nhanh, hắc tuyến lóe lên, đếm ngược nổi lên: '2 năm 11 tháng 7 ngày 14 giờ 8 phút.'

Thời gian hai năm.

Vu Hoành mày nhíu lại xuống, có chút quá lâu tựa hồ.

Nhưng cường hóa thời gian càng lâu, đại biểu cuối cùng lấy được kết quả càng tốt, hắn chần chừ một lúc, đang muốn xác định bắt đầu.

Bỗng nhiên, trong lòng hắn một trận, buông tay ra, từ đạo bào bên ngoài trong túi, lấy ra một cái lóe lên lam quang đan lô nhỏ.

Đây là lúc trước Hủ Bại du thương bán cho hắn thần bí vật nhỏ, nghiên cứu hồi lâu đều không có nghiên cứu ra cái tác dụng gì.

Nhưng gia hỏa này tuyệt đối không có khả năng vô duyên vô cớ bán hắn cái này.

Vu Hoành suy nghĩ một chút, bắt đầu dựa theo ban sơ vận dụng hắc ấn lúc biện pháp, nếm thử thăm dò đan lô.

Hắn đem đan lô phóng tới trước mặt mình trên mặt đất.

Sau đó tay đặt tại phía trên, trong lòng mặc niệm.

Cường hóa đan lô, phương hướng: Năng lực phòng ngự.

Hắc tuyến lóe lên, chảy vào đan lô, nhưng một giây sau, hắc tuyến lại chạy trở lại.

‘Không cơ sở năng lực phòng ngự, không cách nào cường hóa.’

Hắc ấn phản hồi tới.

Vu Hoành mặt không đổi sắc, lại tiếp tục bắt đầu nếm thử còn lại năng lực.

Từ khóa thử lỗi, đây chính là hắn lúc trước nghĩ ra được dùng hắc ấn xem xét vật phẩm công năng biện pháp.

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Bên ngoài Toàn Hạc hô hắn ra ngoài ăn điểm tâm. Vu Hoành vội vàng ra ngoài, một người một hộp mì ăn liền thêm đồ hộp thịt, giải quyết vấn đề, lại tiếp tục trở về nếm thử đan lô.

Tất cả thử qua từ khóa, đều bị hắn ghi lại ở một cái trên sách nhỏ, phòng ngừa lần sau lặp lại.

Theo thời gian chuyển dời, thời gian dần trôi qua, nếm thử từ khóa càng ngày càng nhiều.

Rốt cục…

‘Phải chăng cường hóa đan lô?’ hắc ấn phản hồi rốt cục không phải không cơ sở công năng, mà là biến thành là hoặc là không!

Vu Hoành lập tức mừng rỡ, phát hiện chính mình hỏi thăm chính là cường hóa đan lô tịnh hóa năng lực.

‘Tịnh hóa phương hướng a? Tiếp theo là tìm tòi chi tiết!’ tịnh hóa cái gì, đây là mấu chốt.

Lần này cũng nhanh rất nhiều. Bởi vì không cần quản nó có thể tịnh hóa cái gì, chỉ cần xác định đan lô này có hay không chính mình cần công năng là đủ.

Nếu như không có, tịnh hóa những vật khác đối với Vu Hoành mà nói cũng không có chút ý nghĩa nào.

Lúc này, hắn cấp tốc khảo nghiệm hắc tai chính mình nắm giữ các loại lực lượng, nhục thân, nguyên tai bức xạ các loại.

‘Phải chăng cường hóa hắc tai hồng trị tịnh hóa?’ quả nhiên, hắc ấn phản hồi lại lần nữa xác nhận, đan lô này chính là dùng để tịnh hóa hồng trị.

Đếm ngược cũng đồng thời nổi lên: 7 giờ 11 phút.

Vu Hoành mắt nhìn, thời gian không dài, có thể tiếp nhận, lúc này xác định là.

Tùy ý đan lô đặt ở mật thất tu luyện, hắn đứng dậy cùng Toàn Hạc ra ngoài vấn an về sau, lại đi Sinh Chi Tỉnh phụ cận tu luyện, thẳng đến buổi chiều trời sắp tối, mới trở về an toàn.

Phòng.

Lúc này bảy giờ đã sớm vượt qua.

Răng rắc.

Lầu hai mật thất tu luyện, cửa bị kéo ra, Vu Hoành chậm rãi tiến đến, lần đầu tiên, liền cứ thế ngay tại chỗ.

Nguyên bản sân bóng rổ lớn nhỏ mật thất tu luyện, lúc này chính giữa ngạnh sinh sinh nhiều một cái cao cỡ một người, hai mét đường kính tinh xảo màu đen đan lô.

Đan lô cạnh ngoài in Long Phượng cùng các loại kỳ kỳ quái quái thú loại loài chim hoa văn, bốn cái lỗ tai phân biệt làm thành cánh lông vũ hình.

Trên nắp lò là một tòa dạng nhỏ bé hiểm trở núi nhỏ, cái nắp trong khe hở lam quang lòe loẹt lóa mắt, đem toàn bộ mật thất chiếu rọi đến một mảnh màu lam.

Mấu chốt nhất là, trên nắp lò còn mang theo một tấm màu xám trắng sách hướng dẫn trang giấy.

Vu Hoành trở tay đóng cửa lại, đến gần mấy bước, đưa tay cầm lấy sách hướng dẫn.

‘Đan lô: Nguyên danh Tịnh Nguyên Lô, là Vô Cực cung cung chủ là đối kháng hắc tai mà sáng tạo trấn áp tông môn đồ vật, sau là rất nhiều thế lực dẫn vào thông dụng, có thể cực hạn

tịnh hóa chung quanh vạn mét bên trong hết thảy hồng trị, đem nó ngưng tụ chuyển hóa làm Hắc Sơn Tinh.'

'Hắc Sơn Tinh: Hắc tai bức xạ cao nồng độ ngưng tụ vật, tác dụng không biết, Vô Cực cung chủ tướng nó vứt bỏ đến quang tai vực nội, khiến cho ngăn chặn quang tai bức xạ lan tràn.'

". Lại là vật này…" Vu Hoành hơi kinh ngạc.

Vô Cực cung cung chủ đồ vật, hắn hay là lần đầu trộm. A không, cường hóa đến. Nhưng cái này tựa hồ chỉ là thành lập thế lực tông môn lúc có thể dùng.

Mặt khác không có bất kỳ cái gì công năng.

Bất quá, đây là sau khi cường hóa hiệu quả, cường hóa trước, hẳn là tịnh hóa năng lực yếu nhược rất nhiều, cái kia Hủ Bại du thương đưa nó bán cho ta, hiện tại xem ra.

Hẳn là mang theo hảo ý, là muốn tịnh hóa ta phụ cận cao nồng độ hồng trị.

Chương 532: Biến hóa (2)

Chương 532: Biến hóa (2)

Nhìn xem trước mặt Tịnh Nguyên Lô, Vu Hoành tiếp tục xem sách hướng dẫn, tìm được khởi động biện pháp.

Hắn vươn tay, nhẹ nhàng đặt tại lò mặt ngoài, chân nguyên đột nhiên quán chú trong đó.

Tê.

Mang theo bạch quang công chính bình thản Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp chân nguyên, phi tốc chảy vào Tịnh Nguyên Lô.

Một giây sau.

Một tầng trong suốt vòng sáng, từ trong lò đan khuếch tán ra tới.

Vầng sáng này không nhìn phòng an toàn phòng hộ, vượt qua vách tường, vượt qua bên ngoài lâu các, xuyên qua bốn phía dãy núi, một mực lan tràn đến chung quanh càng xa xôi.

Thẳng đến vạn mét tả hữu, mới khó khăn lắm dừng lại.

Rất nhanh, cái này vạn mét phạm vi bên trong, tất cả hồng trị cũng bắt đầu phi tốc ngã xuống, phảng phất hư không tiêu thất đồng dạng.

Ngay tại Tịnh Nguyên Lô thành công khởi động trong nháy mắt.

Lỗ rách bên trong, một cái khác Vạn Tuyết cung trên phế tích.

Phong Tuyết Tử buông xuống vừa mới g·iết c·hết một đám quái vật kiếm tu tay, quay đầu nhìn về phía Vu Hoành vị trí.

“Đây là. Tịnh Nguyên Lô cảm giác! ? Mà lại, hiệu quả thế mà còn như thế mạnh?”

Tại phía sau hắn, người thấp nhỏ Hủ Bại du thương cũng đột ngột dần hiện ra đồng dạng mặt lộ kinh nghi nhìn về phía phương hướng kia.

“Đúng là Tịnh Nguyên Lô, hơn nữa còn không phải bình thường phẩm chất Tịnh Nguyên Lô.” Hủ Bại du thương có chút mang theo kinh ngạc cùng chấn kinh.

“Là ngươi cách làm?” Phong Tuyết Tử nhìn về phía hắn, đã thấy Hủ Bại du thương cũng là một mặt mộng bức.

“Làm sao có thể, chủ mạch sớm đã biến mất, Thiên Tôn cũng m·ất t·ích bí ẩn, sớm đã không còn người biết nên như thế nào chế tạo Tịnh Nguyên Lô.” Hủ Bại du thương lắc đầu.

“Nhưng ta nhớ kỹ ngươi nắm giữ lấy một cái Tịnh Nguyên Lô.” Phong Tuyết Tử nhíu mày.

“Ta cái kia đã sớm hỏng, chỉ còn một chút xíu tịnh hóa năng lực, trước đó liền đưa cho mới nhập môn…” Hủ Bại du thương nói đến đây, tiếng nói đột nhiên trì trệ.

“Chờ một chút, phương hướng kia…” Hắn tựa hồ thẩm tra đối chiếu lên cái gì.

“Ngươi bán cho ai? Mới nhập môn? Là cái kia Vu Hoành, hay là Toàn Hạc?” Phong Tuyết Tử cũng sắc mặt trở nên nghiêm nghị.

“Là Vu Hoành!” Hủ Bại du thương cấp tốc nói. Hoàn toàn không có ngày thường quái dị thần kinh.

Cái này hoàn toàn chính là Tịnh Nguyên Lô đối với bọn hắn hiện tại tới nói, quá là quan trọng!

“Chẳng lẽ lại hắn đem Tịnh Nguyên Lô đã sửa xong! ? Có thể không đúng, ta lúc đầu Tịnh Nguyên Lô, hiệu quả kém cái này kém xa.” Hủ Bại du thương sắc mặt biến huyễn.

“Nghĩ những thứ này làm gì, đi xem một chút chẳng phải sẽ biết.” Phong Tuyết Tử trầm giọng nói. Trong thanh âm mang

theo một tia cấp bách.

“Ngươi không có khả năng ra ngoài, ta đi một chuyến!” Hủ Bại du thương quyết định thật nhanh, thân hình lóe lên, biến mất tại nguyên chỗ.

Tiếp theo một cái chớp mắt, hắn trực tiếp xuất hiện tại Vu Hoành phòng an toàn cạnh ngoài, không đến trăm mét phạm vi.

Đứng tại trên sườn núi, hắn nhìn qua nhà nhỏ ba tầng ngoại hình Hắc Hắc Linh, cảm thụ được trong không khí tinh khiết không gì sánh được, không có chút nào hồng trị cảm giác. Trong lòng rung động trình độ không cách nào nói rõ.

“Thật đúng là… Gia hỏa này… ! ? ?”

Hắn nhìn qua phòng an toàn phương hướng, trong lúc nhất thời lời gì cũng nói không ra.

Loại cảm giác này. Tựa như là một người trưởng thành, trên nửa đường gặp được một cái thấy thuận mắt trẻ em ở nhà trẻ, thế là đem chính mình dùng hỏng điện thoại đưa cho đối với chơi.

Không nghĩ tới, cách mấy ngày lại đi nhìn, phát hiện vị tiểu bằng hữu này không chỉ đem chính mình hỏng điện thoại đã sửa xong, còn đưa di động trực tiếp thăng cấp thành kiểu mới nhất công nghệ cao chồng chất bình phong!

Khổng lồ như vậy chênh lệch, để Hủ Bại du thương lúc này trong đầu ông ông tác hưởng… Hắn người bỗng nhiên có chút tê.

‘Không được, ta phải đi xác nhận một hai! Nếu là thật sự. Thật là Vu Hoành cách làm…’

Lúc này, thân hình hắn lại lóe lên, trực tiếp xuất hiện tại phòng an toàn ngoài cửa, sau đó, đưa tay đặt tại trên cửa, gõ gõ.

Đông đông đông.

Hắn xác thực có thể vọt thẳng đi vào, nhưng cái này cũng không hề lễ phép.

Đối với Vu Hoành đứa nhỏ này, hắn vẫn còn có chút xem trọng.

Cùng Phong Tuyết Tử khác biệt.

Hắn cả đời đều đang tìm kiếm có hi vọng một khả năng nhỏ nhoi. Đối với Ngọc Tuyết Tử Phong Tuyết Tử tương lai như thế nào, hắn cũng không quan tâm, hắn du lịch đến tận đây, chỉ là bởi vì hắn tính ra, ở chỗ này chờ đợi có thể sẽ có một tia thu hoạch.

Thế là một đợi thay mặt hơn năm trăm năm.

Mà bây giờ, rốt cục… Rốt cục, hắn thấy được một tia chờ đợi thật lâu hi vọng.

“Là ngươi?” Trong môn đột nhiên vang lên Vu Hoành thanh âm.

“Hủ Bại du thương… Thế nhưng là có việc?”

Hắn căn bản không mở cửa, cứ như vậy cách cửa lớn cùng nó nói chuyện.

Hủ Bại du thương lơ đễnh. Trên mặt theo thói quen nổi lên quái dị dáng tươi cười.

“Vừa rồi, ta đã nhận ra nơi này đột nhiên xuất hiện một cỗ tịnh hóa chi lực… Chính Nhu Tử… Có biết xảy ra chuyện gì? ?”

Vô số năm qua, hắn khắp nơi du lịch, đến quáng tinh cũng chỉ là ngoài ý muốn phát hiện Phong Tuyết Tử m·ưu đ·ồ, mới liên đới tính ra bên này một tia hi vọng.

Chờ đợi mấy trăm năm, bây giờ tựa hồ rốt cục thấy được một tia ánh rạng đông, cái này khiến trong lòng của hắn không tự chủ sinh ra một tia cấp bách.

Vạn Tuyết cung làm sao không quan trọng, nhưng hi vọng, nhất định phải bắt lấy!

“Tiền bối. Có thể cảm giác được?” Vu Hoành trầm mặc dưới, hắn cũng không nghĩ tới phòng an toàn thế mà ngăn không

được Tịnh Nguyên Lô tịnh hóa.

“Phương viên vạn mét, vô cùng rõ ràng, chỉ cần là vật sống cũng có thể cảm giác được biến hóa.” Hủ Bại du thương thấp giọng nở nụ cười.

“Thì ra là thế…” Vu Hoành dừng một chút, biết không cách nào giấu diếm, lúc này đầu óc phi tốc chuyển động. Hắc ấn là khẳng định không có khả năng tiết lộ, nhưng có thể cùng trước đó một dạng, biểu hiện ra chính mình có cực mạnh sửa chữa năng lực nghiên cứu khoa học năng lực. Lúc này, hắn lộ ra thản nhiên chi sắc. Mặc dù đối phương cách một cánh cửa lớn không nhìn thấy hắn, nhưng quỷ mới biết đối diện cái kia thần bí gia hỏa có thể hay không thấu thị chính mình.

Cho nên biểu lộ quản lý cũng nhất định phải làm đến không có chút nào sơ hở.

“Kỳ thật, thực không dám giấu giếm, là vãn bối đem tiền bối trước đó bán cho ta cái kia đan lô nhỏ, tu sửa tăng cường một phen, vừa vặn ta trong phòng có một ít tại nguyên tai bên trong du lịch thu thập vật liệu, liền dùng tới đi, không nghĩ tới, hiệu quả thế mà cũng không tệ lắm.” Vu Hoành dùng một loại thẳng thắn ngữ khí ăn ngay nói thật.

“. Ngươi? Có thể tu sửa Tịnh Nguyên Lô? ? !” Hủ Bại du thương có chút không tin, thứ này tu sửa không tính khó, nhưng mấu chốt là bên ngoài bây giờ người đều không có. Căn bản tìm không thấy khí sư sửa chữa, chính bọn hắn cũng sẽ không.

Cho nên hắn mới có thể đem trước hư Tịnh Nguyên Lô đưa cho Vu Hoành.

Về phần bán, điểm này giá tiền, kỳ thật chính là tương đương với đưa.

“Còn tốt a, cái này không tính khó a?” Vu Hoành cách lấy cánh cửa chần chờ nói.

Hắn cảm thấy cường hóa thời gian cũng mới mấy giờ, độ khó cũng không lớn.

“…” Hủ Bại du thương hít sâu một hơi, đầu ép tới thấp hơn.

“Xem ra, tiểu ca là vị sửa chữa cao thủ.”

Hắn nhịn không được phát ra quỷ dị cười cợt âm thanh, rõ ràng là vui vẻ cao hứng tiếng cười, nhưng từ hắn trong cổ họng đi ra, liền biến thành để Vu Hoành cũng rùng mình quỷ dị âm hiểm cười.

“Không bằng, chúng ta làm giao dịch như thế nào?” Hủ Bại du thương rất nhanh liền ngừng để Vu Hoành toàn thân run rẩy âm hiểm cười, lại lần nữa mở miệng.

“Giao dịch gì? Tiền bối nói thẳng là được.” Vu Hoành cấp tốc nói.

“Đưa ngươi sửa xong Tịnh Nguyên Lô bán cho ta, ta có thể cho ngươi thứ cần thiết, chỉ cần ta có…” Hủ Bại du thương mỉm cười nói.

“Chỉ cần ngài có?” Vu Hoành trong lòng có chút ý nghĩ.

“Có thể vãn bối cái gì cũng không cần, liền xem như tu hành tài nguyên, vãn bối cũng chính mình chuẩn bị thỏa đáng.”

“Suy nghĩ kỹ một chút. Ngươi sẽ có nhu cầu…” Hủ Bại du thương thâm trầm cười lên.

“Coi như ta tạm thời không có, nhưng rất nhanh, ta liền có thể giúp ngươi thu hồi lại…”

Thu hồi lại? ? !

Nghe nói như thế, Vu Hoành trong lòng khẽ động.

Hắn bây giờ việc cấp bách, là cấp tốc tu luyện tăng lên cảnh giới thực lực, mà muốn đạt tới mục đích này, xoát công pháp đặc chất là một mặt, một phương diện khác đó chính là tăng lên tự thân tư chất.

Người trước chỉ cần đại lượng tu luyện là đủ.

Người sau, thì là có thể dùng cường hóa ngoại nhãn, đến kèm theo tăng lên Vu Hoành toàn thân tư chất cường độ.

Cho nên, nếu như có thể cầm tới càng mạnh ngoại nhãn, tiến một bước cường hóa…

“Vãn bối muốn, đủ cường đại tồn tại, trên người con mắt.” Lúc này Vu Hoành nói thẳng ra tự thân nhu cầu.

“Đủ cường đại? Ta đây không cách nào làm đến. Hiện tại ngoại giới, đã rất khó tìm đến người nào.” Hủ Bại du thương thấp giọng nói.

“Nguyên tai quái vật con mắt cũng được!” Vu Hoành nói bổ sung.

“Dạng này sao?” Hủ Bại du thương sững sờ, lập tức thế mà thật bắt đầu suy tư.

“Thực lực của ta có hạn, rất khó cho ngươi tìm tới vật phẩm này, bất quá… Ta chỗ này có một dạng đồ vật, mặc dù là tàn phá, nhưng nếu ngươi có thể tu sửa hoàn hảo, có lẽ có thể cho ngươi cung cấp trợ giúp rất lớn.” Hắn cười cười, “Ngươi hẳn là tu luyện Thiên Nguyện giáo Loạn Thần Thiên Mục Công a?”

“Tiền bối biết công này?” Vu Hoành sững sờ, càng phát ra cảm thấy đối phương cao thâm mạt trắc.

“Tự nhiên biết rõ… Bất quá công này hạn mức cao nhất không cao, bởi vì hậu kỳ định hình về sau, không cách nào lại tăng lên hai mắt cường độ. Ngươi muốn ta hỗ trợ tìm cường đại con mắt, là muốn trực tiếp đổi mắt?” Hủ Bại du thương một chút liền đoán được Vu Hoành ý nghĩ

“Tiền bối lợi hại!” Vu Hoành biết mình hay là đánh giá thấp đối phương cấp độ.

“Kỳ thật ngươi không cần đổi mắt, tính bài xích vô cùng nguy hiểm, ta chỗ này có một sự vật, mặc dù hư hao, nhưng nếu ngươi có thể đem sửa chữa tốt, liền có thể lợi dụng nó, thu nạp ngoại giới con mắt hạch tâm đồng lực, tăng cường bản thân.” Hủ Bại du thương ngôn ngữ trầm thấp, mang theo một tia dụ hoặc.

Hắn đang thử thăm dò, thăm dò Vu Hoành là có hay không có tu sửa năng lực, đồng thời cũng đang thử thăm dò Vu Hoành

tu sửa phạm vi.

Đương nhiên, đồ vật là thật, hắn nơi này có rất nhiều rất nhiều năm thu thập hư hao bảo vật, tu sửa liền có thể dùng, hắn xác thực cũng không có lừa gạt Vu Hoành.

Đây là dương mưu, chỉ cần Vu Hoành thật cần, liền nhất định sẽ không cự tuyệt.

"Tiền bối, nói thật! ?" Vu Hoành nghe vậy, lập tức vui mừng, nếu là có thể thu nạp đồng lực dung hợp cường hóa, vậy hắn không dám tưởng tượng, chính mình có thể đem ngoại nhãn cường hóa đến mức nào.

"Đương nhiên làm thật… Tới đi, Tịnh Nguyên Lô cho ta, cái này… Liền là của ngươi."

Hủ Bại du thương vươn tay, trong lòng bàn tay thình lình nhiều hơn một cái thủy tinh màu tím chế tác tinh xảo đỉnh quan.

Một lát sau.

Hủ Bại du thương một tay nâng Tịnh Nguyên Lô, trong nháy mắt biến mất ở trước mặt Vu Hoành.

Mà Vu Hoành thì cầm cái kia Tử Thủy Tinh đỉnh quan, thần sắc nghiêm nghị bên trong lộ ra kinh hỉ.

Hủ Bại du thương không có lừa hắn.

Cầm tới tay trước tiên, hắn liền lợi dụng hắc ấn khảo nghiệm qua, thứ này xác thực có dung hợp đồng lực cường hóa tự thân công hiệu, phối hợp Loạn Thần Thiên Mục Công đơn giản tuyệt phối!

Mặc dù tựa hồ bị có chút hư hại, nhưng tốt cũng không tới phiên hắn dùng. Dù sao giá trị tuyệt đối quá cao quá cao.

Hắn một mực có chút đáng tiếc, Loạn Thần Thiên Mục qua giai đoạn về sau, ngoại nhãn liền không có cách nào tiếp tục tăng lên, chỉ có thể thay đổi. Mà bây giờ, cuối cùng có thể tiếp tục cường hóa.

Một bên dùng hắc ấn cường hóa, một bên lại dung hợp đồng lực, hắn chỉ là ngẫm lại, đều không thể dự đoán tư chất của mình về sau có thể tăng lên tới mức nào.

Mà đổi thành một bên.

Hủ Bại du thương mang theo Tịnh Nguyên Lô, xuất hiện ở Phong Tuyết Tử trước người.

"Là thật Tịnh Nguyên Lô! Hay là so ta trước đó nắm giữ cái kia, hư hao trước công năng càng tốt hơn! Càng lớn!" Hủ Bại du thương trên mặt cảm khái đem lò đặt ở Vạn Tuyết cung chính giữa.

"Xác định, là cái kia Vu Hoành sửa xong?" Phong Tuyết Tử hoài nghi nói.

"Xác định. Ta còn cho hắn một cái cần sửa chữa, xem hắn đến cùng trình độ như thế nào. Nếu như ngay cả Tử Cực quan cũng có thể sửa chữa tốt…"

"Tử Cực quan? Thiên Nguyện giáo giáo chủ tiêu chí bảo vật?" Phong Tuyết Tử nhíu mày.

"Đúng vậy…"

"…" Phong Tuyết Tử nhìn qua sau khi hạ xuống, cấp tốc bắt đầu tịnh hóa chung quanh hồng trị Tịnh Nguyên Lô, cảm thụ được trong không khí phi tốc cuồng ngã hồng trị bức xạ.

Bốn phía nơi xa không ngừng tới gần quái vật các kiếm tu, cũng bắt đầu từ từ làm nhạt, rời xa, tựa hồ đang kiêng kị cái này khu khu không đáng chú ý lò nhỏ.

"Thế nào? Hiện tại, ngươi còn cảm thấy bọn hắn chỉ là khu khu thiên tài a?" Hủ Bại thương tiếng cười quái dị ở một bên vang lên.

Chương 533: Cáo tri (1)

Chương 533: Cáo tri (1)

Phong Tuyết Tử trầm mặc nhìn xem tòa kia không ngừng phóng thích trong suốt vầng sáng Tịnh Nguyên Lô, sắc mặt phức tạp.

Hắn không nói gì, nhưng lúc này phản ứng cũng đã biểu hiện ra hắn chần chờ cùng mâu thuẫn.

"Ta vẫn cho là, hi vọng, là hư giả, tinh tai cường đại, không người có thể địch, hết thảy hi vọng, cũng chỉ là hư giả. Nhưng bây giờ…"

"Một cái Tịnh Nguyên Lô, có thể giúp ngươi giảm bớt tối thiểu một phần ba áp lực. Mà hắn vẻn vẹn chỉ là một cái mới Trúc Cơ tu sĩ." Hủ Bại du thương cười nói, "Thanh Hà sơn hiện tại như thế nào, Vạn Tuyết cung hiện tại như thế nào, trong lòng ngươi liền không có số lượng a?"

"Ngươi dự định như thế nào?" Phong Tuyết Tử nhìn về phía Hủ Bại du thương.

"Ta vừa vặn trong tay có rất nhiều cần sửa chữa đồ tốt, xem hắn có thể làm được một bước nào." Hủ Bại du thương cười trả lời.

"… Lại quan sát quan sát đi." Phong Tuyết Tử trả lời.

Lúc này trong phòng an toàn, Vu Hoành còn cầm tổn hại Tử Cực Quan,

Hắc ấn cấp ra cường hóa thời gian: 11 ngày 3 giờ 8 phút.

Cường hóa biên độ rất thấp, Vu Hoành là vì sửa chữa mới tiến hành cường hóa, nhưng bởi vì hắc ấn chỉ có thể chữa trị chính mình từng cường hóa đồ vật, cho nên mới như thế thiết kế.

Hắn đem Tử Cực Quan phóng tới mật thất một góc, sau đó liền không tiếp tục để ý, toàn tâm tiến vào trạng thái tu luyện.

Tu hành, uống thuốc, hấp thụ Sinh Chi Tỉnh, tiến về Vạn Tuyết cung vấn an, Vu Hoành cùng Toàn Hạc liền tại như vậy tuần hoàn bên trong, phi tốc tăng lên.

Mười một ngày thời gian, hai người tu vi lại tăng lên nữa một tầng, đạt đến Trúc Cơ trung kỳ, thiên kiếp cũng từ trước đó một đạo, biến thành hai đạo.

Nhưng đối với cả hai vốn là cường hãn tu vi tới nói, không tính là gì.

Mà Tử Cực Quan, cũng rốt cục nghênh đón chân chính chữa trị thời khắc.

Trong phòng an toàn.

Vu Hoành hôm nay rất sớm liền từ Sinh Chi Tỉnh chỗ trở về, mục đích đúng là vì chờ Tử Cực Quan cường hóa kết thúc.

Đối với cái này cùng Hủ Bại du thương giao dịch lấy được bảo bối, trong lòng của hắn tương đương chờ mong.

Sắc trời tới gần giữa trưa.

Vu Hoành ngồi xếp bằng trong mật thất, lẳng lặng chờ đợi đếm ngược kết thúc.

Tử Cực Quan mặt ngoài hiển hiện đỏ nhạt số lượng, đã đến cuối cùng ba phút.

Hắn ngưng thần tĩnh khí, nhắm mắt bất động.

Không bao lâu, một chút màu tử kim vầng sáng, trên Tử Cực Quan im ắng sáng lên.

Đếm ngược hoàn toàn biến mất.

Mà ban đầu Tử Cực Quan, một chút mơ hồ một cái chớp mắt, sau một khắc, liền phảng phất bị đổi mới đồng dạng, toàn thân óng ánh trình độ so trước đó mạnh rất nhiều.

Màu tử kim vầng sáng sáng lên vài giây sau, rất nhanh, một tấm thật mỏng vàng nhạt trang giấy, hiện lên ở Tử Cực Quan phía trước trên mặt đất.

Vu Hoành mở mắt ra, đưa tay nhặt lên trang giấy.

Đây là sau khi cường hóa sách hướng dẫn.

‘Tử Cực Quan +1: Nguyên Thiên Nguyện giáo giáo chủ đeo tiêu chí bảo vật, có thể chắt lọc vạn vật đồng lực, bổ sung tự thân. Liên tục không ngừng, sinh sinh không dứt. Chắt lọc mục tiêu, thể nội mức năng lượng không được vượt qua người đeo. Cường hóa về sau, chắt lọc tốc độ tốc độ đạt được tăng lên, từ sáu giây giảm bớt là 5 giây.’

‘A, lại là Thiên Nguyện giáo?’ Vu Hoành vui vẻ. Cái này Vô Cực cung cùng Thiên Nguyện giáo, hôm nay đều là đi tràng tử tới, cùng nhau chạy tới tham gia náo nhiệt.

Cầm lấy Tử Cực Quan, hắn hít sâu một hơi, đem nó đeo tại trên đầu mình.

Tê.

Tử Cực Quan tự hành hiện lên một vầng sáng, sau đó lớn nhỏ biến hóa điều chỉnh, biến thành vừa vặn thích hợp hắn đầu vây.

Đồng thời Vu Hoành lập tức cảm giác đến hai mắt nóng lên, trong lòng dâng lên một cỗ xúc động, tựa hồ xem ai ai liền sẽ bị hấp dẫn ra đồng lực, bổ sung tự thân.

Hắn không chút do dự đứng dậy, tiến vào phòng điều khiển chính, từ bên trong lấy ra trước đó góp nhặt đại lượng ngoại nhãn.

Lấy trước ra một đôi Tam Nhãn Long Thủ Tướng ngoại nhãn. Đây là hắn từng cường hóa, như là một đôi viên cầu màu vàng nhạt, lẳng lặng nằm ở tại lòng bàn tay.

Vu Hoành nhìn xem đôi này ngoại nhãn, tâm niệm vừa động.

Lập tức.

Từng tia trong suốt sương mù, cấp tốc từ đôi này ngoại nhãn bên trong bay lên, chui vào chính hắn trong hai mắt.

Rất nhanh, một loại cực kỳ thoải mái dễ chịu thanh lương cảm giác, từ trong hai mắt truyền đến toàn thân.

Vu Hoành nhịn không được thư sướng thở hắt ra, vài giây sau, hắn lại lần nữa mở mắt xem xét.

Trong tay ngoại nhãn đã triệt để hóa thành một đôi khô quắt da thịt, lại không sinh cơ.

Vứt bỏ da thịt, tiếp tục lại lấy ra tiếp theo đúng, tiếp tục hấp thu.

Đã có Tử Cực Quan, như vậy còn lại ngoại nhãn liền không còn bất cứ ý nghĩa gì.

Chỉ cần không ngừng cường hóa chính mình đeo một đôi này là đủ rồi.

Rất nhanh, theo thời gian chuyển dời. Hấp thu thấp 73 đôi ngoại nhãn sau.

Vu Hoành đột nhiên hai mắt như bị phỏng.

‘Ngoại nhãn thu hoạch được cường hóa, tiến hóa làm Tiên Tướng Thiên Mục, vốn có năng lực không thay đổi, thu hoạch được hiệu quả tăng cường. 1 Hủy Diệt Chi Nhãn lực p·há h·oại tăng cường 50%. 2 Truyền Tống Chi Nhãn đối với thân thể phụ tải giảm bớt 50%.’

‘Cũng không tệ lắm, hấp thu đồng lực trực tiếp cường hóa trước đó hai cái năng lực.’

Trên thực tế cái này hai năng lực hắn hiện tại một mực không có cơ hội dùng.

Hủy Diệt Chi Nhãn có thể hủy diệt hết thảy so với chính mình tinh thần lực kém đối thủ.

Truyền Tống Chi Nhãn, có thể trực tiếp truyền tống di động đến chính mình muốn đi địa phương, chỉ cần thân thể có thể gánh vác.

Đây đều là Tiên Tướng chi nhãn mang tới năng lực, trên thực tế dựa theo Vu Hoành hiểu rõ, chính thống Thanh Hà sơn tu sĩ, ít nhất phải đến Nguyên Anh kỳ, mới có Truyền Tống Chi Nhãn năng lực, Hủy Diệt Chi Nhãn ngược lại là rất nhiều công pháp đều có thể đạt tới ngang nhau hiệu quả.

Cái này tương đương với trước thời gian cho hắn một cái mang ngoài phụ trợ di động trang bị.

"Lại đến!"

Đạt được ngon ngọt về sau, Vu Hoành tiếp tục dùng Tử Cực Quan hấp thu chính mình trước đó cường hóa các loại ngoại nhãn.

Theo năng lực ổn định lại, đối với tương lai quy hoạch cùng mục tiêu rõ ràng, hắn bây giờ hoàn cảnh cũng ổn định, đối với các loại công năng ngoại nhãn nhu cầu cũng đã biến mất.

Vừa vặn cũng nên thanh lý đổi mới một nhóm ngoại nhãn. Dù sao Tam Nhãn Long Thủ Tướng con mắt đối với hiện tại hắn mà nói, điểm xuất phát quá thấp.

Vu Hoành lại lần nữa tiếp tục hấp thu đồng lực.

Hơn một giờ về sau, ngoại nhãn lại tăng lên có thể một lần, Hủy Diệt Chi Nhãn lực p·há h·oại lại tăng lên 70% Truyền Tống Chi Nhãn phụ tải lại một lần nữa thu hoạch được suy yếu.

Mà theo cuối cùng một đôi ngoại nhãn bị triệt để hút khô, hắn cũng thở phào một hơi, tạm dừng lần này hấp thụ quá trình.

Gỡ xuống Tử Cực Quan, Vu Hoành không có ý định thường xuyên đeo nó, mỗi khi cần hấp thụ đồng lực lúc đeo đeo là có thể, dù sao thứ này có chút quá bắt mắt, Thiên Nguyện giáo giáo chủ đồ vật, vạn nhất bị người nào nhận ra, chung quy không tốt.

Răng rắc một chút, mở cửa đi ra phòng an toàn.

Vu Hoành thần thanh khí sảng, gỡ xuống mắt phải bịt mắt.

Lúc này mắt phải của hắn đã triệt để biến thành Tiên Tướng Thiên Mục gia cường phiên bản.

‘Thử trước một chút nhìn hiệu quả.’

Đầu tiên là Hủy Diệt Chi Nhãn, trước đó Hủy Diệt Chi Nhãn, kỳ thật chính là Loạn Thần Thiên Mục chùm sáng hủy diệt tại kết hợp sử dụng.

Hiện tại tăng lên Hủy Diệt Chi Nhãn, thì tương đương với tăng cường Loạn Thần Thiên Mục cái này nhất tuyệt g·iết. Nghĩ tới đây, Vu Hoành ngưng thần nhìn ra phía ngoài dốc núi.

Xùy!

Một đạo vô hình chùm sáng trong nháy mắt rơi vào đá xám trên vách núi đá, trong khoảnh khắc vách núi b·ị đ·âm ra một cái lỗ rách.

Lỗ rách kia không biết sâu đến mức nào, vô thanh vô tức, tựa như gai nhọn đâm vào trên đậu hũ.

‘Không có cụ thể đối kháng, tạm thời nhìn không ra hiệu quả . Chờ đăng sau gặp được đối thủ liền hữu dụng. Lại đến nhìn xem Truyền Tống Chi Nhãn.’

Năng lực này bởi vì Vu Hoành một mực che khuất mắt phải, cho nên cũng một mực không có khoảng cách dài sử dụng, chỉ là thường xuyên dùng đến cự ly ngắn thuấn di.

Hiện tại khoảng cách dài truyền tống thân thể phụ tải giảm bớt hơn phân nửa, hắn dự định thử nhìn một chút.

Đứng tại phòng an toàn bên ngoài, Vu Hoành thầm nghĩ tượng lấy Vạn Tuyết cung bên ngoài một chỗ đất trống.

‘Truyền tống!’

Trong lòng của hắn khẽ động.

Bạch!

Trong nháy mắt, thân thể của hắn hơi nha, thấy hoa mắt, người đã xuất hiện ở Vạn Tuyết cung bên ngoài mục tiêu trên đất

trống.

Một giây sau, Ngọc Tuyết Tử thân ảnh cũng đồng thời xuất hiện tại trước mặt hắn.

“A?” Ngọc Tuyết Tử kinh ngạc theo dõi hắn

“Ta ngược lại thật ra ai, trong nháy mắt thuấn di tới. Ba động chưa bao giờ thấy qua, nguyên lai là ngươi?”

“Sư phụ, đây là đệ tử mới lấy được một hạng siêu năng lực.” Vu Hoành cấp tốc giải thích.

“Siêu năng lực?” Ngọc Tuyết Tử nháy nháy mắt, “Ngươi là thuần chính Nhân tộc a? Ở đâu ra siêu năng lực?”

“Nhân tộc lại không thể có thiên phú dị bẩm hạng người sao? Đệ tử tư chất trác tuyệt, hẳn là số rất ít bên trong số rất ít.” Vu Hoành chăm chú lừa dối nói.

“Ha ha… Ta tin.” Ngọc Tuyết Tử lắc đầu, vui vẻ.

“Tốt, về sau thuấn di truyền tống, nhớ kỹ chạy xa một chút, đừng hướng bên này vọt, vạn nhất kích thích trận pháp phòng hộ liền phiền toái.”

“Hiểu rõ!” Vu Hoành tranh thủ thời gian gật đầu.

“Đệ tử cáo lui.”

Hắn có chút khom mình hành lễ, tiếp theo một cái chớp mắt, người xùy một chút biến mất tại chỗ cũ.

Trước mắt một mảnh lấp lóe sắc hoa, một giây về sau, Vu Hoành cảm giác toàn thân có chút thấy đau.

Lại xem xét chung quanh, đã đến âm u khắp chốn ẩm ướt Chiểu Trạch Lâm bên trong.

Không khí chung quanh bên trong tràn ngập nồng đậm sương độc, đại lượng vi khuẩn virus xen lẫn nấm phiêu phù ở nơi này giữa không trung.

Vu Hoành trên thân ánh sáng nhạt lóe lên, c·ách l·y không khí, dò xét bốn phía.

Hắn vừa mới nghĩ lấy chính là, truyền tống đi quáng tinh một chỗ khác chỗ xa nhất.

Sau đó liền tới đến nơi này.

‘Còn rất dùng tốt.’ Vu Hoành trong lòng thoải mái, sau đó ngẩng đầu, xuyên thấu qua rừng cây, nhìn về phía trên bầu trời chậm rãi vận chuyển từng khỏa vệ tinh.

“Đi viên vệ tinh kia bên trên.” Trong lòng của hắn nghĩ đến.

Xùy!

Trước mắt đột nhiên hoa một cái.

Thân thể cũng bắt đầu xuất hiện kịch liệt hơn gai đau.

Một giây sau.

Vu Hoành một cái lảo đảo, xuất hiện tại một mảnh màu xám bạc hoang vu kim loại trên bình đài.

Đỉnh đầu là vô ngân tinh không.

Dưới chân là nhìn không thấy bờ màu xám bạc kim loại đại địa.

Hắn đứng bình đài, là một tòa cùng loại thần điện một dạng kiến trúc khổng lồ trước bình đài.

Đương.

Đương.

Đương.

Bốn phía trống rỗng, không có người, cũng không có động thực vật.

Chỉ có nơi xa trong không khí ẩn ẩn bay tới có tiết tấu kim loại tiếng đ·ánh đ·ập.

Vu Hoành đứng tại trên bình đài, cảm giác thân thể lướt nhẹ, tùy thời đều có thể tuỳ tiện trôi nổi đứng lên.

‘Trọng lực chỉ có quáng tinh một phần chín tả hữu.’

Vu Hoành đây là lần đầu tiên tới vệ tinh, thuận bình đài, hắn cất bước đi đến bay đi.

Nhẹ nhàng nhảy một cái, người tựa như kề sát đất phi hành một dạng, bay lên.

Tiến vào ngoài thần điện hình kiến trúc kim loại bên trong.

Đài to lớn to bằng gian nhà máy móc, xuất hiện ở trước mặt hắn máy móc này có lớn nhỏ không đều rất nhiều bánh xe, mặt ngoài có rất nhiều cùng loại khâu lại tuyến một dạng vết tích, nội bộ có nhàn nhạt lam quang lóe lên lóe lên, từ những này khâu lại tuyến vết tích xuyên suốt đi ra.

Cứ việc còn có lam quang, nhưng máy móc tựa hồ đã thật lâu không có vận chuyển. Bánh xe bên trên đã sinh ra màu vàng sậm vết rỉ.

Trên mặt đất cũng tán lạc loạn thất bát tao các loại quái dị công cụ cùng ngã lệch chỗ ngồi.

Vu Hoành mày nhăn lại.

Vệ tinh hắn nhớ kỹ Ngọc Tuyết Tử nói qua, là chuyển vận trên quáng tinh chở tới đây khoáng thạch, cũng đem nó tinh luyện thuần hóa địa phương.

Nhưng bây giờ đến xem, làm sao máy móc giống như thật lâu đều không có vận chuyển qua?

Chương 534: Cáo tri (2)

Chương 534: Cáo tri (2)

Tại trên vệ tinh đi vòng vo một trận, Vu Hoành phát hiện nơi này đã sớm bị hoang phế, rất nhiều tự động băng chuyền từ lâu ngừng vận chuyển, không ít treo nghiêm cấm tiến vào lệnh bài địa phương, cũng cửa lớn nửa mở, bên trong một mảnh lộn xộn, người máy mất đi nguồn năng lượng, ngã trên mặt đất. Máy giám thị cũng cúp điện nguyên, bịt kín tro bụi.

Đi lang thang không có bất kỳ cái gì thu hoạch, hắn lại lần nữa truyền tống, lại đi còn lại mấy khỏa vệ tinh, nhưng nhìn thấy tình cảnh đều như thế.

Vệ tinh tự động chiết x·uất t·inh luyện hệ thống, sớm đã ngừng chở cực kỳ lâu.

Phốc.

Nhẹ nhàng từ giữa không trung rơi xuống đất, Vu Hoành đứng ở viên thứ tư vệ tinh cao nhất kim loại tháp đỉnh tháp, ngắm nhìn bầu trời thiêu đốt hằng tinh.

Bốn phía một mảnh tối tăm mờ mịt hoàng vụ, trống không sinh cơ, cũng không động tĩnh.

Phảng phất toàn bộ tinh cầu chỉ có hắn một cái tại hoạt động đồ vật.

Tiếng gió vù vù gào thét lên, cuốn lên lấy hoàng vụ không ngừng phiêu đãng.

“Nơi này… Xem ra so ta tưởng tượng còn muốn hỏng bét…” Vu Hoành thở dài một tiếng.

“Ngươi nguyên bản nghĩ như thế nào?”

Đột nhiên Hủ Bại du thương thanh âm tại phía sau hắn truyền đến.

Vu Hoành thân thể run lên, cấp tốc quay đầu, nhìn thấy gia hỏa này chẳng biết lúc nào, xuất hiện khi tiến vào đỉnh tháp xuất nhập cửa ra vào, một cước giẫm tại trên bậc thang, nhẹ nhàng đứng vững.

"Nguyên lai là tiền bối." Vu Hoành thở hắt ra, ngữ khí cấp tốc bày ngay ngắn thái độ.

Mặc dù đối phương không giống như là coi trọng những này người, nhưng nhiều lễ thì không bị trách.

"Kỳ thật đến quáng tinh trước mấy ngày, ta cũng cảm giác không được bình thường." Hắn thẳng thắn, "Nơi này thường xuyên có thể nhìn thấy các loại quái dị đột ngột xuất hiện, lại biến mất. Ban đêm thỉnh thoảng sẽ xuất hiện quái dị kiếm tu đột nhiên tập kích. Sư phụ sư huynh sư tỷ ban đêm thường xuyên thần bí biến mất, tìm không thấy người."

"Ngươi nói không sai." Hủ Bại du thương quái tiếu, "Nhưng so với nơi này, đại tịch diệt sắp đến, địa phương khác càng thêm tuyệt vọng… Nơi này, tối thiểu còn có thể duy trì nhất định bình thường."

"Tiền bối, có thể hỏi một câu, Thanh Hà sơn bên ngoài, nguyên tai chỗ càng sâu, còn có những thế lực khác tồn tại a?" Vu Hoành bỗng nhiên đổi đề tài.

"Ai biết được. Cũng không phải là chỉ có Thanh Hà sơn có Thiên Tôn, phương này vũ trụ rất lớn, Thiên Tôn rất nhiều, có lẽ còn có địa phương khác cũng lưu lại có tương tự địa phương." Hủ Bại du thương thấp giọng nói.

"Mặt khác…"

Hắn phát ra một trận bén nhọn tiếng cười chói tai.

"Ngươi… Đã sửa xong a? ?"

"… Tiền bối nói tới chính là Tử Cực Quan?" Vu Hoành híp mắt.

“Đúng vậy, còn tốt hư hao không nhiều, bỏ ra hơn mười ngày thời gian mới sửa chữa tốt, độ khó rất lớn, còn mang theo một chút may mắn, nếu không bằng vào ta hiện tại kỹ thuật, còn không có cách nào triệt để sửa chữa tốt.”

Vì cho thấy kỹ thuật của mình không có tốt như vậy, tăng thêm mấy cái trước đưa điều kiện.

Tỉ như hư hao không nhiều, bỏ ra hơn mười ngày, cần vận khí.

Nhưng.

“A a a a… Đúng vậy, hư hao không nhiều…” Hủ Bại du thương bén nhọn cười lên.

Một cái hư hại tiếp cận một nửa Tử Cực Quan, cái này gọi hư hao không nhiều! ? !

Hơn mười ngày! ?

Nếu là ngoại giới hết thảy bình thường lúc, Tử Cực Quan pháp bảo như thế, hư hao chừng phân nửa, cần tu sửa thời gian, bình thường đều lấy năm làm đơn vị.

Mà hơn mười ngày, ngay cả cái kiểm tra tổn thương tình huống đều làm không hết!

“Rất tốt… Rất tốt.” Hủ Bại du thương cúi đầu, trên lưng khối u to lớn cũng tại theo tiếng cười của hắn không ngừng rung động.

“Vu Hoành… Ngươi cảm thấy, Thanh Hà sơn như thế nào? Muốn hay không…”

Bành! !

Tiếng nói chưa xong, lập tức hai người đứng kim loại tháp đột ngột phát ra một tiếng bén nhọn vang động. Phảng phất có thứ gì một chút tách ra.

Hủ Bại du thương lập tức im miệng, không nói, chỉ là trên mặt mỉm cười làm thế nào cũng che không được.

“Hảo hài tử.” Hắn lại lần nữa vươn tay, trong lòng bàn tay, thêm ra một cái tiểu xảo đẹp đẽ quả táo một dạng màu hồng trái cây.

“Nhìn xem cái này… Cái này, có thể tu sao?” Hắn nhẹ giọng hỏi thăm.

Vu Hoành tiến lên một bước, đưa tay cầm lấy cái này màu hồng trái cây.

Trong lòng hơi động, trên mu bàn tay hắn hắc ấn chảy ra hắc tuyến, chui vào trong trái cây.

‘Cường hóa quả táo, phương hướng: Rất nhỏ tăng cường quả táo vỏ ngoài độ cứng.’ hắn tùy ý cho cái mệnh danh.

Đếm ngược cấp tốc nổi lên: 2 tháng 11 ngày 5 giờ 19 phút.

Hơn hai tháng! ?

Dài như vậy?

Vu Hoành trong lòng giật mình, nét mặt của hắn bị Hủ Bại du thương nhìn ra.

“Có thể chứ?” Hủ Bại du thương lại lần nữa truy vấn.

“Độ khó rất rất lớn…” Vu Hoành trầm giọng nói.

Hơn hai tháng, nếu như toàn bộ dùng để khôi phục cường hóa cái này, liền đại biểu cho hai tháng hắn đều dùng không được hắc ấn cường hóa những vật khác, dung hợp cũng dung hợp không được.

Phần này bỏ ra có chút quá lớn.

“Độ khó… Rất lớn! ?” Hủ Bại du thương thanh âm hơi có chút run rẩy.

Hắn kỳ thật đem cái đồ chơi này lấy ra, bản không có ý định ôm lấy hi vọng, chỉ là mang theo một tia gặp may thử nhìn một chút, xem như chỉ đùa một chút. Thật không nghĩ đến… Vu Hoành thế mà cấp ra độ khó rất lớn hồi phục? ? ?

Đây là độ khó vấn đề lớn sao?

Đây là thế mà có thể tu vấn đề! !

Hủ Bại du thương lúc này cảm giác mình mấy vạn năm, tâm tình cảm xúc chưa bao giờ có lớn như vậy ba động.

“Nếu như ngươi thật có thể tu, như vậy… Cần gì?”

“Vật liệu ta nơi đó có, bất quá, ta phải tiêu đại lượng tinh lực thời gian tại thứ này phía trên, ta còn muốn tu luyện.” Vu Hoành nói.

“Nếu như sửa chữa tốt, nơi này, có lẽ. Sẽ trở thành chân chính hi vọng chi địa…” Hủ Bại du thương nói.

“Còn lại ngươi muốn cái gì, ta đều có thể cho ngươi!”

“Tiền bối có thể cáo tri, quáng tinh chân tướng là cái gì? Vạn Tuyết cung, đến cùng ở vào trạng thái gì.” Vu Hoành nhíu mày, nói thẳng hỏi.

“Kỳ thật nói thẳng… Cũng không sao, chân chính Vạn Tuyết cung, sớm đã hủy diệt tại rất nhiều năm trước một lần tinh tai vây g·iết bên trong, Ngọc Tuyết Tử ba người ngược lại là không có c·hết, bọn hắn chỉ là bị ô nhiễm thành Hỗn Độn Thể.”

Hủ Bại du thương không còn giấu diếm, chậm rãi tự thuật lên năm đó chân tướng.

“Ngọc Tuyết Tử là Phong Tuyết Tử sư đệ, cũng là Vạn Tuyết cung nhất mạch sau cùng thân nhân, toàn bộ Vạn Tuyết cung bởi vì đối với tinh tai tác chiến, chỉ còn lại có hai sư huynh đệ.”

Phong Tuyết Tử tu vi cao thâm, rất sớm liền tấn cấp Kim Tiên, thực lực mạnh mẽ không gì sánh được. Mà Ngọc Tuyết Tử tự biết kém, đến nay tu vi cũng mới nhìn xem giới hạn Nhân Tiên.

Nhưng.

“Một lần ngoài ý muốn, Ngọc Tuyết Tử tại đối với tinh tai xuất thủ vây quét bên trong, bất hạnh cảm nhiễm thành Hỗn Độn Thể. Phong Tuyết Tử biết được về sau, cực tốc trở về, kịp thời ngăn trở đối với chủ mạch báo cáo, phong tỏa chặn lại Ngọc Tuyết Tử trở thành Hỗn Độn Thể tin dữ. Hắn đem toàn bộ quáng tinh triệt để bắt đầu phong tỏa, ngăn cách cùng ngoại giới hết thảy liên hệ, vì chính là cam đoan chính mình sư đệ sự tình không cách nào tiết ra ngoài, để tránh dẫn tới chủ mạch sớm giảo sát.”

Hủ Bại du thương thấp giọng nói.

“Hỗn Độn Thể, có cực mạnh ô nhiễm tính, cho nên một khi phát hiện, đều nhất định muốn hình thần câu diệt, triệt để hủy diệt.”

“Nguyên bản Ngọc Tuyết Tử c·hết chắc, hắn không có cơ hội như còn lại Hỗn Độn Thể một dạng, có thể chậm rãi chờ đợi tự hành tiêu hao, cuối cùng hoàn toàn biến mất c·hôn v·ùi. Mà là sẽ bị chủ mạch trong nháy mắt hủy diệt g·iết c·hết. Nhưng hắn sư huynh Phong Tuyết Tử triệt để phong tỏa quáng tinh, dẫn đến chủ mạch căn bản không thể nào biết được Ngọc Tuyết Tử tồn tại, cũng dẫn đến hắn tiêu hủy gián đoạn.”

“Thời gian ung dung, quáng tinh bị phong tỏa mấy trăm năm, ngoại giới cũng tại ngăn ngủi trong vòng mấy trăm năm, phát sinh biến hóa to lớn.”

“Thiên Tôn m·ất t·ích, tinh tai quét sạch, Thanh Hà sơn cùng còn lại thế lực lớn đều tại trong thời gian rất ngắn, liền bị thần bí ô nhiễm tác động đến. Vô số thế lực bị vây g·iết, bị tinh tai quái vật bao phủ. Chỉ có quáng tinh Vạn Tuyết cung, bởi vì nhận hoàn toàn phong tỏa, không có một tơ một hào khí tức tiết ra ngoài, cũng bởi vì bên trong Ngọc Tuyết Tử sớm đã là Hỗn Độn Thể, với bên ngoài quái vật lực hấp dẫn cực thấp, cho nên gặp may vẫn còn tồn tại.”

“Đảo mắt mấy vạn năm đi qua, quáng tinh vẫn còn, mà còn lại phía ngoài hết thảy, sớm đã triệt để hủy diệt. Toàn bộ Thanh Hà sơn Vạn Tuyết cung, cũng thành một cái duy nhất lưu lại tới di vật.”

“Mà lúc này đây Phong Tuyết Tử cũng bởi vì duy trì quáng tinh phong tỏa, tự thân cũng bị ô nhiễm thành Hỗn Độn Thể.

Bởi vì là Hỗn Độn Thể, cho nên bọn hắn đều không có bị tập kích, vây quét, nhưng tương tự là bởi vì Hỗn Độn Thể, bọn hắn chỉ có thể ở dạng này phong tỏa bên trong, chậm rãi chờ c·hết chờ đợi c·hôn v·ùi."

Hủ Bại du thương nói, chạy tới Vu Hoành phía trước, đứng tại đỉnh tháp trên bình đài, nhìn ra xa bên ngoài nhìn không thấy bờ màu vàng đất vụ hải.

"Đây chính là quáng tinh lai lịch. Ngươi, có cái gì muốn hỏi sao?"

"Tiền bối… Ta muốn hỏi, chúng ta là không phải cũng đã bị cảm nhiễm Hỗn Độn Thể rồi?" Vu Hoành nhịn không được nhẹ giọng hỏi.

"Không có. Hỗn Độn Thể truyền bá kỳ chủ yếu là phía trước ba ngàn năm tả hữu, hiện tại đã sớm qua." Hủ Bại du thương trả lời.

"Vậy vãn bối không có vấn đề." Vu Hoành suy nghĩ một chút, trả lời.

"Ngươi biết những này, còn nguyện ý lưu tại quáng tinh a?" Hủ Bại du thương hỏi.

"Vì cái gì không nguyện ý? Sư phụ sư huynh sư tỷ đối với ta rất tốt, liền xem như Hỗn Độn Thể, nếu không lây ta, cũng sẽ không gây bất lợi cho ta, vì cái gì ta không nguyện ý lưu lại?" Vu Hoành hỏi lại.

Hắn lời này ngược lại là trái lại đã hỏi tới Hủ Bại du thương.

"Như vậy buổi tối những cái kia quái dị kiếm tu đâu? Ngươi có sợ hay không?" Hắn suy nghĩ một chút, đổi đề tài.

"Bọn hắn đến từ đây?" Vu Hoành hỏi.

"Bọn hắn chính là đã từng Vạn Tuyết cung đệ tử, tại Vạn Tuyết cung bị hủy diệt chỉ còn lại có Phong Tuyết Ngọc Tuyết hai người trước, nơi này cũng đã từng là một chi phồn vinh thịnh vượng chi mạch. Về sau tinh tai vây g·iết, tử thương thảm trọng, mạch này liền chỉ còn hai người. Đây cũng là Ngọc Tuyết Tử nhìn trúng tư chất tốt đệ tử, nghĩ hết biện pháp

đi tranh thủ nguyên nhân, hắn muốn trọng chỉnh Vạn Tuyết cung nhất mạch.” Hủ Bại du thương trả lời.

“Khó trách, nhưng chỉ cần ta ban đêm không đi ra, bọn hắn đối với ta mà nói cũng không có gì nguy hiểm, không phải sao?” Vu Hoành cũng không thèm để ý.

“…” Hủ Bại du thương nhìn chằm chằm vào hắn một lúc lâu, nhìn ra hắn là thật không thèm để ý.

“Ngươi… Đảm lượng rất lớn… Rất lớn. Ta từ trong lòng ngươi, chưa bao giờ cảm nhận được qua từng tia tuyệt vọng… Sợ sệt. Sợ hãi…” Hắn trầm giọng nói.

“Hi vọng nhất định sẽ đến, tiền bối.” Vu Hoành chân thành nói.

“Thật sao? Vậy ta liền, chờ mong ngươi mang đến hy vọng mới…” Hủ Bại du thương lui ra phía sau một bước, thân hình tựa như như nước gợn nhẹ nhàng dập dờn, biến mất tại nguyên chỗ.

Vu Hoành nhìn chăm chú lên hắn rời đi địa phương, trong lòng không ngừng hồi tưởng đến vừa mới nghe được Vạn Tuyết cung cố sự.

Một cái muốn bảo hộ sư đệ, không để ý đại cục sư huynh, ngược lại đánh bậy đánh bạ, bảo lưu lại tông môn của mình sau cùng một vòng sinh cơ.

Cứ việc cũng tại m·ãn t·ính chờ c·hết, nhưng tối thiểu hắn làm được chính mình muốn làm chờ đợi đến mình muốn một màn kia hi vọng.

Đương nhiên, hắn sẽ không tin hoàn toàn Hủ Bại du thương nói tới nội dung. Rất nhiều chi tiết còn cần xác định chứng thực mới được.

Nhưng toàn bộ logic dây xích coi như hoàn thiện.

Mặt khác.

Vu Hoành cúi đầu, nhìn xem trong lòng bàn tay mình quả táo một dạng hạt giống.

“Cái này nhìn vật rất trọng yếu, cứ như vậy thả ta nơi này?”

Hắc ấn đều muốn sửa chữa hơn hai tháng mới có thể sửa xong đồ vật, bản thân cơ sở tuyệt đối viễn siêu lúc trước hắn tu Tử Cực Quan.

Chương 535: Thể nghiệm (1)

Chân thực Vạn Tuyết cung bên trong.

Trên phế tích, Phong Tuyết Tử ánh mắt bất thiện nhìn chằm chằm Hủ Bại du thương.

“Ngươi vừa mới nghĩ làm gì?”

“Đã các ngươi không coi trọng, còn muốn thanh trừ q·uấy n·hiễu nhân tố, không bằng đưa cho ta làm đệ tử, dạng này không phải tất cả đều vui vẻ a?” Hủ Bại du thương cúi đầu, thanh âm quái dị.

“Đó là trước kia! Hiện tại về sau, ta sẽ coi trọng! Đem ngươi móng vuốt thu hồi đi!” Phong Tuyết Tử âm thanh lạnh lùng nói.

“Còn có, ngươi đem Chu Thiên Quả cho hắn, chẳng lẽ lại còn tưởng rằng hắn có thể chữa trị?”

“Tại sao lại không chứ? Tử Cực Quan là Kim Tiên cấp độ pháp bảo, hắn đều có thể tu sửa, Chu Thiên Quả mặc dù là rất nhiều Thiên Tôn liên thủ nghiên cứu phát minh, nhưng bản thân cũng không tính rất hi hữu, nếu có thể chữa trị, đó mới là lớn nhất hi vọng.” Hủ Bại du thương thấp giọng nói

“Coi như có thể chữa trị, ngươi lại có thể lấy cái gì cùng hắn đổi? Đừng nói cho ta ngươi muốn thừa dịp chênh lệch tin tức chiếm tiện nghi, hợp tác lâu dài, sớm muộn ngươi sẽ bị phát hiện. Huống chi hắn là ta Vạn Tuyết cung nhất mạch đệ tử! Là sư chất ta!” Phong Tuyết Tử trầm giọng nói.

“Ồ? Hiện tại thành ngươi sư chất rồi?” Hủ Bại du thương quái tiếu.

“Nếu không có bất đắc dĩ, ngươi cho rằng ta muốn ra tay thanh trừ nhân tố bên ngoài?” Phong Tuyết Tử trả lời câu.

“Chu Thiên Quả hư hao, cơ bản liền không thể lần nữa sửa chữa sử dụng, đây vốn là duy nhất một lần bảo vật, nhưng nếu thật có thể sửa chữa tốt, vậy đại biểu ý nghĩa… Liền xem như Thanh Hà sơn thời kỳ cường thịnh, cũng đủ để kinh động Thiên Tôn.” Hủ Bại du thương nói, ” cho nên theo này trao đổi, ta sẽ tặng cho hắn muốn nhất một dạng sự vật, giá trị đồng đẳng với thậm chí vượt qua một viên hoàn chỉnh Chu Thiên Quả.”

“Ngươi ngược lại là tài đại khí thô, bất quá trước đó rất nhiều thế lực hạch tâm tài nguyên, bây giờ đều tại trên tay ngươi a?” Phong Tuyết Tử lạnh nhạt nói.

“Không nhiều… Chỉ là một chút xíu.” Hủ Bại du thương cười trả lời.

“Tiếp đó, ta sẽ trọng điểm bảo vệ Vu Hoành hai người, nếu thấy được hi vọng, trước đó ý nghĩ liền không có khả năng lại tiếp tục.” Phong Tuyết Tử trầm giọng nói.

“Vậy ngươi sư đệ Hỗn Độn Thể…” Hủ Bại du thương nói.

“Vu Hoành cùng Toàn Hạc sẽ là ta mạch này hoàn toàn mới người chấp chưởng đợi đến bọn hắn có thể một mình đảm đương một phía, ta cùng sư đệ liền một đạo t·ự s·át.” Phong Tuyết Tử bình tĩnh nói.

Hủ Bại du thương không nói thêm lời, nghe được t·ự s·át, cũng một chút trầm mặc.

“Đúng rồi, Tịnh Nguyên Lô tịnh hóa, đưa tới tinh tai một chút bắn ngược. Cần ngươi tiến về điều tra một hai.” Phong Tuyết Tử đổi đề tài.

“Đã điều tra. Tinh tai chính là như vậy, phản kháng càng mạnh, áp lực cũng càng mạnh, thẳng đến triệt để đưa ngươi đè sập. Bất quá cấp độ này bắn ngược, nhiều lắm là sẽ xuất hiện Hóa Thần cấp độ Thụ Khôi. Coi như nhu hòa.” Hủ Bại du thương trả lời.

“Thụ Khôi khác biệt, mười sáu tôn Hóa Thần kết trận liền có thể đối kháng một vị Phản Hư, tuân theo mười sáu số lượng, mười sáu vị Phản Hư liền có thể đối kháng một vị Đại Thừa,

vô cùng vô tận phía dưới, liền xem như ta, hiện tại thâm hụt quá mức, thương thế quá nặng, Hỗn Độn Thể xâm nhiễm dưới, cũng ngăn không được đại lượng Đại Thừa vây công."

"Lần trước xuất hiện Đại Thừa rồi?" Hủ Bại du thương kinh ngạc hỏi.

"Xuất hiện, Tịnh Nguyên Lô xuất hiện đêm đó, liền có vượt qua năm chữ số Thụ Khôi xâm nhập, bị ta đè ép trở về." Phong Tuyết Tử trầm giọng nói.

"Coi là thật…" Hủ Bại du thương thở dài, "Bọn ta tu sĩ ra một cái Đại Thừa ít nhất cũng phải ngàn năm, lâu là vạn năm, cái này tinh tai lại một hơi có thể xuất động hơn vạn."

"Bất quá đây cũng là cực hạn, cao hơn phi thăng Thụ Khôi tinh tai diễn hóa cũng rất gian nan, số lượng không nhiều, cũng liền ba chữ số, kẹp ở trong đó tiến công. Áp lực còn tốt."

Phong Tuyết Tử thở dốc một hơi.

"Nếu không có lão phu khô mục đến tận đây, bực này cục diện, giải vây cũng dễ như trở bàn tay."

"Nếu ngươi hoàn hảo, tinh tai Ám Lựu Mẫu Thể cũng sẽ tìm tới cửa, đến lúc đó đ·ã c·hết càng nhanh." Hủ Bại du thương cười quái dị nói.

"." Phong Tuyết Tử hừ lạnh một tiếng, không cần phải nhiều lời nữa.

"Lần này, hy vọng có thể hết thảy thuận lợi, không phải vậy ta cũng không muốn lại cùng các ngươi cùng một chỗ, lại vào thời gian loạn lưu, bị phong ấn không biết bao nhiêu năm." Hủ Bại du thương cười thân hình chậm rãi tán đi.

Gặp qua Hủ Bại du thương về sau, Vu Hoành trong lòng đối với quáng tinh tình huống nắm chắc.

Hắn cùng Toàn Hạc trước khi trời tối nhất định trở về phòng an toàn, mỗi ngày tu hành kế hoạch cùng trình tự đều làm nghiêm ngặt quy định.

Dạng này quy tị hạ, hai người tại trên quáng tinh cơ hồ cùng bình thường tông môn tu hành không có gì khác biệt.

Đảo mắt thời gian cực nhanh, hơn một tháng sau…

Ù ù.

Bầu trời mây đen dầy đặc, tiếng sấm cuồn cuộn, giữa tầng mây có rất nhỏ hồ quang điện màu lam thỉnh thoảng thoáng hiện.

Toàn Hạc, Ngọc Tuyết Tử, Bạch Thắng, Hắc Anh, bốn người đứng tại trên đỉnh núi, nhìn qua xếp bằng ở cách đó không xa đỉnh núi Vu Hoành, nhao nhao mặt lộ mờ mịt.

“Không phải… Chính Nhu không phải mới một tháng trước đột phá Trúc Cơ trung đoạn a?” Bạch Thắng mộng bức hỏi.

“Làm sao hiện tại lại phải độ kiếp rồi?”

Hắc Anh lắc đầu: “Hẳn là luyện chế ra pháp bảo gì, đưa tới bảo kiếp a?”

“Không phải, chính là cảnh giới đột phá thiên kiếp.” Ngọc Tuyết Tử lắc đầu.

“Đây là Trúc Cơ hậu kỳ thiên kiếp, uy lực cùng hình thái số lượng đều đối được.”

“…” Ba người một mặt mờ mịt.

“Toàn Hạc sư muội, ngươi bây giờ tình huống như thế nào? Có phải hay không cũng sắp đột phá hậu kỳ?” Bạch Thắng nhìn một chút Vu Hoành, nhịn không được, lại đi xem hướng Toàn Hạc

“Làm sao có thể.” Toàn Hạc cười khổ lắc đầu, “Ta mới đột phá trung kỳ, phía sau độ khó càng lúc càng lớn, cần tích lũy chân nguyên cũng rất nhiều, nào có nhanh như vậy? Ta đoán chừng ta chí ít còn muốn nửa năm trở lên.”

Bạch Thắng Hắc Anh không phản bác được.

Bọn hắn lúc trước từ đó kỳ đến hậu kỳ, trọn vẹn dùng hai mươi năm trở lên!

“Chính Nhu sư đệ, có phải hay không bị cái gì lão quái vật phụ thể rồi?” Bạch Thắng hoài nghi nói.

“Ngươi đang hoài nghi vi sư ánh mắt?” Ngọc Tuyết Tử nhíu mày lại, thanh âm trở nên lạnh.

“Đệ tử không dám!” Bạch Thắng tranh thủ thời gian cúi đầu.

“Bất quá, bọn ta tất cả mọi người chưa thấy qua cấp cao nhất mầm tiên là tình huống như thế nào, có lẽ Chính Nhu sư đệ dạng này cũng là bình thường. Dù sao chỉ là Trúc Cơ kỳ, nhanh một chút cũng không tính là gì.” Hắc Anh suy đoán nói.

Chính lúc này.

Răng rắc!

Ba đạo hồ quang điện màu lam ầm vang đập xuống.

Hung hăng nổ tại Vu Hoành đỉnh đầu.

Nhưng hồ quang điện ngay cả hắn nhục thân đều không có làm b·ị t·hương, liền bị một tầng hơi mỏng kim quang trực tiếp triệt tiêu.

Đó là Cổ Nguyệt Thần Tính suy yếu hiệu quả.

Lúc này Vu Hoành mặc dù vẻn vẹn chỉ là tu sĩ Trúc Cơ, nhưng trên thân nó kỳ kỳ quái quái các loại đặc chất thủ đoạn, tổng hợp điệp gia đứng lên, có thể bộc phát mạnh cỡ nào lực lượng, thật đúng là không rõ ràng.

Một lát sau, Vu Hoành mở mắt đứng dậy, toàn thân chân nguyên tựa như hải triều, hướng phía bốn phương tám hướng khuếch tán một vòng, kéo dài mấy chục mét, mới nhàn nhạt tiêu tán.

Hắn đằng không mà lên, trực tiếp hướng phía Ngọc Tuyết Tử bọn người bên này bay tới.

“Đa tạ sư phụ sư huynh sư tỷ hộ pháp.” Vu Hoành ôm quyền hành lễ nói.

“Xem ra là ổn định. Cảm giác thế nào?” Ngọc Tuyết Tử hơi có chút khẩn trương hỏi.

“Hết thảy còn tốt. Hoàn toàn phù hợp Trúc Cơ kỳ các loại miêu tả. Đột phá cũng rất thuận lợi không có gì trì trệ.” Vu Hoành cấp tốc trả lời.

“Vậy là tốt rồi, liền tốt.” Ngọc Tuyết Tử nhẹ nhàng thở ra. Chủ yếu là Vu Hoành đột phá quá nhanh.

Cái này đảo mắt liền muốn đến Kim Đan kỳ, mà khoảng cách này hắn gia nhập Vạn Tuyết cung vẫn chưa tới một năm.

“Nói đến, sư đệ vừa tới quáng tinh lúc, cũng là Kim Đan đỉnh điểm thực lực. Không nghĩ tới từ đầu tu hành, thế mà cũng sắp đuổi kịp.” Bạch Thắng hơi xúc động.

“Này làm sao có thể so sánh, căn cơ khác biệt đồng dạng là Kim Đan, nhân loại bình thường Kim Đan, cùng cự hình tinh cầu Kim Đan, có thể so sánh sao?” Hắc Anh phản bác.

“Nói cũng phải… Bây giờ sư đệ nếu là đột phá Kim Đan, tuyệt đối so với hắn lúc mới tới mạnh hơn rất nhiều rất nhiều. Cho dù có vô hạn quang tỉnh duy trì cũng có thể nghiền ép.” Bạch Thắng gật đầu.

“Hiện tại Trúc Cơ hậu kỳ, Chính Nhu ngươi tiếp tục lưu lại Sinh Chi Tỉnh biên giới tu hành, liền đã còn thiếu rất nhiều. Kết Đan cần chính là tinh khí thần hoàn mỹ dung hợp ngưng tụ áp s·ú·c tới cực điểm. Đơn thuần gia tăng chân nguyên cùng tăng cường tinh thần, thể chất, đều không đủ. Ngươi bây giờ cần chính là Hỗn Nguyên như một, chỉnh hợp tự thân toàn bộ lực lượng, hóa giải trì trệ, bài trừ trở ngại tạp chất, dung hợp hết thảy.” Ngọc Tuyết Tử chỉ điểm.

“Đệ tử minh bạch.” Vu Hoành trịnh trọng gật đầu.

“Ngươi tiếp xuống tốt nhất đừng tùy tiện gia tăng thể nội lực lượng chủng loại, phàm võ nội lực cái gì trước hết chớ luyện chờ ngươi dung hợp sau lại lấy Kim Đan phụ tu lại càng dễ.” Ngọc Tuyết Tử tiếp tục nói.

“Đúng!”

Ngọc Tuyết Tử được bao nhiêu chỉ điểm xuống một chút đột phá chi tiết, tu quyết vượt qua, cẩn thận kiểm tra Vu Hoành trong thân thể phong ấn tình huống, xác định quang tỉnh không có vấn đề mới hài lòng thuấn di rời đi.

Lưu lại Bạch Thắng Hắc Anh Toàn Hạc ba người, cùng Vu Hoành một đạo, lần nữa tới đến Sinh Chi Tỉnh biên giới.

"Ta trước mang một chuyến đường, sư đệ ngươi nhớ kỹ lộ tuyến về sau, đi vào về sau cũng đừng chạy loạn, chỉ ở khu an toàn tu hành là đủ. Nhớ không?" Bạch Thắng chăm chú.

"Ừm, Bạch sư huynh chúng ta đây là, muốn đi vào Sinh Chi Tỉnh?" Vu Hoành nhìn thấy Bạch Thắng để lộ nắp giếng, một chút đoán được tình huống.

"Vâng." Bạch Thắng gật đầu, "Chỉ dựa vào phía ngoài sinh cơ, muốn Kết Đan còn thiếu rất nhiều. Ngươi cần số lượng, chỉ có đi vào đến chúng ta thiết trí khu an toàn mới đủ."

Hắn một tay nắm pháp quyết, hướng trong giếng một chỉ.

Hô!

Nhất thời, trong giếng nhộn nhạo lên một mảnh lục quang, từng đầu dây leo đồng dạng sợi rễ màu xanh lá phi tốc mọc ra.

Đại lượng sợi rễ phi tốc bện thành một đầu thông đạo màu xanh, kéo dài đến mấy người trước mặt.

"Đi thôi."

Bạch Thắng dẫn đầu tiến vào bên trong.

Hắc Anh sau đó, Vu Hoành cùng Toàn Hạc liếc nhau, cũng đi theo hướng phía trước bước vào trong đó.

Tiếp theo một cái chớp mắt, hai người thấy hoa mắt, trống rỗng xuất hiện tại xanh lục bát ngát xanh tươi bãi cỏ ở giữa.

Chỉ là, cái này trên mặt cỏ cỏ, mỗi một cây đều cao hơn bọn họ ra một mảng lớn.

Một chút cao một chút, thậm chí cùng nhà lầu đồng dạng, đứng sừng sững ở một bên, theo gió lay động.

Không khí chung quanh bên trong, lít nha lít nhít nổi lơ lửng đại lượng màu nâu đen cùng loại hạt giống bồ công anh một dạng hạt tròn vật.

Càng xa xôi giữa không trung, xuyên thấu qua cỏ khe hở có thể nhìn thấy từng đầu hình thể khổng lồ, tựa như Thủy Mẫu màu vàng nhạt quái vật, phiêu phù ở giữa không trung, thật dài sợi rễ kéo xuống đến, một chút một chút đong đưa phi hành.

Vu Hoành ngẩng đầu nhìn đỉnh đầu.

Không có thái dương, chỉ có một đầu vượt ngang bầu trời vết nứt, từ đó phóng xuất ra hào quang màu vàng, chiếu sáng đại địa.

Hắn cúi đầu nhìn một chút mặt đất.

Trên mặt đất không phải đất, mà là màu đen một loại nào đó hạt cát, tinh tế tỉ mỉ dày đặc, ướt át mềm mại.

“Nơi này chính là chúng ta ở trong Sinh Chi Tỉnh thành lập cái thứ nhất khu an toàn, thích hợp Kết Đan đến Nguyên Anh sử dụng, Chính Nhu ngươi bây giờ mặc dù còn chưa Kết Đan, nhưng ngươi là thiên tài, sớm hưởng thụ bên dưới đãi ngộ này cũng không thành vấn đề. Chúng ta trước đó cũng ở nơi đây tu hành qua. Phía sau còn có Nguyên Anh đến Hóa Thần, Hóa Thần đến Phản Hư, từng bước một đi lên tấn cấp tu hành khu an toàn. Nghe nói tông môn còn có cao hơn Nhân Tiên đến Thiên Tiên khu an toàn, nhưng bởi vì quá lâu không có quản lý giữ gìn, sớm đã không an toàn nữa. Sư phụ một người cũng không có cách nào lúc nào cũng tiến về giữ gìn.” Bạch Thắng căn dặn.

“Nếu như các ngươi xâm nhập quá mức, coi chừng chú ý an toàn.”

“Ta mấy lần trước đi qua, truyền tống đến phi thăng tới Tiên cảnh khu an toàn lúc, liền đã có vấn đề. Đoán chừng là lấp ngoài trận pháp tuần hoàn xuất hiện hư hại.” Hắc Anh đề một câu.

Vu Hoành ngắm nhìn bốn phía, thị lực vận đủ, thấy rõ nơi này cực hạn biên giới.

Nơi này đại khái là một cái năm cái sân bóng lớn nhỏ không gian phong bế.

Không gian nội bích, là một tầng hơi mờ bích chướng, có thể nhìn thấy ngoại giới, nhưng không cách nào xuyên qua.

Chương 536: Thể nghiệm (2)

Chương 536: Thể nghiệm (2)

“Đúng rồi, nơi này nếu ngươi nhàn rỗi không chuyện gì, có thể đi biên giới khu giảm xóc, cầm phía ngoài quái vật luyện tay một chút. Nơi này sinh cơ không gì sánh được nồng đậm, ra quái vật đều là Bất Diệt Chi Thể, chỉ có g·iết c·hết nó tinh thần ý thức, mới có thể ngắn ngủi đem nó diệt sát. Nhưng cũng chỉ là ngắn ngủi, nhục thể của bọn hắn rất nhanh lại có thể lại sinh ra ý thức mới, chiếm cứ nhục thân, một lần nữa phục sinh.” Hắc Anh đề một câu nói.

“Minh bạch!” Vu Hoành gật đầu.

“Tốt, khác vụn vặt chính ngươi tìm tòi đi, Toàn Hạc chúng ta đi, ngươi bây giờ còn không thể ở chỗ này ở lâu.” Hắc Anh lôi kéo Toàn Hạc, một lần nữa bước vào sau lưng thông đạo màu xanh, hai người thân ảnh biến mất trong nháy mắt.

“Cẩn thận một chút, nơi này mặc dù có thể luyện thực chiến, phía ngoài quái vật thực lực kém xa còn lại tinh tai quái vật, nhưng cũng thỉnh thoảng xảy ra một chút quái thai. Gặp được không đúng, tranh thủ thời gian lui về khu an toàn!” Bạch Thắng dặn dò.

“Nơi này sư huynh gặp phải mạnh nhất quái vật, là cái gì phương diện?” Vu Hoành hỏi trước tốt hơn hạn.

“Kề bên này cao nhất gặp được Nguyên Anh hậu kỳ mới có thể giải quyết to con.” Bạch Thắng trả lời, “Cùng mặt khác tinh tai, phía ngoài ban đêm du đãng hoang dại quái vật so, nơi này quái vật đặc điểm lớn nhất, chính là huyết nhục!”

“Huyết nhục?” Vu Hoành tựa hồ nghĩ tới điều gì.

“Chính là ngươi suy nghĩ như thế, nếu như nói phía ngoài du đãng quái vật là chiếu mức năng lượng phân chia phổ thông, siêu phàm, bất diệt, nhiễm hóa các loại, như vậy nơi này quái

vật, chủ yếu mạnh là nhục thân, lực lượng, tốc độ, phòng hộ, sinh trưởng, sinh vật độc tính, ngươi hiểu.” Bạch Thăng trầm giọng nói.

“Nếu ngươi không cẩn thận ứng phó, khả năng không kịp thi pháp liền sẽ b·ị đ·ánh thương.”

“Nhục thân sao? Ta hiểu được!” Vu Hoành gật đầu. Hắn nhớ kỹ, phổ thông năng lượng chủ yếu là bình thường vật lý đả kích, bao quát đại bộ phận v·ũ k·hí nóng, 3000 độ trở xuống nhiệt lực công kích, đều xem như phổ thông.

Siêu phàm thì là 3000 độ trở lên, cùng rất nhiều mang theo đặc biệt tính chất năng lượng công kích, hoặc là tinh thần công kích. Giai đoạn này bình thường là Luyện Khí đến Trúc Cơ hậu kỳ nắm giữ chân nguyên đặc thù.

Bất diệt thì có bất diệt tính chất hết thảy năng lượng đều tính trong đó, có thể hoàn toàn khắc chế bất diệt trở xuống hết thảy năng lượng, đem nó thôn phệ, lớn mạnh tự thân.

Đây là Kim Đan đến Nguyên Anh nắm giữ lực lượng đến nhiễm hóa, theo sư phụ Ngọc Tuyết Tử lời nói, đây là Hóa Thần trở lên, mãi cho đến phi thăng nắm giữ lực lượng đặc chất. Khác nhau ở chỗ, cảnh giới khác nhau chỗ nhiễm hóa tốc độ, phạm vi, thời gian dài độ, đều có khác biệt.

Phi Thăng cảnh đại tu sĩ, một giọt pháp lực liền có thể nhiễm hóa một cái tinh cầu. Toàn lực bộc phát, có thể trong nháy mắt hủy diệt một cái hệ hằng tinh tất cả khu vực. Loại này kinh khủng khuếch tán lực, là thoát ly tinh cầu trở thành tinh không người tu hành căn bản nhất năng lực.

Nếu không pháp lực của ngươi nhiễm hóa không đủ, tốc độ quá chậm, ở trong tinh không, muốn công kích đến đối phương, đơn giản chính là ăn người nói mộng.

Người khác có thể cách vài ức cây số viễn trình cho ngươi một bàn tay, ngươi muốn đánh trả… Đến bay cái mấy trăm mấy ngàn năm… . Vậy còn đánh cái cái gì.

Về phần càng phía sau Tiên cảnh, đó là nắm giữ Thiên Nhân Hợp Nhất càng thượng tầng hơn tiên lực.

Theo một ý nghĩa nào đó, mức năng lượng, nhưng thật ra là bất luận một loại nào tu luyện hệ thống sức mạnh, chỗ dùng chung đánh giá phương thức.

Mặc kệ ngươi là cái gì hệ thống, mức năng lượng khác biệt, cơ bản liền có thể xác định thực lực mạnh yếu. Bởi vì đây là lớn giai đoạn chênh lệch.

"Vậy được, vậy ta liền đi trước, chính ngươi thử một chút xem sao."

Giảng giải hoàn tất, Bạch Thắng hiển nhiên vội vã có sự tình của riêng mình, cuối cùng nói tạm biệt dưới, liền quay người chui vào thông đạo, biến mất không thấy gì nữa.

Vu Hoành một người đứng tại chỗ, ngắm nhìn bốn phía.

Hắn dứt khoát khoanh chân ngồi xuống, đỉnh lấy trên đầu vết nứt màu vàng, nhắm mắt tiến hành tu hành.

Tê.

Chỉ một thoáng, chung quanh đại lượng cự hình cỏ xanh mặt ngoài, đều bị hút ra nhàn nhạt hơi mờ sương mù, bay vào trong cơ thể hắn.

Đó là cỏ xanh bọn họ sinh cơ.

Trong không khí trôi nổi vô số màu nâu hạt giống, cũng nhao nhao bay ra sinh cơ, hút vào Vu Hoành thể nội.

Cái này khẽ hấp nạp, hắn liền cảm thấy to lớn khác biệt.

Nơi này sinh cơ mức độ đậm đặc, so với hắn tại Sinh Chi Tỉnh nơi cửa thu nạp, dày đặc không biết bao nhiêu lần.

Hai giờ về sau, Vu Hoành từ thông đạo màu xanh bên trong rời đi, Trúc Cơ hậu kỳ cơ bàn đã hoàn toàn bị rộng lượng sinh cơ chuyển hóa chân nguyên lấp đầy.

Mà tại phải ở bên ngoài, chí ít cần ba ngày thời gian.

Hắn đứng tại Sinh Chi Tỉnh cửa thông đạo, nhìn xem dây leo màu xanh thông đạo cấp tốc khô héo, biến thành đen, sụp đổ

nát một chỗ.

Cấp tốc đem nắp giếng đắp lên.

Vu Hoành lúc này mới chú ý tới, bên ngoài sắc trời đã tối xuống.

Chung quanh rừng cây sâu thẳm, ẩn ẩn đã có bóng người bắt đầu lóe ra hiện.

Hắn đang muốn thuấn di trở về phòng an toàn, nhưng sau một khắc, hắn dừng lại.

Mới đột phá, hắn cũng nghĩ thử một chút, nhìn mình bây giờ cùng những này đã từng Vạn Tuyết cung đệ tử, còn có bao lớn chênh lệch.

Vu Hoành chậm rãi đi phía trái, nhắm chuẩn một đạo trong rừng bóng người đi đến.

Một bước mười mét, liên tục ba bước, hắn cũng đã đến đối phương bên người.

Xùy!

Đây là một tên toàn thân áo bào trắng, làn da phát xanh điển hình kiếm tu quái vật.

Nhìn thấy Vu Hoành trước tiên, liền trong nháy mắt rút kiếm, đâm thẳng.

Khi.

Vu Hoành một tay nắm mũi kiếm, ra bên ngoài kéo một cái.

Trường kiếm rời khỏi tay, nắm đến trong tay hắn.

Bá.

Kiếm quang lóe lên, danh kiếm này tu quái vật ý đồ nhấc tay ngăn cản, nhưng không làm nên chuyện gì.

Tiếp theo một cái chớp mắt, hắn toàn bộ thân thể bị một phân thành hai, triệt để hóa thành hai mảnh.

“Quá yếu!”

Hắn tiếp tục hướng nơi xa đi.

Xùy! Lại là một đạo kiếm quang từ bên trái đâm tới. Tốc độ cực nhanh.

Bất Diệt cảnh năng lượng màu đen quấn quanh ở trên thân kiếm, lần này tới hiển nhiên là cao thủ. Vu Hoành đồng dạng vận khởi Loạn Thần Thiên Mục Công, sương mù màu xám đồng dạng nội lực phụ lên lưỡi kiếm, nghênh tiếp đối phương một chém.

Coong! !

Đối diện trường kiếm rời khỏi tay, bị lực lượng khổng lồ đánh cho bay lên, hướng về nơi xa trong hắc ám.

Bất diệt năng lượng ngược lại là bắt đầu thôn phệ Loạn Thần Thiên Mục màu xám nội lực, nhưng tốc độ rất chậm, căn bản chưa kịp phát lực.

Cầm kiếm kiếm tu gầm nhẹ một tiếng, thế mà một đầu hướng Vu Hoành bổ nhào tới.

Cái này bổ nhào về phía trước không chỉ mang theo bất diệt năng lượng quấn quanh toàn thân, còn ẩn ẩn có chút chương pháp, hiển nhiên cũng là một loại võ học.

Đập tới gần, kiếm tu tay phải cùng nổi lên kiếm chỉ, lấy tay làm kiếm, tốc độ cực nhanh đâm về Vu Hoành mắt trái. Đồng thời một chút lục quang từ sau người nó bay ra, im ắng đánh lén Vu Hoành cái ót.

Cái này từng để cho Vu Hoành không kịp phản ứng phi kiếm lục quang, bây giờ gặp lại, lại là rõ ràng dị thường.

Hắn rút kiếm vận đủ công lực, tùy ý một chút.

Coong!

Lập tức mũi kiếm đánh bay bay tới phi kiếm lục quang.

Đồng thời đùi phải đá một cái, vừa vặn đá trúng đánh tới kiếm tu quái vật, đem nó xa xa đạp ra ngoài.

Vu Hoành cuối cùng nhẹ nhàng quăng ra trường kiếm trong tay.

Xùy một chút, lưỡi kiếm bắn ra, trong nháy mắt trúng mục tiêu còn tại giữa không trung kiếm tu quái vật mi tâm, xuyên qua.

Phốc.

Kiếm tu kia quái vật người còn tại giữa không trung, liền nổ tung hóa thành một đoàn khói đen, biến mất không thấy gì nữa.

“Trước đó còn phản ứng không kịp phi kiếm, hiện tại cũng liền như thế. Xem ra ta tốc độ tăng lên cũng không tệ lắm.” Vu Hoành hài lòng vỗ vỗ tay.

Mắt nhìn chung quanh dần dần tới gần bên trong còn lại kiếm tu quái vật. Hắn suy nghĩ một chút, bây giờ chính mình dùng tốt nhất, chính là lấy Loạn Thần Thiên Mục Công làm căn cơ các loại võ học.

Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp tuy mạnh, nhưng hắn kỳ thật cũng không tu hành đối ứng cường đại võ kỹ. Chỉ là luyện môn chủ này tu pháp làm căn cơ.

Vốn là lấy Loạn Thần Thiên Mục Công làm công kích thủ đoạn, Thanh Vi Tâm Quyết làm phòng hộ chạy trốn thủ đoạn, nhưng bây giờ Loạn Thần Thiên Mục chậm chạp không có viên mãn, Thanh Vi Tâm Quyết vẫn còn tạm dừng trạng thái. Cho nên toàn bộ hệ thống cũng không thành hình.

Vu Hoành cũng chỉ là hơi luyện tay một chút, liền lui về sau đi, không còn xâm nhập.

Nhưng chính đang hắn chuẩn bị thuấn di rời đi.

Một đạo băng lãnh sắc bén sát ý, từ phía sau khóa chặt, đánh gãy năng lực của hắn.

Không gian xung quanh có chút hiển hiện gợn sóng, đó là bị đối phương sát ý nương theo mà đến khổng lồ bất diệt năng

lượng chỗ khuấy động gợn sóng.

Vu Hoành nheo lại mắt, chậm rãi quay người, nhìn về phía sau lưng.

Tại phía sau hắn mười mấy mét bên ngoài, trong rừng cây, đang đứng một tên bộ mặt mọc đầy đốm đen, tay cầm một thanh trường kiếm màu đen áo bào trắng kiếm tu.

Đối phương sắc mặt vẫn như cũ là tái nhợt sắc, hiển nhiên không phải người sống. Là đồng dạng kiếm tu quái vật.

Nhưng, cái này một cái cùng trước đó những cái kia, rõ ràng có khác biệt cực lớn.

Vu Hoành ánh mắt rơi vào đối phương hắc kiếm cuối cùng khói đen năng lượng bên trên.

Phía trên kia bất diệt năng lượng đưa tới không gian ba động, vượt xa trước đó những kiếm tu kia quái vật.

Mang đến cho hắn một cảm giác, đã ẩn ẩn có sư tỷ Hắc Anh một chút khí tức.

Bình tĩnh lại tâm thần, Vu Hoành lẳng lặng nhìn chăm chú lên đối phương.

Chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, tĩnh mịch.

Sinh Chi Tỉnh ngay tại bên cạnh, nhưng lúc này trong đó khe hở thả ra sương mù màu xanh lá, còn không có tới gần hai người, liền bị quái vật này kiếm tu trên thân tiêu tán ra khói đen năng lượng chỗ xâm nhiễm, cấp tốc biến mất không thấy gì nữa.

Vu Hoành nheo lại mắt, hắn Thái Linh Công nội lực thuộc về Bất Diệt cấp bậc, nhưng bây giờ Thái Linh Công bị phong ấn, hắn Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp chân khí, vẫn chỉ là siêu phàm mức năng lượng, đơn thuần liều công lực, hắn tuyệt không có khả năng là đối thủ.

Cho nên, chỉ có nhìn mặt khác bí pháp, thủ đoạn…

Đặc chất cùng kỳ công mới là hắn có thể chiến thắng hạch tâm.

Tâm niệm vừa động, Vu Hoành động thủ trước.

Hắn mắt phải bịt mắt trong nháy mắt bị một đạo tử quang xuyên thấu.

Tử quang vờn quanh màu sắc rực rỡ điểm sáng, lấy thế sét đánh không kịp bưng tai nổ bắn ra mà ra, tựa như một đạo thiểm điện, xẹt qua giữa hai người không gian, trúng mục tiêu đối phương cái trán.

Đây là Hủy Diệt Chi Nhãn năng lực, Cũng là ngoại nhãn tiến hóa thành Tiên Tướng Thiên Mục về sau, hắn lần thứ nhất dùng.

Có khác với mặt khác, ngoại nhãn siêu năng lực, là độc thuộc về bản thân năng lực thủ đoạn, không bị Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp ảnh hưởng, đây là thuần túy do Vu Hoành tự thân tinh khí thần gánh chịu năng lực.

Nói một cách khác, coi như hắn lúc này công lực biến mất, ngoại nhãn Truyền Tống Chi Nhãn cùng Hủy Diệt Chi Nhãn vẫn như cũ còn có thể dùng.

Cho nên mới được xưng là trời sinh siêu năng lực.

Chỉ là Vu Hoành dùng hắc ấn đem nó từ ngoại nhãn kèm theo, biến thành cái gọi là trời sinh.

Phốc!

Tử quang tốc độ cực nhanh, coi như đối diện cũng né tránh không kịp, tại chỗ trúng mục tiêu.

Nhưng tử quang chỉ là đem kiếm tu kia cái trán đánh ra một cái hố nhỏ, rất nhanh liền bị đến tiếp sau phun trào hắc vụ ngăn trở.

Kiếm tu lui ra phía sau hai bước, trong tay hắc kiếm im ắng biến mất liên đới lấy cánh tay của hắn cũng hóa thành hư vô.

Đây là tốc độ quá nhanh, dẫn đến xuất hiện thị giác theo không kịp quỷ dị tình huống.

Trong chớp nhoáng này, Vu Hoành trong lòng kịch chấn, thị lực của hắn bây giờ cũng không phải tu sĩ bình thường, lấy hắn lúc này cường đại thị lực, thế mà đều thấy không rõ đối phương xuất kiếm tốc độ.

Cái này hiển nhiên đã vượt xa khỏi hắn có khả năng ứng phó phạm vi lớn nhất.

Lúc này hắn thiểm điện triệt thoái phía sau.

Đúng lúc này, sư phụ phát hạ Thủy Nghi Cầu bỗng nhiên sáng lên một vòng lam quang. Có tinh mịn phù văn chợt lóe lên.

Coong!

Vu Hoành trước người trống rỗng thêm ra một đạo đen kịt lưỡi kiếm.

Lưỡi kiếm bị kiếm tu tay nắm lấy, bị một tầng hơi mỏng lam quang gắt gao ngăn trở.

Thừa dịp này, Vu Hoành cấp tốc lui lại, kéo dài khoảng cách, thừa dịp đối diện kiếm tu chẳng biết tại sao, không hiểu ngẩn người, hắn vội vàng tâm thần thuấn di.

Xùy!

Một giây sau, hắn đã về tới phòng an toàn cửa ra vào, cấp tốc đẩy cửa vào.

“Lợi hại! !” Hắn không nghĩ tới cuối cùng thế mà ngay cả sư phụ cho bảo mệnh Thủy Nghi Cầu đều bị kích phát.

Thủy Nghi Cầu sở dĩ có thể tại bất cứ lúc nào bất kỳ địa phương nào đều có thể dẫn người truyền tống trở về, cũng là bởi vì nó còn chiếu cố có lâm thời bảo mệnh công năng.

Đây cũng là Vu Hoành dám hơi sóng một chút căn bản. Xem vừa mới giao thủ tình huống.

Hắn càng thêm khát vọng Thanh Vi Tâm Quyết tu hành hoàn thành, hắn hiện tại chính là cùng người khác đổi thương mới có thể thắng. Gặp được cao tầng thứ chính là bị giây.

“Hay là quá yếu, bất quá, vừa mới cái kia hắc kiếm… . Trước đó ở chung quanh đều không có gặp qua, hẳn là quái vật kiếm tu bên trong tính mạnh một cái. Quay đầu có thể hỏi một chút sư phụ. Bất Diệt cảnh giới lực lượng, thấp nhất cũng là Kim Đan cảnh. Ta một cái Trúc Cơ kỳ, chạy tới cùng Kim Đan cảnh quái vật đối với làm, thật sự là có chút.”

Trước kia hắn đọc tiểu thuyết luôn nói thiên tài đều có thể vượt cấp mà chiến, nhưng chân chính chính mình thể hội một chút đến, vượt cấp? Nói nghe thì dễ.

‘Hay là cảnh giới trọng yếu nhất a… . Đột phá, tiếp tục đột phá đi!’ hắn vừa vặn ba môn phàm võ đặc chất đều sắp lấy được. Còn có Loạn Thần Thiên Mục Công, ngoại nhãn sau khi tiến hóa, đối với thân thể cũng có tăng lên tổng hợp cường hóa tư chất hiệu quả.

Bây giờ vừa vặn cùng nhau lại đến một đợt tăng lên.

Tranh thủ tháng sau liền Kết Đan!

Chương 537: Trước mắt (1)

Phù Không Thành, Tuyệt Đối Thiên Bình.

Margaret cung điện.

Một tên toàn thân làn da màu xanh lam già nua pháp sư, tay xử màu vàng nhạt thủy tinh pháp trượng, chậm rãi đi vào cung điện.

“Margaret đã m·ất t·ích bao lâu?” Pháp sư khuôn mặt bình tĩnh, ngắm nhìn bốn phía, lên tiếng hỏi thăm.

“Đã có một thời gian, tuần tra trưởng đại nhân xưng muốn đi điều tra thuyền hàng án m·ất t·ích, rời đi Phù Không Thành đã mấy tháng lâu.” Trong cung điện, một cái đạo thân thể hơi mờ nhỏ nhắn xinh xắn ấu nữ, lơ lửng xuất hiện, cung kính hướng phía lão pháp sư đáp lời.

“Ngươi là vùng cung điện này trí linh, hẳn phải biết nàng cuối cùng tiến về lộ tuyến quỹ tích a?” Lão pháp sư trầm giọng hỏi.

“Thật đáng tiếc, cũng không hiểu biết.” Ấu nữ trả lời, “Tuần tra trưởng đại nhân trước khi đi đặc biệt phong bế hành động của mình quỹ tích máy ghi chép. Ta không có quyền xem xét cũng ghi chép.” Ấu nữ trả lời.

“Phế vật!” Lão pháp sư sắc mặt lạnh lẽo.

“Lucian các hạ, nàng chỉ là cái trí linh mà thôi. Việc cấp bách là tranh thủ thời gian tốt đến cái kia tại xung quanh bộc phát quy mô lớn ba động gia hỏa.”

Một cái toàn thân màu xám đen nam tử cao gầy, xuất hiện lão pháp sư sau lưng.

“Căn cứ viễn trình tính ra, ngay lúc đó mức năng lượng ba động đã đạt đến Bất Diệt cấp độ đỉnh cao nhất.”

“Cấp tám tiêu chuẩn a… Quả thật không tệ… Margaret đ·ã c·hết không oan.” Lão pháp sư ánh mắt càng lạnh hơn.

“Dự Ngôn hệ nói thế nào?”

“Bên kia hay là cái gì cũng không tra được, nhưng căn cứ suy luận vết tích điều tra, chúng ta xác định, Margaret từng tại xuất phát trước, nhận qua Liễu Trì Tuyền pháp sư cảnh cáo. Nàng xuất hành mục đích, khẳng định cùng Liễu Trì Tuyền pháp sư có quan hệ, cả hai nhất định có chỗ liên quan.” Nam tử cao gầy trả lời.

“Liễu Trì Tuyền mới thu người đệ tử, nghe nói kỳ nhân mấy người đồng bạn hảo hữu, cùng Margaret tuần tra trưởng có chút mâu thuẫn.” Nam tử tiếp tục nói.

“Cái kia gọi Khô Thiền hài tử a? Tư chất tâm tính cũng không tệ. Đáng tiếc… . Đứng ở chúng ta mặt đối lập.” Lão pháp sư Lucian xoay người, nhìn xem trống rỗng cung điện.

Trầm mặc hồi lâu, hắn xoay người.

“Dám ở phụ cận tập sát tuần tra trưởng, tội ác cùng cực, nhất định phải nghiêm trị. Trước từ Liễu Trì Tuyền bên này tra được.”

*

*

“Mấy ngày nay ta luôn cảm giác có chút tâm thần có chút không tập trung.”

Hắc Hắc Linh bên trong, Vu Hoành cùng Toàn Hạc ngồi đối diện nhau, ăn mới làm thức nhắm ăn với cơm.

“Tinh thần đạt tới chúng ta như vậy cấp độ, nếu là kiêm tu thuật pháp đủ mạnh, sẽ tự phát sinh ra đối với tương lai một chút bất lợi sự tình dự cảm.” Toàn Hạc kinh nghiệm phong phú, giải thích nói.

“Nói như vậy, ta có thể sẽ gặp được gây bất lợi cho ta sự tình?” Vu Hoành nhíu mày, nhưng hắn cẩn thận hồi tưởng,

xung quanh làm sao cũng tìm không thấy có thể làm cho mình xảy ra vấn đề khả năng.

“Nếu như cảm giác nhạt mà nói, có đôi khi một chút cùng mình tương liên, người mình coi trọng sự vật, xảy ra chuyện cũng sẽ có điều phản ứng.” Toàn Hạc tiếp tục nói.

“Cái này…” Vu Hoành nhíu mày lại, cái thứ nhất nghĩ tới, là chính mình g·iết c·hết Margaret về sau, đưa tới Phù Không Thành phản ứng dây chuyền.

Margaret m·ất t·ích, bị phát hiện đầu tiên là muốn nhất định giảm xóc thời gian, bởi vì nàng làm cấp sáu Áo Pháp sư, thường xuyên ra ngoài, đoán chừng phải chờ tới sau một thời gian ngắn, mới có thể phát hiện nàng thất trách, từ đó mở ra m·ất t·ích điều tra.

Hắn đem suy đoán này nói cho Toàn Hạc nghe.

“Ta lo lắng Phù Không Thành bên kia có thể sẽ ảnh hưởng đến Khô Thiền bọn hắn.” Vu Hoành cuối cùng nói khẽ.

“Do do dự dự, vậy liền lại đi nhìn xem không phải tốt.” Toàn Hạc nói khẽ, “Có sư phụ bọn hắn làm hậu thuẫn, lại đi nhìn xem, thậm chí đem người đều nhận lấy, cũng coi là không tệ biện pháp.”

“Ngươi nói có lý.” Vu Hoành gật đầu.

Hắn bây giờ tu vi đột phá đến Trúc Cơ hậu kỳ, một thân chân nguyên đuổi sát Thái Linh Công không bị phong ấn lúc. Lại tiến đến xem xét một hai, cũng có thể an tâm rất nhiều.

Lúc này Vu Hoành mấy ngụm đem cơm nhét trong miệng, buông xuống bát đứng dậy.

“Việc này không nên chậm trễ, ta đi tìm sư phụ bọn hắn xin phép nghỉ.”

Trong lòng của hắn huyết lai triều cảm giác phi thường cường liệt, đến hắn cấp độ này, một khi xuất hiện bực này cảm giác, tuyệt đối có vấn đề.

Cấp tốc đi ra ngoài, thuấn di đi vào Vạn Tuyết cung, Vu Hoành cùng lão sư nói cảm thụ của mình.

“Huyền Không Nghi cùng Thiên Thuẫn Nghi đều luyện hóa dung hợp?” Ngọc Tuyết Tử hỏi.

“Sớm đã luyện hóa dung hợp.” Vu Hoành gật đầu, cái này hai kiện đệ tử cơ sở pháp khí, hăn sớm tại vừa phát hạ tới ngày ấy, liền luyện hóa dung hợp.

“Vậy liền đi thôi.” Ngọc Tuyết Tử gật đầu, “Lần trước sư huynh sư tỷ của ngươi cho ngươi bùa hộ mệnh, lần này ngươi.”

“Lần này cũng không nhọc đến phiền sư huynh sư tỷ, đệ tử tự hành tiến về.” Vu Hoành nói.

“Không làm phiền bọn hắn, chính là làm phiền vi sư đúng không?” Ngọc Tuyết Tử bất đắc dĩ.

“Nếu biết ngươi muốn đi khả năng g·ặp n·ạn, vi sư sẽ hoàn toàn không làm bất kỳ phản ứng nào?”

“Sư phụ, đệ tử cũng không có như vậy ý tứ.” Vu Hoành vội vàng nói.

“Vậy là ngươi có ý tứ gì?” Ngọc Tuyết Tử hai mắt trừng một cái, “Tốt đừng nói nhảm.”

Hắn một tay đối với Vu Hoành một chỉ.

Một chút màu vàng nhạt phù văn, tại Vu Hoành mi tâm lóe lên liền biến mất.

“Tốt. Đi thôi, như gặp nguy hiểm, chỉ cần hô to…” Ngọc Tuyết Tử dặn dò vài câu, liền phất tay để Vu Hoành đi ra.

Vu Hoành nhớ kỹ khẩu quyết, cảm nhận được trong lòng càng dồn dập rung động cảm giác, lúc này không dám thất lễ, cấp tốc cáo lui.

Trở về phòng an toàn, hắn mấy lần thu thập xong, vẫn là đi bái phỏng sư huynh sư tỷ, sau đó mới khởi động Hắc Hắc Linh, trốn vào phong tai chỗ sâu, biến mất không thấy gì nữa.

*

*

*

Phù Không Thành bên trong · Oss học viện.

Viện trưởng văn phòng.

Liễu Trì Tuyển sắc mặt khó coi nhìn chằm chằm tự tiện xông vào tiến đến một nhóm Áo Pháp sư.

Trong đó cầm đầu, chính là trước đó tiến vào Margaret cung điện Lucian lão pháp sư.

“Lucian pháp sư, coi như ngài là cửu hoàn thành viên, dạng này tự tiện xông vào một vị cao vị pháp sư tư nhân lĩnh vực, cũng nghiêm trọng trái với Phù Không Thành tuyệt đối điều lệ đầu thứ bảy! Pháp sư không gian tư nhân thần thánh không thể x·âm p·hạm!”

Lão pháp sư sắc mặt bình tĩnh, phảng phất không nghe thấy cảnh cáo, đang làm việc trong sảnh chậm rãi dạo bước, phảng phất tuần sát lãnh địa Sư Vương.

“Margaret m·ất t·ích có một đoạn thời gian, ngươi biết không?” Hắn đột nhiên lên tiếng.

“Tuần tra trưởng m·ất t·ích?” Liễu Trì Tuyển một chút minh bạch tính nghiêm trọng của vấn đề. Margaret là trước mắt vị này Lucian thủ hạ thân tín, là dưới trướng hắn nắm quyền thế một thành viên.

Lucian phe phái, tại Phù Không Thành không tính yếu, nhưng cũng không tính mạnh, cho nên một vị tuần tra trưởng nắm giữ thế lực, đối với hắn mà nói cũng không phải không quan trọng gì.

Làm phe phái lãnh tụ, Lucian tại phát hiện Margaret sau khi m·ất t·ích, tất nhiên muốn làm ra ngang nhau phản ứng, dùng cái này đến trấn an dưới trướng hắn còn lại thuộc hạ. Đây là tụ lại lòng người nhất định cách làm.

Liễu Trì Tuyển trong đầu trong nháy mắt lấp lóe nhiều loại đối sách, tại minh bạch mục đích của đối phương về sau, lại đến suy tư đối sách liền đơn giản nhiều.

Lucian mặc dù là cao quý cấp chín Đại Áo Thuật Sư, là nghị hội tối cao một thành viên, nhưng mình sau lưng cũng đứng đấy đồng dạng cấp chín nghị viên, đối phương thẳng như vậy xông Oss học viện, đã coi như là vượt biên giới.

“Ngươi cũng không cần lo lắng, ta chuyến này chỉ là vì điều tra Margaret khi còn sống cuối cùng tiếp xúc tất cả manh mối. Dù sao ta Tuyệt Đối Thiên Bình một vị đường đường tuần tra trưởng m·ất t·ích bỏ mình, nếu là điều tra không ra chân tướng, đối với toàn bộ Phù Không Thành uy tín cũng là một cái cự đại đả kích.” Lucian bình tĩnh nói.

Đối với Margaret c·hết, hắn cũng không thương tâm, mà là càng nhiều bực bội. Hắn rất nhiều quy hoạch, trong đó đều có Margaret nhiệm vụ cùng nhân vật, lần này thiếu đi tuần tra trưởng chức vị tham dự, đến tiếp sau một loạt ảnh hưởng, đều cần một lần nữa xác định.

So với còn lại cấp chín Đại Áo Thuật Sư, tuổi của hắn còn rất nhẹ, nội tình cũng rất nhạt, phía dưới còn có không ít nhìn chằm chằm ánh mắt của hắn, nếu là lần này xử lý, biểu hiện được không đủ hoàn thiện cường thế, đến tiếp sau sẽ dẫn tới đại lượng phiền toái không cần thiết.

Cùng mình đối lập lý niệm phe phái Đại Áo Thuật Sư cũng sẽ không trơ mắt nhìn chính mình thuận buồm xuôi gió xử lý tốt tất cả mọi chuyện.

“Tốt, ta tin tưởng Lucian nghị viên có thể cho ta một cái công chính thái độ.” Liễu Trì Tuyển âm thanh lạnh lùng nói.

“Vậy là tốt rồi, đem ngươi học sinh Khô Thiền kêu đến đi.” Lucian gật đầu.

Đối với Liễu Trì Tuyển phẫn nộ, hắn có thể hiểu được, nhưng đây chính là đánh cái chênh lệch thời gian, Liễu Trì Tuyển phía sau vị kia bây giờ bị việc vặt vãnh cuốn lấy, tạm thời không có cách nào lập tức đến đây, cho nên vì nhân cơ hội này

mau chóng tìm tới manh mối, hắn tự mình dẫn đội đến đây hỏi thăm.

“Tốt!”

Liễu Trì Tuyển sắc mặt tái nhợt, cầm lấy trên bàn thông tin thủy tinh, thấp giọng nói vài câu.

Chỉ chốc lát sau, Khô Thiền đẩy cửa vào, trong tay còn ôm một chồng pháp thuật bút ký.

“Lão sư, ngài gọi ta?” Hắn vào cửa liền thấy được sắc mặt khó coi Liễu Trì Tuyển, trong lòng lúc này nhảy một cái, sau đó lại nhìn thấy sắc mặt mỉm cười Lucian.

“Vị này là.”

Liễu Trì Tuyển đưa tay đang muốn giới thiệu Lucian thân phận.

Đúng lúc này, Lucian bỗng nhiên chỉ một ngón tay.

Xùy!

“Không cần giới thiệu, đi với ta một chuyến chính là.”

Đầu ngón tay hắn sáng lên một chút tử quang, cái kia ánh sáng phi tốc mở rộng, biến thành một tấm to lớn màu tím lưới tia, bỗng nhiên đem Khô Thiền bao phủ trong đó.

Sau một khắc, Khô Thiền toàn thân pháp lực bị phong ấn, thân thể bị lưới tia quấn quanh, nhanh chóng thu nhỏ, hóa thành một đoàn viên cầu hướng Lucian trong tay bay đi.

“Lucian nghị viên! Ngươi! !” Liễu Trì Tuyển kinh hãi, giơ lên pháp trượng, sáng chói vầng sáng màu vàng từ dưới chân hắn sáng lên, cũng hướng bốn phương tám hướng lan tràn ra, kích hoạt toàn bộ văn phòng bên trong pháp trận phòng ngự.

“Pháp thuật phản chế.” Lucian pháp trượng một trận, trong nháy mắt một vòng gợn sóng trong suốt lấy hắn làm trung tâm khuếch tán nổ tung, đem chung quanh trận pháp màu vàng triệt để đả diệt.

“Khô Thiền ta trước hết mang về hiệp trợ đã điều tra, liền xem như Liễu Khê Nhiên đích thân đến, ta cũng là nghiêm ngặt dựa theo pháp luật pháp quy làm việc!” Hắn một tay bắt lấy thu nhỏ Khô Thiền quả cầu ánh sáng màu tím, xoay người rời đi.

“Lucian, đột nhiên chạy đến ta địa phương, bắt ta đồ tử đồ tôn, ngươi đây là muốn cùng Oss học viện công nhiên trở mặt a?” Mới đi ra ngoài, bên ngoài vô số điện quang màu vàng phi tốc từ không trung hạ xuống tới, ngưng tụ thành một đạo dòng điện tạo thành mơ hồ hình người.

“Liễu Khê Nhiên? Ngươi ngược lại là phản ứng rất nhanh. Nhưng ngươi tại phía xa tiền tuyến, hiện tại có thể ngăn không được ta!” Lucian thản nhiên nói.

“Cùng là nghị viên, việc này đến cùng là ai cách làm, chân tướng có thể giấu diếm được phổ thông pháp sư, nhưng không giấu giếm được chúng ta.”

“Thì tính sao? Xuất thủ không thành bị g·iết, ngươi cái này làm hậu trường còn muốn tự mình ra tay giúp đỡ giải quyết tốt hậu quả, ngươi đây là muốn lấy lớn lấn nhỏ hay sao?” Liễu Khê Nhiên âm thanh lạnh lùng nói.

“Đối với chúng ta mà nói, thời không vết tích liếc qua thấy ngay, cái kia xuất thủ h·ung t·hủ đến cùng thân phận ra sao, ngươi cũng có thể tự hành xem xét. Làm trao đổi, ta coi như bắt một cái người của bọn hắn làm bồi thường, đã là khoan hồng độ lượng.” Lucian trầm giọng nói.

“Ngươi không đi bắt h·ung t·hủ, ngược lại là tới bắt ta người, tính toán đợi ta trở về liền hai phái khai chiến a?” Liễu Khê Nhiên cất cao giọng.

“Ta bắt người, là bởi vì lấy người này cùng h·ung t·hủ quan hệ trong đó, người thân nhất, có thể dùng cái này gây nên đến đây, sẽ không đả thương đến ngươi đồ tôn mảy may . Còn phải chăng khai chiến chờ ngươi trở về lại nói! Hiện tại, chỉ là một bộ phân thân có thể ngăn không được ta.” Lucian đưa tay một chỉ, lập tức phía trước Liễu Khê Nhiên hình người ầm vang nổ tan, biến mất không thấy gì nữa.

Một giây sau. Bên cạnh hắn kim quang sáng lên, tựa như bọt khí giống như nổ tung.

Chờ kim quang ảm đạm về sau, người đã biến mất ngay tại chỗ, chỉ để lại Liễu Trì Tuyển các loại lao ra pháp sư tiếng rống giận dữ không ngừng vang lên.

Chương 538: Trước mắt (2)

Chương 538: Trước mắt (2)

Khoảng cách Phù Không Thành mấy trăm triệu cây số bên ngoài, một viên quay cuồng thiên thạch biên giới.

Chung quanh u ám, trống trải vô biên, nơi xa từng khỏa tinh cầu khổng lồ tựa như bowling, quay cuồng chuyển động.

Tê.

Đột nhiên từng mảnh từng mảnh màu sắc rực rỡ sợi tơ trống rỗng hiển hiện, trong sợi tơ, một tòa màu đen bất quy tắc công trình kiến trúc, im ắng bay ra.

Công trình kiến trúc sau khi xuất hiện, quanh thân thải tuyến cấp tốc lại làm nhạt, biến mất.

Răng rắc.

Cửa phòng mở ra.

Một đạo hai mét năm thân cao nam tử khôi ngô, đẩy cửa đi ra ngoài, chậm rãi phiêu phù ở trong bầu trời cao.

Nam tử người khoác đạo bào màu trắng, khuôn mặt ngay ngắn, làn da trắng nõn, mắt phải mang theo bịt mắt màu đen, cả người đầy cơ bắp, coi như đạo bào rộng lớn cũng không che giấu được phía dưới rõ ràng hình dáng.

“Có chút không đúng!” Nam tử chính là vội vã chạy tới Vu Hoành, hắn lúc này tay che tim, trái tim rung động theo đến mảnh khu vực này về sau, ngược lại càng thêm mãnh liệt.

Lúc này cảm giác của hắn lại cùng trước đó khác biệt. Nếu như nói đến nơi này trước đó, chỉ là đơn giản tâm huyết dâng trào, cảm giác có việc phát sinh. Như vậy sau khi đến, một loại

mãnh liệt lúc nào cũng có thể đại nạn lâm đầu cảm giác nguy cơ, ngay tại cấp tốc từ trái tim tỏ khắp toàn thân.

“Chuyện gì xảy ra! ?” Vu Hoành lập tức nghĩ đến sự tình của riêng mình phát, Phù Không Thành bên này Margaret sự tình, vẫn luôn là cái tai hoạ ngầm. Áo Thuật sư thần bí khó lường, các loại kỳ kỳ quái quái pháp thuật cái gì cần có đều có, ai biết có thể hay không lần theo có lẽ có manh mối tìm tới chính mình.

Cho nên Vu Hoành vẫn luôn có lo lắng Khô Thiền Y Y bên này.

Hiện tại xem ra, lo lắng của hắn quả nhiên không sai.

Mặc dù Khô Thiền nói mình cũng có hậu đài. Nhưng thật muốn tương đối, ai mạnh ai yếu coi như ngang nhau hậu trường, cũng là muốn nhìn quyết tâm.

“Hay là đi trước Phù Không Thành nhìn xem Y Y cùng Khô Thiền như thế nào.” Vu Hoành quay người trở về phòng an toàn, khởi động Hắc Hắc Linh, cực tốc hướng phía Tuyệt Đối Thiên Bình phương hướng bay đi xuyên thẳng qua tiến vào phong tai.

Theo một ý nghĩa nào đó, phong tai có cùng loại bước nhảy không gian trùng động tác dụng. Tương tự nguyên tai đều có dạng này công năng.

Mà lúc này, ngay tại trước đó Margaret bị g·iết bầu trời cao khu vực phụ cận.

Một chiếc màu trắng bạc hình lá tàu thuyền, im ắng nổi lên.

Tàu thuyền hai bên đều có mười sáu tên sau lưng mọc lên bạch dực hình người Thiên Sứ, đang ra sức nắm nâng, vỗ phía sau lưng cánh chim, phụ trợ phi hành.

Đầu thuyền.

Lucian cầm trong tay hoàng kim pháp trượng, trên thân cũng đổi một bộ khảm nạm đại lượng hoàng kim phù văn hoa lệ pháp bào, thẳng tắp đứng thẳng, lẳng lặng nhìn chăm chú lên phía trước một mảnh vắng vẻ bầu trời cao khu vực.

“Dựa theo nhìn thấy tượng lai nhìn thấy kết quả, nơi này chính là cái kia Vu Hoành xuất hiện chi địa. Chung quanh hoang vu vắng vẻ, ngược lại là bớt đi ta bố trí pháp trận.”

Phía sau hắn một tòa kim loại màu bạc trong lồng giam, đứng đấy hỗn loạn Khô Thiền.

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm Lucian, trong lòng tràn đầy sợ hãi.

Lucian nghị viên, Phù Không Thành Tuyệt Đối Thiên Bình mạnh nhất chín người một trong, cũng là tại ngũ mới nhất tiền nhiệm hai vị nghị viên một trong, nhưng bây giờ, bực này chỉ có tại trong tin tức mới có thể nhìn thấy đại nhân vật, tầng cao nhất cường giả, thế mà lại đột nhiên xuất thủ bắt chính mình, còn mang theo chính mình đi vào vũ trụ này trong bầu trời cao.

Cấp chín Đại Áo Thuật Sư rốt cuộc mạnh cỡ nào, hắn không biết, nhưng chỉ vẻn vẹn từ lão sư của mình cấp bảy Áo Thuật sư Liễu Trì Tuyền trên thân, hắn liền đã nhìn ra đẳng cấp cao pháp sư khủng bố cùng toàn diện.

Cấp bảy Áo Thuật sư cũng đã bắt đầu liên quan đến thời gian không gian nghiên cứu. Trong vạn vật vô số tin tức, có rất ít có thể giấu giếm được bọn hắn.

Tại rất nhiều pháp sư trong mắt, cấp bảy cùng cấp bảy bên trên, đã xấp xỉ pháp sư bên trong Thần Minh.

Tri thức to lớn dự trữ, cùng siêu cường nhanh chóng phản ứng, cùng khổng lồ cường hãn pháp lực tinh thần, những này đều đủ để để cấp bảy trở lên pháp sư ứng phó bất luận cái gì chủng loại tràng cảnh. Thậm chí còn có thể vặn vẹo thời không, nghịch chuyển cục bộ thời gian.

Mà bây giờ, bực này cường đại đỉnh cấp pháp sư, thế mà lại đột nhiên xuất thủ bắt chính mình.

“Lucian nghị viên, ta muốn, ngài không phải chỉ là để bởi vì Margaret sự tình đến bắt ta đi?” Tỉnh táo lại, Khô Thiền cấp tốc suy tư toàn bộ quá trình, phát hiện mấu chốt trong đó chỗ.

Ngân diệp trên thuyền, Lucian có chút nhíu mày, quay đầu mắt nhìn hắn.

“Ngươi nói không sai. Đây chỉ là một nguyên nhân.”

“Ta chỉ là cái phổ thông kẻ ngoại lai, gia nhập Phù Không Thành cũng không có bao nhiêu thời gian, lại có thể trêu đến ngài đại nhân vật như vậy tự mình xuất thủ. Ngài đến cùng vì cái gì? Có thể hay không để học sinh c·ái c·hết rõ ràng.” Khô Thiền trầm giọng nói.

“Ngươi sẽ không c·hết. Thân là Liễu Khê Nhiên đồ tôn, ta sẽ không g·iết ngươi. Ta bắt ngươi, chỉ là bởi vì đang điều tra Margaret trong quá trình, ta ngoài ý muốn thấy được một chút thú vị đồ vật.” Lucian nheo lại mắt, trong mắt có tựa như cát vàng giống như vô số viên hạt vật tụ hợp tản ra, tuần hoàn qua lại.

“Thú vị đồ vật?” Khô Thiền không hiểu.

“Ta thấy được ngươi bị khảo hạch lúc triển khai ký ức, cái kia gọi Vu Hoành hài tử, năng lực phi thường kỳ diệu…” Lucian bình tĩnh nói.

“Chờ một chút, ký ức không phải hẳn là bảo mật a! ?” Khô Thiền sắc mặt biến.

“Đúng vậy a, nhưng ở ta đôi mắt này trước mặt bất kỳ cái gì bí ẩn cũng không tính là bí mật…” Lucian cười cười.

“Hỏng sắp xếp của ta quy hoạch, cũng nên cho đến đầy đủ bồi thường mới là. Ngươi như vậy, ngươi vị bằng hữu kia, cũng như vậy.”

“Nghị viên các hạ, có biết hay không ta vị bằng hữu kia, cũng là có bối cảnh.” Khô Thiền dừng lại, cấp tốc nói.

“Ngươi có biết nghị hội những người còn lại vì sao ra tay với ta ngậm miệng không nói? Đã lâu như vậy ngoại trừ ngươi tổ sư Liễu Khê Nhiên mở miệng phát ra tiếng, những người còn lại đều ngầm đồng ý ta tự mình xuất thủ.” Lucian nở nụ cười.

“Mảnh này thế giới cũng không chỉ chỉ có ta Tuyệt Đối Thiên Bình một tòa Phù Không Thành . Còn bối cảnh, trên đời này

còn có so chúng ta áo thuật nghị hội càng lớn bối cảnh?" Hắn tiếng cười càng phát ra vang dội.

Đúng lúc này.

Màu bạc tàu thuyền phía trước, trong bầu trời cao, hiện ra mảng lớn màu sắc rực rỡ sợi tơ, sợi tơ phun trào quấn quanh, từ đó chậm rãi mọc ra một cái màu đen tô điểm lấy ngân tinh bất quy tắc kiến trúc.

Chính là Hắc Hắc Linh.

"Tới." Lucian ngưng thần dò xét tòa này phòng an toàn, có chút ngoài ý muốn chính là, lấy thị lực của hắn, thế mà cũng vô pháp triệt để xuyên thấu cái nhà này.

"Không gian giam cầm." Hắn đưa tay một chút.

Trong chốc lát tựa như giống biển cả khủng bố pháp lực, trong nháy mắt đem chung quanh hết thảy không gian triệt để phong tỏa, không cho phép nhảy vọt thoát ly,

Hắc Hắc Linh run rẩy mấy lần, cũng triệt để bất động.

Bên trong Vu Hoành hơi biến sắc mặt, đây là hắn lần thứ nhất gặp được có thể triệt để giam cầm phòng an toàn gia hỏa.

Xuyên thấu qua quan sát cửa sổ, hắn đánh giá chiếc kia màu bạc trên tàu thuyền đứng vững Lucian cùng Khô Thiền, sắc mặt có chút khó coi.

Hắn vừa mới chỉ là ngẫu nhiên Tòng Phong tai bên trong xuyên thẳng qua đi ra, dự định nhìn xem khoảng cách Phù Không Thành vẫn còn rất xa, kết quả… Mới ra ngoài, liền bị lập tức phong tỏa ngăn cản, không cách nào động đậy.

Mà lại, hắn còn từ đối diện trên thuyền, thấy được Khô Thiền bóng dáng.

"Quả nhiên… . Ta dự cảm là đúng." Hắn hít sâu một hơi, bắt đầu suy tư đối sách.

Đầu tiên là khởi động phòng an toàn trận pháp.

Oanh!

Hắc Hắc Linh vù vù mấy lần, liền lại triệt để ợ ra rắm, khởi động không được, không thể động đậy.

Vu Hoành hơi biến sắc mặt, cấp tốc gỡ xuống bịt mắt, đối với bên ngoài màu bạc tàu thuyền.

Hít sâu một hơi, cổ động thể nội toàn bộ chân nguyên, hội tụ tiến vào mắt phải đồng tử.

Tê.

Sáng chói tử quang tựa như mặt trời nhỏ, tại hắn trong mắt phải.

Xùy!

Tử quang nổ bắn ra mà ra, xuyên thấu qua quan sát cửa sổ, bắn thẳng đến Lucian.

Phốc.

Tử quang quỷ dị từ Lucian trước người ngoặt một cái, chủ động tránh khỏi hắn.

Một màn này thấy Vu Hoành cùng Khô Thiền đều trợn mắt hốc mồm.

Bành.

Vu Hoành hai lời không khóa, trở tay liền lấy ra sư huynh Bạch Thắng bùa hộ mệnh, hướng quan sát ngoài cửa sổ ném một cái.

Thông đạo màu đen cấp tốc ngưng tụ, hiển hiện.

Một đạo đạo bào màu trắng bóng người cấp tốc bay ra, cầm trong tay trường kiếm, ngẩng đầu nhìn về phía đối diện.

Chính là Bạch Thắng.

“Sư đệ, lần này lại có. Ngạch…” Bạch Thắng nhìn xem đối diện màu bạc trên tàu thuyền Lucian. Dừng tại giữa không

trung bên trong.

“Sư đệ, cái này ta giống như có chút đánh không lại a…”

“Không có việc gì, sư huynh ngươi đỉnh trước một chút…” Vu Hoành mau mau trả lời.

Chỉ là hắn nói còn không có truyền đi, liền nhìn thấy Bạch Thắng thân ảnh cấp tốc trong suốt, làm nhạt, cùng thông đạo cùng một chỗ hoàn toàn biến mất.

“Trượt trượt, sư đệ ngươi tự cầu phúc đi, cái này ta thật đánh không lại, người ta thế nhưng là nhiễm hóa năng cấp đỉnh tiêm đại lão.” Cuối cùng lưu lại, là Bạch Thắng lúng túng đưa tin nhắn lại.

“Chờ một chút, sư huynh ngươi chạy ta làm sao bây giờ?” Vu Hoành bó tay rồi.

“Cái gì làm sao bây giờ? Sư phụ không cho ngươi vật bảo mệnh a? Sợ cái gì? Mà lại… Hắc hắc.” Bạch Thắng nói còn chưa dứt lời, liền triệt để thanh âm biến mất.

Oanh!

Một giây sau, phòng an toàn ngoài cửa, Lucian trống rỗng thoáng hiện tới gần, cầm trong tay pháp trượng, lơ lửng bất động.

“Vu Hoành tiểu hữu đúng không? Đừng sợ, Margaret t·ham n·hũng ngu xuẩn, c·hết chưa hết tội, ta thân là nó lão sư, chịu liên quan trách nhiệm. Lần này ta đến đây, cũng không phải là hỏi tội, mà là thay Margaret đối với ngươi tạo thành phiền phức cùng khốn nhiễu, lần nữa bồi thường.”

“Ừm? ?” Vu Hoành vô cùng ngạc nhiên.

Trên thuyền Khô Thiền cũng một mặt mộng bức.

“Tiểu hữu có yêu cầu gì có thể nói thẳng, có thể thỏa mãn, ta tận lực thỏa mãn. Cũng coi là vì bất thành khí Margaret đền bù một hai.” Lucian thở dài nói.

“Nghị viên các hạ ngài…” Khô Thiền ở hậu phương đang muốn cao giọng hỏi thăm, lại đột nhiên cảm giác bên người lồng giam bỗng nhiên tiêu tán.

Lucian thế mà bắt hắn cho thả.

“Không cần phải sợ, bản nhân không có ác ý, nói đến, ta đã từng là Agris tiền bối trung thực người sùng bái, đối với Cứu Thế Chi Chu, cũng coi như có hiểu rõ.” Lucian cười nói, “Sở dĩ dùng bực này phương thức ngăn lại tiểu hữu, chỉ là muốn xin mời tiểu hữu giúp lão hủ một vấn đề nhỏ.”

“Pháp sư các hạ muốn hỗ trợ cái gì?” Vu Hoành dừng lại, trầm giọng hỏi.

“Lão hủ muốn mời tiểu hữu tiến về ta chi Cửa Sổ Ánh Sáng tu dưỡng một hai, trợ giúp lão hủ sửa chữa một vật…” Lucian thấp giọng nói.

“Như tiểu hữu có thể thành công sửa chữa tốt, Margaret sự tình ta dốc hết sức giải quyết, đoạn tuyệt hết thảy hậu hoạn.”

“Như không sửa được đâu?” Vu Hoành hỏi.

Lucian không có trả lời, chỉ là cười cười.

Hiển nhiên đáp án rất rõ ràng, Áo Thuật sư tuyệt đại đa số đều là cực kỳ lý trí người, nếu là không có giá trị hiện ra, hậu quả không cần suy nghĩ nhiều.

“Đúng rồi, đây cũng không phải là chỉ là ta một người ý tứ, còn đã bao hàm toàn bộ Tuyệt Đối Thiên Bình còn lại ba vị nghị viên ý tứ. Nếu ngươi có thể thành công sửa chữa tốt, ngươi sẽ thu hoạch được chúng ta bốn người hữu nghị.”

Vu Hoành trầm mặc xuống, não hải phi tốc chuyển động.

“Ta không dám hứa chắc có thể sửa chữa tốt, nhưng chỉ có thể thử nhìn một chút.” Hắn trầm giọng nói.

“Ta tin tưởng năng lực của ngươi.” Lucian hài lòng gật đầu, đây mới là hắn mục đích thực sự.

Áo Thuật sư có rất ít xử trí theo cảm tính người, như Liễu Trì Tuyển cùng Margaret như thế cực ít.

Lợi ích, mới là liên hệ các Áo Thuật sư lớn nhất mối quan hệ.

Về phần bắt người, bất quá là cố ý biểu diễn cho một ít tồn tại nhìn mà thôi.

Chương 539: Trước mắt (3)

Chương 539: Trước mắt (3)

Nhìn phía xa b·ị b·ắt Khô Thiền, nhìn nhìn lại trước mắt ngoài cửa khuôn mặt hiền hoà Lucian.

Vu Hoành trong lòng rất rõ ràng đối phương chỉ là mặt ngoài khách khí, kì thực hay là chơi uy bức lợi dụ bộ kia.

Nếu là đối phương hảo ngôn đối đãi, hắn có lẽ có thể nguyện ý xuất thủ chữa trị, nhưng bây giờ dùng một bộ này uy h·iếp hắn, vậy đối phương liền đánh sai chủ ý!

Tình huống hiện tại là, nếu như kêu gọi lão sư, tới có phải hay không đối phương đối thủ, dù sao cấp chín áo pháp, rốt cuộc mạnh cỡ nào, ai cũng không rõ ràng. Mà lại đối phương hay là bốn người, còn có hư hư thực thực có thể mượn lực Phù Không Thành áo pháp tháp pháp sư pháp trận các loại.

Phong hiểm rất lớn.

Vu Hoành cân nhắc mấy tức, lúc này sảng khoái gật đầu.

“Tốt, ta đáp ứng ngài, đi sửa như lời ngươi nói thứ gì.”

“Tốt, vậy ngươi đi ra, ta mang ngươi tới.” Lucian mỉm cười nói.

“Vậy không bằng tiền bối muốn tu đồ vật đưa vào?” Vu Hoành phản đạo.

“Xem ra ngươi vẫn là không tin ta.” Lucian vẫn ngắm nhìn chung quanh, “Ngươi là có hay không đang chờ ngươi lực lượng sau lưng ra tay cứu viện? Vô dụng, nơi này láng giềng Phù Không Thành, pháp lực của ta có thể bị phóng đại mấy lần. Vô luận là ai đến, kết quả cuối cùng đều như thế.”

Hắn thấy được Vu Hoành trên thân Thanh Hà sơn đạo bào, nhưng cũng không thèm để ý, Thanh Hà sơn sớm đã là diệt tuyệt tại mấy tỉ năm trước siêu cổ đại thế lực, đừng bảo là Thanh Hà sơn, chính là còn lại cùng nó cùng loại ngang hàng siêu cổ đại thế lực, bọn hắn đều từng tiến vào di chỉ, tìm tới qua còn sót lại bảo vật

Từ Khô Thiền khảo hạch lúc lưu lại ký ức đến xem, trước mắt tiểu gia hỏa xác thực phía sau có một nguồn lực lượng, có thể đánh g·iết Margaret, coi như không tệ.

Nhưng… Nếu như có thể sửa chữa tốt bọn hắn lấy được như thế bảo vật linh kiện, bốn người bọn họ lực lượng đem trên phạm vi lớn đạt được tăng lên!

“Tiền bối mà nói, vãn bối tự nhiên tin tưởng, chỉ là, cái này sửa chữa, cũng là cần tài liệu quý hiếm cùng tài nguyên, còn muốn tận mắt thấy sửa chữa vật thể sau mới có thể hạch chuẩn tính toán.” Vu Hoành cấp tốc nói.

“Cái này hiển nhiên, đã ngươi không muốn ra đến, vậy ta liền ngay cả ngươi vật nhỏ này cùng một chỗ dẫn đi tốt.” Lucian nụ cười trên mặt không thay đổi, pháp trượng lại lần nữa ở trong hư không nhẹ nhàng dừng lại.

Một vòng gợn sóng trong suốt, từ dưới chân hắn nở rộ ra, đem phòng an toàn toàn bộ bao quát đi vào.

‘Cấp tám áo pháp: Không Gian Thiết Hoán khởi động.’

Một đạo trí linh tiếng máy móc, từ hắn bên người vang lên.

“Xin mời thiết lập mục tiêu.”

“Mục tiêu là Philips vành đai thiên thạch.” Lucian trả lời.

Nhất thời, phòng an toàn chung quanh hiển hiện đạo đạo ngân bạch quang văn, từng cái sáng tỏ ký hiệu trống rỗng hiển hiện, có chút chuyển động, vờn quanh phòng an toàn hình thành trận pháp.

Không gian phong tỏa cấp tốc bị giải trừ, mới không gian truyền tống bắt đầu ấp ủ.

Phốc!

Đúng lúc này.

Vu Hoành chỗ phòng an toàn một cái run rẩy, thế mà hư không tiêu thất tại chỗ cũ.

Lucian không những không giận mà còn cười.

“Vô dụng, ta đã tại ngươi chung quanh bố trí xuống Thời Không đạo tiêu, vô luận ngươi như thế nào ẩn tàng, đều sẽ bị đạo tiêu gửi đi sẽ vị trí cho ta. Không cách nào thoát ly, không cách nào né tránh.”

Hắn pháp trượng ngừng một lát.

Lại là một vòng gợn sóng màu bạc, từ pháp trượng đỉnh khuếch tán mà ra, rất nhanh tác động đến phòng an toàn vị trí chỗ ở.

Một giây sau.

Phòng an toàn run rẩy, bị cưỡng ép từ c·ách l·y thái bức đi ra.

Nhưng để Lucian ngạc nhiên là, phòng an toàn nội bộ hoàn toàn yên tĩnh, tựa hồ một.

Đột nhiên hắn cảm giác được cái gì, quay đầu nhìn mình cưỡi tàu thuyền.

“Thú vị.” Trên mặt hắn lại lần nữa lộ ra dáng tươi cười.

Trên tàu thuyền nguyên bản bị vây Khô Thiền, lúc này thế mà bị giải khai trói buộc.

Vu Hoành không biết làm sao mặc qua tàu thuyền trận pháp phòng hộ, xuất hiện ở bên trong, đem người cứu ra.

Hai người sánh vai, thân hình đang nhanh chóng làm nhạt biến mất, hiển nhiên đã tiến vào truyền tống rời đi trạng thái.

“Không có sóng pháp lực, không có năng lượng ba động, vẻn vẹn chỉ là thời không tự nhiên vặn vẹo lấp lóe?” Lucian trong

mắt cát vàng phi tốc lưu chuyển, trong nháy mắt đã đoán được Vu Hoành sở dụng năng lực loại hình.

“Xem ra lưu lại ngươi lý do lại thêm một cái…” Hắn pháp trượng nâng cao, trong miệng lần thứ nhất bắt đầu niệm tụng chú văn.

Trầm thấp quái dị âm tiết, từ lên trong miệng bay ra.

Sau một khắc. Nguyên bản đã bắt đầu tiến vào truyền tống trạng thái Vu Hoành cùng Khô Thiền, thế mà bị cưỡng ép lôi kéo trở về, thân hình cấp tốc khôi phục ngưng thực.

“Truyền Tống Chi Nhãn b·ị đ·ánh gãy!” Vu Hoành trong lòng run lên, nhưng cũng không kinh hoàng, đối phương là cấp chín Đại Áo Thuật Sư, vô luận làm đến trình độ gì phản kích đều là có thể hiểu được.

Truyền Tống Chi Nhãn đánh lén lấp lóe, cứu người rời đi, là hắn có thể nghĩ tới phương pháp tốt nhất.

Lúc trước lần thứ nhất sử dụng Truyền Tống Chi Nhãn, hắn liền trực tiếp truyền tống vào Vạn Tuyết cung trong trận pháp, dẫn tới lão sư xuất hiện cảnh cáo, sợ trận pháp phản kích.

Vừa mới hắn quả quyết lợi dụng đặc tính này, ý đồ cứu người, đáng tiếc, vẫn là thất bại.

Đứng tại trên tàu thuyền.

Vu Hoành nắm chặt Khô Thiền tay, nhìn về phía Lucian.

“Ngươi không phải nói ngươi có hậu đài a?” Hắn thấp giọng hỏi Khô Thiền.

“Hậu trường ra tiền tuyến thu thập vật liệu đi. Lão sư ta ngăn không được hắn.” Khô Thiền cười khổ.

“Cũng tức là nói, ngươi bên kia không đáng tin cậy rồi?” Vu Hoành im lặng.

“Cũng không trở thành, một hồi chính ngươi có thể đi thì đi, không cần phải để ý đến ta, ta nhiều lắm là b·ị b·ắt một trận, có

lão sư ta chỗ phe phái xuất động, chẳng mấy chốc sẽ bị buông ra. Nhưng ngươi khác biệt.” Khô Thiền truyền âm nói.

“Đi là không còn kịp rồi…” Vu Hoành thở dài.

Khô Thiền sững sờ, còn muốn nói điều gì.

Đột nhiên hai người bên người kim quang lóe lên, Lucian đã trống rỗng thuấn di trở về, trở lại tàu thuyền đầu thuyền

“Như vậy cũng tốt, bớt đi ta cho ngươi mở thả trên trận pháp thuyền, đi thôi. Dẫn ngươi đi nhìn xem ta cần sửa chữa bảo vật.” Hắn cười nói, “Ngươi cũng đừng lo lắng, kỳ thật chúng ta hi vọng ngươi nếm thử sửa chữa, không phải bảo vật bản thân, mà là bảo vật một cái trong đó linh kiện nhỏ. Còn lại bộ phận chúng ta đều tự hành đã sửa xong, duy chỉ có linh kiện này…”

“Ta có thể hỏi thăm, nếu như không sửa được… Các ngươi dự định xử trí như thế nào ta?” Vu Hoành nhẹ giọng hỏi.

“Ta tin tưởng năng lực của ngươi, không sửa được, chỉ là đại biểu thời gian không đủ nhiều, chỉ cần chúng ta cho ngươi đầy đủ thời gian, ngươi nhất định không có vấn đề.” Lucian cười trả lời.

Lần này Vu Hoành không nói.

Đối phương đây là hạ quyết tâm, chỉ cần hắn không sửa được, liền không để cho hắn rời đi.

“Tiền bối, ta muốn nhắc nhở ngài một chút. Nếu là ta trong một thời gian ngắn không có khả năng trở về Cứu Thế Chi Chu, có thể sẽ gây nên một chút phiền toái không cần thiết cùng phản ứng dây chuyền.” Vu Hoành trầm giọng nói.

Kỳ thật tại xác định đối phương không có ý định tổn thương hắn về sau, hắn liền không có trước đó lo lắng như vậy.

Tại tiến một bước xác định Khô Thiền bên kia cũng sẽ không có nguy hiểm về sau, tâm tình của hắn cũng cấp tốc trầm tĩnh lại.

Đối với Lucian, đối phương từ đầu tới đuôi coi như khắc chế, cũng chưa xuất thủ công kích làm b·ị t·hương chính mình.

Cho nên lúc này hắn mới có thể mở miệng nhắc nhở.

“Phiền phức? Ngươi nói là Agris tiền bối?” Lucian cười cười, “Vị kia sớm đã biến mất không biết bao nhiêu năm, không cần để ý. Mà lại, coi như nó giờ này khắc này xuất hiện, nắm giữ áo pháp so với chúng ta bây giờ thay đổi rất nhiều lần hệ thống, cũng không chịu nổi một kích. Nếu không có đỉnh lấy Tinh Thần tên tuổi, kỳ thật Agris tiền bối thực lực hẳn là rất sớm đã bị xếp tới ghế chót.”

Hắn nhẹ nhõm nói, một bên pháp trượng một trận. Truyền tống pháp thuật lại lần nữa khởi động.

Trí linh phát ra chương trình hóa thanh âm nhắc nhở.

Vầng sáng màu vàng vây quanh toàn bộ tàu thuyền, bắt đầu lấp lóe, tiến vào truyền tống trạng thái.

Một giây.

2 giây.

3 giây.

Đông!

Vầng sáng làm nhạt, biến mất.

“Ừm?” Lucian sững sờ, lại lần nữa pháp trượng một trận.

Màu vàng nhạt vầng sáng lần nữa sáng lên, toàn bộ tàu thuyền lại lần nữa tiến vào truyền tống trạng thái.

Rất nhanh, 3 giây sau.

Đông!

Lại là một tiếng vang trầm.

Thuyền lại lần nữa dừng lại, đứng im bất động.

Lucian không tin vào ma quỷ, lại lần nữa kích phát vầng sáng màu vàng.

Đông.

Lần này 3 giây đều không đếm, trực tiếp mới vừa sáng lên liền trong nháy mắt dập tắt.

.

Lucian ánh mắt sắc bén.

Cấp tốc thả ra cảm giác.

Phốc một chút, hắn bỗng nhiên quay người, nhìn về phía sau lưng.

Chỉ gặp tàu thuyền hậu phương, hắc ám trong bầu trời cao, không biết lúc nào, không hiểu xuất hiện một đầu mấy tầng lầu cao đen kịt cự tích.

Cự tích màu đỏ như máu to lớn hai mắt, an tĩnh bình hòa nhìn chăm chú lên hắn. Ở trên cao nhìn xuống, nhưng không có bất kỳ nhìn xuống khinh miệt.

Cự tích một cái móng vuốt, lúc này chính nắm tàu thuyền cái mông, cưỡng ép đem nó đánh gãy truyền tống trạng thái.

Rất hiển nhiên, vừa mới một tiếng kia đông vang động, chính là móng vuốt kẹp lấy tàu thuyền phát ra v·a c·hạm.

"… Agris… Tiền bối?" Lucian thân thể một chút căng cứng, nụ cười trên mặt từ từ biến mất.

"Ngươi mới vừa nói cái gì tới?" Agris ở chỗ này hình thể mặc dù đã rút nhỏ vô số lần, nhưng vẫn là so với tàu thuyền lớn thêm không ít.

"Ta không nghe rõ, có thể lặp lại lần nữa a?"

Lucian biểu lộ nghiêm túc lên, nheo lại hai mắt màu vàng óng, nhìn chằm chằm đối diện Agris.

Hắn dư quang quét đến Vu Hoành chính mang theo Khô Thiền ra bên ngoài lặng lẽ bay đi.

Hắn muốn ngăn trở, nhưng toàn thân pháp lực bị đối diện Agris hoàn toàn kiềm chế lại, căn bản rút không ra một tia dư lực đến xử lý chuyện khác.

“Tiền bối làm gì biết rõ còn cố hỏi? So với chúng ta mới tấn cấp kẻ đến sau, ngài trừ bối phận lớn một chút, còn có cái gì đáng giá tự hào chỗ?” Hắn nắm chặt pháp trượng, bên người tầng tầng lớp lớp trận pháp màu vàng lập thể hiển hiện, triển khai, sau đó không ngừng điệp gia.

Tầng mười, trăm tầng, ngàn tầng, vạn tầng!

Vô số trận pháp phù văn, dày đặc đến bện thành một bộ xán lạn áo giáp màu vàng óng, bao trùm tại toàn thân hắn, bộc phát ra tựa như như mặt trời quang mang.

“Cho nên ta mới ghét nhất các ngươi những này không biết tự lượng sức mình người mới.” Agris thở dài một tiếng.

Oanh! !

Trong chốc lát, thân hình hắn lóe lên, màu đen đuôi dài thiểm điện đập trúng Lucian, hai người trong nháy mắt biến mất tại chỗ cũ.

Chỉ để lại tàu thuyền trôi nổi giữa không trung, mất đi người thao túng, chỉ có thể dừng ở nguyên địa.

Vu Hoành thở hắt ra.

“Đi thôi, thừa dịp tên kia không có trở về.” Kỳ thật trước đó hắn liền nhận được Agris sắp đến đưa tin. Đây cũng là hắn dám truyền tống ra ngoài thử cứu người mấu chốt.

Đáng tiếc, vẫn là thất bại. Truyền Tống Chi Nhãn năng lực xác thực rất mạnh, nhưng đối phương phản ứng quá nhanh.

“Lần này quả nhiên là… .” Khô Thiền bị hắn buông tay ra, hoạt động bên dưới cánh tay, cười khổ. Hai người đang muốn rời đi.

Lại đột nhiên trước mắt kim quang lóe lên.

Lucian thế mà lại một lần nữa thuấn di trở về. Pháp trượng không nói hai lời đối với hai người một chỉ.

Hắn lúc này mặt mũi tràn đầy tiều tụy, một con mắt sưng thành gấu trúc, mặt không có chút máu, hai đầu cánh tay hiện đầy lớn nhỏ không đều miệng máu. Đùi phải còn khập khiễng, không ngừng tại hướng xuống thuận áo choàng rỉ máu.

Hiển nhiên vừa mới bị Agris mang đi cái này mấy giây bên trong, hắn tao ngộ khó có thể tưởng tượng khủng bố ẩ·u đ·ả.

Chương 540: Trước mắt (4)

Chương 540: Trước mắt (4)

“Đi!” Lucian quát khẽ một tiếng.

Kim quang lóe lên.

Ba người thuấn di biến mất tại chỗ cũ.

Ngao! !

Sau đó tàu thuyền bên ngoài, một đầu so thuyền lớn mấy chục lần to lớn Hắc Tích, lóe lên mà hiện, mở to huyết hồng đồng tử, một móng vuốt ầm vang đập trúng tàu thuyền.

Ầm ầm! !

Tàu thuyền tại chỗ bạo tạc, tính cả chung quanh Dực Nhân cùng một chỗ hóa thành hỏa cầu màu trắng, tiến bắn chung quanh.

Hiển nhiên hắn chậm một bước.

“Xem ra ta áo pháp hệ thống xác thực cần đổi mới…” Agris thanh âm trầm thấp, ẩn ẩn mang theo một tia lửa giận.

Hắn cũng là không lo lắng Vu Hoành an nguy.

Bởi vì…

Khoảng cách tàu thuyền vài giờ ánh sáng bên ngoài, nơi nào đó trong bầu trời cao.

Một đạo tuyết trắng đạo bào tóc đen đạo nhân, tay thuận xách trường kiếm màu trắng, lẳng lặng nhìn xem vừa mới thuấn di tới Lucian ba người.

“So với dự tính thời gian, các ngươi chậm 0.7 giây.” Ngọc Tuyết Tử sắc mặt bình tĩnh, đưa tay nhìn xuống đồng hồ.

“! ? ! !” Lucian hai mắt trợn to, nhìn thấy tương lai hai mắt màu vàng óng trong nháy mắt co rút lại thành hai cái điểm sáng màu vàng óng, gắt gao nhìn chằm chằm trước mắt áo bào trắng đạo nhân.

Hắn vừa mới… Hoàn toàn không có phát giác được nơi này có người tồn tại! !

Làm sao có thể! ! ?

Hắn nhìn thấy tương lai là toàn bộ Phù Không Thành đẳng cấp cao nhất cố hóa pháp thuật, liền xem như mặt khác Phù Không Thành, cũng đều là so với hắn cấp độ thứ nhất phỏng chế bản, duy chỉ có hắn. Bởi vì trời sinh chủng tộc thiên phú, hậu kỳ tăng thêm đại lượng bồi dưỡng cường hóa, mới đạt tới như vậy độ cao.

Nhưng bây giờ…

Lucian không biết vì sao, khi nhìn đến trước mắt nam tử mặc bạch bào này trong nháy mắt, liền cảm giác tim đập trong nháy mắt gia tốc, kịch liệt như trống trận, kiềm chế mà đáng sợ.

“Các hạ ngăn lại chúng ta… Là có ý gì! ?” Hắn cố nén trong lòng khó chịu, trầm giọng truyền âm nói.

“Ngươi bắt lấy đồ đệ của ta muốn đi cho ngươi sửa thứ gì… Ngươi nói ta cản ngươi làm gì?” Ngọc Tuyết Tử lãnh đạm nói.

“.” Lucian thân thể run lên, trong nháy mắt nghĩ đến một mực thái độ bình tĩnh Vu Hoành.

Hắn quét mắt Khô Thiền, phát hiện gia hỏa này giống như hắn kh·iếp sợ không thôi, sau đó lại ánh mắt mới rơi trên người Vu Hoành.

Quả nhiên. Vu Hoành lúc này sắc mặt bình tĩnh, tiến lên mấy bước, hướng phía đối diện người áo bào trắng kia cúi người chào.

“Chính Nhu, gặp qua sư tôn.”

“Ngươi ngược lại là nhanh, mới đi ra ngoài liền kích phát ta đưa cho ngươi ấn ký. Bên ngoài hiện tại cũng nguy hiểm như vậy sao?” Ngọc Tuyết Tử nhìn một chút Lucian, nghi hoặc hỏi.

“Cũng không trở thành, chỉ là vừa vặn đụng vào.” Vu Hoành bất đắc dĩ nói.

Hắn mới đến bên này, lập tức liền bị Lucian ỷ vào nhìn thấy tương lai, phát hiện tung tích tọa độ, sau đó mới tại bầu trời cao cuối cùng bị nửa đường chặn đứng.

“Sự tình chính là hắn gây ra?” Ngọc Tuyết Tử nhìn một chút Lucian, hỏi.

“Đúng vậy…” Vu Hoành còn muốn cẩn thận giải thích.

Nhưng sau một khắc.

Ông!

Lucian trên thân áo giáp kim quang đại tác, tiêu tán ra vô số Kim Xà hội tụ đến hắn phía trước, hình thành một vệt kim quang chói mắt ba mét trường mâu.

Đồng thời trường mâu cuối cùng ẩn ẩn có tầng tầng lớp lớp không gian bị bóp méo đâm rách ra rất nhỏ chỗ thủng.

Đại lượng khác biệt không gian tiêu tán ra khí tức, cũng toàn bộ quấn lên trường mâu thân mâu.

“Cấp chín áo pháp: Tạo Vật Chi Mâu.”

Chờ thanh âm của trí linh vang lên, thanh trường mâu kia liền toàn thân run lên, thân thể vờn quanh leo lên một đầu màu trắng bạc trường xà.

Trường xà mắt đỏ sáng lên huỳnh quang.

“Đi!”

Lucian hét lớn một tiếng.

Xùy! !

Tạo Vật Chi Mâu bỗng nhiên biến mất không thấy gì nữa, sau một khắc, bay thẳng Ngọc Tuyết Tử, ở tại trước người chỗ mi tâm lấp lóe nổi lên.

Kim mâu đỉnh kích động từng vòng từng vòng phá toái nhiễm hóa hết thảy ý cảnh, trực tiếp âm vang đâm vào Ngọc Tuyết Tử chỗ mi tâm.

Phốc.

Ngọc Tuyết Tử cả người tựa như bị gió lớn ào ạt, đạo bào kéo về phía sau kéo kích động.

Hắn nguyên bản tuấn tú khuôn mặt, lúc này cấp tốc bành trướng, biến hình, dữ tợn.

Từng đạo khoa trương cơ bắp màu đen đường cong, từ trên thân nó hiển hiện biến lớn, lít nha lít nhít, một cái chớp mắt liền khiến cho phổ thông gầy yếu thân hình, thổi hơi bành trướng, biến thành cao hơn mười mét khủng bố khổng lồ khôi ngô hình người.

Tê!

Mái tóc màu đen không gió mà bay, tựa như vật sống giống như tự hành tránh thoát dây tóc, rối tung sau lưng, tựa như vô số hắc xà, bay múa quấn quanh.

Tiếp theo một cái chớp mắt, đè vào Ngọc Tuyết Tử mi tâm kim mâu, toàn thân hiển hiện vô số vết rạn.

Soạt một chút. Kim mâu phá toái.

Vô số mảnh vỡ màu vàng như mưa rơi tản ra, phá toái sát na, Ngọc Tuyết Tử người đã xuất hiện tại Lucian trước người, tay phải một thanh bóp ở tại cái cổ.

Tê! !

Vô số hơi mờ màu xám sinh cơ, từ trên thân Lucian tuôn trào ra.

A! !

Hắn toàn thân kim quang lấp lóe, ý đồ giãy dụa, nhưng tất cả kim quang đều bị một cổ vô hình lực trường cưỡng ép áp chế, thậm chí cũng không thể thoát ly nó chung quanh thân thể nửa mét phạm vi.

“Rất lâu không có hấp thu như vậy sạch sẽ nhân chi sinh cơ. Tê…” Ngọc Tuyết Tử sảng khoái ngẩng đầu lên, thở dài một hơi hắc khí.

“Chính Nhu, ngươi phải nhớ kỹ, thân là ta Thanh Hà sơn đệ tử bất kỳ cái gì dám can đảm hướng chúng ta ra tay người, đều là tà ma. Đem tà ma chi sinh cơ chuyển hóa làm tự thân chi chiến lực, mới là sáng phái tổ sư sáng lập bản môn pháp môn bản ý. Chúng ta đối kháng tinh tai, tịnh hóa tinh tai đồng dạng cũng muốn gánh vác tịnh hóa nội bộ tà ma trọng trách.” Ngọc Tuyết Tử mở ra miệng đầy màu đen răng nanh miệng rộng, lộ ra một cái khủng bố vặn vẹo dáng tươi cười ôn hòa.

“… Là…” Vu Hoành toàn thân rét run, cứ việc Ngọc Tuyết Tử cũng không phải là nhằm vào hắn xuất thủ, nhưng loại này tự nhiên tản ra khủng bố trường bức xạ, vẫn như cũ để hắn tâm thần cứng ngắc, tựa như thân ở vũng bùn, vô luận là tư duy vận chuyển hay là thân thể động đậy, đều khá khó khăn.

Hắn không phải không gặp qua hình thể khổng lồ đối thủ, cũng chưa từng ở trong chém g·iết lẫn nhau xuất hiện lòng mang sợ hãi.

Mà lúc này, thân thể cùng ý thức dị thường, để hắn ý thức đến, cái này rất hiển nhiên là sư phụ tự nhiên thả ra thực chất lực trường ảnh hưởng.

Nhìn xem tại sư phụ trong tay, thân thể đang nhanh chóng gầy yếu đi xuống Lucian, mắt thấy trên người hắn sinh cơ càng ngày càng ít.

Vu Hoành đang muốn lên tiếng thuyết phục.

“Ngươi, đến cùng, là cái gì! ! ?” Lucian giãy dụa lấy, gắt gao bắt lấy cổ trước cánh tay tráng kiện.

Đứt quãng pháp lực màu vàng ở trên người hắn không ngừng lấp lóe, nhưng căn bản là không có cách rung chuyển cánh tay khủng bố sức nắm.

“Không cần g·iết c·hết a?” Ngọc Tuyết Tử tựa hồ nhìn ra Vu Hoành ý nghĩ. Nhẹ nhàng buông tay ra mặc cho Lucian vô lực trôi nổi mở.

“Không cần thiết, người này ngay từ đầu cũng không có ý định tổn thương đệ tử.” Vu Hoành hồi đáp.

Hắn cũng không phải là người hiếu sát, Lucian mặc dù làm việc lỗ mãng vô lễ, nhưng xác thực không đối hắn tạo thành tổn thương.

“Thôi được. Ấn ký của ta chỉ đủ đi ra như thế một lần, ngươi chỉnh đốn xuống tàn cuộc liền tranh thủ thời gian trở về đi.” Ngọc Tuyết Tử gật đầu, cuối cùng mắt nhìn Lucian.

“Bất kể như thế nào, làm cho ngươi kích hoạt ấn ký, để cho ta đi ra một chuyến, cũng không thể đi không được gì một lần.”

Xùy!

Ngón tay hắn nhọn như kiếm bàn nhẹ nhàng vạch một cái, lập tức đem Lucian cánh tay phải một chút chặt đứt, nắm ở trong tay.

“Cái này coi như lợi tức tốt.”

Trong lúc vô thanh vô tức, Ngọc Tuyết Tử trong tay cánh tay phi tốc hóa thành màu xám sinh cơ sương mù, bị nó triệt để hút vào miệng mũi, tiêu tán trống không.

“Về sớm một chút.” Ngọc Tuyết Tử cuối cùng vứt xuống một câu, cả người trong nháy mắt co vào, một giây liền thu nhỏ hóa thành một điểm đen, điểm đen lại lóe lên, triệt để không thấy.

Thẳng đến hắn triệt để rời đi, Khô Thiền toàn thân kéo căng trạng thái mới dám từ từ trầm tĩnh lại.

Hắn toàn thân là mồ hôi, sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên cũng là bị vừa mới Ngọc Tuyết Tử hù dọa.

“Ngươi đừng bảo là, vừa mới cái kia, chính là ngươi về sau bái lão sư.” Khô Thiền hòa hoãn dưới, ngẩng đầu nhìn về phía Vu Hoành, trong ánh mắt lộ ra một cỗ khó có thể tin.

“Lão sư bình thường, không phải như thế…” Vu Hoành trầm mặc dưới, cười khổ giải thích.

“Hắn là cái rất ôn hòa, đối với đồ đệ rất chiếu cố cao nhân đắc đạo.”

“… A… Ôn hòa.” Khô Thiền quay đầu nhìn về phía còn tại rên thống khổ Lucian.

Lucian sinh cơ bị hút đi quá nhiều, lúc này toàn thân làn da khô quắt, pháp lực lúc ẩn lúc hiện, khuôn mặt vặn vẹo, còn đã mất đi một cánh tay.

Nếu không phải nó pháp trượng bên trong tựa hồ có một cỗ lực lượng thần bí tại gian nan duy trì tính mạng của hắn.

Chỉ sợ ngay cả lúc này bên ngoài bầu trời cao chân không hoàn cảnh, đều có thể đem hắn đè ép nổ tung.

“Có người đến.” Vu Hoành đột nhiên thu đến Agris đưa tin.

“Ngươi nên rời đi. Phù Không Thành bên này về sau tốt nhất ít đến.”

“Lão bản… Ngươi bên kia như thế nào?” Vu Hoành hỏi.

“Còn tốt, vị tiền bối kia vẫn còn chứ?” Agris thấp giọng hỏi.

“Đã đi.” Vu Hoành nghe được đối diện cẩn thận từng li từng tí. Rất hiển nhiên, Agris đối đầu sư phụ Ngọc Tuyết Tử, chênh lệch cũng rất rõ ràng. Bằng không hắn sẽ không thái độ như thế.

“Vậy là tốt rồi…” Agris rõ ràng nhẹ nhàng thở ra.

“Ta mặc kệ ngươi cùng vừa mới vị kia là quan hệ thế nào, nơi này cho ngươi một cái đề nghị… . Tận lực thiếu để vị kia ra ngoài rời đi Phượng Nhãn!”

“Vì cái gì?” Vu Hoành nhíu mày.

“Thanh Hà sơn… Vị kia cũng mặc Thanh Hà sơn đạo bào, hiển nhiên là thời đại trước còn sót lại cao thủ. Thế lực này thành phần, phi thường phức tạp. Nhưng hậu thế vô luận thế lực nào, đối với nó đánh giá đều không thế nào tốt. Tất cả lịch sử nghiên cứu học giả, đều đem Thanh Hà sơn chỗ thời đại, xưng là tinh không hắc ám thời kỳ. Nội dung cụ thể, ngươi có thể cho ngươi đồng bạn đi thăm dò, ta chỗ này liền không tỉ mỉ nói. Ngươi chỉ cần biết, Thanh Hà sơn vô luận tại chính nó thời đại, tại sau này tất cả thời đại, đều không có thanh danh tốt, là được rồi.”

Vu Hoành muốn phản bác, nhưng hồi tưởng bên dưới vừa mới sư phụ Ngọc Tuyết Tử diễn xuất tác phong, lập tức trầm mặc.

Lúc này Khô Thiền đã thi pháp cho Lucian ngừng mất máu, tạm thời đem nó bảo vệ chờ đợi đến tiếp sau cứu viện.

“Ngươi cần phải đi, ta thông tri lão sư bọn hắn, Phù Không Thành cao tầng lập tức tới ngay.” Khô Thiền trầm giọng nói.

Vu Hoành gật gật đầu, đang muốn truyền tống rời đi, nhưng nhìn thấy còn tại tham gia Lucian.

“Chờ một chút, ta bị gia hỏa này một đường uy h·iếp tới, cứ đi như thế chẳng phải là quá không có lời.”

Hắn nhìn về phía Khô Thiền.

Người sau không rõ ràng cho lắm về nhìn xem hắn.

“Đừng lo lắng, ta liền cùng hắn trao đổi thứ gì.” Vu Hoành trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười.

Sau mười phút.

Hắc Hắc Linh bên trong, ngoài cửa sổ phong tai thải tuyến mãnh liệt lưu động.

Vu Hoành ngồi ở trong phòng tu luyện, ngắm nghía trong tay một đôi con ngươi màu vàng óng, trên mặt lộ ra hài lòng dáng tươi cười hắn trước khi đi dùng chính mình cường hóa một đôi ngoại nhãn, cho Lucian đổi con mắt.

Một đôi mắt mà thôi, tin tưởng đối phương sẽ không để ý điểm ấy nho nhỏ tổn thất.

Dù sao hắn cũng từ sư phụ trong miệng cứu được đối phương một mạng, còn không phải trắng trợn c·ướp đoạt, chỉ là trao đổi.

Đeo lên Tử Cực Quan, Vu Hoành vận chuyển Loạn Thần Thiên Mục Công, bắt đầu hấp thu hai mắt màu vàng óng bên trong đồng lực.

Lần này đi ra, kỳ thật từ Agris cùng hắn âm thầm truyền tin bắt đầu, hết thảy liền sẽ chỉ là hữu kinh vô hiểm.

Duy nhất để hắn không nghĩ tới, là lão sư Ngọc Tuyết Tử chân chính bộc phát thực lực sát na.

Như thế trạng thái, thật là Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp Tiên Nhân cảnh trạng thái a?

Vu Hoành trong lòng lâm vào trầm tư.

Chương 541: Đan (1)

Chương 541: Đan (1)

‘Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp bên trong, tựa hồ cũng không nâng lên sẽ sinh ra tương tự thân thể biến hóa, đây là một môn cơ sở tăng lên mức năng lượng công pháp, nếu là cần công thủ thủ đoạn, nhất định phải mặt khác tự mình tu luyện. Có lẽ, lão sư chỉ là vừa tốt tu luyện có thể biến thân công phạt bí thuật.’

Vu Hoành mang theo Tử Cực Quan, trong lòng tìm cho mình cái lý do.

Từng tia từng sợi đồng lực từ Tử Cực Quan bên trên truyền lại xuống tới.

Nhưng truyền thâu tốc độ cực chậm, có lẽ là mức năng lượng chênh lệch, Vu Hoành rõ ràng tự thân cấp độ cùng Lucian chênh lệch có chút lớn, có thể hấp thu đến đồng lực thế là tốt rồi.

Hắn lơ đễnh, bình phục lại tâm tình, tiến vào tu hành trạng thái.

Phòng an toàn ở tại điều khiển dưới, tự hành hướng phía quáng tinh phương hướng bay đi, không bao lâu liền biến mất ở mênh mông phong tai thải tuyến bên trong.

Thời gian cực nhanh, đảo mắt chính là mấy tháng đi qua.

Quáng tinh một chỗ núi tuyết đỉnh núi.

Gió lạnh gào thét, bốn phía vân khí tỏ khắp, mông lung thấy không rõ nơi xa.

Vu Hoành một mình xếp bằng ở đỉnh núi, toàn thân lập loè nhàn nhạt bạch quang, đồng thời có hơi mờ cự hổ hư ảnh bao khỏa chung quanh hắn, hình thành hộ thuẫn.

Không biết qua bao lâu, quanh người hắn bạch quang phi tốc hóa thành điểm sáng, hội tụ đến hắn chỗ mi tâm, hình thành một đạo tựa như Tam Tiêm Kích giống như ấn ký màu trắng, khắc sâu vào trong đó.

Bạch quang biến mất.

Vu Hoành toàn thân cũng phát ra lốp bốp xương cốt giòn vang.

Đột nhiên hắc ấn từ trên mu bàn tay chảy ra một đạo hắc tuyến, chui vào nó mi tâm, một giây về sau, lại từ mi tâm chảy ra, trở lại hắc ấn bên trong.

Ngay sau đó một đạo mới nhắc nhở lặng yên truyền vào Vu Hoành não hải.

‘Tự chất tăng lên đạt tới chất biến, ngươi thu hoạch được đặc chất; Tiên Thiên Chi Thể.’

‘Tiên Thiên Chi Thể (công pháp tu luyện so với người bình thường cao hơn một tầng, tốc độ cực nhanh, trời sinh kinh mạch huyệt đạo không cái gì trì trệ trở ngại, bách mạch câu thông. Đối với tu luyện cần kinh mạch huyệt đạo loại hình công pháp, có hay không cần đả thông bình cảnh liền có thể đột phá hiệu quả đặc biệt.) ‘

‘Quả nhiên!’ Vu Hoành khóe miệng khẽ nhếch, nhịn không được lộ ra một vòng dáng tươi cười.

Hắn từ khi cầm tới Lucian Hoàng Kim Nhãn về sau, liền mỗi ngày siêng năng hấp thu, lại thêm chính hắn ngoại nhãn mới đến cường hóa liên đới lấy trái lại kéo theo toàn thân chỉnh thể tăng lên.

Loạn Thần Thiên Mục Công thông qua đem công lực đưa vào ngoại nhãn, tiến vào rèn luyện về sau, lại trở về trở về lưu chuyển toàn thân, cải tạo toàn thân, dạng này tuần hoàn, tại trong mấy tháng này, đem hắn thân thể lại một lần nữa cải tạo thành càng mạnh tư chất.

Môn công pháp này mặc dù căn cơ kém xa Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp, nhưng ở phản hồi cải tạo bên trên, có tự nhiên

kỳ diệu hiệu quả.

‘Ta dự liệu được sẽ lại tăng lên nữa tư chất, ngược lại là không nghĩ tới sẽ có được ngoài định mức một cái đặc chất, bất quá vừa vặn, đặc chất lại lần nữa đầy mười cái, lại có thể tiếp tục dung hợp.’

Lần trước Loạn Thần Thiên Mục kết hợp Hủy Diệt Chi Nhãn hiệu quả, vẫn như cũ tấc công chưa lập, cái này khiến Vu Hoành dần dần đối với môn này át chủ bài sinh ra không tốt ấn tượng.

Bởi vì từ thu hoạch được môn này át chủ bài về sau, hắn liền vô dụng chùy thứ nhất hoà âm, giải quyết chiến đấu qua.

Suy tư một lát, hắn đứng dậy niệm động thuấn di, sau một khắc liền xuất hiện ở chính mình trong phòng an toàn.

Lại lần nữa khoanh chân ngồi xuống.

Vu Hoành nhắm mắt, tiến vào não hải.

“Công kích hay là kém quá nhiều. Cương Quyền cùng Liệt Hổ Hình, tại cùng cao thủ lúc giao thủ, cơ bản không dùng được, đối phương căn bản sẽ không chờ ta dọn xong tư thế, phần lớn là thuấn di xuất thủ, chớp mắt liền giải quyết chiến đấu. Cho nên, hai hạng này trước hòa tan lại nói, dù sao lập tức ba môn phàm võ công pháp đặc chất cũng nhanh đến tay.”

Phía sau hắn chọn ba môn tầng thứ cao hơn phàm võ, cũng tại đạo tức lôi chuyển tự động tu luyện dưới, sắp tiếp cận viên mãn.

Mặc dù đạo tức lôi chuyển chỉ có tám thành tốc độ tu luyện, nhưng không chịu nổi thời gian lâu dài, đã qua mấy tháng, lại thêm hắn tự thân tư chất không ngừng tại bị cải tạo tăng lên.

Có này tốc độ cũng coi như bình thường.

Lúc này, Vu Hoành tại không gian não hải bên trong, đưa tay đem Cương Quyền cùng Liệt Hổ Hình, hai cái quang cầu hướng ở giữa cùng nhau.

Phốc.

Hai cái quang cầu cấp tốc sát nhập dung hợp thành một cái có chút mang một ít màu bạc chùm sáng.

Đồng thời hắc ấn đếm ngược nổi lên: ‘11 giờ 24 phút’ .

‘Còn tốt không tính lâu.’

Vu Hoành hài lòng gật đầu, rời khỏi không gian não hải.

Xếp bằng ở trong phòng an toàn, hắn thở hắt ra, đứng dậy, Truyền Tống Chi Nhãn trong nháy mắt bắt đầu dùng.

Xùy.

Một giây sau, trước mắt hắn dần hiện ra mảng lớn sơn lâm rậm rạp.

Trước mặt mấy mét chỗ, chính là thông hướng Sinh Chi Tỉnh bên trong điểm an toàn nắp giếng.

Xốc lên nắp giếng, Vu Hoành một tay nắn ấn quyết, hướng phía trước một chỉ.

Lập tức vô số màu xanh lá cành từ trong giếng phi tốc tuôn ra, bện thành một cái màu xanh nhạt thông đạo cửa vào.

Vu Hoành thong dong đi vào trong đó.

Tiến vào thông đạo, thấy hoa mắt, phía trước sáng tỏ thông suốt.

Một mảnh hai tầng lầu cao cỏ xanh xuất hiện tại trước mắt hắn, vài đóa bồn tắm lớn nhỏ hoa trắng nhỏ, tại trong đó theo gió nhẹ nhàng lay động.

Sư tỷ Hắc Anh chính ôm một thanh hai người cao bao nhiêu to lớn đen cái kéo, tại đối với một đóa hoa trắng tu bổ hình dạng.

Nhìn thấy Vu Hoành từ thông đạo đi tới, nàng xa xa hướng bên này phất phất tay, lại tiếp tục ôm cái kéo tu bổ cánh hoa.

“Sư tỷ hôm nay tại sao lại đến thu thập cánh hoa rồi? Không phải hôm trước mới hái qua một lần a?” Vu Hoành thuần thục

đi ra thông đạo, tại trên mảnh đất trống này tìm tới thuộc về mình bồ đoàn màu xám, khoanh chân ngồi xuống đi.

Mảnh này đất trống nhỏ, chung quanh dùng dây leo màu xanh bện thành rào chắn, cản ra một mảnh ước chừng sân bóng rổ lớn nhỏ chỗ trống trải. Trên mặt đất tách ra trưng bày mấy cái bồ đoàn, theo thứ tự là Vu Hoành, Toàn Hạc, Hắc Anh ba người sở dụng.

Lúc đầu Hắc Anh rất sớm liền không cần đến nơi này sinh cơ, chỉ là gần nhất nói là muốn thu thập hoa gì cánh nát, thỉnh thoảng trở lại tới sửa kéo vật liệu, mang về tựa hồ đang luyện tập luyện đan.

"Đừng nói nữa, ngày hôm qua cái kia một lò lại phế đi." Hắc Anh trên gương mặt xinh đẹp lộ ra nghĩ lại mà kinh chi sắc, "Lần này ta kiếm một ít trở về, miễn cho tấp nập vừa đi vừa về quá phiền phức."

"Sư tỷ luyện là cái gì đan? Có thể nói một chút a?" Vu Hoành bắt đầu tu luyện hấp thu chung quanh sinh cơ, ngoài miệng thuận miệng hỏi một câu.

"Là Nhuận Hoạt Đan, ta và ngươi sư huynh trong thân thể bộ phận cơ giới bộ kiện, thường cách một đoạn thời gian liền cần phục dụng một viên, cạm đoan bôi trơn, không phải vậy tu luyện cùng sinh hoạt đều sẽ thụ ảnh hưởng." Hắc Anh tùy tiện giải thích nói.

…

"…" Vu Hoành hiểu ngay lập tức, lại đi nhìn đứng tại trên cỏ xanh Hắc Anh, người sư tỷ này mặc vào một thân váy dài màu đen, lúc này đứng tại chỗ cao, lộ ra một đôi trắng bóc đôi chân dài, bên trong tựa hồ đều không mặc gì…

Góc độ này chói mắt xem xét, ít nhiều có chút không lễ phép.

Vu Hoành lập tức dời đi ánh mắt.

"Đúng rồi, sư tỷ, ngài còn nhớ rõ đột phá Kết Đan thời điểm, có cái gì đặc thù dấu hiệu?" Hắn nói sang chuyện khác hỏi.

“Dấu hiệu? Chính là toàn bộ tinh thần, công lực, đều dung hợp đến đan điền, sau đó chính là loại kia… Ân, quên bản thân, quên hết mọi thứ, nội tâm trống rỗng, lơ lửng không cố định, chỉ có một cái ý niệm trong đầu, đó chính là Kết Đan.”

Hắc Anh nói nói, bỗng nhiên cảm giác một tia kim quang từ phía dưới chiếu xạ đi ra.

Nàng buông xuống cái kéo, cúi đầu xem xét.

Chỉ gặp vừa mới còn tại nói chuyện với mình Vu Hoành tiểu sư đệ, lúc này chính diện cho an tường, hai mắt nhắm nghiền, toàn thân làn da tựa như hoàng kim chế tạo, hiện ra nhàn nhạt màu vàng huỳnh quang.

Mà nhìn kỹ lại, Hắc Anh phát hiện cái kia màu vàng huỳnh quang, toàn bộ là từ Vu Hoành phần bụng chỗ xuyên suốt mà ra.

Nơi đó, một viên mặt trời nhỏ màu vàng giống như hạt tròn vật, chính chậm rãi chuyển động, chung quanh có vô số phù văn dây xích chậm rãi chuyển động.

“Cái này…” Hắc Anh ngây ngẩn cả người. Buông xuống cái kéo, nhảy xuống, cùng vừa vặn rơi xuống Vu Hoành trước người mấy mét chỗ.

Nàng cúi đầu quan sát tỉ mỉ tiểu sư đệ.

Đưa tay ở tại trước mặt quơ quơ.

Không có phản ứng.

“Không phải đâu…” Hắc Anh nuốt nước miếng một cái.

“Cái này, tựa như là, tại Kết Đan! ?”

Năm tháng! ! Mới năm tháng a! ! Tiểu sư đệ tiến vào Trúc Cơ kỳ mới nửa năm không đến, thế mà liền muốn Kết Đan! ! ?

Hắc Anh đầu óc một chút ông một tiếng, trong nháy mắt có chút tê dại.

Nàng cả người đứng tại chỗ, con mắt chăm chú nhìn Vu Hoành, liền nhìn hắn có thể hay không Kết Đan thành công!

Nàng năm đó bỏ ra mười năm mới gian nan thành tựu tu sĩ Kim Đan, mà bây giờ… Tiểu sư đệ cái này mẹ nhà hắn nửa năm cũng chưa tới! !

Trên đời này còn có thiên lý sao! ? A! ! ?

Hắc Anh khuôn mặt có chút vặn vẹo, hận không thể mình mới là lúc này ngồi xuống Kết Đan Vu Hoành.

Nàng hiện tại Nguyên Anh hậu kỳ tu vi đã kẹt không biết bao nhiêu năm, muốn tiến vào Hóa Thần, thời gian còn xa xa khó vời.

Mà nhìn Vu Hoành tốc độ này, sợ không phải trong vòng trăm năm liền có thể vượt qua chính mình mấy vạn năm khổ tu?

Nghĩ tới đây, Hắc Anh liền không khỏi trong lòng một cỗ tà hỏa lặng yên tuôn ra.

Nàng ngửa mặt lên trời thở mạnh mấy cái, thật vất vả đè xuống trong lòng không ngừng tuôn ra đố kỵ, lại cúi đầu.

Bạch!

Hai cặp con mắt một chút rơi vào trên người nàng.

Sư phụ Ngọc Tuyết Tử cùng sư huynh Bạch Thắng, không biết lúc nào, đã đến chung quanh.

Hai người biểu lộ nghiêm túc, nhìn chằm chằm Hắc Anh.

“Cách xa hắn một chút, ngươi khoảng cách quá gần, có thể sẽ q·uấy n·hiễu được ngươi sư đệ đột phá!” Ngọc Tuyết Tử trầm giọng nói.

Hắc Anh nhìn một chút năm mét bên ngoài Vu Hoành, khuôn mặt vặn vẹo. Cái này gọi gần?

Chỉ có thể lui về sau mười mấy mét.

“Sư phụ…” Nàng bất đắc dĩ nói.

“An tĩnh, ngươi sư đệ tại đột phá, có thể hay không hiểu chút sự tình, đừng nói chuyện!” Ngọc Tuyết Tử nâng tay lên bất mãn nói.

“Không tệ không tệ, đến an tĩnh.” Bạch Thắng ở một bên liên tục gật đầu.

“Ngươi cũng im miệng!” Ngọc Tuyết Tử một bàn tay đánh vào Bạch Thắng trên trán, “Giọng lớn như vậy, trong lòng mình không có điểm số sao! ?”

Lúc này luôn luôn tính tình bình hòa Ngọc Tuyết Tử, ánh mắt thế mà mang theo từng tia từng tia khẩn trương.

Nửa năm không đến… Vu Hoành thế mà liền bắt đầu Kết Đan!

Nhìn bề ngoài lộ ra tình huống, tựa hồ còn tình thế không tệ dáng vẻ.

Ngọc Tuyết Tử nghe nói qua mầm tiên tiến độ tu luyện, lúc này Vu Hoành tốc độ tu hành, thật liền cùng những cái kia bị thế lực lớn tranh đoạt đỉnh tiêm mầm tiên giống nhau như đúc! !

Trong lúc nhất thời, ba người vây quanh ở Vu Hoành bên cạnh, lặng im bất động chờ đợi Kết Đan hoàn thành.

Tê…

Đại lượng sinh cơ sương mù ngưng tụ mà ra, phi tốc hướng phía Vu Hoành chỗ hội tụ tới.

Không bao lâu, vô số sinh cơ dần dần hội tụ thành một quả cầu, đem Vu Hoành bao khỏa ở trong đó.

Theo thời gian chuyển dời, Vu Hoành trên người kim quang càng phát ra sáng tỏ, chói mắt.

“Từ Trúc Cơ đến Kết Đan hết thảy cần xông qua bốn đạo cửa ải.” Ngọc Tuyết Tử nhìn xem Vu Hoành, nhìn không chuyển mắt, trong miệng truyền âm nói.

“Nếu như hết thảy thuận lợi. Trong vòng ba ngày, hẳn là có thể nhìn thấy kết quả.”

“Sư đệ hiện tại đã tiến vào ngưng tụ đan khí giai đoạn. Sư phụ nói tới thế nhưng là tụ hợp, tổ văn, thúc niệm, dung chuyển sau bốn bước?” Bạch Thắng trầm giọng truyền âm.

“Không sai, tụ hợp cửa này không dễ chịu, cần đem tự thân toàn bộ hết thảy năng lượng hội tụ đến cùng một chỗ, ở trong đó, tu luyện lực lượng càng nhiều, càng dung hợp được càng khó, các ngươi sư đệ vừa lúc chính là cái này loại hình, thể nội năng lượng chủng loại muốn toàn bộ hòa vào nhau, cần thời gian có thể sẽ rất dài, còn có thể cần bỏ qua một chút…” Phốc.

Tiếng nói chưa xong.

Vu Hoành trên thân đột nhiên truyền ra một tiếng vang nhỏ.

Trong cơ thể hắn Loạn Thần Thiên Mục Công nội lực, còn lại tất cả phàm võ nội lực, đều vào lúc này giờ phút này, đều hóa thành từng khỏa khác biệt màu sắc quang cầu.

Tất cả quang cầu đều không trở ngại chút nào bị khống chế lấy, dung nhập trong đan điền Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp chân nguyên bên trong.

Nguyên bản những này lực lượng khác biệt, lẫn nhau đè ép dung hợp, sẽ sinh ra khác biệt trình độ ma sát, bài xích.

Nhưng lúc này ở Vu Hoành Tiên Thiên Chi Thể cân đối dưới, tất cả lực lượng đều bị chân nguyên nuốt mất, thuận theo hóa thành từng cái điểm nhỏ, triệt để chui vào chân nguyên màu vàng óng bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

“Lão sư, tụ hợp… Qua!” Bạch Thắng nhịn không được truyền âm nói.

Chương 542: Đan (2)

Chương 542: Đan (2)

Ngọc Tuyết Tử trầm mặc dưới, nhìn xem Vu Hoành trong đan điền, chân nguyên màu vàng óng bắt đầu tự hành dung hợp, áp s·ú·c, hình thành một viên lớn chừng hột đào Kim Đan.

"Xem ra hắn vận khí không tệ, tiếp đó, lập tức liền là tố văn, cửa này quyết định Kim Đan phải chăng có thể ổn định hình thái, độ khó liền rất lớn, bởi vì phù văn dựng thẳng bản thân cần một bên bảo trì một lòng nhất niệm trạng thái, một bên muốn để không hoàn toàn thành hình Kim Đan mặt ngoài hiện ra trói buộc nó lần nữa khuếch trương bạo tạc pháp trận đường vân. Cái này mười phần khảo nghiệm ngày thường kỹ năng cơ bản. Bởi vì một bước này, chỉ có thể dựa vào công pháp tự nhiên tự hành quán tính vận chuyển, từ đó trên Kim Đan cọ rửa ra khác biệt phù văn dựng thẳng đường vân."

Phốc!

"Lão sư, tiểu sư đệ tại bắt đầu thúc niệm!" Bạch Thắng nhịn không được nhắc nhở.

Ngọc Tuyết Tử nói còn không có kể xong, bị ngạnh xuống, tranh thủ thời gian để mắt xem xét.

Quả nhiên… Vu Hoành tố văn đã sớm thông qua được, toàn bộ hành trình không có vượt qua 3 giây.

Hiện tại ngay tại tiến vào bước kế tiếp, thúc niệm.

Ngọc Tuyết Tử trầm mặc mấy giây, lại lần nữa nói.

"Thúc niệm… Thúc niệm nhất định phải kiềm chế hết thảy trong tiềm thức tạp niệm, cửa này sống rất khổ, dù sao tiềm thức không thể vì người chỗ điều khiển, cho nên một bước này nhất định phải…"

Đinh!

“Lão sư, tiểu sư đệ kết thúc!” Bạch Thắng lại một lần nữa đánh gãy hắn.

Ngọc Tuyết Tử sắc mặt ngẩn ngơ, lại nhìn kỹ lại.

Vừa hay nhìn thấy Vu Hoành mở mắt, trên thân kim quang lập loè, một viên Kim Đan từ trong miệng chậm rãi phun ra, xoay tròn phóng thích ra đạo đạo hào quang.

“… ! ! ?” Ngọc Tuyết Tử sắc mặt đờ đẫn, không phản bác được.

Nhìn xem Vu Hoành, trong lúc nhất thời hồi tưởng lại chính mình năm đó trăm năm Kết Đan gian khổ quá trình, một cỗ khó tả rung động xông lên đầu, không khỏi hốc mắt ẩn ẩn có chút ẩm ướt.

“Lão sư! Đệ tử may mắn không làm nhục mệnh! Xông qua tất cả cửa ải, thành công Kết Đan! !” Vu Hoành lúc này đi đến trước người hắn, ôm quyền hành lễ, mặt lộ dáng tươi cười.

“Lão sư, ngài làm sao… ?” Nhìn thấy Ngọc Tuyết Tử hốc mắt ướt át, Vu Hoành dù sao cũng hơi không hiểu.

“Vi sư… Đây là cảm động đến có hơi quá.” Ngọc Tuyết Tử ngẩn ngơ, lắc đầu, thở dài một tiếng.

Một loại khoái hoạt nhưng lại bất đắc dĩ bi thương cảm xúc, từ trong lòng của hắn tuôn ra.

Hắn hiện tại cuối cùng có thể minh bạch, vì sao rất nhiều cùng mầm tiên đồng thời tu sĩ, phần lớn đều đến tiếp sau ảm đạm vô quang, yên lặng vô danh.

Đúng vậy a.

Mặc cho ai nhìn thấy loại này nửa năm liền Kết Đan tốc độ kinh khủng, trong lòng đều sẽ sinh ra chính mình là cái phế vật suy nghĩ ý nghĩ.

Khổ tu trăm năm, đối phương nửa năm liền đuổi kịp…

Khổng lồ như vậy chênh lệch. Coi như tâm tính kiên cường nữa người, cũng sẽ sinh ra thất bại to lớn cảm giác.

“Tốt, ngươi rất tốt!” Ngọc Tuyết Tử vỗ vỗ Vu Hoành bả vai.

Còn tốt chính là, đây là đồ đệ mình…

Giờ này khắc này, trong lòng của hắn hiện ra một cỗ to lớn may mắn cảm giác.

*

Chân thực Vạn Tuyết cung.

Trên phế tích.

Khô gầy như quỷ Phong Tuyết Tử lẳng lặng nhìn qua trước mặt màu bạc Thủy Kính Thuật, bên trong hiện ra chính là Ngọc Tuyết Tử cùng Vu Hoành bọn người lúc này hình ảnh.

“Nửa năm Kết Đan…” Phong Tuyết Tử lầm bầm.

“Ngươi năm đó là bao lâu?” Hủ Bại du thương xuất hiện ở bên người hắn, cười quái dị một tiếng hỏi.

“Hai năm.” Phong Tuyết Tử trầm mặc dưới, cho ra đáp án.

“Một cái khác Toàn Hạc cũng Trúc Cơ trung kỳ, không sai, đều rất không tệ. Mặc dù không bằng Vu Hoành, nhưng cũng là có hi vọng thành tiên.” Hủ Bại du thương cười nói.

“Có lẽ, hắn thật sự có hy vọng có thể làm đến…” Phong Tuyết Tử trầm giọng nói.

“Tình huống bên ngoài như thế nào? Còn chống đỡ được a?” Hủ Bại du thương đổi đề tài, hỏi.

“Còn tốt, ta chỗ này chỉ là một cái lỗ hổng nhỏ, kẽ nứt thời không không lớn, áp lực cũng không lớn, trước đó là Tịnh Nguyên Lô tịnh hóa có chút kích thích đến bọn hắn.” Phong Tuyết Tử lãnh đạm trả lời.

“Chúng ta phụ cận hắc tai thế lực chủ yếu là Thiên Nhật giáo cùng Thánh Tháp, coi chừng Thiên Nhật giáo Tà Nhật bức xạ,

khó lòng phòng bị.” Hủ Bại du thương nhắc nhở.

“Không cần ngươi nhắc nhở, nếu không có lo lắng đến tiếp sau Hỗn Độn quái vật xuất động, ta đã sớm xuất thủ phế bỏ cái này hai thế lực.” Phong Tuyết Tử cau mày nói.

“Ngươi đến, không phải là đơn thuần bởi vì Vu Hoành Kết Đan a?”

“Vì cái gì không có khả năng?” Hủ Bại du thương cười nói.

“Việc này mặc dù sợ hãi thán phục, nhưng một cái tu sĩ Kết Đan, vào lúc này cục diện bên trong không có ý nghĩa.” Phong Tuyết Tử trả lời.

“Tốt a tốt a… Ngươi xác thực không có đoán sai. Ta chuyến này, là vì cái này.” Hủ Bại du thương chậm rãi vươn tay, mở ra.

Một viên cùng loại quả táo một dạng trái cây, lẳng lặng xuất hiện tại lòng bàn tay của hắn.

“Chu Thiên Quả! ! ?” Phong Tuyết Tử hai mắt trong nháy mắt sáng lên kim quang chói mắt.

Một thanh đưa tay chụp vào trái cây.

Nhưng lại bắt hụt.

“Hoàn chỉnh, mới chữa trị tốt Chu Thiên Quả…” Hủ Bại du thương trầm giọng nói, trong thanh âm mang theo một tia cảm khái, một tia may mắn, cùng một tia không hiểu phức tạp hoài niệm.

“Là hắn! ? ! !” Phong Tuyết Tử trong nháy mắt kịp phản ứng, giống như bị điên hướng phía trước tới gần, một thanh nắm chặt Hủ Bại du thương cổ áo.

“Là hắn.” Du thương trả lời.

“Thế mà… ! !” Phong Tuyết Tử buông tay ra, thân thể có chút phát run.

“Lại để cho ta xem một chút! Để cho ta nhìn xem! !”

Hắn vội vàng hướng đối phương vươn tay.

Lần này, Hủ Bại du thương không có cự tuyệt, mà là đem Chu Thiên Quả xuất ra, phóng tới đối phương lòng bàn tay.

Phong Tuyết Tử cẩn thận từng li từng tí đem nó phóng tới trước mắt mình, phóng tới chóp mũi trước, phảng phất cận thị đồng dạng, nhìn kỹ phía trên mỗi một chỗ hoa văn, mỗi một chỗ tính chất.

"Là… Chính là nó… Là thật hoàn chỉnh Chu Thiên Quả! Không có hư hao! ! Không có tổn hại! !"

Thân thể của hắn run rẩy lên, ngửa đầu nhìn qua đen nhánh bầu trời, há mồm phát ra im ắng thét dài,

Trọn vẹn hơn mười phút, hắn mới bình phục lại tâm tình kích động. Cúi đầu xuống, nhìn về phía Hủ Bại du thương.

"Có Chu Thiên Quả, chúng ta liền có thể lấy quáng tinh làm hạch tâm, liên tục không ngừng chuyển hóa chung quanh hết thảy nguyên tai bức xạ, hóa thành chúng ta cần thiết sinh cơ chi lực! Chỉ cần có thể đứng vững nguyên tai phản công, đây chính là một khối hoàn toàn mới sinh cơ chi địa điểm xuất phát! !"

"Mấu chốt là, ngươi chịu nổi a?" Hủ Bại du thương hỏi lại.

Phong Tuyết Tử lập tức trầm mặc.

Đây quả thật là mới là mấu chốt của vấn đề.

"Lúc trước Thiên Tôn bọn họ liên thủ nghiên cứu ra Chu Thiên Quả, đây là duy nhất có thể triệt để chuyển hóa tất cả nguyên tai lực lượng, hóa thành chúng ta cần thiết tu hành lực lượng bảo vật, sau đó không bao lâu, liền truyền đến Thiên Tôn m·ất t·ích tin tức. Ta không cho rằng đây là ngoài ý muốn." Hủ Bại du thương tiếp tục nói.

"Ngươi nói là… . Nguyên tai nội bộ, đang cố ý biết thiết kế?" Phong Tuyết Tử nhíu mày.

“Chỉ bằng những cái kia nhỏ yếu không chịu nổi phản đồ thế lực?”

“Bọn hắn đương nhiên làm không được, đừng nói Thiên Tôn, liền ngay cả ngươi ta, cũng không phải bọn hắn có thể tuỳ tiện đối phó.” Hủ Bại du thương lắc đầu, “Nhưng Chu Thiên Quả xuất hiện, rất có thể lúc sử dụng, kích phát nguyên tai chỗ sâu hạch tâm nhất đối kháng. Giống như nóng hổi trong chảo dầu nhỏ vào một giọt nước, kích thích sẽ phản ứng không gì sánh được kịch liệt thẳng đến giọt nước kia bị triệt để bốc hơi biến mất.”

“Như như ngươi nói như vậy, đây chính là cái phỏng tay đồ vật, chữa trị nó để làm gì?” Phong Tuyết Tử nhíu mày.

“Tự nhiên hữu dụng. Chỉ cần chúng ta không toàn lực khởi động Chu Thiên Quả, chỉ bắt đầu dùng thứ nhất bộ phận công hiệu, ổn định Vạn Tuyết cung cái này khối nhỏ khu vực chờ đợi Vu Hoành Toàn Hạc trưởng thành, khi đó chúng ta không biết có thể chữa trị bao nhiêu bảo vật, lại coi đây là ỷ vào, xâm nhập những tinh vực khác, tìm kiếm khả năng tồn tại người sống sót.”

Hủ Bại du thương cười nói.

“Ta trước kia cảm thấy trừ ra chúng ta, thời đại kia khả năng sẽ không còn người sống sót sống đến bây giờ. Nhưng Vu Hoành xuất hiện, để cho ta minh bạch, trên đời này rất nhiều thứ đều hoàn toàn không phải chúng ta có thể dự liệu được.”

“Tốt! Ta liền lại tin ngươi một lần. Nhưng Chu Thiên Quả đến làm cho ta đến sử dụng.” Phong Tuyết Tử trầm giọng nói.

“Có thể.” Hủ Bại du thương cười, “Mặt khác, Vu Hoành bọn hắn chỗ tới kẽ nứt thời không, sắp phong bế. Chúng ta muốn hay không thông tri bọn hắn?”

“Tùy ngươi . Chờ hắn đủ cường đại, tự hành mở ra kẽ nứt thời không, trở lại chính mình sở tại thời không, cũng không phải việc khó.” Phong Tuyết Tử tùy ý nói.

“Được.”

“Có Chu Thiên Quả, ta không sai biệt lắm cũng có thể bắt đầu trùng kiến Vạn Tuyết cung! Triệt để c·ách l·y ô nhiễm bức xạ, sư đệ bọn hắn trạng thái cũng có thể bị trì hoãn rất nhiều! Có chuyển hóa bức xạ giảm bớt hơn phân nửa áp lực, trước kia các loại c·ách l·y cùng phòng ngự trận pháp, cũng có thể bắt đầu một lần nữa chữa trị bắt đầu dùng.”

Trong lúc nhất thời Phong Tuyết Tử tựa hồ thấy được trùng kiến Vạn Tuyết cung hi vọng.

*

Răng rắc, bành.

Phòng an toàn đại môn bị mở ra chấm dứt bên trên.

Vu Hoành dẫn theo sư phụ sư huynh sư tỷ tặng một đống tư bổ phẩm, đi vào cửa.

Lần đầu tiên liền nhìn thấy Toàn Hạc xếp bằng ở bên cửa sổ, lẳng lặng nhìn qua bên ngoài.

“Tại sao không đi tu luyện, một người ngồi ở chỗ này?” Hắn thả đồ xuống, đi đến Toàn Hạc bên người hỏi.

“Chúc mừng ngươi đột phá Kim Đan, từ đây triệt để trở thành tu sĩ Kim Đan, một bước lên trời.” Toàn Hạc cười ôm quyền một chút, xem như chúc mừng.

“Ta cũng không có gì có thể đưa ngươi, chỉ có thể miệng chúc mừng một chút.”

“Cũng chúc mừng ngươi đột phá Trúc Cơ trung kỳ.” Vu Hoành cười đáp lễ.

“Đáng tiếc sư phụ trong con mắt của bọn họ chỉ có ngươi, ta cái này nho nhỏ Trúc Cơ trung kỳ, so với Kim Đan kém nhiều lắm.” Toàn Hạc nói.

“Vậy ngươi có thể nói sai.” Vu Hoành cười, tay phải vươn ra, lòng bàn tay mở ra, một viên khắc lấy chữ Hạc màu đen mộc giới xuất hiện trong tay hắn.

“Đây là lão sư bọn hắn chuẩn bị lễ vật của ngươi, chỉ là trước đó không tìm được ngươi, liền đoán ngươi là trốn ở đây một bên, liền để cho ta thay mang về.” Vu Hoành cười giải thích.

Đùng.

Hắn đem chiếc nhẫn đã đánh qua.

Toàn Hạc tranh thủ thời gian tiếp được, tinh thần lực tìm tòi, lập tức sắc mặt trì trệ.

Bên trong cất giữ tất cả đều là nàng đằng sau cần các loại tài nguyên tu luyện, đan dược, còn có viết tay một chút tâm đắc trải nghiệm trang giấy.

Sắc mặt nàng khuôn mặt có chút động.

“Ta chỉ là… Cho tới bây giờ không có trải nghiệm qua, cảm giác này.”

Đúng vậy, nàng cho tới bây giờ đều là bị những người khác ngưỡng vọng cái kia, mà bây giờ, nàng biến thành nhìn lên Vu Hoành người kia.

Vu Hoành quá nhanh…

Nửa năm Kim Đan, tốc độ này, vô luận mạnh hơn Toàn Hạc như thế nào vụng trộm điên cuồng tu luyện cố gắng, đều không thể với tới.

Nàng lặng lẽ tại Tàng Thư các tra xét tư liệu, nửa năm Kết Đan tốc độ như vậy, chỉ xuất hiện qua tại rất nhiều đỉnh tiêm mầm tiên trên thân.

Nói cách khác, liền xem như mầm tiên, phổ thông tư chất cũng còn lâu mới là đối thủ của Vu Hoành.

“Kỳ thật còn tốt, phía sau cảnh giới, không phải ta có thể nhanh chóng đạt tới. Ta cũng chính là mở đầu nhanh một chút.” Vu Hoành an ủi.

“A, ngươi sẽ không cho là ta sẽ tinh thần sa sút a?” Toàn Hạc cười.

“Sẽ không liền tốt. Đúng, Kết Đan về sau, sư phụ an bài cho ta ra ngoài rèn luyện đan khí nhiệm vụ đặc thù. Kim Đan tam trọng, mỗi một trọng đều cần dùng khác biệt lực lượng đặc thù, rèn luyện đan khí, tăng lên phẩm chất. Cho nên phía sau ta không có cách nào lại một mực đợi tại một chỗ khổ tu.” Vu Hoành nói.

“Là muốn ra ngoài?” Toàn Hạc hỏi.

“Đúng thế. Muốn dẫn Hắc Hắc Linh cùng đi ra.” Vu Hoành tăng cường ngữ khí.

“Ta cũng cùng một chỗ?” Toàn Hạc thử hỏi.

“Ngươi cảm thấy thế nào?” Vu Hoành mỉm cười.

“Vậy ngươi đây là muốn đuổi ta đi?” Toàn Hạc gương mặt xinh đẹp lã chã chực khóc.

“Tiền bối ngài năm nay hơn một trăm tuổi.” Vu Hoành một kích trí mạng nói.

“Vẻ mặt này thích hợp người ta người trẻ tuổi, không thích hợp ngài.”

“A… Tiểu tử ngươi, thật không có thú vị.” Toàn Hạc biểu lộ vừa thu lại, đứng dậy vỗ vỗ tay.

“Vừa vặn chính ta phòng an toàn cũng tạo tốt, học ngươi bên này kết cấu, một dạng tạo Hắc Hắc Linh số 2, lúc đầu cũng định tìm thời gian cùng ngươi nói.”

“Ha ha…” Vu Hoành tin mới là lạ, nếu là hắn không đề cập tới, sợ là Toàn Hạc có thể một mực ở đến hắn Nguyên Anh.

Kỳ thật hắn cũng không phải thật muốn đuổi người, dù sao hiện tại Toàn Hạc, bề ngoài cũng chính là chừng hai mươi nữ tử trẻ tuổi.

Dáng người cũng là trước sau lồi lõm, ý chí rộng lớn. Dung mạo càng là tại hắn chỗ nhận biết khác phái bên trong sắp xếp ba vị trí đầu.

Cùng dạng này một cái khác phái ngụ cùng chỗ, đặc biệt là đối phương vẫn còn tương đối hào phóng tùy tiện, nhưng thật ra là cái không tệ sự tình, nhưng chủ yếu là, lần này chữa trị tốt Chu Thiên Quả về sau, Hủ Bại du thương đáp lễ một cái hắn không muốn để cho người ta phát hiện bảo vật.

Cho nên bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể xin mời Toàn Hạc rời đi.

Chương 543: Xuất phát (1)

Chương 543: Xuất phát (1)

Toàn Hạc sáng sớm hôm sau liền rời đi.

Chờ Vu Hoành từ trong nhập định tỉnh lại, trong phòng đã thiếu đi đối phương không ít vật phẩm tư nhân.

Hắn đứng dậy cấp tốc triệu hoán Tốc Nhân quét dọn một hai, sau đó dự trữ mới lượng nước cùng đồ ăn.

Mặc dù hắn có thể từ trong không khí hấp thu lượng nước, ngưng tụ dùng nước, nhưng có địa phương, nói không chừng ngay cả không khí cũng không có. Cho nên nhất định phải sớm chuẩn bị.

Thu thập một phen về sau, Vu Hoành bắt đầu kiểm tra toàn bộ phòng an toàn tình huống, lần này, hắn dự định khởi động lại đường đi, tiếp tục để Cứu Thế Chi Chu mang theo chính mình đi tìm mới sinh cơ chi địa.

Dừng lại tại quáng tinh cũng đã rất lâu.

Có Thủy Nghi Cầu tại, hắn cũng tùy thời có thể trở về, cùng trước kia địa phương khác nhau là, hắn trở về tiếp tế an toàn căn cứ, từ địa phương khác, đổi thành quáng tinh Vạn Tuyết cung.

Bận rộn hơn nửa ngày về sau, hết thảy chuẩn bị sẵn sàng, Vu Hoành cuối cùng tiến về Vạn Tuyết cung, hướng lão sư sư huynh sư tỷ tạm biệt.

“Xem ra ngươi muốn đi.” Ngọc Tuyết Tử mỉm cười nhìn xem trước mặt một mực cung kính Vu Hoành.

“Nghĩ kỹ đi đâu a?”

“Đúng vậy, đệ tử bây giờ cần lực lượng đặc thù rèn luyện đan khí tăng lên Kim Đan phẩm chất, cho nên, dự định tiếp tục thâm nhập sâu thăm dò tinh tai. Có lẽ có thể tìm tới phù hợp đồ vật.” Vu Hoành thành khẩn nói.

“Tiếp tục thâm nhập sâu, thực lực ngươi bây giờ có thể sẽ gặp được càng lớn nguy hiểm, cần phải coi chừng.” Ngọc Tuyết Tử ánh mắt lóe lên một vòng lo lắng.

Hắn nhưng thật ra là dự định đề nghị Vu Hoành ngay tại bản thời không trong vũ trụ tìm kiếm ma luyện đan khí đồ vật.

Nhưng cân nhắc đến bản vũ trụ tinh vực nguy hiểm tuyệt không so xâm nhập tinh tai kém, đặc biệt là Thiên Tôn sau khi m·ất t·ích, sâu trong vũ trụ nhiều loại quỷ dị nguy hiểm tầng tầng lớp lớp.

Cho nên tùy ý Cứu Thế Chi Chu tiếp tục thâm nhập sâu tinh tai, cũng là lựa chọn tốt.

“Ngươi an toàn phòng, phòng hộ cực mạnh, nhiều ta cũng không nói, ngươi cũng minh bạch, duy nhất phải dặn dò ngươi một điểm là. Nếu là gặp được Gián Đoạn, phải tránh không nên rời đi phòng an toàn, nhất định phải trước tiên lập tức trở về. Bởi vì Gián Đoạn chỗ khu vực, đã là nguyên tai bên trong tương đối rất sâu rất sâu địa phương. Nơi đó, tiếp cận nguyên tai khu hạch tâm. Tùy ý xuất hiện một cái phiền toái, đều là ngươi hoàn toàn không cách nào chống cự.” Ngọc Tuyết Tử chân thành nói.

“Đệ tử minh bạch!” Vu Hoành gật đầu.

“Tốt, đi thôi, tu sĩ chúng ta, nếu là một mực đóng cửa khổ tu, không trải qua gió táp mưa sa, tương lai cũng chỉ sẽ trở thành liền có hạn, không chịu nổi tâm ma trở ngại. Cái này một mình tiến về lịch luyện, chính là trong tu hành con đường phải đi qua.” Ngọc Tuyết Tử nói chuyện, kỳ thật trong lòng của hắn rất không bỏ, sợ Vu Hoành nửa đường gặp được cái gì khó mà chống cự nguy hiểm.

Có thể tu sĩ lại không thể chỉ vùi đầu bế quan. Kim Đan kỳ phía sau liền bắt đầu cần tâm cảnh yêu cầu.

Nếu là hoa trồng trong nhà ấm, nhất định là không có cách nào đột phá Nguyên Anh kỳ,

Lịch luyện giai đoạn, cũng là rất nhiều mầm tiên dễ dàng nhất c·hết yểu thời kỳ.

Cho nên hắn duy nhất phải làm, chính là tận khả năng căn dặn Vu Hoành các loại an toàn biện pháp, cùng như thế nào tránh đi khả năng gặp phải đủ loại nguy hiểm.

"Sư phụ làm gì lo lắng, tuyệt đỉnh mầm tiên bọn họ, cơ hồ từng cái đều là tuyệt thế thiên tài, bình thường kiếp nạn sẽ chỉ biến thành bọn hắn trưởng thành tư lương, nó khó c·hết trình độ viễn siêu thường nhân tưởng tượng." Bạch Thắng ở một bên ngược lại tuyệt không lo lắng.

"Đệ tử may mắn trước kia gặp được một lần. Đó còn là không tới quáng tinh trước, cái kia gặp phải mầm tiên thiên tài, bị cao hơn chính mình một cảnh giới đối thủ nhiều người mai phục tập kích, tại trong tuyệt cảnh đều có thể tuyệt địa phản sát, lâm trận đột phá, thực lực chỉ số cấp tiêu thăng, cho nên như sư đệ thiên tài tuyệt thế như vậy bọn họ, mặt ngoài nhìn xem liền như thế, trên thực tế rất muốn đem bọn hắn ép, có thể bộc phát ra trình độ gì thực lực, thật đúng là không ai nói đến chuẩn."

Vu Hoành: "…" Hắn làm sao không biết mình ngưu bức như vậy.

Bạch Thắng một phen, ngược lại là nhắc nhở Ngọc Tuyết Tử, để trong lòng của hắn an tâm một chút.

Nhưng nhìn kỹ một chút Vu Hoành, hắn lại cảm thấy Vu Hoành không có chút nào những tuyệt thế thiên tài kia mầm tiên khí phách khí thế, ngược lại là tràn đầy phổ thông nạn dân cẩn thận chặt chẽ, mọi chuyện không gì sánh được cẩn thận hèn mọn khí chất.

Như thế xem xét, hắn ngược lại là lo lắng hơn.

"Ai…"

Hắn trở tay một trảo, đem Vu Hoành trên người Thủy Nghi Cầu bắt đi ra, giữ tại trong lòng bàn tay.

Tầng tầng lớp lớp màu bạc tiên lực tuôn trào ra, hóa thành vô số sợi tơ, hội tụ tràn vào Thủy Nghi Cầu.

Màu bạc sợi tơ tiếp tục vài giây sau, cấp tốc biến mất, ngưng tụ thành một viên màu bạc phức tạp ký hiệu.

Ngọc Tuyết Tử bắt chước làm theo, liên tục ngưng tụ ba cái ký hiệu về sau, mới đưa Thủy Nghi Cầu còn cho Vu Hoành.

"Tốt, đây là vi sư cho ngươi ngưng tụ ba tấm át chủ bài, mỗi một cái tiên phù sau khi kích hoạt, cũng có thể làm cho ngươi trong nháy mắt hướng phía quáng tinh tới gần thuấn di một khoảng cách. Nhưng cái này thuấn di, không có cách nào cụ thể điều khiển, không pháp định vị, cho nên nhất định phải dùng cẩn thận. Chỉ có thực sự lúc vạn bất đắc dĩ, lại đi bắt đầu dùng, nhớ lấy."

Vu Hoành tiếp nhận Thủy Nghi Cầu, nhìn xem phía trên ba đạo tiên phù, lại nhìn sắc mặt có chút mệt mỏi sư phụ, khuôn mặt có chút động.

"Đệ tử tuân mệnh!"

Hắn lui ra phía sau một bước, cúi người chào thật sâu

"Kỳ thật ta là hi vọng ngươi tạm thời đừng có lại tiếp tục thâm nhập sâu, đan khí ma luyện, ngay tại chung quanh tìm kiếm cũng đủ rồi, chỉ là ta cũng minh bạch, thiên tài ý nghĩ luôn luôn không giống bình thường, vô luận ta như thế nào căn dặn, ra ngoài về sau, sẽ làm như thế nào, cũng vẫn như cũ chỉ có thể nhìn chính ngươi." Ngọc Tuyết Tử thở dài.

"Không, kỳ thật đệ tử hay là rất s·ợ c·hết." Vu Hoành tranh thủ thời gian giải thích.

Hắn căn bản cũng không phải là Tiên Thiên thiên tài, ngày kia một chút xíu tự hành trưởng thành ma luyện lên kinh lịch, để hắn đối mặt hết thảy đều cẩn thận chặt chẽ.

"Nếu ngươi nguyện ý nghe khuyên, tận lực đừng tiếp tục thâm nhập sâu tinh tai, bảo trì cùng hiện tại ngang hàng vị trí là đủ. Như thế nào phán đoán phải chăng đã xâm nhập, ngươi có thể nhìn tiên phù, càng sâu nhập, tiên phù huỳnh quang cũng sẽ càng phát ra sáng tỏ." Ngọc Tuyết Tử nhắc nhở.

“Là. Đệ tử minh bạch.”

Vu Hoành gật đầu.

“Sư đệ… Hàng vạn hàng nghìn coi chừng. Lần này đi một nhóm, ngàn vạn nghe khuyên…” Hắc Anh ở một bên, cũng đi theo nhắc nhở.

“Là! Ta thế nhưng là rất s·ợ c·hết, yên tâm đi.” Vu Hoành cười cười.

Cuối cùng hướng mấy người làm một lễ thật sâu, hắn quay đầu lại, nhìn thấy Toàn Hạc liền đứng ở phía sau bên ngoài cửa cung, lẳng lặng nhìn xem bên này.

Hắn hướng đối phương cười cười, phất phất tay.

Xùy!

Một giây sau, Truyền Tống Chi Nhãn phát động, trước mắt hắn cửa cung đã trong nháy mắt đổi thành trong phòng an toàn cái bàn.

Ông trong phòng an toàn, tầng tầng lớp lớp trận pháp phòng hộ nhao nhao khởi động, ngăn cách hết thảy truyền tống thuấn di.

Đây là Vu Hoành cùng Toàn Hạc cùng một chỗ tự hành thiết trí phong cấm pháp trận, đặc biệt nhằm vào hắn dạng này có thể thuấn di tự do ra vào đối tượng.

Lấy Vu Hoành tự thân làm thí nghiệm mục tiêu, lặp đi lặp lại khảo nghiệm phong cấm pháp trận, phong tỏa thuấn di năng lực hiệu quả phi thường tốt.

Lúc này khởi động về sau, chính hắn cũng không cách nào tùy ý thuấn di ra ngoài. Rất nhanh, theo ù ù tiếng chấn động từ bức tường truyền ra.

Toàn bộ Hắc Hắc Linh Hào, từ quáng tinh mặt đất chậm rãi lên không, từ từ gia tốc, hướng phía bầu trời cao cấp tốc bay đi.

Sưu!

Mới bay ra tầng khí quyển, trong nháy mắt tiếp theo, Hắc Hắc Linh chung quanh bỗng nhiên hiện lên đại lượng thải tuyến, lại lần nữa tiến vào phong tai, biến mất không thấy gì nữa.

Ngay tại Hắc Hắc Linh biến mất trong nháy mắt, một đạo cõng khối u to lớn thân ảnh thấp bé, trống rỗng thoáng hiện mà ra, tại phụ cận giữa không trung nhìn chăm chú lên Hắc Hắc Linh lập tức vị trí, nương theo lấy thở dài một tiếng, thân ảnh cũng đi theo biến mất không thấy gì nữa.

Vô số thải tuyến tại cửa sổ pha lê bên ngoài phi tốc lưu động.

Vu Hoành liền đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn chăm chú lên bên ngoài cảnh sắc mặc cho Hắc Hắc Linh tự hành di động.

Hồi lâu không có bắt đầu đường đi, lúc này khởi động lại, để trong lòng của hắn dù sao cũng hơi tâm thần bất định.

Dù sao trước đó đến quáng tinh, cường độ đã là hắn không cách nào ứng phó địa phương nguy hiểm. Nếu như thâm nhập hơn nữa, rất có thể sẽ tiến vào so quáng tinh nguy hiểm hơn địa phương.

Vu Hoành đã làm tốt tùy thời đường về chuẩn bị.

Hắn xếp bằng ở phía trước cửa sổ, một bên tu luyện, một bên cảnh giác phía ngoài tình huống.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Không bao lâu, Hắc Hắc Linh đột nhiên khẽ run lên.

Tựa hồ xông vào một mảnh đè ép lực lượng rất mạnh loạn lưu.

Bức tường bắt đầu bị v·a c·hạm phát ra rất nhỏ âm thanh ken két, toàn bộ phòng an toàn cũng bắt đầu hơi rung nhẹ.

Ước chừng kéo dài sau mười mấy phút, lắc lư hoàn toàn biến mất.

Vu Hoành thở phào một cái, tạm thời yên lòng, tiếp tục tiến vào tu luyện.

Thẳng đến hơn một giờ sau.

Bên ngoài thải tuyến dần dần bắt đầu biến ảm đạm, Hắc Hắc Linh mới bỗng nhiên ngừng một lát.

Bành! !

Toàn bộ thân thuyền tựa hồ một chút xông phá thứ gì. Ngoài cửa sổ thải tuyến trong nháy mắt hóa thành một mảnh màu đen.

Vu Hoành cấp tốc đứng dậy, đi tới trước cửa sổ, nhìn ra phía ngoài.

Chỉ gặp bên ngoài đen kịt một màu, sau lưng phong tai thải tuyến cửa vào giống một cái thải quang hang động, tới lúc gấp rút nhanh đi xa, thu nhỏ, biến thành một cái mơ hồ điểm sáng.

“Rời đi phong tai rồi hả? Hiện tại là ở đâu?”

Hắn xuyên thấu qua pha lê không ngừng xem xét bên ngoài, nhưng ngoại giới khắp nơi đều là đen kịt một màu, không có bất kỳ cái gì sáng ngời.

Rất nhanh, đồng hồ treo trên tường lại qua hơn 20 phút.

Rốt cục.

Một tiếng ầm vang tiếng vang.

Toàn bộ phòng an toàn tựa hồ đụng phải thứ gì, một chút ngừng lại.

Toàn bộ phòng ở kịch liệt lắc lư mấy lần, liền triệt để bất động.

Vu Hoành đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn xem bên ngoài đen kịt một màu, không có chút nào sáng ngời cảnh sắc, chau mày đứng lên.

“Nơi này. Chuyện gì xảy ra?”

Trong lòng của hắn vận chuyển chân nguyên, đem thị lực thôi vận đến lớn nhất.

Rất nhanh, một trận mơ mơ hồ hồ cảnh sắc, rốt cục hiện lên ở nó trong tầm mắt.

Ngoài cửa sổ là đen kịt một màu gập ghềnh đại địa.

Mặt đất mấp mô, tựa như đ·ạ·n pháo oanh tạc qua đồng dạng, không có chút nào vuông vức chỗ.

Nơi xa đường chân trời cuối cùng, có một chút liên miên Hắc Sơn sơn mạch mơ hồ hiển hiện, dãy núi ở giữa, một tòa hình bán cầu ám kim công trình kiến trúc, lẳng lặng đứng sừng sững ở ở giữa, hoàn toàn tĩnh mịch.

'Nơi này hẳn là so quáng tinh càng thâm nhập nguyên tai vị trí, cũng không biết ta hiện tại thân ở chính là cái gì nguyên tai chỗ sâu. Trước đó nhìn rõ ràng thoát ly phong tai.'

Vu Hoành trong lòng tính ra.

Hắn lần này mục đích, chủ yếu là tiếp tục dựa vào Cứu Thế Chi Chu, thăm dò sinh cơ chi địa, đồng thời cũng đang vì mình tìm kiếm Kim Đan lực rèn luyện số lượng.

'Trên lý luận, tìm tới lực lượng càng mạnh, rèn luyện ra Kim Đan tốc độ cũng càng nhanh, chúc ta may mắn.'

Xác định Hắc Hắc Linh không động đậy nữa, Vu Hoành biết nơi này chính là Cứu Thế Chi Chu lâm ngừng vị trí, lúc này hít sâu một hơi, cách cửa sổ pha lê, tâm niệm động.

Tê!

Một giây sau, một đạo Thải Kính Đạo Nhân thân hình cấp tốc ngưng tụ mà ra, đứng ở bên ngoài trên mặt đất màu đen.

'Không có không khí, nhiệt độ cực thấp, đại khái tại âm 200 độ tả hữu.'

Vu Hoành nhíu nhíu mày, cái này nhiệt độ dưới, Thải Kính Đạo Nhân hoạt động khá là gian nan.

Nhiệt độ thấp bản thân đại biểu ý nghĩa, nhưng thật ra là hạt vận động cường độ, âm hai trăm bảy mươi ba độ chính là hết thảy hạt đình chỉ hoạt động, hoàn toàn đứng im nhiệt độ.

Mà lúc này ngoại giới nhiệt độ, đã tiếp cận.

Cái này dẫn đến Thải Kính Đạo Nhân toàn thân nở rộ từng tia từng tia màu sắc rực rỡ sáng ngời, mọi cử động cần đối kháng ngoại giới ngưng trệ hạt vận động nhiệt độ siêu thấp phụ tải.

Cái này khiến Thải Kính Đạo Nhân tiêu hao trở nên nhất là lớn.

Duy nhất một lần triệu hoán rót vào chân nguyên, đại khái có thể chống đỡ hai giờ tả hữu… Vu Hoành trong lòng tính ra Thải Kính Đạo Nhân chân nguyên trong cơ thể tiêu hao tốc độ, hơi nắm chắc.

Bên ngoài trên hắc ám đại địa, Thải Kính Đạo Nhân đầu thải quang, thành nơi này duy nhất nguồn sáng. Chiếu sáng chung quanh khoảng mười mấy mét khu vực hình tròn.

Vu Hoành khống chế nó phi tốc hướng phía tòa kia hình bán cầu công trình kiến trúc tới gần.

Đồng thời chính mình cũng điều khiển phòng an toàn hướng bên kia tiếp cận, để tránh khoảng cách xa. Điều khiển tiêu hao trên phạm vi lớn tăng chuẩn bị theo khoảng cách dần dần tới gần.

Vu Hoành trong mơ hồ, tựa hồ nghe đến một trận thanh âm rất nhỏ.

“Thanh âm gì?” Hắn nhíu mày dừng lại di động, vứt bỏ hết thảy tiếng ồn, lẳng lặng lắng nghe.

Thanh âm kia như ẩn như hiện, khi có khi không, tựa hồ là một nữ tử tại trống trải trong rạp hát nhẹ giọng ngâm xướng ca kịch.

Thanh âm uyển chuyển, cao thấp chập trùng, mang theo một loại nào đó không biết tên trật tự quy luật.

Đông đông đông!

Bỗng nhiên một trận tiếng gõ cửa dồn dập vang lên.

Lần này, như thế yên tĩnh hắc ám địa phương, rõ ràng Vu Hoành tùy thời đều cảm giác chung quanh hết thảy động tĩnh, căn bản không có phát hiện bên ngoài có ai tới gần.

Có thể tiếng đập cửa cứ như vậy đột nhiên vang lên.

Chương 544: Xuất phát (2)

Chương 544: Xuất phát (2)

Đông đông đông!

Đông đông đông!

Tiếng gõ cửa dồn dập gõ đến cửa phòng đều đang chấn động.

Vu Hoành trong lòng tê dại một hồi, mãnh liệt thân thể bản năng lúc này tựa hồ đang cảnh cáo, đang phát ra sợ hãi run rẩy.

Hắn mắt nhìn cửa lớn, lại cấp tốc nhìn về phía ngoài cửa sổ Thải Kính Đạo Nhân.

Có thể bên ngoài không biết lúc nào, đã là đen kịt một màu.

Vừa mới còn tại Thải Kính Đạo Nhân, lúc này đã hoàn toàn biến mất.

Đông đông đông!

Đông đông đông! !

Tiếng đập cửa càng ngày càng mạnh, càng lúc càng lớn, toàn bộ phòng an toàn cũng bắt đầu b·ị đ·ánh đến run rẩy lắc lư.

Vu Hoành trong đầu cảnh cáo cùng run rẩy càng ngày càng mạnh, chân nguyên trong cơ thể bản năng bắt đầu cao tốc vận chuyển, cưỡng ép đem ý thức ý đồ từ loại này tình trạng khẩn trương đi ra ngoài.

Nhưng này tiếng đập cửa tựa hồ là một loại khác lực lượng, tiếp tục không ngừng tại triệt tiêu lấy Kim Đan chân nguyên giãy dụa.

“Tắt đèn!”

“Tắt đèn! !”

“Tắt đèn! ! !”

Đột nhiên một tia nhỏ xíu hò hét, chui vào Vu Hoành trong tai.

Cái kia tiếng hò hét ngay từ đầu rất yếu ớt, nhưng theo không ngừng lặp lại, thanh âm dần dần biến vang.

Cứ việc còn kém rất rất xa tiếng đập cửa, cũng đến có thể làm cho Vu Hoành rõ ràng nghe được trình độ.

Hắn lúc này chân nguyên trong cơ thể cùng tiếng đập cửa đã đến đối kháng cực hạn trình độ.

Nghe được thanh âm này, Vu Hoành trong lòng rung động, đưa tay cấp tốc vỗ mặt tường.

Đùng.

Trong phòng an toàn tất cả sáng ngời trong nháy mắt dập tắt.

Tiếng đập cửa cũng tại thời khắc này im bặt mà dừng, hoàn toàn biến mất, phảng phất vừa mới tiếng vang động tĩnh cũng chỉ là ảo giác.

Hô… Hô…

Vu Hoành thở phào thở lấy, đi tới cửa, đưa thay sờ sờ, lập tức trong lòng có chút tê rần.

Chỉ gặp phòng an toàn cửa lớn chính giữa, chẳng biết lúc nào, thế mà nhô ra một kẻ nhân loại lớn chừng quả đấm nốt sần.

Tựa hồ có ai ở bên ngoài dùng lực lượng khổng lồ, cưỡng ép đánh thành hợp bộ dáng như vậy.

Hắn đi tới trước cửa sổ, lại lần nữa nhìn ra ngoài đi, bên ngoài một mảnh yên tĩnh, cái kia hình bán cầu công trình kiến trúc, khoảng cách Hắc Hắc Linh lúc này nhiều lắm là chỉ có hơn trăm mét khoảng cách.

Nhưng lúc này phòng an toàn ngừng lại.

Vu Hoành bên tai vẫn như cũ còn quanh quẩn lấy cái kia như có như không ca hát âm thanh.

“Vừa rồi, đa tạ nhắc nhở.” Hắn không biết vừa mới nhắc nhở là từ đâu đến, nhưng nếu đối phương có thể truyền vào thanh âm, như vậy thanh âm của mình, đối phương cũng rất có thể có thể nghe được.

“Không có việc gì, không nghĩ tới loại thời điểm này, thế mà còn có thể gặp được ngươi dạng này người sống sót.” Cái kia rất nhỏ tiếng người lại lần nữa vang lên. Dùng rõ ràng là thứ hai Dạ Văn loại ngôn ngữ.

“Ngươi nhìn qua, là từ địa phương khác tới?” Thanh âm kia hỏi.

“Là. Bằng hữu, ngươi ở đâu? Có thể gặp mặt a?” Vu Hoành hỏi.

“Tốt nhất đừng, gặp mặt liền sẽ có nguy hiểm. Cứ như vậy đối với chúng ta lẫn nhau đều tốt.” Người kia trả lời, nghe thanh âm tựa hồ là cái niên kỷ không nhỏ lão đầu.

“Lão nhân gia xưng hô như thế nào? Ta gọi Chính Nhu.” Vu Hoành nói khẽ.

“Ngươi có thể gọi ta Tô Đơn.” Lão đầu trả lời, “Danh tự chỉ là danh hiệu, ngươi là từ đâu đến? Làm sao lại tới chỗ này?”

“Ta từ chỗ rất xa đến, ta cũng không biết là thế nào tới đây. Thuyền của ta sẽ tự mình mang theo ta tìm kiếm sinh cơ chi địa.” Vu Hoành ăn ngay nói thật.

“Sinh cơ chi địa? Đó là cái gì?” Lão đầu Tô Đơn nghi ngờ nói.

Vu Hoành giải thích cho hắn một lần, lại ngược lại nghênh đón đối phương cười lạnh một tiếng.

“Ta không biết ngươi nói cái gì loạn thất bát tao, cái gì Cứu Thế Chi Chu, ngươi là lữ hành quá lâu, một người tinh thần đoán chừng xảy ra vấn đề. Có thể đứng vững tất cả nguyên tai tuyệt đối chỗ an toàn, làm sao có thể có loại đồ vật kia! ?” Tô Đơn hoàn toàn phủ định nói.

Vu Hoành cũng không thèm để ý đối phương có tin hay không, dù sao chính hắn cũng không cách nào chứng minh. Thế là dứt khoát đổi đề tài.

“Không nói cái này, lão nhân gia, nếu không muốn gặp mặt, cái kia có thể không nói cho ta biết, nơi này đến cùng là địa phương nào?”

“Nơi này là không ánh sáng chi thành.” Tô Đơn trả lời, “Nguyên tai bên trong bị triệt để hủy diệt phế tích một trong. Dạng này phế tích còn có rất nhiều.”

“Phế tích? Nói cách khác, nơi này vật chất đều là nguyên tai cũng không cách nào triệt để hòa tan tiêu hóa?” Vu Hoành sững sờ.

“Ta biết ngươi muốn hỏi cái gì, không được, nơi này vật chất thường cách một đoạn thời gian liền sẽ phân giải tan biến, sau đó có vật chất mới một lần nữa từ ngoại giới bổ khuyết tiến đến.” Tô Đơn cười lạnh một tiếng, trả lời.

“Trên cơ bản, nơi này là không phải hắc tai vật chất sau cùng bảo tồn chi địa.”

“Hắc tai?” Vu Hoành n·hạy c·ảm bắt được từ mấu chốt.

“Đúng vậy, nơi này chính là hắc tai chỗ sâu. Đã từng vô cùng cường đại Linh Phương đế quốc di chỉ.” Tô Đơn khẳng định hắn hỏi thăm.

Vu Hoành lông mày nhíu chặt đứng lên.

“Như vậy, lão nhân gia nghe nói qua Thánh Tháp a?” Hắn nghĩ tới hắc tai chỗ sâu phe đầu hàng thế lực.

“Nơi này không có bất kỳ cái gì vật sống có thể thời gian dài tồn tại, Thánh Tháp? Ta chưa nghe nói qua.” Tô Đơn trả lời.

Vu Hoành suy tư một lát.

Mục đích của hắn là tìm kiếm sinh cơ chi địa, nơi này không hề nghi ngờ đã cực độ xâm nhập đến hắc tai nội bộ. Ngay cả Thải Kính Đạo Nhân ở bên ngoài đều không thể tồn tại bao

lâu. Nơi này cường độ, tuyệt đối vượt xa khỏi trước đó hắn trải qua hết thảy địa vực.

Tìm tới nơi này, lại tiếp tục xâm nhập, rất có thể sẽ vượt qua hắn ứng phó phạm vi, cùng mạo hiểm, không bằng trước tiên ở nơi này thăm dò rõ ràng tình huống về sau, lại đi quyết định.

Nói không chừng nơi này liền có thể tìm tới thích hợp Kim Đan ma luyện năng lượng đặc thù.

Mà lại, từ nơi này Tô Đơn lời nói phán đoán, nơi này nếu thật là hắc tai chỗ sâu nhất phế tích, có lẽ có thể ở chỗ này tìm tới một chút nguyên chất manh mối.

Nguyên chất có thể đối kháng nguyên tai, không bị hủy diệt, nếu là có thể tìm tới hắc tai nguyên chất, như vậy phòng an toàn tính an toàn sẽ thật to lên cao một bậc thang.

Từ đó trở nên không gì không phá.

Tối thiểu tại hắc tai bên trong, có thể không gì không phá, tuyệt đối an toàn.

“Lão nhân gia, ngài ở chỗ này ngây người bao lâu?” Vu Hoành trong lòng xác định mục tiêu, lúc này lại hỏi.

“Nhớ không rõ, ngươi có âm nhạc a? Ta muốn nghe âm nhạc, cái gì loại hình đều có thể.” Tô Đơn thỉnh cầu.

Âm nhạc?

Vu Hoành lúc đầu coi là đối phương sẽ hướng hắn tìm kiếm vật tư trợ giúp, lại không nghĩ rằng thế mà chỉ là cái này.

Hắn lúc này cấp tốc từ tạp vật trong rương tìm kiếm ra một máy điện thoại, khởi động máy, phát ra bản địa chứa đựng âm nhạc.

Rất nhanh, một bài thường về thăm nhà một chút, tại phong bế trong phòng an toàn nhẹ nhàng vang lên.

“Tìm một chút nhàn rỗi, tìm một chút thời gian…”

Tiếng nhạc du dương, tựa hồ hòa tan vừa mới nguy hiểm căng cứng bầu không khí.

Tô Đơn cũng an tĩnh lại, lẳng lặng nghe tiếng nhạc.

Đây là Vu Hoành từ điện thoại di động của mình thẻ nhớ bên trong na di đi ra ca khúc. Không nghĩ tới bây giờ cho lật ra tới.

Rất nhanh một bài tiếp một bài ca khúc không ngừng phát ra.

Tô Đơn cũng bắt đầu nhẹ nhàng đi theo ngâm nga, trong thanh âm lộ ra vẻ run rẩy, một tia hoài niệm.

Vu Hoành gặp hắn nghe được vui vẻ, liền đưa điện thoại di động buông xuống, chính mình khoanh chân ngay tại chỗ, lợi dụng thời gian rảnh nhàn rỗi ở giữa bắt đầu tu luyện.

Thời gian chậm rãi trôi qua, không biết đi qua bao lâu.

“Cám ơn ngươi…” Tô Đơn thanh âm lại lần nữa vang lên.

“Ta đã nhớ không rõ bao lâu chưa từng nghe qua dễ nghe như vậy âm nhạc… Cảm giác cả người đều sống lại.”

Hắn trong giọng nói lộ ra một cỗ rực rỡ hẳn lên sức sống, nhẹ nhàng mà hữu lực.

“Ngươi cần phải đi. Nơi này không phải ngươi nơi ở lâu.” Hắn nhắc nhở.

“Tô Đơn tiên sinh, không biết nơi này có không có một chút có thể ăn mòn sinh mệnh cùng vật chất ác tính năng lượng?” Vu Hoành hỏi.

“Chỉ cần mở ra sáng ngời, nơi này khắp nơi đều là. Ngươi hỏi cái này làm cái gì?” Tô Đơn nghi ngờ nói.

“Được rồi.” Tiếp lấy hắn không đợi Vu Hoành trả lời, liền tự mình thở dài.

“Đã ngươi tới. Chắc hẳn cũng là vì thăm dò bảo vật mà tới. Nhìn thấy ngươi trước mặt tòa kia bán cầu kiến trúc rồi hả?”

“Đúng thế.” Vu Hoành gật đầu. Nhìn ngoài cửa sổ cái kia khoảng cách không xa hình bán cầu kiến trúc kim loại.

Đó chính là không ánh sáng chi thành thành khu, bên trong trong phòng, sẽ ngẫu nhiên lưu lại một chút lúc đi vào vết tích vật phẩm. Có thể chịu tới bây giờ còn không có bị hắc tai phân giải hòa tan, cơ hồ đều là đồ tốt. Ngươi nếu là tiến vào được, thu hoạch khẳng định rất lớn. Nhưng điều kiện tiên quyết là…”

“Điều kiện tiên quyết là cái gì?”

“Điều kiện tiên quyết là ngươi có thể trước thông qua cuối cùng này tuyệt đối khoảng cách.” Tô Đơn trả lời.

“Từ ngươi bây giờ vị trí, tới gần không ánh sáng chi thành, liền sẽ gặp được một loại tên là hắc ám chi bụi đồ vật ăn mòn. Thứ này còn có thể cấp tốc ngưng tụ ra một loại tên là Hắc Khôi quái vật, lâm thời tồn tại một đoạn thời gian công kích ngươi.”

“Nếu là có thể thông qua Hắc Khôi ngăn cản, ngươi liền có thể thu hoạch được tiến vào không ánh sáng chi thành vé vào cửa.”

“Hắc Khôi.”

Vu Hoành hít sâu một hơi.

“Ta thử trước một chút.”

Hắn thao túng Hắc Hắc Linh, chậm rãi hướng không ánh sáng chi thành phương hướng di động đứng lên.

Một mét.

Năm mét.

Mười mét.

Tê.

Trong chốc lát, phòng an toàn phía trước, trên đại địa vô số màu đen hạt cát trống rỗng hiển hiện, ngưng tụ thành một đạo

hất lên mũ che màu xám khô gầy hình người.

Hình người đen kịt hai tay trước người hư nắm một khối hàn khí bốn phía hình thoi bảo thạch màu trắng.

“Coi chừng! Đây chính là Hắc Khôi! Bọn hắn g·iết không c·hết, chỉ có thể tạm thời b·ị đ·ánh tan! Thừa dịp đánh tan khoảng cách, ngươi nhất định phải nhanh tới gần không ánh sáng chi thành. Phải nhớ kỹ, bọn hắn b·ị đ·ánh tan về sau, đoàn tụ thời gian sẽ theo số lần gia tăng, phi tốc rút ngắn! Đến phía sau sẽ trong nháy mắt đoàn tụ, phi thường khó chơi!” Tô Đơn nhanh chóng dặn dò.

“Ta thử trước một chút.” Vu Hoành trong lòng hơi động, trong chốc lát hơn mười đạo Thải Kính Đạo Nhân trống rỗng hiện lên ở ngoài phòng, đồng thời hướng phía hình người màu đen kia xa xa một chỉ.

Hư Không Nhất Chỉ!

Bành! !

Trong chốc lát, tính phá hư chỉ lực tại chân nguyên thôi vận dưới, chớp mắt rơi trên người Hắc Khôi.

Coong!

Lập tức một mảnh rất nhỏ màu đỏ hỏa hoa bắn tung tóe ra.

Hắc Khôi trên thân ngay cả áo choàng đều không có phá, tất cả Hư Không Nhất Chỉ tựa như gió nhẹ quất vào mặt, đối với hắn không dùng được.

Cái này thấy Vu Hoành sắc mặt kịch biến, lập tức điều khiển Hắc Hắc Linh về sau di động, cấp tốc rời khỏi mấy chục mét!

Phốc.

Tại hắn lui ra phía sau sau mấy giây, cái kia Hắc Khôi lại cấp tốc phân giải, tiêu tán, phảng phất chưa bao giờ xuất hiện qua.

“Không phải.” Tô Đơn thanh âm lại lần nữa vang lên, “Ngươi vừa rồi động thủ a? Đừng thăm dò, Hắc Khôi là có miễn dịch cơ chế đồng dạng chiêu số đối bọn hắn là triệt để vô hiệu.”

“… Ta vừa mới động thủ a…” Vu Hoành bất đắc dĩ. Hắn bây giờ đột phá Kim Đan, cung ứng cho Khủng Ảnh chân nguyên cũng mạnh một mảng lớn theo lý nói hẳn là để Khủng Ảnh thực lực cũng đi theo tăng cường mới đúng… Có thể…

“Ngươi gọi là động thủ, cho hắn gãi ngứa ngứa sao? ?” Tô Đơn hiển nhiên không tin.

“Không phải, nếu như ngươi vừa mới vậy liền gọi động thủ, vậy sao ngươi sống đến chỗ này tới? ? Đừng nói giỡn được không? Ta chăm chú điểm.”

Vu Hoành: “…”

Ta yếu như vậy thật đúng là xin lỗi a…

Hắn hít sâu một hơi, nhìn đồng hồ, dung hợp đặc chất không sai biệt lắm sắp hoàn thành.

“Tiền bối, vãn bối là thật sự chút thực lực ấy.” Sau khi cường hóa Khủng Ảnh hợp lực xuất thủ, mặc dù so với hắn yếu rất nhiều, nhưng đổi thành chính mình Hủy Diệt Chi Nhãn cùng Loạn Thần Thiên Mục kết hợp công kích, nhiều lắm là cũng liền so vừa mới một kích kia mạnh cái hai ba mươi lần.

Uy lực như vậy, chỉ sợ vẫn là cầm cái kia Hắc Khôi một chút tác dụng cũng không có.

Dù sao vừa mới Khủng Ảnh hợp lực một chỉ, thế mà ngay cả người ta quần áo cũng không đánh phá…

Chương 545: Manh mối (1)

Chương 545: Manh mối (1)

“Ngươi… ! !” Tô Đơn tựa hồ là bị tức đến.

Có thể yếu như vậy liền chạy đến loại vị trí này gia hỏa, không cần nghĩ, khẳng định là dựa vào một loại nào đó ngoại vật.

Lại xem xét hắn một mực trốn ở trong phòng không ra, lập tức minh bạch hết thảy.

“Ngươi… Vậy ngươi chạy tới làm cái gì? Chịu c·hết a?” Tô Đơn tức giận nói.

“Vãn bối, chỉ là muốn xác minh nguyên tai bản nguyên, tìm tới tương lai phương hướng. Đương nhiên, mục đích thật sự, hay là muốn nhìn một chút có thể hay không tìm vận may tìm tới một chút Hắc Tai nguyên chất.” Vu Hoành trung thực thành khẩn trả lời.

“… Nguyên chất? Hắc Tai nguyên chất ta chỗ này có chút, được rồi được rồi, cho ngươi điểm, nhanh đi về đi.” Tô Đơn bất đắc dĩ nói.

“Ngươi thực lực này, mức năng lượng quá kém, ở chỗ này ở lâu sợ là rất dễ dàng liền không có.”

“A! ?” Vu Hoành sững sờ, nguyên chất thế mà cứ như vậy dễ dàng cho hắn rồi?

Đang lúc hắn có chút ngạc nhiên không tin lúc, đột nhiên tại phòng an toàn ngoài cửa sổ, một đống đen sì giống như là than đá sự vật, từ dưới đất ủi đi ra, sau đó vật sống một dạng đụng đụng cửa sổ.

Thùng thùng.

Vu Hoành ngẩn người, nhìn xem vật kia.

“Đây là… Nguyên chất? Hắc Tai nguyên chất?”

“Đúng vậy a, ta bên này rất nhiều, thứ này không đáng tiền.” Tô Đơn không có cái gọi là nói.

“Có thể, thứ này không phải nói có thể sử dụng nó chế tạo tuyệt đối sẽ không bị nguyên tai phá hủy… ?” Vu Hoành cảm giác cho tới nay tam quan có chút băng. Cái này còn không đáng tiền?

“Đúng, ngươi nói không sai.” Tô Đơn khẳng định nói, “Nhưng ngươi thật lấy được liền biết, cái đồ chơi này cứng đến nỗi viễn siêu ngươi tưởng tượng, ngươi có khả năng nghĩ tới hết thảy sự vật, đều không có biện pháp đem nó mài mòn dù là một chút. Cho nên, ngươi cầm tới nó là hình dạng gì, nó chính là cái gì hình dạng, trừ dùng nó đến nện người, còn lại ngươi cái gì cũng đừng nghĩ làm.”

“… Ngay cả ngài, cũng mài mòn không được?”

“Hắc tai thời thời khắc khắc mài mòn vô số năm cũng sẽ không tổn hại, ngươi quá đề cao ta.” Tô Đơn tự giễu nói.

“Đón lấy đi, bên ngoài trước kia có rất nhiều người đem hắn thấy rất trân quý, nhưng trên thực tế, liền như thế. Nơi này kỳ thật khắp nơi đều là, rất nhiều thế giới, rất nhiều vũ trụ, tổn hại sau còn sót lại tàn thuế bên trong đều có cái đồ chơi này.”

Vu Hoành nhìn một chút chung quanh, trước dùng Hủy Diệt Chi Nhãn thử một chút, ngộ tính lực lượng hủy diệt tại cái kia than đá đen bên trên không để lại nửa điểm vết tích, cái này khiến hắn lập tức nhiều một tia tin phục.

Sau đó, hắn tâm niệm khẽ động, ngưng tụ ra một đạo Thải Kính Đạo Nhân, một phát bắt được nguyên chất, cấp tốc mở cửa sổ, ném vào đến, sau đó đóng cửa sổ.

Toàn bộ hành trình không cao hơn một giây.

Lạch cạch.

Than đá đen rơi trên mặt đất, nhấp nhô vài vòng, bất động.

Vu Hoành cũng không có trước tiên đi đụng vào nó, mà là triệu hồi ra một cái Tốc Nhân, cẩn thận thì hơn trước, đem nó dùng có thể c·ách l·y hồng trị bức xạ hộp kim loại, nở rộ đứng lên.

Làm xong những này, Vu Hoành lại cấp tốc hai tay nắn ấn quyết, chân nguyên cổ động dưới, bố trí ra từng đạo phong tỏa phong ấn c·ách l·y trận pháp.

Hắn một thân học thức, trừ ra Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp bên ngoài, còn có kiêm tu ma pháp, đạo mạch thuật thức, đối với cơ sở phong ấn phong tồn thuật thức, phi thường tinh thông.

Cũng chính là trước đó cường độ không đủ, cho nên vận dụng tác dụng không lớn.

Nhưng lúc này Kim Đan đột phá, chân nguyên tăng lên, chỉnh thể mức năng lượng tăng lên tới Bất Diệt cấp về sau, những này học thức cũng nước lên thì thuyền lên, hơi sửa chữa dưới, cũng có thể đạt tới Bất Diệt cấp độ hiệu quả.

“Ngươi ngược lại là cẩn thận, bất quá cẩn thận một chút tốt. Tốt, đi nhanh đi, nơi đây không nên ở lâu.” Tô Đơn khuyên.

“Vậy tiền bối ngài vì sao không đi?” Vu Hoành được chỗ tốt, dù sao cũng hơi băn khoăn.

“Ta đi không được. Cực kỳ lâu trước kia, ta liền cùng nơi này hòa làm một thể, không động được, cũng ra không được.” Tô Đơn trả lời.

“Tốt a, bất quá tiền bối vừa mới nói, nơi này khắp nơi đều là ta cần loại kia ăn mòn năng lượng?” Vu Hoành lại lần nữa hỏi.

“Tự nhiên, ngươi chỉ cần bản thể đi ra đợi một lát, liền có thể tự nhiên cảm giác được.” Tô Đơn trả lời.

“Minh bạch.” Vu Hoành không nói thêm gì nữa, mà là đi tới trước cửa sổ, cẩn thận ở chung quanh bố trí một cái vi hình trận pháp, lấy chân nguyên làm ra một cái nho nhỏ c·ách l·y không gian.

Sau đó, tay hắn bắt lấy cửa sổ nắm tay, đi lên, nhẹ nhàng lôi ra một cái khe hở.

Tê.

Trong chốc lát, từng luồng từng luồng băng lãnh khí lưu tuôn ra mà vào.

Cửa sổ cùng Vu Hoành trên thân đều cấp tốc kết xuất một tầng hơi mỏng sương trắng.

Vừa mới tốc độ quá nhanh, mở cửa sổ một chút liền đóng lại, ngược lại là không có cảm giác. Hiện tại chậm lại… Lập tức cảm giác không đúng…

Vu Hoành trong lòng cẩn thận trải nghiệm tràn vào tới hàn khí. Hàn khí kia bên trong, quả nhiên có một cỗ thấu xương như châm ăn mòn lực lượng, đang nhanh chóng tổn thương da của hắn.

Phải biết, hắn bây giờ thân thể, có thể nói vượt xa một nửa Kim Đan kỳ tu sĩ cường độ.

Dù sao một đống đặc chất, tăng thêm hắn tu luyện nhiều như vậy võ công, lại thêm các loại năng lượng đặc thù không ngừng rèn luyện, đã sớm đem nhục thể của hắn, cường hóa đến có thể so với cùng cấp bậc Kim Đan thể tu cường độ

Lại thêm hạch tâm nhất Cổ Nguyệt Thần Tính bình thường mức năng lượng, thậm chí siêu phàm mức năng lượng, đối với hắn đều không có bao lớn tổn thương.

Mà lúc này cỗ này thấu xương ăn mòn thế mà không bị ngăn trở, rất rõ ràng là mức năng lượng cực cao dẫn đến.

Mức năng lượng quá cao, cho nên Cổ Nguyệt Thần Tính không có hiệu quả chút nào, cho nên thân thể cường độ như là giấy.

‘Ít nhất là nhiễm hóa trở lên rất cao trình độ… !’ Vu Hoành cảm thụ được cỗ này ăn mòn, cấp tốc thay đổi phần bụng viên kia ánh vàng rực rỡ Kết Đan, vận chuyển chân nguyên, toàn lực đối kháng cỗ này kim châm giống như ăn mòn.

Cửa sổ khe hở chỗ, vô hình ăn mòn lực lượng không ngừng tràn vào, ngủ thời gian chuyển dời, nhiều lần đều không ngừng tiến lên, xâm nhập vào Vu Hoành n·ộ·i· ·t·ạ·n·g khí quan.

Nhưng quỷ dị chính là, nguồn lực lượng này mỗi lần sắp triệt để hoại tử rơi khí quan lúc, đều sẽ im bặt mà dừng.

Từ đầu đến cuối bị một cỗ màu xanh biếc vầng sáng kịp thời bao trùm c·ách l·y.

Cách ly về sau, khí quan cấp tốc tái sinh, khôi phục cường tráng, mà ăn mòn lực lượng lại chỉ có thể làm lại từ đầu.

Vu Hoành nếm thử năm sáu lần về sau, xác định tuyệt đối không có vấn đề, mới thở phào nhẹ nhõm.

‘Quả nhiên Hủ Bại tiền bối không có gạt ta…’

Hắn cúi đầu mắt nhìn trên cổ của mình, nơi đó mang theo một đầu hơi mờ tựa như vô số bông tuyết xâu chuỗi mà thành óng ánh dây chuyền.

Dây chuyền lúc này chính phóng thích ra nhàn nhạt huỳnh quang màu xanh lá, chính là nó, bảo vệ Vu Hoành thể nội khí quan an toàn.

Sợi dây chuyền này, tại Hủ Bại tiền bối trong miệng, là có thể cùng Chu Thiên Quả đánh đồng cường đại trị liệu hình bảo vật.

Danh tự Hủ Bại đã sớm quên đi, nhưng dây chuyền có thể tại bất luận cái gì tình huống bất luận cái gì trong hoàn cảnh, cam đoan Vu Hoành cách mỗi mười giây tự động thu hoạch được một lần toàn diện khôi phục.

Cái này toàn diện khôi phục có thể chữa trị hết thảy thương thế, tiêu trừ hết thảy trạng thái dị thường. Mấu chốt là dây chuyền này còn không cần bất luận cái gì tiêu hao, nó toàn bộ tự động kích phát, tự hành phụ tải.

Công hiệu quả có thể xưng nghịch thiên.

Đây cũng là hắn lần này lá gan lớn như vậy, dám đầu sắt tiếp tục hướng nguyên tai chỗ sâu xông hạch tâm lực lượng.

‘Hủ Bại tiền bối đổi bảo vật này cho ta, rất rõ ràng là lo lắng ta xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn a… Hiện tại xem ra, quả thật thực dụng.’ Vu Hoành cảm thụ được thể nội rất nhanh khôi phục khí quan, trong lòng cảm khái.

Hắn đem dây chuyền đặt tên là Dây Chuyền Khôi Phục, danh tự ngắn gọn dễ hiểu. Lúc này ở lục quang bảo vệ dưới, kết hợp tự thân Tinh Linh Cổ Thụ chi kêu gọi đặc chất, hắn bảo mệnh năng lực đã đến một cái cực kỳ biến thái tình trạng.

Trong phòng an toàn.

Vu Hoành ngồi xếp bằng, trên thân lục quang lập loè, tầng tầng chân nguyên màu trắng không ngừng hiện lên ở bên ngoài thân, đối kháng cái kia vô ảnh vô hình quỷ dị ăn mòn.

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Trong mơ hồ, Vu Hoành lâm vào cực độ chuyên chú tầng sâu trạng thái nhập định.

Hắn tựa hồ nghe đến cái gì nhắc nhở, nhưng giờ này khắc này, đã triệt để tiến vào trạng thái hắn, cũng không rảnh bận tâm mặt khác.

Bởi vì. Hắn Kim Đan, chung quanh quanh quẩn ra từng tia đan khí màu vàng, lúc này đã càng phát ra tinh thuần, màu vàng cũng so trước đó nồng nặc rất rất nhiều.

Trên kim đan, cũng chậm rãi nhiều hơn một tấm thuộc về chính hắn mặt người khuôn mặt.

Khuôn mặt nhắm mắt tĩnh tu, thần thái điềm tĩnh, thình lình chính là lúc này trạng thái dưới hắn.

…

Chậm rãi mở mắt, Vu Hoành toàn thân chân nguyên như sóng biển giống như phun trào rung động. Đại lượng mới càng thêm nồng đậm chân nguyên, từ trong Kim Đan lại lần nữa tuôn ra.

Bị rèn luyện qua đan khí, liên tục không ngừng chảy về Kim Đan, đem Kim Đan màu vàng tăng lên càng thêm xán lạn.

Két.

Một tiếng vang nhỏ.

Vu Hoành toàn thân một vòng gợn sóng màu vàng nổ tung.

'Đột phá… Kim Đan trung kỳ.' trên mặt hắn toát ra vẻ hài lòng mỉm cười.

Đứng người lên, hắn cẩn thận cảm thụ bên dưới thể nội biến hóa, trung kỳ Kim Đan xuất lực càng nhanh, chân nguyên lưu nhanh mạnh hơn, tổng lượng cũng so trước đó nhiều rất nhiều rất nhiều tối thiểu là năm đến gấp bảy ở giữa chênh lệch.

Kỳ quái là, Kim Đan trung kỳ vừa đột phá, Vu Hoành lập tức cảm giác bên ngoài tràn vào vô hình ăn mòn, không có trước đó khó như vậy nhịn.

Khí tức kia ăn mòn tốc độ của mình, cũng cấp tốc đại giảm, cơ hồ cảm giác không thấy.

Rất hiển nhiên, đây là thân thể của mình tại lặp đi lặp lại lôi kéo dưới, sinh ra kháng tính.

"Đa tạ tiền bối." Vu Hoành đứng dậy, đóng lại cửa sổ, hướng phía trước xa xa khẽ khom người.

"Không cần cám ơn ta, chính ngươi cố gắng, cùng người không quan hệ. Còn có, ngươi cần phải đi…" Tô Đơn nhắc nhở.

"Vãn bối minh bạch, trước khi đi, vãn bối chịu ngài lớn như vậy ân huệ, không biết ngài có cái gì muốn? Muốn làm, lần sau cũng có thể mang vào, hoặc là giúp ngài giải quyết." Vu Hoành lên tiếng nói.

"Ngươi quá yếu, cái gì cũng không làm được. Đi nhanh lên đi. Nếu ngươi không đi, nơi này hắc triều bộc phát, ngươi còn muốn chạy cũng đi không được." Tô Đơn trầm giọng nói.

"Nơi này cũng có hắc triều? Thế nhưng là vãn bối còn kém một cái rèn luyện tự thân địa phương… Không biết tiền bối

phải chăng biết được, phụ cận có hay không loại thứ hai có thể ăn mòn ngoại vật lực lượng?" Vu Hoành hỏi lại.

"Tiểu tử ngươi… Lại lấy không đi đúng không?" Tô Đơn im lặng.

Hắn dừng lại.

"Có ngược lại là có, nơi này có một loại Hắc Khôi, có thể phóng xuất ra vô hình tiếng nhạc, ăn mòn người tinh thần. Đồng thời cũng nương theo có khó lòng phòng bị quỷ dị thực cốt lực. Loại này thực cốt lực, đối với xương cốt có tác dụng, có thể đem bình thường xương cốt, ăn mòn thành v·a c·hạm liền nát bột xương tụ hợp vật."

"Tiền bối có thể hay không cho vãn bối chỉ con đường sáng! Vô cùng cảm kích." Vu Hoành vội vàng nói.

Hắn hiện tại còn thiếu một loại đan khí ma luyện, liền có thể bước vào Kim Đan hậu kỳ.

Tiên Thiên Chi Thể quả thật không tầm thường, tiến hành tu hành như ăn cơm uống nước, hoàn toàn không có bất kỳ cái gì bình cảnh.

"Ngươi còn không đi? Ngươi nhập định bao lâu ngươi biết không?" Tô Đơn im lặng.

"Hai ngày?" Vu Hoành không có chú ý.

"Hai tháng." Tô Đơn trả lời.

"…" Vu Hoành sợ hãi cả kinh, tranh thủ thời gian ngẩng đầu nhìn về phía trên bàn đồng hồ điện tử.

Quả nhiên… Thời gian đã là quáng tinh Nguyên lịch 12 kỷ 65 năm 82 tháng 7.

Hắn trước khi đi là tháng năm. Bởi vì xuyên tới xuyên lui nguyên tai, mỗi cái địa phương thời gian cũng khác nhau, cho nên ngày lịch ngày vẫn luôn rất loạn, Vu Hoành liền dần dần không thèm để ý cái này, cũng rất ít đi xem qua bao lâu.

Lúc này bị Tô Đơn nhắc nhở, hắn mới hãi nhiên phát hiện, chính mình chỉ là nhàn nhạt một cái nhập định, thế mà liền đi qua lâu như vậy.

Chương 546: Manh mối (2)

Chương 546: Manh mối (2)

Nghĩ tới đây, Vu Hoành cấp tốc kiểm tra một hồi chính mình bên trong không gian ý thức.

Quả nhiên, tại đặc chất quang cầu trong góc, thấy được cái kia dung hợp hoàn thành đặc chất mới.

Cương Quyền cùng Liệt Hổ Hình dung hợp, tạo thành một cái trọn vẹn so trước đó lớn gấp ba to lớn quang cầu màu trắng.

Vu Hoành vươn tay nhẹ nhàng đụng vào đi lên.

Dung hợp hoàn thành, thu hoạch được đặc chất: Cự Hổ Hình.

Cự Hổ Hình (cận thân giao chiến lúc, tất cả chiêu thức lực p·há h·oại tăng cường gấp bảy)

'Chậc chậc… .' Vu Hoành tán thưởng xuống, quả nhiên dung hợp được chính là thoải mái.

Tiếp lấy ánh mắt của hắn vừa nhìn về phía mặt khác ba cái mới xuất hiện tiểu quang cầu.

Đưa tay tới —— chạm đến dưới.

Hồn Thiên Chưởng tu hành viên mãn, thu hoạch được đặc chất: Thiên Địa Chuyển.

Thiên Địa Chuyển (tinh thần ý thức đối với mê muội loại công kích tăng lên 80% chống cự)

'Phi Độ Cửu Chuyển tu hành viên mãn, thu hoạch được đặc chất: Khinh thân.'

Khinh thân (thân thể trọng lượng xuống tới nguyên bản 20%).

“Cái này ngược lại là đơn giản thô bạo, trọng lượng giảm bớt, tốc độ tự nhiên tăng lên đi lên.” Vu Hoành khẽ gật đầu.

Tại lực hút hoàn cảnh dưới, đặc chất này sẽ tăng lên trên diện rộng hắn tốc độ di chuyển, bộc phát tốc độ. Đương nhiên, trọng lượng giảm bớt cũng sẽ yếu bớt lực trùng kích, xem như có lợi có hại.

Sau đó là cái thứ ba.

Phàn Vân Công tu hành viên mãn, thu hoạch được đặc chất: Vân thủ.

‘Vân thủ (hai tay của ngươi có thể tùy ý biến thành vân khí, tiêu tán lại tụ hợp.) ‘

“? ? ?”

Vu Hoành sững sờ, gặp qua nhiều loại đặc chất về sau, vân thủ loại hình này còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Hắn cẩn thận cảm giác xuống hai tay, từ trong không gian ý thức tạm thời đi ra ngoài.

Nâng lên hai tay, bỗng nhiên trong lòng của hắn tuôn ra một cỗ không hiểu xúc động.

Giống như chính mình có thể tự do khống chế hai tay tự nhiên phân tán ra.

Một giây sau.

Hai tay của hắn từ cánh tay bắt đầu, hướng xuống tất cả bộ vị, trong nháy mắt toàn bộ phân giải, hóa thành từng tia từng sợi nồng đậm bạch khí.

Đại lượng bạch khí trong phòng tản ra, tràn ngập, dần dần nhan sắc bắt đầu làm nhạt, cơ hồ nhìn không thấy.

Lúc này Vu Hoành có cảm giác kỳ diệu, thật giống như trong cả phòng khắp nơi đều là hai tay của mình, khắp nơi đều có thể nhẹ nhõm chạm đến, phản hồi về đến cảm thụ.

Tay phải hắn khẽ động, trực tiếp đem năm mét bên ngoài trên bàn một cái cái chén cầm lên

Cái chén vòng ngoài bao quanh từng tia trong suốt bạch khí, đó chính là hăn tay một bộ phận.

Thú vị.

Vu Hoành tạm thời còn không biết năng lực này có làm được cái gì, nhưng như thế năng lực kỳ lạ, đáng giá hắn giữ lại một đoạn thời gian.

Cái này mới dung hợp Cự Hổ Hình, đặc chất về tới chín cái, nhưng lại có mới ba môn phàm võ viên mãn, thu hoạch được mới ba cái đặc chất, thế là đặc chất tổng số lại lần nữa vượt qua mười cái, đi tới mười hai cái.

Vu Hoành không có gì do dự, mới đến ba cái đặc chất, đều không phải là có thể tăng cường tốc độ tu luyện, đã như vậy, như vậy tùy ý tự do dung hợp.

Hắn nhìn xuống còn lại đặc chất.

Cự Hổ Hình, Tiên Thiên Chi Thể, tinh thần duệ hóa, cực hạn triệu hoán, Minh Tâm Chính Tính, Tinh Linh Cổ Thụ chi kêu gọi, Dạ Tức, đạo tức lôi chuyển, Cổ Nguyệt Thần Tính, vân thủ, khinh thân, Thiên Địa Chuyển.

‘Tinh thần duệ hóa loại này miễn dịch cấp bậc thấp thuật thức đặc chất, hiện tại cơ bản không dùng. Ta chân nguyên hộ thể, vốn là có loại hiệu quả này. Có thể hòa tan.’

‘Thiên Địa Chuyển cùng Minh Tâm Chính Tính cũng tác dụng không lớn, Minh Tâm Chính Tính nếu như là tại sinh linh trong xã hội, xác thực dùng tốt, có thể cuồn cuộn không ngừng bổ sung tinh thần lực, chuyển hóa sinh linh sợ hãi. Nhưng ta đối mặt chính là nguyên tai… . Thiên Địa Chuyển gia tăng tinh thần chống cự, hơi tốt đi một chút, tạm thời lưu lại.’

Lúc này, hắn đem Minh Tâm Chính Tính cùng tinh thần duệ hóa, hai cái quang cầu kéo xuống cùng một chỗ, dung hợp.

Rất nhanh, một cái mới màu bạc quang cầu nổi lên, mặt ngoài hiển hiện đếm ngược: 3 giờ 12 phút.

“Chờ dung hợp xong, còn có thể dung hợp một lần.” Từ không gian ý thức lui ra ngoài, Vu Hoành lại lần nữa mắt nhìn bên ngoài, ngoài cửa sổ hay là đen kịt một màu.

“Tiền bối?” Hắn thử kêu một tiếng.

“Làm gì?” Tô Đơn quả nhiên một mực tại quan sát hắn.

“Ngài mới vừa nói cái nào có thể ăn mòn người quái vật…” Vu Hoành cẩn thận từng li từng tí hỏi.

“Ngươi là thật không s·ợ c·hết? Nếu quả thật không sợ, vậy liền đi thôi, ngay tại ngươi cửa lớn hướng mặt trái, lấy ngươi phòng an toàn tốc độ, ước chừng mười phút đồng hồ lộ trình.”

“Đa tạ tiền bối!”

Vu Hoành chăm chú thi lễ một cái.

Hắn trước thu hồi trong hộp nguyên chất, sau đó mới thao tác phòng an toàn, hướng phía đó cấp tốc di động.

Chân thực Vạn Tuyết cung.

Nguyên bản phế tích Vạn Tuyết cung di chỉ bên trên, lúc này một viên màu hồng vầng sáng nhỏ bé trái cây, chính lơ lửng giữa không trung, chiếu sáng chung quanh hơn trăm mét phạm vi.

Trái cây phía trên, cỗ lớn cỗ lớn sương mù màu đen hình thành cái phễu, cấp tốc tràn vào trong trái cây.

Những này tràn vào hắc vụ, rất nhanh biến thành mới càng nhiều màu hồng vầng sáng, duy trì lấy trăm mét bên trong hết thảy khu vực an toàn.

Phong Tuyết Tử cùng Hủ Bại du thương liền đứng tại màu hồng trong vầng sáng, nhìn xem vòng ngoài đại lượng muốn tới gần, nhưng vô lực tiếp tục rất nhiều kiếm tu quái vật.

“Cơ bản xong rồi. Chu Thiên Quả kích hoạt thành công, khí tức ta cũng che giấu tốt. Có nó đỉnh lấy, ta cơ bản không có áp

lực gì, cũng không cần lại tự mình động thủ.” Phong Tuyết Tử vui mừng cười cười.

Đã nhiều năm như vậy, hắn lần thứ nhất đạt được chân chính nghỉ ngơi.

“Thân thể đâu? Có chỗ làm dịu a?” Hủ Bại du thương hỏi.

Phong Tuyết Tử cúi đầu nhìn một chút chính mình hai chân, hai chân của hắn sớm đã biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó, là đại lượng quấn quanh mà thành rễ cây màu đen.

“Còn không được. Ta bị ăn mòn quá lâu quá sâu, không có hi vọng. Nhưng chúng ta không quan hệ, Vạn Tuyết cung cũng không phải là không người kế tục.” Phong Tuyết Tử hoàn toàn thất vọng.

“Nhất định phải coi chừng, Chu Thiên Quả chuyển hóa là triệt để tính chất, rất nhiều phản ứng dây chuyền không có cách nào che giấu, tất nhiên sẽ kích thích phản kích.” Hủ Bại du thương nhắc nhở.

“Ngươi nhắc nhở rất kịp thời.” Phong Tuyết Tử đột nhiên giương mắt hướng nơi xa hắc ám nhìn lại.

“Phản ứng tới.”

Ông.

Nơi xa trong hắc ám, mới vừa vặn tiếng nói chưa xong, một đạo xám đen lưu quang liền nổ bắn ra mà ra, thẳng đến Phong Tuyết Tử mặt.

Coong!

Lưu quang bị thứ nhất kiếm trảm bay, là một thanh đoản kiếm, xoay tròn lấy hung hăng cắm vào nơi xa mặt đất.

Nơi xa trong hắc ám, lúc này mới có từng đợt quỷ dị tiếng hò hét truyền ra.

Một đỉnh màu đỏ thẫm Loan Điểu hoa văn tứ phương cỗ kiệu, chậm rãi từ trong hắc vụ bị bốn cái da đen cô cự nhân mang ra ngoài.

Cỗ kiệu hai bên, khảm nạm, chính là từng thanh từng thanh xám đen trường kiếm.

“Thiên chi quang huy, không chỗ không kịp.”

Trong kiệu, một tên toàn thân trắng bệch, thân mang quần dài màu đỏ nữ tử tóc đen, chậm rãi vén rèm lên đi ra.

Nữ tử mi tâm có một đạo mặt trời màu đen hoa văn, khóe miệng phảng phất bị đao cắt mở, v·ết t·hương một mực kéo dài đến hai tai.

Một đôi mắt thâm thúy đen kịt, hoàn toàn không nhìn thấy tròng trắng mắt.

“G·i·ế·t! !” Nữ tử vừa ra tới, liền toàn thân váy đỏ không gió mà bay, vung tay lên.

Bên người nàng cỗ kiệu hai bên trường kiếm, nhao nhao nổ bắn ra mà ra, như đ·ạ·n pháo hướng phía Phong Tuyết Tử đâm xuyên mà đi.

“Thiên Nhật giáo Kỳ Phúc Giả! Quả nhiên, cái thứ nhất ngửi được mùi vị vẫn là bọn hắn.” Phong Tuyết Tử nhíu mày chán ghét nói. Tiện tay vung lên, lập tức bay tới trường kiếm nhao nhao bị lực lượng vô hình chặt đứt, bắn ra đến địa phương khác.

“Coi chừng, Kỳ Phúc Giả tới, bọn hắn cao tầng cũng không xa.” Hủ Bại du thương trầm giọng nói.

“Thiên Nhật giáo chủ thực lực xác thực so ngươi yếu không ít, nhưng chuyển hóa thành hắc tai quái vật về sau, thực lực còn sẽ có không nhỏ tăng lên. Thật đánh nhau… .”

“Im miệng!” Phong Tuyết Tử đưa tay trường kiếm một chỉ.

Mũi kiếm cuối cùng, một chút bạch quang lập loè hiển hiện, hóa thành một đoàn ngọn lửa màu trắng.

Ngọn lửa bay ra ngoài, trong nháy mắt xuất hiện tại cái kia Kỳ Phúc Giả nữ tử trước người.

Oanh!

To như hạt đậu ngọn lửa, nổ tung hết, liền đem nữ tử bao khỏa đi vào.

Một lát sau, nữ tử biến mất, nguyên địa chỉ còn lại có một tầng tro tàn màu đen.

Nhưng sau một khắc, trong hắc ám, lít nha lít nhít càng nhiều nữ tử váy đỏ, không ngừng cưỡi cỗ kiệu bay ra.

Càng xa xôi, hắc vụ quanh quẩn ở giữa, cả người cao hơn mười mét to lớn mập mạp, khiêng một thanh cự hình đen khảm đao, hai mắt bốc lên màu đỏ tươi hỏa diễm, từng bước một hướng phía nơi này đến gần.

“Đã lâu không gặp, Phong Tuyết Tử.” Mập mạp toàn thân mặc màu đen phong cách cổ xưa áo giáp, mi tâm cũng tương tự có một mảng lớn màu đen Thái Dương Văn đường.

Sau người nó mơ hồ có một mảnh nửa vòng tròn vầng sáng, trong đó hiện ra lít nha lít nhít vô số vui cười mặt người.

“Cổ Dong Sơn, ngươi cho rằng ngươi tự mình tới, chính là ta đối thủ?” Phong Tuyết Tử lạnh nhạt nói, sau lưng hơi chao đảo một cái đồng dạng hiện ra hình nửa vòng tròn vầng sáng, nhưng khác biệt chính là, sau lưng của hắn trong vầng sáng, hiển hiện chính là hoàn toàn lạnh lẽo tuyết trắng gập ghềnh dãy núi.

“Không có cách nào, trung đê tầng đối với ngươi ta cảnh giới cỡ này không dùng được. Chỉ có thể chúng ta những lão nhân này xuất thủ.” Đại mập mạp bình hòa cười cười.

“Tự mình xuất thủ, kết quả cũng giống vậy.” Phong Tuyết Tử lãnh đạm nói.

“Không có cách, nếu như chờ ngươi đem Chu Thiên Quả kích phát hoàn toàn, khi đó sẽ trễ. Những năm gần đây, bị ngươi lục tục ngo ngoe cũng đã g·iết mấy trăm lần, nhưng ta đều có thể nhẹ nhõm toàn thịnh khôi phục, nhưng nếu là Chu Thiên Quả hiện thế, hạn chế chúng ta phục sinh chi lực, tình huống coi như không ổn.” Đại mập mạp buông xuống trên vai dài bảy, tám mét đen khảm đao.

“Chỉ riêng ngươi một cái đến, không có chút ý nghĩa nào.” Phong Tuyết Tử lạnh như băng nói.

“Cho nên, còn có Gosha các hạ cùng ta cùng một chỗ…” Mập mạp mỉm cười, sau lưng trong hắc vụ chậm rãi hiện ra một bộ màu tím đen áo choàng hoàng kim hình người áo giáp.

Chỉ là áo giáp, không có hình người ở bên trong mặc.

“Thánh Tháp chưa bao giờ quên qua ngài ban ân, Phong Tuyết Tử các hạ.” Áo giáp hoàng kim nội bộ phát ra nặng nề thô hào nam tính tiếng vang.

“Bảy ngàn năm trước chém đầu thống khổ, là thời điểm hồi báo cho ngươi… .”

“Làm sao? Cảm thấy mình lại đi?” Phong Tuyết Tử trên thân ẩn ẩn bắt đầu hiển hiện nhàn nhạt lực hấp dẫn.

Hắn buông ra trường kiếm, thân thể hơi cong.

Ông!

Sau người nó trong vầng sáng, chậm rãi hiện ra lít nha lít nhít mấy chục khỏa lớn nhỏ không đều các loại tinh cầu.

Trong chốc lát, toàn bộ xung quanh tinh vực, tất cả đến gần tinh cầu tại thời khắc này cũng hơi run lên, phóng xuất ra lực lượng vô hình, từ cái nào đó thần bí thông đạo hội tụ đến Phong Tuyết Tử thể nội.

Răng rắc.

Phong Tuyết Tử trên người đạo bào trong nháy mắt bị băng liệt.

Toàn thân hắn cấp tốc bành trướng, biến lớn, biến cự.

Trong chớp mắt, liền thổi hơi giống như cất cao đến hơn trăm mét, toàn thân màu đỏ thẫm cơ bắp tựa như bọt biển giống như không gãy vỡ biến, tăng nhiều.

Ngay sau đó, là 300 mét, 500 mét, 2000 mét… .

Phong Tuyết Tử thân thể càng ngày càng cao, càng ngày càng khổng lồ.

Hắn xông phá mây đen, xông vào bầu trời cao. Không bao lâu, trong bầu trời cao, quáng tinh tại trước người hắn tựa như quả táo, Phong Tuyết Tử cả người thân thể, đã vượt xa quáng tinh có khả năng dung nạp cực hạn.

“Các ngươi coi là, liên thủ liền có thể g·iết c·hết ta! ? ? ?”

Phong Tuyết Tử to lớn tiếng cười chấn động toàn bộ quáng tinh run rẩy kịch liệt.

Quáng tinh khí quyển bỗng nhiên phá vỡ hai đạo lỗ hổng.

Thiên Nhật giáo chủ cùng Thánh Tháp tháp chủ, bắn ra. Sắc mặt ngưng trọng nhìn chăm chú lên tình cảnh trước mắt.

“Hắn lại đột phá! !”

“Đánh sao?” Hai người lẫn nhau cấp tốc truyền âm.

“Ta không muốn c·hết, lần trước nhận biết hay là thôn phệ không ít thuộc hạ mới hồi phục lại.” Áo giáp hoàng kim Gosha kiềm chế nói.

“Vậy liền lui.” Mập mạp Cổ Dong Sơn cái thứ nhất co cẳng liền chạy, về sau hóa thành lưu tinh màu đen, đảo mắt liền biến mất không thấy.

Gosha hừ lạnh một tiếng, sau lưng hắc vụ hiện lên, cũng đồng dạng chớp mắt biến mất không thấy gì nữa.

“Sâu kiến!” Phong Tuyết Tử lúc này bàn tay to lớn vừa vặn một thanh xẹt qua hai người chỗ bầu trời cao, một kích không trúng, lại đem bọn hắn sau lưng một mảnh vành đai thiên thạch trực tiếp nện bạo.

“Lần sau, Phong Tuyết Tử, cử động của ngươi chọc giận mẫu thụ, lần sau coi như không phải chỉ có chúng ta.” Gosha sau cùng thanh âm ở chung quanh bầu trời cao chấn động.

Chương 547: Quay lại (1)

Chương 547: Quay lại (1)

"A… Thoải mái!"

Vô Quang Chi Thành, Vu Hoành giang hai cánh tay, cảm thụ được bên ngoài không ngừng bức xạ tiến đến vô hình ăn mòn lực.

Liền xem như cửa sổ cũng vô pháp ngăn cách bên ngoài cái kia miệng méo liếc mắt da đen nữ nhân điên cuồng ăn mòn.

Nhưng đây đối với lúc này Vu Hoành vừa vặn, hắn vừa vặn cần đối phương không ngừng xuyên suốt tiến đến cái này ăn mòn cường độ.

Kim Đan ở trong cơ thể hắn cao tốc vận chuyển, không cần cân nhắc tổn thương, không cần cân nhắc tăng lên quá nhanh đưa đến kinh mạch thân thể bị hao tổn, dù sao cách mỗi mười giây chính là một lần toàn diện lớn hồi phục.

Nếu như trong vòng mười giây có cái gì đột phát vấn đề, hoàn toàn có thể cho Tinh Linh Cổ Thụ chi kêu gọi trên đỉnh.

Vu Hoành từ vừa mới gặp được ngoài cửa sổ cái này quỷ dị nữ nhân về sau, liền dần dần lâm vào loại này siêu cao tốc tu hành trạng thái.

Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp điên cuồng đi lên tiêu thăng, Tiên Thiên Chi Thể vứt bỏ cấp bậc thấp bình cảnh, quỷ dị bức xạ không ngừng rèn luyện lần thứ hai Kim Đan đan khí.

Phanh phanh phanh phanh!

Ngoài cửa sổ, một cái toàn thân đen kịt, hai mắt lóng lánh tử quang cao lớn nữ nhân, hai tay dài nhỏ, điên cuồng đánh lấy cửa sổ kính.

Nữ nhân này thân cao chừng năm mét, cả người giống rễ cây gậy trúc, miệng rộng vỡ ra chảy xuống nước bọt, hai mắt nghiêng lệch, tướng mạo tựa như tiểu hài tử tại trên giấy tùy tiện vẽ linh tinh mặt người một dạng.

Nhưng nàng thực lực lại tuyệt không tùy tiện.

Tiếng v·a c·hạm to lớn nện đến toàn bộ phòng an toàn đều đang không ngừng rung động.

Nhưng cũng tiếc, hiện tại phòng an toàn, phòng ngự tính có thể cực mạnh, còn tự mang tự động chữa trị công năng, cực kỳ biến thái, Vu Hoành đã thật lâu chưa thấy qua có thể cấp tốc đập phá phòng ở phòng ngự tình huống.

Phòng an toàn phòng an toàn, giờ này khắc này Hắc Hắc Linh mới là hoàn toàn xứng đáng phòng an toàn.

Bất tri bất giác, hắn trong mơ hồ lại hoảng hốt nghe được cái gì tiếng nhắc nhở.

Ngay sau đó liền lại là răng rắc một tiếng vang giòn.

Vu Hoành bỗng nhiên từ tầng sâu tu luyện trong nhập định hồi tỉnh lại.

Hô!

Hắn thở dài một hơi, đục ngầu đan khí tạp chất từ trong miệng phun ra, rơi vào trên mặt tường, đem vách tường ăn mòn ra một khối nhàn nhạt xám trắng.

Nhưng rất nhanh, khối này xám trắng liền tự động biến mất, phảng phất chưa bao giờ xuất hiện qua.

Đây là phòng an toàn tự động chữa trị công năng.

Vu Hoành tỉnh táo lại chuyện thứ nhất, chính là xem xét chính mình bây giờ tu vi.

Nội thị vừa mở, hắn lập tức run lên trong lòng.

“Quả nhiên… Lại đột phá… Lần này không phải là lại qua mấy tháng a?”

Hắn dự liệu được chính mình sẽ đột phá Kim Đan hậu kỳ, nhưng đột phá bên ngoài lo lắng, hay là thời gian.

Cấp tốc ngẩng đầu nhìn trên bàn ngày đồng hồ: 8 tháng 11 ngày 13 giờ 09 phút.

"Còn tốt… Chỉ mới qua một tháng… Bất quá cũng nên trở về bổ phong ấn, miễn cho quang tỉnh lại làm ra vấn đề. Bất quá ta tu vi hiện tại, hẳn là cũng có thể từ từ tự hành áp chế quang tỉnh, hóa giải Thái Linh Công tai hại, trở về hỏi một chút lão sư nên làm như thế nào."

Vu Hoành nhìn một chút bên ngoài.

Nữ nhân đen kia còn tại điên cuồng đấm vào phòng an toàn, nhìn qua không có chút nào trí thông minh dáng vẻ.

"Phía ngoài quái vật đều sẽ có thần trí, nơi này liền triệt để không có đầu óc a?" Hắn cảm khái nói.

"Tiền bối có biết đây là vì gì?"

"Rất đơn giản." Tô Đơn quả nhiên lập tức trả lời, lão gia hỏa này hiển nhiên một mực tại thăm dò bên này. Đoán chừng là quá nhàm chán nhàn rỗi không chuyện gì.

"Ngươi còn yếu, không biết phía sau sẽ tao ngộ cái gì." Hắn dừng một chút, tiếp tục nói, "Đầu hàng thế lực, bị xâm nhiễm quái vật, bọn hắn sơ kỳ đều có thể tại nguyên tai bên trong bảo trì bản thân. Đồng thời sẽ còn bởi vì khác biệt nguyên tai bức xạ tính chất khác biệt, mà sinh ra riêng phần mình tính tình tam quan bị lệch. Hắc tai xem như bên trong tương đối so sánh bình hòa, giữ lại bản thân bộ phận càng nhiều."

"Mà cái này, xem như nhận biết bảo trì giai đoạn, bọn hắn cần không ngừng thôn phệ còn lại vật sống nhận biết, đến bù đắp bản thân không ngừng bị ăn mòn. Cho nên đây cũng là chúng ta đem phe đầu hàng coi là phản đồ căn bản nguyên nhân, bởi vì bọn hắn vì cầu không c·hết, mà sẽ trái lại đồ sát thôn phệ chúng ta."

"Mà tại giai đoạn này đằng sau, chính là vô ý thức thể. Phía trước bao quát Hỗn Độn Thể ô nhiễm, đều chỉ có thể xem như

có ý thức thể, có ý thức thể, sẽ dần dần theo thời gian chuyển dời, biến thành vô ý thức thể. Đến giai đoạn này, nhận biết không cách nào kịp thời bổ sung, tự thân tồn tại tự thân ý thức sẽ hoàn toàn biến mất, chỉ để lại thể xác."

"Đừng nhìn chỉ là thể xác, nhưng vô ý thức thể giai đoạn, chúng ta lúc trước khảo nghiệm qua, phổ biến thực lực sẽ tăng lên 100 đến gấp năm trăm lần ở giữa, phi thường khoa trương. Đơn giản chính là hai cái giống loài. Mặc dù bọn hắn đã mất đi ý thức, nhưng bọn hắn thu được cực kỳ khủng bố tốc độ lực lượng Bất Tử Thân, nguyên tai giao phó bọn hắn vô cùng vô tận lực lượng kinh khủng."

"Cái này tăng phúc, khẳng định là có hạn mức cao nhất a?" Vu Hoành nghe có chút run lên, hơn trăm lần tăng phúc, cái này có chút quá khoa trương.

"Là có hạn mức cao nhất bình thường đến nhiễm hóa năng cấp đỉnh điểm, liền sẽ tự động dừng lại, bất quá nhiễm hóa giai đoạn bản thân khoảng cách cũng cực lớn, mấy trăm lần không tính là gì." Tô Đơn giải thích nói, "Một tay hủy diệt một cái cây nhiễm hóa là nhiễm hóa, một hơi bên trong hạt trong nháy mắt hủy diệt một vùng tinh hệ, cũng là nhiễm hóa. Cái này đại biểu một cái mức năng lượng, nhưng ảnh hưởng sức chiến đấu nhân tố còn có rất nhiều."

"Nhưng nhiễm hóa không nên đều đã đến vô hạn lực lượng trình độ a?" Vu Hoành không hiểu hỏi. Rất nhiều Bất Diệt cấp liền đã nắm giữ vô hạn nguồn năng lượng, quang tỉnh cùng Phù Không Thành hệ thống Nguyên Tố Trì chính là như vậy. Chỉ là chuyển vận công suất lớn nhỏ khác biệt thôi.

"Không giống với, có hệ thống cũng không có cái gọi là vô hạn năng lượng, mà lại ngươi nói vô hạn, cái kia kỳ thật chỉ là mượn lực, mượn chính là ngoại lực, cũng không phải là chân chính vô hạn. Đến cuối cùng, song phương lực lượng đều không có biện pháp câu thông ngoại lực." Tô Đơn kiên nhẫn trả lời.

"Chờ ngươi đến nhiễm hóa trung đoạn liền sẽ rõ ràng, cấp bậc thấp vô hạn nguồn năng lượng, đang chiến đấu lúc căn bản không có cách nào dùng, ánh sáng dư âm chiến đấu sinh ra thời không vặn vẹo, cũng đủ để cho ngươi siêu viễn cự ly hấp thụ vô hạn nguồn năng lượng, biến thành vô dụng rác rưởi

năng lực . Chờ ngươi từ tại chỗ rất xa hấp thụ đến nguồn năng lượng, đối diện đều đầy đủ thuấn sát ngươi vô số lần."

"… Cái kia… Phía sau làm như thế nào ứng đối?" Vu Hoành tê.

"Tự thân vô hạn nguồn năng lượng a. Đem tự thân hóa thành vô hạn chẳng phải là được rồi?" Tô Đơn cười nói, "Ngươi còn yếu, hiện tại không thể nào hiểu được cái này, tốt, trở về đi, đừng ở lâu, còn có ước chừng nửa năm hắc triều liền nên tới."

"Còn có nửa năm, vậy còn sớm, tiền bối không bằng nói cho ta nghe một chút đi, vô ý thức đằng sau còn có cái gì giai đoạn?" Vu Hoành thuận cột trèo lên trên, ngữ khí cung kính nói.

Có lẽ là hồi lâu không ai cùng hắn nói chuyện, Tô Đơn hiển nhiên cũng nghĩ nhiều cùng người tâm sự, liền cũng không có nhắc lại khuyên cách sự tình.

"Phía sau giai đoạn? Phía sau, liền không còn có cái gì nữa, chỉ là hủy diệt t·hiên t·ai."

"Không có?"

"Đúng vậy, phe đầu hàng cũng không cách nào tại càng sâu nguyên tai bên trong tồn tại, nơi này lại tiến vào trong một chút, chính là vô ý thức thể tập trung phân bố khu, đó là một quả cầu trạng khu vực, phân bố không thể đếm hết vô ý thức thể, bọn hắn là rất nhiều từ phe đầu hàng nơi đó rơi vào đi kẻ thất bại, mất đi bản thân, lực p·há h·oại bạo tăng gấp mấy trăm lần, cũng bởi vậy, đem nơi đó biến thành tuyệt đối hủy diệt khu vực." Tô Đơn thở dài, "Chúng ta đem nơi đó mệnh danh là Đai Vô Tâm."

"Tiền bối, Đai Vô Tâm lại hướng bên trong, chính là hủy diệt t·hiên t·ai tồn tại khu vực?" Vu Hoành hỏi.

"Vâng, nơi đó tồn tại bao giờ cũng đều tại kịch liệt phun trào bạo tạc hủy diệt t·hiên t·ai, kỳ danh là t·hiên t·ai mang, nó cường độ, lại tiến một bước siêu việt vô ý thức thể năng đạt tới tối cao tầng thứ mấy lần. Mà cái này, còn không phải nguyên tai chân chính hạch tâm." Tô Đơn thở dài, "Chỗ càng sâu một vùng khu vực, chúng ta đem nó mệnh danh là Đai Vô Hình,

nơi đó nguy hiểm không cách nào bị cảm giác, không cách nào bị phát giác, ngươi thẳng đến bị hủy diệt, cũng không biết là cái gì tập kích chính mình, không có tới nguyên, không có phương hướng, rất nhiều người không hiểu thấu liền hư không tiêu thất tại chúng ta trước mắt… Vô luận cường đại cỡ nào công pháp, cao bao nhiêu tu vi…"

Hắn nói nói, tựa hồ lâm vào tự thân một loại nào đó trong hồi ức.

"Tiền bối… Tiền bối… ! ?" Vu Hoành phát giác được không đúng, tranh thủ thời gian kêu gọi đối phương.

Trọn vẹn hơn mười giây sau, Tô Đơn mới lại lần nữa vang lên thanh âm.

"Thật có lỗi, lớn tuổi, nhớ tới chuyện trước kia, liền có chút…"

"Tiền bối đã từng đi qua Đai Vô Hình?" Vu Hoành hỏi.

"Đi qua, nhưng cũng vẻn vẹn như thế, chỗ càng sâu, chúng ta cũng vô pháp chạm đến, thậm chí không biết nên như thế nào lại hướng đi vào trong. Chúng ta đoán, đó mới là nguyên tai khu hạch tâm, cũng là chân chính nhất đầu nguồn khu vực. Nếu như nói Vô Quang Chi Thành càng sâu một tầng là chúng ta sinh linh có thể tồn tại nguyên tai khu hạch tâm, như vậy chỗ càng sâu, liền không phải sinh linh có thể sống sót địa phương. Liền xem như vô ý thức thể cũng không được." Tô Đơn trả lời.

"Ngay cả tiền bối mạnh mẽ như vậy, đều không nhìn thấy hi vọng a?" Vu Hoành nghe được trong lòng không hiểu sinh ra từng tia từng tia bất đắc dĩ, ý tuyệt vọng.

Tô Đơn cấp độ, đã là hắn xa xa không cách nào tưởng tượng, nhưng đối phương cấp độ, thế mà đều không có nhìn thấy nguyên tai càng hạch tâm là cái gì…

Vậy hắn hiện tại tu luyện, thật có thể tìm tới sinh cơ vĩnh tồn con đường kia a?

"Đường là từng bước một đi, ngươi còn yếu, không rõ đạo lý này, nhìn càng nhiều, càng sẽ mất đi động lực để tiến tới,

không cần phải sợ, đừng đi nhìn quá xa, đi lên phía trước liền sẽ không hối hận. Vô luận thân ngươi chỗ nơi nào, thân ở cỡ nào khốn cảnh, hướng phía trước hướng phía trước lại hướng phía trước, hi vọng sẽ không cho dậm chân tại chỗ người, nó là một cái tự hành cũng đang biến hóa động đậy đồ vật. Ngươi không ngừng tới gần nó, nó cũng sẽ từ từ tới gần ngươi. Nhớ kỹ, nó so với ngươi tưởng tượng, muốn gần."

Tô Đơn nhẹ giọng khuyên nói.

"Là… Ta hiểu được tiền bối." Vu Hoành trong lòng theo thanh âm của đối phương từ từ thư giãn rất nhiều, hiển nhiên đối phương vận dụng công pháp đặc thù nào đó, thanh âm đàm thoại xuất hiện một loại nào đó đặc biệt hiệu quả.

"Minh bạch liền tốt, đi thôi, ta tin tưởng ngươi, sẽ tìm được thuộc về mình phương hướng." Tô Đơn nói.

Vu Hoành nghiêm túc thi lễ một cái, sau đó điều khiển Hắc Hắc Linh, hướng phía sau thối lui.

Vô số hắc vụ từ phòng an toàn chung quanh hiện lên mà ra.

Một giây sau, phòng an toàn vô thanh vô tức biến mất ở trong sương mù, rời đi Vô Quang Chi Thành.

Cái kia không ngừng đánh cửa sổ da đen nữ nhân, đã mất đi mục tiêu, lúc này mới yên tĩnh xuống, quay người hướng về nơi đến phương hướng trở về, chỉ chốc lát sau liền biến mất ở trong hắc ám.

Toàn bộ không ánh sáng chi địa, lại lần nữa khôi phục được nguyên bản an tĩnh.

Trong gió nhẹ, mơ hồ truyền ra Tô Đơn tịch mịch thở dài.

Phốc!

Hắc Hắc Linh xông ra Hắc Hà, tiến vào phong tai cửa vào, ngoài cửa sổ lần nữa sáng lên, khôi phục vô số màu sắc rực rỡ sợi tơ lưu động tình huống.

Vu Hoành khoanh chân ngồi xuống, mặt hướng cửa lớn, bắt đầu cảm giác tình huống trong cơ thể.

Nhắm mắt, hắn cấp tốc tiến vào không gian ý thức. Nơi đó đặc chất quang cầu, đã dung hợp hoàn thành, Minh Tâm Chính Tính cùng tinh thần duệ hóa, hai cái quang cầu biến thành một cái quang cầu màu bạc.

Vu Hoành mang theo vẻ mong đợi, vươn tay, nhẹ nhàng sờ tới.

Dung hợp hoàn thành, thu hoạch được đặc chất: Tinh thần hàng rào.

Tinh thần hàng rào (ý thức thể mật độ tăng cường 90% tổng lượng gia tăng 200%.)

"… Cái này cũng không tệ lắm." Vu Hoành hai mắt tỏa sáng, thuần túy gia tăng tinh thần lực cùng tinh thần cường độ, đặc chất này hiệu quả xem như rất khá. Đem trước hai cái vô dụng đặc chất biến phế thành bảo.

Hắn cẩn thận cảm thụ bên dưới tự thân biến hóa.

Quả nhiên, tinh thần ý thức so trước đó xác thực rõ ràng hơn, suy nghĩ vấn đề cũng so trước kia nhanh hơn rất nhiều, bởi vì tinh thần ý thức rất khó định lượng, chỉ có thể chủ quan thông qua cảm thụ tới giải.

Hắn cũng không xác định đặc chất này tăng phúc mang đến cho mình cái gì. Dù sao mạnh lên thế là được.

'Sau đó, còn có mười một cái, còn có thể dung hợp hai lần. Tiếp xuống…' Vu Hoành suy tư dưới, rất nhanh khóa chặt hai cái đặc chất.

Cổ Nguyệt Thần Tính cùng Thiên Địa Chuyển, người trước là vật lý tổn thương kháng tính, người sau là mê muội kháng tính.

Đều là kháng tính, kết hợp lại có lẽ sẽ có điệp gia hiệu quả.

Hắn lập tức đem hai quang cầu kéo đến một khối.

Phốc.

Sát nhập thành một đống to bằng chậu rửa mặt quang cầu, đếm ngược tùy theo nổi lên: ‘12 giờ 7 phút’ .

Chương 548: Quay lại (2)

Chương 548: Quay lại (2)

Làm xong cái này, Vu Hoành tâm tình thư sướng, bắt đầu cảm thụ tinh thần lực tăng cường về sau, đối tự thân ảnh hưởng.

Đầu tiên là tu luyện, hắn cấp tốc nhập định, tu luyện Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp, lập tức cảm giác so trước đó đan khí vận chuyển tốc độ nhanh hơn không ít.

Dựa theo đan khí vận hành tốc độ đến xem, tốc độ tu luyện ước chừng nhanh chừng gấp hai, cũng chính là chung quanh sinh cơ quá ít, không có cách nào xác minh, chỉ có thể về Sinh Chi Tỉnh lại nhìn kỹ một chút. Xem ra tinh thần lực quyết định tốc độ tu luyện nhanh chậm. Chỉ cần thân thể chịu được.

Hắn có Dây Chuyền Khôi Phục, thân thể hoàn toàn không cần lo lắng, dùng sức xông cũng không có vấn đề gì.

Đến bây giờ Vu Hoành mới chính thức cảm nhận được, Dây Chuyền Khôi Phục lớn nhất công dụng, kỳ thật không phải chiến đấu, mà là tu luyện.

Có thể cho chính mình không lo lắng bất kỳ tổn thương gì, không ngừng siêu phụ tải xông về phía trước chính là. Chỉ cần không c·hết, mười giây chính là một lần toàn diện khôi phục. Đơn giản khủng bố.

Tiếp lấy hắn lại kiểm tra trên thân các nơi chi tiết biến hóa, cam đoan từ Vô Quang Chi Thành đi ra chưa vấn đề gì, hắn lúc này mới yên lòng lại.

Oanh!

Không bao lâu, bên ngoài một trận vù vù, Hắc Hắc Linh xông ra thải tuyến, lại lần nữa trở lại quáng tinh một mảnh sơn lâm rậm rạp trên không.

Phía dưới màu xanh sẫm biển cây theo gió chập chờn, phát ra rất nhỏ nhẹ vang lên.

Từng bầy chim bay phát hiện Hắc Hắc Linh, bay gần vờn quanh phòng an toàn phát ra kêu to.

Nhìn thấy này hòa bình một màn, Vu Hoành tâm tình cấp tốc lỏng xuống.

Thao túng phòng an toàn chậm rãi hạ xuống, hắn đứng dậy, thay quần áo khác, mở cửa, trở tay đóng lại, sau đó trong lòng khẽ động.

Bá.

Cảnh sắc trước mắt cấp tốc lấp lóe biến hóa, một giây sau, trước mắt hắn xuất hiện Vạn Tuyết cung nguy nga kiến trúc cao lớn bầy.

Ô ô hàn phong quét bốn phía, bông tuyết dày đặc vẩy xuống, rơi vào làm hồng tóc trong cổ.

Hắn sửa sang kiểu tóc, dậm chân đi về phía trước.

Tiến vào cửa cung, Vu Hoành thân hình một giây sau lại lần nữa lấp lóe, thuấn di đến từng tòa trong cung điện, tìm kiếm lão sư tung tích.

Rất nhanh ở hậu hoa viên trong lương đình, thấy được sư phụ Ngọc Tuyết Tử thân ảnh.

Hắn đang cùng Toàn Hạc ngồi đối diện nhau, trong tay cầm một quyển sách, tựa hồ đang giảng bài.

“Lão sư! Ta trở về!” Vu Hoành bước nhanh đến gần đi qua, cất cao giọng nói.

“Ngài tuyệt đối nghĩ không ra, lần này ta đi đến địa phương nào! Lấy được thứ gì!”

Trên mặt hắn lộ ra dáng tươi cười, nhìn thấy Ngọc Tuyết Tử cùng Toàn Hạc, trong lòng một tia cảm giác cấp bách liền cấp tốc biến mất.

Có Ngọc Tuyết Tử đè vào phía trên, Vạn Tuyết cung chính là tuyệt đối an toàn.

Huống chi còn có vụng trộm thần bí hơn Hủ Bại du thương tiền bối.

Có thể nói, bây giờ quáng tinh, là Vu Hoành từ trước tới nay chỗ an toàn nhất.

“Vừa mới liền cảm giác được ngươi trở về, làm sao? Lần này ra ngoài có rất lớn thu hoạch?” Ngọc Tuyết Tử cười quay đầu.

“Lão sư, có nghe nói qua Vô Quang Chi Thành?” Vu Hoành đi ra phía trước, tại Toàn Hạc nhìn soi mói, đặt mông ngồi vào hai người mặt bên trên bồ đoàn.

“Vô Quang Chi Thành? Ngươi chạy thế nào đi chỗ đó…” Ngọc Tuyết Tử lông mày một chút nhíu chặt đứng lên.“Chỗ kia, rất nguy hiểm, từ khi Thiên Tôn sau khi m·ất t·ích, nơi đó liền lại không có người có thể đi vào. Đó là tiến vào tinh tai chỗ sâu nhất cuối cùng một chỗ miễn cưỡng chỗ an toàn. Đương nhiên đây là đối với Tiên Nhân đến nói, đối với các ngươi, vẫn như cũ là tuyệt địa.”

“Ngạch. Ngài cũng biết, đệ tử có phòng an toàn tại, năng lực phòng ngự hay là đầy đủ.” Vu Hoành giải thích.

“Tốt a, ngươi phòng kia, đúng là cái quái thai, lực phòng ngự cũng không biết ngươi làm sao chồng đến cấp độ này, liền xem như ta, trong thời gian ngắn cũng nện không ra ngươi xác rùa đen kia.” Ngọc Tuyết Tử lập tức im lặng.

“Vô Quang Chi Thành, ngươi tiến vào, sau đó thì sao?”

Vu Hoành cũng không giấu diếm, đem chính mình đến tiếp sau một loạt gặp phải như nói rõ thật.

“Tô Đơn? Cái này rõ ràng là cái dùng tên giả, đối phương cũng không muốn được ngươi biết chính mình chân chính danh hào. Nhưng cùng Vô Quang Chi Thành hòa làm một thể, cái kia nhất định là Hỗn Độn Thể. Nơi đó là hắc tai nơi cực sâu, liền sát bên Hắc Dạ Mẫu Thụ, không phải Hỗn Độn Thể căn bản không có cách nào trường kỳ đợi.” Ngọc Tuyết Tử nghiêm mặt nói.

“Bất quá bây giờ xem ra, hắn đối với ngươi không có ác ý gì, còn đưa ngươi một khối Hắc Tai nguyên chất.”

Vu Hoành lập tức đem nguyên chất tảng đá lấy ra, ngay cả hộp cùng một chỗ đưa cho Ngọc Tuyết Tử.

“Lão sư, cái này cho ngài.”

“Không cần thiết, chính mình giữ đi, chúng ta cầm cũng vô dụng, thứ này xác thực như vị kia nói, trừ nện người còn lại không có cái gì công dụng.”

Ngọc Tuyết Tử lắc đầu từ chối nhã nhặn.

“Vậy đệ tử chính mình trở về nghiên cứu một chút.” Vu Hoành định đem nguyên chất dùng hắc ấn dung nhập trong phòng an toàn, nhưng bởi vì cân nhắc có thể sẽ cần thời gian rất lâu, cho nên hắn dự định dung hợp hoàn toàn bộ đặc chất về sau, lại đi bắt đầu.

Đến bây giờ, hắn phát hiện phổ thông võ học đặc chất, hiệu quả đã càng ngày càng không dùng được, hắn hiện tại cần chính là hiệu quả cực mạnh cao hơn đặc chất.

Mặt khác, công pháp, ngoại nhãn cái gì, cường hóa thời gian ngắn, đối với mình tác dụng cũng càng ngày càng nhỏ.

Có lẽ về sau hắn sẽ bắt đầu dài hơn hắc ấn cường hóa thời gian. Dù sao mình Kim Đan cũng đột phá đến hậu kỳ, sắp tiến vào Nguyên Anh.

“Chờ một chút!” Đột nhiên Ngọc Tuyết Tử một bàn tay đặt tại Vu Hoành trên vai.

“Ngươi, không phải mới ra ngoài ba tháng a? Làm sao lại Kim Đan hậu kỳ! ?”

Hắn sắc mặt khẽ giật mình, nắm lấy Vu Hoành không thả, trong mắt mang theo một tia chất vấn.

“Sư phụ, ngài không phải nói, đan khí rèn luyện xong liền có thể tự do đột phá a?” Vu Hoành càng là sửng sốt.

“Vâng, ta là nói qua, nhưng ngươi cần ôn dưỡng, cần chờ rèn luyện qua đan khí phản hồi tự thân, cường hóa tự thân mới có thể bắt đầu đột phá a, cái này ôn dưỡng thời gian liền chí ít nửa năm, ngươi cái này… Chuyện gì xảy ra! ? Chẳng lẽ lại, là xảy ra điều gì đường rẽ?”

Ngọc Tuyết Tử trong mắt lộ ra một tia lo lắng.

“Hẳn không phải là đường rẽ… Đệ tử tự thân có bản thân chữa thương chữa trị thân thể siêu năng lực, cho nên một bên trị liệu một bên tu hành, có thể là nguyên nhân này, mới đưa đến tiến độ đặc biệt nhanh đi…” Vu Hoành chần chờ nói.

Hắn đã đáp ứng Hủ Bại tiền bối không đem Dây Chuyền Khôi Phục nói ra.

Lúc này cũng liền giật cái siêu năng lực lý do.

“…” Ngọc Tuyết Tử tra xét rõ ràng xuống Vu Hoành tu vi, sau đó lại quay đầu nhìn về phía đối diện Toàn Hạc.

Toàn Hạc ngồi nghiêm chỉnh, khuôn mặt buông xuống, để tay tại trên đùi mình, không tự chủ nắm chặt đạo bào vạt áo.

“Sư tôn yên tâm, đệ tử, sớm đã quên đi có Chính Nhu người sư huynh này. Chỉ cần đầy đủ coi nhẹ hắn, hắn liền không có khả năng hỏng đạo tâm của ta!” Toàn Hạc ngẩng đầu, sắc mặt nghiêm nghị.

“…” Vu Hoành không phản bác được.

Ngọc Tuyết Tử cũng là im lặng, quay đầu lại đi xem Vu Hoành.

“Vậy ngươi đột phá nhanh như vậy, có cái gì địa phương cảm giác không thoải mái?”

“Đệ tử hết thảy bình thường, không có vấn đề gì.” Vu Hoành trả lời.

“Ngô. Ngươi bây giờ cũng Kim Đan hậu kỳ, lại rèn luyện một lần đan khí, liền có thể phá đan thành anh, bước vào Nguyên Anh, vừa vặn cũng có thể cùng sư tỷ của ngươi bọn hắn luận bàn một chút.” Ngọc Tuyết Tử ngừng tạm, dự định thay cái

biện pháp xác định Vu Hoành tình huống, "Gần nhất ngươi sau khi đi, quáng tinh xung quanh không vực dần dần bắt đầu hiện lên một chút hắc tai quái vật, vừa vặn có thể cho các ngươi luyện tay một chút."

Tay phải hắn vung lên.

Bá.

Hắc Anh mặc quần áo bó màu đen, đột ngột xuất hiện tại đình nghỉ mát bên ngoài trên đất trống.

"Sư phụ, ngài gọi ta?" Hắc Anh thần sắc có điểm quái dị tranh thủ thời gian giật giật chính mình bờ mông quần áo.

"Bái kiến sư tôn, sư đệ ngươi trở về a?" Bạch Thắng tại nàng bên người đồng dạng thuấn di xuất hiện.

Hắn động tác tự nhiên tiến lên một bước, đem Hắc Anh ngăn ở phía sau.

"Hai người các ngươi…" Ngọc Tuyết Tử khuôn mặt tối đen, "Nhanh đi về thay quần áo khác! Còn thể thống gì!"

"Đúng!"

Hai người ứng tiếng, tranh thủ thời gian thuấn di rời đi.

Cự ly ngắn thuấn di đối với bọn hắn mà nói chỉ là cái tiểu thuật pháp. Đến cấp độ này, tuyệt đại bộ phận cường giả đều sẽ phòng thuấn di năng lực, ai nếu là không có, tất nhiên sẽ tại trong giao chiến lâm vào thế yếu.

Bất quá bọn hắn thuấn di cùng Vu Hoành khác biệt, tiêu hao chân nguyên khá nhiều, lại trong thời gian ngắn liên tục sử dụng, sẽ dẫn đến tiêu hao không ngừng gia tăng.

Cho nên đại bộ phận thời điểm, bọn hắn hay là càng ưa thích dùng phi kiếm cùng phương tiện giao thông đi đường.

Vu Hoành cùng Toàn Hạc lúc này cũng cảm giác được vì sao Ngọc Tuyết Tử sẽ mặt đen, vừa mới Hắc Anh bị thuấn di truyền tống khi đi tới, trên người quần áo bó nơi nào đó có cái động.

“Sư huynh sư tỷ hay là quá phóng túng.” Toàn Hạc thở dài.

“Các ngươi trái lại lại quá bảo thủ.” Ngọc Tuyết Tử nhìn hai người một chút.

Vu Hoành bị ngạnh xuống, không biết trả lời như thế nào.

Toàn Hạc ngược lại là gương mặt xinh đẹp không thay đổi, trên trăm tuổi, phương diện này căn bản không mang theo đỏ mặt.

“Chủ yếu là Chính Nhu sư huynh quá nhỏ, hạ không được miệng.” Nàng gặp Vu Hoành mặt mỏng, còn nhịn không được trêu ghẹo nói.

“Ha ha, ta biến lớn thời điểm ngươi đó là không thấy được.” Vu Hoành lập tức phản bác.

“Tốt đủ.” Ngọc Tuyết Tử độc thân lâu chịu không được hai người hổ lang chi từ, trực tiếp đánh gãy.

“Nếu Chính Nhu trở về, một hồi ngươi cùng sư tỷ của ngươi luận bàn một chút, xác định ra ngươi bây giờ tình huống, sau đó, ta cho ngươi lượng thân chuẩn bị một chút pháp bảo, ra ngoài thực chiến lịch luyện dưới.”

“Vâng.”

Vu Hoành đứng dậy, đi đến bên ngoài đất trống chỗ.

Rất nhanh Hắc Anh Bạch Thắng lại lần nữa thoáng hiện mà ra, hai người đổi lại tiêu chuẩn màu trắng tông môn đạo bào. Hướng Ngọc Tuyết Tử cung kính hành lễ.

Ngọc Tuyết Tử đem lời nói vừa rồi lặp lại một lần.

Hắc Anh vui vẻ đồng ý, cùng Vu Hoành hai người ngồi điều tức, khôi phục một chút trạng thái sau.

Đạo cung Phong Tỏa đại trận trong nháy mắt khởi động, từng vòng từng vòng phức tạp hoa lệ đạo văn lồng ánh sáng, đem hai người chỗ đứng đất trống bao phủ đi vào.

“Sư đệ, lần này chủ yếu là khảo sát năng lực phòng ngự của ngươi, chạy trốn năng lực…”

“Khụ khụ.” Bên ngoài Bạch Thắng ho khan hai tiếng.

Hắc Anh vội vàng bừng tỉnh, cấp tốc đổi giọng.

“Ngạch… Độn pháp năng lực . Còn năng lực công kích hay là thứ yếu. Trước phải sống sót, hết thảy mới có tương lai.”

“Chính Nhu minh bạch.”

Vu Hoành gật đầu. Cấp tốc quét mắt mình bây giờ đặc chất.

Xác định không có khả năng gây nên hiểu lầm đấy địa phương, hắn hướng đối diện thi lễ một cái.

Hắc Anh đáp lễ.

Hai người đứng vững bất động.

“Coi chừng. Ta tu hành chính là lấy đâm xuyên lực sáng chói Thất Thời Kiếm Quyết, đây là tông môn chỉ có mười chín đạo thẳng tới Tiên cảnh kiếm quyết một trong. Tốc độ cực nhanh, uy lực cũng rất mạnh.” Hắc Anh một tay kéo một cái.

“Ngươi bây giờ là Kim Đan hậu kỳ… Ừm! ? chờ một chút, ngươi hồi trước không phải là Kim Đan trung kỳ sao! ?

Đột nhiên sắc mặt nàng biến đổi.

Nàng cũng liền cùng sư huynh ra ngoài ngoại tinh cầu chơi đùa dã chiến, mới chơi ba tháng… Làm sao trở về liền.

Không phải đã nói Kim Đan kỳ sau tiến độ liền sẽ chậm lại sao! ! ?

Hắc Anh khuôn mặt ẩn ẩn có chút bóp méo.

Kim Đan hậu kỳ, lúc này mới ba tháng a! ! ?

Tiểu sư đệ thế mà liền lập tức sẽ Nguyên Anh! ?

Một loại thâm trầm cấp bách làm cho nàng không khỏi toàn thân xiết chặt.

‘Không được, không có khả năng lại như thế hoang độ thời gian đi xuống! Nhất định phải cố gắng! Ta muốn phấn đấu, ta muốn tu luyện! Để Bạch Thắng đi c·hết! ! Suốt ngày liền biết mang theo ta hồ thiên hồ địa!’

Trong lòng ngoan hạ quyết tâm, Hắc Anh trong tay cũng không tự chủ pháp lực xiết chặt.

“Được rồi, ta nói là, đã ngươi là Kim Đan hậu kỳ, vậy ta liền đem tu vi áp chế đến cùng ngươi một cái cấp độ, dạng này luận bàn mới tính công bằng. Mới có thể càng đẹp mắt rõ ràng ngươi bây giờ cơ sở có đủ hay không vững chắc. Cho nên, coi chừng.”

“Ta minh bạch, sư tỷ.” Vu Hoành nghiêm mặt nói. Hắn không có v·ũ k·hí, dứt khoát trước sau chân tách ra đứng thẳng, bày ra hổ hình quyền giá thế.

Hắn tu hành rất nhiều võ học, đọc lướt qua rất nhiều, hổ hình quyền loại này quyền pháp cơ bản, hay là biết xùy!

Tiếp theo một cái chớp mắt, một đạo trường kiếm màu đen từ Hắc Anh sau lưng nổ bắn ra mà ra.

Thanh âm còn chưa truyền đến, kiếm đã trước một bước đến Vu Hoành trước ngực.

Chương 549: Mệnh (1)

Chương 549: Mệnh (1)

Hắc kiếm bay vụt, chớp mắt liền đến Vu Hoành trước ngực.

Nhưng tốc độ này mặc dù nhanh, nhưng còn xa không có trước đó Hắc Anh ra tay cứu viện lần kia tấn mãnh, nhiều lắm là chỉ có gấp hai ba lần vận tốc âm thanh dáng vẻ, mặc dù nhanh hơn Vu Hoành, nhưng cũng không trở thành để hắn hoàn toàn theo không kịp.

Bành.

Vu Hoành đột nhiên đưa tay, tay phải hiện lên vuốt hổ, một thanh nghiên cứu tại thân kiếm mặt bên.

"Vâng, nhưng này cái Hắc Dạ Chi Trì khác biệt, nếu như nói trước đó những Hắc Dạ Chi Trì kia là thô ráp bản, vậy cái này chính là đẹp đẽ hoàn thiện rất nhiều chính thức bản, chênh lệch rất lớn. Bên trong tựa hồ dựng d·ụ·c cái gì, chung quanh còn có rất mạnh bốn cái quái vật thủ hộ, ta không thể dựa vào gần cẩn thận quan sát."

Nhìn xem giữa sân đã bắt đầu dùng Nguyên Anh sơ kỳ pháp lực gia trì hắc kiếm Hắc Anh, trong lòng của hắn dù sao cũng hơi rung động.

Vu Hoành nhìn lên bầu trời kim hỏa, có cảm xúc.

Sở dĩ chỉ là có hi vọng, là bởi vì cao tầng thứ cảnh giới tu vi, cũng không phải là chỉ nhìn tư chất, rất nhiều đều là thiên thời địa lợi nhân hoà, thời vận tề tụ, kinh lịch vô số tôi luyện, mới có thể đi đến một bước kia.

Vu Hoành thì không có gì thực cảm giác, coi là hết thảy bình thường, liền tiếp theo cận thân giao chiến.

Đây chính là thiên tài mầm tiên trình độ a?

“Hắc Dạ Chi Trì? Đây không phải là hắc tai làm ra cái gọi là ác ý máy cầu nguyện a? Chuyên môn là cái nào phe đầu hàng lấy ra dụ hoặc ngu xuẩn dùng.” Hắc Anh nghi ngờ nói.

Hắn đặc chất dung hợp, sắp kết thúc… . Đối với đặc chất mới, hắn vĩnh viễn tràn ngập chờ mong.

Xa xa nhìn lại, tựa như màu trắng Vạn Tuyết cung trên khu cung điện không dấy lên một đoàn to lớn màu vàng bó đuốc.

Ngọn lửa màu vàng óng kia không ngừng lan tràn bốn phía, rất mau đem đầy trời hắc triều đều nhóm lửa.

Rõ ràng đồng dạng chân nguyên chuyển vận số lượng, chuyển vận tốc độ nàng còn muốn càng nhanh một chút, nhưng chính là đối mặt đánh không lại.

Lúc này dưới một kích, chính giữa mục tiêu.

Sau đó lại hỏi thăm Vu Hoành ra ngoài tình huống, Bạch Thắng cũng giảng chính mình gần nhất đi xung quanh tinh cầu kiểm tra trạng thái.

“Không cần lo lắng, ta sẽ xử lý.” Ngọc Tuyết Tử thanh âm ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

Trong hắc triều, không thể đếm hết hắc tai bọn quái vật nhét chung một chỗ, vặn vẹo quỷ dị, phát ra để cho người ta cực kỳ khó chịu buồn nôn tiếng ồn.

Đột nhiên một tiếng rất nhỏ tiếng vỡ vụn truyền đến.

“Tốt.” Lúc này Ngọc Tuyết Tử lên tiếng quát bảo ngưng lại.

Bị kích động ra Nguyên Anh tu vi, nàng trên thực tế đã thua.

Sau khi tiến vào, hắn đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn qua Vạn Tuyết cung trên không bị nhen lửa hắc triều.

Cái này giống như là rút thưởng, mặc dù đại bộ phận thời điểm không có gì đặc biệt tốt, nhưng vạn nhất đâu?

Nhưng đến lúc này hắn liền không có cách nào tiếp tục tới gần Hắc Anh, hắc kiếm kia không ngừng vờn quanh hắn bay múa đâm xuyên, lực lượng khổng lồ không ngừng trở ngại lấy hắn bất luận cái gì động tác kế tiếp.

Hắn có chút trong nháy mắt, một đạo thuần trắng chân nguyên hóa thành bạch tuyến, trong nháy mắt cắt ra Vu Hoành cùng Hắc Anh ở giữa khe hở, hình thành một tầng không gì sánh được cứng rắn bình chướng, tách ra hai trận bên trong, Hắc Anh sắc mặt biệt khuất, nắm hắc kiếm còn muốn tiếp tục.

Nhiễm hóa, trên bản chất là cao tầng thứ lực lượng đối với cấp bậc thấp nghiền ép… Có lẽ còn muốn tăng thêm cấp tốc khuếch tán…

Còn không phải bình thường đánh không lại, mà là chênh lệch cực lớn bị nghiền ép. Lúc này mới khiến cho nàng không thể không bắt đầu dùng Nguyên Anh pháp lực.

“Hắc Anh, ngươi đằng sau mang ngươi sư đệ ra ngoài lịch luyện, không có vấn đề a? Nhiều đem ý nghĩ đặt ở trên việc tu luyện, đừng cả ngày cùng sư huynh của ngươi cùng một chỗ lêu lổng.” Ngọc Tuyết Tử khiển trách.

“Đây chính là nhiễm hóa a?”

Răng rắc.

Vu Hoành tay phải ra trảo, lấy thử tám thành lực một chiêu đánh về phía đối diện bả vai.

Là cái gì tính dễ nổ bí thuật a? Ngược lại muốn xem xem hắn có thể kiên trì mấy lần!

“Cái này…” Bạch Thắng nói không ra lời.

Một giây sau, hai người bỗng nhiên chạm vào nhau.

Một trận khảo thí về sau, mấy cái đệ tử tới gần cùng một chỗ, bắt đầu hỏi thăm Ngọc Tuyết Tử một chút trên việc tu luyện nghi hoặc khó khăn.

“Ngay cả sư huynh ngươi cũng không có cách nào tới gần, xem ra cái kia Hắc Dạ Chi Trì cấp độ rất cao…” Toàn Hạc lên

tiếng nói.

Vu Hoành liền vội vàng gật đầu, thi lễ một cái. Xoay mở cửa lớn đi vào.

Sư phụ lực lượng xác thực khủng bố, nhiễm hóa cảnh giới cũng hoàn toàn không phải hắn bây giờ có thể hiểu rõ.

Vu Hoành thì sắc mặt bình tĩnh, phảng phất vừa mới chỉ là phổ thông làm nóng người.

Tốc độ của hắn kém xa đối diện, nhưng lại lực lượng vô cùng lớn, chỉ một quyền đánh đi ra, không trúng còn tốt, trúng chính là trong nháy mắt đem hắc kiếm đánh mất đi cân bằng, pháp lực tán loạn. Một lần nữa ngưng tụ cần hoa càng nhiều thời gian, cái này ngược lại cho hắn càng kéo dài thêm hơn xông

Ngọc Tuyết Tử lắc đầu: "Ta cũng nhìn không ra đến, hẳn là ngươi tiểu sư đệ tự thân tự mang quái lực thiên phú…"

"Bởi vì gần nhất đột nhiên hiện lên đại lượng hắc triều quái vật, cho nên ta liền muốn lấy đi chung quanh tìm xem đầu nguồn. Phải biết phổ thông Tuyệt Vọng Chi Môn đi ra cấp thấp quái vật, đối với chúng ta không có uy h·i·ế·p, nhưng nếu là bức xạ trở nên đầy đủ nồng, có thể sẽ xuất hiện siêu cường quy cách đỉnh tiêm quái vật, tỉ như Bất Diệt cấp, thậm chí nhiễm hóa năng cấp khủng bố cá thể." Bạch Thắng xếp bằng ở trong lương đình tự thuật, những người còn lại đều làm thành một vòng, chuyên chú nghe hắn nói.

Oanh! !

Hắc Anh liền đứng tại cách đó không xa, một tay bóp ra kiếm chỉ nhẹ nhõm chỉ huy hắc kiếm biến hóa.

Nếu không ngay từ đầu mấy cái đối mặt nàng liền sẽ bị ngạnh sinh sinh nện xuống trận.

"Đúng vậy, hắn xác thực không có tuyển bất luận cái gì mạnh một chút công phạt bí thuật." Ngọc Tuyết Tử gật đầu, "Nó sở dụng, vẫn là hắn trước kia bái sư trước liền biết Loạn Thần Thiên Mục Công, môn công pháp này mặc dù là trước kia thất truyền thượng thừa võ học, nhưng dù sao chỉ là võ học, so với

chúng ta Tiên Đạo công pháp, kém không ít. Chủ tu chỉ là nội lực."

"Ngươi cũng đã làm gì! ?"

"Có thể tiểu sư đệ quái này lực là chuyện gì xảy ra?" Bạch Thắng cau mày nói, "Rõ ràng ta cẩn thận quan sát, hắn dùng chân nguyên chính là phổ thông Kim Đan hậu kỳ chuyển vận công suất, nhưng đánh ra đến cũng cảm giác mạnh gấp bội! Hơi cường điệu quá."

Hiện tại Vu Hoành thế nhưng là tương lai của hắn rời đi quáng tinh hi vọng, mà lại coi như không làm rời đi quáng tinh, lấy Vu Hoành lúc này biểu hiện ra tư chất, tương lai nói không chừng Kim Tiên có hi vọng.

"Cái này… Ta nhớ được tiểu sư đệ không sao cả tu luyện qua bản môn Tiên cảnh công phạt công pháp a?" Bạch Thắng tại ngoài trận pháp chần chờ nói.

Vu Hoành thì đường đường chính chính, một cước một chưởng một trảo, gặp chiêu đối chiêu, lấy nhanh đánh nhanh.

Đó là chính nàng phỏng chế Hắc Hắc Linh chế tạo hoàn toàn mới phòng an toàn, đương nhiên cường độ kém xa tít tắp Hắc Hắc Linh, cho nên tạm thời xây ở trong Vạn Tuyết cung, mượn lực che chở.

Thấy tình huống ổn định lại, Vu Hoành bá rơi xuống tấm che, trở lại phòng điều khiển chính bên trong, khoanh chân ngồi xuống.

Mới tiếp xúc, Vu Hoành không có gì phản ứng, nhưng Hắc Anh lại là bỗng nhiên biến sắc.

Kinh khủng cự lực trong nháy mắt kích phát trong cơ thể nàng tầng thứ cao hơn Nguyên Anh pháp lực hộ thể.

Tiểu sư đệ tu vi tăng lên nhanh coi như xong, hiện tại ngay cả chiến đấu lực đều có thể bắt đầu vượt cấp…

Một cỗ vượt xa Kim Đan hậu kỳ lực lượng kinh khủng từ đối diện tuôn ra tới, nguồn lực lượng này vượt qua Kim Đan hậu kỳ tối thiểu gấp năm lần trở lên! !

Đến lúc đó, Vạn Tuyết cung đem lại lần nữa bởi vì hắn mà huy hoàng!

Vòng bảo hộ tầng ngoài vừa tiếp xúc với hắc triều quái vật, liền đem nó nhóm lửa, hóa thành màu vàng bó đuốc, chiếu sáng chung quanh.

Vừa mới hắn biết rõ cảm giác được sư phụ chỉ xuất một chút pháp lực.

“Vâng, sư phụ.” Vu Hoành liền vội vàng hành lễ.

Vu Hoành dưới chân nổ tung mảng lớn rạn nứt, đây là sàn nhà có trận pháp phòng hộ, tăng thêm bản thân vật liệu đủ cứng, mới chỉ là phản ứng như thế.

Ngọc Tuyết Tử dặn dò vài câu về sau, liền để đám người tán đi.

Phía dưới, Vạn Tuyết cung rất nhiều phía trên khu cung điện, hiện ra một tầng vòng bảo hộ màu vàng.

“Vâng.” Mấy người đều gật đầu đáp.

Hai người trong chốc lát ở trong viện giao thoa thân hình, vờn quanh lấp lóe, khi thì vội xông khi thì thuấn di, hắc kiếm tại pháp lực bọc vào gây dựng lại khép lại, nắm ở trong tay Hắc Anh tựa như điện quang màu đen, lúc ẩn lúc hiện.

Hắc Anh cũng đi theo hành lễ, nàng là thật bị đánh đến có chút mộng bức. Nói mình đem tu vi áp chế đến Kim Đan hậu kỳ, kết quả hậu kỳ chân nguyên căn bản không đủ Vu Hoành đánh.

Mà vết thương này, rất nhanh liền tại màu vàng nhạt dưới vầng sáng chiếu rọi khép lại.

“Thắng bại đã phân.”

Hắc triều vô cùng vô tận rơi xuống hướng xuống, vẫn chưa hoàn toàn rơi xuống liền giữa không trung bị nhen lửa thành ngọn lửa màu vàng, đốt cháy thành tro.

Lại thêm Vu Hoành tự thân pháp lực cùng nhục thân kết hợp, phòng ngự rất mạnh, hắc kiếm ở trên người hắn cũng vẻn vẹn chỉ là thực sự không có cách nào né tránh lúc, mới lưu lại mấy đạo nhàn nhạt vết thương.

Toàn Hạc không tiếp tục cùng Vu Hoành một đạo về Hắc Hắc Linh, mà là tự hành đi nàng tự xây hạc linh phòng.

Bạch Thắng trả lời.

Nếu là đổi thành bên ngoài thổ địa, trực tiếp chính là hai chân hạ xuống, mặt đất nổ tung hố to.

“Xác thực, dạng này, ta một hồi tùy các ngươi sư huynh đi xem một chút tình huống, nếu như có thể, liền đem nó hủy đi, các ngươi ngay tại quáng tinh chú ý cảnh giới.” Ngọc Tuyết Tử trầm giọng nói.

Hắn cấp tốc quay đầu, gặp Vạn Tuyết cung trên không lệch bắc phương hướng, rất có mảng lớn phun trào hắc triều, từ đại khí bên ngoài phi tốc rơi xuống.

Trong lòng của hắn rung động.

Mặc dù như thế, trong lúc vội vàng, Hắc Anh cũng liền lùi lại mấy bước, sắc mặt cứng ngắc.

Kịch liệt va chạm dưới, hơn vạn tấn lực bộc phát nơi tay trảo cùng thân kiếm ở giữa nổ tung.

Vèo một cái, hắc kiếm bay trở về, phía trên thế mà đã lít nha lít nhít hiện đầy nhỏ bé vết rạn! ?

Vu Hoành một trảo rời ra hắc kiếm, co cẳng phóng tới Hắc Anh.

“Tốt, tình huống căn bản ta có thể đã nhìn ra, đầy đủ.” Ngọc Tuyết Tử nói, ” Chính Nhu pháp bảo, trong lòng ta nắm chắc, lần này sau khi trở về, ba ngày sau, lại đến nơi đây.”

Vu Hoành một cái thuấn di truyền tống, trực tiếp trở lại Hắc Hắc Linh trước cửa, đang muốn mở cửa tiến vào, đột nhiên hậu phương bầu trời hiện lên một vệt kim quang.

Một trảo này vừa vặn cùng Hắc Anh nâng lên lòng bàn tay trái đối đầu.

“Ta tại liên tục phá hủy hơn mười đạo Tuyệt Vọng Chi Môn về sau, rốt cục có phát hiện.” Hắn dừng một chút, uống ngụm nước trà, “Tại một viên tới gần hằng tinh Ninh Dương trên hành tinh nhỏ, ta phát hiện một cái đặc thù Hắc Dạ Chi Trì.”

Nhưng đây là vội vàng không kịp chuẩn bị, tăng thêm nàng cùng chung quanh Ngọc Tuyết Tử Bạch Thắng đều muốn nhìn xem Vu Hoành cực hạn, liền đều không có kêu dừng, mà là tiếp tục giao thủ.

“? ?” Vu Hoành cũng có chút mộng. Nhưng không trở ngại hắn thừa cơ bắn vọt rút ngắn khoảng cách.

Lần này giao đấu, mặc dù Vu Hoành biểu hiện ngoài ý muốn, nhưng Hắc Anh phản ứng lại là để hắn có chút thất vọng.

Hắc Anh sắc mặt chợt biến đổi, vội vàng đem hắc kiếm hướng trước người vẫy một cái.

“Mặt khác, Chính Nhu, ngươi Hắc Hắc Linh tốt nhất trong khoảng thời gian này mở ra Vạn Tuyết cung bên trong ngừng lại, để phòng vạn nhất.” Ngọc Tuyết Tử chuyên môn nhìn về phía Vu Hoành.

Thân thể của hắn trải qua nhiều lần cường hóa, Kim Đan chân nguyên rèn luyện về sau, cũng đã tăng lên tới một cái độ cao mới, so với trước đó nhanh hơn rất nhiều.

“Là…” Hắc Anh bất đắc dĩ cúi đầu.

“Tiểu sư đệ, ngươi mới đột phá tu vi, rất nhiều nơi căn bản không có đem Kim Đan hậu kỳ chân nguyên uy lực phát huy ra. Như vậy vận dụng sẽ chỉ…”

Nhưng chính là chút pháp lực kia, trước đốt lên lồng ánh sáng bên ngoài một phần nhỏ hắc triều, sau đó từ nhỏ bộ phận hắc triều bắt đầu lan tràn bốn phía, mấy giây liền đem đầy trời hắc triều quái vật hóa thành nhiên liệu.

Tư chất chỉ là một trong điều kiện tất yếu, nhưng không phải có tư chất liền nhất định có thể thành tựu Kim Tiên.

Bọn hắn giống sóng biển đồng dạng, chất lỏng giống như phun trào, mảng lớn mảng lớn tản mát.

Coong!

Vầng sáng đem Hắc Hắc Linh cửa lớn cũng chiếu rọi đến một mảnh vàng nhạt.

Ngẩng đầu nhìn lên, hắc kiếm kia giữa không trung lượn quanh một vòng, lại trở về. Tốc độ cực nhanh bay xuống mà xuống, đâm về đỉnh đầu hắn.

Nhưng không đợi hắn tới gần, lại là một trận bén nhọn nhói nhói từ bên trên bay vụt mà tới.

"! ! ? ?" Hắc Anh không thể nào hiểu được, ngẩng đầu nhìn về phía đối diện Vu Hoành.

Vu Hoành lại lần nữa một trảo đánh bay hắc kiếm.

Ông một chút, màn ánh sáng màu đen tại Hắc Anh bên ngoài thân đột nhiên hiển hiện, ngạnh sinh sinh ngăn lại vọt tới cự lực.

Chương 550: Mệnh (2)

Chương 550: Mệnh (2)

Hằng tinh phần lưng, một viên màu lửa đỏ trên hành tinh nhỏ.

Tràn đầy hố thiên thạch tiểu hành tinh mặt đất, màu vàng hằng tinh quang mang chiếu sáng đại địa.

Bầu trời trừ ra hằng tinh to lớn bên ngoài, chính là đen kịt một màu tinh không.

Không có đại khí bảo hộ, nơi này xạ tuyến mặt trời bức xạ cường độ cực cao, là quáng tinh gấp mấy trăm lần.

Bạch!

Một đạo bóng người màu trắng im lặng xuất hiện tại viên này trên hành tinh nhỏ không.

Bóng người thân mang đạo bào màu trắng, cầm trong tay trường kiếm tuyết trắng, cúi đầu quan sát tinh thể mặt ngoài.

Chính là từ Vạn Tuyết cung chạy tới Ngọc Tuyết Tử.

"Hắc Dạ Chi Trì…" Hắn thần thức liếc nhìn, rất nhanh liền khóa chặt tinh thể mặt bên một khối hố thiên thạch dãy núi.

Bên trong dãy núi trong bóng tối, có bốn đạo bóng đen khổng lồ, chính bò lổm ngổm, trông coi một tòa tinh thể màu đen chế tạo hình bầu d·ụ·c ao nước.

Trong ao, liên tục không ngừng tuôn ra rộng lượng hắc vụ, còn có một chút tử quang ở trong đó lúc sáng lúc tối.

"Quả nhiên là đặc thù Hắc Dạ Chi Trì…" Ngọc Tuyết Tử hơi biến sắc mặt, từ cái kia bốn đầu quái vật trên thân, hắn ẩn ẩn cảm nhận được từng tia nguy hiểm không tên cảm giác.

Cũng không phải là bốn đầu quái vật thực lực nguy hiểm, mà là…

Trên người bọn họ mang theo nhiễm mặt khác khí tức, đó là vô ý thức thể bọn họ mới có khí tức khủng bố…

“Nơi này tại sao có thể có vô ý thức thể xuất hiện! ? Chẳng lẽ hắc tai khuếch tán nhanh như vậy a?”

Ngọc Tuyết Tử sắc mặt ngưng trọng

Suy nghĩ một chút, hắn bay người về phía Hắc Dạ Chi Trì phương hướng bay đi.

Một giây sau, bốn đầu khổng lồ giống như núi bóng đen, ngửa đầu nhìn về phía bên này.

Ầm ầm!

Một đạo bạch quang phía trên Hắc Dạ Chi Trì nổ tung, trong nháy mắt bao trùm bốn đầu bóng đen.

Ngọc Tuyết Tử toàn thân phóng thích bạch quang chói mắt, tựa như như lưu tinh ầm vang đập xuống.

Kinh khủng tiên lực không đến 2 giây liền đem bốn đầu khổng lồ Hắc Thú phân giải hủy diệt.

Liên đới Hắc Dạ Chi Trì cũng đi theo ầm vang nổ tung, hóa thành vô số hắc vụ, tiêu tán trống không.

Ngọc Tuyết Tử thu liễm tiên lực, quan sát phía dưới, xác định hủy diệt rất triệt để, đang muốn quay người rời đi.

Nhưng ngay lúc đó, hắn nhíu mày lại, phát hiện Hắc Dạ Chi Trì chỗ cái hố chỗ sâu, đang có một cái đen tối không gì sánh được lỗ thủng, lơ lửng giữa không trung, tản ra thúy không biết khí tức âm lãnh.

Hắn trầm ngâm dưới, cấp tốc bay gần.

“Đây là… ?”

…

Sắc trời dần dần muộn.

Quáng tinh, Hắc Hắc Linh trong phòng an toàn.

Vu Hoành khoanh chân nhập định, toàn thân lóe ra nhàn nhạt kim quang.

Đó là Kim Đan tự nhiên tán phát vô hình vầng sáng, thu liễm lấy hắn toàn bộ tinh khí thần, tất cả thể nội hết thảy năng lượng.

Hắn đang tu luyện cùng chờ đợi chờ đợi đặc chất dung hợp một khắc cuối cùng.

Liên tục dung hợp nhiều lần về sau, hắn đã phát hiện, đơn thuần phàm võ dung hợp, mang đến cho hắn tăng lên cũng không nhiều, nhất định phải cân nhắc cải biến hiện trạng. Tu luyện phàm võ phía trên cao hơn một chút võ học công pháp.

Lúc này khoảng cách đếm ngược còn có hơn nửa giờ.

Vu Hoành ngưng thần tĩnh tâm, tu luyện Thanh Vi Tâm Quyết chậm rãi chờ đợi.

“Tiểu sư đệ, mau tới Vạn Tuyết cung một chuyến! Xảy ra chuyện! !” Bỗng nhiên Bạch Thắng truyền âm từ vang lên bên tai.

Vu Hoành sững sờ, lập tức sắc mặt nghiêm một chút, đứng dậy lấp lóe tới cửa, đẩy cửa đi ra ngoài.

Khóa lại cửa, hắn tâm niệm khẽ động, trong nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ.

Lại xuất hiện, cũng đã là Vạn Tuyết cung trước đại môn.

Lần theo Bạch Thắng phóng thích tự thân khí tức làm định vị, Vu Hoành lại lần nữa lấp lóe, trực tiếp xuất hiện tại một chỗ tứ phương màu trắng thiên điện bên trong.

Trong điện, Bạch Thắng, Hắc Anh, đều đến, Toàn Hạc còn chưa tới, đoán chừng cũng ở trên đường.

Vu Hoành mới đứng vững, liền nhìn thấy sư phụ Ngọc Tuyết Tử sắc mặt trắng bệch, lẳng lặng xếp bằng ở chính giữa bồ đoàn bạch ngọc bên trên, chung quanh có tầng tầng lớp lớp Kim Quang trận pháp quay chung quanh hắn chuyển động.

“Chuyện gì xảy ra! ?” Hắn ẩn ẩn đoán được tình huống.

“Sư phụ thụ thương!” Bạch Thắng ngưng trọng nói, “Vừa mới ta ngay tại trong cung tuần sát, kiểm tra các hạng trận pháp, bỗng nhiên liền nhìn thấy sư phụ từ trên trời giáng xuống, không rên một tiếng vọt tới trong này bắt đầu chữa thương.”

Vu Hoành gật đầu, quan sát tỉ mỉ lúc này Ngọc Tuyết Tử, cái này một nhìn kỹ, hắn liền phát hiện rất nhỏ vấn đề.

Ngọc Tuyết Tử trên thân, lưu lại một tia cực kỳ nồng đậm hắc tai hồng trị khí tức.

Đối với hắc tai hồng trị, hắn hết sức quen thuộc. Dù sao ban sơ đối kháng đến bây giờ, liền ngay cả nhằm vào các loại công cụ đều dùng thật lâu.

Lúc này xem xét liền phát hiện mấu chốt.

“Đầu tiên chờ chút đã. Đừng nóng vội.” Bạch Thắng ở một bên trầm giọng nói, “Sư phụ tình huống bây giờ hẳn là ổn định. Chúng ta riêng phần mình chờ chút.”

“Ừm.” Vu Hoành gật đầu.

Chỉ chốc lát sau, Toàn Hạc cũng chạy tới. Thấy cảnh này, sắc mặt cấp tốc nghiêm túc lên.

Bốn người vây chung quanh, cũng bắt đầu ngồi xuống tu luyện, lẳng lặng chờ đợi.

Ước chừng hơn mười phút sau

Ngọc Tuyết Tử chung quanh Kim Quang trận pháp chậm rãi tán đi hắn hư nhược mở hai mắt ra, thở hắt ra “Chủ quan, ta đi dò xét cái kia quái dị Hắc Dạ Chi Trì, không nghĩ tới bị Thiên Nhật giáo cao thủ đánh lén, mặc dù kịp thời đem nó đánh lui, nhưng mình cũng b·ị t·hương nhẹ.”

Hắn nhìn về phía bốn người.

“Các ngươi không cần phải lo lắng, ta đây chỉ là tiêu hao quá độ, liên tục g·iết bọn hắn hơn mười lần, mới đem đánh lui.”

“Là Tiên cảnh tu sĩ a? !” Bạch Thắng trầm giọng hỏi.

“Hẳn là đối ứng Phi Thăng kỳ cảnh giới, Tiên cảnh không có tốt như vậy tiến chúng ta tông môn tinh vực đại trận. Chủ yếu là Thiên Nhật giáo cao thủ đưa tới vô ý thức thể, Phi Thăng kỳ vô ý thức thể, thực lực cũng cực kỳ khủng bố, còn có thể trong nháy mắt khôi phục.” Ngọc Tuyết Tử bất đắc dĩ nói.

Dừng một chút, hắn tiếp tục nói.

“Còn tốt thành công đánh lui, nếu không…”

Ù ù!

Lời còn chưa dứt, đột nhiên Vạn Tuyết cung chấn động kịch liệt mấy lần.

Đám người biến sắc, vội vàng cảm giác ngoài cung.

Lúc này ngoài cung phía trên, nguyên bản còn tại liên tục không ngừng bị thiêu đốt rộng lượng hắc triều, thế mà bắt đầu ngạnh sinh sinh đỉnh lấy tử thương, hạ thấp xuống gần.

Trong đó ẩn ẩn có từng đạo người khoác áo bào đen, màu da trắng bệch bóng người, trôi nổi cúi quáng tinh.

Những người áo đen này, từng cái mi tâm đều có mặt trời màu đen hoa văn.

“Thiên Nhật giáo! Đám gia hỏa kia âm hồn bất tán, đuổi theo tới!” Ngọc Tuyết Tử hơi biến sắc mặt.

“Bất quá không cần lo lắng, có tông môn đại trận tại, bọn hắn xuống không được.”

“Nhưng chúng ta cũng không ra được.” Hắc Anh đột nhiên nói câu.

“Chúng ta chỉ là phổ thông quáng tinh, làm sao lại dẫn tới Thiên Nhật giáo phiền phức? Bọn này phe đầu hàng cho tới bây giờ đều là vô lợi không dậy sớm, nơi này cũng không có đầy đủ sinh linh thờ bọn hắn thôn phệ bổ sung nhận biết, nếu là tổn thất quá nhiều, bọn hắn sẽ chỉ được không bù mất. Đến cùng là chuyện gì xảy ra? ?” Ngọc Tuyết Tử không thể nào hiểu được.

Chỉ có Vu Hoành tựa hồ nghĩ tới điều gì, có chỗ suy đoán.

Nhưng kết hợp Ngọc Tuyết Tử đối với chân thực Vạn Tuyết cung tin tức phản ứng, hắn biết mình nói cũng vô ích, mà là trầm mặc xuống, dự định một hồi kêu gọi Hủ Bại du thương tiền bối hỏi một chút tình huống.

“Mọi người trong khoảng thời gian này cũng đừng tùy tiện chạy loạn, đều ở trong Vạn Tuyết cung tránh một chút, mặc dù không sợ bọn họ xuống tới, nhưng hắc tai mạnh nhất chính là các loại thẩm thấu. Ta cần thời gian dưỡng thương, như vậy mới có thể phát huy tông môn đại trận toàn bộ uy lực. Cho nên trước nhịn một chút!” Ngọc Tuyết Tử căn dặn.

Tiếp theo, hắn phân phó mấy người một chút chú ý hạng mục, liền tiếp theo bố trí xuống Kim Quang trận pháp, tiếp tục chữa thương đứng lên.

Vu Hoành có lòng muốn đem Dây Chuyền Khôi Phục cho sư phụ dùng, liền tại mấy người phân tán lúc tu luyện, gỡ xuống dây chuyền, một mình đi hướng Ngọc Tuyết Tử.

“Vô dụng.” Đột nhiên Hủ Bại du thương thanh âm ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

“Bảo vật này đối với ngươi một người hữu hiệu, đối với những khác bất luận kẻ nào vô dụng.”

“Tiền bối?” Vu Hoành bước chân dừng lại, thấp giọng hỏi.

“Là ta. Ngươi nếu có rảnh, tới đây một chuyến.” Hủ Bại du thương tiếp tục nói.

Sau một khắc, một cái màu đen phương vị chỉ hướng đầu mũi tên, xuất hiện tại trước mắt hắn, phiêu phù ở giữa không trung.

Vu Hoành mắt nhìn sư phụ Ngọc Tuyết Tử, phát hiện hắn không có phản ứng, vẫn tại nhắm mắt chữa thương. Lúc này mới đi theo đầu mũi tên quay người ra ngoài.

Xuyên qua từng tòa đạo cung, rất nhanh, hắn tại một loạt phòng tăm bên ngoài trong hành lang, thấy được hoàn toàn như trước đây cõng khối u to lớn Hủ Bại du thương.

Vị này chính nghiên cứu hành lang trên tường vỡ ra một cái động lớn bên trong duỗi ra cánh tay tráng kiện.

Cánh tay màu đen kia khắp nơi sờ loạn bắt loạn, bị Hủ Bại du thương một hồi vỗ một cái, một hồi đánh một chút.

Tựa hồ chơi đến rất vui vẻ.

“Tiền bối.” Vu Hoành trầm giọng nói, tại khoảng cách đối phương mấy mét chỗ dừng lại.

“Muốn cùng một chỗ, đi xem một chút chân chính quáng tinh, chân chính Vạn Tuyết cung a?” Hủ Bại du thương quay đầu, nhìn về phía Vu Hoành.

Hắn tóc đen che mắt, chỉ có thể nhìn thấy nửa gương mặt dưới mang theo quái dị dáng tươi cười.

“Có thể chứ?” Vu Hoành run lên, lại lần nữa hỏi.

“Người khác không thể, nhưng ngươi, có thể.” Hủ Bại du thương trả lời.

“Tốt!” Vu Hoành không chút do dự gật đầu.

“Rất tốt.” Hủ Bại du thương dáng tươi cười càng sáng lạn hơn, hắn xoay người, đưa tay tại trên mặt tường một chút.

Xùy!

Tuyết trắng vuông vức trên vách tường, đột nhiên mở ra một đạo cao cỡ một người cửa hang màu đen.

“Vào đi.” Hắn dẫn đầu dậm chân đi vào.

Lỗ đen vẫn như cũ vẫn còn, chờ đợi Vu Hoành tiến vào.

Vu Hoành hít sâu một hơi, cất bước đi vào trong đó.

Bạch!

Trước mắt hắc ám lóe lên liền biến mất, ngay sau đó u ám bạch quang sáng lên.

Mảng lớn màu xám trắng phế tích, xuất hiện ở trước mặt hắn.

Một chút bảng hiệu đứt gãy tổn hại, bị vùi lấp tại đoạn tường phía dưới, chỉ có lộ ra, mới có thể mơ hồ nhận ra, là Vạn Tuyết cung trong đó một chút thiên điện.

Dạng này phế tích, Vu Hoành phía trước một mực kéo dài đến tầm mắt cuối cùng, lít nha lít nhít.

Hủ Bại du thương liền đứng ở bên cạnh hắn bên trái.

“Quay lại nhìn xem.” Hắn nhắc nhở.

Vu Hoành từ từ quay đầu lại, con ngươi trong nháy mắt thít chặt.

Tại phía sau hắn, xám trắng phế tích kéo dài đến trăm mét chỗ, chính lơ lửng một cái toàn thân áo bào đen, tóc tai bù xù, hai chân là vô số rễ cây màu đen quái nhân.

Quái nhân chính lưng hướng về phía hắn, đưa tay xa xa ngăn cản phía trước vô cùng vô tận hắc triều quái vật.

Nơi này hắc triều quái vật, có lít nha lít nhít vô số màu xanh sẫm Tam Đầu Cự Nhân. Có sáu mắt hắc dực khổng lồ hư thối Hắc Long. Có tám đầu cánh tay tựa như Tu La xấu xí chiến sĩ.

Bọn hắn mỗi một cái thuộc loại đều phóng thích ra viễn siêu Chiến Tranh cấp khủng bố hồng trị.

“Những này là Thánh Lang quân đoàn, là hắc tai Hắc Dạ Mẫu Thụ dưới trướng Thánh Tháp thế lực, quản lý q·uân đ·ội.” Hủ Bại du thương giới thiệu, “Bọn hắn muốn hủy đi Chu Thiên Quả.”

Vu Hoành hiểu ngay lập tức. Ánh mắt lại nhìn về phía đạo kia chống cự đại quân khô gầy bóng lưng.

“Đó là ai? Có thể một người ngăn trở bực này khổng lồ khủng bố quân đoàn.”

“Hắn gọi Phong Tuyết Tử.”

Hủ Bại du thương cười.

“Xác thực nói, nên ngươi sư bá.”

“Sư bá…” Vu Hoành híp mắt, trong nháy mắt đem rất nhiều thứ đều liên hệ đến cùng một chỗ.

“Các ngươi đối phó Thiên Nhật giáo chút lực lượng này, nhưng thật ra là từ nơi này không cẩn thận bỏ qua đi một chút xíu. Nơi này đã đánh rất nhiều ngày.” Hủ Bại du thương nói, ” ta để cho ngươi tiến đến, nhìn đến đây tình huống, chính là muốn ngươi minh bạch, Chu Thiên Quả mang đến càng lớn hi vọng, cũng đưa tới ý đồ hủy diệt hi vọng càng lớn áp lực. Nếu là vẫn như cũ duy trì trước đó chậm chạp diệt vong, không có ai quan tâm, nhưng… . Phong Tuyết Tử không nhận mệnh!”

“Bởi vì ngươi xuất hiện, hắn không nhận mệnh!” Hủ Bại du thương đưa tay vỗ vỗ Vu Hoành bả vai.

Chương 551: Tiến đến (1)

Chương 551: Tiến đến (1)

Mệnh là cái gì?

Là nhất định quỹ tích, là tương lai cố định.

Nhưng tương lai sẽ hay không thật bị cố định.

Vu Hoành không biết, có lẽ đại thế sẽ đem người cố định tại trong phạm vi nhất định, giống như hắn thu hoạch được hắc ấn về sau, nhất định có thể tại hắc ám nguyên tai bên trong quật khởi một dạng.

Rất nhiều thứ, là có thể quyết định hạn cuối. Hạn mức cao nhất có lẽ cần rất đa nguyên làm yêu cầu mới có thể đến. Nhưng hạn cuối, không cần nhiều như vậy.

Chu Thiên Quả, có lẽ hiện tại đã có thể ảnh hưởng đến Phong Tuyết Tử hạn cuối.

Vu Hoành nhìn xem bên kia ngăn cản vô số hắc triều quái vật thân ảnh, trong lòng trong nháy mắt hiện lên rất nhiều suy nghĩ.

"Cũng tức là nói, chân chính nguy hiểm, một mực tại bị Phong Tuyết Tử sư bá cản trở, cho nên hiện thực bên kia mới…"

"Ngươi nói sai, nơi này mới là hiện thực, mới thật sự là quáng tinh. Trước ngươi vị trí, là Phong Tuyết Tử thiết trí cường đại phong bế trận pháp, cứ việc trong trận pháp kia, cũng đã bắt đầu bị rót vào không ít tạp chất, nhưng so với bên ngoài hiện thực, vẫn là phải an toàn rất nhiều." Hủ Bại du thương giải thích.

"Ta mang ngươi tiến đến, chính là muốn để cho ngươi minh bạch, các ngươi tương lai sẽ đối mặt cái gì. Ngọc Tuyết Tử bị trận pháp chỗ phong tỏa, không cách nào nghe đến đó hiện

thực hết thảy chân thực, mà ngươi khác biệt, cùng bọn hắn cũng khác nhau.” Hắn tiếp tục nói.

“Kỳ thật Toàn Hạc cũng có khác biệt, nhưng nàng kém ngươi kém đến quá xa. Cho nên chúng ta đối với ngươi ôm lấy rất lớn kỳ vọng.”

“Ta chỉ là cái nho nhỏ Kim Đan kỳ thôi.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Nhưng ngươi có thể sửa Chu Thiên Quả.” Hủ Bại du thương cười.

“… Ta hiểu được… Tiền bối còn cần sửa cái gì, nói thẳng đi.” Vu Hoành hiểu ngay lập tức.

“Sảng khoái! Ta liền thích ngươi loại này ngay thẳng người.” Hủ Bại du thương lại lần nữa vỗ vỗ bả vai hắn.

Sau đó trở tay một chút đâm vào chính mình phía sau khối u to lớn, soạt một chút.

Hắn mang theo đỏ sậm huyết thủy tay, từ khối u bên trong rút ra, trong tay nắm lấy một cái giống vi hình xếp gỗ mô hình một dạng màu bạc đồ vật, cái kia tựa hồ là một cái vòng tròn hình đồ chơi.

“Đây là Dung Tức cấp Đai Phòng Ngự Hạng Nặng, tổn hại trình độ tương đối cao, không sai biệt lắm có sáu thành đều là hỏng, nếu như ngươi có thể sửa chữa tốt, toàn bộ hiện thực Vạn Tuyết cung có thể trong nháy mắt cam đoan an toàn 50 năm!”

Vu Hoành sững sờ, mạnh như vậy! ?

Hắn tiếp nhận cái này nho nhỏ lớn chừng bàn tay màu bạc sự vật.

Thứ này nhìn qua tựa như một cái vòng tròn kim loại, cạnh trong điêu khắc có rất nhiều tinh mịn ký hiệu, ở giữa lơ lửng lít nha lít nhít rất nhiều màu ám kim huỳnh quang điểm.

Điểm sáng này cũng không biết là từ đâu xuất hiện, không ngừng biến mất dập tắt, cũng đang không ngừng tạo ra trùng

sinh.

“Thử nhìn một chút.” Hủ Bại du thương giọng nói mang vẻ nồng đậm cổ vũ.

Vu Hoành nhìn một chút Phong Tuyết Tử, nhìn lại mình một chút trong tay đồ vật.

Gia hỏa này có phải hay không đem mình nghĩ quá lợi hại…

Hắn vươn tay, đặt ở cái này Đai Phòng Ngự Hạng Nặng bên trên, tâm niệm vừa động, thêm điểm trên da mình một chút da c·hết, xem như cường hóa ngoài định mức vật liệu.

‘Cường hóa Đai Phòng Ngự Hạng Nặng. Phương hướng, ngẫu nhiên.’

Hắn dự định trước kiểm tra một chút.

Hắc tuyến lóe lên, quả nhiên, hắc ấn hay là ra sức, gần trong gang tấc Hủ Bại du thương tiền bối đều không có bất luận cái gì phát giác.

Rất nhanh, hắc tuyến chảy vào Đai Phòng Ngự Hạng Nặng bên trong, một cái rõ ràng đếm ngược nổi lên: 4 tháng 11 ngày 15 giờ 04 phút.

‘Có hơi lâu, nhưng còn có thể tiếp nhận.’ Vu Hoành nhìn một chút lấy đai phòng ngự, trong lòng nhất thời nắm chắc, thứ này so Chu Thiên Quả còn khó tu, đoán chừng nguyên nhân là tổn hại trình độ quá lớn.

“Thế nào? Có thể tu a?” Hủ Bại du thương hỏi. Trong giọng nói ẩn ẩn mang theo vẻ mong đợi.

“Cái này… Có thể, nhưng là thời gian có hơi lâu, mà lại, tốn hao…” Vu Hoành chần chờ nói.

“Có thể liền tốt!” Hủ Bại du thương rõ ràng nhẹ nhàng thở ra.

“Ngươi nếu là sửa chữa tốt nó, ta cho ngươi thêm một cái đồng dạng cấp bậc đồ tốt!”

Vu Hoành hai mắt sáng lên, hắn lập tức nghĩ đến trước đó Dây Chuyền Khôi Phục.

Loại cấp bậc này đồ tốt, có thể tuyệt đối là trước kia nghĩ cũng không dám nghĩ, phải biết Dây Chuyền Khôi Phục đối với hắn hồi phục thế nhưng là không có cấp độ hạn chế, tối thiểu Hủ Bại du thương tiền bối không có đề cảnh giới yêu cầu.

Nói cách khác, rất có thể vô luận hắn cấp độ gì cảnh giới tu vi, đều có thể mỗi mười giây hồi phục một lần.

"Tốt! Bao tại trên người của ta!" Vu Hoành lúc này vỗ ngực cam đoan.

"Thứ này xác thực rất phức tạp, nhưng ta nghiên cứu kỹ thuật chữa trị nhiều năm, tâm đắc vẫn có một ít."

Hủ Bại du thương khóe miệng khẽ cong, không nói chuyện.

Hắn cùng Phong Tuyết Tử đã sớm suy đoán, cái này chữa trị năng lực rất có thể là Vu Hoành tự thân một loại siêu năng lực, đang âm thầm quan sát thật lâu hắn, đã sớm phát hiện, Vu Hoành trên thân người này chắc chắn sẽ có các loại không hiểu thấu năng lực thần kỳ.

Nó nghiên cứu năng lực quả thật không tệ, nhưng loại này vượt xa khỏi bản thân cảnh giới kỹ thuật chữa trị, đã không phải là logic có thể nói tới thông.

Cho nên Vu Hoành lúc này nói, hắn cũng liền nghe một chút thôi.

"Nói đến, ta đưa cho ngươi dây chuyền, ngươi cũng cần biết, vật kia đối với ngươi gặp phải tuyệt đại đa số phiền phức đều hữu dụng, thương thế, tật bệnh, độc tố, nguyền rủa, mặt trái hiệu quả các loại, nhưng, nó cũng không phải là vạn năng, cũng là có cực hạn. Nếu không chúng ta đã sớm có thể dùng nó trợ giúp tự thân khôi phục thương thế." Hủ Bại du thương nhắc nhở.

"Đương nhiên cực hạn của nó rất cao, đầy đủ ngươi dùng đến Kim Tiên cấp bậc, đối với ngươi bây giờ mà nói, xác thực tương đương với vô hạn khôi phục. Tạm thời không cần phải lo lắng. Mà tới được Kim Tiên, cũng không phải là nó không

cách nào khôi phục, mà là Kim Tiên cấp độ đã không dùng được nó, tự thân liền có thể tùy thời khôi phục trạng thái."

"Kim Tiên a? Ta hiểu được." Vu Hoành gật đầu. Vậy quá xa vời, hắn căn bản không cần suy nghĩ.

"Tốt, Phong Tuyết Tử, muốn hay không cùng ngươi sư chất chào hỏi?" Hủ Bại du thương bỗng nhiên hướng nơi xa Phong Tuyết Tử lớn tiếng hô.

"…" Phong Tuyết Tử không phản bác được, hắn bày nửa ngày tư thế, chính là vì cho Vu Hoành kiến tạo một cái can đảm anh hùng, lưng đeo hết thảy nặng nề ấn tượng, là vì khích lệ hắn sinh ra đối với tông môn lực hướng tâm, kết quả bị du thương gia hỏa này một cuống họng đánh tan không ít cảm giác…

"Hắn thật vất vả đến một chuyến, ngươi không hảo hảo tâm sự nói chuyện tâm tình?" Hủ Bại du thương cười nói.

"Ta hiện tại là có thể tâm sự trạng thái a! ? Không thấy ta như thế suy yếu, vô lực, lúc nào cũng có thể nếu không gánh được sao! ?" Phong Tuyết Tử nhịn không được, quay đầu chính là một trận rống to.

"Ngươi nhìn, tinh thần hắn trạng thái vẫn rất tốt, đừng lo lắng." Hủ Bại du thương quay đầu hướng Vu Hoành cười nói.

"Muốn thật gánh không được, hắn liền nói chuyện khí lực đều không có."

"Ừm…" Vu Hoành im lặng, nhìn một chút trung khí mười phần, trợn mắt trừng trừng bên này Phong Tuyết Tử, trong lòng hơi an định chút. Hắn nhìn thấy Phong Tuyết Tử bàn tay hướng về phía trước, liên tục không ngừng phóng xuất ra một chút xíu tinh khiết kim quang.

Kim quang kia cấp tốc biến lớn, hình thành màn sáng, hóa thành một bức liền trời tiếp đất to lớn tường ánh sáng, gắt gao cản trở hắc triều.

Tất cả tiếp xúc đến tường ánh sáng quái vật, đều sẽ cấp tốc dấy lên ngọn lửa màu vàng, tại trong mấy giây liền hóa thành bó đuốc, bị thiêu đốt hầu như không còn.

Rất hiển nhiên đây là hắn không thể nào hiểu được tầng thứ cao hơn mức năng lượng.

“Sư bá yên tâm, vãn bối nhất định không phụ nhờ vả, rất nhanh liền có thể sửa chữa tốt Đại Phòng Ngự Hạng Nặng!” Hắn xa xa hướng phía Phong Tuyết Tử cúi người hành lễ.

“Ta tin ngươi! Nơi đây không thích hợp ngươi ở lâu, nhìn qua liền nhanh đi đi.” Phong Tuyết Tử ánh mắt thả trên người Vu Hoành, lập tức nhu hòa rất nhiều.

“Là. Sư bá bảo trọng.” Vu Hoành lại lần nữa thi lễ.

Hiện tại hắn đã hiểu, vô luận từ điển tịch ghi chép bên trên nhìn, hay là từ đủ loại dấu hiệu phán đoán, Phong Tuyết Tử đều là phía sau chống đỡ lấy Vạn Tuyết cung không bị nguyên tai hủy diệt cây cột kia.

Lúc trước hắn vẫn rất kỳ quái, quáng tinh Vạn Tuyết cung, rõ ràng thân ở nguyên tai nơi cực sâu, lại gặp phải nguy hiểm kém xa tít tắp bên ngoài rất nhiều nơi.

Hiện tại xem ra…

Vu Hoành ánh mắt rơi vào màu vàng tường ánh sáng bên ngoài cái kia vô cùng vô tận hắc triều quái vật bên trên.

Nơi đó tùy ý một con quái vật, đều tản ra cực kỳ khủng bố hồng trị bức xạ, so với hắn lúc trước giao thủ Marisa các loại còn mạnh hơn ra rất nhiều.

Mà ở chỗ này, bọn hắn cái sau nối tiếp cái trước không muốn mạng dùng tự thân toàn bộ, đi triệt tiêu sư bá một sợi ngọn lửa màu vàng.

Ở chỗ này, bọn hắn chỉ có thể là pháo hôi, ngay cả sống lâu một giây cũng chỉ là khó được yêu cầu xa vời.

“Sư bá, nguyên tai, rốt cuộc mạnh cỡ nào?” Bỗng nhiên, bỗng nhiên lên tiếng hỏi một câu như vậy.

“… Nguyên tai, không có cuối cùng, nhưng có thể tại nguyên tai bên trong bảo tồn lực lượng của mình, là có thể bị nhìn thấy… .” Phong Tuyết Tử nhu hòa nói.

“Nếu ngươi có thể bước vào Kim Tiên, liền có thể đồng dạng nhìn thấy cảnh giới kia.”

“Ta hiểu được.” Vu Hoành gật đầu.

“Tốt, chớ trì hoãn, đi thôi.” Phong Tuyết Tử trên mặt cố nặn ra vẻ tươi cười.

“Yên tâm, liền trước mắt những rác rưởi này, đối với ta mà nói chỉ là thanh phong quất vào mặt, không đáng giá nhắc tới.”

“Vậy vãn bối cáo lui trước, về sau lại tới vấn an ngài.” Vu Hoành nói.

“Tốt, đừng lề mà lề mề.” Hủ Bại du thương một phát bắt được Vu Hoành bả vai, “Đi!”

Bạch!

Một giây sau, hai người trong nháy mắt biến mất tại chỗ cũ.

Chỉ để lại Phong Tuyết Tử một người, đứng tại trong phế tích, thở dài.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía trước hắc triều quái vật, lại lại lần nữa sắc bén.

Tại cái kia vô số hắc triều quái vật chỗ sâu, một đạo hai tay cực kỳ dài nhỏ bóng đen hình người, đang lẳng lặng chờ đợi, xuyên thấu qua vô số quái vật nhìn chăm chú lên hắn.

Bóng đen kia hai tay hướng hai bên mở ra, cánh tay dài là thân thể gấp mấy chục lần, tựa như hai đầu kết nối ở trên người dây nhỏ.

“Đã đến rồi sao? Thụ Khôi…” Phong Tuyết Tử ánh mắt ngưng trọng lên, sau lưng ẩn ẩn hiển hiện nửa vòng tròn vầng sáng, trong đó có vài chục khỏa màu sắc rực rỡ tinh cầu xoay tròn bay múa.

Hắc Hắc Linh phòng an toàn trước, Hủ Bại du thương đem Đai Phòng Ngự Hạng Nặng nhét vào Vu Hoành trong tay.

“Nhờ vào ngươi, bao lâu có thể sửa chữa tốt?”

“Đại khái năm tháng.” Vu Hoành trả lời. Thứ này lửa sém lông mày, hắn dự định trước buông xuống mặt khác hết thảy sự vụ chờ dung hợp xong đặc chất liền lập tức bắt đầu chữa trị.

“Tốt, chờ ngươi tin tức tốt, ta chuẩn bị cho ngươi đồ tốt cũng chờ ngươi tới bắt!” Hủ Bại du thương tâm tình thật tốt, “Nói thật, nhìn thấy ngươi trước đó, trong nội tâm của ta luôn luôn u ám không khoái, không nhìn thấy nửa điểm hi vọng, cảm thấy tương lai nhất định bi quan. Nhưng bây giờ khác biệt, chẳng biết tại sao, ta luôn có chủng tương lai cùng trước đó cảm giác không giống nhau.”

“Tiền bối quá khen rồi.” Vu Hoành cảm thấy hơi cường điệu quá.

“Điểm này cũng không khoa trương. Ngươi đánh giá thấp tác dụng của ngươi.” Hủ Bại du thương lại lần nữa vỗ vỗ Vu Hoành bả vai.

“Ủng hộ, ta chỗ này còn có rất thật tốt đồ vật chờ ngươi tới sửa, cũng có rất nhiều bảo bối chờ ngươi đến đổi!”

Nói xong, hắn cười ha hả. Đó là cùng trước đó hoàn toàn khác biệt tiếng cười.

Trước đó quái dị cùng mang theo bi quan âm xót xa khí tức, sớm đã hoàn toàn biến mất.

Trong tiếng cười, Hủ Bại du thương biến mất tại nguyên chỗ.

Chỉ để lại Vu Hoành đứng tại phòng an toàn cửa ra vào, nhìn qua bên ngoài rậm rạp biển cây, thở dài khẩu khí.

Quay người mở cửa, đi vào, khóa trái.

Hắn thẳng đi vào phòng tu luyện, bắt đầu mới một vòng bế quan.

Ngọc Tuyết Tử sư phụ thụ thương, hắn nhất định phải cấp tốc hoàn thành trong tay sự tình, chỉnh hợp thu hoạch được càng nhiều thực lực át chủ bài, lấy ứng đối khả năng hiện lên nguy hiểm cùng phiền phức.

Vu Hoành khoanh chân ngồi xuống, khởi động phòng tu luyện trận pháp phòng hộ, nhắm mắt, tiến vào không gian ý thức.

Thời gian trôi qua, bên ngoài sắc trời dần dần trở tối.

Vạn Tuyết cung trên không trận pháp vẫn như cũ phóng thích ra kim quang, tại cùng phô thiên cái địa rơi xuống hắc triều đối kháng.

Ngọn lửa màu vàng thiêu đốt lên, chiếu sáng nửa cái quáng tinh, tương dạ muộn cũng hóa thành ban ngày giống như sáng tỏ.

Vu Hoành liền mượn cái này hào quang màu vàng, lần nữa chờ đến hắc ấn dung hợp kết thúc.

Kim quang xuyên thấu qua cửa sổ kính đem hắn nửa gương mặt chiếu sáng, nhuộm thành màu vàng nhạt.

Vu Hoành tiến vào đặc chất quang cầu chỗ não hải nơi hẻo lánh, một chút liền thấy được đếm ngược cuối cùng một phút đồng hồ dung hợp quang cầu.

Hắn chờ khoảng chờ đợi một hồi.

Lạch cạch.

Rốt cục, quang cầu đếm ngược về không.

Toàn bộ quang cầu có chút lóe lên, cố định bất động.

Vu Hoành trong lòng vui mừng, liền vội vàng tiến lên, đưa tay đi đụng vào.

Cổ Nguyệt Thần Tính cùng Thiên Địa Chuyển dung hợp kết thúc, thu hoạch được đặc chất mới: Thái Cổ Nguyệt Thần Tính.

Chương 552: Tiến đến (2)

Chương 552: Tiến đến (2)

… Vu Hoành không phản bác được, cái này thêm một cái chữ là có ý tứ gì? Càng cổ đại liền càng lợi hại a?

Đối với Nguyệt Thần, hắn lý giải chính là đó là giống như Agris Tinh Thần một thành viên, chỉ là bị ô nhiễm, so với những Tín Ngưỡng Thần kia căn bản chính là hai cái cấp bậc tồn tại.

Chỉ là cái này dung hợp lâu như vậy, liền có thêm một chữ…

Hắn ôm một tia hoài nghi, tiếp tục xem xét xuống dưới đặc chất mới nhắc nhở.

‘Thái Cổ Nguyệt Thần Tính: Nghe đồn tại thời đại Thái Cổ, mặt trăng vô cùng to lớn, không có thực thể, nó là hết thảy âm chi tinh hoa, hết thảy âm đầu nguồn. Thời điểm đó Nguyệt Thần, cũng không phải là về sau nhân cách hóa, không có ý thức, không có nhận biết, vẻn vẹn chỉ là một đoàn khổng lồ tinh túy lực lượng tụ hợp vật. Đoàn này tụ hợp vật trung tâm nhất, dựng d·ụ·c ra 99 đạo thần tính, cuối cùng chia ra làm 99 vị khác biệt cấp độ Cổ Tinh Thần, Thái Cổ Nguyệt Thần chính là một trong số đó.’

‘Thần tính dung hợp thành công, ngài thu được Nguyên Thủy Tinh Thần bản chất, ngài thu được Nguyệt Chi Vinh Diệu.’

‘Nguyên Thủy Tinh Thần bản chất: Thái Cổ Nguyệt Thần Tính phụ thuộc năng lực, theo thời gian chuyển dời, tự thân sẽ nhanh chóng lớn lên, lại không Tiên Thiên hạn chế.’

‘Nguyệt Chi Vinh Diệu: Ngươi kế thừa Thái Cổ Nguyệt Thần vinh quang, thể chất tăng cường 600%.’

“…” Vu Hoành nhìn thấy sau cùng trong nháy mắt, phảng phất giống như là mở ra chìa khoá chốt mở một dạng.

Trong chốc lát, toàn thân hắn huyết nhục cấp tốc phát nhiệt nóng lên.

Một loại phảng phất hàn tai giống như cực độ băng lãnh khí tức cường đại, từ đặc chất trong quang cầu tuôn trào ra, tụ hợp vào thân thể của hắn từng cái bộ vị.

Rõ ràng là khí tức băng hàn, nhưng thân thể lại trái lại phi tốc ấm lên nóng lên, tựa hồ là đang loại này trong đối kháng, đạt được phi tốc rèn luyện cùng tăng lên.

Loại này tăng lên kéo dài mấy giây, liền rất nhanh biến mất.

Vu Hoành mở mắt ra, tại cửa sổ phản xạ bên trong, thấy được lúc này bộ dáng của mình.

Hắn lại cao lớn…

Liền vừa mới dung hợp thành công đặc chất, ngắn ngủi mười mấy giây thời gian bên trong, hắn thế mà một chút vọt cao đến ba mét.

"Cường độ thân thể xác thực tăng lên rất nhiều…" Vu Hoành đưa tay nắm chặt lại quyền. Cụ thể tăng lên sinh ra hiệu quả, hắn không có tham khảo, không dễ phán đoán.

Nhưng thể chất tăng cường, chỗ tốt lớn nhất, chính là có thể đánh ra càng mạnh công thủ.

Nếu cái này Thái Cổ Nguyệt Thần Tính tăng cường thể chất đơn giản thô bạo, Cự Hổ Hình tăng cường cũng đơn giản thô bạo, cái kia… Dứt khoát để hắn hai dung hợp cùng một chỗ thử nhìn một chút!

Phong Tuyết Tử tình huống bên kia, tăng thêm Vạn Tuyết cung trên không đối kháng, để Vu Hoành rõ ràng cảm thấy áp lực. Hắn cần thiết là lập tức liền có thể tăng cường thực lực át chủ bài, tốc độ tu luyện đó là hậu kỳ phát lực đồ vật.

Hắn hiện tại liền cần có thể lập tức tăng cường đặc chất.

Lúc này, hắn không chút do dự đem vừa mới lấy được Thái Cổ Nguyệt Thần Tính, cùng Cự Hổ Hình kéo đến cùng một chỗ,

hai cái cỡ lớn quang cầu trong nháy mắt dung hợp, mới đếm ngược nổi lên: 13 giờ 09 phút.

Khẳng định hắc ấn dung hợp hỏi thăm, đếm ngược bắt đầu lấp lóe nhảy lên, điều này đại biểu dung hợp bắt đầu.

*

*

Quáng tinh bên ngoài, hằng tinh quang mang chiếu rọi không đến một viên hành tinh mặt sau.

Thánh Tháp tháp chủ Gosha cùng Thiên Nhật giáo giáo chủ Cổ Dong Sơn, đặt song song lẳng lặng đứng tại một chỗ to lớn quái vật màu đen hài cốt trước, chờ đợi cái gì.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, đảo mắt chính là ba giờ.

Rốt cục, cái kia to lớn quái vật màu đen trong hài cốt bộ, một chút ngọn lửa màu tím trống rỗng hiển hiện.

Hỏa diễm đầu tiên là im ắng thiêu đốt lên, nổi lơ lửng, phảng phất vô căn chi hỏa, một trận gió liền có thể đem nó dập tắt.

Nhưng rất nhanh, hỏa diễm bành trướng, biến lớn, lớn đến cao hơn năm mét, hơn ba mét rộng, hóa thành lóe lên hình chữ nhật màu tím Hỏa Diễm Chi Môn.

Trong môn. Một cái toàn thân che kín vết nứt màu tím, thể nội không ngừng có tử hỏa từ trong vết rách tiến bắn ra quái nhân, từ từ đi ra.

“Cung nghênh Mẫu Thụ chi tử!” Thánh Tháp tháp chủ Gosha cùng Thiên Nhật giáo Cổ Dong Sơn vội vàng cúi đầu ôm quyền hành lễ.

“Địch nhân… Ở đâu… ?” Quái nhân thanh âm gào thét, đứt quãng, phảng phất nói cũng nói không rõ.

Nhưng hai người không dám chút nào bởi vậy lãnh đạm, trước mắt vị này Mẫu Thụ chi tử, là khoảng cách Mẫu Thụ gần nhất sứ giả, là Thụ Khôi cũng chính là Hắc Khôi bên trong số rất ít

miễn cưỡng còn có thể bảo trì một chút nhận biết chí cường giả.

Nói đơn giản, vị này đối tiêu Tiên Đạo cấp độ, là đến gần vô hạn Thiên Tôn vị trí.

Chỉ là nó không có Thiên Tôn như vậy cao trí, tư duy ý thức chỉ có như dã thú mơ hồ Hỗn Độn, chỉ có thể miễn cưỡng phân rõ địch ta.

"Ở chỗ này." Gosha đưa tay một chỉ. Lập tức ba người ở giữa không trung, hiện ra quáng tinh toàn cảnh.

"Nơi này còn có một cái lưu lại Hỗn Độn Thể Kim Tiên, tại ngăn cản Mẫu Thụ con dân dung hợp." Hắn trầm giọng nói.

"Ngài trước đó hẳn là thông qua đặc thù phương thức, xuyên thấu qua hắc triều thấy được người kia. Người kia tên là Phong Tuyết Tử."

"Được…" Mẫu Thụ chi tử khẽ gật đầu.

Bạch!

Tiếp theo một cái chớp mắt, hắn hư không tiêu thất tại nguyên chỗ.

Ngọn lửa màu tím cửa lớn cấp tốc dập tắt, chỉ để lại Gosha cùng Cổ Dong Sơn hai cái, không tự chủ nhẹ nhàng thở ra.

"Phong Tuyết Tử không phải đột phá sao, hiện tại Mẫu Thụ chi tử xuất động, hắn c·hết chắc."

"Ta không lo lắng cái này, ta lo lắng chính là Mẫu Thụ chi tử có thể hay không nửa đường mất khống chế liên đới đem chúng ta cũng cùng lúc làm sạch…" Cổ Dong Sơn bất đắc dĩ nói.

Hắn hình thể khổng lồ lúc này co lại thành một đoàn, ngồi dưới đất, thế mà cho người ta một loại đáng thương khí chất.

"Đã hiểu, hỗn loạn mang tới vô cùng to lớn lực lượng hại người hại mình, vị này Mẫu Thụ chi tử tên là Tử Tạp, mấy trăm triệu năm qua xuất động ba lần, trong đó hai lần đều liên

quan hủy đi nó dưới trướng phụ thuộc quân đoàn… Ta dự trữ nhận biết chỉ đủ ta khôi phục một lần, nếu như bị g·iết, chung quanh rất khó tìm đến thích hợp bổ sung nhận biết địa phương…" Gosha trầm giọng nói.

"Vòng ngoài đi xem một chút đi, chúng ta cùng một chỗ, thừa dịp Phong Tuyết Tử còn không có được giải quyết." Cổ Dong Sơn thở dài.

"Vòng ngoài cũng không có gì có thể ăn…" Gosha lắc đầu.

"Không, hay là có vài chỗ." Cổ Dong Sơn khổng lồ trên mặt béo lộ ra một tia âm hiểm cười.

"Ngươi nói là… Nguyên Tố hoàng đế s·ú·c dưỡng mấy cái kia tiểu vũ trụ?" Gosha tựa hồ nghĩ tới điều gì.

"Hắn vì bảo trì nhận biết, cố định s·ú·c dưỡng vũ trụ, sau đó cố định phát động c·hiến t·ranh vụ trũ, thu hoạch nhận biết, cách làm này kỳ thật đáng giá chúng ta học tập. Nếu không có đại tịch diệt bộc phát, ta kỳ thật cũng đã bắt chước làm mấy cái thế giới đáng tiếc… Hay là tỉnh ngộ quá đã chậm." Cổ Dong Sơn gật đầu.

"Nhưng Nguyên Tố hoàng đế là cùng Chúc Long Tinh Chủ một cái cấp độ bá chủ… . Là đến gần vô hạn Mẫu Thụ chi tử người mạnh nhất… Nếu như bị phát hiện." Gosha có chút chần chờ.

"Đều muốn biến mất, còn lo lắng những này?" Cổ Dong Sơn không quan tâm nói.

Gosha cũng là trầm mặc.

Năm đó bọn hắn vì sao đầu hàng lựa chọn dung nhập nguyên tai, không phải là vì không muốn đối mặt t·ử v·ong, đối mặt biến mất a?

Bây giờ có thể lựa chọn tuyển hạng cứ như vậy mấy cái.

"Đi ! Chờ hoàn thành Mẫu Thụ ở chỗ này cưỡng chế nhiệm vụ về sau, chúng ta cùng một chỗ!"

“Cái này đúng, chúng ta huynh đệ, cùng tiến thối, có phúc cùng hưởng.” Cổ Dong Sơn cười.

“Gần nhất Nguyên Tố hoàng đế vũ trụ là cái nào mấy cái?”

“Áo thuật loại vũ trụ, Thâm Uyên loại, Thiên Đường loại, Địa Ngục loại mỗi cái một cái, hết thảy bốn cái, gần sát cùng một chỗ, sinh linh có trí tuệ rất nhiều, đầy đủ ngươi ta bổ sung cái mấy chục lần phục sinh.”

“Quá chậm, ta lo lắng lập tức liền muốn xảy ra chuyện.” Gosha lắc đầu.

“Vậy ngươi định làm gì?” Cổ Dong Sơn nhíu mày.

“Ta ăn trước rơi hai phần ba Thánh Tháp, sau đó ngươi bên kia đều đặn một bộ phận cho ta. Trước bổ sung một lần khôi phục nhận biết.” Gosha nói.

“Có thể.” Cổ Dong Sơn không thèm để ý chút nào, đối với bọn hắn mà nói, phía dưới những cấp dưới kia, tùy thời đều có thể rộng lượng bổ sung, dù sao người s·ợ c·hết khắp nơi đều là.

“Chuẩn bị làm sao hấp thu?”

Gosha tay phải vươn ra, trong lòng bàn tay hiển hiện một viên màu vàng hình thoi thủy tinh.

“Đây là ta Tai Họa Chi Chủng, vẫn là như cũ, ném vào bầu trời cao là được.”

“Giao cho ta.” Cổ Dong Sơn nhếch miệng cười nói.

“Đáng tiếc, nếu là chúng ta có Mẫu Thụ chi tử lực lượng, căn bản cũng không cần đi ẩn nấp đường đi, trực tiếp thôn phệ diệt tuyệt đi qua là được.” Gosha thở dài.

“Từ bỏ ý thức chẳng phải có thể.” Cổ Dong Sơn nói.

“Hỗn loạn là cường đại chi cầu thang, ngươi ta như vậy, một khi từ bỏ, lập tức liền có thể trở thành kế tiếp Mẫu Thụ chi tử.”

“Ngươi nguyện ý?” Gosha hỏi.

Cổ Dong Sơn không nói.

Ngày kế tiếp, sáng sớm.

Vạn Tuyết cung bên ngoài.

Vu Hoành, Toàn Hạc, Bạch Thắng Hắc Anh, tề tụ bên ngoài cửa cung, ngửa đầu ngắm nhìn giữa không trung không ngừng hạ xuống mảng lớn hắc triều.

“Chuẩn bị xong chưa?” Hắc Anh mang Vu Hoành, Bạch Thắng mang Toàn Hạc, hai tổ kế hoạch phân biệt đi hướng phương hướng khác nhau, đánh lui bên kia xâm nhập tiến đến cỗ nhỏ đen.

“Tốt.” Vu Hoành cùng Toàn Hạc cùng một chỗ ứng thanh.

“Quáng tinh hiện tại có ba khu xâm lấn điểm, theo thứ tự là lá vàng châu, Ngô Công sơn, Xích Thạch bình nguyên. Ta cùng Vu Hoành đi lá vàng châu, các ngươi đi Ngô Công sơn, xử lý xong cùng đi Xích Thạch bình nguyên tập hợp, không có vấn đề a?” Hắc Anh nói.

“Có thể.” Bạch Thắng gật đầu.

“Cái kia đi.” Hắc Anh vỗ hắc kiếm, sau lưng trong nháy mắt trống rỗng hiển hiện một chiếc đen kịt tiểu xảo dài hơn mười thước phi thuyền.

Ngoài phi thuyền hình như là một cái Tiểu Ngư, mặt bên dán một chút màu sắc rực rỡ hoa nhỏ cùng đáng yêu động vật giấy dán.

Kiểu dáng là tiêu chuẩn chất gỗ thuyền buồm, vòng ngoài có từng vòng từng vòng hơi mờ màn sáng trận pháp bảo hộ.

“Đi, Tiểu Ngư.” Hắc Anh dẫn đầu bay lên, rơi vào phi thuyền boong thuyền.

“Ta không gọi Tiểu Ngư, sư tỷ có thể gọi ta tên đầy đủ a?” Vu Hoành bất đắc dĩ đi theo bay lên, nhẹ nhàng rơi sau lưng Hắc Anh một chút boong thuyền.

“Chúng ta nhiệm vụ lần này là tiêu diệt chui vào cỗ nhỏ hắc triều, tránh cho bọn chúng ảnh hưởng trận pháp vận chuyển, suy yếu phòng ngự hiệu quả. Lúc đầu kế hoạch ta mang ngươi đi ra ngoài lịch luyện, nơi này xem như sớm bắt đầu đi. Tiếp lấy.”

Hắc Anh đột nhiên ném ra một cái màu đen Phượng Hoàng hình ngọc bội.

Vu Hoành tiếp được, nhìn một chút. Ngọc bội đại khái lớn chừng hột đào, điêu khắc chính là Phượng Hoàng vỗ cánh trùng thiên tư thái.

“Đây là?”

“Sư phụ cho ngươi pháp bảo. Đây là Hắc Hoàng Ngọc, đưa vào chân nguyên, có thể phóng xuất ra một cái đối ứng ngươi cấp độ mạnh Đại Phượng hoàng, giúp ngươi công kích địch nhân, yểm hộ ngươi thoát đi cường địch. Phượng Hoàng c·hết có thể lại chiêu, không cần lo lắng hư hao.”

Hắc Anh tùy ý giải thích nói.

“Pháp bảo cấp độ đối ứng tu luyện của chúng ta cảnh giới, chỉ có cùng cấp độ pháp bảo, mới có thể phát huy đầy đủ ngươi bản cấp độ chân nguyên uy lực.

“Minh bạch. Cảm tạ sư phụ ban thưởng bảo.” Vu Hoành gật đầu. Thứ này cùng hắn Thiên Hà triệu hoán rất giống, vừa vặn hắn hiện tại Thiên Hà bí pháp, cùng triệu hoán Khủng Ảnh, cường độ theo không kịp phía ngoài nguy hiểm. Như Khủng Ảnh triệu hoán, mạnh nhất triệu hoán vật ngay cả Kim Đan Bất Diệt cấp đều có thể một bàn tay chụp c·hết không ít. Chỉ có thể dùng để h·ành h·ạ người mới.

Viên này pháp bảo tới đúng lúc.

Bất quá so với pháp bảo, hắn hiện tại càng mong đợi, hay là mới dung hợp đặc chất.

Cự Hổ Hình cùng Thái Cổ Nguyệt Thần Tính dung hợp, đến cùng có thể sản xuất dạng gì cường hãn đặc chất, hắn đối với cái này phi thường chờ mong.

Lúc này khoảng cách tối hôm qua bắt đầu dung hợp, đã qua hơn chín giờ.

Chương 553: Tập kích (1)

Chương 553: Tập kích (1)

Quáng tinh, Hoàng Diệp Châu.

Màu đen hình cá phi thuyền ở trên bầu trời cấp tốc phóng đại, rất nhanh lơ lửng tại cách xa mặt đất trăm mét chỗ không trung.

Phi thuyền boong thuyền, Vu Hoành cùng Hắc Anh một đạo đứng thẳng, hướng xuống quan sát.

Phía dưới đại địa một mảnh vuông vức, đầy đất đều là to lớn lá khô màu vàng, tầng tầng lớp lớp, hiện ra màu vàng.

Nhưng sau một khắc.

"Chiêu thức này không sai, uy lực không sai biệt lắm cùng lão sư đưa cho ngươi Hắc Hoàng Ngọc ngang hàng, tên gì?" Hắc Anh nhiều hứng thú hỏi.

Vòi rồng những nơi đi qua, lưu lại từng đạo màu đen lưu lại vết bẩn, những này vết bẩn coi như mới Hắc Tuyến Trùng trải qua, cũng sẽ tự động bị vỡ nát phá hủy.

Bất Diệt cấp Kim Đan hậu kỳ chân nguyên trở thành đạo này màu sắc rực rỡ cột sáng nguyên động lực.

Một tấm lưới trạng màu đen vết kiếm đột nhiên hướng xuống chém tới.

Bất Diệt cấp chân nguyên thậm chí còn tiếp tục không ngừng duy trì khối khu vực này tính hủy diệt.

Không bao lâu, nàng đột nhiên mở mắt.

"Tốt, lập tức có đồ vật muốn đi ra." Hắc Anh nhắc nhở.

Hắn vất vả dung hợp nhiều như vậy đặc chất, tu luyện lâu như vậy công pháp, kết quả uy lực cũng liền cùng sư phụ tiện tay ban cho pháp bảo không sai biệt lắm.

“Hắc Tuyến Trùng tụ lại, sẽ sinh ra hư không cứng ngắc, loại này đặc thù lực trường có thể làm cho trong phạm vi nhất định địch nhân hoàn toàn đánh mất một đoạn thời gian năng lực khống chế, chỉ có đầy đủ cao tinh thần kháng tính mới có thể ngăn cản, liền xem như chúng ta tu sĩ Nguyên Anh, có đôi khi không có thiết lập nhằm vào pháp quyết hộ thể, đều sẽ hơi thụ điểm ảnh hưởng.” Hắc Anh giải thích nói.

“Linh tai binh chủng một trong a? Mô phỏng đến coi như không tệ.”

Cả vùng đại địa chính giữa, từng khỏa trụi lủi khổng lồ bạch thụ, đứng sừng sững thẳng tắp, khảm nạm trong đó.

Hỏa Điểu toàn thân đỏ sậm, hình thể cùng Hắc Phượng Hoàng không sai biệt lắm. Mới ngưng tụ tụ liền cũng nhào về phía phía dưới.

“Tại Đông Nam hai mươi ngoài ngàn mét!”

Ngang! !

Phía dưới trên đại địa, vô số lá vàng nhao nhao vỡ nát, Hắc Tuyến Trùng bọn họ động tác trì trệ, nhao nhao bị tĩnh lại.

Những này nhúc nhích dài nhỏ vật sống, mỗi một đầu đều nắm chắc mét dài, ngoại hình giống như là một đầu màu đen, không có con mắt giòi bọ, bọn hắn phần lưng vỡ ra một đầu đỏ sậm khe hở, đang từ bên trong tiêu tán ra nồng đậm sương mù màu đen, ô nhiễm hoàn cảnh chung quanh.

“Tốt, bình thường Kim Đan kỳ, có thể ứng phó bao nhiêu?” Vu Hoành hỏi.

Phốc!

Oanh!

“Phân Thời Kiếm Quyết.”

Lúc này Hắc Phượng Hoàng lại lần nữa từ dưới đất xông ra, bay trở về bên cạnh hắn, giữa không trung xoay quanh, bảo vệ xung quanh.

“Xác thực.” Vu Hoành hồi tưởng lại lúc trước triệu hoán Hắc Anh hỗ trợ lúc, cái kia kinh thiên một kiếm, tràn đầy đồng cảm.

Tấm võng lớn màu đen bay ra mười mấy mét, liền trống rỗng đụng phải một đạo đột ngột xuất hiện bóng người to lớn rống! ! !

Bọn chúng tựa như màu đen nước.

Hắn suy nghĩ lại một chút chính mình trước đó công kích, trước sau chênh lệch cực kỳ rõ ràng.

Trong khu vực này, tất cả Hắc Tuyến Trùng nhao nhao bị thải quang vỡ nát, hóa thành hắc vụ tiêu tán trống không.

Nơi này mỗi một phiến lá khô, đều có trọn vẹn dài hơn mười thước rộng, lớn thậm chí cùng nhà lầu cao ốc không sai biệt lắm, cực kỳ khoa trương.

Lại thêm ngay tại dung hợp hai đại mạnh đặc chất, không bao lâu, là hắn có thể nghênh đón một lần thực lực chất biến bay vọt.

“Đó là Hắc Tuyến Trùng, thấp nhất Luyện Khí kỳ, cao nhất Trúc Cơ kỳ, đều có thể nhẹ nhõm giải quyết. Nhưng bọn hắn chỉ là hắc triều dùng để cải tạo hoàn cảnh công cụ, thường thường một mảnh Tuyệt Vọng Chi Môn mở rộng về sau, bọn hắn sẽ dùng Hắc Giáp Trùng, Hắc Tuyến Trùng, các loại phương pháp, trước đem những công cụ này ném ra bên ngoài, sau đó đợi đến hoàn cảnh nồng độ đạt tiêu chuẩn, tầng thứ cao hơn quái vật cũng liền nên giáng lâm.” Hắc Anh nghiêm nghị nói.

Đó là một đầu hình thể vượt qua 30 mét, trên thân mọc đầy vô số xương cốt màu trắng cánh tay Thương Bạch Cự Nhân.

“Ta càng thích hợp điểm đối điểm giải quyết cá thể thực lực mạnh đối thủ.”

Nhất thời, hắc kiếm vỡ nát, hóa thành vô số đất cát màu đen, bay ra rơi xuống.

Ông!

Nhưng vẫn chưa hoàn toàn tới gần, Hỏa Điểu liền bị mấy chục đầu Hắc Tuyến Trùng bay vọt lên, đâm qua, chớp mắt tán loạn biến mất.

“Thứ này số lượng nhiều, trực tiếp hợp lực tụ quần sẽ còn phát động cỡ lớn ô nhiễm lực trường, ta khi đó một mình xuất thủ, đối phó cái hai ba ngàn không có áp lực gì. Đến tiếp sau có thể muốn phiền toái hơn điểm.” Hắc Anh giải thích nói.

Hắc Hỏa Phượng Hoàng lập tức huýt dài một tiếng, hướng xuống phi tốc đánh tới. Tựa như một viên thiêu đốt thiên thạch màu đen.

Nhỏ Hắc Anh đồng dạng cầm trong tay phiên bản thu nhỏ hắc kiếm, khuôn mặt cùng nghiêm túc, hai mắt sáng lên lấy nhàn nhạt ngân quang.

“Uy lực không tệ.” Vu Hoành gật đầu.

Không bao lâu, phía dưới trên đại địa, một mảnh màu đen dài nhỏ vật sống, bắt đầu xuất hiện tại to lớn lá vàng ở giữa.

Tiếng nói chưa xong, nàng cấp tốc lại rút kiếm.

Cái này ít nhiều khiến hắn có chút thất lạc.

Vu Hoành gật đầu, hắn kinh nghiệm kém xa Hắc Anh, cho nên nghe theo nó an bài thích hợp nhất.

“Được. Sư tỷ dự định làm sao thanh lý?” Vu Hoành hỏi.

“Ta triệu hoán vật rõ ràng có thể thuấn di? Chuyện gì xảy ra! ?” Vu Hoành nhíu mày.

Nàng lập tức nhắm mắt, tựa hồ đang cảm ứng cái gì.

Sưu, phi thuyền lập tức chuyển hướng, nhắm hướng đông nam phương hướng gia tốc bay đi.

Vu Hoành trầm ngâm dưới, một tay nắn ấn quyết, chân nguyên hội tụ, đơn giản ngưng tụ ra một đạo Hỏa Điểu, đây là thuật thức đơn giản ứng dụng, chỉ hơi cải biến bên dưới chân nguyên tính chất.

Xuy xuy xuy!

“Ngươi thử một chút không phải tốt.” Hắc Anh cười nói.

“Đi.”

Nhất thời lít nha lít nhít mấy chục con Thải Kính Đạo Nhân, đồng thời nổi lên, quan sát phía dưới. Cảnh tượng này ngược lại để sư tỷ Hắc Anh hơi ghé mắt xuống, nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là nhìn nhiều mấy lần.

“Ta thử lại lần nữa.” Vu Hoành chưa từ bỏ ý định 1, tâm niệm lại cử động.

Cái này tựa hồ là toàn thân nó duy nhất màu trắng địa phương.

Vu Hoành không dùng còn lại thủ đoạn gì, mà là trực tiếp xuất ra lão sư cho Hắc Hoàng Ngọc, hướng trong đó rót vào chân nguyên.

“Bất quá những này Hắc Tuyến Trùng, trực tiếp dùng chân nguyên, cũng có thể giải quyết a?”

Loạn Thần Thiên Mục cùng Hủy Diệt Chi Nhãn đồng thời điệp gia, phát động.

Sau một khắc, một đạo quang trụ màu đen từ trong ngọc bội nổ bắn ra mà ra, ở trên bầu trời phi tốc ngưng tụ ra một đầu thân dài hơn mười mét màu đen Hỏa Diễm Phượng Hoàng.

Mắt phải trong mắt vô số thải quang vờn quanh tử quang ầm vang nổ bắn ra mà ra, ngưng tụ thành một đạo tinh tế cột sáng, bắn thẳng đến mặt đất.

Phía dưới mảng lớn mảng lớn màu vàng lá khô, ở giữa quả thật có đại lượng đường cong màu đen lưu động vờn quanh như ẩn như hiện.

Ngang!

Bạch thụ cơ hồ đều có một tòa thành trì lớn nhỏ, to lớn thân cây tựa như ngọc thạch giống như hơi mờ, mặt ngoài tràn đầy lốm đốm cùng tuế nguyệt các loại vết tích.

Cự nhân lồng ngực chính giữa có một viên hạt giống màu đen một dạng đồ vật, dọc theo mảng lớn màu đen sợi rễ, phân bố nó toàn thân.

Nhưng cũng vẻn vẹn chỉ có mấy giây.

"Chờ một chút thanh tràng về sau, một chút không có cách nào phạm vi lớn giải quyết khó giải quyết gia hỏa, liền cần lần lượt giải quyết. Đến lúc đó ngươi giúp ta lược trận. Ta để lọt mấy cái thích hợp cho ngươi lịch luyện dưới."

"Loạn Phong Sa!"

"Đây đều là phiền toái nhỏ, ta trực tiếp thanh tràng." Hắc Anh tay cầm chuôi kiếm, từ phía sau lưng rút ra hắc kiếm.

"Minh bạch." Vu Hoành gật đầu.

"Hắc triều đâu?" Hắn nhìn ngó nghiêng hai phía, tựa hồ cũng không phát hiện hắc triều quái vật.

"Tốt, không sai biệt lắm cứ như vậy đi. Khảo thí tốt, chúng ta động thủ dọn dẹp." Hắc Anh đưa tay nhìn một chút đồng hồ.

Từ từ, Hắc Tuyến Trùng từ chậm đến nhanh, cấp tốc thích ứng linh uy áp chế, lại một lần nữa bay vọt lên, tựa như sóng biển tóe lên bọt nước, một chút liền đem mấy chục con Thải Kính Đạo Nhân nhào trúng.

"Thử lại một lần cuối cùng." Vu Hoành trầm mặc dưới, dù sao cũng hơi không tin.

Xùy!

Chói tai trong tiếng thét gào, gió xoáy màu đen rơi xuống đất cuốn lên vô số Hắc Tuyến Trùng, đem nó nhao nhao vỡ nát, đồng thời trả lại về di động, đem mặt đất đại lượng lá vàng xoắn nát thu nạp trong đó.

Cái kia đất cát ngay từ đầu chỉ là rất nhỏ một cỗ, nhưng rất nhanh, càng biến càng lớn, ngắn ngủi trăm mét, liền bành trướng thành một đoàn màu đen cự hình cột lốc xoáy.

“Loạn Thần Quang.” Vu Hoành thở dài.

Chùm sáng đâm vào đại địa về sau, rất nhanh liền có vô số mảnh Tiểu Thải chỉ từ Hắc Tuyến Trùng phía dưới nổ bắn ra mà ra, chiếu sáng không chênh lệch nhiều ước mấy trăm mét đường kính khu vực hình tròn.

“Vậy thì tốt, ta đi thử một chút.”

“Tốt, còn muốn khảo thí a?”

“Ngươi chú ý nhìn chằm chằm, một khi… Đến rồi! !”

Trong nháy mắt, vô số cát đen đem Hắc Phượng Hoàng bao khỏa đi vào, ngưng tụ thành một đoàn viên cầu.

Phượng Hoàng trên thân lông vũ tinh tế tỉ mỉ, đuôi dài kéo lấy thiêu đốt ánh lửa, phần lưng không ngừng đi lên khói đen bốc lên. Một đôi trắng bệch con mắt nhìn chăm chú lên Vu Hoành, đặc biệt tỉnh.

Khổng lồ linh uy ầm vang ngưng kết không khí, đem không khí hóa thành cứng rắn bức tường.

Xùy!

“Cái này…” Vu Hoành nhíu mày, hắn bây giờ Kim Đan kỳ hậu kỳ chân nguyên, thế mà bị những đường tuyến này trùng tụ hợp đứng lên một chút liền đánh tan pháp quyết.

“Chú ý.” Lúc này, Hắc Anh chậm rãi rút kiếm, toàn thân pháp lực cấp tốc ngưng tụ lên đỉnh đầu, hình thành một đạo màu trắng tinh tựa như sương mù tạo thành nhỏ bản Hắc Anh.

Ông! !

Vu Hoành đứng ở trên boong thuyền, nhìn phía dưới thanh thế thật lớn động tĩnh, mắt thấy mảng lớn Hắc Tuyến Trùng đảo mắt liền bị tiêu diệt hơn phân nửa.

“Nơi này chính là Hoàng Diệp Châu, nơi này khắp nơi đều là loại này lá vàng đại thụ, bọn chúng lá rụng tầng tầng lớp lớp, tạo thành nơi này mặt đất. Ngươi ngàn vạn coi chừng, nơi này, mặt đất nhìn qua rất rắn chắc, kỳ thật phía dưới rất sâu rất sâu, không biết trải bao nhiêu tầng lá vàng, mới đạt tới độ cao này.” Hắc Anh nhắc nhở.

Đầu nó không có tai mắt mũi miệng, chỉ có một Trương Hắc sắc miệng rộng, che kín răng nanh, phẫn nộ gào thét.

Hắn gỡ xuống bịt mắt, mở ra mắt phải, nhắm ngay mặt đất.

“Thế nào? Trước ngươi đến luyện tay một chút?” Nàng quay đầu nhìn về phía rớt lại phía sau chính mình một điểm Vu Hoành.

Bất quá rất nhanh hắn liền khôi phục lại, mấy ngày gần đây nhất, hắn đã mơ hồ cảm giác được, Loạn Thần Thiên Mục rốt cục sắp viên mãn. Môn công pháp này cho tới nay ký thác hắn rất lớn chờ mong, lần này viên mãn, hắn là có thể cho ra một cái không tệ đặc chất, dù sao nó thế nhưng là so phàm võ cao hơn không biết bao nhiêu cấp bậc cao võ công pháp.

Nhất thời, Hắc Hoàng Ngọc trôi nổi mà lên, tại bộ ngực hắn phía trước xoay tròn cấp tốc.

“Rất bình thường, hắc triều đã là như thế, hắc tai đặc tính chính là tụ tập càng nhiều, uy lực càng lớn, lại không bản tính càng mạnh. Khác biệt tinh tai có khác biệt đặc điểm.” Hắc Anh gật đầu.

“Nếu là cỗ nhỏ thẩm thấu, tự nhiên không có khả năng quang minh chính đại bốn chỗ lưu thoán, cái kia không gọi thẩm thấu, gọi xâm lấn. Cho nên, chúng ta cần tìm được trước những này hắc triều.” Hắc Anh từ trong ngực lấy ra một tấm phù lục màu tím, nhẹ nhàng lắc một cái, phù lục tự đốt, hóa thành tro tàn phiêu tán.

“Tốt!”

Lúc này, Vu Hoành cũng nghiêm túc, đi đến đầu thuyền, hướng xuống quan sát.

“Bình thường nhìn người, ước chừng vài phút phát động một lần, rất đáng ghét.” Hắc Anh trả lời.

Sau một khắc, trên đại địa vô số màu đen tuyến trùng nhao nhao vọt lên, tựa như một mảnh cát đen, quét sạch nhào về phía Hắc Phượng Hoàng.

Vu Hoành tâm niệm vừa động.

Viên cầu từ nội bộ bắn ra mảng lớn hắc hỏa, vô số Hắc Tuyến Trùng bị đốt cháy hóa thành tro tàn biến mất.

“Là tiếp tục cứng ngắc a? Hay là sẽ chỉ phát động một lần?” Vu Hoành hỏi.

Sau một khắc, tất cả Thải Kính Đạo Nhân bị quét sạch sành sanh, biến mất không thấy gì nữa, đoán chừng là bị Hắc Tuyến Trùng bọn họ thôn phệ.

“Chê cười.” Vu Hoành khống chế Thải Kính Đạo Nhân, hướng phía dưới đánh tới, đồng thời toàn lực phóng thích linh uy.

Xuy xuy xuy xùy!

“Phân Thời Kiếm Quyết hết thảy mười sáu thức, một thức này cũng là ta duy nhất phạm vi lớn thanh tràng kiếm quyết, còn lại tất cả đều là nhiều loại đâm xuyên, cắt chém loại kiếm quyết cho nên ta ứng phó loại tràng diện này kỳ thật có chút phí sức.” Hắc Anh thu kiếm, cũng nhìn phía dưới truyền âm nói.

Xuy xuy xuy xùy!

Chương 554: Tập kích (2)

Chương 554: Tập kích (2)

“Tốt!” Vu Hoành tâm niệm vừa động bên cạnh Hắc Phượng Hoàng lập tức nhào về phía đầu này cao hơn ba mươi mét màu trắng cự nhân.

Bực này thân cao không tính là gì, lúc trước 200 mét Hắc Cự Nhân cũng liền như thế.

Nhưng đối phương trên người bất diệt mức năng lượng, mới là khó giải quyết chỗ.

Bách Tí Cự Yêu ầm vang rơi xuống đất, dưới chân những nơi đi qua, mặt đất lưu lại ra từng cái chất nhầy dấu chân, phảng phất con sên, hết sức rõ ràng.

“Còn có còn lại quái vật, ta đuổi bắt, ngươi cẩn thận một chút.” Hắc Anh vứt xuống một câu, không đợi trả lời, liền thả người nhảy lên, biến mất ở trên boong thuyền.

Chỉ để lại Vu Hoành một người điều khiển Hắc Phượng Hoàng, cùng Bách Tí Cự Yêu bắt đầu triền đấu.

Hắc Phượng Hoàng toàn thân hỏa diễm bay nhào xuống dưới, hung hăng đụng Bách Tí Cự Yêu một cái lảo đảo.

Phượng Hoàng mở ra lợi trảo, hung hăng nhập vào cự nhân bả vai trong máu thịt.

Nhưng không đợi nó phát lực, lập tức liền bị từng đạo cánh tay đập trúng phần lưng, trong lúc nhất thời hắc vũ bay tứ tung, tiếng kêu rên liên hồi.

Nhưng Hắc Phượng Hoàng ngọn lửa màu đen, cũng tiếp tục không ngừng thiêu đốt lên Bách Tí Cự Yêu, từ nó bả vai bắt đầu hướng chung quanh khuếch tán, lan tràn.

Bị hắc hỏa đốt cháy vị trí, mang theo Vu Hoành đồng dạng Kim Đan hậu kỳ bất diệt chân nguyên, cũng bắt đầu tiếp tục không ngừng giảng Bách Tí Cự Yêu thân thể thiêu đến vỡ nát vụ hóa, biến mất.

Bành!

Bách Tí Cự Yêu ôm lấy Hắc Phượng Hoàng, hung hăng hướng mặt đất một đập, nhưng sau một khắc lại không thể không buông ra, cổ của hắn bị Hắc Phượng Hoàng mổ ra cái lỗ lớn, màu trắng huyết thủy thẩm thấu chảy ra, phát ra tiếng kêu thảm.

Một người một chim cứ như vậy trên mặt đất điên cuồng chém g·iết, hắc hỏa cùng máu trắng bay khắp nơi vẩy, đem đại địa ăn mòn ra từng cái lít nha lít nhít cỡ nhỏ hang động

Vu Hoành đứng ở trên boong thuyền điều khiển Hắc Phượng Hoàng, không ngừng quen thuộc lấy pháp bảo này phương pháp sử dụng.

Trong lúc đó hắn cũng thử nghiệm chính mình phóng thích pháp quyết, đánh muốn Bách Tí Cự Yêu, kết quả không dùng được, ngay cả cự yêu ngoại tầng xương cốt hộ giáp đều không đánh tan được.

Rất hiển nhiên, hắn nắm giữ thủ đoạn công kích, trừ ra Loạn Thần Thiên Mục bên ngoài, còn lại đều đã theo không kịp phương diện, đối đầu quái vật phổ thông còn nhìn không ra cái gì. Nhưng đối đầu với cùng cấp độ địch nhân, liền một chút bộc lộ ra tai hại.

Hắn chân nguyên uy lực, không cách nào bị triệt để phóng đại, phát huy.

Thở dài một tiếng, xác định không dùng về sau, Vu Hoành chỉ có thể chuyên tâm khống chế Hắc Hoàng Ngọc, đối kháng Bách Tí Cự Yêu.

Song phương bắt đầu bền bỉ đánh giằng co.

Cũng may bởi vì hắn thỉnh thoảng dùng Loạn Thần Quang đánh lén một chút, tăng thêm Hắc Phượng Hoàng có thể cuồn cuộn không ngừng từ chân nguyên hấp thụ lực lượng, bản thân

chữa trị thương thế. Cho nên tình hình chiến đấu đang thong thả hướng phương hướng của hắn nghiêng.

Ngay tại Hắc Anh truy kích còn lại quái vật, Vu Hoành đối kháng Bách Tí Cự Yêu lúc, Hoàng Diệp Châu nơi xa, một viên to lớn bạch thụ trên chạc cây, đang đứng hai tên mi tâm có thái dương văn đen màu da tái nhợt nam tử.

Một tên nam tử người mặc hắc giáp, phần lưng cõng một thanh cùng nó thân eo không sai biệt lắm rộng to lớn lưỡi đao.

Một tên khác thì người khoác trường bào, đầu đội đỉnh nhọn nón đen, tựa như trong truyền thuyết Hắc Vô Thường, trong tay dẫn theo một thanh xiềng xích liêm đao.

“Liền hai người kia?”

“Liền hai người, cấp độ thực lực đều thăm dò rõ ràng. Một cái Nguyên Anh hậu kỳ, một cái Kim Đan hậu kỳ, đều là Bất Diệt cấp độ.”

“Nguyên Anh cái kia, có chút mãnh liệt, chúng ta khả năng làm bất quá. Ngược lại là một cái khác, nhìn qua liền như thế. Ngươi tới vẫn là ta đến?”

“Ta tới đi, thu hoạch sau chúng ta một người một nửa, thật không biết phía trên nghĩ như thế nào, chạy tới địa phương quỷ quái này, đều không có mấy người.” Nam tử mặc trường bào thở dài.

“Ngươi còn tốt, ta mới từ ngủ say tỉnh lại, chính thu hoạch người gần nhất địa phương nhỏ, mới thanh lý một nửa liền bị gọi qua, thua thiệt thảm rồi.” Nam tử mặc áo giáp đồng dạng thở dài.

“Ta sau khi đi, còn lại những cái kia quân đoàn tuyệt đối sẽ thừa cơ đoạt rơi.”

“Buồn nôn nhất, hay là cùng những cái kia ý thức đều nhanh biến mất gia hỏa đồng thời xuất động…” Áo bào đen nam nhân nói bổ sung.

“Tốt, không nói, cái kia Nguyên Anh đi, ta đi đánh lén, ngươi chuẩn bị động thủ!”

“Đi! Ta giải quyết bên này liền ngay lập tức đi giúp ngươi.”

“Được.”

Hai người truyền âm yên tĩnh, trong lúc vô thanh vô tức, đồng thời hóa thành hắc vụ, tiêu tán không thấy.

Lúc này boong thuyền, Vu Hoành còn tại chuyên chú cùng Bách Tí Cự Yêu lôi kéo.

Song phương đều có thể không ngừng khôi phục tự thân, chỉ cần không có khả năng nhất cử tính quyết định đánh tan đối diện, đấu pháp này chính là tiếp tục tiêu hao tính.

Nhưng Vu Hoành cũng không có gì tốt biện pháp, hắn uy lực lớn nhất át chủ bài chính là Loạn Thần Quang, mà bây giờ Loạn Thần Quang uy lực cũng liền cùng Hắc Phượng Hoàng không sai biệt lắm.

Thế cục lập tức duy trì tại giằng co bên trong, bền bỉ không thay đổi.

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Hắc Anh còn chưa có trở lại, chỉ có ngẫu nhiên có thể cảm giác được khổng lồ bén nhọn khí tức, từ tại chỗ rất xa tiến bắn khuếch tán.

Cái này khiến Vu Hoành biết nàng còn tại cố gắng thanh trừ. Thế là hắn liền cũng tiếp tục điều khiển Hắc Phượng Hoàng cuốn lấy Bách Tí Cự Yêu.

Một giờ đi qua, hai giờ đi qua, ba giờ, bốn giờ… .

Theo thời gian chuyển dời, Bách Tí Cự Yêu dần dần bắt đầu trở nên suy yếu đứng lên, dù sao nó lưng tựa sự tình chảy vào trận pháp cỗ nhỏ hắc triều cung cấp khôi phục.

Lúc này tiếp tục không ngừng tiêu hao dưới, coi như mạnh hơn, cũng bắt đầu lâm vào vẻ mệt mỏi.

“Đoán chừng lại mài cái hai giờ, hẳn là có thể xử lý gia hỏa này.” Vu Hoành ngược lại là đối với quái vật này có chút tâm

động, dù sao cũng là Kim Đan kỳ đỉnh tiêm quái vật.

Vừa vặn có thể đổi mới một chút Thiên Hà bên trong xuất chiến lực dự trữ.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là Thiên Hà có thể thu đến đi vào.

Ngay tại hắn tập trung tinh thần nhìn chằm chằm phía dưới tình hình chiến đấu lúc.

Một bóng người màu đen, lặng lẽ như nước chảy, từ phi thuyền hậu phương leo lên.

Bóng người im ắng rót vào trận pháp phòng hộ, lại thuận boong thuyền mặt đất, hướng Vu Hoành dưới chân nhích tới gần.

Theo thời gian chuyển dời, khoảng cách càng ngày càng gần, càng ngày càng gần…

Vu Hoành đột nhiên thân thể run lên, tựa hồ có chỗ phát giác, nhưng cũng liền tại thời khắc này. Bóng người bỗng nhiên bạo khởi, há miệng phát ra im ắng xung kích. Hơi mờ sóng xung kích văn, từ trong miệng nổ bắn ra mà ra, bay thẳng Vu Hoành đầu

Ông! ! !

To lớn tinh thần xung kích một chút đánh trúng Vu Hoành đầu.

Đây là Nguyên Anh kỳ dưới sự vội vàng không kịp chuẩn bị, đều sẽ bị một chút nện choáng đặc thù công kích. Cũng là nam tử mặc hắc bào trời sinh chủng tộc thiên phú năng lực, hắn có thể trở thành Thiên Nhật giáo bên trong á·m s·át bộ đội cao tầng, dựa vào là chính là cái này tính bí mật cực mạnh đặc thù tinh thần xung kích năng lực.

“C·hết đi! Ta, tất cả đều là ta! Nuốt mất ngươi, ta lại có thể kiên trì trên trăm năm! !” Áo bào đen nam nhân mang theo khao khát cùng chờ mong, tay phải nắm chặt liêm đao, thiểm điện đâm về Vu Hoành sau lưng.

Đánh lén, mê muội, sau đó thừa dịp bất ngờ, toàn lực xuất thủ!

Đây chính là hắn á·m s·át chi đạo.

Đông! ! !

Nam nhân ngây ngẩn cả người.

Tin tức tốt là, liêm đao tinh chuẩn trúng mục tiêu mục tiêu phía sau lưng.

Tin tức xấu là…

Đối phương không có mê muội, thậm chí… Không có phá phòng.

“Thứ gì! ? Thế mà chạy trên thuyền đến rồi! ! ?”

Vu Hoành chính chuyên chú nhìn chằm chằm phía dưới cùng Bách Tí Cự Yêu triền đấu, bỗng nhiên cảm giác phía sau lưng một trận có chút ngứa, khi đó liền giật nảy mình.

Quái vật gì thế mà Liên sư tỷ phi thuyền đều im ắng chảy vào mở.

Hắn một chút cũng bị hù dọa, phản xạ có điều kiện chính là hung hăng một bàn tay rút ra ngoài.

Oanh! !

Phi thuyền hung hăng run lên.

Boong thuyền có đồ vật gì nổ tung một đoàn âm bạo, biến mất không thấy.

Vu Hoành quay đầu cấp tốc liếc nhìn, lại xem đến phần sau trống rỗng, cái gì cũng không có.

“Ảo giác a?” Hắn khẽ nhíu mày, gãi gãi sau lưng. Lại tiếp tục chuyên chú nhìn về phía phía dưới chém g·iết triền đấu.

Chỉ là hắn không biết là, lúc này trong đầu hắn đặc chất tinh thần hàng rào, cùng trong dung hợp Thái Cổ Nguyệt Thần Tính, chính cùng một chỗ có chút hiện ra huỳnh quang.

Người trước đặc chất là dựa theo tỉ lệ phần trăm tăng lên ý thức tinh thần lực mật độ, đồng thời từ đầu đến cuối tăng phúc tổng thể tinh thần lực gấp hai.

Người sau tự mang gấp sáu thể chất tăng cường.

Lấy hắn bây giờ Kim Đan hậu kỳ kết hợp Loạn Thần Thiên Mục Công rèn luyện ra thể chất, trực tiếp cường hóa gấp sáu… Lại điệp gia Cự Hổ Hình cận chiến lực p·há h·oại tăng cường gấp bảy.

Đến mức hiện tại hắn cận thân thực lực, đã vượt xa khỏi viễn trình chân nguyên có thể bộc phát lực sát thương.

Mà chính hắn vẫn còn không có phát giác được…

Bạch!

Nơi xa giữa không trung, Hủ Bại du thương thân ảnh lặng yên nổi lên, nhíu mày nhìn phía dưới không hề có cảm giác Vu Hoành.

“Vừa mới, xảy ra chuyện gì? Chính Nhu làm sao lập tức bộc phát mạnh như vậy?”

Hắn vừa mới rõ ràng cảm ứng được, Vu Hoành trên người chân nguyên đang phản kích kẻ đánh lén trong chốc lát, đột nhiên tăng cường mấy chục lần.

Tại đánh tan kẻ đánh lén, đem nó xa xa đánh bay, đánh thành sau khi trọng thương, Vu Hoành trên người chân nguyên lại tự nhiên trở về hình dáng ban đầu.

“Đây là năng lực gì? Câu cá?” Hủ Bại du thương không thể nào hiểu được, Vu Hoành mới Kim Đan hậu kỳ, nhưng vừa mới hắn trong nháy mắt bộc phát lực lượng, ít nhất là Nguyên Anh hậu kỳ…

Trừ không có mức năng lượng gia trì, không cách nào triệt để một chút g·iết c·hết kẻ đánh lén, liền vừa mới bỗng chốc kia uy lực, Hóa Thần cảnh giới phía dưới cơ bản không ai có thể gánh vác được một kích.

“Chẳng lẽ lại là có cái gì đặc thù bí bảo? Tiểu tử này thần thần bí bí, sửa chữa năng lực lại mạnh như vậy, nói không chừng thật là có cái gì đặc thù át chủ bài.” Lắc đầu, Hủ Bại du thương tận mắt thấy tình huống, cuối cùng cũng yên lòng.

Nhưng sau đó, hắn lông mày lại lần nữa nhíu chặt, chân thực Vạn Tuyết cung bên kia, Phong Tuyết Tử đã cùng Thụ Khôi Mẫu Thụ chi tử đối mặt… Từ Tòng Phong hạt tuyết sau khi đột phá, liền ngay cả hắn cũng hơi kém nó một bậc, lần này dành thời gian đi ra, cũng là bởi vì lo lắng Vu Hoành an nguy.

Hiện tại xác định hắn không có việc gì, Hủ Bại du thương cũng tiện tay vạch một cái, cắt ra không gian, đầu nhập trong đó, đảo mắt liền biến mất không thấy, trở về giúp Phong Tuyết Tử chia sẻ áp lực.

Lúc này, khoảng cách phi thuyền mấy chục cây số bên ngoài, một chỗ đục ngầu trong dòng sông.

Nam tử mặc hắc bào nằm ngửa trên mặt đất, toàn thân khói đen đang điên cuồng cùng Vu Hoành màu trắng Kim Đan chân nguyên đối kháng triệt tiêu.

Bất Diệt cấp lực lượng nếu là không triệt để triệt tiêu thanh trừ, nó có thể vô hạn thôn phệ xung quanh vật chất huyết nhục, bản thân trưởng thành, duy trì bất diệt.

Coi như không có thôn phệ nơi phát ra, Vu Hoành Bất Diệt cấp chân nguyên trống rỗng cũng có thể tiếp tục chí ít mấy ngày mấy đêm không tắt.

Lúc này chân nguyên đối kháng, đau đến nam tử mặc hắc bào toàn thân đổ mồ hôi, hắn lúc này toàn thân xương cốt đứt gãy hơn chín thành.

Trán cũng lõm xuống dưới một khối lớn, từ viên cầu biến thành đậu ván.

Nếu là người bình thường, thương thế như vậy hẳn phải c·hết không nghi ngờ, nhưng với hắn mà nói, hắn đ·ã c·hết một lần, hiện tại là đang thong thả tự cứu, khu trục Kim Đan chân nguyên quá trình.

“Vừa mới, xảy ra chuyện gì?” Nam tử ngửa mặt nhìn lên bầu trời, hắn giống như, có chút không nhớ nổi.

Tử vong đối với bọn hắn tới nói, cũng không phải là rất nghiêm trọng hậu quả, nhưng t·ử v·ong tùy theo mà đến nhận biết thiếu thốn, ký ức tiêu vong, mới là càng đáng sợ hậu quả.

Bạch!

Một giây sau, nam tử mặc áo giáp xuất hiện ở bên người hắn.

“Ngươi chuyện gì xảy ra? ?” Đồng bạn nhíu mày theo dõi hắn, “Làm sao b·ị t·hương thành dạng này?”

“Ta… Nhớ không rõ.” Trường bào nam nhất mặt mê mang.

“Ngươi không có khả năng c·hết lại, lại c·hết liền thật biến thành những cái kia cái gì cũng không biết quái vật.” Áo giáp nam trầm giọng nói.

“Ta biết, ta biết.” Trường bào nam gật đầu.

“Nhưng ta mục tiêu còn không có giải quyết.”

“Được rồi nhiệm vụ ta giúp ngươi hoàn thành đợi lát nữa nhận biết phân ngươi một nửa, ngươi nghỉ ngơi trước, một đời người hai huynh đệ, lần này ta giúp ngươi.” Áo giáp nam trầm giọng nói.

“. Lý huynh… Nhất định phải coi chừng!” Trường bào nam động dung.

“Nguyên Anh bên kia bị tạm thời kéo lại, ngươi thụ thương nặng như vậy, hẳn là còn có cái gì ẩn tàng lực lượng đánh lén bố trí. Yên tâm, ta phòng hộ xa so với ngươi mạnh mặc dù ẩn nấp á·m s·át không bằng, nhưng chính diện tiến công, ta càng mạnh.” Áo giáp nam tự tin nói.

“Được.”

Chương 555: Dung hợp (1)

Khác một bên, Bạch Thắng cùng Toàn Hạc đồng dạng đứng ở trên phi thuyền, xa xa nhìn qua phía dưới phun trào vô số hắc triều.

"Nơi này đã bị hắc triều hoàn toàn chiếm lĩnh… Không cứu nổi." Bạch Thắng thở dài.

"Dựa theo lệ cũ, ngươi đi thử một chút tay, thể nghiệm một chút chính mình tu vi cấp độ đối ứng lực p·há h·oại cùng lực sát thương, dùng cái này đến xác định mình tại thế giới siêu phàm bên trong vị trí."

"Được." Toàn Hạc mặt không đổi sắc, sớm có chuẩn bị tâm lý.

Nàng cũng tương tự được sư phụ ban cho một dạng pháp bảo, là một mặt màu bạc đồng biện, ngoại hình phong cách cổ xưa lộng lẫy lớn chừng bàn tay tấm gương.

Đem tấm gương nhắm ngay phía dưới, bỗng nhiên, phốc một chút, một đạo ngân bạch cột sáng tuôn trào ra.

Nhưng cột sáng rơi xuống đất, hiệu suất cực chậm, chiếu xạ diện tích chỉ có ước chừng rộng vài chục thước, đem một khối nhỏ khu vực côn trùng hóa thành tro tàn.

Toàn Hạc thở dài một tiếng, thu hồi pháp bảo.

'Cũng không biết Vu Hoành bên kia hiện tại như thế nào. Đoán chừng cũng cùng ta không kém bao nhiêu đâu, chỗ này hắc triều, so phía ngoài muốn khó đối phó nhiều lắm.' nàng đời này còn là lần đầu tiên cảm nhận được bực này cảm xúc. Tươi mới bên trong lại dẫn nhàn nhạt phiền muộn.

"Đừng nóng vội, ngươi mới Trúc Cơ kỳ, pháp bảo uy lực nhất định rất nhỏ, ta tới cấp cho ngươi nói giải một chút làm sao

hữu hiệu sát thương nơi này hắc triều.” Bạch Thắng thanh âm từ bên người vang lên.

“Vâng.” Toàn Hạc vội vàng ứng thanh.

Oanh!

Hắc Phượng Hoàng lại một lần nữa bổ nhào mà xuống, rốt cục đem Bách Tí Cự Yêu nửa người trên trực tiếp đụng nát.

Ngọn lửa màu đen tại Bách Tí Cự Yêu trên thân thể tàn phế cấp tốc diên, thiêu đốt, cuối cùng hóa thành to lớn bó đuốc, bao phủ hết thảy.

“Rốt cục…” Trên phi thuyền, Vu Hoành nhẹ nhàng thở ra, cọ xát lâu như vậy thời gian, cuối cùng là đem thứ này giải quyết.

Hắc Phượng Hoàng uy lực quả thật không tệ, nửa đường mặc dù b·ị đ·ánh tan nhiều lần, nhưng đều tự động mượn nhờ chân nguyên, niết bàn trùng sinh.

Pháp bảo này rất hiển nhiên là chân nguyên không ngừng, thế công bất diệt.

Hắn hướng xuống quan sát, nguyên bản Hoàng Diệp Châu trên đại địa, khắp nơi đều ở vô số lá vàng, lúc này đã bởi vì bọn họ đại chiến, vỡ nát đến không sai biệt lắm.

Trên đại địa chỉ còn một mảnh bị ngọn lửa thiêu hủy đen xám.

Mảnh khu vực này bị đốt thành đen xám, tại toàn bộ lá vàng trên đại địa, tựa như một cái to lớn sẹo đen.

Còn lại Hắc Tuyến Trùng, cũng tại vừa mới bền bỉ trong giao chiến, bị đốt cháy đến không sai biệt lắm.

Vu Hoành xác định còn lại một chút Hắc Tuyến Trùng vị trí, tâm niệm vừa động, Hắc Phượng Hoàng lại lần nữa bay ra, hướng nó đánh tới,

Mấy phút sau, sau cùng Hắc Tuyến Trùng cũng bị dọn dẹp sạch sẽ.

Hắn thở phào một cái, đang muốn lấy pháp khí liên hệ sư tỷ.

“G·i·ế·t!” Đột nhiên hậu phương giữa không trung, tinh thần bên trong truyền đến một trận trầm thấp Dạ Văn ngữ gầm thét.

Hắn cấp tốc quay đầu, nhìn thấy một đầu toàn thân đen kịt, đầu bao trùm lấy trắng bệch cốt chất áo giáp cự kình, từ trên bầu trời hướng chính mình bay nhanh vọt tới.

Cự kình kia thân dài chỉ có năm sáu mươi mét, nhưng toàn thân phân bố rất nhiều hố màu đen, cũng từ trong động không ngừng bốc hơi ra khói đen.

Cự kình đỉnh đầu, đứng đấy một tên toàn thân áo giáp màu đen, cầm trong tay cự hình khảm đao nam tử cao lớn.

“Ngươi là? ?” Vu Hoành rất ít gặp được có thể giao lưu nói chuyện quái vật, lúc này ngược lại là nhịn không được dùng Dạ Văn đồng dạng đưa tin hỏi ra âm thanh.

“Thiên Nhật giáo, hộ pháp Lý Huân!”

“Thiên Nhật giáo?” Vu Hoành lần đầu tiên nghe được cái tên này, còn muốn hỏi lại. Nhưng đối phương đã tiến vào hắn trăm mét phạm vi.

Lúc này hắn điều khiển Hắc Phượng Hoàng, chính diện nghênh đón.

Ngang! !

To lớn Phượng Hoàng mang theo cuồn cuộn hắc viêm, bỗng nhiên nhào về phía cự kình.

Phượng Hoàng thân dài chỉ có hơn mười mét, nhưng điệp gia hắc hỏa ở chung quanh phun trào, khí thế thế mà tuyệt không thua cự kình.

Hai đầu quái vật thoáng qua chạm vào nhau.

Oanh!

Hắc Phượng Hoàng tại chỗ bị đụng bay, cuồn cuộn lấy gào thét một tiếng, vô số hắc hỏa bay ra ra.

Cự kình thì tốc độ giảm xuống, tiếp tục hướng phía Vu Hoành vọt tới, mắt thấy liền muốn đụng vào phi thuyền.

Vu Hoành hơi biến sắc mặt, cực tốc vận đủ chân nguyên, mắt phải thải quang lóe lên.

Xùy!

Dài nhỏ màu sắc rực rỡ chùm sáng nổ bắn ra mà ra, nện ở cự kình đầu.

Lần này ngược lại là có hiệu quả, chùm sáng lực xuyên thấu mạnh hơn, trực tiếp tại cự kình trên đầu xuyên ra một cái hố.

Nhưng này hắc khải giáp nam tử lại thừa cơ nhảy lên một cái, vung vẩy cự đao, cuồn cuộn lấy hướng Vu Hoành bay tới.

“C·hết đi! !”

Khoảng cách này, nam tử chớp mắt là tới, một chút liền đến Vu Hoành trước mặt, một đao nặng bổ về phía nó bả vai.

To lớn gào thét nương theo lấy âm bạo nổ tung, từng vòng từng vòng khí lưu màu trắng bị đè ép bài không.

Cự nhận rơi xuống chung quanh, bởi vì quá nhanh tốc độ, dẫn đến ngắn ngủi tạo thành phạm vi nhỏ khí lưu chân không.

Cự nhận mặt ngoài cùng không khí ma sát, thậm chí dấy lên tinh tế đỏ nhạt hoả tinh.

‘Lôi Âm Phá Không Nhận! !’ hắc khải nam tử toàn thân năng lượng màu đen tuôn trào ra, đem cự nhận nhuộm thành đen kịt, phong tỏa không gian xung quanh, cấm chỉ thuấn di, cấm chỉ truyền tống.

Một đao vung lên, chính giữa mục tiêu!

Ầm ầm! !

Phi thuyền boong thuyền một trận bạo phá oanh minh. Hết thảy an tĩnh lại.

Xuy xuy xuy xuy xuy!

Đột nhiên, một thanh đứt gãy Hắc Nhận, cao tốc lượn vòng lấy, bay ra phi thuyền, hung hăng vào phía dưới đại địa.

Boong thuyền.

Vu Hoành một tay bắt lấy màu đen cự nhận, một tay đặt tại hắc khải nam nhân mặt cái trán.

Hình ảnh triệt để đứng im.

Cự nhận nửa đoạn trước đứt gãy bay mất, biến mất không thấy gì nữa. Nam nhân đầu ngửa ra sau ra một cái góc vuông, cái trán nổ tung một cái hoa sen thật lớn miệng máu.

"Cái này xong?" Vu Hoành nghi ngờ nhíu mày, thu tay lại, nhìn đối phương bịch một chút, nằm ngửa ngã xuống đất, toàn thân bắt đầu vỡ nát hóa thành khói đen tiêu tán.

Sau đó hắn vừa nhìn về phía đầu kia giữa không trung trôi nổi cự kình

Sưu!

Cự kình kìm lòng không được về sau co rụt lại, toàn thân run rẩy.

Một giây sau, nó vẫy đuôi một cái, quay người một cái bay nhào, liền xông vào một đạo vết nứt màu đen, biến mất không thấy gì nữa.

"Nhát gan như vậy còn ra tới làm cái gì hắc triều trách?" Vu Hoành không phản bác được.

Hắn hiện tại cuối cùng có thể cảm nhận được, vì cái gì có ý thức không sánh bằng vô ý thức thực lực cường hãn.

Sẽ biết sợ, sẽ sợ hãi, bản thân liền sẽ suy yếu nguyên bản thực lực lúc bình thường.

"Thanh thế lớn như vậy, còn tưởng rằng có bao nhiêu lợi hại, kết quả…" Vu Hoành lắc đầu.

Hắn kỳ thật vừa mới chỉ là muốn trước đón đỡ ở lại nói, không nghĩ tới đón đỡ đồng thời, đối phương liền chính mình p·hát n·ổ.

Hắn rõ ràng còn không có xuất lực.

Cúi đầu kiểm tra xuống phi thuyền, xác định sư tỷ phi thuyền tại chính mình chính xác khống chế dưới, không bị tổn thương.

Vu Hoành thở phào một cái.

'Hẳn là trước liền bị trọng thương a, đến nơi này của ta đã là nỏ mạnh hết đà.' dù sao trước đó Hắc Phượng Hoàng cũng bị đối phương va nát.

Đoán chừng va nát Hắc Phượng Hoàng chính là lực lượng cuối cùng bạo phát.

Chỉ có lời giải thích này, mới có thể giải thích đối phương vì cái gì một khắc cuối cùng trực tiếp rơi dây.

Thu hồi lực chú ý, Vu Hoành lấy ra trong túi trữ vật, liên hệ sư tỷ phù lục.

Chân nguyên nhóm lửa, mượn phù lục thiêu đốt chậm rãi trong quá trình, truyền ra tin tức.

"Sư tỷ, ngươi bên kia tốt a? Ta chỗ này thanh lý kết thúc."

"Nhanh nhanh, đám chuột này, khắp nơi lưu thoán phân tán, quá phiền!" Hắc Anh bất đắc dĩ nói.

"Ngươi bên kia không có gặp được phiền phức đồ vật a? Ta vừa mới còn một cái cưỡi Hắc Kình Ngư nhân hình quái đánh lén."

"Không có vấn đề gì, ta cũng gặp phải ngươi nói cái kia, bất quá đều giải quyết, hắn đột nhiên xuất hiện đụng ta, ta mới ngăn cản một chút, hắn liền chính mình nổ. Đoán chừng là không biết ở đâu bị trọng thương." Vu Hoành nói.

"Trọng thương? Tốt a, đoán chừng là bị ta trước khi đi đâm một cái." Hắc Anh suy đoán.

“Hẳn là, đột nhiên liền chính mình nổ, còn dọa ta nhảy một cái.” Vu Hoành cười nói.

“Không có việc gì liền tốt, tốt, ta lập tức trở về. Chúng ta nên đi cùng sư huynh bọn hắn tụ hợp.”

“Được.”

Đục ngầu dòng sông bên cạnh.

Bịch.

Một cái toàn thân áo giáp màu đen nam tử cao lớn, dẫn theo hắc đao, đổ vào bờ sông, bất động.

“Lý huynh? Ngươi đây là…” Vốn là nằm dưới đất nam tử mặc hắc bào, kinh ngạc nhìn xem hảo hữu, không biết xảy ra chuyện gì.

“Ta… Vừa rồi muốn đi làm cái gì tới?” Hắc khải nam tử toàn thân suy yếu, một mặt mờ mịt.

“Vì cái gì đầu của ta như thế đau nhức?”

“Ngươi nói muốn đi giúp ta báo thù.” Nam tử mặc hắc bào trả lời.

“Thật sao?” Hắc khải nam tử trở mình, ngửa mặt nhìn lên bầu trời.

“Vậy ta đi sao?

“… Không biết…” Nam tử mặc hắc bào mê mang nói, “Ta quên.”

“… Ta cũng quên…” Hắc khải nam tử giơ tay lên bên trên hắc đao, nhìn thấy phía trên chỉ còn một nửa đứt gãy.

“Đao của ta gãy mất, chúng ta là muốn tới làm cái gì nhiệm vụ tới?”

“… Nhiệm vụ?” Nam tử mặc hắc bào suy tư, “Chúng ta có nhiệm vụ sao?”

“Chúng ta không phải hắc tai a? Vì cái gì còn muốn làm nhiệm vụ?” Hắc khải nam tử cũng đi theo nghi hoặc đặt câu hỏi.

“Đúng vậy a… Chúng ta là hắc tai, là tự do, vì cái gì còn muốn thụ ước thúc…”

“Đúng đúng, đừng quản nhiệm vụ gì… Như thế nằm, cảm giác thật thoải mái…”

“Thật, thật thoải mái…”

Hai người song song nằm ngửa, nhìn trời, trong mắt thanh tỉnh dần dần chuyển hóa thành Hỗn Độn cùng mê mang.

Không bao lâu, theo chung quanh Hắc Tuyến Trùng triệt để không còn, hai người bên cạnh cũng hiển hiện hắc vụ, đem bọn hắn cuốn vào trong đó, cùng một chỗ biến mất rời đi.

Xích Thạch bình nguyên.

Rộng lớn vô biên huyết hồng nham thạch, bày khắp nơi này đại địa…

Hai chiếc phi thuyền, một đen một trắng, lúc này chính phiêu phù ở nơi này giữa không trung gặp mặt.

Boong thuyền, Bạch Thắng cùng Hắc Anh chính giao lưu song phương nắm giữ tình báo, trao đổi chiến lợi phẩm.

Vu Hoành cùng Toàn Hạc, thì tại chung quanh cảnh giới, thỉnh thoảng nhỏ giọng trò chuyện.

“Ta lần này ngược lại là vận khí rất tốt, đụng phải đều là chính mình có thể vừa vặn giải quyết đối thủ, Bách Tí Cự Yêu cùng phía sau nhặt nhạnh chỗ tốt trọng thương quái nhân, đều nhẹ nhõm giải quyết.”

Vu Hoành cho mình lần lịch lãm này hạ định nghĩa.

“Ta chính là đơn độc dọn dẹp một chút Hắc Tuyến Trùng bầy, gặp được hai cái Trùng Mẫu đánh thật lâu mới gian nan mài c·hết. Ta tu vi hay là quá yếu.” Toàn Hạc cảm thán.

“Đừng lo lắng, ngươi đã rất nhanh.” Vu Hoành an ủi.

“So với ngươi kém rất rất nhiều.” Toàn Hạc lắc đầu.

“Không nên cùng ta so, ta chỉ là bây giờ nhìn lại nhanh, kỳ thật đến phía sau cần dùng đến ngộ tính cảnh giới giai đoạn lúc, liền sẽ bị kẹt lại không thể động đậy. Khi đó ngươi coi như nhanh hơn ta nhiều lắm.” Vu Hoành chân thành nói, “Đến lúc đó ta còn muốn nhiều hơn hướng ngươi thỉnh giáo.”

“Ngươi ngược lại là so trước kia biết nói chuyện, vậy sau này ta nhiều giúp ngươi.” Toàn Hạc cười cười, ngẫm lại cũng thế, nàng cùng Vu Hoành giao lưu lúc, xác thực cũng phát hiện hắn tại lực lĩnh ngộ bên trên yếu đi chính mình rất nhiều, cho nên nàng rõ ràng đây cũng không phải là Vu Hoành khách sáo an ủi, mà là chân tâm thật ý.

“Tiếp xuống chúng ta muốn làm gì?”

“Liền thừa khối này bình nguyên khu cần dọn dẹp, nơi này phiền phức lớn nhất, bởi vì địa động quá nhiều, quá sâu, cần một chút xíu xâm nhập xử lý.” Bạch Thắng trả lời Toàn Hạc vấn đề.

“Tiếp đó, ta đến an bài nơi này phân chia tình huống. Bình nguyên hết thảy năm cái đại khu, khu vực khác nhau có rất nhiều tiểu huyệt động tổ…”

Ngay tại Bạch Thắng an bài chia ra hành động lúc.

Vu Hoành bên này nghe nghe, đột nhiên cảm giác thân thể một trận phát nhiệt.

Hắn đã nhận ra cái gì, lúc này nhắm mắt, ý thức xâm nhập não hải, đi vào đặc chất một góc.

Trước đó dung hợp đặc chất quang cầu, lúc này đang phát ra thuần túy màu vàng nhạt huỳnh quang.

Rất hiển nhiên, dung hợp kết thúc.

Chương 556: Dung hợp (2)

Chương 556: Dung hợp (2)

Vu Hoành tâm tình hơi nhấc lên, mang theo chờ mong, từ từ bay tới quang cầu trước mặt.

Đưa tay nhẹ nhàng đụng vào đi lên.

Xùy.

Một tia tin tức từ đó lan truyền ra.

'Dung hợp thành công, thu hoạch được đặc chất: Thánh Hổ Hình.'

'Thánh Hổ Hình (Thái Cổ Nguyệt Thần thần tính cùng một loại kỳ dị nào đó lực lượng dung hợp mà ra năng lực đặc thù thiên phú, thể chất của ngươi đạt được tăng cường gấp chín, ngươi cận chiến lực p·há h·oại tự động tăng phúc mười một lần, thân thể của ngươi cùng tinh thần hoàn mỹ dung hợp, cũng thu hoạch được vô hạn trưởng thành căn cơ.)

Chú ý: Thể chất của ngươi mật độ đã bắt đầu gây nên không gian xung quanh lực hút xuất hiện rõ ràng biến hóa, Thời Không thuộc tính thuật pháp đối với ngươi hiệu dụng nhận suy yếu, suy yếu độ là 10%.

Chú ý: Nhất cử nhất động của ngươi, đều có thể mang đến không thể nghịch chuyển cường đại lực p·há h·oại. Tổng hợp chỉnh thể biến hóa, sẽ ảnh 3 vang còn lại hết thảy tu hành lực lượng biến hóa.'

Hắc ấn nhắc nhở ngược lại là hiếm thấy một mạch tới một chuỗi, rất hiển nhiên, lần này tăng lên rất có thể đến một cái chất biến. Mang tới ảnh hưởng rất nhiều.

Vu Hoành từ trong đầu lui ra ngoài, cẩn thận cảm thụ thân thể biến hóa.

Quả nhiên, cẩn thận cảm giác, hắn liền phát hiện, trong cơ thể mình nguyên bản viên mãn tràn đầy Kim Đan chân nguyên, lúc này thế mà phảng phất bị thu nhỏ giảm bớt đồng dạng, chỉ lấp kín thể nội một cái góc văng vẻ.

Còn lại thân thể gân mạch huyệt vị tất cả đều là trống rỗng.

Hiển nhiên thể chất sau khi tăng lên, chân nguyên tổng số lượng dự trữ cũng đề cao thật lớn.

Đồng thời Kim Đan, tựa hồ cũng có biến hóa rất nhỏ.

Vu Hoành trong lòng hơi động, đột nhiên hé miệng, một viên Kim Đan từ đó chậm rãi nổi lên.

Hắn lấy ra nhìn một chút, lập tức phát hiện vấn đề ở đâu.

'Làm sao lớn như vậy! ?'

Một bên Toàn Hạc nhìn thấy hắn cử động này, cũng chú ý tới trong tay hắn Kim Đan.

"Đúng vậy a…" Vu Hoành gật gật đầu.

Hắn cũng phát hiện, Kim Đan trở nên so trước đó lớn thật nhiều, nếu như trước đó là lớn chừng hột đào, như vậy hiện tại chính là to bằng trứng ngỗng. Tối thiểu lớn hai đến gấp ba.

"Chúng ta Kim Đan, đều không có lớn như vậy." Bạch Thắng cùng Hắc Anh cũng chú ý tới bên này, tới gần kinh ngạc nói.

"Ta chỉ có lớn chừng quả trứng gà." Hắc Anh nói.

"Ta so ngươi hơi lớn một vòng, xem như lớn một chút trứng gà." Bạch Thắng gật đầu.

"Có thể là ta thể chất có chút khác biệt, cho nên Kim Đan cũng hơi có chút khác biệt đi." Vu Hoành giải thích nói.

Hắn không có khả năng nói ra đặc chất nguyên nhân, dù sao cái này liên lụy đến hắc ấn.

Từ rất sớm trước kia, hắn liền quyết định, tuyệt đối không đem hắc ấn tồn tại tiết lộ ra ngoài.

“Có lẽ là dạng này. Tốt, tranh thủ thời gian nhét trở về, Kim Đan ly thể, đối với mình ảnh hưởng không nhỏ, về sau đừng hơi một tí liền phun ra.” Bạch Thắng nhắc nhở.

“Vâng.”

Vu Hoành tranh thủ thời gian một tay lấy Kim Đan nhét vào trong miệng. Khoan hãy nói, hương vị ngọt ngào cũng không tệ lắm.

Bây giờ, hắn đặc chất cuối cùng dung hợp hoàn thành. Thánh Hổ Hình xuất hiện, để hắn cận chiến lực p·há h·oại, rõ ràng đạt đến một cái mới chất biến, cụ thể hiệu quả, hắn còn không có khảo nghiệm qua.

Nhưng thể chất lại một lần nữa tăng cường, để Vu Hoành rõ ràng cảm nhận được biến hóa mới.

Đó chính là, hắn Kim Đan chân nguyên, so trước đó càng nhiều.

Quáng tinh thẩm thấu, kéo dài không sai biệt lắm ba ngày tả hữu, mới bị triệt để thanh trừ sạch sẽ.

Vu Hoành đi theo sư huynh sư tỷ bay khắp nơi đi, thanh lý hắc tai, ngược lại là phi tốc đem Hắc Phượng Hoàng sử dụng độ thuần thục xoát đi lên.

Hắn hiện tại đã có thể một bên điều khiển Hắc Phượng Hoàng, một bên tự nhiên tự hành đồng thời phóng thích năng lực cùng pháp quyết.

Tại Kim Đan tăng cường về sau, hắn điều khiển Hắc Phượng Hoàng, đã có thể làm được tại trong nửa giờ, giải quyết Bách Tí Cự Yêu.

Tại cuối cùng thanh trừ sau khi kết thúc, hắn trở lại phòng an toàn, cũng chính thức bắt đầu, cường hóa chữa trị Hủ Bại du thương cho Đai Phòng Ngự Hạng Nặng.

Hắc Hắc Linh phòng an toàn bên ngoài.

Hủ Bại du thương cùng Vu Hoành đứng ở trên không trên mặt đất, giữa hai người bùn màu đen trên mặt đất, thiêu đốt lên một đống màu xanh sẫm hừng hực đống lửa.

“Ngươi không phải thiếu khuyết một lần cuối cùng Kim Đan đan khí rèn luyện a? Đây là ta chuyên môn tìm tới cho ngươi, thích hợp nhất rèn luyện vật liệu, Carmen thú hỏa.” Hủ Bại du thương giải thích.

“Các ngươi tông môn Thanh Hà sơn Kim Đan kỳ rất nhiều đều là dùng cái này làm rèn luyện đan khí trong đó một tiết. Xem như tương đối thường dùng vật liệu. Chỗ tốt là ổn định an toàn, không có tác dụng. Chỗ xấu là bình thường phổ thông, không có quá lớn tăng lên, chỉ là đúng quy đúng củ.”

Cho nên, phải chăng phải dùng, ngươi tự hành cân nhắc.

“Ta hiểu được.” Vu Hoành gật đầu, “Đương nhiên phải dùng. Đột phá đương nhiên là càng an toàn càng tốt, về phần bình hay không dung, ta không có vấn đề. Chỉ cần đột phá cảnh giới đủ cao, lại Bình Khang ta cũng có thể cam đoan chính mình cơ bản an toàn.”

Tại tự mình cảm nhận được vượt cấp tác chiến tại Tiên Đạo bên trong có bao nhiêu khó mà về sau, Vu Hoành đương nhiên sẽ không ghét bỏ cái gọi là bình thường.

“Vậy là tốt rồi.” Hủ Bại du thương cười, “Vậy ngươi hoàn thành một lần cuối cùng rèn luyện đi, sau khi hoàn thành ta sẽ lấy đi thú hỏa. Rèn luyện xong, đạt tới Kim Đan viên mãn, liền nên cân nhắc như thế nào phá đan thành anh, ngươi có thể đi tìm ngươi sư phụ hỏi thăm tương quan chi tiết.”

“Tốt! Đa tạ tiền bối.” Vu Hoành gật đầu.

Hắn chậm rãi hướng đoàn kia ngọn lửa xanh lục đi đến, từng bước một đi vào trong đó, để hỏa diễm đốt cháy toàn thân mình.

Lục hỏa kia rõ ràng nhìn qua nhiệt độ cực cao, cả mặt đất chung quanh cũng đều bị nướng có chút biến thành màu đen, nhưng ở tiếp xúc đến Vu Hoành làn da về sau, lại chỉ là để nó

hơi màu da đỏ lên. Trừ cái đó ra, không còn bất kỳ biến hóa nào.

Vu Hoành cứ như vậy tại trong hỏa diễm ngồi xếp bằng, Kim Đan tại vùng đan điền oánh oánh sáng lên kim quang, chậm rãi cùng chung quanh lục hỏa tiến hành đối kháng, đan khí ngay tại loại này đối kháng ổn định thu hoạch được rèn luyện. Hủ Bại du thương thấy thế, cũng khẽ gật đầu, lui lại một bước, lặng yên biến mất ở trong hắc ám.

Thời gian từng ngày trôi qua.

Vu Hoành ngồi xếp bằng Carmen thú hỏa bên trong, lù lù bất động, giống như pho tượng.

Mà hắn Kim Đan cũng tại cùng hỏa diễm đối kháng bên trong, dần dần bị nhiễm lên một tia màu xanh lá.

Thẳng đến rèn luyện bắt đầu ngày thứ mười bảy.

Hắc Anh Bạch Thắng Ngọc Tuyết Tử đều xa xa tại lấy Thần Thức quan chú nơi này.

Rốt cục.

Vu Hoành thân thể có biến hóa mới.

Răng rắc.

Bên ngoài thân hắn làn da, thế mà hiện ra lít nha lít nhít vô số vết rạn màu đen.

Theo vết rạn không ngừng tăng nhiều, lấy hắn chậm rãi động đậy đứng lên, từ trong hỏa diễm đứng người lên.

Soạt một chút, trên người hắn rơi xuống khối lớn khối lớn hơi mờ làn da mảnh vỡ.

Bạch!

Ngọc Tuyết Tử, Bạch Thắng, Hắc Anh, nhao nhao thuấn di xuất hiện tại phụ cận trên đất trống, ngưng thần chuyên chú nhìn xem Vu Hoành.

“Đây là đan thuế, xem ra là lập tức sẽ hoàn thành cuối cùng rèn luyện. Kim Đan hậu kỳ. Chính Nhu quả thật là…” Ngọc Tuyết Tử thương thế còn chưa lành xong, lúc này sắc mặt hơi có vẻ tái nhợt, nhưng khuôn mặt tái nhợt cũng bởi vì lúc này đệ tử đột phá, mà hiện ra một vòng màu đỏ.

Đây là vui vẻ mang tới biến hóa.

“Bình thường đan thuế về sau, sẽ kéo dài một tuần tả hữu, hoàn thành Kim Đan thuế biến, sau đó liền chân chính Kim Đan viên mãn, viên mãn về sau, cần tìm kiếm một cơ hội, ở trong Kim Đan dựng d·ụ·c ra một chút Tiên Thiên Linh Quang, từ đó hoàn thành thai nghén Nguyên Thai trình tự.” Bạch Thắng nói khẽ, “Nguyên Thai trưởng thành biến lớn, cuối cùng trở thành Nguyên Anh, phá đan mà ra, quá trình này đồng dạng cần ba bốn năm tả hữu. Đương nhiên, tiểu sư đệ chính là tư chất ngút trời, đoán chừng sẽ rút ngắn thật nhiều quá trình này.”

Từ khi bị Vu Hoành rung động mấy lần về sau, hắn hiện tại cảm giác, vô luận Vu Hoành làm ra cái gì sự tình, hắn cũng sẽ không quá kinh ngạc.

Thiên tài nha, hay là mầm tiên cấp bậc thiên tài, làm ra cái gì kỳ quái động tác cũng có thể lý giải.

“Không sai, lúc trước ta phá đan thành anh bỏ ra mười bốn năm, cái này còn tính là thuận lợi. Tiểu sư đệ mà nói, ta đoán nhiều nhất một năm.” Hắc Anh ở một bên tán đồng gật đầu.

Lúc này Toàn Hạc hóa thành một đạo trắng noãn độn quang, nhẹ nhàng rơi xuống đất, hiện thân, nghe nói như thế, cấp tốc để mắt nhìn về phía Vu Hoành.

“Cái này Kim Đan viên mãn a?” Nàng không tự chủ cắn môi dưới. Ngay tại trước mấy ngày, nàng vừa đột phá đến Trúc Cơ hậu kỳ, cũng nhận sư huynh sư tỷ sư phụ chúc mừng.

Ngắn ngủi mấy tháng, liên tiếp phá hai cái cảnh giới, mặc dù cũng đã là tốc độ cực nhanh, nhưng…

“Mau nhìn! Bắt đầu! Kim Đan ly thể, lập tức thiên kiếp muốn tới!” Bạch Thắng thanh âm một chút đánh gãy nàng phức tạp suy nghĩ.

Toàn Hạc cấp tốc ngẩng đầu, nhìn thấy trên bầu trời vân khí tản ra, lộ ra một cái cái hang lớn màu đen.

Ngoài động, vô ngần tinh không hắc ám bên trong, đang có một đoàn điện quang màu tím, hình thành vòng xoáy, chuyển động xoay quanh, nhắm chuẩn mảnh khu vực này.

Ù ù tiếng sấm không ngừng truyền đến.

Một cỗ vượt xa khỏi nàng tưởng tượng to lớn lôi điện năng lượng, tại cấp tốc phun trào, áp s·ú·c, ngưng tụ tại bức đồ án kia điện quang màu tím trung tâm vòng xoáy.

Răng rắc.

Một giây sau.

Một đạo cỡ thùng nước điện quang màu tím, ầm vang đập xuống, trong nháy mắt trúng mục tiêu lục hỏa bên trong Vu Hoành đỉnh đầu.

Điện quang một chút bổ ra lục hỏa, đem nó hoàn toàn dập tắt, sau đó lại đem Vu Hoành triệt để bao khỏa trong đó.

Khổng lồ dòng điện điên cuồng xâm nhập thân thể của hắn huyết nhục, ý đồ đem nó hóa thành than cốc.

Nhưng…

Vu Hoành đột nhiên mở mắt, đột nhiên hấp khí.

Tê.

Đạo bào của hắn bỗng chốc bị chống ra, xé rách. Bên trong thân thể thế mà tại mắt trần có thể thấy dài cao lớn lên.

Trước đó hắn cũng đã đến ba mét, hiện tại càng là trực tiếp bay vụt đến bốn mét,

Sau đó là năm mét, sáu mét, bảy mét…

Thẳng đến bảy mét, mới dừng lại, triệt để ổn định.

Mà lúc này màu tím thiên kiếp đạo điện quang kia đã tựa hồ bị tiêu hao đến không sai biệt lắm, bắt đầu từ từ ảm đạm, dập tắt.

Vu Hoành ngửa đầu nhìn về phía thiên kiếp vòng xoáy, vòng xoáy kia không có ở tiếp tục oanh kích, mà là từ từ làm nhạt, biến mất không thấy gì nữa.

Xác định không có uy h·iếp, hắn mới thở phào nhẹ nhõm, toàn thân cấp tốc vận khởi S·ú·c Cốt Công, kết hợp cùng loại thu nhỏ thân hình pháp quyết, áp s·ú·c thân thể.

Không bao lâu, thân thể lại khôi phục được chừng hai mét tiêu chuẩn dáng người.

"Sư phụ, sư huynh sư tỷ, Toàn Hạc sư muội, gặp may thành công đột phá." Vu Hoành ngưng tụ chân nguyên, che khuất nửa người dưới, hướng phía mấy người có chút thi lễ.

"Chúc mừng, Chính Nhu, tiếp đó, ngươi nên là đột phá Nguyên Anh chuẩn bị sẵn sàng… Kim Đan hậu kỳ, kỳ thật đã rất gần Nguyên Anh pháp lực. Pháp lực pháp lực, bản chất nhưng thật ra là thiêu đốt Kim Đan chân nguyên sinh ra một loại hướng lên bốc lên chi lực. Mượn nhờ cỗ này cường đại bốc lên chi lực, chúng ta có thể làm đến rất nhiều rất xem thêm giống như vô cùng thần kỳ sự tình. Chính như nhân loại có thể sử dụng dòng điện làm ra cực kỳ cường đại công cụ, đây là một cái đạo lý. Đến Nguyên Anh, ngươi cần làm, chính là ngành học hóa, công trình hóa, tinh tế chuyên nghiệp hóa, đối với ngươi pháp lực tiến hành tổng hợp vận dụng."

"Sư phụ lời nói đúng là như thế." Bạch Thắng ở một bên bổ sung, "Đã từng thời đại Thái Cổ Tiên Đạo loại kia thô phóng hình tu luyện hình thức, đã sớm rơi ở phía sau. Pháp lực tinh tế hóa vận dụng, có thể để ngươi một phần pháp lực khiêu động gấp trăm ngàn lần với mình lực lượng cường đại. Mà như thế nào khiêu động, liền cần ngươi nắm giữ các loại phương hướng các loại lĩnh vực thành quả nghiên cứu, các loại công thức, định lý các loại. Đây là một cái phi thường khổng lồ hỗn tạp lại chuyên nghiệp lĩnh vực."

"… Ta hiểu được." Vu Hoành nghe được sửng sốt một chút.

"Đến chuyên nghiệp thay đổi nhỏ nghiên cứu tính tu tiên thời đại, chúng ta Thanh Hà sơn còn không tính đứng đầu nhất thế

lực, đều đã đem đột phá Tiên cảnh xác suất tăng lên tới nguyên bản mấy ngàn lần. Cho nên nghiên cứu tính tu tiên là ngươi tiếp xuống nhất định phải nắm giữ mấu chốt.” Ngọc Tuyết Tử gật đầu nhắc nhở.

“Đệ tử minh bạch.” Vu Hoành tán đi bên người lục hỏa, cung kính gật đầu.

“Minh bạch liền tốt. Hiện tại việc ngươi cần, là vì tiếp xuống phá đan thành anh làm tốt hết thảy chuẩn bị. Nguyên Anh phẩm chất, cũng sẽ liên quan đến ngươi tương lai có thể đi bao xa, đi được có bao nhiêu thuận.” Ngọc Tuyết Tử nói.

“Đệ tử minh bạch.” Vu Hoành trịnh trọng gật đầu.

Chỉ là, hắn cấp tốc thấy bên trong dưới, nhìn thấy chính mình Kim Đan lúc này tình huống, dù sao cũng hơi không biết nên làm sao cho thấy lúc này hắn trên kim đan, đang có lít nha lít nhít năm loại khuôn mặt của mình, hiện lên ở bề ngoài.

Hỉ nộ ai cụ liên, năm loại cảm xúc, từ Kim Đan mặt ngoài nổi bật mà ra, trải rộng toàn thân, lộ ra quỷ dị lại cân đối.

Chương 557: Dung hợp (3)

Chương 557: Dung hợp (3)

Đột phá Kim Đan hậu kỳ, tiến vào viên mãn trạng thái, tin tức tốt này cho Ngọc Tuyết Tử sư đồ một cái hung hăng cường tâm châm.

Đột phá sau khi kết thúc, Ngọc Tuyết Tử đã sửa xong các nơi tiết lộ trận pháp điểm, hết thảy rất nhanh lần nữa khôi phục bình tĩnh.

Vu Hoành cũng trở về đến mỗi ngày vấn an, tu hành bình thường tiết tấu bên trong.

Chỉ là, nguyên bản nói sẽ đến thu về thú hỏa Hủ Bại du thương tiền bối, lại từ khi ngày đó biến mất về sau, vẫn không có lại xuất hiện.

Hắn mấy lần dưới đất đường hầm mở đi dạo, đều không thể nhìn thấy cái kia không hiểu xuất hiện lỗ đen.

Hắc ấn bắt đầu ở sửa chữa Đại Phòng Ngự Hạng Nặng, không có cách nào dùng làm mặt khác. Vu Hoành chỉ có thể dựa vào chính mình chuyên tâm tu luyện.

Mỗi ngày tiến về Sinh Chi Tỉnh bên trong, hấp thu đại lượng sinh cơ.

Cứ như vậy, thời gian chậm rãi trôi qua hơn một tháng.

Thùng thùng.

“Mời đến.” Bạch Thắng thanh âm từ Vạn Tuyết cung trong một tòa thiền điện truyền ra.

Vu Hoành đẩy cửa vào, nhìn về phía bên trong.

Thiên điện một mảnh trắng noãn, mặt đất phủ lên thật dày gạch bạch ngọc thạch, mỗi cục gạch thạch, đều điêu khắc tinh mịn phong tỏa phù trận.

Một tòa cùng loại mọc cánh cá heo pho tượng, đứng sừng sững ở trung tâm. Pho tượng phía dưới, chính là bày rượu ngon thức ăn ngon một lớn Trương Hắc bàn vuông.

Bạch Thắng ngồi ngay ngắn ở bên cạnh bàn.

“Sư đệ đến ngồi.” Hắn chỉ chỉ chính mình vị trí đối diện.

“Không có những người khác a?” Vu Hoành hỏi.

“Chỉ chúng ta hai cái.” Bạch Thắng gật đầu, “Lần này mời ngươi tới, chủ yếu là ta trước mấy ngày thu đến một tin tức.”

“Tin tức gì?” Vu Hoành nhập tọa, bưng lên mặt bàn một chén rượu, nhẹ nhàng uống cạn.

“Các ngươi trước đó đi qua Tuyệt Đối Thiên Bình Phù Không Thành bên kia xảy ra chuyện.” Bạch Thắng trầm giọng nói, “Nghe nói là bộc phát c·hiến t·ranh rồi, quy mô lớn hội chiến.”

“…” Vu Hoành chuẩn bị rót chén thứ hai tay có chút lắc một cái.

“Đương nhiên, Tuyệt Đối Thiên Bình địa thế xa xôi, còn muốn không ít thời gian mới có thể đến nơi đó, nhưng đại thế xác thực như vậy, ta trước thời gian nói cho ngươi chính là để cho ngươi có dư thừa thời gian, tiến về chuẩn bị sẵn sàng, nghe nói ngươi có bằng hữu ở đâu?”

“Đa tạ sư huynh nhắc nhở.” Vu Hoành rót rượu kính đối phương một chén.

“Nói đến, tới quáng tinh ngươi cũng không ít thời gian, cảm giác thế nào? Có phải hay không rất vô vị?” Bạch Thắng thở dài.

“Kỳ thật còn tốt.” Vu Hoành lắc đầu. Sau lưng Phong Tuyết Tử sư bá cùng Hủ Bại tiền bối còn đỉnh lấy hắc triều, hắn làm sao có không thú vị, có chỉ là cảm giác nguy cơ.

“Hắc triều tạm thời bị đứng vững, ngăn tại ngoài trận pháp, bên ngoài bây giờ tất cả thông đạo đều bị ngăn chặn, ngươi coi như từ nguyên tai phong tai rời đi, có lẽ cũng cần các loại thời cơ, bất quá dựa theo lệ cũ, hắc triều xâm nhập đồng dạng tiếp tục hơn một năm liền sẽ biến mất, cho nên ngươi cũng không cần lo lắng.” Bạch Thắng trấn an nói, “Chỉ là có chút kỳ quái là, lần này hắc triều cùng lần trước khoảng cách tựa hồ có chút không khớp.”

Vu Hoành không nói chuyện, đương nhiên không khớp, hắn Chu Thiên Quả chữa trị, sớm đã dẫn phát hắc triều phản công.

Lần này cường độ khẳng định sẽ so trước đó lớn hơn.

“Ta và ngươi sư tỷ đâu, phụ mẫu người nhà đã sớm không có, thời gian quá lâu, bọn hắn không được trường sinh, sớm đã hóa thành đất bụi. Cho nên hiện tại sư phụ chính là chúng ta cộng đồng người nhà, hiện tại các ngươi cũng gia nhập vào, chúng ta cũng đưa ngươi cùng Toàn Hạc coi như là mới huynh đệ tỷ muội, cho nên có cái gì phiền phức, có chuyện gì, không cần lo lắng, không cần giấu diếm, cùng chúng ta thật nói là được. Có thể giúp, ta cùng Hắc Anh cũng sẽ không cự tuyệt.”

Hiển nhiên, Bạch Thắng tựa hồ gần nhất đã nhìn ra Vu Hoành tâm sự.

Kể từ khi biết Phong Tuyết Tử trong bóng tối chèo chống đại cục về sau, Vu Hoành trong lòng cấp bách cảm giác, liền để nó ẩn ẩn có chút thể hiện tại thường ngày tu hành cùng giao lưu bên trong.

Vạn Tuyết cung mỗi ngày vấn an về sau, tất cả mọi người sẽ hơi trao đổi một chút gần nhất tu hành trạng thái. Có cái gì nghi vấn, cũng có thể trực tiếp cấp tốc đạt được giải đáp.

Bạch Thắng hiển nhiên phát hiện cái gì

“Sư huynh ta minh bạch.” Vu Hoành gật đầu, “Kỳ thật cũng không phải cái vấn đề lớn gì, chỉ là…” Hắn đang chần chờ, nếu như nói Ngọc Tuyết Tử bị phong tỏa nhận biết, không cách nào biết được bất luận cái gì chân thực Vạn Tuyết cung tình huống, như vậy Bạch Thắng Hắc Anh đâu?

Hắn suy tư một cái chớp mắt, quyết định thử một chút.

“Chỉ là, gần nhất ta phát hiện một sự kiện.”

“Chuyện gì? Nói nghe một chút. Ngươi thế nhưng là chúng ta Vạn Tuyết cung bây giờ lớn nhất hi vọng bất kỳ cái gì khốn nhiễu đều phải cấp tốc giải quyết, để tránh ảnh hưởng ngươi tiến lên tốc độ.” Bạch Thắng trêu ghẹo nói

Bọn hắn tu luyện, động một tí mấy năm, mấy chục năm, trên trăm năm. Đến Nguyên Anh kỳ đằng sau, thậm chí tu luyện mấy vạn năm, cũng mới Nguyên Anh hậu kỳ viên mãn, bị một mực kẹt tại cảnh giới này không cách nào động đậy. Mà Vu Hoành, lúc này mới tu luyện bao nhiêu thời gian, thế mà liền lập tức đột phá Nguyên Anh… Bực này tốc độ, đơn giản nghe rợn cả người.

Còn có Toàn Hạc, cũng thế mà lập tức Kim Đan. Mặc dù tốc độ hơi chậm tại Vu Hoành, nhưng cũng vượt xa khỏi hắn cùng Hắc Anh.

Trước kia Bạch Thắng Hắc Anh còn không có khắc sâu trải nghiệm, không rõ vì sao sư phụ nâng lên mầm tiên, nâng lên sư bá, luôn là một bộ than thở dáng vẻ.

Nhưng bây giờ, hắn cũng có chút cảm xúc.

“Sư huynh có thể hay không có phát giác qua, Vạn Tuyết cung bên ngoài Thanh Hà sơn, có chỗ biến hóa?” Vu Hoành thăm dò tính lên tiếng nói.

“Biến hóa?” Bạch Thắng trên mặt toát ra vẻ nghi hoặc, “Thanh Hà sơn bản tông cách chúng ta tinh hệ cực xa cực xa, không có không gian chi môn, không có siêu viễn cự ly tinh môn nhảy vọt, chúng ta căn bản đừng nghĩ liên hệ bọn hắn. Đó là muốn rời khỏi tinh hệ, xuyên qua tinh hệ đại trận, khoảng cách lấy năm ánh sáng tính toán khoa trương chiều dài.”

“Ta minh bạch sư huynh lời nói, chỉ là, sư huynh chẳng lẽ không kỳ quái, vì cái gì Thanh Hà sơn bản tông, sẽ như vậy lâu đều không có người đến đây giao tiếp a?” Vu Hoành hỏi.

“Ngươi là muốn nói Thanh Hà sơn xảy ra chuyện rồi?” Bạch Thắng cười cười, “Ta cũng từng nghĩ như vậy qua, nhưng ngươi có nghĩ tới hay không, Thanh Hà sơn nếu là xảy ra

chuyện, chúng ta những người này, liền có thể may mắn thoát khỏi tại khó a?"

"." Vu Hoành nhíu mày, trầm mặc dưới, "Đó là bởi vì, phía sau có người đang giúp chúng ta chống cự tinh tai."

"Phía sau?" Nói lên cái này, Bạch Thắng sắc mặt lập tức có chút thay đổi.

"Ngươi… Sư đệ ngươi, có phải hay không tiếp xúc đến cái gì?"

"Sư huynh… Ta gần nhất tiếp xúc đến một cái gọi Phong Tuyết Tử." Vu Hoành nói thẳng ra miệng.

"Chính là hắn!" Không ngờ Bạch Thắng không chỉ không có nghe không thấy, ngược lại vỗ bàn một cái, "Hắn có phải hay không còn có một cái gọi Hủ Bại gia hỏa cùng một chỗ hành động, sau đó nói cho ngươi, bọn hắn mới là âm thầm thủ hộ Vạn Tuyết cung chân chính mấu chốt?"

"Ngạch…" Vu Hoành trừng mắt nhìn, cái này tình huống như thế nào? Chẳng lẽ lại Bạch Thắng đã sớm biết chân tướng rồi?

"Ta cho ngươi biết… Ai…" Bạch Thắng thở dài một tiếng.

"Phong Tuyết Tử sư bá, đúng là chúng ta Vạn Tuyết cung nhất mạch đỉnh tiêm thiên tài, đã từng được Thiên Tôn thưởng thức, thu làm đệ tử, thành công đặt chân Kim Tiên tu vi, khi đó chúng ta Vạn Tuyết cung có thể nói là phong quang vô hạn, quyền thế ngập trời. Nhưng tiệc vui chóng tàn…"

Hắn khẽ lắc đầu, rót rượu uống một chén, ngón tay đặt lên bàn vô ý thức đánh.

"Phong Tuyết Tử sư bá, tại một lần cùng tinh tai đối kháng bên trong, xảy ra ngoài ý muốn, nói là bị hắc tai ăn mòn, nhưng thật ra là thảm tao thần bí nhất tâm tai ăn mòn, từ đây tính tình đại biến, đối ngoại cùng ai đều nói chúng ta Vạn Tuyết cung kỳ thật sớm đã bị tiêu diệt, hắn một mực tại âm thầm đối kháng hết thảy, bảo hộ hết thảy."

"Ai… Khi đó, Thiên Tôn còn chưa m·ất t·ích, đối với hắn cũng nhiều phiên cứu chữa, đáng tiếc, đều không thể đem nó lôi ra

cái kia hoang đường ảo giác nhận biết. Cuối cùng, Phong Tuyết Tử lão sư Thiên Hồng Cửu Quang Thiên Tôn, bất đắc dĩ đem nó phong ấn tại Vạn Tuyết cung âm diện, do sư phụ Ngọc Tuyết Tử trông giữ phong ấn. Nhưng coi như như vậy, hắn cũng cùng nó hảo hữu Phù Bạch Kim Tiên thường xuyên tại quáng tinh ẩn hiện…"

Bạch Thắng những lời này, nghe được Vu Hoành là sửng sốt một chút.

"Chờ một chút, sư huynh, xin hỏi, cái này tâm tai, là cái gì?" Hắn đây là lần đầu tiên nghe nói tâm tai.

"Đó là tâm ma đầu nguồn, vô hạn huyễn ảnh, vô hạn ảo giác, là chân chính kinh khủng nhất cường đại nhất tinh tai." Bạch Thắng thở dài.

"Vì sao nói như vậy? Ta biết được như quang tai, linh tai, phong tai, hắc tai, hàn tai, cảm giác đều tại sàn sàn với nhau, vì sao cái này tâm tai liền nhất định là mạnh nhất?" Vu Hoành không hiểu liền hỏi.

Hắn hiện tại càng ngày càng hiếu kỳ, đến cùng Bạch Thắng cùng Phong Tuyết Tử sư bá, hai bên bên nào là thật.

Hiện tại hắn hay là có khuynh hướng Phong Tuyết Tử.

"Ngươi nhưng có biết, thế gian này vạn vật, muốn đạt tới một mục tiêu, liền tất yếu phân chia ra chính xác, cùng sai lầm hai đại loại phương hướng." Bạch Thắng giải thích nói.

"Chính xác chỉ là số rất ít, mà càng nhiều tất cả đều là sai lầm, những sai lầm này, sinh mệnh sai lầm, không có sự sống sai lầm, chỉ cần là vận chuyển biến hóa đồ vật, liền nhất định sẽ có sai lầm. Chính xác cường đại cỡ nào, sai lầm tập hợp, liền nhất định sẽ so chính xác cường đại vô số lần. Những này vô tận cường đại sai lầm, tụ tập lại, chính là khái niệm bên trên tâm tai."

Bạch Thắng lại lần nữa uống một chén rượu.

"Tâm tai tại ngươi bình thường cảm giác không thấy, mà một khi bắt đầu xuất hiện, liền nhất định là lặng yên không tiếng động dẫn đạo ngươi đi hướng sai lầm phương hướng. Mỗi khi

ngươi đối mặt lựa chọn, đối mặt khác biệt chỗ rẽ lúc, một khi tâm tai xuất hiện, ngươi trong tuyển hạng, sai lầm tuyển hạng liền sẽ gia tăng thật lớn, đồng thời… Một khi ngươi liên tục chọn sai ba lần, liền sẽ dần dần lâm vào một loại nào đó không cũng biết ảo giác, loại ảo giác này, là phát ra từ ngươi nội tâm tự nhiên diễn hóa mà ra, liền xem như Thiên Tôn, cũng vô pháp thay đổi."

"Cái này… Chẳng phải là từ căn bản nhất bên trên hoàn toàn thay đổi một người! ?" Vu Hoành cả kinh nói.

"Đúng là như thế. Một khi lâm vào tâm tai ảo giác, căn bản là một người liền phế đi. Hắn tất nhiên sẽ đem đúng nhìn thành sai, đem chính mình làm hết thảy, nhìn thành là chính mình hi vọng nhìn thấy." Bạch Thắng gật đầu, "Phong Tuyết Tử sư bá đã là như thế, đúng, tâm tai còn có một cái đặc điểm, đó chính là tin tưởng càng nhiều người, nó tính chân thực liền sẽ càng mạnh, thậm chí thắng đến cuối cùng, thay thế hiện thực. Cho nên, ngươi nếu là gặp được Phong Tuyết Tử sư bá, ngàn vạn một chữ đều đừng tin!"

Vu Hoành không phản bác được…

Trầm mặc dưới. Hắn bỗng nhiên lại nghĩ đến một cái mấu chốt.

"Cái kia nếu Thanh Hà sơn không có việc gì, chúng ta bây giờ gặp phải vây khốn, vì sao bọn hắn không tới cứu viện binh? Chẳng lẽ nơi này liền không có đảo ngược hướng bản tông báo động phương pháp a?"

"Đương nhiên là có, hồi trước sư phụ liền đã báo tin tức đi lên. Phía trên hồi phục nói qua trận liền sẽ phái người đến đây giải vây, để cho chúng ta trước ngăn cản một trận. Lần này hắc triều biến hóa có chút đột ngột, rất có thể phía trên cũng có người bị kinh đến. Dự định phái người đến đây điều tra. Phải biết trước đó chúng ta báo tin tức, bọn hắn đều không có cái gì đáp lại, lần này ngược lại là rất tích cực liền nói muốn đuổi đến đây."

Bạch Thắng sờ lên cái cằm.

Lần này Vu Hoành là thật không phản đối, là thật là giả, đến lúc đó chỉ cần bản tông thật người đến, liền có thể phán định,

bên nào mới là thật.

“Bất quá đối với sư bá cũng đừng lo lắng, sư bá mặc dù người điên bị điên điên, nhưng tâm vẫn luôn là tốt, tuyệt sẽ không đối đầu chúng ta bất lợi sự tình.” Bạch Thắng nói bổ sung.

“Ta hiểu được…”

Vu Hoành rời đi Vạn Tuyết cung lúc, người đều là xốc xếch. Trong đầu tất cả đều là cái gì tâm tai, báo tin tức, ảo giác, sai lầm.

Nhưng trở lại Hắc Hắc Linh, đóng cửa lại, sờ lấy trên cổ treo Dây Chuyền Khôi Phục, cái kia thật sự lạnh buốt thực cảm giác, một chút liền để hắn tỉnh táo lại.

Được rồi, đừng để ý tới hắn thật thật giả giả, sửa chữa tốt đai phòng ngự, đổi được bảo bối mới là đạo lí quyết định, tới tay chỗ tốt mới là lợi ích thực tế . Còn thật giả, đến lúc đó các loại bản tông người tới đến, hết thảy liền chân tướng rõ ràng.

Chương 558: Dung hợp (4)

Chương 558: Dung hợp (4)

Dứt bỏ Bạch Thắng một bộ này lí do thoái thác, Vu Hoành khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu nhập định.

Chỉ là lần này, mới nhập định không có vài phút, một cỗ không hiểu cảm giác nóng rực, cấp tốc từ mắt phải chỗ khuếch tán ra tới.

Còn không đợi hắn nội thị kiểm tra là tình huống như thế nào.

Đột nhiên, một vòng hơi mờ to lớn hai cánh Bạch Hổ, hiện lên ở khắp chung quanh, đem hắn bọc lại trong đó.

Ngao!

Hai cánh Bạch Hổ trầm thấp gầm thét, toàn thân vô số tròng mắt màu đen nhao nhao mở ra, sáng lên tử quang.

Trong chốc lát, một cỗ khó mà hình dung vui vẻ cảm giác, từ Vu Hoành nội tâm tuôn trào ra.

Hắn xếp bằng ngồi dưới đất, toàn thân tất cả lỗ chân lông đều tại thời khắc này toàn bộ mở ra, phun ra nuốt vào lấy bên ngoài trong chân không hạt năng lượng.

Lúc này hắc ấn nhắc nhở mới khoan thai tới chậm.

‘Loạn Thần Thiên Mục Công tu hành viên mãn, ngươi thu hoạch được đặc chất: Huyễn Thần.’

‘Huyễn Thần (thu hoạch được ảo giác kháng tính 50% tu hành ảo giác loại công pháp lúc, trúng ảo ảnh hiệu quả tự động tăng phúc 500%) ‘

“Cái này…” Vu Hoành ngay từ đầu lòng tràn đầy vui vẻ, khi nhìn đến đặc chất này về sau, một chút lạnh đi.

“Năng lực này, có làm được cái gì? Chờ một chút!” Đột nhiên trong lòng của hắn cảm xúc một chút xe cáp treo đồng dạng lại dâng lên.

“Ta tu luyện Thanh Vi Tâm Quyết, không phải liền là ảo giác loại công pháp! ? Trực tiếp tăng cường gấp năm lần hiệu quả? Lợi hại! !”

Bởi vì Loạn Thần Thiên Mục cùng Thanh Vi Tâm Quyết Lucian xung đột, cho nên hắn lúc trước tuyển công pháp, liền một mực nhượng bộ tại Loạn Thần Thiên Mục, bây giờ môn võ công này rốt cục đi đến cuối con đường, tiếp đó, cái này lấy được đặc chất, vừa vặn tăng cường rất nhiều Thanh Vi Tâm Quyết.

Vu Hoành lúc này bắt đầu chủ động tu luyện Thanh Vi Tâm Quyết công pháp nhập môn, chỉ cần hắn chủ động tu luyện một lần, đến tiếp sau đạo tức lôi chuyển liền sẽ đem nó đặt vào tự động tu luyện phạm vi.

Tiếp theo, không có hắc ấn không ngừng dung hợp đặc chất, Vu Hoành lại đi Tàng Thư các tuyển công pháp mới.

Lần này, hắn không tiếp tục tuyển công pháp phổ thông phàm võ, hắn xem như thấy rõ ràng, phàm võ mặc dù thu hoạch được đặc chất nhanh, nhưng cần không ngừng dung hợp, mới có thể đạt tới không tệ có thể sử dụng hiệu quả.

Mà Loạn Thần Thiên Mục cao cấp như thế một chút công pháp, một khi tu luyện viên mãn, lấy được đặc chất xa xa mạnh hơn đồng dạng đặc chất.

Tựa như Huyễn Thần, cái này vừa mới lấy được đặc chất, ngay từ đầu liền cùng dung hợp rất nhiều lần trước đó Cự Hổ Hình không sai biệt lắm.

Ở trong đó hắc ấn chiếm dụng chi phí, kỳ thật cũng là rất lớn ẩn hình chi phí.

Ở trong Tàng Thư các chọn chọn lựa lựa.

Lần này Vu Hoành trực tiếp đi tới cao võ khu.

Không giống với phàm võ, cao võ vô luận uy lực vẫn là tu hành thời gian, đều muốn so phàm võ mạnh, nhưng so với tiên võ lại kém hơn không ít.

Vu Hoành cũng là tự xưng là mình bây giờ cũng có Tiên Thiên Chi Thể thiên tài như vậy đặc chất, có thể trên phạm vi lớn rút ngắn thời gian tu hành, lúc này mới dám đi lên chọn lựa.

Cao võ khu trên giá sách, từng môn kiếm quyết đao pháp côn pháp các loại cái gì cần có đều có, còn có đặc thù thuẫn pháp, lấy tấm chắn tác chiến.

Rất nhanh, hắn liền nhìn thấy sư tỷ Hắc Anh tu luyện Phân Thời Kiếm Quyết.

Ngược lại là không nghĩ tới mãnh liệt như vậy kiếm pháp, thế mà cũng chỉ là cao võ…

Vu Hoành cầm lên lật nhìn dưới.

‘Phân Thời Kiếm Quyết: Đem tự thân chia làm khác biệt thời gian giai đoạn, thực lực tùy thời đoạn thủy triều lên xuống. Chung mười sáu thức, tu đến cao nhất, có thể cưỡng ép thay đổi địch nhân thời đoạn, để nó vĩnh viễn lâm vào suy yếu nhất trạng thái, cũng điều chỉnh tự thân tùy thời bảo trì xuất hiện qua trạng thái mạnh nhất. Đem thời gian vĩnh viễn dừng lại tại mạnh nhất một khắc.’

“Lợi hại.” Vu Hoành tán thưởng một tiếng. Khó trách Hắc Anh lúc trước một kiếm uy lực lớn như vậy, tình cảm là vĩnh cố chính mình mạnh nhất đỉnh phong thời khắc.

Nhưng môn kiếm pháp này không thích hợp hắn.

Hắn càng ưa thích có thể bảo chứng an toàn. Không phải loại này đi công phạt lộ tuyến g·iết chóc cao võ.

Thả lại bí tịch, Vu Hoành ánh mắt từ v·ũ k·hí trên công pháp dời đi.

Mà lại v·ũ k·hí mặc dù có thể tăng cường uy lực, nhưng cũng là một loại tai hại, một khi v·ũ k·hí mất đi, thực lực bản thân liền sẽ trên phạm vi lớn bị suy yếu. Cho nên tốt nhất hay là

quyền pháp chưởng pháp thối pháp giống này không mượn vật ngoài.

‘Mặt khác, Loạn Thần Thiên Mục Công đánh cho ta rất tốt cơ sở, ta hoàn toàn có thể tiếp tục tiến một bước tại con mắt trên cơ sở, tu luyện càng mạnh công pháp.’

Rất nhanh, ánh mắt của hắn liền đứng tại một loạt đặc thù phân loại trên bí tịch.

« Tam Nguyên Thần Quang » « Thiên Nhãn Định Quang Kinh » « Tỏa Hồn Thần Mục » « Tam Nhãn Hỗn Nguyên Lục » « Thiên Mục Công » « Cửu Chuyển Động Hư Kinh ».

Hết thảy sáu môn tất cả đều là tu luyện con mắt cao võ công pháp.

Mấy bản này bí tịch bởi vì số lượng quá ít, bị sát nhập đặt ở chương pháp bí tịch cuối cùng một đoạn khu vực.

Vu Hoành cầm lên đại khái lật nhìn dưới.

Rất nhanh liền biết rõ ràng cái này sáu bản cao võ công pháp phương hướng.

« Tam Nguyên Thần Quang » là đem ánh mắt luyện thành thành thuần túy lực sát thương kích quang loại v·ũ k·hí. Tai hại là cần nhắm mắt tu hành rất nhiều năm.

« Thiên Nhãn Định Quang Kinh » là ở trên người mở ra hơn ngàn Chân Nhãn, tạo thành đại trận, tùy thời cưỡng ép t·ê l·iệt khống chế địch nhân, để nó mất đi bản thân khống chế, không thể động đậy. Là thuần túy đi khống chế lưu công pháp.

« Tỏa Hồn Thần Mục » cũng là cùng loại công hiệu, nhưng đi là để cho địch nhân thân thể cùng hồn phách ngắn ngủi tách rời, đạt tới khống chế mục đích của đối phương.

Phía sau ba loại, thì đều là luyện sức quan sát. Cũng chính là tìm kiếm địch nhân nhược điểm trí mạng điểm võ công.

Vu Hoành không có gì tốt nghĩ, trực tiếp liền tuyển Tam Nguyên Thần Quang. Loạn Thần Thiên Mục đi là lực p·há h·oại đường đi, như vậy Tam Nguyên Thần Quang ở đây trên

cơ sở tiếp tục cường hóa tu luyện, hiệu quả mới sở trường gấp rưỡi.

Hắn thử dưới, cao võ một lần chỉ có thể tu luyện một môn, nó liên quan đến kinh mạch huyệt vị nhiều, viễn siêu phàm võ, không có cách nào đồng thời trùng điệp tu luyện.

Thế là hắn mang theo Tam Nguyên Thần Quang trở về Hắc Hắc Linh, bắt đầu mới một vòng khổ tu.

Thời gian cực nhanh, đảo mắt liền lại là hơn hai tháng đi qua, Đai Phòng Ngự Hạng Nặng đếm ngược cũng trôi qua hơn phân nữa.

Mà Hủ Bại du thương cùng Phong Tuyết Tử vẫn luôn không có hiện thân, Vu Hoành cũng ẩn ẩn cảm nhận được chính mình Kim Đan bắt đầu trở nên càng lúc càng lớn, bây giờ tại trong thân thể, đã lớn đến cùng dưa hấu không sai biệt lắm.

Mà lại mặt ngoài khuôn mặt cũng càng ngày càng nhiều, thậm chí bắt đầu xuất hiện quỷ dị động thái hiện tượng.

Hắn không biết mình loại tình huống này là bình thường hay là không bình thường, lật khắp điển tịch, cũng không thấy được ai Kim Đan là quỷ dạng này.

Vu Hoành hoài nghi là cùng tự mình tu luyện công pháp, cùng cấy ghép ngoại nhãn có quan hệ.

Còn có một cặp loạn thất bát tao đặc chất, khẳng định cũng có rất lớn ảnh hưởng.

Đang lúc hắn chần chờ, dự định đi hỏi một chút sư phụ Kim Đan đến cùng chuyện gì xảy ra lúc…

Một cái để hắn dù sao cũng hơi kh·iếp sợ tin tức, từ Vạn Tuyết cung truyền tới.

Tin tức là Hắc Anh sư tỷ thần thức truyền âm, nội dung là… Thanh Hà sơn bản tông, thật người đến!

Hắc Hắc Linh bên trong.

Vu Hoành nhíu mày từ trong tu luyện tỉnh lại, trên thân bạch quang tiêu tán.

“Thanh Hà sơn bản tông, thế mà người đến! ?” Hắn nguyên bản đều đã triệt để cho là Bạch Thắng bọn hắn đều là bị trận pháp chỗ che đậy, Phong Tuyết Tử bên kia mới là đúng, dù sao Phù Không Thành người bên kia đã từng nói qua cùng loại Thanh Hà sơn sớm đã diệt tuyệt.

Nhưng là bây giờ… Chuyện này là sao nữa? ?

“Sự đệ mau tới, lần này tới sứ giả là Linh Tướng cung sư tỷ! Khẳng định là ngươi ưa thích loại hình!” Bạch Thắng truyền âm cũng đi theo tại Vu Hoành vang lên bên tai.

Hắn im lặng đứng người lên.

Thanh Vi Tâm Quyết về phần nhất cảnh ba tầng, Huyễn Nhân cảnh cấp độ thuộc về Tiên Nhân phía dưới có thể tu luyện tới cường độ cao nhất, đến tiếp sau thì là Tiên Nhân phía trên bộ phận, cơ bản đều là lúc trước vị kia sáng tạo công người tổ sư tưởng tượng thôi diễn, không thể coi là thật.

Bây giờ hắn tu luyện hai tháng, đã thành công đem Thanh Vi Tâm Quyết luyện đến tầng thứ hai. Luyện ra mê thiên pháp lực, cùng mình hai mắt bày biện ra tương đương phù hợp trạng thái.

Tiên Thiên Chi Thể tăng thêm hai mắt phù hợp, lại thêm đặc chất Huyễn Thần gia trì, Thanh Vi Tâm Quyết tại Vu Hoành nơi này tu luyện được không gì sánh được thuận lợi.

“Nhiều lắm là còn có nửa tháng, ta liền có thể tu đầy tầng thứ ba, đem thứ nhất Huyễn Nhân cảnh viên mãn. Sau đó phá đan thành anh.”

Vu Hoành lúc này đã có cảm giác, đó chính là, tại hắn tu đầy Huyễn Nhân cảnh một khắc này, chính là hắn phá đan thành anh mấu chốt một bước.

Loại cảm giác này không khỏi phi thường cường liệt, Tiên Thiên Chi Thể để hắn tu luyện tới hiện tại, quả nhiên là một cái ra dáng bình cảnh cũng không có gặp được. Có thể xưng thần đặc chất!

“Đi trước nhìn xem người sứ giả này, đến cùng là thật là giả.” Vu Hoành tự nhận có 50% ảo giác kháng tính, lại thêm tu luyện Thanh Vi Tâm Quyết cũng đối ảo giác trúng ảo ảnh có rất mạnh sức chống cự, hắn là có thể đoán được người thật giả.

Lúc này, hắn đứng dậy, đổi thân sạch sẽ đạo bào, hơi sửa sang lại dung nhan, mở cửa lóe lên, liền đến Vạn Tuyết cung cửa ra vào.

Lúc này ngoài cửa đã chiếm hai hàng mặc đạo bào người máy tiếp khách.

Trên mặt đất trải màu đỏ dài thảm, chung quanh tựa hồ còn điểm huân hương, cấp bậc này không khí một chút liền cao hơn không ít.

Vu Hoành cảm ứng trong cung khí tức, tăng tốc bước chân, tiến vào cửa cung.

Rất nhanh liền tại chủ điện ngưng sương trong điện, thấy được chính tiếp đãi sứ giả sư phụ sư huynh bọn hắn.

Mấy người ngồi ngay ngắn vị trí bên trên, ánh mắt đều tụ tập đang ngồi ở bên trái vị thứ nhất một tên áo xanh nữ tử tóc đen trên thân.

Nữ tử tóc dài cao cuộn, dùng một cây xanh đậm nhánh cây cố định, cầm trong tay một thanh đơn giản phất trần, mặt mỉm cười, mặt có chút béo phì, dáng người cũng có chút nở nang.

“Tới tới tới! Chính Nhu mau tới, ta giới thiệu cho ngươi, vị này là bản tông Linh Tướng cung Thiên Dong sư tỷ, là lần này tới nơi này phán đoán tình huống đặc phái sứ giả.” Ngọc Tuyết Tử nhiệt tình giới thiệu nói.

“Thiên Dong tuổi còn trẻ, mới 300 tuổi, cũng đã bước vào Đại Thừa kỳ, Tiên cảnh đang nhìn, coi như tại nhân tài đông đúc bản tông, cũng là hiếm có mầm tiên thiên tài.”

“Ngọc Tuyết sư thúc ngài thái quá khen. So với bản tông những sư huynh sư tỷ kia, Thiên Dong còn kém rất xa, một chút tu vi, không đáng giá nhắc tới.”

Nữ tử thần thái cười ôn hòa lấy trả lời.

“Chính Nhu gặp qua Thiên Dong sư tỷ.” Vu Hoành tiến lên hướng đối phương thi lễ. Đại Thừa kỳ… Mới 300 tuổi.

Hắn không tự chủ được quét mắt một bên Bạch Thắng Hắc Anh.

Hai người một mặt táo bón giống như khó chịu biểu lộ, rất rõ ràng đã bị sư phụ kéo tới so sánh qua.

Khó trách vội vã gọi mình tới.

Vu Hoành trong lòng hiểu ngay lập tức, cảm tình để hắn đến phân gánh hỏa lực.

Hắn cũng không nói thấu, tại Ngọc Tuyết Tử an bài xuống, ngồi vào vị trí của mình.

Sau đó lẳng lặng nghe Ngọc Tuyết Tử cùng đối phương trao đổi giao lưu gần nhất chung quanh trên tinh cầu xuất hiện dị trạng.

“Sư thúc xin yên tâm, Thanh Vũ động phương diện đã chú ý tới lần này dị biến. Ít ngày nữa đem phái ra nhóm thứ hai tuần tra sứ giả, giải quyết nơi này đột phát tinh tai vấn đề.” Thiên Dong an ủi.“Thời gian cụ thể, đại khái sẽ không vượt qua nửa năm.”

“Vậy liền không thể tốt hơn.” Ngọc Tuyết Tử lộ ra nhẹ nhàng thở ra thần sắc.

“Nhắc tới cũng kỳ, từ khi bản tông ngăn cách thời không đến nay, đây là lần thứ nhất xuất hiện bực này tình huống. Theo lý thuyết, ở bên ngoài chúng ta vết tích đã sớm bị thánh hà xóa đi, tinh tai cũng không nên chủ động tìm tới cửa, cũng không biết là đại tịch diệt sắp tới nguyên nhân, hay là cái gì khác nhân tố dẫn phát phản ứng dây chuyền.” Thiên Dong nhíu mày nghi ngờ nói.

“Có lẽ đây chính là một mực tránh né đại giới đi…” Ngọc Tuyết Tử thở dài, “Có nhiều thứ, tránh là không tránh khỏi.”

Một bên Vu Hoành nghe được hai mắt nhắm lại, hắn vốn cho là mình sẽ từ đối phương trong lời nói nghe ra sơ hở, có thể càng nghe càng cảm giác, bên này tựa hồ cũng là thật! ? !

Đây là có chuyện gì! ! ?

Chương 559: Thật giả (1)

Chương 559: Thật giả (1)

Ngồi tại chỗ, Vu Hoành trong lòng một đoàn đay rối.

Thật thật giả giả, đã có chút để hắn không phân rõ tình hình thực tế.

Nghe sư phụ cùng Thiên Dong tán gẫu bản tông một mực không có đến đây liên hệ bọn hắn, giao tiếp khoáng vật nguyên nhân. Hắn lực chú ý lại từ từ bị kéo trở về.

"Bản tông bên kia… Một lời khó nói hết, hiện tại cũng tại đối mặt đại tịch diệt xâm nhập, muốn tới một chuyến, kỳ thật rất phiền phức, bởi vì ở giữa nguyên bản thuộc về chúng ta hai cái tinh khu, trước đây ít năm bị ăn mòn, hiện tại chỉ có rất hẹp một đầu tuyến đường có thể nhảy vọt xuyên qua tới. Tu vi thấp thuyền viên tại lui tới lúc, căn bản không có cách nào không bị phát giác." Thiên Dong thở dài.

"Là cái nào hai cái tinh khu?" Ngọc Tuyết Tử trầm giọng hỏi.

"Thiên Tuyền, Đỉnh Sơn hai đại tinh khu, phụ trách Kim Tiên tiền bối cũng không biết tung tích…" Thiên Dong thần sắc ảm đạm.

"Cái này…" Ngọc Tuyết Tử cùng Bạch Thắng Hắc Anh đều hai mặt nhìn nhau, cái này ngay cả Kim Tiên đều sẽ m·ất t·ích, rất hiển nhiên, đột kích nguy hiểm cường đại, viễn siêu bọn hắn tưởng tượng.

"Không nói cái này, lần này nhận được sư thúc đưa tin, chúng ta mới phát hiện nơi này các ngươi thế mà vẫn còn, nói thật, nếu không có như vậy, kỳ thật xa như vậy địa phương, chúng ta cơ bản đều dự định từ bỏ. Cho nên… Lần này ta tới, còn có một cái chân chính nhiệm vụ, đó chính là." Thiên Dong dừng một chút.

“Đó chính là, tiếp sư thúc các ngươi một chi này sớm trở về bản tông. Bên này đã không cách nào lại độ thủ hộ. Co vào đường biên giới cũng là tông môn tất tuyển chi lộ, mong rằng sư thúc lý giải.”

Nàng lời này vừa ra, lập tức Ngọc Tuyết Tử sư đồ ba người đều yên lặng.

Ba người sắc mặt cố tự trấn định, nhưng nắm vuốt chén rượu tay, lại bắt đầu khẽ run lên.

Ngọc Tuyết Tử nằm mộng cũng nhớ muốn trở về bản tông, rời đi cái này chim không thèm ị quáng tinh địa phương quỷ quái.

Nguyên bản hắn còn tưởng rằng là phải dựa vào Vu Hoành đột phá Tiên cảnh về sau, mới có cơ hội trở về, thật không nghĩ đến, Thiên Dong mang đến như thế một cái kinh người tin tức tốt.

Cái này như thế nào để hắn không kinh hỉ đan xen, cảm xúc bành trướng! ?

“Sư thúc?” Thiên Dong lặp lại một lần, hơi nghi hoặc một chút.

“Không có… Không có việc gì, chỉ là thật cao hứng. Không nghĩ tới như vậy… Không nghĩ tới.” Ngọc Tuyết Tử liên tục khoát tay, nụ cười trên mặt là thế nào cũng vô pháp che giấu.

Một bên Bạch Thắng Hắc Anh, cũng đều trên mặt không đè nén được lộ ra mỉm cười.

Trong lúc nhất thời, mấy người lại bắt đầu cùng Thiên Dong trò chuyện lên bọn hắn trở về về sau, có thể sẽ được an trí đến đâu.

Vu Hoành ở một bên an tĩnh nghe, chỉ chốc lát sau, Toàn Hạc cũng khoan thai tới chậm, ngồi vào dưới người hắn một vị trí.

Ngọc Tuyết Tử lại giới thiệu xuống, mặc dù Toàn Hạc chỉ có Trúc Cơ kỳ, nhưng Thiên Dong cũng không có mảy may khinh thị, vẫn như cũ chăm chú cùng nó đối thoại, hàn huyên.

“Nửa năm sau, nhóm thứ hai sứ giả sau khi đến, đến lúc đó liền có thể tùy bọn hắn một đạo trở về bản tông. Trước đó, hi vọng chư vị sư đệ sư muội có thể nhanh chóng chuẩn bị sẵn sàng.” Thiên Dong cuối cùng đứng dậy cáo biệt trước, dặn dò một câu.

Ngọc Tuyết Tử tự mình đưa nàng xuất cung, tiến về nó nghỉ ngơi mộc khảm phi thuyền.

Phi thuyền là lơ lửng tại Vạn Tuyết cung cách đó không xa ngàn mét không trung một chiếc màu xanh lam sẫm hình thoi thuyền.

Ngọc Tuyết Tử cùng Thiên Dong bay đến phi thuyền mặt bên nhập khẩu chỗ.

“Sư chất, ngươi trước đó, hẳn là không có nhận được muốn dẫn chúng ta cùng một chỗ trở về nhiệm vụ a?” Ngọc Tuyết Tử đột nhiên nhẹ giọng hỏi.

“Thẳng đến ta giới thiệu Chính Nhu về sau, thần sắc ngươi khẽ nhúc nhích, đằng sau liền đổi giọng, muốn dẫn chúng ta cùng một chỗ trở về, ngươi cái này… Hắn là…”

“Sư thúc mắt sáng như đuốc, xác thực, ta đúng là lâm thời nhận được nhiệm vụ yêu cầu.” Thiên Dong thở dài, “Ta có một pháp bảo, có thể cùng sư tôn ta trong thời gian ngắn truyền tin khẩn cấp, tại xác định Chính Nhu sư đệ đúng là mầm tiên về sau, ta hỏi thăm một chút sư phụ, đạt được muốn dẫn các ngươi cùng một chỗ trở về thông cáo.”

“Sư thúc. Kỳ thật bản tông hiện tại đối mặt đại tịch diệt, thật rất khó.” Thiên Dong bất đắc dĩ nói.

“Ta hiểu, cũng minh bạch. Nếu không có như vậy, chúng ta những này tít ngoài rìa Tiên Nhân cũng không trở thành đến bây giờ mới bị nhớ tới.” Ngọc Tuyết Tử gật đầu.

Lần này trở về, hắn khả năng cũng muốn trên chính diện tiền tuyến.

Nếu không có như vậy, bọn hắn cũng không trở thành đem chính mình mang về.

“Nói thật, đại tịch diệt đến, lần này chung quanh rìa ngoài cứ điểm, phần lớn đều đã bị nuốt hết, sư thúc bên này có thể chống đỡ lâu như vậy, nhưng nói là số ít bên trong số ít, lực lượng như vậy, bản tông coi như không có Chính Nhu dạng này mầm tiên, cũng không trở thành từ bỏ. Mầm tiên mặc dù quý, nhưng ta đã từng cũng thế, biết cái này tầm quan trọng còn không đến mức cao như vậy.” Thiên Dong tiếp tục giải thích.

Ngọc Tuyết Tử không có lại nói tiếp.

Thiên Dong cũng không còn tiếp tục, quay người bay về phía phi thuyền xuất nhập cảng.

Một bên khác. Vu Hoành cùng Toàn Hạc xuất cung cửa.

Đi chưa được mấy bước, đang muốn truyền tống trở về.

Đột nhiên một đạo gầy gò bóng người ngăn cản hai người đường đi.

“Thiên Dong sư tôn tọa hạ đệ tử Văn Đạo Tông, gặp qua hai vị đồng môn.”

Bóng người là cái người mặc đạo bào màu xanh biếc, tóc đen áo choàng… Người máy.

Ân, Vu Hoành lại lần nữa xác định dưới, đúng là người máy.

Màu bạc gương mặt, kim loại đen cánh tay, trên thân lộ ra bộ phận, không có một chỗ là huyết nhục chi khu.

“A, đừng để ý, ta bởi vì lúc trước nhận qua một lần thương, trên người bây giờ chỉ có đầu tuỷ não là chính mình, còn lại đều là ngoại bộ cơ giới hoá kết cấu.” Văn Đạo Tông tự giới thiệu mình.

Nói, hắn từ đạo bào bên ngoài trong túi, lấy ra hai cái vật nhỏ, vứt cho Vu Hoành Toàn Hạc.

“Đây là sư tôn cho hai vị mầm tiên lễ gặp mặt. Xin mời nhận lấy.”

Vu Hoành Toàn Hạc tinh chuẩn tiếp được, phát hiện là hai cái giống nhau như đúc ngọc phù màu đen.

Trên ngọc phù khắc lấy một cái to lớn vẫn chữ.

“Ngọc phù này bên trong phong tồn bản tông mầm tiên bọn họ mới có tư cách nhận lấy bổ dưỡng thánh phẩm, Vẫn Thạch Tiên Nhưỡng.” Văn Đạo Tông giới thiệu nói, “Vật này Tiên cảnh phía dưới, có thể phục dụng một lần, hiệu quả là cưỡng chế tăng lên một cái tiểu cảnh giới. Hai vị có thể dùng tại chính mình lâm vào bình cảnh lúc sử dụng. Hiệu quả rất tốt!”

“Cái này… Có chút quá quý giá.” Vu Hoành nhíu mày, loại này có thể đột phá tiểu cảnh giới bảo vật, không cần hỏi đều biết nhất định giá trị phi phàm.

Thiên Dong cử động lần này, có chút chủ động tốt như thế ý vị

“Vô sự, sư tôn nói, như hai vị cảm thấy băn khoăn chờ trở về bản tông, có cơ hội cũng có thể thoáng trông nom một chút gia tộc của nàng người đời sau, nàng quanh năm ở bên ngoài chấp hành nhiệm vụ, có thể bận tâm cơ hội không nhiều.” Văn Đạo Tông mỉm cười nói.

Người máy mỉm cười, là trên mặt chất lỏng kim loại mô phỏng ra một cái cười biểu lộ, cho người ta một loại cứng ngắc lại quỷ dị không hiểu cảm giác.

“Như vậy, vậy liền cung kính không bằng tuân mệnh.” Vu Hoành cũng không chối từ nữa, rất hiển nhiên Thiên Dong chính là tại sớm lôi kéo đầu tư.

Thừa dịp bọn hắn còn không có trở về bản tông.

Mà lại, hắn sảng khoái như vậy nhận lấy, còn có một cái nguyên nhân trọng yếu hơn.

Nhìn hắn nhận, Toàn Hạc cũng không còn lên tiếng.

“Vậy là tốt rồi, tại hạ liền cáo từ trước. Hai vị bảo trọng.” Văn Đạo Tông gật gật đầu, thân thể nhảy lên, sau lưng mở ra cái nắp, bắn ra một cái hỏa tiễn phun ra thôi động khí.

Xùy một chút, hắn đột ngột từ mặt đất mọc lên, bay về phía bầu trời đêm, rất nhanh liền biến mất không thấy.

“Ngươi thấy thế nào?” Vu Hoành thu hồi nhìn lên trời ánh mắt, truyền âm hỏi.

“Cùng ngươi nghĩ một dạng.” Toàn Hạc bất động thanh sắc.

“Cái này Thiên Dong sự tỷ, đột nhiên đến, ngay cả chúng ta loại này biên giới cứ điểm đều không buông tha, còn muốn phái nhóm thứ hai sứ giả đến đây hỗ trợ áp chế, làm sao nghe đều không bình thường. Nói cho cùng, nói không chừng căn bản là không có cái gì nhóm người thứ hai, đem chúng ta những người này di chuyển đi, trở về bản tông, chỉ sợ mới là bọn hắn muốn làm.”

“… Có lẽ vậy.” Vu Hoành thở hắt ra, “Cái này Vẫn Thạch Tiên Nhưỡng, đừng vội dùng chờ ta nghiên cứu một chút.”

Hắn vứt xuống một câu, tiến lên một bước bước ra, xùy một tiếng, liền biến mất ở nguyên địa.

Chỉ để lại Toàn Hạc nắm vuốt trong tay ngọc phù như có điều suy nghĩ.

Hắc Hắc Linh bên trong.

Vu Hoành cầm trong tay ngọc phù, vận đủ Thanh Vi Tâm Quyết công lực, ý đồ phân biệt nó là thật là giả.

Nhưng vô luận hắn làm sao quan sát, làm sao xem xét chi tiết, thứ này đều là chân chính tồn tại.

Thế là, Vu Hoành lại đổi cái biện pháp.

Hắn hắc ấn có thể.

‘Chờ một chút, hắc ấn còn tại cường hóa đai phòng ngự. Không dùng đến.’ Vu Hoành lông mày nhíu chặt, bị chiếm dụng hắc ấn, hắn hiện tại đối với cái này Thiên Dong cho thuốc bổ cũng không cách nào lập tức phân biệt thật giả.

Khoảng cách đai phòng ngự cường hóa kết thúc, còn có hơn nửa tháng thời gian, mà Thiên Dong hi vọng di chuyển quyết

định thời gian, là nửa năm sau.

Đến lúc đó hắn hoàn toàn có thể đợi cường hóa về sau, lấy hắc ấn lần nữa khảo thí Thiên Dong thật giả.

'Hủ Bại tiền bối cũng không biết đi đâu, thời khắc mấu chốt không xuất hiện…'

Nghĩ tới đây, Vu Hoành nhìn một chút bên ngoài, ngoại giới bóng đêm mông lung, không có sương mù.

Hiển nhiên trước đó sư tôn Ngọc Tuyết Tử tu tu bổ bổ, đã lại lần nữa gia cố toàn bộ quáng tinh trận pháp, đem trước lỗ thủng toàn bộ đền bù tốt.

Lúc này quáng tinh, đúng lúc gặp mỗi người bọn họ thanh trừ qua, chính là Vu Hoành đến về sau an toàn nhất thời gian.

Lúc này, Vu Hoành dự định lại đi tìm xem thật Vạn Tuyết cung lối vào chỗ.

Hắn bây giờ Kim Đan viên mãn, lúc nào cũng có thể đột phá Nguyên Anh, tăng thêm người mang một đống đặc chất, một thân thực lực so với vừa tới quáng tinh mạnh không biết bao nhiêu. Với bên ngoài những quái vật kia kiếm tu, cũng không có như vậy kiêng kị.

Vu Hoành đẩy cửa đi ra ngoài, ngửa đầu mắt nhìn bầu trời đêm, Thiên Dong thế giới phi thuyền lúc này chính phóng thích ra nhàn nhạt bạch quang, ở trên không chiếu sáng chung quanh địa vực.

Hắn tâm niệm khẽ động, thân hình trong nháy mắt lấp lóe, xuất hiện ở thông hướng Vạn Tuyết cung trong đường hầm mỏ.

Đường hầm mỏ này, hắn đã tìm rất nhiều lần, nhưng từ đầu đến cuối không thể phát hiện cửa vào

Nhưng buổi tối hôm nay, một loại không hiểu tâm huyết dâng lên, để hắn không tự chủ được đi ra phòng an toàn, lại lần nữa lại tới đây.

Hắc ám thâm thúy trong đường hầm mỏ, bốn phía có chiếu sáng trắng đèn chiếu sáng cả đường hầm.

Một chút hướng phía trước nhìn lại, thâm thúy đường hầm mỏ một mực thông hướng mấy ngàn thước bên ngoài cửa đường rẽ, trống rỗng, không có chút nào tiếng người.

Vu Hoành không còn thuấn di, mà là từng bước một nhanh chóng lần theo đường hầm mỏ hướng phía trước di động.

Đồng thời ánh mắt không ngừng liếc nhìn hai bên mặt tường, tìm kiếm khả năng xuất hiện chân thực Vạn Tuyết cung cửa vào.

Đột nhiên.

Vu Hoành thấy hoa mắt.

Phảng phất có thứ gì vọt tới.

Hắn bỗng nhiên dừng bước lại, ngắm nhìn bốn phía. Nhưng từng cường hóa nhiều lần cường đại hai mắt, đỉnh tiêm Tiên Tướng chi nhãn, thế mà cũng không có phát hiện vấn đề gì.

‘Đến ta cảnh giới này, không có khả năng xuất hiện hoa mắt, hoặc là, là ta ý thức xuất hiện ảo giác, hoặc là, là thật có đồ vật gì chợt lóe lên…’

Vu Hoành trong lòng có chút nhấc lên kéo căng, hít sâu một hơi, chậm rãi vận khởi đột phá tầng thứ hai Thanh Vi Tâm Quyết.

Lập tức một cỗ khí tức thanh lương lưu chuyển toàn thân, rất nhanh hội tụ đến hai mắt chỗ.

Đồng thời trong đầu của hắn đặc chất Huyễn Thần, cũng bắt đầu nổi lên nhàn nhạt huỳnh quang.

Lần này, kháng huyễn cường độ cất cao đến lớn nhất.

Lập tức, Vu Hoành trước mắt lại lần nữa hoa một cái, lần này, hắn chính xác bắt lấy chợt lóe lên đồ vật.

Là cửa hang! !

Cái kia thông hướng chân thực Vạn Tuyết cung cửa hang! !

Cửa hang kia chính quỷ dị phi tốc ở phía bên phải trên mặt tường di động, tốc độ cực nhanh.

Vu Hoành không chút nghĩ ngợi, lúc này đuổi theo.

“Chờ một chút!” Đột nhiên một cái có chút quen tai thanh âm, từ phía sau truyền vào Vu Hoành não hải.

Hắn có chút dừng lại, cấp tốc quay người, nhìn về phía sau lưng.

Chương 560: Thật giả (2)

Chương 560: Thật giả (2)

Âm u trong đường hầm, một cái vóc người nở nang, người mặc áo xanh nữ đạo nhân, chẳng biết lúc nào, xuất hiện ở giữa đường

Chính là Thiên Dong.

"Vừa mới đang tắm trước, vừa vặn phát hiện sư đệ đang tìm kiếm thứ gì, liền đi ra nhìn xem, không nghĩ tới, là cái kia." Thiên Dong ánh mắt bình tĩnh, nhìn xem Vu Hoành.

"Thiên Dong sư tỷ, có gì muốn làm?" Vu Hoành nhíu mày, đề cao cảnh giác.

Loại thời giờ này, loại vị trí này, đối phương còn tựa hồ biết hắn đang tìm cái gì… Cái này không cho phép hắn cảnh giác.

"Nơi này không phải chỗ để nói chuyện, có dám đi theo ta?" Thiên Dong vẫn ngắm nhìn chung quanh, nói khẽ.

Sau đó, nàng tay phải vung lên, bên người mở ra một đạo màu trắng tinh hình bầu d·ụ·c truyền tống quang môn.

Nàng thong dong đi vào.

Vu Hoành chần chừ một lúc, xoay người rời đi.

Hắn mới không có ngu như vậy, cũng không biết đối phương truyền tống đi đâu, liền đần độn theo sau.

Đi chưa được mấy bước, Thiên Dong thân ảnh liền lại xuất hiện tại hắn phía trước.

Đối phương khuôn mặt nhìn rất bất đắc dĩ.

"Tốt a, nếu không muốn, như vậy chúng ta ở chỗ này tâm sự."

Nàng lập tức tay phải vung lên, một tầng vô hình màng mỏng lập tức đem hai người chung quanh bao vây lại, ngăn cách ngoại giới.

“Chính Nhu, ngươi cũng đã biết, sư phụ của ngươi bọn hắn, đều là Hỗn Độn Thể?” Ngăn cách ngoại giới về sau, Thiên Dong câu nói đầu tiên, liền để Vu Hoành toàn thân run lên.

“Ta…” Hắn há hốc mồm, muốn nói cái gì, nhưng lại không biết yêu nói như thế nào lên.

“Vì sao nơi này sẽ bị bản tông từ bỏ, vì sao gần nhất đột nhiên chúng ta lại chạy đến, lại đối nơi này có chú ý. Ngươi có thể đoán xem đến cùng là vì cái gì.” Thiên Dong thở dài.

“… Là bởi vì, Chu Thiên Quả?” Vu Hoành trong nháy mắt kịp phản ứng.

“Không tệ.” Thiên Dong gật đầu, “Nơi này không hiểu xuất hiện một viên Chu Thiên Quả, hơn nữa còn là công hiệu so trước đó xuất hiện càng mạnh loại hình, nguyên bản bản tông là không có ý định hiện thân, mà là tiếp tục ẩn tàng, nhưng bảo vật như vậy, nếu là bỏ qua, về sau có lẽ đều sẽ không còn có… Cho nên, cân nhắc phía dưới, tông môn mới phái ra ta đến đây điều tra một hai.”

“Vậy ngài trước đó nói, muốn dẫn chúng ta cùng một chỗ trở về bản tông, đều là…” Vu Hoành trầm mặc dưới, hỏi.

“Là thật, nhưng Hỗn Độn Thể có Hỗn Độn Thể an trí chỗ. Ngươi lại khác.” Thiên Dong tiếp tục nói, “Vạn Tuyết cung sớm đã không có kéo dài, Ngọc Tuyết Tử sư quyền trấn áp phong ấn đại trận, tự thân cũng đang từ từ đi hướng tự hủy. Nơi này kỳ thật rất sớm đã không có bất kỳ giá trị gì. Liền ngay cả tinh tai cũng đối nơi này không chút nào để ý. Thẳng đến gần nhất…”

“Chu Thiên Quả xuất hiện, cải biến nơi này đại thế. Ta chuyến này, lúc đầu chỉ là vì điều tra việc này, lại không nghĩ rằng gặp ngươi.” Thiên Dong ngữ khí ôn hòa xuống tới.

“Chính Nhu, đại tịch diệt gần, tạ Thanh Hà sơn sắp tái hiện tại thế, ngươi bực này đỉnh tiêm mầm tiên, lưu tại Vạn Tuyết

cung bực này xuống dốc chi địa, cũng vô địch đồ, sư tôn ta biết được tình huống về sau, như xác minh ngươi hết thảy tình huống là thật, hắn nguyện ý tự mình thu ngươi vào môn hạ. Ngươi… Có bằng lòng hay không?"

"Phong Tuyết Tử sư bá đến cùng là chuyện gì xảy ra?" Vu Hoành không có trả lời, mà là ngược lại hỏi mặt khác.

"Phong Tuyết Tử cùng Phù Bạch Kim Tiên sớm tại trước đây thật lâu liền bị ăn mòn, bị phong ấn ở đây, bọn hắn cố chấp cho là Thanh Hà sơn trừ bọn hắn, những người còn lại tất cả đều tịch diệt. Thế là đem bất luận cái gì tiếp cận bọn hắn bản tông tu sĩ đều nhìn thành là tinh tai quái vật. Tiến tới xuất thủ đả thương người. Chỉ có Vạn Tuyết cung nhất mạch người, mới sẽ không lọt vào thương tổn của bọn họ. Cho nên đây cũng là bản tông từ bỏ nơi này nguyên nhân một trong." Thiên Dong giải thích.

"Vậy bây giờ đâu? Vì Chu Thiên Quả, các ngươi liền nguyện ý một lần nữa tiếp xúc Vạn Tuyết cung rồi?" Vu Hoành hỏi.

"Đương nhiên, tinh tai bây giờ bởi vì Chu Thiên Quả tại quy mô tiến công Phong Tuyết Tử sư bá nơi phong ấn. Nhưng chẳng biết tại sao, rõ ràng bị tâm tai ăn mòn Phong Tuyết Tử sư bá, thế mà cũng đang liều mạng chống cự tiến công, bảo hộ Chu Thiên Quả. Ta tới, là dự định điều tra rõ ràng tình huống cụ thể, kết quả tốt nhất là lấy đi Chu Thiên Quả, mang toàn bộ Vạn Tuyết cung cùng một chỗ di chuyển trở về bản tông."

"Cái kia… Phong Tuyết Tử sư bá bọn hắn, cũng cùng đi?" Vu Hoành hỏi.

"Làm sao có thể…" Thiên Dong lắc đầu, "Nơi này là bọn hắn nơi phong ấn, vô luận như thế nào, bọn hắn đều không thể rời đi mảnh tinh hệ này. Đây là Thiên Tôn thủ bút, không người nào có thể vi phạm."

"Ta… Cân nhắc." Vu Hoành thấp giọng nói.

"Suy nghĩ thật kỹ đi. Tinh tai tịch diệt thế không thể đỡ, lưu tại nơi này, Phong Tuyết Tử bọn hắn sớm muộn cũng sẽ bị triệt để bao phủ biến thành tinh tai quái vật bên trong một thành viên. Ngươi tiếp tục lưu lại, không nhìn thấy hi vọng…" Thiên Dong thở dài.

Hắn không nói thêm lời, thân thể sáng lên lục quang, một giây sau liền biến mất ở nguyên địa.

“Đúng rồi, chân thực phong ấn Vạn Tuyết cung tuyệt đối đừng đi, hiện ra tại đó tình hình chiến đấu kịch liệt, ngươi ta tu vi như vậy đi vào, trong nháy mắt liền sẽ bị ăn mòn hủy diệt. Chớ tự tìm đường c·hết.” Thiên Dong một câu dặn dò cuối cùng lại lần nữa vang lên.

“Cảm tạ sư tỷ nhắc nhở.” Vu Hoành hiện tại có chút hiểu được, cái này Thiên Dong phía sau bản tông, rất lớn xác suất cũng là thật.

Bọn hắn một mực dựa vào thủ đoạn đặc thù nào đó, tránh né nguyên tai, thẳng đến Chu Thiên Quả hoành không xuất thế, bọn hắn nhịn không được, muốn cấp tốc xuất thủ cầm tới Chu Thiên Quả. Thế là mới lại lại lần nữa xuất hiện.

Sau đó ngoài ý muốn phát hiện chính mình cùng Toàn Hạc, lại muốn trở về lúc tiện thể đem bọn hắn cũng cùng một chỗ mang lên.

Có thể cứ như vậy, bọn hắn đi, Phong Tuyết Tử cùng Hủ Bại du thương tiền bối, còn tại đau khổ chống cự tinh tai, này bằng với chính là triệt để đem bọn hắn vứt bỏ.

Vu Hoành không tiếp tục đi tìm chân thực Vạn Tuyết cung lối vào, trực tiếp thuấn di, quay trở về Hắc Hắc Linh.

Trầm mặc hồi lâu, hắn bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề.

‘Các loại, nếu Thiên Tôn sớm đã rất sớm trước kia liền biến mất không thấy, như vậy hiện tại Thanh Hà sơn bản tông, chẳng phải là cảnh giới tối cao, cũng chính là Kim Tiên? Phong Tuyết Tử sư bá cùng Hủ Bại tiền bối cũng là Kim Tiên, hai bên đều là Kim Tiên, ta đi chỗ nào kỳ thật kết quả đều không khác mấy. Mặc dù Thiên Dong sư tỷ nói sư bá bọn hắn thụ tâm tai ăn mòn, nhưng bất kể như thế nào, bọn hắn đối với ta không có hại. Huống chi, ai có thể cam đoan, bản tông bên kia liền không có vấn đề gì?’

Vu Hoành trong lòng hay là càng có khuynh hướng quen thuộc hơn Hủ Bại du thương cùng Phong Tuyết Tử, dù sao hai vị này

là thực sự cho hắn rất nhiều chỗ tốt.

Đông đông đông.

Đột nhiên phòng an toàn ngoài cửa sổ, một cái sắc mặt trắng bệch, thân mang đạo bào màu trắng quái vật kiếm tu, chính mang theo nụ cười quỷ dị, không ngừng dùng nắm đấm gõ pha lê.

Vu Hoành nhìn hắn một cái. Thanh Vi Tâm Quyết lặng yên phát động.

Phốc.

Một giây sau, quái vật kiếm tu mang trên mặt dáng tươi cười, giơ hai tay lên, chế trụ chính mình khóe miệng hai bên, dùng sức kéo một phát. Một tiếng đẫm máu giòn vang, kiếm tu toàn bộ đầu đều bị xé ra là hai.

Tiếp lấy toàn thân hắn im ắng vỡ nát, hóa thành hắc vụ, biến mất không thấy gì nữa. Vu Hoành lúc này mới thu tầm mắt lại.

Đây là hắn lần thứ nhất ứng dụng Thanh Vi Tâm Quyết.

Vừa mới chỉ là tâm quyết cơ sở chiêu thức —— Tàn Tâm.

Huyễn Nhân cảnh hết thảy ba tầng cảnh giới, cũng chỉ có ba cái chiêu thức.

Tàn Tâm, Tàn Hồn, Tàn Linh.

Nó trình độ phân biệt đối ứng là trúng ảo ảnh thân thể chi tâm, trúng ảo ảnh hồn phách chi căn, trúng ảo ảnh sinh linh chi nguyên

Loại năng lực này chỉ cần vận công, liền tự động sinh ra hiệu lực. Bất luận cái gì đối với mình có địch ý người, đều sẽ nhận ngang nhau công pháp cảnh giới phản phệ.

Cho nên, Thanh Vi Tâm Quyết môn công pháp này, một khi tu thành, nhưng thật ra là một môn vô cùng nguy hiểm phòng ngự tính công pháp.

Vu Hoành thử nghiệm nhỏ xuống hiệu quả, vừa mới tích tụ tâm tình cũng thư giãn một chút.

‘Thiên Dong thật giả, còn không có xác định, phải đợi hắc ấn cường hóa sau khi kết thúc, làm tiếp phán định. Không có phán định trước, không có khả năng cùng nó rời đi.’ rốt cục, hắn hạ quyết định

Triệt để định ra tâm về sau, Vu Hoành ngồi xếp bằng, lại lần nữa tu luyện Thanh Vi Tâm Quyết đứng lên.

Nơi này sinh cơ không đủ, không có cách nào tu hành Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp, cho nên đồng dạng tại trong phòng an toàn, hắn đều là tu luyện Thanh Vi Tâm Quyết.

Rất nhanh, tại Thiên Dong đến Vạn Tuyết cung làm khách ngày thứ mười sáu sau.

Vu Hoành Đai Phòng Ngự Hạng Nặng, rốt cục chữa trị kết thúc.

Mà hắn Thanh Vi Tâm Quyết, cũng tại ngắn ngủi hai tuần bên trong, thành công đột phá đến tầng thứ ba.

Cũng chính là Huyễn Nhân cảnh cảnh giới tối cao.

Sinh Chi Tỉnh nội bộ.

To lớn cỏ xanh từng cây vờn quanh tại Vu Hoành chung quanh, theo kịch liệt khí lưu lay động không thôi.

Vu Hoành một mình xếp bằng ở đất trống trên bồ đoàn, hai mắt nhắm nghiền, trên thân Kim Đan quang trạch màu vàng nhạt hiển hiện lưu động.

Ầm ầm.

Trên đỉnh đầu hắn không, tầng mây tản ra, lộ ra rộng lớn vô ngần vũ trụ tinh không.

Trong tinh không, từng đạo hồ quang điện màu tím như mạng nhện hội tụ, càng ngày càng nhiều, càng ngày càng mật.

Bạch!

Ngọc Tuyết Tử trong nháy mắt xuất hiện ở chung quanh không trung.

Tiếp theo là Thiên Dong, Bạch Thắng, Hắc Anh. Cùng cuối cùng truyền tống vào tới Toàn Hạc.

Tất cả mọi người kéo ra hơn ngàn mét khoảng cách, phiêu phù ở giữa không trung, nhìn chăm chú lên trận này sắp đến lôi kiếp.

"Đây là… Hóa Anh Kiếp! ? !" Thiên Dong thần sắc chấn động.

Nàng phía trước thế nhưng là nghe nói, Vu Hoành hiện tại mới 40 tuổi không đến, thế mà liền muốn đến Nguyên Anh kỳ.

Tốc độ này đã cùng chính nàng không kém lắm.

"Lúc này mới bao lâu? Thế mà liền bắt đầu Nguyên Anh! ?" Bạch Thắng càng là trợn mắt hốc mồm.

"Mầm tiên là như thế này, năm đó ta cũng là cùng loại, bởi vì càng hậu kỳ cần thời gian tu luyện càng dài. Hóa Thần kỳ trước, cơ bản Tiên Thiên Chi Thể là không có bình cảnh." Thiên Dong giải thích nói.

300 tuổi Đại Thừa, nàng xác thực có tư cách nói như vậy.

Dù sao từ Nguyên Anh đến Đại Thừa, ở giữa còn muốn kinh lịch Hóa Thần kỳ, Phản Hư kỳ, hai cái đại giai đoạn. Vu Hoành đến nàng cái tuổi này, nếu là phía sau tốc độ tăng lên hơi chậm, thật đúng là không nhất định có thể đạt tới nàng tiêu chuẩn này.

"Mấu chốt là, bên ngoài bây giờ tất cả đều là tinh tai, nơi đây toàn bộ tinh hệ tinh cầu đều bị phong tỏa, hắn như thế độ kiếp, khẳng định sẽ dẫn tới tinh tai tập kích. Mọi người chú ý phòng hộ tốt chung quanh!" Ngọc Tuyết Tử trầm giọng nói.

Ù ù âm thanh lúc này càng ngày càng vang. Hồ quang điện màu tím càng tụ càng nhiều.

Vu Hoành trên người kim quang cũng bắt đầu càng ngày càng sáng.

Đám người không ngừng chờ đợi, nhưng quỷ dị chính là, lôi kiếp kia chính là không xuống, chậm chạp bất động.

Lại uy lực thanh thế cũng càng tụ càng lớn.

Lôi điện màu tím đã tạo thành một mảnh nồng đậm vòng xoáy, trung tâm màu tím đã biến thành một chút đen kịt.

“Chờ một chút, uy lực này làm sao càng lúc càng lớn! ? Đây không phải Hóa Anh Kiếp a? Điệu bộ này, căn bản không chỉ Hóa Anh Kiếp cấp độ, tối thiểu là Nguyên Anh trung kỳ thiên kiếp!” Thiên Dong cảm giác không đúng.

“Chính Nhu coi chừng, Hóa Anh Kiếp đệ nhất trọng là Tâm Ma Kiếp tới trước!” Ngọc Tuyết Tử truyền âm nói.

“Tâm Ma Kiếp ảo giác dẫn đạo vô cùng phiền phức, ngàn vạn ổn định tâm thần!”

“Minh bạch!”

Vu Hoành lúc này hết sức chăm chú, tùy thời cảnh giác khả năng xuất hiện nguy hiểm.

Phốc!

Một giây sau.

Trên bầu trời một đạo vô hình trong suốt khí lưu, bay thẳng mà xuống, chính giữa đỉnh đầu hắn.

Khí lưu biến mất không thấy gì nữa.

Vu Hoành chung quanh tầm mắt run lên bần bật, bắt đầu hiển hiện vặn vẹo.

Nhưng ngay lúc đây là, trong đầu của hắn Huyễn Thần đặc chất bỗng nhiên cũng run lên.

Phốc.

Chung quanh tầm mắt vặn vẹo vừa hung ác một trận, một lần nữa xoay về nguyên dạng. Hết thảy phảng phất cái gì cũng chưa từng xảy ra.

“Tâm Ma Kiếp làm sao không có?” Ngọc Tuyết Tử cùng Thiên Dong đều hai mặt nhìn nhau.

Bạch Thắng cùng Hắc Anh người đã trải qua, càng là mặt lộ ngạc nhiên. Lúc trước bọn hắn độ Tâm Ma Kiếp lúc, vậy thì thật là cực kỳ bi thảm, làm cho v·ết t·hương chằng chịt, kém chút bị hố c·hết.

Làm sao hiện tại…

Nhưng không chờ bọn họ một đám, sau một khắc, cỡ thùng nước màu tím lôi trụ ầm vang đập xuống.

Đúng lúc này, ngồi xếp bằng Vu Hoành mở mắt, đưa tay đối với lôi trụ hung hăng một chưởng.

Hắn tựa hồ sớm có đoán trước, sớm xuất chưởng, vừa vặn đối đầu tốc độ cực nhanh lôi trụ rơi xuống oanh! !

Một tiếng vang thật lớn.

Cái kia thô to lôi trụ, tựa như bọt xà phòng đồng dạng, phốc một chút tự động nổ nát vụn.

Không chỉ như vậy, nổ nát vụn lôi trụ mảnh vỡ, còn trái lại phóng lên tận trời, hung hăng bay trở về vòng xoáy bầu trời, đem màu tím vòng xoáy ầm vang đụng nát.

“Lôi kiếp này, hơi yếu a…” Vu Hoành nhíu mày thu tay lại, nghe nói lôi kiếp càng yếu, sau khi đột phá thực lực cũng càng yếu.

Lần này hắn có chút bận tâm chính mình Nguyên Anh có phải hay không sẽ thu ảnh hưởng tới.

Chương 561: Thật giả (3)

Chương 561: Thật giả (3)

Lôi kiếp màu tím chậm rãi tán đi, quáng tinh mây mù lại lần nữa bao trùm khôi phục.

Một đám người không hiểu nhìn xem Vu Hoành, không biết đây rốt cuộc tính qua hay là không có qua.

“Cái này, lôi kiếp mới đập một chút, Hóa Anh Kiếp ta nhớ được ít nhất cũng phải ba lần đi…” Thiên Dong nghi ngờ nói.

“Đúng là, ít nhất ba lần, nhiều nhất chín lần, nhìn Kim Đan phẩm chất mà định ra.” Ngọc Tuyết Tử cũng là không nắm chắc được tình huống.

“Đi qua hỏi một chút nhìn không phải tốt.” Hắc Anh bay thẳng hướng Vu Hoành, chỉ là còn không có tới gần, liền bị một cỗ vô hình lực đẩy cưỡng ép ngăn trở.

Hô!

Vu Hoành toàn thân chung quanh, tựa như phun khí đồng dạng, không ngừng điên cuồng phun ra mảng lớn vô hình lực trường.

Giao thoa phức tạp lực trường, tựa như bông tuyết, có lớn, có nhỏ, càng giống là vô số thật nhỏ xếp gỗ khối, lít nha lít nhít nổ bắn ra tứ tán.

“Xong rồi! ! Nguyên Anh!” Bạch Thắng đột nhiên kinh hô, “Nhìn hắn đỉnh đầu!”

Đám người cấp tốc tập trung đến Vu Hoành đỉnh đầu.

Vừa hay nhìn thấy, một cái toàn thân vàng óng ánh hài nhi, đang từ Vu Hoành đỉnh đầu bò lên đi ra, phảng phất nơi đó có cái động.

Hài nhi này khuôn mặt cùng Vu Hoành có chín thành tương tự, thần thái trang nghiêm, tóc dài xõa vai, mặt chữ quốc, khuôn mặt thành thục.

“Đúng là Nguyên Anh… Sư đệ thật xong rồi!” Bạch Thắng cười ha hả.

“Đa tạ chư vị sư trưởng đồng môn hộ pháp.” Vu Hoành Nguyên Anh hướng phía đám người nghiêm nghị thi lễ.

Hắn hiện tại cảm giác rất kỳ diệu, phảng phất cả người đều từ trong thân thể từ từ bay ra, tùy thời có thể nhất phi trùng thiên.

Thân thể nhẹ nhàng giống như là không nặng chút nào, gió thổi qua, liền có thể theo gió bay đi.

“Cuối cùng đặt chân Nguyên Anh, cấp độ này, chân nguyên đều hóa thành pháp lực, ngươi đem có thể điều động chung quanh mảng lớn thiên địa nguyên khí. Cái này có thể điều động nguyên khí, chủ yếu nhìn ngươi phía trước tu hành thuộc tính gì. Ngươi là Thủy thuộc tính, liền có thể triệu tập trong phạm vi nhất định tất cả Thủy thuộc tính lực lượng, ngươi là Hỏa thuộc tính, cũng là đạo lý đồng dạng.” Ngọc Tuyết Tử giải thích, “Hiện tại, ngươi thử nhìn một chút, ngươi là thuộc tính gì?”

“Vâng.” Vu Hoành Nguyên Anh bay trở về thân thể, nhắm mắt khoanh chân, vài giây sau, rất nhanh, một cỗ đúng quy đúng củ lực lượng vô hình khuếch tán ra tới.

Không khí chung quanh hắn bắt đầu tràn ngập bạch khí, mặt đất bắt đầu quay cuồng phun trào, tựa như sôi trào, từng tia điện quang ở tại trên thân leo lên lan tràn, đỉnh đầu còn có chút điểm màu đỏ hoả tinh, nhảy lên thiêu đốt, cách đó không xa, một chút thấp bé cây cối mầm cỏ bắt đầu cấp tốc trưởng thành

“Cái này, là bình thường nhất thuộc tính Ngũ Hành, không có khuynh hướng.” Ngọc Tuyết Tử lông mày cau lại, đã đoán được kết quả.

“Đúng là thuộc tính Ngũ Hành, bất quá có thể cái tuổi này hóa anh, đã phi thường lợi hại.” Thiên Dong cười nói.

“Xác thực cũng thế, đêm nay mở tiệc chúc mừng, cũng coi là vì Chính Nhu đạp vào một bậc thang ăn mừng một trận.” Ngọc Tuyết Tử nói.

“Ta liền không đụng náo nhiệt này.” Thiên Dong lắc đầu nói.

Lúc này Bạch Thắng Hắc Anh tiến lên, cùng Vu Hoành giao lưu đột phá hóa anh lúc chi tiết trạng thái. Để xác định Vu Hoành Nguyên Anh không có vấn đề.

“Nguyên Anh bắt đầu, chân nguyên trong cơ thể liền sẽ bị chuyển thành pháp lực, ngươi cảm thụ chút tình huống thân thể? Pháp lực tại Nguyên Anh kỳ là đột phá cảnh giới tiêu chí, Nguyên Anh dần dần trưởng thành, thẳng đến thể nội pháp lực dựng d·ụ·c ra một chút thần thức, đây cũng là bước vào Hóa Thần mấu chốt. Mà tại Nguyên Anh giai đoạn trưởng thành, chủ yếu ảnh hưởng, chính là pháp lực.” Bạch Thắng có chút bận tâm giải thích nói.

Vu Hoành nhắm mắt cảm giác xuống, quả thật, chân nguyên trong cơ thể không biết lúc nào, đã hóa thành một chủng loại giống như thanh khí vật chất. Khí này so với trước đó sền sệt nặng nề chân nguyên, phân lượng cực nhẹ, lại cực kỳ dễ dàng điều khiển.

“Xác thực đã chuyển hóa.” Vu Hoành gật đầu.

“Vậy là tốt rồi!” Bạch Thắng Hắc Anh nhẹ nhàng thở ra.

“Lần này tốt, ngay cả tiểu sư đệ thế mà đều Nguyên Anh, cùng chúng ta cùng cái cảnh giới, đoán chừng không được bao lâu, chúng ta liền bị tiểu sư đệ phản siêu.” Hắc Anh buông lỏng về sau, trêu ghẹo nói.

“Không đến mức không đến mức, Nguyên Anh cảnh giới bác đại tinh thâm, ta cũng chỉ là phía trước chiếm chút vốn chất tiện nghi, đến phía sau, tốc độ sẽ nhanh chóng chậm lại, đến lúc đó còn nhiều hơn thường xuyên mời giáo sư huynh sư tỷ yếu điểm.” Vu Hoành vội vàng nói.

Một bên chậm rãi bay gần Toàn Hạc, nghe lời này, luôn cảm giác ít nhiều có chút quen tai.

Đêm đó.

Vạn Tuyết cung nội cử đi náo nhiệt tiệc tối, vì chúc mừng Vu Hoành đột phá Nguyên Anh, Ngọc Tuyết Tử xuất thủ đưa một bình Sương Vân Đan, đan này cực kỳ trân quý, phục dụng xong một bình, có thể cưỡng ép tăng lên Nguyên Anh đột phá Hóa Thần một thành tỷ lệ.

Dựa theo Ngọc Tuyết Tử thuyết pháp, đó chính là bọn họ sư huynh đệ đều có, chỉ là Bạch Thăng Hắc Anh bất tranh khí, phục dụng cũng không cách nào đột phá. Đón lấy bên trong Hóa Thần liền đều xem hắn cùng Toàn Hạc.

Một phen làm ầm ĩ về sau, Vu Hoành cuối cùng là an tĩnh lại.

Hắn không có trở về Hắc Hắc Linh, mà là trực tiếp tiến nhập quáng tinh chung quanh bầu trời cao.

Trong tinh không u ám, quáng tinh phiêu phù ở Vu Hoành dưới chân, chỉnh thể bày biện ra nhu hòa màu vàng nhạt.

Vu Hoành khoanh chân bất động, tâm niệm điều động một tia thể nội pháp lực.

‘Cái này dùng như thế nào?’ hắn suy tư dưới, dựa theo chính mình bây giờ thường dùng nhất Hổ Hình Quyền, tay phải bóp trảo, hướng phía trước vung lên.

Hô!

Pháp lực lưu chuyển tay phải hắn, cũng đi theo hướng phía trước vung lên mà ra, biến mất ở giữa không trung.

Tiếp theo một cái chớp mắt.

Xùy! !

Một đạo dài đến vài trăm mét khoa trương quang nhận màu trắng, từ tay phải phía trước phát xạ mà ra.

Cái này quang nhận trong nháy mắt đem phía trước mấy trăm cây số không gian một phân thành hai, sau đó mới chậm rãi tiêu tán.

‘Đây chính là pháp lực a? ? Chậc chậc… Uy lực này, tùy tiện loạn vung đều có thể có như thế cường hãn hiệu quả.’

Vu Hoành trong lòng động dung.

Đây vẫn chỉ là cơ bản uy lực, tiếp đó, dựa theo sư huynh bọn hắn lời nói, ta cần cẩn thận xác định ta đằng sau pháp lực phát triển phương hướng, gia tăng ta tu luyện pháp quyết, bây giờ ta tu luyện có thể đề thăng làm Nguyên Anh cấp công pháp, cũng chỉ có Loạn Thần Thiên Mục cùng Thanh Vi Tâm Quyết.

Vu Hoành trong lòng tính toán.

Loạn Thần Thiên Mục có thể lý giải, Thiên Nguyện giáo trưởng lão sở tu công pháp, hạn mức cao nhất tương đối cao rất bình thường, Thanh Vi Tâm Quyết cũng giống vậy. Mấu chốt là như thế nào gia tăng.

Hắn đưa tay tại trong túi trữ vật vừa sờ, lập tức trong tay thêm ra một bản có chút cổ xưa màu xanh sẫm sách.

Sổ trang bìa viết: Pháp lực bản nguyên.

Cầm sách, Vu Hoành thuấn di trở về phòng an toàn, bắt đầu cẩn thận nghiên cứu trong đó nội dung.

Quyển sách này dựa theo Bạch Thắng lời nói, bên trong mỗi một trang đều ẩn chứa đại lượng tin tức yếu điểm, trong đó Nguyên Anh đột phá, chủ yếu ở chỗ đối pháp lực thay đổi nhỏ điều khiển cùng chất biến.

Nguyên Anh ba tầng, phân biệt đối ứng đối pháp lực ba loại giai đoạn: Nhập vi, dung hợp, nổi loạn.

Đồng thời, thao tác pháp lực cảnh giới cũng sẽ đồng bộ mang đến pháp lực chất biến tăng lên. Hai cái này hỗ trợ lẫn nhau.

Nắm giữ nhập vi, liền có thể tiến vào Nguyên Anh trung kỳ, dung hợp liền có thể bước vào hậu kỳ, nắm giữ nổi loạn, liền có thể kích phát ra một tia thần thức, thành tựu Hóa Thần…

Vu Hoành tại trong phòng an toàn cấp tốc đọc hiểu một lần sách, tổng kết ra hạch tâm yếu điểm.

‘Tiếp xuống liền nhìn Tiên Thiên Chi Thể có bao nhiêu ra sức.’ cảm nhận được pháp lực cường đại, hắn bây giờ lại nhìn trong phòng an toàn trận pháp, liền cảm giác khắp nơi là vấn đề, khắp nơi là lỗ thủng.

Tức, Vu Hoành lại bắt đầu một lần nữa chỉnh lý trong phòng các loại trận pháp. Dùng pháp lực đem nó toàn diện thăng cấp.

Ngay tại Vu Hoành thích ứng Nguyên Anh pháp lực, bắt đầu học tập thay đổi nhỏ điều khiển lúc, Toàn Hạc tự hồ bị kích thích, ở trong Sinh Chi Tỉnh tu hành thật lâu, cơ hồ đến thân thể cực hạn, kinh mạch toàn thân ẩn ẩn làm đau, mới đứng dậy đình chỉ.

Đi ra Sinh Chi Tỉnh lúc, bên ngoài đã là trời tối.

Trong rừng rậm, Toàn Hạc ngửa đầu mắt nhìn Thiên Dong sư tỷ phi thuyền, thở dài, nàng hiện tại cuối cùng cảm nhận được đã từng những cái kia nhìn lên người của mình, trong lòng phức tạp.

‘Đừng nản chí, tu hành thế nhưng là chạy cự li dài, hiện tại vẫn chưa tới ta phát lực thời điểm, nhất định phải nhịn ở tâm tính.’ trong nội tâm nàng bản thân an ủi.

Nắn pháp quyết, nàng đang muốn trở về Hạc Linh ốc.

Oanh! !

Trong lúc đó, nơi xa Vạn Tuyết cung trên không, tiếp tục trong đối kháng hắc triều, bỗng nhiên một chút tăng vọt, hung hăng đè xuống trùng thiên Kim Quang trận pháp.

Đồng thời trong hắc triều phân ra từng đạo tráng kiện hắc khí, phân tán bay vào quáng tinh các nơi.

Mấy phương hướng kia, thình lình đều là Vạn Tuyết cung đám người vị trí.

Trong đó một đạo hắc khí tinh chuẩn phóng tới Toàn Hạc.

Toàn Hạc con ngươi thít chặt, không kịp nghĩ nhiều, cực tốc nắn pháp quyết, ý đồ rời đi.

Nhưng không gian xung quanh đột nhiên ngưng tụ, triệt để đem nó khóa lại.

Rống!

Một tiếng không giống tiếng người gầm thét, từ đỉnh đầu truyền đến.

Nàng phản xạ có điều kiện, bỗng nhiên đi phía trái lóe lên.

Phốc!

Một đạo hắc ảnh từ nàng bên người cắt chém mà qua, đem hậu phương mặt đất cắt ra một đạo dài hai mét vết nứt màu đen.

Vết nứt thấy không rõ bao sâu, đen kịt một màu, hiển nhiên lực lượng cực kỳ khủng bố.

"Thứ gì! ?" Toàn Hạc cũng coi là thân kinh bách chiến, phòng ngự pháp quyết cấp tốc vận khởi, bên hông một khối hình tam giác pháp bảo sáng lên lam quang, cấp tốc bay ra, phóng đại, ngăn tại trước người nó.

Sau một khắc.

Coong! !

To lớn tiếng va đập nổ tung, tam giác pháp bảo b·ị đ·ánh đến nghiêng lệch bay ra, một đạo hắc ảnh thừa cơ bay thẳng Toàn Hạc mặt.

Tốc độ kia nhanh chóng, hoàn toàn không cách nào phản ứng.

Đó là so cái gọi là mười mấy lần vận tốc âm thanh, nhanh hơn rất nhiều rất nhiều không biết phương diện.

Hiển nhiên kẻ tập kích tu vi đã vượt xa khỏi Toàn Hạc có thể lý giải phương diện.

Ngay tại nàng cái trán sắp bị bóng đen đụng vào lúc.

Một cái như bạch ngọc nở nang bàn tay, từ mặt bên bỗng nhiên duỗi ra, bắt lấy bóng đen.

Phốc!

Bóng đen điên cuồng nơi tay trong lòng bàn tay giãy dụa, ý đồ tránh thoát, nhưng không làm nên chuyện gì. Bị bàn tay nhẹ nhàng bóp.

Phốc một chút, bóng đen nổ nát vụn, hóa thành vô số hắc vụ tiêu tán.

Toàn Hạc lúc này mới chưa tỉnh hồn, nhìn về phía bàn tay chủ nhân, cái kia thình lình chính là mới đến quáng tinh không lâu Thiên Dong sư tỷ.

“Đất này nguy hiểm, ngươi lui xuống trước đi, ta đến xử lý.” Thiên Dong sắc mặt nghiêm túc, vẫn ngắm nhìn chung quanh.

“Đúng!” Toàn Hạc biết mình lưu lại cũng là liên lụy, lúc này không nói hai lời, bứt ra nhanh chóng thối lui.

Nàng không có trở về Hạc Linh ốc, mà là hướng phía Vạn Tuyết cung phương hướng tiến đến.

Loại thời điểm này, sư phụ bên người mới là an toàn nhất chi địa.

Đợi đến Toàn Hạc sau khi rời đi, Thiên Dong mới khuôn mặt nghiêm túc, hai tay trước người như hoa sen giống như chậm rãi nở rộ ấn quyết.

Trong chốc lát, một đoàn lục quang từ trong tay nó nổ bắn ra mà ra, đánh trúng trong hắc ám một bóng người màu đen.

Bóng người nổ nát vụn, nhưng tiếp lấy lại có càng nhiều bóng người màu đen cấp tốc hiển hiện.

“Muốn c·hết!” Thiên Dong khuôn mặt lạnh lẽo, trở tay rút ra trên lưng màu xanh lá loan đao.

*

“Thật nhanh! !” Hắc Hắc Linh trong phòng an toàn, Vu Hoành sắc mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm bên ngoài ngay tại điên cuồng v·a c·hạm cửa sổ pha lê bóng người màu đen.

Trên người đối phương mặc rách rưới áo đen, toàn thân làn da huyết nhục hư thối đã lâu, ngũ quan đều không thể phân biệt, đỉnh lấy một đầu trắng bệch tóc dài, miễn cưỡng nhìn ra được đã từng là cùng loại Tiên Đạo văn minh tu sĩ.

Nhưng lúc này những tu sĩ này, sớm đã đã mất đi toàn bộ nhận biết lý trí, sẽ chỉ phát ra như dã thú gào thét.

Sau đó không ngừng lần lượt hướng phía cửa sổ pha lê v·a c·hạm.

Tốc độ của bọn hắn cực nhanh, lóe lên, v·a c·hạm, lui lại, lại lóe lên.

Như vậy lập lại.

Tốc độ kia nhanh đến Vu Hoành đều chỉ có thể miễn cưỡng thấy rõ trình độ.

Hắn sắc mặt ngưng trọng, cấp tốc từ phòng ở chỗ sâu gian tạp vật bên trong, lật ra một máy siêu cao tốc camera.

Khiêng camera, trở lại một tầng đại sảnh, mở ra thu hình lại.

Chương 562: Thật giả (4)

Chương 562: Thật giả (4)

Rất nhanh, những này hư thối bóng người tốc độ tại camera dưới góc phải bị khảo thí đi ra.

Bốn mươi lần đến gấp 50 lần vận tốc âm thanh ở giữa!

“Hơn nữa còn không có bức tường âm thanh… Vật lý học logic hoàn toàn mất hiệu lực a…” Vu Hoành buông xuống camera, sắc mặt ngưng trọng.

Mặc dù sớm đã có qua đoán trước, gặp được loại này siêu tốc đối thủ. Nhưng thật đối phương xuất hiện tại trước mắt mình lúc, hắn mới cảm giác được áp lực thật lớn đập vào mặt.

“Khó trách sư huynh tốc độ bọn họ nhanh như vậy, tình cảm tốc độ không nhanh sớm đ·ã c·hết ở những này siêu cao tốc quái vật trong tay.”

Vu Hoành hiện tại tính hiểu, vì sao sư huynh sư tỷ đều đi kiếm tu đường đi.

Loại kia đường đi mới có thể đối phó được những này siêu cao tốc quái vật.

‘Bất quá, ta hiện tại cũng là tu sĩ Nguyên Anh, cho nên…’

Vu Hoành kiểm tra xuống phòng an toàn tình huống, phát hiện mặc dù bị không ngừng đụng chạm lấy, nhưng phòng an toàn một chút phản ứng cũng không, lù lù bất động, không tổn thương chút nào.

Thả lỏng trong lòng về sau, hắn tâm niệm khẽ động, vận đủ pháp lực, chuyển hóa làm Thanh Vi Tâm Quyết mê thiên pháp lực.

Sau đó dựa theo Huyễn Nhân cảnh cách vận dụng, bao trùm toàn thân.

Tàn Tâm.

Vu Hoành trước người trống rỗng hiển hiện một viên màu đỏ tươi phức tạp ký hiệu, cái kia tựa hồ là một khoả trái tim hình dạng, lại như là một cái cùng loại chữ Tâm chữ tượng hình.

Tốc độ của đối phương ta khẳng định theo không kịp, ta hiện tại nhanh nhất cũng liền mấy lần vận tốc âm thanh, giống này tăng tốc công pháp ta cũng không có tu hành qua, cho nên… Chỉ có thể dựa vào những phương thức khác đối kháng.

Vu Hoành triển khai Tàn Tâm về sau, chậm rãi đi đến cửa sổ trước mặt.

Bành bành bành! !

Liên tiếp không ngừng to lớn tiếng va đập, ở trước mặt hắn không ngừng truyền đến.

Đồng dạng, đại biểu Tàn Tâm ký hiệu, cũng bắt đầu không ngừng sáng lên hồng quang, phát huy tác dụng.

Đây là hắn lần thứ nhất vận dụng Nguyên Anh pháp lực, thôi vận Thanh Vi Tâm Quyết.

Rất nhanh, hiệu quả đi ra.

Bên ngoài hết thảy năm đạo người hư thối ảnh, bỗng nhiên một chút dừng lại, không còn tiếp tục v·a c·hạm.

Toàn thân bọn họ run rẩy, phân tán đứng trên mặt đất, khuôn mặt hư thối bên trên tựa hồ bày biện ra cùng loại vẻ mặt thống khổ.

Cùng lúc, Vu Hoành thể nội pháp lực cũng bắt đầu xuất hiện rõ ràng trôi qua.

‘Là tại đối kháng?’ hắn trong nháy mắt kịp phản ứng, đây là mê thiên pháp lực có hiệu quả, Tàn Tâm tại ảnh hưởng những quái vật này thể nội cơ bản tạo thành đơn nguyên.

Lúc này, hắn tăng lớn pháp lực chuyển hóa, đại lượng pháp lực cấp tốc bị chuyển thành mê thiên pháp lực.

Rất nhanh, tại mê thiên pháp lực tiêu hao hơn phân nửa lúc.

Phía ngoài năm đạo bóng người rốt cục triệt để tĩnh lại.

Bành! !

Tất cả bóng người cùng một thời gian, toàn bộ tự hành nổ tung, hóa thành mảng lớn hắc vụ, biến mất không thấy gì nữa.

Hô!

Vu Hoành thở ra thật dài khẩu khí.

Cấp tốc ngẩng đầu nhìn về phía Vạn Tuyết cung phương hướng, nơi đó hắc triều cùng kim quang lúc này lại khôi phục bình thường cân bằng. Hiển nhiên vừa mới chỉ là một lần hắc triều tập kích bộc phát.

“Ngay cả ta đều ứng phó đến phiền toái như vậy, Toàn Hạc bên kia.”

Lúc này, hắn mở cửa đi ra, tâm niệm vừa động, đóng cửa trong nháy mắt, thân hình đã biến mất tại nguyên chỗ.

Mới đến Vạn Tuyết cung trước cửa, Vu Hoành liền cảm nhận được một cỗ to lớn cảm giác đè nén, tỏ khắp tại bốn phía.

Trong không khí nơi này, nổi lơ lửng một loại màu tím nhạt hạt tròn vật.

Những này không biết là cái gì hạt tròn vật, phảng phất vật sống đồng dạng, ước chừng to bằng móng tay, sẽ còn không ngừng nhúc nhích chớp lóe.

Còn tốt tất cả hạt tròn vật đều bị Tàn Tâm ngăn tại ngoài thân. Chỉ cần tới gần thân thể mười mấy centimet chỗ, những hạt tròn này vật liền sẽ tự động tán loạn, biến mất.

Thanh Vi Tâm Quyết uy lực, tại Nguyên Anh kỳ pháp lực gia trì dưới, bắt đầu sơ hiển uy năng.

Lúc này, Vu Hoành một đường xông vào Vạn Tuyết cung, bay thẳng năng lượng bộc phát mạnh nhất khu vực.

Nhưng còn không có đến, khu vực này liền bỗng nhiên nổ tung một đạo chói mắt ngân quang, ngân quang xuyên thấu hết thảy mặt tường, cột đá, thẳng đến đến Vu Hoành trước mặt, mới bị Tàn Tâm ngăn trở, từ hai bên phân lưu lướt qua.

Tiếp theo một cái chớp mắt, Vu Hoành cảm nhận được một cỗ bén nhọn tựa như như lưỡi đao vô hình đồ vật, từ trên người chính mình khẽ quét mà qua, sau đó vượt qua chính mình, khuếch tán đến hậu phương nơi xa.

"Đây là! ! ?"

Thần sắc hắn động dung, cấp tốc hướng phía khu vực này bắn vọt đi qua.

Hơn mười phút sau.

Hết thảy hết thảy đều kết thúc.

Ngưng sương trong điện, Ngọc Tuyết Tử bưng chén rượu, nụ cười trên mặt làm sao cũng ức chế không nổi.

"Lần này coi là thật mạo hiểm, ta bị cái kia vô ý thức quái vật ngăn chặn, Bạch Thắng Hắc Anh đều bị tập kích, kém chút xảy ra chuyện, còn tốt có Thiên Dong ngươi mấu chốt xuất thủ, còn tặng cho Vẫn Thạch Tiên Nhưỡng cho Bạch Thắng, giúp đỡ nhất cử đột phá Hóa Thần. Phần nhân tình này, ta Vạn Tuyết cung nhớ kỹ! !" Hắn hướng phía Thiên Dong mời một ly.

"Sư thúc chỗ đó, nguy nan trước mắt, Bạch Thắng sư đệ lâm nguy tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc, cấp độ kia huyễn cảnh ảnh hưởng dưới, chúng ta cũng vô pháp nhúng tay, liền xem như Vẫn Thạch Tiên Nhưỡng cũng chỉ là trợ giúp nó ở hậu phương đẩy một cái lực. Chân chính tạo tác dụng hay là sư đệ chính mình tích lũy hùng hậu." Thiên Dong khiêm tốn nói.

Vu Hoành cùng Toàn Hạc ở phía dưới nghe, cuối cùng là chỉnh lý rõ ràng phát sinh sự tình.

‘Bạch Thắng sư huynh phục dụng Vẫn Thạch Tiên Nhưỡng, trực tiếp đột phá Hóa Thần kỳ, cuối cùng là mượn nhờ cái này tu luyện thánh dược, đột phá bình cảnh, trước đó chúng ta cảm nhận được đạo kia băng lãnh ý thức, chính là sư huynh lấy kiếm ngưng tụ thần thức. Mà Thiên Dong sư tỷ cũng tại vừa mới trong tập kích đ·ánh c·hết đại lượng xâm lấn tiến đến vô ý thức hắc tai quái vật.’ Toàn Hạc truyền âm nói.

‘Thiên Dong sư tỷ cho chúng ta Vẫn Thạch Tiên Nhưỡng, ngươi ăn a?’ Vu Hoành hỏi.

“Không có.”

‘Ta cũng không có.’ Vu Hoành gật đầu. Lời kế tiếp không cần nhiều lời, hai người đều lòng có ăn ý.

Nhìn xem trên chỗ ngồi chậm rãi mà nói Thiên Dong, Vu Hoành nheo lại mắt, cúi đầu rót rượu.

Vẫn Thạch Tiên Nhưỡng.

Nhanh, hắc ấn cường hóa chữa trị, lập tức còn có mấy ngày liền kết thúc, đến lúc đó liền có thể biết, thứ này là thật là giả, cái này Thiên Dong sư tỷ, đến cùng phải hay không…

Trong nội tâm tính toán thời gian, Vu Hoành mặt ngoài bất động thần sắc, thỉnh thoảng đáp trả sư phụ bọn hắn quan tâm chính mình vấn đề.

Thanh Vi Tâm Quyết tác dụng hắn cũng không có giấu diếm, nói thẳng ra, dẫn tới đám người có chút kinh ngạc. Dù sao liền ngay cả Ngọc Tuyết Tử cũng không có tu hành qua môn công pháp này. Cụ thể hiệu quả đây là lần đầu nhìn.

Một phen tụ hội về sau, máy móc tôi tớ bắt đầu thu thập tàn cuộc, đám người cũng riêng phần mình trở về chỗ ở dựa theo thương nghị, bắt đầu tiếp xuống một đoạn thời gian bốn chỗ tuần sát.

Bạch Thắng đột phá Hóa Thần kỳ về sau, hăng hái, cả người tinh thần diện mạo đều hoàn toàn khác nhau, chủ động đẩy xuống nhiệm vụ chủ yếu, mỗi ngày đều tại quáng tinh mặt ngoài bốn chỗ tuần tra, tinh lực mười phần, muốn biểu hiện cực mạnh.

Ngẫu nhiên sẽ còn chạy đến Vu Hoành phòng an toàn bên này, làm bộ tuần sát, nhưng thật ra là suy nghĩ nhiều nhìn xem Vu Hoành đối với nó sau khi đột phá thái độ biểu hiện.

Thẻ nhiều năm như vậy, một khi đột phá, Vu Hoành có thể hiểu được sư huynh cỗ này thân thiện sức lực. Cũng rất cổ động biểu hiện ra đối với Hóa Thần kỳ thần thức rung động cùng sợ hãi thán phục.

Liên tục bốn ngày, hắn vô luận đi đến nơi nào, đều có thể cảm nhận được sư huynh bao trùm toàn bộ quáng tinh không gì không biết khổng lồ thần thức.

Đến ngày thứ năm, mọi người rốt cục nhịn không được, Ngọc Tuyết Tử sư phụ động dạng dâng lên khổng lồ thần thức, hung hăng cho Bạch Thắng một chút.

Tình huống lúc này mới yên tĩnh xuống.

Mà lúc này, Vu Hoành Đai Phòng Ngự Hạng Nặng, cũng cuối cùng đã tới chữa trị kết thúc thời khắc.

Trong phòng an toàn.

Vu Hoành nhìn xem đếm ngược cuối cùng lạch cạch một chút, triệt để về không đai phòng ngự.

Cuối cùng thở phào một cái.

Không có đi quản bắt đầu phóng liên tục lam quang đai phòng ngự, hắn cấp tốc xuất ra Thiên Dong cho Vẫn Thạch Tiên Nhưỡng, bàn tay đặt tại phía trên.

Cường hóa Vẫn Thạch Tiên Nhưỡng, phương hướng tăng cường đột phá tiểu cảnh giới công hiệu.

Lập tức trên mu bàn tay hắc tuyến lóe lên, chảy vào ngọc bài.

‘Phải chăng cường hóa Vẫn Thạch Tiên Nhưỡng?’

Hắc ấn nhắc nhở trực tiếp hiển hiện.

‘Thế mà, là thật! ?’ Vu Hoành sắc mặt khẽ nhúc nhích, thu tay lại, Thiên Dong cho thánh dược, thế mà thật có thể đột phá tiểu cảnh giới!

Nhưng sau đó, hắn lại tựa hồ nghĩ tới điều gì, lại lần nữa đưa tay.

‘Cường hóa Vẫn Thạch Tiên Nhưỡng, phương hướng: Tăng cường trong đó nguyên tai độc tố.’

Hắc tuyến lại lần nữa lóe lên, rất nhanh phản hồi vang lên.

Không cơ sở công năng, không cách nào cường hóa.

Vu Hoành tâm tình buông lỏng, lại lần nữa tiếp tục.

Tiếp theo là cường hóa ẩn hàm điều khiển sinh vật pháp môn đồng dạng cũng không có.

Liền dựa vào lấy loại này đặc thù xem xét phương pháp, hắn một hơi phân biệt mấy chục chủng các loại phương hướng khác nhau, cuối cùng, triệt để xác định, Vẫn Thạch Tiên Nhưỡng là thật.

Mà lại nó công hiệu không có tác dụng, vô hậu di chứng, phi thường cường hãn. Không hổ là đột phá thánh dược!

Mà cái này, tựa hồ cũng chứng minh Thiên Dong sư tỷ, có lẽ thật là đến từ bản tông, cũng không phải là nguyên tai thẩm thấu ngụy trang.

Vu Hoành trong lòng hơn phân nửa đề phòng, khi lấy được hắc ấn xác nhận về sau, cuối cùng yên lòng.

Sau đó mấy ngày, cũng không lâu lắm, Hắc Anh sư tỷ cũng đột phá Hóa Thần kỳ tin tức cũng truyền tới.

Cũng là phục dụng Thiên Dong tặng cho Vẫn Thạch Tiên Nhưỡng từ đó đạt được đột phá.

Cái này khiến Vu Hoành càng phát ra xác định, Thiên Dong hẳn là không có vấn đề.

Hắn đến tiếp sau nhiều lần cũng nhìn thấy Thiên Dong chặt hắc tai quái vật so sư huynh bọn hắn còn muốn hung tàn.

Một kích chính là một mảng lớn thanh tràng.

'Hết thảy thế cục phảng phất đều tại xông phương hướng tốt phát triển, nhưng… Đai phòng ngự đã sửa xong, Hủ Bại du thương tiền bối lại chậm chạp không có hiện thân.'

Cái này khiến Vu Hoành trong lòng ẩn ẩn bịt kín một tầng bóng ma.

*

*

Quáng tinh tinh hệ biên giới, một viên màu vàng đất hành tinh phụ cận.

Trong bầu trời cao, tối đen như mực vòng xoáy chính tiếp tục không ngừng cao tốc chuyển động, dẫn dắt bốn phía hết thảy đến gần vật chất cùng năng lượng, cuốn vào trong đó.

Vòng xoáy chỗ sâu, trung tâm nhất vị trí, một tòa trôi nổi to lớn trên hòn đảo màu đen.

Phong Tuyết Tử một tay giơ lên, trong lòng bàn tay chính giữa lóng lánh một cái phức tạp bạch quang tự phù, tự phù kia phóng thích vô hình lực trường, bao phủ đối diện đứng thẳng bất động một tên hai tay dài nhỏ quái nhân.

Quái nhân toàn thân che kín đỏ tía vết rạn, phảng phất có ngọn lửa màu tím từ thể nội tùy thời tuôn ra.

Hắn cứ như vậy cùng Phong Tuyết Tử giằng co bất động, hai người đều tựa hồ tiến nhập cái nào đó không biết phương diện đối kháng.

Ngoại nhân không cách nào phát giác.

Cách đó không xa, Hủ Bại du thương lẳng lặng quan chiến, sau lưng đồng dạng có vô hình lực trường hình thành bức tường, đem bên ngoài to lớn vòng xoáy màu đen gắt gao ngăn trở, không cách nào tiến vào mảnh khu vực này.

“Đã qua bao lâu? Ta cảm nhận được đai phòng ngự khí tức, Chính Nhu tiểu tử kia quả thật không có khiến ta thất vọng, hắn đã sửa xong!” Hủ Bại du thương trên mặt khó được lộ ra dáng tươi cười, trong khoảng thời gian này cùng Mẫu Thụ chi tử đối kháng, cơ hồ hao hết hắn tuyệt đại đa số lực lượng.

Đai phòng ngự chữa trị, đối với hắn mà nói cũng là một cái cự đại lợi tin tức tốt.

“Nơi này một mình ta là được, ngươi trở về một chuyến đi, ta tạm thời chịu nổi. Nếu không có lo lắng hủy quáng tinh, gia hỏa này, một mình ta liền có thể phong ấn hắn! Ngươi tranh thủ thời gian cầm tới đai phòng ngự kích hoạt, chúng ta đều có thể thở phào!” Phong Tuyết Tử thanh âm tại đầu óc hắn vang lên.

“Ta sẽ mau chóng nhanh đi mau trở về!” Hủ Bại du thương trầm giọng nói.

Sau một khắc, thân hình hắn lóe lên, chớp mắt biến mất tại nguyên chỗ.

Chương 563: Quyết định (1)

Quáng tinh.

Vu Hoành khoanh chân lại Sinh Chi Tỉnh bên trong hấp thu sinh cơ, Nguyên Anh kỳ khổng lồ sinh cơ nhu cầu, để hắn đã rời đi trước đó cứ điểm, đến càng sâu một tầng địa phương.

Chung quanh biến thành từng dãy to lớn vô cùng thân ngô, nhà chọc trời giống như cao lớn thân ngô ở giữa, là từng khỏa du thuyền lớn nhỏ màu vàng cây ngô.

Từng cái máy móc tôi tớ ngay tại cây ngô bên trên cần mẫn khổ nhọc, những này đen sì người máy chủ yếu cũng là từ nơi này thu thập các loại đồ ăn, lấy cung ứng Vạn Tuyết cung mấy người ẩm thực.

Có Sinh Chi Tỉnh tại, vô luận là thịt hay là rau quả, đều tuyệt sẽ không thiếu.

Các người máy đem màu vàng hạt ngô từng khỏa hoàn chỉnh lấy xuống, sau đó hút ra nước, vận cách đến một chỗ khác Sinh Chi Tỉnh cứ điểm, dùng để nuôi nấng bên kia đặc thù s·ú·c· ·v·ậ·t.

Hô.

Vu Hoành thở phào một hơi, mở mắt ra, trong mắt bắn ra hơn một mét chùm sáng màu tím.

Loạn Thần Thiên Mục tăng lên hoàn thành, Thanh Vi Tâm Quyết cũng hoàn thành, một công một thủ vừa vặn bảo hộ cơ bản an toàn.

Hắn thở dài một tiếng, đứng lên, hoạt động hạ thân thể, hắc ấn hiện tại kết thúc cường hóa chữa trị, đã có thể mới một vòng dung hợp đặc chất.

Nghĩ tới đây, hắn lại lần nữa nhắm mắt, tiến vào não hải.

Hiện tại đặc chất đã biến thành:

Huyễn Thần, Thánh Hổ Hình, tinh thần hàng rào, Tiên Thiên Chi Thể, cực hạn triệu hoán, Tinh Linh Cổ Thụ chi kêu gọi, Dạ Tức, đạo tức lôi chuyển, khinh thân, vân thủ.

'Ta hiện tại cần hay là hai cái, càng mạnh tư chất, càng mạnh công thủ, nhìn như vậy, tăng cường Thánh Hổ Hình cùng Tiên Thiên Chi Thể, là hai lựa chọn.'

Vu Hoành suy tư dưới, hắn rất muốn cường hóa Tiên Thiên Chi Thể, nhưng lại sợ sệt cường hóa biến mất cái này đỉnh tiêm đặc chất.

Mặc dù cho đến tận này còn không có xuất hiện qua thất bại, đều là trực tiếp tăng cường hiệu quả. Nhưng vạn nhất tăng cường không phải Tiên Thiên Chi Thể, mà là cùng nó dung hợp một cái khác đâu?

Cho nên, hay là phải đợi xoát ra cái thứ hai gia tăng tư chất đặc chất, lại đến dung hợp thích hợp hơn.

Đạo lý đồng dạng, Thánh Hổ Hình cũng giống như vậy, đến độ cao này, vạn nhất xuất hiện ngoài ý muốn, hắn tổn thất không nổi. Chỉ có chờ đồng dạng gia tăng công thủ đặc chất sau khi xuất hiện, lại cùng nhau cường hóa tương đối tốt.

Lựa chọn tuyển tuyển về sau, Vu Hoành cuối cùng đem ánh mắt rơi vào Dạ Tức cùng Huyễn Thần hai cái bên trên.

'Dạ Tức tác dụng là ban đêm hồi phục hiệu quả gia tăng gấp ba, miễn dịch phổ thông độc tố, đối với siêu phàm độc tố cũng có nhất định kháng tính, hiệu quả này đối với ta hiện tại tới nói rất gân gà, có Dây Chuyền Khôi Phục tại, gấp ba hồi phục có cũng được mà không có cũng không sao. Ngược lại là nó thêm kháng tính không sai, vừa vặn cùng Huyễn Thần cùng một chỗ dung, vô luận tăng cường bên nào cũng không tính là thua thiệt.'

Lúc này, Vu Hoành đem Huyễn Thần cùng Dạ Tức hai cái quang cầu hai tay kéo một phát.

Phốc.

Hai bóng lập tức bị đè ép tan đến một khối, hình thành một quả dưa hấu lớn nhỏ quang cầu màu trắng.

Đếm ngược cũng đồng thời hiển hiện: 7 giờ 13 phút.

‘Phải chăng dung hợp Dạ Tức cùng Huyễn Thần?’ hắc ấn hỏi thăm đúng hạn mà tới.

‘Là.’

Đếm ngược mơ hồ dưới, bắt đầu lấp lóe nhảy lên.

Vu Hoành nhìn xem lại lần nữa biến thành chín cái đặc chất không gian ý thức, trong lòng ít nhiều có chút bệnh ép buộc áp lực thả ra cảm giác.

Rời khỏi não hải, hắn quay người hướng phía rời đi cổng truyền tống đi đến.

Lại đột nhiên bước chân dừng lại.

Tại phía sau hắn, thế mà chẳng biết lúc nào đứng một người.

Một cái phần lưng dài quá khối u to lớn nam nhân thấp bé.

“Hủ Bại du thương tiền bối! ?” Vu Hoành không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, “Ngài rốt cục trở về!”

“Ừm, đi được có hơi lâu, lần này chủ yếu là bị Mẫu Thụ chi tử kéo lại.” Hủ Bại thở dài.

“Như thế khó làm a?” Vu Hoành nhíu mày.

Tựa hồ là nhìn ra Vu Hoành lo lắng, Hủ Bại lắc đầu: “Cũng không phải là đánh không lại, mà là đối phương bất tử bất diệt, vô hạn phục sinh, tiện tay liên lụy khu vực rất lớn, nếu như ngay tại quáng tinh xung quanh giao thủ, sợ là thắng bại còn không có phân ra, tinh cầu trước nổ. Cho nên đẳng cấp này đối thủ, chúng ta không cách nào hoàn mỹ khống chế tác động đến phạm vi, đều sẽ dẫn tới khu vực khác giao thủ.”

“Thì ra là thế… Nhưng nơi này không phải có Thiên Tôn bố trí trận pháp a?” Vu Hoành nói.

“Là có, nhưng… Đây chẳng qua là cái đại khái phạm vi, cũng không thèm để ý bên trong tinh cầu như thế nào… .” Hủ Bại lắc đầu.

“Minh bạch, cái kia không nói cái này, tiền bối, ngươi cho ta đồ vật, đã sửa xong!” Vu Hoành nghiêm nghị nói.

Hắn không có nói là cái gì, nhằm đề phòng vạn nhất có chuyện gì xảy ra, hắn cần đối phương chủ động đối đầu danh tự.

“Ta chính là vì đai phòng ngự mà tới.” Hủ Bại phát ra quỷ dị cười nhẹ.

“Làm trao đổi, ngươi còn thiếu một cái đủ cường đại phòng hộ tính pháp bảo, cho nên… Cái này cho ngươi.”

Hắn vươn tay, lòng bàn tay mở ra,

Một cái lớn chừng quả đấm ám kim mắt hình ngạch sức, đặt ngang ở trong tay nó.

“Đây là Linh Phương đế quốc vương tộc mắt vàng. Lại tên Bất Hủ Chi Nhãn, cực kỳ trân quý. Nhưng có cái tin tức xấu… .”

Hủ Bại dừng một chút, nhếch miệng lên mỉm cười, “Đây là hỏng.”

“Tiền bối ngài đây là…” Vu Hoành im lặng, đoán được ý nghĩ của đối phương.

“Tin tức tốt là, xấu không nhiều, đồng thời, nó rất cường đại. Ta nhìn ngươi đặc biệt ưa thích đào người con mắt, cho nên đưa cái này cho ngươi.” Hủ Bại cười nói.

“Tác dụng của nó là cái gì?” Vu Hoành trong lòng hơi động, hỏi.

“Tác dụng rất đơn giản, nó có thể tự động cảnh giới quan trắc đến tới gần nguy hiểm, cũng phóng thích một tầng Bất Hủ Linh Quang, bảo vệ ngươi tuyệt đối an toàn, tầng này linh quang cường độ là cố định, trong vòng mười phút, Kim Tiên

trở xuống tất cả công kích, đều không thể tổn thương đến ngươi. Nhưng Kim Tiên phía trên chính là chất biến, chính mình chú ý lẩn tránh.” Hủ Bại nói rõ nói.

“Mạnh như vậy! ? ” Vu Hoành trong lòng run lên, cường độ này, đúng là hắn thấy qua tất cả pháp bảo bên trong, từ trước tới nay thích hợp cho hắn nhất một cái.

“Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi trước đã sửa xong mới có chức năng này.” Hủ Bại cười nói.

“Vãn bối hết sức!”

Vu Hoành biểu thị bảo bối này, liều mạng cũng phải đem nó sửa chữa tốt!

Có vật này, về sau hắn cũng không trở thành một mực bị vây ở trong phòng an toàn, bao nhiêu có thể hơi ra ngoài đi một chút.

Lúc này, Vu Hoành đem đai phòng ngự lấy ra, giao cho Hủ Bại, đồng thời cũng lấy được Linh Phương đế quốc hoàng tộc mắt vàng.

Cái này một phát dễ song phương đều cực kỳ hài lòng, Hủ Bại cất kỹ đai phòng ngự sau.

“Đúng rồi, ta vừa mới khi trở về, nhìn thấy quáng tinh khách tới?”

“Đúng rồi, xác thực có việc này cần ngài hiểu rõ .” Vu Hoành lúc này đem những thời giờ này gặp phải tình huống đặc biệt từng cái cho đối phương nói,

“Thanh Hà sơn bản tông? Người đến? ? !” Hủ Bại sửng sốt một chút.

“Bản tông biến mất rất nhiều năm, từ chỗ nào người tới?”

“Dựa theo vị kia Thiên Dong sư tỷ nói, ban đầu là bản tông Thiên Tôn xuất thủ, đem tông môn cùng ngoại giới liên hệ toàn bộ chặt đứt, dùng cái này lẩn tránh đại tai. Gần nhất bởi vì cảm nhận được Chu Thiên Quả hiện thân, lúc này mới nhịn không được, phái người đến đây tìm kiếm.” Vu Hoành giải thích.

“Cái này…” Hủ Bại chần chờ, “Nếu là Thiên Tôn xuất thủ, xác thực có này khả năng.”

Hắn suy tư dưới.

“Ta đi xem một chút cái này Thiên Dong, nếu thật như nàng nói, muốn di chuyển quáng tinh Vạn Tuyết cung, tuyệt đối không có khả năng chỉ có một mình nàng tới. Nơi này cục diện tương đương phiền phức, hắc tai vây khốn phía dưới, cũng không đủ thực lực ra vào không được.”

Rất hiển nhiên, Hủ Bại cũng có chút chần chờ, Vu Hoành có thể hiểu được, việc này dù sao liên lụy đến Thiên Tôn, Thiên Tôn uy năng vô luận như thế nào phỏng đoán đều không đủ.

“Nếu có vấn đề, còn xin tiền bối kịp thời cáo tri.” Vu Hoành tranh thủ thời gian bù một câu.

“Được.” Một giây sau, Hủ Bại trống rỗng lấp lóe, biến mất tại nguyên chỗ.

Trên quáng tinh không, Thiên Dong tọa giá trong phi thuyền.

Một thân áo tắm đang chuẩn bị tắm rửa Thiên Dong, chậm rãi đi tại phủ kín màu hồng thảm trên hành lang, đột nhiên bước chân dừng lại, quay người, nhìn về phía hậu phương đột nhiên xuất hiện Hủ Bại du thương.

“Nguyên lai là Phù Bạch Kim Tiên, Thiên Dong xin ra mắt tiền bối.” Nàng vội vàng sắc mặt cung kính, cúi người chào.

“Ngươi… Đến từ bản tông?” Hủ Bại nhíu mày, che tại tóc dài dưới hai mắt, nhìn chăm chú đối phương.

“Là. Sư tôn chính là Thái Trọng Long Sơn Kim Tiên, đã từng là ngài hậu bối, cũng là tại ngài rời đi bản tông khai tông lập phái về sau, đến tiếp sau tiến giai Kim Tiên một trong.” Thiên Dong hồi đáp.

“Lão nhân gia ông ta nhắc nhở vãn bối, nếu là nhìn thấy ngài cùng Phong Tuyết Tử tiền bối, liền đem vật này xuất ra, ngài hai vị liền sẽ tin tưởng chúng ta thân phận.”

Thiên Dong tay phải nâng lên, lòng bàn tay trống rỗng thêm ra một viên khối băng màu trắng hạt châu.

"… Hàn Ẩn Châu… !" Hủ Bại tựa hồ nhận ra vật này. Đưa tay nhẹ nhàng đem màu trắng băng châu nhận lấy.

Đặt ở trong lòng bàn tay, hắn tựa như cầm một cái tuyệt thế trận bảo, động tác nhu hòa mà tinh tế tỉ mỉ, thậm chí tay của hắn cũng tại run nhè nhẹ.

"Sư muội… . Nàng còn tốt chứ?" Hủ Bại nhẹ giọng hỏi.

"Yêu Vinh Kim Tiên hiện tại vẫn như cũ còn khoẻ mạnh, chỉ là hồi trước vì chống cự nguyên tai chịu chút thương thế, ngài biết, bởi vì Chu Thiên Quả chúng ta mở ra Thiên Tôn trận pháp, cũng bởi vậy đưa tới nguyên tai không ít xâm nhập. Không ít Kim Tiên đều bởi vậy b·ị t·hương." Thiên Dong thở dài.

Hủ Bại trầm mặc.

Hắn thần thức cường đại không ngừng ở trước mắt nàng này trên thân liếc nhìn vô số lần.

Nhưng hết thảy đều không có vấn đề, liền xem như trong tay Hàn Ẩn Châu, cũng thật là năm đó sư muội khí tức ở trong đó quanh quẩn.

"Như vậy các ngươi lần này tới, là vì cái gì?" Hắn trầm giọng hỏi.

"Chu Thiên Quả chúng ta không có khả năng giao cho các ngươi, ngươi phải biết."

"Tiền bối, chẳng lẽ liền không muốn cùng chúng ta một đạo trở về bản tông?" Thiên Dong nói khẽ, "Sư tôn cùng Yêu Vinh Kim Tiên đều đang đợi ngài."

"Vậy nàng vì sao không tự mình tới một lần?" Hủ Bại hỏi lại.

"Kim Tiên mục tiêu quá lớn, lần thứ nhất tới chỉ có vẫn bối liều c·hết chui vào, kỳ thật hôm nay tới đây, vẫn bối cũng là ôm lòng quyết muốn c·hết. Còn tốt hết thảy thuận lợi." Thiên Dong trả lời.

“Ngược lại là còn có hơn ba tháng tả hữu, sư tôn cùng Yêu Vinh Kim Tiên đều sẽ đến. Đến lúc đó, ngài liền minh bạch là thật là giả.”

“Hơn ba tháng… Tốt! ” Hủ Bại gật đầu, “Ta liền chờ hơn ba tháng này!”

Bạch!

Một giây sau, hắn mang theo Hàn Ẩn Châu trong nháy mắt biến mất.

Chỉ để lại Thiên Dong một mình đứng thẳng nguyên địa, thở dài một tiếng.

Kỳ thật bản tông cũng không tính mang đi Hủ Bại cùng Phong Tuyết Tử, bọn hắn cũng không cách nào rời đi nơi này.

Điểm ấy, vô luận là Hủ Bại hay là nàng kỳ thật đều biết.

Cho nên, vừa mới phen kia lí do thoái thác, kỳ thật chỉ là tại đơn thuần nặng kéo tình cũ, hi vọng Hủ Bại có thể xem ở Yêu Vinh Kim Tiên phân thượng, buông tay Chu Thiên Quả…

Cái gì cùng rời đi, đều là lời khách sáo.

Đứng ở trong hành lang một hồi lâu, nàng mới xoay người, không còn đi tắm, mà là chuyển hướng đi đến một chỗ hình bầu d·ụ·c trong phòng.

Ngón tay nàng một chút, trong phòng bốn phía lập tức sáng lên một vòng màu lam quang văn.

Trước mặt giữa không trung, cũng đồng thời hiện ra một đạo khoanh chân lơ lửng bóng người tóc bạc.

“Xem ra ngươi tiếp xúc đến Phù Bạch cùng Phong Tuyết Tử.” Bóng người thanh âm già nua ở trong phòng vang lên.

“Là sư tôn. Phù Bạch Kim Tiên, hắn là dao động, nhưng cụ thể có thể hay không mang về Chu Thiên Quả, đệ tử cũng không rõ ràng.” Thiên Dong cung kính cúi đầu nói.

“Hi vọng hắn có thể nghĩ thông suốt đi, bằng vào hắn cùng Phong Tuyết Tử, không gánh nổi Chu Thiên Quả, chỉ có trở lại Thiên Tôn bày ra Không cảnh bên trong, mới có thể tối đại hóa phát huy Chu Thiên Quả hiệu quả.” Bóng người tóc bạc trầm giọng nói.

“Sư tôn, nếu là Phù Bạch Kim Tiên tiền bối hay là không muốn… . ?” Thiên Dong chần chờ hỏi.

“Đồng môn một trận… . Chúng ta không đến mức trắng trợn c·ướp đoạt, ta cùng Yêu Vinh vì thế chuẩn bị giao dịch đồ vật, nếu là vẫn chưa được, liền lui mà cầu thứ, mang đi quáng tinh những người còn lại, lần này ngươi làm được rất tốt, phát hiện hai vị mầm tiên, bên trong một cái còn rất có thể là đỉnh tiêm cấp độ hạt giống, vạn năm đằng sau, có lẽ lại là hai đại đỉnh cấp Kim Tiên! Đây là tăng cường rất nhiều bản tông nội tình tiến hành. Về tông về sau, tính ngươi một lần đại công.” Bóng người tóc bạc khích lệ nói.

“Đa tạ sư tôn!” Thiên Dong sắc mặt vui mừng, liền vội vàng hành lễ.

Chương 564: Quyết định (2)

Một bên khác, Vu Hoành trở lại Hắc Hắc Linh bên trong, trong tay vuốt vuốt vừa mới tới tay Linh Phương đế quốc hoàng tộc mắt vàng, cái đồ chơi này nhìn qua tựa như cái phổ thông hoàng kim ngạch sức, không có gì điểm đặc biệt.

Nhưng cẩn thận phân biệt, liền có thể phát hiện thứ này đơn giản cứng đến nỗi lạ thường, Vu Hoành hơi dùng sức, một chút biến hình đều không có.

Phải biết hắn lực lượng bây giờ đã xa xa không phải trước kia có thể so sánh, tiện tay vỗ, khả năng liền sẽ tạo thành cực kỳ khoa trương hiệu quả.

'Chờ dung hợp sau khi kết thúc, liền kiểm tra một chút vật này.' thỉnh thoảng hắn không tin Hủ Bại tiền bối, mà là cẩn thận chạy được vạn năm thuyền. Khảo thí sau lại cường hóa tương đối an toàn. Hắn trước kia đều là làm như vậy.

Khoanh chân ngồi xuống, hắn lại lần nữa bắt đầu tu hành Thanh Vi Tâm Quyết, đồng thời chờ đợi dung hợp kết thúc.

Thời gian đảo mắt đã qua hơn bốn giờ.

Đột nhiên ngoài cửa sổ một trận bạch quang lấp lóe.

Vu Hoành cấp tốc để mắt nhìn lại, chỉ thấy trên bầu trời một đoàn bạch quang chói mắt chiếu sáng hết thảy.

Phảng phất có thứ gì nổ tung.

Chỉ là cái kia bạo tạc đồ vật, khoảng cách quáng tinh tựa hồ cực xa, cho nên chỉ có chiếu sáng sáng đến nơi này, còn lại không có chút nào bất kỳ ảnh hưởng gì.

Vu Hoành nhìn chăm chú lên đoàn kia nở rộ màu trắng sáng ngời, đột nhiên cảm giác được một tia quen thuộc.

‘Cái này ánh sáng… Bên trong giống như có ta sửa xong đai phòng ngự bộ phận sáng ngời.’

Sửa xong đai phòng ngự, sẽ phóng xuất ra một loại kỳ dị lam quang, lam quang kia màu sắc phi thường đặc biệt, cũng không phải là màu xanh da trời, mà là mang theo một chút đặc thù ánh kim loại.

Cho nên lúc này hắn mới cảm giác có chút nhìn quen mắt.

‘Có lẽ là Hủ Bại tiền bối đã bắt đầu vận dụng đai phòng ngự… Vậy mà không biết cái này đai phòng ngự hiệu quả như thế nào?”

“Hiệu quả rất tốt. Đai phòng ngự đã bắt đầu có hiệu quả, hoàn thành phong tỏa cần một chút thời gian.” Hủ Bại thanh âm đột nhiên ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

“Đai phòng ngự tác dụng, là cưỡng ép chia cắt thời không, lấy cùng loại Thiên Tôn thủ pháp, tạm thời c·ách l·y chúng ta cùng nguyên tai ở giữa, đây vốn là Thiên Tôn luyện chế pháp bảo mạnh mẽ, một lần sử dụng, liền có thể c·ách l·y 50 năm thời gian. Hiện tại Mẫu Thụ chi tử bên kia tạm thời tìm không thấy chúng ta, rất nhanh, quáng tinh toàn bộ tinh hệ cũng sẽ hoàn toàn biến mất ở tại trong tầm mắt, thẳng đến 50 năm sau.”

50 năm! ?

Vu Hoành trong lòng chấn động, thời gian này đối với những người khác mà nói rất ngắn, nhưng đối với hắn mà nói, đầy đủ hắn trưởng thành đến không biết cao bao nhiêu trình độ.

“Hữu dụng liền tốt, tiền bối kia, Thiên Dong sư tỷ bên kia…”

“Bên kia tựa như là thật. Bởi vì ta lấy được cố nhân tín vật… Không có giả.” Hủ Bại trả lời, “Nhưng không vội chờ hơn ba tháng sau, nàng lời nói đợt thứ hai bản tông người tới đến, phải chăng cùng nhau theo nàng rời đi, chính ngươi quyết định.”

“Thật sao?” Vu Hoành trong lòng nhẹ nhàng thở ra. Không chần chờ chút nào, hắn trực tiếp trả lời.

“Vãn bối không có ý định đi, bản tông bên kia đơn giản cũng là Kim Tiên tọa trấn, tiền bối cùng Phong Tuyết Tử sư bá cũng là Kim Tiên, lưu tại nơi này, so trở về càng có tỷ lệ hiệu suất, hai vị Kim Tiên chỉ điểm trông nom, so hồi bản tông dễ chịu nhiều lắm. Ta cũng không tin bản tông Kim Tiên sẽ thả lấy bọn hắn đệ tử của mình mặc kệ, đến trông nom ta. Coi như xem ở thiên tư phân thượng, ta nhiều lắm là chiếm một vị Kim Tiên đại bộ phận trông nom, chính là cực hạn. Nhưng ở nơi này, thế nhưng là có hai vị độc hưởng!”

Vu Hoành cười trả lời.

“Ngươi ngược lại là hiện thực.” Hủ Bại bị hắn lời nói này nói đến cười.

“Ngươi nói không sai, Chu Thiên Quả chúng ta không có ý định giao ra, hiện tại lại có đai phòng ngự giảm xóc, chúng ta tương lai nếu là còn có thể sửa chữa tốt càng thật tốt hơn đồ vật, chưa chắc không có khả năng xây lại một cái Thanh Hà sơn phân bộ! Đúng, quên nói cho ngươi, ta hiện tại cũng lâm thời trở lại Thanh Hà sơn, xem như đảm nhiệm khách khanh. Dù sao năm đó một trận chiến về sau, ta mạch này đều cơ hồ không ai.”

“Tiền bối nói cực phải.” Vu Hoành cũng cười.

“Đúng rồi, ngoại giới mặc dù bị hắc tai phong tỏa, nhưng ngươi Sinh Cơ Chi Thuyền cũng không nhất định bị phong tỏa, Sinh Cơ Chi Thuyền bản thân có thể tìm tới thích hợp lỗ hổng lỗ thủng tìm khe hở mà vào, tu vi của ngươi cũng còn yếu, sẽ không dẫn phát chú ý. Ta và ngươi sư bá có ý tứ là, đai phòng ngự triệt để có hiệu quả cần thời gian, dù sao khu vực phong tỏa rất lớn. Còn có hơn ba tháng sau, bản tông người tới vạn nhất có vấn đề gì, các ngươi cũng cần lẩn tránh một hai. Cho nên…” Hủ Bại nói còn chưa dứt lời.

“Cho nên ý của tiền bối là, chúng ta tốt nhất ra ngoài tránh một chút?” Vu Hoành hiểu ngay lập tức

“Là. Hiện tại quáng tinh, cũng không an toàn, thậm chí có thể nói tương đối nguy hiểm, tại đai phòng ngự triệt để khởi động có hiệu lực trước, nơi này đều là nguyên tai tập trung chi địa. Đến lúc đó ta và ngươi sư bá tìm cơ hội mở ra điểm khe hở đưa ngươi cùng Toàn Hạc ra ngoài.” Hủ Bại trả lời.

“Được.” Vu Hoành không có hỏi vì cái gì không mang theo những người khác.

Kỳ thật cho tới bây giờ, vô luận hắn hay là Hủ Bại, đều đã rõ ràng biết, hắn là minh Bạch Ngọc Tuyết con ba người tình huống.

Ba người thân là Hỗn Độn Thể, cùng quáng tinh trận pháp cùng một nhịp thở, bị Phong Tuyết Tử lấy đại trận phong tỏa cấu kết, chậm lại tự hủy thời gian.

Thiên Tôn bày trận phong tỏa Phong Tuyết Tử hai người, Phong Tuyết Tử bày trận phong tỏa sư đệ Ngọc Tuyết Tử ba người, tầng tầng điệp gia, thời gian xa xưa, thậm chí có chút không phân biệt được trận pháp cái nào là cái nào.

Hủ Bại thanh âm dần dần biến mất, Vu Hoành cũng cấp tốc đứng dậy, trước khi ra cửa hướng Hạc Linh ốc, đem việc này cùng Toàn Hạc câu thông.

“Rời đi một đoạn thời gian? Vậy chúng ta tính toán đến đâu rồi?” Toàn Hạc có chút ngạc nhiên.

“Cũng không đủ sinh cơ, chúng ta tu hành làm sao bây giờ?”

“Cũng không phải là không trở lại, chỉ là tạm thời rời đi. Tu hành cũng không phải triệt để đình chỉ, nhiều lắm là tốc độ chậm một chút.” Vu Hoành nói.

“Như cũng không phải là tạm thời đâu?” Toàn Hạc hỏi lại.

Hai người tại Hạc Linh ốc trước trên đất trống nói chuyện với nhau, Toàn Hạc câu này hỏi lại, một chút cũng đem Vu Hoành hỏi khó.

“Mặc dù ta không rõ ràng vì sao ngươi sẽ đối với Phong Tuyết Tử sư bá bọn hắn có như thế lòng tin, ta cũng chưa từng thấy qua bọn họ hai vị, nhưng, ở vào góc độ của ta đến xem, ngươi không cảm thấy cái này rất như là Phong Tuyết Tử cùng Phù Bạch tiền bối không có nắm chắc, lo lắng không cách nào trông nom chúng ta, cho nên sớm an trí hậu phương a?” Toàn Hạc bình tĩnh nói.

Nàng dù sao mấy trăm năm lịch duyệt, trong khoảng thời gian này nhìn xem từng cảnh tượng ấy phát triển, trong lòng vậy mà so Vu Hoành còn phải xem đến rõ ràng hơn.

“Cái gì tạm thời, cái gì là không tiến đến bản tông, kỳ thật đều là mượn cớ lí do thoái thác, trên bản chất, có lẽ hai vị tiền bối đối với Thiên Dong sư tỷ đại biểu bản tông, ôm lấy rất nghiêm trọng không tín nhiệm.” Toàn Hạc tiếp tục nói.

“Là cảm thấy bản tông là giả a? Dù sao ngay cả Phù Không Thành người cùng Agris tiền bối đều nói qua, Thanh Hà sơn sớm đã biến mất vô số năm.” Vu Hoành tâm tình rơi xuống đáy cốc, trên mặt nhẹ nhõm cũng dần dần biến mất.

“Thật hay giả có ý nghĩa gì? Cũng là vì Chu Thiên Quả mà đến, thật bản tông nếu là lấy không được Chu Thiên Quả, chẳng lẽ bọn hắn liền sẽ không công mà lui? Bản tông Kim Tiên tuyệt đối viễn siêu quáng tinh a? Lớn như vậy Thanh Hà sơn, đã từng chưởng quản vô số tinh vực khổng lồ tông môn, ra cái hơn mười vị Kim Tiên không nói chơi, ngươi cảm thấy đối với Hủ Bại cùng Phong Tuyết Tử hai vị Kim Tiên, bọn hắn sẽ làm ra quyết định gì?” Toàn Hạc hiểu rất rõ nhân tính, liền xem như Kim Tiên, tại cũng đủ lớn lợi ích trước mặt, cũng sẽ không nhân từ nương tay.

Tiên Nhân Tiên người, trên bản chất như trước vẫn là người một loại. Chỉ cần là người, liền nhất định sẽ có phân tranh, sẽ có xung đột lợi ích.

Vu Hoành trầm mặc.

Hắn càng nghĩ càng thấy đến Toàn Hạc nói tới có đạo lý.

“Như vậy, quyết định của ngươi đâu?”

“Đi.” Toàn Hạc trả lời.

“Chúng ta không đi không được, vô luận bản tông là thật là giả, tin tưởng Hủ Bại tiền bối cùng Phong Tuyết Tử sư bá, đối với chúng ta tới nói đều là lựa chọn tốt nhất. Nhưng đi cũng phải làm tốt hết thảy chuẩn bị.”

“Tốt! Sinh cơ sự tình, ta hỏi thăm bên dưới tiền bối, thấy thế nào xử lý, sư phụ bọn hắn bên kia…”

“Đừng nói cho bọn hắn, liền nói là chính chúng ta quyết định ra ngoài lịch luyện.” Toàn Hạc nhắc nhở.

“Mà lại, ta tin tưởng sư phụ bọn hắn hẳn là cũng sẽ đồng ý cách làm của chúng ta.”

“Tốt!” Vu Hoành gật đầu.

Lúc này, hắn bắt đầu thương lượng với Toàn Hạc tiếp xuống hành động chi tiết.

Hơn ba tháng thời gian, làm tốt tạm cách quáng tinh chuẩn bị, về phần đi đâu, hắn đã sớm nghĩ kỹ, đi trước Vô Quang Chi Thành.

Hai người bọn họ mục tiêu nhỏ, sẽ không khiến cho bao nhiêu rung chuyển, lần trước đi Vô Quang Chi Thành liền không sao, mấu chốt nhất là bên kia còn có một vị Tô Đơn tiền bối, có lẽ có thể tìm hắn hỏi thăm ý kiến.

Đêm đó, Vu Hoành cùng Toàn Hạc thu thập đồ đạc hành lý, cùng nhau lại lần nữa về tới Hắc Hắc Linh.

Toàn Hạc gian phòng còn ở lại nơi đó, không động tới, thời gian qua đi không lâu, nàng ý đồ rời đi chính mình chế tạo thuộc về mình phòng an toàn kế hoạch, cũng tuyên cáo phá sản.

Trước đó nàng nhìn xem Vu Hoành Hắc Hắc Linh không thế nào thu hút, tựa hồ rất dễ dàng liền có thể sửa chữa cường hóa tăng lên, dù sao nhìn Vu Hoành tu tu bổ bổ không có gì khó khăn bộ dáng.

Nhưng khi chính nàng chân chính bắt đầu làm, mới phát hiện, chế tạo một cái đầy đủ an toàn phòng an toàn, độ khó độ cao, viễn siêu chính mình tưởng tượng.

Tại bỏ ra to lớn cố gắng vẫn như cũ chỉ có thể đánh ra nửa phế phẩm về sau, Toàn Hạc quyết định hay là từ bỏ.

Nàng hiện tại ngay cả tu luyện đuổi theo thời gian đều không đủ dùng, lại phân cho phòng an toàn, đó mới thật là lãng phí.

Chờ về sau, về sau chờ tu vi cao, làm những này chẳng phải dễ như trở bàn tay?

Toàn Hạc nghĩ như vậy, sau đó yên tâm thoải mái lại chuyển về đi cùng Vu Hoành ở cùng nhau.

Hai người kế hoạch, đi trước Vu Hoành trong miệng Vô Quang Chi Thành, sau đó lại đi Phù Không Thành, thăm viếng Y Y Khô Thiền bọn hắn, xác định bọn hắn vấn đề an toàn, dù sao trước đó nghe được sư huynh nói bên kia xảy ra chuyện, hiện tại mở ra đại chiến, hai người dù sao cũng hơi lo lắng.

Lúc đêm khuya, Vu Hoành nghe phòng tắm Toàn Hạc tắm rửa tiếng nước, cảm giác trong phòng an toàn lại nhiều mấy phần nhân khí, trong lòng cũng không biết vì sao, buông lỏng rất nhiều.

Hắn đơn độc phân cho Toàn Hạc một cái phòng ngủ, một cái tu luyện ở giữa, tu luyện thời gian tự mang phòng tắm, mọi thời tiết hai mươi bốn giờ chiếu sáng nước ấm, còn có trận pháp phòng hộ c·ách l·y ngoại giới thăm dò tập kích.

Hôm nay ban ngày, tại xác định đằng sau kế hoạch về sau, hai người cùng đi Sinh Chi Tỉnh cứ điểm, hướng trong phòng giả bộ một đống lớn các loại vật tư, túi trữ vật cũng toàn bộ lấp đầy, một chút khe hở cũng không dư thừa, đầy đủ hai người ăn uống chi phí mấy chục năm.

“Đúng rồi, Vu Hoành, ta chỗ ấy sữa tắm sử dụng hết, lần trước tại Phù Không Thành mua cái kia Tiên Huyết Thành Bảo lệnh bài ngươi còn nữa không?” Toàn Hạc thanh âm từ trên tường trong pháp trận truyền tới.

“Có, chính ngươi đi đại sảnh nơi hẻo lánh tạp vật trong tủ nhìn nhãn hiệu tìm.” Vu Hoành trả lời.

“Không phải có Thanh Khiết thuật pháp a? Làm sao còn muốn tắm rửa?” Hắn có chút không hiểu.

“Chẳng lẽ ngươi bây giờ đều không tắm rửa a?” Toàn Hạc bên kia cả kinh nói.

“Ta đem tất cả thời gian đều dùng tới tu luyện… Tắm rửa cái gì, đều là vô dụng sự tình.” Vu Hoành trả lời.

“Ngạch. Cái kia đi nhà xí đâu?” Toàn Hạc cẩn thận từng li từng tí hỏi.

“Lên cái gì nhà vệ sinh, một cái thanh lý pháp quyết liền có thể móc sạch hết thảy, tại ngươi tìm địa phương đi nhà xí khe hở, ta đều có thể tu luyện hai cái đại chu thiên.” Vu Hoành ngay thẳng trả lời.

“…” Toàn Hạc không phản bác được.

Suy nghĩ một chút, nàng cũng nhịn không được nữa, lại cuối cùng hỏi một câu.

“Cái kia… Ngươi liền không có cái gì sinh lý nhu cầu a? Thân thể càng cường đại, nhu cầu cũng sẽ càng mạnh mới đúng…”

“Không có cảm giác.” Vu Hoành trả lời.

“… .” Toàn Hạc triệt để bó tay rồi. Đứng tại phòng tắm rửa, nhìn xem trong tay Hắc Anh đưa tặng đồ chơi nhỏ, nàng hồi tưởng chính mình trong khoảng thời gian này hoang phế thời gian, so sánh Vu Hoành, lập tức cảm giác một trận xấu hổ.

“Thụ giáo!” Nàng cuối cùng trịnh trọng hồi phục.

Lúc này một tay lấy đồ chơi nhỏ muốn bóp nát, nhưng suy nghĩ một chút vẫn không nỡ, liền thu nhập không gian trữ vật.

Sau đó, nàng cấp tốc thanh lý trên thân nước đọng, tu hành đi!

Chương 565: Nghiệm chứng (1)

Chương 565: Nghiệm chứng (1)

Hôm sau trời vừa sáng.

Vu Hoành từ nhập định trong tu hành chậm rãi thanh tỉnh, trước tiên liền đi xem xét trong đầu dung hợp đặc chất.

Quả nhiên, một viên sáng tỏ chói mắt đại quang cầu, đã lẳng lặng chờ đợi tại trong góc.

Vu Hoành trong lòng chờ mong, tiến lên một bước, nhẹ tay để nhẹ đi lên.

Oanh!

Một tia tin tức lập tức từ quang cầu mặt ngoài tuôn ra.

"Dung hợp thành công, ngươi thu được đặc chất: Siêu cấp Huyễn Thần."

"Siêu cấp Huyễn Thần: Đối với ảo giác kháng tính tăng cường 200% phóng thích bất luận cái gì ảo giác loại năng lực, thuật pháp, tự động hiệu quả tăng cường gấp 10."

"Cảnh cáo, xin cẩn thận phóng thích năng lực lúc phạm vi bao trùm, đây là đã từng vũ trụ nào đó chưởng quản ảo giác tồn tại cổ lão vốn có chi thiên phú, thẳng đến về sau, nó tại thí nghiệm thuật pháp lúc sai lầm hủy đi cố hương của mình."

"…" Vu Hoành chỉ nhìn cái kia tự động hiệu quả gấp 10 lần tăng cường, trong lòng liền không nhịn được hít một hơi lãnh khí.

Dạ Tức cùng Huyễn Thần dung hợp, hiển nhiên toàn bộ dùng để tăng cường Huyễn Thần, hắn từng có đoán trước, nhưng không có dự liệu được tăng cường đến mạnh như vậy.

“Lần này ta là không luyện ảo giác loại công pháp cũng không được, quá lãng phí!”

Vu Hoành trong lòng cố gắng bình phục tâm tình, hiện tại đặc chất lại lần nữa biến thành chín cái, hắn cũng cấp tốc lấy ra hoàng tộc mắt vàng, đưa tay đè lên, mặc niệm cường hóa.

Đếm ngược còn tốt, chỉ cần mười bảy ngày liền có thể chữa trị hoàn thành.

Làm xong những này, Vu Hoành đứng người lên, cảm thụ bên dưới tự động tu luyện môn kia võ học cấp cao Tam Nguyên Thần Quang, tiến độ hiện tại đã thuận lợi nhập môn, đồng tiến vào tầng thứ hai. Bởi vì cần nhắm mắt tu hành, hắn không có thỏa mãn hợp cách điều kiện, cho nên tiến độ có chút chậm chạp.

Lúc này hắn lại cấp tốc tìm cái miếng vải, đem hai con mắt tất cả đều che kín. Lập tức cảm giác Tam Nguyên Thần Quang tốc độ tu hành nhanh hơn rất nhiều, môn công pháp này chủ yếu dựa vào chuyển đổi ra một tia đặc thù pháp lực đến rèn luyện hai mắt, dùng cái này đạt tới tăng lên con mắt năng lực hiệu quả.

Xử lý tốt những việc vặt vãnh này, Vu Hoành mới cùng Toàn Hạc cùng một chỗ, tiến về Vạn Tuyết cung, tìm kiếm sư phụ nhìn có thể hay không giải quyết tu luyện sinh cơ vấn đề.

“Không ở trong Sinh Chi Tỉnh tu hành, tự nhiên cũng là có thể.” Ngọc Tuyết Tử nằm nghiêng tại trên giường ngọc, có chút lười biếng một tay cho mình quạt cây quạt.

“Các ngươi lúc này ra ngoài lịch luyện một phen, cũng là phù hợp, không phải vậy đợi đến chúng ta rời đi, về sau trở lại phụ cận coi như khó khăn. Bản tông công pháp, cái này Sinh Chi Tỉnh chỉ là có thể gia tốc tốc độ tu luyện của các ngươi, nhưng ở ngoại giới, các ngươi cũng là có thể hấp thu còn lại sinh cơ, Thiên Địa Nhân ba loại, trên quáng tinh nhân chi sinh cơ rất ít, nhưng địa chi sinh cơ cũng không ít.” Ngọc Tuyết Tử hồi đáp.

“Thế nhưng là, như thế sẽ không tạo thành diện tích lớn thăng cấp diệt tuyệt a?” Toàn Hạc nhẹ giọng hỏi.

“Vâng, xác thực sẽ như thế, cho nên chúng ta mới phần lớn thời gian đi Sinh Chi Tỉnh tu luyện, nhưng nếu là thực sự không có biện pháp, vậy cũng không thể bởi vậy đình trệ chúng ta tu hành đường đi tới trước, các ngươi nói đúng a?” Ngọc Tuyết Tử cười cười.

Tựa hồ là bởi vì biết rất sắp rời đi quáng tinh, muốn về đến hắn tha thiết ước mơ bản tông, gần nhất tâm tình của hắn đều rất không tệ, làm gì đều là cười híp mắt.

“Cho nên, trước kia đệ tử bản tông, là ra ngoài tìm kiếm tội ác cùng cực người, thôn phệ nó sinh cơ.” Lúc này Thiên Dong cũng từ bên ngoài chậm rãi tiến vào, mỉm cười trả lời.

“Mặt khác, tại không có Sinh Chi Tỉnh lúc, đệ tử bản tông tổng kết ra một bản tên là Sinh Chi Phổ sách, phía trên ghi chép cặn kẽ hơn 700. 000 loại, các loại khác biệt sinh cơ đồ vật đồ văn chữ. Đáng tiếc ta chỗ này không mang về đến, chờ đến bản tông, các ngươi có thể đi Vạn Pháp lâu lĩnh một bộ.”

“Gặp qua Thiên Dong sư tỷ.” Vu Hoành cùng Toàn Hạc vội vàng hướng nàng hành lễ.

“Không cần đa lễ, lịch luyện cái gì ở bên ngoài tu hành, xác thực sẽ liên lụy tu vi tiến triển, cho nên đây cũng là rất nhiều tu sĩ suốt ngày bế quan tu hành nguyên nhân, toàn bởi vì bế quan tu hành mới là tiến độ nhanh nhất phương thức, mà đi ra ngoài lịch luyện cùng chấp hành nhiệm vụ, tất nhiên tại tu hành trên điều kiện kém xa tít tắp người bế quan. Các ngươi ngẫm lại liền hiểu, một cái là trên đường đi ứng phó tu hành, hoàn cảnh trạng thái đáng lo, tài nguyên không có cách nào mang theo quá nhiều, chỉ có thể chấp nhận dùng, gặp được vấn đề phiền phức cũng không cách nào kịp thời thỉnh giáo đạt được giải đáp, chỉ có thể giữ lại. Một cái khác thì là tu hành tài nguyên nguyên bộ chuẩn bị nơi tay một bên, gặp được vấn đề gì, đều có thể cấp tốc đạt được giải đáp, không nhận bất luận cái gì hoàn cảnh q·uấy n·hiễu, toàn thân tâm đột nhiên tăng mạnh. Hai cái này, thấy thế nào đều khác biệt to lớn.”

Thiên Dong một phen, để Vu Hoành cùng Toàn Hạc đều rõ ràng gật đầu.

Trước đó hai người chỉ là không có ở phương diện này nghĩ sâu, bây giờ bị điểm minh cũng một chút minh bạch.

“Bất quá, rời nhà đi ra ngoài, cũng là quả thật có chút biện pháp, có thể tạm thời chống đỡ một chút thời gian.” Thiên Dong đổi đề tài, cười nói, “Các ngươi có thể dùng pháp bảo đem Sinh Chi Tỉnh nội bộ sinh cơ khổng lồ cá thể mang lên, cho đủ ăn uống, đầy đủ các ngươi tu luyện một đoạn thời gian rất dài, tối thiểu đi ra ngoài lịch luyện là đã đủ dùng.”

“Thì ra là thế, đa tạ sư tỷ.” Vu Hoành hành lễ nói.

“Không có việc gì, bất quá, còn có ba tháng muốn đi, các ngươi xác thực đến tranh thủ thời gian thừa cơ xung quanh đi dạo, bằng không đợi về sau trở lại sẽ rất khó. Hiện tại chung quanh mặc dù có hắc tai vây khốn, nhưng nếu là khoảng cách gần khu vực, muốn đi đi vẫn là có thể.” Thiên Dong gật đầu nói

“Là như thế này, chúng ta cũng nghĩ như vậy.” Vu Hoành tranh thủ thời gian trả lời.

“Tốt, các ngươi lui xuống trước đi đi, ta và các ngươi Thiên Dong sư tỷ còn có di chuyển tương quan chuyện bận rộn, các ngươi cũng chuẩn bị trong khoảng thời gian này dọn dẹp một chút.” Ngọc Tuyết Tử nhắc nhở.

“Vâng.” Vu Hoành cùng Toàn Hạc hai người cùng một chỗ đáp. Hai người lại lần nữa hướng Ngọc Tuyết Tử thi lễ một cái, lúc này mới rời khỏi cung điện.

Nhìn xem hai người rời đi thân ảnh, Ngọc Tuyết Tử nụ cười trên mặt từ từ giảm đi, trong lúc nhất thời chẳng biết tại sao, đột nhiên có chút giật mình.

Nhìn một chút, thẳng đến hai người thân ảnh hoàn toàn biến mất không thấy, nghe được Thiên Dong ở một bên tiếng gọi ầm ĩ, hắn mới hồi phục tinh thần lại.

“Không có việc gì, chúng ta tiếp tục lần trước phương án…”

*

Hơn mười ngày sau.

Hắc Hắc Linh bên trong, Vu Hoành cùng Toàn Hạc đã đem có thể chuẩn bị đều chuẩn bị xong.

Vật tư trữ bị rất nhiều, sinh cơ cũng từ Sinh Chi Tỉnh bên trong bắt hai đầu sẽ tự hành sinh trưởng Thái Tuế, dùng để hấp thụ sinh cơ tu hành.

Hoàng tộc mắt vàng chữa trị cũng chính là hôm nay, liền có thể hoàn thành.

“Ta còn muốn đi một chuyến Vạn Tuyết cung, ngươi đi không?”

Trong phòng an toàn, Toàn Hạc nhìn qua Vạn Tuyết cung phương hướng, nhẹ giọng hỏi.

“Đi…” Vu Hoành tựa hồ cũng có một loại nào đó dự cảm. Gật đầu, thu dọn một chút đổi thân đạo bào.

Hai người cùng nhau ra cửa, Vu Hoành một tay bắt lấy Toàn Hạc, Truyền Tống Chi Nhãn lóe lên.

Tiếp theo một cái chớp mắt liền đến Vạn Tuyết cung trước cửa.

Hai người trực tiếp một đường tiến vào trong cung, tại ngưng sương trong điện, tìm được ngồi ngay ngắn ở bên cạnh bàn, một mình tự rót tự uống Ngọc Tuyết Tử.

“Các ngươi đã tới?” Ngọc Tuyết Tử xem xét là hai người, lập tức trên mặt hiển hiện thật lòng dáng tươi cười.

“Vừa vặn, các ngươi không phải thiếu sinh cơ tu luyện a? Rời nhà đi ra ngoài, ta cho các ngươi chuẩn bị một vật, tuyệt đối đầy đủ các ngươi dùng.”

“Đa tạ sư phụ!” Hai người liền vội vàng hành lễ, mới ngẩng đầu, trong tay liền bị Ngọc Tuyết Tử đến gần, lấp một người một cái sự vật.

Vu Hoành trong tay là một tấm màu đen ấn tỷ, phía trên khắc lấy phức tạp cách viết chữ Sơn.

Toàn Hạc trong tay là một cái màu vàng túi thơm, bên trong bao lấy thứ gì, có từng tia từng tia hương khí từ đó tiêu tán mà ra.

“Tốt, trở về đi, đừng ảnh hưởng ta uống rượu, sắp rời đi, ta cũng ít nhiều có chút nỗi lòng…” Ngọc Tuyết Tử cho đồ vật về sau, khoát khoát tay, để cho hai người có thể rời đi.

“Đúng rồi, các ngươi, khi nào thì đi?”

Đột nhiên hắn lại gọi lại hai người hỏi.

“Cái này, liền gần nhất những ngày này.” Vu Hoành trả lời.

“Chú ý an toàn. Bất quá hai người các ngươi ta vẫn là rất yên tâm, lúc trước tu vi yếu như vậy đều có thể an toàn đến quáng tinh, xuyên thẳng qua nhiều như vậy địa phương nguy hiểm. Hiện tại khẳng định càng thêm không nói chơi.” Ngọc Tuyết Tử cười nói.

“Xác thực như vậy, sư phụ không cần phải lo lắng.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Ừm… Không lo lắng, đi thôi, đi thôi…” Ngọc Tuyết Tử nhìn xem hai người, trong đôi mắt mang theo một loại nào đó không hiểu suy nghĩ.

Thẳng đến hai người cáo lui, thân ảnh triệt để rời đi cung điện, hắn mới cúi đầu xuống, lại lần nữa cho mình rót một chén.

Vu Hoành cùng Toàn Hạc xuất cung điện, riêng phần mình kiểm tra xuống tới tay bảo vật.

“Đây là… ! ?” Đột nhiên Vu Hoành hơi chấn động một chút, trong tay hắn màu đen chữ Sơn ấn tỷ, không gian bên trong thế mà vượt xa khỏi hắn tưởng tượng lớn!

Bên trong là một cái cự đại hình cầu không gian, đường kính ước chừng hơn ngàn mét, ở giữa nổi lơ lửng một khối bằng phẳng to lớn tấm kim loại, làm chia cắt bình đài.

“Đây là sư phụ lão nhân gia ông ta Thiên Sơn Ấn!” Vu Hoành cấp tốc kịp phản ứng.

Ngọc Tuyết Tử chính mình thường dùng không gian pháp bảo chứa đồ chính là Thiên Sơn Ấn, chỉ là không nghĩ tới, hắn thế mà đem bảo vật này cho mình.

"Ta cái này… Là Phong Hương Đại… Là sư phụ trước kia dùng để tu luyện sinh cơ pháp bảo, có thể chứa đựng sư phụ tu luyện mười ngày sinh cơ tổng lượng!" Một bên Toàn Hạc cũng nhận ra bảo vật trong tay của chính mình là cái gì.

Mười ngày! ?

Vu Hoành hơi kinh hãi, phải biết Ngọc Tuyết Tử thế nhưng là Tiên Nhân cảnh giới, hắn tu luyện mười ngày cần thiết sinh cơ tổng lượng, vậy tuyệt đối vượt xa hắn cùng Toàn Hạc cần thiết sinh cơ.

Sư phụ đều có thể dùng mười ngày, bọn hắn tràn đầy, chí ít có thể sử dụng mười tháng, nói không chừng còn không chỉ!

Phát hiện trong tay bảo vật trân quý, hai người trong lúc nhất thời đều có chút trầm mặc xuống.

"Bất kể như thế nào, đi về trước đi." Vu Hoành thở dài, một phát bắt được Toàn Hạc, thân hình lóe lên, hai người một lần nữa trở lại Hắc Hắc Linh trước cửa.

Đẩy cửa vào, đã thấy một cái thấp bé bóng người cũng cực đại khôi u, đang lẳng lặng đứng trong phòng trung tâm.

"Ngươi phòng an toàn này tính an toàn kém một chút." Hủ Bại du thương xoay người, nhìn về phía Vu Hoành.

"Ta giúp ngươi hơi thăng cấp dưới, bổ vài chỗ, bằng vào ta chi pháp lực, ta bất tử pháp lực cũng bất diệt. Dạng này cũng có thể an toàn rất nhiều." Hủ Bại du thương nhẹ giọng giải thích.

"Đa tạ tiền bối!" Vu Hoành trong lòng đại hỉ, có Hủ Bại xuất thủ, Kim Tiên thủ bút, toàn bộ phòng an toàn đơn giản chính là điểu thương đổi điểu pháo, tính an toàn tăng lên trên diện rộng.

"Không cần cám ơn ta, kỳ thật ngươi cái nhà này tính an toàn đã rất mạnh mẽ, ta lại tại trên cơ sở cường hóa một chút, cũng

không có gì độ khó. Mấu chốt là…" Hủ Bại ngừng tạm, mắt nhìn một bên Toàn Hạc.

"Các ngươi, muốn đi rồi?"

"Là. Dự định hôm nay liền đi." Vu Hoành gật đầu.

"Đoán được, vốn cho rằng các ngươi sẽ chậm chút, bất quá, hiện tại cũng không tệ, càng tốt hơn." Hủ Bại cười cười, "Việc này không nên chậm trễ, các ngươi còn có cái gì phải chuẩn bị a? Ta hiện tại liền đưa các ngươi đoạn đường."

"Nên chuẩn bị đều chuẩn bị đầy đủ. Còn kém hấp thụ một chút sinh cơ." Vu Hoành cấp tốc nói.

"Vậy đi đi, ta ở chỗ này chờ ngươi." Hủ Bại cười nói.

Lúc này, Vu Hoành lôi kéo Toàn Hạc cấp tốc rời đi phòng an toàn, thuấn di tiến vào Sinh Chi Tỉnh.

Hơn mười phút về sau, hai người lại lần nữa trở về, đẩy cửa vào.

Hủ Bại cũng đúng lúc đem lập loè kim quang đầu ngón tay, từ trên mặt tường nâng lên.

"Ngươi nơi này, ngăn không được ta như vậy cảnh giới tự do ra vào, cho nên ta giúp ngươi hơi làm điểm hạn chế, không để ý đi." Hắn cười nhìn về phía Vu Hoành.

"Đương nhiên, có tiền bối xuất thủ, vãn bối cao hứng còn không kịp!" Vu Hoành nói lên từ đáy lòng.

"Đã các ngươi muốn đi, cái này tiếp lấy." Hủ Bại đột nhiên ném ra một cái sự vật.

Vu Hoành một thanh tiếp được, phát hiện là cái đỏ thẫm tiểu đao, mang theo vỏ đao.

"Đây là!"

Chương 566: Nghiệm chứng (2)

“Đây là ngươi sư bá cho các ngươi vật bảo mệnh, bên trong phong tồn hắn xuất thủ ba lần toàn lực thuật pháp công kích. Cẩn thận một chút dùng.” Hủ Bại thu liễm dáng tươi cười, “Thứ này, dùng một lần có thể hủy đi một cái hệ hằng tinh, lực p·há h·oại nếu như không phải tại đặc thù tình cảnh bên dưới phóng thích, có thể sẽ tạo thành to lớn ngộ thương. Hàng vạn hàng nghìn dùng cẩn thận!”

“Vãn bối biết! Đa tạ Phong Tuyết Tử sư bá khổ tâm!” Vu Hoành động dung nói.

“Phải nhớ kỹ, vận dụng vật này trước, nhất định phải đứng tại đoản đao hậu phương ba mét bên trong hình tròn phạm vi. Đây là khu vực an toàn tuyệt đối, còn lại hết thảy địa phương, đều là cực kỳ nguy hiểm chỗ.” Hủ Bại lại lần nữa nhắc nhở.

“Đúng!” Vu Hoành nghiêm nghị gật đầu.

Một bên Toàn Hạc thì là nghe được hãi hùng kh·iếp vía, nàng thậm chí có chút hoài nghi Hủ Bại có phải hay không đang gạt bọn hắn, khổng lồ như vậy lực p·há h·oại, có thể giả bộ tiến khéo léo như vậy một thanh đoản đao bên trong?

“Tốt, lần này là thật chuẩn bị xong?” Hủ Bại hỏi lại.

“Ừm, hết thảy sẵn sàng.” Vu Hoành cùng Toàn Hạc liếc nhau, khẳng định gật gật đầu.

“Như vậy… Ta đưa các ngươi đoạn đường.”

Hủ Bại trên mặt lộ ra vẻ tươi cười.

Hắn đẩy cửa ra, đi ra ngoài, trên thân bỗng nhiên hiển hiện một lớp ánh sáng vàng nhàn nhạt.

Cùng một thời gian, Vu Hoành cũng cấp tốc khởi động Hắc Hắc Linh, khóa ngược lại cửa lớn. Từ cửa sổ nhìn xem phía ngoài Hủ Bại du thương.

Xuy xuy xuy xùy! !

Sau một khắc, Hắc Hắc Linh bên người đã lâu hiện ra mảng lớn thải tuyến, thải tuyến tựa như vật sống đồng dạng, thoáng qua liền đem toàn bộ Hắc Hắc Linh bao khỏa trong đó.

Sau đó bắt đầu cực kỳ chậm rãi từ từ làm nhạt, biến mất.

Tựa hồ đang bị thứ gì gắt gao trở ngại lấy, còn lâu mới có được ngày bình thường ra vào phong tai lúc như vậy thông thuận.

Hủ Bại hừ lạnh một tiếng, một tay một chỉ.

Răng rắc một tiếng vang giòn.

Trong lúc vô hình, tựa hồ có đồ vật gì bị một chỉ này điểm nát, Hắc Hắc Linh bao khỏa thải tuyến, biến mất tốc độ cũng cấp tốc tăng tốc.

Vài giây sau.

Tất cả thải tuyến triệt để tiêu tán, lại không vết tích.

Nguyên địa chỉ để lại một chỗ thật sâu cái hố nhỏ, đó là bị phòng an toàn ép ra.

Nhìn xem một màn này, Hủ Bại có chút nhẹ nhàng thở ra. Hướng phía Vạn Tuyết cung nhìn một cái, thân hình bỗng nhiên biến mất.

Mà lúc này, Vạn Tuyết cung bên trong, Ngọc Tuyết Tử cùng Bạch Thắng, Hắc Anh, tề tụ một đường.

Ngọc Tuyết Tử từ từ cho mình rót đầy một chén rượu, giơ lên, trầm mặc hướng phía Hắc Hắc Linh phương hướng kính một chút.

“Chúng ta muốn trở về bản tông, các ngươi, vui vẻ sao?” Hắn đột nhiên hỏi.

“Vui vẻ…” Bạch Thắng cười gật đầu.

“Rất vui vẻ.” Hắc Anh đồng dạng gật đầu.

Chỉ là không hiểu, hai người nụ cười trên mặt đều mang một loại nào đó không hiểu đồ vật.

“Đúng vậy a… Đây là chúng ta nhiều năm mộng tưởng… Vi sư, cũng rất vui vẻ.” Ngọc Tuyết Tử đem trong tay rượu uống một hơi cạn sạch, sau đó đem chén rượu không nâng.

“Một chén này, kính ngày mai.”

*

*

Vòng xoáy màu đen bên trong, phù đảo phía trên.

Phong Tuyết Tử nhìn xem trở về Hủ Bại du thương.

“Đồ vật đưa ra ngoài rồi?”

“Ừm. Ta làm việc, ngươi yên tâm.” Hủ Bại bình tĩnh nói.

“Bây giờ đai phòng ngự cũng thành công triển khai, nhưng… Thiên Dong sự tình, nếu là là thật còn tốt, nhiều lắm là chính là bản tông người tới. Nếu là hư giả.” Phong Tuyết Tử đến tiếp sau không có nói tiếp.

“Nếu là hư giả, bọn chúng trước xâm lấn, đai phòng ngự sau triển khai giống như là đưa chúng nó cũng bao vào. Ý vị này, đai phòng ngự phòng được hắc tai, nhưng đối bọn chúng vô hiệu.” Hủ Bại nói bổ sung.

“Đúng vậy a. Nếu thật là bọn chúng.” Phong Tuyết Tử trầm mặc.

“Là Chu Thiên Quả a?” Hủ Bại nói.

“Hẳn là, Chu Thiên Quả nguyên lý trên lý luận còn có thể vận dụng đến mặt khác nguyên tai, khả năng hấp dẫn bọn chúng cũng rất bình thường.” Phong Tuyết Tử gật đầu.

“Vậy chúng ta chẳng phải là c·hết chắc?” Hủ Bại thở dài.

“Chúng ta vốn là người đáng c·hết. Chẳng lẽ ngươi còn sợ hay sao?” Phong Tuyết Tử nhíu mày.

“Sợ? Ta Phù Bạch tung hoành chư giới nhiều năm như vậy, ngươi chưa từng gặp qua ta sợ?” Hủ Bại cười cười.

“Chu Thiên Quả cùng đai phòng ngự cho chúng ta lần thứ hai hi vọng, cứ như vậy từ bỏ, ngươi cam tâm! ?” Phong Tuyết Tử lại nói.

“Đương nhiên không có khả năng, đưa tiễn Chính Nhu cùng Toàn Hạc, chúng ta cũng mất nỗi lo về sau. Thắng hay thua, còn chưa bắt đầu!” Hủ Bại cười nói.

“Đúng vậy a, còn chưa bắt đầu…” Phong Tuyết Tử cũng cười.

*

*

Vô tận thải tuyến tại Hắc Hắc Linh ngoài cửa sổ phi tốc lướt qua. Vu Hoành cùng Toàn Hạc lẳng lặng nhìn qua ngoài cửa sổ cảnh sắc, trong lúc nhất thời đều không có lên tiếng.

Thẳng đến bên ngoài thải tuyến dần dần bắt đầu trở tối, biến thành đen.

Phốc!

Một tiếng vang trầm, toàn bộ Hắc Hắc Linh một chút xông vào đen kịt một màu thông đạo.

Bọn hắn mới hồi phục tinh thần lại.

“Hiện tại chính là đi như lời ngươi nói cái kia Vô Quang Chi Thành a?” Toàn Hạc hỏi.

“Là. Ta có chút bận tâm, cho nên muốn đi qua thỉnh giáo một chút nơi đó một vị tiền bối.” Vu Hoành gật đầu.

“Ta biết ngươi nói cảm giác, ta cũng giống vậy.” Toàn Hạc thấp giọng nói, “Ngươi không cảm thấy, sư phụ cuối cùng đưa chúng ta pháp bảo, có chút quá trân quý a?”

“Cảm thấy.” Vu Hoành gật đầu, “Còn có Hủ Bại tiền bối, không rên một tiếng liền chủ động cho ta cường hóa phòng an toàn phòng hộ, hắn cũng không phải là người như vậy, cam nguyện bỏ ra, không công đưa tặng, cái này hoàn toàn liền không phù hợp tính cách của hắn.”

Hủ Bại du thượng luôn luôn tiếp xúc với hắn, đều là lấy giao dịch là duy nhất phương thức. Như hôm nay dạng này miễn phí đưa tặng phương thức, xem xét liền tương đương khác thường.

“Có lẽ, cái gọi là bản tông người tới, căn bản chính là một trận âm mưu.” Toàn Hạc nhẹ nhàng nói.

“Bỏ ra lớn như vậy chi phí, bọn hắn không có khả năng không công mà lui.”

“.” Vu Hoành không có lại nói tiếp

Ngoài cửa sổ màu đen đường hầm phi tốc xuyên thẳng qua, lần này Hắc Hắc Linh toàn bộ hành trình không có bất kỳ cái gì chấn động, yên ổn không gì sánh được, trên mặt tường lóe lên màu vàng kim nhàn nhạt huỳnh quang. Hiển nhiên là Hủ Bại tiền bối thủ bút.

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Không bao lâu, toàn bộ phòng ở đột nhiên run lên, ngoài cửa sổ triệt để dừng lại.

Phòng an toàn không biết lúc nào, đã rơi xuống một chỗ rộng lớn bình nguyên màu đen mặt đất.

Bình nguyên nơi xa, xuyên thấu qua cửa sổ có thể nhìn thấy có một mảnh kiến trúc phế tích lẳng lặng đứng sừng sững, tiếng gió rít gào, mặt đất bao trùm một tầng nhàn nhạt băng sương.

“Vô Quang Chi Thành, đến.” Vu Hoành lên tiếng nói.

Toàn Hạc gật đầu, dán pha lê nhìn ra ngoài đi, đánh giá cái này nhiều lần tại Vu Hoành gần nhất trong miệng nghe được địa phương.

“Bên ngoài nhiệt độ tiếp cận âm 200 độ, đừng đi ra. Hơn nữa còn có vô cùng nguy hiểm các loại vô ý thức thể, nơi này trên bản chất liền không nên là chúng ta cấp độ này người có thể tới, chỉ là Sinh Cơ Chi Thuyền bản chất cưỡng ép mang theo ta tới nơi này.” Vu Hoành nói.

“Chính ngươi cẩn thận chút, nơi này liền xem như trong phòng, cũng đừng phớt lờ.”

“Được.” Toàn Hạc đáp ứng, cấp tốc lật ra giấy bút, bắt đầu ở phía trên phác hoạ lên đường cong tới.

“Ta nếm thử xuống vẽ ra chỗ này địa hình.

“Được.” Vu Hoành gật đầu, hắn thì đứng ở cửa sổ, trong lòng nhẹ nhàng kêu gọi Tô Đơn.

“Tiền bối! ?”

“Tô Đơn tiền bối?”

“Nhìn thấy ngươi đã đến! Thật xa liền nghe đến ngươi động tĩnh kia. Toàn bộ Vô Quang Chi Thành cũng có thể cảm giác được.” Tô Đơn thanh âm già nua không nhịn được vang lên.

“Tiền bối đã lâu không gặp.” Vu Hoành ân cần thăm hỏi một tiếng.

“Cũng không bao lâu, ở ta nơi này mà cũng chính là trong nháy mắt. Nơi này thời không là c·ách l·y tại địa phương khác. Từ trước ngươi sau khi rời đi, đã bị nơi đây ảnh hưởng đến, lần sau vô luận ngươi chừng nào thì tiến đến, ở chỗ này đều là tiếp theo một cái chớp mắt.” Tô Đơn giải thích.

“Đây chẳng lẽ là Thiên Tôn thủ bút?” Vu Hoành kinh ngạc.

“Là nguyên tai thủ bút, thời gian bản chất kỳ thật chính là miêu tả biến hóa một đơn vị. Nơi này thời gian, tại ngươi lúc đi vào, sẽ nhanh chóng trở nên chậm, tại ngươi sau khi rời đi,

sẽ cấp tốc tăng tốc. Cho nên ngươi ra vào, đối với nơi này hết thảy tới nói, đều phi thường bắt mắt." Tô Đơn trả lời.

"Đây cũng không phải là động tĩnh ồn ào, mà là trên người ngươi mang theo thời gian ảnh hưởng xung kích."

"Thì ra là thế." Vu Hoành hiểu rõ, hắn mắt nhìn một bên Toàn Hạc, đối phương hoàn toàn không biết hắn đã cùng Tô Đơn có liên lạc.

"Đây là ta đồng môn sư muội Toàn Hạc… Tiền bối, có thể hay không…"

"Không có khả năng. Nàng cùng ngươi không giống với." Tô Đơn trực tiếp đánh gãy, "Ngươi bây giờ còn không có phát hiện a? Có thể cùng ta trực tiếp giao lưu, bản thân liền đã đã chứng minh ngươi to lớn tính đặc thù."

"Đây là vì gì?" Vu Hoành sững sờ.

"Không rõ ràng, nhưng nếu như đổi thành nàng, nàng đang nghe ta thanh âm trong nháy mắt, liền sẽ lâm vào không xác định một loại nào đó ảnh hướng trái chiều. Loại ảnh hưởng này ta cũng không xác định là cái gì, sẽ phát sinh cái gì, cho nên, đừng ý đồ để nàng cùng ta giao lưu." Tô Đơn nhắc nhở.

"Tốt a…" Vu Hoành cũng đoán không ra chính mình tình huống như thế nào, dù sao trên người hắn chỗ đặc thù nhiều lắm, ánh sáng một đống đặc chất, liền đầy đủ để hắn so Toàn Hạc đặc thù rất nhiều lần.

"Tốt, nói đi, nhanh như vậy vội vã chạy về tới tìm ta, hẳn là có gì cần ta hỗ trợ sự tình a?" Tô Đơn không hổ là tuổi già thành tinh, một chút liền nhìn ra Vu Hoành ý nghĩ.

"Ngài mắt sáng như đuốc." Vu Hoành cười.

"Con mắt ta nhưng so sánh bó đuốc sáng nhiều, sẽ không khen người cũng đừng mở miệng lung tung. Lời này của ngươi nói ra, liền cùng nói người khác thân cao giống chuột một dạng cao lớn buồn cười như vậy." Tô Đơn không khách khí nói.

"Ngạch… Ngài nói đúng. Vãn bối liền không quanh co lòng vòng, là như thế này…" Vu Hoành cấp tốc đem gần nhất phát

sinh ở trên quáng tinh một dãy chuyện, đơn giản miêu tả một lần.

“Không cần nói, là tâm tai.” Tô Đơn trực tiếp có kết luận.

“Ngài là nói, cái kia Thiên Dong sư tỷ cùng bản tông, đều là giả?” Vu Hoành sắc mặt ngưng tụ.

“Không biết, ngươi đem kia cái gì Vẫn Thạch Tiên Nhưỡng cho ta xem một chút.” Tô Đơn nói.

Vu Hoành các loại chính là cái này.

Cấp tốc đem Vẫn Thạch Tiên Nhưỡng lấy ra, đặt lên bàn.

Chờ chờ đợi trong một giây lát, Tô Đơn thanh âm lại lần nữa vang lên.

“Đây là thật. Đúng là đối với các ngươi có trợ giúp bảo dược.”

“Nói như vậy, Thiên Dong sư tỷ là thật?” Vu Hoành trong lòng khẽ buông lỏng.

“Không biết, bất quá, liền xem như thật cũng vô dụng. Tâm tai có thể thật giả trao đổi, liền xem như cái này Thiên Dong chính mình, cũng sẽ không biết mình là tâm tai diễn hóa. Mà tâm tai diễn hóa, trên bản chất có thể nói là một loại khác chân thực, chỉ là loại kia chân thực, hết thảy đều đang hướng về hủy diệt các ngươi phương hướng phát triển, liền như là chuyện xưa một đầu khác bi kịch kết cục.”

Tô Đơn giải thích nói.

“Ngài là nói, thế giới song song một loại khả năng khác a?” Vu Hoành ý đồ lý giải đối phương ý tứ.

“Thế giới song song? Có chút tương tự, nhưng địa phương khác nhau ở chỗ, ngươi cái kia Thiên Dong sư tỷ, còn có Thanh Hà sơn bản tông, đều cùng các ngươi tồn tại tại một thế giới, bọn hắn là có thể bị tâm tai từ tiêu vong bên trong phục sinh đi ra. Đây không phải việc khó gì.”

“Như vậy thay cái thuyết pháp, chính là một trận chuyên môn diễn cho chúng ta múa rối, đúng không?” Vu Hoành trầm mặc

dưới, hỏi.

“Vâng, tâm tai khó chơi chỗ, ngay tại ở, bị khống chế bản nhân cũng cho là mình là thật, thật tại lần theo chính mình mong muốn phương hướng tiến lên.” Tô Đơn thở dài.

“Cho nên… Ba tháng kỳ hạn…” Vu Hoành hỏi.

“Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, ba tháng kỳ hạn, chính là cuối cùng hủy diệt thời điểm. Cái này ba tháng là để cho các ngươi sinh ra bán tín bán nghi tâm tính, tăng cường tâm tai thẩm thấu cường độ thời gian.” Tô Đơn khẳng định nói.

Chương 567: Nhận biết (1)

Chương 567: Nhận biết (1)

Ba tháng.

Vu Hoành não hải trầm xuống, nếu là Tô Đơn tiền bối không có lừa hắn, như vậy quáng tinh bên kia, liền thật nguy hiểm.

"Ngươi bây giờ biết tình huống, định làm như thế nào?" Tô Đơn lại lần nữa hỏi.

"Lấy ngươi bây giờ cấp độ, trở về hẳn phải c·hết không nghi ngờ, đây cũng là ngươi sư phụ sư bá đem ngươi đưa ra tới nguyên nhân. Ngươi lưu lại, không có một chút tác dụng nào."

"Tiền bối có thể có đề nghị?" Vu Hoành trầm mặc dưới, hỏi.

"Ngươi lưu tại Vô Quang Chi Thành, nơi này có thể bảo đảm ngươi an toàn, nhưng đi bên ngoài, vậy liền việc khó. Ngươi sư bá bên kia có Chu Thiên Quả, xác suất lớn là trốn không thoát." Tô Đơn thở dài, "Hủy diệt ta thấy nhiều lắm, mấu chốt là loại thời điểm này ngươi làm ra quyết định."

"…" Không có cách nào.

Vu Hoành trong đầu điên cuồng chuyển động hết thảy chính mình có thể nghĩ tới biện pháp, nhưng thời gian quá ngắn, nếu có đầy đủ thời gian, hắn hoàn toàn có thể cường hóa ra một cái có thể phá vỡ đại trận, mang theo mọi người cùng nhau chạy trốn đồ vật, một cái cùng loại bảo vật.

Có thể chỉ có ba tháng.

Chính hắn cấp độ cũng mới Nguyên Anh, khoảng cách Tiên Nhân đều còn rất xa…

"Ta đề nghị ngươi đừng trở về, đi lịch luyện, đi trưởng thành chờ ngươi trưởng thành đến đầy đủ độ cao, phục sinh bọn hắn

không tính việc khó.” Tô Đơn nói.

“Nhưng lúc đó bọn hắn vẫn là bọn hắn a?” Vu Hoành hỏi.

“Làm sao không phải? Tử vong của bọn hắn, chỉ là đại biểu cá thể phân giải thành vô số viên hạt, rải đến địa phương khác. Chỉ cần ngươi đủ cường đại, một lần nữa ngưng tụ kéo về bọn hắn tất cả hạt tròn, sau đó một lần nữa nghịch chuyển bọn hắn sinh lý thời gian, hết thảy liền vẫn như cũ cùng trước đó một dạng. Ta không phải từng nói với ngươi a? Thời gian vẻn vẹn chỉ là miêu tả biến hóa một loại độ lượng danh từ, vạn vật biến hóa, cũng không phải là không thể nghịch.” Tô Đơn giải thích nói.

“Cái kia muốn tới cảnh giới cỡ nào, mới có thể làm đến loại chuyện đó?” Vu Hoành cảm xúc có chút trầm thấp.

“Chí ít đối với thời không cùng tuần hoàn đọc lướt qua cần rất sâu mới được. Ngươi bây giờ trước muốn nhập vi, đi nhận biết tạo thành vạn vật các loại cơ sở hạt tròn.” Tô Đơn trả lời.

“Đa tạ tiền bối!” Vu Hoành từ đáy lòng nói cảm tạ.

Mặc dù khoảng cách rất xa, nhưng tối thiểu đối phương miêu tả, để trong lòng của hắn không còn trước đó như vậy tuyệt vọng.

Một mực đến nay, hắn trừ chạy chính là chạy, bị nguyên tai bức tại sau lưng, nửa bước không có khả năng ngừng. Hiện tại thật vất vả có cái có thể giúp hắn chống cự mưa gió sư môn, cũng không có qua bao lâu, thế mà liền lại phải…

Nhìn xem Toàn Hạc ở một bên không rõ ràng cho lắm ánh mắt, Vu Hoành biết nàng nghe không được thanh âm, trầm mặc dưới, hắn nhỏ giọng cho giải thích thả tình huống hiện tại.

“Như vậy chúng ta bây giờ phải làm gì?” Toàn Hạc nghe xong tiền căn hậu quả, lập tức cũng sắc mặt biến.

Nàng tin tưởng Vu Hoành không phải loại kia lập hoang ngôn người, Tô Đơn tồn tại khẳng định không phải gạt nàng, hiện tại mấu chốt là, quáng tinh bên kia làm sao bây giờ?

“Ta không biết.” Vu Hoành ngồi vào trên ghế, hai tay lau mặt lỗ, hắn đã cực kỳ lâu không có làm qua động tác như vậy.

Chỉ có trong lòng vô lực, cảm thấy mỏi mệt, mới có thể vô ý thức làm ra động tác này.

“Trở về xem một chút đi. Không phải liền là ba tháng a? Chúng ta đợi chút. Nói không chừng, sẽ có chuyển cơ.” Toàn Hạc trầm giọng nói.

“Tốt!” Vu Hoành cũng là ý nghĩ này. Dựa vào mục tiêu nhỏ, phòng hộ mạnh, lực hấp dẫn yếu, bọn hắn xác thực có thể đợi sau ba tháng, nhìn xem tình huống như.

Lúc này, hai người cáo biệt Tô Đơn, cấp tốc khống chế Hắc Hắc Linh từ Vô Quang Chi Thành thoát ly, tiến vào phong tai, trước hướng phía quáng tinh vị trí chỗ ở nếm thử trở về.

Nhưng…

Ông!

Hắc Hắc Linh bỗng nhiên xông vào một cái thải tuyến vòng xoáy, chung quanh quang ảnh lấp lóe, lập tức tiến vào một mảnh u ám vô ngần vũ trụ tinh không.

Bốn phía từng khỏa tái nhợt tinh cầu chậm rãi chuyển động, tản ra sáng tỏ bạch quang.

“Không phải nơi này!” Vu Hoành nhìn lướt qua liền nhận ra, không phải quáng tinh chỗ tinh hệ.

Hắn cấp tốc rời khỏi, lại lần nữa tiến vào phong tai, một lần nữa tìm một cái nhìn như rất giống vòng xoáy xông đi vào.

Nhưng.

Mấy phút sau.

Hắc Hắc Linh xuất hiện tại một mảnh màu đỏ tươi mây mù nội bộ.

Nơi xa một viên to lớn vô cùng màu đỏ hằng tinh, sáng chói loá mắt, phóng thích ra kinh khủng ánh sáng cùng nhiệt.

Hắc Hắc Linh mới xuất hiện thoát ly phong tai, liền lập tức toàn thân cấp tốc ấm lên, mặt ngoài bốc lên nhàn nhạt hỏa diễm màu cam.

Đô! Đô! Đô! !

Trong phòng nhiệt độ máy cảm ứng phát ra cảnh báo âm thanh, phòng hộ nhiệt độ ổn định pháp trận cũng bắt đầu ken két hiển hiện màu đỏ vết rạn. Toàn bộ trong phòng an toàn, đầy vách tường đều là màu đỏ sáng ngời vết rạn tại lan tràn.

“Nhiệt độ quá cao, đi mau! !” Toàn Hạc lớn tiếng khẩn trương nói.

“Tại thao tác! Nơi này có thứ gì tại dính chặt chúng ta!”

Vu Hoành gấp giọng trả lời, quét mắt máy cảm ứng, thăng cấp sau hệ thống cảm ứng tự động trên màn hình tinh thể lỏng, biểu hiện ngoại giới nhiệt độ đã đến hơn trăm vạn độ trở lên.

Đúng lúc này, màu đỏ trong mây mù, Hắc Hắc Linh bỗng nhiên tản mát ra một tầng kim quang, tránh thoát vô hình quấn quanh, chung quanh xuất hiện lần nữa thải tuyến phong tai, cấp tốc bao khỏa, biến mất ở trong đó.

Đô đô tiếng cảnh báo rốt cục cũng đã ngừng.

Vu Hoành cùng Toàn Hạc cũng đều nhẹ nhàng thở ra.

Thế mà còn có loại nhiệt độ cao kia hoàn cảnh, xem ra phòng an toàn ấm khống phương diện, phòng hộ còn chưa đủ.” Vu Hoành lau cái trán rỉ ra mồ hôi, chưa tỉnh hồn nói.

“Chuyện gì xảy ra, là tìm không thấy trở về phương hướng rồi hả?” Toàn Hạc thấp giọng hỏi.

“… Không phải, chính là phương hướng này, nhưng sau khi tiến vào vị trí không đúng. Ta hoài nghi là quáng tinh bên kia bị vây quanh phong tỏa, phương vị cũng xuất hiện biến hóa to lớn.” Vu Hoành cấp tốc nói.

Hắn quả thật có thể cảm ứng được quáng tinh phương hướng, nhưng sau khi tiến vào cũng không phải là nơi đó, mà biến

thành địa phương khác.

“Có khả năng hay không, là vị kia Hủ Bại tiền bối làm?” Toàn Hạc bỗng nhiên nói.

“…” Vu Hoành cũng nghĩ đến điểm ấy, Hủ Bại không hiểu tiến vào phòng an toàn, nói là muốn cho hắn bố trí tăng cường phòng ngự, hiện tại phòng an toàn không thể quay về, rất có thể chính là Hủ Bại du thương vì phòng ngừa bọn hắn vờ ngớ ngẩn trở về, cố ý làm tiền trí.

Hai người đều đoán được điểm ấy, nhưng lại không thể làm gì.

Kim Tiên thủ đoạn, không phải bọn hắn một cái Trúc Cơ một cái Nguyên Anh có thể ứng phó.

An tĩnh thật lâu, Vu Hoành mới chát chát vang lên thân.

“Bất kể như thế nào, chúng ta trước tiên ở nơi này chờ một chút, ba tháng… Có lẽ…”

Toàn Hạc không nói chuyện, nhưng đối với quáng tinh, nàng đồng dạng mang theo một tia không hiểu cảm xúc tại.

Ngọc Tuyết Tử cùng Bạch Thắng Hắc Anh, đối với nàng cũng coi như không tệ. Vô luận như thế nào cũng phải có kết quả mới là.

Hai người lúc này trầm mặc riêng phần mình tu hành.

Có Thái Tuế cung cấp sinh cơ, tu hành vấn đề không lớn.

Vu Hoành hiện tại cũng chủ yếu không phải dựa vào sinh cơ đột phá, hắn đột phá mấu chốt là nhất định phải lĩnh ngộ nhập vi.

Đây là Nguyên Anh trung kỳ mấu chốt.

Cứ như vậy lơ lửng tại phong tai bên trong chờ đợi, trong phòng an toàn, hai người đều là mới đột phá, yên lặng củng cố lấy tu vi.

Trên bàn máy bấm giờ không ngừng lấp lóe lên thời gian số lượng, đồng hồ treo trên tường chuyển động một vòng lại một

vòng.

Ngoài cửa sổ phong tai thải quang, sáng lên lại trở tối, thỉnh thoảng có không biết không hiểu đồ vật chợt lóe lên, có thể là đâm vào phòng an toàn mặt ngoài, phát ra đương đương vang động.

Vu Hoành hoàng tộc mắt vàng sớm đã chữa trị hoàn tất, hắc ấn đến tiếp sau bị hắn dùng để tiếp tục cường hóa phòng an toàn.

Thật lâu không có cường hóa, phòng an toàn Hắc Hắc Linh cường độ tại nhiều lần cải tạo về sau, coi như khu trừ Kim Tiên cải tạo bộ phận, hiện tại một lần cường hóa phòng ngự thời gian cũng trực tiếp đề cao đến hơn năm tháng. Hấp thu pháp lực ngược lại là còn tốt, lấy Vu Hoành cảnh giới bây giờ tu vi, pháp lực có thể bay nhanh khôi phục, liên tục không ngừng.

Kỳ thật xác định cường hóa phòng an toàn hơn năm tháng thời gian, đây vốn là đã là Vu Hoành trong lòng đối với tương lai một lần chuẩn bị.

Trong lòng hắn, quáng tinh, vô luận thành công hay không, bọn hắn khả năng đều trở về không được.

Chu Thiên Quả sẽ kéo dài không ngừng hấp dẫn nguyên tai cái sau nối tiếp cái trước, cái này có lẽ cũng là Hủ Bại để bọn hắn đừng trở về mấu chốt nguyên nhân.

Đảo mắt, thời gian trôi qua hơn hai tháng.

Phong tai chỗ sâu, vô số màu sắc rực rỡ sợi tơ ở giữa, đột nhiên bay ra một tia chùm sáng màu vàng óng.

Chùm sáng kia tựa như như du ngư, xuyên thẳng qua trượt, không bao lâu tinh chuẩn bay đến phòng an toàn Hắc Hắc Linh ẩn tàng vị trí.

Phốc!

Nó một chút đâm vào trên cửa sổ pha lê.

Sau đó không trở ngại chút nào từ cửa sổ xuyên vào.

Ngay tại tu hành Vu Hoành cùng Toàn Hạc đã nhận ra động tĩnh, cấp tốc đi vào một tầng đại sảnh.

Cũng nhìn thấy đạo kia lơ lửng ở giữa không trung kim tuyến.

“Đã lâu không gặp, Chính Nhu, Toàn Hạc. Ta là Phong Tuyết Tử.”

Kim Tiên bên trong, một đạo nhu hòa giọng nam truyền ra ngoài.

Hai người sắc mặt ngưng tụ, cấp tốc hành lễ.

“Sư bá, tình huống như thế nào! ?” Vu Hoành không kịp chờ đợi hỏi.

“Vì sao ta dùng Thủy Nghi Cầu cũng trở về không đi?”

“Ngươi hẳn là cũng đoán được, không sai, là ta xin mời giúp Phù Bạch điều chỉnh làm phong bế.” Kim tuyến bên trong truyền ra thanh âm.

“Đừng nói trước, ta nghe không được các ngươi đáp lại, đây chỉ là một đoạn nhắn lại.”

Lời này lập tức để còn muốn hỏi thăm hai người đều trầm mặc xuống.

“Các ngươi sau khi đi, ngày thứ năm, hắc tai liền sớm bắt đầu thế công, hai cái Mẫu Thụ chi tử cùng một chỗ liên thủ tiến công, may mà chúng ta đai phòng ngự đã có hiệu lực, ẩn giấu đi quáng tinh tinh hệ, không có làm cho đối phương tìm tới. Nhưng là Thiên Dong bản tông bên kia, ta và các ngươi Phù Bạch tiền bối hoài nghi có vấn đề, liền dựa theo Thiên Dong cho phương thức liên lạc, chủ động liên hệ nàng sư tôn, kết quả…”

Thanh âm dừng một chút.

“Kết quả, bản tông bên kia hoàn toàn là thật… Đồng thời, bọn hắn hứa hẹn, để cho ta cùng Phù Bạch cũng một đạo ngay cả toàn bộ tinh hệ đại trận, cũng cùng một chỗ trở về. Đến lúc đó thời gian tiến đến, bọn hắn lại đến ba vị Kim Tiên, năm người liên thủ, đủ để đem toàn bộ triển khai đai phòng ngự quáng

tinh tinh hệ cùng một chỗ dọn đi. Trải qua lực lượng khảo thí về sau, chúng ta đồng ý."

"Rất nhanh, ba ngày sau, bản tông Kim Tiên sớm đến, chúng ta liên thủ tạm thời đánh lui hắc tai, sau đó cùng một chỗ na di. Đạo tin tức này chỉ là dùng để nói cho các ngươi biết, đừng tìm, toàn bộ tinh hệ đã dời đi, đằng sau đối đãi chúng ta xác định không có vấn đề về sau, sẽ căn cứ trên người ngươi Thủy Nghi Cầu khí tức, chủ động đến đây tìm ngươi. Cho nên, ngươi cùng Toàn Hạc hai người trước tiên tìm một nơi tránh tốt, tốt tốt tu luyện chờ chúng ta tin tức."

Thanh âm kết thúc, kim tuyến bỗng nhiên tiêu tán, hóa thành một mảnh sương mù màu xám, vèo một cái phi tốc rót vào Vu Hoành trên người Thiên Sơn Ấn không gian trữ vật.

Vu Hoành tinh thần dò xét dưới, phát hiện Thiên Sơn Ấn bên trong hai cái Thái Tuế trống rỗng nhiều hơn đại lượng sinh cơ, trở nên sinh cơ bừng bừng, trước đó bị bọn hắn hấp thu số lượng toàn trở về không nói, còn ngoài định mức tăng cường rất nhiều.

"Sư bá đang gạt người." Toàn Hạc lúc này lên tiếng nói.

"Đúng vậy a. Nếu như Thủy Nghi Cầu có thể vô luận bao xa đều tìm đạt được chúng ta, như vậy nguyên tai diễn hóa quái vật cũng giống vậy có thể thông qua phương thức giống nhau tìm tới chúng ta. Cho nên… Cuối cùng những lời kia, chỉ là hắn trấn an chúng ta mà nói." Vu Hoành gật đầu.

"Vậy chúng ta, còn chờ sao?" Toàn Hạc nhìn về phía Vu Hoành.

Hiện tại xác định quáng tinh dọn đi rồi, trong nội tâm nàng lo lắng cũng thiếu rất nhiều.

Coi như bản tông là tâm tai, nhưng này trong thời gian ngắn hắn là cũng không ra được sự tình, bởi vì tâm tai diễn hóa hết thảy đều là thật, nếu là thật, vậy thì không phải là thời gian ngắn liền sẽ trong nháy mắt hủy diệt.

Chương 568: Nhận biết (2)

Chương 568: Nhận biết (2)

“Không đợi, coi như chờ ở chỗ này cũng không có chút ý nghĩa nào. Chúng ta đi trước Phù Không Thành!” Vu Hoành quả quyết nói.

“Sau đó thì sao?”

“Sau đó. Tiếp tục thăm dò xuống dưới, nếu như có thể tìm tới một khối hoàn toàn không nhận nguyên tai ăn mòn tuyệt đối chỗ an toàn, liền có thể giải quyết hết thảy tất cả phiền phức!” Vu Hoành trầm giọng nói.

Toàn Hạc trầm mặc.

Nàng kỳ thật không thể tin được thật có thể có địa phương như vậy.

Nhưng Sinh Cơ Chi Thuyền sẽ tự hành tiến lên, cái này mang cho bọn hắn vẻ mong đợi cùng hi vọng.

Nửa giờ sau, Phù Không Thành vũ trụ.

Tràn đầy hài cốt trong bầu trời cao, khổng lồ màu bạc Phù Không Thành chung quanh, nổi lơ lửng rộng lượng hình cầu màu đen.

Mỗi một cái hình cầu đều là do vô số hắc tai quái vật đắp lên mà thành, bọn chúng quanh thân bao vây lấy hắc vụ, từ phía trên không ngừng tách ra cát mịn một dạng bầy quái vật, nhào về phía to lớn Phù Không Thành.

Phù Không Thành chung quanh thì hiện ra từng tầng từng tầng hình thoi màn ánh sáng màu tím, những này màn sáng tựa như xếp gỗ giống như chắp vá thành hình bầu d·ụ·c, cản trở đại bộ phận quái vật.

Còn thừa từ khe hở tràn vào bầy quái vật, thì bị bên trong trôi nổi lít nha lít nhít đại lượng phi thuyền màu bạc, phát xạ chùm sáng ngăn cản.

Im ắng c·hiến t·ranh, từ chung quanh trôi nổi hài cốt đến xem, đã không biết kéo dài bao lâu.

Xùy một chút.

Nơi xa trong bầu trời cao, một khối rưỡi hình cầu kim loại đen hài cốt phần lưng, đột nhiên hiển hiện mảng lớn thải tuyến.

Thải tuyến tản ra, lộ ra bên trong Hắc Hắc Linh đen kịt ngoại hình.

"Đã đánh nhau!" Vu Hoành đứng ở cửa sổ, xuyên thấu qua pha lê, xa xa nhìn về phía Phù Không Thành phương hướng.

"Xem ra còn có thể kiên trì. Chúng ta muốn làm thế nào?" Toàn Hạc hỏi.

Vu Hoành trầm mặc xuống.

Tiếp người rời đi, có lẽ đối với Y Y bọn hắn tới nói cũng không phải một kiện an toàn sự tình, lưu tại Phù Không Thành thực lực của bọn hắn còn lên không được chiến trường, có Khô Thiền lão sư chiếu ứng, tính an toàn nói không chừng cao hơn.

Mà lại, hiện tại tiếp người, bọn hắn cũng không cách nào xông đi vào.

Loại quy mô này, không cần nhìn cũng khẳng định là có đại lượng không gian vặn vẹo, phong tỏa thuấn di.

"Cái gì cũng không làm được." Vu Hoành trả lời.

"Đi thôi."

Hắn cuối cùng vẫn là quyết định trực tiếp rời đi, hiện tại cảm ứng Khô Thiền tình trạng của bọn họ, tựa hồ còn tốt.

Phù Không Thành làm thế lực cường đại cũng không có khả năng rất nhanh liền bị phá hủy, kiên trì thời gian sẽ không

ngắn.

Hắc Hắc Linh không có dừng lại, lại biến mất tại phong tai bên trong.

Nhưng nó tiến lên phương hướng, lại không phải Vu Hoành giao cho Hắc Hắc Linh tự do đi thuyền, mà là…

Thời gian không ngừng trôi qua.

Tu hành không tuế nguyệt, Vu Hoành cùng Toàn Hạc ở trong Hắc Hắc Linh, mỗi ngày ăn uống xong liền trở về phòng của mình tu hành, bất tri bất giác cũng đã đến ba tháng kỳ hạn.

Trong im lặng, Hắc Hắc Linh một lần lại một lần không ngừng hướng phía nguyên bản quáng tinh tinh hệ vị trí chỗ ở trở về.

Mỗi lần Vu Hoành động tác đều rất nhanh, phát hiện không đúng lập tức liền đi.

Bởi vì tiến vào c·ách l·y thái, cũng không có dẫn phát quái vật gì tập kích.

Vu Hoành cách mỗi mấy ngày trời lần theo Thủy Nghi Cầu về một lần.

Hắn không phải rất tin kim tuyến truyền âm, cuối cùng còn ôm một tia hi vọng cuối cùng.

Rốt cục, tại lần thứ hai mươi mốt tìm kiếm trở về phương vị tiến vào vòng xoáy sau.

Màu vàng nhạt quáng tinh rốt cục lại lần nữa xuất hiện tại Vu Hoành trước mắt.

Hắn đứng tại cửa sổ pha lê trước, nhìn thấy quáng tinh một sát na, lập tức bàn tay không tự chủ được nắm thành quả đấm.

Lúc này quáng tinh, bao quanh lấy lít nha lít nhít vô số màu đen khối cầu cực lớn.

Những này hình cầu cùng Phù Không Thành chung quanh vây công không sai biệt lắm, không ngừng từ mặt ngoài tách ra rộng lượng bầy quái vật thể.

Nhưng khác biệt chính là, nơi này quáng tinh phía trên, còn có một mảnh toàn thân màu đen nhánh lít nha lít nhít hình lưới rễ cây, trải rộng tinh không.

Mảnh này rễ cây kết thành lưới, chính chậm rãi ý đồ đem toàn bộ quáng tinh bao khỏa đi vào, tốc độ kia rất chậm, nhưng lại ổn định dị thường.

“Không phải nói quáng tinh đã di chuyển đi rồi hả?” Toàn Hạc lúc này cũng xuất hiện tại Vu Hoành bên người, ngưng trọng nhìn ngoài cửa sổ một màn này.

“Nơi này nhưng căn bản không có di chuyển, đến cùng bên nào là thật?”

Vu Hoành không có trả lời, hắn cũng không rõ ràng bên nào là thật.

Nếu như tin vào kim tuyến truyền âm, như vậy nơi này trước mắt chính là giả. Nếu như trước mắt là thật, như vậy trước đó kim tuyến chính là giả.

Vu Hoành trầm mặc nhìn chăm chú lên trận đại chiến này, vô số quái vật tới gần quáng tinh liền bị một mảnh lưới màu vàng lạc ngăn trở, sau đó thiêu đốt thành màu vàng bó đuốc, nhao nhao hôi hóa.

Mảnh kia thoáng hiện trên lưới vàng, mơ hồ có thể thấy được có Phong Tuyết Tử sư bá bóng người to lớn, tay cầm kim quang, sắc mặt trầm ngưng.

Thân thể của hắn cơ hồ có quáng tinh gần một nửa lớn như vậy, đại bộ phận thời điểm là ẩn thân, chỉ là theo lưới vàng hiển hiện lúc, mới hiển lộ một chút thời gian.

Vu Hoành khống chế phòng an toàn, muốn lại tới gần một chút xem xét tình huống.

Nhưng Phong Tuyết Tử bên kia tựa hồ đã nhận ra cái gì.

Hắn đột nhiên trên mặt trầm ngưng lỏng xuống, hướng phía Hắc Hắc Linh nhìn bên này một chút, tựa hồ đã nhận ra Hắc Hắc Linh.

Lập tức hắn lộ ra dáng tươi cười, hướng phía bên này tay lắc lắc, ra hiệu Vu Hoành đi mau.

“Nơi này không có việc gì, đi thôi chờ giải quyết hết thảy biết tìm ngươi trở về, nghe lời.” Một cái mơ hồ không rõ thanh âm, tại trong phòng an toàn vang lên.

Vu Hoành không có lên tiếng, trầm mặc dưới, chỉ là cuối cùng mắt nhìn Phong Tuyết Tử khổng lồ thân hình, còn có cái kia phía trên che khuất bầu trời to lớn thụ võng, quả quyết điều động phòng an toàn, chui vào phong tai thải tuyến, biến mất không thấy gì nữa.

Phong tai bên trong.

Toàn Hạc há to miệng, muốn nói điều gì, lại không hề nói gì.

Không bao lâu, hai người lại lần nữa trở lại Vô Quang Chi Thành.

“Tiền bối.” Vu Hoành dừng lại phòng an toàn, đứng dậy hành lễ.

“Ngươi trở về?” Tô Đơn hỏi.

“Vâng.”

“Tuyệt vọng rồi?

“…” Vu Hoành im lặng một hồi, đem vừa mới nhìn thấy sự tình miêu tả khắp.

“Tiền bối, có thể hay không giúp vãn bối phân biệt một chút bên nào mới là thật?”

“Phía sau ngươi nhìn thấy chính là giả, ngươi vừa trở về lúc, trên người có rất đậm tâm tai khí tức.” Tô Đơn trả lời.

“Vậy vì sao. ?” Vu Hoành trong lòng sững sờ.

“Ngươi là muốn nói là cái gì ngươi sư bá sẽ để cho các ngươi đi?” Tô Đơn trả lời, “Cái này rất đơn giản, bởi vì hắn đúng là Phong Tuyết Tử, tâm tai diễn hóa hết thảy đều là thật, hắn là

Phong Tuyết Tử, cho nên làm sự tình, cũng là phù hợp Phong Tuyết Tử sẽ làm, cho nên, vô luận thật giả, bọn hắn đều hi vọng các ngươi đừng trở về, rõ chưa?"

"…" Vu Hoành cùng Toàn Hạc không phản bác được.

"Bọn hắn hẳn là còn chưa có c·hết, các ngươi thương cảm cái rắm, hiện tại nên ngẫm lại như thế nào mới có thể nhanh chóng tiến bộ, trở về hỗ trợ." Tô Đơn nhắc nhở.

"Tiếp xuống các ngươi dự định làm gì? Muốn hay không lưu lại theo giúp ta ở chỗ này, dù sao các ngươi cũng tạm thời cái gì cũng không thiếu, không phải sao?"

"Vô Quang Chi Thành… Không phải rất nguy hiểm a?" Vu Hoành nhíu mày.

"Ngươi không phải có phòng an toàn sao? Ngươi phòng an toàn này chỉ cần bất loạn xông khu vực hạch tâm, không tính nguy hiểm. Tăng thêm lão nhân gia ta kịp thời nhắc nhở, vấn đề không lớn. Tô Đơn nói.

"Vậy thì tốt. Vậy liền quấy rầy tiền bối." Vu Hoành cũng nghĩ nhiều từ Tô Đơn trong miệng, biết một chút các lĩnh vực bí ẩn.

Từ hiện tại xem ra, Tô Đơn cảnh giới mức năng lượng, rất có thể cao hơn Kim Tiên. Có thể lấy một loại cao cao tại thượng ngữ khí cùng góc độ, đánh giá sư bá bọn hắn, cấp độ dạng này, có lẽ chỉ có Thiên Tôn, mới có thể có…

Vu Hoành suy đoán Tô Đơn kỳ thật chính là một vị bị vây ở Vô Quang Chi Thành Thiên Tôn.

"Đừng đoán, ta không phải Thiên Tôn, ta là cái gì, không trọng yếu, dù sao trừ thanh âm, ta hiện tại cái gì cũng không làm được." Tô Đơn tựa hồ đoán được Vu Hoành ý nghĩ.

"Ngươi không phải bắt đầu tiến vào Nguyên Anh a? Tiếp xuống nên nhập vi, các ngươi Thanh Hà sơn công pháp, để ý ta xem một chút a?"

"Không liên quan đến cụ thể tu hành pháp mà nói, không để ý." Vu Hoành kỳ thật chưa từng nghe qua sư phụ yêu cầu hắn bảo mật thuyết pháp, Thanh Hà sơn công pháp cơ bản, coi như

truyền đi, có thể người tu hành cũng rất ít, dù sao hấp thụ sinh cơ, phần lớn người đều không cảm ứng được thiên địa hai bộ phận, chỉ có thể cảm ứng nhân chi sinh cơ.

Mà chỉ luyện nhân chi sinh cơ, lại không có Thanh Hà sơn đặc thù Sinh Chi Tỉnh các loại sinh cơ tu hành tài nguyên, đối ngoại biểu hiện ra, kỳ thật chính là diệt tuyệt sinh linh Ma Đạo tu hành.

Lúc này, hắn cẩn thận đem công pháp cơ bản lấy tinh thần đưa tin phương thức, giảng giải một lần.

“Công pháp này, có chút bá đạo… C·ướp đoạt ngoại vật bổ nạp tự thân, các ngươi tông môn này, sợ không phải cái Ma Đạo đại tông?” Tô Đơn im lặng nói.

“Cái này, tiền bối nói sai, ta Thanh Hà sơn chính là khi đó khá lớn một cái huyền môn chính giữa, là trong chính đạo đại phái một trong.” Vu Hoành nhìn qua điển tịch, đối với tình huống lúc đó hay là có hiểu biết.

“Ngươi cảm thấy liền các ngươi công pháp này, nếu là tài nguyên không đủ thời kỳ, sẽ làm như thế nào?” Tô Đơn hỏi.

Vu Hoành không nói.

“Xem đi, bất quá cũng khó trách các ngươi Thiên Tôn có thể cùng nguyên tai đối kháng lâu như vậy, bày ra đại trận đều có thể kiên trì nhiều năm như vậy. Loại thủ đoạn này, kỳ thật không khác vườn không nhà trống. Ngươi nguyên tai hấp thu sinh linh hủy diệt sinh linh đúng không? Vậy ta trước tiên đem vật sống hút sạch, tương đương với cưỡng ép tụ tập toàn bộ sinh linh chi lực, tập trung đối kháng nguyên tai.” Tô Đơn nói trúng tim đen vạch ra mấu chốt.

“Tiền bối…” Vu Hoành mặt lộ vẻ bất đắc dĩ.

“Được được, không nói. Không nói những cái khác, ta dám khẳng định, các ngươi tông môn tại khi đó khẳng định là người người kêu đánh.” Tô Đơn cười nói, “Tốt, ngươi bây giờ vấn đề là, chủ tu công pháp nhập vi cấp độ, như thế nào tiến vào đúng không?”

Vu Hoành gật đầu.

“Chính là, nhập vi, vãn bối lục lọi hồi lâu, làm sao cũng tìm không thấy đầu mối…”

“Còn hồi lâu, người ta Nguyên Anh một cái bế quan chính là mấy chục năm, ngươi lúc này mới mấy tháng liền tìm tòi đã lâu?” Tô Đơn ngắt lời nói.

“Nhập vi nhập vi, muốn quan trắc cũng tiếp xúc đến càng nhỏ xíu sự vật, ngươi cần làm, là trước đem chính mình cũng biến thành nhỏ hơn. Cho nên, quan sát chính ngươi, tìm đạo tinh thần lực của ngươi ý thức lực cơ bản nhất tạo thành đơn nguyên, đây mới là ngươi cần làm bước đầu tiên. Những này sư phụ ngươi không cùng ngươi nói a?”

“Nói, Ngọc Tuyết Tử sư phụ còn cho một cái tiểu pháp môn, để cho ta như thế nào quan sát tự thân nhỏ nhất đơn nguyên.” Vu Hoành trả lời.

“Vậy ngươi còn không được?”

“Không có đầu mối…” Vu Hoành bất đắc dĩ nói.

“Vậy ngươi ngộ tính này, không được a… Ngươi luyện thế nào đến mức này? Ngộ tính cũng liền phàm nhân trình độ.” Tô Đơn im lặng.

“…” Vu Hoành lại lần nữa không phản bác được.

“Ngộ tính không phải tinh thần lực của ngươi liền cường đại, tốc độ phản ứng biến nhanh, trí nhớ mạnh lên, liền có thể tăng cường. Nếu là dạng này, cái kia văn minh máy móc người máy nhưng so sánh tinh thần lực của ngươi mạnh hơn nhiều, tốc độ phản ứng có thể đạt tới vượt tốc độ ánh sáng, cũng xa so với các ngươi tu sĩ nhanh, trí nhớ càng là muốn bao lớn liền có thể bao lớn. Như thế cá thể chẳng phải là vô địch?” Tô Đơn nói.

“Cái kia ngộ tính đến cùng là?”

“Là linh quang.” Tô Đơn trả lời.

“Linh quang?”

“Đó là ngươi sinh mệnh tiến hóa bản chất bên trong, ngẫu nhiên xuất phát ra một chút ánh sáng, nó sẽ chiếu sáng tiến hóa cần có ngoại giới một chút nội dung. Bị chiếu sáng trong nháy mắt, chính là ngươi khai n·gộ s·át na.” Tô Đơn thâm trầm giải thích.

“Bởi vì mỗi cái sinh mệnh tiến hóa cũng khác nhau, linh quang cũng tự nhiên khác biệt, cho nên ngươi muốn tăng lên ngộ tính, cần triệt để, nhận rõ bản thân, tiếp nhận bản thân. Sau đó mới có thể từ bản thân chỗ sâu nhất, bắt đạo chợt lóe lên linh quang.”

Vu Hoành nghe vậy như có điều suy nghĩ hắn từ vừa mới bắt đầu liền bị nguyên tai làm cho mệt mỏi, hiện tại an định lại, mới có cơ hội quay trở lại nhìn.

Giống như Tô Đơn lời nói, hắn vốn là chỉ là người bình thường. Không có hắc ấn, có lẽ hắn ngay cả Toàn Hạc mặt cũng gặp không đến.

Tiếp nhận chính mình, nhận rõ chính mình?

Như vậy, chính mình, đến cùng là hạng người gì?

Chương 569: Độ kiếp (1)

‘Ta là một hạng người gì… ?’

Từ khi đi vào thế giới này, hắn liền từ không có thời gian suy nghĩ vấn đề này.

Sinh tồn nguy cơ một mực tại bức bách hắn không ngừng xông về phía trước, không ngừng khắp nơi chạy trốn. Mà bây giờ, đến Nguyên Anh kỳ về sau, hắn không thể không đối mặt vấn đề khó khăn này

Ta nguyện ý vì người khác bỏ ra hết thảy sao?

Hắn tự hỏi mình như vậy.

‘Không, ta sẽ chỉ ở bảo toàn chính mình đằng sau, có dư lực mới có thể đi trợ giúp tốt với ta người.’

‘Ta là loại kia kiên trì chính nghĩa người a? Là ý chí kiên định người a?’

‘Cũng không phải, ta chỉ là tại bị nguy hiểm một mực bức bách đi lên phía trước, chỉ thế thôi.’

Vu Hoành lần lượt hỏi thăm chính mình, không ngừng khẳng định, không ngừng phủ định, thẳng đến cuối cùng, hắn lưu lại mấy cái đáp án, đó là mấy cái đối với bản thân chân thực đặc thù.

Kết luận kỳ thật rất đơn giản.

‘Ta chính là người bình thường a… Có chút ích kỷ, có chút dũng khí, s·ợ c·hết, sẽ biết sợ đến phát run người bình thường…’

Vu Hoành chưa bao giờ giống như bây giờ, rõ ràng nhận biết bản thân.

Hắn nhắm mắt, tinh thần lực không ngừng thấu thị lấy thân thể của mình, mỗi một tấc máu thịt, đều trong lòng hắn mảy may lộ ra.

‘Ta chính là người như vậy, không cần do dự, không cần lo lắng, không cần e ngại chỉ trích, ta trời sinh đã là như thế, sinh trưởng giao phó ta, hoàn cảnh cải tạo ta, ta sẽ còn biến, nhưng bây giờ, giờ này khắc này…’

Vu Hoành trong đầu dần hiện ra chính mình cùng nhau đi tới, kinh lịch từng màn. Hắn có thể thấy rõ ràng, chính mình mỗi một bước dần dần xuất hiện trưởng thành, biến hóa.

Chính mình đã từng mỗi một cái suy nghĩ, đều vào lúc này một lần nữa hiển hiện.

Đột nhiên, hắn ngồi xếp bằng xuống, ngay tại Hắc Hắc Linh trong đại sảnh, ngay tại Toàn Hạc cùng Tô Đơn nhìn soi mói, tự mình ngồi xuống.

Nó khổng lồ thô p·hóng t·inh thần lực, vào giờ phút này, cấp tốc bị phân giải thành rất nhiều ý nghĩ, xúc động, suy nghĩ.

Những vật này đều là do một chùm khác biệt sắc thái tinh thần lực gánh chịu.

Tự thân lý tính nguồn gốc từ tại xu lợi tránh làm hại bản năng, dạng này bản năng diễn sinh ra tinh thần lực, là màu lam, to lớn phần lớn là như thế nào tránh cho nguy hại, cùng như thế nào lợi ích tối đại hóa nội dung.

Cảm tính d·ụ·c vọng bản năng, thì là ngũ cảm d·ụ·c cùng phồn diễn d·ụ·c hai đại loại, bọn hắn là màu hồng, màu đỏ, màu vàng tập hợp thể, không ngừng biến ảo sắc thái, nhưng chỉnh thể so với màu lam yếu nhược rất nhiều.

Thứ yếu còn có từng tia nhàn nhạt màu bạc tinh thần lực, đó là từ lý tính cùng cảm tính dọc theo vô số nhỏ bé sợi tơ, ký kết ra một phần nhỏ tinh hoa.

Đó là kiên nghị, kiên trì, không buông bỏ, dũng khí, các loại tập hợp.

Lúc này Vu Hoành trong lòng không có bất kỳ ý niệm gì, chỉ là như một cái cao cao tại thượng con mắt, lẳng lặng quan sát cái này ba loại bản thân kết cấu.

Đột nhiên, hắn cảm giác tự thân Nguyên Anh pháp lực, giống như hồ theo hắn đối với mình ta kết cấu, xuất hiện pháp lực phân ly.

Nguyên bản liền thành một khối pháp lực, lúc này cũng bắt đầu theo khác biệt bản thân bộ phận, bắt đầu chia loại phụ họa, biến thành ba loại khác biệt sắc thái pháp lực.

Đồng thời pháp lực ngoại hình, cũng giản lược đơn vầng sáng, biến thành tinh tế tỉ mỉ sợi tơ.

Theo pháp lực cải biến, Vu Hoành rõ ràng cảm ứng được, chính mình ngũ giác, một lần nữa bị nó tăng phúc, cường độ tăng lên so trước đó lớn rất nhiều rất nhiều.

Hắn cẩn thận trải nghiệm loại này biến hoá hoàn toàn mới, cảm thụ được pháp lực được phân loại, điều khiển càng thêm như cánh tay chỉ huy.

Lý tính pháp lực chưởng quản chỉ huy, cảm tính pháp lực phụ trách công kích phòng ngự, pháp lực màu bạc hóa thành liên hệ cả hai, gia cố cả hai mối quan hệ.

Vu Hoành lẳng lặng ngồi xếp bằng bất động, không biết bao lâu đằng sau.

Trên người hắn đột nhiên một chút sáng lên kim quang.

Trong kim quang, nó Nguyên Anh chậm chạp trưởng thành.

Từ trước đó hài nhi hình thái, từ từ dài cao, lớn lên, không bao lâu, sau mười mấy phút, liền trưởng thành thiếu niên ngoại hình.

“Xem ra ngươi đột phá.” Tô Đơn vui mừng nói

“Là… Đa tạ tiền bối chỉ điểm.” Vu Hoành đứng dậy, chăm chú hướng ngoài cửa sổ thi lễ.

“Nhập vi về sau, hết thảy trở ngại bản thân lực lượng đều bị tiêu trừ, toàn thân tâm lại không tự hao tổn ma sát, pháp lực tăng phúc thoáng cái đề thăng lên há lại chỉ có từng đó gấp đôi.”

“Rất tốt, nhập vi cấp độ này vô bờ bến, tự ngươi sau này tiếp tục củng cố, hiện tại, nói tiếp nói các ngươi đằng sau dự định.” Tô Đơn ấm.

“Vãn bối vẫn là có ý định tiếp tục đi lên phía trước đi nhìn. Bất quá… Đến tìm một chỗ trước làm đủ chuẩn bị.”

Vu Hoành cảm thụ được tự thân pháp lực rực rỡ hẳn lên, nhập vi về sau, phân hoá pháp lực bắt đầu cẩn thận hơn cường hóa tự thân hết thảy.

Pháp lực hiệu suất cũng cao rất nhiều, trước đó cần hai phần pháp lực mới có thể làm sự tình, hiện tại chỉ cần một phần.

“Vậy được, người trẻ tuổi chính là có bốc đồng, ngươi tiếp tục đi.” Tô Đơn cười vài tiếng, dần dần làm nhạt xuống dưới, đã không còn động tĩnh.

Vu Hoành thở hắt ra, cùng Toàn Hạc đơn giản giảng giải bên dưới tình huống hiện tại.

“Ta đồng ý, chúng ta bây giờ lực lượng quá mức yếu ớt, cái gì cũng làm không được, cùng khắp nơi mù đụng, không bằng trước tiên tìm một nơi dốc lòng tu luyện. Đại tịch diệt đến cũng sẽ không là lập tức liền đến.” Toàn Hạc gật đầu.

“Vậy thì tốt, chúng ta trước ngay tại Vô Quang Chi Thành đợi một trận.” Vu Hoành tại đã trải qua nhiều lần vô lực về sau, rút kinh nghiệm xương máu, quyết định tiếp xuống trước không đi, nghĩ hết tất cả biện pháp, cường hóa tu luyện tới cực hạn về sau, lại hành động.

Như vậy, mới có thể không tại đối mặt tuyệt cảnh lúc khoanh tay vô lực.

Trước tu hành, sau đó thăm dò, đi tìm sinh cơ chi địa hi vọng!

Xác định rõ mục tiêu về sau, hai người đều là hành động phái, cấp tốc trở về phòng tu luyện, dốc lòng tu hành.

Trừ ra ăn uống ngủ nghỉ bên ngoài, ngay cả đi ngủ đều bớt đi, trực tiếp dùng nửa trạng thái nhập định thay thế giấc ngủ.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua.

Hai người dốc lòng tu hành, cơ hồ quên đi hết thảy, ngay tại Vô Quang Chi Thành bất động, ngẫu nhiên có cái gì tu hành phương diện nghi hoặc, trực tiếp hỏi Tô Đơn, Tô Đơn đang lo không ai cùng hắn, đó là tương đương vui vẻ, hỏi gì đáp nấy.

Toàn Hạc mặc dù nghe không được thanh âm, nhưng lại có thể xuyên thấu qua Vu Hoành thuật lại, hỏi thăm thỉnh giáo vấn đề. Trong nháy mắt, lại là gần hai tháng đi qua.

Vu Hoành tính toán đếm ngược, cấp tốc cáo lỗi một tiếng, mở ra Hắc Hắc Linh tạm thời rời đi Vô Quang Chi Thành.

Toàn Hạc vẫn như cũ đắm chìm tại trong tu luyện, không quan tâm chút nào chuyện ngoại giới, nàng tựa hồ tiến vào một loại quỷ dị trạng thái vong ngã. Tu vi từ từ đi lên bão tố.

Ngắn ngủi hai tháng cũng đã bắt đầu Kết Đan, sắp ngưng tụ Kim Đan.

Vu Hoành không có đi quấy rầy nàng, mà là cùng Tô Đơn tiền bối nói một tiếng tiếp tế vật tư đi, liền tự hành trở lại phong tai chỗ sâu.

Phốc phốc.

Trong chốc lát, phong tại chỗ sâu đỗ Hắc Hắc Linh, toàn thân mơ hồ một cái chớp mắt, một giây sau lại khôi phục bình thường.

Toàn bộ phòng an toàn bề ngoài không có quá nhiều biến hóa, nội bộ cũng một tầng không thay đổi.

Duy chỉ có Vu Hoành ngồi ngay ngắn ở trong phòng tu luyện, mới cảm nhận được cùng trước đó không giống với.

Hắn lúc này cầm trong tay một tấm vừa mới đột ngột xuất hiện cường hóa nói sau minh sách, tinh tế lật xem.

‘Phòng an toàn cường hóa kết thúc, tường ngoài cường độ đề thăng làm Linh Phương đế quốc Bernardo cấp, có đối với Bất Diệt mức năng lượng phía dưới tổn thương miễn dịch công hiệu. Đối với Bất Diệt phía trên mức năng lượng tiến công, tổn thương cắt giảm 32% sau lại tiến hành v·a c·hạm tiếp xúc.

Năng lực đặc thù: Dung Hư Thái (nhưng tại bất luận cái gì trong hoàn cảnh hoàn mỹ ngụy trang chuyển hóa tự thân, cũng dung nhập hoàn cảnh, không nhận bài xích. Cảm giác lực Thiên Nhân cấp phía dưới không thể nhận ra.) ‘

“… Khó trách giá trị năm tháng cường hóa kỳ… Hiệu quả này là càng ngày càng biến thái. Bất quá còn chưa đủ!” Vu Hoành biết mình địa phương muốn đi là cái gì.

Cho nên, phòng an toàn mặc dù đã rất mạnh mẽ, nhưng còn chưa đủ, còn thiếu rất nhiều.

Thiên Nhân cấp mức năng lượng, đối ứng chính là Kim Tiên cấp độ, cường độ này lại thêm Phù Bạch Kim Tiên bố trí trận pháp, bây giờ phòng an toàn cường độ đã phá trần.

Vu Hoành suy tư dưới, lại lần nữa lấy ra trước đó từ Vô Quang Chi Thành Tô Đơn tiền bối nơi đó, cầm tới khối kia nguyên chất vật liệu.

Thử nhìn một chút cái này.

Trong lòng của hắn mang theo một tia tâm thần bất định, vẻ mong đợi, đưa tay đặt tại nguyên chất bên trên.

‘Cường hóa nguyên chất. Phương hướng: Đối Nhân độc tố.’

Trước kiểm tra một chút có hay không tai hoạ ngầm, đây là hắn nhất quán trình tự.

‘Không Đối Nhân độc tố. Không cách nào cường hóa.’ hắc ấn phản hồi cũng lại lần nữa bắt đầu.

Vu Hoành từng mục một không ngừng kiểm tra, thẳng đến triệt để xác định không có bất cứ vấn đề gì, hắn mới đem đặt ở trên sàn nhà, sau đó đưa tay đặt tại mặt đất.

‘Cường hóa phòng an toàn, phương hướng: Dung hợp nguyên chất, tự do tăng lên.’

Hắc tuyến cấp tốc chảy vào mặt đất, Vu Hoành mong đợi phản hồi âm rất nhanh vang lên.

Phải chăng cường hóa phòng an toàn?

Đếm ngược tùy theo tại mặt đất nổi lên.

Hắn ngưng thần xem xét.

114 năm 3 tháng 7 ngày 11 giờ 45 phút.

Có lẻ có cả… Ân, rất chân thực.

Vu Hoành yên lặng đứng người lên, lấy đi nguyên tai, hắn hiện tại xem như minh bạch, cái đồ chơi này ngay cả Tô Đơn tiền bối đều cảm thấy vô dụng hàm kim lượng.

Muốn đem nó dung nhập phòng an toàn, lại để cho tốn nhiều như vậy thời gian.

Hắn lại lần nữa bỏ đi nguyên chất, tùy tiện cầm chút vật gì điệp gia đứng lên cường hóa hiện tại phòng an toàn, đếm ngược hiện ra mới hơn sáu tháng.

Sau đó hắn lại gia nhập nguyên chất, thời gian lại biến thành 114 năm…

‘Quả nhiên, liền cái đồ chơi này khó làm!’ hơn một trăm năm, hắn cũng không biết tu luyện tới trình độ gì, còn cần đến nó?

Tạm thời từ bỏ đem nguyên chất dung nhập dự định, Vu Hoành khống chế phòng an toàn trở về Vô Quang Chi Thành, sau đó bắt đầu đối tự thân ngoại nhãn tiến hành cường hóa.

Trên thực tế trên người hắn có thể cường hóa đồ vật rất nhiều, chỉ là trước đó một mực không có ổn định lại tâm thần chuyên tâm xử lý, bây giờ có thời gian nhàn rỗi, những này tiến độ liền bắt đầu nhấc lên.

Gỡ xuống con mắt, Vu Hoành đem nó nắm ở trong tay, bỗng nhiên ý tưởng đột phát.

Chờ chút, nếu như ta đem hoàng tộc mắt vàng, cùng ngoại nhãn cùng một chỗ cường hóa đâu? Sẽ phát sinh cái gì?

Vu Hoành tâm tư chớp động, nghĩ đến liền làm, lúc này đem con mắt cùng hoàng tộc mắt vàng ngạch sức phóng tới cùng một chỗ.

Hắn bây giờ con mắt cường độ đã rất cao, độ cứng cùng tảng đá cũng không có gì khác biệt, đụng một khối cũng sẽ không xuất hiện tổn thương.

Cường hóa ngoại nhãn, phương hướng: Ngẫu nhiên.

Vu Hoành lấy ý thức lực đem hai thứ bao quát cùng một chỗ, bắt đầu cường hóa.

Hắc tuyến từ mu bàn tay một chút chảy ra, tụ hợp vào ngoại nhãn.

Rất nhanh đếm ngược hiển hiện: 3 tháng 11 ngày 4 giờ 7 phút.

'Thật đúng là có thể! ?' Vu Hoành trong lòng mong đợi.

Hoàng tộc mắt vàng không hề nghi ngờ phi thường cường hãn, Kim Tiên phía dưới hết thảy tổn thương trực tiếp phòng ngự. Ngoại nhãn cũng đã tiến hóa đến tầng lớp rất cao lần, có thể so với linh tai bên trong đỉnh tiêm Tiên Tướng con mắt.

Hai loại kết hợp, không biết có thể phát sinh cái gì kỳ diệu biến hóa.

Hắc ấn tiếng hỏi rất nhanh vang lên, Vu Hoành cấp tốc khẳng định xuống tới, sau đó liền đem hai cái sự vật tách ra, ngoại nhãn nhét quay mắt vành mắt.

Hắn thử qua, cường hóa hai thứ, một khi xác định phạm vi, đằng sau vô luận phóng tới địa phương nào, cũng sẽ ở cường hóa kết thúc trong nháy mắt, hư không tiêu thất. Sau đó chỉ còn lại có sau khi cường hóa sự vật.

Hắn đã từng nghĩ tới lợi dụng phương pháp này, có lẽ có thể tại một ít đặc thù thời điểm làm điểm mua bán không vốn.

Nhưng tạm thời còn không có tìm tới cơ hội.

Cường hóa lại lần nữa bắt đầu, sinh hoạt lại khôi phục được trước đó như vậy tu luyện khô khan trạng thái.

Thời gian đảo mắt lại qua hơn một tháng.

Đông đông đông.

Bỗng nhiên Vu Hoành phòng tu luyện cửa phòng bị nhẹ nhàng gõ vang.

“Mời đến.” Vu Hoành không cần đoán cũng biết là ai. Mở ra hai mắt nhìn về phía cửa ra vào.

Răng rắc một chút, hắn pháp lực khẽ động, mở cửa khóa.

Chương 570: Độ kiếp (2)

Chương 570: Độ kiếp (2)

Toàn Hạc từ từ đi tới. Trên thân chỉ mặc đơn giản màu trắng áo ngực cùng quần đùi.

Nàng trong khoảng thời gian này đang tiến hành tắm thuốc đoán thể, để cho tiện tu hành, dứt khoát không tấp nập mặc ngoại bào.

"Ta lập tức Kết Đan, nhưng còn thiếu cuối cùng một hạng mấu chốt. Nơi này không có cách nào thực hiện, chúng ta cũng không cách nào thực hiện."

"Ngươi nói là… Thiên kiếp?" Vu Hoành trong nháy mắt kịp phản ứng.

"Đúng vậy. Thiên kiếp đã là khảo nghiệm, cũng là chúc phúc, là vũ trụ tự nhiên đối với chúng ta tu sĩ tiến hóa sinh ra ứng kích phản ứng, nếu là không có khả năng bắt đầu vượt qua, đến tiếp sau liền không có cách nào hấp thu trong quá trình này hẳn là thu hoạch thiên địa tinh hoa." Toàn Hạc gật đầu.

"Nàng nói đúng, thiên kiếp ắt không thể thiếu, chính ngươi đột phá cũng giống vậy, từ Nguyên Anh tiền kỳ đến trung kỳ, kỳ thật cũng có thiên kiếp, ngươi bây giờ không có qua, không có nghĩa là liền không có đợi đến hoàn cảnh, nó sẽ góp nhặt lấy cho ngươi một cái lớn. Cho nên đi chỗ nào độ kiếp, là các ngươi cần suy nghĩ tỉ mỉ mấu chốt." Tô Đơn thanh âm cũng đồng thời vang lên.

"Nói đến, Vô Quang Chi Thành phụ cận ngược lại là có mấy cái địa phương, có thể tạo điều kiện cho các ngươi thử một chút."

"Tiền bối mời nói, vãn bối rửa tai lắng nghe." Vu Hoành tranh thủ thời gian hành lễ.

“Một cái là Thính Mã nguyên, chỗ kia là Xích Giáp địa bàn, rất nguy hiểm, bất quá chỉ cần các ngươi đừng đi trên chiến trường nhặt ve chai, hắn bình thường sẽ không để ý tới.”

“Một cái khác là Niêm Tâm động, nơi đó là Niêm Tâm lão tổ động phủ, hắn là Linh Phương đế quốc năm đó đào vong đi ra người sống sót, khổ đại cừu thâm, một lòng muốn trả thù nguyên tai, nhưng cuối cùng thất bại, trở nên người không ra người quỷ không ra quỷ, hiện tại ở vào trạng thái ngủ đông. Các ngươi đi trong bụng hắn cũng có thể độ kiếp.”

“Trong bụng?” Vu Hoành sững sờ.

“Đúng vậy a, tên kia cũng là Tiên Đạo, nhưng cùng các ngươi Tiên Đạo đường đi có chút khác biệt. Tiên Đạo ngàn vạn, mặc dù đều là thành tiên, nhưng khác biệt tiên, cũng hiệu quả khác biệt. Linh Phương đế quốc lộ tuyến rất mạnh, nhưng cũng rất yếu, các ngươi đi xem qua liền biết.” Tô Đơn nói.

Vu Hoành suy tư dưới, hỏi.

“Như vậy tiền bối, bên nào an toàn hơn?”

“Thiên kiếp không quan trọng an toàn, đi Niêm Tâm động đi, Niêm Tâm lão tổ ngủ đông, hơi điểm an toàn. Nếu là tỉnh lại, các ngươi báo tên của ta, năm đó ta đã giúp hắn, bao nhiêu cũng sẽ nể tình.” Tô Đơn nói.

“Đa tạ tiền bối. Tiền bối giúp vãn bối nhiều như vậy bận bịu, không biết nên như thế nào hồi báo ngài.” Vu Hoành thật tâm nói.

“Chờ ngươi về sau mạnh hơn rồi nói sau, hiện tại không có ý nghĩa.” Tô Đơn thở dài.

“Muốn đi Niêm Tâm động, ngươi tiến vào phong tại về sau, ở trong lòng mặc niệm 1001 lần tiến vào pháp chú, đồng thời một mực để cho ngươi phòng an toàn nguyên địa xoay quanh, không nên chạy loạn, liền có thể nhẹ nhõm tiến vào.”

“Pháp chú nội dung là: Thiên linh thiên tâm, cửu phương quy nhất.”

“Thiên linh thiên tâm, cửu phương quy nhất… Đây là từ tham chiếu Linh Phương đế quốc a?” Vu Hoành lặp lại.

“Ngươi biết liền tốt. Tên kia kỳ thật xem như cái Ma Đạo cự phách, tại Linh Phương đế quốc vốn là người người kêu đánh nhân vật, về sau tại vũ trụ hủy diệt đại tai dưới, lựa chọn buông xuống thù riêng ân oán, liên thủ cùng chống chọi với nguyên tai, đáng tiếc vẫn là thất bại trong gang tấc. Cuối cùng bởi vì hắn thực lực mạnh nhất, bị Linh Phương đế quốc vô số cường giả liên thủ đưa đi ra, trên thân gánh vác trùng kiến Linh Phương sứ mệnh, đáng tiếc là, hắn bị nguyên tai để mắt tới, có lẽ là bởi vì thể lượng đủ lớn, lực hấp dẫn đủ mạnh, trùng kiến kỳ hạn xa xa không có kết quả.” Tô Đơn giải thích nói.

“Như hắn, như Xích Giáp, kỳ thật đều là một loại, vũ trụ cuối cùng lưu lại người mạnh nhất, bọn hắn giống như còn sống nguyên chất, cũng cuối cùng trốn không thoát hóa thành nguyên chất vận mệnh.”

Nghe đến đó, Vu Hoành sợ hãi cả kinh.

“Tiền bối, chẳng lẽ lại tất cả nguyên chất đều là như thế tới?”

“Không nhất định, nhưng trên tay ngươi khối kia, ta đoán là như thế tới. Hắn đã từng cũng có lẽ là một vị cường giả tuyệt đỉnh, chưởng diệt thế giới không nói chơi. Trải qua vô số lần nguyên tai cọ rửa, cuối cùng vẫn dần dần mẫn diệt bản thân, hóa thành một viên vô tâm vô tình nguyên chất nham thạch.” Tô Đơn thở dài.

Vu Hoành không phản bác được.

“Đương nhiên, trừ ra hai chỗ này phương, ngươi cũng có thể tùy tiện tìm một chỗ độ kiếp, bất quá… Mức độ nguy hiểm liền không cách nào khống chế. Các ngươi tình huống hiện tại, lây dính tâm tai khí tức, có khả năng sẽ lại lần nữa dẫn tới bên kia xâm nhập.” Tô Đơn nói.

“Vãn bối minh bạch.” Vu Hoành gật đầu.

“Chính ngươi hảo hảo lựa chọn.” Tô Đơn cuối cùng vứt xuống một câu, liền yên tĩnh lại.

Vu Hoành thì đem nguyên thoại thuật lại cho Toàn Hạc.

“Ngươi dự định làm sao tuyển?”

“Chúng ta có thể bây giờ chọn lựa tiền bối cho ra phương hướng, nhưng cuối cùng cũng có một ngày chúng ta cần đối mặt mình hết thảy, cho nên, ta nghĩ chúng ta chính mình đi địa phương khác.” Toàn Hạc trầm giọng nói.

“Nếu là g·ặp n·ạn đâu?”

“Đó chính là chúng ta nhất định phải đối mặt, nếu như bây giờ liền làm khó dễ, về sau càng làm khó dễ.” Toàn Hạc trả lời.

“.” Vu Hoành lý giải nàng ý tứ, gật đầu, “Tốt!”

Hai người kỳ thật đều không muốn lựa chọn an toàn hơn chi địa độ kiếp, Tô Đơn tiền bối tuy là hảo tâm, nhưng sớm một chút đối mặt tôi luyện, chính mình cũng có thể sớm một chút trưởng thành

Hai người xác định lựa chọn, lúc này khởi động Hắc Hắc Linh, rời đi Vô Quang Chi Thành.

Vu Hoành không có tùy ý Hắc Hắc Linh tự do đi thuyền, dù sao ngay cả Vô Quang Chi Thành bọn hắn đều đã không cách nào ứng đối, lại hướng đi vào trong tất nhiên nguy hiểm hơn, cho nên bọn hắn lựa chọn là… Phù Không Thành thế giới!

Xác định phương hướng về sau, chính là tọa hạ chờ đợi. Thuận tiện đi qua còn có thể xác định ra Y Y Khô Thiền tình huống của bọn hắn. Nếu là không tốt, đến sớm tiếp rời đi rời đi.

*

Tuyệt Đối Thiên Bình Phù Không Thành.

Dày đặc hắc tai quái vật như là gió cát, không ngừng quét tiến phòng ngự khe hở.

Nghênh chiến từng chiếc trong phi thuyền, thuộc về Oss học viện chiến bầy hết thảy có hơn 300 chiếc. Tất cả phi thuyền tạo thành một cái cự đại liên hợp trận pháp, kích hoạt tự động

khóa chặt hệ thống, do trí linh khống chế chiến cuộc, tập kích hủy diệt bất luận cái gì đến gần hắc tai quái vật

Chiến trong đám, trong đó một chiếc màu lam hình thoi trên phi thuyền.

Liễu Trì Tuyển viện trưởng sắc mặt nghiêm nghị, đứng ở phòng điều khiển chính, nhìn ra xa bên ngoài vô cùng tận hắc tai quái vật thủy triều. Phía sau là hắn ba vị học sinh, bên trong một cái chính là Khô Thiền.

"Hứa Phong, Âu Dương Thụy, hai người các ngươi chú ý trái phải hai bên. Khô Thiền, chú ý đuôi thuyền, tiếp tục tác chiến bốn ngày, phi thuyền trận pháp đá năng lượng đến chuẩn bị thay thế, dự bị đều chuẩn bị xong chưa?" Liễu Trì Tuyển hỏi.

"Vâng, đã đưa tới." Bên trong một cái học sinh cao lớn thô kệch, trầm giọng trả lời.

"Các nghị viện bên kia còn không có hồi âm a?" Liễu Trì Tuyển híp mắt hỏi.

"Đúng thế. Hắc triều chiến tinh số lượng nhiều lắm." Hứa Phong trả lời.

Liền tiếp tục trong lòng bất đắc dĩ, nhưng trên mặt vẫn như cũ bất động thanh sắc, hắn đưa tay nhìn xuống đồng hồ, đang muốn nói chuyện.

Đột nhiên Khô Thiền trên mặt toát ra một tia kinh hỉ cùng kinh ngạc, sau đó tia này biểu lộ cũng cấp tốc biến thành lo lắng.

"Lão sư, ta cảm nhận được đại ca của ta bọn hắn tại ở gần." Khô Thiền chần chừ một lúc, lên tiếng nói.

"Đại ca ngươi?" Liễu Trì Tuyển một chút kịp phản ứng.

"Chính là trước đó ngươi nói m·ất t·ích cái kia Chính Nhu Tử Vu Hoành?"

"Đúng vậy." Khô Thiền gật đầu.

"Hắn chính hướng phía Phù Không Thành bên này gần lại gần." Hắn cùng Vu Hoành lẫn nhau ở giữa là lưu qua thông tin

định vị phương thức, chỉ cần đối diện không cố ý giấu diếm, cơ bản đều có thể cảm nhận được đối phương trạng thái phải chăng tốt đẹp.

“Cái này…” Liễu Trì Tuyển nhíu mày đứng lên, trước đó Margaret m·ất t·ích, Lucian nghị viên trọng thương, đều cùng cái này Chính Nhu Tử có quan hệ.

Lần trước Lucian được cứu viện sau khi trở về, sau lưng nó gia tộc rất là tức giận, bỏ ra đại giới to lớn, đạt được hết thảy ba vị nghị viên nhận lời, đáp ứng liên thủ giải quyết Chính Nhu phía sau h·ung t·hủ.

“Ngươi lập tức để hắn dừng lại, đừng tới đây!” Liễu Trì Tuyển cấp tốc lên tiếng.

“Vì sao? Lão sư lấy đại ca thực lực, chúng ta tiếp ứng một chút, vào hỏi đề không lớn, trước đó bản án không phải cũng đã hết thảy đều kết thúc rồi hả?” Khô Thiền ngạc nhiên nói.

“Mặt ngoài là như thế này, nhưng… Đại ca ngươi không biết tại sao cùng Thanh Hà sơn dính líu quan hệ, Lucian phía sau gia tộc, tốn hao đại giới to lớn, không chỉ mời ba vị nghị viên phát hạ áo thuật lời thề làm hứa hẹn, còn không biết từ chỗ nào mời tới cùng Thanh Hà sơn từng có qua huyết hải thâm cừu người đối diện cường giả. Liền đợi đến đại ca ngươi xuất hiện hiện thân!” Liễu Trì Tuyển nghiêm nghị nói.

“Thanh Hà sơn… Cái này đều biến mất đã bao nhiêu năm, còn…” Khô Thiền ngạc nhiên.

“Đối với cường giả mà nói, mấy ngàn mấy vạn năm cũng liền như thế, mấu chốt là, mấy cái này cường nhân, đều là năm đó bị Thanh Hà sơn hút khô toàn tộc sinh cơ người sống sót hậu nhân, bực này huyết cừu bất kỳ người nào cũng sẽ không tuỳ tiện quên.” Liễu Trì Tuyển trả lời.

“.” Khô Thiền không phản bác được, vội vàng nếm thử liên hệ Vu Hoành.

Nhưng mới kích hoạt thể nội trận pháp, hắn liền ngây ngẩn cả người.

“Thế nào?” Liễu Trì Tuyển nhíu mày nhìn về phía hắn.

“Liên hệ trận pháp bị ngăn cách… Bên kia có người chặn đứng đại ca bọn hắn!” Khô Thiền sắc mặt ngưng trọng.

“Có thể cảm ứng được là ai a?”

“Không rõ ràng, bất quá nguyên tố ba động là hỏa diễm!”

“Hứa Phong, tra bên dưới bây giờ rời đi trận pháp Hỏa hệ Áo Pháp sư cấp sáu trở lên có cái nào?” Liễu Trì Tuyền cấp tốc nhìn về phía một cái khác học sinh.

“Chờ một lát… Có Bordeaux pháp sư, Ihafar pháp sư hai người!”

“Bordeaux là Lucian gia tộc mời Tim nghị viên hai vị trợ thủ một trong! Ihafar là một cái khác Shananxi nghị viên chất tử!” Liễu Trì Tuyền nghĩ tới đây, cấp tốc đưa tay ở phía trước hư không điểm một cái.

Xùy!

Lập tức một vòng sóng nước màu lam khuếch tán ra đến, ngưng tụ thành một khối hình tròn màn hình.

Trên màn hình, hai chiếc một đen một đỏ phi thuyền loại nhỏ, đang nhanh chóng vứt bỏ hậu phương truy kích hắc triều quái vật, hướng phía nơi xa bầu trời cao bay đi.

“Quả nhiên là bọn hắn! Bây giờ có thể thông tri đại ca ngươi a? !” Liễu Trì Tuyền sắc mặt ngưng trọng.

“Không có cách nào bên kia bị triệt để ngăn cách, hẳn là còn có người nào sớm đi qua bày trận. Bọn hắn khẳng định là vẫn đang ngó chừng ta!” Khô Thiền hiểu được.

“Bất quá nếu ngay cả lần trước nghị viên Lucian đều bị trọng thương, lần này chỉ là hai cái trợ thủ pháp sư, nên vấn đề không lớn a?” Một bên học sinh Hứa Phong không hiểu hỏi.

“Việc này ngay cả ngươi cũng biết, ngươi cảm thấy chạy tới hai cái cấp sáu pháp sư sẽ không rõ ràng?” Liễu Trì Tuyền hỏi lại.

“Bọn hắn đều là cùng năm đó ta một năm cấp, từ trước đến nay không phải xúc động tính cách người. Nếu dám tự mình đi qua, tất nhiên là có vạn toàn chuẩn bị!”

“Huống chi, ta nhớ được, xung quanh đã sớm bị hồi trước Hủy Diệt Tinh Pháo phá hủy thời không trật tự, hiện tại cự ly xa truyền tống đã không pháp định vị, xung quanh mười năm ánh sáng bên trong phạm vi, hoàn toàn không cách nào cự ly xa thuấn di. Điều này có ý vị gì, ngươi nên rõ ràng.” Liễu Trì Tuyển cấp tốc nói.

Không có cách nào cự ly xa thuấn di?

Nghe đến đó, Khô Thiền cùng Hứa Phong mới hiểu được tới tính nghiêm trọng của vấn đề.

Từ Khô Thiền tự bọn họ cũng đều biết, trước đó Vu Hoành là dựa vào triệu hoán từ bên ngoài đến Thanh Hà sơn cao thủ, mới thành công giải quyết Lucian nghị viên.

Mà bây giờ, bởi vì cùng hắc triều đối kháng, vận dụng cực lớn uy lực cấp chiến lược v·ũ k·hí, dẫn đến xung quanh mười năm ánh sáng không gian không cách nào cự ly xa truyền tống, ý vị này, Vu Hoành chỉ có thể dựa vào chính mình cô quân phấn chiến…

“Không được! Ta phải đi cứu người! !” Khô Thiền một chút gấp, “Lão sư! Ngài nhanh nghĩ một chút biện pháp!”

“Liễu Khê Nhiên nghị viên cũng tại ác chiến, tạm thời không cách nào trở về, hiện tại chỉ chúng ta chút người này, căn bản không có cách nào. Vì kế hoạch hôm nay, chỉ có… Xin mời vị kia!” Liễu Trì Tuyển tâm niệm cấp chuyển, cấp tốc nghĩ đến biện pháp.

Chương 571: Vòng vây (1)

Phù Không Thành vòng ngoài tinh vực, từng đầu hắc triều tựa như sương mù, không ngừng từ Hắc Hắc Linh bên người lướt qua, nhào về phía Phù Không Thành chỗ.

Vu Hoành Toàn Hạc đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ lít nha lít nhít không nhìn thấy cuối vô số sương mù dài mảnh, trong lòng từ đầu đến cuối lau một vệt mồ hôi.

"Còn tốt mới thăng cấp ẩn tàng công năng đủ ra sức, lại thêm kề bên này, chưa từng xuất hiện cường độ cao hơn hắc triều quái vật, nếu không… ." Vu Hoành may mắn nói.

"Ta đã có thể cảm giác được thiên kiếp đang nổi lên, loại cảm giác kiềm chế kia, tựa như bầu trời mây đen dày đặc, lúc nào cũng có thể hạ mưa to." Toàn Hạc trầm giọng nói.

"Ta cũng giống vậy. Nơi này hẳn là tạm thời bị hắc triều cô lập, thiên kiếp không hạ được tới. Đoán chừng chúng ta đổi lại cái địa phương, liền có thể thuận lợi vượt qua." Vu Hoành suy đoán.

Lúc này Hắc Hắc Linh chính lặng yên hướng phía rời xa hắc triều phương hướng đi thuyền, nhưng cũng tiếc chính là, bọn hắn đã đi thuyền hơn mười giờ, vẫn như cũ không nhìn thấy đường ra.

Ngoài cửa sổ vẫn như cũ tất cả đều là lít nha lít nhít hắc triều.

"Chờ một chút, có đồ vật gì đến đây… ." Đột nhiên Vu Hoành thanh âm trầm xuống, che hai mắt hướng một cái hướng khác nhìn lại.

Hai người ngưng thần nhìn lại, nhìn thấy phạ lê bên ngoài, một cái trọn vẹn có thể so với hơn phân nửa to bằng hành tinh cự hình hoa ban vỏ sò, đang từ trong vỏ bắn ra lít nha lít nhít màu

khô vàng thân mềm chân, hướng phía Phù Không Thành bay đi.

Vô số hắc triều quái vật kết thành viên cầu, tại nó bên cạnh trôi nổi, cùng một chỗ công kích.

Vỏ sò phần lưng, còn có thể nhìn thấy mơ hồ đứng một ít hình người.

“Có thể thấy rõ là ai a?” Toàn Hạc hỏi.

“Không có khả năng, thiết trí c·ách l·y thủ đoạn.” Vu Hoành lắc đầu, nhưng hắn bén nhạy chú ý tới, cái này to lớn vỏ sò mặt bên có mặt trời màu đen một dạng hoa văn.

“Ta hoài nghi là Thiên Nhật giáo. Nó cũng là trong hắc triều thế lực, có thể thúc đẩy phổ thông hắc triều quái vật cũng coi như bình thường.” Hắn suy đoán nói.

“Phù Không Thành, có thể gánh vác a?” Toàn Hạc mặt lộ lo lắng.

“Liền muốn nhìn Thiên Nhật giáo chủ lực phải chăng xuất động… Phù Không Thành có thể tồn tại ở lâu như vậy, tuyệt đối không phải là mặt ngoài đơn giản như vậy.” Vu Hoành nói.

Hai người trong lúc nhất thời cũng sẽ không tiếp tục nói chuyện.

Hắc Hắc Linh ẩn nấp tại hắc triều trong đại quân phi hành, có dung hợp ngụy trang năng lực, phòng an toàn ở phía ngoài quái vật trong mắt, căn bản chính là đồng loại của bọn hắn. Cho nên không chút nào thu hút.

Ước chừng lại qua hơn năm giờ.

Ngoài cửa sổ mới rốt cục sáng tỏ thông suốt, một chút thanh không.

Tất cả quái vật trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là không mỏ vô ngần vũ trụ tinh không.

Vu Hoành cùng Toàn Hạc không kịp nghĩ nhiều, lập tức liền cảm ứng được một cỗ cảm giác áp bách mãnh liệt từ bên trên

vũ trụ cấp tốc truyền đến.

Tê… .

Hai đoàn điện quang màu tím tạo thành vòng xoáy, cấp tốc tại hai người đỉnh đầu ngưng tụ mà ra.

Vòng xoáy phân ra hai nơi, một cái nhắm ngay khóa chặt Vu Hoành, một cái khóa chặt Toàn Hạc.

“Ra ngoài kháng!” Vu Hoành trầm giọng nói.

Trốn ở trong phòng an toàn mặc dù cũng có thể vượt qua thiên kiếp, nhưng không hấp thu được đồng bộ truyền đến thiên địa tinh hoa.

Lúc này, hắn mở cửa lao ra, đang muốn thuấn di, lại một lần phát hiện không gian xung quanh phảng phất hoàn toàn mất hiệu lực đồng dạng, Truyền Tống Chi Nhãn năng lực trực tiếp mất hiệu lực.

Không có thời gian suy nghĩ nhiều, Vu Hoành ngửa đầu nhìn về phía phía trên điện quang màu tím vòng xoáy.

Hắn vòng xoáy so Toàn Hạc phải lớn không chỉ gấp mười lần, trong đó một cái to lớn điện quang màu tím con mắt, chính băng lãnh vô tình nhìn chăm chú lên chính mình.

Oanh! !

Không có chút nào ấp ủ, trong vòng xoáy một đạo lôi trụ ầm vang đập xuống, trong nháy mắt liền vượt qua mấy vạn cây số, trực kích Vu Hoành đỉnh đầu.

Hắn không có né tránh, cũng không cách nào né tránh, thiên kiếp này tốc độ vượt xa khỏi hắn né tránh thời gian.

Khi nhìn đến trong nháy mắt, lôi điện đã đến trên người mình.

Lốp bốp dòng điện t·ê l·iệt lấy Vu Hoành toàn thân các nơi, tính hủy diệt nhiệt độ cao dòng điện cưỡng ép phân giải lấy hắn hộ thể pháp lực.

Vu Hoành khoanh chân ngồi xuống, thuần túy dựa vào pháp lực ngạnh kháng cỗ này phân giải lôi điện.

Nhưng hắn có lẽ là tiến độ quá nhanh, dẫn đến pháp lực căn bản không đủ kiên cố, coi như nhập vi, cũng tại đạo này khủng bố dưới kiếp lôi liên tục bại lui.

Nguyên Anh điên cuồng nghiền ép ra pháp lực, ý đồ chèo chống đại cục, nhưng không làm nên chuyện gì.

Toàn thân của hắn bắt đầu xuất hiện rất nhỏ cháy đen lốm đốm, tóc bắt đầu thiêu đốt, áo bào bắt đầu biến thành đen.

Bạch!

Đúng lúc này.

Vu Hoành toàn thân mơ hồ một cái chớp mắt, một giây sau, toàn thân hắn trên dưới cháy đen phảng phất m·ất t·ích bí ẩn đồng dạng, hoàn toàn biến mất không thấy.

Nó trên cổ treo Dây Chuyền Khôi Phục lúc này chậm rãi ảm đạm xuống, đại biểu đã có hiệu lực qua một lần.

Chỉ có toàn thân pháp lực, tiêu hao trình độ cho thấy vừa mới cũng không phải là ảo giác.

Tựa hồ là bị chọc giận, phía trên lôi điện vòng xoáy lại lần nữa đánh xuống một đạo lôi trụ.

Màu tím lôi trụ trong nháy mắt đập trúng Vu Hoành, lại là mảng lớn tử lôi hồ quang điện đem pháp lực điên cuồng phân giải.

Đáng tiếc, mười giây về sau, Vu Hoành toàn thân lại lần nữa lóe lên, hết thảy lại trở về hình dáng ban đầu.

Tiếp theo là đạo thứ ba, đạo thứ tư, đạo thứ năm, thứ sáu, thẳng đến đạo thứ chín.

Lôi điện màu tím vòng xoáy mới chậm rãi tiêu tán trống không.

Vu Hoành thở ra một hơi, quay đầu nhìn về phía xa xa Toàn Hạc.

Toàn Hạc ở bên kia mặt mũi tràn đầy cháy đen, một đầu cánh tay không trọn vẹn không chịu nổi, quần áo trên người đã sớm bị đốt cháy khét, nhưng lại không cần lo lắng l·ộ h·àng, bởi vì nàng toàn thân da cũng đều bị đ·iện g·iật đến than hoá.

“Còn tốt, ta thành công thông qua được…” Toàn Hạc nhếch miệng hướng hắn truyền âm, cười.

“Ta cũng vậy, chính là pháp lực tiêu hao hơn phân nửa, trên thân ngược lại là không có việc gì.” Vu Hoành lúc này lại lần nữa cảm thán Hủ Bại tiền bối giao dịch cho mình Dây Chuyền Khôi Phục, hàm kim lượng thật sự là cao.

Lần này thiên kiếp cường độ cực cao, cùng lần trước loại kia một quyền đánh tan loại hình hoàn toàn khác biệt.

Nhưng, dựa vào Dây Chuyền Khôi Phục, hắn quả thực là ngay cả một chút v·ết t·hương nhẹ cũng không bị, liền thành công độ kiếp.

“Đi thôi, trở về tu dưỡng một trận.” Vu Hoành quay người hướng phía phòng an toàn phương hướng bay đi.

Toàn Hạc theo sát phía sau.

Nhưng mới bay ra mấy chục mét.

Ông! !

Một tầng thất thải lộng lẫy to lớn lưới tia, bỗng nhiên hiện lên ở trước mặt hai người, ngăn trở bọn hắn cùng phòng an toàn ở giữa không gian.

Hai người giật mình, cấp tốc dừng lại, nhìn về phía lưới tia lên trạm đứng thẳng hai bóng người.

Đó là một cao một thấp, hai cái người khoác màu trắng pháp sư bào nam tử tóc vàng.

Cao cái cầm trong tay đá quý màu vàng óng khảm nạm hắc mộc pháp trượng, từ chỗ cao nhìn xuống Vu Hoành hai người,

ánh mắt băng lãnh.

Thấp cái dáng người tròn vo như cái thùng nước, trong lòng bàn tay nâng một cái vi hình màu sắc rực rỡ lưới tia mô hình, hiển nhiên trước mắt cái này ngăn cản vật chính là bút tích của hắn.

“Bắt được ngươi, Chính Nhu Tử Vu Hoành! !” Người cao pháp sư lạnh như băng nói.

“Ta không biết các ngươi.” Vu Hoành mặt không b·iểu t·ình, trên thân pháp lực bắt đầu tự nhiên mà vậy phóng xuất ra hộ thể pháp quyết.

Thanh Vi Tâm Quyết phát động bây giờ vô ảnh vô hình, môn công pháp này vốn là lấy tính bí mật phòng ngự phản kích làm chủ.

“Ngươi hại c·hết Margaret tuần tra trưởng, dẫn đường nguyên tai quái vật cùng Thanh Hà sơn dư nghiệt trọng thương Lucian nghị viên, tội thêm một bậc. Chúng ta phụng mệnh đến đây truy nã ngươi trở về Phù Không Thành định tội.” Người cao pháp sư nghiêm nghị nói.

“Pháp sư không nên đều là bo bo giữ mình a? Lucian phế đi, Margaret không có, các ngươi vì sao còn muốn là hai cái không đáng người liều mạng như vậy?” Vu Hoành hỏi lại.

Hai người hơi biến sắc mặt, không nói thêm gì nữa.

Nếu không có áo thuật lời thề, bọn hắn cầm chính mình tha thiết ước mơ tài nguyên trân quý, bọn hắn cũng không trở thành chủ động đến đây vòng vây.

“Bớt nói nhiều lời trực tiếp bắt lấy hắn, hiện tại không có cự ly xa truyền tống, hắn không có cách nào triệu hoán phía sau Thanh Hà sơn dư nghiệt!” Người lùn pháp sư trầm giọng nói.

“Thanh Hà sơn tu hành Tiên Đạo, hắn vừa mới hẳn là mới vượt qua lôi kiếp, trạng thái kém cỏi nhất thời điểm, động thủ!” Người cao pháp sư pháp trượng một trận.

Một vòng vòng tròn màu vàng pháp trận ở tại trước người hiển hiện, trong pháp trận một đầu toàn thân màu xanh đậm, tựa

như cổ rắn rồng đồng dạng quái vật dữ tợn, bay nhào mà ra, cực tốc phóng tới Vu Hoành hai người.

Quái vật người khoác vảy màu xanh lam, đầu hai bên có hai hàng trắng bệch gai xương, tựa như cánh chim.

Ngao! !

Nó phát ra to lớn chấn động, hai mắt lóe lên ngọn lửa màu xanh lam, mở ra răng cưa miệng rộng, cắn một cái hướng Vu Hoành.

Phốc!

Nhưng một màn quỷ dị xuất hiện.

Quái vật xông đi lên, miệng rộng khép kín, hung hăng cắn xuống, nhưng căn bản không có cắn được mục tiêu.

Nó gặm cắn vị trí, khoảng cách Vu Hoành căn bản còn có chí ít mấy chục mét!

“Aino! ?” Người cao pháp sư hơi biến sắc mặt, lại lần nữa giơ lên pháp trượng thúc giục.

Nhưng vô luận hắn như thế nào rót vào pháp lực, quái vật cũng chỉ là trống rỗng tại nguyên chỗ lung tung cắn xé, nhìn chung quanh, bốn chỗ vung vẩy lợi trảo chính là đối mặt trước mắt không xa Vu Hoành hai người nhắm mắt làm ngơ.

“Hướng phía trước! Aino! Hướng phía trước! !” Người cao pháp sư cấp tốc thi pháp, ý đồ khu trừ tâm linh pháp thuật ảnh hưởng, nhưng không làm nên chuyện gì… ! !”

Quái vật vẫn như cũ nguyên địa bất động, lung tung điên cuồng trống rỗng công kích.

“Aino, buông lỏng, giao cho ta! Ta đến khống chế!” Người cao pháp sư truyền âm nói, hắn có thể khẳng định đây là cực kỳ cao minh ảo giác dẫn đạo pháp thuật.

Lúc này lựa chọn chính mình tiếp quản quyền khống chế.

Nhưng…

Phốc! !

Một giây sau, thân thể của hắn đột nhiên cứng đờ.

Nơi ngực, một cái đại thủ đột ngột từ phía sau lưng đâm xuyên nó trái tim, mang theo sền sệt nhiệt huyết rút ra ngoài.

“Là ai nói cho ngươi ta còn tại chỗ ấy?” Vu Hoành thân ảnh xuất hiện tại phía sau hắn, hơn hai mét hình thể tựa như trong hắc ám Quỷ Ảnh.

“Con mắt a?”

Người cao pháp sư hé miệng, trong mắt lộ ra không dám tin thần sắc.

Trước đó đối phương còn bị Margaret áp chế đến không cách nào phản kháng, chuyện gì xảy ra! ? Vừa mới qua đi bao lâu! ! ?

Hắn… . Đến cùng là…

Một bên khác người lùn pháp sư thấy cảnh này, trực tiếp sắc mặt một chút trắng.

Sau một khắc, hắn quả quyết buông ra trong tay pháp trận, thân thể bay nhanh, hướng phía giấu ở cách đó không xa phi thuyền phóng đi.

Đồng thời từng vòng từng vòng màu bạc lực lượng nguyên tố tại bên cạnh hắn nổi lên, bảo vệ thân hình hắn.

Nhưng… .

Vài giây sau, trước mắt hắn hoa một cái, chính mình vừa mới nhào về phía phi thuyền, thế mà một chút như như ảo ảnh tiêu tán.

Thay vào đó, là ngay phía trước lẳng lặng nhìn chăm chú lên hắn Vu Hoành.

“Hối hận a?” Vu Hoành thở dài, đưa tay một thanh nắm chặt pháp sư đầu.

Nó mạnh mẽ pháp lực, cưỡng ép đập vụn đối phương bên người hộ thể lực lượng nguyên tố, đem nó phá toái thành vô số điểm sáng màu bạc.

“Ta… . Ta nguyện ý cùng ngươi ký kết chủ phó khế ước! ! Buông tha… .”

Phốc!

Vu Hoành bóp nát đối phương đầu, bỏ qua t·hi t·hể, sắc mặt bình tĩnh ngẩng đầu, nhìn về phía phía trên chẳng biết lúc nào xuất hiện hai đạo nhân ảnh.

Hai người này người mặc trường bào màu đỏ ngòm, đầu đội rất dài tựa như đầu bếp huyết sắc mũ cao, trong tay riêng phần mình đều nắm lấy một thanh đen kịt loan đao.

“Quả nhiên là Thanh Hà sơn dư nghiệt, Thanh Vi Tâm Quyết… . Như thế ít lưu ý phòng ngự công pháp, người tu luyện không nhiều, nhưng hiệu quả có thể tới ngươi trình độ như vậy… Cực ít…” Một người trầm giọng nói.

“Các ngươi… ?” Vu Hoành lông mày nhíu chặt lên, rõ ràng cảm giác đối phương cùng trước đó hai cái pháp sư không tại một cái phương diện.

Đối phương mức năng lượng… Cho hắn một loại rất mạnh uy h·iếp cảm giác, đây là đến Nguyên Anh kỳ sau càng phát ra cường đại tâm linh dự cảm nhắc nhở.

Nhiễm Hóa cấp bậc a…

Đến hắn cấp độ này, có thể làm cho hắn cảm giác đến nguy hiểm cũng chỉ có Nhiễm Hóa cấp bậc mức năng lượng. Nguyên Anh vẫn như cũ là Bất Diệt cấp độ, nhưng đến Hóa Thần, chính là Nhiễm Hóa bắt đầu, cái này mức năng lượng phạm vi rất rộng, từ Hóa Thần đến Phi Thăng, đều thuộc về trong đó thuộc loại.

Chỉ có bước vào Tiên cảnh, mới có thể tiến vào mới mức năng lượng, Thiên Nhân.

Chương 572: Vòng vây (2)

Vu Hoành chú ý tới hai người đầu đội huyết sắc mũ cao bên trên, mơ hồ có thể nhìn thấy riêng phần mình có một viên tinh cầu màu đen hư ảnh đang chậm rãi chuyển động.

Mà phía dưới hai người chỗ trán, cũng có được mặt trời màu đen hoa văn, trong lòng lập tức nắm chắc.

"Thiên Nhật giáo…"

Hắn liền nói từ đâu xuất hiện cái gì dư nghiệt, hiện tại xem ra, nguyên lai căn bản chính là phe đầu hàng ngụy trang, cho nên mới có thể tồn tại nhiều năm như vậy.

"Xem ra ngươi biết chúng ta. Năm đó Thanh Hà sơn diệt tuyệt chúng ta Thái Vương Huyết Đao môn, chúng ta huynh đệ thề, coi như đầu nhập nguyên tai, cũng muốn chém g·iết hết thảy Thanh Hà sơn may mắn còn sống sót dư nghiệt! Các ngươi là chúng ta đ·ánh c·hết 1,013 nhóm Thanh Hà sơn dư nghiệt!" Trong hai người một cái bình tĩnh nói.

"Kỳ thật g·iết lâu như vậy, chúng ta từ lâu ngán, nhưng nhận biết cần bổ sung, có thể có cái này cái cớ thật hay bổ sung nhận biết, cũng xem là tốt."

"Ngô Thần huynh đệ, lần này ta cũng không có mang sai, đã nói xong thù lao…"

Khác một bên, một đạo váy dài màu tím nữ tử chậm rãi hiển hiện, trên thân mang đầy đủ thủy tinh màu tím tính chất các loại đồ trang sức.

"Không sai, thù lao đặt ở vị trí cũ, tự rước đi. Tiếp xuống ngươi có thể đi… Ừm! ?"

Đột nhiên Huyết Đao môn hai người biến sắc.

“Người đâu! ?”

Vừa mới còn tại trước mắt Vu Hoành cùng Toàn Hạc hai người, lúc này thế mà trực tiếp biến mất! ?

Hai huynh đệ trong nháy mắt kịp phản ứng, nhìn về phía Hắc Hắc Linh phương hướng.

Quả nhiên, thấy được đã đứng tại cửa sổ hướng bên này nhìn Vu Hoành hai người.

“Bọn hắn lúc nào trở về! ?” Ngô Thần đè xuống trong lòng chấn động.

“Không biết, ta chỉ cảm thấy ánh mắt hoa lên…” Đệ đệ Ngô Nhiễm sắc mặt khó coi.

“Các ngươi coi là trốn vào cái trong phòng hư liền có thể cam đoan an toàn! ?” Ngô Thần cảm giác mình bị mất mặt, ánh mắt càng phát ra băng lãnh đứng lên.

Hắn nâng lên trong tay loan đao.

“Huyết Vũ Đạo Kinh.”

Loan đao mặt ngoài bỗng nhiên sáng lên vô số huyết hồng phù văn, phảng phất vô số huyết sắc con kiến, tại trên thân đao không ngừng leo lên nhúc nhích.

“Phá! !”

Ngô Thần vung đao hướng phía trước một chém.

Xùy! !

Một đạo nhỏ bé đao quang rời khỏi tay, vừa mới bắt đầu còn rất nhỏ, nhưng theo cấp tốc phi hành, đao quang cấp tốc bắt đầu dài ra, từ ba mét biến thành năm mét năm mét biến mét, mười mét liền trăm mét!

Trong nháy mắt, đến Hắc Hắc Linh trước cửa lúc, đã là hơn ngàn mét to lớn đao mang.

Tiếp theo một cái chớp mắt, đao mang hung hăng trảm tại phòng an toàn trên cánh cửa.

Coong! !

Từng vòng từng vòng huyết sắc gợn sóng nương theo chấn động, không ngừng hướng phía chung quanh khuếch tán nổ tung.

Rất nhanh, gợn sóng tán đi, phòng an toàn cửa lớn vẫn như cũ lông tóc không tổn hao gì.

Vu Hoành cùng Toàn Hạc cách cửa sổ pha lê chính hướng bên này chỉ trỏ, tựa hồ đang đánh giá vừa mới một đao kia uy lực như thế nào.

Ngô Thần huynh đệ sắc mặt trầm xuống, hai người liếc nhau, nâng đao trong nháy mắt nhào về phía Hắc Hắc Linh.

Bạch! !

Hai người phi thân hóa thành hai đạo tơ hồng, lấy tựa như lôi quang giống như tốc độ, nhanh chóng vờn quanh Hắc Hắc Linh chém bay.

Ngắn ngủi vài giây đồng hồ, liền chém ra hơn ngàn đạo lít nha lít nhít đao quang màu đỏ ngòm.

Đương đương đương đương! !

Phòng an toàn liên tiếp không ngừng gặp trảm kích, nhưng…

Để hai huynh đệ mắt trợn tròn chính là, ngoài cửa lớn tường loại hình địa phương, ngay cả cái dấu đều không có…

“Ta cũng không tin! !” Ngô Thần hai tay cầm đao, giơ cao đỉnh đầu, thể nội vô số hắc vụ điên cuồng tràn vào thân đao.

“Đao Pháp Vạn Thế! !”

Đây là hắn tu hành Huyết Đao môn công pháp tuyệt sát, cũng là có thể trong nháy mắt cưỡng ép nghiền ép thân thể, bộc phát ra siêu việt bình thường chiêu số gấp ba uy lực cường đại tuyệt chiêu.

Một chiêu này duy nhất tai hại chính là tốn sức phí sức, sau khi dùng xong, chí ít nửa cái mạng không có. Cũng chính là hắn hiện tại sớm đã hóa thành hắc triều quái vật thể chất, coi như không có nửa cái mạng, khôi phục cũng không cao hơn mấy giây liền hết thảy bình thường.

Lúc này trong lòng của hắn ngạnh lấy một cỗ kình, tuyệt sát không cần tiền đồng dạng, điên cuồng từng cái bổ ra, hợp thành một đạo đao mang màu máu tạo thành sóng biển, ầm vang đụng ở ngoài Hắc Hắc Linh trên tường.

Đông đông đông đông! ! !

Dày đặc v·a c·hạm dưới, phòng an toàn tường ngoài rốt cục bắt đầu xuất hiện… Bạch ngấn.

Băng!

Ngô Thần trong tay loan đao, một cái không có chú ý, rốt cục gãy mất.

“Ta cũng không tin! ! Chỉ là một cái cấp thấp đệ tử đều bắt không được! ?” Hắn hai mắt sung huyết, lại lần nữa ngưng tụ ra mới hắc đao, giống như điên hướng phía phòng an toàn cuồng chặt.

Đệ đệ ở một bên cũng đi theo gia nhập phách trảm quá trình.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Vu Hoành cùng Toàn Hạc đứng ở cửa sổ nhìn một hồi liền cảm giác nhàm chán, trở về phòng của mình tu luyện đi.

Trước khi đi, Vu Hoành còn không có nhịn xuống đánh một cái ngáp.

Lần này càng làm cho Ngô Thần huynh đệ lửa giận trong lòng cháy hừng hực, cảm giác mình nhận lấy to lớn vũ nhục.

Hai người chém vào càng thêm ra sức đứng lên.

Thời gian chậm rãi trôi qua, thời gian qua mau, ngày tháng thoi đưa.

Đảo mắt chính là hơn một tháng đi qua. Trong bầu trời cao, Hắc Hắc Linh phòng an toàn chậm rãi hướng phía nơi xa chẳng có mục đích phi hành, hậu phương đi theo hai đạo huyết y nam tử, đang hữu khí vô lực phách trảm xuất ra đạo đạo đao quang màu đỏ ngòm, chém vào phòng an toàn trên mông.

“Bọn hắn còn không có từ bỏ a?” Toàn Hạc tắm rửa qua hất lên áo ngủ, còn đắp cái màng đắp mặt, đi tới trước cửa sổ hỏi.

Vu Hoành ngay tại một người nấu nồi lẩu nhỏ, ngẩng đầu nhìn một chút ngoài cửa sổ.

“Đúng vậy a, cũng là rất có nghị lực, cái này Thái Thượng Huyết Đao môn đao pháp chẳng lẽ lại có rèn luyện nghị lực hiệu quả? Nhìn nhiều ngày như vậy, bọn hắn đao pháp ta đều nhìn sẽ, quay đầu ta cũng luyện một chút thử nhìn một chút.”

Hắn đem một chồng đông lạnh thịt hươu mở ra đóng gói, bỏ vào điện từ nồi lẩu nhỏ bên trong.

“Muốn tới điểm a? Ta làm ăn ngon quả ớt nước chấm.”

“Đến điểm đi. Rất lâu không ăn. Đúng rồi ngươi lần trước vấn đề hỏi ta, ta nghĩ đến biện pháp.” Toàn Hạc ngồi xếp bằng xuống, chính mình cho mình chân nguyên ngưng tụ, bóp ra bát đũa, trực tiếp bắt đầu ăn.

“Chỗ càng sâu nhập vi, hẳn là đi tư duy đầu nguồn phương hướng, tư duy hạch tâm là cái gì tạo thành? Cảm tính, lý tính, thăng hoa vật, những này kỳ thật cũng không thể nhỏ hơn hơi chia tách tinh thần tư duy.” Nàng hướng trong miệng lấp một ngụm thịt, “Tư duy cơ sở, hẳn là tin tức. Cơ sở nhất nhận biết tin tức, ngươi trước phải có nhận biết, mới có thể có logic, mới có thể có tình cảm.”

Vu Hoành như có điều suy nghĩ.

“Ta gần nhất đang học sư phụ bọn hắn chuẩn bị cho ta tông môn Nguyên Anh phổ cập khoa học bách khoa toàn thư. Phía trên cũng nâng lên một chút, tinh thần tư duy bản chất kỳ thật cùng ngoại giới rất nhiều lưu động lực lượng cũng không khác biệt gì. Chân chính khác biệt, nhưng thật ra là tạo dựng.”

“Điện sinh học có thể tạo dựng ra tư duy tinh thần, còn lại rất nhiều năng lượng kỳ thật cũng có thể.”

“Xác thực như vậy, cho nên bước kế tiếp nhập vi, ta đề nghị ngươi triệt để nhập định, bắt chợt lóe lên từng cái suy nghĩ, sau đó giảm bớt suy nghĩ số lượng, làm đến chỉ lưu lại một cái, không ngừng lặp lại nó, sau đó ở đây trên cơ sở, phá giải ý nghĩ này. Nhìn nó từ nơi nào sinh sôi, truyền, sau đó tạo ra.” Toàn Hạc đề nghị.

“Thụ giáo.” Vu Hoành gật đầu, Toàn Hạc lời nói này, cho hắn một cái có thể nếm thử phương hướng.

Tất ý chỉ xem trong điển tịch biện pháp có chút quá mức khốn cùng.

“Đúng rồi, ngươi Kim Đan ổn định a?” Vu Hoành quay lại chủ đề hỏi.

“Không sai biệt lắm, nhưng Kim Đan kỳ tu hành quá chậm, so trước đó Trúc Cơ kỳ chậm không chỉ gấp mười!” Toàn Hạc đã thấy nhiều Vu Hoành khoa trương tốc độ, lại so sánh chính mình cảm giác tựa như là xe thể thao cùng ốc sên, cả hai chênh lệch quá lớn.

“Từ từ sẽ đến, tu hành chính là một cái mài nước công phu, gấp không được.” Vu Hoành an ủi.

“Ngươi bây giờ đến Nguyên Anh hậu kỳ a? Mấy ngày nay ta làm sao nghe phía bên ngoài lại có tiếng sấm đang vang lên?” Toàn Hạc hỏi.

“Mới vừa vặn trung kỳ, nào có nhanh như vậy?” Vu Hoành cười khổ, “Chí ít còn muốn hai tháng mới được.”

“.” Toàn Hạc trong miệng thịt kém chút không có sặc đến trong khí quản. Bạch Thắng bọn hắn luyện bao nhiêu năm mới đến hậu kỳ?

“Ngươi không nên cùng ta so. Thật…” Vu Hoành bất đắc dĩ, “Ta cùng người bình thường không giống với. Ta tư chất kỳ thật rất phổ thông, chỉ là vận khí tốt một chút.”

“.” Toàn Hạc quyết định cúi đầu ăn cơm, không để ý tới hắn.

“Ta chuẩn bị về trước đi một chuyến, thiên kiếp qua hết, trước đó cũng cảm ứng được Khô Thiền vị trí của bọn hắn trạng thái, hết thảy còn tốt.” Vu Hoành tiếp tục nói.

“Thuyền của ngươi, tùy ngươi đi đâu. Ta chính là từ từ ở ở. Không muốn ta giao tiền thuê nhà thế là tốt rồi.” Toàn Hạc rất có tự mình hiểu lấy.

“Sư muội, đừng nản chí chế tạo phòng an toàn không phải một sớm một chiều sự tình.” Vu Hoành an ủi.“Không cần ý đồ so với ta, ta không giống với, ta chỉ là vận khí tốt.”

“Ta ăn no rồi!” Toàn Hạc trực tiếp đứng người lên, nàng thật, thực sự nghe không nổi nữa.

Nhìn xem Toàn Hạc rời đi thân ảnh, Vu Hoành trong lòng lắc đầu, hắn nói đều là lời nói thật, nhưng làm sao không ai tin tưởng.

Nghiêng đầu sang chỗ khác, hắn nhìn ngoài cửa sổ còn tại ra sức phách trảm phòng an toàn Ngô Thần huynh đệ.

Thở dài một tiếng, tiếp tục vùi đầu ăn lẩu.

Phòng an toàn cũng lúc này rốt cục bắt đầu chung quanh hiển hiện phong tai thải tuyến.

Vô số thải tuyến đem hắn bọc lại trong đó, đảo mắt liền biến mất không thấy.

“Muốn chạy! !” Ngô Thần nguyên bản nhanh không còn khí lực, nhìn thấy phòng an toàn chạy trốn, lập tức cảm thấy khẳng định là Vu Hoành không chịu nổi.

“Nó sắp không được, đuổi! !”

Đệ đệ Ngô Nhiễm cũng mừng rỡ, hai huynh đệ hốc mắt hãm sâu, mặt mũi tràn đầy mỏi mệt, miễn cưỡng lên tinh thần một đầu xông vào phong tai thải tuyến, cùng theo một lúc biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ để lại nữ tử váy tím kia, lắc đầu, im lặng thở dài một tiếng, biến mất ở giữa không trung.

…

Vô số thải tuyến lưu chuyển phong tai bên trong, phòng an toàn Hắc Hắc Linh nhanh chóng tại thải tuyến bên trong xuyên thẳng qua phi hành, sau người nó trên tường ngoài, treo hai cái huyết y nam tử, chính là Ngô Thần cùng Ngô Nhiễm hai người.

Hai người một truy vào đến, cũng cảm giác tình huống không đúng, chung quanh phong tai cường độ có chút quá cao.

Đây là mặt khác nguyên tai nội bộ chỗ sâu, bọn hắn không chỉ không chiếm được hắc tai duy trì, còn phải không ngừng tiêu hao tự thân hắc vụ, phòng hộ chung quanh, tránh cho bị phong tai thải tuyến cắt chém thành vô số mảnh khối, trong nháy mắt biến mất.

“Chờ một chút! Phòng này đến cùng tại hướng phương hướng nào đi! ?” Ngô Thần hai tay gắt gao đào lấy Hắc Hắc Linh tường ngoài, quay đầu ngắm nhìn bốn phía.

“Không biết, bất quá ta cảm giác một cỗ thân thiết khí tức ngay tại cấp tốc tới gần.” Đệ đệ Ngô Nhiễm gấp giọng trả lời.

Đang lúc hai người cố gắng lấy mỏi mệt thân thể ngăn cản thải tuyến ăn mòn lúc, chung quanh bỗng nhiên một chút cấp tốc biến thành đen.

Trong phòng an toàn ánh đèn đóng, bên ngoài chung quanh thải tuyến cũng cấp tốc đêm đen tới.

Bọn hắn tựa hồ tiến nhập một đầu đen kịt đường hầm.

Rất nhanh, lại là mấy phút sau.

Phốc!

Phòng an toàn một chút xông vào một cái đen kịt rộng lớn địa khu bình nguyên.

Chung quanh sáng tỏ thông suốt, triệt để không có phong tai thải tuyến tồn tại. Thay vào đó, là nồng đậm hắc tai khí tức.

Cái kia nồng đậm tới cực điểm hắc tai hắc vụ, trong nháy mắt liền để Ngô Thần Ngô Nhiễm hai người hưng phấn lên.

“Nơi này. Thế mà. ! !” Hai người buông ra treo ở phòng an toàn tường ngoài tay, lơ lửng bay lên, quan sát chung quanh.

“Đây là địa phương nào! ? Thế mà so Mẫu Thụ cành phụ cận hắc vụ còn muốn nồng đậm! ! ?” Ngô Thần cả kinh nói.

“Sảng khoái! ! Ha ha ha ha! ! Quá sảng khoái! ! Nguồn lực lượng này, ta cảm thấy, lực lượng tại liên tục không ngừng tiến vào thân thể! !” Ngô Nhiễm hai tay mở lớn, toàn thân sáng lên màu đỏ sậm huyết quang. Hắn đây là sắp đột phá dấu hiệu.

“Ca ca, cảm nhận được a? Cỗ này lực.”

Phốc! !

Ngô Nhiễm thanh âm im bặt mà dừng.

Hồng quang tựa như khí cầu, trong nháy mắt phá diệt, hết thảy lại lần nữa khôi phục u ám.

“A Nhiễm! ?” Ngô Thần trong lòng cảm giác nặng nề, cẩn thận từng li từng tí truyền âm.

“A Nhiễm! ? Ngươi đừng dọa ta! ?” Hắn cẩn thận lục lọi, hướng đệ đệ phương hướng bay đi, đồng thời trong tay hắc đao sáng lên dày đặc huyết sắc tự phù, cường đại huyết đao công pháp toàn lực nhấc lên.

“A Nhiễm… Ngươi ở đâu? ?”

“A! !” Đột nhiên hét thảm một tiếng.

Bóng đen lại lần nữa chợt lóe lên, sáng lên tự phù hắc đao băng một chút đứt gãy tản ra, ảm đạm dập tắt, hết thảy bình tĩnh lại.

Chỉ còn lại có trận trận nhỏ xíu huyết nhục nhấm nuốt âm thanh…

Trong phòng an toàn, Vu Hoành thở dài kéo lên tấm che.

Chương 573: Lần nữa (1)

Chương 573: Lần nữa (1)

Vô Quang Chi Thành quy củ, kỳ thật một mực không thay đổi, từ đâu vừa mới đến nơi này lúc, liền đã đề cập qua.

Trừ phi trong phòng an toàn hoàn toàn phong bế, không lộ ra bất luận cái gì ánh đèn, nếu không, chỉ cần kéo ra tấm che, nhất định phải đóng lại tất cả nguồn đèn, nếu không liền sẽ liên tục không ngừng hấp dẫn trốn ở chỗ này vô ý thức thể bọn họ tập kích.

Vô ý thức thể cường độ, là lấy bọn chúng khi còn sống thực lực đến tính toán bình thường chí ít cũng là khi còn sống thực lực hơn trăm lần, mà có thể đi vào Vô Quang Chi Thành vô ý thức thể, trên cơ bản, chí ít cùng lúc trước phòng an toàn phòng ngự đẳng cấp không sai biệt lắm.

Lúc trước Hắc Hắc Linh phòng an toàn, liền đã có thể phòng ngự Thiên Nhân cấp uy h·iếp.

Cho nên, cái này hai bị vùi dập giữa chợ c·hết ở chỗ này, xác thực không có chút nào ngoài ý muốn.

Đóng lại tấm che, Vu Hoành mắt nhìn đồng dạng lắc đầu rời đi Toàn Hạc.

"Nguyên lai Tô Đơn tiền bối nói tới an toàn, là như vậy an toàn…"

"Đúng vậy chính là, có những này vô ý thức thể du đãng ở chung quanh, không người nào nguyện ý tùy tiện tiến vào, đây đối với chúng ta mà nói đúng là an toàn nhất chi địa." Toàn Hạc trả lời.

Vấn đề giải quyết, Vu Hoành cũng không lãng phí thời gian nữa, nhắm mắt ngồi xếp bằng, tiến vào nhập định trạng thái tu luyện.

Khổng lồ sinh cơ không ngừng từ trong đại sảnh hai đoàn Thái Tuế trên thân tản mát ra, sau đó cấp tốc bị Vu Hoành cùng Toàn Hạc chia cắt hấp thu, một tơ một hào cũng không có bị lãng phí.

Mà đổi thành một bên, Phù Không Thành chiến trường.

Hắc Hắc Linh biến mất chỗ.

Một đạo hình thể khổng lồ màu đen cự tích, im lặng xuất hiện.

Cự tích cúi đầu nhìn xuống toàn bộ chiến trường, chiến trường lớn như vậy tại hắn hình thể trước mặt, liền cùng xếp gỗ hộp đồng dạng, thậm chí không có nó to bằng móng tay.

“Ta có thể cảm ứng được Sinh Cơ Chi Thuyền tồn tại, Vu Hoành bọn hắn không có việc gì, yên tâm đi.” Cự tích trầm thấp lên tiếng nói.

“Vậy là tốt rồi, Lucian phía sau mời tới hai người kia, thực lực xác thực rất mạnh, lai lịch cũng rất thần bí, nếu là xuất thủ, nhất định có mấy phần chắc chắn, dù sao Lucian đề cập tới Thanh Hà sơn dư nghiệt tồn tại.” Một đạo khác lam quang dòng điện tạo thành hình người, mơ hồ không rõ hiện lên ở cự tích bên cạnh.

“Ta trạng thái không phải rất tốt, lúc ngủ lúc tỉnh, nhiều khi vẫn là phải dựa vào ngươi mới được.” Cự tích nói.

“Ta sẽ chú ý.” Dòng điện bóng người khẽ gật đầu.

“Kỳ thật ta ngược lại thật ra hâm mộ ngươi tìm tới một cái như thế ngoan cường thuyền trưởng tiểu đội.”

“Ngươi không phải cũng có Oss học viện?” Cự tích nói.

“Không giống với…” Dòng điện hình người thở dài.

“Không nói cái này, từ Lucian gia tộc mời tới trên người hai người này, ta rõ ràng cảm giác được có chút không đúng. Đây không phải là đơn thuần dựa vào tài nguyên liền có thể tìm tới người.” Cự tích nói.

“Vậy ý của ngươi là… ? Nghiêm tra?” Dòng điện hình người chần chờ nói.

“Hiện tại tình huống này, ngươi còn có thời gian do dự? Một khi Phù Không Thành duy trì không được các ngươi sẽ đứng trước cái gì, tất cả mọi người rất rõ ràng. Nhất định phải nghiêm tra.” Cự tích trầm giọng nói.

“Tốt a. Nếu có ủng hộ của ngươi mà nói, lại kéo hai cái nghị viên nên vấn đề không lớn.” Dòng điện hình người lúc này quyết định ra đến.

“Ta có dự cảm, đây có lẽ là quan hệ đến Tuyệt Đối Thiên Bình sinh tử tồn vong một trận chiến.” Cự tích thở dài.

Dòng điện hình người không có trả lời.

Phù Không Thành một nhóm về sau, Vu Hoành cùng Toàn Hạc lại lần nữa về tới toàn thân tâm trong quá trình tu luyện.

Vô Quang Chi Thành cao nguy, ngược lại thành bọn hắn bây giờ lớn nhất che chở.

Thế là Vu Hoành hạ quyết tâm, không tất yếu, không ra ngoài, mãi cho đến hắc ấn cũng không còn cách nào cường hóa xuống dưới, hoặc là đến chính mình cũng không còn cách nào đột phá tu hành, hắn mới có thể đình chỉ, cũng ra ngoài.

Thời gian phi tốc trôi qua.

Rất nhanh, hắn cường hóa ngoại nhãn thời gian cũng đến.

Hắc Hắc Linh trong phòng an toàn, Vu Hoành một mình xếp bằng ở chính mình tu hành trong mật thất.

Bốn phía tầng tầng lớp lớp Cách Ly Trận pháp liên thông Phù Bạch Kim Tiên thiết trí Kim Quang trận pháp, cùng một chỗ bảo hộ lấy hắn không bị ngoại giới phát giác.

Lúc này trong tay hắn chính nắm vuốt mới vừa từ trong hốc mắt lấy xuống ngoại nhãn con mắt.

Phía trên đếm ngược, còn kém cuối cùng hai phút đồng hồ, liền triệt để về không.

Vu Hoành lẳng lặng chờ đợi, nhìn chăm chú lên sau cùng thời gian.

Xùy!

Rốt cục, một trận nhỏ xíu mơ hồ về sau, ngoại nhãn cùng hoàng tộc mắt vàng đồng thời biến mất một cái chớp mắt, sau đó liền chỉ còn lại có một cái hoàng kim chất liệu con mắt, phiêu phù ở Vu Hoành trước người.

Vô hình nhu hòa kim quang từ con mắt bên trên tán phát đi ra, đó là một loại không hiểu uy nghiêm, mênh mông, vô biên vô tận ý vị, đang không ngừng khuếch tán.

Vu Hoành chưa bao giờ nghĩ tới, vẻn vẹn chỉ là một tầng kim quang, thế mà có thể cho hắn khoa trương như vậy lượng tin tức.

Vẻn vẹn chỉ là bị chiếu xạ đến, liền sẽ tự nhiên trong lòng sinh ra tương tự cảm thụ.

Lạch cạch.

Một bên giữa không trung, một tấm sách hướng dẫn giấy trắng trống rỗng chậm rãi bay xuống, rơi trên mặt đất.

Hắn bị trang giấy này rơi xuống đất thanh âm bừng tỉnh, quay đầu đưa tay đem giấy cầm lấy, nhìn kỹ lại.

Ngoại nhãn cường hóa kết thúc, dung hợp hoàng tộc mắt vàng về sau, ngoại nhãn ngẫu nhiên đề thăng làm Hermosa chi nhãn.

‘Hermosa chi nhãn (ngươi nhìn chăm chú, sẽ mang đến hủy diệt cùng khô cạn. Tại không biết thời không chỗ sâu nhất, tồn tại tên là Hermosa bất hủ thánh thi, nó từ vô số bất hủ bên trong thai nghén mà ra, là chưởng quản khô cạn cùng t·ử v·ong cuối cùng tập hợp thể. Hắn lúc huy hoàng nhất, từng trông coi một cái vũ trụ cỡ nhỏ toàn bộ khô cạn t·ử v·ong. Là vô số sinh linh trong lòng kinh khủng nhất nguy hiểm chi tồn tại, là chúng sinh bên trong hủy diệt cùng t·ử v·ong chung cực đại danh từ. Sau bởi vì cùng Thiên Đình phát sinh c·hiến t·ranh, đang đối kháng với nguyên tai bên trong, bị bốn vị khác biệt

Thiên Đình Thiên Đế liên thủ tập sát, thân thể cùng ý thức bị cắt chém xé nát thành vô số khối, cuối cùng vẫn lạc.) cảnh cáo: Ngươi ngoại nhãn đã xuất hiện một loại nào đó dị biến nhiễm hóa, mức năng lượng đề thăng làm Nhiễm Hóa cấp bậc, sử dụng lúc khả năng xuất hiện mức năng lượng bị động khuếch tán hiện tượng, khi đê năng cấp tiếp xúc cũng nhìn chăm chú nó lúc, nhiễm hóa một khi phát sinh, có thể sẽ dẫn tới Hermosa hủy diệt oán niệm.'

'Hermosa hủy diệt oán niệm (thực lực không biết khủng bố lực lượng hủy diệt, lúc xuất hiện sẽ không khác biệt hủy diệt chung quanh hết thảy tồn tại).'

"… Cái này." Vu Hoành cầm sách hướng dẫn tay có chút phát run.

"Cái này cường hóa đến Nhiễm Hóa mức năng lượng rồi? ?"

Trước đó ngoại nhãn có Truyền Tống Chi Nhãn cùng Hủy Diệt Chi Nhãn, hai đại năng lực, nhưng bây giờ một chút cho cường hóa không có không nói, ngay cả hoàng tộc mắt vàng bảo hộ năng lực bản thân cũng mất.

Toàn bộ biến thành cái này cái gì Hermosa chi nhãn.

Đây chính là Kim Tiên cấp bậc bảo hộ lực lượng a! !

Vu Hoành trong lòng đang phát run.

Hiện tại, không có…

Hắn một mực không có cường hóa thất bại qua, nhưng bây giờ, tựa hồ chân chính lần thứ nhất cường hóa thất bại.

Không chỉ dùng tốt Truyền Tống Chi Nhãn không có, ngay cả Kim Tiên cấp khác bảo hộ pháp bảo cũng mất.

Nhìn xem trong tay Hoàng Kim Nhãn bóng, Vu Hoành trong lòng đang rỉ máu.

Ngồi xếp bằng chỗ cũ, hắn cố gắng bình tĩnh hồi lâu cảm xúc, lúc này mới tay run run đem Hoàng Kim Nhãn châu, hướng trong hốc mắt từ từ nhét vào.

Hô!

Con ngươi màu vàng óng để vào hốc mắt trong nháy mắt, không gian xung quanh bên trong không hiểu nổi lên một trận vô hình gió lốc.

Một đạo màu tím đen hình người đầu cá sấu, lặng yên sau lưng Vu Hoành chậm rãi hiển hiện.

Nó giang hai cánh tay, thân trên trần trụi, thân dưới mặc hoàng kim cảm nhận hoa lệ quần giáp, một đôi con mắt màu tím bên trong, toát ra tĩnh mịch cùng băng lãnh.

Két.

Hình người hiển hiện sát na, Vu Hoành không có phát giác, nhưng Hắc Hắc Linh cạnh trong Kim Tiên trận pháp nhưng trong nháy mắt sáng lên tầng tầng kim văn, tựa hồ đang ngăn cản cái gì từ nội bộ khuếch tán lực lượng.

“A.” Lúc này để vào con mắt Vu Hoành, nhưng căn bản không có thời gian để ý tới sau lưng dị dạng.

Tại để vào con mắt một sát na, cả người hắn bỗng nhiên ầm ầm một chút, ý thức phảng phất nổ tung.

Một cỗ không gì sánh được điên cuồng, phẫn nộ, tuyệt vọng ý thức suy nghĩ, từ trong con ngươi chen chúc mà ra, mãnh liệt phóng tới tinh thần lực của hắn.

Nhưng ở tới gần trong chốc lát, đám ý thức này suy nghĩ một chút rẽ ngoặt, cưỡng ép xông vào mu bàn tay hắc ấn.

Phảng phất đem hắc ấn xem như là máy lọc, sau một khắc, đám ý thức này suy nghĩ từ hắc ấn bên trong lại lần nữa xông ra, tựa như một dòng sông, hung hăng dung nhập Vu Hoành tinh thần lực bên trong.

Nó không còn có ăn mòn cùng tổn thương tính, ngược lại như là trời sinh hợp nhất đồng dạng, phảng phất nó vốn là Vu Hoành ý thức của mình, cấp tốc không khác biệt dung nhập trong đó. Dung nhập vào Vu Hoành lúc này trong ý thức.

Vu Hoành ngồi xếp bằng, thân thể bất động, tâm linh lại phảng phất lên không đồng dạng, càng bay càng cao, càng biến càng lớn.

Hắn cảm giác chính mình rất nhanh liền bành trướng lớn đến cùng mật thất gian phòng đồng dạng lớn nhỏ, nhưng bị chung quanh trận pháp áp bách lấy lại rụt trở về.

Vốn chỉ là Nguyên Anh kỳ tinh thần lực, lúc này ở cỗ này khổng lồ suy nghĩ dung hợp dưới, chính phát sinh điên cuồng tăng vọt.

Rất nhanh tinh thần ý thức của hắn liền bành trướng đến nguyên bản gấp hai còn nhiều hơn, theo thời gian chuyển dời, vẫn còn tiếp tục bạo tăng.

Sau một giờ.

Vu Hoành tinh thần lực bành trướng đến nguyên bản gấp ba, mới chậm rãi ngưng xuống.

Tiếp lấy vẫn chưa xong, tinh thần lực dần dần ổn định về sau, ngoại nhãn bên trong bắt đầu chảy ra từng màn phá thành mảnh nhỏ ký ức hình ảnh.

'Là Hermosa ký ức a?' Vu Hoành lông mày nhíu chặt, có chút cúi đầu, nhẫn thụ lấy loạn thất bát tao các loại mảnh vỡ kí ức điên cuồng tràn vào.

Những mảnh vỡ ký ức này đại bộ phận đều là vô dụng hắc ám tĩnh mịch ngẩn người tình cảnh.

Chỉ có cực ít bộ phận, là cùng đủ loại kiểu dáng quái vật các sinh linh chém g·iết hình ảnh cùng cảm thụ.

Rất nhanh, theo ký ức hấp thu.

'Ngươi kế thừa Hermosa Võ Đấu Thuật.'

'Hermosa Võ Đấu Thuật tăng lên đến viên mãn, thu hoạch được đặc chất: Trời sinh chiến thể.'

'Ngươi kế thừa Hermosa bộ phận ý thức thể, thể chất tinh thần phát sinh biến hóa, thu hoạch được đặc chất: Hermosa chi thể.'

“Còn tốt. Còn tốt cái này cường hóa không có ta tưởng tượng kém…” Vu Hoành xoa chính mình huyệt thái dương, chậm rãi từ rộng lượng trong mảnh vỡ kí ức lấy lại tinh thần.

Ngoại nhãn dung hợp còn ngoài định mức mang đến hai cái đặc chất mới, vừa vặn có thể dùng đến dung hợp mặt khác đặc chất.

Đây cũng là hắn không có nghĩ tới lộ tuyến, cường hóa ngoại nhãn thế mà còn có thể thu hoạch được đặc chất.

“Xem ra, đặc chất cũng không phải là chỉ có công pháp có thể mang đến, hết thảy có thể hoàn toàn thay đổi tự thân đường tắt, đều có thể thu hoạch được đặc chất.”

Vu Hoành trầm tĩnh lại, sau đó mới đi xem xét trời sinh chiến thể cùng Hermosa chi thể.

‘Trời sinh chiến thể: Thân ngươi trải qua bách chiến, cận thân chiến đấu kinh nghiệm cực kỳ phong phú, có cùng bất kỳ chủng tộc nào bất kỳ cái gì tộc đàn chiến đấu đại lượng kinh nghiệm. Tại mức năng lượng bằng nhau trong chiến đấu, nhưng tại trong vòng một phút xem thấu đối thủ phương pháp chiến đấu chi nhược điểm, cũng một kích m·ất m·ạng.’

…

Vu Hoành ngây dại.

Đặc chất này, có phải hay không có chút quá khoa trương! ?

Mức năng lượng bằng nhau, chiến đấu một phút đồng hồ liền có thể một kích m·ất m·ạng? ? !

Mức năng lượng bên trong nhiều khi tu vi cũng không phải bằng nhau a! ?

Vu Hoành rất rõ ràng nhớ kỹ, Bất Diệt cấp vượt ngang Kim Đan, Nguyên Anh, hai đại giai đoạn.

‘Đây quả thực là đánh lén á·m s·át Thần khí!’ hắn trong nháy mắt nghĩ đến đặc chất này dùng tốt nhất pháp

Trốn trước quan sát một phút đồng hồ, sau đó xuất thủ một kích m·ất m·ạng!

Trong lòng sôi trào sau một lúc, hắn làm lạnh xuống cảm xúc, vừa nhìn về phía cái thứ hai.

‘Hermosa chi thể: Ngươi trở thành Hermosa huyết mạch cùng nhân loại hỗn huyết thể, theo thời gian chuyển dời, sẽ thu hoạch được Hermosa toàn trạng thái thời kỳ một phần mười cường độ. Thể chất cố định gia tăng thành nguyên thể gấp mười bốn lần, vỏ ngoài thu hoạch được cực lớn cứng hóa, có thể chống đỡ cản Kim Tiên phía dưới hết thảy công kích tổn thương.’

“Cái này còn tốt, tương đương với đem hoàng tộc mắt vàng cố định đến trên người mình. Còn ngoài định mức được thể chất tăng cường gấp mười bốn lần.” Vu Hoành trong lòng có một chút rộng.

Không có Hủy Diệt Chi Nhãn cùng Truyền Tống Chi Nhãn, tốt xấu được thể chất mới tăng cường.

Chương 574: Lần nữa (2)

Chương 574: Lần nữa (2)

“Nhìn nhìn lại, mấu chốt nhất, đối với tu luyện ảnh hưởng.”

Đây mới là Vu Hoành chú ý nhất địa phương.

Ngoại nhãn tăng lên cường hóa, có thể lợi dụng Loạn Thần Thiên Mục Công, đem ngoại nhãn cường đại đặc chất, dần dần phân tán đến toàn thân, từ đó thu hoạch được chỉnh thể thức tăng cường.

Hắn cấp tốc nhắm mắt, đắm chìm đến Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp trong tu hành.

Từng đầu Thiên Hà tại bên cạnh hắn chậm rãi hiển hiện, chảy xuôi.

Ông!

Vừa mới vận công, màu hoàng kim ngoại nhãn liền phảng phất nhận lấy kích thích đồng dạng, phi tốc sáng lên kim quang.

Kim quang tựa hồ đang bị Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp không ngừng rút ra lấy cái gì, chuyển hóa thành từng tia từng sợi đại lượng vô hình sinh cơ, hóa thành Nguyên Anh pháp lực.

Vu Hoành cẩn thận so sánh xuống trước đó vận chuyển tốc độ.

‘Pháp lực này tinh luyện tốc độ, so phía trước nhanh tối thiểu bảy tám phần! Còn tự mang một cái sinh cơ chứa đựng bao, cũng không biết cái này ngoại nhãn sinh cơ có thể thờ ta tu luyện bao lâu.’

Ở bên ngoài mắt cùng công pháp ở giữa lựa chọn, Vu Hoành tự nhiên là lựa chọn công pháp. Cường hóa ngoại nhãn vốn là vì công pháp tăng lên.

Ngồi ở trong phòng tu luyện, hắn tinh tế cắt tỉa một lần ngoại nhãn lấy được cường hóa.

Hermosa chi thể, trời sinh chiến thể, ngoại nhãn thu được nhìn chăm chú tức có thể khô héo cùng hủy diệt địch nhân năng lực.

Loại năng lực này đối với vật thể vô dụng, Vu Hoành dự định đến tiếp sau tìm phù hợp thời cơ kiểm tra một chút.

‘Hiện tại cường hóa kết thúc hắc ấn trước dung hợp đặc chất, đằng sau tiếp tục cường hóa, lần này ta ngay tại Vô Quang Chi Thành không đi ra, mãi cho đến cường hóa đến không cách nào cường hóa mới thôi!’

Vu Hoành thích ứng hạ thân thể biến hóa sau khi, cảm nhận được thân thể ngay tại không ngừng trở nên càng thêm co vào, chặt chẽ, mật độ cũng càng lúc càng lớn, trọng lượng cũng đang nhanh chóng gia tăng.

Liền càng là kiên định chính mình trốn đi cường hóa tu luyện mạch suy nghĩ.

Đem Thánh Hổ Hình cùng trời sinh chiến thể hai cái đặc chất kéo đến một khối dung hợp về sau, Vu Hoành thu hoạch được một cái đếm ngược là hơn hai tháng dung hợp quang cầu màu vàng.

Sau đó liền tiếp theo đắm chìm đến công pháp trong tu luyện.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, hắn vốn là nhanh chóng tốc độ tu luyện, lại lần nữa tăng lên gần gấp đôi, tốc độ trở nên càng khủng bố hơn.

Một tháng sau.

Trong phòng an toàn.

Nhu hòa ấm áp trong bạch quang, Vu Hoành cùng Toàn Hạc ngồi đối diện nhau, ăn mới cua tĩnh tâm trà nhài, đây là trước đó tại Phù Không Thành thu hết vật tư một trong, có nhất định tĩnh tâm an thần công hiệu, có trợ giúp tu luyện khu trừ tạp niệm.

“Tại sao ta cảm giác, ngươi có chỗ nào lại không giống với lúc trước?” Toàn Hạc nhíu mày đánh giá lúc này Vu Hoành, trong lòng có loại cảm giác nói không ra lời.

Lúc này Vu Hoành, xác thực so một tháng trước có biến hóa không nhỏ.

Thân thể của hắn càng cường tráng hơn, làn da hình dáng đều cho người ta một loại không thể phá vỡ cứng rắn cảm giác.

Nó hai mắt coi như bị miếng vải đen che, cũng lộ ra nhỏ xíu nhàn nhạt kim quang.

Toàn Hạc ngồi ở tại đối diện, chỉ cảm thấy có loại không hiểu ngồi tại một đầu quái vật khổng lồ trước người run rẩy cảm giác.

Tựa hồ đối phương chỉ cần hơi không chú ý, liền sẽ mang đến cho mình tai hoạ ngập đầu.

“Ta cũng không biết, có thể là tu vi của ta lại có đột phá mới.” Vu Hoành tự nhiên không có khả năng nói là thể chất ảnh hưởng. Dù sao hắc ấn quan hệ hắn không cách nào giải thích, cũng không cần thiết không muốn giải thích.

“Trước ngươi, nói… Muốn đột phá Nguyên Anh hậu kỳ! ?” Toàn Hạc một chút con mắt mở to.

“Ừm, còn kém thiên kiếp, hậu kỳ dung hợp, chủ yếu là toàn thân toàn ý lại một lần nữa dung hợp, kỳ thật cùng Kim Đan thời kỳ Kết Đan rất giống, bất quá là dùng Nguyên Anh sinh sôi pháp lực, trái lại cùng nhục thân kết hợp dung hợp. Đảo ngược trợ giúp nhục thân cùng một chỗ tiến hóa.”

Vu Hoành cảm giác mình bây giờ, tại thu hoạch được đại lượng Hermosa mảnh vỡ kí ức về sau, nhìn rất nhiều thứ đều có từ trên hướng xuống quan sát.

Mặc dù Hermosa không phải Tiên Đạo hệ thống, nhưng nó trong mảnh vỡ kí ức, có cùng giống này cường giả chiến đấu cảm thụ cùng hình ảnh.

Nguyên Anh kỳ bất diệt pháp lực, đối với Hermosa chi thể chỉ là ngay cả gãi ngứa cũng không tính là. Nhiều lắm là xem như chải lông.

Mảnh vỡ kí ức bên trong đã thấy nhiều, kết hợp công pháp và Tô Đơn tiền bối chỉ điểm, tự nhiên là minh bạch, Nguyên Anh phát triển biến hóa như thế nào.

"Vậy chúng ta đây là, chuẩn bị đi tìm một chỗ tiếp tục độ kiếp?" Toàn Hạc trong lòng thở dài xuống, hỏi.

"Đúng thế. Ngươi tình huống như thế nào?" Vu Hoành lễ phép hỏi lại.

"Ta… Không có nhanh như vậy, Kim Đan sau mỗi một bước đều cần thời gian rất lâu tích lũy…" Toàn Hạc chẳng biết tại sao, nói loại này rõ ràng rất bình thường mà nói, trên mặt lại không tự chủ được toát ra vẻ xấu hổ.

"Đừng nóng vội, đường muốn từng bước một đi, quá gấp tất nhiên sẽ d·ụ·c tốc bất đạt." Vu Hoành an ủi.

"Ngươi không nên nhìn ta tốc độ nhanh, nhưng ta không giống với, ta tư chất bình thường, chủ yếu là vận khí tốt…"

"Ta ăn no rồi!"

Bá một chút Toàn Hạc một chút đứng người lên, xoay người chạy.

Lưu lại Vu Hoành có chút mộng ngồi tại chỗ.

"Chúng ta… Không phải đang dùng cơm a?" Hắn nhìn một chút trên bàn ấm trà chén trà.

"Tiểu tử ngươi, xác thực cảm giác không giống với lúc trước." Tô Đơn thanh âm lúc này cũng ở bên tai vang lên.

"Tiền bối cũng đã nhìn ra?" Vu Hoành nghiêm mặt nói, "Trên người của ta đúng là trước mấy ngày đã thức tỉnh một loại chính ta cũng không rõ ràng lai lịch huyết mạch chi lực. Sau đó liền không hiểu thấu tăng lên rất nhiều."

“Thân thể ngươi cường độ tăng lên rất nhiều, tinh thần lực cũng tăng cường rất nhiều rất nhiều, nếu không phải tinh thần tần suất hay là nguyên dạng, ta cũng hoài nghi ngươi có phải hay không đột nhiên biến thành người khác.” Tô Đơn nghi ngờ nói.

“Tiền bối tuệ nhãn, vãn bối đúng là thân thể cùng tinh thần đều trên phạm vi lớn đạt được cường hóa.” Vu Hoành lộ ra vẻ kính nể.

“Được rồi, ngươi có chính ngươi bí mật, không nói những này, ngươi tính toán đến đâu rồi độ kiếp?”

“Hay là chỗ cũ đi, lần trước trở về một chuyến, bị người đuổi g·iết trở về, lần này làm gì cũng phải biết rõ ràng đến cùng tình huống như thế nào. Ai đang làm sự tình.” Vu Hoành nói.

Hắn hiện tại đã rõ ràng cảm giác được thân thể biến hóa càng ngày càng mạnh.

Lúc đầu Thánh Hổ Hình liền tăng lên thể chất gấp chín, lại thêm về sau Hermosa chi thể, tại trên cơ sở này tiếp tục tăng lên thể chất gấp mười bốn lần.

Lúc này thân thể của hắn mật độ cường độ, đã đến mình cũng không cách nào lý giải tình trạng.

Đây không phải đơn giản toán cộng, mà là lấy sau khi cường hóa thể chất, lại lần nữa cường hóa gấp mười bốn lần.

“Được chưa, cường độ thân thể của ngươi, tăng lên ta cũng có chút xem không hiểu, này tấm độ, quá khoa trương. Mình tùy thời chú ý một chút, ta hiện tại coi như chỉ có ngươi có thể câu thông nói chuyện phiếm, nếu là ngươi treo, chậc chậc…” Tô Đơn thanh âm yên tĩnh lại, không nói thêm gì nữa.

“Vãn bối minh bạch.” Vu Hoành trịnh trọng gật đầu.

Uống xong trà, hắn bắt đầu nghiên cứu học tập Nguyên Anh kỳ phải học pháp lực công trình học.

Nguyên Anh kỳ pháp lực, đơn thuần tính cường độ uy lực, kỳ thật so Kim Đan kỳ không có mạnh rất nhiều, mấu chốt là

Nguyên Anh pháp lực có được đặc thù, lại càng dễ tạo dựng cao cấp pháp lực hợp lại đại trận.

Đây đối với tu sĩ Tiên Đạo tới nói, có cường đại hơn tiềm lực đào móc.

Cho nên bọn hắn dùng phương pháp này lực, tạo dựng cực kỳ phức tạp tiên tiến Tiên Đạo văn minh.

Ở trong đó chủ yếu lấy phù pháp, trận pháp, luyện khí tam đại loại làm chủ.

Nguyên Anh kỳ trước đó, chân nguyên yêu cầu là lực lớn phi chuyên, Nguyên Anh kỳ đằng sau đi chính là tinh tế hóa, công trình hóa đường đi, yêu cầu càng chính xác hẹn xong.

Hơi tu chỉnh xuống về sau, Vu Hoành cùng Toàn Hạc tạm thời cáo biệt Tô Đơn, lại lần nữa tiến về Phù Không Thành vũ trụ, bắt đầu độ kiếp.

Vô ngần trong bầu trời cao.

Nơi xa hắc triều còn tại cùng Phù Không Thành ác chiến, chung quanh bầu trời cao rác rưởi đã dày đặc đến hình thành một đầu to lớn phế tích mang tình huống.

Màu đen phế tích mang, vờn quanh Phù Không Thành, tựa như to lớn đai lưng màu đen, chậm rãi chuyển động.

Vòng ngoài thì là liên tục không ngừng hội tụ tới hắc vụ hắc triều.

Vu Hoành Hắc Hắc Linh xuất hiện tại càng ngoại vi trong bầu trời cao.

Lần này vận khí không có lần trước tốt, mới xuất hiện, liền đối diện bay tới một viên to lớn hắc triều quái vật bóng.

Quái vật bóng chừng một tòa thành thị kích cỡ tương đương, toàn thân cuồn cuộn lấy, mặt ngoài vô số quái vật gầm thét, tản mát ra từng vòng từng vòng màu tím đen ảo giác lực trường.

Bất luận cái gì nhìn chăm chú đến bọn chúng sinh vật, đều sẽ bị trong nháy mắt lâm vào trúng ảo ảnh trạng thái, tiến vào

tuyệt vọng cùng từ bỏ chống lại tiêu cực cảm xúc, sau đó tùy ý bọn hắn thôn phệ xé nát, hóa thành nhận biết lương thực.

Mà tại quái vật mặt cầu trước Hắc Hắc Linh, thì tựa như hạt cát giống như nhỏ bé, không chút nào thu hút.

Cả hai thể tích so sánh chênh lệch cực lớn.

Lúc này hai bên đối diện đụng vào, quái vật bóng bên trên vô số quái vật không có chút nào phát giác cùng để ý.

Như trước đó một dạng, nghĩ đến có thể lợi dụng khối cầu cực lớn cường đại chất lượng, trực tiếp nghiền nát đối diện.

Nhưng hình cầu nội bộ Thiên Nhật giáo giáo đồ, lại phát hiện không đúng.

Đáng tiếc hết thảy phát sinh quá nhanh, chờ hắn muốn kịp thời điều chỉnh phương hướng lúc, đã tới đã không kịp.

Quái vật bóng cùng Hắc Hắc Linh đối diện ầm vang đụng vào nhau.

Ông! !

Quái vật to lớn bóng một góc trong nháy mắt lõm xuống dưới, xuất hiện một cái không nhỏ lỗ hổng.

Hắc Hắc Linh đâm xuyên quái vật bóng, từ phía sau bay ra ngoài.

Sau một khắc, lôi điện màu tím đen vòng xoáy, phía trên Hắc Hắc Linh nổi lên.

Trung tâm vòng xoáy, một cái màu tím đen con mắt thật lớn, băng lãnh nhìn chăm chú lên trong phòng an toàn Vu Hoành.

“Đến rồi!”

Vu Hoành trong lòng bình tĩnh, mở cửa phòng, thả người bay ra ngoài.

“Phải cẩn thận thực sự không được lập tức trở về đến!” Toàn Hạc ở phía sau sắc mặt ngưng trọng.

Lần này lôi kiếp thể tích, so với lần trước Vu Hoành chỗ độ, lớn không chỉ gấp đôi, cường độ tăng lên nhiều lắm. Nàng dù sao cũng hơi lo lắng.

“Đừng lo lắng, giúp ta khống chế phòng an toàn, chú ý chớ bị hắc tai cuốn lấy.” Vu Hoành nói.

Phòng an toàn hiện tại cường độ phá trần, nhưng động lực cũng không phải đồng dạng phá trần, một khi bị kéo chặt lấy không để cho đi, cũng là to lớn vấn đề.

“Giao cho ta.” Toàn Hạc gật đầu.

Phốc.

Đóng cửa phòng, Vu Hoành ngửa đầu nhìn về phía phía trên lôi kiếp vòng xoáy.

“Nói đến, độ kiếp rồi nhiều lần, ta vẫn là một lần đều không có tiếp xúc gần gũi qua lôi kiếp… .”

Trong lòng của hắn dâng lên hiếu kỳ, nghĩ đến chính mình lại tăng mạnh gấp mười bốn lần thân thể nhục thân, tăng thêm Dây Chuyền Khôi Phục hộ giá hộ tống, cảm thấy độ kiếp vấn đề không lớn.

Lúc này, hắn thả người nhảy lên, thế mà hướng thẳng đến cái kia tím đen lôi kiếp chi nhãn bay đi.

Ầm ầm! !

Một tiếng vang thật lớn nổ tung, rõ ràng là trong chân không, sẽ không có sóng âm truyền bá. Nhưng này chấn động vẫn như cũ lần theo không biết chất môi giới, truyền lại tiến vào chung quanh tất cả quái vật cùng Toàn Hạc trong ý thức.

Theo tiếng vang, một đạo màu tím sậm lôi điện ngưng kết thành một thanh bén nhọn trường thương, từ lôi kiếp trung tâm vòng xoáy nổ bắn ra mà ra, lôi ra thật dài màu tím đuôi ánh sáng, trong nháy mắt bay đến Vu Hoành mặt phía trước.

Đâm! !

Coong! ! To lớn tiếng va đập lần nữa ở chung quanh tất cả sinh vật trong lòng nổ tung, thanh âm này thế mà còn mang theo to lớn t·ê l·iệt cảm giác, để hết thảy trong nháy mắt lâm vào cứng ngắc.

Toàn Hạc cùng quái vật trong cầu Thiên Nhật giáo giáo đồ trong lòng hãi nhiên, lúc này lại nhìn về phía Vu Hoành.

Lại phát hiện hắn cái trán đối cứng lấy lôi thương, sắc mặt bất động, đứng chắp tay, lơ lửng ở bầu trời cao vũ trụ, thong dong không gì sánh được.

“Tốt da mặt dày! !” Toàn Hạc nhịn không được một câu đậu đen rau muống thốt ra.

“Cường độ này tại ta như gió xuân hiu hiu, không có cảm giác chút nào.” Vu Hoành mỉm cười phất tay đẩy ra lôi thương, để nó tán loạn ở bầu trời cao vũ trụ, hóa thành vô số màu tím điện.

“Có mạnh hơn điểm sao?”

Gia hỏa này còn trang đi lên! ?

Toàn Hạc sắc mặt tối sầm.

Chương 575: Lần nữa (3)

Chương 575: Lần nữa (3)

Lôi kiếp lại lần nữa ầm vang đập xuống đạo thứ hai lôi thương.

Toàn bộ xung quanh mấy ngàn cây số bên trong tất cả quái vật toàn bộ toàn thân tê rần, không thể động đậy.

Đây là thiên địa vũ trụ tự nhiên quy tắc phản kích, nguyên tai bản chất cũng thuộc về tự nhiên vận chuyển lớn quy luật, cùng cùng giới chất. Song phương sẽ không lẫn nhau xung đột.

Ầm ầm!

Đạo thứ hai lôi thương trực tiếp bị Vu Hoành dùng đầu một đỉnh, tại chỗ va nát.

Hắn trực tiếp bay về phía cái kia thai nghén thiên kiếp dòng điện vòng xoáy, nhưng cũng tiếc bởi vì khoảng cách quá xa, thẳng đến đạo thứ ba lôi kiếp trường thương lần nữa ngưng tụ, đánh xuống, Vu Hoành cũng không thể tới gần lôi kiếp vòng xoáy một chút xíu.

Lần thứ ba lôi thương uy lực vượt xa khỏi hai lần trước, là phía trước hai lần cộng lại gấp ba trở lên!

Một kích này ngoài Vu Hoành đoán trước, mặc dù không có đánh xuyên qua hắn da mặt, nhưng lực trùng kích khổng lồ hay là đem nó hung hăng đập trở về.

Nện xong ba lần lôi thương về sau, lôi kiếp vòng xoáy cấp tốc tán đi, biến mất không thấy gì nữa.

Vu Hoành gian nan ổn định thân hình, lung lay đầu, ngẩng đầu nhìn lại, lại phát hiện lôi kiếp vòng xoáy đã hoàn toàn biến mất, lập tức có chút thất vọng.

Hắn vẫn ngắm nhìn chung quanh, phát hiện mình bị oanh đến hắc triều bầy quái vật ở giữa.

Bốn phía vô cùng vô tận quái vật, chính đồng dạng chậm rãi từ t·ê l·iệt bên trong khôi phục lại.

"Không có thuấn di, rất phiền phức a…"

Hắn thở dài một chút, trên thân pháp lực ở phía sau hóa thành quang diễm màu trắng, thôi động nó di động với tốc độ cao, hướng phía Hắc Hắc Linh trở về.

Phốc phốc phốc!

Một chút ý đồ ngăn cản hắc triều quái vật, vô luận cường độ, đều bị hắn tuỳ tiện đụng xuyên, không có chút nào ngăn cản.

Không bao lâu, trở lại phòng an toàn ngoài cửa, Vu Hoành quay lại thân, gỡ xuống che mắt miếng vải đen, mở ra một đôi tựa như thủy tinh màu tím bên trong lập loè thải quang lộng lẫy đôi mắt.

Hermosa chi nhãn!

Vô hình ánh mắt nhìn chăm chú, rơi vào gần nhất một đám Tam Đầu Điểu trên thân, những này Tam Đầu Điểu lít nha lít nhít tựa như sương mù gió cát, tới lúc gấp rút nhanh hướng phía Vu Hoành vọt tới

Bọn chúng số lượng liếc nhìn lại chí ít hơn vạn, xa xa ngưng kết thành một đầu màu đen cột cát, phi tốc vọt tới.

Nhưng ở Hermosa chi nhãn nhìn soi mói, những này Tam Đầu Điểu thân thể bắt đầu tự nhiên cấp tốc khô quắt, mất đi lượng nước.

Bất quá 3 giây, lít nha lít nhít Tam Đầu Điểu liền nhao nhao hóa thành thây khô, vỡ nát tản ra, biến mất không thấy gì nữa.

Vu Hoành tiếp tục xê dịch ánh mắt ánh mắt rơi vào càng xa xôi một đám toàn thân mọc đầy màu đen khối u da đỏ trên thân cự nhân.

Những cự nhân này trên thân không giờ khắc nào không tại tản ra màu đỏ tươi huỳnh quang, cái kia tựa hồ là một loại tự mang trời sinh bức xạ.

Bọn chúng những nơi đi qua, trong bầu trời cao có thể rõ ràng nhìn thấy từng đầu bất diệt hồng quang, bền bỉ không tiêu tan.

Đó là mới vào Bất Diệt cấp tiêu chí.

Vu Hoành ánh mắt nhìn chăm chú đi lên, vô hình Hermosa chi nhãn, không có chút nào sức chống cự, liền đem cái này một đoàn đồng dạng mấy ngàn con da đỏ khối u cự nhân đều khô cạn, vỡ nát hóa thành hắc vụ biến mất.

'Hoàn toàn không có tiêu hao, năng lực này lợi hại!' Vu Hoành trong lòng tán thưởng. Tru diệt nhiều như vậy hắc triều quái vật, hắn đôi mắt này thế mà không có chút nào tiêu hao, cái này khoa trương.

Lúc này, hắn tiếp tục hướng càng xa xôi càng mạnh bầy quái vật nhìn lại.

Nhưng cũng tiếc không có, da đỏ khối u cự nhân chính là kề bên này mạnh nhất quái vật, còn lại chỉ là đơn thuần số lượng chồng chất.

Mấy phút sau, Vu Hoành lại tiêu diệt hai bầy tối thiểu hơn vạn số lượng miệng ưng thân dê quái vật, mức năng lượng cũng đều tại Bất Diệt cấp tả hữu.

Sau đó lại đem chung quanh cỡ nhỏ bầy quái vật thể đều vỡ nát, đồ diệt, để bốn phía không gian vũ trụ vì đó không còn, lúc này mới mở cửa trở lại trong phòng an toàn.

Mới vào cửa, hắn liền nhìn thấy Toàn Hạc há to mồm, đứng tại lầu một kinh ngạc nhìn chính mình.

"Đừng để ý, đây chính là Nguyên Anh hậu kỳ hàm kim lượng. Về sau ngươi đến cấp độ này, ngươi cũng có thể làm đến. Ngẫm lại sư huynh bọn hắn." Vu Hoành cười cười nói.

Hắc Anh sư tỷ khi đó còn muốn khoa trương, một kiếm tiêu diệt trên một đường thẳng mấy vạn cây số tất cả vật sống.

“… . Ta minh bạch, chỉ là, trước đó không lâu, ngươi vẫn chỉ là cùng ta không sai biệt lắm, hiện tại liền một chút trở nên như thế.” Toàn Hạc đứt quãng nói, trên mặt vẫn như cũ còn lưu lại khó có thể tin.

Nhất là nàng khi nhìn đến cái kia hơn vạn Bất Diệt cấp quái vật, bị Vu Hoành một chút nhìn chăm chú liền triệt để vỡ nát khô cạn, loại kia tự nhiên sinh ra tương phản to lớn, để nó trong lòng nhịn không được sinh ra chênh lệch cực lớn.

Phải biết nàng hiện tại cũng mới chỉ là vừa nhập Bất Diệt mức năng lượng, mà Vu Hoành thế mà một chút liền có thể g·iết c·hết nhiều như vậy chính mình đồng cấp quái vật…

Sự chênh lệch này, đã không phải là đơn giản gấp đôi gấp hai có thể nói.

“Rất nhanh ngươi cũng có thể làm đến. Nhìn như chênh lệch lớn, kỳ thật đến tầng thứ cao hơn Bất Diệt cấp, bởi vì lực lượng bất diệt cố định tồn tại, cho nên có thể cấp ở giữa một chút chênh lệch, liền sẽ để lực lượng biến thành chui vào thể nội ký sinh vật. Nó có thể cấp tốc thôn phệ nguyên chủ lực lượng, hóa thành tự thân lực lượng, sau đó cuối cùng hủy diệt nguyên chủ.”

Vu Hoành giải thích nói.

“Cho nên Bất Diệt cấp cấp độ mức năng lượng kém một chút, đó chính là trời và đất chênh lệch, ngay từ đầu có thể sẽ bởi vì thôn phệ tốc độ chậm chạp mà g·iết địch tốc độ chậm chạp, nhưng càng đi về phía sau càng nhanh. Mà ta hiện tại đã đứng ở Bất Diệt mức năng lượng đỉnh điểm, nghiền ép còn lại phía dưới cấp bậc, tự nhiên là cực kỳ dễ dàng.”

Đạo lý là đạo lý này, nhưng Toàn Hạc trong lòng bỗng nhiên nhìn thấy một màn kia sinh ra xung kích, hay là để nó thật lâu không có khả năng quên.

“Tốt, thiên kiếp vượt qua, ta phải cần một khoảng thời gian củng cố tu vi. Chờ một chút.” Vu Hoành vứt xuống một câu, liền tiến vào tự mình tu luyện thất, nhập định ổn định trạng thái.

Thiên kiếp đánh vào trong cơ thể hắn vô số đặc thù tinh hoa năng lượng, lúc này đang bị nó cấp tốc hấp thu, hóa thành tẩm bổ thân thể căn nguyên.

Bởi vì đặc chất nguyên nhân, hắn bây giờ thân thể trưởng thành căn bản không có hạn chế. Bề ngoài mặc dù duy trì không thay đổi, nhưng bên trong chân chính thân thể, lại tại liên tục không ngừng lớn lên lớn hơn.

Ngay tại Vu Hoành nhập định nhiệt độ tu vi lúc, Hắc Hắc Linh cũng lại lần nữa tiến vào ẩn nấp trạng thái, hướng phía Phù Không Thành Tuyệt Đối Thiên Bình bay đi.

Lần này hắn trở về, mục đích chủ yếu vẫn là vì điều tra lần trước đột nhiên xuất hiện vòng vây bọn hắn hai người kia, đến cùng là chuyện gì xảy ra.

Phù Không Thành bên này là Vu Hoành an trí Y Y Khô Thiền phía sau bọn họ, nếu như không xử lý tốt, hắn coi như ra ngoài thăm dò tu hành cũng sẽ không an tâm.

Theo phòng an toàn tiến vào ẩn nấp trạng thái dung hợp, cảm ứng được bên này tại ở gần Khô Thiền, cũng kịp thời thông tri học viện trưởng Liễu Trì Tuyển.

Oss học viện phi thuyền bắt đầu chủ động hướng bên này công kích hắc triều, xem như tiếp ứng.

Lúc này Oss học viện trong mẫu hạm.

Liễu Trì Tuyển ngồi tại chủ điều khiển vị bên trên, chuyển qua chỗ ngồi, nhìn về phía vào cửa mà đến mấy cái học sinh.

Hứa Phong, Âu Dương Thụy Khô Thiền, ba người này là lần này trong c·hiến t·ranh, từ đầu đến cuối trung thành nhất đi theo ở bên cạnh hắn ba cái học sinh.

Có hai lần khẩn yếu quan đầu, Liễu Trì Tuyển chính mình dọn không ra tay lúc, đều là ba người liên thủ kịp thời xử lý thỏa đáng. Cũng bởi vậy, hắn đối với ba người cũng càng thêm coi trọng.

Trong ba người, Hứa Phong Âu Dương Thụy đều là cấp bốn, Khô Thiền mới cất bước, chỉ có cấp hai.

Nhưng hắn thời gian tu hành rất ngắn, có thể có đẳng cấp này, đã phi thường khoa trương.

“Khô Thiền, đại ca ngươi đang theo bên này di chuyển nhanh chóng, đại khái còn có ba ngày tả hữu liền có thể đến chúng ta chiến khu rìa ngoài, ngươi cảm thấy, hắn là tính toán gì?” Liễu Trì Tuyền đối với Vu Hoành cũng không hiểu rõ từ học sinh nơi này hỏi thăm, cũng là bởi vì lần trước náo ra sự tình quá lớn.

Lần trước Lucian nghị viên gia tộc điều động mời ra hai vị cao cấp pháp sư, còn có cùng bọn hắn một đạo xuất động thần bí từ bên ngoài đến cường giả, đều cùng một chỗ biến mất không thấy gì nữa.

Bởi vì hắc triều phong tỏa, không cách nào cẩn thận điều tra, nhưng từ đủ loại đến tiếp sau dấu hiệu đến xem, hẳn là dữ nhiều lành ít.

Có thể làm ra chiến tích như vậy Vu Hoành, tự nhiên đáng giá Liễu Trì Tuyền bây giờ tăng lớn coi trọng.

“Vu Hoành đại ca ý nghĩ kỳ thật rất đơn giản.” Khô Thiền cười khổ nói, “Mặc cho ai không hiểu thấu mới ra mặt liền bị vòng vây, bị tập kích, giải quyết nguy cơ về sau, khẳng định trước tiên nghĩ tới là tra rõ ràng vì cái gì? Sau đó trả thù!”

“. Ai.” Liễu Trì Tuyền cũng biết đạo lý này, chỉ là hay là muốn từ Khô Thiền trong miệng đạt được chứng thực.

“Hiện tại Lucian gia tộc bên kia hẳn đã nhận được tin tức. Trên thực tế, từ lần trước chặn đường thất bại, bọn hắn cũng đã bắt đầu đang làm cự ly xa di chuyển rời đi Phù Không Thành chuẩn bị. Chỉ là hắc triều vòng vây, căn bản tìm không thấy cơ hội rời đi. Mà bây giờ, Vu Hoành ngóc đầu trở lại, sợ là làm cho bọn hắn không thể không đào mệnh đi.”

“Việc này kỳ thật từ vừa mới bắt đầu chính là việc nhỏ, về sau từng bước một trở nên gay gắt biến nghiêm trọng, bây giờ càng là…” Khô Thiền có chút cảm thán, đã lâu không gặp qua Vu Hoành, cũng không biết hắn bây giờ trở nên như thế nào.

“Bất quá Vu Hoành cũng không nhất định trải qua đến, hắc triều hạch tâm còn có Thi Trùng Chi Mẫu, đó là có thể so với cấp chín nghị viên to lớn cỗ máy c·hiến t·ranh, xung quanh tự nhiên phát ra thời không bẫy rập.” Liễu Trì Tuyền trầm giọng nói.

“Đại ca nếu dám đến, liền nhất định có biện pháp.” Khô Thiền ngược lại là rất tín nhiệm Vu Hoành.

*

Trong bầu trời cao, Hắc Hắc Linh lặng yên tại vô số hắc triều quái vật đang bao vây, phi hành xuyên thẳng qua.

Lít nha lít nhít quái vật đem chung quanh hoàn toàn bao phủ, đến mức phòng an toàn chỉ có thể từ từng đầu trong khe hẹp coi chừng di động.

Phòng an toàn cửa sổ.

Vu Hoành cùng Toàn Hạc đứng tại trong pha lê bên cạnh, lẳng lặng nhìn chăm chú lên tình huống bên ngoài.

Vô số quái vật màu đen hình thù kỳ quái, an tĩnh leo lên cùng một chỗ, hình thành từng cây cùng loại nhánh cây hình lưới kết cấu.

Bọn chúng đại bộ phận an tĩnh đang ngủ say, bất động, chỉ có ngoại tầng mới có thể không ngừng thức tỉnh, sau đó bay khỏi triển khai chém g·iết.

Bọn hắn tựa như tại một mảnh khổng lồ rừng rậm màu đen bên trong ghé qua.

“Tiến vào bên trong nhất, ngược lại hắc triều này lộ ra tương đương an tĩnh.” Vu Hoành nói khẽ.

Hắn lúc này bao nhiêu cũng có chút khẩn trương.

Bởi vì vừa mới hắn khi tiến vào lúc, đã trải qua ba đợt tối thiểu đạt tới Nhiễm Hóa cấp bậc kỳ dị quái vật.

Thậm chí còn gặp được có khí tức cùng loại lão sư Ngọc Tuyết Tử cự hình viên thịt.

Nếu là kinh động những quái vật này, phòng an toàn phòng ngự khẳng định không có vấn đề, nhưng bị khốn trụ liền phiền toái.

Bây giờ phòng an toàn, động lực phương diện cũng chính là chính hắn, là xuất lực hạn mức cao nhất. Ban sơ cỡ nhỏ lò động lực h·ạt n·hân đã sớm không có cách nào dùng, chỉ có thể làm thông thường động lực. Đừng nói Nguyên Anh cấp bậc lực lượng, chính là Kim Đan cấp đều không đạt được, nhiều lắm là chính là cái Trúc Cơ cấp độ động lực nguyên.

"Chúng ta đi xem một chút Khô Thiền bọn hắn liền trở về, nơi này hay là quá nguy hiểm. Không thích hợp hiện tại nhúng tay." Vu Hoành rất có tự mình hiểu lấy nói.

"Xác thực, hiện tại chúng ta chỉ có thể cam đoan cơ bản an toàn, coi như tra ra cái gì, cũng không cách nào giải quyết." Toàn Hạc gật đầu.

Cái này Vu Hoành không có nhận nói, hắn hiện tại chính mình cũng không biết chính mình thực lực cụ thể mạnh bao nhiêu, Hermosa chi nhãn chỉ là hắn thông thường lực lượng năng lực, chân chính áp trục, nhưng thật ra là chính mình điệp gia rất nhiều lần khoa trương thể chất lực lượng.

Rất nhanh, ba ngày sau.

Hắc Hắc Linh lặng yên bay ra mây đen giống như vờn quanh Phù Không Thành hắc triều đại quân, tiến vào Phù Không Thành giá·m s·át chiến khu rìa ngoài.

Khô Thiền đã dẫn người sớm cưỡi phi thuyền đến đây tiếp ứng.

Hắn cùng Vu Hoành ở giữa có rất nhiều liên hệ định vị phương pháp. Tăng thêm trên người hắn còn có Thái Linh Công linh quang định vị, loại này nguyên tai cấp bậc lực lượng, liền xem như hắc tai cũng vô pháp c·ách l·y.

Chương 576: Lần nữa (4)

Chương 576: Lần nữa (4)

Vu Hoành trên người Thái Linh Công, bây giờ mặc dù tại dần dần bị thôn phệ cắt giảm, nhưng cơ bản năng lực cảm ứng, cũng sẽ không bởi vì phong ấn cùng suy yếu mà biến mất.

Hắc Hắc Linh không có tiến vào Phù Không Thành chỗ càng sâu, bị vây chặt mấy lần kinh lịch, để hắn đối với Tuyệt Đối Thiên Bình Phù Không Thành cũng không tín nhiệm.

Rất nhanh, Hắc Hắc Linh từ trong hư không tiêu trừ ngụy trang, chậm rãi nổi lên.

Tự nhiên cùng cách đó không xa tới gần một chiếc hắc ngân sắc phi thuyền loại nhỏ từ từ chắp đầu.

Cửa khoang mở ra, Vu Hoành cũng đi theo mở cửa đi ra, lưu lại Toàn Hạc tại trong phòng an toàn tùy thời bảo trì có người điều khiển.

Hiện tại phòng an toàn cường độ đầy đủ, lo lắng duy nhất, chính là không ai khống chế lúc bị kéo chạy.

"Vu ca!" Khô Thiền một thân màu trắng pháp sư bào, trên tay áo đánh dấu hai đầu ngân tuyến, tóc cũng thay đổi thành màu tái nhợt, nhìn qua thương tang rất nhiều.

Hắn một mặt vui mừng chào đón, bay tới gần đối với Vu Hoành chính là một cái ôm.

"Đã lâu không gặp!" Hắn cười nói.

"Là đã lâu không gặp." Vu Hoành thở dài, "Thế nào nhìn ngươi trải qua cũng không tệ lắm?"

"Đi vào trước nói. Y Y bọn hắn cũng đều tại, ta đem người đều tiếp ứng đến cùng nhau. Thuận tiện chiếu ứng."

“Tiểu Bạch Long cũng tại?” Vu Hoành tinh thần lực quét qua, lập tức hiểu rõ.

“Ừm, trước đó không phải là bị lừa a? Sau đó ta liền một đạo toàn bộ nhận lấy, vậy tiểu nữ thần quá không ra gì, bây giờ bị kéo đi phục dịch cải tạo đi.” Khô Thiền trầm giọng nói.

Tiểu Bạch Long kém chút bị tiểu nữ thần bán đi làm sắc tình phục vụ, việc này Khô Thiền cũng là có chút im lặng. Vì phòng ngừa Tiểu Bạch Long lại lần nữa bị lừa, hắn dứt khoát đem nó tiếp trở về.

Hai người một đạo bay trở về phi thuyền.

Trong thuyền, Y Y, Bạch Long Gafilica đều tại. Nhìn thấy Vu Hoành, Y Y tiến lên vui vẻ bắt hắn lại tay.

“Lần này trở về không đi a? Cùng chúng ta cùng một chỗ đi, đừng rời bỏ. Một người quá nguy hiểm.”

“Có một số việc, nhất định phải có người đi làm.” Vu Hoành ôn hòa sờ sờ tóc nàng.

“Không có cách, yên tâm đi, ta rất an toàn.”

“Thế nhưng là rất lâu không gặp ngươi.” Y Y gương mặt xinh đẹp sa sút xuống dưới.

“Về sau chờ về sau làm xong việc, ta liền trở lại, đến lúc đó liền không đi.” Vu Hoành cười nói.

Hắn trấn an Y Y, ánh mắt lại cách miếng vải đen, nhìn về phía Tiểu Bạch Long.

Bạch Long một thân màu trắng liền thân váy, tóc dài bị dây lụa màu trắng đóng tốt, có chút cục xúc đứng tại cách đó không xa, không dám tới gần.

“Hảo hảo cố gắng, đừng cho mình tại cần thực lực lúc mới hối hận.” Hắn trầm giọng cổ vũ.

“Ừm!” Gafilica dùng sức chút gật đầu.

“Tốt, Khô Thiền, chúng ta nói một chút chuyện lúc trước, đến cùng là ai tại nhằm vào ta?” Vu Hoành lúc này mới quay đầu, nhấc lên việc này.

“Là Lucian nghị viên gia tộc. Bọn chúng thông qua đại lượng tài nguyên cùng hứa hẹn, trao đổi còn lại bộ phận nghị viên ủng hộ và ngầm đồng ý, cũng là bọn hắn tự hành mời được cường giả bí ẩn, tham dự đối với đại ca ngài vòng vây. Việc này chúng ta nội bộ cũng không phải là bí mật, tất cả mọi người rõ ràng.” Khô Thiền cấp tốc nói.

“Như vậy nếu như ta đối với Lucian gia tộc động thủ, còn lại nghị viên hội xuất thủ a?” Vu Hoành hỏi lại.

“Có hai vị sẽ, nhưng chúng ta lão viện trưởng cùng Agris nghị viên trước, cũng có thể sẽ xuất thủ ngăn cản. Cho nên, vấn đề không lớn. Mấu chốt là, đại ca ngươi nếu như đơn độc đối đầu Lucian gia tộc, có thể hay không thắng!” Khô Thiền nghiêm nghị nói.

“Nếu như chỉ có bọn hắn mà nói, không có vấn đề. Lucian bị trọng thương, con mắt còn trong tay ta.” Vu Hoành cười.

Nói đến cặp kia có thể đoán trước tương lai con mắt, hắn có thể một mực phong tồn lấy, còn không có tìm tới cơ hội dùng.

Chờ mức năng lượng đạt đến, không sai biệt lắm liền có thể trực tiếp thôn phệ hấp thu dung hợp.

“Yên tâm đi, còn lại nghị viên chúng ta tới ngăn trở.”

Ngay tại hai người nhỏ giọng truyền âm, thảo luận như thế nào giải quyết Lucian lúc, một đạo hoàn toàn do dòng điện màu lam ngưng tụ mà thành hình người, xuất hiện tại mọi người bên người trên sàn nhà.

“Lão viện trưởng!” Khô Thiền thấy thế, vội vàng lui ra phía sau cúi đầu thi lễ một cái.

Những người còn lại trừ ra Vu Hoành, tất cả đều cấp tốc tôn kính hướng người tới hành lễ.

Tại Phù Không Thành không ít thời gian bên trong, vị lão viện trưởng này đối bọn hắn chiếu cố rất nhiều.

“Ngươi chính là Vu Hoành a? Ta là Liễu Khê Nhiên, bây giờ Tuyệt Đối Thiên Bình nghị viên một trong, nghị hội bên kia ta cùng Agris tới chặn, chỉ cần tùy tiện mượn cớ là được. Nhưng chúng ta không có khả năng trực tiếp giúp ngươi đối phó Lucian gia tộc, bởi vì có áo thuật lời thề làm giữ gốc.” Liễu Khê Nhiên giải thích.

“Vãn bối minh bạch, đa tạ tiền bối tương trợ!” Vu Hoành chân thành nói.

“Chính mình coi chừng là được. Lucian gia tộc, phía sau tiềm lực cực sâu, nhân mạch mạng lưới quan hệ cũng khá phức tạp, không nên khinh thường.” Liễu Khê Nhiên nhắc nhở.

“Tốt! Còn xin lão viện trưởng đem bọn hắn vị trí cáo tri một chút.” Vu Hoành gật đầu.

“Lúc ta tới liền nhận được tin tức, nói bọn hắn đã bắt đầu rút lui, ta không biết bọn hắn muốn rút lui hướng chỗ nào, cho nên tại bọn hắn trong đội ngũ vụng trộm thả chút đồ vật…” Liễu Khê Nhiên lộ ra một cái vi diệu dáng tươi cười.

“Lúc trước Lucian không để ý ta phản đối, từ ta học viện bắt người, thật coi ta không còn cách nào khác không thành. Cái này cho ngươi.”

Hắn đưa tay ném một cái, ném ra ngoài cái cúc áo một dạng màu bạc đồ vật, tặng cho Vu Hoành tiếp được.

“Nó sẽ chỉ dẫn ngươi vừa hướng.”

“Đa tạ!” Vu Hoành quét mắt cái này sự vật.

“Mau đi đi, ta đã vừa mới phát hiện bọn hắn đang động thân.” Liễu Khê Nhiên cười nói.

Vu Hoành lộ ra dáng tươi cười.

“Vậy ta trước hết cáo từ một hồi.”

Nắm vuốt cúc áo, hắn cẩn thận cảm ứng phương hướng, quay người nhanh chân đi hướng cửa khoang.

Khoảng cách Phù Không Thành hơn vạn cây số bên ngoài, phi thuyền cùng hắc triều giao chiến chiến tuyến biên giới.

Một chiếc màu trắng bạc hải âu giống như hai cánh phi thuyền, chính nhanh chóng hướng phía hắc triều phương hướng phóng đi.

Trong phi thuyền.

Lucian một thân ngân bạch pháp sư bào, tay xử hoàng kim pháp trượng, một tay nhẹ nhàng vuốt ve chính mình rỗng tuếch hốc mắt.

“Móc mắt mối thù! Vu Hoành ngươi chờ! ! Lần này, ta sẽ để cho ngươi sống không bằng c·hết! !”

“Lão sư, ngay cả Huyết Đao môn hai vị cường nhân đều m·ất t·ích không thấy, chỉ bằng chúng ta, có phải hay không quá mức mạo hiểm?”

Lucian sau lưng, một cái vóc người cao gầy tóc tím nữ pháp sư, trên mặt lo lắng nói.

“Flylap, cho nàng nói rõ một chút, đều đến nơi đây cũng sẽ không cần che che lấp lấp.” Lucian quét mắt một bên lưng tựa vách tường đường đệ.

“Ca ca, không cần nói, ngươi còn không có cảm giác được a? Đối diện đã tới.” Đường đệ Flylap cười bên dưới nói.

Lucian mất đi làm pháp lực hạch tâm con mắt về sau, dưới pháp lực ngã đến lợi hại, lúc này mới cảm ứng được cái gì, giương mắt hướng phi thuyền phía trước nhìn lại.

Nơi đó một đoàn to lớn hắc vụ, trống rỗng hiển hiện.

Trong hắc vụ, một cánh hơn ngàn mét cao to lớn vòm tròn hắc môn, chậm rãi nổi lên.

Trên cánh cửa bò đầy lít nha lít nhít vô số màu đen bươm bướm, những bươm bướm này nhỏ có bàn tay lớn như vậy, lớn thậm chí có thể cùng máy bay hành khách so sánh. Bọn chúng có ở trên cửa bò sát, nhúc nhích. Có nhẹ nhàng đằng không mà lên, vờn quanh hắc môn từ từ phi hành.

“Cái này. Đây là… ! ! ?” Tóc tím nữ pháp sư kh·iếp sợ nhìn qua một màn này, cấp tốc vừa nhìn về phía Lucian, lại phát hiện lão sư trên mặt một mảnh yên tĩnh, rõ ràng không phải lần đầu tiên nhìn thấy tràng diện này.

Cứ việc Lucian hai mắt bị đào, nhưng cấp chín Áo Pháp sư có kinh khủng khổng lồ tinh thần lực, có là pháp thuật có thể thay thế hai mắt.

“Không cần kinh ngạc, ngươi không phải một mực rất nghi hoặc, vì sao chúng ta Phù Không Thành có thể tại rất nhiều nguyên tai dưới vây công, chèo chống nhiều năm như vậy a?” Lucian cười cười.

Hắn giơ tay lên, chỉ vào cái kia đã bắt đầu từ từ mở ra bươm bướm cửa lớn.

“Đây chính là đáp án.”

Két.

Nhỏ xíu chấn động, lúc này từ cái kia ngàn mét cửa lớn bên trong chậm rãi truyền ra.

Khe cửa mở ra bên trong, chậm rãi bay ra một đám phía sau có bươm bướm cánh chim sinh vật hình người.

Những sinh vật này có thật dài tràn đầy nhăn nheo màu xám cổ, cổ tựa như một đoạn nhuyễn quản, phía trên mang một cái to lớn đầu trọc đầu.

Những này Phi Nga Nhân bên trong, cả người khoác pháp bào màu đen, cầm trong tay Hắc Thủy Tinh pháp trượng lão giả đầu trọc, chậm rãi bay ra.

Lúc này Lucian ba người cũng từ trong phi thuyền bay ra, cung kính hướng phía lão giả hành lễ.

“Yanniel học sĩ, thật cao hứng lần nữa nhìn thấy ngài, ca ngợi vĩ đại hoàng đế bệ hạ, lần này lại là ngài tự mình dẫn đội đến đây, tại hạ hết sức vinh hạnh.”

“Bệ hạ đã biết Thiên Nhật giáo đánh lén Phù Không Thành sự tình, các tướng quân đã xuất động vây g·iết Thiên Nhật giáo cán bộ, ngươi bên này nguyên bản cũng không phải là ta phụ trách nhưng lần trước Huyết Đao môn hai người m·ất t·ích, ngược lại để ta có chút hứng thú.” Phi Nga Nhân lão giả Yanniel chân đạp hư không, tựa như thực địa từng bước một tới gần.

“Nói một chút đi, có thể xử lý cái kia hai cái tiểu gia hỏa, cái này Vu Hoành thuyền trưởng đứng sau lưng chính là Thanh Hà sơn cái nào cung?” Yanniel hỏi.

“Không rõ ràng, bất quá, từ khi đó xuất thủ năng lượng vết tích phán đoán, hẳn là Vạn Tuyết cung nhất mạch.” Lucian hiển nhiên thẩm tra nghiên cứu qua rất nhiều tư liệu, đối với Thanh Hà sơn cũng có không cạn hiểu rõ.

Phù Không Thành ghi chép cơ sở dữ liệu cực kỳ to lớn, có Thanh Hà sơn bộ phận cũng rất bình thường.

“Bệ hạ đã từng đề cập tới, Thanh Hà sơn ở chỗ này càng sâu một vài chỗ hắc tai chỗ sâu, có một chỗ khu c·ách l·y, bên trong chính là Vạn Tuyết cung nhất mạch dư nghiệt. Bất quá nơi đó là Thiên Nhật giáo địa bàn, hẳn là từ bên kia tới cao thủ.” Yanniel suy tư nói

“Học sĩ có ý tứ là…” Lucian chần chờ nói.

“Rất đơn giản, chỗ kia bị thời không c·ách l·y, bên trong cao thủ cũng không cách nào tùy ý thời gian dài ra vào, chỉ cần làm sơ ngăn cách, liền có thể để nó không cách nào đáp lại triệu hoán.” Yanniel cười nói, “Kỳ thật, coi như hắn lại đến cũng vấn đề không lớn. Lão hủ đến đây, chính là vì để phòng vạn nhất.”

“Đa tạ học sĩ! Sau khi chuyện thành công, Lucian nguyện dâng lễ năm tinh cầu cho ngài bổ sung tiêu hao.” Lucian mừng lớn nói.

“Mỗi hành tinh hữu hiệu nhận biết cá thể không thể thiếu tại 100 triệu.” Yanniel nhắc nhở.

“Cái này hiển nhiên! Chúng ta thiết trí Tri Thức Thánh Điện, tăng thêm Phồn Diễn Thánh Điện, tăng lớn sinh d·ụ·c sau lại

điều chỉnh thời gian tốc độ, mười năm liền có thể bồi dưỡng được một nhóm nhận biết hoàn thiện chất lượng cao nguyên liệu nấu ăn, tuyệt đối có thể làm cho ngài hài lòng.” Lucian thuần thục trả lời.

Hiển nhiên hắn làm những này đã tạo thành một cái hoàn thiện cung ứng dây chuyền sản xuất đầu.

“Vậy là tốt rồi.” Yanniel mỉm cười, đột nhiên hắn ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa tinh không.

“Người kia tới, có ý tứ, quang minh chính đại đuổi theo. Đảm lượng không nhỏ.”

“Cái này Vu Hoành khả năng căn bản không biết hắn sẽ phải đối mặt chính là cái gì.” Lucian cũng cười.

Cách đó không xa, Hắc Hắc Linh trong phòng an toàn.

Vu Hoành đứng chắp tay nhìn qua ngoài cửa sổ to lớn đứng sừng sững bươm bướm chi môn.

“Quả nhiên, là cùng hắc tai có cấu kết a?”

Từ cái kia hai cái Huyết Đao môn cường giả hắn cũng đã đánh giá ra, cái này Lucian gia tộc có vấn đề.

Lấy Phù Không Thành thể lượng, căn bản không có tư cách có thể tại rất nhiều nguyên tai vây g·iết bên dưới chèo chống nhiều năm như vậy.

Hiện tại xem ra…

Bọn chúng căn bản chính là trại chăn nuôi, chỉ là vì bồi dưỡng đại lượng cao nhận biết pháp sư, sau đó trong c·hiến t·ranh đem nó tiêu hao, hóa thành nhận biết lương thực, cung ứng cho phe đầu hàng bổ sung.

“Bực này diễn xuất, thật là khiến người ta buồn nôn…” Vu Hoành sắc mặt trầm xuống, trong tay nhẹ nhàng vuốt ve sư phụ ban cho Hắc Hoàng Ngọc.

“Xem ra thanh thế không nhỏ, vừa vặn thử nhìn một chút, ta bây giờ điệp gia đi ra nhục thân, có thể đến tới cỡ nào cường

độ…”

Hắn từ khi thu hoạch được vô hạn trưởng thành năng lực về sau, còn chưa bao giờ chân chính triển khai qua chân thân của mình, lần này, quy cách này đối thủ, có lẽ đáng giá hắn dùng tới toàn lực.

Chương 577: Kết thúc (1)

Trong bầu trời cao.

Hai bên khí tức dần dần tới gần.

Vu Hoành bên này mặc dù chỉ có một cái phòng an toàn Hắc Hắc Linh, nhưng từ nội bộ trực tiếp xuyên suốt ra khí tức, lại ẩn ẩn ngưng tụ thành một đầu to lớn lông trắng vằn đen Song Dực Hổ, mắt lom lom nhìn chằm chằm đối diện.

Lucian bên này phi thuyền đã không chút nào thu hút, chân chính dễ thấy chính là đạo kia to lớn bươm bướm chi môn.

Yanniel cùng một đám Phi Nga Nhân, cùng Lucian mấy người đứng chung một chỗ, đám người khí tức xen lẫn kết hợp, tự nhiên ngưng tụ thành một đầu khổng lồ bươm bướm màu xám, hướng phía đối diện lộ ra sắc bén giác hút.

Trong lúc vô thanh vô tức Hắc Hắc Linh tại khoảng cách đối diện còn có trên trăm cây số vị trí, ngừng lại.

Răng rắc.

Vu Hoành mở cửa bay thẳng đi ra.

“Lucian, ngươi nên minh bạch ta vì sao mà tới.”

Hắn cao giọng truyền âm nói.

Bị điểm danh, Lucian cũng không lùi bước, sắc mặt băng lãnh bay ra, lơ lửng giữa không trung, nhìn về phía đối diện.

“Vu Hoành, ngươi g·iết đệ tử ta, đào ta hai mắt, hôm nay còn dám đuổi theo…”

“Không phải ngươi trước động thủ với ta? Chắn ta bắt ta, bây giờ ngược lại là bắt đầu trả đũa rồi?” Vu Hoành nhíu mày.

“Ta trước? Ta ngay từ đầu cũng không có dự định…”

“Bớt nói nhiều lời!”

Vu Hoành lười nhác nghe đối diện nói nhảm, trong tay Hắc Hoàng Ngọc cấp tốc rót vào pháp lực.

Nguyên Anh hậu kỳ khổng lồ pháp lực cấp tốc tràn vào

Ngang!

Một tiếng to lớn kêu to nổ tung, màu đen Hỏa Phượng Hoàng từ trong Hắc Hoàng Ngọc bay nhào mà ra, phóng tới đối diện.

Không đợi Hắc Hỏa Phượng Hoàng bay gần, một đạo vô hình ánh mắt liền từ hắc hỏa bên trong xuyên thấu mà ra, âm hiểm bắn thẳng đến Lucian đầu.

‘Tứ nguyên tố chi thuẫn!’ Lucian thuấn phát cao vị pháp thuật, hình thành một mặt bốn màu khiên tròn, ngăn tại trước người, đồng thời trong miệng cấp tốc ngâm xướng, bắt đầu chuẩn bị chuyên môn cấm chú.

Thân là cấp chín, hắn tự nhiên cũng có chính mình am hiểu nhất cấm chú, chỉ là lần trước chủ quan, căn bản không có thời gian dùng ra.

“Kim Nhận Phong Bạo!”

2 giây về sau, một mảnh xán kim sắc kim loại dòng lũ, từ trước người hắn nổi lên, ngưng tụ thành một cái cự đại hình cầu màu vàng, bay về phía Vu Hoành Hắc Phượng Hoàng.

Nhưng kim cầu mới bay ra, liền trống rỗng từ chính giữa bị phá ra một cái hố.

Xùy! !

Lucian dưới tình thế cấp bách, bản năng hướng nghiêng đầu về bên trái.

Mới tránh đi đạo kia xuyên thấu cấm chú, xuyên thấu tứ nguyên tố chi thuẫn vô hình ánh mắt.

“Thứ đồ quỷ gì! ?” Hắn sắc mặt sợ hãi, lần trước gặp, đối diện còn không có khoa trương như vậy, vừa mới qua đi bao lâu, thế mà liền có thủ đoạn có thể uy h·iếp được chính mình rồi?

Ầm ầm!

Cách đó không xa, Kim Nhận Phong Bạo hóa thành to lớn viên cầu màu vàng, lúc này đã mở rộng đến trăm thước đường kính, chính diện cùng Hắc Hỏa Phượng Hoàng đụng vào.

Trước tiên, kim cầu liền va nát Phượng Hoàng, tiếp tục hướng Vu Hoành tiến lên.

Nhưng lại đụng cái không.

Vu Hoành sớm đã không tại nguyên chỗ, biến mất không thấy gì nữa.

“Bên trái! ?” Lucian tinh thần lực khuếch tán quét hình, “Không! Phía trên! !”

Hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, trong tay đã sớm ngưng tụ ra đạo thứ hai cấm chú, ầm vang phóng thích.

Băng Sương Phong Tỏa! !

Tuyết trắng to lớn khí đông hóa thành dòng lũ màu trắng, thổi hướng lên phía trên. Tinh chuẩn thổi công chính muốn từ phía trên rơi xuống phía dưới tập kích Vu Hoành.

Vu Hoành trên người pháp lực phòng ngự trong nháy mắt bị đông cứng phá toái, cả người bị đông cứng khí thổi đến chính, tại chỗ liền đông thành tượng băng, an định lại.

Lucian cười lạnh dừng lại khí đông quét.

“Không có hậu trường, chỉ bằng ngươi, cũng dám chính diện cùng ta giao đấu, không biết tự lượng sức mình!”

Nhưng một giây sau trong lòng hắn nhảy một cái, vội vàng từ chỗ cũ na di rời đi.

Xùy! !

Sau một khắc, một đạo chùm sáng màu tím từ hắn tại chỗ sượt qua người, đầu nguồn chính là bị đông lại Vu Hoành.

Vu Hoành mặt không đổi sắc, mắt phải lóe lên nồng đậm tử quang, hơi động đậy, liền từ bị nhốt bên trong tránh ra.

“Ta nói ngươi nói nhảm quá nhiều.”

Hắn vào đầu hướng phía Lucian bổ nhào xuống dưới, tay phải hiện lên vuốt hổ, hướng xuống một trảo.

Xùy!

Một chiêu này dẫn tới Lucian vội vàng phóng thích pháp thuẫn đi lên ngăn cản, nhưng tiếp theo một cái chớp mắt, hắn lại ngăn cản cái không.

Nguyên bản Vu Hoành lao xuống thân ảnh, thế mà trong suốt làm nhạt, biến mất không thấy gì nữa.

“Nguyên Tố Tinh Thiểm! !” Dưới tình thế cấp bách, Lucian thầm nghĩ không tốt, trực tiếp bóp nát đeo trên người một viên thủy tinh màu vàng.

Thủy tinh điệp gia tự thân pháp lực bạo phá, hắn trong một giây phóng xuất ra chính mình bây giờ mạnh nhất pháp thuật —— cấm chú: Nguyên Tố Tinh Thiểm.

Cứ việc không có pháp lực hạch tâm hai mắt, đối với hắn thực lực ảnh hưởng rất lớn, nhưng hắn vẫn như cũ có cấp chín tiêu chuẩn, có Nhiễm Hóa mức năng lượng độ cao.

Trong chốc lát.

Lấy Lucian làm trung tâm, từng tầng từng tầng các loại chùm sáng lần lượt bành trướng, bạo tạc, hóa thành chói mắt chớp lóe, bao trùm chung quanh hơn vạn cây số hết thảy phạm vi.

Một chút gần một điểm lang thang thiên thạch bị thải quang tác động đến, cũng im ắng tự hành giải thể.

Đây là đủ để diệt tinh vỡ nát một kích

Ở vào chung quanh Vu Hoành căn bản không thể nào tránh né, chỉ có thể ngạnh kháng.

Kinh khủng nguyên tố chớp lóe lần lượt xung kích Vu Hoành toàn thân, đem nó thả ra hết thảy hộ thể pháp quyết toàn bộ phá tan.

Vô số chùm sáng xung kích đến thân thể của hắn mặt ngoài, đem nó quần áo toàn bộ c·hôn v·ùi, xung kích đến phía dưới làn da.

Trong nháy mắt, hắn liền bị chớp lóe từ ẩn nấp trạng thái chiếu rọi đi ra, sau đó lơ lửng giữa không trung, bị không ngừng lần lượt toàn phương vị oanh kích.

Xuy xuy xuy xùy! !

Thải quang một mảnh tiếp lấy một mảnh, vỡ nát hắn thả ra tất cả pháp lực pháp quyết.

'Nguyên Anh kỳ, quả nhiên vẫn là chơi không lại gia hỏa này.' Vu Hoành cảm thụ được chung quanh trong nháy mắt khuếch tán biến nhiều đối phương lực lượng.

Đối với Nhiễm Hóa cấp lực lượng có càng nhiều nhận biết.

Cái này mức năng lượng, là ô nhiễm, nhanh chóng khuếch tán là đặc thù.

Nguyên bản hắn là dự định chính mình Nguyên Anh hậu kỳ tu vi, làm gì cũng phải thử nhìn một chút, nhìn có thể đánh thành cái dạng gì.

Nhưng cũng tiếc Lucian rõ ràng mức năng lượng vượt qua hắn, công thủ thủ đoạn cũng mạnh hơn hắn ra quá nhiều.

"Được rồi." Vu Hoành cảm thụ được thân thể không ngừng bị oanh kích, lại không chút nào thụ thương ý tứ.

Liền ngay cả con mắt cũng bị đối phương chớp lóe đánh tới, nhưng vẫn như cũ không có cảm giác chút nào.

Hermosa chi thể vỏ cứng lực phòng ngự đơn giản khủng bố, không có chút nào lỗ thủng.

“Nếu pháp quyết khảo nghiệm qua, như vậy…”

Vu Hoành giãn ra hai tay, buông lỏng toàn thân, cứ như vậy ở giữa không trung tắm rửa chung quanh Nguyên Tố Tinh Thiểm khủng bố oanh kích.

Một giây sau.

Hắn bắt đầu c·háy r·ừng rực.

Nguy nguy nguy nguy nguy! !

Cùng lúc, Lucian trong lòng dự cảnh bỗng nhiên điên cuồng vang lên, hắn không kịp nghĩ nhiều, lập tức bỏ dở pháp thuật phóng thích, không gian na di lập tức triển khai, hướng về sau truyền tống!

Nhưng hắn hay là chậm một bước.

Bạch!

Một đạo cao hơn 6 mét to lớn hình người, đột ngột xuất hiện tại trước người hắn.

Hình người cơ hồ dán chặt lấy hắn, hai tay mở ra, giơ cao.

Vây quanh!

Oanh! ! ! !

Lucian dưới chân truyền tống quang choáng bỗng nhiên sáng lên, đem hắn cùng to lớn hình người cùng một chỗ truyền tống rời đi.

Cùng lúc, hắn chỉ cảm thấy phía sau lưng đau đớn một hồi, phụ trách phòng ngự ma hóa dây chuyền trực tiếp nổ nát vụn hai đầu.

Nguyên tố pháp thuẫn liên tục phá toái hai tầng, sau đó liền bị một đôi đại thủ hung hăng đập trúng lưng mình.

Phốc!

Lucian một ngụm máu tại chỗ phun ra.

“Đi c·hết! !” Trong lòng của hắn dâng lên khó có thể tin cùng điên cuồng sỉ nhục cảm giác.

Lần trước trong nháy mắt liền có thể bắt lấy nhỏ yếu tồn tại, vẻn vẹn đi qua chút điểm thời gian này, thế mà…

Lucian toàn thân pháp lực tại thời khắc này triệt để sôi trào, tất cả pháp lực trong nháy mắt, lấy pháp lực bạo phá phương thức, không khác biệt hướng bốn phương tám hướng nổ tung.

Ầm ầm! !

To lớn pháp lực màu trắng bạo tạc trực tiếp hình thành một viên vài trăm mét đường kính khoa trương bi trắng.

Nhưng rất nhanh bạo phá tản ra, Lucian vẫn như cũ bị cái kia to lớn hình người ôm lấy, không nhúc nhích.

Hắn tất cả pháp lực trong nháy mắt tự bạo, thế mà liên nhiên đối phương buông tay đều làm không được!

Răng rắc.

Vu Hoành ôm lấy Lucian, hai tay dùng sức, lập tức dưới thân truyền ra mảng lớn xương cốt đứt gãy rung động.

“So pháp thuật, ta không phải đối thủ của ngươi, nhưng không quan hệ. Các ngươi pháp sư đều là da giòn, chỉ cần tới gần, một chút liền tốt.”

Hắn sắc mặt bình tĩnh, buông tay ra mặc cho một bãi bùn nhão giống như Lucian trôi nổi rời đi.

Lucian mức năng lượng là Nhiễm Hóa nhưng hắn cũng không phải là cả công lẫn thủ tu sĩ Tiên Đạo, mà là công cao phòng thấp Áo Thuật Pháp Sư.

Re hóa ưu nóng tại vương tiến giảng có thể sử dụng một phần pháp lực liền có thể phóng đại vô số lần. Chính đại địa vực.

Nhưng nếu là phần này lực công kích không cách nào phát sinh tác dụng, kết quả liền sẽ như bây giờ như vậy.

Vu Hoành nhìn xem đã không có gì khí tức Lucian, trong lúc nhất thời mất hết cả hứng.

“Liền xem như cấp chín áo pháp, tại khoảng cách gần thuấn sát một kích dưới, cũng không có chút nào sức chống cự a…”

Lời còn chưa dứt, hậu phương đột nhiên một đạo nóng rực hỏa diễm hỏa trụ, ầm vang đem hắn bao phủ.

“Liệt Diễm Phần Thân!”

Lucian thân ảnh lại lần nữa từ phía sau thoáng hiện mà ra, mà Vu Hoành trước người t·hi t·hể thì cấp tốc hòa tan hư thối, hóa thành bạch cốt, sau đó vỡ nát, biến mất không thấy gì nữa.

Lúc này Lucian sắc mặt ngưng trọng. Vừa mới hắn Thế Tử Thuật phát sinh tác dụng, hết thảy chỉ có thể dùng chín lần Thế Tử Thuật, bây giờ đã là lần thứ sáu sử dụng, lại có ba lần, hắn liền không có biện pháp lại lần nữa trùng sinh.

Mà nguyên bản hắn cho là chỉ cần tùy ý phát lực liền có thể giải quyết Vu Hoành, thế mà biểu hiện ra như vậy khoa trương sức chiến đấu.

“Xem ra muốn phòng bị căn bản không phải sau lưng ngươi Thanh Hà sơn… Mà là… Chính ngươi! !” Lucian không có hai mắt màu đen hốc mắt, nhìn chòng chọc vào từ trong hỏa diễm chậm rãi đi ra Vu Hoành.

Cái kia mấy chục vạn độ nhiệt độ cao hỏa diễm, đối với đối phương thế mà không có nửa điểm tổn thương.

Lúc này Vu Hoành, toàn thân cao hơn 6 mét, làn da đen kịt, hai mắt tử quang, trước ngực lóe lên một vòng thập tự tinh hình ám kim hoa văn.

Hình tượng này, để Lucian dù sao cũng hơi nhìn quen mắt.

Hắn cảm thấy mình tựa hồ đang cái gì trên điển tịch thấy qua cái này ngoại hình.

“Nguyên tố bội hóa · siêu linh hóa · Băng Cực Địa Ngục! !”

Lucian không có thời gian suy nghĩ nhiều, kết hợp trí linh hiệp đồng, một đạo thi pháp.

Lần này hắn không dám có chút lưu lực, trực tiếp chính là mình sở trường nhất đỉnh cấp phá hư pháp thuật.

Hắn dựa vào đạo pháp thuật này đã từng hoàn chỉnh đông kết qua một viên to lớn hành tinh. Đem nó tại trong vòng năm giây triệt để vỡ nát, hóa thành bụi bặm vũ trụ.

Từng vòng từng vòng màu băng lam phù văn trận pháp tại phía sau hắn triển khai, xoay tròn, phát ra sáng ngời.

Chung quanh cuồng phong gào thét, rõ ràng là vũ trụ bầu trời cao, lại có cực hàn khí lưu trống rỗng hiển hiện, vờn quanh bốn phía quét tất cả mọi người.

Nhiệt độ phi tốc ngã xuống, cấp tốc đạt tới độ không tuyệt đối.

Răng rắc.

Mảng lớn màu băng lam sương mù, từ trên thân Lucian bay hơi đi ra, trôi hướng ngoại giới.

Bốn phía ngay cả vũ trụ bầu trời cao cũng bắt đầu xuất hiện rất nhỏ băng lăng bông tuyết, phảng phất không gian đều bị đông cứng.

Đóng băng phạm vi phi tốc mở rộng, đảo mắt liền bao trùm Vu Hoành có thể nhìn thấy chung quanh hết thảy khu vực.

Liền ngay cả cái kia to lớn bươm bướm chi môn, cũng nhiễm lên một tầng nhàn nhạt sương trắng.

Lucian trên thân pháp lực cấp tốc khôi phục, hắn cố gắng duy trì lấy đạo này hợp lại cường hóa cấm chú, giương mắt nhìn về phía Vu Hoành bên kia.

Chương 578: Kết thúc (2)

Chương 578: Kết thúc (2)

Soạt!

Một tiếng vang giòn.

Vốn hẳn nên cũng bị đông cứng Vu Hoành, thế mà lại một lần nữa bình tĩnh tránh thoát tầng băng, trong lúc giơ tay nhấc chân, mang nát hết thảy hàn băng, tiếp tục hướng hắn bay tới.

Lucian mặt bắt đầu trắng.

"Đại Nguyên Tố Tinh Thiểm!"

Hắn hao hết chính mình toàn bộ tinh thần lực, bắt đầu điên cuồng đối với Vu Hoành phóng thích pháp thuật.

"Cực Quang Lãnh Đống Thuật!"

"Không Gian Thiết Cát Thuật! !"

"Cấp tốc Kim Nhận Phong Bạo!"

"Tức Tử Xạ Tuyến! !"

Từng đạo thanh thế thật lớn nguyên tố pháp thuật, một hồi băng, một hồi lửa, một hồi lam một hồi lục, không ngừng lặp đi lặp lại xung kích trên người Vu Hoành.

Nhưng pháp thuật tán đi về sau, Vu Hoành vẫn như cũ không nhanh không chậm hướng phía Lucian bay gần.

Ngược lại là Lucian, trong thời gian ngắn phóng thích uy lực to lớn diệt tinh pháp thuật, coi như hắn là Nhiễm Hóa mức năng lượng cấp chín pháp sư, cũng đã tiêu hao quá lớn, bắt đầu sắc mặt trắng bệch, tinh thần lực yếu ớt.

“Kết thúc a?” Vu Hoành bay đến Lucian trước mặt, hai người cách xa nhau không đến ba mét.

“Ngươi… ! ! ? ? ? Đến cùng, là cái thứ gì! ?” Lucian bờ môi run rẩy nhìn chòng chọc vào hắn.

“Ta chỉ là cái, vận khí không tệ người bình thường.”

Vu Hoành nhếch miệng lộ ra dáng tươi cười.

Oanh! !

Trong chốc lát, hắn phất tay một chưởng.

Lucian đầu p·hát n·ổ, t·hi t·hể trong nháy mắt ném đi ra ngoài, cao tốc quay cuồng đập xuống đang bay nga chi môn trên cánh cửa, nổ tung một vòng tro bụi.

“Huynh trưởng! !”

“Lão sư! !”

Còn lại hai cái pháp sư lúc này mới như ở trong mộng mới tỉnh, phi tốc phóng tới Lucian t·hi t·hể.

Thi thể hậu phương, một đạo mới Lucian thân thể ngay tại cấp tốc tái tạo, đó là Thế Tử Thuật lại lần nữa có hiệu lực.

“Ồ? Thế mà còn có.” Vu Hoành sững sờ, lập tức tiếp tục hướng Lucian bay đi.

“Đủ rồi.” Đột nhiên một đạo cầm trong tay Tử Thủy Tinh pháp trượng lão nhân thân ảnh, che ở trước người hắn.

Lão nhân phía sau mọc ra một đôi bươm bướm màu xám cánh, thỉnh thoảng chậm rãi vỗ, chính là mới vừa rồi một mực tại quan sát Yanniel học sĩ.

“Vu Hoành tiểu hữu, ngươi chi thiên phú hiếm thấy trên đời, liền xem như tại toàn bộ Phù Không Thành đều là gần như không tồn tại. Thanh Hà sơn sớm đã phá diệt, không cho được ngươi muốn tương lai. Chúng ta lệ thuộc vào Nguyên Tố Hoàng Đình, bệ hạ cầu hiền như khát, nếu là ngươi có thể một đạo theo ta đầu nhập bệ hạ, vinh hoa phú quý, trường sinh tiêu

dao, chẳng phải sung sướng! ?” Yanniel mặt mo mỉm cười khuyên.

“Vinh hoa phú quý, trường sinh tiêu dao, những này chính ta liền có thể làm đến. Tại sao muốn tìm nơi nương tựa các ngươi?” Vu Hoành nhìn thấy lại lần nữa khôi phục Lucian.

“Tránh ra!”

“G·i·ế·t hắn hai lần, có cái gì khí cũng nên đều tiêu tan, việc này như vậy bỏ qua, thế nào? Nói không chừng chúng ta về sau còn sẽ có cơ hội hợp tác.” Yanniel cười nói.

“Các ngươi Nguyên Tố Hoàng Đình.” Vu Hoành nhìn về phía đối phương, “Là phe đầu hàng a?”

Yanniel trên khuôn mặt dáng tươi cười phai nhạt.

“Nguyên tai chính là chiều hướng phát triển, vô số vũ trụ, vô số thời không, đều không thể thoát khỏi thiên hạ đại thế, liền xem như Thanh Hà sơn, lúc trước cường đại cỡ nào, Thiên Tôn giữa trời, hiện tại như thế nào?”

“Được rồi, đã ngươi không muốn, vậy ta liền đành phải… Dùng sức mạnh!”

Hắn đột nhiên đưa tay, sau lưng hai cánh cấp tốc duỗi dài, hóa thành hai mảnh màn vải, chớp mắt liền đem chung quanh bao trùm, hướng phía Vu Hoành đánh tới.

Cái này nhìn như đơn giản thủ đoạn, nhưng ở Vu Hoành nơi này, nhưng căn bản không cách nào ứng đối.

Tại đối phương tiếng nói truyền đến cuối cùng một cái chớp mắt, chung quanh hắn không gian liền triệt để hóa thành kiên cố nhất cự tỏa, gắt gao đem nó cố định tại chỗ cũ.

Vu Hoành dùng sức giãy dụa, nhưng cường hóa đến hắn không thể nào hiểu được trình độ nhục thân, thế mà cũng không thể tránh thoát bực này trói buộc.

“Ngươi hẳn là không chân chính trực diện qua Tiên Nhân a? Thiên Nhân hợp nhất, chính là chung quanh thời không đều ở một lòng, đối kháng Tiên Nhân, chính là đối kháng chung

quanh trong phạm vi khổng lồ hết thảy.” Yanniel thanh âm thản nhiên truyền đến Vu Hoành trong tai.

“Cho nên…”

Ông!

Vu Hoành trên thân bỗng nhiên sáng lên một chút kim quang. Đó cũng không phải hắn tự thân tán phát kim quang, mà là Phong Tuyết Tử tặng cho át chủ bài, chính chậm rãi sáng lên thanh tịnh như mặt nước quang mang.

“Cho nên cái gì?” Vu Hoành ngẩng đầu nhìn về phía đối phương.

Bành…

To lớn bươm bướm chi môn lúc này chính chậm rãi đóng lại, bắt đầu làm nhạt biến mất.

Vừa mới còn tại nói chuyện Yanniel sớm đã không biết tung tích, tính cả còn lại Phi Nga Nhân cùng một chỗ biến mất không thấy gì nữa. Chỉ để lại Lucian ba người cùng nó phi thuyền ngơ ngác nổi bồng bềnh giữa không trung.

“…” Vu Hoành không phản bác được. Mắt nhìn ba người kia.

Bạch!

Hắn kinh khủng nhục thể cường độ bộc phát ra như thuấn di tốc độ, tay phải nâng lên, một chém.

Bành bành bành! !

Ba tiếng giòn vang ba cái pháp sư trên người Nguyên Tố Hộ Thuẫn tựa như khí cầu giống như b·ị đ·ánh bạo, tính cả nội bộ nhục thể của bọn hắn, cũng tại thời khắc này trong nháy mắt vỡ nát.

“Không! !” Lucian thân thể lại lần nữa tại cách đó không xa không trung khôi phục ngưng tụ, nhưng bị Vu Hoành lại lần nữa lóe lên, một bàn tay đánh nổ.

Lần này qua đi, hết thảy không tiếng thở nữa.

Vu Hoành thở dài một chút, quay người hướng phía Hắc Hắc Linh bay đi.

Nó thân thể cũng đang phi hành bên trong cấp tốc thu nhỏ, khôi phục trạng thái bình thường.

Răng rắc.

Cửa phòng mở ra, Toàn Hạc trầm mặc đứng tại cửa ra vào, ném cho hắn một bộ quần áo.

“Hoan nghênh đắc thắng trở về.”

“Tạ ơn.” Vu Hoành cầm qua quần áo che khuất hạ thân, còn tốt Toàn Hạc chính lâm vào rung động mờ mịt mộng bức bên trong, nếu không phát hiện toàn thân hắn quần áo trần trùng trục, nhiều ít vẫn là có chút xấu hổ.

Vào cửa về sau, Vu Hoành trước tiên thao tác phòng an toàn, quay đầu tiến vào phong tai.

“Chúng ta đến lập tức rời đi. Vừa mới ta bỗng chốc kia chỉ là dọa một chút đối phương, ta nghe sư phụ nói qua, Thiên Nhật giáo cùng Nguyên Tố Hoàng Đình đều là có Kim Tiên cường giả trấn giữ thế lực lớn. Chúng ta mục đích lần này đạt đến là đủ rồi, thấy tốt thì lấy. Để tránh dẫn tới tầng thứ cao hơn phiền phức xuất thủ.”

“Ngươi an bài chính là.” Toàn Hạc gật đầu.

Nàng hiện tại đ·ã c·hết lặng, vốn cho rằng lần này sẽ là khổ chiến, kết quả Vu Hoành ra ngoài, hai ba lần liền giải quyết hết thảy, còn biến thành một cái cao hơn 6 mét màu đen to lớn hình người

“Nói thật, Vu Hoành ngươi… Đến cùng tu vi gì… ?” Toàn Hạc nhịn không được hỏi lần nữa.

“Nguyên Anh hậu kỳ, chỉ là ta ngoài ý muốn đã thức tỉnh cái thần bí huyết mạch, cho nên có thể biến thân đánh một chút. Kỳ thật chẳng có gì ghê gớm, ngươi về sau cũng nhất định có thể đào ra trong cơ thể một ít huyết mạch, ta cũng chỉ là vận

khí hơi tốt thôi. Những sự tình này tất cả mọi người có thể làm được, chẳng có gì lạ."

Vu Hoành tự nhiên nói.

"…" Toàn Hạc hiện tại đối mặt vận khí hơi tốt bốn chữ này, đã không biết nên như thế nào đối mặt.

"Tốt, bên này chuyện, chúng ta cũng nên rời đi, thiên kiếp cũng vượt qua, nên trở về Vô Quang Chi Thành tiếp tục khổ tu." Vu Hoành tâm tình thoải mái, điều khiển Hắc Hắc Linh cấp tốc biến mất tại vô số thải tuyến phong tai bên trong.

Thời gian như tiễn, tuế nguyệt như thoi đưa.

Vu Hoành cùng Toàn Hạc giải quyết Lucian ba người về sau, liền thật không còn tùy ý rời đi Vô Quang Chi Thành, mà là một mực dốc lòng ngay tại nội bộ tu luyện, cường hóa, đột phá liền đi Phù Không Thành độ kiếp, như vậy lặp đi lặp lại.

Đảo mắt chính là ba năm qua đi.

Vu Hoành không có chút nào thuận lợi ngoài ý muốn đột phá đến Hóa Thần hậu kỳ. Trong khoảng thời gian này, hắn không tiếp tục dung hợp đặc chất, mà là tiếp tục không ngừng cường hóa lấy ngoại nhãn.

Đang ăn đến Hermosa chi thể ngon ngọt về sau, Vu Hoành lần trước về thành về sau, trước tiên liền lần nữa dùng Lucian con mắt dung hợp cường hóa ngoại nhãn.

Kết quả đạt được một cái trọn vẹn ba năm đếm ngược.

Trừ ra cái này bên ngoài, Vu Hoành Thanh Vi Tâm Quyết cũng luyện đến tầng thứ ba, Tam Nguyên Thần Quang môn này cao võ cũng triệt để viên mãn, thu được một cái đặc chất mới.

Nhưng chính là thời gian này, hắn cùng Toàn Hạc cũng rốt cục nhanh không ở lại được nữa.

Bởi vì bọn hắn mang theo sinh cơ dự trữ, rốt cục tu luyện hấp thu sử dụng hết.

Sau đó nếu như không có đầy đủ sinh cơ, tu vi của bọn hắn tiến độ sẽ trên phạm vi lớn chậm lại.

Toàn Hạc thời gian ba năm cũng tấn cấp đến Kim Đan trung kỳ, cũng bởi vậy, nàng triệt để minh bạch chính mình cùng Vu Hoành chênh lệch thật lớn.

Minh bạch Vu Hoành cái gọi là vận khí tốt, là thật chỉ nói là lấy êm tai.

“Các ngươi cần phải đi, xác thực cần phải đi.”

Trong phòng an toàn, Vu Hoành vang lên bên tai Tô Đơn thanh âm.

“Trước đó ta hù dọa ngươi hắc triều, lần này là thật muốn tới. Bao trùm Vô Quang Chi Thành to lớn hắc triều, cũng không phải bên ngoài những cái kia hắc triều có thể so sánh, chỉ có cường đại nhất vô ý thức thể quái vật mới có thể tiến nhập nơi này. Còn có chân chính hạch tâm nhất hủy diệt t·hiên t·ai sẽ giáng lâm. Các ngươi không ngăn nổi.” Tô Đơn thở dài.

“Tiền bối, vãn bối phòng an toàn thế nhưng là có Kim Tiên bố trí trận pháp qua…” Vu Hoành nhíu mày khoanh chân nói.

“Thì tính sao? Kim Tiên quả thật có thể ngăn trở, nhưng cũng chỉ có thể ngăn trở sơ kỳ, trung hậu kỳ sẽ có có thể xuyên thấu qua trận pháp ảnh hưởng các ngươi nguy hiểm xuất hiện, lấy các ngươi cấp độ, hiện tại đối đầu, hắn phải c·hết không nghi ngờ.” Tô Đơn trả lời.

“Nào dám hỏi tiền bối, hắc triều sẽ kéo dài bao lâu?” Vu Hoành trầm giọng hỏi.

“Một lần sẽ kéo dài mười năm chờ mười năm sau, các ngươi trở lại cũng được. Vừa vặn các ngươi cũng nhất định phải nên ra ngoài hấp thụ sinh cơ.” Tô Đơn nói.

“Nói đến, các ngươi nghĩ kỹ muốn đi đâu bổ sung sinh cơ rồi hả?

“Còn không có, Phù Không Thành bên kia không có cách nào bổ sung, hắc tai còn tại lan tràn, bên trong phe đầu hàng mật

thám nhiều lắm, quá mức nguy hiểm. Còn dễ dàng làm người khác chú ý.” Vu Hoành lắc đầu.

“Ta ngược lại thật ra có thể cho các ngươi đề cử mấy cái phương hướng, các ngươi tu vi hiện tại kỳ thật tùy tiện tìm vũ trụ đều có thể bổ sung đến đầy đủ sinh cơ, nhưng đi ra ngoài một chuyến vẻn vẹn chỉ là bổ sung sinh cơ không khỏi quá mức lãng phí. Cho nên… Các ngươi hoàn toàn có thể thuận tiện thu thập một chút thích hợp các ngươi Tiên Đạo tài nguyên bảo vật, cường hóa tự thân. Mặt khác, còn có thể giúp đỡ một chút tiểu vũ trụ sớm c·hôn v·ùi rơi nguyên tai xâm nhập manh mối, kéo dài đại tịch diệt đến.”

“Ý của tiền bối là, chúng ta đi đại tịch diệt sắp bộc phát vũ trụ tu tu bổ bổ, kéo dài tịch diệt đến thời gian? Đồng thời cũng có thể hấp thụ sinh cơ thu thập tài nguyên?” Vu Hoành hiểu rõ. Hắn trước kia không phải liền là làm như vậy?

“Vâng, bất quá cùng ngươi trước kia làm có chút khác biệt chính là, các ngươi ánh sáng dựa vào sinh linh lực lượng là không thể nào làm được những này, đại tịch diệt cường độ cực kỳ khoa trương. Các ngươi cần tìm tới vũ trụ kia tinh hoa nhất dẫn dụ điểm. Đó cũng là nguyên tai bị dẫn dắt Tịch Diệt vũ trụ mấu chốt nguyên nhân. Tìm tới dẫn dụ điểm, vô luận là che lấp, hay là phá hư, hay là mang rời khỏi, đều có thể hữu hiệu trì hoãn nguyên tai xâm nhập cường độ.” Tô Đơn nói.

“Như vậy, cái này dẫn dụ điểm, nên như thế nào tìm kiếm?” Vu Hoành hiểu rõ.

“Rất đơn giản, sinh linh bên trong chói mắt nhất, rực rỡ nhất cá thể, chính là có khả năng dẫn dụ điểm cá thể này có thể là người mạnh nhất cũng có thể là là đỉnh học giả, thậm chí khả năng căn bản không phải người, mà là mặt khác động vật thực vật, chỉ cần nó lực ảnh hưởng cũng đủ lớn, sinh mệnh lực đủ mạnh thịnh cùng cứng cỏi, liền có thể là dẫn dụ điểm.” Tô Đơn trả lời, “Có cái đơn giản nhất phân biệt phương pháp, dẫn dụ điểm sinh linh linh hồn bình thường sẽ hiện ra điểm sáng màu vàng óng.”

“Vãn bối nhớ kỹ!” Vu Hoành trầm giọng trả lời.

“Tốt, ngươi dự định khi nào thì đi?” Tô Đơn hỏi.

“Hơi sửa sang một chút, không sai biệt lắm sau một ngày liền đi!” Vu Hoành trả lời. Sinh cơ khuyết thiếu hắn cùng Toàn Hạc đều phải mau chóng bổ sung.

“Tốt! Nhất định phải coi chừng, đối với dẫn dụ điểm truy tra, rất có thể sẽ dẫn tới phe đầu hàng, lấy các ngươi tu vi hiện tại, không cần tùy ý bại lộ chính mình.” Tô Đơn dù sao cũng hơi lo lắng.

Dù sao Vu Hoành thế nhưng là qua nhiều năm như vậy duy nhất có thể cùng hắn đối thoại giao lưu cá thể.

“Vãn bối tránh khỏi!” Vu Hoành trịnh trọng gật đầu, ngoại nhãn cường hóa còn lại mấy giờ liền kết thúc, hắn tính toán đợi sau khi kết thúc, để hắc ấn bắt đầu dung hợp đặc chất, liền khởi hành.

Chương 579: Mạch suy nghĩ (1)

Chương 579: Mạch suy nghĩ (1)

Cùng Toàn Hạc câu thông tốt lúc rời đi ở giữa về sau, Vu Hoành trở về phòng tu luyện, khoanh chân nhập định, bắt đầu lẳng lặng tu luyện chờ đợi cường hóa thời khắc cuối cùng đến.

Trong đầu đặc chất bên trong lúc trước tu luyện Tam Nguyên Thần Quang, bây giờ cũng đã viên mãn, thu được một cái tên là 'Xuyên Thứ Chi Nhãn' đặc chất.

'Xuyên Thứ Chi Nhãn (lấy con mắt thả ra tính công kích năng lực, đâm xuyên hiệu quả tăng cường 500%)' không có bất kỳ cái gì hoa dạng, vẻn vẹn chỉ có như thế một cái hiệu quả, gia tăng tính xuyên thấu.

Cái này một cái đặc chất trực tiếp đem Vu Hoành Hermosa chi nhãn phóng thích Loạn Thần Thiên Mục lúc, uy lực tăng vọt nhiều gấp mấy lần.

Trong ba năm này, Vu Hoành khảo nghiệm qua, hiện tại Loạn Thần Thiên Mục Hermosa chi nhãn, uy lực đã vượt xa Hóa Thần mặt khác thuật pháp.

Hắn cũng bởi vậy từ bỏ nghiên cứu mặt khác Hóa Thần kỳ pháp quyết phương hướng, có hai mắt ánh mắt đâm xuyên, cùng Thánh Hổ Hình cận chiến khủng bố cường hóa, pháp quyết thuật pháp loại hình đồ vật, với hắn mà nói cuối cùng thành gân gà.

Hắn hiện tại sẽ lấy Thanh Vi Tâm Quyết cùng Hóa Thần pháp quyết là chủ yếu hệ thống phương thức chiến đấu, làm chính mình ngoại bộ ngụy trang.

Dùng để lừa gạt đối thủ, để nó cho là mình thuộc về phổ thông loại hình tu sĩ Tiên Đạo đợi đến đối phương vất vả cận thân á·m s·át lúc, cường hoành cận thân lực p·há h·oại sẽ cho đối phương một niềm vui lớn bất ngờ.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Mấy giờ thời gian trôi qua rất nhanh, ngoại nhãn cường hóa thời khắc cuối cùng, cũng cuối cùng đã tới.

Vu Hoành ngồi xếp bằng bất động, nhìn xem trước mặt trong gương chính mình con mắt bên trên lấp lóe đếm ngược.

Tại cuối cùng một phút đồng hồ trong nháy mắt về không sát na.

Hắn đột nhiên cảm giác con mắt tê rần, lập tức một cỗ tin tức mới chảy tràn vào trong đầu.

‘Ngoại nhãn cường hóa hoàn thành, ngươi thu được Khô Hủ Chi Nhãn.’

‘Khô Hủ Chi Nhãn (Hermosa chi nhãn tiến hóa dị biến cứu cực thể lộ tuyến một trong, nhìn chăm chú lúc có thể dùng địch quân cấp tốc mục nát, suy bại, khô cạn, kết cấu vỡ nát. Ngoài định mức thu hoạch được Khô Hủ Chi Vương đặc chất, Khô Hủ Chi Khu đặc chất.) ‘

‘Khô Hủ Chi Vương (ngươi tại mục nát khô cạn phương diện năng lực ở vào địa vị cao nhất ưu tiên cấp, trong mắt ngươi, chỉ cần có đầy đủ lực lượng, thời gian cũng không phải không cách nào vỡ nát. Ngươi thân thể tinh thần linh hồn thu hoạch được vĩnh cố đặc tính, sẽ không theo thời gian trôi qua mà già yếu. Ngươi sinh trưởng đặc tính thu hoạch được vô hạn tăng trưởng. Ngươi thu hoạch được Thời Không loại kháng tính 80% mục nát loại kháng tính 100%. Ngươi có thể bộ phận khống chế cỡ nhỏ trong khu vực mục nát khô cạn tốc độ, cũng tự do nghịch chuyển.) ‘

‘Khô Hủ Chi Khu (thể chất của ngươi thu hoạch được nguyên bản trên cơ sở 20 tăng gấp bội bức, ngươi cận chiến lực p·há h·oại thu hoạch được 20 lần cường hóa. Ngươi bất luận cái gì công kích đều đem tự động kèm theo mục nát ăn mòn hiệu quả. Ngươi đối với lực lượng trời sinh khống chế, viễn siêu bình thường tộc đàn, tu hành bất kỳ lực lượng nào hệ thống, đều sẽ thu hoạch được gấp 10 tốc độ tu hành tăng phúc.) ‘

‘Cảnh cáo: Bởi vì thu hoạch được đỉnh tiêm Thiên Nhân mức năng lượng hoàn chỉnh khí quan, thân thể bắt đầu bị động Thiên Nhân hóa nhất cử nhất động của ngươi sẽ tự động kèm theo phạm vi lực ảnh hưởng.’

“… Chậc chậc, lần này cầm tới cường hóa đủ nhiều, Thiên Nhân cấp khí quan. Quả nhiên không có thua thiệt. Nên có toàn có.”

Vu Hoành mở mắt ra, đưa tay nhẹ nhàng một nắm.

Bành!

Trong lòng bàn tay trong suốt không gian phảng phất bọt xà phòng đồng dạng, bị nó đè ép biến hình, sau đó lại đàn hồi khôi phục bình thường.

Cái này một nắm còn tựa hồ bởi vì không gian biến hình, mà đưa tới không gian xung quanh hiển hiện tinh mịn hắc tuyến.

Cứ việc hắc tuyến lóe lên liền biến mất nhưng Vu Hoành hay là lần theo nó cảm giác được chỗ sâu kết nối đầu nguồn —— Thiên Chi Nhãn.

Loạn Thần Thiên Mục Kinh kỳ thật chính là bắt chước Thiên Chi Nhãn sáng lập công pháp, mà lần này cường hóa, thế mà trực tiếp kết nối ảnh hưởng đến Thiên Chi Nhãn, đây là Vu Hoành không ngờ tới.

‘Tiếp tục như vậy cường hóa xuống dưới, không biết con mắt này có thể đạt tới cỡ nào cường độ.’

Vu Hoành cảm thụ được Khô Hủ Chi Nhãn tại trong hốc mắt bắt đầu liên tục không ngừng đại lượng pháp lực phản hồi, cái kia phản hồi ra pháp lực, vô luận chất hay là số lượng đều xa so với trước đó pháp lực mạnh hơn rất nhiều, cũng sền sệt rất nhiều, liền biết, ngoại nhãn trái lại mang mang theo toàn thân tiến hóa, bắt đầu. Cái này cũng đem kéo theo tốc độ tu hành, càng thêm gia tốc.

Hắn không có dừng lại, mà là cấp tốc xác định tiếp xuống cường hóa đặc chất.

Không có gì đáng nói, rốt cục chờ đến tăng lên tốc độ tu luyện đặc chất, Vu Hoành không chút do dự đem Khô Hủ Chi Khu cùng Tiên Thiên Chi Thể kéo đến cùng một chỗ, vò thành một cục.

Đếm ngược rất nhanh xuất hiện: 4 tháng 11 ngày 8 giờ 54 phút.

Vu Hoành thở dài một tiếng.

Trong lòng dù sao cũng hơi thất lạc, phải biết trước đó dung hợp đặc chất cũng mới một chút xíu thời gian, hiện tại vô luận dung hợp hay là cường hóa, thời gian cũng bắt đầu trở nên càng ngày càng lâu, càng ngày càng dài.

Sau khi làm xong, Vu Hoành chăm chú nhắm mắt cảm thụ hạ thân thể phát sinh biến hóa.

Hắn vươn tay, cảm nhận được trong không khí chung quanh, có bất kỳ nhích lại gần mình tro bụi khí thể, đều tự nhiên mà vậy bị chính mình hấp thụ tới.

Tự thân tự nhiên phát ra nhiệt lượng, cũng không có chút nào tiết lộ, đều bị một cỗ không hiểu lực hút lôi kéo trở về.

Bắt đầu mật độ quá lớn dẫn đến xuất hiện lực hút dẫn dắt rồi hả?

Vu Hoành biết loại hiện tượng này, cái này kỳ thật chính là tinh thể tương tự sụp đổ hiện tượng, chỉ bất quá bây giờ mới chỉ có rất nhỏ biểu hiện.

Hắn lại bắt đầu cẩn thận vận chuyển Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp, một đạo màu trắng tinh Thiên Hà tự nhiên hiển hiện, vờn quanh chung quanh hắn không ngừng chuyển động.

Hắn bây giờ đã sơ bộ bắt đầu liên quan đến nhiễm hóa năng cấp, cái này mức năng lượng lớn nhất đặc điểm, chính là pháp lực mật độ cực kỳ lớn, chỉ cần một chút pháp lực, ném ra bên ngoài, liền có thể trong nháy mắt khuếch tán truyền bá một mảng lớn khu vực.

Mật độ to lớn khác biệt, dẫn đến pháp lực sẽ tự nhiên hình thành cùng loại nổ lớn hiện tượng, từ đó làm cho nhiễm hóa

xuất hiện.

‘Hóa Thần kỳ tu vi, lại điệp gia gấp 20 lần thể chất cùng gấp 20 lần cận chiến lực p·há h·oại… Xem ra ta cần một cái đối thủ thích hợp đến khảo thí hiện tại cụ thể hiệu quả.’ Vu Hoành không rõ ràng Hóa Thần cùng phía sau Phản Hư Đại Thừa phi thăng có bao nhiêu chênh lệch, nhưng bây giờ chính mình, chí ít cũng coi là Tiên Đạo bên trong tiểu cao thủ. Thời gian bất tri bất giác trôi qua.

Rất nhanh mặt bàn đồng hồ đến sáng ngày thứ hai 9h.

Vu Hoành đứng dậy, cùng Toàn Hạc cùng một chỗ sửa sang lại trong phòng an toàn tạp vật, sau đó liền điều khiển phòng an toàn, bắt đầu hồi lâu đến nay chính thức rời đi lữ trình.

“Mười năm sau gặp lại, tiền bối.” Vu Hoành truyền âm trầm giọng nói.

“Lấy tốc độ tu luyện của ngươi, hi vọng mười năm sau có thể bước vào Tiên cảnh.” Tô Đơn khích lệ nói.

Trong ba năm này hắn là thật nhìn ra Vu Hoành chỗ kinh khủng. Cũng phát hiện một chút Vu Hoành chỗ đặc thù.

“Hi vọng như vậy!” Vu Hoành cười cười.

Hắc Hắc Linh đằng không mà lên, chung quanh hiện ra màu sắc rực rỡ dây nhỏ, chầm chậm bắt đầu đem toàn bộ phòng an toàn bao khỏa đến chính giữa.

Sau đó bá một chút, phòng an toàn hoàn toàn biến mất.

Phong tai bên trong, Hắc Hắc Linh tựa như như du ngư, phi tốc tại thải tuyến bên trong xuyên thẳng qua, hướng phía Tô Đơn cho phương hướng gia tốc bay đi.

Ông.

Không bao lâu, phía trước thải tuyến bên trong, hiện ra một đạo trên thô dưới mảnh to lớn màu sắc rực rỡ gió xoáy.

“Tọa độ không sai a?” Toàn Hạc nghi ngờ nói.

“Không sai, tiền bối cho tọa độ ngay ở chỗ này. Nơi này mặt ngoài là phong tai bao phủ, kỳ thật bên trong hay là một chút ẩn nấp vũ trụ thông đạo.” Vu Hoành mắt nhìn Thủy Nghi Cầu bên trên ghi chép tọa độ, khống chế Hắc Hắc Linh, gia tốc hướng phía vòi rồng bay đi.

“Coi chừng! Có đồ vật!” Đột nhiên Toàn Hạc một tiếng thấp giọng hô.

Ngay tại phòng an toàn sắp xông vào gió xoáy lúc, mặt bên đột nhiên bay tới một đám ô tô lớn nhỏ màu vàng đầu người.

Những đầu người này cuồn cuộn lấy, nhếch miệng cười lớn, cao tốc từ phòng an toàn sượt qua người.

Nó to lớn chất lượng, mang theo phòng an toàn lắc lư không thôi.

Mà lần này, cũng đem Hắc Hắc Linh mang sai lệch bắn vọt phương hướng, một chút liền vọt vào gió xoáy một chỗ khác phương vị.

Ầm ầm!

Toàn bộ Hắc Hắc Linh bắt đầu bị cuốn lên, sau đó cao tốc chuyển động đứng lên.

Vu Hoành hai người thi pháp ổn định tự thân. Kích hoạt nội bộ trận pháp phòng hộ chờ đợi lấy bên ngoài an toàn thông qua gió xoáy.

Ước chừng hơn mười phút sau.

Phốc một chút, toàn bộ phòng an toàn bỗng nhiên yên tĩnh.

Phía trước thải tuyến vòng xoáy một chút biến mất, thay vào đó, là một cái sáu bên hình thoi đen kịt đường hầm cửa vào.

Cơ hồ không chần chờ chút nào, phòng an toàn lại lần nữa gia tốc, một hơi xông vào đường hầm.

Quang Chiếu lịch 11287 năm.

Viêm Tinh bộc phát Châu Tế chiến loạn, Elsa, Forlan, Linh Lung tam đại cường quốc lẫn nhau cấu kết, lấy người đại diện c·hiến t·ranh lặng yên chia cắt tinh cầu tài nguyên, trùng kiến thế giới mới trật tự.

Chiến tranh bộc phát sau ba tháng, ngoài ý muốn phát sinh, to lớn chiến hạm ngoài hành tinh trong vòng một đêm giáng lâm Elsa lớn nhất thành thị Mont Fort.

Tên là Inra văn minh ở tinh cầu khác giáng lâm Viêm Tinh, bắt đầu đối với Viêm Tinh toàn diện xâm lấn thực dân. Mà cùng một thời gian, tên là sinh mệnh bọc thép cường đại sinh hóa kỹ thuật, cũng theo đó lưu lạc Viêm Tinh.

Linh Lung đế quốc Nguyên Tịch thị.

Một tòa nhiều năm rồi xám trắng lầu cư dân bên trong.

Vu Hoành chậm rãi lung lay đầu, từ trong mơ hồ tỉnh táo lại.

Quét mắt cuối tuần vây.

Phòng an toàn hoàn toàn như trước đây, không có biến hóa, trận pháp rất tốt cố định trong phòng tất cả vật phẩm.

Toàn Hạc đổ vào bàn đọc sách một bên, đầu nện ở góc bàn, đem góc bàn ném ra một cái lỗ hổng nhỏ, trán ngược lại là không có việc gì.

Ngoài cửa sổ cùng quan sát cửa sổ, đều bắn ra tiến đến sáng tỏ mà nhu hòa ánh mặt trời màu vàng.

“Ta thế mà lại ngất đi?” Vu Hoành có chút khó có thể tin đứng người lên, hoạt động hạ thân thể, khổng lồ thần thức cấp tốc liếc nhìn toàn thân mình.

Hóa Thần kỳ cùng Nguyên Anh điểm khác biệt lớn nhất, liền ở chỗ trong Nguyên Anh sinh sôi dựng d·ụ·c ra một đạo hoàn toàn mới lực lượng tinh thần —— thần thức.

Thần thức chỗ cường đại, ở chỗ cấp độ càng sâu nhập vi, cùng cao hơn mật độ cùng chất lượng tinh thần cường độ, nó thoát thai từ lực lượng tinh thần, nhưng lại cao hơn nhiều tinh thần lực.

Giống như than củi cùng kim cương ở giữa cường độ chênh lệch.

Đồng thời thần thức cũng là Tiên Đạo tu hành luyện chế đỉnh tiêm hộ thân pháp bảo điều kiện trước tiên. Như là nhất tâm đa dụng, đã gặp qua là không quên được, siêu cấp lý giải chờ một chút năng lực, đều là tại cấp độ này đạt được tối đại hóa cường hóa.

Vu Hoành chậm rãi đi tới trước cửa sổ, nhìn ra bên ngoài.

Ngoài cửa sổ là một đầu náo nhiệt khu phố.

Cưỡi xe đạp cùng xe điện đám người lẫn nhau xuyên thẳng qua, đi làm đi học dòng người tại làn xe hai bên nhanh chóng lưu động.

Tiếng kèn, tiếng gào, trên cột điện tiếng chim hót, tầng tầng lớp lớp, hỗn tạp cùng một chỗ.

"Thoạt nhìn là cái rất chỗ bình thường… Nơi này ở đâu ra sinh cơ?"

Phía sau Toàn Hạc cũng tỉnh lại, từ từ đứng dậy đi đến Vu Hoành bên người, xoa chính mình huyệt thái dương.

"Chúng ta làm sao ngất đi?" Nàng nghi ngờ nói.

"Đạo kia vòi rồng có vấn đề theo đạo lý thể chất của chúng ta tu vi, không có khả năng xuất hiện choáng váng hôn mê. Còn có chúng ta thời khắc sống còn tựa hồ bị thứ gì va vào một phát, sai lệch điểm phương hướng, nơi này không phải Tô Đơn tiền bối chỉ điểm mục tiêu vũ trụ."

Vu Hoành trầm giọng nói.

"Ta hoài nghi, chúng ta khi tiến vào vòi rồng về sau, xuất hiện thời không chếch đi."

Hắn tại Vô Quang Chi Thành thu được Tô Đơn không ít chỉ điểm, Hóa Thần kỳ phương diện, tiến vào nhiễm hóa năng cấp về sau, đã bắt đầu bước đầu dính tới đối với thời không nghiên cứu học tập.

“Thời không chếch đi?” Toàn Hạc nghi ngờ nói.

“Đó là cái gì?”

Chương 580: Mạch suy nghĩ (2)

Chương 580: Mạch suy nghĩ (2)

“Bất luận cái gì không gian sự vật đều là có Thời Gian thuộc tính, Thời Gian thuộc tính bản chất là trong không gian hết thảy sự vật biến hóa tốc độ định lượng, mà nếu như một cái sự vật từ một cái thời gian tốc độ rất nhanh địa phương, đột nhiên đến một cái khác rất chậm địa phương, loại chênh lệch to lớn này, liền sẽ tạo thành sự vật bản thân to lớn không thích ứng, từ đó xuất hiện sụp đổ giải thể, gây dựng lại kết cấu hiện tượng. Chúng ta bởi vì tu vi đủ cao, thể chất đủ mạnh, chỉ là hôn mê một chút đã là kết quả rất tốt.” Vu Hoành giải thích nói.

“Thì ra là thế, mặc kệ nơi này là địa phương nào, trước tiên phải hiểu bên dưới tình huống, sau đó lập tức bổ sung sinh cơ cam đoan tu luyện lại nói.” Toàn Hạc trầm giọng nói.

“Được.” Vu Hoành gật đầu, cấp tốc thần thức cảm thụ sau đó lúc phòng an toàn.

Hắc Hắc Linh đã hoàn toàn dung nhập thế giới này thành thị này, biến thành nhà này cổ xưa lâu cư dân hai ba bốn tầng liên thông phòng ốc.

Trước đó phòng an toàn cấu tạo hoàn toàn dung hợp tiến vào nhà này phổ thông bụi Bạch Tiểu Lâu bên trong.

Răng rắc.

Vu Hoành vặn ra phòng an toàn cửa phòng, chậm rãi đi ra ngoài.

Hắn lúc này đã thu nhỏ hình thể, đổi thân đơn giản màu xám áo thun cùng màu đen quần thường, trên người tất cả dị thường tiêu chí vết tích, đều bị nó dùng thuật pháp ẩn giấu đi.

Hắn dự định ra ngoài đi dạo, nhìn xem nơi này thành thị đến cùng tình huống như thế nào.

Toàn Hạc thì tạm thời không có ý định rời đi, nàng trong phòng điều chỉnh thử trước đó dự trữ radio cùng TV, dự định trước thông qua vô tuyến tín hiệu ở thế giới này trên internet thu hoạch bộ phận tư liệu.

Hai người một sáng một tối, phối hợp với nhau.

Bành.

Vu Hoành nhẹ nhàng đóng cửa phòng, quét mắt cũ kỹ màu xám xi măng trong thang lầu.

Thang lầu trên lan can, trên tường, khắp nơi đều là bệnh vảy nến giống như màu đỏ miếng quảng cáo xì sơn.

Hắn đứng tầng lầu là lầu hai, đi xuống dưới một đoạn bậc thang liền có thể đến một tầng mặt đất.

“A? Hôm qua nơi này còn không người đại ca ngươi là mới dọn tới a?”

Vu Hoành còn không có xuống lầu, liền nhìn thấy phía dưới một cái ôm bóng rổ người trẻ tuổi tóc vàng, đứng tại thang lầu cửa vào, kinh ngạc nhìn lấy mình.

“Đúng vậy a, hôm nay mới chuyển tới, đoán chừng muốn ở một thời gian ngắn, quấy rầy.” Vu Hoành tự nhiên nở nụ cười. Ngôn ngữ đối với hiện tại hắn tới nói một cái tiểu thuật pháp liền có thể giải quyết phiên dịch, còn có thể làm cho không người nào có thể phát giác.

“Khách khí ca, lầu trưởng điện thoại tăng thêm a? Đừng quên. Bên ngoài bây giờ quản được rất nghiêm.” Người trẻ tuổi hảo tâm nhắc nhở.

“Ừm biết tạ ơn nhắc nhở.”

Vu Hoành đi xuống thang lầu, đứng ở xán lạn trong ánh nắng, tắm rửa lấy ánh nắng, hắn toàn thân ấm áp, rõ ràng chỉ là một chút xíu nhiệt lượng bức xạ, nhưng cho hắn cảm thụ, lại so đặt mình vào trong ngọn lửa còn muốn ấm áp.

Sau lưng truyền đến người tuổi trẻ kia lên lầu tiếng mở cửa, thần thức đem nó nhất cử nhất động hoàn mỹ phục khắc đi ra, trong đầu tự nhiên hiện ra.

Người trẻ tuổi kia đúng lúc là ở tại Hắc Hắc Linh cửa lớn đối diện cái kia một hộ.

Vu Hoành tại trong ánh nắng thuận lối đi bộ, từ từ đi lại đứng lên.

Dòng người từ bên cạnh hắn sượt qua người, hiện tại đúng lúc là giữa trưa, đồ ăn hương khí từ trước tới giờ không biết địa phương nào bay tới, để cho người ta thèm ăn nhỏ dãi.

Vu Hoành từ từ tại trên mặt đường tản ra bước. Bất tri bất giác, hắn xuyên qua bán quà vặt khu ngã tư, đi qua bán trang phục khu ngã tư.

Hồi lâu chưa có trở lại nhân loại bình thường xã hội, hắn nhìn xem trên đường loạn thất bát tao mặt tiền cửa hàng, cũng không nhịn được sinh ra một tia muốn đi vào một lần nữa trải nghiệm cuộc sống xúc động.

‘Nơi này, tựa hồ chính là cái rất phổ thông tự nhiên nhân loại tinh cầu…’

Vu Hoành đi dạo đi dạo, dần dần ra kết luận.

Trình độ khoa học kỹ thuật so Hi Vọng thành thế giới bộc phát hắc tai trước đó còn muốn kém rất nhiều.

Nhưng.

“Nhanh tản ra!”

“Tản ra tản ra! ! Người rảnh rỗi nhường đường!”

Đột nhiên một trận chói tai quát lớn âm thanh, từ phía trước trên mặt đường xa xa bay tới.

Một đội đội xe chậm rãi dọc theo mặt đường, hướng phía nơi này chạy tới.

Trong đội xe tất cả xe cộ tất cả đều là thuần một sắc đen kịt, hết thảy chỉ có năm chiếc xe, ở giữa nhất một cỗ, cửa sổ xe mở, bên trong một cái toàn thân đen kịt bọc thép, hai mắt lóe lên màu lam huỳnh quang quái dị người mặc áo giáp, đoan chính ngồi ở sau xe sắp xếp, nhìn chăm chú lên bên ngoài đi ngang qua khu ngã tư người qua đường.

“Là người Inra!”

“Người Inra không phải chỉ có đặc khu mới có thể nhìn thấy a?”

Người chung quanh nhìn thấy người mặc áo giáp kia, nhao nhao mặt lộ kinh hoàng.

“Quân đội đế quốc đâu? Bọn ta nơi này không phải là bị khu chiếm lĩnh a! ?”

“Quân đội sớm đã bị toàn diện đánh tan. Từ khi ký kết cộng trị điều ước về sau, phía quan phương theo c·hiến t·ranh tội b·ắn c·hết rất nhiều ngay lúc đó chống cự phái quan viên… . Hiện tại hắn là nghênh đón người Inra sứ giả vào ở sứ quán…”

Vu Hoành trong thần thức trong nháy mắt liền chiếu rọi ra chung quanh lít nha lít nhít đại lượng xì xào bàn tán nội dung.

Hắn nhìn thấy người chung quanh, tại cái kia người Inra đi ngang qua lúc, cũng hơi xoay người cúi đầu, không dám cùng đối phương nhìn thẳng.

Hắn vội vàng cũng đi theo học theo, một bộ ta cũng rất phổ thông biểu hiện.

Cũng may cái kia người Inra cũng không quan tâm quá nhiều hắn, chỉ là nhìn ra ngoài một hồi sau liền bên trên dao động cửa sổ xe, không còn nhìn nhiều.

Vu Hoành lặng lẽ dùng thần thức quét nhìn bên dưới đối diện thân thể.

‘Thật mạnh tố chất! ?’ Vu Hoành nhận được phản hồi về sau, cũng là hơi kinh hãi. Cái này người Inra tố chất thân thể, tương đương với bình quân người trưởng thành hơn mười lần có thừa.

Chờ đội xe đi xa về sau, Vu Hoành lại lại ở trên đường đi vòng vo một hồi, rất mau tới đến một chỗ sách báo đình trước.

Một trang báo nhìn xuống, Vu Hoành bén nhạy phát hiện có cái gì không đúng.

« Inra chiến hạm thành công giải phóng thủ đô Từ Ninh » « nhân loại cùng Inra văn minh hữu hảo hợp tác mười ba điều ước » « tiến hóa chi mê: Người Inra cường đại văn minh bảy cái trọng yếu chuẩn tắc »…

Một loạt tin tức, tất cả đều là liên quan tới người Inra.

Mà lại tất cả đều là lời hữu ích, tất cả đều là ẩn nấp cẩn thận từng li từng tí nịnh nọt cùng tán dương.

Vu Hoành lật nhìn dưới, rất mau tìm đến một thì « liên quan tới Inra Hasda khu vực quan hành chính chính thức tiếp quản Linh Lung đế quốc quyền chấp pháp thông cáo ».

‘Đã triệt để b·ị đ·ánh tan rồi hả?’

Vu Hoành đoán được tình huống.

Tại thần thức của hắn bên trong, nhân loại nơi này tố chất thân thể phi thường phổ thông. Mà vừa mới cái kia trải qua người Inra, muốn so bình thường người mạnh hơn rất rất nhiều, cái này cũng chưa tính trên người hắn mặc lấy áo giáp.

Buông xuống báo chí, Vu Hoành thử nghiệm cẩn thận buông ra thần thức, bắt đầu lấy tự thân làm trung tâm, quét hình chung quanh toàn bộ khu thành thị vực.

Nhưng mới bắt đầu, hắn liền cảm thấy không đúng, thành thị trên không, có một cỗ tương đương cường hãn vô hình ba động, bao phủ nơi này.

Thần thức cùng nó hơi chạm đến dưới, liền lập tức lùi bước.

Vu Hoành sắc mặt cau lại, vội vàng cấp tốc rời đi nguyên địa, chỉ chốc lát sau biến mất tại phòng ốc ở giữa phố nhỏ chỗ sâu.

Mười mấy giây sau.

Xùy!

Một đạo lam quang lấp lóe mà qua, một tên toàn thân mặc màu đen xám áo giáp mắt xanh người Inra, xuất hiện ở Vu Hoành vừa mới chỗ đứng.

“Đã đi. Hoặc là, vừa mới chỉ là ảo giác?” Người này trầm giọng nói.

“Hẳn là ảo giác, trên tinh cầu này tất cả đều là loại kém Nhân tộc, căn bản không tồn tại bất luận cái gì có thể uy h·iếp được chúng ta cái gọi là cá thể.” Bá một chút, khác đạo người Inra thân ảnh cũng thoáng hiện mà ra.

Hai người xuất hiện, để đám người chung quanh cấp tốc tứ tán rời đi.

Không ai dám lên tiếng, có cái lớn tuổi một chút lão đại gia nhất thời chưa kịp trốn vào trong thang lầu.

Xùy!

Một cái người Inra đưa tay chính là một đạo trong suốt pháo không khí.

Phốc.

Pháo không khí trực tiếp đem lão đại gia kia mi tâm đánh ra một cái động lớn, tại chỗ ngã xuống đất bỏ mình.

Lần này rốt cục có tiếng thét chói tai.

Càng nhiều người nhao nhao hướng nơi xa phi nước đại, mấy cái nguyên bản náo nhiệt mảnh khu ngã tư này liền không ai.

Nơi xa, Vu Hoành nhìn ở trong mắt, trong lòng có chút phán đoán.

Hắn cấp tốc trở về phòng an toàn, đúng lúc Toàn Hạc cầm một phần in ra vật liệu, đứng dậy cho hắn

“Vừa vặn ngươi tới được tốt, phần tài liệu này, là ta từ lên mạng tìm kiếm đến liên quan tới người Inra tư liệu.”

Vu Hoành tiếp nhận vật liệu, cấp tốc liếc nhìn.

“Lại là ngoài hành tinh quân thực dân… Còn công khai tuyên bố, muốn tìm thứ gì?”

Trong tài liệu, rõ ràng in một chút liên quan tới người Inra mục đích cùng cường độ thân thể.

“Bọn này người ngoài hành tinh, vạn dặm xa xôi chẳng lẽ lại thật sự vì kia cái gì Minh Sa khoáng?”

“Khai thác mỏ hẳn là lấy cớ.” Toàn Hạc lắc đầu, “Người Inra bây giờ tại Viêm Tinh lưu lại thành viên tổ chức. Bọn hắn sinh hóa bọc thép, ngay cả nhân loại mạnh nhất đại pháo đ·ạ·n đạo đều không cách nào đánh xuyên qua. Khoa học kỹ thuật lệch đời quá lớn.”

“Chúng ta không quản được nhiều như vậy, sinh cơ đâu? Tìm được bổ sung quần thể rồi hả?” Vu Hoành hỏi.

“Ta có chút minh bạch chúng ta tại sao phải tới chỗ này, cái này người Inra đỉnh tiêm khoa học kỹ thuật thành quả, chính là tên là Sinh Mệnh Trang Giáp binh khí.” Toàn Hạc giới thiệu nói.

“Người Inra giáng lâm Viêm Tinh hết thảy có tam đại phi thuyền, phân biệt trấn áp đánh tan tam đại cường quốc hết thảy sinh lực, đem phản kháng bộ đội mấy lần toàn diệt, mà đối phương ngay cả vị trí thương binh đều không có đạt thành. To lớn chiến lực khoa học kỹ thuật chênh lệch, để người Inra tại ngắn ngủi trong một tuần, liền triệt để nắm trong tay toàn bộ Viêm Tinh.” Toàn Hạc nói.

“Nhân loại căn bản là không có cách dựa vào chính mình chiến thắng người Inra, thế là quy hàng phái ra hiện, trong bọn họ bộ phận thủ lĩnh, bởi vì trên biểu hiện tốt, thu được người Inra Sinh Mệnh Trang Giáp ban thưởng, từ đó trở thành thay người Inra quản lý Viêm Tinh chính phủ khôi lỗi thủ lĩnh.”

“Lên mạng có không ít chống cự phái lưu truyền một câu là: Chỉ có nắm giữ Sinh Mệnh Trang Giáp, mới có thể có chiến thắng người Inra hi vọng.”

“Sinh Mệnh Trang Giáp…” Vu Hoành đã nhận ra mấu chốt.

“Vâng, ta thẩm tra qua, thứ này có trong nháy mắt cải tạo gen, dung hợp vào thân thể cải tạo toàn thân năng lực, rất có thể chính là chúng ta lần này bổ sung sinh cơ nơi phát ra.” Toàn Hạc gật đầu nói.

“Không vội, trước muốn biết rõ ràng cái này người Inra nội tình. Tùy tiện động thủ, hiện tại chúng ta nhưng không có Vô Quang Chi Thành làm đường lui.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Ta minh bạch!” Toàn Hạc lúc này không gì sánh được hoài niệm trước đó tại quáng tinh thời gian, không cần cân nhắc sinh cơ vấn đề, chỉ cần chăm chú tu hành liền tốt.

“Đúng rồi, ta còn tra được, nơi này mặc dù các quốc gia phía quan phương đã bị toàn diện tiếp quản, nhưng nơi này người bản thổ, cũng không có từ bỏ chống lại. Bọn hắn tổ chức tên là Lê Minh Chi Tháp nhân loại giải phóng tổ chức, ý đồ thông qua trộm lấy c·ướp đoạt Sinh Mệnh Trang Giáp phương thức, đối kháng người Inra. Có lẽ…”

“Ý của ngươi là, có thể liên hệ xuống cái này Lê Minh Chi Tháp?” Vu Hoành nói.

“Vâng.” Toàn Hạc gật đầu.

“Đừng vội, chúng ta mới đến, trước xác định cái này người Inra khoa học kỹ thuật thế lực thực lực tiêu chuẩn lại nói. Ta trước đó thử thần thức quét lướt, nhưng phát.

Hiện trên không có một cỗ rất khổng lồ vô hình ba động bao phủ hết thảy. Ta hoài nghi nơi này tùy thời đều tại bị người Inra giá·m s·át.” Vu Hoành thấp giọng nói.

“Cần thăm dò một chút.” Toàn Hạc hiểu rõ.

“Ngươi có ý tưởng?” Vu Hoành hỏi.

“Hay là vừa rồi thuyết pháp, thông qua cái này Lê Minh Chi Tháp, chúng ta hơi từ một nơi bí mật gần đó giúp đỡ một chút, lợi dụng bọn hắn thăm dò một chút người Inra.” Toàn Hạc nói.

“Có thể thực hiện.”

“Ngay tại lúc này thiếu khuyết một ít nhân thủ. Cũng không thể cái gì đều là chính chúng ta hành động.” Toàn Hạc nói.

“Cái này giao cho ta.” Vu Hoành cười, cực hạn của hắn triệu hoán, lần này ngược lại là có thể tạo được không tệ hiệu quả. Suy tư dưới.

Tay phải hắn vung lên.

Một loạt đứng nghiêm tóc đen Quỷ Ảnh, như ẩn như hiện nổi lên.

Đây là cấp thấp nhất hắc tai Quỷ Ảnh triệu hoán thể, lấy hiện tại Vu Hoành tu vi, triệu hoán đó là muốn bao nhiêu có bấy nhiêu.

Hóa Thần kỳ, trên lý luận cũng là có thể diệt tuyệt tinh thể cường đại tu vi.

Điểm ấy thủ đoạn không nói chơi.

“Những này chỉ có thể dùng để đánh một chút ra tay, cần phải có đầu óc trợ thủ.” Toàn Hạc bất đắc dĩ nói.

“… Cái này khó làm.” Vu Hoành suy tư dưới, “Lê Minh Chi Tháp mục tiêu quá lớn, tinh cầu này không có khả năng chỉ có bọn hắn bất mãn người Inra, ta mặt khác tìm mấy cái phản kháng nhân loại, tổ kiến cái Tân Linh Minh thử một chút.”

Chương 581: Mới vào (1)

Chương 581: Mới vào (1)

Sau một giờ, Linh Lung đế quốc · Bắc Giang thị.

Một nhà tên là Tứ Quý triển lãm họa quán bên trong.

Từng dãy lấy bốn mùa làm chủ đề vẽ đặc thù họa tác, treo ở trên mặt tường, thờ người từ từ thưởng thức lời bình.

Nghiêm Vi giả dạng làm phổ thông du khách dáng vẻ, đi vào triển lãm tranh cửa lớn.

Nhưng xe bất động, xung quanh người trên đường phố, lại một lần xông ra hơn mười, toàn bộ mang theo kim loại đen mặt nạ, cầm thương phóng tới xe hàng.

Nhìn xuống thời gian nàng tự nhiên giả bộ như đang thưởng thức họa tác, đi lại hai bước, đổi một bức tranh tiếp tục xem xét.

Nàng hơi đánh giá chính mình, váy liền áo màu trắng, sóng lớn màu đồng mũ tròn, tóc dài đơn giản rối tung sau lưng, trước ngực mở một cái rất lớn v lộ ra miêu tả sinh động trước ngực.

“Trốn tránh cũng không phải là tiêu cực, mà là tính chiến lược rút lui, là vì về sau càng mạnh phản kích.” Cường tráng nam tử cười cười trả lời.

Cái này ít nhiều khiến hắn đối với nó có chút thất vọng. Dù sao người Inra giáng lâm thời gian cũng không có bao lâu.

Mặc dù người rất xinh đẹp, dáng người cũng tốt, đầy đặn hữu lực, ngực rất lớn, chân rất dài rất cân xứng. Cơ hồ là băng sơn mỹ nhân phù hợp.

Khác một bên, nói lời này, là cái dáng người cường tráng nam tử tuổi trẻ.

“Tự động đặc vệ đội đã đến rồi sao?” Nàng thấp giọng hỏi.

Sờ lên chính mình trên lỗ tai trân châu bông tai, thứ này mặt ngoài là bông tai, trên thực tế là truyền âm dùng cự ly xa ẩn nấp sóng ngăn máy truyền tin.

“Chạy trốn. Trước hết nghĩ biện pháp tránh đi đối kháng. Biết rõ sẽ không thắng, còn đi đối đầu, đó chính là muốn c·h·ế·t, là không có chút ý nghĩa nào hi sinh. Chỉ có giữ lại thân hữu dụng tương lai mới có hi vọng.” Nam tử cường tráng trả lời.

“Ha ha…” Nam tử không nói. Chỉ là cười cười.

“Không có cách nào, ngươi đây muốn cùng an bài lần này kế hoạch tát không kéo dài người nói đi.” Đồng đội Miêu Tử vứt nồi, “Bất quá ngươi thân này không phải rất tốt nhìn sao? Rất tiên a. Ngươi người cũng trắng, lại tốt nhìn.”

Xa luân bởi vì cao tốc phanh lại cùng mặt đất ma sát, sinh ra to lớn nhiệt lượng, đến mức toát ra khói trắng.

“Biết.” Nghiêm Vi điểm ẩn núp đầu. Nhéo nhéo cánh tay cạnh trong giấu ở trong tay áo bọc thép bộ kiện, lần này trong tổ chức hết thảy xuất động ba vị cán bộ, đều là nắm giữ Sinh Mệnh Trang Giáp bộ kiện, thực lực viễn siêu bình thường người nhân loại cao thủ.

Nghiêm Vi cúi đầu mắt liếc vẻn vẹn bọc lấy một tầng đơn bạc vớ trắng hai chân.

“Còn tiếp tục a? Nghe nói Lê Minh Chi Tháp người lại ở chỗ này xuất động nhân thủ cướp đoạt Sinh Mệnh Trang Giáp Sa Hà.” Một cái rất nhỏ giọng nữ đồng dạng ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

“Vậy ngươi nói biện pháp tốt nhất phải làm thế nào?” Lão nhân nhìn về phía nam tử cường tráng, nghiêm nghị nói.

Trong đầu cũng không tự chủ hiện ra từng cái ngã trong vũng máu người nhà hình ảnh.

“Ngươi cảm thấy ngươi có thể phản kích được?” Nghiêm Vi lạnh giọng hỏi.

“Một thân một mình chạy thoát, sau đó thì sao? Một mình ngươi thoát ly quần thể, có thể làm được cái gì? Đối phương là một quần thể, mà nếu như mỗi người đều cùng ngươi nghĩ một dạng, đang đối kháng với lúc, phía trước nhất tiên phong tất nhiên sẽ ý nghĩ đào mệnh! Kết quả sau cùng chính là, coi như thực lực ngươi so với đối phương mạnh, cũng chỉ sẽ lần lượt thua không nghi ngờ!” Nghiêm Vi lạnh như băng nói.

Lão nhân nghe vậy hừ lạnh một tiếng, tựa hồ là khinh thường, quay người dẫn người rời đi.

“Được rồi.” Vu Hoành quay người, từ từ hướng phía cửa ra vào đi đến.

“Thân phận của ngươi bây giờ chính là phú thương thứ nữ, ngoại quốc du học trở về, tại trên nghệ thuật có không cạn tạo nghệ, ngươi đi quốc gia tập tục mở ra, nhiệt độ không khí nóng bức, ngươi vai trò thứ nữ bản thân tác phong cũng tương đối thoải mái, đây là nàng bảo thủ nhất một bộ quần áo.” Trong tai nghe truyền đến đồng đội Miêu Tử bất đắc dĩ giọng nói.

“Vậy ngươi nói làm sao bây giờ?” Nam tử hỏi.

Nàng là lần này cảnh giới hành động ba đại cao thủ đứng đầu. Cũng là lần này chủ chỉ huy.

“Ngươi căn bản không hiểu đối mặt mình là cái gì!”

Mà cái này Bắc Giang thị, chính là lần chuyển vận này điểm mấu chốt một trong.

Đúng lúc này, trong lúc đó, phía trước một cỗ màu trắng vận chuyển xe hàng đối diện lái tới, không hiểu thấu trực tiếp đạp xuống dừng ngay.

Khi đó, nàng chạy trốn. Lợi dụng phụ mẫu giúp nàng tranh thủ cơ hội, nàng xác thực sống tiếp được, nhưng đổi lấy lại là đối bản thân thật sâu hổ thẹn cùng thống khổ. Nếu như khi đó, chính mình có thể kịp thời cầu cứu, báo động tìm người sẽ

được người Inra dư âm chiến đấu lan đến gần người nhà cứu ra, có lẽ đến tiếp sau liền sẽ không như vậy.

C-K-Í-T..T…T! !

“Bất luận kẻ nào đều có nhược điểm, có lẽ gian nan, có lẽ nguy hiểm, nhưng chỉ có người trước sống sót, mới có thể có hi vọng. Không phải sao?” Nam tử tiếp tục nói.

Nam tử ở sau lưng nàng như có điều suy nghĩ đồng dạng cũng rời đi bức họa tác này.

Ù ù chấn động kéo theo chung quanh toàn bộ khu phố đều không ngừng phát run.

“Có chút ngươi được thật tốt biểu hiện hạ.”

“Ta nói, người Inra chỉ là một quần thể, một cái tộc đàn, trong đó có tốt có xấu, bức họa này biểu đạt chính là người Inra cũng không phải là bề ngoài nhìn lãnh khốc như vậy vô tình. Nó trong đó cũng có tốt bộ phận. Chúng ta hẳn là lấy ôn hòa thái độ đi ứng đối bọn hắn, tìm ra trong đó ôn hòa phái, dựa vào bọn hắn đến đối kháng cường ngạnh lạnh Coolpad.” Nói lời này chính là cái tóc trắng xoá quần áo thoải mái lão giả, hắn sắc mặt nhíu chặt, bên người còn theo hai người trẻ tuổi, tựa hồ là hắn hậu bối.

“Kỳ thật không phải vậy…” Nam tử đang muốn tiếp tục.

“Còn có mười lăm phút, chuyển vận đội ngũ xe cộ ở giữa vừa vặn đi ngang qua tiệm trưng bày trước mặt khu ngã tư, đến lúc đó chúng ta sẽ ở sớm ba mươi giây tả hữu thả ra điều tra đơn nguyên, ngươi chú ý thời cơ, tùy thời cảnh giới.” Miêu Tử nhắc nhở.

Nghiêm Vi khoát tay, lập tức sau lưng từ mặt đất bỗng nhiên chui ra một mảng lớn kim loại màu bạc phiến.

Nghiêm Vi khi đi tới, bức tranh này trước đã có người sinh ra cãi lộn.

“Không phải vậy cái rắm! Im miệng!” Nghiêm Vi đột nhiên cất cao giọng, một cỗ tâm hỏa dâng lên, đánh gãy đối phương.

Cho nên lựa chọn một cái tốt mục tiêu, không phải chuyện dễ dàng.

“Kế tiếp khả năng tồn tại mục tiêu địa điểm, là Duy Dung thị bên kia có cái mới xuất hiện nhỏ tổ chức đề kháng, có lẽ có thể nếm thử tiếp xúc dưới.” Toàn Hạc nói.

Muốn tìm thích hợp điểm vào vô cùng phiền phức. Nếu như lựa chọn người không đủ ưu tú, vậy liền rất dễ dàng xuất hiện chính mình tiền kỳ đầu tư trong nháy mắt đổ xuống sông xuống biển biến thành tư địch.

Nhưng bởi vì tính tình vấn đề, vẫn luôn không ai có thể chịu được nàng.

Hơn mười người bịt mặt xông lên xe hàng, cấp tốc từ phía trên kéo xuống đến ba cái cái rương, sau đó phí sức vận bên trên chính mình mang tới xe tải, ý đồ nghênh ngang mà.

“Ta cũng đã nói, tộc đàn ở giữa cạnh tranh cũng không bị thiện ác chỗ ước thúc. Sinh mệnh cấp độ tương cận mới có thể sinh ra càng nhiều rộng khắp đồng tình, cường ngạnh phái sẽ không bị đồng tình dẫn dắt, chỉ có ôn hòa phái biết. Mà ôn hòa phái vốn là ôn hòa, tại nội bộ tranh đoạt quyền lực bên trong, không thể nào là cường ngạnh party tay, cho nên bọn hắn nhất định sẽ chỉ là cực nhỏ bộ phận, cho nên, trông cậy vào dựa vào ôn hòa phái là trụ cột, ứng đối cường ngạnh phái, cũng sẽ chỉ có một kết quả, đó chính là thất bại thảm hại.”

“Cái biện pháp gì?” Toàn Hạc hỏi.

“Đầu hàng, gia nhập đối phương.” Nghiêm Vi lạnh như băng nói, “Chỉ có dung nhập đối phương, mới có thể học tập bọn hắn mấu chốt, mới có một lần nữa quật khởi chính mình tộc đàn hi vọng. Người Inra Sinh Mệnh Trang Giáp là toàn bộ Viêm Tinh đều xa xa không cách nào với tới đỉnh tiêm kỹ thuật. Trong bọn họ có tốt một bộ phận, nguyện ý giúp giúp bọn ta, chỉ cần chúng ta đầy đủ thân mật!”

Nội dung của bức họa này là một đứa bé vừa vặn ngoài ý muốn từ cửa sổ rớt xuống, lại bị một cái đi ngang qua phi hành người Inra một phát bắt được, nhẹ nhàng đem nó nâng, hướng trong cửa sổ thả hình ảnh.

“Liền không thể đổi thân ấm áp điểm sao?”

Lại tuỳ tiện tạo thành phiền toái như vậy cục diện.

Nơi này không có tìm được nhân tuyển thích hợp, thu hoạch duy nhất chính là biết người nơi này bị người Inra đánh cho đã đã mất đi lòng dạ.

Các nàng lệ thuộc vào một cái tên là Lục Quang phía quan phương bí ẩn tổ chức, lần này là phía trên truyền xuống một cái tin tức tuyệt mật, người Inra một bộ tên là Sa Hà Sinh Mệnh Trang Giáp, là dùng Viêm Tinh bản thổ vật liệu chế tác mà thành vật thí nghiệm, vừa vặn lắp ráp hoàn thành, chuẩn bị vận chuyển đến Linh Lung thủ đô. Các nàng cần một đường hiệp trợ thủ hộ.

Nhưng không có nếu như.

“Đây là Lê Minh Chi Tháp động thủ?” Vu Hoành lập tức kịp phản ứng. Hắn đối với cái này tổ chức phản kháng cũng có chút hiếu kỳ, dứt khoát liền dừng bước lại, đứng tại ven đường nhìn lần này phát sinh tập kích.

“Cùng chúng ta không quan hệ.” Nam tử khẽ lắc đầu. Hắn chính là từ nơi khác một đường tìm kiếm tới Vu Hoành.

Dài đến hơn mười mét xe hàng nương theo lấy quán tính, hướng phía trước hung hăng nghiêng một cái, đụng vào bên đường một nhà cửa hàng đồ ngọt bên trong, một tiếng ầm vang, dừng lại bất động.

“Nếu như mỗi người cũng giống như ngươi dạng này, toàn bộ Linh Lung đã sớm nên diệt quốc!” Nghiêm Vi phản bác.

Đồng thời còn có lít nha lít nhít trên trăm cầm thương binh sĩ, tại ba cái thường phục bóng người dẫn đầu xuống, hướng nơi này vây kín tới.

“Đã sớm tới, chỉ là Inra các đại nhân tựa hồ không thể nào tin mặc chúng ta xử lý năng lực.” Miêu Tử trả lời.

Đại lượng mảnh kim loại hội tụ đến cùng một chỗ, theo Nghiêm Vi tay một chỉ, đảo mắt liền hóa thành dòng lũ, hướng phía phương hướng kia đánh tới!

“Trừ cười, ngươi cái gì cũng làm không được.” Nghiêm Vi vứt xuống một câu, quay người đi hướng bức tiếp theo họa tác.

“Trốn tránh sẽ chỉ làm chính mình thống khổ hơn.” Nàng nhịn không được thốt ra.

“Có chút ngươi tính tình quá phát nổ a…” Miêu Tử bất đắc dĩ nói.

“Làm sao ngươi biết ta không có trải qua?” Nam tử phản bác.

Nghiêm Vi người này tại bọn hắn tiểu tổ chức này bên trong, là có tiếng tính tình kém, không kiên nhẫn, lãnh khốc.

Nàng chính là một trong số đó.

Nhưng lúc này vòng ngoài, lại sớm đã xuất hiện từng chiếc xe cảnh sát cùng người Inra chuyên môn Tiểu Phi đi khí.

“Từ vừa mới nữ hài kia trên thân đến xem, người nơi này đối với người Inra đã sinh ra rất sâu sợ hãi, nếu muốn tìm đến nhân tuyển thích hợp, chúng ta khả năng đến hơi dùng điểm biện pháp…” Vu Hoành nói.

Lít nha lít nhít mảnh kim loại, mỗi một khối chỉ có to bằng móng tay độ dày.

“Chúng ta nhất định phải ăn mặc như vậy đến buồn nôn a? Ta cảm giác ngực rất lạnh, chân cũng rất lạnh!” Nghiêm Vi nhỏ giọng nói.

“Vậy liền nhìn ta dẫn đạo.”

Hắn tựa hồ là một người tới, một thân đơn giản áo sơ mi trắng cùng xanh đậm quần jean, cũng không che giấu được trên thân bắp thịt rắn chắc hình dáng.

Nghiêm Vi một tay hóa thành một mảnh màu bạc bao trùm, sắc mặt lạnh nhạt lại chán ghét nhìn chăm chú lên những này che mặt tay s·ú·n·g.

“Không vội… Chúng ta rời khỏi nơi này trước.” Vu Hoành nói.

Nghiêm Vi trong lòng cũng dâng lên cảm giác chán ghét.

“Ngươi cái gì đều không rõ! Không có chân chính tự mình trải qua, liền thiêu đi ở chỗ này phát ngôn bừa bãi!”

Phương hướng kia tất cả Lê Minh Chi Tháp che mặt quân, cũng tại mảnh này kim loại oanh dòng lũ giảo sát dưới, trong nháy mắt bị xé nát, hóa thành vô số huyết nhục cặn bã.

“Ha ha. Đẹp mắt không có chút ý nghĩa nào, chỉ xứng trở thành phụ thuộc phẩm gia tăng qua đời giá trị. Không biết nói chuyện, ngươi có thể ngậm miệng.” Nghiêm Vi âm thanh lạnh lùng nói.

“Đẹp mắt có cái gì không tốt…”

Kỳ thật nàng rất chán ghét chính mình dạng này cách ăn mặc, nhưng vì nhiệm vụ lần này, nàng vai trò nhân vật thân phận, nhất định phải ăn mặc như vậy, lúc này ở nhẫn nại cùng xoắn xuýt bên trong, tâm tình của nàng đã tiếp tục rơi xuống đến đáy cốc. Trạng thái cực kém.

Vu Hoành đi ra quán triển lãm chặn một chiếc taxi, ngồi lên nói cái địa điểm, liền nhắm mắt dưỡng thần.

Chương 582: Mới vào (2)

Chương 582: Mới vào (2)

Nghiêm Vi mặt không đổi sắc, khom người gấp chạy, mấy cái động tác liền đến chỗ tiếp theo che mặt quân ẩn núp ngõ nhỏ, kim loại dòng lũ lại lần nữa xông vào.

Không bao lâu, che mặt quân xe tải bị một kích đạp nát, xốc lên nóc, nhưng quỷ dị chính là, bên trong mới vừa vặn chuyển vận đi vào từng cái cái rương, biến mất?

Nghiêm Vi không kịp nghĩ nhiều, biết không tốt, cấp tốc bắt đầu bên đường từng đầu phố nhỏ tìm kiếm.

Vừa mới che mặt quân vì mê hoặc các nàng, chủ động phân tán đội ngũ, tứ tán thoát đi.

Thậm chí ngay cả vận hàng xe tải, cũng có giống nhau như đúc năm chiếc.

Nghiêm Vi phái hai cái phụ tá tiến đến đuổi xe, chính mình thì lưu lại thanh lý truy kích lưu lại Lê Minh Chi Tháp.

Bạch!

Nàng mượn nhờ Sinh Mệnh Trang Giáp bộ kiện tăng cường hơn mười lần tố chất thân thể, nhẹ nhàng nhảy lên, xuất hiện ở từng đầu đầu ngõ chỗ.

Trong ngõ nhỏ, hai cái che mặt quân thấy tình thế không ổn, nổi giận gầm lên một tiếng, cùng một chỗ hướng hắn nhắm chuẩn nổ s·ú·n·g.

Phanh phanh phanh phanh!

Dày đặc tiếng s·ú·n·g lấp kín toàn bộ ngõ nhỏ, nhưng sau một khắc kim loại dòng lũ âm vang bay vào, trực tiếp đem hai

người khí cầu giống như xé nát, cắt chém thành vô số thịt băm, rơi một chỗ.

Nghiêm Vi sắc mặt lãnh khốc, tiếp tục kế tiếp ngõ nhỏ.

Lại là một cái che mặt quân coi là trốn ở trong thùng rác, dùng máy che đậy che lấp chính mình liền có thể sống xuống tới, nhưng kim loại dòng lũ bay thẳng đi vào, không khác biệt xé nát hết thảy.

Cái thứ ba ngõ nhỏ, Nghiêm Vi đang muốn động thủ, đột nhiên sau lưng không gian lóe lên, một đạo toàn thân mặc màu tím đen áo giáp người Inra thân ảnh, xuất hiện tại nàng hậu phương.

"Nghiêm Vi, gặp qua Savolla đại nhân!" Nàng vội vàng quay đầu hành lễ.

"Không cần đa lễ, động tác phải nhanh." Người Inra Savolla dưới hai tay rủ xuống, khoát tay, lập tức một mảnh càng lớn cứng rắn hơn kim loại dòng lũ, từ phía sau hắn dâng lên, sau đó, bỗng nhiên hướng phía trước.

Oanh!

Trong ngõ nhỏ hết thảy sự vật đều hóa thành bột phấn.

Hai người lại lần nữa lóe lên, đi vào mới một cái ngõ nhỏ.

Theo kim loại dòng lũ không ngừng cọ rửa, che mặt quân số lượng đang bay nhanh giảm bớt.

Thẳng đến người cuối cùng bị xử lý xé nát, Savolla hai mắt màu xanh lam liếc nhìn chung quanh, không có phát hiện bất luận cái gì bọc thép nở rộ cái rương vết tích, phía trên bố trí trang bị định vị cũng bị phá hủy.

Hắn dẫn người trở lại quán triển lãm trước cửa.

Còn lại hai đường đội trưởng cũng đều trở về, từng cái sắc mặt khó coi.

"Bọc thép còn tại a?" Savolla ôm lấy một tia hy vọng cuối cùng.

“…

“… Cái này…”

Hai người cúi đầu, không đáp lại được.

“Phế vật!” Savolla tức giận nói.

Theo phẫn nộ của hắn, chung quanh quán triển lãm những người bình thường, bao quát binh sĩ cảnh sát cùng một chỗ, tại thời khắc này toàn bộ đều nhao nhao quỳ một chân trên đất, không dám ngẩng đầu.

Nhưng cái này vừa quỳ, lập tức liền đem mấy cái chưa kịp phản ứng người qua đường bạo lộ ra.

Hai cái là hết nhìn đông tới nhìn tây cùng phụ mẫu lạc đường choai choai hài tử.

Một cái là dáng người cường tráng tuổi trẻ nam tính.

Ba người đều không có quỳ! Lập tức lộ ra dị thường đột ngột.

“Muốn c·hết!” Savolla lửa giận trong lòng tuôn ra, bỗng nhiên giương một tay lên, lập tức mảng lớn mảnh vụn kim loại bay lên trời, vạch ra một đầu như thiểm điện đường cong, bỗng nhiên hướng ba người này đánh tới.

Coong! !

Đúng lúc này, mặt bên một đầu nhỏ rất nhiều kim loại dòng lũ xông ra, vừa vặn đâm vào Savolla dòng lũ mặt bên, đem nó đụng lệch ra phương hướng, chỉ lên trời phóng đi.

“Nghiêm Vi! Ngươi đang làm gì! ?” Savolla phẫn nộ nói quay đầu nhìn chằm chằm Nghiêm Vi.

“Đại nhân bọn hắn chỉ là vô tội người qua đường! Còn xin đại nhân chỉ bắt đầu đảng tội ác! Lung tung liên luỵ người vô tội, cũng không phải là chính nghĩa!” Nghiêm Vi cắn răng cúi đầu nói.

Bạch!

Savolla không rên một tiếng, thao tác kim loại dòng lũ xông lên bầu trời, lại cấp tốc bay trở về nhào về phía mặt đất ba người.

Cái kia khổng lồ che giấu bầu trời khủng bố kim loại dòng lũ, dọa đến phía dưới ba người ngốc rơi đồng dạng, không nhúc nhích.

"Đại nhân! !" Nghiêm Vi lại lần nữa từ mặt bên đụng lệch ra đối phương dòng lũ. Trong miệng cũng vội vàng nhắc nhở lần nữa.

"Nghiêm Vi, đây là điện hạ đặc biệt ban cho các ngươi, bảo hộ ta Inra lợi ích cường đại v·ũ k·hí! ! Không phải để cho ngươi dùng để chỉ hướng chúng ta!" Savolla nghiêm nghị nói.

"Ti chức biết sai!" Nghiêm Vi cấp tốc chịu nhận lỗi.

"Nhưng ti chức hay là cho là, xử lý vụ án tuyệt không nên thương tới vô tội!"

"Ngươi!" Savolla chỉ vào Nghiêm Vi, trong mắt lam quang kịch liệt lấp lóe.

"Chỉ là loại kém Nhân tộc… !"

Ngón tay hắn run rẩy, từng tia kim loại dòng suối hội tụ đến nó đầu ngón tay, lúc nào cũng có thể bởi vì phẫn nộ bắn ra đi, đâm xuyên Nghiêm Vi cái trán.

"Ngươi biết Sa Hà mất trộm sẽ dẫn đến bao lớn hậu quả a! ?" Savolla cuối cùng vẫn là nhịn được, ba người này là điện hạ chuyên môn điểm ra để viên tinh cầu này Nhân tộc quy thuận tấm gương, coi như muốn xử trí, cũng tuyệt không phải hắn có tư cách trực tiếp xử lý!

"…" Nghiêm Vi không có lại nói tiếp, chỉ là cúi đầu hành lễ, duy trì bất động.

Giằng co dưới, Savolla rốt cục tức giận quay người, lấp lóe biến mất không thấy gì nữa.

“Tiền căn hậu quả ta sẽ như thực bẩm báo điện hạ ! Chờ đợi luật pháp chế tài đi!”

Nghiêm Vi thở dài, ngồi dậy, trong đầu tóc chậm rãi chảy xuống một đầu tơ máu.

Nàng sờ lên huyết thủy, lật ra một tờ giấy đè lại da đầu v·ết t·hương. Không có lại đi nhìn trong ngõ nhỏ tình huống, từ từ đi ra đầu ngõ, hướng tiệm trưng bày đi đến.

Sau lưng trong ngõ nhỏ, Vu Hoành híp mắt nhìn chăm chú lên bóng lưng của nàng.

“Vừa mới ta còn tưởng rằng ta bại lộ.”

“Ngươi phản ứng quá chậm, tất cả mọi người quỳ xuống, ngươi vì sao không quỳ?” Toàn Hạc tại trong truyền âm cười.

“Ta vì sao muốn quỳ? Ta chỉ là kiêng kị người Inra lực lượng sau lưng có tồn tại hay không cao hơn vĩ độ cường giả. Nhưng liền hiện tại viên tinh cầu này tiêu chuẩn, cùng lắm thì bại lộ ta trực tiếp g·iết sạch tất cả người Inra chạy trốn.” Vu Hoành cũng không thèm để ý nói.

“Tốt nhất đừng, từ hiện tại nắm giữ vết tích manh mối đến xem, ta càng ngày càng có khuynh hướng, nơi này một dạng có nguyên tai phe đầu hàng thế lực ẩn tàng trong đó, cái này người Inra phía sau, rất có thể có phiền toái càng lớn tại.” Toàn Hạc nhắc nhở.

“Ta biết mặt khác, nếu như ta thật làm như vậy, cũng sẽ cho người nơi này mang đến tai hoạ ngập đầu… Cho nên, phương pháp tốt nhất, hay là để thế cục từ đầu đến cuối ở vào một cái bọn hắn cảm thấy mình có thể khống chế đại cục, nhưng lại dù sao cũng hơi giằng co không cách nào trong thời gian ngắn triệt để xử lý trình độ.” Vu Hoành nói.

“Ngươi nói đúng. Đúng, ngươi có phải hay không coi trọng vừa mới nữ hài kia rồi?” Toàn Hạc hiếu kỳ hỏi.

“Có chút, nàng tại ép buộc chính mình đi làm chính mình cho là đúng sự tình, nhưng này sự tình cũng không phải là nàng muốn đồng thời nguyện ý, mâu thuẫn như vậy xung đột, thời thời khắc khắc để nàng có thụ t·ra t·ấn. Mà trường kỳ ở vào

dạng này dày vò bên trong người, một khi chân chính minh xác trái tim của chính mình, xác định mục tiêu của mình, nó bộc phát ra tâm linh lực lượng, đem vô cùng cường đại, cơ hồ không có cái gì có thể đem đánh.” Vu Hoành gật đầu.

“Bất quá bây giờ còn chưa tới thời điểm. Chỉ có chờ đến thời cơ phù hợp lúc.” Vu Hoành cười cười.

Bá.

Một giây sau, người khác biến mất tại nguyên chỗ, mà một bên sợ ngây người hai cái tiểu hài lại phảng phất cái gì cũng không thấy qua đồng dạng, vẫn như cũ gắt gao nhìn chằm chằm đầu ngõ.

Ngoài thành, một mảnh núi hoang rừng cây khô bên trong.

Vu Hoành đưa tay đem một bộ màu vàng sẫm quần áo bó đồng dạng áo giáp, từ trong túi trữ vật lấy ra.

“Cùng nói là áo giáp, không bằng nói là một bộ cường độ cao quần áo bó. Trong này có rất mạnh sinh cơ sinh mệnh lực… Xác thực rất thích hợp làm chúng ta tu luyện tiêu hao phẩm.” Vu Hoành kiểm tra bộ này Sinh Mệnh Trang Giáp.

Đúng vậy, trước đó Lê Minh Chi Tháp phí hết tâm tư c·ướp đoạt Sinh Mệnh Trang Giáp, kỳ thật cuối cùng rơi vào trên tay hắn.

“Ngươi trước hấp thu thử nhìn một chút, nhìn xem chúng ta tu luyện cụ thể cần bao nhiêu số lượng.” Toàn Hạc nhắc nhở.

“Được.” Vu Hoành gật đầu.

Hắn cũng không khách khí, trực tiếp vận chuyển Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp, thôn tính trong tay áo giáp sinh cơ.

C-K-Í-T..T…T…

Quỷ dị chính là, bộ giáp này tại gặp hấp thu lúc, thế mà thật như vật sống, phát ra động vật một dạng kêu thảm.

Nhưng không làm nên chuyện gì.

Trong cơ thể nó khổng lồ sinh cơ tựa như vỡ đê, phi tốc tuôn ra, rất nhanh tụ hợp vào Vu Hoành thể nội.

Một phút đồng hồ.

Hai phút đồng hồ.

Năm phút đồng hồ.

Nửa giờ!

“Lợi hại!” Vu Hoành ngừng lại, “Không đúng!” Hắn ánh mắt có chút ngưng trọng nhìn chằm chằm bộ giáp này.

“Trong này sinh cơ không phải nhiều, mà là nó lợi dụng một loại đặc thù kỹ thuật, có thể đem thuần túy vật chất, phân giải sinh ra năng lượng, sau đó lại đem năng lượng phân hoá tầm bổ ra lượng lớn sinh cơ, thờ chính mình sử dụng.”

Hắn run lên mặt ngoài quang trạch ảm đạm rất nhiều Sinh Mệnh Trang Giáp.

“Một bộ này chí ít đầy đủ ta tu luyện năm ngày, đây là chỉ là cấp thấp nhất Sinh Mệnh Trang Giáp! Mấu chốt nhất là, nếu như có thể nắm giữ bọn chúng loại này lợi dụng năng lượng siêu tốc thúc đẩy sinh trưởng sinh cơ thủ đoạn, chúng ta về sau liền đều có thể chính mình sinh sản sinh cơ! Không cần mượn lực ngoại vật!”

“Vậy liền quá tốt rồi, ngươi trước mang về, ta nghiên cứu một chút.” Toàn Hạc không nói những cái khác, nghiên cứu năng lực hay là rất mạnh, cũng chính là thiên phú tu luyện phủ lên nàng phương diện này cường đại, hiện tại phương diện tu luyện bị Vu Hoành đè lại, lập tức nàng cũng đang nghĩ biện pháp để cho mình có thể bao nhiêu đến giúp Vu Hoành.

Thế là đang lặng lẽ suy tư sau một lúc, nàng nghĩ ra định vị của mình —— nhân viên nghiên cứu.

“Tốt!”

Vu Hoành khẽ gật đầu, thân hình trong nháy mắt biến mất, đó cũng không phải thuấn di, chỉ là đơn thuần di chuyển nhanh chóng.

Sinh Mệnh Trang Giáp mất trộm vụ án, tại toàn bộ Linh Lung đế quốc đều đã dẫn phát chấn động không nhỏ.

Đại lượng nhân viên cảnh sát cùng binh sĩ xuất động, bốn chỗ tìm kiếm Lê Minh Chi Tháp người.

Mà Lệ Minh Chi Tháp cũng là nội bộ cực kỳ phẫn nộ, bởi vì bọn hắn căn bản không có cầm tới Sinh Mệnh Trang Giáp!

Mà lúc này Nghiêm Vi, là bởi vì nhiệm vụ thất trách mà bị tạm dừng làm việc, tĩnh tu ở nhà.

Sau bảy ngày.

Ngoài cửa sổ mưa phùn liên tục.

Nghiêm Vi bưng một chén trà nóng, lẳng lặng đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn qua bên ngoài mưa bụi mịt mờ không phân cảnh sắc.

“Ngươi hối hận không?” Sau lưng truyền đến khuê mật Triệu Anh Phi thanh âm.

“Hối hận cái gì? Nếu lựa chọn làm, cũng đừng đi hối hận.” Nghiêm Vi bình tĩnh nói.

“Lần này xuống tới cũng tốt, nếu không tiếp tục để cho ta làm xuống dưới, nói không chừng ngày nào ta sẽ xông càng lớn họa. Liền hiện tại cũng có người trên mạng mỗi ngày mắng ta bán nước.”

“Kỳ thật theo ta nói, để ai quản không phải quản đâu? Người Inra quản lý xuống tới, mọi người cảm giác cũng rất tốt đó a, nhất định phải làm cái gì tổ chức đề kháng.” Triệu Anh Phi thở dài nói.

Nghiêm Vi không có đáp lời.

“Nói thật, có chút, về sau ngươi hay là bao nhiêu cẩn thận một chút, chớ vì người không liên hệ cùng thượng quan chống đỡ được, quá nguy hiểm.” Khuê mật nhẹ giọng khuyên bảo.

“Ta đã biết. Yên tâm đi.” Nghiêm Vi thở dài.

“Đúng rồi, nhà ngươi bên kia bọc thép phối kiện sinh sản hợp tác đàm phán xong rồi sao a sao?”

“Khó, còn không có. Người Inra quá tham, bọn hắn muốn chí ít bảy thành lợi nhuận, mới bằng lòng dạy bảo chúng ta kỹ sư cơ sở kỹ thuật, đây vẫn chỉ là tứ chi phương diện cơ sở kỹ thuật.” Khuê mật bất đắc dĩ nói.

Nghiêm Vi suy tư dưới, đang muốn nói chuyện.

Xùy! Trong lúc đó hai đạo lam quang ở sau lưng nàng đột ngột thoáng hiện.

Từ đó đi ra hai cái cầm trong tay trường thương hắc giáp người Inra.

“Nghiêm Vi, ngươi dính líu cấu kết Lê Minh Chi Tháp, mưu đoạt Sinh Mệnh Trang Giáp, theo chúng ta đi một chuyến đi.” Hai người một trái một phải, trực tiếp nắm chặt cánh tay của nàng.

“Chờ một chút các ngươi có phải hay không chỗ nào tính sai!?” Nghiêm Vi đầu một mộng căn bản không biết xảy ra chuyện gì.

Chương 583: Hạt giống (1)

Chương 583: Hạt giống (1)

Vu Hoành nhìn xem Toàn Hạc phá giải thành rất nhiều bộ kiện Sinh Mệnh Trang Giáp.

“Thế nào? Tìm tới mấu chốt không?”

“Ừm, bộ giáp này nguồn năng lượng hệ thống vô cùng tân tiến, là ta đọc lướt qua nhiều như vậy hệ thống đến nay, thấy qua tỷ lệ hiệu suất cao nhất một loại. Nó có thể phân giải một loại đặc thù khoáng vật kim loại, để nó thả ra nguồn năng lượng đi chuyển hóa tẩm bổ một loại khác cao tốc sinh sôi kỳ lạ vi sinh vật, dùng cái này vi sinh vật dung nhập nhân thể, người cường hóa thể, từ đó đạt tới cường đại tăng phúc hiệu quả.”

Toàn Hạc đơn giản giải thích nói.

Trên lý luận bộ này Sinh Mệnh Sáo Trang nguồn năng lượng đầy đủ nó toàn công suất sử dụng đây chính là nguồn năng lượng này hạch tâm chỗ cường đại.

“Rất tốt, hiện tại vấn đề là, làm sao làm đến đủ nhiều cái đồ chơi này.” Vu Hoành suy tư nói.

“Đoạt?” Toàn Hạc nói.

“Một chút còn tốt, nhiều khẳng định sẽ bị phát hiện. Cần tìm phương pháp yểm hộ một chút, bất quá đây hết thảy còn phải chờ ta thăm dò đằng sau lại đi tìm.”

Vu Hoành đi đến bên cửa sổ, nhìn qua đường phố phía dưới nước mưa chảy xuôi thành hai đầu đục ngầu.

“Chúng ta không có khả năng ở chỗ này hao phí quá nhiều thời gian, cho nên.” Vu Hoành tâm niệm vừa động, lập tức

trong phòng an toàn, từng dãy Thải Kính Đạo Nhân trống rỗng nổi lên.

Trong lòng của hắn lại khẽ động, tất cả Thải Kính Đạo Nhân cấp tốc ngoại tầng phủ thêm một bộ tối tăm mờ mịt áo khoác, đồng thời che khuất bộ mặt.

Đó là pháp lực ngưng tụ mà thành yểm hộ ngụy trang, kết hợp Thanh Vi Tâm Quyết thuật pháp, hiệu quả cơ hồ có thể dĩ giả loạn chân.

Sưu.

Cửa phòng mở ra, hết thảy hơn mười Thải Kính Đạo Nhân nhao nhao bay ra, biến mất ở ngoài cửa.

“Ngươi đây là… ?” Toàn Hạc có chút không rõ ràng cho lắm.

“Đánh trước cái bắt chuyện. Làm làm nền.” Vu Hoành cười nói.

Nói xong, hắn quay người trở về phòng tu luyện, tiếp tục tu hành.

Lưu lại Toàn Hạc tựa hồ minh bạch cái gì, nhìn ngoài cửa sổ một mảnh bình hòa tràng cảnh, nàng cũng ngón tay khẽ nhúc nhích, bóp ra một cái pháp quyết.

Trọn vẹn hơn mười phút về sau, nàng mới đồng dạng nở nụ cười, quay người trở về gian phòng của mình, tiếp tục tu hành.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đảo mắt hai tuần đi qua.

Các nơi trên thế giới bắt đầu xuất hiện một cái tên là Nguyệt Cung thần bí tổ chức mới. Tổ chức này không có Lê Minh Chi Tháp như vậy ẩn nấp, sở dĩ nổi danh, là bởi vì bọn hắn thành viên không s·ợ c·hết.

Cái sau nối tiếp cái trước, coi như chiến tử, cũng muốn đạt tới tổ chức quyết định mục tiêu.

Tại liên tiếp hai lần c·ướp đoạt Sinh Mệnh Trang Giáp hành động bên trong, Nguyệt Cung cơ hồ đều toàn quân bị diệt,

nhưng cũng bởi vậy đối với người Inra tạo thành không nhỏ tổn thương.

Song phương chiến trường cuối cùng đều sẽ lấy một lần to lớn bạo tạc làm kết thúc.

Đây là Nguyệt Cung hành động đặc thù đặc sắc, bọn hắn chiến đấu đến cuối cùng, đều sẽ lấy tuẫn bạo phương thức, ý đồ cùng người Inra đồng quy vu tận.

Cái này anh dũng không sợ phương thức chiến đấu, cũng là bọn hắn có thể cấp tốc mở rộng nổi tiếng mấu chốt.

Sau một tháng, Inra nhân loại chính phủ liên hiệp, thương cùng Viêm Tinh tam quốc chính phủ phát biểu cộng đồng thanh danh, nhằm vào Nguyệt Cung tuyên bố cao nhất truy nã.

Báo cáo manh mối người có thể đạt được thấp nhất một triệu, cao nhất 50 triệu Linh Lung thông hành tệ ban thưởng.

Trong lúc nhất thời lòng người bàng hoàng, đại lượng người bắt đầu cẩn thận quan sát, khắp nơi tìm kiếm, cũng có người đang âm thầm là Nguyệt Cung đánh yểm trợ.

Thậm chí một chút không sợ sinh tử người, bắt đầu g·iả m·ạo Nguyệt Cung, ý đồ quấy nước đục, nhiễu loạn người Inra truy tra.

Toàn bộ Viêm Tinh lại một lần nữa bởi vì một cái mới xuất hiện Nguyệt Cung, bắt đầu loạn tượng.

Răng rắc.

Một chỗ u ám trong phòng giam.

Nghiêm Vi hai tay mang theo xiềng xích xếp bằng ở nhà tù ghế sắt bên trên.

Nhà tù duy nhất nguồn sáng, chính là cao tới hơn hai mét vị trí một cái hình tròn kính chống đ·ạ·n cửa sổ, mờ tối bạch quang từ bên ngoài bắn ra tiến đến, tại Nghiêm Vi đối diện trên tường ấn ra một cái thập tự.

Răng rắc.

Lại là một tiếng vang giòn truyền đến.

Cửa phòng giam bị từ từ mở ra.

“Nghiêm Vi, suy nghĩ kỹ càng rồi hả? Liên quan tới ngươi sự tình, điện hạ mặc dù ra sức bảo vệ ngươi, nhưng Sinh Mệnh Trang Giáp mất trộm đúng là trong tay ngươi phát sinh trách nhiệm, bất luận như thế nào cũng không cách nào thoát khỏi.” Ngoài cửa, một cái toàn thân màu trắng bọc thép người Inra, an tĩnh đứng thẳng, hai mắt lóe lên nhàn nhạt lục quang.

Cái này người Inra trước ngực nhô ra, dáng người thon dài, nhìn ra được là nữ tính.

“Ta xác thực không có ám thông bất luận cái gì tổ chức phản kháng, không có chuyện muốn ta như thế nào nhận tội?” Nghiêm Vi nói khẽ.

Nàng mặc đen trắng đường vân phạm nhân phục, lãnh đạm gương mặt xinh đẹp bởi vì thời gian dài không ánh sáng chiếu mà càng phát ra lộ ra trắng.

“Mặc kệ ngươi có nhận hay không, ngươi muốn đi ra ngoài, nhất định phải trước đền bù trước ngươi phạm vào thất trách chi tội.” Màu trắng người Inra trầm giọng nói.

“Có ý tứ gì?” Nghiêm Vi nheo lại mắt, nghe ra lời thuyết minh.

“Ngươi cần chứng minh, chứng minh ngươi xác thực cùng tổ chức phản kháng không có quan hệ, cho nên, hiện tại có cái đặc thù loại bỏ nhiệm vụ, cần ngươi đi xử lý.” Đối phương cấp tốc nói.

“Nói.”

“Chúng ta tại một chỗ trên tiểu trấn, ngăn chặn mới nhất tổ chức phản kháng Nguyệt Cung giấu kín cứ điểm, nhưng trên trấn cư dân cự không thừa nhận bọn hắn chứa chấp Nguyệt Cung, hiện tại do ngươi đến tiến hành điều tra. Ta sẽ từ bên cạnh hiệp trợ.” Màu trắng người Inra đạo

“Được. Ta làm!” Nghiêm Vi đã sớm không muốn tiếp tục bị giam giữ ở chỗ này. Hiện tại mặc dù không biết cái này cái gì Nguyệt Cung là ở đâu ra, nhưng lập công chuộc tội nàng hay là biết. Đây cũng là điện hạ cho nàng một cái đền bù cơ hội lập công.

Nàng thì cho là như vậy.

Nhưng sau hai mươi phút, Nghiêm Vi thật đi vào cái gọi là chứa chấp Nguyệt Cung trên tiểu trấn lúc, nàng trầm mặc. Toàn bộ tiểu trấn phòng ốc cứ như vậy mấy chục dãy, liếc qua thấy ngay, bên trong là không có thể chứa chấp Nguyệt Cung thành viên, hơi tra một cái liền rõ ràng.

Thôn trấn chung quanh là hoàn toàn hoang lương sơn lâm đất dốc, đã sớm bị người Inra cùng chính phủ liên hiệp phái ra binh sĩ vây lên.

“Loại địa phương này, căn bản không có khả năng có bất kỳ chứa chấp điểm, không bằng từ những cư dân này bản thân trên thân ra tay?” Nghiêm Vi đề nghị.

“Quá chậm.” Màu trắng người Inra khẽ lắc đầu.

“Hiện tại Nguyệt Cung Lê Minh Chi Tháp khắp nơi phát sinh b·ạo l·oạn, trật tự xã hội đứng trước cực lớn tính ổn định khiêu chiến. Điện hạ có ý tứ là, nhất định phải nhanh.”

“Có ý tứ gì?” Nghiêm Vi cảm giác có chút không đúng.

“Ta có thể minh xác nói cho ngươi, nơi này cư dân chí ít một nửa trở lên, cùng Nguyệt Cung có không thể chia cắt liên hệ. Ngươi định làm gì?” Màu trắng người Inra bình tĩnh nói.

“Một nửa trở lên?” Nghiêm Vi híp mắt.

“Đây là làm sao điều tra ra được? Ngươi không phải nói thời gian không đủ a?”

“Làm sao điều tra ngươi chớ để ý, hiện tại ta cho ngươi biết, đây chính là sự thật, ngươi định làm gì?” Người Inra lại lần nữa nói.

Nghiêm Vi trầm mặc. Nàng tựa hồ đoán được điện hạ giúp nàng giải trừ hiềm nghi phương pháp.

Chỉ là phương pháp này.

Nàng là điện hạ chủ đạo đại dung hợp trong kế hoạch một trong mấu chốt, nàng suy đoán điện hạ vô luận như thế nào đều sẽ bảo trụ nàng, chỉ là để nàng không thể nào đoán trước chính là, bảo trụ phương thức, thế mà lại là trước mắt như vậy…

“Nghiêm Vi, tại ích lợi của quốc gia trước mặt, Nguyệt Cung cùng Lê Minh Chi Tháp đều là nghiêm trọng phá hư người Inra cùng Viêm Tinh người ở giữa hữu nghị ác liệt phần tử, muốn làm thế nào, ngươi bây giờ còn do dự cái gì? ?” Màu trắng người Inra thúc giục nói.

Nghiêm Vi trầm mặc như trước, đứng tại bên ngoài trấn trên sườn núi, không nói một lời, sắc mặt càng phát ra tái nhợt.

“Ngươi tốt nhất ngẫm lại đi, điện hạ đối với ngươi ký thác rất lớn hi vọng.” Màu trắng người Inra thấy cảnh này, ngữ khí thất vọng quay người rời đi.

Chỉ để lại Nghiêm Vi cùng phụ trách phong tỏa xung quanh vũ trang binh sĩ.

Nghiêm Vi đứng tại chỗ, lẳng lặng chờ đợi một hồi.

Nàng đột nhiên hướng trong trấn đi đến.

Nàng muốn nhìn một chút, nhìn xem người nơi này, nơi này cư dân đến cùng phải hay không thật như điều tra lời nói, cùng Nguyệt Cung có cấu kết.

Xuống dốc núi, xuyên qua cầu đá, tiến vào thôn trấn khu phố.

Ba cái mặc quần yếm tiểu thí hài ngay tại bên đường đá lấy bóng da.

Hai cái lão đại gia ngồi đối diện nhau, tại một cái gốc cây già trên dưới đánh cờ.

Không biết nhà ai gà trống, bây giờ còn đang ha ha ha đánh lấy minh.

Nghiêm Vi đổi thân màu tím sậm bó sát người quân phục, trên tay phải bao trùm lấy thuộc về nàng chính mình bọc thép bộ kiện, thật dài ủng chiến giẫm tại đá vụn khắp nơi trên đất trên bùn đất, từng bước một đi vào cả trấn.

Tựa hồ là bởi vì phong tỏa nguyên nhân, trên trấn người đi đường không nhiều, khắp nơi đều một mảnh quạnh quẽ.

Ngẫu nhiên có đại nhân thấy được nàng, phát hiện trên người nàng đeo q·uân đ·ội tiêu chí, đều tự nhiên toát ra cảnh giác cùng vẻ chán ghét.

“Thật là khéo, thế mà ở chỗ này lại gặp được ngươi.”

Đột nhiên một cái trầm thấp giọng nam, từ Nghiêm Vi sau lưng vang lên.

Nàng sững sờ, xoay người, nhìn thấy một tấm có chút quen mắt khuôn mặt.

“Là ngươi a.” Nàng giật mình, nhớ tới thân phận của đối phương, chính là người nam nhân trước mắt này, còn có mặt khác hai đứa bé, dẫn đến nàng khi đó cùng thượng quan Savolla kém chút trên đỉnh.

Nàng bởi vậy còn bị thời gian dài như vậy giam cầm điều tra, cho nên người trước mắt này dáng vẻ, nàng nhớ kỹ rất rõ ràng.

“Thật là đúng dịp.” Trước mắt nam tử dáng người rất cường tráng, mặc đơn giản đen áo thun cùng quần dài màu xám, đứng tại trong gió nhẹ, tóc bị thổi làm có chút lật qua lật lại.

“Trưởng quan, cảm giác ngươi thật giống như tâm tình thật không tốt bộ dáng.” Nam tử nói khẽ, “Có phải hay không gặp được cái gì chuyện phiền lòng?”

“Ta sắc mặt rất rõ ràng a?” Nghiêm Vi trầm giọng hỏi.

“Là. Rất rõ ràng.” Nam tử trả lời.

“Tốt a, ta chỉ là. Có chút khổ sở.” Nghiêm Vi dừng lại, quay đầu nhìn xem này hòa bình yên tĩnh tiểu trấn, trong lòng bỗng nhiên có loại ngột ngạt cùng kiềm chế.

“Bởi vì cái gì khổ sở?” Nam nhân hỏi.

“Bởi vì, ta nhìn thấy có người, biết rất rõ ràng có một số việc nhất định sẽ thất bại, sẽ bỏ ra đại giới to lớn, vì cái gì… Vì cái gì bọn hắn còn muốn đi làm?” Nghiêm Vi cúi đầu xuống, hai tay không tự chủ từ từ nắm chặt.

“Cái này a? Có lẽ là bởi vì, có nhiều thứ, so sẽ trả ra đại giới còn trọng yếu hơn.” Nam tử buông lỏng nói

“Có thể rõ ràng chỉ cần quanh co một chút, liền có thể đạt được càng nhiều khả năng, liền có thể yên lặng sống sót, tránh đi hết thảy nguy hiểm.” Nghiêm Vi lúc này kỳ thật đã có chút đoán được, đối diện nam tử thân phận.

Bởi vì rất nhiều chuyện không có khả năng trùng hợp như vậy.

“Thì tính sao? Quanh co đại biểu an tĩnh, đại biểu cho nói cho còn lại tất cả mọi người, không có hi vọng, hết thảy cứ như vậy. Nếu như tất cả mọi người cho là không có hi vọng, khả năng này liền thật sẽ không còn có hi vọng.” Nam nhân nói khẽ.

“…” Nghiêm Vi cắn răng, không tiếp tục đáp lời.

Trọn vẹn hơn một phút đồng hồ, nàng đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước.

“Ngươi là Nguyệt Cung người! ?”

“Đúng vậy a…” Nam nhân rất sảng khoái gật đầu,

“Các ngươi vì cái gì, tại sao muốn dạng này? ! Biết rất rõ ràng không phản kháng được! Biết rất rõ ràng sẽ liên lụy nơi này người bình thường… !” Nghiêm Vi khuôn mặt tái nhợt dần dần bắt đầu phiếm hồng sung huyết.

Đó là lửa giận đang thiêu đốt.

“Chúng ta chỉ là không ngờ tới người Inra kỹ thuật lại nhanh như vậy tìm tới nơi này.” Nam nhân bình tĩnh trả lời.

Hắn chăm chú nhìn chăm chú Nghiêm Vi.

“Ngươi kỳ thật cũng không muốn vì người Inra làm việc, đúng không?”

Nghiêm Vi vươn tay, dưới đầu ngón tay mới có nhỏ xíu kim loại màu bạc mảnh vỡ hiển hiện, hội tụ.

“Các ngươi những thứ này…” Nàng thanh âm ẩn ẩn có chút khàn giọng đứng lên.

“Người Inra cũng không phải là vô địch, bọn hắn cũng sẽ thất bại, bọn hắn cũng sẽ c·hết. Sợ sệt cùng sợ hãi che khuất con mắt của ngươi…” Nam nhân tiếp tục nói.

Chương 584: Hạt giống (2)

“Im miệng! Ngươi cái gì cũng đều không hiểu, cái gì cũng không biết! ! Các ngươi đám rác rưởi này, sẽ chỉ hại người! Sẽ chỉ hại c·hết người vô tội sau đi thẳng một mạch! !” Nghiêm Vi bỗng nhiên bạo phát.

Nàng nhớ tới cha mẹ mình lúc trước tại sao phải c·hết, cũng là bởi vì người Inra đang đuổi g·iết tổ chức phản kháng lúc, phát sinh nội đấu, dẫn đến đối bính lúc xuất thủ dư ba quá lớn, hủy đi một mảnh khu dân cư.

Về sau nàng lựa chọn tha thứ người Inra, còn bởi vậy trong lúc nhất thời thanh danh lan truyền lớn.

Mà bây giờ…

“Tất cả đều là lỗi của các ngươi! Tất cả đều là! Tất cả đều là tất cả đều là a a a! ! !” Nghiêm Vi mắt đỏ, toàn lực thúc đẩy Sinh Mệnh Trang Giáp, hội tụ thành một đạo dòng lũ màu bạc, hung hăng phóng tới trước mắt nam tử.

Ầm ầm! !

Một tiếng vang thật lớn.

Nghiêm Vi thấy hoa mắt.

Đột nhiên phát hiện, một khắc trước hay là cái kia Nguyệt Cung thành viên nam tử nhân loại, đột nhiên một chút biến thành một ánh mắt hoảng sợ, người mặc màu trắng bọc thép người Inra! !

Đối phương chính là đưa nàng từ trong nhà giam thả ra người dẫn đường kia!

“Nghiêm Vi! ! Ngươi điên rồi! ! Ngươi đến cùng đang làm gì! Mau dừng lại! !” Đối phương tức giận gào thét lớn. Đồng dạng

chỉ huy kim loại màu bạc dòng lũ cản trở công kích.

Nàng vừa mới còn tại cho Nghiêm Vi bàn giao cụ thể chú ý hạng mục, bàn giao điện hạ đối với nàng thâm trầm ký thác, không nghĩ tới một giây sau, Nghiêm Vi liền đột nhiên tập kích, bộc phát ra cực mạnh tinh thần lực, thúc đẩy Sinh Mệnh Trang Giáp cho nàng một cái hung ác.

Dưới sự vội vàng không kịp chuẩn bị, nàng chỉ tới kịp ngăn trở non nửa tổn thương, còn lại đại bộ phận xung kích, đều bị lồng ngực tiếp nhận.

Tại chỗ phun ra một ngụm máu, chịu trọng thương.

"Chuyện gì xảy ra! ? Đây rốt cuộc là! ! ? ?" Nghiêm Vi phát hiện không đúng, trong nháy mắt dừng lại công kích, ngơ ngác đứng tại chỗ.

Nhìn xem tức hổn hển màu trắng người Inra, trong lúc nhất thời, một loại thâm trầm to lớn sợ hãi, từ trước tới giờ không biết nơi nào chảy ra mà ra, đưa nàng một thanh kéo vào hít thở không thông trong nước biển.

Lòng của nàng phi tốc chìm xuống dưới, chìm xuống.

"Bắt nàng cho ta, đánh lén thượng quan, tùy ý công kích q·uân đ·ội quan viên! Nghiêm Vi ngươi nhất định phải c·hết! !" Đối phương thét lên phảng phất từ chỗ rất xa bay tới.

Nghiêm Vi cả người đều tê, hoàn toàn từ bỏ chống cự, ngơ ngác đứng tại chỗ. Tùy ý binh lính chung quanh xông lên đưa nàng gắt gao ngăn chặn.

"Ngươi nhìn. Đây chính là ngươi bản tâm." Thanh âm của nam nhân kia lại lần nữa tại bên tai nàng vang lên.

Bành bành!

Nghiêm Vi trên đầu bị nện hai quyền, ý thức dần dần mơ hồ.

Trong mắt nàng mơ hồ nhìn thấy, màu trắng người Inra sau lưng, một cái cao lớn cường tráng thân ảnh đang đứng ở nơi đó, lẳng lặng nhìn chăm chú lên chính mình.

Thân ảnh kia, chính là mới vừa rồi nói chuyện cùng nàng qua nam nhân.

“Ngươi trốn tránh quá lâu, đến mức, nội tâm ngưng tụ ra một cái điên cuồng muốn phản kháng ta.” Thanh âm của nam nhân rõ ràng trong lòng nàng vang lên.

“Ngươi đem hết thảy đều ký thác vào trên người của ta, hết thảy tội danh đều đặt ở trên người của ta. Ngươi tiềm thức cho là nữ tính không bằng nam tính có càng tính công kích, cho nên ngươi đem hình tượng của ta định vị là cường tráng nam tính.”

“Ngươi muốn giống quân phản kháng một dạng đi đối kháng đi trả thù, vì cha mẹ người nhà báo thù. Có thể lại không muốn hủy đi hiện tại bên người hết thảy. Thế là ngươi để cho ta thành cái gọi là phản kháng thế lực thành viên.”

Thanh âm của nam nhân tựa như gai nhọn gắt gao đâm vào Nghiêm Vi nội tâm.

“Có thể ngươi đã quên, ta, thủy chung vẫn là ngươi… Ta làm hết thảy, tại ngươi huyễn tưởng lúc, vẻn vẹn sẽ chỉ là huyễn tưởng, nhưng khi ngươi không phân rõ tưởng tượng cùng hiện thực lúc.”

Nam nhân cười.

“Ta làm ra, chính là ngươi làm ra.”

Bành! !

Trong lúc mơ hồ, Nghiêm Vi nghe được bên người phát sinh càng lớn bạo tạc.

Tựa hồ có người tại kêu thảm, có người đang sợ hãi, phát ra phẫn nộ gào thét.

Nàng đã mất đi thân thể khống chế, chỉ cảm thấy trong lỗ mũi ẩn ẩn ngửi thấy máu khí tức.

Ngoài trấn nhỏ.

Vu Hoành đứng tại một viên tráng kiện trên cổ thụ, nhìn qua trong trấn phát sinh đồ sát.

Nghiêm Vi hai mắt nhắm nghiền, thao túng Sinh Mệnh Trang Giáp bộ kiện, không chút kiêng kỵ đồ sát lấy đến gần vũ trang binh sĩ cùng số ít người Inra.

“Nàng nắm giữ Sinh Mệnh Trang Giáp bộ kiện, tựa hồ rất mạnh a.” Vu Hoành như có điều suy nghĩ nói.

“Xác thực, hẳn là từ nào đó bộ cao cấp trên trang giáp chia tách xuống tới, làm qua hoàn thiện.” Toàn Hạc truyền âm khẳng định nói.

“Liên quan tới bọc thép hạch tâm chuyển đổi hệ thống, ta đã có đầu mối, bất quá rất nhiều vật liệu không đủ để nếm thử, nếu như ngươi có thể lấy được mười bộ trở lên Sinh Mệnh Trang Giáp, ta hẳn là có thể trong vòng một năm đem nó chia tách phục hồi như cũ đi ra.”

“Ngươi nói là sinh cơ chuyển hóa hệ thống vẫn có thể nguyên?”

“Sinh cơ chuyển hóa, nguồn năng lượng phương diện chúng ta có đầy đủ vật thay thế, cũng không thiếu, hạch tâm hay là sinh cơ.” Toàn Hạc trả lời.

“Mười bộ a? Minh bạch.” Vu Hoành gật đầu.

“Cái này Nghiêm Vi, ngươi định xử lý như thế nào?” Toàn Hạc lại hỏi.

“Chờ nàng nghĩ thông suốt chính mình chân chính ý chí, chính là cho nàng đầy đủ lực lượng bắt đầu.” Vu Hoành cười cười.

“Đến lúc đó, nếu như nàng có thể ổn định nơi này, chúng ta về sau cũng có thể đem bên này làm một cái bổ sung sinh cơ căn cứ.”

“Mặc dù không biết ngươi là thế nào làm, nhưng đứa nhỏ này đã rất đáng thương, đừng quá mức đi.” Toàn Hạc thở dài.

Nàng tra ra Nghiêm Vi toàn bộ tư liệu về sau, cũng có chút thở dài.

“Ta cái gì cũng không làm, chỉ là nho nhỏ, dẫn đạo nàng thấy rõ chân chính chính mình.” Vu Hoành cười trả lời.

Lúc này phía dưới, Nghiêm Vi đã bắt đầu cùng phong tỏa xung quanh q·uân đ·ội giao thủ.

Động tác của nàng cực nhanh, thân ảnh lóe lên, liền có thể xuyên thấu hơn mười người thân thể bất kỳ cái gì công kích tránh né, đều không thể kéo dài nàng đồ sát bộ pháp.

Máu tươi cùng t·hi t·hể ngã đầy đất, nửa phút đồng hồ sau.

Đến lúc cuối cùng một cái chạy trốn vũ trang binh sĩ, đổ vào Nghiêm Vi trước người.

Nàng run rẩy, nhìn xem tay phải của mình…

Mãnh liệt đối với tương lai sợ hãi, cùng trong lòng không hiểu dũng mãnh tiến ra to lớn khoái cảm, để nàng toàn thân ửng hồng, trên khuôn mặt trắng noãn ẩn ẩn hiện ra một vòng màu hồng.

“Ta hẳn là điên rồi.” Khóe miệng nàng nhếch lên, phốc một chút quỳ trên mặt đất, một thanh nắm chặt chính mình run rẩy tay phải.

“Nhưng là. Ta giống như, phải c·hết…”

Khoái cảm từ từ biến mất, thay vào đó, là người Inra một khi phát hiện, sắp đối với mình triển khai t·ruy s·át truy nã to lớn sợ hãi.

“Cho nên, chúng ta cần phải đi.” Thanh âm của nam nhân lại một lần nữa từ phía sau lưng truyền đến.

“Ngươi đến cùng là ai?” Nghiêm Vi không phải người ngu, nàng không có khả năng tin tưởng đối phương chính là nàng chính mình hoang đường như vậy thuyết pháp.

“Ta là ngươi nội tâm muốn trở thành người.” Vu Hoành cười trả lời.

“Ngươi có thể gọi ta, đạo sư.”

Không đợi Nghiêm Vi hoàn hồn, đầu óc nàng một mộng, lại lần nữa ý thức bắt đầu mơ hồ.

Trong phòng an toàn.

Vu Hoành cùng Toàn Hạc nhìn chăm chú lên nằm ở đại sảnh trên giường Nghiêm Vi.

“Trên người nàng thương thế cũng chữa hết, người Inra Sinh Mệnh Trang Giáp thế mà không có đối với nàng phong tỏa, ngược lại để ta có chút ngoài ý muốn.” Toàn Hạc thấp giọng nói.

“Tốt nhất đừng ở trên người nàng lưu lại quá nhiều dấu vết của chúng ta, để phòng bị người Inra phát hiện.” Vu Hoành nhắc nhở.

“Yên tâm, ta chỉ là làm cái đơn giản tiêu ký. Thuận tiện chúng ta có thể tốc độ nhanh nhất tìm tới nàng. Nhưng nàng chút thực lực ấy hay là Thái Hư, ngươi dự định làm sao cường hóa? Nếu không mấy lần liền bị người Inra g·iết c·hết sẽ không tốt.” Toàn Hạc nghi ngờ nói.

“Đưa nàng một vật, nếu như nàng có thể vượt qua đi, sau đó kết hợp nàng cái này bọc thép bộ kiện… Liền nhìn nàng chính mình có thể trưởng thành đến cái tình trạng gì.” Vu Hoành vươn tay, trong lòng bàn tay không hiểu thêm ra tới một cái kim loại đen cái hộp nhỏ.

Lạch cạch.

Hộp mở ra, bên trong là một viên lúc trước hắn dùng còn lại ngoại nhãn…

Hắn dự định thử một chút, lấy chính mình năng lực khôi phục, có thể hay không cưỡng ép cho ngoại nhân cấy ghép ngoại nhãn.

Trên bản chất hắn ngoại nhãn đều chỉ có thể tự mình sử dụng, dù sao hắc ấn cường hóa độc hữu tính không dung có biến.

Nhưng đi vòng qua phương pháp cũng rất đơn giản, trước đem Nghiêm Vi dùng Loạn Thần Thiên Mục Công thu làm khôi lỗi,

sau đó lại cấy ghép, sau đó giải trừ khôi lỗi.

Cuối cùng dùng năng lực khôi phục trợ giúp nó vượt qua thích ứng kỳ.

Sau một giờ.

Nghiêm Vi trên mặt đắp lên một tầng mang máu vải trắng, Vu Hoành thu tay lại.

“Rất thuận lợi. Ý chí lực của nàng quả nhiên như ta sở liệu, triệt để nhận rõ bản thân về sau, rất mạnh. Rất nhẹ nhàng liền vượt qua đi bài dị phản ứng.”

“Hiện tại liền đem nàng đưa ra ngoài?” Toàn Hạc hỏi.

“Ừm, ta dùng công pháp khống chế một chút người, chuyên môn phối hợp nàng thành lập Nguyệt Cung. Nếu như thuận lợi, nàng hẳn là có thể để trong này người Inra nếm chút khổ sở. Đến lúc đó bọn chúng gánh không được, tất nhiên sẽ tìm kiếm phía sau lực lượng trợ giúp.” Vu Hoành nói.

“Đến lúc đó liền có thể nhìn thấy người Inra sau lưng đến cùng đứng chính là cái gì.” Toàn Hạc gật đầu.

Nàng ngừng tạm, bỗng nhiên lại hỏi.

“Nếu như phía sau không có gì cả chứ?”

“Vậy liền ăn hết bọn hắn.” Vu Hoành trả lời “Tại chúng ta lúc cần phải xuất hiện tại trước mặt chúng ta nguyên liệu nấu ăn, ngươi chẳng lẽ lại còn định đem mở tiệc bên trên thịt vịt nướng phóng sinh sơn lâm?”

Toàn Hạc hơi chậm lại.

Nàng nhìn xem Vu Hoành tiến lên, vươn tay tại Nghiêm Vi mi tâm một chút.

Sau đó người sau liền chính mình xuống giường, đứng người lên, trên thân vẫn như cũ mặc trước đó đồ sát bộ kia quân phục quần áo bó.

Sau đó, hai người một trước một sau đi ra phòng an toàn, sóng pháp lực lóe lên, hai người cùng một chỗ biến mất không thấy gì nữa.

Không bao lâu, Vu Hoành một thân một mình vào cửa.

“Hết thảy an bài sẵn sàng, tiếp xuống liền nhìn Nghiêm Vi có thể vọt tới trình độ gì.” Hăn săc mặt lộ ra vẻ mong đợi.

“Đứa bé kia, kiềm chế lâu như vậy, một khi bị dẫn phát tuôn ra đến, lại nắm giữ đầy đủ để nàng không chút kiêng kỵ lực lượng… Chỉ sợ.” Toàn Hạc hơi ngẫm lại liền biết rất phiền phức.

Nghiêm Vi trong lòng một mực áp chế đối với người Inra phẫn hận, loại này rõ ràng nội tâm vô cùng phẫn nộ cừu hận. Chỗ biểu lại một mực kiềm chế bình tĩnh người, một khi bộc phát “Ta hơi cho nàng một chút ngoại lực, để phòng nàng quá mức thuận lợi lúc bị ngoài ý muốn đánh lén, nên vấn đề không lớn.” Vu Hoành sẽ sai ý giải thích nói.

“Sau đó lại ở lúc mấu chốt cho nàng điểm chỉ bày ra là được.”

“Ngươi có vài liền tốt.” Toàn Hạc im lặng.

Hai người riêng phần mình trở về tu luyện, mà bị cải tạo sau Nghiêm Vi thì chậm rãi tại một chỗ vứt bỏ núi hoang nhà lầu bên trong tỉnh táo lại, bắt đầu nàng đào vong hành trình.

Giống nhau Vu Hoành trước đó nói, hắn xác thực không còn đi chú ý Nghiêm Vi chuyện bên kia, chỉ là thường cách một đoạn thời gian, thả ra một nhóm chính mình triệu hoán vật, để bọn hắn làm Nguyệt Cung thành viên, ở bên ngoài không ngừng á·m s·át người Inra, thu được Sinh Mệnh Trang Giáp.

Theo thời gian chuyển dời, Nghiêm Vi bên kia thế mà chính mình một mình kéo lên một chi đội ngũ. Đồng dạng danh xưng Nguyệt Cung, bắt đầu lặng yên phát triển.

Viêm Tinh bên trên thế cục, cũng bắt đầu theo Nguyệt Cung làm rối, càng phát ra hỗn loạn lên, người Inra bắt đầu sai phái ra càng mạnh càng nhiều bọc thép người nắm giữ, giáng lâm tinh cầu, truy tra việc này.

Đảo mắt, hơn ba tháng đi qua.

Đang lúc Viêm Tinh bắt đầu phát sinh thế cục biến hóa lúc, Vu Hoành dung hợp Tiên Thiên Chi Thể cùng Khô Hủ Chi Khu, rốt cục lập tức dung hợp hoàn thành.

Hai cái này đặc chất đều là tăng cường tốc độ tu hành, có thể dung hợp thành cái gì tu luyện đặc chất, Vu Hoành đã chờ mong đã lâu.

Chương 585: Lễ vật (1)

Chương 585: Lễ vật (1)

Trong phòng an toàn.

Toàn Hạc vui a vui a tại lầu một đại sảnh uống vào nước trái cây xem tivi.

Viêm Tinh chương trình tạp kỹ là nàng hiện tại phát hiện mới g·iết thời gian đồ tốt.

Về phần tu luyện, nàng đã hoàn toàn không nhận Vu Hoành ảnh hưởng tới, mỗi ngày cố định tu luyện mười hai giờ, thời gian còn lại tự do an bài, nên ăn một chút nên uống một chút.

Mặc dù nàng cũng trải qua nguyên tai, nhưng vẫn như cũ làm không được Vu Hoành như vậy từ bỏ hết thảy giải trí, chỉ vì bắn vọt tu vi, mạnh lên tự thân mà sống lấy.

Bành.

Ngay tại nàng cầm điện thoại di động lên chuẩn bị điểm cái thức ăn ngoài bữa ăn ngon lúc, dưới lầu Vu Hoành chỗ mật thất tu luyện, đột nhiên truyền đến một thân ngột ngạt chấn động.

Toàn Hạc giật mình trong lòng, lông mày nhíu chặt đứng lên, nàng ẩn ẩn trong lòng có chủng cảm giác xấu.

“Chuyện gì xảy ra? Hắc Hắc Linh bên trong tuyệt đối có thể bảo chứng an toàn, như vậy loại cảm giác này, đến từ chỗ nào…”

Nàng đứng người lên, nhắm mắt cẩn thận cảm giác thể nội hết thảy biến hóa.

Mà lúc này giờ phút này, Vu Hoành trong mật thất tu luyện, chính phát sinh cùng trước đó hoàn toàn khác biệt kịch liệt

biến hóa.

Toàn bộ mật thất tu luyện vách tường trần nhà, sàn nhà, lúc này tất cả đều chảy xuôi một tầng màu sắc rực rỡ kỳ dị huỳnh quang.

Trong huỳnh quang này, loáng thoáng có thể nhìn thấy có vô số mắt người, màu trắng mắt đen, lít nha lít nhít tại theo huỳnh quang chầm chậm lưu động. Tựa như trong đó còn sống bầy cá.

Mà Vụ Hoành, thì ngồi ngay ngắn ở mật thất chính giữa, sắc mặt bất động, hai mắt che miếng vải đen.

Hắn chẳng thể nghĩ tới, vẻn vẹn chỉ là dung hợp Tiên Thiên Chi Thể cùng Khô Hủ Chi Khu, thế mà lại dẫn phát biến cố lớn như vậy.

Lúc này hắn toàn bộ thần thức đều tập trung ở trong đầu của mình, chăm chú nhìn vừa mới dung hợp kết thúc hoàn toàn mới đặc chất.

Đó là một cái cự đại không gì sánh được quang cầu màu vàng, trong đó ẩn ẩn có thể nhìn thấy nội bộ có vô số mắt đen ánh mắt, không ngừng trát động.

‘Dung hợp hoàn thành, thành công thu hoạch được đặc chất mới: Cổ Thần Chi Khu.’

‘Cổ Thần Chi Khu (Cổ Thần tồn tại ở sinh linh có trí tuệ xuất hiện trước đó, bọn chúng là vũ trụ dựng d·ụ·c ra tự nhiên nắm giữ bộ phận quyền hành đặc thù thể, bọn chúng tuế nguyệt kéo dài, cùng trời đồng thọ, là thiên sinh giả bên trong tôn quý nhất chi tồn tại. Không làm tín ngưỡng ảnh hưởng.) ‘

‘Ngươi bởi vì Cổ Thần Chi Khu, thu hoạch được toàn năng lượng kháng tính gia tăng 200%. Thời không kháng tính 100%.

Ngươi bởi vì Cổ Thần Chi Khu, thu hoạch được nguyên thủy ô nhiễm, ngươi chỗ khu vực, sẽ theo thời gian chuyển dời, chậm chạp thu hoạch được vật chất cố hóa.

Ngươi bởi vì Cổ Thần Chi Khu, thu hoạch được nguyên thủy khống chế, tốc độ tu hành bị động gia tăng thành nguyên thể 50 lần, lực lượng tốc độ thể chất khôi phục, toàn diện đề thăng làm nguyên bản 100 lần.

Ngươi thu được vĩnh cố quyền năng: Hủ Hủ (ngươi có thế để cho hết thảy gia tốc hoặc chậm lại, thậm chí triệt để đình chỉ mục nát.)

Ngươi thu được thân thể mật độ tăng lên trên diện rộng, xin chú ý, thân thể của ngươi mật độ đã đạt tới không gian tiếp nhận giới hạn, ngươi có thể lựa chọn thân thể to lớn hoá phân tán mật độ, hoặc tiến vào c·ách l·y không gian, để tránh cho thời không sụp đổ.'

"Thời không sụp đổ sắp bắt đầu."

Hắc ấn liên tiếp nhắc nhở, một chút để Vu Hoành có chút mộng.

Không đợi hắn kịp phản ứng, không gian xung quanh đã bắt đầu xuất hiện dị thường, trong mật thất cũng bắt đầu sáng lên tầng tầng màu sắc rực rỡ huỳnh quang.

Hắn biết mình nhất định phải làm ra lựa chọn.

Trầm mặc dưới, hắn lúc này phóng thích mở ước thúc thân thể thuật pháp.

Tê.

Trong chốc lát, thân thể của hắn cấp tốc lên cao, biến lớn, từ trước đó hai mét, vèo một cái bành trướng đến sáu mét.

Chung quanh gian phòng thải quang mới chậm rãi dập tắt.

Hô.

Hắn thở dài khẩu khí, đưa tay nhìn một chút lòng bàn tay của mình.

Nguyên bản làn da hơi trắng bệch, mà bây giờ lại lộ ra một loại ngọc chất giống như màu trắng loáng.

Nhìn không thấy hoa văn, tựa như như đồ sứ, không có chút nào làn da đường vân.

Cảm giác thân thể mạnh rất nhiều, tạm thời không có cách nào định lượng chờ về sau khảo nghiệm lại nói. Sau đó là quyền hành mục nát…

Trước đó Khô Hủ Chi Khu liền có nắm giữ khu vực mục nát năng lực, hiện tại trực tiếp thăng cấp thành quyền hành.

Lúc này, Vu Hoành thần thức tràn ra, khuếch tán đến mật thất trên mặt đất để đó một chậu cây xanh bồn hoa.

Đây là trước đó Toàn Hạc ra ngoài đi dạo mang về tiểu lễ vật.

‘Mục nát gia tốc.’ Vu Hoành tâm niệm vừa động.

Tê.

Nhất thời, bồn hoa bắt đầu mắt trần có thể thấy tốc độ cấp tốc biến thành màu đen, khô héo, uốn lượn tiu nghỉu xuống.

Nó lá cây rễ cây cũng bắt đầu mọc ra nhỏ bé đốm mốc, sau đó tựa như như băng tuyết bắt đầu hòa tan, hóa thành sền sệt chất lỏng màu xanh lục, thấm vào phía dưới đất đen.

Không có bất kỳ cái gì tiêu hao, cái này có chút mạnh a…

Vu Hoành lại đổi cái mục tiêu, lần này là đầu gỗ cái ghế.

Cái ghế rất nhanh cũng phát vàng, biến thành màu đen, mặt ngoài hoa văn bắt đầu nứt ra, xuất hiện chỗ thủng lỗ rách.

Ngay sau đó cái ghế bắt đầu biến hình, mềm hoá, cuối cùng lạch cạch một chút, triệt để tan ra thành từng mảnh.

‘Quyền hành này rất lợi hại… Cũng không biết đối với cao năng cấp vật thể lên không tầm thường dùng.’

Vu Hoành suy tư dưới, từ trong túi trữ vật lấy ra một viên ngoại nhãn, rất nhanh, ngoại nhãn tại Mục Nát quyền hành khống chế dưới, cấp tốc biến thành đen, mềm hoá, vỡ ra, chảy ra sền sệt nước, cuối cùng triệt để khô quắt, hóa thành tro bụi, biến mất không thấy gì nữa.

Vu Hoành trầm ngâm dưới, dứt khoát chuyển hướng lão sư bạn cho pháp bảo Hắc Hoàng Ngọc. Cầm miếng ngọc bội này, hắn phát động Mục Nát quyền hành.

.

Rất nhanh, ngọc bội màu sắc mắt trần có thể thấy phát sinh biến hóa, trở nên dần dần có chút ảm đạm vô quang.

Hắn cảm thụ dưới, trong ngọc bội bộ trận pháp đã xuất hiện rất nhỏ tổn hại biến chất.

“Ngay cả Tiên cấp pháp bảo đều có thể có tác dụng. !” Vu Hoành trong lòng hơi rung, lúc này phát động mục nát nghịch chuyển.

Rất nhanh, Hắc Hoàng Ngọc cấp tốc khôi phục huỳnh quang, phảng phất mới đồng dạng, không có chút nào tiêu hao.

“Năng lực này, nói không chừng ngoài ý muốn có thể lên đại dụng.”

Vu Hoành trong lòng khẽ nhúc nhích, lại thử nghiệm đối với tường phát động quyền hành.

Vách tường không chỉ có phòng an toàn tự thân đỉnh cấp cường hóa, còn có Kim Tiên cấp khác trận pháp phòng hộ, lực phòng ngự phi thường khoa trương.

Ken két…

Sau đó, để Vu Hoành không nghĩ tới chính là, trên vách tường Kim Tiên trận pháp thế mà cũng xuất hiện mục nát phát vàng hiện tượng.

Dọa đến Vu Hoành nhanh lên đem nứt ra nghịch phản mục nát, để vách tường trở về hình dáng ban đầu.

Thi kiểm tra xong những này, tiếp theo, hắn bắt đầu khảo thí tốc độ tu luyện.

Vừa mới tiến vào nhập định, không gian xung quanh trong nháy mắt đen xuống, ngay sau đó, không thể đếm hết điểm

sáng màu tím, tựa như đất cát, từ chung quanh chen chúc mà đến, cực tốc tràn vào Vu Hoành thể nội.

“Đây là… Thiên chi sinh cơ! ! ?” Vu Hoành nhớ lại công pháp đề cập tới Thiên Địa Nhân ba loại sinh cơ ở giữa khác nhau.

Lúc này nhìn thấy vô số màu tím một chút liền nhận ra lai lịch của nó.

Rộng lượng thiên chi sinh cơ điên cuồng tràn vào, hắn Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp cũng bắt đầu nhanh chóng tăng lên.

Không bao lâu, hắn dừng lại tu luyện, rời khỏi nhập định.

‘Nhiều lắm là một tháng, liền có thể đột phá đến Phản Hư… Cái này…’

Hóa Thần chủ yếu là hấp thu sinh cơ chuyển hóa thần thức, để thần thức trưởng thành đến cực hạn quá trình.

Mà liền vừa mới như vậy một lát, Vu Hoành liền cảm giác được thần thức của mình ở trên trời chi sinh cơ tẩm bổ dưới, bỗng nhiên tăng vọt một mảng lớn.

Ngày bình thường không cảm ứng được, cực kỳ khó được thiên chi sinh cơ, vào lúc này thế mà không cần tiền đồng dạng, chủ động chính mình xông lại hướng trong thân thể chui…

‘Nhìn như vậy đến, hắc ấn không ngừng cường hóa, cũng là một đầu cường đại chi lộ, đã như vậy, ta vì cái gì còn muốn phí sức tốn thời gian đi tu luyện Tiên Đạo? Trực tiếp hắc ấn một mực cường hóa xuống dưới không phải tốt?’

Vu Hoành lúc này ẩn ẩn lâm vào thật sâu hoài nghi bên trong.

Nhưng rất nhanh hắn liền bừng tỉnh.

‘Vẫn chưa được, Tiên Đạo tu hành có thể mau chóng tăng lên ta mức năng lượng, nhưng dùng mức năng lượng trái lại là hắc ấn cường hóa cung cấp năng lượng.’

Nếu như còn muốn cho hắc ấn cũng cường hóa công pháp, không thể nghi ngờ là rất lớn lãng phí.

Rất nhanh trong lòng của hắn một lần nữa định ra, Tiên Đạo tu hành lấy tăng lên mức năng lượng làm hạch tâm, hắc ấn cường hóa gia tăng phụ trợ công pháp làm tự vệ thủ đoạn.

'Tiếp đó, nên dung hợp cái nào…'

Suy nghĩ một chút, hắn đem vân thủ cùng Xuyên Thứ Chi Nhãn kéo đến cùng một chỗ.

'Trước chịu đựng thử một chút xem sao, nói không chừng có thể cường hóa dung hợp ra một cái tính công kích khá mạnh đặc chất.'

Hai cái quang cầu rất nhanh dung hợp cùng một chỗ, đếm ngược nổi lên, 1 tháng 11 ngày 8 lúc 42 phút.

Thời gian chớp mắt tức thì.

Viêm Tinh bên trên, Nguyệt Cung hoạt động càng ngày càng rõ ràng, cấp tiến.

Tại Nghiêm Vi dẫn đầu xuống, Nguyệt Cung triển khai nhiều lần đối với người Inra tập kích khủng bố, tạo thành không nhỏ t·hương v·ong.

Đồng thời tại Vu Hoành sinh vật triệu hồi âm thầm phối hợp xuống, toàn cầu các nơi đều xuất hiện quân sự giới nghiêm.

Không ngừng có người Inra bị á·m s·át c·hết oan c·hết uổng.

Tại bực này đối kháng dưới, người Inra Badis hoàng tử, điều động một chi tên là Chinh Phạt Giả cường đại đội ngũ, vào ở Viêm Tinh, bắt đầu đối với Nguyệt Cung tiến hành toàn phương diện giảo sát.

Trong chi đội ngũ này, bình quân yếu nhất, đều là thân mang cao đẳng Sinh Mệnh Trang Giáp đỉnh tiêm tinh anh.

Cái này cùng chỉ có một cái cao cấp bộ kiện Nguyệt Cung Nghiêm Vi so sánh, chênh lệch cực kỳ to lớn.

Nguyên bản Vu Hoành coi là Nghiêm Vi khẳng định gánh không được, lại không nghĩ rằng liên tục hai lần trong đối

kháng, Nghiêm Vi mặc dù chật vật, nhưng lại dựa vào ngoại nhãn năng lực kết hợp bọc thép bộ kiện năng lực, ngạnh sinh sinh ngăn trở Chinh Phạt Giả t·ruy s·át.

Mà liền tại Chinh Phạt Giả cùng Nguyệt Cung một lần cuối cùng đối kháng sau ngày thứ năm.

Vu Hoành đặc chất mới lại lần nữa cường hóa hoàn thành, đồng thời, hắn cũng lại đột phá tiếp tu vi, tiến nhập Phản Hư…

Ầm ầm! !

Từng đạo màu tím lôi thương từ trên trời giáng xuống, hung hăng nện ở Vu Hoành trên trán.

Hắn lại khoanh chân tại trong vũ trụ sao trời, lù lù bất động.

Cách đó không xa, Toàn Hạc một mặt mờ mịt nhìn trước mắt một màn này.

Nàng hai ngày trước còn tại cao hứng chính mình lại tu vi hướng phía trước tăng lên một bước nhỏ, đoán chừng lại có hai năm, liền có thể bước vào Kim Đan hậu kỳ.

Sau đó… Liền nghe đến Vu Hoành nói, hắn lại phải ra ngoài độ kiếp! ?

Độ kiếp gì?

Hắn không phải mới đột phá Hóa Thần hậu kỳ a? Làm sao hiện tại lại phải độ kiếp rồi?

Toàn Hạc nhìn xem không ngừng bị kiếp lôi oanh tạc bên trong Vu Hoành, coi như nàng lại thế nào làm như không thấy, có thể bực này động tĩnh lớn căn bản không phải muốn xem nhẹ liền có thể xem nhẹ được.

‘Mà lại, hắn làm sao trở nên lớn như vậy? ?’ Toàn Hạc nhìn qua lúc này cao sáu mét Vu Hoành, trong lòng ẩn ẩn cảm giác không đúng kình.

Không bao lâu, Vu Hoành không có chút gợn sóng nào vượt qua thiên kiếp, bay trở về phòng an toàn.

“Nguyệt Cung bên kia cùng người Inra dây dưa, thế cục vừa vặn cùng chúng ta dự tính một dạng.” Hắn tựa hồ hoàn toàn không có đem thiên kiếp để vào mắt, xách cũng không đề cập tới một câu.

“Vậy chúng ta là không phải có thể một mực liền trốn ở Viêm Tinh chuyên tâm tu luyện? Thẳng đến hoàn toàn không cách nào tăng lên lại đi?” Toàn Hạc thu thập tâm tư nói.

“Có thể, nhưng ta gần nhất có loại dự cảm không tốt.” Vu Hoành cau mày nói, “Ta dự định về Phù Không Thành bên kia nhìn xem. Ngươi cùng một chỗ a?”

“Có thể.” Toàn Hạc gật đầu.

Nàng trước đó cũng từng có loại cảm giác này, ngay tại Vu Hoành lúc tu hành đồng dạng cũng là tìm không thấy nguyên nhân.

Việc này không nên chậm trễ, hai người khởi động Hắc Hắc Linh, cấp tốc trốn vào phong tại, hướng phía Phù Không Thành phương hướng di chuyển nhanh chóng đi qua.

Chỉ là mới tiến vào bên trong, phòng an toàn còn không có dừng hẳn.

Hai người liền phát hiện tình huống không đúng.

Vũ trụ trong bầu trời cao, xa xa Tuyệt Đối Thiên Bình Phù Không Thành, lúc này hoàn toàn yên tĩnh, không chỉ trước đó đại lượng hắc tai quái vật biến mất. Liền ngay cả Phù Không Thành tự thân bố trí ở chung quanh phòng ngự tính màn sáng lực trường, cũng đi theo giải trừ biến mất.

“Cái này… Chuyện gì xảy ra? ?” Vu Hoành ngắm nhìn bốn phía, cấp tốc nắn một cái pháp quyết, sau đó lăng lặng nguyên địa chờ đợi.

“Khô Thiền bọn hắn vẫn còn, hẳn là hắc triều lui quân!” Hắn nhẹ nhàng thở ra.

Chương 586: Lễ vật (2)

Chương 586: Lễ vật (2)

“Nhưng hắc triều không phải không c·hết không thôi a? Thế mà cũng sẽ thuỷ triều xuống? ?” Toàn Hạc bất khả tư nghị nói.

Vu Hoành khổng lồ thần thức cấp tốc trải rộng ra, quét nhìn chung quanh mấy ngàn cây số, xác thực không có phát hiện bất luận cái gì hắc tai quái vật.

“Trong không gian hồng trị không thích hợp! Rất đậm!” Vu Hoành lông mày nhíu chặt.

“Hồng trị rất đậm, nhưng không có bất luận cái gì quái vật tồn tại… Ý vị này…” Toàn Hạc sắc mặt cũng đi theo ngưng trọng.

“Ta nhớ được Tô Đơn tiền bối nhắc qua, nguyên tai phía ngoài nhất, mới là những cái kia đẳng cấp thấp quái vật, cùng phe đầu hàng.”

“Sau đó đi vào trong, là vô ý thức quái vật, bây giờ trách vật biến mất, hồng trị lại không hàng phản trướng, có rất lớn có thể là phía sau giai đoạn nguy hiểm sắp bộc phát, liền ngay cả phe đầu hàng thế lực cũng không dám dừng lại, mau chóng rời đi.”

“Có thể chứng thực a?” Toàn Hạc hỏi.

“Loại sự tình này không có khả năng có chứng cứ nhưng thà tin rằng là có còn hơn là không. Trước làm chuẩn bị lại nói.”

Hai người liếc nhau, lúc này khởi động Hắc Hắc Linh, hướng phía Phù Không Thành cấp tốc bay đi.

Tại Vu Hoành cường đại pháp lực thôi thúc dưới, phòng an toàn xa hơn so trước đó tốc độ nhanh, từ từ tiếp cận Phù Không Thành.

Rất nhanh Oss học viện phi thuyền cũng chủ động nghênh đón đi ra.

Hai bên ở giữa không trung kết nối, không có tiếp tục tiến vào Phù Không Thành.

“Vu ca, sao ngươi lại tới đây?” Khô Thiền có chút ngạc nhiên tiến lên cho Vu Hoành một cái ôm.

“Tình huống có chút không đúng, ngươi cùng Y Y cùng ta cùng đi, chúng ta trước tránh một trận lại nói!” Vu Hoành truyền âm nói.

“Chuyện gì xảy ra?” Khô Thiền có chút mộng.

Vu Hoành cấp tốc đem chính mình cùng Toàn Hạc phát hiện nói cho hắn một lần.

“Sẽ không như thế nhanh a?” Khô Thiền nhíu mày không tin, “Phù Không Thành tồn tại nhiều năm như vậy, chúng ta mới đến bao lâu thời gian, như thế một chút liền ra đại sự nghĩ như thế nào cũng không có khả năng trùng hợp như vậy.”

“Mà lại, Phù Không Thành bên này còn có lão sư ta đồng học bọn hắn, còn có các nghị viên cũng tại, kết hợp đại trận, trước đó khổng lồ như vậy hắc tai đều đỉnh đến đây… Ta cảm thấy vấn đề không lớn.” Khô Thiền nói khẽ.

“Chúng ta cũng chỉ là suy đoán, nhưng không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, Y Y, ngươi cùng ta cùng một chỗ trước tránh một chút.” Vu Hoành hướng Khô Thiền sau lưng Y Y chiêu xuống tay.

“Tốt!” Y Y không chút do dự đi tới, đứng ở Vu Hoành sau lưng.

“Vu ca, ngươi đến thật?” Khô Thiền thấy thế, biểu lộ nghiêm túc lên.

“Cho ngươi một cái danh ngạch, mang ngươi lão sư cùng đi.” Vu Hoành nói.

“…” Khô Thiền trầm mặc dưới.

“Vô dụng, lão sư cũng có gia tộc, cũng có người trọng yếu. Huống hồ Hắc Hắc Linh bên trong thật đúng là không nhất định có Phù Không Thành bên này lực phòng hộ mạnh.”

“Vậy thì ngươi cùng ta cùng một chỗ.” Vu Hoành lại lần nữa nói.

“… Ta…” Khô Thiền chần chờ.

Hắn ở chỗ này học tập, sinh sống lâu như vậy, sớm đã đối với lão sư cùng chung quanh đồng học hảo hữu sinh ra ràng buộc, đột nhiên muốn hắn từ bỏ hết thảy lập tức rời đi, cái này cuối cùng có chút khó chịu.

“Muốn rời khỏi bao lâu?” Hắn đột nhiên hỏi.

“Không rõ ràng chờ hồng trị khôi phục bình thường lại về.” Vu Hoành nói.

“Được rồi, Vu ca, ta không đi.” Khô Thiền lắc đầu, “Ở tại Phù Không Thành rất tốt… Nơi này có thể tồn tại ở a nhiều năm, nhất định có nguyên nhân của nó.”

“Ngươi có biết hay không, Phù Không Thành nghị viên có người cấu kết hắc tai phe đầu hàng?” Vu Hoành nói thẳng.

“Đây chẳng qua là cá biệt, lần trước Lucian đằng sau, nghị hội nội bộ tra rõ một lần, không có lại phát hiện vấn đề gì.” Khô Thiền lắc đầu.

“Mặt khác, Agris đại nhân cũng trở lại nghị hội, hiện tại Phù Không Thành, thực lực so trước đó cũng không ngã xuống.”

“Ngươi xác định không đi?” Vu Hoành nhìn chằm chằm vào hắn một lúc lâu. Agris không còn sống lâu nữa sự tình, hắn không có ở nơi này nói.

“Không đi, tiếp tục đi tới đích, ta sẽ chỉ trở thành Vu ca ngươi liên lụy, ngươi về sau địa phương muốn đi đã là chúng ta xa xa không có cách nào chạm đến độ cao, cùng đi theo ngươi liên lụy ngươi, để cho ngươi bảo hộ, không bằng ngay từ đầu cũng đừng đuổi theo.” Khô Thiền trả lời.

“Y Y, ngươi cũng đi theo ta cùng một chỗ lưu lại đi.” Hắn nói, còn vừa nhìn về phía cùng sau lưng Vu Hoành Y Y.

Nhưng người sau hoàn toàn không để ý tới hắn cái gì đại đạo lý, kiên định không thay đổi đứng tại Vu Hoành phía sau.

Tiếp lấy Vu Hoành lại đi tìm Tiểu Bạch Long cùng Xích Tiêu lão đầu.

Hai người đều kiên định không thay đổi đi theo Khô Thiền, cũng là không đi.

“Nơi này có ăn có uống có chơi, đồ đần mới đi theo ngươi cùng một chỗ khắp nơi lang thang chịu khổ, ngươi như thế trốn tránh, không có chút nào chất lượng sinh hoạt, còn không bằng hảo hảo hưởng thụ một đoạn thời gian sinh hoạt.” Xích Tiêu đối với Vu Hoành trốn tránh phương pháp biểu thị bất mãn.

Cuối cùng Hắc Hắc Linh chỉ dẫn theo Y Y rời đi, Vu Hoành tại lưu lại một chút pháp lực làm tiêu ký về sau, chuẩn bị rời đi Phù Không Thành vũ trụ, trở về Viêm Tinh.

Thái không trống trải bên trong.

Vu Hoành nghe lầu một truyền đến Y Y làm đồ ăn làm sủi cảo động tĩnh, thần thức nhìn về phía ngoài cửa sổ nơi xa lơ lửng Phù Không Thành.

Màu bạc Phù Không Thành sớm đã khôi phục trước đó tráng quan, cũng không có c·hiến t·ranh v·ết t·hương.

Lít nha lít nhít phi thuyền ra ra vào vào, giống như cá bơi xây lại ngày xưa nhộn nhịp.

“Nhìn không tệ a?” Đột nhiên một cái thanh âm quen thuộc xuất hiện tại Vu Hoành bên tai.

Hắn thần thức khẽ động, chung quanh trong nháy mắt biến ảo thành đen kịt một màu vô ngân tinh không.

Ngay phía trước, một đạo khổng lồ như tinh cầu màu đen cự tích, lăng lặng nhìn chăm chú lên chính mình.

“Agris… Đã lâu không gặp.” Vu Hoành ngẩng đầu lên nói.

“Đã lâu không gặp, ngươi…” Agris trên thân bản năng sáng lên hồ quang điện màu vàng, đó là một loại nào đó phòng vệ hình bị động kích hoạt.

“Ngươi tựa hồ trên thân phát sinh một loại nào đó khó lường biến hóa…” Nó trầm giọng nói.

“Những này không trọng yếu, trọng yếu là, ngươi nếu tới gặp ta, liền mang ý nghĩa khẳng định có chuyện rất trọng yếu muốn nói.” Vu Hoành nói.

“Đúng vậy, ngươi đoán được không sai.” Agris khẳng định nói.

“Ngươi cũng đã nhận ra a? Vũ trụ này, khắp nơi tràn ngập cao nồng độ hồng trị.”

“Vâng, ngươi biết là chuyện gì xảy ra?” Vu Hoành nhíu mày hỏi.

“Không biết, nhưng, Thiên Nhật giáo cùng Nguyên Tố hoàng đế đều đã rời đi, đi được rất đột nhiên. Hiện tại chỉ có nơi xa cạnh góc còn lưu lại có một chút hắc triều quái vật, còn lại, tất cả đều tự hành rời đi.” Agris trả lời.

“Là càng lớn hắc tai muốn tới a?” Vu Hoành nói. Sắc mặt biến đến càng thêm ngưng trọng.

“Có lẽ là, cũng có lẽ không phải… Không ai có thể đoán được chuẩn. Ta vượt qua nhiều năm như vậy lữ trình, vẫn như cũ không cách nào phán đoán chính xác tin tức.” Agris bình tĩnh nói

“Vậy ngươi tới…” Vu Hoành còn muốn hỏi lại.

“Là thời điểm đem Sinh Cơ Chi Thuyền quyền hạn đưa cho ngươi.” Agris mở ra móng vuốt, lòng bàn tay dâng lên một đoàn màu tím đen nồng đậm sương mù viên cầu.

“Ta còn có cuối cùng xác định một tháng tuổi thọ, về sau, tìm kiếm sinh cơ chi địa hi vọng liền nhờ ngươi.” Agris bình tĩnh nói.

“…” Vu Hoành bị lấy đột nhiên xuất hiện tặng cho làm cho có chút mộng.

“Cầm đi đi.” Agris nhẹ nhàng ném đi, đem viên cầu kia bắn ra, chớp mắt xuất hiện ở trước mặt Vu Hoành, vèo một cái chui vào hắn lồng ngực, biến mất không thấy gì nữa.

Trong chốc lát, toàn bộ Hắc Hắc Linh mỗi một chỗ nơi hẻo lánh, mỗi một khối khu vực, đều tại hắn trong thần thức rõ ràng chiếu rọi.

Một loại huyết mạch tương liên thân cận cảm giác, từ trong Hắc Hắc Linh truyền vào Vu Hoành não hải.

“Còn có cái này.” Agris lại lần nữa ngưng tụ ra một cái màu sắc rực rỡ quang cầu, nhẹ nhàng ném ra ngoài, phi tốc dung nhập Vu Hoành lồng ngực.

“Đây là ta bỏ ra trên vạn năm, thu thập vẽ nguyên tai bản đồ phân bố. Trong đó bao hàm phong tai, hàn tai, hạn tai, hắc tai, thủy tai, quang tai cùng tâm tai… Ngươi muốn đi địa phương, ngươi vị trí, nếu như là ta thăm dò qua khu vực, cũng sẽ ở phía trên này tiêu ký ra.”

Vu Hoành đưa tay đặt tại ngực, cảm nhận được có liên tục không ngừng tin tức chảy tràn vào trong đầu.

Đó là một bộ khá là khổng lồ phức tạp màu sắc rực rỡ lập thể địa đồ.

Một cái cự đại mâm tròn hình trên địa đồ, tầng ngoài hết thảy không đều đều phân ra bảy loại nguyên tai đại khái phạm vi.

Khác biệt tai hại dùng khác biệt sắc thái đánh dấu đi ra, trong đó tai thì là ở vào tất cả nguyên tai phía dưới cùng, như ẩn như hiện.

Tất cả nguyên tai khu vực hội tụ trung tâm nhất, chính là một khối nhỏ tựa như đá cuội giống như khu vực màu xám.

Trong khu vực màu xám, phân bố rất nhiều nhỏ vụn hạt tròn màu đen vật.

“Những cái kia hạt tròn màu đen chính là chúng ta vũ trụ.” Agris giải thích, “Thường cách một đoạn thời gian, nguyên tai liền sẽ có giao thoa lực lượng xung kích đến những vũ trụ này chỗ. Sau đó, có sẽ bị hủy diệt, có sẽ bị thu nhỏ. Hiện tại là đại tịch diệt thời kỳ, vũ trụ sẽ không lại sinh, sẽ chỉ tịch diệt, thẳng đến hết thảy về không.”

“Tốt, đây chính là ta toàn bộ bàn giao.” Agris thở dài nói, “Ta biết ngươi tu luyện là Thanh Hà sơn Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp. Nguyên bản ta là không có ý định làm như thế, nhưng bây giờ ngươi tựa hồ thay đổi, trên người ngươi, có một loại nào đó tương đương đồ vật kinh khủng, tại nảy sinh…”

“Khủng bố?” Vu Hoành nhíu mày.

“Là… Trên đời này trừ ra nguyên tai, một dạng còn có mặt khác rất nhiều có thể hủy diệt hết thảy tồn tại. Bọn hắn đã từng tồn tại qua, nhưng bị nguyên tai hủy diệt, cũng tỷ như, trên người ngươi ẩn núp sự vật nào đó.” Agris nói, ” quả nhiên, ta chọn trúng ngươi, ngươi lựa chọn ta, đây là chúng ta may mắn lớn nhất.”

Không đợi Vu Hoành đáp lời, nó thân thể cao lớn đột nhiên du động đứng lên, tựa như như rắn, phi tốc hướng phía Vu Hoành tới gần, bay tới.

“Tới đi, dùng công pháp của ngươi hấp thu hết ta, ta sau cùng sinh cơ! !” Agris thanh âm dần dần trở nên hùng vĩ.

Thân thể của nó càng ngày càng gần, càng lúc càng lớn.

Thẳng đến triệt để chiếm cứ Vu Hoành tất cả tầm mắt.

Ầm ầm! !

Trong chốc lát, Vu Hoành bản năng vận chuyển Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp, ngoài thân hiện ra một đầu màu trắng Thiên Hà.

Mà chung quanh nổ vang nổ tung, trong lúc nhất thời hắn chỉ cảm thấy toàn thân đau nhức kịch liệt, vô cùng vô tận sinh cơ điên cuồng tràn vào thể nội.

Còn tốt vừa mới cường hóa Cổ Thần Chi Khu, tại cỗ này thời gian ngắn tràn vào khủng bố sinh cơ trước mặt phát huy tác dụng cực lớn.

Từng tia màu tử kim hồ quang điện bắt đầu ở trên người hắn hiển hiện sáng lên, cưỡng ép đem quá lượng Agris sinh cơ áp s·ú·c thành dây nhỏ giống như trạng thái, kiềm chế tiến nó trong đan điền.

“Tạm biệt, ta sau cùng nhắc nhở, ta vạn năm hi vọng.”

Agris phối hợp kiềm chế sinh cơ của chính mình, nó thân thể cao lớn bắt đầu phi tốc rạn nứt, rơi xuống đại lượng mảnh vỡ.

“Chờ một chút! !” Vu Hoành giãy dụa lấy, cưỡng ép bảo trì tự thân thanh tỉnh, “Ngươi…”

“Không cần cảm thấy bi ai, đây là chính ta lựa chọn.” Agris bình tĩnh nói.

“Không… Không phải… Ngươi. Bảo khố ở đâu! ?” Vu Hoành nhịn đau gạt ra một câu.

“Dù sao, ngươi cũng muốn c·hết rồi. Không bằng bảo khố đưa…”

Nương theo hừ lạnh một tiếng, bỗng nhiên một trận oanh minh nổ tung.

Vu Hoành trong nháy mắt mất đi ý thức.

Agris góp nhặt vô số năm sinh cơ chi lực, coi như còn thừa không nhiều, lấy nó tinh cầu kích cỡ tương đương khổ người, cũng hoàn toàn không phải Vu Hoành bây giờ có thể hấp thu tiêu hóa được.

Giống như trước đó Bạch Thắng nói tới.

Đồng dạng Kim Đan kỳ, lớn chừng quả trứng gà cùng to bằng hành tinh, cái kia có thể một dạng?

Agris mặc dù chỉ là cấp chín Áo Thuật sư, nhưng tương tự là cấp chín, hắn khổ người này cùng còn lại nghị viên so sánh, có thể giống nhau?

So với Lucian, nó sinh cơ tổng lượng muốn vượt qua rất rất nhiều lần.

Chương 587: Chuẩn bị (1)

Chương 587: Chuẩn bị (1)

Không biết đi qua bao lâu, Vu Hoành từ trong hôn mê từ từ tỉnh táo lại.

Hắn mở mắt ra, xuyên thấu qua vải che mắt mơ hồ nhìn thấy, chính mình vẫn như cũ còn đứng ở phía trước cửa sổ.

Sau lưng vẫn như cũ truyền đến Y Y làm sủi cảo động tĩnh, còn có Toàn Hạc nhỏ giọng tiếng nói chuyện.

Agris động tác, xem ra dính đến thời gian điều khiển, bây giờ cách vừa rồi không có đi qua bao nhiêu thời gian.

Vu Hoành thần thức tản ra, cảm thụ bên dưới thân thể mình.

Vô số thật nhỏ tinh thể màu đen hạt tròn, lúc này chính đều đều phân bố ở trong cơ thể hắn kinh mạch trong mạch máu.

Ngoài thân vờn quanh trong Thiên Hà cũng không ít.

Những tinh thể này mỗi một khỏa đều ẩn chứa lượng lớn Agris sinh cơ khí tức.

"Phần này lễ vật, có chút nặng a… Agris…"

'Hắc Hắc Linh phòng an toàn quyền hạn dời đi, cuối cùng còn sắp chia tay đưa cái này đại nhất phần lễ vật, nếu là ta thành công tìm tới sinh cơ chi địa, không phục sinh ngươi cũng không nói được…'

Vu Hoành thế nhưng là còn nhớ rõ chính mình sinh vật triệu hồi bên trong, còn có Agris tử thể tồn tại, ý vị này, chỉ cần hắn thực lực đầy đủ, hoàn toàn có thể dùng cái này làm mục tiêu, nghịch chuyển phục sinh Agris toàn bộ thân hình.

'Bây giờ muốn những này còn quá sớm.'

Thu thập suy nghĩ, Vu Hoành quay người, hướng phía lầu một đại sảnh hai người đi đến.

Phòng an toàn cũng tại vô số thải tuyến bọc vào, chậm rãi biến mất tại bầu trời cao.

Một tháng sau…

Viêm Tinh.

Nguyệt Cung cùng người Inra dây dưa ám đấu, đã tạm thành kết cục đã định, thường cách một đoạn thời gian, c·hết một đám Nguyệt Cung cán bộ sau đó lại c·hết mấy cái người Inra, cơ hồ đều thành quán tính.

Người Inra từ lúc mới bắt đầu tức giận, khắp nơi tìm kiếm không có kết quả, đến phía sau từ từ thói quen, bắt đầu không thèm để ý, miễn cưỡng duy trì thế cục.

Hết thảy đều là bởi vì Nguyệt Cung tại mỗi lần bị vây quét bên trong, đều đ·ã c·hết không ít người, nhân số t·ử v·ong xa xa lớn hơn người Inra, tại bực này tỉ lệ chiến tổn dưới, người Inra c·hết mấy tộc nhân tựa hồ chẳng có gì lạ.

Chỉ là bọn hắn không cách nào nghĩ tới là, Nguyệt Cung người, t·ử v·ong, tuyệt đại bộ phận đều là Vu Hoành sai phái ra đi triệu hoán Khủng Ảnh…

Đối với cái gọi là người Inra chiến tổn, bất quá là Vu Hoành cùng Toàn Hạc cố định chu kỳ thu hoạch sinh cơ thủ đoạn.

Một bộ này quá trình theo thời gian chuyển dời, từ từ ổn định lại.

Vu Hoành cùng Toàn Hạc cũng chuyên tâm ẩn núp xuống tới, ngay tại Viêm Tinh cố gắng tu hành, cường hóa nghiên cứu.

Lạch cạch.

Vu Hoành khoanh chân ngồi tại trong mật thất, nhíu mày cảm giác trong đầu mới dung hợp đặc chất.

‘Vân thủ cùng Xuyên Thứ Chi Nhãn, dung hợp xuống tới, liền cho cái cái này?’

‘Kinh Cức Long huyết mạch: Ngươi bất luận cái gì công kích đều sẽ thu hoạch được 200% đâm xuyên hiệu quả tăng cường.’

Hắn một bên từ trên tường trong hốc tối, lấy ra một bản cao võ bí tịch lật xem tu luyện.

Một bên suy tư hắc ấn đến tiếp sau an bài.

‘Lần này cường hóa rõ ràng ra cái gân gà, xem ra dung hợp thất bại tỷ lệ xác thực tồn tại, chỉ là ta trước đó rất ít xuất hiện, không có nghĩa là liền không tồn tại.’

‘Trước đó Xuyên Thứ Chi Nhãn, tăng phúc con mắt thả ra công kích hiệu quả đều có thể có gấp năm lần, hiện tại đổi thành phạm vi càng lớn tăng phúc, lại chỉ còn lại gấp ba, điều này không nghi ngờ chút nào là thất bại…’

‘Còn có thể dung hợp một lần. Nhưng tạm thời không có gì đặc biệt muốn dung hợp… Đầu tiên chờ chút đã đi…’

So với dung hợp đặc chất, Vu Hoành hiện tại đã phát hiện, tại không có đồng loại chất lượng tốt đặc chất trước, dung hợp đặc chất tỷ lệ hiệu suất, đối với mình bây giờ tới nói, không cao.

Cường hóa ngoại nhãn con đường này, ích lợi càng ngày càng cao. Dựa vào Tiên Đạo tu hành lấy được cao năng cấp năng lượng, làm cung ứng, để hắc ấn cường hóa ngoại nhãn, mãi cho đến tối cao tầng thứ. Trái lại trả lại toàn thân, con đường này tiến độ nhưng so sánh tu Tiên cảnh giới nhanh hơn…

Vu Hoành chần chừ một lúc, cuối cùng vẫn đem ngoại nhãn móc đi ra, tùy tiện từ một bên tìm ít đồ cộng vào.

‘Cường hóa ngoại nhãn, phương hướng: Chỉnh thể toàn phương vị tăng cường.”

Cổ Thần Chi Khu xuất hiện, trên bản chất là cường hóa ngoại nhãn xuất hiện Hermosa chi thể sau bắt đầu cất cánh, cái này cũng mang ý nghĩa ngoại nhãn cường hóa ích lợi xa so với tu hành lớn.

Vu Hoành hạ quyết tâm để hắc ấn ở trên đây cùng c·hết. Trước đập ra tốt đặc chất về sau, lại dung hợp.

Rất nhanh, hắc tuyến từ mu bàn tay chảy ra, chảy vào ngoại nhãn.

Tản ra thải quang ngoại nhãn có chút lóe lên, nội bộ hiện ra một nhóm màu đỏ đếm ngược số lượng: 5 năm 11 tháng 17 ngày 9 giờ 43 phút.

"… Quả nhiên, này thời gian, càng đến cao năng cấp cấp độ, cần cường hóa thời gian cũng càng nhiều. Đây chỉ là đơn giản một lần toàn diện cường hóa, không phải cực hạn cường hóa, thế mà đều muốn lâu như vậy…"

Nhưng Vu Hoành hay là trong lòng khẳng định cường hóa. Ngoại nhãn cường hóa, trả lại tu hành, tu hành đề thăng làm cường hóa cung cấp năng lượng, đây vốn là hắn ngay từ đầu quyết định đường.

Tiếp theo một cái chớp mắt, trong cơ thể hắn vô số pháp lực điên cuồng tự hành tràn vào hắc ấn ấn ký.

Liên tục không ngừng pháp lực vừa biến mất, lại cấp tốc bị Tiên Đạo Thiên Hà chuyển hóa sinh cơ, một lần nữa bổ sung.

Trên bản chất Tiên Đạo đi là không ngừng tăng lên chất lượng, tiến hóa tự thân con đường, cũng không phải là như áo thuật như vậy đến trình độ nhất định liền có thể vô hạn năng lượng.

Áo thuật vô hạn năng lượng, bản chất kỳ thật vẫn là đê đẳng mức năng lượng vô hạn, cao năng cấp thậm chí kém xa Tiên Đạo.

Liên tục không ngừng pháp lực cung ứng, kéo dài đến hơn mười phút, mới chậm rãi giảm bớt, sau đó triệt để đình chỉ.

Thẳng đến đếm ngược có chút lóe lên thời gian bắt đầu lưu động, Vu Hoành mới lau cái trán nhìn không thấy mồ hôi, thở phào.

'Cần năng lượng càng ngày càng nhiều… Cái này nếu là trước đó tu vi, không bị hút tầm vài ngày vài đêm, khẳng định lấp

không đầy… May mà ta có dự kiến trước, tu hành Tiên Đạo, tăng lên tự thân cấp độ năng lượng…’

Nội thị quan sát thể nội, Vu Hoành phát hiện, vừa mới điên cuồng chuyển hóa hơn mười phút sinh cơ, đối với thể nội Agris lễ vật tới nói, ngay cả một phần một trăm ngàn số lượng đều không dùng đến.

Hắn cuối cùng cảm nhận được gia hỏa này thân là Tinh Thần hàm kim lượng cao bao nhiêu.

Trong lòng thở dài một chút về sau, Vu Hoành đứng dậy, mở cửa đi ra mật thất.

Toàn Hạc cùng Y Y đều không tại, Viêm Tinh yên ổn hoàn cảnh, để các nàng thường xuyên ra ngoài dạo phố, mua sắm, du ngoạn, sinh hoạt so trước đó tốt quá nhiều.

Nhìn xem trống rỗng phòng an toàn, Vu Hoành trong lòng lắc đầu, lại thần thức ngoại phóng, cảm giác chung quanh tồn tại Loạn Thần Thiên Mục khôi lỗi.

Nguyệt Cung người phần lớn đều là hắn triệu hoán vật Khủng Ảnh cùng loạn thần khôi lỗi kết hợp mà thành, mà Nghiệm Vi chính mình lôi kéo một số người chỉ chiếm rất ít một khối.

Dù sao đầu năm nay lấy ở đâu nhiều như vậy không s·ợ c·hết mỗi ngày chơi tự bạo phần tử khủng bố?

Vừa cảm ứng này, lập tức để dùng Vu Hoành hơi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Tiến vào Phản Hư về sau, thần thức của hắn phạm vi đã đạt đến có thể bao trùm chung quanh mấy vạn cây số trình độ, cái này tại tu sĩ Tiên Đạo bên trong, xem như rất nhỏ. Bởi vì hắn bản thân tại mỗi cái cảnh giới vững chắc thời gian quá ngắn, thần thức căn bản không có tự nhiên trưởng thành đến cực hạn, liền cấp tốc đột phá vào xuống nhất cảnh giới.

Cho nên dẫn đến bực này tình huống cũng rất bình thường.

Nhưng coi như như vậy, mấy vạn cây số phạm vi, cũng đủ để bao trùm Viêm Tinh non nửa to lớn khu vực.

Tại hắn trong thần thức, lúc này người Inra, tựa hồ lặng lẽ điều động một chi bộ đội đặc chủng, nhằm vào Nguyệt Cung đang tiến hành điều tra cùng chém đầu kế hoạch.

Cùng lần trước điều động cường đại tiểu đội khác biệt, lần này bộ đội đặc chủng hết thảy chín người, tất cả đều là danh hiệu là đen kích cao đẳng Sinh Mệnh Trang Giáp người mặc, trong đó dẫn đội đội trưởng, càng là mặc tên là chém đầu người tính nhằm vào thiết kế bọc thép.

Rất hiển nhiên, bộ này cao đẳng bọc thép chính là vì Nguyệt Cung mà tới.

Vu Hoành đang quan sát bọn hắn lúc.

Cái này tiểu đội chính di chuyển nhanh chóng đang đi tới Nguyệt Cung một chỗ căn cứ phụ trên đường.

Sơn lâm gập ghềnh, mưa nhỏ bay tán loạn, trên mặt đất cỏ dại hỗn tạp sinh.

Chém đầu tiểu đội mỗi một cái đều quanh thân quanh quẩn lấy nhàn nhạt tử quang, tầng này tử quang, để bọn hắn rõ ràng lấy tốc độ siêu âm đang nhanh chóng di động, nhưng không có dẫn phát nửa điểm âm bạo tiếng vang.

Bạch! Bạch!

Trong nháy mắt, tiểu đội bỗng nhiên từ cực nhanh đến cực tĩnh, trong nháy mắt tĩnh lại.

Cầm đầu đội trưởng, thân cao hai mét, mũ giáp là cùng loại Tam Giác Long, dựng đứng ba cây sừng, thân thể bọc thép nhiều lấy hình tròn lồm đốm điệp gia tạo thành, bề ngoài nhìn rất là phồng lên, tràn ngập cơ bắp cảm giác.

“Đối phương có lẽ đã phát hiện chúng ta đến.” Đội trưởng trầm giọng nói thanh âm tại tần số truyền tin bên trong rõ ràng mà lạnh lùng.

“Nguyệt Cung thủ lĩnh Nghiêm Vi, bản thân xác thực có nhất định năng lực đặc thù, nhưng nàng sở dĩ có thể đối kháng chúng ta, mấu chốt vẫn là ở tại năng lực kết hợp bọc thép bộc phát to lớn hiệu quả. Cho nên, lần này chúng ta điều động tiến

vào nội ứng, sẽ ở thời khắc mấu chốt dẫn bạo hạt q·uấy n·hiễu mạnh, để Nguyệt Cung tất cả giành được bọc thép không cách nào khởi động. Cường kiền nhiễu sẽ kéo dài ước chừng 20 phút thời gian, trong khoảng thời gian này, chính là chúng ta xử lý tất cả phiền phức mấu chốt kỳ."

"Đúng!"

Chúng người Inra trầm giọng trả lời.

"Đi thôi." Sau một khắc, tất cả người Inra chớp mắt biến mất tại nguyên chỗ, trực tiếp hướng phía Nguyệt Cung căn cứ phụ phóng đi.

Mà lúc này Nguyệt Cung căn cứ phụ bên trong, dưới mặt đất 200 mét chỗ một cái lâm thời hầm trú ẩn bên trong.

Nghiêm Vi đang cùng mấy cái căn cứ phụ thủ lĩnh tại trong phòng họp họp, chế định mới nhất kế hoạch hành động.

Không có chút nào phát hiện, nguy hiểm chính phi tốc hướng phía chính mình tới gần.

Vu Hoành thần thức chú ý tới điểm ấy, đại khái mô phỏng xuống song phương mức năng lượng phản ứng.

"Cái này tiểu đội đặc chủng đội trưởng, mức năng lượng đã đạt đến Bất Diệt cấp độ, Nghiêm Vi bên kia cơ bản không thể nào đối phó được. Lại thêm hạt q·uấy n·hiễu mạnh ảnh hưởng khởi động bọc thép, lần này hẳn là thật nguy hiểm…"

Vu Hoành trong lòng đánh giá xuống, song phương chiến lực chênh lệch rõ ràng.

Nghiêm Vi liền xem như ngoại nhãn phối hợp bọc thép, cũng nhiều lắm là phát huy ra tiếp cận bất diệt thực lực, cụ thể tính ra xuống tới, đại khái liền cùng không cần quy tắc tính năng lực Thải Kính Đạo Nhân không sai biệt lắm.

Trên bản chất, rất nhiều quái vật thực lực rất khó phán định, cũng rất khó song song so sánh, phần lớn là ai trước bắt lấy đối phương sơ hở điểm yếu, ai liền có thể thắng.

Cho nên đơn nhất mức năng lượng bên trong, thực chiến chênh lệch cũng cực lớn.

Mà bây giờ, cái này đặc chiến bộ đội đội trưởng trực tiếp vượt qua đến Bất Diệt cấp. Đây chính là chất chênh lệch.

Phổ thông Siêu Phàm cấp độ mức năng lượng cường giả, coi như có thể một kích diệt tinh, hắn mức năng lượng không đủ cao, vậy cũng chỉ là dùng số lượng tích tụ ra tới hiệu quả.

Đối mặt Bất Diệt cấp, một kích liền có thể để nó c·hết không có chỗ chôn.

"Xem ra cần phải hơi giúp một cái…"

Bất Diệt cấp đội trưởng, tăng thêm nó mặc tính nhắm vào bọc thép…

Bây giờ đại tịch diệt sắp đến, từ Agris bên kia, lại được biết Nguyên Tố hoàng đế cùng Thiên Nhật giáo các thế lực đều đã toàn tuyến rút lui.

Vu Hoành trong lòng cũng không còn quá nhiều cố kỵ, dự định gia tốc Nguyệt Cung kế hoạch.

Thăm dò người Inra hậu trường, có thể tiến một bước trước thời hạn.

Suy nghĩ một chút, Vu Hoành lái xe trước cửa, đẩy cửa đi ra ngoài.

Răng rắc.

Cửa tự động đ·ạ·n về, đóng lại. Tiếp theo một cái chớp mắt, người khác đã biến mất tại nguyên chỗ.

Tiên Đạo pháp lực đem Vu Hoành cả người bao vây lại, lấy Hắc Hoàng Ngọc thả ra ngọn lửa màu đen ngưng tụ làm Hỏa Điểu, cao tốc bay về phía Nguyệt Cung căn cứ phụ.

Mà lúc này trong căn cứ.

Nghiêm Vi nhẹ nhàng sờ lên mắt phải của chính mình, nơi đó là sau khi tỉnh lại liền phát hiện dị biến Thần Bí Nhãn.

Lực lượng cường đại liên tục không ngừng từ trong con mắt này chảy xuôi mà ra, trải rộng toàn thân.

Lực lượng này để nàng vốn là đang thiết giáp tăng phúc bên dưới vượt qua người bình thường mười mấy lần tố chất thân thể, tiến thêm một bước, lại tăng mạnh nhiều gấp mấy lần.

Nàng lúc này, tại đối mặt bất kỳ một cái nào đồng cấp bọc thép, đều có tuyệt đối tự tin.

Lúc này nàng chính cẩn thận cùng hai cái căn cứ phụ thủ lĩnh mô phỏng khả năng xuất hiện người Inra tiến công sách lược cùng lộ tuyến.

Bành! !

Bỗng nhiên, căn cứ toàn bộ rung động kịch liệt một chút, ba người thân thể nhoáng một cái, lập tức liền nghe được còi báo động chói tai ở chung quanh vang lên.

“Nhanh cụ trang!” Nghiêm Vi sắc mặt băng lãnh, bay người về phía phòng họp nơi hẻo lánh chỗ Sinh Mệnh Trang Giáp đánh tới.

Còn lại hai người cũng động tác nhất trí, mặc dù bọn hắn đã rất nhanh. Nhưng hết thảy hay là đã chậm một bước.

Một trận vô hình tiếng chấn động đợt, đồng thời ở căn cứ bên trong vang lên.

Sóng âm xuyên thấu vách tường, khuếch tán bao trùm toàn bộ căn cứ, đồng thời cũng làm cho Nghiêm Vi ba người cùng trong căn cứ tất cả ý đồ mặc bọc thép người, đều thân thể hơi chậm lại.

Phốc một chút, Nghiêm Vi khôi phục động tác, một thanh mò tới chính mình bọc thép bộ kiện, tâm niệm khởi động.

Nhưng không hề có động tĩnh gì, ngày bình thường có tâm niệm cảm ứng Sinh Mệnh Trang Giáp, lúc này phảng phất giống như hòn đá, không phản ứng chút nào.

Chương 588: Chuẩn bị (2)

Nghiêm Vi một trái tim cấp tốc chìm xuống.

Một giây sau, nàng phía sau lưng một trận kim châm giống như đau đớn, đó là có cái gì bén nhọn đồ vật tại lấy một cái siêu cao tốc tốc độ, hướng nàng bắn vọt.

Dưới tình thế cấp bách Nghiêm Vi vội vàng một cái xoay người bên cạnh xông, tránh đi sau lưng tập kích.

Oanh! !

Sau lưng bức tường bị trực tiếp đụng xuyên.

Một đạo bọc thép màu đen bóng người, cầm trong tay điện quang màu đen trường mâu, ngang nhiên hướng nàng đâm xuống.

"! ! !" Nghiêm Vi trong đầu trống rỗng, đối phương cụ trang, nàng nhưng vẫn là bạch thân, không có bọc thép hơn mười tăng gấp bội bức, nàng lúc này duy nhất có thể dựa vào, cũng chỉ có chính mình dị biến mắt phải!

Nhưng.

A! !

Theo hai tiếng kêu thảm, hai gã khác căn cứ phụ thủ lĩnh bởi vì không có cụ trang, chớp mắt liền tại hơn mười lần tố chất thân thể người Inra trước mặt bị một thương đánh nổ đầu.

Bọn hắn đồng dạng là thân kinh bách chiến bọc thép cường giả, nhưng ở bọc thép không cách nào có hiệu lực tình huống dưới, nhưng như cũ tựa như đợi làm thịt heo dê, không chịu nổi một kích.

Đây chính là cụ trang cùng không thấu đáo trang chênh lệch, cụ trang về sau, hơn mười lần tố chất thân thể tăng phúc, đủ để cho bất cứ người nào đều đạt tới miểu sát bách chiến lão binh trình độ.

Đây chính là chênh lệch.

Nghiêm Vi mắt phải bỗng nhiên sáng lên tử quang, tiếp theo một cái chớp mắt, nàng biến mất tại chỗ cũ, trực tiếp xuất hiện tại phòng họp bên ngoài trên lối đi nhỏ.

Đây là viên này ngoại nhãn thuộc về Tiên Tướng thuấn di năng lực.

Nàng cũng nương tựa theo cái này thật vất vả khai phát ra năng lực, nhiều lần chuyển bại thành thắng, c·ướp đoạt trên người địch nhân mặc Sinh Mệnh Trang Giáp.

Nhưng lần này, tựa hồ…

Oanh!

Sau lưng lại là hai t·iếng n·ổ mạnh, vách tường lại bị đụng thủng, mặt khác hai cái người bọc thép bắn vọt tiến đến, không chút nào dừng lại, bay thẳng Nghiêm Vi vị trí.

Nghiêm Vi lại lần nữa thuấn di rời đi, đồng thời nhấn xuống trong túi chính mình ban sơ bọc thép bộ kiện, nhưng một dạng vô dụng, nàng trong lòng nặng nề, lại xuống một giây tiếp tục thuấn di.

Nhưng lần này, vừa mới thuấn di hiện thân, nàng ngay phía trước liền đối diện vọt tới một thanh khổng lồ màu đen dòng điện trường mâu.

“Rõ ràng như vậy không gian truyền tống ba động, Nghiêm Vi, ngươi là đang giễu cợt bản điện hạ a?” Đội trưởng băng lãnh thanh tuyến tại dưới mũ giáp bỗng nhiên vang lên.

“Điện hạ! ?” Nghiêm Vi sắc mặt kịch biến, lại lần nữa thuấn di đã tới đã không kịp.

Dưới tình thế cấp bách, nàng mắt phải tử quang sáng rõ, bắn ra một đạo chùm sáng màu tím chính giữa mặt trường mâu.

Ầm ầm!

Tử quang trường mâu cùng một chỗ nổ tung.

Nghiêm Vi không có phòng hộ, tại chỗ bị tạc trước tiên cần phải bay ra ngoài, hung hăng tại trên mặt tường xô ra một cái hố to. Sau đó lăn xuống tới.

Không có cụ trang, nàng ngay cả một cái bình thường người Inra đều đánh không lại, chớ nói chi là loại cao thủ hàng đầu này.

Phốc.

Nghiêm Vi phun ra một ngụm máu, gian nan ý đồ bò dậy.

Nhưng.

Bá một chút, một thanh màu đen dòng điện ngưng tụ thành trường mâu, treo tại nàng bên cổ.

“Nghiêm Vi, ngươi cô phụ tín nhiệm của ta.” Inra đội trưởng thanh âm trầm thấp đến gần tới, nhìn chăm chú lên nàng.

“Cái gì tín nhiệm? Điện hạ, ngươi chưa bao giờ tín nhiệm qua ta, nói thế nào cô phụ?” Nghiêm Vi sắc mặt bình tĩnh, chậm rãi từ dưới đất bò dậy thân.

“Thắng làm vua thua làm giặc, ngươi thắng, g·iết ta đi.”

“Ta muốn biết ngươi khi đó, tại sao muốn phản bội ta?” Điện hạ bình tĩnh hỏi.

“Bởi vì ngươi, ta đối với Viêm Tinh chính sách quy hoạch xuất hiện lỗ hổng, dẫn đến ta tại cục diện chính trị bên trong lâm vào rất lớn thế yếu.”

“Tại cha mẹ ta bởi vì các ngươi người Inra mà c·hết một khắc kia trở đi, một chút liền không tồn tại cái gì phản bội… .” Nghiêm Vi mặt không b·iểu t·ình, bỗng nhiên chụp vào trường mâu lòng bàn tay hướng mũi mâu bóp đi.

Khẩn cấp quan đầu, điện hạ bỗng nhiên thấy được nàng trong lòng bàn tay nắm, thình lình chính là nàng lúc trước phân phối đến cao cấp bọc thép bộ kiện.

Khoảng cách này, một khi bộ kiện b·ị đ·âm xuyên phát sinh tổn thương, lập tức liền sẽ sinh ra nổ lớn.

Kết hợp với chung quanh là bịt kín hoàn cảnh, thuộc về trụ sở dưới đất trong hành lang, đến lúc đó coi như hắn mặc bọc thép, cũng tất nhiên sẽ b·ị t·hương nặng!

"Ngươi!" Điện hạ vội vàng tán đi mũi mâu, bứt ra trở ra.

Nhưng sau một khắc, hắn liền biết mình trúng kế, Nghiêm Vi thế mà lại một lần nữa ở trước mặt mình biến mất.

"Muốn c·hết!" Hắn đi theo khởi động bọc thép thuấn di công năng, lần theo không gian ba động theo sau.

Mới vừa xuất hiện.

A.

Một trận chói tai réo vang ở chung quanh vang lên.

Ầm ầm! !

Không đợi hắn thấy rõ chung quanh là cái nào một mảnh to lớn bạo tạc liền ầm vang cuốn tới, đem nó bao phủ tiến trong đó.

Ngoài trụ sở, mặt đất.

Nghiêm Vi lẳng lặng đứng ở trên đồng cỏ, nhìn chăm chú lên cách đó không xa bị nổ tung một cái động lớn trụ sở dưới đất khu vực.

"Thời gian tính toán vừa vặn, đối với điện hạ cá tính nắm chắc cũng không có sai lầm. Lần này bạo tạc hắn là có thể để hắn bọc thép thuấn di năng lực sinh ra tổn hại. Đáng tiếc, chỗ này căn cứ xong nên rút lui."

Trong căn cứ những người còn lại là không có cơ hội cứu ra, bất quá Nghiêm Vi cũng không có ý định cứu. Có thể làm cho

một cái người Inra hoàng tử cùng bọn hắn cùng một chỗ chôn cùng, tính thế nào đều khó có khả năng là thâm hụt tiền mua bán.

Bá.

Một giây sau, nàng biến mất tại nguyên chỗ không có bọc thép liền không có cách nào đối kháng chính diện, về sau nhất định phải tìm tới vì cái gì bọc thép không cách nào khởi động nguyên nhân.

Nhưng bây giờ không quan hệ, nàng còn có dự bị bọc thép!

Khoảng cách căn cứ phụ vài trăm mét bên ngoài, một chỗ nhà máy bỏ hoang bên trong, Nghiêm Vi trong nháy mắt xuất hiện tại nhà máy một góc, ngồi xuống, từ mặt đất kéo một cái cái nắp.

Phía dưới hốc tối bên trong, để đó chính là nàng dự bị bọc thép đồ bộ.

Đồng dạng là một bộ cao cấp bọc thép.

Đưa tay đè lại bọc thép, đang muốn cụ trang.

Đột nhiên một trận bén nhọn nhói nhói, lại lần nữa từ sau não tỏ khắp mở.

Nghiêm Vi quyết định thật nhanh, buông ra bọc thép một cái lật nghiêng.

Xùy! !

Hậu phương một đạo hắc quang trong nháy mắt xuyên qua nàng trước đó vị trí, đâm thủng vách tường, đánh ra một cái cháy đen lỗ thủng.

Nghiêm Vi hơi biến sắc mặt, lại lần nữa thuấn di xuất hiện đang thiết giáp bên cạnh, đưa tay đi bắt.

Nhưng sau một khắc một đạo trường mâu màu đen từ nàng cùng bọc thép ở giữa trống rỗng thuấn di xuất hiện.

Phốc.

Tê.

Lòng bàn tay huyết nhục bị vừa chạm vào tức cháy, Nghiêm Vi mặt không đổi sắc, lật ra sau tránh ra đạo thứ hai từ phía sau lưng đập xuống hắc mâu.

Bành!

Tiếng vang dưới, mặt đất bị hắc mâu ném ra hố to.

Nàng cũng bị tung bay vãi ra, ở giữa không trung lại lần nữa thuấn di biến mất.

"Đuổi!" Nhà máy bên trong hai tên bộ đội đặc chủng người Inra đồng thời thuấn di đuổi theo.

Nhà máy lại lần nữa khôi phục trống rỗng, hoàn toàn yên tĩnh.

Lạch cạch, lạch cạch.

Một đạo cao lớn cường tráng hình người, chậm rãi đi vào, đi vào hốc tối trước, cúi đầu nhìn xem bên trong để đặt Sinh Mệnh Trang Giáp.

Hình người thân hình cao lớn, mặc đơn giản sơ mi đen áo quần dài, không biết là tia sáng hay là nguyên nhân gì khác, khuôn mặt của hắn từ đầu đến cuối bao phủ một lớp bụi mịt mờ tia sáng, thấy không rõ lắm hình dáng.

Đúng lúc này, nhà máy bên ngoài, Nghiêm Vi bước nhanh vọt vào. Sắc mặt trắng bệch cúi đầu ho khan vài tiếng, phun ra một ngụm máu nhỏ mạt, thẳng đến hốc tối vị trí.

Nhưng mới vào cửa, nàng liền nhìn thấy đứng ở nơi đó cao lớn nhân hình, bước chân không khỏi chậm lại.

"Ngươi là ai! ? Xin tránh ra vị trí được không, ta cầm xuống đồ vật." Nghiêm Vi một bên hướng đối phương đi đến, một bên trong miệng tận lực ổn định cảm xúc.

"Tránh ra cái gì?" Người kia quay đầu lại nhìn về phía bên này.

Nghiêm Vi lúc này đã thuấn di số lần quá nhiều, tăng thêm thân thể không chịu nổi, ánh mắt ẩn ẩn có chút bắt đầu mơ hồ.

Nàng không có khả năng lại thuấn di, nếu không bọc thép không có cầm tới chính mình trước được thân thể sụp đổ.

“Ngươi đứng địa phương, có thể hay không để cho dưới.” Coi là lo lắng người Inra lúc nào cũng có thể đuổi theo, nàng không khỏi tăng thêm tốc độ.

“Ngươi nhìn qua thụ thương, có cần giúp một tay hay không báo động?” Người kia không có trả lời, ngược lại quan tâm hỏi.

“Không cần, ngươi làm sao lại một người chạy đến nơi đây tới? Nơi này rất nguy hiểm, đề nghị ngươi lập tức rời đi, tìm một chỗ trốn đi, vừa mới bạo tạc ngươi không nghe thấy a?” Nghiêm Vi cấp tốc nói.

“Ta là một tên đạo môn người tu hành.” Người kia chăm chú trả lời, “Cũng là bởi vì nghe được bạo tạc mới hướng bên này tới, cho nên, ngươi cần trợ giúp a?”

“Cám ơn ngươi hảo ý, chỉ cần ngươi bây giờ tránh ra vị trí liền tốt, ta không cần trợ giúp, ngươi hay là mau chóng rời đi tốt.” Nghiêm Vi hảo tâm nói.

“Không cần lo lắng, ta mặc dù tu hành không lâu, nhưng sức tự vệ hay là có một chút…” Đối phương nhếch miệng lộ ra một nụ cười xán lạn, tránh ra vị trí.

Nghiêm Vi lúc này chạy tới hốc tối bên cạnh, tay đè tại trên trang giáp, nhưng để trong nội tâm nàng trầm xuống chính là, bộ này cũng không cách nào khởi động.

Lúc này nghe được đối phương lời nói, nàng ngẩng đầu, nhìn về phía đối phương.

“Ngươi.”

Nàng mới mở cái đầu, liền nhìn thấy đối phương sau lưng đột ngột xuất hiện không gian thuấn di gợn sóng trong suốt.

Một đạo khôi ngô cao lớn bọc thép màu đen, trong nháy mắt xuất hiện, trường mâu từ trên hướng xuống, lặng yên không một tiếng động đánh tới hướng nam tử cái ót.

Xùy

Tiếp theo một cái chớp mắt, Nghiêm Vi trong mắt thả ra tử quang trúng mục tiêu hắc mâu, đem nó đánh vạt ra một đoạn.

“Mau trốn!” Nàng nghiêm nghị quát.

Nhưng hết thảy đã tới đã không kịp.

Hắc mâu một lần nữa bày ngay ngắn, như thiểm điện đánh tới hướng nam tử phía sau lưng.

Bành! !

Một tiếng vang thật lớn.

Hắc mâu liền ở trước mặt Nghiêm Vi đập ầm ầm tại nam nhân phần lưng, nổ tung một vòng vôi gợn sóng.

Nhưng. Cùng trong dự đoán tình huống hoàn toàn khác biệt.

Nam tử vẫn đứng tại chỗ, đưa lưng về phía hắc mâu.

Chỉ là hắn hướng phía Nghiêm Vi khuôn mặt, lúc này bắt đầu kịch liệt bắt đầu vặn vẹo.

Cái kia mơ hồ không rõ khuôn mặt, lúc này tới lúc gấp rút nhanh như đất dẻo cao su giống như vặn vẹo nhúc nhích đứng lên.

Tê.

Nam tử mặt ngoài thân thể phảng phất có một tầng vô hình màng mỏng, bị xé nứt, chống ra.

Thân thể của hắn phi tốc bành trướng, biến cao, biến rộng, biến lớn!

Hai mét.

Ba mét.

Bốn mét!

Sáu mét! !

Nam tử thân thể phảng phất thổi hơi đồng dạng, đảo mắt liền bành trướng đến trọn vẹn cao hơn 6 mét, thân thể tựa như một ngọn núi nhỏ, lẳng lặng đứng tại chỗ.

Từng đầu màu sắc rực rỡ huỳnh quang từ trên thân nó sáng lên, bức xạ bốn phía.

Cái kia ánh sáng tựa như tuyến trùng, không ngừng thuận mặt đất vách tường hướng chung quanh nhúc nhích bò sát. Nghiêm Vi ngẩng đầu nhìn đến nam tử hai mắt che miếng vải đen, nhưng như cũ không cách nào ngăn cản bên trong trong mắt sáng lên chói mắt thải quang.

"Ta mẹ nhà hắn… ! ! !" Sau lưng, cầm trong tay hắc mâu bộ đội đặc chủng người Inra, từ đầu tới đuôi thấy được biến hình toàn cảnh.

Từ lúc mới bắt đầu mở to hai mắt, càng về sau há to mồm, từng bước một bị bức phải lui lại.

Hắn một lần hoài nghi mình có phải hay không đang nằm mơ.

Oanh! !

Sau một khắc, cả người hắn bị một cái đại thủ từ trên hướng xuống, trong nháy mắt ấn vào dưới mặt đất.

Đại thủ nâng lên, dưới mặt đất trong hố sâu, chỉ còn một đoàn bọc thép mảnh vỡ cùng thịt băm chất hỗn hợp.

Nhìn xem một màn này, Nghiêm Vi trong đầu trống rỗng, hoàn toàn không biết vừa mới xảy ra chuyện gì.

Vu Hoành nhìn xem khuôn mặt đờ đẫn nàng, trên mặt lộ ra một tia dáng tươi cười ôn hòa.

"Người trẻ tuổi, thời gian không nhiều lắm, đi làm bất cứ chuyện gì ngươi muốn làm đi…"

Đại tịch diệt sắp đến, Phù Không Thành bên kia cách nơi này rất gần, cho nên nơi này cũng sẽ không rất xa.

Vu Hoành biết, bọn hắn ở chỗ này thời gian, không nhiều lắm.

Cho nên tại thu hoạch được Cổ Thần Chi Khu, thực lực lại tăng lên nữa về sau, hắn quyết định, nơi này sinh cơ, nên đánh bao hết…

Chương 589: Thu thập (1)

Nhà máy bên trong, Vu Hoành ngửa đầu nhìn qua bên ngoài nhu hòa ánh nắng.

“Ấm áp như vậy ánh nắng, về sau không biết còn có thể lúc nào nhìn thấy…”

Lần này không tiếp tục ẩn giấu, nguyên nhân chủ yếu chính là bởi vì đại tịch diệt tới gần, hắn không cách nào mang đi nơi này tất cả mọi người, nhưng cuối cùng trước khi chia tay, hắn có thể cho người nơi này một phần lễ vật.

Lộc cộc.

Nghiêm Vi sắc mặt trắng bệch, từng bước một lui lại, phần lưng chống đỡ tại trên mặt tường mới giật mình cảm giác.

“Ngươi… Đến cùng là… ! ?”

Nàng ẩn ẩn từ đối phương trong thanh âm, nghe được một tia quen tai. Cái giọng nói này, rất như là lúc trước dẫn dụ cũng hãm hại nàng đi đến bước này đạo sư.

“Trong khoảng thời gian này đến nay, ngươi làm rất tốt, ta sau khi đi, tiếp xuống cục diện phải nhờ vào ngươi xử lý.”

Vu Hoành khuôn mặt cấp tốc biến đổi, rõ ràng hiện ra thuộc về đạo sư tấm kia khuôn mặt quen thuộc.

“Đạo sư… !” Nghiêm Vi sững sờ, “Thật là ngươi… .”

Vu Hoành không có lại trả lời, mà là thân thể khổng lồ cấp tốc ẩn hình, chỉ để lại cùng trước đó một dạng một cái hai mét hình người, chậm rãi đi ra cửa lớn, đi ra nhà máy.

Bản thể của hắn chân thân, bây giờ bởi vì sụp đổ, không thể không một mực xuất hiện ở bên ngoài.

Nhưng vì không làm cho địch nhân cảnh giác, vì có thể tạo được đánh lén hiệu quả. Cho nên hắn dùng huyễn thuật, tại chân thân trước người thiết trí một cái giả thể, sau đó chân chính chính mình giấu ở hậu phương, tùy thời chuẩn b·ị đ·ánh lén.

Lúc này hắn mới vừa đi ra khỏi cửa.

Ngoại bộ bá một chút, xuất hiện mấy đạo hắc giáp người Inra.

Hết thảy năm người, hình thành một cái giản dị trận hình, đem Vu Hoành vây quanh lại như bên trong tâm.

Trong đó vị điện hạ kia cũng tại trong trận hình.

“Trong những người này cái nào là điểm dẫn dụ?” Vu Hoành nhẹ giọng truyền âm nói.

Đúng vậy, hắn chờ không kịp nguyên nhân, còn có một cái, đó chính là tận lực kéo dài nguyên tai đại tịch diệt đến.

Mà dựa theo Tô Đơn tiền bối phương pháp, chỉ cần tìm được điểm dẫn dụ, đem nó mang rời khỏi hoặc là hủy diệt, liền có thể thật to kéo dài nguyên tai xâm nhập thời gian.

Ngay từ đầu, hắn coi là điểm dẫn dụ nhất định là tại Viêm Tinh nhân loại trên thân, nhưng phía sau cẩn thận kiểm tra, phát hiện Viêm Tinh bên trên hơi nổi danh điểm nhân vật đều không phải là.

Điểm dẫn dụ đặc điểm là lực ảnh hưởng cực lớn.

Hắn âm thầm đã kiểm tra, Nghiêm Vi không phải, các quốc gia người lãnh đạo cũng đều không phải, nhìn như vậy, điểm dẫn dụ rất có thể tồn tại ở người Inra bên trong, nếu như người Inra bên trong cũng không có, như vậy nhất định định tại vũ trụ này khu vực khác.

Vậy hắn liền không xen vào.

“Không xác định, tìm xem xem đi, nếu như thực sự không được, chúng ta liền trực tiếp rời đi.” Toàn Hạc thông tin truyền âm nói, “Dù sao chúng ta chỉ là cần chứng thực điểm dẫn dụ là

có hay không hữu hiệu, có thể hay không giúp nhân loại nơi này kéo dài sinh cơ, liền xem bọn hắn vận khí."

Toàn Hạc cũng nhìn rất thoáng, bọn hắn dù sao chỉ qua khách người qua đường, nơi này mấy tỉ người vận mệnh, bọn hắn không di chuyển được, cũng cõng không dậy nổi.

"Chỉ là ngươi khẳng định muốn trực tiếp giải quyết dứt khoát?" Toàn Hạc chần chờ hỏi.

"Đúng vậy a, không còn kịp rồi, chúng ta ở chỗ này đã chờ đợi một đoạn thời gian, trước đó mục đích đã đạt tới, tiếp tục lưu lại nơi này cũng không có ý nghĩa gì." Vu Hoành bình tĩnh trả lời. Hay là đào mệnh quan trọng.

"Ta hiểu được." Toàn Hạc hiểu rõ.

"Ngươi trước ứng phó trước mắt đi."

"Ừm."

Hai người đều là tu sĩ Tiên Đạo, ý thức thông tin giao lưu nhìn như nội dung không ít, kì thực bất quá 2 giây liền hoàn thành, lúc này Vu Hoành mới đưa lực chú ý kéo về ở trước mắt năm người này trên thân.

Trong năm người người cầm đầu người Inra điện hạ, chính từng bước một đi ra trận hình, hơi lồi ra một chút vị trí.

"Nghiêm Vi, đừng lẩn trốn nữa, ra đi."

Nhà máy bên trong, Nghiêm Vi từ từ đi ra, sắc mặt trắng bệch, ánh mắt phức tạp nhìn xem Vu Hoành bóng lưng, sau đó mới đưa ánh mắt xê dịch đến trên người điện hạ.

"Điện hạ, ngươi không nên tới… ."

"Ngươi cũng biết chính mình phải c·hết, cuối cùng cũng bắt đầu thần trí thất thường, hồ ngôn loạn ngữ rồi hả?" Điện hạ âm thanh lạnh lùng nói.

"Mặc dù ta không biết ngươi là thế nào g·iết c·hết đặc biệt luân, nhưng bây giờ, năm đối một, ngươi không có phần thắng rồi."

“Ngươi quá đề cao ta… .” Nghiêm Vi lắc đầu, ánh mắt tụ tập trên người Vu Hoành.

“Từ đầu tới đuôi, ta bất quá chỉ là cái khôi lỗi… .”

Nàng hiện tại đã suy nghĩ minh bạch, trước đó hết thảy nghi hoặc, cuối cùng đạt được giải thích, vì cái gì Nguyệt Cung chắc chắn sẽ có một cỗ cường đại thế lực ngầm liên tục không ngừng đang ủng hộ chính mình, tập kích người Inra.

Hiện tại xem ra hết thảy đều là trước mắt vị đạo sư này, tại chủ đạo hết thảy…

Lúc này điện hạ bọn người mới chú ý tới Vu Hoành, cái này nhìn không chút nào thu hút cao lớn nhân loại nam tính.

Xùy!

Đột nhiên một đạo màu đen kích quang từ trong đó một tên người Inra trên vai nổ bắn ra mà ra, chính giữa Vu Hoành.

Đây là đánh lén!

Tại tất cả mọi người coi là điện hạ sắp hỏi thăm Vu Hoành, cùng nó đối thoại lúc, đạo này kích quang đánh lén nhanh hung ác chuẩn, để cho người ta không tưởng tượng được trúng đích Vu Hoành cái trán mi tâm.

Sớm tại Vu Hoành xuất hiện, cũng như không có chuyện gì xảy ra đứng tại trong vòng vây lúc, bọn hắn liền chú ý tới cũng đề cao cảnh giác.

Dù sao cho đến bây giờ, còn chưa bao giờ thấy qua một cái bị người Inra vây quanh, mà không hoảng loạn nhân loại bình thường.

Cho nên, người này nhất định có vấn đề!

Nhưng kích quang trúng mục tiêu là trúng đích, Vu Hoành lúc này lại là đang thất thần, đạo này kích quang, cũng đem hắn từ thất thần lôi kéo trở về.

Ngay tại mới vừa đi ra tới điểm ấy thời gian bên trong, hắn thần thức không chút kiêng kỵ khuếch tán chung quanh, trực tiếp bao phủ lại Viêm Tinh trên không khoảng cách gần hai chiếc người Inra mẫu hạm.

Hắn tại hạch toán, Viêm Tinh đến người Inra hết thảy có bao nhiêu.

Đại bộ phận người Inra bởi vì chán ghét cùng Viêm Tinh người cấp thấp loại ở quá gần, thế là đều vẫn như cũ ở tại chính mình sở thuộc tam đại trong mẫu hạm.

Mà cái này ngược lại thuận tiện Vu Hoành lúc này quét hình.

"Hết thảy 71,452 người." Vu Hoành lên tiếng nói.

"Cái gì! ?" Điện hạ cái thứ nhất nghe rõ Vu Hoành cái số này, "Ngươi từ chỗ nào biết đến cái số này! ?"

Hắn ánh mắt lam quang lấp lóe, ngữ khí ngưng trọng lên. Đây đúng là hiện có người Inra tại Viêm Tinh tổng số lượng.

"Thời gian không nhiều lắm, có thể mời các ngươi đem tất cả Sinh Mệnh Trang Giáp giao ra a?" Vu Hoành trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười.

Nếu muốn đánh bao, vậy liền khẳng định phải hút khô tất cả bọc thép sinh mệnh lực, Agris tặng cho sinh cơ rất nhiều, nhưng cái đồ chơi này không ai ghét bỏ quá ít.

Cho nên, tận khả năng mang đi càng đa tài hơn là Vu Hoành chân chính ý nghĩ.

Duy nhất chế ước hắn, nhưng thật ra là sinh cơ chứa đựng. Nhưng có Agris làm làm mẫu, đi theo học là được, hắn hiện tại thân thể dù sao cũng chịu đựng nổi.

"Gia hỏa này, là điên rồi a! ?" Một tên người Inra trào phúng cười ra tiếng.

Nhưng một giây sau.

Phốc!

Một thanh trường mâu màu đen trong nháy mắt từ phía sau lưng đâm xuyên trái tim của hắn.

Mũi mâu xuyên thấu giáp ngực, mang theo lưu lại huyết thủy cùng thịt nát, lại soạt một chút thu về.

Cái này người Inra toàn thân cứng ngắc, hai mắt lục quang cấp tốc ảm đạm đi.

“Sao, a… Chuyện… ! ?” Hắn quỳ rạp xuống đất, che tim, vô lực t·ê l·iệt ngã xuống trên mặt đất, dần dần mất đi sinh tức.

Mà tại phía sau hắn đứng đấy, rõ ràng là một tên khác kết trận người Inra.

Không chỉ như vậy, mặt khác hai cái người Inra cũng không hiểu thấu không nói một lời, bắt đầu lẫn nhau nhấc lên hắc mâu điên cuồng chém g·iết.

Nhìn hai người tư thế, phảng phất đối phương là chính mình cừu nhân g·iết cha đồng dạng, đại khai đại hợp, dốc hết toàn lực!

Điện hạ nguyên bản khi nhìn đến kích quang vô hiệu về sau, liền trong lòng một chút đề cao, hiện tại lại nhìn thấy một màn này, hắn không tự chủ được lui ra phía sau hai bước, lớn tiếng quát lớn thuộc hạ dừng lại, nhưng không dùng được.

“Đừng sợ.” Vu Hoành thân ảnh trong nháy mắt biến mất, bỗng nhiên xuất hiện ở bên người hắn.

“Ngươi còn hữu dụng, đối với người Inra, nếu như các ngươi nguyện ý chủ động phối hợp, ta cũng không phải không nguyện ý thả các ngươi một con đường sống.”

“Nói khoác không biết ngượng! Ngươi đại biểu lập trường gì dám nói lời này?” Điện hạ mặc dù trong lòng sợ hãi, nhưng nghe đến lời ấy vẫn là không nhịn được phản bác.

“Đại biểu chính ta.” Vu Hoành lười nhác nhiều lời.

Ngay sau đó, không còn kiềm chế đối tự thân khống chế.

Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp tự động vận chuyển, lập tức chung quanh trừ ra điện hạ cùng Nghiêm Vi, còn lại ba cái người Inra trên thân cũng bắt đầu dâng lên từng tia màu xám sinh cơ sương mù.

Theo sương mù bay ra, tụ hợp vào Vu Hoành trên thân, ba người này thân thể càng ngày càng gầy yếu, càng ngày càng hư.

Trên người bọn họ bọc thép cũng gấp nhanh trở nên ảm đạm vô quang.

Không đến 3 giây, ba người vô lực ngã xuống đất, tính cả bọc thép một đạo, triệt để biến thành màu xám trắng, mất đi sinh tức.

Một màn này, vô luận là điện hạ hay là Nghiêm Vi, thấy đều toàn thân ứa ra hàn khí.

Không có bất kỳ cái gì động tác, vẻn vẹn chỉ là đứng ở chỗ này nói mấy câu, bốn cái có thể hủy diệt một cái tiểu quốc cao cấp người Inra bộ đội đặc chủng tinh nhuệ, liền cứ như vậy mất đi sức sống, ngã trên mặt đất ngay cả bọc thép tựa hồ cũng bị tổn hại.

“Đi thôi, dẫn đường. Đi các ngươi mẫu hạm.” Vu Hoành nhẹ nhàng tại điểm điện hạ trên vai vỗ vỗ.

Điện hạ toàn thân không tự chủ phát run lên, hắn rất muốn cự tuyệt, nhưng hắn không dám.

Chính mình lần này mang tới bộ hạ vừa mới gặp phải, để hắn vô luận như thế nào cũng không dám lại tùy ý lên tiếng.

‘Đúng, mẫu hạm! Mẫu hạm chung quanh có cường độ cao hỏa khống hệ thống, chỉ cần đi vào khu vực, liền có thể dùng c·hết hết trong nháy mắt giải quyết gia hỏa này!’

Trong lòng của hắn suy nghĩ kích thiểm, rất nhanh nghĩ đến biện pháp giải quyết

“Có thể nói cho ta biết, ngươi đến cùng là ai, muốn cái gì a?” Cố nén sợ hãi, hắn vẫn hỏi lên tiếng tới.

“Ngươi có thể gọi ta đạo sư, Nguyệt Cung chỗ tối chân chính thủ lĩnh, về phần ta muốn cái gì?” Vu Hoành cười cười.

“Vậy phải xem các ngươi có cái gì… .”

Sưu.

Hai người cùng một chỗ phóng lên tận trời, hướng phía Linh Lung chỗ mẫu hạm bay đi.

Phía sau Nghiêm Vi chần chừ một lúc, cũng cắn răng cấp tốc phóng tới càng xa xôi một cái khác cứ điểm, nàng bén nhạy phát giác được, tiếp xuống có lẽ có việc đại sự gì muốn phát sinh.

Dưới mắt bọc thép không có cách nào dùng, con mắt cũng dùng mắt quá độ, không có cách nào thuấn di, vậy cũng chỉ có thể mượn dùng mặt khác công cụ, một cái khác trong cứ điểm còn an trí lấy hạng nhẹ máy bay trực thăng, có lẽ có thể đuổi theo đạo sư hai người.

Trên bầu trời.

Vu Hoành đi theo điện hạ một đường bay nhanh.

Rất nhanh liền tới gần Inra Linh Lung mẫu hạm.

Khổng lồ mẫu hạm tựa như một khối đại lục, phiêu phù ở Linh Lung thủ đô trên không, lơ lửng bất động.

“Nơi này đã coi như là khu vực cấm bay, trong mẫu hạm còn có bản điện còn lại hai cái ca ca, liền xem như ta, đi vào nơi này cũng tất nhiên sẽ dẫn phát bọn hắn động thủ. Vì kế thừa đế vị, giảm bớt đối thủ cạnh tranh, bọn hắn ước gì có thể thuận tay trực tiếp xử lý ta, cho nên ngươi lấy thêm ta làm uy h·iếp cũng là vô dụng.” Điện hạ lúc này đã nhìn ra Vu Hoành đường lối, vội vàng giải thích.

Vu Hoành phiêu phù ở trên bầu trời, nhìn thấy nơi xa to lớn mẫu hạm chung quanh đã bắt đầu lít nha lít nhít tuôn ra mảng lớn người Inra bọc thép.

Liền biết gia hỏa này lời nói không ngoa.

“Không sao, dẫn đường là được.” Vu Hoành cũng không thèm để ý.

Điện hạ không dám nhiều lời, chỉ có thể trơ mắt nhìn xem đối diện mẫu hạm bay ra mấy chục đạo Sinh Mệnh Trang Giáp lao thẳng tới mình cùng sau lưng người kia.

Nhưng…

Bá bá bá! !

Một giây sau, bọn này Inra người bọc thép thế mà trực tiếp từ bọn hắn bên cạnh bay v·út đi qua, sau đó tự hành từng đôi, hai hai bắt đầu điên cuồng chém g·iết.

Bọn hắn trong hai mắt lam quang lục quang cũng dần dần biến thành màu đỏ. Đối với mình đồng liêu đồng đội ra tay không chỉ vận dụng toàn lực, thậm chí còn có người không tiếc sinh mệnh mình, ôm lấy một cái đồng liêu liền khởi động tự bạo.

Trên bầu trời, từng đoàn từng đoàn to lớn hỏa diễm không ngừng nổ tung.

Toàn bộ thủ đô phía dưới đều một mực ở vào một cái chấn động kịch liệt cục diện.

Phía quan phương đã sớm bị kinh động, nhưng nhìn thấy người Inra xuất động, bọn hắn cũng không dám tới gần, chỉ dám xuất động máy bay trực thăng ở ngoại vi quay chụp quan chiến.

“Cái này… . ! ! ?” Điện hạ nhìn xem cái kia từng đoàn từng đoàn không ngừng nổ tung người Inra bọc thép, trong lòng hàn ý rốt cục càng phát ra trở nên nồng. Hắn góc độ này, một dạng có thể nhìn thấy có vô số sương mù màu xám, không ngừng từ những này người Inra trên thân từ từ bay ra, hội tụ đến Vu Hoành trên thân.

Chương 590: Thu thập (2)

Chương 590: Thu thập (2)

“Đi thôi, tiếp tục. Các ngươi trong mẫu hạm hẳn là cất giữ có đẳng cấp cao nhất Sinh Mệnh Trang Giáp a?” Vu Hoành một bên tới gần mẫu hạm, một bên bình tĩnh hỏi.

“Là… Trừ ra cao cấp bọc thép, cao nhất chính là Bất Hủ cấp. Hiện tại mẫu hạm nội bộ còn có một bộ ngay tại sửa chữa.” Điện hạ chát chát âm thanh trả lời.

“Đi xem một chút.” Vu Hoành lập tức hứng thú. Hắn một đường hướng phía mẫu hạm bay gần, trên đường đi liên tục không ngừng hấp thu tất cả theo mẹ hạm bay ra người Inra sinh cơ.

Đại lượng sinh cơ bị ngưng tụ thành tinh thể màu đen, lơ lửng ở trong cơ thể hắn trong huyết mạch.

Nơi này sinh cơ chất lượng xác thực rất cao, cái này khiến Vu Hoành trong lòng rất là hài lòng.

Hai người một đường thông suốt, rất nhanh bay gần đến mẫu hạm bọc thép tầng bên ngoài.

Mẫu hạm hỏa khống hệ thống lúc này căn bản không phản ứng chút nào, giống như mù đồng dạng mặc cho Vu Hoành tiến vào khu vực.

Điện hạ cố gắng lặng lẽ mở ra kênh, đưa tin yêu cầu hỏa khống nhắm chuẩn, đánh trúng g·iết c·hết bên người quái nhân.

Nhưng hắn phát ra hết thảy tin tức đều tựa như đá chìm đáy biển, bặt vô âm tín.

Tê.

Mẫu hạm lối vào tự động mở ra, không gì sánh được hòa bình.

Bên trong hai hàng người Inra đứng thẳng tách ra, lặp đi lặp lại tiếp khách đồng dạng, mắt lộ hồng quang, bá xếp hàng cúi chào.

Rất nhanh, trên đầu của bọn hắn cũng toát ra mảng lớn sương mù màu xám.

Vu Hoành từng bước một đi vào mẫu hạm, những này xếp hàng người Inra cũng nhao nhao vô lực ngã xuống đất. Da thịt của bọn họ trở nên khô cạn, mọc ra lốm đốm, trên người bọc thép cũng từ màu đen cấp tốc phai màu, biến thành xám trắng.

Vu Hoành mỗi đi qua một khoảng cách, bên cạnh liền có mấy danh người Inra khô mục c·hết già.

Điện hạ lúc này đã ẩn ẩn liên tưởng đến cái gì. Toàn thân run rẩy đồng dạng run rẩy kịch liệt lấy.

Hắn tựa hồ biết Vu Hoành đến cùng là lai lịch gì…

“Ta đối với các ngươi người Inra sinh cơ chuyển hóa hệ thống cảm thấy hứng thú vô cùng, không biết có thể hay không giới thiệu một chút.” Lúc này Vu Hoành đi ở phía trước, thanh âm rõ ràng truyền đến điện hạ trong tai.

“… Ngươi cho rằng ngươi có thể thắng! ? Chúng ta đứng sau lưng lực lượng, liền xem như ngươi, cũng không có khả năng địch nổi!” Điện hạ cắn răng nói.

“Là Thiên Nhật giáo hay là Nguyên Tố hoàng đế?” Vu Hoành trực tiếp hỏi.

“Cái gì?” Điện hạ sững sờ.

Hắn cái này sững sờ, quả thật làm cho Vu Hoành cũng sửng sốt một chút.

“Chẳng lẽ lại là Thánh Tháp?” Hắn lại lần nữa hỏi ra âm thanh.

“Cái gì Quỷ Thánh tháp, chúng ta người Inra là thay người Osius thu thập tài nguyên, tổ kiến đại hà hệ liên minh mà

đến!”

Nghe đến đó, Vu Hoành triệt để yên tâm…

“Nguyên lai không phải Thánh Tháp cũng không phải Thiên Nhật giáo, càng không phải là Nguyên Tổ hoàng đế. Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.”

Hắn lập tức nở nụ cười, cười đến điện hạ trong lòng không hiểu sợ hãi, bước chân cũng bắt đầu thật to gia tốc.

Trên đường đi, vô số xuất hiện người Inra, đều tại Vu Hoành chung quanh trong phạm vi nhất định, tự động trở nên tại khô, mất đi sức sống, cuối cùng ngã xuống đất c·hết đi.

Thậm chí Vu Hoành trên đường đi đều không có gặp được cái gì ra dáng chống cự.

Cũng chính là hai cái Bất Diệt cấp người Inra, mặc bọc thép xông lên muốn cùng hắn cận chiến, đáng tiếc bọn hắn ngay cả Thanh Vi Tâm Quyết bị động phòng ngự cũng đỡ không nổi, mình lâm vào ảo giác, từng đôi liều mạng chém g·iết đi.

Tại bọn hắn chém g·iết trong quá trình, Vu Hoành trực tiếp rút khô hai người sinh cơ.

Nửa giờ sau.

Vu Hoành cùng điện hạ hai người, đứng ở toàn bộ mẫu hạm trọng yếu nhất chỗ —— Năng Nguyên Lô.

Năng Nguyên Lô ở vào toàn bộ mẫu hạm chỗ sâu nhất, trong đó hết thảy do trên trăm tòa phản trọng lực động cơ cùng động năng động cơ liên hợp tạo thành.

To lớn Năng Nguyên Lô tựa như một vài cao mười mét khổng lồ màu xanh lá hỏa lô, nội bộ không giờ khắc nào không tại phát ra khủng bố nhiệt lượng.

Trong đó đang có một bộ màu ám kim hoa lệ bọc thép, đang lẳng lặng phiêu phù ở trong đó.

“Chính là cái này!” Vu Hoành đứng ở trước mặt Năng Nguyên Lô, Hắc Hắc Linh thiếu hụt chính là cái này, hiện tại phòng an

toàn phòng ngự đã làm được cực cao, duy chỉ có còn thiếu khuyết chính là động lực.

Nếu như có thể đem người Inra mẫu hạm động lực đoạt lại đi…

“Ta cần cái này Năng Nguyên Lô toàn bộ kỹ thuật.” Vu Hoành quay người lại, nhìn về phía điện hạ.

“Ta… Một hồi sửa sang lại, tập trung thả cùng một chỗ chờ ngài tới bắt.” Điện hạ thanh âm khàn giọng nói.

Cứ như vậy một đi ngang qua đến, ngắn ngủi mười mấy phút thời gian, hắn liền đã thấy được chung quanh tử thương không dưới ba ngàn!

Đối với người Inra tới nói, có thể tổn thất 3000, đây đã là cực kỳ khủng bố tổn thất to lớn.

Mà bây giờ, đối phương thế mà còn dám để hắn là đối phương làm việc! ?

Điện hạ trong lòng quyết tâm, dự định tùy tiện chuẩn bị chút lỗ hổng tư liệu về sau, chính mình liền lập tức đi thuyền nhảy vọt rời đi.

“Ta hi vọng ngươi không cần lãng phí ngươi ta thời gian.” Vu Hoành bình tĩnh nói.

“Làm cảnh cáo, ta trước tiên có thể đưa ngươi một phần lễ mọn.”

Hắn xòe bàn tay ra, trong lòng bàn tay bỗng nhiên dấy lên một đoàn ngọn lửa màu đen.

Ngang! !

Sau một khắc, một đầu màu đen Hỏa Điểu, từ lòng bàn tay của hắn bổ nhào mà ra, oanh một chút xuyên thấu mẫu hạm vách tường.

Hỏa Điểu xông ra bên ngoài từng tầng từng tầng mặt tường, đảo mắt hình thể càng lúc càng lớn, càng ngày càng nóng bỏng.

3 giây sau.

Oanh!

Màu đen Hỏa Điểu xông ra mẫu hạm, thể tích tiến một bước bành trướng, vậy mà đạt đến so mẫu hạm còn muốn đại xuất một vòng lớn khoa trương hình thể.

Sau một khắc.

Màu đen Hỏa Điểu bỗng nhiên trở về, tại tất cả mọi người dưới ánh mắt kh·iếp sợ, một ngụm giương đem toàn bộ mẫu hạm triệt để thôn phệ đi vào.

Hỏa Điểu miệng càng ngoác càng lớn, đến cuối cùng tựa như một hố đen to lớn, trong nháy mắt liền đem mẫu hạm thôn phệ. Rất nhanh, Hỏa Điểu tản ra, biến mất.

Giữa không trung chỉ còn lại có vô số nặng nề tro tàn, xen lẫn cặn kim loại, như mưa rơi tản mát xuống dưới.

Giữa không trung, điện hạ ngây người như phỗng lơ lửng bất động, ngay tại vừa mới như thế trong mấy giây.

Toàn bộ trên mẫu hạm vạn người Inra. Cứ như vậy, hắc quang lóe lên, mất ráo…

Hết rồi! !

Trong đầu hắn lúc này đã triệt để chờ thời.

To lớn rung động cùng xung kích, xen lẫn sợ hãi, để hắn không thở nổi.

Mà lúc này Vu Hoành lại không công phu cùng hắn nói nhảm.

Hắn sớm đã thu lại bọc thép, bay ra Viêm Tinh, tiến vào xung quanh tinh không.

Ánh mắt quét qua, hắn lập tức thấy được Viêm Tinh chung quanh ẩn tàng nổi lơ lửng một viên khác máy móc kim loại chế tạo cỡ nhỏ tinh cầu.

Tinh cầu này đường kính chỉ có bốn năm ngàn cây số, toàn thân màu bạc, đỉnh lóe ra to lớn hồng quang.

Tinh cầu mặt ngoài còn có thể nhìn thấy rộng lượng người Inra, ngay tại tăng giờ làm việc dùng từ Viêm Tinh vận chuyển tới khoáng thạch tài nguyên, chế tạo các loại v·ũ k·hí cùng chiến hạm.

“Thử nhìn một chút.” Vu Hoành đột nhiên nhớ tới trước đó Hắc Anh sư tỷ vung ra một kiếm kia.

Hiện tại chính mình tu vi đã viễn siêu sư tỷ, có lẽ có thể thử một chút.

Lúc này, hắn đưa tay nhắm ngay viên kia máy móc tiểu tinh cầu, lòng bàn tay hư nắm.

Ông! !

Pháp lực khổng lồ điên cuồng phun trào, ngưng tụ ra vô hình to lớn sức cắn nuốt.

Sức cắn nuốt dần dần hình thành một cỗ cực kỳ khoa trương vòng xoáy vô hình, sau đó phi tốc hướng phía bốn phía khuếch tán.

Đây chính là nhiễm hóa.

Một chút pháp lực liền có thể tự hành đem chung quanh còn lại đẳng cấp thấp năng lượng ô nhiễm đồng hóa, từ đó đạt tới lấy một hóa vạn hiệu quả.

Khổng lồ vòng xoáy vô hình, từ vừa mới bắt đầu chỉ có trăm mét không đến, sau đó tại nhiễm hóa thành dùng xuống, cực tốc khuếch trương, đảo mắt 2 giây liền bành trướng đến hơn ngàn mét đường kính, đồng thời vẫn còn tiếp tục mở rộng.

Vu Hoành lúc này đã thu tay lại.

Nhưng này vòng xoáy đã thành hình, rót vào pháp lực của hắn vẫn tại điên cuồng khuếch trương, đây là nhiễm hóa cực hạn còn chưa tới đầu.

Rất nhanh, vạn mét, mười vạn mét, hơn ngàn cây số, 5000 cây số! !

Đến một bước này, Vu Hoành rót vào pháp lực mới dừng lại nhiễm hóa khuếch tán.

Lúc này Viêm Tinh chung quanh, một cái 5000 cây số đường kính khoa trương vòng xoáy vô hình, bắt đầu phi tốc hướng phía viên kia kim loại tinh cầu bao trùm đi qua.

Hai cái không xê xích bao nhiêu khổng lồ cự vật, không đến nửa phút liền cấp tốc tới gần.

Sau đó. Kim loại trên hành tinh tất cả người Inra, tính cả bọn hắn mặc bọc thép, đều tại thời khắc này, bị khổng lồ sức cắn nuốt, dẫn dắt ra khủng bố sinh cơ sương mù, phi tốc tụ hợp vào vòng xoáy vô hình, bằng vào pháp lực liên hệ, truyền tới Vu Hoành trên thân.

Đồng thời quỷ dị chính là, dạng này đại quy mô thôn phệ sinh cơ, thế mà còn ẩn ẩn liên đới để hắn mới vừa tiến vào Phản Hư tu vi, lại có tăng lên không nhỏ.

Trước đó vốn là tốc độ tu luyện cực nhanh Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp, bây giờ càng là phảng phất đi đúng rồi đường đồng dạng, tiến độ tu luyện thêm gần một bước.

Hóa Thần sau Phản Hư, chủ yếu là đem thần thức cùng Nguyên Anh kết hợp lại, hòa làm một thể, lĩnh ngộ cái gọi là hư vô chi cảnh.

Đây là tiến thêm một bước để tự thân cùng thiên địa vũ trụ hòa làm một thể, đặt chân hư cảnh giới, dùng cái này cường hóa vốn là cực kỳ khoa trương nhiễm hóa năng cấp.

Phản Hư đằng sau Đại Thừa, Phi Thăng, kỳ thật đều là tại cái này hư bên trên không ngừng gia tăng, từng bước một càng thêm tiếp cận dung hợp chung quanh vũ trụ thời không.

Thẳng đến sau cùng Thiên Nhân hợp nhất.

Mà lúc này, một hơi thôn phệ rộng lượng người Inra, thế mà để Vu Hoành Tiên Đạo tu vi, lại xuất hiện không nhỏ tiến triển.

Ý vị này, Thanh Hà sơn căn cơ công pháp, có lẽ bản thân liền là đang khích lệ loại này c·ướp đoạt hành vi…

Ngô…

Vu Hoành lúc này rốt cục cảm nhận được, một hơi thôn phệ hết một viên tinh cầu sinh cơ, là cái gì cảm thụ.

Trong cơ thể hắn nếu như nói lấy Agris lễ vật làm một cái đơn vị tính toán, như vậy vừa mới như thế một chút, liền trực tiếp thôn phệ đến trọn vẹn 1% cái Agris sinh cơ tổng lượng!

Theo tu vi không ngừng tăng lên hắn đối với sinh cơ nhu cầu tổng lượng cũng đang nhanh chóng tăng lên.

Hiện tại hắn cuối cùng minh bạch, vì cái gì Thanh Hà sơn tại thời đại kia sẽ xú danh chiêu lấy.

Thôn phệ tinh cầu dạng này không có vốn mua bán, có một lần, liền tất nhiên sẽ có lần thứ hai.

Nuốt một lần liền có thể tu sĩ bình thường chống đỡ mấy trăm năm. Khổng lồ như vậy ích lợi, đối với Thanh Hà sơn tu sĩ tới nói, quả thực là chính là ma quỷ dụ hoặc.

Không, liền xem như ma quỷ, đến trước mặt bọn hắn, cũng phải bị hút khô lại đi.

“Xem ra, hay là biển thủ bản mua bán sảng khoái a. Trước đó như thế ẩn núp âm thầm tập kích, hiệu suất quá thấp.”

C·ướp bóc là sẽ lên nghiện, đặc biệt là Vu Hoành còn chiếm lấy đại nghĩa, c·ướp b·óc một cái nô dịch Nhân tộc bộ tộc ngoài hành tinh, vậy đơn giản chính là trời ban màu mỡ tiệc.

Ăn chùa thì ngu sao mà không ăn.

Trong chớp nhoáng này, Vu Hoành thầm nghĩ đến vô số loại phương pháp suy nghĩ. Có thể phục khắc trước mắt.

Còn có mặt khác hai chiếc mẫu hạm, người Inra hắn là cũng không ít…

Đương nhiên, dưới mắt, hay là trước được cầm tới bọn hắn sinh cơ chuyển đổi kỹ thuật, sau đó cấp tốc rời đi nơi đây.

Vu Hoành ý niệm trong lòng nhanh quay ngược trở lại.

Phi tốc hướng phía Viêm Tinh trở về.

Lúc này hắn cũng cảm nhận được không có thuấn di phiền phức.

Xem ra cần phải tìm thời gian nghiên cứu một chút Tiên Đạo thuấn di phương diện pháp thuật.

Mà lúc này Viêm Tinh mặt đất.

Điện hạ trợn mắt hốc mồm nghe trong máy bộ đàm truyền đến khóc rống cùng phân loạn sợ hãi báo cáo, sớm đã không có ngôn ngữ.

Ngay tại vừa rồi, phụ trách chuyển vận tài nguyên cùng gia công v·ũ k·hí Inra chiến tinh hành tinh Miska tinh, tại trước mắt bao người, bị một đạo đột ngột xuất hiện to lớn vòng xoáy, triệt để thôn phệ hủy diệt! !

Mà vòng xoáy kia căn cứ thông tin bên trong cùng hưởng thu hình lại nhìn, chính là trước đó cưỡng ép chính hắn s·át h·ại toàn bộ mẫu hạm tất cả mọi người quái vật kia phát ra! !

Chiến tinh bên trên người Inra, đâu chỉ mấy triệu… Vượt xa khỏi tam đại mẫu hạm số lượng.

Mà bây giờ… Cái này bọn hắn lưu lại cho mình trở về hành tinh mẹ đường lui, cũng triệt để đoạn tuyệt.

Điện hạ đột nhiên, đối với Viêm Tinh sinh ra sợ hãi.

Chạy trốn!

Cái này ý niệm trước đó chưa từng có, trong nháy mắt xuất hiện ở trong đầu hắn. Một khi xuất hiện liền rốt cuộc không thoát khỏi được.

Giao ra kỹ thuật liền lập tức rời đi!

Trong lòng của hắn rất rõ ràng, tiếp tục lưu lại tất nhiên là một con đường c·hết.

Mà lúc này Vu Hoành, đã quay trở về Hắc Hắc Linh bên trong, đồng dạng bắt đầu chuẩn bị rời đi Viêm Tinh sau hành trình kế hoạch.

Chương 591: Thu thập (3)

Chương 591: Thu thập (3)

Nửa tháng sau…

Nguyệt Cung căn cứ.

Nhà máy bỏ hoang bên trong, Vu Hoành xếp bằng ở trên đất trống, chung quanh tất cả đều là loạn thất bát tao vứt bỏ máy móc, rỉ sét đỏ sậm cùng trên tường lỗ rách xuyên suốt tiến đến ánh nắng ở chỗ này hợp thành cực kỳ tiên diễm sắc thái.

Lạch cạch.

Đột nhiên một đạo lam quang thoáng hiện, Inra điện hạ thuấn di xuất hiện, đứng ở Vu Hoành trước người.

"Đồ vật ta mang đến, ngài thật nguyện ý hết lòng tuân thủ hứa hẹn, thả ta cùng còn lại người Inra rời đi?

"Đương nhiên, g·iết c·hết các ngươi đối với ta mà nói ý nghĩa không lớn." Đã đem người Inra g·iết c·hết hơn chín thành Vu Hoành, bình hòa nói.

"…" Điện hạ nắm đấm xiết chặt, lại chỉ có thể chịu đựng không dám nhiều lời, cúi đầu xuống, hắn đem trong tay một cái hộp kim loại nhỏ, ném qua đi mặc cho nó rơi xuống đất.

"Đây là dụng cụ lưu trữ, bên trong dùng thông dụng máy tính cổng nối liền có thể đọc đến nội dung, trong đó chính là ngươi muốn Năng Nguyên Lô kỹ thuật."

"Thành phẩm lưu lại cho ta, mẫu hạm ngươi có thể mang một chiếc rời đi." Vu Hoành phóng khoáng nói.

"… Tốt." Điện hạ cố nén trong lòng khuất nhục cùng sợ hãi, xoay người rời đi.

Đi đến cửa chính lúc, hắn bỗng nhiên dừng lại, quay đầu lại.

“Đại nhân, có thể xin hỏi một chút, ngài nói Nguyên Tố hoàng đế, đến cùng là cái gì a?”

“Là thế giới này chân tướng.” Vu Hoành tùy ý trả lời.

Điện hạ sửng sốt một chút không có hỏi nhiều nữa, quay người bước ra nhà máy.

Chờ hắn nhịn không được lại lần nữa nhìn lại, lại phát hiện Vu Hoành đã biến mất tại chỗ cũ.

Trong bầu trời cao, Hắc Hắc Linh lặng yên rời xa Viêm Tinh, hướng phía nhìn không thấy bờ vũ trụ tinh không bay đi.

Trong phòng an toàn, Toàn Hạc cầm vừa mới tới tay dụng cụ lưu trữ, cắm vào máy tính, đọc đến lấy trong đó để cho các loại kỹ thuật.

“Cần vật liệu rất nhiều, còn tốt ngươi mang theo một cái thực tế hàng mẫu trở về.” Nàng thở dài nói.

“Thế nào? Có thể trang bị thêm đến phòng an toàn lên sao?” Vu Hoành hỏi.

“Ta không phải thiên khoa học, không hiểu rõ, chỉ có thể dùng thuật pháp phương thức đem nó mượn lực dung nhập, dạng này có thể sẽ hao tổn tiếp cận một nửa động lực nguồn năng lượng, có thể chứ?” Toàn Hạc hỏi.

“Coi như chỉ có một nửa, cũng so trước đó tốt hơn nhiều lắm, trước thử lắp đặt đi.” Vu Hoành đem chính mình túi trữ vật ném cho đối phương. Bên trong đựng chính là cuối cùng một chiếc mẫu hạm Năng Nguyên Lô.

“Chúng ta bây giờ đi đâu?” Toàn Hạc hỏi.

“Chuyển sang nơi khác, không có đại tịch diệt chỗ.” Vu Hoành thở dài.

Hắc Hắc Linh bỗng nhiên lóe lên, thải tuyến tuôn ra, đem hắn bọc lại trong đó, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Dựa theo Tô Đơn chỉ điểm, bây giờ sinh cơ đầy đủ dùng, Vu Hoành cũng liền không cố ý thao túng Hắc Hắc Linh, mà là bỏ mặc nó tự do hướng phía sinh cơ chi địa di động.

Đại tịch diệt tới gần, để trong lòng của hắn lại lần nữa dâng lên cấp bách cảm giác, nhất định phải nhanh tìm tới sinh cơ chi địa, sau đó nối liền mọi người tiến về, nếu không, tất cả mọi người sẽ c·hết.

Tu vi tăng lên chậm chạp bây giờ bị Cổ Thần Chi Khu xuất hiện đền bù không ít.

Vu Hoành thế là quyết định thử lại lần nữa nhìn.

Ba ngày sau…

Oanh!

Hắc Hắc Linh phá vỡ thải tuyến, xông ra phong tai, hung hăng nện vào một mảnh lóng lánh điểm sáng màu bạc vô ngần biển cả.

Nước biển bị trùng điệp gạt ra, tóe lên mảng lớn bọt nước.

Liền ngay cả cái kia vẩy ra bọt nước thế mà cũng là màu bạc.

Đây là một mảnh như là thủy ngân tạo thành biển cả.

Vu Hoành ba người đứng tại lầu một đại sảnh, xuyên thấu qua cửa sổ nhìn ra phía ngoài, chỉ có thể nhìn thấy một mảnh ngân bạch.

“Không có kiểm tra đến có bất kỳ sinh mệnh vết tích, cũng không có phát hiện đảo nhỏ lục địa, tối thiểu thần thức của ta kiểm tra đo lường phạm vi bên trong không có.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Liền cái này đi. Ta thiết trí một chút trận pháp, sau đó cải tạo Năng Nguyên Lô, sau khi hoàn thành lại tiếp tục tiến lên.” Toàn Hạc nói.

“Được.” Vu Hoành gật đầu.

“Vậy ta chỉnh đốn xuống đồ vật tạp vật.” Y Y nhấc tay nói.

“Giá·m s·át hoàn cảnh số liệu cùng phòng an toàn các nơi tình huống.”

“Ừm.” Vu Hoành nhẹ nhàng nhéo nhéo Y Y gương mặt, gật đầu lần nữa.

Chờ hai người riêng phần mình rời đi, hắn cũng trở về đến tự mình tu luyện mật thất, đánh giá đến bộ kia thu hoạch Bất Hủ sinh mệnh bọc thép.

Này tấm bọc thép, hắn nghiên cứu vài ngày, không sai biệt lắm đã hiểu rõ làm sao sử dụng.

Chờ hắc ấn rảnh tay, liền có thể cho Y Y sử dụng.

Bọc thép bản thân cũng chính là Bất Diệt cấp năng lượng phản ứng, thông qua Bất Diệt cấp năng lượng hạch tâm, thôn phệ đê năng cấp năng lượng, từ đó vĩnh viễn bảo trì động lực.

Mà bởi vì cái này bọc thép bên trong đoàn kia bất diệt năng lượng, cấp bậc cấp độ phi thường cao, cơ hồ cùng Vu Hoành chính mình không sai biệt lắm, cho nên chỉ cần không bị cùng mức năng lượng đối xứng, cơ bản liền có thể một mực dựa vào thôn phệ đê đẳng năng lượng tồn tại xuống dưới.

Loại này năng lượng lợi dụng phương thức, cho Vu Hoành lớn vô cùng gợi ý.

Hắn hiện tại cũng tại bắt đầu nghiên cứu cùng loại dùng chính mình lực lượng chế tạo bất hủ bọc thép, đương nhiên chỉ là đơn sơ bản, năng lượng tỉ lệ lợi dụng xa xa không đủ cùng Sinh Mệnh Trang Giáp cùng nhau.

Bất quá chỗ tốt là, loại này bọc thép có thể rất trên diện rộng độ bảo vệ mình muốn bảo hộ người, để nó tại nguy hiểm hoàn cảnh dưới, cũng có thể thu hoạch được chính mình lực lượng tiếp tục thủ hộ.

Nghiên cứu một hồi bọc thép sau.

Vu Hoành làm sơ nghỉ ngơi, nhìn một chút bên ngoài, thần thức lại lần nữa càn quét chung quanh hơn vạn cây số phạm vi.

Vẫn như cũ trống rỗng, không có chút nào vật sống.

Toàn Hạc đã ra ngoài, tại Hắc Hắc Linh chung quanh bố trí Cách Tuyệt trận pháp, chuẩn bị thay đổi thăng cấp năng lượng hạch tâm.

Đứng tại bên cửa sổ cũng có thể thấy được nàng xuyên tới xuyên lui thân ảnh Vu Hoành cũng cùng đi theo ra mật thất, ra cửa lớn.

Nhìn thấy toàn bộ Hắc Hắc Linh chung quanh đều chống lên một cái hơi lớn một vòng hình tròn trong suốt bích chướng. Bích chướng này đem ngoại giới màu bạc nước biển ngăn cản ở bên ngoài, Toàn Hạc đang bận, Y Y thì cầm một máy máy tính bảng hỗ trợ.

“Cần hỗ trợ sao?” Vu Hoành hỏi một câu.

“Không cần, ngươi làm sự tình của riêng mình liền tốt, còn có hai canh giờ không sai biệt lắm liền có thể kết thúc.” Toàn Hạc truyền âm nói, “Chỉ là bố trí cái năng lượng chuyển đổi trận pháp mà thôi.”

“Được, vậy ta đi chung quanh đi một chút.” Vu Hoành lên tiếng nói.

Lần này địa phương, là Hắc Hắc Linh tự hành di động đến dựa theo thời gian dài ngắn, bọn hắn khả năng không lớn tiến vào so Vô Quang Chi Thành nguy hiểm hơn địa phương.

Bởi vì lúc trước bọn hắn dựa theo Tô Đơn tiền bối chỉ điểm tiến lên phương hướng, nhưng thật ra là có chút về sau lùi lại.

Lại thêm Vu Hoành thực lực bây giờ bạo tăng, tu vi cùng thể phách đều trên phạm vi lớn tăng cường, đảm lượng cũng so trước đó mạnh rất nhiều.

Hắn bay đến trong suốt bích chướng trước, chỉ tay một cái.

Trên bích chướng lập tức tự động bay khỏi một cái hình bầu d·ụ·c lỗ hổng.

Từ lỗ hổng chỗ bay ra, Vu Hoành trực tiếp tiếp xúc đến phía ngoài màu bạc nước biển.

Nóng!

Phi thường nóng! !

Đây là hắn cảm giác đầu tiên.

Mặc dù sẽ không đối với hắn tạo thành tổn thương, nhưng chung quy không thoải mái, Vu Hoành trong lòng hơi động, từ trong túi áo lấy ra một cái mấy ngày nay chính mình mân mê đi ra sửa đổi phần máy kiểm tra.

Hồng trị kiểm tra đo lường: 0.

Linh quang bức xạ kiểm tra đo lường: 0.

Phong tai bức xạ kiểm tra đo lường: Không.

Quang tai bức xạ kiểm tra đo lường: Không.

Nhiệt độ: 11790 độ C.

"… Hơn một vạn độ… Hỏng a?" Vu Hoành nhíu mày lung lay máy kiểm tra, muốn thật cái này nhiệt độ, máy kiểm tra cũng nên đốt đi.

Còn lại bức xạ kiểm tra đo lường, hồng trị cùng linh quang là trước kia liền có, mặt khác hai cái là chính hắn cải tạo, bởi vì không có cách nào định lượng chính xác, cho nên chỉ có thể đo ra đê đẳng, trung đẳng, cao đẳng ba đẳng cấp.

Nói đơn giản, chính là ở bên trong lấp điểm đối với cả hai bức xạ mẫn cảm dò xét vật, căn cứ dò xét vật khác biệt nồng độ phản ứng, cho ra một cái tổng kết.

Thu hồi máy kiểm tra, Vu Hoành thần thức cảm ứng sau lưng Hắc Hắc Linh, xác định vẫn như cũ bình yên vô sự, liền đi lên tăng thêm tốc độ.

Màu bạc nước biển không ngừng bị vạch đến sau lưng, hắn tựa như một đầu mũi tên, bay vụt trực tiếp, phốc một chút, xông ra mặt biển, bay thẳng bầu trời.

Nơi này bầu trời cũng là màu bạc, không có mây, không có thái dương, nhưng có rất nhiều trôi nổi kiến trúc.

Có đứt gãy màu xám cao lầu, có đen kịt mục nát pháo đài, có to lớn hình khuyên thao trường, cũng có vỡ thành từng khối kim loại tháp cao.

Tựa hồ toàn bộ thế giới đều bị một loại nào đó to lớn vô cùng lực lượng, xé rách thành mảnh vỡ.

Vu Hoành hơi giảm tốc độ, phán đoán dưới, nhắm chuẩn gần nhất một tòa cắt thành tam tiết màu xám bạc hình chữ nhật nhà lầu.

Sưu!

Hắn gia tốc bay gần, sau đó chậm rãi đáp xuống trong đó dưới đáy cái kia một tiết tàn phiến cửa ra vào.

Chỗ cửa lớn, rách nát đại sảnh nghiêng lệch chậm rãi chuyển động, theo cả lầu phòng tàn phiến chuyển động mà động.

Hắn chậm rãi từ cửa ra vào đi vào.

Bên trong là một cái nghiêng lệch trong thang lầu.

Trên mặt đất tán lạc rất nhiều tạp vật. Là một chút tràn đầy đen xám giấy hồng bì cái rương.

Vu Hoành nhẹ nhàng nổi lơ lửng thuận thang lầu đi lên.

Đột nhiên, hắn dừng lại.

Phía trước khúc quanh thang lầu, đang có một cái vóc người nhỏ nhắn xinh xắn tóc dài bóng người, lẳng lặng đứng trên mặt đất, một đôi trắng bệch con mắt, nhìn chăm chú lên bên này, nhìn xem Vu Hoành.

Bóng người là cái tuổi chừng chớ bảy, tám tuổi nữ hài, mặc phấn hồng đai đeo váy liền áo, lộ ra bả vai cùng hai tay có chút biến thành màu đen.

“Ngươi…” Vu Hoành chậm rãi mở miệng, lại độ dừng lại.

Bởi vì cô gái trước mặt bắt đầu chậm rãi vỡ nát, vỡ ra, hóa thành màu đen tro bụi, nhẹ nhàng tiêu tán.

Không đến 2 giây, liền hoàn toàn biến mất tại trước mắt hắn.

Vu Hoành tiến lên tới gần, tại nữ hài biến mất địa phương, phát hiện một cái mở ra màu trắng phong thư.

Phía trên có xem không hiểu văn tự màu đỏ.

Vu Hoành từ sau nơi hông cấp tốc lấy ra một cái bình nhỏ, từ trong bình đổ ra một chút bột phấn màu vàng, vẩy vào trên chữ viết.

Sau đó thấp giọng niệm tụng vài câu pháp chú.

Thông Hiểu Ngôn Ngữ, pháp thuật phát động.

Đây là câu thông trong hoàn cảnh phiêu đãng pheromone, từ đó hoàn thành ngôn ngữ văn tự phiên dịch thông dụng pháp thuật, là áo pháp hệ thống cơ sở pháp thuật một trong.

Vu Hoành mặc dù sẽ không áo pháp, nhưng hắn học tập nghiên cứu qua pháp thuật hệ thống, lấy tu vi hiện tại của hắn, biết nguyên lý về sau, mô phỏng một chút cơ sở pháp thuật, vấn đề không lớn.

Rất nhanh, trên phong thư mình tại trong mắt của hắn liền trở nên rõ ràng dễ hiểu.

‘Lusa chờ lấy ba ba.’

Phong thư mặt ngoài chỉ có câu này.

Vu Hoành một bên tiếp tục hướng phía trước một bên nếm thử từ lỗ hổng rút ra bên trong giấy viết thư.

Nhưng giấy viết thư sớm đã vỡ nát hóa thành cặn bã mảnh vỡ, căn bản rút ra không được.

Hắn chỉ có thể nhẹ nhàng để lộ lỗ hổng, đi đến nhìn.

‘Tiến hóa đã bắt đầu, nếu như thành công, ba ba sẽ đến tiếp ngươi cùng rời đi. Nếu như thất bại, ngươi ngay tại trong nhà

trốn tránh, cũng là đừng đi chờ mụ mụ đi tìm ngươi. —— Tôn Ứng Triều.’

Vu Hoành trong lòng thở dài, không cần nhìn phía sau, cũng biết, này cái gọi là tiến hóa hẳn là thất bại.

Hắn tiếp tục chạy lên lầu. Từng nhà từng hộ, cơ hồ tất cả mọi thứ đều bao trùm lên thật dày đen xám, đồ dùng trong nhà, sàn nhà, vách tường, rãnh nước các loại, khắp nơi đều là.

Không có phát hiện còn sót lại đồ ăn loại hình, t·hi t·hể cũng không có.

Vu Hoành rất nhanh bay ra nhà lầu, hướng phía một chỗ khác thoạt nhìn như là chính phủ đại lâu kiến trúc bay đi.

Dãy cao ốc này chỉnh thể như cái bị vòng tròn bức tường bao trùm màu trắng chocolate.

Mặt ngoài hiển hiện mảng lớn rạn nứt.

Nó nổi bồng bềnh giữa không trung, lấy một cái tốc độ cực kỳ chậm rãi, hướng phía nơi xa bay đi.

Bành.

Vu Hoành pháp lực xông mở cao ốc cửa vào màu trắng cửa chống trộm.

Bên trong lập tức một mảng lớn đen xám đối diện tuôn ra.

Hắn lui ra phía sau một bước chờ đợi trong chốc lát, trọn vẹn hơn mười giây sau, đen xám mới chậm rãi biến ít, yếu bớt, cuối cùng biến mất.

Vu Hoành thuận cửa bay vào đi.

Bên trong màu đen trên hành lang, đang đứng một cái cao gầy bóng đen.

Đó là cái đeo kính tóc ngắn nam nhân tóc húi cua.

Tuổi chừng chớ hơn 40 tuổi, trong tay dẫn theo màu trắng cặp công văn, lẳng lặng đứng trong hành lang ở giữa.

Theo Vu Hoành tiến vào, thân thể nam nhân cũng bắt đầu phi tốc rạn nứt, sau đó từ chân đến cùng, trong mấy giây, liền vỡ nát hóa thành tro bụi.

Tại hắn chỗ nguyên địa, chỉ để lại một cái nhìn qua tương đương cũ nát màu đen hộp kính.

Chương 592: Thu thập (4)

Chương 592: Thu thập (4)

Vu Hoành đến gần đi qua, nhặt lên hộp kính, mở ra.

Lạch cạch.

Bên trong thả một khối màu đen vải tơ, bày lên là một cái đáng yêu màu bạc Tiểu Thiên Nga mặt dây chuyền.

Hắn thu hồi đồ vật, tiếp tục đi đến.

Xuyên qua hành lang lên lầu hai, tại từng gian trong văn phòng, Vu Hoành rất nhanh phát hiện, có một gian phòng làm việc, trống rỗng trên mặt bàn, thả một chút túi nhựa chứa văn bản tài liệu.

Hắn lên trước cầm văn kiện lên, đem nó từ trong túi nhẹ nhàng lấy ra.

Liên quan tới toàn diện chứng thực thích ứng tính tiến hóa tiêm vào cụ thể phương án.

Cái thứ nhất văn bản tài liệu liền để hắn ẩn ẩn minh bạch, nơi này xảy ra chuyện gì.

Vu Hoành lật ra văn bản tài liệu.

‘Nguyên tai ăn mòn càng phát ra tấp nập, đối kháng không thể làm, từ bỏ tương đương chờ c·hết. Chỉ có thích ứng. Thích ứng nguyên tai, đem nó coi là hoàn cảnh mới đại biến đổi sau đó lại tại hoàn cảnh mới bên trong tận khả năng tối đại hóa bảo trụ văn minh nhân loại. Đây là bản phương án ban sơ ý nghĩa chính.’

Văn bản tài liệu mở đầu liền định ra nhạc dạo.

Phía dưới thì là một chút quy tắc chi tiết, mảnh đến mỗi một bước nên làm cái gì, sẽ xuất hiện cái gì, ứng đối ra sao, đều làm nói rõ chi tiết.

Vu Hoành không có tiếp tục xem tiếp. Mà là thần thức quét qua cấp tốc đi đến bên bàn, từ phía dưới lôi ra một cái thấp bé tủ sắt màu bạc.

Một tay một móc, đem lỗ khóa móc nát, sau đó nhẹ nhàng kéo ra cửa rương.

Trong rương, để đặt lấy một chi dùng kim loại màu bạc hoa văn bảo vệ được màu bạc ống nghiệm.

Ống nghiệm miệng dùng trong suốt chất keo một mực bịt kín lấy. Bên ngoài dán một tấm nhãn hiệu: Thích Ứng dược tề.

Vu Hoành trong lòng hơi động, coi chừng đem nó lấy ra, phóng tới quần áo ngoại bào túi.

Tiếp theo, hắn lại đang trong đại lâu này nhanh chóng tìm tòi dưới, tìm được hai chi loại này Thích Ứng dược tề.

Hết thảy ba chi.

Hắn bay ra cao ốc, bắt đầu địa thảm thức hướng chung quanh còn lại khu vực tìm kiếm. Hơn một giờ về sau, Vu Hoành trong tay nhiều hơn sáu chi Thích Ứng dược tề, hết thảy đụng thành chín chi.

Mà đi qua nơi này thăm dò, hắn cũng hiểu nơi này phát sinh hết thảy.

Đứng tại một tòa nghiêng thành sáu mươi độ thiết tháp ngọn tháp, nhìn qua chung quanh không trung rộng lớn trôi nổi khu kiến trúc, Vu Hoành than nhẹ một tiếng, quay người hướng phía Hắc Hắc Linh phương hướng trở về.

Không bao lâu, trở lại biển lớn màu bạc bên trong.

Hắn nhẹ nhàng lọt vào phòng an toàn bên ngoài trận pháp.

“Thế nào?” Toàn Hạc còn tại điều chỉnh thử trang bị thêm Năng Nguyên Lô. Thuận miệng hỏi một câu.

“Cái này một cái hủy đi thế giới. Ta chỉ tìm được những thứ này.” Vu Hoành đưa tay đem chín chi Thích Ứng dược tề lấy ra, phô bày dưới.

“Tiếp tục đi vào trong có phải hay không chúng ta liền sẽ không gặp lại vật sống rồi?” Toàn Hạc trầm mặc dưới, hỏi.

“Hẳn là.” Vu Hoành trả lời.

“Có thể tại chỗ sâu nhất sinh tồn, không phải quái vật, chính là cường giả tuyệt đỉnh. Còn lại đều chỉ có thể là tử vật.”

“Thật sự là tàn khốc…” Toàn Hạc thở dài.

“Nơi này tạm thời vẫn là an toàn, ta không có phát hiện bất luận cái gì có uy h·iếp nguy hiểm. Chúng ta có thể an tâm ở chỗ này chờ lâu một đoạn thời gian, triệt để tu chỉnh tốt lại đi.” Vu Hoành nói.

Hắn không nghĩ đến chỗ chạy, đáng tiếc, đại tịch diệt bức bách, để hắn không thể không không ngừng xông về phía trước.

Ba người tiếp lấy thăng cấp động lực, tăng thêm đến tiếp sau điều chỉnh thử khảo thí, tại cái này thế giới màu bạc chờ đợi ước chừng một tuần lễ, mới chậm rãi thu thập trận pháp, chuẩn bị trước khi đi hướng xuống một nơi.

Lần này, rất có thể là chân chính vượt qua Vô Quang Chi Thành độ sâu nguyên tai khu vực.

Ba người đem phòng an toàn kiểm tra một lần lại một lần, đem tất cả có thể bố trí chuẩn bị đều bố trí tốt.

“Một khi có bất kỳ vấn đề, trước tiên nói cho ta biết.” Vu Hoành đem Bất Hủ Trang Giáp để Y Y mặc tốt, cẩn thận căn dặn.

“Ừm!” Y Y dùng sức gật đầu.

Toàn Hạc ở một bên điều chỉnh thử máy tính, kiểm tra phòng an toàn các nơi hệ thống tình huống.

Thăng cấp mấy lần về sau, toàn bộ phòng an toàn trừ ra thuật pháp bộ phận bên ngoài, còn lại đều có thể dùng máy tính thẩm tra cũng kiểm tra đo lường.

“Hết thảy không có vấn đề! Có thể xuất phát.”

Nàng hướng Vu Hoành dựng lên thủ thế.

“Tốt!” Vu Hoành gật đầu, tâm niệm vừa động.

Lập tức toàn bộ Hắc Hắc Linh kịch liệt chấn động, sau đó bị cải tạo sau nguồn năng lượng hạch tâm, bỗng nhiên xuất phát ra một cỗ viễn siêu trước kia lực lượng khổng lồ.

Oanh! !

Trong chốc lát, toàn bộ phòng an toàn một chút ầm vang bắn ra, ở trong nước biển lôi ra một đầu to lớn bạch tuyến, nhất phi trùng thiên, xông ra mặt biển.

Ở giữa không trung, Hắc Hắc Linh chung quanh liền hiện ra đại lượng thải tuyến, đem hắn bọc lại biến mất.

Phanh phanh phanh! !

Phong tại bên trong, Hắc Hắc Linh vọt thẳng ra vòi rồng khổng lồ, hướng phía rời xa Vô Quang Chi Thành phương hướng bắn tới.

Thăng cấp sau động lực, so với trước đó không biết nhanh hơn bao nhiêu lần.

Vu Hoành chỉ cảm thấy cảm ứng bên trong Vô Quang Chi Thành, Phù Không Thành thế giới, đều đang nhanh chóng rời xa chính mình ba người.

Bất quá 5 giây, thần thức của hắn liền không cách nào cảm ứng được.

Ngoài cửa sổ một mảnh chói mắt thải tuyến, loá mắt không gì sánh được, bị khủng bố cao tốc kéo thành hoàn toàn mơ hồ.

“Tốc độ này… Có phải hay không, có chút, quá nhanh! ! ?” Sau lưng bị trói trên ghế Y Y, âm thanh run rẩy lớn tiếng hỏi.

“Là có chút, căn cứ ta trang bị thêm sau khảo thí, toàn công suất gia tốc dưới, chúng ta bình quân có thể đạt tới 151 đến 200 Mach ở giữa.” Toàn Hạc giải thích nói.

Vu Hoành hồi tưởng lại trước đó phòng an toàn chậm chậm rãi rãi ngay cả ô tô cũng không sánh bằng ốc sên tốc độ, lập tức bó tay rồi.

“Các ngươi cẩn thận một chút, tùy thời chú ý mình tình trạng cơ thể, tốc độ nhanh như vậy, quỷ mới biết chúng ta lần này sẽ tiến vào đến địa phương nào khu vực.”

Vu Hoành một tay một chỉ, giữa không trung hiện ra Agris đưa tặng màu sắc rực rỡ lập thể địa đồ. Phía trên tự nhiên hiện ra bọn hắn hiện tại vị trí.

Phong tai màu sắc rực rỡ trong khu vực, đại biểu bọn hắn chính là loé lên một cái bên trong màu xanh lá điểm nhỏ.

Điểm nhỏ lúc này sắp xông ra nguyên tai giao thoa khu vực, tiến vào không có chút nào vũ trụ tồn tại nguyên tai chỗ sâu nhất.

Vu Hoành mắt nhìn trên địa đồ dựa theo tốc độ của bọn họ bây giờ, kế tiếp sắp đến khu vực là…

“Coi chừng! ! Phải vào vô ý thức tầng! !”

Hắn biến sắc, vội vàng lớn tiếng nói.

Nhưng đã chậm chút.

Sau một khắc.

Thanh âm của hắn trong nháy mắt biến mất.

Không chỉ là hắn, chung quanh hết thảy thanh âm toàn bộ đều tại thời khắc này hoàn toàn biến mất.

Một loại trước nay chưa có yên tĩnh bao phủ chung quanh hết thảy.

Vu Hoành cấp tốc truyền âm, nếm thử nói chuyện lớn tiếng, nhưng đều vô dụng. Thanh âm gì đều không thể truyền ra ngoài.

Hắn đành phải hướng phía Toàn Hạc Y Y điệu bộ.

Người sau hai người cũng đều minh bạch hắn ý tứ, Toàn Hạc cấp tốc từ ngăn kéo cầm giấy bút, bắt đầu viết giao lưu.

Nhưng không đợi bọn hắn bắt đầu viết chữ.

Đột nhiên Vu Hoành toàn thân bắt đầu kịch liệt sáng lên tử quang, trong đầu của hắn vô số suy nghĩ phi tốc lấp lóe, thân thể tất cả tế bào thay cũ đổi mới tại thời khắc này tăng nhanh vô số lần.

Công pháp tu vi cũng tại thời khắc này, trong nháy mắt tuần hoàn không biết bao nhiêu vạn vòng.

Vu Hoành đứng một khối nhỏ khu vực, mặt đất, trên bàn ấm nước chén nước, đều an tĩnh biến thành đen, nứt ra, sau đó cấp tốc hóa thành mảnh vỡ, hóa thành cặn bã cùng tro bụi chất hỗn hợp.

Liền ngay cả cùng phòng an toàn một thể hóa cái bàn, cũng dần dần phụ lên một tầng cũ kỹ xám đen lốm đốm.

Vu Hoành chỉ cảm thấy chính mình hơi động đậy suy nghĩ, lập tức vô số tạp niệm điên cuồng tuôn ra, trong nháy mắt biến che hết chính mình toàn bộ não hải.

Hắn vội vàng bình tâm tĩnh khí, tiến vào tu luyện trạng thái nhập định.

Phản Hư cảnh giới tu vi cùng cường đại Cổ Thần Chi Khu kháng tính, để hắn rất nhanh ổn định tâm thần trạng thái.

Tiêu trừ tạp niệm về sau, lại đi nhìn vài mét bên ngoài Toàn Hạc cùng Y Y.

Hai nữ bên kia, Toàn Hạc toàn thân lấp lóe bạch quang, phần bụng có Kim Đan điên cuồng chuyển động, chống cự biến hóa.

Nhưng Y Y liền không có triệt, chỉ có nàng ngoài thân mặc lấy Bất Hủ Trang Giáp, chính gian nan lóe ra tối nghĩa ánh sáng vàng sậm.

Nhưng bọc thép mặt ngoài cũng bắt đầu phi tốc rạn nứt, mắt thấy là phải không kiên trì nổi.

Vu Hoành trong lòng run lên, cấp tốc thao túng Hắc Hắc Linh, khống chế lại nó, đảo ngược phi tốc trở về.

Oanh! !

Phòng ở hung hăng chấn động, vài giây sau, Hắc Hắc Linh nội bộ đột nhiên buông lỏng.

Im ắng trạng thái trong nháy mắt biến mất, điên cuồng gia tốc Vu Hoành cùng Toàn Hạc cũng trực tiếp thoát ly loại kia trạng thái quỷ dị.

Bịch.

Toàn Hạc một chút quỳ rạp xuống đất, gương mặt sợi tóc thế mà nổi lên một tia màu trắng.

Hô, hô… Nàng miệng lớn thở hào hển, ánh mắt hoảng sợ.

“Vừa mới đó là… ! ?”

“Là thời gian gia tốc! !” Vu Hoành trầm giọng nói, từ trong nhập định khôi phục đi ra.

“Chúng ta chung quanh tốc độ thời gian trôi qua, tại trong thời gian rất ngắn đạt được tối thiểu gấp mấy vạn gia tốc!” Vu Hoành thần sắc ngưng trọng.

Hắn cấp tốc đứng dậy, vọt tới Y Y bên người, xem xét tình huống.

Y Y cũng sớm đã đã hôn mê, cũng chính là Bất Hủ Trang Giáp tính đặc thù, là cùng nhân thể dung hợp lại cùng nhau, tương đương với lắp ngoài khí quan. Tại trên chỉnh thể, bọc thép mặc về sau, có thể coi là một cái mới hoàn chỉnh sinh mạng thể.

Cho nên thời gian gia tốc gấp mấy vạn mới không có trong nháy mắt muốn Y Y mệnh.

Nhưng chính là dạng này, Vu Hoành trong lòng cũng dọa đến đập bịch bịch.

Hắn vẫn cho là chỉ cần có phòng an toàn tại, chỉ cần Y Y không đi ra, liền có thể cam đoan an toàn của nàng, sẽ không xuất hiện vấn đề gì.

Nhưng hiện tại xem ra…

Hắn cấp tốc kiểm tra xuống Y Y thân thể, xác định không có cái gì ác tính biến hóa, mới hung hăng nhẹ nhàng thở ra.

Bành! !

Một tiếng vang trầm.

Hắc Hắc Linh ngoài cửa sổ thải tuyến biến mất không thấy gì nữa, đổi thành rộng lớn vô ngần vũ trụ hắc ám.

Phù Không Thành Tuyệt Đối Thiên Bình phiêu phù ở nơi xa, vẫn như cũ chậm rãi chảy xuôi rộng lượng phi hành khí ra ra vào vào.

Hắc Hắc Linh bỗng nhiên lại lần nữa gia tốc, trực tiếp hướng phía Phù Không Thành bay đi.

Một lát sau.

Oss học viện chữa bệnh và chăm sóc bộ.

“Bệnh nhân thân thể không có gì đáng ngại, chính là sinh lý chỉ tiêu có chút suy yếu, so với người bình thường còn muốn kém một chút, chú ý thường ngày ẩm thực nghỉ ngơi liền tốt.” Học viện bác sĩ gỡ xuống dụng cụ đo lường, ấm giọng căn dặn.

“Đa tạ bác sĩ, chúng ta sẽ chú ý.” Vu Hoành gật đầu. Nhìn xem nằm trên giường hôn mê Y Y, trong lòng không hiểu có chút khó chịu.

“Y Y thân thể thể trạng không phải đã sớm tiến hóa qua sao? Làm sao?” Toàn Hạc ở một bên cau mày nói.

“Là tốc độ thời gian trôi qua quá nhiều, có lẽ là tiêu hao, suy kiệt…” Vu Hoành trầm giọng trả lời.

Hắn quay đầu lại, nhìn về phía Toàn Hạc.

“Khu vực này nếu như vẫn luôn là loại này khủng bố gia tốc, Toàn Hạc, ngươi gánh vác được a?

…

Toàn Hạc há to miệng, nàng rất muốn nói chính mình không có vấn đề, có thể gánh vác, nhưng… Tu sĩ Tiên Đạo tuổi thọ tuy dài, nhưng cũng không phải là vô hạn.

Thanh Hà sơn công pháp là ít có diên thọ thời gian rất dài cộng pháp, nàng làm Kim Đan kỳ, thiên nhiên có sẵn 100. 000 số tuổi thọ. Kim Đan một thành, thọ tăng 100. 000. Nguyên Anh một thành, lại tăng 100. 000.

Chớ nói chi là Hóa Thần, Phản Hư, tu sĩ Phản Hư trực tiếp chính là gần trăm vạn năm số tuổi thọ.

Nhưng liền xem như Phản Hư, nếu như tại loại này kinh khủng thời gian gia tốc bên trong ngốc lâu, cũng gánh không được.

Một giây gấp mấy vạn gia tốc… Hơn nữa còn không biết sẽ ở bên trong đợi bao lâu. Thậm chí còn không rõ ràng, có thể hay không tiến thêm một bước gia tốc.

Ý vị này, tu sĩ Kim Đan ở bên trong cũng nhiều nhất chỉ có mấy năm tuổi thọ. Phản Hư nhiều lắm là mấy chục năm, như phàm nhân một dạng.

Chương 593: Xâm nhập (1)

Chương 593: Xâm nhập (1)

Thời gian trôi qua, nếu như ổn định, cũng không đáng sợ, đáng sợ là tại rất ngắn trong quá trình, phi tốc xuất hiện kịch liệt biến hóa, càng đáng sợ chính là, phát sinh sự biến hóa này lúc, ý thức còn có thể phát giác.

Bình thường thời gian trôi qua, ý thức cũng sẽ theo cùng một chỗ gia tốc, sẽ không phát hiện có bất kỳ dị thường.

Có thể Vu Hoành Toàn Hạc bọn hắn phát hiện không hợp lý, cái này mang ý nghĩa, khu vực này thời gian gia tốc, không bình thường.

Vu Hoành đưa tay vỗ vỗ Toàn Hạc bả vai.

"Xem ra, con đường sau đó, chỉ có thể chính ta đi tiếp thôi."

Hắn thở dài.

"Chúng ta…" Toàn Hạc muốn nói cái gì, nhưng lại cái gì cũng nói không ra.

Vô ý thức tầng liền bắt đầu xuất hiện quỷ dị như vậy nguy hiểm, lại sau này, có lẽ nguy hiểm càng mạnh càng nhiều, Vu Hoành ốc còn không mang nổi mình ốc, khả năng cũng không có thời gian trông nom các nàng

"Ta hiểu được…" Trầm mặc dưới, Toàn Hạc cuối cùng vẫn là gật đầu.

"Chúng ta, tìm một chỗ chờ ngươi."

"Đi vừa mới rời đi cái kia biển lớn màu bạc thế giới như thế nào, nơi đó khoảng cách vô ý thức tầng rất gần nhưng khoảng cách đại tịch diệt khá xa." Vu Hoành nói.

“Các ngươi thế nào? Gặp cái gì? !” Khô Thiền lúc này từ ngoài cửa vội vã tiến đến, sắc mặt lo lắng hỏi.

Vu Hoành ra hiệu nhân viên y tế ra ngoài, sau đó mới cùng Khô Thiền cẩn thận nói lần này phiền phức.

“Trừ ra vô ý thức thể bên ngoài, vô ý thức tầng còn như thế nguy hiểm? Trước đó không có tư liệu ghi chép có thể thẩm tra a?” Khô Thiền cau mày nói.

“Không, chúng ta còn hỏi qua một chút lão tiền bối, nhưng đều không có đạt được loại biến hóa này miêu tả. Nếu như những tiền bối kia không có cố ý giữ lại, vậy liền có thể là gần nhất mới xuất hiện những biến hóa này.” Vu Hoành nói.

“Đại tịch diệt…” Khô Thiền sắc mặt khó coi.

“Cùng đi đi không ngừng di chuyển, nơi này không cần chờ đợi.” Vu Hoành lại một lần nữa đề nghị.“Ta bên này động lực thăng cấp về sau, hẳn là có thể mang đủ đủ nhiều người.”

Phòng an toàn Hắc Hắc Linh hiện tại là ba tầng cùng loại lầu nhỏ một dạng kiến trúc, chen một chút, trang cái mấy chục người vấn đề không lớn. Chỉ là chất lượng sinh hoạt có thể sẽ thụ ảnh hưởng, nhưng có túi trữ vật tại, cũng có thể chống đỡ thật lâu.

“Việc này, ta kỳ thật cũng đã cùng lão sư bọn hắn đề cập qua, bọn hắn gần nhất quan trắc xác minh xuống tới, xác thực xác nhận Vu ca lời của ngươi nói. Đã có hai tòa xa xa Thái Không Tiểu Cương thành mất liên lạc.” Khô Thiền tiếp tục nói, “Nghị hội đã bắt đầu dùng Thời Không Cự Luân kế hoạch, trong vòng năm ngày lợi dụng Đại Hứa Nguyện Thuật, gây dựng một chiếc Thời Không Cự Luân, có thể tiến vào nguyên tai, lợi dụng nó cùng loại xuyên qua không gian siêu khoảng cách nhảy vọt hiệu quả, thoát khỏi đại tịch diệt.”

“Nhân số thế nào? Mục tiêu chọn tốt rồi hả?” Vu Hoành mừng rỡ, biết bên này Phù Không Thành cũng không ai muốn nguyên địa chờ c·hết. Bọn hắn cũng đang cố gắng tự cứu.

“Thời Không Cự Luân cơ bản bao gồm toàn bộ Phù Không Thành chừng phân nửa khu vực, chính thức cư dân ở bên trong tất cả mọi người có thể cùng một chỗ di chuyển, chỉ là…

Ngoại thành một vòng không phải chính thức cư dân liền không có biện pháp.” Khô Thiền nghiêm nghị nói.

“Mục đích đâu?”

“Không có định, nghị hội Đại Áo Thuật Sư bọn họ lấy được Agris nghị viên tặng cho nguyên tai địa đồ, đang nghiên cứu bên trong.” Khô Thiền trả lời.

“Khi nào thì đi! ?” Vu Hoành hỏi.

“Vu ca các ngươi nếu là chậm thêm hai ngày trở về, nơi này liền không có người…” Khô Thiền cười khổ.

“Minh bạch. Đại tịch diệt liền ngay cả phe đầu hàng thế lực đều muốn thoát đi, bất quá bọn hắn thoát đi, mang ý nghĩa bọn hắn so với chúng ta rõ ràng hơn đại tịch diệt nguy hiểm, nếu như chúng ta tuần hoàn theo bọn hắn thoát đi phương hướng cùng vết tích theo sau đâu? Có phải hay không sẽ an toàn hơn?” Vu Hoành suy tư.

“Đây là một đầu mạch suy nghĩ. Nghị hội đã sớm nghĩ tới.” Khô Thiền gật đầu.

“Các ngươi nhiều người, Áo Thuật sư phần lớn là dùng đầu óc tu luyện, khẳng định so ta muốn đến chu đáo. Y Y cùng Toàn Hạc, ta liền đặt ở ngươi nơi này. Chiếu cố tốt các nàng.” Vu Hoành truyền âm phó thác nói.

“Yên tâm đại ca, ta nhất định sẽ giúp ngài chiếu cố tốt các tẩu tử.” Khô Thiền chăm chú ngưng trọng nói.

“? ?” Vu Hoành sững sờ, “Cái gì?”

“Làm sao?” Khô Thiền cũng sửng sốt một chút.

“Không phải, chẳng lẽ lại, đại ca ngươi bây giờ còn không có cùng Toàn Hạc tiền bối còn có Y Y tốt hơn? Các ngươi cái này đều ở một gian phòng đã lâu như vậy? Ngài cảm thấy các nàng cùng ngài ở lâu như vậy, truyền đi bên ngoài là cái nhìn gì?”

Vu Hoành cũng không phản bác được.

Hắn xác thực không nghĩ tới tầng này. Việc này truyền đi bất cứ người nào nghe, đều rất dễ dàng có thể thấy rõ Toàn Hạc cùng Y Y ý tứ.

“Chờ một chút, ta có ý tứ gì ta làm sao không biết?” Toàn Hạc ở một bên có chút mộng bức.

Nàng không phải liền là bởi vì phòng an toàn không có rơi, mới không có cách nào chủ động ký túc tại Vu Hoành chỗ này? Nhưng từ Khô Thiền trong miệng, việc này tựa hồ liền biến thành, nàng vì truy cầu Vu Hoành chắc chắn đi vào Hắc Hắc Linh.

“A… Các ngươi cái này… Tiến độ quá chậm.” Khô Thiền bất đắc dĩ.

“Ngươi không rõ.” Toàn Hạc cũng im lặng, “Ngươi Vu ca, tình huống bây giờ không giống với.”

Bản thể sáu mét khổ người, cái này ai chịu nổi.

“Không nói cái này, các ngươi ở trong Thủy Nghi Cầu lưu cái dấu ấn tinh thần, quay đầu có thể thông qua cái này xác nhận các ngươi trạng thái phương vị.” Vu Hoành nói, ” con đường sau đó, ta đi trước chuyến chuyến, thời gian này gia tốc khu vực, mặc dù nguy hiểm cực lớn, nhưng có lẽ cũng không phải không có chỗ tốt.”

Lời này vừa ra, lập tức Toàn Hạc cũng đi theo gật đầu.

“Xác thực, bởi vì lúc trước chứa đựng sinh cơ đầy đủ, nếu như ở trong đó tu luyện, một giây tương đương với bên ngoài mấy vạn giây, dùng để gia tốc tu hành phi thường thuận tiện. Đương nhiên điều kiện tiên quyết là tuổi thọ muốn đủ dài.”

Nàng nhéo nhéo chính mình hai tóc mai sợi tóc màu trắng, trong mắt lóe lên vẻ lo lắng.

“Nơi đó có lẽ không chỉ có chỉ có gia tốc…” Vu Hoành thấp giọng nói. Hắn cảm ứng trong cơ thể mình tình huống, liền trước đó ngắn như vậy ngắn mười mấy giây, trong cơ thể hắn Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp, thế mà trực tiếp sắp tiến vào Phản Hư trung kỳ.

Dựa theo bình thường mầm tiên tình huống, coi như sinh cơ dồi dào, hắn cũng phải cần chí ít mười năm trở lên thời gian khổ tu, mới có thể vượt qua tầng tiếp theo.

Nhưng cách hắn lần trước đột phá, hiện tại mới bất quá đi qua mấy tháng.

Nếu như vận dụng thoả đáng, nơi đó đúng là cái cực kỳ tốt tu luyện gia tốc chi địa.

Điều kiện tiên quyết là nếu có thể gánh vác được.

Bàn giao Khô Thiền một chút chú ý hạng mục về sau, Vu Hoành lại lần nữa tiến vào Hắc Hắc Linh, khởi hành tiến về vô ý thức tầng.

Vô ý thức tầng lại tên Đai Vô Tâm, là tương đương tiếp cận nguyên tai hạch tâm một tầng hình khuyên khu vực.

Bọn hắn vẫn chưa hoàn toàn tiến vào, liền bị bên trong thời gian gia tốc tới cái ra oai phủ đầu.

Đem Toàn Hạc cùng Y Y sau khi để xuống, Vu Hoành khống chế Hắc Hắc Linh, tốc độ cao nhất lại một lần nữa tiến vào phong tai mặc cho Sinh Cơ Chi Thuyền công năng một lần nữa phát động.

Khổng lồ Năng Nguyên Lô điên cuồng gia tốc, thôi động Hắc Hắc Linh tại phong tai bên trong bão táp đột tiến.

Vu Hoành đứng ở cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ thải tuyến hóa thành thải quang mơ hồ một mảnh, hắn toàn thân kéo căng, đứng tại lầu một, tùy thời chờ đợi lần trước tới đạt khu vực.

Giữa không trung, pháp lực ngưng tụ ra màu sắc rực rỡ trên địa đồ, Hắc Hắc Linh điểm sáng màu xanh lục, đã rất gần lần trước tới đạt khu vực.

Vu Hoành ngưng thần tĩnh khí, an tĩnh chờ đợi.

Đồng hồ treo trên tường, một cái tiếp một cái chuyển động kim giây.

Nhưng rất nhanh, một giây sau.

Răng rắc.

Đồng hồ treo tường kim giây bắt đầu bỗng nhiên giảm tốc độ.

Một giây biến thành bình thường 2 giây mới có thể đi đến.

Tiếp lấy biến thành 3 giây, 5 giây, mười giây… Ở giữa khoảng cách càng ngày càng nhiều.

Thẳng đến. Két.

Kim giây triệt để dừng lại.

Vu Hoành cũng cứng ngắc bất động, đứng ở nguyên địa.

Trong cơ thể hắn pháp lực còn tại vận chuyển, nhưng tốc độ so trước đó tình huống bình thường chậm vô số lần.

Trong không khí chung quanh hết thảy, đều tại đây khắc tĩnh lại.

Hắc Hắc Linh nội bộ, liền ngay cả Kim Tiên cấp khác trận pháp, cũng đình chỉ vận chuyển.

Nhỏ bé không gì sánh được tro bụi, lơ lửng tại Vu Hoành bên người, bị ngoài cửa sổ chiếu vào thải quang chiếu rọi đến có thể thấy rõ ràng.

Vu Hoành lúc này ngay cả tư duy cũng triệt để tĩnh lại, nhưng cỗ này đứng im lực lượng cũng không có triệt để cầm cố lại hắn.

Cường đại Cổ Thần Chi Khu tự mang thời không kháng tính, để hắn chậm rãi mở to mắt, thần thức cùng thân thể cũng bắt đầu thích ứng, chậm rãi lại lần nữa vận chuyển lại.

‘Lần này là thời gian đình chỉ rồi hả?’ trong lòng của hắn suy đoán.

Nhưng cỗ này đứng im không có tiếp tục bao lâu, rất nhanh, ông một tiếng tiếng vang.

Đứng im biến mất thay vào đó, là Hắc Hắc Linh một lần nữa phát ra oanh minh, bay thẳng phong tai chỗ sâu nhất.

Tê.

Vu Hoành đứng tại lầu một, giơ tay lên, cảm giác lúc này chung quanh thời gian đều đã triệt để loạn.

Hắn có thể cảm giác được, tay trái của mình khu vực, phân biệt có năm khối làn da tốc độ thời gian trôi qua tăng tốc đến trình độ khủng bố.

Nhưng trừ ra cái này năm khối địa phương, còn lại chỗ toàn bộ đều tao ngộ thời gian trì hoãn.

Không chỉ như vậy, thân thể của hắn cũng đứng trước loại vấn đề này.

Gương mặt thời gian gia tốc mấy vạn lần, bụng xuất hiện thời gian chậm lại, tim đập một chút tương đương với trạng thái bình thường mấy giờ.

Cũng chính là hắn thể phách cường hoành, Cổ Thần Chi Khu vô cùng cường đại, thời không kháng tính cùng sức khôi phục đều cực mạnh, nếu không biến thành người khác hiện tại đã triệt để sập.

Vu Hoành đứng trong đại sảnh ở giữa, mặt ngoài thân thể không ngừng lóe ra chói mắt thải quang, thải quang này một hồi đông một hồi tây, căn bản không có cố định khu vực phương vị.

Toàn bộ Hắc Hắc Linh lúc này cũng bắt đầu run lẩy bẩy.

Ô ~~~

Một chủng loại giống như còi hơi thanh âm, bắt đầu ở Vu Hoành vang lên bên tai

Tầm mắt của hắn bắt đầu xoay tròn, thuận kim đồng hồ chuyển động, phảng phất trục lăn máy giặt.

Hết thảy trước mắt hình ảnh cũng bắt đầu chuyển động, càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh…

Nhỏ xíu máu thuận Vu Hoành lỗ mũi chảy ra, hắn lại không chút nào phát giác.

Đúng lúc này.

Phù Bạch Kim Tiên bố trí trận pháp phòng hộ, đột nhiên vang lên kêu lên một tiếng bén nhọn.

Keng! !

Phảng phất lưỡi kiếm ra khỏi vỏ mang ra nổ vang.

Cái này âm thanh nổ vang ầm vang ở giữa phảng phất làm vỡ nát không gian xung quanh bên trong tỏ khắp vật gì đó.

Tốc độ thời gian trôi qua một chút biến hình, khôi phục bình thường.

Phòng an toàn ngoài cửa sổ tia sáng cũng khôi phục bình thường, biến thành an tĩnh thâm thúy vũ trụ tinh không.

Trong phòng Năng Nguyên Lô oanh minh cũng giống như kiệt lực đồng dạng, mất đi động tĩnh mặc cho phòng an toàn ở bầu trời cao vũ trụ chậm rãi trôi nổi.

Phốc.

Vu Hoành hai chân mềm nhũn, nửa quỳ trên mặt đất.

“Ta… Vừa mới, xảy ra chuyện gì! ?” Hắn lung lay đầu, tầm mắt đã khôi phục bình thường.

Nhưng dưới lỗ mũi mặt còn mang theo hai đầu nước mũi một dạng huyết thủy. Hắn lau, thấy là màu đỏ lóe điểm điểm ngân quang huyết thủy.

“Nơi này… Đến đâu rồi?”

Ngoài cửa sổ là một mảnh màu đỏ sậm cùng ngân lam sắc làm chủ lộng lẫy vũ trụ.

Vu Hoành thuận cửa sổ nhìn xuống.

Thình lình phát hiện, phòng an toàn chính phiêu phù ở một cây vô cùng to lớn cột đá màu đen biên giới.

Cột đá chung quanh, bao quanh mấy khỏa màu lam nhạt màu xám hành tinh, nó toàn bộ lẳng lặng đứng sừng sững ở trong vũ trụ, mặt ngoài tràn đầy pha tạp màu xám v·ết t·hương.

Phòng an toàn ở vào trên đó lệch phải vị trí.

So với còn lại hành tinh, tựa như một hạt không gì sánh được thật nhỏ bụi bặm, không chút nào thu hút.

Mà ở vào trong phòng Vu Hoành, sở dĩ có thể nhìn thấy cột đá toàn cảnh, vẻn vẹn chỉ là bởi vì khoảng cách đủ xa, cột đá đủ dài.

Từ góc độ này, Vu Hoành nhìn thấy, cột đá cuối cùng liên tiếp lấy một tòa phảng phất cỗ kiệu đồng dạng ngoại hình màu xám bạc kiến trúc.

Cột đá này phảng phất là một con đường, một đầu thông hướng cái kia xám bạc kiến trúc vũ trụ con đường.

‘Không có khả năng tiếp tục đi, đến tu chỉnh dưới, tiếp tục đi tới đích, liền xem như ta cũng nhanh gánh không được… Trước hết dừng lại, ở chỗ này lại lần nữa tăng cường một đợt mới được.’

Nhìn xuống chung quanh, dãy kiến trúc kia rõ ràng là có thể tra được rất nhiều nơi này đầu mối địa phương.

Chương 594: Xâm nhập (2)

Chương 594: Xâm nhập (2)

Két.

Vu Hoành đưa tay nhất chuyển, pháp lực cổ động dưới, bọc lấy phòng an toàn có chút chuyển cái phương hướng, nhẹ nhàng hướng phía cột đá khổng lồ thông hướng dãy kia xám bạc kiến trúc bay đi.

"Còn tốt Toàn Hạc Y Y bọn hắn đều không có tại, nếu không." Vu Hoành lúc này trong lòng cũng là sợ không thôi, hắn nhưng là Cổ Thần Chi Khu đặc chất, bản thân có chứa rất cao thời không kháng tính, thế mà vừa mới đều kém chút không có vượt qua đến, thụ thương.

Đổi thành những người còn lại, sợ là nửa đường liền sẽ bị thời gian này loạn lưu xé rách thành bụi bặm.

Khó trách Agris cũng không cách nào tiếp tục đi đến thăm dò…

Vu Hoành mở ra địa đồ, nhìn xem Hắc Hắc Linh đại biểu điểm sáng màu xanh lục, chạy tới phong tai khu vực nhất cuối cùng, đó là phong tai địa đồ khu vực sâu nhất địa phương, cũng là trong khoảng cách vũ trụ bầy xa nhất vị trí.

Đến tiếp sau, liền chẳng còn gì nữa.

Đây cũng không phải là chỉ phong tai chỉ thế thôi, mà là phía sau vị trí khu vực, Agris cũng không có cách nào tiếp tục thăm dò.

"Địa đồ này kỳ thật cho tới bây giờ, ý nghĩa không lớn. Chủ yếu là đối còn lại nguyên tai chỉnh thể bố cục có thể toàn cục nhận biết."

Vu Hoành thở hắt ra, ngồi xếp bằng, bắt đầu điều chỉnh trạng thái thân thể.

Thể nội khổng lồ nhiễm hóa pháp lực lúc này đã tự hành sắp xếp như ý, hồi phục bình thường.

Nhìn xem phòng an toàn bay về phía dãy kia màu xám bạc kiến trúc còn xa.

Hắn dứt khoát bắt đầu nhập định tu luyện pháp lực.

Phản Hư cảnh Giới Chủ muốn nặng tại cảm ngộ, như thế nào thần thức cùng thân thể hòa làm một thể, nặng Phản Hư không, dung hợp cảnh vật chung quanh, đây là bước này mấu chốt.

Không bao lâu, Vu Hoành toàn thân sáng lên điểm điểm ngân quang, một đầu màu trắng bạc Thiên Hà, tại bên cạnh hắn vờn quanh nổi lên.

Trong Thiên Hà, vô số lít nha lít nhít màu bạc cát mịn, lưu động vờn quanh, mỹ lệ dị thường.

Nhưng nếu là có ai dùng kính hiển vi điện tử phóng đại những cát mịn này, liền có thể nhìn thấy, những này mỗi một hạt ngân sa, đều là một tấm người Inra thống khổ vặn vẹo mặt người.

Bọn hắn là bị Thiên Hà thôn phệ dung hợp người Inra sinh cơ, vĩnh viễn bị nhốt vào Thiên Hà, không được thoát ly.

Không bao lâu, Vu Hoành thần thức hòa tan vào thân thể, chạy không hết thảy, lần theo Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp ghi chép thần thức mê cung pháp, không ngừng đem bản thân chìm vào chung quanh hư không.

Phốc!

Hơn mười phút sau.

Một vòng quang mang màu bạc, từ trên thân Vu Hoành khuếch tán ra đến, bao trùm toàn bộ Hắc Hắc Linh nội bộ không gian. Nhưng ở sắp khuếch tán ra lúc, quang mang màu bạc dừng lại.

Phảng phất là bị ngoại giới hoàn cảnh cản lại.

Ù ù tiếng sấm ở bên ngoài ẩn ẩn vang lên, nhưng rất nhanh liền biến mất không thấy.

Vu Hoành nhíu mày kéo hai mắt miếng vải đen, mở mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ.

'Nơi này… Không có cách nào dung hợp ngoại giới hoàn cảnh.' hắn hiện tại có chút minh bạch, vì cái gì Thiên Tôn bọn họ có thể có như vậy lực lượng kinh khủng.

Tiên Đạo con đường này đi chính là Thiên Nhân hợp nhất Thánh Vị mức năng lượng, cuối cùng chính là tự thân cùng vũ trụ sát nhập, khống chế toàn bộ vũ trụ lực lượng.

Cho nên Thiên Tôn bọn họ sẽ không rời đi chính mình Thiên Nhân hợp nhất sau địa phương, bởi vì ở nơi đó, bọn hắn mới là có thể khống chế điều động hết thảy tồn tại vô địch.

Nhưng ở nơi này, nơi này là phân công tại chỗ sâu nhất khu vực, vô ý thức tầng, phía ngoài hoàn cảnh đã tương đương tiếp cận Hỗn Độn.

Vu Hoành thần thức mới ngoại phóng ra ngoài, liền trong nháy mắt bị xé nứt một khối, như giật điện rụt trở về.

Không có Cổ Thần Chi Khu bảo hộ, không có Hắc Hắc Linh Kim Tiên pháp trận cùng cường đại tường phòng ngự bảo hộ, hắn đơn thuần ngoại phóng thần thức, ngay cả thích ứng hoàn cảnh bên ngoài đều làm không được.

'Hỗn Độn, tức là hỗn loạn… Mà hỗn loạn, chính là ý chí thiên địch.'

Vu Hoành đứng người lên, nhìn chăm chú lên phía ngoài chậm rãi đến gần màu xám bạc kiến trúc.

"Tốc độ hay là quá chậm…" Năng Nguyên Lô động lực, bộc phát ra trên trăm Mach tốc độ, nhưng đối với không gian vũ trụ tới nói, điểm ấy tốc độ cơ hồ tương đương không nhúc nhích.

“Từ chỗ này phải bay đi qua, sợ là ít nhất đến mấy chục năm…” Hắn suy tư dưới, đi vào chất đống các loại vật liệu nhà kho cái rương khu vực.

Truyền tống trận pháp, hắn rất nhanh liền từ bản môn trong điển tịch tìm tới.

Hắc Anh Bạch Thắng bọn hắn đều có thể nắm giữ trận pháp, Vu Hoành hiện tại là Phản Hư trung kỳ, tự nhiên không nói chơi.

Sau một giờ, hắn để sách xuống sách, ngón tay dựng thẳng lên, đầu ngón tay một chút màu trắng bạc pháp lực lộ ra huỳnh quang.

“Lên.”

Xùy!

Huỳnh quang sáng rõ, trong nháy mắt bao khỏa chung quanh tất cả phòng an toàn khu vực.

Một giây sau.

Toàn bộ phòng an toàn một chút mơ hồ, trong suốt, biến mất.

Lại xuất hiện lúc, đã là đến mấy chục vạn cây số bên ngoài, khoảng cách dãy kia xám bạc kiến trúc tới gần một mảng lớn.

Không đúng, nơi này Không Gian quy tắc quá loạn, trong đó một nửa trở lên đều là r·ối l·oạn!

Mặc dù thuấn di truyền tống rất xa, nhưng Vu Hoành sắc mặt lại nhíu chặt đứng lên.

Liền vừa rồi bỗng chốc kia truyền tống, thế mà hao phí trên người hắn một phần ba pháp lực. Trong đó đại bộ phận pháp lực đều là dùng để ổn định trong truyền tống xuất hiện không gian vặn vẹo xé rách.

‘Không thể gấp.’ Vu Hoành thở hắt ra, bắt đầu lợi dụng Agris lễ vật khôi phục pháp lực.

Mấy tức về sau, pháp lực trở lại trạng thái toàn thịnh.

Hắn quan sát chung quanh, xác định không có bất kỳ nguy hiểm gì, mới lại lần nữa kích hoạt truyền tống pháp thuật.

Xùy!

Bạch quang lóe lên.

Lần này phòng an toàn trong nháy mắt biến mất, trực tiếp xuất hiện tại cái kia xám bạc kiến trúc chỗ cửa lớn, trên bậc thang.

'Đến!' Vu Hoành đi vào phòng điều khiển chính, từ ngay phía trước hình khuyên cửa sổ, dò xét nhà kiến trúc này nội bộ.

Kiến trúc cửa lớn không có đóng lại, mà là hướng ra ngoài mở rộng ra.

Hai phiến màu đen nặng nề cửa đá khổng lồ biên giới tràn đầy lỗ hổng tổn hại cùng xám trắng mục nát vết tích.

Giữa không trung, bụi bặm đồng dạng phòng an toàn chậm rãi hướng phía trong môn trôi nổi bay đi.

Trong kiến trúc, một chùm không biết nơi nào phóng tới quang trụ màu vàng, khẽ nghiêng chiếu rọi tại chỗ sâu nhất trên một tòa bệ đá.

Bệ đá thành hình trụ tròn, đỉnh điêu khắc phức tạp hoa văn, làm thành một cái cùng loại biểu hiện ra đài hình dạng.

Hoa văn bên trong có mắt, có mặt người, có hoa hủy, có Thần Thú, có thuần túy đường vòng cung vân văn tam giác văn hoàn văn.

Những này tất cả đường vân, tại cột sáng chiếu rọi xuống, không ngừng như cát chảy, biến đổi, lóe ra, mỗi thời mỗi khắc đều đang lưu động, biến hình.

Vu Hoành ánh mắt hướng phía hình trụ kia phía trên bệ đá nhìn lại.

Phía trên trưng bày một bản màu hoàng kim trang bìa to lớn sách.

Sách xốc xếch lật ra lấy, tựa hồ trước đó không lâu mới có ai ở chỗ này lật xem qua.

Phòng an toàn lại lần nữa lóe lên, thuấn di truyền tống hướng phía trước.

Sau một khắc, xuất hiện ở to lớn trên sách phương, tại ở gần quang trụ màu vàng giữa không trung, đứng im bất động.

Đứng ở cửa sổ, Vu Hoành hướng xuống quan sát.

Trên sách viết đầy lít nha lít nhít to lớn văn tự màu trắng, hắn không thể xem hiểu.

Lúc này, hắn cấp tốc thi pháp Thông Hiểu Ngôn Ngữ.

Cái kia to lớn từng cái văn tự màu trắng, rất nhanh liền hóa thành thuần túy pheromone, chảy vào đầu óc hắn.

"Nơi này là Tinh Vịnh Điện Đường, là sau cùng vĩnh tịch chi địa…"

"Chúng ta thất bại… Ý chí sẽ tiêu tán, lâm vào Hỗn Độn, mà thân thể thì hóa thành sau cùng mảnh này lao tù chờ đợi kẻ đến sau phát hiện…"

"Ta là Tinh Thần Osmoray Pattaya." Phía sau là một chuỗi dài chí ít ba mươi tự phù trở lên dài dòng danh hào.

'Hai lần đại tịch diệt trước giờ, vô số Vũ Trụ Tinh Thần tạo thành Tinh Chi Thánh Đường, triển khai đúc lại kế hoạch. Liên hợp chúng ta tất cả Tinh Thần chi lực, câu thông vũ trụ, lấy nguyên chất liên hợp, chế tạo cuối cùng thánh điện…'

'Mạnh nhất Tinh Thần —— Kỷ, dẫn đầu chúng ta xông vào nguyên tai, không có bất kỳ cái gì sự vật có thể ngăn cản chúng ta tiến lên. Lực lượng của chúng ta không đâu địch nổi, tinh hà ở tại chúng ta trước mặt phúc thủ có thể diệt, vô ý thức thể cũng bất quá chỉ xứng để cho chúng ta thoáng chú mục. Lần lượt nguyên tai phản công, bị Thánh Đường tuỳ tiện vỡ nát. Kỷ lực lượng vô cùng vô tận, hắn bện thời gian, khống chế không gian, chải vuốt Hỗn Độn, cho hết thảy năng lượng sắp xếp số hiệu, cũng tạo nên Hư Không Thiên Chi Nhãn khóa lại cũng ổn định hết thảy.'

‘Từng mảnh từng mảnh tân sinh vũ trụ, tại chúng ta che chở bên dưới khỏe mạnh trưởng thành, bọn chúng đại biểu hi vọng, đại biểu trật tự, cũng đại biểu tương lai của chúng ta.’

‘Nhưng cũng tiếc… Chúng ta đánh giá thấp nguyên tai lực lượng… Tại lặng yên không một tiếng động dưới, một mực chiến đấu tại tuyến đầu Kỷ, bị tâm tai ăn mòn.’

“Hủy diệt giáng lâm, từng mảnh nhỏ Tinh Thần c·hết đi, lưu lại mang theo tân sinh vũ trụ chật vật thoát đi. Đã từng Thánh Đường biến thành tuyệt vọng tử địa. Ai có thể nói cho ta biết, nguyên tai, thật không cách nào chiến thắng a?”

Cái kia khổng lồ dòng tin tức nhập Vu Hoành não hải, hắn trong lúc nhất thời phảng phất thấy được từng tòa thân thể có thể so với hằng tinh Tinh Thần bọn họ, cái sau nối tiếp cái trước, tại nguyên tai bên trong xông ngang xông thẳng, thành lập huy hoàng, lại tại không bao lâu bị tâm tai ăn mòn, bản thân hủy diệt.

Huy hoàng văn minh, chỉ còn lại có lưu lại phế tích.

‘Ngay cả cường đại như vậy Tinh Thần Thánh Đường đều thất bại rồi hả? ?’ xem hết vị này tên là Osmoray Tinh Thần lưu lại tin tức, Vu Hoành trong lòng không hiểu sinh ra từng tia cảm giác bị thất bại.

‘Tinh Thần chi vương Kỷ, ngay cả Hỗn Độn đều có thể chải vuốt, Thiên Chi Nhãn thậm chí lại là hắn sáng tạo ra đến dùng cho ổn định vũ trụ, tồn tại cường đại như vậy, cũng rơi vào tâm tai phía dưới… Ta, thật có thể thành công tìm tới sinh cơ chi địa a?’

Vu Hoành trong lòng kiên định, tại thời khắc này chậm rãi bắt đầu dao động.

Tuyệt vọng, bắt đầu chậm rãi hiển hiện.

Vu Hoành biết, mình nếu là không xử lý tốt lúc này tâm cảnh, tiếp tục đi tới đích tất nhiên sẽ bị tâm tai thừa lúc vắng mà vào, đến lúc đó lâm vào ảo giác, hắn phải c·hết không nghi ngờ.

Lúc này, hắn nhắm mắt không còn đi xem Hoàng Kim Thư, mà là khoanh chân ngồi xuống, ngay tại trong phòng an toàn, lẳng lặng nhập định, bắt đầu từng vòng từng vòng tuần hoàn pháp lực, công pháp tu hành

Nhưng vào lúc này, cái kia to lớn Hoàng Kim Thư, tựa hồ cảm ứng được cái gì, không gió mà bay, nhẹ nhàng lật ra trang kế tiếp.

Một cỗ tin tức mới chảy vào Vu Hoành não hải.

‘Tại Kỷ c·hết đi về sau, vô số Tinh Thần c·hết đi về sau, ta đào vong đến tận đây, sống tạm mấy trăm triệu mỗi năm. Biến thành Hỗn Độn Thể chờ đợi t·ử v·ong tiêu tán. Nhưng một đám mới kẻ đến sau, xâm nhập đến nơi này.’

‘Bọn hắn nói cho ta biết, nguyên tai, cũng không phải là không thể chiến thắng. Bọn hắn tự xưng Thiên Tôn, nắm giữ lấy vũ trụ lực lượng pháp tắc, lực lượng mặc dù không bằng chúng ta, nhưng vận dụng chi xảo diệu đồng dạng có thể bộc phát khá cường đại lực p·há h·oại.’

‘Thiên Tôn nói cho ta biết, phá hư chính là Hỗn Độn, đối mặt nguyên tai, càng phá hư liền càng là phát sinh bọn chúng, chỉ có không ngừng chuyển hóa, lấy nguyên tai chi lực sáng tạo tân sinh trật tự, mới là duy nhất giải quyết chi pháp.’

‘Ta bị thuyết phục liền đem cuối cùng còn sót lại lực lượng đưa cho bọn hắn. Sau đó nhìn chăm chú lên, nhìn xem bọn hắn đem lần lượt nguyên tai phản công phong ấn, không ngừng thôn phệ, chuyển hóa, thành lập được từng mảnh từng mảnh tân sinh chi địa…’

‘Có lẽ. Bọn hắn mới thật sự là hi vọng…’

Trong tin tức gãy mất.

Hoàng Kim Thư cũng không có tiếp tục động

Vu Hoành lấy lại tinh thần, lại đột nhiên đã nhận ra cái gì.

Hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Lúc này phòng an toàn cửa sổ chính hướng về phía tòa kiến trúc này cửa lớn mà ngoài cửa lớn, đang có một cái vô cùng to lớn màu xám bạc con mắt, một cái cùng cửa lớn một dạng viên cầu khổng lồ hình mắt người, chặn cửa, chậm rãi chuyển động, nhìn chăm chú lên hắn.

Con mắt kia đáy bạc mắt đen, chỗ sâu trong con ngươi có đen hình chữ thập giá đỡ, bên trên buộc chặt lấy một đạo toàn thân thiêu đốt lên ngọn lửa màu bạc khô lâu hình người.

Khô lâu chậm rãi giãy dụa lấy, từ trên thập tự giá tróc ra, trôi nổi xuống tới.

Trong tay dẫn theo một thanh màu đỏ sậm có chút tổn hại lỗ hổng răng cưa trường đao.

Trường đao chuôi đao ngưng kết tinh thể một dạng đồ vật, hình thành hộ thủ. Thân đao mặt bên khắc lấy sóng biển hình hoa văn, phần lưng có cùng loại răng nanh một dạng một loạt gai nhọn.

Rống! !

Khô lâu rơi xuống đất trong nháy mắt, há miệng bỗng nhiên phát ra một cỗ kinh khủng gầm rú.

Tiếng kêu hóa thành cuồng phong, ầm vang trong đại sảnh quét sạch mà ra, thổi đến Hắc Hắc Linh kịch liệt lay động.

‘Vô ý thức thể a…’ Vu Hoành sắc mặt ngưng trọng.

Có thể ở chỗ này Tinh Thần vẫn lạc chi địa tồn tại vô ý thức thể, không cần nghĩ cũng biết khẳng định mạnh đến mức đáng sợ.

Chương 595: Hủy diệt (1)

Chương 595: Hủy diệt (1)

Phù Không Thành vũ trụ.

Rộng lớn vô ngần trong vũ trụ sao trời.

Lưu tinh đang chậm rãi xẹt qua, tinh hệ cau lại cau lại tựa như thắp sáng bụi hoa.

Khổng lồ Tuyệt Đối Thiên Bình Phù Không Thành, phía sau chậm rãi phun ra mảng lớn ngân bạch hỏa diễm, thôi động nó hướng phía nơi xa gia tốc di động.

Ông!

Trong chốc lát.

Một mảng lớn thâm thúy hắc ám vụ khí, từ đằng xa trong tinh không nhanh chóng tràn ngập ra.

Hắc vụ tốc độ cực nhanh, che hết lưu tinh, che hết hành tinh, liền ngay cả xán lạn chói mắt hằng tinh, cũng tựa như bị đóng lại bóng đèn, tại tiếp xúc trong nháy mắt liền bị dập tắt.

Trong hắc vụ, mơ hồ có thể nhìn thấy vô số tinh cầu, tựa như bọt biển giống như thỉnh thoảng hiển hiện, lại không ngừng chìm xuống biến mất.

Từng đầu to lớn màu tím sậm rễ cây, ngẫu nhiên từ trong hắc vụ hiển hiện, lại rất nhanh tự nhiên ẩn hình.

Lúc này Tuyệt Đối Thiên Bình bên trong.

Một đám Đại Áo Thuật Sư các nghị viên, đứng ở đỉnh cao nhất Phù Không Thành chủ điều khiển bình đài.

Tại cái này màu hoàng kim phức tạp hoa lệ trên bình đài, bọn hắn thông qua cực xa tầm nhìn hình ảnh áo thuật, thấy rõ ràng mấy trăm năm ánh sáng bên ngoài phát sinh hết thảy.

“Hắc Dạ Mẫu Thụ… Tới… .” Bây giờ Phù Không Thành nghị trưởng, là tên là Niedergarten Tê Ngưu Nhân tộc trưởng giả.

Tay hắn cầm hoàng kim pháp trượng, sau lưng có từng khỏa lớn chừng quả đấm màu đỏ như máu nguyên tố tinh cầu vờn quanh bay múa.

“Không… . Nó không phải tới, mà là cũng giống như chúng ta, đang chạy trối c·hết!” Agris thanh âm từ chung quanh trong hư không vang lên.

“Hắc Dạ Mẫu Thụ cũng có cực kỳ yếu ớt cơ sở bản năng, cũng không phải là vô ý thức thể, một khi bị đại tịch diệt vượt qua, nó còn sót lại điểm này ý thức cũng sẽ trong nháy mắt sụp đổ. Nguyên tai chỗ sâu nhất, là Hỗn Độn, là hết thảy trật tự chi địa, sinh mệnh chi địa, ý chí chi địch.”

“Chúng ta cũng nhất định phải nhanh. Phong tai tinh môn mở ra đi. Có Agris tiền bối Sinh Cơ Chi Thuyền lưu lại hành động quỹ tích, chúng ta cũng có thể trình độ lớn nhất cam đoan lộ trình an toàn.” Nghị trưởng Niedergarten trầm giọng nói.

Còn lại nghị viên nhao nhao gật đầu, đồng thời giơ lên pháp trượng.

Ông!

Từng đạo kim quang từ pháp trượng đỉnh sáng lên.

Toàn bộ Phù Không Th·ành h·ung hăng chấn động, lập tức ở tại ngay phía trước trong bầu trời cao, chậm rãi hiện ra một đạo hình bầu d·ụ·c to lớn thải tuyến bện cửa lớn.

Vô số phong tai thải tuyến từ trong môn quét sạch mà ra, tựa như vô số xúc tu, chụp vào tới gần bên trong Phù Không Thành.

Đây là phong tai làm nguyên tai tự phát bị trật tự hấp dẫn, muốn phá hủy hết thảy trật tự.

Phù Không Thành cũng gia tốc hướng phía trước, tại hắc vụ sắp đến trước, phốc một chút triệt để xông vào phong tai, biến mất không thấy gì nữa.

Ở tại hậu phương, hắc ám nồng vụ chỗ đến, hết thảy triệt để hóa thành đen kịt, thời gian vĩnh hằng ngưng trệ, không gian phá toái biến mất. Chỉ để lại vô số Hỗn Độn tàn phiến, đang bị nguyên tai phân giải thành càng thêm thật nhỏ các loại hạt.

Mà hạt, cũng tại chia nhỏ thành nhỏ hơn vô hình đồ vật…

Vô ý thức khu.

Tinh Vịnh Điện Đường.

Rống!

To lớn màu xám bạc trong điện đường, cái kia thiêu đốt khô lâu nhân, cầm trong tay trường đao, toàn thân ngọn lửa màu bạc theo gầm thét càng phát ra sôi trào mãnh liệt.

Nó từng bước một hướng phía Hắc Hắc Linh tới gần, thân thể lớn nhỏ tại toàn bộ trong điện đường, nhìn qua xem như bình thường. Nhưng phải biết, cung điện này bản thân liền so với bình thường tinh cầu còn muốn lớn hơn nhiều.

Nói cách khác, bộ xương này bản thân liền cực kỳ to lớn, mới có thể ở chỗ này như là người bình thường đồng dạng, dù sao ngay cả Hắc Hắc Linh ở chỗ này cũng chỉ là tựa như bụi bặm giống như nhỏ bé, không chút nào thu hút.

Bạch!

Sau một khắc, khô lâu nhân cầm trong tay đỏ sậm trường đao, bỗng nhiên loé lên một cái, biến mất tại nguyên chỗ.

Đang lúc Vu Hoành khắp nơi tìm kiếm nó vị trí lúc.

Oanh! !

Một đạo màu đỏ đao ảnh, ầm vang từ phía sau chém trúng Hắc Hắc Linh tường ngoài.

To lớn đánh trúng, Hắc Hắc Linh ầm ầm một chút, bay rớt ra ngoài, còn không có đụng vào vách tường liền lại bị khô lâu nhân thoáng hiện về sau, một đao chính giữa ở giữa.

Coong! !

Hắc Hắc Linh mặt ngoài tường ngoài hiện ra một đầu thật sâu vết rách.

Nội bộ kim quang lấp lóe, hiển nhiên nếu không phải Kim Tiên pháp trận, vừa mới bỗng chốc kia khả năng liền p·hát n·ổ.

Vu Hoành trong phòng bị chấn động đến toàn thân run lên, không gian xung quanh từng vòng từng vòng kích động gợn sóng trong suốt.

Trên bàn trên đất các loại tạp vật nhao nhao bị gợn sóng không gian đè ép bạo tạc.

Hắn cố gắng giữ vững thân thể, khoanh chân ngồi xuống, khống chế phòng an toàn tiến vào ẩn nấp trạng thái dung hợp.

Nhưng không dùng.

Khô lâu kia người phảng phất biết hắn ở đâu, một đao giơ lên, lại là như thiểm điện một chút trảm tại phòng an toàn đỉnh chóp.

Coong! !

Phòng an toàn lại một lần nữa nhiều hơn một đầu khủng bố vết rách.

‘Không có khả năng dạng này! Nhất định phải giải quyết hết nó!’

Vu Hoành trong lòng nghiêm nghị, lúc này đứng dậy, đi vào trước cửa sổ.

Mắt phải chậm rãi sáng lên vầng sáng bảy màu, trong đó trong vầng sáng một tia màu tím nhất là chói mắt. Phản Hư trung kỳ pháp lực tuôn ra mà vào, tăng thêm Loạn Thần Thiên Mục Công tăng phúc, Cổ Thần Chi Khu khống chế mục nát năng lực.

Xùy! !

Trong chốc lát, một đạo tử quang tựa như mũi tên, từ cửa sổ nổ bắn ra mà ra, trực tiếp hướng phía khô lâu kia người bay đi.

Nhưng để Vu Hoành cau mày là, tử quang bay ra về sau, ở giữa không trung đơn giản tựa như ốc sên, trọn vẹn bay 2 giây, đều khoảng cách khô lâu nhân còn rất xa.

Mà khô lâu nhân thì là lại loé lên một cái, bỗng nhiên xuất hiện tại phòng an toàn phía trên, mũi đao sáng lên hồng mang, một chút hướng xuống đâm một cái.

Răng rắc.

Rốt cục, phòng an toàn thế mà có chút phát ra rất nhỏ tiếng vỡ vụn.

Trong phòng Vu Hoành đang chuẩn bị cũng tương tự bố trí trận pháp truyền tống truyền tống công kích, nhìn thấy lần này lập tức sắc mặt đại biến, cấp tốc lấy ra một cái lóe lên kim quang sự vật. Đó là một cái đồng dạng màu đỏ thẫm mang vỏ tiểu đao.

Hắn nắm thật chặt tiểu đao chờ đợi khô lâu kia người lần nữa thoáng hiện, xuất hiện tại phòng an toàn phía bên phải, một đao chặt đi xuống lúc.

Bạch!

Khô lâu nhân trong tay đao quang tựa như vải vóc, vuông vức mà thấu triệt. Lại một đạo hung hăng bổ trúng phòng an toàn phía trên trần nhà.

Đúng lúc này, một đạo thuần kim sắc tinh tế đao mang, từ phòng an toàn cửa sổ chỗ, ầm vang bay ra.

Đao mang kia tốc độ cực nhanh, phá tan khô lâu nhân thân đao về sau, lại đang trong điện đường bay một vòng, mới cấp tốc nhắm chuẩn rơi xuống đất khô lâu nhân.

‘Kim Hằng Trảm.’

Phong Tuyết Tử sư bá thanh âm ẩn ẩn tại Vu Hoành trong tai vang lên.

Sau một khắc, tiểu đao vốn là xoay tròn lấy bay về phía khô lâu nhân, nhưng ở thanh âm này vang lên trong nháy mắt.

Nó nổ.

Oanh! ! !

Một sát na, vô cùng vô tận kim quang, từ nhỏ trong đao bộ bộc phát ra, hóa thành một cái màu vàng phát sáng bóng.

Trừ ra ngưng tụ thành quang cầu bên ngoài, tiểu đao thả ra kim quang vượt ra khỏi tốc độ ánh sáng truyền bá hạn mức cao nhất, trong nháy mắt, liền chiếu rọi đến chung quanh trong điện đường tất cả sự vật.

Mặt đất bị nhuộm thành màu vàng, vách tường lóe ra kim quang.

Vu Hoành chỉ cảm thấy toàn thân hưng hăng chấn động, người tính cả phòng an toàn cùng một chỗ, đều kịch liệt đung đưa.

2 giây sau.

Hết thảy an định lại.

Vu Hoành lung lay đầu, vịn tường từ dưới đất ngồi dậy.

Hắn nhìn xuống chung quanh, phòng an toàn hay là nguyên dạng, ngoài cửa sổ khô lâu kia người thì không có động tĩnh.

Vu Hoành thần thức quét ra đi, nhìn thấy khô lâu kia người chính phiêu phù ở phòng an toàn phía bên phải, tay cầm hồng đao, không nhúc nhích.

Tê… .

Theo Vu Hoành nhìn chăm chú, khô lâu nhân toàn thân màu xám bạc hỏa diễm cấp tốc tiêu tán, cả người nó, cũng bắt đầu vỡ nát, hóa thành màu xám bạc bột phấn, trôi hướng điện đường bên ngoài.

Vu Hoành nhìn xem một màn này cuối cùng là thở hắt ra.

‘Còn tốt trên người có Phong Tuyết Tử sư bá cho bảo mệnh át chủ bài…’

Vừa mới khô lâu kia người cơ hồ muốn đem phòng an toàn đều phá hủy.

Hắn thở dài một tiếng, khống chế phòng an toàn chuyển hướng, không còn dám dừng lại, cấp tốc hướng phía cửa lớn lối ra bay đi.

Lúc này ngoài cửa cũng đã không có cái kia con mắt thật lớn.

Phòng an toàn bay ra Tinh Vịnh Điện Đường, Vu Hoành khống chế, không có để nó tiếp tục tự hành di động.

Nơi này là vô ý thức tầng, Đai Vô Tâm ngay cả chỗ này đều nguy hiểm như vậy, nếu là lại hướng bên trong, Vu Hoành biết mình nắm chắc không nổi.

Hắn dứt khoát khống chế phòng an toàn, lại lần nữa chung quanh hiển hiện vô số thải tuyến, trở lại phong tai trong dòng lũ.

Hướng về nơi đến phương hướng trở về.

Rất mau trở lại đến phong tai trong dòng lũ, phòng an toàn đột nhiên hung hăng run lên, kẹp lại bất động.

Bốn phía thải tuyến dòng lũ không ngừng phi tốc lướt qua, cọ rửa nó bị động Triều mỗ cái phương hướng xê dịch.

Vu Hoành trong lòng nghiêm nghị, thần thức bao trùm toàn bộ phòng an toàn, mới phát hiện Hắc Hắc Linh có tiếp cận một nửa không gian, đều tại vừa mới Kim Tiên kia vừa đánh trúng nhận tổn thương.

Phù Bạch Kim Tiên bố trí trận pháp đã triệt để diệt vong, phòng an toàn bản thể cũng bị nghiêm trọng hư hao. Tường ngoài kết cấu cùng nội bộ trận pháp đều bày biện ra lúc nào cũng có thể sụp đổ phá toái tình huống.

Hắn bất đắc dĩ, chỉ có thể phóng thích pháp lực, đem phòng an toàn bao khỏa ổn định, dừng ở nguyên địa.

Chỉ có thể chờ đợi lấy phòng an toàn chính mình chữa trị… .

Trong tu luyện mật thất, Vu Hoành lông mày nhíu chặt, ngồi xếp bằng.

Còn tốt cường hóa ra bản thân chữa trị năng lực, nếu không lần này liền thật phiền phức lớn rồi.

Hắn tạm thời dùng pháp lực mình bao trùm ở phòng an toàn bộ phận khu vực, sau đó một người một phòng, lơ lửng tại phong tai chỗ sâu.

Nơi này lại hướng phía trước, chính là trước đó loại kia thời gian loạn lưu khu vực, mà về sau, chính là cái kia màu bạc nhiệt độ cao hải dương vũ trụ.

Khô lâu nhân dạng này vô ý thức thể xuất hiện, để Vu Hoành minh bạch, hắn cùng Hắc Hắc Linh còn xa không có đạt tới có thể lại tiếp tục đi đến xâm nhập vốn liếng.

Dứt khoát hắn dứt khoát ngay tại phong tai bên trong, lẳng lặng bắt đầu tiến hành tu hành.

Agris lễ vật sinh cơ đủ nhiều, vật tư cũng đầy đủ phong phú, cũng là không cần lo lắng thiếu khuyết ăn uống.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Theo phòng an toàn chậm rãi bản thân chữa trị.

Vu Hoành tu vi, cũng bắt đầu lần nữa đột nhiên tăng mạnh. Đến từ Cổ Thần Chi Khu khủng bố tu luyện tăng phúc, để hắn mới chờ đợi ngắn ngủi hơn một tháng, liền lại cảm thấy đến sắp đột phá dấu hiệu.

Bành.

Trong tu luyện mật thất.

Vu Hoành sẽ từ Phù Không Thành nhập hàng cự ly xa máy truyền tin dời đi lên, để dưới đất.

Cái đồ chơi này hắn chuyển tới, mục đích chủ yếu vẫn có thể nếm thử cùng Phù Không Thành tiến hành liên hệ.

Bên kia hiện tại hẳn là cũng xuất phát, nếu như đồng dạng là tại phong tai nội bộ, ở vào phạm vi nhất định trong khoảng cách, thứ này liền có thể để hai bên có chỗ liên hệ, đạt tới thông tin hiệu quả.

Lạch cạch.

Vu Hoành mở ra chốt mở nút xoay.

Máy truyền tin là quả dưa hấu lớn nhỏ màu đen tứ phương hộp, bên trong mơ hồ có màu sắc rực rỡ sáng ngời lộ ra, phía bên phải biên giới in một cái hoa mai loại hình ký hiệu, còn có một Tiểu Hành chữ viết, tựa hồ là lệnh bài tiêu ký cùng người chế tác tên.

Tê tê không tín hiệu tạp âm, tại trong mật thất không ngừng vang động. Vu Hoành cũng không thèm để ý, hiện tại là hắn thời gian nghỉ ngơi, xuất ra máy móc này cũng chỉ là muốn thử một chút, nhìn có thể hay không liên hệ với.

Lạch cạch.

‘Thiết bị đã kết nối.’ đột nhiên một tiếng ngọt ngào tiếng người từ máy móc bên trong truyền ra.

Vu Hoành mừng rỡ, dùng tay tiếp tục điều tiết nút xoay, bắt đầu điều khiển tinh vi.

Rất nhanh, tê tê tạp âm thu nhỏ, một trận tái diễn rất nhỏ tiếng người, rõ ràng.

“Có thể nghe được a?”

“Có thể nghe được a?”

“Nơi này là Phù Không Thành cao năng bộ thông tin, ta là thông tín viên Jackson.”

“Ta là Vu Hoành, nơi này là Sinh Cơ Chi Thuyền Hắc Hắc Linh Hào.” Vu Hoành cấp tốc lên tiếng trả lời.

“Trời ạ! Rốt cục, rốt cục có liên lạc! !” Đối diện giọng nam phát ra một tiếng bén nhọn như trút được gánh nặng reo hò.

“Vu Hoành tiên sinh, cuối cùng liên hệ với ngài! Xin chờ một chút, ta lập tức thông tri Khô Thiền pháp sư.”

“Tốt!”

Vu Hoành đáp, trong lòng cũng dù sao cũng hơi lỏng xuống.

Chương 596: Hủy diệt (2)

Chương 596: Hủy diệt (2)

Chờ chờ đợi ước chừng hai phút đồng hồ.

Máy truyền tin lại lần nữa truyền đến thanh âm quen thuộc.

“Vu ca! Có ở đây không? Ta là Khô Thiền!”

“Tại, các ngươi bên kia thế nào? Hiện tại ở đâu rồi?” Vu Hoành mừng rỡ, cấp tốc hỏi.

“Y Y Toàn Hạc bọn hắn còn tốt đó chứ?”

“Người đều còn tốt, chính là chúng ta còn tại phong tai chỗ sâu, trước đó đã đi qua Viêm Tinh bên kia. Tình huống thật không tốt.” Khô Thiền thở dài.

“Phù Không Thành vũ trụ đã trên cơ bản liên lạc không được, rất có thể đã không có. Sau đó các nghị viên nghe theo đề nghị của chúng ta, đi qua Viêm Tinh bên kia, nhưng bên kia đã có hơn phân nửa khu vực bị đại tịch diệt khói đen che phủ, chúng ta bây giờ mới từ nơi đó trốn tới, chuẩn bị tiếp tục di chuyển, tránh né Tịch Diệt Hắc Vụ.”

“Tìm không thấy cố định điểm dừng chân a?” Vu Hoành hiểu rõ.

“Là. Hiện tại phiền phức là, vật tư có hạn, nhân khẩu rất nhiều, coi như bố trí phong bế nội tuần hoàn vòng, cũng không kiên trì được bao lâu. Dù sao ngoại bộ cần cao tốc thoát đi đại tịch diệt. Vu ca ngươi bên kia có đề nghị gì a?” Khô Thiền cấp tốc hỏi.

“Để Toàn Hạc dẫn đường, đi hải dương màu bạc thế giới bên kia tạm thời hẳn là không có việc gì.” Vu Hoành suy tư dưới, trả lời.

“Được.” Khô Thiền gật đầu.

“Hiện tại mấu chốt là, khắp nơi đều tìm không thấy đầy đủ an toàn điểm dừng lại nghỉ ngơi lấy lại sức. Ngươi bên kia hiện tại như thế nào?”

“… .” Vu Hoành trầm mặc, dừng lại mấy giây, mới trả lời.

“Cũng không thế nào tốt gặp cái vô ý thức thể, phòng an toàn hư hại, ngay tại chữa trị, hiện tại còn dừng lại tại phong tai chỗ sâu, không dám tiếp tục hướng phía trước.”

“Vật tư thiếu khuyết a? Có lẽ có thể tới bên này tiếp tế bên dưới?” Khô Thiền nói.

“Không cần, bên này còn có rất nhiều, ta hiện tại cũng không thế nào cần ăn quá nhiều.” Vu Hoành từ chối nói, hắn bây giờ là Cổ Thần Chi Khu cùng Phản Hư kỳ tu sĩ, ẩm thực sớm đã không còn là nhất định phải, pháp lực cuốn một cái, liền có thể đem vật chất cùng trong không khí chung quanh cần thiết dinh dưỡng lấy ra, đặt vào thể nội, duy trì cân bằng.

“Vậy là tốt rồi đợi lát nữa, ta để Y Y cùng Toàn Hạc tiền bối đến cùng ngươi… .”

Ầm ầm! !

Bỗng nhiên, máy truyền tin đối diện truyền đến một tiếng to lớn bạo tạc.

“Thứ gì! ? Vừa mới thứ gì xông tới! ?”

“Phòng ngự hoàn đâu! ? Tuần tra pháp sư ở đâu! ? Ông trời của ta! ?”

“Chạy mau! Nhanh! !”

Đô! !

Một trận bén nhọn nổ đùng từ trong máy bộ đàm nổ tung, chói tai tạp âm để Vu Hoành trong lòng bỗng nhiên nhấc lên.

“Khô Thiền! ? Khô Thiền! ? ?” Hắn cất cao giọng, nhưng đối diện đã không có đáp lại, chỉ còn lại có một mảnh hỗn tạp

vang.

Tâm tình của hắn đã đề cao đến đỉnh điểm. Tùy thời nghe máy truyền tin đầu kia động tĩnh.

Tiếng nổ đùng đoàng kéo dài trọn vẹn mấy phút đồng hồ.

Lạch cạch.

Một trận điều chỉnh chốt mở tiếng vang mới từ đối diện lại lần nữa truyền đến.

“Vu ca. Thật có lỗi vừa mới, phát sinh chút ngoài ý muốn tình huống. Có đồ vật gì đụng Phù Không Thành một chút, rất lớn, tượng chim một dạng đồ vật. Đụng xong lại đột nhiên biến mất… . Hiện tại sửa chữa đội trưởng tại kiểm tra đối chiếu sự thật tổn thất tình huống, nhưng đây không phải phiền toái nhất, mấu chốt là, chúng ta bây giờ, giống như b·ị đ·âm đến chệch hướng tại chỗ…”

“Địa đồ đâu? Agris địa đồ đâu?” Vu Hoành tâm tình căng cứng hỏi.

“Địa đồ mất hiệu lực, chúng ta bây giờ không biết ở đâu… Ta…” Răng rắc. Một tiếng tạp âm về sau, thông tin gãy mất.

Vu Hoành trong lòng quýnh lên, cấp tốc đi điều khiển tinh vi nút xoay, nhưng vô dụng, trong máy bộ đàm không còn truyền ra động tĩnh.

Hắn ngồi tại bên cạnh, dứt khoát bắt đầu một bên tu hành một bên chờ đợi.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Đảo mắt chính là hơn một tuần lễ.

Xoạt.

Nhỏ xíu tạp âm rốt cục lại lần nữa từ máy truyền tin truyền ra.

“Đến rồi! !” Vu Hoành đột nhiên mở mắt, vội vàng nhìn về phía máy truyền tin.

“Vu Hoành, chúng ta bây giờ tình huống rất tồi tệ, ngươi có thể sử dụng Thủy Nghi Cầu định vị chúng ta a?” Toàn Hạc, là Toàn Hạc thanh âm.

Âm sắc nghe rất mệt mỏi, tựa hồ thời gian rất lâu không có nghỉ ngơi đồng dạng.

“Ta lập tức thử một chút.” Vu Hoành xuất ra Thủy Nghi Cầu, rót vào pháp lực.

Bóng bên trên có lưu Toàn Hạc cùng Khô Thiền bọn hắn cái nhân tinh thần ấn nhớ, chỉ cần tại Thủy Nghi Cầu có thể cảm ứng phạm vi bên trong, đều có thể định vị vị trí của bọn hắn.

Nhưng… . Pháp lực rót vào về sau, Thủy Nghi Cầu chỉ là nở rộ một tia bạch quang, đằng sau liền lại không có động tĩnh.

“Không được… . Hẳn là các ngươi khoảng cách ta quá xa.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Có đúng không… .” Toàn Hạc trong thanh âm lộ ra rõ ràng thất vọng.

“Chúng ta… . Chúng ta lên lần bị cái kia không biết thứ gì đụng vào về sau, liền tiến vào đến một cái không gian thần bí, nơi này chung quanh không có phong tai thải tuyến, chỉ có một mảnh màu đỏ sậm ánh sáng, chung quanh vô biên vô hạn, nhiệt độ cũng rất cao, chúng ta căn cứ vào địa đồ phán đoán, chúng ta rất có thể là đi vào nạn h·ạn h·án nội bộ. Nhưng trên địa đồ nạn h·ạn h·án khu vực cũng không có biểu hiện chúng ta vị trí cụ thể, ta hoài nghi, chúng ta tiến vào khu vực, cũng là cái nào đó bí ẩn khu vực.”

“Lấy các nghị viên cấp độ, hẳn là có thể nghĩ biện pháp ra đi?” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Các nghị viên ngay từ đầu cũng nghĩ như vậy, hiện tại. Phù Không Thành người mỗi ngày đều tại c·hết. Nhiệt độ của nơi này quá cao, phía ngoài nhiệt độ xuyên thấu qua Hàn Băng trận pháp tiến đến, cũng còn có mấy trăm độ cao như vậy, một chút không kiên nhẫn kháng tộc đàn đã bệnh c·hết rất nhiều, nội tuần hoàn vòng sinh thái cũng hủy sạch. Hiện tại… . Mọi người đang nghiên cứu làm sao thoát ly nơi này cùng trùng

kiến do nhiệt độ cao sinh vật tạo thành đặc thù sinh thái tuần hoàn vòng… .” Toàn Hạc giải thích nói.

“Y Y cùng Khô Thiền bọn hắn không có sao chứ?” Vu Hoành cấp tốc điều động phòng an toàn, muốn hướng phía Phù Không Thành vũ trụ trở về, nhưng. Khô Thiền Y Y bọn hắn sớm đã rời đi, hắn căn bản không biết nên đi đâu tìm.

Mà lại coi như tìm được, Phù Không Thành lớn như vậy nhân khẩu, hắn phòng an toàn này căn bản không giúp đỡ được cái gì.

“Không có việc gì, không nói, ta đi trước hỗ trợ, hiện tại khắp nơi đều tại thiếu nước, ngay từ đầu mọi người không có chú ý, trong không khí Thủy nguyên tố tỉ lệ bị lần kia v·a c·hạm tiết lộ ra ngoài không ít, hiện tại có chút không đủ dùng.” Toàn Hạc trả lời.

“Đi thôi… .”

Vu Hoành thở hắt ra, tâm tình nặng nề.

Hắn không có đóng rơi máy truyền tin, mà là đứng người lên, kiểm tra một hồi trong phòng an toàn chữa trị tình huống Hắc Hắc Linh đã khôi phục bình thường, nhưng Kim Tiên Phù Bạch bố trí trận pháp lại triệt để hủy đi.

Lúc này mới vẻn vẹn chỉ là tiến vào một lần Đai Vô Tâm, liền gặp được lớn như vậy vấn đề.‘Xem ra trước ngay ở chỗ này đợi một trận chờ tu vi lại cao hơn một chút, lại nếm thử tiến vào tầng trong nhất tương đối tốt.’ trong lòng của hắn hồi tưởng lại trước đó chính mình bắn ra Loạn Thần Thiên Mục chùm sáng, kết quả chùm sáng tốc độ quá chậm, dẫn đến ngay cả tới gần khô lâu nhân đều làm không được.

‘Đến nơi đây, công kích tốc độ quá chậm cũng là vấn đề lớn, ngay cả Loạn Thần Thiên Mục chùm sáng tốc độ đều xa xa theo không kịp, đổi thành chính ta, chỉ sợ cũng là một dạng kết quả. Tiếp tục như vậy chỉ có phần b·ị đ·ánh… . Xác thực không có khả năng lại hướng đi vào trong… .’

Lúc này, hắn bình tĩnh lại, yên ổn tiếp tục tu hành Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp. Chỉ có tu vi đầy đủ cao, mới có thể tại

phương diện tốc độ tập được đối ứng pháp quyết, đuổi theo khô lâu nhân như vậy tốc độ.

Phải biết nhiễm hóa bản thân liền là tại phương diện tốc độ trên phạm vi lớn tiêu thăng giai đoạn.

Từ đó, Vu Hoành cũng bắt đầu, tu hành, ăn, lại tu hành, không ngừng tuần hoàn lặp lại.

Hắn lo lắng đến tiếp sau đại tịch diệt đuổi đi lên, thời gian không nhiều, thế là toàn bộ thể xác tinh thần đều đầu nhập đi vào, đắm chìm đến khổ tu bên trong.

Mà Toàn Hạc bên kia, không sai biệt lắm một tuần cùng hắn liên hệ một lần.

Nhưng mỗi một lần, tình huống đều càng ngày càng không tốt.

Hai tháng sau… .

Vu Hoành toàn thân hiện lên một vòng kim quang. Cả người khí tức đột nhiên thu vào, lại không còn trước đó loại tồn tại kia cảm giác cực mạnh tình huống.

Toàn thân hắn khí tức, phảng phất tại giờ khắc này đều một chút biến mất không thấy gì nữa. Cả người điềm tĩnh an bình, bình thản trấn định, phảng phất cùng hết thảy chung quanh hòa làm một thể.

Hô.

Vu Hoành chậm rãi mở mắt.

“Trở lại lo đến đỉnh, nơi này không có cách nào độ thiên kiếp, xem ra cần phải tìm một chỗ.”

Hắn gần nhất cũng đúng lúc càng ngày càng lo lắng Toàn Hạc bên kia.

Phù Không Thành tình huống bên kia càng ngày càng nguy rồi, đầu tuần liên hệ lúc, bọn hắn còn tao ngộ nạn h·ạn h·án bên kia xuất hiện to lớn dung Nham Quái vật, đó là một đám thân dài hơn ngàn mét to lớn Dung Nham Thiên Sứ.

Bọn hắn mức năng lượng thấp tại Siêu Phàm cấp, cao thậm chí là không ngập đầu cấp, số lượng cao tới hơn vạn, mới xuất hiện liền cùng Phù Không Th·ành h·ung hăng đánh một trận.

Mặc dù b·ị đ·ánh lui, nhưng nguyên tai quái vật có lớn nhất đặc tính, đó chính là không c·hết.

Phù Không Thành tổn thất đại lượng vật tư cùng nhân khẩu, các pháp sư cũng tử thương thảm trọng, ngay cả nghị viên đều bị trọng thương một vị. Mà c·hiến t·ranh vẫn còn tiếp tục.

Kết nối máy truyền tin, Vu Hoành thuần thục điều tiết đến Phù Không Thành đối ứng kênh.

Xùy… . Xùy.

"Ngay cả… . Kết nối lại!" Bên kia đột nhiên truyền đến một trận trầm thấp tiếng hoan hô.

"Vu ca… ." Là Khô Thiền.

"Bên này, tình huống, thật không tốt. Chúng ta, chúng ta chỉ sợ nếu không gánh được… ."

"Chờ một chút, các ngươi trước đó không phải còn nói có thể gánh vác a! ?" Vu Hoành da đầu tê rần, gấp giọng hỏi.

Hắn còn tính toán đợi bên kia gắng gượng qua tới trốn tới, hắn liền đi qua tiếp người.

Nhưng là hiện tại, Khô Thiền lại còn nói, bọn hắn gánh không được! ?

Nói đùa cái gì! ! ?

Vu Hoành trong lòng không hiểu tuôn ra một cỗ khó mà hình dung khẩn trương cảm giác.

Y Y, Toàn Hạc, Khô Thiền, bọn hắn là chính mình đi vào thế giới này về sau, trọng yếu nhất ràng buộc cùng liên hệ nếu như ngay cả bọn hắn đều biến mất, vậy mình một người, sống ở thế giới này… .

“Thật có lỗi. Vu ca… . Thật có lỗi… .” Khô Thiền cười khổ, “Hiện tại, bên ngoài, các pháp sư đều đang chém g·iết lẫn nhau… . Quái vật quá nhiều, nhiều lắm… . Dung Nham Thiên Sứ đưa tới Thái Dương Thiên Sứ… . Hết thảy chín vị Thái Dương Thiên Sứ… . Các nghị viên, đã không chống đỡ được, chạy trốn mấy cái. Còn lại cũng lập tức sẽ gánh không được.”

“Các ngươi đến cùng ở đâu! ? Ta tới đón các ngươi! !” Vu Hoành đứng người lên, cấp tốc khống chế phòng an toàn hướng về đường tới trở về bay vụt.

“Không biết… . Ta thật không biết… Vu ca. Đáng tiếc… . Nếu là, thời gian có thể, lại nhiều một chút… Có lẽ ta liền có thể phục sinh sư tỷ của ta, cha ta, mẹ ta. Còn có… . Còn có trong tông môn, mọi người… .”

“Vu Hoành.” Y Y thanh âm từ đối diện truyền tới, “Một mình ngươi… . Phải thật tốt, sống sót.”

“Y Y… .” Vu Hoành trong lòng kiềm chế càng ngày càng nặng, cơ hồ muốn khống chế không nổi.

“Đừng lo lắng, nghe nói thực lực cường đại tới trình độ nhất định, liền có thể phục sinh chúng ta, đến lúc đó, ngươi cũng đừng quên ta.” Y Y chăm chú dặn dò.

“Kỳ thật… .”

Nàng ngừng tạm.

“Còn có mụ mụ, ta lúc đầu đều cùng một cái Vong Linh hệ lão pháp sư xác định rõ tách rời mụ mụ phương án, đến lúc đó cho nàng một bộ thân thể, liền có thể thành công sống lại. Đáng tiếc, không có thời gian… . Còn có. Ta đi, một mình ngươi, phải chiếu cố kỹ lưỡng chính mình.”

“Tới phiên ta, ta nói hai câu.” Toàn Hạc đụng tiến đến nói.

“Vu Hoành, ngươi đừng lo lắng, cũng đừng cho chúng ta khổ sở, nói cho cùng, ngươi cùng chúng ta khác biệt, chúng ta chỉ có thể ở trên thế giới này kéo dài hơi tàn, bị nguyên tai làm cho thở không nổi, nhưng ngươi không giống với, ngươi là có hi vọng… Ta thừa nhận, ta thiên phú xác thực không bằng ngươi, nhưng ngay cả ta đều có thể trở thành một thế giới

người mạnh nhất, ngươi mạnh hơn ta, tuyệt đối có thể đi đến càng xa. Tựa như Y Y nói, về sau đừng quên phục sinh chúng ta… . Hiện tại t·ử v·ong, chẳng qua là ngăn ngủi phân biệt. Nếu là về sau nhìn thấy sư phụ sư huynh sư tỷ bọn hắn, nhớ kỹ giúp ta… .”

Ông! !

Thanh âm gãy mất.

Trong lúc bất chợt bị một trận to lớn chấn động đánh gãy, sau đó vài giây sau, triệt để an tĩnh lại.

Lại không có bất luận cái gì tiếng vang.

Vu Hoành trầm mặc.

Hắn ngồi tại nguyên chỗ, ngơ ngác nhìn máy truyền tin.

Kéo dài hơn mười giây, sau đó bỗng nhiên đứng người lên, khống chế phòng an toàn điên cuồng hướng về đường tới trở về bay đi.

Chương 598: Xâm nhập (1)

Chương 598: Xâm nhập (1)

Phù Không Thành vũ trụ.

Phong tai bên trong, kết nối vũ trụ này xuất nhập cảng, vốn là Vu Hoành thường xuyên đến hướng chỗ, nhưng giờ này khắc này, nơi này đã triệt để hóa thành một cái hình bầu d·ụ·c không ngừng dâng trào ra ngoài hắc vụ miệng giếng.

Hắc Hắc Linh lúc này chính phiêu phù ở phong tai bên trong, bên trong Vu Hoành ngắm nhìn chỗ này triệt để đã hủy diệt xuất nhập cảng, mặt không b·iểu t·ình.

Trong tay hắn nắm vuốt Thủy Nghi Cầu pháp lực không ngừng rót vào trong đó, ngay tại cẩn thận cảm ứng Khô Thiền bọn hắn rời đi hành tẩu qua vết tích.

Nhưng rất đáng tiếc, phong tai tựa hồ cũng nhận hắc vụ đại tịch diệt kích thích, tại hắc vụ chung quanh, từng vòng từng vòng trắng đen xen kẽ sợi tơ, ngay tại chậm rãi ấp ủ.

Vu Hoành cách nhau cực xa, xa xa nhìn qua những cái kia đen trắng sợi tơ, đều cảm giác có loại hãi hùng kh·iếp vía cảm giác.

"Phong tai đại tịch diệt, cũng muốn bắt đầu rồi hả? Nơi này cũng không an toàn a…" Vốn cho rằng phong tai xem như an toàn nhất một cái, nhưng hiện tại xem ra…

Vu Hoành cuối cùng mắt nhìn hắc vụ miệng giếng, thay đổi Hắc Hắc Linh, cực tốc hướng phía nơi xa rời đi.

Hắn trên đường đi không ngừng nếm thử liên hệ Khô Thiền bọn hắn, nhưng cũng tiếc chính là, một mực không có bất kỳ phản ứng nào.

Soạt.

Vu Hoành đem trên mặt bàn tạp vật mảnh vỡ vạch đến trên mặt đất, chính mình dựa vào bên cạnh bàn ngồi xuống.

Máy truyền tin một mực mở nhưng chỉ còn lại nhỏ vụn tạp âm.

Ngoài cửa sổ, màu sắc rực rỡ vầng sáng không ngừng xẹt qua, khi thì sáng tỏ khi thì u ám.

Hắn cứ như vậy ngồi tại bên bàn, trầm mặc không nói.

Từng cái thế giới vũ trụ tại hủy diệt người mình quen, đều đã biến mất. Tương lai, còn sẽ có càng nhiều t·ai n·ạn theo nhau mà tới, không ngừng bộc phát, tất cả vật sống đều đem phân giải, hết thảy quy về tĩnh mịch.

Vu Hoành lúc này mới minh bạch, vì cái gì rất nhiều người tại đối mặt nguyên tai về sau, sẽ chọn t·ử v·ong.

Không biết ngồi bao lâu, trong cơ thể hắn pháp lực không hiểu ba động xuống, là bị động trong tu luyện đệ nhị môn cao võ pháp quyết nho nhỏ đột phá một tầng.

Tia này sóng chấn động bé nhỏ, để Vu Hoành một chút từ loại kia tiêu cực trong trạng thái tránh ra.

Hắn đứng người lên, đi vào phía trước cửa sổ.

“Ta sẽ không cứ như vậy nhận thua…” Vu Hoành ánh mắt ngưng tụ, nhìn chăm chú lên bên ngoài phi tốc chảy xuôi thải tuyến.

“Hiện tại xem ra, trước đó những tình huống kia, có điểm giống tâm tai, bọn hắn khả năng không lớn nhanh như vậy liền xảy ra chuyện, bất kể như thế nào, ta chỉ cần cố gắng tăng lên chính mình tu vi, vô luận trạng thái gì cũng sẽ không sai.”

Lúc này, hắn tâm niệm khẽ động, điều khiển Hắc Hắc Linh, nhanh chóng chuyển hướng hướng phía Đại Vô Tâm trở về.

Hắn không có ý định lại lần nữa tiến vào, mà là chuẩn bị tại Đại Vô Tâm chung quanh tìm một chỗ độ kiếp lại nói.

Hơn ba giờ sau.

Một chỗ hoang vu không người lạ lẫm trong vũ trụ.

Từng đạo màu tím đen lôi thương như mưa rơi giáng xuống, điên cuồng đem Vu Hoành cả người áp chế bao trùm.

Chấn động to lớn cùng oanh minh, nương theo lấy vô số điện quang bắn tung tóe ra.

Vu Hoành lù lù bất động, ngồi xếp bằng giữa không trung, kinh khủng cường độ thân thể, để hắn ngâm ở trong thiên kiếp, thế mà cũng không có cảm giác gì.

Hơn mười phút sau.

Thiên kiếp vòng xoáy chậm rãi biến mất, một cỗ vô hình năng lượng thần bí tinh hoa, lặng yên vương xuống đến, thấm vào Vu Hoành thể nội.

Hắn sắc mặt bất động, thể nội pháp lực thì bắt đầu lại một lần nữa tại những tinh hoa này tẩm bổ bên trong, đi lên bay vụt chất lượng.

Mấy chục giây sau, vô hình năng lượng tinh hoa tiêu tán trống không.

“Xong rồi.” Vu Hoành thở hắt ra, đứng người lên.

Nhìn về phía ngoài cửa sổ, hắn tìm tới nơi này, cũng không phải là một cái hoàn chỉnh vũ trụ, mà là một khối khá lớn một chút mảnh vỡ hài cốt.

Sau khi tiến vào, ngược lại là không nghĩ tới, hài cốt cũng có thể kích phát thiên kiếp. Mặc dù cường độ hơi kém một chút, nhưng cũng coi là thành công đạt tới Phản Hư đỉnh điểm.

“Tiếp đó, chính là Đại Thừa… Cái gọi là Đại Thừa, chính là muốn tận khả năng mở rộng chính mình bản thể, vì cái gì những cảnh giới khác đều không có chữ lớn, nhưng duy chỉ có cảnh giới này có, nó nguyên nhân thực sự, đã là như thế.” Trong lòng của hắn hồi ức Đại Thừa kỳ Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp luyện pháp.

Nhiễm hóa pháp lực tại tầng này đạt được số lượng tiêu thăng, có thể trang bao nhiêu liền trang bao nhiêu, vì đăng sau phi thăng làm chuẩn bị.

"Chỉ là…" Nhìn qua ngoài cửa sổ, Vu Hoành làm thế nào cũng không có lấy trước kia cỗ muốn xông về phía trước, cố gắng tu luyện tìm tới sinh cơ chi địa sức mạnh.

Hắc Hắc Linh gia tốc phi hành, chung quanh thải tuyến lóe lên, cấp tốc trở lại phong tai bên trong.

Lần này, Vu Hoành không còn loạn động, vẻn vẹn chỉ là một mực ở tại trong phòng, mỗi ngày khổ tu.

Chỉ còn cá nhân hắn về sau, ngay cả ăn uống ngủ nghỉ đều hết thảy giản lược, pháp lực một quyển phun một cái, liền toàn bộ xong việc.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Máy truyền tin một mực cũng không còn vang lên.

Ước chừng hơn một tháng sau, Hắc Hắc Linh rốt cục lại lần nữa bắt đầu chuyển động.

Lần này, nó không tiếp tục tiếp tục dừng ở nguyên địa, mà là tiếp tục vòng quanh Đai Vô Tâm chung quanh phong tai khu vực hình khuyên phi hành.

Cẩn thận tại dò xét ra thời gian loạn lưu phân bố khu vực về sau, Vu Hoành tại trên địa đồ làm ra tiêu ký, sau đó liền bắt đầu nếm thử, mượn nhờ thời gian gia tốc tăng tốc tự thân tốc độ tu hành.

Trên người hắn thế nhưng là còn có Agris lễ vật tại, khổng lồ sinh cơ còn có rất nhiều rất nhiều không có bị chuyển hóa thành thực lực, hiện tại có thời gian loạn lưu khu, cái này chuyển hóa cũng có thể tại trong thời gian rất ngắn trở thành hiện thực.

"Ta và ngươi tâm, tựa như tăng thêm mật ~~ giống ở trên bầu trời mây, phiêu hốt lại không chừng…"

Máy tính âm hưởng bên trong phát hình Vu Hoành từ Hi Vọng thành thế giới mang ra cũ kỹ ca khúc.

Uyển chuyển giọng nữ thanh âm có chút giống Y Y, cho nên hắn gần nhất ưa thích tuần hoàn phát ra bài này.

Lúc này hắn đang đứng tại trong đại sảnh lầu một ở giữa.

Chung quanh tất cả rác rưởi tạp vật đều bị dọn dẹp sạch sẽ, lộ ra nguyên một khối đất trống

Hắn ngưng thần tĩnh khí, lẳng lặng chờ đợi Hắc Hắc Linh hướng phía thời gian loạn lưu khu tới gần, sau đó từ từ tiến, tê.

Trong lúc vô thanh vô tức, đột nhiên, Vu Hoành phía trước để dưới đất từng khối khối gỗ, lần lượt bắt đầu trắng bệch, vỡ nát, hóa thành tro tàn.

"Đến rồi!" Hắn sắc mặt ngưng tụ, chú ý đến xếp thành một đầu tuyến khối gỗ phát sinh hôi hóa khoảng cách.

Bỗng nhiên, tiến lên một bước. Hắn một đầu tiến đụng vào thời gian gia tốc khu vực.

Đồng thời sớm đã chuẩn bị xong sinh cơ tinh thể cũng bắt đầu điên cuồng phá toái, phóng xuất ra rộng lượng sinh cơ.

Thể nội Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp vào lúc này vận chuyển tuần hoàn mau ra hư ảnh, cơ hồ thấy không rõ quỹ tích.

Từng vòng từng vòng quỹ tích chồng chất lên nhau, tạo thành một tấm tại Vu Hoành thể nội sáng lên lưới màu vàng lạc.

Ông! !

Sinh cơ đại lượng bị tiêu hóa, hấp thu, hóa thành pháp lực, lấp nhập thể nội.

Phản Hư hậu kỳ pháp lực điên cuồng tăng vọt, nguyên bản dựa theo Thanh Hà sơn truyền thống hình thức, lúc này hắn nên bản thể bắt đầu bành trướng biến lớn thời điểm.

Nhưng bởi vì Vu Hoành bản thân đã sớm cường hóa thành Cổ Thần Chi Khu, thân thể cường độ vượt xa khỏi Phản Hư hậu kỳ nguyên bản trình độ.

Cho nên những này cao tốc gia tăng pháp lực, căn bản không có cách nào để Vu Hoành Cổ Thần Chi Khu bành trướng biến lớn

Vu Hoành cứ như vậy đứng tại loạn lưu bên trong, thể nội tu vi phi tốc tiêu thăng, hắc ấn cường hóa đếm ngược cũng đang nhanh chóng giảm bớt.

Nhưng… Cũng không lâu lắm.

Thời gian gia tốc loạn lưu bỗng nhiên một trận, không đợi hắn kịp phản ứng, hết thảy bỗng nhiên tĩnh lại.

Thời gian gia tốc, trực tiếp biến thành thời đình!

Thời đình không đầy một lát, Vu Hoành nhìn thấy trước mặt khối gỗ, nguyên bản đã biến thành tro tàn bộ phận, lại bắt đầu cấp tốc trở về hình dáng ban đầu, mấy lần liền về tới khối gỗ trạng thái.

Hắn lập tức biết không ổn, một khi tiến vào thời gian đảo lưu, trong cơ thể hắn pháp lực tất nhiên sẽ bắt đầu phi tốc thoái hóa, đảo lưu thành sinh cơ!

Hắc ấn đếm ngược cũng sẽ bắt đầu đảo ngược gia tăng.

‘Thời gian đảo lưu! ! Rút lui!’ Vu Hoành trong đầu suy nghĩ lóe lên, biết không tốt, lúc này cưỡng ép khống chế Hắc Hắc Linh, ra bên ngoài thoát ly.

Hắn tự thân còn tại thời gian gia tốc trạng thái, đây chính là mảnh khu vực này chỗ quỷ dị.

Vẻn vẹn cách xa nhau vài mét, chính là hai cái khác biệt thời gian khu vực.

Ông!

Hắc Hắc Linh một tiếng vù vù, cưỡng ép thoát ly mảnh này loạn lưu khu.

Vu Hoành trước mặt một loạt khối gỗ cũng đình chỉ biến hóa.

Mà lúc này đặt ở phía trước nhất gần một nửa khối gỗ, thế mà đã khôi phục thành vừa mới chặt đi xuống một.

Mà ở giữa một bộ phận khối gỗ, hay là vôi trạng thái.

Vu Hoành thở phào một cái.

Cảm thụ xuống thể nội pháp lực trạng thái, pháp lực tăng lên ước chừng ba phần tư.

Hắn lại nhìn mắt hắc ấn đếm ngược, ngoại nhãn mặt ngoài đếm ngược số lượng, đã rút ngắn chỉ còn lại có hai năm 3 tháng tả hữu.

Nguyên bản hơn năm năm thời gian, liền vừa mới như vậy trong một giây lát, liền giảm bớt ba năm!

‘Vừa mới như vậy một hồi, đã vượt qua ba năm. Hắc ấn nếu thụ thời gian loạn lưu ảnh hưởng, vậy có phải hay không mang ý nghĩa, ta hắc ấn cường hóa đi ra hiệu quả cùng đồ vật, cũng có thể sẽ bị thời gian đảo lưu ảnh hưởng, từ đó thoái hóa?’

Vu Hoành đột nhiên nghĩ đến điểm này.

Lúc này hắn cuối cùng minh bạch, trên người mình thời không kháng tính có bao nhiêu nổi tiếng.

Nghỉ ngơi một hồi, hắn lại tiếp tục tại biên giới lợi dụng thời gian loạn lưu khu vực tu hành một hồi.

Hắn không thể không bí quá hoá liều, cái này hiển nhiên là tại nguy hiểm biên giới lặp đi lặp lại hoành khiêu.

Bởi vì hắn không biết thời gian loạn lưu khu có thể hay không phát sinh biến động, vạn nhất xuất hiện biến hóa, phạm vi mở rộng, hắn sơ ý một chút, liền sẽ bởi vì thoát ly chậm mà bị khóa tiến thời gian đảo lưu khu vực.

Khi đó hắn toàn bộ cố gắng cùng khổ tu, hoặc có lẽ sẽ xuất hiện tổn thất to lớn.

Nhưng Vu Hoành không thể không làm như vậy.

Dựa theo suy đoán của hắn, đại tịch diệt không được bao lâu liền sẽ đuổi đi lên, trước mặt Đai Vô Tâm, không có Kim Tiên tu vi, căn bản không có cách nào an tâm tiếp tục hướng phía trước.

Dù sao những cái kia vô ý thức thể từng cái cường đại đến không cách nào tưởng tượng.

Nếu là muốn chờ hắn cường đại đến Kim Tiên cấp độ lại đi thăm dò, sau lưng đại tịch diệt đã sớm đuổi đi lên đem hắn cùng phòng an toàn cùng một chỗ ăn đến bụi cũng không dư thừa.

Chỉ có lợi dụng thời gian loạn lưu khu tốc độ lớn nhất tăng lên tu vi, tăng thực lực lên, mới có thể tại sau này giãy dụa bên trong, nhìn thấy một tia hi vọng.

Thời gian từng giờ trôi qua.

Bình thường thời gian ước chừng sau năm ngày.

Bành!

Vu Hoành một cước trên sàn nhà giẫm ra một cái thật sâu cái hố nhỏ.

Ngay tại vừa mới trong nháy mắt, ngắn ngủi trong vòng năm giây, thời gian loạn lưu khu phát sinh biến hóa to lớn, thời gian gia tốc một chút nhanh đến nguyên bản vô số lần.

Trong cơ thể hắn pháp lực bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi một nửa còn nhiều hơn, Agris tặng cho sinh cơ trong mấy giây liền đều hòa tan, biến thành pháp lực, hóa thành tu vi.

Vu Hoành thể trọng, cũng tại như thế trong mấy giây, trực tiếp lật ra mười mấy lần còn nhiều hơn!

Đến mức hắn bố trí thể trọng thuật pháp trực tiếp mất đi hiệu lực, hai chân giẫm trên mặt đất, to lớn sức chịu nén trong nháy mắt đem trên mặt đất ép ra hai cái hố sâu.

Cũng chính là phòng an toàn vật liệu đủ cứng, bằng không hắn lần này trực tiếp có thể đem lực hút mô phỏng trận pháp ép hỏng.

“Đủ rồi!” Vu Hoành cấp tốc thao tác phòng an toàn, hắn trong mơ hồ còn nghe được hắc ấn đưa tin phản hồi, nhưng tốc độ thời gian trôi qua một chút gia tốc nhiều lắm, liền vừa mới như vậy mấy giây, hắn giác quan căn bản không có cách nào kịp phản ứng.

Chờ đến Hắc Hắc Linh triệt để thoát ly loạn lưu khu, hắn mới hồi phục tinh thần lại.

Răng rắc.

Hắn cúi đầu nhìn lại, phát hiện trên người mình trên da, toàn bộ hiện đầy tinh mịn màu vàng vết rạn.

‘Quá nhanh tốc độ thời gian trôi qua ngay cả ta cũng không chịu nổi a?’

Hắn tiến nhập nội thị, phát hiện thể nội pháp lực đã toàn bộ biến thành từng cây sợi tơ màu vàng.

Bọn chúng tựa như sợi tóc giống như lần theo kinh mạch mạch máu không ngừng chảy, lại tựa như trên đường cao tốc dòng xe cộ, như nước chảy, liên tục không ngừng phóng xuất ra một loại ý đồ ra bên ngoài bành trướng khuếch trương áp lực.

Chương 599: Xâm nhập (2)

Chương 599: Xâm nhập (2)

Nhưng cỗ này bành trướng lực đối với Vu Hoành mà nói cũng không tính cái gì, Cổ Thần Chi Khu cường độ nhẹ nhõm trói buộc hết thảy.

'Pháp lực hóa thành kim tuyến đây là tu vi đến Đại Thừa tiêu chí… Xem ra Phản Hư là qua.'

Hắn nhẹ nhàng thở ra, tiếp xuống chính là thiên kiếp, tìm một chỗ vượt qua thiên kiếp, chính là ổn định Đại Thừa kỳ.

Tiếp theo, hắn nhìn về phía hắc ấn cường hóa sau chảy vào phản hồi tin tức.

Đột nhiên ngoài cửa sổ truyền đến một trận rất nhỏ chấn động.

Vu Hoành thần thức run lên, từ sâu trong đáy lòng không tự chủ được tuôn ra một cỗ khủng hoảng.

Hắn biết không tốt, cấp tốc vọt tới phía trước cửa sổ, nhìn ra ngoài.

Ngoài cửa sổ, nghiêng hậu phương, nguyên bản một mảnh thải tuyến phong tai, lúc này đã có gần một nửa xuất hiện màu trắng đen phong tai sợi tơ.

"Đại tịch diệt, đến rồi! !" Vu Hoành trong lòng run lên, nhìn ra đen trắng sợi tơ tới gần tốc độ, hắn tính ra ra, ước chừng còn có một giờ, nơi này liền sẽ bị phong tai đại tịch diệt bao phủ.

"Nhất định phải chạy trốn!" Hắn không chút nghĩ ngợi, một lần nữa tại Hắc Hắc Linh trên mặt đất bày ra một loạt khối gỗ nhỏ, sau đó điều khiển Hắc Hắc Linh thay cái phương hướng, hung hăng một đầu, cấp tốc xông vào thời gian loạn lưu khu.

Pháp lực tại bị thúc đẩy sinh trưởng về sau, không có chảy vào Cổ Thần Chi Khu trước, vẫn chỉ là phổ thông pháp lực, nhưng ở Vu Hoành thể nội tuần hoàn sau một thời gian ngắn, những pháp lực này cũng sơ bộ mang tới Cổ Thần thời không kháng tính.

Lúc này đại lượng pháp lực bao khỏa tại trong phòng an toàn bên ngoài, ngạnh sinh sinh tại thời gian loạn lưu khu nổ bắn ra mà ra, xuyên qua một khu vực lớn.

Mấy phút sau…

Màng!

Hắc Hắc Linh lại lần nữa xông vào Đai Vô Tâm.

Phía trước là dài dòng trực tiếp cột đá màu đen đại đạo, cột đá cuối cùng, là tòa kia vô cùng to lớn màu xám bạc Tinh Vịnh Điện Đường.

Lần này, Vu Hoành không có lại dừng lại, mà là mở ra Hắc Hắc Linh ẩn nấp dung nhập công năng, truyền tống thuật pháp lóe lên, phòng an toàn c·ướp lấy Tinh Vịnh Điện Đường, hướng phía chỗ càng sâu phóng đi.

U ám màu đỏ sậm ngân lam sắc xen lẫn trong tinh không.

Hắc Hắc Linh không ngừng lấp lóe truyền tống, phi tốc rời xa lấy sau lưng Tinh Vịnh Điện Đường.

Nguyên bản khổng lồ màu xám bạc điện đường theo khoảng cách kéo xa, dần dần thu nhỏ, mơ hồ, thẳng đến thấy không rõ.

Vu Hoành mở ra địa đồ, nhìn xuống tiếp xuống khu vực.

‘Đai Vô Tâm liên tiếp, hẳn là Đai Vô Hình… Cũng tức là trước đó Tô Đơn tiền bối nói tới, không biết nguy hiểm làm sao đến, lúc nào đến.’

‘Cực kỳ nguy hiểm khu vực… Ta không có khả năng tùy tiện tiến.’

Bành! !

Trong chốc lát một đạo tiếng vang nổ tung.

Toàn bộ phòng an toàn tựa hồ bị thứ gì đập ầm ầm bên trong, toàn bộ từ giữa đó lõm xuống dưới một khối lớn.

Vu Hoành pháp lực tại chỗ bị nện tán, phòng an toàn bản thân chất liệu nhao nhao uốn lượn, vặn vẹo, hiển hiện vết rách, tất cả trận pháp trong nháy mắt toàn bộ sụp đổ tiêu tán.

Cỗ này to lớn thuần túy quái lực, chớp mắt liền đem Hắc Hắc Linh đánh cho hướng lên tiêu xạ ra ngoài.

Vu Hoành trong phòng không ngừng cuồn cuộn lấy nổi lơ lửng, chỉ là mơ hồ từ ngoài cửa sổ nhìn thấy, một đạo so Tinh Vịnh Điện Đường còn muốn khổng lồ hình người màu bạc, chính quơ không thể đếm hết ngân bạch cánh tay, hiển nhiên vừa mới chính là nó đánh Hắc Hắc Linh.

Cái kia hình người nửa người dưới là cùng loại đuôi rắn đồng dạng, toàn thân màu đen nhánh phần đuôi cuối cùng kết nối với một đầu thật dài, không biết kéo dài đến nơi nào dòng sông màu bạc.

Cái đuôi cùng dòng sông căn bản hòa làm một thể, không phân rõ lẫn nhau.

Vu Hoành chú ý tới, hình người không có ngũ quan, chỉ có toàn thân tản ra cùng trước đó khô lâu kia hình người một dạng ngọn lửa màu bạc.

‘Lại là vô ý thức thể. !”

Hắn đã tới không kịp suy nghĩ. Toàn thân pháp lực điên cuồng cổ động đứng lên, một lần nữa chống đỡ lấy Hắc Hắc Linh giảm tốc độ giảm tốc độ, lại giảm tốc độ, thẳng đến đình chỉ phi hành.

Thẳng đến hai phút đồng hồ về sau, toàn bộ phòng an toàn mới chậm rãi dừng lại.

Nguyên bản lầu nhỏ một dạng phòng an toàn, lúc này đã biến thành hình chữ U, ở giữa lõm vào một mảnh lớn.

Vu Hoành xếp bằng ở phòng ở trong phòng tu luyện, sắc mặt trắng bệch, từng ngụm từng ngụm thở hào hển.

'Đây chính là Đại Vô Tâm a…' hắn cuối cùng minh bạch, vì cái gì Tô Đơn tiền bối nâng lên chỗ sâu nhất, luôn là một bộ nghĩ lại mà kinh trạng thái.

Liền vừa mới quái vật kia, cũng chính là nó không có truy kích, nếu không phòng an toàn nói không chừng thực sẽ bị mấy lần đánh nổ.

Vu Hoành lần này là thật không còn dám lộn xộn.

Khoanh chân ngồi xuống, hắn điều tức một hồi, thể nội sinh cơ đều đã chuyển hóa thành pháp lực, đến tiếp sau tu luyện không có cách nào tiếp tục tiến hành.

Khôi phục trạng thái về sau, hắn mới đứng dậy, từ cửa sổ ra bên ngoài nhìn quanh.

Vừa xem xét này, kém chút để trái tim của hắn đều bỗng nhiên co vào kéo căng.

Ngoài cửa sổ cách đó không xa, vô số ngôi sao màu bạc đang bao vây ở giữa.

Chính ngồi xếp bằng một đạo thân mang màu trắng màu lam giao nhau trường bào lão ông tóc trắng.

Lão ông nhắm mắt, mỉm cười, một tay cầm xanh biếc như ý, một tay đặt ngang trên đầu gối.

Nếu như chỉ là như vậy, Vu Hoành còn không đến mức bị hù dọa.

Mấu chốt là, lão ông này quá lớn…

Hắn vừa mới thoát thân đi ra Tinh Vịnh Điện Đường, còn có cây kia thật dài cột đá đại đạo.

Lúc này từ nơi này nhìn lại, thế mà chỉ là lão ông ngón tay bên cạnh trôi nổi một chút tạp chất.

Ngay cả lão ông to bằng móng tay cũng không sánh nổi.

Không chỉ như vậy, lão ông tóc trắng cuộn thành búi tóc, trên búi tóc đeo một cái màu đen bạc trang trí đỉnh quan, thế mà ở giữa khảm nạm một đoàn không ngừng xoay tròn màu vàng tinh hệ!

Vu Hoành lúc này cũng không dám thở mạnh, tận khả năng nhẹ thao túng Hắc Hắc Linh, hướng phía rời xa lão ông phương hướng, thoát ly, phi hành…

Mặc dù hắn biết mình quy cách này, coi như lại thế nào giày vò, cũng không lớn khả năng liền có thể q·uấy n·hiễu đến cấp độ này cường giả, nhưng bản năng, hắn chính là muốn làm như vậy truyền tống pháp thuật lặng yên phát động.

Xùy một chút, một giây sau, Hắc Hắc Linh thuấn di rời đi một khoảng cách lớn. Theo thời gian chuyển dời, hắn lần lượt thuấn di, thẳng đến lão ông thu nhỏ biến thành chỉ lớn cỡ lòng bàn tay, hắn mới chậm rãi lỏng xuống. Mới có rảnh xem xét hắc ấn phản hồi.

‘Nhắc nhở: Ngươi thành công tiến vào Vân Trì Thiên Tôn bức xạ khu, thu hoạch được đặc chất —— Vân Chi Cực Tốc.

Vân Chi Cực Tốc (tự thân tốc độ tăng tốc 25%. Tại thăm dò nguyên tai khu hạch tâm trong quá trình, Vân Trì Thiên Tôn bởi vì không biết nguyên nhân tiêu vong, nó thân thể lo liệu nó ý chí, không theo thời gian mà làm hao mòn, cũng vì đối kháng nguyên tai mà không giờ khắc nào không tại tản mát ra đặc thù bức xạ.

Này bức xạ bắt chước Chu Thiên Quả, có thể đem nguyên tai lực lượng chuyển hóa làm phạm vi bên trong đối với sinh mạng đặc thù tăng phúc. Một khi rời đi phạm vi này, tăng phúc sắp biến mất.

Này bức xạ sẽ kéo dài tiêu hao Thiên Tôn thân thể, thẳng đến nó triệt để phân giải hóa thành vạn vật mà đình chỉ.) ‘

“…” Vu Hoành nguyên bản sợ hãi trong lòng, cũng bởi vì hắc ấn nhắc nhở, mà từ từ an định lại.

“Thiên Tôn a…” Ngay cả cường đại như thế Thiên Tôn, đều thần bí tiêu vong…

Nhìn qua tôn kia vô cùng to lớn thi hài, trong lòng của hắn lại lần nữa dâng lên một loại thâm trầm tuyệt vọng.

‘Không… Ta còn có hắc ấn! ! Ta còn có hi vọng!’ hắn bỗng nhiên đem ý thức từ trong tuyệt vọng lôi kéo đi ra.

‘Đúng, ta còn có sau khi cường hóa đặc chất không thấy!’

Hắn cấp tốc hoàn hồn, nội thị tiến vào não hải, xem xét sau khi cường hóa ngoại nhãn trạng thái.

Trong đầu, thuộc về đặc chất trong góc, một đoàn màu vàng bên trong lóng lánh đạo đạo hắc tuyến quái dị quang cầu, đang lẳng lặng lơ lửng tại một đống đặc chất ở giữa.

Vu Hoành tiến lên, đưa tay nhẹ nhàng chạm đến.

‘Ngoại nhãn: Lại tên Ngân Hà Chi Nhãn, lai lịch không biết, chất liệu không biết. Vạn Thánh Thiên Tôn tại một lần nguyên tai thăm dò lúc phát hiện nó, cũng đem nó luyện chế thành chính mình mắt phải.

Ngươi thu được Ngân Hà Chi Nhãn, ngươi thu hoạch được đặc chất: Bất hủ.

Bất hủ (ngươi hết thảy đem sẽ không nhận thời không biến hóa ảnh hưởng. Thời Không loại thuật pháp miễn dịch)

Ngươi thu được Ngân Hà Chi Nhãn, ngươi thu hoạch được đặc chất: Hủ Hủ Chi Thanh, Hủ Hủ Chi Mục.

Hủ Hủ Chi Thanh (thanh âm của ngươi có thể cho vạn vật mục nát) Hủ Hủ Chi Mục (ánh mắt của ngươi nhìn chăm chú, có thể để vạn vật mục nát)’ .

Ngươi thu được Vạn Thánh Hữu Đồng, ngươi thu hoạch được đặc chất: Không trọn vẹn bản Thiên Chi Tôn Vị.

Không trọn vẹn bản Thiên Chi Tôn Vị (ngươi đối với chung quanh thần thức đi tới phạm vi hết thảy năng lượng vật chất, có thể tiến hành tùy ý không tổn hao gì hao tổn chất năng chuyển hoán, mỗi ngày một lần) ‘

Vu Hoành đoán được chính mình lần này cường hóa hắn là có thể phát sinh biến hóa to lớn, nhưng lại không nghĩ tới biết biến hóa lớn như vậy…

Đặc biệt là cái này không trọn vẹn Thiên Chi Tôn Vị.

Không tổn hao gì hao tổn chất năng chuyển hoán…

Cái này đã chạm đến cao nhất cơ sở pháp tắc.

Vật chất chuyển hóa thành năng lượng còn dễ nói, dù sao chuyển hóa năng lượng chủng loại có thể có rất nhiều, phương thức cũng rất đơn giản, nhưng năng lượng nếu như muốn ngưng tụ thành vật chất…

Vậy cần cấp bậc liền cực độ khoa trương.

Đứng tại chỗ, Vu Hoành sờ lấy mắt phải, trong lúc nhất thời lâm vào không hiểu trong rung động.

‘Thiên Tôn mắt phải… Quả nhiên, cường hóa đến cuối cùng, tại đại tịch diệt đến trước đó, ta có hi vọng! Còn có hi vọng! !’

Hắn vừa mới bị ép sát mà đến đại tịch diệt đả kích đến tuyệt vọng tâm tình, lúc này lại bởi vì hắc ấn cường hóa kết quả mà một lần nữa sinh ra hi vọng.

‘Nếu như Thiên Tôn đánh vỡ không được mảnh này tuyệt cảnh, vậy liền lại cường hóa một lần! !’

Vươn tay, Vu Hoành tâm niệm vừa động, chung quanh một khối hoàn hảo màu xanh biếc khối gỗ, trôi nổi bay lên, rơi xuống lòng bàn tay của hắn.

‘Hóa.’ trong lòng của hắn mệnh lệnh.

Nhất thời, khối gỗ tựa như băng tuyết gặp ánh sáng hòa tan đồng dạng, cấp tốc hóa thành một đoàn trắng sáng sắc ion thái điện năng.

Từ vật liệu gỗ, đến điện năng, ở giữa hết thảy chuyển đổi quá trình toàn bộ bị Thiên Chi Tôn Vị xem nhẹ.

Một bước đúng chỗ, một bước thành công.

Nhưng không trọn vẹn bản cũng chỉ có thể dùng một lần.

“Còn có Bất Hủ đặc chất, đến rất đúng lúc!” Đang vì thời không loạn lưu khổ não hắn, hiện tại cũng không cần lo lắng.

Bất hủ trực tiếp miễn dịch thời gian không gian đối với mình ảnh hưởng.

Vu Hoành cẩn thận cảm thụ trải nghiệm bên dưới Thiên Tôn mắt phải cảm giác, cảm giác chính là trong hốc mắt phảng phất thả một cái lăn nóng mặt trời nhỏ.

Pháp lực lưu chuyển đi vào, trở ra, liền tương đương từ nước lạnh biến thành nước sôi.

Bị cải biến pháp lực thì bắt đầu đảo ngược cải tạo ảnh hưởng toàn thân.

Nếm đến ngọn ngọt về sau, Vu Hoành lúc này đem bất hủ cùng Cổ Thần Chi Khu, hai cái đặc chất dẹp đi một khối, cưỡng ép đem nó dung hợp được.

Cấp tốc khẳng định hắc ấn hỏi thăm, hai cái quang cầu dung hợp đến một khối, hiện ra đếm ngược: 19 ngày 3 giờ 7 phút.

Làm xong những này, Vu Hoành mới bắt đầu một lần nữa hỗ trợ chữa trị toàn bộ phòng an toàn.

Thiên Tôn khí quan mang tới chỗ tốt, xa không chỉ có chỉ có đặc chất, còn có Thiên Tôn thân thể cường độ bởi vậy mang tới đặc thù biến hóa.

Mà điểm ấy tại sớm đã không có Thiên Tôn Thanh Hà sơn vũ trụ, sẽ là một lần nữa hiện lên duy nhất hi vọng.

Ngay tại Vu Hoành cường hóa ra Thiên Tôn mắt phải trong chốc lát.

Tại phía xa Thiên Tôn trong vũ trụ, Phong Tuyết Tử cùng Hủ Bại du thương hai người thân thể khẽ run lên. Đồng thời cảm ứng được một loại nào đó biến hóa kỳ diệu tại trong vũ trụ sinh sôi.

Hai người phân tán đứng tại một áng đỏ đất trống bên trong.

Đất trống ở vào đen kịt không ánh sáng trong sương lớn, khu vực trung gian lơ lửng một viên màu đỏ thắm trái cây khổng lồ, đang không ngừng hấp thu chung quanh hắc tai bức xạ, chuyển hóa thành toàn mới sinh cơ chi lực.

“Vừa mới, nguyên tai giống như so vừa mới yếu đi một tia…” Phong Tuyết Tử một tay phóng thích tầng tầng kim quang, áp chế ngoại tầng vô số hắc tai đại tịch diệt sương mù.

Có thể áp chế bảo hộ toàn bộ tinh cầu hắc triều hắn, lúc này đối mặt lớn Tịch Diệt Hắc Vụ, chỉ có thể miễn cưỡng bao trùm chính mình cùng Phù Bạch cùng một khối nhỏ Chu Thiên Quả khu vực, đây chính là toàn bộ…

Nguyên bản hai người cho là mình sắp không kiên trì nổi, nhưng bỗng nhiên hắc tai đại tịch diệt cường độ giảm bớt một tiết.

Mặc dù chỉ có một chút biên độ nhưng lại hay là để bọn hắn thu được một tia cơ hội thở dốc.

Chương 600: Vị cách (1)

Chương 600: Vị cách (1)

“Ngươi không có cảm ứng sai… Đúng là hắc tai trở nên yếu đi một tia…” Phù Bạch khẳng định nói, “Nguyên tai lực lượng là vô hạn không tồn tại phân tán lực lượng dẫn đến biến yếu, nó cường độ vĩnh hằng cố định, đối với một cái là đỉnh phong nhất, đối với 100 triệu cái cường độ cũng vẫn là một dạng. Mà muốn để nguyên tai cường độ biến yếu, khả năng duy nhất… .”

“Chính là có cái gì đang giúp ngăn cản toàn bộ nguyên tai!” Phong Tuyết Tử trầm giọng nói.

Hai người toàn thân sáng lên một vòng vầng sáng màu vàng, phía sau viên quang chìm chìm nổi nổi lấy rộng lượng tinh cầu, cái này không chỉ là bọn hắn đang mượn lực tinh cầu, mà đồng dạng cũng là đang biến tướng bảo hộ những tinh cầu này không bị đại tịch diệt hủy diệt.

“Ngươi nghĩ tới cái gì! ?” Phù Bạch trong lòng hơi động, quay đầu liếc mắt đồng bạn một chút.

Mà bây giờ, cuối cùng có liên lạc trước mặt Vu Hoành, có Vu Hoành cẩn thận dẫn đường, Phù Không Thành đến tiếp sau đi thuyền tuyệt đối có thể thoải mái hơn an toàn!

Phù Không Thành từ rời đi bản vũ trụ về sau, liền một đường đi theo Vu Hoành phòng an toàn vết tích tiến lên.

Lúc này bao quát Liễu Khê Nhiên ở bên trong, tất cả nghị viên đều lẳng lặng chờ đợi thông tin pháp thuật chuyển di tới kết nối tín hiệu.

“Dạng này, chúng ta hướng phía chỗ kia xuất nhập cảng nếm thử một lần nữa, nếu như mở rộng không gian pháp thuật vẫn chưa được… Liền không tiếp tục đi theo Chính Nhu.” Liễu Khê Nhiên cuối cùng xác định nói.

Đáng tiếc, hiện tại mấu chốt là, Vu Hoành 0 tiến vào Đai Vô Tâm lối vào, tựa hồ là bởi vì Phù Không Thành quá lớn, căn bản vào không được.

Dù sao Phù Không Thành bên này, Khô Thiền Y Y bọn người là Vu Hoành người thân nhất.

Đây cũng là Agris không có nói cho Vu Hoành một cái nho nhỏ tư tâm.

“Nhanh nhanh nhanh! !” Niedergarten nghị trưởng lập tức ánh mắt buông lỏng, gấp giọng xác định kết nối.

Bọn hắn lúc trước tao ngộ chiến bên trong, bị đột nhiên xuất hiện đen trắng sợi tơ phong tại tập kích, trực tiếp đã mất đi một phần ba nhân khẩu và mấy vị Đại Áo Thuật Sư nghị viên.

“Đúng!” Vu Hoành trịnh trọng gật đầu.

Có Agris lưu lại cùng hưởng địa đồ, Vu Hoành ở phía trước chuyển đi ra khu vực an toàn, cũng sẽ ở trên địa đồ biểu hiện đến rõ ràng.

“Vu Hoành! ? Ngươi tại sao trở lại! ?” Phong Tuyết Tử nhíu mày hỏi.

Tại đen trắng sợi tơ phía trước, một mảnh thải tuyến phụn trào bên trong, một tòa khổng lồ màu xám bạc công trình kiến trúc, chính dâng lên lấy thải quang hỏa diễm, hướng phía đen trắng sợi tơ phương hướng ngược nhau cấp tốc lao vùn vụt.

Hay là nghị trưởng không do dự mấy giây, lúc này đánh nhịp.

Hai người thần sắc sững sờ, lập tức vận đủ pháp lực, nghiêng tai lắng nghe.

“Sư bá… Phù Bạch tiền bối! !”

Ước chừng nửa phút đồng hồ sau sau.

“Tín hiệu thẩm tra đối chiếu chính xác, xem ra nơi này đúng là thật Phù Không Thành.” Hắn liếc nhìn năm vị nghị viên một chút, đột nhiên ánh mắt ngưng tụ.

“Còn không có tin tức… Bất quá chúng ta đã tra được rất nhỏ ba động!” Một cái khác nghị viên Áo Thuật sư trầm thấp trả lời.

“Agris nghị viên phía trước chút thời gian liền triệt để tiêu tán.” Liễu Khê Nhiên làm Khô Thiền sư trưởng, chủ động đứng ra nói tiếp.

“Nghị trưởng các hạ, chư vị nghị viên, chúng ta thành công có liên lạc phía trước đi thuyền Chính Nhu các hạ! Tín hiệu đã giữ gìn ổn định, tùy thời có thể lấy trực tiếp trò chuyện, xin hỏi phải chăng…” Phụ trách liên hệ thông tin pháp sư thanh âm từ trong pháp thuật vang lên.

Tầng này tạo thành từng dải vật mặt ngoài, đứng một vòng hết thảy năm vị cầm trong tay màu vàng pháp trượng Đại Áo Thuật Sư nghị viên, bọn hắn chính tiếp tục không ngừng dẫn dắt đến Phù Không Thành gia tốc tiến lên.

“Có khác biệt, nhưng thực tế ứng dụng bên trên, chỉ là phương thức biểu hiện không giống với mà thôi, cùng mức năng lượng ở giữa chênh lệch không có lớn như vậy.” Liễu Khê Nhiên trả lời.

Tử thương pháp sư cùng bị hư hao áo pháp binh khí chiến tranh vô số kể, xuất hiện tổn thất thậm chí đã có thể so với trước đó tiếp tục thật lâu hắc triều chiến tranh.

“Tốt! Chúng ta tin tưởng ngươi!” Niedergarten chăm chú gật đầu.

Rất nhanh, nồng đậm trong khói đen, một tòa ba tầng màu đen lầu nhỏ, chậm rãi xuyên thấu hắc vụ, phiêu phù ở hai đại Kim Tiên phía trước cách đó không xa.

“Đề nghị nói, dạng này, ta quấn một vòng tròn tránh đi trước mặt vô ý thức thể, các ngươi chờ ta thông tri. Ta bảo các ngươi cùng, các ngươi liền kiên định không thay đổi lập tức theo tới.” Vu Hoành suy tư dưới, trầm giọng nói, “Nhớ kỹ, nếu như các ngươi muốn cùng, liền nhất định phải đầy đủ tin tưởng ta. Tại nguyên tại bên trong, rất nhiều nơi không phải dựa vào biểu tượng liền có thể phán đoán phải chăng nguy hiểm an toàn. Biểu tượng, là sẽ gạt người.”

“Vì cái gì, chẳng lẽ ngươi đi qua lộ tuyến không phải an toàn nhất xác định đáng tin?” Liễu Khê Nhiên nhíu mày hỏi.

Hai người trong lòng khẽ nhúc nhích nếu như có thể dùng phòng an toàn chất liệu tu kiến Chu Thiên Quả phòng hộ khu, hiệu quả tuyệt đối… .

“Khu an toàn…” Nhìn thấy Vu Hoành không có việc gì, Phong Tuyết Tử cùng Phù Bạch đều có chút vui mừng, cái kia phòng an toàn thế mà ngay cả đại tịch diệt cũng có thể tạm thời ngăn trở, cũng không uổng công bọn hắn vất vả bố trí một phen.

“Chính Nhu, chúng ta bây giờ gặp được rất lớn khó khăn. Chúng ta theo ngươi đi lên phía trước lúc, khi tiến vào Đại Vô Tâm lúc gặp to lớn lực cản.”

“Tình huống hiện tại, ngươi có cảm giác hay không đến, cùng lúc trước Thiên Tôn xuất thủ bố cục phong ấn lúc, giống nhau như đúc?” Phong Tuyết Tử trầm giọng hỏi.

“Sư bá, Phù Bạch tiền bối!”

“Có thể.”

“Tốt, vậy liền cùng một chỗ, ta tới đón lực, ngươi chuẩn bị na di rời đi! Chính Nhu, ngươi đến dẫn đường.” Phù Bạch trầm giọng nói.

“Chỉ có lời giải thích này… .” Phong Tuyết Tử gật đầu.

Màu xám bạc công trình kiến trúc chung quanh, vờn quanh nổi lơ lửng một vòng màu bạc tạo thành từng dải vật thể.

Trong năm người, một cái đầu tê giác hình người pháp sư, đang dùng bong bóng cá đồng dạng con mắt xuyên thấu qua vòng phòng hộ, nhìn qua tình huống bên ngoài.

“Agris tiền bối đâu?”

Không chỉ là hắn, còn lại mấy cái nghị viên bao quát Liễu Khê Nhiên ở bên trong, đều không hẹn mà cùng trong lòng hiện lên một tia như trút được gánh nặng.

Mà nếu không có Đai Vô Tâm cực kỳ nguy hiểm, bọn hắn cũng sẽ không nghĩ đến nhất định phải đi theo Vu Hoành quỹ tích, nhắm mắt theo đuôi, không dám tùy ý xông loạn.

“Ta là trước kia không biết các ngươi theo ở phía sau, nếu không làm sao cũng sẽ ở phía sau lưu lại tiêu chí.”

“Sư bá! Tiền bối, các ngươi vẫn khỏe chứ! ?” Lầu nhỏ lầu một cửa sổ chỗ, một cái vóc người cường tráng nam tử cao lớn, ngồi tại cửa sổ, chính hơi có chút kích động hướng hai người phất tay.

“Tiên Đạo tu hành, có khả năng hay không cùng chúng ta có rất nhỏ khác biệt?” Một cái nghị viên thấp giọng hỏi.

“Vâng, cho nên Thiên Tôn bày ra phong ấn cũng xảy ra vấn đề, không còn có hiệu lực. Nếu, ta nói là, nếu, đột nhiên lại có mới Thiên Tôn từ trong thời gian khôi phục, phong ấn có phải hay không cũng sẽ một lần nữa bị kích hoạt.” Phong Tuyết Tử suy đoán.

Một đạo mơ hồ không rõ bóng người cao lớn, chậm rãi nổi lên. Nó hai mắt che miếng vải đen, dáng người cao tráng hữu lực, tóc ngắn màu đen, thân mang áo đen. Chính là hồi lâu không có hiện thân Vu Hoành.

Trong năm người giữa không trung.

Nó chính là Phù Không Thành đương nhiệm nghị trưởng Tê Ngưu Nhân Niedergarten.

Từ khi rời đi bản vũ trụ về sau, bọn hắn trên đường đi tao ngộ tối thiểu mấy chục lần các loại phiền phức nguy hiểm tập kích.

“Nhưng Thiên Tôn đã toàn bộ biến mất, không biết tung tích.” Phù Bạch nhíu mày.

“Tốt, nếu lựa chọn tin tưởng ngươi, chúng ta cũng không có lựa chọn khác! Chúng ta chờ ngươi thông tri!” Hắn trầm giọng nói.

“Không nên tiến vào! Các ngươi cùng ta không giống với bên kia đi vào sẽ chỉ gặp được một cái cực kỳ nguy hiểm khủng bố

vô ý thức thể.” Vu Hoành nghe vậy, lập tức sắc mặt nghiêm túc lên.

“Khẳng định sẽ, Thiên Tôn lực lượng bởi vì tự thân bất hủ mà bất hủ, mặc dù tồn tại lực lượng sử dụng số lần định số, nhưng bọn hắn một khi thi triển ra lực lượng, lực lượng kia liền sẽ không bao giờ biến mất, chỉ cần bọn hắn tự thân tồn tại xuất hiện, lực lượng liền sẽ vĩnh hằng bất diệt, không sợ bất luận cái gì ma diệt.” Phù Bạch gật đầu.

Vu Hoành đánh giá chung quanh. Phòng an toàn lầu nhỏ rất nhanh bay gần, tại khoảng cách hai Kim Tiên mấy trăm cây số chỗ lơ lửng xuống tới.

Đen trắng sợi tơ không ngừng phun trào, ăn mòn chung quanh hết thảy sự vật, vô luận là phong tai bản thân vật sống, hay là còn sót lại trôi nổi phế tích, đều tại đen trắng trong sợi tơ nhao nhao phân giải, tiêu tán.

Phong tuyết cẩn thận kiểm trắc một lần đến gần Vu Hoành cùng phòng an toàn.

“Có liên lạc!” Bỗng nhiên Phù Không Thành nội bộ, truyền đến một đạo đưa tin pháp thuật.

“Dựa theo địa đồ tiến lên, chúng ta vô luận như thế nào đều làm khó dễ cái kia khảm, cấp độ kia cường độ khu vực, tuyệt đối là có cái gì thông đạo đặc thù, nếu không lấy vị kia thực lực hôm nay tu vi, làm sao có thể so với chúng ta liên thủ còn muốn nhẹ nhõm tiến vào?” Niedergarten thở dài. Hắn nói vị kia, chính là Vu Hoành.

“Ta một đường đi đến xâm nhập, một mực đi đến Đai Vô Tâm, ở nơi đó tổn thất rất thảm trọng, bất quá còn tốt chính là, vận khí ta không tệ, vừa vặn tìm được một chỗ có thể đặt chân khu vực an toàn!”

Từng cái nghị viên khẽ gật đầu.

Nếu không phải Liễu Khê Nhiên kịp thời căn cứ Khô Thiền để cho tin tức điều chỉnh phương hướng, sợ là toàn bộ Phù Không Thành đều muốn bị đen trắng phong tai thôn phệ hủy diệt.

“Như vậy, ngươi có thể đối với chúng ta cho ra cái gì tốt điểm đề nghị a? So với ngươi, chúng ta tại phong tai bên trong thời gian kém xa.” Nghị trưởng Niedergarten khiêm tốn hỏi.

Hắc Hắc Linh thăm dò ra khu an toàn, Phù Không Thành theo sát phía sau, hắn tin tưởng nếu như Vu Hoành biết, cũng sẽ không trách tội hắn.

Trên thực tế, nếu không có đại tịch diệt bức bách, bọn hắn cũng sẽ không muốn đi vào Đai Vô Tâm.

Đúng lúc này, đột nhiên nơi xa lớn Tịch Diệt Hắc Vụ bên trong, ẩn ẩn có rất nhỏ truyền âm, xuyên thấu hắc vụ, truyền vào hai người trong tai.

Trong lúc nhất thời hai người cũng có chút động tâm.

“Ngài yên tâm, Khô Thiền Y Y Toàn Hạc còn có Oss học viện chư vị đều tại Phù Không Thành, ta coi như hố chính mình cũng không trở thành sẽ hố ngươi bọn hắn.” Vu Hoành thành khẩn nói.

“Nơi này xác thực không có khả năng ở lâu. Hiện tại hay là chỉ một loại đại tịch diệt chờ còn lại nguyên tai đại tịch diệt cùng một chỗ bộc phát… Khi đó muốn chạy trốn cũng khó khăn.”

“Sư bá, tiền bối, nơi này đã là đại tịch diệt bên trong, một mực ở lại đây, đến tiếp sau cường độ sẽ càng lúc càng lớn, còn có thể có mặt khác nguyên tai cuốn tới, giao nhau cùng một chỗ. Không bằng các ngươi theo đệ tử đi một chỗ phát hiện mới khu an toàn?”

“Cho nên, ngươi đoán có thể là có tham dự phong ấn Thiên Tôn, từ nơi bí ẩn khôi phục rồi? ”

Phong tai bên trong.

“Vậy là tốt rồi!” Vu Hoành gật gật đầu thân ảnh chậm rãi tiêu tán trống không.

“Xác định là xác định, nhưng ta gặp phải phiền phức nhiều lần đều là dựa vào phòng an toàn ẩn nấp công năng ẩn núp đi qua, gặp phải hai lần vô ý thức thể quái vật, cũng chỉ là bởi vì ta cá thể quá nhỏ, mà bị xem nhẹ đi qua. Đây là ta mục tiêu nhỏ đặc

thù chỗ tốt, đổi thành Phù Không Thành, khẳng định làm khó dễ! Tính nguy hiểm sẽ trên phạm vi lớn tiêu thăng.” Vu Hoành chân thành nói.

“Đồng ý.”

Vu Hoành thanh âm từ trong hắc vụ từ từ rõ ràng.

Những người còn lại không lên tiếng. Bao quát nghị trưởng ở bên trong, tất cả mọi người trầm mặc không nói, cau mày.

“Cái này… .” Năm cái nghị viên đều có chút chần chờ.

“Như vậy… .” Liễu Khê Nhiên đang muốn hạ lệnh bắt đầu.

Hắn cảm xúc thoáng có chút kích động, nhìn thấy sư bá cùng Phù Bạch không có việc gì, trong mắt nguyên bản sinh sôi từng tia từng tia tuyệt vọng, một chút nhiều hơn rõ ràng hi vọng.

Nam tử chính là đã đột phá cảnh giới Đại Thừa Vu Hoành.

“Có thể.”

“Cuối cùng có liên lạc, cám ơn trời đất… .” Vu Hoành nhìn thấy năm cái nghị viên về sau, cũng là trùng điệp thở hắt ra.

“Dựa theo Thanh Hà sơn cảnh giới tu vi, bây giờ Chính Nhu có lẽ còn là Hóa Thần kỳ tu sĩ, thuộc về mới vừa vào nhiễm hóa cảnh giới, thực lực mức năng lượng, đoán chừng so sánh với chúng ta còn muốn yếu không ít. Không có đạo lý hắn có thể tự do ra vào địa phương, chúng ta lại chỉ có thể bị ngăn tại bên ngoài… .” Liễu Khê Nhiên xem như tất cả nghị viên bên trong, đối với Vu Hoành cùng Thanh Hà sơn hiểu rõ nhất người.

Ngũ đại nghị viên thì khống chế Phù Không Thành lơ lửng bất động, lẳng lặng chờ đợi thông tri.

“Bây giờ còn có thể liên hệ với vị kia a?”

Hắn đồ tử đồ tôn chính là Khô Thiền, cho nên hắn lấy được tin tức cũng là nhiều nhất đầy đủ nhất.

Chương 601: Vị cách (2)

Chương 601: Vị cách (2)

Ước chừng nửa giờ sau.

Một đạo hư ảnh màu đen, thuộc về Vu Hoành Hắc Hắc Linh hư ảnh, xuất hiện tại Phù Không Thành phía trước bên phải nơi nào đó.

Hắc Hắc Linh mặt ngoài nổi lên một tầng sáng tỏ kim quang, kim quang lấp lóe không ngừng, phóng xuất ra đơn giản thông tin tín hiệu.

Phù Không Thành bên này cũng trở về ứng tín hiệu, tiêu chí chính mình thu đến.

Mấy ngày nay hắn thừa dịp coi như yên ổn, một lần nữa chữa trị bố trí trận pháp, mặc dù không có Kim Tiên cấp đừng đại trận tại, nhưng hắn bây giờ pháp lực, bởi vì có Thiên Chi Tôn Vị không trọn vẹn bản, tựa hồ cũng bắt đầu xuất hiện đặc thù nào đó biến hóa.

Nhìn như vậy đến, tinh khiết sinh cơ, có phải hay không cũng có thể bị xem là một loại năng lượng? Nếu như ta trực tiếp đem vật chất chuyển đổi thành sinh cơ? Có thể hay không thành công?

Đây là hắn lần thứ nhất chính mình tiến hành dung hợp cải tạo.

'Nhanh. Chờ đặc chất dung hợp hoàn thành… Ta nhất định có thể lại thêm một tầng… Dạng này lại tiến vào trong xâm nhập lúc, cũng có thể có lượng càng lớn hơn nắm…"

Nhất thời, Thái Tuế làm một trận run rẩy kịch liệt, sau đó cấp tốc bắt đầu nghịch chuyển, nguyên bản khô cạn huyết nhục, bắt đầu một lần nữa đầy đặn, hấp thu không khí chung quanh bên trong trình độ, mắt trần có thể thấy ướt át đầy co dãn.

Đồng thời một tay khác cũng đem Thủy Nghi Cầu lấy ra, cả hai sát nhập đến cùng một chỗ để đặt.

‘Có phải hay không là máy truyền tin xảy ra vấn đề, không phải Phù Không Thành bên kia xảy ra chuyện, chỉ là lâm thời gặp chút chuyện, bị gián đoạn… . Mà lại… Ta còn có Thủy Nghi Cầu, hoàn toàn có thể đem Thủy Nghi Cầu cùng máy truyền tin kết hợp lại, dùng hiện tại phát sinh biến hóa pháp lực cường hóa một đợt!’

Nhưng chính là như vậy, trùng luyện quá trình cũng cực kỳ phức tạp rườm rà, kiên trì hơn một giờ về sau, Vu Hoành thần thức tiêu hao hơn phân nửa, đành phải dừng lại điều tức khôi phục.

Trình độ nào đó, cái này không trọn vẹn Thiên Chi Tôn Vị, đã có chút không nói logic cùng khoa học, thật không biết Thiên Tôn bọn họ là thế nào luyện được cấp độ này.

Bên trong hay là chỉ có tê tê tạp âm, không có chút nào còn lại bất luận người nào tiếng vang.

To bằng chậu rửa mặt Thái Tuế, toàn thân màu vàng nhạt, lúc này làm tựa như một khối to lớn bạch tuộc làm, tản ra một cỗ nhàn nhạt tanh hôi.

Thời gian không chờ ta, đây chính là lúc này Vu Hoành trong lòng lớn nhất lo nghĩ.

Vu Hoành càng nghĩ càng thấy đến có thể thực hiện.

Lấy lại tinh thần, hắn nhìn về phía trên bàn máy truyền tin.

Thứ này ăn một viên liền có thể chèo chống một người trưởng thành năm ngày protein lượng cung ứng. Là áp s·ú·c thực phẩm bên trong cường giả.

Vu Hoành trong lòng cảm khái đồng thời, cũng bắt đầu suy tư.

Bành!

‘Hủ Hủ Chi Mục.’ Vu Hoành mắt phải ngưng tụ, lập tức chỗ sâu trong con ngươi bay vụt ra một tia hơi mờ chùm sáng, chiếu rọi đang làm Thái Tuế trên thân.

‘Hóa!’ trong lòng của hắn hơi động một chút, nghĩ đến chính mình vận dụng chất năng chuyển hoán.

“Tốt, chư vị xin mời đi theo ta! Tình huống nơi này cùng địa đồ biểu hiện có chút khác biệt. Phù Không Thành thể lượng quá lớn, chỉ có thể đường vòng đi càng xa đường tắt, cho nên ngay từ đầu có thể sẽ gặp được nguy hiểm, còn xin chư vị kiên trì một hai.” Hắn chăm chú giải thích nói.

Trong lòng của hắn lại dâng lên một cái ý niệm trong đầu.

“Như vậy, thử một chút Thiên Chi Tôn Vị vị cách chất năng chuyển hoán đâu?”

‘Khó trách… Khó trách Thiên Tôn bọn họ, có thể xâm nhập nguyên tai, phong ấn nguyên tai biểu hiện thể, nếu có bực này khoa trương năng lực có thể vô hạn sử dụng, vậy bọn hắn hoàn toàn có thể tại bất luận cái gì hoàn cảnh dưới, tự cấp tự túc, từ không sinh có, tùy ý chuyển đổi!’

Hắn lập tức minh bạch, số lượng quá ít quá ít…

Nhưng còn không đợi hắn cao hứng bao lâu, Thái Tuế liền mắt trần có thể thấy khô quắt xuống dưới, bên trong sinh cơ hoàn toàn biến mất không thấy, bị thôn phệ trống không.

Hắn ý tưởng đột phát, cấp tốc tìm ra trước đó từ Sinh Chi Tỉnh đóng gói một đoàn Thái Tuế hài cốt.

‘Sinh cơ không đủ dùng… Tiếp đó, nhất định phải lại đi tìm đầy đủ sinh cơ đầu nguồn.’ Vu Hoành ngồi xếp bằng lúc, cảm thụ được thể nội chậm chạp tuần hoàn Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp, trong lòng tính toán đi đâu hấp thụ tu hành tư lương.

Vu Hoành ngưng thần thao túng Hắc Hắc Linh, cẩn thận từ một bộ nằm xuống to lớn màu đỏ quái vật bên người, trượt bay qua.

Tê.

Không sai biệt lắm chính là: Mặc dù hắn hay là một cái thôn cán bộ, nhưng là một cái có thể mỗi ngày cùng cấp quốc gia

bộ trưởng trò chuyện đồng phát ra một lần nhỏ bé yêu cầu đặc thù thôn cán bộ!

Cái này năng lượng, cũng không giới hạn trong Vu Hoành tự thân phải chăng nắm giữ chủng loại, chỉ cần là hắn có thể tưởng tượng ra tới hết thảy năng lượng, đều có thể trực tiếp chuyển đổi đi qua.

Cảm thụ được tu vi gần như đình chỉ, Vu Hoành tạm dừng xuống tới, một bên lấy ra từ Viêm Tinh thu tập được Sinh Mệnh Trang Giáp hạch tâm, nghiên cứu nó chuyển hóa năng lượng mà sống cơ đặc thù kết cấu, một bên khống chế Hắc Hắc Linh, bắt đầu cẩn thận từng li từng tí hướng phía chung quanh xoay quanh tuần sát, tìm kiếm thích hợp sinh cơ mục tiêu.

“Tốt, chúng ta tin tưởng ngươi! Chính Nhu các hạ.” Nghị trưởng Niedergarten gật đầu nói.

Nơi này là nguyên tai chỗ sâu, chung quanh cơ bản không thể nào tồn tại bình thường sinh cơ vật sống, duy nhất khả năng xem như vật sống, chỉ có. Vô ý thức thể…

Phát hiện điểm ấy về sau, Vu Hoành lập tức bắt đầu đem phòng an toàn toàn bộ hết thảy bố trí, toàn bộ dùng hiện tại pháp lực thiết lập lại một lần.

Đương nhiên cũng có lẽ là phòng an toàn mục tiêu quá nhỏ. Đối với những này cùng tinh hệ không chênh lệch nhiều vô ý thức thể tới nói, quá mức không đáng chú ý.

Pháp lực trở nên càng kiên cố hơn, càng không dễ dàng tán loạn.

Trên thực tế, trông cậy vào Phù Không Thành hiện tại mức năng lượng chế tạo ra đầy đủ xuyên thấu cự ly xa nguyên tai máy truyền tin, vẫn có chút ép buộc…

Thiên Tôn tự nhiên không có khả năng chỉ có nhân loại một cái tộc đàn, điểm ấy hắn từ Thanh Hà sơn trong điển tịch đã sớm nhìn qua.

“Thế mà thật thành!” Thần sắc hắn khẽ động, lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

Rất nhanh, Hắc Hắc Linh ở phía trước chuyển hướng, hướng thẳng đến bên trái một mảnh không biết phong tai chỗ sâu phóng đi.

Từ cửa sổ đi ra, hắn nhìn quanh bên dưới trong phòng các loại vật phẩm trận pháp.

Ước chừng tám chín giây sau, Thái Tuế đình chỉ biến hóa, đằng sau vô luận như thế nào phóng thích nghịch chuyển Hủ Hủ Chi Mục, đều không có biến động.

Tất cả chất lỏng đều theo bọt khí bạo tạc mà vẩy ra ra, cùng lúc đó, một cỗ khá là khổng lồ vô hình sinh cơ, bỗng nhiên quét sạch trong toàn bộ mật thất bộ không gian.

Mà Phù Không Thành theo sát phía sau, cả hai một lớn một nhỏ, chỉ chốc lát sau liền từ từ biến mất tại vô số thải tuyến trong dòng lũ.

Cái này màu đỏ quái vật, khổ người vẻn vẹn so trước đó Vân Trì Thiên Tôn thi hài nhỏ một nửa đồng dạng cũng là cực kỳ to lớn tồn tại.

'Chờ một chút… Máy truyền tin này vẫn là dùng Phù Không Thành kỹ thuật… Vì cái gì ta không chính mình dùng hiện tại pháp lực cường hóa một đợt?'

Mấy ngày nay hắn thử qua rất nhiều lần, cái này chất năng chuyển hoán năng lực mặc dù mỗi ngày chỉ có thể dùng một lần, lại mỗi lần chỉ lấy thần thức của hắn phạm vi bao trùm làm chủ thể khu vực, phạm vi có hạn.

Không bao lâu, vô hình sinh cơ cấp tốc co vào, ngưng tụ, hóa thành một viên to bằng móng tay màu vàng kết tinh, phiêu phù ở Vu Hoành lòng bàn tay.

Nếu như hắn không muốn thôn phệ toàn bộ vũ trụ cơ thể sống, như vậy Đại Vô Tâm bên trong những cái kia khắp nơi trôi nổi vô ý thức thể, chính là lựa chọn duy nhất của hắn.

Đúng lúc này, một tầng máy truyền tin cùng Thủy Nghi Cầu, tựa hồ bị pháp lực triệt để xâm nhiễm hoàn thành, đột nhiên phát ra thông tin thỉnh cầu ục ục âm thanh.

Nhưng bất luận loại nguyên nhân nào Vu Hoành trong lòng bao nhiêu đều chiếm được thư giãn chỗ trống.

Khổng lồ Thiên Tôn thi hài, lẳng lặng phiêu phù ở trong không gian, không nhúc nhích không có chút nào sinh ý.

Đến hắn cảnh giới này, ngay cả Agris góp nhặt như vậy khổng lồ sinh cơ, thế mà đều chỉ đủ đem hắn thôi động đến Đại Thừa kỳ, đến tiếp sau cần sinh cơ khẳng định càng khủng bố hơn.

Đem một lần nữa biến khô Thái Tuế buông xuống, Vu Hoành triệt để tuyệt vọng rồi.

Nhưng mới đi ra khỏi mấy bước đột nhiên trong đầu của hắn hiện lên một ý niệm.

Lúc này Vu Hoành một tay đem nó nâng ở lòng bàn tay, con mắt nhìn chăm chú lên cái này đen thui cùng loại hạt vừng bóng một dạng lòng trắng trứng bóng.

Theo pháp lực tràn vào, Thủy Nghi Cầu cùng trong máy bộ đàm bộ trận pháp, cũng bắt đầu dần dần phân giải, dựng lại. Thủy Nghi Cầu trận pháp xa so với máy truyền tin tới cường đại, là Ngọc Tuyết Tử lúc trước tự tay luyện chế, là Tiên cảnh cấp bậc pháp bảo.

Điểm ấy, nếu như cầm phàm tục trong kia chút công chức làm tương tự.

Cái này Thái Tuế sớm đã bị hắn cùng Toàn Hạc hút khô sinh cơ, c·h·ế·t đến mức không thể c·h·ế·t thêm.

“Vậy là tốt rồi!” Vu Hoành xác định nói.

Hắn đứng người lên, thở dài, quay người tiến về mật thất tu luyện.

Mà Vu Hoành lúc này ngay cả thể nội một cái tuần hoàn chu thiên đều không có vận đủ.

Nhưng… Nó khoa trương là, trừ ra Tô Đơn tiền bối tặng khối kia nguyên chất không có cách nào bên ngoài, còn lại tất cả

mọi thứ, năng lực này đều có thể dễ như trở bàn tay đem nó chuyển đổi thành năng lượng.

Quái vật toàn thân màu đỏ vỏ cứng, chỉnh thể hiện lên hình người, phần lưng mọc ra một dải gai nhọn. Đầu là quái dị hình tam giác, sau lưng kéo lấy thật dài ba đầu đỏ sậm cái đuôi.

Đai Vô Tâm bên trong.

Những ngày gần đây, hắn nếm thử tất cả đều là rất nhỏ vật nhỏ, lần này, hắn dự định tiến hành một lần nếm thử mới.

Nhưng, đảo mắt hai giờ đi qua… Ngoại giới hay là một mảnh như là tinh không an tĩnh tĩnh mịch.

Thông tin pháp trận hắn không phải không hiểu, coi như bởi vì sở dụng nguồn năng lượng khác biệt, cần thay đổi lớn, hắn hiện tại cũng xác suất lớn có thể hoàn thành.

Chất lỏng bỗng nhiên nâng lên một cái bong bóng lớn, sau đó trong nháy mắt nổ nát vụn.

Rất nhanh, Vu Hoành thân ảnh lại lần nữa tại ngũ đại nghị viên ở giữa nổi lên.

Vẻn vẹn chỉ là nhìn xem máy móc này, Vu Hoành liền cảm giác mình ở sâu trong nội tâm, có loại thâm trầm cô độc, chậm rãi tuôn ra.

Cái này phi thường khoa trương.

Nhất thời, lòng trắng trứng bóng đột nhiên tản ra, hóa thành một bãi nhỏ bột phấn màu đen. Sau đó bột phấn lại lần nữa hòa tan, biến thành một đám sền sệt chất lỏng màu đen.

‘Đây là đến cực hạn a?’ hắn dừng lại Hủ Hủ Chi Mục, đưa tay đem Thái Tuế một thanh quơ lấy tới.

‘Đầu tiên, bọn hắn cũng đủ lớn sinh cơ đủ nhiều. Thứ yếu, không có gì bất ngờ xảy ra, phía ngoài vũ trụ cơ hồ đều tại đại tịch diệt bên trong chạy trốn cùng hủy diệt… Ta không có lựa chọn nào khác…’

Lúc này nếu không có Vu Hoành bản thân đến Đại Thừa kỳ, pháp lực chất biến, tăng thêm Thiên Chi Tôn Vị không trọn vẹn vị cách, hắn còn không có cách nào trùng luyện vật này.

Tê.

Lúc này bị một lần nữa lấy ra, Vu Hoành đem nó để dưới đất.

'Gia hỏa này… Có lẽ cũng là cùng Vân Trì Thiên Tôn một cái cấp độ những tộc đàn khác Thiên Tôn." Vu Hoành trong lòng suy đoán.

'Mục nát nghịch chuyển.' Vu Hoành trong lòng mệnh lệnh.

Vu Hoành tay nắm lấy viên kia màu vàng kết tinh, cảm thụ bên trong tương đương với một phần ngàn Agris khổng lồ sinh cơ, bỗng nhiên có chút minh bạch, ở trong mắt Thiên Tôn, phổ thông sinh mệnh có lẽ thật chính là tiện tay có thể sáng tạo mà ra tạp vật. Tút tút tút.

Hắn bây giờ mặc dù pháp lực tu vi hay là Đại Thừa kỳ, nhưng Thiên Chi Tôn Vị không trọn vẹn vị cách, đặc chất này nghe chút là cùng, trực tiếp thế nhưng là cùng Thiên Tôn dính dáng.

Mấy ngày nay, hắn tại Đai Vô Tâm mảnh khu vực này trôi nổi, có lẽ là bởi vì tới gần nơi này chút Thiên Tôn thi hài, cho nên thế mà một lần cũng không có gặp được vô ý thức thể quái vật tập kích.

Tay hắn nhẹ nhàng bao trùm tại trên máy truyền tin, thể nội pháp lực chậm rãi chảy vào trong đó.

Tại trong mật thất, Vu Hoành mang tới một cái từ Phù Không Thành nhập hàng dự trữ cao năng lòng trắng trứng bóng.

Mà hắn cũng bị vừa mới trực tiếp chuyển đổi, rung động đến trong lúc nhất thời cứ thế tại chỗ cũ.

Ta bây giờ có được Ngân Hà Chi Nhãn, có khống chế mục nát năng lực, như vậy, mục nát, có phải hay không cũng là một loại đối với sinh cơ khống chế? Nếu như ta đem mục nát quá trình lùi lại trở về đâu? Có phải hay không liền có thể từ nơi này trong quá trình hấp thụ đến cần thiết sinh cơ?

Từ cửa sổ nhìn ra phía ngoài, hắn nhìn chăm chú lên cỗ kia khổng lồ màu đỏ thi hài từ từ đi xa, trong lòng cũng dần dần bắt đầu thích ứng.

Liên tục không ngừng sinh cơ, lại một lần nữa tràn vào Vu Hoành thân thể.

Vu Hoành dù sao cũng hơi bực bội dừng lại phi hành, đứng người lên, đi vào trong tu luyện mật thất.

Chương 602: Nhận ra (1)

Hắc tai đại tịch diệt chỗ sâu.

Hắc Hắc Linh bên trong.

Phong Tuyết Tử ở bên ngoài giữ gìn chèo chống Chu Thiên Quả bao trùm khu vực

Phù Bạch cùng Vu Hoành thì tiến vào Hắc Hắc Linh, ở phía trước dẫn đạo phương hướng.

Đại tịch diệt bên trong khắp nơi đều là một vùng tăm tối, ngoài cửa sổ cái gì cũng nhìn không thấy, chỉ có Hắc Hắc Linh nội bộ chỉ từ cửa sổ chiếu xạ ra ngoài, lôi ra một đầu dài nhỏ cột sáng màu trắng.

"Tiền bối, sư phụ bọn hắn hiện tại thế nào?" Vu Hoành một bên thao túng Hắc Hắc Linh, một bên lên tiếng hỏi.

"Sư phụ ngươi bọn hắn bây giờ tại cùng Thanh Hà sơn bản tông cùng một chỗ tu hành, trạng thái coi như không tệ, chỉ là… Có khi cũng sẽ nghĩ ngươi cùng Toàn Hạc." Phù Bạch trả lời.

"Có thể sư bá cùng ngài không phải cùng một chỗ cũng trở về đi bản tông a? Làm sao…" Vu Hoành không hiểu hỏi.

"Lúc trước bản tông xác thực phái tới Kim Tiên, cùng chúng ta một đạo cùng một chỗ di chuyển, nhưng nửa đường gặp phải đại tịch diệt, di chuyển gián đoạn, vì trước bảo vệ bản tông, bọn hắn rời đi trước. Có lẽ đằng sau sẽ còn trở về, nhưng…" Phù Bạch đầu có chút thấp kém đi, không có lại tiếp tục.

"Cái kia bản tông bên kia gặp được đại tịch diệt, chẳng lẽ liền không thể đi qua cùng bọn hắn cùng một chỗ di chuyển a?" Vu Hoành nhíu mày.

“Bản tông khoảng cách quá xa, Chu Thiên Quả khu vực không có cách nào toàn bộ thuấn di truyền tống, chỉ có thể phi hành di chuyển… Đúng rồi.” Phù Bạch từ phía sau lưng bướu thịt bên trong móc ra vừa đứt mất rồi màu vàng phía sau lưng đao.

Đao chung quanh còn như ẩn như hiện bao quanh từng vòng từng vòng màu ám kim phù văn sợi tơ.

“Đây là ta cùng ngươi sư bá hợp tác luyện chế phòng ngự trận pháp hạch tâm, trước đó hư hại tương đối nghiêm trọng, làm phiền ngươi giúp đỡ sửa chữa tốt đi, thù lao vẫn là như cũ.” Phù Bạch sẽ đoạn đao đưa tới.

“Tốt, giao cho ta.” Vu Hoành sảng khoái tiếp nhận đao gãy, mu bàn tay hắc ấn lóe lên, chảy ra hắc tuyến, tiến vào thân đao.

Nhưng rất nhanh, một giây sau, Vu Hoành trên mặt mỉm cười lại một lần đọng lại.

Đao gãy bên trong, hắc tuyến kia lại tự hành lưu động trở lại hắc ấn bên trong.

Hắn không tin tà, tiếp tục lại thử một lần.

Dù sao trước đó hắn chữa trị Chu Thiên Quả loại này Thiên Tôn luyện chế vật phẩm, đều có thể thành công, nhưng bây giờ…

Vu Hoành trầm mặc, lại lần nữa bắt đầu nếm thử, một lần lại một lần, trên mu bàn tay hắn hắc ấn, chảy ra hắc tuyến, lại phi tốc trở về hắc tuyến.

Thẳng đến lần thứ hai mươi.

Hắc tuyến lại một lần nữa quay trở về Vu Hoành mu bàn tay.

Hắn ngừng lại.

Mà một bên Phù Bạch, cũng ngừng lại.

Trong phòng an toàn hoàn toàn yên tĩnh, yên tĩnh, ai cũng không nói gì.

Theo đạo lý nói, hắc ấn đã từng tu sửa qua Chu Thiên Quả, cùng mặt khác cấp bậc cao bảo vật, nhưng bây giờ.

Trầm mặc thật lâu.

Vu Hoành mới chậm rãi mở miệng.

“Năng lực của ta, hơi xảy ra chút vấn đề.”

Phù Bạch thở dài một tiếng, cầm qua đao gãy, không nói gì. Lại đổi cái hộp đen đưa tới.

Vu Hoành lại lần nữa tiếp nhận, nếm thử chữa trị.

Nhưng.

Hắn sắc mặt càng khó coi.

“Tiền bối.” Vu Hoành bỗng nhiên dừng lại phòng an toàn, trực tiếp lơ lửng tại đại tịch diệt trong hắc vụ.

“Các ngươi trở về đi…” Hắn trầm giọng nói.

“Hồi đi đâu?” Phù Bạch hỏi lại, “Chúng ta trước đó vị trí kia, cũng đã sắp chống đỡ không nổi.

“Vô luận chỗ nào, chỉ cần đừng tìm ta cùng một chỗ.” Vu Hoành trả lời, “Tốt nhất, tốt nhất lần theo ta dẫn đường phương hướng, hoàn toàn tương phản phi hành… Có lẽ, dạng này mới an toàn hơn.”

Phù Bạch không có trả lời, chỉ là than nhẹ một tiếng, đẩy cửa đi ra ngoài, hướng phía sau Phong Tuyết Tử bay đi.

Không bao lâu, Chu Thiên Quả thả ra hồng quang, dần dần từ Hắc Hắc Linh hậu phương biến mất.

Phong Tuyết Tử cùng Phù Bạch rời đi, không có cáo biệt, chỉ là không lưu luyến chút nào rời đi.

Hắc Hắc Linh bên trong, Vu Hoành ngồi sập xuống đất, trong đầu hồi tưởng lại Tô Đơn đã từng nói nói.

“Ta…”

Hắn há hốc mồm, lại phát hiện chung quanh hết thảy cũng bắt đầu từ từ làm nhạt, trở nên trong suốt đứng lên.

“Nguyên lai, ta mới là.”

Vu Hoành trong lòng rốt cục xác định, cười khổ, hắn dứt khoát nằm ngửa trên đất, nhìn qua dần dần trong suốt trần nhà, từ từ nhắm mắt lại.

“Thật hy vọng, hết thảy chỉ là một giấc mộng…”

Vô thanh vô tức, hắn cùng Hắc Hắc Linh hoàn toàn biến mất tại đại tịch diệt trong hắc vụ.

Không bao lâu Phong Tuyết Tử cùng Phù Bạch một lần nữa trở lại chỗ cũ, ý đồ tìm kiếm Vu Hoành cùng phòng an toàn, nhưng lại cái gì cũng không thấy được.

Hai người đứng tại Chu Thiên Quả thả ra hình tròn hồng quang trong khu vực, đều rơi vào trầm mặc.

Trọn vẹn một hồi lâu, Phong Tuyết Tử mới lên tiếng lần nữa.

“Chu Thiên Quả có thể tạm thời miễn cưỡng bảo vệ chúng ta, kết hợp hai người chúng ta hợp lực, xem như có thể tự vệ, nếu như tiếp tục tại đại tịch diệt bên trong đợi, sớm muộn cũng sẽ xảy ra chuyện.” Hắn nhìn xem hồng quang khu vực, tính toán lớn nhỏ.

“So ban đầu, Chu Thiên Quả khu vực đã rút nhỏ một phần ba. Chúng ta nhiều nhất còn có thể chèo chống hai tháng.”

“Vì kế hoạch hôm nay, chỉ có một lựa chọn.” Phù Bạch bình tĩnh nói, “Tiến Đai Vô Tâm!”

“Ngươi nói là…” Phong Tuyết Tử tựa hồ cũng nghĩ đến cái gì.

“Đúng vậy, nếu như nói Thiên Tôn có khả năng nhất khôi phục địa phương, vậy khẳng định chính là Đai Vô Tâm, năm đó rất nhiều Thiên Tôn m·ất t·ích, c·hết không thấy xác, nhưng Đai Vô Tâm thế nhưng là còn có lưu lại Thiên Tôn thi hài, nếu như khôi phục, nơi đó là có hi vọng nhất.” Phù Bạch hồi đáp.

“Nói đến, trên người ta không ít bảo bối tốt, cũng đều là từ cái kia vơ vét đến.”

“Nhưng… Chúng ta bây giờ che chở Chu Thiên Quả, cùng ngươi năm đó không giống với lúc trước…” Phong Tuyết Tử chần chờ nói.

“Nhưng bây giờ không còn cách nào khác.” Phù Bạch cúi đầu xuống.

Phù Không Thành.

Khổng lồ Phù Không Thành chính cùng theo đồng dạng Hắc Hắc Linh, hướng phía phong tai chỗ sâu bay đi.

Khô Thiền, Toàn Hạc, Y Y, còn có Tiểu Bạch Long, tề tụ đến cùng một chỗ, đứng tại Oss học viện cực đại trong phi thuyền, xuyên thấu qua phi thuyền thủy tinh phía bên ngoài cửa sổ vô số phun trào phong tai sợi tơ.

“Phù Không Thành tại phong tai bên trong đợi không được bao lâu, ngoại tầng xác ngoài đã bắt đầu ăn mòn hư hại, nhiều lắm là một năm, nếu như tìm không thấy đầy đủ an toàn khu c·ách l·y, toàn bộ Phù Không Thành nhất định phải tiến một bước thu nhỏ trận pháp phòng hộ, cắt chém rơi phong tai ăn mòn bộ phận.” Khô Thiền trầm giọng nói.

“Hiện tại xem ra, Vu Hoành quả thật không tầm thường, Hắc Hắc Linh có thể tại phong tai bên trong đợi nhiều thời gian như vậy, còn không e ngại bị ăn mòn, xác thực người phi thường có khả năng vì đó.” Toàn Hạc gật đầu.

“Kỳ thật trở lại Phù Không Thành về sau, ta mới hiểu được, như Vu đại ca như thế, chỉ có một cái. Mặt khác tất cả Sinh Cơ Chi Thuyền thuyền trưởng theo Agris đại nhân lời nói, đều gặp phải nguyên tại ăn mòn đưa đến to lớn nguy hại. Bọn hắn Sinh Cơ Chi Thuyền, rất nhanh cũng sẽ theo thời gian chuyển dời mà tổn hại.” Khô Thiền gật đầu.

“Hi vọng lần này thật có thể rất nhanh đến chỗ an toàn đi. Đoạn đường này tới, khắp nơi đều là mảnh vỡ hài cốt, căn bản không có phát hiện chỗ thứ hai người sống căn cứ.” Toàn Hạc thở dài.

Tút tút tút.

Đúng lúc này, Khô Thiền sau lưng Thủy Nghi Cầu, bỗng nhiên khẽ chấn động đứng lên, phát ra vang lên.

Thủy Nghi Cầu là Toàn Hạc đặt ở chỗ ấy, vì thuận tiện tùy thời cùng trước mặt Vu Hoành liên lạc.

Lúc này lại lần nữa vang lên, canh giữ ở bên cạnh Y Y cẩn thận kiểm tra một hồi hình cầu mặt ngoài biểu hiện ký hiệu.

“Là Vu đại ca.” Nàng vội vàng nói.

“Kết nối đi.” Toàn Hạc trong tay nắn xuống ấn quyết.

Lập tức Thủy Nghi Cầu mặt ngoài nổi lên kim quang, sau một khắc, xùy một tiếng, một đạo kim mang từ lên tầng ngoài bắn ra, ở giữa không trung ngưng tụ thành một bộ màn sáng.

Trong màn sáng, đương nhiên đó là chính khoanh chân ngồi tại Hăc Hắc Linh đầu thuyền Vu Hoành.

Hắn tóc đen ngắn gọn, hai mắt che miếng vải đen, dáng người càng phát ra khôi ngô, toàn thân áo đen, nhìn chăm chú bên này mấy người.

“Phía trước sắp đến bên kia có một chỗ cửa ải, bề ngoài nhìn, là một chỗ đen trắng phong tai tịch diệt vòng xoáy, nhưng trên thực tế, chỉ cần từ chính trung tâm xông đi vào, liền có thể thuận lợi đến một cái gọi Nính địa phương. Nơi đó ta đi qua một lần, bên trong cùng loại với gió xoáy trung tâm phong nhãn, vô cùng an toàn, cũng phi thường an tĩnh. Vấn đề duy nhất là tài nguyên thiếu thốn, bên trong không có cái gì, chỉ có dựa vào chính chúng ta gượng chống.”

Vu Hoành trầm thấp giải thích.

“Cho nên đợi lát nữa nếu như nhìn thấy ta dẫn đường hướng đen trắng phong tai vòng xoáy xông, các ngươi tuyệt đối không nên có bất kỳ do dự, bởi vì tiến vào thời cơ chớp mắt là qua, hơi không chú ý thế cục triệt để bị xé bỏ hạ tràng. Nhớ lấy!”

“Ừm, yên tâm, chúng ta tin tưởng ngươi!” Khô Thiền không chút do dự gật đầu.

“Vậy là tốt rồi, mặt khác…” Vu Hoành gật đầu, còn muốn nói điều gì.

Tút tút tút.

Bỗng nhiên Thủy Nghi Cầu lại vang lên.

Rõ ràng hắn đã có liên lạc, ngay tại thông tin, nhưng lúc này Thủy Nghi Cầu thế mà lại một lần nữa phát ra kết nối thỉnh cầu.

Y Y vội vàng tiến tới xem xét mặt cầu hiển hiện ký hiệu tiêu ký.

Nhưng vừa xem xét này, nàng lại ngây ngẩn cả người.

“Thế nào? Y Y?” Toàn Hạc thấy thế cũng đến gần đi qua, hướng phía Thủy Nghi Cầu mặt ngoài nhìn lại.

Vừa xem xét này, nàng cũng ngây ngẩn cả người.

Hình cầu kia mặt ngoài hiển hiện ký hiệu, thế mà còn là Vu Hoành! ?

Có thể rõ ràng Vu Hoành đã cùng bọn hắn kết nối lên… ?

Toàn Hạc cấp tốc ngẩng đầu, nhìn về phía giữa không trung màn sáng.

Trong màn sáng Vu Hoành, cũng nhìn thấy Thủy Nghi Cầu mặt ngoài ký hiệu, nhận ra tình huống.

“Loại thời điểm này… Chẳng lẽ lại là tâm tai! ?” Vu Hoành sắc mặt ngưng trọng lên.

“Loại thời khắc mấu chốt này, một khi các ngươi có bất kỳ chần chờ do dự, liền nhất định là thuyền hủy người vong kết cục. Cho nên thời khắc thế này, chỉ cần hơi dao động các ngươi một chút xíu, liền có thể tạo thành t·ai n·ạn tính hậu quả.”

“Có này khả năng.” Toàn Hạc gật đầu, nhìn xem Thủy Nghi Cầu không ngừng lấp lóe thông tin kết nối ký hiệu, suy tư dưới, hay là trực tiếp nhấn tắt thông tin.

“Như vậy thì quyết định như thế đi. Nhớ kỹ, hàng vạn hàng nghìn không cần chần chờ, ta bảo các ngươi xông, liền nhất định lập tức xông, tốc độ thiết trí tốt.” Vu Hoành lần nữa căn dặn.

“Ừm, ta hiểu được…” Toàn Hạc gật đầu.

Ục ục.

Đúng lúc này, Thủy Nghi Cầu thế mà lại lần nữa vang lên. Hình cầu mặt ngoài hiển hiện, thình lình hay là Vu Hoành ký hiệu.

Lần này, Vu Hoành mày nhăn lại, nhưng không đợi hắn nói chuyện, Toàn Hạc liền một tay một chút, lại lần nữa dập máy thông tin.

“Yên tâm, chúng ta sẽ không thụ mê hoặc.” Toàn Hạc bình tĩnh nói.

“Vậy là tốt rồi, vậy ta an tâm. Ta gấp đi trước.” Vu Hoành gật đầu, ngữ khí bình thản xuống.

“Được.” Màn sáng dập tắt, Vu Hoành biến mất.

Trong thuyền hoàn toàn yên tĩnh.

Toàn Hạc thở hắt ra, cúi đầu xuống, nhẹ nhàng vuốt ve Thủy Nghi Cầu.

“Vừa rồi thông tin ký hiệu nhớ không?” Nàng nhìn về phía Khô Thiền.

“Nhớ kỹ.” Khô Thiền gật đầu.

“Hồi phát.” Toàn Hạc sắc mặt bình tĩnh nói.

Khô Thiền cùng Y Y Tiểu Bạch Long đều là sững sờ, nhưng đều không có nói chuyện.

Không bao lâu, Khô Thiền đem thông tin phức tạp ký hiệu một lần nữa lấy pháp lực vẽ đi ra, do Toàn Hạc đưa vào Thủy Nghi Cầu.

Đô đô, đô đô.

Có tiết tấu tiếng kêu gào, vang lên lần nữa.

“Tại sao muốn trở về gọi? Ngươi không tin Vu ca a?” Khô Thiền hỏi.

“Tin tưởng, nhưng ta muốn nhìn xem tâm tai có thể làm ra hoa dạng gì, đề có tâm lý chuẩn bị, về sau tốt làm phòng bị.” Toàn Hạc giải thích nói.

Lạch cạch.

Đúng lúc này, Thủy Nghi Cầu kết nối.

“Toàn Hạc… Sư muội?” Vu Hoành thanh âm từ đối diện truyền tới. Mang theo một tia coi chừng.

“Là ta, ngươi trước kia gọi ta tiền bối.” Toàn Hạc sắc mặt một cây.

Bên kia một chút trầm mặc.

Sau đó là trọn vẹn hơn mười giây an tĩnh cùng tiếng hít thở.

Chương 603: Nhận ra (2)

Chương 603: Nhận ra (2)

"… Ngươi, ngươi cũng biết đó là trước kia, hiện tại không giống với lúc trước." Vu Hoành nở nụ cười, "Cuối cùng, cuối cùng là liên hệ với các ngươi, ta coi là, các ngươi tất cả đều không có… Trước đó Phù Không Thành bị tập kích, ta nghe được các ngươi thông tin gãy mất."

"Chờ một chút! ? Phù Không Thành bị tập kích là xác thực bị tập kích, nhưng chúng ta đây cũng là lần thứ nhất thông tin a? Trước đó lúc nào cùng ngươi bên kia nói chuyện qua?" Toàn Hạc cau mày nói.

". Thật sao? Như vậy…" Vu Hoành trầm mặc dưới, "Có lẽ là tâm tai, có lẽ là cái gì khác quái vật ngụy trang, ta có chút không phân rõ… Nhưng bất kể như thế nào, các ngươi vẫn còn, còn an toàn, cái này đủ…"

"Ngươi… Hiện tại ở đâu?" Toàn Hạc lên tiếng hỏi.

"Ta tại Đại Vô Tâm, con đường tiếp theo bị đại tịch diệt ngăn chặn, không ra được… Chỉ có thể đi vào trong, các ngươi có thể từ trên địa đồ nhìn thấy ta sao?" Vu Hoành hỏi.

"Không thấy được…" Toàn Hạc trả lời.

"Kỳ thật cũng rất bình thường, cách xa nhau quá xa, nếu không phải ta tu vi lại đột phá, căn bản không có cách nào liên hệ với các ngươi." Vu Hoành lời nói mặc dù rất bình tĩnh, nhưng lại ẩn ẩn lộ ra một loại từ đáy lòng, phát ra từ nội tâm nhẹ nhõm, như trút được gánh nặng.

"Hiện tại chúng ta gặp được một cái tình huống…" Toàn Hạc bình tĩnh giảng bên này cũng gặp phải Vu Hoành sự tình, nói cho đối phương biết.

“Ngươi cảm thấy, đến cùng là hắn là thật, hay là ngươi là thật?”

“Có đúng không. Các ngươi cũng gặp phải. Ta sớm nên nghĩ đến.” Vu Hoành nhưng không có biểu hiện ra thật bất ngờ ngữ khí.

“Nói cách khác, hiện tại mấu chốt là, như thế nào xác định hắn cùng ta, đến cùng ai là thật. Như vậy, các ngươi có nghĩ tới hay không chính các ngươi đến cùng phải hay không thật, điểm ấy nên như thế nào tự chứng đâu?”

Vấn đề này, lập tức để Toàn Hạc cùng Khô Thiền bọn hắn đều trầm mặc…

Đúng vậy, trong lòng bọn họ sợ hãi nghĩ đến điểm ấy.

Như thế nào chứng minh mình mới là thật? Mà không phải tâm tai chỗ diễn hóa?

Đại Vô Tâm bên trong, lúc này Vu Hoành xếp bằng ngồi dưới đất, thần sắc an bình.

“Kỳ thật, nếu như quả nhiên là tâm tai, nó kết quả tất nhiên là dẫn hướng cuối cùng hủy diệt, về phần trong quá trình xuất hiện người, có phải là thật hay không, đều không trọng yếu, trọng yếu là, sự xuất hiện của bọn nó, tất nhiên sẽ đem nguyên bản quỹ tích, dẫn hướng hủy diệt. Ta suy nghĩ qua điểm ấy, muốn lẩn tránh, biện pháp duy nhất, chính là không cần cải biến.”

“Đây không phải một biện pháp tốt…” Toàn Hạc nói, ” làm sao ngươi biết ngươi không thay đổi, có thể hay không vốn là thông hướng hủy diệt?”

“Ta không biết. Cho nên đây chính là một trận đánh cược.” Vu Hoành trả lời.

“Dù sao, nếu như là tâm tai, nó diễn hóa xuất người, kỳ thật cũng là thật, nếu là thật, như vậy bọn hắn thì nhất định sẽ có thể hiểu được điểm ấy. Giống như lúc trước Phong Tuyết Tử sư bá đồng dạng.”

“Dựa theo cố định quỹ tích…” Toàn Hạc có chút minh bạch Vu Hoành ý tứ.

“Không cần thụ ta ảnh hưởng, cũng đừng thụ ảnh hưởng của hắn, đi làm các ngươi cho là đúng lựa chọn. Hiện tại tâm tai ăn mòn hắn là vẫn chỉ là sơ kỳ, không nghiêm trọng lắm.” Vu Hoành lại lần nữa căn dặn.

Đối mặt mặt khác nguyên tai, đều có thể có dấu vết mà lần theo, có hình có thể kháng, nhưng đối mặt tâm tai, thật không có cách, chỉ có thể cược.

Tâm tai dẫn hướng là hủy diệt, hủy diệt hết thảy sinh linh, cho nên vứt bỏ hết thảy bên ngoài q·uấy n·hiễu, đi chính mình quyết định đường, là duy nhất có thể trình độ lớn nhất tránh cho tâm tai phương pháp.

“Ta hiểu được…” Toàn Hạc kỳ thật lúc này trong lòng đã có đáp án.

“Vậy là tốt rồi ta sẽ không làm nhiễu các ngươi bất luận cái gì quyết đoán, hiện tại ta, tự thân khó đảm bảo, vô lực hỗ trợ, nếu như có thể, kỳ thật ta muốn cùng một cái khác Vu Hoành tâm sự… Dù sao dựa theo tâm tai tình huống, hắn cũng là thật Vu Hoành. Có lẽ chúng ta có thể có càng nhiều cộng đồng chủ đề.” Vu Hoành nói khẽ.

Lạch cạch.

Thông tin tách ra.

Toàn Hạc đứng tại chỗ, không nhúc nhích, hai mắt nhắm lại.

Khô Thiền cùng Y Y ở một bên, đều đã đầu óc triệt để loạn điệu, đều đang tự hỏi đến cùng bên nào mới là thật, bên nào mới là tâm tai diễn hóa.

“Nếu như chúng ta lúc đầu quỹ tích chính là đi hướng hủy diệt, mà bây giờ trước mặt Vu Hoành đại ca là đến cứu vãn chúng ta, như vậy không thay đổi chẳng phải là chờ c·hết sao?” Khô Thiền lên tiếng nói.

“Đúng vậy a. Xác thực rất khó phán đoán, nhưng. Hay là có một cái biện pháp.” Toàn Hạc gương mặt xinh đẹp lạnh lùng,

gằn từng chữ một.

“Biện pháp gì?” Khô Thiền hỏi.

“Rất đơn giản.” Toàn Hạc bỗng nhiên trên Thủy Nghi Cầu liền chút hai lần.

Tút tút tút Bí bo.

Liên tục kết nối thỉnh cầu lập tức vang lên.

“Để bọn hắn chính mình gặp mặt!”

Bạch!

Bạch!

Trong chốc lát, hai khối màn sáng màu trắng tại mấy người phía trước không trung nổi lên.

Cùng lúc, hai đạo Vu Hoành thân ảnh, cùng một chỗ hiện lên ở trên màn sáng.

Hai người che mắt hai mắt, trong nháy mắt nhìn thẳng vào mắt nhau.

“Không nghĩ tới, ta tâm tai trải nghiệm là cái dạng này…” Vu Hoành lúc này có liên lạc Toàn Hạc bọn hắn, trong lòng tâm tình tiêu cực giảm bớt rất nhiều, ngược lại là đúng đúng mặt màn sáng chính mình sinh ra hứng thú không nhỏ.

“Ta cũng muốn không đến, tâm tai thế mà có thể đem ta bắt chước giống như thật.” Đối diện Vu Hoành cũng sửng sốt một chút, lập tức lộ ra giống như hắn biểu lộ.

“Mặc kệ chúng ta ai là tâm tai chỗ diễn hóa, ta tin tưởng ngươi cũng giống như ta, hi vọng Y Y bọn hắn không có việc gì, đúng không?” Vu Hoành nhìn xem đối diện chính mình nói.

“Không sai. Ngươi có ý nghĩ gì?” Đối diện Vu Hoành gật đầu, thản nhiên nói.

“Nếu như ngươi muốn chứng minh con đường của mình là đúng, là sinh lộ, vậy liền chính mình đi trước đi một chuyến,

như thế nào?" Vu Hoành nói, " ngươi muốn xông chỗ kia khu vực, đã ngươi cho rằng là an toàn, cái kia nhất định là ngươi đi vào qua."

"Không được, nơi đó chỉ có chờ thời cơ thích hợp mới có thể đi vào, nếu không chính là muốn c·hết, mà bây giờ phía sau đại tịch diệt đuổi theo tới, chúng ta không có thời gian." Đối diện Vu Hoành lắc đầu nghiêm nghị nói.

"Cho nên, ý vị này, bọn hắn chỉ có thể đi theo ngươi, chỉ có như thế một lựa chọn? Ngươi không cảm thấy rất kỳ quái sao?" Vu Hoành nói.

"…" Đối diện Vu Hoành ngây ngẩn cả người.

"Mặt khác. Những người khác tâm tai có lẽ tốt mô phỏng, nhưng chúng ta không giống với. Ngươi hẳn là minh bạch ta nói tới chính là cái gì a?" Vu Hoành lại lần nữa nói.

"." Đối diện Vu Hoành trầm mặc, hắn xác thực biết.

"Ý của ngươi là…"

"Đi tự chứng một chút liền tốt. Liền xem như tâm tai, nếu là dính đến cấp độ đầy đủ cao, cũng là không có cách nào trực tiếp bắt chước mà ra…" Vu Hoành về.

Đối diện Vu Hoành lại lần nữa trầm mặc.

Hắn đứng thẳng bất động một chút, lập tức đưa tay giải hết chính mình che mắt miếng vải đen, sau đó cúi đầu xuống, đem mắt phải con mắt móc đi ra.

'Cường hóa ngoại nhãn.' trong lòng của hắn mặc niệm.

Vèo một cái, mu bàn tay hắn hắc ấn cấp tốc chảy ra một vệt đen, chui vào mắt phải.

Nhưng rất nhanh, hắc tuyến lại lần nữa chảy ra, trở về hắc ấn.

'Không cách nào cường hóa. Cơ sở công năng không đủ.'

Đối diện Vu Hoành sắc mặt có chút khó coi.

Hắn lại lần nữa tùy ý bắt cái cái chén, cầm trong tay, mặc niệm cường hóa.

Nhưng hắc tuyến phản hồi, vẫn như cũ không cách nào cường hóa.

Sau đó hắn không ngừng đổi thành mặt khác bất kỳ vật gì, một cái tiếp một cái không ngừng nếm thử, vẫn không có một cái có thể thu được cường hóa.

"Rõ chưa?" Vu Hoành nhìn xem trong màn sáng đối phương, nhẹ giọng thở dài.

"Ta…" Đối diện Vu Hoành lộ ra một nụ cười khổ, "Cái này có lẽ chính là tâm tai tại trên người chúng ta sơ hở lớn nhất…"

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới, chính mình thế mà mới là tâm tai diễn hóa mà ra cái kia.

Cái này rất khó tiếp nhận, nhưng sự thật như vậy.

Đứng tại trong màn sáng hắn im lặng thật lâu.

"Thật có lỗi." Rốt cục, đối diện Vu Hoành thoải mái cúi đầu xuống, buông xuống trong tay đồ vật, tại trong màn sáng, nhìn xem Toàn Hạc cùng Khô Thiền Y Y bọn người, "Tin tưởng hắn đi, hắn mới là thật, ta…"

Thời gian dần trôi qua, toàn thân hắn tính cả sau lưng Hắc Hắc Linh, cũng bắt đầu biến thành hơi mờ, từ từ biến mất.

Không bao lâu, màn sáng triệt để tiêu tán.

Chỉ để lại chân chính Vu Hoành bên này còn nổi lơ lửng.

Phía dưới Toàn Hạc bọn người lúc này mới trong lòng hung hăng nhẹ nhàng thở ra.

"Nhanh! Lập tức thông tri nghị viên bên kia đình chỉ tiến lên! !" Toàn Hạc cấp tốc phân phó nói.

Bên này Vu Hoành cũng đồng dạng nhẹ nhàng thở ra, lặng lẽ tách ra thông tin.

Bây giờ máy truyền tin cùng Thủy Nghi Cầu kết hợp, tăng thêm bị hắn lúc này pháp lực xâm nhiễm cường hóa, liên hệ có thể lực lớn biên độ tăng lên.

Cuối cùng là giải quyết bên kia tâm tai khốn cảnh, nhưng hắn biết đây chỉ là tạm thời.

Tâm tai khó lòng phòng bị, một khi xuất hiện bất kỳ một lần thông tin bị ngăn trở, không. Thậm chí không cần thông tin bị ngăn trở, chỉ cần hơi khó phân thật giả, xuất hiện một lần dẫn hướng sai lầm, sẽ xuất hiện t·ai n·ạn tính hậu quả…

Nói thật, hắn căn bản nghĩ không ra tốt hơn lẩn tránh phương pháp, dù sao liền ngay cả Tinh Thần chi vương Kỷ, cường đại như vậy tồn tại, lúc trước đều trong lòng tai bên trong ảm đạm vẫn diệt.

Xếp bằng ngồi dưới đất, Vu Hoành nhẹ nhàng vuốt ve chính mình mắt phải.

‘Chờ đặc chất dung hợp kết thúc, liền tiếp tục cường hóa. Cường hóa mắt phải.’ hắn muốn nhìn một chút hắc ấn cực hạn ở đâu, nếu như hắc ấn có thể siêu việt Thiên Tôn, có lẽ.

Một lần nữa có liên lạc Phù Không Thành, xác định trước đó chính mình chỉ là kém chút bị lừa, Vu Hoành trong lòng cô tịch một chút trong nháy mắt tiêu tán.

Lúc trước hắn thật sự có nhiều khi nản lòng thoái chí, cảm giác hết thảy đều vô sinh thú, muốn một hơi xông vào nguyên tai chỗ càng sâu, c·hết đi coi như xong.

Dù sao coi như sống sót, nếu như chung quanh hết thảy chỉ còn lại có tự mình một người, lại có ý nghĩa gì?

Nhưng bây giờ khác biệt…

Đai Vô Tâm bên trong, Vu Hoành lẳng lặng nổi lơ lửng chờ đợi lấy hắc ấn dung hợp kết thúc thời gian đến.

Hắn không dám đi địa phương khác, chỉ là một mực sống ở đó mấy cỗ Thiên Tôn thi hài phụ cận, mượn nhờ Thiên Tôn uy thế, tránh đi địa phương khác khắp nơi du đãng vô ý thức thể.

Theo thời gian từng ngày chuyển dời.

Hắn cách mỗi mấy ngày liền cùng Phù Không Thành liên hệ một lần, bảo đảm bên kia không xuất hiện bất luận cái gì tâm tai lừa gạt.

Cũng vì tránh cho xuất hiện phiền phức, hắn chủ động lẩn tránh không đi ảnh hưởng Phù Không Thành quyết đoán. Chỉ là cùng Y Y Toàn Hạc Khô Thiền tâm sự việc nhà, tâm sự đi qua, hoặc là giao lưu tu luyện tâm đắc.

Tại dạng này bình thản yên ổn ở chung dưới, hắc ấn cường hóa, cuối cùng sắp hoàn thành.

Đai Vô Tâm bên trong.

Vu Hoành ngồi xếp bằng ở trong Hắc Hắc Linh, trong tay lại một lần nữa ngưng tụ chuyển hóa ra một viên màu vàng sinh cơ kết tinh.

Kết tinh mới xuất hiện, liền vèo một cái tự nhiên phân giải, hóa thành tu luyện tư lương, bị hấp thụ tiến vào trong cơ thể hắn.

Những ngày gần đây, hắn nắm giữ chất năng chuyển hoán về sau, tốc độ tu luyện lại một lần nữa tăng lên, mặc dù không ngừng gia tăng chuyển đổi kết tinh, nhưng vẫn là không thế nào đủ.

Bởi vì hắn lúc này tu luyện nhu cầu cũng đang không ngừng biến lớn, cho nên tiếp đó, hắn dự định nếm thử mở rộng chất năng chuyển hoán thể tích.

Nhìn xem chính mình nhiều nhất có thể một lần chuyển đổi bao nhiêu số lượng. Thậm chí nếu như có thể, hắn còn dự định nếm thử chuyển đổi một chút, Thiên Tôn thi hài.

Lạch cạch.

Tập trung ý chí, Vu Hoành ngưng thần tĩnh tâm, xác định Hắc Hắc Linh chung quanh tạm thời không có bất kỳ cái gì phiền phức.

Mới chậm rãi đem tâm thần chìm vào não hải, tiến vào đặc chất chỗ biên giới nơi hẻo lánh.

Ở nơi đó, bất hủ cùng Cổ Thần Chi Khu hai cái đặc chất đã triệt để dung hợp thành một cái hoàn toàn mới đen trắng sợi tơ xen lẫn lưu động quỷ dị viên cầu

Viên cầu không lớn, nhưng toàn thân tản mát ra một loại để Vu Hoành chính mình cũng tương đương khó chịu quỷ dị khí tức.

Chương 604: Đầu nguồn (1)

Từ đây lúc bề ngoài đến xem, Vu Hoành đối với cái này mới xuất hiện đặc chất, trong lòng dù sao cũng hơi tâm thần bất định.

Không gian não hải bên trong, hắn nhích tới gần, vươn tay, nhẹ nhàng đụng vào tại cái kia hắc bạch quang cầu bên trên.

Lập tức một cỗ vô hình dòng tin tức nhập đầu óc hắn.

'Dung hợp thành công, ngươi thu được đặc chất: Thái Cổ Du Đãng Giả.'

'Thái Cổ Du Đãng Giả (bọn chúng cao hơn vũ trụ, cao hơn thời gian biến hóa, vĩnh hằng bất động, là đứng ở dòng sông thời gian bên ngoài không thay đổi bóng ma.) '

'Cảnh cáo: Ngươi bản chất vượt ra khỏi đã biết vĩ độ dung nạp cực hạn, tự động bước vào khu vực không biết.'

'Ngươi thu hoạch được Thái Cổ Du Đãng Giả thiên phú —— suy bại kháng tính (Thiên Nhân trở xuống hết thảy đả kích, ở trước mặt ngươi đều bởi vì không cách nào thoát ly thời không ước thúc, mà không cách nào chạm đến ngươi chân chính bản chất, tổn thương suy yếu 99%) '

'Ngươi thu hoạch được Thái Cổ Du Đãng Giả thiên phú —— tự do (Thiên Nhân trở xuống năng lượng đối với ngươi mà nói đều quá mức đê đẳng, niệm động liền có thể điều khiển ảnh hưởng) '

'Ngươi thu hoạch được Thái Cổ Du Đãng Giả thiên phú —— vĩnh chú (thân thể của ngươi thu hoạch được chủng tộc cường hóa, phòng ngự, lực lượng, tốc độ, tăng lên 150 lần)' .

'Ngươi thu hoạch được Thái Cổ Du Đãng Giả thiên phú —— rời rạc (khi thời không hủy diệt lúc, ngươi có một lần lựa

chọn nhảy vọt rời đi trước mắt vĩ độ cơ hội, giới hạn tự thân, lựa chọn thời gian là 30 giây)’ .

Tê.

Nhìn đến đây, Vu Hoành trong lòng đã minh bạch, hắc ấn đẳng cấp tuyệt đối vượt xa khỏi tưởng tượng của mình.

Thái Cổ Du Đãng Giả là cái gì cấp độ? ? !

Hắn không biết, nhưng vô luận Thiên Tôn hay là đỉnh cấp Tinh Thần, đều là có thể tùy ý điều khiển thời không tồn tại cường đại, mà Thái Cổ Du Đãng Giả có thể miễn dịch thời không ảnh hưởng, hiển nhiên đã tương đương tiếp cận hai cái này cấp bậc.

“Bất quá mặc dù dung hợp thành công, nhưng chính ta ngược lại là không có cảm giác gì…”

Vu Hoành cảm giác xuống toàn thân mình trên dưới, xác thực không có phát hiện vấn đề gì biến hóa.

‘Không… Hay là có biến hóa… .’ Vu Hoành cẩn thận cảm thụ, chợt phát hiện, trước đó bên ngoài thỉnh thoảng sẽ xuyên thấu vào vô ý thức thể uy áp, lúc này tựa hồ đã không cảm giác được.

Hắn giống như tại bình thường trong bầu trời cao đi thuyền đồng dạng, không phát giác gì.

‘Nhưng không nhận thời không ảnh hưởng, đoán chừng thời gian gia tốc tu luyện cũng không có biện pháp.’ thở dài một chút, Vu Hoành không dám lãng phí thời gian, bắt đầu suy tư quyết định lần tiếp theo cường hóa chính là cái gì.

Hắn đi đến cửa sổ, ngắm nhìn bên ngoài khổng lồ Thiên Tôn thi hài.

“Thời gian không nhiều lắm, ta muốn tiếp tục đi vào trong, không bị phía sau đại tịch diệt đuổi kịp, biện pháp duy nhất, chính là tăng cường phòng an toàn cùng cường hóa chính ta tu vi cùng ngoại nhãn. Nhưng bây giờ hai cái này cường hóa thời gian quá lâu… Nhanh nhất có thể tăng lên ta…”

Vu Hoành ánh mắt lại một lần nữa, rơi vào chính mình đặc chất bên trên.

Hiện tại hắn đặc chất hết thảy đã thêm đến mười hai cái. Còn có thể dung hợp ba lần!

Mà dung hợp cần thời gian bởi vì hắn tự thân tu vi cảnh giới pháp lực tăng lên, ngược lại không dài.

Lúc này hắn suy tư bên dưới

'Ta sắp đối mặt nguy hiểm trước đó chưa từng có, đơn thuần tăng lên toàn diện thực lực, rõ ràng đã tới đã không kịp. Lập tức chỉ có thể trước tăng lên sức chống cự, cam đoan chính mình tiến vào chỗ càng sâu không c·hết, mới là mấu chốt.'

Trong lòng của hắn tận khả năng rút nhỏ hắc ấn cường hóa phạm trù.

Xác định phương hướng, hắn đem ánh mắt rơi vào mới xuất hiện Thái Cổ Du Đãng Giả trên thân, tất cả thân thể cường hóa đều điệp gia tại đặc chất này bên trên, nếu như còn muốn tăng cường, vậy cũng chỉ có hiến tế mặt khác đặc chất tăng cường hắn.

'Đặc chất này cường độ vị cách cực cao, còn lại đồng dạng đặc chất hẳn là sẽ không lại bao trùm rơi nó… Có thể thử một lần.'

Không có gì tốt chần chờ hắn bây giờ không phải là bình thường trạng thái, nếu như cường hóa dung hợp không ra một cái đủ để thoát ly khốn cảnh đặc chất, hắn coi như giữ lại Thái Cổ Du Đãng Giả cũng không có chút ý nghĩa nào.

Nghĩ thông suốt về sau, Vu Hoành lôi kéo vừa dung hợp còn nóng hổi lấy Thái Cổ Du Đãng Giả quang cầu, một thanh cùng một cái khác Khô Hủ Chi Vương dung một khối.

Đến tận đây, Khô Hủ Chi Vương một loạt đặc chất, liền toàn bộ tuyên cáo dung hợp hoàn tất.

Hai quang cầu bóp méo dưới, cưỡng ép dung hợp lại cùng nhau, biến thành một đoàn đen trắng sợi tơ du động tại mặt ngoài quang cầu màu vàng.

Một loại càng quỷ dị hơn khí tức, từ trên quang cầu phát ra.

‘Phải chăng dung hợp?’

Hắc ấn hỏi thăm truyền đến. Đồng thời quang cầu mặt ngoài hiển hiện đếm ngược: 11 ngày 3 giờ 8 phút.

‘Là!’

Vu Hoành lập tức khẳng định.

Sau một khắc, trong cơ thể hắn Đại Thừa kỳ khủng bố pháp lực, cũng bắt đầu như vỡ đê tuôn trào ra.

Kéo dài hơn nửa canh giờ, vỡ đê đình chỉ.

Đếm ngược lóe lên, chính là bắt đầu tính thời gian.

Vu Hoành lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, rời khỏi đặc chất không gian.

Lấy lại tinh thần, ánh mắt của hắn xuyên thấu qua ngoại giới hư không, nhìn về phía to lớn màu đỏ sậm Thiên Tôn t·hi t·hể.

“Nếu không. Thử nhìn một chút có thể hay không chuyển hóa?” Hắn cảm thụ được thể nội đói khát không gì sánh được đối với sinh cơ nhu cầu, lập tức rục rịch ngóc đầu dậy.

Không bao lâu Hắc Hắc Linh cửa lớn rộng mở, Vu Hoành nhu hòa tung bay đi ra.

Hắn sơ bộ cảm thụ bên dưới ngoại giới Đai Vô Tâm bức xạ.

Không có cảm giác chút nào.

Trên người hắn phảng phất có một tầng đặc thù da dầy, một mực đem ngoại giới hết thảy ngăn cản ở ngoài.

Tâm niệm lóe lên, vài giây sau, cả người hắn chung quanh pháp trận vờn quanh, pháp lực phun trào, lập tức truyền tống biến mất tại nguyên chỗ.

Sau một khắc, hắn trực tiếp xuất hiện tại đỏ sậm to lớn Thiên Tôn thi hài tầng ngoài.

Trong tầm mắt cũng hoàn toàn không nhìn thấy thi hài toàn cảnh.

Vu Hoành vẫn ngắm nhìn chung quanh, phát hiện chính mình đang đứng ở một mảnh đỏ sậm trên vùng bình nguyên.

Dưới đất là lít nha lít nhít từng vòng từng vòng hình nửa cung tròn đường vân, cứng rắn không gì sánh được, chân đạp trên đi cũng như người bình thường giẫm tại trên kim loại đồng dạng.

Xác định chung quanh không có nguy hiểm, Vu Hoành lấy lại bình tĩnh, ngồi xổm người xuống, sờ lên trên mặt đất màu đỏ sậm cứng rắn chất.

Lặng yên phát động lên Thiên Tôn không trọn vẹn vị cách chất năng chuyển hoán

Trong lòng khống chế, đem vật chất chuyển đổi thành sinh cơ năng lượng.

Tê.

Nhất thời, một khối nhỏ ước chừng lớn chừng bàn tay màu đỏ cứng rắn chất, tại hắn dưới lòng bàn tay chậm rãi trong suốt, biến mất.

Sau một khắc, một khối hoàn toàn mới hình tròn thủy tinh màu vàng, bên trong lộ ra sáng chói kim quang chói mắt, phiêu phù ở Vu Hoành trước người.

Chất năng chuyển hoán hoàn tất.

“Thật đúng là có thể thành! ! ?” Vu Hoành rung động.

Trước mắt khối này thủy tinh màu vàng, ánh sáng khoảng cách gần cảm thụ, trong đó sinh cơ tổng lượng cũng đã vượt xa trước đó những cái kia hạt nhỏ.

Lớn nhỏ càng là đạt đến như dưa hấu kích cỡ.

Vừa mới Vu Hoành đã dốc hết toàn lực chuyển hóa, lúc này khối này cảnh giác hiển nhiên chính là hắn bây giờ chất năng chuyển hoán cực hạn.

Đùng một chút nắm chặt thủy tinh, Vu Hoành lúc này cấp tốc truyền tống, thoát đi Thiên Tôn thi hài mặt ngoài.

Trở lại phòng an toàn, hắn lại quay đầu mắt nhìn Thiên Tôn thi hài.

Nơi đó mặc dù thiếu một khối nhỏ huyết nhục, nhưng vẫn không có mảy may động tĩnh.

Hắn cường đại thị lực trực tiếp nhìn lại, phát hiện hắn đào đi khối huyết nhục kia cứng rắn chất, bây giờ đã tự hành trở về hình dáng ban đầu, phảng phất chưa bao giờ xuất hiện qua đồng dạng.

“Xin lỗi tiền bối, vãn bối bất đắc dĩ hư hao ngài thi hài, nếu có lửa giận, còn xin chờ vượt qua đại tịch diệt sau lại xông vãn bối phát.” Vu Hoành chăm chú hướng phía cái kia đỏ sậm không phải người Thiên Tôn thi lễ một cái, thấp giọng nói.

Sau đó, liền cầm thủy tinh bắt đầu tiến hành tu hành.

Hắn bây giờ Đại Thừa kỳ, thiếu hụt chính là rộng lượng sinh cơ chuyển thành pháp lực, muốn cường hóa tự thân tổng lượng, từ đó đạt tới đột phá tu vi mấu chốt, sinh cơ là hết thảy cơ sở.

Phát hiện con đường tắt này về sau, Vu Hoành bắt đầu một bên không ngừng chuyển đổi Thiên Tôn thi hài, hóa thành sinh cơ hấp thu, một bên cũng đang chờ đợi đặc chất dung hợp kết thúc.

Đồng thời, hắn cũng tại mỗi gian phòng cách mấy ngày, liền liên hệ một lần Phù Không Thành Khô Thiền Toàn Hạc bên kia.

Nếu như không có đại tịch diệt tại sau lưng đuổi theo, cuộc sống như vậy đối với hắn mà nói, cũng là coi như không tệ.

Đáng tiếc.

Mấy ngày về sau, Vu Hoành đứng ở cửa sổ, nhìn qua hậu phương lít nha lít nhít không ngừng bay gần khổng lồ vô ý thức thể quái vật, sắc mặt khó coi.

Những quái vật này có là hình người, có là hình cá, còn có chính là hình thù kỳ quái phảng phất các loại động vật loài chim hợp lại mà thành.

Nhưng vô luận cái nào, bọn hắn đều có toàn thân thiêu đốt xám bạc hỏa diễm, cùng kích cỡ cường đại vô cùng, hai cái cộng đồng đặc điểm.

Từng cái tinh hệ lớn nhỏ vô ý thức thể ở trước mặt Thiên Tôn vẫn như cũ giống như côn trùng, nhưng đối với Vu Hoành tới nói lại là tuyệt đối to lớn cự vật.

Những này to lớn cự vật bên trong hắn còn chứng kiến trước đó t·ruy s·át qua chính mình khô lâu nhân, bọn chúng khoảng chừng một đoàn, về số lượng trăm cái, ông ông tựa như một đám ở bên người Thiên Tôn bay qua con muỗi, cũng không để ý tới phòng an toàn, mà là trực tiếp, phảng phất bị thứ gì xua đuổi lấy, hướng phong tai chỗ càng sâu bay đi.

Vu Hoành lần theo bọn chúng bay tới phương hướng nhìn lại, nơi đó đã hoàn toàn biến thành một mảnh đen trắng sợi tơ màn trời, phun trào quay cuồng.

“Cần phải đi…” Hắn thở dài một tiếng.

Ngay cả vô ý thức thể đều bị động bị xua đuổi lấy, hướng phía nguyên tai chỗ càng sâu bay đi.

Hắn lại dừng lại, chỉ sợ cũng…

Lúc này, hắn kết nối máy truyền tin Thủy Nghi Cầu, nếm thử liên hệ Phù Không Thành.

Nhưng trong máy truyền tin tạp âm rất nhiều, lúc này căn bản cái gì cũng nghe không rõ, hiển nhiên đại tịch diệt quá mức tới gần về sau, q·uấy n·hiễu quá lớn.

Từ bỏ thông tin về sau, Vu Hoành chỉ có thể chúc bọn hắn vận khí tốt, sau đó trở về chủ điều khiển khoang thuyền, xuyên

thấu qua hình khuyên cửa sổ pha lê nhìn về phía ngay phía trước.

‘Còn có hai ngày mới có thể dung hợp kết thúc, nhưng cũng tiếc. Thời gian không chờ ta…’

Hắn trầm tĩnh dưới, cấp tốc lại lần nữa thả ra thần thức kiểm tra đo lường toàn bộ Hắc Hắc Linh hiện tại trạng thái.

Xác định không có chút nào tổn hại trục trặc, lập tức. Hắn buông ra đối với Hắc Hắc Linh khống chế mặc cho nó bắt đầu tự hành tiếp tục phiêu đãng.

Hắc Hắc Linh hậu phương, mới bị buông ra, liền hiện ra nhàn nhạt quang diễm màu trắng.

Nó bắt đầu như ẩn như hiện, bắt đầu trở nên hơi mờ, tựa hồ đang dần dần thoát ly mảnh không gian này.

Ước chừng mấy phút sau.

Phốc phốc.

Một tiếng vang giòn, Hắc Hắc Linh toàn bộ đột ngột biến mất tại toàn bộ Đai Vô Tâm bên trong.

Mà cách đó không xa, khổng lồ Thiên Tôn thi hài biên giới đã bắt đầu tiếp xúc đến phía trước nhất đại tịch diệt đen trắng sợi tơ.

Thiên Tôn một phần thân thể bắt đầu im ắng vỡ nát, tán loạn, biến mất…

Hết thảy, cũng bắt đầu đi hướng tịch diệt… Không biết đi qua bao nhiêu thời gian.

Vu Hoành từ từ từ ngây ngô bên trong tỉnh táo lại.

Hắn mới thanh tỉnh, liền sợ hãi cả kinh.

“Ta thế mà ngất đi? ? !”

Hắn cấp tốc ngồi dậy, thần thức tản ra, xem xét chung quanh.

Trong phòng an toàn một mảnh trắng noãn tia sáng chiếu vào. Ngoài cửa sổ một mảnh thuần trắng, cái gì tạp chất cũng không có.

Vu Hoành từ từ đứng dậy, lông mày nhíu chặt đứng lên.

“Nơi này, là chỗ nào? Đai Vô Tâm đằng sau, là Đai Vô Hình a? Nơi này chính là Đai Vô Hình?”

Hắn không biết Đai Vô Hình gặp được cái gì, chỉ là từ Tô Đơn tiền bối nơi đó biết được qua nơi này cực kỳ nguy hiểm.

Hắc Hắc Linh bên trong hoàn toàn yên tĩnh, không có di động, tựa hồ triệt để đứng im ngừng lại.

Trống rỗng phòng điều khiển chính bên trong, trận pháp vẫn như cũ còn tại vận chuyển, phòng an toàn cũng không có phát ra cái gì dự cảnh tiếng ồn, phảng phất nơi này là một mảnh yên ổn chỗ.

Vu Hoành tính cảnh giác đề cao tới cực điểm, đi vào phía trước cửa sổ, nhìn ra ngoài.

Bên ngoài một mảnh màu trắng tinh, không có chút nào đảm nhiệm Hà Tham chiếu vật, thậm chí hắn đều không thể phán đoán Hắc Hắc Linh phải chăng đang di động.

Hắn nhìn xuống đồng hồ trên tường, thời gian bị không biết tên q·uấy n·hiễu, triệt để đình chỉ.

Hắn lại nhìn bên dưới hắc ấn đếm ngược.

Chương 605: Đầu nguồn (2)

Chương 605: Đầu nguồn (2)

Đếm ngược ngược lại là còn tại đi, cái này khiến Vu Hoành trong lòng hơi an định chút.

Khoanh chân lại ngồi xuống, tinh thần hắn tận khả năng an tĩnh lại, đối với chung quanh cùng tự thân bắt đầu tiến vào độ cao chú ý trạng thái, để tùy thời phát hiện khả năng xuất hiện nguy cơ.

Thời gian từng phút từng giây trôi qua…

Đột nhiên, Vu Hoành mở mắt ra, tựa hồ cảm thấy có thứ gì đồ vật không đúng.

Hắn thần thức liếc nhìn chung quanh, nhưng hết thảy bình thường, cùng vừa rồi một dạng. Không có bất kỳ phát hiện nào.

Liếc nhìn không có kết quả dưới, hắn lại lại lần nữa nhắm mắt, lẳng lặng thần thức chú ý chung quanh.

Lại một lát sau, đột nhiên, Vu Hoành trong lòng loại cảm giác không thích hợp kia, lại một lần nữa hiện ra tới.

Hắn lần này không có khả năng lại không để mắt đến, phải biết hắn bây giờ đặc chất đã là Thái Cổ Du Đãng Giả, cấp độ này đặc chất, đại biểu hắn lúc này vị cách cực cao, loại này vị cách không có khả năng không hiểu xuất hiện cảm giác không thích hợp

Phốc phốc.

Đúng lúc này, Vu Hoành bỗng nhiên phát hiện vấn đề!

Trong phòng an toàn, một cái hắn đặt ở trong góc vật phẩm giỏ, bên trong là từng cái cao năng lượng gia công thịt hộp,

ngay tại vừa mới trong nháy mắt, bên trong đồ hộp, thiếu một cái!

Loại này giảm bớt phi thường ẩn nấp, vô thanh vô tức, không có bất kỳ cái gì ba động, cũng không có kinh động trong phòng an toàn bên ngoài hết thảy trận pháp.

Tựa như là trong phim hình ảnh, đột nhiên bị cắt đứt một tấm, đột ngột mà hợp lý.

Mà trong phim người vô luận như thế nào đều khó có khả năng phát giác được điểm ấy.

Vu Hoành nhìn xem cái kia để đặt đồ hộp kim loại khung, trong lòng vừa mới phát hiện đồ hộp biến mất ký ức, thế mà đang nhanh chóng làm nhạt, biến mất, quên mất.

Loại này quỷ dị ký ức biến mất, để trong lòng của hắn không tự chủ được rùng mình.

'Ta có cao như vậy thời không kháng tính, thế mà lại còn nhận loại này kinh khủng không hiểu ảnh hưởng… ! ? ?'

Không đợi hắn hoàn hồn.

Phốc!

Trong phòng an toàn một tấm hắn đặt ở trong góc kim loại ghế nằm, đột ngột biến mất

Tựa như ngay từ đầu liền không tồn tại đồng dạng, không riêng gì ghế nằm bản thân, liền ngay cả nó trước đó dấu vết lưu lại, đều tại thời khắc này trong nháy mắt mắt xích biến mất.

Ngay sau đó, trong phòng đồ vật, bắt đầu từng loại không ngừng biến mất không có dấu hiệu nào.

Vu Hoành ánh mắt tại vật phẩm biến mất trong nháy mắt, sẽ thanh minh một hồi, nhưng rất nhanh 2 giây về sau, liền sẽ quên biến mất vật phẩm tất cả ký ức.

Hắn cứ như vậy tại thanh minh cùng quên mất ở giữa không ngừng giãy dụa. Mà theo thời gian chuyển dời, trong phòng đồ

vật cũng bắt đầu càng ngày càng ít, càng ngày càng ít.

Phốc.

Đột nhiên, Vu Hoành chân trái, trong nháy mắt không thấy

Không có máu chảy ra, hắn toàn bộ chân trái, tựa như chưa bao giờ mọc ra qua đồng dạng, từ giữa hai đùi liền không có chút nào v·ết t·hương, làn da trơn nhẵn.

Mà hắn ánh mắt chấn động một cái chớp mắt, rất nhanh một giây sau liền quên đi việc này, bình tĩnh tiếp tục bắt đầu chú ý chung quanh hết thảy.

Theo thời gian chuyển dời, trong phòng đồ vật còn tại giảm bớt.

Lại qua một trận.

Phốc!

Vu Hoành cánh tay trái đột nhiên biến mất.

Hắn nguyên bản hai tay nắm vuốt pháp quyết, lúc này lại một chút cảm giác không đúng, lâm vào hồi ức.

Nhưng quỷ dị chính là, ký ức rất nhanh tự hành biến mất, hắn nguyên bản chấn động biểu lộ cũng khôi phục lại bình tĩnh.

Một tay thuần thục bắt đầu bóp ra mới ấn quyết

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Phốc.

Trên mặt bàn máy truyền tin, một chút trong nháy mắt biến mất.

Ngay một khắc này, Vu Hoành ánh mắt bỗng nhiên quýnh lên, triệt để khôi phục thanh minh.

Hắn bỗng nhiên muốn đứng người lên, lại hãi nhiên phát hiện chính mình chỉ còn một chân một tay.

“Ta…”

Phốc.

Sau một khắc, hắn liên quan tới máy truyền tin Thủy Nghi Cầu ký ức, bắt đầu phi tốc làm nhạt biến mất, nhưng lần này, vật phẩm này liên lụy ký ức tựa hồ quá nhiều, biến mất thời gian duy trì quá dài, để Vu Hoành giật mình bừng tỉnh.

“Không có khả năng tiếp tục như vậy! !” Hắn biết lại không khai thác biện pháp, chính mình hẳn phải c·hết không nghi ngờ!

Hiện tại vấn đề là, muốn tiếp tục tiến lên, hay là lập tức lui lại… !

Ý niệm trong lòng cấp tốc lấp lóe, Vu Hoành lập tức quyết định.

Đánh cược một lần!

Hắn không có lựa chọn.

Lui lại liền sẽ triệt để rơi vào đại tịch diệt, lấy hắn lúc này trình độ hẳn phải c·hết.

Thà rằng như vậy, không bằng dựa vào cái kia, đánh cược một lần!

Nhưng mới quyết định, trong mắt của hắn quyết ý cũng tại ký ức nhanh chóng biến mất bên trong, nhanh chóng biến mất.

“Đúng rồi, ta vừa rồi, muốn làm gì tới? ?” Vu Hoành ngồi xếp bằng xuống, ánh mắt tràn đầy mê hoặc.

Phốc.

Hắn một cái chân khác cũng trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Chỗ hai chân hoàn toàn không có chặt đứt miệng, biến thành hai cái bánh bao nhân thịt.

Vu Hoành ánh mắt lóe lên một tia giãy dụa, nhưng một giây sau, giãy dụa biến mất, ký ức biến mất, hắn lại lần nữa khôi phục lại bình tĩnh, ánh mắt nghi hoặc.

Hắc Hắc Linh nội bộ đồ vật càng ngày càng ít, đối với không có sự sống đồ vật, Vu Hoành thậm chí ngay cả phát giác đều không thể làm đến, chỉ là lẳng lặng ngồi xếp bằng bất động.

Thẳng đến…

Phốc!

Vu Hoành cánh tay phải, trong nháy mắt hư không tiêu thất.

Răng rắc!

Ngay trong nháy mắt này.

Toàn bộ phòng an toàn đọng lại.

Phảng phất bị đè xuống nút tạm dừng phim hình ảnh, Vu Hoành, phòng an toàn, ngoài cửa sổ thần bí bạch quang, hết thảy tất cả đều tại thời khắc này hoàn toàn tĩnh lại.

Tê.

Rất nhanh, mấy tức về sau, Vu Hoành bắt đầu khôi phục hoạt động.

Hắn vốn nên nên biến mất cánh tay phải, lúc này cưỡng ép bắt đầu lại lần nữa nổi lên.

Cánh tay mặt ngoài hiện đầy từng đầu sợi tơ màu đen, đó là từ mu bàn tay làm được hắc ấn liên tục không ngừng tuôn ra rộng lượng vết tích.

Trọn vẹn mấy tức về sau, Vu Hoành toàn bộ cánh tay phải triệt để tái hiện mà ra, một lần nữa kết nối tại hắn chỗ cụt tay, hết thảy phảng phất cái gì cũng chưa từng xảy ra đồng dạng.

Cùng lúc, thuộc về hắn bản thể chủng tộc thiên phú rời rạc, trong nháy mắt phát động.

Vu Hoành ánh mắt trong nháy mắt thanh minh, nâng tay phải lên, nhìn xem hắc ấn chảy ra đạo đạo hắc tuyến, trong mắt lóe lên vẻ phức tạp.

Nguyên lai đây chính là vô hình t·hiên t·ai Đai Vô Hình…

Lúc này, hắn mới có rảnh xem xét chính mình hắc ấn phản hồi tin tức.

“Cảnh cáo: Ngươi đã tiến vào Đai Vô Hình.”

“Cảnh cáo: Ngươi vị trí phạm vi nhỏ thời không sắp hủy diệt, ngươi chủng tộc thiên phú bắt đầu khởi động, rời rạc đã nổi lên động. Ngươi có ba mươi giây thời gian lựa chọn phải chăng tạm thời thoát ly trước mắt vĩ độ, là, hoặc là, hay không?”

Hắn có thể cảm giác được, thể nội một cỗ không hiểu lực trường, khuếch tán đến chung quanh, cưỡng ép tạm dừng ở ngoại giới cỗ này cường đại mà vô hình lực lượng kinh khủng.

Lúc này, hắn không có người bất luận cái gì chần chờ.

‘Là!’

Đều đối mặt hẳn phải c·hết cục diện, nếu không chạy đường, đoán chừng đều sẽ không còn có sau đó.

Tâm niệm vừa động, Vu Hoành đột nhiên cảm giác mình toàn thân bắt đầu vặn vẹo, kéo dài, giống như đất dẻo cao su đồng dạng, bắt đầu phi tốc ra bên ngoài kéo dài.

Đầu của hắn phảng phất biến thành một loại nào đó vô hình đồ vật, xuyên thấu Hắc Hắc Linh, bay ra phòng an toàn tường ngoài, tiến vào phía ngoài mảng lớn bạch quang bên trong.

Mà lúc này, hắn mới nhìn đến, bên ngoài nhìn như trống rỗng, không có vật khác một mảnh trong bạch quang, thế mà hiện ra lít nha lít nhít không thể đếm hết màu tím sậm tinh tế dòng nước, từ không trung chảy xuôi mà ra.

Những dòng nước này đầu nguồn, là từng cái lớn nhỏ không đều lơ lửng ở giữa không trung lỗ tròn màu đen.

Kỳ quái là, những này màu tím sậm dòng nước mới chảy ra, không rơi xuống bao xa khoảng cách, liền hư không tiêu thất.

“Thế mà còn có người dám tới chỗ này…”

Đột nhiên một cái bình thản thanh âm trầm thấp, tại Vu Hoành vang lên bên tai.

Vu Hoành cúi đầu xuống nhìn về phía phía dưới, thanh âm kia tựa hồ bắt đầu từ dưới người hắn truyền tới.

Hào quang màu trắng tinh lập loè phía dưới.

Một cái tựa như to lớn giòi bọ đồng dạng màu ngà sữa sinh vật, đầu mọc ra mấy chục cái màu xanh lá mắt nhỏ, chính vụt sáng trát động nhìn xem bên này.

Sinh vật này trên thể hình trăm mét, so Vu Hoành lớn hơn nhiều, toàn thân che kín từng vòng từng vòng nhăn nheo, thân thể cồng kềnh tráng kiện, phần bụng mọc ra lít nha lít nhít không dưới mấy chục đối với màu ngà sữa thối túc.

Nó nhìn qua tựa như giòi bọ cùng Thiên Túc Trùng kết hợp thể. Còn nhiều thêm một đống con mắt.

“Ngài là… ?” Vu Hoành thần thức truyền lại nói, hắn hiện tại đã dần dần bắt đầu loại này quen thuộc trực tiếp ý thức giao lưu trò chuyện Thiên Phương thức.

“Ta là Đồ Tang, đã từng có rất nhiều người xưng hô ta Vạn Thánh Thiên Tôn.” To lớn côn trùng ôn hòa trả lời.

“Vạn Thánh Thiên Tôn! ? Chẳng lẽ lại các ngài không c·hết? Cũng không có m·ất t·ích, vẫn luôn bị vây ở chỗ này?” Vu Hoành chấn động trong lòng, động dung nói.

“Không…” Vạn Thánh Thiên Tôn lắc đầu, mấy chục cái con mắt có chút nheo lại.

“Ta sớm đ·ã c·hết đi, hiện tại bất quá là một lần nữa khôi phục một tia ý thức.”

Hắn thở dài nói.

“Lúc trước chúng ta tiến vào Đai Vô Hình, ý đồ triệt để phong ấn các đại nguyên tai, nhưng cũng tiếc… Chúng ta đánh giá thấp nguyên tai bản chất. Cùng phía trước tất cả khu vực nguy hiểm khác biệt, Đai Vô Hình cực kỳ nguy hiểm, nơi này không quan hệ ngươi cấp độ gì tộc đàn, số lượng, mức năng lượng, chỉ cần ngươi không thể siêu thoát cao hơn vĩ độ, ngay cả nguy hiểm nguồn gốc từ tại chỗ nào đều không thể nhìn thấy.”

“Tiền bối. Ngay cả ngài đều nói như vậy, chẳng lẽ nguyên tai, thật liền không có biện pháp tìm tới một chút hi vọng sống a?” Vu Hoành trong lòng tối sầm lại, trầm giọng hỏi.

“Có lẽ có, nhưng chúng ta làm không được.” Vạn Thánh Thiên Tôn lắc đầu, “Nơi này ta cùng hảo hữu của ta cho nó lấy cái danh tự, gọi có Trung Hóa Vô Tầng, vừa vặn cùng chúng ta Thiên Tôn từ không sinh có hoàn toàn tương phản, nhưng chúng ta từ không sinh có là có hạn chế xuất thủ số lần, nơi này lại không có chút nào hạn chế.”

“Có ý tứ gì? Thiên Tôn chẳng lẽ không có khả năng tùy ý xuất thủ?” Vu Hoành nhíu mày.

“Đúng vậy, Thiên Tôn lực lượng vĩnh viễn không ma diệt, một khi xuất thủ quá nhiều lần, như vậy toàn bộ vạn vật đều đem hủy diệt, bị Thiên Tôn lực lượng thôn phệ. Cho nên vạn vật pháp tắc bên trong, chúng ta một khi tấn cấp Thiên Tôn về sau, xuất thủ số lần là có hạn chế, ở bên ngoài lưu lại lực lượng, không có khả năng vượt qua chín nơi.” Vạn Thánh Thiên Tôn về.

“Đây chẳng phải là ngược lại cảnh giới càng cao, nhận hạn chế càng nhiều! ?” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Đúng vậy, cho nên chúng ta không rảnh bận tâm mặt khác, đem tất cả lực lượng đều để lại cho nguyên tai, nhưng cũng tiếc… Chúng ta vẫn là thất bại… Thiên Tôn cảnh giới, vĩnh hằng bất diệt, thời không cố định, chúng ta coi là trên lý luận bất kỳ lực lượng nào đều không thể g·iết c·hết chúng ta. Nhưng cũng tiếc…” Vạn Thánh Thiên Tôn ngừng tạm.

“Đai Vô Hình bên trong lực lượng, từ cao hơn vĩ độ, trực tiếp xóa đi sự hiện hữu của chúng ta. Đem chúng ta tồn tại hết thảy thời gian vết tích, toàn bộ tiêu trừ. Để cho chúng ta lại không có cách nào từ quá khứ trong thời gian khôi phục…”

Nói đến đây, Vạn Thánh Thiên Tôn nhìn xem nghe được sắc mặt rung động Vu Hoành, lộ ra vẻ tươi cười.

“Nguyên bản ta sớm đã tiêu vong, thật không nghĩ đến, ta một con mắt, không hiểu xuất hiện ở trên người ngươi, thế là dấu vết của ta bị xây lại, thời gian của ta bởi vậy khôi phục… Thế là chính ta cũng không biết vì cái gì, liền tự nhiên phục sinh tại nơi này…”

“Theo một ý nghĩa nào đó tới nói, là ngươi sống lại ta.” Vạn Thánh Thiên Tôn nhu hòa nói.

Phục sinh…

Vu Hoành lúc này mới minh ngộ, chính mình hắc ấn mang tới phản ứng dây chuyền lớn đến bao nhiêu.

Vẻn vẹn chỉ là khôi phục một con mắt, liền để nó nguyên chủ Vạn Thánh Thiên Tôn phục sinh.

Nếu Thiên Tôn có thể phục sinh, như vậy Thái Cổ Du Đãng Giả đâu?

Còn có trước đó những cái kia liên lụy các cường giả đâu?

Chương 606: Hi vọng (1)

Chương 606: Hi vọng (1)

“Sinh cùng tử, đối với chúng ta mà nói cũng không có bao nhiêu ý nghĩa.” Vạn Thánh Thiên Tôn tiếp tục nói, mấy chục cái trong mắt lộ ra ánh sáng dìu dịu.

“Tồn tại hay không, mới là chúng ta hết thảy căn cơ.”

“Đây có phải hay không mang ý nghĩa, chỉ cần ta còn sống, vẫn tồn tại, ngài liền vĩnh viễn bất diệt?” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Nếu như hết thảy vẫn còn, còn hoàn chỉnh, trên lý luận là như thế này.” Vạn Thánh Thiên Tôn cười cười.

“Có ý tứ gì? Ta không hiểu…” Vu Hoành trong lòng dâng lên một tia không ổn.

“Ngươi về sau liền sẽ hiểu… Hiện tại, ngươi không nên tiếp tục lưu lại nơi này… Rời đi đi. Đại Vô Hình, còn không phải ngươi bây giờ có thể đất dừng lại…” Vạn Thánh Thiên Tôn nhẹ nhàng nói.

“Nhưng ta không có chỗ để đi, sau lưng chính là đại tịch diệt… Ta không đường có thể lui…” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Cái này có lẽ chính là chúng ta vận mệnh… Chúng ta cùng Tinh Thần, cũng không đi đến nguyên tai cuối cùng cũng có lẽ, nó căn bản liền không có cuối cùng…” Vạn Thánh Thiên Tôn ngọ nguậy thân thể, chậm rãi đi vào một đạo chảy xuôi xuống tím đen dòng nước bên cạnh.

Hắn duỗi ra một đầu chân ngắn nhỏ, tiếp xúc đến cái kia tím đen dòng nước.

“Thế giới này, vẫn tồn tại chúng ta không cách nào nhìn thấy một mặt, một mặt kia, là như vậy phức tạp, xán lạn, tráng quan… Đáng tiếc.”

“Như vậy, chúng ta liền thật chỉ có thể chờ đợi c·hết? Không có một điểm biện pháp nào rồi?” Vu Hoành hay là không cam tâm.

Hắn chiến đấu lâu như vậy, đến cuối cùng Thiên Tôn nói cho hắn biết, tương lai không có hi vọng, để hắn từ bỏ chờ c·hết.

Cứ việc Thiên Tôn không có trực tiếp nói như vậy, nhưng hắn ý tứ chính là cái này.

Không có cách, không cứu nổi chờ c·hết đi.

“Trên người ngươi, có nhất định tính đặc thù, nhưng tương tự không có chút ý nghĩa nào…” Vạn Thánh Thiên Tôn lắc đầu.

“…” Vu Hoành không nói, hắn biết mình không cách nào thuyết phục sớm đã không nhìn thấy hi vọng đối phương, nhưng hắn có hắc ấn, chỉ cần một mực cường hóa dung hợp xuống dưới, hết thảy, nhất định còn sẽ có hi vọng!

“Đai Vô Hình, ngươi không có cách nào tiếp tục tiếp tục chờ đợi, hết thảy đều đem quy về Hỗn Độn, ta duy nhất có thể giúp ngươi, là tăng cường ngươi chỗ khống chế chiếc thuyền kia.” Vạn Thánh Thiên Tôn thấp giọng nói, “Ngươi Sinh Cơ Chi Thuyền, bởi vì trên người ngươi tính đặc thù thời gian dài tiếp xúc, mà dần dần nhận lấy nhất định hoàn cảnh cố hóa ảnh hưởng, trên người ngươi tựa hồ có loại không hiểu cao vị cách bức xạ liên đới lấy có thể cường hóa chung quanh trong phạm vi nhất định tử vật, để nó có đồng dạng cao vị cách bộ phận tính chất. Đây là ngươi sinh cơ, cũng là ta có thể giúp một tay thời cơ.”

Nó nói xong, mấy chục cái con mắt đồng thời nhắm lại.

“Sinh Cơ Chi Thuyền bản thân mang theo một khối chất lượng mật độ cực cao dung hợp nguyên chất, hơi tăng cường một chút, hắn là có thể đi đến càng xa.”

“Coi chừng…”

Hắn vừa dứt lời, toàn bộ thân thể liền tựa như ngọn nến giống như hòa tan xuống tới, biến thành một bộ trắng sáng sắc dịch nhờn, phi tốc xông vào Vu Hoành ngực, biến mất không thấy gì nữa.

Trong chớp nhoáng này, Vu Hoành chỉ cảm thấy toàn thân run lên.

Một cỗ to lớn lực đẩy, đem hắn từ mảnh này không gian quái dị bên trong đẩy đi ra.

Sau một khắc, trước mắt hắn hoa một cái, chính mình không biết lúc nào, lại về tới trong phòng an toàn.

Phòng an toàn toàn bộ cửa sổ triệt để biến thành màu đen, trên vách tường nhiều hơn từng mảnh từng mảnh con mắt màu trắng đồng dạng điểm nhỏ.

Chung quanh phảng phất một chút an định lại, không có bất luận động tĩnh gì, phòng an toàn tựa như hoàn toàn không nhúc nhích đồng dạng.

Cũng không cảm giác được bên ngoài Đai Vô Hình bất kỳ khí tức gì.

Liền ngay cả trước đó loại kia kinh khủng trong nháy mắt biến mất, lúc này cũng triệt để không thấy.

Vu Hoành ngắm nhìn bốn phía trong đầu vẫn như cũ còn lưu lại vừa mới Vạn Thánh Thiên Tôn lời nói.

Thở dài một tiếng, hắn đi vào phía trước cửa sổ, cửa sổ biến thành đen kịt một màu, bên ngoài không có bất kỳ cái gì ánh sáng, cùng trước đó bạch quang hình thành so sánh rõ ràng.

Bang boong boong!

Đột nhiên một tiếng vang trầm, toàn bộ phòng an toàn hung hăng run lên, tựa hồ đụng phải cái gì.

Vu Hoành thử nghiệm điều khiển Hắc Hắc Linh lui về sau.

Lúc này Đai Vô Hình, trong mắt hắn so phía sau đại tịch diệt còn muốn đáng sợ.

Nhưng phòng an toàn tựa hồ so trước đó nặng nề rất nhiều rất nhiều, thao túng tương đương chậm chạp.

Vu Hoành tiến vào hắc ấn xem xét Hắc Hắc Linh trạng thái.

Hắc Hắc Linh từ khi triệt để chuyển di cho hắn về sau, liền cùng trước kia Long Tích một dạng, tiến nhập ấn ký một cột.

‘Hắc Hắc Linh: Sinh Cơ Chi Thuyền, trước mắt vị cách: Ngũ duy. Trước mắt cường độ: Ngụy Thánh Vị (Vạn Thánh Thiên Tôn lấy tự thân khôi phục thân thể ý chí triệt để tịch diệt làm đại giá, vì Hắc Hắc Linh bao trùm một tầng không hoàn chỉnh cường hóa) ‘

Phía sau còn có một cặp trận pháp giới thiệu, công năng giới thiệu, nhưng Vu Hoành lúc này đều không có đi nhìn kỹ.

Mà là lặp đi lặp lại đem phía trước đoạn này giới thiệu cẩn thận đọc nhiều lần.

‘Khó trách một chút không cảm giác được Đai Vô Hình uy h·iếp, nguyên lai… Là Vạn Thánh Thiên Tôn ra tay giúp đỡ.’

Vạn Thánh Thiên Tôn bởi vì hắn mà khôi phục, sau đó lại tự hành từ bỏ, đem toàn bộ hết thảy đều ký thác cho hắn, cường hóa toàn bộ phòng an toàn.

Hắn ý tứ rất rõ ràng.

Ta không làm được, ngươi nếu cảm thấy mình vẫn như cũ có hi vọng, như vậy ta liền giúp ngươi đoạn đường.

Nếu là thành công, có lẽ về sau hắn còn sẽ có lại lần nữa khôi phục ngày đó.

Vu Hoành xuyên thấu qua màu đen cửa sổ nhìn ra phía ngoài.

Bên ngoài một mảnh trống trải, vô ngần, cái gì cũng không có.

Máy truyền tin không có đồ vật cũng thiếu rất nhiều. Hắn thở dài một tiếng, một lần nữa trở lại mật thất khoanh chân vào chỗ.

Đếm ngược còn có một chút thời gian liền kết thúc, hiện tại hắn hy vọng duy nhất, chính là chờ đợi đặc chất dung hợp, có thể có cái gì biến hóa mới, để hắn có thể càng thong dong đối mặt Đai Vô Hình.

Đai Vô Hình nơi này là cực hạn, nếu không có hắc ấn bộc phát, hắn căn bản không có khả năng tại vừa mới vô hình t·hiên t·ai tập kích bên dưới sống sót.

Ngay cả nơi này đều gánh không được, tiếp tục đi vào trong, tự nhiên càng là hắn phải c·hết không nghi ngờ.

Cho nên, chỉ có thể chờ đợi hắc ấn.

*

*

*

Đai Vô Tâm nơi nào đó biên giới. Một đạo hồng quang hình cầu, ầm vang phá vỡ vách ngoài, hung hăng xông vào mảnh khu vực nguy hiểm này, mảnh này tựa như tinh không giống như cự đại không gian bên trong.

Hồng quang hình cầu bên trong, Phong Tuyết Tử cùng Phù Bạch sắc mặt bình tĩnh, lơ lửng tại Chu Thiên Quả bao trùm Thiên Tôn nơi phong ấn bên trên.

“Không nghĩ tới Thiên Tôn lúc trước đối ta phong ấn, thế mà bây giờ ngược lại thành bảo hộ chúng ta tấm chắn.” Phong Tuyết Tử thở dài.

“Nơi này chính là Đai Vô Tâm, nhiều năm chưa đến, nhìn qua tựa hồ hết thảy đều không có biến.” Phù Bạch ngắm nhìn bốn phía, xa xa nhìn qua từng bộ trôi nổi to lớn Thiên Tôn thi hài, cảm thán nói.

“Rất nhiều nguyên tai, chúng ta nắm giữ động tĩnh, cùng không có nắm giữ, tất cả đều lại ở chỗ này hội tụ giao thoa. Chúng ta nhất định phải nhanh.” Phong Tuyết Tử nói.

“Tốt!”

Chu Thiên Quả kết hợp đai phòng ngự, lại mượn nhờ Thiên Tôn phong ấn, để bọn hắn hoàn toàn có thể tại trong thời gian rất ngắn, trùng kiến một chỗ cường đại nhân tạo sinh cơ chi địa.

Mặc dù là nhân tạo, nhưng vẫn như cũ có thể tại nguyên tai bên trong ngạnh kháng cực kỳ lâu, điều kiện tiên quyết là, bọn hắn nếu có thể gánh vác được đại tịch diệt triệt để ăn mòn.

"Cũng không biết Chính Nhu bọn hắn thế nào." Phong Tuyết Tử không tự chủ được nghĩ đến đệ đệ Ngọc Tuyết Tử, ánh mắt tối sầm lại… Đã mất đi trận pháp che chở, Ngọc Tuyết Tử sư đồ ba người cùng bản tông kết cục sau cùng, cuối cùng không có cách nào kéo dài.

Hắn cố gắng qua… Nhưng cũng tiếc.

"Đừng nản chí, nếu là có thể thành công sáng lập Chu Thiên Quả sinh cơ chi địa, ngươi ta chưa chắc không có cơ hội đặt chân Thiên Tôn. Đến lúc đó, quay về dòng sông thời gian, khôi phục Ngọc Tuyết Tử cũng không phải là việc khó." Phù Bạch ở một bên thấp giọng nói.

"Ta minh bạch." Phong Tuyết Tử gật đầu, từ Chu Thiên Quả cùng Tuyệt Đối Phòng Ngự mang trên thân, hắn mơ hồ thấy được thời cơ đột phá.

Qua nhiều năm như vậy khổ sở dày vò, tại Chu Thiên Quả xuất hiện một khắc kia trở đi, tựa hồ đạt được to lớn chuyển hóa, đều biến thành hắn tấn thăng đột phá tư lương.

Chu Thiên Quả kết hợp rất nhiều Thiên Tôn vô số linh cảm kỹ nghệ, trong đó hiện đầy số nhiều Thiên Tôn dấu vết lưu lại, cả ngày lẫn đêm lặp đi lặp lại phỏng đoán xuống, Phong Tuyết Tử cùng Phù Bạch đều bởi vậy được ích lợi không nhỏ.

Chỉ là Thiên Tôn phải chăng có thể khôi phục thân là Hỗn Độn Thể Ngọc Tuyết Tử ba người, kỳ thật vô luận là Phong Tuyết Tử, hay là Phù Bạch, cũng không biết.

Nhưng đây là bọn hắn hy vọng duy nhất.

Hai người trong lúc nhất thời đều không có lại nói tiếp, chỉ là yên lặng thao túng Chu Thiên Quả khu vực, hướng phía Đai

Vô Tâm chỗ sâu bay đi.

Sau lưng hắc tai đại tịch diệt hắc vụ phi tốc xâm nhập, cuồn cuộn thôn phệ hết hết thảy.

Chỉ là cũng không lâu lắm, đột nhiên Phù Bạch sắc mặt khẽ động, từ trong chén lấy ra một dạng âm thoa đồng dạng ngân bạch sự vật.

Cái này sự vật mặt ngoài không ngừng lóe ra nhỏ bé hồ quang điện màu lam.

"A? Có biến!"

"Là Toàn Hạc!" Phong Tuyết Tử lúc này cũng từ trong ngực lấy ra một viên màu ngà sữa Thủy Nghi Cầu. Hình cầu mặt ngoài hiện ra đại biểu Toàn Hạc ký hiệu.

"Thay cái phương hướng!" Hắn quyết định thật nhanh lên tiếng nói.

"Tốt!"

Cuối cùng tách rời lúc, hắn đã đáp ứng đệ đệ, chỉ có thể là bảo vệ Toàn Hạc cùng Vu Hoành, bọn hắn là Vạn Tuyết cung tương lai hi vọng.

Hiện tại nếu gặp Toàn Hạc, liền trước đi qua gặp mặt lại nói.

Chu Thiên Quả mang theo hồng quang đột nhiên chuyển hướng, hướng phía một phương hướng khác mau chóng bay đi, ở giữa không ngừng lấp lóe, mỗi một lần lấp lóe đều trực tiếp vượt qua đoạn lớn khoảng cách.

Ước chừng hơn nửa canh giờ.

Phía trước một mảnh đen trắng sợi tơ phun trào phong tai đại tịch diệt, xuất hiện tại hai đại Kim Tiên trong cảm giác.

Đen trắng sợi tơ phía trước nhất, một tòa khổng lồ màu trắng bạc Phù Không Thành, chính đào mệnh đồng dạng phi tốc ở trong Đai Vô Tâm lao vùn vụt.

Nhưng nó tốc độ quá chậm, so với phía sau đen trắng sợi tơ, chậm không chỉ một bậc.

Giữa hai bên khoảng cách đang chậm rãi tới gần, thu nhỏ.

Lúc này Phù Không Thành bên trong.

Toàn Hạc, Khô Thiền bọn người gắt gao nhìn chằm chằm hậu phương đại tịch diệt đen trắng sợi tơ.

Ngay từ đầu, bọn hắn là không có gì cảm giác nguy cơ, đại tịch diệt khoảng cách còn xa, Phù Không Thành cũng đang không ngừng phi hành rời xa.

Nhưng đột nhiên có một ngày, trước mặt dò xét pháp sư đưa tin trở về, nói phía trước cũng xuất hiện đại tịch diệt, các nghị viên mới luống cuống, biết đại tịch diệt không phải sẽ chỉ từ phía sau đuổi theo, mà là khắp nơi thẩm thấu xâm nhập.

Thế là mọi người quyết định thật nhanh, tiến vào Đai Vô Tâm.

Vận khí không tệ chính là, Đai Vô Tâm hiện tại vô ý thức thể bọn họ đều bận rộn đào mệnh, bọn hắn không có ý thức, nhưng cơ bản sinh tồn bản năng vẫn còn ở đó. Căn bản không rảnh bận tâm Phù Không Thành.

Nếu là lúc bình thường, tùy tiện một cái vô ý thức thể liền có thể triệt để hủy đi hiện tại Phù Không Thành.

Lúc này Khô Thiền bọn người đang tập trung tinh thần nhìn chằm chằm Phù Không Thành cùng đại tịch diệt ở giữa khoảng cách.

Đột nhiên Toàn Hạc Thủy Nghi Cầu sáng lên ký hiệu.

Toàn Hạc quét mắt xem xét, lập tức mặt lộ sợ hãi lẫn vui mừng.

“Là Phong Tuyết Tử sư bá!”

Người khác không rõ ràng, nhưng nàng là biết Kim Tiên thực lực đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu, Phù Không Thành thế lực sau lưng Nguyên Tố hoàng đế, cũng bất quá là Kim Tiên cấp độ.

Chớ nói chi là sư bá bên người đồng dạng còn đi theo Phù Bạch Kim Tiên cùng một chỗ hành động.

Hai đại Kim Tiên ở trước mặt, tại bực này bước ngoặt nguy hiểm, đơn giản chính là siêu cấp kim đại thối.

Dưới sự cuồng hỉ, Toàn Hạc cấp tốc mở ra Thủy Nghi Cầu, kết nối thông tin.

“Sư bá ta là Toàn Hạc!”

“Ta thấy được. Các ngươi nhìn qua tình huống không ổn. Ta trước phụ một tay.” Phong Tuyết Tử thanh âm trầm thấp.

“Ngươi thông cáo bên dưới những người còn lại, để tránh hiểu lầm.”

“Là! !” Toàn Hạc mặt lộ vẻ vui mừng, lớn tiếng nói.

Chương 607: Hi vọng (2)

Chương 607: Hi vọng (2)

Đai Vô Hình.

Hắc Hắc Linh lẳng lặng nổi bồng bềnh giữa không trung, chung quanh đen kịt một màu, cái gì cũng không có, cái gì cũng nhìn không thấy.

Không ánh sáng, Hắc Hắc Linh nội bộ ánh sáng cũng vô pháp bắn ra ra ngoài, cửa sổ tựa như bôi một tầng nước sơn đen.

Vu Hoành xếp bằng ngồi dưới đất, thần thức hướng phía chung quanh không ngừng khuếch tán, nhưng cái gì cũng không có.

Thần thức mới thả ra liền tựa như bị thứ gì thôn phệ hết đồng dạng, trực tiếp biến mất.

'Đây chính là Đai Vô Hình a… Xác thực nguy hiểm…'

Hắn thở dài một tiếng, đứng người lên, đi vào hình khuyên phía trước cửa sổ.

Trong đầu trên quang cầu, đếm ngược đã chỉ còn lại có vài phút.

Hắn dứt khoát cũng không tu luyện, chỉ là cứ như vậy lẳng lặng nhìn chăm chú lên phía ngoài hắc ám.

Đùng.

Đúng lúc này, Vu Hoành trước mắt đột nhiên hoa một cái.

Bên ngoài hết thảy đen kịt, trong chớp mắt toàn bộ biến thành thuần trắng.

Sáng tỏ bạch quang từ ngoài cửa sổ chiếu vào.

Hắn hơi sững sờ, chỉ là thời gian một cái nháy mắt, bên ngoài liền một chút từ đen biến thành trắng.

Vạn Thánh Thiên Tôn sắp chia tay cường hóa, để phòng an toàn đến bây giờ cũng vẫn như cũ bình yên vô sự.

Chỉ là, đi vào nơi này về sau, Vu Hoành thậm chí cũng không biết nên như thế nào thoát ly, nếu là bỏ mặc Hắc Hắc Linh tự do hành động, kết quả lại tất nhiên là tiếp tục đi đến xâm nhập.

Cho nên hắn hiện tại duy nhất làm, chính là bảo trì không thay đổi.

Không biết Y Y bọn hắn thế nào. Nhìn qua phía ngoài một mảnh thuần trắng, Vu Hoành trong đầu không tự chủ được hồi tưởng lại.

Lạch cạch.

Một giây sau, trong đầu hắn đặc chất quang cầu, tự động hiện lên một vệt kim quang.

Trước đó dung hợp viên quang cầu kia, lúc này chính từng trận bắt đầu lấp lóe kim mang, phảng phất nội bộ có đồ vật gì đang không ngừng ý đồ giãy dụa xé mở vỏ ngoài.

Vu Hoành tung bay đến viên này quang cầu trước mặt, vươn tay nhẹ nhàng đụng vào ở tại mặt ngoài.

Lập tức một cỗ hắc ấn phản hồi tin tức, chảy vào đầu óc hắn.

‘Dung hợp hoàn thành, ngươi thu hoạch được đặc chất: Cao Duy Chi Xà.

Cao Duy Chi Xà (đây là một loại hoàn toàn mới giống loài huyết mạch, cách mỗi một tuần, ngươi có thể tiến hành một lần vĩ độ nhảy vọt, tiến về ngẫu nhiên vĩ độ trước mắt khu vực.)

Bởi vì thu hoạch được Cao Duy Chi Xà huyết mạch, ngươi thu hoạch được thiên phú: Vĩ độ kháng tính (hết thảy vĩ độ sinh ra tự nhiên tổn thương suy yếu 99%)

Bởi vì thu hoạch được Cao Duy Chi Xà huyết mạch, ngươi thu hoạch được thiên phú: Tối Chung Vĩnh Chú (ý thức thân thể toàn diện cường hóa đến nguyên bản 180 lần)

Ngươi thu hoạch được thiên phú: Tối Chung Vĩnh Cố (ngươi không nhận bất luận cái gì mục nát khô cạn trạng thái ảnh hưởng, thể xác tinh thần vĩnh viễn bảo trì trạng thái đỉnh cao nhất, cho đến tiêu vong) ‘

“Cao Duy Chi Xà… .” Vu Hoành quét mắt mắt còn lại liên quan thiên phú, chỉnh thể xem như lúc trước Thái Cổ Du Đãng Giả trên cơ sở tiến một bước tăng cường một chút.

Ưu hóa không nhiều.

Nhưng dù sao dung hợp thời gian cứ như vậy điểm, cũng xem là không tệ.

Kỳ thật cho tới bây giờ, hắn đối tự thân cường hóa đã không có quá nhiều cảm giác.

Bởi vì căn bản không có quá nhiều có thể cần dùng đến thời cơ. Bên ngoài không có địch nhân rồi… Địch nhân đều tại đại tịch diệt bên trong đào mệnh.

Trên bản chất, chân chính duy nhất địch nhân, kỳ thật cũng chỉ có một, đó chính là nguyên tai.

Mà đối mặt nguyên tai, thân thể ý thức cường hóa đến gấp bao nhiêu lần, kỳ thật đều không có ý nghĩa quá lớn.

Đai Vô Hình bản chất quyết định vị cách không đạt được Thiên Tôn, ở chỗ này cơ hồ là hắn phải c·hết không nghi ngờ.

Đây là giới hạn.

Cho nên…

“Cho nên, Phù Không Thành bên kia căn bản không có khả năng đi vào nơi này, cho nên Đai Vô Tâm bị đại tịch diệt chiếm cứ một khắc này, chính là Y Y bọn hắn t·ử v·ong thời khắc…”

Vu Hoành trong lòng minh bạch.

Nhưng lại vô lực ngăn cản

Liền xem như hắn, cũng bất quá là dựa vào lấy hắc ấn, miễn cưỡng có thể ở chỗ này còn sống sót. Tương lai, không nhìn thấy hi vọng.

Liền xem như Đại Vô Hình, tại Vạn Thánh Thiên Tôn trong miệng, cũng là nhất định biến mất khu vực.

Vu Hoành có chút mờ mịt không muốn tu luyện, coi như tu luyện tới cảnh giới kế tiếp phi thăng, lại có thể thế nào?

Hắn không có khả năng ngày mai liền đến Thiên Tôn cảnh giới, mà lại liền xem như Thiên Tôn, cũng chỉ có thể tại tầng này miễn cưỡng tự vệ, tầng tiếp theo vẫn như cũ…

Từ từ, hắn đứng dậy trong nội bộ Hắc Hắc Linh đi lại đứng lên.

Từng bước từng bước nhìn chăm chú lên chính mình bắt đầu từ số không, chế tạo cường hóa đến bây giờ tòa này phòng an toàn.

Trong bất tri bất giác hắn không hiểu đi tới phòng ngủ mình.

Từ khi bắt đầu tu luyện về sau, hắn kỳ thật sẽ rất ít dùng đến phòng ngủ.

Phần lớn thời gian đều là dùng tu luyện thay thế giấc ngủ. Chỉ là lúc này…

Vu Hoành phát hiện tu luyện không còn ý nghĩa… Mới lại lần nữa đi vào phòng ngủ, nhìn lại một lần chính mình đã từng đi qua dấu vết lưu lại.

Bỗng nhiên bước chân hắn một trận, đưa tay từ bên giường trong vách tường khảm trong ngăn tủ, xuất ra một cái hư hao điện thoại màu đen.

Đây là hắn lúc trước từ tiền thế mang tới đồ vật, bởi vì lúc trước bị hư, cho nên một lần nữa tìm người chữa trị dưới, đổi qua không ít linh kiện cùng xác ngoài.

Hiện tại đã có thể khởi động máy.

Vu Hoành đem nó lấy ra, nhẹ nhàng đè xuống nút mở máy.

Leng keng thùng thùng… Thanh thúy khởi động máy tiếng chuông rất nhanh vang lên.

Một trận thô ráp màu sắc rực rỡ anime về sau, màn hình điện thoại di động hiện ra không tín hiệu giới diện.

Nhìn xem cái này quen thuộc giới diện, Vu Hoành bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề.

"Kiếp trước của ta thế giới, có phải hay không cũng hủy ở trận này đại tịch diệt bên trong?"

'Vĩ Độ Chi Xà năng lực không biết có thể hay không để cho ta một lần nữa trở lại kiếp trước chỗ thế giới…'

Hắn không biết.

Nhưng bây giờ dù sao đều không nhìn thấy tương lai, cũng không nhìn thấy hi vọng.

Hắn liền dứt khoát bắt đầu nếm thử đứng lên.

Cầm điện thoại, Vu Hoành trong lòng khẽ nhúc nhích, một loại như là bản năng nhiệt lưu, lập tức từ trái tim chảy ra, tụ hợp vào hai mắt.

Hắn mở to mắt.

Trước mắt phòng an toàn không gian, lúc này một chút nhiều một vật. Đó là một cái hình bầu d·ụ·c cao cỡ một người thải quang cửa hang.

Cửa hang phiêu phù ở giữa không trung, ở vào hắn phía trước ước chừng hai mét vị trí.

'Đây chính là Cao Duy Chi Xà năng lực?'

Đặc chất dung hợp có thể cho hắn mang đến cao hơn vị cách, càng nhiều năng lực. Nhưng những vật này nhưng thật ra là cùng loại với thiên phú thần thông.

Muốn vận dụng thuần thục, còn phải tự hành nghiên cứu đào móc.

Nhìn xem trước mặt thải quang cửa hang, Vu Hoành không có gì do dự, trực tiếp cất bước bước ra, một chút tiến vào thải quang.

Xùy một chút.

Tiếp theo một cái chớp mắt, hắn lại lại lần nữa xuất hiện ở trong phòng an toàn.

Chỉ là lần này phòng an toàn, tựa hồ cùng vừa rồi không giống với.

Trong phòng, trong không khí, khắp nơi đều tỏ khắp lấy từng đầu sợi tơ màu đen.

Đại lượng sợi tơ màu đen giao thoa bện thành một tấm tấm võng lớn màu đen. Lưới lớn đầu nguồn, thình lình toàn bộ kết nối tại Vu Hoành tay phải của mình bên trên.

Hắn có chút ngạc nhiên, nâng tay phải lên, vừa hay nhìn thấy tất cả sợi tơ đều kết nối chí hắc ấn mu bàn tay chỗ.

‘Quả nhiên, hắc ấn là xa xa vượt qua ta trước mắt vĩ độ tồn tại.’ Vu Hoành không có ngoài ý muốn, dời đi ánh mắt, vừa nhìn về phía chính mình một tay khác cầm điện thoại.

Vừa xem xét này, hắn lập tức hơi sững sờ.

Điện thoại màu đen bên trên, đồng dạng ra bên ngoài kết nối với một cây sợi tơ màu đen.

Sợi tơ kia kéo dài đến trong hư không, hư không tiêu thất không thấy.

‘Đây là. ‘ ‘Nếu như nói những này sợi tơ màu đen là một loại khác trên ý nghĩa liên quan, phòng an toàn là một hắc ấn cường hóa đi ra, cho nên cùng hắc ấn có thiên ti vạn lũ liên hệ. Như vậy điện thoại đâu? Trên điện thoại di động kết nối sợi dây này, có phải hay không…’

Vu Hoành trong lòng lập tức nhịn không được cấp tốc nhảy lên.

Nếu quả như thật như hắn suy nghĩ, như vậy. Nói không chừng hắn tại trước khi c·hết, thật đúng là có thể tìm tới một đầu đường trở về!

Lúc này, trong lòng của hắn cảm xúc lại lần nữa bị nhen lửa.

‘Như vậy như thế nào mượn nhờ cái này liên hệ, tìm tới hắc tuyến một đầu khác? ?’

Vấn đề đến nơi đây, lại bị kẹp lại.

Cao Duy Chi Xà năng lực là ngẫu nhiên, cũng chính là không thể làm gì.

‘Xem ra còn phải tiếp tục dung hợp cường hóa!’ Vu Hoành lại lần nữa tiến vào đặc chất không gian não hải.

Lần này, trong lòng của hắn hung ác, đem Cao Duy Chi Xà, cùng Tinh Thần Bích Lũy kéo xuống cùng một chỗ, cả hai dung hợp thành một đoàn quang cầu màu vàng.

Cấp tốc xác định dung hợp về sau, quang cầu mặt ngoài hiện ra đỏ sậm đếm ngược: 5 ngày 11 giờ 9 phút.

Lấy lại tinh thần.

Vu Hoành rời khỏi không gian não hải, chậm rãi tại mảnh này cao duy trong phòng an toàn đi lại lên

Từ từ đi tới cửa sổ, hắn nhìn ra ngoài đi, lập tức sửng sốt một cái.

Ngoài cửa sổ lúc này không còn là triệt để màu trắng tinh.

Mà là không thể đếm hết màu trắng bạc đất cát, đang lưu động, tại trôi nổi.

Những đất cát này vô cùng vô tận, lấp kín ngoài cửa sổ hết thảy không gian.

Cái gọi là bạch quang, bất quá là bọn chúng mặt ngoài có chút phát ra huỳnh quang hội tụ đến cùng một chỗ.

‘Đây là, cái gì?’

Không có người trả lời.

Nơi này đã đã không còn bất luận cái gì vật sống.

Vạn Thánh Thiên Tôn cũng từ bỏ bản thân lựa chọn đem hi vọng ký thác vào trên người hắn, dùng chính mình khôi phục lực lượng cường hóa một vòng phòng an toàn.

Hy vọng có thể trợ Vu Hoành đi được càng xa.

Lúc này nơi đây, chỉ có Vu Hoành một người.

Đứng ở cửa sổ, Vu Hoành đột nhiên trong lòng hơi động, chất năng chuyển hoán năng lực cấp tốc dùng ra.

Ngoài cửa sổ ngân bạch đất cát cũng vào lúc này, tựa như như nước chảy, xuyên thấu cửa sổ, phân ra một tia, hội tụ đến lòng bàn tay, xoay tròn ngưng tụ, rất nhanh biến thành một viên màu vàng nhạt sinh cơ tinh thể.

Vu Hoành chấn động trong lòng, tựa hồ liên tưởng đến cái gì.

Hắn từng tại Thanh Hà sơn trong điển tịch, thấy qua tiền bối phỏng đoán.

Vạn vật đều là từ cơ sở nhất hạt nguyên thủy tổ hợp mà tới. Vô luận bất luận vật chất gì, đều là từ ban sơ nguyên bạo một p·hát n·ổ chia nhỏ gây dựng lại mà thành.

Hạt nguyên thủy tựa như dựng xếp gỗ đồng dạng, có thể tạo thành bất luận vật chất gì cùng năng lượng.

Nhưng không ai có thể quan trắc đến bọn chúng.

Có người cho rằng là chính mình cắt chém vật chất đến còn chưa đủ mảnh, có người cho là căn bản không tồn tại loại này hạt nguyên thủy.

Lúc đó Vu Hoành liên tưởng đến kiếp trước khoa học bên trong nói lên Hạt của Chúa thuyết pháp, nhưng Hạt của Chúa tác dụng vẻn vẹn chỉ là giao phó vạn vật chất lượng, mà nơi này hạt nguyên thủy, lại là tạo thành vật chất cùng năng lượng, thậm chí lực trường hết thảy căn nguyên.

Nó xa so với Hạt của Chúa càng nhỏ bé.

Vu Hoành chấn động trong lòng, nhìn xem trong tay tinh thể màu vàng.

Bỗng nhiên hắn nghĩ tới cái gì.

'Nếu như những hạt này thật là hạt nguyên thủy, như vậy. Thiên Tôn từ không sinh có, có lẽ liền có thể lý giải là thế nào sinh ra.'

'Mà nơi này có bên trong hóa không, nhưng thật ra là đem hết thảy phân giải thành cơ sở nhất hạt nguyên thủy…'

Cao Duy Chi Xà năng lực thiên phú, để hắn ngoài ý muốn phát hiện Thiên Tôn bí mật, cùng nơi này bí mật.

'Đã như vậy… Ta có phải hay không cũng có thể thông qua cao duy quan trắc, đến lẩn tránh nơi này xuất hiện vô hình t·hiên t·ai? ?' bỗng nhiên một đạo ý nghĩ như là lôi điện, từ Vu Hoành trong đầu chợt lóe lên.

Mà lại thời gian cũng là vĩ độ một loại, mặc dù bị cho rằng là đặc thù nhất một loại vĩ độ, nhưng Cao Duy Chi Xà, có lẽ cũng có thể lợi dụng năng lực thiên phú, đào móc ra một chút đặc thù tị nạn phương pháp…

Vu Hoành trong đầu lúc này không hiểu hiện lên trùng điệp mới lạ linh cảm. Nếu như lợi dụng đạt được, hắn hoàn toàn có thể lấy không phải Thiên Tôn chi lực, đi Thiên Tôn sự tình, giúp đỡ Phù Không Thành cùng những người khác, tiến vào Đại Vô Hình, lẩn tránh nguy hiểm!

Đồng thời, nếu như có thể lợi dụng Cao Duy Chi Xà khiêu động vĩ độ thời gian, như vậy tu hành phương diện, tuyệt đối có thể thu được sự giúp đỡ to lớn.

Bởi vì đại bộ phận tu hành, cần, đều là thời gian tích lũy, lượng biến tạo ra chất biến.

Nếu như Cao Duy Chi Xà lại tiến hóa một lần, nếu là có thể liên quan đến vĩ độ thời gian, đến lúc đó…

Vu Hoành giờ này khắc này, cơ hồ từ bỏ tâm, lại một lần hiện ra đủ loại hy vọng mới.

Chỉ cần có thể liên quan đến vĩ độ thời gian, tới gần đại tịch diệt, nhất định có thể tìm tới phương pháp kéo dài!

Chương 608: Dẫn đạo (1)

Chương 608: Dẫn đạo (1)

Đai Vô Tâm.

Vô tận sao dày đặc lấp lóe dưới.

Một mảnh vô cùng to lớn đen kịt bóng cây, chính chậm rãi từ trong hư không nổi lên, hướng phía Đai Vô Tâm chỗ sâu nhất tung bay

Bóng cây thể tích to lớn, so với Tinh Vịnh Điện Đường còn muốn lớn hơn mấy chục lần. Nó toàn thân đen kịt, không có lá cây, chỉ có trụi lủi cành.

Những này trên cành, lúc này chính chiếm cứ từng tòa màu đen nhánh hình thù kỳ quái thành trì

Nội bộ thành trì, có là không thể đếm hết người mặc đấu bồng màu đen, hai mắt đỏ như máu hình người Quỷ Ảnh.

Có là thân dài vài trăm mét, uy vũ tà dị to lớn Hắc Long.

Còn có từng đạo thân cao mấy chục mét, mặc trang phục màu đỏ nam nam nữ nữ, bọn hắn diện mục mơ hồ, ánh mắt đờ đẫn ngửa đầu nhìn lên bầu trời.

Trừ cái đó ra, còn có mặt khác càng nhiều hắc tai bên trong nhiều loại quái vật, tụ tập tại trên chạc cây từng tòa thành trì hắc ám bên trong, chờ đợi cái gì.

Toàn bộ đại thụ đỉnh, vô số chạc cây ở giữa mơ hồ có thể thấy được một tòa khổng lồ hắc tháp, lúc ẩn lúc hiện.

Trong tháp.

Một tôn áo giáp hoàng kim hình người lẳng lặng ngồi ngay ngắn ở cao lớn đen kịt bằng đá trên bảo tọa, chung quanh có

từng đầu đầu người thân rắn mỹ nữ Quỷ Ảnh, vừa đi vừa về trên không trung xuyên thẳng qua bay múa.

“Gosha.”

Một cái hùng vĩ mà thanh âm trầm thấp, tại trong tháp vang lên.

“Nguyên Tố hoàng đế tới?” Áo giáp hoàng kim khẽ run lên, ngẩng đầu.

“Không ngừng, trên mẫu thụ tất cả thế lực thủ lĩnh đều tụ tập đến đây. Một vòng này đại tịch diệt, tựa hồ sẽ không biến mất, chúng ta nhất định phải tìm tới đối sách.” Thanh âm hùng vĩ tiếp tục nói, “Bây giờ không phải là nhận biết tình huống, ngay tại vừa rồi, ta phát hiện quang tai đại tịch diệt cũng tại hướng Đai Vô Tâm lan tràn, vầng kia Chung Cực Thái Dương chung quanh thế lực, cũng đều đang chạy trốn. Còn có linh tai bên trong mấy tòa Thiên Đình cũng thế…”

“Không có người nào có thể tại đại tịch diệt bên trong còn sống, nhưng chúng ta chỉ cần giống như trước đây, tìm tới ẩn núp thuộc về chúng ta sinh cơ chi địa liền tốt.” Gosha hồi đáp.

“Nhưng bây giờ mấu chốt là, chúng ta trước đó mấy cái sinh cơ chi địa, đều bỏ phế, lần này đại tịch diệt tựa hồ so trước đó phiền toái hơn, nghiêm trọng hơn.” Thanh âm hùng vĩ tiếp tục nói.

“Hiện tại đã tụ tập bao nhiêu thủ lĩnh rồi?” Gosha trầm mặc dưới, hỏi.

“Ước chừng hơn 30 vị, đều là như ngươi ta như vậy cấp độ. Tất cả mọi người tại mau sớm thu hoạch dưới trướng trồng trọt nhận biết, nhưng cũng có nghĩ tới chúng ta dạng này không có thời gian thu hoạch xong. Chúng ta dự trữ nhận biết…”

Thanh âm hùng vĩ kia nói còn chưa dứt lời, đột nhiên hơi chậm lại, tựa hồ phát hiện cái gì.

Mà Gosha cũng có chút quay đầu, nhìn về phía một phương hướng khác. Phảng phất bên kia có đồ vật gì, đang đến gần.

“Cái đó là… Thiên Tôn hệ thống Kim Tiên?” Hắn nói khẽ.

“Đây không phải là Nguyên Tố hoàng đế dưới trướng Phù Không Thành?” Thanh âm hùng vĩ nghi ngờ nói.

“Khí tức này, ba động, hẳn là trước đó cùng ta giao thủ qua Thanh Hà sơn Kim Tiên.” Gosha khôi phục lại bình tĩnh.

“Thực lực không tệ, đáng tiếc chính là vận khí không được tốt. Chúng ta phía sau chính là Mẫu Thụ chi tử, cùng Mẫu Thụ bản thể, đụng vào chúng ta, xem như bọn hắn không may.” Thanh âm hùng vĩ thở dài

Hai người đều rất rõ ràng, nếu như là ngày thường, hai đại Kim Tiên đều là cùng bọn hắn đồng cấp cường giả, gặp cũng không có ảnh hưởng gì, mọi người không can thiệp chuyện của nhau là được.

Nhưng giờ này khắc này khác biệt, Mẫu Thụ hiện ra bên ngoài, toàn bộ Mẫu Thụ đều tại di chuyển, xê dịch, tránh đi đại tịch diệt, trên chạc cây Kim Tiên cấp đừng thế lực không nên quá nhiều, chỉ riêng hắn bọn họ xung quanh liền có thể liên hệ đến hơn mười vị.

Chớ nói chi là phía sau còn có càng mạnh Mẫu Thụ chi tử cùng Mẫu Thụ bản thể tại ở gần.

“Còn bao lâu có thể gặp được?” Gosha truyền âm hỏi.

“Làm sao? Ngươi muốn tham chiến?” Thanh âm hùng vĩ kinh ngạc nói.

“Nhận biết không ai sẽ ngại nhiều. Huống hồ, hai vị kia bên trong, có một người cũng coi là ta quen biết cũ chờ chuyện giúp hắn nhặt nhặt xác, cũng coi là lấy hết tận tưởng niệm.” Gosha thở dài.

“Còn có nhiều nhất mấy tiếng… Tốc độ của chúng ta nhanh hơn bọn họ rất nhiều.”

“Ai…” Gosha ngậm miệng, không còn lên tiếng.

Vu Hoành ngồi xếp bằng ở trong Hắc Hắc Linh.

Cao Duy Chi Xà vị cách, để hắn có thể rõ ràng ngắn ngủi nhìn thấy ngoại giới lưu động hạt nguyên thủy.

Không bao lâu.

Một mảnh hạt nguyên thủy hình thành vòng xoáy, bỗng nhiên tràn vào phòng an toàn, từ bên cạnh hắn sượt qua người, vừa vặn đem một tấm ghế gỗ trong nháy mắt cuốn đi phân giải thành đồng dạng hạt nguyên thủy.

Mà biến hóa như thế, ở trong mắt Vu Hoành, liền biến thành ghế gỗ trong nháy mắt tự động biến mất, không còn vết tích.

Hắn ánh mắt nhưng, tiếp tục nhắm mắt cảm ứng ngoại giới hoàn cảnh biến hóa.

Hắc ấn cường hóa dung hợp đã lại lần nữa bắt đầu, nhưng hắn còn muốn nghĩ biện pháp, tại mảnh này nguy hiểm Đai Vô Hình bên trong, tìm tới lẩn tránh tai hại biện pháp.

Nơi này vô hình t·hiên t·ai, độ nguy hiểm thực sự quá cao.

Mà ngoại giới hết thảy không gian sinh tồn, cũng đang không ngừng bị đại tịch diệt áp s·ú·c.

Vu Hoành một bên vận dụng chất năng chuyển hoán, vì chính mình ngưng tụ tu luyện sinh cơ, một bên cẩn thận quan sát đến vô hình t·hiên t·ai quy luật.

Thời gian một chút xíu trôi qua, bất tri bất giác.

Vĩ độ mới nhảy vọt cơ hội lại làm lạnh tốt, hắn không chút do dự lại lần nữa bắt đầu dùng.

Một dòng nước nóng trong nháy mắt tràn vào hai mắt.

Vu Hoành mở ra hai mắt, trước mắt phòng an toàn không gian chính giữa, bỗng nhiên vỡ ra một đạo hình bầu d·ụ·c thải quang khe hở.

Hắn đứng người lên, không chút do dự hướng phía vết nứt đi đến, vừa bước một bước vào.

Xùy! Trước mắt trong nháy mắt hoa một cái.

Một giây sau, hắn bỗng nhiên xuất hiện tại một mảnh tinh khiết trong hắc ám.

Chung quanh đen kịt một màu, không có tạp chất.

Hắn cúi đầu nhìn lại, phát hiện dưới chân mình đang có một chiếc đơn sơ màu xám thuyền độc mộc, chính lung la lung lay, hướng phía phía trước bay đi.

Thuyền độc mộc bên trên, trừ ra hắn, còn có một khối rưỡi trong suốt bất quy tắc lớn nhỏ cỡ nắm tay tảng đá.

'Nơi này, là thuộc Vu Sinh cơ chi thuyền cái nào đó đặc thù vĩ độ?' Vu Hoành trong lòng hơi rung, suy đoán nói.

Hắn ngồi xổm người xuống, ngồi xổm ở trên thuyền, đưa tay đi đụng vào khối kia hơi mờ tảng đá.

Xùy!

Ngay tại ngón tay hắn chạm đến hòn đá trong nháy mắt, trong mắt hắn, thuyền độc mộc ngay phía trước, đột ngột hiện ra một đầu sáng tỏ sợi tơ màu vàng, chỉ dẫn.

Người thuyền độc mộc hướng phía trước đi thuyền.

'Đây là… Sinh Cơ Chi Thuyền liên hệ? ? !' Vu Hoành chấn động trong lòng xuống, mơ hồ có chút đoán được nơi này là thuộc về cái gì vĩ độ.

'Các loại, ta máy truyền tin biến mất, không cách nào liên lạc Toàn Hạc Y Y Khô Thiền, nhưng nếu như là ở chỗ này, ta cùng bọn hắn trên thân đồng dạng có nhiều loại liên hệ. Có lẽ…'

Hắn hiện tại đã bắt đầu minh ngộ đến, cái này vĩ độ năng lực diễn sinh ra rất nhiều chỗ tốt.

Giống như lúc này.

Vu Hoành trong lòng sáng tỏ sau đột nhiên đưa tay trên người mình vỗ.

Trên người hắn trừ ra Thủy Nghi Cầu bên ngoài, cùng Toàn Hạc bọn hắn liên hệ nhiều nhất, còn có không ít đồ vật.

Tỉ như…

Lạch cạch một chút một cái Toàn Hạc đưa tặng hạc hình ngọc bội, phế đi đi ra, phiêu phù ở Vu Hoành trước mắt.

Vây quanh hạc hình ngọc bội, Vu Hoành đưa tay nén đi lên.

Tê.

Lập tức một cây rất nhỏ sợi tơ màu trắng, từ trên ngọc bội kéo dài về sau, thông hướng không biết sâu trong bóng tối.

"Quả nhiên! Nơi này một dạng có thể phát hiện Toàn Hạc vị trí của bọn hắn."

Vu Hoành trong lòng vui mừng. Có thể liên hệ với, liền đại biểu bọn hắn còn không có xảy ra chuyện, coi như an toàn, như vậy cũng tốt.

Suy tư dưới, trong tay hắn nắn pháp quyết, Thanh Hà sơn Đại Thừa kỳ pháp lực cấp tốc phun trào, hướng phía sợi tơ phương hướng dọc theo đi.

Hắn vị cách tăng lên, tựa hồ liên đới pháp lực cũng nhận ảnh hưởng, pháp lực sợi tơ mới bay ra, liền phốc phốc một chút, lần theo một loại nào đó không biết lỗ thủng, một chút biến mất không thấy gì nữa.

Tựa hồ cũng giống như hắn, tìm cái vĩ độ lỗ thủng chui vào đi đường.

Vu Hoành trong tay pháp quyết lại lần nữa biến đổi.

Tê.

Nhất thời, trước mắt hắn giữa không trung trôi nổi ngưng tụ ra một mặt thủy kính màu trắng, mà tự thân cũng từ nơi này kỳ diệu vòng ngực bên trong nhảy ra ngoài, trở lại bình thường Hắc Hắc Linh bên trong.

Nhưng nhảy ra về nhảy ra, hắn ngưng tụ thủy kính pháp thuật, vẫn còn giữa không trung đứng im bất động.

Vu Hoành lẳng lặng nhìn chăm chú lên thủy kính, nguồn gốc từ Cao Duy Chi Xà một loại nào đó bản năng, để hắn đúng là không có thể liên hệ với Toàn Hạc bọn hắn, có không cạn tự tin.

Tựa hồ thông qua còn lại vĩ độ liên lạc người khác, đối với hắn hiện tại mà nói, không tính việc khó.

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Đột nhiên Thủy Kính Thuật khẽ run lên. Bên trong hiện ra một tấm kinh ngạc mang theo vui mừng xinh đẹp khuôn mặt.

“Chính Nhu! Ngươi còn sống! ?” Toàn Hạc thanh âm từ thủy kính bên trong truyền ra.

“Còn tốt, cuối cùng một lần nữa liên hệ với các ngươi.” Vu Hoành gánh nặng trong lòng liền được giải khai. Xuyên thấu qua thủy kính thấy rõ ràng Toàn Hạc sau lưng chen tới mấy cái đầu.

Khô Thiền, Y Y Tiểu Bạch Long đều tại.

Không chỉ như vậy, một cái khác thanh âm quen thuộc, để hắn càng là khẽ run lên.

“Các ngươi đều nhường một chút, ta đến xem, nhìn có phải hay không tâm tai!” Phong Tuyết Tử thanh âm ở một bên vang lên.

“Sư bá! ?” Vu Hoành kinh hỉ nói.

“Các ngươi cũng tại? Các ngươi còn sống! ?”

“Ngươi nói cái gì cẩu thí nói? Ta và ngươi Phù Bạch tiền bối thế nhưng là Kim Tiên, muốn c·hết cũng so ngươi c·hết muộn!” Phong Tuyết Tử im lặng nói.

“Vậy cũng không nhất định, Chính Nhu cùng những người khác không giống với…” Phù Bạch đặc sắc âm trầm tiếng nói, cũng ở một bên vang lên.

Bọn hắn thế mà toàn bộ đều gom lại một khối!

Cái này khiến Vu Hoành trong lòng vừa mừng vừa sợ.

Kinh hãi là nếu Phù Bạch tiền bối bọn hắn đến, như vậy tâm tai đâu.

Vui đồng dạng cũng là bởi vì hai đại Kim Tiên cùng Y Y bọn hắn tụ hợp, dạng này an toàn của bọn hắn cũng có thể được nhất định bảo hộ.

"Tiểu tử ngươi liên hệ đến không phải lúc, bên này vừa mới xảy ra chút tình huống." Phong Tuyết Tử đầu to chen lấn gần đây, "Hắc Dạ Mẫu Thụ di chuyển đội ngũ vừa vặn cùng chúng ta gặp mặt, ngay tại phía sau sắp đuổi theo. Tình huống có chút không ổn."

"Ngay cả sư bá cùng Phù Bạch tiền bối đều không có biện pháp a?" Vu Hoành trong lòng trầm xuống.

"Không có cách nào, đối diện không phải chỉ có một hai cái thế lực, Thánh Tháp cùng Thiên Nhật giáo như vậy Kim Tiên thế lực, toàn bộ hắc tai nội bộ có không biết bao nhiêu cái. Chỉ riêng chúng ta phía sau đuổi theo, liền có ba mươi trở lên." Phong Tuyết Tử sắc mặt ngưng trọng nói.

"Nói cách khác, ba mươi vị Kim Tiên! ?" Vu Hoành trong lòng co lại, biết không tốt.

Y Y bọn hắn đối mặt cục diện vô cùng nguy hiểm

Nhưng bây giờ hắn ngoài tầm tay với, tăng thêm thực lực mình cũng chưa có thử qua có thể đạt tới cái gì độ cao, căn bản giúp không được gì.

Coi như hắn tự tin đi nữa, cũng không dám nói có thể cùng Kim Tiên xoay cổ tay.

Lúc này Vu Hoành trong đầu phi tốc lấp lóe suy nghĩ, suy nghĩ giải quyết chi pháp.

"Bất quá ngươi yên tâm, ta và ngươi sư bá nếu như thực sự không được, bảo hộ số ít người cấp tốc thoát ly, vẫn có thể làm

được, chính là toàn bộ Phù Không Thành mục tiêu quá lớn, những người còn lại, chúng ta bảo hộ không được nhiều như vậy.” Phù Bạch lại lần nữa lên tiếng nói.

“Chờ một chút, ngươi dùng không phải Thủy Nghi Cầu liên hệ? Mà là phổ thông Thủy Kính Thuật?” Bỗng nhiên Phong Tuyết Tử tựa hồ đã nhận ra cái gì. Biểu lộ khẽ giật mình.

“Vâng, đệ tử tại Thủy Kính Thuật bên trên bỗng nhiên có chỗ đột phá cảm ngộ, sau đó lợi dụng chính mình cùng Toàn Hạc sư muội ở giữa đặc thù liên hệ, thử vế dưới lạc thông không nghĩ tới vẫn thật là thành công.” Vu Hoành tùy tiện tìm lý do giải thích.

“Ngươi cái này cảm ngộ đột phá, vẫn là rất nhiều… .” Phong Tuyết Tử im lặng nói.

“Tốt, không nói, chúng ta ngao tùy thời chú ý Mẫu Thụ bên kia tình huống…”

“Tốt, còn xin chư vị cần phải coi chừng, nếu có tình huống, có thể dùng cái này Thủy Kính Thuật pháp lực đảo ngược liên lạc ta.”

“Chờ một chút, Chính Nhu, ngươi bây giờ tại Đai Vô Hình rồi?” Phong Tuyết Tử bỗng nhiên dò hỏi.

“Là. Đệ tử…” Vu Hoành đang muốn đáp lời.

“Ngươi… Là thế nào tại Đai Vô Hình sống sót! ?” Phong Tuyết Tử lời nói một chút đánh gãy hắn, mang theo một tia vội vàng cùng chờ mong.

“Đệ tử cũng không biết. .. Bất quá, đệ tử tựa hồ có thể mơ hồ cảm giác được, nơi này vô hình t·hiên t·ai lúc xuất hiện sẽ làm như thế nào tập kích, tập kích ai, từ chỗ nào bắt đầu từ chỗ nào kết thúc.” Vu Hoành nhẹ giọng nói láo.

Chương 609: Dẫn đạo (2)

Tê…

“Ngươi cái này…” Phong Tuyết Tử hít một hơi lãnh khí, còn muốn nói điều gì.

Oanh! !

Tiếp theo một cái chớp mắt, toàn bộ Thủy Kính Thuật bên kia mãnh liệt bạo tạc đứng lên

Vô số ngọn lửa màu đen từ Thủy Kính Thuật bên kia phía sau trong hoàn cảnh điên cuồng lan tràn.

Đại lượng thất kinh âm thanh cùng lộn xộn thi pháp chạy âm thanh bên tai không dứt.

“Đi!”

Thủy Kính Thuật bên trong đột nhiên truyền ra sư bá quát khẽ một tiếng.

Lập tức trong tấm hình, hết thảy bắt đầu nghiêng trời lệch đất vặn vẹo nhấp nhô, tựa như lăn giản máy giặt giống như phi tốc chuyển động.

Không bao lâu, Thủy Kính Thuật lạch cạch một chút, cắt đứt liên lạc.

Bạch!

Vu Hoành bỗng nhiên đứng dậy, sắc mặt biến đến tương đương khó coi.

‘Hắc Dạ Mẫu Thụ… ! !’

Trong đầu của hắn đại lượng suy nghĩ phi tốc chuyển động.

*

*

*

Phù Không Thành.

Khổng lồ Tuyệt Đối Thiên Bình, lúc này đang bị từng cây thô to hắc ám cành cây từ phía sau đâm xuyên mà ra.

Thành thị to lớn pháp trận phòng ngự, bị phá ra cái này đến cái khác hang lớn.

Trên chạc cây rộng lượng hắc tai quái vật, nhao nhao chen chúc mà tới, cùng bay ra Phù Không Thành các pháp sư chém g·iết cùng một chỗ.

Đỉnh, các nghị viên liên thủ kết thành pháp trận, ý đồ đang đối kháng với một cái mọc ra chín cái đầu mập mạp đầu trọc cự nhân.

Lúc này Oss học viện trong phi thuyền.

Tất cả Oss học viện tinh anh hội tụ ở chỗ này, nghị viên Liễu Khê Nhiên toàn thân do lôi điện ngưng tụ tạo thành, lúc này đứng tại phòng điều khiển chính, nhìn qua bên ngoài đánh thành một đoàn loạn cục.

Từng đạo màu đen sao băng từ trên trời giáng xuống, nhập vào Phù Không Thành các nơi.

Khói đặc cuồn cuộn mà lên, hóa thành lít nha lít nhít từng đạo cột khói.

Vô số pháp sư điên cuồng cùng tràn vào quái vật chém g·iết. Nhưng vẫn như cũ không dùng được.

Song phương chênh lệch thực sự quá lớn.

“Đi thôi, chúng ta không giúp đỡ được cái gì…” Phong Tuyết Tử mặt không b·iểu t·ình.

Hắn chỉ để ý chính mình người trọng yếu, về phần những người khác, không có quan hệ gì với hắn.

Thậm chí nếu là ảnh hưởng hắn, coi như cùng là Phù Không Thành pháp sư, hắn cũng có thể tiện tay xóa đi đối phương sinh mệnh.

Liễu Khê Nhiên bọn người vẫn là hắn xem ở Khô Thiền phân thượng, mới nguyện ý xuất thủ cùng một chỗ mang đi.

"Yên tâm, Kim Tiên cấp độ cường giả sẽ không dễ dàng xuất thủ, trừ phi bọn hắn có tuyệt đối nắm chắc, có thể tại trong thời gian rất ngắn cầm xuống chúng ta, nếu không, một khi kéo dài hơi lâu, liền có thể sẽ bị sau lưng đại tịch diệt đuổi kịp." Phù Bạch ở một bên nhẹ giọng giải thích.

Liễu Khê Nhiên nhìn một chút đang theo bên này bay tới từng đội từng đội cường hoành hắc tai quái vật, rốt cục vẫn là thở dài một tiếng.

"Làm phiền hai vị tiền bối." Hắn học Thanh Hà sơn lễ tiết, hướng Phù Bạch Phong Tuyết Tử thi lễ một cái.

Còn lại pháp sư cũng đều vội vàng lại lần nữa hành lễ.

"Không cần đa lễ chờ thoát đi nguy hiểm lại nói." Phong Tuyết Tử khoát khoát tay, sau lưng viên quang bỗng nhiên hiển hiện.

Nhất thời, một đạo xán lạn kim quang, từ hắn trong đôi mắt phóng xạ mà ra, rơi vào phi thuyền trên mặt đất.

Tê.

Toàn bộ phi thuyền bỗng nhiên biến sắc, tại mặt ngoài ngoại tầng một dát lên một tầng màu vàng.

Lần này Oss học viện phi thuyền lúc đầu động cơ giống như là ăn thuốc kích thích đồng dạng, ầm vang tuôn ra từng đoàn từng đoàn ngọn lửa màu xanh biếc, hóa thành động lực.

Sưu!

Trong nháy mắt, Oss học viện phi thuyền hướng phía trước xông lên, bỗng nhiên xông vào một đầu vết nứt không gian màu đen bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

Mà vết nứt, ở tại chui vào trong đó về sau, liền trực tiếp phong tỏa, biến mất.

Đai Vô Tâm bên trong.

Oss học viện đám người gắt gao nhìn chằm chằm bên ngoài xẹt qua thần bí tinh không.

Tinh không đã hóa thành hoàn toàn mơ hồ, cái gì cũng nhìn không thấy.

Nhưng Phong Tuyết Tử cùng Phù Bạch hai người sắc mặt nhưng như cũ không có vui mừng. Mà là vẫn như cũ vô cùng lo lắng.

“Sư bá, tiền bối, chuyện gì xảy ra? Chúng ta chẳng lẽ còn không có thoát khỏi phía sau a?” Toàn Hạc trầm giọng hỏi.

“Có phiền phức ở phía sau đuổi theo…” Phong Tuyết Tử trả lời, “Là Mẫu Thụ chi tử… Mà lại không chỉ một.”

Hắn cũng không nói đến tình hình thực tế, sau lưng đuổi theo cũng không chỉ là hai cái Mẫu Thụ chi tử, còn có chí ít hơn mười vị các đại thế lực cường giả đỉnh cao, trong đó hơn phân nửa đều là Kim Tiên cấp độ.

Loại quy cách này, trong nháy mắt để Phong Tuyết Tử hai người liên tưởng tới cái gì.

Chu Thiên Quả!

Hai người một chút minh bạch.

Chu Thiên Quả nếu là có thể có đầy đủ thời gian trưởng thành, đủ để chèo chống ra một mảnh nhỏ tự cấp tự túc không gian. Những người này là vì Chu Thiên Quả mà tới.

“Làm sao bây giờ?” Phong Tuyết Tử nhìn về phía Phù Bạch, hai người lặng yên truyền âm.

“Ta đoạn hậu, dẫn dắt rời đi bọn hắn, kéo lấy người nơi này chúng ta chạy không nhanh.” Phù Bạch bình tĩnh nói.

“Chờ ngươi đột phá Thiên Tôn về sau, tìm cơ hội phục sinh một chút ta liền tốt.”

“Vì cái gì không phải ta đi?” Phong Tuyết Tử ánh mắt lạnh lẽo.

“Ngươi ra phải đi phong ấn?” Phù Bạch cười.

“.” Phong Tuyết Tử trầm mặc xuống.

*

Đai Vô Hình bên trong.

Hắc Hắc Linh lẳng lặng phiêu phù ở nguyên địa, không nhúc nhích.

Vu Hoành xếp bằng ở nội bộ từng lần một suy tư nên như thế nào viễn trình hỗ trợ sư bá bên kia.

Có hai đại Kim Tiên ở trước mặt, Phù Không Thành trừ phi là gặp được cấp cao nhất thế lực lớn, nếu không tự vệ có thừa, đánh không lại cùng lắm thì đào mệnh.

Nhưng vừa vặn tại Thủy Kính Thuật bên trong, đột nhiên xuất hiện tập kích, điều này đại biểu, đối diện hoặc là tâm tai, hoặc là, là gặp ngay cả hai đại Kim Tiên đều phải lẩn tránh nguy hiểm.

Vu Hoành xếp bằng ngồi dưới đất, từng lần một suy tư.

Đột nhiên, một đạo linh quang từ đầu óc hắn chợt lóe lên.

‘Các loại, ta hiện tại nếu có thể phán đoán vô hình t·hiên t·ai động tĩnh, vậy vì sao không để cho bọn hắn cũng cùng theo vào, cùng một chỗ tránh đi t·hiên t·ai phong mang.’

Dựa vào chính mình lực lượng, dẫn dắt sư bá bọn hắn cùng nhau tiến vào Đai Vô Hình!

Nơi này vô hình t·hiên t·ai khắp nơi đều là, những cái kia phe đầu hàng thế lực, khẳng định không dám tùy ý tiến vào. Dù sao ngay cả vô ý thức thể đều có thể không khác biệt hủy diệt hết thảy, chớ nói chi là nơi này vô hình t·hiên t·ai.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành quyết định thật nhanh, lại lần nữa căn cứ trước đó liên hệ, mở nước kính thuật.

Nhưng để trong lòng của hắn trầm xuống chính là, Thủy Kính Thuật lúc này thế mà liên lạc không được.

Đai Vô Tâm hư không.

Hai vòng màu đỏ viên quang, tựa như hai viên thái dương, bao phủ che chở lấy chung quanh khoảng cách gần chỗ một chiếc phi thuyền.

Viên quang thả ra hồng quang, không khác biệt chiếu sáng chung quanh hết thảy dám đến gần hắc tai quái vật, đem nó đốt cháy thành tro bụi.

Nhưng quái vật phổ thông không cách nào tới gần, có người lại có thể

Hết thảy mười sáu vị trang phục khác nhau cao lớn quái ảnh, bao quanh trung tâm màu đỏ viên quang, bố trí thành một cái to như vậy trận pháp.

Những này quái ảnh trên thân, cơ bản đều quanh quẩn lấy cực kỳ khủng bố năng lượng khí tức.

Phía sau bọn họ hơn phân nửa nhân số cũng đều có một vòng các loại viên quang.

Đó là đại biểu Kim Tiên cấp độ đặc thù.

Tiên Đạo tu hành Kim Tiên viên quang, là có thu nạp mượn lực bảo vệ công năng.

Nhưng nơi này những quái vật này viên quang, thì là chứng minh tự thân huyết nhục ý thức đạt đến cực cao bất hủ trình độ. Vật kia nói là viên quang, còn không bằng nói là tự thân khủng bố sinh mệnh lực tự nhiên ra bên ngoài bức xạ tán phát lực lượng ngưng tụ biểu tượng.

Phốc phốc, phốc phốc.

Cách đó không xa, vây quanh ngoài trận pháp, hai đạo toàn thân che kín đỏ sậm vết rạn cao lớn nhân hình, phía sau vỗ do vô số màu đen chạc cây cành cây tạo thành to lớn chất gỗ cánh chim, ở trên cao nhìn xuống, băng lãnh nhìn chăm chú lên phía dưới hai vòng mặt trời đỏ bên trong Phong Tuyết Tử cùng Phù Bạch.

“Rống! !”

Một tiếng quái dị gầm thét dưới, hai đạo cao lớn nhân hình trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, lấy một cái kinh người tốc độ kinh khủng, phóng tới phía dưới hai đoàn màu đỏ viên quang.

Không gian tại bọn hắn bên cạnh vặn vẹo, tựa như mây mù, sinh ra cùng loại s·ú·c địa thành thốn hiệu quả.

Mỗi bay ra một cây số, liền tương đương với bay ra hơn vạn cây số.

Coong! !

To lớn chấn động nổ tung.

Hai đạo nhân hình trực tiếp đâm vào cái kia hai đoàn mặt trời đỏ mặt ngoài, mọc ra từng mảnh từng mảnh vết rạn.

“Trợ lực!”

Không chỉ có như vậy, chung quanh kết trận hơn mười tên hắc tai thủ lĩnh, nhao nhao cùng một chỗ vận đủ năng lượng, rót vào trận pháp.

Nhất thời, từng đoàn từng đoàn vô hình trong suốt vòng xoáy, bắt đầu từ vòng ngoài lôi kéo xé rách hai đoàn mặt trời đỏ.

“Còn chịu đựng được a?” Phong Tuyết Tử quét mắt hậu phương Phù Bạch.

“Còn có thể đi.” Phù Bạch biến mất v·ết m·áu ở khóe miệng, lại không thể biến mất lỗ mũi chảy ra màu vàng huyết thủy.

“Nơi này không phải chúng ta sân nhà, chúng ta không cách nào điều động chung quanh lực lượng, ngược lại là bọn hắn, thực lực ở chỗ này còn bị phóng đại mấy lần… .” Phong Tuyết Tử thán.

“Đây vốn là chúng ta Tiên Đạo cực hạn, Thiên Nhân hợp nhất, dung hợp chính là mình lựa chọn vùng thế giới kia, một khi rời đi, thực lực liền sẽ trên phạm vi lớn bị suy yếu.” Phù Bạch bình tĩnh nói.

“Cho nên nói, ta đi đoạn hậu đi. Có thể đi đến một bước này, kỳ thật ta đã rất vui vẻ.” Phù Bạch thở dài, “Ngươi cũng tốt, Chính Nhu cũng tốt, các ngươi cũng là có thể nhìn thấy hi vọng người. Sinh cơ chi địa, có lẽ chỉ có các ngươi mới có thể tìm được…”

“Phù Bạch, dù sao ngươi đều phải đoạn hậu, không bằng đem ngươi những bảo bối kia đều đưa ta thế nào?” Phong Tuyết Tử im lặng nói.

Hắn nhưng là nhất biết đối phương có bao nhiêu bảo bối trên người mình những cái kia các loại bảo vật.

“Tốt.”

Phù Bạch lộ ra dáng tươi cười, vươn tay, nhẹ nhàng mở ra.

Tê.

Sau lưng của hắn bướu thịt to lớn tại thời khắc này phi tốc thu nhỏ, hòa tan, biến thành một đầu màu vàng sẫm dây lụa, ở tại trong lòng bàn tay bện ra một cái tiểu xảo đẹp đẽ màu vàng đất túi thơm.

“Phong Tuyết Tử, còn nhớ rõ ước định giữa chúng ta a?” Phù Bạch đem túi thơm đặt ở trong tay đối phương.

“Không nhớ rõ.” Phong Tuyết Tử trả lời.

“…” Phù Bạch bị ngạnh xuống, bật cười lắc đầu.

“Ta, …”

Hắn xoay người, sau lưng mặt trời đỏ viên quang bỗng nhiên bắt đầu sáng rõ.

“Nếu như có thể mà nói.”

“Giúp ta nhìn xem, thế giới sau này, được không?”

Sưu!

Trong chốc lát, hắn hóa thành tơ hồng, bay khỏi Phong Tuyết Tử, trực tiếp phóng tới lại lần nữa bay tới hai đầu Mẫu Thụ chi tử.

Theo phi hành hết tốc lực, phía sau hắn hồng quang càng ngày càng sáng, càng ngày càng chói mắt.

Oanh! ! ! !

Bỗng nhiên, hắn rống to.

“Này cẩu thí thế giới! ! !”

“Cẩu thí hết thảy! ! !”

Ầm ầm! ! !

Trong chốc lát, một đoàn lập loè kim quang, từ trong thân thể của hắn bộ bành trướng, nổ tung.

Thời gian, không gian, tại thời khắc này triệt để ngưng kết đình chỉ.

Chỉ có cái kia lập loè kim quang, không trải qua bay vụt, vừa nổ tung, liền trải rộng chung quanh mấy ngàn năm ánh sáng phạm vi.

Trong kim quang, Phù Bạch thân thể chậm rãi bắt đầu làm nhạt, trong suốt, biến mất, hắn ngẩng đầu, trong mắt phảng phất thấy được sư muội Yêu Vinh Kim Tiên… Hả?

Như thế nào là Chính Nhu Tử Vu Hoành mặt chữ quốc?

‘Chờ một chút, chẳng lẽ ta chân chính ưa thích, không phải sư muội, mà là đối với Chính Nhu sinh ra một loại nào đó không

cách nào nói rõ tình cảm?’

Phù Bạch trừng mắt nhìn. Nhìn xem Vu Hoành mặt to phi tốc hướng phía chính mình tới gần, càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn.

“Không phải vậy vì cái gì ta trước khi c·hết nhìn thấy không phải sư muội, mà là Vu Hoành?”

Nhưng đến giờ khắc này, hắn cái gì đều bình thường trở lại. Nếu trong lòng mình trọng yếu nhất chính là Vu Hoành, vậy liền cuối cùng.

Trong mông lung, Phù Bạch giang hai cánh tay, hướng phía trên không bay xuống xuống Vu Hoành mặt to nhẹ nhàng ôm đi qua.

Cứ việc có chút cay con mắt, nhưng hắn hay là nhịn xuống buồn nôn, lựa chọn tuân theo sâu trong nội tâm mình ý nghĩ, miệng cong lên, một ngụm hôn lên…

Phốc phốc! !

Tấm kia to lớn tựa như tinh hệ giống như mặt to, đột nhiên há miệng, một ngụm đem Phù Bạch hung hăng nuốt vào.

Không chỉ như vậy, Vu Hoành mặt to phương hướng nhất chuyển, hoàn toàn không nhìn cái kia bạo tạc kim quang, lại một ngụm, đem Phong Tuyết Tử mấy người cũng một chút nuốt mất.

Một giây sau.

Mặt to thu nhỏ, kéo lấy thật dài đuôi màu bạc, tựa như một con cự xà, xông vào một đầu vô hình vết nứt, biến mất không thấy gì nữa.

Mà lúc này, còn lại chung quanh bị đọng lại hết thảy, mới chậm rãi lại lần nữa lưu động đứng lên.

Chương 610: Dẫn đạo (3)

Chương 610: Dẫn đạo (3)

To lớn Vu Hoành mặt đột nhiên xuất hiện, một ngụm nuốt mất Kim Tiên cùng Phù Không Thành phi thuyền, thừa dịp chung quanh hết thảy bị đọng lại lúc, xoay người chạy, để phía sau truy kích Mẫu Thụ chi tử căn bản không kịp truy tung, thoáng qua liền biến mất không thấy.

Hai đầu Mẫu Thụ chi tử cuồng hống lấy, vô ý thức phát ra lực lượng, đem chung quanh tới gần một chút cấp dưới trực tiếp hủy diệt.

Từng vòng từng vòng màu xanh sẫm vòng sáng, từ trên người bọn họ khuếch tán ra tới. Không chút kiêng kỵ phát tiết lửa giận của mình.

Phía sau kết trận rất nhiều thế lực thủ lĩnh, thì tan tác như ong vỡ tổ, mấy lần biến mất không thấy gì nữa.

Có thể trở thành phe đầu hàng, cơ hồ đều là tâm trí không kiên định người, lại tất cả đều là tư tưởng ích kỷ người, căn bản không có khả năng không có chỗ tốt còn tiếp tục đuổi g·iết.

Thế là bất quá 2 giây đến tiếp sau truy binh liền chỉ còn lại có hai đầu Mẫu Thụ chi tử.

Hai đạo phía sau màu xanh sẫm cánh chim hình người, bỗng nhiên phóng tới Vu Hoành rời đi phương vị hư không.

Phốc!

Nơi đó còn lưu lại một đạo nhu hòa như cát mịn giống như pháp lực màu bạc.

Nó như mây như sương, chầm chậm lưu động, là Vu Hoành đoạn hậu sở thiết.

Hai đạo Mẫu Thụ chi tử đâm đầu vào đi lúc.

Tại tiếp xúc đến một sợi pháp lực kia trong nháy mắt, cả hai đồng thời toàn thân rung động, trực tiếp dừng lại.

Từ cực động đến cực tĩnh, cả hai căn bản không có bất luận cái gì giảm xóc, liền giống bị cưỡng chế tính tạm dừng, một chút đông cứng tại một sợi pháp lực kia bên trong.

Một giây, 2 giây.

Hai đạo Mẫu Thụ chi tử thể nội hỏa diễm đỏ sậm điên cuồng thiêu đốt, phía sau màu xanh sẫm nhánh cây cánh chim cũng đang điên cuồng sinh trưởng, ý đồ xông phá chung quanh ngân sa giống như pháp lực.

Mà theo cả hai trên thân lực lượng bộc phát đối kháng, một sợi pháp lực kia cũng đang nhanh chóng giảm bớt, làm nhạt, biến mất.

Thẳng đến thứ sáu giây!

Cái kia ngân sa giống như pháp lực rốt cục triệt để tiêu tán.

Hai đạo Mẫu Thụ chi tử cũng mới có thể tránh thoát, khôi phục hành động.

Rống! !

Bọn chúng lại lần nữa phát ra gầm thét, nhưng lúc này đã hoàn toàn không cách nào tìm tới Vu Hoành đám người vết tích.

Càng xa xôi, Mẫu Thụ bên trong to lớn Thánh Tháp bên trong.

Tháp chủ Gosha lẳng lặng nhìn chăm chú lên nơi xa hình ảnh. Thẳng đến hai đại Mẫu Thụ chi tử không công mà lui, hắn mới chậm rãi thở dài.

“Loại lực lượng kia… Xem ra Thiên Tôn hệ thống còn có cường giả còn sót lại.”

“Không giống như là Thiên Tôn hệ thống lực lượng.” Một cái khác thanh âm hùng vĩ nghi hoặc vang lên.

“Ngược lại là càng giống là thuần túy lực lượng vị cách cao, dẫn đến Mẫu Thụ chi tử tạm thời không cách nào đột phá, thậm chí bị dừng lại mấy giây.”

Phải biết đến bọn hắn cấp độ này, có thể bị đứng im mấy giây thời gian, cái này đầy đủ địch nhân đem bọn hắn g·iết c·hết vô số lần.

Kim Tiên cấp bậc cường giả, phần lớn đều là có thể vặn vẹo thời gian. Vô luận là gia tốc tự thân, hay là chậm lại đối phương, đều có thể đem cái này mấy giây thời gian kéo dài phóng đại đến rất nhiều rất nhiều.

Lại thêm bọn hắn tự thân tốc độ cũng cực nhanh…

“Nhưng như vậy cao vị cách cường giả, vì cái gì không trực tiếp xuất thủ diệt đi Mẫu Thụ chi tử, mà là muốn dẫn người rời đi?” Gosha lại lần nữa nghi ngờ nói.

“Có lẽ là, thụ thương rồi?” Thanh âm hùng vĩ kia suy đoán.

“Vị cách cao, vẻn vẹn có thể đại biểu chính mình có thể bảo chứng không b·ị t·hương tổn, bởi vì phổ thông đê vị cách lực lượng không cách nào ảnh hưởng đến hắn, nhưng nếu là lực có thua, cũng không cách nào can thiệp quá nhiều, có lẽ đây chính là vị kia người cứu viện trạng thái…”

“Có lẽ vậy…” Gosha gật đầu.

Đại Vô Hình.

Bạch quang tinh khiết bên trong.

To lớn Vu Hoành mặt người há mồm, một ngụm đem nuốt vào đi Phù Bạch Kim Tiên cùng Oss học viện phi thuyền phun ra ngoài.

Cả hai lộn mấy chục vòng sau mới miễn cưỡng phóng thích lực trường ổn định lại chính mình.

Lập tức, mặt người cấp tốc thu nhỏ, làm nhạt, biến mất tại nguyên chỗ.

Trong bạch quang, lúc này mơ mơ hồ hồ hiện ra một cái bất quy tắc hình hòn đá màu đen trạng sự vật.

Món đồ kia chính là bị một đường đâm đến biến hình không cách nào phân biệt Hắc Hắc Linh.

Hiện tại nó, nhìn qua căn bản chính là một khối loạn thất bát tao lộn xộn thiên thạch.

“Tiền bối, sư bá.”

Hắc Hắc Linh bên trong.

Một đạo bóng người màu bạc bỗng nhiên lóe lên, xông ra Hắc Hắc Linh tầng ngoài, kéo lấy thật dài đuôi màu bạc, bay về phía Oss học viện phi thuyền.

Một giây sau, bóng người truyền tống thuấn di, trực tiếp xuất hiện đến trong phi thuyền. Phòng điều khiển chính bên trong.

Phong Tuyết Tử cùng một phiếu Oss học viện pháp sư, Khô Thiền bọn người, mới từ trong sự ngơ ngơ ngác ngác bừng tỉnh.

Trước hết nhất khôi phục là Phong Tuyết Tử, hắn lung lay đầu, thần thức khuếch tán ra. Lập tức liền thấy được bay vào phi thuyền bóng người màu bạc.

Bóng người kia bay xuống mà xuống, tự động ngưng tụ thành Vu Hoành thân thể cao lớn.

“Quả nhiên là ngươi! Chính Nhu!” Phong Tuyết Tử cười ha hả. Đi ra phía trước một tay lấy Vu Hoành ôm vào trong ngực, dùng sức vỗ hắn hậu bối.

“Hảo tiểu tử! Vừa mới bỗng chốc kia thế nhưng là đem chúng ta dọa đến quá sức! !”

Bành bành bành bành bành!

Trong tiếng v·a c·hạm to lớn, Vu Hoành phía sau lưng đều b·ị đ·ánh ra từng mảnh từng mảnh hỏa tinh tử.

Hắn bây giờ thể chất cường độ, đã xa xa so cái gọi là đỉnh tiêm hợp kim còn cường ngạnh hơn, thân thể mật độ tại trải qua 180 lần cường hóa về sau, lại có cao vị cách lực lượng huyết mạch lưu chuyển tăng lên.

Chỉ bằng vào nhục thân, hắn liền đã có thể so với tu sĩ Phản Hư bố trí xuống pháp trận sau phòng ngự

“Sự bá, may mà ta kịp thời đuổi tới, nếu không vừa mới bỗng chốc kia hậu quả khó mà lường được…” Vu Hoành giận dữ nói.

“Không sai, ngươi vừa mới bỗng chốc kia, mặc dù vị cách cực cao, nhưng lờ mờ còn có thể phân biệt ra, pháp lực bản chất ấn ký hay là ngươi. Cho nên ta mới có thể xác định thân phận.” Phong Tuyết Tử buông ra hắn đồng dạng thở dài.

“Chỉ là ngươi vừa mới bỗng chốc kia, đến cùng làm sao phát ra? Có thể hay không tại tới một lần?”

“Đệ tử không cẩn thận tại một lần sinh tử hãm trong hiểm cảnh, đã thức tỉnh thể nội xen lẫn ngủ say huyết mạch, sau đó cũng không biết chuyện gì xảy ra, có thể sử dụng một loại năng lực kỳ dị. Nhưng cũng chính là có hạn chế sử dụng, tu vi chân chính, hay là chỉ là Đại Thừa kỳ.” Vu Hoành giải thích nói.

“Thức tỉnh huyết mạch… Đại Thừa kỳ. Ngươi, cái này Đại Thừa! ?” Phong Tuyết Tử há to miệng, trong lòng còn muốn nói cái gì, lại có không hiểu có chút đau buồn, nói không nên lời.

Hắn nhớ mang máng, lời nói này giống như trước kia từ lúc nào đã nghe qua.

Mà lại, dạng gì huyết mạch, có thể trong nháy mắt bộc phát ra cao như vậy vị cách lực lượng? Còn có thể vẫn như cũ chỉ là Đại Thừa kỳ tu vi?

Như vậy cao vị cách huyết mạch, thế mà lại trái lại tu luyện đê vị cách Tiên Đạo pháp lực… . Đây không phải tinh khiết lãng phí thời gian a?

“Được rồi, ta cũng không biết rõ ngươi tình huống như thế nào, dù sao chỉ cần ngươi an toàn là được.” Phong Tuyết Tử không nghĩ ra, cũng dứt khoát lười nhác suy nghĩ.

“Nhưng đã ngươi đã thức tỉnh cao vị huyết mạch, như vậy dùng cái này huyết mạch hoàn toàn có thể khiêu động ngang nhau cùng cấp độ lực lượng, sau đó tu luyện cùng cấp độ lực lượng, xa so với tu luyện Tiên Đạo hệ thống mau lẹ cường đại hơn nhiều rất nhiều. Không cần thiết lại cứng nhắc đi theo trước đó cảnh giới từ từ bò.”

“Ừm? Sư bá có ý tứ là… ! ! ?” Vu Hoành trong lòng sững sờ.

“Một hồi lại nói, ngươi đi trước nhìn xem Khô Thiền Toàn Hạc bọn hắn…” Phong Tuyết Tử cười cười.

Vu Hoành gật đầu, bước nhanh đi hướng Y Y bên kia, dẫn đầu cho Y Y một cái to lớn ôm.

Bên này, Phù Bạch cũng thuấn di truyền tống về đến, thoáng hiện đến Phong Tuyết Tử bên cạnh.

Hai đại Kim Tiên nhìn xem gom lại cùng một chỗ mặt lộ nhu hòa Vu Hoành bọn người, trong lòng căng cứng cũng cấp tốc thư giãn xuống tới.

“Vừa mới nguồn lực lượng kia, rất mạnh, nhưng lại rất yếu!” Phù Bạch nói khẽ.

“Nói thế nào?” Phong Tuyết Tử hỏi.

“Chính Nhu hẳn là thức tỉnh huyết mạch thời gian không dài, vị cách tuy cao, nhưng mật độ cực kỳ mỏng manh. Chỉ có thể miễn cưỡng đem ta bao khỏa đi vào, lợi dụng tự thân cùng còn lại hết thảy cô lập ra, dùng cái này đến bảo hộ ta. Nhưng trên thực tế, bởi vì mật độ quá hiếm, gặp phải đại lượng hơi thấp cấp độ lực lượng cọ rửa, liền sẽ rất nhanh sụp đổ.” Phù Bạch giải thích nói.

“Ta cũng phát hiện, Chính Nhu tình huống, căn bản không cần đang chậm rãi làm từng bước leo lên Tiên Đạo cảnh giới, hắn tình huống hiện tại là, tự thân thân thể cùng thần thức, bị huyết mạch thức tỉnh, cất cao đến một cái cấp độ rất cao, lại bởi vì khuyết thiếu có thể nguyên bộ công pháp tu luyện, mà chỉ có

thể tiếp tục tu hành cấp bậc thấp pháp lực.” Phong Tuyết Tử gật đầu.

“Đồ vật cho ta.” Phù Bạch nói.

“Ngươi có biện pháp?” Phong Tuyết Tử đem Phù Bạch nhọt ném đi trở về, sau đó nhìn đối phương về sau cõng nhấn một cái, lập tức phần lưng khối u lại cấp tốc nâng lên, phồng lớn, trở về hình dáng ban đầu.

“Ta sớm mấy năm, gặp được giống này trời sinh Thánh Thể, bọn hắn lực lượng bản thân điểm xuất phát liền cực cao, thể nội tự nhiên tồn tại phẩm chất cao cao vị cách lực lượng, nhưng giống này Thánh Thể có một vấn đề. Đó chính là bản thân tiềm lực một khi đào sạch sẽ, vậy liền vĩnh viễn không cách nào lại tuyệt đề thăng. Nói đơn giản, liền… Tiềm lực chính là thực lực bản thân cực hạn. Phần lớn Thánh Thể, là không có nguyên bộ công pháp.” Phù Bạch nói.

“Thánh Thể phương diện, ta cũng biết một chút, bọn hắn trưởng thành chu kỳ bình thường đều rất dài rất dài, cường đại là cường đại, nhưng quá chậm. Không thích hợp hiện tại tình huống.” Phong Tuyết Tử gật đầu nói.

“Ngươi có thể có biện pháp?”

“Ta ngược lại thật ra nghĩ đến một cái biện pháp, rất nhiều Thiên Tôn bên trong, có không ít đều là người mang Thánh Thể, trong đó một vị Thiều Hồ Thái Hư Thiên Tôn, cùng hiện tại Chính Nhu liền rất giống, cũng là trời sinh huyết mạch vị cách rất cao. Hắn đào móc sạch sẽ tự thân tiềm lực, đạt tới Kim Tiên đỉnh điểm về sau, vô luận như thế nào đều không thể bước ra một bước cuối cùng, tiến giai Thánh Vị, thành tựu Thiên Tôn. Thế là liền nghĩ đến cái biện pháp…” Phù Bạch nói.

“Ngươi nói là…” Phong Tuyết Tử cũng hiển nhiên biết vị này Thiên Tôn sự tích.

“Cửu Toán Thiên Cực?”

“Không sai, vật này vừa vặn cũng trong tay ta, là từ Cửu Toán Thiên Cung trong phế tích lật ra tới, mặc dù đã tàn phá, nhưng tin tưởng Chính Nhu tiểu tử kia năng lực, hắn là có thể tu sửa

tốt.” Phù Bạch mỉm cười, từ phía sau lưng nhọt bên trong móc ra một cái màu đen vàng khối vuông nhỏ.

Cái kia khối lập phương biên giới hư hại một phần sáu tả hữu, ở giữa còn có một đạo nghiêng lệch rạn nứt, xuyên qua chỉnh thể.

Một bên khác, Vu Hoành cùng Khô Thiền Toàn Hạc bọn người lại lần nữa gặp nhau, tinh tế miêu tả hai bên sau khi tách ra gặp phải.

“Cùng đi với chúng ta đi, đừng có lại một người. Hiện tại ngay cả Phong Tuyết Tử các tiền bối trận pháp cũng cùng phi thuyền dung hợp.” Khô Thiền chăm chú mời nói.

Vu Hoành dáng tươi cười có chút chìm liễm.

Hắn rất muốn trả lời tốt, nhưng… Trước đó gặp phải Đai Vô Hình t·hiên t·ai lúc, cái kia nguy hiểm một màn, lúc này chậm rãi ở tại trong đầu thoáng hiện.

Hắn nhất định phải không ngừng hướng phía trước hướng phía trước lại hướng phía trước, thẳng đến tìm tới chân chính sinh cơ chi địa.

Ở trong quá trình này không ai có thể theo kịp bước tiến của hắn. Nửa đường cũng sẽ gặp phải đủ loại kiểu dáng cực độ nguy hiểm cùng uy h·iếp.

Cho dù có Thiên Tôn cường hóa phòng an toàn, cũng không cách nào ngăn cách ngăn cản hết thảy nguy hiểm.

Dù sao, liền xem như Thiên Tôn, cũng c·hết tại Đai Vô Tâm cùng Đai Vô Hình.

“Hay là từ bỏ, ta đi một mình ở phía trước, cho mọi người mở đường, các ngươi ở phía sau có thể tùy thời bảo trì trợ giúp cùng liên hệ, giúp ta suy nghĩ đối sách loại hình.” Vu Hoành hồi đáp.

“Xác thực, hiện tại chúng ta đã xa xa không cách nào đuổi theo ngươi… Nhưng có Phù Bạch tiền bối cùng Phong Tuyết Tử sư bá tại, chúng ta ở hậu phương cũng có thể bao nhiêu cho ngươi một chút trợ giúp. Còn có vật tư phương diện cũng thế.

Mặc dù ngươi bây giờ rất mạnh, nhưng chung quy là muốn ăn uống bổ sung thân thể.” Toàn Hạc thở dài. Nàng hiện tại đã liền nhìn cũng thấy không rõ đối phương độ cao.

“Vâng, cứ quyết định như vậy đi chúng ta tạo thành trận hình, ta ở phía trước, các ngươi đi theo, một khi gặp được phiền phức, ta sẽ kịp thời thông tri các ngươi chờ bài trừ phiền phức về sau, lại tiếp tục hướng phía trước.” Vu Hoành gật đầu. Mặc dù không biết phương thức như vậy có thể duy trì bao lâu, nhưng tối thiểu, hiện tại đây là tốt nhất ở chung mô thức.

“Tốt, mọi người đến xem, có tình huống mới!” Phong Tuyết Tử thanh âm lúc này đánh gãy đám người nói chuyện phiếm.

Một đám người hướng phía trước đi vào Phong Tuyết Tử sau lưng, thuận hắn cùng Phù Bạch ánh mắt, nhìn về phía giữa không trung mới ngưng tụ ra màn sáng khổng lồ.

Chương 611: Dẫn đạo (4)

Trên màn sáng, biểu hiện thình lình chính là mới vừa rồi bọn hắn thoát ly Đại Vô Tâm tình huống.

Lúc này, tựa như tinh không Đại Vô Tâm bên trong, từng mảnh từng mảnh Hắc Dạ Mẫu Thụ cành, đang bị sau lưng hiện lên cỗ lớn cỗ lớn hắc vụ bao phủ hoàn toàn bao phủ.

Lần này hắc vụ, hoàn toàn là đen kịt một màu, không có chút nào điểm sáng, tựa như nồng hậu dày đặc bùn nhão màu đen, một khi đụng vào, liền triệt để dính phụ ở, không thể thoát khỏi.

Mẫu Thụ bị nhiễm đến địa phương nhao nhao vỡ nát, phân giải, phía trên mảng lớn quái vật Quỷ Ảnh nhao nhao tựa như bầy trùng giống như bay lên, ý đồ thoát đi.

Nhưng chúng nó tốc độ tại dạng này hùng vĩ Đại Vô Tâm bên trong, quá mức chậm chạp, quá mức nhỏ bé.

Đến mức xa xa nhìn lại, liền giống bị thả chậm mấy chục lần tốc độ phim hình ảnh, mới bay lên không, bay lên, liền bị sau lưng đậm đặc hắc vụ trong nháy mắt bao phủ, hoàn toàn biến mất.

Từng mảnh nhỏ cành cây bên trên thành trì, cũng tại đụng tới hắc vụ lúc triệt để sụp đổ, phân giải.

Giờ này khắc này, vô luận là cái gì phe đầu hàng thế lực, đều không khác biệt bị phi tốc thôn phệ.

"Đại tịch diệt gia tốc…" Phong Tuyết Tử thở dài.

"Còn không chỉ bên này." Hắn nắn pháp quyết.

Lập tức giữa không trung màn sáng khổng lồ trong nháy mắt lấp lóe biến hóa. Chia cắt thành mấy khối khác biệt hình ảnh.

Đều là Đai Vô Tâm bên trong, khu vực khác nhau đại tịch diệt đang áp sát.

Phong tai đen trắng sợi tơ, ngưng tụ thành to lớn không bờ bến đen trăng bức tường, cực tốc hướng phía bên này tiến lên, nửa đường thôn phệ vô số không kịp chạy trốn kỳ hình quái vật.

Mà tại đen trắng bức tường phía trước nhất, một đoàn khổng lồ màu sắc rực rỡ gió xoáy, chính nhanh chóng hướng phía rời xa bức tường phương hướng phi hành.

“Đó là phong tai Ngưng Trệ Phong Bạo, Phong Bạo Thánh Điện là phong tai bên trong lớn nhất, cũng là chỉ có một cái phe đầu hàng thế lực. Người ở bên trong cơ hồ phần lớn thời gian đều đang ngủ say, chỉ có lúc cần phải mới ra ngoài săn g·iết bổ sung nhận biết.” Phù Bạch giới thiệu nói.

“Ta tại phong tai bên trong lâu như vậy, cho tới bây giờ chưa từng gặp qua.” Vu Hoành hơi kinh ngạc nói.

“Rất bình thường bọn hắn nhận biết đầy đủ lúc, ưa thích triệt để đem tự thân che giấu. Xem như phần lớn thời gian tương đối an toàn vô hại thế lực.” Phù Bạch gật đầu nói.

“Lần này cần không phải đại tịch diệt, đoán chừng cũng sẽ không chủ động hiện thân.”

Vu Hoành gật đầu, ánh mắt nhìn về phía mặt khác mấy tấm hình ảnh.

Ngược lại là ngoài ý muốn thấy được một cái có chút quen mắt thuyền lớn.

“Đây không phải là Kim Tước lâu Sinh Cơ Chi Thuyền a?” Hắn ánh mắt lóe lên.

Trong đó một chiếc cổ đại gió lớn thuyền, ngay tại đen trắng bức tường bức bách dưới, phi tốc đào mệnh, một chút lấp lóe liền có thể bay ra rất xa khoảng cách.

“Bọn hắn còn chưa có c·hết?” Hắn trước kia còn cùng thuyền này chủ thuyền Du Xán lên qua mâu thuẫn.

“Kim Tước lâu có thể trải qua lần trước đại tịch diệt mà bất diệt, tự nhiên có phương pháp của mình.” Phù Bạch nói, ” thế lực này rất điệu thấp ẩn nấp, mặc dù không mạnh, nhưng truyền thừa đủ cổ lão, sớm nhất có thể truy tố đến ta Thanh Hà sơn thời kỳ đỉnh phong.”

“Cái kia xác thực đủ già rồi…” Phong Tuyết Tử gật đầu.

Vu Hoành xuyên thấu qua hình ảnh, quan sát tỉ mỉ, phát hiện cái kia Sinh Cơ Chi Thuyền khí tức, tựa hồ cũng cùng hắn đã từng gặp phải Du Xán khác biệt, có lẽ nửa đường lại đổi chủ thuyền.

Hắn tiếp tục xem tiếp, còn lại mấy khối trong màn sáng, phân biệt biểu hiện ra đều là Đại Vô Tâm các nơi đại lượng phe đầu hàng thế lực bị đại tịch diệt thôn phệ hình ảnh.

Vô số quái vật phi hành vật, bị không khác biệt vỡ nát, thôn phệ, bao phủ.

“Không quan trọng thiện và ác. Đối mặt đại tịch diệt, hết thảy đều đem quay về tại không…” Phong Tuyết Tử thở dài.

“Dựa theo địa đồ tính ra, toàn bộ Đại Vô Tâm đại khái còn có 35 ngày liền sẽ bị triệt để tịch diệt, sau đó liền đến phiên Đại Vô Hình…” Phù Bạch nói, ” nếu như những này phe đầu hàng thế lực không tiến vào Đại Vô Hình, bọn hắn tất nhiên sẽ tuân theo phương thức của mình cầu sinh, chỉ cần chúng ta cẩn thận quan sát, nói không chừng có thể đi theo đám bọn hắn tìm tới sống sót biện pháp.”

Vu Hoành nghe vậy, muốn nói lại thôi.

Hắn lúc này huyết mạch vị cách cực cao, đã cảm nhận được không giống với, đại tịch diệt dưới, hắn không cho rằng phe đầu hàng phương pháp có thể đối bọn hắn cũng áp dụng.

Phe đầu hàng thế nhưng là thích ứng nguyên tai nội bộ hoàn cảnh, bất tử bất diệt tồn tại cá thể. Bọn hắn sinh tồn độ khó xa so với nhóm người mình nhẹ nhõm.

“Tốt, không nói cái này, Chính Nhu. Lần này may mắn mà có ngươi kịp thời cứu giúp, ta vốn cho là mình là khẳng định sống

không được…” Phù Bạch ánh mắt nhất chuyển, nhu hòa nhìn về phía Vu Hoành.

Về phần vừa mới cái kia cay con mắt một màn, hắn đương nhiên là khi không tồn tại.

Dù sao khi đó kim quang chói mắt, ai cũng không thấy rõ hắn cái gì động tác biểu hiện.

“Còn tốt ngươi mạo hiểm xuất thủ, nếu không…” Phù Bạch câu nói kế tiếp chưa nói xong, nhưng kỳ thật mọi người đều biết, coi như hắn đoạn hậu tự bạo, nói không chừng cũng ngăn không được phía sau đội ngũ t·ruy s·át.

Khi đó toàn bộ người trên phi thuyền đều sẽ c·hết.

Vu Hoành nhìn xem Phù Bạch tiền bối, muốn nói lại thôi.

Hắn kỳ thật rất muốn hỏi, vừa mới đối phương giang hai cánh tay, miệng cong lên, là dự định làm cái gì?

Nhưng nhìn tiền bối biểu lộ, tựa hồ đã quên đi một màn kia.

“Tiền bối chỗ đó, lúc trước nếu không phải ngài, ta còn không biết muốn gặp được bao nhiêu nguy hiểm phiền phức… . Hiện tại chỉ là hơi có năng lực có thể báo lại một chút.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Ngươi đừng vội, ta và ngươi sư bá thương lượng một chút, căn cứ ngươi bây giờ tình huống, trước đó công pháp đã không thích hợp ngươi. Nhưng Thanh Hà sơn cũng không có đầy đủ phù hợp ngươi công pháp, ngươi huyết mạch Thánh Thể, chúng ta cùng đã biết ghi lại bất luận một loại nào Thánh Thể đều không khớp, cho nên, hiện tại biện pháp duy nhất, chính là…”

Tay hắn lật một cái, đem cái kia màu đen vàng khối lập phương đem ra.

“Vật này tên là Cửu Toán Thiên Cực. Chính là đã từng do Thánh Thể tạo thành Cửu Toán Thiên Cung tông môn, hợp lực chế tạo đỉnh cấp truyền thừa pháp bảo. Về sau Cửu Toán Thiên Cung bị người tiêu diệt, thế lực còn sót lại gia nhập ta

Thanh Hà sơn, trở thành bản môn một chi mạch. Chúng ta mới hiểu có vật này tồn tại." Phù Bạch giải thích nói.

"Ngươi Thánh Thể lai lịch không biết, năng lực cường đại, cụ thể có bao nhiêu ẩn tàng bí mật, chúng ta cũng không hỏi, ngươi cũng không cần nói, công pháp của ngươi đã không phù hợp ngươi lúc này Thánh Thể, nhưng nếu là chữa trị vật này, dùng nó, có thể thôi diễn ra hết thảy Thánh Thể thích hợp nhất cuối cùng tu luyện bí điển."

"! ? Tiền bối chuyện này là thật! ?" Vu Hoành hai mắt tỏa sáng, hắn đã sớm phát hiện chính mình vị cách tăng lên, cùng tự thân phẩm cấp thấp pháp lực không hợp nhau.

Mặc dù theo vị cách tăng lên, đối pháp lực điều khiển cũng càng phát ra tùy tâm sở d·ụ·c, cái này giống như là sinh viên làm nhà trẻ đề toán một dạng, nhẹ nhõm đơn giản.

Nhưng vô luận làm bao nhiêu nhà trẻ đề toán, đối với sinh viên cũng sẽ không có bất kỳ đề cao.

Hiện tại hắn vị cách đã tiếp cận Thiên Tôn, hắn suy đoán chính mình đoán chừng ở dưới Thiên Tôn, Kim Tiên phía trên, nói cách khác, trừ phi hắn có thể đem pháp lực tu luyện tới cấp độ này, nếu không trước đó, đều không cách nào triệt để phát huy tự thân vị cách tất cả năng lực.

Nói đơn giản, hắn hiện tại tựa như một thanh không ngừng tăng lên uy lực phẩm chất s·ú·n·g ống, nhưng lại thiếu khuyết đ·ạ·n dược, thậm chí có thể nói không có đ·ạ·n dược.

Pháp lực không đủ để phát huy hắn năng lực bản thân một phần vạn uy lực.

Dựa theo lúc trước hắn con đường chính là từ từ từ thuốc nổ đen thời đại leo lên Khoa Kỹ Thụ, một mực tiến hóa tăng lên, thẳng đến cực kỳ lâu về sau, cường hóa đ·ạ·n dược đến có thể bị nó vị cách phù hợp trình độ.

Biện pháp này không phải không được, mà là quá chậm, quá lãng phí thời gian.

Mà Phù Bạch tiền bối cho ra cái này Cửu Toán Thiên Cực dựa theo hắn ý tứ, chính là có thể làm cho hắn tự hành bắt đầu chế

tạo chính mình có thể sử dụng đ·ạ·n dược. Rút ngắn thật nhiều ở giữa quá trình. Trực tiếp từ nó trước mắt vị cách xuất phát, bắt đầu tu luyện.

“Cầm đi đi, nó là của ngươi.” Phù Bạch một tay lấy Cửu Toán Thiên Cực phóng tới Vu Hoành trước người, để nó lơ lửng giữa không trung.

“Đa tạ tiền bối, ta liền không khách khí!” Vu Hoành nghiêm nghị gật đầu, đưa tay bắt được Cửu Toán Thiên Cực.

“Mau mau chữa trị đi, vật này có lẽ đối với ngươi sẽ có cực lớn trợ giúp. Trên bản chất, nó cũng không phải là người vì chế tạo, mà là Tiên Thiên liền tồn tại bảo vật, chỉ là bị hơi cải tạo dưới.” Phù Bạch căn dặn.

“Tốt!” Vu Hoành cũng không trì hoãn, lúc này cùng Toàn Hạc bịn rịn chia tay, quanh thân pháp lực bao khỏa, hóa thành màu bạc xà ảnh bay ra phi thuyền, trở lại Hắc Hắc Linh bên trong.

Đây là hắn phát hiện năng lực bản thân một loại phương pháp sử dụng, tại pháp lực cũng bị vị cách xâm nhiễm sau khi tăng lên, hắn phát hiện tự thân pháp lực cơ hồ có thể xuyên thấu bất luận cái gì chung quanh vật chất, phảng phất c·ách l·y tại một chỗ khác thế giới, không cách nào bị ảnh hưởng đến, chạm đến.

Đây chính là hắn trước đó dùng để cứu người biện pháp, dùng pháp lực tận khả năng bao trùm phi thuyền cùng Phù Bạch tiền bối, sau đó xoay người chạy.

Trở lại Hắc Hắc Linh.

Vu Hoành một bên tu luyện, vừa bắt đầu chờ đợi hắc ấn cường hóa dung hợp kết thúc.

Đồng thời cũng tại cẩn thận quan sát Đai Vô Hình bên trong vô hình t·hiên t·ai hoạt động quy luật.

Hắn hiện tại mở ra vĩ độ nhảy vọt năng lực, chỉ cần không cần, liền có thể một mực ở vào loại kia quan trắc đến hạt nguyên thủy trạng thái.

Dùng cái này đến ghi chép vô hình t·hiên t·ai hoạt động quy luật, ngược lại là vừa vặn.

Bên kia Oss học viện trong phi thuyền.

Phong Tuyết Tử bọn người thì sẽ giá·m s·át ngoại tầng Đai Vô Tâm tình huống, lấy tùy thời cùng Vu Hoành tiến hành tình báo trao đổi.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Mấy ngày sau.

Vu Hoành khoanh chân ngồi tại Hắc Hắc Linh mặt đất, trước mặt nổi lơ lửng hình bầu d·ụ·c màn sáng màu trắng, bên trong là Toàn Hạc nghiêm nghị gương mặt xinh đẹp.

"Căn cứ những ngày này quan sát, hiện tại cơ bản có thể xác định, ngoại giới những cái kia phe đầu hàng thế lực, vô luận là hắc tai Mẫu Thụ, phong tai Ngưng Trệ Phong Bạo, hay là hàn tai Quy Linh Trì, hạn tai Bạch Tinh, những này phe đầu hàng thế lực đại bản doanh, đều không có một cái tiến vào Đai Vô Hình. Bọn hắn hẳn là đều biết nơi này nguy hiểm."

Bởi vì hình ảnh theo dõi cũng không cần cửa gì hạm, cho nên hiện tại nhiệm vụ này là Toàn Hạc đang phụ trách.

Lúc này nàng đang cùng Vu Hoành câu thông mấy ngày gần đây tình huống ngoại giới.

"Quang tai đâu? Có hay không quan trắc đến?" Vu Hoành lên tiếng hỏi.

Đối với hắn đã từng lợi dụng mượn lực qua quang tai, hắn vẫn còn có chút nhớ mãi không quên.

"Sư bá để đặt quan trắc pháp khí, không có phát hiện phụ cận có quang tai vết tích, đoán chừng còn tại càng xa xôi, dù sao liền xem như Kim Tiên, cũng không có cách nào quan sát Đai Vô Tâm tất cả khu vực. Chúng ta cũng chỉ có thể quan sát chính mình xung quanh phạm vi." Toàn Hạc nói.

"Nói cách khác, những này phe đầu hàng đều biết như thế nào tại đại tịch diệt bên trong Đai Vô Tâm, vượt qua t·ai n·ạn biện

pháp?" Vu Hoành suy đoán.

"Có này khả năng… Chúng ta là tiếp tục lưu lại quan sát, hay là tiếp tục đi đến xâm nhập?" Toàn Hạc hỏi.

"Không vội. Các đại nguyên tai đại tịch diệt không phải còn có một đoạn thời gian đến a? Chờ một chút." Vu Hoành trầm giọng nói.

"Ta tại tổng kết bên này vô hình t·hiên t·ai quy luật, cũng nhanh tốt, đến lúc đó… Coi như không có ta dẫn đạo, các ngươi cũng có thể an toàn ở chỗ này tiếp tục chờ đợi."

"Vất vả, có gì cần, cứ việc cùng chúng ta xách. Chúng ta mặc dù yếu, nhưng cũng nghĩ ra một phần lực!" Toàn Hạc chân thành nói.

"Yên tâm, không sẽ cùng các ngươi khách khí." Vu Hoành cười cười.

Kỳ thật hắn hiện tại cảm giác tốt hơn nhiều Toàn Hạc bọn hắn coi như không hề làm gì, có người có thể thời thời khắc khắc cùng hắn giao lưu, câu thông, liền để trong lòng của hắn có loại không hiểu buông lỏng.

Hai người lại hơi hàn huyên trò chuyện Phù Bạch Kim Tiên không biết vì cái gì gần nhất luôn tránh sư bá, cùng trong phi thuyền không ít người bắt đầu xuất hiện chán chường, tiêu cực tu luyện làm công tình huống.

Tựa hồ bởi vì không nhìn thấy hi vọng, mỗi ngày lo lắng hãi hùng, dẫn đến không ít học viện pháp sư cũng bắt đầu lặng lẽ tuyên dương nhục thể vui thích chí thượng lý luận, đây là nhất tiết kiệm tỷ lệ hiệu suất cao nhất đơn giản khoái hoạt.

Nói chuyện phiếm sau một lúc, màn sáng tách ra.

Vu Hoành thở phào một hơi, đứng người lên, trong lòng tích tụ quét sạch sành sanh.

Hiện tại người thân cận đều ở bên người, hắc ấn cường hóa cũng vào hôm nay liền có thể hoàn thành, tương lai còn có Cửu Toán Thiên Cực bảo vật như vậy chờ đợi mình nó chữa trị cường hóa.

So với trước đó tình huống, hiện tại tương lai, tràn ngập chờ mong.

‘Chỉ cần tiếp tục tăng lên vị cách xuống dưới, lại lợi dụng Cửu Toán Thiên Cực đạt được thích hợp ta công pháp tu hành… Ta nhất định có thể tìm tới sinh cơ chi địa! Tìm tới đường trở về!’

Lại một lần nữa khẳng định quyết tâm của mình về sau, Vu Hoành nhắm mắt, tiến vào não hải, hướng phía đặc chất nơi hẻo lánh bay đi.

Trước đó dung hợp hai đại đặc chất, lúc này đã đếm ngược kết thúc.

Một viên thuần kim sắc to bằng đầu người quang cầu, chính nổi lơ lửng chờ đợi hắn đụng vào.

Chương 612: Thiên tai (1)

Trước đó dung hợp, là Cao Duy Chi Xà cùng siêu cấp Huyễn Thần hai cái đặc chất, người trước là mới dung hợp đi ra đỉnh tiêm vị cách huyết mạch, người sau là đối với ảo giác có siêu cường kháng tính, đồng thời tu luyện ảo giác loại công pháp tăng thêm cực cao.

Nguyên bản Vu Hoành là không nỡ dung hợp, dù sao dùng cái này đối kháng tâm tai khả năng có nhằm vào hiệu quả, nhưng theo tu vi không ngừng tăng lên, hiện tại cần đối mặt phiền phức cũng càng ngày càng mạnh, siêu cấp Huyễn Thần bực này nhằm vào sinh vật loại đặc chất, kỳ thật đối với hắn mà nói tác dụng không lớn.

Đứng tại viên này quang cầu màu vàng trước mặt, Vu Hoành nhẹ nhàng vươn tay đặt tại quang cầu mặt ngoài.

Xùy.

Một đạo tin tức chảy vào hắn ý thức

'Dung hợp thành công, ngươi thu hoạch được đặc chất —— Cao Duy Xà Vương.

Cao Duy Xà Vương (ngươi là Cao Duy Chi Xà trong tộc đàn tiến hóa giả, tất cả năng lực thiên phú đều chiếm được cố định cường hóa, ngươi thu hoạch được thiên phú —— siêu cấp vĩ độ kháng tính, siêu cấp vĩ độ nhảy vọt, cứu cực vĩnh cố, cứu cực vĩnh chú) '

Vu Hoành quét mắt bên dưới vài hạng thiên phú mới, biến hóa lớn nhất vẫn là siêu cấp vĩ độ nhảy vọt, thiên phú này trực tiếp từ mỗi tuần một lần, biến thành mỗi ngày một lần. Đồng thời có thể chỉ định nhảy vọt vĩ độ.

Về phần kháng tính thì là trực tiếp đề cao đến trăm phần trăm miễn tự nhiên tổn thương. Cái gọi là tự nhiên tổn thương chính là hoàn cảnh tổn thương.

Mà vĩnh cố thì là tăng lên toàn diện cường hóa bội số đạt tới 200 lần.

Vĩnh chú là trừ ra mục nát khô cạn ảo giác loại tổn thương bên ngoài, đối còn lại cần thời gian từ từ ăn mòn tổn thương, đều trực tiếp miễn dịch.

“Tăng lên rất lớn, đặc biệt là vĩ độ chỉ định nhảy vọt…”

Vu Hoành cảm thụ xuống thân thể có chút tăng phúc cường hóa, thân thể phảng phất như thổi hơi giống như đang kéo dài phồng lên biến lớn, nhưng bởi vì thuật pháp huyễn hóa, tạm thời duy trì lúc này trạng thái này.

‘Còn có thể dung hợp một lần, tiếp xuống liền chữa trị Cửu Toán Thiên Cực, cường hóa ngoại nhãn… Tiếp tục tăng lên vị cách mới là mấu chốt.’

Hắn đã phát hiện, đặc chất dung hợp tăng lên biên độ kém xa trực tiếp cường hóa ngoại nhãn tới lớn, suy tư dưới.

Vu Hoành đưa tay Hủ Hủ Chi Thanh cùng Hủ Hủ Chi Mục, kéo đến một khối, hai cái này đặc chất đối với hắn mà nói không có tác dụng gì.

Dứt khoát hòa tan được rồi.

Phốc.

Hai cái quang cầu dung hợp thành một cái lớn nhỏ cỡ nắm tay quang cầu màu đen. Đếm ngược tại mặt ngoài nổi lên: 11 giờ 12 phút.

Xem ra là quá yếu, dung hợp cần thời gian cũng rất ngắn.

Buông lỏng tâm tình, Vu Hoành bắt đầu tiến vào vĩ độ nhảy vọt trạng thái.

Nhiệt lưu tràn vào hai mắt, trước mắt hắn hết thảy bỗng nhiên bắt đầu biến hóa.

Hắc Hắc Linh bên trong, trống trải khu vực trung tâm, bỗng nhiên hiện ra một đạo màu đỏ hình bầu d·ụ·c quang môn.

Vu Hoành lại trong lòng khẽ động.

Quang môn biên giới lập tức nhiều hơn một khối rưỡi trong suốt khối vuông nhỏ màn sáng.

Trên đó viết: Nhảy vọt vĩ độ lựa chọn —— 1.2.

Có thể tuyển hai cái vĩ độ nhảy vọt.

Vu Hoành trong lòng sinh ra một tia hiếu kỳ.

Trước đó nhảy vọt trực tiếp chính là ngẫu nhiên, nhưng bây giờ huyết mạch thăng cấp về sau, hắn thế mà còn có thể tự do lựa chọn.

Mặc dù cái này 12 chỉ có số lượng, cái gì đều không có đánh dấu, nhưng đây là hắn để cho tiện thao tác, chính mình tưởng tượng ra bố cảnh.

Bản thân Cao Duy Xà Vương năng lực không có những này, chỉ có một tầng mơ hồ bản năng.

Vu Hoành đứng dậy, đi đến quang môn trước, đưa tay tại trên màn sáng điểm hạ.

Sau đó dạo chơi đi vào quang môn.

Xùy!

Trước mắt hắn hoa một cái, phảng phất xuyên qua một tầng thanh lương màn nước.

Rõ ràng đi nữa lúc, trước mắt đã biến thành trước đó thấy qua cái kia màu đen nhánh vô hạn không gian.

Dưới chân là đại biểu Sinh Cơ Chi Thuyền màu xám thuyền độc mộc, thuyền độc mộc bên trong để đặt lấy hơi mờ bất quy tắc tảng đá.

Tàu thuyền đầu thuyền liên tiếp lấy một đầu sáng tỏ sợi tơ màu vàng.

‘Cái này vĩ độ có thể quan trắc can thiệp sự vật ở giữa liên hệ. Liền gọi hắn liên quan tầng tốt.’ Vu Hoành trong lòng xác

định.

Hắn không có dừng lại, lui về sau ra một bước, lập tức rời đi cái này vĩ độ, từ trong quang môn biến mất không thấy gì nữa.

Rời khỏi về sau, quang môn một bên trên màn ánh sáng, số lượng 1 lập tức biến mất, biến thành liên quan tầng vĩ độ.

Vu Hoành điểm hạ số lượng 2, tiếp tục hướng phía quang môn đi đến. Nhưng lại bị một tầng nhu hòa mà cứng cỏi lực lượng ngăn trở.

'Xem ra là thật chỉ có thể một ngày nhảy một lần, chỉ có thể chờ đợi ngày mai.'

Trong lòng của hắn tiếc nuối, giải trừ năng lực, hết thảy trước mắt lập tức đều tiêu tán.

Khảo thí kết thúc, Vu Hoành tìm kiếm chút ăn uống bổ sung tiêu hao, hắn hiện tại đã không cần bổ sung thức ăn bình thường, cũng không cần trực tiếp nhấm nuốt, chỉ là tùy ý tâm niệm vừa động, pháp lực liền có thể trực tiếp từ khoáng thạch vật chất các loại bên trong rút ra nguyên tố dinh dưỡng, đền bù thân thể tiêu hao.

Chung quanh Đại Vô Hình bên trong không có bất kỳ cái gì vật chất có thể bổ sung, hắn duy nhất bổ sung đầu nguồn, chính là mình mang theo dự trữ vật tư, cũng may dự trữ vật chất mang theo đủ nhiều, đồng thời còn có thể từ phía sau đi theo Oss học viện phi thuyền thu hoạch.

Hơn sáu giờ chiều.

Vu Hoành nếm thử dùng Thiên Tôn vị cách chất năng chuyển hoán ngưng tụ dòng nước, nhẹ nhõm thành công.

Mới đưa dòng nước để vào thùng chứa nước bên trong, đột nhiên toàn bộ phòng an toàn khẽ run lên.

Cảm giác nguy hiểm mãnh liệt xộng lên đầu, Vu Hoành lúc này ngồi xếp bằng dưới, nhắm mắt tiến vào chất năng chuyển hoán trạng thái, quan trắc ngoại giới lưu động hạt nguyên thủy.

Ngoài cửa sổ, vô số hạt nguyên thủy chính phun trào xoay tròn lấy, hình thành một cái vô cùng to lớn cự hình vòng xoáy, hướng phía Hắc Hắc Linh bên này v·a c·hạm tới.

Vu Hoành hơi biến sắc mặt, vội vàng khống chế Hắc Hắc Linh hướng phía biên giới lách qua cái này to lớn vòng xoáy

Đồng thời pháp lực về sau truyền lại, dẫn đạo hậu phương phi thuyền cùng một chỗ vòng quanh.

“Chuyện gì xảy ra?”

Phía sau Phong Tuyết Tử bọn người không cách nào quan trắc đến vô hình t·hiên t·ai vòng xoáy, nghi hoặc truyền âm tới.

“Thiên tai tới, theo sát ta!” Vu Hoành không kịp giải thích thêm, nắm kéo phi thuyền bỗng nhiên gia tốc, tựa như hai đầu màu đen Tiểu Ngư, từ khổng lồ vô hình t·hiên t·ai vòng xoáy biên giới sượt qua người.

Nhưng mới tránh đi vòng xoáy này, không đợi Vu Hoành nghỉ ngơi, phía trước lại xuất hiện ba cái kích thước ngang hàng khổng lồ vòng xoáy.

Bọn chúng lẫn nhau ở giữa bởi vì xoay tròn ma sát, chỉ để lại từng đầu cực kỳ nhỏ chạy trốn khe hở.

Vu Hoành sắc mặt biến.

“Tình huống không đúng, Đai Vô Hình giống như xảy ra vấn đề, không… Có lẽ không phải xảy ra vấn đề, mà là nơi này bản thân liền có thể là trạng thái này, chỉ là trước đó chúng ta vừa vặn gặp được bình tĩnh kỳ…”

Vu Hoành tâm niệm chuyển động, thanh âm ngưng trọng nói.

Ngẫm lại cũng thế, nếu như Đai Vô Hình thật như vậy an toàn, trước đó những Thiên Tôn kia cũng sẽ không không hiểu vẫn lạc tại Đai Vô Tâm.

Nghĩ tới đây, Vu Hoành hết sức chăm chú, dẫn đạo Hắc Hắc Linh cùng phi thuyền cùng một chỗ gia tốc.

Đang đến gần mấy cái vòng xoáy lớn sát na, bỗng nhiên nhắm chuẩn trong đó một cái khe hở, toàn lực bắn vọt.

Hắc Hắc Linh ngoài cửa sổ, vô số màu xám bạc hạt nguyên thủy cao tốc lưu động ma sát pha lê ngoại tầng.

Từng tầng từng tầng pha lê bị không ngừng phân giải, hóa thành ngang hàng cơ sở hạt nguyên thủy.

Hắc Hắc Linh như vậy, phía sau Oss phi thuyền càng thêm không chịu nổi.

Tầng ngoài phân giải càng thêm lợi hại, bất quá mười mấy giây, toàn bộ có thể so với cỡ nhỏ thành thị khổng lồ phi thuyền, ngoại tầng cũng đã bị phân giải hơn phân nửa, thể tích rút nhỏ một phần ba.

Toàn bộ thân thuyền trở nên rách tung toé, khắp nơi là lỗ lớn cái hố nhỏ.

Phòng hộ pháp thuật hộ thuẫn, đã sớm tại tiếp xúc đến vô hình t·hiên t·ai vòng xoáy trong nháy mắt, liền tuyên cáo sụp đổ.

Nội tầng chủ yếu dựa vào, hay là Phong Tuyết Tử Thiên Tôn phong ấn, cùng Kim Tiên chống đỡ lấy cường đại phòng ngự thuật pháp.

Một chút phân bố tại tầng ngoài pháp sư căn bản chưa kịp rời đi, liền chớp mắt bị cuốn ra phi thuyền, biến mất tại trong vòng xoáy, nhục thân tính cả linh hồn cùng một chỗ, trong nháy mắt phân giải th·ành h·ạt nguyên thủy.

Di chuyển Oss học viện pháp sư, chạy đợi có hơn một ngàn người, lúc này một chút liền không có hơn một trăm người.

Khóc rống cùng tuyệt vọng đại hống đại khiếu, trong lúc nhất thời tràn ngập toàn bộ phi thuyền.

Cao tốc bắn vọt chuyển hướng, liên tục kéo dài hơn nửa phút, mới giảm tốc độ dừng lại.

Lúc này phi thuyền toàn bộ đã bị chẻ th·ành h·ạch đào hình dạng, lớn nhỏ so trước đó rút lại hơn một nửa.

Mà Hắc Hắc Linh bên trong, Vu Hoành cả người mồ hôi ngồi xếp bằng xuống, nhìn qua bên ngoài bình tĩnh trở lại hạt nguyên thủy, thở phào một hơi.

“Các ngươi, còn tốt đó chứ?” Hắn thi pháp liên thông sau lưng phi thuyền.

“.” Bên kia trầm mặc, không có trả lời ngay.

“Toàn Hạc sư muội?” Vu Hoành trong lòng trầm xuống, cất cao giọng.

“Khô Thiền lão sư của lão sư, Liễu Khê Nhiên pháp sư. Vừa mới ở ngoại tầng tu bổ phi thuyền trận pháp.” Toàn Hạc nói khẽ. Trong giọng nói lộ ra kiềm chế cùng một loại nào đó không hiểu cảm xúc.

“… Ta rất xin lỗi.” Vu Hoành dừng lại, nói khẽ.

Hắn kỳ thật đối với Liễu Khê Nhiên không có cái gì tiếp xúc, nhưng đường đường Phù Không Thành nghị viên một trong, tại vừa mới biến cố bên trong, một dạng cùng người bình thường giống như không có lực phản kháng chút nào, trong nháy mắt biến mất tại vô hình t·hiên t·ai bên trong.

Loại kiềm chế này, liền xem như hắn, cũng không khỏi đến từ đáy lòng dâng lên một tia bàng hoàng.

“Đây không phải lỗi của ngươi… Ngươi đã tận lực…” Toàn Hạc an ủi.

Vu Hoành không nói gì, chỉ là trầm mặc cúp máy thông tin.

Đứng người lên, hắn đi tới trước cửa sổ, nhìn qua phía ngoài hạt nguyên thủy, sắc mặt không vui không buồn.

Phi thuyền chữa trị động tác rất nhanh, Oss học viện một lần nữa đề cử Liễu Trì Tuyền làm mới dẫn đầu pháp sư.

Bọn hắn bỏ ra một giờ, là hài cốt không còn nghị viên Liễu Khê Nhiên pháp sư, cử hành t·ang l·ễ.

Tang lễ sử dụng pháp thuật thả ra Liễu Khê Nhiên cuộc đời hình ảnh, phụ đề.

Màu trắng sử dụng pháp thuật ngưng tụ hoa tươi, tại phi thuyền phía trước đầy một khối nhỏ khu vực.

Tang lễ cử hành lúc, Vu Hoành liền đứng tại phía trước cửa sổ, nhìn qua hậu phương màu trắng hoa tươi, trầm mặc không nói.

Ước chừng hai giờ về sau, đặc chất dung hợp kết thúc.

Hắn mắt nhìn mới dung hợp đặc chất, là cái tên là Hủ Hủ Lực Trường đặc chất.

'Hủ Hủ Lực Trường: Bất luận cái gì nhìn chăm chú ngươi, cũng tâm hoài ác ý người, đều đem thể xác tinh thần tự phát mục nát, trong vòng ba giây kinh lịch một lần tro tàn xem xét. Không cách nào thông qua kháng tính xem xét, đem tự động hoá là tro tàn, linh hồn không cách nào thoát ly.'

"Hay là đối với sinh vật loại đặc chất…" Vu Hoành mất hết cả hứng thu hồi cảm giác.

Chỉ có đối với không phải sinh vật loại đặc chất mới có tác dụng, đáng tiếc, dung hợp đặc chất không có cơ hội.

Hắn lấy ra Cửu Toán Thiên Cực, trực tiếp tăng thêm cọng tóc, liền xem như dung hợp cường hóa.

Cường hóa Cửu Toán Thiên Cực, phương hướng: Ngẫu nhiên cường hóa.

'Phải chăng xác định cường hóa?' hắc ấn phản hồi chảy ra. Hắc tuyến trong nháy mắt chảy vào Cửu Toán Thiên Cực.

Đếm ngược rất nhanh nổi lên: 19 ngày 20 giờ 8 phút.

Buông xuống Cửu Toán Thiên Cực, Vu Hoành cứ như vậy đứng tại phía trước cửa sổ, lẳng lặng ngắm nhìn phía ngoài vô số hạt nguyên thủy.

Liễu Khê Nhiên sau khi q·ua đ·ời, Oss học viện phi thuyền lâm vào một mảnh lặng im.

Các pháp sư bắt đầu càng phát ra lười nhác, mỗi ngày tùy ý tiêu hao vật tư, hưởng thụ sinh hoạt, thời gian ngày lại ngày

trôi qua.

Ngược lại là Phong Tuyết Tử gia nhập, để Khô Thiền đám người một chút tâm nguyện nho nhỏ đạt được thỏa mãn.

Phù Bạch lợi dụng trận pháp, phân giải Y Y trên thân một mực dung hợp lại cùng nhau mụ mụ, đem nó luyện chế thành một viên mặt dây chuyền, giao cho Y Y tùy thân mang theo, có thể tùy thời cùng nó giao lưu.

Phong Tuyết Tử dùng pháp khí đem Khô Thiền phụ mẫu vợ con một lần nữa thay đổi thời thái, một lần nữa đào móc chữa trị ra một tia tàn hồn, chỉ cần chờ đại tịch diệt qua đi, trở về Khô Thiền xuất thân chi địa, có lẽ có hi vọng hoàn chỉnh phục sinh thân nhân.

Hết thảy tựa hồ lại bắt đầu từ từ khôi phục bình thường, Vu Hoành mang theo phi thuyền lại tránh thoát ba lần vô hình t·hiên t·ai tập kích. Lần này bởi vì phi thuyền thể tích thu nhỏ mọi người tính cảnh giác cũng rất cao, ngược lại là không có tạo thành tổn thương.

Thẳng đến ngày thứ mười hai. Vu Hoành nhận được Phong Tuyết Tử sư bá thông tri, đi vào trong phi thuyền.

Lúc này tất cả mọi người tụ tập đến phi thuyền chủ điều khiển đại sảnh. Còn sót lại người so trước đó càng ít.

Vu Hoành xuyên qua phi thuyền tầng phòng hộ, rơi xuống đất ngưng tụ ra thân hình lúc, ánh mắt tại toàn trường quét mắt một vòng.

Đầu người mặc dù còn dày đặc, nhưng đếm kỹ một chút, chỉ còn hơn ba trăm người.

Mà lại phần lớn người trong mắt đều không có cái gì ánh sáng, chán chường, âm u đầy tử khí.

Phong Tuyết Tử cùng Phù Bạch đứng tại phía trước nhất, hai người đồng thời nhấc tay, thả ra cát vàng giống như pháp lực, hóa thành dòng suối, tụ hợp vào giữa không trung màn ánh sáng màu vàng.

Trong màn sáng, lại biểu hiện chính là Đai Vô Tâm để đặt pháp khí giá·m s·át truyền đến hình ảnh.

“Nơi này khoảng cách khá xa, q·uấy n·hiễu rất lớn, nhưng chỉ có thể chúng ta liên thủ mới có thể nhìn thấy cụ thể hình ảnh.” Phong Tuyết Tử thở dài.

“Tình huống như thế nào?” Vu Hoành nhìn thấy Toàn Hạc, Khô Thiền sắc mặt của mọi người cũng không quá tốt.

Chương 613: Thiên tai (2)

Chương 613: Thiên tai (2)

“Không thế nào tốt…” Toàn Hạc lắc đầu, “Sư bá cùng tiền bối bình thường là hai ngày mở ra một lần quan trắc, nhưng sáng nay mở ra lần này quan trắc, phát hiện Đại Vô Tâm bên kia, đã từng có nửa pháp khí không tín hiệu. Đồng thời… Trước đó nhìn thấy đại tịch diệt đã trải rộng các nơi, thời gian so với chúng ta dự đoán còn phải sớm hơn rất nhiều.”

Trống trải trong đại sảnh, trong lúc nhất thời chỉ có thanh âm của nàng không ngừng quanh quẩn.

“Nói cách khác, những cái kia phe đầu hàng, đều không thể gắng gượng qua tới sao?” Vu Hoành trầm mặc dưới, hỏi.

“Toàn hủy diệt…” Phong Tuyết Tử thấp giọng nói, “Hắc tai Mẫu Thụ cũng tốt, phong tai Ngưng Trệ Phong Bạo, đều mất ráo. Ta vừa mới quan trắc đến có mấy cái thế lực cưỡng ép tiến nhập Đại Vô Hình, sau đó bị vô hình t·hiên t·ai phân giải cọ rửa rơi, biến mất không thấy gì nữa… .”

“Có lẽ, bọn hắn chỉ là tạm thời bị c·ách l·y, kiểm tra đo lường không tới, hẳn là sẽ không c·hết hết.” Vu Hoành suy đoán.

“Có lẽ vậy…” Phong Tuyết Tử còn muốn nói điều gì, nhưng lại bị một bên Phù Bạch nhẹ nhàng vỗ vỗ.

Thế là hắn liền không nói thêm lời, cũng không còn đem chính mình trước đó tận mắt thấy phe đầu hàng thế lực bị triệt để phân giải hình ảnh nói ra.

“Dựa theo hiện tại xu thế, nhiều lắm là ngày mai, toàn bộ Đại Vô Tâm liền sẽ bị đại tịch diệt triệt để lấp đầy, tiếp lấy liền nên đến phiên Đại Vô Hình.” Phù Bạch thấp giọng nói.

“Chính Nhu, nghĩ kỹ làm sao làm a?”

“Vô luận ngươi làm bất kỳ quyết định gì, chúng ta đều duy trì ngươi.” Phong Tuyết Tử trầm giọng nói.

Vu Hoành nhìn xem chung quanh từng đôi tụ tập tới ánh mắt.

Trong lòng chần chờ từ từ hóa thành kiên định.

“Thiên tai mật độ tại gia tăng, xem ra nơi này cũng không thể ở lâu… . Chờ một chút chờ ta Cửu Toán Thiên Cực chữa trị hoàn thành, nắm chắc càng lớn, lại hướng bên trong.”

“Tốt! Ngươi an bài dẫn đường chính là!” Phong Tuyết Tử gật đầu.

Vu Hoành chăm chú gật gật đầu, nhìn một chút tất cả mọi người một lần, vừa nhìn về phía trong màn sáng phun trào hủy diệt hết thảy đại tịch diệt.

Hắn quay người hóa thành màu bạc xà ảnh, bỗng nhiên xuyên thấu phi thuyền, bay trở về Hắc Hắc Linh.

Vô tận trong bạch quang.

Hai chiếc đen sì một lớn một nhỏ phi hành khí, chậm rãi khởi động, hướng phía Đai Vô Hình chỗ càng sâu từ từ chạy tới.

Cửu Toán Thiên Cực cường hóa chữa trị, tiếp tục kéo dài bảy ngày, mới hoàn toàn kết thúc.

Mà trong bảy ngày này, Đai Vô Tâm hoàn toàn bị đại tịch diệt bao phủ, lại không có nửa điểm khe hở,

Mỗi ngày Vu Hoành đều có thể từ Phong Tuyết Tử bên kia trong màn sáng, nhìn thấy một chút phe đầu hàng thế lực vỡ vụn hủy diệt.

Thẳng đến cuối cùng Hắc Dạ Mẫu Thụ đứt thành từng khúc, vỡ nát, trong đó Thánh Tháp cùng Mẫu Thụ chi tử bị vô tận hắc vụ dính chặt, một chút xíu phân giải, tiêu tán.

Ngày đó, Phong Tuyết Tử cùng Phù Bạch không có thù hận đến báo khoái cảm, chỉ có từ sâu trong đáy lòng dâng lên bàng hoàng.

Hắc Hắc Linh bên trong.

Vu Hoành cầm lấy vừa mới cường hóa kết thúc Cửu Toán Thiên Cực, khối lập phương này cái hộp nhỏ, lúc này đã biến thành màu trắng bạc tựa như khối rubic, mặt ngoài hiển hiện từng đầu giao nhau lằn ngang.

Một cái màu tím hình tam giác ký hiệu, hiện lên ở nó mặt bên, ký hiệu nội bộ hay là một cái nhỏ một vòng hình tam giác, cứ thế mà suy ra, từng cái không ngừng thu nhỏ hình tam giác, không ngừng khảm sáo xuống dưới.

Một tấm trắng noãn sách hướng dẫn bị ép ở dưới Cửu Toán Thiên Cực, bị Vu Hoành nhẹ nhàng cầm lên. Thẳng đến ngay cả Vu Hoành ánh mắt cũng vô pháp thấy rõ, tầng tầng lớp lớp, không biết khảm sáo bao nhiêu lần,

Cửu Toán Thiên Cực (cường hóa bản) : Cửu Toán Thiên Cung truyền thừa chí bảo, rót vào bộ phận thân thể, có thể diễn toán ra thích hợp tự thân công pháp tu hành. Công pháp có thể theo diễn toán số lần không ngừng ưu hóa, nhưng cần tiêu hao đại lượng năng lượng.

“Xong rồi.”

Vu Hoành buông xuống sách hướng dẫn, hắn nhớ kỹ Phù Bạch tiền bối nói qua, thứ này chỉ có thể diễn toán một lần, mà bây giờ cường hóa về sau, thế mà biến thành có thể lặp đi lặp lại ưu hóa, hiển nhiên hiệu quả tăng lên không ít.

Nắm khối vuông nhỏ, hắn trực tiếp kéo đứt một sợi tóc, quăn xoắn lấy để vào khối lập phương phía dưới, sau đó nhẹ nhàng ngăn chặn.

Tê.

Nhất thời, Cửu Toán Thiên Cực tựa như thật khối rubic, cấp tốc chuyển động đứng lên, đồng thời mặt bên tam giác ký hiệu điên cuồng xoay tròn, lấp lóe.

Kéo dài đến hơn một phút đồng hồ.

Khối lập phương từ từ giảm tốc độ, bình tĩnh trở lại.

Mặt bên màu tím tam giác ký hiệu lóe lên lóe lên, lộ ra một tia ngân quang.

Vu Hoành đưa tay đi bắt lên khối lập phương.

Tại chạm đến Cửu Toán Thiên Cực trong nháy mắt, một cỗ phức tạp tin tức ầm vang tràn vào đầu óc hắn.

Diễn toán kết thúc, Thánh Thể loại hình không biết, vị cách: Ngụy Thánh Vị, công pháp tạo ra hoàn tất, tham khảo công pháp 742 thiên, tự động mệnh danh là: Thanh Viễn Thiên Hà Thánh Pháp bản thứ nhất.

Vu Hoành thuận tin tức công pháp hướng xuống đọc.

Thanh Viễn Thiên Hà Thánh Pháp bản thứ nhất, có thể cùng bản thân Thanh Viễn Thiên Hà Diệu Pháp không có khe hở dính liền chuyển hóa, tu ra pháp lực là thánh lực, toàn công cùng chia tam đại giai đoạn: Lắng nghe, chú mục, ảo mộng.

Vu Hoành đại khái giải xuống môn công pháp này nội dung.

Nó từ cảm giác tới tay, đảo ngược trước cẩn thận cảm giác tự thân toàn bộ trong ngoài cấu tạo, sau đó tìm tới mấu chốt Thánh Thể ngưng tụ điểm, lại để cho pháp lực tuân theo những này ngưng tụ điểm, lặp đi lặp lại chảy xuôi nhanh chóng phát sinh chất biến, từ pháp lực chuyển hóa làm thánh lực. Cuối cùng lấy hắn mạnh nhất hai mắt làm đột phá khẩu, phóng thích cùng thu liễm thánh lực.

Cuối cùng ảo mộng, thì là thánh lực kết hợp huyết mạch năng lực thiên phú nhảy vọt vĩ độ, trực tiếp có thể trong nháy mắt đem chính mình cùng chung quanh thần thức cảm giác phạm vi bên trong hết thảy đưa vào chỉ định vĩ độ.

Đây coi như là đối thiên phú một cái cường hóa.

‘Môn công pháp này, chủ yếu hiệu quả là tăng lên pháp lực hóa thành phù hợp ta hiện tại vị cách thánh lực, dạng này cũng có thể giải quyết ta đ·ạ·n dược khuyết thiếu tình trạng quẫn bách. Đồng thời còn có thể đề cao điều khiển lực, ảo mộng thì là đem đối với ta hữu dụng vòng ngực nhảy vọt, mở rộng thành đối với chung quanh những người khác hữu dụng. Lúc

đối địch hoàn toàn có thể đem địch nhân đưa vào nguy hiểm vĩ độ.'

Công pháp rất tốt giải quyết Vu Hoành hiện tại phiền phức chỗ.

Hắn khẽ gật đầu, lại lần nữa giật một sợi tóc nhét vào, lại một lần nữa khởi động Cửu Toán Thiên Cực.

Pháp lực ầm vang tràn vào khối vuông nhỏ bên trong, phảng phất không có cuối cùng.

Vu Hoành mặt không đổi sắc, tiếp tục đưa vào pháp lực, một phút đồng hồ, năm phút đồng hồ, nửa giờ… . Thẳng đến ba giờ sau.

Khối vuông nhỏ mới lại lần nữa bắt đầu chuyển động.

Rất nhanh, Thanh Viễn Thiên Hà Thánh Pháp bản thứ hai, diễn toán hoàn thành.

Vu Hoành đưa tay đặt tại khối vuông nhỏ bên trên cẩn thận cảm giác truyền vào não hải công pháp tin tức.

'Thanh Viễn Thiên Hà Thánh Pháp bản thứ hai: Tu luyện công này đại thành, có thể hơi tăng lên nồng độ huyết mạch, có rất nhỏ tỷ lệ tiến hóa đến cao hơn huyết mạch.'

Trừ thêm ra một câu như vậy nhắc nhở, còn lại miêu tả cùng trước đó đều như thế, không có gì khác biệt.

Vu Hoành bất vi sở động, tiếp tục lần nữa khởi động Cửu Toán Thiên Cực.

Lại một lần nữa rót vào đại lượng pháp lực về sau, sau năm tiếng, Cửu Toán Thiên Cực cấp ra trang thứ ba công pháp.

Trước đó có rất nhỏ tỷ lệ tiến hóa đến cao hơn huyết mạch, biến thành có khá lớn tỷ lệ tiến hóa đến cao hơn huyết mạch.

Hắn còn muốn đưa vào pháp lực diễn toán, nhưng Cửu Toán Thiên Cực tiếp xuống diễn toán cơ hồ đều không có biến hóa, cùng trang thứ ba công pháp không có khác biệt lớn.

Quả nhiên vẫn là kém xa tít tắp hắc ấn a. Vu Hoành cẩn thận so sánh xuống, xác định Cửu Toán Thiên Cực thật chính là có thể để cho thu hoạch được một bộ nguyên bộ công pháp, chỉ thế thôi.

Lúc này hắn dù sao cũng hơi thất vọng, ghi lại công pháp về sau, hắn thu hồi Cửu Toán Thiên Cực, khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu hành.

Thanh Viễn Thiên Hà Thánh Pháp thứ sáu bản căn cứ vào hắn tự thân huyết mạch làm cơ sở sáng lập, cần thiết tu luyện năng lượng vẫn như cũ là sinh cơ, đây là tất cả Thanh Hà hệ công pháp tầng dưới chót nhất cơ sở.

Chỉ là Cửu Toán Thiên Cực cấp ra như thế nào tăng lên pháp lực chất lượng pháp môn.

Vu Hoành đem ngoại nhãn lấy ra, trực tiếp tự do cường hóa một vòng về sau, nhìn xem ngoại nhãn mặt ngoài hiển hiện đếm ngược: 11 năm 8 tháng 28 ngày 17 giờ 6 phút.

Hắn trầm mặc thật lâu.

Cuối cùng vẫn lựa chọn bắt đầu cường hóa.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua.

Đảo mắt chính là hơn một tháng đi qua.

Tất cả mọi người coi là đại tịch diệt xâm nhập Đai Vô Hình tình huống không có phát sinh. Đại tịch diệt đứng tại Đai Vô Tâm, không tiến thêm nữa, cũng không còn lui lại, chỉ là tiếp tục không ngừng hủy diệt lấy nội bộ hết thảy.

Đai Vô Hình bên trong, Hắc Hắc Linh cùng Oss phi thuyền lấy một cái tốc độ chậm rãi, hướng phía chỗ sâu bay đi.

“Công pháp xác định, tiếp xuống chính là tu luyện, ngươi bây giờ vấn đề là, tu luyện nghiêm trọng thiếu khuyết thời gian.” Phong Tuyết Tử ngưng thần nhìn chăm chú lên khoanh chân ngồi xuống Vu Hoành.

Phù Bạch cũng ở một bên, ba người đơn độc tại Hắc Hắc Linh một tầng đại sảnh, thương lượng như thế nào trợ giúp Vu

Hoành mau chóng tăng cao tu vi.

“Sư bá trước đó nói có biện pháp? Chẳng lẽ lại là… .” Vu Hoành nheo lại mắt, tựa hồ đoán được cái gì.

“Chính là ngươi suy nghĩ như thế, gia tốc ngươi tự thân thời gian, bày trận phong tỏa, chỉ cần có đầy đủ sinh cơ, ngươi liền có thể cực kỳ nhanh chóng độ trưởng thành. Nhưng tai hại là như thế này đến một lần tuổi thọ của ngươi sẽ trên phạm vi lớn bị tiêu hao. Đồng thời… .” Phong Tuyết Tử dừng một chút.

“Đồng thời cái gì?” Vu Hoành bình tĩnh nói.

“Đồng thời, bản thân ngươi còn không thể có bất kỳ thời gian kháng tính.” Phong Tuyết Tử nghiêm mặt nói.

Vu Hoành lập tức trầm mặc. Hắn nghĩ tới chính mình huyết mạch tự mang thời không kháng tính. Lúc này đem việc này nói ra.

“Như vậy, lời như vậy, thời gian trận pháp đối với ngươi vô hiệu, vậy chỉ dùng huyễn trận, lừa gạt ngươi tự thân, để cho ngươi gia tốc thay cũ đổi mới, tăng lên tốc độ tu hành.” Phong Tuyết Tử đổi cái mạch suy nghĩ.

“Huyễn trận, ta đối với ảo giác kháng tính cũng cơ hồ miễn dịch…” Vu Hoành bất đắc dĩ nói.

“Cái này…” Phong Tuyết Tử cùng Phù Bạch đều trầm mặc.

“Không sao, sư bá, tình huống bây giờ không sai biệt lắm ổn định, chúng ta từ từ sẽ đến, từ từ tu luyện, còn có thời gian… .” Vu Hoành nói.

“Có thể càng cao cấp hơn huyết mạch, tu luyện cần thời gian càng dài… .” Phong Tuyết Tử thở dài.

Vu Hoành khẽ gật đầu.

“Kỳ thật cứ như vậy yên lặng qua xuống dưới, cũng không tệ, nơi này chỉ cần ta chú ý một chút, bảo trì cảnh giác ngạch không sẽ có quá lớn nguy hiểm, chúng ta hoàn toàn có thể ở chỗ này chờ đợi bên ngoài đại tịch diệt kết thúc, lại trở về.”

“Sợ là sợ, đại tịch diệt sẽ không cứ như vậy dừng lại… .” Phù Bạch cúi đầu nói khẽ.

Vu Hoành không có trả lời, chỉ là xếp bằng ngồi dưới đất, lẳng lặng nhìn qua ngoài cửa sổ.

Phong Tuyết Tử cùng Phù Bạch hai người thở dài rời đi, trở về Oss phi thuyền.

Nhưng mới đi qua bất quá nửa giờ, đột nhiên một trận dồn dập sóng pháp lực, từ phía sau phi thuyền bay tới, tiếp xúc đến Vu Hoành thần thức.

Chờ hắn đến phi thuyền lúc. Chỉ để lại Vu Hoành một người, vẫn như cũ an tĩnh nhìn chăm chú lên bên ngoài, không chút nào động đậy.

“Chính Nhu, mau tới! Xảy ra chuyện!” Là Phù Bạch Kim Tiên.

Vu Hoành tâm thần run lên, vội vàng đứng dậy hóa thành màu bạc xà ảnh, bay ra Hắc Hắc Linh.

Trong khoang thuyền rất thưa thớt tụ tập hơn một trăm tên pháp sư, trong mắt mọi người đều toát ra từng tia từng tia sợ hãi.

Vu Hoành lúc rơi xuống đất, liếc nhìn một vòng, nhìn thấy Khô Thiền bọn hắn đứng chung một chỗ, khuôn mặt tái nhợt, duy chỉ có không thấy Toàn Hạc.

Trong lòng của hắn một chút dâng lên một tia dự cảm bất tường.

“Toàn Hạc đâu? !” Hắn lên trước trầm giọng hỏi.

Khô Thiền sắc mặt khó coi, hướng hắn lắc đầu.

Vu Hoành trong lòng nhảy một cái, lại lần nữa nhìn về phía Y Y Tiểu Bạch Long, hai người đều sắc mặt trắng bệch đồng dạng lắc đầu.

“Ngay tại vừa rồi, trong nháy mắt, toàn bộ trong phi thuyền trực tiếp thiếu một hơn trăm người!” Tiểu Bạch Long âm

thanh run rẩy nói.

“Là mới vô hình t·hiên t·ai!” Phù Bạch thanh âm âm trầm nói.

“Khó trách, khó trách những cái kia phe đầu hàng tình nguyện tại đại tịch diệt bên trong cầu sống, cũng không tiến vào!”

“…” Vu Hoành nhìn về phía sư bá, Phong Tuyết Tử cũng tương tự lắc đầu.

“Không có v·ết m·áu, không có quái vật, không có tranh đấu, chính là trong nháy mắt, người trực tiếp biến mất.”

Phong Tuyết Tử nói, ” thần thức của ta cũng tìm không thấy biến mất nguyên nhân.” Vu Hoành cấp tốc tiến vào vĩ độ nhảy vọt trạng thái, chung quanh hạt nguyên thủy không có chút gợn sóng nào, lúc trước hắn cũng không có cảm nhận được bất luận cái gì không đúng.”

Đứng tại chỗ, hắn trầm mặc một hồi lâu, thần thức lặp đi lặp lại tại trong phi thuyền bên ngoài không ngừng dò xét, liếc nhìn.

Lại phát hiện không chỉ là Toàn Hạc biến mất, tính cả nàng tất cả mọi thứ liên quan sự vật đều hoàn toàn biến mất.

Tất cả dấu vết lưu lại, đều đang chậm rãi tiêu tán.

Thậm chí liền xem như hắn, trong đầu liên quan tới Toàn Hạc ký ức, cũng đang từ từ mơ hồ, không thấy.

“Chúng ta không có khả năng tiếp tục ngừng, hoặc là tiến, hoặc là lui!” Phong Tuyết Tử trầm giọng nói.

“Có đồ vật từ tồn tại trên căn bản xóa đi Toàn Hạc bọn hắn.”

Vu Hoành nhắm mắt lại, đưa tay nhẹ nhàng nắm chặt bên hông đeo hạc hình ngọc bội. Ngọc bội kia cũng đang thong thả trong suốt, làm nhạt, tiêu tán.

Nhưng lại không phải tiêu tán th·ành h·ạt nguyên thủy, mà là triệt triệt để để biến mất không thấy.

“Tốt! Chúng ta tiến!” Vu Hoành mở mắt ra, hốc mắt một vòng ướt át chợt lóe lên.

Hắn xoay người, hóa thành màu bạc xà ảnh, bay ra phi thuyền.

Chương 614: Lại tiến (1)

Chương 614: Lại tiến (1)

Khổng lồ không bờ bến đại tịch diệt hắc vụ, chậm rãi ăn mòn, tiến vào Đai Vô Hình.

Không chỉ như vậy, phong tại đen trắng sợi tơ bức tường, cũng cùng lúc từ một chỗ khác tiến vào Đai Vô Hình.

Còn lại rất nhiều nguyên tai đại tịch diệt, cũng đồng dạng vào lúc này cùng nhau tiến vào.

Đai Vô Hình thể tích đang nhanh chóng thu nhỏ, bị dìm ngập.

Trong đó vô hình t·hiên t·ai dũng động, nhao nhao bị tiến vào đại tịch diệt đồng hóa, hóa thành khác biệt nguyên tai thuộc tính vô hình tai hại.

Khu vực trung tâm nhất bạch quang bên trong.

Hắc Hắc Linh dẫn dắt phi thuyền gia tốc hướng phía không biết khu vực trung tâm phóng đi.

Xùy.

Trong lúc đó, một đầu vô hình sắc bén như lưỡi dao đồ vật, đột nhiên từ Hắc Hắc Linh mặt bên sượt qua người.

Kinh khủng Vô Hình đao lưỡi đao, chớp mắt liền đem Hắc Hắc Linh tầng ngoài cắt ra một đầu thật sâu vết tích.

Một giây sau.

Xuy xuy xuy xùy! !

Trong chốc lát, lít nha lít nhít vô số vô hình lưỡi đao, đồng thời tại Hắc Hắc Linh chung quanh nổi lên.

Từng đầu thật sâu vết đao không ngừng tại Hắc Hắc Linh tầng ngoài hiển hiện, sau đó lại bị Vu Hoành cấp tốc lấy pháp lực đền bù chắn.

Vu Hoành sắc mặt trầm ngưng, tiến vào quan trắc trạng thái, nhưng hạt nguyên thủy không có biến hóa chút nào gợn sóng, hiển nhiên loại này lưỡi đao tổn thương căn bản không phải hạt nguyên thủy tạo.

'Lại là một loại mới t·hiên t·ai a?'

Hắn hiện tại xem như thật sâu hiểu, vô hình t·hiên t·ai cũng không phải là chỉ có một loại, mà là có rất nhiều loại tai hại hỗn tạp trong đó, mảnh khu vực này, liền ngay cả Thiên Tôn cũng không nguyện ý tuỳ tiện bước chân, cho nên t·hi t·hể đều dừng lại ở bên ngoài một tầng Đai Vô Tâm.

Mà Vạn Thánh Thiên Tôn, tựa hồ cũng không phải Nhân tộc, có lẽ nó bản thân cũng có một chút đặc thù năng lực thiên phú, nếu không không có khả năng ở chỗ này sống lâu như thế. Mặc dù đầu nguồn hay là chính mình khôi phục nó con mắt, dẫn đến nó phục sinh.

Vu Hoành cảm thụ được đã bị Vạn Thánh Thiên Tôn cường hóa một đợt Hắc Hắc Linh, không ngừng bị vô hình t·hiên t·ai cắt chém ra vô số vết đao, khuôn mặt ngưng trọng, thần thức gắt gao cảm ứng nhìn chằm chằm ngay phía trước.

Hắn lúc này chính để Hắc Hắc Linh tự do di động, pháp lực cùng động cơ cũng chỉ là đang vì đó phụ trợ gia tốc.

Sau lưng Oss phi thuyền bên trong, thì tất cả mọi người tụ tập đến khu vực trung tâm nhất. Ngoại tầng thân tàu đồng dạng tại bị vô số vết đao cắt chém, vỡ nát, biến mất.

Cuối cùng đồng dạng chỉ còn lại có Phong Tuyết Tử bị Thiên Tôn phong ấn một khối nhỏ khu vực không gian.

Tất cả pháp sư đều tụ tập đến khối khu vực này bên trong, tránh né bên ngoài không hiểu xuất hiện Vô Hình đao miệng.

Phong Tuyết Tử, Phù Bạch, Khô Thiền, Y Y, ánh mắt của mọi người đều chăm chú nhìn phía trước dẫn đường Hắc Hắc Linh.

Thời gian một chút xíu trôi qua, có lẽ là một giờ, lại có lẽ là một ngày.

Phốc.

Trong lúc đó.

Hắc Hắc Linh toàn thân run lên, toàn bộ biến mất ở trong Đai Vô Hình.

Ngay sau đó một cỗ khổng lồ lực kéo đồng dạng dẫn dắt Oss phi thuyền.

*

*

*

…

Nhỏ xíu cảnh báo tạp âm, tại Vu Hoành bên tai mông lung quanh quẩn.

Trước mắt hắn một vùng tăm tối cố gắng muốn mở mắt ra, muốn khuếch tán thần thức, cảm giác chung quanh, nhưng lại cái gì cũng làm không được.

Bên tai cái kia ô ô tiếng cảnh báo còn tại không ngừng vang động, hắn cảm giác chính mình tựa hồ đổ vào Hắc Hắc Linh trên sàn nhà, lạnh buốt cứng rắn mặt đất còn có thể mơ hồ cảm giác được trong đó trong trận pháp năng lượng lưu động.

Không biết đi qua bao lâu.

Vu Hoành cảm giác thân thể khí lực dần dần khôi phục lại, hắn rốt cục có thể miễn cưỡng thật mở mắt.

Trống rỗng Hắc Hắc Linh bên trong, hắn từ từ bò dậy, lung lay đầu, tả hữu nhìn lại.

Trắng noãn trong đại sảnh, đại lượng tạp vật đều bị khuynh đảo trên mặt đất, trận pháp có mất hiệu lực, có lại còn tại vận chuyển, bị chia cắt thành từng khối từng khối.

Hắc Hắc Linh tựa hồ thân thuyền triệt để ngừng lại.

“Khụ khụ khụ.” Vu Hoành cố gắng ho khan vài tiếng, cảm giác cuống họng dễ chịu chút, mới chậm rãi đi đến bên cửa sổ, nhìn ra ngoài đi.

Ngoài cửa sổ đã biến thành đen kịt một màu, chỉ có Hắc Hắc Linh tự thân nội bộ sáng ngời tại trên cửa sổ chiếu rọi ra hắn lúc này bộ dáng.

‘Giống như, rời đi Đai Vô Hình… . Nơi này là chỗ nào?’ trong lòng của hắn hiện lên một tia nghi vấn.

Agris địa đồ cũng không có tiêu xuất nơi này là cái gì.

Trên bản chất, Agris kỳ thật cũng chỉ là một cái bình thường Tinh Thần, chỉ là sống được lâu một chút, nó có thể biết được Đai Vô Hình, cũng đã là phi thường lợi hại lại hướng bên trong, chính là một mảnh không biết.

Vu Hoành nhìn xem phía ngoài đen kịt một màu. Trong lòng chẳng biết tại sao, luôn có một loại không hiểu kiềm chế.

Hắn khoanh chân ngồi xuống, ý đồ thả ra thần thức, nhưng thần thức căn bản là không có cách ngoại phóng rời đi thân thể, thể nội rõ ràng pháp lực khổng lồ vẫn còn, nhưng chính là không có cách nào bên ngoài.

Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể lại lần nữa đứng dậy, thông qua cửa sổ hướng về sau nhìn lại.

Còn tốt hậu phương Oss phi thuyền còn có thể nhìn thấy.

Phi thuyền lúc này đã bị gọt đến chỉ còn lại có một khối nhỏ đen sì viên cầu

Bên ngoài tầng ngoài một lần nữa bị một tầng đơn sơ tầng kim loại đen bao trùm

Mơ hồ còn có thể nhìn thấy, tầng kim loại mặt ngoài mở ra mấy cái trong cửa sổ có bóng người đi lại, tựa hồ đang bận rộn cái gì.

Tựa hồ thấy được hắn, cửa sổ chỗ một chút toát ra Khô Thiền mặt, hắn kích động lớn tiếng gầm rú lấy, hướng phía bên này phất tay, nhưng không có bất luận động tĩnh gì truyền đến Vu Hoành hướng hắn cũng phất phất tay, dùng tay ra hiệu, ra hiệu chính mình rất tốt, rất an toàn, yên tâm.

Khô Thiền bên kia cũng đồng dạng khoa tay tay thế, biểu thị phía bên mình người đều còn tốt, không có xảy ra vấn đề.

'Năng lượng ánh sáng truyền bá, xem ra nơi này còn không tính quá tệ.' Vu Hoành nghĩ đến. Có thể nhìn thấy liền đại biểu cho năng lượng ánh sáng vừa đi vừa về truyền lại, chỉ là hắn không rõ ràng, vì cái gì năng lượng ánh sáng truyền bá, pháp lực lại không thể chảy ra bên ngoài cơ thể.

Khoanh chân ngồi xuống, Vu Hoành bắt đầu tu luyện Thanh Viễn Thiên Hà Thánh Pháp.

Mấy tức về sau, trong cơ thể hắn hết thảy bình phục, trạng thái hoàn hảo. Một lần nữa đứng người lên, xuyên thấu qua cửa sổ quan sát ngoại giới.

Ngoài cửa sổ đen kịt một màu, cái gì cũng không có, cái gì cũng nhìn không thấy.

Chỉ có ngẫu nhiên có thể cảm giác được Hắc Hắc Linh tựa hồ v·a c·hạm đến cái gì, cưỡng ép gạt mở tiếp tục hướng phía trước.

Vu Hoành mở ra vĩ độ nhảy vọt thiên phú, trước mắt bỗng nhiên hiển hiện màu đỏ hình bầu d·ụ·c quang môn, quang môn bên cạnh lại không trước đó vĩ độ lựa chọn màn sáng.

Hắn đi đến quang môn trước mặt, vừa sải bước ra, tiến vào bên trong.

Tê.

Trước mắt bỗng nhiên hoa một cái, Vu Hoành bị đột nhiên xuất hiện cường quang đâm vào hơi híp mắt lại.

Hắn dừng ở quang môn cửa ra vào chờ đợi hai mắt thích ứng siêu cường bạch quang về sau, mới chậm rãi mở to hai mắt, quan sát vĩ độ nhảy vọt sau hoàn cảnh.

Cùng nhảy vọt trước Hắc Hắc Linh khác biệt, sau quang môn là một mảnh bạch quang chiếu rọi Hắc Hắc Linh đại sảnh.

Hết thảy tất cả, đều bày biện ra một loại mơ hồ cùng trạng thái hơi mờ.

Mặt đất, vách tường, cái bàn, giường chiếu, đắp lên lấy các loại vật phẩm, dụng cụ, công cụ, thậm chí hắn bố trí trận pháp, pháp bảo pháp khí, hết thảy đều phảng phất trở nên có chút hơi mờ.

Vu Hoành đi đến cửa sổ, hướng ra ngoài nhìn lại.

Hậu phương Oss phi thuyền biến mất, thay vào đó, là một đầu toàn thân đỏ sậm, mọc đầy hư thối khối u to lớn cá voi.

Cá voi mệt mỏi bãi động cái đuôi, theo sát Hắc Hắc Linh hướng phía trước du động.

Vu Hoành nhíu nhíu mày.

Từ đầu kia cá voi trên người đường vân, mơ hồ nhìn thấy một tia Chu Thiên Quả bề ngoài đường vân, cả hai rất tương tự.

Hắn trầm ngâm dưới, không tiếp tục nhìn, mà là đi vào đầu thuyền, xuyên thấu qua hình khuyên cửa sổ nhìn về phía trước.

Ngoài cửa sổ phía trước, không ngừng có sáng tỏ từng tầng từng tầng sương trắng bị Hắc Hắc Linh phá tan tán đi.

Phía trước cái gì cũng nhìn không thấy, Hắc Hắc Linh phảng phất tại một mảnh vô tận sương trắng trong biển đi thuyền, không nhìn thấy cuối cùng.

Vu Hoành đứng tại phía trước cửa sổ, lẳng lặng chờ đợi trong chốc lát, xác định không có bất kỳ cái gì tình huống nguy hiểm, mới một lần nữa thông qua vĩ độ nhảy vọt quang môn, trở về nhảy vọt trước.

Hắn bắt đầu nếm thử dùng pháp lực một lần nữa biên chế thông tin pháp thuật.

Tại trải qua một đoạn thời gian khảo thí về sau, hắn phát hiện, nơi này không phải không pháp vận dụng pháp thuật pháp lực, mà là pháp lực ở chỗ này bị áp chế, phi thường lợi hại.

Bình thường một cái thông tin pháp thuật, nếu như nói cần tiêu hao 1 đơn vị pháp lực, như vậy nơi này liền chí ít cần hơn vạn pháp lực, mới có thể miễn cưỡng đạt tới cùng loại hiệu quả.

Mân mê trong chốc lát về sau, cũng may liền xem như hơn vạn pháp lực, Vu Hoành lúc này cảnh giới tu vi cũng đầy đủ để hắn chèo chống bình thường thông tin.

Rất nhanh, mới thông tin pháp thuật lại lần nữa liên thông phía sau Oss phi thuyền.

Theo một đoàn màu xanh đậm màn sáng giữa không trung ngưng tụ, Phong Tuyết Tử mặt mo hiện lên ở trong màn sáng.

“Cuối cùng kết nối lại!” Đối diện Phong Tuyết Tử cũng nhìn thấy Vu Hoành bên này, lập tức lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

“Sư bá! Ngươi biết nơi này là địa phương nào a?” Vu Hoành cũng là thở phào một cái, trong lòng hơi buông lỏng chút hỏi.

“Ta từng tại Thiên Tôn lưu lại trong ghi chép, thấy qua Đai Vô Hình đằng sau không có bất kỳ người nào sau khi tiến vào có thể trở ra, cho nên cũng không có bất luận cái gì ghi chép còn sót lại.” Phong Tuyết Tử lắc đầu.

“Thiên Tôn cũng không có?”

“Đúng vậy, Thiên Tôn khi đó vội vàng đối kháng nguyên tai ăn mòn, căn bản không rảnh thăm dò chỗ càng sâu.” Phong Tuyết Tử trả lời.

“Bất quá nơi này so với Đai Vô Hình an tĩnh nhiều, có lẽ chúng ta có thể ở chỗ này tránh một chút…” Vu Hoành trầm giọng nói.

Hắn hiện tại cần nhất, chính là thời gian chờ đợi hắc ấn cường hóa lần lượt hoàn thành kết thúc, hắn có thể có vốn liếng không ngừng tiếp tục tăng lên.

“Hi vọng như thế đi.” Phong Tuyết Tử thở dài.

“Đúng rồi sư bá, ngươi bên kia, Toàn Hạc đồ vật đâu, vẫn còn chứ?” Vu Hoành chợt nhớ tới cái gì, hỏi.

“Toàn Hạc? Cái gì Toàn Hạc?” Phong Tuyết Tử nghi hoặc hỏi.

“…” Vu Hoành há to miệng, còn muốn nói điều gì, nhưng lại cuối cùng an tĩnh lại.

“Ngươi nhìn qua tình huống thật không tốt, sắc mặt rất kém cỏi, hay là tranh thủ thời gian thừa cơ đi nghỉ ngơi một cái đi.” Phong Tuyết Tử mỉm cười nói.

“Ừm, sư bá, các ngươi cũng nghỉ ngơi một chút.” Vu Hoành gật đầu, tắt máy truyền tin.

Xếp bằng ngồi dưới đất trên mặt, hắn đưa tay nhẹ nhàng đi sờ eo ở giữa một mực đeo hạc hình ngọc bội, lại sờ soạng cái không.

Dừng lại, Vu Hoành thu tay lại, đặt ở trên đầu gối.

Trầm mặc, hắn lại lần nữa nhắm mắt, bắt đầu chất năng chuyển hoán sinh cơ, sau đó hấp thu, tu luyện.

Tu luyện không tuế nguyệt, theo đồng hồ treo trên tường không ngừng chuyển động, một vòng lại một vòng.

Hắc Hắc Linh cùng phi thuyền tại mảnh này đen kịt bên trong phi hành đảo mắt hơn một tuần lễ.

Không có bất kỳ nguy hiểm gì, không có bất kỳ cái gì quái vật, t·hiên t·ai, có chỉ là một mảnh trống trải, an tĩnh.

Ngoài cửa sổ vĩnh viễn là một vùng tăm tối, cái gì cũng nhìn không thấy.

Vu Hoành đã từng ra ngoài thăm dò dưới, nhưng cái gì cũng không tìm được.

Hắn chỉ có thể mỗi ngày thông qua vĩ độ nhảy vọt, tiến vào một mảnh khác thuần trắng không gian, nếm thử tìm kiếm manh mối.

Thánh lực một chút xíu bắt đầu ở trong cơ thể hắn chuyển hóa mà ra, trước đó khổng lồ pháp lực, Đại Thừa kỳ tu vi, tại một tuần chuyển hóa về sau, đều biến thành một loại thuần trắng xen lẫn đen nhiều đất cát màu đen đặc thù thánh lực.

Thánh lực tổng lượng vô cùng ít ỏi, chỉ khó khăn lắm đầy đủ lấp đầy Vu Hoành một cái mắt phải.

Vì tùy thời ứng đối khả năng xuất hiện nguy hiểm, hắn một mực đem toàn bộ thánh lực tích s·ú·c bên phải trong mắt, cam đoan tùy thời có thể bộc phát ra cường đại lực p·há h·oại, tiêu diệt uy h·iếp.

Lần này thánh lực, mang đến cho hắn một cảm giác, hoàn toàn khác với trước đó pháp lực, nó tính chất, ẩn ẩn cho Vu Hoành một loại đối mặt lúc trước Thiên Tôn thi hài cảm giác.

Thời gian lại lần nữa trôi qua.

Mặc dù hắn tùy thời chuẩn bị kỹ càng, nhưng không có bất kỳ cái gì địch nhân xuất hiện.

Hắc Hắc Linh cùng Oss phi thuyền vẫn tại bóng tối vô tận bên trong đi thuyền, không có nguy hiểm, cũng không có gặp phải bất luận cái gì vật thể, chỉ có một mảnh trống trải. Hết thảy phảng phất về tới Phù Không Thành năm đó cuộc sống yên lặng.

Các pháp sư quên đi biến mất đồng bạn, lại lần nữa bắt đầu sống mơ mơ màng màng phóng túng.

Thời gian không ngừng trôi qua.

Vu Hoành vẫn như cũ khổ tu, chuyển hóa trong thuyền vật chất hóa thành sinh cơ.

Ngẫu nhiên hắn sẽ trở về thăm hỏi Khô Thiền cùng Y Y bọn người, Y Y có mẫu thân làm bạn cứ việc mẫu thân ý thức mơ hồ, tựa như dã thú, nhưng cũng so trước đó sáng sủa rất nhiều. Khô Thiền thấy được phụ mẫu vợ con hi vọng phục sinh, tu luyện động lực càng đầy.

Nhưng không có người lại nhớ kỹ Toàn Hạc, cũng không có người còn nhớ rõ trước đó biến mất rất nhiều pháp sư.

Chỉ có Phong Tuyết Tử cùng Phù Bạch Kim Tiên còn duy trì cơ bản cảnh giác.

Vu Hoành trầm mặc trở lại Hắc Hắc Linh, thời gian dần trôi qua, hắn có chút không muốn lại đi Oss phi thuyền.

Chương 615: Lại tiến (2)

Chương 615: Lại tiến (2)

Trong nháy mắt, một năm qua đi.

Không có nguy hiểm sinh hoạt, dần dần tê dại trong phi thuyền tất cả mọi người, liền ngay cả Phong Tuyết Tử cùng Phù Bạch, cũng hơi buông lỏng điểm cảnh giác, bắt đầu tu luyện thảo luận như thế nào quay chung quanh đại phòng ngự kiến tạo tốt hơn tân sinh đại trận.

Nơi này một mảnh an bình, tất cả mọi người dần dần sinh ra, có lẽ lưu tại nơi này có thể né tránh đại tịch diệt ý nghĩ.

Vu Hoành duy trì mỗi tuần thăm hỏi Y Y Khô Thiền một lần tần suất, thời gian còn lại toàn bộ lấy ra tu luyện.

Hắn một lần nữa dùng kim loại điêu khắc ra Toàn Hạc thân hình khuôn mặt, nhưng điêu khắc đi ra, hắn mới phát hiện, khuôn mặt này ngay cả chính hắn cũng cảm giác lạ lẫm.

Tựa hồ, liền ngay cả hắn, cũng dần dần quên đi Toàn Hạc dáng dấp ra sao…

Phốc.

Vu Hoành nhẹ nhàng đem kim loại pho tượng khuôn mặt xóa đi, ngẩng đầu, nhìn qua ngoài cửa sổ, rõ ràng trong phòng duy trì cố định nhiệt độ, nhưng hắn nhưng trong lòng không hiểu cảm giác được một hơi khí lạnh.

Nhắm mắt lại, hắn nhẹ nhàng tụ tập thánh lực, tại trước mặt trên mặt đất viết ra Toàn Hạc hai chữ.

Nhưng mở mắt ra, hắn cúi đầu nhìn lại, lại cái gì cũng không có.

Tựa hồ vừa mới hắn ngưng tụ thánh lực chỉ là ảo giác, bởi vì hắn cảm giác được thể nội thánh lực không có chút nào tiêu hao biến hóa.

'Ngay cả vết tích cũng vô pháp lưu lại a?' Vu Hoành đứng người lên, "Không sao, ta nhất định sẽ không quên, nhất định có thể nhớ kỹ!"

Đi tới trước cửa sổ, hắn ngắm nhìn ngoại giới bóng tối vô tận, thật lâu không có nhúc nhích.

Trong nháy mắt, hai năm qua đi.

Hắc Hắc Linh cùng phi thuyền vẫn tại mảnh không gian hắc ám này bên trong phi hành, không nhìn thấy cuối cùng, sau lưng cũng không có đại tịch diệt đột kích.

Vu Hoành thánh lực đã góp nhặt lấp kín hai mắt, cứ việc hay là rất chậm, nhưng bởi vì thánh lực tăng nhiều, mà liên đới đối với thân thể rèn luyện tăng lên, cũng bắt đầu gia tăng tốc độ.

Trên bản chất, hắn Cao Duy Xà Vương huyết mạch kỳ thật một mực ở vào ban đầu nhất hài nhi trạng thái.

Giống này huyết mạch bình thường phát d·ụ·c thời gian đều là lấy bao nhiêu vạn năm làm đơn vị tính toán.

Trước đó hắn thậm chí ngay cả hài nhi trạng thái thực lực đều không cách nào phát huy, hiện tại cũng chính là hắn thông qua Cửu Toán Thiên Cực cung cấp công pháp, mới khiến cho hắn dần dần có hài nhi trạng thái Cao Duy Xà Vương bộ phận thực lực.

Mỗi thời mỗi khắc Vu Hoành cũng có thể cảm giác được, thánh lực tại thể nội lưu chuyển lúc, đối tự thân thân thể tiến hành cường hóa, thuế biến.

Hắn bề ngoài làn da không thay đổi, nhưng một khi nội thị, liền có thể nhìn thấy, nó huyết nhục xương cốt, toàn bộ đều đang thay đổi thành một loại hơi mờ màu vàng.

Đó là chân chính thuộc về cao duy sinh vật bình thường thể hiện.

Cao Duy Xà Vương bản thân là đủ để tùy ý xuyên qua nhảy vọt vĩ độ tồn tại cường đại, một khi Vu Hoành toàn thân bổ khuyết đầy thánh lực, liền đem chân chính đạt tới Kim Tiên phía trên, Thiên Tôn phía dưới Ngụy Thánh Vị thực lực.

Chỉ là thời gian này có lẽ sẽ dài đằng đẵng dài đằng đẵng.

Phốc.

Màu sắc rực rỡ pháp lực pháo hoa tại phi thuyền đại sảnh không trung nổ tung.

“Cạn ly! !”

Oss trong phi thuyền.

Tất cả pháp sư nhao nhao nâng chén, vui vẻ miệng lớn uống tân nhưỡng tạo nên rượu trái cây.

Trong phi thuyền mới xây thành nội tuần hoàn sinh thái vườn trái cây, đồng thời dùng nhóm đầu tiên thu hoạch trái cây, sản xuất ra ngon miệng rượu trái cây.

Đây là chuyện đại hỉ sự.

Thời gian mấy năm bên trong, Phong Tuyết Tử bọn người không phải cái gì cũng không làm, mà là dẫn người một lần nữa tạo dựng các đại sinh thái khu.

Như lương thực khu, nguồn nước khu, hoa quả khu, nuôi dưỡng khu.

Vật liệu tuần hoàn đạt được tối đại hóa hoàn thiện, cái này bảo đảm tất cả mọi người tại mảnh hắc ám này trong không gian, cơ sở nhất sinh tồn nhu cầu.

Dù sao coi như mang theo vật tư đủ nhiều, cũng hầu như sẽ có tiêu hao hết thời điểm.

Nhưng những này sinh thái khu sau khi xây xong, sau này tiêu hao coi như vượt qua mấy ngàn năm, cũng sẽ không xảy ra vấn đề quá lớn.

Điều này không nghi ngờ chút nào là cái đại hỉ tin tức cho nên liền ngay cả Vu Hoành, cũng bị mời tới, cùng một chỗ chúc mừng sinh thái tiết.

Rộng lớn trùng kiến trong đại sảnh

Đám người bọn họ tốp năm tốp ba tụ tập một khối, bưng rượu trò chuyện phảng phất hết thảy còn tại Phù Không Thành đồng dạng.

Các loại đồ ăn tại thật dài màu trắng khăn trải bàn bên trên, dùng đĩa màu bạc chất đống một bàn lại một bàn.

Phong Tuyết Tử cùng Vu Hoành đứng ở trong góc nhỏ, mỉm cười nhìn chăm chú lên một màn này.

“Chỉ cần kiên trì, liền nhất định sẽ có hi vọng. Chu Thiên Quả hiện tại y nguyên có thể từ chung quanh hấp thụ không biết vật chất, chuyển hóa thành sinh cơ chi lực, mặc dù ít, nhưng góp gió thành bão, sớm muộn cũng sẽ có một ngày có thể trùng kiến Thanh Hà sơn.” Phong Tuyết Tử nói khẽ.

“Đây là đại hảo sự.” Vu Hoành gật đầu, lẳng lặng nhìn chăm chú lên trong đại sảnh các pháp sư.

Hơn một trăm người này, có lẽ sẽ trở thành cả nhân loại sau cùng hạt giống.

“Đúng rồi sư bá, ta gần nhất nghe Khô Thiền nói lên, trong phi thuyền ra một loại quái bệnh?” Vu Hoành bưng chén rượu lên nhẹ nhàng nhấp miệng, nói.

“Kỳ thật cũng không tính là quái bệnh.” Nói lên cái này, Phong Tuyết Tử thần sắc trầm xuống, “Chỉ là có mấy cái pháp sư, xuất hiện dễ quên chứng.”

“Dễ quên chứng?” Vu Hoành nheo lại mắt.

“Vâng, ngươi mau mau đến xem a? Ta lo lắng sẽ truyền nhiễm, cho nên đơn độc đem bọn hắn nhốt lại.” Phong Tuyết Tử truyền âm nói.

“Được.” Vu Hoành nhìn xem trong đại sảnh vui sướng tràng cảnh, nhẹ nhàng gật đầu.

Hắn hiểu được Phong Tuyết Tử ý tứ, nếu như quả nhiên là dễ quên chứng, cần gì phải lo lắng sẽ truyền nhiễm?

Hai người lặng lẽ từ phi thuyền thông đạo rời đi, thuận đi xuống dưới hai phút đồng hồ về sau, đi vào tầng dưới chót một cái vòng tròn hình trong đại sảnh.

Đại sảnh trên mặt tường hiện đầy từng cái lớn nhỏ một dạng tiêu chuẩn phòng đơn.

Phong Tuyết Tử pháp lực cuốn một cái, mang theo hai người thoáng hiện đến một cái phòng đơn trước cửa.

Xuyên thấu qua quan sát cửa sổ, hai người có thể nhìn thấy bên trong đứng vững một cái tóc trắng xoá lão pháp sư.

Hắn chính cầm giấy bút, cố gắng nếm thử ở phía trên tính toán cái gì.

"Hắn gọi Triệu Anh Hợp, trước đó là Tố Năng hệ cấp năm pháp sư, nhưng một năm trước hắn liền bắt đầu xuất hiện dễ quên chứng, thường xuyên trong lúc làm việc, quên chính mình mấu chốt nhất thi pháp vật liệu. Dẫn đến nhiều lần pháp thuật sự cố, bất đắc dĩ, Liễu Trì Tuyền liền đem hắn cách biệt."

Phong Tuyết Tử dừng một chút, tiếp tục nói.

"Đến bây giờ, hắn thậm chí ngay cả làm sao thi pháp đều đã quên đi, sẽ chỉ vận chuyển thể nội pháp lực, nhưng một cái pháp thuật đều đã phóng thích không ra."

Vu Hoành im lặng, hai mắt xuyên thấu qua che miếng vải đen, nhìn chăm chú một hồi lão pháp sư, sau đó mới đi đến gian phòng thứ hai.

Gian phòng thứ hai là cái thân cao thể tráng màu đỏ nam tử tóc ngắn.

"Hắn là Andy Est, cấp ba pháp sư, tình huống muốn hơi nghiêm trọng một chút, không chỉ quên đi thi pháp năng lực, ngay cả thể nội pháp lực như thế nào vận chuyển cũng quên, hiện tại hoàn toàn chính là một cái hơi cường tráng điểm người bình thường." Phong Tuyết Tử giải thích nói.

“Sư bá đã kiểm tra là chuyện gì xảy ra a?” Vu Hoành hỏi.

“Điều tra, trên sinh lý không có bất cứ vấn đề gì, tựa hồ chỉ là đơn thuần lãng quên.” Phong Tuyết Tử trả lời.

Vu Hoành không có lại nói tiếp, chỉ là từng cái tiếp tục xem tiếp.

Vấn đề nghiêm trọng hết thảy có 32 người, trước mặt triệu chứng coi như nhẹ, đến phía sau thậm chí có một cái pháp sư ngơ ngác ngồi trên ghế, không nhúc nhích, mở to hai mắt.

Phong Tuyết Tử nói cho hắn biết, người này đã ngay cả cơ sở pháp thuật minh tưởng đều đã quên đi, liền ngay cả đơn giản một chút tính toán cũng sẽ không, cả người trí thông minh phảng phất một chút về tới mấy tuổi hài đồng thời kỳ.

“Không có bệnh khuẩn, không có độc tố, bức xạ, vẻn vẹn tựa như là lão niên si ngốc lãng quên.” Phong Tuyết Tử thở dài, “Loại hiện tượng này, có lẽ không phải ngẫu nhiên.”

“Ngài là nói, đây là đặc thù nào đó tai hại?” Vu Hoành trầm giọng hỏi.

“Ta và ngươi Phù Bạch tiền bối suy đoán là như thế này.” Phong Tuyết Tử gật đầu.

“Chúng ta dự định tiếp xuống dùng trị liệu dễ quên dược vật nếm thử dưới, đồng thời phụ trợ lấy ký ức rèn luyện.”

“Ta bên này cũng thử kiểm tra đo lường dưới. Có kết quả nhớ kỹ cho ta biết.” Vu Hoành nói.

“Được.” Phong Tuyết Tử đáp ứng.

Vu Hoành rời đi tầng dưới chót, cùng Khô Thiền Y Y bọn hắn uống mấy chén về sau, trở về Hắc Hắc Linh.

Sau đó hắn thử nghiệm lấy cảm giác thần thức kiểm tra đo lường cảnh vật chung quanh, nhưng đều không thu hoạch được gì.

Chung quanh trống rỗng, không chỉ là không có hạt chân không, ngay cả hạt nguyên thủy cũng không có. Không có bức xạ, cái gì cũng không có.

Vu Hoành bố trí nhiều loại kiểm tra đo lường trận pháp, vẫn như cũ không thu hoạch được gì. Thế là cũng chỉ có thể coi như thôi, đem kết quả này nói cho sư bá bên kia.

Sau đó mấy tuần thời gian bên trong, Phong Tuyết Tử theo thứ tự đối với tất cả trong phi thuyền người tiến hành tư duy kiểm tra đo lường.

Nhưng lấy được kết quả để hắn dị thường chấn kinh.

"Vượt qua chín thành pháp sư tất cả đều xuất hiện khác biệt trình độ lãng quên hiện tượng! Chỉ là bởi vì trình độ không phải rất lớn, cho nên đại bộ phận cũng không phát hiện."

Phong Tuyết Tử tại trong màn sáng sắc mặt khó coi nói.

"Đây không phải hiện tượng bình thường, mới ngắn ngủi mấy năm, không có khả năng nhanh như vậy liền quên nhiều như vậy." Vu Hoành gật đầu.

"Chúng ta nếm thử phương pháp, đều phân hạng mục bắt đầu dựa theo lãng quên chu kỳ đến xem, không sai biệt lắm là chừng một năm liền có thể nhìn thấy hiệu quả." Phù Bạch ở một bên xen vào nói.

"Không có gì bất ngờ xảy ra, đây chính là khu vực này hạch tâm nguy hiểm —— lãng quên."

"Lãng quên… ." Vu Hoành yên lặng nhấm nuốt cái từ này.

"Ngươi cũng muốn tùy thời quan sát chính mình trạng thái, đem có thể ghi chép tận lực ghi chép lại. Tránh cho quên." Phù Bạch căn dặn.

"Được." Vu Hoành gật đầu.

Tách ra thông tin, hắn cúi đầu xuống, nhìn xem trong tay vuốt vuốt một vị nữ tính đạo nhân pho tượng nhỏ, pho tượng khuôn mặt mơ hồ, nhưng lờ mờ để hắn có thể nhìn ra được là Toàn Hạc mặt.

Dừng lại một lát.

Hắn đứng dậy, bật máy tính lên, tại trên bàn phím nhanh chóng đánh, đưa vào chính mình cần ghi chép mấu chốt tin tức.

Hắn định dùng nhiều loại phương thức ghi chép lại chính mình cần ký ức mấu chốt, mặc dù cho đến bây giờ, chính hắn lãng quên hiện tượng cũng không xuất hiện nghiêm trọng triệu chứng.

Nhưng đây là để phòng vạn nhất.

Theo lãng quên chứng bệnh xuất hiện, trong phi thuyền tất cả mọi người lại lần nữa trở nên khẩn trương lên.

Tất cả mọi người bắt đầu tự phát tìm kiếm đồ vật lưu lại ghi chép.

Thời gian từ từ trôi qua, đảo mắt liền lại là một năm qua đi.

Oss phi thuyền tầng dưới chót.

Vu Hoành cùng Phong Tuyết Tử, Phù Bạch, ba người cùng một chỗ tuần sát trước đó giám thị lên từng cái pháp sư.

“Hiện tại trạng thái coi như bình thường, hết thảy xảy ra vấn đề mười một cái pháp sư. Từ năm trước đến bây giờ, trải qua ký ức khôi phục rèn luyện cùng dược vật cường hóa, miễn cưỡng duy trì ở lãng quên trình độ.” Phong Tuyết Tử truyền âm nói.

“Mười một cái?” Vu Hoành khẽ nhíu chân mày.

“Không phải 32 cái a?”

“32? Không phải, vẫn luôn là mười một người, không biến hóa qua.” Phong Tuyết Tử nghi ngờ nói.

“… .” Vu Hoành trầm mặc, nhìn về phía Phù Bạch.

Phù Bạch cũng lông mày cau lại, nhắm mắt suy tư dưới.

“Trong trí nhớ của ta cũng xác thực chỉ có mười một cái, không sai. Có phải hay không là ngươi ký ức xảy ra vấn đề?”

“Còn nhớ rõ Phù Không Thành lúc rời đi, Oss học viện hết thảy trong phi thuyền có bao nhiêu người a?” Vu Hoành đột nhiên hỏi.

Phong Tuyết Tử cũng gật gật đầu.

“Hơn một trăm người.” Phù Bạch trả lời.

“Là hơn một ngàn người.” Vu Hoành trầm giọng nói.

“Xác thực nói, là 149 người.” Hắn cho một cái rất xác thực số lượng.

Phong Tuyết Tử cùng Phù Bạch ánh mắt run lên.

“Ngươi nói là, trí nhớ của chúng ta xảy ra vấn đề?”

“Đúng vậy a… Các ngươi suy nghĩ lại một chút, phi thuyền bay đến nơi này, trên đường đi không có khả năng lông tóc không tổn hao gì a? Ở giữa c·hết mất những người kia ở đâu? “Vu Hoành trầm giọng nói.

Phong Tuyết Tử cùng Phù Bạch trầm mặc xuống, trong lúc nhất thời đều không có nói chuyện.

Trọn vẹn qua hơn mười giây.

“Thật có lỗi, ngươi mới vừa nói cái gì tới? Ta thất thần.” Phong Tuyết Tử bỗng nhiên vuốt vuốt huyệt thái dương, ánh mắt mờ mịt nói.

“Không nói gì chính ngươi thất thần.” Phù Bạch ở một bên cười nói.

“Ta nói, phi thuyền lúc rời đi, hẳn là có hơn một ngàn người!” Vu Hoành một phát bắt được hai người áo bào, chăm chú lập lại.

“Hơn một ngàn người?” Phong Tuyết Tử lông mày nhíu chặt, suy tư. Nhưng hơn mười giây sau, hắn ánh mắt run lên, lại lần nữa khôi phục mờ mịt.

“Vừa mới nói đến lấy ở đâu lấy? Ta thất thần, đi thôi, chúng ta tiếp tục xem xét phía sau án lệ.”

“Xem ra là gần nhất quá mệt mỏi, ta cũng vừa vừa thất thần xuống.” Phù Bạch ở một bên đi theo ngữ khí mỏi mệt nói.

Vu Hoành nhìn xem bọn hắn, nắm lấy áo bào chậm tay quay chậm mở.

Chương 616: Lại tiến (3)

Chương 616: Lại tiến (3)

Lạch cạch.

Lạch cạch.

Lạch cạch.

Trống trải phi thuyền tầng dưới chót trong đại sảnh.

Không chỉ là hắn, Phong Tuyết Tử cùng Phù Bạch cũng nhíu mày nhìn về phía Vu Hoành. Hiển nhiên bọn hắn cũng không có chút nào Tiểu Bạch Long ký ức.

Trở lại Hắc Hắc Linh, hắn xếp bằng ở phía trước cửa sổ, ngắm nhìn bên ngoài đen kịt vô ngần khu vực không biết.

"Ta. Chúng ta… Thật, không có cách nào a?" Môi hắn run rẩy.

Hắn nhắm mắt lại, cố gắng không đi nghĩ sắp đến lãng quên.

"Chờ một chút! Khô Thiền, Khô Thiền cũng là học viện pháp sư, hắn ở đâu! ?" Vu Hoành rơi xuống đất lớn tiếng nói.

Vu Hoành lẳng lặng ngồi tại chỗ, cố gắng sẽ tại trận mỗi người đều ghi tạc trong lòng.

"Kỳ thật ngươi cũng không cần có áp lực. Chúng ta có thể ở chỗ này đợi lâu như vậy, im lặng sinh hoạt, đã rất tốt. Phải biết nơi này chính là ngay cả Thiên Tôn cũng không tới đạt qua địa phương. Là nguyên tai chỗ sâu nhất."

"Liễu Trì Tuyền? Cái tên này có chút quen tai…" Khô Thiền sửng sốt một chút.

Vu Hoành nghe lấy giống như đã từng tương tự lời nói, cúi đầu xuống, không nói gì.

Vu Hoành trong lòng nghĩ như vậy, lập tức lại có một chút động lực.

“Tốt a, xem ra Chính Nhu hắn là quá mệt mỏi, chúng ta tiếp tục, để hắn nghỉ ngơi thật tốt.” Phù Bạch thanh âm từ phía sau truyền đến.

Nhìn thấy Vu Hoành một người ở đây, thần sắc hắn liền giật mình, nhẹ giọng hỏi.

Vu Hoành một người lẳng lặng đi tới, thuận không người, an tĩnh kim loại đại sảnh, xuyên qua từng cái lấp loé không yên màu lam pháp thuật trận tường.

Có lẽ, không phải bọn hắn biến mất, mà là chúng ta lãng quên mất rồi bọn hắn, cho nên cũng không còn cách nào nhìn thấy bọn hắn bất cứ dấu vết gì… Bọn hắn, không có c·h·ế·t, vẫn còn, còn sống.

Tất cả mọi người vui vẻ làm lấy chén, uống rượu, ăn đồ ăn vặt thịt thăn rau quả.

Trở lại Hắc Hắc Linh, Vu Hoành theo bản năng nắm lên kim loại pho tượng nhỏ, nhưng lại sờ soạng cái không.

“Đồng ý.” Phù Bạch gật đầu.

Hắn dáng tươi cười thu liễm, đến gần nhẹ giọng hỏi.

“Không có…” Vu Hoành nói khẽ, “Ta không có đề nghị.”

Oss phi thuyền bên trong, phòng yến hội.

Hắn lại một lần nữa nhịn không được, một chút đứng dậy.

“Phiền toái hơn chính là, một chút pháp sư đã bắt đầu lãng quên bản năng…” Phong Tuyết Tử ánh mắt khó coi nói.

“Thật sao?” Vu Hoành không có nói thêm nữa, nhìn thấy Phong Tuyết Tử cùng Phù Bạch đều nhận đồng gật gật đầu, đồng thời còn bắt đầu dùng một loại ẩn nấp lo lắng ánh mắt dò xét chính mình.

Vu Hoành không có dừng lại, ngược lại bước chân đi được càng nhanh…

Soạt.

“Tản bộ a ta cùng ngươi.” Khô Thiền cười cười.

Vu Hoành một tay lấy ngăn kéo kéo ra, bên trong trống rỗng.

Hắn bảo vệ những pháp sư kia bên trong, một dạng có năm người quên đi thi pháp năng lực, quên đi hành tẩu, quên đi suy nghĩ, biến thành sẽ chỉ nằm ở trên giường người c·h·ế·t sống lại.

Vu Hoành ở giữa không trung quay đầu, thấy là Y Y.

Khô Thiền theo sát bên trên ánh mắt dường như có chút minh bạch kết quả, rất nhiều thứ, không cần hỏi, kỳ thật từ hảo hữu biểu hiện liền có thể nhìn ra.

Vu Hoành khẽ lắc đầu, trầm mặc tiếp tục hướng phía trước, ra trận pháp, hướng phía đi lên một tầng kim loại cái thang đi đến.

Thời gian một chút xíu trôi qua.

Trở lại Hắc Hắc Linh, hắn nằm ngửa trên mặt đất, nhìn qua đỉnh đầu lóng lánh trận pháp kim quang trần nhà, trong lòng tuôn ra trước kia chưa bao giờ có khó chịu.

“Cho nên. Chúng ta quyết định, tìm chút tính thực chất đồ vật đến, trợ giúp chính mình ký ức lãng quên đồ vật.” Hắn trầm giọng nói.

“Khô Thiền là ai?”

Không đợi mấy người trở về đáp, hắn xoay người bước nhanh rời đi.

Vu Hoành sững sờ, nhìn xem sư bá không có chút nào giả mạo nghi hoặc biểu lộ, con ngươi của hắn từ từ co vào…

“Chính là tâm tình có chút không tốt, ở chỗ này tản tản bộ…” Vu Hoành ngẩng đầu nhìn hắn, trên mặt miễn cưỡng gạt ra

một cái dáng tươi cười.

“Tiểu Bạch Long? Thứ gì?” Khô Thiền ngạc nhiên.

Hắn rốt cục nhịn không được, đẩy ghế ra, đứng người lên, quay người rời đi.

Cuối cùng hắn chỉ có thể tay vỗ vỗ Vu Hoành bả vai.

“Ta chỉ là, có đôi khi khả năng bị lừa. Cho là mình có thể ổn định bảo trụ trong tưởng tượng đồ vật, nhưng hiện thực nói cho ta biết, đều là giả.”

Lại là mỗi năm một lần thu hoạch tiết khánh chúc ngày.

“Chờ một chút, ngươi trước chờ dưới.” Phong Tuyết Tử lông mày cau lại.

Nhưng.

“Thế nào? Làm sao một người ở chỗ này?” Khô Thiền thân ảnh bá một chút, từ phía trước trong tường trong truyền tống trận xuất hiện.

Vu Hoành, Phong Tuyết Tử, Phù Bạch, Khô Thiền, bốn người ngồi tại chỗ.

“Ta không có vấn đề, học viện trưởng là ta trước kia giảng bài đạo sư, quan hệ coi như gần.” Khô Thiền gật đầu.

Một đạo màn ánh sáng màu xanh lam đột ngột sau lưng Vu Hoành giữa không trung hiển hiện.

“Lãng quên bệnh chứng trên nhân số lên tới hơn mười người, chúng ta thử các loại phương pháp, bao quát giải phẫu thu thập mẫu nghiên cứu, nhưng đều không thể tại ký ức khu gian bên trong tìm ra bị lãng quên bộ phận…” Phong Tuyết Tử thanh âm lại lần nữa ở bên tai vang lên.

Vu Hoành mắt nhìn Y Y bên người thêm ra tới một cái chỗ trống, nơi đó tựa như là người nào vị trí, nhưng bây giờ không ai nhớ kỹ. Hắn cũng ký ức có chút mơ hồ.

“Không có chứ?” Phong Tuyết Tử nhíu mày, “Ta mới phát hiện tình huống, định tìm người thương lượng đối sách.”

Hắn một chút từ dưới đất đứng lên thân, hóa thành màu bạc xà ảnh, bỗng nhiên xông ra Hắc Hắc Linh, xuyên qua ngắn ngủi khoảng cách, tiến vào Oss phi thuyền nội bộ.

Xùy.

Chỉ cần có thể bắt được lãng quên quy luật, liền có thể thật to giảm bớt tất cả mọi người áp lực.

Nàng đứng người lên, hướng phía bên này hô to.

“Chúng ta đã ở chỗ này đi thuyền bao lâu?” Vu Hoành hỏi.

Trong phi thuyền một mảnh vắng vẻ, trong đại sảnh cũng chỉ có Phong Tuyết Tử mấy người xếp bằng ngồi dưới đất.

Hắn mơ hồ nhớ kỹ, chính mình trước khi ra cửa đem pho tượng bỏ vào bàn trong bụng.

Đến phiên Vu Hoành, hắn lại là đang ngẩn người.

Không ai đáp lại.

“Ta lại nghiên cứu một chút… Có lẽ có thể tìm tới tốt hơn biện pháp.” Vu Hoành bắt hắn lại cổ tay đem nó nhẹ nhàng buông ra, sau đó xoay người, trên thân tử quang lóe lên, bỗng nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Lưu lại Phong Tuyết Tử ba người nghi hoặc không hiểu nhìn xem bóng lưng của hắn.

Bá.

Rất nhanh, lại là một năm qua đi.

Nhưng không có một chút tác dụng nào.

“Ta cũng đồng ý.” Khô Thiền nhấc tay nói.

Đồng hồ treo trên tường chậm rãi chuyển động, từ năm điểm, chuyển đến mười điểm hai mươi.

“Kiểm tra đến thế nào? Lãng quên chứng có biện pháp giải quyết a?”

Oss phi thuyền nội bộ, hơn 20 vị pháp sư bưng rượu đi tới đi lui, trên mặt tràn đầy yên ổn dáng tươi cười.

Nếu như ngay cả hắn đều không tiếp tục cố gắng, tiếp tục hướng phía trước, như vậy còn có ai có thể cho mọi người mang đến hi vọng?

“Ta. Không nhớ rõ trong học viện có cái gọi Khô Thiền người…” Phù Bạch thấp giọng nói, “Chính Nhu, ngươi là có hay không nhớ lầm rồi?”

Oss phi thuyền bên trong.

Hai năm sau.

Đóng lại máy tính, hắn ngơ ngác ngồi một hồi, mới khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu chăm chú công pháp tu hành.

“Chính Nhu, ngươi hẳn là quá mệt mỏi, quá nhiều áp lực đặt ở trên người ngươi, nếu không, ngươi vẫn là đi nghỉ ngơi thật tốt bên dưới?”

“Ngươi có đề nghị gì a?” Phong tuyết trầm giọng hỏi.

“Ta nhớ được, tựa như là ghi chép qua…” Vu Hoành nắm chặt con chuột, nhưng hắn làm thế nào cũng nhớ không nổi đến ghi chép cái gì.

Hắn nhìn xem Phong Tuyết Tử tiếp tục tái diễn trước đó nghe qua nội dung, hết thảy trước mắt, phảng phất tựa như phát lại phim, trong lòng kiềm chế càng phát ra nồng đậm.

“Có lẽ, cứ như vậy lãng quên rơi hết thảy, cũng là một niềm hạnh phúc giải thoát.”

“Chúng ta dự định chuẩn bị một chút ghi chép tinh thạch, đem chính mình cho là trọng yếu đồ vật, chứa đựng đi vào, bố trí lại trận pháp phòng hộ…” Phù Bạch đề nghị.

Ôm ý nghĩ như vậy, Vu Hoành đè xuống tâm tình trong lòng, chìm lòng tiến hành tu hành.

“Chính Nhu, lãng quên hiện tượng càng ngày càng nghiêm trọng, chúng ta mở tiểu hội đi.” Phong Tuyết Tử khuôn mặt ngưng trọng xuất hiện ở trong đó.

“Kiểm tra phương diện, còn muốn học viện trưởng bên kia xét duyệt sau khi đồng ý mới được, điểm ấy Khô Thiền ngươi đi nói, không có vấn đề a?” Phong Tuyết Tử nhìn về phía Khô Thiền nói.

“Vu Hoành!” Đột nhiên sau lưng truyền đến kêu to một tiếng.

“Lãng quên bệnh chứng nhân số lại tăng lên, chúng ta thử các loại phương pháp, bao quát giải phẫu thu thập mẫu nghiên cứu, nhưng đều không thể tại ký ức khu gian bên trong tìm ra bị lãng quên bộ phận.” Phong Tuyết Tử nói.

Bên người không có một người, cũng không có thanh âm động tĩnh.

Khô Thiền há to miệng, muốn an ủi, nhưng lại phát hiện vô luận nói cái gì đều tái nhợt vô lực.

Phi thuyền an tĩnh phi hành, hắn cũng cúi đầu yên lặng đi tới

“Quên làm sao ăn, làm sao uống nước, làm sao nghỉ ngơi, thậm chí mở thế nào mắt nhắm mắt, cùng hô hấp.”

“Ta tin tưởng ngươi.”

Trầm mặc. Qua mấy phút đồng hồ, Phong Tuyết Tử mới lo lắng nói khẽ.

“… .” Vu Hoành nhìn xem Phong Tuyết Tử muốn nói lại thôi thần sắc, nhìn xem Y Y mặt mũi tràn đầy lo lắng, nhìn xem Phù Bạch lặng lẽ nắn ý chí xem xét pháp quyết tay.

Vu Hoành nhìn một chút mấy người bộ dáng, lại nhìn một chút cách đó không xa rất thưa thớt hơn 40 người các pháp sư, không nói.

“Chính Nhu? Chính Nhu?” Phù Bạch liên tục kêu hai tiếng, mới đưa Vu Hoành từ thất thần bên trong kéo trở về.

“Ta hơi mệt chút, đi nghỉ ngơi dưới…”

“Sư bá, ngươi quên sao? Chúng ta mấy cái giờ trước mới mở qua tiểu hội.”

Cứ như vậy không nhúc nhích, ngồi thật lâu.

Mấy người đều dùng một loại lo lắng ánh mắt nhìn chăm chú lên hắn.

Vu Hoành, Phong Tuyết Tử, Phù Bạch, Khô Thiền bọn người ngồi tại chủ vị, không một người nói chuyện, chỉ là đều yên lặng ăn.

Hắn lại lần nữa ngồi dậy, nâng lên dư lực, tiếp tục bắt đầu tu hành.

“Không biết, cảm giác giống như trôi qua rất lâu rất lâu.” Khô Thiền trả lời

Trong phòng điều khiển chính, hình tròn bàn hội nghị một bên, Phù Bạch, Phong Tuyết Tử, Vu Hoành, Khô Thiền, Y Y, lại lần nữa tụ tập cùng một chỗ.

Trong lòng của hắn tuôn ra khó nói nên lời vô lực.

Vu Hoành nhìn xem ba người ánh mắt, biết vô luận chính mình nói cái gì đều vô dụng, hắn xoay người, từ từ hóa thành xà ảnh, bay về phía phi thuyền bức tường.

Tiểu Bạch Long không có, kế tiếp là ai? Khô Thiền? Sư bá? Hay là Phù Bạch tiền bối?

“Tiểu Bạch Long đâu, đi nghỉ ngơi rồi hả?” Vu Hoành nhìn xem chính mình bên cạnh trống ra vị trí, trong lòng nổi lên một tia không ổn.

“Tới? Ngồi trước, ta sửa sang lại tình huống. Trong phi thuyền, Oss học viện pháp sư xuất hiện tập thể lãng quên hiện tượng, chúng ta nhận được thông cáo, cũng đi kiểm tra xuống…” Phong Tuyết Tử trầm giọng nói.

“Là thật.” Vu Hoành bình tĩnh nói, “Ta, ngài, Phù Bạch tiền bối Khô Thiền, Y Y, đều tại.”

“Dĩ nhiên không phải, là Firth pháp sư.”

Hết thảy nếm thử, hắn đều thử qua. Bao quát dùng chính mình thánh lực bảo hộ mấy tên pháp sư nguyên một năm.

“Học viện trưởng? Không phải Liễu Trì Tuyển pháp sư a?” Vu Hoành bỗng nhiên nói.

Vu Hoành quay đầu, nhìn xem màn sáng.

Hắn dừng lại, đứng dậy, bật máy tính lên, mở ra bên trong mới xây văn kiện, nhưng. Trong văn kiện trống rỗng.

“Đúng vậy a, ta biết.” Vu Hoành gật đầu.

Phong Tuyết Tử, Phù Bạch, Y Y đều tại, tựa hồ cũng đang chờ hắn.

Tất cả mọi người lại tụ tập cùng một chỗ, chúc mừng một năm mới bội thu vật tư, cái này không chỉ là chúc mừng nghi thức, còn bao hàm cải thiện nơi này đã hình thành thì không thay đổi sinh hoạt hình.

“Các ngươi tiếp tục trò chuyện đi, ta hơi mệt chút, đi nghỉ trước dưới.”

“Xử lý như thế nào?” Khô Thiền ngưng trọng nói.

Mấy tháng sau…

Thương nghị rất nhanh liền xác định, tất cả mọi người nếm thử dùng các loại thủ đoạn, nếm thử lưu lại trí nhớ của mình.

“Lãng quên bệnh chứng trên nhân số lên tới hơn 60 người, chúng ta thử các loại phương pháp, bao quát giải phẫu thu thập mẫu nghiên cứu, nhưng đều không thể tại ký ức khu gian bên trong tìm ra bị lãng quên bộ phận.” Phù Bạch nói khẽ.

Hiện tại hắn có thể làm, chính là mau chóng tăng cao tu vi, sau đó cẩn thận quan sát chính mình lãng quên quá trình.

Chương 617: Lại tiến (4)

Chương 617: Lại tiến (4)

Vu Hoành dừng lại, nhìn chăm chú lên Y Y mấy giây, mới quay người bay ra phi thuyền.

Trở lại Hắc Hắc Linh.

Hắn cắn răng đi vào phòng điều khiển chính.

“Không có khả năng tiếp tục như thế! Không có khả năng! ! Trở về! Nhất định phải trở về! !”

“Còn có Phù Bạch tiền bối đâu?” Vu Hoành tận lực kiềm chế tâm tình trong lòng, hỏi.

Xùy!

Vừa mới trải rộng toàn thân nhiệt lưu, tại thời khắc này lại điên cuồng bị thôn phệ hút trở về.

Hắn mặt không biểu tình, ánh mắt đờ đẫn, quay người kéo lên tấm che, bắt đầu dốc lòng tu hành.

Hắn đem ngoại nhãn đặt ở lòng bàn tay, không bao lâu, đếm ngược nhảy lên mấy lần, phốc biến mất không thấy gì nữa.

Hắn bay ra Hắc Hắc Linh, trở lại Oss phi thuyền, phía trên vẫn như cũ trống rỗng, không có chút nào vết chân.

Thời Chi Nhãn lơ lửng bay lên không, đột nhiên phun ra một mảnh hơi mờ màu bạch kim vầng sáng.

Một khắc cuối cùng, hắn cúp máy màn sáng, hóa thân xà ảnh, bay ra Hắc Hắc Linh.

Màn sáng bên kia hoàn toàn yên tĩnh.

“Y Y, hôm nay muốn ăn cái gì? Ta một hồi đi lật.”

Đột nhiên, Phong Tuyết Tử thân thể, tựa như phá băng, cái thứ nhất bắt đầu động đậy đứng lên.

Phốc một chút, nghịch hành năng lực bỗng nhiên đình chỉ.

Thân thể của hắn mất đi khí lực, về sau phốc một chút nằm ngửa ngã xuống đất.

Rất nhanh, Phong Tuyết Tử, Phù Bạch, Khô Thiền, Y Y, Toàn Hạc, Tiểu Bạch Long, tất cả mọi người lại lặng yên im ắng từ từ ngưng thực, đứng im xuất hiện tại trong phi thuyền.

*

Vu Hoành từ từ mở hai mắt ra, giơ tay lên, nhìn xem chính mình phảng phất không có chút nào biến hóa bàn tay.

Hắc Hắc Linh trong cửa sổ, Vu Hoành lẳng lặng nhìn chăm chú lên một màn này.

Tê.

Toàn bộ Hắc Hắc Linh chấn động mạnh một cái, tốc độ một chút bạo tăng, cực tốc chuyển cái ngoặt, mang theo phi thuyền quay đầu hướng đến chỗ bay đi.

Rốt cục chờ đến.

Mặc dù hắn sớm đã không cần hô hấp…

Oss học viện phi thuyền chậm rãi thoát ly Hắc Hắc Linh, mất đi động lực, cuồn cuộn lấy, lặng lẽ chìm vào hắc ám.

Đi vào Hắc Hắc Linh phía trước cửa sổ.

Lại qua hơn mười phút.

Vu Hoành không phản bác được.

Mà cùng lúc, trong phi thuyền cũng bắt đầu dần dần hiện ra mơ mơ hồ hồ từng đạo hơi mờ bóng người.

Tất xột xoạt giòn vang về sau, Y Y khuôn mặt nhỏ xuất hiện tại màn sáng một đầu khác.

Nhưng… Tay của hắn cầm nắm lấy, chỉ có một mảnh không khí.

‘Đây chính là nghịch hành năng lực a?’

Bên trái không có một ai, chỉ có một máy mở máy tính vang ong ong động lên, màu xanh trắng màn ảnh máy vi tính ánh sáng, là bên trái duy nhất chớp động. Vu Hoành đứng người lên, cấp tốc trong phòng tìm kiếm.

Mà Oss học viện phi thuyền, trước đây không lâu mới bị hắn thả đi rời đi, lúc này bị nghịch hành một lần nữa nghịch chuyển thời gian, một lần nữa về tới chỗ cũ.

Hắn cũng không sử dụng Thiên Tôn chín lần vị cách năng lực, mà là trực tiếp dùng nghịch hành thiên phú, thiên phú này có thể phạm vi nhỏ nghịch chuyển đã từng đi qua vết tích.

Nhưng hắn trên thân rõ ràng còn mang theo Phù Bạch cho hắn Cửu Toán Thiên Cực.

Vô số kỳ diệu, không cách nào hình dung cảm giác quỷ dị biết, cũng vào giờ phút này chảy vào đầu óc hắn.

Toàn bộ ngoại nhãn triệt để mất đi tất cả quang trạch, từ dưới đáy bắt đầu, đi lên cấp tốc lan tràn ra một tầng màu đen.

“Thuyền này không phải ngươi giúp ta tìm đến chuyên môn nở rộ vật liệu a?” Y Y trả lời.

Hắn giang hai cánh tay, trên mặt lộ ra một cái vặn vẹo dáng tươi cười.

Tiếp theo, thân thể của hắn bắt đầu hòa tan, phảng phất dầu trơn tại dưới nhiệt độ cao hòa tan, rất nhanh liền triệt để hòa tan thành một đám tạp sắc chất lỏng, bị tốc độ cao nhất hấp thu vào Thời Chi Nhãn.

Rốt cục, hắc ấn cường hóa ngoại nhãn đếm ngược, rốt cục muốn tới.

Thân thể bị hút vào đồng thời, Vu Hoành cảm giác được ý thức của mình, linh hồn của mình, hết thảy, đều bị hút vào viên kia cường hóa ra Thời Chi Nhãn.

Một loại khó mà hình dung trọng áp gắt gao ngăn ở bộ ngực hắn, để hắn cơ hồ không thể thở nổi.

"Làm sao lại một mình ngươi? !" Làm hồng một phát bắt được tay của nàng, gấp giọng hỏi.

Hắn không còn dám buông ra Y Y, cứ như vậy một mực một bàn tay nắm thật chặt nàng, một khắc cũng không thả.

"Chờ ta!"

*

Hắn cảm giác mắt phải của chính mình phảng phất biến thành một cái miệng núi lửa, điên cuồng dâng trào ra đủ để đem hắn nóng chín nhiệt lưu, đem hắn toàn thân các nơi đốt cháy khét, đốt thành tro bụi.

"Tốt, kỳ thật lớn như vậy địa phương, ta một người cũng có chút sợ sệt." Y Y liền vội vàng gật đầu.

Thật lâu, thật lâu…

Hắn vươn tay, lòng bàn tay bay ra một tia đen trắng thánh lực, chảy vào Hắc Hắc Linh Năng Nguyên Lô.

Trên mặt hắn bình tĩnh biến mất…

Các pháp sư chỉ khôi phục gần một nửa, tất cả mọi người đứng im đứng tại tại chỗ, không nhúc nhích, phảng phất tượng sáp.

Ước chừng mấy tức sau.

Không biết đi qua bao lâu.

Một loại sâu tận xương tủy hàn ý, lặng lẽ tràn ngập đến toàn thân hắn.

Vu Hoành nắm lấy ngoại nhãn, trên tay nóng lên, lập tức cảm ứng được trong đó chảy vào trong tâm thần đối ứng nói rõ tin

tức.

Rất mau tiến vào Oss phi thuyền.

“Chính là…” Vu Hoành bờ môi lại lần nữa run rẩy lên, “Đúng đấy, Phong Tuyết Tử sư bá a…”

Mà phi thuyền thời gian nghịch phản cũng triệt để đứng tại giờ khắc này.

“Y Y?”

Thanh âm hắn cũng mang theo không cách nào che giấu run rẩy.

Lúc này, Vu Hoành lôi kéo nàng, thánh lực đem hắn bọc lại bảo vệ, bay ra phi thuyền, trở lại Hắc Hắc Linh nội bộ.

Răng rắc.

“Hoan nghênh… Hoan nghênh trở về…”

Một ngày ban đêm, hắn một lần nữa đem trong đầu của chính mình tin tức trọng yếu ghi chép lại, sau đó nhập định công pháp tu luyện. Thay thế ngủ mơ, thẳng đến sáng sớm hôm sau.

‘Bởi vì ngươi thu hoạch được Thời Chi Nhãn, ngươi thu hoạch được thiên phú: Thời thái cố hóa.

“Đi! Ngươi cùng ta cùng đi Hắc Hắc Linh, chúng ta không có khả năng tách ra! !” Vu Hoành cảm giác mình lý trí căng càng ngày càng chặt, hắn bắt lấy Y Y tay tại run nhè nhẹ.

Ngoại nhãn bỗng nhiên phát sinh biến hóa, mơ hồ trong nháy mắt, lại lại lần nữa xuất hiện.

Nhưng đến một bước này, Vu Hoành thể nội thánh lực đã còn thừa không có mấy.

Hắn miệng mở rộng, lại cảm giác mình làm sao cũng vô pháp hô hấp đến bất kỳ dưỡng khí.

Lầu một không có, tầng một dưới mặt đất không có, trên lầu một tầng cũng không có.

Vu Hoành cẩn thận đem từng cái điêu khắc đi ra Kim Loại Tiểu Nhân, phối hàng chỉnh tề, bày ra thành một loạt.

Coi như Y Y đi ngủ nghỉ ngơi, hắn cũng không dám buông ra.

Bởi vì ngươi thu hoạch được Thời Chi Nhãn, ngươi thu hoạch được thiên phú: Nghịch hành.

Thiên Tôn vị cách!

Trong chốc lát, ngoại nhãn đập vào mắt vành mắt một cái chớp mắt.

Ngắn ngủi mấy giây, toàn bộ ngoại nhãn liền triệt để chuyển hóa thành đen kịt một màu.

"Dạng này, liền có thể phục sinh Y Y bọn hắn, phục sinh trước đó c·h·ế·t đi tất cả mọi người!"

"Sư bá?"

"Một mực không có a, Vu Hoành ngươi đừng dọa ta!" Y Y có chút sợ sệt nói.

Vu Hoành đem bọn hắn toàn bộ khắc đi ra, bày ra tại bàn điều khiển không trung. Bày ra tốt về sau, hắn mới khoanh chân ngồi xuống, nhẹ nhàng móc ra mắt phải con mắt, đặt ở trong lòng bàn tay.

Những lũ tiểu nhân này, mỗi một cái đều là hắn khuôn mặt quen thuộc, phần lưng đều khắc lấy tên quen thuộc.

Hắn bắt lấy Y Y, nắm thật chặt cánh tay của nàng, quay đầu ngắm nhìn bốn phía.

"… Sư bá? ?" Vu Hoành con mắt từ từ trợn to, lại lần nữa kêu một tiếng.

Hắn như trước vẫn là nguyên dạng, đơn giản trắng đen xen kẽ hoa văn đạo bào, tóc đen áo choàng, màu da tái nhợt, xếp bằng ngồi dưới đất, thân thể cường tráng tựa như kim loại đúc kim loại.

“Vậy cái này thuyền! ?”

Đưa tay hướng phía sau phần đuôi một chút.

Chung quanh không có bất kỳ cái gì các pháp sư vết tích, không có Phong Tuyết Tử cùng Phù Bạch vết tích.

Tu hành không tuế nguyệt dưới, thời gian một năm tiếp lấy một năm qua đi.

Hắc Hắc Linh bên trong, phòng điều khiển chính.

Hình người bắt đầu ngưng thực, rất nhanh một lần nữa tạo nên ra Vu Hoành ngoại hình.

Tu luyện cũng tốt ăn uống cũng tốt, quan sát ngoại giới cũng tốt, hắn vẫn luôn nắm thật chặt nàng.

Vô số nóng hổi nhiệt lưu, mắt phải điên cuồng chảy ra, trải rộng toàn thân các nơi.

Rất nhanh, hắn đứng người lên.

Cái kia ánh sáng như sương như mây, cấp tốc ngưng tụ thành một cái mơ hồ hình người.

Vu Hoành rơi vào trống rỗng chủ điều khiển trong đại sảnh, nhìn xem trước đó còn mở qua tiểu hội màu trắng bàn tròn lớn, không còn có động tác.

Hắn tranh thủ thời gian tiếp tục nhìn xuống đi.

Con mắt bên trên đỏ sậm đếm ngược đã chỉ còn cuối cùng mười mấy giây.

‘Ngoại nhãn: Lại tên Thời Chi Nhãn, do Vạn Thánh Thiên Tôn mắt phải tiến hóa mà thành, có được điều khiển thời thái biến hóa chi lực.’

“Một mực cũng chỉ có ta một người a?” Y Y nghi hoặc trả lời.

Hắn đứng người lên, tay run run, đem sau khi cường hóa ngoại nhãn Thời Chi Nhãn, nhẹ nhàng nhét vào chính mình mắt phải.

*

Trong phi thuyền một mảnh trống trải, chỉ có Y Y một người nắm lấy mặt dây chuyền ngơ ngác đứng tại bàn điều khiển trước.

“Xong rồi! !” Vu Hoành khuôn mặt run rẩy, cắn chặt hàm răng, thân hình lóe lên, xuất hiện tại trong phi thuyền.

Thời thái cố hóa: Thân thể của ngươi ý thức đem sẽ không thụ bất luận cái gì mặt trái trạng thái ảnh hưởng. Có thể vĩnh viễn dừng lại tại ngươi lựa chọn nào đó trong lúc nhất thời.

“Lần này, liền thừa ta một cái…”

Y Y, Phong Tuyết Tử, Ngọc Tuyết Tử, Phù Bạch, Khô Thiền, Tiểu Bạch Long, cùng đã nhớ không rõ khuôn mặt một vị nữ tử tuổi trẻ.

Nhìn xem quen thuộc phi thuyền, Vu Hoành hít sâu một cái không tồn tại khí, lại lần nữa đối với sông phi thuyền một chỉ.

Hắn cứ như vậy ngồi xổm xuống, hai tay ôm lấy đầu, nhắm mắt lại.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua, đảo mắt liền lại là mấy tháng

“Vu Hoành, ngươi không sao chứ?” Nàng gấp giọng nói.

Ông! !

Có thể một loại sâu tận xương tủy ngạt thở, hay là từ phổi chảy khắp toàn thân.

Vu Hoành ánh mắt khẽ giật mình, lập tức trong lòng dâng lên một tia hi vọng.

Vu Hoành nhìn chăm chú lên bị trở lại như cũ đi ra Oss học viện phi thuyền.

Vu Hoành trầm mặc.

Thời thái! ? !

Một cỗ không cách nào hình dung tê liệt cảm giác, triệt để quét sạch Vu Hoành toàn thân các nơi.

Nhìn thấy Vu Hoành rơi xuống đất, hóa thành nhân hình, nàng cấp tốc đi lên phía trước gần.

“Cái gì là… Phù Bạch?” Y Y cẩn thận nghi hoặc hỏi.

Trong nháy mắt, trước đó tu luyện thánh lực liền không có hơn phân nửa.

“Ta… . Ta không biết cái gì Phong Tuyết Tử sư bá?” Y Y bị bộ dáng của hắn hù dọa, cẩn thận từng li từng tí trả lời.

Thời gian ngày lại ngày trôi qua.

Tê. Trong chốc lát, trong cơ thể hắn thánh lực điên cuồng chảy ra, biến mất.

Vu Hoành lại mở ra liên hệ màn sáng.

“Nơi này, thật không có những người khác a?”

Bởi vì ngươi thu hoạch được Thời Chi Nhãn, ngươi thu hoạch được thiên phú: Thiên Thời vị cách.’

Nghịch hành: Ngươi nhưng đối với phạm vi nhỏ khu vực thời thái tiến hành nghịch chuyển, cụ thể nghịch chuyển thời gian, do ngươi chi tiêu năng lượng nhiều ít xác định.

“Vu Hoành, cái gì sư bá?” Tay nàng nắm phong tồn mụ mụ mặt dây chuyền, nghi hoặc nhìn màn sáng bên này.

‘Thiên Thời vị cách: Bản thân là thông qua thời không biến hóa ngộ đạo mà thành Thiên Thời Thiên Tôn nắm giữ bản đầy đủ Thiên Chi Tôn Vị, miễn dịch Thánh Vị phía dưới hết thảy tổn thương, tuổi thọ vô hạn, có thể không bên trong sinh ra không cần bất luận cái gì tiêu hao, ngưng tụ tuyệt đại đa số vật chất cùng sinh vật. Ngưng tụ năng lực chỉ có thể sử dụng chín lần. Như cần lặp lại sử dụng, cần sớm giải trừ trước đó sử dụng lưu lại lực lượng. Đổi mới sử dụng số lần.’

Trong lòng của hắn truyền lại ra muốn về đến tất cả mọi người còn tại phi thuyền lúc suy nghĩ.

"Rốt cục… ! !" Nhìn xem cái này thiên hô vạn hoán đã lâu Thiên Tôn vị cách, Vu Hoành toàn thân kích động run rẩy lên.

Mệt mỏi liền nhắm mắt chợp mắt một hồi, khát đói bụng, liền trực tiếp thánh lực ngưng tụ nguyên tố vật chất bay vào thân thể, bổ sung tiêu hao.

Trong lúc vô thanh vô tức, đại lượng màu bạch kim điểm sáng, từ bốn phương tám hướng nhanh chóng tụ đến, rất nhanh liền một lần nữa ở hậu phương ngưng tụ ra một chiếc cùng trước kia giống nhau như đúc Oss học viện phi thuyền.

Xùy!

Dâng trào nhiệt lưu Thời Chi Nhãn đột nhiên ngừng lại, sau đó cấp tốc bắt đầu hướng chung quanh hấp thu hết thảy.

Thiên Tôn, đó là có thể từ dòng sông thời gian ngưng tụ vô số mảnh vụn, tái hiện hết thảy Thánh Vị cường giả, là tầng cao nhất mạnh nhất sinh linh.

Sau đó, hắn cũng là không đi, cứ như vậy canh giữ ở phòng điều khiển chính, cam đoan phương hướng chuẩn xác.

Khoảng cách hắc ấn cường hóa thời gian, đảo mắt đã qua hơn phân nửa.

Mở mắt ra, Vu Hoành quay đầu đi xem tay trái phương hướng Y Y.

Vu Hoành tu luyện Thanh Viễn Thiên Hà Thánh Pháp, cũng rốt cục thần tốc lấp kín cả trải qua mạch, khoảng cách hoàn toàn bổ khuyết toàn thân, chỉ kém một nửa thánh lực.

Người khác trong nháy mắt biến mất, xuyên thấu cửa sổ, hóa thành ánh sáng đồng dạng hư ảnh, trực tiếp xuất hiện tại Hắc Hắc Linh hậu phương phần đuôi.

Không chỉ như vậy, Vu Hoành tu luyện ra tất cả thánh lực, cũng vào giờ phút này, bị toàn bộ thôn phệ hút vào Thời Chi Nhãn.

Chương 618: Hi vọng (1)

Chương 618: Hi vọng (1)

Trên thế giới có rất nhiều người, rất nhiều chuyện, chỉ có tại mất đi lúc, mới có thể bị phát hiện giá trị của hắn.

Vu Hoành trước kia cho là mình minh bạch ý tứ của những lời này.

Nhưng bây giờ, hắn mới phát hiện chính mình không rõ.

Giang hai cánh tay.

Hắn hai mắt trợn to đến cơ hồ muốn khóe mắt vỡ ra, nhìn chăm chú lên phía dưới một lần nữa hiển hiện ngưng tụ đám người.

Y Y, sư bá, Phù Bạch, Toàn Hạc, Khô Thiền, còn có còn lại Oss học viện pháp sư, bọn hắn lẳng lặng đứng tại chỗ cũ y phục trên người, khuôn mặt, đều cùng biến mất trước không có khác nhau.

Nhưng.

Bọn hắn không hề động.

Tất cả mọi người bất kỳ người nào, đều không có bất luận cái gì động đậy, máu của bọn hắn đang lưu động, nhưng lại phảng phất tượng sáp đồng dạng, không nhúc nhích, không có chút nào ý thức.

“Ta rõ ràng… Nghịch chuyển thời gian… Vì cái gì? ? !”

Vu Hoành hai tay nắm chắc, cực tốc bay gần, lọt vào trong phi thuyền.

Hắn nhẹ nhàng, cẩn thận từng li từng tí rơi vào Y Y trước người.

Y Y cùng trước đó một dạng mặc màu trắng liền thân váy, mái tóc đen dài đơn giản đâm hai cái bím tóc, trên khuôn mặt trắng nõn còn mang theo u mê tinh khiết dáng tươi cười.

Vu Hoành đưa tay, nhẹ nhàng dán tại nàng cái trán.

Không có động tĩnh, vào tay một mảnh lạnh buốt.

"Y Y… ?" Vu Hoành trên mặt tâm thần bất định dáng tươi cười, dần dần biến mất.

Hắn thu tay lại, dừng lại mấy tức, bỗng nhiên lại nhào về phía một bên Toàn Hạc Khô Thiền bọn người, đưa tay đi đụng vào mặt của bọn hắn.

Tất cả mọi người là một mảnh lạnh buốt. Không có chút nào ý thức.

"Không nên như vậy… Ta thế nhưng là Thiên Tôn! ! Thiên Tôn vị cách! !" Vu Hoành rút tay về, bờ môi phát run.

Hắn lui ra phía sau mấy bước, khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu khôi phục tiêu hao thánh lực.

Một lát sau, thánh lực khôi phục như lúc ban đầu, hắn lại lần nữa đứng dậy, toàn thân bay ra đen trắng như sợi tơ thánh lực, tràn vào ở đây tất cả mọi người thể nội.

Nghịch hành lực lượng lại lần nữa phát huy.

Đáng tiếc, không dùng, hết thảy hết thảy, tất cả mọi người, như trước vẫn là như vậy tượng sáp giống như vô ý thức trạng thái.

Bọn hắn duy trì biến mất trước một khắc bộ dáng, trang phục, tư thái, lẳng lặng ngay tại chỗ ấy, không động đậy được nữa.

Vu Hoành nhưng không có từ bỏ, một lần một lần không ngừng thử nghiệm, không ngừng phát động nghịch hành năng lực.

Lại không chút nào hiệu quả gì.

Hắn không biết vì sao lại sẽ thành dạng này, rõ ràng hắn đã là Thiên Tôn vị cách, mặc dù chỉ là vị cách, nhưng Thiên Tôn năng lực, hắn có thể sử dụng, cái này đã tương đương với hơn phân nửa Thiên Tôn.

Rõ ràng đều đã đạt tới trình độ này, có thể…

Một lần một lần lại một lần.

Thời gian trôi qua không biết bao lâu.

Vu Hoành rốt cục cũng ngừng lại.

Hắn cứ như vậy lẳng lặng đứng tại phi thuyền bên trong, mang trên mặt quái dị mờ mịt.

Tay của hắn, đặt ở Toàn Hạc cái trán, lẳng lặng dán, đặt ở chỗ đó…

"Đúng rồi, ta vừa mới, đang làm cái gì tới?"

Hắn nhìn xem trước mặt mỉm cười Toàn Hạc, làm thế nào cũng nhớ không nổi đến nàng là ai.

Nhẹ nhàng thu tay lại, hắn từng bước từng bước đi qua Khô Thiền, Phong Tuyết Tử, Phù Bạch bọn người trước người.

Hắn nhìn xem những này nhìn quen mắt khuôn mặt, lại trong đầu làm sao cũng nhớ không nổi đến tên của bọn hắn.

Trước đó cảm xúc, lúc này cũng theo ký ức biến mất mà bình tĩnh trở lại.

Thẳng đến đi đến Y Y trước mặt.

"Y Y…" Hắn vươn tay, nhẹ nhàng vuốt ve Y Y tóc dài.

Hắn duy nhất nhận biết, trong đám người này cũng chỉ có Y Y.

"Là, năng lực của ta không có cách nào một lần nữa để nàng trở về…" Hắn chợt nhớ tới.

Chần chừ một lúc, Vu Hoành đem Y Y một thanh nắm ở, thả người bay lên, hướng phía Hắc Hắc Linh trở về.

Hắn phải nghĩ biện pháp để Y Y một lần nữa khôi phục.

Thiên Tôn thần thông quảng đại, nhất định có thể nghĩ đến biện pháp, hiện tại khẳng định chỉ là chính hắn không ý thức được, mà không phải Thiên Tôn vị cách không cách nào làm đến.

Vu Hoành trong lòng là cho rằng như vậy.

Bình thường Thiên Tôn, cái nào không là sống chí ít mấy trăm ngàn năm, hắn mới bao nhiêu tuổi? Trăm tuổi không đến. Lịch duyệt cùng đối với năng lực vị cách đào móc đều kém xa tít tắp bình thường trình độ.

Hắn tin tưởng, Y Y không cách nào khôi phục, không phải mình năng lực không tại, mà là năng lực chính mình nắm giữ trình độ không đủ mạnh.

Trở lại Hắc Hắc Linh Vu Hoành đem Y Y thả lại chính nàng gian phòng, dùng thánh lực đem nó giữ gìn một lần thân thể, sau đó mới đi ra ngoài bắt đầu chính mình tu hành.

Xếp bằng ở phía trước cửa sổ, hắn nhìn qua hậu phương bị nắm kéo cùng một chỗ đi thuyền phi thuyền.

Một lần nữa lấy ra ngoại nhãn, tùy ý điệp gia một sợi tóc, sau đó hắc ấn bắt đầu cường hóa.

‘Chỉ cần một mực một mực cường hóa xuống dưới, Thiên Tôn có lẽ sẽ vẫn lạc tại Đại Vô Tâm, nhưng Thiên Tôn phía trên mạnh hơn, nhất định có thể tìm tới biện pháp. Nếu như cường hóa một lần không được, vậy ta vẫn cường hóa xuống dưới, thẳng đến… Thẳng đến tìm tới chân chính sinh cơ chi địa.’

Nghĩ tới đây, Vu Hoành mắt nhìn ngoại nhãn mặt ngoài hiện ra mới đếm ngược: 26 năm 7 tháng 4 ngày 19 giờ 4 phút.

Cái này thời gian dài hơn, để trong lòng của hắn khẽ run, nhưng vẫn là lựa chọn bắt đầu cường hóa.

Lập tức rộng lượng thánh lực bị thôn phệ tiến vào hắc ấn, đồng thời liên đới ý thức của hắn tinh thần cũng bị hút vào trong đó

Vu Hoành từ từ nhắm mắt, tiến vào tu hành tinh luyện trạng thái, tiếp tục duy trì lấy hắc ấn hấp thu.

Một ngày về sau, hấp thu kết thúc, đếm ngược chính thức lấp lóe xuống, bắt đầu tính toán.

Hắn cũng tiếp tục mỗi ngày cho Y Y một lần nghịch hành duy trì.

Một lớn một nhỏ hai cái phi hành thể lại lần nữa quay đầu, không còn trở về, mà là do Vu Hoành khống chế, tự do để Sinh Cơ Chi Thuyền dẫn đạo tự hành đi thuyền.

Mỗi ngày, Vu Hoành trừ ra tu hành tinh luyện sinh cơ bên ngoài, chính là tìm tòi Thiên Tôn vị cách năng lực vận dụng.

Thời gian còn lại chính là cùng với Y Y nói chuyện phiếm.

Hắn nói, Y Y nghe.

Thời gian không ngừng chảy, từ từ, đồng hồ điện tử bên trên lịch ngày lật qua một trang lại một tờ.

Đảo mắt chính là mười năm trôi qua…

Hắc Hắc Linh bên trong.

Vu Hoành khoanh chân ngồi xuống tu luyện, thỉnh thoảng hắn sẽ mở mắt nhìn xem ngồi tại bên cửa sổ trước bàn, lẳng lặng đọc sách Y Y.

Y Y không nhúc nhích, mặt mỉm cười, hai mắt lẳng lặng nhìn chăm chú lên trong tay một bản Trận Pháp Sơ Giải.

Nàng cứ như vậy không nhúc nhích, tư thái bảo trì.

Mặc dù chỉ là như thế một tư thế, nhưng mỗi lần Vu Hoành mở mắt, thấy được nàng lúc, trong lòng đều sẽ một chút yên ổn rất nhiều.

Bành.

Đúng lúc này, đột nhiên toàn bộ Hắc Hắc Linh phảng phất đụng phải cái gì.

Vu Hoành hơi biến sắc mặt, cấp tốc đứng dậy, hướng phía đầu thuyền phòng điều khiển chính tiến đến.

Phòng điều khiển chính bên trong, hình khuyên ngoài cửa sổ trong đen kịt một màu, lúc này đang bị một đoàn có chút hiện ra hồng quang vật thể hình cầu ngăn trở.

Cái này vật thể là Vu Hoành những năm gần đây, tại mảnh khu vực này lần thứ nhất nhìn thấy đồ vật.

Hắn vốn cho rằng nơi này không còn có cái gì nữa, kết quả thế mà còn có đồ vật có thể lưu lại tới.

Hắn cẩn thận quan sát món đồ kia, xác định phòng an toàn không bị tổn thương, lúc này mới suy tư dưới, thả người bay ra phòng an toàn, hướng phía quả bóng kia trạng vật thể tới gần.

Bay gần về sau, Vu Hoành vươn tay nhẹ nhàng đụng vào tại hình cầu này ngoại tầng.

Toàn bộ viên cầu hết thảy có Hắc Hắc Linh chừng phân nửa lớn nhỏ.

Nó phiêu phù ở trong hắc ám, có chút hiện ra hồng quang, quanh thân hắc khí quanh quẩn tiêu tán, tựa hồ đang liên tục không ngừng bản thân phân giải.

Vu Hoành ấn ấn cái đồ chơi này phát hiện nó tính chất rất có tính bền dẻo, có điểm giống khi còn bé chơi bóng da.

Suy nghĩ một chút, ngón tay hắn mũi nhọn sáng lên một chút đen trắng thánh lực, hóa thành gai nhọn, nhẹ nhàng hướng hình cầu mặt ngoài đâm một cái.

Xùy.

Gai nhọn dễ như trở bàn tay tiến vào mặt cầu.

Trong chốc lát, một cỗ khổng lồ ý thức lực tin tức, phi tốc từ trong cầu tuôn ra, chảy vào Vu Hoành não hải.

‘Thật cao hứng có thể cùng ngươi gặp mặt, kẻ đến sau.’

Vu Hoành không gian não hải bên trong, một đạo mơ hồ không rõ màu tím lam người mặc áo giáp hình, nổi lên, toàn thân lóng lánh nhu hòa tử quang.

Hình người trên người áo giáp điêu khắc có mơ hồ phức tạp hoa văn, sau lưng có một đoàn không ngừng thiêu đốt xanh đậm hỏa diễm trôi nổi, hỏa diễm vòng ngoài thì là một vòng vòng tròn màu vàng, đem nó vòng ở trung tâm.

“Ngươi tốt.” Hình người mang theo nặng nề mũ giáp bộ mặt, hướng phía Vu Hoành có chút một chút.

“Vô luận ngươi là ai, có thể đi đến nơi này, có thể nhìn thấy đoạn này tin tức, vậy liền mang ý nghĩa ngươi chạy tới sinh linh trật tự cuối cùng.”

“Ta là Kỷ, Tinh Thần Chi Vương, quá khứ tương lai, duy nhất mạnh nhất Tinh Thần.”

Kỷ! ?

Vu Hoành hơi chấn động một chút, nhớ lại trước đó tại Tinh Vịnh Điện Đường nhìn thấy tin tức ghi chép, trong lòng ngưng trọng lên.

“Ngươi có thể nghe được ta nói chuyện a?” Hắn thử nghiệm truyền ra ý niệm của mình.

Nhưng không dùng.

Kỷ vẫn như cũ nói mình, phảng phất thiết lập tốt cố định chương trình.

“Đi đến nơi này, ngươi nhất định đã mất đi rất nhiều rất nhiều. Bởi vì nơi này là Đại Di Vong, là nhất định sẽ quá khứ đã quên địa phương. Theo đại tịch diệt triệt để thôn phệ cũng hủy diệt hết thảy, vạn vật tại trong lòng ngươi dấu vết lưu lại, cũng sẽ theo bọn hắn hoàn toàn biến mất, mà cùng nhau biến mất. Đây là nhất định sẽ phát sinh. Sẽ không theo cố gắng của ngươi mà biến hóa.”

Hắn dừng một chút.

“Mặc kệ ngươi là Tinh Thần, hay là Thiên Tôn, hay là Thủy Tổ, đến một bước này ngươi nhất định nắm giữ đối với thời không can thiệp, chắc hẳn ngươi đã nếm thử qua thời gian nghịch chuyển. Không dùng, đúng không?”

Kỷ bình tĩnh nói.

“… .” Vu Hoành trong lòng có chút căng lên, tiếp tục nghe.

“Vô luận bất luận cái gì hệ thống, đối với thời không can thiệp, nghịch chuyển, cũng phải cần toàn phương vị trước định vị muốn nghịch chuyển hạt vật chất. Nghịch chuyển can thiệp bản chất, nhưng thật ra là để cho ngươi định vị tất cả vật chất một lần nữa trở lại đã từng trạng thái.” Kỷ tiếp tục nói, “Nhưng trong Đại Di Vong biến mất hết thảy, không cách nào lại hoàn mỹ phục hồi như cũ, đây cũng không phải là năng lực của ngươi vấn đề, mà là bọn hắn tại biến mất một khắc kia trở đi, liền đã triệt để đã mất đi tạo thành bọn hắn một bộ phận hạt nguyên thủy.”

“Chúng ta mỗi người đều cũng không phải là hoàn toàn cá thể đơn độc, quá khứ của chúng ta, là cùng ra đời địa phương, ra đời vũ trụ tương liên. Nơi đó có chúng ta ký ức, chúng ta khắc ấn, thân thể của chúng ta linh hồn, đây hết thảy đều là do cắm rễ vũ trụ chỗ bồi dưỡng lớn lên. Khi vũ trụ triệt để tịch diệt, liên quan tới bọn hắn hết thảy, đều sẽ từ chúng ta thể nội liên quan biến mất… Đây cũng là lãng quên.”

“Chúng ta sẽ theo xuất sinh vũ trụ tịch diệt, mà triệt để quá khứ đã quên, sau đó ký ức xảy ra vấn đề, sau đó linh hồn xuất hiện thiếu hụt, bắt đầu thiếu thốn cơ sở nhất tạo thành yếu tố, cuối cùng… . Khi Đại Di Vong bên ngoài hết thảy cũng bắt đầu tịch diệt về sau, trí nhớ của chúng ta, trong đó liên quan tới hết thảy qua lại đồ vật, đều đem im ắng phân giải biến mất.”

“Ký ức do vô số sự vật tin tức tổ thành, sự vật tin tức biến mất, ký ức cũng liền mang biến mất, không có ký ức, nhận biết cũng hoàn toàn biến mất, hết thảy trở lại nhất u mê hài nhi trước đó thời kỳ.”

Kỷ ngừng lại, phát ra một tiếng thật dài thở dài.

“Nhưng ngươi cho rằng đây là kết thúc? Không…”

“Hài nhi cũng không phải là không có rễ mà đến, tạo thành chúng ta hài nhi thời kỳ hết thảy tin tức đều là sinh mệnh tiến hóa dấu vết lưu lại, bọn hắn bản chất đồng dạng là do vạn vật tạo thành.”

“Vạn vật tịch diệt, dấu vết của bọn hắn cũng cùng nhau tịch diệt, thế là… Hài nhi tồn tại cơ sở, cũng liền tan rã…”

Hắn lại lần nữa thở dài.

“Cho nên, ngươi bây giờ minh bạch Đại Di Vong bản chất rồi hả? Nó không phải tự thân có tai hại, dẫn đến các ngươi bị lãng quên, mà là đến nơi này, ngoại giới tất nhiên triệt để tịch diệt, cho nên ở chỗ này, vị cách không đủ cao hết thảy, đều sắp biến mất.”

Chương 619: Hi vọng (2)

Chương 619: Hi vọng (2)

"…" Vu Hoành nghe hiểu.

Hắn hiểu được, minh bạch Kỷ lưu lại tin tức chân ý.

Trong bất tri bất giác, hắn quay đầu lại, nhìn về phía Hắc Hắc Linh bên trong, ngồi tại phía trước cửa sổ không nhúc nhích đọc sách Y Y.

Hiện tại hắn bỗng nhiên minh bạch.

Vậy căn bản không phải Y Y… Chỉ là trong lòng của hắn không thôi huyễn tưởng…

Bởi vì tạo thành Y Y người này hết thảy, vật chất cũng tốt, linh hồn cũng tốt, bọn hắn đều đã biến mất tại trong tịch diệt liên đới lấy, Y Y từ lâu hoàn toàn biến mất tại ngoại giới đại tịch diệt bên trong, tại Đai Di Vong bị lãng quên, chỉ là biểu tượng.

Nói cách khác, nếu như muốn phục sinh Y Y, triệt để chân chính phục sinh, hắn nhất định phải khống chế ngoại giới đại tịch diệt, từ đại tịch diệt bên trong tìm tới tạo thành Y Y hết thảy vết tích đầu nguồn, tái hiện bọn hắn, sau đó mới có thể tái hiện hoàn chỉnh Y Y.

Không hiểu, một loại thâm trầm bi ai từ Vu Hoành đáy lòng tuôn ra.

"Đương nhiên, ngươi cũng có thể lựa chọn chỉ phục sinh bọn hắn một bộ phận, nhưng không có đại tịch diệt trước ký ức cùng linh hồn bọn hắn, nhiều nhất sẽ chỉ là một bộ n·gười c·hết sống lại." Kỷ bình tĩnh tiếp tục kể rõ.

"Không có lực lượng của ngươi duy trì, bọn hắn sau một khắc liền sẽ triệt để phân giải."

Hắn giơ tay lên, lòng bàn tay hướng lên trên, dấy lên một đoàn thuần kim sắc hỏa diễm.

“Ta đã từng lấy vì ta có thể mang theo tộc đàn, né tránh đại tịch diệt, đơn độc sống đến lần tiếp theo đại tịch diệt đằng sau đáng tiếc… Ta sai rồi. Sở dĩ nói với ngươi nhiều như vậy, là muốn nói cho ngươi ta thất bại căn nguyên nguyên nhân. Kỳ thật, đến nơi này, liền xem như chúng ta, cũng sẽ bởi vì dấu vết tịch diệt mà chầm chậm bắt đầu biến mất. Chỉ là chúng ta vị cách quá cao biến mất xa xa so mặt khác cá thể chậm. Chỉ thế thôi.”

“Đai Di Vong, không phải nơi này để cho ngươi lãng quên, là ngươi nhất định sẽ tại nơi này, chỉ có thể đi đến một bước này, sau đó bắt đầu lãng quên…”

“Cũng không phải là ngươi đã quên bọn hắn, mà là vạn vật quên đi ngươi.”

Kỷ thanh âm lộ ra một tia tuyệt vọng, một tia thống khổ.

“Như vậy… Còn có hi vọng a? ?” Vu Hoành nhịn không được mở miệng hỏi.

“Đương nhiên. Hi vọng một mực tại cái kia. Chỉ là ta không có cách nào tiếp tục…”

Kỷ nhẹ nhàng nâng tay, đem lòng bàn tay ngọn lửa màu vàng quăng lên, để nó bay về phía Vu Hoành.

“Ta là Tinh Thần cùng vạn vật liên hệ quá sâu quá sâu, vạn vật đại tịch diệt, ta cũng chỉ có thể đi đến nơi này… Tiếp xuống lại hướng bên trong là cái gì, ta không biết, ta chỉ có thể nói cho ngươi ta phát hiện hi vọng ở đâu.”

Ngọn lửa màu vàng bay đến Vu Hoành trước người, phảng phất là một loại truyền thừa, trong chốc lát, trong hỏa diễm bay ra vô số sợi tơ màu vàng, kết nối đến hắn trên gương mặt.

Vô số hình ảnh tràn vào đầu óc hắn.

Nguyên chất!

Nguyên chất nguyên chất nguyên chất! !

Tất cả hình ảnh, hết thảy đều là tập hợp cùng một chỗ liên quan tới nguyên chất bộ phận.

Như thế nào vận dụng nguyên chất, như thế nào sáng lập cũng tinh luyện nguyên chất, đại lượng tin tức đều tập trung vào trong này.

“Muốn tiếp tục đi tới đích, nhất định phải thoát khỏi vạn vật vết tích, có thể thế giới này có ai có thể triệt để thoát khỏi? Hết thảy tất cả đều tựa như trên đại thụ cành lá, tức tức tương liên. Không có khả năng không bị lưu lại vạn vật vết tích.”

“Đi đến nơi này, ta mới hiểu được, vạn vật… Chưa bao giờ có khác biệt. Bọn hắn từ đầu đến cuối cùng, đều là một vật… Đều sẽ nhất định tịch diệt…”

Kỷ cuối cùng thở dài một tiếng, thân hình từ từ làm nhạt, trong suốt, biến mất không thấy gì nữa.

Vu Hoành trầm mặc hấp thu xong trong ngọn lửa màu vàng đại lượng hình ảnh tin tức. Thẳng đến ánh lửa tiêu tán dập tắt.

Hắn mới thoát ly không gian não hải, trước mắt Đai Di Vong bên trong viên cầu đã biến mất.

Hắn dừng lại một hồi, quay người một lần nữa trở lại Hắc Hắc Linh bên trong.

Nhìn xem ngồi tại bên cửa sổ Y Y, trong lòng của hắn triệt để hiểu Thiên Tôn thời thái can thiệp nguyên lý, đó là căn cứ vào vạn vật kết nối vết tích mà tiến hành can thiệp.

Lần theo vạn vật vết tích, nghịch phản thời gian, tái hiện hết thảy. Đây là Thiên Tôn năng lực.

Nhưng… Vạn vật, hiện tại đã không có hơn phân nửa…

Xác thực nói, từ đại tịch diệt bắt đầu, bọn hắn tất cả mọi người kỳ thật cũng đã bắt đầu đồng bộ tịch diệt.

Tựa như một viên đại thụ, rễ cây bắt đầu trước thối rữa, chỉ là tốc độ quá nhanh, dẫn đến cành lá đến cuối cùng rơi xuống

hay là màu xanh biếc.

‘Vậy tại sao, ta không có chuyện? Là vị cách, hay là…’ Vu Hoành đột nhiên nghĩ tới điều gì.

Đột nhiên hắn nhẹ nhàng vồ một cái, trong tay trống rỗng nhiều hơn một cái điện thoại màu đen.

Đây là hắn đi vào thế giới này trước sử dụng điện thoại.

‘Có lẽ là bởi vì, ta vốn là cũng không phải là thai nghén từ thế giới này vạn vật…’

Hắn giật mình minh ngộ…

Lại lần nữa ngẩng đầu.

Hắn nhìn thấy bên cửa sổ Y Y ngẩng đầu, hướng hắn hơi lộ ra dáng tươi cười.

Sau đó, một trận gió thổi qua.

Y Y từ từ làm nhạt, biến trong suốt, biến mất tại trên chỗ ngồi.

Chỉ để lại quyển sách kia nhẹ nhàng rơi xuống ở trên bàn, trang sách theo co dãn tự hành khép lại.

Vu Hoành cổ họng dũng động, từng bước một đi qua, nhẹ nhàng cầm sách lên, đặt ở chóp mũi, nhắm mắt lại, nghe Y Y lưu lại khí tức.

“Nếu quả thật như Kỷ nói tới. Như vậy ta có lẽ thật là hy vọng duy nhất, là thế giới này, duy nhất không lại bởi vì vạn vật tịch diệt mà biến mất cá thể…”

Hắn mở mắt ra để sách xuống, ngẩng đầu hướng phía ngoài cửa sổ nhìn lại.

Hắn bỗng nhiên nghĩ đến chính mình vị cách bên trong một cái năng lực, bức xạ cũng ảnh hưởng cố hóa bên người chung quanh sự vật, để nó cũng xuất hiện cố hóa bản chất.

Có lẽ đây mới là chung quanh hắn phòng an toàn còn tại nguyên nhân.

Dù sao vạn vật vết tích tịch diệt, không chỉ là sinh mệnh, liền ngay cả sự vật cũng sẽ cùng nhau tịch diệt biến mất.

“Chờ ta, nếu còn có hi vọng… Ta sẽ không buông tha cho!”

Thiên Hoành ánh mắt càng phát ra trầm ngưng.

‘Vạn vật vết tích tịch diệt, tất nhiên sớm muộn cũng sẽ ảnh hưởng đến ta, liền ngay cả Kỷ cấp bậc kia đều biến mất, cái kia mang ý nghĩa thời gian của ta cũng không nhiều…’

‘Lúc đầu coi là có thể tại cái này một mực ẩn núp xuống dưới, ta quá ngây thơ rồi… Coi như ta không phải thế giới này cành lá, nhưng liên quan tới thế giới này ký ức, cũng nhất định sẽ thụ ảnh hưởng.’

Nghĩ tới đây, hắn bỗng nhiên minh bạch sinh mệnh lãng quên, nó bản chất, có lẽ cũng là bởi vì dấu vết tan rã.

Khi trong trí nhớ mình sự vật, nó bộ phận vết tích bắt đầu tan rã lúc, liên đới ký ức cũng sẽ đi theo tan rã… . Đây cũng không phải là người vì có thể khống chế, mà là tin tức bản thân biến hóa…

Vạn vật đều sẽ tự nhiên tan rã, không có cách nào tránh cho, tin tức vết tích cũng là như thế, biện pháp duy nhất, chính là phục chế. Nhưng phỏng chế, cuối cùng không phải vạn vật bản thân, chỉ là một cái bắt chước thể. Chỉ là một cái mới sai lệch cá thể.

Kỷ đến, để Vu Hoành triệt để minh bạch hết thảy, từ bỏ cuối cùng một tia gặp may.

Hắn triệt để minh bạch, chỉ có chân chính tìm tới sinh cơ chi địa, sau đó cam đoan tự thân tuyệt đối sau khi an toàn, lại không ngừng cường hóa tự thân, có lẽ sẽ có một tia hy vọng có thể thay đổi hết thảy.

Hắc Hắc Linh bay qua Kỷ cuối cùng lưu tin chi địa, tiếp tục hướng phía chỗ càng sâu tiến lên.

Lần này, không có người làm bạn, không có người giao lưu, chỉ có Vu Hoành một người.

Một mình đi thuyền, một mình hướng phía trước.

Mười năm sau…

Trong hư không tối tăm.

Một viên bất quy tắc hình thiên thạch màu đen, ổn định nhanh dần đều hướng phía không biết ZA trong thiên thạch bộ, là một cái ba tầng kết cấu màu đen lầu nhỏ.

Tầng một dưới mặt đất phòng điều khiển chính bên trong, hình khuyên phía trước cửa sổ.

Một cái khôi ngô cao lớn nam tử tuổi trẻ, chính ôm một thanh guitar, cúi đầu nhẹ nhàng đàn hát lấy.

Nam tử mặt mũi tràn đầy râu quai nón, ánh mắt thâm thúy, mặc trên người đơn giản màu xám áo thun cùng lam nhạt quần jean, tóc rất dài, rối tung đến trước ngực.

“Lẳng lặng thôn trang, hắn tung bay tuyết…”

“Khói mù dưới bầu trời, có bồ câu đang bay…”

Vu Hoành nhẹ nhàng hát, đầu ngón tay tại tự chế guitar thượng khinh khêu nhẹ động dây đàn.

Thanh tịnh mà sạch sẽ tiếng đàn, cô tịch tại mảnh này không gian nho nhỏ bên trong quanh quẩn.

Ánh đèn sáng tỏ nhu hòa ngoài cửa sổ đen kịt an tĩnh.

Trận pháp cùng Năng Nguyên Lô có chút vù vù âm thanh, phảng phất cũng thành tiếng ca tiếng đàn nhạc đệm.

Một khúc hát xong, Vu Hoành buông xuống guitar, bên tai phảng phất nghe được có nữ hài đang dùng lực vỗ tay thanh âm.

“Vu… Đại ca. Hát…. Thật tốt!” Thanh âm kia lắp bắp, rất êm tai, rất đáng yêu.

“Y Y, ngươi tại sao lại cà lăm.” Vu Hoành bản năng cười nói.

Nhưng sau một khắc, nụ cười trên mặt hắn ngừng, tựa hồ có chút kỳ quái tại sao mình lại nói lời này.

Bên tai thanh âm líu lo biến mất.

Hắn đứng người lên, nhìn qua phía trước phảng phất vĩnh viễn không có cuối hắc ám.

Hắn không biết còn muốn bay bao lâu mới có thể rời đi nơi này, nhưng không quan hệ, hắn sẽ không biến mất, sẽ không bị lãng quên, cho nên hắn có thể tiếp tục chờ xuống dưới.

Từ một bên trên mặt bàn cầm lấy một cái tiểu xảo người kim loại ngẫu, hắn cẩn thận tường tận xem xét, trí nhớ nhân ngẫu dáng vẻ, sau đó một lần nữa dùng ngón tay ở tại mặt sau bắt đầu khắc chữ —— Y, Y.

Đây là hắn công việc hàng ngày.

Bởi vì một ngày trước khắc xuống chữ, ngày thứ hai liền sẽ thần bí biến mất.

Nhân ngẫu mặt cũng sẽ lại lần nữa mơ hồ.

Những này đều cần hắn lần nữa giữ gìn phục khắc.

Phục chế, đây là hắn đối kháng lãng quên phương pháp.

Làm xong những này, Vu Hoành đi ra phòng điều khiển chính, nhìn về phía trống rỗng bên cửa sổ cái bàn.

Nhắm mắt lại, hắn lại lần nữa mở ra.

Cái bàn bên cạnh đã nhiều một cái váy trắng đáng yêu tuổi trẻ nữ hài.

Trong tay nàng bưng lấy một quyển sách, cúi đầu mỉm cười nhìn.

Vu Hoành cũng đồng dạng lộ ra vẻ mỉm cười, cấp tốc đi làm hai bát nhanh nước đá sủi cảo, cải trắng thịt vụn, đặt lên bàn, cùng nữ hài ngồi đối diện nhau.

Hắn lẳng lặng ăn bánh sủi cảo, vừa cùng nữ hài nói tự mình tu luyện tình huống, gần nhất đối với năng lực nghiên cứu đào móc tiến triển.

Bành.

Đột nhiên toàn bộ Hắc Hắc Linh kịch liệt lắc lư dưới.

Vu Hoành biến sắc, cấp tốc đứng dậy, vọt tới phòng điều khiển chính, nhìn về phía trước đi.

Ngay phía trước ngoài cửa sổ.

Nguyên bản một mực không có biến hóa vô hạn trong hắc ám, lúc này chậm rãi nổi lên một mảnh vô biên vô tận màu vàng tường ánh sáng.

Cái kia tường ánh sáng tựa như chất lỏng hoàng kim, mặt ngoài khuấy động lên nằm, sóng cả mãnh liệt, phảng phất một mảnh dựng đứng biển lớn màu vàng óng.

Nó phát ra kim quang chói mắt, để Hắc Hắc Linh cùng phía sau đi theo Oss phi thuyền toàn thân dát lên một tầng màu vàng.

Vu Hoành lẳng lặng nhìn chăm chú lên mảnh này biển lớn màu vàng óng một dạng bức tường. Tùy ý Hắc Hắc Linh mang theo hắn, bắt đầu tự hành gia tốc, càng lúc càng nhanh, càng ngày càng nhanh, hướng phía biển lớn màu vàng óng phóng đi.

Phốc! !

Trong chốc lát.

Vu Hoành hết thảy trước mắt, bị nhuộm thành màu vàng.

Cái kia hải dương màu vàng óng không nhìn Hắc Hắc Linh bức tường cùng trận pháp, âm vang một chút tràn vào vô số nước biển màu vàng, đem toàn bộ trong phòng bao phủ hoàn toàn.

Nhưng sau một khắc, Vu Hoành chung quanh thân thể nở rộ vầng sáng màu tím, chống lên một quả cầu trạng màn sáng.

Màn sáng một lần nữa mở rộng, đem phòng an toàn không gian lại lần nữa chèo chống đi ra toàn bộ phòng an toàn tựa như một đầu màu đen cá, hung hăng xông vào biển lớn màu vàng óng, chớp mắt biến mất không thấy gì nữa.

Chương 620: Quá khứ (1)

Chương 620: Quá khứ (1)

Nhìn không thấy bờ màu vàng, lấp kín Vu Hoành tất cả tầm mắt.

Hắn đứng ở trong Hắc Hắc Linh, lợi dụng tự thân thánh lực, đem toàn bộ phòng an toàn nâng lên, không để cho bị cái này thần bí nước biển màu vàng thôn phệ bao phủ.

Hắn không rõ ràng cái này nước biển màu vàng đến cùng có làm được cái gì, nhưng thánh lực cùng thân thể tiếp xúc đi lên, cũng không có cảm giác được bất kỳ khó chịu nào.

Cái này khiến trong lòng của hắn không hiểu dâng lên vẻ mong đợi cùng hi vọng.

'Chẳng lẽ nói… Nơi này, chính là khả năng tồn tại…"

Đột nhiên, trong lòng của hắn suy nghĩ im bặt mà dừng.

Hai mắt hướng phía trước xuyên thấu cửa sổ, nhìn xem bên ngoài vô ngần hải dương màu vàng óng.

Hắn một chút giật mình, đứng tại phòng điều khiển chính bên trong, không nhúc nhích, chăm chú nhìn chằm chằm phía trước ngoài cửa sổ.

Tại hắn lúc này ngay phía trước, mảng lớn màu vàng bên trong, chính nổi lơ lửng từng khối màu đen nhánh bất quy tắc phiến đá.

Những phiến đá này lít nha lít nhít, số lượng không biết có bao nhiêu, chí ít hơn vạn. Bọn chúng phảng phất dung dịch màu vàng bên trong một loại nào đó tạp chất màu đen, chậm rãi phiêu đãng.

Xa xa nhìn lại Vu Hoành còn chứng kiến những phiến đá này mỗi một khối phía trên đều có khắc chữ viết.

Hắn khống chế Hắc Hắc Linh từ từ hướng phía trước đi thuyền, không có giảm tốc độ. Rất nhanh, liền nhẹ nhàng đụng phải khối thứ nhất màu đen.

Đông.

Một tiếng vang nhỏ.

Hắc Hắc Linh tường ngoài đụng vào phiến đá, lập tức, một cỗ đen trắng thánh lực từ trong tường tuôn ra, tinh chuẩn đem phiến đá bao trùm, lôi kéo đi vào.

Đứng tại phòng điều khiển chính bên trong Vu Hoành, vươn tay, nhẹ nhàng thu hồi thánh lực, bắt lấy bao ở trong đó phiến đá màu đen.

Phiến đá không lớn, chỉ có hơn nửa thước rộng, chỉnh thể giống một góc biến thành vòng tròn hình chữ nhật.

Vu Hoành nhéo nhéo, phát hiện phiến đá chất liệu phi thường cứng rắn, liền xem như hắn lúc này, cũng không cách nào ở phía trên nhẹ nhõm lưu lại vết tích.

‘Nguyên chất a?’ hắn suy đoán, chỉ có nguyên chất mới có thể tại sâu như vậy nguyên tai khu vực hoàn chỉnh tồn tại.

Cũng chỉ có nguyên chất, mới có thể trong tay hắn không lưu lại mảy may vết tích.

Cầm lấy phiến đá, hắn nhìn kỹ một chút chữ ở phía trên dấu vết.

Trên phiến đá viết, không phải hắn quen thuộc bất luận một loại nào văn tự.

Vu Hoành suy tư dưới, trước đối với phiến đá thả ra một cái có thể vồ lấy pheromone phiên dịch Ngữ Ngôn Thông Hiểu pháp thuật, nhưng không phản ứng chút nào.

Xem ra nơi này chung quanh đã không tồn tại bất kỳ tin tức gì làm.

Hắn lại suy tư dưới, xoay tay lại một trảo, trống rỗng từ trang tạp vật trong sọt, bay ra một người thông dịch tai nghe, rơi vào trong tay hắn.

Khởi động máy, nhắm ngay quét hình, rất nhanh, tai nghe liền từ bảo tồn ngôn ngữ trong kho, tìm ra tương tự đối ứng văn tự hệ thống.

'Phát hiện cùng loại loại ngôn ngữ —— Thiên Tôn vũ trụ tiếng Zamba, so sánh phiên dịch bắt đầu…'

Máy phiên dịch quả nhiên vẫn là càng ra sức, thuần túy dựa vào tin tức của mình số liệu, liền bắt đầu cưỡng ép phiên dịch.

Xác định phiên dịch bắt đầu về sau, Vu Hoành trong lòng bao nhiêu còn có chút may mắn.

Tối thiểu ý vị này bên ngoài mặc dù đại tịch diệt, nhưng còn có một số vật chất không có bị triệt để tịch diệt hòa tan.

Nếu không máy phiên dịch nội bộ chứa đựng tin tức đồng dạng cũng là vạn vật dấu vết phục khắc, cũng sẽ xuất hiện biến mất hiện tượng.

Hắn thông qua qua lại quan sát cùng phân tích, suy đoán có thể là sinh cơ sinh mệnh bộ phận, sẽ trước bị phân giải tịch diệt, đằng sau mới có thể đến phiên vô sinh vật.

Chờ chờ đợi ước chừng nửa phút, phiên dịch tai nghe hoàn thành nội dung chuyển đổi.

Một đoạn nhu hòa nữ tính điện tử âm đọc chậm, từ trong tai nghe truyền ra.

"Nguyên tai. Không phải vô hạn hủy diệt… Còn có sinh cơ chi địa tại, ta tìm được một khối địa phương nơi đó vĩnh viễn không cần lo lắng bị nguyên tai ăn mòn hủy diệt, vĩnh viễn không cần lo lắng đại tịch diệt sẽ tới, nơi đó hết thảy, đều là vĩnh viễn tồn tại. Ta đem nơi đó, đặt tên là sinh cơ chi địa. Bởi vì nơi đó, mãi mãi cũng là như vậy sinh cơ bừng bừng."

"Nơi đó có hoa, có cỏ, có rất nhiều động vật, rất nhiều thực vật, còn có rất nhiều trước đó đại tịch diệt liền ẩn núp đi vào

Thái Cổ tộc đàn. Bọn hắn ở nơi đó phồn diễn sinh sống, đã qua không biết bao nhiêu thời gian.”

“Ta cùng bọn hắn giao lưu, phát hiện bọn hắn xưa nay không biết cái gì đại tịch diệt, cũng không biết cái gì là nguyên tai. Ở nơi đó, hết thảy đều là an toàn, chỉ là duy nhất phiền phức, là sau khi tiến vào rất khó đi ra, chúng ta những kẻ ngoại lai này rất khó đi vào.”

“Sinh cơ chi địa phương pháp đi vào, ta đặt ở chỗ càng sâu, xuất nhập cảng biên giới, kẻ đến sau, nếu như ngươi may mắn thấy được cái này thì nhắn lại, có thể thử nghiệm xâm nhập nguyên tai, đi tìm. Ở nơi đó. Có lẽ ngươi có thể tìm tới cuối cùng hi vọng sống sót. Không cần từ bỏ, không cần phải sợ, chỉ cần chúng ta còn sống, hết thảy liền còn có hi vọng. —— Vô Kỵ Thiên Tôn Trần Sư Cát.”

‘Thiên Tôn… Nơi này thế mà còn có Thiên Tôn dấu vết lưu lại…’ Vu Hoành kinh ngạc.

‘Xem ra Tinh Thần Chi Vương cuối cùng vẫn là muốn so Thiên Tôn hơi yếu, Thiên Tôn có thể đi đến nơi này, mà Tinh Thần Chi Vương Kỷ lại chỉ có thể đổ vào càng một chỗ phía trước.’

Thiên Tôn nhắn lại, chỉ là để Vu Hoành hơi ngoài ý muốn điểm, rất chính để hắn để ý, hay là trên phiến đá ghi chép, liên quan tới sinh cơ chi địa tin tức.

Phía trên có chút kỹ càng tin tức, để hắn tâm thần vì đó rung một cái.

Vu Hoành lại duỗi ra tay, dùng thánh lực lại lần nữa bắt lấy một khối mới phiến đá.

Phiên dịch về sau, hắn phát hiện trên phiến đá nội dung cùng bên trên một khối giống nhau như đúc.

Sau đó, hắn liên tục đổi hơn mười khối, nội dung phía trên tất cả đều là một dạng.

Vì cái gì… Vì cái gì Vô Kỵ Thiên Tôn muốn chế tác nhiều như vậy nguyên chất phiến đá ghi chép những tin tức này?

Hắn nếu tìm được sinh cơ chi địa, vì cái gì không mang theo Thiên Tôn vũ trụ tông môn của mình tiến vào tránh né?

Không đúng!

Bỗng nhiên Vu Hoành nhíu mày.

‘Thiên Tôn bỗng nhiên toàn bộ một chút biến mất, có phải hay không cũng là bởi vì cái này Vô Kỵ Thiên Tôn dẫn đường, tiến nhập nơi này, cái này sinh cơ chi địa?’

Hắn càng nghĩ càng là cảm thấy có này khả năng.

Từ khi tất cả mọi người tịch diệt biến mất về sau, hắn ngay từ đầu không gì sánh được khó chịu, không thể không thông qua thánh lực, mô phỏng ra Y Y, đến để cho mình không quên mất, dễ chịu một.

Hắn có thể đoán được chính mình khẳng định cũng quên đi rất nhiều thứ, nhưng. Hắn không có cách nào bảo trụ quá nhiều, chỉ có thể một mực phục khắc một cái, đó chính là Y Y vết tích.

‘Sinh cơ chi địa…’ Vu Hoành thả đi phiến đá mặc cho Hắc Hắc Linh tại vô số phiến đá ở giữa ghé qua.

Biển lớn màu vàng óng không có ngăn cản hắn, ngược lại là phiến đá bởi vì chen chúc, không ngừng ngăn cản phòng an toàn Vu Hoành xuyên thấu qua cửa sổ, nhìn thấy những phiến đá này bên trên, ghi chép, tất cả đều là một dạng nội dung.

Hắn tiếp tục điều khiển Hắc Hắc Linh hướng phía trước di động. Không bao lâu, đại lượng phiến đá biến mất không thấy gì nữa, chỉ còn lại có một mảnh thuần kim sắc.

Thời gian lại lần nữa trôi qua.

Từng ngày, một tuần tuần, Hắc Hắc Linh không ngừng tại trong hải dương màu vàng óng di động bành.

Bỗng nhiên toàn bộ thân thuyền hơi chấn động một chút, ngừng lại.

Vu Hoành cấp tốc từ trong nhập định tu luyện hoàn hồn, đứng dậy đi vào phía trước cửa sổ.

Ngoài cửa sổ, một bộ khổng lồ, cồng kềnh hình người màu trăng thi hài, đang bị hơi mờ tinh thể màu đen đông kết lấy, phiêu phù ở mảnh hải dương màu vàng óng này bên trong.

Vừa mới Hắc Hắc Linh v·a c·hạm đến, chính là bộ thi hài này ngoại bộ tinh thể.

Vu Hoành trong lòng hơi động, thánh lực bao khỏa toàn thân mình, bỗng nhiên thoáng hiện đến Hắc Hắc Linh bên ngoài, đi vào thi hài trước mặt.

Hắn vươn tay nhẹ nhàng đối với thi hài tinh thể đụng vào đi qua.

Tê.

Trong chốc lát, toàn bộ thi hài cùng tinh thể im ắng hiển hiện từng vết nứt.

Vết rạn càng lúc càng lớn, càng ngày càng nhiều, thẳng đến trải rộng thi hài mỗi một tấc khu vực.

Xoạt!

Rốt cục, thi hài cùng tinh thể cùng một chỗ, triệt để vỡ nát nổ tung.

Vu Hoành vốn cho rằng sẽ có đại lượng mảnh vỡ nổ bắn ra ra, làm b·ị t·hương phi thuyền, đang chuẩn bị thánh lực bao trùm, bảo vệ thân thuyền.

Nhưng, chỗ kia có mảnh vỡ mới nổ tung, không có bay ra bao xa, liền tự nhiên phân giải, biến mất.

Cùng lúc đó, từng luồng từng luồng bảo tồn đã lâu tin tức, lặng yên chảy vào Vu Hoành não hải.

Đại lượng hình ảnh, mảnh vỡ ký ức, thanh âm, khí tức, phảng phất một đại đoàn loạn thất bát tao tạp vật, hỗn hợp lại cùng nhau, hung hăng đóng gói xông vào Vu Hoành trong não.

“Vô Kỵ Thiên Tôn? Còn có hi vọng sao? Về sau…”

“Vô Kỵ Thiên Tôn các hạ, hết thảy cuối cùng rồi sẽ tịch diệt, ta như vậy, ngươi cũng như vậy…”

“Vô Kỵ, sinh không chỗ vui, c·hết cũng không sợ, đừng sợ…”

“Phụ thân, từ bỏ đi, đây là chúng ta số mệnh, cũng là vận mệnh điểm cuối cùng.”

“Vô Kỵ…”

“Thiên Tôn…”

“Tôn thượng…”

“Phu quân…”

Từng đạo thanh âm bất đồng, từng cái khác biệt khuôn mặt, một vài bức lâm vào cuối cùng tịch diệt hình ảnh.

Vu Hoành từ đoàn này lộn xộn trong tin tức, thấy được rất nhiều rất nhiều ngắn gọn đoạn ngắn.

Tin tức chủ nhân, chính là bộ thi hài kia.

Hắn đã quên đi những mảnh vỡ này là ai lưu lại, hắn chỉ từng lần một phục khắc lấy những tin tức này, những mảnh vỡ này, lại sớm đã quên đi chủ nhân của bọn hắn ai.

Trong hải dương màu vàng óng.

Màu da tuyết trắng Vô Kỵ Thiên Tôn, lẳng lặng hướng phía trước dậm chân lấy, đi tới.

Thẳng đến đi đến mảnh hải dương màu vàng óng này trung tâm nhất.

“Nhất định, nhất định sẽ có hi vọng…”

Hắn không ngừng như thế đối với mình thấp giọng nói.

“Mọi người, đều sẽ đạt được cứu rỗi, ta nhất định sẽ nghĩ đến biện pháp… Cứu trở về mọi người… !”

Hắn phiêu phù ở khu vực trung tâm, chung quanh vẫn như cũ là một mảnh màu vàng, hắn không ngừng tìm kiếm lấy, quan sát đến.

Nhưng lại cái gì cũng không tìm được.

Nơi này tựa hồ đã đến hết thảy cuối cùng, nguyên tai khởi nguyên điểm.

Nhưng.

Không biết tìm bao lâu, thẳng đến màu vàng dần dần bắt đầu ăn mòn Vô Kỵ Thiên Tôn toàn thân, để hắn dần dần cảm thấy suy yếu, vô lực.

Để toàn thân hắn bắt đầu ngưng kết một loại màu đen hơi mờ tinh thể.

Hắn vẫn như cũ cái gì cũng không tìm được, thử vô số loại phương pháp, lại cái gì cũng vô dụng

Hắn tìm không thấy tiếp tục đi xuống dưới con đường, cũng vô pháp lại hướng về lùi lại

Rốt cục, rốt cục hắn một chút quỳ xuống xuống dưới, bắt đầu lâm vào tuyệt vọng…

“Vì cái gì…”

“Vì sao lại sẽ thành dạng này…”

“Ta là mạnh nhất Thiên Tôn, là tất cả mọi thứ hi vọng. ! Không nên… Không nên là như thế này…”

Thời gian dần trôi qua, trong lòng của hắn suy nghĩ từ từ ngưng kết, cả người cứ như vậy quỳ gối màu vàng bên trong, triệt để bất động.

Vu Hoành phảng phất một cái người thứ ba, phiêu phù ở một bên, lẳng lặng nhìn chăm chú lên hắn, quan sát đến hắn, cũng có thể nghe được trong lòng của hắn thanh âm.

Đang lúc hắn cho là Vô Kỵ Thiên Tôn đã triệt để kết thúc, từ bỏ lúc.

Răng rắc.

Vô Kỵ Thiên Tôn ngoài thân tinh thể màu đen chậm rãi vỡ vụn, rơi xuống.

"Bọn hắn… Mọi người… Vẫn chờ… Ta…"

"Không có khả năng… Từ bỏ… !"

Hắn gian nan chống đỡ lấy thân thể, từ từ lung la lung lay đứng thẳng lên.

Hắn tiếp tục tại mảnh này màu vàng trung tâm không ngừng phi hành, xoay quanh, tìm kiếm lấy.

Nhưng nơi này cái gì cũng không có…

Từng ngày, từng tháng, mỗi năm. Tốc độ của hắn càng ngày càng chậm, ý niệm trong lòng càng ngày càng tuyệt vọng.

Vu Hoành có thể nghe được hắn vô số lần thuyết phục chính mình, nhất định có thể tìm tới hi vọng, nhất định có thể nghĩ đến biện pháp, nhất định có thể tìm tới nguyên tai khởi nguyên, tìm tới có thể tránh thoát hết thảy tai hại địa phương.

Đáng tiếc…

Hắn cái gì cũng không tìm được.

Trong hải dương màu vàng óng, Vô Kỵ Thiên Tôn cuối cùng lại một lần nữa ngừng.

Hắn vô lực ngồi xuống, tựa hồ muốn hơi nghỉ ngơi một chút.

Bỗng nhiên, Vu Hoành nhìn thấy hắn tựa như giống như bị chạm điện, bỗng nhiên đứng người lên.

Ánh mắt của hắn mở rất lớn, nhìn chăm chú lên trước mặt mình không trung, phảng phất nhìn thấy cái gì biến hóa mới.

"Tìm được… Ha ha… Ta tìm được… !"

“Là ở chỗ này… Không có tịch diệt địa phương. Ta thấy được… Nơi đó, rất an toàn…”

“Rất đẹp…”

“Không cần lo lắng ăn uống, không cần lo lắng bị lãng quên, không cần lo lắng tâm tai…”

“Tiến vào người ở đó, sẽ không biến mất, sẽ không t·ử v·ong. Chỉ cần nguyện ý, tất cả mọi người có thể một mực, một mực sống sót…”

“Nơi đó… Có vô hạn sinh cơ, sẽ không bao giờ xuất hiện Hỗn Độn…”

“Đó là trật tự Thiên Đường… Là ta từ lúc chào đời tới nay, thấy qua đẹp nhất địa phương…”

Chương 621: Quá khứ (2)

Chương 621: Quá khứ (2)

Vô Kỵ Thiên Tôn từng bước một hướng phía phía trước đi đến.

Hắn phảng phất thật nhìn thấy cái gì, sau đó hắn bắt đầu tay không ngưng tụ ra từng khối phiến đá màu đen, cũng ở phía trên điêu khắc ra văn tự, lại để cho nó bay ra ngoài.

Từng khối phiến đá không ngừng bay ra, càng ngày càng nhiều, càng ngày càng mật.

Vô Kỵ Thiên Tôn thân thể cũng càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng gầy, hắn tựa hồ đang dùng thân thể của mình, ngưng tụ thành nguyên chất, chế tác phiến đá. Đồng thời còn chế tác một chút hòn đá màu đen trạng đạo tiêu, đem nó thả ra. Cái kia tựa hồ chính là Sinh Cơ Chi Thuyền bên trên hòn đá màu đen.

Không biết làm ra bao lâu, rốt cục, hắn động tác càng ngày càng chậm, thẳng đến có một khối phiến đá mới ngưng tụ ra, cũng rốt cuộc khắc bất động chữ viết.

Hắn rốt cục triệt để cứng ngắc, bất động.

Hơi mờ tinh thể màu đen lại một lần nữa tại bên ngoài thân hắn ngưng tụ bao trùm.

Lần này, không còn bất kỳ biến hóa nào, tinh thể càng ngày càng nhiều, càng ngày càng dày, thẳng đến triệt để đem hắn bao khỏa trong đó.

Vu Hoành nhìn xem hắn, nhìn thấy thẳng đến cuối cùng, khóe miệng của hắn đều là mang nụ cười, trong mắt đều là mang theo hi vọng.

Mặc dù hắn thấy không rõ đối phương tướng mạo, thân hình, không nhìn thấy bất luận cái gì càng tường tận chi tiết, nhưng hắn đã hiểu, Vô Kỵ Thiên Tôn làm ra nhiều như vậy phiến đá nguyên nhân…

Mở mắt ra.

Vu Hoành lại lần nữa nhìn xem trước mặt một mảnh vắng vẻ màu vàng.

'Nguyên lai… Nguyên lai từ vừa mới bắt đầu, căn bản cũng không có cái gì sinh cơ chi địa… !'

Hắn lẳng lặng ngồi xổm người xuống đưa tay chộp một cái, bỗng nhiên từ trong hư không cầm ra một khối tựa hồ là ban đầu Vô Kỵ Thiên Tôn còn không có khắc xong chữ viết phiến đá màu đen.

Trên phiến đá lưu lại vết tích.

Tất cả đều là từng hàng tái diễn văn tự.

'Sinh cơ không có, nhưng hi vọng… Không thể buông tha… Từ bỏ, liền chẳng còn gì nữa.'

'Không thể buông tha. Không có khả năng… . Không có khả năng… Không…'

Buông xuống phiến đá, Vu Hoành vẫn ngắm nhìn chung quanh.

Hắn bỗng nhiên không biết mình nên làm cái gì, có thể làm cái gì.

Mang theo phiến đá, hắn trở lại Hắc Hắc Linh bên trong.

Nhắm mắt, trước mắt hắn hết thảy bỗng nhiên lấp lóe, hoán đổi thành đen kịt một màu hư vô.

Dưới chân là đại biểu Sinh Cơ Chi Thuyền thuyền độc mộc, tại nguyên chỗ ngừng, không động đậy được nữa.

Thuyền độc mộc bên trong một khối màu đen hơi mờ hòn đá, lẳng lặng nằm ở bên trong cùng Vô Kỵ Thiên Tôn trước đó

trong tấm hình chế tạo ra đạo tiêu giống nhau như đúc…

Vu Hoành nhìn chăm chú lên khối kia đạo tiêu, vươn tay, nhẹ nhàng đem nó nắm, lấy ra.

“Cái gọi là sinh cơ chi địa. Nguyên lai hết thảy cũng chỉ là hoang ngôn…”

“Hoang ngôn…”

Hắc Hắc Linh cứ như vậy đứng tại nơi này, bất động.

Nó đã mất đi tiếp tục đi tới khu động lực, nơi này chính là Vô Kỵ Thiên Tôn xác định cuối cùng điểm.

Nhưng nơi này không có sinh cơ chi địa, nơi này cái gì cũng không có.

Vu Hoành ở chỗ này dừng lại bất động.

Hắn không biết muốn đi đâu, cũng không biết nên làm cái gì.

Chỉ là cứ như vậy chờ đợi ở đây.

Hắn thử nghiệm nhảy vọt vĩ độ, nhưng nơi này vô luận như thế nào nhảy vọt, đều như trước vẫn là một mảnh trống trải, cái gì cũng không có.

Đây cũng là vạn vật điểm cuối cùng…

Nhưng lại chỉ cấp hắn một loại không hiểu mất mát.

Hắn hiện tại duy nhất chờ mong, chính là hắc ấn cường hóa, một mực cường hóa xuống dưới, thẳng đến nắm giữ có thể vãn hồi xoay.

Đây là nguyện vọng của hắn, cũng là hắn mục tiêu.

Thời gian không ngừng trôi qua, ngoại nhãn bên trên đếm ngược không ngừng giảm bớt, rút ngắn.

Rốt cục, cường hóa thời gian bất tri bất giác đến kết thúc thời gian.

Hắc Hắc Linh trên nóc nhà, Vu Hoành ôm guitar, trên thân bao trùm một tầng thật mỏng tử quang, lẳng lặng nhìn qua bên ngoài xán lạn màu vàng.

Hắn hiện tại thánh lực đã lấp kín toàn thân, cuối cùng là chân chính có thể hoàn toàn sử dụng Thiên Tôn vị cách tất cả năng lực.

Cứ việc bởi vì đối với năng lực lý giải còn kém rất xa, cho nên thực tế thực lực tất nhiên kém xa chân chính Thiên Tôn, nhưng cũng đã triệt để siêu việt Kim Tiên.

Vu Hoành kỳ thật tại sau cùng một đoạn đường đi lúc, đã có chút hoài nghi sinh cơ chi địa là có tồn tại hay không, Vô Kỵ Thiên Tôn vết tích tin tức, chỉ là để hắn khẳng định trong lòng suy đoán.

Cho nên, biểu hiện của hắn ngược lại không có như trước đó Đai Di Vong kịch liệt như vậy.

Hắn chỉ là thất vọng, thất lạc, đằng sau liền tiếp nhận hết thảy.

“Nơi này không có gì nguy hiểm, trừ một mảnh màu vàng bên ngoài, còn lại cái gì cũng không có, nếu như không có đại tịch diệt, có lẽ một mực tại nơi này đợi, cũng không có gì không tốt.”

Hắn thấp giọng lầm bầm.

“Đáng tiếc.”

Quay đầu lại, hắn trong tầm mắt đã mơ hồ có thể nhìn thấy, một mảnh đen trắng sợi tơ bện mà thành bức tường, vô biên vô hạn, chính hướng phía nơi này nhanh chóng tiến lên mà tới.

Đó là phong tai đại tịch diệt.

Coi như nơi này là nguyên tai hạch tâm, bọn chúng cũng vẫn như cũ tới gần đến.

Điều này cũng làm cho Vu Hoành minh bạch, vô luận trốn ở địa phương nào, đều khó có khả năng tránh đi tịch diệt kết cục.

Tính toán đen trắng tường gió tiếp cận thời gian, hắn thu tầm mắt lại, móc xuất ngoại mắt, nhìn một chút phía trên đếm ngược: 1 phút.

Một giây sau

Xùy một chút, ngoại nhãn triệt để mơ hồ biến mất một cái chớp mắt, lại xuất hiện lúc, toàn bộ ngoại nhãn không còn là ánh mắt hình dạng, mà là biến thành một đoàn khói đen ngưng tụ vật.

Một đạo vô hình tin tức chảy vào đầu óc hắn. Ngoại nhãn: Lại tên Khởi Nguyên Chi Nhãn, do Thời Chi Nhãn tiến hóa mà thành. Nhưng nhìn rõ ràng hết thảy sự vật ban sơ khởi nguyên hình thái.

Bởi vì ngươi thu hoạch được Khởi Nguyên Chi Nhãn, thu hoạch được thiên phú: Thời không thao túng.

Thời không thao túng (ngươi có thể thông qua tiêu hao lực lượng, đối với mục tiêu vật chất hoặc năng lượng tiến hành trên phạm vi lớn thời gian đảo lưu cùng tiến lên.)

Nhắc nhở: Thời Gian Tiền Tiến Thời, chỉ lấy trước mắt nhân quả liên hệ làm cơ sở tiến hành tiến lên. Xuất hiện chi kết quả chỉ là vô số tương lai khả năng bên trong một loại, cũng không phải là duy nhất.

Bởi vì ngươi thu hoạch được Khởi Nguyên Chi Nhãn, ngươi thu hoạch được thiên phú: Khởi Nguyên Chi Khu.

Khởi Nguyên Chi Khu (thân thể của ngươi đem dần dần chuyển hóa làm Khởi Nguyên nguyên tố tạo thành, Thánh Vị phía dưới miễn dịch hết thảy tổn thương, Thánh Vị tổn thương suy yếu 50%.)

Bởi vì ngươi thu hoạch được Khởi Nguyên Chi Nhãn, ngươi thu hoạch được Nguyên Thủy vị cách.

Nguyên Thủy vị cách (Thiên Tôn cùng vạn vật hòa làm một thể, có thể giơ tay nhấc chân phát động vạn vật bên trong địa vị cao nhất lực lượng công phạt địch nhân, mà Thiên Tôn phía trên, thì làm tại vạn vật mới sinh mà chưa sinh thời, hết thảy liên quan còn chưa sinh ra, nguyên tố cùng nguyên tố ở giữa

còn không cá thể có khác lúc. Lúc này nghiên cứu không nhận Thiên Tôn xuất thủ số lần hạn chế.)

Tin tức truyền lại hoàn tất, Vu Hoành nhíu nhíu mày, hắn không có phát hiện bất luận cái gì Nguyên Thủy vị cách năng lực nói rõ.

Nó có cái gì năng lực, chẳng lẽ lại chính là trừ đi Thiên Tôn chín lần xuất thủ liền không có?

Thả đi guitar, Vu Hoành thân hình lấp lóe, trở lại Hắc Hắc Linh, đi đến phòng điều khiển chính.

Ánh mắt lướt qua bày ra tại mặt bên trên tường trong hốc tối một loạt người kim loại ngẫu, đột nhiên hắn ngây ngẩn cả người.

Ánh mắt tại cái kia từng cái nhân ngẫu trên thân một lần nữa nhìn chăm chú.

“Khô Thiền, Toàn Hạc, Phong Tuyết Tử sư bá, Phù Bạch tiền bối… Còn có, Y Y…”

Mỗi người ngẫu khuôn mặt đều sinh động như thật, trên thân khác biệt bộ vị đều khắc lấy đối ứng danh tự.

Không có bất kỳ cái gì lãng quên, không có bất kỳ cái gì mơ hồ.

Hết thảy mọi người, hắn đều nhớ ra rồi!

Vu Hoành một chút dừng lại, kinh ngạc nhìn các nhân ngẫu.

Đột nhiên, trên mặt hắn lộ ra một cái nụ cười hiền hòa.

Vươn tay, hắn nhẹ nhàng đem các nhân ngẫu một lần nữa bày ra chỉnh tề, dùng một chút thánh lực bảo trì bảo vệ được.

Quay đầu, hắn lại lần nữa đi đến phòng điều khiển chính phía trước cửa sổ.

“Ta liền biết, hắc ấn sẽ không để cho ta thất vọng. Nếu không có sinh cơ chi địa… Cái kia…”

“Ta liền chính mình tạo một cái đi ra! !”

Hắn sắc mặt kiên định, nhắm mắt lại, trong đầu phi tốc nhớ lại từ ban sơ đến bây giờ, tất cả hết thảy tất cả ký ức.

Không có mơ hồ, không có lãng quên, hết thảy tất cả đều trở về.

Cái này Khởi Nguyên Chi Nhãn vị cách cưỡng ép miễn dịch vạn vật tịch diệt mang tới lãng quên, dùng phương thức của mình, phục khắc ra đối ứng vết tích, lưu tại tự thân chung quanh.

Vu Hoành rất rõ ràng đây chỉ là phục khắc, mà không phải trở lại như cũ, trở lại như cũ bản chất nhất định phải là trở lại như cũ bị tịch diệt sự vật bản thân.

Mà bây giờ đại tịch diệt vẫn còn, cho nên chỉ có thể là phục khắc.

Chỉ là bởi vì vị cách quá cao, mà miễn dịch bị lãng quên ảnh hưởng.

Một lần nữa gỡ xuống ngoại nhãn, Vu Hoành lại lần nữa tăng lên một tia sợi tóc, lại một lần nữa mở ra cường hóa.

Cường hóa ngoại nhãn, phương hướng: Toàn phương vị cực hạn cường hóa.

Hắc tuyến từ hắc ấn bên trong chảy ra, như thiểm điện chảy vào ngoại nhãn, đếm ngược nổi lên: 67 năm 4 tháng 11 ngày 9 giờ 56 phút.

Xác định hắc ấn hỏi thăm về sau, Vu Hoành một lần nữa đem nó nhét vào hốc mắt, chớp động mấy lần.

Đột nhiên hắn sắc mặt khẽ nhúc nhích, đang chuẩn bị quy hoạch kiến tạo sinh cơ chi địa, lúc này lại ngoài ý muốn từ Khởi Nguyên Chi Nhãn ngay phía trước trong tầm mắt, nhìn thấy cái gì.

Phía trước là Hắc Hắc Linh hình khuyên cửa sổ.

Ngoài cửa sổ một mảnh màu vàng bên trong, mơ mơ hồ hồ có thể nhìn thấy một đoàn trong suốt hơi trắng vòng xoáy, chính chậm chạp cồng kềnh thuận kim đồng hồ xoay tròn lấy.

Vu Hoành trừng mắt nhìn, xác định chính mình không nhìn lầm.

Nơi đó thật sự có một đoàn khổng lồ hơi trắng vòng xoáy, ngay tại trong hải dương màu vàng óng chậm chạp chuyển động.

Vòng xoáy này không sai biệt lắm là Hắc Hắc Linh mấy chục lần lớn nhỏ, chỉnh thể một hồi biến thành hình tròn, một hồi biến thành hình bầu d·ụ·c, thậm chí có đôi khi sẽ còn biến thành hình tam giác, hình vuông.

Nó mỗi thời mỗi khắc đều đang biến hóa lấy.

“Chẳng lẽ lại… Nơi này cũng không phải là nguyên tai cuối cùng, chân chính cuối cùng, có khác chỗ hắn! ?”

Đột nhiên một cái ý nghĩ tại Vu Hoành trong đầu hiện lên.

Ý tưởng này vừa mới hiện lên, liền để hắn toàn thân như như giật điện khẽ run lên.

“Nếu thật là như vậy… Có lẽ, còn có hi vọng! !”

Không chần chờ, hắn đứng tại phòng điều khiển chính, trên thân tiêu tán ra vầng sáng màu tím, thuộc về khởi nguyên vị cách thánh lực, cấp tốc bao trùm toàn bộ Hắc Hắc Linh cùng phía sau Oss phi thuyền.

Sau đó, cả hai cùng một chỗ, hướng phía cái kia trong suốt hơi trắng vòng xoáy trực tiếp phóng đi

Có thể dạng này bắn vọt, chỉ là từ vòng xoáy kia trung tâm xuyên qua, phảng phất chỉ là xuyên qua một cái hư ảnh.

Vu Hoành dừng lại Hắc Hắc Linh, suy tư dưới.

Chẳng lẽ lại, đây cũng không phải là hiện tại tồn tại vòng xoáy, mà là đã từng tồn tại qua, hoặc là tương lai sẽ xuất hiện tồn tại xuất nhập cảng?”

Hắn cảm giác đến ý thức của mình ở bên ngoài mắt cường hóa thành quả về sau, đang nhưng sẽ xuất phát ra một chút đặc biệt bản năng cảm ứng.

Tựa như giờ này khắc này, trước kia hắn liền tuyệt đối sẽ không sinh ra ý nghĩ như vậy suy nghĩ.

Nhưng bây giờ, hắn lại cho là đây là đương nhiên.

Dừng lại, Vu Hoành chậm rãi nâng tay phải lên, nhắm ngay vòng xoáy kia.

"Thời không thao túng!"

Ông!

Một đạo trong suốt màu vàng nhạt chùm sáng, từ lòng bàn tay của hắn bắn ra, xuyên qua cửa sổ, rơi vào mảnh kia trung tâm vòng xoáy.

Tê.

Vòng xoáy thời gian bắt đầu phi tốc lùi lại. Theo thánh lực tiêu hao, thời không thao túng năng lực cũng bắt đầu không ngừng phản hồi cho Vu Hoành cụ thể lùi lại thời gian niên hạn.

Một phút đồng hồ sau, vòng xoáy chỗ khu vực lùi lại thời gian mười năm.

Sau năm phút. Mảnh khu vực này lùi lại trên trăm năm.

Sau mười phút… Lùi lại 600 năm.

Lùi lại thời gian càng lúc càng nhanh, phảng phất bắt đầu tăng tốc độ. Mà vòng xoáy trong suốt độ cũng bắt đầu dần dần giảm bớt, ngưng thực.

Theo Vu Hoành thánh lực tiêu hao hết khoảng một phần ba.

Vòng xoáy khu vực thời gian lùi lại cho tới bây giờ 7,619 năm.

Rốt cục…

Một tiếng vang nhỏ sau.

Cái kia hơi trắng vòng xoáy triệt để ngưng kết tái hiện, lơ lửng tại mảnh hải dương màu vàng óng này trung tâm.

Vu Hoành nhẹ nhàng thở ra, cảm thụ dưới xoáy cơn xoáy chung quanh tự thân thánh lực duy trì cường độ.

Xác định không có sụp đổ dấu hiệu, lúc này mới quan sát tỉ mỉ vòng xoáy bản thân.

“Một cái 7,600 năm trước mở ra vòng xoáy. Đáng tiếc, Vô Kỵ Thiên Tôn không có xem thấu quá khứ tương lai con mắt, cho nên coi như hắn cũng có thể thao tác thời gian, nhưng lại không biết như thế nào định vị…”

Không có chút gì do dự, Vu Hoành thúc đẩy Hắc Hắc Linh một đầu hướng phía vòng xoáy chạy tới.

Chương 622: Tịch diệt (1)

Chương 622: Tịch diệt (1)

Lộc cộc. Lộc cộc.

Phảng phất tiếng nước hỗn tạp vang ở bên người Vu Hoành quanh quẩn.

Hắn lẳng lặng đứng ở trong Hắc Hắc Linh, xuyên thấu qua hình khuyên cửa sổ nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Bên ngoài một mảnh xám trắng.

Khi tiến vào trung tâm vòng xoáy trong nháy mắt, trước đó màu vàng liền biến mất, thay vào đó, là tựa như sương mù đồng dạng thuần túy xám trắng.

Cái kia xám trắng bên trong ẩn ẩn có nhỏ xíu sáng ngời, chiếu sáng hết thảy.

Hắn có thể cảm giác được, thuyền còn tại hướng phía trước đi thuyền, nhưng mình lại không cảm giác được đi thuyền tốc độ cùng chuyển vị biến hóa.

"Nơi này mới hẳn là chân chính hạch tâm, Vô Kỵ Thiên Tôn không có nói sai, hắn xác thực thấy được."

Vu Hoành sắc mặt bình tĩnh, trong lòng bảo trì độ cao cảnh giác.

Trước đó hải dương màu vàng óng bên trong coi như an toàn, nhưng hắn không có quên Đại Di Vong gặp phải khủng bố nguy hiểm.

So với nguyên tai trước đó những cái kia quái dị tai hại, khu vực trung tâm nhất phiền phức muốn càng thêm không thể dự đoán.

Thời gian một chút xíu trôi qua, bên ngoài cái gì cũng không có, không có biến hóa màu trắng, phảng phất vĩnh viễn cố hóa tại ngoài cửa sổ đồng dạng.

Vu Hoành dứt khoát ngồi xếp bằng xuống, lẳng lặng cảm thụ được tự thân mới vị cách năng lực, chỉ đem lực chú ý phân ra một tia ở bên ngoài.

Từng ngày, từng tháng, mỗi năm.

Thời gian liên tục không ngừng trôi qua, ngoại giới vẫn như cũ một mảnh xám trắng, tựa hồ biến hóa gì cũng không có.

Nhưng Vu Hoành lại ẩn ẩn cảm thấy không đúng.

Cái này mặt ngoài bình tĩnh, sau lưng ẩn tàng, tựa hồ để trong lòng của hắn có loại không hiểu bất an.

Xếp bằng ngồi dưới đất hắn nhìn chăm chú ngoài cửa sổ, vẫn không có bất luận phát hiện gì.

Thế là liền nhắm mắt.

Lại lần nữa mở ra.

Nhất thời hắn đã tiến nhập nhảy vọt mặt khác vĩ độ quan trắc trạng thái.

Hắc Hắc Linh bên trong, trong phòng điều khiển chính, một đạo hình bầu d·ụ·c màu đỏ quang môn, lơ lửng tại Vu Hoành phía bên phải, trong đó vô số lưu quang màu đỏ xen lẫn xoay tròn.

Vu Hoành đứng dậy, đi đến quang môn trước mặt, không có đi vào, mà chỉ là đưa tay nhẹ nhàng đụng vào, cảm thụ nó nội bộ biến hóa.

Co vào.

Đây là hắn cảm nhận được duy nhất tin tức.

Quang môn phía sau hết thảy, đều tại co vào.

Suy tư dưới, hắn thu tay lại, bỗng nhiên một bước, hướng phía trước bước vào.

Phốc phốc.

Trong quang môn bộ, vẫn như cũ là Hắc Hắc Linh nội bộ một dạng cảnh vật, hết thảy không có bất kỳ biến hóa nào, phảng phất hắn căn bản không có tiến vào quang môn, không có vượt qua duy.

Nhưng.

Vu Hoành phát hiện vấn đề.

'Đếm ngược… Đình chỉ…'

Hắn nhẹ nhàng che mắt phải, vẫn ngắm nhìn chung quanh, thông qua ngoại nhãn bên trên đếm ngược biến hóa, hắn đã phát hiện không thích hợp.

Đếm ngược khi tiến vào nơi này sau trước tiên, liền đình chỉ hết thảy động tĩnh. Thời gian cũng cắm ở tiến vào nơi này trước một khắc này.

Vu Hoành chậm rãi ở trong phòng hành tẩu, cẩn thận quan sát, hắn lại lần nữa phát hiện vấn đề mới.

Không chỉ là đếm ngược không đi, thậm chí liền liên trận pháp lưu động cũng đình chỉ.

Hết thảy phảng phất trạng thái cố định đứng im bức tranh.

Vu Hoành cầm lấy một cái chén nước.

Trắng noãn sơn trắng chén nước kim loại, một bên còn mang theo nửa vòng tròn lỗ tai nắm tay. Mặt bên vẽ lấy một cái đáng yêu con lợn nhỏ màu hồng.

Chỉ là cái này đáng yêu chén nước, trong mắt hắn, tựa hồ mang theo rất nhiều rất nhiều tầng ảnh.

Phảng phất có vô số cái chén nước chồng chất lên nhau, quang ảnh trùng điệp có loại để cho người ta hoa mắt ảo giác.

Để ly xuống, Vụ Hoành lại lần nữa nhìn kỹ hướng còn lại vật thể, phát hiện đều là giống nhau, tất cả vật thể, đều mang vô số trọng chồng hư ảnh.

Trong lúc nhất thời hắn cũng quan sát không ra cái gì khác biệt, chỉ có thể lại rời khỏi quang môn, trở lại bình thường hiện thực nghỉ ngơi.

Như vậy, liên tục năm ngày, hắn đều không ngừng ra vào cái này điệp gia hư ảnh hoàn cảnh.

Mơ hồ, hắn tựa hồ phát hiện vấn đề.

“Nơi này thời gian, triệt để đình chỉ. Không. Không chỉ là đình chỉ, càng giống là, biến mất.”

Vu Hoành sắc mặt ngưng trọng

Hắn ngay từ đầu cũng không có phát hiện vấn đề, nhưng đếm ngược mỗi lần ra vào lúc biến hóa, để hắn dần dần phát hiện mánh khóe.

Vật thể không có thời gian, lại biến thành cái dạng gì?

Vu Hoành trước kia cũng huyễn tưởng qua, nhưng giờ này khắc này, hắn đứng ở trong Hắc Hắc Linh, ngay tại tiến vào sau quang môn bên trong vùng không gian này.

Hắn đưa tay cầm lấy trước đó tra xét màu trắng chén nước kim loại.

Nhẹ nhàng kéo một phát.

Hai tay riêng phần mình nắm chén nước hai bên, kéo ra.

Bá.

Nhất thời, chén nước đã nứt ra, bị một chút kéo thành một đầu cùng loại đàn phong cầm một dạng kết cấu.

Màu trắng chén nước một chút biến thành do vô số cái chén nước trùng điệp dính cùng một chỗ hình dài mảnh ‘Khăn lông trắng’ .

Vu Hoành buông tay ra, đem nó để dưới đất, sau đó, tùy ý từ đầu này cái chén tạo thành khăn lông trắng bên trong, rút ra một cái chén nước.

Cầm trong tay chén nước ẩn ẩn hiện cũ, so với ban sơ cái kia muốn cổ xưa rất nhiều

Hắn đem nó buông ra, trong tay chén nước lập tức tự hành bay trở về chỗ cũ, dung hợp tiến khăn lông trắng bên trong Vu Hoành lại đưa tay, từ khăn lông trắng cuối cùng nhất, rút ra sau cùng chén nước kia.

Vào tay cái này chén nước toàn thân ố vàng, sơn trắng rơi xuống đại bộ phận, lộ ra bên trong màu vàng nâu khối khối vết rỉ. Toàn bộ cái chén đã lúc nào cũng có thể hư mất, không còn bất luận cái gì chữa trị khả năng.

'Chén nước quá khứ, cùng tương lai a?' Vu Hoành ẩn ẩn có chút minh bạch.

Hắn nhìn xem phía trước nhất khăn lông trắng một chỗ khác chén nước kia, trắng noãn mới tinh, không có chút nào sử dụng vết tích.

Cái kia không hề nghi ngờ, đại biểu cho chén nước ban đầu mới sinh trạng thái.

Buông xuống chén nước, hắn lại đi xem nhìn những vật khác.

Sách vở, radio, gối đầu, bút, máy tính, hết thảy tất cả, đều có thể cùng chén nước một dạng, bị hai bên kéo ra, biến thành từng đầu thật dài khăn mặt.

Khăn mặt do vật thể ban sơ, cùng cuối cùng, tạo thành đầu cùng đuôi.

Một mặt đại biểu sinh, một mặt đại biểu c·hết.

Vật thể một đời, đều ở nơi này như xem vân tay, vô cùng rõ ràng.

Phát hiện sự biến hóa này về sau, Vu Hoành ngay từ đầu còn rất mới lạ, các loại quan sát vật thể biến hóa, nhưng theo hiện

thực thời gian chuyển dời, hắn dần dần bắt đầu cảm nhận được không thích hợp.

Hắn thân là Thiên Tôn phía trên vị cách, Khởi Nguyên Chi Khu, vốn nên là vô hạn tinh lực, không cần nghỉ ngơi, tùy thời có thể lấy từ không sinh có, vì chính mình bổ sung tinh thần.

Nhưng. Tại mảnh sương trắng này bên trong, hắn thế mà thời gian dần trôi qua bắt đầu cảm giác bị mệt mỏi.

Ngay từ đầu thì hơi mệt chút.

Sau đó theo hơn một năm thời gian tiếp tục, loại này hơi mệt, dần dần biến thành tương đương mệt mỏi, đồng thời bắt đầu nương theo xuất hiện nhỏ xíu bối rối.

Bối rối vừa xuất hiện, liền bắt đầu càng ngày càng nặng, càng ngày càng nặng.

"Không thích hợp!"

Hắc Hắc Linh bên trong, Vu Hoành lẳng lặng xếp bằng ngồi dưới đất, thể nội liên tục không ngừng ngưng tụ ra bổ sung tinh thần thần thức.

Hắn chỉ cần tưởng tượng, liền có thể tự do ngưng tụ ra bất kỳ vật gì.

Đây chính là Thiên Tôn năng lực, hư không tạo vật, trên thực tế Thiên Tôn còn cần hạt nguyên thủy mới có thể tạo vật, nhưng hắn lúc này Khởi Nguyên Chi Khu, cũng đã ngay cả hạt nguyên thủy cũng không cần, trực tiếp suy nghĩ trong lòng, liền có thể ngưng tụ cần đồ vật.

Không có bất kỳ cái gì dị tượng, hết thảy tựa như là đương nhiên đồng dạng, tự nhiên mà vậy trống rỗng xuất hiện, sinh sôi.

Nhưng chính là như vậy, cơn buồn ngủ kia vẫn như cũ còn tại phi tốc làm sâu sắc, để Vu Hoành cần tốn hao đối kháng tinh thần cũng càng ngày càng nhiều.

Thời gian dần trôi qua, hắn ý thức rốt cục bắt đầu mơ hồ.

Khoanh chân ngồi ở trong phòng, vì để tránh cho ngoài ý muốn nổi lên, hắn đem tất cả ý thức sau cùng, tụ tập đến hắc ấn đếm ngược bên trên.

Lúc này, chỉ có hắc ấn đếm ngược tại trong hiện thực, sẽ còn không ngừng trôi qua biến động.

Rốt cục.

Vu Hoành dần dần trong phòng ngủ th·iếp đi.

Hắn xếp bằng ngồi dưới đất, mặt hướng hình khuyên cửa sổ, hai mắt nhắm lại, phảng phất tại trông về phía xa ngoài cửa sổ cảnh sắc.

Nhưng hắn ý thức, cũng đã triệt để lâm vào ngủ say.

Mỗi năm đi qua, hắc ấn đếm ngược từ đầu đến cuối kiên định không thay đổi giảm bớt số lượng.

Vu Hoành thân thể, cũng bắt đầu hiển hiện từng tầng từng tầng có chút mơ hồ bóng chồng.

Không chỉ là hắn, trong hiện thực còn lại sự vật, cũng đều một dạng, bắt đầu xuất hiện sự vật trùng điệp hư ảnh.

Đảo mắt, hơn mười năm đi qua.

Hắc Hắc Linh vẫn như cũ hướng phía trước quán tính đi tới, nhưng lại sớm đã không có động lực, bởi vì liền ngay cả Năng Nguyên Lô bên trong nguồn năng lượng hạt, cũng đều bắt đầu ngủ say.

Ngay tại Hắc Hắc Linh tốc độ càng ngày càng chậm, phảng phất bị trở ngại gì, bắt đầu giảm tốc độ, dần dần hướng tới đứng im lúc.

Rốt cục…

Xùy.

Vu Hoành trên mu bàn tay hắc ấn, đột nhiên hiện lên một tia hắc quang liên đới lấy Vu Hoành cả người, cũng đều hiện lên một vòng hắc quang.

Sau một khắc.

Ngoại nhãn mặt ngoài màu đỏ đếm ngược, vào lúc này cũng tự động nhảy chuyển, biến mất.

Ngoại nhãn lấp lóe xuống, mơ hồ biến mất trong nháy mắt, ngay sau đó một giây sau, trong đó cấp tốc truyền lại ra một cỗ rõ ràng tin tức.

'Ngoại nhãn: Lại tên Thủy Chung Chi Đồng, do Khởi Nguyên Chi Nhãn tiến hóa mà tới. Nhưng nhìn đến vạn vật khởi nguyên cùng chung mạt.

Bởi vì ngươi thu hoạch được Thủy Chung Chi Đồng, tự động thu hoạch được Nguyên Vật Chi Khu.'

'Nguyên Vật Chi Khu (ngươi là hết thảy chiếu ảnh chiết xạ mở đầu, từ đầu đến cuối duy nhất, vĩnh hằng bất diệt. Khởi Nguyên cấp phía dưới tổn thương miễn dịch, Khởi Nguyên cấp tổn thương suy yếu 72% chỉ có Nguyên Vật cấp tổn thương có thể chạm đến thân thể ngươi, tổn thương suy yếu 50%.)

Bởi vì ngươi thu hoạch được Thủy Chung Chi Đồng, tự động thu hoạch được nguyên vật vị cách.

Nguyên vật vị cách (vạn vật là nguyên vật chiếu ảnh cùng chiết xạ, ngươi đem có thể nhẹ nhõm xem thấu nguyên vật trở xuống hết thảy vĩ độ bản chất. Cũng đối với nó tiến hành yếu ớt ảnh hưởng cùng thao tác. Có thể tự do ngưng tụ có thể tồn ở bất luận cái gì vĩ độ bên trong Nguyên Vật cấp phía dưới sự vật.)

Bởi vì ngươi thu hoạch được Thủy Chung Chi Đồng, ngươi thời không thao túng tiến hóa làm thời không bản năng.

Thời không bản năng (đối với thời không thao tác tiêu hao giảm bớt là nguyên bản một phần ba.) '

"…" Hắc ấn cường hóa kết thúc, kéo theo lấy ngủ th·iếp đi Vu Hoành từ từ mở ra hai mắt.

Thân thể của hắn run rẩy, mới vừa vặn tỉnh lại, liền cảm giác toàn thân cao thấp, từ trong ra ngoài bắt đầu hiển hiện kịch liệt đau đớn.

Xùy.

Một đạo trọng trắng mắt đen kịt ám kim con ngươi, bỗng nhiên tại hắn trên trán vỡ ra.

Đạo này con ngươi xuất hiện, phảng phất mở ra một cái tín hiệu.

Ngay sau đó.

Xuy xuy xuy xuy xuy! ! !

Trong chốc lát, lít nha lít nhít, Vu Hoành toàn thân cao thấp liên đới lấy hai tay cánh tay ngón tay đều toàn bộ vỡ ra từng đạo lớn nhỏ không đều màu lót đen ám kim con ngươi.

Ngắn ngủi nửa phút, liền có thành tựu trên vạn màu lót đen ám kim con ngươi, xuất hiện ở toàn thân hắn các nơi.

Thẳng đến hơn nửa canh giờ, loại đau đớn này mới dần dần biến mất.

Mà Vu Hoành lúc này, đã triệt để biến thành một cái toàn thân mọc đầy vô số con mắt quỷ dị hình người. Xa hơn một chút một chút nhìn, hắn tựa như dùng vô số màu lót đen ám kim con ngươi đắp lên quái nhân.

“Hô…” Vu Hoành thở ra thật dài khẩu khí, đứng người lên.

Hắn hé miệng, đưa thay sờ sờ trong miệng, liền ngay cả trong miệng vách tường, đều khắp nơi mọc đầy thật nhỏ như mụn nước giống như mắt nhỏ.

“Dạng này bộ dáng, quá xấu… .”

Trong lòng của hắn khẽ động, lập tức bên ngoài thân tự động hiện ra một tầng mới làn da, đem hiện tại thân thể bao trùm ở, hết thảy lại khôi phục trước đó bề ngoài.

Trừ hắn lúc này hai mắt, đồng tử biến thành màu lót đen màu ám kim. Còn lại hết thảy đều phảng phất không có thay đổi gì.

“Tạm thời trước không cường hóa ngoại nhãn, hiện tại trước tiên cần phải xác định nơi này đến cùng là địa phương nào… . Có thể hay không xác định cố định xuống, tránh đi đại tịch diệt, thành lập sinh cơ chi địa.”

Chương 623: Tịch diệt (2)

Vu Hoành rất rõ ràng, nếu như không phải hắc ấn cường hóa vị cách lại tăng lên nữa, lúc trước hắn có lẽ liền vĩnh viễn ở chỗ này rơi vào trạng thái ngủ say, cũng không còn cách nào rời đi.

Mà nơi này, tầng này, cũng bởi vậy bị hắn mệnh danh là Đai Vĩnh Miên.

Đây là so Đai Di Vong càng sâu địa phương.

Đứng người lên, Vu Hoành quay đầu hướng đến đơn thuốc hướng nhìn lại.

Hắn vỏ ngoài che lấp lại vô số ám kim con ngươi, có chút co vào.

Lập tức thấy được hậu phương đã ăn mòn xong Đai Di Vong các loại Tịch Diệt Thiên Tai.

Phong tai, hàn tai, hắc tai các loại, tất cả nguyên tai, tại Đai Di Vong bắt đầu hỗn tạp một thể, lúc này chính biến thành một loại màu sắc rực rỡ, tựa như pixel khối một dạng thần bí thể lưu.

Loại này thể lưu đã đem Vô Kỵ Thiên Tôn chế tác nguyên chất phiến đá, bao phủ hoàn toàn, ăn mòn, vỡ nát, hóa thành đồng dạng màu sắc rực rỡ pixel khối thể lưu.

“Đơn giản tựa như là nguyên tai bản hạt nguyên thủy…” Vu Hoành hít sâu một hơi, thu tầm mắt lại.

Quay đầu, hắn nhìn về phía trước, nhìn về phía còn lại phương hướng.

Đột nhiên hắn mơ hồ thấy được ngay phía trước, tựa hồ có đồ vật gì đang lóe sáng.

Trong sương trắng, vật kia tựa hồ đang chuyển động, đang lóe lên nhàn nhạt ngân quang

Trong lòng của hắn khẽ nhúc nhích, điều khiển Hắc Hắc Linh hai chiếc thuyền, gia tốc hướng phía vật kia tới gần.

Trong lúc đó.

Toàn bộ Hắc Hắc Linh hơi chấn động một chút, Vu Hoành cảm giác được tựa hồ có một tầng màng mỏng một dạng đồ vật, từ trên người chính mình bay sượt mà qua.

Ngay sau đó, hắn phát hiện trước mắt hình ảnh, hết thảy trước mắt, cũng bắt đầu vặn vẹo, kéo dài, xoay tròn.

Sau đó.

Phốc.

Trước mắt Hắc Hắc Linh phòng điều khiển chính, ngoài cửa sổ ngay tại tới gần thần bí vật thể, còn có nồng đậm sương trắng.

Giờ này khắc này, tất cả đều từ Vu Hoành trong tầm mắt biến mất.

Hết thảy hình ảnh tựa như màn hình nổ tung giống như vỡ nát, mảnh vỡ bay ra biến mất, từ từ lộ ra phía sau đen kịt một màu trống trải hư không.

Trong hư không.

Một viên lóe sáng màu trắng nhiều mặt tinh thể, chính lóe ra lít nha lít nhít không biết bao nhiêu thiết diện vỏ ngoài, chậm rãi chuyển động.

Tinh thể chung quanh tựa như mạng nhện đồng dạng ra bên ngoài kéo dài kết nối ra đại lượng sợi tơ xám trắng

Những sợi tơ này kết thành lập thể lưới lớn, tầng tầng lớp lớp ra bên ngoài khuếch trương, mỗi một cái võng động bên trong, đều là một khối khảm nạm pha lê.

‘Nguyên vật. ! !’ vừa nhìn thấy tinh thể kia, Vu Hoành trong đầu liền tự nhiên xuất hiện liên quan tới nó tin tức tư liệu.

Lại đi nhìn những sợi tơ màu trắng kia tạo thành lập thể lưới lớn, còn có pha lê.

Một loại rõ ràng mà thâm trầm minh ngộ, lập tức từ Vu Hoành đáy lòng tuôn ra.

Nguyên lai, vạn vật đều là nguyên vật xuyên thấu qua vĩ độ chiếu rọi đi ra cái bóng chiếu ảnh cùng chiết xạ.

Hắn quay đầu, hướng lúc đến phương hướng nhìn lại.

Nhìn thấy màu sắc rực rỡ pixel khối đồng dạng đại tịch diệt, đang không ngừng vỡ nát lấy lưới tia màu trắng cùng pha lê tạo thành kết cấu thể.

Nguyên tai bản chất, là phá hủy nguyên vật chung quanh hết thảy sợi tơ. Mà những sợi tơ kia, hắn là cái gọi là vĩ độ. Thời gian là vĩ độ, không gian đồng dạng là vĩ độ, khi tất cả sợi tơ biến mất, vĩ độ biến mất, dựng lại vĩ độ lúc, chính là hết thảy trùng kiến thời điểm…

Vị cách để Vu Hoành trong lòng triệt để minh ngộ tới, hắn dứt khoát bất động, cứ như vậy lẳng lặng nhìn xem đại tịch diệt phi tốc tới gần, tốc độ càng lúc càng nhanh, càng ngày càng.

Một loại kiềm chế nguy cơ to lớn cảm giác, tại thời khắc này đồng dạng phi tốc tới gần, càng ngày càng gần, càng ngày càng mạnh!

Cái kia toàn cảnh là màu sắc rực rỡ, thật nhanh lấp đầy hắn tất cả tầm mắt.

Xuyên thấu qua Hắc Hắc Linh tường ngoài, Vu Hoành nhắm lại toàn thân tất cả con mắt.

Tê…

Hắn hít một hơi thật sâu.

“Tới đi…”

“G·i·ế·t c·hết ta.”

“Hoặc là bị ta g·iết c·hết!”

A! ! ! ! ! !

Trong chốc lát, hắn hé miệng, ngửa mặt lên trời gào thét, thân thể cấp tốc bành trướng, biến lớn, trong nháy mắt tựa như như ảo ảnh xuyên thấu Hắc Hắc Linh, trái lại đem hai chiếc phi thuyền bao khỏa tại thể nội.

Thân thể của hắn cấp tốc bành trướng đến ngàn mét, vạn mét, mấy chục vạn, hơn trăm vạn mét, hơn vạn cây số…

Hắn khổ người phảng phất không hạn chế, một mực điên cuồng vô hạn tăng trưởng

Lúc này thân thể của hắn đã triệt để về tới nguyên bản bộ dáng, biến thành một bộ toàn thân mọc đầy ức vạn màu lót đen mắt vàng con mắt cự nhân.

Cực tốc vô hạn tăng trưởng hắc ám thân thể, cùng phi tốc tới gần màu sắc rực rỡ lớn Tịch Diệt Thiên Tai.

Tiếp theo một cái chớp mắt.

Cả hai ầm vang v·a c·hạm.

“Ta nhìn chăm chú tương lai, ta tay cầm hiện tại! !”

“Ta không tin không thể thay đổi quá khứ! !”

Vu Hoành rống giận, hai tay nắm tay, toàn thân vô số đồng tử tại v·a c·hạm trong chốc lát, phóng xạ ra không thể đếm hết trong suốt chùm sáng.

Ông! ! ! !

Chùm sáng cùng Tịch Diệt Thiên Tai triệt để v·a c·hạm.

Trong suốt chùm sáng tại màu sắc rực rỡ trong tịch diệt xông ra một đạo to lớn trong suốt thông đạo.

Bạch! !

Còn lại đại tịch diệt ầm vang từ Vu Hoành bên người xuyên qua, vỡ nát rơi chung quanh hết thảy sợi tơ cùng pha lê, sau đó nhào về phía hạch tâm nhất nguyên vật tinh thể sau một khắc.

Vu Hoành nghe được một đạo to lớn, tựa như bạo tạc giống như tiếng vang.

Lúc này hắn toàn lực ngưng tụ ra thánh lực, một tầng lại một tầng, ngăn cản bao trùm tại chính mình bên ngoài thân.

Nhưng thánh lực căn bản không có cách nào ngăn trở cái kia tùy theo mà đến xung kích.

Từng vòng từng vòng đại tịch diệt v·a c·hạm nguyên vật mà sinh ra to lớn gợn sóng màu trắng, chớp mắt liền đem hắn ngưng tụ thánh lực vỡ nát, phân giải.

Nhưng Vu Hoành không ngừng chút nào, toàn lực không ngừng ngưng tụ mới thánh lực, ngăn cản ở ngoài.

Lần lượt bị xông hủy, lần lượt trong nháy mắt lại lần nữa trùng kiến. Không biết đi qua bao lâu.

Rốt cục, bên ngoài từ từ ngừng lại, sóng xung kích yếu bớt, biến mất.

Vu Hoành lúc này hình thể đã bành trướng đến một cái chính mình cũng không rõ ràng bao lớn trình độ.

Hắn tại triệt để buông ra bản thể về sau, thân thể liền một mực tại phi tốc bành trướng biến lớn.

Hắc Hắc Linh cùng Oss phi thuyền tại hắn trong lồng ngực, lúc này ngay cả vi khuẩn điểm đều đã không tính là, hoàn toàn không cách nào bắt.

Trên người hắn v·ết t·hương chồng chất, đại lượng đồng tử bị tạc hủy, chảy ra trong suốt huyết dịch.

Còn tốt những huyết dịch này ngay tại phi tốc tự động chảy về v·ết t·hương, khép lại chỗ đau.

Tê.

Vu Hoành thân thể cao lớn bắt đầu cấp tốc thu nhỏ, không bao lâu, liền một lần nữa thu nhỏ trở lại Hắc Hắc Linh nội bộ.

Hắn xếp bằng ngồi dưới đất, ngoài thân một lần nữa phủ thêm một tầng che giấu đạo bào.

Ngoài cửa sổ hết thảy giờ này khắc này đều biến thành triệt để một mảnh màu sắc rực rỡ.

Đại tịch diệt màu sắc rực rỡ pixel khối, chiếm cứ hết thảy.

Tại cái này màu sắc rực rỡ trong dòng lũ, Hắc Hắc Linh cùng Oss phi thuyền lẻ loi trơ trọi nổi lơ lửng.

Chung quanh có hay không lấy tính toán nhỏ bé màu sắc rực rỡ pixel khối, đang động bám vào tại thân tàu trên thân.

Trong phòng, Vu Hoành xếp bằng ngồi dưới đất, nhìn chăm chú lên bên ngoài hoàn toàn biến mất nguyên vật.

“Xem ra là kết thúc.”

“Lần này hẳn là thật, triệt để kết thúc.”

Ngoại giới hết thảy đã không còn bất luận cái gì trật tự bất kỳ cái gì phân chia, thời gian biến mất, không gian biến mất.

Trong cảm nhận của hắn, phòng an toàn bên ngoài màu sắc rực rỡ dòng lũ, nó ăn mòn cùng hủy diệt cường độ, đã bắt đầu chậm rãi hạ xuống.

Đại tịch diệt cường độ bắt đầu hạ xuống, ý vị này, trận này kinh khủng tai hại, đến nơi này, giờ này khắc này, rốt cục xuất hiện kết thúc vết tích.

Xem ra xác thực không có hi vọng.

Vu Hoành đứng người lên, v·ết t·hương trên người lúc này đã một lần nữa phục hồi như cũ.

“Không có cái gì sinh cơ chi địa, liền xem như nơi này cùng Đai Vĩnh Miên, đều không có bất luận cái gì cái gọi là sinh cơ

chi địa. Vô Kỵ Thiên Tôn, còn tốt ngươi không có chân chính tiến vào cửa vòng xoáy kia…”

Vu Hoành nhẹ giọng thở dài.

Có lẽ đối với Vô Kỵ Thiên Tôn tới nói, lưu lại một cái hi vọng trong lòng, một cái không biết tưởng niệm, so triệt để tuyệt vọng càng tốt đẹp hơn.

Lúc này nhìn xem bên ngoài triệt để lâm vào một mảnh hỗn độn, liền ngay cả nguyên vật cũng tại vừa mới trong đụng chạm hủy diệt.

Tịch diệt lực lượng ngay tại tiêu tán, phía ngoài màu sắc rực rỡ cũng bắt đầu dần dần chuyển đổi thành mới màu xám bạc hạt nguyên thủy.

Vu Hoành trong lòng trải qua một lần tuyệt vọng, lúc này ngược lại càng thêm tỉnh táo.

‘Xem ra hay là phải do ta đến bù đắp cái này hư giả hi vọng…’

‘Sinh cơ chi địa. Hẳn là tồn tại!’

Hắn nâng tay phải lên, lòng bàn tay mở ra.

“Bất quá trước đó, ta phải trước tiên đem mọi người mảnh vỡ, một lần nữa tụ tập tới… Coi như chỉ có cơ sở hạt nguyên thủy…”

Năng lực phát động —— vị cách ngưng tụ.

Trong chốc lát, một cái tiểu xảo kim loại màu trắng bạc khối lập phương dụng cụ, xuất hiện ở trong tay Vu Hoành.

Đây là thiết bị truy tìm hạt.

Nguyên vật vị cách bản chất có thể ngưng tụ bất luận cái gì mới phát sự vật, chỉ cần là có thể tồn tại bất kỳ cái gì vĩ độ sự vật đều có thể.

Nhưng hắn không có cách nào ngưng tụ đã từng xuất hiện, sau đó bị đại tịch diệt hủy diệt sau nhân sự vật nguyên thể.

Cho nên, ngưng tụ thiết bị truy tìm hạt, tận khả năng tìm tới Y Y bọn hắn đã từng tổ hợp hạt nguyên thủy, sau đó chờ đợi thời gian vĩ độ không gian dựng lại, đăng sau thời không nghịch chuyển, mới là duy nhất có thể chân chính khôi phục bọn hắn biện pháp.

Giờ này khắc này, Vu Hoành trong lòng có loại trước nay chưa có nhẹ nhõm cảm giác.

Thu thập xong hạt, ngưng tụ th·ành h·ạt giống, lại mới Kiến An toàn sinh cơ chi địa, sau đó đem tất cả mọi người trồng vào đi, nghịch chuyển thời gian.

Hắn đã hoạch định xong tương lai hết thảy quá trình.

Nếu như hắn lúc này nắm giữ vị cách không có năng lực suy giảm mà nói, phương pháp này là trên lý luận có thể một lần nữa khôi phục Y Y bọn hắn.

Đương nhiên, trong quá trình này, hắc ấn còn không thể dừng lại nghỉ ngơi, tiếp tục cường hóa ngoại nhãn, mãi cho đến không cách nào cường hóa mới thôi, đây là Vu Hoành sớm đã an bài tốt quy hoạch.

Một lần nữa gỡ xuống ngoại nhãn, hắn tùy ý tăng thêm một chút hạt nguyên thủy đi lên, sau đó mặc niệm cường hóa.

‘Không cách nào cường hóa, ngoại nhãn phẩm chất đã đạt đến đỉnh điểm.’

Rốt cục, để Vu Hoành cho tới nay thầm nghĩ tượng qua vô số lần hình ảnh, xuất hiện.

Hắc ấn cường hóa, rốt cục đạt tới đỉnh điểm…

Lặp đi lặp lại xác định mấy lần, Vu Hoành thật sự xác định, ngoại nhãn rốt cuộc không có cách nào cường hóa.

Hắn rốt cục thả tay xuống, thở ra thật dài khẩu khí.

Một năm sau.

Vô tận hạt nguyên thủy trong dòng lũ.

Hắc Hắc Linh phía trước lắp đặt một đôi kim loại đen đại thủ, không ngừng hiện ra hồng quang tại hư không trong dòng lũ vớt lấy cái gì.

Trong phòng, một tầng đại sảnh.

Mặt đất thả ở từng cái hình tròn chậu hoa.

Mỗi cái trong chậu hoa chất đống mật độ cao một chút màu bạc hạt nguyên thủy đất.

Trong đất, đang có từng cái Vu Hoành người quen thuộc đầu não túi, lộ ở bên ngoài, chậm rãi sinh trưởng.

“Hôm nay đụng phải hạt là Khô Thiền, mọi người đừng vội, có thiết bị truy tìm hạt tại, tìm tới toàn bộ hạt cũng chỉ là vấn đề thời gian.”

Vu Hoành ngồi xổm ở chậu hoa bên cạnh, nhẹ nhàng vuốt ve từng cái đầu người trán, sắc mặt nhu hòa nói một mình.

Đầu người bọn họ còn không có khôi phục, căn bản không có bất luận động tĩnh gì, chỉ là như như pho tượng lẳng lặng bị trồng ở trong chậu hoa.

Chờ Vu Hoành lần lượt cho bọn hắn tưới nước về sau, đứng dậy chuẩn bị rời đi.

Đột nhiên thuộc về Y Y trong chậu hoa, đầu người mí mắt run nhè nhẹ mấy lần.

Vu Hoành bỗng nhiên dừng bước, như giật điện quay đầu lại, nhìn về phía Y Y đầu người.

“Vu… Đại ca…” Y Y con mắt từ từ mở ra, tràn đầy mông lung.

“Ta… Còn sống! ?”

“Là… Ngươi chỉ là ngủ một giấc. Làm cái ác mộng.”

Vu Hoành chậm rãi đi qua, ngồi xuống, nhẹ nhàng vuốt ve mặt của nàng.

“An tâm ngủ tiếp một lát đi, chờ ngươi lần sau tỉnh lại, liền hết thảy bình thường… .”

Y Y nhìn xem hắn, căn bản không có chú ý tới mình trạng thái, mí mắt từ từ lại lần nữa tiu nghỉu xuống, con ngươi tan rã, lần nữa tiến vào ngủ say…

Mà Vu Hoành thì mỉm cười đứng người lên, xoay người đi hướng phòng điều khiển chính.

Sau đó, hắn phải tiếp tục để hắc ấn cường hóa thiết bị truy tìm hạt, tăng tốc bắt hạt tốc độ.

Chương 624: Chung mạt (đại kết cục)

Hỗn Độn màu bạc loạn lưu, phảng phất vĩnh viễn sẽ không dừng lại.

Hắc Hắc Linh ở trong đó không ngừng du đãng, tìm kiếm, chỉ có Vu Hoành mới có thể lấy Thủy Chung Chi Đồng nhìn thấy hạt nguyên thủy ban đầu, nhìn thấy bọn chúng có phải là hay không tạo thành Y Y Khô Thiền Toàn Hạc bọn hắn một bộ phận.

Trải qua đại tịch diệt hạt nguyên thủy, đổi thành người bình thường nhìn, cùng đồng dạng hạt nguyên thủy hoàn toàn không có bất kỳ cái gì khác biệt.

Đứng tại phòng điều khiển chính, Vu Hoành cẩn thận nhìn chăm chú lên ngoại giới, cảm giác không ngừng ở chung quanh vô số hạt nguyên thủy bên trong từng lần một sàng chọn.

Thời gian tại trong cảm nhận của hắn từng ngày đi qua, mỗi năm đi qua.

Rất nhanh, cái thứ nhất hoàn thành ghép hình, là Toàn Hạc…

Răng rắc.

Toàn Hạc chậu hoa tự động vỡ ra, màu xám bạc hạt chậm rãi tiêu tán, lộ ra nàng một đôi trắng nõn non mịn thối túc.

“Trí nhớ của ta còn dừng lại tại quên rất nhiều thứ ngày đó…” Toàn Hạc chậm rãi mở mắt, nói khẽ.

“Vu Hoành… Sư huynh…” Nàng đi ra chậu hoa, toàn thân tự nhiên lấy pháp lực ngưng tụ ra đạo bào, che khuất thân thể.

“Xem ra lại là ngươi đã cứu ta, chúng ta, hiện tại ở đâu?” Nàng nhìn một chút ngoài cửa sổ, lại nhìn một chút bên cạnh

còn tại trong ngủ mê còn lại chậu hoa người.

“Đã không tồn tại ở đâu khái niệm này…” Vu Hoành đưa lưng về phía nàng, đứng tại bên cửa sổ, nhìn qua cạnh ngoài.

“Bên ngoài cái gì cũng không có, chỉ có một mảnh hỗn độn. Đại tịch diệt phá hủy hết thảy, nhưng ta tại thời khắc sống còn, ngăn trở, bảo vệ phòng an toàn cùng phi thuyền.”

Hắn xoay người, mỉm cười nhìn xem Toàn Hạc.

“Nguyên bản dựa theo đại tịch diệt lệ cũ, chúng ta đều sẽ bị triệt để phân giải thành cơ sở nhất hạt nhỏ vận mệnh.”

Toàn Hạc nhìn xem hắn, nhìn xem cái này nhìn quen thuộc, nhưng bây giờ cho nàng giác quan cực kỳ xa lạ đồng môn.

Không biết vì cái gì, nàng cảm giác, đối phương tựa hồ vẻn vẹn chỉ là một hình bóng, một cái ở trước mặt mình biết di động biết nói chuyện bóng dáng, chân chính nó bản thể, giấu ở địa phương rất xa rất xa…

“Sinh cơ chi địa đâu! ?” Toàn Hạc trầm giọng hỏi.

“Sinh cơ chi địa… .” Vu Hoành cười, dừng một chút, giơ tay lên, đối với ngoài cửa sổ một chỉ.

“Nhìn… Đó không phải là a?”

Ngoài cửa sổ vô tận màu xám bạc bên trong, chính lúc này, chậm rãi hiển lộ ra một chút mơ hồ bạch quang.

Toàn Hạc mở to hai mắt, nhích tới gần, đem mặt kề sát tại trên cửa sổ.

Nàng nhìn thấy bạch quang kia càng ngày càng gần, càng ngày càng rõ ràng.

Cái kia vậy mà, là một mặt to lớn đá bạch ngọc chế tạo bức tường!

Chỉ là nàng không thấy địa phương, Vu Hoành một bàn tay vác tại sau lưng, trong lòng bàn tay hư nắm một viên thật nhỏ màu trắng trứng hình hư ảnh.

Hư ảnh kia chính do hư chuyển thực, dần dần hóa thành thực thể.

Mà ngoài cửa sổ to lớn bức tường màu trắng, cũng vào lúc này đồng bộ càng phát ra ngưng thực.

“Nguyên lai. Thật. Thật sự có sinh cơ chi địa! ! !” Toàn Hạc biểu lộ căng cứng bờ môi run rẩy, hai mắt áp sát vào trên pha lê.

Nàng từ cái kia phi tốc tới gần tường bạch ngọc thể bên trên, cảm nhận được từng luồng từng luồng to lớn khó nói nên lời mạnh mẽ sinh cơ.

Đó là Thiên Địa Nhân ba loại sinh cơ hỗn hợp với nhau hình thành đặc thù chất hỗn hợp.

Đây đối với một mực hấp thụ sinh cơ tu luyện nàng, vô cùng rõ ràng.

“Vu Hoành! Thật! Ta còn tưởng rằng. Còn tưởng rằng chỉ là cái giả tượng, còn tưởng rằng, vĩnh viễn tìm không thấy…”

Toàn Hạc kích động gắt gao dán tại trên cửa sổ, hốc mắt ẩm ướt.

Vu Hoành không nói gì, chỉ là đồng dạng nhìn ngoài cửa sổ, mang trên mặt dáng tươi cười.

“Sinh cơ chi địa, nơi đó giống như có vô cùng vô tận sinh cơ, nhìn còn có triệt để ngăn cách ngoại giới nguy hiểm kiên cố biên giới tường, tường có thể bảo hộ chúng ta, không bị ngoại giới nguy hiểm ăn mòn…”

Theo khoảng cách không ngừng tiếp cận Toàn Hạc thấp giọng kích động nói.

“Chúng ta cuối cùng… Cuối cùng có thể có một cái có thể nghỉ ngơi địa phương…” Toàn Hạc xoay người, ôm chặt lấy Vu Hoành, vui cực mà rung động.

“Đúng vậy a, sinh cơ chi địa, vẫn luôn là tồn tại, chỉ là chúng ta trước kia chưa bao giờ tiếp cận.”

Vu Hoành nói khẽ.

“Nơi đó có từng cái an bình vũ trụ, tựa như trong hạt cát giống như hòn đá, an toàn vận chuyển, tuần hoàn.”

Theo tiếng nói, trong lòng bàn tay của hắn màu trắng trứng hình, nội bộ bắt đầu theo vị cách ngưng tụ, sinh ra từng khỏa nhỏ bé không gì sánh được đất cát màu đen.

Nếu là có ai có thể đưa chúng nó phóng đại vô số lần, liền có thể thấy rõ, đó là từng cái bọt khí giống như không ngừng xoay tròn vũ trụ.

“Nơi đó cũng sẽ có rất nhiều đã từng đến qua người mở đường, lưu lại lịch sử cùng vết tích…” Vu Hoành nói tiếp.

Cùng lúc, trong lòng bàn tay của hắn trứng trắng bên trong, vô số giữa vũ trụ bắt đầu dựa theo hắn đã từng gặp qua ký ức, ngưng tụ tạo ra ra khắp nơi Tinh Thần Thiên Tôn bọn họ lưu lại kiến trúc khổng lồ, vết tích.

“Hẳn là có thể ở bên trong tìm tới thích hợp chúng ta ở lại tinh cầu a? Ta muốn cùng ban đầu ở Thanh Hà sơn lúc một dạng, có một viên an tĩnh, không có bao nhiêu người quấy rầy, sinh cơ bừng bừng tinh cầu. Nơi đó có trời xanh, mây trắng, to lớn thảo nguyên cùng nhìn không thấy bờ sa mạc. Còn hẳn là có đại dương mênh mông, bên trong vô số bầy cá du động, ánh mặt trời chiếu sáng, tản mát sinh cơ…”

Toàn Hạc mỉm cười nói, trong mắt sáng lên rõ ràng hi vọng.

“Thật sao? Sinh cơ chi địa rất rất lớn, ta đoán bên trong nhất định sẽ có ngươi muốn địa phương…” Vu Hoành mỉm cười.

Sau lưng của hắn trong lòng bàn tay, cũng tại theo Toàn Hạc tự thuật, phát sinh đối ứng biến hóa.

“Ừm, còn có sư phụ bọn hắn, nếu như có thể, chúng ta có thể đi Thanh Hà sơn bản tông, đem bọn hắn…” Toàn Hạc nói đến một nửa, bỗng nhiên mới ý thức tới, đại tịch diệt phía dưới, Thanh Hà sơn khẳng định đã sớm không thấy.

“Không sao, chúng ta có thể trùng kiến mới Thanh Hà sơn Vạn Tuyết cung.” Vu Hoành nói.

“Nơi đó cái gì cũng không thiếu, hết thảy đều có thể từ từ sẽ đến…”

“Vâng, chỉ cần không có đại tịch diệt uy h·iếp, chúng ta hoàn toàn có thể từ từ tốn thời gian trùng kiến!” Toàn Hạc nhẹ nhõm cười.

“Ta kỳ thật trước đó còn tưởng rằng, sinh cơ chi địa chỉ là một cái hoang ngôn, một cái gạt người trò xiếc, hiện tại xem ra… Nguyên lai hết thảy đều là thật…”

Vu Hoành cũng cười. Hắn sẽ không nói cho nàng, sinh cơ chi địa nhưng thật ra là hắn ngay tại mười phút đồng hồ trước ngưng tụ mà ra.

Chân chính sinh cơ chi địa, kỳ thật vốn cũng không tồn tại. Vô Kỵ Thiên Tôn hi vọng, từ đầu tới đuôi chỉ là một trận huyễn tượng.

Nhưng khác biệt chính là, hắn hiện tại, có năng lực đem cái này huyễn tượng biến thành sự thật.

Mười năm sau…

Xanh lục bát ngát rộng lớn trên đại thảo nguyên không, nổi lơ lửng một tòa trăm mét đường kính bạch ngọc sắc lơ lửng bình đài.

Trên bình đài chống đỡ mấy cái ô mặt trời, dưới dù để đó cố định ghế nằm.

Toàn Hạc, Y Y, đều là một thân đồ tắm nằm ngửa trên ghế, một bên uống vào nước trái cây, một bên nhẹ nhõm nói chuyện phiếm.

Cách đó không xa trên bình đài, còn có một cái màu xanh da trời bể bơi, trong ao, Khô Thiền chính tỉ mỉ kéo lên một mấy tuổi lớn tiểu nữ oa, giúp nàng học tập như thế nào tại bơi trong nước động.

Tại hắn bên cạnh trên bờ, một cái mặt mày mang theo anh khí nữ tử xinh đẹp, chống nạnh bưng một vóc đồng chén nước, chính khí phình lên nói cái gì.

Bạch!

Đột nhiên một đạo bạch quang hiện lên, Phong Tuyết Tử đầy người đen xám, xuất hiện tại bên bể bơi bên trên.

“Vu Hoành đâu! ? Tiểu tử kia đem trùng kiến sơn môn tạp vụ ném cho ta liền chạy, ta đều nói rồi ta hiện tại còn rất yếu, còn không có khôi phục tốt, nhất định phải ta xuất lực hiện tại tốt, nổ! Sơn môn đại trận toàn nổ!”

Chương 624:

Chương 624:

Phong Tuyết Tử một mặt nổi giận hét lên.

“Sư bá, nơi này đã không phải là trước kia Thanh Hà sơn vũ trụ, ngài cái kia một thân tu vi còn phải tốn thời gian lần nữa khôi phục, sư huynh để ngài hỗ trợ xuất lực, cũng là nghĩ lấy giúp ngài khôi phục nhanh hơn tu vi.” Toàn Hạc đứng dậy cho mình khoác trên người một tầng khăn tắm, cười mỉm đến gần.

“Ta đây không phải không thích ứng sao?” Phong Tuyết Tử im lặng nói, “Dù sao ngươi là lão bà của hắn, ngươi cho hắn nói tình huống một chút, ta cảm thấy trùng kiến loại này việc cẩn thận, cũng chỉ có Phù Bạch thích hợp nhất, lão nhân gia ta một thanh số tuổi, tính cách vừa vội nóng nảy, hay là nên nghỉ ngơi nhiều một chút.”

“Sư huynh vừa mới lại đi ra ngoài vớt vật cũ chờ hắn trở về chính ngài cùng hắn nói đi.” Toàn Hạc mỉm cười nói.

“Ngươi giúp ta nói một chút chính là, đúng, Phù Không Thành bên kia, Khô Thiền lão sư hắn bọn họ không phải trùng kiến tốc độ rất nhanh a? Ngươi để cho ngươi phu quân tìm bọn hắn đến giúp một thanh không phải tốt?” Phong Tuyết Tử nói tới nói lui chính là không muốn làm sống.

“Còn có chính hắn không phải cũng có thể đến giúp một thanh sao? Suốt ngày ra ngoài kiếm chút vớt, Phù Không Thành, Vạn Tuyết cung người không đều đã toàn vớt trở về rồi hả? Còn muốn vớt cái gì?”

“Phu quân nói, còn có mấy cái hắn có chút khâm phục tiền bối, còn không có cứu trở về.” Y Y từ một bên khác đến gần nói.

“Tiểu tử kia chính là trời sinh bận rộn mệnh.” Phong Tuyết Tử im lặng.

“Hai ngươi có thể cẩn thận chút, đừng để hắn từ bên ngoài lại làm đến mấy cái cô nương xinh đẹp, ta thế nhưng là từ Hi Vọng thành bên kia đã nghe qua, rất nhiều nữ hài trẻ tuổi còn chuyên môn thành lập Kim Tước lâu. Nghe nói tất cả đều là ưa thích Chính Nhu, bị hắn cứu trở về người sùng bái…”

“Đa tạ sư bá, yên tâm đi, ta cùng Y Y sẽ xem trọng hắn…” Toàn Hạc cũng không thèm để ý cười cười.

“Bất quá hồi tưởng trước đó còn tại nguyên tai bên trong bốn chỗ phiêu đãng lang thang, hiện tại cuối cùng ổn định lại, xây lại hết thảy, cảm giác hết thảy tựa như là giả một dạng.” Nàng dáng tươi cười thu liễm, có chút thở dài.

“Ta cũng có loại cảm giác này…” Phong Tuyết Tử trầm ngâm dưới, khẽ gật đầu.

“Có thể nghĩ lại, nếu như là giả, ta vì cái gì còn phải bị tiểu tử kia buộc khắp nơi trùng kiến Thanh Hà sơn? Giả không nên đều sẽ tận lực để cho người ta thỏa mãn tâm nguyện, không muốn tỉnh lại a?”

“Tốt, không nói cái này, lần trước sư huynh ra ngoài, nói tìm được Ngọc Tuyết Tử sư phụ bọn hắn, lần này nói không chừng là có thể đem người cũng mang về.” Toàn Hạc cười nói.

“Ngọc Tuyết Tử…” Phong Tuyết Tử mừng rỡ, đang muốn lại nói cái gì, đột nhiên ngẩng đầu, hắn nhìn về phía trên không.

Lúc này những người còn lại, Toàn Hạc, Y Y, Khô Thiền một nhà, cũng đều toàn bộ nhìn về phía phía trên.

Trên bầu trời, một mảnh màu bạc vòng xoáy chậm rãi hiển hiện.

Trong vòng xoáy, Hắc Hắc Linh ổn định mà chậm rãi từ đó tâm bay ra.

Vừa mới bay ra, nó mặt bên cửa lớn liền tự động mở ra.

Ngọc Tuyết Tử, Bạch Thắng, Hắc Anh, ba người chậm rãi bay ra, sắc mặt hoảng hốt đánh giá chung quanh cảnh sắc.

Tại phía sau bọn họ, Vu Hoành một thân áo sơmi hoa cùng quần đùi bãi biển, mang dép đồng dạng bay ra, trực tiếp hướng phía phía dưới Toàn Hạc cùng Y Y bay tới.

Mới bay ra không có vài mét, hắn liền nhìn thấy phía dưới toàn thân đen xám Phong Tuyết Tử sư bá.

"Sư bá, ngươi lại lười biếng! !" Vu Hoành sắc mặt nghiêm một chút.

"Cái gì gọi là lười biếng! Ta thế nhưng là Kim Tiên! Ngươi biết cái gì gọi Kim Tiên a? Chính là hôm nay nghỉ ngơi trước nghỉ ngơi, không có khả năng nghỉ ngơi cùng mỗi ngày chơi, lão tử tu tiên là vì cái gì! ?" Phong Tuyết Tử bất mãn nói, "Vừa vặn sư đệ tới, ngươi để bọn hắn tiếp nhận! Ta rút lui trước!"

"Sư huynh… Ngươi vẫn là như cũ…" Ngọc Tuyết Tử cười.

"Bất quá không quan hệ, lần này Chính Nhu đem hơn phân nửa bản tông đều chuyển về tới, trùng kiến có thể tiết kiệm rất nhiều lực."

Vu Hoành im lặng lắc đầu mặc cho tại đôi sư huynh đệ này ôn chuyện, chính mình thì quay người hướng phía Toàn Hạc cùng Y Y bay đi.

Hắn đã cảm ứng được, hai người trong bụng tựa hồ có động tĩnh.

Không có gì bất ngờ xảy ra, hắn cuối cùng có thể ở chỗ này tạo thành gia đình của mình.

Bay gần qua đi, hắn đang muốn mở miệng hỏi thăm tình huống. Bỗng nhiên Toàn Hạc trước một bước nói một câu.

"Đúng rồi, sư huynh, sáng sớm ngươi sau khi đi ngươi đặt ở trên bàn thí nghiệm điện thoại kia đột nhiên vang lên. Tựa như là có cái gì tin nhắn tới."

"Điện thoại?" Vu Hoành khẽ giật mình.

Hắn đã sớm không dùng tay cơ, mà lại đặt ở trên bàn thí nghiệm cái kia, không phải liền là hắn lên đời dùng cái kia

điện thoại màu đen a! ?

Có thể điện thoại kia căn bản không có mạng lưới liên lạc, vẫn còn bàn thí nghiệm Cách Ly Trận pháp bên trong, căn bản không có khả năng thu đến cái gì tin nhắn mới đúng!

“Ta trở về nhìn xem.” Hắn nói câu.

“Được.”

Tiếp theo một cái chớp mắt, Vu Hoành thân hình biến mất, lại xuất hiện, đã đến một chỗ khác an tĩnh trắng noãn thí nghiệm trong phòng.

Lộn xộn hình khuyên trên bàn thí nghiệm, một máy điện thoại màu đen, chính đô đô vang lên tin nhắn thanh âm nhắc nhở.

Vu Hoành sững sờ, không nghĩ tới vừa vặn trùng hợp như vậy.

Hắn nhìn chung quanh một chút chung quanh, xác định không có phát hiện bất kỳ tình huống gì, cũng không có tâm tai khí tức.

Lúc này mới tiến lên, một thanh cầm lấy điện thoại màu đen.

Giải tỏa, mở ra màn hình, bên trong hộp tin nhắn bên trong có từng dãy tin tức chưa đọc hắn tùy ý ấn mở một phong, xem xét.

‘Lão Vu, tuần này cuối tuần còn đi tụ hội a?’ —— Trần Tuệ Như.

Hắn tâm thần run lên, cấp tốc lại ấn mở còn lại tin nhắn.

Mặt khác tất cả đều là tổng đài gửi tới quảng cáo, còn có rác rưởi lừa dối tin tức.

‘Xem ra, ta đối với điện thoại di động nghịch phản thời không xử lý, có hiệu lực…’

Cầm điện thoại, Vu Hoành bộ mặt bỗng nhiên hiện ra lít nha lít nhít vô số màu lót đen mắt vàng đôi mắt nhỏ.

Tất cả con mắt nhìn về phía màn hình điện thoại di động, nhất thời, chung quanh hết thảy trở tối biến thành đen xuống tới.

Thời gian lại lần nữa nghịch chuyển, điện thoại cũng bắt đầu lùi lại thể hiện ra lúc trước hắn đi vào thế giới này lúc toàn bộ quá trình.

Rất nhanh… Trong hắc ám, điện thoại mặt ngoài bắt đầu hiện ra nhỏ xíu lân quang màu tím.

Cái kia lân quang mỗi thời mỗi khắc đều đang phát sinh kịch liệt biến hóa, hiện lên rộng lượng quang ảnh quỹ tích.

Xùy!

Đột nhiên, điện thoại tất cả lân quang một chút hội tụ một chút, hướng phía trước bắn ra một đạo tử quang.

Tử quang truyền vào không gian, phảng phất đâm vào cái nào đó không biết hư không.

Vu Hoành nhìn chăm chú lên nơi hư không kia, mơ hồ có thể từ đó nghe được không thể đếm hết lộn xộn tiếng vang.

Hắn do dự một chút, tiến lên một bước bước ra.

Tử quang tại trước người hắn, tự động thuận theo ý niệm, ngưng tụ thành một đạo màu tím quang môn.

Hắn có loại trực giác, cánh cửa này bên trong, có lẽ liền có thể nhìn thấy hắn đã từng xuyên qua trước thế giới… .